PROVINCIA DI TORINO
BIBLIOTECA
R Inc. 9

Zabarela ſuper clementinis.

Magnifico:Et preſtantiſſimo Juriſconſulto:⁊ Comiti.Do
mino Petro Care:Ducali Senatori digniſſimo.
Jacobinus Suigus.S.P.D.

Animaduerti ſepe. Petre Cara:vir magnifice:te in clariſſimorum hoium cetu:diſeren
tem:non paruis laudibus efferre ſolitum: Frãciſcum Zabarellam
patauinum:Sacroſancte Romane eccleſie:Cardinalem:vulgo Florẽtinum appellatũ. Multaqz de eo: memora
tu digna recenſere que cum a multis:tum a patre tuo: Joanne Cara: viro ſua etate perdocto atqz prudentiſſimo ſe
pius audieras:vſqz adeo:vt in concilio Conſtantienſi:Culmen pontificium:Summum ſacerdotium:Ad Franci
ſcum vnum Zabarellam:pro ſtudijs:pro meritis:pro bene acta vita:omnes vno ore deferrent. At fata que rebus
humanis ſepe inuident:hominem in ſummis agentem interceperunt. Sed nec vſqz adeo intercipere potuerunt:
quin immortalem ſui nominis famam ad poſteros gloriamqz tranſmiſerit. Reliquit enim inter cetera:eterna ſue
laudis monumenta:hec.ſ. Juris pontificij:in Clementinas commentaria:quibus nihil ellegantius:nihil enuclea
tius:nihil ordinatum magis:in ea facultate poſſit inueniri. ¶ His ⁊ alijs pluribus ſermonibus tuis allectus:
Statui bonis auſpicijs: Ipſa Franciſci Zabarelle commentaria litteris imprimere: Et tue dignitati:amplitudi-
niqz dicare. Ad quem enim magiſq̃z ad te vnum:illa inſcriberem:habui neminem quippe:qui temporib⁹ noſtris:
in vtraqz iuris cenſura plurimum excellis ⁊ iura pontificia atqz Ceſarea:multis annis: Interpretatus:nũc in ſub
limi illo ducali Senatu:emines: Cuius ſano integerrimoqz iudicio:ſicuti egregia omnia ⁊ magna committuntur:
ita ego ſtudia omnia mea iampridem ⁊ ex corde deuoui. Vale.

Franciſci. Zabarelle. J. V. Doctoris Conſumatiſſi/
mi ⁊ Sacroſancte Romane eccleſie Cardinalis digniſ/
ſimi: Singularis ⁊ prope diuina ſuper Clementinis: Le
ctura. deo auctore feliciter Incipit.

n **Ouum**
nihil eſſe vna eſt
omnium fere ſen/
tentia: que vt in
eterniſ vera eſt ita
in his que corrū/
pūtur prorſus nō
vera. Sic autē ſi
ne diſtinctione aſ/
ſerentes illud for/
te mouit i quo ꝗ de
natura locuti ſunt
omnes conuenere
de nihilo nihil fieri: quodcunqꝫ igitur fit aliud anteceſſit.
⁊ hoc ingenitum dicunt philoſophi fere omnes. Ita vi/
detur eorum que fiunt nihil eſſe nouum: quin id ex quo
progreſſum eſt nūquam non fuerit: obidqꝫ in ſua cauſa
ſemper extiterit. at etſi ex nihilo aliquid educere natura
non poſſit nature tamen patrem: omnem ex nihilo condi
diſſe creaturam: ⁊ catholica fides aſtruit: ⁊ hoc eum po/
tuiſſe ſacri cōuincunt auctores. volentibus etiā fateri ꝙ
ex preexiſtenti eterno materiali principio prodeant cun/
cta que generantur non continuo neceſſe eſt vt nihil aſſe
rant eſſe nouum qum facie rerum tranſmutata nouiter fi
ant quecunqꝫ ſub alia forma producuntur. itaqꝫ qum in
his que generantur ⁊ corrumpuntur nulla conſiſtentia
ſit aut ſi qua vlla videtur breui maneat: hinc mutatiōes
crebre: hinc ⁊ nouitates pene infinite. Que res in huma/
nis quibuſqꝫ rebus declaratur: permaxime ꝙ earum tan
ta varietas: tanta cōmotio: fluxibilitas: inconſtantia eſt.
vt ⁊ in cultu ſuperum aliud. iī. illi aliud. immo ⁊ idem po
pulus alio tempore ſic aliter alio decernat. Ex quo faci/
le colligitur quid ſit de reliquis hominum moribus ſen/
tiendum: in quibus non modo apud alios: ſed ⁊ eoſdem
ea eſt mobilitas: vt in horas omnia noua videntur. De
hominum autem varijs opinionibus quid attinet dice/
re: nōne in ſeipſo quiſqꝫ ſentit opinionū mutabilitate nil
mobilius nihil infirmius? Inde legū ſcita non apud oēs
eadem? quin nec eiuſdem loci per omne tempus eadem.

Intereſt equidem legumlatoris nouis legibus promul/
gandis ⁊ vetuſtis abrogandis aut ex parte mutandis: ea
ſancire que moribus vtentium non īprobentur. Sic Ro
mani pontifices: qum in concilijs: tum ſeorſum multa
ſanxere que decreta ſeu canones appellamus. His dein
de in varia collectis volumina ventum eſt vt noua pro/
dierit canonica ſeu decretorum ſapientia. quōdam enim
non canonica dicebantur nec per ſe vna ſed pars ciuilis
ſapientie fuit: nec per pōtifices ſed per imperatores pro/
mulgabatur: nec vt nunc in eternam felicitatem principa
liter dirigebat: ſed in terreſtris regiminis tranquilitatē
itaqꝫ prius humana fuerat modo diuinam licet aſſerere.
Inter huius autem noue canonice ſapientie volumina
Clementinarum hoc nouiſſimum eſt: non tam ſua gratū
nouitate qꝫ ex multarum ingentium contentionum que in
ter peritos vigebant ſedationi perutile. Ceterum in hu/
ius expoſitione voluminis plurimi ſtuduere quorum no
mina continuo referemus. Eorum autem ſcripta vnde/
cunqꝫ nactus. Ego Franciſcus de Zabarellis ipſorum
dicta colligere: ordinare: declarare atqꝫ in quibus deſi/
derent ad concordiam ſi fieri potuit adducere. aut cum
id non potuit quid ipſe cenſeam addicare. non nihil etiā
quod ex inuentione ſe obtulit annectere: ſūmo ſtudio in/
credibiliqꝫ diligentia molitus ſum. ad laudem omnium
conditoris: ad eccleſie catholice gloriam ⁊ quorumcūqꝫ
in canonibus: precipue in hac felici natali vrbe Pataui
ſtudentium adiumentum.

c **Apiunt** nonnulli vt in librorū
auſpicijs enumerentur
hi qui ſuper ea re conſcripſerunt ⁊ his vt h
obſequamur. Sciendum ꝙ inter cōmentato
res huius voluminis omnium primus ⁊ omnibus cete/
ris non tantum ordine ſed ⁊ emolumento preferendus
fuit Joannes Andree: qui canonicam ſapientiā ſuis cō
mentis adeo locupletauit: vt a centum annis ſimul om/
nes reliqui cōmentatores nō eque cui etiam principatus
omnium conſenſu in eo datus eſt vt eius cōmentum te/
xtui ſit appoſitum. Scripſit ⁊ Paulus de lyazarijs ⁊ hic
ſi cōmentum Joannis Andree vidit vt preſumi poteſt
cum fuerit eius adiutor: mirandum videtur cū ſepe ipſe
idem contextu aliter ſcripſerit. Scripſit ⁊ Guilielmus
de monte laudinio quem in multis imitatus eſt Senzeli
nus qui poſtea ſcripſit. ⁊ hi ambo vltramontani. Scri/
pſit etiā Stephanus prouincialis cuius dicta vidit Jo.
and. poſt perfectum ſuum cōmentum ⁊ hinc forte motus

nõnullas apoſtillas adiecit ſup hoc toto volumine. Ma
theus quoqz romanus hoc volumē cõmentatus eſt Sed
⁊ Lap. abbas ſancti Miniatis ad montē de florētia quaſ
dam fecit additiones. Bertrandus ēt dicitur ſcripſiſſe ſz
eius pauca dicta reperiuntur. habentur ⁊ quedā repor/
tationes facte partim ſub Stephano tro. parti ſub Pe/
tro de ſtagno regētibus in mõte peſulano ⁊ hic Stepha/
nus an ſit idē cū Stephano ꝓuinciali nõ bene cõpertum
habeo. extant ⁊ reportationes breues ſub Joāne de ſan/
cto Georgio de Bononia. Jtē ⁊ reportationes quas au/
diens Laurentiū de pynu Bononie regētem ſcripſi: ſub/
inde Joānes de lignano dominus meus multos ex pre/
miſſis in vnū collegit quos ſepe nimiū decurtauit: ſed qđ
magis improbat̃ ac cõpluribus nõ apto retulit ordine: ita
vt a paucis eiꝰ lectura cõmēdet̃. ⁊ huic diligentia defuit
non probitas. fuit enim omnium ſui temporis longe prin
ceps. Scripſit deinde Joānes de fantutijs de Bononia
cuius per pauca dicta propria reperiuntur. Poſtremo
ſcripſit Petrus de ancharano compater meus optimus
⁊ vir in vtroqz iure peritiſſimus ac probiſſimus. offeri/
mus ⁊ nos in mediuz labores noſtros qui quales ſint no
ſtra non attinet iudicare. Jllud certe aſſerere poſſumus
omni ſtudio nos curaſſe vt opus hoc elegans eſſet in quo
ēt ſtudij maxime in declarandis ⁊ notandis gloſis ea pre
cipue cõſideratione q2 in arduis dubijs decidendis ſū/
mā afferunt vtilitatem vt que multa ſunt maturitate li/
brate ac plurimas inter preceptores iuris difficiles al/
tercationes decidunt. Jn reliquis preterea ſcrptoribus
emendate referendis multā curā ⁊ multi tp̄is appoſui q2
frequēter reperiunt̃ maxime in allegationibus inemēda/
ti. Nouas aūt materias adducere nõ curaui niſi vel qua/
tenus ad eorū que alij ſcripſerūt dclarationē vel queſtio
num ex facto emergentiū deciſionē pertinerent. De ordi
ne vero procedēdi qualis ſit nõ expedit admonere ſeſe in
dicat ⁊ quāꝙ hoc ordine pauci ex noſtris cõmentatori/
bus preterqz in cõmentis ſingularibus aliquorum capitu
lorum vſi ſint cum alias non procedant vt nos notando
opponendo ac querendo ſed tm̄ apoſtillādo litterā aut
gloſas. tū hic modus ideo placuit q2 reliquo lõge clarior
per hūc enim res oſtenduntur magis ꝙ referuntur ꝑ aliū
econuerſo. Quotas inſuper ſingulis notabilibus oppo
ſitiõibus ⁊ queſtionibꝰ appoſui quo facilius de loco poſ
ſet ad locum aliū fieri remiſſio. Preterea cū per noſtros
expoſitores multa relicta ſint indeciſa ſepe nāqz varias
ſolutiones ad cõtraria vel in queſtionibꝰ aduerſas opi/
niones referūt nec quā veriorē putent curant exprimere.
Contra ego nihil indeciſum reliqui. q̃qz enim expertus
ſentiam ꝙ periculoſa quāqz difficilis eſt in iure deter/
minatio. ⁊ inter diuerſa vel cõtraria certa electio: tū hoc
ſubire periculū quā ſtudentes in ambiguo vagari ſinere
malui cogitans nõ carere nota ꝙ te profeſſus ſis aliquid
expoſiturum ⁊ cum vbi dubitatio ſit apperueris ad alia
tanꝙ ſpõſionis oblitus proficiſcare. porro in concordan
dis opinionibus ⁊ quātum fieri potuit ſaluādis q̃z in pro
bandis accuratior fui exiſtimans nõ facile credendum de
his qui volumina expoſitionum conficere non expaue/
runt ꝙ ad aliquid aſſerendum abſqz ratione proceſſerint
ob hoc de his qui facile improbant aliorum opiniones.
aut qui dum improbant etiam verbis inſultant. non vi/
deo quid aliud cenſendum niſi quod videntur primi te/
mere moueri. ſecundi parum prudenter. hoc profecto fu
gere curaui vt meum ſtudium non ad ſuperiorum cede/
re teuerſionem. ſed ad inſtitutionem poſterioruz quibus
alia maiora parauimus cõmoda ex cõmentiſ ſuper decre
talium volumine que deo auſpice mox reuidere curaui/
mus vt abſqz mora poſſimus eorum cõmēdatorū copiaz
deſiderantibus exhibere.

i Oannes. Diuide hoc proemiuz ꝓut diuidit gl. j. in. v̄. diuidēdo. in ſumma dicit̃ ſalutat doctores ⁊ ſcholares quibus ſcribit. dicit cāz quare no
uas cõſtitutiones opus eſt promulgare ⁊ qs has ꝓmul/
gauit ⁊ mandat has recipi ⁊ eis vti in iudicijs ⁊ in ſcho/
lis. Nõ. doctores preferendos ſcholaribus ex ordine
littere. pro hoc. xliij. di. ſit rector. Scđo nõ. dr̃iam in/
ter verbū vniuerſū ⁊ vniuerſi in concreto. i. in cõpoſito
ſeu in adiectiuo. ⁊ verbū vniuerſitati in abſtracto. i. non
cõpoſito ſeu ſubſtantiuo qđ dixi plenius in proemio gre/
goriano. ⁊ no. j. ti. j. cle. vna. in p̄n. in glo. ꝑ hoc primo mo/
do ponit̃ h̄ in prin. ibi vniuerſis. ſcđo modo in fi. ibi vni/
uerſitati. quod declara vt dixi in proemio Gregoriano.

Tertio nõ. ex verbo cõmorantibus. id qđ no. glo. ⁊ ex
tra glo. in proemio gregoriano. Et colligit Pau. quinqz
neceſſaria ſcholaribus vt proficiant que ponit Hoſti. in
c. vnico. de off. primi. ⁊ ibi dixi. O p. q2 dicit dilectis fi
lijs cū tn̄ in aliquibꝰ ſtudijs ſint aliqui ep̄i qui debent vo
cari fratres. de cri. fal. quā graui. Sol. ſm Genze. cū ſint
pauci de modico nõ curat̃. de cõſe. di. ij. reuera. de ſymo.
⁊ ſi queſtiones. ⁊ dic vt dicit glo. ⁊ ego ibi plenius dixi in
proemio gregoriano. in fi. Sed q2 hec ſolutio deſtruitur
per hoc qđ ibi dixi. q2 tenui ſemper de modico curandū
niſi cõtrariū ſit in iure expreſſum. Jdeo dic aliter ꝙ papa
ponderauit multitudinem cui ſcribebatur in qua ꝓ ma/
iori parte ſunt nõ ep̄i ⁊ ſunt plures layci. ⁊ cū inſpicit̃ mul
titudo ſepe accipit̃ vocabulū qđ nõ cõuenit oībus. ſic qn̄
papa loquit̃ de cardinalibus ſimul dicit oēs fratres qn̄
ſeparatim ep̄os cardinales dicit fratres non ep̄os filios.
vt eſt glo. no. de offi. deleg. c. j. li. vj. in ver. fratribꝰ. ⁊ cõſi
derauit itaqz papa hic ꝙ qtūs ep̄i ſunt in ſtudio ſunt tāqz
diſcipuli. Jnſuper. c. quā graui loquitur quando ſpecifi/
ce ſcribitur epiſcopo. ſecus qn̄ ſub vocabulis generalibꝰ
ſcribit̃ epiſcopo permixte cū alijs q cõſtituūt vniuerſita/
tem ſicut hic. Si eni eſſent vt ſinguli tūc ſpecifice exprimi
tur ep̄s. vt q2 dicit̃ tali fratri noſtro ep̄o ⁊ dilectis filijs
talibus ⁊c̃. Quero in eo ꝙ dicit doctoribꝰ ⁊ ſcholari/
bus. qd de doctoribꝰ q deſierūt legere ⁊ de ſcholaribus
q deſierūt intrare? dicit Lau. ꝙ nihilominus gaudent ꝓ/
uilegio ſi ex cauſa iuſta vt propter egritudinem vel ſene
ctutem. q2 nõ eſt addenda afflictio afflicto. vij. q. j. cū per/
cuſſio. de cor. vici. per totū. Jtē q2 dicit hic cõmorantibꝰ.
dominꝰ meꝰ Jo. de lig. de ſcholaribꝰ dicit ꝙ nõ gaudent
priuilegio ſi deſinūt a ſcholis. imo ēt ſi intrant ⁊ nõ aduer
tunt vt q2 faciūt caſtra in mari vt dicit glo. in. l. vna. C. de
ſtudi. libe. vrbis ro. ſimiliter non gaudēt priuilegio ſcho
lariū ſi minꝰ honeſte viuūt. pro hoc. C. de decur. l. per id
tp̄s. li. xij. que dicta procedūt quo ad alia priuilegia ſcho/
lariū nam priuilegiū meret̃ amittere ⁊c̃. de deci. ſuggeſtū
⁊ in regula priuilegiū. li. vj. Sed quo ad hanc ſalutatio/
nem omnes fuerūt gauiſi de quibus verbuz cõmoranti/
bus verificatur. propterea dic aliter ad dictum Laud. ꝙ
aut deſierunt legere vel intrare animo non redeūdi ⁊ tūc
deſinūt vocari doctores ⁊ ſcholares vbi ſingulariter põ
dera ꝙ doctor proprie eſt q actu docet. non enim fuit in/
tentionis ſalutandi doctores non legentes ⁊ ſic non gau/
debunt priuilegio. non enim amplius dici poſſunt pars
vniuerſitatis ſtudij. aut deſierūt legere vel intrare animo
redeūdi ⁊ tūc etiā ſine cā gaudent ſalutatione dūmodo cõ
morent̃ in ſtudio probat verbū cõmorātibus. Scđo q̄
ro qd requirit̃ in doctore? Bertrā. plura enumerat nā re/
quirit̃ ꝙ non ſit negociator. C. nego. ne militent. in rubro ⁊
nigro. doctores enim dicuntur militare. l. aduocati. C. de
aduo. diuer. iudi. requirit̃ ꝙ non ſit ſpurius. nõ eni ſpurij
promouentur ad

pꝛomouenť ad dignitatē niſi in defectū alioꝝ.l.gnāliter.
§.ſpurios.ff.de decur.⁊ de mu.⁊ ho.l.honoꝛ. Jtē ꝛeqriť
certa etas de quo plurimū diſputat Bertrā.nā qdā dicūt
ꝙ reqriť etas.l.annoꝝ.qꝛ illud eſt tp̄s quo pueniri debe
at ad honoꝛes.l.ad rēpubli.ff.de mu.⁊ ho. Alij dicūt de
alijs tp̄ibus ⁊ de pluribus tp̄ibus dicūt in.c.cū vigeſimū
de offi.dele.quo ad hoc.ꝯclude ꝙ nulla etas eſt determi
nata. Jō dūmō habeat alia reqſita pōt ſꝑ fieri doctoꝛ.nō
n.refert an qs ſit ſenex per etatē an ſm̄ moꝛes.j.ethico.nā
⁊ aliqui ꝓpter nimiū ſtudiū ꝑuenūt tp̄s. de reſti. in integ.
ex l̄ris. Tertio quero qꝛ dixi.ſ.q.ꝓxima.ꝙ ſpuri⁹ nō
pōt eē doctoꝛ.qd ſi ſit l̄timatus ꝑ papā.dicit Bertrā.ꝙ po
terit fieri doctoꝛ ēt ſi in hoc nō ſit ſpecifice cū eo diſpēſatū
lꝫ nō admittať ad honoꝛes vel dignitates eccl̄iaſticas ni
ſi cū eo fuerit per papā diſpēſatū.de fi.p̄ſby.c.j.⁊.ij.li.vj.
ſed ad dignitates alias ⁊ honoꝛes ꝑ quas nulli fit p̄iudi/
ciū admittiť.vt no.Jnn.q fi.ſint le.per venerabilē.qō te/
net Archi.de fi.p̄ſby.c.j.li.vj.⁊ nō.in.d.c.per venerabi/
lē.in glo.ij.lꝫ hoc nō firmet ſed tn̄ cōiter teneť.qꝛ ſufficit ꝙ
in alijs dignitatibus nō inueniť tanta reſtrictio quāta in
eccl̄iaſticis. Ceteras qōnes circa ſalutationes de quibus
hic aliqui proſequūtur ſcripſi in proemio Gregorij.

Ver. Quoniam nulla.

No.ꝙ ſenſualitas hūana ꝓcliuis eſt ad malū. de hoc
j.in.iij.ꝯ̃rio. Scd̄o no.cās quare oꝫ aliquē eē ꝓ̄ncipem
hūani generis.. Op.ꝙ nō ſit verꝫ ꝙ ſanctio iuris ꝓpť
emergētiā negocioꝝ varieť cū ius ſit imutabile tāqꝫ ema/
nans a deo ⁊c̄.vt in glo.in verbo iuris. ⁊ ſolue vt in ea.
Et de multiplici iure ⁊ de ꝓgreſſu iuriū dixi in proemio
grego. Scd̄o op.in eo ꝙ dicit ſanctio.volēs loqui de
quolibet iure cū tn̄ ſola iura penalia dicātur ſanctiones.
vt no.iij.di.in ſūma ſolue:vt i glo.in v̄bo ſanctio. Ter
tio op. ꝙ adoleſcētia nō ſit ꝓcliuis ad malū.xv.q.j.firmiſ
ſima.⁊ qō no.de pe.di.ij.§.ꝙ vo.So. ſm̄ Pau.de lyaza.
ille loqtur de nō doli capacibus: hic de doli capacibus.
ꝓbat v̄bū adoleſcētia.que infert doli capacitatē.xxxiij.q.
ij.adoleſcētia.ad hoc de delic.pue.c.j. Quarto op.ad
idē.nā cū qlibet p̄ſumatur bonus.de p̄ſūp.c.fi.de ſcru.c.
vno.potius dꝫ dici ꝙ humana etas prona eſt ab bonum.
So.Pau.reddēs rōnes quare hoīes ſunt ꝓcliues ad ma
lū.de quo no.in.c.oīs etas.xij.q.j.⁊ pōt reddi rō in eo qō
dicit hic glo.in.v̄.ſenſualitas.Sꝫ ꝑ hoc nō tolliť ꝯ̃riū ꝓ
pterea dico aliter ꝙ ſtat p̄ſūptio de qua in ꝯ̃rijs:qꝛ cū ab
initio nō ſit homo malus imo creať bonuſ.d̄ ſū.tri.c.j.nec
p̄ſumiť ſupindici alia qualitas niſi ꝓbetur.ad hoc regula
ſemel.li.vj. Sꝫ poſtq̄ eſt ſuperinducta ſemꝑ preſumitur
ineſſe niſi doceatur ſublata dicta regula. de quo dixi ple
nius i.d.c.vnico.pro hoc qꝛ lꝫ natura ſit procliuis ad ma
lū pōt tn̄ ſe retrahere ex libero arbitrio ad qō ſuadetur ꝑ
iura premiantia bonos ⁊ punientia malos vt in proemio
Gregorij.

Ver. Nec ſane.

Nō.⁊ ſigna gl. ſuper. ver. papa.
Op.in eo qō dicit cōcilio vienē. cū deberet poti⁹ di/
ci gnāli.qꝛ papa celebrat generale cōciliū.xvij. di.in p̄ri.
⁊.c.ij.⁊.c.nō licuit.So.dꝛ vienē.a loco celebratiōis ꝑ qō
no.nomē loci apponēdū in ꝯ̃ctu qō dico pleni⁹.j.e.proe/
mio.in fi.Sed cū hoc dꝛ conciliū gnāle ⁊ ſtandū eſt ꝯ̃rio.
ꝓuīciale aūt cōciliū celebrat archiep̄s vel patriarcha vľ
primas alius de quo i.c.cū olim.de accu.Synodū ep̄s.d̄
maio.⁊ obe.ꝙ ſuꝑ his. Capitulū monachi. de ſta.mo.ea
que.⁊.c.in ſingulis. Quero tūc vnde dicitur cōcilium
dic ꝙ a cōi intētione euenientiū ad inſtar cilioꝝ oculi que
ſunt ſimul ſm̄ Jſido.vj.epthimologiarū.c.xv.vbi etiam
dicit de ſynodo ⁊ de cetu vnde dicantur. Scd̄o quero
an cōuēti in ꝯcilio habeant ius reuocandi domū?videtur
ꝙ ſic per no.in.c.j.de iudi.qō plenius notat Jnno.de pre
ben.graue. Tertio quero an hoc ſit liber vel volumē
vel quid aliud?glo.in verbo vnū.dicit ꝙ volumē non li
ber ⁊ idē Bertrā.qui infert ꝙ male allegāť iſte conſtitu/
tiones per doctoꝛes in cōpilatione Gregorij ⁊ in.vj.li.ꝑ
īfra.Jtē ꝙ gloſatoꝛes vnius voluminis male allegāt de/
cre.cōpilationes Gregorij.⁊.vj.li.per ſupra qō nō mul/
tū refert:qꝛ ētſi nō ſit liber qūocūqꝫ vocetur eſt cōpilatio
quedam ſeu collectio.ꝓbat tex.in verbo collectas.q̄ col
lectio fuit facta poſt illas cōpillatiōes.pōt ergo allegari
per.j.i.poſt.nā proprie.j.eſt qō ꝑ diſtantiā eſt ſub alio.vt
luna ſub ſole nos ſub vtroqꝫ.Jntra aūt qō in aliquo con/
cluſum eſt ſm̄ Hug.Jtē pro hoc qꝛ hec cōſtitutiones ve/
niūt tanqꝫ additio ad illas:vt probat.v̄.qm̄.⁊ iſte.v̄.

Quarto quero qꝛ hic approbať ſilētiū de quo ⁊ hic in
glo.ſuꝑ v̄bo ſilētiū.an ſemꝑ liceat?dic ꝙ nō:qn̄qꝫ.n.ē moꝛ
tale i prelato.xliij.di.ſit rectoꝛ.qō no.glo.de of.archi.ca
que. Quīto q̄ro qꝛ ſub bulla trāmiſſe fuerūt hec cōſti/
tutiones an bullatio ſit de eſſentia p̄uilegij ap̄lici.vꝛ ꝙ ſic
per hūc tex.⁊ per id qō no.Jo.an.in.c.j.de priui.li.vj.in
verbo indultū.nā ⁊ ſcriptura vř eſſe de ſubſtantia gratie
ap̄lice per extrauag.Bonifacij.iniuncte in prin.lꝫ in hoc
Jnno.tenuit ꝯ̃rium.de reſcrip.cōſtitutus.⁊ Archi.⁊ Jo.
an.i proemio ſexti.vbi plene tractāt qō placet vt nec ſcri
ptura nec bullatio ſit de eſſentia.tn̄ ſine bullis nō pōt ꝓ/
bari gratia ap̄lica.qō vidi dubitari ſepe apud peritiſſi/
mos ſed deciſū eſt per rotā.⁊ incipit deciſio.Jtē ꝙ lꝫ ro/
mana curia.⁊ ſubeſt rō ꝑꝑ multa abſurda que ſequerenť
ꝑmittēdo ꝓbationē per teſtes apud quos difficillimuꝫ ⁊
q̄ſi ipoſſibile eēt ſcire oēm ꝯtinētiā gratie ⁊ oēm formalita
tē.tn̄ nō eſt oīno ipoſſibile al̄s in nullo priuilegio permit/
tereť probatio tenoꝛis per teſtes tn̄ permittitur.de priui.
cum olim.ij.vbi per Jnno.

Ver. Uniuerſitati.

Quero qn̄ icepe
runt hec cōſtōnes ligare?So.vt in glo.magna.q̄ i p̄ri.⁊ in
fi.ꝯcludit ꝙ tm̄ a tp̄e publicationis huius ⁊ poſt ꝑ duos
mēſes qō ēt tenēt Pau.⁊ Mathe.dicētes tria reqri ad eē
legis.Primo ꝙ iſtituať.Scd̄o ꝙ ꝓmulgeť. Tertio ꝙ mo
ribus vtētiū approbeť.Et ſi quid hoꝝ deficit nō eſt cōſti
tutio nec pōt dici.iiij.di.§.leges.ꝑ qō decidit qōnem fa/
cti de qua in ſequēti qōne.Sed glo. hic in verbo ⁊ qō li/
gauerint.tꝫ publicationē eſſe vltimū actū perficientē legē
ꝑ.l.humanū.C.de legi.qō eſt verius. Scd̄o quero cir/
ca id qō dixi in ꝓxima.q.de qōne facti.que fuit in his ter
minis.Ep̄s tudertinē.fecit ſtatutum excōicans mulieres
poꝛtantes perlas qō a nulla muliere fuit ſeruatū:quere/
bať an oēs eſſent excōicate?ꝙ nō induciť.iiij.di.in iſtis.⁊
c.ſequēs.que ꝓbant legē ſeu cōſtitutionē vt liget debere
eſſe receptam moꝛib⁹ vtētiū.ꝓ quo eſt qō no.Arch.in.d.
c.in iſtis.ꝑ qō videreť dicendū mulieres poſſe cogi vt re
ciperēt ⁊ obſeruarēt cōſtitutionē qꝛ ſtatuta ep̄i debēt ſer/
uari.de maio.⁊ obe.ſi quis venerit.Sed ꝙ ante receptio
nē nō ſeruantes nō incidiſſent in penā.Jpſe tn̄ Math. de
cidit ꝯ̃rium dicēs ꝙ quo ad penā expreſſā in cōſtitutione:
vt in caſu nr̄o ipſo facto inciderūt tāq̄ icidētes in factum
dānatū.ꝑ hoc.d.c.ſi qs.⁊ de locato vr̄a.de ꝯſti.c.ij.li.vj.
xj.di.catholica.Sed quo ad penā q̄ mādareť infligi ꝑ ꝯſti
tutionē dicit ꝓcedere.c.in iſtis.dic melius ꝙ cū queriť de
receptiōe legis vidēdū eſt an ſit talis abuſio que inducat
cōſuetudinē que qūo inducať plene dixi in.c.fi. de ꝯſue.⁊
no.in.c.cū olim.de cle.ꝯiu.⁊ dic nō receptionē legis tunc
excuſare nō recipientes qn̄ ꝑ ꝯſuetudinē ꝯ̃riam eſt nō re/
cepta quā cōſuetudinem gnālem princeps ſcit ⁊ tolerat.
Jta loquitur.c.in iſtis.⁊ ſequens.alias non vſus ſeu non

receptio indiſtincte nihil operant᷑. ꝑ qꝺ infert᷑ qd iuris ꝺ
monialibꝰ q̄ nō receperūt ꝯſtitutiōes de clauſuris. ꝺ q̄ in
c.j. de ſta. reli. li. vj. ꝑ p̄dicta declarat᷑ qꝺ dixi i. c.j. ꝺ treu.
⁊ pa. Tertio q̄ro gnāliter qn̄ liget ꝯſtitutio? Sol. aut
ꝯſtitutio eſt iferioris a principe ⁊ dic vt dixi de cōſti. c. ij.
Aut p̄cipis ⁊ de hoc ēt ibi dixi. Sed vltra illa ex dictis
hic ꝑ glo. magnā ⁊ per Pau. plenius dic ꝙ aut eſt iuris
veteris declaratoria ⁊ ſtatī h̄z effectū de vſur. cū tu. vbi
glo. de cōſti. c. fi. vbi dixi. Aut iuris noui ꝓmulgatoria ⁊
hoc ſiue quoad p̄cipalē diſpōnem ſiue quoad penā quā
de nouo iducit. ⁊ tūc ē regula ꝙ a die publicatiōis poſt du
os mēſes ꝺ poſtulā. c.j. niſi aliud tp̄s in ea adijceret᷑. de p̄
bē. cū ſingula. li. vj. Quarto quero que publicatio at/
tendit᷑ pone in caſu nr̄o. Iſte ꝯſtitutiōes fuerūt publica/
te ꝑ Jo. papā. deinde fuerūt miſſe ꝑ ſtudia ⁊ publicate in
illis. dicit Pau. ꝙ attēdit᷑ publicatio facta in curia qꝺ ēt
t̄z gl. in data. li. vi. ⁊ eſt vera ꝑ rōnē quā ponit ⁊ ſi dicaſ ꝙ
poterit eē locꝰ ad quē īfra duos mēſes de curia nō potue
rūt ꝑuenire. Rn̄deo vtinā eēt ita ad multiplicationē fidei
ſꝫ ꝑ nr̄am ſecordiā nō eſt. ſꝫ ſi eēt dicerem excuſari eos ad
quos nō ꝑueniſſet cū admittat᷑ ꝓbatio ignorātie ſiē diluci
data vt dicit Inn. de ꝯſti. c. ij. Quito q̄ro de alia diſpo
ſitione vt mādato vel priuilegio qn̄ liget? dic ꝙ aut ē fauo
rabile aut nō. p̄mo caſu dicūt aliq ꝙ ꝓdeſt ſtatī ēt quo ad
ignorātē. vt ſi mihi exiſtēti hic Padue papa in curia de/
dit aliqꝺ priuilegiū ſtatī mihi ꝓdeſt vt no. Inno. ⁊ Hoſt.
⁊ Archi. de ꝯceſ. p̄bē. c.j. li. vj. in. §. ex parte. ⁊ Paul. hic
Ego xō dico ꝙ in. §. ex parte. ē tex. ꝙ tm̄ a die noticie cū
dicit ꝓdeſſe mox cū ꝑuenerit ad illos qbus ꝯcedit᷑. ⁊ pro
hoc rō. q᷑ diſpō fauorabilis h̄z ꝯditionē tacitā ſi placuerit
ei in quē cōfert᷑. ff. de leg. ij. l. cū pater. §. ſurdo. ꝓ hoc regu
la ꝙ ob grām. ⁊ qꝺ ibi no. li. vj. de q̄ dic plenius vt dixi in
ſalutatiōe in proemio Gregorij ⁊ potes ſalnare ſi vis di/
ctū illoꝝ vt dicamꝰ ꝙ ꝓdeſt ignorāti ſed nō efficaciter an
teq̄ꝫ ſciat. Sed in vno caſu puto ꝙ in nullo prodeſt qn̄ cō
cernit aīam vt eſt effectus ſalutatiōis vt dixi in proemio
Grego. Si aūt eſt diſpō nō fauorabilis tūc ligat demum
poſtq̄ꝫ is eſt certioratꝰ vel ꝑ eū ſtetit. lxxxiij. di. ꝓpoſuiſti
de ap. ſuꝑ eo. Et ꝑ hoc decidit᷑ qꝺ de reuocatiōe ꝓcurato
ris ꝙ anteq̄ꝫ ꝑueniat noticia ad ꝓcuratorē nō operet᷑ effe/
ctū. qꝺ plene dic vt dixi de reſcrip. ex p̄te decani. Se/
xto q̄ro de mādato iudicis an excuſent᷑ ignorātes ipſum.
Pau. ꝓſeqt᷑. ſed decide ꝑ. c. fi. cū ibi no. qui ma. accu. poſ.
Septio q̄ro de forēſibus trāſeūtibus ꝑ locū an ligent᷑
ſtatutis vel alijs preceptis loci. So. hoc eſt querere an ⁊
qn̄ rōne delicti qs ſortiat᷑ foꝝ ⁊ liget᷑ ſtatuto. de quo in. c.
ij. de cōſti. li. vj. vbi plene ſcripſi in repetitiōe. ⁊ de hoc in
ſpec. de conſti. v̄. ⁊ no. vſqꝫ in fi.

Uer. Data Hec lr̄a ibi auinionij. in/
ducit᷑ ad qōnem ꝙ in in/
ſtr̄is dꝫ poni locus i quo ꝯfecta fuerūt. ꝓ hoc. C. de ꝯ̄bē. ⁊
cōmit. ſtip. l. optimā. ij. q. vlti. libelloꝝ. de ꝓba. qm̄. de re
iudi. abbate. li. vj. de quo in ſpe. de iſtru. edic. §. reſtat. v̄.
qd ſi locus. Ex his decidit᷑ qꝺ que fuit de facto. ꝓductuꝫ
fuit i iudicio inſtr̄m in quo nō erat cōſul. i. tp̄s nec locus.
opponebat᷑ ꝙ nō valebat petebat᷑ a notario vt apponere
tur. nūqd p̄ōt. ꝙ ſic inducit᷑. ff. de v̄b. obli. l. j. de ſacra. non
ite. c.j. q᷑ p̄ōt ſuppleri omiſſū. nā in talibꝰ credit᷑ notario.
de his q̄ geſ. C. de fal. l. ſi qs decurio. de p̄ſcrip. ad audien
tiā. In ꝯ̄riū q᷑ functus eſt officio maxime ex quo copia eſt
data parti. ad hoc. ff. de re iudi. l. iudex. de offi. dele. i lr̄is
nec dꝫ credi ſoli tabellioni. i auť. ꝺ here. ⁊ fal. §. ſi v̄o. col.
j. q᷑ lꝫ ab initio poſſet fieri ſine ſuſpitiōe poſtea nō. i auť. ꝺ
cq̄li. dotiū. §. ne ꝯtingat. col. vij. ſpe. de iſtru. edi. §. poſtre
mo. v̄. ſꝫ nūqd. dicit plurimos ſapientes in hoc cōueniſſe
ꝙ niſi notarius doceat de errore nō admittetur. ſꝫ ſi doce
bit ꝓ hoc qꝺ no. de fi. inſtru. inter dilectos. qꝺ ſigna.

De ſūma trinitate ⁊ fide catholica. Rubrica.

Non cōtinuat rationē de hac rubrica ⁊ de alijs huius
voluminis. dic vt in glo. ſuper rubrica.

f **Idea catholice.**

Sūma vt in glo. j. ⁊ diuide vt in ea. lꝫ
Pau. diuidat ſed diuiſio glo. placet.
No. de dictiōe p̄ter. q̄ hic ſtat exclu
ſiue. de qua in. j. ꝯ̄rio. Scꝺo ꝙ eccle
ſia dr̄ mater noſtra. ſ. rōne p̄cipij īſtitutōis. de hoc. j̄. i. ij.
ꝯ̄rio. Tertio no. ꝙ ꝯfeſſio fidei dꝫ eē firma in. v̄. firmit᷑.
aperta in v̄bo aperte. Ad primū. e. ti. firmit᷑. Ad ſcꝺm eſt
illud ad ro. x. corde credit᷑ ad iuſtitiā: ore āt fit ꝯfeſſio ad
ſalutē. ad hoc. xj. q. iij. nolite. ⁊ ſic dicit Pau. actꝰ fidei du
plex eſt: īterior q fit corde: exterior q fit ore. Per qꝺ īfert᷑
ſc̄m Steph. nō excuſari eos q xp̄m negāt ore lꝫ non corde.
xj. q. iij. nō ſolū. de pe. di. j. Petrus. ⁊ qꝺ ibi not. nā euitāt
hereſim. Op. i eo. qꝺ dixi i. j. nōbili. de dictiōe p̄ter. ꝙ
ſtat excluſiue qꝺ potiꝰ incluſiue. de vi. ⁊ ho. cle. cū ab oī.
de re. eccle. nō alie. ſi qs. de preſūp. lr̄as. de imu. eccle. de
cet. li. vj. xxiiij. q. iij. trāſferunt. xxxv. q. iij. porro. xiij. q. ij.
ebron. ff. de pig. ac. l. j. in fi. ff. de annuis leg. l. ſeyo. §. vxo
ri. de iure pa. l. diui. So. aliqn̄ icludit vt in ꝯ̄rijs. aliqn̄ ex/
cludit vt ꝓbat᷑. xvj. q. j. adicimꝰ. ⁊. q. vj. pie mētis. xxxij. q.
v. nō mechaberis. xxij. q. v. de occidēdis. de deci. tua no/
bis. de reli. do. cū dilectus. ff. de penu leg. l. nā qꝺ. in fi. de
vul. ⁊ pup. l. cū filio. §. fi. de mili. teſta. l. querebat᷑. ad tre/
bel. l. lutius. §. filiū. ad hoc de preſcrip. ex trāſmiſſa. ꝓ ⁊ ꝯ̄
p̄ōt iduci de elec. dudū. ij. ⁊ qꝺ ibi no. Inno. de quo ēt i. c.
teſtimoniū. de teſti. So. aliqn̄ dictio preter adijcit᷑ alicui
qꝺ eſt de genere p̄cedētiū ⁊ qꝺ de ſui nā ſub precedētibus
includit᷑ ⁊ tūc excludit. Exēplū lego tibi libros meos p̄/
ter decretalem. ſic loquunt᷑ iura dicētia ꝙ excludit. qn̄qꝫ
adijcit᷑ alicui qꝺ eſt alterius generis. q̄ꝫ ſint precedentia ⁊
tūc includit ⁊ ſtat pro vltra. Exēplū lego tibi totū vinuꝫ
p̄ter decretalē. intelligit᷑ id eſſe vltra vt habeas ēt decre
talē. ſic loquuntur iura ꝯ̄ria. Per hoc rn̄det᷑ ēt ad aliqua
alia iura que adducit Inn. in. d. c. dudū. vbi tn̄ ponit vnā
theoricā dicēs ꝙ ēt eo caſu quo de ſui nā icludit ſi ſumus
in odioſis excludit. ponit exēplū in diſpēſatiōe diſpenſat
papa cū aliquo vt p̄ter beneficia q̄ h̄z poſſit habere vnuꝫ
aliud ꝑ hoc nō itelligit᷑ diſpēſatū ſuꝑ his q̄ h̄z. ita dicit ob/
tētū. ſed Pau. hic dicit ꝙ ibi preter adijcitur ad aliqd qꝺ
eſt de genere precedētiū. ſ. ad beneficiū nō mirū ſi exclu/
dit vt in doctria tradita. ⁊ huiꝰ doctrie eſt rō. q᷑ exceptio
dꝫ eē de regula. vt no. ꝑ Dy. in rubrica. de regu. iur. li. vj.
Ideo cū preter adijcit᷑ ei qꝺ nō eſt de genere p̄miſſoꝝ non
p̄ōt ſtare excluſiue ſeu exceptiue. de hac mā. in. d. l. j. in fi.
de pig. ac. ad quā dicit Pau. ꝙ ibi dictio p̄ter icludit qa
adijcit᷑ ad ſtellionatū qꝺ crimē nō venit principalit᷑ ⁊ ſem
per ſub pig. ac. ⁊ ſic illa lex cōuenit ſub doctrina predicta
⁊ de mā in. l. actiōe. C. de trāſac. vbi ꝑ glo. Cy. ⁊ Bal. ⁊ in
l. nullū. ff. de diuor. ⁊ i. d. l. ſeya. §. vxori. vbi ꝑ Bar. ⁊ fac᷑
qꝺ dr̄ de dictiōe niſi in regula peccatū. li. vj. ꝑ Dy. Se
cūdo op. in eo qꝺ dixi in. ij. nōbili ꝙ eccl̄ia eſt mater nr̄a.
ꝙ nō ſit mr̄ nr̄a ſed potius filia ſicut. n. filiꝰ nō alienat ſine
auctoritate patris ita nec eccl̄ia ſine aucte prelati. lxviij.
di. quoꝝ vices vbi no. So. p̄ōt dici mr̄ vt h̄ rōne p̄cipij i
ſtitutiōis ⁊ p̄latiōis. xxj. di. q̄ꝫuis. nā ⁊ vberibus ſuis nos
nutrit. ij. q. vj. ad romanā. ⁊ in eā renaſcimur ꝑ baptiſmū
⁊ ſacr̄m. xij. q. ij. q abſtulerit. xvj. q. j. nos aūt. ꝺ ꝯſe. di. iiij.
mater. xxxj. q. iiij. recurrat. de magr̄is. c. j. Itē eſt caput ⁊
cardo. xxxij.

⁊ cardo. xxxij. di. ſacroſancta. xij. di. nō decet. i auẽ. de ec/
cle. ti. in pn. col. ix. Ité aliqn̄ dicit̄ dn̄a. lxxviij. di. oporte/
bat. dr̄ āt filia ĩpropriẽ aliquo reſpectu vt ĩ ꝯrio ſʒ Pau.
cuius hic ſūt. vel dic meli⁹ ꝙ eccl̄ia vl̄is dr̄ mr̄ rōmb⁹ pre
dictis. nec ꝯrīu vrget qḋ ꝓbat de eccl̄ia ꝑticulari. ex eo āt
ꝙ vt nūc dixi eccl̄ia dr̄ dn̄a. Infert pau. ꝙ papa ſit dn̄s re/
rū oīuꝫ eccl̄iarū. Inducit ſimile de ĩpatore q eſt dn̄s mū/
di ⁊ rerū eius. C. de q̄dri. ꝑſcrip. l. bn̄ azenone. qḋ ĩtelligit
Hoſt. ēt quo ad ꝓprietatē: vt no. in ſū. de pſcrip. §. q̄ exi/
gāt. v. ſʒ ⁊ lʒ. ſʒ alij. dicūt ꝙ ſolū quo ad iuriſditionē ⁊ ad
ꝓtectionē. xi. q. ii. q̄cūq̄ militū. xxiij. q. v. dicat. ⁊. q. viij.
cōueniōr. viij. diſ. quo iure. imo ⁊ ēt de papa dicit beat⁹
Bernardus. li. iiij. ad eugeniū i fi. ꝙ nō eſt dn̄s ſʒ ꝓtector
qḋ no. archi. e. ti. c. vno. li. vj. ꝑ quo eſt. vij. q. j. mutatio/
nes. ꝑ qḋ ĩfert beat⁹ Tho. ꝙ nō min⁹ peccat papa cōmittē
do ſymoniā q̄ alij de quo vlti. dixi i. c. j. de ſymo. de alio
dic ꝙ vera ē quo ad ĩpatorē opi. q̄ tʒ eū nō eē dn̄m rerū ſe/
cularū quā tʒ glo. ⁊ doc. cōiter i probe. ff. ĩ pn. ⁊ multe rō
nes ſūt q̄ ꝯcludūt ꝙ dic vt ibi p Bar. ⁊ iaco. de are. ꝯ pa
pa vo dic ꝙ q̄tūs hʒ tp̄alia idē ē ſicut ꝯ ĩpatore q̄ rerū ſin
gulariū i terris eccl̄ie dn̄s eſt tm̄ quo ad ꝓtectionē eiſdeꝫ
rōmb⁹ ſicut ⁊ ĩpatori ĩ ſuis. nā ⁊ ab ĩpatore ꝑmo habuit. ſ.
a Cōſtātino. de cui⁹ donatiōe dixi de cōſti. trāſlato. ⁊. j. ꝯ
iureiu. cle. romani. §. porro. q. ii. ſʒ quo ad iura eccl̄iaſtica
dic ꝙ hʒ plenā diſpoſitionē oīum beneficiorū ⁊ rerū ſingu
larū. de ꝑbē. c. ii. ĩ pn. li. vj. Et rōnē diuerſitatis iter iu/
ra eccl̄iaſtica ſeu iuriſditionē ⁊ iura ſeu iuriſditionē tp̄a/
lia plene dixi i repetitiōe. c. q̄ eccl̄iarū ꝯ ꝯſti. Tertio
op. i gl. i. v. eternaliter. ꝯ opi. arrij. ⁊ p ei⁹ rōnē ⁊ ſolue. vt
in ea. Quarto op. ꝙ dei fili⁹ nō aſſūpſerit humanitatē
ſʒ tota trinitas q̄ opa trinitatis ad extra ſunt iſepabilia.
xxvij. q. j. ſicut eni. So. icarnatio paſſiua attribuitur filio
xxiij. di. q eps. ꝯ ꝯſe. di. iiij. c. fi. Sʒ actiua toti trinitati vt
ĩ ꝯrio. Quinto op. ꝙ paſſio xp̄i nō fuit ad ſalutē oīum
ſʒ tm̄ ꝑdeſtinatoꝝ. de ꝯſe. di. ii. ſemel ſolue. vt i gl. in v̄bo
oīum. ꝙ fuit ad ſalutē oīum ad ſufficiētiā. q̄ etiā minima
gutta ſanguinis fluēs a xp̄o ſufficiebat ad ſalutē oīuꝫ. ꝓ/
bat hec. xvj. q. j. ⁊ hoc dixim⁹. ſʒ quo ad efficatiā ꝓcedit
ꝯrīu vt i gl. ſʒ origenes tenuit ꝙ p eādē oēs ſaluabimur ꝓ
pter nimiā miſericordiā redēptoris qḋ ē hereticū. de quo
in. d. c. Quero q̄ ĩ pn. dicit fundamēto qḋ eſt hoc fun/
damētū? glo. fundamēto dicit ꝙ eſt xp̄s. Idē Laud. q̄ idē
eſt via vitas ⁊ vita. viij. di. veritate. vl̄ aliter ſm̄ eū funda
mētū eſt ipſa fides. qḋ magis placet ꝑꝑ v̄bū fidei. Sic er/
go expone v̄bū fidei fundamēto ītrāſitiue. i. q̄ eſt funda/
mētū nr̄m. nā ſine fide nihil ſūt oīa cetera ſacra eccl̄ie. hic
dicit Chriſoſtomus ꝙ fides religionis catholice ē lumen
aie hoſtiū vite ⁊ fūdamētū ſalutis eterne. O p. ad hec
ꝙ imo poti⁹ baptiſm⁹ ſit hoc fundamētū. de pſby. nō ba.
veniēs. vel ipſi apoſtoli ſimul ſūpti. de elec. fundamēta.
in pn. li. vj. ſo. oīa hec poſſūt dici fundamētū ſʒ cūcta colli
gunt̄ ſub fide. Scd̄o q̄ro q̄ dicit firmiter. nūq̄d ois nō
credēs firmiter ſit heretic⁹. So. ſm̄ Laud. aliqn̄ nō firmi
ter credit ex ĩfirmitate aīe. i. ex debilitate n̄ tn̄ ꝑtinaciter ĩ
ſiſtit ⁊ tūc nō eſt heretic⁹. imo ſi recedat ab illa dubietate
reſiſtēdo ei meret̄ ſicut meremur cohercēdo ꝑmos mot⁹
⁊ ſtimulos carnis. vj. di. ſʒ pēſandū. ⁊. c. nō eſt peccatum.
ſi aūt ꝑtinaciter iſiſtit eſt hereticus. xix. di. nulli. de here.
dubi⁹. ꝑ hoc caſus no. ⁊ ſing. e. ti. dānam⁹. in fi. ibi eni nō
dānat̄ Joachim lʒ dixerit erroneū. c. q̄ parat⁹ fuit corrigi
⁊ ſe ſubiecit determinatiōi eccl̄ie vbi ēt dixi ꝙ ille tm̄ dr̄
ꝑtinaciter iherere hereſi q̄ nō ē pat⁹ corrigi ad mādatum
ſupioris p. l. iij. §. tutores. ff. de ſuſpe. tu. qḋ ꝓbat illud. c.
dānam⁹. ⁊ de expoſitiōe v̄bi ꝑtinaciter. hēs glo. ꝯ. e. c. §.
porro. in v̄bo ꝑtinaciter. ⁊ de vſur. de. vna. §. ceterū. ⁊ ibi
per pau. q no. ꝑ hoc vides q̄re bachalarij ꝓteſtant̄ in ſuis

diſputatiōib⁹ ꝙ ſi qd dicerēt ꝯ fidē catholicā. ⁊c. Ter
tio q̄ro cur deus genuit vnicū tm̄ filiū. vt dr̄ i v̄bo vnige
nitū. ſo. vt in gl. in v̄bo vnigenitū. quā ſingulariter no. in
eo qḋ dicit ꝙ in ſcā trinitate q̄tūlibʒ paruū icōueniēs eſt
ĩpoſſibile. vel quo ad q̄ōneꝫ dic ſm̄ paul. ꝙ v̄r ĩpoſſibile
ꝙ aliū filiū genuerit ⁊ ꝙ fuerit neceſſe ꝙ eēt vnigenit⁹ ne
ceſſitate naturalis cōicatiōis nō neceſſitate coactiōis. de⁹
eni p opatiōnē intellect⁹ ſui generat filiū. ſi aliū genera/
ret eodē mō generaret p itellectū ſed filius vnigenit⁹ fuit
adequatus ipſi generātiq̄ coōipotēs āt ꝑncipiū ꝓducēs
hn̄s terminū ꝓductū adequatū ſue v̄tuti nō pōti aliū ter
minū ꝓducibilē alſ ille termin⁹ nō fuiſſet adequat⁹. ſʒ nō
repugnat vt vltra filiū ꝓcedat ſpūs ſanctus q nō p itelle
ctū ſed p volūtatē ꝓcedit: ſʒ hn̄ eodē mō eēt ĩpoſſibile vt
plures eſſent ſpūs ſancti qḋ ſatis recidit in id qḋ dicit. gl.
in effectu per hec vides quare dr̄ vnigenit⁹. q̄ vnic⁹ ⁊ in
vnitate pſone a deo pr̄e deus genit⁹. Quarto q̄ro ꝯ i/
tellectu lr̄e q̄tūs dicit ꝙ vnigenit⁹ dei fili⁹ i hiis oīb⁹ in q
bus de⁹ pr̄ exiſtit ⁊c. gl. i v̄bo oīb⁹. exponit ⁊ dic vt i ea
q̄ pſeq̄r aliq̄ noīe eēntie diuine vel pſonis cōueniētia. de
qb⁹. ſ. e. c. dānam⁹. i gl. in v̄bo. neq̄ genita. ⁊ ibi plem⁹ dixi
Quīto q̄ro nūq̄d redēptor nr̄ ꝑtes nr̄e nāe vnitas aſſūpſit
ſimul adeo ꝙ ſtati fuerit ver⁹ hō. vi ꝙ nō ſicuti alijs hoi/
bus ſit p tp̄is diſtātiā formatio organoꝝ. i. neruorū ⁊ alio
rum iſtrōꝝ p q̄ſpūs vitalis poſſit i opatiōes egredi. In ꝯ
rīu eſt v̄bū ſimul vnitas aſſūpſiſſe qḋ eſt in text. ⁊ hoc tʒ
gl. in v̄bo vnitas. ⁊ pau. q̄ ĩducit dictū damaſceni. iij. ſu/
arū ſn̄iarū. lʒ vt refert qdā dicūt ibi fuiſſe ꝑoritatē ⁊ po/
ſterioritatē nature nō tp̄is qḋ eſt verū. nec repugnat te/
xtui q in v̄bo ſimul denotat ſolā tp̄is idēnitatē. de hoc po
nit magiſter ſn̄iarū. li. iij. di. ij. in fi. vbi ponit qḋ hic dicit
glo. Sexto q̄ro q̄ hic dr̄ ꝙ xp̄s fuerit ver⁹ hō an fue/
rit ꝯpoſitus ex humanitate ⁊ deitate. dic ꝙ nō: vt in glo.
in v̄bo fieret. Septimo q̄ro an corpus xp̄i fuerit paſſi
bile oī paſſibilitate. ſo. vt in gl. in v̄bo paſſibile. q ꝯcludit
ꝙ ſic ꝑter paſſibilitatē peccati ⁊ ignorantie. ⁊ ſic habuit
paſſibilitatē mortis. qḋ dic vt i gl. Ex q no. ꝯ illoſ q dicūt
ꝙ nūq̄ obijſſet naturaliter dicētes Galienū hoc dixiſſe.
dictū eni ꝑmū hoc eſt falſū vt pʒ i gl. nec Galien⁹ fuit eo
tp̄e ſʒ multo poſtea vt pʒ i cronicis. Octauo q̄ro qua
re dei filius elegit tp̄s icarnatiōis nō prius nec poſterius
So. vt i gl. i v. ex tp̄e. Nono q̄ro cur dei fili⁹ elegit īcar
nari poti⁹ ꝯ maria v̄gie q̄ȝ de alia. ſo. vt i gl. ĩ v. v̄ginali.
cui⁹ rōnes nō ꝑciſe ꝯcludūt ſʒ ſuadēt. ⁊ dic rōnē efficacē
reddi nō poſſe ſic nec reddi pōt de ꝑdeſtinatis ad gloriā
vl̄ ꝑſcitis ad gehēnā cur poti⁹ hic q̄ȝ ille. Sʒ aplus ĩ hoc
dat ſimilitudinē de figulo. ⁊ idē Salomō a quo figulo va
ſa q̄dā fingunt̄ ad honorē q̄dā ad vſū infimū ⁊ ꝯtēptibileꝫ
ſufficit ergo dicere. O altitudo diuitiarū. ad ro. xj. ꝯ pe.
di. iiij. ſi ex bono. Decimo q̄ro qd eſt dicere ipoſtaſis.
ſo. vt i gl. in hoc v̄bo ⁊ nō v̄r gl. diſtinguere iter ipoſtaſiꝫ
⁊ pſonā ſʒ tm̄ diſtinguit̄: q̄ ipoſtaſiſ dicit ꝑticularē ſubſtā
tiā. i. indiuiduū ēt ſi nō ſit rōnale. pſona vo ē rōnal' nature
idiuidua ſubſtātia vt dicit boeti⁹ in li. de duab⁹ naturis
⁊ ſic pſona eſt idiuiduū rōne. vn̄ meli⁹ dicit Laud. q expo
nit v̄bū ipoſtaſis. i. ſuppoſiti. qḋ ē idē dicere ꝙ idiuiduuꝫ
ſubſiſtētis ⁊ p hoc ſoluit̄ ſequēs qḋ. Undecio q̄ro ci/
ca id qḋ dixi in pxi. q. de pſona qd eſt pſona. ſo. vt dixi in
pxi. q. ⁊ p hāc lr̄am ibi pſone. dānat̄ ergo error neſtoria/
norū aſſerētiū duas eē in xp̄o pſonas qḋ reprobat̄ hic ex
v̄bo ſingulari pſone. ⁊. xv. q. j. c. j. vbi ꝯciliū fatet̄ vnā p/
ſonā xp̄i in duab⁹ naturis diuina ⁊ humana. Duode/
cimo q̄ro q̄ hic dr̄ ꝙ ꝓ oīum ſalute xp̄s voluit i cruce pa/
ti nūq̄d plures ſaluabunt̄ q̄ dānabunt̄. nō eni oēs ſalua/
bunt̄ vt tāgit gl. in v̄bo oīum. ⁊ dixi. ꝯ. q. ix. vī ꝙ plures
dānabunt̄. nā ſpacioſa eſt via q ducit ad mortē iuxta illḋ

Mat. vij. ⁊ virgiliuſ. vj. eneydos. Facilis diſcēſus auerni noctes atqȝ dies pȝ atri ianua ditis. dic q̄ de nūero incerti ſum⁹ ſȝ certū ē q̄ aliq̄ ſaluabūt ⁊ aliq̄ dānabūt p illō venite bn̄dicti pr̄is mei pcipite regnū. ⁊ illud. Ite i ignez eternū. dictū maledictis. Mat. xxv. v̄ž tñ q̄ plures dānabūt p illud. Multi ſūt vocati pauci v̄o electi. Deciotertio q̄ro nūqd cruci debeat cult⁹. gl. i v̄bo cruci tȝ q̄ ſic in p̄n. qđ itellige de cultu nō latrie q̄ debet ſoli deo. ſȝ de alio cultu dulie q̄ đbet hūanitati. de hoc p magiſtrū ſniarū. li. iii. di. ix. p hoc de ꝯſe. di. ii. c. i. c. platū. ⁊. c. venerabilis. Decimoq̄rto q̄ro q̄ rōne xp̄s elegit poti⁹ ſupplicium crucis q̄ȝ p aliū modū. ſo. vt in ea. gl. v̄. iter alias. ⁊ idē p oīa Gēze. ſȝ p his ē q̄ dixit ppheta. Aſcēdēs xp̄s i altū captiuā duxit captiuitatē đdit dona hoīb⁹. ſ. redēptionis ⁊ ſalutis vt ſaluari poſſent. Itē q̄ ipſe redēptor dixit cū eleuatus fuero oīa ad me trahā. ſ. eleuat⁹ p lignū crucis. Decioquinto q̄ro đ quo ligno fuerit crux. ſol. q̄ đ q̄druplici. ⁊ p oīa dic vt in eadē gl. v̄ſu fert. q̄ ēt tȝ Gē. q̄ſi p eadē v̄ba. Decioſexto q̄ro đ ſimilitudie ⁊ figura quā facit tex. iter euā formatā de corpe ade dormiētis. eccl'iaȝ formatā de corpe xp̄i mortui an ſit ppa. ſo. ſic: vt i gl. i v̄. ſepati. ad qđ inducit illud pſalmi. Qui dormit nō adiciet vt reſurgat. qđ exponēs Aug. oñdit fuiſſe ꝯueniētē ſimilitudinē p̄dictā. nā ſicut p̄muſ adā erat ſoporat⁹ ſopore nāli ita ⁊ xp̄s dormiuit morte nāli q̄ dr̄ ſomn⁹ etern⁹. iuxta illud. mors eſt etern⁹ ſomn⁹ ⁊c. put diffinit ſcđs phūs. ⁊ illud. ſurge quid ē ſōnuſ gelide niſi mortȝ imago. lōga quieſcēdi tpa fata dabūt. quos v̄ſus debēt hr̄e ſcholaſtici āte thorū ⁊ veri⁹ in mēte. ⁊ ad p̄dictā ſimilitudinē iducit lau. v̄ſus dū ſoporē i adā, fit ex ipo feia q̄dā. mortu⁹ ē ⁊ adā p̄r cū cuſpide quadā. firmiter hec ſigna duo ꝯiugalia ſigna.

Ver. hec eſt in quadaz.

Hic pbat qđ dixit đ corpe xp̄i iā mortui pfluxiſſe ſanguinē ⁊ aquā auc. euāgeliſte. Jo. vſqȝ ibi. nos igit. No. q̄ paſſio xp̄i pōt appellari ſacr̄m ibi ſacri. qđ eſt iō ſm Steph. q̄r ꝯtinet ſeu deſignat rē latētē ⁊ ſacrā. aliud eni vž aliud itelligit. i. q. i. multi. ppe aūt ſacra dicūt ea q̄ numerāt i rubrica đ ſacra. nō ite. O p. q̄ nō ſufficiat teſtimoniū Jo. euāgeliſte cū fuerit vnic⁹ de teſ. cū oiuȝ. q̄r i ore duor ⁊c. nō paucor. ii. q. i. ſi peccauerit. de iud. nouit. ſo. iō ſufficit q̄r eccl'ia probauit ſm mathe⁹. tenemur eni credere id qđ eccl'ia approbauit vſqȝ ad vnū iota. p hoc qđ no. Inno. đ ꝯſti. ne innitaris. dic melius q̄ ſufficiat teſtimoniū vni⁹ q̄r dixit nutu ⁊ reuelatōe diuina. Itē ſi aliqs euāgeliſtar minus v̄a ſcripſiſſet alii oppoſiti ſiđi reprobaſſēt ⁊ ꝯ̄ria ſcripſiſſent q̄ ē vna potiſſima rō q̄re fides attribuit ſcriptorib⁹ rerū geſtarū ex quo ſic fuerūt recepti. Scđo op. q̄ đ corpe xp̄i mortuo ñ exiuerit ſanguis. nā i mortuo ſanguis coagulat i epate tāq̄ȝ i fonte ſanguiniſ. ſo. miraculoſe đ corpe xp̄i fluxit ⁊ i hoc p v̄tutē miraculi āpli⁹ ꝯfirmat fides nr̄a. Quero an ſimilitudo quā facit tex. ſeu iterp̄tatio cū p acgla iterp̄tat đ io. euāgeliſta ſit ppa. ſo. vt in gl. in v̄. Joānis. que ēt ponit rōnē đ figuris ſeu formiſ q̄bus pingunt oēs euāgeliſte cū qua p oīa idē Gen.

Ver. nos igitur.

Hic approbat teſtimoniū Joannis p̄cedēs. No. q̄ ad ro. eccl'iā tm̄ ptinet đterminare ea que ꝯcernūt articulos fidei. hoc pbat v̄bū dūtaxat qđ eſt limitatiuū ⁊ alior excluſiuū ſicut dictio tm̄. đ cau. poſ. cū eccl'ia. p hoc de bap. maiores. q̄r q̄ōnes fidei đterminat ſolus papa vt ibi. ex quo ifert Lau. q̄ offiñ iq̄ſitor heretice prauitatis ad talia ſe extēdit. de here. accuſat⁹. li. vj. qđ itellige quo ad hoc vt de talib⁹ cognoſcat tāq̄ȝ đ ptinētib⁹ ad fidē nō āt q̄ habeat iducere nouos articulos vel nouas đterminatiōes facere ſup hiſ q̄ ſpectāt ad fidē ⁊ p hoc ſoluit ꝯ̄riū i v̄. dūtaxat. qđ ēt alit ſoluit. lxxx. diſ. c. ii. ad qđ remittit hec gl. Quero. iuxta hoc qđ p̄xie dixi de iq̄ſitore qd ſi aliqs idiota publice dicit truffādo ſi ñ hēbo vxorē i hoc ſecl'o hēbo i alio: an poterit iq̄ſitor ꝯ̄ euȝ pcedere: vž q̄ ſic q̄r dixit ꝯ̄ euāgeliū dicēs q̄ ibi ñ nubēt. ꝯ̄riū tȝ Laud. dū tñ ptinaciter ille nō pſiſtat. qđ eſt verū p ea q̄ dixi i p̄n. hui⁹. c. q. ij. dico tñ q̄ tal' nō ē dimittēdus ipunitus iuxta puerbiū. Tripudia cū ſātis ⁊ dimitte ſāctos

Scđo q̄ro id qđ q̄rit gl. i v̄. apuit. v̄. ſȝ q̄rit. ſol. vt i ea.

Ver. porro.

No. de dictiōe ſeu q̄ hic q̄ter repetit i hoc breui tex vſqȝ ad. §. ad hec ⁊ ponit p id ē i toto hoc tex. ſic eodē mō ponit. ſ. e. ꝯpillatiōe. de vi. ⁊ ho. cle. dyoceſanis. q̄nq̄ȝ correctiue ponit đ ſta. reg. c. vno. §. porro. li. vj. q̄nq̄ȝ augmētatiue. ff. de au. ⁊ ar. le. ſi q̄s ita. ⁊ đ hac dictiōe p arch. de reſcri. ſtatutū. §. cū v̄o. li. vj. ⁊ p cy. C. de v̄. ſi. l. cū q̄dā. dixi plene i. q. q̄icipit cōradus. Scđo no. q̄ doctrina idē ſonat qđ poſitio ⁊ hoc put hic ſūmit. gen. tñ ⁊ laud. dicūt doctrinā ppe doctor ⁊ p̄dicator. xxxvj. di. §. ecce. đ her. excōicam⁹. i. poſitōez altercātiū ⁊ phor. xliii. di. i mādatȝ qđ. c. hoc ñ pbat ⁊ meli⁹ dic q̄ pmiſcue accipiūt. ⁊ ita h̄ i iure tñ alio mō ſūmit poſitio put dž hic i gl. ii. ⁊ cle. ſepe de v̄. ſi. Tertio no. temeritatē reprobari. đ ꝯſt. ne inita ris. exp̄ſſius đ maled. c. i. ⁊ ibi gl. ⁊ ē temeritas audacia i malū. C. đ ſa. ſā. ec. iubemus. Quarto no. q̄ i ꝯcernētibus fidē piter reprobat aliqd temere aſſerere ꝯ̄ fidē. vl' đ aliquo temere iudicare ſeu i dubiū v̄tere. p hoc đ here. dubius. Quīto no. q̄ trāſpoſitio vocabulor ñ ē iprobāda q̄ñ fit ex cā ſicut hic ibi v̄itatis catholice inimicā fidei qđ dic vt i gl. q̄ dicit v̄bū fidei poſitū poſt v̄bū inimicā. q̄r ſi p̄cederet fieret hyatus ꝯ̄ rethoricā ⁊ fit hyatuſ ſm gl. cū vocal' eadē ſeq̄t vocalē. ſȝ tñ Cice. li. iiii. rethoricor artis noue. c. đ cōpoſitiōe. ponit p vicio ꝯcurſū quarūcūq̄ȝ vocaliū q̄ ꝯcurſus hic nō euitat cū v̄bū catholice đſinat i vocalē ⁊ v̄bū inimicā icipit a vocali. ſȝ dic q̄ ibi improbat ꝯcurſū nimiū vocaliū ſȝ maioris eſt vicij ꝯcurſus eiuſdē. Sexto no. diffinitiōeȝ i ptinētibus ad fidē ſpectare ad papā i v̄bo diffiniētes. ſȝ melius pbat. ſ̄. §. pxi.

Septio no. q̄ v̄itas dȝ eē ſincera. i. nō iuoluta. đ ſē. ex. a nobis. ii. ⁊ qd ſit v̄itas no. arch. e. ti. c. vno. li. vj. ⁊ đ ꝯſe. di. ii. corpus. Octauo. no. q̄ aſſerere đfendere ⁊ tenet p eo. ponūt ⁊ idē v̄bū tenere. đ ſo. ꝯpe. ſi diligēti. Nono no. q̄ ſola ptinatia ē q̄ facit hoīeȝ hereticū. i v̄. ptinaciter. de quo i gl. ⁊ dixi. ſ̄. i p̄n. huius. c. q. ii. O p. q̄ñ fuerit opportuna hec đterminatio de aīa itellectiua. nā p rōnes đmōſtrat id qđ hic decidit vt pȝ ex gl. ma. ⁊. ſ. dicā in i. q. ⁊ tribus ſeq. ergo nō puenit ad articulū fidei hec đterminare q̄r fides ē đ credibilibus. ſ̄. i cōpilatiōe Grc. e. ti. i ru. ꝯfirma q̄r ſola dubia ardua i talib⁹ ſūt đferēda ad papā. lxxxii. diſ. c. ii. xvj. q. j. ff. đ bap. maiores. ⁊ hoc dubiū nō ē arduū imo nec dubiū ex quo p rōnes đmōſtrat. ſo. đmōſtratio q̄ fit đ aīa nō ē adeo clara q̄n ſint tenētes oppoſitū vel ſaltē erāt añ hāc deciſionē: vt pȝ i gl. ma. p q̄bus ēt fortes fiebāt ⁊ fiūt rōnes p quas poſſēt fideles iplicari neſciētes eas ſoluer. ad qđ tollēdū ne pateret aditus ad errores fuit fcā hec đciſio. qđ pſeq̄t pau. p alia v̄ba latiuſ ſȝ hec ē effectualiter v̄a ſol. Ex quo no. q̄ ēt đ his q̄ pñt đmōſtrari pōt eē fides. ⁊ hoc q̄ñ ñ appent māifeſte ⁊ q̄ñ ſūt ēt rōnes i oppoſitū ſicut i articulo vnū eē deū qđ pbat rōnibus. xii. metaphiſice. tñ ē articulus primus fidei Secūdo op. q̄ nulla vtilitas de hac deciſiōe hēat. qd eni refert ad fidē an aīa itellectiua ſit p ſe ⁊ eēntialit forma corporis hūani an nō. ſo. vt i gl. ma. v̄. cū ergo icarnatio vſq̄ȝ ibi. tenētes. cuius effectus ē q̄ ſubeſt vtilitas pp reſurrectionē q̄ ñ hēret locū ⁊c. vt i gl. q̄ē clara. Venio ad articu. p̄cipalē quē đcidit tex. ⁊ quē tractat gl. ma. ⁊ q̄r hūc arti. plene tractāt phi. iii. đ aīa maxie auer. ꝯmē. v. ⁊. xiiii. đ quo ēt io. đ lig. fecit h̄ tractātū ſȝ plixi⁹ ⁊ ordinati⁹ tra-

ctat btũs tho. pte pria ſũme. q. lxxv. vſq3 ad. xc. vt ñ trã/
ſcẽdam⁹ ſcias cano. niſi qñtũ expedit. p itellectu breuiter
expediã ⁊ attẽto ordie tex. cũ dicit aiã eẽ ſbã. Quero qd
ſit aiã an ſit ſbã vl' aliõ. ſcdo reſpcu vnionis ad corp⁹ qro
qlis ſit hec vnio. ſ tio tractãdũ eẽt õ potẽtijs ⁊ opatõibus
aie qd q2 tex. nõ tãgit nõ pſequor ſufficit remiſiſſe. Circa
pmũ qro an ſit vex ꝙ aiã itellectiua ſit ſbã: ꝙ nõ arguit q2
qd p ſe ſubſiſtit dr hoc aliqd. i. aliquod p ſe ens. ſ3 aiã non
ẽ p ſe hoc aliqd. ſ3 ſimul cũ corpe ꝯſtituit hoc aliqd. ſ. ho/
minẽ q ꝯſtat ex aiã ⁊ corpe tanq3 ex duob⁹ pncipijs. õ cele.
miſ. ex qdã poſt pn. ſcdo q2 ſi eẽt p ſe hoc aliqd nõ poſſ3 eẽ
corpis forma quã rõnez pſequit gl. i v̄. dicebãt qrto. In ꝯ
riũ ẽ tex. h ⁊ Aug. x. de ci. dei dicẽs. qſqs vidit mẽtis nã3
eẽ ſbam ⁊ nõ eẽ corporeã ⁊c. ⁊ pbat rõne. q2 ſi nõ eẽt p ſe ſb
ſiſtẽs ei⁹ nõ eẽt aliq opatio ppria. non. n. opari ẽ alteri⁹ niſi
entis in actu. ⁊ eo mõ aliqd h3 opationẽ q ẽ ſicut calor ca/
lefacit p id qd ẽ p ſe calidus. ſ3 aie itellectiue ẽ opatio ppa
ipm itelligere qd opat ſine corpe. ergo p ſe ſbſiſtit. Ad rõ
nes ꝯrias rñdeo ad pmã ꝙ eẽ hoc aliqd põt accipi dupl'r.
Prio qtũs alteri nõ iheret accidẽtaliter. ſcdo mõ q2 ſbſit
ſubſiſtẽtia cõpleta p quã collocat in aliq ſpecie. pmo mõ
aiã itellectiua p ſe ſubſiſtit nõ. ſcdo mõ q2 vt arguebat illa
rõ p ſe nõ cõplet aliqd ſubſiſtẽs qd ꝯſtituat ſb aliq ſpecie
ſ3 cũ corpe ſic. q2 ꝯſtituit hoiem. Ad ſcdam rõnez p3 rñſio
in glo. i. d. v̄. dicebãt qrto. Scdo quero circa ſcdm de
vnione aie itellectiue ad corp⁹ humanũ. an i hoie ſit vna
aiã an pl'es. arguit ꝙ pl'es. ſ. vegetatiua ⁊ ſenſitiua. ⁊ hec
dupl'r. ſ. ſenſitiua ſimpl'r ⁊ ſenſitiua qtũs h3 motũ ſm locũ
itẽ itellectiua. Dicũt. n. phi ⁊ medici ꝙ embrio pus ẽ aiãl
q hõ. i. anteq3 i corp⁹ humanũ ifundẽdo creet aiã illõ cor
pus qd vocat embrio pus ẽ aiãl q3 hõ qd eẽ nõ poſſet ſi in
hoie eẽt ſola vna aiã. ſ. itellectiua. ſcdo p hũc tex. q no. di
cit de aiã rõnali ſeu itellectiua ad dñiam vegetatiue ⁊ ſen
ſitiue que ẽt ẽ i hoie. vt i pn. gl. magne. In ꝯrar3 ẽ Au. in li.
de eccliaſticis dogmatib⁹ dicẽs neq3 duas aiãs dicim⁹ eẽ
in vno hoie. ſ3 dicim⁹ vnã ⁊ eãdem eẽ aiã3 i hoie que ⁊ cor
pus viuificat ⁊ ſemetipã3 ſua rõne diſponit. Et pbat rõ/
ne. q2 nihil ẽ p ſe vnũ niſi p formã. forma. n. ẽ que dat eẽ rei
ff. ad exhi. l. iulian⁹. §. ſ3 ⁊ ſiquis. õ ꝯſe. di. j. ſi motũ. de cõ.
ec. vl' alta. c. j. ⁊. iij. ſ3 aiã itellectiua ẽ forma corpis huma/
ni vt hic i tex. g hic in eo nõ ſunt pl'es aie. al's hõ eẽt plura
entia. Ad rõnes ꝯrias rñdeo ad pma3 ꝙ vex ẽ embrionez
pus eẽ aiãl q hoie3 ⁊ pus hr̃e aiã3 ſenſitiuã q3 itellectiuã
ſ3 adueniẽte itellectiua dñit ſenſitiua tanq3 que eẽt fru/
ſtratoria. q2 oẽ pfectius in nãlib⁹ ꝯtinet opationẽ min⁹ pfe
ctã: ⁊ ſic aiã itellectiua ꝯtinet opationes aie vegetatiue.
Ad aliã rõnez õ hoc tex. dico ꝙ in hoie dicunt eẽ pl'es aie
i proprie. i. q2 aiã itellectiua h3 pl'es potẽtias itellectiuã ⁊
ſenſitiuã ⁊ vegetatiuã ſ3 p ſuã pncipalẽ potẽtiã itellectiuã
ẽ forma hois. q2 p illã differt hõ a brutis. Tertio qro an
ſit vex ſimpl'r id qd hic dr ꝙ aiã intellectiua vniat p ſe ⁊
eſſentialiter humano corpi. Gl. magna tractat ad parte3
negatiua3 arguit quadrupl'r. pma rõ q2 ſi vniret extincto
corpe nõ remaneret. qd dic vt in gl. ſcdã rõne ad ide3 ar/
guit put dicit gl. vltra mediũ ibi. ſcdo iducebãt. vſq3 ibi
ſ3 ſic ẽt rñdetur. ibi ponit tertia rõ vſq3 ibi. dicebãt quar/
to. ⁊ ibi ponit quarta. p opi. hic õterminata ar. vt i gl. v̄.
⁊ anteq huic vſq3 ibi. Itẽ õmonſtrat. ibi ponit ſcdã rõ ad
hoc vſq3 ibi õmonſtrat ẽt. ibi ponit tertia rõ. vſq3 ibi. ⁊ l3
aliq dixerint. ibi gl. refert duas opi. circa hoc quas repro
bat ibi tenentes. õinde rñdet rõnib⁹ ꝯrijs ibi ad qd rñdet
vſq3 ad fi. ⁊ hũc articulũ ẽt tractat Pau. plixius. ſ3 gl. op
time dicit ⁊ ẽ i effectu beati Tho. pma pte ſũme. q. lxxvj.
ar. j. Quarto qro q2 hic dãnat õ hereſi ptinaciter aſſe/
rẽtes aiã3 rõnabilẽ nõ eẽ corpis humani formã. nũqd pñt
heretici aliqua pena tpali puniri ponẽdo ꝙ p ſimplicitatẽ
errẽt: v3 ꝙ nõ q2 ſimplicitas excuſat õ reſcrip. ſup lr̃is. cũ
ibi no. C. õ iur. om. iu. l. in criali. a ꝯrio. ff. mãdati. ſi pcura
torẽ. §. ignorantes. ⁊. xxiiij. q. iij. dixit apl's. ⁊ qd no. xvij.
di. nõ licuit. xvj. di. nũc ãt. xix. q. j. ad fi. p hoc tex. hic i. v̄.
ptinaciter. non. n. ptinaciter credit q p ſimplicitatẽ errat.
Cõtrariũ t3 ſpe. in ti. de hẽti. p quo ẽ. xxiiij. q. j. ſciſma. vbi
dr ꝙ nõ excuſat ignorãtia ad hoc. C. õ hereti. l. ij. ff. õ iniuſ
vo. l. venia. xxxvij. di. c. ſi. Mat. t3 pmã partem p. c. dixit
apl's. qd optime hoc pbat. ⁊ idẽ ibi gl. ⁊ gl. in. l. ij. C. de he
reti. qd tenui in. c. dãnam⁹. ad fi. ſ. e. Refert Io. õ li. Ala
nu3 tenuiſſe ꝙ iterim mortaliter peccat. q2 ẽt ſi ſit neſciuſ
ẽ tñ hẽticus. vj. q. j. qro. xvj. q. j. ſi cupis. xxij. q. ij. in ipſarũ
q iura dicũt ignorãtiã in talib⁹ excuſari. dic ꝙ nec ẽ hẽtic⁹
nec ſemp peccat mortaliter imo aliqñ meret. ꝙ nõ peccet
mortaliter t3 Inno. in Rica. e. ti. ꝙ nõ ſit hẽtic⁹ neceſſario i
fert ſi nõ peccat mortaliter: vbi dico ꝙ hẽticus põt dici du
pliciter. large ⁊ ſtricte. qd no. gl. xxiiij. q. iij. i ſũ. i fi. large
dr qlibet errãs i articulis fidei. ſtricte ppe q errat ptina
citer vt pbat hec lr̃a. ⁊ dcm̃. c. dixit apl's. ⁊. c. dãnam⁹ i fi.
vbi q3uis dãnet opi. Ioachim ipe tñ nõ dãnat. q2 fuit pa/
tus corrigi. p hoc qd ibi dixi. ⁊ qd no. i. d. gl. xxiiij. q. iij. in
ſũ. i fi. q hoc t3. ⁊ ad hoc ẽ nõnda. vñ dicit Inno. i Rica ea.
ꝙ ſi qs mot⁹ rõne nãli credit patrẽ maiorẽ filio i diuinis. ⁊
credit eccliã3 ſic tenere nõ ẽ hẽtic⁹. q2 hec nõ ẽ fides ei⁹ ſed
ſua fides ẽ fides ecclie: vult dicere ꝙ cũ credat hoc ꝙ cre
dit eccliã3 ſic tenere. ifert ꝙ nõ credit niſi ecclia ſic teneat
poti⁹ g credit qd t3 ecclia cũ nõ pciſe ihereat niſi ſb hac ta
cita ꝯditõe. ꝙ aũt talis poſſit mereri tenẽt multi theologi
⁊ ego tenui in. c. j. ſ. e. ſ. in. c. firmiter. ponẽdo exẽplũ vt q2
aliqs ſimplex audiẽs pdicationez ſui epi q pdicat aliqd ꝯ
fidẽ illud credit aio obediẽdi fidei pat⁹ tñ corrigi talis me
ret. q2 iudicant opa ex itentiõe. õ ſen. ex. cũ volũtate. qd i/
tellige niſi erret in talib⁹ in qbus nullaten⁹ excuſat igno/
rãtia vt in his q ſunt õ iure nãli. ⁊ de his loquũtur iura i/
ducta p Alanu3. iura aũt iducta p Spe. nõ ob. imo. l. ij. de
hereti. cũ ſua gl. facit p ad. c. ſciſma. Rñdeo ꝙ ibi illi he/
retici ſe diuiſerãt a fide nõ parati corrigi. facit ergo pro in
rõne ſui lex venia. de in ius vocã. nõ facit ad materiam.

§. Ad hoc. Op. ꝙ fides nõ ſit vnica. ſ3
duplex formata ⁊ i formis.
⁊ no. ſ. e. i ꝯpilatõe gre. i gl. Rice. ſo. vnica ẽ i genere. l3 ſb
ſe hẽat diſtictas ſpẽs. qd vl't gl. hi. v̄. vnica. ⁊ dic vt dixi
circa gl. pdicte Rice. Quero q2 h dicit baptiſma pdeſſe
puulis ⁊ adult. qd õ nõdũ nato. vr ꝙ ẽt tali pdeſſe poſſit
q2 ſufficit ꝙ ſit regnãt⁹ cũ baptiſma ſit regenerãs. In ꝯrũ
õ ꝯſe. di. iiij. ſi ad mr̃is. vbi dr nõ poſſe renaſci nõdũ nat⁹.
Quidã tenẽt expedire ꝙ ſaltẽ hẽat caput ex vterũ ex hoc
dicũt ſufficere p. l. cũ i diuerſis. ff. õ relig. ⁊ ſump. fu. qd t3
Math. p hoc de ꝯſe. di. iiij. ſi baptizata. ſm hos igit ſi to
tus ẽ itra vterũ vel ẽt ſi ſolũ caput ſ3 aliqd mẽbror ſit ex
baptizari neqt. Alij maxie religioſi dicũt expedire ꝙ to/
tus ſit nat⁹ ⁊ ſic totus extra vtex. qd ſentit gl. i. c. ſi ad ma
tris. p. c. q i maternis. e. di. p hoc ſ3 Lau. q2 dũ nõ et ad/
huc mẽbrũ ecclie. nõ põt ei ecclia puidere p ſacramẽtũ. q2
rei q nõ ẽ ⁊c. de õſpon. ipu. ad diſſoluẽdũ. ⁊ hoc plac3 tex.
d. c. ſi ad matris. p hoc ẽt h tex. i v̄. adultis ⁊ in v̄. puulis.
Nã nondũ natus nec adultus nec puulus dici põt ſ3 poſt
natiuitatẽ ſic. iuxta illud. Puer natus ẽ nobis ⁊ filius da
tus ẽ nobis. Itẽ anteq totns ſit extra vterũ ẽ pars vteri.
nec põt dici hõ. C. de poſthu. heredibus iſti. l. q certaru3
vbi requirit ꝙ ſit ex toto natus vt põt dici poſthum⁹. Cõ
ſiliũ tñ ẽ ꝙ qcqd appareat de puero extra vterũ iminente
piculo mortis baptizet pter penetrabilẽ ⁊ occultã opa/
tionẽ ſci ſpũs. j. q. j. multi. circa mediũ. poterit. n. ſuccurre
re ad remediũ huic. ſicut glorioſa3 vginẽ: Ieremiã ⁊ Ioã
nẽ baptiſtã ſcificauit in vtero. Ad ꝯrium cũ dicebat ſufi
cere ꝙ ſit regnãt⁹ q2 baptiſma regenerat. dico ꝙ regene/
rare ꝯcernit eſſe genitũ ſ3 iſte nõ ẽ genitus q ad eccleſiam

q2 adhuc ē in utero. Scđo quero qd ſi ē natus ſed eſt mōſtrū vt q2 hꝫ duo capita. btūs Tho. ⁊ pau. hic tenēt ꝙ ſi hꝫ duo pectora ita ꝙ hꝫ duas aīas ambo capita diuerſiſ baptiſmis baptizari debēt. ſꝫ ſi ambo capita ſūt ad vnuꝫ pect⁹ ⁊ ſic vnica ē aīa. ſufficit vnū baptiſmū ambobus. ff. arboꝝ furtim ceſarū. l. ſi gemina. q̄ optime facit. ꝓbat enī arborē dici geminā qn̄ lꝫ trūcus ſit idē vtriuſqꝫ tn̄ ſeꝑate egrediunť de terra. ſꝫ ſi trūcus vnicus eminet ex̄ terrā dꝛ vnica. Op. ad hāc deciſionē ꝙ neutrū d̄beat baptizari C. d̄ poſthu. hꝫdi. iſti. l. q certarū vbi dꝛ talia monſtra nō haberi ꝓ hoībus. So. lex illa intelligiť ꝙ ſunt monſtra nō habētia humanā formā vt ſi nat⁹ eſt vitulus vel qd aliud ſecus ſi hꝫ formā viri lꝫ ampliatā ut plura membra. qđ tꝫ ibi gl. ⁊ Azo. in ſūma illi⁹ ti. ⁊ ꝓbať. ff. de ſta. ho. l. nō ſunt liberi. Tertio q̄ro in eo qđ dicit hic de paruulis de q̄bus paruulis loquiť: dic ꝙ idiſtincte baptizari pn̄t. quia hic idiſtincte loquiť. de ꝯſe. di. iiij. paruuli. recipiūt enim fidem ⁊ ad eam ſe obligāt aliū ꝓfitentem ꝑ eis. Ad qđ op. q2 nō pōt aliqs ex voto ꝑ aliū obligari. xx. q. j. quicunqꝫ. So. aliud in baptiſmo q̄ in voto. q2 in baptiſmo per alium pōt qs obligari. de ꝯſe. di. iiij. baptiſmi. de baptiſ. maiores. ſecus in voto. vt dicit gl. in. d. c. quicunqꝫ. ⁊ dic vt ibi. ꝑ hoc infero furioſum poſſe baptizari. qđ eſt verū cū limitatione quā ponit tex. in. c. maiores ꝑallegato v̄. ſꝫ adhuc. Queri pn̄t alia plura circa materiā ⁊ formā et efficaciā baptiſmi. de quibus ꝓſequiť Math. qđ omitto. q2 de his dixi in Rica de bap. ⁊ in. c. j.

Uer. Uerum

Nota dꝛiam iter habitū ⁊ vſuꝫ. ⁊ hic dꝛ ꝙ habitū artiſte appellāt potētiā. vt dico. j. in ſcđo ꝯrio.

Scđo nota de gr̄a informāte ꝙ q̄uo intelligať īfra dico in q̄rto ꝯrio. Nota tertio ꝙ opi. dꝫ eē ꝓbabilis. i. q̄ ꝓbari poſſit. Op. ꝙ baptizatis non ifundanť virtutes. nā virtus ē habitus q habilitat ad habitū. Eſt enī habitus cuius oꝑatio nō eſt īpedita. vij. ethicoꝝ. At ꝑ baptiſmum nō reddiť qs habilis ad oꝑationem virtuoſam. ſo. vt in glo. in v̄bo opiniones. in v̄. huic aūt opinioni q̄ hoc vult. ꝙ habilitať aīa in baptiſmo. ſꝫ nō corpus cui⁹ habilitas requiriť in oꝑatione virtutū. Scđo op. ad hāc ſolutionē q2 ſi aīa fieret habilis ſequereť ꝙ virt⁹ poſſet acquiri ſine p̄cedentib⁹ diſpōnibus. cui⁹ ꝯriū expimur. vn̄ dicit phūs. vij. ethicoꝝ. ꝙ ꝑfectio virtutū ē ꝑ aſſuefactionē. Itē habitus ē quo qs vtiť qn̄ vult. tertio de aīa. ſꝫ baptizati nō ex hoc pn̄t vti ad libitū habitu virtutis. So. habitus aliqn̄ accipiť ꝓprie ꝓut d̄notat q̄litatē manſurā nō de facili mobilē ⁊ acq̄ſitā ꝑ aſſuefactionē ex multis diſpōnibus p̄cedētib⁹. ⁊ ita accipit phūs in p̄dicamētis in. c. de q̄litate ⁊ ꝑ hūc modū ꝓcedunt ꝯria. Aliqn̄ accipiť habitus ꝓ quadā habilitatiōe q̄ ꝓprie dꝛ habitudo. ⁊ tunc nō ē aliud q̄ꝫ quedā habilitatio ꝑ remotionē īpedimēti. ⁊ ita accipiť hic. vn̄ qđ hic dicit tex. habitū. tex. in. c. maiores. x̄. q̄ꝑ uis. de baptiſ. vocat habitudinē. qđ optime facit ad d̄clarationē tex. noſtri. Eſt ergo ſenſus ꝙ baptizatis ēt ꝑuulis infunduntť virtutes quo ad habitum. i. vt habitus virtutū quos poſtea acq̄rent ſint in eis meritorij ad ſalutē. vnde artiſte dicerēt ꝙ īfunduntť virtutes in potētia. vocant n. eē in potētia id qđ nos vocam⁹ eē in habitu. qđ ēt dixi. s̄ in p̄mo notabili. Tertio op. vt op. ea. glo. in v̄. nec obſtat. ⁊ ſolue vt in ea. Quarto op. ꝙ nō oībus baptizatis īfundať gr̄a īformās. q2 multi accipiūt baptiſmū ficte. So. vt in glo. in v̄. oībus. diſtinguēdo de gr̄a. nā quedā ē gratū faciēs. i. ꝑ quā homo ſit in gr̄a ⁊ accept⁹ deo. ⁊ hec nō oībus baptizatis īfundiť. quedā ē gratia gratis data ⁊ ſm̄ hāc dicimus dona virtutū eē gratiā gratis datā. i. ſine noſtris meritis. ⁊ hec oībus infundiť. Inſuꝑ gratia gratum faciēs ē duplex oꝑans ſeu ꝑueniēs. ⁊ ē in oīb⁹ noſtris oꝑationib⁹ bonis. q2 in eis nos ꝑuenit gratia ſancti ſpūs. qua mediāte recte oꝑamur. Eſt ⁊ alia gratia cooꝑans q̄ dirigit ⁊ ꝯſeruat rectas oꝑationes. de vtraqꝫ ponit magiſter ſn̄iarum li. ij. di. xxvij. Quero qd ē gratia īformās glo. in v̄bo īformās ſoluit ꝓſequēs an ſit idē ꝙ charitas. ī quo dicit ꝙ nō ꝑ oīa eſt idē. nā q̄ten⁹ charitas ē virt⁹ theologica eaꝫ ꝑuenit gratia ſicut ꝑuenit ⁊ alias virtutes. de hoc li. ij. ſn̄iarum. di. xxvij. ꝑ totum. ⁊ dic ꝙ quicūqꝫ habꝫ charitatē hꝫ gratiā ⁊ ecōuerſo q̄ꝫtum ad actū ⁊ ſimultateꝫ tp̄is. ſꝫ gratia ē p̄oꝛ natura q̄ꝫ charitas. Itē aliud notat. ſ. quandā acceptationē q̄tenus ſumus deo chari. ſꝫ charitas notat dilectionē q̄tenus nos deū diligimus. ꝓmiſcue tn̄ accipiunť gratia ⁊ charitas. Scđo q̄ro quare dꝛ informās. ſo. q2 ꝑ eam īformamur vt ſimus ſpūales ⁊ membra xp̄i. ſicut enī aīa itellectiua īformat corpus humanuꝫ ⁊ ip̄m ꝯſtituit hoīem ⁊ in ſpecie hoīs. s̄. e. c. §. porro. ita et gratia īformat aīa ⁊ eaꝫ ꝯſtituit in hoc qđ ē eſſe qd ſpūale ⁊ quid acceptū deo ſaltē in habitu. vt in tex. qđ etiā tenet Pau. Tertio q̄ro an ꝑ baptiſmuꝫ infundanť virtutes morales. ſolue vt ī gl. penul. ⁊ mihi plꝫ opinio q̄ hꝫ ꝙ ſic. q2 tex. hic īdiſtincte loquitur. ⁊ nomine virtutum etiam veniunt morales. non tn̄ theologice.

De reſcriptis. Rica.

Abbates

Nota ꝙ ſuꝑioꝛ lꝫ agere poſſit ꝓ mēbus ſibi ſubditis ēt ſi habeāt īmediatos adminiſtratores vt hic. ⁊ de ſucceſ. ab inteſt. c. fi. tn̄ cum agit cenſerenť ꝑ oīa eodem iure quo cenſereť ip̄e īmediatus. Scđo no. ꝙ ꝓ locis ſpectantib⁹ ad mēſam nō ſemper expedit p̄pouere gubernatores ſpāles. qđ dic vt ī gl. in v̄bo haberēt. Tertio no. ꝙ in realib⁹ computanť dicte a loco in quo ē res. ſic colligit Laud. ibi loca ip̄a. ſꝫ vt dicit Genxe. hec nō colligiť hic. q2 hic ſolū dꝛ de modo ꝯueniēdi aliquē rōne loci reſpectu ꝑſonarū corā quib⁹ agitur. Item hic nō dꝛ ꝙ loca realiter peterenť. dcīn̄ tamen Lau. teneo. e. ti. dilectus. ij. Quarto nota penā īdebite vexātiū alios in iudicio. Op. ꝙ abbas ſuꝑioꝛ poſſit īpetrare extra locū dyoceſis vbi ē adminiſtratio īferioꝛ ſi ip̄e ē alterius dyoceſis. vt in. c. ſtatutū. e. ti. lib. vj. Solue vt in glo. j. v̄. cām. vſqꝫ ad fi. q̄ in fi. hoc vult. ꝙ ſi ſpecialis adminiſtratio erat. pone ferrarie ſi mediatus admini ſtratoꝛ īpetraſſet. non poterat ꝯ bonoñ. īpetrare ferrarie. ſꝫ hoc poterat p̄latus ſuꝑioꝛ. d. c. ſtatutuꝫ. §. cū aūt. iđ fuit hic ꝓuiſum. Scđo op. q2 cū fingať abbas ſuꝑioꝛ ideꝫ ꝙ īmediatus adminiſtrator ſequiť ꝙ paduanus poterit ꝓ adminiſtratione ſita padue trahere pad. ſuꝑioꝛem p̄latuꝫ ēt remotiſſimū. qđ ē abſurdū ⁊ iniquū. ſo. vt in gl. in v̄bo cōuenire. Idē Pau. ⁊ no. fi. glo. vt fiat cōputatio ēt in realibus de loco domicilij de quo ſunt alie varietates. quod plene dixi eo. ti. dilectus. ij. Tertio op. in fi. tex. ꝙ non fuerit opus irritare ꝓceſſum. ſufficiebat enī ꝓhibuiſſe. q2 factū ꝯ. l. eſt nullū. l. nō dubiū. C. de leg. de poſthu. c. fi. de teſ. c. ij. ſo. Mat. vꝫ ſtare ꝯrio dicēs ꝙ iſta clauſula oīſqꝫ ꝓceſſus ⁊c̄. videť poſita ex ſuꝑabūdanti. dicit tn̄ hoc veruꝫ qn̄ ius ſtat in ſuis terminis ⁊ aliud. vel idem ius ꝯrīū nō permittit ſeu modificat. ij. q. vj. biduū. ff. de interdic. ⁊ releg. relegatoꝝ. §. ad tempus de hoc per Archi. de off. oꝛ. romane in fi. lib. vj. deinde dicit Mathe. ꝙ hic apponitur clauſula iſta. q2 ius aliud dicit ꝙ lr̄e obreptitie non ſunt nulle. ſed ope exceptionis eliduntur. eo. ti. conſtitutus. ⁊. c. cum dilecta. dic ⁊ aliter ꝙ. l. nō dubium ⁊ alia iura ꝓ contrarijs allega. procedunt quando. l. ꝓhibet ⁊ nō punit. ſed ſi punit factum contra. l. tenet niſi. l. vltra ꝓcedat annulādo. q2 ergo papa hic lꝫ ꝓhibuiſſet ēt punierat. ideo fuit opus adiecere d̄ nullitate ꝓceſſus. hūc articulū plene explicaui in. d. c. fi. an ⁊ qn̄. l. ꝓhibēs ⁊ puniēs induca cat nullitatem

cat nullitatẽ factoꝝ ꝯ:ꝛ q̄ꝛ ſũt varietates ad eas tollẽdas
papa hic vltra ꝓcedit apponendo clãm oĩſqꝫ ꝓceſſus ꝛc̃.
ꝛ dicit Gen. ꝙ hec clauſula intelligit̃ de ꝓceſſu facto circa
ꝑncipale. nam circa intereſſe ꝛ expẽſas bene tꝫ. ꝑ hoc. c. ti.
c. fi. ꝛ hoc ẽt vult gl. pe. in fi. Quero an nomẽ abbatis
ꝛ abbatia ſit nomẽ dignitatꝭ ꝛ honoris an tm̃ oneris ꝛ ſol
licitudinis. Lau. ꝙ oneris potius q̄ꝫ honoris. Gẽ. tꝫ ꝯrīuꝫ
dicẽs ꝙ ẽ ẽt honoris ꝛ dignitatis. ꝑ. c. idẽnitatibus. §. veꝝ
de elec. li. vj. lꝫ nõ ſit ordinis. xxj. diſt. cleros. ꝑ hoc quia
abbas p̄re alijs ẽ honorãdus. de ſta. mo. cũ ad monaſteri/
um. ꝟ. abbas. ꝛ. ꝟ. ꝓꝛ. ꝛ hoc ẽt tꝫ gl. i. c. expoſuiſti. de cor/
po. vi. ꝛ ẽ verius. ꝑ hoc. c. j. de ſup. neg. p̄la. Scd̃o q̄ro
an in q̄buſcũqꝫ ꝓcedit lr̃a. So. ſic ꝙ ꝓſequere vt in glo. iiij.
ex qua no. ꝙ ꝑ hãc cle. icludunt̃ mẽdicantes in. ꝟ. p̄ſidẽtes

Tertio q̄ro qd in p̄ſidentibꝰ caplis. So. vt in. e. gl. q̄ di/
cit ꝙ ſi poſſent ipetrare hr̃et locũ lr̃a ex idẽptitate rõnis.
idem Pau. O p. ad hoc ꝙ imo poſſint agere ꝛ defen/
dere ꝑ monaſterijs ꝓuincie. de ſta. mo. in ſingulis. i fi. So.
Lap. ſtat ꝯrio dic ꝙ illud. c. hoc nõ ꝓbat. ꝛ dic ꝙ habẽt tm̃
illã ꝑtãtem. de q̄n. d. c. in ſingulis. ꝛ. e. ti. ea que. §. ad hec

Quarto q̄ro qd ſi ſunt ſeculares p̄ſidentes. dicit ea. gl.
idẽ. idem Lau. O p. ad hoc q̄ꝛ cũ hec cle. ſit penalis nõ
dꝫ extendi. de elec. ſtatutũ. lib. vj. So. nõ ẽ extẽſio vbi ſub
eſt rõ idemptitatis ſꝫ ẽ incluſio q̄ꝛ. l. nõ ẽ aliud q̄ꝫ eiꝰ mens.
ꝛ mens. l. regulatur ab eius rõne ꝑ hoc q̄ꝛ ẽt ꝯſtõnes pena
les compꝛ̄hendũt caſum eiuſdẽ rõnis. tex. eſt in. c. ſi poſtq̄ꝫ.
§. j. de elec. lib. vj. ad idẽ. ff. de adul. ſi poſtulauerit. §. rõ. õ
eden. q̄dam. §. nũmularios. ꝛ q̄ꝺ dixi in materia ſtatutoꝝ
in. c. dilectus. de ꝯſue. ꝛ dic ad. c. ſtatutũ. ꝙ ẽ diuerſitas rõ
nis vt ibi pꝫ. Uel dic ꝙ nõ ẽ penalis hec ꝯſtitutio ſed po/
nit certũ ius. ꝛ ꝯ facienti penã addit meliorẽ ſo. p̄recedens
vt quod dixit de reli. fuerit exp̄ſſum. q̄ꝛ frequẽtius in eis
hoc accidit vt dicit gl. ꝛ ſic cã exempli. Quinto q̄ro qd
hic dicit de p̄ſidentibus adminiſtratiõibus qd ſi p̄ſint mo
nialibus? dicit Steph. idem q̄ꝛ maſculinũ genus ꝯcipit fe
mininũ. de q̄ in. c. generali. de elec. li. vj. vult dicere ꝙ ſi ſu
perior p̄latus vult agere ꝑ mẽbro quod ẽ monialiũ hꝫ lo/
cum hec cle. q̄ꝺ ẽ verũ. nec expedit inducere rõnem ꝙ ma
ſculinum ꝛc̃. q̄ꝛ h̃ nõ exprimit de maſculis vl̃ femellis ſim
pliciter dicit ꝙ q̄buſlibet p̄ſidentibus adminiſtrationibꝰ.
ſed tm̃ dictum Steph. poſſet ſaluari q̄n eſſet vna ſupior p̄
lata q̄ haberet mẽbra. tũc enim dicẽdo ꝙ habeat locũ hec
cle. ob. verbũ alij religioſi q̄ꝺ eſt maſculinũ ꝛ tũc expedit
dicere ꝙ ꝯcipit femininũ ꝓpter idẽptitatẽ rõnis. Sexto
q̄ro qd iportat verbũ adminiſtratio q̄ꝛ dicit adminiſtratio
nibus. So. ſm̃ Lau. ꝛ Genꝫ. ſumit̃ large vt compꝛ̄hendat
ꝑoratus ꝛ alia bñficia. Septimo q̄ro circa id quod di/
xi in ꝑrima. q. cũ inter tales adminiſtrationes reperiũtur
alique ꝛ ꝑ maiori parte q̄ ſunt dignitates. vt ſunt ꝑoratus
q̄ꝛ ꝑoratus ẽ dignitas. de p̄ben. niſi nunq̄d ipetrans admi
niſtrationẽ poterit obtinere dignitatẽ. Laud. ꝙ ſic ꝑ hunc
tex. niſi ſit ep̄atus q̄ non venit ſm̃ eum vel niſi ſit dignitas
ad quã ꝑ electionem ꝯſueuit q̄s aſſumi q̄ꝛ nec illa venit ni
ſi de electione fiat mentio. de p̄ben. cle. j. q̄ꝺ vltimũ non eſt
verũ. niſi q̄n aliq̄ modi ꝓuidendi ſunt exp̄ſſi ſed q̄n nullus
venit ẽt bñficium electiuũ. vt dicit glo. i. d. cle. j. in ꝓmo ẽt
Gen. ꝛ Jo. de lig. tenẽt ꝯrium q̄ꝛ lr̃e ad bñficia ſunt reſtrin
gende. de p̄ben. q̄ꝫuis. lib. vj. Noĩe ergo ad adminiſtratio
nis nõ veniet dignitas cũ ex ꝓpria ſignificatione nõ comp̄
hendat̃ ad hoc de p̄ben. c. fi. q̄ꝺ puto verũ. aliud aũt eſt in
hoc tex. q̄ꝛ hic exp̄ſſe apparet ꝙ de adminiſtrationibꝰ ẽt q̄
ſunt dignitates intelligit. ꝓbat verbũ abbates cũ abbatia
ſit dignitas. vt dixi. s̃. q. j. ꝛ verbũ alij quatenus faciat po
ſitionẽ eiuſdem q̄litatis. tm̃ hic nõ facit. vt dicit glo. iij. imo
hoc vult ꝙ q̄libet p̄ſidens adminiſtrationibꝰ ꝯſtituti i digni
tate ſiue nõ artant̃ hac cle. Octauo q̄ro nunq̄d idiſtin/

cte ꝓcedit q̄ꝺ hic dr̃ vt ſupiores adminiſtratores arceãt̃
hac cle. ſo. nõ ſꝫ tũc tm̃ cũ occaſione ſuoꝝ mẽbroꝝ agũt vt
in tex. ꝛ glo. in ꝟ. occaſione. cũ q̄ tenẽt Stepha. ꝛ Pau. Sꝫ
Bertrã. videt̃ tenere ꝯrīuꝫ ꝑ ꝟ. nec occaſione locoꝝ q̄ꝛ ibi
loq̄tur q̄n p̄lati deducũt ſuũ ius. q̄ꝺ tꝫ Jo. de lig. ſꝫ hoc nõ
ꝯdicit gl. q̄ hoc vult ꝙ cũ agũt alia occaſione vt ob cãm ꝓ
ꝓꝛiã vel ſue adminiſtrationis imediate nõ ꝓcedit hec cle.
q̄ꝺ ẽ verũ. ſꝫ ſi agũt occaſione mẽbri iferioris ſiue ꝑ iure ipi
us mẽbri ſiue ꝑ iure q̄ꝺ in mẽbro habent ꝓcedit hec cle. vt
dicit Bertrã. ꝛ glo. nõ ꝯdicit. Pau. aũt dicit ꝙ ꝓcedit hec
cle. q̄n ẽ caſus in quo agere põt p̄latus ꝑncipalis ꝛ ẽt ime/
diatus. ſecus ſi alter tm̃ vt q̄n actio ꝑtinet ad ꝑncipalẽ tm̃
ita ꝙ nõ cõpetit imediato. idẽ dicit Pau. ſi ſupior agit pro
iniuria illata ſubdito q̄ꝺ põt: vt no. Inno. de ſuc. ab inteſ.
c. fi. de penis. p̄ſbyteri. vel q̄n tm̃ inferiori nõ p̄lato ſupiori
actio datur vel tm̃ ꝯuenitur ex facto ſuo. de elec. c. quere/
lam. vt ſi agit̃ ꝯ ipm̃ vt teneat̃ ire ad ſynodũ. nã tũc ſupior
non põt agere nec aſſiſtere liti cũ ſua nõ interſit. ꝛ ſic nec ꝓ
clamare noĩe ſubditi. ſic dicit Pau. Inn. dicere. ſꝫ Hoſti.
vt refert Pau. ꝯtradicens ſe nõ videre quare ſua nõ inter/
ſit. de hoc de iudi. cũ deputati. de reſti. ſpo. oli. j. de re. do.
cũ venerabilis. tm̃ in illis. c. nõ ponit Inno. ꝟba p̄dicta. ſꝫ
colligi poſſunt ex eo q̄ꝺ no. Inno. de ma. ꝛ obe. iter. vbi di
cit ꝙ q̄n ſubditus ꝯuenit̃ rõne ſue pſone non hꝫ locũ noia/
tio in iudicio. ꝛ põt tũc ꝓcedere q̄ꝺ dicit Inno. ꝙ nõ intereſt
ſupioris eo caſu quo ſubditꝰ ex facto ſuo nõ obligat eccle
ſiam. dicit ẽt Pau. ꝙ idẽ poſſet attẽtari in feudo ꝑ ea q̄ no.
xvj. q. iiij. volumus. facit de p̄ſcrip. ad audientiã. ꝛ nõ ap/
paret qd velit niſi dicamus ꝙ vult dicere ꝙ põt agi de p̄/
iudicio ſbditi ſiue p̄iudicio ſupioris ſicut in iuribꝰ p̄miſſis
p̄ſcribit̃ ꝯ ſubditũ romane ecclie ſine p̄iudicio ipſius eccle
ſie ro. q̄cquid aũt ſit de p̄miſſis dic quo ad hãc cle. ꝙ quo/
modocũqꝫ agat̃ occaſione loci iferioris hꝫ locuꝫ hec cle. ẽt
ſi deducat̃ ius ꝑncipaliter ꝑtinens ad ſupiorem. vt dixi. s̃.
e. q. ꝑ hoc hec lr̃a q̄ loq̄tur idiſtincte q̄ꝺ tm̃ itellige cũ limi/
tatiõe eiꝰ q̄ꝺ dr̃ in ſe. q. Nono q̄ro ſi ſupior agit ꝯ ſbditũ
p̄latũ inferioris adminiſtrationis vel ecõuerſo. an ſit locus
huic cle. Pau. ꝙ nõ. ad q̄ꝺ op. q̄ꝛ lr̃a dicit gnãliter ibi nul
lũ aucte ꝛc̃. ſꝫ dic ꝙ id q̄ꝺ dicit nullũ. opꝫ intelligi de alijs
q̄ꝫ õ rectore imediato ꝑ id q̄ꝺ ſeq̄tur ibi. ipoꝝ prioribꝰ aut
alijs gubernatoribꝰ ꝛc̃. nã rõ gnãlis nõ includit q̄ꝺ ſpãli/
ter exprimit̃. ff. de pe. l. ſanctio. de reſcrip. c. j. regula gene
ri. lib. vj. ꝑ hoc ẽ rõ q̄ꝛ diſpoſitio iſta fundat̃ ſup hac rõne.
q̄ꝛ cenſetur ꝑ eodem p̄latus ſupior ꝛ imediatus: q̄ fictio nõ
hꝫ locum cũ inter ipos agit̃. tũc enim opꝫ vt cenſeat̃ diuer
ſi actor. ſ. ꝛ reus. de mu. pe. c. j. Decimo q̄ro qd ſi vnus
de capitulo ecclie ſupioris agit ꝑ adminiſtratione inferio
ris eo caſu quo põt vt ꝑ re male alienata. xij. q. ij. nõ lice/
at. de re. ec. nõ alie. ſiq̄s. de teſti. cũ olim. dicit Pau. idẽ ac
ſi ipſe ſupior ageret. ꝛ ſic erit locus ei q̄ꝺ hic dr̃. rõ q̄ꝛ iſte
agẽs ſupplet vices p̄lati ꝛ noĩe ſupioris adminiſtrationis
agit ꝛ libellum porrigit ꝛ ſnĩa lata contra ipm̃ p̄iudicat p̄/
lationi. que oĩa no. in. d. c. cũ olim. vnde ẽt ante litẽ ꝯteſta/
tam põt ꝓcuratorem ꝯſtituere. de quo in Spe. de ꝓcur. §.
rõne quoqꝫ. ver. qd ſi canonicus. Undecimo quero qd
ſi patronus agit ꝑ ecclia? dicit Pau. adhuc idem q̄ꝛ ſuc/
cedit loco prelati. Duodecimo quero an p̄latus ſupe/
rior poſſit agere ſine conſenſu ſui capituli. Lau. ꝛ aliq̄ alij
hic tractant quod plene expediui in. c. edoceri. de reſcrip.
vbi dr̃ ſic. niſi ſint cauſe ardue. Decimotertio quero ſi
ſupior nõ audet intrare dyocc. vbi ẽ ſpãlis adminiſtratio.
dicit Mathe. ꝙ poterit alibi ipetrare q̄ꝺ tenuit ẽt Alua/
rus per. c. ſtatutum. §. j. lib. vj. ẽt preſuppoſito ꝙ imediatꝰ
adminiſtrator audeat ibi cõmorari. Jo. de fan. tꝫ ꝯrīuꝫ. nã
reſpectus habendus eſt ad imediatum adminiſtratorem
ꝙ ipſe non poteſt nõ poſſit ſuperior quod eſt verius ꝑ tex.

hic expreſſuz. ꝑ hoc dico ꝙ ſi ipſe imediatusītrare nõ au/
det dioceſiz ſupioꝛ ēt ſi intrare audeat poterit ipetrare ex
ſicut poſſet iferioꝛ. Decimoquarto q̄ro cū dicit de lr̄is
ſedis apoſtolice vel legatoꝝ. an ꝓcedat in oībus lr̄is tam
gnālibus q̄z ſpālibus? Rñdet Lau. ꝙ ſic ſm quē ēt in lr̄is
q̄ impetrant̄ in illa forma ea q̄ de bonis in q̄bus nullus no
minat̄ locum hz de q̄bus lr̄is ꝑ Inno. in. c. epī. de re. eccle.
nõ alie. Decimoq̄nto q̄ro nunq̄d ēt in lr̄is gratioſis lo/
cū hēat? dic̄ Lau. ꝙ ſic eo caſu q̄ ſūt dati executores quos
opz aſſumere ꝑtes iudicꝭ vt ꝓpter aliquā exceptionē ꝺ no
uo oppoſitā ſm no. de of. dele. paſtoralis. in. §. q꜡ vo. ⁊ ꝺ
reſcrip. ſtatutū. §. ij. li. vj. Gē. ⁊ Bertrā. ⁊ Jo. de lig. tenēt
ꝯᷣium. q꜡ hec cle. ꝯcernit decre. ſtatutū. q̄ nõ hz locū extra
terminos illius. ſz illud. c. nõ loq̄tur de bñficialib꜡ execu/
toribus ēt ſi aſſumūt partes iudicis: vt ibi nõ. dic ꝙ aliquā
do ē in ꝑtāte executoris an aſſumat ꝑtes iudicis an nõ: vt
eſt regulariter in executore bñficiali q̄ ē mixtus. vt no. In
no. ꝺ preſcrip. c. fi. ⁊ gl. in cle. vna. de of. dele. ⁊ tūc ꝓcedit
opi. ij. q꜡ hoc caſu nõ hz locū. c. ſtatutū. q̄ nec iſtud. aliquā
do executores bñficiales tenent̄ aſſumere partes iudicis.
vt cū in reſcripto ponit̄ cl̄a vocatis vocādis de iudi. exhi
bita. vbi dixi ⁊ tūc vā ē opi. Lau. ⁊ ita loq̄tur. ⁊ ſic decidit
rota romane curie. Decimoſexto q̄ro q꜡ hic eq̄parat lit
teras ſedis apl̄ice ⁊ lr̄as legatoꝝ nunq̄d hec eq̄paratio ſit
vl̄r vera? dicit Lau. ꝙ ſic tā ad lites vt hic q̄ꝫ ad bñficia. ĩ.
de of. oꝛ. cle. fi. vtreq̄z ſunt ex̄oꝛdinarie ⁊ exoꝛbitātes a iu/
re ⁊ iudicio oꝛdinario. ⁊ iõ reſtringēde. de reſcrip. ad hec.
de ꝯſan. ⁊ affi. ꝙ dilectio. Decimoſeptimo q̄ro nūquid
diſpoſitio iſta vt prelatus ſupioꝛ coram illis tm̄ poſſit age
re occaſione inferioris adminiſtrationis corā q̄bus poſſet i/
ferioꝛ admiſtratoꝛ habeat locū reſpectu ꝑſonarū: vt. ſ. poſ
ſit ipetratus a ſupiore recuſari eū nõ potuiſſet recuſari cū
ipetratus foret ab iferiore? glo. de loco dicit ꝙ ſic. Ad
q̄ꝺ op. q꜡ cā recuſationis ē ꝑſonalis. ar. c. ſi ꝯ vnū. de of. de
le. lib. vj. ſo. q꜡ ſupioꝛ fingit̄ oīno eadē ꝑſona cū inferiore q̄
ad ꝑſonas corā q̄bus agit̄ iõ ſtat precedēs deciſio. De
cimooctauo q̄ro ſi poterat inferioꝛ repelli ꝑ excõicationē.
an poterit ⁊ ſupioꝛ? glo. eadē ſoluit ꝙ nõ. hic enim eq̄parā
tur ſupioꝛ ⁊ inferioꝛ ſolū quo ad ꝑſonas corā q̄bus ⁊ loca
in q̄bus fit ꝯuentio vt dicit glo. quā nõ. ꝑ hoc iſero ꝙ ſi ſu/
perioꝛ hr̄et ꝓuilegiū de certo loco in quo poſſet ꝯuenire ſu
os debitores ꝙ non poterit in eo loco ꝯuenire debitores
ſuos rõne loci inferioris. q̄ꝺ tz Mathe. lz nõ apte ⁊ plz vt
ꝓuilegium reſtringatur ne preiudicet huic diſpõni cū poſ
ſit itelligi tal̄r ꝙ valebit hac diſpoſitiõe remanēte valida.
fiet ergo reſtrictio ꝓut dz regula. q̄ a iure. li. vj. Decio/
nono q̄ro ſi prelatus īferioꝛ ē amouibilis ad nutū ſupioris
an ꝓcedat hec cle. glo. agere ſoluit ꝙ ſic: quā nõ. in fi. Pet.
tm̄ de ancha. tz ꝯᷣium dicēs ꝙ ob ꝯtumaciā ſolius imedia/
ti adminiſtratoris poterit fieri miſſio ſicut ꝓpter ꝯtumaci
am ꝓcuratoris fit miſſio ꝯ dñm. C. de ꝓcu. eum q. ſz defen/
de glo. ꝑ id q̄ꝺ dixi in. c. cū venerabilis. alle. in glo. q. vij.
q꜡ ſi dz fieri miſſio ꝑ quā preiudicetur nõ tm̄ imediato ſed
ēt ſupiori dz ēt ſupioꝛ citari. nec in hoc imediatus cenſet̄ ꝓ
curatoꝛ ſuperioris vt ex ꝯtumacia ei꜡ preiudicetur ſupio/
ri. vt lit. nõ ꝯteſt. q̄m̄. §. ſi ſup. vbi hoc no. Inno. Vige
ſimo q̄ro in. v̄. nec occaſione q̄ loca dicātur de mēſa. Pau.
⁊ aliq̄ hic tractant de q̄ glo. inuit. remittit ad nõ. in cle. fre/
quēs. de exceſ. prela. v̄. q̄dā. vbi dico in. v̄. pñtatos. in. iij.
q. ⁊ pl̄ibus ſe. dicit aūt Math. ꝙ ſicut epſ nõ pōt applica/
re eccl̄iam ſue eccl̄ie mēſe de ꝯſenſu ſui capl̄i. de ec. nõ alie.
cle. fi. ita nõ poſſūt religioſi applicare ſuis mēſis ꝓratus.
aut alia bñficia. ĩ. de ſup. ne. prela. cle. j. §. j. Vigeſimo/
primo q̄ro de q̄bus locis ꝓcedit tex. cū dicit occaſione lo/
corum pone enim ꝙ ē locus nõ habens adminiſtrationez?
dicit Pau. ꝙ non erit locus huic tex. Laud. dicit ꝙ ver/
buz locoꝝ importat vniuerſitatē agroꝝ. l. pupillus. §. ter
ritoriū. ff. de v̄. ſig. ponitur ēt ꝑ ſingulis terris. de offic. oꝛ.
cū epſ. lib. vj. Gen. idiſtincte itelligit ſiue ſint loca haben/
tia vniuerſitatē ſiue ſingularia ⁊ ſimplicia. q꜡ tex. indiſtin
cte loq̄tur. de hoc de ꝓui. q꜡ circa. ⁊ vtrobiq̄z eſt eadē rõ. ſ.
reſtrictio lr̄arum ad iudices extraoꝛdinarios quod tenet
Bertrā. ⁊ Mathe. dicens ēt ꝙ ſiue ſint bñficia curata ſiue
ſimplicia locum hz. q̄ꝺ tz Jo. de lig. q꜡ ſi q̄ñ locus eſt vni/
uerſitatis ꝓcedit: foꝛtius ergo q̄ñ nõ eſt vniuerſitas. ſed vt
puto nõ ponderauit dictum Pau. ꝓ quo eſt q꜡ text. dicit
de locis q̄ poſſunt habere adminiſtratores vt ſtatim ſeq̄/
tur ibi ſi loca ſpāles gubernatores ⁊c̄. Item rõ q꜡ nõ pōt
fieri fictio vt ꝑncipalis cenſeat̄ eo iure quo ſpālis admini
ſtratoꝛ eo caſu quo nec in actu nec in habitu ē locus ſpāli
adminiſtratori vt quando principalis adminiſtratoꝛ ha/
bet vineam vel vnū agrum in certo loco: tūc enim veriuſ
eſt quod dicit Pau. ⁊ ſic ſtabitur. c. ſtatutum. in hoc autē
quod dicitur hic de locis. dicit Lap. abbas eſſe differen/
tiam inter loca in neutro genere. ⁊ locos dando. ver. Ar/
gumenta locos homines loca dicis habere. ex quo appa/
ret ꝙ hic eſt neutri generis. Vigeſimoſecundo quero ī
verbo ſiquis. nunquid ex ſola impetratione fiat vexatio.
glo. ex ſola. dicit ꝙ non niſi ſequatur cõuentio. idē Pau.
⁊ Gen. ⁊ hanc glo. ſingulariter induxi ad queſtionē facti.
Quidam obligatus ad non contrauenienddum in inſtru/
mento conuentionis ſub pena ſupplicauit ſuperiori vt cõ
trauenire poſſit ⁊ vt iudices concederet qui conceſſit di/
cebatur penam cõmiſſam. ego contra per hanc glo. q꜡ nõ
dicitur contrauentum donec vexatus eſt aduerſarius in
quo tamen oporteret ponderari verba inſtrumēti. de pri
ui. porro. Vigeſimotertio q̄ro q꜡ dicit de ītereſſe quo/
modo eſtimabit̄. dic plene vt in. c. ſacro. de ſen. ex. vbi di/
xi. ⁊ nõ. ēt in. l. vnica. C. de ſen. que ꝓ eo quod intereſt.

Et ſi principalis.

No. ꝺ di/
ctione etſi q̄ ponitur hic ꝓ vna dictione ꝓ quā
uis: vt in glo. j. ad hoc de poſtu. c. fi. vbi dixi.
Scđo no. ꝙ officialis epī cenſet̄ habere dignitatem ſi ē
principalis. de quo in glo. in verbo delegatus. ⁊. ĩ. dicam
in. j. contrario. ⁊. q. xij. ⁊. xxij. Tertio no. ꝙ prioꝛ conuē
tualis eſt in dignitate quod no. glo. in verbo conuentualē
⁊ eam ſigna. Oppo. vt apperiatur que fuit ratio dubi
tandi ⁊ que decidendi in omnibus quattuoꝛ dictis huius
c. nam quo ad primum. de officiali ꝑncipali videtur ꝙ ei
nõ poſſit cauſa delegari. q꜡ nõ videtur habere dignitatem
cum tempoꝛaliter ſoleāt tales inſtitui ꝑ no. per Innoc. de
ꝓben. de multa. ⁊ per Archi. de conſue. c. j. lib. vj ratio de
cidendi q꜡ ſufficit ꝙ pōt eſſe perpetuus vt dicitur de prio
re obedientiario. in glo. in verbo electionem. In ſecū/
do dicto de priore conuentuali fuit ratio dubitandi. pre/
ſuppoſito ꝙ eſſet obedientiarius. vt colligitur ex eadem
glo. Rõ decidendi ē ea quam dico. ĩ. e. cõtrario. de officia
li aūt foꝛaneo fuit dubitatio: q꜡ hz vniuerſitatem cārum.
vnde videbatur habendus ꝓ oꝛdinario ꝑ glo. in. c. cū cau
ſam. de ap. ⁊ de reſcrip. ſtatutū. §. inſuper. eo. ti. lib. vj. ſed
ratio decidendi in ꝯᷣium eſt q꜡ lz habeat̄ ꝓ oꝛdinario quo
ad quid non tamen eſt oꝛdinarius ⁊ non eſt vera gl. in. d.
§. iſuper. quod dico plenius. ĩ. q. xxiiij. Quomodo au/
tem cognoſcatur iuriſdictio oꝛdinaria. dixi de offi. deleg.
q̄m̄ abbas. ⁊ habetur de reſti. in inte. c. penul. Ratio ve/
ro dubitandi quo ad prioꝛem clauſtralem fuit. q꜡ ē ꝑmus
poſt abbatem. de ſta. mo. cum ad monaſterium. ver. prioꝛ
rõ decidēdi in ꝯᷣium. q꜡ tota poteſtas ē penes abbatē quē
monachi vice dei habent ſupra caput. de elec. quoꝛundā.
lib. vj. ⁊. c. ſi religioſus ſm Stepha. vnde dicit Paul. ꝙ
lz preſit conuentui non tamen principaliter. vel ſm Ma/
the. ratio

the.ratio dubitandi.qꝛ clauſtralis eſt cõſtitutus in digni/
tate ideo videbatur poſſe dari delegatus per.c.ſtatutū.
in pn̄. Ratio decidendi in contrariū qꝛ illud.c.loquitur in
dignitatibus ſecularibus ſecus in regularibꝰ quod nihil
eſt.nego enim prioratū clauſtralē eſſe dignitatē alias ſibi
poſſet cauſa cõmitti.qꝛ textus in.c.ſtatutū.ſimpliciter di/
cit cõmiſſionem fieri poſſe cõſtitutis in dignitate. vel fuit
ratio dubitādi qꝛ cū prioratus clauſtralis poſſet eſſe per/
petuus.vnde etiā poſt obitū abbatis durat.ne ſe. vacan.
c.j.in fi.⁊ habet curā ſingulariū pſonarū clauſtri ideo ⁊c̃.
Ratio decidendi in contrariū qꝛ nõ eſt dignitas ſed potiꝰ
quedā ſolicitudo.⁊ hec ē ratio differentie quare priori cõ/
uentuali q̄ ē in dignitate cauſa delegatur ⁊ in clauſtrali.ſꝫ
ſm̄ Senze.fuit in clauſtrali.Et alia ratio qꝛ in clauſtro d̄
bet eſſe ſilentiū.xvj.q.j.placuit quod turbaretᷣ per cogni/
tionem cauſarū.ſed eadē ratio vigeret in cõuentuali.vn/
de potior ē precedens qꝛ nõ ē in dignitate. ꝓ hoc.xxvij.q.
ij.ſcripſit.hec omnia ꝓcedūt ꝓpter.c.ſtatutū.quod diſpo
nit cauſas nõ delegari a papa vel a legatis apoſtolicis ni
ſi pſonis ꝯſtitutis in dignitate vel perſonatu vel canoni/
cis eccleſiarū cathedraliū. Secūdo oppo.ꝙ priori clau/
ſtrali poſſit cauſa delegari.vt oppo.glo.pe.ver.ſed ꝯtra.
⁊ ſolue vt in ea.⁊ idem Pau. Tertio oppo.ꝙ ēt mona
cho ſimplici poſſit cā delegari ꝑ.c.cū olim.de priuil.ſo.vt
in glo.viti.quā nota quo ad id qđ dicit de legato vt non
poſſit diſpenſare ꝯ cõſtitutionē ſupioris. Quero qs di
citur pncipalis officialis epi? dicit Senze.ꝙ ille q in pnci
pali curia ꝯſtituitur ꝑ id quod nõ. Inno.de offi.or.roma/
na.lib.vj.⁊ talis cenſetᷣ ordinariꝰ.vt ibi no.Inno.Ex hoc
dicit Senze.ꝙ ſi eps ꝯſtituit duos officiales vnū in vno
loco aliū in alio ille dicitᷣ pncipalis q cõſtitutus ē in ciuita
te ⁊ hoc ab auctoritate cathedre ⁊ ſedis ibi exiſtētis q̄ ca/
put ē dioceſis.ad hoc.l.cū in diuerſis.ff.de reli.⁊ ſūp.fu.đ
pben.q̄uis.lib.vj.Et dicit Lau.ꝙ ēt ſi alius ſit ꝯſtitutus
in loco ſolēniori rõne populi adhuc is qui ē conſtitutus in
ciuitate dicitᷣ eſſe pncipalis.quod nota.dicit etiā quedam
alia que notat Inno.in.d.c.romana.⁊ non ē opus hic re/
ferre.Ego dico ꝙ pncipalis dicitᷣ q conſtitutus eſt nõ fa/
cta determinatiõe ad certū locū alias ſi determinatᷣ ad ci/
uitatē tm̄ dicerem ꝙ nõ cõſtitueret idem ꝯſiſtoriū cū epo.⁊
ꝑ ꝯſequens nõ eſſet officialis pncipalis ꝑ quē intelligūt iu
ra eum q idē ꝯſiſtorium ꝯſtituūt.de cõſue.nõ putamus.lib.
vj.de ap.romana.in pn̄.lib.vj. Ad quod op.de.c.pe.
de offi.vica.vbi vicarius ꝯſtituitur a papa in vrbe ⁊ dici
mus ꝙ hꝫ ordinariam.vt ibi.So.ille.nõ conſtituitᷣ tm̄ re/
ſpectu vrbis.ſed reſpectu poteſtatis quā gerit papa tan/
ꝙ̄ patriarcha vrbis.j.ti.j.c.ij.⁊ hꝫ ptātē ēt extra vrbē.ſic
ēt dicerem ꝙ ſi eps haberet duas dioceſes vt feltrenſes.⁊
bellunēſes.de arbi.expoſita.ꝯſtitutus in vna cenſeretᷣ pn
cipalis ex quo hꝫ pncipaliter totā latitudinē iuriſditionis
in illa.Sed qñ epiſcopus hꝫ vnicam iuriſditionē in vnica
ciuitate ⁊ dioceſi vbicūqꝫ conſtituat aliquē vicariū ad cer
tam partē dicetᷣ non pncipalis. Secūdo quero inciden
ter qꝛ dixi ꝓxime de vicario pape nunqđ habeat pleniorē
ptātem q̄ꝫ alij vicarij de qbus dicimus ꝙ nõ poſſunt dare
alios vicarios.de offi.vica.c.clericos.ſm̄ vnā lecturā vi
deretᷣ ꝙ ſic.qꝛ delegatus pape ad certā cauſam poteſt da
re delegatū ad illā.de offi.dele.ſuper queſtionū.§.ſi vo.
ergo fortius vicarius q habet ordinariā.Cõtrarium tenet
Mathe.vt ſit locus.c.clericos.⁊ aliud in đlegato de quo
loqtur.c.ſuper qõnum.quod placet.nec obſtat contrariū.
qꝛ poſſe dare vicariū ē difficilius ꝙ̄ delegare.ſunt ⁊ alie
rationes de quibus in.c.clericos. Tertio quero quo
ad vicariū epiſcopi ſi eps habet duos vicarios vl̄ plures
conſtitutos in dioceſi ⁊ non in ciuitate quis ē principalis.
dicit Senze.ꝙ is ad quē vt ad pncipalem ſm̄ vſum cõem

recurſus habetur.de iure pa.conſultationibus.vbi error
cõis facit ius.ad idem de elec.querelā.ff.de ſup.lega.l.la
beo.de leg.j.l.ſi ſeruus plurium. Quarto quero circa
id quod dixi in ꝓxima qõne de cõi vſu loquendi.Quid ſi
nõ appareret de cõi vſu loquendi vt qꝛ ſunt duo eque pnci/
pales? dicit Senze.⁊ Ber.ꝙ ſi vna pars impetrauit eius
erit electio ſi vtraqꝫ.aut cõcordant ⁊ illi intelligitᷣ delega/
ta quē eligunt.aut diſcordant ⁊ prefertur is cui pmo ſit ꝑ/
ſentatio.de ap.vt debitus.ſi aūt vtriqꝫ fit ſimul pſentatio
preferᷣ magis idoneus ſm̄ nõ.in.c.qm̄ abbas.de offi.del.
quod ſentit Jo.an.in glo.ij.hic remittendo ad nõ.in.d.c.
Senze.dicit ꝙ neuter propter dubiū per.l.ſi fuerit.§.itē
ſi ex pluribus.ff.de re.dub.⁊.l.duo ſunt ticij.ff.de manu.
teſta.l.cū ex pluribus.⁊ imputet ſibi ipetrans q nõ expreſ
ſit quod placet Hoſti.in ſum.de offi.dele.§.qbus.v̄.qđ ſi
impetrauit iudicē.⁊.§.ſe.Jo.de lig.dicit ꝙ aut ad inſtan/
tiam ipetrantis ⁊ ꝓcedit opi.ij.⁊ imputetᷣ impetranti.aut
ex officio iudicis fuit facta delegatio ⁊ ꝓcedit opi.j.dic in
diſtincte procedere ſecūdā niſi ex probabilibꝰ coniecturiſ
poſſit apparere de quo delegans itellexit.pro hoc quod
no.glo.in.c.paſtoralis.in prin.eo.ti. Quinto q̄ro ſi of/
ficialis epiſcopi impetratus delegatꝰ deſijt eſſe officialis.
glo.eadem ſoluit diſtinguendo.per.c.qm̄ abbas.ſed vi/
detur ꝙ ſimpliciter deſinat eſſe delegatꝰ etiam quādo ſub
nomine officij nec tranſeat ad ſucceſſorem.caſus videtur
in.l.auguſte.ff.de leg.ij.⁊ nõ.in.l.ꝙ principi.e.ti.⁊ no.Cy.
C.q reſ.fa.poſ.l.cū heredes.⁊ Bar.in.d.l.ꝙ principi.⁊.ff.
de iuriſdi.om.iudi.l.⁊ qꝛ per que videtᷣ reſtringi.c.qm̄ ab
bas.ad cām quando fit cõmiſſio habenti dignitatem iure
ꝓprio.ſecꝰ ſi nomine alieno.de quo plene dixi in.d.c.qm̄
abbaſ in quinto contrario.Inueni ꝙ dominꝰ Simon de ꝑ
ſano qui legit in iſto ſtudio paduano.⁊ fuit vtriuſqꝫ iuriſ
doctor ſummus ⁊ deinde cardinalis hoc tenuit vt refert
Jo.de fantu.Cõiter tamen obſeruatur quod dicit glo.qđ
tamen dic vt dixi in.c.qm̄ abbas.vbi dedi modū ſaluādi
hanc glo.cui etiam ꝓpter auctoritatem ſtandū eſt. Se/
xto quero preſuppoſito ꝙ vicario epi cõmiſſio facta fuerit
ſub nomine proprio.glo.eadem dicit ꝙ tunc deſinens eſſe
officialis remanebit delegatꝰ.idem Pau.niſi cõtraheret
aliquam inhabilitatē per quam eſſet incapax iuriſditioniſ
eccleſiaſtice vt ſi ſit bigamꝰ.vel etiam ſm̄ eū ſi ſit ꝯiugatꝰ
etiam cum vnica ⁊ virgine.lꝫ in hoc alij contra.Ratio ſꝫ
eum per nota.in.c.Joannes.de cleri.coniuga.qꝛ non reti/
net priuilegium niſi in duobꝰ de quibꝰ in.c.vnico.de cler.
coniuga.lib.vj.poſſet tamen dici ꝙ licet non poſſit eſſe or
dinariꝰ eccleſiaſticuſ delegate tamen iuriſditionis eſt ca/
pax maxime a papa.de iudi.decernimꝰ.ideo retinebit iu/
riſditionem ſed hoc procederet quando papa ſcienter ei
cõmitteret.ſecꝰ quando cõmiſit anteꝙ̄ eſſet coniugatꝰ.vt i
hac queſtione.vnde veriꝰ eſt dictum Pau. Septimo
quero nunquid ab officiali epiſcopi principali a quo non
appellatur ad epiſcopum.de conſue.non putamꝰ.lib.vj.
ſaltem poſſet ſupplicari ad epiſcopum.Laud.⁊ Stepha.
dicunt ꝙ ſic.quia quo ad ſupplicationem non ē idem con/
ſiſtoriū vtriuſqꝫ.ſicut nec quo ad recuſationem.de offi.de
le.ſi contra vnū.lib.vj.Senze.tenet contrariū.Joā.an.in
c.romana.de appel.lib.vj.dicit non poſſe ſupplicari ſm̄
naturam ⁊ formā vere ſupplicationis.cū interponatᷣ ſolū
ad principē ⁊ ab illis ſolis a quoꝝ ſnia nõ appellatᷣ.vt de
in inte.reſti.ex lr̄is.ſed ad effectū petendi reſtõnē ſuppli
cari pōt aduerſus ſniam vicarij corā epiſcopo vel ad effe
ctū cognoſcēdi de nullitate.qꝛ hoc fieri poſſet ēt corā ipſo
vicario.d.c.ex lr̄is.đ accu.q̄l r.j.C.de accu.l.iiij. Octa/
uo q̄ro nunqđ excõicatio lata in epm̄ ipedit cognitionē cāe
delegate eiꝰ vicario pncipali.vĩ ꝙ ſic.qꝛ ipedit vicariū in
cognitiõe ordinaria.de of.vi.c.j.li.vj.đ ꝓcu.cle.ſi.i gl.vlt.

Pau. tenet contrarium q̄ꝛ quo ad cauſam delegatam nō eſt idē ꝯſiſtorium ꝓ hoc qđ no. Inno. de ꝑcu. ꝯſulti. qđ placet. Ad cōtrarium dic ꝙ ſuſpenditur iuriſditio ordinaria. ſed non deſinit eſſe vicarius. ⁊ ſic eſt capax delegationis. vt hic. nec ſuſpenditur cognitio huius cauſe cum non dependeat ab epo. Nono quero nunquid de cauſa delegata vicario epi a papa vel ab alio q̄ ab epo poſſit cognoſcere eps? dicit Pau. ꝙ non etiam ſi ſub nomine officij. nā quando a papa eſt delegatus eſt maior epiſcopo. de offi. lega. ſtuduiſti. Ad quod oppo. q̄ꝛ poſſet epiſcopus reuocare vicariatum cui annectitur delegatio. So. nō propterea poteſt de cauſa delegata cognoſcere. ſimile in inqſitoribus heretice prauitatis qui reuocari poſſunt a ſuperioribus a quibus deputantur. non tamen poſſunt ſuperiores cognoſcere de cauſa hereſis. vt in cle. nolentes. §. notarij. ĩ. de here. Decimo quero q̄ꝛ dixi. ſ. q. v. de vicario qui deſijt eſſe vicarius. quid de priore qui reuocatur ad clauſtrum? dicit Pau. ꝙ idem quo ad cauſam ſibi delegatam vt diſtinguatur per. c. qm̄ abbas. Undecimo quero in eo quod dicit h̄ de officiali. vnde dicit̄ officialis? dicit Laud. ꝙ ab officiando. vel dic ꝙ dicitur ab officio officis per contrarium ſicut ⁊ officium. Duodecimo quero quia dicit de officiali epiſcopi. quid de officiali inferiorum vt archidyaconi vel decani? glo. iiij. dicit ſecus quod tenent Laud. ⁊ Henze. Sed Pau. ⁊ Mathe. tenent contrarium dicentes ſufficere ꝙ inferiores habeant iuriſditionem quaſi epiſcopalem. licet Pau. dicat tutius ſtandum textui. quod dicit Jo. de lig. quia notabiliter exprimitur de officiali epiſcopi. ergo de alio probibetur. ff. de iudi. l. cum pretor. de deci. ad audientiam. videtur poſſe dici ꝙ vicarius cuiuſcunqꝫ cui poſſit cauſa delegari. vt q̄ꝛ eſt in dignitate poſſit eſſe delegatus cum vicarius cenſeatur eadem perſona cum domino. de conſue. non putamus. lib. vj. ⁊ ſic cenſetur habere dignitatem ad qđ dic ꝙ c. ſtatutum. cū dicit de habentibus dignitatem intelligit iure proprio. ſecus de habentibus iure alieno vt ſunt vicarij q̄ ꝓprie nō dicūtur habere dignitatem. vnde niſi eſſet hic exp̄ſſum de officiali epiſcopi videret̄ dicenduꝫ officiali epi non poſſe cauſam delegari al's ſtaret argumentuꝫ p̄cedens. cōmuniter ſeruatur ꝙ ſolum officiali epi cauſa deleget̄. Decimotertio quero qđ de officiali capituli ſede vacan. glo. eadē dicit idem qđ de vicario epi quod tenet Henz. ⁊ ꝓbari poteſt ꝑ rōnem. glo. tamen ꝓpter dicta in p̄cedenti qōne videret̄ tutius inherendum textui. alias videret̄ ꝙ vicario cuiuſcūqꝫ habentis iuriſditionem epalem. vt q̄ꝛ preſcripſit. de preſcrip. auditis poſſet cauſa cōmitti. tamē ſaluando glo. dic ꝙ vicarius capituli ſede vacante di̇ vicarius epiſcopi. i. iuriſditionis epalis. vt dicit glo. Decimoquarto quero in eo qđ hic dicit de religioſo ꝯuentuali. quot faciūt conuentum ſeu eccleſiam cōuentualem. ⁊ q̄ eſt dr̄ia inter conuentū ⁊ collegiū? Ad ſecūdū dic per nota. in. c. ne ꝓ defectu. de elec. Ad primum dicit Laud. ꝙ tres dūmodo ſint congregati vt collegium. ſecus ſi ſingulariter tanq̄ ſocij. xj. q. j. placuit. de ſta. mo. c. ij. idē Henze. Sed dic plene vt nō. in. d. c. dilecta. de exceſ. p̄la. per Inno. qui etiam no. de iure pa. poſtulaſti. quod dixi ſ. iure pa. nobis. §. ceterum. q. j. ⁊. ij. ⁊ de elec. c. j. in primo cōtrario. vbi dixi per illam litteram ꝙ duo faciunt collegiū eccleſiaſticum. ⁊ ſic eſſet conuentum. lꝫ ad collegium faciēdum inter ſeculares requiruntur ſaltem tres. ff. de verb. ſigni. neratius. ⁊ ꝙ duo ſufficiant ad collegium eccleſiaſticum tenet Pau. per dictum. c. j. ⁊ de monachis ꝙ non debent eſſe ſoli in adminiſtrationibus vel ſaltem habere ſocium dicitur. ĩ. de ſta. mona. clemen. ne in agro. §. ad hec.

Decimoquinto quero an tex. cum dicit de priore conuentuali procedat in obedientiario? glo. in verbo electionem dicit ꝙ ſic quod etiam dixi. ſ. in primo contrario. idē dicit Laud. Pau. ⁊ Henze. facit. c. clericos. de coha. cle. vbi verbum perpetuam. exponitur donec recipiſcant. dicitur ergo perpetuum quod eſt in potentia perpetuum. i. quod eſſe poteſt. Contrarium tenet Specu. ti. j. §. j. verſi. nunquid. pro quo eſt quod nō. de preben. cum de beneficio. lib. vj. per Archidi. primuꝫ verius pro quo ē de ſupplen. negli. prela. cle. vna. §. premiſſa. hic alleg. in glo.

Decimoſexto quero an monachus clauſtralis poſſit eſſe vicarius epiſcopi. glo. ea. remittit. Lau. dicit ꝙ ſic q̄ religioſi de ſe ad hoc ſunt apti ſicut ⁊ ſeculares clerici. et hoc interueniente abbatis licentia. xvj. q. j. de preſentiuꝫ ⁊ ſi non eſt exemptus debet etiam interuenire epiſcopi licentia ſm̄ eum licet ſi contingat diſcordia inter epiſcopū ⁊ abbatem potius debeat obedire abbati. xj. q. iij. qui reſiſtit. de quo vltimo dixi in. c. quanto. de offi. or. ꝙ aut poſſit eſſe vicarius eſt propter vtilitatem publicam ſicut poteſt obtinere beneficium curatum. de ſta. mona. ꝙ dei. per quam rationem tollitur obiectio contemplationis que ꝑturbatur ex hoc quia prefertur publica vtilitas. de regula. licet. de renunc. niſi cum pridem. Decimoſeptimo quero an monachus poſſit eſſe coadiutor? glo. eadem remittit. dic ꝙ ſic. vt dixi de cler. egro. c. fi. q. x. Decimooctauo quero an monachus poſſit eſſe delegatus ordinarij? glo. eadem remittit. dic ꝙ ſic vt dixi de vicariatu. ſ. q. xvj. ad hoc quod nō. in Spec. ti. j. §. fi. ver. ⁊ nunquid ergo monacho. Decimonono quero an monachus poſſit eſſe arbiter? glo. eadeꝫ remittit. ⁊ de hoc in Spe. de ar. §. vlti. ver. ſed quero diligenter. ⁊ ſequētibus? dicit Lau. ꝙ ſic de licentia abbatis per. c. religioſus. de teſta. lib. vj. Pau. dicit ꝙ non niſi in propria eccleſia pro vtilitate monaſterij quod tenet Hoſti. in ſumma. de arbi. §. ſed qs poſſit. Et Spec. de arbi. §. ſequitur. ver. quid de ſimplici. dicit tamen Pau. ꝙ licentia abbatis purgat vicium quaſi ſentiens cum Lau. Oldradus vt refert Pau. dixit ꝙ poterit eſſe arbitrator ſine licentia abbatis quia eſt opus pietatis. xj. q. iij. iuſtum. ff. pro ſocio. l. ſi ſocietatem. §. arbitrorum in aut. vt diffe. iudi. §. ſi vero. colla. iij. lxxxvj. di. peruenit. pro quo eſt quod poteſt facere elemoſynam ſi eſt in ſtudio de licentia abbatis. de vi. ⁊ hone. cleri. cle. vlt. in verbo conuertendum. Jo. de lig. dicit contrarium quia non habet nolle vel velle. Sed Oldradus habuit bonum intellectum vt debeat preſumi abbatem conſentire operi pietatis. tamen de iuris rigore licentia expreſſa requiritur quod dico. ĩ. plenius. ĩ. q. xxj. Uigeſimo quero iuxta predicta nunquid monachus poſſit eſſe compromiſſarius electionis? videtur ꝙ ſic q̄ꝛ hoc eſt officium pietatis quod poteſt expedire ſine dagatione nec per omnia ſequitur naturam aliorum compromiſſorum. vt nō. Compoſto. de electione. cauſam. ⁊ hoc tenet Guil. de mandegot. in libello ſuo electionum. c. xlij. per. c. obeuntibus. lxij. di. Pau. tenet ꝙ in aliena eccleſia non poteſt eſſe ſine licentia ſui prelati cum non habeat velle vel nolle etiam in his que ſunt pia. de teſta. c. fi. li. vj. nec poteſt dici ꝙ non ſit vagatio cum oporteat compromiſſarium eſſe ſolicitum vt idoneū eligat. Et hoc eſt verum ſm̄ eum etiaꝫ ſi ſit cōpromiſſarius ſm̄ formam. c. cum expediat. de elec. li. vj. pro hoc clemē. religioſus. ĩ. de procura. Sed in ſuo monaſterio hoc fieri poſſet q̄ꝛ ceſſant rationes predicte. que opinio placet per id quod dico in ſequē. q. Uigeſimoprimo quero q̄ꝛ dixi. ſ. xix. q. ꝙ monachus non poteſt eſſe arbiter que eſt ratio? dic q̄ꝛ cōparatur ſeruo. liiij. di. a multis. no. glo. xij. q. j. non dicatis. at ſeruus non poteſt eſſe arbiter. ff. de arbit. l. pedius. al's parui. §. in ſeruum. Sed abbatis lr̄ia intercedens eo caſu quo dari pōt facit monachū habere legitimā perſonā vt poſſit ēt poſtulare in iudicio. de

in iudicio. de poſtu. c. ij. in quo dic ꝙ aut vertitur vtilitas monaſterij. ⁊ poteſt monachus de licentia abbatis habere legitimam perſonā etiam ad cauſam tractandam in iudicio. d. c. ij. aut non ſubeſt vtilitas monaſterij. ⁊ tunc in concernentibus pietatem qui ſine ſtrepitu iudicij fiunt ſufficit licentia abbatis. ſic intelligo iura inducta p̄ Oldra. ſ. in. q. xix. qt̄ūs loquatur de monacho. poſſunt tamē intelligi de non monacho. vt qđ dicunt de religioſo viro exponitur .i. de bono. Sic exponitur de re. eccle. nō alie. c. fi. in princi. pro hoc quod ſupra dixi ꝙ etiam opera miſericordie ⁊ que ſine ſtrepitu iudici expediuntur non poteſt monachus ſine abbatis licentia exercere vt eſſe executor teſtamenti quod eſt pium. d. c. ij. de teſta. li. vj. Ex his habes ꝙ nō ſemper ſufficit abbatis licentia ſed ſolū in conceenentibus pietatem. al's vltra licentiam expedit ꝙ ſubſit ⁊ aliud .ſ. vtilitas monaſterij. Uigeſimoſecūdo quero nunquid vicarius epiſcopi poſſit deputari conſeruator. glo. in verbo delegatus diſputat ⁊ videtur ſentire ꝙ ſic. lʒ in fi. dicat hoc egere declaratione Pau. tenʒ ꝙ nō. Et ad rationem glo. qꝛ habet dignitatem ⁊ non alibi ꝙ̄ in cathedrali eccleſia reſpondet dicēs ꝙ iuriſdictio vicarij eſt bene annexa iuriſdictioni epiſcopi ſed non ordini vel dignitati pontificali ratione cuius fit deputatio conſeruatoris: ⁊ aliud ordo aliud iuriſdictio. de electio. ſuffraganeis. ⁊ c. tranſmiſſam. Joā. de lig. reprobat hoc: qꝛ nō eſt verum ꝙ in conſeruatore exigatur poteſtas ordinis cum etiam prelati collegiatarum eccleſiarum non habentes ordinem deputari poſſint. vt in. c. fi. de offi. dele. li. vj. ſuper quo principaliter pendet hoc dubium. dic hanc reprobationem non procedere. nam Pau. expreſſit nō tm̄ de ordine ſed etiam de pontificali dignitate. vnde dubium non eſt facile in quo tamē puto verā opinionem Pau. non per eius rationem ſolum ſed ex alio. qꝛ regula ponitur negatiua. in. d. c. fi. ꝙ non poſſit dari conſeruator niſi ſit ep̄s vel ſuperior vel habens prelationem in eccleſijs collegiatis vel vicarius epiſcopi non eſt aliquid iſtorum ⁊ ſi dicatur ꝙ ſit idem conſiſtorium ⁊c̈. dic ꝙ verum eſt vt dicit Pau. quo ad iuriſdictionē. ſed ep̄s non deputatur cōſeruator qꝛ habeat iuriſdictionem. al's nō poſſent deputari prelati iuriſdictionem non habentes qui tamen poſſunt. ſed deputatur propter dignitatē pontificalem. ⁊ quo ad hanc non eſt idem conſiſtorium cum vicario nec hec eſt cōicabilis cum titulus dignitatis eccleſiaſtice nō poſſit diuidi in plures. de preben. maioribus. vnde licet hic dicat glo. ꝙ vicarius habeat dignitatem in quo eſt ſignanda tanq̄ʒ ſingularis ⁊ ſatis ꝓbatur ex textu ex his q̄ ſ. dixi in rōne dubitandi ⁊ decidendi tm̄ proprie loquendo vicariatus epiſcopi non eſt dignitas eccleſiaſtica al's non expiraret mortuo epiſcopo cum talis debeat eſſe perpetua. l v. di. precepta. de fil. preſby. veniens. vbi de hoc in glo. fi. pro hoc quod dixi. ſ. in primo contrario ⁊ tamē expirat. de procu. cle. vlti. in glo. fi. potius ergo vicariatus eſt quedam preeminentia non determinata ad aliquā eccleſiam ⁊ coruſcat radijs dignitatis epiſcopi. quo ad iuriſdictionem ſicut auguſta radijs dignitatis principis. pro quod dixi. ſ. q. v. Eſt tamen differentia inter vicariū ⁊ auguſtam quo ad perpetuitatem diſpoſitionis collate in eorum alterum per id quod. ſ. dixi in. d. q. v. ⁊ plene in c. qm̄ abbas. de offi. dele. in. v. ⁊. vj. contrario. Uigeſimotertio quero nunquid officialis foraneus faciat idē cōſiſtorium cum epiſcopo? glo. in verbo foraneo dicit ꝙ nō. quod bene probatur ratione textus. Uigeſimoquarto quero nunquid officium vicarij foranei dependeat ab officiali principali. Laud. ꝙ non ſm̄ quem a foraneo non poteſt appellari ad principalem ſed debet appellari ad epiſcopum vel eo abſente ad generalem vicarium. Et in hoc facit Lau. differentiam inter officialem principalem ⁊ vicarium generalem. que differentia non probatur iure. Et videtur non procedere dictum Laud. cum officialis principalis quo ad conſtitutionē cōſtituat idē cōſiſtorium cum epiſcopo ⁊ foraneo conſtituuntur ad portionem iuriſdictionis. ergo ſicut ab eis poteſt appellari ad epiſcopum vt dicit hec glo. ita ⁊ ad officialem principalem. pro hoc quod no. Jnn. de appella. romana. in prī. li. vj. dicens a ſubditis epiſcopi poſſe appellari ad vicarium principalem. ergo ⁊ a vicario foraneo qui eſt ſubditus cum in eo nulla ſit ſpecialitas. nā preſuppoſito ꝙ habeat delegatā dicit glo. per hoc poteſtas eius nō eſt ſubtracta de poteſtate ordinario cōmunicata principali niſi aliud appareat. lʒ ſecus ſit quando papa delegat aliquā cauſam: quia tunc eam ſubtrahit ab ordinario. de officio. delega. ſane. de offi. lega. ſtuduiſti. quod operatur pape ſuperioritas cuius vice fungitur eius delegatus quo ad illam cauſam. Ex eo autē ꝙ glo. dicit ꝙ vicarius foraneus habet delegatam. nō. ꝙ lʒ datus ad vniuerſitatem cauſarum habeatur quo ad quid pro ordinario. de appella. cum cauſam vbi de hoc in glo. penul. in fi. que dicit ꝙ eſt quaſi ordinarius nō tamen eſt ordinarius lʒ aliī notetur de reſcrip. ſtatutū. §. inſuper. li. vj. in glo. nunq̄ minores. que dicit ꝙ eſt ordinarius. primum verius. Si tamen daretur certum territorium poſſet procedere illa glo. vt in caſu. de offi. ordi. inter cetera. quia tunc diceret preeſſe adminiſtrationi. argu. de in inte. reſti. c. penulti. in princi. ſm̄ hec intellige quod dixi. ſ. in primo contrario.

Uigeſimoquinto quero nunquid decani rurales de quibus in. c. ad hec. in fi. de offi. archi. vbi ponitur eorum poteſtas quia in quibuſdā dioceſibus exercent iuriſdictionem pro epiſcopo in certa parte dioceſis an cenſentur vicarij foranei. glo. eadem ſoluit qua nō. ⁊ de eorum officio dixi in dicto. c. ad hec.

a **Auditor.** Dictum ⁊ ratio incluſa ibi vt videſ. Nota. de auditore curie ſeu deputato in curia romana. dicitur autem eſſe curia vbi eſt papa vel audientia tm̄. ī. de elec. ne romani. Secundo nota ꝙ expectans habet ius ad beneficium ⁊ poteſt dicere beneficium ſibi de iure debitum lʒ glo. in. c. veniens. de renunci. dicat ꝙ habet potius officij implorationem. quod dic vt ibi dixi. Tertio nota de euitando circuitu.

Quarto nota caſum mirabilem in quo poteſtas delegati extenditur ad non commiſſa vt euitetur circuitus.

O p. qꝛ poſt latam ſententiam finitur iuriſdictio delegati. de offi. de dele. in litteris. cuius contrarium hic dicitur. So. hec fuit ratio dubitandi vt tangit glo. in verbo pronunciabit. Ratio decidendi in contrariū ponitur in tex. vt euitetur circuitus. Jtem. c. in litteris loquitur i de legato ad cauſam iudicialem ſecus in mandatario ad aliquod negocium cuius contrariū durat vſq; ad negociū expeditum. vt no. Jnnocē. ſingulariter in. d. c. in litteris. vbi dixi. potiſſima tamen eſt ratio precedēs ꝓut patebit infra in ſequenti contrario. Secundo oppo. ad idem de. c. ſuper eo. de offi. dele. vbi poſtq̄ʒ. delegatus pronūciauit beneficium deberi amplius ſe non impedit: ſed is ordinat beneficium ad quem pertinet. al's glo. ij. So. ꝙ ibi de deputato extra curiam ⁊ ſic vult ſecus eſſe in eo ꝙ̄ in deputato in curiam. ⁊ idem Lau. ⁊ Genze. hic ⁊ Jo. cal. in repetitione. c. mandatum. de reſcrip. in vltima queſtione. Pau contra. Jdē videtur tenere Mathe. lʒ nō firmet pro hoc iducit rōnes qꝛ non fit preiudicium alicui ex quo beneficium ꝓnunciatū fuit debitū ſiue conferatur p̄ ꝓnūciantē ſiue p̄ aliū cū nō poſſit alteri ꝯferri. Jtem delegatus pape exequitur ſuam ſnīam. de offi. dele. ſignificaſti.

ſed collatio eſt executio ſnie q᷑ ad hoc tēdit vt pronūciet debitum vt conferri poſſit. Tertio q᷑ ſubeſt ratio circuitus euitandi ⁊ fortius ꝙ̄ in curia vbi facile eſt ad papam accedere. pro opi. glo. inducitur: q᷑ hec cle. inducit ius nouum. ergo intelligendum in ſuo caſu tm̄. de elec. ſtatutum lib. vj. ⁊ ſic verba illa in curia romana intelliguntur cum miniſterio vt ſecus ſi extra. Secundo q᷑ ſi collatio eſſet executio ſnie teneretur is qui pronunciaſſet debitum ad cōferendum ſicut delegatus pape tenetur exequi. d. c. ſignificaſti. at hic ponitur in ſuo arbitrio in verbo poterit prout dicit glo. in illo verbo quia lꝫ poſſit non tenetur.

Tertio inducitur. c. paſtoralis. facit de religioſis do. q᷑ monaſteriū. de priui. vbi gratia cōceſſa aliquibus intelligitur ſine preiudicio ordinarij. ad idē inducit̄. c. fi. de of. vica. li. vj. q᷑ collatio nō transfert̄ niſi exprimat̄. Cui opinioni fauendo facile rn̄detur ad cōtraria. Primo ad rationem cū dicit̄ nulli fieri preiudiciū. Respondet̄ q᷑ imo nam cū per prouiſionē pape ⁊ per deputationē executoris preiudicetur ordinario debet hec deputatio ſtricte intelligi. de reſcri p. ad hec. Item minus grauabitur ordinarius ſaltem quo ad opinionem ⁊ reuerentiam ſibi debitam per collationē factam per papā ꝙ̄ ſi fiat per executorem forte al's ſibi ingratum. ad ſecūdam de. c. ſignificaſti. dic ꝙ collatio nō eſt executio. Eſt enim executio id quod venit ad implendum verba ſnie. at in ſnia ꝑ quā pronunciat̄ debitū nihil cōtinetur de collatione. imo collatio eſt actus diſtinctus ⁊ hec ſnia per quā pronūciatur debitum hꝫ ſuā executionē eo ipſo ꝙ excluditur aduerſarius ſi qs erat vel ſaltē tollitur omne dubiū qd̕ fuiſſet ꝯ expectantē de circuitu dic ꝙ nō poteſt hec ratio inferri niſi in terminis huius. c. q᷑ non eſt ſola ratio nec ſufficeret ad omnē caſum. Alia eſt. n. ratio in deputato in curia cum ſit more auditorū curie cōferre dubia cū ceteris auditoribus. vt dico. j. q. vij. qd̕ facere nequit deputatus extra curiā. vnde in deputato in curia ſi ꝑ collatione accederet̄ ad papā eſſet circuitus: q᷑ ad nullum effectū cū veriſimile ſit papā nō reuocaturū factū per collegiū auditorū. qd̕ ſecus eſt in deputato extra curiam. Sed Io. de lig. dicit ꝙ aut papa deputauit executorem qui vice ſui cōferret ſi pronunciauerit beneficium deberi. ⁊ tunc in dubium eſt ꝙ cōferret etiam extra curiā: aut cōmiſit ſimpliciter cauſam audiendam: adhuc idem ⁊ ſic concordat̄ cum Lau. ⁊ Paul. Et ad rationem cum dicitur collationem non eſſe executionem reſpondet ꝙ lꝫ nō ſit actus executiuus eſt tamen cōpletiuus: q᷑ nihil prodeſſet ſententia ſi nō ſequeretur collatio. Ego puto non recedendum a glo. maxime per rationem quam ſupra feci ꝙ auditor curie communicat cum alijs ⁊c̄. vt predixi. Item cum ſūme breuis ſit hec deciſio cogitandum eſt omnia verba poſita eſſe cum miniſterio. pro hoc de priuileg. ſi papa. li. vj. Et rationes contrarie nihil vrgent: ꝙ̄uis. n. collatio ſit actus complectiuus tamen vt veniat in poteſtate executoris ſeu auditoris dati extra curiam ſufficit pro ratione: q᷑ eſt actus extrinſecus a cōmiſſione: vt hoc. c. quod exorbitat a iure preciſe reſtringatur ad ſuos terminos. d. c. ſtatutuꝫ. de elec. li. vj. quod etiam tenui in. d. c. mandatum. in vlti. q. tamen ad. c. ſuper eo. de offi. dele. ⁊ c. paſtoralis. de priuileg. ⁊ c. fi. de offi. vica. lib. vj. dic ꝙ non faciant pro opinione glo. nam in. c. ſuper eo. non fuit deputatus vt pronūciaret beneficium debitum ſed vt videret cui pertineret preſentare poſtq̄ꝫ preſentationem non deberetur beneficium preſentato cū poſſit ſi eſt patronus laicus alium preſentare. de iure pa. paſtoralis. ⁊ quāuis ſit clericus patronus qui non poteſt variare tamē nullum ius formale acquiritur preſentato. c. paſtoralis. loquitur in alio caſu ⁊ nihil facit ad. c. fi. de officio vicarij. ſimiliter dic ꝙ loquitur in alio caſu.

Quero quid ſit auditor. Spe. de audito. in principio. diffinit ꝙ eſt is cui ab aliquo iudice aliqd de medijs cauſe cōmittitur. puta aliquis articulus audiendus vel examinandus. probari videtur hec diffinitio in. c. ſuper queſtionum. §. verum. ⁊. §. porro. de officio delega. Sed contra eam eſt quia ſepe auditoribus cōmittitur etiam principium cauſe reſeruata ſententia ipſi cōmittenti. d. §. verum. Sed tamen non probat hoc: nam tunc non vocatur auditor: ſed delegatus cum cōmittitur principium vt ibi.

Op. ad eandem diffinitionem q᷑ plerunqꝫ auditor habet poteſtatem audiendi totam cauſam licet non diffiniendi vt ſūt auditores ſacri palatij prout h̕ dicit glo. prima. quod tꝫ Specu. vbi allega. glo. ⁊ idem tenet titu. j. §. j. in ver. ſed nunquid. in fine. vbi dicit ꝙ audiunt cauſas appellationum totius mundi ex generali cōmiſſione. Item etiam per ſimplicem querelam audiunt ifra duas dietas.

Oppo. ad idem quia aliqui ſunt auditores qui habēt ordinariam vt auditor camere apoſtolice ⁊ auditor contradictarum prout dicit glo. j. ſm̄ Gof. ⁊ Hoſt. Solu. ſta contrario ⁊ dic ꝙ illa diffinitio nō eſt vniuerſalis de quolibet auditore. ſed conuenit auditori deputato ab inferiori a principe ⁊ de tali legitur. §. verum. ⁊. §. porro. de. c. ſuper queſtionū. quandoqꝫ tamen auditores vocantur alio vocabulo. nam quandoqꝫ auditores imperatoris dicuntur proceres. de appella. ex inſinuatione. Item quandoqꝫ auditor dicitur conſiliarius. C. de iudi. au̕. ad hec. ex quo infero ꝙ terminus: auditor: non eſt vocabulum iuris habens propriam ⁊ limitatam naturam. cum reperiatur magna varietas talium vt predixi ⁊ de hoc etiam in ſeq. queſtione. Secundo quero quotuplex eſt auditor dic ꝙ duplex: quidam deputatur ab inferiori a principe: quidam a principe. de primo dic ꝙ proprie dicitur auditor is de quo loquitur ver. verum. ⁊. §. porro. de. c. ſuper queſtionum. ⁊ talis proprie deputatur ad media cauſe. nec dicitur habere iuriſdictionem ſed comparatur mero executori. vnde a tali non appellatur niſi modum excedat. dicto verſi. verum. dicit̄ ergo verius habere notionem tm̄ vel cognitionem ſine iuriſdictione. ff. de re iudi. ait pretor in princi. qd̕ no. glo. in. d. §. porro. per quam habes intellectum vnum. ad. d. l. ait pretor. quem non ponunt doctores nec ſcribentes ibi ⁊ eſt notandus ad predicta ꝙ notio ſit cognitio ſine iuriſdictione. ff. de ver. ſigni. l. notionem. de deputato a principe. dic ꝙ aut ab imperatore aut a papa. de primo loquitur. l. precipimus. verſu. ꝙ ſi a duce. C. de appell. vbi probatur ꝙ tales auditores principis habent ordinariam. quod tꝫ ibi Bar. lꝫ ſecus ſit in auditoribus iudicis inferioris: vt nūc dixi. pro hoc allegat Bart. ibi. l. vlti. ff. de offi. aſſeſſo. que hoc directe non probat niſi quatenus comparemus auditorem inferioris aſſeſſori. de quo loquitur ille titulus. ⁊. c. ſtatutum. §. aſſeſſorem. d̕ reſcrip. lib. vj. quia tunc proprie conſiliarius eſt ſine iuriſdictione. de deputato a papa dic ꝙ reperitur quadruplex auditor. quidam enim qui dicitur auditor camere: ſecundus qui dicitur contradictarum auditor: tertius qui dicitur auditor ſacri palatij: quartus eſt auditor ſpecialis qui deputatur ad certā cauſam qd̕ fit in cauſis cathedralium regularium eccleſiarum ⁊ ī cauſis magnis quas papa vt plurimum cōmittit alicui ex cardinalibus. vt in glo. in ver. a nobis. Et de officio trium primorum auditorum dic ꝙ colligitur ex ſtilo curie qui eſt attendendus de cōſti. ex litteris. de cri. fal. q̄ꝫ graui. Sed officiū quarti auditoris ſpālis colligitur ex forma deputatiōis que dꝫ attēdi. de reſcrip. cū dilecta. ſed qn̄qꝫ datur vt cauſam inſtruat ⁊ referat pape tēpore ſnie. de teſta. Raynutius. §. cū autem. de re iudi. cum Bertoldus. ⁊ in pluribus alijs capitulis per que dico veram eſſe opinionem Arch. quā ponit hic glo.

ponit hic glo. prima vt nullus auditoꝛ curie cenſeatur habere oꝛdinariā ſed delegatā tm̄ ex quo Bonifacius papa ſic ꝓnunciauit cui ſtandum eſt. de re iudi. in cauſis. ꝑ hoc induco tex. hic in verbo deputatus: ſubaudi ſpāliter ⁊ ita ſeruat̄ hodie ꝙ auditoꝛes palatij nō cognoſcunt de vlla cā niſi ex ſpāli delegatione pape. Et cōiter cōmittuntur cauſe talibus vt audiāt ⁊ diffiniant. hec tm̄ ꝯſiſtūt plus in facto q̄ȝ in iure. vn̄ pōt eſſe ꝙ ita eſt ꝙ auditoꝛ ꝯtradictarū ⁊ camere habēt oꝛdinariā: vt dicit gl. ⁊ ſimiliter ꝙ alij auditoꝛes habēt oꝛdinariā in cognoſcēdo: vt dicit ea. gl. Sȝ ſi aliud nō cōpareat in dubio ꝓcedit quod p̄dixi ꝙ oēs habent delegatā: qꝛ nō habent certam adminiſtrationē ȝ reſpectu territoꝛij ſȝ deputant̄ pſonis. ar. de in inte. reſti. c. pe. Tertio q̄ro de quo auditoꝛe ex iſtis quattuoꝛ quos p̄dixi. ſ. q. pri. eſſe in curia ꝓcedit hec lr̄a glo. ſoluit in verbo a nobis. ꝙ de auditoꝛe palatij deputato: vt dicit glo. ⁊ idem Lau. ꝑ hoc qꝛ ſolum in talibus auditoꝛibus palatij ꝓcedit rō de circuitu euitando: vt. ſ. dixi in ſcdo ꝯtrario.

Quarto q̄ro: qꝛ dixi ꝙ reqritur ſpālis delegatio qs delegabit cām auditoꝛi? dicit gl. iij. ꝙ referēdarius vel officialis ad hoc datus. Alij dicūt ꝙ vicecancellarius. ſȝ hodie cōmuniter pape ſupplicat̄ vt ipſe deleget ⁊ ipſe delegat. Quinto quero de qbus cauſis poſſint cognoſcere auditoꝛes palatij? So. de nullis ex generali officio ſm̄ p̄miſſa de qbus. ſ. q. ij. Spe. tm̄ de libelloꝝ ꝯcep. §. iaȝ nūc v. ꝙ ſi fueris coꝛam dicit ꝙ ex generali cōmiſſione audiūt cauſas appellationū totius mundi niſi ſint ep̄atuuȝ abbatiarū magnarū dignitatum. verius ē hodie dixi in. d. q. ij. ⁊ ita ſeruat̄ vt ſine ſpāli cōmiſſione de nulla cā cognoſcit.

Sexto q̄ro an in caſu huius cle. ſit opus petere in libello ab auditoꝛe vt ſi ꝓnūciauerit bn̄ficium deberi illud cōferat? glo. j. dicit ꝙ nō ſed ꝙ ē tutū. idem Pau. qꝛ cum collatio veniat ex vi cōmiſſionis ēt ſi nō exprimat̄ ꝑ ꝯſequens dȝ expediri ex officio tanq̄ȝ executio ꝓnūciationis non eſt neceſſe in libello petere executionem ſnīe. Jo. de lig. dicit neceſſariū vt petat̄: qꝛ iudex nō pōt ſupplere de facto. de poſtu. bone. j. Ego teneo p̄mum ꝑ tex. q loqtur generaliter. Item qꝛ eo ipſo ꝙ petit̄ ab auditoꝛe deputato in curia vt ꝓnunciet bn̄ficium debitū ꝯ ꝯn̄s petitur vt ſi hoc ꝓnūciauerit ꝯferat ex vi huius cle. p̄terea cū reſideat in arbitrio auditoꝛis ꝯferat vel ne. vt ꝓbat verbuȝ poterit. ⁊ dico. j. q. xij. ſeqtur ꝙ nō pōt directe peti in libello tanq̄ȝ debitum. Sȝ bene poſſit iploꝛari offm̄ auditoꝛis: vt ſi ꝓnunciauerit debitum ꝯferat ⁊ ſic intelligit qđ dicit glo. ē ē tutū

Septimo q̄ro de modo ſeruādo ꝑ auditoꝛem talē in ꝓnūciando: de hoc ponit Spe. de ſen. ꝓla. §. nunc aūt. v. ceterū. Laud. dicit ꝙ de ꝯſilio alioꝝ auditoꝝ ⁊ cū eoꝝ aſſenſu vel maioꝛis partis qđ nō. ꝓ eo quod dixi in ſcda oppoſitione ad rōnem de circuitu. Et hoc infert Lau. ad queſtionem ſi ꝯtingeret auditoꝛes pari numero diſcoꝛdare ꝙ nō poterit auditoꝛ ꝓnunciare: ſed dicit recurrendū ad cardinales de ſtilo q ē attendendus. Octauo q̄ro nunqd auditoꝛ deputatus ab alio q̄ȝ a p̄ncipe habeat ptātem de qua hic: glo. in verbo a nobis dicit ꝙ nō. idem Pau. qꝛ delegatus ab alio q̄ȝ a p̄ncipe nō exeqtur ſuam ſnīam ſȝ delegans. de fo. compe. ſi qs ꝯtra. In quo inſtat Pau. referendo varias opiniones: tȝ tamē hoc ꝙ nō exequat̄ lȝ dicat ꝙ declaratio eſſet neceſſaria. dic vt dixi in. d. c. ſi qs ꝯ. ſȝ hec rō nō vrget qꝛ collatio nō ē executio: vt dixi. ſ. in ſecunda oppoſitione. Sed rō ē qꝛ hec cle. exoꝛbitat a iure cōi ideo reſtringenda in ſuis terminis. Nono q̄ro nunqd qđ dicit de bn̄ficio hȝ locum in dignitatibꝰ? gl. in verbo bn̄ficio dicit ꝙ ſic q̄ȝ nō. ad hoc ꝙ verbū beneficiū ꝓlatū in diſpoſitione iuris comp̄hendit dignitates: lȝ ſecus in impetrationibus. de p̄ben. c. ſi. Decimo q̄ro ſi cā electionis duoluitur ad curiā ꝑ appellationē. vt qꝛ appellat̄ a denegatione ꝯfirmationis. an datus ſup appellatione ſi ꝓnunciat bene appellatū poterit cōfirmare? gl. in verbo debitū. dicit ꝙ ſic. que eſt vera ꝑ rōnes ſuas. tm̄ hoc caſu nō ex vi huius cle. ſed de iure cōi hoc faciet. cōfirmatio enim erat qđ vertebatur in cā. Sed dubium huius cle. fuit de collatiōe. qꝛ collatio eſt ſeparata ab articulo ꝑ quem cognoſcit̄ an beneficium ſit debitum. Undecimo quero qd de poſtulane? ponēdo exemplum vt dixi de confirmationis denegatione. ſ. q. pri. dicit Lapus ſe reſpondiſſe Federico de ſenis hoc querenti ſecus eſſe q̄ȝ de electiōe ꝑ verbum debitum quod eſt hic in tex. poſtulatio nāqȝ innititur gratie. de poſtu. bone. j. quam gratiam facere nō ꝑtinet ad auditoꝛē. ſed iuſtitiam tm̄ etiaȝ ſi ſit vicarius pape. qꝛ rōne vicariatus non hȝ poteſtatē ȝ in gratioſis. de offi. vica. cum in generali. lib. vj. quod dictū ē notabile. puto tm̄ ꝙ reductū ad limam iuris nō ſit verum qꝛ lȝ poſtulatus nō poſſit petere bn̄ficium de iure tanq̄ȝ debitum pōt tamen imploꝛare officium tanq̄ȝ de bn̄ficio quaſi debito. de elec. cupientes. ad fi. lib. vj. ⁊ ſi denegatur admiſſio ſine cā poteſt appellare. in qua appellatione deputatus cum debeat ſupplere vices iudicis a quo. ſi videbit poſtulationē admittendā admittere dȝ. nō enim hec admiſſio ē adeo mere grā vt poſſit ſine cā repelli ꝑ inferioꝛem a papa. de poſtu. c. j. ⁊ pe. ⁊ qđ ibi dixi. Duodecimo q̄ro nunqd auditoꝛ poſſit nō ꝯferre ſi ꝓnunciauit debitū? glo. in verbo poterit tenet ꝙ ſic. quā nō. qꝛ ex ea ꝓbatur ꝙ collatio nō eſt executio ꝓnunciati vt dixi. ſ. in ſcda oppoſitione. Decimotertio q̄ro an moꝛtuo papa poſſet auditoꝛ deputatus ante moꝛtē ȝ ⁊ q incepерat cognoſcere de cauſa: eaȝ tractare ꝓut hic dicit̄. So. Pau. ꝙ nō qꝛ offm̄ taliū expirat ꝑ moꝛtem pape: vt in cle. ne romani. j. ti. j. cui ſtādum eſt. quatenus oīum officialiuȝ curie iuriſditionem dicit expirare ꝑ obitū pape p̄terq̄ȝ de aliqbus quos exprimit. ſed al̄s de iure iuriſditio ꝑpetuata nō extinguit̄. de offi. dele. gratum. ⁊ c. lȝ. Decimoq̄rto q̄ro in quo eſſet circuitus. glo. penul. dicit ꝙ ē ēt ſi opoꝛteret ad papam rediri ꝑ noua cōmiſſione. Et ē ratio qꝛ deputatus auditoꝛ in curia cum debeat ꝓcedere de cōſenſu alioꝝ auditoꝝ vel maioꝛis partis vt p̄dixi in ſecundo cōtrario. ⁊ in. vj. q. ad nullum effectum accederet̄ ad papaȝ. nō enim amplius cognoſceret de iam plene cognito: q̄ ratio ceſſat in deputato extra curiam q ſolus ꝓcedit ⁊ in deputato ab alio q̄ȝ a papa. ⁊ ſup hac rōne fundatur hec cle. al̄s deuiaret a iuris tramite. vbi nō. ꝙ circuitus dȝ euitari quādo nō eſt cum aliquo effectu. al̄s de circuitu nō curat̄. de oꝛ. cog. tuaȝ. q ſi. ſint legit. latoꝛ. vbi ꝑ certo articulo receditur a iudice ſeculari ⁊ itur ad eccl̄iaſticum. Sed ſit ex cā. qꝛ ſecularis cognoſcere non poſſet. Ita in auditoꝛe deputato extra curiam vel ab alio q̄ȝ a papa nō curat̄ circuitus qꝛ pōt eſſe cum effectu: vt plenius de cauſa cognoſcat̄ qđ fieri pōt. nam ſnīa lata in cā beneficiali de qua hic loqtur nō tranſit in rem iudicatam quo ad ſupioꝛem. de ꝯceſ. p̄ben. c. j. vbi glo. Decimoq̄nto q̄ro nunqd ꝓcedit hec cle. ſi bn̄ficium ꝓnuncietur debitū non ex facto pape ſȝ alterius puta legati vel delegati. gl. vlti. ꝙ ſic. quā nō. in fi. v. ſed cum poteſtas: que hoc vult ꝙ ex facto inferioꝛis nō poteſt affici beneficium vt dicatur debituȝ. de quo plene in. c. ſi ſoli. in glo. magna. de conceſ. p̄ben. lib. vj. Decimoſexto quero qꝛ hic papa ꝓnunciat ꝑ auditoꝛem an quilibet iudex poſſit ꝓnunciare ꝑ alium? Mathe. dicit ꝙ nō niſi ſit illuſtris. qđ dic vt in. c. ſi. de re iudi. li. vj. Decimoſeptimo q̄ro an auditoꝛ cuȝ ꝓuiderit de beneficio poſſit ēt curam animarum cōmittere ſi erit curatum? dicunt Laud. ⁊ Genze. ꝙ ſic. qꝛ debet intelligi ꝙ prouideat cum effectu arg. de preben. relatio. de re iudicata. cum olim. dicit etiā Laud. ꝙ poterit dare poſſeſſionē ȝ beneficij. ꝑ hoc de offi. deleg. ſignificaſti. ⁊ quod ibi nō.

g **Ratie.** Primo ponit dictum. Se/
cundo ſoluit quoddã tacitũ
dubium. ibi lz. Nota q̄ hec diſpoſitio ꝓce/
dit in lr̃is ad beneficia gratioſis. ꝓbat verbũ
gratie. ex quo infert ſecus in lr̃is ĩpetratis in forma paupe
rum. qđ dic vt in gl. j. Item ſecus in lr̃is quaſi iuſtitie q̃ ſo
lent bullari cũ filo canapi. cum clericus non aſſecutus be/
neficium impetrat ad ſuũ ep̄m. de qbus de p̄ben. cum ſm.
Sed lr̃e gratie bullant cum filo ſerici de ſtilo curie, tales
nãqz lr̃e tolluntur facilius q̃z lr̃e gratie. vt dicã. j. q. j. Se/
cundo no. q̄ ſicut p ꝯſtitutionem beneficij incompaſſibiliſ
vacat primũ ipo iure. de p̄ben. de multa. ita vacat ius ad
rem: pz hoc q2 extinguitur gr̃a ad bñficium p quam conſe
quitur expectans ius ad rem. vnde bñficium dicit ſibi de
bitum. s̃. c. pxi. in verbo debitum. ⁊ qđ ibi dixi in ſecundo
notabili. Ex hoc no. cõparari ius in re ⁊ ius ad rẽ quo
ad hanc diſpoſitionem. al's tñ in multis differũt. de cõceſ.
p̄ben. c. fi. li. vj. de p̄ben. c. pe. e. li. Tertio no. a ꝯ̃rio lr̃e
q̄ ſunt aliqua beneficia q̃ ſimul de iure teneri poſſũt. quod
plene dico. j. in vlti. q. Quarto no. caſum in quo reſur
git reſignatio ipſo iure etiã ſi non fiat in manibus legitimi
ſupioris quod infra dico in p̄mo notabili. Quinto no.
q̄ acceptans vnũ ius nõ ex hoc renũciat iuri incompaſſi/
bili niſi cũ effectu conſequatur ſecũdum. ꝓbat verbũ pa/
cifice aſſequaris. Sexto no. q̄ ꝯ̃ria non poſſunt cadere
in eodem ſubiecto vt vnius cõſecutio ẽ alterius excluſio.
qđ dixi in. c. cognoſcentes de ꝯſti. Septimo no. caſum
in quo gr̃a pfecta patitur exceptionem ⁊ nullitatem ex fa
cto ſuperuenienti. quod dic vt in gl. vlti. in fi. Octauo
no. q̄ ius extinctum nõ reuiuiſcit lz res redeat ad primum
ſtatum. qđ nõ. hic glo. pe. ꝓ hoc dico. j. q. xvij. Oppo.
q̄ nõ teneat renũciatio de qua hic tanq̃ȝ nõ facta in mani/
bus ſupioris. đ renũ. admonet. c. q̄ in dubijs. So. ſm Ste.
ꝯtraria ꝓcedunt de renunciatione. exp̄ſſa hec cle. de tacita
que fieri poteſt ſine auctoritate ſupioris. de his que fiũt a
maiori parte ca. ex ore. dic q̄ ẽt tacita renunciatio non va/
let in p̄iudicium ſuperioris qui poſſit talez reuocare quod
dixi de p̄ben. de multa. in p̄n. in. vij. ⁊. viij. contrario. Sed
ad hoc poſſet dici q̄ hic ſufficit q̄ valet renũciatio in pre/
iudicium renũciantis vel ſi vis q̄ valeat ſimpliciter. dic ꝓ
hoc de renũciatione ad rem in qua nõ reqritur ſuperioris
auctoritas. s̃. de tranſla. c. ij. de elec. ſi electio. lib. vj. Sed
de iure in re loquũtur ꝯ̃ria. quo tñ caſu tenet renũciatio ẽt
non facta in manibus ſupioris ẽt ſi fiat expreſſe. ⁊ hoc in p̄
iudicium renũciantis. d. c. q̄ in dubijs. ſed nõ in p̄iudiciuȝ
ſupioris q nõ aſſenſit vt ibi. ⁊ dixi in. d. c. de multa. Se/
cundo op. ad idem. nam potuit eſſe q̄ iſte ignorabat đ ſua
gratia quo caſu nõ intelligit renunciare. eo. ti. gr̃a. lib. vj.
So. ſm Step. hoc ſm illud vt hic intelligatur de ſciente.
Tertio oppo. q2 ꝯtrario ꝓbat lr̃a ibi. ſi ante adeptionẽ
ſecus q̄ poſt adeptionem cum tñ fortius debeat extingui
ius in re in quo ẽ maior ꝯtrarietas q̃ȝ ius ad rem. ꝓ hoc. c.
de multa ⁊ extrauagans execrabilis. So. ꝯ̃rium eſt veruȝ
q̄ ꝯſecutus ſm incõpaſſibile ipſo iure intelligitur renun/
ciare primo. ſed nõ p hanc cle. q2 poſt cõſecutionem primi
gratia deſinit eſſe gratia. vnde tunc non põt ſz Step. dici
renũciare gr̃e. Quarto op. ꝯ̃ hãc ſolõnem de. c. mãda/
tum cum ibi notatis. eo. ti. vbi fortius dr̃ ꝓſeq ſuam gr̃am
q ꝯſecutus eſt bñficium q̃ȝ ante ꝯſecutionem. So. ꝓſeq dr̃
in effectu ſed nõ vere cũ gr̃a ſit ꝯſumata: q2 igit erat deci/
ſum q̄ p ꝯſecutionẽ ſecũdi incõpaſſibilis vacaret primum
ipo iure ⁊ potuiſſet dubitari an ſilr̃ extinguat ius ad rem.
ſeu gr̃a nondũ ꝯſumata: iõ đcidit hic q̄ ſic. ⁊ ſubeſt fortior
rõ q2 facilius tollit ius ad rẽ tanq̃ȝ fragilius. de p̄bẽ. c. pe.
li. vj. de ꝯceſ. p̄ben. c. fi. eo. lib. Quinto op. ad hoc q2 ex
hoc ſeqtur q̄ nulla penituſ fuit cã dubitãdi in hoc. c. dic q̄
ĩmo fuit. nõ enim videbatur tanta repugnãtia inter ius ad
rem ad bñficium incõpaſſibile. ⁊ ius in re ſicut iter duo iu
ra in re. Ratio autem decidẽdi fuit que dicta ẽ. s̃. cõtrario
ꝓximo. Item q̃zuis nõ ſit tanta repugnãtia ſubeſt tñ pari/
tas rõnis vt mẽſuremus gr̃am ab eius effectu ⁊ ſic vt tol/
leretur ius in re ita tollat gr̃a p quaȝ põt ad illud ꝑueniri.
Quero q2 in p̄ncipio dicit gr̃e. qd in lr̃is in forma pau/
perum vel in lr̃is iuſtitie? de p̄mis in. c. ſi pauper. đ p̄ben.
lib. vj. de ſecũdis de p̄ben. ep̄s ſi. ⁊. c. cum ſm. glo. j. dicit đ
primis q̄ nõ. idem dicit Pau. de ſecũdis. nam facilius tol
luntur p aſſecutionem bñficij ẽt non incõpaſſibilis vt dixi
in p̄mo notabili. Secundo quero an hec cle. ꝓcedat de
gr̃a facta ab alio q̃ȝ a papa? glo. eadẽ dicit q̄ ſic q2 gnãliter
loqtur cũ qua tenẽt Steph. ⁊ Genze. ſimile qđ dr̃ in cle. p̄/
cedenti. in glo. vlti. in p̄n. ⁊ in hac glo. ibi in prima glo. vel
põt dici elicita ex mente capituli. de p̄ben. de multa. eo. ti.
ad audiẽtiam. ij. ⁊. c. in noſtra. Lau. ⁊ Genze. q̄ placet. nec
ꝯtradicit glo. Tertio quero q2 dicit de dignitate qd eſt
dignitas ⁊ quomodo cognoſcitur? dic ad ſcđm q̄ ex ꝯſue/
tudine loci ⁊ alijs de qbus p Inno. de multa. ⁊ p Archi. đ
ꝯſue. c. j. lib. vj. ⁊ ex ibi nõ. ẽt colligitur. So. primi quid ſit.
Quarto q̃ro q2 dicitur de bñficio curato quomodo in
telligitur bñficium habere curam dic q̄ duobus modis.
Primo ꝓprie ⁊ ſtricte cũ hz curam fori penitẽtialis. de pe
ni. oĩs. Scđo large cum hz curã fori ꝯtentioſi. de quo in. c.
dudũ. ij. de elec. ⁊ p Inno. de offi. archi. cũ ſatis. vbi dixi.
Quinto q̃ro in eo qđ in p̄cedẽti q̃one dixi de duplici cu
ra. an de vtraqȝ ꝓcedit qđ hic dicitur? dic q̄ ſic. tum q2 ge/
neraliter loqtur. tũ q2 ſubeſt eadeȝ rõ incõpaſſibilitat'. vt
ꝓbat. d. c. dudũ. Sexto q̃ro ſi litigans ſup beneficio cõ
ſeqtur incõpaſſibile ꝓ hoc renunciat liti? glo. ij. dicit q̄ ſic.
qđ plene dixi in. c. in nr̃a. qđ alle. ⁊ idẽ Pau. Septimo
q̃ro ſi in ꝯſecutione incõpaſſibilis ꝓteſtat q̄ non intẽdit re
nũciare primo? glo. eadeȝ dicit ꝓteſtationem nõ prodeſſe.
idem Pau. Oppo. ad hoc q̄ ĩmo potius non tz ꝯſecu/
tio ſecũdi que dz eſſe pura ⁊ ſine ꝯditione vel ꝓteſtatione
de elec. c. ij. lib. vj. ⁊ qđ ibi nõ. Inno. in additione. ⁊ Jo. an.
So. Lapus format ⁊ nõ ſoluit. dic q̄ id qđ ibi dicit Inno.
ꝓcedit de proteſtatione directo ꝯtraria acceptationi vt ſi
in caſu hui' cle. proteſtatur q̄ nõ tanq̃ȝ p̄latus vel vt ſi acq
ratur titulus ꝯſequit ſcđm. talis enim ꝓteſtatio viciat fa/
ctum ſeu verius impedit in fieri. de condi. ap. c. fi. ⁊ hoc ſi
hz ſua formalia. de elec. cumana. quod plene dixi de cõſti.
cum. M. ſed ꝓteſtatio q̄ velit non renũciare primo nõ di/
recto repugnat. q2 per hoc nõ ſeqtur qđ non velit ſcđm po
tius ergo reijcitur ꝓteſtatio tanq̃ȝ de iure nõ compaſſibiliſ
tñ adhuc quo ad diſtinguẽdum ius primi beneficij ſufficit
ꝯſecutio ſecũdi ẽt facta cum proteſtatione directo contra/
ria. vt in exemplo premiſſo. nam ⁊ ſi tunc nõ ꝯſequatur ti/
tulũ in ſecũdo q2 acceptatio nõ eſt. puta ꝑdit tamen ius in
p̄mo ſi pacifice hz ſcđm. q2 ẽt violẽter ꝯſecutus ſm incom
paſſibile ꝑdit ipſo iure primum. de p̄ben. eum q. lib. vj. p/
ut ergo dicit Jo. cal. in. c. in noſtra. refert an ſcđm ꝯſequat
ſimpliciter ⁊ tenet ꝯſecutio. an cum ꝓteſtatione repugnan
te directo vt p̄dixi ⁊ nõ tenet conſecutio. vtroqȝ tamen ca
ſu vacat primum. Oppo. ad predicta q2 ex quo acce/
ptatio nõ fuit pura non põt dici tenere conſecutioni ſecun
di. d. c. ij. de elec. lib. vj. ⁊ probat rõne q2 ꝯſenſus ad bene/
ficium dz eſſe ſimplex ⁊ purus nõ cõditionalis vel tp̄alis.
ar. lxx. di. c. ij. ſicut ꝯſenſus adoptantis aliquẽ in filium nõ
dz eſſe ad tp̄s. l. q̃ſitum. ff. de adop. ſo. vt nunc dixi q2 etiaȝ
hoc caſu quo non tz ꝯſecutio ſecundi tamen vacat p̄mum.
per. c. eum qui. Et per hoc tollitur opi. Hoſti. de qua eo.
ti. ĩ noſtra. vbi tenet q̄ proteſtatio iuuat q2 iſte modus re
nunciandi q̄. ſ. hoc caſu intelligatur primo non inuenitur
iure exp̄ſſus. dic enim q̄ ĩmo exp̄ſſus ſi cõſequitur poſſeſ/
ſeſſionem. p

ſioné.p.d.c.cū q ſecus aūt ſi nō eſt ꝯſecutus poſſioné niſi
per eū ſtet de elec.cōmiſſa.§.j.de prebē.i.c.licet.ij.lib.vj.
Et per hoc expediūtur aliq̄ q̄ dicit Pau.de qbus ét no.
de prebē.de multa.Jtē ad ꝯtriū i eo quod arguitur ꝙ rece
ptio ſecūdi nō teneat Hoſt.i.d.c.in fīa.dicit ꝙ imo tenet
nec eſt vitioſa.q꞉ recipiendo eccl'iam pōt deſiderare epa
tū ꝛ i mente gerere ꝙ acceptaret ſi eligeretur.viij.q.j.quī
epatū.de trāſla.c.fi.ad idem.de preben.preterea.ꝛ.c.pro
poſuiſti.vij.q.j.paſtoralis.cū ibi nōtatis.pro hoc quod
dixi i proxio ꝯtrio i eo quod dixi ꝙ talis proteſtatio nō di
recto repugnat acceptatiōi tam̄ ſi oīno expmeret ꝙ nō ac
ceptat ſm niſi i quātū ſibi remaneat pmū.tūc vꝫ proteſta
tio icōpaſſibilis ꝛ repugnare acceptatiōi.ꝛ ſic acceptatio
nō teneat ar.de ꝯdi.ap.c.fi. Octauo q̄ro que ſūt illa be
neficia que de iure teneri nō poſſunt plura ſil.hec qō pre
ſupponit aliā nūqd poſſint aliq̄ beneficia plura cadere in
eūdem de iure que erit vltīa quā iſra plene exaio.ſed ad
precedentem reſpōde vt i gl.i verbo beneficiū.quā ſingu
larit̄ no.ponit aūt gl.triplicem modū incōpaſſibilitatis.
Primus modus eſt planus per.c.de mlta.Secūdus pro
cedit i beneficijs ꝯformibus i eadem eccl'ia per.c.līas al
leg.i gl.ad idem.cle.de preben.ſi iuſta. Tertius modus
patet i gl.quā tam̄ limitat Pau.ſm quem quādoqꝫ bene
ficiū preciſe reqrit reſidentiā ꝛ plura teneri nō poſſūt.quā
doqꝫ nō preciſe ſed ſi nō reſideret ſbtrahūtur prouentus:
ꝛ tūc nō ſurgit incōpaſſibilitas quod eſt nōbile. Laud.li
mitat adhuc pmū dcm̄ quādo reqrit preciſam reſidentiā
q꞉ itelligit hoc procedere quādo reqritur reſidētia adeo
ꝙ iductū eſt ex iure ſpāli ꝙ vacet pmū per adeptionem ſe
cūdi ſm ea que no.Jnn.de cle.nō reſi.c.fi.ſꝫ pro eo quod
dicit gl.cū limitatiōe.Pau.facit q꞉ Jnn.i.c.fi.de cle.non
reſi.dicit ꝙ beneficiū reqrit reſidentiam.Ex hoc ſolo ſur
gere icōpaſſibilitatem cū alio quod tam̄ expreſſe non pro
batur iure ſed probatur rōne ſūpta a paritate diſpoſitio
nis.de curatꝭ.prout i.c.de multa.vꝫ tam̄ verius dictum
Laud.per id quod dico.c.i fi.q.viij. Op.ad pdcā q꞉
de iure cōi omne beneficiū reqrit reſidentiā de cler.nō re
ſi.ꝯquerente.ergo ipaſſibilitas eſt i oībus.ſo.vt.ſ.in vlt.
q. Nono q̄ro qd ſi monachus ipetrauit gratiam ad di
gnitatem ſui ordinis deīde obtinuit poratū aliquem ma
nualem an per hoc renūciat gratie.Stepha.dicit ꝙ ſic p
c.cū ſingula.de preben.li.vj.Laud.allat cle.ne in agro.ſ.
de ſta.mona.§.ad hec. Decio quero ſi habens gratiā
i forma paupeꝝ promouetur ad ordines ad titulū pꝛimo
nij an per hoc renūciet gꝛe.Laud.ar.pro ꝛ ꝯ.dic ꝙ nō re
nūciat niſi pꝛimoniū eius fiat titulus beneficial' prout dꝛ
i.c.tuis.de preben.pro hoc.c.ſi pauper.preall. Unde
cio quero qd d altaribus que quottidie iſtituūt i eccl'ijs
an per acceptiōem vnius extiguitur gꝛa que habetur ad
reliquū.dicit Laud.ꝙ nō niſi ex iſtitutione teſtatoris vel
alio iure reqrat reſidentiā per ſuperius dcā.q.viij.ꝛ per
hoc etiā ſi reqrāt ſacerdotiū nō dicūtur icōpaſſibilia ipſo
iure. Duodecio quero ſi habens curatū ipetrat gꝛam
ad icōpaſſibile an per hoc renūciat.pꝛio vꝫ ꝙ ſic:arg.hu
ius cle.que probat caſū ꝯuerſū.dic ꝯ ſm Pau.ꝙ minus
eſt hꝛe actiōem ad rem q̄ꝫ ipſam rem.ff.de reg.iu.l.minus
eſt.quod tenet etiā Jnn.ꝛ Cōpo.i dicto.c.e.ti.in noſtra.
Deciotertio q̄ro quādo dicetur pacifice hꝛe:ſm gl.in
verbo pacifice ſoluit āpliando litterā.idem Pau.q etiā
dicit ꝙ dꝛ pacifice quādo nō patitur ꝯtrouerſiā i iudicio
vel extra.de elec.cōmiſſa.li.vj.de preben.licet.epus.e.
li. Decioq̄rto circa hoc quero electus i epm anteq̄ cō
firmetur ꝯſeqtur curatū nūqd renūciet liti quā habet ſu
per electiōe epatus.Pau.ꝙ nō q꞉ hec pena nō inuenitur
iure expreſſa.nec debet hec cle.extendi.Jo.an.ꝛ Jo.cal.
de ꝯceſ.preben.cū noſtris.tenent ꝯtriū.quāuis enī.c.d ml'
ta.nō habeat locū i epatibus ex eo q꞉ nō pōt epS renūcia
re epatui ſine lnīa pape.de regula.licet.de trāſac.c.ij.ta
men q꞉ electus in epm libere renūciare pōt i māib' cuiuſ
cūqꝫ vel null'.d.c.ij.d elec.ſi electio li.vj.ſicut poſſꝫ expſ
ſe ita ꝛ tacite per cōſecutiōem icōpaſſibilis.quod eſt ve
rius ꝛ pro hoc hec cle.vt gnāliter procedat. Decimo
qnto quero qd ecōuerſo habens gꝛam ad dignitatem eli
gitur i epm ꝛ ꝯſentit ac petit ꝯfirmari an per hoc extigui
tur gꝛa:vꝫ ꝙ ſic per acceptationem icōpaſſibilis.de elec.
vt qs duas.li.vj.Cōtrariū dic q꞉ hec cle.exigit ꝯſecutio
nem poſſionis pacifice.Ad ꝯria dic ꝙ nō dꝛ acceptaſſe
alteꝝ de ꝯriis ex q̄ nōdū cōſecutus eſt cū effectu itelligi
tur.n.acceptaſſe qtūs cōſeq poſſit ꝛ hoc ex pſūptiōe iurꝭ
ſurgente ex.c.cōmiſſa pall'ato.ꝛ ex hac cle. Decioſex
to quero ſi pendente gr̄a ad beneficiū cōſequoꝛ ſcdꝫ icō
paſſibile ſed ante poſſionem ſcdi vacat beneficiū debi
tū ex gr̄a ꝛ illud cōſequoꝛ pacifice dicit Pau.ꝙ in digni
tatib' ꝛ curatis vacabit pꝛio collatū p.c.de multa.i aliis
.ſ.nō icōpaſſibilib' neutrū vacat ꝛ poterit vtrūqꝫ cōſeq ꝛ
in hoc vltimo idez vult glo.i verbo nō poſſes.p hoc qd
dixi.eo.ti.ad audientiā. Decioſeptio quero de eo qui
ꝯxit matrimoniū qd poſtea diſſoluitur per pfeſſionez nū
qd ſi ille erat beneficiatus beneficia que pdidit per ꝯtctuꝫ
matrimoniū per eius diſſolutionez recuperat.gl.pel'.idu
cit hāc cle.ad partez negatiuā.idez Pau.qd tenet Anc.
de cle.cōiuga.c.i.ꝛ de hoc i ſpe.eo.ti.i fi.pro hoc.c.extrāſ
miſſa.de renū.Gen.de ſpō.c.i.li.vi.vt refert Jo.de lig.
dicit ꝙ aut matrimoniū diſſoluitur ex defectu cōſenſus:
ꝛ ſic nō tenuit ab initio:ꝛ tūc nūq̄ fuit veꝝ ꝙ perdiderit
beneficia:aut tenuit ex cōſenſu lꝫ ex alia cā fuerit nulluꝫ:
ꝛ tūc perdidit per tale matrimoniū nec poſtea recuperat
Jn quo membro Jo.de lig.tꝫ ꝯriū ꝛ verius q꞉ lꝫ quo ad i
ducendū iuſticiā publice honeſtatis ſufficiat matrimoni
um validū ex cōſenſu etiā alias:nullū:de ſpō.c.i.li.vi.ta
men ad aliū effectū ſecus q꞉ ſtat regula nō pſtat ꝛc̄.li.vi.
per hec ifert̄ ad aliā qōnem ſequentem. Deciooctauo
quero in eo qd dicit ꝙ etiā ſi ipetrās ſit paratus reſigna
re beneficia nō per hoc recuperat gꝛam.qd ſi ipetrās ta
cuit de beneficio vtꝝ renūciādo beneficio recuperat ius
gꝛe que nō tenuit per.c.ſi motu proprio.de preben.li.vi.
Pau.ꝙ nō.per notata.e.ti.poſtulaſti.pro hoc.c.ſi cleri
cus.de preben.li.vi.pro hoc qd hic dꝛ in gl.fi.cū q̄ idem
Pau.ꝛ dicit Laud.ꝙ iſte cautius faciet ſi dimittat ade
ptū donec videat ſi aliō poterat adipiſci que cautela pa
rū releuat q꞉ nō propterea recuperabit gꝛam vt hic dicit
etiā Laud.ꝙ tales tractat' circa eccl'iaſtica beneficia fa
cere nō lꝫ q꞉ ſymonia eſt niſi ſuperioris auc̄tas iterueni
at.de pben.niſi vult dicere ꝙ ſi inter ipetrātes fieret con
uentio ꝙ acceptās ſcdꝫ icōpaſſibile cū gꝛa renūciaret be
neficio vt gꝛa remaneat integra hoc nō lꝫ ſed auc̄te ſupe
rioꝝ bene lꝫ.qd intellige vt dicit gl.vlt.ſ.ꝙ ſuperioꝛ po
terit cōferre primum non ex vi gꝛe extincte ſed ſuo iure.
Decimonono quero gnāl'r an de iure cōi poſſit qs ha
bere duo beneficia quecūqꝫ ſint illa:hic articulus fuit ſē
per dubius iō plene tractādus.Primo itaqꝫ faciam rō
nes pro ꝛ ꝯ.Secūdo recitabo opiniones.Tertio ponam
qd vꝫ mihi ꝛ reſpōdebo ad ꝯrias rōnes.Primo igitur ꝙ
ſit dare aliq̄ beneficia que ſimul cadūt in eūdez.arguitur
ꝙ ſic q꞉ ꝙ de eo vno prohibet̄ de alio eiuſdez generis in
telligitur permitti.ff.de iudi.cū ptoꝛ.xxv.di.q̄lis.de pre
ſūp.nōne.ſꝫ de beneficiis certaꝝ q̄litatū prohibetur plu
ralitas vt in dignitatibus perſonatib' ꝛ curatis.de pre
ben.de multa.ergo de beneficiis nō habentibus tales q̄
litates pluralitas permittitur.Scdo ex eodez motiuo ſic
ſpāl'r prohibetur religioſis pluralitas beneficioꝝ regula
riū.de preben.cū ſingula.§.prohibem'.de elec.cōſtitutꝭ.

de relig. do. c. fi. ergo in nõ regularibus permittitur. Tertio ſic publica vtilitas pferẽda ẽ priuate ⁊ dꝫ attẽdi. ff. p ſocio. l. actione. § labeo. ꝺ poſtu. bone. i. ꝺ regula. lꝫ. ſed põt eẽ publica ⁊ cõiſ vtilitas vt qs hẽat plura bñficia vt qꝛ ẽ induſtrioſus ⁊ melius diſpẽſabit eoꝝ fruct⁹ ꝙ diſpẽſaret alius fructus huius beneficij tñ. Itẽ ꝙ erit talis q nõ pp auariciã ſed vt plus mereat̃ ſubit plura onera diſpẽſandi fructus pluriũ beneficiorum. ergo tali poterunt plura cõferri. dꝫ enĩ attẽdi vt pſona ſit talis vt ꝯtra diuina legis pcepta honor eccl'iaſticus ei collatus nõ ſit. l. xj. di. miramur. Quarto qꝛ qñqꝫ vnũ beneficiũ nõ ẽ ſufficiẽs pro victu bñficiati. ergo tũc dꝫ admitti ⁊ ſic pmittitur vt hẽat plura. lxx. di. ſãctoꝝ. adeo ꝙ habẽs beneficiũ nõ ſufficiẽs dr̃ idoneus ad beneficiũ i tñ ꝙ ſi alicui cõceſſuꝫ eſt vt ꝺ aliquib⁹ beneficijs prouideat pſonis idoneis poterit prouideri tali. caſus ẽ notabilis. ꝺ prebẽ. is cui. lib. vj. qꝺ tꝫ ibi gl. ⁊ archi. Quĩto qꝛ ſpãlr̃ prohibet̃ ne in vna ⁊ eadẽ eccl'ia aliquis hẽat duo beneficia ſimplicia ꝯformia. ꝺ cõceſ. prebẽ. lr̃as. j. ꝺ pbẽ. cle. ſi iuxta. ergo i diuerſis eccleſijs pmittitur. pro hac pte inducũtur iura. ꝺ reſcrip. eã te. ꝺ eta. ⁊ qua. eã te. ꝺ procu. ex iſinuatiõe. ꝺ excep. cũ eccleſiaſtice. In qbus oĩbus ſit mẽtio ꝺ bñtibus: plura beneficia nec reprobatur. pro caſu iducitur. c. grã. eo. ti. lib. vj. ⁊ hec cle. qꝛ probant eẽ aliq̃ beneficia q̃ ſimul plura de iure teneri poſſunt. In ꝯriũ qꝛ beneficia fuerunt inſtituta pp̃ter cultũ diuinũ. vnde dicimus ꝙ propter offiñ datur beneficiũ. ꝺ reſcrip. c. fi. li. vj. ad hoc. ꝺ cle. nõ reſi. relatũ. ꝺ cele. miſ. c. j. xcij. di. ⁊ p totũ. Sed ĩpoſſibile eſt quẽ reſidere i pluribus bñficijs cũ ſit ĩpoſſibile rẽ circũſcriptam loco eẽ i pluribus locis: vt dicũt phiſici. ad hoc. lxx. diſt. ſanctoꝝ. xxj. q. j. c. j. ⁊ p totũ. ꝺ pbẽ. qꝛ in tñ. ⁊. c. ad hec. q fundãtur ſup hac rõne qꝛ ſingula officia in eccl'ijs exigũt aſſiduitatẽ pſonaꝝ que nõ põt eẽ p eandẽ pſonã in diuerſis beneficijs vt pbant illa iura. ⁊. c. cũ nõ ignores. ⁊. c. pterea. eo. ti. Secũdo qꝛ ſuiẽs altari dꝫ ꝺ eo viuere. ꝺ prebẽ. cũ ſm. ergo p cõuerſionẽ ſi de altari viuit dꝫ i eo ſeruire ⁊ cõtinue ſicut ꝯtinue alitur. imo dicit tex. ꝙ vnus vix ſufficit iplere vnũ officiũ. ꝺ cle. nõ reſi. qꝛ nõnulli. ⁊ oẽ beneficiũ quãtũcũqꝫ exiguũ exigit reſidentiã. ꝺ cler. nõ reſi. cõquerẽte. Tertio pbatur cõparãdo carnale matrimonium ad ſpũale qꝺ lꝫ. vt lite nõ cõte. qñ. §. porro. an in carnali nõ lꝫ vni viro nã habere niſi vnã cõiugẽ. ꝺ diuor. gaudemus. ergo idẽ ⁊ in ſpũali ⁊ fortius cũ ſit digni⁹ carnali. ꝺ trãſac. c. ij. ⁊ cũ in eo. vertatur maius periculũ aĩarum. Quarto arguẽdo p rõnem ꝺ quo minus ⁊c̃. nã i titulis ẽt tpalibus nõ lꝫ vni hĩe plures. vnde nõ lꝫ eẽ i numero duplici quo ad militiã. C. q mili. nõ poſ. l. qnta. nec lꝫ eẽ aſſeſſorẽ ⁊ patronũ. C. ꝺ aſſeſſorib⁹. l. fi. vbi glo. ponit v̾ſus. q binos lepores ⁊c̃. Sic nõ lꝫ eẽ in pluribus collegijs non ſubordinatis. ff. ꝺ colleg. illici. l. j. in fi. quod dixi ꝺ exceſ. pla. dilecta. nec lꝫ hĩe eodẽ tpe honores ſeu officia in diuerſis ciuitatib⁹. ff. ad municipales. l. libertus. §. preſcriptio. adeo ꝙ dicit lex ꝙ in ſubſidiũ vt iplcatur numerus admittũtur ſpurij ad honores. ff. ꝺ decurio. l. gnãliter. §. ſi ſpurios. potius ꝙ nũerus ſit vacu⁹. qꝺ ſurgeret ſi vn⁹ haberet plures titulos. Quĩto qꝛ clerici ꝺ beneficiis vltra victũ nihil debẽt ſibi appropriare. x. q. j. hãc ꝯſuetudinẽ. xij. q. i. epi. ꝺ rebus. ⁊. §. ſi ergo. dñt enĩ parce viuere nõ luxuriari. ꝺ pbẽ. cũ ſm. ⁊ ſupflua paupibus errogare. xij. q. i. c. fi. xvj. q. vj. c. vlt. xij. q. iij. c. i. Sed eccl'ia vel beneficiũ nõ pmittitur fieri niſi miniſtri poſſint ꝺ fructibus cõgrue ſuſtẽtari. vnde dicit tex. ꝺ vi. ⁊ hone. cleri. vt qſqꝫ ꝙ ſaltẽ pro duobus rectore ⁊ clerico debẽt fructus ſufficere. Itẽ tot ſunt iſtituendi i eccl'ijs quot poſſunt cõmode ſuſtẽtari ⁊ nõ plures. ꝺ iuſti. c. i. ⁊. ij. ꝺ cõſti. cũ. M. ⁊. c. ex pte. ergo nũqꝫ lꝫ habere niſi vnũ beneficiũ. Sexto qui hꝫ vnũ beneficiũ nõ reputatur idoneus ad aliud. ꝺ preben. ſuper inordinata. hinc dicimus ꝙ impetrãs beneficium debet facere mẽtionem ꝺ beneficio qꝺ hꝫ quãtocũqꝫ minimo. ꝺ reſcrip. ſi proponẽte. ꝺ pben. ſi motu proprio. li. vi. qꝺ ſurgit ex eo: qꝛ nõ eſt intẽtionis pape beneficiare beneficiatũ vt i dictis iuribus ⁊ ſilibus. Septimo qꝛ ſiquis haberet plura beneficia ſub diuerſis plãtis cõtingerent abſurda ꝙ nõ poſſet ſuire eis qꝛ ĩpoſſibile ẽ ſeruire duobus dominis ⁊c̃. ꝺ cle. cõiu. diuerſis cõtigere enĩ poſſet ꝙ eodẽ tpe mandarẽt ꝯtraria. Pro hac parte iducuntur iura. lxxx. di. epi. xiii. q. i. c. i. xvi. q. i. preſbyteros. ꝺ pbẽ. cũ ſingula. in pñ. pro caſu iducitur. c. ſanctoꝝ. lxx. di. vbi dicit textus i duabus eccleſiis oĩno nõ licere aliquẽ intitulari. ⁊ ſic remouet oẽm ĩpoſſibilitatẽ. Venio ad ſcdm ad ponẽdum opiniones ⁊ in hoc fuerũt varie ſnĩe. nã gl. i c. ſanctoꝝ. palle. ⁊. xxi. q. i. in ſũma tꝫ ſcdm partem ꝙ nulli tituli quantũcũqꝫ ſimplices poſſunt cadere i eundẽ niſi i aliqbus caſibus ſpãlibus in iure expſſis quos enumerat gl. in ſũma palle. quos ẽt enumerat glo. in. c. dudũ. ij. ad fi. in glo. antepe. vbi tenet idẽ. Idẽ tenuit Inn. ⁊ Hoſ. ⁊ Hoſt. in ſum. de pben. §. illud. v̾. ſed quos qs. hanc ptem ſemp tenuit Io. de lig. q late proſeqtur articuluꝫ hic Inno. aũt tenet primã partẽ in. c. cũ iã dudũ. de pben. q ꝺ hoc ẽt ponit de tẽpo. or. cũ in diſtribuẽdis. de cler. pegri. c. j. de cler. nõ reſi. c. fi. Sed expreſſius i. d. c. cũ iam dudũ. dicẽs ꝙ plures canonicatus ⁊ pbẽdas i diuerſis eccleſijs de iure cõi quis habere põt. nec eſt peccatũ dũ tñ nõ exigant reſidẽtiã ⁊ dũmodo nõ ſit nimia multitudo. ⁊ dummodo nõ fiat ob auaritiã ſed zelo diuino. quo caſu ſine diſpẽſatiõe hoc lꝫ. ſ. habere plures ſm eũ. hoc idem tenuit Hoſ. i libellis iuris canonici i Rica an alicui poſſint plures pbẽde ꝯferri. §. nõ põt qs. Idẽ tꝫ Io. an. i. c. grã. eo. ti. li. vj. archi. aũt ibi nõ expſſe firmat tamẽ i hãc opinionem iclinat Spe. ti. ij. §. videndũ reſtat. v̾. illud ãt. recitat opi. ⁊ nõ decidit ſcribẽtes hic ẽt vt Pau. Lau. Henze. vario mõ dicũt. Venio ad tertiũ ⁊ pro itellectu huiuſ dubij dico ꝙ qꝺ nr̃a põt hĩe duplicẽ ſenſum. Prim⁹ vt q̃ratur an qs poſſit hĩe plura beneficia. i. an ſit dare aliqua beneficia in quib⁹ pluralitas nõ ſit icõpaſſibilis ⁊ i quib⁹ iura nõ reſiſtant nec diſponãt ꝙ p adeptionẽ vnius alterũ vacet. Scdʼs ſenſus vt q̃rami⁹ an pluralitas poſſit permitti adeo ꝙ nõ ſit peccatũ tenere plura. Quo ad primũ itellectũ pono regulã affirmatiuã ꝙ plura beneficia ſimul hĩri poſſunt niſi ſint de illis de qb⁹ ẽ phibita pluralitas adeo ꝙ p adeptionẽ vni⁹ vacet primũ. ⁊ q̃ ſũt illa enumerat gl. hic in v̾bo beneficiũ. qꝺ dixi. ſ̃. q. viij. ⁊ ad hũc itellectuꝫ vadit prima rõ ſupius facta ad hanc partẽ. Quo ad ſm modũ intelligẽdi aduertẽdũ ẽ duplicẽ ſtatũ beneficiorũ: alter eſt ſm primeuã iſtitutionẽ: alter eſt attento ſtatu hodierno. Quoad primã cõſiderationẽ pono regulã negatiuã ꝙ nõ lꝫ hĩe plures titulos beneficioꝝ cũ vnus ſufficiat ad ſuſtentãdũ iſtitutũ. qꝛ attẽto ſtatu primeuo quodlibet beneficiũ ẽ ſufficiẽs pro iſtituto. Ad hũc intellectum tẽdit qnta rõ facta ad hãc ptem ⁊ pro hoc gl. in. d. c. dudũ pal. dũ dicit quẽ non poſſe hĩe plura beneficia cũ vnum ſufficit. hoc tamẽ caſu non põt fore mortale ſi qs hꝫ plura talia pp̃ter generalẽ cõſuetudinẽ que ſic obtinet que põt de illicito facere licitũ ⁊ ecõuerſo. de cle. cõiu. cum olim.

Sed ſm cõſiderationẽ ſecundã. i. attẽto ſtatu hodierno qꝛ beneficia ſunt variata ⁊ multa ſunt diminuta adeo ꝙ ſunt plura q̃ ẽt tria vel quatuor nõ ſufficerent pro victu vnius. Ea pp̃ter ſurrexit gnãlis cõſuetudo quam papa ſcit ⁊ tollerat vt qs poſſit habere plura ſimplicia vl' vnũ nõ ſimplex cum ſimplici. de conſue. c. j. lib. vj. ⁊ hoc dicit glo. de cõſue. quã dixi in. c. grã. preall'. Et ſm hoc dico veram eẽ opinio. Inn. Et pono ꝯcluſionem affirmatiuam ꝙ dummodo

ꝙ dũmodo nõ cã auaritie vel alſs ex cã illicita qs obtine/
at plura beneficia vel nõ ſimplex cũ ſimplici licitũ eſt ẽt
ſine diſpẽſatione adeo ꝙ nõ eſt peccatũ etiã ſi vnũ de illiſ
ſufficeret pro victu. ⁊ ſecus dicẽdo eſſet illaqueare mul
tas aias. Nũc venio ad rõnes ꝯrias ⁊ ad rõnes factas ad
primã partẽ nõ expedit reſpõdere cũ deciſio noſtra cum
eis cõueniat. Sed ad rõnes ſcđe partis reſpõdeo ad pri/
mã cũ dicit̃ beneficia ſunt inſtituta vt miniſtri iſtituti de/
ſeruiãt in diuinis fateor. ſed dico ꝙ ꝓpter variationẽ ſta
tus beneficiorũ variatus eſt modus deſeruiẽdi. eſſet eñi
impoſſibile ꝙ in oĩbus beneficijs fieret cõtinua reſiden/
tia cũ ſint multa que de per ſe nõ ſufficiũt. ꝓpterea inua/
luit cõſuetudo ꝙ etiã in abſentia poſſũt inſtitui percipe
re fructus que cõſuetudo induci põt: vt no. de cõſti. cuꝫ
oẽs. in gl. fi. que eſt notabilis: vt ibi dixi. per hoc dico ꝙ
lꝫ. c. cõquerẽte. de cle. nõ reſi. allegEt̃ ꝙ quodlibet benefi
ciũ quãtũcũqꝫ minimũ reqrit reſidẽtiã perſonalẽ. tñ hoc
nõ probat ſed ſolũ dicit ꝙ reqrit deſerui etiã ſed põt qs
deſeruire ẽt nõ reſidẽdo cõtinue vel etiã nũɋ̃ vt ꝑ vica/
riũ. ⁊ ita fit ꝙ in beneficijs ſimplicibus aliqñ detrahitur
aliqua portio pro victu reſidẽtiũ in loco ⁊ ꝙ poſſit ꝑ aliũ
deſeruiri. ꝓbat̃ in. c. ꝓuenit. de ap. ⁊ hoc dico nõ tm̃ poſſi
bile ſꝫ ẽt rõnabile vt nõ in oĩbus beneficijs fiat cõtinua re
ſidẽtia cũ nec ſemper fieri poſſit ꝑ hoc ẽt tollit̃ ſcđa rõ ad
hãc partẽ. Ad tertiã de compatiõe matrimonij carnaliſ
ad ſpirituale dico ꝙ ſepe fallit: vt no. de ſpõ. tue. vt ꝓba
tur in. d. §. porro. cũ ſequẽ. vſqꝫ ad. §. ſunt ⁊ alij. vbi pꝫ ꝙ
nõ ꝑ oĩa cõparant̃ quo ad vinculũ q2 fortius eſt carnale
⁊ indiſſolubiliꝰ. de trãſla. c. ii. ſi deo ſurgit incõpaſſibili/
tas pluritatis in carnali ⁊ nõ in ſpũali. Ad quartã de ti/
tulis ſecularibus rñdeo ꝙ ꝓcepit in titulis icõpaſſibili/
bus vt in illis qui reqrũt reſidẽtiã cõtinuã vel quorꝫ fi/
nes ſunt ꝯrij vt aſſeſſores ⁊ patroni ſic loquũtur oẽs le/
ges ad hãc partẽ inducte. Sed nõ tollit̃ quin ſint multi
tituli ⁊ multa officia que poſſunt haberi ſimul plura vt
plures tutelle. ff. de excu. tuto. l. tria inſti. de excu. tuto.
§. itẽ tria. vnde notant̃ in. §. preſcriptio. de. l. libertus. ꝓ/
hibet̃ pluralitas officiorꝝ ſimul in diuerſis ciuitatibus. ⁊
ſic ꝑmittit̃ in eadẽ. Itẽ ꝑmittit̃ ⁊ in diuerſis ſi eſſent offi/
cia nõ reqrẽtia cõtinuã reſidẽtiã vnde ⁊ in pluribus col/
legijs qs eſſe põt dũ tñ fines ipſorũ nõ ſũt oĩno diſtincti.
qđ dixi de exceſ. prela. dilecta. Ad qntã dico ꝙ nõ eſt ve
rũ ꝙ clerici preciſe ſint vſurarij quãqꝫ arch. de reſcri. ſta
tutũ. §. aſſeſſorẽ. dicat hereticũ hoc aſſerere ꝙ clerici ha/
beãt propriũ qđ ſentit Inno. de eta. ⁊ quali. idecorũ. vbi
videt̃ velle ꝙ clerici ſolo victu debeãt eſſe contẽti ꝑ iura
ad hoc. ſ. inducta. quã opi. dicit Io. de lig. eſſe veriſſimã
Sꝫ ego dico ꝙ ꝯ eã eſt caſus expreſſus in. c. vnico. de cle.
nõ reſi. li. vj. ad fi. a ꝯrio vbi dicit̃ ꝙ nõ deſeruiẽtes in di/
uinis nõ debẽt ꝑcipere diſtributiones quotidianas ⁊ ſi ꝑ
cipiũt nõ faciũt ſuas nec acqrũt dominiũ ergo a cõtrario
ſecus ſi deſeruiũt. Ad idẽ eſt de fideiuſſo. ꝓuenit. vbi de
redditibꝰ clerici ſoluit̃ eiꝰ creditoribus. Sed archi. in. §.
aſſeſſorẽ. reſpõdet primo ad. c. vnicũ dicẽs ꝙ redditꝰ be/
neficiorũ ſũt clericorũ quo ad dominiũ ad hoc tñ vt pñt
diſpẽſare ſm̃ modos in iure expreſſos. Ad. c. ꝓuenit. re/
ſpondet ꝙ ibi illud fuit de auctoritate pape vel ꝙ ibi nõ
dicit̃ vnde prouenirent illi redditus. vnde põt intelligi
ꝙ proueniebãt aliũde ɋ̃ de beneficijs. veriꝰ puto qđ nũc
dixi ⁊ ꝑ hoc gl. in. c. preſenti. in v̈bo reſeruari. de of. or. li.
vj. ⁊ rationes ⁊ iura que allegat tñ aduertẽdũ ꝙ aliqđ po
teſt dici ꝓpriũ alicuiꝰ quo ad hoc vt libere poſſit diſpo/
nere nec poſſit puniri exinde. ⁊ hoc modo ꝓpriũ eſt qđ ẽ
meũ de iure gentiũ vel de iure ciuili. adeo ꝙ poſſũ libere
diſponere vt in rebus patrimonialibus vel queſitis ex
titulis licitis. Alio modo ⁊ minus ſtricte põt dici ꝓpriũ
id de quo quis hꝫ liberã diſpẽſationẽ ita ꝙ lꝫ ſi male diſ/
penſet poſſet inde corrigi ⁊ puniri tũc diſpẽſatio nõ reuo
cabit̃. ſic dico redditus beneficiorũ eſſe inſtitutorꝝ in cis
q2 ſi clericus fructus alienat vel donat ẽt ſine cã rõnabi
li tenet alienatio nec poterit reuocari ſꝫ ipſe poterit cor/
rigi ⁊ puniri. ⁊ ex hoc ſibi interdici adminiſtratio tãqꝫ fie
ret lapidatori. ad hũc intellectũ vadũt iura que dicũt cle
ricũ debere cõtẽtũ eſſe victu. i. ſi vult nõ illicite agere nec
reſpõſũ arch. ad. c. vnicũ. niſi ſic intelligat̃ aliqd valet. ꝑ
hoc dico ꝙ. c. ꝓuenit põt intelligi ⁊ ſic cõiter intelligit̃ ꝙ
ſatis fit creditori de redditibus. clerici ẽt beneficiorũ vt
parce viuẽdo ſatiſfaciat ꝙ. c. interrogatus in queſtione
facti dixi ꝓcedere ẽt in ꝑlatis religioſis vt đ fructibꝰ ſa
tiſfaciãt quorũ habẽt liberã diſpẽſationẽ. Inſup preſup/
poſito ꝙ clericus eſſet vſurarius rõ nõ vrget nã poterit
eſſe talis qui melius diſpẽſabit fructus ſex beneficiorꝝ ɋ̃
alter vnius vt dixi in ſecũda rõne prime partis. Sed te/
nẽdo ꝙ clericus nõ ſit vſurarius reſtat reſpõdere ad. c.
ꝑmũ. xii. q. iii. Ad qđ dico ꝙ ſolũ ꝓbat ꝙ ſi clericus nihil
habẽs ꝯſecutus fuit beneficiũ preſumit̃ ꝙ a cqrit intuitu
beneficij acqſiſſe. de quo in. c. fi. de pec. cle. vbi dixi. ⁊ de
teſta. cũ in officijs. Ad ſextũ pꝫ ſol. ex predictis ꝙ habẽs
beneficiũ nõ eſt idoneus ad aliud tũc tñ qñ ꝑmũ ſufficit
dicto. c. ſi is cui. de prebẽ. li. vj. Itẽ preſuppoſito ꝙ indi/
ſtincte eſſet nõ idoneus nõ ꝑ hoc infert̃ ꝙ peccet habẽdo
plura attẽto ſtatu hodierno beneficiorũ quo reſpectu nõ
oĩno dicit̃ nõ idoneus ſed ſtricte eſt nõ idoneus. i. nõ ſit
oĩno idoneus ſicut qui nullũ habet. Et ad illud de men/
tione faciẽda i ipetratione dic ꝙ fit ideo q2 non ſic facile
papa beneficiat beneficiatũ ſicut nõ beneficiatũ. Itẽ da/
to ꝙ nullũ habeat beneficiũ tñ beneficiũ ꝙ ipetrat̃ hodie
valor exprimit̃ vt cõſideret̃ an tm̃ beneficiũ cõpetat ipe/
trãti an nõ. Ad ſeptimũ de abſurditate dico ꝙ nulla ſeqt̃
vt reſpõdeat Inno. i. c. cũ iã dudũ. q2 i cõcurſu mãdatorũ
obediet̃ ꝑmo vel fiat ſicut dicit̃ de iureiur. breui. de ap.
cũ parati. Ad iura pro illa parte inducta maxime ad. c.
ſanctorũ. dicit Inno. de cle. nõ reſi. c. fi. ꝙ ibi ꝓhibet̃ ne qſ
habeat prebẽdã in duplici eccl'ia qñ. ſ. beneficia reqrunt
reſidẽtiã. que ſolutio eſt vera in ſe ꝑ ſuperius dicta ⁊ per
gl. in verbo beneficiũ ſed diuinat. aliter ergo rñdet Inn.
in. c. cũ iã dudũ. in. c. ſanctorũ. ꝓhibet̃ ſolũ ne qs intitulet̃
in pluribus eccl'ijs. dꝫ eñi in vna eccl'ia intitulari. i. deno
minari ſeu ad titulũ ordinari eiuſ. ec. c. i. Et a ꝑicipio ñ
debet ſimul in pluribus ititulari ex poſtfacto nõ ꝓhibet̃
vnde ſm̃ Inno. ſi poſtea acqrit beneficium in alia eccl'ia
poterit ordines recipere ab epõ vtriuſqꝫ beneficij qđ eſt
hodie determinatũ in. c. cũ nulluſ. de tẽp. or. li. vj. quo ad
hoc ſolũ ꝙ ratione beneficij ſortit̃ beneficiatus forum ab
epõ beneficij vel ad eius litteras poſſit ordinari ſed quo
ad intellectũ quẽ ponit Inno. in. c. ſanctorũ. lꝫ ſubtiliter
dicat tñ nimis reſtrigit illud. c. qđ generaliter loqtur. dic
ergo melius ꝙ. c. ſanctorũ. procedit ſm̃ diſtinctionẽ quã
ſupra dedi attẽto ſtatu originario beneficiorũ quo reſpe
ctu ꝓhibet̃ pluralitas vt predixi. ad alia iura reſpõde eo
dẽ mõ. Et ad qcũqꝫ alia ſĩlia q ad hoc deduci poſſint.

l Itteras. Fortis eſt vt dicit glo.
ꝑma. ſed ⁊ ſubtilis ha/
bens ꝓfundã materiã ⁊ plurima decidentẽ
In ſũma dicit. Littere apoſtolice ſup cõfe/
rendo beneficio vacaturo ad creatũ poſt datã nõ extẽdũ
tur. nõ diuidit̃ q2 ſub vno cõſtructa eſt. Nota. ꝙ papa
dat litteras ad beneficiũ vacaturũ ſic ⁊ legatus de late/
re reſeruat vacaturũ ꝑ modũ de quo in pe. c. de of. le. li.
vj. Secundo no. initium ſpectãdum. de elec. dudum.
i. Itẽ attẽdẽdum tꝑs date. e. ti. eã te. de quo. ĩ. plene.
Tertio no. non ſufficere ꝙ res veniat ad ſtatum a quo

potuit inchoare. Quarto no. ꝙ reſcripta beneficiaria
cõparant̃ litigioſis: vt ſicut illa nõ cõcernũt lites poſt da
tã exortas. e. ti. c. ſi. ita beneficialia nõ cõcernũt beneficia
nouiter creata: vt hic. Quinto no. ꝙ verbũ ſtatuimuſ
inducit ius nouũ qđ ꝓbat lr̃a iuncta glo. i. ⁊ glo. vlt. i pn.
⁊ in verſu quare dico ad hoc qđ dixi de iudi. decernim⁹.

O p. ꝙ nõ poſſint dari lr̃e ad vacatura beneficia q꞉ p
hoc dat̃ votũ captãde mortis ꝯ id. de cõceſ. prebẽ. c. j. ij. ⁊
iij. ⁊ e. ti. ne captãde. ⁊. c. deteſtanda. li. vj. Cõfirma quia
nõ põt circa idẽ cõpetere ius pluribus. de ꝓba. licet. nec
duo poſſũt habere titulũ in eodẽ beneficio. de p̄bẽ. maio
ribus. at hoc cõtingit dando ius ad vacaturũ cũ ius ha/
beat etiã qui obtinet beneficiũ. So. ad primũ dicit Mat.
ꝙ papa hoc põt alius nõ. niſi in caſu de prebẽ. relatũ. ſed
dic ꝙ ibi nõ dat̃ ius ad vacaturũ. Itẽ etiã legatus poteſt
reſeruare vacaturũ: vt in. c. pe. de of. le. li. vj. ſed nõ dicit
dare ius ꝑ hoc. Sed circa hos caſus procedit primũ con
trariũ ⁊ iura in eo allegata. Ad ſcđm qđ nemo tangit. dic
ꝙ ius vniforme nõ p̄õt pluribus cõpetere circa idẽ vt i. c.
licet. ⁊. c. maiorib⁹. ſed diforme ſic. vnde cum iure in re ꝙ
habet inſtitutus ſtat ꝙ alius habeat ius ad rem vt expe/
ctãs ⁊ maxime q꞉ ius expectantis eſt incertũ ⁊ nõ coinci/
dit cũ iure in re ſed cõſumat̃ tñ cũ ius in re eſt extinctuʒ.
Unde eſt ius conditionale. ſ. ſi beneficiũ vacabit ꝙ ipor
tat verbũ vacaturũ. de prebẽ. ſi poſtꝙ. li. vj. Inſup mul/
tũ refert qualis ſit forma gratie. aut eni nõ eſt collatus ca
nonicatus ⁊ nõ dicit̃ ius habere ad rẽ ſʒ tñ cõditionẽ ex
reſcripto ad petẽdũ ſibi ꝓuideri ꝑ executorẽ. qđ dixi. j. c.
mãdatũ. eo. ti. lʒ eni Cõpo. ibi dicat ꝙ littere beneficialeſ
habẽtur loco tituli. tñ ſm Genze. verius eſt ꝙ operãtur
ſolũ probationẽ ſed ius tituli querit̃ ꝑ collationẽ. de pre/
bẽ. c. pe. li. vj. Credo ꝙ velit potius allegare. c. vlt. i ſi. de
cõceſ. p̄bẽ. in. vj. lʒ Gẽze. allegat. c. vlti. ſed in hoc puto ꝙ
ſit corruptus vitio ſcriptoris aut collat⁹ fuit canonicat⁹
⁊ tũc bene ſurgit ius ad rẽ: vt ꝓbat. c. ſi poſtꝙ. ⁊. d. c. pe.
Ex quo no. ꝙ i hoc caſu nõ tñ ꝑ officij iploratiõẽ ſʒ iure
directo agit q eſt canonicus vt ſibi p̄bẽda cõferat̃. ⁊ hoc i
canonico creato auctoritate pape cũ tale ius afficiat pre/
bẽ. de p̄bẽ. ſi poſtꝙ. li. vj. de reſcrip. duobus. ſed poſtq̃ʒ
prebẽda collata eſt tũc cõſequit̃ ius plenuʒ in re. d. c. pe.
qđ notabiliter probat ꝑ quẽ tex. infero ꝙ lʒ collata p̄ben
da intelligatur collat⁹ canonicatus ex vi annexionis vt
tenet Cõpo. de cõſti. cũ. M. vbi dixi nõ tñ ſic ecõuerſo. ſʒ
vltra collationẽ canonicat⁹ requirit̃ collatio prebẽde. vt
ꝓbat predictũ. c. pe. qđ no. Secũdo op. ꝙ non debeat
ponderari data ſed preſentatio. de prebẽ. dilect⁹. ij. So.
hic querimus de ſubſtãtia reſcripti eo reſpectu vt ſcia/
mus quid icludat: ideo attẽdit̃ data: ibi aũt queritur de
cõſtituẽdo ordinariũ collatorẽ in culpa: ideo requiritur
preſentatio: ante eni cũ ignorat nõ poteſt in culpa cõſti/
tui. Tertio op. ad hanc ſo. ꝙ ẽt ſi queratur quid inclu
dat reſcriptũ debeat ponderari preſentatio vel poti⁹ exe
cutio vt tẽpus quo fiet collatio per. c. ei cui. de prebẽ. li.
vj. vbi impetrãs prebendã qui tp̃e date nõ erat idoneus
ad ſacerdotalẽ obtinet ſacerdotalẽ ſi eſt idoneus tẽpore
collationis. So. illud. c. multipliciter variatur ꝑꝑ illud
c. ſi eo tp̃e. e. ti. li. vj vbi impetrans ſibi ꝓuideri de cura/
to vel nõ curato ſi tẽpore date nõ eſt idoneus ad curatũ.
lʒ tp̃e collationis ſit ad hoc idoneus nõ tñ obtinet cura/
tum ⁊ ſic videtur contra dicere. c. ei cui. ad qđ ꝯrium tol
lẽdũ. glo. in. c. ei cui. dedit varias ſolutiones quarũ nul/
la eſt ſufficiens vt ſcripſi in. d. c. ſi eo tẽpore. Ideo alij ali
ter ſoluũt qđ proſequor in dictis locis. Sed ego ſoluo in
c. ſi eo tẽpore. impetrans tp̃e date ad nullũ ſuppoſitũ ſub
hoc genere curatũ erat idoneus. ideo ab ipſo initio gra/
tia fuit ex toto nulla quo ad illam partẽ de curato. Sed i
c. ei cui. impetrans tẽpore date non fuit non idoneus ad
quodlibet ſuppoſitum ſub hoc termino prebenda cũ eẽt
idoneus ad nõ ſacerdotalẽ: poterit ergo cõſumare gratiã
in ſubiecto alterius qualitatis vt in prebẽda ſacerdota/
li. nã depoſito generalis que tenuit poteſt bene cõſuma/
ri in ſubiecto aliquo in quo nõ potuiſſet cõſumari ab ini/
tio dũ tñ ſubſit habilitas tp̃e cõſumationis. ff. de ſo. q de
cem. §. ſtichum. v̄. ſed ei. vbi ſi ſtipulor hominem poteſt
mihi ſolui homo qui erat meus tẽpore ſtipulationis ſi đ
ſijt eſſe meus tp̃e quo ſoluit̃ ⁊ plura iura ſimilia ad hoc i
duco in. d. c. ſi eo tempore. Sed ad tex. iſtũ hec ſolutio vi
detur oĩno reſiſtere. nã hic impetrans vacaturũ lʒ gratia
tenuerit nõ poteſt eam conſumare in nouiter creatis. qđ
tñ venit ſub verbis gratie ex quo eſt creatum. Dic ergo
ꝙ hic ponitur ius nouum ⁊ alias dicẽdum fuiſſet ꝯrium
vt dicit glo. vlt. vel quãtum ad. c. ei cui. dic ꝙ ibi tẽpore
date fuit reſidentia ſolum ratione qualitatis deficientis
ſed hic fuit ratione ſubſtantie ex quo beneficium tẽpore
date nõ erat in rerũ natura. de ipſo ergo nõ potuit gratia
intelligi. Quarto. op. ad idem de. c. ſi eo tempore. de
elec. li. vj. ſo. potius facit pro q꞉ ⁊ ibi attẽditur data ⁊ de
hoc. j. i. vij. cõtrario. ad fi. Quinto op. ad idem de. c.
duobus. eo. ti. li. vj. ſo. ibi attenditur preſentatio q꞉ data
vtriuſq̃ʒ reſcripti erat par. vel ibi querim⁹ de reſcripto
nõ quo ad ſubſtãtiam ſed quo ad effectum vt ſciat̃ vter
duorũ impetrantiuʒ ſit preferẽdus. Sexto op. ad ideʒ
de. c. ſuper eo. de ap. de. c. vt debitus. eo. ti. nã probat. c.
ſuper eo. ꝙ attenditur preſentatio. c. vt debitus. probat
fortius ꝙ nõ ſufficit preſentatio ſed debet interueniſſe ci
tatio. ſo. hic de reſcrip. beneficialibus ibi de litigioſis.
vel in illis. c. queritur de effectu reſcripti. ⁊ quo ad. c. ſu/
per eo queritur ad effectum ſciendi quando currat ter/
minus poſitus in reſcripto ad terminandã cãʒ quo ad. c.
vt debitus. queritur de effectu preuentionis vt ſciatur
qũo delegatus preueniat ordinariũ vel econuerſo.

Septimo. op. ad idẽ de oĩbus rõnibus quas facit gl.
vlti. in p̄n. ibi qđ videtur iniquũ. vſq̃ʒ ibi quare dico. Et
ſunt. vij. rationes ad quas q꞉ volo infra reſpõdere ideo
eas formo. Eſt itaq̃ʒ prima nã forti⁹ deberet dici vt ſub
gratia veniret nouiter creatũ ꝙ creatũ ante datã q꞉ i pri
ma nõ põt eſſe votum captãde mortis i ſecũda ſic. ad hoc
de cõceſ. preb. accedẽs. Secũda q꞉ ſi tp̃e date extabat be
neficiũ qđ poſtea nõ, in fraudẽ impetrantis fuit expreſſuʒ
nõ deberet̃ expectãti. de cõſti. cũ acceſſiſſent. ergo per ca/
ſum cõuerſuʒ ſi tp̃e date nõ extabat ⁊ hodie extat debea
tur. Tertia q꞉ ſequeret̃ ꝙ ſi impetraui curatum non poſ/
ſet mihi conferri id quod erat ſimplex tp̃e date lʒ hodie
curatũ qđ eſt abſurdũ. Quarta ꝑ cõtrariũ ad precedẽteʒ
q꞉ ſequeret̃ ſi impetraui ſimplex ꝙ erat curatuʒ tp̃e date
ꝙ hodie ſimplex mihi ꝯferri nõ poſſit. Quita q꞉ ſequere
tur ꝙ ſi impetraui ad collationẽ alicuius nõ poſſet mihi
conferri beneficiũ ꝙ tẽpore date ad eius collationẽ non
ſpectabat lʒ tp̃e vacationis ſpectet qđ eſt falſum. ꝑ cle. ſi
de beneficio. j. de preben. Sexta q꞉ ſequeret̃ ꝙ canonico
expectanti prebẽdã nõ deberet̃ prebẽda deſup excreſcẽ
tibus. qđ eſt falſũ ꝑ. c. cũ. M. de cõſti. Septima q꞉ ſeque
ret̃ in caſu premiſſo de cananico expectãte ꝙ in eccleſijs
nõ habẽtibus numerũ nõ deberet̃ portio qđ eſt falſũ per
c. ſi. de cõceſ. prebẽ. li. vj. ſed tenet cõſequẽtia q꞉ in eccl'is
nõ habẽte numerũ iura creant̃ cũ electis ⁊ extingunt̃ cũ
defunctis. de prebẽ. dilecto. Iſte ſũt rõnes glo. Extra gl.
eſt octaua ratio ꝑ. l. ſi. C. que res pig. ob. po. vbi ſi qs hy
pothecauit bona ad ſe ꝑtinẽtia ſub obligatione veniunt
bona que poſtea ꝑtinebũt. Nona ꝑ. c. quis circa. de ꝑuil.
vbi ſi eps̄ cõcedit monaſterio decimas epales intelligit̃
conceſſio taʒ reſpectu prediorũ que habet tp̃e cõceſſiõis

q̃ʒ eor

q̄ȝ eoꝝ.que poſtea queſiuit.Decima q̄ꝛ edificio futuro ac
quirit̄ ſeruitus.ff.de ſerui.vrba.predio.l.ſi ſeruitus.in
p̄n.⁊ v̄.q̄ ſi ita.⁊.§.futuro.Ad hec oīa iura que probant
finem ſpectandum que colligit gloſa.de electione.du/
dum.el.i.j.de cenſi.ſcientes.Vndecima p.c.cōſtitut⁹.e.
ti.vbi attēdit̄ numer⁹ creat⁹ poſt monitorias ⁊ ante exe/
cutorias ⁊ ſic n̄ data.Duodecima q̄ꝛ diſpoſitio ita pōt fi
eri ſup nō ente ſicut ſup exiſtente.nā vendi poſſunt fruct⁹
futuri.ff.de cōtrahē.emp.l.nec emptio.ſic ⁊ obligari.ff.
de pig.⁊ que nōdū.⁊ promitti.ff.de ver.ob.l.interdū.⁊ le
gari.inſti.de.leg.§.ea que.Decimotertio q̄ꝛ adiectiuum
ſignificat ſm tēpus verbi cui adijcit̄.ff.de noxa.l.in dile/
ctis.§.ſi extraneus.vbi dicit̄ q̄ ſi ſciente aliquo ſeru⁹ de
dit dānū:ſi poſtea fiat ſeruus illius nō p hoc tenet̄ ac ſi ſci
uiſſet.q̄ꝛ tūc nō erat ſeruus.ita hic hoc adiectiuū vacatu
ro cōferēdo dȝ itelligi ſȝ verbū cui adijcit̄ vt determinet
verbū cōferēdo vt cōferat̄ vacaturū.i.q̄ tūc vacabat qn̄
cōferet̄.Sȝ ad primā rōnē ſupra factā cōſtat q̄ creatū nūc
vacat ergo debet̄.Pro ſolutione horū ꝯriorum ⁊ ſimiliū
ſex ſunt vidēda.Primo an diſpoſitio quecūq̄ȝ cōcerne/
re poſſit futura ⁊ de facto cōcernat.Scđo an ſit ſpectan
dū initiū an finis an mediū.Tertio an ſup eo n̄ ente poſ/
ſit fieri diſpoſitio.Quarto de iuſtificādo hāc cle.vt vi/
deamus an de iure procedat an vō ſit caſus ſpālis.Qui
to vt reſpōdeamus ꝯtrarijs.Sexto an ⁊ qn̄ reſcripta ad
beneficia vel ad lites debeāt attēdi ⁊ mēſurari ſm tēpuſ
date an ex alio.Venio ad primū ⁊ quideȝ hic articulus
examinat̄ p bar.ff.de au.⁊ ar.le.l.ſi ita.cuius verba bre/
uiādo ⁊ aliter dicēdo.dic quādoq̄ȝ diſpoſitio habet ver/
ba denotātia tēpus qn̄q̄ȝ nō.ſi ſic qn̄q̄ȝ ē per verba futuri
tēporis ⁊ eſt caſus indubius q̄ cōcernit futura:vt cū vē/
dūt̄ fructuſ futuri tp̄iſ vel obligant̄:vt.s̄.i rōne.xij.qn̄q̄ȝ
in diſpoſitiōe eſt verbū preteriti tēporis vel preſentis.⁊
aut eſt diſpoſitio que habet tractū ad futurū ⁊ concernit
futura vt diſpoſitio legis q̄ꝛ.l.ſp loq̄t̄.l.arriani.C.de hē.
de cōſti.c.fi.aut diſpoſitio nō hȝ neceſſario tractū ad fu/
turum aut eſt generalis aut vniuerſalis:aut indefinita
aut particularis.Et que ſit dr̄ia inter vniuerſale ⁊ gene
rale prout in iure ſumit̄.no.glo.ff.de eden.l.j.dixi pleni⁹
de libel.obl.c.ij.de diſpoſitiōe generali ⁊ vniuerſali ⁊ i/
definita.dic q̄ aut eſt circa aliqd ex quo ſi veniāt futura
nullū aut exiguū ſurgit preiudiciū.⁊ tūc cōcernit futura.
l.fi.C.que res pig.obli.po.inducēdo vt.s̄.in.viij.ratiōe.
aut ſurgeret magnū preiudiciū ⁊ tūc nō extēdit̄ ad futura
l.ſi ita.ff.de au.⁊ ar.le.vbi in legato veniūt ea que erant
teſtatoris tp̄e quo legauit nō que poſtea queſiuit.De diſ
poſitione particulari.dic q̄ regulariter nō venit futurū
cū oporteat ſubiectū capax ſubſiſtere tēpore diſpoſitiōis
al̄s nō tenet diſpoſitio tanq̄ȝ ſuper ente qđ ſtatim pleni⁹
declarabo.Si autē diſpoſitio eſt ſine certo tp̄e adhuc p
cedit precedens diſtinctio.Sed circa predicta incideret
dubiū examinādū an ⁊ qn̄ indefinita equipollet vniuer/
ſali.qđ omitto q̄ꝛ intelligo hunc tex.q̄ hic fuit diſpoſitio
particularis cū vnicū tm̄ beneficium debeat̄ expectanti
ſed fuit incerta cū neſciatur de quo caſus eſt.de hoc i.c.
ex parte.j.de offi.dele.qđ ibi declaraui.Et de reſcrip.c.
j.vbi tangit glo.magna.ſed idefinita qn̄ equipolleat vl̄i
no.glo.de elec.vt circa li.vj.Dy.in rubrica.de reg.iur.
e.li.Venio ad ſcđm de initio vel medio vel fine ſpectan
do ⁊ de hoc dic vt in.c.dudū.j.de elec.vbi dixi.Sȝ omit
to hic quātū eſt in genere.ſed in ſpecie quo ad reſcripta
qd iuris dico.j.ar.vj.cū examinabit̄ an i reſcriptis attē/
datur data.Venio ad tertiū an diſpoſitio fieri poſſit ſup
nō ente.ad hoc dico q̄ qn̄q̄ȝ diſponit̄ p modū non habētē
tractū futurū vt cū fit cōtract⁹ ⁊ tūc ſuper nō ente nō te/
net diſpoſitio vt ſi donatur vel venditur q̄ nō extāt de re

iudi.abbate.poſt prin.li.vj.Aliquādo diſponit̄ per mo
dū habentē tractūad futurū vt inſtitutio hēdis vel in le
gato ⁊ tūc pōt diſponi ſuper nō ente vnde inſtituit̄ poſtu
latio.ff.de libe.⁊ poſthu.l.gallus.§.ille caſus.de leg.j.
l.pe.de hoc plenius dico de eccle.edi.ad audi.ij.Venio
ad quartū an hec cle.procedat de iure glo.vlti.⁊ cōiter
ſcribētes oēs maxime Pau.⁊ Genȝe.tenent q̄ ſit caſus
ſpālis deuiās a iure cōi qđ tenendo facile ſoluunt̄ ratio/
nes cōtrarie q̄ꝛ ſtandū eſt eis extra hunc caſum.Joā.de
lig.dicit q̄ procedunt de iure.q̄ꝛ duo ſubijciunt̄ diſpoſi/
tioni.i.requirunt̄ in diſpoſitione.ſ.ſubiectum ⁊ qualitas
i.ſubſtantia ⁊ forma.Modo dicto vacaturo bene poteſt
trahi ad qualitatē nō exiſtentē tempore diſpoſitionis.ſȝ
ad rem nō exiſtentē in ſubſtantia nō inducit.no.in.d.l.ſi
ita.de au.⁊ ar.le.que nō multū faciūt.nam ibi fuit verbū
qđ requirebat exiſtentiā tēpore diſpoſitionis q̄ꝛ legauit
teſtator aurū ſuum ⁊ ſic oportet intelligi de auro qđ erat
ſuum tempore legati.ſed hic fuit verbū incertum q̄ꝛ mā/
dauit papa prouideri de vacaturo nec verbum hoc per
aliquid cohartatur ergo ſtant rationes cōtrarie.Joā.de
ſan.repetens.c.ei cui.de prebē.li.vj.ampliauit rōnem.
Jo.de lig.dicens q̄ verbū vacaturo qđ hic exprimitur
nihil operat̄ q̄ꝛ de iure intelligit̄ ⁊ que inſunt diſpoſitio/
ni ſi exprimunt̄ non imutāt.ff.de cōdi.⁊ demō.l.cōditio/
nes q̄ extriſecus.de elec.ſignificaſti.que ratio poſſet ipu
gnari quaſi mādando de vacaturo hec expreſſio operat̄
vt nō veniat vacans tempore date.ſed hec impugnatio
non eſt vera per.c.ſi poſtq̄ȝ de prebē.li.vj.vbi glo.tenet
q̄ venit vacans.quia dicitur etiam vacaturum donec
reformabitur.ſȝ aliter poteſt impugnari q̄ꝛ preſup poſi/
to q̄ non exprimetur verbum vacaturo cum ſubintelli/
gatur vt probet.c.ſi poſtq̄ȝ.debet extendere diſpoſitio/
nem ad tempus collationis cum habeat tractum ad fu/
turū.Ego itaq̄ȝ aliter dico q̄ tutius eſt inherere gl.vt ſit
caſus ſpecialis tanq̄ȝ ponens nouum ius vt probat ver/
bum ſtatuimus.ſed ſi vis tenere q̄ ponat caſum nō ſpe/
cialē dic aduertēdum q̄ quando fit gratia de vacaturo
duplex eſt diſpoſitio.Prima eſt per ipſam gratiam.ſe/
cunda pet collationē que poſtea fiet q̄uis cōferatur diſ/
poſitio in futurnm quo ad ſcđm de collatione tm̄ quo ad
primum gratia ſtatiȝ cōſumatur.⁊ dicitur gracia.de of.
dele.ſi ſuper gratia.li.vj.de prebē.ſi cui.⁊.c.fi.e.li.ſtat er
go qđ cū ſit diſpoſitio debeat cadere ſuper aliquod exi/
ſtens.ſed beneficium poſtea creatum tunc non exiſtebat
ergo quo ad illud nō tenet.nam tempore collationis nō
poteſt dici retro q̄ papa dederit gratiam ſuper non ente
At quādo querimus de reſcripto reſpectu ſubſtantie at
tenditur data.e.ti.ſi eo tēpore.li.vj.Et dico infra in.vj.
articulo ⁊ procedunt hec ex eo quia mandatum prouidē
di de beneficio eſt particulare.vt ſupra dixi tanq̄ȝ concer
nens vnicum beneficium lȝ ſit incertum.ſed propter hāc
incertitudinem non ſurgit alia diſpoſitio iuris q̄ ſi eſſet
certum vt probat.c.ex parte.j.de offi.dele.Sed conſtat
q̄ ſi papa mandaſſet prouideri de beneficio certo ⁊ illud
nondum extabat q̄ gratia non teneret tanq̄ȝ ſuper non
ente.de deſpon.impub.ad diſoluendum.dicto.c.ad au/
dientiā.de eccleſijs edifi.ergo nec tenet lȝ mandatum ſit
incertum quia quando certificabitur erit perinde ac ſi tē
pore date de hoc fuiſſet mandatum.⁊ hec ratio videtur
vrgētiſſima.Venio ad quintum ad diſoluendum contra
ria que omnia tenendo cum glo.facilius eſt ſolutio vt di
cas hic ſpecialiter per rationes quas ponit glo.ſed tenē
do q̄ non ſit ſpeciale vt predixi quod eſt iuſtius vt ha/
beamus pinguiorem prouiſionem ex hoc.c.Itē quia pa
pa adieciſſet aliqua verba per que apparuiſſet eum ſpe
cialiter velle diſponere tm̄ in hoc caſu que tm̄ non adie/

cit. Dico ad primam rationem ꝙ lꝫ in nouiter creato ceſ/
ſet votum captande mortis ſubeſt alia ratio impediens
gratiam quam predixi. Ad ſecundam de.c.cum acceſſiſ
ſent. dic ꝙ non eſt vera. Unde ſm Lap. oportet glo. hic
intelligi de beneficio ſuppreſſo re ipſa ſine miniſterio vt
ſi naturaliter caſmate vel alluione deſtructum eſt non
autem ſm eum procedit quod dicit glo. ſi intelligas ꝙ p
inferiorem a papa poſſet ſupprimi beneficium in preiu/
dicium reſeruationis pape per extraua. Jo. xxij. execra/
bilis. §. que omnia. ⁊ extrauagātē. ſedes apoſtolica. ⁊ per
extrauag. Benedicti dudum. felicis recordationis. ſed
pro glo. faciunt que dixi de exceſ. prela. ſicut vnire quia
ſuppreſſio concernit proprietatem beneficij. Reſeruatio
titulum. Unde qꝫuis papa prohibeat de beneficio reſer
uato per inferiorem diſponi debet intelligi quo ad titu/
lum non vt velit ex toto tollere poteſtatem ordinarij. cu
ria romana tamen tenet quod dicit Lap. pro quo eſt ꝙ ta
lis ſuppreſſio ſi teneret preiudicaret impetranti ꝙ nō ha
bet permitti inferiori pape qui de gratia apoſtolica non
poteſt iudicare. de re iudi. cum veniſſet de confir. vti .c.
j. ⁊. ij. ergo multo fortius poteſt reſtringere. Ad tertiam
⁊ quartam ⁊ quintam reſponde ſimul ꝙ bene poteſt ſub
diſpoſitione includi aliquid quod erat ſub qualitate nō
includibili tempore diſpoſitionis dūmodo tempore con
ſumationis ⁊ collationis ſit ſub qualitate *comprehenſa
in reſcripto. hoc ſolum probant ille rationes.* Sed ꝙ diſ/
poſitio poſſit trahi ad id quod nō exiſtebat tempore diſ/
poſitionis non probat ⁊ contrarium probatur hic. vnde
caſus ſunt diuerſi ⁊ ratio diuerſitatis quia in illis potu/
it gratia habere ſubſiſtentiā. ſed ī caſu noſtro nō pro hoc
queſtio per Pau. diſputata que incipitur de beneficio.
vbi dicit ꝙ ſi beneficiū curatum ante papam alteri done
tur poſt datam ad ipſum extēditur reſcriptuꝫ. Ad ſextā
de.c.cum. M. dico ꝙ nō procedit per id quod dicit glo.
hic in fi. cum dicit hoc.c. non precedere in expectante p̄/
bendam ratione canonie quam habet. tunc enim ſtat re/
gula.c.cum. M. vt poſſit prouideri de nouiter creato ⁊
ſuper excreſcentibus. ſed hic loquimur de expectāte ſim
pliciter ex gratia nōdum canonica. Et itellige ſane quia
lꝫ in caſu noſtro expectans eſſet creatus canonicus ex vi
gratie non per hoc obtineret nouiter creatum. ſed ſi iaꝫ
canonicus *impetrat* ſibi prouideri de prebenda . ꝓcedit
quod dixi de.c.cum. M. *vt etiam* deſuper excreſcentibꝰ
prouideri poſſit ⁊ hoc *niſi velimus intelligi* hunc textū
prout iacet ꝙ non debetur nouiter *creatum* ⁊ qui expe/
ctat beneficium ⁊ hoc niſi habeat aliud adminiculum qꝫ
ſolam gratiam vt ſi eſt creatus canonicus ammodo non
dicitur expectare prebendam vacaturam tantū. Sed cū
primum ſe facultas obtulerit de preben. relatum. de cō/
ceſ. prebē. cum ſuper. ⁊. d.c.cum. M. quod videtur ve/
rius: vnde notāter textus dicit beneficio vacaturo ⁊ nō
dixit prebenda. Item non facile poſſit exemplificari tex.
quando mandatur prouideri de prebenda ſm ſtillū ho/
diernum per quem papa ſtatim confert canonicatuꝫ. Et
ſic etiam ſi numerus ſit in eccleſia rumpitur ⁊ ſuccedit qꝺ
ſupra dixi in ſeptima ratione. Ad ſeptimum patet ſolu.
tenendo ꝙ ſtatim dixi vt diſpoſitio iſta non poſſit habe/
re locum in eccleſia non habente numerum ſed tantum
quando is qui vult ſibi prouideri non habet aliud admi
niculum niſi ipſam gratiam. Sed quando eſt receptus in
canonicū habet aliud adminiculum. Erit ergo ſenſus ꝙ
hec cle. ſolum procedit quando mandať prouideri ꝺ be/
neficio intelligendo proprie de titulo beneficij: nō de pre
benda que accedit canonicatui. Ad octauam. de. l. fi. C. q̄
res oblig. poſſ. reſpondeo ꝙ ibi fuit diſpoſitio generalis
hic particularis vt dixi. Item ibi de nullo vel de modi/

co preiudicio obligati agitur quia non plus debet ſi ob/
ligata ſint bona poſtea queſita qꝫ ſi ſint non obligata. Sꝫ
vbi ageretur de magno preiudicio: ſecus vt predixi per
dictam. l. ſi ita. ff. de aur. ⁊ argen. leg. Ad nonam de.c. q꞉
circa dic ꝙ ibi diſpoſitio fuit indefinita hic particularis
Item ibi in non odioſis. fit enim lata interpretatio in be
neficijs contra concedentem. de verbo. ſignifica. oli ⁊ ita
ibi fuit. Ad decimam de iuribus probantibus finem ſpe
ctand um reſponde per ſuperius dicta ꝙ illud quando
diſpoſitio tota poteſt habere tractum ad futurum queꝫ
hic non habet cum *ſtatim* ab initio ſit verum dicere ꝙ ē
gratia adeo ꝙ littere dicuntur cedere loco tituli quo ad
quid. vt nota. ſ̄. eo. mandatum. ⁊ ſupra dixi. Ad vndeci
mam de.c. cōſtitutus dico. ꝙ dupliciter legitur. Uno mo
do vt ꝙ dicit quod dicit tex. de numero conſtituto in ec
cleſia ante executorias debeat ſuppleri ⁊ ante monito/
rias. ⁊ tunc nihil obſtat. Alio modo prout iacet vt fue/
rit *numerus conſtitutus* poſt monitorias ⁊ tunc adhuc
proprie non obſtat. nam intelligo ꝙ *ponderauit* ibi nu/
merus ſolum quo ad *executorias vt cenſeantur* obrepti
cie *non facta mentione* de numero *ſed monitorie non* poſ
ſunt dici obrepticie quia de *non ente non potuit fieri* mē
tio. quod plenius dixi in dicto.c. Ad duodecimam quia
ſuper non ente diſponitur. dico ꝙ ibi diſpoſitio totali/
ter habuit tractum ad futurum. vel verius ibi venditur
ſpes in fructibus futuris ex certo predio. ⁊ ſic ſuper exi/
ſtente diſponitur. At hic loquitur tex. in gratia genera/
liter conceſſa ſeu incerto vacaturo que debet reſtringi
ad beneficium exiſtens tempore date. Ad decimātertiā
de adiectiuo patet ſo. *per id quod* dixi . ſ̄. eo. contrario.
quia hic tota diſpoſitio *non confertur in futuruꝫ imo* ſta
tim ab initio habuit ſubſiſtentiam ⁊ fuit gratia. Uenio
ad ſextū articulum an ⁊ quando debeat in reſcriptis at/
tendi tempus date vel illud vbi dico ꝙ quandoqꝫ que/
rimus de reſcriptis quo ad ſubſtantiam quandoqꝫ quo
ad effectum. Si quo ad ſubſtantiam attendenda eſt da/
ta vt ſi queratur an ſit cōmiſſa obreptio ī reſcripto an nō
eo. li. gratia. li. vj. Si de effectu quandoqꝫ querimꝰ quo
ad intrinſeca aliquādo quo ad extrinſeca. primo caſu ad
huc idem vt attendatur data vt ſit expediens ad hoc vt
beneficium includatur in gratia ꝙ extet tempore date ta
men reſpectu qualitatis non ſemper attenditur data cū
ſufficiat reſpectu executionis qualitatē beneficij eſſe ta/
lem tempore executionis que poſſit icludi ſub verbis re
ſcripti vt in cle. ſi de beneficio. prealle. ⁊ poteſt in hoc
poni concluſio. vt dūmodo *in ſubſtantia* potuerit reſcri
ptum habere ſubſiſtentiam tempore data poſſit con/
ſūmari in ſubiecto alterius qualitatis per.c. ei cui. de p̄/
ben. li. vj. quod declaraui ſupra in tertio contrario. Sed
his obſtant no. in.c. ſtatutum. in prin. de reſcri. li. vj. vbi
in glo. habentibus. in fi. dicitur oportere iudicem delega
tum tempore date eſſe taleꝫ de quo loquitur illud.c. nec
ſufficere vt poſtea fiat talis. Ad quod reſpōdeo ꝙ qua
litas in iudice deficiens habet ſe tanqꝫ defectus ſubſtā/
tie cum ſit tradita regula per.c. ſtatutum. que non eſt ſu/
ſceptibilis iuriſditionis niſi talis ſit in dignitate vel ca/
nonicus eccleſie cathedralis. vt ibi per hoc dico ꝙ que/
rere de affectu intrinſeco reſcripti eſt querere quid in/
cludat reſcriptum vt ſi in beneficialibus. querimus qꝺ
beneficium veniat in gratia: vel in litigioſis querimus
quis iudex ſit talis cui cauſa poſſit committi. Querere
autem de effectu quo ad extrinſeca eſt cum querimus in
beneficialibus quando gratia ſit perpetua vel quando
afficiat vel quid ſimile. In litigioſis cum querimus quā
do per reſcriptum delegati tollatur precedens reſcri/
ptum vel preueniatur ordinaria iuriſditio vel quid ſi/
mile.

mile. Et hoc caſu cum queritur de effectu extrinſe/
co. dic ꝙ aut in beneficialibus reſcriptis aut in litigio/
ſis. Primo caſu cum multiplex ſit effectus variantur
regule. nam quandoqꝫ querimus de effectu reſcripti be/
neficialis quo ad perpetuationem. quandoqꝫ quo ad ali/
ud quantum ad perpetuationem. dicit Laud. ꝙ aliquan/
do papa mandat prouideri de vacante ⁊ ſtatiꝫ gratia eſt
perpetua. aliquando de vacatura ⁊ tunc gratia non ẽ ſta
tim perpetua. Unde intelligitur. c. ſi ſuper gratia. preal/
legato quando proceſſit aliquid ex quo ſurgit ius benefi
ciato vt qꝛ confertur canonicatus alias gratia non per/
petuatur. vt ſi mandatur alicui ſimpliciter prouideri: ſed
tunc ſm eum perpetuatur gratia ſi executor igreſſus fuit
aliquid de ſubſtantialibus negocij. de of. dele. q̄zuis lib.
vj. vt ſi executor deputatus ad prouidendum cum clau/
ſula ſi eſt idoneus examinauit impetrantem ⁊ pronuncia
uit eum idoneum. pro hac quod notauit Inno. de trãſla.
c. j. immo ſm eum ſufficit ꝙ littere ſint preſentate. de quo
remittit ad nota. in cle. vna de conceſ. preben. per q̄ ver/
ba nimis reſtringit. d. c. ſi ſuper gratia. quod generaliter
loquitur. per quod dici poteſt ꝙ gratia ſtatim cum ẽ fa/
cta perpetua eſt. Uel melius i hoc diſtingue per. c. ſi cui.
de preben. lib. vj. quo. c. coniuncto cum. c. ſi ſuper. dic ꝙ
aliquando fit gratia ei cui datur poteſtas conferendi. et
ſtatim eſt perpetua. d. c. ſi cui. quandoqꝫ fit ei cui manda
tur conferri ⁊ tunc procedit diſtinctio Lau. ⁊ dicta ꝑ euꝫ
que ſatis patent ex illo. c. Si autem querimus quo ad ali
um effectum vt quo ad afficiendum beneficium ⁊ quo ad
preueniendũ ordinarios collatores. diſtingue plene vt
in. c. ſi ſoli. vbi glo. de conceſſ. p̄ben. lib. vj. De reſcriptis
autem litigioſis. dic ꝙ aut querimus de effectu extrinſe/
co quo ad perpetuandam iuriſdictionem delegati. ⁊ dic
vt in. c. licet. de offi. dele. aut quo ad preueniendum ordi/
narium. ⁊ dic vt in. c. vt debitus. de appel. aut quo ad fa
ciendum currere terminum in reſcriptis poſituꝫ. ⁊ dic vt
in. c. ſuper eo. de appel. quia quo ad hoc ſtatur preſenta/
tioni vt ibi. poſſent etiam ⁊ alij effectus reſcripti inueni/
ri. quibus attentis tempora varientur. ſed predicta pro/
cedunt attento eo quod cõmuniter contingit. Expeditis
his contrarijs per que patet intellectus huius textus vt
amplius pateat quero de aliquibus. Quero itaqꝫ p̄/
mo de ratione decidendi. So. tenendo ꝙ ponat ius ⁊ nõ
ſit caſus ſpecialis. Rationem collige per ſuperius dicta
in proxi. contrario. ſed tenendo ꝙ ſi ius nouum ⁊ ſpecia/
le ponuntur rationes decidendi in gl. fi. in ver. quare di/
co maxime ibi. ⁊ fuit forte motiuũ ⁊ ibi: ſicut ergo volunt
equitas. Secundo quero de exemplo huius. c. quod
eſt querere de poſitione caſus in terminis Laud. explica
uit ſic. vt ſi quidam impetrauit in forma pauperum vſqꝫ
ad ſummam. lx. librarum cum cura ad preſentationeꝫ cu
iuſdam abbatiſſe hoc pendente illa abbatiſſa obtinuit p̄
uilegium ꝙ quendam eccleſiam pertinentem ad ſuam col
lationem valentem libras ducẽtas poſſet reducere ad ſu
am menſam cõſtituta ibi vicaria valoris. lx. librarũ. quo
facto impetrans petit illã. determinatur hic ꝙ nõ poteſt
cum ſit de nouo creata. ponit ⁊ aliud exemplum quod in
idem recidit ⁊ quomodocũqꝫ ponatur dũmodo ſit bene/
ficium nouiter creatum ſemper procedit hec deciſio.

Tertio quero quia dicit in tex. litteras noſtras. quid
in litteris legatorum. glo. ij. dicit idem quod tenẽt Pau.
Hen. ⁊ Stepha. pro hoc. c. collatio. de offi. lega. lib. vj.

Quarto quero ſi papa dedit poteſtatem conferendi
primum vacaturum. Item quid ſi contulit gratiam per/
cipiendi fructus beneficiorum primi anni an veniat noui
ter creatum. glo. iij. in vtraqꝫ queſtione dicit eſſe locum
huic. c. Idem Pau. reddens rationem in ſecundo dicto.
quia gratia eſt odioſa. co. ti. ſi propter. lib. vj. ſed quo ad
primum dictum Lap. allegat pro glo. de priuileg. cum ca
pella. ⁊ quod ibi no. de deci. c. ij. lib. vj. ⁊. j. de cenſi. cle. j.
⁊ dicit hoc procedere quando non fit gratia ei cui confe/
rendi poteſtas conceditur. nam ſi ſibi fit gratia cum talis
non ſit odioſus. de preben. dudum lib. vj. ⁊. c. ſi cui. ⁊. c. q̄z
uis. ij. e. li. non procedit glo. ſm eum. pro quo inducit qͦd
no. Jo. an. de verbo. ſigni. ſicut. lib. vj. vbi dicit ꝙ gratia
conceſſa epiſcopo vt quattuor clerici ſibi aſſiſtentes per
cipiant fructus beneficiorum in abſentia concernit bene
ficia que ſunt adepti poſt priuilegium. immo etiam eos
qui tempore priuilegij conceſſi nõ erant clerici. vel ſi erãt
non erant beneficiati. Joan. de lig. quo ad primum dictũ
dic glo. procedere in terminis ſuis quãdo fuit alicui con
ceſſa poteſtas conferendi primum vacaturum. ⁊ ſic vni/
cum: ſecus ſi fuiſſet conceſſum generaliter vt poſſit con/
ferre beneficia certi loci. tunc vt gratia ſit generalis ta/
lis diſpoſitio concernit futura etiam non exiſtentia tem/
pore date. Dic ꝙ tenendo intellectum glo. vlt. ꝙ hec de/
cretalis ponat ius nouum et caſum ſpecialem. gl. iſta nõ
eſt vera nec in primo nec in ſecundo dicto. quia debet ſꝫ
illud textus intelligi in proprijs terminis ⁊ non in alijs.
ſed tenendo ꝙ ponat ius. glo. eſt vera in vtroqꝫ dicto. ⁊
ad dictum Lapi. dic ꝙ in exemplo quod ponit illud ope
ratur perpetuitas gratie que ſit cõceſſa reſpectu vſus ꝑ/
petui neceſſario debet intelligi quo ad plura ſubiecta vt
vno remoto aliud ſubrogetur ſicut in caſu. l. cum debere
ff. de ſerui. vrba. predi. vbi ſi domus mea debet tibi ſerui
tutem vt poſſis ſuperedificare ſi domus mea corruit. te/
neor reficere colũnam vel parietem vt ſubrogetur in lo/
cum deficiẽtis. Quinto quero in eo qͦd hic loquit̃ quã
do mandat̃ ꝓuideri de vacaturo qd ſi mandatur ꝓuideri
de vacante. So. vt in glo. iiij. ⁊ dicit Laud. ꝙ hoc caſu cũ
mandatur ꝓuideri de vacaturo gr̃a expirat obitu ꝯcedẽ
tis. de p̄ben. ſi cui. in fi. li. vj. ſecus dicit ſi papa cõtulit ca
nonicatum vel certã eccleſiam q̄ vacat: qꝛ tunc non expi/
rat gratia que iam facta ẽ. de offi. dele. ſi ſuꝑ gratia. li. vj.
qͦd intellige vt no. in. d. c. ſi cui. in glo. fi. In p̄mo aũt caſu
cum mãdatur ꝓuideri de vacaturo. dicit Laud. ꝙ res de
ſinit eſſe itegra ſm aliquos tũc tm̃ quãdo executor agreſ
ſus ẽ aliqua de ſ̄balibus ſm no. ꝑ Inno. de elec. in cauſis
ip̄e v̄o dicit ꝙ ſufficit ꝙ executor datus ad ꝓuidendũ ali/
cui. ſi eſt idoneus examinauerit ꝑ ſe etiã ſine citatiõe alicu
ius quod põt. vt no. Inno. de trãſla. c. fi. vel ſi ꝓut fit cita/
uit illum ꝯ quem faciẽda ẽ collatio. de offic. deleg. lꝫ. imo
vt refert Laud. ſm aliquos ſufficit ꝙ gr̃a ſit p̄ntata exe/
cutori ⁊ hoc in b̃nficialibus. de hoc ꝑ Jo. an. in. d. c. ſi cui.
vbi approbat ſcd̃am opinionẽ ſtatim dictaꝫ ꝙ requirit̃ ꝙ
citatꝰ fuerit is q grauat̃. Prima v̄o ⁊ vltima forma male
poſſũt ſuſtineri. ꝑ hoc qꝛ ſicut in litigioſis reqrit̃ citatio d̃
offi. dele. lꝫ. vbi dixi. ita ⁊ in beneficialibus qꝛ nõ reperit̃
in hoc diuerſitas. tm̃ qꝛ executor in b̃nficialibus nõ tenet̃
aſſumere partes iudicis. vt no. Inno. de p̄ſump. c. fi. vide
tur ſufficere ꝙ ꝓceſſit ad canonicatum ꝯferẽdum ad b̃nfi/
cium vacans ẽt nemine citato ſicut ſufficeret ſi papa hoc
feciſſet vt dixi. ſ̃. e. q. Sexto q̄ro qd ſi b̃nficiũ erat ſup
preſſum tp̃e date. ſꝫ poſtea reuocatũ? gl. in v̄bo creatũ. in
v̄. ſꝫ qd dices. dicit aliud q̄ꝫ de nouiter creato. Rõneꝫ po
nit ⁊ idem Pau. Step. ⁊ Henꝫe. eſt ẽt rõ ſꝫ Henꝫe. qꝛ cã
originalis dꝫ potius attendi q̄ꝫ reuocatio. l. cuiuſcũqꝫ. §.
ſi ei. ff. de inſti. ⁊ de dona. l. q id quod. de fideiuſ. l. tutor. ⁊
ſic cũ hec ſit reductio facta ad p̄ſtinuꝫ ius dꝫ poſſe peti. ff.
de mino. l. ꝙ ſi minor. §. reſtitutio. Jo. de ligna. diſtinguit
an b̃nficium fuerit ex toto ſuppreſſum ⁊ nõ eſt vera gl. qꝛ
ſi poſtea reuocat̃ eſt potius creatio q̄ꝫ renouatio an non
ex toto. ⁊ ꝓcedit glo. pro hac diſtinctione eſt. c. conſulunt

de iudeis.vñ dic q̄ qñq̄ renouat̃ reuocando ſuppreſſio/
nem p quam nõ erat oĩno extinctus titulus ⁊ tunc ꝓcedit
glo.qñq̄ȝ renouat̃ deſtruendo ſuppreſſionem p quã erat
extinctus titulus.⁊ tũc eſt vera creatio:⁊ locum hȝ qd̓ di
citur in tex. Septimo q̄ro ſi qd dubitat̃ an data prece/
dat creationẽ:an ecõuerſo.glo.eadem in ṽ. ſȝ qd ſi dubi/
tat.arguit ꝓ ⁊ ꝯ.⁊ decidit pro ĩpetrãte:q2 gratia ẽ funda/
ta eo ipſo q̄ conſtat de ip̃a:⁊ cõſtat bñficium vacare:qui
ergo excipit de creatione poſt datã probet:quod dic vt ĩ
glo.quã ſigna quoniã ſingularis. Et p eam decidi poſſũt
multe q̄õnes.⁊ cũ ea tenẽt Pau.⁊ Genze.⁊ Stepha.⁊ ꝓ
eius materia ẽ qd̓ no.de elec.ſi eo tp̄e.li.vj.⁊ de preben.ſi
tibi abſenti.⁊.c.ſi a ſede.eo.lib.⁊ quod no.Bar.ff.de no.
ope.nunc.l.nõ ſolum.§.ſed vt probari.vbi format mul/
tas q̄õnes q̄ decidunt̃ p hanc glo.ex qua colligit̃ q̄ q fun
dat ĩtentionem ex ꝑoritate vel poſterioritate tp̄is dȝ ꝓba
re de tempore limitate ⁊ ſpecifice.ſȝ multum ob.qd̓ no. ĩ
c.venerabilibus.in gl.penul.de ſen.excõ.li.vj.⁊ glo.nõ
ſoluit vbi q petit ſe abſolui ad cautelam dicens ſe excõi/
catum poſt appellationem dȝ probare q̄ appellatio pre/
ceſſit:ita ergo deberet ĩpetrans probare bñficium fuiſſe
creatum ante datã.So.ſm Pau.ibi.hoc ideo ẽ.q2 excõi
catio tanq̄ gladius penetrabilior.de ſen.excõ.ex tenore.
⁊ no.Jnno.d̓ appel.preterea.ij.ṽ.preſumit̃ preceſſiſſe. vl̃
ſm Genze.hoc eſt q2 abſolutio ad cautelam ẽ talis natu
re vt nõ preſtetur niſi qñ nõ tenuit excõicatio.al̓s ẽ opus
vera abſolutione.dic q̄ rõ vera eſt q2 petens abſolui ad
cautelam fundat ſe ſup nullitate excõicationis igitur eãȝ
probet ſicut q ſe fundat ſup electione petẽs ſe cõfirmari d̓
bet eam probare validã.al̓s ſuccumbit:ẽt ſi ex aduerſo ni
hil probet̃.de elec.cum nobis.vbi dixi. Et fundãs ſe ſu/
per preſcriptione titulum reqrente dȝ probare de titulo.
al̓s ſuccumbit.vt no.de teſti.fraternitatis. Octauo q̄
ro ſi bñficium erat creatum tp̄e date ſȝ nõdum dotatum.
Dicit Pau.q̄ veniet in lr̃is.ſufficit eñi q̄ eſt creatũ.põt
enim agi vt dotet̃ prout d̓ĩ de conſe.di.j.nemo.⁊ in.c.cuȝ
ſicut de ꝯſe.eccle.vel alta. Nono q̄ro ſi tempore date
ordinatum erat p ep̃m ⁊ capl̓m de creando bñficiuȝ tamẽ
nõdum erat creatum.dicit Pau.q̄ nõ venit in litteris q2
dȝ eſſe creatum cũ effectu tempore date de eo q mit.ĩ poſ.
c.j.de re iudi.cum aliq̄bus de appel.ſi a iudice.in fi.li.vj.
ff.de re iudi.l.iiij.§.ait pretor. Decimo q̄ro ſi bñficiuȝ
tp̄e date eſt exiguũ ita q̄ cadit in lr̃is:ſed poſtea ampliat̃
ita q̄ non cadit.vĩ q̄ nõ debeatur ĩpetrãti vt attendat̃ da
ta.Laud.hoc dimittit diſputationi.Sȝ tu ſolue p ſupius
dicta in tertio ⁊ ſeptimo ꝯ̃rio q̄ ex quo erat in ſb̃a tempo/
re date variatio qualitatis nõ impedit effectũ gratie.per
cle.ſi de beneficio.de p̃ben. Undecimo q̄ro qd ſi bene
ficium nouiter creatũ fuit ordinatum de alio q̄ de impe/
trante.⁊ nũc vacat an debetur ĩpetranti.glo.vlti.in.ṽ.et
tñ dico.dicit q̄ nõ vt hec decre.ꝓcedat gñaliter:quod te
nent Genze.⁊ Pau. Duodecimo q̄ro ſi ĩpetrãs erat
ꝑus canonicus.gl.ea.in.ṽ.ſed ſi ponis.ſoluit.⁊ dic vt in
ea.vſq̄ȝ ad fi.cum qua tenẽt Pau.⁊ Genze.⁊ Steph.ſed
declara hoc plenius p id qd̓ ſupius dixi in ſeptimo ꝯtra/
rio.ibi ad ſextum.de.c.cum.M.

De electione ⁊ electi poteſtate Rica.

AM rationi. Nota rõneȝ de oĩbus eſſe reddẽdam de quo h̄ tra
ctat Genze.ſed plene dixi de reſcrip.
ſi quãdo. Scd̓o nota q̄ ſufficit indu
cere rõnem ẽt non ĩducto aliquo textu
vel glo.vel alia auctoritate alicuius doctoris.quod no.
hic Genze.⁊ ꝓbat ꝑncipium hic in ṽbo rõni.ꝓ hoc de ꝑ/
ben.rõ.nam ẽt lex non eſt aliud q̄ id quod rõne ꝯſiſtat.j.
di.ꝯſuetudo. Tertio no.q̄ ꝓfeſſio ⁊ religio ſunt termi
ni ꝯuertibiles.quod enim dicit in ꝑn.profeſſionis ĩfra di
cit religionis:tñ large loquendo religioſuſ hȝ in plus.nã
⁊ nouitius d̓ĩ religioſus.ſ̃.eo.nullus.li.vj.de ſen.excõ.ſi
dubium.⁊ eo.ti.religioſi.li.vj. Quarto no.de clauſu/
la decreti.ibi qd̓ ſi ſecus ⁊c̃.de hac clauſula dixi in.c.ad
petitionem.de accuſa.qd.ſ.operet̃ ⁊ no.glo.in cle.vna.ĩ
de imu.eccle.in gl.ꝓ hoc.⁊ ibi dico in.vij.notabili ⁊ in ꝑ/
mo ꝯ̃rio. Quinto no.de clauſula eo ip̃o quod ſonat ſȝ
Genze.abſq̄ȝ alia ſententia ⁊ ſimile verbũ.ſ̃.eo.quã ſit ĩ
fi.⁊.c.nullus.⁊.c.ſi religioſus lib.vj. Sexto no.q̄ ſub
hoc noĩe religioſus.venit ẽt nouitius.ꝓ hoc qd̓.ſ̃.dixi in
iij.notabili.⁊ facit tex.hic in ṽ.ſup hoc in ṽbo religioſus
iũcta gl. Septimo no.q̄ aliqñ reperit̃ eccleſia regula/
ris que cũ hoc eſt cathedralis:⁊ ſic duplex qualitas con
currit circa idẽ qd̓ ẽ ideo q2 nõ ſunt qualitates ĩcõpaſſibi
les. Op.q̄ religioſus dũmodo ꝓfeſſus poſſit eligi ad
monaſteriũ cuiuſcũq̄ȝ religionis.eo.ti.nullus li.vj.ſo.vt
in gl.j.cũ qua iũge gl.in ṽbo ſocient̃.nã ante hoc.c.d̓ hoc
erãt opiniones.⁊ p deciſione q̄ hic ponit̃ fiebãt rõnes ⁊ in
ducebant̃ iura.de q̄bus in gl.p̃alleg.in ṽ.ſocient̃.ſȝ in cõ
trarium ĩducebat̃ tex.d.c.nullus.vbi videt̃ exp̃ſſum cuȝ
dicit religioſum nõ ꝓfeſſum nõ poſſe eligi ad monaſteriuȝ
ſue vel alteri⁹ religionis.ergo a ꝯ̃rio profeſſus põt.⁊ cum
hac ĩductione ſtabãt multi doctores vt Jo.an.⁊ Archi.
vt in gl.j.ſm quos opȝ hodie ꝯcludi.c.nullus eẽ correctũ
idẽ Genze.nõ tñ ꝑſiſtit:ſȝ p alternatiuã:vel dicit poſſe di
ci q̄ argumẽtum a ꝯ̃rio qd̓ ibi ſumit hodie ceſſat.cum hec
cle.ꝯtradicat.pro hoc qd̓ no.de fo.cõpe.c.ij.in glo.ij.⁊.c.
ſignificaſti.in glo.ij.⁊ ſm hoc opȝ dici q̄ in.c.nullus ver/
ba ibi vel alteri⁹.nõ ſtant diſpoſitiue ſȝ ꝓhibitiue:⁊ ideo
nõ ꝓbatur id ad quod inducit̃ nec argumẽtum a ꝯ̃rio ſen/
ſu poterat inde ſumi:cum ꝯ̃rium eẽt iure exp̃ſſum.nã etiaȝ
ante hoc.c.exp̃ſſum erat q̄ hoĩes diſparis ꝓfeſſionis non
ſociarent̃.eo.ti.cũ cãn.xvj.q.vij.in noua.⁊ ad rõneȝ quã
fecit hic glo.j.in ṽ.ꝓbabam. Rñdent aliq̄ q̄ procedit ĩ ec
cleſia nõ collegiata:ſecus in collegiata ẽt ſeculari.d̓ quo
ĩ.in glo.penul.⁊ dicam.ĩ.q.xvij.hoc tñ nõ obſtante puto
q̄ gl.ſit verior.⁊ q̄ ante hoc.c.poterat religioſus eligi ad
monaſterium alteri⁹ religionis q2 edictũ de electione ẽ ꝓ
hibitorium.⁊ ad.c.cum cãn.⁊.c.in noua.optime reſpon/
det gl.in ṽbo ſocient̃.p iſta lr̃a in ṽ.prohibemus.⁊ ver.
de cetero.quaſi ſecus fuerit ante hoc.c. Scd̓o op.q̄ ĩ/
mo poſſint ſociari hoĩes diuerſe ꝓfeſſionis.nã in eadeȝ cã
poſſunt eſſe teſtes vel ꝓcuratores vel arbitri vel iudices
religioſus ⁊ nõ religioſus de procur.c.j.li.vj.de teſti.taȝ
lr̃is.de elec.cũ in veteri.de renũc.veniẽs.de arbi.p tuas
dic q̄ nõ debeãt ſociari collegialiter vt ſint vnũ corp⁹ vl̃
collegiũ:ſȝ vt ſinguli nõ prohibent̃ vt in ꝯ̃rijs ſm Pau.d̓
quo in.c.Joãnes de teſta. Tertio op.q2 hec lr̃a a ꝯtra
rio ꝓmittit q̄ q̄libet religioſus poſſit eligi ad p̃laturaȝ ſue
religionis.cum tñ ſolus ꝓfeſſus ſit eligibilis.p̃alle.c.nul/
lus eo.ti.li.vj.vbi dicit̃ reqri exp̃ſſam profeſſionẽ.ad idẽ
eo.ti.idẽnitatibus.in ꝑn.eo.li.ſo.ſta.ꝯ̃rio nec ꝯ̃rium ꝓba/
tur hic.dȝ enim hoc.c.p illa ſuppleri. Quero nũquid
hec diſpoſitio procedat quo ad moniales?videt̃ q̄ ſic ꝓ/
pter terminum cõem hoĩes.Jn ꝯ̃rium q2 in diſpoſitõe ſũt
termini maſculini.ibi religioſus aliqs.ſcd̓o ad idẽ q2 hec
diſpoſitio eſt iuris ꝑcedẽtis correctoria.ſ.c.nullus eo.ti.
lib.vj.vt dixi in primo contrario.ergo mere dȝ ĩtelligi in
ſuis terminis.eo.ti.ſtatutũ.lib.vj.glo.ij.tȝ primam.⁊ idẽ
Pau.⁊ Genze.p eãdem rationem per quam glo.ſ.q2 ma
ſculinum comprehendit femininũ:quod patebit clari⁹ ex
duabus ſequentibus q̄õnibus. Secundo q̄ro circa id

quod dixi in pxima qõne nunqd sit verum q masculinuꝫ
cõphendat femininũ?Spe.de dispu.ꝛ alleg.§.post hec
ꝟ.vel ibi masculinum distinguit.ꝛ eius distinctioné po/
nit hic Pau.ſꝫ ſufficit ibi videre. Ipſe aũt Pau.aliter di
ſtinguit ſm aliquos q aut agitur de fauoꝛe:aut de odio.
Pꝛio cãu maſculinũ cõphẽdit femininũ.Scḋo caſu aut
ſubeſt caſus rõnabilis aut nõ.Si rõnabilis vt qꝛ agiẽ de
ḋlictis puniendis tunc maſculinũ cõphendit femininũ.
ꝑ hoc.xvij.q.iiij.ſi qs ſuadente.vbi eſt caſus iũcto.c.mu
lieres.ḋ ſen.excõ.ſi aũt eſt caſus non rõnabilis vt qꝛ agiẽ
de dãnando aliquem ex facto alieno:tunc non cõphen
dit.l.j.§.q̃re.ff.de ven.in poſſ.mit.que fuerũt ṽba Jac.ḋ
are.ꝛ pmum mẽbꝛum q in fauoꝛabilibus maſculinũ com
pꝛehẽdat femininũ.ꝑbatur ex notatis p glo.in.c.genera/
li eo.ti.li.vj.hec.ꝓcedunt qñ ꝓfertur maſculinum ſub no
mine appellatiuo.ſꝫ ſi ſub noie pꝛopꝛio tunc nõ cõphẽ/
dit femininum.l.ſi qs ita.§.j.ff.de teſt.tute.ꝛ hoc vltimũ
ponit Pe.ꝛ Cy.poſt eum.C.ḋ ſeruis fugi.l.qcunqꝫ.Uel
clarius diſtingue q aliqñ maſculinum ꝓfertur p nomẽ ꝓ/
pꝛium.aliquãdo p appellatiuũ.d.l.ſi qs ita.§.j.cũ ſua gl.
ff.de teſt.tute.fallit vbi ꝓferẽ a lege:qꝛ nomen ꝓpꝛiũ ali/
cuius expſſum in diſpoſitione iuris cõis habetur pꝛo nõ
adiecto vt diſpoſitio ſit cõis ꝛ perpetua:vt in pma cõſti/
tutione.C.circa finem.no.Dy.in regula.quod alicui gra
tioſe.lib.vj.pꝛo hoc oẽs ḋcretales que dirigunẽ certis p
ſonis que tñ faciunt ius quo ad oẽs niſi ſint puilegiantes.
Si aũt p nomen appellatiuũ quãdoqꝫ conſtat ḋ mẽte ꝓfe
rentis ſiue ſit legiſlatoꝛ ſiue alius ꝛ ſtamus menti.l.luti⁹.
§.q̃ſitum.ff.ḋ leg.iij.s̃.ḋ ver.ſig.in his pꝛeterea.ꝛ.c.itelli
gentia.aliquãdo de mente nõ cõſtat:ꝛ tũc aliquãdo ꝓferẽ
in materia differenti.i.que cõgruit maſculo ꝛ nõ femine.
aliquãdo idifferenti.ſi differenti nõ cõphendit femini/
num.pꝛo hoc allegãt aliq.C.ḋ pꝛocu.l.alienam.ff.ḋ ꝓcur.
l.penul.ꝛ.l.neqꝫ.Sed hoc exẽpluꝫ repꝛobat Ja.ḋ are.nã
offiñ pꝛocuratoꝛis bene põt cadere in feminã.l.feminas.
ff.ḋ pꝛocur.ꝛ de confir.vti.cum dilecta.de quo in Spe.ḋ
pꝛocur.§.j.circa pn.Exemplifica ergo p.c.noua q̃dam.ḋ
peni.ꝛ remiſ.per.l.fi.ff.de legi.tuto.ꝛ de reg.iur.l.femie
Si aũt in materia indifferẽti q̃ congruit maſculo ꝛ femine
qñqꝫ ſumus in caſu fauoꝛabili:quãdoqꝫ odioſo.ſi fauoꝛa
bili cõphendit.d.l.ſi ita.de teſta.tute.ꝛ in glo.c.genera
li.ſi in odioſo diſtingue vt.s̃.ſm Ja.de are.q aut eſt ca/
ſus rõnabilis aut nõ rõnabilis ꝛc̃.vt.s̃.dixi.ꝛ adde q̃ di/
co.j̃.de ↄſang.ꝛ affi.cle.vna.in.v.ↄ̃ꝛio.ꝛ de reſcrip.ſigni/
ficauit in.iij.no. Tertio q̃ro circa hoc quo caſu maſcu/
linum cõphendit femininũ:an hoc ſit ex ꝓpꝛio ſignifica
to:an p interpꝛetationẽ:vel p extenſionẽ glo.in.l.j.ff.ḋ ṽ.
ſig.dicit q ex mẽte legiſlatoꝛis. Ex quo dico q nõ bñ alle
gatur p eos q ex ea colligunt q p interp̃tationem.qḋ eniꝫ
eſt de mente nõ eſt p extẽſioneꝫ ſed ex vero ſignificato.nã
lex ꝛ mens legis idẽ ſunt qḋ no.Dy.in regula fi.li.vj.pꝛo
hoc.ff.de legi.l.ſcire.ꝛ quod dixi in materia ſtatutoꝝ de
conſue.cũ dilectus.ꝛ ꝓ hoc q maſculinũ cõphendat fe/
mininũ ex ꝓpꝛio ſignificato eſt tex.d.l.j.ff.de ṽ.ſig.cum di
cit complectiẽ:nõ dicit extendaẽ.Dy.tenuit q hoc ſit p i/
terpꝛetationẽ.ꝛ ideo dixit q in ſtatutis maſculinũ nõ cõ/
pꝛehendit femininum.ꝑ hoc.ff.de ver.ſigni.l.ꝓnũciatio.
vbi dicit q poꝛꝛigiẽ:ꝛ ſic p extenſionem.dic q qñqꝫ ſum⁹
in terminis cõibus ꝛ queſtio ẽ indubia.qꝛ terminus com/
munis ſignat femininũ eque ꝛ pncipaliter ſicut maſculi/
num vt ẽ terminus homo.ff.de ver.ſig.l.hois.ꝛ quod ibi
diciẽ in glo.ij.in pn. Aliquãdo diſpoſitio fit p terminũ nõ
cõem ꝛ tũc aliqñ p terminũ ſubſtantiuũ aliquãdo p adie
ctiuum.pmo caſu cõphendit p extenſionẽ vt ſi dicebat
equus nõ venit equa niſi eo caſu quo dꝫ fieri extenſio.d.l
ꝓnunciatio.Si aũt eſt terminus adiectiuus aliqñ ꝓferẽ
ſimpliciter ſine ſubſtãtiuo ꝛ cõphendit femininuꝫ.xvij.
q.iiij.ſi qs ſuadente.iuncto.c.mulieres.de ſen.excõ.ꝛ eſt
rõ:qꝛ ſubauditur ſubſtantiuũ cõe.vt in.d.c.ſi qs.ſ.homo
ſuadẽte ꝛc̃.aut ꝓferẽ cũ ſubſtãtiuo ꝛ tũc diſtingue vt.s̃.q
aut ſubſtãtiuũ ẽ generis cõis:aut maſculini.nã adiectiuũ
reſtringiẽ ex ſubſtãtiuo ſicut talia ſunt ſubiecta q̃lia p̃di/
cata pmittũt.ḋ fide iſtru.iter dilectos. Quarto q̃ro q̃a
vidimus qñ maſculinũ cõpꝛehẽdit femininũ:qd econuerſo
dicit gl.in.d.l.j.ff.de ꝟ.ſig.q nunq̃.ꝑ hoc.l.ſi ita ſit ſcri/
ptum.ff.de le.ij.Spe.tñ in ṽ.vel ibi maſculinũ.allegato
s̃.q.ij.ponit ad hoc exceptionẽ q dic vt ibi p p̃dicta:ma/
xime q̃ dicta ſunt in duab⁹ pximis qõnibus.poſſimus ve
rificare gl.ſcḋam hic:q qꝛ hic poniẽ in rõne ḋcidendi ter
minus cõis lꝫ in diſpoſitione ponaẽ maſculinũ:tñ compꝛe
hẽdit femininũ.Sꝫ difficile ẽ rñdere ad rõnem quã.s̃.feci
in.j.q.q debeat reſtringi hoc.c.tanq̃ coꝛꝛectoꝛiũ alioꝛuꝫ
iurium:puto tñ cũ gl.vt rõ hic extendat dcm̃.qꝛ ex ratiõe
legis mẽſuraẽ ei⁹ diſpoſitio.regu.fi.cũ ibi notatis p Dy.
li.vj.ꝛ de hac materia qñ maſculinũ cõphẽdat femini
nũ tractat Archi.in p̃alleg.c.ſi qs ſuadẽte.Cy.ꝛ alij in.l.
qcũqꝫ.C.ḋ ſer.fugi.Bar.in.d.l.j.de ṽ.ſig. Quinto q̃ro
p̃ſuppoſito q hoc.c.habeat locũ in monialib⁹ qd ſi mona
ſterium monialiũ regiẽ p marẽ?So.vt in gl.ij.ꝛ idẽ Hen.
Sexto q̃ro nunqd in eccleſijs ſecularib⁹ poſſunt ſocia
re hoies diuerſe ꝓfeſſionis adeo q nõ ſit locus huic ꝓhi/
bitioni?gl.iij.dicit q ſic ꝓpter verbũ monaſterijs.ꝛ idem
Pau.ꝛ Henꝫ. Septio q̃ro ꝓut q̃rit eadẽ gl.qd ḋ eccle
ſia ſancti Ambꝛoſij?ꝛ ſolue vt in ea. Octauo q̃ro qd ſi
monaſteriũ vni⁹ habit⁹ vniẽ monaſterio alteri⁹ habitus?
dicit Pau.q hec vnio fieri nõ poterit ſi vtrũqꝫ monaſte
riũ remanet in ſuis iurib⁹ ita q vnio fiat ſolũ q̊ ad hoc vt
habeãt eũdẽ p̃latũ.nã ſemp p hoc ſeq̃reẽ ↄ̃ hãc cle.q ali/
qs alteri⁹ habitus ꝛ religionis eligereẽ.ꝑ hoc rõ cum nõ
poſſit vn⁹ ꝛ idẽ eẽ duplicis religionis vel habit⁹.ḋ elect.
cũ monaſteriuꝫ. Et circa hoc ꝓſequiẽ Pau.qnqꝫ modos
vnionis q notã.in.c.j.ne ſe.va.vbi ẽt tãgit gl.ꝛ etiã tenet
Pau.q vnio fit alio modo q̃ꝫ p̃dicto:vt qꝛ ẽ vnio trãſfuſi
ua.qꝛ vnũ monaſteriũ ex toto ſubijciẽ alteri:qꝛ tũc talis
vnio ẽ poſſibilis.nã ceſſat rõ p̃dicta cũ p hoc nõ veniaẽ ↄ̃
hãc cle. Nono q̃ro ſi ſupioꝛ vniẽdo nõ dixit aliqd de oꝛ
dinibus vel diſparitate habitus ꝛ pone in vnione trãſfu
ſiua videreẽ dicendũ q nõ teneat vnio niſi aliũde appare
at q vniens ſciuerit naturã bñficioꝝ vt qꝛ eſt ep̃s qui p̃ſu
mitur ſcire naturã bñficioꝝ ſue dioceſis.ſec⁹ ḋ legato vel
papa q nõ ſic p̃ſumiẽ ſcire ꝑ hoc qḋ no.Laud.j̃.de offi.oꝛ
di.cle.ij.vbi dico in vltima qõne.ꝛ Jo.cal.de cõceſſ.p̃bẽ.
cũ noſtris.q.vj.vbi dico queſtione ſextadecima.naꝫ foꝛ/
taſſe ſi ſciuiſſent ab vnione abſtinuiſſent qḋ habui in qõ/
ne facti.poſſet tñ dici q ſufficit q de vnione ↄſtet.dꝫ eniꝫ
p̃ſumi oia fuiſſe ſolẽniter agitata ſm ea q̃ no.de re iudi.ſi
cut.ꝛ.ff.de ṽ.obli.l.ſciendũ. Decimo q̃ro cũ dicit tex.
de p̃la.qd cõphendaẽ ſub hoc ṽbo?So.vt in gl.in ṽ.p̃
latum.ꝛ idẽ Laud.q dicit cõphendi quẽlibet admĩſtra
toꝛem hñtem ꝑpetuũ offiñ ẽt ſi ſit talis q poſſit ad nutum
ſupioꝛis ãmoueri.de ſup.negli.p̃la.cle.vna ad fi.xvj.q.j
de pñtium.Pau.idẽ ẽt cum gl.vt cõphendaẽ p̃latus q̊
cũqꝫ noie cenſeaẽ.de ṽ.ſig.quãuis.s̃.ti.pxi.cle.j.ꝛ quod
ibi no.ꝛ ex gl.iſta colligiẽ miniſtrũ fratrũ minoꝝ ꝛ cuſto/
dem dici p̃latos.qḋ ſingulariter no.ꝛ per hoc ſemel obti
nui in.q.facti.cũ oppon ereẽ cuidã ꝓuinciali p̃dicatoꝛũ q
nõ poterat eẽ pꝛocuratoꝛ p cle.j.de ꝓcura.religioſus.fuit
eni ꝓnunciatũ q ſic.qꝛ gl.j.in.d.cle.itelligit de non p̃lato.
Undecimo q̃ro nunqd religioſus vni⁹ religionis poſ
ſit eligi in monachũ alterius religionis.gl.eadẽ arguit q
nõ p pncipiuꝫ huius.c.qꝛ ſubeſt rõ diſparitatis. Cõtrariũ
decidit per verbum pꝛelatum.qꝛ in diſpoſitione ſolum

de p̄latis prohibet.remittit tamẽ ad.c.cũ ſingula.vbi di/
ſtinguit vt dicit glo.Laud.Pau.Genze.⁊ Math.idem
qđ intellige cũ diſtinctione.vt dixi in.c.fi.de electi.Et ad
rõnem ꝯ̃riam dic ꝙ ratio diſparitatis nõ viget.qꝛ quãdo
intrat aliã religionẽ ꝯformat ſe illi.ſed in p̄lato vltra rõ/
nem diſparitatis ſubeſt rõ minoris inſtructionis alteriꝰ
religionis.vñ quo ad hoc rõ reſtringit̃ p dcm̃ ſicut.ſ.di/
xi in.iiij.q.ꝙ aliqñ dcm̃ extenditur p rõnem. Duodeci
mo q̃ro ſi religiones ſint diuerſe.ſ3 ſunt eiuſdẽ pfeſſionis
an pcedat prohibitio huiꝰ cle.glo.in v̄bo religionis.di/
cit ꝙ ſic.quã no.Ex qua no.diuerſitatẽ inter religioneꝫ ⁊
pfeſſionem.Itẽ no.melius ꝙ religiones nõ diuerſificãtur
ex profeſſione.nã oẽs ꝯueniunt in pfeſſione quo ad ſubſtã
tialia.de qbus in.c.cũ ad monaſteriũ.de ſta.mona.ſed di
uerſificant̃ ſm diuerſos fines imediatos.qđ plene no.de
regula.ſane.vbi dixi. Decimotertio q̃ro circa hoc qd
ſi religiones due ſunt per oĩa pares preterq̃ꝫ quo ad iuẽ/
tores.nũquid dicunt̃ diuerſe vt ſit locꝰ huic cle.videt̃ ꝙ
ſic qꝛ attendit̃ idẽtitas nõ reſpectu rerũ:ſ3 reſpectu perſo
narũ de reſcrip.abbatem.Pau.tȝ ꝯ̃rium:qꝛ quo ad inuẽ
tores oium religionũ poſſumus dicere vnũ eſſe inuẽtoreꝫ
⁊ auctorẽ.ſ.deũ.de relig.do.c.fi.l3 ſint diuerſi inuẽtores.
ſ.inſtrumẽtales.Et quo ad hoc poſſumus ſm inuentoreꝫ
in caſu p̄miſſo dicere potius imitatorẽ p̄mi.xxiiij.q.j.ac/
cacius.ad hoc qꝛ nõ eſt curãdum de diuerſitate nominuꝫ
ſ3 de effectu.C.de hereti.l.qcũq3 ibi diſpar nomẽ.ſ3 idem
ſacrilegiũ ad idẽ de hereti.excõicamꝰ.j.⁊.ij. Decimo/
quarto q̃ro ſi nõ ꝯſtat quis fuit primus inuẽtor?nemo tã/
git dic idem qđ in p̄cedenti qõne:qꝛ ſtat ratio.nã religio/
nes nõ diuerſificant̃ ab inuentoribꝰ:ſed a diuerſo fine im
mediato.vt dixi.ſ.q.xij.vel quo ad caſum noſtrũ.diuer/
ſificant̃ ẽt ex diuerſitate habitus.⁊ quomodo intelligat̃.
dic vt in ſequẽti.q. Decimoqnto q̃ro:qꝛ hic diuerſifi/
catur religio p diuerſitatẽ habitꝰ p qđ cognoſcit̃ hec di/
uerſitas?dic vt in cle.eos.j.de regula. Decimoſexto
q̃ro circa hoc nũquid diuerſitas coloris diuerſificet habi
tũ.gl.in v̄.vel habitus notabiliter diſtinguit ꝙ aliqñ co/
lor eſt de ſb̃a religionis.⁊ tũc diuerſificat ⁊ aliqñ nõ.Exẽ
plifica vt in gl.⁊ tũc nõ diuerſificat.⁊ idẽ Pau.p hoc qđ
no.Archi.xvj.q.vij.in noua.⁊ no.ſingulariter iſtam gl.

Decimoſeptimo q̃ro nunqd hec diſpoſitio ſuo tp̄e ha
buit locum quo ad electiones p̄teritas.gl.in v̄.de cetero
dicit ꝙ nõ.Ad qđ op.qꝛ ꝯſtitutio que fundat̃ ſup iure na
turali reſpicit p̄terita.de vſur.cum tu.⁊ qđ ibi no.de cõ/
ſti.c.fi.ad hec ꝯſtitutio fundatur ſup diſparitate pfeſſio/
nis euitãda.qđ fuit ẽt prohibitũ đ iure diuino.Deutero.
xxij.nõ arabis in boue ⁊ aſino.So.ſm Laud.fuit de hoc
qõ in quodam monaſterio dioceſ.tholoſane in quo poſt
electionẽ ſi ante publicationẽ harũ cle.facta fuit electio
ad p̄laturam de monacho alterius religionis.ſ3 dicit ꝙ
verius ẽ p̄mum p verbũ đ cetero.dic ꝙ etiam hoc verbo
ceſſante idem foret dicẽdum cũ de natura ꝯſtitutionis ſit
ꝯcernere futura tm̃.de ꝯſti.c.ij.⁊.c.fi.Et maxime qꝛ hec
cõſtitutio corrigit ius p̄cedẽs.vt dixi.ſ.in p̄mo ꝯ̃rio:⁊ ſic
ſtricte intelligẽda.eo.ti.ſtatutũ lib.vj.Et ad rõnem con/
trariã dic ꝙ illud:nõ arabis ⁊c̃.fuit miſticum.⁊ intelligit̃
nõ ſm lr̃am.vt exponit̃ in.c.cum cãꝫ eo.ti.nec phibet diſ
paritatem niſi qñ eſt totalis diſparitas put dicit glo.iiij.

Decimo octauo q̃ro qꝛ in exemplo poſito in qõne p̄ce
denti fuerat facta electio poſt pmulgationem harum cle.
nunqd diſpoſitio huius cle.ligauerit ſtatim ante publi/
cationẽ ⁊ añ duos mẽſes?videt̃ ꝙ nõ.p id qđ no.ſ.in phe
mio in gl.in v̄.de cetero.In ꝯ̃rium qꝛ iſta cle.h3 decretuꝫ
annexũ.⁊ clauſula decreti afficit ignorãtes.de reſcrip.ti/
bi q lib.vj.de p̄ben.dudũ.⁊.c.ſi ap̄lice.eo.li.j.de conceſſ.
p̄ben.cle.j.Et hãc partẽ tȝ Lap.idućẽs not.p Archi.xix.
di.§.j.ſup glo.j.⁊ p Pau.ſ.in phemio huius cõpilatiõis
vbi dixi.Io.de fantu.dicit ſe de hoc dubitare.nã videre
tur ſm eũ ꝙ cũ clauſula decreti hic adijciatur p modũ cõ
ſtitutionis nõ debeat afficere anteq̃ ip̄a cõſtitutio ſicut
dicimus in priuilegio no.ſ.in phemio in ver.de cetero.⁊
põt forte eſſe ratio diuerſitatis inter alios:qꝛ decretum
al̃s nihil oparetur cũ nullitas actus inducentis p ꝯ̃ueniẽ
tiam ẽt ſine decreto cũ ſufficiat legiſlatorem aliquid phi/
buiſſe.l.nõ dubium.C.de legi.maxime cũ alia pena adie/
cta nõ fuerit.vt no.ſ.ti.j.cle.j.in p̄n.in priuilegio aũt ſecꝰ
eſt:qꝛ ⁊ l3 imediate nõ liget vel nõ opetur.opabitur tamẽ
tp̄e quo conſtitutio cuius naturã mutat̃ operatio.ſecus ſi
adijcitur ab hoie vt in ꝯtrarijs.ſ.in.d.c.tibi q.⁊ ſimilibꝰ.
S3 ad hãc rõnem quam bñ p̄uidit Lap.r̃ndet ip̄e Lap.ꝙ
hic decretũ l3 ſit acceſſoriũ trahit ad ſe p̄ncipale.i.ipſam
ꝯſtitutionem ⁊ imutat eius naturã ſicut in ſimili de iure/
iur.debitores.quod dictum ſi ſuſtineri põt eſt ſingulare.

Op.ad hoc qꝛ decretũ appoſitũ ſub ꝯditione ſuſpẽdi
tur in euentũ ꝯditionis.cle.vna in p̄n.j.de ꝯceſ.p̄ben.ſed
conſtitutio cũ pmulgat̃ quo ad vim ligandi ẽ ſub cõditio
ne ſi publicabit̃ ⁊ ſi lapſi fuerint duo mẽſes p rõnem ſupe
rius dictã ergo ⁊c̃.So.hec rõ multũ viget p quã puto po
tius dicendũ đcretũ ſuſpẽdi.nã in.c.tibi q ⁊ ſimilibꝰ.vbi
dr̃ decretum afficere ignorãtes ſemp inuenies ꝙ diſpoſi/
tio ſtatim tenuit ⁊ nullã ꝯditionem tacitã habuit. De/
cimonono q̃ro circa hoc qd ſi ante hãc cle.ex priuilegio
vel ꝯſuetudine obtentum erat ꝙ vnum monaſterium de
gremio alterius quod erat alterius religionis eligeret ſi
bi p̄latnm per.c.cum dilectus de conſue.⁊ p.c.abbate de
ver.ſigni.nunquid fuit ſublata p hanc cle.dic ꝙ non ſm
Pau.ex quo non fecit mentionem de illa.de cõſti.c.j.li.
vj. Vigeſimo quero circa id quod dixi in prima que/
ſtione an hodie poſſet induci talis conſuetudo?Pau.ꝙ
nõ:qꝛ eſſet irrationabilis.probat principium huius cle.
dic generalius rationem.qꝛ contra ius canonicuꝫ poteſt
induci conſuetudo.pro hoc cle.ſequens in prin.⁊ rõnem
quare de iure ciuili p inferiorem a principe poteſt induci
conſuetudo contra legem.⁊ de iure canonico non poteſt
induci contra canonem.dixi in repetitione.c.que in eccle
ſiarum.de conſti. Vigeſimoprimo quero quia hic p/
hibetur electio tm̃ an monachus poſſit poſtulari ad p̄la
turam alterius religionis.glo.in ver.eligatur.dicit ꝙ ſic
dum tamen poſtuletur a papa.Laud.⁊ Genze.dicunt in
diſtincte ꝙ poſtulari poteſt per.c.eo.ti.cum monaſteriũ.
⁊.c.officij.que non multum faciunt.⁊ dic primum verius
quod etiam tenet Pau.⁊ Ste.quod plenius dico in ſe/
quenti.q.hec pcedũt preterq̃ꝫ quo ad mendicantes.hi.n.
non poſtulantur ad aliquam eccleſiam vel monaſterium
extra ſuũ ordinem.vt in extrauagan.diſpendijs.Io.xxij.
Lap.ex eo aũt quod dixi ꝙ alij religioſi debent poſtula/
ri a papa.nota ꝙ inferiora a papa vt ep̄s nõ poteſt diſpẽ
ſare contra hanc cle.Ste.q etiam inducit no.per Inno.đ
tẽpo.ordi.dilectus.per hoc qđ dixi eo.ti.officij. Op.
ad hoc quia ſi non phibetur hic poſtulatio.ergo a quocũ
q3 ſuperiori poterit poſtulari.So.doctores hoc non cõſi
derarunt.tamẽ puto glo.eſſe veram propter id quod di/
cam in ſequenti queſtione. Vigeſimoſecundo q̃ro qd
ſi pu̇idetur p viam prouiſionis.glo.eadem ſubtiliter diſ/
putat.tãdem decidit de mente huius cle.Idem dicẽdum
qꝛ ſubeſt idẽptitas rõnis.⁊ hoc maxime vbi puidens fa/
cit hoc iure deuoluto quod dic vt in glo.Genze.taꝫ in p̄
cedenti.q.q̃ in iſta videt̃ ſentire idem.qꝛ debemus põde
rare mentẽ potiꝰ q̃ꝫ verba.ff.de excu.tu.l.ſcire.§.illud.p
hoc eo.ti.ſi poſtq̃ꝫ.§.j.li.vj.j.đ iureiu.cle.romani.§.ver
tñ in p̄cedenti.q.dixi religioſum alterius religionis poſ
ſe poſtulari ab epiſcopo ⁊ ab abbate.p.c.ij.l.viij.di.p no.
p Inno.

per Inn. de poſtu.p̄la.c.ſi.vnde vꝫ ſibi ꝯtradicere dicēs
per verbū eligatur.cōp̄hendi prouiſionē ⁊ nō poſtula
tionem cū tamen ſufficit idemptitas rōnis.Pau.tꝫ ſim/
pliciter cū gl.nā plus eſt cōferre ꝙ̄ eligere cū prouiſio cō/
prehendat idem qḋ electio ⁊ cōfirmatio pro hoc qḋ no.ḋ
cā poſ.cū olim.Quid cōcludes dic ꝙ omnis modus aſſū
ptiōis eſt prohibitus:qꝛ lꝫ hec cle.ſit reſtringibilis:tam̄
iura reſtringibilia cōp̄hendūt caſum eiuſdem rōnis.ḋ.
c.ſi poſtꝙ̄.§.i.habuit ergo textus reſpectū ad id qḋ cōi/
ter fit:qꝛ vbi eſt cōgregatio procedit̃ per electionē.xvi.
q.vlt.cōgregatio.s̄.ḋ elec.c.i.per hoc dico ꝙ qꝛ rō huiuſ
cle.hꝫ locū etiā in poſtulatiōe.verū eſt qḋ dicit gl.ꝙ ſolū
a papa poterit fieri poſtulatio q pōt cōtra ius diſpenſa/
re.ḋ cōceſ.p̄ben.propoſuit ⁊ ſic nō a legato etiā de latere
pro hoc qḋ no.in ſpec.ḋ legato.§.cōſequent̃.ver.⁊ gn̄alit̃

Uigeſimotertio quero ſi electio fcā cōtra hāc cle.con
firmetur glo. in ver.inane.dicit ꝙ nihil operabit̃.Idem
Pau.q etiā refert circa hoc dictū Cōpo.ḋ quo in ſequen
ti.q.Idem etiā Gen.qꝛ cū electio ſitꝰ nulla cōfirmatio ni/
hil prodeſt:vt no.ḋ cā poſ.cū ſuper. Uigeſimoquarto
quero circa id qḋ dixi in proxima.q.qd ſi papa cōfirmet?
vꝫ ꝙ teneat cōfirmatio ⁊ approbetur electio:qḋ eſt verū
ſi ſcienter fecerit cū poſſit ſupplere nullitatem ſurgentē
ex iure poſitiuo:qꝛ eſt ſupra ius lꝫ ſecus ſit quando nulli
tas ſurgit ex defectu iuris nālis:vt qꝛ nō interuenit con/
ſenſus eligentiū.qḋ no.Cōpo.s̄.eo.qḋ ſicut.Sed Io.ḋ li
gna.hic ⁊ ibi dicit qḋ etiā ſupplere pōt ḋfectum iuris nā
lis in exemplo p̄miſſo qḋ dicit verū quo ad hoc vt faciat
p̄latū eum quem cōfirmat.Sed hec cōfirmatio eſt potius
prouiſio.pro hoc qḋ no.ḋ elec.ꝙ̄ ſit.in gl.vlti.in fi.lib.vi.
nō enim poſſet ſupplere vt cenſeretur iſte electus q non
fuit electus. Uigeſimoqnto q̄ro in ver.per hoc cū di/
cit religioſus.quid de nouitio:⁊ quid de mēdicāte?ſolue
vt in gl.antepe.⁊ idē Pau.⁊ rōnē huius q̄re ꝑmittitur
religioſus eligi ad ep̄atū.reddit Gen.ꝑpter maius pe/
riculū qḋ eſt in vacatione ep̄atus:propter multa que ita
ſpectāt ad ep̄m qḋ non ad iferiores.pro hoc de ſen.excō.
qꝛ periculum.li.vj.dicit ⁊ alias rōnes:vt no.eo.ti.c.nul
lus.in gl.fi.li.vj. Uigeſimo ſexto q̄ro qꝛ hic fit mētio
de habitu:an religioſus dimittēdo habitū ex quacūqꝫ cā
ſit excōicatus?So.Math.ꝙ nō.ſed tūc tm̄ quādo teme/
rarie.ne cler.vel mo.c.ij.li.vj.⁊ intelligo temerarie.ꝑut
no.gl.i.c.j.in gl.nunqd.de ſen.excō.li.vj. Uigeſimoſe
ptimo q̄ro nunqd religioſus poſſit p̄fici eccl̄ie ſeculari ci/
tra ep̄atum?iſta qḋ pōt intelligi de eccleſia non curata:⁊
tūc dic ꝙ nō ꝑ id qḋ dꝫ hic in gl.pe.ibi in ꝯriū facit qḋ no.
Hoſt.⁊ per iura que allegat hec gl.ꝯtrarium tamē vꝫ te/
nere Math.dicēs ꝙ ēt poſſet eē canonicus i eccl̄ia ſecula
ri.p̄mū verius.ꝑmittit̃ eni ꝙ monachus aſſumat̃ ad be
neficiū curatū ꝑpter officiū predicādi.de ſta.mo.qḋ dei.
hoc ergo ceſſante ſecus dicendū ē.pro hoc de regula.ſup
eo.vbi tenet Hoſt.⁊ de relig.do.inter quatuor.qḋ dixi ḋ
vi.⁊ hone.cler.deus qui.vbi ḋ hoc in gl. Pōt ſcḋo itelli
gi de eccl̄ia curata:⁊ tūc dic ꝙ duplex ē cura.quedā pro/
prie ⁊ vulgariter per oēs nūcupata cura:vt cura quā hꝫ
eccl̄ia parrochialis i ſuos parrochianos.q̄dā ē cura non
ſic proprie dicta vt cura quā hꝫ p̄latus eccl̄ie collegiate i
illos de collegio.de off.ordi.cū ab eccl̄iaꝝ.de prima oēs
cōcordant ꝙ monachus ad talē poſſit eligi ꝑ.c.qḋ dei.de
ſta.mona.cū ibi notatis.de ſecūda cura diſputat̃ hic i gl.
que factis hincinde rōnibus dicit hoc egere declaratōe
Pau.aūt dicit fortius ad hanc poſſe monachum aſſumi:
qꝛ nō pōt taliſ prelatus nō habere curā quū hēat curā ſui
collegij.⁊ dicit Pau.ꝙ Hoſt.nō intellexit de dignitate
p̄ncipali cū dixit monachū nō poſſe hr̄e p̄poſiturā vel de
canatū:qꝛ ſemꝑ talis principalis eſt curata vt p̄dixi rōne

collegij:ſed de nō p̄ncipali qḋ tꝫ Io.de lig.⁊ ſic ſemel cō
ſului florētie.Sed Lap.dicit ꝙ iura que dicūt monachū
poſſe eligi ad curā itelligūt de cura primo mō dcā.ſ.i par
rochianos.s̄.e.ſtatutū.li.vj.ne cle.vel mona.ſtatutū.eo.
li.nā in tali prop̄e exercet̃ offiīn p̄dicandi.pro hoc i duco.
c.ꝙ dei.qḋ exp̄ſſe dicit de cura parrochianoꝝ.Itē.c.ſta/
tutū.eo.ti.li.vj.vbi dꝫ ꝙ iura diſponētia habentē eccl̄iā
parrochialē teneri ad ſacerdotiū infra ānum.eo.ti. lꝫ ca/
non.li.vj.nō cōprehēdunt eccl̄iam collegiatā ⁊ rōnes ibi
redduntur.⁊ iter ceteras hec:qꝛ nō ē tantū periculū vbi
ē collegiū ſicut vbi ē vnus ſolus.propterea dicit ꝙ ſi ec/
cleſia collegiata nō hꝫ curā niſi collegij:potius dicendū
ē monachū ad talē eligi nō poſſe.ſecus ſi hꝫ curā parro/
chie cōiter tamē tenetur ꝙ indiſticte ꝑ diſpēſationem ep̄i
poſſit monachus p̄fici eccl̄ie curate etiā nō habenti aliam
curā niſi in collegiū.qḋ tenet Io.cal.in.ḋ.c.ꝙ dei.⁊ Fre/
de.de ſenis in ꝯſilio cēteſimo trigeſimoprimo.⁊ mā̄ i ſpe.
ti.j.§.cōſequēter.v̄.item diſpēſat. Uigeſimooctauo q̄
ro in eo qḋ dicit de habitu an clerici ſeculares dicuntur
habere certū habitū?gl.pe.poſſet etiam dici.Sol.ꝙ non
idē Pau.Lap.dicit ꝙ ſatis habēt certū habitū:qꝛ nō reli
gioſū ſed aliū.⁊ religioſi religioſum nō aliū.vnde no.in
ter religioſos ⁊ clericos ſeculares habitus diſparitas.p̄
mū verius ꝑ id qḋ.j.e.q.dico.⁊ nota ſingulariter hāc gl.
in eo qḋ dicit clericos ſeculares nō habere habitū deter
minatū ex colore licet certi colores ſint eis ꝓhibiti. nam
ꝑ hanc gl.poſſunt determinari multa dubia.nā ex ea con
cludit̃ ꝙ vt aliquid cenſeatur determinatū eſt neceſſe vt
ſit determinatio ad quid certū nec ſufficit aliqd de certiſ
eē prohibitū. Uigeſimonono q̄ro ſi ep̄s ſepelitur i ec/
cleſia nō cathedrali puta i monaſterio mēdicātiū.an ca/
nōica funeraliū debeat̃ eccl̄ie cathedrali?Bertrā.querit
⁊ eſt qḋ hic impertinens de qua dic vt dico de ſepul.cle.
dudum.§.verum.q.xix.

n **Eromani.** Nō.pro deter/
minandis opinio/
nibus i verbo ideterminata.de quo hic i gl.
ij. Scḋo no.ex hoc ꝙ ante determinatio/
nē ē excuſabilis q ſeqtur alterā de opinionibꝰ.vnde tenu
it Pe. de ſan.de appel.vt debitus.ꝙ habēs opinionem
vnius doctoris excuſat̃ ab expēſis:qḋ ē verū niſi cōiter
ab alijs reprehēderet̃.cū eni cōiter rep̄hendītur nō facit
ꝓbabilitatē littigādi que ſola excuſat.qḋ plene dixi i.c.
finē.de do.⁊ contu. Tertio no.dillationē euitandam i
electionibus.ſed maxime ſūmi pōtificis.s̄.eo.licꝫ.⁊ in.c.
vbi ꝑiculū.in prin.eo.ti.li.vj. Quarto no.ꝙ lex ſupio
ris per inferiorē tolli nequit:de quo in glo.v.⁊ dico.j̄.q.
ij.⁊ proſeqtur Math.illā.q.an ex ſtatuto ep̄i ligetur ar
chiep̄s.de qua dixi de rap.c.j.⁊ no.de cōſti.c.ij.li.vj.⁊ in
regula.cui licet.eo.li.. Quinto no.vij.vocabula que
cōcernunt ſeptē modos per quos diſponit̃ circa aliqd.ꝑ
hoc glo.in ver.modificari. Sexto no.ꝙ cardinales fa
ciunt cetum ⁊ qd ſit dico.j̄.q.iiij. Septimo no.ꝙ opi/
nio nō cōſonās veritati ē reiciēda:quare aūt hec de qua
hic eſſet nō conſona?dic vt in gl.quod ergo.⁊ dico.j̄.v̄.ir
ritū.in p̄mo cōtrario ⁊ pluribus ſequentibus. Quero
qd ſit opio?dicit Laud.ꝙ ē dubia ꝑticularis arbitratio q̄
a doctoribꝰ alicuiꝰ ſnīe auctem aſſumit.dic melius ꝙ opi
nio ē habitus ꝓbabil̃ formidine ad oppoſitū:⁊ ꝑ hoc dif
ferta fide q̄ eſt adheſio lꝫ nō certa.i.non ꝑ demōſtratio/
nē ⁊ ſciam:tñ certiſſima:qꝛ ſine dubitatione.s̄.ḋ ſum.tri.
cle.vna.in prin.⁊ proſequere clariꝰ:qd ſit opinio:qd ſcia
qd preſumptio ⁊ ſimilia vocabula que in iure reperiun/
tur?vt plene dixi de preſump.litteras. Secundo que
ro nunquid ꝙ dicitur hic legem ſuperioris non poſſe tol
li per iferiorē ꝓcedat indiſticte?glo.in ver.iferiorē. ꝙ ſic

⁊ dicit Pe. de ancha. ꝙ nec directe: nec idirecte hoc põt
de iureiurã. veniẽtes. quod facit ad qõnem an ſtatuto ci
uitatis poſſint habilitari ſpurij vt ſuccedant pñi. ⁊ vĩ ꝙ
nõ qꝛ hoc eſſꝫ tollere. legẽ ſuperiorꝫ: ſũt ⁊ alie rõnes pci/
pue: qꝛ vĩ fauere peccato. de hoc per Bar. ff. de teſta. l. te
ſtamẽti factio. ⁊ plene i cõſilijs Fred. conſilio. cclxxviij.
⁊ ſeqnti. de hoc dic aliter vt dixi qui fi. ſint legi. per ve/
nerabilẽ. ꝟ. rõnibus. q. vj. Et hoc ꝙ iferior nõ poſſit tol/
lere legẽ ſuperioris dicit hec gl. maxie procedere quãdo
ptãs iferioris recipitur a ſuperiore quã gl. no. qꝛ aliquã/
do ptãs iferioris non ſic oĩno depẽdet a ſuperiore niſi q̃
ad hoc ꝙ ſubordinatur ſuperiori: vt ab iferiore ad ipſuꝫ
poſſit appellari ſicut i iudicibus ſubordinatis de iure ci
uili: imo ⁊ de iure canonico in oĩbus prelatis põt poni ex
emplũ cũ habẽt iuriſdictiones diſtictas. nã lꝫ eps ſit infe
rior archiepo: nõ tamẽ ab eo recipit ptãtẽ. pro hoc quod
no. de offi. ordi. paſtoralis. in prin. Op. ad predicta ⁊
ad textũ ſic itellectũ. nã de iure ciuili poſſunt populi fa/
cere leges ꝯrias imperialibus. l. oẽs populi. ff. de iuſti. ⁊
iur. So. dicunt aliq ꝙ hoc poſſũt aucte illius legis hoc ꝑ
mittẽtꝫ. ꝙ ergo dicit tex. iſte iferiorẽ nõ poſſe: ſupplẽduꝫ ẽ
niſi ex permiſſione ſuperioris. alij dicũt aliud de iure ci/
uili: aliud de iure canonico: que ſolutio ẽ verior vt ple/
ne declaraui in repetitiõe. c. q̃ in eccliarũ. nã precedens
ſolutio vult ꝙ ante. l. oẽs populi. hoc nõ potuiſſet quod
nõ ẽ verũ. que aũt ſit rõ differentie iter ius ciuile ⁊ cano/
nicum. dixi in. c. que i eccliarũ. Op. ad idẽ de. c. vno.
de eta. ⁊ q̃. li. vj. gl. hoc addit. ſoluit ꝙ ibi iferior tollit le
gẽ ſuperioris aucte illius. c. idẽ Pau. ⁊ pro hoc lr̃a illiuſ
c. in ver. premittimus. Tertio q̃ro circa hoc an poſſit
iferior iuuare legẽ ſuperioris. glo. i ver. tolli. dicit ꝙ ſic.
idẽ Pau. ⁊ Lau. qui dat exẽpla qꝛ alicui per ꝯſtitutiões
epõrum lata ẽ excõicatio ꝯ violãtes. c. deniqꝫ. iiij. di. ali/
cubi ꝯ violãtes. c. cũ inhibitio. de clãde. deſpõ. Quar
to quero de intellectu huius verbi cetu? gl. dicit ꝙ idem
iportat quod collegiũ. Laud dicit ꝙ cetus accipitur mul
tipl͛r. aliquãdo pro ſenatu. xvj. q. j. eccl'ia hꝫ ſenatuꝫ. ⁊ ſic
pro cetu cardinaliũ. alibi pro cõuentu vel cõgregatione.
xv. di. Yſido. ⁊. c. canones. quod recidit in idẽ cũ gl. alibi
pro turba. ff. de vi bo. rap. l. pretor. ij. §. j. Sed in propoſi
to accipitur pro collegio cardinaliũ vt dicit glo. ⁊ in hoc
no. tex. qui dicit cardinaliũ romane eccl'ie. ad excludẽdũ
cardinales rauẽnat. vel ſicubi alibi vocarẽtur cardina/
les. Quito q̃ro i eo quod papa hic ſtatuit ſupra ele/
cti. pape an papa poſſit ſtatuere vt ſibi liceat eligere ſuc
ceſſorẽ. Yo. i. c. his oĩbus. viij. q. j. tꝫ ꝙ non. qꝛ nec Moy/
ſes hoc fecit. viij. q. j. Moyſes Pau. q dicit ꝙ aliud eſt
quod papa cũ cardinalibus faciat ꝯſtitutionẽ ſuper mo
do electionis romani pontificis quod poteſt. xxiij. di. in
noĩe domini. ſ. eo. licet. ⁊ prealle. c. vbi periculũ. Aliud
ꝙ creet ſibi ſucceſſorẽ: qd nõ lꝫ ſicut nõ lꝫ ex teſtõ ſibi aſcri
bere dignitatẽ. Et ſi dicatur de ſãcto Petro q elegit ſuc
ceſſorẽ. Reſpondet hoc non trahẽdũ ad ꝯſequẽtiã. vt no.
gl. in. c. ſi trãſitus. lxxviiij. di. quod ẽt dixi. eo. tit. licet.

Sexto q̃ro ſi epiſcopus facit ꝯſtitutionẽ ꝙ i elec. ſuc/
ceſſoris canonici teneãtur aliq̃ obſuare an poſſit illud?
⁊ vĩ ꝙ ſic. qꝛ gnãliter ſibi licet ſtatuere. de ꝯſe. di. iij. c. j.
iij. q. iiij. nullus. de ma. ⁊ obe. c. ij. de off. ordi. lꝫ. Pau. tꝫ
ꝯrium ⁊ hoc ſi faceret ꝯſtitutionẽ q in aliq̃ imutaret. c. qꝛ
propter eo. ti. qꝛ cũ ſit ꝯſilium ⁊ lex ſuperioris nõ poteſt
per iferiorẽ tolli vt hic. Item talis ꝯſtitutio reſpicit tem
pus q̃ ẽ futurus nõ iudex. ff. de iuriſdi. o. iudi. l. cũ q dicit
tamẽ Pau. ꝙ i his que ſũt ſue iuriſditõis ⁊ per q̃ directe
non preiudicatur alteri põt epiſcopus ſtatuere dũmodo
fiat de ꝯſilio capl'i. de his que fi. a ma. par. ca. c. j. ⁊ fi. Et
dicit Hoſt. de his que fi. a prela. quãto. ꝙ ſufficit ꝙ eps
regrat ꝯſiliũ capl'i ẽt ſi nõ ſeq̃tur. ſeq eni nõ tenetur niſi in
alienatiõibus ⁊ alijs maioribus. de hoc. xviij. di. in ſum.
⁊ ibi per archi. Et ꝙ eps nõ poſſit per ſuã ꝯſtitutionẽ ꝓ/
uare canõicos iure eligẽdi vel ptãtẽ artare. bene facit qd
no. Inn. ⁊ Archi. de ſupp. neg. prela. grãdi. li. vj. vbi di/
cũt ꝙ reges poſſũt filios ⁊ alios ꝯſanguieos ꝓuare regno
ſola volũtate: lꝫ papa vel alius ſuperior hoc poſſit ex cã
de voto. lꝫ de re iudi. ad aplice. li. vj. de hoc in. d. c. moy/
ſes. Pau. ⁊ hoc procedit quando regnũ debetur per ſuc
ceſſionẽ. Pau. ex his ifertur ꝙ eps ſuper ſua electiõe põt
nõ veniẽdo ꝯ. c. qꝛ propt͛. aliq̃ ſtatuere. Septio q̃ro qꝛ
ꝭ prohibetur oĩs alteratio quã facerẽt cardĩales ꝯ diſpo
ſitionẽ. c. vbi periculũ. de elec. li. vj. qd de ꝯſti. c. eo. ti. lꝫ.
Pau. arguit ꝙ cũ hic ſpãl͛r dicatur. de ꝯſti. c. vbi pericu
lũ. ſecus ſit de illa. c. lꝫ. ꝯriũ tamẽ tenet: qꝛ in. c. vbi confir
matur. c. lꝫ. Ex hoc ifert ad qõnꝫ an cardinales poſſint
renũciare illi. c. licet. quod dic vt hic i gl. ſed nunqd. ⁊ di
co. j. q. viij. Et ideꝫ põt q̃ri de forma. c. vbi. ſi non ſeruata
forma illius. c. cardinales eligũt papã. Pau. j. e. cle. ꝟ. ir
ritũ. dicit ꝙ ſi ꝯcordãt due partes tenebit electio. per. c. lꝫ
e. ti. pro hoc quod no. lxxix. di. ſiqs pecunia. vbi dicit gl.
ꝙ poſtq̃ꝫ papa ẽ electus nõ põt deponi ſi accuſatur de ſy
monia ẽt ea probata pro hoc dictũ. c. licet. vbi dicit ꝙ nul
la obſtãte exceptiõe ille hẽatur pro papa q a duabus par
tibus cardinaliũ electus fuerit. Opp. ad hoc de hac
cle. in. ꝟ. ſequẽti. qꝛ decernit irritũ qcqd cardinales ꝯ fe
cerit. Et i hoc ꝑncipio ſtatuit ꝙ nihil poſſint imutare de
forma. c. vbi periculũ. So. Pau. ꝙ i. ꝟ. irritũ. decernit ir
ritũ ſolũ id quod cardinales fecerit de his q̃ pertinẽt ad
romanũ põtificẽ dũ viuit: vt ibi dĩ. Electio ãt pape nõ ẽ
de predcis: nõ eni pertinet ad papã: ſed ad cardinales.

Op. ad idẽ qꝛ papa põt ſtatuere aliqd quod ſit de for
ma in electiõe pape: vnde ſtatuẽdo formam de ꝯclaui vĩ
hoc eẽ de ſbã. ⁊ ſic circa electionẽ pape ſunt aliq̃ ſbſtãtialia
preuẽtiue. i. q ſũt premittẽda vt illud de ꝯclaui. de q̃ in. c.
vbi periculũ. imo plus vĩ ꝙ ſi oẽs cardinales ſil' per iſpi
rationẽ eligerẽt vnũ i papã ante igreſſũ ꝯclauis poſſet di
ci ꝙ nõ tꝫ electio tãq̃ꝫ fcã nõ ſuata forma illius. c. ibi enĩ
ſtatuit ꝙ cardinales preſentes teneãtur expectare abſen
tes. x. diebus. Si ergo ꝓus eligunt electio fcã ẽ ꝯ ius ⁊ ſic
nõ valet. x. di. vides. C. de le. nõ dubiũ. So. quãdo ⁊ qũo
teneat: vel nõ id quod ſit ꝯ legẽ. plene dixi de poſtul'. pre
la. c. fi. Et i propoſito dic ꝙ expectatio abſentiũ nõ eſt de
forma: ſed de ſolẽnitate: ⁊ potius ꝯcernit ius expectãdo
rũ q̃ꝫ ius publicũ: vnde ſicut alie electiões tenẽt nõ citatꝭ
citãdis. de ele. qꝛ propt͛. ⁊ quod ibi no. e. ti. ꝙ ſicut. ⁊. c. ec
cl'ia. ij. ita ẽt tenet electio pape nõ expectatis abſentibus
dũ tamẽ ſit fcã a duabus partibus cardinaliũ. ⁊ tenet Ar
chi. i. c. vbi periculũ. i ꝑn. i. ꝟ. teneãtur. per. c. licet. e. ti. qꝛ
nulla exceptiõe obſtãte ⁊c. ⁊ dixi in precedẽti ꝯrio. immo
plus dicit gl. i. d. c. vbi periculũ. i ver. decẽ diebus i fi. ꝙ
nõ expectatus nõ põt agere de ꝯtẽptu quod ẽ notãdũ. Ex
hoc dico ꝙ ſi iuxta decẽ dies ante igreſſũ ꝯclauis: oẽs car
dinales preſẽtes cõiter eligũt per iſpirationẽ tenet electõ
nã prouiſio ꝯclauis fuit vt reducerẽtur ad ꝯcordiã quod
ceſſat ex q̃ ſũt ꝯcordes. Sed circa iſpirationẽ magis diffi
cile ẽ tenere ꝙ teneat electio duarꝫ partiũ tamen ſatis põt
defendi ex q̃ tenet fcã i ꝯclaui. ergo fortius ꝓus vt proui
deatur q̃ꝫ citius põt quod itẽdit illud. c. vbi periculũ. ⁊. c.
licet. ⁊ oĩa iura ſiſia. Op. ad hoc qꝛ ex q̃ ſeqtur ꝙ ſi i lo
co in quo debet fieri electio ſint preſentes pauci cardina
les. ⁊ ſint pl'es abſentes q tamen venire poſſent itra decẽ
dies ꝙ nihilominus valebit electio fcã per duas partes
preſẽtiũ: ⁊ ſic ſi ſoli tres eẽnt preſẽtes valebit electio dua
rũ quãuis decẽ vel pl'es abſentes ſint in loco tam̃ de quo
venire poterant intra decem dies. quod videtur abſonũ

So. ſatis

So.ſatis videť fuiſſe de mēte.c.vbi periculū.ꝙ infra de/
cē dies nihil fiat de electiōe.tn̄ qꝛ nō oīno ꝓbat h̄ eſſe ita
de neceſſitate ꝙ nō teneat electio aliter facta: iō verioꝛa
ſunt premiſſa:nec ꝓcedit abſurdū ſtatim dictū:qꝛ nō faci
le cōtinget qui cū papa ſit maioꝛ pars cardinaliū.Jtē etiā
ſi contingeret ſufficit ꝙ ſatiſfit iuri.nā ex quo cardinales
nō tenētur citare abſentes ſequiť ꝙ in p̄ntibus eſt totum
ius collegij ꝑ.d.c.lꝫ.obſeruāt tn̄ cardinales formā.c.vbi
periculū.⁊ intra.x.dies nō eligūt: vt patuit in electione
Urbani.vj.⁊ Bonifacij.ix.Poſſet ēt aliter rn̄deri ad ab
ſurdū predictū ⁊ dici ꝙ electio preſentiū tꝫ:ita tn̄ ꝙ p̄ſen/
tes ſint tot ꝙ faciant duas partes collegij:⁊ ita loquitur
Archi.in.d.c.vbi periculū.verius tn̄ puto ꝙ ſoli preſen
tes dicuntur habere ius collegij totius:ex quo nō tenenť
abſentes vocare.nā ⁊ al's in actibus in quibus vocantur
abſentes in numero abſentiū nō cōputanť niſi hi qui de/
bent vocari.e.ti.qꝛ ꝓpter.in.ꝟ.debent.⁊ ſic cū dꝫ ꝙ de iu
re debent due partes collegij eſſe preſentes.ff.ꝙ cuiuſqꝫ
vniuer.l.plane.ff.de decre.ab oꝛ.fac.l.iij.cōputande ſūt
due partes ita ꝙ in parte abſentiū nō cōputentur illi qui
vocari nō debēt.ita no.Jnno.e.ti.eccl'ia.ij.i ver.cōtēptū.
que nō. Octauo q̄ro vt querit glo.in ver.reprobamꝰ.
⁊ ſolue vt in ea.⁊ idē Pau.intelligēdo tn̄ ꝙ oēs cardina/
les ſint concoꝛdes ita ꝙ vno cōtradicēte hoc nō poſſent
per regulaꝫ in iure cōi.li.vj.ff.cōi diui.l.ſabinus.qđ pla/
cet:qꝛ ex quo.c.lꝫ.e.ti.li.vj.diſponit de certa forma ſer/
uāda quā vult nō poſſe tolli niſi maioꝛ cōcoꝛdia interceſ/
ſerit.intereſt cuiuſlibet ex cardinalibus vt ab ea nō rece/
datur quodā intereſſe ſingulari:⁊ ſic ſtant iura ſtatim in/
ducta.de hoc ēt dico.eo.ti.lꝫ.q.ix. Nono.q̄rit Pau.đ
q̄buſdam q̄ōnibus quas poſui in.c.lꝫ.prealleg.ſ.nūquid
electio pape ſpectat ad cardinales? ⁊ qđ ſi ſunt tn̄ duo
cardinales? ⁊ qđ ſi ex illis duobus alter in alterū cōpꝛo/
mittit an poſſit cōpꝛomiſſariꝰ eū eligere.Jtem qđ ſi nul/
lus cardinalis ſupereſt? que oīa dixi in.d.c.licet.

Ner.irritum.

No.dr̄iam inter p̄tāteꝫ ⁊ iuriſditionē:qꝛ ponū/
tur hic vt diuerſa.nā pōt eſſe p̄tās ſine iuriſditione ſicut
p̄tās cōferēdi beneficiū vel ſimile:cū multa ſint nō iuriſdi
tionalia que ſūt tn̄ p̄tātis.⁊ ſimilis dr̄ia fit inter p̄tātem ⁊
officiū.de offi.⁊ po.iudi.dele.in rubꝛica. Scđo no.ꝙ ꝑ
obitū pape p̄tās cetus cardinaliū in nullis diminuiť qn
poſſint ea que plus poterāt.nā ſolū ꝓhibetur hic ne exer
ceant ꝑtinētia ad papā dū viuit. Tertio no.de clauſu/
la decreti de qua aliqđ dixi.ſ̄.c.pxi.in.iiij.notabili.vbi
remiſi ad locū vbi plenius dicitur. Op.ꝙ cetus cardi
naliū debeat ſuccedere pape ſicut collegium inferioꝛum
ep̄is:qꝛ nō vꝫ ratio dr̄ie.⁊ vbi eadē ratio idē ius.de trāſla.
c.ij.de ꝯfir.vti.cū dilecta.Cōfirmat hoc multis rōnibus
quas fecit Hoſti.ad hāc partē quā tenuit quas ponit gl.
de ſciſma.c.vno.in ver.ſede vacante.So.vt in glo.in pꝛe
cedēti rn̄ſo.in ver.nō cōſonam. Scđo op.ad idē de.c.ſi
quis pecunia.lxxix.di.vbi diciť ꝙ ſi quis ſe intrudit in ro
manā ſedē poſſunt cardinales talē anathematizare.Sol.
ſm̄ Lau.illud reſtrigiť ad caſū.c.vbi periculū.vult dice
re ꝙ illa anathematizatio fit vt poſſint cardinales elige
re ſeruata foꝛma.c.vbi periculū.vel ſolue meliꝰ qꝛ hic ſo
lū ꝓhibetur ne exerceāt aliqđ de his que pertinēt ad pa/
pā dum viuit:qđ dixi.ſ̄.in.ij.nōbili.Sed per anathema/
tizationē modo pꝛedicto nihil exerceť de pꝛedictis cū tn̄
poſſint cardinales anathematizare tanq̄ꝫ priuati.i.habe
re illū intruſuꝫ pꝛo anathematizato.qđ ſonat.c.ſi quis pe
cunia.qꝛ dicit nō tn̄ a cardinalibus.ſed ab alijs catholi/
cis ēt laicis talē intruſum debere anathematizare.glo.tn̄
ibi dicit referēda ſingula ſingulis.ſ.vt cardinales anathe
matizent ⁊ laici illi nō cōicent tanq̄ꝫ anathematizato qđ
tenēdo dicere poſſumus ꝙ cardinales illud faciūt ex po/
teſtate ſibi cōpetēte ex vi illius.c.⁊ tūc ſtat ſolutio pꝛece/
dens. Tertio op.ad idē qꝛ ſi vacāte ſede apoſtolica re
manet aliq̄s cardinalis legatus in aliqua pꝛouincia eius
iuriſditio nō tolliť de offi.leg.c.j.⁊.ij.li.vj.So.Lau.ꝙ ꝑ
hoc nō īpediť electio pape cum illā iuriſditionē extra cu/
riā exerceat.dic ꝙ hoc nō meruit ſignari pꝛo cōtrario.qꝛ
hic ſolū diciť de pertinētibus ad papā cū viuit vt dixi in
pꝛoximo ꝯtrario.ſed officium legatiōis eſt iuriſditio per
ſe diſtincta. Quarto op.ad ideꝫ de eo qđ notauit Hu
guitio.lxxix.di.nullus.i.ſolue vt in gl.in ver.p̄tātis. Et
ad illud qđ tangit glo.ꝙ qui pōt plus pōt ⁊ minus.ad qđ
glo.rn̄det dando inſtantiā qđ ſufficit.j.q.j.ſicut vrgeri.de
cele.mi.cum marthe.dic ⁊ aliter ꝙ qui pōt plus ⁊c̄.h̄ eſt
verum in eodē genere potentie.⁊ q̄ñ minus cōtinetur ſub
pluri.al's nō.de quo in regula plus.li.vj.at in caſu noſtro
p̄tās creādi papam ⁊ p̄tās creandi cardinalē nō ſunt eiuſ
dem generis.nec vnum ſub alio contineť. Quero an
cetus cardinalium poſſit aliquem reſtituere fame vacan
te ſede? videtur ꝙ ſic.qꝛ hoc pōt ſimpliciter.vt no.Jnno.
de re iudi.cū te.ergo ⁊ vacante ſede.qꝛ nihil īmutatur de
pertinentibus ad ipſum vt dixi.ſ̄.in.ij.ꝯrio.Contrarium
tenent aliqui per iſtū tex.Jo.de lig.dicit ꝙ iſte tex.pōt in
telligi in his que ſunt iuriſditiōis cōtētioſe vt illa ſint ꝓhi
bita nō alia.pꝛo hoc verbū iuriſditionis.ſed hec repꝛoba
tur per verbū p̄tātis qđ cōpꝛehendit ēt ea que ſunt nō iu
riſditionalia.vt.ſ̄.dixi in.j.notabili.Bertran.petit hoc
declarari dic ꝙ pōt ſicut viuente papa per rationē factaꝫ
ad hanc partē.nec iſte tex.in aliquo reſiſtit qui ſolū inter
dicit pertinētia ad papā vt nūc dixi. Secūdo quero ſi
pꝛo defendenda terra eccl'ie cetus cardinaliū vult mitte/
re vnū cardinalē ſede vacante qui nō conſentit an poterit
eum cōpellere? videť ꝙ ſic.ſicut ep̄s pꝛo vtilitate eccl'ie
pōt pꝛecipere clerico vt peregrineť.vt no.vij.q.j.q̄uis.ꝑ
hoc qꝛ nō eſt hic interdictū.Jn cōtrariū qꝛ nemo eſt ꝑuan
dus iure ſuo ſine culpa.de cōſti.c.ij.qđ cōtingeret in iſto
ſi cogi poſſet.Pau.dicit ꝙ ſi voluntarie vult ire pōt ⁊ hꝫ
iuriſditionē tanq̄ꝫ legatus non tn̄ generalit̄ ſed nō pōt co/
gi.qꝛ par i parem non habet imperium.de elec.innotuit.
dictum placet non ratio.nam cetus cardinalium non eſt
par.imo ſuperioꝛ ad ſingulos.de offi.oꝛ.irrefragabili.§.
exceſſus.ſed verioꝛes ſunt alie rōnes.eꝛ nō dꝫ priuari iu/
re ſuo ſine culpa.Jtem poteſt dici hic eſſe de pertinenti/
bus ad papam qui habet imperiū īmediate ſuper cardi/
nales maxime in arduis talibus.Et per hoc ad id quod
dicit Pau.ꝙ ſi volūtarie accedit intelligiť legatus.dico
ꝙ potius eſt nūcius nec habet iuriſditionem.ſed ſolum
nudam tutationē ſeu defenſam. Tertio quero circa ꝓ/
dicta.nūquid p̄tās cardinaliū in cōi vel in ſingulari ſit cū
iuriſditione.⁊ ſi ſit qualis eſt? Ad pꝛimū dic per.c.his q̄.
de ma.⁊ obe.cū cōſimilibus ibi alleg.nā ꝓbatur ibi ꝙ etiā
ſinguli tituli cardinaliū habent iuriſditiones in capellas
ſibi ſubditas.ad idē de elec.querelā.de capel.mo.dilectꝰ
Ad ſcōm qualis ſit iuriſditio de cetu cardinaliū? dic ꝙ ē
talis qualis in iure permittiť.maxime eni hoc eſt determi
natū ſede vacāte ꝑ.c.vbi periculū.§.idē quoqꝫ.ſed de ti/
tulis cardinaliū ſingulariū.quidā dicūt ꝙ habentur loco
ep̄oꝝ.qđ tꝫ Jo.mo.vt refert Mat.pꝛo cuius opinione in/
ducitur.qꝛ tituli tales habēt ſub ſe capellas ⁊ ꝓchiales
eccl'ias.d.c.querelā.⁊.d.c.is que.⁊.d.c.dilectus.de cap.
mo.⁊ in tales eccl'ias habent iuriſditionem quaſi ep̄alem
quā nō habēt tituli inferioꝛes citra ep̄os.pꝛo hoc qđ not.
Jnno.in.d.c.dilectus.Jtē ꝓchie cardinaliū habentur
loco diocesum.nam ⁊ ꝓchie ponuntur loco dioceſum.
de tēp.oꝛdi.nullus.li.vj.ix.q.ij.lugudinē.⁊.q.iij.ſi autē.⁊
c.nullus.lxxj.diſtinctione.c.ꝑmo.Jtem dicit textus in.c.

q̄ʒ. ⁊. q. vij. q Auguſtinus fuit minor Hieronymo tamē Auguſtinus fuit eps ⁊ Hieronym⁹ preſbyter cardinalis probatur idē exēplo: q2 in ꝓuinciali.i. in libro in quo ꝓ uincie deſcribūtur q eſt approbat⁹ a ſede apl'ica ꝑ q̄o no/ minant oēs cardinales q̄ alij prelati. In ꝯꝛiū ē qd̄ no. In no. ⁊ glo. in. d. c. dilectus. Itē q2 cardinales aliq ſunt epi: aliqui nō: qd̄ eſſet fruſtatoriū ſi oēs tenerēt locū epoꝛum. Mathe. dicit q tenēt locū epoꝛum quo ad iuriſditionem. nō quo ad pontificalia que nō poſſūt: vnde ſm eū l3 viuē te papa videant nō haberi loco archiepoꝛum: tñ moꝛtuo papa funguntur vice archiepoꝛum ſi ſunt epi cardinales ceteri nō epi funguntur loco epoꝛum. ad hoc. xxiij. di. c. j. ⁊. §. nulla. qd̄ dictū nō bene cōſonat cū precedētibus. Sed frater Aluarus vt refert Mathe. tenuit q cappelle car/ dinaliū ſubſunt titulis cardinaliū tanq̄ matricibus ſeu baptiſmalibus eccleſijs. per. c. j. xvij. q. j. de eccl'. edi. ad au dientiā. i. redarguit Math. q2 ſolū tituli cardinaliū de iu re cōi habēt ſub ſe eccleſias quo ad iuriſditionē. d. c. qr e/ lam. biſq3. ⁊ dilectis. dicit ergo q matrix eccl'ia pōt ſu mi dupliciter: aliqñ ꝓ cathedrali. de off. archipreſ. c. fi. de ꝓ/ ſcrip. c. j. de verb. ſig. venerabili. ⁊ hoc mō poſſunt tituli cardinaliū cōparari matricibus. Scd̄o modo d̄r matrix eccleſia. i. baptiſmalis vt ſunt eccl'ie baptiſmales ēt extra ciuitatē in dioceſibus. de q̄bus in. d. c. ad audientiā. ⁊ de preſcrip. ex tranſmiſſa. ⁊ de ſen. excō. c. j. li. vj. ⁊ tales foꝛte poſſūt habere eccl'ias ſub ſe de iure cōi. Sed tñ obſtare videt. c. omnes baſilice. xvj. q. vij. vnde potius habent ſub ſe de iure ſp̄ali qd̄ eſt verius per que cōcludo q titu/ li cardinaliū cōparātur eccl'ijs epiſcopalibus: q2 habent iuriſditionē quaſi epiſcopalē in ſuis ꝓchijs. qd̄ dixi in c. is que. de alijs eccl'ijs matricibus q nō habeāt iuriſdi/ tionē de iure cōi dixi in. c. cum ab eccleſiarū. de offi. oꝛdi.

Quarto q̄ro nūq̄d moꝛtuo papa poſſit aliq̄s ꝓcedere indulgētias? Mathe. ſ. e. cle. in ꝑic. dicit q talis ꝑtās re manet penes eccl'iam romanā q̄ moꝛi non poteſt nec vnq̄ pōt eſſe nulla. xxiiij. q. j. pudēda. Ex quo īfert q exercitiū talis poteſtatis interim doꝛmitat ſeu eſt ſine executione.

Quinto quero in eo qd̄ hic dicit de iuriſditione pa/ pe: qualis eſt iuriſditio pape ⁊ in quo cōſiſtit? dic̄ Mat. q eſt duplex. Vna generalis alia ſp̄alis. Generalis ē quā h3 in oēs prelatos mūdi ⁊ eoꝝ ſubditos. de fo. cōp. c. fi. d̄ priuil. antiqua. de quo in ſpe. de legato. §. iiij. ⁊ ꝑ hāc po/ teſtatē cognoſcit de cauſis predictoꝝ ēt ꝑ ſimplicē quere/ lā. ix. q. iij. §. ſola. ⁊. c. antiq̄s. ⁊. c. alioꝝ. ⁊. c. cūcta. ēt ex offi cio. vt eccle. benefi. c. vno. v̄. ⁊ ideo. Et hāc h3 ex plenitu dine poteſtatis. j. vt lit. pen. cle. ſi duobus. de re iudi. cle. vna. ad fi. v̄. ſabina. ꝑ hoc de cōceſ. prebē. ꝓpoſuit. de pre ben. li. vj. ⁊ qd̄ ibi no. Archi. ⁊ ſm hāc ceteri prelati voca ti ſunt ī partē ſolicitudinis. de vſupal. ad honorē. ij. q. vj. qui ſe ſcit. Secūda iuriſditio que eſt ſp̄alis eſt multiplex. Vna quā h3 papa in exēptos de priuile. ſi papa. li. vj. ⁊ ꝑ totū. Alia quā h3 in eos qui ſequūtur curiā. de foro cōp. c. fi. de preben. c. preſenti. li. vj. Alia quā h3 in terris que ſunt de patrimonio beati Petri. de ap. duobus. Alia ē quā h3 in eos qui nō recognoſcunt ſuperiorē qd̄ ēt proce/ dit in laycis. de re iudi. cle. vnica. qui fi. ſint legi. ꝑ venera bilē. Alia quā habet in multis eccl'ijs ⁊ capellis que ſunt in vrbe vel alibi que immediate ſubſunt pape. de capel. mo. dilectus. Alia quā habet in epiſcopos cōſtitutos in prouincia vrbis in quos habet iuriſditionē tanq̄ patriar cha: hic d̄r patriarcha vrbis. xxiij. di. in noīe dñi. Et ſicut oꝛbis habet quattuoꝛ ſedes patriarchales principales. de priuil. antiqua. xxij. di. c. pe. ⁊ fi. ſic ⁊ vrbis que eſt ad inſtar oꝛbis habet quattuoꝛ ſedes patriarchales. ſ. baſili cā beati Petri: ſancte Marie maioꝛis: ſancti Pauli: ⁊ ſancti Laurentij foꝛis moꝛis. Itē in vrbe eſt eccl'ia latera

nenſ. que eſt papalis: q2 papa ibi frequētius reſidere d3 xxiij. di. c. j. de quo dicit in cronicis q Cōſtantinus pala/ tium lateranē. i. baſilicā ſaluatoꝛis cōſtruxit ⁊ cenſuit eaʒ in toto oꝛbe eſſe matrē eccl'iarum. Et hec ſola gaudet pri uilegio cētenario in preſcrip. de preſcri. cū nobis. Et no. Archi. xij. q. j. c. futurā. ibi tñ glo. t3 q eccl'ia beati Pe/ tri eſt caput ⁊ nō lateranē. ſed primū cōius. Jo. de lig. dic̄ q papa h3 ēt quādā ꝑtātē generaliſſimā que fuit trāſfuſſa a xp̄o in Petrū ⁊ ſucceſſoꝛes. xxj. di. in nouo. de trāſla. c. j. ⁊ ſm hāc eſt dñs oꝛbis in ſp̄ualibus ⁊ tp̄alibus. ix. q. iij. ꝑ principalē. ⁊. c. cūcta. qd̄ bene declara vt dixi de iudi. no uit. de elec. venerabilē. ⁊ qui fi. ſint legi. per venerabileʒ. in q̄bus. c. fecit rationes ad predicta maxime in. c. vene/ rabilē. Sexto quero in eo qd̄ dicit de cetu cardinaliuʒ de quibus ēt dixi. ſ. q. iij. Nūquid ſit certus numerus car dinaliū? dicit Mat. q ſic ad inſtar numeri diſcipuloꝝ de q̄bus. xxj. di. in nono. ⁊ de his aliqui ſunt epi vt dixi i. d. q. iij. alij preſbyteri: alij dyaconi. Tituli ep̄ales ſunt ſex d̄ quibus de cōfir. vti. examinata. inter quos eſt poꝛtuen. cui vnitus eſt titulus ſancte Rufine: vt dicit Math. qui ēt dicit q debet eſſe certus numerū preſbyteroꝝ cardi/ naliū: ⁊ certus dyaconoꝝ: ⁊ q eccl'ie vrbis diuidunt per titulos ⁊ dyaconias: q2 preſbyteri cardinales ſcribūtur per titulos. ſ. talis tituli ſancte Cecilie preſbyter cardi/ nalis. dyaconi ſcribūtur a dyaconis. ſ. ſancte Marie in poꝛticu dyaconus cardinalis. Septīo quero an vica/ rius pape poſſit cognoſcere de cauſis eccleſiaſticis tam clericoꝝ q̄ laycoꝛum ſubditoꝛum titulis cardinaliū? fra ter Aluarus vt refert Mathe. tenuit q ſic ſicut pōt pa/ pa: q2 h3 idem auditoꝛium. de cōſue. nō putamus. li. vj. d̄ ap. romana. eo. li. pro caſu inducit q2 nō h3 iuriſditionem extra vrbē. de offi. vi. ſua. ergo a contrario intra vrbē h3. Math. t3 cōtrariū: q2 papa h3 cognoſcere de ſubditis car dinaliū ꝑ iuriſditionē generalē. de qua. ſ. q. v. ſed vicari⁹ in vrbe nō h3 illā generalē. ad. d. c. ſua. reſpōdet q ibi hoc nō dicit q in ſubditos cardinaliū vicarius habeat iuriſ/ ditionē. nec procedit argumētū a cōtrario eo modo quo inductū eſt. nō eni ſequitur ex eo q vicarius papa habēs iuriſditionem in vrbe q habeat in oēs de vrbe. ſicut nec ſeq̄tur: eps h3 iuriſditionem in ſua dioceſi: ergo in oēs de dioceſi cū nō habeat in exēptos. ⁊ dicit Mat. q ſic vidit ſeruari in vrbe: q2 ſubditi cardinaliū remittunt ad vica/ rios ipſoꝝ cardinaliū. Op. ad hoc: q2 legatus pape habet in prouincia iuriſditionē ēt in ſubditos epoꝛum de offi. le. c. j. So. Mathe. q aliud in legato. dic rōnem: quia hoc reperitur iure expreſſum. Octauo quero nūquid rectoꝛes fraternitatis romane ī vrbe poſſint cognoſcere de ſupradictis? videt q ſic per. c. dilectus. de exceſ. ꝑlat. Contrariū dicit Mat. q2 nec vicarius pape hoc pōt vt in precedēti. q. ad. c. dilectus. reſponde q ibi nō dicit diſpo ſitiue q habeat poteſtatē vel foꝛte ille ſacerdos erat inti/ tulatus in aliqua eccl'ia papali. i. imediate ſubiecta pape ⁊ nō alicui titulo cardinali. dic ēt q poteſtas taliū rectoꝝ eſt facti ⁊ tanta quātā cōceſſit eis cōſuetudo preſcripta: ⁊ a talibus cū ſint citra papam poteſt ad vicariū pape ap/ pellari ſicut ad papam quo ad illa que imediate ſubſunt pape ex iuriſditione ſpeciali quā habet in vrbe cū in his ſit cōſiſtoꝛiū vicarij. de cōſue. nō putamus. li. vj. Mathe. dicit q bonum eſſet q queſtiones de quibus. ſ. in pluri/ bus q̄ōnibus determinarent per papā ꝑpter cōfuſioneʒ ⁊ diuerſitatē iuriſditionū que ſunt in vrbe.

Ver. Eo ipſo. Nota de penitentiarijs minoꝛibus q ſunt plēs vt probat tex. ex pluralitate. ibi penitentiarijs. ⁊ dicit Pau. q iſtoꝝ lr̄is creditur in ſuo officio de ꝯſuetudine. ꝑ hoc q2 nō agitur de preiudicio alicuius cum nō habeant poteſtatem

poteſtatem niſi in foro penitentiali. pro hoc qđ dixi de p
bati. poſt ceſſionem. vbi dixi credi lrĩs epi in caſibus nõ
preiudicialibus. Et qđ dixi de penitentiarijs eorum lrĩs
credi de cõſuetudine procedit quo ad minores penitẽtia
rios: ſed quo ad maiorẽ qui ſolet eẽ cardinalis: ſi ita ſit vt
qđ iure credatur. per. c. nobiliſſimus. xcvij. di. de ap. cõ
ſtitutus. ſed per ibi notata ẽt cardinali creditur poti9 de
obſeruãtia curie q̃ de iure. Secũdo nota caſum i quo
vt teneat geſtum a capitulo requiritur q nemine diſcor/
dante probatur hic in ver. cõcorditer. iuncto eo qđ dicit
gl. in ver. cetus. Idẽ Pau. pro hoc qđ no. eo. ti. li. vj. vbi
periculum. §. idez quoqz in gl. ſingulis. τ de hoc. j. q. viij.
Op. in eo qđ dicit maiorẽ ex penitẽtiarijs hic officiuz
ſede vacãte cum tamẽ ſoleat eẽ cardinalis: τ ſic includet
in conclaui cum alijs. non ergo poterit officium exercere
So. vt in gl. in ver. maiorez. Secũdo op. q debeat of/
ficium camerarij τ penitentiarioꝝ expirare per obitũ pa
pe re integra cũ ſint delegati: qz nemo citra papam hz or
dinariã in romana ecclĩa. s. eo. ti. j. cle. auditor. vbi no. ſo.
vt in glo. hoc de penitẽtiarijs que ponit duas opi. Prima ẽ
q etiam alijs papa habẽt ordinariam in curia quos enu/
merat gl. in prin. addens de mareſcalco de quo in tex. nil
di. τ illius officium concernit proprie cãs crimiales τ ſz
hanc opi. non procedit obiectio. Aliam opi. ponit ea gl.
in ver. ſed quid. q iſti ſint delegati τ tunc obſtat obiectio
ſed gl. rñdet hoc induci per iſtum tex. Et hec opi. veri/
or quã tenet etiam Pau. inducens ſimile de inquiſitore
heretice prauitatis cuius offiñ per obitum pape non ex
pirat. de hereti. in fidei. lib. vj. pro hoc qz talis iuriſditio
ẽt ſi ſit delegata eſt ad vniuerſitatem cauſaꝝ: τ ſic cõpara
tur ordinarie: vt no. gl. in. c. cum cãm. de app. Quero
qđ pertinet ad offiñ camerarij? Reſpõde vt in gl. in v. ca
merariũ. quod eſt in erogando tpalia pauperibus quam
gl. no. τ vtinã ſeruaretur. pertinet ẽt ſm Pau. vt conſer
uet libros. de preſcrip. ad audientiam. qđ intelligo de li
bris pertinẽtibus ad reditus camere: ita loqtur illud. c.
hodie ẽt vt dicit gl. magnum eſt eius offiñ contra oẽs de
bentes camere. τ ſm gl. habet auditorem ad hoc ex quo
vltimo infertur ſolutio ſequẽtis. q. Secũdo quere an
auditor camere ſit auditor camerarij an pape? glo. eadez
ex eo quod dixi i proxi. q. decidit q camerarij de quo fuit
nuper magna qõ in romana curia inter camerariũ τ audi
torem qui auditor certabat vt pronunciaret auditor pa/
pe qđ iueſtigare pendet ex facto τ ideo ſtandũ ſtilo curie
in hoc. Tertio quero ad idẽ an offiñ huius auditoris
camere duret ſede vacante? dic q ſic ſicut durat offiñ ca
merarij quod ſentit eadem glo. in ver. quaz puto. τ idem
Pau. Quarto quero quis ſit maior in curia poſt pa/
pam. Et hoc propter verbum maiorem. qđ ſi referatur
ad verbũ ex penitentiarijs. prout refertur non vrget vt
ſtatim dicam? dic q maior eſt vicecancellarius qui ho/
die ſic dicitur lz olim diceretur cancellarius: ſed qz aliq
bus contendebat quaſi de pari cum papa: ideo ſublatuz
fuit illud offiñ ſm Laud. ſimile qđ di. de pe. di. ij. princi/
pium. Alij aſſignant aliã rõnem propter reuerẽtiam bea
ti Laurentij: ſed beatus Laurẽtius potius fuit camerari
us qui bene obſeruauit quod dixi. s. q. j. de camerario in
erogando tpalia pauperibus. vnde rñdet tyrãno: theſau
ros quos queris manus pauperũ deportauerunt tene er
go rõnem precedentem. Quinto quero quid ſit offiñ
penitentiarij maioris? Reſpondeo q abſoluit in caſibus
penitentialibus ẽt arduis τ reſeruatis pape ſm Genz. τ
Math. Sexto quero quid eſt offiñ penitentiariorum
minoꝝ? dicit Gen. τ Math. q poſſunt abſoluere ẽt in ca
ſib9 i quibus nõ abſoluũt parochiales ſacerdotes: vt i ca
ſibus reſeruatis epis quos no. Hoſt. in ſum. de peni. §. ij

τ no. in. c. ij. de peni. li. vj. τ in ſpec. ti. ij. videlicet ti. de di/
penſationibus. τ dicunt vterqz. s. Gen. τ Math. q tales
penitentiarij abſoluere poſſunt a ſententijs ordinarioꝝ
ſi late ſunt p modum ſtatuti: ſecus ſi vim ſniarum. p hoc
qđ no. ſpec. ti. ij. §. nunc dicamus. ver. q autem di. Se
ptimo q̃ro qua ratione hic diſponitur vt nõ expiret offiñ
camerarij vel penitẽtiarij maioris vel minoris? So. đ ca
merario dic q eſt ratio duplex. Prima vt non negligan
tur redditus tpales ad romanã ſedez pertinentes ſine q/
bus ſpũalia diu eſſe non poſſunt. j. q. iij. ſi quis abiecerit.
pro hoc de preſcrip. cum ex officij. de preben. cũ ſz. Alia
rõ propter ſuſtentationem pauperum ne iteruz fame mo
riant. lxxxvj. di. paſce. de penitẽtiario maiori τ minorib9
eſt rõ euitandũ pp periculuz aiarum. ar. ne ſe. vacan. c. j. i
fi. de ſepul. c. j. li. vj. Octauo quero an q hic permittit
cetui cardinalium poſſit expediri per maiorẽ ptem cetus
gl. in ver. cetus. ſoluit optime quã ampliando dic quatu
or caſus. Primus in ſubrogando camerarium. Secun/
dus in ſubrogando penitentiariũ maiorem. Tertius i ſu
rogando penitentiarios minores loco deficientiũ. Quar
tus in augendo numerũ penitentiarioꝝ minoꝝ. quo ad
tres caſus primos dic q ſufficit maior pars cetus. de vl/
timo caſu gl. dicit requiri q nullus cardinalis diſcordet
idem ẽt dicit gl. j. eo. §. ver. ꝯcorditer. idem ẽt Pau. τ p
hoc verbum cõcorditer. v. ſi hoc. qz ille ver. concernit ſo
lum hunc vltimũ caſum. qđ nõ. Archi. eo. tit. nulli. li. vj.
τ de hoc etiaz dixi. s. in. ij. notabili. Op. ad hoc quod
di concorditer factum a cetu qđ ſit a maiori parte l vj. di.
apoſtolica. de elec. cum nobis olim. τ. c. coram. nec debz
curari de vno vel duobus cõtradictionibus. vij. q. j. de/
niqz. de poſtula. bone. ij. So. ſta primo dicto: qz hoc expſ
ſe probat lrãm in ver. ſi hoc. alſ ille. ver. nihil ſpãle idu/
ceret qđ tamen inducit: nã τ in tribus primis caſibus oz
q fiant ſubrogationes a maiori parte cetus. non enim di
ceretur alſ factum a cetu ſi a maiori parte. đ elec. qz ppter
τ. c. ecclĩa. pro hoc eſt ſimile. eo. ti. nihil. vbi permittitur
vltramontano electo in cõcordia vt adminiſtret ante cõ
firmationem: τ intelligitur nullo diſcordante. ad idẽ eo.
ti. cupientes. li. vj. §. ad hoc. τ qđ ibi no. glo. lz quidaz. ad
idem qđ me. cau. ad aures. non eniz dici põt concorditer
cum aliqui contradicunt. ad ꝯtraria dicit Pau. q cuz di
cunt electionez cõcordit factam a maiori parte debz ex/
poni concors. i. canonica. pro hoc qz verbũ concorditer.
ſonat relationem ad ſingulos de cetu cũ ſit ſenſus ꝯcordi
ter. i. q corda omniũ ad hoc ꝯueniant: nec põt referri ad
cetũ corpus myſticum τ repreſentatũ: nec hz animã neqz
corpus. de ſen. ex. romana. §. in vniuerſitate. li. vj. p hoc
qđ dixi de ſymonia. dilectus. per hoc deciditur queſtio
ſequens. Nono quero circa id qđ dixi in proxi. q. po/
ne mãdat papa alicui collegio vt cõcorditer aliqđ faciãt
dic q ſi vnus diſcordat non erit parituz mandato qđ no.
qz põt multum facere ad vba ſtatutoꝝ τ ſinodaliuz ꝯſti/
tutionum. Decimo quero nunqđ nullis penitẽtiarijs
deficientibus poſſit cetus cardinalium augere numeruz
penitẽtiarioꝝ. glo. in ver. penitẽtiarios. dicit q nõ iherẽ/
do verbis tex. qđ tenet Pau. τ pro eis ẽ rõ quã ſentit gl.
qz generaliter oĩs ptãs pape ẽ iterdicta cetui. vt in ver.
irritum. a qua prohibitione recedit in certis caſibus hic
expſſis: ergo in alijs ſtat prohibitio. de tranſla. pla. c. in/
ter Gen. tenet ꝯtrarium propter periculũ aiarũ qđ eque
ſubeſt nullis deficientibus ſicut deficientibus. Itẽ qz in
c. vbi periculum. §. idem quoqz. reſeruantur cetui ea que
exigunt celeritatem: τ in quibus eminet periculũ cui oz
ſtatim ſecurri. conſtat autem nullum periculũ eſſe maius
q̃ aiarum. quã opi. Io. de lig. dicit equiorem τ plz Her
trando. dic τ veriorẽ per rõnes predcãs. Itẽ qz aliquos

deficere ex penitētiariis ſoluʒ inducit vt poſſint ſupple
ri deficiētes ſed cum ſunt ſuppleti ⁊ ſic nullus deficit: nul
la ratio ſubeſt quare poſſit numerus augeri que nō ſubſit
etiā ſi nullus deficiat: nec i hoc debemus: nec i alijs plus
pōderare verba q̄ʒ rōnem. Item pro hoc quo ad caſuʒ ꝺ
augēdo numerum facit quidam verſiculus cum ſua limi
tatiōe ibi vel ampliori ⁊c̄. qui verſiculus cū habeat ſuā
clauſulā nō expedit vt termineť a clauſula poſita quo ad
alios caſus. pro hoc de dona. cū dilectus. ⁊ qꝺ ibi dixi.

F. Sane. Nota ꝙ ſi papa moriť ex̄ ciuita
tem vbi degit cuʒ ſua curia ele
ctio debet fieri i ciuitate qꝺ dicit Pau. ꝓcedere ſi loci cō
gruētia hoc patitur. Quid enim ſi moritur Venetijs fiet
electio in caſtello i cuius dioceſi eſt ciuitas Venetiarum
⁊ eadem queſtio poſſet formari de alijs dioceſibus non
habētibus ciuitates? Pau. dicit quo ad caſtellū qꝺ ho/
die de obſeruātia ipſa ciuitas Venetiaꝝ cēſetur pro ciui
tate que quōdam dicebať caſtellana ⁊ ſic fiet Venetijs.
quo ad illud quādo ciuitas nō extat. dic ꝙ fiet i viciniori
vt no. eo. ti. vbi. §. porro. in gl. quid ſit. li. vi. Secūdo
no. ꝙ noīe diſtrictus ſeu territorij regulariť nō venit dio
ceſis probat finis iſtius. §. ibi hoc caſu iuncta glo. in hoc
verbo. Op. ꝙ nō debeat fieri electio pape in loco vbi
moritur reſidēs cum ſua curia: q2 in pluribus caſibus dʒ
fieri alibi qui enumerātur i. c. vbi periculū. li. vi. Sol. vt
dicit gl. in ver. regulariter. propterea tex. ille vtitur ver
bo regulariter. ſ. propter caſus exceptos i. d. c. vbi peri/
lum. §. porro. Ex hoc nota ꝙ de natura regule ē vt patia
tur exceptionē de quo i proemio regulaꝝ. li. vi. per Dy.
Secūdo op. ad hoc ꝙ imo idiſtincte poſſet fieri extra
talem locū: q2 locus nō eſt de ſubſtātia electiōis. de elec.
ꝙ ſicut. So. quidam dicūt ꝙ eſt de ſubſtātia in electione
pape: vt tenet glo. xxiij. di. in nomie domini. que incipit.
ſemper eīm. pro hoc eo. ti. cum terra. ⁊ c. bone. ij. de app.
qua frōte. cum cōcor. ibi no. Alij tenēt cōtrarium per. c.
ꝙ ſicut quod eſt verius. ⁊ tenet archi. i. c. vbi periculum.
⁊ Pau. h. ⁊ dixi in. c. ꝙ ſicut. ⁊ c. cuʒ terra. p̄allegatis.
Quero q2 hic dicit papa moriēte: quid ſi ſedes vacet
aliter: vt q2 cedit papatui? gl. in ver. moriēte. dicit idem.
Ad qꝺ op. de. c. ſuſceptū. ꝺ reſcrip. li. vj. vbi vno mō
expreſſo nō venit alter. glo. eadem ſoluit: hic opatur idē
ꝑitas rōnis: q2 caſus hic fauorabilis ⁊ ceſſat ambitio q̄ ē
in cōtrario: q2 i cōtrario loquitur de litteris beneficiali/
bus que ſunt ambitioſe ⁊ reſtringende. de prebē. quāuis
j. li. vi. Secūdo quero q2 dixi. ſ. in. ij. cōtrario locū nō
eſſe de ſubſtātia nūquid in loco interdicto teneat electio
pape? videtur ꝙ nō: q2 prohibetur ibi fieri in. c. vbi peri
culum. ergo ſi fit eſt cōtra legem. ⁊ ſic nō tenet de poſtuľ.
c. i. de teſti. c. ij. facit ꝓ hoc q2 i loco interdicto prohibeť
exercitium ſacrorum preter aliqua exceptu. de peni. ꝙ i
te. de ſen. excō. reſpōſo. Sed in electiōe fit exercitium di/
uinorum: q2 cantatur miſſa ſpūs ſancti: vel hymnus Ve
ni creator. fit inuocatio ſpūs ſancti. de cau. poſ. ⁊ proprie
cum eccleſia ſutrina. in prin. naʒ ⁊ quādoqʒ fit electio per
inſpirationem. eo. ti. q2 propter. ⁊ poſtq̄ʒ eſt celebrata cā
tatur. Te deum laudamus. cōtrariuʒ tʒ Pau. dicēs quā
libet electionem factam in loco interdicto tenere. nam
⁊ i loco interdicto diuina poſſunt ⁊ debēt celebrari clam
ꝺ ſen. excō. alma. li. vi. ad. c. vbi periculū. reſpōdet ꝙ ibi
ſolum dr̄ ꝙ ad faciēdam electionē in loco iterdicto nō ar
ctātur cardinales. ex hoc dicit poſſe dici ꝙ ſi canonici ci/
tant abſentes ad locum iterdictum venire nō tenētur: q2
citare debēt ad locum honeſtum. ſed ſi veniunt ⁊ eligunt
valet electio ⁊ hoc ꝙ electio valeat teneo ēt per aľs rō/
nes. in. c. i. de poſtu. prela. ⁊ de hoc etiam in ſequen. q.
Tertio quero nūquid ad eccleſiā interdictā pōt fieri
electio? Pau. querit ſed non procedit de electione pape
q2 eccleſia romana nūq̄ʒ eſt iterdicta. ſed de alijs electiōi
bus procedit? ⁊ dicit Pau. ꝙ ſic: q2 expedit eccľie vt ha/
beat prelatum qui faciat tolli iterdictum. Idem dicit de
eccleſia ſita i loco iterdicto per. c. j. ꝺ poſtu. que ambo di
cta ſunt vera: q2 per iterdictum nō prohibetur electo q̄ ē
quaſi cōtractus: vt dixi in. d. c. j. Et ad id quod i precedē
ti. q. dicebatur ꝙ fit inuocatio ſācti ſpūs? Reſpōde ꝙ nō
fiet apertis ianuis ſm formam. c. alma. nec eſt de ſubſtā/
tia electiōis. vt no. in. c. q2 propter. Quarto quero q̄
ratio mouit papam ad diſponēdum ꝙ hoc caſu noīe terri
torij vel diſtrictus intelligerctur de dioceſi? So. vt i gl.
in ver. dioceſi. vſqʒ ibi: ſed cum locus. ⁊ idem Pau.
Op. ad hoc de eadem gl. i ver. ſed cum locus. ſʒ ſol/
ue vt in gl. ⁊ idem Pau. Quinto quero quid i alijs
caſibus extra caſum huius. c. an nomie territorij veniat
dioceſ. vr̄ ꝙ nō per verbuʒ hoc caſu quod proſeq̄tur gl.
ſi. dicens ꝙ etiam alio caſu territorium ponitur pro dio/
ceſi per. c. j. xvi. q. i. ⁊. c. ij. de cōſti. li. vi. Sed dic ꝙ ibi nō
quo ad oīa ponitur territorium pro dioceſi aľs locus exē
ptus ligaretur ſtatuto epī cuius ꝯtrarium ibi dr̄. Ad hāc
rōnem tamē poſſet reſpōderi ꝙ ēt loca exēpta ſunt i dio/
ceſi. de off. ordi. graue. vbi dixi. Dic ergo ꝙ per hūc tex.
diſtrictus ⁊ dioceſ. ſūt diſticta. ſed diſtrictus ⁊ territori
um ponūtur pro eodem. probat dictio ſeu que bis repeti
tur que ſonat idem quod ibi. plene dixi in. q. que incipit:
Coradus. inducit hec Pau. ad ſequentem queſtionem.
Sexto quero circa id qꝺ dixi in proxi. q. ſtatuto caue
tur ꝙ nullus de ciuitate vel comitatu certuʒ quid faciat
nūquid comprehēduntur hi qui ſunt de diſtrictu ⁊ nō ſūt
de ciuitate vel comitatu? Reſpondet Pau. ꝙ nō dicens
ita ſepe obtentum Bononie: ꝑ hoc q2 ſtatuta ſūt ſtricti iu
ris. de iniur. in noſtra. ergo nō extēdēda. l. quicquid aſtrī
gēde. ff. de ver. ob. ff. ad muni. l. cōſtitutionibus. determi
natio placet. Sed dicta in precedentibus. q. nō faciunt ni
ſi per quandam ſimilitudinem. ſed ad determinandum
vere hanc queſtionem videri oportet quid ſit comitatus
⁊ quid ciuitas. de ſcꝺo eſt tex. in. l. ij. ff. de verb. ſig. ⁊ i. c.
ſi ciuitas. de ſen. excom. li. vi. de primo. ſ. comitatu ē tex.
in. l. vna. C. quando imperator. inter pupil. ⁊ vidu. ⁊.
xxiij. q. viij. ſi vobis. In quibus capitur comitatus ꝓ cu
ria ſeu reſidētia principis. ſed nō ſic ſumitur i termis ſta
tuti premiſſi. quid ergo importat comitatus quando po
nitur i ſtatuto vel alia diſpoſitione? dic ꝙ importat terri
torium villarū vel caſtrorum quod eſt pertinens ad ciui
tatem: ita ꝙ gaudet eiſdem priuilegijs ⁊ cōſtituit eandeʒ
rēpublicā: ⁊ per hoc pōt cōtingere ꝙ aliq̄d eſt de ciuita/
te ⁊ non de diſtrictu: q2 diſtrictus concernit tm̄ id quod
actualiter a ciuitate diſtringitur: ſʒ comitatus nō ſic ſtri
cte accipitur. vnde aliqua caſtra ſunt de comitatu imole
que ſunt de diſtrictu Bononie: ⁊ hoc modo dicimus ꝙ q
eſt ex vico intelligitur de illa ciuitate cui vicus ſubeſt.
ff. ad munici. l. qui ex vico. Et hec lex videtur deſtruere
p̄miſſa per quā pōt iferri ꝙ oīs qui eſt de diſtrictu dr̄ de
comitatu ⁊ dr̄ eiuſdem reipublice. ſed defendēdo deter/
minationē dic ꝙ in ſtatutis ⁊ i alijs diſpoſitiōibus cū ap/
ponūtur verba ſignificatiōis ambigue recurrimus ad cō
munē modū itelligēdi ꝺ ſpō. ex lr̄is. l. cū delanionis. §. aſi
nā. ff. de fun. inſtru. ac Bononie fit illa diuerſitas iter co/
mitatū ⁊ diſtrictū. alibi aūt vt hic Padue q̄cq̄d ē de di/
ſtrictu dr̄ de comitatu ⁊ in illis locis nō procederet ꝺter/
minatio p̄dcā. ⁊ pro predictis que dixi de comitatu ē qꝺ
dixi de reſcrip. Rodulfus. Et ex his q̄ dixi ꝙ aliq̄ ſūt de
diſtrictu qui nō ſūt de ciuitate vľ comitatu videretur ꝙ
terre recōmēdate que in ſignū preeminētie aliq̄d offerunt
alteri ciuitati vt ſunt plures recōmēdate florētinis eſſent
cenſende de

cenſende de diſtrictu. Contrarium tamen tenet Pe. de
ancha. ⁊ bene q: tales potius dicũtur cõfederate. ff. de
cap. l. nõ dubito. facit ad predicta quod no. Bar. ff. de v.
ſig. vrbis. Septimo quero q: de dioceſi ⁊ ciuitate fcã
eſt mentio: an noĩe vnius veniat reliqua? videtur q̄ ſic.
primo q̄ noĩe diœceſis veniat ciuitas. vz tex. de offi. ordi.
c. i. ⁊ c. ſignificauit. nam ⁊ quãdoq3 diœceſis ponitur pro
tota prouincia. ix. q. ij. epĩ. ⁊ ibi glo. q̄ aũt nomĩe ciuitatis
veniat diœceſis. probatur per. c. ſi ciuitas. de ſen. excom.
lib. vi. vbi veniunt ſuburbia ⁊ cõtinẽtia edificia ſub noĩe
ciuitatis: que tamẽ ſunt de dioceſi. pro hoc. ff. de verbo.
ſig. l. qui in cõtinentibus. ⁊ l. edificia. de iudi. l. inſule. de
cenſi. l. forma. §. ſi vo ad municipales. l. ex vico. C. de epi.
⁊ cleri. l. nulli. ad fi. de ſer. exportã. l. cui pacto. xxxiiij. di.
quãdo. xvi. q. vij. oẽs baſilice. In contrarium facit ⁊ pri/
mo q̄ nomĩe dioce. nõ veniat ciuitas eſt caſus de reſcri.
Rodulphus. ad hoc cõcordãtie ibi in gl. vide qð no. gl.
de eta. ⁊ qua. accepimus. q̄ noĩe ciuitatis nõ veniat dio/
ceſis eſt: q: ciuitas murorum ambitu cõtinetur. ff. d ver. ſi
gni. l. ii. nec obſtat. d. c. ſi ciuitas. nam ſpãle eſt ibi vt illo
caſu nomine ciuitatis comprehẽdãtur cõtinentia edificia
⁊ nõ continẽtur alia loca dioceſ. ad hoc. xij. q. ij. c. vlti. d
off. archipreſby. c. pe. ⁊ fi. de teſta. relatũ. ij. de verb. ſig.
cum clerici. ⁊ c. cum tibi. ⁊ quod ibi no. ff. de arbi. l. ſi cuz
dies. §. ſi arbiter. vbi arbiter aſſumptus in ciuitate non
põt iudicare in diſtrictu ⁊ ſic nec in dioceſi Pau. ponit
vnam ſolutionem. Pe. de ſan. ⁊ Hoſt. quã ponunt in. c.
Rodulphus. de reſcrip. dicentes q̄ in ſtatutis conſtitu/
tionibus ⁊ priuilegijs noĩe dioce. continetur ciuitas. pro
hoc. c. vnicum. de re. permu. li. vi. ⁊ dicit Pau. idẽ de do
na. qð in priuilegijs. per. l. teſtatrix. ff. ſi ſer. ven. ⁊ per. l.
creditor. in fi. ff. de act. emp. que leges ſolum probant q̄
in donatione alicuius rei veniunt que accedunt ipſi rei. ꝑ
hoc. c. vnum de conſe. eccle. vel alta. li. vi. ſed in reſcrip.
dicunt ſecus per. c. Rodulphus. qð vltimũ dicit Pau.
procedere qñ erratur circa ſubſtãtialia ſine quibus iudi
cium non procedit. vt no. Hoſt. ⁊ Compo. de reſcrip. ſup
litteris. quod dic vt ibi dixi. ⁊ hec ſuperiora verba nõ ex
plicant perfecte queſtionem: q: omittunt membrũ an no
mine ciuitatis dioceſis. Inſuper nõ videntur niti ratione
nam quod dicũt de reſcrip. deberet procedere etiã in pri
uilegijs que ſunt odioſa vt reſcripta. de priui. porro. ⁊ c.
ſine. regula priuilegium. li. vi. Et idem deberet dici d oĩ
bus reſtringibilibus. propterea dic ꝑfectius q̄ hec duo
vocabula ſunt diſtincta ita in ſignificato ſicut in vocabu
lis. per hoc. C. de codicil. l. fi. nam ciuitas dr̃ prout dixi ꝑ
c. ſi ciuitas que murorum ambitu ⁊c̃. ſed dioceſis dicitur
reliquum territorium qð pertinet ad regulationem epĩ q̄
ciuitati preeſt. Et dicitur dioceſis quaſi diſiũctio ſeu di
uiſio eo q̄ ẽ ab alterius epiſcopatu. vij. q. i. epĩ. xvj. q. iij.
quicũq3. ⁊ c. licet. ⁊ c. inter. Et per hoc pone concluſionẽ
q: in diſpoſitionibus non late interpretatiõis ĩ quib⁹ ver
ba dicunt intelligi in proprio ſignificato nomine dioce/
ſis nõ venit ciuitas nec ecõuerſo. ſed quãdo venit vna, ꝟ
reliqua hoc fit per extenſionem ⁊ iterpretationẽ. de quo
dixi in. c. Rodulphus. per hoc infero ad queſtionem ſe/
quentem. Octauo quero circa id qð dixi in proxi. q.
nũquid in litteris. beneficialibus nomĩe dioceſ veniat ci
uitas? videtur q̄ nõ ſicut nec in reſcrip. ad lites. d. c. Ro
dulphus. ⁊ hoc tenet glo. de eta. ⁊ quali. accipimus. ĩ gl.
vlti. pro hoc q: littere impetrationum ad beneficia ſunt
odioſe ⁊ reſtringẽde. de preben. quãuis. j. ⁊ c. cui de non
li. vi. Pau. tenet ꝯtrarium per id quod. s̃. q. proxi. q̄ ĩ do
nationibus noĩe dioceſis venit ciuitas: q: reſcriptũ col/
latis continet donationem. de prebẽ. relatum. de cõceſ. ꝑ
ben. q: diuerſitatem. ⁊ dic q̄ licet littere ſint odioſe reſpe
ctu beneficij conferendi. d. c. quãuis. ⁊ c. cui. de nõ. tamẽ
nõ ſic reſpectu perſone. de prebẽ. ſi a ſede. ⁊ c. ei cui. li. vi
Sed pro hoc nõ euitatur illa ratio reſtringibilitatis. fit
enim reſtrictio ne nimium preiudicetur ordinatio colla/
tori. que ratio locum habet hoc caſu. vnde ego tenui pri/
mum in. c. Rodulphus. ⁊ in. c. accepimus. pro quo indu
co caſum dicti. c. quãuis. i. §. i. vbi mandatur prouideri ĩ
ciuitate vel dioceſi quod verbum in ciuitate. eſſz ſupfluũ
ſi comprehenderetur ſub dioceſi.

§. Eo tamen. No. caſum in quo in
ſpicitur id qð eſt in ha
bitu ẽt ſine actu. de hoc in glo. in verbo vacante. ⁊ idem
Pau. Secundo no. de dictione forſan. que nõ eſt hic
nõ dubitationis. ſimile de renũ. niſi. in prin. vbi de hoc in
iiij. gl. de teſta. c. ij. vbi de hoc in gl. antepe. Quero d
ratione diſponendi in vtroq3 membro huius. §. dic q̄ in
primo caſu rõ eſt q: cum reſidentia cauſarum ⁊ lr̃ax apo
ſtolicarum eſt ĩ vno loco licet papa moriatur alibi. tamẽ
videtur ibi mori vbi eſt curia q: fingitur ibi reſidere pro
pter aĩum redeundi ad illum locum. pro hoc. xciij. di. le/
gimus. in fi. de preben. preſenti. §. loca. li. vj. que autez ſit
ratio diſpoſitionis in. ij. dicto. j. q. iij. Secundo quero
de rõne circa id quod dixi in proxi. q. nunqd diſpoſitio il
lius. c. preſenti. procedit in caſu noſtro. vt ſi papa morit̃ ĩ
loco diſtante vltra duas dietas a loco in quo reſidet au/
dientia habeat locum q̄ debeat fieri electio in loco ĩ quo
eſt audientia. Gen. ⁊ Math. tenent q̄ nõ eſt hoc caſu lo/
cus illi. c. preſenti. quod eſt verum q: quantũcũq3 diſtet
ſtat rõ predicta q̄ cenſetur habere aĩum redeũdi. Ter
tio quero que eſt rõ diſpoſitionis ⁊ in ver. niſi. dic q: cuz
diſpoſuit transferre audientiam ẽt ſi nõ tranſtulerit ceſ/
ſat ratio de animo redeundi. Oppo. ad hoc q: hoc ca
ſu ex quo nõdum tranſtulit videretur non ceſſare. ſi autez
tranſtulit debet fieri vbi tranſtulit: ⁊ ſic non erit loc⁹ vt
attendatur locus mortis. Solu. ſi deliberauit transfer/
re ſed nondum eſt ibi vbi deliberauit non poteſt di/
ci cum effectu ibi eſſe audiẽtia. nec poteſt dici q̄ ſit recur/
ſus ad locum in quo prius erat propter deliberationem
cõtrariam. Sumus ergo in caſu. c. vbi periculum. q: non
eſt verum dicere audientiam eſſe alicubi cum effectu pro
predictis. ff. de here. inſti. l. ex facto. §. rerum. vbi res de
ducte in ita lr̃a animo redeundi in prouinciam non cen/
ſentur italice. ad idem de leg. iij. l. queſitum. de pig. l. de/
bitor. Quarto quero ſi papa moriatur in loco ad quẽ
deliberauit transferre curiam. dic q̄ adhuc eſt locus. c.
vbi periculum. ⁊ iſti ver. in fi. ex quo nõdum cum effectu
eſt ibi audientia. Laud. ⁊ Gen.

§. Porro. No. q̄ ſi cardinales oẽs ex
eunt conclaue compelluntur
intrare per dñm tp̃alem probat hic. §. cum. c. vbi pericu
lum. §. preterea. Ex quo no. caſum in quo laycus habet
ptãtem in clericum. Alij caſus no. xxiij. q. v. principes. ĩ
glo. ij. ex quo no. hoc caſu q̄ laycus compellens clericuz
non erit excõicatus per. c. ſi quis ſuadente. xvij. q. iiij. nõ
enim peccat cum auctoritate huius iuris facit. xxiij. q. iiii
qui peccat. C. de adul. l. gracchus. Steph. ⁊ Math. ſed nõ
poteſt hic bene colligi. aut enim tu intelligis q̄ cardina/
les poſſunt cogi diſtringendo actualiter eorum ꝑſonas.
⁊ hoc nõ ꝑmittitur in. c. vbi periculum. ſed potius ibi ꝓ/
hibetur in. §. preterea. ⁊ ideo reſtringentes eẽnt excõica/
ti. aut intelligis q̄ compellent nõ indirecte diſtringendo
perſonas. ⁊ tunc ẽt ſi iniuſte fiat non eſt faciens excõica/
tus per dictum canonẽ ſi quis ſuadẽte. qð ſolum loquitur
de inferente iniuriam in perſonã clerici. pro quo. de ſen.
excõ. nuper. ⁊ qð ibi no. Quo aũt poſſint cardinales com
pelli dico. j. q. ii. Secũdo no. q̄ diſpoſitio huius. §. ꝑ/

cedit tūc tantum quādo cardinales oēs exeunt conclaue Si eni aliqui exeunt remanet ptās in remanētes. vt hic i glo.ij. Tertio no. ꝙ cardinales ſunt plures. pbat ver bū oēs. Et dicit Math. ꝙ aliqñ fuerūt ducēti triginta ſex tpe Pōciani pape qui nō ponitur in cathalago ſanctorū vt habetur in cronica vbi ēt dꝫ ꝙ Marcellus papa cōſti tuit. xv. cardinales rome eē propter baptiſma ⁊ ſepultu/ ras hoīum. de his. lxxix. di. c. i. ⁊ c. oportebat. ⁊ c. ſiqs ex ipſis. ⁊ c. ſiquis pecunia. xxiij. di. c. i. xciij. di. a ſubdya cono. ij. q. iiij. preſul. que officia hodie nō exercent ſed eſt ſūmus gradus in eccleſia poſt papā. pro hoc. de off. leg. c. i. ⁊ ij. li. vj. cum ibi notatis. O p. in eo ꝙ dicit cardia les exeuntes cōclaue cogendos reintrare niſi infirmitas corporis aut debilitas excuſet. vꝫ enim idē ſi ſola volun/ tate exeunt. per. §. ſane. in. c. vbi periculū. Sol. Laud. ⁊ Gen. inſtant. dic ꝙ aliqñ exeunt nō omnes ⁊ procedit cō trarium. qꝛ tunc nō cogūtur itrare ēt ſi ſine cā exeūt. ſuffi/ cit enim ꝙ in remanētes recidit tota ptās. per dictum. §. ſane. qñqꝫ exeūt oēs. ⁊ procedit iſte tex. vt cogātur rein/ trare niſi infirmitas aut nota debilitas excuſet. ⁊ ſm hoc intellige gl. in verbo oēs. Secūdo op. ad hoc ꝙ etiaꝫ ſi tantum aliqui exeāt procedit ea diſpoſitio. nā ſi eēnt p̄/ ſentes poſſent alios reducere ad ſuam ſnīam fortaſſe me liorem. ar. ff. de arbi. l. ſi in tres. de arbi. c. ij. li. vi. So. ali ud in arbitris de quibus loqtur. l. ſi in tres. qꝛ habēt po/ teſtatem vt ſinguli. Item de iure canonico nō procedit il la. l. per dictum. c. ij. Sed cardinales eligunt iure colle/ gij. vnde ſi vnius ſolus remaneret in conclaui habet ius totum collegij per dictum. §. ſane. p hoc decidūtur due qōnes quas format glo. in verbo cōpellat. Prima eſt ſi exeūtes cōclaue egrediūtur territorium quo procedit cō tra eos ad cōpulſionem. Scōa eſt nūquid remanētes poſ ſunt eligere. dico eni ad ſcōm ꝙ ſic. vt in. §. ſane. qui hoc pmittit ſiue aliqs nō intrauit cōclaue ſiue exierit ſiue ma/ nifeſta cā infirmitatis. Iſti autem qui reintrāt ſunt i iſto ſtatu ac ſi nō extiſſent: vt hic. per hoc pꝫ. ſo. precedētis. q. qꝛ de recedētibus extra territoriū nō curabitur. Que ro ſi oēs egrediūtur territorium dicit eadē gl. ſoluēdā. q. per notata. ſ. §. ſane. in gl. iuſtum. vbi dicit ꝙ poterit eſſe locus remiſſioni. vt iudex loci vbi eſt cōclaue petata iu dice territorij vbi ſūt cardinales vt eos remittat. Se/ cundo quero nūquid poterūt cardinales perſonaliter cō pelli vt redeāt. vel pone ꝙ ſunt preſentes ⁊ nolūt intra/ re conclaue poterūt ne ad hoc perſonaliter cōpelli. dicit Laud. ad ſcōm poſſe dici ꝙ oēs ſunt priuati illa vice ptā/ te eligendi per. §. ſane. in. c. vbi periculū. qđ nō eſt veruꝫ nec ipſe tenet qꝛ. §. ſane. loqtur tm̄ quādo aliqui ſūt extra cōclaue nō quādo oēs. dicit etiam Laud. ꝙ cogētur itra/ re per regſitionem verbalē nō per itruſionē corporalem per. §. preterea. in. c. vbi periculū. vbi dꝫ dn̄m tempora/ lem nō poſſe cōpellere vel arctare cardinales vltra ꝙ̄ꝫ p mittitur in eadē cōſtitutione. ſed de corporali cōpulſione nulla mentio fit ibi. ⁊ idem vꝫ dicenduꝫ ad primum ⁊ ad tertium. O ppo. ad hoc qꝛ ſm hoc poterit electio pa pe in perpetuū differri. ſi cetus cardinalium totius nemi ne diſcrepāte recuſat intrare cōclaue qđ eſt abſurdiſſimū ⁊ cōtra mētem. c. vbi periculū. ⁊ cōtra tex. huius. §. i ver bo cōpellant. qđ ſapit violētiam. de his que vi metuſue cā fiunt. in rubro ⁊ nigro. Ego itaqꝫ dico ꝙ ſicut cardina les poſtꝙ̄ ſunt in cōclaui cōpellūtur expedire electioneꝫ idirecte per ſubtractionē victualium ſm formam. c. vbi periculum. §. verū. ita ⁊ fortius poterāt cogi per eaſdem penas vt igrediātur ab initio. vel ſi ſunt egreſſi vt igredi antur. nō enim dꝫ eē melior cōditio cardinaliū nō parētiū ⁊ nō ſe offerētium ad igrediendum cōclaue ꝙ̄ ſe offeren/ tiū cū nō debeat eē melioris cōditiōis ꝯtumax ꝙ̄ obediēs

de poſtu. c. i. Itē pmiſſo cōſequēti pmittitur antecedens de off. dele. c. i. ⁊ c. ꝑterea. ⁊ hoc tene mēti. puto autē ꝙ alio modo nō ſunt reſtrigendi perſonaliter ad ingrediē/ dum nec per alias penas. qđ bene probat. §. ꝑterea. Ex hoc iſero ad id qđ dixi. ſ. in. j. notabili. hodie autē dꝫ mi/ tigatam eē diſpoſitionē dicti. §. verum. ⁊ i quibuſdā alijs imutatā diſpoſitionē illius. c. vbi periculū. per extraug. cle. vj. Tertio quero ſi cardinales aliq nolunt intrare cōclaue allegātes iuſtū metū. glo. eadē in verbo cōpellāt format ⁊ nō ſoluit pōt dici ſtādū eſſe. §. ſane. ⁊ hi qui nō timēt igrediētes poſſint eligere. ſicut ⁊ alij poſſunt ꝙ̄uis aliqui egrediant ex cā rōnabili vt ifirmitatis. Quar/ to quero ſi oēs cardinales allegant metū dicētes nō ſuffi cere dn̄m tpalem ad eorū defenſam. dicit Laud. ꝙ inuo/ cabitur auxiliū vicinorū. xxiij. q. ij. dn̄s. de treu. ⁊ pa. c. j. Idem Gen. per. l. properādum. §. ſin autem. C. de iudi.

Quinto quero ſi dubitat an metus ſit iuſtus. quis co gnoſcet de iuſticia metus. glo. eadē format ⁊ nō ſoluit. vꝫ dicēdū ꝙ ipſe dn̄s tpalis cognoſcit per ptātem ſibi tradi tam per. c. ꝑterea. quod tꝫ Laud. ⁊ Gen. Sexto que/ ro ſi cardinales habēt ipſum dn̄m tpalem ſuſpectū ne fa/ ciat impreſſionem. vꝫ ꝙ poſſint recedere ⁊ eligere locum tutum. de ap. ex parte. Et hec qđ pro parte incidit. q. ſciſ matis. ⁊ ego tetigi in. c. licet. in ſi. eo. ti. ⁊ poſſet dici nō ve riſimiliter poſſe timeri impreſſionē ſi dn̄s temporalis ſe offert ad obſeruandū formam. c. vbi periculū. tūc enim i facto apparet ꝯrium ꝙ potius intendit iuridice pcedere ⁊ adde que dixi in. d. c. lꝫ. Septio q̄ro qꝛ hic puniunt nō compellētes cardinales ad itrandū nūquid ciuitas in currit etiam penas. de quibus in. §. ciuitas. in. c. vbi peri culum. gl. in verbo. incurſuri. dicit ꝙ ſic per rōnem nota bilem qꝛ pena ciuium ⁊ rectoꝝ eſt punitio ciuitatis. i. pe na ciuitatis vꝫ inferri ciuibus. idem Pau. ⁊ p hoc qꝛ ve/ rum eſt dicere nō ſeruatā fore diſpoſitionē. c. vbi pculū. cū iſte. §. porro addat hūc caſum ſub eiſdē penis. ⁊ ē hec diſpoſitio iterpretatiua illius. ideo pcedit in illa.

§. Ceterum.

Quero qd ſi opponitur cardinali de notoria he/ reſi: vꝫ exceptionem hanc audiendā per notata p Inno. ⁊ Gen. ex. ſacris. ſic allegat Laud. voluit allegare. c. ſi vero. vbi dicit ꝙ clericus hereticus poteſt percuti ſine pena ca nonis. ſiqs ſuadente. quaſi cenſeatur nō gaudere priuile/ gio clericali. Cōtrarium tenet Laud. ⁊ Gen. nā excōica/ tio nō obſtat vt hic. ⁊ tamē excōicatus appellatur hereti cus. iiij. q. j. ꝙ autē que rō nihil vrget qꝛ nō dꝫ hereticus niſi large. vnde licet pcutiens clericū hereticum nō ſit ex cōicatus vt predixi. ſecus ſi clericum excōicatum: vt di/ cit Inno. in. d. c. ſi vero. ⁊ no. in regula delictum in qōne. li. vj. Sed melioꝛ rō eſt qꝛ. c. lꝫ. eo. ti. dicit ꝙ electus a dua bus ptibus eſt papa nulla exceptione obſtāte. Item licet papa poſſit accuſari de hereſi. xl. di. ſi papa. nō tamē pōt ꝯ eum excipi vt ab electione repellat. vt no. Inno. in. d. c. licet. ſicut ergo nō obſtat electo ita nec electoribus.

§. Uerum

Nota ꝙ electio papeē nego cium dei ibi eius negocio. qđ itellige imediatius ꝙ̄ ſint negocia aliarū electionum per rōnem poſitam. i. c. licet. in ſi. eo. ti. qꝛ in alijs pōt re/ curri ad ſupioꝛem. Scđo no. de verbo effundo. qđ no tat largitatem. vt in gl. O p. ꝙ citatus ad curiā non te neatur venire vacāte ſede per nota. in. c. licet. de accuſ. glo. ante pe. remittit ad ibi notata. Pau. dicit ꝙ citatus ex quacūqꝫ cā. ſ. beneficiali tenet ire ad curiam ſede vacā te vt hic. ⁊ ſic reſtringit hanc lr̄am ad cauſas beneficialeſ ⁊ tūc ad ꝯtrarium dic ꝙ pōt procedere in cā nō beneficia li. Sed hanc reſtrictionem nō patitur hec lr̄a que genera liter ⁊ cum termino vniuerſali loqtur ibi ex quacūqꝫ cā.

vnde dic

vnde dic aliter vt dixi in.d.c.licet.aut enim eſt quis cita
tus vt veniat ad papã habito reſpectu ad pſonam ⁊ non
tenetur venire coram ſucceſſore nec vacãte ſede. aut vt
veniat ad curiã vel ad ſedem aplicam ⁊ tenetur.vt hic. ⁊
ſic dicit iſte tex.ibi ad ſedem aplicaꝫ. Quero quia hic
dicit de electis.quid de prouiſis per papam ⁊ pone iter
minis.papa prouidit cuidã abbati exiſtenti extra curiaꝫ
de epãtu ⁊ miſit ei bullas clauſas hec iudicãtes. interim
papa obijt querebatur in qõne facti an teneretur accede
re.vꝫ ꝙ ſic qꝛ non põt adminiſtrare in epãtu ante habitas
bullas ⁊ pſtitutum iuramẽtũ tm̃ ſm formaꝫ extrauag. Bo
nifacij iniuncte. Contrarium tꝫ Laud. qꝛ talis prouiſus
nulla citatione iuris vel hominis ad hoc arctatur. debꝫ
ergo expectare vt papa creetur ⁊ tunc accedat.nec iteriꝫ
vacant prima beneficia per.c.cum in cunctis.s.eo. qꝛ nõ
eſt in mora.de cõceſ.preben.qꝛ diuerſitatem.dic ꝙ tẽpus
de ꝯſecrandis ſibi currit.qꝛ per iſtum.§.tempus vacãtis
ſedis quo ad eos qui pro aliquo debent ad eum accede-
re habetur pro tẽpore vtili ac ſi nõ vacaret ⁊ hoc per rõ-
nem in tex.expreſſam.licet alias ſit contra per ti.ne ſede
va.in rubro ⁊ nigro. Scdõ quero q arctantur ad acce
dẽdum ad curiã.gl.pe.exemplificat.

c Auſam Fortis reputatur ꝓpter
intricationes ſurgentes
ex.c.i.⁊.c.cupientes.eo.ti.li.vj.⁊ ex notatis
in eis. Et hꝫ materiaꝫ vtilem ⁊ valde pract
cam.diuiditur per gl.i.in partes.v.vt ſunt.v.§. ſecũda i
§.ꝙ ſi.tertia in.§.verũ.quarta in.§.intimatio.quita in.§.
idem quoqꝫ.hoc principiũ in ſũma dicit. Appellatio cãꝫ
electiõis poſtulatõis ſeu ꝓuiſiõis tũc tm̃ deuoluit ad pa
pam cum in appellati vel procuratoris ſpãlis ad cauſaꝫ
pſentia fuerit interpoſita vel eorum alteri⁹ q̃cito cõmo
de fieri poterit ſꝫ formã i textu expſſam intimata. No
ta ibi vel ſaltem de aduerſatiua vel cui quãdo adijcitur
dictio ſaltem vt hic ſignat diminutioné.de reſcrip. ſtatu
tum.§.cum vero.li.vj.ſm Pau.pro hoc de dona. inter
vi.⁊ vxo.c.penul.in verbo vel ſalteꝫ.quẽ tex.ibi ad hoc
ſingulariter notaui ⁊ collegi ibi ꝙ hec ſit alternatiua or-
dinis quod operatur dictio ſaltẽ de qbus alternatiuis.d
preben.mãdato.li.vj.⁊ in regula in alternatiuis.eo.li.

Scdõ no.caſum in quo datur tempus arbitrariuꝫ ad
purgandũ morã temporis determinati de quo in gl.i ver
bo cõmode.proſequitur aũt Pau.multiplex tempus.nã
duplex eſt principaliter.ſ. cõtinuum ⁊ vtile. Item vtile
ſubdiuitur quod dic vt in gl.in cle.vna.j.de in inte.reſt.
in verbo cõtinuum.⁊ ibi dico queſtione.xxiij. Tertio
nota de dictione per in verbo ꝑlecto que denotat pfectõ
nem.de quo in glo.in hoc verbo quod facit pro capitulis
⁊ poſitionibus ⁊ pro dictis teſtium cum d' aliquẽ poſſe-
diſſe a.xl.annis ⁊ citra.⁊ per ipſum tẽpus.intelligitur eiꝫ
per hoc cõtinuitas que alias nõ intelligetur.de proba.li
cet.vbi dico. Op.qꝛ dicit occaſione ⁊c̃.nã occaſio eſt
cã non ſufficiens.de ma.⁊ obe.ſolite.ergo de ipſa nõ de-
buit curari metu cõtrarij.glo.iiij.exponit.i.ꝓpter cãꝫ ha
buit tamẽ gl.aliũ reſpectũ ꝓut dicam in.v.q. Scdõ op
po.in eo qd̃ requirit ſcripturam autẽticam.ſufficit eni ap
pellari etiam per ſcripturã priuatã.de ap.appellatio. li.
vj.ſo.quãdoqꝫ appellatio porrigitur iudici ⁊ procedit ꝯ
rium.quandoqꝫ appellato ⁊ procedit hic tex. Rõ diuer
ſitatis qꝛ appellationis emiſſio pꝫ iudici ſed aſſerẽti ſe ap
pellaſſe nullus tenetur credeꝛ qꝛ ſepe aduerſarij ſuis ad
uerſarijs mentiũtur. vt.ff.de qõnibus.l.i.§.pterea. de i
inte.reſti.ex lr̃is.pro hoc quod no.ſpec.de citatione.§.ſe
quitur.ver.quãdoqꝫ.per notarium ſm Pau. ſed hec dif
ferentia nõ eſt hic in tex.nam reſpectu iterpoſitiõis nihil
dicit de ſcriptura autẽtica ſed tm̃ reſpectu intimationis

ſed etiam eo caſu quo appellatur a iudice in eius abſen
tia.vt de ap.ſi iuſtus.in facienda intimatione dꝫ ſeruari
hec forma pro hoc.j.§.fi. Quero nũquid in appella-
tione extra iudiciali procedat illa cle.videtur ꝙ non per
tex.in prin.in ṽbo cã.⁊ infra in ṽbo in cã.qꝛ cã eſt in iudi
cio.de ṽb.ſig.forus. In contrarium qꝛ hec cle. venit ad
declarãdũ.c.i.eo.ti.li.vj.⁊ illud procedit in extraiudicia
li tm̃.e.ti.conſtitutio.li.vj. Pau.tꝫ ꝙ locum hꝫ ⁊ expõit
tex.de procuratore dato in cã.ſ.incohanda.⁊ pro hoc qd̃
no.Spe.de ap.§.qualiter aũt.ver.taliter enim.⁊ ver.ſe.

Secũdo q̃ro qꝛ hic dicit electionis poſtulatõis ſeu ꝓ
uiſionis qd eſt vnum qdq̃ꝫ iſtorum. Aliqui hic diffiniũt
vt Laud.⁊ Math.dic vt in gl.c.vno.de poſtu. prela. li.
vj.⁊ quid ſit electio dixi de elec.c.i.pro predictis.qd̃ no.
archi.in.d.c.i.de elec.li.vj. Tertio quero qd ſi litigaꝛ
de beneficio non vacãte ⁊ ob hoc appellatur vt qꝛ dicit
vnus appellationẽ collatõeꝫ vl' electionẽ ad ſe ſpectare.
alter ecõtra.an erit locus huic cle. Pau.refert id qd̃ no.
Compo.in.c.i.eo.ti.li.vi.vbi dicit eſſe locum illi.c.⁊ ſic
ſeruatũ fuiſſe tpe. Inno.licet tpe Alex.aliquãdo ſerua-
tum non fuerit ſed poſtea etiam ipſe ſeruauit quod dicit
Pau.ſatis equum vt ille qui de prouiſione facienda ẽt
de beneficio non vacãte appellat certus poſſit eẽ de iure
ſuo.⁊ diu ſub expectatione nõ maneat.⁊ dicit Pau.hoc
maxime ꝓcedere quãdo appellatus proſeqtur appella-
tionẽ.tunc eni non põt iuſte conqueri ſi cã finiatur.ar.C.
de re.cre.l.generaliter.ex hoc infert Pau.ꝙ etiaꝫ locus
eſt hoc caſu huic cle.cum ſit appellatum occaſione ele-
ctionis ſeu ꝓuiſionis.dic ꝙ non eſt locus.c.j.prealle. Et
idem dico de hac cle.que interptatur illud.c.qꝛ exorbi-
tant a iure cõi.ergo nõ prorogẽtur ad caſum nõ expreſſuꝫ
xvj.q.j.hinc etiam.ff.de reg.iur.l.ꝙ contra.⁊ regula.que
a iure li.vj.pro hoc qꝛ fauor tollende vacatiõis qui de-
dit cãm illi.c.i.vt ſentit glo.iiij.hic in fi.ceſſat hoc caſu.

Quarto quero pone ꝙ prelatus aſſignat aliquid an-
nuum alicui vſqꝫ ad ſuũ beneplacitum.nunqd eſt locus
huic cle.videtur ꝙ ſic per verbum ꝓuiſionis qd̃ eſt ge-
nerale.dic ſm Pau.hoc debere intelligi quãdo fit ꝓui-
ſio in titulum beneficialem qdcũqꝫ ſit beneficiũ. ſed aſſi-
gnatio de qua predixi põt fieri ſine titulo de reſcrip. ad
audientiam. Quinto quero nũquid in quacũqꝫ appel
latione occaſione electionis ⁊c̃.interpoſite procedat hec
cle.glo.in verbo occaſionẽ dicit ꝙ ſic dicens ꝙ.c.j. eo.tit.
li.vj.habet locum nõ tm̃ in prima appellatione ſed etiaꝫ
in ſecunda.quod dic vt in glo.ex qua infertur idẽ de hac
cle. Idem Pau.dicens ẽt ꝙ hec conſtitutio cum loquaꝛ
generaliter dꝫ generaliter itelligi de dignitatibus epãli
bus prebẽdis ⁊ beneficijs quibuſcũqꝫ. Idem no.j.§. inti
matio.in glo.qd̃ ergo.⁊ ibi dico in.j.q. Sexto quero ſi
appellatur a confirmatione. Inno.⁊ Hoſt.in.c.j.eo.ti.li.
vj.dicunt nõ eſſe locum illi.c.⁊ ſic ſequitur ꝙ nec iſti cle.
qꝛ ceſſat rõ periculi vacationis.de elec.tranſmiſſam.de
ap.oblate. Pau.hic cõtra.qꝛ negari nequit quin confir-
matio fiat ex cauſa electionis qd̃ teneo in dicto.c.j. Ex
alia rõne qꝛ non eſt verum ꝙ ceſſet periculũ vacationis
maxime hodie qꝛ confirmatio fit in forma iudicij.eo.ti.c.
fi.li.vj.appellatio ergo cã ſuſpendit quo ad oẽm effectũ
de iureiur.veniẽtes. Septimo quero an in appellatio
nibus interpoſitis ad inferiorẽ a papa procedat hec cle.
glo.in verbo.ſedem aplicam.dicit ꝙ nõ.idẽ Pau. p rõ-
nem quã dixi.s.q.iij.qꝛ exorbitat a iure cõi.ergo reſtrin-
gitur ad caſuꝫ quẽ exprimit regula.q̃ a iure.li.vj. Laud.
tꝫ contrariũ qꝛ ſubeſt eadem rõ vtrobiqꝫ.ergo ſit idẽ ius
de ap.ſi duobus.pro hoc inducit.c.vt circa.eo.ti.lib.vj.
qd̃ generaliter loqtur ⁊ eſt gl.illius.c.j. Idem Gẽ. Ber-
tran.tenet cum glo.⁊ tenet idem.j.de ap.in cle.j.in.xxxj.

q.quam dicit veriorē ꝓpter maximā expreſſionē quā po/
nit hic tex.ibi ſedē apoſtolicā.⁊ ibi ſedē eandē.qđ tenet ēt
Jo.de lig.vt verba aliqd operent̄ ⁊ eis ſtet̄.ff.de leg.iij.
.l.nō aliter de deci.ad audientiā.Eſt eni in papa fortior
ratio ꝙ̄ in alijs propter viarū diſtātiā cū de toto mondo
ad eū appellet̄.eſt ergo maius periculū diuturne vaca/
tionis.⁊ iō fortius prouidendū.e.ti.vbi periculū.li.vj.

Octauo querō ſi nō ſeruat̄ forma hic expreſſa.an tene
at appellatio.glo.ī verbo deuolui.hoc tāgit ⁊ Pau.ple
nius.ſed qꝛ gl.remittit.j.§.penul.vbi latius dicit in ver
bō deuoluta.ibi dicā in.ij.q.⁊ dicit.Laud.ꝙ eo caſu quo
tenet appellatio quo ad deuoluēdā cāꝫ deuoluit̄ ipſa cā
.i.de quo eſt cā quo ad ipſius expeditionē.nō aūt ipſa be
neficia ſuꝑ quibus queſtio deuoluit̄.ſimile.e.ti.cupien/
tes.in prin.li.vj.de ap.romana.§.cū aūt.eo.li.Dicit etiā
Laud.dr̄iam eſſe inter cām ⁊ litē.de quo remittit ad not.
.C.de trāſac.cās.in glō.j.que dicit ꝙ cā eſt poſt litē ꝯteſta
tā.Jtē lis eſt ante ⁊ poſt.

Nono quero ſi appellatio in
caſu iſtō iterponiatur ꝯtra caplm̄ quō citabitur caplm̄ vt
cōgregetur.glō.ī verbo appellati.remittit ad.c.bone.eo.
ti.vbi glo.in verbō ſingulares.⁊ ibi dixi ſed melior que
reperiatur in.c.ſi capitulo.in ſexto in.vj.glo.ad qđ remit
tit hec glo.aut ergo appellatur cōtra collegiū ⁊ ſerua id
qđ dicitur in illis glo.aut cōtra ſingularē perſonā ⁊ tunc
planū eſt de modo per hanc litterā.dicit aūt Spe.ꝙ no/
mē appellati debet in appellatiōe exprimi.ita no.de ap.
qualiter.ver.hoc ēt nota.

Decimo quero ſi quis de/
dit plures procuratores ad cām electiōis ⁊ iudex eligit
idoniorē an ſufficiat appellari corā illo:dicit pau.ꝙ ſic.⁊
ꝙ nō ſufficeret poſt electionē iudicis appellare corā ali/
quo aliorū pro hoc.c.ſi duo.in fi.de procu.li.vj.

Un/
decimo quero nūquid ſicut ſufficit intimari ꝓcuratori ita
ſufficit intimari ꝑ procuratorē.glo.in ver.ſpāliter.dicit
ꝙ ſic.dū tamē ꝓcurator habeat ſpāle mādatū ad cāꝫ quā
glo.no.qꝛ nil allegat qđ directe ꝓbet.vnde poſſet dici ꝙ
qꝛ talis caſus nō eſt in iure exceptus ſufficeret ꝓcurator
generalis.qꝛ iſte nō eſt in caſibus exigentibus ſpāle mā/
datū qui notantur in.c.qui ad agendū.de procu.li.vj.ta/
mē pro glo.eſt ſimilitudo rōnis que eſt inter procuratorē
appellātis ⁊ procuratorē appellati.⁊ ideo cū ea ſto:⁊ eaꝫ
inſigna pro ſingulari.

Duodecimo quero ſi curia eſt ro/
me prout eſt ⁊ appellatū eſt ad papā ⁊ habet aduerſari⁹
duos procuratores.vnū in partibus cōſtitutū ad cām il/
lam aliū in curia cōſtitutū ad tractādū oēm cām deuolu/
tam ꝑ appellationē an ſufficiat intimare ei qui eſt in curia
videretur ꝙ ſic qꝛ ipſe eſt proprie cōſtitutus ad hāc cām
ex quo eſt deuoluta.imo videtur alteri prohibitum.C.de
procu.l.maritus.de preſūp.nūne.lꝫ eni procurator cauſe
principalis poſſet ⁊ debeat appellare.de procu.nō iniu/
ſte.⁊ ēt proſequi poſſit vt ibi.Jllud tamē habet locū cum
nō eſt alius deputatus ſuper appellatiōe.Pau.tenet cō
trariū dicēs ꝙ debet intimari procuratori cāe principalis
⁊ de tali intelligitur tex.hic ibi procuratoris in cā ſpāli/
ter cōſtituti.Et ſimiliter debet intelligi id qđ ſequitur eo
rū alteri:qđ eſt verū.nec queſtio eſt multū dubia quo ad
hoc qđ nō ſufficiat intimari ei qui eſt ī curia cum nō eſſet
ſpāliter cōſtitutus in illa cā ſed eſſet ſpāliter cōſtitut⁹ ad
proſequēdā appellationē illius cāe tūc procederet dubi
um propter rōnes predictas.tamē adhuc puto idē qꝛ nō
eſt cā deuoluta niſi ſeruata forma hic expſſa.ergo adhuc
datus ad proſequēdā cām deuolutā nō habet ſe impedi/
re.

Decimotertio quero pone ꝙ tu vis appellare in
preſentia aduerſarij vel procuratoris ſpālis.ſed cum te
paras ad legendū ipſe recedit dicit Pau.ꝙ ſufficit ꝙ in/
choaſti legere ante receſſū eius ⁊ ꝙ tantū legiſti ⁊ ꝙ cer/
tus eſt de appellatione.dic ꝙ etiā ſi nihil legeris dū ta/
mē dixeris te velle legere ⁊ ꝙ appellas prout cōtinetur
in inſtrō publico vel etiā priuato qđ tecū habes ⁊ para/
tus es legere ſi nō expectat īputet̄ ſibi.ſicut ⁊ is qui īpedi
ne ad eū pueniat citatio hꝫ ꝓ citato:vt lite nō cō.qm̄.§.
porro.ſed ſi oīno nihil expectauit ita ꝙ nō potuiſti certifi
care quid velles facere.tūc opportet recurri ad remediū
intimationis obſeruata forma de qua in tex.

Decimo
quarto quero cū interponitur appellatio in preſentia ad
uerſarij vel procuratoris ſpālis an ſit neceſſaria intima/
tio.de qua in ver.vel ſaltem.glo.in veebo interpoſita.ꝙ
nō.pro hoc qꝛ qui certus eſt ⁊c.regula eum qui.li.vj.fra/
ter aluarus tenuit oppoſitum per.§.ꝙ ſi.j.eo.ſed ille.§.
nihil facit qꝛ loquitur quando interponitur appellatio ī
abſentia aduerſarij vel procuratoris.⁊ ideo glo.eſt ve/
rior cum qua tenet Pau.Gen.⁊ Math.pro hoc ver.vl
ſaltem exponendo vt dixi.i.notabili.

Decimoquinto
quero de forma interpoſitiōis.So.diſtingui oportet aut
in iudicio aut extra iudicium.Et ſi in iudicio aut ab iter/
locutoria aut a diffinitiua prout habes de ap.c.j.⁊.c.nō
ſolum.⁊.c.romana.in pluribus.§.ad hoc etiam.c.vt de/
bitus.⁊ cle.appellanti.Et procedunt hec quando inter/
ponitur appellatio in preſentia aduerſarij vel procura/
toris.ſed ſi in abſentia de forma interpoſitionis dic vt di
xi de ap.c.ſi.de forma vero intimationis.remittit glo.in
verbo ſpāliter in fi.⁊ ſatis colligitur hic in littera.

Decimoſexto quero nūquid appellans habeat in cā
appellationis iuſtificare appellationem docendo de cā
iuſta:videretur ꝙ non vt ſufficiat qđ fecit qđ hic dicitur
.ſ.ꝙ interpoſuit corā aduerſario vel procuratore vel ſal
tem intimauit.dic contra niſi appellatum fuiſſet in iudi/
cio ⁊ obtuliſſet appellans ſe paratum probare coram iu
dice a quo ⁊ non fuerit admiſſus de appellatiōe interpo/
ſita ⁊ hoc ſaluo ꝙ in caſu capituli ꝙ̄uis.eo.ti.li.vj.ſed ſi
appellatio fuit extraiudicialis debet doceri per appel/
lantem de veritate cauſe appellationis per cle.appellā
ti.pro hoc eo.ti.cū nobis ⁊ qđ ibi no.Jnno.

Decimo/
ſeptimo quero ſi appellatus tantum proſequitur appel/
lationem videtur ꝙ non tenetur eam iuſtificare qꝛ ten/
dit ad eius impugnationem.de nata.ex li.ven.c.vno a cō
trario.ff.de iure fiſci.l.de ferro.§.item eos.Jtem fauore
appellati inductum eſt ꝙ appellās ſeruet ſolēnitates de
quibus hic.ergo in eius leſionem retorqueri nō debet.C.
de legi.l.ꝙ fauore.regula ꝙ ob gratiā.li.vj.Tertio quia
ſi appellans foret preſens nō poſſet īpugnare ſuā appel/
lationē.qꝛ per hoc veniret cōtra factū ſuū ⁊ allegaret ſuā
turpitudinē qđ nō licet.de cōceſ.prebē.cū ſuper.ꝺ dona.
inter.ff.de adop.l.poſt mortē.at abſentia appellātis non
debet ſibi prodeſſe cū ſit cōtumax.de poſtu.c.i.de dolo.
contingit.ff.de dona.inter vi.⁊ vxo.l.iij.§.j.Jn cōtrariū
qꝛ appellatio nō defert cām ad curiā niſi ſeruētur ſolēni/
tates de quibus hic vt probatur.j.§.intimatio.⁊ hic ꝙ̄/
uis ergo appellās nō poſſit ſuā appellationē īpugnare.
iudex tāē mex officio dꝫ ſupplere ⁊ cognoſcere an teneat
C.de tēp.ap.l.ij.§.vl.qꝛ al's nō pōt eſſe iudex.So.Cōpo.
in.c.j.e.ti.li.vj.tenuit primū.Sed Pau.hic diſtinguit qꝛ
aut loqtur in appellatiōe interpoſita ad papā ⁊ verū di/
cit Cōpo.qꝛ papa eſt iudex oium.ix.q.iii.cūcta.⁊ ſic ī eo
nō pōt eſſe defectus iuriſditiōis.aut fuit appellatū ad in/
feriorem ⁊ aut detulit aut nō.ſi ſic adhuc idē cū rōne dela
tionis cā deuoluatur ad ſuperiorē etiā ſi appellatio fue/
rit fruſtratoria.de ap.cū appellationibus.li.vi.Si autē
nō detulit aut appellatus petit pronūciari male appella
tum aut petit procedi in principali.Primo caſu nō tene/
retur iuſtificare appellationē reſpectu forme.Scđo caſu
oportet ꝙ iuſtificet qꝛ al's cā erit deuoluta ꝑ rōnes ad hāc
partē factas.pro hoc eo.ti.cū dilectus.in fi.Et qđ notat
Spe.de ap.

Spe. de ap. §. de officio. ver. pe. dici poſſet ꝑmum mēbꝛū nō ꝓcedere qñ eſt appellatū ad papā: qꝛ lʒ papa cognoſcere poſſit ꝑ ſimplicē querellā. tamē hoc nō intendit niſi appareat. defende tamē ꝑ. c. j. de ap. li. vj. ⁊ intellige ꝓut ibi dicit̃. Itē aliud mēbꝛū quādo fuit appellatū ad inferiorē qui detulit. Intellige ꝙ ſit deuolutio quo ad hoc vt cognoſcatur de articulo appellatiōis. ſed negociū nō deuoluitur ſi appellatio nō tʒ ex eo qꝛ negociū nō erat corāʒ ꝑmo iudice vt ſi erat nō iudex ſicut enī potuiſſet opponi corā eo ita poterit opponi corā iudice ad quē: vt tʒ Spe. de ap. qualiter. in fi. ⁊ eſt notabile ꝑ hoc quia appellatio hoc caſu reddit̃ fruſtratoꝛia tanq̄ facta a nō iudice. Itēʒ iſtud mēbꝛū quādo eſt appellatū ad inferiorē nō eſt ad ꝓpoſitū huius cle. quo ergo ad caſū huius cle. de ap. interpoſita ad curiā dic ꝙ aut extra iudiciū aut in iudicio. pꝛimo caſu tenebitur appellatus ꝓſequēs appellationē iuſtificare al's papa ſe nō intromitteret. pꝛo hoc hec cle. ex qua dico ꝙ ſi auditoꝛ deputatus ꝓnūciaret in pꝛincipali nō diſcuſſo an fuerit obſeruata hec ſolēnitas nō tenebit ꝓceſſus niſi aliud appareret ex forma cōmiſſiōis ſicut hodie ſepe fit ꝙ cū ipetratur auditoꝛ ſuper appellatione petitur ēt ſibi cōmitti ꝑ modū querelle. ſi aūt i iudicio aut a diffinitiua aut ab interlocutoꝛia. ꝑmo caſu articulus appellatiōis nō eſt ſeparatus a caſu pꝛincipali. de ap. nō ſolū. li. vj. qȯ declaro in. c. ſignificarūt. de excep. ſed ſi ab iterlocutoꝛia diſtingue an obtulerit ſe ꝓbare an nō ſm̄. c. interpoſita. ⁊ procedit hec diſtinctio an a diffinitiua an ab interlocutoꝛia reſpectu terminoꝛū qōnis in forma vt iacet. Sed ſi queras an expediat docere ſolēnitatem de qua hic fuiſſe ſeruatā dico indiſtincte ēt ſi a diffinitiua ſit appellatū ꝙ ſic: qꝛ al's nō deuoluit̃ qꝛ eſt articulus pꝛeiudicialis an ſint ſeruata que hic dicuntnr ergo pꝛediſcutiendus. de oꝛ. cog. tuā. Decimooctauo quero quomō cōputatur menſis de quo hic vel tēpus arbitrariū per verbū q̄ʒcito cōmode. glo. in verbo interpoſitiōe. dicit ꝙ de momēto ad momētū ex quo infert̃ ꝙ dies interpoſitionis cōputabitur. pꝛo hoc glo inducit. c. ꝙ ad cōſultationē vbi. x. dies ad appellandū currūt ſtatim a die pꝛolate ſn̄ie ſʒ fortius facit qꝛ regula eſt vt oē tēpus ſit cōtinuū niſi pꝛobetur eſſe vtile. no. glo. ff. de diuer. ⁊ tēp. pꝛeſcrip. in rubꝛica. pꝛo hoc qȯ dixi de ap. ſuꝑ eo. Idē Pau. ⁊ de hoc in ſpec. de ap. §. reſtat. ver. ſed nūqd hoc tēpus. ⁊ ver. ſe. ⁊ dicit pau. hoc procedere ꝙ fit cōputatio. x. dieruʒ a die late ſn̄ie ſiue ſit diffinitiua ſiue interlocutoꝛia vel habenſ vim interlocutoꝛie. e. ti. cū dilectus. de re iudi. ꝙ ad conſultationē: vt ſi iudex dixit excep. nō ob. reſpōdēdū eſſe libello vel aliqd pꝛecepit vel mādauit. hoc enī habet vim interlocutoꝛie. ar. ff. de arbi. qualē. ff. māda. l. ij. C. cōia de leg. l. ij. Si vero cōminatur vel grauat tali grauamine ꝙ nō hʒ vim interlocutoꝛie: qꝛ nō oīs vox iudicis iudicati auctoꝛitatē cōtinet. C. de ſen. l. ex ſtipulatio. ſemꝑ poteſt appellari. Si iudex requiſitus grauamen non reuocat. vnde ſi iudex aſſignat locum non tutū ⁊ requiſitus vſqʒ ad menſem non reuocat licite appellatur. Idem ſi comminatur niſi corā eo conſentiat litigare. de ap. cum ceſſante. Et dicit Pau. ꝙ de grauamine extraiudiciali ē expeditum de ap. concertationi. li. vj. ⁊ illud. c. videtur obſtare pꝛemiſſis: qꝛ ibi dicitur ꝙ etiā a grauamine extraiudiciali debet appellari infra. x. dies. Sed dic ꝙ dictū pꝛecedens in eo quod dixi ꝙ ſi vſqʒ ad menſem iudex requiſitus non reuocat poteſt appellari procedit quia non videtur pars grauata in effectu ex cōminatione niſi cū apparet ꝙ iudex perſiſtit. ⁊ ſic intelligendo eſt dictū notabile. Decimonono quero quot dies habet menſis. glo. ea. remittit ad. c. quā ſit. eo. ti. li. vj. vbi tenet glo. ꝙ habet tot dies quot mēſis in quo incipit. qȯ tenui i. c. iij. de ſupplē. ne. pꝛela. Uigeſimo quero quantū tēpus datur vltra menſem in eo ꝙ permittit poſt lapſū menſis intimationem fieri q̄ʒcito cōmode poteſt. glo. in verbo cōmode. dicit hoc eſſe arbitrariū. Idem Pau. ex quo nō eſt diffinitū ff. de iur. delib. l. i. de offi. dele. de cauſis. de elec. quā ſit. ⁊. c. cupientes. §. ceterū. de ſup. ne. pꝛela. ſi epiſcopus. de pꝛebē. cum in eccleſijs. e. li. ī. de penis. cle. vlt. Op. ad hoc qꝛ datur menſis tantū oībus quoꝛū intereſt ad iter arripiendū a die obiectionis. eo. ti. c. j. li. vj. ergo neceſſariū eſt ꝙ appellatio ſit intra menſem intimata. non enī poſſet iter arripere qui nō eſſet infoꝛmatus. So. de intellectu illius. c. i. quādo cōputatur menſis ad iter arripienduʒ fuerunt varie ſn̄ie. de quo. ī. §. pe. pꝛo glo. in verbo deuoluta. in pꝛin. ⁊ pꝛo glo. id qȯ ibi dicetur. patet. Sol. ad hoc. dic ergo verū ꝙ tēpus erit arbitrarium etiā vltra mēſem pꝛo hoc qꝛ quādoqʒ nō pōt vllo modo fieri intra menſem finge enim appellantē diſtare a curia vltra. xxx. dies. puta. xl. ⁊ appellatū eſſe in curia. nec dimiſiſſe pꝛocuratoꝛē in partibus. tunc nō arctabitur appellans intra menſem qȯ eſſet impoſſibile. ſed ad tempus q̄ʒcito cōmode facere poteſt. qȯ intelligo cōputato menſe. qꝛ nō cedit ſibi lucro quod vidi de facto. Uigeſimopꝛimo quero ꝙ cū fit intimatio appellationis an expenſis appellantis an appellati fieri debet? glo. in verbo poꝛrecto. ꝙ expenſis appellantis. ſicut in libello. qȯ dic vt in gl. ⁊ idem Paul. ⁊ de libello. Idem no. Spe. de libel. obl. i verbo actoꝛis. pꝛo hoc de fide inſtru. cōtingit. in fi. In cōtrariū qꝛ teſtes pꝛoducuntur expenſis pꝛoducentis. iiij. q. iij. §. venturis. de reſcri. ſtatutū. in fi. li. vj. Item actoꝛum datur copia expēſis petentis. de pꝛoba. qm̄ cōtra. ita ergo hic expenſis appellati ad cuius cōmodū fit intimatio. Item nō debemuſ aggrauare appellantē vltra id qȯ hic expꝛimitur ne grauetur in pluribus ſed hic nō dicitur ꝙ ſuis expenſis. pꝛo hoc qꝛ foꝛte al's appellans dimitteret ius ſuū indefenſuʒ ne ſolueret expenſas. Ad hoc etiā. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. l. ii. §. defendi. ⁊ qȯ ibi no. ⁊. C. ȯ erro. milita. annone. l. cū ſepe. li. xij. Itē cū quis tenetur edere ſufficit ꝙ copiā faciat deſcribendi. ff. de eden. l. j. §. edere. de tabu. exi. l. iij. ar. de li. ho. exhi. l. iij. §. ait pꝛetoꝛ. frater Aluarus vt refert Math. tenuit hāc partē per illā rōnē. qꝛ intimatio fit ad cōmodū appellati. ergo ſentiat etiā onus. regula q ſentit. li. vj. Gen. idē cōcoꝛdādo cū opi. dicit ꝙ aut queritur de poꝛrectione ⁊ hoc fit expenſis appellātis qꝛ fit ad ſuū cōmodū. ⁊ eſt eius onus vt poꝛrigat vt hic: aut de copia appellationis poꝛrecte ⁊ ſumetur expenſis appellati per rōnes factas. Et hoc dictū videtur eſſe ſine intellectu. nā poꝛrectio hoc hʒ vt poꝛrigat̃ tenoꝛ appellatiōis. vñ ꝑs expenſarū poꝛrectiōis ē cōſcriptio qꝛ nō poſſet poꝛrigi ꝙ nō eēt igit̃ tenēda ē gl. nā regula eſt ꝙ copia fieri debet expenſis eius ad cuius cōmodū fit. ꝓ hoc. §. defendi. pꝛeal. ⁊. d. l. de erroga. milita. ānone. cū ſe. ⁊. C. de ſtatuis ⁊ imagi. l. fi. vbi no. ſʒ hic fit ad cōmodū appellatiōis ad inducendā deuolutionē ad curiā. ergo eius expenſis.

Uigeſimoſecūdo quero quid ſi eligit appellans non poꝛrigere tenoꝛē ſed perlegere quo caſu tenetur facere copiā ſi petitur. an tunc idem vt expenſis ſuis faciat videtur ꝙ nō vt hoc caſu qui petit pꝛeſtet expenſas. Item cū ſit dr̄ia inter caſū quo fit poꝛrectio ⁊ caſu quo tenoꝛ ꝑlegitur. Pau. tamē etiā hoc caſu tenet idem vt appellāſ det copiā ſuis expenſis. nā ipſe notarius nō tenetur ſcribere gratis qꝛ nō debet ſuis ſtipēdijs militare. de reſcri. cū ex officij. quero nō ſufficit. ſed pꝛo hoc qȯ no. Spe. de inſtru. edi. §. videndū ver. ⁊ no. qȯ placet ꝑ tex. ibi modo ꝯſimili. qui pꝛobat ꝙ ſicut cū fit poꝛrectio fit expenſis appellantis. ita ⁊ cum perlegitnr tenoꝛ. ⁊ tunc dico ꝙ non ē dr̄ia an fiat poꝛrectio an ꝑlegatur quia hoc vltimo ca-

ſu nō datur copia niſi petitū fuerit. Uigeſimotertio quero ſi facta porrectione appellatus eā nō acceptat. dic ꝙ ſibi īputabitur ex quo nō ſtetit ꝑ appellantē. ⁊ propterea cautus aduocatus cū dubitat aduerſariū appellaſſe debet informare clientulū vt oēm ſcripturā porrectaꝫ ab aduerſario recipiat. vidi enī aliquādo ꝙ noluit recipere ⁊ tunc eſt ſibi magnū preiudiciū qꝛ cā deuoluitur ⁊ nō ſcit ſuper quo. Uigeſimoquarto quero vbi ⁊ quō debet peti copia premiſſa. dico loco ⁊ tēpore copetēti al's nō preiudicatur nō danti. e. ti. cū in veteri. de ap. vt ſup. ⁊ c. ab eo. li. vj. vtile aūt eſt vt dicit gl. in verbo petita. ꝙ de petitione conficiatur inſtr̄um. Et propterea cautū eſt appellato cū ſentit aduerſariū appellaſſe ⁊ cum fit ſibi intimatio qꝛ regulariter ducit appellās notariū vt roget euꝫ de hac petitione. Uigeſimoquinto quero īfra quātū tēpus debet dari copia petita. dicit Pau. q̄ꝫcito cōmode fieri pōt ⁊ ꝙ nō tenetur ſtatim dare: qꝛ nō tenetur venire cum ſacco paratus. ff. de ſolu. l. ꝙ dicimus. qō procedit ī vltimo caſu quādo ꝑlegitur tenor: ſed non in precedenti quādo porrigitur. Uigeſimoſexto quero qꝛ dꝫ eē ſcriptura auctentica vt hic quid requiritur vt ſit auctētica? glo. in verbo autētica. remittit a. d. c. poſt ceſſionē. qō dic vt ibi pleniſſime dixi. ⁊ quo ad hūc tex. puto ſufficere litteras ſigillatas ſigillo autentico ēt ſine inſcriptiōe teſtiū prout ſentit ēt hec glo. Sed rationē dic qꝛ iſte eſt caſus ī quo nō reqritur probatio neceſſario cōcludens. ſed ſufficit preſūptiua cū appellatio hoc caſu habeat vim citationis ad curiā ⁊ in citatione ad hoc vt arctetur citatus ad veniēdū ſufficit ꝙ cōſtet de ipſa preſūptiue ipſi citato. ſicut ſufficit ꝙ mittatur copia delegatiōis: vt no. de dila. c. ij. Sed in caſu in quo reqritur probatio neceſſario cōcludens nō ſufficit ſigillū autēticū ſine inſcriptiōe teſtiū probat. c. ij. de fi. inſtru. ꝙ cōparat ſcripturā cū ſigillo autētico publico inſtrumēto. tūc tm̄ qn̄ hꝫ teſtes inſcriptos ad inſtar inſtrumēti. Jtē ⁊ ſi habeat teſtes īſcriptos. dic ꝙ hꝫ vim publici inſtrumēti tm̄ in his ad que deputatuꝫ eſt ſigillū. ꝑ c. ſignificauit. de ap. que declara ꝑ ea que dixi in. c. poſt ceſſionē. Uigeſimoſeptimo quero nūqd ſicut ītimatio fieri debet appellato ita ⁊ iudici a quo appellatur? videtur ꝙ ſic per id qō dixi. s. in vltimo cōtrario. Jtē qꝛ ſi nō intimetur iudex a quo nō īpeditur procedere. de ap. ſi duobus. Jn cōtrariū qꝛ hoc nō eſt iure cautum. Jtē ſi hoc fieri dꝫ hoc maxime ꝓcederet quādo appellatur in abſentia iudicis: vt in caſu. c. fi. de ap. nam ſi appellatur in iudicis preſentia vt regulariter fieri debꝫ intimatio nō eſt neceſſaria cū ꝑ interpoſitionē ſibi intimetur. ſicut nec intimatur appellato. cū in eius preſentia vl' procuratoris ſpālis eius interponitur vt hic. ſed hoc dici nequit qꝛ ex culpa iudicis venit qui nō facit ſui copiaꝫ vt liceat appellari eo abſente. Jtē iudex debet ſcire an grauauerit de ap. ſi a iudice. li. vj. So. Gē. ⁊ Mat. tenēt vltimā partē que placet eo caſu quo ex iudicis culpa in eius abſentia appellatur. ſed ſi ſine eius culpa vt cōtingere poſſet puta qꝛ aduerſarius detinet iudicē in vinculis. videretur ſecus dicendū. tamē qꝛ cām deuolui nō cōcernit iudicis preiudiciū ſed tm̄ appellati. Jndiſtincte puto ꝙ propter intimationē nō factā iudici nō īpedit̄ deuolutio. ſed tenebit proceſſus iudicis ignorātis appellationē ſine ſua culpa dicto. c. ſi duobus. ⁊ ſm̄ hoc intellige qō dixi in vltimo cōtrario.

¶. Quod ſi forſan Si appellat' abeſt nec inuenitur eius ſpālis procurator ad domū habitationis appellati. vel ſi eſt in remotis in ecclia cathedrali ſub q̄ eſt beneficiū de quo agitur ⁊ vtroqꝫ caſu in ip̄o beneficio eſt appellatio ītimāda ⁊ copia mō ī p̄cedēti reſpōſo expſſa ē faciēda. No. ꝙ attēditur habitatio ⁊ ſic non refert an domus ſit ſua an aliena: vt dicit glo. ēt attēditur tamē nō quecūqꝫ habitatio ſed cōis. qō dic vt in glo. in verbo cōiter. Scdo no. ex remotione locorū iduci ius diuerſū. de quo in gl. in v̄. remotis. ⁊. j. in. iij. cōtrario. Tertio not. ꝙ ēt ſi qs ſit beneficiatus pōt hr̄e alibi q̄ꝫ in ecclia domiciliū ⁊ illud dꝫ attēdi cū citatur. probat tex. qui conſiderat domū habitatiōis cū tamē ageretur de beneficio vel ecclia. de quo. j. in. iiij. cōtrario. Quarto no. ꝙ oēs de dioceſi vel ciuitate cenſentur parochiani ecclie cathedralis in eo qō hic permittitur certo caſu in ecclia cathedrali citationē fieri. pro hoc de offi. archip̄ſ. officiū. xiij. q. ij. vbicūqꝫ. ꝑmittitur aūt hoc ꝑꝑ maiorē populi frequentiā que ad eccliam cathedralē ſolet cōfluere. arg. de ꝯſe. diſ. i. ⁊ hoc de ꝑui. cū de diuerſis. li. vj. Et dicitur cathedralis ob honorē ep̄alis cathedre cuius occaſiōe recipitur cathedraticum. x. q. iii. illud. de offi. or. cōquerēte. de dona. paſtoral'. Quinto no. ꝙ aliud eſt ecclia aliud eſt beneficiū probat alternatiua vel. ibi vel beneficio. q̄ debet cadere inter diuerſa ſicut ⁊ copula. ⁊ vt no. glo. in rubrica. ff. de iu. ⁊ fac. ig. dicitur aūt ecclia multis modis: vt no. ne pre. vi. ſuas. querelā. de verb. ſig. cū olim. vij. q. i. ſcire. beneficiū aūt pōt accipi tribus modis. Primo large ꝓ oī eo qō gratis tribuitur. ⁊ hic dicimus ꝙ beneficiū dꝫ large īterp̄tari ⁊ vt ſit māſurū ⁊ vt iuuet eū cui tribuit̄ de cōmo. c. vno. de do. cū dilectus. regula decet. li. vj. dicit̄ ſcdo ſtricte ꝓ p̄bēda beneficiali ēt ſi in ecclia nō ſit diſtinctus numerus vt in caſu. c. ex pte. de ꝯceſ. p̄bē. Dicit̄ tertio ſtrictius ꝓ titulo beneficij eccliaſtici ꝑ ſe diſticti. ſic accipit̄ in regula beneficiū. li. vj. ꝓ hoc. i. q. iii. ex multis. vltra mediū. v̄. qꝛ ꝑꝑ. vbi accipit̄ ꝓ canonicatu ⁊ prebēda. quo ad caſū noſtrū ſumit̄ beneficium ſcdo ⁊ tertio mō. tamē qꝛ iſte terminus ꝑ ſe nō īfert nomē rectorie. ideo adiecit de ecclia. ꝓ hoc de p̄bē. c. fi. Op. ꝙ ī domo appellati nō poſſit fieri ītimatio qꝛ fieret ſibi iniuria īgrediendo domū eo inuito. l. pleriqꝫ. ⁊. l. ſe. ff. de in ius vo. So. vt ī gl. ī v̄bo domo. ⁊ idē pau. ⁊ de hoc Spe. de citatione §. ſeq̄t̄. v̄. ſꝫ an reo. Scdo op. ꝙ ēt ſi fiat ī domo nō arctet appellatū. nā par in parē nō hꝫ īperiū. de elec. inotuit So. ꝙ arctet̄ appellatus ad eūdū ad curiā ꝓut dicit̄ ī. c. j. e. ti. li. vj. hoc opat̄ auctoritas illius. c. ⁊ iſtius ſꝫ Laud.

Tertio op. ꝙ ex remotiōe nō debeat īduci ius diuerſum. C. de tēp. in ītē. reſti. l. ſupuacuā. ſo. hoc ꝓcedit ī arbitrarijs ſm̄ Gen. ſecus vbi ſtatuit̄ certū tēpus qō reputauit legiſlator ad oīa ſufficere vt in cōtrario ꝓ hoc qō no. de reſti. in ītē. tū. ex lr̄is. in gl. pe. Quarto op. ꝙ non ſit opus ītimare in domo habitatiōis ſed ſufficit in beneficio de quo agit̄. qꝛ ibi dicit̄ clericus habere domicilium de reſcrip. dilectus. i. de foro cōpe. poſtulati. de ꝑuile. ex ore. ⁊ qō ibi no. Jnno: ꝓ hoc qō no. Jnn. de eo q mit. ī po. c. fi. So. vt dixi ī. d. c. fi. qꝛ illud ꝓcedit quādo agit ecclia cōtra beneficiatū ſecus ſi ali'. Jtē nō ſemꝑ eſt verū ꝙ beneficiatus habeat domiciliū in beneficio: vt no. in. d. c. ex ore. vnde quādo cōſtat de habitatiōe clerici quā facit alibi q̄ꝫ in beneficio potius ibi dicit̄ habere domiciliū vt hic vel dic ꝙ hec eſt forma ſpālis cui ſtare oportet ꝓut iacet precedēs tm̄ ſo. eſt verior licꝫ etiam hoc poſſet tollerari.

Quero qꝛ dicit abeſſe qn̄ dicit̄ appellatus abeſſe videt̄ ꝙ ſit arbitrariuꝫ ꝑ id qō dicit glo. in v̄. in remotis. ex quo nō eſt iure determinatū. ff. de iur. d'libe. l. j. de offi. dele. de cāis. ⁊ ſtricti' de v̄. ob. l. ꝯtinu'. ⁊ ꝑ no. ī. c. cupiētes. s. e. in ꝯ̄riū ꝙ debeat dici abeſſe q ē extra ꝓuiciā ⁊ nō alio mō. ꝺ dolo cāꝫ. ⁊. c. cū oli. ad fi. q ma. ac. po. c. i. iiij. q. ij. qſqs. vl' ſaltē oporteat ꝙ abſit ꝑ duas dietas. de reſcri. nōnulli. de fo. cōp. cle. q̄ꝫuis. alijs ēt modis dr̄ qs abeſſe ſicut ēt ꝑ ꝯ̄riū pn̄s dicit̄ multis modis. ff. de ꝓcu. l. pn̄s. qō dico de teſti.

dico de teſti.c.cám.So.quo ad caſum noſtrũ dicit Pau. appellatũ abeſſe cũ nõ appareat ĩ ciuitate caſtro vel villa vbi habitare ꝯſueuit vel in loco illi vicino vel in loco vbi iudicium exercetur lꝫ in alio loco remoto publice appareat.ff.de dã.infec.l.iiij.§.abeſſe.nã naturaliter abeſt q non eſt in loco.ff.de ver.ſig.l.abñtem. Mat.⁊ Gen.intelligũt abeſſe eum q eſt extra ciuitatem ⁊ dioceſ.vbi facta eſt electio poſtulatio ⁊ prouiſio.q: ibi dꝫ cauſa inquiri.de elec.poſtq̃ꝫ.⁊.c.ſcriptum.ver.verũ in fi.eo.ti.c.fi.li.vj.xxij.di.illud.xxiiij.q.j.pudẽda.dic ꝙ hoc dubium deciditur ꝑ ea que dixi de eo q mit.in poſ.c.fi.vbi ꝑ.c.cám.⁊.c.cum olim.de dolo.dixi poſſe defendi de iure canonico quo ad effectũ vt procedi poſſit ad diffinitiuaꝫ.nec al's põt citari ad domum.ſꝫ ad effectuꝫ procedẽdi ad miſſionem in poſſeſſionem dixi ſufficere ꝙ a ciuitate vbi iudiciũ agitur abſit ꝑ auť.de exhi.reis.§.ſi ṽo qdam.quod plene proſequere vt ibi dixi. At in caſu noſtro appellatio legittime intimata citat appellatũ ad effectum procedendi ꝑ.c.j.e.ti.⁊ eo.li.ergo requiritur ꝙ abſit a ꝓuincia. pro quo eſt rõ q: agitur de magno ꝑiudicio.tamẽ vt dixi in.d.c.fi.ſufficit ꝙ fiat ꝑquiſitio in loco vbi cõſueuit cõmorari ⁊c.⁊ ſi nõ inuenitur ibi cenſeť abſens.qđ eſt verius.

Scđo quero qualiter iſte.§.dꝫ intelligi vt ſubordineť ꝓcedenti reſponſo.So.ſenſus eſt vt ꝑ precedens reſponſum ꝓmo intimeť appellatio domino vl' procuratori ſpãli.ſed ſi hoc fieri nequit propter abſentiã domini q nõ dimiſit nõ inueniť tũc fiat in domo habitatiõis appellati ſi nõ eſt remota:ſed ſi eſt remota fiat in eccleſia cathedrali ſub qua eſt beneficiũ de quo agiť.⁊ vtroqꝫ caſu fiat in beneficio de quo agitur.i.taꝫ in caſu in quo ſit ad domũ habitationis q̃ꝫ in caſu in quo fit in eccleſia cathedrali.pro hoc glo.in verbo vtroqꝫ caſu.⁊ dicit Pau.ꝙ hũc ordinẽ turbare non põt pars.al's non tꝫ appellatio.ar.đ reſcrip.cũ dilecta.de reſti.ſpo.piſanis.inducit ſimile in citatiõe.q: ꝓmo citatur ꝓncipalis ſi inuenitur.ſcđo ſi nõ inuenitur citatur ꝓcurator ſi quem dimiſit.tertio fit citatio ad domum ſi procuratorẽ nõ dimiſit ⁊ reqruntur ꝯſanguinei et noti.quarto q̃ro nemine veniente procediť ꝯ eum tanq̃ ꝯ ꝯtumacem.C.de anna.excep.l.vt ꝑfectius.§.ſi aũt de dolo cám.⁊.c.fi.ex his videreť ꝙ cũ ꝓncipalis facit ſui copiam debeat ſemꝑ perſonaliter citari.nec ſufficit citatio ad domũ.qđ tꝫ Hoſti.in.d.c.cám ꝑ hoc qđ no.Spe.đ citatione.§.ſeqtur ver.ſed nunqd ſufficit.dicit tamẽ Pau.ꝙ vbi vir agit cõtra vxorem vel eccleſia ꝯ ꝑlatum ſufficit citatio ad domum.vt no.Inno.de eo q mit.in poſ.c.ij.et dic vt ibi dixi.In quo ẽt.c.dicit Hoſti.ꝙ vtile eſt ꝙ cautelle ꝑmiſſe oẽs obſeruentur vt citetur ad domum.⁊ i eccleſia in qua eſt beneficiatus.vel cuius eſt ꝑochianus pñte populo ⁊ ꝯſanguinei ⁊ vicini admoneanť vt eũ defendant.ar.ff.de inſtito.l.ſed ⁊ populus.de clan.deſpo.c.fi.q ma.ac.poſ.c.fi.de ſen.ex.ſacro.Pe.tamẽ ⁊ Cy.C.đ bo.au.iudi.poſ.cũ proponas.dicunt citationem amicoꝝ nõ eſſe de neceſſitate niſi cũ procederet ꝯ minorem.Pau.de hoc vltimo dicit melius.vt dico.ĩ.de iudi.cle.j.q.vj.

Quarto q̃ro ſi appellatus hꝫ duplicem domũ habitationis videtur ꝙ in vtraqꝫ debeat intimatio fieri ꝑ iura q̃ allegat glo.in ṽbo cõiter.ſic enim ⁊ alias fit in.c.cũ quis.de ſepul.lib.vj.vbi fit diuiſio canonice funeralium inter eccleſias vtriuſqꝫ domicilij.dic ꝯ ꝙ ſufficit in altera domorum fieri.vt dicit eadem glo.⁊ Pau.lꝫ dicat tutius ꝙ fiat in vtraqꝫ hec ꝓcedunt cũ equaliter habitat in vtraqꝫ ſecus ſi non equaliter.q: tũc fiet vbi magis habitare conſueuit.vt in gl.⁊ idem Pau.q dicit ꝙ fiet in loco vbi tũc habitare conſueuit ⁊ ad.c.cum qs.reſpõdet Pau.ꝙ loquitur quãdo tractamus de iure ipſorum domiciliorꝝ.ſed hic non tractamus de aliquo iure dãdo vel querẽdo ipſis domicilijs.ſed de appellatione deducenda ad notitiam appellati quod põt fieri in vno loco ſicut in pluribꝰ.vel dic formalius ꝙ quotcũqꝫ domicilia qs habeat illa cenſenť ꝓ vno quo ad ea que ꝯcernunt ꝑſonam.ſed quo ad alios effectus vt quo ad diuidẽdam canonicam vel quo ad ſoluendũ onera municipij.non vt in.c.cum qs. Quinto quero qd de nõ habente habitationem q dicitur vagabũdus.vt dixi in.c.fi.de eo q mit.in poſſ.dic ꝙ citabiť prout ille q hꝫ habitationem in remotis ſm Pau.quod placet q: habitatio q̃ eſt in remotis habetur pro nõ habitatione vt probat lr̃a. Sexto q̃ro quãdo dꝫ eſſe in remotis.dic vt in glo.in ṽbo in remotis.in fi.quod ẽ arbitrarium.qđ tꝫ Pau.⁊ alij. Septimo q̃ro cum dꝫ fieri intimatio in eccleſia cathedrali.nunqd ſufficit ꝙ in cimiterio vl' clauſtro vel intra ſepta eccleſie?videtur ꝙ ſic.q: ꝯtinẽtia edificia cenſenť vnum cũ eo cui coherent.ff.de ṽ.ſig.l.ij.⁊.l.edificia.⁊.l.q in ꝯtinentibus.pro hoc.xvij.q.iiij.ſi qs cõtumax.de ꝯſe.eccle.vel al.c.vno in ꝓn.li.vj.de ſen.exc.ſi ciuitas.e.li.⁊ quod no.de ꝓui.c.j.e.li.Pau.dicit ꝙ ſi põt intrare eccleſiam non ſufficit q: ſtricte ſumpto vocabulo id quod coheret nõ eſt idem cũ eo cui adheret.d.c.ſi ciuitas a ꝯtrario pro hoc diuerſitatis rõ.q: in eccleſia cathedrali ꝯſueuit eſſe magnus populi cõcurſus.ex quo facile poterit appellatio deduci ad notitiã appellati.qđ ſic nõ ꝯtingit i cimiterio ⁊ alijs ꝯtinẽtibus edificijs que ſepe ſũt loca ſolitaria ⁊ occulta.qđ placet.tamen ꝓſuppoſito ꝙ poſſet audiri in eccleſia ſatiſfactum eẽt menti huius.c.et ceſſaret rõ ꝯria. Octauo q̃ro ſi beneficium de quo agiť eſt in campis ⁊ loco ſolitario.glo.dicit in ṽbo beneficiuꝫ quod nihilominus ibi fiet.ꝓ quo eſt ratio q: eſt quid imputetur appellato q non tenuit aliquem in beneficio qui poſſet nunciare.ꝑ hoc infert Pau.ꝙ hec cle.ꝓcedit tm̃ i appellatione iterpoſita in cã beneficiali nõ in alia cã reali vel ꝑſonali.q: tunc nullo modo poſſet fieri hec intimatio.dictum ꝓcedit ſed non ꝑ illam rõnem ſed ꝑ aliam.q: i ꝓncipio hec cle.ſe reſtringit ad cauſas beneficiales ad q̃s etiã reſtringitur ꝑ.c.j.e.ti.li.vj.ꝙ hec interꝓtatur.al's tamen ẽt in cauſis nõ beneficialibus cũ agitur reali citať reus appenſa citatione in edibus etiam campeſtrinꝰ vl' ad predium.l.iiij.§.abeſſe.ff.de dã.infec.⁊ quod ibi no.⁊ qđ dixi in ꝑalle.c.fi.de eo q mit.in poſ.

§. Verum. Si ꝓpter metum vel potẽtiam appellati vel ſuorum nõ poteſt intimatio fieri ſub forma premiſſa ſufficit ꝙ fiat ſolẽniter in loco publico.de quo ad appellatum vel ꝓcuratorem poſſit veriſimiliter peruenire.⁊ ſatis tex.ſe ſummat. Nota ꝙ inſpicitur veriſimilitudo cõcordantie ſũt in glo.fi. Et dicit Laud.⁊ Gen.ꝙ etiam eſt arbitrarium.an potuerit veriſimiliter peruenire.arbitrabitur autem iudex ex coniecturis.de quibus.ĩ.q.ix. Secundo not.ꝙ metus non excuſat ſimpliciter ab intimatione quin debeat fieri in alio loco.Sed ſi contingat ꝙ metus ſit tãtus ꝙ quis non audeat facere etiaꝫ in alio loco videretur appellantem excuſari intimatione.arg.eius quod no.de appel.c.fi.vbi ſi propter metum quis non audet appellare.nec proteſtari excuſatur etiam ſi non proteſtetur vt ſentit ibi Joan.an.⁊ hoc equum cum tutius ſit tenere ꝙ appellatio non deuoluat.vt in.§.ſeq.⁊ maxime quin in hoc ꝙ appellatio deuoluat appellans certat de lucro.vt.ĩ.q.j.vnde debet ſtare verbis huius littere.⁊.§.ſe. Op.in eo quod dicit metum.nõ enim ſufficit qlibet metus.qđ met.cauſa.cum dilecti.So.in glo.j.quod dꝫ intelligi de iuſto. Scđo op.ꝙ ſit icultatio ⁊ ſupfluitas in eo quod dicit metũ vel potẽtiã ꝯ id qđ habeať.ſ.in ꝓemio Gre.So.ſm Laud.metus poteſt reſpicere timorem de lõginquo quaſi tenens mentem.potentia de ꝓximo.ita ꝙ ſta-

tim imineat impſſio. ⁊ de potentia eſt ſimile ꝺ reſcrip. ſta
tutum. §. cum vero. li. vj. de re iudi. cle. paſtoralis. ꝟ. pi/
ſana. que dr̄ia non procedit. nã metus cũ ſit iuſtus debet
eſſe preſens. l. metum. ff. qꝺ metus cã. vnde Laud. forte ꝺ
hoc dubitans ſtat contrario dicens ꝗ idem ſonant metꝰ
⁊ potẽtia. ar. c. j. quod me. cã. qꝺ nõ placet qꝛ late differũt
probat hoc diuerſitas rubricarũ. C. ne lice. potentio. ⁊. C.
quod me. cau. Jtẽ diuerſitas vocabuloꝝ. pro hoc. C. ꝺ co
dicil. l. ſi idẽ. Jtẽ vt hec vocabula ſunt hic cũ miniſterio
ff. de le. j. l. ſi quando. ꝺ priui. ſi papa. li. vj. ĩtelligo igitur
prout iacet ⁊ dico ꝙ potentia ſapit vim preciſam. metus
vim cõpulſiuam. pro hoc qꝺ me. cã ſacris ⁊ ꝙ ſtent vt di
ſtincta ſentit Pau. qui dicit verbum ſuoꝝ poſſe reſpicẽ
verbum potẽtiam ⁊ tunc lr̃a eſt plana. ſed ſi refert ad v̂/
bum metum ſubaudit maxime. qꝛ idẽ nõ ſuorum. ſi. n. ha/
bet inimicitias capitales de qbus merito pореſcit lʒ non
ſint cõſanguinei vel amici appellati tamẽ habet locũ tex
tus ſi metus eſt cõis domino ⁊ procuratori. ſm notata. e.
ti. bone. i. ſed ſi metus ẽ nõ cõis eſt procuratori plane ſtat
lr̃a ſm hoc dictum nõ eſt bene clarũ ſed declarabo. ĩ. q.
ſe. Quero qui dicũtur ſui quãtum ad hunc tex. Gen.
intelligit ſuos oẽs fauentes in hac parte. licet alibi aliter
ſumatur. C. ad turpil. l. ſi qua. alias ſi femina. de teſti. de
cetero. Pau. in dicto recitato in precedenti ꝯtrario põt
intelligi ſentire idem põt ẽt intelligi vt ſentiat aliter. di/
ctum tamẽ eius ĩtelligo ſic vt dicere velit ꝙ quãdo incur
ritur metus nõ refert per quẽ cauſetur. ẽt ſi fiat per pſo/
nam que nõ facit vt faueat appellato. vt ſi appellãs ha/
bet inimicitias capitales in loco ex alia cã ſed quatenus
dicit de potentia tũc vult Pau. ꝙ expediat vt cauſetur
ab appellato vel a ſuis. i. volẽtibus appellato fauere.
hec tamẽ diſtinctio Pau. nõ procedit cum tex. cõiunctiʒ
põat de metu ⁊ potẽtia. Jtẽ nulla ſubeſt diuerſitatis rõ.
inſup id quod dicit ꝙ ſi metus nõ eſt cõis dñõ ⁊ procura
tori nõ eſſe locum huic textui. an hoc ſit verũ dico. ĩ. in. q.
Jtẽ ſubeſt idẽtitas rõnis in metu ⁊ in potẽtia. quare nul/
la facta diſtinctiõe intelligo tex. cõiunctiʒ ꝓut iacet. ⁊ di
co verum eẽ ꝙ id quod dicit ſuoꝝ ꝯcernit oẽs ſuos q hoc
faciunt vt faueant appellato de teſti. ꝯſtitutis. i. ꝑ quem
textum dico ꝙ oẽs ſui per quorũ potentiã vel metum im
peditur appellãs videnť hoc facere fauore appellati ni
ſi hoc prohibeat. ſecus ſi prohiberet de ſymonia. ſicut de
homi. Petrus. Op. ad hoc ꝙ nõ ſit curãdum an fauo
re vel contẽplatione appellati fiat impedimentum ſuffi
cit enim ꝙ ſubeſt dũ tamen nõ ex culpa appellãtis q ſine
culpa puniri nõ dʒ. regula ſine culpa. li. vj. So. hec ꝯtra/
rium quod reddit intellectũ textus valde ambiguũ ne/
mo tangit propterea inſtando latius ꝯfirmo ꝯtrariuʒ. qꝛ
de iure cõi omittitur grauato vt appellet etiam extra iu
diciũ. de ap. cum ſit. ⁊. c. bone. fauet ergo appellans cãm
fauorabilẽ. ergo late ĩtelligať hec diſpoſitio. Jteʒ ex quo
per eũ non ſtat ſibi nõ imputetur. ſufficit enim ꝙ facit qꝺ
in eo eſt vt qꝛ publicat in loco publico prout hic dicitur
Jn cõtrarium eſt qꝛ appellans certat de lucro capitãdo
vt appellatio cãm deuoluat appellatus ꝺ dãno vitãdo
ne fruſtra vexetur. ſeu ſaltem nõ de lucro ⁊ nõ eſt par rõ
dãna euitare ⁊ lucra non capere. C. de codicil. l. ſi. Secũ/
do ad idem qꝛ ſtandũ eſt verbis claris ⁊ aptis. vj. q. iij.
ſcriptum. ſed hic ſolum prouidetur quãdo ꝑꝑ metum vľ
potentiã appellati vel ſuorũ. ergo ſecus quãdo aliunde
ſurgit ĩpedimentũ. Tertio qꝛ poſſet ſurgere magnũ incõ/
moduʒ appellato ſine ſua culpa vel cã. vt appellatio nõ
ꝑueniret ad ſuã notitiã ⁊ tamẽ deuolueret. Quarto qꝛ da
to ꝙ appellans nõ habeat remediũ appellationis rema
net ſibi firmũ remediũ ordinariũ vt citari faciat appella
tum corã iudice cõpetenti. ⁊ iſti vltime parti adhereo ꝑ
rationes ſuas ex qbus pʒ ſo. ad rõnes ꝯtrarias. Se/
cũdo q̃ro de intellectu verbi proferť. So. vt in gl. ij. vſqʒ
ibi. ſi aũt dñs. cuius eſt ſenſus ꝙ ad hoc vt ſit locus huic
§. expedit ꝙ intimatio nõ poſſit fieri ſm formã poſitaʒ in
hac cle. in prin. ⁊ in. §. ꝙ ſi ex hac glo. cum tex. no. ꝙ debʒ
fieri relatio nõ tantum ad proxima ſed ẽt ad remota etiã
ſi ſint ſub diuerſis particulis ſeu. §. quod procedit quan
do ſubeſt neceſſitndo rõnis vel idẽtitas de ap. ſecũdo re
quiris. hoc autem operatur neceſſitudo rõnis hic. qꝛ iſte
§. cum ſua forma venit in ſubſidiũ. eſt ergo neceſſarium
ꝙ neutra de duabus formis ꝑmiſſis obſeruari poſſit.

Tertio quero circa hoc quid ſit metus vel potentia
appellati vel ſuorũ impedit appellantem ſed nõ impedi
ret eius procuratorem qn poſſʒ ad locum tutum accede
re. glo. ij. in ver. ſi autem. dicit nõ locum eſſe huic. §. per
rõnem. de qua in ſe. q. Jn contrariũ qꝛ nõ debet quis co/
gi vt conſtituat procuratorem. de procu. c. ij. eſt eni quid
imputetur appellato ſi ex eiꝰ cauſa impediť dñs tute ac
cedere. ergo ſit locus huic. §. qꝺ tenet Gen. ar. l. j. §. ſed
⁊ ſi quis. ff. qꝺ vi aut clam. ne vis fiat ei. l. ſi. de no. ope.
nũc. l. pretor. §. ſiquis paratus. ver. hoc. ne appellatꝰ ex
ſua malicia cõmodum reportet de iudi. intelleximꝰ Lau.
videtur idem tenere ſed nõ perſiſtit. ⁊ tandẽ tenet cũ gl.
qꝛ hic ſubeſt fauor reipublice ne bñficia eccleſiaſtica va
cet. pro hoc. s̃. e. cum inter vniuerſas. ⁊. c. ne pro defectu
que ratio plus dʒ attendi ꝙ̃ malitia appellati extra hũc
caſum dicit forte ſecus quaſi tũc velit veram eſſe opinio
nem Gen. ar. de ap. ex parte. ⁊ quod ibi no. ſed Gen. im
probat hanc rationem vacationis propter magnum pre
iudicium quod ſit appellanti inſtituendo procuratoreʒ.
Jtem qꝛ ſatis arctatur per hunc. §. appellans ad intimã
dum ſolẽniter ⁊ in loco publico. dic gl. veriorem per ra/
tionem quam tangit. quod declaro in ſequenti queſtiõe.

Quarto quero quid econuerſo ſi dominus poteſt ire
perſonaliter ⁊ non per procuratorem. gl. ea. dicit ideʒ. ſ.
non eſſe locum huic. §. ſed ꝙ intimatio debet fieri ad do
mum prudentius dixiſſet ſm alteram de formis duabus
premiſſis. dicit autem glo. ꝙ determinatio huius qõnis
⁊ etiam ꝑcedentis probatur ꝑ verbum vt prefertur qꝺ ẽ
ſubtile videre. Sed intelligo hoc modo. dicit textus ſi nõ
poteſt fieri intimatio vt prefertur. i. ſm alteram de dua/
bus premiſſis formis qꝛ ſic debet referri vt dixi ſupra. q.
ij. at in prima forma ponitur ꝙ fiat intimatio ꝑ dñʒ vel ꝓ
curatorem ſpãlem. ⁊ ꝙ fiat appellatio vel procuratori
ſpeciali. in ſecunda etiam oportet ꝙ fiat per dominuʒ vľ
procuratorem ſpecialem ad domum appellati ⁊c̃. vt in
§. ꝙ ſi ergo. vt ſit locus huic. §. expedit ꝙ nullo predicto
rum modorum fieri poſſit. ⁊ tunc reſponde ad rationem.
Gen. poſitam in precedenti queſtione ꝙ appellans non
arctatur conſtituere procuratorem. ſed ſi vult vti reme/
dio appellationis vt deuoluat cauſam cogitur ſeruare
quod hic diſponitur. ⁊ ſic non preciſe ſed cauſatiue com
pellitur. ⁊ ad ſuum cõmodum poſſet enim omittere ſi vel
let. exemplum tamen raro contingit in facto ꝙ dominus
poſſit per ſe ire ⁊ non per procuratorem. ſed ecõuerſo fa
cile contingere poteſt. pro predictis eſt qꝛ maximus ẽri/
goris qui ponitur in hoc. §. verum. ꝙ appellatio alibi in
timata citet appellatum. ergo ſoluʒ in ſubſidiũ eſt ad hãc
formam recurrendum. quod expreſſe voluit tex declarã
do. vt. s̃. e. q. Quinto quero quid ſi poteſt fieri ĩtima/
tio procuratori appellati ſed non dñõ? dicit Laud. ꝙ ſuf
ficit ⁊ imputet ſibi appellatus qui ex culpa ſua eſt abſẽ
nam habeť ꝓpſente in ſuũ ꝑiudiciũ. de ap. ſi iuſtos. hoc
probatur ex principio. c. qꝛ ſufficit ꝙ fiat ꝓcuratori ſpã/
li. ⁊ in. §. ꝙ ſi. Et ꝓ hoc dico idẽ ex ꝑte appellati ĩ duabꝰ
ꝑcedẽtibꝰ qõnibus vt ſiue poſſet fieri ĩtimatio appellato
⁊ non ꝓcuratori

⁊ non procuratori ſiue econuerſo ꝓcuratori ⁊ nõ appellato nõ eſt locus huic.§.ꝑ ſuperius dicta. Sexto q̄ro an cũ ſit itimatio ſm hũc.§.expediat ꝙ fiat in locis pluribus glo.in.ꝟ.loco dicit ꝙ nõ per hũc tex. vult dicere ꝙ vtitur verbo ſingularis numeri.ꝑ hoc regula pluraris cum ſua materia.li.vj. Septimo q̄ro qꝛ dixit publico.qs dicatur locus publicus.glo.in verbo ſolẽniter reſpondet dã do exẽpla.Pau.dicit hoc arbitrariũ.Idem Gen.⁊ ĩeo qḋ glo.pro loco publico exemplificatur de miſſa populoſa vel ſermonibꝰ.pro hoc de fo.cõpe.cle.vna.§.ſi ṽo.⁊ qḋ ibi no.in glo.qd ſi de reli.⁊ venera.ſanc.cle.ſi dominũ.in fi.Et dicit Pau.ꝙ ſic ĩtelligi dz.qḋ no.Inno.⁊ hoſti.eo.ti.c.j.li.vj.ĩ eo qḋ dicũt ꝙ appellatio publice emiſſa arctat ignorãtes ⁊ ĩtelligatur publice.i.ĩ actu populoſo.vel dz ĩtelligi ꝙ arctet ignorãtes nõ appellatũ.ſz alios quoꝝ intereſt.⁊ idẽ no.j.§.ſe.in glo.ꝙ ergo in principio.

Octauo quero quare voluit fieri in loco publico.reſponde vt in glo.in ṽbo publico.⁊ idem oẽs. Nono q̄ro que ſolẽnitas requiritur in eo qḋ dicit ſolẽniter. dic ꝙ eſt arbitrariũ ſed modus arbitrandi eſt vt iudex videat ex cõiecturis an ſit veriſimile ꝙ potuerit ꝑuenire ad notitiam appellati. Et pro vna de cõiecturis ponit glo.ĩ ṽ. ſolẽniter.ꝙ fiat in loco viciniori.dicit ẽt Gen.ꝙ verſatur in hoc ſolẽnitas vt fiat alta voce ⁊ diſtinete ſic ꝙ ab aſtãtibus poſſit intelligi.ar.q ma.ac.poſ.c.fi.ff.de inſti.ſed ⁊ ſi.§.proſcribere.⁊ iuxta idioma ⁊ capacitatẽ aſtantiũ.ar.viij.q.j.opz.ff.de his que in teſt.delen.l.j. Decimo q̄ro cui incũbit onus probãdi ſolẽnitatez talem.dicit Lau.⁊ Gen.ꝙ appellãti inſti.de fideiuſ.§.j.ff.de proba.l.ei q eo.ti.vt circa li.vj.⁊ ẽrõ qꝛ hec eſt ſolẽnitas extrinſeca q̄ nõ preſumitur dictis iuribꝰ⁊.ff.de publiciana.l.quecũqz §.fi.de ver.ob.ſciendum qḋ no.Inno.de eo qui fur.or.rece.ĩnotuit.⁊ qḋ dixi de teſti.ſignificauit.⁊.c. Albericus.⁊ de re iudi.ſicut. Vndecimo querunt aliqui an poſſit fieri itimatio procuratori reuocato.⁊ qũo oporteat de reuocatione cõſtare.ad primũ dic ꝙ nõ ſi eſt legittime reuocatus per.c.ex parte decani.de reſcrip.ad ſcḋm dic plene.vt dixi in dicto.c.

§. Intimatio. Non ſeruatis p̄miſſis ĩtimatio nõ valet.nec cã deuoluitur niſi aliũde plena ⁊ certa notitia appellationis ad appellatũ deuenerit. Op.ꝙ appellatio nõ intimata deuoluat cãm ꝑ id qḋ no.Inno.in.c.i.eo.ti.lib.vj. vbi dicit ꝙ appellatio artat ignorantes. ex quo fuit publice emiſſa ⁊ ꝙ terminꝰ de quo in.d.c.currit a die appellationis.So.vt in glo.in ṽbo deuoluta vſqz ad ver.⁊ hec oĩa ⁊ idem Pau.vt dixi.ṡ.§.prox.in.q.viij. Quero nunquid in electionibꝰ cathedraliũ ⁊ regulariũ eccleſiarũ deuolutis ad curiam ꝑ appellãtem procedat hec diſpoſitio vt requiratur intimationẽ fieri in forma hic exp̄ſſa.gl.eadem in ver.ad hec oĩa.vſqz ad ver.⁊ no.ꝙ lz.tenet ꝙ ſic.arguendo a fortiori.qḋ dic vt in eo.idem Pau.vt dixi.ṡ in prin.q.v. Op.ad hoc qꝛ hec qõ videtur ſupflua per §.ſequentẽ qui generaliter dicit hãc formam ſeruãdaz in oĩbus caſibus in q̄bus requiritur ĩtimatio.So.de intellectu.§.illius dicetur in.ij.q.qꝛ nõ indiſtincte ꝓcederet.ad huc ſtat qõ glo.qꝛ dubitare poterãt an expediret intimationẽ fieri p̄ſuppoſito vero ꝙ expediat procedit.§.ſequẽſ ⁊ tũc ſeruetur hec ſolẽnitas. Scḋo q̄ro an nõ facta intimatiõe ſolẽniter vt hic dicitur appellatio reddatur nulla.q̄dam tenuerunt ꝙ ſic.prout refert glo.in ver.deuoluta.in ver.audiui aliquos.⁊ hãc opi.ſentit Lau.q dicit ꝙ intimatio eſt vnũ de ſubſtãtialibꝰ appellationis quo deficiente appellatio eſt nulla.inducit ſimile de ſpon.cũ in tua.in fi.⁊ ꝑ hoc infert intimationem hoc caſu plus neceſſariam q̃z ſit publicatio.de qua in.c.qꝛ ꝓpter in fi.eo.ti. ꝑ hac opinione inducitur rõ quam format glo.hic in ver.ſz obſtat.qꝛ tenendo ɔtrarium eẽt in ꝑtãte appellãtis eludere.c.j.e.ti.lib.vj.⁊ nõ deuoluere cãm.glo.tz ɔ̃triuz in ver.⁊ nota ꝙ lz.⁊ ver.mihi placet primum.⁊ cuz ea idẽ Pau.hic ⁊.ṡ.ea.cle.in prin.qꝛ cauſe deuolutio ⁊ appellationiſ proſecutio ſunt diuerſa. Idez Gen.qꝛ ſi itimatio eſſet de ſubſtãtia appellatiõis deberet fieri ĩfra dies.x.ſicut ip̄a appellatio.⁊ tamẽ ſufficit ꝙ fiat infra menſem.ṡ.ea.cle.in prin.nã omnia que ſunt de ſubſtãtia actus debent explicari ſimul cũ actu.ff.de trãſac.l.cũ hi.§.ſi p̄tor.ex q.cau.in po.ea.l.fulcinius.§.quid ſit.d.c.qꝛ propter.⁊ hec opi.verior ad ɔ̃ria reſpondetur primo ad illud qḋ poſſet elidi.c j.qḋ nõ eſt verũ.quãuis enim appellãs nõ ĩtimando p̄iudicet ſibi.qꝛ quo ad eius cõmodum cã nõ eſt deuoluta nõ tamẽ p̄iudicat appellato q de appellatione ſciuit.poterit enim eã ꝓſequi.vt dicit glo.in ver.ſolo.⁊ pro hoc qḋ no.Iono.de ap.cordi.li.vj.in gl.tũc reputaſ.⁊ Cõpo.ĩ.d.c.j.in gl.ſed nũquid ⁊ ẽrõ qꝛ cũ deuoluiio ſit cõmodũ vtriuſqz nõ põt appellans ex ſuo facto eã tollere quo ad cõmodũ appellati regula indultũ.li.vj.ipſo aũt appellato ⁊ appellãte nõ proſequẽtibus nõ ẽ locus pene.c.i.eo.tit.li.vj.ſed pene.c.cupiẽtes.ſic vt ĩ hac gl.ĩ fi.ꝑ hoc ẽt reſpõdeſ ad aliud de quo poſſet opponi.ſ.de cõtemptu ſedis ap̄lice.qꝛ ex hoc nõ deluditur ſedis apoſtolice ꝰ cui nihil intereſt an cauſa deuoluaſ quo ad appellãtẽ an non.⁊ hanc ꝑtem ꝙ poſſit appellatus proſeq appellationẽ ſibi nõ intimatã tenet rota romane curie deciſiõe.lxviij. Bertran.aũt volẽs ſeruare opi.Laud.dicit eũ nõ ĩtelligere ꝙ ĩtimatio ſit de ſubſtãtia appellatiõis inſpecto ſolo tp̄e q̈ facta eſt ſed inſpecto toto effectu.ſ.ꝓſecutiõis ſed vt ex verbis Laud.ſupradictis pz hec ſaluatio nõ procedit.⁊ ideo ſta p̄miſſis. Tertio q̄ro an ſufficiat notitiã ꝑueniſſe ad ſpãlem ꝓcuratorẽ appellati.gl.in verbo appellatũ.dicit ꝙ nõ.idẽ Pau.⁊ Gen.pro hoc qḋ no.Dy.in regula eum q certus.li.vj.⁊ rõ quã ſentit glo.qꝛ nõ repetit de procuratore qḋ dixiſſet ſi voluiſſet ĩtelligi.C.ḋ cadu.tol.l.vna.§.ſin autem.de deci.ad audiẽtiã. Quarto q̄ro q̄ dicatur plena ⁊ certa notitia gl.in verbo plena ſoluit.⁊ cũ ea idem Laud.Pau.⁊ Gen.vt debeat eſſe talis ꝙ nõ indigeat alia certioratiõe.qꝛ adiectione non indiget plenitudo.vj.q.j.ſi omnia.⁊ ſic nõ per famam tantũ.⁊ dicit Laud.ꝙ notitia dr̄ a notorio.ar.de reſcrip.cũ contingat.ſed potius deberet dici notoriũ a notitia.dicit autez Mat.ꝙ notitia eſt triplex.Prima de auditu.nã dicimꝰ ſcire ꝙ ab alijs audiuimus.xxij.q.v.hoc vi̇. Secũda de viſu.vt qꝛ interfui negocio.iij.q.ix.teſtes.Tertia eſt iudicialis per teſtes vel famã.de teſti.per totũ.de accu.inquiſitiõis.Dic formaliꝰ ꝙ notitia eſt duplex.quedã quã hz quis tanq̃ perſona ſingularis.⁊ hec variaſ qꝛ quandoqz eſt ſufficiens vt quando ſit per ſenſus corporis.de teſti.cum cãm.quãdoqz minus ſufficiens vt ḋ auditu auditus.de teſti.licet ex quadã. Alia eſt quã quis habz vt alius vt ſacerdos in foro penitentiali qui hz notitiaz de peccatis cõfeſſis vt deus.ḋ off.or.ſi ſacerdos.de pe.ḋ.oĩs vel iudex qui hz notitiã ex actis.de off.dele.paſtoralis.§.qꝛ ṽo.de renũ.ĩ p̄ñtia.ḋ reſti.ſpo.cũ ad ſedẽ.ḋ ꝓba.qm̄ cõtra.de fide inſtru.cũ Ioannes.hic aũt loq̄tur de notitia prima quã hz qs ĩ ꝑſona ſingulari.que dz quo ad hoc c.eſſe plana ⁊ certa.⁊ pone exẽplũ.vt in glo. Quinto quero qũo poterit probari ꝙ habuit talẽ notitiã.glo.eadẽ in ver.poſ.aũt.ſoluit.vel dic ꝙ probatur ꝙ ipſe erat ĩ loco in quo fuit publicata.de poſtu.c.i.de clã.deſ.c.ſi q ma.ac.poſ.c.fi.vel per teſtes qui audierunt eũ dicentez ad ſe ꝑueniſſe talẽ notitiam infra tempus.de quo hic de exceſ.prela.quã ſit.facit qḋ no.de reſcrip.cuz ɔtingat.ff.ex q.cau.in poſ.ea.l.fulcinius.§.qd ſit.ſm Laud.⁊ Gen.

ꝓ hoc q̃ ſtatur tali ꝯfeſſioni. de proba. ꝑ tuas. Sexto
q̃ro qd ſi notitia appellatiõis ꝑueniat ad appellatũ poſt
tp̃s premiſſuꝫ. i. poſt mẽſem. vel ꝙ̃cito cõmode põt vt hic
in prin. glo. vlt. dicit ꝙ nõ deuoluit. idẽ Pau. alias vt di
cit glo. ſequeretᷣ ẜm eam ꝙ poſt annũ vel quinquẽnium
ſufficeret itimare ad effectũ deuoluẽdi. qđ dicit gl. de qn/
quẽnio fuit ex abũdantia loquẽdi. nã fatalia finiũtur poſt
annũ vel ex cã biẽnium ſi nõ eſt appellatio terminata. de
ap. ex rõne. fruſtra ergo fieret intimatio ẽt ſi nõ eẽt hic tẽ/
pus limitatũ ad eam faciẽdã. Septimo quero qd ſi ap
pellatus cui facta fuit intimatio in forma hic poſita fuit
ꝯtumax in nõ veniẽdo an poſtea poterit appellare diffi/
nitiua? glo. eadẽ recitat opi. Cõpo. quã ſequitur Pau. ſꝫ
gl. vr̃ recedere ab ea dicẽs. ꝙ audietᷣ appellãs q̃ ſatis ẽ
ꝙ punitᷣ in ꝓceſſu ⁊ diffinitione cãe q̃ proceditur contra
abſẽtem. vt. s̃. ea. cle. in prin. ꝙ aũt priuetur appellatione
nõ ẽ equum cũ non ſit iure expreſſum. ⁊ ſic videtur velle
ꝙ iſte ſit fictus ꝯtumax tantũ. qũo quis dicatur verus cõ
tumax ⁊ qs fictus. gl. remittit ad notata in cle. ſi ante. de
dolo. vbi dicemus. ſed ꝑ notata ibi videretur dicendum
veram opi. Cõpo. vt quãdo intimatio fuit facta ꝑſonalitᷣ
⁊ ſic fuit apph̃enſus nõ veniẽs dicatur verus ꝯtumax ⁊
ſic nõ appellat dic tamẽ vt in. d. cle. ſi ante. Octauo q̃
ro circa id qđ dixi in proxi. q. de cõtumace: qd de contu/
mace qui venit poſt terminũ ꝑemptoriũ datũ ad articu/
landũ. cũ iam ad inſtantiã alterius partis ſuꝑ ſuis articu
lis fuiſſet cõmiſſa receptio teſtiuꝫ ad ꝑtes an audiatᷣ vo/
lens articulos procedere ⁊ ſuper eis ẽt remiſſionem fieri
ꝙ ſic inducitur preſuppoſito ꝙ adhuc de facto pars ad/
uerſa nõ receſſerit q̃ res eſt integra nec agitur ꝯ̃ preiudi
cio aduerſarij. ergo audiatᷣ. ff. ſi. qs cau. l. ſꝫ ⁊ ſi poſt tres.
de optione lega. l. mãcipiorum. ⁊ qđ no. gl. in cle. ſepe. in
verbo nõ obſtãte. j. de ṽb. ſig. In ꝯtrarium quod tꝫ Inn.
de reſti. in inte. coram. ⁊ Cõpo. de elec. ꝙ ſicut. dicentes
ꝯtumacẽ nõ audiri poſt terminũ niſi per in iteg. reſti. hec
qđ fuit ĩ palatio apoſtolico. Et ĩ ea tenet Bertrã. vltimã
partẽ. ſed prima pars ẽ equior. de quo plenius dic ĩ cle. ſe
pe. ꝑ̃alſ. §. ⁊ q̃. q. xv. ⁊ dixi ĩ. c. cũ dilectus. de fi. iſtru. q̃dã
alia circa ĩtellectũ huius. §. dic vt in cle. ſe. §. inſuper.

§. **Idem quoque.** Se ſũnat ſꝫ per alia ver
ba hoc dicit. vbicunq; faciẽda eſt intimatio dꝫ ſeruari ꝑ̃/
miſſa forma. Quero de exẽplis qui. ſ. ſint alij caſus. in
quibus requiritur intimationẽ fieri gl. in prin. vſq; ibi in
caſibus exẽplificat inducẽdo quatuor caſus in q̃bus req̃/
ritur intimationẽ fieri vltra illos inducit Pau. ꝯ̃ reſcri.
ex parte. ij. ⁊ ff. mãdati. l. ſi mandaſſem ſed veniũt ad id
qđ venit. c. mãdato. quod allegat gl. pro hoc ẽt. ff. de no.
ope. nũc. l. de pupillo. §. nũciationem. ⁊ in eo qđ hic in lit
tera dr̃ caſibus. inferunt Laud. ⁊ Gen. ꝙ regulariter ſe/
cus. ⁊ ſicut extra caſus ſpeciales nõ expedit ꝙ fiat ĩtima
tio in forma huius cle. ſufficit ergo in alijs appellationi/
bus ꝙ introducatur appellatio corã iudice ad quem ⁊ ꝙ
ipſe partes citet. de appel. ꝑ tuas. ⁊. c. romana. §. j. ⁊. ij. li.
vj. Oppo. ꝙ in caſibus premiſſis in q̃bus dꝫ fieri inti/
matio nõ ſufficiat intimatio ſed expediat req̃rere. vt pro
bãt iura que allegat gl. in ver. in caſibus ſo. in illis plus
exprimitᷣ. dicit aũt gl. in ṽbo in q̃bus. ꝙ tutũ ẽ in illis hũc
ordinẽ ſeruare. ⁊ idem Pau. ꝙ procedit ſi ĩtelligunt quo
ad req̃ſitionẽ. ſed ſi quo ad intimationẽ vr̃ non tm̃ tutum
ſed ẽt neceſſarium ꝑ verbum volumus. in tex. qđ eſt p̃ce
pti. Sc̃do quero nunqd in ĩtimationibus q̃certis caſi/
bus debent fieri pape vt in iuribus allegatis in glo. ibi
ſunt ⁊ quedã ſit neceſſaria intimatio prout hic dr̃ glo. ⁊
Pau. tenẽt ꝙ non. Op. ad hoc q̃ hic tex. loq̃tur gene
raliter ⁊ ſic indiſtincte dꝫ intelligi. ff. de publiciana. l. de
precio. de ma. ⁊ obe. ſolite. So. dici põt textum procede/
re in ĩtimationibus que arctãt aliquẽ ad aliquid ſibi p̃iu/
diciale. ⁊ tunc tantũ procedat neceſſitas ĩtimationis quã
do ſubeſt paritas diſpoſitiõis. nã videretur abſonũ ꝙ ſi
actus q intimatur fuit actus nõ exigẽs ſcripturaꝫ ſit op⁹
vt intimetur per ſcripturã obſuãdo principiũ. c. in ṽbo
porrecto. vnde qdam doctores dixerũt hunc finẽ proce/
dere. tũc tantum quãdo ĩtimatur actus de quo fit ſcriptu
ra. ſicut ſi dꝫ intimari mãdatum ꝓcuratoris vel reuoca/
tio alias nõ. que limitatio vr̃ notabilis ꝑ rõnem quã nũc
dixi. p̃ſupponit autem hec opinio ꝙ in mãdato procura/
toris requiratur ſcriptura. de quo dixi de procu. c. j. pre/
ſupponit ẽt ꝙ in reuocatiõe procuratoris requiratur ſcri
ptura qđ nõ vr̃ procedere. quãtum aũt ad hanc cle. huic
limitatiõi inherendo vt ſaluetᷣ glo. dico hũc. §. ꝓcedere ĩ
oĩbus intimationibus ſiue fiant de actibus celebratis in
ſcriptis vel reductis ad ſcripturã ſiue nõ reductis. dum
tamẽ ſubſit idẽtitas rõnis que ẽ in caſu huius cle. ꝙ ex re
ductione actus ad notitiã alicuius ille obligetur ad ali/
quid p̃iudiciale tũc procedit hic. §. ⁊ ſubeſt magna eq̃tas
vt intimatio ĩ ſcriptis fiat plena ⁊ certa alias poſſet fieri
verbo ⁊ minus perfecte. per qđ multũ p̃iudicaretᷣ parti q̇
nõ ẽ plene informata. Et ꝑ hoc dico ꝙ ĩtimatio quaꝫ fecit
emptor vẽditori de lite ſibi mota in caſu. c. ſi. de empt. ⁊
vendi. de rigore iuris vt arctetur vẽditor dꝫ fieri ſub hac
forma. ⁊ idẽ in ſimilibus qđ perpetue nota. q̃ hic ver. cõĩ
ter ignoratur ⁊ raro bene ĩtelligitur ⁊ hactenus ſemꝑ du
bitaui. ſed ſi notitia de actu tali fit per quẽ nõ preiudica/
tur parti vt quando fit ĩtimatio pape vel in oĩbus ſimili
bus ĩ quibus nihil arctatur is cui fit ĩtimatio tunc ſecus.
nam cũ ceſſet rõ idẽtitatis huius diſpoſitiõis ceſſet ⁊ hic
§. ⁊ ſic intellige ⁊ recorderis.

C Onſtitutionem. Nota ꝑ allega
tiõe ſpãli vt nominetur principiũ. c. in ṽbo.
vt circa. de quo in Spe. de diſputa. ⁊ allega.
§. nunc vidẽdum. de hoc infra in primo ⁊ ſc̃do contrario.
Sc̃do no. vt in glo. in verbo directe. ⁊ idem Pau. q
allegat de p̃ſcrip. ad audiẽtiam. Tertio no. differen/
tiam inter cõpetitoreꝫ ⁊ oppoſitorẽ ⁊ quis ſit competitor
dic vt in glo. eiuſdem. Oppoſitor aũt eſt quando elect⁹
eſt vnicus. vt lite pen. c. i. ⁊. ij. li. vj. ⁊ dicit Laud. ꝙ ꝯcor/
dantur illa iura q̃. c. j. loquitur de cõpetitoribus. c. ij. de
excipiente volũtario. ſed tamẽ ibi ẽt de competitore. vt
ibi patet. Op. ꝙ ſufficiat allegatio gnãlis. C. ad. l. fal.
auct. ſed cũ teſtator. inſti. de pena temere liti. in ſi. ij. q. i. in
primis. So. illa iura potius cõſonant. Sc̃do oppo. ad
idẽ de. c. veſtra. de coha. cle. de p̃bẽ. c. ij. i. q. i. vt euidẽter
vj. q. iij. ſcriptuꝫ. So. vt no. i. d. c. veſtra. vbi dixi ĩ prio̾
rio. ⁊ dicit Laud. ꝙ ẽ cautela vt nõ noĩetur lex vel canon
ne inſtruatur aduerſarius. de ꝓba. c. i. qđ procedit ante
cãe concluſioneꝫ. nã poſt ꝯcluſionẽ nõ ẽ ꝑiculũ cum nihil
ꝯſiſtens ĩ facto fieri poſſit de fide inſtru. cum dilectus. ⁊
ꝯclude ꝙ ſufficiat allegationẽ eẽ talẽ per quã certificetur
is cui fit. xxviij. q. i. ſic eñ. in ſi. ⁊ qđ ibi no. gl. in verbo di
ligẽtius. Quero nũqd per hãc diſpoſitionẽ limitatur
in aliquo decre. prima. ⁊ decre. cupiẽtes. eo. ti. li. vj. gl. ñ.
dicit ꝙ nõ. ⁊ idẽ Gen. ⁊ quo ad. c. cupiẽtes. idẽ Pau. rõ/
nes dic vt ĩ gl. Secũdo quero de exemplis huius p̃ĩ
cipij quãdo ea que opponuntur reſpiciunt ius eccl'ie. gl.
in verbo eccl'ie. ponit duplicẽ modũ intelligendi hoc ṽ/
bũ opponẽtis. poteſt enim intelligi de eccl'ia quacũq; q̇
ſe opponit. põt ſc̃do intelligi de eccleſia ad quam facta
eſt reformatio. de ſc̃do ponit gl. exemplum in ver. idem.
ſi loq̃tur de primo ponit exẽpla in verbo puta. vſq; ad il/
lud verbũ idem. ⁊ quo ad exẽpla de quibus ĩ hac glo. ⁊ q̇

ad alia de

ad alia de qbus.ſ.q.iiij.dicit Pau.ꝙ qñqꝫ aliquis oppo
nit noīe eccl'ie.⁊ tunc tangit eccl'iam ⁊ pſonam eo.ti.ſcri/
ptum.⁊.c.cumana.de conſue.cum dilectus.de cā poſ.cū
eccl'ia.de verbo.ſig.abbate.qñqꝫ tangit formam ⁊ pſonā
vt qꝛ negat ius deuolutum ſed penes ipſum adhuc rema
nere.de conceſ.preben.qꝛ diuerſitatē. Laud. ponit alia
exempla pone.quēdam abbatem grauat eps q abbas p̄/
tendit ſe exemptū ⁊ vult appellare ꝓpter priuilegia ſue
eccl'ie. Iſtud qđ opponit abbas cōcernit ius eccleſie.ſed
hoc exēplum ē imptinens.qꝛ nō ponit terminos cū oppo
nitur electioni ꝓuiſioni vel poſtulatiōi qbus caſibus loq
tur.c.vt circa.ponit ⁊ aliud exēplum.duo petunt benefi/
cium ſpectans ad collationem abbatis abbas ꝯtradicit.
pro quo inducit.de in inte.reſti.c.ij.de ap.de priore.⁊.c.
dilectis.de exceſ.prela.cū ad quorūdam. Ex quibus pꝫ
ius cōtradicendi poſſe abbati cōpetere qđ exemplū pōt
tolerari.ponit tertio ⁊ aliud vt ſi per appellātem oppo/
nitur nō admittendū electū donec ipſe vel eccl'ia cuius ex
tat canonicus recuperaſſent quedā bona in qbus idē ele
ctus erat obligatus actione reali vel perſonali. de teſti.
cū olim.⁊ hoc ſine dolo alias ſi dolus interueniret propt
crimen repelleret.⁊ ſic haberet locum.c.vt circa.e.ti. de
hereti.ſtatutum.de penis felicis li.vj.ſ.eo.venerabilem
⁊.c.ſuper eo.in prin. Sed hoc dicit Laud.ſibi nō placere
⁊ merito qꝛ nihil ad propoſitū.deinde ponit exemplum
per.c.de re iudi.cum Bertoldus.de iure pa.ex l'ris.⁊.c.
ꝙ aūt.qđ etiam nihil ad propoſitum facit.vnde tradit re
gulam ꝙ tūc ius reſpicit eccleſiā quando cōcernit ius per
petuū ⁊ reale eccl'ie.vt in caſu.c.cum dilectus.de cōſue.
đ ver.ſig.abbate.de cā poſ.cum eccl'ia.exemplificādo vt
hic in gl.vel pone ꝙ Archi.ſe opponit pro ſuis iuribus
archidiaconalibus exēplificando vt hic in gl.. vel pone
qđ arch.ſe opponit pro ſuis iuribus archidiaconalibus
de inſti.cū veniſſet.dicit ꝙ directo concernit eccleſiā i ca/
ſu.đ.c.cum dilectus. Item ponit ⁊ aliud exēplum.ſi dica
tur ꝙ abbas nō poſſit eligi in epm propter ꝓuilegiū mo/
naſterij.ar.xvj.q.j.hinc etiam.vel ſi opponit inopia fa/
cultatum.de inſti.c.j.⁊.ij. In quo tamē dicit aliquos ꝯtra
dixiſſe in curia ⁊ tandem de cōſilio auditorꝫ ita determi/
naſſe vt obiectio inopie potius concernat grām ꝙ̄ ius ec
cleſie opponētis.⁊ hoc cū opponit cōtra impetrātē qꝛ ſi
impetrās expꝛſſiſſet papa ei beneficiū nō cōtuliſſet. ſed ex
tra caſum impetratiōis vt in electiōe ꝓuiſiōe facta per
ordinarium dicit ꝙ tunc cōcernit ius eccl'ie. Idem dic i fa
cta per papam motu proprio cū tūc nō poſſit opponi ob
reptio.de offi.dele.c.fi.li.vj.de prebē.ſi motu proprio.e.
li.vel pone ꝙ dꝛ beneficium ſuppreſſum ⁊ eius fruct9 de
putatos vſibus alterius beneficij.de conſti. cū acceſſiſ/
ſent. Cōclude ꝙ quādocūqꝫ id qđ obijcitur nō tendit dire
cto ad impugnādam electionē vel prouiſionē ſed ad con
ſeruandū ius opponētis eccl'ie vel pro qua op. procedit
hic tex.⁊ hoc colligit attēto eo qđ opponitur. Et in hoc
no.ꝙ denoīatio cauſatur ab effectu directo nō aūt ſecun/
dario probat verbum directe.iuncta glo.in hoc verbo.
quando aūt dicatur directe ꝯcerneret ius perſone.dico.
ſ.q.iiij. Tertio quero circa id qđ dixi in proxi.q.nūqd
poſſit extraneus opponere đ iure tertie eccleſie? dic ꝙ ſic
ꝙ illud ius inferret nullitatē electiōis vel prouiſionis.
pro hoc ꝙ dixi de reſcrip.mandatū.ſed tūc nō eſt verum
dicere ꝙ id qđ obijcitur cōcernat ius eccleſie.qꝛ nō dedu
citur ad cōſeruādum ius eccleſie.nec habet locū hec cle.
ex quo iſtius nō intereſt.pro hoc ꝙ dico.ſ.q.xx.⁊ quo ad
hoc de eccl'ia.no.id quod dicit glo.in verbo eccl'ie.in eo
quod dicit verbū opponētis poſſe ꝯiungi ⁊ nō coniungi.
tamē melius eſt ꝙ cōiungatur vt referatur hoc verbū op
ponētis tam ad verbum eccleſie ꝙ̄ ad verbum perſone ⁊

pariter ea determinet. Et erit ſenſus quādo ꝯcernit id qđ
obijcitur ius eccl'ie opponētis.i.pro cuius iure tuēdo ſit
obiectio per pſonā q pōt ius eccleſie in iudiciū deducere
vt per p̄latum.de reſcrip.edoceri.vel per aliū habentē
mandatū vel cui alias de iure licet pro hoc qđ vꝫ in plu/
ribus ſequenti.q. Quarto quero quādo dicatur ꝯcer
nere directe ius opponētis perſone. Et de exemplis.ad
primum dicit Steph.ꝙ directe reſpicit ius opponentis
cū proponit ſe habere ius ī dignitate ad quā facta eſt ele
ctio vel in re vel ad rem. ve prebē.quodam.⁊.c.fi.lib.vj.
Indirecte aūt ⁊ per reflectionem ꝯcernit vt ſi minuendo
vel dubitando ius aduerſarij opponitur cōtra formam
aut perſonas eligentium.qđ no. Ioan.mo.co.ti.vt circa.
Idem Oldra.i conſilio.xcvij.dicens.ꝙ illud directe cō
cernit ius perſone quod canonicat.i.canonicū facit ſuum
titulum ⁊ ſunt quattuor pſone ipſius habilitas:cōferent'
ptās:modi ꝯgruitas:⁊ rei collate in hunc actū deducibi
litas.ff.de confir.tut.l.naturali.§.ſed ſi queratur.hec.n.
ſunt ꝯcom.tantia actum ſic ꝙ ſine his eſſe non poteſt.ff.ſi
vſufru.pe.l.j.§.vſuſfructus. Ad ſcđm de exemplis quan
do id qđ obijcitur ꝯcernit ius perſone opponētis.glo. in
verbo opponētis.ponit exempla.vt qꝛ opponens dicit
ad ſe beneficium ſpectare vel ſibi debitum. ponit etiam
glo.alia exempla de quibus.ſ.vij.q.ſed quo ad hec duo
pone exemplum primi: vt qꝛ pretendit ſibi fore collatum
exēplum ſecundi: vt qꝛ dicit ſe impetraſſe. Quinto q/
ro circa id quod dixi in ꝓxi.q.an ſit dña in modo formā
di libellum quādo quis petit beneficiū tāqꝫ ſibi collatū
vel quādo petit ſibi debitum dicit Math.ꝙ ſic: qꝛ quan
do petit vt debitum debꝫ dicere cām ſue petitiōis vt qꝛ
receptus eſt in canonicmu.de prebē.relatū.de cōceſ.p̄/
ben.ex parte. Sed ſi petit vt ſuū dꝫ dicere ⁊ docere ꝙ cō
ferens habuit ptātem conferēdi ⁊ ꝙ modo legitimo cōtu
lit.pro hoc de cā poſ.cum olim.de elec.cū nobis. Sex
to quero circa hoc ſi petit quis beneficium vt ſuū ⁊ ante
concluſiouem probat de canonica iſtitutione ſed poſt cō
cluſionem ꝓducit l'ram ſuper ordinibus.qđ fuit in facto
⁊ vt Math.refert Ja.de are.fuit aduocatus pro actore.
Archi.pro reo ⁊ obtinuit. Imputetur enī agēti qui nō ꝓ
bauit tēpore debito ſe clericū.qꝛ nec clericus preſumit.đ
reſcrip.cum a deo.de tranſac.ex l'ris.pro hoc quod no.đ
ſeru.c.vno.de preſcrip.c.fi.⁊ cle.vna.de off.dele. Se
ptimo quero de alijs exemplis quando id quod obijcit
concernit ius perſone opponentis.gl.e.in v̄.opponētis.
vltra exempla de quibus.ſ.q.iij.ponit aliud exemplum
vt qꝛ dicit opponens ad ſe ſpectare ptātem prouidendi
iure ad ipſum deuoluto. Cōtra quod exemplū pōt obijci
ꝙ potius concernat ius eccl'ie qꝛ rōne ſuperioritatis fit đ
uolutio.de elec.ne pro defectu.ſed poſſet eē caſus ī quo
deuolutio fieret nō iure ſuperioritatis ſed alio iure ſpāli
⁊ tunc ꝓcedit glo.deinde ponit gl.aliud exēplū vt qꝛ di/
cit opponēs ſe fuiſſe cōtēptū.ſed Laud.dicit hoc exēplū
reſpicere formā.⁊ vꝫ tenere ꝙ reſpiciat ius eccl'ie oppo/
nētis exēplificādo verbū ius eccl'ie all'at.n.c.cū eccleſia.
de cau.poſ.vt dixi.ſ.q.ij.qđ inducit hoc mō.qꝛ ibi cleri/
ci inferiorꝫ eccleſiarꝫ ciuitatis ſutrine dicebāt ſe hēe vocē
ī electione epi ſutrini.⁊ ideo appellabāt.dicit aūt ꝙ ille
defectus dꝛ poti9 in forma cū oēs vocādi ſint q debuerūt
vocari.e.ti.qꝛ ꝓpter.⁊ dicti cl'ici erant vocādi. tamē i.c.
cū eccl'ia.nō agebatur de contemptu. ſed idē Laud. hoc
aptius dicit i verbo formā.exēplificat enī de opponēte in
formam.ſi quis dicit ſe cōtemptū qui debuit vocari.e.ti.
ꝙ ſicut Jo.an.in addi.Spe.de teſt.§.nunc videndum de
clarando.qui obiectus concernat ius eccleſie ⁊ qui ius
opponentis tangit hoc dubium ⁊ defendit hanc glo.
pro qua eſt qꝛ proſecutio contemptus non tranſit ad ſuc

ceſſorem niſi competat ei qui habet ius eligendi ratione dignitatis.eo.ti.ꝙ ſicut. Lapus de caſtiglũchio diſtiguit qꝛ quãdoqꝫ opponitur contemptus tot canonicorum ꝙ reliqui remanent minor pars capituli ⁊ tũc cõcernit formam per.c.qꝛ propter.aliquãdo remanet maior pars.⁊ tũc procedit glo.ꝙ cõcernit perſonã.quod dictũ ē verum ĩ ſe ſed nõ neceſſarium.nã quando contempti ſunt maior pars nõ ē proprie obiectus contẽptus ſed obiectio nullitatis propter formã nõ ſeruatã.deinde ponit gl. ⁊ aliud exẽplum vt qꝛ dicit ꝙ ē canonice electus quaſi dicat ⁊ ſic nõ eſt aduerſarius:qꝛ nõ poſſunt due electiones ad idem beneficium ſimul fieri.eo.ti.conſideramus. Laud. etiam ponit aliqua exẽpla que nõ ſunt ita ad propoſitum ſicut p̃miſſa ⁊ partim etiam declarãtur in ſequẽtibus.q. Item p̃miſſa ſufficiunt ⁊ ex his colligit Laud.aliqua ſpecialia ĩ cauſis beneficialibus.qꝛ ĩ his appellatio deuoluit cauſas ⁊ perſonas ad curiam ad hoc ĩ cathedralibus ⁊ regularibus eccleſijs ⁊ ĩ alijs eccleſijs ſolas cauſas.eo.ti.c.j. ⁊.c.cupiẽtes.li.vj. Item qꝛ certa forma eſt tradita appellantibus a quo nõ liceat recedere.eo.ti.vt circa.⁊ hoc ẽt ĩ procuratoribus ſuper eis conſtitutus.e.ti. procurator. Item vt procedatur cõtra abſentem lite nõ cõte. de eo ꝗ mit.ĩ poſ.cum qui.li.vj.imo etiam iter preſentes de iudi. cle.diſpendioſam.etiam ſine figura iudicij vt ibi. Itez ſuſpenſo petitorio procedatur contra regulam ꝗ appellat. ⁊c̃.de cau.poſ.cle.vna. Item ꝙ fiat ſequeſtratio obtenta vna ſñia.de ſeque.cle.vna.dicit ẽt Laud.aliud eſt ſpeciale per.c.quãuis de prebẽ.li.vj.poſſent forte ⁊ alia iueniri dicit autem Laud.ꝙ rõ ſpãlitatis eſt.periculoſa vacatio eccleſiarũ.eo.ti.ne pro defectu ⁊ importunitas petentiũ. d.c.quãuis. Octauo quero circa hoc de eo quod querit glo.e.in.℣.percepi dubitatuz ⁊ ſolue vt in ea vſqꝫ ad fi.⁊ eſt eius deciſio ſubtilis vt vera. Et ratio eſt qꝛ qum tu obicis impetranti ꝙ beneficium ſit maioris ſũme vel ꝙ non ſit de loco de quo mandabatur licet hoc facias ad conſeruandam tuam gratiam.tamen obiectio non ſurgit ex tua gratia.nec infert conſeruationez tue gratie. qꝛ ſtat ꝙ gratia alterius viciatur ⁊ non.per hoc tua ſit valida. de reſcrip.olim. Et no.ex hac glo.ꝙ etiam cõtra prouiſionem habet locum obiectio in forma ꝙ procedit inter minis noſtris.qꝛ forma erat tradita per reſcriptuz. Item no.ꝙ aliquis dꝛ inhabilis ad aliquod beneficium ratiõe perſone propter qualificationem in reſcripto expreſſam que de ipſo non verificatur. Nono quero aliquis impetrauit gratiam ſuper beneficio ſi per euẽtũ litis quam agit cum alio conſtiterit neutri litigantium ius cõpetere. deinde dat articulos obiectionis cõtra aduerſarium ad excludendũ eum a titulo nũquid tenet̃ ad formam.c.vt circa.de elec.in.vj.huius cle.rota romane curie deciſiõe xxx.decidit ꝙ nõ.qꝛ tales obiectus cõcernunt ius opponẽtis vt eius gratia purificetur.qꝺ no.⁊ declara prout dixi in precedẽti.q. Decimo quero ſi nõ fuit appellatuz ſuper obiectis ſed ꝑ viam ſimplicis querele fit proſecutio an ſit locus.c.vt circa.⁊ huic textui. Gen.⁊ Lap. dicunt ꝙ nõ.propter verbũ appellantẽ.de quo no.eo.ti.c. j.li.vj.vbi Archi.⁊ Hoſt.hoc tenent lꝫ Inno.ibi alteri ſentiat.ſed prima opi.verior.vt ſit locus quo ad penam huius decre.⁊ illius.c.vt circa.ſed diſpoſitio bene debꝫ ſeruari.pro hoc qꝺ no.in cle.nõ poteſt.in gl.ante pe.ĩ.de procu.dicit autem Pau.ꝙ ſi quis nõ per appellationem ſed principaliter petit ſuã electionẽ cõfirmari ⁊ aduerſarij caſſari lꝫ nihil probet de ſua iuſticia tamẽ ſi probet aliquid ꝑ qꝺ caſſari debeat electio aduerſarij caſſabit.dicit tamẽ Pau.ꝙ ab initio põt aduerſarius petere declarari cãm quare petit eius electionẽ caſſari ⁊ ſi exprimit talẽ que ſufficiat ad caſſationem ſed ſibi non proſit nõ admitteretur cũ non interſit ipſius. Si autem nihil opponat ante lit.conte.iputet ſibi reus.C.de exce.l.fi.inſti.de excep. §.penul.ĩ.e.cle.in fi.pro hoc qꝺ no.Inno.de re iudi.cum Bertoldus.vbi Hoſti.dicit ꝙ admittitur oppones electiõi quamuis nil ſibi proficiat vt qꝛ canonicus vel prochianus.ſed ꝙ talis admittit̃ pro itereſſe ſuo.de teſti.ex parte.⁊ nõ eſt intereſſe ſpãle de quo loquitur Inno.ſꝫ publicum.qꝺ dic vt dixi in.d.c.cũ Bertoldus. Undecimo quero an in ſimplicibus beneficijs habeat locuz hec diſpoſitio.vꝛ ꝙ ſic qꝛ.c.vt circa.in talibus locũ hꝫ. In cõtrarium qꝛ in his nõ eẽt quid poſſet opponi in formaz cũ forma.c.qꝛ propter.locum nõ habeat.vt ibi no.glo.⁊ i.c. ſicut.de elec.li.vi.lꝫ Hoſt.tenuerit contrarium quod ꝓſequit̃ hic Math.ſed primũ cõius qꝺ tenui in.c.qꝛ ꝓpter vt procedit illud.c.tm̃ ĩ eccleſijs que per mortem prelatorum viduant̃.hoc ergo preſuppſito dic ꝙ poterit opponi in formam vt qꝛ forma erat tradita ex diſpoſitione ſpãli pone exemplũ per id qꝺ dꝛ in gl.in verbo opponentis.ad fi.⁊ vt dixi.s̃.q.viij.qꝺ tenet Pau.ponens ⁊ alia exempla.vt ſic ex priuilegio vel conſuetudine certa forma tradita erat.⁊ per hoc infert ꝙ in prouiſione hoſpitalium poterit in formam obici id quod hẽtur.ĩ.ꝺ reli. do. cle.qꝛ contingit. Duodecimo quero ſi obicitur electo ꝙ nõ cõfirmatus adminiſtrauit nũquid hec obiectio eſt ĩ formam?dic ꝙ nõ ſed potius ĩ perſonam qꝛ peccat adminiſtrãdo.e.ti.auaritie.li.vi. Deciotertio quero ſi obijcitur eligentibus nũquid eſt obiectio in formam vel pſonam.gl.in.c.i.eo.ti.li.vi.dicit ꝙ eſt in formam Pau. dicit de hoc nõ curandum quo ad hanc cle.qꝛ opponere in perſonas eligentium vel electi equiparant̃.ĩ.e.cle. in fi. dicit tamen ꝙ obicitur obiectio in formam quãdo obicit̃ defectus iuris ⁊ ptãtis eligentium ſecus ſi cõtra eos obijciantur crimina qꝛ tunc eſt in pſonam.ſed poteſt defendere glo.qꝛ crimina nõ opponũtur eligentibus cõtra eos ſed ad inferendũ electionem non valere.eſt ergo potius obiectio in formam. Decimoquarto quero ſi opponũtur aliqua que non ſint crimina vel defectus vt qꝛ dꝛ electum renũciaſſe.dicit Pau.ꝙ nõ eſt locus huic.c.ꝑ hoc qꝛ tunc ſumus extra caſum hui⁹.c.⁊ ſufficit obſuare ius cõe. Decioquinto quero ſi obijciũtur plura ⁊ alterum tm̃ probet̃ qꝺ ſufficit ad caſſationẽ electionis?diſtingue prout no.ĩ.c.ij.de reſcrip.⁊ de proba.lꝫ.℣.ex premiſſis. qꝛ niſi ſe aſtrixerit ad omnia probanda ſufficit ꝙ probet̃ vnũ de obiectis.qꝺ tenent Pau.⁊ Math.de quo ĩ ſpe. de actore.℣.ſi vero.⁊ dicunt Pau.⁊ Math.ꝙ iſte probãdo alterũ ꝙ ſufficiat ad caſſationem nõ incidit in penam. de qua.eo.ti.c.i.li.vj.ꝙ tenent Inno.⁊ Hoſti.⁊ Compo. ibi quod dicit ibi Archi.verũ ſi opponũtur ad eundem effectum alias nõ.de reſcrip.olim.ar.ff.de verb.ob.l.ſcire. Decimoſexto quero an poſſint opponi crimina de ꝗbus electus egit pñiaz.Inn.e.ti.dudũ.ꝙ nõ. Itẽ ꝫriuꝫ qꝛ poſt pñiaz nõ deſinit eſſe nocẽs.ff.de edil.edic.l.qd ſit fugitiuus.xxxiij.q.ij.admonere.vbi de hoc in gl.ꝺ accuſa. de his.de ſciſma.c.vlt.⁊ vtrobiqꝫ gl.ſed ꝑ illas gl.pꝫ ſolutio qꝛ ſi fuit pñia fori pñialis nõ excuſat.ſecus ſi fori iudicialis.de quo i.d.c.ꝺ his. Decioſeptio quero ſi eṗs obicit nũqd incidit ĩ.c.ſtatuimus.eo.ti.li.vj.Math.querit ſed ẽ qꝺ de tex.qꝛ determinatum ẽ ꝙ non.in.c.ſi cõpromiſſarius.§.huius.e.ti.li.vj. Et dicit Pau.ꝙ lꝫ eṗs nõ arctetur ad penam per.d.c.ſi compromiſſarius.ꝺ ſen.ex. qꝛ periculoſum.li.vi.arctatur tamẽ ad formam obiector ⁊ iuramẽti.de hoc vltimo in ſe.q. Decimooctauo q̃ro circa id qꝺ dixi in proxima.q.an eṗs cum iurat teneatur tangere ſacra?glo.dicit ꝙ non in.c.vt circa.ſed nouella Jo.an.tenet contrarium.quod tenet hic Pau.quia regulariter quilibet iurans debet tangere ſacra.fallit in eṗo

quo ad iura

quo ad iura. calum. de iura. calū. c. vlt. ⁊ in teſti. C. ď epi. ⁊ cle. auct. ſed iudex. ii. q. v. que de cauſa. ergo in aliis ſtat regula vt tāgat ſacra. i. q. vii. quotiens. de conſe. diſti. ii. ego berengarius. de pur. cano. quotiens. quod tenui in d. c. fi. de iura. calum. Decionono quero ieo quod dixi ſupra. q. xiiij. ꝙ non eſt locus huic cle. ſi opponitur aliud ꝙ̄ crimen vel defectus. Quid ſi opponitur ꝙ electus nō eſſet potēs i patria. Lap. dič nō eſt locus huic cle. ⁊ ď hac obiectione de ap. conſtitutꝫ tamen dici poſſet ꝙ oīs obiectio poteſt cōcludi ſub his duabus. imo ſub hoc ſolo verbo defectꝰ. nā quicquid opponitur propter quod infertur contra electionem vel electum eſt defectus cum per hoc tendatur ad oſtendendum vel electum non eſſe dignum vel electores non fuiſſe habiles. vel electionē non fuiſſe debite factam. ⁊ ſic ꝙ aliquid deficit de his q̄ requirebantur hic tamen capitur verbum defectus magis ſtricte alias intelligo generaliter modo premiſſo etiā crimina eſſent defectus ⁊ tamen hic ponuntur pro diſtictis. ⁊ quo ad defectus dicit Pau. hoc ꝓcedere ſiue ſint defectus forme ſiue perſone. puta ſcie. eo. ti. ſi forte li. vi. vel lepre. de cler. egro. de rectoribus. ⁊. c. tua. vel ꝙ vexetur demonibus. vii. q. ii. c. fi. xxxiii. diſt. cōmuniter. vel ꝙ ſit epilenticus. eo. ti. cum inter canonicos. vel ꝙ habet manus tremulentas vt nō poſſit frangere hoſtiam. vel ꝙ defectum patitur in etate ordinibus vel natalibus. vel eſt bigamus vel mutilatus manu naſo oculo vel quid ſimile. de verbo. ſig. cōſtitutionem. i. rñſo. li. vi. quo ad crimina. intelligit vero Pau. ꝙ ſint talia que impediant ꝓmouēdum alias nō ſufficerent. de iureiurā. ſicut. ii. Vigeſimo quero nunquid quilibet opponens ⁊ appellans admittatur? Lap. ꝙ non niſi ſua interſit ſiue intereſſe cōmuni ſiue priuato. in. §. ſane. vbi ď hoc. pro hoc quod dixi ſupra. q. x.

§. Ceterum Oppone ꝙ volens iurare circunſtantias ad ſe de nouo perueniſſe ſic audiendus eſt ad cauſas exprimēdas ſi auditor ad exprimēdum crimina ad ſe de nouo ꝑueniſſe. eo. ti. vt circa. li. vj. gl. in ver. de nouo. ſoluit reddēdo rationem diuerſitatis. ⁊ idem Pau. ⁊ Genze. ex hoc no. id quod no. glo. predicta. in. v. ſi. ⁊ ſic no. vſqꝫ ad fi. Secundo op. ad idem ꝙ ſaltem ex officio iudicis poſſit audiri. e. ti. cum nobis olim. ⁊. c. nihil. ſoluit Pau. ꝙ ꝯtraria ꝓbant ſolum ꝙ iudex poſſit per ſe inquirere ex officio qď non negatur hic. Quero quādo dicatur omitti debita ſpecificatio circūſtantiarum. Laud. exemplificat vt ſi opponit excōmunicationē nec ſpecificat de qua excōicatione hominis vel canonis. de excep. c. j. li. vj. vel ſi de ſymonia nec dicit an in beneficio an in ordine ⁊ i quo beneficio. ſ. e. ſi alicuius. vel ſm̄ Pau. exemplificat i alijs vt i periurio ⁊ homicidio vel adulterio: qꝛ quo ad homicidium debet exprimi quem interfecit ⁊ vbi ⁊ quādo. ⁊ idē i predictis ⁊ in ſimilibus. ij. q. viij. libellorum. pro hoc de procu. tue. vbi exprimūtur circūſtātie. Steph. ⁊ Math. ponūt ⁊ alia exempla. ſed hec ſufficiūt. ⁊ dicit Steph. ꝙ ille circūſtantie ſufficiunt que reddūt obiectū clarū ⁊ certum. ſit locus tempus ⁊ perſone. de quibus in. d. c. libellor. in quo dicit Pe. de ancha. ꝙ ſpecificare de nouo circūſtantias nō ē proprie declarare qꝛ deuolutio cōcernit verbum ambiguum qď multa ſignificat. ff. de iudi. ſi quis intentiōe. hoc aūt dicit hic nō prohibitum quin poſſit opponēs verbū ambiguum declarare. qꝛ declarās nihil inducit. ff. de teſta. l. heredes palam. v. ſed ſi notā. alias ꝙ vero. de accu. cum dilecti. ar. de ap. paſtoralis. quod vltimum plꝫ. ſufficit eni ꝙ hic nō prohibetur. tamē ēt ſpecificatio eſt declaratio que ēt ꝑmitteret̄ niſi eēt hic ꝓhibita. pro hoc qď dico. j. q. iij. Secundo quero qua rōne fuit hoc inductū de circūſtantijs ſpecificādis. So. ſm̄ Laud. Pau. Gen. ne poſſet opponēs variare ⁊ mutare vel i incerto vagari. ſ. e. vt quis duas. li. vj. de poſtu. c. vno. eo. li. ff. de re ven. l. ſi i rem. de edil. edic. l. cum eiuſdem. ⁊. l. ſi plura. ⁊. l. ediles. Tertio quero nūquid talis ſpecificatio requiratur cum opponūtur crimina teſtibus. Inn. i. c. ij. de teſti. li. vj. ⁊ Archi. ibi latius dicūt ꝙ ſic. ⁊ ſic idē erit in excep. quod i accuſatiōe. pro hoc. ff. de dolo. l. ſi ex dolo. de peni. di. v. cōſideret. v. q. ij. ſi primates. de accuſa. qualiter. de ſen. excom. cōſtitutionem. li. vj. ⁊. d. c. ij. C. de teſti. li. vj. in fi. quod bene facit. Oppo. ad hoc de dicto. c. ij. §. teſtes. vbi apparet ꝙ crimina fuerunt obiecta ſimul ſine ſpecificatione ſed papa mādauit ꝙ poſtea fieret ſpecificatio coram deputato ad recipiēdos teſtes. So. dicit Pau. notabiliter multum per illum tex. probari ꝙ ſi datus fuit terminus ad opponendum contra teſtes ſatiſfit termino ſi infra ipſum crimina obijciuntur ēt ſine ſpecificatione ſed tamen poſtea parte petente tenetur opponens ſpecificare. nec per ſpecificationem dicitur aliquid de nouo opponere vt per hoc ſibi obſtet lapſus termini. nam qui declarat nō mutat. nec aliquid noui dicitur proponere. ff. de teſta. l. heredes palam. ver. ꝙ vero quis. ď dila. c. iij. quod bene probatur in dicto. c. ij.

Oppo. ad idem de hoc. §. qui probat non audiri eum qui ab initio ſpecificauit. So. ſm̄ Pau. hic ⁊ in. c. vt circa ponitur caſus nouus. nam de iure antiquo ſufficiebat opponi de periurio homicidio vel ſimilibus nulla facta ſpecificatione pro hoc quod no. Inno. ⁊ Compo. eo. tit. cum inter canonicos. ⁊ Inno. expreſſius. de appel. conſtitutus. ij. non ergo debet trahi ad conſequentiam regula. que a iure. li. vj. Quarto quero nūquid in īquiſitione ⁊ purgatiōe debeat fieri ſpecificatio circunſtātiarū. Inno. de purga. cano. c. fi. dicit ꝙ non. quod tenet hic Pau. dicens ꝙ etiam in accuſatione de leui crimine vel notorio non expedit ſpecificare. ff. de accuſa. l. leuia. C. de accu. l. ea quidem. quod tenet glo. inſti. de publi. iudi. i pri. Sed in primo de inquiſitione ⁊ purgatione. Ia. bu. inſti. de actionibus. circa princ. tenet requiri ſpecificationem quod tenet Bar. cum quadam limitatione in. l. ij. §. ſi publico. ff. ď adul. facit qď dixi in dicto. c. fi. de purg. cano. vbi dixi ꝙ ſi fit inquiſitio vt puniatur inquiſitus fiet ſpecificatio. ſecus ſi fit vt remoueatur ab adminiſtratione: qꝛ hec non eſt pena. ⁊ hoc caſu procedit dictum Innoc. ⁊ Pau. Si autem fit vt ſe purget. ⁊ tunc ſi infamia eſt ſpecificata etiam purgatio erit ſpecificanda alias ſufficit generalis. Quīto quero nūquid adherētes teneātur ad ſpecificationem prout appellantes. glo. in. c. vt circa. dicit ꝙ non Archi. ibi contradicens Nicolaum tertium ita tenuiſſe ⁊ curiā ſic ſeruare in quod inclinat Pau. qui ad verbum appellans ſubaudit vel adherens mihi placet glo. cum adherens cēſeatur eo iure quo appellans. ſufficit ergo ꝙ appellans ſpecificauit. qꝛ inherendo adheret cū ſuis qualitatibus tamē tutius eſt ꝙ ſpecificet. Sexto quero ſi opponens ſpecificauit circunſtātias debite i aliqbꝰ. in aliquibus non an ſuper ſpecificatis audietur. glo. in verbo ſuper his. ꝙ ſic idem Pau. dicens ꝙ repellitur a non ſpecificatis ⁊ etiam a non expreſſis. j. §. inſup.

Oppo. ad hoc eo. ti. vt circa. in. v. alioquin. qui videtur probare ꝙ non audiatur ēt ſuper ſpecificatis niſi i caſibus ſibi ſequētibus. Lap. de caſtiglūchio vꝫ ſtare obiectioni. dic ꝙ nō procedit ⁊ ꝙ textus ille ſolū excludit opponētem in nō debite ſpecificatis. Ex ꝑdictis nota ꝙ cū dat̄ alicui terminus ad aliquid faciendū poſt terminū nō debet admitti rō qꝛ terminus hꝫ vim īterlocutorie. de reſti. i ītē. coram. de excep. paſtoralis. vbi dato termino ad proponendum dilatorias poſt terminū non audit̄ oppo

nens niſi exceptio de nouo oriatur vel ad ipſius noticiaꝫ de nouo ꝑuenerit vt ibi. ⁊ pro hoc dictum.c.vt circa. Et qd no.xiij.q.ij.in prin. Septimo q̄ro circa hoc de termino dato ad proponēdum ꝑēptorias an poſt terminum audiet opponens ꝑemptoriam q̄ de nouo ad euꝫ ꝑuenit. vꝫ ꝙ ſic ſicut in dilatorijs.per.d.c.paſtoralis.pro hoc de teſti.c.ij.de excep.c.i.li.vj.ff.de no.ope.nū.l.de pupillo.§.qui opus.nā que de nouo emergunt īdigent auxilio.ff.de interro.ac.l.de etate.§.ex cā.de iura.calū. ceterū. ⁊ ꝓbationis copia nō eſt auguſtāda.C.de hereti.l. qm̄.xiiij.q.ij.q̄ꝫq̄ꝫ.vt lite nō cōteſt.qm̄.in prin. Jtē maius periculū eſt in ꝑemptorijs q̄ꝫ dillatorijs.ergo cautius agēdum.de elec.vbi periculū.lib.vj. Jn cōtrarium q꞉ ꝑemptoriū fuit inuētū vt eēt litiū finis.cle.ſepe.de v̄bo.ſig.⁊ hꝫ ꝑēptorium vim īterlocutorie vt dixi in prox.q.de quolibet termino.pro hoc.ff.de arbi.l.qualē.in fi.C.de īgenuis manu.l.diffamari.qui ac.nō poſ.l.ſi ea.de proba.lꝫ.So. Cōpo.e.ti.ꝙ ſicut dicit nō audiendū proponētem ꝑrōes predcās.pro hoc qd no.de reli.do.cum dilectus.⁊ hoc ne def via ꝑiurijs de coha.cle.clericos.niſi per veriſimiles ratiōes poſſet iudex īformari ꝙ de nouo ad opponēteꝫ ꝑuenit.q꞉ tunc admittetur.ar.l.ſi cui.§.ij.ff.de accu.de re.mili.l.nōēs.§.a barbaris.d.l.de etate.§.ex cauſa.ad.l.de pupillo.§.qui opus.rn̄det ꝙ ibi non fuit partibus terminꝰ aſſignatus ad.c.paſtoralis.ꝙ nō fuit ibi terminus ad ꝑemptorias nec fuit ꝑemptorius.iō id qd ibi īducitur ꝯtra rōnem nō debꝫ extēdi regula que a iure.li.vj.Spe.ð excep.§.dicto.v̄.ſed pone datus.dicit ꝙ ſi procurator factꝰ dominus litis per cōteſtationē poſt terminū ꝑdictū velit iurare ꝙ de nouo ad eū ꝑuenit nō dꝫ admitti.ſecus ſi de nouo ꝑuenit ad dn̄m.quod vꝫ tenere Archi.ij.q.ij.in prin. Pau.diſtinguit aut tamen exceptio de nouo ꝑuenit tāꝙ̄ de nouo exorta.aut de nouo ꝑuenit licꝫ forte antiqua ⁊ in hoc dupliciter.q꞉ aut de nouo peruenit ad notitiam.aut de nouo ꝑuenit probatōis copia.primo caſu de nouo orta īdiſtincte admittit̄ ſi hoc ꝓbet ꝙ ſi de nouo orta nec ſufficiet eius iuramentū.de off.dele.inſinuāte.⁊ qd no.in.d.c.paſtoralis.⁊.iij.q.ix.placuit.in gl.vlt.Secūdo caſu in primo mēbro quādo de nouo peruenit exceptiōis notitia diſtiguit ꝙ aut id qd dicit ad notitiā ſuā ꝑueniſſe dꝛ eē publicum ⁊ nō auditur q꞉ ꝑſumitur nō ignoraſſe.xvj.di.ꝙ dictis.de poſtu.c.i.⁊ vꝫ ſibi ꝯtrarius niſi ꝓbet ſe fuiſſe in loco tali ꝙ id qd dꝛ publicuꝫ potuerit veriſimilr ignorare.ꝓ hoc qd dꝛ ð ignorāte conſtōnem.de ꝯſti.c.ij. Aut non dꝛ eſſe publicum id qd opponitur.⁊ tūc per iuramentum ſuꝑ ignorātia audietur cū preſumat̄ ignorātia niſi ꝓbetur ſcīa.regula preſumitur.li.vj.facit de teſti.vltra tertiam.niſi ſit tale factum qd tenebatur a pͥcipio īdagare.eo.ti.nulli.li.vi.vel niſi aduerſarius īducat aliquas ꝓbationes ꝑ quas excludatur ꝑſūptio ignorātie.⁊ ſic ītelligit̄ qd no.eo.ti.īnotuit. Jn ſecūdo membro quando ſuꝑuenit probatōnis copia dicit idem qd ī precedēti.nam caute facit nō opponēs qd probare nō poterat.ii.q.vij.pleriqꝫ.ꝓ hac diſtictione eſt.c.vt circa.⁊ ibi veriſimiliter ignorare ⁊ qd no.in cle.ſepe.de ver.ſig.ī gl.in verbo nō obſtante.vbi dico in.§.⁊ q꞉.q.xv.pro hoc qd dixi.ſ̄.cle.proxi.§.īſtimatio.q.viij.⁊ per no.in.d.q.xv.patet ꝙ diſtictio ꝑcedens procedit de equitate potius q̄ꝫ de rigore.nam de iure videretur īdiſticte nō audiēdus poſt terminū.ꝑ.l.mancipiorum.ff.de op.lega.qd tenet ibi Bar.per illam.l.qd dixi de fi.īſtru.cum dilectus.⁊ de hoc per Oldra.in conſi.ciij.vbi multis rōnibus probat ꝙ poſt terminū nō debet audiri ſed dic vt dixi in.d.q.xv. Octauo quero circa predicta ſi concluſum ſit ī cauſa. Pau.dicit nō audiendū proponēteꝫ de cau.poſ.paſtoralis.de ꝓcu.auditis.de teſti.c.de teſtibus.de fide īſtru.cum dilectus.niſi aliqua rō euidens moueat iudicē ad hoc ſicut ex officio pōt interrogare.de fide īſtru.cum Joānes.pro hoc quod no.Inno.de accu.ad petitionē.⁊ dic vt ibi dixi.⁊ de hoc in ſpec.de renū.⁊ cōclu.circa prin.ponit aūt Pau.exemplū in ſen.ex.vt poſt cōcluſionē audiatur eam opponēs ꝑ.c.i.de excep.li.vi.qd facit arguendo.q꞉ ibi dꝛ ꝙ poſt ſn̄iaꝫ in cauſa excōicatiōis opponi pōt.ergo fortius ante licet poſt concluſionem. Sed hoc argumentum non procedit per ea que dixi de proba.licet.in prin.nam per ꝯcluſionē ītelligitur renūciatū oībus que conſiſtunt in facto.de dila.l.cum nobis.que rō ceſſat poſt ſn̄iam in cā executiōis.quod dic vt dixi in.c.licet. Nono quero q꞉ ſupra.q.j.exemplificaui de homicidio nūquid homicidia anteq̄ꝫ cōdēnetur de homicidio licite tenet beneficiū ⁊ ꝑcipiat fructus ſine peccato. Jnno.ꝙ ſic.in.c.cum noſtris.de cōceſ.preben.pro hoc quod no.de renun.in fi.de coha.cle.tua q꞉ non eſt ipſo iure priuatus beneficio quod tꝫ Cōpo.eo.ti.ꝙ ſicut.⁊ proſequitur hic per Math.⁊ nō ē multū ꝑtinēs.⁊ de ea dic vt dixi de accu.inquiſitiōis.

§. Sane. Nota de dupliciītereſſe cōi ⁊ proprio.de quo dixi in.c.ſuper his.ð accuſa. Secūdo nota colluſionē eſſe prohibitam de iure in verbo colludat.de colluſio.per totuꝫ. Tertio oppo.ꝙ etiam cum actio eſt publica vel popularis habet quādoqꝫ in ſe priuatū intereſſe quod dic vt ī glo.in v̄bo proprij. Op.ꝙ diſpoſitio huiꝰ.§.ſit fruſtratoria.q꞉ ſi appellans omiſit formam.c.vt circa nō ē audiēdus proſequēs appellationē que nō tenet.ſol.tex.poteſt ītelligi ꝑut ītelligit glo.in verbo omiſſa.⁊ in verbo proſequente.cum qua ꝯcordat Pau.⁊ tūc exemplifica ꝙ appellās in aliquibus ſeruauit formam ⁊ ī aliquibus nō.quo cāu poteſt proſequi ea ī quibus ſeruauit formam.⁊ tūc procedit quod hic diſponitur vt ſuꝑueniēs qui non appellauit nō admittatur proſequens pͥcipaliter pro intereſſe cōi.⁊ ſecundum hoc expone lr̄am ibi.forma.ſ.ſpecificationis.vt dicit glo.in hoc verbo.⁊ idem Pau.ſecus de omiſſione alterius forme.puta iuramēti q꞉ tūc nō eſt locus proſecutioni.vt ī.c.vt circa.cuius cōtrarium hic dꝛ.Secūdo modo poteſt ītelligi ꝙ appellans ī nullis ſeruauit formaꝫ.⁊ ꝙ dicit proſequente dic ꝙ appellans proſequebat̄ de facto ſm̄ Laud.⁊ Gen.pro hoc.ſ̄.e.ſi forte.⁊ ar.§.ſequentis.Sed tunc obſtat ꝯtrarium q꞉ nulla fuiſſēt rō dubitandi per id quod dicit glo.ī.ī verbo articulos.qd dicaꝫ.ī.in quinto ꝯtrario. Tertio ēt modo dicit glo.quoad illa hic poſſe ītelligi ī hijs ī quibus non arctat ꝯſtitutio.c.vt circa.quod ēt dico.ī.ī.vj.cōtrario.⁊ idem Pau.⁊ Gen. Secūdo op.ī eo quod dicit ī eadem cā.⁊ ſic vꝫ ꝑmittere ī alia.quod eſt falſum q꞉ appellatio nō pōt prodeſſe ī alia īſtantia ſicut nec ex alia cauſa poteſt iuſtificari.cle.appellanti.ī.de ap.glo.ī verbo eodem.dicit ꝙ audietur ī alia cauſa per viam actōnis ⁊ ſic no proſequendo appellationem. Tertio op.tūc q꞉ nihil proderit appellatio obtinere ī appellationem.glo.eadem ī ver.⁊ ſi dicas.ſoluit ⁊ idem Gen. Quarto op.ad idem ⁊ ad tex.d.c.veniēs ij.de teſti.vbi admittitur ſe opponēs cuius ītereſt.Sol.ſm̄ Gen.ibi ſe apponit rōne priuati ītereſſe quod etiam hic permittitur ī.v̄.lꝫ.⁊ in.v̄.nō tamen. Quinto opp.ad idem.nam videtur iniquum ꝙ ex eo ꝙ repellitur appellās ꝓpter ieptitudinē repellatur volēs ꝓſequi cuius ītereſt per iura que allegat gl.ī.v̄.articulos.⁊ ī.v̄.licet.vſqꝫ ad.v̄.tamē fateri oꝫ.ſol.vt ī ea per quā habes q̄ potuit eſſe cā dubitādi preſuppoſito ꝙ appellans eēt repellēdus.vt dixi.ſ̄.ī.j.contrario. Sexto op.ī eo quod admittit opponētē rōne proprij ītereſſe.nā ſi appellatio non tenuit nō pōt operari aliquē effectū.glo.ī v̄.proprij ſoluit duobus modis. Primo ꝙ ipſe per ſe appellauit vel ſecūdo ꝙ

cūdo ꝙ ꝓſequebať ꝑ q̄relam. vel dic ꝙ pōt intelligi iſte. §.
qn̄ appellauit is cuius intereſt rōne priuati intereſſe eo ca/
ſu quo nō tenebať ad formā ↄſtitutionis. vt in pn̄. huiꝰ cle.
⁊ tūc appellatio tenuit ⁊ ceſſat ↄ̄rium. Quero qd ſi nō
appellās fuit de nō adherētibus. dicit glo. in v̄bo nō ap/
pellās. ꝙ tūc fortius eſt dubiū. vult dicere ꝙ tūc videbať
oīno repellēdus. ⁊ ꝙ oporteat itelligi de adherēte. videť
ꝓbare ſequēs lr̄a que ꝑmittit vt aſſiſtat. ſ3 dicit gl. ꝙ illō
eſt ꝑpter itereſſe. vult dicere ꝙ ⁊ ſi non adheſerit poterit
aſſiſtere ꝓ ſuo itereſſe. ſ. ꝓprio. ſic enim d3 itelligi ꝑ. c. ve/
niens. ij. ꝑ̄ alle. ſi aūt adheſiſſet tp̄e cōpetenti idē3 iuris eēt
de eo qđ de appellāte. vt in. d. c. vt circa. Scđo quero
circa id qđ dixi in ꝑxi. q. qd ſi adheſerit tp̄e nō competēti
dicit Archi. in. c. vt circa. ⁊ Pau. hic ꝙ adheſio talis nō
nocet l3 nō proſit. pauť. de his q igredi. ad appellā. §. illō
qđ dic vt in. d. c. vt circa. Tertio q̄ro quod ē itereſſe cō
mune ⁊ qđ ꝓprium. gl. in v̄bo cōi exēplificat. Lap. abbas
ēt exēplificat. vt ſi ē canonicus vel patronus vel ꝑochia/
nus. ꝓ hoc ſm̄ Laud. q2 itereſt cuiuſlibet de clero vel po
pulo habere bonū ꝑlatum rite ⁊ recte electū. eo. ti. ne pro
defectu. ⁊. c. nihil. xvj. q. vij. filijs. ⁊ hoc modo pn̄t oppo/
ni crimina vel defectus. an aūt poſſit opponi ēt ↄ̄ forma3.
Laud. iſtat ⁊ videť ꝙ ſic. remittit tn̄ ad no. e. ti. cū iter. R.
ꝑ Inno. Lap. v̄o dicit ꝙ canonicus admittiť ad opponen
dum ↄ̄ ꝑſonam ⁊ ↄ̄ formam. S3 ꝑochianus vel patronus
tm̄ ↄ̄ ꝑſonam. vt no. in. c. vt circa. ſ3 alius cuius nō iterſit
in nullo admittereť vt ꝓbať hic a ↄ̄rio. ꝑ quod reprobať
qđ no. Inno. de accu. ſup his in gl. j. ⁊ in gl. ad excipiēdu3
⁊ Archi. xxiij. di. illud. ⁊ de itereſſe ꝓprio exemplifica in
canonico q fuit cōtemptus vel p̄tendit ſe habere ius i be
neficio vel ad bn̄ficium. ⁊ de hoc loqtur hic. §. in fi. ⁊ di/
cit Pau. ꝙ eo caſu quo p̄tendit bn̄ficiu3 eē ſuū ꝓbauit bn̄
ficium eē ſibi collatū ab eo q potuit tp̄e competēti ⁊ mo/
do canonico ⁊ ſe eē capacem cū nō ꝑ̄ſumatur talis q2 ēq̄li
tas extrinſeca. e. ti. ſi forte. li. vj. de trāſac. ex lr̄is. vt bn̄fi.
eccle. c. vno. facit qđ no. Inno. ď ↄceſ. ꝑben. c. j. lib. vj. di/
cit ēt Lap. ꝙ hoc nō itelligitur de eo cuius intereſt bur/
ſaliter. vt ſi dicať ſibi eccl̄iam obligatam ad aliquā ſūma3
pecunie vel aliqd aliud. ꝓ hoc qđ no. Inno. in. d. c. ſuper
his. ⁊ Archi. in. c. j. in. j. glo. eo. ti. lib. vj. ⁊ ē ratio q2 tale i
tereſſe nō cauſat itereſſe opponēti ad reſiſtēdū ꝓuiſioni vľ
electioni. Quarto q̄ro an ſufficit ꝙ interſit facto? dicit
Lap. ꝙ ſic. q2 hoc itereſſe in facto ↄſiſtit nō in iure ꝓut in/
ducit no. ꝑ Inno. de teſti. veniēs. Scđo vult dicere ꝙ nō
expedit ꝙ ſe opponēs habeat ius quod fortior. ſed bn̄ ex
pedit ꝙ ſaltem aliqualiter fidem faciat de ſuo itereſſe vt
ſurgat ꝑ̄ſumptio vt ius foueat. qđ declaro in. d. c. veniēs

Quinto q̄ro nūqd appellās q etiam nō adheſit teneať
venire ſm̄ formam decre. j. e. ti. li. vj. Cōpo. ibi ⁊ Pau. h̄
dicūt ꝙ nō. qđ bene ꝓbatur ibi. Sexto q̄ro nūqd nō ve
nienti fit ꝑ̄iudicium ꝑ ꝓceſſum factū in curia. dicūt p̄dicti
ꝙ ſic q̄tum ad ea ſup qbus fuit ꝓnūciatum cū oēs vocen
tur ꝑ illā ↄſtōne3. ar. ff. de popularibus actio. l. iij. ff. nau.
cau. ſtabu. l. l3. niſi de ꝑ̄uaricatione ↄſtet. ff. ď ap. l. ab exe/
cutore. ꝑ hoc iſertur ꝙ omiſſo appellationis articulo pro
nūcietur ſup ꝑncipali nec appellās nec alius amplius au
dietur. ⁊ ſic ē caſus ꝙ ſn̄ia ꝑ̄iudicat alijs ꝑpter rōnem p̄di
ctam in p̄cedenti. q. Septimo q̄ro ſi ꝓnūcieť ſup arti/
culo appellationis tm̄? dicit Inno. in. d. c. j. ꝙ ⁊ appellās
⁊ ille cuius itereſt pōt petere electionem vel ꝓuiſionē caſ
ſari ex alia cauſa. quod itelligit Pau. verū ſi appellans
ſeruauit formā illius ↄſtōnis. al's ſecus. j̄. §. fi. Octa/
uo q̄ro an is cuiꝰ intereſt admittiť? ad hoc dicūt p̄dicti ꝙ
ſic. q2 ſi appellatus agit ↄ̄ appellātem pōt is cuius inter/
eſt oſtēdere de iure ſuo ⁊ appellans abſoluať vel ipſi ap
pellatio ſilentiū imponať ſi agit appellās. ꝓ hoc qđ no. ď
reſti. ſpo. ex cōqueſtione. In illa queſtione an inuito ip̄e/
trante poſſit reus vti reſcripto. Nono q̄ro ſi nec appel
lans nec appellatus agit? dicūt p̄dicti ꝙ nō auditur is cu
ius intereſt ↄ̄ appellatum cum nō ſit ad hoc citatus ſ3 ſibi
manet ſaluū ius ſuū. Ratio aūt cur non auditur eſt q2 ap
pellans nō ꝓſequens ꝑ̄ſumitur fouere iniuſtam cām. ij. q.
vj. §. ſi v̄o. pōt autem deſiſtere niſi appellatus ⁊ hij quoꝝ
intereſt ↄ̄dicant. ſed ſi ↄtradicunt non pōt. q2 eis iam ē q̄/
ſitum ius. ff. de reg. iur l. nemo. nā appellatio habuit vi3
citationis. d. c. j. quod itellige ſaluo eo qđ d2 eo. ti. quāuis
lib. vj. ⁊ facit. j̄. §. primo. Decimo quero in qbus poſ/
ſit aſſiſtere is q nō admittitur principaliter ꝓſequēs. glo. i
verbo colludat. ꝙ ſup ſpecificatis in qbꝰ fuit ſeruata for/
ma. Idem Pau. q dicit ꝙ admitteť in eo ſtatu in quo iue/
niet cām. vt no. eo. ti. c. j. lib. vj. ꝑ Inno. ⁊ Compo. ⁊ ad qd
proſit talis aſſiſtentia. remittit hec gl. ⁊ dicit Hen3. ꝙ pro
deſt q2 aſſiſtens pōt ꝓducere teſtes ēt non noīatos ꝑ ꝑnci
palem ⁊ appellare ⁊ in appellatione ꝓducere teſtes etiā
ſup principali. de hoc no. de re iudi. cum ſup. Sed Lap.
abbas declarādo hanc lr̄am dicit ꝙ eſt eius ſenſus ꝙ ſu/
per male exp̄ſſis male iuratis nec ꝑncipalis appellās nec
adherens nec ēt alius nō adherēs audiť niſi ad hoc ſolu3
aſſiſtat ne ille colludat. ſed ſup nō exp̄ſſis audiť appellās
⁊ adherens ſolum in caſibꝰ exceptis. in. c. vt circa. v̄. niſi
aliqd. ⁊ admittiť cum iuramēto vt ibi. Alius v̄o nō adhe
rens ſi eius iterſit audiť durāte iudicio ſup nō exp̄ſſis eti
am nō iurādo dūmodo fuerit abſens tp̄e appellationis i
terpoſite. ſ3 ſi fuit pn̄s i nullo audiť. finito illo iudicio au/
direť. ⁊ hoc qn̄ ꝓſequiť itereſſe cōe. ſ3 ꝑ intereſſe priuato
audireť ſiue eodem durāte ſiue finito ſi ignorauit appel/
latum l3 ſciret cām agi. ſ3 ſi ſciuit appellatū eſſe nō audiť fi
nito illo iudicio ēt pro ſuo itereſſe. vt no. Compo. in. d. c. j
in gl. ↄſtitutio. ⁊ in gl. ad qd. dicit tn̄ Lap. eſſe dūiam quā
do ſcit cām agi ⁊ ignorat appellatū eſſe. an habeat cā3 ab
appellāte vel ab appellato an nō habeat: q2 ꝑmo caſu ſci
entia ſibi ꝑ̄iudicat. ſcđo caſu nō quo ad ſuū ꝑuatum ius. ď
quo dic in quo ꝑ̄iudicet talis ſcia vt dixi in. c. cum ſup de
re iudi. Undecimo q̄ro de qbus articulis loqtur textꝰ
in v̄bo articulos. dicit gl. in iſto verbo ꝙ nō de ſpecifica/
tis. quod ēt dicit Pau. q2 in talibꝰ nō admittiť appellās
nec adherens ne ex ꝑſona adherētis ↄſequatur appellās
in eadem ſb̄a id quod nō pōt ex ꝑſona ſua. Eſt enim quid
imputeť iſti adherenti ꝙ ab initio nō appellauit. Ex hoc
apparet ꝙ articulos ſpecificatos pōt nō appellans ꝓſeq
ꝑncipaliter. quod tn̄ nō eſt verū ex quo appellās ꝓſequiť
non. n. d3 audiri alius niſi vt aſſiſtat. Idē Lap. iducēs qđ
no. Cōpo. eo. ti. c. j. lib. vj. in. v. colūna. Duodecimo q̄
ro eo caſu quo nō appellās ꝓſequiť ꝓpriu3 itereſſe vt ſibi
ꝑmittiť hic in fi. an cōpetat aduerſario ius reuocādi do/
mu3. dicit Lau. ꝙ nō q2 curia romana eſt cōis patria. l. ro
ma. ff. ad municip. ⁊ appellatꝰ erat ibi ꝓ hoc cauſa. de fo.
cōpe. c. fi. vbi plene dixi de iure reuocandi domū. Idem
Hene. ex hoc ꝙ ſi appellatus nō eſſet ibi ad quod ēt non
tenetur ad iſtantiam nō appellantis nō admitteť ꝓſequēs
ſuum intereſſe niſi citato appellato.

¶. Inſuper. Nota ꝙ pars hic punitur i
quo nō delinquit. q2 repel
litur appellans q nō ſeruauit formā nō tm̄ in nō exp̄ſſis. i
qbus formā nō ſeruauit ſed ēt in alijs. rōnem dico. j̄. q. v.
Et exponit Laud. agat opponēdo defectus vel cria con
tra electū quo caſu videť excipiens volūtarius. ⁊ ſic ex/
ceptione excōicationis vel alia legitima repellendus iu
xta no. ꝑ Inno. de excep. cū inter. cuius opi. videť hic ap
probata. ⁊ opinio Hoſti. ↄ̄ria reprobata. de q̄ ibi. ⁊ eo. ti.
dilecti. Laud. ꝓ hoc de iudi. exhibita. in. v̄. agebāt. Se
cūdo no. ꝙ appellās qn̄q3 occultat appellationē. ſimile ď

reſcrip.ex parte. Tertio no.caſuꝫ in quo qs nõ põt re/
nũciare iuri ſuo ibi nolle vti.ex quo arguit gl.in hoc v̓.ad
q̃õnem.de ĩpetrãte reſcriptũ.an eo ĩuito poſſit aduerſari
us eo vti.⁊ remittit ad.c.ex cõqueſtione.vbi plene dixi.i
quo Laud.hic ⁊ Gen.tenẽt ꝙ nõ poſſit vti niſi reſcriptũ
ſit pñtatum.ad hoc.c.paſtoralis in fi.de reſcrip.⁊ de ap.
ſuꝑ eo.⁊.ij.q.vj.ſi qs libellos.qd̓ tenui in.c.ex cõqueſtiõe
ĩductis ad hoc rõnibus. Quarto no.iudici faciendã eẽ
fidẽ ibi corã iudice.ff.de ꝓba.l.qnquaginta.Gen.qd̓ dixi
plenius de eo q mit.in poſ.c.fi. Quinto no.ꝙ expedit
appellato vt de appellatiõe ſibi ꝯſtet legitime adeo ꝙ ſi
expediat poſſit fidẽ facere d̓ ea vt hic.ibi fides fiat.ꝑ hoc
s̃.cle.ꝓxi.in fi.j.rñ.⁊ de hoc in gl.plena ĩ fi. Sexto no.
ꝙ repulſus vna via altera nõ admittit̃ ſicut non admittit̃
hic appellãs ꝑ q̃relã omiſſa appellatiõe.qd̓ ꝓſeq̃t̃ Pau.
inducẽs iura ĩ ꝯ̃riũ.de in ĩte.reſti.corã.ff.de ioffi. teſt.l.
papinianꝰ.§.qñ aũt cũ filibꝰ.d̓ quo dic vt no.ĩ regula.cũ
qd.li.vj.⁊ dixi in.d.c.tue.de ꝓcura.ꝙ eſt verum qñ qs re
pellit̃ attento effectu.⁊ ita hic repellit̃ ne poſſit vagari ĩ
ꝑiudicium appellati.ſecꝰ ſi repellit̃ attẽta via ſeu modo.
q̃ꝛ tũc admittit̃ alia via.in.d.c.tue. Septimo no.ꝙ acq
ritur ius appellato vt appellãs nõ poſſit eo iuito ad aliũ
agẽdi modũ trãſire.⁊ ẽ rõ.q̃ꝛ itereſt appellari ne ille.vage
tur.vt dixi in ꝓxi.notabili.⁊ ꝓ hoc eo.ti.vt qs duas li.vj.
⁊ regula mutare.e.li. O p.ꝙ appellãs nõ ſeruata for/
ma debeat admitti ꝑ querelã.ꝑ id qd̓ no.Cõpo.e.ti.c.j.li.
vj.cuiꝰ dcm̃ ponit hic gl.j.So.vt in hac gl.quã nota.quia
optime d̓clarat tex.in hoc.§.⁊ ẽt in ꝑcedẽti ⁊ ſeq̃nti.⁊ cla
rius rñde ꝑ id qd̓ dicit gl.in v̓.q̃rele.q̃ dꝫ cũ iſta ꝯiungi.

Scd̓o op.ad hoc in eo qd̓ gl.in.d.v̓.q̃rele.dicit ꝙ poſt
tp̱a de qbus in.c.j.ꝑal.audiret̃ ꝓſequẽs.⁊ ſic ob.qd̓ no.s̃.
cle.ꝓxi.§.intimatio.in v̓bo deuoluta.ibi tertiũ quo ꝑſcri
bitur ꝓſecutioni.vbi gl.dicit ꝑ lapſum tp̱is.de quo ĩ.d.c.
ꝑſcribit̃ ꝓſecutioni.ergo poſtea nõ audiet̃.⁊ cũ illa gl.vi/
detur tenere Jo.an.in.c.cordi.de ap.li.vj.Sꝫ dic hãc gl.
veriorẽ q̃ꝛ tp̱a.c.j.emanauerũt ad hoc tñ vt ꝓcedi poſſit
nõ obſtãte abñtia nõ veniẽtis.⁊ hoc tenuit hic Laurẽ. de
pynu me audiẽte in quo tñ dixit ſe dubitare ſi appellatꝰ q
cõparuit peteret ꝓnũciari appellationẽ fore deſertã.ego
dico idẽ dicẽdum.q̃ꝛ ſolũ poſt lapſum fataliũ.ſ.anni. vel
ex cã biẽnij.de ap.ex rõne.idẽ poterit hoc petere.qd̓ eniꝫ
ꝑus poſſit nõ ẽ iure expſſum.iõ nec dicẽdũ ꝙ bñficium iu/
ris ꝑditũ in appellatione nõ ẽ tollẽdũ.regula ĩdultũ.li.vj
de hoc pleniꝰ.ĩ.j.q.j. Tertio op.ad idẽ ꝙ nõ appellãs
⁊ formã nõ ſeruãs debeat audiri ꝑ q̃relã.de ap.ꝯcertatiõi
li.vj.gl.in v̓bo agat.ĩducit illud.c.ꝓ ſe facit ꝯ̃ modo ꝑdi/
cto.dic ergo ꝙ hoc oꝑatur ſpãlitas huiꝰ iuris.⁊ adeo re/
pellit̃ ꝙ ẽt ſi vellet ꝓſeq cauſas nullitatis nõ eſt hoc caſu
audiẽdus.ſm Laud.q dicit ſecus ſi excluderet̃ alio mo/
do q̃ꝫ ex eo ꝙ nõ ſeruauit hãc decre.vt ſi excludit̃.q̃ꝛ non
ſeruauit tp̱a appellatiõis.vel q̃ꝛ duas diffinitiuas habu
it ꝯ̃ ſe.de ſequeſt.cle.ad cõpẽſcendã.ĩ fi.qd̓ no. Quar/
to op.ad idẽ ꝙ ſaltẽ debeat audiri de cõſenſu appellari q
põt renũciare iuri ſibi acq̃ſito.de regu.ad ꝫplicaꝫ.Si au
tem ẽ ius acq̃ſitum ⁊ nõ alij ꝓ hoc lr̃a.ibi aduerſario q̃ſitũ
glo.in v̓bo repellit̃.⁊ in v̓bo q̃ſitũ ſtat ꝯ̃rio.⁊ cũ ea tenent
Lau.⁊ Genze. Quinto op.ad hoc de.c.ab eo.eo.ti.li.
vj.gl.ꝑdicta in verbo q̃ſitum.dicit aliud in caſu illo. Rõ
diuerſitatis ſm Lap.q̃ꝛ ꝯſenſus appellati cedit ibi ad cõ
modũ ſui.qd̓ declaro.q̃ꝛ in hoc ꝙ nõ ꝑus diſcutiat̃ de ob
iecto notorio põt eſſe cõmodũ appellati.q ſi diſcuteretur
⁊ de eo ꝯſtaret ſtatiꝫ repelleret̃.eo.ti.ſi forte li.vj. Sꝫ hic
ꝯſenſus appellati nõ põt cedere in eiꝰ cõmodũ ſꝫ in eiꝰ ꝑ/
ſitum. Sexto op.ad idẽ de.c.cordi.de ap.li.vj.q̃ꝛ ſpã/
le ẽ in papa ibi vt omiſſo appellatiõis articulo de ꝯſenſu
partium cognoſcat de ꝑncipali.ergo ſecꝰ de iferiore.e.ti.
romana in ꝑn.li.vj.So.cauſa hic erat corã papa.ſi auteꝫ
eẽt corã ĩferiore oporteret ĩtelligi de tali q eẽt adhibilis ꝑ
q̃relam.vt in caſu.c.j.de off.leg. Septimo op.ꝙ ẽt ceſ/
ſante appellatõe debeat cognoſci de d̓ductis in ea.d̓ ap.
oblate ad ſi.So.ſuꝑior põt hoc ex officio in cã electiõis.⁊
in alijs cauſis in qbus exuberat offm̃ iudicis.vt ibi.nec
hoc tollit̃ hic.ſꝫ ſolum dꝛ appellãtem nõ audiẽdum in eo
qd̓ dicit appellãtem repelli a ꝓſecutione ſuꝑ expſſis ap/
pellatio.⁊ tñ dicit ꝙ formã nõ ſeruauerat cuꝫ tñ forma ſit
in expſſione.vt.s̃.in ꝑn.huiꝰ cle.in.§.ceterũ.⁊ in.c.vt cir/
ca.glo.in v̓bo expſſis ſubtiliter ſoluit ꝯ̃riũ quã declarã
do dic ꝙ põt intelligi qd̓ dicit expſſis.nõ tñ debite circũ/
ſtãtiatis.⁊ tũc ceſſat ꝯ̃riũ.põt etiam ĩtelligi de d̓bite cir
cũſtantiatis.⁊ tũc dic vt in gl.ꝙ fuit omiſſa forma q̃ꝛ non
iurauit vt dꝛ in.c.vt circa.Duo enim ſũt de forma. Vnũ
ꝙ fit expſſio circũſtãtiarum.Scd̓m ꝙ debito modo iuret̃.
qd̓ plene dic vt hic in glo.j.ibi itẽ ſcias. Octauo op.ĩ
eo qd̓ iſte repellit̃ ſuꝑ expſſis ⁊ ſuꝑ alijs.q̃ꝛ de ſeꝑatis nõ
ẽ illatio.l.papinianus exuli.ff.de ino.Jtẽ ſi verbũ alijs
exponit̃ de nõ expſſis id qd̓ ſeq̃tur in v̓.ꝑterquã nõ habe
bit debitã relationẽ.gl.in v̓.alijs ⁊ in ver.ꝑterquã.ſoluit
Lap.in quadã additione pleniꝰ declarat dicens ꝓut dicit
glo.in v̓.ꝑterquã in caſibꝰ nõ reſpicit verbũ expſſis.s̃.po
ſitum.ſꝫ illud ⁊ alijs.nam ſuꝑ expſſis in qbus nõ ẽ ſeruata
forma.c.vt circa.nõ auditur ꝑ viam appellationis.eo.ti.
is q.li.vj.ſed ſuꝑ exprimẽdis ſic.d.c.vt circa.v̓.niſi aliqd
vbi ergo audiret̃ vel nõ audiret̃ appellans ꝓſequẽdo ap
pellationẽ audiret̃ vel nõ audiret̃ ꝑ ſimplicem querelam
qd̓ dicit verum qñ fuit appellatũ minus debite.ſ.nõ ſer/
uata forma vt hic.⁊ ſic ꝑcluſa appellationis via ꝑ conſe
quẽs ꝑcluſa ẽ via ſimplicis q̃rele.ſecus ſi nõ fuit appella/
tum q̃ꝛ tũc nõ appellãs põt vti via ſimplicis querele. de
ap.cõcertationi li.vj.Et ꝑ hoc videt̃ ꝙ vbi qs appellat
ex aliqua cã ⁊ ſuccumbit nõ põt ex eadeꝫ cã impugnare ꝑ
querelã id in quo ſuccũbit.lꝫ ſi nõ appellaſſet audiret̃ ſꝫ
Lap.dic ꝙ hoc ꝓcedit in caſu huiꝰ cle.ſꝫ in alijs ſi appel/
lans extra iudicium deſiſtit anteq̃ꝫ icipiat ꝓſequi.nõ per
hoc tollit̃ via ſimplicis querele.nã talis appellatio non
hꝫ vim citationis.ſed ẽ tñ ꝓuocatio ad cãm.de ap.cũ ſit.

Quero circa id qd̓ dixi.s̃.e.§.in.j.⁊.ij.ꝯ̃rio.nunqd per
nõ obſeruãtiam tp̱is de quo in.c.j.e.ti.lib.vj.inducat̃ ap
pellationis deſertio.iſte articulus ẽ multũ dubius ⁊ Jo.
de lig.cum ꝓſeq̃tur valde extẽſe ĩducendo rõnes ꝓ ⁊ ꝯtra
Et ꝑmo ꝙ nõ ſit deſerta inducitur gl.Compo.de qua hic
in gl.j.in ver.q̃rele.⁊ quod no.hic Pau.in v̓.repellitur.
q idem ꝯſonat.Inducitur ẽt qd̓ notauit Bertran.dicẽs q
poſt lapſa tp̱a ꝑdicta auditur ꝓſequẽs in eo caſu in quo i/
uenit cãm.Jtem ꝓ hoc põt iduci qd̓ no.Inno.in.d.c.j.ĩ v̓.
infra mẽſem.cuiꝰ dcm̃ ponã ſtatim in ſcd̓a rõne partis cõ
trarie.q̃ꝛ iducitur ẽt ad partem ꝯ̃riam.Pro hac parte ſũt
ea q̃ dixi in ꝑmo ⁊ ſecũdo cõtrario ꝑdictis.Jn ꝯ̃riuꝫ quia
quãdo datur tp̱s ad iter arripiẽdum obſeruãs tempus d̓
ferit appellationem de ap.cũ ſit.⁊.c.ꝑſonas.ſꝫ tempus.c.
j.datũ eſt ad iter arripiẽdum vt ibi dꝛ.hãc rõnem ſoluunt
tenẽtes primã partem ꝙ ꝓcedit in tp̱e dato ab hoie.ſꝫ nõ
in dato a lege.q̃ꝛ mitius agitur cũ lege q̃ꝫ cũ miniſtro le/
gis.ff.de arbi.l.celſus.Quem modũ reſpondendi impu
gnat Jo.de lig.q̃ꝛ imo durius agitur cũ lege q̃ꝫ cum hoie.
ff.de iure pa.l.ſi libertus.vbi alienatio facta in fraudẽ le
gis ipſo iure non tꝫ.ſed facta in fraudem hominis tꝫ.lꝫ poſ
ſit reuocari.ꝓpterea Cy.C.de trãſac.l.ſi quis maior.⁊ de
iuriſdi.om.iudi.l.in criminali.dicit ꝙ durius agitur cum
lege q̃ꝫ cum homine.q̃ꝛ non eſt miniſter legis.⁊ ſic loquit̃
l.ſi libertus.ſed mitius agitur cum lege q̃ꝫ cum homine q
eſt legis miniſter.vt.d.l.celſus.que loquitur de arbitro
qui eſt

qui eſt miniſter legis.quod reprobat Bar.in.l.ampliꝰ.ff.
rem ra.ha.qꝛ ſꝫ tempora.ffoꝝ. arbiter nō erat miniſter le
gis cū ex dictis eius non ſurgeret actio vel exceptio que
hodie ſurgit.C.de arbi.l.cum antea.de arbi.ꝑ tuas.q̄re/
d argutio nō placet.nāꝫ negari neq̄t q̄n ſm tp̄a.ffoꝝ.pote
ſtas arbitri in multis fuerit limitata ⁊ tradita forma ꝓce
dendi ꝑ eum vt pꝫ.ff.de arbi.ꝑ totum.Unde ꝯcluditur ꝙ
ēt tunc erat miniſter legis ⁊ ꝙ eius p̄tās erat legitima.i.a
legibus ītroducta.nam ⁊ de iure digeſtoꝝ ꝓcedit ꝙ arbi
traria ſunt ad inſtar iudicioꝝ.ff.de arbi.l.j.pōt ergo tolle
rari dictum Cy.ꝑ rōnem qꝛ qui contemnit miniſtrū legis
contēnit ⁊ legem ⁊ miniſtrū.nō mirum ergo ſi durius cum
eo agitur q̄ꝫ ſi contēnit legem tm̄.que rō ceſſat in homine
nō legis miniſtro.Bar.aūt i.d.l.amplius.dicit ꝙ quo ad
inducēdam actus nullitatē durius agitur cū lege ꝑ predi
ctam.l.ſi libertus.Sꝫ quo ad penam extrinſecam durius
agitur cum hoīe.d.l.celſus.ꝑ q̄d clara doctrina nō habet̄
nec apparet rō diuerſitatis.niſi dicas ꝙ quo ad īducēdaꝫ
actus nullitatem.ratio eſt qꝛ lex pōt inducere formā ſub
ſtātialem.qua omiſſa actus non tꝫ.de elec.qꝛ ꝓpter.ſecuſ
eſt in homine qꝛ factum ꝯ̄ p̄ceptum hominis nō eſt nullū.
ſed cōtrafaciens tenet̄ ad penam.de p̄ben.dilectus.ij.ꝑ
hoc.C.de leg.nō dubium.Hec tm̄ dr̄ia non ꝓcedit quādo
traditur ab hoīe poteſtas cū forma.tūc enīꝫ factū ꝯ̄ formā
ēt eſt nullū.de reſcrip.cū dilecta.de elec.cum in veteri.⁊
vtrobiq̄ꝫ dixi.ꝑ hoc cle.j.de iure pa.⁊ q̄d ibi no.glo.in v̄/
bo īhibētes.vn̄ poſſumus ſtare cū dicto Cy.regulariter
loquēdo.lꝫ q̄nq̄ꝫ poſſint inueniri caſus diuerſi in iure.ſed
rō diuerſitatis pꝫ in eis ⁊ ex predictis tolletur ratio iſta.

Scd̄o īducitur dcm̄ Inno.in.d.c.j.in ver.infra mēſem
vbi ponit duas opi.vnam quorūdam dicētiuꝫ ꝙ poſt mē
ſem nō auditur ꝓſequens ꝑ.c.ꝑſonas.p̄alle.⁊ alioꝝ q̄ vt
videtur Inno.melius dicūt dicētium ꝙ etiam vltra ter/
minum auditur ꝓſequēs dūmodo res ſit integra.ergo ſꝫ
vtrāq̄ꝫ opi.ſi eſt nō integra nō audit̄.⁊ dic ꝙ dr̄ integra ſi
nihil ē īnouatum.ꝑ quod ſi audiret̄ ꝓſequēs ageret̄ ɔ̄ tol/
lendo ius q̄ſitum aduerſario.ꝑ hoc q̄d no.in cle.ſepe.de
ver.ſig.in v̄.nō obſtāte.Intelligit aūt Io.de lig.rem nō ī
tegram ſi aliq̄d in electione ē ꝓceſſum.nō aūt ex eo ꝙ in cā
ſit ꝓceſſum vt ſi cōparuit appellatus vt patuit.s̄.cle.pr.
§.intimatio.⁊ in gl.in v̄.deuolutaꝫ.⁊ ibi dixi in.ij.q.⁊ pe/
tijt ꝓnunciari appellationem deſertā.ſꝫ an poſſet hoc pe
tere pēdet ex noſtra.q. Tertio inducit̄.c.lꝫ.de ſen.exc.
li.vj.vbi dr̄ appellationem deſeri ſi appellās nō fuit pro
ſecutus infra tp̄s a iure vel ab homine ſtatutuꝫ.q̄ verba
dicit de iure debent intelligi ſm Io.de lig.in tp̄e iuris da
to ad iter arripiēdum vel ad ſe p̄ntandum.ſicut id quod
dicit de tempore dato ab hoīe.qꝛ non pōt ab hoīe dari tē
pus ad finiēdum.de ap.ex īſinuatione.nō pōt auteꝫ expo
ni ſm eum vt ꝙ dicit ab homine intelligat̄ de tempore ad
ſe p̄ntandum vel iter arripiēdum.⁊ ꝙ dicit a lege intelli/
gatur de tempore ad ꝓſequēdum ⁊ finiēdum.qꝛ vna ɔ̄ter
minatio ꝯcernens duo determinabilia dꝫ ea ɔ̄terminare
pariter.⁊ ſm eūdem ſenſum.C.de impu.⁊ alijs ſubſti.l.q̄ꝫ
uis.ff.de vulg.⁊ pu.l.iam hoc iure.§.ſed ſi aliter.⁊.l.lu/
cius.Quarto īducitur.l.preſes.C.de ap.⁊.c.ab eo.ɔ̄ ap.
li.vj.In q̄bus ſi apoſtoli nō petunt̄ infra tempus datuꝫ a
iure deſerit̄ appellatio.ergo idem in tp̄e dato.ꝑ.d.c.j.ad
iter arripiēdum.So.partem vltimā tꝫ Ioā.de lig.⁊ dicit
ad ꝯ̄rium ꝙ dcm̄ Compo.⁊ glo.j.hic ⁊ in verbo querele.
nō ſunt ꝯ̄ria ſolum.nam ꝓbant ꝙ non ꝓſequens auditur ꝑ
ſimplicem q̄relam nō aūt ꝙ audiat̄ ſup̄ appellatione.hoc
aūt referunt.qꝛ ꝑ querelam nō fiet reuocatio attētatorū.
ſed ꝑ appellationeꝫ ſic.ꝓ hoc.c.cum a nobis.e.ti.⁊ quod
ibi no.Inno.ꝙ ibi plenius dixi in.ij.ꝯ̄rio.ſ.q̄ēt appellatio
extraiudicialis parit reuocationem attēptatoꝝ non ꝙ ꝓ/
nuncietur ip̄o iure nulla ſicut ſit in appellatione iudiciali
de ap.nō ſolum.li.vj.ēt ſi ſit appellatio ab īterlocutoria.
vt dixi de teſt.ex parte.Sed attēptata poſt appellationē
extraiudicialem ſolum reuocant̄ tanq̄ facta lite nō pēdē/
te cū talis appellatio hꝫ vim citationis ad cām.de ap.cuꝫ
ſit.quod maxime ꝓcedit in appellatione in cā bn̄ficiali.ꝑ
c.j.e.ti.li.vj.Citatio aūt inducit litis pēdētiā.j.vt lite pē.
cle.ij. Op.ꝯ̄ hanc determinationem qꝛ ſi appellatio ē
deſerta nō deberet audiri ꝓſequēs niſi citato aduerſario.
qꝛ ꝑ idem eſt ac ſi nō fuiſſet appellatū.Item non deberet
papa ſe ītromittere ex quo cā remanet nō deuoluta.So.ɔ̄
fendēdo hāc partem poſſet notabiliter reſponderi per id
quod no.Inno.in.d.c.j.in v̄bo infra mēſem.vbi dicit ꝙ ꝑ
appellationem deuoluitur cā appellationis ⁊ ip̄m nego
cium principale ꝑ.d.c.j.q̄ꝫuis.ergo ſublata ſit appellatio
poterit fieri ꝓſecutio negocij principalis ⁊ non refert ſm
Inno.quomodo fiat ꝓſecutio an ꝑ appellationeꝫ an ſine.
quod ītellige ſane q̄d nō refert quo ad cauſe deciſionē ſed
quo ad alios defectus ſic.Ex his ſequēdo hanc partē cō/
cludis vnū mirabile:ꝙ lꝫ appellatio deſeratur in cā bn̄fi
ciali nō tamē tollit̄ effectus ꝑ eum inductus q̄n negocium
remaneat deuolutū.Et rō poteſt reddi qꝛ in talibus non
tm̄ attēdimus partiū itereſſe ſꝫ ēt iuris publici.Unde ſu/
perior ex ſuo officio ꝓcedere pōt ēt opponente reſponſo.
d.c.cum nobis.vel negligente.de ap.oblate.Ex hoc li/
mito gl.in cle.p̄cedenti.§.ītimatio in v̄bo deuoluta.īfi.cū
dicit appellāte ⁊ appellato nō venientibꝰ nō eſſe locū pe
ne.c.j.vt ꝓcedi poſſit in partis abſētia.Dico enī ꝙ veruꝫ ē
niſi ſup̄ior ex officio procedere velit ⁊ pōt omni caſu quo
appellatio deuoluit ꝑ ſup̄ius dicta ꝑ hec poſſumus tene
re viā mediā iuxta illud.ꝙ medio tutiſſimus ibis.vt dica
mus ꝙ nō ꝓſequens ꝑ oīa dr̄ ɔ̄ſerere quo ad ſuū p̄iudiciū.
adeo ꝙ appellatus veniens pōt petere appellationē de/
ſertā ꝓnunciari ⁊ condēnari opponenteꝫ in expēſis.ꝑ hoc
nō tollitur q̄n ꝑ viam q̄rele potuiſſet audiri ſm dcm̄ Cō/
po.poſitū in glo.j.ſed ꝓpter talē deſertioneꝫ nō deſinit ne
gociū eſſe deuolutū.qꝛ quo ad effectū inductū in quo ver
titur itereſſe ēt publicū nō potuit p̄iudicari ex facto nō ꝓ/
ſequētis.⁊ ſic poſſet papa ex officio ꝓcedere quod nō ē du
biū in papa.ſꝫ ſi eſſemus in caſu in quo ad īferiorem a pa
pa eſſet facta deuolutio adhuc idē eēt dicendū ꝑ eandem
rōnem.⁊ ꝑ hoc poterit audiri appellās ⁊ appellatus ꝓſe
quens appellationē officio iudicis.ſed iure actionis.non
cū quo ad eos q̄ nō fuerūt ꝓſecuti debito tp̄e ſit deſerta.⁊
hec via q̄ eſt noua videt̄ tuta ab oībus ꝯ̄rijs.Sꝫ ei obſtat
quod dixi.s̄.e.§.in.ij.ꝯ̄rio in eo.q̄d ibi dixi ꝙ ante lapſuꝫ
fatalium nō inducit̄ deſertio.⁊ illud videt̄ ꝓbabilius.⁊ ſi
vis illud tenere ꝙ nullo modo ſit deſerta.dic ꝙ ſufficit ꝙ
nō eſt iure exp̄ſſum.Sicut ⁊ alias dicimus ꝙ iudex a quo
lꝫ poſſit ſtatuere tp̄s ad faciēdum fidem de ꝓſecutione ap
pellationis.tamē ſi nō fiet nō ex hoc deſerta erit appella
tio.qꝛ nō reperit̄ iure cautum.quod dixi in.d.c.ꝑſonas.⁊
c.ex īſinuatione.⁊ ꝑ hoc dicimus ꝙ lꝫ nō arripiēs iter in/
fra tp̄s datum ab hoīe deſerat appellationē.ſecus erat in
tp̄e dato a iure.qꝛ ſolum de tp̄e hominis ē exp̄ſſuꝫ in iure.
⁊ ſi dicas ꝙ ſubeſt eadem rō dic ꝙ imo nō ſubeſt.qꝛ duriꝰ
agitur cum hoīe miniſtro legis q̄ꝫ cū lege.vt dixi.s̄.e.q.in
j.rōne ſcd̄e partis.Itē in hoc poſſit aliter rn̄deri.⁊ dicas
ꝙ.c.j.apponit certam penam ꝯ̄ nō ſeruātem tp̄a exp̄ſſa.ſ.
vt poſſit ꝓcedi in eius abſentia.nō ergo imponat̄ alia pe
na deſertionis.de iudi.at ſi clerici.⁊ tūc ad rōnes contra
rias rn̄de.Ad p̄mam ꝑ ſtatim dicta.qꝛ aliud eſt in tp̄e le/
gis q̄ꝫ hominis.Ad ſcd̄am cum inducit̄ dictū Inno.in v̄.
infra mēſem.dic ꝙ nō erit ſtāduꝫ illi dicto tenēdo hāc par
tem.ſed potius dicēdum ꝙ ſiue res ſit integra ſiue nō ad/
mittetur ꝓſequēs.ad.c.lꝫ de ſen.ex.li.vj.dic ꝙ nihil facit.

⁊ ꝙ verbum a lege ibi poſitum dʒ itelligi de tpe iuris da
to ad ꝓſequédum ⁊ finiendū. ⁊ ad rōnem ꝯ͛riam. q2 vna de
terminatio ꝯcernens duo determinabilia ⁊c. dic ꝙ illa v͛
ba in. c. lʒ. ponūtur exēplificatiue. nā ⁊ alio modo pōt de/
ſeri appellatio ꝙ̄ ꝑ nō ꝓſecutionem vt ſi appellās exp̄ſſe
renūciet. Item nō eſt ibi aliqua determinatio ſʒ ſimplici/
ter ponūtur ibi verba que lʒ ſint ſingularia habēt ſenſum
pluralē. cū dr̄ ibi de nō ꝓſequente infra tēpus iuris vl̄ ho
minis ⁊ tūc apparet diuerſitas determinabiliū ⁊ determi
nationis. q2 aliud eſt tp̄s iuris aliud tp̄s hominis ⁊ alte/
rius rōnis vt pʒ ex p̄dictis. ⁊ vere loquēdo ibi nō eſt de/
terminatio vnica. al's aūt dcm̄ eſt verum ⁊ notabile ꝙ de
terminatio vnica ꝯcernēs plura determinabilia dʒ ea pa
riter determinare. ꝑ hoc de ap. ſcdo regris. cum ibi nota
tis ad. c. ab eo. ⁊ ad. l. p̄ſes. dic ꝙ loquuntur in alio tpe. ſ.
petēdoꝝ apoſtoloꝝ. de quo ē iure exp̄ſſuʒ ꝙ nō obſeruās
appellationē deſerit. q2 tn̄ hec via poſſe pati ⁊ alia cōtra
ria. tutior eſt p̄cedens opi. eligēdo viam mediā. Scdo
quero q2 in p̄ncipio qd de adherēte dicit de appellāte in
glo. in v͛. appellās. dicit idem ⁊ cū ea idem Pau. q ēt con
cordat cum gl. in eo ꝙ dicit de nō appellāte nec adherēte
Tertio q̄ro de itellectu v͛. p̄terquā in caſibus. reſpon/
de vt in gl. in v͛. p̄terquā. ⁊ dixi. s̄. in. x. ꝯ͛rio. Quarto q̄
ro circa hoc q̄ eſt rō quare in caſibus hic exceptis audit͛.
Laud. dicit q2 ſi appellās vltra exp̄ſſa ſciebat in appella
tione aliqua legitima ad opponēdum ⁊ ſe tūc poſſe ꝓba/
re ⁊ nō oppoſuit cum alijs videt͛ malicioſe tacuiſſe. ideo
non dʒ amplius admitti. ar. c. exceptionē. de excep. ſecus
tn̄ ſi tunc ignorabat vel nō habebat ꝓbationes. q2 tūc nō
p̄ſumitur fraus. ideo admittit͛. Quinto q̄ro an cum ad
mittitur in exceptis tenet͛ iurare agēdo ꝑ viam ſimplicis
q̄rele. ac ſi ꝑ viā appellationis ꝓſequeret͛. Laud. ⁊ Gen.
ꝙ ſic. ꝑ id qd̄ dr̄ in. c. vt circa. eo. ti. li. vj. vbi exprimitur de
iuramēto. Lap. de caſtigliūchio dicit ꝯ͛rium. q2 iuramētū
nō eſt iter illos caſus exceptos nec de ip̄oruʒ v͛ba. Primū
videt͛ verius q2 ſimpl'r dicitur ꝙ iuret. in. d. c. ergo omni
caſu. vel melius dic ꝙ. c. vt circa. ꝓcedit quādo qs ſe op/
ponit appellādo vt ꝓbatur ibi q2 copulatiue dicit ⁊ pro
pter hoc ꝯtigeret appellari. vn̄ in opponente q nō appel
lat nō ꝓcedit. c. vt circa. vt tenēt ibi Arch. ⁊ Io. an. qd̄ eſt
verum rōne p̄dicta ⁊ ſic verius ē qd̄ dicit Lap. ſed nō per
ſuā rōnem ſʒ ꝑ rōnem ſtatim dictā. ſi aūt formaret͛ queſtio
in eo q ꝓſequeret͛ appellationē an cū vult admitti ſuꝑ ex
ceptis ſit opus vt iuret in forma. c. vt circa. dic ꝙ tūc deci
ditur ꝑ tex. allum in v͛. ſuꝑ huius. vbi dicitur ꝙ ſic. Se
xto q̄ro nunqd appellatus q occultat appellationē poſſit
cogi eam exhibere. de appellāte bn̄ ꝓbatur hic ꝙ ſi occul
tat appellationē ⁊ appellatus vult eam repellere ꝙ expe
dit vt doceat ip̄e appellatus appellatū eſſe. nunqd ergo
eodem modo tenet͛ appellatus docere de appellatione i
ſtante appellāte ⁊ hoc petēte. videt͛ ꝙ nō. eſt enim qd ipu
tetur appellāti q debuit ſuam appellationē taliter forma
re. vt poſſit de ip̄a fidem facere. qd̄ eſt verū. ꝑ hoc cle. ꝓ/
xi. in p̄n. ⁊ de hoc ēt in ſequenti. q. Septimo q̄ro ſi ap/
pellatus occultat ſn̄iam. nunqd cogit͛ eā ꝓducere? Genz.
dicit ꝙ ſic. q ēt dicit ꝙ appellatus cogit͛ exhibere appel/
lationē quod nō ꝓcedit vt dixi in. q. p̄cedenti. niſi tunc tm̄
qn̄ vult aliqd conſeq. vt in hoc. §. Sʒ de ſentētia verū eſt
ꝑ notata ꝑ Inno. de fi. inſtru. S. perpetuus. nam ſi appel
latus interrogatus an ꝓ eo lata ſit ſn̄ia hoc negaret ꝓnun
ciabit iudex ad quē illam ſn̄iam quatenus lata ſit ꝓ eo vi
res nō habere. ar. l. nō alienū. ff. de iter. acti. vt dicit Inno.
in. d. c. quod eſt notabile. ⁊ hoc niſi reuocet͛ ꝯfeſſio p̄textu
erroris ꝙ qn̄ liceat dixi in. c. fi. de ꝯfeſ. Octauo quero
circa hoc ſi iterrogatus nō reſpōdet. dicit Math. ꝙ habe
bitur ꝓ ꝯfeſſo. l. de etate. §. q tacuit. ff. de interro. act. de cō/
feſſ. c. ij. li. vj. Nono q̄ro que fides dʒ de appellatōe fie
ri. glo. penulti. dicit plena ad quod opponit de. eo qd̄ no.
Compo. eo. ti. c. j. li. vj. qd̄ dcm̄ ponit Spe. de ꝑcu. §. vt āt
v͛. ſed nunqd ꝑ vnum. So. vt in gl. ⁊ idem Pau. ⁊ rō diue
⁊ ſm cū q2 in caſu quē ponit Cōpo. de quo in glo. hic non
agit͛ de finali p̄iudicio ſed tm̄ de p̄iudicio quo ad ꝓceſſuʒ
in abſn̄tia partis faciēdum. hic aūt agit͛ de finali p̄iudicio.
vt ex toto repellat͛. quod ē notādum. Decimo q̄ro cir/
ca hoc quomodo fiet hec plena ꝓbatio. dicit Lau. Genz.
⁊ Math. ꝙ poterit fieri ēt ꝑ teſtes. quod ſentit hec glo. in
eo ꝙ dicit vnū teſtem nō ſufficere. ſecus ergo in duob' q2
parē vim habēt cū iſtrumētis. de fi. inſtr. cū Ioānes. ⁊ idē
ſentit Pau. q ex hoc notat ꝙ id in quo faciēdo dʒ iterue/
nire ſcriptura nō ꝓbat͛ ꝑ ſolam ſcripturam ſed ēt ꝑ teſtes.
quod no. Cōtrariū tn̄ no. Hoſti. de p̄uile. cū olim. j. vbi te
neo p̄mum dūmodo ꝓbetur caſualis amiſſio inſtrumēti ꝑ
l. ꝑ teſtium. in fi. C. de teſti. O p. ad p̄dicta ꝙ nō ſit opus
vt appellatus ꝓducat teſtes. nam ſemꝑ poterit facere fi/
dem de appellatione ꝑ copiam q̄ dʒ ſibi tradi. s̄. cle. ꝓxi.
So. ſm Math. copia nō fuit petita quo caſu nō tenet͛ ap
pellans eam dare. s̄. cle. ꝓxi. in p̄n. vel ſm eū dic meli' ꝙ
nō tʒ appellatio in cōmodū appellantis. niſi det͛ copia ſi
petatur. d. cle. ꝓxi. ſʒ in dānum ei' ⁊ cōmodū appellati ſi/
cut hic. vel tertio dicit ꝙ ſemꝑ tradit͛ copia vt cum appel
latur in p̄ſentia appellati. d. cle. ꝓxi. in p̄n. dic ꝙ ēt dato ꝙ
in abſn̄tia lʒ nō tradatur copia nō ꝑ hoc appellatio eſt nul
la. ſed ſolum impedit͛ deuolutio quo ad cōmodum appel
lantis ſed in eius p̄iudicium tenet dicta cle. §. penul. ⁊ ibi
glo. in verbo deuoluta vbi dixi in. ij. q.

§. Illius. Nota caſum in quo iudicium nō
tʒ ⁊ tn̄ valent facta in illo vt cō/
feſſiones ⁊ ꝓbationes. ita colligit Laud. ⁊ de ꝯfeſſione ve
rum dicit. q2 dicit ēt facta in iudicio ſeu ꝓceſſu nullo. de
teſti. ſpo. c. fi. vbi dixi de ꝓbationib' alijs nō eſt veruʒ vt
ſtatim dico in p̄mo ꝯ͛rio. nec colligit͛ hoc vt ibi dicam.

O p. q2 ſi omittit͛ forma. c. vt circa. obijciens repellit͛ a
iudicio vt hic ⁊ ibi. ergo ꝓbationes ſi que facte fuerint nō
tenēt. ex quo iudicium nō tʒ. q2 ſi nō tʒ p̄ncipale ⁊c. regula
acceſſoriū. lib. vj. Item ꝑ hoc vt lite nō cōte. in rubro ⁊ ni
gro. So. tex. iſte in duob' variat͛. p̄mo in modo exēplificā
di cū dicit de omiſſione forme. ⁊ in hoc iſtat gl. in v͛bo for
me. ſcdo in alio quomodo ⁊ qua rōne teneāt ꝓbatiōes fa/
cte eo caſu quo appellās erat repellēdus quo ad p̄mum.
glo. j. ponit duplex exēplum. Vnū ꝙ fuit omiſſa forma. q2
nō fuit iuratū ⁊ hoc dicit eē planum. rō eſt q2 cū omittitur
iuramētū in oībus repellit͛ omittens vt ꝓbat͛ i. c. is q. e. ti.
li. vj. ⁊ no. s̄. §. ꝓxi. in glo. in v͛bo exp̄ſſis. ⁊ ibi dixi in. viij.
ꝯ͛rio. Scdo ponit gl. aliud exēpluʒ de omiſſione forme. q2
nō fuit facta ſpecificatio. ⁊ hoc nō ꝓcedit idiſtincte. vt di
cit glo. ſed cum diſtinctione poſita in. §. p̄cedenti in glo. j.
Lap. itelligit tertio mō de omiſſione forme quo ad vtriū/
qʒ. vt q2 idebite ſpecificauit nec debite iurauit. ſi itellexit
Lap. ꝙ ad repellēdum appellātem requirat͛ omiſſio vtri
uſqʒ. hoc nō ē verum vt ꝓbat. c. vt circa. ſi aūt itellexit vt
magis puto ꝙ diſpoſitio hui'. §. ꝓcedat ſiue fuerit omiſ/
ſa forma ſpecificationis ſiue iuramēti ſiue vtraqʒ verū di
cit. q2 hic loquitur generaliter in v͛bo forme. q̄tum auteʒ
ad ſcdam variationē quomodo ꝓbationes hic tenent du
pliciter legitur hic tex. Vno modo ꝙ tenēt nō quo ad fa/
uorem appellātis ſed ex officio iudicis qui etiam repul/
ſo appellāte poterat de eā cognoſcere. ⁊ hoc tʒ Lap. ⁊ idē
Lap. ꝑ hoc. c. cū nobis eo. ti. de ap. oblate. ⁊ queſtio diſ/
putata ſuꝑ regula infamibus lib. vj. ſm hūc itellectum re
ſpondet͛ ad ꝯ͛rium qd̄ tenēt ꝓbationes. q2 iudiciū eſt vali
dū reſpectu iudicis: ⁊ ſic reſpectu appellātis nō ifert͛ iu/
diciū tenere. Lap. ponit aliū modū ſaluādi ꝓbatiōes etiā
p̄ſuppoſito

p̃ſuppoſito q̄ iudiciũ nõ teneat. q2 ea q̃ ↄcernũt factum vt
ſunt atteſtationes valẽt q̄zuis iudiciũ pereat. C. de teſti. l.
fi. de arbi. cũ a nobis. de teſti. pñtata. ꝑ hoc qḋ no. Inno.
de teſt. cãm. ⁊ de elec. ꝑ ingſitionẽ. ego bñ fateor q̄ ꝑbatio
nes tenẽt ꝑempto iudicio dũmodo iudiciũ tenuerit. de q̃
vide. ĩ. in cle. ij. de teſti. in. iiij. q. ⁊ ita dꝫ itelligi gl. Inno.
in. c. cãm. ſꝫ ſi nõ tenuit nec ꝑbationes alie q̄ ꝑ ↄfeſſionem
tenẽt vt ẽ caſus. de teſti. cãm in fi. vbi reqrit̃ vt approben
tur ab aduerſario qḋ fruſtra reqrerer̃ ſi tenerẽt de ipa ꝟo
cõfeſſione videt̃ q̄ teneat de teſti. ſpo. pyſanis. qḋ dic vt
ibi. ⁊ ꝓſeqtur Laud. ea q̃ de ↄfeſſione no. Inno. de elec. ꝑ ĩ
quiſitionẽ. Alio modo legit̃ hic. §. q̄ ꝑbationes tenent. q2
iudiciũ nõ eſt nullũ. ⁊ hoc ſentit gl. in ṽbo legitime. lꝫ non
apte in eo qḋ itelligit ꝑbationes fuiſſe factas de cõſenſu
aduerſarij dicẽs q̄ ſi iuito appellato fierẽt nõ deberẽt ſibi
nocere. ⁊ itelligo iuito ⁊ appellãte ſi eñi nõ appellaret ha
beret̃ ꝓ ↄſentiente. paria nãqꝫ ſunt nõ excipere vel nõ ap
pellare ab exceptiõis reiectione. de elec. cũ dilecti. ⁊ dixi
de reſcrip. ceterũ. ⁊ itelligo gl. de ↄſenſu ẽt tacito ꝑ id qḋ
dicit appellato inuito. ſufficit ẽ q̄ nõ ↄdicit. ergo neceſſe
ẽ gl. itelligi q̄ iudiciũ tenebat. nam ſi nõ teneret ad validã
dum ꝑbatiões reqretur expſſus cõſenſus aduerſarij. d. c.
cũ cãm. ⁊. c. veniẽs. ij. ante fi. ⁊ hoc q̄ iudiciũ teneat aper/
te vult gl. vlti. in eo. qḋ alle. de accu. c. j. ⁊. ij. lib. vj. vbi lꝫ
ante ingſitionẽ debeat p̃mitti diſcuſſio ĩfamie. tñ ſi non p̃
mittit̃ nec excipit̃ valẽt ꝑbationes ⁊ iudiciũ. ⁊ hoc videt̃
tenere Lap. dicẽs q̄ hoc caſu nõ ẽ pena appellãtis in hoc
q̄ appellatio reddat̃ nulla ꝓpter omiſſionẽ forme ſꝫ ſolũ
in hoc q̄ appellãs nõ ſeruata forma nõ audit̃ in his in qb⁹
formã nõ obſeruat p̃terq̄ʒ in trib⁹ caſib⁹ ibi exceptis. ſ̃. §.
ꝓxi. tꝫ ergo appellatio ⁊ cãʒ deuoluit ſm Lap. q in hoc ſb
tiliter dicit. ſꝫ videt̃ ↄdicere ſibimet in eo qḋ. ſ̃. dixi hꝫ eũ.
q̄ ꝑbatiões tenẽt hoc caſu vt iudex ꝓcedere poſſit ex offi/
cio nõ ad iſtãtiam appellãtis. Si eñi dicimus q̄ appella/
tio deuoluit ⁊ iudiciũ tꝫ ſequit̃ ex quo nõ fuit repulſus te
nẽt ꝑbationes ẽt in ſuũ fauorem ⁊ iputet appellato q non
excepit. ⁊ hoc ſentit Pau. dicẽs in ꝟbo infirmat. qḋ hic i
ducit ipoſſibilitatem q2 ex quo ↄſtat de articulis repelli
nõ poſſũt. iputet ergo ſibi appellatus q potuiſſet repelle
re appellãtẽ. q2 ex quo nõ repulit ꝓcedit obiectio. q2 hic
ↄcernebatur fauor ꝑſone. ſ. appellati. ſecus autẽ in caſib⁹
in qbus ſubeſſet exceptio ꝑemptoria quo ad ꝑſonã. vt qñ
monachus fuit in iudicio tanq̄ʒ ꝓcurator q̊ caſu ſemꝑ põt
opponi icapacitas. vt no. de ꝓcu. in noſtra. ⁊ ꝑ hoc de po
ſtu. c. j. ⁊. ij. ⁊ idẽ de iudice ⁊ ꝓcuratore excõicato. de re iu
di. ad ꝓbãdum. idẽ dicit in exceptione in q̃ exuberat offm̃
iudicis. e. ti. ab eo li. vj. de excep. exceptionẽ. Aliud autẽ
dicit eẽ in dilatoria vt in milite cõſtituto ꝓcuratore. nam
poſt lit̃. ↄteſt. nõ opponit̃ talis exceptio. ff. de ꝓcura. l. fili
us. §. veterani. C. de ꝓcu. ita demũ. de quo ꝑ Hoſti. de ꝓ/
cu. in nr̃a. ⁊ in Spe. de excep. §. ij. ṽſi. ij. hoc quoqꝫ. vlt er/
go Pau. q̄ exceptio cõpetẽs ↄ appellãtem q formã nõ ſer
uauit ſit dilatoria ⁊ ꝑ ↄſequẽs ante lit̃. ↄteſt. opponẽda. ḋ
quo. ĩ. q. iiij. Et in eo quod Pau. dicit q̄ hic iducit ipoſſi/
bilitatem. vult dicere q̄ hec lr̃a videt̃ ponere ipoſſibile i
eo qḋ dicit q̄ forme omiſſio repellit a ꝓpoſitis ⁊ ꝓponẽdi ſ
⁊ a ꝓbatione faciẽda. ⁊ poſtea dicit q̄ ꝓbatio facta nõ ifir/
matur. Si. n. nõ admittit̃ probatio non põt haberi ꝓbatio
facta. Sꝫ dic vt dixi. ſ̃. eo. ↄrio. ⁊ dico ẽt in ſequẽti q̄ lꝫ nõ
debuiſſet admitti probatio tñ ſi admittit̃. valet. Scḋo
op. ad hunc itellectũ q̄ non poſſit vllo modo ꝓcedere nec
iudiciũ ad iſtantiã appellãtis nõ ſeruata forma vllo mo/
do tenere. q2 ex quo nõ ſeruauit formã appellatio reddit̃
nulla ꝓpter defectũ forme. de elec. q2 ꝓpter. ꝑ hoc etiam
qḋ tꝫ Io. mo. in. d. c. vt circa. vbi dicit hec exceptio de for
ma põt opponi ante lit. ↄteſt. q2 eſt de re finita ⁊ ifert nul
litatem appellationis. So. iſte articulus minus plene fu
it diſcuſſus ⁊ in eo ſũt varietates p̃dicte. ⁊ illã partem q̄
appellatio ſit nulla. ſentit gl. in. c. is q. in ṽbo audiẽdus. ⁊
in. c. q cõtra certã. in gl. fi. e. ti. lib. vj. ⁊ idem tꝫ Io. an. vt i
c. vt circa. iherendo verbis Io. mo. ſupradictis. Sꝫ illam
partẽ quã tenuit Lap. abbas vt dixi in ꝓxi. ↄrio. ↄfirmat
Lap. de caſtigliũchio ꝑ cle. p̃cedẽtẽ. q̃ dicit ſimpliciter cãʒ
deuolui poſt intimatã appellationẽ. ſꝫ nihil facit. q2 dꝫ in
telligi q̄ appellatio ſit alias̃ legitime iterpoſita. Cõfirmat
ſcḋo ꝑ. §. ſane. ſ̃. eo. c. vbi tex. p̃ſupponens formam fuiſſe
omiſſam dicit q̄ appellãs ꝓſequebat̃ qḋ eẽ non poſſet niſi
appellatio tenuiſſet ⁊ cãm deuoluiſſet. ſꝫ adhuc ille. §. nõ
facit. q2 itelligit̃ q̄ ꝓſequebatur de facto vel quo ad ea in
qbus ſeruauerat formã vel de appellãte eo caſu quo non
tenebat̃ ad formã vt ibi d2 in gl. in ṽbo ꝓſequẽte. ⁊ ibi ple
nius dixi in. j. ↄrio. mihi placet q̄ appellatio eſt nulla per
multa q̃ dixi in. §. p̃cedẽti in. j. q. maxime q2 in tali iudicio
exuberat offm̃ ſuꝑioris. ⁊ ſic quãuis appellans ſit in caſu
repulſionis nõ ꝓpterea tollitur quin iudex poſſit ꝓcedere
ex officio. vel melius ſufficit q̄ nõ fuit repulſus ⁊ q̄ nõ eſt
iure exp̃ſſum q̄ appellatio nõ teneat. ſꝫ ſolũ q̄ appellans
repellẽdus eſt a ꝓſecutione vt dixi in proxi. ↄrio. Ad cõ/
traria cũ d2 q̄ ex quo ẽ omiſſa forma nõ tꝫ appellatio. dic
q̄ forma. c. vt circa. nõ ẽ ſubſtãtifica. quod pꝫ q2 procedit
illud. c. p̃cipiendo. vt ſeruet̃ illa forma. ⁊ nõ ſeruãti penã
imponit. ergo ↄ factum tꝫ ne inducat̃ duplex pena. l. non
dubium. C. de legi. quod declara ꝑ ea q̃ dixi de poſtu. c. fi.
Ad dictũ Io. mo. ⁊ ad glo. in. c. is q. ⁊ in. c. q ↄ certã. poſ/
ſet reſponderi q̄ tenuerũt aliã partem q̃ nõ eſt vera vł ſal
ua q̄ intelligunt̃ q̄ appellatio redditur nulla. ſ. in effectu
quo ad cõmodum appellãtis q2 repelli põt vt. d. c. vt cir
ca. ⁊ dictis. c. is q. ⁊ q ↄtra certã. ꝑ hoc apparet quare pro
bationes hic tenẽt mero iure. qḋ ſingulariter no. Induco
tex. hũc ſm itellectum ſtatim dictũ ad q̄õnem pridie diſ/
putatã q̃ ſeqtur. Quero circa ꝓxime dicta pone dictat
ſtatutũ q̄ bãnito nõ reddatur ius. bãnitus egit ↄ Ticium
nec fuit oppoſita exceptio an tꝫ proceſſus ⁊ ſñia. Iaco. de
are. diſputãdo tenuit q̄ nõ. ꝑ. l. ſi ſeruus. C. de his q ad ec/
cle. cõfu. quod ſeqtur Bal. in. l. iubemus. §. ſane. C. de ſac.
ſan. ec. facit aut̃. l. ſi ſeru⁹ hoc modo. q2 d2 ibi q̄ ſi ſeruus
fugit a dño ad eccłiam põt dñs eum trahere ḋ eccleſia. vt
ſi ille reſiſtit ⁊ in hoc ſurgit ↄcertatio in qua dñs i terfecit
ſeruũ de noxa. j. delicto non põt cognoſci ↄ dñm. ⁊ dꝫ itel
ligi illa. l. eo caſu quo lꝫ dño propria auctoritate trahere
ſeruũ de eccleſia. ⁊ intelligit ibi glo. quãdo ſeruus q gra/
uiter leſerat dñm aufugit ad eccłiam. In ↄrium ẽ caſus h
ſm p̃dicta q̃ plenius declaro q̄ʒtum ad hoc. nã dicitur i. c.
vt circa. q̄ appellans q nõ ſeruat formã repellitur a pro/
ſecutione. vt in. c. is q. p̃ alle. dicit̃ q̄ nõ eſt audiẽdus. ⁊ in
hac cle. idem d2. ſ̃. §. ceterum. ⁊. §. proxi. tñ ſi ꝓceditur tꝫ
iudicium vt hic. q2 alias ꝑbationes nõ valerent vt dixi i
p̃cedenti ↄrio. ꝑ hoc q2 excõicato denegat̃ audiẽtia ſi agit
in iudicio. de iudi. itelleximus. ſ̃. de excep. exceptionem.
adeo q̄ officio iudicis repelli põt. d. c. exceptionẽ in fi. tñ
ſi nõ repellit̃ tꝫ iudicium. de excep. c. j. li. vj. ad. l. ſi ſeruus
rñdeo q̄ qñq̄ʒ ius diſponit reſiſtẽdo facto quo ad natiui/
tatem ⁊ ꝓcedit illa lex ⁊ dcm̃ Ia. de are. ita loqtur tex. l. ſi
ſeruus. q̃ diſponit nõ eſſe delictũ illo caſu. nõ enim põt te
nere iudiciũ ſuꝑ nõ ente. qñq̄ʒ ius nõ reſiſtit natiuitati. ſed
ſolũ denegat audientiã ita q̄ potius reſiſtit ꝓſecutioni. et
tũc ſolũ d2 iducere exceptionem. vt ꝓbant. c. ⁊ rõnes p̃di
cte q̃ ꝑpetuo tene menti. Induco ẽt p̃dicta ſm aliuꝫ itelle
ctũ p̃ſupponẽdo q̄ qñ nõ ſeruat̃ forma. c. vt circa. appella
tio nõ teneat ad q̄õnem ſequentẽ. Scḋo q̃ro nunqd iu/
dex ordinari⁹ vel delegatus corã quo ↄſtat de obiectis. lꝫ
forma. c. vt circa ſeruata nõ fuerit poſſit ꝓnũciare. Sen.

ꝙ ſic.q dicit ꝑ illam ꝓbationem electus vel ſimilis ꝑ iudi
cem repelletur.ꝑ quo iducit dcm̄ Inno.de fideiuſ.perue
nit.⁊ de iureiur.c.fi.lib.vj.Idem Math.qallegat.notata
ꝑ Archi.in.d.c.fi.dic ꝙ dcm̄ Gen.⁊ Math.nō ꝯfirmat̃ ꝑ
dcm̄ Inno.q̄ꝛ Inno.loquit̃ de eo q erat iudex ⁊ ſi appella
tio nō tenuit ꝑ ꝯſequēs cām nō deuoluit.ḡ iudex ad quem
nō eſt iudex ⁊ hoc niſi eēt alias iudex.ſicut ē papa vl' aliaſ
adhibilis ꝑ querelam.Item dictū Inno.eſt verū in ordi
nario nō aūt delegato cuiꝰ iuriſditio nō extendit̃ nō com/
miſſa.vt dixi de ꝯfeſ.c.ij.vbi reſpondi ad.c.ꝑuenit.de fi/
deiuſ.ꝑ quod ſe fundat Inno.qđ ibi ex mādato pape po
tuit delegatus vel aſr vt p̄dixi in.d.c.ij.Sꝫ ꝑ dicto Gen.
⁊ Math.eſt qđ dixi in.j.⁊.ij.ꝯꝛio.q̄ꝛ hoc caſu appellatio
nō eſt nulla quod videt̃ verius.Induco ēt dicta ſupiꝰ ad
aliam q̄ōnē q̄ ſequitur. Tertio q̄ro circa p̄dicta an ap
pellans extra iudiciū poſſit proſeq aliquā cām in appella
tione nō exp̄ſſam.dic ꝙ ſic q̄ꝛ vt dixi in p̄mo ꝯꝛio vt ꝓbat̃
in.§.proxi.⁊ in.c.vt circa appellās in caſibꝰ exceptis i.d.
c.vt circa.admittitur ꝓſequēdo appellationē.⁊ illi caſus
ꝯtinent ꝓſecutionē exceptionis nō oppoſite vt in appel
latione nō ꝯtente vt q̄ de nouo fuit exorta vel de nouo ad
noticiā ꝑuenit. Op.ad hoc ꝺ cle.appellāti de ap.So.
Lap.qđ eſt ſpāle in dictis caſibus.exceptis.ꝑ.c.vt circa.
Et ſpecialitatis rō eſt q̄ꝛ appellās non fuit in culpa.Dic
melius ꝙ duplex ē appellatio extraiudicialis.q̄daꝫ eſt.q̄
iterponitur a iudice.quedā q̄ a parte.de p̄ma ꝓcedit cle.
appellāti.de ſcđa nō.qđ ꝓbatur ibi in v̄bo iudicis.⁊ ꝑ id
qđ no.gl.ibi in dicto v̄bo.nā appellatio extraiudicialis i
terpoſita a parte pōt iuſtificari ex futuro grauamine.vt
no.Inno.de ap.ad audiētiam.Et pōt iterponi generali/
ter.de ap.bone.vbi dixi ꝙ nō liceret i appellatione iudi
ciali ab iterlocutoria vel extraiudiciali a grauamine in/
dicis.de ap.vt debitus.⁊ eo.ti.cordi.li.vj.⁊ ꝑ hoc quod
no.Inno.in.d.c.cordi.in p̄n.ꝑ hoc dico ꝙ ꝓcedit deciſio p̄
cedens ſine vlla ſpālitate.⁊ hoc q̄tum ad cle.appellanti
q̄ꝛ nō hꝫ locum hoc caſu. Quarto q̄ro p̄ſuppoſito illo
itellectu ꝙ appellatio nō ſeruata forma.c.vt circa.non ſit
nulla.⁊ ꝑ ꝯſequēs ꝙ exceptio cōpetens ꝓpter nō ſeruataꝫ
formā ſit dilatoria vt dixi.s̄.in.j.ꝯꝛio in fi.vſqꝫ ad qđ tem
pus pōt opponi.dicit Pau.ꝙ vſquequo nō ſunt facte ꝓ/
bationes niſi appellatus exp̄ſſe ꝯſenſiſſet p̄us mouet̃.q̄ꝛ
hoc caſu nō fit litis ꝯteſtatio cū ſit cā ſp̄ūalis.⁊.j̄.de iudi.
cle.diſpēdioſam.⁊ de ver.ſig.cle.ſepe.ꝑ hoc infert id qđ
ponit hic gl.vlti.de articulis.ꝙ dꝫ inſtari vt nō recipian
tur imꝑtinētes lꝫ ꝯſueuerint admitti ſaluo iure imꝑtinēti/
um ⁊ nō admittēdoꝝ.qđ dicit Pau.verū q̄n habent lon
gū tractū.dic ꝯ.p̄mo quo ad p̄mum dic ꝙ ex quo appellāſ
non excipit ⁊ ꝑmiſit appellātem ꝓducere articulos ꝓba/
torios ⁊ dari dilationē ꝓbatoriam itelligit̃ renūciaſſe ex/
ceptioni ſemꝑ p̄ſupponēdo ꝙ ſit dilatoria.⁊ videtur ideꝫ
tenere Pau.vt dixi in.j.ꝯꝛio in fi.ꝓbo ꝑ notabilē ⁊ ſingu
larem theoricam quā ponit Inno.de elec.c.j.lib.vj.⁊ ibi
gl.in v̄bo abn̄tium.vbi dicit ꝙ vbi ꝓceditur lite nō conte
ſtata ſtatim cū ꝓceſſum ē ad aliqđ de his q̄ ſolēt fieri ſolū
poſt ꝯteſtationē in alijs litibus in q̄bus lis ꝯteſtat̃.p̄clu/
ditur via oībus expediēdis ante litē ꝯteſtatā.ſꝫ dilatio ꝓ
batoria ē de expedibilibꝰ poſt ꝯteſtationē.vt lite nō ꝯteſ.i
rubro ⁊ nigro.ergo ⁊c̃.Itē in alio cū dicit inſtādū in arti/
culis ne recipiat̃ ꝙ ſint imꝑtinētes.dic ꝙ potius verū eſt
dicere ꝙ potuit appellās excludi a toto ꝓceſſu.ſꝫ ex quo
nō ē excluſus ſūt ꝑtinētes.Itē in alio cū dicit clauſulā ſal
uo iure imꝑtinentiū ꝓcedere in h̄ntibus longū tractū.dic
ꝙ imo ꝓcedit i oībus q̄ nō ſtatiꝫ ſunt manifeſta.secꝰ ſi ma/
nifeſta vt q̄n caplꝫ ex ſua forma ē ineptū.ſed in terminis
huiꝰ.c.dic ꝙ nō ſufficit clauſula imo p̄ſuppoſito ꝙ iudex
ad quē cū tali clauſula admiſiſſet cū capitula appellantiſ
q poterat repelli nō ꝓpterea appellatꝰ poterit poſtea di/
cere non ſtandum probationibꝰ tanq̄ꝫ imꝑtinētibus.quia
ſunt pertinentiſſime ex quo appellatus exceptione nō eſt
vſus at proxime dixi.

i **Nplerisqꝫ.** Nota ꝙ eccl'ie ma
xime cathedraleſ
debēt h̄re facultates.⁊ facultates dicunt̃ carū
p̄ſidium.ibi p̄ſidio facultatū.nā ſine tꝑalibus ſp̄ūalia diu
eē nō poſſunt.j.q.iij.ſi q̄s obiecerit.de vi.⁊ ho.cle.vt q̄ſ/
q̄ꝫ.⁊.c.q̄m̄. Scđo nō ꝙ clerus ⁊ populus ſunt diuerſa.
de quo i gl.iiij.in p̄n. Ex quo ifert Gen.ꝙ maxime i odio
ſis vnū nō comp̄hēdit reliquū.ar.de reſcrip.ſedes ꝺ ſen.
ex.ſi ciuitas.li.vj.⁊ qđ no.Hoſti.de p̄ui.ex parte abbatiſ
ſe.In fauorabilibꝰ nomē populi comp̄hēdit clerū.ꝑ.c.di
lecti de fo.cōpe.⁊ inſti.de iure naturali.§.plebiſcitū.q̄ iu
ra nō faciūt.loquūtur enim in alio noīe appellatiuo.pꝫ in
d.c.dilecti.in v̄bo anglicis.qđ nomen eque ꝯuenit cleri/
cis ⁊ laycis.ſecus hic.q̄ꝛ nunq̄ꝫ noīe clerici venit popu/
lus nec ecōuerſo.⁊ ſi qua ꝯꝛia iueniant̃ ſpāles ponunt ca
ſus. Tertio nō ꝙ in ep̄is opprobrioſa ē mēdicitas.pro
hoc gl.in v̄bo opprobrio.ad hoc de renū.ad ſupplicatio
nem. Quarto no.ꝙ ep̄i poſſunt appellari ſereniſſimi.
ꝓbat verbū ſerenitatē.ꝑ hoc q̄ꝛ nil beatius.xl.di.añ oīa.
⁊.j̄.de penis.cle.ſi q̄s ſuadēte.v̄.nec ſuꝑ hoc. Quinto
no.ꝙ v̄bum paſtor comp̄hēdit ꝓprie ep̄os ⁊ ſupiores.lꝫ
alibi latius ſumat̃.de q̄ in gl.in v̄bo de paſtore. Que/
ro q̄ꝛ dicit ꝺ eccl'ia cathedrali carēte clero ⁊ populo xp̄ia
no q̄d ſi hꝫ alterū tm̄.gl.i v̄bo populo.diſputat ⁊ alij do/
ctores eam extēdūt.⁊ q̄ꝛ ſūt intricationes vidēda ſūt mo
tiua ad vtrāq̄ꝫ partē.⁊ p̄mo ꝙ nō ſit locus huic.c.Induci
tur q̄ꝛ ad veritatē copulatiue req̄ritur vtrāq̄ꝫ partē eē ve
ram.ff.de v̄.ob.l.ſi q̄s ita.l.fi.iſti.de heredi.iſti.§.penul.
de reſcrip.c.ij.ergo vt ſit locuſ huic.c.expedit vt eccleſia
careat vtroq̄ꝫ.nā copula ⁊ bis repetit̃.q̄ꝛ p̄mo dicit clero
⁊ populo xp̄iano.ſcđo dicit clero ⁊ ſubditis xp̄iani.ꝑ p̄di
ctis.ff.de ꝯdi.inſti.l.ſi heredi plures.de le.iij.l.ea tm̄ ad/
iectio.s̄.e.is q.li.vj.Scđo q̄ꝛ ſi aliter diceres ꝙ nō req̄re/
retur vt careat vtroq̄ꝫ nō eſſet dr̄ia iter ꝯiūctam ⁊ diſiun/
ctā.⁊ idem eēt ꝙ tex.diceret carēti clero ⁊ populo.ac ſi di
ceret clero vel populo.qđ eſt abſurdū.ad hoc de reſcri.
iter ceteras.de ſpon.ex lr̄is.j.ff.de le.iij.l.nō aliter.q̄ di/
cūt ſtādum ꝓprie ſignificationi.vt ꝓbat.l.nō aliter ⁊.c.ex
lr̄is.ſed ꝯ ꝓpriam ſignificationē eſt ꝙ ꝯiuncta habeat viꝫ
diſiūctiue ⁊ abſurditates ſeu iproprietatis ſunt excuſan/
de nō ſequēde.de v̄b.ſig.p̄terea.vbi glo.nōbilis. Tertio
q̄ꝛ ſi eccleſia hꝫ clerum tm̄ vel hꝫ populū tm̄ abſurdū eſt
ꝙ nō ꝓuideatur ep̄o.q̄ rō vt dicit gl.multum viget. In cō
trarium q̄ꝛ dꝫ attēdi mens ꝯditoris q voluit p̄cludere vi
am iprouide ꝓuiſioni ſupiorum ⁊ temeritati petentiū.di/
cit aūt Gen.ꝙ hec iprudentia ⁊ temeritas ſic locū habere
poſſunt.⁊ faciliꝰ in eccl'ia h̄nte clerum tm̄ vel populū tm̄.
q̄ꝫ in carēte eccleſia vtroq̄ꝫ mēs aūt p̄ferenda ē verbis.l.
ſcire.§.aliud.ff.de excu.tu.s̄.e.ſi poſtq̄ꝫ li.vj.j̄.de iureiu.
cle.romani.§.verū.Item q̄ꝛ carere eſt nō habere.ſꝫ ſi di/
xiſſet.ſi eccleſia nō habeat clerū ⁊ populuꝫ req̄reretur ꝙ
haberet vtrūq̄ꝫ.quā rōnem declara vt in gl.⁊ ꝑ hac eſt il/
la rō de copulatiua q̄ req̄rit vtrāq̄ꝫ partem.p̄terea iducū/
tur iura.s̄.e.cum in cūctis.de eta.⁊ quali.eam te.q̄ iducit
gl.iducit ēt Genꝫe.q̄ꝛ clerus ⁊ populus nō copulant̃ hic
ſimpliciter.ſꝫ iter ea ponit̃ verbū carentibꝰ in p̄n.vbi cle
ro carentibus ⁊ populo xp̄iano.⁊.j̄.ibi clero careat ⁊ ſb/
ditis xp̄ianis.vn̄ pōt eſſe ſenſus clero careat.ſ.tm̄ ⁊ poſt
copulā ⁊ ſeq̄nteꝫ repetetur relatiuū que p̄cedēs vt ſit ſen
ſus q̄ eccleſia careat populo ⁊ ſubditꝭ xp̄ianis.ſ.tm̄.⁊ ſic
illa duo diſtributiue ponātur.q̄ꝛ melius itellectui conue
niunt.ꝑ hoc argumētum.de p̄ui.vt priuilegia.circa fi. In

hac q̄ōne

hac qōne glo.tȝ ꝑmam partem lȝ dicat ꝙ egeret declara/
tione. Idem ſentit Pau. dicēs ꝙ verbū careo īducit ꝑua
tionem q̄ cū reqritur in duob⁹ ꝯiunctis nō pficitur altero
habito. ſic verbū habeo īducit effectualē īpletionem. ff. d
v. ſig. l. nomē filiarum. §. habere. q̄ nō eſt niſi vtrūqȝ habe
atur. ⁊ ſic vbum carere ⁊ vbum habere nō īportant idem
ſi de duob⁹ ꝯiūctim pferanť ſic dicimus ꝙ in alternatiuo
negato neutrum fieri dȝ ⁊ in affirmatiuo ſufficit alteruȝ ꝑ
pter diſiūctiuā. de mu. peti. c. j. de reg. iur. in alternatiuis.
lib. vj. ⁊ ꝙ nō idem ſignificet carere ⁊ nō habere pȝ. ſi eniȝ
dico careo filio ⁊ filia ſi habeo filiā nō careo vtroqȝ. Hē.
tȝ ꝑmam partem ꝯtriam p rōnes pilla parte factas. ⁊ per
l. cū eiuſdem. ff. de edil. edic. vbi vendit cōmedos. i. q re/
citant cōmedias ſimul ſi fuit ꝯſtitutum ꝑcium p pluribus
ſimul. qꝛ erāt eiuſdem officij. ſi vnus ē morboſus oēs red
hibenť ⁊ reſcinditur vēditio lȝ ſecus foret ſi ꝑcium foret
ꝯſtitutum p ſingulis ſingulariter ꝯſideratis. vt ibi diciť.
Pro quo iduco ꝙ ad idem dꝛ in fine illius. l. de eo q ven
dit mulas pares p eodem officio alicui⁹ quadrige qꝛ vna
morboſa oēs redhibenť. Idem de alijs iumētis paribus.
⁊ idem in caſibus ſilibus. eo. ti. l. plerūqȝ. ⁊ l. ſi plura. ⁊ l.
ediles. §. ſi iumēta. ⁊ §. ſi forte. ⁊ §. cum aūt. ⁊ ſic vt locus
ſit huic ꝑcepto ſufficit ꝙ ſubtrahiť altera de qualitatib⁹.
vel qꝛ eccleſia nō hȝ populum. vel qꝛ non hȝ clerum. Ad
idem iduco qđ no. Archi. de elec. ſi forte. v. ceteruȝ. li. vj.
vbi dicit tex. ꝙ ſi exitus examinis de quo ibi docuerit op
poſitiones veritate deſtitui puniēduſ eſt opponēs vt ibi
dꝛ. dicit aūt Archi. ꝙ ſi qs oppoſuit plura ⁊ pbat aliqua
ſed non oīa locus ē pene. ⁊ ſic dicit clare ſonare tex. ſȝ Jo.
an. ibi dicit ꝙ nō eſt ſibi clarum ⁊ ꝙ illa dubitatio incidit
in hanc quā ſeqmur. ⁊ ꝯ Archi. ⁊ p eo quod tȝ gl. ⁊ Pau.
eſt quod notāt Inno. Hoſt. ⁊ Cōpo. eo. ti. c. j. lib. vj. ⁊ ibi
gl. in vbo defecerit. q̄ dicit opponētem plura euadere pe
nam ſi pbat alterū. quod ſufficit ad caſſationē. ſȝ opi. Ar
chi. ꝑſuppoſita p vera. facit p hac parte ⁊ idē de reſcript.
c. ij. ⁊ c. oliȝ. ⁊ eſt ſimilis itricatio ea q no. de verb. ſig. cle.
ſepe in ꝑn. in vbo ⁊ figura. vbi gl. nō facit dr̄iam an vba il
la ſimplr̄ de plano ⁊c̄. ponanť cū copula an ſine: qđ facit p
opinione Hen. ſm quem ad ꝯtria ꝑme partis. Rn̄de ad ꝑ
mum de copula ꝙ hic copula hȝ vim diſiuncte vt ſepe fit
d. c. ij. de reſcrip. ad illud de ꝑprietate nō ſequēda dicit ꝙ
frequēter fit iterꝑtatio ꝯ ꝑpriam ſignificationē verborum
vbi res ſalua eſſe neqt iuxta mētem pferentis. vt no. in c.
itelligētia. de ver. ſig. ad tertiū de abſurdo qđ eſt non ꝓui
dere eccleſie ſi hȝ alterum tm̄ dicit ꝙ illud ceſſat in ꝯſtitu
tione ꝓhibitoria ⁊ plurib⁹ ꝯſideratis vt ꝯiūctis vult dice
re ꝙ nō debemus extēdere iſtaȝ ꝓhibitionē extra ſuos ter
minos. ⁊ abſurdū dic ꝙ papa vel alius de eius mandato
poterit tali eccleſie ꝓuidere. Bertrā. diſtinguit qꝛ aut ec/
cleſia caret clero tm̄ aut populo xp̄iano tm̄. Si clero tm̄
hȝ locum hec ꝓhibitio qꝛ populus ſolus nō pōt ꝓuidere
de ep̄o nec metropolitanus niſi in caſib⁹ a iure exp̄ſſis et
ꝑmiſſis vt p deuolutionē rōne negligētie. ſ. e. ne p defectu
q̄ negligētia nō cadit ex quo eccleſia nō hȝ clerū q poſſit eli
gere. Si aūt caret populo ⁊ nō clero. clerus q ante habu/
it ius eligēdi pōt eligere. qꝛ electio ſpectat ad clerū nō ad
populū. ſ. e. oſius. ⁊ ſublatis oībus de clero ꝑter vnū ſo/
lus retinet ius eligēdi. de poſtu. c. ij. hec ꝓcedūt ſm eū qn̄
eccleſia prius erat ep̄alis. ſecus ſi nunqȝ fuiſſet ibi ep̄s. qꝛ
tūc prima iſtitutio ep̄atus ſpectat ad papā. de ꝯſe. di. j. de
locoꝝ. p hoc de of. le. niſi. ⁊ c. ꝙ trāſlationē. de ma. ⁊ obe.
cū inferior. ne ſede va. c. j. d exceſ. ꝑla. ſicut vnire. ⁊ quod
ibi nō. Quādo aūt ab initio eccl̄ia habuit ep̄m recedētib⁹
ꝓchianis aut recedūt aīo nunqȝ redeūdi ⁊ deſinit eē pa
rochialis ⁊ cathedralis. aut aīo redeūdi ⁊ nō deſinit eſſe
ſm Bertrā. qđ vltimū icidit in qōnem de q̄ dixi de ꝑben.
de multa. an deſinit eccleſia ꝓchialis eē ꝓchialis vel
curata recedētib⁹ ꝓchianis. de q̄ p Archi. e. ti. lȝ canō.
⁊ qcquid alij tenuerūt tenui i. c. de multa. ꝙ nō qꝛ eſſe ꝓ
chialē vel curatā nō pēdet a ꝓchianis ſȝ a ſupiore. d ꝓ
chia. p totū. ſȝ quo ad qōnem nr̄am diſtinctio Bertrā. nō
videť ꝓcedere. nā fortior dberet eſſe ꝓhibitio qn̄ eccl̄ia hȝ
clerū ⁊ nō populū qȝ qn̄ ecōuerſo. nā tūc forti⁹ ſubeſt rō d
q̄ in tex. ꝙ ep̄s non pōt ꝓdeſſe vt expediret. Ex his qđ re/
manet itricata. Sȝ p claro itellectu ſciendū ꝙ ꝓpoſitionuȝ
ſeu rōnum alia ē vnica ⁊ ſimplex q̄ hȝ vnū ſubiectū ⁊ vnū
ꝑdicatum vt hō ē aſinus. ⁊ talis dꝛ apud laycos cathego
rica. Alia eſt cōpoſita ꝯtinens plures oꝛones q̄ dꝛ hypo
thetica. p hoc no. ff. de acq. re. domi. l. q̄ſituȝ in gl. fi. ⁊ hec
hȝ plura ſbiecta ⁊ plura ꝑdicata. vt petrus ē hō ⁊ petrus
eſt aīal. hec multiplicitas ꝓpoſitōis fit diuerſimode. qn̄qȝ
p dictionē ſi: qn̄qȝ p copulā. ⁊ qn̄qȝ p diſiūctiuam vel. aut
q̄d ſimile. ⁊ de materia copulatiue dixi de reſcrip. c. ij. de
diſiūctiua. e. ti. iter ceteras. ꝓnūc ꝓſeqtur d copulatiua.
⁊ de hac no. ꝙ qn̄qȝ copula poniť iter oꝛones. ⁊ tūc facit ꝓ
poſitionē duplicem ſeu hypotheticā vt in exēplo poſito.
⁊ i. d. c. ij. de reſcrip. qn̄qȝ poniť iter terminos ſeu dictio/
nes. vt ſi dicať petrus ē bonus ⁊ albus. ꝑmo modo facit
ꝓpoſitionē copulatiuā. ſcđo facit ꝓpoſitionē de copulato
extremo. i. ſubiecto vel ꝑdicato. ⁊ ē vnica ꝓpoſitio. ⁊ ſic ca
thegorica. Idē dico de diſiūctiua ꝙ qn̄qȝ ē diſiūctiua. quā
doqȝ de diſiūcto extremo. i. ſubiecto ⁊ ꝑdicato. qđ dico d
v. ſig. cle. ſepe in ꝑn. q. ix. vbi de hoc in gl. nōndum vbi ē i
tricatio vt hic. ⁊ quo ad copulā eo caſu quo poniť iter ter
minos ſubdiſtingue. an termini ſeu dictiōes iter quas po
nitur ſint ſubſtātiui vel adiectiui. qđ dixi i. d. c. ij. d reſcri.
In ꝓpoſito copula in. c. noſtro. poniť iter terminos ſbſtā/
tiuos a parte ꝑdicati. ⁊ talis ē ꝓpoſitio. nullus ſine licētia
pape ꝓuideat eccleſie cathedrali carente clero ⁊ populo
xp̄iano. ⁊ ſic de vi verboꝝ vera eſt opi. Hen. qꝛ eccl̄ia ca
rēs clero lȝ hȝ populū ē de carentib⁹ clero ⁊ populo ꝯiū/
ctim ex quo nō hȝ vtrūqȝ. ⁊ argumēta q̄ facit glo. in ꝑn. cū
dicit ꝙ habēs codicem nō icluditur ſub carentibus dcre/
to ⁊ codice ꝓcedunt quatenus nō facit vnā ꝓpoſitionē de
copulato extremo ſed vnā copulatiuā vt ſit ſenſus ꝙ ha
bens codicē nō eſt de his q carent decreto ⁊ q carent codi
ce. tm̄ verū eſt ꝙ de carentib⁹ decreto ⁊ codice ꝯiūctim qꝛ
non hȝ vtrūqȝ ſed in. c. noſtro. dic ꝙ copula quāuis pona
tur iter terminos tm̄ facit ꝓpoſitioneȝ copulatiuā ac ſi eēt
poſita iter oꝛones ex quo ſūt termini ſubſtātiui. p hoc qđ
dixi in. c. ij. de reſcrip. ⁊ ē ſenſus eccleſie carēti clero ⁊ po
pulo. i. carenti clero ⁊ carenti populo. ſeu exponēdo ver
bum carere p nō habere carenti. i. eccleſie nō habenti cle/
rum ⁊ nō habenti populū. modo eccleſia habēs alterum
tm̄ nō eſt de his q̄ nō habent clerum ⁊ nō habent populū
vel breuius dicendo q̄ nō habent clerū nec populū ⁊ hoc
vltimum ſentit Lap. in additione dicēs ꝙ iſta carere cle/
ro ⁊ populo nō eqpollet iſti nō habere clerum ⁊ populuȝ
ꝓꝑdictis. ff. de re. dub. l. is q ducenta. §. vtrum. qui facit
p ⁊ ꝯtra. vt dicit hic gl. ⁊ facit p quatenus copula ibi ſtat
ꝓprie. facit ꝯtra quatenus ſtat p diſiunctiua. pro hoc itel/
lectu ſunt rōnes facte ad hāc partem in iure vt reqratur
vtrāqȝ partem ꝯiunctim eſſe veram. d. c. ij. de reſcrip. ⁊ ſic
itelligendo nō eget declaratione ⁊ ꝯtria ꝓcedunt ſoluȝ. qꝛ
glo. non bene exponit verbum carenti. cum dicit ꝙ ē ſen/
ſus ac ſi diceret non ꝓuideatur eccleſie ſi non habeat vel
niſi habeat clerum ⁊ populum non dȝ negatio poni ſoluȝ
a parte ꝑdicati vt ſit ſenſus. non ꝓuideatur eccleſie ſi ē de
eccleſijs non habentibus populuȝ. quāuis enim negatio
precedat verbum habentibus. tamen negat ſolum predi
cta. ⁊ eſt ſenſus ꝙ non ꝓuideatur eccleſie ſi eſt de nō habē
tibus clerum ⁊ nō habentibus populū. ⁊ ſic iſta ꝓpoſitio

ſi eſt de nõ habentibus ⁊c̈.eſt mere affirmatiua preterq̃z
a parte predicati at eccleſia que hꝫ alteruꝫ tñ non eſt de
non habentibus clerum ⁊ non habentibꝰ populum vt ad
ſenſum pꝫ. Secundo quero ſi clerus ⁊ populus xp̄ia/
nus nouiter eſt expulſus an habeat locum hec ꝯſtitutio?
videt̃ ꝙ ſic.q2 nũc eccleſia dr̃ carere clero ⁊ populo xp̄ia/
no.Item ꝑ hoſtilitateꝫ locus deſinit eſſe ſacer cum eſt ab
hoſtibus occupatus.ff.de religioſis.l.cum loca.ſicut re/
motis perſonis collegij deſinit eſſe collegium.ff.de colle.
illicitis.l.iij.Item ep̄s talis eccleſie põt obtinere aliũ epi
ſcopatum.vij.q.j.paſtoralis.de licentia pape ſm Vinc.
q hoc no.de trãſla.c.j.Pau.videtur ſeq hanc partem ad
quaꝫ opponit de cle.quãuis.j.de fo.compe.Soluit ꝙ ibi
quãdo ep̄s tm̃ expellit̃ non qñ expellit̃ clerus ⁊ populus
xp̄ianus.vel ſm eũ ep̄s expulſus cũ clero ⁊ populo bene
poterit alibi iuriſditioneꝫ exercere:vt in cle.q̃zuis.ſed eo
mortuo nõ poterit de alio ep̄o illi eccleſie ꝓuideri vt hic.
Quo ad id aũt qð fuit argutum ꝙ locus occupatꝰ ab ho/
ſtibus deſinit eſſe ſacer.glo.j.in v̈.xp̄iano.tenet ꝯ̃rium.⁊
idem Lau.q reſpondet ad.l.cum loca.ꝙ dr̃ deſinere eẽ lo
cus ſacer.q2 viduatus eſt miniſtris.ſ3 tamẽ vera ſacramẽ
ta poſſent ibi miniſtrari.nec coinquatur ꝑpter hoſtes:ar.
j.q.j.ꝙ qdam.de coha.cle.veſtra.Et de hoc remittit gl.
ad notata.vij.q.j.paſtoralis.in fi.dic ⁊ aliter ꝙ deſinit eẽ
ſacer ſm ius ciuile ꝑ.l.cum loca.ff.de reli.⁊ ſump.fu.ſed
non de iure canonico.q2 ius ciuile põderauit factũ.an de
facto poſſent ibi exercere ſacramẽta ſed de iure canonico
dꝫ ponderari ius vñ niſi auctoritate legitimi ſuꝑioris ſit
deſtructa nõ deſinit eſſe cathedralis.Pro hoc quod no.
in.d.c.ij.de no.ope.nũ.q̃ztum.tamẽ ad hãc cle.attendit̃ fa
ctum.vnde ſufficit in caſu noſtro ꝙ de facto eccleſia non
habeat clerũ ⁊ populũ quomodocũqꝫ hoc fit vel ꝑ occu/
pationem hoſtium vel alio modo vt dicit gl.in v̈bo xp̄ia
no in fi.⁊ idem Pau.⁊ eſt rõ q2 ibi ponũtur verba cõcer/
nentia factum.ſ.verbũ carentibꝰ ⁊ verbũ careat. Ter
tio q̄ro an rõne facultatum vel maioris populi vel mino/
ris eccleſia fiat dignior.dic ꝙ nõ:ſʒ Steph.quod ꝓbatur
xciij.di.legimus.ad quod op.de.c.ep̄i.⁊.c.ſequẽ.lxxx.di.
So.ibi ſolum dr̃ ꝙ non in caſtris ⁊ modicis villis ſꝫ iam
plis locis ſunt ꝯſtituendi ep̄atus.pro hoc de priui.c.j.

Quarto quero q2 dixi de eccleſia cathedrali que dici
tur cathedralis?dic ꝙ ea que hꝫ ep̄m de qua loquit̃.l.di.
poſtq̃z.lxiij.di.ꝑ obeũtibꝰ.§.e.q2 ꝑpter.⁊.c.ne ꝑ defectu.
vnde dixi notãdo ⁊ ponit gl.in verbo de paſtore.hec vo
cabula paſtor ⁊ eccleſia cathedralis lʒ alicubi ponantur
late hic reſtringunt̃ ad ep̄ales ⁊ ſuꝑiores. Quinto q̄ro
quare ſp̄aliter expreſſit de religioſis.glo.in v̈bo religio/
ſos.ſoluit ⁊ ſm Lau.⁊ Pau.maxime ꝯcernit mendican/
tes in qbus hꝫ locum quod dicit glo.laqueus ꝯtritus eſt
⁊c̈. Sexto quero q2 ex glo.p̄dicta in v̈bo religioſos.et
ſm p̄dicta apparet ꝙ magis appetũt religioſi exaltari q̃z
alij vnde hoc ſurgit.So.hoc ẽ ꝓblema que ꝑtineret ad
naturales ⁊ morales.Sed dicit Laud.faciũt ad iſtar ſe/
num in qbus lʒ cetera vicia ꝯſeneſcant.auaritia iuuene/
ſcit vt no.de p̄ſump.cũ in iuuentute.nam vidẽtes iſti ſe d
ſtitutos bonis ſeculi q2 mendicantes dicunt̃ a mene ꝙ ẽ
defectus magis appetũt qð nõ habẽt.xlv.di.oẽs.dat ſil'e
de anglicis ⁊ ſcotis q plus appetunt vinum quo carẽt q̃
alij.ad hoc.xxxij.q.j.moyſes. Septimo quero circa id
de quo in ꝓxi.q.an religioſus quicũqꝫ appellãs dignitatẽ
peccat mortaliter.vr̃ ꝙ non per.c.q ep̄atum.viij.q.j.vbi
dicitur q ep̄atuꝫ deſiderat bonuꝫ opus deſiderat.ad hoc
de renũ.niſi in fi.In ꝯ̃rium q2 religio eſt bonum quodam/
modo incõmutabile ꝙ iſti cõmutant ꝓ tꝑalibus.ergo pec
cant mortaliter.de regula.lʒ.xix.q.ij.duo ſunt.ꝓ hoc qð
nõ.xvj.q.j.monachi.in glo.Lau.⁊ Mat.tenẽt ſcðm ⁊ ad

c.q ep̄atũ.rñdet Lau.ꝙ q deſiderat ep̄atum deſiderat bo
num opus qð eſt de ſe bonum ſʒ deſideriũ nõ eſt bonũ.ꝓ
hoc eſt qð dicimus ꝙ deus ẽ remunerator aduerbiorꝫ nõ
nominũ.no.glo.de colluſi.c.j.vel aliter q ep̄atum deſide
rat bonum ibi pũctus opus deſiderat.xl.di.ante omnia.
q2 iſte dignitates plus in erroribꝰ afficiunt q̃z honores tri
buant.xvj.di.nerui.Cõcludit Laud.ꝙ ſi appetitus iſtorꝫ
cõcordat in oĩbus cũ appetitu moyſi.de quo.xxxvj.di.ſi/
qs vult.non peccant.alias ſic vt dcm̃ eſt. Octauo q̄/
ro de qbus ſuperioribus intelligitur quod dicit improui
da ſuperiorꝫ ⁊c̈.glo.in verbo ſuꝑiorꝫ intelligit de qbuſli/
bet quouis iure ſpectat ad eos ꝓuiſio maxime ſi ſũt quat/
tuor ꝑncipales patriarche. Op.ad hoc q2 non ad ſu/
periores ꝓuiſio ſed ad canonicos ſpectet electio ad eccle
ſias cathedrales.de elec.c.j.So.tex.habuit relationẽ ad
id quod erat de facto.q2 ibi nõ erant canonici.dicit auteꝫ
Laud.ꝙ hodie oĩs prouiſio ep̄atuum ⁊ ep̄orum ſpectat i/
mediate ad papam niſi ſp̄aliter in iure vel ꝯſuetudine cõ
cedatur iferioribus.de offi.ordi.duo.de cler.egro.c.vno
lib.vj.dicit ẽt ſe non videre quo iure hic hoc faceret pa/
triarcha.ideo ſublatũ eſt q2 quod rõne caret ⁊c̈.lxviij.di.
cor ep̄i.dic tñ poſſet competere ſibi de iure ſp̄ali.vt dicit
glo.p̄dicta in v̈bo ſuperiorꝫ.⁊ idem Pau.dicẽs in verbo
ſuperiorꝫ.ꝙ ad iſtos ſpectabat de ꝯſuetudine vel priuile
gio ſp̄ali vel de iure cõi ꝑpter defectũ collegij cũ de colle
gio nullus eſſet.facit qð no.de iure pa.poſtulaſti.⁊ ꝑ Ar
chi.ix.q.iij.cũ ſimus.vbi aũt eſſet collegiũ eius negligen
tiã nõ ſupplet ſuꝑior niſi exp̄ſſo in iure.ꝓ hoc qð dico.j.q
ix.Et de quattuor patriarchalibꝰ ſedibꝰ.dicit gl.in ver.
xp̄ianis.ꝓuiſum ꝑ extrauagãtem ſancta romana.vbi dici
tur ꝙ q̃zdiu ſunt ſub ĩfidelibus canonici ip̄orꝫ nullo mõ ꝓ
cedant ad electionẽ vel poſtulationeꝫ niſi ꝑmo deducant
ad noticiã ſedis apoſtolice ⁊ decernit̃ irrituꝫ qcqd fuerit
ꝯ̃ factũ ⁊ reuocant̃ ꝯſuetudines ſtatuta ꝯ̃ria ẽt iuramento
vel ꝯfirmatione ſedis apoſtolice roborata. Nono q̄ro
circa id qð dixi in ꝓxi.q.qd ſi habẽs ꝓuidere ẽ negligens.
So.ꝑ id qð dixi.ſ̄.q.ꝓxi.⁊ dicit Pau.ꝙ regulare ẽ ꝙ nul
lus ſupplet alterius negligentiã niſi in caſu iure exp̄ſſo.
lxxxix.di.c.ij.de ꝯceſ.p̄ben.q2 diuerſitatẽ.vbi no.Innoc.
⁊ d elec.cũ eccleſia.Pau.qð ſingulariter nõ. Ad hoc
op.de ſup.ne.p̄la.in rubro ⁊ nigro.So.qð dicit Pau.ꝓ
cedit quo ad hoc ꝙ ip̄o iure nõ fit deuolutio niſi vbi ẽ iu/
re exp̄ſſum.ſʒ requiritur ꝙ ſuꝑior moneat iferiorẽ aſſignato
termino quo elapſo ip̄e ſupplet.vt no.in.d.c.cũ eccleſia.

Decimo q̄ro circa hoc ſi dat̃ alicui licẽtia ſupplẽdi de
fectũ alterius an poterit hoc nõ citato illo Vin.in.c.cũ in
cũctis.c.ti.vbi meliꝰ cadit in fine.⁊ Pau.hic dicit ꝙ aut
ſuppletio fit ꝑpter defectũ iferioris in faciẽdo minus ꝓ/
uide ⁊ tũc q2 delinqt iferior ſtatim pena cõmittit̃.d.c.cũ i
cũctis.⁊ nõ eſt neceſſaria citatio.ſʒ ſi iferior deliqt omittẽ
do neceſſaria ẽ citatio iuris vel hominis. At in p̄cedenti
q.dic ꝙ p̄cedẽs mẽbrũ dꝫ diſtingui.an pena ſit ipoſita ip̄o
iure an nõ ipſo iure.vt ꝑmo caſu ꝓcedat ꝙ dicũt:ſcðo ca/
ſu nõ.vel dic verius ꝙ ẽt ip̄o iure tñ requirit̃ citatio anteq̃
ꝓnũciet̃ penã eẽ cõmiſſam.q2 põt ſubeſſe legitima d̄fenſio
de p̄ben.lʒ.ij.li.vj.de here.cũ ſm.li.vj.nõ.de cenſi.cle.p̄/
ſenti.in gl.ꝑte.quo tñ ad penã q̄ imponit̃ ip̄o iure.ad hoc
vt icurratur ꝓcedit diſtinctio an pena imponat̃ faciẽti an
omittẽti.vt in primo caſu ip̄o iure icurratur.ſecũdo nõ ni
ſi certum tp̄s infra quod fieri dꝫ ſit a iure ſtatutũ.pro hoc
qð nõ.Inno.notabiliter de p̄ben.extirpande.§.qui vero
qð dic:vt ibi dixi.Dicit Pau.ꝙ is cui ꝯceditur licentia
ſupplendi hoc poterit ſine auctoritate alicuius.lxv.di.ſi
forte. Undecimo quero q2 dicit pontificatus honoreꝫ
⁊ non dicit ordinem an pontificatus.i.ep̄atus ſit ordo?ꝙ
nõ videtur hic tex.q2 hic vocatur honor in verbo hono/
rem.⁊.j.

rem.⁊.j.in.§.q si in vbo honore.pro hoc de epo q renũ.
epi.c.j.vbi et dicit̃ honor. Ité q alicubi dicit̃ dignitas vt
hibi pontificalis dignitas. In ꝯtrã.xxi.di.cleros.xciij.di.
diaconos.lxxxix.di.cũ in ꝑtorio.dicit Lau.q inq̃tum or
do accipit̃ pro officio qd hz eps qui hz sacrare presbyte
ros qui sũt duces i corpore mystico.i.ad cõficiẽdũ eucha
ristiã.de sũ.tri.c.j.in fi. Ité ⁊ alios sacros ordines cõfert
epatus dicit̃ sacer ordo q ꝑ ipsũ epus facit sacrosactus.
de elc.q sicut.§.preterea. Si aũt ordo accipitur pro sacro
epatus nõ est ordo.sed quattuor minores ⁊ tres maiores
sunt ordines.excludit ergo Lau.psalmistatũ seu pmã tõ/
surã.⁊ ponit tm̃ septẽ ordines cõcordãtes in hoc cũ theo
logis dicẽtibus q epatus est quedã pemĩnẽtia seu digni/
tas vel honor. Ego in.c.cũ cõtingat.de eta.⁊ quali.vbi
ꝓbat̃ de psalmistatu qd est ordo dixi ꝯsiderãdũ q si ordo
accipit̃ solũ qtũs habet̃ respectus ad cõficiendũ euchari
stiã solũ septẽ sũt ordines preter psalmistatũ ⁊ episcopa/
tũ qui hoc respectu nõ sũt ordines sed cõsideratis oibus
sacris ordines sũt nouẽ.nã sũt aliqua sacra que nõ exercẽ
tur nisi ꝑ episcopũ:cõfirmatio in fronte:collatio ordinũ:
vnde dico ibi q psalmistat' ordo initiatiu'.⁊ epatus ẽ or
do perfectiuus.de quo ibi plenius. Duodecimo que
ro vnde impediuntur isti maxime mendicãtes prodesse
vt expediret.So.fm Pau.hoc ꝓuenit ex ignorãtia iuris
positiui in experiẽtia facti.⁊ qñq ab eoꝝ calũniosa disso
lutione.q soluti a laqueo religionis discurrũt vndequa
q.xvj.q.j.si cupis.⁊ tanq deficientes a regula onere dã
noso quesito pessimi esse probant̃.facit.xlvij.di.quãtũli/
bet.querũt et vicariat' ⁊ officia alioꝝ epoꝝ q̃uis sint epi
⁊ maxie habẽtes latas diocceses ⁊ plurimum symonizare
ñ metuũt hecque dicit Pau.ꝓcedũt habito respectu ad
verbũ vagationis ⁊ ad verbũ religiosos.s habito respe
ctu ad ꝓncipalẽ decisionẽ.rõ est in tex.q qui presũt eccl'ie
nõ habẽt clerũ neq populũ nõ habẽt cui ꝓsint. Decio
tertio quero q pena sit religiosi vacantis extra religionẽ.
dic q est excõicatus si sine licentia prelati discurrit ꝑ cu/
rias ꝓncipũ.j.de sta.mo.cle.j.⁊ ꝯ eũ dz ꝓcedi.vt ibi in.§.
q vo. Decimoquarto quero an cle.hec hẽat locũ i nõ
religiosis.So.sic.sed maxime in religiosis ꝓbat ꝓncipiũ
ibi religiosos presertiz.exponẽdo presertĩ ꝑ maxime vt
fieri dz ꝑ id qd dixi ĩ exce.ꝑ.c.j. Decioqnto q̃ro qd ĩ ꝑ
motis ante hãc cle.Pau.dicit in eis ñ esse locũ huic dis/
positioni per verbum de cetero.⁊ sic prouisus ante hanc
cle.nõ incidit in penas de quibus seq̃tur.dic idẽ si nõ ess
verbũ de cetero.per.c.ij.de cõsti.hec tm̃ questio est sup/
flua q nulli tales sũt. Deciosexto q̃ro qd iportat l'ra
cũ dicit quãtũcũq. dignitate prepollẽs.glo.i verbo quã
tũcũq exponit q hoc dicit propter patriarchas.s.quat/
tuor ꝓncipales qui habẽt ꝓuilegia similia cum dño papa
xxij.di.renouantes.in auc.de ec.titu.§.j.col.ix.ꝑ hoc.iij.
q.v.q Pau.videt̃ dicere q hoc cõprehẽdit et laicos ha
bẽtes ptãtem prouidẽdi ex priuilegio pro hoc qd nõt.x.
di.iꝑeriũ.lxiij.di.adrianus.xvj.q.vij.in sũma.⁊ idez dic
generaliter de quocũq circa papã nõ habẽtẽ spãlem ptã
tem vt exprimit littera.⁊ intellige spãlem.i.cõtra hãc dis
positionẽ vt sentit glo.in verbo spãli.nõ tm̃ est necesse qd
de hac cle.fiat mẽtio.q nõ hz clausulam derogatoriã pro
hoc qd nõt.de rescrip.nõnulli.de statu mo.ex parte. Et
dicit Pau.in verbo ꝓuideat.q lz ex hoc videat̃ q elige
re possint hi ad quos.de prebẽ.cum in illis.lib.vj.ꝯtrium
tm̃ putat.⁊ sic intellige verbũ prouideat generaliter vt et
cõprehendat electionẽ.⁊ quẽcũq modũ reformãdi eccle
siam. Decioseptimo q̃ro q dicit subditis christianis
an sufficiat q sint duo subditi christiani? videt̃ q sic ꝑ re/
gulaz pluralis.li.vj.Pau.cõtra q ꝑmisit de populo ad
quẽ faciẽdũ requirit̃ ad minus decẽ.ff.vi bo.ra.l.pretor.

q.iij.vnio.pro hoc qd no.de elec.c.j.

F. nullus. Nota q religiosus nõ dz cõsen/
tire electõi sine licentia prelati
ꝑ hoc.e.ti.si religiosus.li.vj.hoc aũt casu et cũ licentia ꝯ
sentire nõ põt:vt no.j.i.§.sc.i gl.et. Quero qd si plat' et
licẽtiat ꝯ hoc ꝑceptũ.dicit gl.q punit̃ pẽa arbitraria ⁊c.

Uer. quod si licentiatus

No q punit̃ hic qui permittit se cõsecrari ex quo ifert gl.
in vbo permiserit q in absolute coacto cessaret pena qa
nec imprimeret̃ character. Scdo nõ.ibi in religiõe sua
q nõ censet̃ prohibitus in aliena.argu.ff.de penis.l.inter/
pretatione regula in penis.li.vj.iuxta cle.j.s.e.Hẽ.s q
cõtradicit littere que seq̃tur ibi vel extra. Tertio nõt.
q hoc casu nõ valet cõsuetudo ꝯria.⁊ dicit Lau.q nõ va
let q irrationabilis ⁊ eccl'ie grauis.de ꝯsuetu.c.j.⁊ dicit
Hẽz.ꝑ verbũ quacũq hoc procedere et si esset ꝯsuetudo
de cuius ꝯrio nõ esset memoria ex quo est irrationabilis.
de cõsue.i.c.fi.auc.vt nulli iudi.§.j.colla.ix.dicit Pau.q
hic minus põt ꝯsuetudo q priuilegiũ.cõcor.j.e.statutum
Quero nũqd ꝑmittẽtes se cõsecrari nõ coacti ꝑcise re
cipiãt characterẽ vi q nõ l'ram q decernit irritũ ⁊ inane
Cõtrariũ sentit glo.statĩ inducta ex quo dicit tm̃ de coa/
cto ⁊ expressius hoc tenet in verbo vel aliquod.ꝑ hoc q
sacra que per se sortiũtur effectũ sicut baptismus ꝯfirma
tio ⁊ ordo collata et ꝯ preceptũ superioris.dũ tm̃ ꝯcurrat
debita materia ⁊ forma ⁊ intẽtio agentis ⁊ paciẽtis ipri/
mũt charactarẽ.de sacra.vn.c.vno.de bapt.maiores.de
ꝯse.di.v.manus.vbi glo.ꝑ hoc qd nõ.ix.q.iij.ordinatio
nes.j.q.iij.q quidã.So.Lau.hoc vltimũ tz ⁊ hoc qñ ordi
natio cõpetit alicui rõne ordinis quẽ hz.s si hoc facit ex
mãdato supioris sicut papa aliqñ ĩdit sacerdotib' ptãtẽ
cõfirmãdi in frõte.xcv.di.ꝑuenit.lxix.di.c.vno.tũc ꝓhi/
bitus nihil agit fm Lau.⁊ idẽ nõ.de ꝯsue.quãto.vel ali/
ter hz cũ si dicim' q tota ptãs quã hz eps vltra presbyte/
ratũ sit supra corpus mysticũ.⁊ ad hoc tẽdat eius effect'
ad ponẽdũ duces.i.sacerdotes supra corp' xpi mysticũ
ordinãdo eosdẽ tũc papa ꝑ plenitudinẽ ptãtis quã hz su
pra corpus xpi mysticũ põt ꝯcedere ex certa scia nõ habẽ
ti hãc ptãtẽ seu officiũ vt possit facere.sicut in.d.c.ꝑuenit
⁊ eadẽ rõne põt ex toto ꝓhibere.vt in.c.manus.sec' autẽ
de illis officijs que habẽt suũ effectũ de corpe xpi mystico
sicut sũt sacerdotes.de hoc dixi pleni' in.d.c.quãto.nam
ꝯsiderata generali ptãte videret̃ dicẽdũ q clausula decre
ti omnino irritetur alias videretur frustra apposita. sed
tm̃ nõ est frustra q dato q teneat ordinatio quo ad effectũ
habet̃ ꝑ nõ ordinato. Ad ꝓdicta est preal.gl.hic in vbo
vel aliquod.q3 q tz ordinatio quo ad ipressionẽ chara/
cteris.⁊ dicit quo ad aliqd cl'a decreti locũ habeat.⁊ pro
hoc et q dicit gl.in vbo honore.⁊ idẽ Pau.q dicit q iste
erit eps nullius epatus ⁊ erit sine executiõe.⁊ sic min' po
terit q alter eps nullius epat'.pro hoc de ordi.ab epo q
renũ.epa.c.j.dicit et q si epatus ad quẽ cõsecrat̃ nõ esset i
rerũ nã tz cõsecratio quo ad characterẽ.sufficit eni q est
cõsecratus quo ad ecclĩam generãtẽ que est vnica.xxiiij.
q.j.loq̃tur.⁊.c.dicim'.iiij.q.v.q̃sq̃s.de trãslat.iter.in fi.⁊
qd nõ.in.d.c.man'. Scdo q̃ro si ꝯsecrat' ꝯ hãc cle.agit
noie eccl'ie ⁊ opponit̃ ꝯ eũ de hac cle.videt̃ q nõ sit audiẽ
dus agẽs q infert̃ nullitas tituli.nec ꝓdest possessio ⁊ ta/
lis nullitas opponi põt et agẽti possessorio vti possidetis
ff.qd vi aut clã.l.j.cui et obstat exceptio q vi clã vel pre
cario possidet.d.l.j.sic ⁊ in cã liberali opponit q fuit ser/
uus.C.de or.cog.l.j.ij.⁊.iij. Sic et petenti hereditatẽ ob/
stat exceptio q ñ sit fili' vel heres.C.quoꝝ bonoꝝ.l.j.
põt ergo excipi et ante litẽ cõtes.sicut opponitur exceptõ
falsi procuratoris.C.de procu.l.lz.tali enim solui nõ põt

tanq̃ꝫ intruſo. de quo.c.in lr̃is. de reſti.ſpo. Jtē ꝑlatꝰ agit
noīe eccl'ie tanq̃ ꝓcur. de dona.c.ij. nō ergo admittat̃ niſi
doceat ſe legitīe ordinatū. de ꝓcu.c.j. ſicut tutor dꝫ ſe oñ/
dere legitimū adminiſtratorē. C. de tutore que nō ſatiſde
dit.l.fi. C. ar.tu.l.fi. Jdem in ſindico actore ⁊ economo. ff.
qđ cuiuſ. vniuer.l.nulli. Cōpo.in.c.nihil.e.ti. ⁊ Pau. hic
refert ⁊ diſtinguit. aut aliqs agit noīe ſuo vt petēdo here
ditatē ēt ſi agat iure ceſſo. ⁊ talis nō hꝫ docere de ſuo iure
ante litē cōteſtatā ſicut agēs rei vendicatione nō oſtendit
ſe dñm ante litē cōteſtatā. de lit cōte.c.j.li.vj. ⁊ ad.l. ꝑmā
ff.fami.her. q̃ dicit ꝙ obſtat exceptio tu nō es heres. Rñ
det ꝙ ibi ſpāle ne fiat preiudiciū hereditatis petitiōi q̃ de
ſui natura dꝫ precedere. ⁊ idē in alijs preiudicialibꝰ q̃ de
ſui natura debent ꝑcedere vt ſi dicat̃ ſeruꝰ vel filius. C.
de or.cog.l.j. ⁊.ii. inſti. de ac. §. ꝑiudiciales. ⁊ iſte ꝓponū
tur ante litē cōteſt. C. de adul.qm̄. qꝛ dꝫ oſtendere de ſuo
mandato ꝑterq̃ꝫ in prelato ſm quoſdā. Alij diſtingūt an
opponat̃ tu nos es prelatꝰ ⁊ nō admittit̃. an dicat̃ tu non
es prelatus nec heres pro prelato. nec es in poſſeſſiōe ꝑ/
lationis ⁊ admittit̃. ⁊ hoc tꝫ Cōpo.in.c.nihil. ⁊ Spec. de
actore. ṽ. ſed pone. ⁊ Arch. xij.q.ij. alienationes. xlij. di.
qeſcamꝰ. Jdē dicit Cōpo. ſi excipit̃ de tali facto per qđ ap
paret cū legitime cōfirmatū vt ſi dicat̃ intruſus ꝑ ſuperio
res vel potētiā laicalē. ⁊ ſic dicat̃ ꝙ potuit intrudi ⁊ po/
ſtea confirmari. Rñdet̃ ꝙ ꝓbatio intruſionis trāſfert i eū
onus probandi vt ec.bene.c.j. ꝑ hoc dicit Paul. ꝙ i caſu
noſtro obſtat exceptio. qꝛ ſi eccl'ia nō hꝫ clerum neq̃ꝫ po/
pulū pōt hoc indirecte ⁊ ea ꝓbata ꝯſtat iſtū nō eſſe prela
tum nec in poſſeſſione prelature qđ eſt verū qꝛ nō eſt qd
poſſideat nec poſſet doceri per aliquod exercitiū de qua
ſi poſſeſſione ꝑ modos de quibus dixi poſt Jnno. de reſ.
ſpo.in litteris. Tertio q̄ro qꝛ hic dicit ꝙ ſi ꝓmotus re
manet ſub ſuo prelato. que eſt ratio dicit Pau. ꝙ ē vt va
cent beneficia ꝓmoti in ep̄m duo requirūt̃. poſſeſſiōis pa
cifice adeptio ⁊ ꝯſecratio.e.ti.cū in cūctis. xcij.di. ſi q ep̄i
⁊.c. precedēti. ſed iſte nō hꝫ poſſeſſionē nec habere poteſt.
Et hoc infert ꝙ ſi erat abbas nō deſinit eſſe abbas q̃ꝫuis
eni remanet ſine ſpe ꝓmotiōis quo ad alia beneficia vt h̄
dicit̃ nō tamen priuatur beneficio qđ prius habebat. ſꝫ
ꝑ ſupiorē poſſet priuari ꝓpter tale delictū. j. de regu.cle.
vt profeſſores. Jdē dicit Pau. de clerico ſeculari recipi
ente talē ep̄atum ꝙ priora beneficia nō perdit. qꝛ poſſeſſi
onē ep̄atus nō hꝫ nec hr̄e pōt adeo ꝙ ēt ſi infideles admit
terent eū ad poſſeſſionē nō ꝑ hoc dicit̃ adeptus poſſeſſio
nē qꝛ nec tenet ꝓuiſio ex quo nō eſt ibi clerus nec popu/
lus xp̄ianus vt hic. O p. ad predicta de ꝑbē. ſi benefi
cia.li.vj. Sol. Pau. ꝙ ibi de eo cuius beneficia q̃ ſponte
dimiſit vt acceptaret alia nō ſibi debita alteri ſūt collata
⁊ idē eſſet ſi iſte cōſentiret ꝙ prima beneficia' cōferētur. qꝛ
hoc pōt ēt anteq̃ꝫ vacet ⁊ ante adeptā poſſeſſionē eo caſu
quo pōt acqri: vt. s̃. ti.j. cū in cūctis. ⁊ proſeqtur Pau. in
hoc quedā alia que nō. in.d.c. cū in cūctis. Mihi videtur
verius ꝙ perdat talia beneficia dūmodo faciat i tali ep̄a
tu aliqd habēs ſimile adeptioni poſſeſſionis vt ſi introni
ꝫatur in ſede ep̄ali. nō eni eſt verū ꝙ nō poſſit acquiri poſ
ſeſſio ex quo nō hꝫ clerū neq̃ꝫ populū. qꝛ imo pōt modo ꝑ
miſſo. ⁊ ſic hꝫ generalis ꝯſuetudo ꝓut dicit Jnno. i.c. i lit
teris. de reſti.ſpo. Jtē preſuppoſito ꝙ eccl'ia talis nō ha/
beret locū vbi fieret intronizatio dū tñ fiat aliqd ſimile
pōt idē dici ne ſit melioris cōditionis iſte cōtumax q̃ꝫ obe
diens. de prebē. eū qui.li.vj. nec ob. qđ nō. de elec. cōmiſ/
ſa.li.vj. in glo. quid ſi. vbi dicit̃ ꝙ dicit̃ adeptus poſſeſſio
nē cū hꝫ liberū cure exercitiū. qđ hic hr̄e non pōt cū nulla
ſit talis cura. illud eni ꝓcedit in eccl'ia habēte curā de fa/
cto. Jnfert aūt Pau. ꝑ predicta ad q̄ōnem ſequētem.
Quarto q̄ro circa predicta de promoto i curia vbi va
cēt ſua beneficia. So. Pau. recitat opi. Arch. quā repro
bat. ⁊ ꝑ oīa idē dicit ꝓut dicit gl.j. vt lit. nō ꝯte.cle.j.

Quod circa.

Breue ⁊ vtile vt dicit glo.j. ſꝫ
materiā hꝫ itricatā vt patet ex glo. magna ſꝫ
ꝑ ſingula declarabit̃. cōiter nō ſūmat̃ qꝛ bre/
ue. ſed ꝑ alia verba que dicit.c. quorūdā eo.ti.li.vj. quo
ad diſcordiā ⁊ minoritatē numeri. itelligit̃ quo ad voces
facti nō ſm fictionē. nō diuidit̃ qꝛ cōtinet vnū ſtructū. po/
ne caſū ꝑ id qđ dicit glo.iij. ⁊.iiij. Nō. electio dicit̃ acti
ue ⁊ paſſiue. pro hoc. glo.ij. que hic dicit intelligi de paſ
ſiua. ⁊ idē Pau. ꝑ hoc qđ nō.e.ti. illa. ⁊ ꝓbat̃ ꝺ cle. ex.mi.
ſiua.c.fi. Scđo no. pro allegatiōe generali. ibi bonafaciana
cōſtitutiōe. alibi ꝓ ſpāli. s̃. ea. clem̄. ꝯſtitutionē. in ꝑn. vbi
de hoc dixi i.j. notabili. ⁊ in.j. ⁊.ij. ꝯtrario. Tertio nō.
caſū in vno cōſiderat̃ factū ⁊ nō ius. ſimile de ſpō. cōmiſſū
vbi ſufficit matrimoniū cōtrahi q̃ꝫuis ſit cariturū effectu.
ſed melius ad hoc. ff. ad tre.l. heredibus. §. fi. ſic ēt ſuffi/
cit cōditionē impleri de facto. ff. de cōdi. iſti. mulier. ꝺ ſta.
libe.l. ſtichus. ſuꝑ quo remittit Gēꝫ. ad no. per Cy. C. de
ꝓba.l. ſiue poſſidetis. Quarto nō. ꝙ fictio ē iuris effe/
ctus. qđ dico. j.q.xv. Quinto nō. caſū in quo cōputan
tur voces in electione que tñ de iure nō valēt. ⁊ eſt caſus
ſpecialis quo ad.c. quorūdam. in duobus caſibus ibi po
ſitis. ⁊ hic lꝫ breuiter enumeratis. Jtem ⁊ quo ad.c. idēni
tatibus. §. ſane. al's regulariter cōtra.c.ti. ſi qñ.li.vj.

Uenio ad materiā ⁊ primo expediam materiā ſpecia
lē huius.c. ſcđo materiā fictionū. Circa primū primo que
rendū eſſet de exēplis huius.c. ſed qꝛ glo. magna in ꝑnci.
hoc querit reſeruo ad queſtionē.vj. ſequēdo ordinē gloſa
rū ⁊ tex. Quero ꝑmo qꝛ dicit religioſoꝝ de quibꝰ reli
gioſis loq̄tur. Sol. patet ex.c. quorūdā. ⁊ ex eo ꝙ dicit̃ in
glo.iij. ⁊.iiij. Scđo quero qꝛ dicit electiones. quid de
poſtulationibus prouiſionibus vel alijs diſpoſitionibuſ
gl.ij. dicit idē. ⁊ idē Pau. qꝛ hec eq̄parant̃ quo ad decre.
quorūdam. pro hoc.c. nullus.e.ti.li.vj. Tertio quero de
intellectu verbi diſcordia. ⁊ verbi minoritate numeri. ſo.
ad primū vt in.glo.iij. exēplificando in mendicāte electo
ad prelaturam extra ſuū ordinem. O p. ad hoc de cle.j. s̃.
e. qꝛ generaliter prohibet̃ electio de religioſo alterıꝰ or/
dinis. So. pōt poni exēplū de electiōe facta ad eccl'iaꝫ ca
thedralē ꝑ. d. cle.j. in fi. Ad ſcđꝫ de minoritate numeri re
ſpōde vt in gl.iiij. Quarto quero circa hoc de diſcor
dia qd ſi fuit ab initio facta in cōcordia. deinde ſuperue/
nit diſcordia: dicit Steph. ꝙ nō eſt locus.c. quorūdā. nec
huic cle. Quinto quero qd ecōuerſo. dic ꝙ erit locus
predictis iuribus nec ſufficit hec ſuꝑueniētia ꝯcordie. ar.
l. vt ſi ꝓponis. C. de nup. ꝓ hoc qꝛ ſpāle in electione pape
⁊ ſufficiat cōcordia ſuꝑueniens.e.ti.lꝫ. Jtē ſpāle in electio
ne monialiū vt ēt ſufficiat.e.ti. idēnitatibꝰ. §. ſi aūt.li.vj.
ergo regulariter ꝯ. O p. ad predicta de eo qđ no.e.ti.
cupiētes. §. ſi ṽo.li.vj. Sol. ēt in illo caſu ſufficit cōcordia
ſuꝑueniens. ſed vt predixi regulariter cōtra. ꝓ hoc qđ nō
e.ti. nihil. ad fi. vbi quo ad caſū illius.c. dicit̃ ſufficere ſu/
peruētōeꝫ cōcordie. Sexto quero de qua cōſtitutione
Bonifacij loquit̃ tex. cū ſint plures? glo.v. ſoluit qđ de.c.
quorūdā. qđ ꝓbat rōnibus. ⁊ idē per oīa Paul. ⁊ ꝙ dicit
glo.in.ṽ. fateor. tñ declarabit̃. j.q.ſc. Septimo q̄ro de
exēplis huius.c. in glo. magna. in ꝑn. ſoluit quā diuido in
partes quattuor. Primo querit de exēplis huius.c. ſcđo
ibi. ſed quero. querit quo ad decre. quorūdā. ⁊ ſoluit idu
bitanter. tertio ibi. ſed in caſu decre. querit quo ad.c. idē
nitatibꝰ. ⁊ ſoluit petēs declarationē. quarto ibi. ⁊ ēt circa
voces. querit quid de nō vocādis vel vocātis venire cō
tēnentibus. ⁊ quid de non conſtitutis in ſacris. ⁊ ſoluit
etiam petens declarari vſq̃ꝫ in fine. Uenio ad primā
partem

partē gl. de exēplis. ⁊ glo. exemplificat p̄mo de mēdican-
tibus. deīde ibi. itē ſi ex decē. de nō mēdicante eadē exēpla
ponūt Lau. Pau. ⁊ Math. Sȝ quo ad id q̄d glo. exēplifi
cat de excōicatis. ⁊ vult q̄ vox excōicati cōputet̄ in nume
ro facti. Op. de. c. nomē. ij. q. j. vbi excōicati ſupprimū
tur. So. ſm Pau. poti⁹ facit p̄ q̄ ibi dr̄ q̄ excōicati ſupp-
munt̄ ſȝ depoſiti de numero radiunt̄. de facto ergo rema
nēt excōicati in numero. ⁊ hoc no. gl. ibi. ſȝ p̄ hoc nō tollit̄
ꝯtrium. q̄r ſi ſupprimit̄ durāte ſuppſſione nō cōputant̄ ⁊ ſic
de facto p̄ hoc tp̄e nō ſunt de numero. p̄pterea alij ſoluūt
q̄ aut excōicatio eſt notoria ⁊ nō cōputat̄ excōicatus i nu
mero ēt facti. aut nō notoria ⁊ cōputant̄. ⁊ ſic dȝ gl. itelligi
de nō notorio. Ratio p̄mi q̄r nō fuit de itentione. c. quorū
dam. nec hui⁹ cle. q̄ cogerent̄ nō excōicati cōicare excōica
to q̄d iura p̄hibent. ⁊ hoc placet p̄ id q̄d dixi. eo. tit. illa. et
q̄d dico. j. q. xj. in fi. ſm hoc ꝯclude q̄ p̄cedit. c. quorūdam
⁊ hec cle. vt cōputent̄ voces in facto ⁊ nō in fictione. ⁊ ex
ponit Pau. fictione. i. ſbductione ⁊ vocis annulatōe ⁊ ſic
ſupprimit vocem nō numerū ⁊ i hoc dicit Pau. q̄ quedā
priuant̄ voce tm̄ nō numero vt in eo q̄ priuat̄ voce capitu
li iure tm̄ canonicali vel alio ex quo vocem hȝ p̄manentē
ſicut ē ille q̄ elegit ſcienter idignū. eo. ti. c. in cūctis. q̄daȝ
excludūt nō tm̄ a voce ſed ēt a numero vt ſi dicit eligens
itruſus in bn̄ficio cuius rōne eligit. talis. n. nō cōputant̄ i
numero ēt de facto cū careat titulo. ⁊ pōt poni exemplū
quandocūqȝ q̄s p̄uatur bn̄ficio ip̄o iure. vt in. c. p̄ huma-
ni. de homici. li. vj. vel alia de cā ita q̄ non hȝ canonicatū
de iure nec de facto vt itruſi vel q̄ renūciarūt in manibus
ſupioris p̄ſentiētis vel q̄d ſimile. ſm Pau. ſm quē id q̄d
hic dicit q̄ attēdūt̄ voces que ſūt in facto nō que in fictio
ne cōſiſtūt intelligit̄ primo mō q̄n quis excludit̄ tm̄ a vo
ce nō a numero. nō āt ſcd̄o modo q̄n etiā a numero. ⁊ hoc
idē vult glo. in vlti. p̄te q̄d dico. j. q. xij. Ex predictis nō.
q̄ neceſſe eſt electio hoc caſu p̄bare q̄r poſſeſſionē eligen
tis quo ad hoc vt nō ſit excluſus a numero an aūt expedi
at q̄ p̄bet̄ bona fides in poſſeſſiōe videt̄ ſentire q̄ nō. dic
ꝯ p̄ nō. de in ite. reſti cū veniſſet. ⁊ hoc q̄n ius cōe eſt ꝯtra
ipſū vt ibi dixi. nō eni q̄s preſumit̄ poſſidere bona fide lȝ
p̄ſumat̄ bonus. de quo tm̄ dic vt ibi dixi ⁊ predicta latius
declarant̄ i trib⁹ ſeq. q. Octauo q̄ro nūq̄d ſicut voces
facti cōputant̄ quo ad preiudicādū ita cōputent̄ quo ad
p̄deſſendū. ⁊ hoc quo ad caſū. c. quorūdā. pone exēplū ſi
eligit̄ religioſus nō mēdicās p̄ quattuor ⁊ collectus p̄ ſex
⁊ in collegio ſūt tm̄. x. habētes vocē ⁊ ſex predicti oēs vl
tres ex eis ſūt excōicati. gl. in ſcd̄a parte dicit aperte di-
cendū q̄ nō q̄r hoc nō eſt iure expreſſū. Itē q̄r ſequerent̄
abſurdū q̄ ſi ex. xx. canonicis. xviij. eligerunt mēdicantē
duo aliū q̄ valeret electio facta per duos ſed hoc abſur
dum ſequitur ſolū preſuppōnēdo q̄ eligentes mēdicantē
in diſcordia ſint p̄uati iure eligendi ⁊ tunc nō eſt abſur
dū imo verū p̄. c. cōgregato. e. ti. q̄r i duob⁹ manet totum
ius capituli pōt tm̄ ſuſtineri. q̄d dicit glo. quia ſequit̄ ab-
ſurditas preſuppōnēdo q̄ indiſtincte p̄cedat. c. quorūdā
vt ex eo q̄ viciat electionē mēdicātis facta in diſcordia p̄
hoc approbȝ factā de nō mēdicāte. ⁊ ex eo q̄ reprobat ele
ctionē religioſi factā a minori parte numero p̄ hoc appro
bat factā de coelecto nō religioſo q̄r ſi hoc eſſet verū ſeq
ret̄ abſurdū predictū. vt in glo. que ſic intellecta eſt cla-
ra. Inducit glo. ⁊ aliud abſurdū q̄r ſequeret̄ preſuppoſi
to q̄d dixi q̄ ſi ex. xx. electorib⁹ nouē eligerūt p̄feſſū va-
leat electio facta p̄. xj. ſubaudi q̄ elegerūt nō p̄feſſū ꝯ q̄d i
ducit glo. c. ſcriptum. in fi. ⁊. c. idēnitatib⁹. §. ſi vo. ⁊. §. ſi q̄
vero. eēt aūt hoc abſurdū preſuppōnēdo q̄ ꝯ. xj. nulla ex
ceptio poſſet admitti cū tm̄ dicāt illa iura q̄ ꝯfirmari poſ
ſit ſi eſt canonica. ſed nō eſt canonica ſi eſt facta a nō habē
tib⁹ voces. ⁊ cū hac gl. cōcordat Pau. p̄ eādē rōnē quam

ponit glo. q̄r hoc nō eſt expreſſū in. c. quorūdā. ⁊ correctio
iuriū eſt vitāda. Nono q̄ro q̄d ſi ponim⁹ caſū cōuerſū
vt pone exēplū ex. xviij. electorib⁹ ex quibus tres ſunt
excōicati. viij. ex nō excōicatis cū illis tribus excōicatis
eligerūt religioſū nō mēdicātē. vij. eligerūt aliū. dic pau.
q̄ tȝ electio religioſi vt cenſeat̄ elect⁹ a maiori parte capi
tuli. Idē dicit de electione mēdicātis. puta ex. xij. electo
ribus. xj. eligerūt mēdicātē vnus aliū caſſabit̄ electio fc̄a
de mēdicāte q̄r in diſcordia. ⁊ alterius q̄r a minori parte
lȝ eni electio mēdicantis nō teneat propterea eligētes p̄i
uati ſūt iure eligēdi. pro hoc nō. eo. ti. auditis. ⁊ hoc vlti-
mū dictū eſt verū p̄ id q̄d dixi. i. q. precedēti. ſed de dicto
precedēti dic vt in ſeq. q. Decimo quero in eo q̄d dixi
s̄. q. xi. de electione religioſi nō mēdicātis que eſt ratio.
Rn̄deo q̄ eſt q̄r q̄ūcūqȝ cōputes remanet electio facta a
maiori parte capituli. nā tres excōicati in exēplo illo non
poſſūt cōputari ꝯ religioſū illū quē eligerūt oportet ergo
q̄ vel nō cōputent̄ i numero ⁊ remanet electio facta a ma
iori parte. q̄r ab octo ⁊ cōtradicētes ſunt tm̄ ſeptem. vt ſi
cōputantur pro religioſo. ⁊ adhuc idem vbi trado talem
theoricaȝ q̄ voces conſiſtentes in facto computant̄ quo
ad nocēdum vt in exemplis datis. s̄. q. vij. quo ad p̄fi-
dēdū aūt nō q̄n per hoc veniretur cōtra cōes regulas. vt
in abſurdis poſitis. s̄. q. vij. ſed q̄n nō venit̄ cōtra cōes re
gulas nō ſurgit varietas iuris. ⁊ nō refert an cōputentur
an nō vt in exēplo ſtatim probo. p̄ predictis q̄r. c. quorū-
dam. ⁊ cōtra oēs regulas ⁊ nihil aliud ponit ſimile cum
hac cle. niſi q̄ ad hoc vt teneat electio mēdicantis reqrit̄
q̄ nō ſit facta in diſcordia ⁊ dicit̄ in diſcordia facta ſi ali-
q̄s habens vocē ēt de facto tm̄ cōtradicit. Similiter quo
ad nō mendicantē p̄feſſū reqrit̄ q̄ ſit facta a maiori par
te capituli. ita q̄ ſit maior pars totius numeri. nō aūt ſuf-
ficit q̄ ſit maior pars habētium vocem eligendi de iure.
Extra ergo iſtos duos caſus ſtat diſpoſitio iuris cōis vt
nō cōputētur voces cor̄ qui de iure cōi nō habent vocē
e. ti. ſi q̄n. li. vj. Undecimo quero quo ad tertiā partē
glo. nūq̄d voces cōputent̄ quo ad factum tm̄ reſpectu. c.
idēnitatibus. §. ſane. ⁊. §. ſi vero. ⁊. §. ſi qua vero. li. vj. gl.
diſputat ⁊ clara eſt. cōcludit aūt opus eſſe declaratione
Pau. idē per oīa dicēs q̄ electus a duplo maiori parte in
caſu. §. ſane. cōfirmabit̄ nulla facta diſcuſſione numeri. ⁊
ſic ēt quo ad prodeſſendū cōputant̄ voces in facto tm̄. di-
cit aūt Pau. q̄ aliud in electione monialiū in q̄bus mul-
ta ſp̄alia ſtatuūt: vt patet in. d. c. idēnitatibus. ⁊ eſt rō q̄a
nō tenētur habere iuris peritiā. xvj. q. j. legi. in fi. no. j. q.
iiij. §. vlti. xxxviij. di. in ſūma cōcludit Pau. opus eē de
claratione. vt ēt dicit glo. Genz. idē tenet. ſ. q̄ cōfirmabit̄
electio a duplo maiori parte nulla obſtante exceptione.
Ex hoc dicit q̄ hoc caſu minor pars priuat̄ iure ſuo ſine
culpa. ſimile vt lite nō cōte. q̄n. §. ſi aūt. de carnali. Ex p̄
dictis ēt infert partē iha bilē alteri nocere ⁊ ſibi nō p̄deſſe
q̄d p̄cedit quātū ad hoc. c. ⁊ quo ad ea que dixi in. xi. q. ⁊
dicit Gē. q̄ hoc cōtingit ex iuris diſpoſitione ſtatuētis ad
certū numerū vel cōcordiā reſpectū fore habēdū ⁊ ſic ſta
ri oportet. ff. de verb. ſig. ſi qua pena. ff. qui ⁊ a q̄bus. l. p̄
ſperit. xix. di. in memoriā. ſicut fictioni iuris fingentis eē
q̄d nō eſt. de ſpon. is qui. vel econtra vt in fictione poſtli
minij. q̄d dico. j. q. xiij. inducit Gē. ⁊ alia ſimilia in q̄bus
q̄s alteri nocet ⁊ ſibi nō prodeſt. C. vnde vir ⁊ vxor. l. j. ꝯ
natura. li. autē. lȝ. ff. de leg. j. l. plane. de adi. le. legatū. i fi.
Laud. de pyru dicit q̄ fiet cōputatio vocū que ſūt in fa-
cto dūmodo tot remaneāt que poſſint cōputari de iure q̄
electio poſſit dici facta a maiori parte capituli al's nō cō-
firmabitur ponit exēplū. xviij. eligerūt quattuor erant ex
cōmunicati cum ex. xviij. xij. elegiſſent vnaȝ ſex aliam. ⁊
inter. xij. erant ille quattuor excommunicate modo re-

maneret electio facta tm̃ ab octo q nõ ſũt maioꝛ pars ca/
pituli nõ dꝫ cõfirmari ſꝫ ſi extarẽt decẽ habiles que ſunt
maioꝛ pars capituli: vt ſi tm̃ due de.xij.eſſent excõicate
confirmabit̃ hoc recidit in id qđ dixi.ſ.q.precedenti ſm
Pau. Ego ſimplr̃ puto verũ ꝙ cõfirmabit̃ nulla obſtãte
exceptiõe vt tex.c.idẽnitatib⁹.ponit diuerſitatẽ iter ele/
ctũa duplo maioꝛi parte ꝛ electã a non duplo maioꝛi.qđ
expꝛeſſe itendit vt pꝫ ex diuerſitate.§ox.ꝑ hoc đ poſtu.
c.vno.li.vj.ꝛ qđ ibi no.vel pleni⁹ circa.c.quoꝛũdã.ꝛ hãc
cle.pỡt dici aut ꝓuenit ĩhabilitas ex facto ſeu ex ſñia iu/
dicis vel hominis vel ex ſñia iuris.ꝑmo caſu voces non
cõputant̃ vt ſi a iudice interdictũ eſt alicui ne eligat.ſcđo
cõputatio ratio diuerſitatis.qꝛ pꝛimũ eſt clarũ ſcđm pỡt
eſſe dubiũ.nã ſñia iudicis facit notoꝛiũ iuris.đ coha.cle.
c.ſi. Itẽ miti⁹ agit̃ cũ lege q̃ꝫ cũ miniſtro legis.ff.de arbi.
l.celſus.hec diſtinctio ꝑ aliquos fit.ꝛ videt̃ placere Jo.
de li.quã pleni⁹ declaro in.q.ſequẽti. Cõcludo aũt ſm id
qđ pꝛedixi ſtatĩ quo ad.c.idẽnitatib⁹.§.ſane.ſed quo ad
.c.quoꝛũdã.ꝓut dixi in.q.pꝛecedẽti. Duodecio quero
quo ad vltimã partẽ glo.qđ de vocibus abſentiũ nõ vo/
cãdoꝛũ vel vocatoꝛũ venire cõtẽnentiũ.ꝛ qđ de vocibus
nõ cõſtitutoꝛũ in ſacris.gl.ſentit ꝙ nõ cõputẽtur.vt ſi mẽs
littere ꝙ alſ habẽs vocẽ q ꝑ fictionẽ iuris poſſet excludi
nõ excludat̃ ſꝫ de facto.ꝑ hoc qđ dixi.ſ.q.vij.ꝛ idẽ Hẽꝫ.
ꝛ aliq alij.alſ ſequeret̃ ꝙ in electiõibus mẽdicãtiũ ſi q fo
rẽt nõ cõſtituti in ſacris vel in nõ mẽdicãtibus ꝙ ipedirẽt
electionẽ habẽtiũ vocẽ.pꝛeſuppoſito ꝙ maioꝛ pars non
eſſet ꝯſtituta in ſacris.ꝛ idẽ abſurdũ ſequeretur ſi maioꝛ
pars reuocata nõ veniret vel eſſet abſens in loco de quo
vocari nõ deberet.ꝑ hec ꝛ ꝑ ea que dixi in tribus pꝛece/
dẽ.q.pỡt cõcludi ꝙ illi q nũq̃ꝫ habuerũt vocẽ vt ipuberes
ꝑ.c.ex eo ꝙ.ꝛ.c.idẽnitatibus.j.rñ.eo.ti.li.vj.vel nõ ꝓfeſſi
eo ti. nullus.li.vj.vel nõ cõſtituti in ſacris.j.de eta.ꝛ q̃l.
cle.vt hi q.vbi de hoc in gl.ij.ꝛ ibi ẽt dico in ꝑn.q.v.vel
mẽdicãtes qui trãſiuerũt ad alia monaſteria.j.de regula
cle.i.oẽs iſti nõ cõputẽtur.qꝛ nec de iuris fictiõe nec de fa
cto vocẽ habẽt ꝛ hoc tã in monaſterijs monacoꝛũ q̃ꝫ mo/
nialiũ.ſed illi q iã habuerũt vocẽ ſed nũc nõ habent iure
ꝓhibente vt excõicati interdicti ſuſpẽſi irregulares vel
ſimiles cõputant̃ i vtriſq; monaſterijs.quo ad numerũ tñ
differũt qꝛ i monaſterijs viroꝝ vota taliũ nõ afferũt ſuf/
fragiũ ꝛ poſſũt opponi exceptiones ꝑ id ꝙ dixi.ſ.q.viij.
ix.ꝛ.x.ſed i monaſterijs monialiũ ſi facta eſt electio a du
plo maioꝛi parte cõputant̃ ꝛ afferũt ſuffragiũ vt dixi i.q.
ꝑcedẽti.d.c.idẽnitatib⁹.§.j.ꝛ.§.ceterũ.ſꝫ ſi electio ẽ facta
a nõ duplo maioꝛi obſtãt exceptiones ꝑmiſſe ꝛ ſiles.d.c.
idẽnitatib⁹.§.ſi vo.ꝛ.§.ſi q̃ vo. Inſup declarãdo diſtin/
ctionẽ factã.ſ.q.px.nã an ſit ꝑuatio vocĩ facta a iure an
ab hoĩe ẽt de pꝛiuatione hoĩs dic ꝙ qñq; obſtat talis ex/
ceptio ꝑ quã pỡt qs repelli vt ad eligẽdũ non admittat̃.ꝛ
tũc ſi admittit̃ hẽtur ꝓ nõ admiſſo talis eſt oĩs exceptio đ
quã facile pꝫ.ꝛ ſic ſiue ſit exceptio qꝛ nõ eſt cõſtitutus i ſa
cris: ſiue qꝛ eſt excõicatus notoꝛius q dꝫ repelli.e.ti.illa.
vbi plene dixi vbi ſiue alia ſimilis talis nũq̃ꝫ cõputat̃ qꝛ
nõ pỡt dici đ numero eligentiũ ex quo debuit excludi ab
electiõe.ſi aũt ꝑ talẽ exceptionẽ non debuiſſet excludi ab
electione lꝫ poſſit opponi ne cõfirmet̃ ſicut qñ excõicatio
vel ſimilis exceptio nõ eſt notoꝛia nec de ea facili ꝯſtare
pỡt tũc cõputat̃ in numero qꝛ tũc dicit̃ eſſe de numero an
teq̃ꝫ hoc diſcutiat̃.hãc diſtinctionẽ ꝓbo ꝑ hũc tex.nã oĩs
exceptio que facit aliquẽ poſſe excludi ab electione ẽ cõſi
ſtens nõ tm̃ in fictione.ſed ẽt in facto.qꝛ eſt verũ dicere
ꝙ de facto ñ erat cõputãdus in numero capituli tũ ẽt đ fa
cto potuiſſet excludi.ſed exceptio que nõ excludit ab ele
ctiõe ſed ſolũ imperficit vocẽ iſtã pꝛopꝛie cõſiſtit in fictio
ne qꝛ de facto iſte fuit de numero.ſed per fictionẽ ꝛ iuris

effectũ excludit̃ a cõputatione tãq̃ꝫ ĩhabilis.ꝑ hoc cõclu
do ꝙ voces abſentiũ nõ vocandoꝝ nõ cõputant̃ qꝛ quo
ad hãc electionẽ habet̃ acſi nõ eſſent de numero.de elec.
qꝛ ꝓpter.ꝛ.c.cũ vniuerſas. Idem de vocatis qui venire
cõtẽſerunt qꝛ cõtẽnendo fecerũt ſe extraneos.e.ti.cũ no/
bis.vbi ſingulariter hoc ꝓbat̃ vt ibi dixi. Uenio ad
ſcđm pꝛincipale ad materiã fictionũ.ꝛ q̃ro de quattuoꝛ.
pꝛimo qđ ſit fictio.ſcđo quotuplex.tertio vnde cauſatur.
quarto de fictionis effectu. Deciotertio quero qđ ſit
fictio: ad qđ dic pꝛemittẽdo ne equiuocemus ꝙ fictio plu
ribus modis accipit̃ in iure qñq; ſignat idẽ qđ ſimulatio
de qua ſimulatiõe qđ me.cã.c.i.in gl.iij.de regularibus.
vidua.C.plus valere.ꝙ agit̃ in rubꝛo ꝛ nigro.ꝛ hec ſimu
latio aliqñ eſt licita aliqñ eſt dãnabilis.vt nõ.in.d.c.j.ali
qñ fictio eſt idẽ ꝙ pꝛeſũptio.ſic accipit gl.l.di.ferrũ.ff.qđ
me.cã.l.nõ eſt veriſimile.ꝛ de pꝛeſũptione dic vt dixi de
pꝛeſũp.lr̃as.de ſpõ.is q.vbi ẽt tetigi de fictiõe pꝛopꝛie ſũ
pta.ſed hic plenius dic.aliqñ ꝛ tertio accipit̃ fictio ꝓpꝛie
ſũpta ꝑ quadã iuris diſpoſitiõe ꝑ quã ex cã recedit̃ a ve/
ritate facti.ꝛ de hac loqt̃ hec cle.poſſet ꝛ alij modi fictio
nis aſſignari ſed pꝛedicti ſufficiũt. Hoc ꝑmiſſo lꝫ varie di
finiat̃ fictio: vt dixi in.d.c.is qui.ego ſic diffinio. Fictio ẽ
iuris diſpoſitio ꝑ quã nõ verũ poſſibile tñ eſſe verũ ꝓ v̉o
accipit̃ iuris diſpoſitio ponit̃ genus qꝛ oĩs fictio ẽ iuris
diſpoſitio ꝛ nõ ecõuerſo.ꝛ hec eſt magis ꝓpꝛia aſſignatio
generis q̃ꝫ aſſignationes alioꝛũ diffinientiũ.vt Cy.in.l.ſi
ue.C.de ꝓba.ꝛ Bar.in.l.ſi is q ꝑẽptoꝛe.ff.đ vſuc.ꝑ ẽpto
re. Jo.de lig.hic dicẽtiũ ꝙ eſt ꝯꝯij veritatis ꝑ veritate ac
ceptio.qđ verbũ excipio ſapit potius factũ q̃ꝫ ius nec ꝓ/
pꝛie eſt genus dixi nõ verũ qꝛ fictio eſt ſup eo qđ certum
eſt eẽ falſũ ꝑ quã reuerſus ab hoſtib⁹ fingit̃ nũq̃ꝫ fuiſſe ca
ptus.ff.de captiui.ꝛ poſtli.reuerſis.l.poſtliminij.ꝛ ꝑ to/
tũ ꝑ quã ẽt fingit̃ mulierẽ ſtipulatã fuiſſe dotẽ ſibi reddi.
cũ tñ ſtipulata nõ fuerit.C.de vxo.ac.l.vna.i pꝛi.ſic ẽt fin
gitur excõicatũ nõ eẽ de numero eligẽtiũ cũ tñ ſit.qꝛ excõi
catio nõ excludit a numero i facto.vt dixi.ſ.q.xxi.ꝑ hoc
ꝙ dicim⁹ de oĩb⁹ ꝑuatis voce eligẽdi.e.ti.cũ vitonẽ.ꝛ.c.
ꝯgregato.ꝛ.e.ti.ſi qñ.li.vi.dixi poſſibile tñ eẽ verũ qꝛ ſu
per ipoſſibile nõ cadit fictio ſicut nec cadit iuris diſpoſi/
tio.de pac.c.ſi.qđ itellige ſane.i.nulla diſpoſitio q̃ hꝫ ſub
ſiſtẽtiaꝫ iuris pỡt fieri ſup ĩpoſſibili.d.c.ꝑ hoc.ff.de lib.ꝛ
po.l.gallus.§.ſi ei⁹.ꝛ ibi glo.ff.ex q.cau.ma.l.deniq;.itẽ
qꝛ ars imitat̃ nãm nõ eni cadit figura vbi nõ ſubeſt v̉itaſ
nature.de cele.miſ.in q̃dã.fictio aũt ẽ artis ꝛ iuris.nõ er/
go cadit ſup ipoſſibili ſm nãm. Decioquarto q̃ro cir/
ca hoc cuius iuris fictio ſit diſpoſitio.i.a quo iure fiat di
cit Bar.in.d.l.ſi is q.ꝙ fictio nõ fit a iure naturali.qꝛ illđ
eſt cõe oĩbus aĩantib⁹ ẽt irrationabilib⁹.ff.de iuſti.ꝛ iur.
l.j.ſꝫ fictio fundat̃ ſup eq̃tate vt dico.j.q.xix.q̃ eq̃tas non
cadit niſi quo ad vtẽtes rõne.ſed ſm eũ fingit iuſ gẽtiũ vt
in fictione poſtliminij pꝛeallegata. Itẽ iuſ ciuile.d.l.vna
in pꝛi.de rei vxo.ac.ꝛ hoc ſiue ſit ius cõe ſiue municipale
vt ſtatuta ꝛ cõſuetudines q̃ iducũt ius ciuile.ff.de iuſti.ꝛ
iur.l.oẽs populi.ar.de cõſti.c.j.li.vj. Jo.de lig.repꝛobat
hoc dicẽs fictionẽ cũ cauſet̃ ab eq̃tate fieri nõ a re inani/
mata vt eſt lex ſed a re animata.i.habẽte ꝑtãtem legis cõ
dẽde.hec repꝛobatio eſt v̉balis.nã hec fuit ẽt itẽtio bar.
vnde dic ꝙ cũ vt ꝑdixi fictio ſit iuris diſpoſitio q̃tũs eſt
in inducẽdo ſꝑ fit ab habẽte rõnẽ vt a cõditoꝛe legis cõis
vel municipalis vel cõſuetudinis: ſꝫ q̃tũs eſt i inducto eẽ
fit a lege.imo eſt ipſa lex vel canon. de iure aũt naturali
dico verũ eẽ ꝙ nõ ꝓcedit fictio nõ tm̃ accipiẽdũ ius nãle
generaliter vt accipit bar.ſꝫ ẽt accipiẽdo ſpãliter ꝓut eſt
dictamẽ recte rõnis ꝓut dixi i ꝓemio decretaliũ.nã hoc
reſpectu cũ ſolũ duo ꝑcepta locũ haberẽt nõ expediebat
vt fictiõe ꝛ fruſtratoꝛia fuiſſꝫ. Deciogntо q̃ro quotu/
plex eſt

plex eſt fictio ⁊ eſt ſcđa qđ principalis. Bar. in. d. l. ſi is q
ponit triplicē. q: ſm eū quedā eſt inductiua quedā priua
tiua. quedā trāſlatiua qđ declarat. nā homo triplici mo/
do agit. exēplifica in ɔ̄ctibus. aliqñ agit ɔ̄trñ faciēdo ali/
qñ deſtruēdo vt p acceptilationē. qñq3 trāſferēdo vnum
ɔ̄ctū i aliū vt p nouationē vel delegationē vel ſimiles mo
dos. Jo. de li. reprobat hāc diſtinctionē. aut eni ſm eū vo
cat inductiuā q: inducit factū. ⁊ hoc nō eſt verū q: factū
nō aliter ſe h3 aut q: inducit ius ⁊ tūc ēt priuatiua ⁊ trāſla
tiua ſunt inductiua fictio que īducit ius. vocat ergo Jo.
de lig. alijs vocabulis. q: quedā eſt fictio exiſtentie quā3
Bar. dicit inductiuā. quedā nō exiſtentie quam bar. dicit
priuatiuā de trāſlatiua cōuenit cū bar. Alij ponūt decem
genera fictionū ſ3 q ſūt decē predicamēta de qbus in. li.
predicamētoꝝ. Ariſt. ita dicit Azo. in ſūma. C. in princ. ⁊
Laud. hic ⁊ dant exēpla. fingitur enī in predicamēto ſub
ſtātie aliqs eē q nō eſt. xxij. q. ij. §. itē oppono. Jn p̄dicamē
to qualitatis fingit̄ eſſe qualis nō eſt. xxiij. q. v. ſi homici
diū. Jn predicamēto quātitatis fingit̄ qs eſſe minor q3 ſit
ij. q. vij. q3q3. Jn predicamēto relatiōis fingit̄ eſſe p: q nō ē
xxv. q. ij. §. iuxta Jn predicamēto actiōis fingit̄ agere qui
nō agit. de ſen. excōi. mulieres. Jn predicamēto paſſiōis
fingit̄ pati q nō patit̄. xxxij. q. v. ꝓpoſito. Jn predicamēto
vbi fingit̄ qs eſſe in loco in quo nō eſt. vii. q. i. mutationes
Jn predicamēto qñ fingit̄ eſſe in alio tp̄e q3 eſt. d̄ pe. di. i.
ꝑiculoſe. Jn predicamēto ſitus fingitur eē ſitus q nō ē. xiii.
di. duo. q nihil facit. ſed facit eadē di. nerui. in fi. vbi dici
tur de eo q murorū ambitu clauditur. ⁊ ſic ſitus eſt intra
muros. Jn predicamēto habit⁹ fingitur nō hr̄e q h3. xvi.
di. nicena. Mihi v: q cū diſpoſitio iuris ſit ꝓdita ad re/
gulandos humanos actus vt in proemio Gregoriano ⁊
in actibus humanis ſit tm̄ duplex variatio vna rōne ſub
ſtātie alia rōne accidētiū. oīa enī cōpoſita ex his duobus
cōſtāt. de cele. miſ. cū marthe. §. reqſiſti. Jdeo duplex tm̄
fictio ponēda ſit reſpectu aūt ſubſtātie ſubdiuidit̄ fictio:
q: qđā eſt affirmatiua: qđa3 negatiua. Affirmatiua eſt p
quā nō ens affirmat̄ eē. ⁊ ſm hoc fingit̄ ſtipulatio itercel
ſiſſe ꝓ dote q nō interceſſit. C. de re vxo. ac. l. vna. in pri.
fingit̄ eſſe in eccl'ia q nō eſt de cle. nō reſi. ad audiētiā. Ne/
gatiua eſt p quā negat̄ eſſe id qđ eſt ⁊ diſponit̄ de iure ac
ſi nō eſſet. vt qñ eccl'ia h3 prelatū inutilē fingit̄ nō hr̄e d̄ trāſ.
c. ij. v̄. ſ3 neq3. ⁊ hoc reſpectu ſubſtātie l3 exēplū qđ dedi p
c. ad audiētiā. poſſet ɔ̄cernere accñs. Alio mō fit fictio vt
dixi reſpectu accidētis. ⁊ hec ſubdiuidit̄ ſm varietatem
accidētiū. ⁊ poſſet fieri variatio nouē modis ſm. ix. p̄di/
camēta omiſſo. x. ſ. ſubſtātie. vt i exēplis p̄miſſis. De/
cioſexto q̄ro circa hoc ſup qb⁹ v̄ſet̄ fictio nūqd. n. v̄ſet̄ in
his q ſūt iuris. ⁊ nūqd poti⁹ in his q ſunt facta. tex. nr̄ v:
velle q i his q ſūt iuris ibi. q in facto nō in fictiōe vel iu/
ris effectu. ⁊ hoc t3 Lau. dicēs q iura q fingūt quo ad ea
q ſūt iuris vt p̄latū inutilē nō eē. i. qa diſponūt acſi nō eſſet
p̄lat⁹. ſ3 nō fingūt i facto. q: in v̄itate facti eſt. Joā. de lig.
hoc reprobat. poti⁹. n. fictio v̄ſat̄ in his q ſūt facti q3 i his
q ſūt iuris qđ etiā t3 Bar. in. d. l. ſi is q. qđ patebit i ſequē
tib⁹ exēplis. S3 primo oportēt rñdere ad hūc tex. ad quē
nō rñdet Jo. de lig. q: nec Lau. p ſe iducit vbi dico q re/
fert q̄rere an iura iduxerit fictionē ad deſtruēdū factū qđ
ē vel ad iducēdū factū qđ nō eſt: vel ad alterādū i alia nā
⁊ tūc fictio nō ꝓprie verſat̄ in facto q: de facto hec nō fi/
unt. i. ſm eſſentialē veritatē al's nō eēt fictio. ⁊ iō qñ reqrit̄
veritas facti ſicut in his q ſūt facti nō h3 locū fictio ſicut
eſt in poſſeſſiōe. nā capt⁹ ab hoſtib⁹ reuerſus nō fingit̄ re
tro poſſediſſe. ff. ex q. cau. ma. l. deniq3. q poſſeſſio h3 plu/
rimū facti. vt ibi dicit gl. de quo nō. gl. de ɔ̄ceſ. p̄b. cū nr̄is
Jtē quo ad caſu3 i. l. deniq3. ceſſat eqtas ſup q fūdat̄ fictio
vt dico. j. iij. ꝑncipali. q. nā nō eſt equū q vſucepit qs acq
rēdo ⁊ alteri p̄iudicādo ſi vere nō poſſedit: vt q: fuit ca/
pt⁹ ab hoſtib⁹ ⁊ fingēdo eū retro poſſediſſe eēt preiudica
re ei cui⁹ poſſeſſio iteri nō fuit apud aliū. ⁊ ſic nō pōt d̄ ne
gligētia notari. aliud eſt q̄rere an fictio v̄ſet̄ i his q ſūt fa
cti. i. ſup his poti⁹ q3 in his q ſūt iuris. ⁊ dic q ſic. ⁊ p hoc
cōcordāt opi. q: primo mō ꝓcedit tex. nr̄. ⁊ opi. Lau. ſcđo
mō ꝓcedit opinio ɔ̄ria quā declara plem⁹ i duab⁹ ſeq. q.

Decioſeptimo. q̄ro q̄re fictio nō v̄ſat̄ ſup his q ſūt iu/
ris? Rñdeo q: fictio i his nō eſt neceſſaria. Jn his. n. q ſūt
iuris liberā ptātē h3 legiſlator ſicut in hoc q minor habe/
at ꝑſonā ſtādi in iudicio, vt de iure canonico in ſpūalibus
maior. xiiij. annis h3 ꝑſonā maioris. xxv. de iudi. c. fi. lib.
vj. de reſti. ſpo. ex parte nō expedit hoc caſu dicere q ſit
fictio q: nec eſt. nō eni recedit̄ ab aliqua v̄itate facti ſ3 po
tius iuris diſpoſitio alterat̄. ab hac doctrina excipiunt
bar. ⁊ Jo. de lig. caſū qñ ſurgeret iuris repugnātia. tunc
dicūt ēt in his q ſūt iuris fictionem ꝓcedere. vt pone di/
cit q filiuſfamilias i caſtrēſib⁹ h3 ꝑſonā p̄rſfamilias hoc
eſt p fictionē cū quo ad alia duret patria ptās. vel pone
factus clericus quo ad ea q acqrit nō eſt ſub patria ptāte
qđ dixi in. c. cū decorē. de eta. ⁊ qli. tn̄ nō deſinit eē ſb p̄ria
ptāte quo ad alia niſi fieret ep̄s. q fi. ſint legi. p venerabi/
lē. Ego dico exceptionē nō neceſſariā ⁊ q poti⁹ verū eſt
dicere q alterat̄ nā illius act⁹ q eſt iuris vt in exēplis po
ſitis: q: de iure eſt q filiuſfamilias acqrit patri ſed alte/
rat̄ nā p̄rie ptātis in caſibus p̄miſſis. ⁊ eſt verū dicere q
patria ptās nō h3 tales effect⁹ de v̄itate iuris. Decio/
octauo q̄ro circa id qđ dixi. ſ. q. xvj. q̄re fictio nō v̄ſat̄ ſu
per facto ad effectū facti ſ3 iuris tm̄. So. p3 ex. q. p̄cedēti
quā ⁊ ampli⁹ declara. Jn his. n. q ſūt facti ipoſſibile ē q
nō fuerit ſi fuerūt: vel q fuerint ſi nō fuerūt: vel q fuerint
ſub vno mō ſi fuerūt alio. nō eni facta poſſūt nō fuiſſe. vj.
ethicoꝝ. l. in bello. §. facte. ff. de capti. ⁊ poſtli. reuerſis.
xxxij. q. v. ſi paulus. nō pōt ergo legiſlator niſi p fictionem
circa talia diſponere. fingit aūt ꝓut dixi. ſ. q. xv. Ubi
aduerte q q: fictio eſt iuris diſpoſitio ſeu iuris effect⁹ vt
i tex. ⁊ p ɔ̄ñs eſt artis. iō d3 imitari nām. iſtit. d e adop. §.
minorē. ex hoc dat̄ regula q l3 fictio v̄ſet̄ circa facta fingē
do ea nō fuiſſe. ⁊ ſic circa ipoſſibile ſm nām. ſicut. n. dicit
lex q nō pōt qs adoptare i filiū eū q ſm naturā nō poſſet
eē fili⁹ vt q: nō eſt tot ānis minor adoptāte vt i. d. §. mino
rē. Jta i ſilib⁹ nō pōt fingi hodie de mortuo iā trecētis an
nis q viueret. p hoc iſti. de excu. tu. §. ſ3 ſi i bello. ita di/
cim⁹ in electiōe q nō fuit valida ex cōſenſu nō pōt ɔ̄firma
ri p papā. q: nō poſſūt iduci ſbalia iuris ſup eo qđ nūq3 fu
it. de quo dixi i. c. q ſicut. de elec. p̄cedēs. tn̄ exēplū ē meli
us. Jta ēt poſſ3 exēplificari i his q ſūt ihabiles ad electio
nē. fit eni p fictionē vt fingat̄ nō eē de numero cū tn̄ ſint. ⁊
hoc q: ſ3 nā3 eē poſſet ſ3 ſi eēnt mulieres q ſūt icapaces ſa
croꝝ. actiue. de ma. ⁊ obe. dilecta. i his i qbus q̄reret̄ d̄ ta
li icapacitate fruſtra fingeret̄. poſſet tn̄ exēplū hoc calū/
niari q: mulierē eē icapacē poti⁹ ē p iuris diſpōnē ſ3 alia
plura exēpla dari poſſet. Decionono q̄ro ⁊ ē tertia pri
cipalis qđ vñ cauſat̄ fictio? bar. i. d. l. ſi is qui. dicit q ab
eqtate ꝓ quo eſt tex. optim⁹. ff. de capti. l. poſtliminiū. in
p̄n. q: dicit q ex eqtate fingit̄ nūq3 fuiſſe capt⁹ q ab hoſti
bus ē reuerſus. O p. ad hoc q imo aliqñ fictio ſurgat
ex odio. fingit eni dānatū i metallū ⁊ deportatū eē mortu
os l3 viuāt. ff. de ɔ̄ tabu. l. j. §. plerūq3. So. ſubeſt eqtas ut
delicta puniant̄. ff. d̄ iniur. l. nō ſolū. §. j. ita ſoluit bar. i. d.
l. ſi is q. S3 ita dicēdo d̄ oi iuris diſpōne dici poſſet q ſur
git ab eqtate qđ nō ē verū capiēdo eqtate ſtricte. d̄ quo di
xi de trāſac. c. fi. dic ergo q fictio fūdat̄ ex aliq̄ ſpāli rōne
mouēte legiſlatorē q pōt apparere i oīb⁹ diſpōnib⁹ iuris
i qb⁹ ꝓcedit̄ p fictionē. ⁊ hoc ē q: p ſpālē rōne3 recedit̄ a
cōi diſpōne. de p̄bē. de multa. in fi. Bar. tn̄ in. d. l. ſi is qui

in.vj.q.ꝑncipali.ad ꝓbādū dictū ſuū īducit exēpla.nā ceſ
ſante eq̄tate ceſſat fictio.ff.de ſta.ho.l.q̄ ī vtero. ponit ⁊
alia exēpla qd̄ omitto.ſ; qd̄ dixi ē tutiꝰ nō pōt pati calūni
am.ex p̄dictis īfert̄ ad q̄ōnē ſe. Uigeſimo q̄ro an due
fictiōes circa idē ꝯcurrere poſſint.dic ꝙ ſic vt duo ſpālia
circa idē cōcurrūt.C.de dotis ꝓmiſ.l.j.⁊ qd̄ ibi nota.glo.
ff.de iur.dotiū.l.cum poſt.§.gener.⁊ quod ibi not.ꝙ te
nēt Guil.de cu.ff.de pac.l.ab emptiōe.⁊ ītellige q̄n ſunt
due fictiōes eq̄ ꝑncipales.ſecus ſi vna veniret ad ꝯñtiaȝ
alteriꝰ.tūc enī cōcurrere poſſēt.iſti.q.mo.iuſpa.po.ſoluit̄
§.ſi ab hoſtibꝰ.ff.de ſol.l.ſub ꝯditiōe.Jtē ītellige q̄n non
ſurgūt ex fomitibꝰ tūc ꝓꝑe ꝓcedit.l.cū poſt.§.gener.⁊ ꝑ
hoc.ff.de polli.l.ſi q̄s rē.§.j.cōiūcta.l.fi.C.de ſa.ſan.ec.⁊
qd̄ no.gl.C.loca.l.q̄ rē.Ad p̄dicta īduco caſū.c.fi.de ſpō.
vbi id qd̄ diſponit̄ ī.c.is qui.e.ti.ꝙ ꝑ ſequētē copulā ſpō
ſalia de futuro trāſeāt ī matrimoniū nō h; locū niſi copu
la vere īterueniat ⁊ non ſufficit nixus ad copulā q̄r eſſent
due fictiones:altera ꝑ quā fingeret̄ cōſenſus de p̄ñti:alte
ra ꝑ quā fingeret̄ volūtas ſeu nixus ꝓ facto.⁊ ad hoc il
le tex.eſt optimꝰ.qd̄ ēt ibi dixi. Uigeſimoprīo q̄ro ⁊ ē
iiij.prīci.q.de fictiōis effectu.rñdeo ꝙ h; effectū v̄itatꝭ vt
ꝓbāt diffinitio tradita.s̄.q.xiij.⁊ adeo h; effectū v̄itatis
ꝙ nō admittit̄ ꝓbatio ī ꝯ̄riū.de ſpō.is q.qd̄ tn̄.c l; ī p̄cedē
ti.q.īduxerī ad mām fictionū ꝓꝑie loq̄t̄ de p̄ſūptiōe.ſed
gl.ibi ītermiſit exēpla de fictiōe.⁊ quo ad hoc ſubeſt idē
ꝑtitatis rōnis imo fortior.q̄r neceſſariū eſt dicere ꝙ fictio
hēat̄ ꝓ v̄itate q̄r al's fruſtra eēt qd̄ ꝓcedit quo ad oīa que
ſurgūt ab illo q̄ fictionē īducit.vñ ſi ciuitas cōcedit alicui
ꝙ hēat̄ ꝓ ciue ſicut h̄ cōceſſū eſt ſcholaribꝰ iſte hēt̄ ꝓ ciue
ī oībꝰ q̄ pōt cōcedere ciuitas ſecus in alijs q̄ ꝯceſſa eſſent
a prīcipe ciuibꝰ.ꝑ hoc.ff.de le.ij.codicillis.§.fi.⁊ de hoc
ꝑ Bar.ff.de adul.l.ſi maritus.§.j. Uigeſimoſcd̄o q̄ro
circa hoc an fictio p̄ferat̄ v̄itati.ꝑ.c.j.qd̄ me.cā.Jn ꝯ̄riuȝ
C.plus valere qd̄ agit̄ in rubro ⁊ nigro.Jtē q̄r fictiōe ius
nō cōfundit̄ nec delet̄.C.de iur.do.i.l.ī rebꝰ.Lau.diſtin
guit.q̄r aut loq̄mur de ficitone iuris ⁊ de iure.⁊ talis p̄
ualet veritati.de ſpō.is q.⁊ qd̄ no.l.di.ferrū.aut eſt fictio
iuris tn̄ exēplū in velata q̄ poſt ānū fingit̄ ꝓfeſſa ⁊ ſtat̄ fi
ctiōi p̄ma facie niſi plene ꝓbet̄ ꝯ̄riū de quo no.qd̄ me.cā.
c.i.⁊ hoc quo ad fictionē iuris.ſed aliq̄n eſt facti ſicut q̄n
clericꝰ aſſūmit habitū laicalē.de vi.⁊ ho.cle.clerici.⁊ tūc
ſemꝑ ſtat̄ v̄itati niſi ꝓbet̄ hōeſta cā fictiōis.q̄r fictio d̄ ſui
nā eſt mala ſicut ⁊ ſimulatio:vt no.in.d.c.j.qd̄ me.cā.hec
diſtinctio ⁊ tota.q.nō ꝓcedit ꝑ id qd̄ dixi in p̄cedēti.q.
⁊.s̄.q.xiij.vt.n.apparet ex verbis Lau.nō capit fictionē
ꝓꝑie.ſ; vel capit fictionē ꝓ p̄ſūptiōe q̄tūs diſtiguit an
ſit iuris tn̄ an iuris ⁊ de iure.vel capit pro ſimulatione.
nos autē q̄rimꝰ de fictiōe ꝓꝑie ſūpta ⁊ de illa ꝓcedit
qd̄ dixi in q̄ōne p̄cedēti.ꝑ hec aperit̄ via ad totā mām.

ſ Tatutum.

Primo declarat ꝯſtōnē Bonifacij co.ti.q̄r ſepe.li.vj.quo ad collegia.ſcd̄o ibi
ceterū.declarat eādē circa ſingulares ꝑſo
nas.ſūma vt ī gl.tn̄ pꝰ v̄bū cathedral' ecclie adde vl' re
gularis. No.ꝙ ex iuriſditiōe ꝓuenire pōt emolumētū
⁊ dicit Lap.ꝙ emolumētū ꝓꝑie eſt lucrū moledini.l; ge
neraliter accipit̄ ꝓ qualibet cōmoditate.Malachie.iii.⁊
ꝙ emolumētū q̄r cuſtodiuimꝰ p̄cepta eiꝰ.de hoc in gl.idē
v̄bū.⁊ in ea.in fi.de teſta.ſi heredes. Scd̄o no.diāȝ ī
ter eccliam cathedralē regularē ⁊ collegiatā.q̄n̄o aūt di
cat̄ ecclia collegiata.gl.ij.tāgit.⁊ dico.ſ.q.iiij. Tertio
no.ꝙ nō tn̄ ad capitulū ecclie cathedralis fit deuolutio
iuriſditiōis defūcto ep̄o ſed ēt ad collegia aliarū ecclia
deuoluit̄ iuriſditio ſuoꝝ p̄latoꝝ ſm̄ Lau.de quo ī cle.
ne in agro.ſ.de ſta.regul.vbi dico.§.abbate.q.j.⁊.iiij.ſe
quētibus.hoc tn̄ nō ꝓbat̄ hic q̄r p̄ſupponit factum.nec
quo ad hoc diſputat q̄d iuris.q̄;q̄; aūt hic generaliter di
cat de p̄latis tn̄ dicit Pau.ꝙ ītelligit̄ de p̄latis ꝑncipali
bus ꝑ quoꝝ mortē viduat̄ ecclia.qd̄ ēt ꝓbat̄ in.c.q̄r ſepe.
vbi de hoc ī gl.iiij. Quarto no.ꝙ hec ꝯſtō.nō eſt noui
iuris īductoria ꝓbat v̄bū declaramꝰ.⁊ ī hoc no.ꝑncipiuȝ
glo.v.ī hoc v̄bo ex q̄ gl.no.ſingulariter diām īter cori
gere ⁊ reprobare.Eſt.n.corigere cū reuocat̄ aliq̄d qd̄ p̄
us tenuit.de ꝯſang.⁊ affi.nō d; reprobare cū d̄clarat̄ ali
quid nūq̄; tenuiſſe. Quīto no.ꝙ expēſe debēt deduci ⁊
ille ſole deducūt̄.de q̄bꝰ de do.⁊ cōt.finē.⁊ ibi gl. Se
xto no.ꝙ aliq̄n p̄latꝰ h; iuriſditionē ſecularē.i.quo ad lai
cos ꝯcor.in glo.ī v̄bo ſecularis.⁊ idē Paul.⁊ ꝑ hoc ne
cle.vel mo.c.fi.li.vj. Septimo no.ī v̄.ceterū.ꝙ ꝯſuetu
do dat iuriſditionē ēt ſpūalē.de hoc.ix.q.iij.ꝯqueſtus.de
fo.ꝯpe.cū ꝯtigat. O p.ꝙ ex iuriſditiōe nō ꝓueniat emo
lumētū ꝑ.c.cū ab oī.de vi.⁊ ho.cle.So.ī gl.ī v̄bo iuriſdi
tiōe.ponit ⁊ duplex exēplū tex.prīo quo ad emolumētū ꝓ
ueniēs ex penis pecuniarijs vel emēdis ⁊ hoc eſt īdubi
tatū.⁊ de hoc ī ꝯcordātijs q̄s allegaui maxīe ī gl.c.l; de
penis. Scd̄o exēplificat glo.ī emolumēto.i.ī quota li
tis q̄ deberi pōt ex cōſuetudine.⁊ hoc gl.reprobat ꝑ.c.cū
ab oī.⁊ idē Pau.q̄ dicit hoc verū q̄n emolumētū directe
ꝓuenit ex iuriſditiōe.aliud dicit ſi det̄ aliq̄d gratis.puta
ſi officiali capituli ꝓ miſſiōe ī poſſeſſiōe aliq̄d donat̄ ꝓ ſi
gillo.pro hoc vltimo eſt qd̄ dico ī ſequēti ꝯ̄rio.ſ; quo ad
dictū p̄cedēs Gē.vr̄ ſentire ꝙ ſportule poſſint de iure pe
ti.pauc.de iud.§.ne aūt.col.vj.⁊ ad.c.cū ab oī.de reſcri.
ſtatutū.§.īſup.li.vj.rñdet̄ ꝙ loq̄t̄ ī delegato pape.Jdem
Math.reprobās opi.frīs aluari dicētis idē ī ordiario qd̄
in delegato pape.ꝑ.c.j.ne p̄l.vi.ſuas.q̄r ſm̄ Math.ē di
uerſa rō q̄r delegatꝰ pape d; gratis adīplere mādatū ſpā
liter ſibi factū.ſ; ordinariꝰ nō cognoſcit de mādato ſpāli
pape.Jtē q̄r ī delegato rep̄it̄ exp̄ſſe ꝓhibitū ꝑ.d.c.ſtatu
tum.§.īſup.⁊.§.notariū.ſ; in ordinario nō pōt ergo ordi
nariꝰ hīe ſportulas ſeu ſalariū ſeu emolumētū niſi forte
litigātes ſint pauꝑes.de quo Spe.d̄ ſalarijs.§.j.v̄.ſi v̄o
cōſuetudo.opi.gl.⁊ Pau.cōiter tenet̄ ī.d.c.cū ab oī.vbi
hec fuit opi.hoſt.q̄r ſi d̄legatꝰ ꝓhibet̄ ergo fortiꝰ ordina
riꝰ.Jn plibꝰ tn̄ curijs ſcd̄a opi.ſeruat̄ ⁊ dic ꝙ vbi ē cōſue
tudo p̄ñt ordinarij licite recipe emolumēta.l;.n.tutiꝰ fa
cerēt abſtinētes ꝑ.d.c.ſtatutū.§.īſup.⁊ ꝑ rōnes.s̄.factas
tn̄ nō peccāt.ſaltē mortal'r ñ abſtinētes vt habeāt ꝓ ſe op.
ſūmoꝝ doctoꝝ.ꝑ hoc qd̄ no.ff.d̄ re.iu.l.cū ꝓlatiſ.d̄ poſt.
c.vno.lib.vj.⁊ hoc niſi cōſuetudo eēt multū īmoderata.
tūc.n.nō valēt.de ꝯſu.c.j.cū ſi.⁊ idē dixi d̄ vi.⁊ ho.cle.cū
ab oī.dat̄ ⁊ tertiū exēplū ī emolumētis q̄ dant̄ officialibꝰ
⁊ nūcijs vel ſcriptoribꝰ vel ſilibꝰ.xiiij.q.v.nō ſane.⁊ qd̄
no.iij.q.iij.offerat̄ ī gl.j.qd̄ dicit Pau.ītelligi poſſe ī or
dinario nō delegato.d.c.ſtatutū.§.notariū.qd̄ exēplū nō
cōuenit huic lr̄e q̄r tale ſalariū eſt ipſoꝝ officialiū nec cō
ſeruat̄ ſucceſſori.Jtē ſic ītelligēdo nō ꝓcedit p̄miſſa diſti
ctio īter ordinariū ⁊ delegatū.nā ēt ī delegato ꝑmittit̄ ꝙ
ſoluat̄ notario.d.§.notariū.dūmō ipſe nō ꝑticipetꝰ vt ibi.
vñ ītellige hoc exēplū vt dic Ma.q̄n de hoc ſalario nota
rioꝝ ſeu alioꝝ officialiū aliq̄d recipit iudex.⁊ tūc ꝓcedit
diſtictio ꝑmiſſa īter ordinariū ⁊ delegatū ⁊ dic Math.ꝙ
iſta ſalaria dr̄ ſportule.xiiij.q.v.ñ ſane ī aūt.d̄ liti.§.ad
excludēdas.Refert tn̄ opi.frīs aluari dicētis ꝙ ſportule
dicūt̄ ille tn̄ q̄ dant̄ iudicibꝰ.vt no.iij.q.iij.offerat̄.ī gl.j.
dic ꝙ ēt ea q̄ dāt̄ executoribꝰ dicūt̄ ſportule īter quos exe
cutores cōputant̄ notarij ⁊ alij officiales vt nūcij ⁊ ſiles.
d.§.ad excludēdas.qd̄ dixi ī.d.c.cū ab oī.q.ij.Jn hoc tn̄
nō ē vis faciēda ī vocabulo.ar.d̄.ꝓc.petitio. Scd̄o op.
ꝙ ex ſigillo ñ poſſit cōmodū ꝓuenire.d̄ ſy.c.j.ſo.ꝯ̄riū ꝓce
dit ī ſpūalibꝰ ī q̄bꝰ nō l; ēt ꝓ remuneratiōe laboris vt ibi
no.⁊.j.q.ij.placuit.qd̄ tenent hic Pau.Gēȝe.⁊ Math.

vel ſm̄

vel ſm Math.ibi loqr̃ qñ pactũ itercesſit ãte collationez
beneficij de aliquo dãdo pro ſigillo qđ fieri nõ debꝫ.d.c.
placuit.hic aũt loqr̃ de eo qđ recipit̃ pro ſiglllo poſt col
lationẽ qđ lꝫ in.d.c.placuit.vel ſolue vt in glo.in v̓bo ſi
gillo.qđ põt intelligi de ſigillo vel ad vſũ cauſarũ vl̓ cõ
tractuũ.Et in p̃mo dicto intellige glo.ſm ea q̃ dixi i ↄ̃rio
p̃cedẽti.quo ad ſcõm dictũ no.gl.ꝙ ex cõſuetudine põt i/
duci vt ſcriptura ſup ↄtractu validet̃ ſigillo vt ſi eſſet cõ
fecta ꝑ nõ tabellionẽ.qđ declara plenius vt dixi de ꝓb.
poſt ceſſionẽ.de quo Spe.de ꝓba.§.vidẽdũ.v̓.x.vbi no
tant̃ caſus in q̇bus credit̃ lr̃is ſigillatis.plus tñ credit̃ i/
ſtrumẽto vt dicit idẽ Spe.de iſtru.edic.§.reſtat.v̓.ſꝫ cũ
lr̃is.dic ꝙ imo pit̃er qñ de hoc eſt cõſuetudo.ꝑ.c.cũ dile
ctus.de fi.iſtru.Quõ aũt debeat ſigillũ apponi ꝛ ꝑ quẽ ꝛ
de forma ſigilli.ꝛ an q̇s poſſit ſigillare ſigillo alieno ꝛ đ
multiplici ſigillo ꝓſeq̇r̃ hic pau.ea q̃ no.Inno.ꝛ Hoſt.đ
fi.iſtru.c.j.Cõcludit aũt Pau.ꝙ ſi emolumẽtũ ꝓuenit ex
ſigillo appoſito noĩe p̄lati vel officialis hꝫ locũ qđ hic di
cit.ſecꝰ ſi officialis ſigillũ apponat noĩe ſuo ꝓprio ꝛ nõ of
ficij.Itẽ i eo qđ hic dicit de ſigillo iuriſditiõis eccl̃iaſtice
dicit Pau.idẽ ſi p̄latꝰ ſigillabat ſigillo capl̃i ꝛ officialis
ẽt ſede vacãte vtit̃ eodẽ ſigillo.lxiiij.di.in noĩe.dũmodo
totũ fiat noĩe p̄lati ꝛ eius ſit emolumẽtũ. Tertio op.i
eo ꝙ reuocat cõſuetudinẽ.ibi ↄſuetudine q̃libet ↄ̃ria nõ
obſtante.ꝛ nihil dicit de p̃uilegijs vel ſtatutis ſpãlibus.
de q̇bꝰ dꝛ in.c.qꝛ ſepe.e.ti.li.vj.ergo ĩpfecte declarat̃ illa
ↄſtitutio ꝑ iſtã.So.vt in glo.i.v̓bo ↄſuetudine.q̃ dicit ꝙ
debet idẽ ſuppleri de ↄſuetudinibꝰ vl̓ ſtatutis.qꝛ cũ hec
declaret illa ꝛ ꝑs illiꝰ viciet ↄſuetudines ꝛ ſtatuta ergo
ꝙ hic repetijt de ↄſuetudine ꝓcedit ẽt i ſtatutis ꝛ ↄſuetu/
dinibꝰ.ꝛ cũ hac gl.ↄcordat Pau.ꝛ gẽze.Ex hac ſol.no.
Lap.ꝙ ſi alicui ſtatuto fit aliq̃ additio idẽ iuris itelligit̃
repetitũ in additiõe qđ erat i ſtatuto quo ad penã ꝛ quo
ad alia qđ no.ſingl̓r.ꝛ ẽ rõ qꝛ id qđ venit ꝑ modũ adden
di fit ꝑs illiꝰ cui addit.l.ſed ſi manẽte.ff.de p̃cario.Idez
dicimꝰ in iuriſditiõe ꝓrogata ꝙ hꝫ nãm p̃me: vt no.de of.
del.P.ꝛ H.hoc facit ad multa.Uel ſcđo ſolue vt dicit
eadẽ gl.ꝙ id qđ dicit hic de ↄſuetudie ↄcernit ↄſuetudi/
nẽ q̃ ſecuta eẽt.c.qꝛ ſepe.e.ti.li.vj.quã tollere voluit hec
ↄſtitutio.ꝛ al̓s nõ fuiſſet ſublata niſi expreſiſſet.de ↄſti.c.
j.li.vj.Idẽ Pau.ꝛ Gẽ.ſꝫ La.reprobat qꝛ cũ.c.qꝛ ſepe.re
probaret ↄſuetudines ſeq̇r̃ ꝙ cõſuetudo nõ põt iduci nec
iducta valet adeo ꝙ de ipſa nõ expedit facere mẽtionẽ.
ꝓ hoc qđ no.de v̓.ſig.abbate.i fi.vñ dicit ꝙ hoc v̓bũ ↄſu
etudine q̃libꝫ ꝛc̃.r̃ſpicit factũ vt tolleret ↄſuetudinẽ q̃tũs
de facto iducta foret hoc idẽ anteq̃ vidiſſẽ La.ↄſulerã in
q̃dã q̃õne facti motus.qꝛ ex quo.c.qꝛ ſepe.dãnat ↄſuetu/
dinẽ.ꝑ hoc infert̃ ꝙ nõ eſt rõnabilis.cã aũt irrationabilis
patebit.j.in.j.q.ſi nõ eſt irrationabilis.ergo nõ tenet nec
expedit de ipſa fieri mẽtionẽ ꝑ.c.j.de cõſti.li.vj.dũ tñ ſint
rationabilia.Itẽ induxit verbũ deiceps poſitũ in.c.qꝛ ſe
pe.in fi.qđ cõcernit futura.ꝛ ꝑ ↄñs reſiſtit cõſuetudini in
ducẽde.pro hoc de ↄſue.c.fi.ꝛ qđ ibi no.in glo.penul.ſꝫ
poſſet reſpõderi ꝙ verbũ deinceps cõcernit abuſum: vt
ſ.ꝑ illud.c.prohibeat̃ in futurũ talia fieri ẽt ſi cõſuetudi/
nes prius inducte hoc ꝑmitterẽt.Induxi etiã ſi cõſuetu/
dines prius inducte hoc ꝑmitterent.Induxi ẽt qꝛ clauſu
la generalis nõ obſtantibꝰ ↄſuetudinibꝰ ꝛc.que ponit̃ in
d.c.qꝛ ſepe.nõ tñ cõcernit inductas.ſed ẽt inducẽdas.qꝛ
lex ſemper loq̇r̃.C.de here.l.arriani.de cuius natura eſt
ꝙ cõcernat futura.de cõſti.c.fi.ꝛ hoc eſt verius ꝛ no.ad
multa.ꝑ p̃dictis eſt qđ dico.j.de ſepul.dudũ.ad fi.v̓.noſ
eñ.q.viij.ꝛ ꝑ ibi dicta i aliquo limitant̃ p̃miſſa. Tertio
ſolui põt ſm Gẽz.vt hec v̓ba ↄſuetudine qualibet ꝛc.nõ
referant̃ ad v̓bũ declaramus qđ eſt.ſ.ſed ad v̓bũ ꝑtine/
ret ꝓxie precedens.ꝛ ſm hoc nõ ſeq̇r̃ ꝙ ꝑ hãc expreſſionẽ

ꝑmittat̃ qꝛ p̃uilegia vel ſtatuta poſt.c.qꝛ ſepe valeãt ſed
hec ſolutio nõ bene cõſonat textui qꝛ de nã clauſule ẽ cõ/
cernere diſpõnem p̃ncipalẽ.nõ aũt acceſſoriã tñ.de ap.
ſcđo req̇ris.niſi aliq̃ rõ ſpecialitatis iducat ſꝫ no.ibi.ꝛ c.
ti.inq̇ſitiõi.ꝛ.ff.de v̓.ob.l.titia.i fi. Quero q̃ fuit rõ du
bitãdi hic.So.vt in gl.in v̓bo declaramꝰ.fuit enim rõ ꝑꝑ
opi.Io.an.poſitã i.c.qꝛ ſepe.tenẽtis ↄ̃riũ.Rõ decidendi
colligit̃ ex opi.Arch.ibi poſita q̃ oĩa ꝓſeq̇r̃ hic gl.Et vt
aperiant̃ motiua p̃ncipale motiuũ.Io.an.fuit ex quo de
uoluebat̃ iuriſditio ꝑ ↄñtiam ꝛ emolumẽtũ tãq̃ꝫ acceſſo/
riũ.ad quã rõnẽ glo.nõ r̃ndet imo eã iuſtificat cõfirmãdo
ſuã opi.ſꝫ Lau.r̃ndet ꝙ ꝓcedit in his q̃ ſunt iuſticie ꝛ ne/
ceſſitatis nõ in his que ſũt gratie ꝛ volũtatis.vt hic pau.
adhuc clariꝰ r̃ndet ꝙ hic plus reperit̃ in acceſſoria q̃ꝫ in
p̃ncipali ꝛ in acceſſorio eſt ſpãlis prouiſio q̃ derogat his
que ex vi iuris vel ſignificatiõe v̓borũ poterãt itelligi in
cl̃a.ad hoc.ff.đ eo qđ certo loco.l.cẽtũ capue.ꝛ.l.fi.đ iu/
reiur.debitores.ꝛ.c.cũ cõtingat.vbi de hoc.ꝛ.c.lꝫ.li.vj.
nã ꝓuiſionẽ iuriſditiõis q̃ hꝫ ſede vacãte iuriſditionẽ de/
uolui reſtrĩgit alia diſpoſitio dicẽs fructus deberi cõſer
uari futuro ſucceſſori a q̃ ſpãli diſpoſitõe recedi nõ debꝫ
ꝑ nãm acceſſorij.quã rõnẽ noſ ꝛ ꝑ ea eſt.ff.de penis.l.ſan
ctio legũ.ꝛ qđ dixi de iudi.atſi clerici.in illa.q.an clericꝰ
poſſit corã laico cõueniri tenẽdo ꝙ nõ.qꝛ diſpoſitio gnã/
lis nõ tollit ſpãlẽ vt ibi.Itẽ vt dicit Pau.põt eſſe ꝙ iu/
riſditiões exercet̃ ꝑ vnũ ꝛ emolumẽtũ ẽ alteriꝰ vt pꝫ i of/
ficiali alicuiꝰ q hꝫ certũ ſalariũ ꝛ totũ emolumẽtũ ẽ p̃nci/
palis.ꝓ hoc.xxxj.di.ſi laicus.vbi de hoc vno ergo ↄceſ/
ſo nõ venit aliud.ꝛ argumẽtũ de ſucceſſorio hꝫ locũ i ha/
bẽtibꝰ oĩmodã cõnexionẽ.qđ dic vt dixi i.d.c.debitores.
Genze.idẽ ſeq̇r̃ qꝛ ſepe aliq̇s hꝫ onus ſicut cõmẽdatariꝰ
beneficij q hꝫ onus ꝛ tñ nõ facit fructꝰ ſuos.no.Inno.de
elec.dudũ.ij.ꝛ no.de elec.nemo deinceps.li.vj.qꝛ nõ eſt
prelatus vt ibi no.ꝛ.xxj.q.j.q plures.ad inſtar ẽt illius
cui ꝓcuratio ſeu adminiſtratio libera cõcedit̃ q tñ fructꝰ
nõ lucrat̃.de elec.is q li.vj.Sic ẽt tutor adminiſtrat bo/
na pupilli nõ tñ facit fructꝰ ſuos.l.a tutoribꝰ.§.p̃ncipa/
libus.ff.de admi.tu.dic ꝙ emolumentũ eſt acceſſoriũ iu
riſditioni qñ iuriſditio nõ põt aliter miniſtrari cõmode ꝛ
quo ad illud tñ emolumẽtũ qđ oꝫ expẽdi ꝓ tali admini/
ſtratione.ꝓ hoc de offi.dele.c.j.ꝛ.c.p̃terea.nec hoc ꝓhi/
bet̃ hic imo expreſſe ꝑmittit̃ in eo qđ ꝑmittit̃ deduci ex/
pẽſas rõabiles.qđ ẽt declaro pleniꝰ.q.vj.ꝛ tribꝰ ſequẽ.ꝑ
hoc cõcludo ꝙ ẽt ante hoc.c.verior fuit opi.Arch.nõ tñ
ꝑ rõnẽ extrinſecã quã ponit glo.ſed ẽt ꝑ intrinſecã ſtatim
dictã. Scđo q̃ro circa hoc q̇d ſi pretextu opi.Ioã.an.
ante hoc.c.aliq̇ ꝑceperãt emolumẽta? dicit Laud.ꝙ ex vi
huius.c.in verbo declaramꝰ.qđ extẽdit̃ ad preterita.de
elec.cum in cũctis.§.ſane.poterit agi cõditione huiuſ.c.
ad illa repetenda.ꝛ illi dicunt̃ incidiſſe in penã cõſtitutio
nis.c.qꝛ ſepe.que expreſſe dicit q̇cq̇d ꝛc.ꝛ ſic nihil exclu
dit.de ma.ꝛ obe.ſolite.fuiſſet ergo tutius eis in tali du/
bio ꝛ tam penali q̃ꝫ etiã periculoſo potius abſtinere.de
homi.ſignificaſti.hoc puto verũ reſpectu reuocationis
occupatorũ.qꝛ nõ fecerũt ea ſua.ſed quo ad incurrẽdam
penã predictã dico ſecuſ qꝛ poterãt eſſe ſine dolo ꝑꝑ opi.
Io.an.validatã rõne.pro hoc qđ dixi.ſ.in.j.ↄ̃rio. Ter
tio q̃ro q̇d in eccleſijs nõ collegiatis vt hic in gl.ij.ꝛ idez
Pau. Quarto q̃ro circa hoc quõ fit eccleſia collegia/
ta ꝛ quõ cognoſcit̃.dicit Pau.ꝛ Math.ꝙ collegiata eſt
vbi eſt collegiũ ſimul viuẽtiũ.ꝑ id qđ no.xij.q.ij.qui ma/
numittit̃.ꝛ dicit Math.ꝙ q̃nq̃ꝫ hꝫ eccl̃ia priuilegium per
qđ cõſtituit̃ collegiata.ꝛ tunc planũ ꝙ collegiata cenſet̃.
aliqñ nõ hꝫ priuilegiũ ꝛ tunc q̃nq̃ꝫ conſtat in ordinatione
fuiſſe ſtatutum ꝙ ibi ſint tres clerici vel plures ꝛ adhuc
habet̃ pro collegiata.x.q.j.c.j.de cõſe.di.j.nemo.j.q̃õne.

ij.placuit.qð nõ videt̃ verũ niſi ordinatũ fuerit q̄ eẽnt tã
q̃z collegiũ.al's potius videtur eſſe tãq̃z ſeruiẽtes ⁊ vocã
tur clericatus ſimplices deiurepa.poſtulaſti.Qñq̃z a pn
cipio nõ fuit ordinata eccl'ia pro pluribus ⁊ tũc nõ hẽtur
pro collegiata.nã ſufficit q̄ habuit doté pro ſacerdote ⁊
vno clerico.de vi.⁊ ho.cle.vt qſq̃z.de fi.preſby.ꝓpoſuit
⁊ dictis.c.placuit.⁊ nemo.ſtatim allegatis.⁊ hoc niſi in
eccleſia ſint plures q ſint ĩ poſſeſſiõe collegij nã tũc hẽtur
ꝓ collegiata ⁊ defendit̃ in tali poſſeſſiõe donec aliud ꝓ/
bet̃.de iſti.cũ veniſſent.Põt aũt nõ collegiata fieri colle
giata vel ꝑ preſcriptioné vel ét ꝑ epm vocatis tñ quorũ
itereſt al's nõ tz' epi diſpoſitio.de maio.⁊ obe.inter quat/
tuor.ſicut dicim' de vnione.de quo.xvj.q.vij.monaſte/
riũ.⁊.c.ſi quis vult.⁊ de accu.ſi cõſtiterit.de exceſ.pla.ſi
cut vnire.de'ele.nemo deiceps.li.vj.tñ ĩ.c.nemo deicepſ
⁊.c.ſi cõſtiterit.poti' dicit̃ de cõméda.ſed eadé eſt ratio.
Refert tñ Math.cõtrariũ fuiſſe obtentũ.ſ.epm ex cauſa
poſſe eccl'iã facere collegiatã inuito patrono.⁊ ſi ſufficiũt
facultates per.c.qm̃.de vi.⁊ ho.cler.⁊ ita determinauit
Petrus de ſanſo.qð dico verũ ſed ĩtelligit̃ collegiata ſi
ne preiudicio patroni.nũq̃z eni preiudicari põt iuri ſingu
lariũ ꝑſonarũ niſi citẽtur.nec põt eps vel ĩferior papa p̃/
iudicare patronis ſecularib' ét quo ad collationé.papa
tñ poſſet.ꝑ cle.l'ras de p̃ben. Quinto quero an ĩ bo/
nis cõibus prelato ⁊ capitulo ꝓcedat hec diſpoſitio?gl.
in verbo dimiſſis ĩducit opi.arch.tenẽtis q̄ nõ ꝑ iura al/
legata in gl.ꝯ qð ĩducit glo.hãc l'ram.ibi aut al's vñcũq̃z.
⁊ cũ gl.vi cõcordare mathe.ſed Pau.⁊ Géze.tenẽt opi.
Archi.⁊ ad l'ram ibi vñcũq̃z.dic ſm Pau.q̄ illud gene/
rale reſtrigit̃ ꝑ verbũ qð ad p̃latos.q: nõ dicit ad colle/
gia vult dicere q̄ tex.loq̃t̃ de obueniẽtib' vñcũq̃z ꝑtiné/
tibus tñ ad p̃latos.ſ.ſolos.al's nõ poſſũt dici talia q̃ debe
ant reſeruari ſucceſſori.ꝓ opi.Archi.faciũt.c.vlti.ne ſe.
va.li.vj.⁊.c.vlt.de regul.e.li.que allegat glo.faciũt auté
ſic q: in illis.c.dĩ q̄ capitulũ ſuccedit in collatiõe benefi/
ciorũ cõiter ſpectãte ad epm ⁊ capitulũ ſed collatio é fru
ctus iuris cõferẽdi.⁊ ꝑ ꝯñs prelature cuius rõne cõpetit
cõferre.ꝓ hoc qð no.Inn.de elec.cumana.de reſt.ſpol.ĩ
litteris.de iurepa.cõſultatiõibus.ſicut ergo ĩ hoc fructu
cõi ſuccedit capitulũ ita ſuccedit ⁊ ĩ alijs cõibus.Ego in
quodã cõſilio dixi diſtiguẽdũ.nã qñq̃z fructus cões cõſi/
ſtũt ĩ aliquo ĩdiuiſibili.⁊ tũc ꝓcedit opi.Archi.⁊ ſic lo/
quũtur iura p̃allegata q̃ dicũt de collatiõe beneficij cõi/
ter ſpectãte ad p̃latũ ⁊ capitulũ.nã emolumẽtũ qð eſt cõ/
ferre eſt ĩdiuiſibile q: nõ põt titulus beneficij pro parte
tribui.de prebé.maioribus.nec recipit hoc emolumẽtuz
aliquã extimationé q: ſpiritualia ꝑ tꝑalia nõ extimãt̃.de
re.ꝑmu.ad qõnes.ne ergo cõtingat capitulũ p̃uari iure
ſuo ſine culpa ideo ꝑmittit̃ ⁊ de iure diſponit̃ vt ſe.vac.
capitulũ ſuccedat.aliqñ aũt tale emolumẽtum cõe ꝯſiſtit
ĩ re diuiſibili.⁊ tũc pars capituli ſibi ſubueniet ꝑs ãt epi
reſeruabit̃ ſucceſſori futuro.nã quo ad hãc parté epi põt
hoc emolumẽtũ cenſeri nõ cõe.⁊ ita eſt pro hac differẽtia
facit.ff.de vſufru.l.vſufructuarius viuarij.§.ſi in viua/
rijs.vbi vſufructuarius viuarij.i.loci in quo fere ſũt in/
cluſe vt piſces vel aues ſatiſfacit finito vſu reddendo
tñ̃dem numero ét ⁊ ſi nõ reddat eadé capita.⁊ hoc ꝑmit
titur ꝓpter difficultaté diſtrictiõis.i.diſtinctiõis ſeu co/
gnitionis.ita ⁊ in precedẽti mẽbro ꝑꝑ difficultaté ſepara/
tionis fructus cões obueniũt capitulo.ſecuſ ergo erit qñ
hec ratio ceſſat. Sexto quero q: dicit expenſas ratio/
nabiles deducẽdas.que ſint rõnabiles.gl.in verbo expé
ſe ſoluit dãdo exempla de expenſis pro ſalario qð datur
officiali.dat alia exẽpla ⁊ dicit Pau.q̄ vacante ſede ſol
uent̃ ſalaria cõſueta ꝓcuratorũ ⁊ aduocatorũ.q: lz eccl'ia
tunc nõ litiget ne ſe.va.c.ſi.tñ tũc magis indiget cõſilijs.

Ité dicit de ſindico qué dz habere eccl'ia de ſindi.c.vno
dicés q̄ iſti habebũt ſalariũ ét tempore quo litigat eccl'ia
ar.de of.or.preſenti.§.porro.li.vj.dicit ét Pau.ꝑ verbũ
deducant̃ q̄ quo ad expenſas rõnabiles poterũt illi qui
ꝑceperũt emolumẽta vti retẽtiõe.ff.cõmo.in rebus.§.poſ
ſunt.de pig.ac.ſi neceſſitas.hac aũt deductiõe dicit q̄ di
cte expéſe debẽt noĩatim peti in libello.de hoc in Spe.ð
expen.§.j.ver.⁊ no.in eo aũt q̄ glo.vt predixi dicit de of
ficiali.dic vt precedé.q. Septimo quero circa id qð di
xi in ꝓxi.q.qd ſi capitulũ ſede vacante cõſtituit officialez
vnũ ex canonicis nũqd habebit ſalariũ de bonis ꝑtinen
tibus ad p̃latum.vĩ q̄ nõ.ꝑ.c.q: ſepe.e.ti.li.vj.nã ſi capi
tulũ exercet iuriſditionez ſuo noĩe ⁊ ꝑ ſe nihil perciperet
vt hic ⁊ ibi ergo nec iſte canonicus qui eſt pars capitu/
li ⁊ q cenſet̃ habere iuriſditioné iure ſuo.de offi.or.irre/
fragabili.§.exceſſus.Ité q: glo.dicit ſalariũ deberi offi
ciali nõ videt̃ hoc ꝓcedere etiã preſuppoſito q̄ eſſet non
canonicus.q: talis officialis cẽſet̃ ordinari'.vt no.xxv.
di.perlectis.⁊ ꝓbatur de offi.vica.lz.li.vj.vbi etiã not.
glo.ſed ordinarius nihil recipere debet preter ſportulaſ
ĩ auté.de liti.§.ad excludẽdas.viij.col.iij.q.iij.offerat̃.ð
vi.⁊ ho.cle.cũ ab oĩ.In cõtrariũ q: nõ dz cõſtitutus vica
rius militare ſuis ſtipendijs.de preſcrip.cũ ex officij.ne
gari eni neq̃t quin ꝓcuret̃ vtilitas prelature ꝑ talé officia
lé.prelatura ergo que ſentit emolumẽtũ ſentiat ⁊ onus.re
gula q ſentit.li.vj.ꝓ hoc optime.de offi.or.p̃ſenti.§.por/
ro.eo.li.⁊ hoc tz Pau.ad ꝯ̃ria rñdet ad ꝑmũ q̄ nõ eſt ve
rũ q̄ ſi nõ eſt canonicus dicat̃ hñe iuriſditioné ſed poti'
noĩe capituli.Ad aliud rñdet̃ eodé modo q̄ lz ſit ordina
rius nõ eſt talis q̄ habeat iuriſditionez ſuo noĩe.de quo
ſolo loquũtur cõtraria.⁊ dicit Pau.q̄ in hoc officialiũ
deducũtur expenſe quas domi erat facturus ſicut dici/
mus de expẽſis iudicij.vt no.ij.q.j.in primis.facit de re/
ſcrip.ſtatutũ.§.inſup.li.vj.ad hũc tex.⁊.c.q: ſepe rñdet̃
q̄ potius faciũt pro qtũs hic ꝑmittit̃ vt deducant̃ rõna/
biles expenſe ⁊ tales nõ poſſunt dici irrationabiles.eſt
eni cõmodũ vt deputet̃ vnus ⁊ nõ exerceat̃ iuriſditio ꝑ
totũ capitulũ ꝓpter difficultaté cõgregãdi capitulũ ⁊ diſ
cordiã que poſſet occurrere inter ſingulos.ar.de ꝓcu.ſi
duo.li.vj. Octauo quero qd ſi capitulũ dat delega/
tũ ad vnã cãm.nũqd iſte habebit expenſas de bonis ec/
cleſie vacantis.So.Pau.remittit dic q̄ ſic ⁊ fortius q̃z ĩ
caſu precedenti.de quo in ſpe.de ſalarijs.§.j.ver.porro.
⁊ de reſcrip.ſtatutũ.ver.inſup.li.vj. Nono quero qd
ſi ſede vacãte aliqua eſculenta vel poculenta donant̃ ca
pitulo dicit Pau.q̄ ſi ex mera liberalitate nõ expedit q̄
reſeruent̃ futuro ſucceſſori.ſecus ſi ratione debiti vel p̃/
ſtationis ad quã teneret̃ tribués.pro hoc.d.c.ſtatutum.
§.inſuper. Decimo quero ĩ ver.ceterũ.nũquid quod
dicit de ſingularibus ꝑſonis ꝓcedit in ꝑſonis ipſorũ col
legiorũ.glo.in ver.ſingulares.arguit pro ⁊ cõtra.cõclu/
dit tñ q̄ ſi notãs componẽtem q hoc debuiſſet declarare
Pau.idé ⁊ Genze.q̄ eſt verũ.nec in hoc debet notari.i.
redargui componens.dico eni q̄ verbũ ſingulares ſoluz
loq̃tur de ſingularibus perſonis ipſorũ collegiorũ nõ de
extraneis.q: ver.ceterũ venit exceptiue:vt.ſ.p̃miſit tm̃
de collegijs vt ergo exceptio ſit de regula ſm no.ꝑ Dy.
in proemio regularũ.li.vj.q̄ dicit ſingulares ꝑſonas ne/
ceſſario intelligit̃ de ꝑſonis ipſoꝝ collegiorũ. Vnde/
cimo quero qd ſi ad ꝑſonas ſingulares ꝑtinet iuriſditio
nõ rõne dignitatũ ſed rõne ꝑſonatuũ vel officiorũ.glo.qd
ſi ſo.q̄ idé.⁊ cũ ea idem Genze.pro hoc q: eadé eſt rõ de
prebé.de multa. Duodecimo q̃ro qñ pertinet ad eos
ratione dignitatum an referat an dignitas ſit in eccl'ia an
extra eccl'iam.glo.eadé ſoluit q̄ nõ.idem Pau.⁊ Genz.
pro hoc q: ſiue in eccl'ia ſiue extra eccl'iam ſit:dignitas é

⁊ hec l'ra

⁊ hec lr̃a idiſtincte loq̃tur. de hoc de pui. q꞉ circa. de ma. ⁊ obe. ſolite. q̃q꞉ aũt reſpectu dignitatis nõ referat an ſit in eccl̃ia an extra. tñ reſpectu collegij bene refert. lꝫ. n. hic ꝓhibeat̃ collegiũ eiuſdẽ eccl̃ie nõ ſic alterius. vnde dicit ꝙ ſi de cõſuetudine iuriſditio cũ emolumẽto deuoluit̃ ad capitulũ alteri⁹ eccl̃ie locus huic eſt fini. q꞉. c. q꞉ ſepe. nõ reſpicit extraneos q nõ ſũt de eodẽ collegio. ergo nec iſta declaratio. Decimo tertio quero q̃ eſt rõ ꝙ ſingulares ꝑſonas rõne dignitatũ põt ꝑtinere iuriſditio cũ emolumẽto. nõ aũt põt ꝑtinere ad ipſas rõne ſuarũ ꝑſonarũ. So. ſꝫ Pau. rõ eſt q꞉ de iure cõi ſuccedit capitulũ i iuriſditiõe. ad hoc. ꝭ. de hẽti. cle. j. ⁊ ſic ꝑceptio emolumẽti ſola v̓ſat̃ in preſcriptiõe ſeu cõſuetudine qđ prohibet̃. ſꝫ qñ ad ſingularẽ ꝑſonã ſiue ipſius collegij ſiue extra rõne dignitatis deuoluit̃ iuriſditio ex iur̃ ſpãli tũc nõ tm̃ ꝑceptio emolumẽti ſꝫ ipſa iuriſditio eſt i ꝑſcriptione. ad quẽ ergo ꝑtiet iuriſditio põt ꝑtinere ⁊ emolumẽtũ. quaſi dicat Pau. ꝙ ꝑceptio emolumẽti eſt inſeꝑabilis iuriſditõe. vnde tꝫ ꝙ nõ poſſit ꝑſcribi vt ꝑcipiat̃ aliqđ emolumẽti ꝑ eũ q nõ ꝑſcribit iuriſditionẽ. ꝓ hoc. c. q꞉ ſepe. qđ nõ. ⁊ ad hoc nõnter facit iſte tex. q dicit de ꝑſonis ad quas rõne dignitatũ ſpectat iuriſditio cũ emolumẽto. Ubi nõ. ꝙ nõ ſufficit ꝑſcribere iuriſditionẽ niſi preſcriberetur ⁊ emolumẽtũ. ꝓ hoc gl. in v̓bo emolumẽto. q̃ dicit ſecus ſi iuriſditio tm̃. quam ſingulariter nõ. nã ꝑ hãc glo. ⁊ ꝑ predictã dico ꝙ preſcribi põt iuriſditio ſine emolumẽto. ſꝫ emolumẽtũ ſine iuriſditione nõ. q꞉. c. q꞉ ſepe ⁊ iſtud ꝑmittũt hoc ſolũ qñ ꝑſcribit̃ iuriſditio cũ emolumẽto. Itẽ pro rõne diuerſitatiſ q̃re ſecus qñ ad ꝑſonas collegiorũ ꝑtinet iuriſditio rõne dignitatũ dicit Hẽ. ꝙ hec operat̃ ꝯnexitas ⁊ ꝯiunctio q̃ eſt inter capitulũ ⁊ prelatũ. de teſta. req̃ſiſti. de his q̃ fi. a ꝑlat. nouit. ꝑꝑ quã capitulũ dĩ vicarius epi ſede vacãte. de reſcrip. eã te. vbi hoc nõ. Inno. nã hec ꝯiunctio operat̃ ꝙ nec ipſũ collegiũ nec ſingulares ꝑſone ipſius rõne ẽt cõſuetudinis pñt ꝑcipere talia emolumẽta q꞉ nõ poſſet hr̃e bonã fidẽ q̃ ꝯiunctio ceſſat qñ rõne dignitatũ. nã ⁊ al̓s videm⁹ ꝙ priuilegia cõceſſa rõne dignitatũ nõ tollũtur ſed cõceſſa rõne ꝑſonarũ ſic. de reſcrip. c. fi. li. vj. ⁊ alibi mandatũ factũ de prouidẽdo alicui de beneficio ſpectante ad collationẽ capituli cõiter vel diuiſim lꝫ cõcernat collationẽ ſpectãtẽ ad ſingulas nõ tñ cõcernit ſi rõne dignitatũ ꝑtinet. de ꝑbẽ. mãdatũ. li. vj. Itẽ fauorabilius cenſet̃ ius cõpetẽs rõne beneficij q̃ꝫ ꝑſone. ar. c. tã nobis. e. ti. i fi. Hẽꝫ. que oẽs rões ſũt bone ⁊ pulchre. ſꝫ imediata rõ eſt q꞉ qñ iuriſditio ꝑtinet rõne dignitatũ ſingulares ꝑſone quo ad hoc cenſent̃ tanq̃ꝫ extranei ꝑ argumẽtũ de tanq̃ꝫ ad alter de cõceſ. prebẽ. poſtulantis. de ap. a collatiõe. li. vj.

Decimoquarto quero vt in glo. in verbo ſpãli. ⁊ ſolue vt in ea. quã nõ. pro exemplis que ponit.

c **Lim conceſſa.** Elicita fuit ex ratione. c. conſtitutus de cõceſſione prebẽ. Laud. ⁊ Hẽ. ⁊ ſe ſũmat vt dicit glo. j. vel ꝑ alia v̓ba nõ tꝫ licẽtia cõceſſa religioſo de cõſentiẽdo electiõi ſi qua de ipſa fiet. hoc dicit quo ad titulũ. Generalis ẽt ſũmari poſſet addendo poſt v̓bũ electiõi vel ꝓuiſiõi ſeu cuicũq꞉ diſpoſitiõi ad beneficiũ. Primo cõſtitutiõis rõ. ſcđo cõſtitutio ibi. nulli⁹. Nõ. ambitionẽ reprobari ꝓ hoc vij. q. j. §. ambitõis. e. ti. auaritie. ⁊. c. quorũdã. li. vj. ⁊ hoc maxime in aſſeq̃ẽdis beneficijs que dñt dari nõ penitẽtibus. xl. di. ante oĩa. viij. q. j. in ſcripturis. vbi de hoc. ꝺ elec. qualiter. ff. qđ cuiuſ. vniuer. l. itẽ eorũ. §. ſi decuriones. C. de epiſ. ⁊ cle. l. ſi quẽq̃ꝫ. ⁊ hoc maxime in religioſis d. c. quorũdã. in ꝑn. ⁊ hoc in glo. ante pe. Scđo nõ. ꝙ ñ eſt aperiẽda via vicijs ſed potius precludẽda. C. ꝺ indiuiduitate. l. ij. in fi. ſi aduer. vendi. l. j. de iureiurã. ſi v̓o. ⁊ ꝯtingat. vt eccle. bene. c. vno. in fi. de cõceſ. ꝑbẽ. deteſtãda. li. vj. Tertio nõ. ꝙ aliqđ licet i ſpecie qđ nõ licet in genere. hic. n. reprobat̃ lñia generalis. ad hoc. ff. de acq̃r. here. l. ſi qs mihi bona. §. iuſſũ. v̓. ſed verũ. alibi ecõuerſo. de offi. or. ſi ſacerdos. vbi de hoc i glo. ij. ⁊ ibi dixi. ꝓprie tñ hoc nõ colligit̃ hic ꝑ id qđ dicit glo. in v̓bo ſi quã. qđ. ꝭ. declaro. q. x. q꞉ ẽt lñia ſpãlis cõcernẽs futurã electionẽ reprobat̃ hic. Quarto nõ. ꝙ ꝑ verbũ volum⁹ inducit̃ nouũ ius ⁊ hoc iũcto eo qđ dicit. j. glo. dicẽs hoc ẽe nouiſſimum ius. ꝓ hoc qđ nõ. ꝭ. de offi. vica. cle. vna. in glo. ſingulariter hoc ꝓbãte in v̓. volum⁹. ⁊ ibi dico in tertio notabili. Quito nõ. ꝙ licẽtia nõ debito mõ cõceſſa nõ eſt lñia ⁊ ꝑ oĩa habet̃ ꝓ nõ exñte. ꝓ hoc. ff. de reb⁹ dubijs. l. quotiẽs. de trãſla. c. ij. ⁊ qđ nõ. xxiij. q. v. notificaſti. ⁊. ꝭ. de pe. cle. ij. §. ſciẽtie. in glo. ita ꝙ. Quero q꞉ dicit de religioſo qđ de clerico ſeculari videt̃ ſec⁹. ex quo ſpecifice dicit de religioſo vt q꞉ de religioſo ꝓhibet̃ tacite ꝑmittere qđ videt̃ de ſeculari. de ꝑſũp. nõne. qđ tꝫ gl. vlti. ibi ꝑ qđ videt̃ ꝙ ſubtiliter põderat qđ in clerico ſeculari. itellige de habente beneficiũ al̓s nõ ẽet tm̃ dubiũ nõ eſt neceſſaria licẽtia quo ad cõſentiẽdũ electiõi ẽt facte ad beneficiũ alterius dioceſis ſed ſolũ quo ad trãſitũ faciẽdũ. at de trãſitu hic nihil dicit̃. idẽ Pau. dicẽs ꝙ ſi clericus ſecularis trãſit ad eccl̃iam eiuſdẽ epatus ſufficit lñia tacita. i. ꝙ ſuꝑior ñ ꝓhibeat. lxx. di. c. j. ⁊. ij. ⁊ qđ no. gl. viij. q. j. placuit. xix. q. ij. alienũ. xxj. q. ij. qm̃. ꝺ quo i. c. admonet. de renũ. ſed ſi ad aliã dioceſim tũc req̃rit̃ exꝑſſa lñia lꝫ vt nõ. i. d. c. admonet. ꝺ facto ſe trãſferãt clerici nõ accepta lñia ⁊ tꝫ trãſlatio in eorũ ꝑiudiciũ. q꞉ ſi hñs curatũ cõſeq̃t̃ aliud curatũ in alia dioceſi ſine lñia ſuꝑioris vacat ꝑmũ beneficium quo ad ipſũ ſed nõ quo ad ſuꝑiorẽ ꝑmũ qui poſſit reuocari vt dixi i. d. c. admonet. ⁊ ꝓ hoc. vij. q. j. ñ oportet. ⁊. c. ſi v̓o. vbi idẽ no. O p. ad hoc de. c. cõſtitut⁹. ꝺ cõceſ. ꝑb. vbi ꝓhibet̃ cõcedi ꝑtãtẽ cõferẽdi beneficiũ vacaturũ. ergo ꝓhibet̃ ⁊ lñia acceptãdi. So. vt in gl. vl. in fi. q꞉ ibi de ꝑtãte actiua ſec⁹ de paſſiua q̃ aliqñ ꝑmittit̃ vt in iurib⁹ in glo. allegatis. vel rñde melius ꝙ in illis iurib⁹ ⁊ ſĩlibus lñia acceptãdi nõ põt parare viã ad vacaturã. q꞉ ſolũ remouet ĩpedimẽtũ nõ aũt aliqđ inducit. pone exẽplũ dat̃ licẽtia epo ſi eligit̃ in aliã dignitatẽ ꝙ poſſit acceptare per hãc lñiam nihil inducit̃ ſed ſolũ tollit̃ ĩpedimentũ. ſꝫ lñia ſeu ꝑtãs actiua aliqđ inducit q꞉ dat̃ ꝑtãs ei q prius nõ habebat iõ põt aꝑiri via ad vacaturas. qđ ꝓhibet. c. cõſtitutus. Lau. ⁊ Hẽ. ꝓ hoc ꝙ hec cle. nõ hẽat locũ niſi i religioſo. idũcũt q꞉ magis ĩputat̃ ambitio religioſis q̃ꝫ alijs. e. t. quorũdã. li. vj. Itẽ q꞉ nec de ꝓpinquo nec de remotis nec ſimpl̓r talis dꝫ obtinere lñiam a ſuꝑiore donec locũ ĩuenerit ad quẽ traſſerat̃ de regula. ne religioſi ꝓ hoc ꝙ no. Inno. de renũ. c. fi. ſed his nõ obſtãtibus tenẽt ꝯ̃riũ dicentes eſſe idẽ in clerico ſeculari curato eccl̃ie obligato qđ in religioſo. ar. de. c. cõſtitutus. ſed qđ predixi veri⁹ eſt qđ ẽt tenet Jo. de lig. ⁊ rñde ad. c. cõſtitut⁹ vt ꝑdixi. vel dic de ꝑtãte actiua reꝑit̃ exꝑſſe ꝓhibitũ ibi. de paſſiua aũt nõ niſi quo ad religioſũ vt hic. Scđo q̃ro a quo ſuꝑiore dꝫ religioſus obtinere lñiam. Pau. dicit ab ĩmediato: puta ab abbate ſi eſt monachus. xxviij. q. ij. quã ſit. vbi no. gl. ꝙ monachus ſine lñia abbatis nõ põt eſſe papa. ⁊ idẽ no. xvj. q. j. ne ꝓ cuiuſlibet. qđ dic vt dico. ꝭ. e. q. põt tñ eſſe cubicularius epi. ij. q. vij. cũ paſtoris. de accu. nulli. Idem Hẽ. quo ad id qđ dixi de ſuꝑiore ĩmediato. ꝓ hoc. c. ſi religioſus. e. ti. ⁊. c. quã ſit. li. vj. Math. dicit quo ad mẽdicantes ſuꝑiorẽ eſſe generalẽ ſuũ vel miniſtrũ. ꝑ. c. quorũdam. §. j. e. ti. li. vj. Quo ad nõ mẽdicantes dicit idẽ quod Pau. ⁊ Hẽꝫ. ſ. ꝙ ita dꝫ ĩtelligi de ĩmediato. ꝑ id qđ nat. Inno. de renũ. c. fi. ⁊ Archi. in. d. c. quorũdã. ⁊ Jo. mo. de ꝑbẽ. cũ ſingula. li. vj. In eo aũt qđ dixi. ꝭ. e. q. ꝙ monach⁹

ſine lnĩa abbatis non põt eſſe papa. Contrariũ tȝ Spe. de
ancha. ⁊ idẽ tenui e. ti. lȝ. nã electo in papã a duabꝰ parti/
bus nulla obſtat exceptio. d. c. lȝ. ⁊ licet dicat̃ ꝙ monachꝰ
nõ hȝ velle. e. ti. ſi religioſus. li. vj. illud tñ eſt ꝑ fictioneȝ
ſȝ cõſenſũ nãlem vẽ hȝ. de ſpõ. c. vno. li. vj. ſic ⁊ al's dicit
glo. C. de bo. qȝ li. auf. idẽ ẽt. ꝙ lȝ monachꝰ habeat̃ ꝓ mor/
tuo nõ tñ quo ad cõmedẽdũ qꝺ ẽ dicere ꝙ fictio iſta ꝙ ha/
beat̃ ꝓ mortuo nõ attẽdit̃ vbi ſufficit aliqd fieri ſm nãm
Cũ ergo ĩ ellectiõe pape attẽdit̃ vitas nãlis ⁊ ſublata ſint
iuris ĩpedimẽta. d. c. lȝ. ⁊. c. vbi ꝑiculũ. li. vj. ſufficiet ꝯſen
ſus monachi ẽt ĩuito abbate lȝ honeſtuȝ ſit ꝙ poſtulet ab
abbate. Tertio q̃ro ſi ĩſtitutio regule vl' ꝯſtõ loci hȝ ꝙ
petat̃ lnĩa a ſuꝑiore nõ ꝓximo. dicit Paul. ꝙ tunc ab illo
petit̃ intellige ſemꝑ ꝙ illa inſtitutio vel cõſtitutio teneat.
Quarto q̃ro pone ꝙ tꝑe electiõis religioſus erat mo/
nachus vnius monaſterij anteq̃ cõſentiat trãſit ad aliud
monaſteriũ qs dabit lniam? dicit Pau. ꝙ ꝑ trãſitũ ĩtelli/
gitur renũciaſſe iuri acq̃ſito ꝑ electionẽ. nã ẽt beneficio qꝺ
haberet plene renũciare ĩtelligeret̃ de voto. ꝑ tuas. pro
hoc. s̃. de reſcrip. gr̃e. qꝺ nõ ꝓcedit in eo q ignorat electio
nẽ de ſe factã. ĩ ſciẽte aũt adhuc poſſet argui ꝙ nõ ĩtelligat̃
renũciare. Et aliud ꝙ exiſtẽs ſcholaris habẽs bñficiũ fi/
at religioſus. q2 tũc ꝓpter animũ dimittẽdi ſeculũ ĩtelligi
tur renũciare beneficio. vt in. c. ꝑ tuas. Aliud ſi exiſtens
religioſus electus ad beneficiũ cuiꝰ eſt capax trãſeat ad
aliud monaſteriũ. nõ. n. fit plus religioſus q̃ȝ eſſet q2 ceſ/
ſat rõ premiſſa ſed preſuppoſito ꝙ nõ intelligat̃ renũcia/
re dicit Pau. ꝙ ſuperior ſcꝺi monaſterij in cuius ꝑtãte
nũc eſt dȝ dare lniam. ad hoc. xix. q. j. c. ij. Quĩto q̃ro ĩ
eo ꝙ dicit de licẽtia qd eſt lnĩa? dicit Lau. ꝙ eſt gr̃a ꝯceſ/
ſa alicui ꝑ quã ſibi licet ꝙ ꝑ̇us nõ licebat. ⁊ dicit̃ a liceo li
ces. ꝓ hoc. xiiij. q. j. §. j. in fi. ibi oĩa mihi licẽt ⁊c̃. ꝑ hoc ĩfert̃
ꝙ ex quo ſemel eſt cõceſſa ꝑpetuo durat niſi ad certũ vſũ
vel ad certũ tẽpus cõceſſa ſit. ꝓ hoc de cõmodato. c. vno
de ꝑ̃bẽ. ſi cui. li. vj. dȝ. n. tanq̃ȝ gr̃a ãpliari. de reg. iu. odia.
li. vj. ⁊ hoc dicit Gẽȝ. ꝙ ex quo cõceſſa ẽ nõ põt ſine cã re/
uocari. C. de ꝯdi. ob cau. l. ſi petẽdi. lxxij. di. clericos. r̃gu
la mutare. li. vj. qꝺ ñ puto verũ dũmõ reuocet̃ añ actũ cõ
ſumatũ. ⁊ hoc quo ad caſũ huiꝰ. c. q2 ñ deſinit monachꝰ eẽ
ſub abbatis ĩperio quouſq̃ȝ ex licẽtia ꝯſenſit electiõi imo
nec poſt ꝯſenſũ ante ꝯfirmationẽ tñ poſt ꝯſenſũ q2 res nõ
eſt amplius integra nõ põt abbas reuocare. Item ⁊ ante
cõſenſũ ſi reuocat ſine cã poſſit ſuꝑior cã approbare. Ex
predictis ẽt infert̃ ꝙ mortuo ꝯcedẽte licentiã nõ ꝑ hoc ex/
pirat licẽtia. ꝓ hoc qꝺ no. Inno. de cle. nõ reſi. cũ ad hec
lȝ glo. videat̃ ibi ſentire ꝯ̃riũ ſed veriꝰ eſt ꝑ̇mũ qꝺ tenent
Lau. ⁊ Gẽ. ⁊ ex hoc dic̃ Lau. ꝙ ille q hȝ lniaȝ poſſit a quo
cũq̃ȝ ep̃o recipere ordines poterit eos recipere lȝ ep̃s ſu/
us moriat̃: intellige de ſuo ep̃o qui cõceſſit lniam. ꝓ hoc ẽ
c. ſi cui ꝑ̃allegatũ. ⁊ q2. c. cũ ad hec videt̃ facere in ꝯ̃riũ dic
ꝙ ex cã bene põt reuocari vt ibi ꝓbat̃ tã ꝑ cõcedẽtẽ q̃ȝ ẽt ꝑ
ſucceſſorẽ. ſed ſine cã nõ niſi vt predixi. Sexto q̃ro cir/
ca ꝓxime dicta nũqd regulariter oĩa liceãt q̃ nõ ꝓhibent̃
vel nũqd potius oĩa cenſeant̃ ꝓhibita niſi ſpãliter ſint cõ
ceſſa. dicit Laud. ꝙ oĩa licẽt q̃ nõ reperiũt̃ ꝓhibita niſi ſint
ꝯ̃ legẽ nãlem ſicut illud nõ facies alteri. ⁊c̃. vel ꝯ̃ prece/
ptũ ſuperioris cui pareri dȝ. de maio. ⁊ obe. ſi qs. ⁊. c. illꝺ
lxxxix. di. ad hec. dic pleniꝰ vt dixi. i. c. ij. v̄. ſȝ neq̃ȝ de trãſ
la. Septio q̃ro q2 dicit̃ in tex. ꝺ electiõe vel ꝓuiſiõe qd
de poſtulatiõe vel alio mõ ꝓuidẽdi. glo. in v̄bo ꝓuiſioni.
dicit idẽ q2 v̄bũ ꝓuiſiõi latũ eſt ⁊c̃. vt in gl. Pau. idẽ ea/
dẽ rõne ꝑ̃terq̃ȝ quo ad poſtulationem in qua nõ req̃rit̃ li/
cẽtia q2 poſtulatꝰ nõ dȝ cõſentire poſtulatiõi eo. ti. cupiẽ
tes. §. deniq̃ȝ. li. vj. Octauo q̃ro nũqd gnãliter ꝓcedit
hec diſpõ quo ad electionẽ vel ꝓuiſionẽ cuiuſcũq̃ȝ benefi
cij. Pau. ꝙ nõ q2 ſi religioſus eligit̃ ad ſecularẽ dignitatẽ
vel ꝑſonatũ nõ curatũ nõ põt ad hec trãſire ẽt cum licẽtia
ſuꝑioris: vt no. de ſta. mo. qꝺ dei. ⁊ ꝺ regula ſuꝑ eo. Itẽ ſi
eligit̃ ad ꝑ̃laturaȝ alteriꝰ religiõis. s̃. e. cle. j. dic ḡ ꝓcedere
qꝺ hic dicit vt ſufficiat lnĩa qñ nõ ſubeſt alia ꝓhibitio vt
ſi religioſus ẽ electꝰ ad ep̃atũ. d. cle. j. vel ad beneficiũ cu
ratũ. de ſta. mo. qꝺ dei. vel ad ꝑ̃laturã eiuſdẽ religiõis vl'
hitus. d. cle. j. Nono q̃ro circa hoc an poſſit monachuſ
trãſire ad religionẽ laxiorẽ ⁊ cuiꝰ lnĩa req̃rat̃. So. Mar.
videt̃ tenere id qꝺ dicit gl. de regula. nõ eſt. ibi tȝ ꝙ ex cã
põt ad parẽ vel minorẽ religionẽ trãſire cũ lnĩa ſoliꝰ abba
tis. de quo plene dixi. de renũ. c. fi. vbi tenui ꝯ̃riũ. ⁊ dic vt
ibi. Decio q̃ro qd ſi cocedit̃ lnĩa religioſo de cõſentiẽ/
do electiõi faciẽde reſpectu certi bñficij vĩ valere q2 hoc
ſolũ dãnat lniam ꝯceſſã gnãliter vt ꝓbat v̄bũ ſiquã ꝺ ip̃o
⁊c̃. ⁊ tũc ẽ rõ huiꝰ diſpõnis ea quã ponit gl. in v̄bo ſi q̃. dic
ꝯ̃ vt dicit eadẽ glo. q2 ẽt in tali lnĩa ſubeſt rõ ambitiõis ſu
ꝑ q̃ fundat̃ tex. Idẽ ſentit Paul. ꝑ id qꝺ dico ĩ ſe. q. q2 rei
q̃ nõ eſt nõ dat̃ ꝓuilegiũ. ff. de iure codi. l. qdã referũt. de
ſpõ. ĩpub. ad diſſoluẽdũ. ⁊ qꝺ ibi nõ. ꝺ eccle. edi. ad audiẽ
tiã. ꝓ hoc ꝙ nõ. Io. mo. de ele. ſi cõfirmationẽ. li. vj. req̃rit̃
ergo ꝙ electio ſit iã facta. ꝓ hoc iſta lr̃a q̃ nõ diſtinguit in
ter ſpãlẽ lniam ⁊ gnãlẽ. ꝓ hoc ẽt q2 potiꝰ videret̃ ꝓhibẽ/
dũ in ſpẽ q̃ȝ in genere ꝑꝑ maioritatẽ ambitionis ⁊ maiora
ſcãdala q̃ ſurgere pñt ex ſpãli lnĩa. Undecimo q̃ro qd
ſi electio facta erat ante traditã lniam. lnĩa tñ fuit tradita
in genere. glo. in v̄bo nulliꝰ dicit ꝙ nõ tȝ. idẽ Paul. ꝑ ra/
tionẽ. de qua in glo. q2 dȝ hec lnĩa cõcedi ſuꝑ certo. ꝓ hoc
de ꝯceſ. ꝑ̃bẽ. cle. vna. de reſcrip. ad hec. Et ſpãliter de ele
ctione ſeu ꝓuiſiõe iam facta. e. ti. ſi religioſus. ij. rñ. li. vj.
rei. n. q̃ nõ eſt vel eẽ neſcit̃ nõ dat ꝓuilegiũ. ff. de iure codi
cil. li. j. de ſpõ. ĩpu. ad diſſoluẽdũ. vbi de hoc de ec. edi. ad
audientiã. ij. xxxij. q. ij. qꝺ v̄o de cõſe. di. iiij. ſi baptizata. ⁊
ſic dȝ dari lnĩa cõſentiẽdi tali electiõi vel ꝓuiſioni facte ꝺ
ip̃o in tali eccl'ia. Duodecimo q̃ro qd ſi ex vi lnĩe con
ceſſe ꝯ̃ formã huiꝰ cle. cõſentit religioſus electiõi. glo. vlt.
in ꝑ̃n. dicit ꝙ eſt locus pene. c. ſi religioſus. ⁊ ſic eſt ꝑinde
ac ſi lniam nõ hr̃et. qꝺ nõ. nã ꝑ hoc ĩfert̃ ꝙ ſi aliq̃ pena eſt
impoſita in caſu alicuiꝰ actꝰ req̃ſiti deficiẽtis hȝ locũ ẽt ſi
actꝰ interuenit ſi de iure nõ tenuit. ⁊ hoc ſurgit ex eo quia
actꝰ minꝰ validus ⁊ ꝯ̃ ius attẽptatꝰ eſt nullius roboris. ⁊
hẽtur ꝓ nõ exñte. Deciotertio q̃ro qd iuris ante hanc
cle. ſo. vt in ea. gl. vl. v̄. ⁊ ſatis. vſq̃ȝ ad v̄. ꝑ qꝺ videt̃. ⁊ ĩ co
ꝙ ĩducit nõ. de renũ. c. fi. Idẽ Pau. ꝑ idẽ exẽplũ. qꝺ ponit
glo. dicit tñ ꝙ nõ eſt cõſulẽdũ ꝑ̃lato ꝙ det lniaȝ monacho
trãſeũdi ad aliud mõaſteriũ ſi nõ hȝ ꝑatũ. ſi talis lnĩa tra
ditur nõ eſt oĩno reprobãda. nõ. n. põt dici ſubeſſe ambi/
tionẽ cũ poſſit trãſiẽs duci lege ſpũs. xix. q. ij. duc. de regu
la. lȝ. ⁊ iõ ẽt hodie ꝑ hũc tex. nõ reprobat̃ lnĩa talis ſȝ ſecꝰ
in lnĩa acceptãdi beneficiũ in q̃ ſubeſt ambitio. Decio
quarto q̃ro circa ꝓxĩe dicta ſi cũ lnĩa cõceſſa monacho ge
neraliter trãſeũdi ad ſtrictiꝰ monachus trãſiuit cuius ſũt
bona poſt lniam ante trãſitũ ꝑ eũ q̃ſita dicit Paul. ꝙ ꝑ̇o/
ris monaſterij ꝑ id qꝺ nõ. Spe. de ſta. mo. c. j. v̄. xl. ⁊ v̄. idẽ
ſentit in v̄. vj. ⁊. v̄. xiij. Decioq̃nto q̃ro ſtãte caſu pre/
miſſo ꝙ fuit ꝯceſſa lnĩa trãſeũdi ad aliud mõaſteriũ. qd ſi
adiecit ꝯcedẽs ꝙ ñ poſſit deiceps ſtare in tali ciuitate vl'
loco? dicit Pau. ꝙ hec nõ tȝ q2 refert ad tẽpus quo reli/
gioſus erat ſub ꝑtãte alteriꝰ cui eũ oportebat obedire. ar.
ff. de penis. l. vlti. de poſtu. l. puto. §. fi. de ſepul. lȝ. §. vl.
li. vj. qꝺ ꝓcedit reſpectu tꝑis quo factus erat monachus
alteriꝰ monaſterij ſed ante fiat monachus alterius vide
tur ſtãdũ ꝓhibitiõi q2 nõ deſinit eſſe ſub poteſtate primi
monaſterij. ꝓ quo eſt qꝺ dixi in ꝑ̃cedẽ. q. nã ſubditꝰ ep̃i lȝ
ſit in alia dioceſi nõ deſinit eẽ ſubditꝰ ⁊ põt excõicari: vt
dixi. d. c. fi. de fo. cõpe. ⁊ ꝓbat̃ vt lite nõ cõteſ. tuc. melius
de ap. cũ ſit rõana. ĩ fi. Decioſexto q̃ro ſi religioſo fuit
aliud

aliqd relictū ſub ꝯditiōe ⁊ ante ꝯditiōis euētū ſit eps cui acqritur legatū. dicit Pau. ꝙ epatui. q2 in iſtitutiōib⁹ fideicōmiſſis ⁊ legatis attēdit̄ tēpus ꝯditiōis eueniētis. ff. de re. iur. l. qlegata. de pig. l. ſi legati. qñ dies lega. ce. l. ſi vſuſfruct⁹. C. de ꝯdi. iſer. l. ſi vxor. ſec⁹ dicit ſi aliqd ſuiſſ ꝓmiſſū monacho ſub ꝯditiōe: q2 ſpectat̄ tps ꝓmiſſiōis. ⁊ hoc verū gnālr in ꝯctu. ff. de v. ob. ſi filiuſfami. Ex hoc infert̄ ꝙ i ꝯctib⁹ ſpes trāſmittit̄ i hēdes. iſti. de obli. §. ex cōditiōali. ſec⁹ i vltimis volūtatibus. ff. qñ dies leg. ce. l. cū hēdes. ⁊. d. l. ſi vſuſruct⁹. in fi. Ad pdicta. xciij. di. ſi q epi. xvj. q. j. ne cuiuſlib3. xviij. q. j. c. j. ꝓ hoc qd plene nō. Fre. de ſenis in ꝯſilijs. c. xx. vbi ſētit ꝙ ēt i pmo caſu acqrit̄ monaſterio ⁊ nō epatui. q2 relictū ꝯditionale nō facit aliquā reſidētiā in pſonā monachi ſ3 ſtatī trāſiuit ād monaſteriū. ꝓ hoc de pba. in pñtia. ſed ſaluādo qd dicit Pau. rñde ꝙ ante ꝯditionē extātē nō ſubeſt aliqd i ſbſiſtētia. Decimoſeptio qro circa pdicta q eſt rō diie iter vltimas volūtates ⁊ ꝯtract⁹. glo. i. l. ſi vxor. p̄eal. rūdet. ⁊ in. d. l. ſi legati. ⁊ Bar. in. d. l. ſi fili⁹. q2 rō ē q2 in ꝯctib⁹ ꝯditio retrotrahit̄ ad diē ꝯct⁹ initi. ff. q po. in pig. ha. l. potior. §. videam⁹. ⁊. l. q balneū. de pi. ⁊ cōmo. rei vē. l. neceſſario. §. qd ſi petēde. ſ3 i vltimis volūtatib⁹ nō retrotrahit̄. l. j. §. j. ff. ad ſylleia. ꝓ hoc qd nō. de reſcrip. ſi ꝓ te. li. vj. Decio octauo qro an pnceps poſſit ꝯcedere lniā3 ꝯ hāc cle. Rē. ꝙ ſic q2 ſolut⁹ eſt legib⁹. l. pnceps. ff. de legi. de ꝯceſ. pbē. ꝓpoſuit qd eſt verū dūmō appareat d mēte ei⁹ ⁊ alſ pſumit̄ reſcriptū obrepticiū. pid qd nō. glo. de ꝯſti. c. j. li. vj.

De renunciatione Rubrica.

Jam illuſio. No. ꝙ illuſio reprobat̄ a iure cōcordātie i gl. ij. ⁊ vltra illos fac d offi. dle. c. j. d ap. c. j. li. vj. C. d relatiōib⁹. l. j. ff. ne qd i lo. pu. l. vl. hic. dicit̄ ꝙ. ll. ñ dñt eſſe ludubrio. C. d bo. q li. l. vl. in fi. xvj. di. null⁹. ⁊ accipit̄ illuſio ꝓ dcceptiōe. vt i gl. alibi aliter vj. di. teſtñ. ⁊ dicit Lau. ꝙ illuſio ē mala ſeu mal⁹ ludus q nō d3 eſſe ipunit⁹. ff. de fur. l. i furti actiōe. dicit ēt ꝙ ꝓpe illuſio eſt callida ⁊ fraudulōſa loquutio aio detrahēdi. v. q. j. qdā. dic ꝙ hic accipit̄ gnāli⁹ ēt ſi fiat ipſo facto. Eſt āt illuſio maxime vitāda ꝯ ſedē aplicam. de re iu. cum olim.

Scdo nō. ꝙ variatio phibet̄. ꝯcordātie vt in gl. i vbo marie. ⁊ i vbo eccliaſticis. ⁊ hoc ēt in laicis. ff. de ſer. ru. pdi. l. ꝓ fundū. ff. quor leg. l. j. ff. de optiōe leg. l. apud. de reg. iur. nēo. ſ3 magis i eccliaſticis. xxxviij. di. ſi i laicis. ꝓhibet̄ aūt variatio ſm Laud. q2 q variat pſumit̄ a iure deuiare. de cau. poſ. cū eccliā. de pba. l3. eſt. n. variatio cā d uiādi a vitate mutatio. ⁊ hoc niſi fiat ꝑter ꝓpoſitū. tūc. n. nō nocet. de teſti. cogē. ꝑterea. de v. ſig. nihil. ꝓ hoc q2 variās ex ꝓpoſito rādq3 duplex nō reprobat̄. xxiij. q. v. excōicator. ⁊ hec variatio marie cōtigit in muliere q2 variū ⁊ mutabile ſemꝑ femia. de v. ſig. forus. xxij. q. vij. §. ſ3 illud Reprobat̄ aūt marie in clericis i qb⁹ reprobat̄ i cōſtātia xxij. q. ij. nō. n. d penis. ſup his. debēt eni eē ꝯſtātes. d pe. di. iij. irriſior. de exceſ. pla. inter dilectos. i fi. de elec. c. ij. li. vj. Itē vbū taliū aut verū aut ſacrilegiū. nā vba ſacerdotis cuſtodiūt ſciam ⁊c. de hereti. cū ex iūcto. Et i hac gl. in vbo eccliaſticis. in fi. vt ec. be. c. vno. i fi. d tēp. or. dilect⁹. d. c. ſup his. de penis. Stepha. ⁊ i gl. in vbo marie. ibi ēt laicis. vñ dicit Hoſt. de big. debitū. ꝙ iude⁹ ēt ficte baptizat⁹ cōpellit̄ ad obſeruātiā fidei pp vitādā illuſiōe3

Tertio nō. de vbo marie. qd iplicat idē in caſū ꝯrio. ꝓ hoc gl. i vbo marie. qd dixi d ſū. tri. c. ij. ad fi. Et hoc qtūſ vbū marie refert̄ ad vbū eccliaſticis. ſ3 poſſet referri ad vbū vitāde. ⁊ tūc hoc nō pbat. ⁊ tūc exponeret̄. i. multū.

Quarto. nō. ꝙ cedere beneficio eſt cū ex toto renūciatur. ꝓbat vbū cedēdū relatū ad rubricā. ⁊ ſiſe vbū de ſymo. ꝑ tuas. de reſcrip. ſuſceptū. de v. ſig. c. vlt. li. vj. alibi hēmus de ceſſiōe actōis. d ali. mu. iudi. c. ij. Quito no. ꝙ noie dignitatis etiā i diſpōne ñ reſtrigibili nō venit pōtificalis alſ fruſtra ſpecificaſſet de pōtificali. qd ꝓbat h tex. ſingularit̄. ꝓ hoc q2 pōtificalis eſt culmē dignitatis. d elec. inotuit. ibi thronū paſtoralē. de pbē. venerabilis. ibi culmia dignitatū. Sexto no. ꝙ noie beneficij venit etiā curatū qñ diſpō eſt nō odioſa vt hic. nā vbū beneficio cōprehēdit oē beneficiū qd nō eſt dignitas. ꝓ hoc de v. ſig. tua. ſicut in iure cōi noie dioceſ ꝯtinet̄ ciuitas. de of. or. c. j. ſec⁹ in diſpōne reſtrigibili. q2 tūc nomē beneficij reſtrigitur ad ſimplicia. de pb. c. ſi. ⁊. c. q̄uis. j. li. vj. Septimo nō. ꝙ ꝑ ꝓcuratorē pōt renūciari beneficio. d3 tñ hēe ſpāle mādatū vt. j. dico in pmo ꝯrio. Octauo nō. diiam iter ſpōte ⁊ libere. q2 ponit̄ hic vt diuerſa tñ ꝓprie vnū infert reliquu3. vnde qd dicit ac libere pōt exponi ꝓ. idest niſi vbū libere referat̄ ad libertatē cōſtituti ꝓcuratoris. vt dicit glo. in vbo libere. de hoc ēt. j. q. iiij. Nono nō. ꝙ cōſtitutio ꝓcuratoris ad cedēdū beneficio d3 fieri ſpōte ⁊ libē alſ nō t3 dicit Pau. ꝙ pſumit̄ nō ſpōte fieri ſi ꝯſtituēs ē ſpoliat⁹ bñficio. de reſti. ſpo. ſolicite. alſ o3 ꝙ cōſtet de metu. ꝑpea d3 ſup hoc teſtis iterrogari de cā renūciationis. e. t. ſup hoc. l3 eā reddere ñ teneat̄. q2 pōt legitie ignorare. cōcor. de re iudi. ſicut. Et de pena illor q cogūt clericos renūciare beneficijs. dī. j. de penis. cle. multorum. Decimo no. caſū i quo ſufficit ꝙ reuocatio pueniat ad ꝓcuratorē. rōnē reddit gl. i vbo ignorātē. Undecio no. ꝙ reuocatio ꝓcuratoris pōt fieri expſſe ⁊ tacite. ꝓbat verbū quolibet iūcta glo. de hoc. j. q. v. Duodecio no. caſū i quo ipedimētū factū a tertio ipedit actū gerēdū ꝓbat̄ i v. niſi. ibi aut alios. Et ē rō ne qs ex facto alteri⁹ puniat̄ cū peccata debeāt tenere ſuos auctores. de his q fi. a ma. p. ca. q̄ſiuit ꝓ hoc q2 alſ paria ſūt ꝙ qs citet̄ vl ipediat ad ſe ꝑuenire citationē. vt lit. nō cōte. qñ. §. porro. ⁊ quo ad ipedientes iſert Lau. ex pdictis ꝙ pticipās in occultatiōe vitatis puniēdus eſt ſicut occultās. occultare aūt veritatē mortale eſt. xj. q. iij. ſi qs. de falſari. c. j. Op. ꝙ ꝑ ꝓcuratorē nō pōt cedi bñficio. ff. q. mo. pig. vel hypo. ſol. l. ſi ꝯſenſerit. §. videbim⁹. de ꝓcu. l. mādato generali. ⁊. l. ꝓcurator totor. So. ſm Steph. aut h3 mādatū generale tm ⁊ ñ ſufficit vt i ꝯrijs. dic rōnē ꝙ ceſſio h3 iſtar donationis ⁊ ad donādū reqrit̄ ſpāle mandatū dictis iuribus an h3 ſpāle mādatū ad cedēdū ⁊ ſufficit ⁊ ita hic loqt̄ ibi ad cedēdū ⁊c. ꝓ hoc. C. q bo. ce. po. l. fi. ⁊ ſic d3 expmi i mādato. ſ. e. veniēs. ff. de ac. ⁊ ob. l. nō figura. Scdo op. ꝙ ñ poſſit beneficiatus cōſtituere ꝓcuratorē ad cedēdū ſine ꝯſenſu capituli ecclie cui reſignat ſi hēat capitulū. q2 itereſt illor. ar. de pbē. in laterañ. de offi. Arch. ad hoc. ⁊ qd no. Inno. ⁊ Hoſti. e. ti. ꝙ in dubijs. So. ſm Pau. ſta ꝯrio l3 nō poſſit renūciari in manib⁹ illor de capitulo q2 d3 fieri in manib⁹ ſupioris vt hic in tex. ⁊ in gl. in vbo manibus. ⁊ dixi d caplo ecclie cui reſignat. nō. n. reqrit̄ cōſenſus capituli ecclie cathedralis niſi eēt pſona de qua magn⁹ honor vel periculū imineret ſm Jo. Hoſt. ⁊ Cō. q hoc nō. i d. c. qd i dubijs. in v. manibus. dic ꝙ ſufficit ꝙ illi de capitulo nō ꝯdicūt poſtq3 ſciuerūt. fateor ꝙ ſi nō fuerīt vocati poſſunt cōtradicere ꝓ ſuo itereſſe. ⁊ ſic itellige qd dico j. q. x. Tertio op. ꝙ ſi reuocat̄ ꝓcurator idiſtincte nō teneat ceſſio poſtea facta. e. t. lecte. So. ibi eſt alius caſus de eo q ꝑ ſeipſū volebat reſignare. ſ3 nō pſtitit i illa itētione. Quarto. op. ad idē. de. l. is q. ff. de ceſſiōe bonor. d mino. l. ꝙ ſi minor. §. ſceuola. vbi dī ꝙ ēt poſt factā ceſſionē pōt q ceſſit bonis penitere ante diſtractionē bonor re integra. So. ſm Pau. ꝯria loquūtur in eo vero dño hoc in

beneficiato q eſt ꝓcuratoꝛ nō dn̄s. de dona. c. ij. hꝫ ḡ minuſ
ꝓuilegiū ī recuperatiōe rei q̄ꝫ dn̄s. vel aliter vtrobiqꝫ cō/
ſulit̄ fame cedēdis. ſi. n. cedēs bonis penitere nō poſſit re
maneret īfamis ſaltē de facto lꝫ nō de iure. C. q bo. ce. po.
l. j. ⁊ fi. nā dicerēt hoīes eū eē diſſipatorē. ſic ꝯſulit̄ petēti li
cētiā cedēdi beneficio ī hoc ꝙ cogit̄ cedere. e. t. qdā nō ret̄
n. de ābitiōe variatiōe ⁊ auaritia ſi penitet ſaltē de facto
q̄ fama facti nō eſt negligēda. xij. q. j. nolo. xj. q. iij. eoꝝ. vel
ꝯ̄ria loquūt̄ de ceſſiōe neceſſaria. iō ibi ſubuenit̄. ar. ff. qui
ſatiſda. co. l. ſi fideiuſſoꝛ. de offi. dle. a barbitris. li. vj. hoc
de volūtaria. iō nō ſubuenit̄ dictis iuribus. C. de re. cre.
l. generaliter. vel in ꝯ̄rijs pōt mutare qꝛ nō ītereſt credi/
toꝝ nec de eoꝝ detrimēto tractat̄ qꝛ ſufficit q̄uocūqꝫ eis
ſatiſfacit. ar. regule mutare. lib. vj. hoc aūt agit̄ de p̄iudi/
cio ſupioꝛis cui illudit̄. Pau. q dicit p̄dictis non obſtare
C. de repu. here. l. fi. ff. de iur. delib. ſi qs ſeru⁹. qꝛ illō ſpā
le in ſuo hr̄de ſecus ī extraneo. iſte ſolutiōes ponūt̄ in. c.
qdā. e. ti. vbi approbaui vltimā quā ponit ibi gl. Qui
to op. ad idē de. c. fi. de ꝓcur. li. vj. de. l. ſi pater. ff. de ma/
nu vindicta. vbi pr̄ ꝓmiſit filio vt manumitteret ſeruū. ꝯ̄
inde reuocauit. ſꝫ filius ignoꝛās reuocationē manumiſit. ⁊
tn̄ manumiſſio nō tꝫ ad idē. ff. de diuoꝛ. l. penituit. q̄ vt di/
cit glo. mag. facit ꝓ ⁊ ꝯ̄. ⁊ p̄mo ꝓ qꝛ alter cōiugum miſit li
bellū repudij. deinde reuocauit. ſed miſſus cū libello ne
ſciens reuocationē p̄ſentauit dr̄ ꝙ ꝑdurat m̄rimoniū. ⁊ ſic
reuocatio nō ꝑuēta tꝫ. facit aūt ꝯ̄. qꝛ ibi ſubiūgit̄ ꝙ ſi ꝯiunx
ſciēs de illo libello acceptat iducit̄ diuoꝛtiū. Ad idē. ff. ſi
cer. pe. l. ei⁹ q in prouītia. §. q̄s vo. de dona. l. ij. §. ſi qs do
naturus. nā ſi dn̄s q dedit mādatū ad ꝯ̄hendū mutuū mo
rit̄ ⁊ procuratoꝛ ignoꝛās de moꝛte mutuat dn̄iꝫ pecunie
nō trāſit in recipiētē dictis iuribus. So. ad hec ꝯ̄ria vt in
glo. in v̄bo teneat. quē p̄mo recitat opi. Ain. ſcd̄o pro ea
iducit. c. fi. p̄ alle. ibi facit ad id ad qō reſpōdet iducēdo le
ges p̄dictas. deīde ibi. ⁊ inde proſeqt̄ opiniones vſqꝫ ibi
qcqd dicat̄ vbi ꝯcludit ītellectū hui⁹. c. ⁊ rn̄deo ſingulr̄
ad ꝯ̄ria. p̄mo ad. d. c. fi. dicit glo. ꝙ eſt ſp̄aliſſimū ī carnali
m̄rimonio. aliā ſolu. ſentit glo. in v̄. quare. dicūt alij ꝙ. c.
fi. loquat̄. de nūcio ſed p̄cedēs ſo. verioꝛ cui tn̄ obſtat qa
m̄rimoniū carnale ⁊ ſp̄ūale cqparant̄. de ſpō. tue. ⁊ tn̄ ſe/
cus hic determinat̄ de ſp̄ūali. So. ſm̄ Pau. Rō diuerſi/
tatis eſt quia in carnali reqrit̄ ꝯſenſus ꝯ̄hentiū ꝑdurans
vſqꝫ ad ꝑfectū ꝯ̄ctū qꝛ ꝯſenſus ē ſb̄ale fundamētū m̄rimo
nij. xxvij. q. ij. ſufficiat. de ſpō. cū locū. ſine fundamētō āt
nihil pōt ſꝑ edificari. j. q. j. cū. Pau. ⁊ hoc tꝫ gl. lxiij. di. ti
bi dn̄o. xxx. q. v. nec illud. vbi nō. ꝙ ſi aliqs exp̄mit cōſen
ſū alicui mulieri ꝑ lr̄as. ⁊ anteqꝫ illa recipiat lr̄as penite
at nō eſt m̄rimoniū. ſed ī diſſolutiōe m̄rimonij ſp̄ūalis nō
reqrit̄ volūtas beneficiati. imo ſepe īuitus ⁊ ignoꝛās pri
uat̄. de cle. nō reſi. īter. ⁊. c. ſe. no. ix. q. iij. ꝑ p̄ncipalē. ꝓ hoc
de dolo v̄itatis. lꝫ in ꝯ̄hēdo m̄rimonio ſp̄ūali de neceſſita
te reqrat̄ ꝯſenſus benefaciēdi. de p̄bē. ſi tibi abſenti. li. vj.
ꝑ hoc īfert̄ ꝙ carnale ⁊ ſp̄ūale quo ad hoc cōueniūt ī cō/
iungēdo ſed nō diſiūgēdo ſed in alijs pluribus diſcōueni
unt. nā p̄lato depoſito pōt eccl'e ꝓuideri de alio. l. di. poſt
q̄ꝫ. ſed ſeꝑato m̄rimonio quo ad thoꝛū neuter cū alio ꝯ̄hit
Itē ex cā pōt vnus hr̄e duas. xxj. q. j. relatio. ſed vxoꝛes
nō. xxxiij. diſtinctiōe xp̄iano. xxj. q. j. cōmodo. Itē vnā ec
cleſia q̄nqꝫ hꝫ duos p̄latos. vij. q. j. nō aūt vxoꝛ aūt nunq̄ꝫ
hꝫ duos viros. Pau. Sꝫ Gē. reddit aliā rōnē diuerſita/
tis qꝛ in m̄rimonio agit̄ de maioꝛi p̄iudicio. ſ. de alligādo
coꝛpus ⁊ aīam qō nō fit ſine cōſenſu. de ſpō. tua. iō deficiē
te cōſenſū deficit m̄rimoniū. ſꝫ in ſp̄ūali diſſoluēdo nō eſt
tm̄ p̄iudiciū. Itē ſubeſt rō de qua ī p̄n. c. q̄ ceſſat in carna/
li. ꝑ hec pꝫ ſolutio ad. c. fi. qꝛ eſt caſus ſp̄ālis. ⁊ rō ſp̄ālita
tis dicta eſt. nō eſt aūt vera ſolutio ſcd̄a de qua. ſ̄. e. ꝯ̄rio.
qꝛ ibi loqt̄ de nūcio. qꝛ exp̄ſſe loqt̄ ibi de ꝓcuratoꝛe. ad. l.
ſi pr̄. dicit glo. ꝙ ibi loqt̄ de nūcio vt pꝫ in glo. in v̄. quare
dicūt alij ⁊ fuit ſolutio petri quā ponit Cy. in. l. mādatū.
C. mādati. ꝓbat aūt hoc Pe. vt ēt dicit glo. qꝛ manumiſ/
ſus ibi ꝑ filiū nō filij ſed pr̄is eſt libertus. ff. de iure pa. l. ſi
lius. q̄ ꝓbatio nihil vrget qꝛ ēt ſi eēt ꝓcuratoꝛ tn̄ manumiſ
ſus eēt libert⁹ pr̄is. Itē hec ſolutio nimis reſtrigit illam
l. vnde verioꝛ eſt ſo. Dy. quā ponit gl. ibi ⁊ īde ꝙ qꝛ ibi ī
intereſt mādatari ſufficit reuocatio ēt ad eū nō ꝑuēta. ſꝫ ꝯ̄
hāc ſo. glo. ibi ⁊ inde. īducit hāc cle. qꝛ hic nō īterſt ꝓcu/
ratoꝛis. ⁊ tn̄ nō ſufficit reuocatio nō ꝑuēta. ⁊ hoc clarius
dicit gl. in fi. ſꝫ defende ꝯplēdo ſolutionē. Dy. ꝙ lꝫ hoc ñ
īterſit ꝓcuratoꝛis. intereſt tn̄ p̄lati coꝛāꝫ quo fit ceſſio cui
videt̄ illudi ſi ceſſio nō tꝫ. hec tn̄ ſol. nō videt̄ ꝓcedere qa
ſm̄ hoc deberet de neceſſitate reqri ꝙ reuocatio foret īti/
mata ipſi p̄lato. ad qō dic ꝙ hoc de actu extraiudiciali. ꝓ
hoc qō dicā. j̄. e. ꝯ̄rio. ⁊ ꝙ dicit glo. in v̄bo ignoꝛātē. ⁊ dic
ꝙ aliq̄n talis actus eſt gerendus cū aliquo ſpecifice ali/
q̄n nō. p̄mo caſu opꝫ illū certioꝛari ꝓ hoc qō dicā. j̄. e. ꝯ̄rio
⁊ plene dixi de reſcrip. ex ꝑte decani. ſed tūc dices ꝙ qꝛ
renūciatio beneficij faciēda eſt in manib⁹ ſupioꝛis vt hoc
de quo in glo. in v̄bo manib⁹. j̄. q. viij. iō p̄lat⁹ dꝫ certio/
rari de reuocatiōe. ſed ꝯ̄ eſt qꝛ in tex. īnuit̄ ꝙ ſufficit ꝙ cer
tioꝛet̄ ꝓcuratoꝛ. qō eſt veri⁹. ⁊ tūc dic ꝙ qꝛ nō multū īter/
eſt ſupioꝛis. qꝛ no agit̄ de intereſſe ſuo burſali. nec agitur
de eius p̄iudicio. iō ſufficit ꝓcuratoꝛē eſſe certioꝛatū. ⁊ in
hoc cle. iſta ponit caſū ſingularē ne facile illudat̄ ſupioꝛi
ſuꝑ qua rōne ꝓ parte fundat̄ hec cle. vt hoc. in p̄n. tex. nō
n. facile illudet̄ ſi expediret ꝓcuratoꝛē eē certioꝛatū. qꝛ nō
eſt veriſimile ꝙ ſciēs de reuocatiōe velit facere ceſſioneꝫ
que nō teneret. ꝑ hoc ēt euitat̄ illuſio q̄ fieret ipſi ꝓcurato
ri qui foꝛtaſſe eēt al's ꝑſona grauis cui illudit̄ ſi ceſſio ꝑ ſe
facta nō teneret. Eſt aūt caſus ſingularis hoc in eo ēt qō
in actu gerēdo cū aliquo certo nō expedit eū certioꝛari ſꝫ
ſufficit certioꝛari aliū. ſi aūt eius cū quo actus erat gerē/
dus īntereſt intereſſe ꝑticulari ⁊ burſali opꝫ ꝙ ipſe certio
ret̄. ff. mādati. l. ſi fideiuſſoꝛ. §. j. de ſo. l. cū qs. §. j. Si vero
actus gerēdus eſt ſimplex vt ſi mādaui ꝙ emas mihi li/
brū nō dixi a quo ꝓcedit ſolutio. Dy. ꝙ ſi nō īntereſt ꝓcura
toꝛis ſufficit reuocatio ēt ad eū nō ꝑuēta ⁊ ſolutionē Dy.
pleni⁹ ⁊ veri⁹ poſuit Inno. de cōceſ. p̄bē. c. j. li. vj. in v̄bo
facultatē. vbi dicit ꝙ in illa. l. ſtati tenuit reuocatio. qꝛ re
uocās habuit animū ſtati reuocādi ⁊ mādatariuſ erat cō
ſtitut⁹ ad ea ꝑ q̄ nō fit alijs p̄iudiciū. Sꝫ hec ſo. videt̄ eſſe
cōtra hāc cle. qꝛ hec ceſſio nō eſt faciēda in manib⁹ alicui⁹
p̄lati determinati cū plures ſint habiles ad recipiendā. ſ.
oēs illi q poſſent īuitū deſtituere. vt no. gl. hic in v̄bo ma
nibus. ⁊ ſic deberet ſufficere reuocatio ad neminē ꝑuēta.
So. lꝫ plures ſint p̄lati tales tn̄ certi ſūt vnde vel debue/
rūt oēs certificari vel ſaltē ꝓcuratoꝛ ꝑ rōnē ſupradictaꝫ.
Itē ad. d. l. ſi pater. rn̄de ⁊ aliter vt dico. j̄. e. ꝯtrario. rn̄dē
do ad. l. ei⁹ q in ꝓuinciali. ff. ſi cer. pe. Ad. l. ſi penituit rn̄/
det̄ ī gl. ī v̄bo q̄re dicūt alij ibi. ⁊ ſic loquat̄ de nūcio q̄ ſol.
r̄ſtrigit nimiſ illā. l. Itē dr̄ia īter ꝓcuratoꝛē ⁊ nūciū nulla
ſufficiēs reddi pōt quo ad hoc ⁊ ſubeſt vtroqꝫ caſu rōnis
idēptitas. iō aliter dic ꝙ ibi reuocatio nō ꝑuēta tenuit cū
agit̄ de diſſoluēdo m̄rimonio carnali in quo reqrit̄ diſſen
ſus ꝑdurās vſqꝫ ad actū cōſumatū ſicut in ꝯtrahēdo ꝯſen
ſus vt dixi. rn̄deo ad. c. fi. tn̄ ꝓ dr̄ia inter nūciū ⁊ ꝓcurato
rē quo ad alios effect⁹. facit qō no. Spe. de ꝓcuratoꝛe. §.
vt aūt. v̄. ſi aūt ad. l. ſi penituit q̄tūs inducit̄ in ꝯtrarium
prout. ſ̄. dixi. rn̄de ꝙ nihil facit nā q̄n alter cōiunx cui mit
tebat̄ libellus repudij ſciēs de reuocatiōe nihilominus
vult ſtare repudio tꝫ repudiatio vt ex nūc ex cōſenſu ip/
ſius tm̄. lꝫ. n. in ꝯtrahēdo reqrat̄ cōſenſuſ vtriuſqꝫ. tn̄ quo
ad repudiū ſufficit alteri⁹ diſſenſus. qō tꝫ Ioā. an. in. d. c.
fi. de ꝓcura. ad. l. eius q in ꝓuincia. ſi cer. pe. ⁊ ad. l. ij. §. ſꝫ
ſi qs

ſi qs donaturus.ff.de dona.rñde vt in gl.ꝛ ad p̃dictã eſt
qꝺ no.glo.lxiiij.di.tibi dño.vbi quo ad.l.ſi pater.dicit
ibi ſufficit reuocatio nõ pũete ad ꝓcuratorẽ qꝛ pater ꝛ fi/
lius cenſenť vna pſona.xxxv.q.iij.§.hac auctoritate.ſed
nõ eſt verũ ꝗ cenſeanť vna pſona quo ad oĩa.tñ defendi
põt ꝗ ceſenť quo ad hoc ꝗ nõ põt verſari ſpãle itereſſe fi/
lij.ꝛ tũc p hoc ꝯfirmať ſo.Dy.de qua.s̃.e.ꝯtrario.Cõclu
dit aũt glo.in fi.iducẽdo qꝺ no.glo.ff.de ꝯtrahẽ.emp.l.j.i
fi.vbi dicit ꝗ ſi vẽdens p nũciũ vel litteras reuocat ſi cõ
tractus pficiť anteq̃ꝫ reuocatio puenit ad emptorẽ tꝫ ꝯtra
ctus.ſed illud dꝫ intelligi cũ limitatiõe que diceť in diſti
ctione ſequẽti. Unde p pleniori noticia cũ queriť de ꝓ
curatore reuocato diſtinguit Lau.qꝛ aut loqmur de ꝓcu
ratore ad iudicia:aut ad negocia.ſcꝺo caſu aut reuoca/
tio puenit ad ꝓcuratorẽ ꝛ nõ valẽt geſta in p̃iudiciũ dñi.
ff.mãdati.l.ſi mandaſſẽ.valẽt tñ i preiudiciũ ꝓcuratoris.
de arbi.p tuas.aut nõ puenit ꝛ an q̃riť an valet reuocatio
qtũs tangiť p̃iudiciũ dñi.ꝛ dic ꝗ ſic in lucro captãdo nõ
aũt in dãno vitando.ar.de p̃ben.dudũ.in fi.li.vj.aut p̃iu
diciũ tertij.ꝛ nõ valet vt hic.Si aũt ad iudicia aut fit re/
uocatio poſt renũciationẽ ꝛ ꝯcluſionẽ.ꝛ lꝫ pueniat ad ꝓ/
curatorẽ nõ valet quãtũ ad cãm.de ꝓcu.auditis.Aut añ
reuocationẽ ꝛ ꝯcluſionẽ ꝛ aut puenit ad iudicẽ vel partẽ
ꝛ nõ valet qꝺ poſtea fit.de ꝓcu.mãdato.de reſcrip.ex pte
decani.aut ad nullũ iſtoꝝ puenit ſꝫ tm̃ ad ꝓcuratorem.ꝛ
aut queriť an noceat reuocãti.ꝛ dici diſticte ꝗ ſic.qꝛ nihil
ãmodo valebit qꝺ fit in eius cõmodũ.vt in.c.ex pte.aut
an noceat aduerſario.ꝛ aut aduerſariꝰ fuit pticeps occul
tatiõis frauduleter ꝛ celandi reuocationẽ ꝛ p̃iudicať ſibi
ꝛ teneť de dolo reuocãti maxie ſi procurator nõ eſt ſoluẽ
do.ff.mãdati.l.ſi ꝓcuratorẽ.§.fi.aut aduerſariꝰ nõ fuit p/
ticeps ꝛ nihil ſibi iputať ꝛ valebit ꝗ fiet cũ tali procura/
tore ꝛ iputet ſibi q talẽ eligit.ff.de mi.l.cũ mãdato.ſꝫ ipſi
procuratori nocebit q pp ſuã fraudẽ obligať dño.ff.de do
lo.l.ꝛ eleganter.§.pe.ꝛ iꝺ ſi procurator ꝛ iudex ꝛ ps igno
ret ſoli dño nocet.ſic inſufficiẽter reuocãti vt hoc.hec v̉a
de procuratore admiſſo cũ mãdato procuratorio ſi aũt ſi
ne mãdato aut fuit admiſſus cũ ſatiſdatiõe aut ſine.ſi pri
mo caſu aut queriť an teneat reuocatio.ꝛ dic ꝗ ſic ſiue p/
uenerit ad iudicẽ vel partẽ ſiue nõ.ſic itelligitur de procu
ra.in noſtra.aut queritur an ea que facit procurator poſt
reuocationẽ preiudicẽt.ꝛ dic ꝗ nõ niſi ſoli procuratori re
uocationẽ celãti. Et iꝺ ſi eſt ex parte actoris pp cautionẽ
de rato quã p̃ſtiti cõdẽnabiť ad itereſſe.ff.de ꝓcu.l.plau
tiꝰ.Si ex pte rei ſoluet iudicatũ vt ibi.Si aũt ſine ſatiſda
tiõe fuit admiſſus nulli p̃iudicat ꝛ iputat ſibi q talẽ admi/
ſit vt no.ꝺ ꝓcu.c.j.Lau.Sꝫ Jo.de li.ꝓſeqť diffuſiꝰ opi.q̃ſ
recitat gl.q̃s ẽt recitat Pau.referẽdo v̉ba Cy.C.mãdati
l.mãdatũ.ſꝫ qꝛ effectualiter ponũť in gl.omitto p̃terq̃ꝫ de
opi.Marti.de ſilimãnis q̃ nõ poniť i gl.q diſtixit ꝗ aliqñ
ꝓcurator reuocatꝰ geſſit aliq̃ dño ſciẽte ꝛ actꝰ tꝫ ꝛ p̃iudi/
cat ſciẽti.ff.de re iud.l.ſepe.de re iu.c.pe.aliqñ dño igno
rãte ꝛ aut poſtea ratũ habẽte ꝛ adhuc idẽ.ff.de admi.tu.
l.cũ q̃riť aut nec ſciuit nec poſtea ratificauit ꝛ aut fuit iſti
tor.i.p̃poſitꝰ mercibꝰ ꝯhẽdiſ publice ꝛ reqriť reuocationẽ
palã fieri:alſ obligabiť dñs ex geſtis p eũ.l.ſꝫ ꝛ ſi pupil/
lus.§.de quo.ff.ꝺ iſtitoria.aut fuit ꝓcurator ſimplex ꝛ aut
habuit mãdatũ ꝯhẽdi cũ certa pſona ꝛ opꝫ reuocationẽ p
uenire ad illã.ff.mãdati.l.ſi fideiuſſor.§.j.idẽ ſi fuit mãda
tũ certe pſone vt ꝯheret cũ ea eadẽ rõne.aut habuit man
datũ gnãlr ꝛ tũc ſufficit reuocatio puẽta ad ꝓcuratorẽ ꝛ
poſtea nõ obligat dñm.p hoc.ꝺ.l.ſi mãdaſſẽ.ff.mandati.
de hoc dixi de reſcrip.ex pte.in.q.j. Sexto op.ibi niſi
p ipſos aut alios.nã deberet ſufficere ſi ipedimẽtũ fieret
p vnũ ſolũ cũ ſubſit eadẽ rõ.gl.i v̉bo alios.ſol.ꝛ idẽ Pau
ꝛ Gẽ.q vltra ꝯcordãtias glo.iducit.de ſen.ex.ſi v̉o.dicẽſ

ꝗ ꝯ tales ipediẽtes ſi ſũt ſoluẽdo dať actio de dolo ad in
tereſſe.ſꝫ qꝛ hoc caſu nõ ſũt ſoluẽdo dať reſtõ.ff.de eo per
quẽ fac.erit.l.vlt.ꝺ dolo.l.ꝛ elegãter.ff.ſi meſſor.f.l.mo.
dix.l.ſi duobꝰ.§.j. Quero qꝛ hic dicit de ꝓcuratore ad
cedẽdũ qd de ꝓcuratore ad petẽdũ lniam cedẽdi:gl.i v̉/
bo cedẽdũ ſol.Et iter cetera facit dñam iter petitionẽ li/
cẽtie cedẽdi ꝛ poſtulationẽ.per.c.bone.ij.v̉.nec nocebat
de poſtu.vbi poſtq̃ꝫ poſtulatio eſt p̃ſentata ſupiori nõ va
let reuocatio ſꝫ ante ſic.p qꝺ videreť ꝗ in ꝓcuratore dato
ad petẽdũ lniam cedẽdi.ſtati cũ petit nõ poſſit fieri reuo/
catio.ꝯriũ ſentit gl.Sꝫ rõ diuerſitatis reddiť in glo.ꝛ idẽ
Pau.dicẽs ꝗ poſt obtẽtã lniam nõ põt reuocari ꝓcura/
tor qui teneať cedere vt ẽt dicit glo.dicit ẽt Pau.ꝗ qñ/
q̃ꝫ lnia petiť ꝛ dic vt p̃dixi qñq̃ꝫ ceſſio admitti poſtulať.ꝛ
tũc ſufficit ꝯſenſus ſupioris vt iſte ãplius nõ hẽat ius i be
neficio.e.t.ꝗ i dubijs.vnde poſt ꝯſenſũ ſupioris nõ ẽ lo/
cus reuocationi.ar.de elec.in cauſis.ẽt ſi ſubito renũciet
ꝛ ſtati peniteat dũmõ libere ꝛ aio pdẽdi dñium renũciet.
vt no.Arch.vij.q.j.quã piculoſũ.ꝛ ꝓbať.j.ꝺ penis.c.ij.
in fi.ꝛ in hac glo.in fi.vbi no.ꝗ poſt p̃ſentationẽ nõ valet
reuocatio vt ibi.ſed ante ſic dũmõ notificeť ſuperiori vel
ꝓcuratori anteq̃ꝫ p̃ſenteť.ar.de ꝓcu.mãdatũ.alſ nõ valꝫ
ꝗ ẽt tꝫ hic Pau.dicẽs ꝗ id qꝺ hic diciť locũ hꝫ ẽt i poſtu
latõe p̃ſentata ſuperiori ꝓcuratorem reuocatũ ante noti/
tiã reuocatiõis.ſecꝰ ſi poſt noticiã.vt no.in.c.bone.p̃ail.
Scꝺo q̃ro circa ꝓxie dicta q̃ eſt rõ ꝗ poſt obtẽtã lniã
cogiť cedere:Rñdet Pau.ꝗ multiplex ꝓut no.p Hoſt.
in.c.qdã.e.t.ſed inter cetera rõ eſt ad ꝓhibẽdã variationẽ
ꝛ incõſtãtiã.de qua hic in p̃n. Tertio q̃ro nũqd qꝺ hic
dicit de ꝓcuratore ꝓcedit ſiue ſit clericꝰ ſiue laicus.gl.in
v̉bo ꝓcuratorẽ.dicit ꝗ ſic p.c.accedens cũ ibi nõtatis.de
p̃bẽ.ibi.n.no.ꝗ laicus põt cõſtitui ꝓcurator ad acceptan
dũ beneficiũ de quo p Pau.de ꝯceſ.p̃bẽ.cle.vna.qꝺ ẽt tꝫ
hic dicẽs ꝗ ſicut p ꝓcuratorẽ laicũ qs põt cedere vt h.ꝛ
ita acceptare qꝛ ꝯrioꝝ eadẽ eſt diſciplina.xxxij.di.hoſpi
ciolũ. Quarto q̃ro de intellectu illorũ v̉borũ ſpõte ꝛ li
bere.gl.in v̉bo ſpõte.ꝛ in v̉bo libere ſol.p hoc qꝺ dixi i
viij.nõbili.p hoc ẽt qꝛ ſicut ceſſio dꝫ eſſe ſpõtanea.e.t.in
p̃ſentia.ꝛ.c.ſup hoc.ſic ꝛ ꝓcuratoris cõſtõ ad cedẽdũ.ar.
c.ꝓcurator.de elec.li.vj.vbi diciť ꝗ ea debẽt exprimi in
mãdato q̃ i appellatiõe.ꝛ ꝗ nõ valẽt agitata p metũ.ꝓbať
de ap.ſi iuſto.qꝺ me.cau.ſacris.ꝛ in hac gl.in v̉bo libere
ibi eueniſſet.vnde dicit Pau.ꝗ vbi mãdať ceſſio recipi
ſub certa forma vel cõditiõe puta ſi pſone ꝛ eccľie expedi
at forma mãdati diligẽter erit ſeruãda ꝛ aliter fcã ceſſio ñ
tꝫ.de reſcrip.cũ dilecta.de offi.dele.venerabili.de reſti.
ſpo.c.fi. Quĩto q̃ro nũqd qꝺ hic dicit de reuocatiõe ꝓ
curatoris ꝓcedit qũocũq̃ꝫ fiat.dic ꝗ ſic ſiue expreſſe ſiue
tacite.ꝓbat tex.in v̉bo qũolibet.iũcta glo.ex qua no.ꝗ ñ
refert an aliqd fiat exp̃ſſe vel tacite.ꝛ hoc niſi taciti ꝛ ex/
preſſi eẽt diuerſa rõ.p hoc qꝺ no.de fo.cõpe.ſi diligẽti.in
glo.pe.p hoc ẽt qꝺ dixi.s̃.in.xj.nõbili.ꝛ dicit Lau.ꝗ va/
let reuocatio ſiue fiat v̉bo ſiue p nũciũ vel lr̃as dũmõ hoc
cõſtet.alſ cuilibet ſpũi credi nõ dꝫ nec ipſo iure poſſet in
hoc teſtificari.qꝛ nẽo idoneꝰ teſtis ꝛc̃.iiij.q.iij.itẽ nullus.
ꝛ de hoc vltio.j.q.xij. Sexto q̃ro in eo qꝺ dixi i ꝓxi.q.
de renũciatiõe tacita qũo fit reuocatio tacite:glo.eadem
ſol.ꝗ fit dãdo ſcꝺꝫ ꝓcuratorẽ nõ reſeruato p̃mo.qꝺ dic ve
rũ qñ p̃mꝰ ꝛ ſcꝺs danť in eadẽ cã.ſecꝰ ſi in diuerſis vt no.
glo.ff.de tutelis.l.cum ſemel.ꝛ Arch.ij.q.vj.§.forma.ꝛ
Paul.hic ꝛ p hoc limitať diſpõ.c.nõ iniuſte.de procu.
Septio q̃ro in cuiꝰ manibꝰ dꝫ fieri beneficij reſignatio
glo.in v̉bo manibꝰ ſol.quã no.in fi.ibi no.tñ Inno.qꝛ illꝺ
dictũ cõiter approbať ꝗ i manibꝰ illiꝰ tm̃ poſſit fieri reſi/
gnatio beneficij q põt inuitũ deſtituere.qꝺ tꝫ ẽt Pau.hic
ꝛ Archi.de offi.leg.de liberatiõe.li.vj.ꝛ p hoc qꝺ no.de

ver.ſig.c.fi.e.li.quod dicit Mat.verũ quando agitur de
renũciatiõe beneficij in quo qs hȝ ius in re.ſed in benefi/
cio acqrẽdo tȝ renũciatio ẽt in manib⁹ nõ ſui iudicis.s̃.e.
veniẽs.de his q̃ fi.a ma.p.ca.ex ore.qð no.in.c.ꝙ i dubijs
e.ti.ꝑ gl.de elec.ſi electio.li.vj. Op.ad hoc ꝙ imo de
beat ceſſio fieri i manib⁹ ei⁹ ad quẽ ꝑtinet inſtõ.dȝ eni ad
eũdẽ ſpectare deſtitutio.xviij.q.ij.abbas.de homi.cũ ex
imũcto.⁊ no.e.ti.c.fi.So.Pau.ꝙ aliqñ ſpectat inſtitutio
ð iure cõi ⁊ ꝓcedit ꝯ ꝛiũ.Sȝ tũc dico ꝙ his ad quẽ ſpectat
iſtituere poſſet inuitũ deſtituere.nã ſpũalia iura ſpectant
ad epm in eccleſijs ſue dioce.de excep.cũ venerabilis.v̄.
qꝛ vo.ꝑ qð dicim⁹ ꝙ ad eũ ſpectat iſtitutio in oibus bene
ficijs ſue dioceſis.niſi aliqua ſpãlis rõ iducat vt iſtitutio
ſpectet ad aliũ ꝓut no.Inno.i.ð.c.cũ venerabilis.Aliqñ
ſpectat iſtitutio ad aliquẽ de iure ſpãli vt ꝓuilegio vel cõ
ſuetudie.⁊ tũc qñqȝ ad eũ ſpectat inſtõ ⁊ deſtõ.⁊ clarũ eſt
ꝙ in manib⁹ eius poterit fieri ceſſio.aliqñ ꝯceſſa ẽ ſola in
ſtitutio ꝑ ꝓuilegiũ.vł ẽ ſcripta ⁊ tũc ꝑ hoc nõ hȝ ꝑtãtẽ ðſti
tuẽdi.ad hoc.vj.q.ij.viſis.Rõ ſm Pau.qꝛ p̄ſcriptio eſt
odioſa.C.de ãnali.excep.l.fi.de p̄ſcrip.vigilãti.Itẽ dicit
de ꝓuilegio.iij.di.ꝓuilegia.de ꝓui.ſane.regula ꝓuilegiũ.
li.vj.dȝ ğ reſtrigi regula odia.li.vj.ꝑ hoc qꝛ tm̄ p̄ſcriptũ
quãtũ poſſeſſũ nõ plus.de elec.cumana.de deci.cũ cõtin/
gat.Idẽ puto de quocũqȝ alio mõ ſurgẽte p̄ter ius cõe.nã
inſtõ põt fieri nõ iudicialiť nõ ſic deſtõ.nõ ğ lȝ qs poſſit iſti
tuere ꝓpea põt deſtituere ⁊ ꝑ ꝯñs nec i ei⁹ manib⁹ põt fie/
ri renũciatio. Octauo q̃ro circa hoc:qd ſi i aliq̃ eccľia
ſpectãt tꝑalia ad abbatẽ ſpũalia ad epm nũqd poterit in
manib⁹ abbatis renũciari bñficio q̊ ad tꝑalia ⁊ i manib⁹
epi q̊ ad ſpũalia:dic ꝙ nõ ſm Pau.qð nõ.Inno.⁊ Hoſt.
e.ti.c.fi.rõ qꝛ ſpũalia ⁊ tꝑalia ſint ſimul ꝯiũcta.j.q.iij.ſi qs
obiecerit.nõ ergo põt vnũ dimittere ſine reliquo. No
no q̃ro qd ſi fiat ceſſio in manib⁹ ei⁹ q nõ põt iuitũ deſtitue
re:dicit Inno.e.ti.ꝙ i dubijs.⁊ Pau.h̄ ꝙ ꝑdit renũcians
poſſeſſionẽ bñficij ñ aũt ꝓꝑetatẽ.i.titulũ.xvij.q.j.ꝯſalduſ
qð tenui i.ð.c.ꝙ i dubijs.⁊.c.veniẽs.e.t.vbi reddidi rõ/
nẽ diuerſitatis.dic tñ ꝙ ꝑ talẽ renũciationẽ ẽt q̊ ad ꝓpe/
tatẽ vacat bñficiũ q̊ ad renũciationẽ nõ qꝛ vacet ipſo iure
ſȝ ſuꝑior ꝑ tale delictũ poſſet eũ priuare.ð.c.ꝙ in dubijs.
imo poſſet ẽt hře ratã illã ceſſionẽ.ꝑ hoc.j̃.de pẽis.cle.ij.
Expedit tñ ꝙ ſup hoc ꝓnũciet ⁊ ante ſñiã nõ ꝑdit renũci
ans ꝓꝑrietatẽ bñficij qð tȝ Mat.ad hoc.ð.c.conſaldus.
Decio q̃ro nũqd expediti renũciatiõe ꝙ iteruemat cõ
ſenſus habẽtiũ iſtituere ſi ad alterũ ſpectat iſtitutio q̃ȝ ad
illũ q põt initiũ deſtituere.dic̃ Mat.ꝙ ſic.ꝑ hoc.lxiij.di.
ſi qs.xix.q.iij.ſtatuim⁹.de ſta.mo.monachi.in fi.⁊ qð nõ.
Archi.de offi.leg.deliberatiõe.li.vj.rõ qꝛ ei⁹ itereſt.hoc
tñ itellige vt dixi.s̃.i.ij.ꝯ̃rio.⁊.s̃.q.vij.dicit ẽt Pau.ꝙ re
grit ꝯſenſus ei⁹ q hȝ eligere vel p̄ſentare.vñ ſi ad abbatẽ
ſpectat p̄ſentatio ⁊ ad epm iſtitutio reqrit i renũciatione
ꝯſenſus abbatis cui⁹ itereſt.de of.archi.ad hec.de p̄bẽ.
in lateranẽ.qð itellige vt dixi in p̄dicto.ij.ꝯ̃rio. Unde/
cio q̃ro an ſufficit idiſticte ꝙ reuocatio ꝑuenerit ad eũ i cu
ius manib⁹ ceſſio eſt faciẽda.glo.in v̄bo faciẽda ſoluit di
ſtinguẽdo.⁊ cũ ea iũge glo.i v̄bo ignorãtẽ.ex q̃ hẽs rõnẽȝ
alteri⁹ mẽbri.q̃re ſufficit itimari reuocationẽ ꝓcuratori.⁊
cũ hac glo.ꝯcordat Pau.⁊ ꝑ declaratiõe vtriuſqȝ gl.fue
rũt nõta plene.s̃.in.v.ꝯ̃rio. Duodecimo q̃ro ꝑ quẽ dȝ
fieri fides de intimatiõe reuocatiõis:dic ꝙ ꝑ ꝓꝯſtituẽtẽ ꝓ
curatorẽ ⁊ reuocãtẽ.vt in gl.in v̄bo deducta.Idẽ Paul.
qꝛ allegãti icũbit ꝓbatio.regula p̄ſumiť.li.vi.no.de fi.p̄/
ſby.veniẽs.de cõiu.ſer.c.ij.xxij.q.v.hoc videť idẽ Lau.
vt dixi.s̃.q.v. Deciotertio q̃ro qd ſi reuocãs ꝓcurato
rẽ putãs reuocationẽ ad eũ ꝑueniſſe ⁊ ceſſionẽ factã nõ eẽ
cũ tñ fcã eẽt admiſtrat.dicit Pau.ꝙ valebit ꝙ faciet vt p̄
lat⁹ donec certificeť de ceſſiõe.ſicut valet qð fecit iudex
reuocãs donec ignorat.de hoc de ap.ſi duob⁹.⁊ ignoran
tia facit valere ſñiam.iij.q.vij.§.ſi verũ.ix q.j.ordinatio
nes.ff.de offi.p̄ſ.l.ſi forte.de ꝓcu.l.ſi ꝓcura.i fi.⁊ qð not.
lxiij.di.tibi dño.⁊ ꝑ Inno.de reſcrip.cũ ꝯtingat.de ꝯceſ.
p̄bẽ.c.j.li.vj.de quo ẽt i ſe.q. Decioq̃rto q̃ro nũqd iiti/
mãda renouatiõe dȝ ſuari cle.cãȝ.in fi.s̃.de elec.glo.fi.ꝙ
ſic.Pau.ꝙ ſi ſeruari dȝ illa forma ſi eã ſeruauit remanet
p̄latus lȝ ꝓcurator cedat.ſed ſi nõ eſt ſeruãda forma illa
tũc refert opi.Uin.tenẽtis ꝙ ſi nõ põt itimari reuocatio ꝓ
curatori vel ſuꝑiori adhuc nõ valet ceſſio qð eſt verũ qñ
fuit ipedit⁹ ꝑ aliquẽ malicioſe vt in tex.ał's aũt nõ.Sȝ dic̃
Pau.ꝙ tũc ſm Uin.ſufficit ꝙ reuocatio fiat i publico.ff.
ſi cer.pe.l.fi.de p̄bẽ.dudũ.in fi.li.vj.qð vltimũ reprobat
h̄ in fi.ſm Pau.qð eſt verũ.qꝛ ſpecifice reqriť vt vel ꝓ/
curatori vel ſuꝑiori ſit facta itimatio niſi ꝑ eos vel alios
malitioſe ipediať.quãtũ tñ ad cle.cãm.i fi.i qbus caſib⁹ ꝓ
cedat.dic vt ibi dixi i vlti.q. Op.ad p̄dicta ꝙ ẽt ſi ipe
diať itimatio ꝑ aliquẽ poti⁹ dȝ dari actio de dolo ꝯ̃ ipedi
entẽ q̃ȝ ꝙ dicať ceſſionẽ nõ tenere.ff.de eo ꝑ quẽ fac.erit.l.
vlti.de dolo.l.⁊ elegãter.ad hoc vt lit.nõ cõt.qm̃.§.por
ro.So.ſm Gẽ.ꝙ hoc caſu nõ ſũt ſoluẽdo iõ dať reſtõ ꝑ p̄
dicta iura.⁊.ff.ſi meſſor fal.mo.dix.l.iij.§.j.ad hoc qð no.
in ſili.de ap.ſuggeſtũ.de iure pa.paſtoraliſ.Mat.dicit ꝙ
ſi de hoc cõſtat de iure cõi audiũť ꝑ.ð.l.iij.§.j.qð ẽ veruȝ
ex q̊ itimãs fecit qcqd i eo fuit. Decioq̃nto q̃ro ð q̃õne
quottidiana.ipetrat aliqs gr̃am ſup canonicatu ⁊ obtu/
lit ſe renũciaturũ aliud beneficiũ qð hẽbat an dȝ renũcia
tio p̄cedere collationẽ.Arch.tenuit ꝙ ſic.de p̄b.ſi tibi li.
vj.⁊ Mat.h̄ dicit iſpiciedã formã lr̃arũ.de ꝓuil.porro.⁊
c.recepim⁹. Decioſexto q̃ro an reqriť ſcriptura ad hoc
vt teneat renũciatio:dicit Pau.ꝙ nõ vt no.vij.q.j.q̃liť.i
glo.ij. Decioſeptimo q̃ro an renũciatio poſſit fieri per
nũciũ:dic ꝙ ſic qꝛ nõ eſt rõ q̊ ad hoc ꝑ hoc qð not.C.ſi qs
alteri vel ſibi.l.multũ itereſt.⁊ de ꝓcu.petitio.ad qð not.
Spe.de ceſſiõe actiõis.§.j.in pe.col.v̄.itẽ q̃riť. Decio
octauo q̃ro vbi vacat bñficiũ an i curia vbi ꝓcurator re/
nũciat an i partib⁹ vbi eſt dñs:dicit Stepha.ꝙ i curia.ð
hoc dic vt no.in cle.j.j̃.vt lit.pẽ.in glo.ſecus.

De ſupplẽda negligẽtia prelatorũ. Rubrica.

Quia regulares

Diuiſio pȝ ꝑ.§.vt in gl.j.v̄.⁊ ſũt q̃ttu/
or.Lau.aũt diuidit alio mõ qꝛ hoc ꝓn
cipiũ vſqȝ ad.§.eadẽ dic̃ eẽ duas ꝑtes
In quarũ p̄ma agiť de negligẽtia regu
lariũ i cõferẽdis bñficijs ꝑ dioceſanos
ſupplẽda.In ſcða ibi ꝓorat⁹ poſt v̄bũ ſuppleãt eorũ agiť
de mõ ſupplẽdi.ſȝ h̄ diuiſio ẽ poti⁹ ad itellectũ q̃ȝ formaliſ
nã v̄.ille ꝓorat⁹ ꝯtineť ſub orone p̄cedẽti vt ꝓbat v̄bũ ꝯfe
rẽdo.in fi.illi⁹ v̄.hoc pricipiũ ſũmať i gl.j. vſqȝ ibi nec ꝑ/
mittũt.vel ſm Pau.hoc dicit ſi regular̃ p̄lat⁹ ẽt exẽpt⁹
nõ ꝯfert ꝓoratũ vel bñficiũ q̃ nõ ſũt de mẽſa iſra tp̄s late/
ranẽſis ꝯcilij dioceſanis ꝯfert illis ꝑſonis ꝑ q̃s ſũt ſolita
gubernari.vł ſm Gẽ.hoc dic̃ regular̃ p̄lati i ꝯferẽdis bñ
ficijs negligẽtiã ſupplet eps nõ cõuẽt⁹.⁊ in ꝯferẽdo ſuare
dȝ qð ſuare debuit p̄lat⁹ ſi negligẽs nõ fuiſſet ⁊ hi oẽs ſũ
marij ſũt boni.ſȝ ſũmari⁹ gl.plenior ⁊ magis ad lr̃am.
No.dr̃iaȝ iter ꝓorat⁹ eccľias ⁊ adminiſtratiões q̃ v̄ba ex
ponit Lau.dicẽs ꝙ ꝑ ꝓoratus itelligi curatos ꝑ tex.hui⁹
cle.i fi.ꝑ eccľias itelligi tm̃ curatos vt i hoc differãt a ꝓo/
ratib⁹ ſine cura.ꝑ hoc h̄ cle.i fi.ibi eccľijs curã aiarũ hñti
b⁹ ꝑ adminiſtratiões.dic itelligi adminiſtratiões q̃s hñt
ꝓpoſiti ⁊ cãerarij circa reddit⁹ mõaſterij ſiue i caſtris ſi/
ue i poſſeſſiõib⁹ vel decimis vel alijs.⁊ iſti gnãli vocabu
lo diciť

lo dicūt ꝓcuratores.j.q.iij.ſaluator.ipſū tñ ius admini/
ſtrādi ē ſpūale.de quo remittit Lau.ad no.p ſe i cle.j.s̄.ḋ
reſcrip.vbi dixi in.vj.ꝛ.vij.q.Et de iſtis adminiſtratori
b⁹ dic̄ Lau.ꝙ ſi ex officio ſuſpēdūt ab officijs vel bñficijs
vel portiōib⁹ dicūt hr̄e curā.ſile qḋ no.de ma.ꝛ obe.dile
cta.In ꝯ͛riū īduc̄ Lau.qꝛ ſi aliq̄ ſpūalitas ieſſet iſtꝫ admi/
niſtratiōib⁹.h̄ fuiſſēt reſuata ep̄is eo tp̄e q̄ tales admini/
ſtratiōes fuerūt ꝯceſſe religioſis.vt no.Inno.de p̄ui.du/
dū.ꝛ hoc relinq̄t laudunē.diſputatiōi.dicit Jo.de li.ꝙ ta
les adminiſtratores hn̄t curā fori cōtētioſi nō penitētialiſ
de elec.dudū.ij.ad no.p Inno.in.c.paſtoralis.nō rn̄det.
dic ꝙ pn̄t tales adminiſtratiōes trāſferri in religioſos ēt
q̄ ad ſpūalia.vt no.idē Inno.i.d.c.paſtoral.Itē forte ha/
buerūt a papa vel al's legitie. Quo aūt ad p̄mū dictū
de dr̄ia iter priorat⁹ eccl'ias ꝛ adminiſtratiōes.dic ꝙ h̄ v̄/
ba ſepe variāt.nā alicubi vocant priorat⁹ alibi p̄poſitu/
re.ꝛ qꝛ v̄bū eccl'ias ꝛ v̄bū adminiſtratiōes ſūt gnāl'ia qḋ/
libet iſtoꝝ ſufficiebat h̄ ponere.ſꝫ hūit cōpilator reſpectū
ad vulgarē modū loquēdi qꝛ regularē eccl'iam nō ſolem⁹
appellare ſub hoc termio eccl'ia.fuit aūt intētio cōpilātis
vt venirēt q̄libet beneficia.In q̄ dic ꝙ ſuffeciſſet v̄bū be/
neficia ſine v̄bis p̄miſſis.imo ēt ſine illo v̄bo gnāli q̄uis
alia.nā idefinita legis equipollet vl'i.de q̄i.c.vt circa.de
elec.li.vj.ꝓ hoc ſingul'r eſt glo.j̄.de p̄b.cle.j.in v̄bo q̄ꝫuis
Et de prioratib⁹ hētur.s̄.de reſcrip.cle.j.ꝛ.ij.De admi/
niſtratiōib⁹ hētur in.d.cle.j.de cōfir.vti.porrecta.ꝛ.c.ad
audiētiā. Scḋo no.ꝙ v̄bū diſpō cōphēdit oēꝫ modū re
formādi beneficiū.Lau.ꝓ hoc ar.de p̄bē.lꝫ.j.in pri.li.vj.
Et hoc dicit Lau.verū poſito ꝙ oia nō ſint ſpecificata.ñ
n.pn̄t oia p̄ticularia ſpecificari.de ꝓcu.q ad agēdū.li.vj.
l.ſed ꝛ ſi.§.q̄ſitū.ff.ſi qs cautiōib⁹.ſufficit ergo ꝙ apponit̄
cl'a gnālis.ſecus ſi nō apponeret̄ qꝛ tūc venirēt ſola ſpe/
cificata.de p̄bē.cū i illis.§.cū aūt.li.vj.hꝫ Lau.q tñ videt̄
ſibiipſi ꝯ͛dicere.dicit.n.vltra hoc ꝙ v̄bū diſpō cōphēdit
oēm reformationē maxie vbi gnālis cl'a ſiue plenaria ſeu
vl'is p̄cedit.ar.c.ſolite.de ma.ꝛ obe.ꝛ expōit l'raꝫ ibi diſ
poſitiōeꝫ.i.ordinationē.ar.de of.deleg.ſup eo.Sꝫ qḋ dixi
in p̄cedēti nōbili eſt veri⁹ ꝛ ꝓbat̄ in tex.qꝛ dicit ad eoruꝫ
diſpōnem nō adiecto termino aliquo gnāli puta oēm vel
quāuis nec expedit qꝛ idefinita eq̄pollet vl'i ꝛc̄.vt dixi in
p̄cedēti nōbili.qḋ dic verū i diſpōne nō odioſa ſed i odio
ſa vt in ipetratiōe v̄bo diſpō eſt ſpēs diſticta a collatiōe.
d.c.cū in illis.ꝓ hoc.de offi.le.deliberatiōe.li.vj.vbi po
nūt̄ ꝓ diſtictis.tñ ſi ēt in diſpōne reſtringibili apponeret̄
ſolū v̄bū diſpōnē poſſet dici oēm modū reformatiōis ve/
nire ēt electionē p id qḋ tꝫ gl.ḃallg.i cle.j.de p̄bē.in v̄bo
q̄ꝫuis in fi.glo.lꝫ nō affirmet ſꝫ hoc tꝫ rota romane curie.
q̄ꝫtū tñ ad hāc cle.qd veniat ſub v̄bo diſpōnē.dic vt.j̄.in
j.ꝯ͛rio. Tertio no.dr̄iam iter cōmittere ꝛ cōferre.ꝓ hoc
glo.in v̄bo cōmittere.idē Pau.dicēs ꝙ cōmittere ꝓprie
eſt cū ad tēpus.collatio aūt cū ꝑpetuo.ad hoc.j̄.de reli.
do.cle.qꝛ cōtingit.v̄.vt aūt.ꝛ qḋ ibi no.in glo.ſi itelligere
tur ꝛ eſt ſile de ſta.mo.cū ad monaſteriū.v̄.tales.ꝛ.c.mo
nachi.§.pores.Idē Gē.ꝛ Mat.Lau.aūt dicit ꝙ idē ſūt i
effectu in caſu iſto ꝑꝑ alternatiuā q̄ ſeq̄t̄ ibi vel ꝯferre qḋ
tñ nō repugnat p̄miſſiſ.vult.n.dicere ꝙ ad hoc vt ſit loc⁹
huic cle.nō refert an cōmittāt ad tēpus cui ꝯferat̄ in ꝑpe/
tuū.Gē.ꝛ Mat. Quarto no.caſū i q̄ ep̄s hꝫ ꝑtātē ſuꝑ
bñficijs exēptorū auctoritate apoſtolica ꝑ hāc cle.ſibi cō
ceſſā.cōcor.de of.or.irrefragabili.de hereti.ad abolēdā.
j̄.ḋ cle.egr.c.vno.li.vj.ꝛ.j̄.ḋ ſta.mo.c.j.li.vj.ꝛ cle.attēdē
tes.ꝛ de reli.do.c.ij. Quīto no.ꝙ beneficia regularia
debēt cōferri regularib⁹.nō.n.vbi ſūt regulares dn̄t p̄fi/
ci clerici ſeculares nec ecōuerſo.ar.xvj.q.vij.in noua.de
regula.ſuꝑ eo.s̄.de elec.cle.j.Mat.ꝙ tñ h̄ nō colligit̄ ſed
ſolū dꝫ obſeruari ꝯſuetudo ibi.q̄ ꝯſueuerūt ꝑ ſeculareſ.di
ctū tñ eſt verū p̄terq̄ꝫ in eo qḋ dicit ſecularib⁹ nō p̄ficiēdū
regularē poſſet.eni p̄fici ſi eſt beneficiū curatū.vt dico.j̄.
in.vj.ꝯ͛rio. Sexto no.ꝙ beneficia vni⁹ monaſterij non
debēt cōferri monachis alteri⁹ monaſterij.cōcor.i glo.in
v̄bo mōaſterioꝝ.ꝛ dico.j̄.q.xxvj. Op.ꝙ nō ſemꝑ negli
gētib⁹ p̄latis hn̄tib⁹ diſpōnē beneficiorū fiat d̄uolutio ad
dioce.nā q̄n̄qꝫ hn̄t diſpōnē nō cōpletā vt p̄ſentationē vel
electionē qb⁹ caſibus ꝑꝑ eorū negligētiā nō ad dioce.ſed
ad hn̄tē cōfirmare vel inſtituere dꝫ fieri deuolutio.de iu
repa.c.iij.ꝛ.c.cū ꝑꝑ.ꝛ.c.cā te.Itē qꝛ nō fuit itētiōis huius
c.tollere ius alteri legitie cōpetēs ſed ſolū ꝓuidere ne ꝑ
pter negligētiā beneficia remanerēt nō reformata vt pro
bat rubrū.qḋ dꝫ attēdi vt in ꝓemio Gregorij.ꝛ qḋ ibi no.
ꝓ hoc.ff.de in diē adiec.l.iꝑator. So.gl.in v̄bo diſpō/
nē.ad tollēda iſta ꝯ͛ria exponit.i.collationē vel ꝓuiſionē.
Et generalit̄ itellige glo.dat̄ de q̄libet diſpōne p̄fecta ꝑ
quā titulus cōplet⁹ in beneficio ꝛ ſic idē eēt de inſtōne q̄
ad hūc caſū vel de alio mō ſili.ſec⁹ dicit glo.ſi ad ſolā p̄/
ſentationē vel electionē qꝛ tūc deuoluit̄ ad cōfirmātē ꝛ in
ſtituētē ſiue ſit dioceſan⁹ ſiue alius.que glo.eſt ſingularꝫ
ꝛ neſcio alibi.ꝛ facit ad multa in quo tñ ſit ſingularit̄ nōt.
plenius patebit.j̄.q.vj.Et cū hac glo.cōcor.Pau.ꝛ Gē.
dicēs ꝙ p̄ſentatio nō cenſet̄ diſpō de beneficio.ſed potiuſ
ꝑ eā parat̄ via ad diſponedū.qꝛ p̄ſentatus ante admiſſio/
nē nō hꝫ ius in beneficio ſꝫ tm̄ hꝫ ius petēdi ſe admitti ad
beneficiū.de re iudi.cū bertoldus.vbi de hoc qḋ patet ēt
ex eo qꝛ duob⁹ preſentatis tꝫ inſtitutio ſcḋi.de iure pa.pa
ſtoralis.ꝛ hoc qñ p̄ſentatio ꝑ patronū laicū fit.ſecuſ ſi per
clericū qꝛ tūc hꝫ vim electiōis vt no.Inno.de iure pa.cū
aūt.quo tñ caſū lꝫ nō poſſit variari p̄ſentat⁹ tñ nō hꝫ ius i
beneficio ſed tm̄ hꝫ ius petēdi ſe admitti.ar.de p̄bē.quo/
dā.ꝛ de cōceſ.p̄bē.qn̄.li.vj.ꝛ ꝑ hoc infert̄ ſm Gē.ꝙ i nul
lo p̄ſentato ꝛ in nulla p̄ſentatiōe ꝓcedit hic tex.ꝑ eādē rō
nē argui pōt de qualibet diſpōne ꝑ quā nō cōcedit̄ titulus
cōplet⁹ vt in electiōe qꝛ nō pōt talis actus dici diſpoſitio
beneficij.Laud.dicit v̄bū diſpōnē eſſe generale ꝛ cōpre/
hēdere preſentationē collationē ꝛ q̄ꝫuis aliā diſpōnē.pro
hoc qḋ dixi.s̄.in.ij.nōbili.ſed opi.gl.ꝛ ſequaciū verior ꝛ
plenius patebit.j̄.q.vj.ꝛ bene ꝓbat̄ rōnib⁹ factis.s̄.i.e.
ꝯ͛rio. Scḋo op.ad idē nā qñ p̄lat⁹ regularis negligit ſi
ad eū ſolū ſpectat collatio nō ad ep̄m ſed ad ſuū capitulū
dꝫ fieri deuolutio.de cōceſ.p̄bē.c.ij.So.ſm Pau.debet
itelligi tex.qñ p̄lati regulares habēt cōmittere vel cōfer/
re cū capitulo qḋ p̄ma facie p̄ſumit̄.de his q̄ fi.a p̄latiſ.ea
noſcit̄.ꝛ ſic vult Pau.ſtādū fore ꝯ͛rio ꝛ l'ram debere re/
ſtringi.dicit tñ nō eſſe tutū a l'ra recedere qḋ plenius exa
mino.j̄.q.ij.ꝛ.iij.qꝛ Lau.tꝫ ꝯ͛rium vt ibi dico. Tertio
op.in eo ꝙ aſſignat tēpus lateranē.cōcilij qḋ eſt ſemeſtre.
de cōceſ.p̄bē.c.ij.nā q̄n̄qꝫ ſūt talia regularia beneficia i q̄/
bus ꝓcedit trimeſtre tm̄.ꝑ.c.ne ꝓ defectu.de elec.glo.in
v̄bo laterañ.ſoluit recitās opi.Inno.in.d.c.ne ꝓ defectu
dicētis ꝙ ēt in regularibus in quibus ꝓuidet̄ ꝑ collatio/
nē hꝫ locū illud.c.que opi.h̄ reprobat̄.ꝛ lꝫ Cōpo.vt ēt re
fert glo.limitauerit eā.qḋ dic vt in glo.tñ limitatio Cōp.
hic ēt reprobat̄ vt dicit Pau.ꝓ hoc qꝛ ponūt̄ in tex.v̄ba
cōcernētia beneficia que cōcedūt̄ ꝑpetuo in v̄bo cōferre.
vel ad tp̄s vt in v̄bo cōmittere.ꝓ hoc qḋ dixi.s̄.in.iij.nō.
Cōcludit aūt glo.ꝙ ſi p̄latura regularis reformat̄ ꝑ ele/
ctionē locus.e.c.ne pro defectu.ꝛ nō cōcilij laterañ.qḋ ēt
tꝫ Pau.Nec iſta cōſtitutio attigit illū caſū qꝛ nō loq̄t̄ niſi
de beneficijs que reformant̄ ꝑ cōmiſſionē vel collationē
Idē Math.tractās nūqd.c.ne pro defectu.hꝫ locū in re/
gularibus inferiorib⁹ citra abbatias.in quo ꝯclude ꝙ ſic
dū tñ ſint p̄lati ꝑ quorū mortē viduet̄ eccl'ia.qḋ ēt dixi i.d.
c.tractat ēt nūqd in monaſterijs monialiū locū hꝫ illud.c.
in quo tenuit ꝙ ſi cū ꝓuiſione.c.indēnitatibus.de elec.li.

vj. Quarto op.q̄ exēpt⁹ nō poſſit dioceſan⁹ ſe itromit tē.c.ti.ꝙ ſicut.de pb.cū ſingula.in fi.li.vj.Sol.de iure antiquo ante hoc.c.ꝓcedūt ɔ̃ria vt hic in glo.in v̄bo exēpt⁹ ſed ꝑ hoc.c.daṫ hec ptās dioceſanis ⁊ i hoc eſt ius nouū. vnde dicit Lau.ꝙ quo ad nō exēptos hec cōſtitutio eſt iuris veteris declaratoria tā in caſu negligētie q̄ʒ in caſu ꝓuiſiōis q̄ deuoluiṫ ꝓpter ꝓuiſionē factā de indigno.d.c.ſicut ⁊ de elec.ne ꝓ defectu.⁊.c.q̄ʒq̄ʒ.in fi.li.vj.de offi.ord.quāto.xviij.q.ij.§.huic ēt.cū.§.ſequentib⁹.Nō eſt q̄ oīa beneficia iferiora de iure cōīſubſūt epīs.xvj.q.vij.oēs ſal tē in his q̄ ſūt legi.iuriſditōis.x.q.j.⁊.ij.ꝑ totū.de of.or. ꝯquerēte.⁊.c.dilect⁹.nec iura loquētia de deuolutiōe beneficioꝝ q̄ fit ꝑꝑ negligētiā vel ꝑꝑ culpā diſtinguūt inter regularia ⁊ nō regularia,dūtn̄ ſint exēpte. Quito op. ad hec de ea q̄ō no.Inno.de ſta.mo.monachi.vbi videṫ inuere ꝙ abbas poſſit,bona mēſe ſue ⁊ monaſterij diuidere ⁊ monachis ſuis cōmittere ſub ānua penſiōe. hoc ɔ̃riū formaṫ Lau.ſ3 nō apparet eſſe ɔ̃riū ad ꝓdicta niſi hoc mō itelligas ꝙ ex dicto Inno.iferaṫ ꝙ pōt abbas cōmittere monachis.ita ꝙ nō h3 locū negligētia ⁊ ſicante hoc.c.negligētiā abbatis nō ſupplebat eps.S3 dicit Lau.ꝙ dictū Inno.intelligit ad tꝑs nō ꝑpetuo ꝑ id q̄ō ipſe notauit in cle.monaſterioꝝ.circa fi.ī.de re.ec.nō alie.vbi dico i.v. verū.in.ij.⁊.iij.q.al's ſequereṫ ꝙ poſſet abbas diuidere ⁊ vnire bona monaſterij q̄ō eſt falſuʒ cū hoc ſemp fuerit officiū ſolius epī ita ꝙ nulli inferiori licet.de exceſ.pla.ſicut.ī.de ſta.regu.ne in agro.§.ad hec.⁊ q̄ō ibi no.q̄ limitatio eſt vera.ſ3 Inno.nō inuit expreſſe in.c.monachi.id q̄ō dicit Lau.⁊ dato ꝙ ita diceret nō obſtaret de premiſſis vt de ſe patet. de exēptis aūt dicit Lau. idē q̄ō glo.ꝙ hec cōſtō eſt noui iuris ꝓmulgatoria.⁊ ideo dic ꝙ in hoc d3 intelligi ſtricte q̄ō facit ad id q̄ō dico.ī.q.j.ꝑ hoc deciditur an hec ptās dioceſani de qua hic quo ad exēptos ſit ordinaria an delegata.In quo dicit Bē.ꝙ ē ordinaria q̄ datur ꝑ hoc ius.ff.de iuriſ.om.iud.⁊ q̄.q̄ ſi eſſet delegata expiraſſet ꝑ mortē ꝯcedentis ſecus de ordinaria. i auť. vt nulli iudi.§.hec v̄o iubem⁹.colla.ix.⁊ q̄ō no.ō offi.de leg.q̄ñ abbas.⁊ idē Mat.dic verius ꝙ eſt potius delegata.q̄ō ēt tenui in.c.ad abolendā.in fi.de hereti.⁊ ꝑ hoc q̄ō no.glo.hic in v̄bo ſua.in fi.⁊ q̄ō dico.ī.q. xiij. Et ad rōnē Bē.rñde vt dixi in.c.ad abolendā.nā nō eſt de nā ō legate iuriſditōis ꝙ ſit tꝑalis.ſi.n.ſit dignitati eſt ꝑpetua d.c.q̄ñ abbas. Sexto op.q̄ñ debeāt dioceſani ad q̄s fit d̄uolutio teneri ad ɔ̄ferēdū religioſis mōaſterioꝝ quorū ꝓlati ſūt negligētes vt h̄ dic.nā poſſet ɔ̄tigē ꝙ ibi null⁹ eēt idone⁹.Itē ex q̄ ipſi neglexerūt ⁊ ſic ſūt ihabiles iuris eligēdi actiue forti⁹ ⁊ paſſiue.ō cle.excōi.ſi celebrat. So. ad ꝑm ꝑ ea q̄ dixi ō ele.ne.ꝑ d̄fectu.nō.n.ē verū ꝙ ihabiliſ ad electionē actiue ſit ihabilis paſſiue nec ecōue rſo.ſ3 h3 v̄itatē ihabilitatiſ dici op3 q̄d iurſ.Cōcludē g̃.quo ad hoc ꝙ tm̄ religioſis ſi ſūt ſolita cōferri religioſis fiat collatio q̄ō dic vt in glo.in v̄bo religioſis ⁊ in ea ibi. ⁊ limitaṫ ꝑ l̄ram que ſeq̄ṫ vult dicere ꝙ nō q̄buſlibet religioſis ſ3 illiſ tm̄ qui ſūt religioſi monaſterioꝝ quoꝝ prelati fuerūt negligētes.ꝑ quē tex.ēt reſpōdeṫ ad hoc ɔ̃rium q̄ nō fuit h̄ negligētia monachoꝝ ſed prelatoꝝ.Aliud ɔ̃riuʒ glo.in verbo monaſterioꝝ tāgit ⁊ nō ſoluit ſed remittit ad nō. in.c.cū ſingula.§.prohibem⁹.ibi aūt nō.q̄ tūc cū nullus ē idoneus in dictis mōaſterijs pōt fieri collatio monachis alioꝝ monaſterioꝝ dū tm̄ nō ſint alterius ꝓfeſſiōis v̄l habitus.q̄ tūc nō poſſet fieri ſine licētia pape.ſ.de elec.cle. j.q̄ō ēt notauit hic Stepha.na3 q̄ñ nullus eſt ibi dignus ſtat rō q̄ indignis nō debet fieri collatio.de prebē.graue ⁊.c.ſup inordinata.nec beneficia diu vacare.de cōceſ.ꝓbē.nulla.nec collator ſibi retinere pōt.ergo alijs cōferre. xvj.di.nullus.⁊.c.obitū.xviij.q.ij.quā ſit.⁊ idē Pau. dicens ꝙ fit deuolutio ad dioceſanū nō tm̄ q̄ñ regularis ꝓlatus cōferre negligit ſed ēt q̄ñ aſſignat portionē debitā.vt in caſu cle.de monachis.de ꝓbē.⁊ ꝓbaṫ in cle.vt cōſtitutio.ī.de iure pa.ꝑ hoc inferṫ ad id q̄ō no.Hoſt.ō ſta.mo.c.fi.§.precipimus.vbi dixit colligi argumētū efficax ꝙ ſicut clericus ſecularis nō pōt perfici in prelatū vel fratrē eccleſie regularis.ita religioſus prefici neq̄d in decanū vel fratrē eccleſie ſecularis.q̄ō ponit hic Cap.abbas ⁊ verū eſt q̄tūs dicit monachū nō poſſe fieri fratrē.i.canonicū.ſed ꝙ dicit nec decanū nec procedit ſi eſt decanat⁹ curatus.ꝑ.c.q̄ō dei.de ſta.mo.⁊ pro hoc q̄ō.ſ.dixi in.v.notabili. Quero q̄ dicit in ꝓncipio regulares nūq̄d i prelatis ſecularibus locū h3 hec cōſtō.glo.ij.dicit ꝙ nō iquātū ponit ius nouū vel preiudicat priuilegio exēptionis.ꝑ hoc q̄ō.ſ.dixi in.v.ɔ̃rio.q̄ quo ad hoc d3 reſtringi.⁊ idē Lau.ſ3 nō expreſſe ſed videṫ idē ſentire in verbo regulares.exponit.n.regulares. i. quaſi relegati ſub aliqua de tribus regulis tm̄ per ſedē apoſtolicā approbatis.ſ.Benedicti Auguſtini ⁊ beati Frācīſci.dic idē de alijs q̄ ſūt approbate q̄ eadē rō eſt in eis.ꝑ hoc q̄ō no.de regu.ſane.Pau.autē aperte tenet cū glo.⁊ exponit l̄ram in v̄bo prelati.vt abbates priores ⁊ ſimiles qui dicanṫ ꝓlati op3 ꝙ habeāt perpetuā dignitatē vt no.Inno.de ꝓbē.de multa.q̄ō dicit Pau.ꝓcedere ſaluo eo q̄ō ipſe no.de reſcrip.cle.ij.vbi dixi.q.xv.⁊ ꝑ hoc ꝙ hec cle.nō hēat locū i ſecularibus.facit q̄ō no.ī.de deci.cle.j.in ꝑma gl.⁊ de ſen.ex.cle.j.in gl.in v̄bo religioſi.⁊ idē Bē. Scdo q̄ro ſi collatio beneficij regularis ſpectat ad collegiū regulare q̄ō eē pōt.de regula.c.fi.li.vj.dicit glo.ij.ꝙ tūc prius ad prelatū ⁊ demū ad dioceſanū fiet deuolutio.idē Pau.ꝑ.c.ij.ō cōceſ.ꝓbē.Sed Lau.tenet ɔ̃riū dicēs.in verbo ꝓlati.ꝙ ꝓlatū intelligit quēlibet q in cōferendo ſeu diſponēdo de beneficijs talibus ꝑſit ſiue ſit ꝑſona ſingularis ſiue collegiū ſeu cōuentū vt hic.⁊ de ſymo.ex inſinuatiōe.idē Bē. q̄ō ēt latius ꝓſeq̄ṫ ipſe Lau.in verbo in lateraū.vbi generaliter querit an eadē deuolutio fiat de cōuentu ad abbatem vel viceuerſa in beneficijs quoꝝ collatio ſeu diſpoſitio in ſolidū ſpectat ⁊ diuiſim ad vtrūq̄ȝ ipſoꝝ.ſicut fit ō epō ad ſuū capitulū ⁊ ecōuerſo vt in.d.c.ij.de cōceſ.ꝓbē. ⁊ arguit ꝙ ſic q̄ iura multa in talib⁹ eq̄parant.de elec.q̄ ſepe.⁊.c.ſtatutū.li.vj.in ɔ̃rium hec l̄ra que in oī caſu dic deuolui ad epm.⁊ ad.c.ij.rñdeṫ ꝙ loq̄ṫ tm̄ de epīs ⁊ ſuis capitulis.⁊ ſimiliṫ loq̄ṫ.c.de elec.cū in cūctis.§.fi. Itē nō eſt tāta cōio inter alias eccleſias ⁊ prelatos quanta inter epm ⁊ capitulū ſuū.de teſta.requiſiti.⁊ multe diſcōuenientie ſūt iter cathedrales eccleſias ⁊ iferiores.ō elec.q̄uis in fi.li.vj.⁊.c.q̄ʒq̄ʒ.e.ti.⁊ li. Itē nō eſt tātū ꝑiculū ſi ceſſaret ſpūalis iuriſditio in alijs ſicut i epāli eccliā ꝑ quā ꝓuidet toti dioceſi:⁊ iō ſolus eps ꝓcedit ordinarie. ⁊ ſolus ɔ̄hit mr̄imoniū idiſſolubile ꝑ iferiorē a papa:⁊ ꝑ hoc nō pōt eligi i alia eccliā ꝑꝑ defectū cōſenſus.de trāſla.c.ij. de renū.niſi.in fi.Itē q̄ in monaſterijs carētibus abbate frequenṫ ſuccedit por clauſtralis cuius officiū nō reuocaṫ ꝑ mortē abbatis.ſ.ne ſe.va.c.j.in fi.ſm Lau.q dicit hoc ꝓcedere de morte nāli.ſec⁹ de ciuili.ꝑ cle.ne in agro.ſ.in.§.abbate.ī.de ſta.mo. Quod vltimū dic vt dico i ſeq.q.S3 in ꝓpoſito quo ad ꝑmū dictū dicit Bertr.opi.Lau.approbari ꝑ palatiū pape.i.ꝑ auditores.Cap.tenet cū glo.ꝑ id q̄ō dico in ſequēti.q.⁊ idē Jo.de lig.q̄ō eſt cōius.tm̄ rationes Lau.ſunt pulchre ⁊ de iuris rigore melius ſuſtentanṫ.nā ꝙ fiat deuolutio ad capitulū videṫ cōtra iura ꝙ negligētiā ſuperioris ſuppleat iferior.de cōſuetu.non putamus. li.vj.Bē.idē cū Lau.vt dixi.ſ.e.q.⁊ dico ēt.ī.q.viij.ꝑ determinatiōe.tm̄ glo.eſt q̄ ſuppletio negligētie d3 fieri per prelatū imediatū.ix.q.iij.cū ſcimus.de elec. cū in cūctis. §.fi.⁊ q̄ō dico i ſequēti.q̄ōne.⁊.ī.q.vj.⁊ ꝑ nōta in dicta.q. plenius

pleni⁹ hoc apietur.ꝑ hec īfert̄ ad ſeq̄ntem q̄ōnez. Ter
tio q̄ro circa ea q̄ dixi in ꝓxi.q.pone ꝙ prelat⁹ exēptus nō
ſubeſt pape īmediate ſʒ alteri ſicut ſunt p̄res abbates qui
hn̄t ꝑlatos ſub ſe.s̄.de reſcrip.cle.j.nunq̄d fiet deuolutio
ad ep̄m an ad patrē abbatē.dicit Lap.ſeq̄ndo premiſſam
opi.hui⁹ glo.de q̄ in precedēti q̄ōne ꝙ ad patrē abbatē vt
nemini fiat iniuria.Intelligit itaqʒ textū de exēptis tm̄ q
īmediate ſubſūt pape.ad hoc īducit cle.ſi de bn̄ficio.quā
ēt īducit p̄dicta gl.⁊ facit ad hoc illa cle.in v̄bo p̄cedētiū.
Inducit ēt Lap.cle.attēdētes.j.rn̄.j̄.de ſta.mo.ꝑ hoc ēt ē
cle.in eo q̄d dicit ꝙ in exēptis ſupplent dyoceſani ap̄lica
auc̄te.ſed ex quo exemptus hʒ ſup̄iorem citra papā d iu/
re cōi ſuppletio ꝑtinet ad illum.⁊ ſic fiet deuolutio ꝑ gra
dus.de ꝯceſ.p̄ben.c.ij.de ſup.ne.ꝑla.c.penul.⁊ fi.⁊ ꝑ to/
tum.nō ḡ poſſit dyoceſanus ſupplere ap̄lica auctoritate.
ex q̄ ad papā ſuppletio nō ꝑtinet q̄ rō mag̃ vrget q̄ ſup̄i⁹
inducta. Op.ad p̄dcā maxie ad id q̄d dixi in ꝓxi.q.de
priori clauſtrali in quo plus op̄atur mors ciuilis q̄ nāl'is
ꝯ q̄d obſtāt nōta in.c.ſuſceptū.de reſcrip.li.vj.So.rō di
cti huius pōt reddi ꝙ viuēte abbate ⁊ īpedito ciuiliter im
pedit̄ offm̄ prioris clauſtralis qui ē tanq̄ʒ eius vicarius.
ar.de offi.vi.c.j.li.vj.Sed ꝑ mortē nālē de iure īductū eſt
ne deficiat offm̄ prioris clauſtralis.ꝑ.d.c.nouit ad q̄d tm̄
q teneret ꝯriū rn̄dere poſſʒ ꝙ ibi hoc op̄ata fuit ſp̄alis pa
pe diſpō:q̄ tamē fauorabile ē mōaſterijs ⁊ religioni ꝙ nō
expiret offm̄ p̄dcm̄ approbo dictum Laud.de equitate.

Quarto q̄ro ī eo quod dicit in textu bn̄ficia q̄d ītelli/
git̄ noīe bn̄ficij gl.iij.dicit ꝙ eccl'iaſtica.⁊ idē Laud.dicēs
ꝙ ītelligit̄ de bn̄ficijs cuiuſcūqʒ cōditiōis ſint dūtamē ſint
eccleſiaſtica.pro hoc īducit l̄ram ī verbo alia.q̄ ſup̄ p̄mi
ſit de eccl'iaſticis tm̄ cl'a.n.ſequēs ꝯprehēdit ea q̄ ſunt de
nā̄ premiſſoꝝ.de ꝓcur.q ad agendū.li.vj.ij.rn̄.⁊ cle.non
pōt.de ꝓcu.Idē Pau.dicit ꝙ hic nō ꝯprehēdunt̄ bn̄ficia
nō eccl'iaſtica vt ſunt feuda.de p̄ſcrip.ad audiētiā.de ſy.
ex diligēti.de vſur.c.j.de eo qui mit.ī poſ.c.j.li.vj.de pe/
nis.ad aures.ꝑ hoc ē q̄ dictio alius regulariter facit re/
latione eiuſdē q̄litatis.vt no.d reſcrip.ſedes.Et hoc in
fert̄ ad ſequētē q̄ōez. Quīto q̄ro circa dcā ī ꝓxi.q.q̄d d
īpetrātibus a ſede ap̄lica vt ꝓuideant̄ de dignitate ꝑſo/
natu vel bn̄ficio:dic̄ Lau.ꝙ lʒ ſub termīo beneficiū poſ/
ſint ꝯprehendi oīa beneficia:tm̄ dʒ de grā intelligi dūtam̄
ſit beneficiū eiuſdē generis ⁊ gradus cuius ſunt ſpecifica
ta.ar.xcv.di.illud.ſecus ergo ſi eēnt diuerſi generis.naʒ
curatū nō ꝯp̄hēdit̄ ſub nō curato nec dignitas ſb ſimplici
de p̄bē.q̄uis.j.⁊.c.cū in illis.li.vj.⁊.cle.ſi dignitatē.j̄.d p̄
bē.Ad q̄ōnem ſtatim poſitā ꝑ hoc.q̄ grē bn̄ficiales ſunt
oīno reſtrīgibiles.d.c.q̄uis.j.⁊.c.cui de nō.li.vj. Se/
xto q̄ro circa id quod dixi in proxi.ꝯrio de eo q̄d dicit gl.
in v̄bo diſpoſitionē.in eo quod dicit ꝙ fit deuolutio ad ī
ſtituētem ſiue ſit dioceſanis ſiue alius nunq̄d hoc ſit veꝝ
⁊ q̄ hoc inueſtigare ē valde vtile iō ſubijcio q̄ōnem in q̄
ſcholaris in bononiēſi ſtudio publice reſpōdit q̄ quāuis
formata fuerit ſub alijs terminis vt ꝯprehenderet plura
dubia ſolū refero q̄tūs concernit mām̄ huius gl.finge er/
go ꝙ archipreſbyter vel plebanis.i.rector eccl'ie matric̄
habet inſtitutionē in capella poſita intra limites plebis
ſue ad preſentationē patroni qui patronus fuit negligēs
in preſentādo ad quē fiet deuolutio an ad plebanū an ad
ep̄m. Circa hanc.q.primo faciā rōnes pro ⁊ ꝯ decurtā
do rōnes quas in illa q̄ōne ſcripſi.ſcd̄o ſubnectam deci/
ſionem.Primo igitur ꝙ ad plebanū facit hec glo.in eo ꝙ
dicit ſiue alijs.⁊ probo rōnibus.Primo ſic:cum alicui cō
petat ptās limitata ſublata limitatione ſiue fcō eius vtit̄
eadem ptāte libere.caſus eſt ſingularis ne ſe.va.c.vno.
li.vj.§.vbi vero.vbi ex ſp̄ali cōſuetudine vel ſtatuto cō/
petat alicui collatio beneficij de ꝯſilio epi ⁊ ep̄s ſit defun
ctus vel abſens in remotis vt eius ꝯſiliū in breui nō poſ
ſit hr̄e pōt ipſe libere ꝯferre.In q̄rōne pōdera ꝙ diſpō.d.
c.loq̄t̄ q̄n̄ de iure ſp̄ali cōpetit ptās limitata:⁊ ſic forti⁹ ſi
ꝯpeteret de iure cōi q̄ ptās de iure cōi ſurgēs ē fauorabi/
lioꝛ.⁊ plenioris ītep̄tationis.de reſcrip.ad hoc.⁊ q̄d ibi
nō.ḡ ſublato p̄rono.i.inhabilitato ad p̄n̄tationē pleban⁹
libere īſtituet.Scd̄o ad idē de iure cōi ī capell' ꝑtinet p̄ro
natus ad plebanū.caſus ē quē neſcio alibi ſaltē nō ita bn̄
ī.c.ad audiētiā.j.de ec.edi.⁊ ibi hoc tʒ gl.in v̄bo rectoris
⁊ Inno.ī v̄bo fundatoris.dicēs ꝯtingē poſſe ꝙ eccl'ia ha/
bebit plures p̄ronos.vt ſiq̄s fundat vel ꝯſtituit capellaʒ
intra limites plebis ipſe ē p̄ronus:ſed ipſa plebs cui⁹ iu/
ra diminuunt̄ ⁊ ī ꝑte ꝓ dote capelle aſſignant̄.eſt ḡ plebs
p̄rona rōne dotatiōis.itē ⁊ fundatiōis:q̄ in fūdo ītra limi
tes ſuos cito capella ꝯſtruitur:ergo ſubtracto p̄rono ad
huc eccl'ia hʒ patronū.ſ.ip̄m plebanum:nō ē ergo variata
in aliquo nā̄ mōi inſtituēdi:ſed ſicut ſi p̄ronus p̄n̄taſſet in
ſtituiſſet plebanus ita ſubtracto p̄rono plebanus vno iu
re p̄ſentabit ⁊ alio iure inſtituet.pro hoc q̄d nō.in ſimi.de
elec.vt circa.in gl.ij.li.vj.tʒ hec rō ſicut ſi plures eēnt pa
troni ⁊ vnus fieret inhabilis alij p̄n̄tarent.⁊ hoc de alia ī
habilitate que nō veniret ꝓpter negligētiā tunc oʒ p̄ſup/
poni ꝙ ipſe plebanus nō fuerit negligēs.Tertio ad idem
ſic ꝙ non lʒ alicui directe non lʒ eidēʒ indirecte.ff.de tu/
to.⁊ cura.l.ſiue.§.j.de cōdi.inſti.l.que ſub ꝯditiōe.§.ſiq̄s
C.ſi mācipiū ita fuerit alienatū ne p̄ſtituat̄.§.fi.nā ꝓhibi/
tum vna via alia nō ꝯceditur.de procu.tue.regula cū q.
li.vj.ſed patronus nō poſſet exp̄ſſe priuare plebanū iure
inſtituēdi:ergo nec īdirecte negligendo.Quarto delicta
ſunt ꝑſonalia.C.ne ex delic.defun.in rubro ⁊.l.vna.⁊ q̄d
no.de ſepul.c.fi.nō.n.inſontes puniendi ſunt.lvj.di.ſatʒ
peruerſim.de conſti.c.ij.de his q̄ fi.a ma.ꝑ.ca.queſiuit.d
ſen.ex.romana.§.in vniuerſitatē.li.vj.regula ſine culpa.
e.li.ergo ⁊c̄.Quinto ſuppletio negligētie fieri dʒ per im
mediatum prelatum.ix.q.iij.cū ſimus.lxiij.di.c.fi.d elec.
cū in cunctis.§.fi.⁊.c.ne pro defectu.⁊.c.q̄q̄.li.vj.de con
ceſ.p̄ben.c.ij.⁊.c.q̄ diuerſitatē.pro hoc glo.iij.hic ī ver/
bo ꝑlati.⁊ q̄d dixi.s̄.q.ij.⁊.iij.Sexto q̄ propter cōnexio/
nem vnum cōnexoꝝ trahit ad ſe reliquū.de conſti.trāſla
to.cū concoꝛ.⁊ ſp̄aliter id q̄d eſt dignius trahit ad ſe mi/
nus dignum.xiij.q.ij.nō extimemus.de ꝯſe.eccle.vel al.
ꝙ in dubijs.pro hac parte optime eſt glo.Inn.de excep.
cum venerabilis.in fi.vbi dicit ꝙ ſi eccleſia nō ē collegia
ta nec ē ī parrochia alterius ⁊ nō apparet q̄s ſit patronus
ep̄s ponit ibi miniſtrū:ſed hic apparet ꝙ eſt ī parrochia
alterius ⁊ ꝙ hʒ patronum:ergo nō ad ep̄m pertinebit.In
contrarium generalis ptās competēs alicui d iure cōi cō
prehendit oīa ⁊ ſingula ſub genere conſtituta niſi in aliq̄/
bus per ſp̄alem diſpōnem ſit detractū.j.q.iij.ſaluator.ad
fi.⁊ ibi gl.ff.de aleatoribus.l.j.§.ꝙ aūt.de ma.⁊ obe.ſoli
te.de priuil.q̄ circa.⁊ hoc ēt ſi ꝯceſſio ptātis ſit indefinita
q̄ eq̄pollet vniuerſali.ff.de reb.du.l.is q ducēta.§.vtrū
in fi.de leg.ij.l.ſi ꝑlibus.⁊.l.ſi ita.d.c.q̄ circa.de off.del'.
venerabili.⁊ ibi gl.de elec.vt circa.⁊ ibi gl.li.vj.At ep̄s
hʒ generalem ptātem ſup oēs eccleſias ſue dioceſis.x.q.
j.quaſi per totā partem primā.xvj.q.j.c.j.xviij.q.ij.mōa/
ſteria.de offi.archi.cū ſatis.de off.oꝛ.ꝯquerente.⁊.c.dile
ctus.de preſcrip.auditis.⁊.c.cum olim.de inſtitu.ex fre
quētibus.⁊.c.auctoritate.vnde fundat ītentionē ī oībus
ſp̄ūalib⁹ ſup eccl'ijs ſibi ſubiectis.de excep.cū venerabil'.
ī fi.⁊ ſic pleban⁹ q̄tūs hʒ īſtitutionē nō pōt hr̄e niſi de iure
ſp̄ali vt ꝓbant iura p̄miſſa.ergo ſolū eo cāu ⁊ nō alio ſua
ptās extēdit̄.Eſt aūt alius caſus ꝓuidere nullo p̄ſentāte
q̄ iſtituē ad alti⁹ p̄n̄tationē.Scd̄o ptās ꝯceſſa ſb certa foꝛ
ma non pōt nō ſeruata forma in actū validū educi.d elec.
cū in veteri.⁊.c.ꝓuida.li.vj.de preben.cui.de nō.e.li.ff.

mādati.l.diligenter.⁊ hoc ſi ꝯceſſa eſt alias nō habēti po/
teſtatem.cle.j.de iurepa.⁊ qd̄ ibi nō.glo.multū nōbilis in
v̄bo ibibentes.ſꝫ patrono nō cōpetit de iure iſtitutio ſed
ep̄o vt in rōne precedēti.ḡ cū iſtitutio ſit ſibi ꝯceſſa ſb̄ hac
forma vt ad patroni p̄ntationem iſtituat.ſi ceſſante p̄nta/
tione ea vtat̄ actus ē nullus.nā formalitas iherēs ſubſtan
tie adeo iformat ꝙ nō tm̄ factū ꝯ formā eſt nullū ſꝫ ēt ſi pre
ter.caſus ē nōbilis iūcta gl.de elec.ſicut eū.li.vj. Ter/
tio ius ꝯceſſum in diminutione iuris alieni nō ē ext̄edēdū.
xvj.q.j.eccſie.⁊.c.qcūqꝫ.nā diminutio talis odioſa ē ⁊ re/
ſtringēda.ff.ne qd in lo.pub.l.ij.§.ſi qs a p̄ncipe.⁊.§.me/
rito.xj.q.iij.ſi qs v̄o.ix.q.iij.nūc v̄o.de reſcrip.ad hec.de
trāſla.lꝫ.de vſupalij.ex tuarū.de reſti.ſpo.audita.ꝺ ſi.p̄ſ.
c.j.⁊.ij.li.vj.regula odia.⁊ regula q̄ a iure.e.li.Sꝫ iſtitutō
ꝑtinēs ad plebanū venit ad diminutionē iurꝭ ep̄i ad queꝫ
ꝺ iure cōi ꝑtinet iſtitutio.xvj.q.iij.oēs baſilice.⁊.c.nullus
oīno de capel.mo.c.j.de reli.do.de xenodochijs.de hr̄ti.
cū ex iniūcto in fi.ḡ ⁊c̄. Quarto ꝯceſſio iuris minoris ⁊
minus pinguis maius ⁊ pingui⁹ nō cōplectit̄.de of.leg.ni
ſi.⁊.c.trāſlationē.de elcc.trāſmiſſam.de ꝑcu.q ad agendū.
li.vj.ff.de pac.l.ꝯ iuris.§.fi.de his q̄ in frau.cre.l.ſi p̄r.ſꝫ
ex parte plebani ē p̄tās collationis nō libere.ſ.inſtōnis.
nō dꝫ ḡ cōprehēdere liberā ⁊ p̄iudicari collatōi libere ſpe
ctāti ad ep̄m. Quinto exp̄ſſio vni⁹ modi ꝓuiſionis aliū
nō cōprehēdit de reſcrip.ſuſceptū.de p̄bē.cū in illis.in fi.
⁊ cui.de nō.li.vj. Sexto caſus omiſſus relinqtur diſpo
ſitioni iuris cōis.ff.de lib.⁊ poſth.l.cōmodiſſime.ſoluto
mr̄imonio.l.ſi cū dotē in p̄n.C.ꝺ pac.ꝯuē.l.fi.ꝺ.c.ſuſceptū
vbi ꝺ hoc.xl.di.ſi papa.lxxix.di.vtinā.vbi de hoc.ij.q.v
ꝯſuluiſti.ꝓ hac parte ē.c.qꝫqꝫ.de elec.li.vj.vbi in caſū ne/
gligētie ad imediatū ſupiorē fit ꝺuolutio.ſꝫ nō extendit̄ ad
alios caſus.ad idē.c.cū in illis.§.pe.⁊ fi.p̄al.qd̄ ꝓbat ꝙ ſi
mādat̄ ꝓuideri de bn̄ficio ſpectante ad collationē de bn̄fi
cio ad p̄ntationem vel iſtitutionē ei⁹ cū alio ſimul ꝓuideri
neqt.Ita ḡ plebanus q poterat iſtituere ad p̄ntationē pa
troni patrono ſubtracto hoc nō poſſit ſꝫ poti⁹ ep̄s ad quē
ꝺ iure cōi ꝑtinet ſuppletio negligētie patronoꝝ.ꝺ iurepa.
qm̄.⁊.c.ſi v̄o.⁊.c.cū ꝓpter.⁊.c.eā te.Ad idē ē.c.auditis.⁊
c.cū olim.de p̄ſcrip.vbi ſi iferior ep̄o dicit ſe p̄ſcripſiſſe iu
ra ep̄alia dꝫ ꝓbare ſingulariter de quolibet iure ⁊ ſolū ob
tinet in his q̄ p̄ſcripſit.Ad idē ē qd̄ nō.Inno.ꝺ capel.mo.
dilectus.vbi dicit ꝙ p̄latus iferior petens iura ep̄alia ne
ceſſe hꝫ illa ſpecificare in libello nec admitteret̄ libellus
gn̄alis.qꝛ ad eū talia iura nō ꝑtinent de iure cōi.ad idē eſt
qd̄ nō.idē Inno.i eo.c.in eo.ꝙ allegabat̄ ibi aliq̄ iura ſpe/
ctare eccleſie metrici de iure cōi i capellis.qꝛ dic̄ ibi Inn.
hoc nō ē verū.⁊ ſic fuit allegatio ꝑtis. So.ꝓ ꝺclaratōe
qōnis.p̄mo videduꝫ ē.nunqd iſtitutio bn̄ficioꝝ ſpectat ad
ſolū ep̄m de iure cōi ita ꝙ ad plebanū nō poſſit ſpectare ni
ſi de iure ſp̄ali.⁊ hoc viſo ponet̄ ſolutio ꝓ plebano.⁊ ꝙ ꝺ
iure cōi poſſit ei cōpetere ē.c.ad audiētiā.p̄al.de ec.edi.Sꝫ
vnū itellectū q ibi ponit̄ videlꝫ ꝙ patronus p̄ntet iſtituē/
dū in capella ꝺ plebano.⁊ plebanus iſtituat iſtitutōe col/
latoria tituli ſꝫ poſtea p̄ntetur iſtitut⁹ dyoceſano q iſtitu/
et iſtitutione auctorizabili.de of.archi.cū ſatis.ad hoc de
capel.mo.c.vno li.vj.dic ꝯ ꝙ imo ad ſolū ep̄m ꝑtinet iſti/
tutio ēt collatoria de iure cōi.x.q.j.c.j.⁊.ij.xvj.q.v.nullus
oīno.vbi hoc tꝫ Archi.q ēt nōuit.xvj.q.j.plures.x.q.j.re
gēda.xxv.di.ꝑ lectis.ꝓ hoc de capel.mo.c.j.de reli.do.ꝺ
ſynodochijs.de hr̄ti.cū ex iniūcto.⁊ ꝓbāt iura ad epꝫ ſpe
ctare iſtitutionē liberā.i.collationē nullo p̄ntante.ſꝫ ideꝫ
ē de iſtitutione ꝓprie ſumpta q̄ eſt collatio nō libera ad p̄/
ſentationē patroni.facta.vt ꝓbat.c.cū in illis.p̄alle.ꝓ p̄di
ctis ē qd̄ nō.Archi.lxxj.di.hortamur.vbi tꝫ ideꝫ qd̄ in.c.
nullus oīno.Ad.c.ad audiētiā dico ꝙ illa lectura nō ē ve
ra ⁊ extorquet textū.ſed vera lectura ē ꝙ patronus ⁊ ple/
banus ſimul p̄ntant.qꝛ vterqꝫ ē patronus.vt.ſ.dixi in ſe
cūda rōne facta ꝓ parte plebani.Concludit̄ ḡ quo ad hoc
ꝙ iſtitutio ꝑtinens ad plebanū tm̄ de iure ſp̄ali ꝓcedit.q̊
p̄miſſo videret̄ verior pars qōnis ꝓ ep̄o per rōnes factas
ad illā partē.⁊ maxime ſi illud ius ſp̄ale cōpetit plebano
ꝑ p̄ſcriptionē.nā preſcriptio eſt ſtrictiſſimi iuris ⁊ nō extē
ditur niſi ad poſſeſſa.regula ſine poſſeſſione lib.vj.Et qd̄
nō.Inno.ꝺ of.archi.c.fi.ponēs dr̄iam iter ꝯſuetudinē ⁊ p̄
ſcriptionē.qꝛ ꝯſuetudo extēdit̄ de loco ad locū lꝫ nō extē/
dat̄ ꝺ iure ad ius.ſꝫ p̄ſcriptio ad nihil extēdit̄ vltra poſ/
ſeſſa.tm̄ vt refert Io.an.de inſti.c.ij.li.vj.Jacobus cano/
nicus bononiēſis.⁊ Io.de monte murlo diſputādo termi
nauerūt ꝯtrium ponēdo qōnem qm̄ in capella rector p̄ſcri/
pſit p̄ntationem ad clericatū capelle.⁊ clicus p̄ntationeꝫ
ad rectoratū ad iſtitutionē plebani ſi deceſſerūt rector et
clicus an plebanus nullo p̄ntante libere iſtituet vtrūqꝫ.
an v̄o ep̄s tenuerūt iſti ꝙ plebanus:qꝛ ius ep̄i ē excluſum
ꝑ p̄ſcriptionē ꝑ quā excludit̄ oīs actio.de p̄ſcrip.ad aures
q̄ rō poſſet tolli.qꝛ nō ē preſcriptū niſi in certū caſuꝫ nō aūt
in iſtū.ꝓ hoc iura ⁊ rōnes.ſ.ad hoc iducte.qbus attentis
habeo qōnem ꝓ difficilima.ſꝫ poſt longā cogitationeꝫ de
fendēdo partem plebani vel ꝓ ꝓfundamēto.ſciēdū ꝙ pre
ſentatio nō eſt pars ſubſtantifica iſtitutionis ſꝫ ē tm̄ qdaꝫ
ſeruitus bn̄ficij.qꝛ dꝫ fieri iſtitutio ad p̄ntationem p̄roni.
al̄s ipo agēte de ꝯtemptu iſtitutio ē ipſo iure irrita.xvj.q
vij.decernimus.cū duob⁹.c.ſeqn.ſed ſi ſcit ⁊ non ꝯdicit i
telligitur ꝯſentire ⁊ tenebit iſtitutio.qd̄ tꝫ Hoſti.in ſūma
de iurepa.ad fi.⁊ eſt notabile ꝓ hoc.qꝛ iſtud qd̄ exigit̄ ex
parte patroni ſapit poti⁹ ꝯſenſum q̄ auctoritateꝫ.ſufficit
aūt ꝙ ꝯſenſus iteruenīat in actū ēt ex poſt facto.de cōſue.
cū ꝯſuetudinis.vbi ꝺ hoc nō.Inno.⁊ nō.de re.ec.nō alie.
c.j.lib.vj.Si ḡ poſt iſtitutionem factā irreq̄ſito patrono.
patronus expreſſe ꝯſenſit tꝫ inſtitutio:ſed ſi ſolū nō cōtra
dixit.an ꝑ hoc videat̄ ꝯſentire illud querere cadit in illaꝫ
qōnem.An ⁊ qm̄ tacens habeat̄ ꝓ ꝯſentiente.de q̄ in.c.in
geneſi.de elec.de p̄ſum.nōne.vbi dixi.⁊ poti⁹ videretur
modo haberi ꝓ ꝯſentiēte.niſi faceret aliquē actū poſitiuū
ꝑ quem approbet inſtitutū.de his q̄ fi.a ma.par.ca.ex ore
tm̄ puto ꝙ ſi nō p̄ntauit alium ifra tp̄s iuris intelligat̄ con
ſenſiſſe cū ſublata ſit oīs p̄tās agēdi de ꝯtēptu q durat eo
tp̄e quo durat p̄tās p̄ntandi.nam lapſo tp̄e nō p̄ōt dici cō
temptus.ſꝫ potius ipſe ſuū nō cōtempſit.Per hoc ifero
ꝙ ſubtracta p̄ntatione patroni nō imutatur natura bn̄ficij.
vt cenſeat̄ eius reformatio eē facta alterius ſp̄ei.ꝓ quo ē
ita.qꝛ ſi mandaſſet papa ꝓuideri de beneficio ſpectāte ad
collationē plebani p̄ſuppoſito ꝙ in caſu qōnis reforma/
tio ꝑtineat ad plebanū.nō ꝑ hoc tenebit̄ de hoc beneficio
ꝓuidere.nō enim dr̄ ſpectare ad collationem eius ſed po
tius ad iſtitutionem eius.hoc tꝫ glo.in cle.ſi de beneficio
in verbo capituli.de preben.potius ergo verum ē dice/
re ꝙ ꝑ ſubtractionem iuris preſentandi ſpectātis patro/
no nullum ius deuoluit̄ ad plebanū ſed ſolū ius quod ha
bebat nō liberū eſt factū liberū.ſi qs diſſoluit ligatū ⁊ ipſe
ſolutus ambulet nō ambulet ꝑ p̄tātem nouā ſibi queſitaꝫ
ſed ꝑ eādem quā prius habebat.ꝓ hoc qd̄ nō.in.c.cū ali/
qbus.⁊ qd̄ ēt ibi ꝓbat̄ de reſcrip.li.vj.Pro p̄dictis ēt eſt
qꝛ preſentatio patroni nō tribuit aliquod ius formale qd̄
ſit pars ſubſtantialis tituli habendi beneficium.nō enim
tūc laycus poſſit eē capax cū eēt ius ſpūale.de elec.ſacro
ſancta.⁊.c.maſſana.de p̄ſcrip.cām que.ſed p̄ntato ſoli cō
petit officij iploratio.vt nō.ꝺ re iudi.cū bertoldus.ꝓ hoc
qꝛ vnicū bn̄ficiuꝫ nō p̄ōt eē duplicis nature.qꝛ duplicitas
nāe arguit duplicitatē ſb̄iectoꝝ.hinc dicim⁹ ꝙ vna ⁊ eadē
res nō p̄ōt duplicis nāe cēſeri.ff.ꝺ vſuc.l.eū q edes.ꝺ ꝺci.
cū i tua.vbi ēt nō.ꝙ ſi qs p̄ſcripſit ius decimādi in predio
in quo toto tp̄e preſcriptionis fuit ſeminatū granū ⁊ nun/

q̄ mileꝫ

q̄ꝫ mileum ſi cõpleta p̄ſcriptione ſeminet mileū debebit̃ p̄
ſcribenti de mileo.qđ tꝫ ibi Hoſti.⁊ Io.an.ex p̄miſſa rõ/
ne ne eadem res cenſeat̃ duplici iure. Per hoc ergo con
cludo ꝙ ēt cū ꝑ p̄ſcriptionem cõpetit plebano ius inſtituē
di ad p̄n̄tationem patroni ſubtracto patrono adhuc inſti
tuet ⁊ erit vera iſtitutio.lꝫ accñtia facti ſint in aliquo varia/
riata:q̄ꝛ vbi prius iſtituebat ad p̄n̄tationem patroni:nūc
iſtituit libere ꝓpter defectū patroni:q̄ꝛ ius plebani nõ dꝫ
imutare ius eius.fortius ḡ ꝓcedit hec determinatio ſi ple
bano cõpetit inſtitutio ꝑ ꝯſuetudinem cū ſit ꝯſuetudo ple
nioris iterp̄tationis q̄ꝫ p̄ſcriptio.vt p̄dixi.ſ.e.q.Sic ⁊ eo/
dem mō ſi tibi cõpetit ꝑ priuilegiū nõ dꝫ maligne iterp̄ta/
ri.de dona.cū dilectꝰ.nec poſſet aliquod ius ſpāle eē ma/
gis reſtringibile q̄ꝫ p̄ſcriptio.⁊ ſic cū ꝓbatum ſit de p̄ſcri/
ptione iferẽ idē quolibet alio iure ſpāli. Ad rõnes factas
ꝓ parte ep̄i pꝫ ſolutio ex p̄dictis:q̄ꝛ nõ eſt verū ꝙ ius p̄n̄/
tandi cõpetens patrono habeat ſe ꝑ viam limitationis vt
faciat bñficium cēſeri alterīꝰ nature qñ patronus de facto
p̄n̄tat q̄ꝫ qñ nõ p̄n̄tat. ſufficit.n.ꝙ eſt bñficiuꝫ p̄n̄tabile. nā
q̄ꝫuis patronus ſit p̄uatus p̄ſentatione reſpectu reforma/
tionis inſtātis nõ ꝓpterea deſinit eē patronus.q̄ꝛ habebit
alijs vicibꝰ p̄ſentare. Et ſic ſoluit̃ p̄ma rõ ⁊ ēt ſc̄da q̄ꝛ cum
dixi.ſ.eo.q.vt p̄miſi p̄n̄tatio nõ eſt pars ſubſtātifica iſti/
tutionis.al's nõ poſſet ꝯfirmari iſtitutio niſi ab initio p̄ſen
tatio iteruenißet.de elec.q̄ꝛ ꝓpter.⁊ tñ confirmat̃ ꝑ ꝯſen/
ſum patroni ſuꝑuenientē.vt dixi.ſ.e.q.ꝑ hoc ēt pꝫ ſolutio
ad tertiam rõnem.q̄ꝛ nõ eſt verū ꝙ ius plebani extendat̃.
ſic ⁊ ad quartā.q̄ꝛ nõ ē verū ꝙ ius plebani ſit nūc pinguiꝰ
ſubſtātifice q̄ꝫ p̄us. Ad q̄ntam de.c.ſuſceptur̄ū.pꝫ eodem
modo ſolutio. Ad ſextam de caſu omiſſo ⁊c̄.dic ꝙ iſte nõ
eſt caſus omiſſus ſꝫ potius iclu ſus lꝫ i aliquo variata ſint
accñtia facti. Ad.c.q̄ꝫq̄ꝫ.de elec.lib.vj.dic ꝙ reformatio q̄
ſit ꝓpter negligētiam eſt alterīꝰ nature q̄ꝫ ea q̄ ſit ꝓpter de
fectū.vt ibi nõ. Ad.c.cum in illis.dic ꝙ potius facit ꝓ.q̄ꝛ
vt dixi.ſ.e.q.nõ deſinit eſſe verū ꝙ hoc bñficiuꝫ eſt refor
mādum ꝑ iſtitutionē. Et nõ.ſolutionē p̄miſſam ꝑ quā apit̃
via ad m̄ltas ⁊ vtiliſſimas ⁊ arduas q̄õnes. Septimo
q̄ro in eo ꝙ dicit de p̄latis q negligūt ꝯferre infra tp̄s late
ranen̄.ꝯcilij.q̄d ſi ꝯtulit.Sꝫ opponit̃ ꝙ collatio nõ tꝫ.⁊ po
ne exemplū.p̄oratus originaliter regularis fuit ꝯſuetꝰ re
gi ꝑ ſeculares ꝑ quadraginta annos.nūc aūt cõmiſit regu
lari.nunq̄d poterit ep̄s ſupplere ac ſi nõ cõmiſiſſet:videt̃
ꝙ ſic.cū debuerat cõmitti his q̄bus cõſueuerat.vt probat
tex.ibi illa que ꝯſueuerunt ꝑ ſeculares ſecularibꝰ ⁊c̄.Cõ/
trarium tꝫ Laud.dicēs ꝙ facilis eſt trāſitus ⁊ cõuerſio de
ſecularibus ad regulares.de re.ec.nõ ali.poſſeſſiones de
dona.apoſtolice.de ſta.mo.ea q̄ in fi.xij.q.ij.bone.⁊ ma/
xime hoc caſu ꝓpter religas ⁊ veſtigia priſtine ꝯditionis
ar.ff.de his q ſunt ſui vel alie.iur.l.pater.geſtat enim ef/
figiem primeue originis.ar.C.de nup.l.⁊ ſi ꝯ̄.q̄ꝛ res de fa
cili reuertitur ad ꝓpriam naturam.de priuile.ſi de terra.
xxxv.di.ab exordio. Refert Lau.alios tenētes ꝯ̄riū ꝑ q̄
bus eſt tex.p̄al.ibi illa que ꝯſueuerunt ⁊c̄.qđ tenuit Ber.
Sed dicit Laud.ꝙ ibi loquit̃ de hñtibus cõferre iure de/
uoluto.ſecus de habentibꝰ iure ꝓprio.q̄ꝛ q confert iure đ
uoluto hꝫ poteſtatem magis ligatā.ꝑ hoc qđ nõ. de elec.
in.c.ne ꝑ defectu.⁊ quod nõ.glo.hic in v̄bo monaſterioꝝ
⁊ qđ dico.ĩ.q.xxij.⁊.xxiiij.qđ puto verū ſi is q confert ha
bet p̄tātem imutandi naturam bñficij.al's niſi ſit bñficium
curatū nõ poſſet regularis inſtitui ꝑ.c.qđ dei.a ꝯ̄rio ſenſu
de ſta.mo.de quo ēt dixi.ſ.in.vj.ꝯ̄rio. Octauo q̄ro q̄ꝛ
dicit dyoceſani q comp̄henduntur ſub hoc verbo: dicit
Hen.⁊ Mathe.ꝙ ep̄i ⁊ ſuꝑiores.xj.q.j.de ꝑſona.vbi de
hoc.de of.or.in.c.ordinarij.lib.vj.⁊ nõ.xxv.di.perlectis
in glo.ex hoc videt̃.in fi.ꝑ hoc de offi.archip̄ſby.c.fi.vbi
de hoc.de fo.cõpe.cū ꝯtingat. Inferiores aūt ep̄o bene ali
quādo dicunt̃ ordinarij.de of.or.cum ab eccl̄iarum.ſꝫ nõ
dyoceſani.ꝑ hoc qđ nõ.ĩ.de ſta.mo.cle.j.in fi.ꝑ hoc ifert
Henꝫ.ad q̄õnem de qua.ſ.q.ij.nunq̄d ſicut ꝑ negligētiaꝫ
ep̄i ſit deuolutio ad capl̄m ⁊ ecõuerſo ita ēt ꝑ negligentiā
abbatis fiat deuolutio ad ꝯuentū ⁊ ecõuerſo:⁊ tꝫ ꝙ non ꝑ
illam rõnem.q̄ꝛ nõ eſt tanta cõio inter illos p̄latos ⁊ ſuos
ꝯuentus quāta inter ep̄m ⁊ capl̄m.de quo dic plenius vt
dixi ĩ.d.q̄õne. Nono quero p̄latus regularis vnīꝰ dyo
ceſis hꝫ conferre bñficium in alia.q̄s ſupplebit negligen/
tiam eius.So.vt in glo.in v̄bo locoꝝ.ꝙ ep̄s bñficij. Ideꝫ
Pau.ꝑ hoc quod nõ.de p̄uile.paſtoralis.⁊ qđ nõ. Pau.
in cle.j.in glo.imediati.ſuꝑ verbo ꝓprij p̄lati. de re.ec. nõ
alie.qđ ibi dico.in p̄n.in vlti.q. Decimo q̄ro ſi bñficia
nõ exempta ſpectant ad collationē exemptoꝝ nunq̄d or/
dinarius tūc ſupplet ſua auctoritate.glo.in v̄bo ſua.dicit
ꝙ ſic.Idē Pau.ꝙ vltra glo.allegat.c.auctoritate.de pri/
uile.lib.vj.Et eſt rõ q̄ꝛ attenditur bñficium nõ ꝑſona ne/
gligens.ſ.q.xxi. Undecimo q̄ro ſi ep̄s nõ ſupplet ne/
gligētiam collatoris infra ſc̄dꝫ ſemeſtre an fiet deuolutio
ad alium ſuꝑiorem.gl.ea.in.v̄.idem ꝓcedit.dicit ꝙ ſic. idē
Lau.⁊ Pau. Op.ad hoc q̄ꝛ ēt ſi beneficia ſint exēpta.
in q̄bus de iure ſit deuolutio ad papā ſupplet ep̄s aucto
ritate apoſtolica.vt hic.ergo ſaltem eo caſu quo deuolu/
tio facienda erat ad papam poterit ep̄s q neglexerit ꝑ ſe/
meſtre adhuc cõferre auctoritate apoſtolica.glo.optime
ſoluit ꝙ aliud de nõ exemptis ⁊c̄. vt in gl.⁊ idem Laud.

Duodecimo quero circa hoc q̄d de beneficijs vacan/
tibus in curia.nunq̄d ſupplebit ep̄s.videret̃ ꝙ ſic.ſic ſup
plet in deuolutis ad papā.Lau.tꝫ ꝯ̄rium.ꝑ.c.lꝫ.⁊.c. ſtatu
tū.de p̄ben.lib.vj.qđ eſt verū.ſufficit.n.ꝙ de illis hic non
ē exp̄ſſum. Decimotertio quero nunq̄d ſi ep̄s eſt negli
gens ꝑ ſemeſtre ſit deuolutio ad aliū.glo.eadē in v̄.ſꝫ mo
do.dicit ꝙ nõ currit ep̄o ſemeſtre.de quo remittit ad cle.
ſi de bñficio.⁊ dic vt ibi nõ.glo.⁊ idē Pau.hic. Decio
quarto quero circa dicta in ꝓxi.q. preſuppoſito ꝙ currat
ep̄o ſemeſtre.an fiet deuolutio ad metropolitanum an ad
papā:glo.eadē dicit ꝙ ad papā.de quo remittit ad.c. ad
abolēdam. Pau.idē ſentit dicēs ꝙ ſi tenemꝰ ꝙ ad metro/
politanū.dicendū ē ꝙ hec poteſtas ep̄i nõ eſt delegata ſꝫ
ordinaria ⁊ tñ nõ firmat. Et in hoc pēdet dubiū q̄ꝛ ſi ē or/
dinaria ad metropolitanū.ſi delegata ad papā deuolue/
retur. Ego ſupra dixi in penul.ꝯ̄rio ꝙ ē delegata.⁊ dic vt
ibi. Decimoq̄nto q̄ro q̄d ſi exempti ipedirēt ep̄ꝫ in col
latione exēptoꝝ poſt factā deuolutionē ad ep̄m:dic ꝙ po
terit eos coercere.ꝑ hoc qđ dicit hic Pau.in v̄bo ſuper
hoc ſuppleāt.exponēs.i.ſuꝑ cõmiſſione ⁊ collatione p̄di/
ctoꝝ bñficioꝝ.⁊ ſ̄m eum ꝑ ꝯſequēs poſſunt omnia facere.
ſine q̄bus collatio nõ ſortiret̃ effectū.de of.dele. pruden/
tiam.⁊.c.p̄terea cū concor.non aūt poſſunt ep̄i ſe itromit/
tere ſuꝑ alijs negligentijs exemptoꝝ niſi quatenus a iu/
re ꝯcedit̃. Decimoſexto q̄ro an ep̄s poſſit ſupplere qñ
exēpti priuati ſūt ꝓpter delictū.So.vt in gl.in v̄bo negli
gentiā.⁊ idem Pau. Decimoſeptimo q̄ro q̄ꝛ.ſ.dixi in
tertio ꝯ̄rio qñ ſemeſtre currat ep̄o quo p̄ſuppoſito quero
qñ icipit currere.Laud.q̄rit ſed queſtio ſoluit̃ ꝑ tex.in.c.
q̄ꝛ diuerſitatem.i fi.de ꝯceſ.p̄bē.vbi dꝛ ꝙ a tempore ſcien
tie. Decimooctauo q̄ro qñ dicet̃ ſcire:videt̃ ꝙ nõ ſciat
niſi doceat̃ q̄ꝛ hoc eſt facti q̄ q̄s nõ preſumit̃ ſcire.de ꝯſti.
c.j.lib.vj.In ꝯ̄riuꝫ ꝙ nõ excuſet̃ ep̄s ꝑ ignorātiam.de eta.
⁊ quali.cle.j.de offi.ordi.irrefragabili.nā ꝓpter hoc dici
tur ep̄s itendens.viij.q.j.q ep̄atum. Et ꝓpterea recipit ꝓ
curatiões vt viſitādo de talibꝰ diligēter ingrat de hoc de
of.ordi.c.ordinarij.lib.vj.primum tꝫ Laud.⁊ eſt verius.

Op.ad hoc de cle.vna in fi.ĩ.de ꝯceſ.p̄ben.vbi preſu
mit̃ ſcire a tp̄e quo vacatio fuit in loco nota poſt.xx.dies
So.Lau.videt̃ ſtare ꝯ̄rio.dic melius ꝙ ibi de impetrante

qui cum ꝓſequatur ius ꝓprium tenetur eſſe ſolicitus vt in loco dimittat ꝓcuratorez ſecus in ordinario cui foret difficile vbiqꝫ tenere ꝓcuratorem. Et dicit Bertrā.ita fuiſſe determinatū in palatio pape. Concludit aūt Laud.ꝙ ordinariꝰ citius vel tardius ꝓſumiť ſcire ſm ꝙ vacatio erit publicata vel occulta.ad hoc qđ nō.de reſcrip.cū cōtingat.de clc.ex.illud.in.d.c.q: diuerſitatē. Decimonono quero q̄ztum tempus regritur vt bn̄ficium dicať ꝯſuetum regi ꝑ regulares vel ſeculares. Laud.dicit ꝙ tēpus.xl.annoꝝ.per.c.fi.de conſue.de p̄ſcrip.de quarta.melius de p̄ben.de bn̄ficio.li.vj.idē Pau.lꝫ nō expſſe.ſꝫ Genze.⁊ Math.expſſe. Alij dicūt ſufficere tempus.x.annoꝝ cū hoc nō ſit ꝯtra ius.ꝑ id quod nō.glo.xij.di.ꝯſuetudo.⁊ ď cōſue.c.fi.lib.vj.ꝑmum verius ⁊ ꝓbatur in pal.c.cum de beneficio.vbi reſpondeť ad ꝯ̄rium. Et hoc infert Genze. ad ſeq̄ntem q̄ōnem. Uigeſimo q̄ro circa dicta in.ꝓxi.q. qd ſi quadraginta annos q̄dam tenuit vnū bn̄ficium cum altero ſimul.dicit Lau.ꝯ̄.§.ꝑmiſſa.⁊ Gen.hic qđ non erit neceſſe ꝓbare annexitatē vel depēdentiā q: ſm opi.quorūdam ſufficit in hoc ꝯſuetudo.de ꝯſue.cū dilectus.ď.v̄.ſig.abbate.⁊ hoc quo ad bn̄ficia depēdentia. Jdē ergo in annexis.q: ſimul iudicium de vtroqꝫ.⁊ de eta.⁊ quali.eāte.videť melius dicēdum ꝙ cū ius cōe reſiſtat diſponens bn̄ficia ſingula ſingulis ꝯferri de p̄ben.extirpāde.§.qꝛ vo nō ſufficiat cōſuetudo p̄ſcripta ſeu p̄ſcriptio niſi interceſſerit titulus ſufficiens ad vādam cām p̄ſcribēdi.p.c.ď quarta.⁊ quod ibi nō.imo videreť nō habere locum ꝯſuetudinem ēt p̄dictam cū in beneficijs req̄ratur canonica iſtitutio.regula bn̄ficium.lib.vj.qđ dic procedere ſi iſte vellet plura incōpaſſibilia tenere in titulū.ſed qn̄ tꝫ alterū tanq̄ annexū ſeu vnitū ceſſat ꝑmiſſa ratio.⁊ tūc locum hꝫ cōſuetudo modo p̄dicto.⁊ de hoc ēt.ꝯ̄.§.ꝑmiſſa.q.iij. Uigeſimoprimo quero circa idem ſi bn̄ficium ſpectans ad preſentationem regularium cōſuetuꝫ eſt regi ꝑ ſeculares clericos.an poſſit p̄ſentari regularis.glo.in verbo ſecularibus.refert id quod nō.eo.ti.ſicut.vbi Pe.⁊ Ab.dicunt ꝙ nō.quod dicit verū in non curatis vel ſi p̄ſentant illum vt clauſtralem. Laud.videť aliter dicere vt dixi.ſ.q.vij ſed cū gl.ꝯcoꝛ.Pau.⁊ Gen.dicens in curatis hoc ꝑmitti ꝓpter offm̄ p̄dicandi.de ſta.mo.qđ dei.⁊ hoc niſi ꝯſuetudo p̄ſcripta ſit in ꝯ̄rium.ar.de p̄ben.cum de beneficio lib.vj.ſed ibi ſolū dicit ꝙ de beneficio ꝯſueto regi ꝑ ſeculares nō ꝓuideatur ſecularibus.qd aūt iuris ecōuerſo.nihil ibi dicit ⁊ de hoc ꝑ Fed.de ſenis in ꝯſilijs.ccxxxj. Sꝫ Hoſti.in.c.poſſeſſiones.de re.ec.nō alie.dicit idē ecōuerſo propter paritatē rōnis.ſꝫ tn̄ videť ſubeſſe paritas q: ſecularis nullo caſu niſi ꝑ diſpēſationem pōt p̄fici beneficio regulari.de elec.cum cām.⁊.c.officij.ſed econuerſo ſic.p.c. qđ dei.ꝓpterea dico ꝙ aliquādo ꝯſuetudo eſt p̄ſcripta ď ſeculari ſapiens negationē.i.q: p̄ſcriptū ē vt nō reformeť.de regulari.⁊ tūc ꝓcedit dictū Hoſti.ſtandū eſt enim tali ꝯſuetudini que nō eſt irrōnabilis.d.c.cum de beneficio. in ꝑn. Quomodo aūt iducatur ꝯſuetudo negatiua.nō.de reg.Joānes.dixi de ꝯſue.c.fi. Aliqn̄ ſimplr̄ p̄ſcriptuꝫ eſt de ſeculari nō tn̄ excludēdo regulares.ſed ſolum ꝑ.xl.annos fuit reformatum bn̄ficium de ſeculari ⁊ tūc non ꝓprie dicit conſuetū regi ꝑ ſeculares tm̄.qn poſſit ibi iſtitui regularis.ſufficit enim regulari ꝙ nō reperiť ꝓhibitus.ecōuerſo aūt ſecus foret.q: ſi ꝑ quadraginta annos fuerūt inſtituti ſoli regulares nō poterit inſtitui ſecularis ſine diſpenſatione cum bn̄ficium dicať aſſumpſiſſe naturā regularis.⁊ ſic ſecularis eſt inhabilis ꝑ ꝑmiſſa.⁊ ſm hoc itellige.c.cum de beneficio.qđ nemo aperuit.ꝑ hoc limita glo.iſtam in v̄bo ſecularibꝰ.cū dicit ad bn̄ficium ꝯſuetum regi ꝑ ſeculares ſi ē curatuꝫ poſſe iſtitui regularē.nā diſtingue ꝑ ꝑmiſſa.q: ſi eſſet p̄ſcriptio iferens negationem vt in exemplo ꝑmiſſo nō ꝓcedit hoc dictū ꝙ aūt ſubijcit glo.qn̄ p̄ſentant monachū vt clauſtralem declara ꝑ nō.in.c.fi.de cap.mo.nam q̄dam ſunt beneficia in q̄bus monachus inſtituitur vt clauſtralis.nec deſinit eē de collegio monaſterij.quedā in q̄bus inſtituiť vt alius clericus ſecularis.ſꝫ eſt epo ⁊ offm̄ celebrat vt ſecularis.de quo in.d.c.fi. Et ſm hoc nō.glo.iſtā ꝙ in bn̄ficio ſeculari ſi inſtituiť monachus deſinit eē clauſtralis nec poteſt vt clauſtralis inſtitui. Uigeſimoſecūdo q̄ro nunq̄d eccleſia dicať ꝯſueta regi ꝑ ſeculares tūc tm̄ qn̄ in ea ſoliti ſunt eē regulares ꝑ modū ꝯuentus. Hoſti.ſentit ꝙ ſic de re.ec.nō ali.poſſeſſione. Abbas x̄o dixit illud.c.nō loq̄ de ꝯuentualibꝰ.qđ dicit glo.hic in verbo religioſis approbari hic approbať aūt ex eo ꝙ ſufficit hic ꝙ eccleſia ſit cōſueta regi ꝑ religioſos.⁊ nihil aliud req̄ritur.nam de eccleſijs ꝯuentualibus fruſtra diſpoſuiſſet.c.poſſeſſiones.q: ꝑ alia iura diſpoſituꝫ erat ſecularē nō p̄fici conuētui religioſoꝝ.limitatur aūt illud.c.in eo qđ dicit p̄ficiendū religioſum ꝑ hāc lr̄am que ꝓbat non quēlibet religioſum ſed tm̄ de monaſterio.ad cuius p̄latum ꝑtinet ꝯmiſſio p̄fici poſſe.⁊ hoc vult hec glo.in v̄bo religioſis in fi.quod ēt dixi.ſ.in vltimo cōtrario. Uigeſimotertio quero circa dicta in ꝓxima q̄ōne.qd ſi in illo monaſterio nō ſit aliquis idoneus⸗glo.in v̄b.monaſterioꝝ remittit.dic vt dixi.ſ.in vlti.contrario. Ex hoc inferť ad q̄ōnem ſeq̄ntem. Uigeſimoquarto quero circa hoc.ſi primus collatoꝛ tenebať conferre alicui ď certo collegio.an ad idem obligetur is ad quem fit deuolutio.de qua queſtione remittit eadem glo.⁊ ponitur qđ in regula ꝯ̄ eum.li.vj. Et ꝑ hanc litteraꝫ dicit Pau.ꝙ ſic dic plenius.vt in.d.regula.⁊ dixi de elec.ne ꝑ defectu.ex hoc infertur ad q̄ōnem ſeq̄ntem. Uigeſimoq̄nto q̄ro circa hoc ſi publicato ſcrutinio electores nolunt eligere nominatim.an ſupioꝛ tenetur de illo ꝓuidere. Sol. Pauper hanc lr̄am ꝙ ſic.ꝑ hoc q: poteſtas eſt iaꝫ limitata.tranſit ergo cum ſuo onere.ff.de iure fiſci.l.nō intelligitur.§.ſi poſterioꝛi.de pig.ex litteris.de quo dixi in.d.c.publicato. Uigeſimoſexto quero ſi ſuperioꝛ poſt deuolutōnem confert religioſo alterius monaſterij cōtra id quod dicitur in textu dic ꝙ collatio non tꝫ ſꝫ Genze.alias hec ꝓuiſio eſt deluſoria. Sed ꝯ̄ eſt quod nō.in.c.ne ꝑ defectu.ad fi.ꝑ glo.⁊ Jnno.dic q̄ itelligiť extra hūc caſum.hoc.n.caſu opꝫ ſtari huic diſpoſitioni ⁊ ꝯ̄ eam factū eſt nullum.l.nō dubium.C.de legi.de teſti.in nomine domini.

§. Eadem. Nota ꝙ quādo aliq̄d hꝫ partes ſeparabiles pōt ꝑ parte eſſe vtile ⁊ ꝑ parte eſſe inutile.hic enim penſiones aucte ſolui nō debent quatenus aucte ſunt.ſecus ſi partes eēnt inſepabiles.ff.de aqua plu.arcen.l.j.§.ſi q̄s.de elec.maſſana. Laud.de quo in regula vtile.lib.vj.⁊ dixi de elec.illa.de of.deleg.cū ſuper. Secūdo nō.ꝙ penſiones nouiter impoſite nō ſunt ſoluēde.⁊ dicit Pau.ꝙ ſi ex pacto ſoluanť ꝓuantur clerici beneficijs.de pac.cum clerici.

Op.ꝙ nō ſufficiēter ꝓuideatur hic ꝑ id quod dicit nō ꝑmutant.parū eſt enim nō ꝑmittere niſi coerceanť ſi fuerit opus.de of.dele.ex lr̄is. Sol. dicit Laud.ſtādo cōtrario. Jdem Pau.poterūt ergo ꝑ cenſurā eccleſiaſticam et alijs remedijs ꝯtrafacientes coercere.dicit etiam Laud.ꝙ permittere q̄nqꝫ ponitur ꝑ pacientia inuita.xxj.q.j.hac rōne.vbi nō.ꝙ lꝫ aliquid permittatur non tamen eſt ſine vicio cum ſit malum ex quo non percipitur.xiij.di.nerui.

Secundo oppo.ꝙ noue pēſiones poſſint imponi ⁊ antique augeri.de cenſi.prohibemus. Solu.vt in glo.in v̄bo impoſuūt.que dicit ꝙ nō poſſunt imponere auctoritate ſua ſed alias ex cauſa poſſunt iponi.⁊ idem Genze.⁊ vltra allegata ꝑ glo.inducit.de preben.vacante.de excel.p̄la.ſicut.de eta.⁊ qualita.eam te.de ſta.mo.cle.j.§.ad hec que iura

que iura ꝓbant id qđ dicit glo.ꝙ ex cauſa hoc fieri poſſet.
Idem Math.induxit de cenſi.ſignificauit.xviij.q.ij.ſerui/
tium.j.q.j.nullus eꝑs.cuꝫ ſimilibus. Tertio oppo.ad
hoc.ff.de fideicom.liber.l.generaliter.§.ſi qs alienum q
probare videt ꝙ ſi augentur reddit⁹ dꝫ augeri cēſus.So.
Mathe.ꝙ quādoqꝫ auget non auctis predijs ⁊ nō eſt au/
gendus cenſus.fuit enim caſus dubius.C.de vſur.l.ſi ea
lege.qñqꝫ augent ꝑdia ⁊ tūc augeri poteſt cenſus:ar.ff.ð
vſufruc.l.item ſi fundi.§.ſed ſi inſula.de vi.⁊ bone.cleri.
qm̄.de cenſi.quāto.⁊ qđ ibi nō.⁊.j.de cēſi.ele.j. Quar
to oppo.ꝙ nō debuerit ꝓuidere de nouo impoſitas ſolui.
ex quo ipoſite erant ante hoc.c.potius enim debent ꝯſer/
uari in poſſeſſione ꝑcipiendi q prius erant vt lite pen.c.j.
⁊.ij.in aut.vt nulli iudi.§.illas.ix.coll.C.de iure fiſci.l.fa
cultas lib.x.So.Laud.⁊ Gen.ꝯſeruādus eſt poſſeſſor ni
ſi poſſeſſio ſit vſurpata.ar.xciij.di.illud.ſꝫ ſi vſurpata ꝑ/
ſcriptionem nō inducit.vt nō.de teſta.c.ij.in glo.iij.⁊ tali
poſſeſſione ſpoliatus per ordinariū nō poteſt petere ſe re
ſtitui.q2 in talibus ordinarius dicitur poti⁹ executor ſui
officij qꝫ alterius ſpoliator.ar.c.accepim⁹.de pac.⁊.c.cū
clerici.de reſti.ſpo.conquerente.⁊.c.accepta.vbi de hoc
⁊ dicit Lau.ꝙ ſola ꝑſtatio cum minori tempore quadragi
ta annorum nō dat eis titulum.ſed cum illo tempore pre/
ſcribitur.ꝑ.c.peruenit de cenſi. Quinto op.ad hoc de
l.q ſemiſſes.ff.de vſur.⁊ qđ ibi nō.⁊.xviij.q.ij.ſeruitium.
So.Lau.ꝙ in ꝑſcriptione talis penſionis nō ſufficit poſ/
ſeſſio ſine titulo.q2 preſcribens hꝫ contra ſe ius cōmune.
quod eſt ꝓ epiſcopo q de iure cōmuni fundat intentioneꝫ
ſuam in talibus.xvj.q.vij.omnes.de exceſ.ꝑla.ſicut vni
re.ſecus dicit in ꝯſuetudine in qua nō requiritur titulus.
ſed ſufficit cauſa rationabilis cum continuatione tempo/
ris.de conſue.c.fi.dic quo ad hoc nullam eē differentiam
inter ꝯſuetudinem ⁊ ꝑſcriptionem.q2 nec.c.fi.hoc ꝓbat.⁊
c.peruenit.idiſtincte probat ꝙ non preſcribitur cenſus ſi
ne titulo lꝫ ſufficiat preſcriptione completa titulum alle/
gare lꝫ non ꝓbetur.de quo dic vt ibi. Sexto op.ad ꝑ/
dicta ⁊ ad tex.ꝙ nullo modo debuit papa diſponere de
iaꝫ impoſitis penſionibus.q2 ꝯſtitutio reſpicit futura tm̄.
de cōſti.c.fi.So.hic reſpicit preterita.q2 de preteritis ex
primit.Et dato ꝙ nō exprimeret adhuc idem foret q2 ꝓhi
bitio erat de iure precedente.hoc.c.de cenſi.ꝓhibemus.
ꝓ hoc quod nō.in.d.c.fi.⁊ de vſur.cum tu. Quero cū
dicit dyoceſani qui veniant ſub hoc verbo.So.ſm Lau.
venit epiſcopus ⁊ archiepiſcopus quo ad ſuam dyoceſiꝫ
non autem quo ad ꝓuinciam.ꝓ hoc qđ dixi.ſ.j.rn̄.q.viij.
Ex hoc infert Laud.ꝙ negligentiam epiſcopi ſupplebit
archiepiſcopus in nō exemptis.ſicut ⁊ alias ſupplet ð cō
ceſ.ꝑben.c.ij.Idem Genze.q allegat de elec.ne ꝓ ðfectu
dic ꝯtra quo ad id de quo in hoc.§.q2 non ē iure exꝑſſum.
Et archiepiſcopus ſupplet ſolum in caſibus iure expreſ
ſis.vt nō.Inno.de ꝯceſ.preben.q2 diuerſitatem.⁊ de hoc
de ſupplen.negli.prela.c.j.lib.vj.de exemptis auteꝫ dic
ꝙ nō ſupplet archiepiſcopus ſed papa.ꝑ id quod nō.glo.
in ꝑcedenti reſponſo in verbo ſuā.⁊ quod ibi dixi.q.xiij.
⁊.xiiij. Secundo quero que eſt ratio ꝙ nō permittitur
applicatio facienda menſe.Laud.Pau.⁊ Genze.dicunt
q2 eſt q2 eſt quedam vnio quam non poteſt facere inferior
epiſcopo etiam exemptus.vt nō.de exceſ.ꝑla.ſicut vnire
de ꝑuile.paſtoralis.ad hoc qđ nō.j.de reb.eccl.nō alie.ſi
vna.⁊ dicit Pau.in verbo mēſis.ꝙ ꝑ hoc verbum pꝫ qđ
loquit qn̄ directum dn̄ium eſt trāſlatum in mēſam vel vti
le ſub certa penſione vel etiam ſine penſione.de quo per
Inno.de ꝑben.de monachis. Tertio quero quid ē pē/
ſio.dicit Laud.ꝙ eſt certa portio ex aliqua menſa vel bn̄
ficio ex cā ad tempus nō in perpetuū ſeparata que diffini
tio ꝯcernit pēſionē quatenus eſt cōmodum tꝑale tm̄ ⁊ nō
quatenus eſt titulus bn̄ficialis.Sꝫ quatenus eſt bn̄ficiuꝫ
diffinit ſicut bn̄ficium. Quarto quero vnde dr̄ penſio
dicit Laud.ꝙ a pēdeo q2 ðpendet formaliter a beneficio
a quo detrahit ſicut vſufructus a ꝓprietate.de pign.c.fi.
xvj.q.j.poſſeſſiones.xij.q.ij.quicūqꝫ.de ꝑben.qꝫuis.j.lib.
vj. Quinto q̄ro quot ſint ſpēs penſionis.dicit Lau.ꝙ
duplex.licita:vt in.c.poſſeſſiones.⁊.c.quicūqꝫ.ꝑalle.⁊ il
licita vt hic. Sexto q̄ro qd ſi pēſionarius ꝯiugatur vel
militat vel conſecrat in eꝑm an ex hoc vacat penſio.dicit
Lau.ꝙ nō ſi nō eſt beneficium eccleſiaſticum.Sed ꝓ tꝑali
cōmodo aſſignata.de hoc ꝑ Hoſti.in ſūma.de vita ⁊ ho.
cle.⁊ ð cle.nō reſi.⁊ nō.de reſcri.poſtulaſti. Septimo
q̄ro ſi penſionarius ipetrat in forma pauperū nō facta mē
tione de penſione.So.Lau.remittit ad nō.in.d.c.poſtu/
laſti.vbi diſtinguit.an ſit bn̄ficium.⁊ nō tꝫ impetratio.an
nō.⁊ tenet. Octauo quero an pōt penſio ꝑmutari cum
beneficio.diſtinguit eodem modo.de quo nō.de re.ꝑmu.
queſitum. Nono q̄ro ſi aſſignata eſt ꝓ titulo recipiēdo
rum ordinū.an poterit cū alio bn̄ficio ꝑmutari.So.Lau.
ꝙ nō.vt in duabus ꝓximis q̄ōnib⁹.dic ꝙ hoc ideo q2 per
hoc nō cenſet titulus beneficialis.de quo de prebē.tuis.

Decimo quero que dicant noue penſiones gl.in v̄.no
uas remittit ad.c.ſignificauit.de cenſi.⁊ ibi nō.ꝙ nō dicū
tur noue ille q̄ olim ſoluebant ꝯ quas erat ꝑſcriptum.po
tius ē enim reuocatio de quo dic vt ibi. Undecimo q̄/
ro nunqd penſio poſſit de nouo iponi cū ꝯſenſu capituli ſi
ne ꝯſenſu rectoris imediati.dicit Steph.ꝙ nō.ꝓ hoc ð re.
ec.nō alie.c.j.lib.vj.Et ſic dicit intelligendū quod notāt
Inno.⁊ Hoſt.de ꝑben.auaritie. Op.ad hoc q2 poteſt
eꝑs rem vnius eccleſie alteri dare ex cā ēt rectore inuito.
de reli.do.conſtitutus.So.ſta ꝯrio.⁊ dic vt nō.in.d.c.

Duodecimo q̄ro nunqd poſſunt iferiores eꝑo ex cauſa
euidenti ⁊ rōnabili petere charitatiuū ſubſidiuꝫ ab eccle
ſijs ſibi ſubditis.dicit Lap.ꝙ ſic.per nō.de offi.ordi.con/
querente.in fi.de priuile.cum ⁊ plantare.nam debent iſte
eccleſie patronis nō tm̄ reddere rōnem ſed etiam debitaꝫ
ſubiectionem.xvj.q.ij.viſis.in qua dicit Lap.cōtineri ꝙ
ei ſubuenient ſi neceſſe fuerit.hec ꝓcedere poſſūt in eccle/
ſijs exemptis in qbus competunt iura quaſi eꝑalia.alias
qꝫ epiſcopis:ſed in nō exemptis ſecus.Nam regula eſt ꝙ
nō poſſunt iferiores eꝑo aliqua exigere in eccleſijs niſi q̄/
tenus eis competunt de iure ſpāli.de preſcrip.auditis.et
c.cum olim.⁊ ita ꝓbatur de cenſi.apoſtolus.§.ꝓhibemus
vbi hoc dixi in primo contrario.

§.premiſſa. Nota in principio ex ver/
bo ꝑmiſſa iūcta glo.j.que
exponit premiſſa.ſ.que dicta ſunt in primo ⁊ ſecundo rn̄.
ꝙ clauſula ꝯcernit ſuꝑiora nō tm̄ ꝓpe ſed etiam remote ēt
ſi ſint diſtincta ꝑ.§.Sed hoc ꝓcedit hic.q2 hoc operatur
pluralitas verbi premiſſa.alias autem quid iuris nō.ff.ð
ver.ob.l.ticia.in fi.dixi de appel.ſecundo requiris.ð do
na.cum dilectus. Secūdo nō.ibi ꝯſueuerunt ꝙ ſiue lo
quamur de ſeparatiōe ſiue de diſtractione bonoꝝ ſiue mi
niſtroꝝ ſemꝑ papa ſe refert ad antiquam conſuetudinem
Lau. Tertio nō.ibi oportuerit.de hoc verbo.⁊ ð hoc
in glo.idem verbū.⁊ dic ꝙ v̄bum opꝫ.aliquando impor/
tat honeſtatē vt hic.⁊.xxj.q.j.cōfidimus.xix.q.j.c.j.qñqꝫ
neceſſitatē.iij.q.ix.non opꝫ.de libe.obla.c.j.⁊ hoc ē regu/
lare.⁊ de hoc in ſeqnti ꝯrio. Op.ꝙ in reuocabilib⁹ ad
nutum nō ſit locus ſuppletiōi negligētie ꝓrōnes quas fa/
cit glo.in verbo reuocari quā ſigna.ibi nec dicas vſqꝫ ibi
ſed ſatis.So.vt in ea vſqꝫ ibi ⁊ ſcias.⁊ idē Genz.⁊ ad rō
nem quā facit glo.ꝙ ſuppletio poſſet eſſe deluſoria. Re/
ſpondet ꝙ iſtitutus ſi abbas eū reuocabit ſine cauſa po/
terit ſuꝑ hoc iplorare ſuperioris offm̄.non enim ſola vo/
luntate āmoueri dꝫ per id quod nō.Inno.qui cle.vel vo.

c.fi.Laud.aūt dicit in hoc plenius.Et p̄mo q tales poſ/
ſint reuocari ſola voluntate.iducit qd nō.de ſta.mo. mo/
nachi.in glo.deinde diſtinguit.nam qn̄qꝫ talibus facta ē
commiſſio p papam qn̄qꝫ per iferiorem.Primo caſu ſunt
mācipati ab iperio iferioris.per nō.per Inno.de elec. cū
iter.R.de p̄ben.niſi.ſed Pau.in hoc ſentit ꝯ̄riū dicens
q ipetrans tale bn̄ficium a papa nō conſequitur plus iu/
ris q̄ꝫ ſi haberet ab hoīe.qd dic verum quādo papa con/
tulit ſupplēdo negligētiam.qꝛ talis collatio habet p oīa.
ac ſi eſſet facta a p̄mo collatore vt hic in glo.ꝛ ſic ēt loqui
tur Pau.ſed ſi papa ꝯtulit nō ſupplendo negligētiā.ve/
rius dictū Lau.ē qd ēt tenuit Pau.qōne diſputata q̄ici/
pit religioſo.qd dixi de ꝯfir.vti.ad noſtrā.ꝛ.c.porrecta.ꝛ
de hoc p Fede.in tractu pmutationum.q.vij.Si aūt col/
latio facta eſt p iferiorem a papa tūc ſm̄ Laud. aut p ele/
ctionem ꝛ ꝯfirmationem ꝛ adhuc tales ſunt ppetui ꝛ non
reuocabiles.de ſta.mo.monachi in fi.aut p collationeꝫ ꝛ
aut iſtitutus rōne cure iſtituitur p ep̄m aut nō.ſi ſic reuo/
cari neqt p abbateꝫ.xviij.q.j.de monachis.de ſta.mo.qd
dei.Si non qn̄qꝫ conſtat de malicia abbatis reuocantis.
ꝛ ſupior puidebit ex officio ꝯ̄ illam:ar.xj.q.j.illa ad inſtar
ſerui q ſupplicat ꝯ̄ dn̄m.C.de p̄ci.ipera.offeren.l.j.iſti. ꝺ
his q ſunt ſui vel alie.iur.circa medium.ꝛ qd nō.Inno. q
cle.vel vo.c.fi.qn̄qꝫ nō ꝯſtat de malitia.ꝛ tūc ſubdit' non
dꝫ facere difficultatem ꝯ̄ reuocationem.pōt enim p̄latus
reuocare ꝛ ſufficit q alleget cauſam rōnabilem.de qua ꝺ
bet ſūmarie cognoſcere ſi negatur.de ſtatu mo.cū ad mo
naſterium.ꝟ.tales.Et in hoc ſufficit iuramētum de accu.
qualiter.de ſymo.p tuas.dicit tamē Laud.oportere q cā
ſit pbabilis p.d.c.illa.ꝛ de appel.iterpoſita.ꝛ tunc tꝫ re/
uocatio ēt ſi diceret monachus factum ſibi pactum de nō
reuocando ad vitam.de p̄ui.c.j.§.in eos.li.vj.ꝛ quod nō.
Inno.d.c.fi.q cle.vel vo.Ego puto q etiam ſi nulla ſub/
ſit cā dum tamen nō ex malitia tꝫ reuocatio.p hoc qd ſu/
pra dixi in tertio notabili.Item qꝛ talia bn̄ficia dicuntur
vocabula ad nutū.id aūt quod nō.Inno.in.d.c.fi.pcedit
alio caſu quādo pmiſſum eſt monacho q ſtet in domo ſua
extra clauſtrum qꝛ ꝯ̄ illam pmiſſioneꝫ ſine cauſa nō dꝫ ab
bas venire.Et in hac glo.ibi ſatiſfit iuri.ſimile quod nō.
in regula non preſtat.iij.q.lib.vj. Quero que eſt ratio
diſpoſitionis huius.§.So.vt in glo.in verbo de menſa.ꝛ
in ea ibi.ꝟ.qdam etiam.que poſſeſſiones dicantur de mē
ſa ibi nō.in glo.nō.Inno.ꝛ cum glo.concor.Gen.dicens.
q in his que ſunt de menſa nō ꝯſueuerunt poni ſpeciales
ititulati.ſed ſimplices miniſtri ſeu collatores.ad hoc qd
nō.eo.ti.ſicut.ꝛ per Inno.de ſta.mo.c.ij.ad hoc.j.de iu/
repa.cle.j.§.ſane. Secūdo quero nūqd in beneficijs
de menſa poſſint collatores antiquū ſtatutum immutare.
dic q non.vt nō.p Inno.de p̄riui.paſtoralis. Tertio q̄
ro qꝛ dicit ꝯſueuerunt q̄ꝫtum tempus regritur.Laud.di/
cit q tempus.lx.annoꝝ.de quo dic vt dixi.ſ̄.j.reſponſo.
q.xix.dicit etiam nō eſſe pbare vnionem eccleſiarum ſi p/
batur q per quadraginta annos ſunt ſolite p vnam per/
ſonam regi.quod dic vt dixi.ſ̄.j.rn̄.q.xx.Et quo ad effe/
ctum huius.c.puto q dꝫ attendi vltimus ſtatus beneficij
p.c.cum de beneficio.de preben.lib.vj.ꝛ hoc niſi pbare/
tur conſuetudo ꝯtraria.tunc enim illi ſtandum foret.niſi
per ſequētem ꝯtrariam foret reuocata.d.c.cum de benefi
cio. Quarto quero nunqd in beneficijs ſecularib' po/
teſt pcedere vt ſint inſtituti reuocabiles ad nutum.vide/
tur q nō a contrario huius littere arguendo a caſu omiſſo
p hoc qꝛ clerici ſeculares nō poſſunt reuocari ad clauſtrū
quod non habent.Item qꝛ beneficia nō ꝯferuntur ad tem
pus.vij.q.j.paſtoralis.So.Pau.hoc tꝫ quod placet niſi
ex priuilegio apoſtolico fieret talis nature.nō enim de ſe
cularibus iuenitur permiſſum ſed potius prohibitum cū
vt dixi debeant eſſe beneficia perpetua adeo q etiam p/
pter egritudinem nō remouentur.inſti.de cle.egro.c.pe.
ꝛ quod ibi nō.in glo.fi.ſed in regularibus inuenitur per/
miſſum in beneficijs que vulgariter dicimus manualia.
ſed in iure dicuntur obedientie ſeu obedientiarie.de ſta.
mo.c.ij.ꝛ.c.cum ad monaſterium.ꝟ.tales.q ſonat vt te/
neantur inſtituti ad p̄ceptum abbatis obedire ꝛ recede/
re de eiſdem.Et in eo quod dixi q beneficia nō ꝯferūtur
ad tempus.dicit Pau.q papa ꝯfert quādoqꝫ ad tp̄s.d.c
paſtoralis.ſic ꝛ miles iſtituit heredem ſub ꝯditiōe ad cer
tum tp̄s.ff.de mili.teſta.l.in fraudem.§.miles ꝛ preſides
ꝛ poteſtates ſeculares eligunt ad tp̄s.ff.de offic.pcon.l.
meminiſſe.ꝛ.l.pcōſules.de offi.p̄ſi.ſi forte.de iuriſdi.om.
iudi.eum q.de hoc vltimo.de iudi.c.fi. Quinto que/
ro an p mortem iſtitutoꝝ in bn̄ficijs manualib' vacent be
neficia?gl.in ꝟbo reuocare.ꝟ.ꝛ ſcias.So.q ſic.qd dic vt
in ea vſqꝫ ad fi. Sexto q̄ro an p̄dicta bn̄ficia vocant' p
obitū cōferētis.dicit Pau.q nō ſi ſimpl'r collata fuerunt
nulla ꝯditiōe adiecta.Inducit ſil'e i legato qꝛ reuocari po
teſt ad nutū mittētis.ꝛ tn̄ p obitū mittētis non expirat.de
of.le.c.ij.li.vj.Idē in p̄cario q lꝫ poſſit libere reuocari nō
tn̄ reuocat obitu ꝯcedētis.de p̄ca.c.fi.Idē qn̄ ꝯcedit bn̄fi
cium donec ſupior reuocauerit.de of.dele.ſi delegat' li.
vj.ſec' dicit Pau.ſi ꝯceſſa ſūt ad bn̄placitū ꝯcedentis.q
tūc ei' obitu vacant.ꝺ reſcrip.ſi gratioſe.li.vj.ad hoc.ff.
locati.l.iiij.de manu.vindic.l.ſi pater in p̄n.C.cōia de ma
numiſ.l.j.§.j.lꝫ Vinc.videat tenere ꝯ̄riū.de elec.dudū
ij.vt bn̄ficia p̄ncipis latiſſime interp̄tata q̄ rō nō vrget ꝛ p̄
mum verius p.c.ſi gratie p̄allegatum.

¶.In quibus.

Nō.arg.ibi lꝫ eiſdeꝫ p̄oratib' cura nō imi
neat q p̄orat' ē dignitas q̄liſcūqꝫ ſit p̄orat' ſiue collegiat'
ſiue nō dignitas ꝛc̄.et hoc ēt ſi ſit manualis.ſec' ſi ſit p̄ora
tus clauſtralis qd poti' ē offm̄.dixi in cle.ij.ſ̄.de reſcrip.
in p̄mo ꝯ̄rio. Scd̄o nō.ibi lꝫ ēt.de dictione ēt q̄ē iplicati
ua qd dico.j̄.de pcu.cle.iij.in p̄mo nōbili. Quero qd ī
portat dictio in qb'?gl.j.exponit in qbus.ſ.p̄oratus admi
niſtrationib' ꝛ eccleſijs.Et pcedit q̄ ad primū dcm̄ q̄ten'
hic phibet bona bn̄ficioꝝ vacantiū occupari.Sꝫ q̄ ad di/
ctū ſcd̄m de phibitiōe pluralitatis taliū.dicit Lau.nōnter
in ꝟ.ac nihilomin' ſolū dici de p̄oratib' ꝛ eccleſijs ꝛ nō de
admiſtrationib' ad ſoluēdū opi.Hoſti.poſitā.de p̄bē.de
multa.vbi dicit pl'es admiſtratiōes vni cōmitti poſſe.qd
obſeruat ꝯſuetudo aliquoꝝ r'ligioſoꝝ.Ex hoc ifert Lau.
q h̄ magis ſtricte voluit itelligere ꝺcre.cū ſingula.ꝺ q̄.fit
mētio in.ꝟ.ac nihilomin'.quā ꝯſtitutionē de qua in ꝟ.in q
bus.p hoc.d.c.cū ſingula.in prin.vbi loqtur de plurali/
tate tm̄ ꝛ ſe reſtringit ad prioratus ꝛ eccl'ias curatas.Sꝫ
in eodē.c.§.phibem'.vbi loqtur de alia materia additō
admiſtrationib'.Et dicit Lau.q prioratū itelligit q̄ꝫtum
ad hūc.§.qn̄ prior hꝫ bona ſepata a vicario ꝛ ecōuerſo iu
xta.c.j.de p̄bē.li.vj.ēt ſi ſit ibi eccleſia in q̄ vicari' admini
ſtrat populo ſacramēta.Eccleſiam aūt itelligit qn̄ alicui'
eccleſie curate oēs fructus ꝛ pueutus pcipit monachus ꝛ
tꝫ vicarium ad mēſam ſuā cui cura aiaruꝫ p ep̄m cōmiſſa ē
ꝛ monachus p ſe ſupportat oīa onera iuxta ea q̄ habent ꝺ
iurepa.cle.j.§.ſane.vel forſan ip̄e monachus p ep̄m inſti
tutus p ſe dictam curam regit.xvj.q.j.monachi.vel ſcd̄m
eum hec littera ſe refert ad diuerſas conſuetudines loco
rum in quibus iſta diuerſis nominibus nominant.iuxta
nō.p Inno.de p̄ben.de multa.ꝛ ſꝫ hec itelligo qd dico.j.
q.iij. Secundo quero de queſtionibus quas tangit gl.
in verbo ſtatuimus.So.vt in ea ꝛ idem Pau.ꝛ in ea ibi
perpetuis curatis ꝛ in fi.de hoc in dicto.c.cū ſingula.ſup
glo.ꝛ idem per Io.an. Tertio quero quomodo poteſt
eſſe q qs habeat curam animarum ꝛ per alium exerceat.

Glo.vltima

Glo. vltima exemplificat ⁊ intelligit. Pau. p alium ſiue
ſit vicarius perpetuus ſiue tpalis. Et poteſt poni exem/
plum de vicario p cle. j. ſane. §. de iure pa. ⁊ quod ibi nõ. et
de hoc. s. q. prima. Quarto q̃ro que ē rõ q̄ phibetur
pluralitas beneficioꝝ regularium ēt nõ curatoꝝ. Sol. pꝫ
p. c. cum ſingula. de p̄ben. recitat aũt hic Pau. opi. plu/
res que erant circa hoc ante. c. cum ſingula. ⁊ hoc. c. maxi
me ppter. c. p̄terea. de preben. quod. c. qdam dicebant p/
cedere in prelaturis regularibus in qbus nõ eſt tanta am
bitio cũ ſint laboris ⁊ ſubiectionis. ideo ſi qs obtinet plu
res tales datur ei optio vt dimittat quam velit cum in p̄
laturis ſecularibus nõ detur optio. ſed p adoptionem ſe
cunde vacat prima. de p̄ben. de multa. vndeꝫ phibeatur
vnus abbas p̄poni duobus monaſterijs. ō reli. dominia
nõ tñ vbi dicit̃ q̄ p receptionē ſecũdi vacet primũ. recitat
aũt Pau. in hoc alias opi. de qbus dixi in. d. c. preterea.
So. nõ expedit iſtare cũ ſit deciſum hic. ⁊ i. d. c. cũ ſingula.

De etate ⁊ qualitate ⁊ ordine pficiendoꝝ. Rica.

Nm eccleſie. Prio ratio.
c Scdo p̄ceptũ ibi nos. Quero qd ipor/
tet ver. eccliē. So. vt in gl. j. ⁊ idē Lau.
Scdo q̃ro qualis ſcientia reqrit̃ in epo
⁊ de plurib' alijs de qbus remittit̃ gl.
ij. ad. c. cũ in cũctis. vbi dixi. Sꝫ Lau. Pau. ⁊ Mathe. in
ſtant. q̄ aũt nihil noui dicũt omitto. Tertio q̃ro circa
hoc nunqd ordinarius poſſit petere ſibi dari aſſeſſorē ad
ſupplēdam ſuã ignorãtiam? videt̃ q̄ ſic cũ poſſit eſſe cã de
terminãda ſm leges. C. de epi. ⁊ cle. aut̃. cauſa. de no. ope.
nũ. c. j. cum plurib' ſimilibus ibi allegatis. Sꝫ eps non te
netur ſcire leges in aut̃. quomodo opor. epiſc. §. igit̃. C. de
epiſ. ⁊ cle. l. placet. ⁊ l. repetita imo ſibi audiēti pena ipo
nitur. ne cle. vel mo. ſup ſpecula. In ɔ̃rium. q̄ dꝫ ſciaꝫ dif
finiendi cauſas. xx. di. §. j. de pen. di. habere. vj. c. j. de con
ſangui. ⁊ affi. c. j. Pau. tꝫ ſcõm. q̄ iudicare dꝫ ſm canones
de ɔſti. c. j. de offi. ordi. c. j. ⁊ ſibi iputet ſi ignorat. ⁊ ſi ē oc/
cupatus ſoluat de ſuo. de offi. ordi. iter cetera. Math. di
cit ɔ̃rium p. c. ad noſtram. de cõſue. ⁊. ij. q. j. deus oipotēs.
ad fi. que iura faciunt. q̄ dꝫ qui iudicat diligenter inquire
re. Sꝫ nõ pbat q̄ ſtat ratio vt iputet ſibi ſi ignorat qd pu/
to verius maxime cum pauce ſint cauſe que ſm canones
terminari nõ poſſint. de puil. ſuper ſpecula. Et ſi ɔtingat
aliquas eſſe ppter hoc dꝫ eps bñficium vt expediat q̄ ſpe
ctant ad onera epi. Si ergo vult ɔſiliuꝫ peritoꝝ illud pe/
tat ſumptibus. de hoc in Spe. de aſſeſſore. §. ſalarium au
tem. ver. ſed nunqd ⁊ ſequentibus. de reſcrip. ſtatutuꝫ. §.
inſuper. li. vj. ⁊ de vita ⁊ hone. cle. cũ ab omni. Quar/
to quero circa prime dicta. p̄ſuppoſito q̄ poſſit petere aſ
ſeſſori ɔſtituti ſalarium a partibus ſicut poteſt delegatus
de reſcrip. ſtatutum. §. aſſeſſorem. nunqd ſi ad iſtantiã al/
terius partis tm̃ hoc facit illa ſola ſoluet ſalarium. ⁊ ea/
dem qd formari põt quando iudex cõmittit cãm conſilio
ſapientis ad inſtãtiam alterius partis tñ. Mathe. dicit
q̄ ſic ſi ad cõmodum eius hoc fit. puta q̄ iudex ſentiebat
ɔ̃ eam ſed ſi põt eſſe cõmodum ēt aduerſario ſoluetur cõ/
muniter ab vtroqꝫ. p hoc. C. de rebus credi. l. penul. §. ex
penſis. iiij. q. iij. §. Itē in criminali. ver. ventris. de reſcri.
ſtatutum in fi. li. vj. que no. in practica. ⁊ hoc tꝫ Bar. ff. de
adul. l. ſi poſtulauerit. ⁊ de hoc ⁊ de ſimilibus qõnibus i
Spe. de aſſeſſore. §. ſalariũ aũt. v. ſꝫ nunqd. ⁊. v. ſequētib'
vbi dicit q̄ ſi duo aſſumũtur conſiliarij ⁊ diſcordent ita q̄
opꝫ accipi tertium illi duo participabunt partem ſalarij.
quod tñ nõ obſeruatur q̄ꝫq̄ꝫ aũt aſſumatur conſultor ſup
lite nõ tñ tenetur iudex ſeq. vt dicit Mathe. hic. ⁊ Spe. ō
conſilij requiſitione. ver. ſi iudex. Quinto quero q̄ p̄/
lati tenētur hr̄e ſciam. nunqd in eis ignorãtia ſit peccatuꝫ?
dic q̄ ſic cũ ad hoc teneat̃. Sexto q̃ro gnãlr nũqd igno
rantia ſit peccatũ? dicit Lau. q̄ ſi ē ignorãtia iuris nãlis ē
peccatũ. q̄ nõ refert decipi vel decipe poſſe. ⁊ q ignorat
ignorabitur. xvj. q. j. ſi cupis. aut iuris poſitiui. ⁊ aut ē ta/
lis q ex officio tenet̃ ſcire ⁊ ē peccatum. xxxviij. di. q̃ epis.
⁊. c. oēs. Aut ō his q̃ nõ tenent̃ ſcire ex officio ⁊ aut ex ma
licia vel cõtemptu ē ignorãs ⁊ peccat. xxxviij. di. qs iuſta
xvj. di. qd dicitis. xx. di. ſi decreta. Aut ſine cõtemptu vl̃
malicia ⁊ potius ē defectus q̄ peccatum. ad hoc de elect.
ſi forte. lib. vj. vbi ſcie vel alium pſone defectũ videretur
tñ q̄ errare in talib' ſit peccatum mortale. p id qd nõ. xj. q
iij. ſi qui dixerit de hoc. xv. q. j. in ſũma. dic q̄ nõ eſt pecca
tum in eo q non tenetur ſcire iure iura. In alio aũt eſt lata
culpa. ⁊ pɔſequens peccatuꝫ de quo nõ. Bar. ff. depoſi. l.
q̄ nerua. Septimo q̃ro q̄ hic dicit de ſcia morib' ⁊ eta
te qd de ordine. Glo. iij. remittit ⁊ fuit opi. Io. an. q̄ ad/
huc hodie ſit locus. c. dudum. p̄mo de elec. q̄ nõ exiſtēs in
ſacris nõ poſſit eligi ad dignitatem lꝫ poſſit ad p̄ſentatio
nem patroni iſtituti. de inſti. ij. lib. vj. quod ēt videtur hic
ſentire Math. Cõtrarium tenui in illo. c. dudum. vbi ad
illud. c. dudum plene reſpondi. Octauo q̃ro ſi prelati
ſint negligētes ſup eo qd hic diſponit̃ qualiter peccent. di
cit Lau. ⁊ Gen. q̄ mortaliter. iiij. di. deniqꝫ. qd nõ. glo. de
offi. archidi. ea q̄ de quo p Archid. lxxvj. di. vtinã. p hoc
iſta lr̃a ibi diſtricte iniũgimus. Idem Pau. q̄ trãſgredi
untur canones. lxiiij. di. q̄ p ambitiones. ibi rõnem ō tra/
ditionum p̄iudicio paternarum. nõ ſine ppetue ſue condē
nationis ⁊c̃. nã decreta nõ ſunt violãda. lxj. di. ſtatuimus
⁊ dicit Gen. q̄ maxime epi nõ debent canones violare q̄
ad eos cõpetit eos obſeruare. vt hic. ⁊. ix. q. iij. cum ſimus
⁊ dicit Pau. q̄ ppter negligētiam põt p̄latus deponi. naꝫ
eque deponit̃ ppter negligētiam ſicut propter dolum. vt
nõ. lxxxj. di. dictum. de conſe. diſt. ij. de ſta. mona. cum ad
monaſterium. ⁊ in dicto. c. ea que. ⁊ ſic non tenetur tantuꝫ
de dolo lata culpa ⁊ leui ad inſtar tutoris. C. arbi. tute. qc
quid. ſed etiam de negligentia. Nono quero circa hoc
qua pena ſunt puniendi tranſgredientes canones. Solu.
Pau. in hoc dicit in effectu id quod tenet glo. notabilis.
in. c. generali. de elec. lib. vj. Dicit etiam Pau. q̄ ad pri/
mam offenſam ⁊ tranſgreſſionem canonum prelatus non
deponitur. xxiiij. q. iij. de illicita. j. q. vltima. c. penultimo
lxxiiij. di. honoratus. Decimo quero ſi prelatus con/
fert beneficium indigno ſcienter qualiter peccet? Dicit
Steph. q̄ mortaliter. quia infidelis eſt domino ſuo ideſt
deo. quia hoc vergit in detrimentum eccleſie ⁊ honoris
diuini qui promouetur per bonos. ⁊ meli' eſt habere pau
cos bonos ⁊c̃. eo. titu. c. penultimo. vbi idem nota. Et ſa
tis hoc deciditur per id quod dixi. s. q. viij. ⁊ per id quod
nõ. glo. in dicto. c. generali. Petrus de ancharano dicit
q̄ tenetur ad intereſſe eccleſie quam leſit ad inſtar magi/
ſtratus qui minus idoneo tutelam pupilli cõmiſit qui te/
netur ſi non poteſt haberi regreſſus contra tutorem ma/
le adminiſtrantem. ff. de tuto. ⁊ ratio. diſtra. l. j. §. nũc tra
ctemus. ⁊. ff. de magi. conueni. per totum. Undecimo
quero ſi promouetur illitteratus. nunquid recipiat cha/
ractarem. dicit Lauda. q̄ ſic etiam ſi ſit puer vnius diei.
dum tamen maſculus ⁊ baptizatus. de hoc. xl. diſt. ſicut.
Sed promouens dꝫ puniri de tempo. ordi. nullus. lib. vj.

Thiqu. Glo. prima diuidit. vel melius. primo cõ
c ſtitutionis cauſa. Secundo conſtitutio du/
plex ibi ſtatuimus. tertio quedam proteſta/
tio ibi penis. Secunda ſubdiuiditur in duas. vt duplex
eſt conſtitutio. Secunda ibi in. §. illi vero. Nota

de dictione: vt que hic ponitur in vim cauſe ſed regulari ter facit modum de condi. appo. verum. ⁊ quod ibi dixi.

Scd̄o nō caſum in quo ꝯſtitutio ꝯcernit p̄terita qđ exa minat glo. in verbo inpoſterum. ex qua pꝫ ꝙ nō ꝓprie hoc colligit̄ hic quod dico. j. in. vj. ꝯ̄rio. ꝑ hoc tn̄ eſt q̄ pōt in ferior ponere grauiorē ſtatū. vt i illa gl. in pn̄. ⁊ no. lxxiiij. di. geſta. ⁊. c. vbi. ⁊ nō. Inno. de regula. ſup eo. ⁊ Pau. h̄.

Tertio nō ꝙ mancipati. i. deputati diuinis officijs in duci debent vt ꝓmoueant̄ ad ſacros. ad quod ēt de iure antiquo tenebant̄. lxxiiij. di. ſiqui clerici. ⁊. c. ſeq. ar. đ eta. ⁊ quali. queris. quod plene nō. de elec. lꝫ. lib. vj. in glo. an tepenul. Et eſt rō ne ſublimati patrimonio Jeſu xp̄i a cle ro retrocedant de elec. cum ex eo. lib. vj. Quarto no. diſpoſitionem diuerſam iter collegiatas ⁊ non collegia tas eccleſias. Per hoc enim quod dicit de collegiatis ꝓ bat. Secus de nō collegiatis. alias habes ꝯ̄rium ꝙ diſpo ſitio ꝓcedit in nō collegiatis ⁊ nō icollegiatis. de elec. ſta tutum. lib. vj. Per hoc ifertur ꝙ in capellanis vel in ec cleſijs ruralibus nō habentibus collegium non eſt locus huic cle. quod tꝫ Lau. Infert̄ etiam ꝙ hec diſpoſitio hꝫ lo cum tm̄ de his q ſunt de collegio. ⁊ ſic nō artat prelatum collegij q nō eſt de collegio. ſed eſt caput. de ꝯceſ. prebē. poſt electionem. quod tꝫ Pau. in cle. ⁊ poſſeſſores. de re gula. vbi de hoc dixi in pn̄. in quarto ꝯ̄rio. Idem nō. j. ꝓ pri mo reſponſo. in glo. cathedralibus. quod ibi dico. q. ix.

Quinto nō de verbo ꝓpēſius quod expone vt in glo. Idem verbum Laud. exponit. i. fortius vel rigidius. j. đ offi. ordi. cle. j. quam ēt allegat glo. Sexto nō ꝙ inhabi litas vocis ſurgens ex defectu ordinum ſacroꝝ nō eſt re miſſibilis ꝑ habiles. ibi ēt ſi hoc ab alijs ꝯcedatur cōcor. ponit glo. in verbo ꝯcedatur. Oppo. ꝙ nō iſtituti in ſa cris poſſunt habere vocem in collegiatis eccleſijs. ꝑ. c. ex eo quod. de elec. lib. vj. ſufficit enim ꝙ ſint ꝓfeſſi. vt ibi cō firma. q̄ moniales habēt voces in ſuis capitulis. đ elec. indēnitatibus. lib. vj. ⁊ tamen nō habēt ordines nec ordi num ſunt capaces. xxvij. q. j. diaconiſſaꝫ. de peni. ⁊ remiſ. noua quedam. So. vt ibi in glo. in v̄bo mancipati. ver. in his igitur. que hoc vult ꝙ textus artat eos ſolos q man cipati ſunt ad diuina officia. Sed religioſi non ꝓprie mā cipātur ad diuina officia. ideo nō artantur ⁊ idem dē mo nialibus. Ratio eſt q̄ ꝓfeſſi deputātur cōtemplationi p̄n cipaliter. xij. q. j. duo. ⁊ quod nō. de regula. ſane quod ple nius đclarabo in ſequenti ꝯ̄rio vel aliter. ad. c. ex eo ꝙ re ſponderi pōt ꝙ vacat argumētum a cōtrario ſenſu. Nam inherēdo tex. ibi ꝓbatur ꝙ qui eſt pubes pōt habere vo cem in capitulo qđ corrigitur hic cum reqruntur ſacri or dines ad quoꝝ receptionem nō ſufficit pubertas. ſꝫ reqri tur plena pubertas. xviij. annoꝝ. vt in cle. ſeq. verior tn̄ ē p̄cedens ſolutio quod plenius declara ⁊ in duobus ſeqn tibus ꝯtrarijs. Scd̄o oppo. ad idem. nam q̄nq3 cōicant illi de capitulo vocem ei q nō eſt de capitulo quod poſſūt de elec. ſcriptū. ⁊. c. cumana. lxiij. di. obeūtibus. nec reqri tur ꝙ talis ſit in ſacris. q̄ nō eſt iure exꝓ̄ſſum. Erit ḡ me lioris ꝯditionis q̄3 illi de capitulo q nō habent vocem ni ſi ſint in ſacris. So. ſta ꝯ̄rio vt in eadem glo. v̄. hac eadēꝫ rōne. Et hoc verum qn̄ extraneus admittitur ad capitu lum tanq̄3 ſingularis ꝑſona: ſecus ſi admitteret̄ tanq̄3 exi ſtēs de alio capitulo. vt in. c. cum dilectus. de ꝯſue. ⁊ hoc vult hec glo. ⁊ idem Pau. ⁊ de hoc in ſequenti cōtrario.

Tertio oppo. ad hanc ſolutionem ꝙ idiſtincte nullus poſſit habere vocem niſi ſit in ſacris. vt ꝓbat tex. q gene raliter dicit nullus. ꝑ hoc. xix. di. ſi romanoꝝ. de maio. et obe. ſolite. So. verbum illud generale nullus. reſtringit̄ ꝑ exordium qđ loqtur de deputatis diuinis officijs in ca thedralibus ⁊c̄. nō ergo artat extraneos. Declarādo aūt plenius hec tria ꝯ̄ria q̄ ꝯuerſi etiam nō exiſtētes in ſacris habere poſſunt vocem. Inducit Pau. quod nō. Inno. de inſti. c. ij. ⁊ Spe. de ſindic. v̄. qđ de cōuerſis. ⁊ dicit Pau. ꝙ ſi ſunt ꝯuerſi hoſpitalium vel loci pij hec ꝯſtitutio eos nō tangit. q̄ aliud eſt eccleſia aliud hoſpitale đ ꝓben. cle. ꝑ litteras. j. q. vij. ſi qs omnem. in auꝫ. de aliena. ⁊ emphi. ꝯtibus. in pn̄. col. ix. ſ̄. de religio. do. de xenodochijs. xx iij. q. j. ſancimus. hic aūt exprimit de eccleſijs tm̄. de hoſpi talibus ergo nihil imutat. vbi ergo ſūt tm̄ ꝯuerſi layci. ipi eligent ſibi rectorem. de arbi. cum olim. ⁊ quod nō. in. d. c ex eo. Similiter ſi ſunt ꝯuerſi eccleſie nō collegiate. q̄ de collegiatis tm̄ hic loqtur. ⁊ hec decre. cum ſit penalis. q̄ priuat voce. ꝑ hoc de elec. ſtatutum. lib. vj. Si enim vo luiſſet idem eē nō de collegiatis hoc exꝓ̄ſſiſſet. C. de cadu. tollen. l. vna. §. ſin aūt ad deficientem. ⁊ de deci. ad audiē tiam. Sed de collegiatis in q̄bus ſunt ꝯuerſi: aut ſunt non habentes vocem ⁊ nō eſt queſtio: aut habentes ⁊ tūc vi detur ꝓhibitum ꝑ hanc. Cōtrarium tamen tꝫ Pau. q̄ ꝙ ibi habeant vocem ꝓcedit ex ꝯſuetudine. dic vel alio iu re ſpāli. d. c. ex eo. Et ꝑ hoc. c. tale ius nō eſt ſublatum. lꝫ j. §. illi tollat ꝯ̄rias ꝯſuetudines. ſed ille tex. ꝯcernit. §. illi Item quatenus ꝯcernat hoc p̄ncipium loqtur de ꝯſuetu dinibus repugnātibus huic textui. Sꝫ talis nō repugnat cum hec ꝯſtitutio ſolum artet mācipatos diuinis officijs. ſicut ſunt clerici. ꝯuerſi aūt vel religioſi nō clerici nō ſunt mancipati diuino officio celebrando. Sꝫ ꝯtemplationi ⁊ orationi. ⁊ ꝑ hoc ifertur verum eſſe quod. ſ̄. in p̄mo cōtra rio dixi in de monialibus. Eſt aūt ratio diuerſitatis inter clericos ⁊ nō clericos. q̄ clerici p̄ncipaliter ordinātur vt ſeruiant alteri de quo viuere debent. xxj. di. cleros. de ꝓ ben. cum ſecūdum. monachi aūt nō ſic p̄ncipaliter vt. ſta tim dixi. Item aliud eſt offm̄ clericale. aliud monachale. ⁊ aliud ꝯuerſale ideſt ꝯuerſorium. nec diſpoſitio de vno comp̄hendit aliud. xvj. q. j. cupis ⁊. c. alia. ⁊. c. monachi. ⁊ c. legi. cum multis capitulis illius q̄ōnis. xxvij. q. j. vt lex ⁊ quod ibi nō. de cle. ꝯiuga. c. j. lib. vj. iij. q. v. c. iij. xviij. q. ij. qđam. Nam ⁊ bigamus pōt eſſe monachus de regula. veniens. de ꝯuer. cōiug. ex parte. el p̄mo. ⁊ no. xxij. di. ſe riatim. nō clericos. lxxxiiij. di. q̄ſquis. de biga. c. vno. lib. vj. vbi hoc tꝫ Archi. ſm̄ Pau. hic ex his infert Pau. ꝙ ſi nō exꝓ̄ſſiſſet de eccleſijs regularibus non extenderetur hec ꝯſtitutio ad monachos. ⁊ quo ad id quod dixi de cō uerſis ⁊ monialib9. idem Gen. q reddit rōnēꝫ ad id quod dixi in ſecundo ꝯ̄rio de extraneo q hꝫ vocem in alio capi tulo rōne ſui capl̄i vt oporteat ꝙ ſit in ſacris. q̄ vbi vnū ꝓpter alterum vtrobiq3 tm̄ vnum. lxxxj. di. eos. ⁊ nō. de cle. excom. latores. vel clarius dic ꝙ rō eſt. q̄ cum vox cō ceditur alteri capitulo dꝫ itelligi ꝯceſſa his q ſunt haben tēs vocē. nam nō habentes ſunt tanq̄ extranei. Quar to oppo. ꝙ ſuperflua ſit diſpoſitio huius p̄ncipij ꝑ. §. ſeq. glo. in verbo officijs. optime ſoluit dicens hoc p̄ncipium ꝓcedere etiam ſi beneficijs nō ſint annexi ſacri ordines et idem Pau. ⁊ Gen. ꝑ hoc iducens. q̄ p̄ncipium hoc indi ſtincte loqtur: ar. xix. di. ſi romanoꝝ. ff. de lega. preſtan. l. j. ⁊. §. generaliter. ꝑ hec non putes ꝙ reſponſum infra pri mum loquat̄ cum ſunt annexi ordines ſacri. q̄ ibi non lo quitur de ſacris ordinibus tm̄ ſed etiam de nō ſacris. vt ibi nō. glo. in verbo certi. ⁊ ibi dico in. ij. q. Et ſic differt hoc reſponſum ab illo q̄ ibi loqtur cum ſunt annexi ordi nes beneficijs ſiue ſacri ſiue nō ſacri. hic aūt loquit̄ etiam ſi nulli ordines ſunt annexi. Per hec arguit Genꝫ. ꝙ ha bens bn̄ficium ſimplex rurale ſine cura nō tenet̄ ad dicen dum offm̄. de hoc nō. de cele. miſ. c. j. qđ argumētum non bene colligit̄ hic. cum hic loquat̄ tm̄ de collegiatis eccle ſijs. dictum tn̄ eſt verū qđ dixi in. d. c. j. Quinto op. ꝙ nō debuerit papa artare eos q iam erant mancipati offi cijs q̄ nō dꝫ vita duriorē ipōi his q ſe ad hoc obligarunt

niſi ipſis

niſi ipſis ꝯſentientibus.de reg.iu.qꝺ oẽs.⁊ qꝺ ibi nõ.pro
hoc qꝺ nõ.gl.ne cle.vel mo.relatũ.Confirma qꝛ ꝯſtõ re/
ſpicit futura nõ p̃terita.de ꝯſti.c.fi.Cõfirma ꝑ.c.nullum.
xxviij.di.xxxj.di.c.fi.lxj.di.c.fi.vbi ſubdiaconibus futu
ris ⁊ non p̃ntib⁹ fuit idicta ꝯtinẽtia ꝓ hoc qꝺ nõ.lxxiij.di.
geſta.⁊ ꝑ Inn.de regula.ſuꝑ eo.gl.in v̾bo in poſteꝝ.ſol/
uit.⁊ quo ad primũ ⁊ tertiũ ꝯ̃rium hoc vult ꝙ aliud i con
tinẽtia que nõ inducit̃ iuito quod ẽt tz Pau.qꝛ nõ dꝫ ꝑmit
ti p̃ciſa cõpulſio ad continẽtiã.vt in.c.integritas.all̾.i gl.
de quo ꝑ Hoſt.in ſum.de voto.§.⁊ vtrũ.⁊ per quẽ.v̾.qd
ſi aliqs hic aũt non fit p̃ciſa cõpulſio ſed idirecta ⁊ affe/
ctiua boni ⁊ vtilis ſtatus eccl̾ie.Ad ſcõm ꝯ̃rium gl.in v̾.
quod dixi.rñdet ꝙ ꝯſtõ hic concernit tm̃ futura que ꝓhi
bet vocẽ actuũ futuroꝝ pro hoc lr̃a ibi de cetero.idem
Laud.Pau.⁊ Gen.ꝓ hoc qꝛ de preteritis ꝓprie non eſt
ꝯſtõ ſed iudiciũ bene ẽ de p̃teritis ⁊ non ẽ de futuris niſi
qñ obligatio in iudiciũ deducta concernit futura.de ꝓcu
ra.auditis.de ſepul.in nr̃a.ff.de iudi.l.in oĩbus.de vſur.
l.j.Ex hoc nõ.ꝙ qñ conſtõ concernit aliqd productiuum
pluriũ effectuũ concernit p̃terita reſpectu effectuũ futuro
rum.qꝺ ſingul̾r probat hec cle.iuncta iſta gl.quã ſigna.in
fi.qꝛ ſingularis.generaliter ãt de mã dic vt dixi.de cõſti.
c.ij.in fi.Et in hac gl.ibi non mãducet.C.de caſtrẽſi.l.j.li.
xij.⁊ ibi gl.j.q.ij.c.fi.de prebẽ.cũ ſecundum.ibi capitulo/
rum ⁊ fructuũ ꝑcipiẽdoꝝ.Laud.⁊ in fi.pro hoc quod nõ.
Inn.de vſur.cũ tu.⁊ Jo.an.de elec.c.fi.li.vj.in v̾bo ꝯfir/
mationes. Sexto op.in eo qꝺ ſtatuit de ſacris ordini/
bus ⁊ poſtea ſpecificat de ſubdiacõatu.nã debuiſſet ſuf
ficere qlibet ordo cum qlibet ſit ſacer vt dĩ i q̃rto ſniarũ
di.xxiiij.⁊ nõ.xxiij.di.in prin.qꝛ ordo ẽ ſacrum ſignaculũ
ſeu ſignũ per quod tradit̃ ordinato ſpũalis poteſtas ⁊ of
ficium vt ibi dĩ.So.dicit Pau.⁊ latius Mat.ꝙ large q
libet ordo dĩ ſacer.l.di.qcũqꝫ.liij.di.c.ij.j.q.j.de ordina/
toribus.⁊.c.quibuſdã.⁊.c.qũolibet.j.q.iij.non ſolum.in
prin.vj.q.j.infames.xxviij.q.j.nullus.Sed ſtricte dic ꝙ
dicunt̃ ſacri a ſubdiaconatu.s̃.vt hic.⁊.xxxij.di.erube/
ſcãt.⁊.c.ſeq.pro hoc quod dico.j̃.q.vj. Quero de cã
impulſiua huius conſtõnis cõdẽde.So.vt in gl.j.ibi cãꝫ
dedit.⁊ in ea ibi minor ſubdiacono non eligit̃ ad ep̃atum
de etate ⁊ qua.a multis. Sed ad inferiores eccl̾ias ſic
de elec.dudum.j.⁊ ibi dixi. Secundo q̃ro.nunqd in ec
cleſijs cathedralib⁹ nõ collegiatis hẽat locũ hec cle.vĩ
ꝙ ſic per textũ.in prin.qꝛ dicit de cathedralibus vel col/
legiatis.at dictio vel cadit inter diuerſa ſicut copula de
qua nõ.gl.ff.de iur.⁊ fac.igno.in Rubrica.In ꝯ̃rium qꝛ
vbi non ẽ collegiũ ceſſat pena qꝛ non põt qs priuari voce
collegij ꝓpterea dic ꝙ dixit de cathedralibus non adito
ꝙ eẽnt collegiate qꝛ de iure oĩs cathedralis eſt collegia/
ta.de his que fi.a p̃la.ſine conſenſu.ca.in rubro ⁊ nigro.
maxie in.c.nouit.⁊.c.quanto.pro hoc qꝺ nõ.Hoſt.de ex/
ceſ.prel.dilecta.Et ſi aliqñ contigeret ex aliquo iure ſpe
ciali ꝙ eſſet cathedralis non collegiata fateor ꝙ ceſſaret
hec ꝓhibitio. Tertio q̃ro circa proxime indicta q̃libet
regularis ẽ collegiata.Hoſtiẽ.tenuit ꝙ ſic in.d.c.dilecta.
Contrarium tz Pau.nã reperiunt̃ ſimplices priorat⁹ re
ligioſi.s̃.de reſcrip.cle.ij.j̃.de ſta.mo.ne in agro.§.ceteꝝ
quod ẽ verũ alias ſuperflue poneret̃ verbũ collegiatꝫ re
ſpectu eius quod dicit de eccl̾ijs regularib⁹. Quarto
q̃ro circa predicta qũo cognoſcit̃ eccl̾ia collegiata.dic ꝙ
per ſigna de quo nõ.in dicto.c.dilecta.Et dicit Pau.ꝙ
ſigna ſunt cõe ſigillũ de appel.ſignificauit.tractat⁹ cõis
de proba.tertio ⁊ cõis archa.ff.ꝙ cuiuſqꝫ vniuer.l.j.⁊ cõe
refectoriũ ⁊ dormitoriũ.de quo per Inno.de iure pa.po/
ſtulaſti.⁊ nõ.eo.ti.a nobis.non tñ putes ꝙ oĩa ſigna p̃miſ
ſa ſimul reqrantur de quo dic vt dixi in dicto.c.dilecta.
Quinto q̃ro an carentes voce per hanc cle.dicantur
carere de facto ⁊ non de iuris fictiõe.vt ſit locus huic cle
mẽ.qꝺ circa.s̃.de elec.Glo.ij.dicit ꝙ ſic.quod plene de/
clara vt ibi dixi in.q.xij. Sexto q̃ro qd itelligit textus
ꝑ v̾bum mãcipati.gl.iij.ſoluit ⁊ idẽ Pau.q allegat ꝺ pe/
ni.di.ij.charitas.⁊ dicant̃ mãcipati q̃ſi deſtinati.vt ibi ⁊
q̃ſi i ſeruitiũ ⁊ ꝑtãtem reducti.ad hoc ꝺ ſen.ex.vt fame.ꝺ
pe.quãuis.li.vj.de exceſ.prela.cle.frequens.v̾.appella
tionibus. Septimo q̃ro ĩ hoc qꝺ dicit hic de ſacris or
dinibus de quo ẽt dixi in ſexto ꝯ̃rio qui ſint ⁊ quot ſint ſa
cri ordines.So.dicit Mat.ꝙ ſunt q̃tuor ſcilicet ſubdia/
conatus diaconatus p̃ſbyteratus ⁊ ep̃atus.Eſt eni ep̃a/
tus ordo licet non ſtricte ſed largo ſũpto vocabulo de q̊
dixi de etate ⁊ qua.cũ contingat.⁊ dicit Lau.ꝙ licet etiaꝫ
alij ordines inferiores mãcipent diuino officio tñ ſubdia
conatus ⁊ ſuꝑiores potẽtiſſime aſtringũt qꝛ in his conſti
tuti non poſſunt retrocedere.de elec.cũ ex eo.li.vj.xxxj.
di.§.j.Et dicunt̃ ſacri ſm̃ Laud.qꝛ poſt eoꝝ ſuſceptionẽ
vel alterius eoꝝ ordinatus non põt ꝯ̃here carnale matri
moniũ ſed dꝫ in caſtitate viuere.de coha.cle.cũ olim.di/
cunt̃ ergo ſacri a ſãctimonia.vel dicũtur ſacri qꝛ ſacrum
actum habẽt exercere in altari ⁊ in ſacris ordinibus ep̃s
manus imponit non in alijs:vt nõ.xxxij.diſti.erubeſcant
Octauo q̃ro circa hoc nunqd papa paſſit dare lniam
ꝯ̃hendi matrimoniũ.Ain.vt refert Mat.dixit ꝙ aut i ꝓ/
uincie.i.ordinatiõe expreſſit votũ ⁊ tenetur obſeruare qꝛ
ſi papa diſpẽſaret ꝯ̃ votum diſpẽſaretur aut nõ expreſſit
⁊ eſt iuriſperitus ⁊ tenetur eodẽ modo:qꝛ tacite itelligit̃
voluiſſe:aut nõ iuriſperitus ⁊ tunc obligat̃ ad continẽtiã
ex ſola conſtõne eccl̾ie contra quã papa diſpẽſare poteſt
de hoc ꝑ Archi.xxxij.di.de illo.facit qꝺ nõ.lxxxij.di.c.ij
⁊ de cle.coniuga.cũ olim.tñ dic ꝙ ex cã ẽt votum continẽ
tie põt papa cõmutare vt tz Inno.de ſta.mo.cum ad mo/
naſteriũ.vbi dixi. Nono q̃ro nũquid priuatio vocis ca
pituli ſe extẽdit ãd priuationẽ ſtalli in choro.Et generali
ter q̃ro quid comp̃hendit.Glo.i v̾bo capitulo ſoluit tra
dens doctrinam generalẽ ꝙ in actibus expediẽdis tanq̃
a ſingulis non ſe extẽdit hec priuatio quod tz Pau.dicẽſ
ꝙ ſicut nõ priuatur choro ita etiam ꝑcipi ⁊ diſtributiões
que dãtur intereſſentibus diuinis de qbus diſtributioni
bus dĩ.j̃.§.prox.idem ẽt Gen. Decimo q̃ro qꝛ hic ꝓ/
hibetur vox in capitulo ẽt ſi ab alijs concedat̃.quid ſi in
certo ſpãli actu conceditur.Glo.in verbo concedat̃.dic
adhuc durare ꝓbationẽ.Et idẽ Steph.ꝯ̃ quã ſolutionẽ
inducit gl.c.cum vintonienſis.⁊ qꝺ ibi nõ.in glo.vlt.Ad
quod rñdet licet nõ expreſſe ꝙ hoc opatur hic inhabili/
tas in ꝑſona.vult dicere ꝙ in caſu.c.vintoniẽſis.non eſt
ihabilitas ſimpliciter ſed reſpectiua fauore ñ priuatoꝝ
voce.Ideo poſſunt renũciare.Sed hic ẽ inhabilitas ſim
pliciter.Ex quo ifert glo.ep̃m ꝯ̃ hoc diſpẽſare nõ poſſe.⁊
idẽ Pau.pro hoc qꝛ iferior papa non diſpenſat ꝯ̃ canonẽ
de elec.cle.ij. Undecimo q̃ro circa hoc qd ſi talis ca/
rens voce fiat ꝓcurato alterius Jo.an.in regula.qꝺ ali/
cui ſuo li.vj.dicit ꝙ vox eius non affert ſuffragium.qꝛ ſi/
cut nõ poſſet ꝓprio noĩe ita nec alieno quod ꝑdit.qꝛ hic
ſimpliciter ihabilitatur ad vocẽ nõ facta diſtinctione.an
ſuo noĩe an aliẽo.Idẽ Pau.j̃.§.ꝓx.vbi dico i.viij.nõbili
Duodecio q̃ro circa hoc an admiſſio ei⁹ viciat electõ
nem:vĩ ꝙ ſic ꝑ.c.maſſana.⁊.c.ſacroſancta.de elec.dic ꝯ̃.
vt tz Jo.an.in dcã regula qꝺ alicui.qꝺ dixi de elec.illa.
vbi reſpõdi.ad.c.p̃allegatũ. Deciotertio q̃ro qd ſi tp̃e
q̃ vacat eccl̾ia canonicus nõ ẽ in ſacris ſꝫ tp̃e electiõis ſic?
Glo.in v̾bo ꝯſtitutus.dicit eũ vocãdũ idẽ Pau.⁊ Gẽ.⁊
ẽrõ.qꝛ cũ ius iſtud ſit penale dꝫ attẽdi finis ⁊ ñ initiũ.ar.
l.nõ intelligit̃.ff.de iure fiſci.§.qñ.⁊ iura ꝓbãtia initium
ſpectãdũ maxime ad.c.dudũ.allegatũ in gl.dic vt in glo.
vel dicit Pau.ꝙ lꝫ ſpectet̃ initiũ electiõis tñ quo ad eli/

gētes ꝛ electos ſpectatur tp̄s electiōis.ꝺ.c.ꝺudū.Sē.ꝺic̄ ꝙ iura ꝺicētia ſpectari electiōis initiū procedunt cū q̄rif̄ an valeat electio.c.ꝺudū.ꝛ in.q.propoſita nō ꝓcedit ar/ gumētū ꝺe initio cū preſupponamus ꝙ anteꝗ̄ fiat electio ꝓmotus ē ad ſacros ꝛ hoc ſentit gl.in ṽ.qꝺ ꝺi. Decio quarto q̄ro circa hoc.nūqd non ꝯſtitutū in ſacris volēteſ ordinari in ꝓximis tp̄ibus tenenf̄ canonici expectare.gl. eadē ꝺicit ꝙ non in.ṽ.ſed fortius.vſqꝫ ad.ṽ.ſed qd.ꝛ idē Pau.ꝺicēs ꝙ ēt ſi vnus ſolus ſit in ſacris pōt eligere nō expectatis alijs.ꝑ hoc q2 ius recidit in ip̄m ſolū.ꝺe po/ ſtu.gratum.cū ibi notatis. Decioq̄nto quero qd ſi nul lus canonicus ē in ſacris.glo.eadē ſed qd ſi nullus ꝺicit ꝙ prelatus expediet.Idē Pau.ſicut eni expediret ſi nul li eēnt canonici:ita ꝛ nūc cū ſint inhabiles ꝑ.c.vnicum.ij. rñſo.ne ſe.va.li.vj. Decioſexto quero qd ſi ipſius pla ti iminet electio.gl.in ṽ.ſed qd ſi ipſius.ꝺicit ſupiorē libe re ſupplere.ſed tn̄ ꝙ expectabit poſt lapſum termini iurꝭ ꝺe elec.ne pro ꝺefectu.ꝺe ꝓceſ.p̄bē.c.ij.nō prius.Pau.ꝯ ꝺicens ꝙ nō tenef̄ expectare ꝛ ꝙ ꝓuidebit nō iure ꝺeuolu to q2 nō eſt in quo fiat ꝺeuolutio cū iferior nō poſſit pde/ re ius qꝺ nūꝗ̄ habuit.xxxij.q.ij.quod ꝺo.ſed iure ꝓprio q2 cū nō ſit inferior q poſſit prouidere ꝑtinet ꝓuiſio ad ſu periorē cū penes capl̄ꝫ nō ſit hoc ius nec actu nec habitu. ꝺicit enim quo ad vocē capituli nec ꝯſtitutus in ſacris eꝗ̄ parat mortuis ꝑ hoc qꝺ nō.ꝺe elec.cū eccl̄ia.glo.ṽ.veri or ꝑſupponēdo q̄nem formari i ſupiorē q nō poſſet aufer re ius iferioris.ꝺato āt ꝙ nulli canonici ſint in ſacris ſuf/ ficit ꝙ itra terminū a iure ꝑfinitū fieri poſſunt i ſacris non enim pōt ꝓuidere ſupior ex quo nō repif̄ iure exp̄ſſum qꝺ ꝓcedit ſi ē talis ſupior q nō hꝫ p̄tātem niſi i caſibus i iure exp̄ſſis vt archiep̄s ſubditos ſuffraganeoꝝ.ꝺe ſup.negl. pla.c.j.li.vj.Sed ſi formaref̄ qꝺ i ſupiore cuius latior ſit p̄tās.vt ē ep̄s quo ad ſuā ꝺyoceſim qꝺ foret magis ꝺubia Sed tn̄ adhuc idē ꝺicendū.q2 ſubeſt rō p̄miſſa ꝑ hoc ꝺico fortius ꝙ ēt ſi in collegio nulli ſint canonici nō poterit ſu/ pior ꝓuidere.nam nō ꝓpterea extinctū ē ius collegij ec/ cleſiaſtici qꝺ ꝯſeruaf̄ in eccl̄ia cui ꝯceſſum ē in cuiꝰ ꝓiudi/ ciū nō ꝺꝫ ſupior extra iuris terminos aliqd facere.ꝑ opi. Pau.tamē facit.l.ſiqs ita ſcriptus.ff.ꝺe acq.here.vbi ſi ē ꝺatus heres ꝛ ſi nō adierit ifra certū tp̄s aſſignatū puta annū ꝺatus ē ſubſtitutus ꝛ anteꝗ̄ adeat iſtitutus morif̄ nō expectaf̄ ān̄us.ꝺic ꝙ ibi ſtatiꝫ fuit adipleta ꝯditio per obitū cū ſit factū certū cum nō auditurū.Sed qꝺ formaf̄ i iure ꝯcernente rē ꝑpetuam vt ē collegiū qꝺ nō variaf̄ ex variatiōe.canonicoꝝ.ff.ꝺe iudi.l.ꝓponebaf̄.ꝺe reſcrip. ſi gratioſe.li.vj. Decioſeptimo q̄ro qd ſi aliqs eſt ſub diaconus ſꝫ priuatus executiōe ꝓpter bigamiā cui ꝺiſpē/ ſatiue reſeruata ē canonia ꝛ p̄bēda.ꝛ executio minoꝝ or/ dinū.nūqd habebit vocē i capl̄o.Pau.ꝺicit ꝙ ſic.q2 hec ꝯſtō nō reqrit executionē ſed ordinē tn̄.ꝛ q2 lꝫ vox ꝑhi/ beaf̄ ꝓpter carētiā ordinis ſacri tn̄ ꝑ ip̄m nō acqritur ſꝫ ꝑ inſtitutionē canonicā ꝛ aſſignationē ſtalli ꝛ chori.ꝺe ꝯſti. cū.M.ꝺe p̄bē.ꝺilectus.j.ꝛ.c.ꝺilecto.ꝛ.c.ꝑilloꝝ.fac qꝺ nō.lxxj.ꝺi.ſanctoꝝ.ꝺicit ergo ꝙ ex quo ꝺiſpēſatio reſua/ uit iſti canonicatū ordo reſeruat vocē.In ꝯ̄riū ē:q2 rō hu ius iuris fundaf̄ ſup executiōe ordinū vt ſuiaf̄ eccl̄ie.ꝺꝫ ergo itelligi ꝙ ſit ſubdiaconus ꝺebite ꝯſtitutuſ.ꝑ hoc qꝺ ꝺicit gl.in.ṽ.ꝯſtitutus.in p̄i.cū itelligit textū ꝺe habēte ętatē ltimā qꝺ tꝫ Lap.ꝺicens ꝙ ſi minor.xviij.ānis vel ēt maior a nō ſuo ep̄o ꝓmotus ē ad ſubdiaconatū nō hēbit vocē ex quo nō hꝫ executionē.pro hoc ꝺe ꝯſue.cū ꝺilectꝰ. ꝛ qꝺ ibi nō.in gl.ſuſpēſus.n.ꝛ qꝺ nō.ꝺe p̄ben.ei cui.li.vj. ꝛ.j.cle.ꝑx.in.ij.ꝛ.vj.gl.qꝺ ēt ibi ꝺico in.iiij.notabili.ꝛ.q. vj.ꝛ ē equs ꝛ verius.nā vox nō ꝺepēdet ab ordinis cha/ ractere ſed ab ordine at earēs executiōe ē q̄ſi nō habēs or dinē ex quo nō hꝫ cū effectu.Et hoc ēt tꝫ Jo.ꝺe lig.ꝛ Jō.ꝺ

fantutijs.ꝛ quo ad ordinatū q erat minor.xviij.ānis ꝺic̄ ꝙ ēt ſi nō ſit ſuſpēſus ip̄o iure qꝺ vꝫ ꝓbari.ꝺe tēp.ordi.vꝫ non ē.tamen ēt anteꝗ̄ ſuſpēdaf̄ non ltime exeqtur ex quo ē ordinatus ꝯ iura.ſ.cle.ꝑx.paria āt ſunt vꝫ nō eſſe vꝫ mi nus ꝑfecte.ꝺe trāſla.c.ij. Decioo ctauo q̄ro nunqd pri uati voce ꝛ ſic electiōe actiua ſint ēt ꝓuati actione paſſiua Et idem queri pōt ꝺe priuatis ꝺimidietate ꝺiſtributiōūꝫ paſſiua ꝺe qbus.ſ.§.prox.vꝫ ꝙ non poſſint eligi ꝑ.c.ingſi tionē.ꝛ qꝺ ibi notaui in gl.fi.ꝺe elec.vbi ꝺꝫ ꝙ ſuſpēſus a beneficio non pōt eligi.pro hoc qꝺ nō.Jnno.ꝺe excep.a poſtolice.vbi ꝺicit ꝙ amotus tpaliter a bn̄ficio nō ꝺꝫ in teri negocijs eccl̄ie intereſſe qꝺ ꝺicit nota ꝺignū.Lau.ꝺi ſtinguit nō tn̄ ſpecifice ad termios q̄nis.ſꝫ ēt generalit̄ aut eni qs ſuſpenſus ē ab officio ꝛ non eligit nec eligi po teſt ꝺe ꝯſue.cū ꝺilectus.aut a bn̄ficio ꝛ tunc ēt non poteſt eligi quo ad bn̄ficia a qbus ē ſuſpenſus.ad alia ſic.ꝺ cle. ſi ꝯpromiſſarius.li.vj.ꝛ ſ̄m hoc ꝓcedunt inducta in ꝯ̄riū ꝺe.c.per ingſitionē.ꝛ.c.ap̄lice. Decionono q̄ro circa hoc qd ꝺe ſuſpenſo a fructibꝰ bn̄ficij puta a voce que eſt fructus.vt no.gl.ꝺe reſti.in ite.cū veniſſent.vel ſi ſuſpē/ ſus a pane vꝫ vino vꝫ alio ꝺimidia portiōe.ꝺicit Lau.ꝙ poterit eligi ꝛ eligere.q2 talis nō eſt vera ſuſpēſio ſed q̄/ dā bonoꝝ ſubtractio ad penā.ꝺe tēp.or.ex tenore.ꝺe pe. ois.Et eſt rō ꝺiuerſitatis inter hūc caſum ꝛ ꝓcedentem. q2 ſuſpenſus ab offō ſuſpenſus vbicūꝗ̄ cū offīn concer/ nat claues q̄ vbiꝗ̄ extēdunf̄:ar.ꝺe treu.ꝛ pace.c.j.ꝛ ſic is a quo remote ſunt nō pōt eligi.xj.q.iij.nemo.Sed ſuſpē/ ſio a bn̄ficio concernit ꝺiſpōnem humanā ꝛ ꝓcedit a iu/ riſditione q̄ non extendif̄ ex̄ territoriū.ꝺ conſti.c.ij.li.vj. Silr̄ ſuſpenſio a voce vel ſimilis nō eſt extendēda.ſed in caſu ſuo itelligēda:ar.ꝺe pe.ꝺi.j.c.pene.ꝺe elec.ſtatutū. li.vj.per hoc infert.Lau.ꝙ ſuſpenſus ab offō imiſcēs ſe ꝺiuinis eſt irregularis put ꝺꝫ ꝺe ſen.ex.c.j.li.vj.Sꝫ ſuſ/ penſus a bn̄ficio ſe imiſcens nō ſit irregularis.q2 nō con/ tēnit claues imo nec ꝓpter hoc amittit bn̄ficiū ip̄o iure a quo ſuſpenſus ē niſi hoc eēt exp̄ſſum ꝛ tūc amittet in cāu exp̄ſſo tn̄ ꝺe elec.cupiētes.§.ceterū.li.vj.Et ſufficit ꝙ in iure nō ē cautū ꝙ fiat irregularꝭ ꝑ id qꝺ nō.Jnn.ꝺ renū.ni ſi.§.perſone.in verbo irregularitas.pro hoc eſt.c.is qui ꝺe ſen.excom.li.vj.

§. Illi uero.

Hic ē ſcꝺa ꝑs principalis in q̄ p̄mo ponif̄ ꝺiſpō cum iclūſa exceptiōe ꝛ ꝺuplici pena ꝯ facientꝭ.ſcꝺo tollit ꝯ̄ri/ as ꝯſuetudines ꝛ ſtatuta ibi nō obſtātibus. Nō.ꝺiāꝫ iter ꝺignitatē ꝑſonatū offīn ꝛ p̄bendā.De p̄mis tribꝰ no. Jnn.ꝺe p̄ben.ꝺe multa.ꝛ Arch.ꝺe cōſue.c.j.li.vj.ꝛ vtro biꝗ̄ ꝺixi.Et qd ſit ꝺignitas.nō.ꝺe cle.non reſi.q2 nōnul li.ꝛ.iiij.ꝺi.ꝺeniqꝫ.ꝺicit aūt Pau.ꝙ i larga ſignificatiōe ꝺignitas ē qdā p̄eminētia i gradu ꝯp̄bēdens ēt ꝑſonatū.ſꝫ ſtricte accipif̄ ꝑ ep̄atu ꝛ maioribꝰ ꝛ cognoſcif̄ ꝺignitas ex admiſtratiōe.lxxxviiij.ꝺi.volumus.ꝛ ex noīe platiōe ſi ue admiſtratiōe quā hꝫ in ea iſtitutus i choro ꝛ capl̄o.ꝺe iſti.cū acceſſiſſēt.ꝺe ꝯſue.cū olim.Itē ex ꝯſuetudine loci. xij.ꝺi.ꝯſuetudo.Perſonatus āt cognoſcif̄ ex ꝓrogatiua quā hꝫ i capl̄o i optionibꝰ ꝓceſſionibꝰ vocibꝰ ꝺādis ꝛ ſilli bus.ꝺ.c.ꝺe multa.ꝺe elec.ꝺudū.ij.Offīn āt aliqn̄ ſumif̄ ꝑ ꝺignitate qn̄ hꝫ admiſtrationē cū iuriſditione vt came rarius pape ſ̄m Pau.qꝺ nō.q̄nqꝫ ſumif̄ ꝑ admiſtratiōe ſine ꝓrogatiua vt ſunt ſindici ꝓcuratores gaſtaldi ꝛ ſiles j.q.iij.ſaluator.Quid āt ꝺe p̄benda nō.ꝺe ꝯſti.cū.M.Et ꝓprie ꝺꝫ ꝙ bona eccl̄ie ſunt ꝺiuiſa.ꝺe ꝓceſ.preben.ex pre. Sed qn̄ ſunt idiuiſa magꝭ ꝓprie ꝺꝫ portio:vt nō.Jnn.ꝺe p̄ben.ꝺilectus. Scꝺo nō.ꝙ p̄bende q̄nqꝫ ſūt āne xi or/ dines.ex quo nō.ꝙ ſapit aliqd ſpūale ꝛ nō eſt qd mere tpa le qꝺ ꝺixi.ꝺe ꝯſti.cū.M. Tertio nō.ꝙ hec ꝺiſpō ꝯcer nit ꝑterita ꝓbat ṽbū obtinet.qꝺ ꝺic vt ꝺixi.ſ.ꝓcedenti.

responſo in

rñſo in.v.ɔrio. Quarto nõ.de dictiõe in.q̃ denotat ali qd nõ eſſe pñcipale.vt cũ dr̃ talis dignitas eſt i tali eccl̃ia ſenſus eſt q eſt ibi pñcipalior.de hoc gl.i v̉bo in eiſdem et dico in q̃ne nona. Quito nõ.de dictiõe extũc.quaꝫ expone vt i gl.ſcilicet. Ex qua nõ.q hec dictio tp̃s extre mũ denotat.i.finitũ.ff.de ɔdi.et demõ.l.iiij. Sexto nõ. de dictiõe donec.q̃ eſt tp̃is limitatiua et p ɔñs diſpõnis.ff de ſenatorib⁹.l.j.ſi ex noxali cã agat̃.l.j.in prin.de v̉b.ſig. Joſeph.et expone vt i gl.i verbo donec. Et i eo q̃d gl.dic̃ q eis ordinatis ceſſat pena.dicit Pau.q nõ ẽ opus alia ſatiſfactiõe exq̃ ſunt ordinati.ff.de poſtu.l.puto.de cle. vena.c.j.ſ.de deci.cle.j.p hoc q̃d dixi.de eta.et quali.cuꝫ bone. Septimo nõ.de diſtributiõib⁹ q̃ dant̃ hisq iter ſunt certis horis q̃d pſequere.vt in gl.i v̉bo certis.et di. co.j.q.xv. Quare aũt ſint ſeptẽ et q̃d ſignificent.nõ.de ce le.miſ.c.j.et dicit Mat.q ſi clericus p pecunia accedit ad offiñ potius q̃ꝫ pro deo cõmittit ſymoniã.p id q̃d nõ. Ho ſti.de v̉.ſig.olim.et Archi.lxxxj.di.pſbyter.et de hoc.lxj. di.q̃d pderit.de p̃bẽ.ſignificatũ vbi dixi in.iiij.q.et dua bus ſeq̃ntib⁹.et ẽ talis ſymonia mẽtalis q̃ nõ dr̃ v̉e ſymo nia et purgat̃ p ſolã pñiam.de ſymo.c.fi. Octauo nõ. vniuerſalẽ negatiuã ibi nullo mõ. Ex qua iſert gl.i illo v̉ bo excludi ɔceſſionẽ capl̃i et diſpẽſationẽ epi.quod dicit Pau.ver.ſiue noĩe pprio ſiue alieno ẽt ſi hẽet mãdatũ li mitatũ de certa pſona eligẽda:q2 nõ propterea vocẽ ha bebit.ad hoc cle.vt pfeſſores.ſ.de regula.nã quãuis no mine alieno faciat tñ neceſſariũ ẽ vt in ſcrutinio pſentiat alias vox dñi nõ ɔputaret̃ i numero ɔpetit ergo vox ipſi pcuratori lꝫ limitata.ſ.de pcu.cle.religioſus.p hoc q2 ſ̃ indiſticte phibet̃ vox.et idẽ dixi.ſ̃.p̃xi.rñſo.q.ix. Ro no nota q q̃nq3 exprimit̃ id q̃d ſubintelligeret̃ ẽt non ex pſſum:ſufficiebat eñi q dicit pars nõ adiecto q diceret d i midia.ff.de vſufruc.l.ẽt.de v̉b.ſi.l.nomen.§.portionis.ſ̃ deci.c.ij.li.vj. Decio no.q ɔſuetudo ſtatutũ et p̃uilegi um nõ ſemp pcedunt a pari.hic eñi reuocant̃ ſtatuta et cõ ſuetudines et nõ p̃uilegia.de hoc i gl.pe.et idẽ Pau.dicẽſ hic ẽt nõ reuocant̃ diſpẽſationes ltĩme q2 de ipſis nõ exp mit ſed ſolũ ſtatuta et cõſuetudines.de ſta.mo.cle.ne in agro.§.ſane.et.c.ij.in fi.de reli.do.q2 cõtingit.de iurepa. cle.j.de peni.et remiſ.cle.abuſionibus.de ſen.excõ.cle.j.

Op.q diſpõ iſta non pcedit:q2 ſi beneficium hꝫ ãne xum ordinẽ nõ dꝫ conferri nõ habẽti illũ ordinem.de pre bẽ.ei cui li.vj.So.vt dicit gl.in v̉bo ãnexi.v̉.nec itelligo cũ qua ɔcordat Pau.et declarãdo dic q q̃nq3 annectitur ordo p modũ vt nõ poſſit pferre bñficiũ nõ habenti talem ordinẽ et procedit ɔriũ.q̃nq3 ãnectit̃ per modũ neceſſita tis ipoſite iã bñficiato vt q teneat̃ recipe et pcedit hec di ſpoſitio. Secũdo op.q ipedimẽtũ nõ excuſet.ſ̃.e.c.j. So.vt in gl.in v̉bo ipedimẽto.nã verbũ iuſto q̃d ẽ in tex tu ſoluit ɔriũ cũ.c.j.loquat̃ q̃n ex culpa ſua q̃s impeditur.

Tertio op.ad hãc ſolutionẽ de pcedẽti rñſo vbi ẽt ſi ſi ne culpa ẽ locus pene vt ſi quis nõ ẽi etate i qua poſſit ad ſacros pmoueri.So.vt i eadẽ gl.q̃ dicit aliud i hoc rñſo q2 hec ẽ pena negligẽtis.idẽ Pau.et Genꝫ.qui tñ reddit aliam rõnem:q2 in rñſo pcedenti reddit̃ q̃s inhabilis ad vocẽ per modũ ſtatuti niſi ſit ſubdyaconus de quo ſtatu to nõ eſt locus q̃rimonie.ar.l.ſi qua pena.ff.de v̉b.ſi.nec ibi pfigitur terminus ad ſubdyaconatus ſuſceptionem. hic ãt ſtatuitur annus.Item hic duplex pena iponitur.ſ. carentie vocis et amiſſionis dimidie ptis diſtributionum ibi vna ſola.dic q lꝫ hee rõnes ſint bone tñ imediata ratõ colligit̃ ex pmiſſa rõne gloſe:q2 i p̃xi.rñſo potius ẽ inha bilitas q̃ pena:q2 inhabilitat ad vocẽ non ɔſtitutus i ſa cris.hic aũt p modũ pene iõ excuſat iuſtum impedimẽtũ.

Quarto op.q ẽt ante lapſum ãni ſit locus pene p̃uatõ nis vocis.Finge eñi q q̃s hꝫ p̃bẽdã in eccl̃ia collegiata q̃ req̃rit dyaconatũ et ipſe nõ ẽ dyaconus nec ſubdyaconus certũ eſt q ſtatim caret voce ſup p̃xi.rñſo.So.vt i glo.in verbo extunc. Quero nunq̃d in q̃buſlibet p̃bendis p cedit diſpõ huius.§.gl.j.dicit q pcedit tñ de p̃bẽdis col legiatarũ eccl̃iarũ:q̃d dicit expſſus i verbo i eiſdẽ.in prin. vbi addit idẽ de cathedralibus.dixit aũt hic ſolũ de col legiatis q̃ſi ſentiẽs oẽs cathedrales fore collegiatas.de q̃ tñ dic vt in p̃xi.rñſo.q.ij. Secũdo q̃ro q̃d ſi bñficio ſũt ãnexi ordies miores an pcedit hec diſpõ.glo.i verbo cer ti.dicit q ſic q2 nõ dicit de ſacris.et idẽ Pau.et Gen.q̃d dic vt dixi.ſ̃.p̃xi.rñſo.in.iiij.ɔrio. Et dicit Pau.q cum ſunt ãnexi nõ ſacri hẽbit vocẽ in capl̃o ẽt nõ cõſtitutus in ſacris q nõ hꝫ vocẽ ceſſante ãnexione.ſ̃.p̃xi.rñſo.et ſic in hoc ɔpter ãnexionẽ ẽ melioris ɔditiõis q̃d pcedit ſi hoc ex priuilegio.ſecus ſi ex cõſuetudine vel ſtatuto q2 talia hic reuocant̃ q̃d dixi.ſ̃.in.x.notabili.et hoc ſentit glo.i v̉. extunc.quã intellige ſm hec.et idẽ Gen. Tertio q̃ro d̃ qua ãnexione pcedit textus.So.vt i gl.in verbo ãnexi.et idẽ Laud.Pau.et Gen. Quarto q̃ro circa hoc ſi ãne xio ordinis eſt talis q nõ põt pmoueri ad illud bñficium is q ordinẽ nõ hꝫ ſed per diſpẽſationẽ papalẽ aliq̃s fuit p motus.glo.eadeꝫ i verbo dico tañ.dicit q diſpẽſatio nõ pderit quin pmoueri teneatur niſi ſup nõ pmotione eſſet diſpẽſatus.idẽ Pau.q̃ iducit.de p̃ben.nõ põt.in fi.li.vj. et quod nõ.de cleri.nõ reſi.c.j.li.vj.in gl.nõ.q̃d.de p̃uile. paſtoralis. Oppo.ad hoc q2 ex quo ãnexio arctabat vt pmoueret̃ ante habitũ bñficium ex quo bñficiũ obtinu it ceſſat ãnexio:et de his ãnexionibus nõ.Inn.de cle.non reſi.cle.ſi.So.lꝫ ſit ſublata quo ad obtinẽdum nõ ẽ ſubla ta quo ad retinẽdum bñficiũ et ãnexio arctãs ad pmotio nem ſuſcipiendã ante obtentũ bñficiũ includit arctationẽ ẽt poſt obtentũ per rõnem a fortiori vt colligit̃ ex hac gl. quod ẽ nota.dignũ. Quinto q̃ro circa hoc an talẽ ãne xionem põt facere eps.dicit Pau.q ſic.et idẽ dicit de le gato.et fortius pro hoc q̃d ibi nõ.Hoſt.de off.archypſ.c. fi.maxime aũt talis ãnexio reſpectu ſacroꝝ ordinum cõ mendabilis ẽ:q2 non exiſtens i ſacris nõ ſunt plene trãſla ti in clerũ cũ poſſint retrocedere.de elec.cũ ex eo.lib.vj. Unde dicit Hoſt.e.ti.c.ij.q ſicut iter cardinales nullus eſt q̃n ſit ad minus dyaconus:ita inter canonicos nullus deberet eẽ q̃n eſſet ad minus in ſacris conſtitutus.ar.c.a multis.e.ti.de pſe.di.j.eps ſacrificãs.et.c.iubemus.Illi citũ nãq3 eſt i ordine ſanctiſſimorũ epõrum eccl̃iaſticis im miſceri tractatib⁹.xcv.di.ſatis euidẽter.dic cõuenies fo re vt reperiant̃ bñficia ſimplicia nõ arctãtia ad ſacros. nã ſi oĩa arctarẽt nõ ſic ſepe reperirent̃ q vellent eẽ clici q tñ fiũt clici et p ſucceſſũ tp̃is ſepe pmouet̃ ad ſacros. Sex to q̃ro in eo q̃d dicit de obtinẽtib⁹ pacifice bñficia.q̃s dr̃ pacifice obtinere bñficia.So.vt nõ gl.de elec.cõmiſſa.li. vj.vbi dicit dici pacifice cũ hꝫ liberum cure exercitium.et idem.Archi.xviij.di.in noĩe. Septimo q̃ro circa hoc q̃d d̃ nõ curato.dicit Pau.q aut hꝫ certũ officiũ.vt can tor ſacriſta vel ſimiles:et ſufficit q hꝫ liberũ exercitiũ of ficij lꝫ non habeat poſſeſſionẽ maioris partis bonoꝝ. aut non hꝫ certũ officium vt q2 eſt mere ſimplex:et tũc req̃rit̃ poſſeſſio maioris partis bonoꝝ vel q habeat expeditam adminiſtrationem bonoꝝ lꝫ eoꝝ poſſeſſionẽ nõ acceperit. ar.c.freq̃ns.de reſti.ſpo.li.vj. Opp.ad hoc q ẽt ſi nõ habeat poſſeſſionem ſit idem dicendũ:q eñi hꝫ actionem dr̃ habere rem.ff.de reg.iur.l.qui actionẽ.et ſic ſufficit q hẽat titulũ.p hoc.xcij.di.ſi q̃s eps. Soluit Pau.q talis bene habet̃ pro poſſeſſore et ſic particeps honoris et mini ſterij ſacerdotalis.vt dr̃ in.c.ſi q̃s eps.ſed non hꝫ cũ effe ctu quo ad pIudiciũ ſibi aliquo generandum vt p hoc tã q̃ poſſeſſor ad aliq̃d reſtringatur.vt nõ.in.d.c.ſi q̃s epus. Octauo quero circa hoc nunq̃d confirmatus vel p

uiſus poſſit ſtatim adminiſtrare lꝫ non ſit iductus in poſſeſſionem. So. Pau. recitat opiones de quibus dic vt dixi de elec. tranſmiſſam. Cōcludit aūt id quod ibi tenui nō reqri inductioné in poſſeſſioné de neceſſitate iuris. Nam ius in beneficio acqritur ex titulo ⁊ non ex poſſeſſiōis traditione. de reg. iur. c. j. li. vj. ⁊ hoc niſi conſuetudo eſſet in ꝯrium que ſeruanda eſſet. de appel. cōſtitutus. ij. Jn alijs aūt rebus ꝑ traditionem qs efficitur dñs. C. de pac. l. traditionibus. de rei ven. l. quotiés. ⁊ l. in ciuilc. inſti. de rex diui. §. per traditioné. tñ ſm Pau. qꝺ predixi fallit in cōfirmatis ⁊ prouiſis a papa in qbus eſt ſpāle ſm formam extrauag. iniuncte. Bonifacij. dic qꝺ ibi ſolum dꝛ ꝙ prouiſi in curia non recipiuntur ad adminiſtrationem ſine litterꝭ apoſtolicis ſup hoc confectis. Nono qro nunqd hec diſpoſitio tam in hoc reſpōſo ꝙ̄ in ꝓcedenti locum habeat in dignitatibus pꝛicipalibus. vt ſiquis eſt archipꝛ̄ſbyter vel prepoſitus eccl̄ie collegiate. Glo. in verbo eiſdeꝫ. arguit pro ⁊ ꝯ: tandem decidit ꝙ nō. ⁊ eſt glo. notabilis i eo quod ſtatim ſubijciā. idem Pau. vt dixi. ſ. proxi. reſponſo. in quarto notabili. idem Gen. pro ⁊ cōtra inducés eaſdem fere rōnes quas glo. ſed aliquātulum extenſius. Jnter cetera aūt ꝙ pena diſtributionū non poſſit procedere in prelato pꝛicipali probat cum nō dentur niſi intereſſentibus diuinis horis vt hic. prelatus āt pro negocijs eccleſie hꝫ eſſe frequēter abſens: ⁊ ſi priuaref diſtributionibꝰ abſtineret a ꝓcurando negocia eccl̄ie. ⁊ ſic hec cle. q̄ eſt inducta in fauoꝛé eccl̄ie retorqueref in eius leſionem ꝯ regulā quod ob grām. li. vj. que rō parum vrget. qꝛ cum eſt abſens pro vtilitate eccl̄ie hꝫ diſtributiōes ſeruato eo de quo de cle. non reſi. c. vno. li. vj. Jtem hec rō non eſt ad ꝓpoſitum: qꝛ hec cle. in. j. ⁊. ij. rñſo non priuat nō intereſſentes diuinis ſed nō ſubdyaconos vel nō promotos ad ordines ānexos p̄bendis. Sed alie rōnes tacite i gl. ſūt potiores maxime illa quaꝫ ponit. v̄. nec obſtat. qꝛ dignitas pꝛicipalis nō eſt in eccleſia. Eſſe eni in eccl̄ia denotat aliqd illo principalius. j. de p̄ben. cle. j. vnde mandatū de ꝓuidédo in eccl̄ia nō includit de eccl̄ia ꝓuideri. de p̄ben. cū olim. Sed ⁊ alia rō gl. multū vrget quā ponit i. v̄. vñ pōt dici. ⁊ ibi ſigna glo. vſqꝫ ibi item lꝫ. ⁊ ēt ibi in dcō v̄. item. vſqꝫ ibi ⁊ idem videref. Ex qua gl. determinaf dubium qꝺ tāgitur de conceſ. p̄ben. poſt electioné. in gl. iij. an nomine capituli includaf p̄ſidens caplo? qꝺ dico in ſeqnti q̄ſtione. De dubio āt principali Laud. hic ſentit ꝯrium. arguit. n. ex verbo dignitates. poſito in prin. textus ꝙ abbas differés promotioné vel benedictionem citra annuꝫ non ſit priuatus dignitate. qꝛ hic iponitur alia pena. Ad idem inducit de elec. ſtatutū. li. vj. de ſta. regula. cle. attédentes. §. ſtatuimus. vbi de hoc. Ex quo ifert ꝙ mioꝛ pena imponitur abbati quā habenti curam aiarum. qꝛ ille ē ꝓuatꝰ lapſo āno. ꝺ elec lꝫ canō. li. vj. ⁊. d. c. ſtatutū. Rō diuerſitatis ſm eum. qꝛ periculoſius eſt vbi cura aiarum ē. ⁊ ideo grauius punitur. xxiiij. q. j. nō afferamus. ⁊ iōi verbo dignitates expōnit ſicut abbas ꝙ ſit p̄ſbyter archidiaconus ꝙ ſit diaconus. ſ. e. c. j. gl. eſt verioꝛ ꝑ ſuas rōnes. tamen pro opi. facit multū qꝛ decre. hec ē iuris cōis promulgatoria. non ergo dꝫ fieri tāta reſtrictio quanta i ipetrationibus in qbus ꝓcedit qꝺ dꝛ in dicta cle. j. de p̄ben. ſed qꝛ negari nequit qn ſit pénalis inhereo gloſe ⁊ ſuis rationibus. Decimo quero qꝛ dixi in proxi. q. ⁊ apertiꝰ dicit glo. premiſſa in verbo eiſdem. ꝙ noie capituli icluditur p̄latus ſolum impꝛopꝛie ⁊ ꝑ largiſſimā acceptioneꝫ an hoc ſit verū? vr̄ ꝙ non ꝑ p̄realle. c. poſt electioné. ⁊ qꝺ ibi nō. glo. iij. ibi. enim reprobaf allegatio per quā dicebatur cum foret ſcriptū capitulo non includi decanū. ad idem. qꝛ noie familie continetur dñs familie. ff. de verbo. ſig. l. familie. noie exercitus continetur pꝛiceps exercitꝰ. ff. de infa. l. ij. in prin. noie decurionū preſes. l. j. §. ſi p̄ſes. ff. quando appel. ſit. nomine monachoꝝ abbas. ꝺ ſymo. c. ſi. So. quandoqꝫ q̄ritur reſpectu vocabuloꝝ que ita pꝛincipaliter verificantur de p̄ſidente ſicut de ſubditis ⁊ ꝓcedunt cōtraria. vide in abbate. qꝛ nō deſinit eſſe monachus. pro hoc qꝺ dixi in. d. c. ſi. in procmio Grego. ſic ⁊ pꝛiceps exercitus eſt pars exercitus. ſic ⁊ dñs eſt pars familie ⁊ ſic de ceteris. Quādo q̄ritur reſpectu vocabulorum que nō eque principaliter verificanf de preſidente ſicut de ſubditis. ⁊ ꝓcedit qꝺ dicit glo. ita eſt de hoc v̄bo capitulū prelatus eni nō eſt pars capituli. ſed capitulum ⁊ ipſe tāꝙ̄ due ꝑtes faciunt vnum totū cuius prelatus eſt caput. de his que fi. a prela. ſine conſen. ca. in rubro qtūs ponūtur vt diſtincta ⁊ i nigro maxime in. c. nouit. ⁊. c. quāto. ⁊. c. ea noſcif. hec faciunt ad deciſionem multarū queſtionū vt habeas regulā generalem ꝙ reſpectu taliū vocabuloꝛū diſpoſitio nō extendibilis facta de collegio nō concernit caput collegij. Ad. c. poſt electioné. dico ꝙ ibi non fuit diſpoſitio reſtringibilis. Jtem ibi non probaf id quod dicit gl. hec ſigna qꝛ per nemineꝫ tacta. ⁊ cū hac gl. per omnia tꝫ Pau. in cle. vt profeſſores. in verbo inibi. j de regula. ⁊ facit ēt ad hoc qꝺ nō. gl. ibi in dcō verbo inibi. in ſi. qꝺ dixi in dicta cle. in prin. in. iij. contrario. ⁊. q. x. ⁊ per ibi nō. declaratur id quod dicit glo. in ſi. in v̄. ⁊ idē vr̄. Undecimo q̄ro quid ſi iſti ꝓmoti ad dignitateſ habent ordines maiores quā ſunt ordines reqſiti? videretur nō ſufficere. cum nō liceat deſcendere. de peni. diſt. ij. quꝫ ſanctam. ibi ambulabūt de virtute in virtuté. ff. de mu. ⁊ ho. l. vt gradatim. Jtem recipiédo ordiné ſupioꝛem vr̄ excedere ab executione iſeriorum. lxxiiij. di. geſta. ⁊. c. ſiqs. vbi de hoc. pro hoc qꝺ nō. Jo. mo. de reſcrip. cū aliqbus li. vj. ⁊ Archi. de p̄ben. ſi pro clericis eodé. li. q tenent ꝙ ſacerdoti expectāti ꝓuideri neqt de p̄béda que hꝫ dyaconatum vel ſubdyaconatum annexum. dic ꝯ ſm Pau. ⁊ Mat. qꝛ ꝓmoti ad maiores non deſinunt habere iferiores. xxv. di. perlectꝭ. xv. q. vlt. c. j. ⁊. iij. ⁊ quod nō. de vi. ⁊ hone. cle. c. ij. ⁊ dicit Pau. aliud eé in dignitatibus ſecularibus in qbus nō imprimitur caracter. C. de dignita. l. iij. li. xij. Sed illa lex facit potius ꝯ in eo qꝺ dicit ꝓmotuꝫ ad maiorem dignitaté nō perdere priuilegia q̄ hébat noie minoris dignitatis. facit tñ pro dicto Pau. qꝛ ꝑdit minorem dignitaté. ſed illud eſt ꝓpter incōpaſſibilitaté q̄ ceſſat in ordinibus. Ad ꝯria rñdeo. ad primū dico ꝙ taꝉ nō deſcédit. nā ſtat ꝙ habens ſacerdotiū exeqtur offm̄ dyaconi pro hoc de homi. continebaf. Jté ꝙ ep̄s exercet officium preſbyteri. vnde videmus ep̄os fieri preſbyteros cardinales. Ad. c. geſta. dic ꝙ non facit contra per id qꝺ ibi nō. ad dictum Jo. mo. ⁊ Archi. dic ꝙ nō eſt verum. qꝺ tenet Jo. an. in. d. c. cū aliquibuſ. Duodecio quero qñ incipit annus? de quo in textu. So. vt in gl. in verbo. j. annum. ⁊ idem Pau. Decimotertio q̄ro qd ſi in eccleſia collegiata é aliquod beneficium in quo inſtitutus non hꝫ vocem in capitulo nec diſtributiones? dicit glo. in v̄. diſtributionum. ꝙ non erit locus pene huius reſpōſi qꝺ eſt verū qꝛ priuatio preſupponit habitū. de diſpō. impu. ad diſſoluendū. Decioquarto quero circa hoc ſi iſti debentur diſtributiones? dicit eadé glo. ꝙ quo ad diſtributiones huic pene locus erit. idem Laud. ⁊ Pau. ex quo nō. ꝙ ex quo in aliqua diſpoſitione duplex pena imponif lꝫ delinquens non ſit capax alterius alterā tñ non euadit ex quo ēt nō. ꝙ quādo duplex pena imponif copulatiue copula reſoluitur in alternatiuā. quādo altera pena non poteſt imponi. ⁊ hoc facit ad multa. Decimoquinto q̄ro quid venit noie diſtributionum? So. patet ſatis ex textu. qꝛ venit emolumentū qꝺ datur itereſſentibus diuinis horis. dicunt tamé Laud. ⁊ Genꝫ. ꝙ ēt anniuerſaria ſub

verbo

v̓bo diſtributionū cōꝓ̄hendunt̄:lꝫ enīꝫ hec decre.ſit pe
nalis.tñ ſm Gen.qꝛ ſubeſt idēptitas rōnis idē dicendūꝫ.
ꝓ hoc qꝛ iura reſtringibilia comp̄hēdunt caſum eiuſdē rō
nis.de elec.ſi poſtq̄ꝫ.§.j.lib.vj.ꝑ hoc qđ dixi de reſcript.
cle.j.q.iij.Cōtrarium puto qꝛ anniuerſariū differt in vo/
cabulo ⁊ ſignificato a v̓bo deſtributionū.Item noīe hora
rum veniūt ſolē ſeptē.de q̄bus de cele.miſ.c.j.⁊ de hoc.ſ̄
in.vij.notabili. Decimoſexto q̄ro ſi de ꝯſuetudine vel
ſtatuto debēt canonici eē in ſacris.nunq̄d expectās q non
eſt in ſacris habebit diſtributiōes?dicit Pau.ꝙ ſic ſi cō/
ſuetudo habebat ꝙ p̄bendati eēnt i ſacris.ſecꝰ ſi habebat
q̄ eēt canonici.ad hoc de p̄ben.ſi ꝓ clericis.vult dicere pō
derādum eē an onus ordinū annectat̄ canonie an p̄bēde.
hec qđ cum ſua deciſione p̄ſupponit aliā nunq̄d expectāſ
debeat habere diſtributiones?in quo Jo.an.de ꝯſti.cum
M.dicit ꝙ nō ſi auctoritate pape expectat.ſecꝰ ſi capitu/
li.Alij dicūt idem ⁊ fortius ſi auc̄te pape.qđ plene dixi i
d.c.cum.M.⁊ de p̄ben.dilectus.ij.Cōiter obſeruatur ꝙ
nec p̄mi nec ſecūdi habēt ꝙ pōt ſuſtineri ꝑ id qđ dixi in.d
c.cū.M. Decimoſeptimo q̄ro an poſſit ꝑ ꝯſuetudineꝫ
induci vt diſtributiones diuidant̄ nō ꝑ oēs horas ſꝫ ꝑ cer
tas vt ꝓ miſſa ⁊ veſperis.Glo.in v̓bo certis.dicit ꝙ ſic.
ꝑ tex.in v̓bo certis.quaſi nō oībus.Lau.ſentit ꝯ̄rium for
mans q̄ōnem de ordinatione q̄ eſt in ciuitate pictauienſi ī
qua ē ꝯſuetudo in aliq̄bus eccleſijs ꝙ q̄ ē in matutinis hꝫ
diſtributiones ꝓ oībus horis.an ſit rōnabilis ⁊ tꝫ ꝙ non.
tanq̄ꝫ que grauat eccleſias.de ꝯſue.c.j.item qꝛ ex ambitio
ne ꝓcedit.⁊ idem Gen.ad hoc de ambitione.ff.de decre.
ab or.fa.l.ambitioſa.de ꝯſti.cum oēs.Item qꝛ diurnū nō
dꝫ dari niſi opanti in vinea domini.de cle.nō reſi.ſtipēdi
um.nōnulli.de magiſtris.ſuꝑ Specu.Ad hāc lr̄am reſpō
det ꝙ in hoc qđ dicit certis dꝫ exponi.ſ.ſepteꝫ.vt nihil di
minuatur de eis.⁊ in hoc ab alijs horis diſcernunt̄ q̄ ex/
poſitio ē extorta.vnde vt dicit gl.lꝫ ſit honeſtius vt ꝑ oēs
horas fiat diuiſio tamē de iure pōt fieri ꝓ certis.Et ī hoc
ſufficit ꝙ de iure nō ꝓbatur ꝯ̄rium.ſed potius ꝓ ut hic.
Decimooctauo q̄ro an valeat ꝯſuetudo ꝙ habēs plu
ra bñficia ꝯſequatur diſtributiones ſi intereſt diuinis in
altera ipſarū.dicit Lau.ꝙ nō:qꝛ nō eſt rōnabilis.de cōſe.
di.v.nunq̄ꝫ in p̄n.de cele.miſ.c.ij.⁊.c.te referēte.ꝓ hoc.c.
vnicum.de cle.nō reſi.lib.vj.nec ē ꝯ̄ qđ dixi in ꝓxima q̄ō/
ne.aliud enim ē nulli hore itereſſe.aliud itereſſe certis tm̄
Decimonono q̄ro pone ꝙ aliq̄s eſt canonicus in pluri
bus eccleſijs ⁊ optinet p̄bendā ſacerdotalē in vna illarū.
nunq̄d ſi nō ꝓmouetur infra annū carebit voce ⁊ diſtribu
tionibus quo ad oēs eccleſias?dicit Lau.ꝙ nō ſꝫ dūtaxat
in ea in qua deliq̄t.de elec.ſi cōꝓmiſſarius.li.vj.ꝓ hoc
lr̄a ibi in eiſdem eccleſijs. Vigeſimo q̄ro ſi canonicus
cui ſubtracta eſt dimidia diſtributionū non pōt ide ſuſtē
tari.dicit glo.in verbo dimidia ꝙ nō:ꝓpterea habebit re
ſiduū.Ad qđ op.de eo quod nō.de elec.cū vintonienſis.
in gl.nō.ꝙ glo.tacite ſoluit in v̓b.⁊ imputet.qꝛ hec ē pena
quā poſſet euitare recipiēdo ordines.Idem dicimꝰ de ex
cōmunicato q pōt facere ſe abſolui.de quo nō.in.c.paſto
ralis.de appel.Sed pena de qua in.c.cum vintonieñ.nō
eſt tollibilis ad nutū ſuſpenſi.idem Pau.Lau.aūt ⁊ Gē.
tenēt ꝯ̄rium dicentes ꝙ habebitur rō ne egeat ſicut habet̄
in depoſito.l.di.ſtudeat.Sed compellitur ꝑ alias penas
ad ꝓmotionem niſi rōnabilis cauſa ſubſit.đ tempo.ordi.
ad aures.de ſta.mo.cle.ne in agro.§.q autem.Jo.de lig.
refert Bertrādum tenere cum glo.ꝑ rōnem p̄dictam.ipſe
aūt diſtinguit:ꝙ aut ex cauſa legitima recuſat ordinari et
ꝓcedit opi.Lau.⁊ Gen.aut ſine cā legitima ⁊ ꝓcedit opi.
glo.que diſtinctio ſapit eq̄tatem.ſed glo.ſe retulit ad euꝫ
q contēnit ordinari. Vigeſimoꝑmo quero cui accreſcit
dimidia ſubtracta?dicit eadē gl.ꝙ certis itereſſentibꝰ di/
uinis.idē Pau.ꝑ eadem iura q̄ allegat gl.Lau.⁊ Gen.ꝯ̄.
dicit enim Lau.ꝑ alternationē vel ꝙ dabit̄ ceteris itereſ/
ſentibus vt dicit glo.vel ponetur in vtilitatem eccl̄ie cui
fit iniuria ꝑ quadā ſatiſfactione ſubtracti officij.arg.xvij.
q.iiij.ſi q̄s deinceps.ꝓ quo īducit Gen.de offi.ordi.ſi ca/
nonici lib.vj.ꝓ hoc qđ nō.Inno.đ coha.cle.ſicut.Jo.an.
in apoſtillis quas fecit poſt glo.dicit ꝙ quādoq̄ꝫ certa q̄̄
titas aſſignatur ꝑ capita itereſſentium ⁊ ꝓcedit opi.Lau.
⁊ Gen.quādoq̄ꝫ ſimpl̄r ꝓ indiuiſo aſſignat̄ itereſſentibus
⁊ tūc eſt locus iuri accreſcendi.ꝑ.l.j.in fi.ff.de vſufruc.ac
cre.vult hec opi.ꝙ ſi debebat̄ certuꝫ q̄d cuilibet itereſſen
ti tali hora pone.x.ſolidi.q̄̄ ꝙ alij deſint alij nō habebunt
pinguiores portiōes.ſecus ſi certa q̄̄titas puta.x.lib.di/
uidebatur in eos q itereſſent:tūc enim q̄̄to ſunt pauciores
inter quos fit diuiſio tanto portio itereſſentium ē maior.⁊
rō eſt qꝛ p̄mo caſu nulla eſt iter eos ꝯiunctio.ſcđo ſic.pro
hoc qđ nō.ff.de vſufruc.accre.l.j.qđ placet.⁊ ſm hoc cō
cordari poſſunt opi.p̄miſſe.Et de hoc ēt.ī.q.ſequēti in fi.
vbi aduerte ꝙ ius accreſcendi ꝓprie procedit in vltimis
volūtatibus de q̄bus loquūtur iura allegata in glo.⁊ in/
ter ꝯiūctos.vt.C.de cadu.tol.l.vna.§.is itaq̄ꝫ.vſq̄ꝫ ad fi.
An aūt in alijs locū habeat.dico.ī.q.ſequēti.Eſt aūt tri
plex ꝯiunctio:qꝛ q̄dam ſunt ꝯiuncti re ⁊ verbis:q̄dam re
tm̄.q̄dam verbis tm̄.Exemplū primi ſi teſtator legat ti/
cio ⁊ ſempronio equū.Exemplū ſcđi ſi legat ticio domuꝫ
⁊ poſtea legat ſempronio eādem domū iſti cōiungunt̄ re.
qꝛ circa eādem rem.ſꝫ nō verbis ex quo ſeparatim fuit fa
ctum legatū.Exemplū tertij legat ticio ⁊ ſeyo domum ꝓ
equis portionibꝰ iſti ꝯiūgunt̄ verbis qꝛ ſimul vtriq̄ꝫ lega
tur.ſꝫ diſiūgunt̄ re qꝛ nō ad eādem rem ſꝫ ad ſuā portionē
q̄libet vocat̄.hec exēpla ſūmuntur ex.d.l.j.§.iterduꝫ.vbi
glo.ff.de vſufruc.accre.⁊ ſunt vera lꝫ aliq̄ calūnientur đ
iſtis ꝯiunctis.dat̄ regula ꝙ ſi ꝯcurrit ꝯiūctus re ⁊ verbis
cum ꝯiuncto verbis tm̄ vel re tm̄ p̄fertur in iure accreſcē
di.Sed ſi ꝯcurrit coniūctus re cum ꝯiuncto verbis pari/
ter vtriq̄ꝫ accreſcit.qđ tꝫ glo.in.d.§.iterdum.de quo ple
ne ꝑ Bar.ff.de le.iij.l.re ꝯiuncti.⁊ de hoc ēt in ſequēti q̄ō
ne.Et in hac glo.ibi.§.ſi eadem res duobꝰ legat̄ ſiue ꝯiū
ctim ſiue diſiūctim ⁊ alter eoꝝ quomodocūq̄ꝫ nō peruene
rit ad legatū tota debet̄ collegatario.vt in fi.primi reſpō
ſi.in glo.ſi tamē. Vigeſimoſecūdo quero in eo qđ dixi
in ꝓxima q̄ōne an ius accreſcendi ꝓprie cadat in vltimis
volūtatibus.an in alijs locum habeat.Sol.ꝯiunctio pōt
ſurgere ab hoīe.Item a lege:⁊ de vltima dꝫ intelligi que
ſtio p̄cedens.qꝛ inter canonicos videt̄ eſſe quedam lega
lis ꝯiunctio.quādo aūt ſurgit ab hoīe.aut in vltima volū
tate ⁊ attēditur coniūctio vt in.q.p̄cedenti.an iter viuos
⁊ hāc dicit Pe.vt refert Cy.in.l.vnica.C.quādo nō petē
tium partes.nō attēdi preter q̄̄ in caſu.l.j.C.ſi imperialis
liberalitatis ſocius.lib.x.⁊ ibi fallit in donatiōe p̄ncipis
Bar.in.d.l.re cōiuncti.in fi.diſtinguit.qꝛ aut queritur de
iure accreſcēdi quod ꝓcedit inter ꝯiunctos ab hoīe.aut đ
iure accreſcēdi ex ꝯiunctione legali.de primo dicit.ꝙ aut
in vſufructu ⁊ locum hꝫ ius accreſcendi.d.l.j.in fi.đ vſuf.
accre.⁊ eſt ſp̄ale vt ibi dicitur.aut in ꝓprietate vel alio iu
re.⁊ aut in rebus indiuiduis ⁊ hꝫ locuꝫ.ff.cōmunia p̄dio.
l.ꝓprium.aut in diuiduis.⁊ aut in diſpoſitione principis
⁊ hꝫ locum.d.l.j.C.ſi liberalitatis imperialis ſocius.aut
inferioris.⁊ aut intereſt ꝯcedētis quod locū habeat ⁊ lo/
cum hꝫ.ff.de contrahen.emp.l.fundus.aut nō intereſt cō
cedentis ⁊ nō hꝫ locum.l.ſi mihi ⁊ ticio.ff.de verbo.obli.
⁊ hoc totum mēbrum nō eſt ad ꝓpoſitum glo.noſtre.Sed
in ꝯiunctione legali ſubdiſtinguit.nec ē opus ꝓſequi.nec
ēt opꝫ īſiſtere in declarādis p̄miſſis membris.qꝛ materia
nō eſt ꝓpria ſufficit remiſſio ad plene notata in.d.l.re cō/
iuncti.⁊ ꝑ Bal.in.d.l.vnica.C.quādo nō petētiuꝫ partes.

ſed in terminis noſtris poſſemus ꝯfirmare qđ dicit glo. ſi ne his difficultatibus. Nam diſtributiones q̄ dant͛ inter/ eſſentibus diuinis nunq̄ pertinuerūt ad nō intereſſentes q̄ ergo itereſſentes totum capiāt nō eſt p ius accreſcendi. ſed p ſublationem ipedimenti ꝛ potius p ius nō decreſcē/ di: ex quo nō intereſſentibus nil debet͛. Vigeſimoter/ tio q̄ro. nunqd iſte q non pcipit diſtributiones niſi p dimi dia teneat͛ horis intereſſe ac ſi integre pciperet? Laud. q̄ ſic. alr̄ ſubtrahet͛ tota ꝛ dabitur alij p eo ſeruienti. d̄ offi. vica. c. ſi. de appel. puenit. de cleri. nō reſi. cū ad hec. ꝛ di cit Laud. q̄ iſte qui pcipit p dimidia forſan cantabit cum media bucba. Sic dicit͛ hic feciſſe primas q̄ exiſtēs cano/ nicus paduanus cū priuatus eſſet media prebenda iā etiā media bucba cantabat.

G **Eneralem.** Glo. nō ſūmat ſed Pau. ſūmat ſic. in xviij. anno ad ſubdyaconatū. In. xx. ad dya conatū. In. xxv. ad pſbyteratū pōt q̄s libere pmoueri. Pmo ponit motiuū. ſecūdo ſtatuit ibi decernim͛. Nota q̄ generalis obſeruātia facit ius cōe. p hoc d̄ ce/ le. miſ. pernicioſus. ꝛ qđ ibi nō. in glo. j. d̄ clā. deſpon. c. ſi. vbi et̄ ſpecialis ꝯſuetudo redigitur in ius cōe. Secun/ do nō. q̄ ad receptionē ordinū regritur vt ordinato nō ob ſtet aliqd canonicum. ſupplet Pau. ſ. impedimētum. de ſen. excom. q̄ de his. ꝛ. c. q̄uis. puta ſm̄ Gen. irregulari/ tatis defectus vel vicium. de corpo. vi. ptotuȝ. Tertio nota de v̄bo libere. qđ expone vt in gl. v. ideſt ſine diſpē/ ſatione. Et hoc facit ad q̄ōnes facti p itellectu priuilegio rum ꝛ aliarū ꝯceſſionum in q̄bus eſt verbum libere. Sed Gen. et̄ exponit libere. i. nullius ꝯdictione vel iuris ipe/ dimento obſtāte. q̄ expoſitio de ſe bona ē ſed quo ad tex. p̄cedens melior. Quarto nō. q̄ pubes factus canoni/ cus in eccleſia collegiata nō h̄ȝ vocem in caplo niſi exceſ/ ſerit annū. xvij. qđ dic vt in gl. in v̄bo decimooctauo. v̄ſi. nota que inuit q̄ ipſo iure ſit ſuſpēſus ab executione ordi nis. Item q̄ cle. p̄cedens exigit vt q̄s habeat ordines cuȝ effectu ita q̄ nō ſit ei phibita executio. Ad vltimū qđ ē ve ruȝ dic vt dixi. ſ. cle. prima in pn̄. q. xviij. ꝛ. ſ. q. vj. vbi dī q̄ ipo iure eſt ſuſpēſus de pmo. ꝯtriuȝ videt͛ dicere Cōpoſ. c. vlti. eo. ti. q̄ regritur ſnīa ſuſpēdens executioneȝ. vt ibi tenui. de quo ibi plenius. nec iſta gl. ꝯtrium dicit. ſtat enim q̄ ipo iure nō eſt ſuſpēſus ꝛ tn̄ caret voce tanq̄ non legiti me ordinatus. vt dixi in dicta cle. prima in pn̄. xvij. q. ꝑ/ alte. Quinto nō. q̄ ad ordines ſacros regritur plena pubertas q̄ eſt in. xviij. anno. ſimile. ff. de ali. lega. l. mella in pn̄. vbi alimēta impuberi vſq̄ ad pubertatem debent͛ vſq̄ ad. xviij. annū. ſimile et̄ in femina q̄ vſq̄ ad tale tem/ pus nō impetrat veniā etatis. C. d̄ his q̄ ve. eta. impe. l. ij. Oppo. q̄ hec cle. nō ſit ſub ꝯgruo titulo. potius enim ꝯuenit titulo de tēpo. ordi. So. vt in glo. j. v̄. ꝛ ſine dubio ꝛ idē Pau. Ex qua gl. nō. q̄ ꝓpter ꝯnexitatē pmittitur qđ alias nō liceret. Et ſic nō. de vi ꝯnexitatis. ꝛ dic vt de cō ſti. trāſlato. de appel. vna. de accu. ad petitionem. Se/ cūdo op. q̄ regratur maior etas q̄ ea q̄ ponit͛ in textu de canonibus allegatis in gl. j. v̄. ꝛ corrigit. Et ſoluit q̄ corri gūtur vt in gl. p qua ſolutione eſt verbū decernimus. pro hoc de iudi. decernimus. ꝛ qđ ibi nō. ꝛ in hac glo. ibi fieri poterat diſpenſatiue tamē et̄ ſm̄ illos canones poterat q̄s pmoueri ante illa tpa. c. di. c. penul. ꝛ ſi. Steph. Ter/ tio oppo. q̄ hic inuitur q̄ ceſſante hac cle. ſtādum erat an tiq̄s iuribus potiuſq̄ obſeruātie generali ꝯtrie. ꝛ ſic cōtra. iiij. di. ꝟ. leges. de ꝯſue. c. ſi. Cōfirma: q̄ obſeruantia gene ralis eq̄paratur ꝯſtitutiōibus reductis in ſcriptis. xj. diſ. catholica. ꝛ. c. eccliaſticarum. So. dicit Lau. q̄ generalis obſeruātia derogat iuri q̄uis nō ſit obtenta in ꝯtradicto rio iudicio. d. ꝟ. leges. ꝛ hoc ſi nō ꝯtinet pctm̄ vt ſi antici/ pentur tpa recipiendoꝝ ordinum deuotionis cā. ſec͛ ſi cā guloſitatis q̄ tūc lȝ obſeruantia generalis forſan liberet a pena tpali nō tamē a gehēnali maxime vbi iura ꝯtinent p̄ceptum vel phibitionē. iiij. di. deniq̄. in fi. ꝛ ideȝ ſi cā va gationis vel ſimili. de ſta. mona. piculoſo. lib. vj. talis. n. obſeruātia nō facit ius niſi ꝯſenſus p̄ncipis expſſus ſuper ueniat p ꝯtriam ꝯſtitutionem vt hic. vel ſaltem p ꝯſuetu/ dinem p̄ſcriptam. de ꝯſue. c. ſi. ꝛ ptotum. vel niſi ceſſet cā finalis iuris ꝯtrarij. lxiij. di. ꝟ. verū. ꝛ. ꝟ. his. vel pueniat grādis mali vel ſcandali euitatio. xj. di. ꝯſuetudinem ꝛ. d ꝟ. verū. Pau. aūt extenſius tractās articulū refert opi. te nuit enim Jo. in. d. ꝟ. leges q̄ ꝯſuetudo rōnalis ꝛ p̄ſcripta tollit legem. Alij dicūt q̄ nō tollit niſi iteruenīat p̄ncipis ꝯſenſus expſſus. quod dixit Jo. de fontona p̄cedere i pa/ pa cuius iuriſditio pēdet ab auctoritate diuina nō aūt ex trāſlatione populi vt in impatore. xj. di. conſequēs. vbi de hoc in prin. di. xvij. huic. Alij dicūt q̄ ſufficit tacitus con/ ſenſus p̄ncipis ac ſi foret expſſus. liiij. di. ſi ſeruus. p hoc qđ nō. de ſecun. nup. c. vir. ꝛ. ff. de legi. l. de q̄bus. Alij di/ cunt q̄ ſi cōſtitutio nō eſt approbata moribus vtētiū non ſeruātes nō dicunt͛ trāſgreſſores. qđ tenuerūt Vin. Goſ. Ber. ꝛ Inno. de treu. ꝛ pa. c. j. p q̄bus facit. xxviij. di. ꝟ. ec ce. v̄. illud aūt Gregorij. iiij. di. j. c. ſi. nā vt valeat ꝯſtitutō tria ſunt neceſſaria q̄ fiat ab eo q̄ pōt. xvj. diſt. canones. q̄ publicet͛. de poſtu. pla. c. j. ꝛ q̄ more vtentiū approbet͛. vt in. ꝟ. ſi. Sed cōtra iſtos facit q̄ tp̄s nō eſt modus tollēde. nec iducēde obligationis. ff. de act. ꝛ obli. l. obligationuȝ ꝟ. placet. xvj. q. iij. nemo. ꝛ p̄ſertim obligationis ad obedi entiā. de p̄ſcrip. cū nō liceat. Pau. i hoc recitat opi. hoſti. in. c. j. de treu. ꝛ pa. dicit q̄ in p̄ceptorijs hoc nō excuſat q̄ ꝯſtitutio nō ſit approbata moribus vtentiū: q̄ p̄ceptū ne ceſſitatem importat. xiiij. q. j. qđ pcipitur. ſecus in ſimpli/ cibus cōſtitutiōibus. Pro quo iducit Pau. c. ppoſuiſti. lxxxij. di. dicens hāc opi. p̄cedere poſſe in illis q̄ erant tē pore quo pmulgata fuit cōſtitutio. p̄ſcriptio enim quādo q̄ incipe neq̄t ab ichoāte poſſidere ſȝ a ſucceſſore. ſic. xvj. q. iij. ſi ſacerdotes. de iure pa. cura. ꝛ i hoc ꝯſiſtit Pau. ſȝ in hoc reprobāt q̄dam nā idem ē hodie populus q̄ fuit iaȝ cētum annis. xvj. di. habeo. ff. d̄ iudi. l. ppone bat͛. ꝛ dicūt q̄ et̄ ſucceſſor nō p̄ſcribit ſine bona fide ꝛ titulo. de p̄ſcrip. c. j. lib. vj. Predicta icidunt in duas q̄ōnes. Vna eſt an ꝛ quādo cōſuetudo poſſit p̄ualere iuri poſitiuo. ꝛ d̄ hoc ple ne dixi de cōſue. c. j. Altera nunqd p nō obſeruātiam ab/ rogent͛ iura et̄ canonica. ꝛ de hoc dixi. d. c. j. de treu. ꝛ pa ce. Quo ad hoc tn̄ dico q̄ p̄cedere pōt dc̄m Pau. vt hi q̄ incipiūt cōſtitutionem nō recipe nō excuſentur a peccato ſed ſucceſſores ſic. ꝛ ſi ſcit hoc p̄nceps ꝛ tollerat nam vi/ detur pati vt tali iuri derogetur et̄ ſi alias cōſuetudo non ſuffeciſſet. de cogna. ſpiri. ſupeo. Quarto opp. ad hoc q̄ quo ad hanc cle. nō tn̄ de generali obſeruātia ſed et̄ de iure poterat q̄s pmoueri in. xxv. anno ad p̄ſbyteratū. per c. cū in cūctis. ꝟ. iferiora. de elec. So. vt in glo. ij. in prin. q̄ videt͛ fateri cōtrarium dicēs q̄ obſeruātia fundebat͛ ſup illo. ꝟ. Recitat tn̄ opi. Hoſti. ꝛ Inno. rn̄dentium ad illum ꝟ. q̄ ibi p diſpēſationem ob neceſſitatē cure. qđ reprobat: q̄ ſm̄ illam opi. ſequebat͛ abſurdum qđ pmitteret͛ alicui cōſequi curā ꝛ ſacerdotiū ꝛ nō ſacerdotium tn̄. Sed hoc abſurdū nō putarem vt pmittatur ſacerdotiū obcure cō/ ſequentiā ꝛ neceſſitatem ꝛ nō pmittat͛ ſoluȝ vbi ſubeſt ſo la volūtas ordinādi. Sed iducit glo. ꝛ aliud abſurduȝ q̄ eadē foret etas epi ꝛ ſacerdotis. ꝛ idem Pau. iducēs no/ tata p Archi. de p̄ben. ei cui. lib. vj. qđ et̄ nō eſſet magnuȝ abſurdū. vn̄ ante hāc cle. tenuiſſem opi. Inno. ꝛ Hoſti. q̄ nō facile d̄ȝ induci iuriū correctio. de elec. cū expediat. li. vj. Pro hoc iſta cle. q̄ fundat͛ ſup obſeruātia dicēs q̄ vlt derogare iurib͛ antiq̄s ꝛ vtitur v̄bo decernimus. q̄ prius non erat

nō erat derogatum.ſed.§.inferiora.debebat itelligi in caſu ſuo.tn̄.Tāgit aūt glo.duo alia.Unū φ hodie laycus i carniſ ꝑuiio pōt eē pſbyter in reſurrectione.idez Pau.q exemplificat vt q̄ recipit minores in pma dn̄ica q̄drageſime.ſubdyaconatū in primis quattuor tpibus ſeq̄ntibus dyaconatū in ſabbato media ne quadrageſime.pſbyteratum in ſabbato ſancto.de tēp.ordi.de eo.Aliud ponit gl. de interſticijs tempoꝝ.i.itervallis iter ordinem ⁊ ordinē q̄ hodie non ſeruanť ſm glo.Idem Pau.dicēs φ cū iura ꝑmittant conſtitutū in minorib' ꝑmoueri ad curatum ſm vnā opi.vel ſm aliā ꝑmittant exiſtētem in ſubdyaconatu de quo remittit ad notata p ſe.j.cle.ꝑrima.ſequiť φ oēs poſſint ꝑmoueri ſine iterſticijs.que rō parū viget niſi q̄tenus referas ad neceſſitatem q̄ imponiť habēti curatū vt i fra annū fiat ſacerdos.de elec.lз canon.li.vj.j.de ſta.mo.ne in agro.§.ceterū.Item ſm Pau.p hāc cle.mutata ſūt tpa antiquoꝝ canonum.⁊ p cōſequēs interſticia ipoꝝ que erant de qnqз annis inter dyaconatū ⁊ ſubdyaconatū.⁊ ď alijs qnqз inter dyaconatū ⁊ ſacerdotiū.vt in iurib' allegatis in gl.in ꝑrin.ego aūt dico φ ēt ſm antiquos canoneſ nō ſemꝑ habebāt locū iterſticia.Nā ſi exiſtēs in.xviij.ordinabať ad ſubdyaconatū infra ſeptēniūз poterat fieri pſbyter.lxxvij.di.quicūqз.⁊ ibi gl.in v̄bo grādeuus.Sз ꝑcedebāt iterſticia qn̄ q̄s icipiebat recipe ſubdyaconatum poſt vigeſimū annū.hodie aūt habēt locū iterſticia de q̄bus hic ſi q̄s recipit ſubdyaconatū q̄ primum pōt.vt in.xviij.anno.vt in hac glo.ibi ei cui.in glo.penul. Quinto oppo.ad idē φ ēt ſз canones antiquos poterat fieri ſb dyaconus in minori tpe anni vigeſimi.lxxvij.di.c.j.Gl. in v̄bo antiq̄s.ſoluit.⁊ idem nō.in.d.c.in glo.hic reſpicit.⁊ idē Gē. Sexto oppo.φ nō ſufficiat annus.xx.ꝑ dyaconatu.nā p hoc poſſet talis eſſe archidyaconus qđ ē falſum.de elec.cū in cūctis.§.iferiora.tз aūt rō q̄ ſolus dyaconatus regritur in dignitate archidyaconatus.So.vt i glo.in v̄bo dyaconatus.⁊ idē Pau. Septimo opp.ad hāc ſolonem de cle.ne in agro.§.ceterū prioratus.de ſta.mo.So.Pau.φ ibi ſpāle in religioſis aliud in ſecularibus.de quo dic vt in.d.§.q̄ ibi ſufficit etas.xx.annoꝝ ad prioratus nō ꝯuentuales curatos. Quero q̄d de ꝑmotis ante hāc cle.ifra etatem hanc.So.vt in gl.ij.v̄.ſed q̄d de ꝑmotis.⁊ idem Pau.ſimilis eſt qđ de ordinato infra pubertatē ad ſacros.an teneatur ꝯtinere.de qua queſtione remittit glo.ad nō.de cle.p ſal.ꝑmo.c.vno de quo ibi dixi ⁊ tenui φ ſi talis erat doli capax teneť ꝯtinere.qđ tз glo.j.q.j.pueri.⁊ idem dixi ſi q̄ primum ꝑuenit ad doli capacitatem nō reclamat:q̄ tunc icipit obligari peccatis de delic.pu.c.j. Scđo q̄ro nunq̄d hec cle.liget religioſos.dicit Pau.φ ſic.⁊ exponit verbū poſſit q̄s tam de ſecularibus q̄ de religioſis cū generaliter ⁊ indiſtincte loquať.⁊ hoc religioſi moleſte ſufferūt ⁊ nō obſeruāt putātes p quādam ipericiam in eis nō expedire ſeruare hec tēpora cū nō habeant curā ſed fortius in eis ſeruari debent. q̄ nō ſubeſt tāta neceſſitas vt ordinenť. Tertio quero generaliter de etate req̄ſita in bn̄ficiandis in ordinādis et in ꝓfitentib' religionem.de primis dicit Laud.φ aut ē epiſcopatus vel dignitas ſuprior.⁊ regrunť anni.xxx.cōpleti de elec.cū in cūctis.aut circa epātum:⁊ aut ſunt beneficia duplicia ⁊ regrunť.xxv.anni incepti vt in abbatijs ⁊ alijs dignitatib' ⁊ eccleſijs curatis vt in.§.inferiora. Fallit in abbatiſſis ⁊ prioriſſis monialiū in q̄bus regruntur anni.xx.cōpleti.de elec.indemnitatib'.lib.vj.ſufficiunt aūt i eo qđ dixi de.xxv.annis anni.xx.cū diſpenſatione ordinarij eo.ti.ꝑmittim'.lib.vj.Aut ſunt ſimplicia.⁊ aut ſunt canonie ⁊ regruntur anni.xiiij.q̄ in talib' regritur maturitas conſilij.de pben.ſup inordinata.ſm Laud.q reſpōdet ad c.ex eo.de elec.lib.vj.vbi dз ſufficere minus pubertate φ ibi fuit diſpenſatio ⁊ recitať ibi factum.cōmunior tn̄ opi.eſt φ de iuris rigore ꝑcedat.c.illud.de quo dixi in.d.c.ſuper inordinata.Aut ſunt alia ſimplicia q̄ canonie ⁊ ſufficit φ q̄s excelſerit.vij.annū.nam ex tūc pōt coronam.i.ordinem clīcalem habere.⁊ per ꝯſequēs viuere de ſorte xp̄i de tēpo.ordi.nullus.lib.vj.vbi a ꝯrio inuitur regri.xiiij.annū.Rn̄det Laud.φ vacat ibi argumentū a contrario.q̄ ꝯrium eſt iure expſſum.ꝑ hoc qđ nō.de fo.compe.ſignificaſti.⁊ dicit hoc ꝑcedere niſi ſint talia bn̄ficia que de cōſuetudine vel ſtatuto habeāt ordines annexos vt ſūt eccleſie rurales capelle ſacerdotales altaria ⁊ ſimilia.ſ.cl. ꝑrima.de pben.ſignificatum.de hoc articulo dic pleniuſ vt dixi in.d.c.ſuper inordinata.De ordinādis diſtinguit Laud.q̄ aut loq̄mur de ordine tonſure ⁊ ſufficiūt.vij.anni dum tn̄ alia ꝯcurrant.de tēpo.ordi.nullus.lib.vj.de ordine ſubdyaconatus dyaconatus vel pſbyterat'.dic vt hic.aut de ordine epāli.⁊ dic φ.xxx.anni completi regrūtur.de elec.cū in cūctis.aut de.quattuor minorib'.⁊ dicit glo.lxxvij.di.in ſūma.φ ab anno ſeptimo ſupra pōt ordinari hoſtiarius.lector.⁊ exorciſta.⁊ ſic ſtabit vſqз ad annum.xij.⁊ exinde pōt eſſe acolitus.Pau.idem tз.Sз glo.vlti.hic idiſtincte dicit etatem maiorē infantia ſufficere ꝑ oibus ordinib' minorib' ⁊ ſic ſeruatur.tn̄ dictum Laud.⁊ Pau.de ſe ē verius.puto tn̄ φ ordinatus in acolitū ante pubertatē poſt infantiā nō poſſit ſuſpendi ab executione.ex quo nō eſt ius expſſum hoc ꝓhibens ⁊ in ꝯcurſu opinionum ſicut hec cle.pfertur antiq̄s iurib'.ita qđ dicit gl.vl.pferēdum eſt ei quod dicit dicta glo.ſūme.lxxvij.diſ.De ꝓfitentib' religionem dicit Lau.φ regritur annus.xiiij.in mare.xij.in muliere.in tn̄ φ ſi aliq̄s ante talem etatē q̄tūcunqз doli capax religioneз intraret patre vel matre ſeu parentib' deficientib' tutores poſſunt eum inuituз extrahere de religione.vt nō.xx.q.ij.§.j.cum.c.ſeq̄ntibus.ď regula.poſtulaſti.⁊ lз Augu.tenuerit ꝯrium de doli capacibus vt ēt non puberes obligētur pfeſſioni.p quo ē de delic.pue.c.j.⁊ quod dixi.q.ꝑrima de ordinato ante pubertatem ad ſacros.dic tn̄ ꝑmum veri' q̄ pubertas certa ſtatuta eſt p religione.put dcīn eſt de regula.c.j.lib.vj.lз ſecus ſit de mr̄imonio carnali in quo viri potentia ſupplet etatē.de deſpon.impu.puberes.⁊ pluribus.c.illius ti.

Quarto q̄ro nunq̄d qđ dicit hic de annis ordinādoꝝ ad ſacros intelligať de annis cōpletis.gl.in v̄bo.xviij.dicit φ nō ⁊ φ ſufficit annus inchoat'.idem Pau.⁊ Genз.⁊ Mathe.eadem rōne qua glo.Sз in ꝯtrariū arguit Pau.ꝑ id qđ nō.glo.lxxvij.di.ſubdyaconus vbi dicit φ.xx.annus ꝑmouendi ad ſubdyaconū dз eſſe completus.lз ſecuſ ſit in honorib' ſecularib' vbi ſufficit inchoatus.ff.de mu.⁊ ho.l.ad rem publicam.vt ſit rō differētie q̄ honores eccleſiaſtici potius ſunt oneris q̄ honoris.xviij.q.j.illud.ꝑmum verius quod ēt tз Pau.ꝑ quo inducit.§.inferiora.quem allegat glo.⁊ de regula.ad noſtrā.vbi de hec in gl.ij.Simile in vſucapione in q̄ ſufficit attigiſſe vltimū diem ff.de diuer.⁊ tēp.pſcrip.l.in vſucapione.Idē in factione teſtamēti.ff.de teſta.l.qua etate.Sз hec ſimilia nō ſunt bona.ſolū enim ꝓbant φ vltima dies anni cōpleti ſufficit φ ſit inchoata.potius ergo faciūt in ꝯrium φ annus iceptus nō habeatur ꝑ completo.Sed rō in illis iurib' eſt q̄ requirunt pfectum tpſ vt in eis pз.lз φ hic ſufficiat annus inceptus optime ꝓbat rō glo.nā cum primū q̄s tranſiuit annū xvij.completū eſt in.xviij.quod ſolū hic regritur ⁊ ſic de ceteris.ꝑ hoc q̄ exiſtens in anno.xxv.ſtatim cōpleto.xxiiij.pōt habere eccl̄iam curatā.d.§.inferiora.talem autez opз eſſe ſacerdotē vt ibi.⁊ de elec.lз canon.lib.vj.⁊ ſic ꝑmiſſo vno annexoꝝ ꝑmittitur ⁊ reliquū.de ꝯſti.trāſlato.ď offi.dele.prudētiam.§.ſexta. Quinto q̄ro circa hoc ſi minor.xviij.annis ordineť nunq̄d tз ordinatio.Augu.i.c.

ſubdyacon⁹.lxxvij.di.dicit q̃ ſic.dicens q̃ ẽt in cunis poſſet puer ordinari ſacerdos ꝛ ſic ad oẽs alios ordines ſ; ſuſpendẽdus ẽ ab executione. de tẽpo.ordi.vel nõ ẽ cõpos. Unde dicit frater Aluarus q̃ caueãt ſibi religioſi q̃ īfra annos.xviij.recipiũt ſubdyaconatũ q̃ ſi iterim exequũtur i.ante etatem.xviij.efficiunt irregulares.p.c.ſi celebret.ꝛ qđ ibi nõ.de cle.excõ. Cõtrariũ tenuit in.d.c.vel nõ eſt cõpos.q: talis nõ eſt ſuſpẽſus ſ; ſuſpendẽdus vt ibi.idez tz Pau.vt in.q.ſeq̃nti. Sexto q̃ro an ordinatus in ſũbdyaconũ ante etatẽ.xviij.an.habeat vocẽ in caplo ſi ẽ canonicus eccl̃ie collegiate videt̃ q̃ nõ p id qđ dicit glo.in ṽbo.xviij.v̓.nõ.quod.ſ.dixi in.iiij.nõbili.qđ ſentit hic Mat. q: talis ẽ puniẽdus.de hoc g̃ nõ gaudet priuilegio. Pau. dicit ↄtrarium p.c.vel nõ eſt compos.vbi tali mandat puideri de bñficio nec dꝫ ibi q̃ ſuſpẽſus ſ; ſuſpẽdẽdus. dic aliter vt dixi in.iiij.notabili.ꝛ plenius.ſ.cle.prima.ī pn.q.xvij.tñ q̃tum ad id de quo in proxima.q.placet dictum Pau.vt nõ dicat̃ iſte ſuſpẽſus adeo q̃ celebrãs fiat irregularis. Septimo q̃ro nunq̃d ep̃s poſſit diſpẽſare ſup etate quo ad ordines. Glo.penul.q̃ nõ. Idez Pau.dicẽs ſecus de ordinato extra tp̃a cũ quo diſpenſat ep̃s de tẽp.ordi.ↄſultationi.vbi hoc nõ.in gl.vlti.ꝛ idẽ ibi Hoſti. cũ diſtinctione de q̃ ibi dixi.ꝛ hãc gl.ſigna.in v̓.ꝛ p p̃dictam nam ep̃i de hoc multũ infeſtant maxime p religioſos q̃ fauore religionis putant hoc eis d̃beri.ſ; vt.ſ.dixi.q.ij.idẽ iuris de eis qđ de alijs. Idem nõ. Hoſti.in ſũma de tẽpo.ordi.§.ꝛ cui.in fi. Octauo q̃ro ſi minor.xviij.annis impetrat in eccl̃ia collegiata vbi p̃bende non habẽt ordines annexos an valeat reſcriptũ.videt̃ q̃ nõ:cũ talis nõ ſit in etate habendi iura canonicalia quo ad vocez capl̃i.ſ.c.p̃xi.nõ ergo valet reſcriptũ.de reſcrip.ſi eo tp̃e.l.vj. Cõtrarium dicit Pau.q: de iure canonicali nõ eſt habere vocẽ in capitulo imo eſt ihabilis ad vocem.bene põt eẽ canonicus.de elec.ex eo qđ.lib.vj.p hoc q: lz habere vocem in caplo pẽdeat a iure canonicali nõ tñ ius canonicale ī hoc ſolo ↄſiſtit imo nec ī hoc ſolo p̃ncipalr̃ imo vocẽ hr̃e põt ñ canonic⁹.d̃ ele.cumana.de cau.poſ.cũ eccl̃ia. Nono q̃ro nũq̃d in collatiõe ordinũ req̃rat̃ miſſa. dic q̃ honeſtũ ẽ tamen ſi ſine miſſa ↄferũtur tz collatio dũmodo in ẽẽntialibus forma ſeruetur.vt dicit Mathe.in additione p id qđ nõ. Hugu.lxxv.di.c.hz aũt obſeruantia vt prima tonſura et quattuor minores ↄferant̃ ẽt ſine miſſa:ſed ſacri nunq̃. p hoc.c.lr̃as.de tempo.ordi.qđ pbat ſatis q̃ ẽt de iure ſacri nõ ſunt ↄferendi ſine miſſa. Decimo q̃ro nunq̃d ordinatus ad ſacros p vim teneat̃ ad ↄtinẽtiam.videt̃ q̃ ſic cũ ſacer ordo habeat annexam ↄtinẽtiam.lxxxiiij.di.cũ in p̃torio.xxviij.di.dyacon⁹.dicit Mathe.in additione q̃ ſi omino fuit inuitus nõ tenet̃ ꝛ poterit ↄ̃here mr̃imoniuz ꝛ vti ↄ̃cto ꝛ ĩ ppria pſona ſumere arma ꝛ bellare ꝛ talẽ pcutiẽs nõ eſt excõicatus ꝛ in oĩbus cenſet̃ vt laycus eo excepto q̃ hz ordinem.xx.q.iij.p̃ſens.xxiij.q.v.ad fidẽ. Ad cõtraria rñdet q̃ loquũtur in ordinatis voluntarie.de hoc nõ. Hugu.lxxiiij.di.vbi. Tu diſtingue melius p.c.maiores. de bap.an fuerit p̃ciſe inuit⁹ ꝛ tũc ẽt caractares ordinum nõ ſuſcepit.an nõ p̃ciſe.ꝛ dic q̃ ſic ꝛ tũc cogetur cõtinere.

De officio vicarij. Rica:

Ne de eccleſiis.

❡ Tenorez.c.de multa.ꝛ.c.lz canon. Ad pochiarũ vicarios ppetuos declarat extendi.hoc dicit ſm Mathe.vel ſm Pau.ꝛ meli⁹. Iura loquẽtia de eccleſijs curatis locũ habent quo ad tria ī vicarijs ppetuis eccleſiarum pochialium. Et qđ dicit q̃ ad tria intelligit hic expreſſa in tex.tñ ꝛ in alijs idẽ dico.ĩ.in ſcđo notabili ꝛ.q.xxv.p̃mo thema.ex quo qđ.ſcđo deciſio.ibi ſcđa in perpetuis. Nota de vicario ppetuo.ex quo nõ.eſſe dare etiã tpalem vt pz in iurib⁹ allegatis in glo.in verbo ppetuis. dicunt̃ aũt tpales ſm Gen.q̃ in locum abñtium deſeruiũt nõ ſuo iure.de q̃bus loquũtur iura allegata in glo. ſtatim allegata.ꝛ iſti vicarij debẽt eſſe ↄtenti ſuſtentatione vite reſeruato reſiduo abñtibus ex iuſta cã.de quo p Arch.d̃ regula bñficium.lib.vj. Si aũt abeſſent nõ iuſta cauſa cui applicent̃.ĩ.dicam.q.iiij. Scđo nota q̃ idẽ iuris eſt de vicario qđ de rectore p̃ncipali.quod pz ex plurib⁹ q̃õib⁹ infra formãdis. Et maxime ex notatis in gl.in v̓bo ſacerdotium.ex qua nõ.q̃ non tñ in tribus de q̃bus in lr̃a. ſed ẽt in alijs.ꝛ idem qđ.ĩ.dicam.q.xxv.ꝛ hoc eſt ppter idem ptitatẽ rõnis.quod facit ad multa. Tertio nõ.q̃ v̓bum volumus eſt inductiuũ noui iuris.qđ colligit̃ ex glo.vlti.ꝛ ideo vtit̃ verbo volumus.ꝛ idẽ Pau.ꝛ in hoc ẽ hec gl. ſingularis.p hoc de p̃bẽ.p̃ſenti.§.loca.lib.vj.ꝛ qđ ibi nõ. Io.an.in p̃n.c.ꝛ.ĩ.de fo.compe.cle.vna.§.volumus.vbi dixi in p̃mo notabili.ꝛ de re.pmu.cle.vna.in glo.fi.ibi dixi in.viij.notabili. Oppo.q̃ p receptionem vicarie ppetue nõ vacet prima.nam due cure in eadem pſona ſunt cõpaſſibiles.de p̃ben.ſi tibi ↄceſſo.de reſcrip.ſi ppter lib.vj. So.regula eſt in ↄ̃rium vt hic in tex.ꝛ de p̃ben.de multa. Fallit in caſibus notatis in.c.de multa.ad qđ remittit glo.in v̓bo amittẽdis. Bertrãdus aũt enumerat caſus exceptos ꝛ adhuc eos pleni⁹ pſequere. Unus ẽ in depẽdẽtibus vel cõmẽdãtijs vel cũ papa diſpẽſat.d̃ cle.ducũ.ij.in fi. Alius q̃ñ ſine auctc̃e p̃lati renũciat p̃mo nec ſupior ratũ hz.d̃ renũ.admonet.vij.q.j.nõ opz.ꝛ.c.ſi q̃s v̓o. qđ nõ. gl.xxj.q.ij.ſi q̃s iam trãſlatus. Ali⁹ ſi calore iracũdie ꝛ nõ aĩo ↄſequẽdi perpetui bñficij recipit ſcđm.tũc enim ſm aliq̃s põt penitere.ij.q.iij.ſi q̃s irat⁹.p hoc.ij.q.vj.ſi q̃s libellos. de peni.di.j.diuortium.ff.de inter.act.de etate.§.fi.d̃ ritu nup.l.pleriq̃z.qđ nõ pcedit ſimplr̃.nã neq̃z p̃ſumit̃ inconſulta receptio cũ ſine cauſe cognitione p̃latus p̃mi nõ det licẽtiam acceptãdi ſcđm in alia dyoceſi. Sz quãdo talis licentia nõ req̃ritur adhuc nõ p̃ſumit̃ incõſulta receptio. et dato q̃ ſit incõſulta tñ ip̃o iure vacat primũ.de p̃ben. euz q̃.lib.vj. Sed ex eq̃ã poſſet iſtis ſubueniri p reſtõnem. arg. de in inte.reſti.c.j.ꝛ.c.j.lib.vj.eo.ti. Alius ſi in p̃mo fecerat expenſas ppter quas cõpetit ſibi retentio.ar.xij.q.iiij q̃cunq̃z.ff.famil̃.herciſ.l.fundus.iſti.de act.§.fi.ꝛ hoc ſi fecit ante receptionẽ ſcđi.ſecus ſi poſt.iſti.de re.diui.§.certe.qđ dicit Io.de lig.nõ eſſe vex in titulis bñficialib⁹.qđ dic verũ quo ad retentionẽ tituli. Sz bene poſſet vti retẽtione in aliq̃bus rebus ſecularib⁹ ad primum bñficium ptinẽtibus. Et q̃ñ liceat vti retentione nõ.de depoſito.c.ij. Alius ſi incõtinenti fuit adiectus a ſcđo.qđ dic vt d̃ elec. cõmiſſa.§.j.ꝛ ibi de hoc in gl.j.li.vj. Alius ſi recipit ſecũdum tanq̃ viſitator.vij.q.j.pontifices. Alius ſi recipit ſecũdum in alio ep̃atu ſine licentia ep̃i p̃mi.p̃alleg.c.admonet.qđ dic vt ibi dixi. Alius cũ fruct⁹ ſcđi ad tp̃s ſpectat alteri.dicto.c.ſi tibi conceſſo.allega.pro cõtrario. Alius quando eſt defectus clericorum.xxj.q.j.c.j.ij.ꝛ.iij. Alius ſi proteſtatur quod non intendit dimittere primum ꝛ tũc non prudenter agit conferens ſecũdum.de hoc nõ.d̃ cle.non reſi.quia nõnulli. Inno.tamẽ de reſcrip.in noſtra dicit proteſtationem non valere tanq̃ facto contrariã. Hoſti.contra quod eſt verius ſi proteſtatio habet ſua ſubſtãtialia.de ap.ſollicitudinẽ in fi.ꝛ quod ibi dixi ꝛ pleni⁹ de conſti.cum.M. Secundo oppo.ad idem nam quãdo quis habet canonicatum cum parochiali eccleſia annexa ꝛ cum hoc aliam prochialem.de p̃ben.ſuper eo.lib.vj.de p̃ben.expoſuiſti. So.ille ẽ caſus exceptus propter annexionem quod dixi in primo contrario.pro hoc textus hic

in v̓bo

in verbo ſimilium. quod ad hoc ponderat Pau. ⁊ de p̃/
bẽ. extirpãde. §. qui vo. ⁊ dic ſimiliũ in genere etiã ſi non
in ſpecie. vt ſi vicarius ꝑpetuus beneficij curati inſtituiť
pꝛĩcipaliter in beneficio curato vel ecõuerſo nã idẽ erit ac
ſi ꝯſequereť ſimilẽ vicariã. de p̃b. nõ põt. §. j. li. vj. vbi no.
in glo pone ⁊ idẽ hic Pau. Tertio op. ꝙ vicarij tales
nõ teneanť ꝓmoueri ad ſacerdotiũ. c. ſtatutũ. ð elec. li. vj.
So. vt in glo. iiij. que excipit eccl'iaȝ collegiatã. de qua lo
qtur illud. c. ⁊ idẽ Mathe. Quarto op. ad idẽ ꝙ imo
nõ tm̃ debeãt ꝓmoueri ad ſacerdotiũ ſed opoꝛteat ꝙ ſint
ſacerdotes nã ẽt cõmẽdatarij qui ſũt ad tp̃s tm̃ dati debẽt
eſſe p̃ſbyteri. de elec. nemo deinceps. li. vj. So. aliud in cõ
mẽda qð dic vt in glo. in verbo ꝓmouẽdis. ⁊ dic rõnem ꝙ
qꝛ cõmẽda eſt titulus extraoꝛdinarius. ideo magis ſtricte
de eo ſtatuiť. patet in. d. c. nemo. Quĩto op. ad idẽ de
eo qð no. Archi. in. c. lȝ canõ. de elec. li. vj. dicẽs illud. c.
nõ ꝓcedere in vicarijs ẽt perpetuis. So. dictũ eius corri/
giť hic vt dicit glo. in verbo ſacerdotiũ. in pꝛĩ. ⁊ idẽ Gẽz.
⁊ Mathe. Sexto op. ꝙ nõ fuerit idẽ ſtatuẽdũ de vica
rijs qð de rectoꝛibus. nã vicarius alicuius nõ gaudet hiſ
p̃uilegijs q̃bus gaudet pꝛincipalis. ff. de legatiõibus. l. fi
lius decurio. ⁊. l. vicari⁹. vbi ſi filius iuit in legatiõeȝ pꝛo
patre pꝛo republica nõ gaudet imunitate ſed pater. So.
qñqȝ quis gerit vices alterius ex deputatõe ipſi⁹ p̃ncipa
lis tm̃ ⁊ tũc ꝓcedũt ꝯ̃ria. qñqȝ ex deputatiõe legitimi ſu/
perioꝛis ⁊ ꝓcedit hec cle. que ex eo qð loquiť de vicarijs
perpetuiſ pꝛeſupponit auctoꝛitatẽ ſuperioꝛis interueniſ
ſe. s̃. e. ad hoc. ꝓ hoc qð dicã. j̃. q. iiij. talis aũt vicarius ꝓ
pꝛie diciť vicegerens. C. vt dignitatũ oꝛdo ſerueť. l. fi. lib.
xij. de offi. eius qui vi. alte. ge. l. j. ⁊. ij. vbi dicit glo. talem
vices gerẽtẽ hr̃e oꝛdinariã. de hoc ẽt loq̃ť. l. j. §. pꝛefectis.
ff. de leg. iij. faciũt hec ad queſtionẽ an vice rectoꝛ gaude
at illis ĩmunitatibus quibus gaudet rectoꝛ. ad qð dic ꝙ ſi
deputať a rectoꝛe nõ gaudet. ſi aũt ab vniuerſitate ob ca
rentiã rectoꝛis vel abſentiã gaudet ꝑ pꝛedicta qð tȝ Bar.
in. d. l. filius decurio. de facto tm̃ ſeruať vt ẽt deputatus
a rectoꝛe tractet vt rectoꝛ. Septimo op. in eo qð di/
xi in tertio nõbili hoc eẽ nouũ ius ꝑ verbũ volum⁹. qð i/
mo antiquũ in' oib⁹ trib⁹ dictis ꝑ iura que alle. glo. vlti.
in p̃n. So. vt in eadẽ glo. ⁊ idẽ Pau. dicẽs fuiſſe rationa/
bile ⁊ equũ qð hic diciť qꝛ iſti vicarij debẽt reſidere in lo
co. e. ti. ex parte. ⁊ habẽt curã aĩarũ ad qð nihil alle. ſed ꝑ
hať. de p̃bẽ. expoſuiſti. ergo idẽ iuris ac ſic p̃ncipaliter ha
berẽt curã. Et dicit Pau. ꝙ lȝ plures vicarias vnus ha
bere nõ poſſit tm̃ bene poſſũt eſſe plures vicarij in vna ec
cleſia q̃ pariter habebũt curã totius parochie. ſicut plu
res ſacerdotes ſũt in eadẽ eccl'ia. de quo ꝑ Inno. de p̃ bẽ.
cũ nõ ignoꝛes. Quero q̃ fuit rõ dubitãdi? dicit Lau. ꝙ
ex quo vicarij nõ habẽt pꝛĩcipalẽ curã aĩarũ nec vice ſua
ſȝ potius alteri⁹ miniſtrãt iura penalia nõ videbãtur ad
iſtos extẽdenda. ꝓ hoc de elec. ſtatutũ li. vj. Ratio deci/
dẽdi qꝛ idẽ periculũ iminet aĩabus in iſtis ſicut in pꝛĩcipa
libus. ⁊ quotiẽs viciũ ex vna rad ice naſciť ꝯñs eſt vt ea/
dẽ lege tollať. C. de nup. l. ſi libertã. ⁊ poſſũt iſti dici tãq̃
ꝓcuratoꝛes in rẽ ſuam ⁊ cõparari poſſunt pꝛocuratoꝛib⁹
qui per litiſ. cõteſta. facti ſunt domini. de pꝛocura. c. j. li.
vj. vel emphiteote qui habet vtile dominiũ in re quando
ad nõ modicũ tẽpus habet rem. ff. ſi ager vectigal. l. j. ⁊. ij.
vnde ⁊ regentes vices alioꝛum vt dicit Gẽ. habẽt eandẽ
rationẽ pꝛohibitionis pꝛopter idẽptitatẽ rõnis per quam
iura etiam penalia extendũtur. de elec. ſi poſtq̃. §. j. li. vj.
dicunt autem Laud. ⁊ Ber. ꝙ quia iſti gerũt nomine alie
no non poſſunt iura pꝛincipalis rectoꝛis pꝛeſcribere. C.
de pꝛeſcrip. xxx. anno. l. male agitur. ad hoc de fide iſtru.
S. perpetuus. xvj. q. j. ſi ſacerdotes. Secundo quero
quid eſt vicarius? dicit Lau. ꝙ eſt is qui vices alteri⁹ ge
rit ſeu miniſtrat. qð dic vt per Hoſtiẽ. in ſum. eo. ti. ⁊ di/
citur vicarius qui vice non ſua ſed alterius miniſtrat. ff.
de offi. eius cui man. eſt iuriſ. in rubꝛo ⁊ nigro. de offi. de/
le. cum olim. ij. Sed illa iura loquuntur de delegato qui
non dicitur pꝛopꝛie vicarius vſus nãqȝ obtinuit ꝙ vica/
rius dicatur tm̃ altero de quattuoꝛ modis ſm̃ Lau. de q̃/
bus in ſequẽ. q. Tertio quero circa dicta in pꝛoxima
queſtione quot ſunt ſpecies ſeu genera vicarioꝛum. dicit
Lau. ꝙ quattuoꝛ. quidam ſunt vicarij perpetui eccleſia/
rum parochialium de quibus hic. Alij ſunt vicarij tp̃a/
les ſicut mercenarij qui ad tempus aſſumuntur ad curaȝ
adiuuandũ pꝛincipalem rectoꝛem qui non debet de hone
ſtate ſine pꝛeſbytero ſocio miſſam cantare. vij. q. j. nihil.
de vi. ⁊ hone. cleri. vt quiſqȝ vbi de hoc. Alij deputanť
ad aliquam pꝛouinciam diocesim vel locum. de quibus.
eo. ti. c. penul. xvj. q. j. adijcimus. Alij deputantur ad ex
ercẽda omnia que incumbunt pꝛelato abſenti non tm̃ re/
ſpectu cure ſed reſpectu omniũ incũbentium. de quibus
eo. ti. cum generali. li. vj. de temp. oꝛdi. cum nullus. §. in/
ferioꝛes. eo. li. ⁊ de his oĩbus. j̃. in pl'ibus. q. Quarto
quero circa pꝛimam ſpeciem vicarioꝛum de quibus. s̃. in
pꝛoxima. q. j. de perpetuis vicarijs quis faciat vel quid
tales vicarios eſſe perpetuos dicit Laud. ꝙ auctoꝛitas
ep̃i ex qua recipiunt curam animarum. eo. tit. ad hec. vbi
de hoc. ⁊ per Inno. de pꝛeben. de monachis. ⁊. c. in late/
raneñ. pꝛo hoc de capel. mo. c. vno. li. vj. Idem Mathe.
qui etiam pꝛoſequitur de vicarijs tempoꝛalibus de qui/
bus aliquid dixi. s̃. in. ij. notabili. Sed addit Mathe. ꝙ
quando ex cauſa non iuſta pꝛelatus ſe abſentat etiam
dato vicario vltra ſuſtentationem vicarij fructus nõ da
buntur rectoꝛi ſed debent conuerti in vtilitatem eccleſie
vt no. Inno. de coha. cle. ſicut. in glo. ſatiſfacio. lȝ Jo. xcj.
di. clericus victum. in glo. ſed cui. dictat ꝙ debent appli
cari epiſcopis ⁊ canonicis quando habẽt bona cõmunia
ſed ſi diuiſa ſolis canonicis. Tu autem dic vt no. de vi. ⁊
hone. cle. cleñ. ij. in glo. in verbo ſuſpenſus. que dicit di
ſtributiões quottidianas applicari debere canonicis. ꝓ
hoc quod no. s̃. ti. pꝛi. cle. vt hi. qui. in fi. in glo. in verbo
dimidia ⁊ ibi plenius dixi. q. xxj. ⁊. xxij. de fructibus autẽ
beneficij dicit gl. pꝛedicta ĩ verbo ſuſpenſus ꝙ accreſcũt
eccleſie quod eſt notabile. Quinto quero quid ſi de/
putentur vicarij ad eccleſias parochiales. puta rurales
vel ſimiles? dicit Lau. ꝙ non ſunt perpetui ſicut ſunt vi/
carij parochialium ⁊ poterunt amoueri ad velle pꝛelati
quod tenet ẽt glo. in verbo parochialium. ⁊ idẽ Pau. di
cens bene poſſent deputari vicarij in curatis non anne/
xis. de quibus in cle. vna. ad fi. s̃. de ſupplen. negli. pꝛel.
pꝛo hoc de pꝛeben. cum ſingula. vult dicere ꝙ non ſic de/
putabiť vicarius in curato regulariter ſicut in parochia
li eccleſia. Sed Lau. dicit ꝙ ſi auctoꝛitate epiſcopi depu
tatus eſt in curato beneficio eſt perpetuus ⁊ imutabilis.
per. c. vnicum. de capel. mo. li. vj. ⁊ per id quod no. Inn.
de pꝛeben. in lateraneñ. quod verius puto. naȝ quod hic
dixit de parochialibus. ⁊ ſimiliter in. c. extirpãde. §. qui
vero. habuit reſpectum ꝙ non ſimpliciter in omni man/
dato debet vicarius deputari cum ſint quandoqȝ curata
ſiue parochialia ĩ q̃bus nõ ſubeſt ratio dãdi vicariũ ſed
in parochialibus pꝛopter latitudinem parochie vel aliã
neceſſitatem citius imminet neceſſitas. ⁊ de hoc etiam. j̃.
q. xxx. Sexto q̃ro q̃s viſitabit eccl'ias habẽtes vicari/
os ꝑpetuos? dicit Lau. ꝙ ep̃s ⁊ ꝑ ꝯñs ꝓcuratiões recipi/
et. de cẽſi. auctoritate ſȝ ẽt patron⁹ cui debeť rõ tp̃alium
hoc poteſt. de pꝛeben. in lateraneñ. vbi de hoc per Inno.
de exceptio. cum venerabilis. in fine. ⁊ tunc ſi ambo con
currãt faciet quilibet: ſcilicet epiſcopus ⁊ patronus id
quod ſpectat ad ſuum officium. minoꝛ tamen in reue/

rentialibus vt in ſecundo ⁊ ſimilibus cedet maiori. ḋ of.
leg. volentes qḋ tñ. c. loquitur de conſtitutis circa idem.
ideo melius facit de maio. ⁊ obedien. ſtatuimus. Lau.
Septio q̄ro qs habebit cuſtodiã iſtarũ vicariarũ va-
cãtiũ. dicit Inno. de ap. bone. ⁊ Lau. hic ꝙ patroni cleri
ci nõ, eps̄. d. c. bone. ſed patroni laici nõ ſed eps̄. de of. or.
cũ vos. vbi de hoc no. p Inno. in. d. c. in lateran̄. qḋ tenet
Hug. xvij. q. ij. ſane. Octauo q̄ro an qs poſſit ad talez
titulũ vicarie ꝓmoueri ad ordines dicit Lau. ꝙ ſic. q2 ta
les habẽt ius in re ⁊ ſuo iure poſſidẽt ſaltẽ quo ad portio
nẽ ſibi aſſignatã. ꝑ hoc de reſcrip. poſtulaſti. de fide iſtr.
G. ꝑpetuus. de p̄bẽ. de mõachis. ⁊. c. ſuſcepti. li. vj. Gof.
tenuit ꝯ̄triũ in. c. j. e. ti. dicẽs ꝙ talis poſſidet nõ ſibi ſꝫ dño
cuius vices gerit. de p̄ſcrip. ſi diligẽti. de reſti. ſpo. oli. j.
ad hoc. C. de p̄ſcri. xxx. an. l. male agit̄. Iura aũt volũt ali
quẽ ordinarij in titulũ noĩe ꝓprio. lxx. di. c. j. de p̄bẽ. epi.
ſed vt dicit Pau. hoc ꝓcedere poſſet in tꝑali vicario. ſe-
cus in ꝑpetuo q ſuo noĩe poſſidet ad iſtar cõducẽtis rẽ ad
nõ modicũ tp̄s. ff. ſi ager vecti. petat. l. fi. idẽ ẽt Stepha. ⁊
Ioã. de lig. hic. ⁊ ego in. d. c. j. Nono q̄ro qs dicat̄ hr̄e
curã aĩarũ. an p̄latus an vicarius? dicit Lau. ꝙ qñq̄ꝫ p̄mi
cie decime ⁊ oblatiões que dant̄ rõne cure cõpetũt vica-
rio ⁊ certa tm̃ portio aſſignat̄ p̄lato vel ei cuius eſt vica-
rius vt monachis. ⁊ tũc cura ⁊ rei vẽdicatio ſpectat ad vi
cariũ ſic dicit itelligi finẽ glo. de p̄bẽ. expoſuiſti. aliqñ re-
ceptio ꝓuẽtuũ ſpectat ad p̄ncipalẽ certa portõe relicta vi
cario iuxta. c. ſuſcepti. de p̄bẽ. li. vj. ⁊ tũc cura aĩarũ ⁊ rei
vẽdicatio ⁊ fructuũ ſpectat ad p̄ncipalẽ maxĩe in foro cõ
tẽtioſo ſed exercitiũ in foro aĩe ſpectat ad vicariũ. de p̄b.
ſuꝑ eo. li. vj. ⁊ iõ dicunt̄ capelle monachorũ nõ vicariorũ
vt i rubrica de capel. mo. ſic dicit intelligẽdũ. c. cũ ſingu-
la. in pri. de p̄bẽ. li. vj. de hoc de preſcrip. ex trãſmiſſa. de
ſepul. ex ꝑte. j. ⁊. c. in noſtra. in pri. Op. ad hãc ſol. de
extrauag. Io. execrabilis. §. ſi v̄o. vbi indiſtincte dicit̄ de
officio curato. ⁊ ſub v̄bo officio cõprehẽdit̄ vicaria ꝑpe-
tua vt dicit glo. iij. hic. ⁊ tꝫ Pau. qḋ ẽt dico in. q. ſequẽ. ⁊
q. xxij. Et ſic idiſticte cura eſt apud vicariũ ꝑpetuũ. So.
ſta ꝯ̄trio ⁊ dic ꝙ cũ loquamur de vicario ꝑpetuo ⁊ ſic de p̄
ma ſpecie de qua. s̄. q. iiij. indiſtincte cura dicit̄ eſſe apud
vicariũ quo ad oẽm effectũ tã quo ad cõmoda q̄ꝫ ad icom
moda lꝫ ꝑ modũ cuiuſdã iuris ⁊ in habitu ſit apud p̄nci-
palẽ. ita no. in. d. c. expoſuiſti. Diſtinctio aũt Lau. bene ꝓ
cedit quo ad exercitiũ actionũ cõpetẽtiũ beneficio. q2 qñ
ſolũ certa portio dat̄ vicario ꝑtinẽt actiões p̄icipali ⁊ ñ
vicario ſal tẽ ſic p̄icipalr̄ ꝑ hoc iura p̄alle. ⁊. s̄. de reſcri.
cle. j. de quo in. q. ſe. Decio q̄ro circa hoc pone ꝙ ſtatu
to ecc̄lie caueat̄ ꝙ ſede vacãte iuriſditio ep̄i exerceat̄ per
archidiaconũ vel antiq̄orẽ canonicũ. nũqd archidiacon⁹
vel antiq̄or canonicus ꝑ hoc cenſet̄ hr̄e curã. hec queſtio
cõpetẽti⁹ caderet. j̄. in ſcd̄a ſpecie vicariorũ. Sed ꝑꝑ cõti
guitatẽ materie eã hic poſui. ⁊ videt̄ ꝙ nõ. nã qs p̄ot hr̄e ta
lẽ vicariã ⁊ retinere cũ hoc beneficiũ curatũ vel dignita-
tẽ. ꝑ hoc. lxj. di. catinẽſis. ⁊. c. fi. xx. q. ij. r̄latio. ḋ ele. cle. ſta
tutũ. in fi. cenſet̄. n. vicarius tꝑalis. q2 tꝑe durat. ſ. vacãte
ſede. q titulus nõ videt̄ eſſe titulus. nã ⁊ al̄s ecc̄liaꝫ intitu
latã nõ facit cõmẽda vacare. de elec. nemo. li. vj. Itẽ tale
officiũ exercet noĩe alieno. Ipſe ergo p̄icipalis cenſetur
curatus. ar. de reſcript̄. ex ꝑte. s̄. de fi. p̄ſby. conſtitutus.
Itẽ poſſet cõtingere ꝙ nũq̄ꝫ exercebit tale officiũ vt quia
ſuo tꝑe nũq̄ꝫ vacabit ſedes. nõ eſt aũt attẽdẽdũ qḋ cõtin-
gere p̄ot. ff. de in litẽ iurã. l. j. in pri. vbi res nõ cenſet̄ ma-
ioris extimatiõis ꝑꝑ litẽ lꝫ poſſit extimatio creſcere ꝑꝑ cõ
tumaciã nõ reſtituẽtis. nõ eni põderãdi ſũt tales caſus euẽ
ticij. ff. de re iudi. l. ſi qs ab alio. ff. q ⁊ a q̄bus. l. iulianus.
lꝫ qñq̄ꝫ cõſideret̄ poti⁹ qḋ p̄ot euenire q̄ꝫ qḋ euenit vt no.
l v. di. abſciderit. Itẽ dꝫ põderari actus ⁊ effect⁹ potius q̄ꝫ

habitus ſed in actu talis nõ hꝫ curã ergo ⁊c̄. ⁊ dic̄ Pau.
ꝙ hec multo fortius ꝓcedũt quo ad extraua. Io. execra-
bilis. q2 illa ꝯſtitutio expreſſe req̄rit actũ ⁊ exercitiũ cure
nõ habitũ tm̃. vult dicere ꝙ quo ad illã extrauag. attẽdi
tur vicaria ꝑpetua ⁊ illa dicit̄ habere curã nõ aũt tꝑalis.
ꝑ hoc qḋ dixi. s̄. q. xxi. ꝑ iſtas rões Pau. hoc tꝫ. ⁊ idem
ꝑ eaſdẽ rões tenuit Io. an. de offi. leg. c. penul. li. vj. ⁊ in
addi. Spe. ſuꝑ rubrica. de p̄bẽ. in fi. quas ẽt iducit ad alia
de q̄bus ibi. ⁊ hec ꝑs vera ꝑ qua nõnt̄ facit hec cle. cũ loq̄
tur de ꝑpetuis a ꝯ̄trio ſenſu. Sꝫ ꝑ hoc expreſſius eſt. q2 ta
lis titulus tꝑalis nõ eſt titulus beneficialis ꝓpria aũt cu-
ra iheret titulo beneficio ⁊ ſic non tali officio extrinſeco.
Item talis tꝑalis nõ facit noĩe ꝓprio. vt dictũ eſt. s̄. e. q.
Vndecio q̄ro ꝓſequendo de vicario ꝑpetuo an poſſit
aliũ vicariũ ſibi ſubſtituere. videt̄ ꝙ nõ. s̄. e. clericos. ibi
alios ſubſtituere nõ ꝑmittas qḋ dicit Lau. verum ſi vult
ſubſtituere ſibi ſimilẽ. i. ꝑpetuũ maxĩe ſi ꝑ hoc vellet ſe ex
cuſare a reſidentia ꝑſonali. al̄s ſibi licet cũ talis ſacerdos
debeat hr̄e vicariũ ſecũ. vij. q. j. illud. ⁊. c. nihil. ꝑ hoc dic̄
Lau. tex. eſſe de arbi. nõ ſine. Sꝫ nõ exp̄ſſe ibi ꝓbat̄. Pau.
idẽ tꝫ. ⁊ ꝑ hoc qḋ ad tp̄s poſſit ſubſtituere ex cã inducit ar
gumẽtũ ex. l. j. j. rñſo. ff. ḋ of. ei⁹ cui mã. eſt iuriſ. ⁊ ḋ ap. ꝓue
nit. ⁊ hoc cõiter tenet̄ in. c. clericos p̄alle. ꝑ hoc qḋ dicã. j̄.
q. xiiij. xv. ⁊. xix. Op. ad p̄dicta ꝙ ẽt ꝑpetuo poſſit ſub
ſtituere ſicut ꝓcurator ⁊ negociorũ geſtor. ff. mãdati. l. ſi
ꝓcuratorẽ. §. j. C. de ꝓcu. l. neq̄ꝫ tutores. So. ſm̄ Pau. ali
ud in ꝓcuratore iudicij q ꝑ lit. ꝯteſ. fact⁹ eſt dñs litis. vt i
l. neq̄ꝫ tutores. de ꝓcu. c. j. ⁊. ij. ij. rñſo. li. vj. Aliud in vica
rio q nõ eſt dñs. e. t. c. ij. ⁊ cuius induſtria eſt electa. ar. de
offi. archi. c. j. ⁊. ij. de cle. nõ reſi. relatũ. de p̄b. extirpãde.
ff. de ſolu. l. iter artifices. videt̄ ẽt hoc eſſe ſp̄ale vt nõ ſub
ſtituat ne ꝓcedat̄ in ifinitũ. de reſcrip. cũ in multiſ. li. vj. cũ
ſimilib⁹. dic melius ꝙ cũ talis vicaria ſit titulus beneficia
lis. vt hic ⁊ de reſcrip. poſtulaſti. nõ p̄ot cõferri niſi de ſu
perioris auctoritate. e. ti. ad hec. ⁊. c. clericos. Op. ad
idẽ de. c. ꝑlectis. xxv. di. ⁊ de offi. archipreſ. c. ij. i fi. So. di
cit Gof. in illo. c. ij. ⁊ Pau. hic ꝙ vicari⁹ bene dat vicari
um in iuriſditiõe volũtaria vt in ꝯ̄trijs nõ aũt in cõtẽtioſa.
Io. de lig. dicit ꝙ hec ſolutio tollit̄ ꝑ. c. clericos. Ipſe ãt
dicit ꝙ p̄ot hoc ad tp̄s nõ ꝑpetuo qḋ eſt veri⁹ ⁊ ita loquũ
tur ꝯ̄tria. Itẽ illa ſolutio in ſe nõ tollit ꝯ̄triũ cũ loq̄mur de
vicario reſpectu cure q nõ hꝫ iuriſditionẽ ſaltem ſemꝑ vt
qñ eſt cura fori penitẽtialis tm̃. Duodecio q̄ro nũqd i
cõſtituẽdo vicariũ ꝑpetuũ req̄rat̄ cõſenſus patroni. Ala
nus ⁊ Inno. e. t. ad hec. dicũt ꝙ ſic ſi ecc̄lia nõ eſt collegia
ta. vel ſi eſt collegiata ⁊ patrono hoc cõpetit iure ſp̄ali. ḋ
iurepa. nobis. ꝑ hoc de eccle. edi. c. iij. ſed Goff. ⁊ Ber. in
d. c. ad hec dicũt ſufficere cõſenſũ ſolius ep̄i. ꝑ quo iducit
Pau. de p̄bẽ. cũ ſingula. li. vj. qḋ nõ multũ facit ⁊ ſic vide
tur in hoc cõſonare. idẽ Lap. dicẽs req̄ri ẽt ꝯſenſũ rectoꝛ
qḋ ẽt tꝫ Pau. nã i lr̄a ibi aſſũptis ſupplet ꝑ rectorẽ. Lap.
aũt dicit ſatis eſſe ꝙ de ipſi⁹ cõſenſu vt nũc dixi. ꝑ hoc de
fi. p̄ſby. ꝓpoſuit. qḋ tñ ſolus eps̄ hoc poſſit inducit Lap.
e. t. cũ ex eo. de elec. li. vj. Sꝫ ibi de vicario tꝑali ꝯſtituto
in beneficio abſentis cã ſtudiorũ. dic igit̄ ꝙ req̄rit̄ ꝯſen-
ſus rectoriſ ⁊ ẽt patroni cũ de vtriuſq̄ꝫ p̄iudicio agit̄ i hoc
ꝙ creat̄ titulus ꝑpetu⁹ in ecc̄lia ꝑ hoc de iurepa. poſtula
ſti. Sꝫ de tꝑali vicario dic ſolũ ep̄ꝫ hoc poſſe ex cã. d. c. cũ
ex eo. ⁊ ſimil̄r ſi cã ardua ſubeſſet putarẽ ep̄m poſſe cõſti-
tuere ꝑpetuũ vicariũ iuito rectore ⁊ patrono quorũ ꝯ̄di-
ctio irratiõabilis nõ foret admittẽda. hꝫ. n. eps̄ liberã diſ
poſitionem beneficiorũ ſue dyoceſis ita ꝙ ex cã p̄ot ẽt ius
vnius eccleſie dare alteri. de reli. do. cõſtitut⁹. Deci-
motertio quero an ep̄s ſine conſenſu patroni poſſit remo
uere vicarium perpetuũ. dicit Lau. ⁊ Pau. ꝙ epiſcopus
dꝫ vocare patronũ nõ vt cũ ipſo ep̄o iudicet ſed vt defẽ
dat vicarium

dat vicariũ ſi velit.ar.c.ad hec.in fi.e.ti.de quo ibi p Ho
ſtié.qui hoc tʒ in ꝯ̃triũ.q2 ſi nõ põt cõſtitui ſine cõſenſu pa/
troni.ergo nec deſtitui.regula oĩs res.de reg.iur.ad hoc
de offi.archidia.ad hec dicit Pau.ꝙ eo ipſo ꝙ patronus
citatus nõ defendit vicariũ videt̃ cõſentire ꝓ hoc ꝯ̃tre
iudi.q̃ʒuis. Decioquarto q̃ro circa ſcđam ſpẽm de vi
cario tp̃ali.vtrũ liceat ſacerdoti ſine lĩia epi hr̃e ſecũ talẽ
vicariũ v̄ꝙ ſic p.c.adijcim⁹.xvj.q.ij.⁊ qđ ibi nõ.glo.ad
idẽ.xxiij.di.mulier. Itẽ ꝑncipalis eſt dat⁹ ad vniuerſita/
tẽ.ꝑ hoc.s̃.e.c.fi.vbi ꝓbat̃ đ vicario ꝑpetuo.ergo nõ tm̃
ſacerdos ſed ẽt vicari⁹ ꝑpetuus põt hr̃e vicariũ tp̃alẽ de
putatũ iure ſuo.de offi.or.eis qbus.qđ tʒ Pau. dũ tamẽ
hoc nõ ꝓhibeat̃ p ſtatutũ ſynodale vel ꝓuinciale. vij.q.
j.illud.⁊.c.nihil.⁊ ſic ſi eſt peregin⁹ vel ignot⁹ maxie vl/
tramõtanus in eo ſecus erit.de cleri.peregri.ꝑ totũ.đ tẽ.
or.c.j.li.vj. O p.ad hoc de cõſti.c.iij. dicit Lau.ꝙ ibi
de aſſumendis ꝑpetuo ad beneficia hic de aſſumẽdis ad
tp̃s ad adminiſtrationẽ ſacramẽtorũ tm̃ ꝑꝑ hoc tñ nõ ex/
cuſabunt̃ rectores a reſidẽtia. vt dixi.s̃.q.xj.de hoc no.in
cle.j.ĩ.de ꝓuile.in glo.in ṽbo ſp̃ali.que dicit hoc verum
p̃terq̃ʒ in ſacr̃o pnie de quo dicit ꝙ nõ lʒ cõfiteri ẽt de lĩia
ꝓprij ſacerdotis niſi talis qui al̃s habuit curã. Paul.ibi
dicit illud verũ niſi rector ꝑ viã delegationis cõmitteret
qđ poteſt ẽt al̃s nõ curator ⁊ de hoc dico in.đ.cle.in ꝑn.q.
xiiij. O p.ad hoc q2 cũ exercitiũ cure ſit nudi miniſte/
rij.in quo reqrit̃ induſtria nõ videt̃ delegabile.de offi.de
le.c.fi.So.q2 in cõmiſſiõe faciẽda ad tp̃s nõ agit̃ de ꝑiudi
cio magno beneficij dũmõ ſit tp̃s modicũ puto rectorem
poſſe aſſũmere vicariũ ad curã. Et ita fuit diſputãdo ter
minatũ vt no.Jo.an.de elec.cũ ex co.li.vj.⁊ hoc itelligo
ẽt ad effectũ vt poſſit ſe ad tp̃s abſentare. Iſte.n.vicari⁹
nõ cenſet̃ hr̃e curã. Itẽ ſatis venit in cõmiſſiõe cure facta
ipſi ꝑncipali vt hoc poſſit al̃s cõtingere ꝑiudicari benefi
cio cũ nõ facile ſemꝑ poſſit accedi ad ep̃m ⁊ hoc ẽt ſi aſſũ/
ptus nõ erat al̃s curat⁹ dũ tñ nõ ꝓhibit⁹ ab exercitio cu/
re. Sic itellige dictũ Pau.ſecus ſi ꝓhibit⁹ vt dixi.s̃.e.q.
vt q2 peregrin⁹ vel ignot⁹.q2 tũc nõ tenebit talis cõmiſ/
ſio cũ ad ſolũ ep̃m lĩia huiuſmõi ꝑtineat.de cleri.ꝑegri.
tue.⁊.c.fi.⁊ ꝑ hec decidit̃ qđ ſequẽs. Decimoqnto q̃ro
nũqd rector ſeu vicari⁹ q in quadrageſima hʒ plures ad
cõfitẽdũ ita ꝙ ꝑ ſe ñ põt expedire poſſit cõmittere religio
ſo non ꝓuilegiato ſuꝑ curã ꝑtãtẽ audiẽdi tales cõfitẽtes.
videt̃ ꝙ ſic.xvj.q.j.ſũt nõnulli.vbi videt̃ ꝙ oĩa licẽt mo/
nachis a qbus nõ ſũt ꝑ ſuã regulã ꝓhibiti.e.q.§.ecce.ſuf
ficient̃.vbi de hoc plene.Lau.in hoc reſidet.tu dic vt i p/
xima.q.vt dico.ĩ.de ꝓui.cle.j.in ꝓx̃.q.xxj. Decioſexto
q̃ro circa tertiã ſpẽm de vicario iuriſditionali ad certam
ꝓuinciã vel locũ qualis ſit eius ꝑtãs: dicit Lau.ꝑtãtem
taliũ menſurandã ex eorũ cõmiſſiõe.ꝑ hoc de ꝓui.accepi/
mus.⁊.c.porro.⁊ de hac ſpecie plene dixi.e.t.c.penulti.

Decioſeptimo q̃ro circa quartã ſpẽm de vicarijs q cõ
ſtituunt̃ ad oĩa incũbẽtia vt ꝑ ep̃os vel ſimiles quã ꝑtãtẽ
hebẽt.So.aliqñ faciũt idẽ cõſiſtoriũ vt officiales ꝑncipa
les ep̃orũ.de cõſue.nõ putam⁹.li.vj.de ap.romana.i ꝑn.
c.lib.s̃.de reſcrip.cle.ij.aliqñ nõ vt ſũt officiales foranei
⁊ circa hoc dicit Lau.ꝙ lʒ nomẽ officialis cõcernat oĩa of
ficiã.de inſti.c.iij.vſus tñ itroduxit illos vocari officiales
ſp̃aliter qbus cauſe cognitio ꝑ habẽtes iuriſditionẽ eccl̃ia
ſticã generalit̃ cõmittit̃ ſiue ſit ep̃s de offi.dele.inſinuãte
ſiue inferior.de ope.no.nũ.c.penul.⁊ i paucis locis i vo/
lumine gregoriano de iſtis fit mẽtio.ſed in.vj.li.pluries.
ꝑtãs aũt officialis ep̃i colligit̃ ex.c.lʒ.e.ti.li.vj.⁊.c.cũ in
generali.e.ti.⁊ li.vbi fit dr̃ia iter generalẽ vicariũ officia
lẽ q2 officiali ſolũ cõmittit̃ cognitio cauſarũ toti⁹ dyoce.
nõ aũt inqſitio correctio exceſſuũ a beneficijs amotio nec
beneficiorũ collatio niſi ſp̃aliter tali ſint cõmiſſa. Sʒ vica
rij gnãles oĩa hec pñt excepta beneficiorũ collatiõe. đ.c.
cũ in gnãli.de hoc tñ dic vt ibi ꝑ italiã rõ eſt q2 fit dr̃ia ĩ/
ter officialẽ ⁊ vicariũ ⁊ tales termini poſſũt accipi ꝓmi/
ſcue ⁊ ſic accipiũt̃ vñ ꝑtãs taliũ poti⁹ mẽſurat̃ ex cõmiſſio
ne. Cõmiſſio aũt limitat̃ ꝑ.c.lʒ.⁊.c.cũ in gnãli ꝑalle. Illđ
tñ.c.optie facit ꝑ Lau.q2 ibi vicari⁹ ⁊ officialis ponũt tã
ꝙ̃ diſtincti.ad idẽ de tẽ.or.cũ nullus.§.iferiores.⁊.§.ſeq.
li.vj.⁊ de hoc i ſeq.q.ſed vt nũc dixi hec diſtictio nõ be/
ne ꝓbat̃ iure. Decimooctauo q̃ro circa hoc ſi cõmitti/
tur cognitio cauſarũ qđ itelligit̃ cõmiſſũ: videt̃ ꝙ ſolũ ci/
uilia.cã.n.eſt factũ pactionẽ poſitũ in iudiciũ anteꝙ̃ rñde
at aduerſarius.de ṽ.ſig.forus. Cognitio ṽo cõcernit iu/
riſditionẽ iudicis cognoſcẽtis de cã.l.notionẽ.ff.de ṽ.ſi.⁊
ſic de accuſatiõe criminali talis nõ poterit cognoſcere.ꝑ
hoc iducit Lau.q2 tales cãe criminales cõputant̃ iter ma
iores ⁊ eas nõ tractat ep̃s ſine cõſenſu capituli.xv.q.vij.
ep̃s.de his que fi.a p̃la.nouit.⁊.c.ea noſcit̃. Sʒ i mãdato
gnãli nõ trãſeũt maiora.de offi.dele.ꝙ trãſlationẽ.đ.c.cũ
in gnãli. In ꝯ̃trium facit q2 cã ſimpl̃r accepta cõprehẽdit ci
uilẽ ⁊ criminalẽ.de iura.calũ.c.j.in fi.dicit Lau.ꝙ ꝑtãs vi
carij ſe extẽdit ad oĩa que ſũt neceſſitatis ſicut in licẽtian/
dis ordinãdis.de tẽp.or.cũ nullus.li.vj.vel q̃ ſũt iuſticie
ſicut in abſolutionib⁹ excõicatorũ ⁊ ſiĺtbus.ar.de maio.
⁊ obe.c.vno.li.vj.ſec⁹ de his q̃ ſũt gr̃e vt dare idulgẽtias
vel cõferre beneficia.đ.c.cũ in gnãli.iõ non cognoſcit̃ de
feudo.de fo.cõpe.verũ.nec forte ꝓcuret tales.vaſſallos
quos dñs nollet ⁊ in hoc repetit Lau.qđ dixi.s̃.q.ꝓxĩa.
de dr̃ia inter officialẽ ⁊ vicariũ dicẽs ꝙ de his q̃ ſũt mere
gr̃e vt in exẽplis ꝑmiſſis nec officialis nec vicari⁹ ſe poſ
ſit itromittere ſine ſp̃ali mãdato.e.ti.cũ in gnãli.li.vi. Ex
quo.c.ifert a ꝯ̃rio ꝙ de oĩbus q̃ ſũt iuſticie ⁊ neceſſitatis
cognoſcit vicari⁹ ⁊ ſe itromittit ad idẽ de tẽp.or.cũ nul/
lus.officialis aũt tñ de his q̃ ſũt iuſticie. Fallit i inqſitio
nib⁹ ꝓmotiõib⁹ correctiõib⁹ ⁊ amotiõe a beneficijs.đ.c.
lʒ. Ex hoc dicit Lau.ꝙ officialis ⁊ vicari⁹ eqparant̃ i hiſ
q̃ ſũt gr̃e q2 hec neutri licẽt. Sʒ i his ꝙ ſũt neceſſitatis di/
uerſificant̃.q2 vicarijs licẽt ſiue ſint iuſticie ſiue ñ.officia
libus aũt nõ licẽt niſi cũ ſint iuſticie.dic vt dixi i ꝓxima.q.
ꝙ hec diuerſitas nõ bñ ꝓbat̃ iure. Sʒ in ꝑtibus vltramõ/
tanis ex q̃dã obſeruãtia ſurrexit hec diuerſificatio. dicit
ẽt Lau.ꝙ iſti.ſ.vicari⁹ ⁊ officialis eqparant̃ ꝑti capl̃o.ſ.i
ciuilib⁹ ꝑti differũt.ſ.i criminalib⁹. Et hoc videt̃ ꝯ̃dice/
re ꝑmiſſis.q2 vĩ velle ꝙ de crimĩalib⁹ nõ cognoſcãt vica
ri⁹ ⁊ officialis.cui⁹ ꝯ̃triũ ꝓxie dixit ⁊ illud veri⁹ de ipſo ãt
capitulo dicit Lau.ꝙ mors ⁊ abſentia ep̃i eqꝑant̃ ita ꝙ
capl̃m vl̃ ali⁹ i quẽ trãſlata ẽ ꝑtãs ita poſſũt ep̃o abſente ſi
cut defũcto.vt no.Inn.đ hẽ.ad abolẽdã.i fi.gl.ma.ꝑ hoc
q2 mors ⁊ lõga abſẽtia eqꝑant̃.de teſti.ꝑſentata.⁊ fac̃ qđ
nõ.Jo.an.de offi.dele.ſi ꝯ̃ vnũ.ſuꝑ gl.iij.li.vj. Decio
nono q̃ro an vicari⁹ iuriſditiõalis poſſit aliũ vicariũ iſti/
tuẽ. Inn.e.t.romana.i fi.li.vj.dic̃ ꝙ aliq̃s cãs põt aliqb⁹
cõmittẽ ſʒ nõ totũ officiũ.ꝑ.c.clericos.e.ti.Hoſt.i.đ.c.cle
ricos.idẽ dicit q̃ ad hoc ꝙ nõ põt totũ officiũ cõmittẽ ꝑ rõ
nes de qb⁹.s̃.q.xj.dic̃ tñ ꝙ hoc põt ad tp̃s modicũ ⁊ ex cã
dũ tñ nõ nimis frequẽt põt aliũ i loco ſuo reliquẽ ſicut to
ta die fit.ar.ff.de of.ei⁹.cui mã.e iuriſ.l.j.§.hui⁹ rei.đ ap.
ꝓuenit.vñ i aliqb⁹ locꝪ ẽ ꝯ̃ſuetudo ꝙ qcũq̃ʒ ſedit noĩe offi
cialis vocat ſe officialẽ.ꝑ hoc no.de ap.romana.li.vj.⁊
ſic ꝑtãs pape appropriat̃ officio ⁊ nõ refert qs ſit ille q ſe
det ſʒ qcũq̃ʒ ſit facit idẽ ꝯ̃ſiſtoriũ cũ ep̃o. In ꝯ̃triũ ẽ.xl.di.
multi. Lau.nõ videt̃ aliqd eligere.dic ꝙ de iure nõ põt of
ficialis aliũ deputare cũ nõ habeat iuriſditiõeʒ iure ſuo.
l.⁊ q2.⁊.l.ꝑcedẽti.ff.de iuriſ.om.iu. Et vbi ẽ ꝯ̃ſuetudo ꝯ̃/
ria dic ꝙ tollerat̃ q̃ſi ꝑ quãdã tacitã volũtatẽ ep̃i q dãdo
officialẽ videt̃ ꝑtãtẽ ſubſtituẽdi ad tempus illi cõmiſiſſe
vnde potius talis eſt ſubſtitut⁹ ab epiſcopo quã ab offi/

ciali. Uigesimo quero nūqd dispō hui⁹ cle. pcedat in
oibus curatis tā in cura fori penitētialis q̄3 cōtētiosi. glo.
ij. dic̄ q̄ sic. ⁊ idē Pau. p hoc qđ no. Spe. ti. ij. §. vidēdū.
⁊. §. s3 q̄rit. Et describit Pau. curā q̄ ē vigil onerosa ac
solicita custodia ⁊c̄. vt no. de pe. ois. ⁊ p Archi. viij. q. j.
q epatū. ⁊. xviij. q. ij. cognouimus. dic pdicta vera. s. q̄ ēt
pcedat i cura fori cōtētiosi. p extraua. execrabilis. ad fi. ⁊
hoc qtūs cōcernim⁹ pmū ⁊ tertiū dictū hui⁹ cle. S3 quo
ad scđm de pmotiōe ad sacerdotiū sec⁹. nā archidiacon⁹
h3 curā fori cōtētiosi. de elec. dudū. ij. de offi. archidia. c.
j. ⁊ fi. ⁊ tñ nō expedit q̄ sit sacerdos sed sufficit q̄ sit diaco
nus. de elec. cū in cūctis. §. iferiora. Uigesimoprimo q̄
ro an vt sit loc⁹ huic cle. expedit q̄ ecclie. curate de qbus
h habeāt curā i actu. an vo sufficit q̄ i habitu? dic Pau.
reqri q̄ ēt in actu p verbū habētib⁹ qđ significat rē pfectā
ff. de v. sig. l. nomē filiarū. §. hīc. idem Lap. ⁊ p hoc dicit
Pau. approbari opi. Hosti. de qua de cle. nō resi. nōnul
li. ⁊ reprobari opi. Inno. de qua de pbē. de multa. ⁊ Spe.
e. ti. §. vidēdū. v. sed q̄rit qđ beneficiū. ⁊ Archi. in. c. l3 ca
nō. de elec. li. vj. q dicebāt sufficere q̄ ecclia habeat paro
chiā l3 nō parochianos. ⁊ sic q̄ sit curata in habitu tm̄.
Ipse aūt Pau. dicit q̄ si ecclia non est curata actualiter
ita q̄ habeat parochianos nō vacat p receptionē scđe cu
rate ⁊ pmotus ad talē nō incurrit penā. c. l3 canō. đ elec.
li. vj. si nō pmouet ad sacerdotiū infra ānū cessat eni cā cō
stitutiōis. ergo ⁊ cōstitutio. ff. de iure pa. l. adigere. §. q̄uis
dicit ēt Pau. q̄ sufficit q̄nocūq3 desinat esse ecclia cura
ta ⁊ hīe populū siue hostili incursu seu alia cā. xvj. q. j. ⁊
tpis. ⁊. c. sequēti. Ego aūt tenui opi. Inno. in. c. de mul
ta. prōnes de qbus ibi. maxīe q̄ ius cure nō causat de fa
cto s3 ab ipso supiore tribuēte tale ius ex variabilitate q̄
facti nō d3 imutari. ⁊ ad verbū habētib⁹ dico q̄ dicūt ha
bere curā qñ habēt ius cure ēt si de facto nō habeāt sub
ditos in quos exerceāt. l3 eni de facto nō exerceāt sufficit
q̄ quacūq3 hora parochiani forent ibi possent exercere. si
eni sic stricte pōderaret exercitiū sequeret q̄ tpe noctur
no vel ēt diurno qñ de facto cura nō exercet desineret ec
clesia eē curata ⁊ postea q̄3 primū exerceret fieret curata
⁊ sic sepius qđ est absurdū. Uigesimoscđo q̄ro nūqd
in vicarijs ppetuis de qbus hic locū habeat dispō extra
uagātis. Io. execrabilis. glo. iij. dicit q̄ sic: ⁊ pōderat ver
bū officijs qđ ponit in vbo q vo. dicte extrauagātis. ide3
Pau. ⁊ de hoc. s. q. ix. Uigesimotertio q̄ro in eo qđ
dicit hic de habētib⁹ curā nūqd eps possit dispēsare sup
plurib⁹ curatis. Ma. pseqt id qđ no. in. d. c. de multa. ⁊ i
Spe. ti. ij. §. vidēdū. v. s3 nūqd eps. ⁊. lxx. di. sanctorū. ⁊ đ
ele. nēo. li. vj. vbi p Arch. p qđ. c. videret dicēdū q̄ ex cā
possit eps in eo qđ ibi dicit de euidēti vtilitate. ⁊ ide3 de
eta. ⁊ qua. tuā. de cōces. pbē. cū nostris. s3 si vult dispēsa
re ob prerogatiuā meritorū nō pōt sed solus papa. d. c. đ
multa. in fi. j. q. vij. tali. ⁊ hoc t3 Archi. de eta. ⁊ quali. c.
vno. in glo. fi. li. vj. ⁊ de cōsue. c. j. in glo. hoc videt. li. vj.
qđ seqt Mat. hic s3 cōis opi. est q̄ indistincte nō dispēset
đ quo dixi in. d. c. de multa. i fi. Uigesimo quarto q̄ro
in eo q̄ dicit vicarios pmouēdos ad sacerdotiū infra quā
tū tps fieri d3? So. vt in glo. in vbo pmouēdis. q̄ infra an
nū. idē Pau. O p. ad hoc qđ ēt prius teneat p. c. fi. e. t.
Sol. illud pcedit qñ pcedit monitio. tūc eni si non paret
pōt priuari ēt prius vt ibi ⁊ hoc vult glo. in ver. ⁊ scias. ⁊
idē Pau. Uigesimoq̄nto q̄ro an eps possit dispēsare
cū vicario ppetuo fm formā ca pituli cū ex eo. de elec. li.
vj. glo. in vbo sacerdotiū. v. sed nūqd arguit q̄ nō. decidit
tñ cōtrium qđ ēt t3 Pau. ⁊ est veri⁹ q̄ p hāc cle. patet q̄ sub
est idēptitas rōnis. ⁊ p hāc gl. que est nōdū iūcta cū tex.
possūt decidi multe q̄ōnes vt quelibet dispō loquens de
rectore curato locū habeat de vicario ppetuo qđ no. ⁊ đ
hoc ēt. s. in scđo nōbili. Uigesimosexto q̄ro nūqd ife
rior epo possit pdicto nō dispēsare: videt q̄ non. p id qđ
no. Inn. de eo q fur. or. rece. c. ij. vbi dicit q̄ iferiores epis
nō dispēsant nisi inueniat eis cōcessū a iure. p hoc qđ not.
Spe. ti. ij. §. sunt quoq3. in fi. ⁊ Archi. ij. q. vj. biduū. In c̄
riū est qđ no. Inno. de cle. nō resi. relatū. Pau. videt te
nere pmū. dic q̄ inferior epo nō dispēsat nisi ex iure spāli
si tñ h3 iurisditionē quasi epalē qđ esse pōt. de rescript. au
dit. tūc dispēsare poterit cū sit iurisditiōis. de offi. dle. c.
fi. in fi. ⁊ qđ ibi not. Uigesimoseptimo q̄ro circa id qđ
dicit in tex. de etate qualis d3 eē etas? So. vt in vbo etate
⁊ idē Pau. Uigesimooctauo q̄ro nūqd eps possit sup
minori etate cū vicario dispēsare? glo. eadē dicit q̄ non ⁊
idē Pau. reprobās qđ no. Archi. de elec. l3 canon. li. vj.
vbi dixit epm ex cā posse supetate minori dispensare. qđ
cōiter ab oibus reprobat. de qua dixi de elec. cū dilecti.
Uigesimonono q̄ro q̄ hic dicit solū de ordinib⁹ reci
piēdis postq̄ q̄s h3 ppetuā vicariā nō aūt dicit quos or
dines debeat hīe cū eligit ad eā nūqd existēs in minorib⁹
pōt ad talē eligi. hec questio est cōformis questioni an q̄s
possit eligi ad platurā si nō est in sacris de qua dixi đ ele.
dudū. j. vbi dixi q̄ sic. l3 Io. an. c̄. de quo ibi. Et p ibi no.
decido qđ h pseqt Pau. ponēs ea que ibi nōnt. ⁊ videt
sentire q̄ ad ecclesiā curatā ita possit eligi existēs in mino
ribus sicut pōt institui. de insti. c. ij. li. vj. Et sicut pōt ipe
trans a papa p collationē obtinere. de prebē. si p clericis
li. vj. ⁊ q̄ forti⁹ deberet pmitti electio q̄ est via ordinaria
⁊ fauorabilis. pñtatio. n. ⁊ ipetratio sunt extraordinarie ⁊
odiose. Itē q̄ alʼs nō posset eligi nisi haberet beneficiū cū
sine titulo nō debeat ad sacros pmoueri. de pbē. eps. ⁊. c.
cū fm. Itē q̄ ex hoc nulla esset dr̄ia inter eligēdū ad epa
tū ⁊ ad eccliam curatā vel dignitatē inferiorē qđ nō vide
tur equū. dicit tñ q̄ ad dignitatē curatā vera est opi. c̄ria.
Ego aūt indistincte tenui in. d. c. dudū. q̄ ad oēm dignita
tē ēt curatā citra epatū possit existēs in minorib⁹ assūmi ēt
p electionē. Et ibi rn̄di ad iura que vidētur c̄dicere p hoc
dic ad. q. pmissā q̄ ēt ad vicariā pōt talis eligi. Trigesi
mo q̄ro q̄ dicit in tex. de parochialib⁹ ecclesijs q̄d de pa
rochialib⁹ nō curatis tñ? dicit glo. in vbo parochialium.
q̄ vicaria nō pmitteret in talib⁹. ⁊ idē Pau. dicit tñ q̄ in
curatis nō ānexis pōt hoc. c. habere locū. s. de sup. ne. pl.
cle. j. ad fi. qđ intellige vt dixi. s. q. v.

De officio ⁊ ptāte iudicis delegati. Rubrica.

Iudices. Iudex ad rece
ptionē testiū ci
uili ⁊ executor ad puidēdū certe pso
ne cognitiōe pmissa a papa deputati li
cite subdelegāt. No. q̄ due negatio
nes faciūt affirmationē pbat verbum
necnon iūcta glo. iij. qđ est q̄ simul iū
gunt ⁊ ad idē referūt. sec⁹ si ad diuersa. đ iureiur. ⁊ si xp̄s
i pn. Pau. Scđo no. q̄ executores ad beneficia habēt
delegatā. qđ dic vt i glo. in vbo executores. p hoc q̄ de
eis tractat in titulo de offi. dele. vt in. c. si sup grā. e. t. lib.
vj. Tertio no. q̄ executor puisori⁹ q̄nq3 tenet se isorma
re sup cōmissis vt hic i vbo si p inqsitionē. Et dicit Inno.
de trāsla. l3. q̄ talis inqsitio pōt fieri extraiudicialiter. ⁊ p cō
sequēs nō vocato eo c̄ quē fit qđ est valde notandū ⁊ t3
hic Gē. Sec⁹ aūt si in rescripto foret cl̄a citatis citādis q̄
tūc d3 q̄ iudicialit de iudi. exhibita. vbi singularit pbat.
de quo ibi dixi. Quarto no. q̄ iqsitio d3 fieri cū soler
tia in vbo solertē. qđ expone vt in glo. quasi. ⁊ pcor. j. de
statu reg. c. ij. Quinto no. q̄ beneficiandi debēt eē vite
laudabilis ⁊ cōuersatiōis honeste. simile. j. de cōces. pb.
cle. vnica.

cle. vnica. Sexto no. q̄ delegat⁹ a papa ſubdelegat ſec⁹, ſi ab inferiore ꝓbat verbū a ſede apoſtolica. ꝑ hoc itelligẽ glo. ſup verbo illo cū dicit al's non eſt dubiū. ſ. q̄ delegare nō poſſet. de ap. cū cām. Et ex hoc no. d'iam iter delegatū a p̄cipe ⁊ delegatū ab inferiore. ſūt ⁊ alie q̄ colligunt. qđ dico. j. q. iij. Op. q̄n̄ poſſint ſubdelegare iſti de q̄bus hic. nā in p̄mo caſu fuit cōmiſſū nudū miniſteriū ſ. receptio teſtiū q̄ nō ſubdelegat eo. ti. c. fi. Scđo vo caſu fuit electa induſtria pſone. vt ꝓbat verbū p̄ inq̄ſitionē ſolertē. quo caſu ēt nō ſubdelegat. d. c. fi. So. hec fuit rō dubitādi vt colligit ex glo. j. ver. ⁊ nota hoc p̄ncipiū. Et ex glo. ſup verbo p̄ inq̄ſitionē. Rō aūt decidēdi quo ad p̄mū colligit ex verbo iudices. vt in. d. glo. j. quo ad ſcđm colligit ex verbo aliq̄bus. in eo qđ glo. ſupplet noīatis q̄n̄ eni cōmittit ꝓuiſio circa determinatā pſonā nō itelligitur electa iduſtria. eo. ti. is cui. li. vj. Et quātū ad primū diſtigue vt in glo. j. p̄alle. in v̄. ⁊ no. vſq̄ ad fi. que eſt ſignāda ⁊ idem Pau. ⁊ vult gl. in effectu q̄ nūquid miniſteriū ſit idelegabile ſed articulus iuriſditionalis delegari poſſit.

Scđo op. ad hoc qđ imo potius ecōtra p. c. cū bertoldus. de re iudi. vbi dicit Inno. delegatū ab inferiore poſſe ſubdelegare articulū nō iuriſditionalē ſed iuriſditionalē nō. So. vt ibi dixi q̄ nō fuit diſcuſſū qđ iuris. ⁊ hoc quo ad tex. illius. c. Sed ad dictū Inn. poſſet dici q̄ nō eſt verū. cōiter tn̄ approbat ⁊ eſt nōbile. Sed tūc dic q̄ ibi loq̄t de eo cui cōmiſſa eſt tota cā hic de eo cui cōmiſſus eſt vn⁹ articulus q̄ ſi eſt nudi miniſterij nō ſubdelegat in gl. j. qđ pſequere declarādo plenius p id qđ dixi. e. t. c. fi. Tertio op. q̄ p verbū ciuili innuit ſecus de criminali cū tn̄ de iure canonico poſſit ēt cā criminalis delegari. de rapto. i archiep̄atu. So. vt in glo. ij. que hoc vult q̄ lʒ cā criminalis poſſit delegari nō tn̄ articulus ſup receptione teſtiuʒ in cā criminali delegari pōt q̄ iudex dʒ p ſe examinare p iura que allegat glo. Pau. aūt tʒ q̄ nec ēt cām criminalē poſſit delegat⁹ ſubdelegare p rōnem huius cle. a ↄ̄rio ſenſu. de hoc in ſequē. ↄ̄rio. Quarto op. ad dictū Pau. d̄ c. venerabili. e. ti. Itē q̄ ordinarius ſubdelegat talē cām d. c. in archiep̄atu. ergo ⁊ delegatus. So. Pau. ſtādo primo dicto pp magnū piculū qđ vertit i cauſis criminalib⁹. nā ⁊ in multis alijs differūt a ciuilibus ⁊ quo ad litigātes ⁊ quo ad iudicē ⁊ quo ad modū ꝓcedendi: ⁊ quo ad teſtes de ꝓcu. tue. de accu. veniēs. ⁊. c. ſe. ij. q. viij. libellorū. de teſti. teſtimoniū. ⁊ ad. c. venerabili. q̄ nō fuit ibi cā mere criminalis ſʒ mixta q̄ accedit ad ciuilē. de ꝓcu. tue. d̄ teſti. teſtimoniū. de accu. ſup his. Et p hoc ſm eū in inq̄ſitiōe hʒ locū ſubdelegatio p̄terq̄ i caſu. c. fi. e. t. Ad illđ de ordinario dicit q̄ nō eſt bona ſimilitudo ⁊ argumētū a ſimili non ꝓcedit niſi q̄n̄ ſimilitudo eſt oīmoda. xxvij. q. j. nuptiarū. de trāſla. c. ij. que ſo. ad hoc vltimū videt tolli p. c. ſane. e. ti. ⁊. c. ſtuduiſti. de offi. legati. legatū. cū in cā delegata a principe maior ſit delegatus ordinario. ergo ⁊ ipſe delegat⁹ ſup cā criminali poterit delegare ꝓ vt tenet glo. qđ eſt verius ⁊ ad hāc cle. optime rn̄det gl. vt dixi in primo ↄ̄rio q̄n̄ aūt al's cā criminaliſ ſeu meri vl' mixti iperij poſſit delegari. dixi de offi. ordi. qđ ſedē. ⁊ cōiter de iure canonico ten em⁹ cām criminalem poſſe delegari p id qđ ibi dixi qđ ēt tʒ Pau. in ordinario. ⁊ de hoc latius pſeq̄t qđ dixi in. c. qđ ſedē. de offi. or. ſʒ videt idē in delegato q̄ eſt maior ordinario in illa cā vt nūc dixi. Et dic q̄ tex. hic i verbo ciuili. nō voluit decidere q̄ ſec⁹ eēt in criminali. ſʒ illđ in criminali q̄ erat queſtio noluit tāgere. Laud. tn̄ videt ſentire cū Pau. ⁊ Gē. dicētes cām criminalē cōmitti non poſſe p rōnē quā tangit glo. q̄ teſtes debēt exhiberi corā iudice. ⁊ ſm Gē. ſi res exigerit poſſūt torqueri. C. de fide inſtru. aut. apud eloq̄ntiſſimū. xj. q. iij. ſaluo. v. q. v. illi q̄ Generalit aūt an ⁊ q̄n̄ poſſūt clerici torqueri. plene not.

de reg. iur. cū in cōtēplatiōe vbi dixi. Sʒ dicta Lau. ⁊ Gē. q̄ nō articulate loquūtur poſſunt intelligi cū diſtictōe quā facit gl. de quo i p̄xi. ↄ̄rio. ⁊ tūc no. q̄ facili⁹ eſt cōmittere cām criminalē totā q̄ʒ cōmittere certū articulum vt receptionē teſtiū in cā criminali. Quīto op. ad hoc q̄ q̄ iuris eſt de toto. idē de ei⁹ p̄te eo. t. paſtoralis. v̄. ſʒ cū totū. Sol. difficulter poſſet ſolui contrarium hoc. vnde potius eſt dicere vt dixi in p̄rio ↄ̄rio q̄ de criminali nihil decidit hic. ⁊ cū tota cā criminalis poſſet cōmitti de iure canonico. Idē dicēdū ē ⁊ de articulo receptiōis teſtiū. lʒ ꝓpter auctoritatē tenētiū ↄ̄riū tuti⁹ ſit vt cōmiſſari⁹ iudex p ſe examinet. Quero. q̄ i p̄cipio dicit iudices q̄uo cognoſcet an deputatus ſup receptiōe teſtiū ſit iudex an vo nudus miniſter. dic vt dicit glo. j. v̄. ⁊ no. ⁊ idē Pau. ⁊ ſigna gl. maxie in eo qđ dicit q̄ receptio teſtiū. i. examinatio nuda pōt fieri die feriata qđ itelligo nō tm̄ ſi fauore hoīum ſit feriata ſʒ ēt ſi i honorē dei. In eo ēt qđ dicit glo. receptorē q̄ē iudex hʒ̄e p̄tātē in plurib⁹ que gl. exp̄mit. ꝑ hoc eſt qđ no. Inno. de ꝓba. q̄m̄ ↄtra. ⁊ Spe. de teſta. §. nūc tractādū. v̄. vt aūt. ⁊ de teſti. c. ij. ⁊ qđ ibi no. lib. vj.

Scđo q̄ro nūqd qđ hic dicit de receptione teſtiū ꝓcedat in q̄libet parte iudicij. vt deputat⁹ ſup illa a p̄cipe poſſit ſubdelegare. Inno. i. c. q̄m̄ cōtra. de pba. dicit q̄ ſic Ex quo īfert q̄ ſi alicui cōmittit citatio poterit ſubdelegare. pōt. n. citator terminū p̄figere ſi ſupior nō p̄figit. Itē citare p ſe: p l'ras: vel p nūciū. qđ pōt ēt arbit q̄ nullā hʒ iuriſditionē. ff. de arbi. l. ſʒ interpellat. §. ſi arbit. In hoc tn̄ Hoſt. in. d. c. q̄m̄ ↄ̄. dicit ↄ̄riū q̄ citator nō vtit iuriſditiōe ſed poti⁹ mādati executiōe niſi aliud recepit i mādatis q̄ ceſſāte nō poſſet facere p̄dicta. ſʒ delegat⁹ hoc expediet. Sʒ ſi exp̄ſſe eſt tributa p̄tās ſup hoc pōt vt q̄ eſt adiecta cl'a ↄ̄dictores ⁊c̄. vel ſilis. Sic itelligit Hoſt. c. ex l'ris. c. ti. cui⁹ opi. tenuerūt plurimi i. c. fi. de do. ⁊ ↄtu. tāgit Vic. Goſ. ⁊ idē Hoſt. ibi dicētes qđ lʒ poſſit citare p nūciū vl' ep̄laʒ vel edictū nō ꝓpea pōt ſubdelegare. ⁊ q̄n̄ citat p nūciū nō ipſe nūci⁹ ſʒ delegat⁹ citat p miniſteriū nūcij. ff. de ↄſti. pecu. l. ⁊ lʒ. P. aūt ⁊ Abb. i. d. c. fi. dicūt q̄ ēt p nūciū citare neq̄t cū ſit ei cōmiſſū nudū miniſteriū ⁊ ſic ſubdelegare nō pōt. e. t. c. fi. Paul. tʒ primū qđ poſſit p nūciū citare idūcēs qđ dicit de cōſeruatore. e. ti. c. fi. li. vj. Et de executore q̄ p ſe vel aliū pōt exeq̄ vt dicūt Goſ. ⁊ Hoſt. i. d. c. fi. Generalit tn̄ p pleniori noticia pſeq̄t Pau. ea q̄ no. Inn. e. t. c. fi. ⁊ q̄ʒ ibi no. diſtiguit Cū q̄rit an ⁊ q̄n̄ poſſit delegat⁹ ſeu cōmiſſari⁹ ſubdelegare q̄ aut hic q̄ cōmittitur in ſui nā̄ nō req̄rit cāe cognitionē ⁊ iuriſditionē aut ſic Primo caſu aut addit iuriſditio aut nō. ſi addit puta cōmittit papa crucis p̄dicationē cū cl'a ↄ̄dictores ⁊c̄. tūc miniſteriū. i. crucis p̄dicatio cōmitti nō pōt. e. ti. c. fi. §. cetex ſed iuriſditio adiecta ſic vt. ſ. ali⁹ cōpellat ↄ̄dictores reſiſtere ſi nō adijcit iuriſditio tūc tale exercituʒ in nulla parte cōmitti poteſt. d. §. ceterum. ſi vero id quod cōmittitur de ſui natura habet iuriſditionē annexam aut eligitur induſtria perſone vt ſi mandatur fieri inquiſitio aut nō. primo caſu nō pōt ſubdelegare. d. c. fi. §. is aūt. C. de cad. tol. l. vna. §. ne aūt. ff. de ſolu. l. inter artifices. ſecūdo caſu ſemper poteſt cōmitti q̄ hoc eſt priuilegiū. delegati a principe. e. ti. ſi pro debilitate. ⁊. d. c. fi. in prin. C. de iudi. l. a iudice. de hoc plenius diſtinxi in. d. c. fi. Tertio quero an procedat hec diſpoſitio in delegato ab alio q̄ʒ a principe. glo. in verbo ſede apoſtolica. dicit q̄ nō declarādo eā vti dixi in. vj. notabili. idē Lau. q̄ tales nō deputati a p̄cipe potius ſunt executores q̄ʒ iudices. pro hoc quod no. eo. ti. ſuper queſtionū. §. porro. dic q̄ verior ratio eſt: quia regulariter non facit aliquis iudiceʒ niſi is qui hʒ iuriſditionem nomine proprio. ff. de iuriſ. om. iudi. l. ⁊ quia hoc plene dixi. eo. titu. quoniā abbas. delegatus aūt hʒ

iuriſditioné inre alieno.ſ.noíe delegantis.de reſcrip.ſup
litteris.in fi.Jdeo de ſui nã ſubdelegare nõ põt.ſed ſpãle
eſt ꝑuilegiũ delegati a principe vt hoc poſſit.C.de iudi.l.
a iudice.e.t.c.fi.l.ꝑn. Quarto q̃ro an deputat⁹ ab alio
q̃ꝫ a ꝑncipe ſup teſtiũ receptõe poſſit ꝑ ſe cõpellere teſtes
ſi ſe odio vel grã ſubtraxerint: dicit Lau.ꝙ nõ niſi tradi/
ta ſit ſibi ſpãlis cõmiſſio ſup hoc.ꝑ.d.c.ſup qõnũ.§.porro
ꝛ ꝑ.c.j.de teſti.cog.vbi dicit hoc ꝓbari. O p.ad hoc
de.c.cũ Bertoldus.de re iudi.vbi ſubdelegati delegato
rum ordinarij teſtes receperunt ꝛ valuit receptio.ſoluit
Lau.vt dixi in ſcdo ꝯrio qd ibi de facto tenuit qꝛ non fuit
obiectũ.ſcdo ſolue ſm Jnno.in.d.c.cũ bertoldus.qd ibi
fuit cõmiſſus articulus nudus examinatiõis.ſecus ſi fuiſ
ſet cõmiſſus ſimplr qd ẽt.ſ.dixi i ſcdo ꝯrio. Et dicit Lau.
ꝙ fere vbi ſeruat ꝙ ſimplices ſcriptores examinãt teſtes
Sed iudex ꝑ ſe ꝑus recipit articulos ꝛ fundaméta ſup eis
ꝛ talis examinator eſt ſicut picha.vt dicit Hoſt.in.d.§.
porro.Pau.aũt vlteri⁹ refert id qd no.Jnn.in.d.c.cum
bertoldus.cui videt placere ꝙ receptio teſtiũ cõmitti nõ
poſſit qꝛ in hoc eligit induſtria ſed ſcriptura atteſtationũ
ſic qꝛ in hoc potius eligitur opera q̃ꝫ induſtria.ar.de ap.
cũ cãm.Pro predictis ꝙ delegat⁹ ab alio q̃ꝫ a ꝑncipe nõ
poſſit receptioné teſtiũ ſimpliciter ſubdelegare.é qd no.
Spe.ti.j.§.iã nũc.v.ſed nũc ſubdelegat⁹ vbi dicit ꝙ dele
gatus ab alio q̃ꝫ a ꝑncipe citationé teſtiũ receptioné vel
aliũ articulũ cõmittere nõ põt qꝛ talia ſũt iudicialia ꝛ cãe
cognitioné deſiderãt.iij.q.iij.a iudice.ff.de offi.ꝓcõ.l.nec
qcq̃ꝫ.§.j.poſſet.n.opponi citationé nõ cé faciédã vel nõ te
nere vel teſté eſſe criminoſũ vel habere cãm criminalé cũ
eo ꝯ qué ꝓducit in aut.de teſti.§.ſi vo.colla.vij.ꝛ idé de
alijs que iudex dꝫ admittere.vult dicere ꝙ cõmiſſari⁹ nõ
poſſet de hoc cognoſcere ꝛ ſic cauſaret dillatio.Jteꝫ ſm
Paul.qua rõne poſſet cõmittere vnũ articulũ eadé rõne
ꝛ totã cãm qd iura ꝓhibẽt.C.de iudi.l.a iudice.ff.de offi.
ꝓcõ.l.legat⁹. O p.ad hoc de.c.paſtoralis.§.j.e.tit.
Rñdet Pau.ꝙ ibi loqtur d legato ꝑncipis ꝛ ꝙ ibi dicit
iudex qcũqꝫ.intelligit de ordinario vt ibi no. O p.ad
idé d.c.ex litteris.e.ti.rñdet Pau.ꝙ ibi patriarcha erat
ſubdelegatus delegati pape ꝛ ꝑ ſe cohertioné habebat ꝛ
lꝫ fecerit ꝑ aliũ legi lrãs hoc ñ fuit cõmitté.ar.ff.de arb.ſꝫ
ſi iterpellat.§.arbiter.ꝛ.l.dié.§.j.nã legédo ꝑ illũ ipſe de
legare videt.ff.de admi.tuto.l.ita tñ.§.geſſiſſe.Cõcludit
Pau.ꝙ lꝫ hoc videat verũ de iure tñ ꝑma opi.de facto
ſeruat ꝛ eſt ſuſtinéda gratia dirimédarũ litiũ.de reſt.ſpo.
c.j.in pñ.li.vj.C.de iudi.l.ꝓperandũ.i pñ.tñ ſi aliqd obij/
cit ꝯ articulũ cõmiſſũ nõ ipſe cõmiſſarius ſed delegãs co/
gnoſcet.e.ti.ſup qõnum.§.qué vero.ꝛ hoc tꝫ Spe.in.d.§.
ſed nũqd ſubdelegat⁹.de quo ꝑ Archi.de reſcrip.ſtatu/
tũ.li.vj.Ex his videt Pau.velle ꝙ de iure articulus nu
dus nõ poſſit cõmitti quaſi videat electa iduſtria ꝑſone
de quo dic melius vt in ſequé.ꝯrio. O p.ad ꝑdicta de
iſta cle.in vbo iudices.ꝛ de eo qd dixi.ſ.in ſcdo ꝯrio.qa
nudũ miniſteriũ nõ põt cõmitti.e.t.c.fi.Cõfirma qꝛ regu/
larit cũ cõmittit nudũ miniſteriũ videt electa iduſtria ꝑ/
ſone.d.c.fi.So.ad hec ambo ꝯria ꝑ id qd dico.j.q.vij.ꝛ
qd dixi in.d.c.fi.in fi.ꝑ que dico ꝙ niſi appareat vel ex v/
bis vel ex alijs cõiecturis ꝙ ſit electa induſtria põt cõmiſ
ſarius ꝑ aliũ expedire nõ tñ põt aliũ deputare q faciat tã/
q̃ꝫ habẽs ꝓprie aliquã ptãté.Sꝫ faciédo ꝑ aliũ videt ꝑ ſe
facere vt dictũ eſt.ſ.e.q.tñ qñ cõmittit nudũ miniſteriuꝫ
in dubio videt electa induſtria vt dico in.d.q.vij.qd in/
telligo vt dixi in.d.c.fi.qñ act⁹ cõmiſſus ſapit auctorita/
té vel eſt alicuius peritie. Quito q̃ro in eo qd dicit de
cã ciuili qd de ſpũali.dicit gl.ij.ꝙ ꝑ verbũ ciuili nõ exclu
dit cauſas ſpũales.quã glo.no.ꝑ quã habes ſub cauſis ci
uilibus cõprehédi ſpũales qd tene méti. Sexto quero
circa hoc cã mrimonialis vertebat corã ordinario ꝛ pete
bat ꝑ actoré dirrimi matrimoniũ ꝑꝑ aliõ qd dicebat ꝯctũ
in aliqua ciuitate.petita fuit remiſſio ſup receptiõe teſtiũ
ad ꝓbãdũ de ꝑmo matrimonio ad ordinariũ alterius ciui
tatis vbi dicebat ꝑmũ ꝯctũ nũqd põt vel de iure fieri dꝫ.
Ad ꝑmũ ꝙ poſſit dic ꝙ ſic.ꝓ hoc qd no.Archi.de teſti.ꝑ
ſentiũ.li.vj.ꝛ Jo.an.ibi in ꝑn.ſup ꝑma gl.dicés ꝙ talis re
miſſio eſt in arbitrio iudicis.ꝑ aut.de teſti.§.ꝛ qm̃.ꝛ qd
ibi no.col.vij.Ad ſcdꝫ an de iure fieri debeat videret di
cédũ ꝙ nõ teneat ꝑ dictũ Jo.an.ſtati dictũ.Sꝫ Spe.ti.j.§.
iã nũc.v.ſed ſm ꝑmiſſa.dicit ꝙ fieri dꝫ ꝛ ordinari⁹ ille re/
cipiet teſtes nõ auctoritate remittẽtis ſed ꝓpria auctori/
tate iuris cõis.Jo.an.i addi.ibi dicit illud verũ qñ cõmit
tés erat ordinari⁹ ſecus ſi delegat⁹ qꝛ tũc auctoritate de/
legata recipient ꝑ ordinariũ ad qué remittit.de fideiuſ.c.
iij.de offi.or.ſignificauit.de reſcrip.ſtatutũ.§.pe.li.vj.ha
beo quoddã ꝯſiliũ Lap.de caſtiglũchio dicẽtis indiſticte
ꝙ ordinarius tenet ad hãc remiſſioné faciédã ne anguſtet
ꝓbãdi facultas ſine culpa partis ꝛ maxime i cã matrimo
niali ne tali pretextu remaneãt in peccato.facit de offi.or.
ſignificauit.ꝛ qd ibi no.in gl.ij.xxxiij.q.ij.ſiue de cõiugij.
Et qd no.glo.ibi dicés ꝙ ſi difficile eſt ſatiſdare in vna ci
uitate mittit ad aliã.ff.q ſatiſda.cog.l.ſi fideiuſſor.§.j.ꝓ
hoc ẽt glo.ij.hic in pñ.ꝛ qd dixi in.q.ꝑcedenti.Ad idé de
teſti.cogé.c.j.vbi ꝑmittit delegato i cã matrimoniali mit
tere nũciũ ad aliũ locũ ꝓ recipiédis teſtibus ꝛ exponit ibi
nũciũ.i.executoré.ꝓ hoc eſt cõſuetudo romane curie q cũ
habeat ordinariũ ꝛ poſſꝫ citare teſtes vndecũqꝫ tñ ꝓpter
difficultaté facit remiſſioné ad partes fortius ergo ordi/
narius dꝫ hoc facere q nõ poſſet cogere teſtes alibi exiſté
tes qꝛ extra territoriũ ius dicẽti ꝛc.de conſti.c.ij.li.vj.ad
hoc de teſt.cũ oli ꝛ qd ibi no.Et hãc parté puto verã quã
tenédo ad.c.j.de ꝯſan.ꝛ affi.vbi teſtes ꝓducũtur corã or/
dinario dic illud ꝓcedere qñ cõmode fieri põt vt qꝛ ſũt in
loco. Septimo q̃ro nũqd executor dat⁹ ad ꝓuidédum
poſſit indiſtincte cõmittere vices ſuas: videt ꝙ ſic qꝛ re/
gulariter põt qs ꝑ aliũ qd põt ꝑ ſe.ff.de admi.tu.l.ita tñ.
§.geſſiſſe.de ꝓcu.l.ſeruũ quoqꝫ.in pñ.de ſen.excõi.mulie
res.regula põt qs.li.vj.Pau.diſtinguit an ſit datus ad
ꝓuidédũ certe ꝑſone an incerte.ꝑmo caſu põt: vt hic ꝛ.e.
ti.is cui.in prin.li.vj.ꝓ hoc.e.ti.venerabili.ꝛ.c.fi.§.is ãt.
ꝛ qd dixi.ſ.in primo ꝯrio.Scdo caſu nõ põt niſi aliud di/
cat in reſcripto qꝛ videt electa eius induſtria.d.c.is cui.
ſic dicit Pau.intelligédũ qd no.Jnno.e.ti.c.fi.in vltima
glo.Jn ꝯriũ tñ eſt qd no.Hoſt.ibi dicés ꝙ collatio benefi
cij nõ fit ſine cãe cogntiõe.de reſcrip.cum adeo.de eta.ꝛ
quali.accepim⁹ vnde de ſui nã delegari põt.dicit tñ ꝙ cõ
ria tꝫ ꝯrium.Sed ꝓ primo eſt hec littera niſi dicam⁹ ꝙ ñ
hic põt qꝛ expreſſũ hic erat vt inquireret de vita ꝛ cõuer
ſatiõe.Sed hoc potius faciebat dubiũ ꝙ nõ poſſet vt dici
tur in glo.hoc inducebat vñ ad hãc cle.rñde melius ꝙ ñ
loqt qñ mãdatur prouideri certe ꝑſone vt dixi ſtati.ꝛ.ſ.
in primo ꝯrio.verius itaqꝫ é ꝙ executor ad ꝓuidédũ cer
te ꝑſone nõ ſubdeleget.lꝫ.n.intelligebat habere cogni/
tione ꝛ ſic iuriſditioné quo reſpectu delegare poſſet tñ qꝛ
videt electa ei⁹ iduſtria iõ ñ põt.e.t.c.fi.Ad ꝯria ãt ꝑma
ad.l.ita tñ.§.geſſiſſe.ff.de admi.tu.ꝛ ſimilia.dic Pau.ꝙ
ꝓcedũt in miniſterijs tꝑalibus nõ aũt in ſpũalib⁹ in qb⁹
iduſtria ꝑſone eligit hec ſolutio nõ eſt ſufficiés.nã ꝛ i tꝑa/
libus põt eligi iduſtria.ff.de ſolu.l.inter artifices.Aliter
aũt ſoluit Pau.ꝙ ꝯria loquuntur qñ qs põt auctoritate
ſua qꝛ tũc ẽt põt delegare ſecus ſi auctoritate ſibi cõmiſſa
qꝛ tũc nõ põt niſi ad aliud exprimat in iure ꝛ hoc in his q
poſſũt ꝑ aliũ explicari.C.de cadu.tol.l.j.§.ne aũt.ff.de vi
ꝛ vi arma.l.j.§.quotiés.ꝛ.d.l.iter artifices.Lau.aũt cir/
ca ꝑmiſſa recitatis opi.nõtis.e.t.c.fi.ꝛ nũc ꝑ Pau.tactis
diſtinguit

diſtinguit ꝙ aut cōmittit̃ nudū miniſteriū ſimpliciter ſine
clauſula ꝯdictores ⁊c̈. aut cū clauſula. ꝓmo caſu nō hꝫ iu
riſditionē nec cohertionē. ṡ. de offi. or. paſtoralis. §. q̄ ve
ro. ⁊. §. ꝓterea. de re iudi. de cetero. Scd̄o caſu hꝫ cober/
tionē lꝫ nō hꝫ cognitionē. ṡ. c. ex lr̄is. Ex hoc infert ꝙ leua/
tores vacantiū eccl̄iarum auctoritate apoſtolica cogno/
ſcere nō poſſūt de beneficijs que de facto nō vacāt lꝫ va/
cēt de iure an debeāt inde h̄re fructus necne. Aliqñ autē
cōmittit̃ articulus cū iuriſditiōe vt hic ⁊ tūc aut negocia
cōmittūt̃ ꝑſonis. i. ꝓpter negocia fit cōmiſſio ꝑſonis ⁊ tūc
indiſtincte pōt cōmittere. e. t. c. fi. in ꝑn̄. aut ꝑſone cōmit/
tunt̃ negocijs. i. ꝓpter idoneitatē ꝑſonarū cōmittunt̃ eis
negocia. Et aut fuit facta hec electio ꝓpter priuatā vtili
tatē partiū. ⁊ de partiū cōſenſu pōt cōmittere. d. c. fi. §. is
aūt. aut ꝓpter publicā puta ꝙ crimina puniant̃ vel eccl̄ijs
ꝓuideat̃. ⁊ tūc nō pōt. d. c. fi. §. ſi aūt. Ego vero aliter di/
ſtinxi ibi maxie aūt no. ꝙ cū cōmittit̃ aliqd iuriſditionale
in dubio nō videt̃ electa induſtria ꝑſone niſi expſſe dicat̃
ꝙ ꝑſonaliter id facit vt ꝓbat̃ in. d. c. fi. in v̄bo ꝑſonaliter.
⁊ vbi dixi. Et ꝑ hoc oportet dici ꝙ in hoc ꝙ executor ad
ꝓuidēdū incerte ꝑſone nō ſubdeleget ⁊ ꝙ videat̃ electa i/
duſtria ꝑſone hoc eſt ideo q̄ ſi vult pōt expedire tāq̄ꝫ nō
iudex. no. hic glo. magnā. ⁊ ſi hec ratio nō ſufficeret tñ oꝫ
ei ſtari q̄ ſic ſcriptū eſt. e. ti. is cui. li. vj. Sed qñ cōmittit̃
aliqd ſapiēs factū tūc in dubio ītelligit̃ electa induſtria ꝑ
ſone. ff. de leg. iij. l. fideicōmiſſa. §. fi. d. l. inter artifices. qd̄
ītelligo vt dixi. ṡ. q. iiij. in fi. ⁊ plenius. e. ti. c. fi. de multi/
plici aūt executore q̄ qñq̄ꝫ ad ꝓuidēdū. qñq̄ꝫ ad cōplēdū.
qñq̄ꝫ ad alia. no. de cōceſ. ꝑbē. ſi capitulo. ⁊. c. ſi ſoli. li. vj.

Octauo q̄ro executor datus ad ꝓuidēdū de beneficio
cū cl̄a ſi ꝑ inq̄ſitionē ⁊c̈. vt in tex. cōmiſit ſimpl̄r alteri exe
cutionē q̄ iq̄ſitionē cōpleuit deīde ſe abſentauit. petit̃ a ꝑ/
mo vt ꝓuideat an pōt. ⁊ videt̃ ꝙ nō cū in totū cōmiſerit ⁊
res nō ſit integra. e. ti. q̄ꝫuis. li. vj. ꝑ hoc. ṡ. e. venerabili.
In ꝯtrariū ꝑ. l. pe. C. de pedanis iudicibus. cū ibi nōtis. ⁊ qd̄
ibi no. Inno. eo. ti. in lr̄is. vbi dicit ꝙ ſi executor mādauit
alicui ꝙ ꝓuideat in certa eccl̄ia pōt reuocare ⁊ mādare ꝓ
uideri in alia. Itē q̄ tenēdo ꝙ nō poſſit anihilaret̃. aut tar
daret̃ mādatū apoſtolicū ꝯ. c. ſi ſup gratia. e. ti. li. vj. Ber
trādus hoc tꝫ ꝑ. c. cū plures. e. ti. li. vj. nā ibi cōmiſſū fuit
negociū pluribꝰ iſolidū ⁊ tñ ſi vnus īcipit ⁊ deide īpedit̃
alter pōt exequi. Ad ꝯtͣ rn̄de ꝙ loquūtur in mere iudi/
cialibꝰ. dicit Jo. de fan. ꝓma facie ꝯtrarium videri verius per
rōnē ſupra dictā ex quo cōmiſit ꝑncipaliter vices ſuas ⁊
alter vti cepit qd̄ magis placet nā hic executor cū habe/
at cognitionē ⁊ ꝑtātē delegādi cōparat̃ delegato. ꝓbat hꝫ
cle. i verbo iudices. ⁊ verbo executores. Et ꝑ hoc q̄ exe
cutor hꝫ delegatā vt dicit glo. in v̄bo executores. No
no q̄ro nūqd datus ad ꝓuidēdū pōt cognoſcere de bene/
ficio qd̄ nō vacat de facto lꝫ de iure ⁊ cā cognita de ipſo
ꝓuidere? videt̃ ꝙ nō ꝑ. c. cū noſtris. ⁊. c. litteras. de cōceſ.
ꝑbē. Cōtrariū tꝫ Cōpo. de reſcrip. c. capitulū. in glo. ma.
qd̄ ſeq̄t̃ Lau. Ad ꝯtͣ rn̄de ꝙ loquūtur qñ in ipſa ipetra/
tione fuit tacitū de poſſeſſiōe quā ſi papa ſciuiſſet difficili
us grām cōceſſiſſet. ⁊ ſic nō valuit. ṡ. e. ad audiētiā. ij. In/
ducit ſimile q̄ ēt legati de latere cōferūt beneficia ad pa
pam deuoluta lꝫ de facto occupata. vt no. de ꝑbē. vene/
rabilis. ꝑ Hoſt. lꝫ Vincē. ibi cōtra. in quo nihil approbat
Lau. Sed veriꝰ eſt dictū Hoſt. ꝑ. c. lꝫ. ij. de ꝑbē. li. vj. qd̄
ꝓbat collationē fieri poſſe ēt nō vocato poſſeſſore. Sꝫ in
traditione poſſeſſiōis. vocabit̃ vt ibi. Op. ad hoc qd̄
dixi de legato. de. c. litteras. in fi. de ſuppl. ne. ꝑla. vbi de
uoluta nō cōfert legatus ſed delegatꝰ. ad hoc So. Lau. ꝙ
ſpālis cōmiſſio ibi facta ꝑ papam hoc operat̃. dic melius
ꝙ ibi delegato nō de latere qui nō confert bn̄ficiū. ſed qd̄
dixi. ṡ. e. q. ꝓcedit in legato de latere q cōferre pōt de of.
lega. c. j. ⁊. ij. li. vj. Decimo quero nūquid executor vl'
alius delegatus pape poſſint inuocare brachium ſecula
re Lau. recitat opi. Inno. ⁊ Hoſtien. ⁊ aliorum poſitas i
c. ſignificaſti. eo. titu. Ex quibus habetur ꝙ ſic. Contra/
rium tenet Archidia. de hereti. vt officium. per illū tex.
a contrario ſenſu. Item quia reſcripta ſunt ſtricti iuris.
Item quādoq̄ꝫ ponitur in reſcripto clauſula inuocato ſi
opus fuerit auxilio brachij ſecularis que foret ſupflua. ꝑ
cōcordantia diſtinguit Lau. ꝙ aut loquimur de poſſeſſio
nibus oīno laicalibus. ⁊ tunc nō recurret ad brachiū ſe/
culare. niſi per modum req̄ſitionis. iuxta. c. poſtulaſti. de
foro. cōpe. aut de poſſeſſionibus eccleſiaſticis. ⁊ aut ē tā/
ta violentia ꝙ per ſe non peteſt ſufficere. ⁊ tunc primo re
quirat ordinariuꝫ loci eccleſiaſtici. ṡ. e. ſi quando. ⁊. c. ſa/
ne. ⁊. c. paſtoralis. que ſic intelligūtur. ⁊ hoc caſu ſi ſuffi/
ceret ordinarius ꝑ ſuam cenſurā eccleſiaſticā nō poterit
īuocare brachiū ſeculare. ſic intelligit opi. Arch. Si aūt
nō ſufficit poterit īuocare: q̄ intelligunt̃ oīa cōmiſſa ſine
quibus negocium expediri neq̄t. ſic intelligit̃ illa opi. ⁊ ī
hoc dicit Lau. ſpecialē caſū in quo eccleſia cū nō habeat
vltra quid faciat habet opus vti armis al's vſus armorū
non eſt ſibi permiſſus: q̄ arma clericoruꝫ ſunt lachryme
⁊ orationes. xxxiij. q. viij. clerici. ⁊. c. cōuenior. Sed defe/
ctus iuſticie eſt neceſſitas vrgens inuocādi auxilium ar/
morū. xxiij. q. ij. dominus. Itē fauor fidei. de hereti. vt of/
ficium. ⁊ dicit Lau. ꝙ ēt ſi iudex eccleſiaſticus habet vtrū
q̄ꝫ gladiū quādiu ſufficit ſpiritualis non debet recurrere
ad ſecularem qd̄ no. Undecimo quero ſi dat̃ executor
cū clauſula moneas ⁊ inducas. an habeat iuriſditionē cō
pellēdi? Mat. arguit pro ⁊ contra ponendo id quod no.
Archi. de prebē. ſi pauper. li. vj. vbi tenet ꝙ poſſit cōpel/
lere vt verbum inducas aliquid operet̃. Contrariū tenꝫ
ibi Joan. an. per. c. cū noſtris. ⁊ qd̄ ibi no. in glo. fi. de con
ceſ. prebe. ⁊ ꝑ alia plura iura qd̄ eſt verius vbi dic ꝙ ra/
tio eſt q̄ verba debēt accipi in ꝓprio ſignificato. ff. de le.
iij. l. non aliter. vj. q. iij. ſcriptū. niſi aliud vrget aliter ītel/
ligi. de ſpon. ex litteris. de ver. ſig. intelligētia. verba aūt
premiſſa de ſe nō inducūt iuriſditionē. Ideo ꝑ ipſa dic nō
fieri iudicē nec habere ꝑtātem cohercēdi ēt ſi multo plu/
ra verba ſimilia apponerent̃. vt ſi diceret̃ moneas indu/
cas ſuadeas ⁊ inſiſtas ⁊ quotcūq̄ꝫ forēt ſimilē habētia vi.

Op. ad predicta de. c. j. de teſta. vbi dicit̃ ꝙ ꝑ verbuꝫ
hortamur dat̃ iuriſditio. ſo. poteſt dici ꝙ aliud ī illo v̄bo
ꝙ̄ in ſuperius dictis ⁊ ita oēs vidētur ſentire ꝙ verbum
hortamur inducat iuriſditione dic ꝙ de ſe nō īducit. quia
nec vis vocabuli hoc īportat. ⁊ ad. c. j. de teſta. ⁊ ſimilia.
dic ꝙ poſita fuerūt alia verba iuriſditionē īfrrentia ſicut
in. d. c. j. eſt verbū diſcutias ⁊ verbum cognoueris. ⁊ alia
plura ſapiētia ꝑtātem cognoſcēdi qd̄ no. q̄ ex hoc pꝫ ītel
lectus huius. c. quo ad hoc nec fuit prius conſideratuꝫ.

Op. ad idē de eo qd̄ no. Spe. de reſcrip. preſentatiōe.
§. ratiōe forme. in fi. v̄. Itē ſi papa roget. vbi dicit obtētū
ꝙ ſi papa mādet aliquē in monachū recipi dato executo/
re qui debētes recipere ad hoc īducat tali executori ītel/
ligit̃ data cohertio ꝑ cenſurā eccleſiaſticā ꝓ hoc q̄ al's ta
lis ꝑtās inducēdi foret fruſtratoria. eo. ti. ex litteris. So.
nō puto dictū Spe. verū. nec eſt ꝑtās inducēdi fruſtrato
ria ſed eſt cū ſuo effectu ſicut ⁊ al's cū mādat̃ aliqd fieri cū
cōſilio alicuiꝰ debet requiri cōſiliū ⁊ nō expedit ſequi. de
elec. cū in veteri. de arbi. c. cū oli. cū nec ꝓpterea manda/
tum eſt fruſtratoriū. lꝫ. n. nō teneat̃ mandatarius ſequi cō
ſilium. fortaſſe tñ ſeq̄tur nec eque bene iudicaſſet. pro pre
dictis eſt conſuetudo antiqua romane curie que ſolebat
pro beneficiandis dare monitorias. deinde preceptorias
tertio executorias. de reſcrip. mandatum. ergo monitio
vel inditio non operatur cohertionē niſi aliud exprimat̃

Duodecimo quero q꞉ hic a ꝯ͂trio ꝓbatur delegatū nō poſſe ſubdelegare.qd ſi datus fuit delegatus a ṗncipe nō poſſe ſubdelegare.qd ſi datus fuit delegatus ab ordinario cū ſpāli ptāte ſubdelegādi?gl.in.c.ſi is cui.in fi.e.ti.li.vj.dicit talē poſſe delegare.Archi.e.t.qꝫuis.⁊ frater Aluarus vt hic refert Mathe.tenēt ꝯ͂triū.ꝑ.l.a iudice.C.de iudi.de ap.cū cām.Jtē q꞉ ius dādi iudicē nō poteſt in aliū trāſferri.ff.de iuriſ.om.iudi.l.iij.Math.nihil eligit.Sed videt̃ velle rn̄dere ad rōnē nūc factā de.l.iij.dicēs ea que ſūt meri īperij poſſe de iure canonico delegari.ꝑ id qd̕ no.Jnno.e.ti.venerabili.in glo.ij.dicit ēt ꝙ cōmitti ēt poſſūt ea que ſūt mixti īperij.e.ti.ex lr̄is.que āt ſint meri ⁊ que mixti no.Spec.de iuriſdi.om.iudi.§.j.v̄.ē aūt.⁊ que poſſint cōmitti ⁊ que nō.eo.§.v̄.ad huius aūt.Ego notaui de offi.or.qd̕ ſedē.de vtroqꝫ.in.q.aūt Cy.in l.a iudice.pre alle.in additiōe tꝫ cū gl.ꝑ alle.c.is cui.⁊ idē Bar.in.l.⁊ q꞉.ff.de iuriſdi.om.iudi.Et dicit Cy.in.d.l.a iudice ꝙ qñ dat̃ ptās delegādi ſubdelegatus erit potius ſubdelegatus delegātis qꝫ delegati.ff.de lega.ij.l.vnū ex familia.§.ſi de falcidia.ꝑ hoc eſt.c.j.de ꝓcurat.li.vj.vbi dicit̃ ꝙ qñ ꝓcurator hꝫ ptātē ſubſtituēdi ſubſtituit ēt ante lit.cōteſt.⁊ ſubſtitutꝰ dicit̃ a dn̄o cōſtitutꝰ.ſed hoc ſimile nō videt̃ ꝓcedere q꞉ diſcōparant̃ delegatꝰ ⁊ ꝓcurator.de ꝓcu.is qui.li.vj.⁊ qd̕ ibi no.dic ꝙ nō ꝑ oīa diſcōparant̃.ſed quo ad quid vt ibi dicit̃ vnde quo ad premiſſa cōparari poſſūt.Jnducit̃ ēt.ff.de arbi.l.nō diſtinguemus.§.q̄ſitū.vbi arbiter nō pōt precipere vt ſatiſdetur alicuiꝰ arbitrio niſi ſuꝑ hoc ſpāliter ſit tradita poteſtas in cōpromiſſo.Et ſic tūc pōt cū ſpāliter eſt tradita.Jtē inducit̃ rō q꞉ ſicut ptās cognoſcēdi pōt ꝑ ordinariū delegari ⁊ ꝑ aliū exerceri.Jta ptās delegādi cū ſit quid iuriſditionale pōt ꝑ aliū exerceri.Quidā diſtinguūt an delegatꝰ dando poteſtatē delegādi dicat ⁊ ex nūc ei cui delegaueris delego ⁊ tūc teneat dlegatio facta ꝑ illū.an v̄o ſimilia verba non ſint apposita ⁊ nō tenet ꝑ.l.a iudice.⁊ alias rōnes in cōtrariū.hoc reprobat Jo.an.i.c.is cui.q꞉ ſi apponerent̃ talia verba delegaret̃ iudex incertus cōtra id de reſcrip.ad h̄.Sed dices ſufficere ꝙ erat certus qñ ſibi ſit cōmiſſio.Nā ēt ſi verba illa nō apponunt̃ dicēdo ꝙ ſubdelegatus itelligitur datus a delegante remanet ꝙ delegatio fuit incerta.vnde cōſideratis duabus regulis vna eſt ꝙ ſolus delegatus a principe ſubdelegat.alia ꝙ delegatus dꝫ eſſe certus.Tutior eſt opi.Archi.aut enī dicemus ꝙ iſte deputatus intelligit̃ datus a delegante ⁊ procedit ratio incertitudinis.aut ꝙ a delegato ⁊ procedit ratio.d.l.a iudice.⁊.c.cū cām.Jtē tenēdo opi.Jo.an.facile tolleret̃ diſpoſitio.l.a iudice.⁊.c.cū cām.⁊ eſſet parata via ꝑ quā delegatus nō a principe ſubdelegare poſſet.nā per rōnes ad hāc partē factas infert̃ ꝙ quilibet qui pōt ꝑ ſe ſubdelegare poterit dare delegādi ptātē.lꝫ enī Jo.an.in.c.ſi is cui reſtringat gl.qñ ordinariꝰ delegauit data tali ptāte ſubdelegandi.Jdē tn̄ dici oporteret in delegato principis ſubdelegante in tali forma:⁊ ſi dicas ꝙ nō tolleret̃ diſpoſitio l.a iudice.q꞉ qñ delegatus ṗncipis ſubdelegat nō in totū a ſubdelegato appellabit̃ ad ſubdelegantē non ad papā eo.ti.ſuꝑ qōnum.§.verū.⁊.§.porro.Secus erit i delegato a delegato ordinarij in caſu premiſſo facta delegatiōe illi qui habuit ptātem ſubdelegādi deſinit eſſe delegatꝰ.hoc negari poſſit q꞉ ſi ordinarius dare pōt ptātem ſubdelegandi totā cām fortius ⁊ partē ⁊ tūc cōtinget ꝙ vna ⁊ eadem cā pendebit corā diuerſis qd̕ eſt abſonū preſuppoſito ꝙ vltimus delegatus nō pēdeat ab altero.Ad ꝯ͂tria ṗmo ad illud de.l.vnū ex familia.§.ſi de falcidia.Et ſimiliter ad illud de procuratore dato cū ptāte ſubſtituendi.Rn̄deo ꝙ aliud eſt in nō iuriſditionalibus de q̄bus illa ꝓcedunt.aliud in iuriſditionalibus de q̄bus procedit.l.a iudice.C.de iudi.nō.n.cōueniēter dici pōt habēs ptātez delegādi faciat hoc vt nudus miniſter delegantis cū habeat iuriſditionē.Ad.l.nō diſtinguemus.§.queſitū.dic eodē mō.nā arbit̃ ꝓpe nō hꝫ iuriſditionē ſꝫ notionē ⁊ eiꝰ ſiue ſtat̃ metu pene.ff.de arbi.l.diē.§.ſtari.de arbi.ꝑtuas.ad aliud q꞉ ius delegādi eſt iuriſditiōis ⁊ ſic ꝑ aliū pōt exerceri ſicut ⁊ de cā cognoſci.Rn̄de ꝙ ꝓcederet hec rationi ſi obſtaret ꝓhibitio.l.a iudice.vel ratio incertitudinis de qua premiſi.

Decimotertio quero nūqd exequtor datus in forma de qua hic teneat̃ ingrere an is pro quo mādat̃ ſit vite laudabilis ⁊c̈.⁊ ad hoc partes citare.So.qd̕ īplicat duo.Primū an teneat̃ inquirere.Scd̕m an citare vtrūqꝫ tn̄ ꝑmixtim ꝓſeqtur glo.ma.quā diuide.Nam ṗmo premiſſa queſtione ponit diſtinctionē.Jnno.iter clauſulā ſonātē in monitionē ⁊ clauſulā conditionalē.ſcd̕o limitat hoc ibi:dicit tn̄ Jnno.tertio ibi:dicit demū Jnno.de clauſula cōditionali ponit aliā diſtinctionē an ledatur ius alteriꝰ an nō.Et huic dicto opponit ⁊ dupliciter ſoluit:ibi ⁊ ſi dicas.quarto ibi:dicit demū Jnno.ponit quādam limitationē dicti precedētis ⁊ ſoluit dubiū incidens ibi pōt tn̄ prouiſior.q̄nto ibi ſecus ſi dicat̃.ponit vltimā diſtinctionē que venit ad limitationē prime.colligēdo āt materiā ⁊ ordinādo ad qōnem premiſſā rn̄deo cū glo.diſtinguēdo.qñqꝫ enī clauſula eſt exiſtētie vt clauſula ſi ita eſt.Aliqñ cognitiōis vt clauſula ſi tibi cōſtiterit.de ṗma dic ꝙ aut querit̃ an teneat ꝓceſſus partibus nō citatis.⁊ dic ꝙ ſic vt hic in glo.in quarta ꝑticula.ſ.aſſignata.Et ē ratio ea quā ponit glo.pro hoc qd̕ dixi in tertio nōbili inducēdo dictū Jnno.de trāſla.lꝫ.aut querit̃ nūqd teneat̃ ꝑ ſe cognoſcere ita ꝙ ſi nō cognoſcit nō teneat ꝓuiſio:⁊ adhuc dic ꝙ nō tenet̃ vt in eadē quarta particula glo.⁊ non ꝓcedit quo ad hoc diſtinctio tertie particule ſupra aſſignate.Aut de tertio q̄rit̃ an ſi clauſula nō eſt vera ꝓuiſio vicietur.Et in hoc dicit glo.in quarta particula ibi tn̄ ſi monitio.ꝙ caſſat̃ vel caſſa nunciat̃.declara aut enī clauſula ſonabat in monitionē aut cōditionē pone exēpla vt i prima particula glo.ſi in monitionē tꝫ ꝓuiſio ſed caſſabit̃ vt ſi mandabat̃ ſi erat idoneus lꝫ tenuerit collatio facta nō idoneo tn̄ reuocabit̃:q꞉ nō idoneꝰ:ſed interi hꝫ titulū ⁊ in hoc ꝓcedit qd̕ dicit glo.ꝙ prouiſio caſſatur.Si aūt ſonat in cōditionē tūc q꞉ cōditio dedit formā mādato.ꝓuiſio eſt nulla:vt ſi mandabat̃ prouideri ſi de tali loco erat oriūdus ⁊ ſit aliūde ⁊ in hoc procedit qd̕ dicit glo.ꝙ ꝓuiſio caſſa nūciat̃.Si v̄o clauſula eſt cognitionis vt clauſula ſi tibi cōſtiterit.vt in gl.in vlti.particula ſupra aſſignata cuius effectus eſt ꝙ aut agebatur de preiudicio alteriꝰ ⁊ executor tenet̃ inquirere partibus citatis al̕s ꝓuiſio nō valebit.aut nō ledebat̃ ius alterius ⁊ tenet ꝓuiſio nō premiſſa cognitiōe.pro hoc q꞉ ex quo de nullius preiudicio agit̃ nō oportuit aliquē citari.ff.de bo.poſ.l.iij.§.penult.⁊ qd̕ ibi no.glo.⁊ Bar.plenius:ratio q꞉ etiā ſi veniret nō audiret̃ cū ſua nō interſit.ij.q.vj.nō ſolet.de elec.cū inter R.Et in eo qd̕ glo.in fi.dicit ꝑ hūc finē patere ſolutionē qōnis premiſſe dicit Lap.ꝙ glo.hoc vult ꝙ ſi clauſula ſonat in cōditionē ſicut illa ſi tibi cōſtiterit ⁊c̈.⁊ alteri ꝑiudicet̃ cū in hoc factus ſit iudex vel inq̄ſitor hꝫ cauſe cognitionē ṗmittere.⁊ ꝑ ꝯ͂ns partes vocare.Si v̄o alteri nō ꝑiudicet̃ tūc nō ſit neceſſe partes vocare.Jpſe aūt Lap.in hoc vltimo mēbro diſtinctiōis de clauſula cognitiōis diſtinguit.An mādet̃ ꝑ clauſulam de qua in tex.Si repereris ⁊c̈.An ꝑ clauſulā.Si tibi cōſtiterit.ṗmo caſu de neceſſitate nō tenet̃ cognoſcere.ad qd̕ nihil allegat.Et ꝯ͂tra ipſū eſt caſus.ī.de cōceſ.ṗbē.cle.j.in ṗn.vbi ꝑ verbū ſi repertus fuerit ſit cōditio que neceſſario dꝫ purificari ante ꝓuiſionē.ſcd̕o caſu dicit Lap.ꝙ tūc bene tenet̃ ingrere ⁊ de cauſa cognoſcere.ꝑ hoc inducit ſignificationē verboꝝ nā reperire eſt ſcire de re perdita vbi ſit.ꝯſtare aūt.i.certum ⁊ apertum

tum ꝛ apertũ eſſe. Sed primũ põt eſſe ſine cãe cognitiõe ſcõm nõ niſi partib⁹ vocatis certũ ꝛ clarũ fiat. ꝛ hoc niſi cõditio foret notoria quo caſu neceſſaria nõ eſt examinatio niſi ad cautelã. vt dicit Pau. in cle. j. in pri. de cõceſ. pbẽ. vbi dixi in. ij. q. ꝑ hoc de ap. cõſtitutis. ij. dic melius ꝙ inter reperire ꝛ cõſtare quo ad hoc non eſt dña qꝛ hoc ſonat reperire. i. inquirere ꝛ ꝑ inqſitionẽ ad talẽ notitiam deuenire ꝛ ſicẽt hoc caſu neceſſario inqrit. bene fateor ꝙ qñ notorie cõſtat ſupflua eſt inqſitio. Et vltra pdicta dic ꝙ ẽt in clauſula cognitionis ẽt cõcernẽte preiudiciũ alterius obſeruat vt executor inueſtiget partibus nõ citatis. ꝑ hoc qꝛ qñ intẽdit mãdans vt ordine iudiciario ꝑcedat ſolet adijcere vocatis vocãdis. ꝛ tũc neceſſario eſt iudex de iudi. exhibita. ꝛ qd ibi dixi. alſ ſi hoc nõ adijcit in talibus executionib⁹ vt in collatiõib⁹ beneficiorũ videt potius ꝙ cła cognitiõis referaꝶ ad inueſtigationẽ quã facere debet executor ad inſtructionẽ ſui. nã ipſe delegat⁹ nõ teneret partes citare. Eadẽ ergo ſit cõditio executoris. de reſcrip. ſup lrĩs. in fi. Sꝫ bene verũ eſt ꝙ ſi non ꝑmitteret cognitionẽ q̃ ad ſui inſtructionẽ nõ teneret. ꝓuiſio vt dixi. s. e. q. ſeruata tñ diſtinctiõe pmiſſa. de hac materia plene poſui in. d. c. fi. de pſũp. ꝛ no. Pau. de cõceſ. pbẽ. cle. vna in ꝑn. vbi dixi in. ij. q. Et ꝑcedũt predicta in materia ſpãli de executorib⁹ ſup collatiõe beneficiorũ poſſunt tñ trahi ẽt ad alias cõmiſſiones. Jn illis tñ oporteret quo ad aliq̃ aliter dici ſm ea que no. de offi. dele. prudẽtiã. de quo ponit Bal. C. de legi. l. nõ dubiũ. ꝛ circa pdicta no. ſingulariꝶ glo. iſtã in quarta particula in ver. põt tñ ꝓuiſior. Ex qua habes ꝙ executor ad ꝓuidẽdũ eſt mixtus. ꝛ ſic põt ſi vult indiſtincte partes iudicialẽ aſſũmere. Decimoquarto qꝛo nũqd nudũ miniſteriũ cõmiſſũ ſub noĩe dignitatis trãſeat ad ſucceſſorẽ. glo. penul. remittit ad. c. fi. e. ti. ꝛ dic vt ibi cõcluſi ꝙ ẽt nudũ miniſteriũ põt trãſire ad ſucceſſorẽ q̃uis e nĩ videaꝶ eligi induſtria. ꝑ id qd dixi. s. q. vij. tñ alia rõ obſtat ex quo ſub noĩe dignitatis cõmiſſuꝫ eſt. vnde ſtat diſpoſitio. c. qñ abbas. e. ti. niſi ſpãliter appareat ꝙ electa ſit induſtria perſone ita ꝙ euidenter hoc colligatur ex forma cõmiſſionis.

De officio iudicis ordinarij.

u T clericorum. Summa vt in glo. in cuius fine dic ꝙ hoc vult ꝙ iura inouata ſine penarũ adiectiõe raro proficiunt. No. ꝙ noĩe clericoꝝ veniunt oẽs clerici ẽt in ſacris cõſtituti. xj. q. j. de pſona. in fi. ſm Lau. ꝛ Bẽ. q reddit rõnem qꝛ oẽs ſunt clerici. d. c. ꝛ in corpe. d ſan. epiſ. §. preſbyteros. colla. ix. C. de epiſ. ꝛ cle. auꝶ. preſbyteros. Et colligiꝶ hoc ex ver. clericorũ. Et intelligit Mathe. ẽt exẽptorũ ſi delinquunt extra locũ exẽptũ. de ꝑuile. c. j. li. vj. Scdo no. ꝙ audacia reprobaꝶ ꝛ accipiꝶ hic in malũ. glo. ij. allegat. cõcor. Pau. allegat de pe. di. j. q̃uobrem. C. vnde vi. l. ſi qs in tantã furoris audaciam C. de ſepul. vio. l. ꝑgit. q. ſi. ſint legi. ꝑ venerabilẽ. ꝛ dicuntur audaces ſm hoc hi q faciũt ꝯ ius. C. de iudi. l. nulli. circa pri. de prebẽ. eũ q. li. vj. q̃nq; ſũmiꝶ in bonũ. vt in. c. audacter. allegato in glo. ꝛ. C. de iudi. l. rẽ nõ nouã. in fi.

Tertio no. ꝙ noĩe ꝑuilegij clericalis intelligiꝶ de duplici. ſ. immunitatis pſone ꝛ fori. qd dic vt in glo. iij. quã cõiuncto tex. no. ad hoc ſingulariſſime. ꝛ vtrũq; iſtorũ priuilegiorũ examinaui de ſen. excõi. ꝑpendimus. in repetitiõe in ſeptimo ꝯrio. Et vltra iura allegata in glo. Pau. tã de ꝑuilegio fori q̃ʒ immunitatis. allegat de vi. ꝛ ho. cle. c. fi. de ꝑui. ex parte. iij. de ſen. excõi. cõtingit. ij. ad idẽ eſt. c. ſi iudex laicus. de ſen. excõi. li. vj. Bẽ. aũt dicit priuilegiũ clericale in multis cõſiſtere. vt colligiꝶ. C. de epiſ. ꝛ cle. l. ij. ꝛ auꝶ. ſtatuim⁹. de cle. cõiu. c. j. de cenſi. q̃ʒ. li. vj. quorũ quedam enumerat Math. Cõſiſtit. in hoc vt nõ vexenꝶ i pſonis ꝛ rebus. j. de vi. ꝛ ho. cle. cle. j. d. l. ij. ꝛ de imum. ec. ꝓtotũ. Et ſi qs laicus vel ciuitas auferat ab ecclia pedagia vel guidagia vel collectas puniꝶ pena de qua de immuni. eccle. nõ minus. ꝛ. c. aduerſus. ꝛ. j. de imu. eccle. cle. j. dicit aũt Stepha. ꝙ pretextu priuilegij nõ dꝫ clericis creſcere auctoritas delinquẽdi. reat⁹ eñi oẽm honorẽ excludit. C. vbi ſena. vel cla. l. j. vbi de cri. agi opor. auꝶ. q̃ i ꝓuincia. nec dꝫ ꝑmitti vt delinquẽtes vtanꝶ priuilegijs. in auꝶ. de mãda. prin. §. nõ ꝑmittas. ꝑ hoc ſm Lau. ꝙ ꝑuilegiũ mereꝶ amittere q permiſſa ſibi abutiꝶ ptãte. xj. q. iij. ꝑuilegiũ. ad hoc de deci. ſuggeſtũ. Quarto no. ꝙ dꝫ auferri ſpes ipunitatis. qd dic vt in glo. in verbo ſperãtes. ꝑ hoc. lxxxiij. di. error. in auꝶ. de mã. pri. §. nõ ꝑmittas. de imu. eccle. c. fi. de vi. ꝛ ho. cle. c. fi. xxxiij. q. iij. eſt iniuſta. nã ſm Ma. ſi ea q vſurpanꝶ obmittim⁹ viã exceſſus alijs aperim⁹. xciij. di. ꝑuenit. ꝛ prelati negligẽtes correctionẽ ꝑmittere videnꝶ ſubditis ipunitatẽ. j. de cele. mi. c. j.

Quĩto no. ꝙ prelatus maxime curare dꝫ ad caſtigandũ enormia delicta. cõcor. de penis. qd in dubijs. Et hoc arguit Pau. pro opi. que hꝫ ꝙ ſola enormia inducant irregularitatẽ. ꝛ ſũt iſta: homicidiũ: ſacrilegiũ: adulterium falſũ teſtimoniũ ꝛ ſimilia. l. di. ſi eps. lxxxj. di. aplus. vbi diciꝶ ꝙ crimẽ eſt graue cũ eſt accuſatiõe ꝛ dãnatiõe digniſſimũ. ꝛ qd ſit peccatũ. ꝛ qd ſi delictũ. no. de pe. di. j. peccatũ. de reg. iur. peccatũ. li. vj. ꝛ qd ſi leuis culpa. no. lxviij. di. c. j. ꝛ dicit Lau. ꝙ ſi clericus nõ ꝓpulſando ſed inferendo iniuriã enormia ſeu ſeua frequẽter cõſueuit cõmittere ſeditiones ꝛ guerrã publice cõmittẽdo priuilegiũ canonis ſi qs ſuadẽte pdit. de ſen. excõi. ꝑpendimus. ſec⁹ ſi vt iudex vel executor ſeu aliter iuſte. tñ interfuit ſuſpendio vel morti aliquorũ qꝛ hoc nõ inueniꝶ iure cautũ. ꝛ ſic ſtandũ regule. d. c. ſi qs ſuadẽte. ꝑ hoc qd. j. dicoi. j. q. ꝛ quod dixi in. d. c. ꝑpendim⁹. Sexto no. ꝓuidẽdũ ne diffameꝶ eccleſia. Et expone verbũ diffamaꝶ. vt in glo. in hoc vbo ꝛ ideꝫ Pau. ꝛ qd dꝫ vitari. xij. q. ij. nolo. de vſupalij. niſi idẽ Bẽ. qꝛ crudelis eſt negligẽs famã ſuã. ꝛ qd dicit de eccleſia noĩe eccłie intelligit Lau. collationẽ fideliũ. de con. di. j. ecclia. Corda. n. infirmorũ ex mala fama clericorũ ꝑcutiũtur ꝛ miniſteriũ eccleſie vituperaꝶ. ij. q. v. preſbyter ſi a plebe. Septimo no. obuiandũ ſcãdalo. vt in glo. q bus. Et ſm Pau. ꝑp ſcandalũ priuaꝶ q̃nq; iure ſuo ſine culpa. de cle. egro. tua. Exponit aũt Lau. ſcãdalũ. i. dictũ vel factũ minus rectũ prebẽs occaſionẽ ruine dictũ a ſcandalo grece qd eſt offenſio ruina vel paſſio pedis. ar. de renũ. niſi. §. pro graui. ꝑ hoc ſm Math. de reg. iur. q ſcãdalizauerit. i. offenderit vel ruinã fecerit qd nõ eſt faciendũ xj. q. iij. inter verba. de con. di. ij. c. j. ꝛ eſt ſcãdalũ vitandũ d. c. qui ſcãdalizauerit. vocat aũt ſm Lau. tex. hic ſcãdala grauia. qꝛ qd agiꝶ a clericis facile trahiꝶ ab alijs in exẽplũ. de voto. magne. Et qd ſit ſcãdalũ dici p Hoſt. in ſũma. de renũ. §. penul. v. eſt aũt ſcãdalũ. Octauo no. ꝙ ad epm ptinet correctio clericorũ ſue dioce. de iure cõi qd dic vt in glo. in vbo epis. qd dicit Lau. verũ cũ deliquũt in territorio qꝛ de talib⁹ dꝫ purgare ꝓuinciã ſuã nec diſtiguit lex vndecũq; ſint. ff. de offi. preſi. l. preſes. ꝛ. l. cõgruit. ꝛ. s. e. c. j. ꝛ qd ibi no. Nono no. ex vbo diſtricte mũgimus ꝙ hoc. c. cõtinet preceptũ. Jdeo dicit Lau. negligẽtẽ ſup hoc peccare mortaliter. iiij. di. deniq;. in fi. de offi. cuſto. c. j. ꝑ hoc. s. de eta. ꝛ quali. cle. j. ꝛ qd ibi dixi. i viij. q. Jteq; qꝛ delictũ ſubditorũ reqriꝶ de manib⁹ prelati. s. c. irrefragabili de regula. c. fi. de ſta. mo. cũ ad monaſteriũ. in fi. de accu. qualiter. ij. §. fi. Decimo no. ꝙ prelati debẽt eſſe vigilantes qꝛ talibus iura ſubueniũt. de preſcri.

vigilanti.⁊ merito ſm ̇Pau.qꝛ vt dicit btũs Bernarduſ
nõ dormittat nec dormit q̄ ipugnat iſrahel nec ceſſat cir/
cuire querẽs quẽ deuoret.iij.q.j.nulli.Jtẽ debẽt eſſe dili/
gẽtes de offi.cuſto.c.j. Undecimo no.ibi officij debitũ
exequãtur.ꝙ officiũ epoꝝ eſt vt corrigat ſubditos.Et vt
dicit ̇Pau.ꝙ hoc poſſũt vel ingrẽdo ſi ꝓcedit ifamia vel
viſitãdo ſine ifamia.vt no.Spe.de inqſitiõe.§.qñ aũt.v̄.
licet.⁊ ibi in pri.no.xiiij.caſus in q̄bus ſm leges ingrit̃.⁊
dicit Gẽ.ꝙ talis cohertio maloꝝ dicit̃ legũ miniſterium
xxiij.q.v.homicidas.qꝛ nec maius ſacrificiũ põt offerri
deo q̄ȝ ſi mali cõpeſcant̃.xxiij.q.v.quali.gladius enĩ eſt i
ſtitutus ad vindictã malefactoꝝ.prima.Pe.ij.de ma.⁊
obe.ſolite.xxxiij.q.iiij.queſitũ.ꝑ hoc.C.ad.l.iul.de adul.
cũ vir.⁊.l.q̄ȝuis.Si enĩ foret illicitũ dñs nõ ꝑmiſiſſet ſed
ꝓhibuiſſet.xviij.q.j.ſic enĩ.vltra mediũ. Duodecimo
nota puniẽdo delicta vt ceteri metu pene abſtineant.qđ
dic vt in glo.penul.Et dicit Laud.ꝙ ad hoc iponit̃ pena
publice vt alij terreant̃.xvj.q.j.mulier.de penis.c.j.⁊.c.
queſitũ in fi.xlv.di.diſciplina.ꝑ hoc inducit Gẽ.C.ad.l.
iul.repetũ.l.j.ff.de penis.l.capitaliũ.§.famoſos.ff.de iu
ſti.⁊ iur.l.j.v̄.vnde gl.oderũt peccare boni virtutis amo
re.oderũt peccare mali formidine pene.de quo.e.ti.irre
fragabili.in glo.vlti.⁊ de ꝓbẽ.eũ q̄ li.vj. Tertiodecio
no.clericos arcẽdos ab inſolẽtijs.qđ expone vt in vlti.
glo.Et idẽ facit Lau.⁊ ̇Pau.ad hoc.de cenſi.q̄ȝq̄ȝ.li.vj.
j.de ſta.regu.cle.attẽdentes. Quartodecimo no.ꝙ pe
na vnius eſt.exẽplũ alijs vt abſtineãt.ꝑ hoc ſm ̇Pau.de
coha.cle.clericos.de exceſ.ꝓla.c.j.de ſta.regula.ea que.
ij.q.vij.quapropter. Op.ꝙ nõ tñ ad epos ſȝ ẽt ad iſe/
riores ſpectat correctio clericoꝝ.eo.tit.irrefragabili.§.
exceſſus.de foro cõpe.cum cõtingat.in v̄bo epis.ſoluit ꝙ
tex.hic ꝓcedit de iure cõi.ꝯ̃ria de ſpãli.Pau.aũt dicit ꝙ
iferiores nõ poſſũt niſi ex ꝓuilegio q̊ ad depoſitionem vl̃
ꝑpetuã ſuſpẽſionẽ.ꝑ id qđ no.xvj.q.ij.c.j.videt̃ ergo vel/
le ꝙ quo ad alias penas ſecus ſit. Scđo op.ad hoc.ix.
q.iij.c.j.⁊.c.nullus.ij.q.j.nemo.de offi.ordi.cũ ab eccl̃ia/
rum.So.hoc potius repugnat tex.q̄ȝ precedẽti dicto.ſol
uit aũt ̇Pau.ꝙ eps eſt ordinarius i oĩbus ⁊ ſuꝑ oẽs poſt
papã.tñ ſi ſub epo ſunt alij ordinarij vt eſſe põt:vt i ꝯ̃rijs
poterit ad eos ſpectare.de hoc dixi in.d.c.cũ ab eccl̃iarũ
Mathe.arguit ex hac lr̃a ꝙ iferiores ꝓlati nõ habeãt co
hertionẽ.ar.de offi.archi.archidiaconus.v.q.iij.c.ij.de
eta.⁊ quali.cle.j.Jn ꝯ̃riũ inducit de ſen.excõi.Romana.⁊
c.venerabilibꝰ.li.vj.xxv.di.c.j.v̄.archidiaconus.vbi de
hoc de offi.arch.ad hec.Et.d.c.cũ ab eccl̃iarũ.vbi đ hoc
in glo.nã ⁊ plebanꝰ q̄ eſt minor archidiacono põt excõica
re.d.c.cũ ab eccl̃iarum.⁊ oẽs prelati q̄ ab vniuerſitate eli
guntur habẽt iuriſditionẽ.in aut̃.de defen.ciui.§.nos igi
tur.col.iij.Archidiaconꝰ aũt ab vniuerſitate eligit̃.xciij.
di.legimꝰ.de quo no.Gof.in ſũma.de ſen.excõi.§.poſſũt
excõicare.qđ vltimũ videt̃ ipertinẽs.ſed vult Mat.dice
re ꝙ cũ plebanꝰ habeat iuriſditionẽ excõicãdi fortiꝰ archi
diaconꝰ q̄ ab vniuerſitate eligit̃ que dat iuriſdictionẽ.d.
c.cũ ab eccl̃iarũ.vbi de hoc refert tñ Mathe.opi.Jnno.
notatã in.c.ad hec.ꝑ allc.tenẽtis ꝙ archidiaconꝰ de exceſ
ſibus ſubditoꝝ exigẽtibꝰ depoſitionẽ ſuſpẽſionẽ vel diu
turnã mulctã nõ cognoſci.nã ⁊ eps ſine capl̃o hoc nõ põt.
Jtẽ ſm Jnno.ibi accuſatiões criminales clericoꝝ ẽt i mi
noribus nõ audit archidiaconꝰ ſed epiſcopus.xv.q.vij.
felix.⁊.c.ſi aũt.⁊.c.eps.ſ.e.c.j.Jtẽ oĩa in q̄bus exigit̃ diſ/
pẽſatio ⁊ que nõ licet epo facere ſine ꝯſenſu capituli ⁊ vbi
ſpãlis auctoritas epĩ reqrit̃ nõ põt archidiaconꝰ niſi de ꝯ
v̄.ſed nũqđ.dic vt dixi in.d.c.ad hec.⁊.d.c.cũ ab eccl̃iaꝝ
Tertio op.ꝙ nõ debuerit preciſe iniũgi epis vt corri/
gãt.nã q̄nq̄ȝ corrigere nõ poſſũt cũ effectu ꝓpter reſiſten/
tiã corrigẽdoꝝ.So.dic̃ ̇Pau.ꝙ tenent̃ q̄ntũ in eis q̄ẽ ſi fa
ciũt mũdi ſũt a peccatis ſubditoꝝ.xliij.di.epheſis.qꝛ ſo
lus dei eſt viã hoĩs dirigere.xlvij.di.§.neceſſe. Quę
ro circa id qđ dicit hic de ꝓuilegio clericali.⁊.ſ.in.iij.nõ
bili expoſui de priuilegio fori.i.exẽptiõis clericoꝝ a lai
cis q̄s exemit clericos đ iuriſditiõe ipatoris cũ priꝰ ſubeſ
ſent ſtati cũ ex vtero matris exierũt.C.de ſum.tri.l.j.So.
Lau.refert q̄ȝplura q̄ no.de ma.⁊ obe.ſi q̄s.de quo ibi di
xi de ſen.excõ.ꝑpendimꝰ.in.vij.ꝯ̃rio.Sȝ vt formalit̃ pate
ant verba Lau.dicit ipſe ꝙ ſũmus ipator.ſ.deus ⁊ rõ na
turalis clericos exemit.xcvj.di.cũ ad verũ.⁊.c.duo ſunt
⁊.c.iperator.Et ẽt inferior iperatore vt in aut̃.vt cle.apđ
ꝓpri.epiſ.⁊ de ſan.epiſ.ꝑ totũ.colla.ix.⁊ hoc approbãte
papa q̄ ẽt ſine cõſenſu ipatoris ꝑ ſuas ꝯſtõnes hoc facere
potuit cũ clerici ſint res ſpũales ⁊ ex toto corpus ⁊ aĩam
dederint in ſeruitiũ ⁊ ſortẽ xp̄i.xj.q.j.c.iij.x.di.iperiũ.⁊.c.
ſuſcipitiſ.Ex hoc ifert ꝙ de priuilegio clericali iudicãdũ
eſt ſm canones tñ cũ illius ſit iterpretari cuiꝰ eſt cõdere
de ſen.excõi.iter alia ⁊ ſic nec legi ꝓncipis nec ſtatutis ſeu
ꝯſuetudinibꝰ laicoꝝ eſt in aliquo ſtãdũ ſuꝑ hoc.ſȝ ſolis
canonibꝰ pape vel epoꝝ in his in q̄bꝰ papa nõ ſtatuit ꝯ̃/
rium. Op.ad ꝓdicta de nõtis ꝑ Jnno.de ſen.excõi.vt
fame.vbi dicit ꝙ creditor põt capere clericũ de cuius fu
ga timet̃ abſq̄ȝ pena excõicatiõis.ꝑ hoc.ff.que i frau.cre.
l.ait ꝓtor.§.ſi debitorẽ.de furtis.l.reſpiciẽdũ.§.furta.
Op.ad idẽ de nõtis ꝑ glo.de iudi.cũ nõ ab hoĩe.q̄ dic̃
ꝙ ꝑ.xx.horas põt detineri clericꝰ iuuẽtus in aliquo faci/
nore ad cõueniẽdũ teſtes ne ſit locus infitiatõi.in aut̃.vt
liceat ma.⁊ auie.§.is quoq̄ȝ.colla.vij. Op.ad idẽ de
no.ꝑ Jnno.de foro cõpe.verũ.vbi dicit dñm feudi laicũ
poſſe clericũ ꝑꝑ crimẽ expellere de feudo.So.ad hec tria
ꝯ̃ria dicit Lau.ſtandũ regule q̄ hȝ ꝙ nullus citra penã ex/
cõicatiõis põt in clericũ manꝰ inijcere.xvij.q.iiij.ſi q̄s ſua
dẽte.cui ſtãdũ ẽ niſi ꝑ aliũ canonẽ ſimilis auctoritatis ſit
reuocatũ.ar.xviij.di.§.j.Ex his videt̃ velle ꝙ dicta Jn
no.⁊ glo.ꝓdicta nõ ſint vera.ꝑ quo iducit notata ꝑ Hoſ.
in.d.c.vt fame.Gẽ.idẽ tȝ Ber.dicit ꝯ̃riũ.qꝛ excõicatio nõ
fert̃ ſine mortali.xj.q.iij.nemo.Sȝ nõ peccat q̄ iuris aucto
ritate facit aliqđ.xxiij.q.iiij.q̄ peccat.C.đ adul.l.gracchꝰ
ff.de acq.poſ.l.iuſte.Jtẽ al̃s daret̃ mã auferẽdi iura alie
na ⁊ violẽtiã inferẽdi ꝯ̃ mẽtẽ huiꝰ cle.Ad ꝯ̃ria rñdet q̄ ca
ſibus ſuperius dictis in ꝯ̃rijs ex mẽte iuriũ ſatiſ eſt expreſ
ſũ.ꝑ hoc de ſen.excõ.clericos.li.vj.⁊ qđ no.de ſen.ex.nu
per.petit tñ Bert.declarationẽ ſuꝑ hoc.Ego aũt ihereo
dictis Jnno.⁊ glo.nã de mẽte.c.ſi q̄s ſuadẽte cũ gn̄aliter
loquat̃ nõ põt iferri violatio aliarũ diſpoſitionũ factarũ
in ſpecie.ff.de pe.l.ſanctio legũ.regula generi.li.vj.Sȝ in
ſpecie ſcriptũ eſt id qđ dicit Jnn.de fo.cõp.verũ.⁊ qđ di
cũt iura ſignata ꝑ ꝯ̃rijs.nec põt dici iniectio manuũ iniu
rioſa.qđ reqrit.d.c.ſi q̄s ſuadẽte.Jtẽ ſpãlit̃ ad dictũ Jnn.
in.c.verũ.dico ꝙ nõ dicit vt dicit Lau.Sȝ ꝙ cũ clericus
vaſallus fuerit dãnatꝰ a iudice eccl̃iaſtico de crimine ꝑꝑ
qđ venit puniẽdus feudo põt dñs feudi ẽt laicꝰ auferre ꝓ
velle ſuo:in quo nõ itelligo ꝙ eijciat de facto ꝯdicẽte ini/
ciẽdo in eũ manꝰ niſi ſpãlem licẽtiã iudicis eccl̃iaſtici hẽret
quo caſu poſſet.ꝑ.c.vt fame.de ſen.excõi.Jtẽ ad dictũ Jn
no.in.d.c.vt fame.dic ꝙ nõ dicit vt refert Lau.ſed ſolũ
dicit ꝙ clericũ ſuſpectũ de fuga poſſũt capere ꝓlati ẽt qui
al̃s nõ habẽt iuriſditionẽ vel ſocij ⁊ ꝓſentare iudici.qđ ve
nit ad id qđ dicit glo.ꝑ alle.c.cũ nõ ab hoĩe.que ẽt nõ dic̃
vt eã refert Lau.tñ puto verũ ꝙ creditor poſſit capere đ/
bitorẽ fugiẽtẽ ẽt clericũ.ꝑ.d.§.ſi debitorẽ.qđ plenꝰ dixi in
d.c.cũ nõ ab hoĩe. Scđo q̄ro in eo qđ dicit hic de enor
mibꝰ:nũqđ ſimplex fornicatio clerici ſufficiat vt poſſit đ/
poni:videt̃ ꝙ ſic ꝑ.c.apoſtolus.lxxxj.di.xxj.q.iiij.mere/
trices.xxvij.q.j.vt lex.So.Bar.hic.lxxxj.di.maximia/
nus.dicit

nus. dicit q nõ. cũ pauci ſine illo crimine iueniant. l. di. q:
rua. Idẽ gl. ⁊ Lau. ij. q. vij. lator ⁊ Hoſ. de vi. ⁊ ho. cle. vt
clericor. ad hoc. xxxiij. di. fraternitatis. lxxi. di. pſbyter
j. q. vij ſi qs oẽm. Pau. dicit hoc poſſe eſſe verũ qñ cõmit
tit ſimplex fornicatio: ſed nõ põt eſſe ſimplex in cõſtituto
in ſacris. dic q̃ð rigore iuris pcedit q dʒ deponi p. c. ma/
ximianus. ſʒ de miſericordia nõ deponit ſi penitet. p. c. fra
ternitatis. tñ a beneficio remouet clerici cõcubinarij p cõ
ſtitutiões ſynodales i pluribꝰ locis. Tertio qro q: ge
neraliter dicit ad epos ſpectare correctionẽ clericorũ: nũ
gd ẽt exẽptorũ delinquẽtiũ in ſuo territorio? ⁊ pſuppoſito
q ſint exẽpti ꝯ. c. j. de priui. li. vj. i. q rõne delicti nõ ſortian
tur forũ. Lau. dicit q multi in hoc multa ſcripſerũt: maxi
me Hoſtiẽ. in ſũma de puile. §. fi. ⁊ Jo. mo. de pui. eporuz
li. vj. de quo ẽt de pui. tuarũ. Tñ q: ſm Lau. duo ſunt ho
die genera clericorũ q q̃ʒ plurimũ ſcandalizant eccliam. ſ.
abuſores lrarũ ſedis aplice. puta iudices executores ⁊ i
petrãtes. Jtẽ exẽpti ⁊ potiſſime rligioſi mẽdicãtes ⁊ nõ mẽ
dicãtes. Jdeo qrit an i aliquẽ õ pdictis ſi notorie deliquũt
poſſint ordinarij aiaduertere. Unde pone q delegatꝰ citat
expreſſe ꝯ tenorẽ. c. ſtatutũ. de reſcrip. li. vj. de quo certuz
eſt ordinario q nullũ eſt q̃ð facit. vel pone q fratres pdi
catores vel minores grauãt notorie prochiales ecclias i
retinẽdo portionẽ eis debitã. iuxta cle. dudũ. ij. de ſepul.
nũgd poterũt epi ꝯ tales pcedere? videt q nõ. ẜ. de of. de
le. ſi qñ. ⁊ c. paſtoralis. de offi. lega. ſtuduiſti. de iudi. cuz
veniſſet. Cõtrariũ tʒ Lau. dicẽs q eps põt ex officio dcla/
rare talia nõ poſſe vl õbere fieri: ⁊ hoc palã itimare tã ſu
is ſubditis q̃ʒ alijs: ⁊ p pñs ſaltẽ indirecte de lris papali
bus. de ptãte ⁊ gratia p eas data tã de iudicibꝰ q̃ʒ de exẽ
ptis iudicare. q̃ð probat q: iura eſſent fruſtra, niſi eſſent
tuentes ⁊ tales ordinarij in ſuis dyoceſibus. de ſen. excõ.
nup. xviij. di. p totũ. Et põt eps declarare q̃ð dictũ eſt. q:
iura dicũt q vbicũq̃ʒ cõtẽdit an aliqd fieri debeat vel poſ
ſit de iure põt adminiſtratori iuriũ hoc declarare. de ꝯſue.
cũ iter. vbi dicit Jnno. q ex quo ꝯſuetudo mala ẽ notoria
ad officiũ pape. ⁊ ſic ẽt cuiuſlibet ordinarij ſpectat eã. ex/
tirpare. p hoc q: crimina vndecũq̃ʒ claruerint ⁊c. xxxiij. q.
iij. ecce. de his q̃ fiũt a pla. quãto. de fi. pſbyx. qñ. vbi dici
tur idẽ eſſe ẽt ſi factũ nõ ſit notoriũ dũmõ poſſit eſſe notori
um. p hoc q̃ð no. Jnno. de offi. vica. c. j. vbi dicit q ſi ali/
qs expõit corã ſupiore aliquã ineptitudinẽ notoriã vt for
te i libello vel alit vel ẽt aliquã icõpaſſibilitateʒ q nõ põt
tollerari de iure: vt ſi detinẽs aliquã eccliam petit aliã dʒ
ſupior ex officio ſuo talia extirpare ⁊ rũpere. ff. ſi meſſor
fal. mo. dix. l. j. maxie ſi in pncipio cauſe cognouerit iepti/
tudinẽ libelli. q: tũc dʒ lacerare libellũ. ff. de aſſeſ. l. j. de
iudi. examinata. vbi de hoc p Jnnocẽ. ⁊ ibi dixi. põt ergo
dyoceſanus dicere lras papales obſtare vel nõ. ar. õ ſi.
inſtru. accepimꝰ. nõ eni dʒ pmittere nocẽtes puilegijs ali
qbus vti. in aut. de mã. §. nõ pmittas. colla. iij. Jtẽ nõ dʒ p
mittere preſes puincie delegatos a pncipe aliter vti ſua
ptãte q̃ʒ in ſuis lris cõtineat. Et ſi formã earũ excedãt põt
in eos admittere. in aut. vt iudi. ſine quoq̃ ſuffra. §. volu/
mus. xcij. di. nobiliſſimus. C. de ac. emp. l. qcũq̃ʒ. de of. de
le. cũ in iure. de reſcrip. cũ cõtingat. Jtẽ obligatio q̃ õ iure
cõi ⁊ naturali eſt de ſubditis ad epm remanet ẽt in puile/
giatis: q: que de iure naturali ſunt nõ poſſũt oĩno tolli. i/
ſti. de legi. agna. tute. in fi. ſicut ẽt remanet illegitimitas i
illegitimis legitimatis in ſui natura. de fi. preſ by. c. j. ⁊ ij.
li. vj. Sed tollit quo ad qd vt ibi. p hoc q: priuilegiũ exi
mẽs a iuriſdictiõe ordinarij eximit ſolũ in eo q̃ð exprimit
nõ vltra. de ꝯſan. q̃ð dilectio. de deci. ad audiẽtiã. ſʒ papa
nõ puilegiat in delictis ergo remanet ſub ordinario. Cõ/
cludit q in his que ſunt iuris regulariter iudex ſupplet
ex officio p ſupius dicta ⁊ de offi. iudi. p totũ. Jtẽ ẽt in his
que ſunt facti ſi tangũt ius eccleſiarũ puta electionũ alie/
nationũ vel ſimiliũ. de poſtu. prela. bone. j. de elec. noſti.
de cle. cõiu. diuer ſis. Jn alijs aũt que ſũt publici iudicij
vel iuris ⁊ vtilitatis multũ exuberat iudicis officiũ. j. di.
ius publicũ. ⁊ q̃ð no. Hoſt. in. d. c. j. de offi. vica. Jteʒ ẽt ſi
factũ eſt no. vt iudici. C. de tẽp. ap. l. ij. §. vlt. no. glo. ij. q.
j. qñ aũt. idẽ ẽt ſi ſit adeo notoriũ q nõ poſſit nõ eſſe notoriũ
in alijs nõ ſupplet regulariter de facto. de quo in. d. c. bo
ne. ⁊ melius. xxviij. di. priuſq̃ʒ. hec opi. hʒ eqtatẽ ſũmã qñ
ſupior taliũ exẽptorũ monitus p ordinariũ nõ corrigit. Sʒ
anteq̃ʒ moneat nullatenꝰ pcedit: cũ nõ debeat ꝯfundi iu/
riſditiones. Jtẽ ⁊ poſt monitionẽ de iuris rigore nõ pce/
dit dicta opinio cũ oporteat ſtari verbis priuilegij. ſi er/
go exprimit q ẽt rõne delicti in territorio ordinarij cõmiſ
ſi nõ poſſit ordinarius cognoſcere: opus eſt vt cõqueratˀ
pape. q puideat cũ ſtari oporteat puilegio. de priui. porro
⁊ c. recepimus. vnde glo. in cle. dudũ palle. §. verũ. ver.
vltra portionẽ. in verbo coherceri. dicit q pp̃ter exẽptio
nes clerus nõ põt ſup quarta cõſequi iuſticiã: ⁊ ſic ſentit
ꝯ Lau. ⁊ hoc ĩpetrãt epi ⁊ clerus ꝯſeruatores habẽtes iu
riſditionẽ ſup tales. p Lau. facit q: priuilegiũ meret amit
tere ⁊c. de deci. ſuggeſtũ. Sʒ rñdeo q iudiciũ nõ ptinet ordi
narijs: in hoc tñ puto q in defectũ iuſticie ſeruanda foret
opi. Lau. finge eni difficilẽ ⁊ periculoſũ eſſe acceſſum ad
papã. vt de facto fuit nõ eſt multũ. Et finge q tales exẽpti
opprimũt clerũ in denegãdo quartã vel qd ſimile. tũc eni
dʒ licere cuilibet dicere ſibi ius auctoritate propria. per
q̃ð no. Jnno. de reſti. ſpo. olim. j. Eſt ⁊ aliꝰ modus vt epi
ſubtrahãt ſibi ſubſidia reuocãdo caſus epales quos aliq
bus cõcedũt in penitẽtia. Jtẽ precipiẽdo populis vt non
accedãt ad eos donec deſtiterint ⁊ ſic indirecte coherce/
ant. ar. de deci. de terris. de vſur. poſt miſerabilẽ.

Quarto qro in eo q̃ð hic mãdat epis vt corrigãt exceſ
ſus ſubditorũ qñ poſſit ſupior pcedere ingrendo de cri/
minibꝰ clericorũ. Lau. diſtinguit q: aut queris de papa
aut de alio. primo caſu dic q indiſtincte qñcũq̃ʒ ⁊ quãtũ/
cũq̃ʒ ⁊ quotiẽſcũq̃ʒ ſibi videt maxime vbi ingrit de iuribꝰ
eccliarũ. de teſti. cũ olim. vt eccle. benefi. c. vno. in pnci. ⁊
ibi p Hoſti. vel ſup peccato. de iu. nouit. Si de alio aut
vult ingrere de ſpãliter tangẽtibus ptẽ aut de alijs. pmo
caſu nõ põt: q: actiõibus cõpetentibꝰ vtendũ eſt de libel.
obla. p totũ. niſi ob fraudẽ rei ſit actori ipoſitũ ſilentũ ma
xime ſi ſit caſus in quo peccatũ notorie cõmittit ſicut i re/
tentiõe vſurarũ vel i pedimẽto executiõis teſti q: talia ſpe
ctant ad eccliam maxime ſi actor iurauit nõ agere. Sic in/
telligit de iureiur. ad noſtrã. ij. ſm Lau. Sed dic q iſti ca
ſus nõ pprie excipiũtur q: nõ ſit ingſtio ad cõmodũ par/
tis ſed ad itereſſe publicũ vt dicit Jnno. in. d. c. ad noſtrã
Si de alijs. aut volũt inquirere de iure tangente princi/
pẽ. ⁊ hoc poſſũt. C. de bo. vac. l. j. ⁊ vlt. li. x. aut volunt tẽ/
dere ad puniẽda crimina ⁊ iponendã penã. in quo fauet
reipublice. Et aut loqmur in delegato pape aut in ordi/
nario. pmo caſu dʒ q primo ſibi cõſtet de infamia vel õ tã
graui ſcãdalo q generet ifamiã. de accu. qualiter. j. ⁊ hoc
niſi a papa reciperet mãdatũ q̃ð ſtati poſſit ſup veritate
criminũ pcedere vt q: pape cõſtitit de ifamia. de accu. cũ
oporteat. vel is ꝯ quẽ ingrit renũciauit pceſſui ſup infa/
mia. de accu. c. j. ⁊. ij. li. vj. Si de ordinario dicit Jnno. de
accu. qualiter. ij. q ſiue a pluribus ſiue ab vno tñ ifamia
vel potiꝰ ſcãdalũ ꝯ aliquẽ oriat põt pcedere ordinarius
ad ingſitionẽ. ar. ij. q. v. mãdaſti. q̃ð pbat q eps põt indu
cere purgationẽ reſpectu ſoli ſibi. ij. q. v. oĩbus. in fi. de q̃
ibi in glo. ergo põt ingrere ꝯ ſuſpectũ. p hoc q̃ð no. de iu
reiur. ad nrãm. i. nã multũ exuberat officiũ ordinarij cir/
ca punienda crimina vt hic. Jn delegatis aũt put ſupius
dictũ eſt secꝰ q: habẽt p oĩa ſeruare iura ⁊ ſtricte pcede/

re niſi aliud in lr̃is eorũ cõtineat̃.ar.de reſcrip.nõnulli.⁊ c.cãm.Lau.Et in eo qḋ Lau.dicit papã poſſe ꝓcedere in diſtincte ⁊ ſic vult q ẽt ad cõmodũ partis nõ petentis dic veri⁹ q ſicut ceteri iudices nõ debẽt ſupplere de facto ſi nõ petit̃.ḋ poſtul.bonc.j.ita nec papa q: quo ad hoc ſubeſt eadẽ rõ in eo qḋ in alijs.Sꝫ quo ad aliud bene eſt dĩa q: papa non ſtringit̃ ꝑceptis iuris lꝫ honeſtum ſit vt ius obſeruet.C.de legi.l.digna vox.de elec. eccleſia.ij. Alij vo ꝑciſe ſtringũtur.de cõſti.c.j.vñ quo ad vltimũ dictuꝫ diſtinctiõis ꝓcedentis an poſſit ꝓcedi ꝓpter ſuſpitionem ſola ad ingrẽdũ.quo ad papã dicẽdũ eſt q ſic.q: nõ ligat̃ iuribus.quo ad alios vo ordinarios dic vt in ſequẽ.ꝗo.

Q p.ad hoc q ẽt pape nõ liceat ꝓcedere ad inqſitionẽ non precedente infamia.quid de iure diuino eſt vt precedat infamia.Geñ.xviij.Deſcendam ⁊ videbo ſi clamorem ⁊c.Luce.xvj.de villico infamato.de quo in.c.qualit̃ ij.de accu.So.nõ dicit̃ ꝑceptiue in iure diuino q neceſſario debeat ifamia ꝑcedere ſꝫ exẽplariter ⁊ ſic ꝑceptũ vt ꝓus ꝑcedat infamia poti⁹ eſt de iure poſitiuo ad cui⁹ obſeruantiã papa nõ eſt aſtrictus.de ꝓbẽ.ꝓpoſuit.de alio aũt ordinario altercatio eſt.q: vt dixi in fine diſtinctiõis ꝓxime.Inno.tꝫ q ſi eps ſolus hꝫ aliquẽ ſuſpectũ põt ingrere ⁊ ei purgationẽ inducere.ꝑ hoc.c.oĩbus.ṡ.allegatũ.in fi. vbi alternatiue dicit̃ ſi ſubditus eſt ſuſpect⁹ ſuo epo vel alijs purgationẽ iudici poſſe.⁊ ſic ex vi alternatiue ſufficit q ſoli epo.de reſcrip.iter ceteras.⁊ hoc ſentit Lau. vt dixi.ṡ.e.q.⁊ idẽ Math.Cõtrariũ tenẽt alij.de quo de of. ordi.ex parte.de accu.qualiter.ij.vbi de hoc in gl.v. Et vtrobiqꝫ dixi.Et dic q ſtãdũ eſt.d.c.qualiter.ꝟ.verum. vbi dꝫ ꝓcedẽdũ ad inqſitionẽ qñ nõ ꝑceſſit infamia vl'ſcãdalũ qḋ põt diſſimulari ſine ſcãdalo vel ſine periculo tollerari ⁊ ſic nõ.al's q: tex.ille ponit formã ⁊ modũ ꝓcedendi ⁊ qñ ꝓcedi poſſit ad.c.oĩbus.rñdeo vt dicit ibi glo.exponẽdo aut ꝑ et.nã ſepe alternatiua ꝑ copulatiuã exponit̃ ⁊ ecõuerſo.de reſcrip.ex parte.i.vel dic q ibi intelligit̃ qñ ſubdit⁹ eſt ſuſpect⁹ epo tãqꝫ ꝑlato q: ita dꝫ intelligi nõ tãqꝫ ꝑuato q: tũc nõ dꝫ eũ pandere.nã neqꝫ ſoli ſibi crederet̃.vij.q.ij.ſi tacitũ.⁊.c.placuit.de teſti.cũ a nobis ⁊ ſic ſi ſubditus appellaret fruſtratoria redderet̃ ingſitio ⁊ puniret̃ eps ingrens tãqꝫ indebite grauãs.⁊ ſic intelligẽdo.c.oĩbus.nõ ꝓbat de ſuſpitione nõ ſcãdaloſa qḋ ſufficiat.Nã qñqꝫ ſuſpectus eſt epo vt ꝑlato ſeu iudici nõ poteſt eſſe ſine ſcãdalo ⁊ hũc intellectũ tenc mẽti. Et ſic intelligẽdo põt ſaluari dictũ Inno.al's nõ foret verũ q ꝓcedũt hec tã quo ad ingſitionẽ faciẽdã ꝙ quo ad purgationẽ indicẽdã lꝫ aliq dixixerit iter hec.vt no.in.d.c.qͥliter. Sed nulla ratio ſufficiẽs reddi põt maxie q: deficiẽs in purgatiõe punit̃ vt cõiunctus qḋ declaraui qũo intelligatur.de accu.accedẽs. Q p.ad ꝑdicta q ẽt ſi epo tanqꝫ ꝑlato ſubdit⁹ ſit ſuſpect⁹ ſi nõ eſt ſuſpect⁹ alijs poſſit tollerari ſine ſcãdalo.nã põt ⁊ dꝫ ꝑlat⁹ nõ publicare ſubditorũ crimina.ar.de tẽ.or.ex tenore.So.ex quo ſcit vt iudex nõ põt ſine periculo ſalutis correctionẽ obtinere.vt hic.Et ſic eſſet ſcãdalũ ſaltẽ ſibi.Itẽ nõ põt ſcire vt iudex qn ſciãt ⁊ alij inter quos ẽt preſuppoſito q nõdũ ſurrexit ſcãdalũ ſufficit q ſurgere põt ⁊ veriſimile eſt q ſic erit ſi correctio negligeret̃. Quito qro nũqd vt ꝓcedat̃ adiqſitionẽ ſufficit ingſitũ diffamatũ eſſe apud bonos ⁊ graues viros.lꝫ infamia ꝑceſſerit ꝑmo a maliuolis ⁊ vilib⁹ Glo.in.c.cũ dilect⁹.de pur.ca.dicit q ſic.qḋ tꝫ Lau. dic ꝯ.ſicut eñi nõ dꝫ hoc caſu indici purgatio.de pur.ca.cum in iuuẽtute.Ita nec fieri ingſitio.de accu.qualiter.ij.vbi dicit̃ ifamia debere ſurgere a nõ maliuolis ſed grauibus ⁊ ꝓuidis.nec iura que allegat glo.in.d.c.cũ dilectis.probãt illud qḋ dicit.dic igit̃ q potius dꝫ ſupior ꝓnũciare ḋ tali ifamia nõ curãdũ.Ex hoc eñi cõtinget ifamiã ortam apud graues extingui:foret eñi abſonũ ſtare fame tali cũ facile ſurgat fama ẽt de malo:q: dictũ ẽt a quocũqꝫ facile ſeqt̃ multitudo vt dicit̃ in.c.cũ in iuuẽtute.palle. Sexto qro nũqd ꝓbata ifamia ꝯ aliquẽ dꝫ ipſe admitti ſi petierit ad ꝓbãdũ ſe eſſe bone fame.Lau.qrit ſed nõ ſoluit.dic q ſic vt tꝫ Inn.de accu.cũ oporteat. Septimo qro nũqd lis eſt cõteſtãda vel alius ordo iudiciari⁹ obſeruandus ſup articulo fame.dicit Lau.q nõ cũ talia ꝑparatoria ſũmati ſint expediẽda.arg.ṡ.vt eccle.be.c.vno.cũ ibi nõtis.ſicut fit in actiõe ad exhibẽdũ.ff.ad exhi.ꝑ totũ.ꝓ hoc qḋ no.glo.vt lit.nõ cõteſ.qñ.§.ſi ſup.Et hoc tꝫ Inno.de ſpõ.cũ in tua.vbi dicit q ſine ordine iudiciario ⁊ ſine teſtib⁹ põt qs certiori de fama.Et qḋ dicit ſine teſtib⁹ intellige ſolẽniter ex forma iudicij examinatis.ſꝫ bene neceſſe eſt q recipiant̃ ꝑ modũ ſũmarie cognitiõis.vt ſi negaret̃ ifamiã ꝑceſſiſſe corã ſupiore poſſit de hoc pacta doceri. Octauo qro nũqd cũ agit̃ ſup veritate criminum debeat lis cõteſtari.Glo.vt refert Lau.vbiqꝫ dicũt q nõ q ſufficit articulos ⁊ noĩa teſtiũ exhiberi iuxta tenorẽ.c. qualiter.ij.§.dꝫ.de accu.Ipſe aũt Lau. dicit q aut pñſẽ is ꝯ quẽ ingrit̃.⁊ ſeruãdus eſt ordo iudiciari⁹ al's ꝑceſſus nõ valet.de pur.ca.cũ dilectis.Aut abſens ꝑcõtumatiã ⁊ aut iudex ꝓcedit ex officio ⁊ põt lite nõ cõteſtata ꝓcedere.vt lit.nõ cõteſt.qñ.§.ſũt ⁊ alij.Aut ad partis iſtãtiaꝫ ⁊ tũc ꝓcedit ſolũ ad ãnotationẽ bonorũ.vel alit̃ ꝓut no.ḋ do.vitatis.⁊.xj.q.iij.rurſus.⁊.c.qcũqꝫ.dic meli⁹ q qñ ex offõ ꝓcedit idiſtincte ñ reqrit̃ lit.ꝯteſt.q: nec ẽ cũ quo cõteſtet̃ niſi iꝓprie qtũs iudex tenet̃ locũ partis.d.§.ſũt ⁊ alij.Sꝫ ſi ad inſtãtiã aut ꝯ preſentẽ ⁊ dꝫ ſeruari iuris ordo d.c.cũ dilectis.⁊.§.dꝫ.aut ꝯ abſentẽ ⁊ aut nõ cõtumacem ⁊ tũc regulariter nõ ꝓcedit̃ in criminib⁹.aut cõtumacem ⁊ ꝓcedi põt nõ tm̃ ad ãnotationẽ ſꝫ ad ſñiam.d.§.dꝫ.⁊.d. c.veritatis. Nono qro ſi eps fecit ſtatutũ q ad iqſitionẽ criminũ ⁊ penã ꝑ eis iponẽdã nullo ſeruato ordine.puta nõ ingſito pri⁹ de ifamia.nec traditis capitulis ingſito vel ſimilibus ꝓcedere poſſit vt de facto fecit Batoneñ. eps vt dicit Lau.⁊ tũc dicit idẽ Lau.ſtatutũ nõ tenere ſiue ſtatuerit q ꝑ ſe vel ꝑ vicariũ hoc fieri poſſit.q: ꝑ ſuum ſtatutũ nõ põt auferre iuris beneficiũ.de ſecũ.nupt.c.fi. nec põt ꝯ canones ſtatuere.xviij.di.in pñ.Pro hoc.ṡ.de elec.cle.ij.in pñ.vbi dixi in.ij.q. Decio qro in eo q dicit ſubditos cõpeſcẽdos a criminibus.qua pena hoc fiet dicit Pau.q ꝑ depoſitionẽ ſi ſunt multũ enormia cũ in talib⁹ nõ diſpẽſet eps vt no.Inn.ḋ corpo.vicia.c.j. ⁊ Spe. ti.ij.§.nũc de epõrũ.ꝟ.x.nec in talib⁹ valet cõpoſitio qn iudex ingrat.vt no.v.q.ij.ſi primates.in alijs aũt exceſſibus põt prelatus cõpeſcere ꝑ penã ẽt pecuniariã. vt not. xviij.di.qñ.xxiij.di.quãqꝫ.xxiij.q.v.circũcelliones.vbi patet q põt verberib⁹ ſubicere.ad hoc de penis.lꝫ. xlv. di.cũ beat⁹.xxiij.q.v.ſi quos.v.q.j.c.j.põt ẽt in exiliũ mittere.de iudi.cũ nõ ab hoĩe.de calũp.c.j.in fi.l.di.accedẽs. de penis felicis.li.vj.dꝫ ad hoc ſolũ tẽdere vt vita hoĩꝫ corrigat̃.xxiij.q.v.prodeſt.que aũt ſũt crimina pro qbus qs debeat deponi.no.lxxxj.di.apoſtolus. Vndecio qro nũqd prelati poſſint corrigere exceſſus laicorũ:videt̃ q nõ.q: hic dicit de clericis tm̃.Inno.de pur.cano.noſiter.tenet q laicos nõ corrigẽt niſi in criminib⁹ eccleſiaſticis de quo ibi in glo.Archi.de ꝯſue.nõ eſt.in glo.eps.li.vj. dicit indiſtincte fieri poſſe.ꝓ hoc qḋ no.de offi.o.c.j.i gl. canones dicũt qḋ tꝫ hic Math.dicẽs Aluarũ ita tenuiſſe ꝑ.c.v.q.v.illi q.dicit Gẽ.q ꝑma opi.ꝓcedit quo ad penã tpalem al's fruſtra videret̃ cõmiſſus gladius dño tpali ſi talẽ iponerẽt ꝑlati.tota nãqꝫ iuriſditio ad ecclĩam deuolueret̃.fallit rõne pacis.vel iuramẽti vel alteri⁹ qualitatis criminis in quo ſit ſpãle vt ecclĩa cognoſcat. vel qñ deficit legis ſubſidiũ.Scḋa aũt opi.ꝓcedit quo ad penã ſpũalẽ

ſpūalez q² de quolibet peccato ⁊c̄.de iudi.nouit.⁊ ita no. Hoſti.in.d.c.nos inter.

Et ſi ab apoſtolice.

Ualet collatio bñficij facta a collatore quolibet circa legatū aplicum ēt nō facta mētiōe de beneficio qđ prius habebat is cui fit. Nota ſumariuz Et qđ dixi de legato aplico pcedit ex eo ſm Lau.q² ſi papa vult in ſuis ſpālibus executorib⁹ hāc moderationē ſeruari.de p̄bē.ſi motu pprio.li.vj.forti⁹ in legatis cū ptās executorū ſit maior quo ad ſibi cōmiſſa.de offi.dele.c.ij. Et in collatiōibus multū eſt hodie limitata legatoꝝ ptāſ de of.leg.c.ij.⁊.iij.⁊ qđ ibi no.p hoc qđ dico.ſ.q.xvij.

Scđo no.caſū in quo nō ſufficit mētio generalitatꝭ.qđ dic vt in glo.in v̄bo ſpālis.Et dico.ſ.q.xiij.⁊.xiiij.

Op.qꝫ collatio facta p legatū aplicuz habēti beneficiū de quo nō fit mētio nō teneat:facta p inferiorē debeat non tenere.q² ptās legati in ꝯferēdo prrogatiuā hꝫ ſup ptātem aliorū inferiorū de p̄bē.ſi a ſede.li.vj.So.hac rōne mot⁹ Archi.in.c.ſi.de offi.leg.li.vj.ſtetit ꝯrio.Jo.an.ibi tenuit qꝫ hic decidit̄ ⁊ dicit̄ hic in glo.j.Et tūc ad ꝯriū dic qꝫ rō decidēdi quo ad legatū colligit̄ ex eo qđ dixi.ſ.in.j.nōbili.quo ad iferiores colligit̄.ſ.e.c.q.xvij. Scđo op.qꝫ ēt collatio inferioris facta beneficiato nō teneat p.c.ordinarij.in ſi.ſ.e.li.vj.So.vt in glo.vlti.La u.dicit qꝫ hoc dicit̄ pcedere qñ is cui ꝯfert̄ beneficiū prius obtinebat vnicū beneficiū ⁊ cōpaſſibile cū ſcđo al's pcedit.c.ordinarij.poſſūt tñ ſm eū eē plura ſimplicia iuicē cōpaſſibilia.de reſcrip.grā.li.vj.⁊.ſ.de reſcrip.cle.gñc.de quo ibi dixi.Et hoc in effectu recidit in idē cū ſolu.glo.ſed adhuc clarior ē ſo.glo.Quo aūt ad.c.ordinarij.meli⁹ rñdet̄ p id qđ dicit gl.in cle.ſi plures.ſ.de p̄bē. Quero de quo legato hic loqtur:Rñde vt in glo.ij.qꝫ de legato de latere.idē Pau.⁊ Gē.ali⁹ eni legat⁹ nō cōfert ſine ſpāli cōmiſſiōe.de offi.leg.c.j.⁊.ij.li.vj. Scđo qro ſi qs hꝫ ſpālez cōmiſſionez nūqd in eo erit idē qđ in legato de latere.an v̄o idē qđ in alijs ordinarijs:quo ad id qđ dicit̄ hic videt̄ qꝫ idē qđ in alijs ordinarijs.Et pone exēplū p.c.is cui.de p̄bē.li.vj. Cōtrariū ſentit glo.penul.q legatū nō de latere habētez ſpecialē cōmiſſionem cōferēdi parificat legato de latere. Sꝫ p prima opi.que placet Lapo eſt lr̄a ibi in alijs tñ quibuſlibet.Et ſic p v̄lem diſpōnem cōprehendit quēlibet ex legatū de latere.ſed tenēdo ſcōm expone qbuſlibet prelatis vel alijs habētib⁹ ptātem cōferēdi iure ordinario.vel delegatis ab eis.vt in glo.in v̄bo habētibus.Sed delegatus cui ſpāliter cōcedit̄ ptās cōferēdi nō hꝫ iure ordinario.ſꝫ vice ſedis aplice.de prebē.hi.q.⁊.c.ſi aplice.eo.li.

Tertio qro que beneficia cōferre poſſint legati de latere.So.oia nō phibita.dū tñ vacēt.in nō vacātib⁹ enim ſolus papa pōt ius tribuere.de ꝯceſ.p̄bē.pp̄oſuit.hꝫ Gēze.dic tñ qꝫ nō ſolet tribuere nā reſcriptū cōceſſū ſup vacaturo nō dat aliqđ ius formale ad beneficiū ſꝫ poti⁹ iploratione officij executoris.vt no.de renū.veniēs.⁊ in.d.c.pp̄oſuit.Quāuis aūt legat⁹ nō det ius ad vacaturā pōt tñ facere reſeruationē de vacaturo.de offi.lega.p̄ſenti.⁊.c.deliberatiōe.li.vj.Et dicit qꝫ pōt legat⁹ ꝯferre beneficia ēt deuoluta ad ſedē aplicā.de p̄bē.venerabilis.vacātia tñ in curia nō.de p̄bē.lꝫ.j.li.vj. Quarto quero an collatio legati facta motu pprio viciet̄ ex eo qꝫ is cui confert̄ erat beneficiat⁹.glo.in v̄bo facta dicit qꝫ ſic.lꝫ Joā.mo.⁊ Archi.de p̄bē.ſi motu pprio.li.vj.tenuerit ꝯrium.videamus motiua.p glo.eſt q² nō pōt iputari recipiēti collationē.cū ergo ſi ſine cul pa non dꝫ ſine cā puniri.de his q ſi.a ma.p.ca.c.ij.l vj.di.ſatis pueſū.xvj.q.vij.iuētū.Jtē facti poſſeſſio ipedit ipetrationē beneficij.de ꝯceſ.p̄bē.cū nr̄is ſed collationē nō.de p̄bē.lꝫ.ij.li.vj.Pro opi ꝯria eſt q².c. collatio.de offi.lega.li.vj.⁊ hoc.c.indiſtincte dicit collationē nō tenere.Jtē q² ceſſat ratio mot⁹ pprij legato que eſt in papa q² papa ſolutus eſt legibus.de cōceſ.p̄bē.pp̄oſuit.ſed legat⁹ nō.de cōſti.c.j.de p̄bē.dilectus.j.Jtem qcqd facit papa motu pprio p̄ſumit̄ rite factū.⁊ ſacrilegium eſt diſputare an dignus ſit is quē eligit.xvij.q.iiij.§.q aūt.qđ nō cōtingit in inferiore q dꝫ examinare cōditionez ⁊ vitā pmouēdi ⁊ quare puidet exprimere.ad hoc de ſciſma faternitatis.l.di.q in aliquo.liiij.di.ſi ſeruus.Pau.q inducit hec motiua nō expreſſe approbat aliqđ ſed dicit qꝫ potuiſſet hoc decidi ſi placuiſſet cōpilatori poti⁹ tñ adheret opi.Jo.an.Lap.hic ⁊ in.d.c.collatio.⁊ Gē.tenent cū Archi.⁊ Jo.mo.Et iducit Lap.in.d.c.collatio.rōnez q² ſicut ipetrās q ſcit ſe beneficiatū tenet̄ de beneficio facere mētionē.de reſcrip.grā.li.vj.Jta pari rōne ⁊ legat⁹. Et hoc idē tꝫ hic Mat.Sed Stepha.tꝫ cū Jo.an. Et ad rōnē ſupra factā cū d:illud in papa q ſolutus eſt legibus Rñdet qꝫ nullo iure cauet̄ qꝫ habētib⁹ beneficiū aliud cōferri nō poſſit.Sꝫ ſolū qđ ipetrās dꝫ facere de beneficio qđ hꝫ mētionē.hec ratio deſtruit̄ p tex.hic.⁊ in.d.c.collatio.Jn qbus expreſſe dicit̄ collationē non tenere.puto tñ opi.Jo.an.veriorē.⁊ ad.c.collatio. Et ad iſtud caplm̄ q indiſtincte loquūtur dico qꝫ debēt intelligi de collatione facta ad inſtantiā ex quo aliud hic nō exprimit̄.Si.n.voluiſſet cōprehendere collationē factaz motu proprio hoc ſpāliter expreſſiſſet cū in ea ſit aliqđ ſpeciale.d.c.ſi motu pprio.Jtē nulla rō ſufficiēs reddi pōt quare viciet̄ collatio facta motu proprio.vnde dꝫ cōſiderari que potuit eſſe rō harū deciſionū ⁊ nulla ſufficiēſ alia videt̄ niſi ambicio ipetrātis tacito de beneficio qđ hꝫ.Jn cōferēti aūt nulla ambitio pōt notari.Et p hoc nō pcedit ratio Lap.q comparat cōferentē ipetrāti.Si tñ velles defendere aliā opi.poſſes dicere rōnem pp ptātem legati reſtringēdā.p id qđ dicit glo.pe.⁊ ſic qñ tacet de beneficio qđ illa hꝫ preſumitur neſciuiſſe.Et ſi ſciuiſſet qꝫ nō cōtuliſſet.p hoc qđ dico ſ.q.xvij.Sed hoc nō obſtāte magis placet opi.Jo.an.per ſuperi⁹ dicta.generaliter aūt qñ teneat ⁊ qñ non collatio facta beneficiato.dixi de p̄bē.ſup inordinata. Et diſtinguit Lap.in.d.c.collatio.q ēt hic dicit puiſionē beneficij factā p papā motu pprio beneficiato nō habita mētiōe de beneficio valere.ſed factā ad inſtātiā nō valere.d.c.ſi motu pprio.factā v̄o p legatū neutro caſu valere.vt hic i.j.rñſo.⁊ in.d.c.collatio.Tu dic idē qđ in papa p ſupius dicta.factā āt ab alio quocūqꝫ dicit Lap.valere.p id qđ hic dicit̄ in ſcđo dicto.⁊ de hoc vltimo dic vt dixi.ſ.q.ij.

Quīto qro circa hoc ſi legat⁹ neſcit d̄ bñficio qđ hꝫ is cui cōfert:Lap.videt̄ velle qꝫ teneat collatio.dicit eni qꝫ hic d̄ in pmo dicto pcedere qñ legat⁹ vel qab eo beneficiat̄ ſcit vel ſcire pōt de alio beneficio.p.c.grā.palle.ſed p id qđ dixi in.q.pcedēti nō videt̄ i legato pōderāda ſcia vel ignorātia cū in eo nō poſſit attēdi ambitio qđ ē veri⁹.

Sexto qro an collatio legati facta extra puinciā ſibi decretā valeat:Glo.in.c.nouit.de off.le.⁊ Jnno.⁊ Hoſ.ibi dicūt qꝫ ſic.ad hoc q² locus nō eſt de ſubſtātia.de ap.q fronte.Pro hoc ēt de cōceſ.p̄bē.poſt electionē.Pau.hic dicit.c.poſt electionē.nō poſſe ad hoc allegare cū illa ps q hoc dicebat ſit deciſa.tꝫ tñ cū pdictis intelligēdo qꝫ tali mō ſit extra prouinciā qꝫ legatiōis officiū nō ſit extinctuz ſi eni foret extinctū nō poſſet.de offi.leg.p̄ſti.li.vj.qđ declara vt dixi in.d.c.nouit. Septimo qro nūqd qđ v̄ꝫ h de collatione procedat i alia diſpōne ſup beneficio.dicit Pau.qꝫ procedit i diſpēſatiōe.de p̄bē.nō pōt.li.vj. Et in eo q obtinet cōfirmationē ſpālez iuris canonicalis ſibi acqſiti ex collatiōe capituli.nā p cōfirmationē cenſet̄ aplica facit qđ no.Jnno.in.c.cū inter.ſ.de elec.⁊ in.c.niſi eſſent de p̄bē.⁊ notat̄ de cōfir.vtil.vel inutil.c.ad noſtram.vel

auctoritate legati receptus ſm Archi.q hoc tȝ in.c.ſi mo
tu proprio.de pben.li.vj. Et quo ad hoc vltimū de ꝯfir/
matiōe.idē hic Math. Octauo q̄ro in eo ꝙ dicit bene
ficio de quali beneficio dȝ intelligi?glo.in v̄bo beneficiū.
dicit de quātūcūqȝ modico.idē Pau.pro hoc.c.nō pōt.d
p̄bē.li.vj. Nono q̄ro ſi hȝ poſſeſſionē ſeu pēſionē ab ec/
cleſia nūq̄d ipetrās dȝ de ea facere mentionē?videt̄ ꝙ ſic:
q2 beneficiū eſt oē q̄ð gratis ⁊ liberaliter cōfert̄ ⁊ talis eſt
illa poſſeſſio.xvj.q.j.poſſeſſiōes.j.q.iij.ex multis. Cōtra/
riū tenet Pau.⁊ Gē.cū nō det̄ in titulū ſed in ſtipendiū.
vnde ēt laicus cōcedi poſſet.vt no.Lau.in.d.c.poſſeſſio/
nes.⁊ pueris.vt no.Ain.de p̄bē.ſup ī ordinata.⁊ Archi.
in.d.c.ſi motu proprio.de quo dixi de reſcrip.poſtulaſti.
⁊.c.ad audientiā.ij. Decimo q̄ro ſi hȝ hoſpitale q̄ð nō
erat ſolitū cōferri in beneficiū ſm formā cle.q2 cōtingit.d
reli.do.dicit Pau.idē.ſ.nō eſſe opus de ipſo fieri mētio/
nē. Vndecimo q̄ro ſi hēbat preſtimonias?dicit Pau.
in eo ſec⁹ q̄ð tenet Archi.de p̄bē.nō pōt li.vj. In talibus
enī nō pſone habilitas ſed veritatis ſuppreſſio vel falſi/
tatis expreſſio attēdit̄ ſm Hoſt.q hoc notauit.de reſcrip.
poſtulaſti. de quo ibi dxi ⁊ tenui ꝙ ēt de iſtis nō oportet
fieri mētionē niſi det̄ tāqȝ emolumētū ſurgēs ex titulo be/
neficij.pro hoc q̄ð dixi in duabus primis queſtionibus.

Duodecimo q̄ro ſi dixit ſe nōdū aſſecutū beneficiū cū
hr̄et lr̄as ſup ipetratiōe?dicit Math.p hoc nō cōmitti ob
reptionē.q̄ð tenet Archi.in.d.c.ſi motu proprio.Jo.an.
in regula ignorantia.li.vj.tȝ ꝯriū q̄ð eſt veri⁹.vt dixi d re
ſcrip.in n oſtra. Tredecimo q̄ro in eo q̄ð dicit faciēdā
ſpālem mētionē q̄d req̄rit̄ vt ſit ſpālis?So.vt in glo.in v̄
bo ſpālis.⁊ pro hoc q̄ð nō.i Spe.ti.ij.§.vidēdū reſtat.v̄.
ſed nūq̄d nocet.Et ibi de hoc in additiōe dicit Lap.ꝙ dȝ
eſſe ſpālis.i.expreſſa.ſimilis expoſitio.de re.ecc.nō alie.
hac cōſultiſſima.li.vj. Quartodecimo q̄ro qualis de/
bet eſſe expreſſio?dicit Lau.ꝙ dȝ eſſe facta noīatim expri
mēdo beneficiū ⁊ eius circūſtātias ⁊ cōditionē ⁊ oīa q̄ poſ
ſent mouere p̄ncipē ad facili⁹ cōcedendā vel negādā grāȝ
⁊ ꝙ nō ſufficeret generalis.ar.de do.c.ij.de re iudi.inter.
Et q̄ð ibi no.de reſcrip.ſup lr̄is.cū ſimilib⁹. Et eſt ſpāle
ſm eū in ipetratiōe beneficiorū.q2 cū ex ambitiōe proce/
dat ſtricte interpretat̄.de p̄bē.q̄ȝuis.j.li.vj. Nā alś ea.q̄
facit legat⁹ late interpretāda ſunt.de offi.leg.legatos.li.
vj.de reg.iur.odia.li.vj. Pro hoc ſentit Lau.c.hoc pro/
cedere in collatiōe facta ad iſtātiā nō aūt ſi motu proprio.
de quo dic vt.s̄.q.iiij. Quintodecimo q̄ro ſi patronuſ
p̄ſentat beneficiatū curatū ad aliud curatū?dicit Lau.ꝙ
inſtitutio de tali facta p epȝ tenet lȝ poſt adeptā poſſeſſio
nē vacet primū ipſo iure.de p̄bē.de multa.s̄.de offi.vica.
cle.vna.hoc ēt tȝ gl.hic in v̄bo collationē.dicēs ꝙ de ele/
ctione vel p̄ſentatiōe nō dubitabat̄.q2 pēdet ex officio cō
firmatoris.quaſi dicat ꝙ p eas nō acq̄rit̄ plenū ius in be/
neficio.Et ideo multo forti⁹ dȝ tenere ex quo tenet colla
tio que dat plenū ius.hȝ.n.vi electiōis ⁊ cōfirmatiōis.de
p̄bē.cū in illis.li.vj.⁊ no.Inno.de cau.poſ.cū oli. Se/
xtodecimo q̄ro quos collatores cōprehēdit tex.ſub illis
v̄bis q̄buſlibet beneficiorū collationē habētib⁹.ſoluunt
Lau.⁊ Gē.ꝙ oēs ſiue ſint ſingulares p̄lati.ſiue collegia.
de his que fi.a prela.ea noſcit̄.de cōceſ.prebē.c.ij.de ſy/
mo.ex inſinuatiōe.glo.aūt in v̄bo habētib⁹.adhuc pleni
us exprimit in eo q̄ð dicit ſiue ſint ordinarij ſiue delegati
ab eis q̄ð declaraui.s̄.in.ij.q.⁊ intellige ſemp excepto ſe
dis aplice legato vt ī tex. Decimoſeptimo q̄ro que fu/
it rō decidendi diuerſimode ⁊ p̄uilegiādi plenius īferio/
res a papa ⁊ eius legato.glo.in v̄bo volum⁹ reddit rōnē
q2 ptās legatorū ſedis aplice ſiue ſint de latere ſiue alij le
gati ex ſpāli cōmiſſiōe habētes ꝯferre eſt ex̄ordinaria ⁊ ſu
per iducta ſeu ſup̄indicta vltra collatores ordinarios.iō
reſtringēda. Collatorū aūt ordinariorū ptās eſt natura/
lis ⁊ ampliāda q̄ð no.lȝ.n.legati habeāt ordinariā.de of.
leg.c.j.⁊.ij.li.vj.tñ vt ex hac ſingulari glo.colligit̄ eſt or/
dinaria ptās ſed nō ordinario mō. Et p hoc hēs ſingulari
ter notare ꝙ nō oīs ptās ordinaria eſt fauorabilis ⁊ am/
pliāda. Sȝ illa p̄prie fauorabilis eſt q̄ eſt p̄petua vt patri
archarū archiep̄orū.ep̄orū ⁊ ſimiliū.p hoc multe nōbi/
les q̄ōnes dici poſſent.p p̄dictis inducit glo.ſi l'em dr̄iam
ex.c.ſtatutū.de reſcrip.li.vj.de quo ibi no.in glo.q̄d d or/
dinarijs. Itē no.eq̄patiōnē glo.inter legatos de latere ⁊
alios nō de latere habētes cōferre ex ſpāli cōmiſſiōe.pro
hoc q̄ð dixi.s̄.q.ij. Et quo ad hāc.q.Lau.⁊ Gē.aſſignāt
aliā rōnē.q2 ordinarij ſunt magis deliberati ⁊ certi in mo
dicis ⁊ certis beneficijs que diſpōnem ſuā ſpectāt q̄ȝ pa/
pa in beneficijs toti⁹ orbis vel legat⁹ totius ſue p̄uincie.
ar.xvj.di.q̄ð dicitis.de preſūp.quoſdaȝ. Et hec ēt ratio
eſt bona ⁊ nōbilis. Et vtrāqȝ ponit Paul.dicēs ēt nō ſic
preſumi ſubreptionē in ordinario ſicut in papa ⁊ legato
q ſūt maiorib⁹ negotijs occupati.⁊ nō ſic oēs ſubditos no
tos habēt ſicut dyoceſan⁹ ⁊ alij inferiores.p hoc q̄ð not.
Jo.cal.in repetitione.c.cū noſtris.de cōceſ.p̄bē.in.vj.q.
Lau.de pynu ſatis cōſonās p̄dictis addit aliā rōnē q2 or/
dinarij originales intelligūtur p̄uidere eccl'ie motu p̄p̄o
cū ad hoc teneant̄ nec debent beneficiū reformare niſi p/
ſona ſit bene nota. Sȝ papa ⁊ legati p̄uidēt pſonis ⁊ nō ec
cleſijs.ideo dicūt in litteris volētes tibi grām facere ſpā/
lē. Et p̄p̄ea nō tenēt lr̄e ſi q̄d tacet̄ q̄ð fuit exprimendū. In
ordinarijs aūt collatorib⁹ dicit ꝙ deberēt oēs dictari mo
tu p̄prio ⁊ ſic diceret̄ inter incūbētia onera illos non ma/
gis ſolicitāt vt ad eccl'ias vacātes pſonas idoneas p̄ficia
mus ideo aduertētes talē eccl'iam vacare ⁊ talē eſſe ido/
neuȝ ⁊c̄.vt ſi c poti⁹ p̄uideat̄ eccl'ie q̄ȝ pſone. Et p hoc di
cit cōfirmari opi.glo.tertie q̄ð collatio legati facta p̄p̄o
motu nō poſſit ipugnari ob taciturnitatē alteri⁹ beneficij
de quo vltīo dic vt.s̄.q.iiij. Et de hac tota rōne lȝ videa
tur pulchra poſſet dici eā nō p̄cedere.q2 ēt papa ⁊ legati/
tenent̄ ex officio p̄uidere beneficijs. Nā papa vocat⁹ eſt
in plenitudinē ptātis.de vſupalij ad honorē.⁊ legati i ſu
is p̄uincijs fungunt̄ vice pape. Ita q̄ tenēt̄ quo ad ſibi cō
miſſa totaliter ſicut dyoceſani quo ad ſuas dyoceſes.tñ
p iſta rōne facit ipoſſibilitas ſeu nō tāta facilitas plene i
quiſitiōis ⁊ plene noticie q2 nō ſic facile poteſt cōſtare de
multitudine pape ⁊ legatis ſicut de paucis ipſis ordina/
rijs vt in ratione precedenti.

De procuratoribus. Rubrica.

i **Nſtrumento.** Not.
caſuȝ
in quo parē vi hȝ inſtr̄um cū litteris p̄ua/
uatis ⁊ ecōuerſo. Et hoc quo ad faciēdaȝ
fidē de mādato p̄curatorio.nā ēt p lr̄as ip
ſius cōſtituētis fit fides vt hic.p hoc q̄ð dicit gl.ij. Et nō
eſt cura an ſint ſigillate an nō q2 hic nihil dicit̄ de ſigillo.
Et p hoc plus p̄bat̄ ex tex.q̄ȝ ſit id q̄ð no.Inno.de p̄ba.
q̄m ꝯtra.ibi dicit delegatiōes ⁊ p̄curatiōes p̄bari p ſigil
la ꝯſtituētiū.ratio primi q2 ſtat lr̄is ēt priuatis ī p̄iudiciū
ſcribētꝫ.ff.e.ſi p̄curatorē.vbi de hoc rē ra.ba.l.ne ſatiſda
tio.C.de re.alie.nō alie.l.ij.lȝ nō ad cōmodū eius.C.de p
ba.l.inſtrumēta.⁊.l.rōnes.⁊.l.exēplo.ſm Laud.Pau.⁊
Gē. Generalit̄ aūt q̄n ſtat̄ cedule ſeu appodiſſe ſeu libro
rōnum ſeu ep̄l'e.dixi de fi.iſtru.c.j.⁊ formā lr̄arum ſup mā
dato p̄curatorio ponit Spe.de p̄cu.§.vt aūt.v̄.ſi aūt.nō
pōt. Et ſm Steph.tales lr̄e q̄nqȝ dicunt̄ libellus.d.l.ne
ſatiſdatio. q̄nqȝ lr̄e p̄curatorie.q̄nqȝ lr̄e de rato.de offi.
dele.corā.de trāſac.cōtingit. Et ꝙ p lr̄as poſſit q̄s ꝯſtitui
p̄curator

ꝓcuratoꝛ.allegãtur cõcoꝛdãtie in glo.ij.ꝛ vltra illas ꝓba
tur in.d.c.cõtingit.de reli.do.cũ dilectus. Scdo no.ꝙ
põt ꝓcuratoꝛ cõſtitui ad plures cauſas.p v̄bũ i cauſis.ſic
ẽt ad vnã vt hic i gl.iij.Et idẽ Gẽ.dicit Pau.poſſe ẽt cõ
ſtitui ꝓcuratoꝛẽ ad tp̃s poſt qđ mãdatũ expirabit.vt no.
Spe.de ꝓcu.§.rõne aũt forme.v̄.qđ ſi mãdatũ.Pro hoc
q2 mãdatũ procuratoꝛiũ põt fieri ſub cõditiõe ꝛ in diẽ.ff.
e.l.iij.iſti.mãdati.§.mãdatũ. Tertio no.ꝙ paria ſũt nõ
facere vel nõ debito mõ facere.ibi debito mõ.qđ dic vt i
glo.iiij.Et idẽ Pau.pro hoc qđ no.ſ.e.c.j.ꝛ.c.mãdato.
Ex hoc a ꝯ2io infert Gẽ.ꝙ ſi nõ interuenit cautio de qua
in tex.vel ſi ĩteruenit nõ debito mõ nõ procedit hec clem̃.
al’s magnũ p̃iudiciũ poſſet fieri procuratori nõ idoneo p
dñm releuato.Itẽ tũc deficit p̃ſũptio ꝯſenſus procurato
ris inducta ex hac cle.q̃ videt̃ fuiſſe cã finalis cogẽdi pro
curatoꝛem vt defenderet qđ eſt nõndũ al’s v̄ba illa debi
to mõ cauit fruſtratoꝛie ponerẽtur in tex.Et de cautione
procuratoꝛis actoꝛis.no.e.c.j.de cautõe procuratoꝛis rei
e.ti.mãdato. Quarto no.ꝙ approbãs inſtr̃um vel lit
teras licite vel expꝛeſſe intelligit̃ approbaſſe oĩa in eis cõ
tenta.vt hic ibi cũ p hoc ad oĩa ꝛc̃.Lau.ad hoc.ix.di.ve
terum.ꝛ.c.ſi ad ſacras ſcripturas vbi de hoc.de pe.di.j.
vulgaris.de cenſi.cũ olim.iij.q.ix.pura.de quo p Inno.i
d.c.cũ olim.de excep.cũ venerabilis.in gl.quaſi dicat ꝛ
vtrobiq3.dixi pro hoc glo.hic in v̄bo in oĩbus. Quĩto
no.ꝙ cã ꝛ negociũ capiunt̃ pro eodẽ.Nã in p̃ncipio dicit i
cauſis.ꝛ poſtea ſubdit in cauſis ꝛ negocijs.al’s tñ aliud ẽ
cã aliud negociũ.de ver.ſig.forus.Itẽ aliud eſt cã aliud
lis.Nã lis qñq3 capit̃ pro ĩſtãtia.de procu.c.j.li.vj.Item
aliud eſt ꝙ cõſtituatur procuratoꝛ ad negocia.Aliud ad
cãs.e.ti.q generalit̃.li.vj.Pau.q ẽt dicit ꝙ maioꝛ ẽ ptãs
ꝓcuratoꝛis cõſtituti ad cãs ꝙ̃ cõſtituti ad lites p id qđ no.
Hoſt.e.ti.nõ iniuſte.S3 Hoſti.ibi hoc nõ dicit.S3 dicit
ꝙ refert inter ꝓcuratoꝛẽ ad litẽ vel ad lites datũ.Et datũ
gñaliter ad oĩa negocia.q2 p̃mus nõ tenet̃ ꝓſeq appella
tionẽ.d.c.cũ iniuſte.ſcđs ſic:al’s poſſet de negligẽtia cõdẽ
nari.de offi.archi.ea que.de offi.cuſto.c.j.in fi.ſic ꝛ tutoꝛ
ꝛ curatoꝛ appellationẽ ꝓſeq̃t̃.ff.ſi tutoꝛ vel cura.appel.l.
ij.C.de appel.ſi actoꝛ.Et idẽ in geſtoꝛe q acceſſit aĩo gerẽ
di oĩa negocia.Nã cũ teneat̃ de alijs omiſſis forti9 ſi omi
ſit appellationẽ ꝓſeq.ff.de neg.geſt.l.ſi pupilli.§.fi.ꝛ.l.li
berto.§.fi.dicit ẽt Pau.ꝙ cõſtitut9 ad cãs gñalit̃ põt tra
ctare negocia extraiudicialia:ꝛ in hoc videt̃ coꝛrupte ſcri
ptũ.ꝛ qđ debeat dicere iudicialia ſicut cõſtitut9 ad nego
cia põt agere experiri.d.c.q generalit̃.Et ſic itelligendo
nõ videt̃ verũ ꝙ datus ad cãs poſſit tractare ex̃iudicialia
q2 mãdatũ nõ extẽdit̃ ad nõ expreſſa in eo.de offi.leg.cum
oli.j.ſecus ecõuerſo:q2 dat9 ad negocia põt agere ꝛ expe
riri.q2 venit in vim cõſequẽtie.d.c.q gñaliter. Sexto
no.ex eo qđ dixi in primo nõbili in p̃n.ꝙ negociũ dr̃ in iu
dicijs ꝛ hoc qtũs hic idẽ ſignificat qđ cã.p hoc.d.c.foꝛ9.
aliqñ tñ dr̃ ex̃iudiciũ p negociatiõe.de ꝓcu.q gñaliter.li.
vj.ĩ.cle.fi.vbi de hoc in.vj.nõbili. Septimo no.ꝙ ge
nus neutrũ cõcipit femininũ ibi in oĩbus cauſis ꝛ negocijſ
ad que.Nã illud que eſt neutri generis qđ ſm Lau.eſt ꝯ
grãmaticos.qđ nõ eſt verũ.nã ſ3 grãmaticos ſilenſis ſeu
cõceptio multiplicit̃ variat̃.Cũ qñq3 ſit generũ qñq3 pſo
narũ.ꝛ in ſilẽſi generũ qñq3 maſculinũ cõcipit femininũ ꝛ
neutrũ.qñq3 femininũ cõcipit neutrũ.Lucan9 in p2io.Le
ges ꝛ plebiſcita coacte.qñq3 neutrũ cõcipit femininũ Sa
luſtius i cathelinario.Genus etas foꝛma ꝛ eloquẽtia pe
ne equalia.ꝛ ſic in ꝓpoſito.Itẽ ꝛ alio modo variat̃ quod
omitto. Op.ꝙ nõ poſſit dñs releuare ꝓcuratoꝛẽ fide
iubẽdo ꝓ eo de iudicatũ ſoluẽdo.Nã iſta ſatiſdatio p̃to
ria eſt que reqrit fideiuſſoꝛẽ.ff.de p̃to.ſtip.l.p̃toꝛie.obli
gatio aũt fideiuſſoꝛia ſine p̃ncipali ſtare nõ põt.ff.de fide
iuſ.l.j.ꝛ.l.ſtipulat9.§.j.ꝛ.l.ſequẽti.de reg.iur.l.cũ p̃ncipa
lis.regula acceſſoꝛiũ.li.vj.So.dicũt aliqui ꝙ p̃ncipalis
ptãs eſt hic dño pro quo litigat̃ qđ nõ ꝓcedit:q2 tũc nõ po
teſt eẽ fideiuſſoꝛ ſuimet.ff.de fideiuſ.l.hĩs.§.ꝙ ſi.Alij di
cũt ꝙ fideiuſſoꝛia obligatio hic loco principalis habet̃.ꝛ
poteſt eſſe ſine principali.arg.ff.de lib.lega.l.ſi quis reu3
in principio.vbi remanet obligatus fideiuſſoꝛ liberato
p̃ncipali.Item preſuppoſito ꝙ reqrat̃ obligatio p̃ĩcipa
lis dicũt ꝙ ꝓcuratoꝛ litigãdo obligat̃ p̃ncipaliter q2 intel
ligit̃ quaſi ꝯhere.ff.de pecul.l.l3.§.idẽ ſcribit.ꝛ tali obli
gatiõi future adherebit fideiuſſio dñi.Ita dicũt aliq te
nuiſſe Dy.ff.iudi.ſol.in rubrica.Cy.C.de ſatiſda.l.vna.
i vlti.q.dicit ſe audiuiſſe Dy.formãtẽ hãc qõnẽ ꝛ de ip̃a
rñſione nõ facientẽ mẽtionẽ ſed ſolũ dicẽtẽ nõ eſſe multu3
iprobabile ꝙ ſtet fideiuſſio ſine p̃ĩcipali.p.d.l.ſi qs reu3.
Alias opi.circa hoc ponit Cy.ibi cõcludẽs ſe de facto cõ
ſuluiſſe ꝙ nõ ſufficit fideiuſſio dñi niſi ipſe ꝛ procuratoꝛ ꝓ
mittat nuda cautiõe cui obligatiõi accedit fideiuſſio dñi.
ꝓbat p.§.ſi v̄o.inſti.de ſatiſda.vbi dr̃ dñm eſſe fideiuſſo
rẽ ſui ꝓcuratoꝛis.fideiuſſoꝛ aũt eſt ꝓp2ie q aliene obliga
tiõi accedit.ff.de fideiuſ.l.j.ꝛ.ij.al’s imutaret̃ foꝛma p̃to
rie cautiõis qđ nõ põt fieri niſi a p̃toꝛe.ff.de p̃to.ſtip.l.j.in
fi.Pro hoc.ff.de ꝓcu.l.minoꝛ.vbi minoꝛ nõ eſt idoneus
ꝓcuratoꝛ rei q2 ꝛ ſibi ꝛ ei9 fideiuſſoꝛibus ſuccurrit̃:ergo
patet ꝙ ſe obligat ꝛ hãc opi.t3 Ja.de are.ꝛ Jac.de ra.Et
dicit Cy.ĩ.d.l.vna.ꝙ eſt ipſa veritas.Idẽ t3 Bar.ff.iudi.
ſol.in rubrica.l3 ibi videat̃ coꝛrupte ſcriptũ.Et imitãdo
hãc opi.rñdet̃ ad.l.ſi qs reũ.p̃alle.ꝙ ibi remanet obliga
tio fideiuſſoꝛia ſine p̃ncipali:q2 liberat̃ re9 p pactũ qđ ali
qñ põt ꝓdeſſe reo ꝛ nõ fideiuſſoꝛi qñ apparet de intẽtiõe
limitata paciſcẽtis.Et ſi idẽ liberet̃ reus p legatũ ꝛ appa
ret de intẽtõe limitata legãtis vt ibi.poſſũt poni ꝛ alia ex
ẽpla in qbus tollit̃ p̃ĩcipalis obligatio remanẽte fideiuſ
ſoꝛia.de qbus no.ff.de fideiuſ.l.vbicũq3.ꝛ pro hoc.e.t.d
fideiuſ.l.heres.§.ſeruo.in fi.Itẽ rñdet̃ ꝛ aliter ꝙ nõ ſunt
paria obligationẽ fideiuſſoꝛiã ab initio induci ſine p̃ncipa
li.vel poſtq3 inducta eſt ſtare ſine p̃ĩcipali.q2 ſcđm fieri
põt vt in.l.ſi qs reũ.nõ p̃mũ vt in.l.j.ꝛ.ij.ff.de fideiu.Ter
tio ad.d.l.rñdetur ꝙ nõ loquit̃ de obligatione pretoꝛia d
qua loqtur qõ nr̃a.Ad motiua alteri9 opi.que vult ꝙ ꝓ
curatoꝛ eoipſo ꝙ eſt in iudicio tacite intelligit̃ ſe obliga
re.Rñdet̃ ꝙ nõ eſt verũ qñ cõparet cũ mãdato ſecus ſi ſi
ne mãdato tãq3 fideiuſſoꝛ.ff.de re iud.l.ſi ſe nõ obtulit.ff.
de ꝓcura.l.plauti9.ꝛ qđ ibi no.Et de hoc in ſequẽti ꝯ2io.
Scđo op.ad hoc ꝙ nõ poſſit dñs fideiubere ſup obli
gatiõe ꝓcuratoꝛis que nõdũ eſt:q2 nõ ſtat q̃litas ſine ſub
iecto.de cele.miſ.cũ marthe.§.queſiuiſti.de deſpõ.ipub.
ad diſſoluẽdũ.So.fideiuſſoꝛia obligatio põt accedere p̃n
cipali nõ ſolũ p̃ñti ſed ẽt future.ff.de fideiuſ.l.ſtipulatus
§.adhiberi.Spe.aũt de ſatiſda.§.expedito.in p̃ĩci.dicit
nõ eſſe neceſſariũ ꝙ ꝓcuratoꝛ aliqđ ꝓmittat i iudicio ꝛ ꝙ
nihilomin9 t3 obligatio dñi ſatiſdãtis ꝓ eo ſed nihil alle
gat Jo.an.in addi.Spe.de ꝓcur.§.vt aũt.v̄.ſed nũqđ.ta
lis videt̃ iclinare in opi.Cy.dicẽs tutũ foꝛe cõſiliũ vt dñs
notario ſtipulãti noĩe quoꝝ intereſt ꝓmittat de defenſiõe
ꝛ iudicato ſoluẽdo ꝛ ſup hoc det aliũ fideiuſſoꝛẽ.Sed nõ
practicat̃.Bal.i.d.l.vna.C.de ſatiſdãdo.dic idẽ qđ Spe.
dicẽs ꝙ ſi dñs nõ põt eſſe vt fideiuſſoꝛ eſt tñ vt expꝛomiſ
ſoꝛ.ff.de dolo.l.ꝛ elegant̃.§.ſeru9 pactiõis.vel ſi eſt vt fi
deiuſſoꝛ ſine obligatõe p̃ĩcipali hoc fit lege permittẽte.p
d.§.ſi v̄o aliqs.inſti.de ſatiſda.p hoc.ff.de vſufruc.earũ
rerũ que vſu.cõſu.l.tribus.que.l.facit ꝓ opi.Cy.mihi tñ
hec vltima placet:q2 ꝛ ſic obſeruat̃ ꝛ nõ practicat̃ ꝙ ꝓcu
ratoꝛ promittat prout dicit Cy.Unde dic ꝙ dñs nõ ẽ pro
p2ie fideiuſſoꝛ ſed tanꝙ̃ p̃ĩcipalis cũ ad propꝛiũ cõmodũ
ꝛ in cã propꝛia hoc faciat.ad hoc.d.l.ꝛ elegãter.§.ſeru9.

dʒ aūt dñs eſſe idoneus ⁊ poſſidere imobilia al's nō eſſet idonea fideiuſſio. pro hoc qđ no. glo. in auẗ. de introdu. ⁊ exhibē. reis. §. ſanctimuſ. in ṽbo ſuſcepto. dʒ ēt ſi cōſtituit ꝓcuratorē cū ptāte ſubſtituēdi releuare nō ſolū ꝓcuratorem ſed quēcūqʒ pro eo ſubſtitutū al's ſubſtitutus nō poſſet admitti nec fideiuſſio dñi pro procuratore extenditur ad ſubſtitutū. ff. iudi. ſol. l. ſi ante acceptū. in fi. debet dñs ſatiſdās hypothecare bona ſua vt dixi. d. §. ſi vere aliqs. Et hoc qꝛ cōtra eū ꝑncipaliter fiet executio: qꝛ vt nūc dixi nō eſt proprie fideiuſſor ſed pñcipalis. Tertio op. i fi. ꝙ nō intelligaẗ procurator aſſentire mādato ꝑ receptionem inſtr̄i vel lr̄arum ſuꝑ mādato confectarū. nā procurator nō daẗ iuitus. C. e. l. inuitus. ⁊ dicitur inuitus eoipo ꝙ expreſſe nō cōſentit. l. filiusfamilia. §. inuitus. ff. eo. So. vt in glo. vlti. que optime ſoluit ꝙ hic nō eſt ſimpliciẗ tacēs ſed aliqd agens recipiēdo inſtr̄m mādati. pro hoc qđ dico. j. q. xvj. Idē Pau. Gen. ⁊ Spe. q vltra hoc inducūt duos caſus in qbus tacēs ſimpliciẗ habeẗ pro cōſentiēte. vnus eſt in patre quo tacēte fili⁹ creaẗ decurio. ff. ad municip. l. ij. in ꝑn. de decurio. l. honores. in fi. Aliud in fideiuſſore noīato a tutore q patiẗ nomē ſuū in actis deſcribi. ff. de fideiuſ. tuto. l. iiij. in fi. Et hoc eſt verū generaliter ꝑ illū. §. ꝙ deputat⁹ fideiuſſor apud acta preſens ⁊ tacens habeẗ pro cōſentiēte. qđ no. Dy. ⁊ Bar. ff. a q. ap. nō lʒ. l. j. §. j. Et ꝑ hoc decidiẗ rō ſequēs. Quero circa proxime dicta qdā arreſtat⁹ ꝑ iudicē dicit: ſi vos me relaxatis veniā qñcūqʒ citatus ad vos: ⁊ promittit certā penaʒ: ⁊ pro hac dat fideiuſſores quoſdā preſentes ⁊ tacētes quorum noia ſcribunẗ in actis nūqd ꝑ hoc obligantẗ? dicit Lau. videre ꝙ ſic: quaſi tacēdo cōſenſerit. xxxij. q. ij. honorāt ⁊. d. l. iiij. §. fi. In ꝯ̄riū: qꝛ fideiuſſor verbis obligaẗ. C. de fideiuſ. l. blanditus. nihil decidit. dic ꝑmū verius ꝑ caſū. d. l. iiij. §. fi. qđ tene mēti. Generaliter aūt an ⁊ qñ tacēs hēaẗ pro cōſentiente? dic vt no. ꝑ Inno. de elec. in geneſi. vbi đ hoc. Et tradiẗ regula ꝙ i actib⁹ onerosis regulariẗ tacēs nō habeẗ ꝑ cōſentiente: ſed in fauorabilib⁹ ſic. de quo ibi ⁊ in regula is q tacet. li. vj. Scđo q̄ro i eo ꝙ in pñcipio dicit inſtr̄o. vnde dr̄ inſtr̄m? dicit Lau. ꝙ ab inſtruo īſtru is qꝛ ꝑ ipſū fit inſtrutio in negocio ⁊ cauſis. dicunẗ ēt munimēta. de elec. cupientes. §. ꝙ ſi ꝑ viginti. in fi. li. vj. ⁊ fit manu publica cū teſtib⁹. de proba. c. iij. de pſūp. illud. ⁊ i hoc differt a lr̄is que cōiter manu priuata ſcribunẗ ſʒ ſigillanẗ. de proba. poſt ceſſionē. vbi de hoc de offi. ordi. ſi canonici. li. vj. Tertio q̄ro ſi produciẗ inſtr̄m in forma publica abſqʒ alia ſuſpitiōe ſed cōfectū fuit in longinqua regione ⁊ nulla notitia de cōficiente habeẗ. dicit Spe. de inſtru. edic. §. reſtat. ṽ. ſed qd ſi produciẗ. ꝙ ſi producens eſt bone fame ſtabiẗ inſtr̄o qđ tʒ Pau. Spe. tñ in. d. ṽ. cōſulit vt iudex faciat ꝑducētem iurare ꝙ inſtr̄m eſt verum ⁊ a publica ꝑſona cōfectū. in auẗ. de inſtru. cau. §. ſi tñ qſqʒ. ⁊. §. ſi ṽo moriāẗ. ⁊. §. ſin ṽo nihil. colla. viij. Et hoc ſi is ꝯ̄ quē produciẗ eſt abſens. ſed ſi preſens ⁊ negat ꝯficiētē fuiſſe tabellionē producēs hoc probabit qꝛ tabellionatus nō ineſt a natura nec pſumiẗ. de quo in eodē. §. reſtat. in ṽ. ſcias. ⁊ ṽ. illud aūt. ⁊ modū probādi tebellionatum dixi de fi. inſtru. c. j. hoc dictū Spe. placet in ſcđo mēbro qñ is ꝯ̄ quē produciẗ preſens negat cōficientē fuiſſe tabellionē. Sʒ in ꝑmo mēbro placet. Nā ēt ſi nō ſit abſens is cōtra quē produciẗ nō debet ſtari iuramēto producētis. cuʒ ſepe poſſit agi de magno preiudicio. ⁊. §. s̄. allegati i auẗ. de inſtru. cau. nō probant illud ad qđ inducit Spe. Itē ꝑ abſente debet iudex ſuppllere etiam in facto. C. de ap. l. fi. C. qñō. ⁊ quā. iu. auẗ. q ſemel. no. glo. de poſtu. bone. j. vbi dixi. ſicut ergo cōtra preſentē negantē tabellionatum nō ſtatur inſtr̄o. ita nec ſtari debet cōtra abſentē. Si auteʒ ageretẗ de modico ꝑiudicio poſſet ſuſtineri qđ dič Spec. ad hoc de ꝓba. poſt ceſſionē. cū ibi nōtis. Et propter ꝑdicta obſeruaẗ ꝙ deferens inſtr̄m ad alia loca defert lr̄am teſtimonialē regētis ciuitatē ſuꝑ tabellionatu ⁊ quaſi poſſeſſione cōficientis inſtr̄m. vbi dic ꝙ ſi eſſet locus nō magne fame dʒ accipi ſigillum ſuꝑioris q veriſimiliter ſit notus in loco in quo fiet productio vt ſi partibus đ grecoꝝ producaẗ inſtr̄m ⁊ terra vbi fuit cōfectū ſubeſt dño nō noto in italia vbi fit productio accipieẗ ſigillū Imperatoris grecorum. Quarto quero nūqd mādatū procuratoris poſſit probari ꝑ teſtes? videẗ ꝙ nō: a ꝯ̄trario ſenſu huius. c. qꝛ dicit inſtr̄o vel lr̄is. ad hoc. e. ti. c. j. Itē ſi fieret ꝓbatio per teſtes cum receptio fieret abſente dño non teneret in eius preiudicium. de teſti. c. ij. In contrariū qꝛ parem vim habent teſtes ⁊ inſtrumēta. C. de fide inſtru. l. in exercēdis. ⁊ extra de fi. inſtr. i. c. cum Iohānes. Lau. hoc vltimū tenet dicēs regulariter poſſe probari mandatū ꝑ teſtes. fallit in caſibus ſpecialibus qui no. de cēſi. c. j. lib. vj. Ad. c. j. e. ti. dicit ꝙ ibi exigiẗ ſcriptura ad penā illius qui variauerat in ꝯſtitutiōe procuratoris. ad hāc cle. non reſpōdet. ſed reſpōderi poteſt facile ꝙ illa verba inſtrumēto vel littera concernunt factū. nec vrgent quominus alio modo probari poſſit mandatū. naʒ nec tractatur hic de ꝓbatiōe mādati. Ad rationē ꝯ̄riā. ex. c. ij. đ teſti. fundatam. dicit Lau. ꝙ ſi dubitaẗ poterit iudex cōpellere procuratorem vt caueat de rato. i. ꝙ ratum habebit atteſtationes receptas ſuper mandato. vel ꝙ ad certam penam ſe obliget. de offi. dele. corā. in glo. magna. Et per hoc ſatiſfit aduerſario. qꝛ ſi dñs nō ratificabit exiget penā a procuratore ad quaʒ ſe obligauit. pro qua ēt obligare debet bona ſua. de arbi. per tuas. Bertrādus tenet cōtrariū ſequēs opi. Petri de bellapti. qnam plene recitaui in. c. j. e. ti. quā ponit Cy. C. e. l. j. Dici tñ diſtinguēdum inter ꝓcuratorem ad negocia. ⁊ tūc poſſet mandatū per teſtes ꝓbari ⁊ procuratorē ad iudicia vt tunc non poſſit. dicit Io. de lig. ꝙ de rigore iuris procedit opi. Lau. qđ tenuit in dicto. c. j. vbi plene dixi. Quinto quero nūquid procurator generaliter conſtitutus ad cauſas prout hic fuit intelligatur coſtitutus etiā ad futuras? Pau. dicit ꝙ ſic. ꝑ l. fi. C. que res pig. ob. poſ. vbi in generali obligatione bonorū cōprehendūtur ēt futura. ⁊ per. l. ſi ſeruitus. ff. đ ſer. vr. predi. vbi ſeruitus nō officiendi luminibus cōcernit ēt futura lumina. pro hoc qꝛ indefinita eqpollet vniuerſali xix. di. ſi romanorū. de priui. qꝛ circa. Et dicit Specu. de de procuratore. §. ratione autē forme. ver. ſed quid ſi procuratoriū ſic fuiſſe obtentū. Mathe. idē tʒ eiſdē rationib⁹ ſed glo. ff. de procu. l. omniū. ⁊ de dam. infec. l. damni. §. ſi is qui tenet contrariū. ⁊ hoc tenet Guid. de ſuʒ. vt refert Io. an. in addi. Spe. i dicto. ver. ſed quid ſi procuratoriū. ⁊ idem Dy. ff. de tute. l. iiij. ⁊ hoc placet Io. an. in dicto ṽ. quod tenet Bar. in dicta. l. omniuʒ. ⁊ in. l. qui habet. §. fi. ff. de tute. ⁊ in. d. l. dāni. §. ſi is qui. quod tenui. de reſcrip. c. fi. per illum textum quem induco hoc modo in materia reſtringibili diſpoſitio nō cōcernit futuras lites ſicut ibi probatur in reſcripto. ſed procuratorium eſt reſtringendum. de offi. lega. cum olim. ergo ⁊c̃. pro hoc clemē. litteras de reſcrip. ⁊ quod ibi dixi in. vj. contrario. examinādo articulum illū quādo diſpoſitio concernat futura. pro hoc de preben. qꝛ ſepe. li. vj. de preben. clemē. ſi iuſta. Et procedit hoc certius quando dixit cōſtituo te procuratorem ad cauſas meas ſicut fuit hic in tex. ibi cauſis ſuis. nā tunc dictio meas que preſupponit dominium. de ver. ſig. c. iij. li. vj. nō pōt intelligi de nō exiſtentibus. pro ꝑdictis ff. de aur. ⁊ ar. leg. l. ſi ita. vbi in legato generali veniūt ea ſola que erāt teſtatoris tꝑe quo legauit nō ea que poſtea acqſiuit. pro hoc dicta. l. qui habet. §. fi. ⁊. l. ſequēti. intelligendo ibi ꝙ procurator datus ad lites pupilli gnāliter intelligiẗ

intelligiť datus ad lites exiſtentes tpe deputationis. pro
hoc ét. d. §. ſi is q in. l. dãni. vbi cautio đ dãno infecto pro/
deſt quo ad edificia q̃ habebat is cui cauetur tpe quo pſta
tur cautio nõ ad poſtea queſita ad dié. ff. de arbi. l. de re/
bus. vbi arbiter gnãliter aſſumptus nõ iudicat de exortiſ
poſt aſſumptioné. Sic ergo nec ꝓcuratorium extendetur:
Et hoc niſi dependeret a litibus pteritis. d. §. ſi is q. vbi
ꝓbať ꝙ ſit exténſio ad depédétia ex pteritis ét nõ ꝯnexa vľ
niſi eént ꝯnexa pteritis. q̃ tũc illa veniũt ſine qb⁹ pterita q̃
excluduntí mádato expediri nõ poſſent. ff. de ꝓcu. l. ad ré
mobilem. de offi. dele. pterea. cum ſi. Ad ꝯ̃ria rñde primo
ad. l. fi. C. que res pig. obli. poſ. ꝙ ꝓcedit qñ agiť de modi
co piudicio. vt dixi in dicta cle. lr̃as. in dicto. vj. ꝯ̃rio. Ad
dictam. l. ſi ſeruitus. dic ꝙ ibi potuit cogitari de futuris.
ná ſi habeo ſeruitutem ne poſſis officere meis luminibuſ
cũ intelligať quo ad determinatũ edificiũ cui debeť ſerui/
tus potuit cogitari non ſolum de pſentibus luminib⁹ ſ ét
de futuris. ſecus in mandato: q̃ veriſimiliter ſic nõ potu/
it cogitari de futuris litibus. hoc t Bar. in. d. §. ſi is q. ſol
ue ⁊ aliter: q̃ in. l. ſi ſeruitus. dicit humanius. ꝓcedit ergo
de eqtate: ⁊ ſic ꝯ̃rium eſt de iure in alijs extra caſum illius
l. Jté ibi nõ eſt caſus ita reſtringibilis ſicut eſt mandatu.
Inſuper qõ q̃rit de mádato ad cauſas: ⁊ ideo cũ non ſit fa
uendũ litib⁹ ſed potius ſint cohercéde. de dolo. finem. d
reſtringi mandatũ ſicut reſcriptũ reſtringiť. vt palle. c. fi.
de reſcrip. Sexto q̃ro quare dicit tex. in cauſis ſuis? di
cit Lap. ꝙ ideo: q̃ in alienis non põt aliqs ꝓcuratore cõ
ſtituere niſi ſit factus dñs litis p litis ꝯteſtationem. vel ni
ſi ad hoc habeat ſpále mandatũ. e. ti. c. j. lib. vj. etiá ſi ſit cõ
iuncta pſona niſi ſit pater illius ꝓ quo ꝯſtituit. vt nõ. Ho
ſti. ⁊ Archi. de pben. ſi tibi abſenti. lib. vj. tñ ſi cauſa req/
rit ſpále mádatũ ét pater nec pſe agere vel defendere nec
ꝓcuratorem ꝯſtituere ꝓ filio põt: vt in cá ſpũali puta bñ/
ficiali. quod nõ. Spe. de ꝯiuncta pſona. ṽ. item qõ é cauſa
ſpũalis. ⁊. ṽ. qd ergo ſi ſit talis. Et de hoc ibi p Jo. an. in
addi. ⁊ p Cy. ⁊ Bal. in. e. l. exigédi. Et dic verũ eſſe ꝙ con
iuncta pſona non põt ea que exigunt ſpále mádatu: q̃ cõ
iunctio nõ plus operať q̃ mádatum gnãle. imo minus. ff.
iudi. ſol. l. iij. ṽ. ſed ſi forte. fallit in reſtõne quá pater petit
ꝓ filio. ff. de mino. l. pater in pn. Et illud ideo q̃ damnu
ſpectat ad piem. ⁊ de hoc in dicto ṽ. qd ergo. Item fallit i
caſu. c. nõnulli. in fi. de reſcrip. ⁊ hoc q̃ ibi exprimiť vt ibi
dixi. Et quo ad id qõ dicit Spe. ꝙ in cá bñficiali requirať
ſpále mandatum. facit de iudi. c. fi. in pn. lib. vj. tñ nõ oino
ibi ꝓbatur. Et ꝯ̃ facit. e. ti. c. fi. e. li. vbi videť ſpále in mři/
monio carnali. Item qõ nõ. e. ti. q ad agédum. e. li. in gl. in
ver. paciſci. que iter exigétia ſpále mandatũ hanc cám nõ
enumerat: imo nec de cá matrimonij carnalis. ꝓbatur i. d.
c. ſi de ꝓcura. qõ in ea exigatur ſpále. S ibi loqtur de ꝓ/
curatore ad ꝯ̃hendum mřimonium. allegabať aũt ad hoc
q ma. accu. poſ. ex lr̃is. in antiqua compilatione. qõ hodie
nõ habemus. vt nõ. in. d. c. q ad agendũ. Ad euitandas tñ
ꝯtrouerſias vtile é ſpecifice dare mádatum ad cám bñfi/
cialem. In qbuſdam ét expſſum eſt ꝙ requirať ſpále man
datũ in cá beneficiali. de elec. ꝓcurator. lib. vj. ĩ. cle. ꝓxĩa.
⁊ ſimilibus. Item ad acceptandũ bñficium cũ effectu. de
pben. ſi tibi abſenti. lib. vj. vbi hoc nõ. in tertia gl. Se
ptimo q̃ro ſi dñs cauédo pro ꝓcuratore ꝓmittit ratũ habe
re qcquid legitime fecerit: an debito modo cauerit. Glo.
iiij. remittit ad notata i. c. fi. de dila. vbi recitať opi. Gof.
dicentis ꝙ nõ. quod t Spe. de ꝓcur. §. rõne aũt forme. ad
fi. pme colũne. qõ ét placet Jo. an. in. d. c. fi. Hoſtié. ṽo ibi
tenuit ꝯ̃rium. S prima opi. verior. l ſcõm iniuerim indu
cendo rõnem in. d. c. fi. rõ aũt ꝓ opi. Goff. nõ. ibi ⁊ dic vt
dixi. Et hanc opi. ſequiť hic Pau. p nõ. xxj. q. j. relatio. et
in Spe. in. d. §. rõne aũt forme. ṽ. item excipiť ꝙ in ꝓcura/
torio. Octauo q̃ro de qua cautione loquiť hic in. ṽ. ca
uit. glo. v. dicit ꝙ de cautiõe iudicatũ ſolui. de q̃ dic vt di
xi. s. in pmo ꝯ̃rio. ⁊ idé Pau. ⁊ de hoc. e. ti. mandatũ. in p/
ma glo. Nono q̃ro gnãliter q̃ cautiones ſint pſtáde in
litibus. Pau. hic pſequiť cuius dicta ordinádo dic ꝙ qñ
q qs eſt in iudicio noie ſuo: aliqñ alieno. pmo caſu aliqñ
tanq̃ reus: aliquádo tanq̃ actor. ſi vt reus pmo pſtat cau
tioné de iudicio ſiſti. vbi dic ꝙ aut poſſidet imobilia ⁊ p/
ſtat cautioné iuratoriá de iudicio ſiſti. i. ſtandi in iudicio.
vſq ad fi. ff. q ſatiſda. cog. l. ſciendũ. Et itelligo imobilia
ſufficientia ꝓ eo de quo ꝯueniť: alr̃s cenſetur nõ habere im
mobilia quo ad id in quo nõ ſufficiunt. Si aũt nõ poſſidet
imobilia cauebit dádo pignora vel fideiuſſores. iij. q. iij. §
offeratur. vbi de hoc. inſti. de ſatiſda. §. ſ hodie. vbi ét đ
hoc. de cautione ṽo de iudicatũ ſoluédo dicit Pau. ꝙ eá
non pſtat: ⁊ ideo lata ſnia fideiuſſores ⁊ pignora data pro
cautione pcedenti liberanť. ff. q ſatiſda. cog. l. ij. §. fi. Sed
eſt alia cautio de re exhibenda ⁊ nõ baratáda ⁊ male di/
ſtrahenda: ⁊ hanc pſtat ſi é ſuſpectus. ff. de offi. pſi. l. ſena
tus. q ſatiſda. cogan. l. ſi fideiuſſor. §. fi. S ſi ante cautioné
diſtrahit nõ põt inde teneri. Et ſi viator tráſiés cũ re mo/
bili ét ante litem ꝯteſtatam ⁊ nondũ pſtita cautione tráſtu
lit ad aliũ locum nõ teneť vbi ipe eſt rñdere: ex quo res ibi
nõ eſt. C. vbi in rem actio. l. fi. dicit tñ Pau. ꝙ ꝯuentus nõ
cauet de ſoluédo nec cogiť deponere pecuniá de qua agi
tur. C. de heredi. vel acti. vendi. l. vt debitu. De clerico
aũt an conuentus ſuo nomine teneatur cauere đ iudicio ſi
ſti? Pau. ꝙ non: niſi ſub hypotheca rerum ſuaru. Et eſt
in eo ſpeciale. in auť. de ſanc. epiſ. §. ſiquis autem ꝓ pecu/
nia. colla. ix. quod nõ. glo. Goff. ⁊ Hoſtien. de offi. deleg.
coram. Sed de cautione de non baratando rem mobilem
predictam: dicit Pau. ꝙ hanc preſtat ét clericus. ad hoc
C. de epiſ. ⁊ cle. l. omnes. de ſequeſtra. c. j. qõ tenet Spec.
de ſatiſda. §. dicto. in pn. Reperiť etiá ſm Pau. alia cau/
tio quam preſtat ꝯuentus ſi reuocat domum: q̃ cauet de
reſpondendo coram iudice: ⁊ hoc ſolum p ſimplicem cau
tionem. ff. de iudi. l. ij. §. ſed ſi dubiteť. niſi eſſet ſuſpectus:
q̃ tũc cũ fideiuſſoribus. ar. ff. de offi. pſi. l. ſenatus. Et hoc
quando iudex coram quo fuit conuentus erat ſuus. alias
nõ tenetur cauere modo pdicto. pro hoc de conuento co/
ram delegato cuius iuriſditio nõ eſt formata qõ nõ. Spe.
de ſatiſda. §. expedito. ṽ. ſed pone ꝓcurator. vbi dicitur
ꝙ nõ ſatiſdabitur niſi primo fundata iuriſditione. Si ṽo
erat in iudicio tanq̃ actor: dicit Pau. ꝙ qñq cauet ſb cer
ta pena de lite exequéda. iij. q. iij. ꝙ fieri. de qua ſatiſdatio
ne plene in Spe. de ſatiſda. §. j. quádoq etiam pſtat cau/
tionem de ſtando iuri: vt q̃ fuerat contumax. de do. ⁊ cõ/
tu. c. j. li. vj. Si aũt eſt in iudicio nomine alieno: aut tanq̃
actor: aut tanq̃ reus. pmo caſu regulariter nõ auditur ni/
ſi doceat de mandato. e. ti. c. j. In quattuor tamen caſibus
auditur ſi ſatiſdat. Primus in conſortibus eiuſdem litis
C. de conſor. eiuſdem litis. l. ij. ĩ. e. cle. religioſus. nõ. de cõ
ſti. cum. M. de do. ⁊ contu. cum dilecti. Secundus cũ pre
latus agit pro eccleſia ſine conſenſu capituli ſm vná opi.
de quo nõ. e. ti. c. j. vel ſi clericus agit pro eccleſia. de offi.
dele. coram. niſi ageretur in caſu. xij. q. ij. non liceat. de re.
eccle. non alie. ſiquis preſbyterorum. nam tunc non tene/
tur cauere: q̃ iudicium eſt populare. Tertius eſt in ꝯiun
cta pſona que admittiť ſine mandato cũ cautione de rato.
ff. e. l. ſed hec. C. e. l. exigédi. de reſcrip. nõnulli. Quartus
in ꝓcuratore de cui⁹ mádato dubitať ꝓbabiliter. C. đ ꝓcu.
l. j. Et modũ dubitationis ꝓbabilis dixi in. d. c. coram. p/
ſtat etiam agens ꝓ alio ſatiſdationem de đfendendo dñm
in cá reconuentionis. ff. e. l. mutus. §. pena. Et hoc ét pro/
cedit in coniuncta perſona agente. d. l. exigendi. ⁊ l. ma/
ritus. Sed de monacho: an agens ſine mandato poterit

audiri cũ cautione? dicit Pau. q non: qr non põt cauere. vt nõ. xvj. q. j. monachi vagãtes. qd eſt verũ niſi haberet adminiſtrationẽ. quo caſu audit᷑ p ſua adminiſtratione. ꝺ adminiſtratione. ꝺ reſcrip. cle. vbi de hoc. in glo. agere. ⁊ ibi dixi. q. iiij. ⁊. v. ⁊ plurib⁹ ſequentibus. Si vo qs ẽ in iudicio p alio tanq̄ re us ẽt ſi habeat mãdatũ plenũ pſtat cautionẽ de iudicatu₃ ſoluẽdo de qua hic niſi dñs eũ releuauerit qd põt vt ⁊ di xi. ſ. in pmo ꝯrio. ⁊ de his ẽt in ſequenti qõne. Decimo qro circa hec nunqd pcedant qñ pceditur cora₃ arbitro? dicit Pau. q nõ: nã tunc nulla ſatiſdatio pſtatur ab acto re vel reo: ſufficit enim penã cõmitti. ar. in auf. de litigi. §. ad excludẽdas. qd nõ. Azo. i ſum. de arbi. ⁊. C. de ſatiſda. vbi colligunt᷑ multa ex pmiſſis. Et vltra pdicta de pcura tore rei dicit Steph. q in qbuſdã caſibus ſatiſdat de rato vt in duplicib⁹ iudicijs. ff. e. l. ſi defunctus. §. fi. ⁊ in cã ſta tus: ⁊ in reſtõne in integrũ ⁊ vbi tutor accuſat᷑ de ſuſpecto: ⁊ in rei vendicatione. ff. e. l. nõ ſolũ. §. ſi ſtatus. ⁊. §. ẽ ⁊ ca ſus. ⁊. §. fi. ⁊. l. pomponius. §. ſ₃ ⁊ is. ⁊ ibi nõ. glo. Item in cauſis ſpũalibus ſm quoſdã. de quo nõ. Hoſti. de offi. de le. corã. ⁊ de omni genere ſatiſdationũ pdictarum dic vt i Spe. de ſatiſda. §. j. ⁊ quattuor. §. ſequentib⁹. Undeci mo qro circa hoc ſi aliqs comparuit in iudicio p alio ⁊ ſa tiſdedit dñm rem ratã habiturũ. ſed dñs nõ habuit ratu₃ infra tps a lege ſtatutũ. quod tps melius põt itellectu pci pi q̄ eloqutione expmi. ff. rem ra. ha. l. quo enim tutore. ſic de dona. apoſtolice. ppe fi. cũ tñ reus vult exigere pena₃ a pcuratore dñs ratũ h₃: an ſufficiat? videt᷑ q nõ. ff. re₃ ra. ha. l. ſi ſine. in pn. ⁊. l. fi. in fi. In ꝯrium videt᷑ q teneat᷑ pcu rator ſaltẽ ad expenſas. d. l. ſi ſine. §. cũ aũt. ar. inſti. de in uti. ſtip. §. alteri. vbi nõ ſpectat᷑ an interſit ſtipulãtis ſ₃ ſo lum pene cõmiſſio. dicit Mathe. poſſe dici q pena cedat loco itereſſe. ar. ff. rẽ ra. ha. l. ſi cõmiſſa. vel q pena d₃ diui di. ff. de dã. iſec. l. inter quos. §. fi. Et in eo qd dicit de tpe a lege ſtatuto: dic q tps ratificandi d₃ itelligi tps iſra qd dñs tenebat᷑ illud facere: vt ſi appellat qs p alio d₃ dñs ratũ habere iſra tps appellãdi: poſtea nõ poſſet. l. bonor. ff. rẽ ra. ha. nõ. i regula rati ⁊ regula ratũ. li. vj. q̃ aũt ad pn cipale dictũ in eo qd dicit de pena nõ pcedit: qr in. q. nõ p ſupponit᷑ q eẽt adiecta ſtipulatio pene. Quo ad alia dic q ſi dñs ratũ nõ habuerit ſed nec cõtradixerit ſed poſtea ratificauerit põt haberi ratum vſquequo ratihabitio fu tura ẽ vtilis reo. S₃ ſi ratũ h₃ tpe quo rei nõ intereſt: vt qr lapſum eſt tps quod ſufficit ad pſcribendũ: ita q reus tu tus eſt pſcriptione: tũc ratihabitio habet᷑ p non facta. l. fi. in fi. ff. rem ra. ha. Si vo dñs ꝯdixit ⁊ poſtea retificauit ra tificatio nõ põt pdeſſe dño quo ad ꝯſequendã actione₃. ff. de ſolu. l. diſpenſatorẽ. vbi caſus ⁊ ibi de hoc p Bar. ⁊ in Spe. de defenſore. ꝟ. ſ₃ pone egiſti. ſed ratihabitio pdeſſe põt ad ꝯſequendã exceptionẽ. ff. rem ra. ha. l. quo enim. §. iulianus. p hoc de pcur. l₃. lib. vj. ⁊ qd nõ. hic in glo. etiã. t₃ aũt iudiſtincte in piudiciũ ratũ habentis. vt dicit Spe. i d. ꝟ. Duodecimo qro q̃ pteſtatio ſufficit vt recipiens mandatũ pcuratorium nõ cogat᷑ defendere? glo. in ꝟbo p teſtationem dicit q gñalis ⁊ ſpãlis: ⁊ de vtraq₃ exempli fica. ⁊ idẽ Pau. S₃ in eo qd glo. in fi. dicit q quãdo factũ ⁊ pteſtatio ſe nõ cõpatiuntur pteſtatio nõ iuuat. qd etia₃ t₃ Pau. dic melius q imo pteſtatio ſi h₃ ſua ſpãlia rũpit factum. de ꝯdi. appo. c. fi. vbi caſus dixi de ꝯſti. cum. M.

Decimotertio qro circa hoc qd ẽ pteſtatio? dicit Lau. q eſt denũciatio publice facta cauſa iuris ꝯſeruandi in fu turũ quod pteſtanti cõpetit vel competere põt. d. c. cum M. de elec. cumana. idem Hen. p. l. fi. §. itẽ ſi pdixerit. ff. nau. cau. ſta. de no. op. nũ. l. de pupillo. §. ſiqs. Alij aliter diffiniũt. de hoc p Bar. ff. de no. op. nũ. l. nõ ſolum. §. mor te. ſ₃ nõ multũ refert. Decimoquarto qro an p receptio nem lrãrum ſup pcuratorio renũciet pteſtatiõi quã pmi ſit? dicit Lau. q nõ. nam forte pteſtatur q nõ intẽdit recipe pcuratorium ẽt ſi poſtea receperit inſtrm vel lras: potuit enim poſtea recipiẽdo ſe habere ad duo vel ad acceptan dum mãdatũ vel ad deliberãdũ ſup hoc. ⁊ ideo nõ renun ciat pteſtationi: ſecus aũt ſi directe veniret ꝯtra pteſtatõ nem per factũ receptionis: ita q nõ poſſit aliter intelligi. ſic nõ. in ſimili de lit. ꝯte. c. vno. in glo. ⁊ idẽ Henze. p hoc nõ. Inno. ⁊ Compo. de ꝯſti. cũ. M. ⁊ de materia pteſtatõ num ibi dixi. ⁊ nõ. Archi. xxvij. di. c. j. ⁊. xxviij. di. dyaco ni. ⁊ Io. mo. ⁊ Io. an. in regula. in gñali. lib. vj. ⁊ Bar. ff. ꝺ no. ope. nũ. l. nõ ſolum. §. morte. vbi multa pulchra pſeq tur. Decimoqnto qro qr dicit de ſciẽter recipiẽte: qd ſi ignorãter? Glo. in ꝟbo ſcienter. dicit eũ nõ obligari. ⁊ cũ hoc addit reqri q ſpõte. idẽ Pau. Decimoſexto qro quomodo apparebit q ſciẽter? gl. eadẽ ſentit qd tũc quan do ſciuit qd ꝯtinebatur in lrĩs: in eo qd dicit ignorãte₃ di ci eum q ignorauit qd ꝯtineret᷑ in eis. Idẽ Lau. p hoc. ff. ꝺ. pig. l. fideiuſſor. §. pater ſex. ꝺ trãſac. ex lrĩs. de fide iſtru. imputari. Inducit tñ Lau. argumẽta q l₃ non cõſtet p ver ba de receptione tñ ex quo certificatus de ꝯſtitutione ſua ſimplr ⁊ ſine pteſtatione recepit ⁊ ſecum tenuit pcurato rium intelligat᷑ ipo facto ꝯſentire ẽt ſine verbis. ff. de fi deiuſ. tuto. l. cũ oſtendimus. §. fideiuſſores. C. arbi. tutele. l. fi. ff. de inſti. l. ſed ⁊ ſi. §. ꝯſcribere. ſimile in delegato q tpe receptionis lrãrum dr̃ habere iuriſdictionis exerciti um. de appel. ſup eo. in fi. p hoc qd nõ. hic in glo. ẽt. Ite₃ q tpe receptionis lrãrum intelligit᷑ qs excõicatus. de cle. ex cõ. apoſtolice. in glo. ⁊ manumiſſus. ff. de acq. poſ. l. q ab ſenti mãdati ſe mãdaſſe. iiij. q. j. c. j. vbi de hoc. Cõtrariu₃ tñ ꝯcludit Laud. qr nõ eſt pſumẽdum q aliqs tale offĩm p curatoris quod ẽ valde oneroſum tacite accipiat niſi ex preſſe hoc dicat. ⁊ in oneroſis tacens nõ videt᷑ ꝯſentire vt nõ. in regula q tacet. lib. vj. vñ dicit oportere q aduerſari us doceat q recipit animo acceptandi mãdatum: ita q de hoc ꝯſtet p verba illius vel aliquo exteriori actu. qd ſm Lau. denotat verbũ ſcienter. ar. de elec. cum dilectus. ꝟ. verũ. ⁊ quod ibi nõ. ⁊ q ſcientiã allegat probare d₃. ff. de p ba. ei qui. Et verbum receptus in textu intelligi d₃ cũ ef fectu. de cleri. nõ reſi. relatũ. Hen. dicit q eo ipo q recipit ſciẽter intelligit᷑ acceptaſſe. p hanc cle. que inducit neceſſi tatẽ defenſionis. nã ſi oporteret aliter doceri de receptio ne mãdati eſſet fruſtratoria. ꝯ. c. ſi romanor. xix. di. qd eſt verius. ⁊ t₃ hic glo. fi. que rñdet ad rõnem Lau. vt dixi. ſ. in vltimo ꝯrio. nã hic nõ ẽ ſimplex taciturnitas ſ₃ interuenit act⁹ extrinſecus. ſ. receptio iſtrumẽti ſup mãdato. Et ide₃ Ste. dicẽs p hoc refrenari maliciã pcurator romane cu rie q vt fugiãt dicere ſolent nolle ſuſcipe offĩm pcuratoris ⁊ vt cauſe nõ ſint in curia p pſentiã partiũ ꝯ quos emana uit hec cle. ſ. vt recipiendo inſtrm pcuratorij intelligãtur acceptaſſe mãdatũ. Et p hoc rñdetur ad. l. nõ cogẽdũ. ⁊ l. ſi defunctus. e. ti. de q̃ in glo. in ꝟbo cogi. ⁊ p hoc expedi gl. i ꝟbo receptis. Et i hac gl. in ꝟbo ſciẽter in fi. ij. q. j. nos in quẽquã. ⁊ in hac gl. receptis. ibi l₃. lib. vj. ⁊ ibi de hoc p Archi. Decimoſeptimo qro eo quod dicit pcuratorẽ cogi dñ₃ defendere: an pciſe cogat᷑? glo. in ꝟbo cogi. dicit q ſic. ⁊ idẽ Pau. dicens hãc lrãm pcedere ẽt eo caſu quo dñs pſente pcuratore ⁊ nõ ꝯdicente cauit. Op. ad hoc q nõ pciſe cogat᷑ ſed ſufficiat ſtipulationẽ de defendendo cõmitti ꝯ nõ defendẽtem. ff. e. l. nõ cogendum. inſti. mãda ti. §. mãdatũ. So. vt in eadẽ glo. vſq₃ ibi tñ. Et ibi glo. po nit alios caſus in qbus pcurator cogitur pciſe defendere ⁊ idem Pau. de hoc in ſequenti. q. ⁊ in hac glo. ibi filius. formã huius ſatiſdatiõis ponit Spe. e. ti. §. vt aũt. ꝟ. ſi vo reus. ⁊ ibi cogitur eũ defendere. Intellige quãdo icepit iã agere. ⁊ hoc ſentit glo. cũ dicit quando agit. Decimo octauo quero circa hoc de procuratore actoris qui non

preſtitis

pſtitit cautionem defendendi dñm quem reus vult recõ-
uenire. nunqd debeat nõ admitti ad agendũ ſtatiz cũ reus
dicit q̃ volet recõuenire? Conſultũ fuit q̃ nõ: niſi actuali-
ter recõueniat. p hoc qđ nõ. Spe. eo. ti. §. j. ſup v̄. Itẽ exci-
pitur ⁊ lz p Jo. an. cõcludendo aũt generaliter cum queri-
tur an pcurator cogat̃ pciſe dñm defendere? dic q̃ aut nõ
eſt pſtita cautio de defendendo ⁊ nõ cogitur: ſiue ſit pcu-
rator actoris: ſiue rei. C. e. l. inuitus. ſed tenet̃ dño actione
mãdati quaſi hoc ſibi fuiſſet mandatũ. ff. e. l. ad rem mobi-
lem. ⁊ l. ad legatũ. Aut pſtita eſt cautio. ⁊ aut ex pte acto-
ris ⁊ cogit̃ pciſe. ff. e. l. ſz ⁊ hee. vbi de hoc. aut ex parte rei
⁊ aut cautio fuit pſtita ab ipo pcuratore ⁊ non cogitur ſz
locum hz. ff. e. l. nõ cogendũ. §. ſabinus. Aut a dño. ⁊ aut
ignorante pcuratore. ⁊ adhuc nõ cogitur defendere. ff. de
iuriſdi. om. iudi. l. ſi p errorem. ff. e. l. ſi defunctus. §. j. a cõ-
trario. ⁊ hic a ꝯrio. Aut ſciente ⁊ nõ ꝯdicente. ⁊ pciſe cogi-
tur. d. l. ſi defunctus. ⁊ hic. Decimonono q̃ro circa pro-
xime dicta q̃ ẽ rõ quare pcurator actoris q p ſe ſatiſdedit.
pciſe cogit̃ defendere ⁊ nõ pcurator rei? Sol. q2 pcurator
actoris iam ſic pſequtus eſt qđ optauit. q2 eſt admiſſus. ſz
procurator rei nõ. vnde ſatis ẽ eũ condẽnari ad itereſſe. ff.
de reiudi. l. ſi qs ab alio. §. fi. nõ. in. d. l. ſed ⁊ hee. Vige-
ſimo quero in eo q̃ hec glo. in v̄bo cogi. in ꝟ. verũ. dicit q̃
iuſta cã excuſat pcuratorez ꝯ hanc cle. que cã ſufficiat? dic
vt ſi orian̄t capitales inimicitie inter dñm ⁊ pcuratorẽ. vl
ſi procurator abeſt cã reipublice vel infirmatur. Et nõ. q̃
oẽs cauſe q̃ ſufficiũt ad hoc vt procurator poſſit ſe excuſa-
re ſufficiunt ad hoc vt dñs poſſit eũ reuocare. ſed nõ ecõ-
uerſo. nã inimicitie ẽt nõ capitales nõ ſufficiũt vt poſſit re-
uocari. ſed vt poſſit ſe excuſare regrunt̃ capitales. ad hoc
qđ nõ. in iuribus allegatis in hac glo. fi. in fi.

On poteſt. Sũma vt in glo. j. i
ea ibi ſub lr̃a. Glo.
n hodie tangit̃ in. q. in regula. mora. lib. vj. non
tñ proſequit̃ ibi Jo. an. qõnem dicens omnia
q̃ tãgebant̃ in ea eſſe deciſa p hic notata. Nota q̃ procu-
rator vt ſit idoneus dz dari non tñ ad agẽdum ſz ẽt ad de-
fendendũ. pro hoc eo. ti. accedẽs. vbi de hoc. ſufficeret tñ
ſm Pau. ſi eſſet datus ad agendũ vel rñdendum al's non
eſt idoneus ſi dat̃ ad agendũ. vt hic. ⁊ eo. ti. ꝯſtitutus. nec
admittit̃ ad agẽdum ſi nõ defendat. ff. e. l. mutus. §. pena.
⁊ dñs vt contumax cõdemnabitur in expenſis. d. c. conſti-
tutus. niſi procurator velit defendere pſtita cautione iu-
dicatuz ſolui. ff. e. l. ſeruũ quoqz. §. publice. de hoc i Spe.
de procuratore. §. j. v̄. item excipit̃. vbi ẽt nõ. quãto tpe p-
curator remaneat obligat⁹ ad defendendũ. dicit ẽt Pau.
q̃ id quod hic dr̃ de procuratore locum hz etiã ſi ꝯſtituat̃
a collegio vel vniuerſitate. j. q. iij. ſaluator. eo. ti. petitio.
Et qs dicat̃ procurator? dicitur. ff. e. l. j. ⁊ nõ. in. d. c. peti-
tio. Scđo nõ. q̃ vbi neceſſario faciẽda eſt ſpecificatio
alicuius caſus talis nõ venit ſub clauſula generali etiam
ſi pcedant aliq caſus exigentes ſpãle mandatũ. ar. ff. de ri-
tu nup. l. generali. de arbi. i nõtuit. xxix. q. j. in ſũma Laud.
Tertio nõ ex hoc q̃ verboꝝ ſubſequentiũ generalitas
reſtringit̃ ad ea que ſunt ſilia pcedentibus. Gen. pro hoc
iura alle. in glo. fi. in prin. Quero q̃ fuit rõ dubitandi?
So. pz ex glo. ij. ⁊ idem Pau. q2 cũ eſſet expſſum de iura-
mento calũnie videbatur clãm generalẽ ſequentẽ cõpre-
hendere oĩa exigẽtia ſpãle. Et fortificat̃ hec rõ p id qđ di-
cit glo. fi. q2 cum iuramentũ liget animã que eſt pcioſior cor-
pore videbat̃ hoc expſſum qđ poſſet iurare de grauiorib⁹
⁊ magis graue q̃ opponere crĩa vel defectus. Rõ decidẽ-
di colligit̃ ex glo. in v̄bo electi. v̄. ⁊ ſi ſic itelligamus. quia
obiectiones criminum diminuũt ſtatuz opponentis. q2 ſi
deficit in pbando ſuſpenſus eſt a bñficijs p triennium. qđ
dic vt in gl. ⁊. j̄. dico. q. xiij. Oppo. ad hoc de. l. actiõe.
§. renũciare. ff. p ſocio. ⁊ de iniur. l. ſz ſi vnus. §. pcurato-
rem. glo. ea. ſoluit. ⁊ Pau. latius q̃ ibi nõ minuit̃ ſtat⁹ do-
mini cui⁹ pcurator renũciat ſocietati: ⁊ hoc quo ad. §. re-
nunciare. Sicẽt eſt in. §. pcuratorem. q2 ſi agens iniuriaꝝ
ſuccũbit non ex hoc incurrit diminutionẽ ſui ſtatus. quod
nõ. Jnno. de accu. ſup his. ⁊ Spe. in v̄. ſed nunqd media.
allegato in gl. j. Per hoc infert̃ q̃ oppoſitio criminuz vel
defectuũ in pſonam electi nõ venit ſub generali clã in ter-
minis huius. c. Et ad id qđ opponit̃ de iuramẽto quod li-
gat aĩam ⁊c̃. rñdet vt in glo. vlti. ⁊ idẽ Pau. Scđo q̃ro
quale debeat eſſe mandatũ vt cõprehendat oppoſitionez
criminum vel defectuũ? videt̃ expedire q̃ crimina ⁊ defe-
ctus ſpecifice ⁊ ſigillatim exprimant̃ ſicut in caſu. c. pcura-
tor. de elec. lib. vj. dic ꝯ put glo. in v̄bo in mãdatis. ⁊ idez
Pau. ⁊ de hoc. j. q. xij. Et in hac gl. ibi: ab appellante ex
iudiciũ. de elec. ꝯſtitutio. lib. vj. Et idẽ hic cũ glo. Lap. lz
referat quoſdã tenere ꝯriuz ſed primũ verius. Tertio
q̃ro qd ſi in caſu huius capituli habuit pcurator manda-
tum ad agendũ ⁊c̃. vt in lr̃a ⁊ ad alia ẽt exigentia ſpeciale
ẽt ſi maiora expſſis. Dicit Lap. q̃ nõ. ppterea poterit op-
ponere crimina vel defectus niſi vnũ ſolũ ſaltẽ de maiori-
bus exprimat̃ ſecuta clauſula generali. ad hoc eo. ti. q ad
agendũ. lib. vj. Nã ſicut in mandato nõ venit aliqd de po-
ſitiuis ſpãle exigentibus niſi aliquod exprimat̃ ita ex vi
clauſule generalis nõ venit aliquod de cõparatiuis ĩ ma-
iorib9 ⁊ alterius generis ⁊ altioris mãdatũ ſpeciale exi-
gentibus niſi eoꝝ aliquod exprimatur pꝑter idemptita-
tem rõnis. Et p hoc dicit q̃ ſi ſunt expſſa aliqua crimina
vel defectus ſecuta clauſula generali nõ venient maiora
vel grauiora expſſis. opz ergo vt aliquod de maiorib⁹ vl
grauioribus exprimatur. Et tũc ſub generali clauſula ve-
nient maiora ⁊ grauiora. ⁊ hoc vult Lap. q̃ dũmodo ali-
quod de grauioribus ſit expſſum ſub clã generali veniet
oppoſitio criminũ vel defectuũ. Cõtrarium tz gl. in v̄bo
grauiora. cuius mens eſt q̃ nõ veniat oppoſitio criminuz.
niſi ſit hoc expſſum. Sz p dicto Lap. multũ facit hec cle. i
rõne decidendi. ⁊ dictũ eius videt̃ veri⁹ niſi quatenus di-
camus ptãtem opponẽdi crĩa vel defectus eſſe qd grauiſ-
ſimũ ⁊ oĩbus alijs cauſis grauius pꝑter rõnez quã tangit
glo. magna: ita q̃ nõ veniat ſub aliquo caſu quantũcunqz
graui ſecuta clauſula generali. qđ dic vt. j̄. q. antepenul. ⁊
vlti. Sz in hoc ẽ difficultas vt videamus q̃ cauſe ſint gra-
uiores. vt dico. j̄. q. xj. dicit aũt Lap. q̃ quedã ſunt q̃ nunq̃
veniũt ſub generali clã qualitercũqz fuerint expſſa de exi-
gẽtibus ſpãle mãdatũ. exemplũ de pben. c. ij. li. vj. vbi col-
latio bñficioꝝ vacantiũ in curia nõ venit ſub aliqua ptã-
te niſi ſpecificet̃. Ponit Lap. ⁊ aliũ caſum q̃ nõ. p eum. de
offi. vica. c. ij. lib. vj. de vicario epi q nõ põt cognoſcere de
criminibus clericoꝝ. Sz ibi dicit Lap. hoc ẽt ex ſpãli com-
miſſione nõ cadere in vicariũ. Contrariũ tñ eſt verũ p ibi
nõ. Quarto q̃ro qd ſi pcurator ꝯſtituitur ad cauſas an
veniunt crĩales? dicit Lap. q̃ nõ ſed tñ ciuiles ⁊ non oẽs.
q2 nõ veniunt regrentes ſpeciale mãdatũ vt matrimonia-
les ⁊ beneficiales. de pcura. accedens. de pben. accedẽs.
⁊ quod nõ. de elec. pcurator. lib. vj. de pben. ſi tibi abſen-
ti. e. li. ⁊ in Spe. e. ti. §. j. v̄. ſed nunqd media. ⁊. v̄. item gñã-
liter. ⁊. v̄. ſed nunqd pcurator. v̄. nouus. ⁊ de ꝯiuncta pſo-
ſona. v̄. item qđ ex cauſa. de hoc quod dicit in cauſis ma-
trimonialib⁹ ⁊ beneficialibus exigi ſpãle mandatum. dic
vt dixi. ſ. clemen. prima. q. vj. Quinto quero vt que-
rit glo. in v̄bo habeat. qđ. j̄. dico. q. xvij. ⁊. xviij. Sexto
q̃ro q2 hic dicitur q̃ talis procurator de quo in tex. nõ po-
teſt opponere in pſonam: nunqd in formã poteſt vel in p-
ſonas eligentiũ vel prouidentiũ vel in dicta teſtiũ? gl. in
v̄bo in perſonã. dicit q̃ ſic: ⁊ reddit rõnem: q2 pbata exce-
ptione tales non puniuntur vt etiam dico. j̄. e. q. Et vult

dicere glo. q eoꝝ reſpectu cā non dꝫ grauis. ⁊ cū glo. tenet
Archi. de elec. c. j. lib. vj. ⁊ Pau. hic ar. a ꝯtrio lr̃e. Et exē
plificauit Pau. vt ſi obijcit teſti vel iudici q ē excōicatus
vel q nō eſt al's habilis ad teſtimoniū vel ad iudicanduꝫ
vel q electores vel puiſores erāt excōicati. Oppo. ad
hoc de fine huius cle. qꝛ oppoſitio criminū vel defectuuꝫ
eſt de maioribus. So. ſm Pau. hoc eſt verum qn̄ contra
aduerſariū opponūtur ꝯ quem pncipaliter eſt ꝯſtitut' p
curator. ſed pmiſſa principaliter nō tāgunt aduerſariuꝫ. ⁊
ſine eoꝝ ꝑpoſitione cā ꝯduci rite non pōt. Ideo videt ta
cite mādata. ar. de renū. poſt trāſlationem. lxj. di. nullus.
viij. q. j. lꝫ. nec tūc agitur ad penā ſed ad priuationem. i. ex
cluſioneꝫ. de ordi. cogni. c. ij. quod tꝫ Spe. in dicto. v̄. ſed
nunqd media. in fi. Septimo q̄ro ſi pcurator ꝯſtitutus
fuit cū poteſtate opponēdi ꝯ electionem vel puiſioneꝫ fa
ctam vel faciēdam an poterit opponere in pſonam? dicit
Pau. q nō: qd ꝓbatur de elec. pcurator. lib. vj. Octa
uo q̄ro an datus cū poteſtate opponēdi ꝯ certam pſonam
poterit opponere ſi poſtea eliget. glo. in v̄bo electi in pn̄.
dicit q ſic: in eo qd ſubaudit vel eligendi. ⁊ idem ēt dicit d
poſtulato. Nono q̄ro nunqd hec diſpoſitio ē ita gnālis
vt comphendat cauſas oppoſitiōis criminū vl' defectuū
tam extra curiam q̄ in curia? gl. e. ſoluit q ſic. cū hoc indi
ſtincte dicat idē Pau. Recitat tn̄ glo. opi. Compo. ꝯrīaꝫ.
p qua ē quoad caſum. c. j. de elec. li. vj. qꝛ cū illa decre. ſit
penalis nō dꝫ extendi extra ſuos terminos. ⁊ lꝫ glo. hic di
cat ꝯrium. tn̄ opi. Compo. tenuit Bonicōtrus fili' Jo. an.
in quadā ſūmula appellationū. §. vlti. v̄. euadit. ⁊ illā ſū
mulam dixit Jo. cal. fuiſſe Jo. an. ſed ītitulatā. Et ad hāc
glo. rn̄det Bonicōtrus q loqtur allegando p hoc. qꝛ dicit
q poſſet dici ⁊ nō aſſerit ita eē. Jtem dicit ſub dubio forte
ibi. qd forte fuit de mēte. ſed ipē Jo. an. tꝫ cum hac gl. in re
gula infamibus. lib. vj. Jn ſolutione qōnis. prima tamen
opi. tutior eſt. Decimo q̄ro pſuppoſito q opponēs cri
mina nō habeat bn̄ficia in eccleſia ad quā ē electus is con
tra quē opponit. an p pcuratorem datū in forma hui' cle.
poterit hoc fieri? videt q ſic. cū nō ſit locus pene. quod de
clara vt in eadē glo. magna in fi. Sꝫ glo. tꝫ ꝯrium. Et idem
Pau. qꝛ lꝫ nō poſſit puniri pena ordinaria. punietur extra
ordinarie. put nō. de elec. ſi cōpromiſſarius in gl. vl. li. vj.

Vndecimo q̄ro in eo q dicit de grauioribus. q̄ dicant
cauſe grauiores. So. vt nō. de reſcrip. ſedes. quod. c. glo.
in v̄bo grauiora. inducit p ꝯcordāti. Pau. aūt enumerat
tria genera cāꝝ. Primuꝫ capitale vt cū imponit pena
maior relegatione. ⁊ tūc nullo modo interuenit pcurator
ff. an p alium cauſe appel. l. j. qd dic vt dixi de accu. veni
ens. Scōm genus ē vbi imponit pena relegatiōis ⁊ remo
motionis ab ordine: ⁊ tūc īteruenit pcurator. qꝛ pōt ferri
ſnīa ꝯ abſentem. ff. de penis. l. abſentem. §. ſi ſepius. de q̄ dixi
in. d. c. veniens. Tertium genus eſt cāꝝ ciuilium in q
bus datur pcurator īdiſtincte. ff. e. l. j. §. vſus. hec notauit
Jo. fauenti. ij. q. vj. ſi quādo. Gē. p cauſis grauiorib' enu
merat cauſam mr̄imonialem vel qōnem fidei. ar. lxxxj. di.
apoſtolus. de bap. maiores. xxiiij. q. j. nō afferamus. ⁊ de
his maiorib' nō. de offi. lega. poſt trāſlationē. Lau. ponit
quattuor genera cāꝝ. quedā ſunt maxime: vt cā fidei. d.
c. maiores. xv. q. j. de crimine hꝫ enim multa ſpālia vltra
alias maiores. d. c. de crimine. ⁊ de hereti. p totum. qdam
maiores vt cauſa epoꝝ epatuum ⁊ ſuperioꝝ dignitatū
de offi. lega. quod trāſlationē. de elec. q̄uis. lib. vj. vbi de
hoc. quedā medie ſicut cāe alie beneficiales ⁊ ſpūales. ad
hoc de cri. fal. c. fi. Et cauſe de qbus de tranſac. ſup eo. ⁊ i
d. c. quāuis. Quedā ſunt alie cauſe tpales. de qbus in. d.
c. fi. de cri. fal. ⁊ iſte poſſūt dici īferiores. Duodecimo
quero circa hec ſi patriarcha Jeroſolomitanus q confert
oēs epatus ſui patriarchatus ex iure ſpāli. iuxta notata d
elec. cle. in pleriſqꝫ. dedit ptātem pcuratori ſuo conferen
di epatus ⁊ pſequendi cās epoꝝ crīales ⁊ ciuiles. cum
clauſula ⁊ ad alia oīa ⁊ ſingula put in textu. nunqd pote
rit cōtra puiſos pone a papa obijcere noīe patriarche cri
mina vel defectus? videtur q ſic p hanc lr̃am in fi. cū ma
iora ſint expſſa. ar. de reſcrip. ſedes. dicit Lau. q nō ſolum
rō poſita in tex. ſed ēt expſſio circūſtantiarū quā deſiderat
cā oppoſitionis criminū vel defectuū impedit hoc ſub ge
neralitate trāſire. de elec. pcurator. lib. vj. Et ītelligit hic
grauiora a grauitate criminū. ar. lxxxj. di. apoſtolus. i fi. lꝫ
alie cauſe maiores ppter aliquā aliā excellentiam. vt cā
fidei ⁊ ſimiles. de qb'. s̄. q. prima. Et hoc apparet Laud.
ꝯdicere glo. in v̄bo in mādatis ⁊ ei qd dixi. s̄. q. ij. nā vult
Lau. q debeant cria ſpecificari in mādato. qd tn̄ nō pbat
iure. ⁊ verius qd dixi in. d. q. ij. nā. c. pcurator. de elec. lib.
vj. loqtur in pcuratore dato ſup appellatione. vt dicit gl.
pdicta. tūc enim bn̄ fit ſpecificatio in mādato: qꝛ ēt ipē do
minus ſi p ſe appellaret deberet ſpecificare. vt in cle. ꝯſti
tutionē. s̄. de elec. Ex his ⁊ ex lr̃a infert Lau. q in crialib'
admittitur pcurator. ad qd dic q hic admittitur qꝛ ciuili
ter agebat. p hoc de procu. tue. Sed gnāliter qn̄ admitta
tur. dic vt de accu. veniens. pſequit ēt Lau. an qs teneat
ꝯſtituere pcuratorem referens ea q̄ nō. de dolo. cū dilecti
in gl. Et hoc plenius de pcur. querelā. Decimotertio
q̄ro que ſit rō decidendi in hoc. c. ſe. vt dixi. s̄. q. j. Et clari
us p id qd hic dicit in glo. magna. v̄. niſi dicas maioritatē
⁊ in v̄bo grauiora. que vult q rō ſit maioritas criminū vt
nunq̄ veniat ſub clauſula ⁊ ppter odioſitatem q̄ ē in ipſo
opponēte. qd ēt dicit aperte glo. in dicto v̄bo grauiora v̄.
ſatis puto. vſqꝫ ad fi. quod declara in tribus qōnibus ſe
quētibus. Decimoquarto q̄ro qd ſi in mandato nulla
cā fuit expſſa. an poterit pcurator tractare cauſas maio
res? Glo. eadē dicit q ſic. ⁊ idem Pau. qꝛ hec non dꝫ ma
iora nō venire ſub generali mādato ſed ſolū q veniūt ſb
clauſula generali. Oppo. ad hoc qꝛ cl'a generalis de
bet ita comphendere oīa que non exigerent ſpecificatio
nem ſicut ipm generale mandatū. So. clauſula reſtringit.
vt non īportet maiora expſſis. e. ti. q ad agēdum. li. vj. Sꝫ
mandatū generale ppter generalitatem oīa comphendit
cum nō ſit aliqd expſſum ex quo reſtringat. Decimoqn
to quero circa hoc qd ſi in mandato erat expſſum q pcu
rator haberet ptātem cōtra aliquas pſonas vel cauſas ſe
cuta cl'a generali non poterūt ꝯuenire pſonas maiores ⁊
cās maiores tractare. Glo. in v̄bo grauiora. in pn̄. q ſic re
mittēs ad notata de reſcrip. ſedes. ⁊ ibi hoc tꝫ Jnno. vt ge
neraliter ītelligat. lꝫ aliud ſit in reſcriptis ad lites. p. d. c.
ſedes. ⁊ hoc in odiū abutētiū. idem Pau. hic. Op. ad
hoc de eo qd dixi in pcedenti. q. So. ſumit ex gl. pdicta. in
v̄. ſꝫ dicit. qꝛ hic ſolū dicit q generalitas adiecta pcurato
rio. poſtea que reqrunt ſpāle mādatū nō extendit ad gra
uiora. que hoc vult q aliud eſt dare pcuratorē ad omnes
cauſas. ⁊ tūc ſiue aliquas expſſerit ſiue nō tractabit quā
tūcunqꝫ graues: qꝛ hoc nō phibet hec cle. Aliud eſt dare
ad vnā vel ad plures: ⁊ expmere articulū reqrentē ſpāle
mandatū. ēt ſecuta clauſula generali: qꝛ tūc nō poterit ex
ercere grauiores expſſo. nam hoc phibet hec cle. Et ideꝫ
Pau. que ſolutio nō videtur pcedere. nam ⁊ ſi caſus ex
preſſus in mandato exigat ſpeciale mandatū hoc nō debe
ret operari reſtrictionē clauſule ſed potius ampliationē.
nam fortius dꝫ operari clauſula ſubiūctis caſib' exigenti
bus ſpāle. q̄ nō exigentibus. Jtē in terminis huius capli
ēt fuerūt expſſi caſus nō exigētes ſpāle. qꝛ fuit dat' ad agē
dū ⁊ defendendū. vn̄ p rōnem huius cle. videret ꝯcluden
dū ꝯrium. Sꝫ ꝯfende gl. nō. n. hic fuit expſſus aliqs caſus
nō exigēs ſpāle mandatū. ſꝫ gnāliter fuit datus ad agen
dū ⁊ defendendū quo caſu veniunt omnia non exigentia
ſpeciale

ſpále mádatuz: ſiue cauſe ſint maiores. ſiue medie. ſiue minores. Sz qñ ſpecificat⁹ é aliqs caſus clauſula gnālis reſtringiť ad ſimilia. ꝑ hoc. ff. ð tritico vino ⁊ oleo leg. l. vl. in fi. de au. ⁊ ar. le. l. plautius. ⁊ qð nõ Archi. de pcu. gad agédũ. li. vj. Oppo. ad idé q2 in. q. ꝑmiſſa ꝑponiť qſ fuerũt exp̄ſſe cáe minores ⁊ pſone minores ⁊ ſic deberet gnālitas reſtringi ad ſilia. So. ar. multũ vrget tñ ĩberédo glo. poſſumus dicere ꝙ hec cle. ꝓcedit tñ in his q̄ regrũt ſpále mádatũ i qbus vno caſu exp̄ſſo ſecuta cla gnāli nõ veniunt maiora. ſ. q̄ regrũt ſpále. ſicut é opponere cria vel defectus. Et ꝑ hoc nihil dꝫ qñ cauſe nõ exigũt ſpále. ⁊ tũc ſit rõ. q2 gnālitas facili⁹ cõphédit cás nõ exigétes ſpále mádatũ ꝙ̄ exigétes. Jté q2 exp̄ſſo caſu exigéte ſpále ꝑpter magná ſpecificatioñe poti⁹ ꝑſumiť ꝙ mádans adijciédo cla3 gnālem ſe referat ad ſilia ꝙ̄ qñ nihil ſpecificat. Steph. tñ indiſtincte tꝫ ꝙ ét in mádato ꝓcuratoris ſi non ꝓcedat expreſſio caſuũ exigétiũ ſpále. tñ ſub cla non veniũt maiora exp̄ſſis. ꝑ q̄ faciũt argumẽta ſtati facta. Sz defendédo gl. rñde vt nũc p̄dixi. de hoc ét dixi i. d. c. ſedes. Et in hac gl. ibi ſine exp̄ſſione icluderet. ⁊ ſic exp̄ſſum nõ minuit ptáte3 ex officio cõpetenté lꝫ minuat cõpetétẽ alio reſpectu. C. e. l. maritus. Decimoſexto q̄ro nunqd ptás opponédi cria poterit vnꝙ̄ venire ſub cla ſeqnti caſu exigétes ſpále ꝙ̄tũcũq3 grauiſſimos. gl. in hoc v̄bo grauiora. vult ꝙ nõ: cũ dicit exp̄ſſa cá fidei nõ venire ſub cla ptátem opponédi cria de q̄ ét dixi. ſ. q. iij. Et ꝑpter auctem tutũ é obſeruare gl. ⁊ ſpecificare ptátem opponédi cria. Sed rõ tex. repugnat q̄ fundať ex eo ſolo ꝙ clauſula nõ ꝯcernit grauiora: ſ3 bene ꝯcernit pariter grauia. qð ſentit Lap. qð dixi. ſ. in. iij. q. ꝑ hoc ét qð dicit Lau. in v̄bo grauiora. q ex hoc v̄bo iferť ꝙ grauia vel magna bene veniũt: q2 negádo de cõpatiuis ꝓcedit de poſitiuis. xxv. di. q̄lis. de ꝑſump. nõne. Sed ſaluádo glo. dic ꝙ ptás opponédi cria reſpectu p̄iudicij opponétis ꝑpter pená quá icurrit é gd grauiſſimum quo nihil grauius lꝫ alio reſpectu ſint alie cáe grauiores. ꝑ hoc qð dixi. ſ. q. iij. ⁊ hoc tutius é tenere ⁊ ſatis ꝓbatur rõne ꝑmiſſa. Decioſeptimo q̄ro an ſit neceſſe ꝙ ꝓcurator habeat ptátem opponédi cria adeo ꝙ nõ ſufficiat mádatũ cé ſup hoc ꝯfectum. ſ3 ét expediat ꝙ ſuſceperit? Glo. in v̄bo héat. dicit ꝙ ſic ⁊ ꝑ hoc decidiť qõ ſequés. Decimooctauo q̄ro circa dicta in prima qõne pone ꝙ ꝓcurator ꝯſtitutus ad ꝯ̄dicendum ⁊ opponédum ꝯ̄ pſonam electi crimia vel defectus anteꝙ̄ recipiat mádatũ dedit articulos quibus oppoſuit cria apparet tñ ꝙ mádatũ fuit factũ prius? dicit Spe. e. ti. §. j. v̄. gd ſi appellás. qð nõ dꝫ admitti exq̄ nõ ſuſceperat mandatum cũ dedit articulos. ná ſolũ a die receptionis hꝫ ptátem de ap. ſup co. ff. de offi. ꝓcon. l. obſeruare. Et idé dicit Mathe. ꝑ hoc qð nõ. Archi. eo. ti. c. ij. lib. vj. Pro quoꝝ noticia ſciédũ ꝙ ꝯ̄ctus mádati q celebratur iter dñm ⁊ pcuratoré ſolo ꝯſenſu ꝯtrahiť. ff. mádati. l. j. in p̄n. ideo ꝯtrahi põt iter abſẽtes. Requiriť tñ pcuratoré certificari p̄ nũcium vel ꝑ epľam dñi. nec ſufficit ꝙ ꝑ extraneum. ff. de act. ⁊ obli. l. ꝯſenſu. ⁊ qð ibi nõ. glo. ſuper v̄bo ꝯſentire. ⁊ de ꝯ̄hé. emp. l. j. in fi. vbi ét glo. p̄dicta. igiť ꝓcedunt in ꝓcuratore non certificato de mádato mõ p̄dicto lꝫ ſi certificat⁹ erat lꝫ nõdũ recepat mádatũ potuit exercere ꝓcuratoris offm̄. Jta ꝯſuluit Bar. in qõne facti.

Religioſus.

Religioſus etia3 ꝑ ꝯreligioſo niſi ꝑ ꝯſorte eiuſdem litis non põt ꝓcurator ꝯſtitui ſine licétia ſupioris nec ét alium ꝯſtituere nec ſubſtituere. lꝫ hoc habeat in mádatis. Ponit vnũ dictu3 exquo a ſimili iferť ad caſum qué decidit ibi: ita. tertio dubium fortificat ⁊ deciſioné ampliat ibi: ét ſi ꝑ ꝯſtituentem.

Nota de dictione ét q̄ hic bis poniť. ⁊ eſt iplicatiua. vt hic pꝫ. i. vltra caſum iam poſitũ aliũ addit ſeu iplicat. pro hoc. ff. de v̄bo. obli. l. quodcũq3. §. antepenul. ⁊ penul. C. q admit. ad bo. poſ. l. j. ⁊ ſ. de ſup. negli. p̄la. cle. vna. §. in qbus in. ij. notabili. Scðo nõ. ꝙ religioſus nõ põt eé ꝓcurator. ⁊ dicit Pau. noie ꝓcuratorio gnāliter cõphendi quẽcunq3 admiſtratorem. e. ti. petitio. j. q. iij. ſaluator.

Tertio nõ. ꝙ cũ ſupioris licentia põt religioſus eſſe ꝓcurator ⁊ noie ſuperioris intelligiť de imediato. i. abbate. de elec. ſi religioſus. lib. vj. Gen. ⁊ hoc ſm Pau. ꝓcedit ſiue ſupior ſit prior ſiue abbas. xvj. q. j. monachi. ⁊. c. q vere. de poſtu. c. ij. ad hoc. lxxxvj. di. ꝑuenit. Et ꝑ hoc qð dixi de imediato iferť ꝙ nõ ſufficit ꝯſenſus epi lꝫ aliq dicant ꝯ̄trium. ꝑ. c. q vere. Alij dicũt regri ét ꝯſenſum abbatis vltra lniam epi. ar. C. de bo. q lib. l. fi. ná de ꝯſenſu abbatis ⁊ licétia epi monachi licite exercét officia ét ſecularia. ꝑſertim miſerabiliũ pſonarũ. d. c. ꝑuenit. Pau. q nihil approbat dic ſtádũ pmo dicto qð hic noie ſupioris intelligiť de imédiato. vt bene ꝓbat. d. c. ſi religioſus. Et ſufficit lnia ſolius abbatis quo ad id de quo hic vt ꝓbať hic iũcto. d. c. ſi religioſus. Quarto nõ. ꝙ ſufficit lniam ſupioris interuenire in ſuſceptione mádati. vt ꝓbat verbũ ſuſcipere Et ſic põt ꝯſtitui ante habitá lniam. Jdé é ſi eligať arbiter vel arbitrator: q2 nõ dꝫ acceptare ſine licétia. vt dic Lau. qð nõ. Spec. de arbi. §. ſeqtur. v̄. ſ3 gd de ſimplici. dixi de arbi. ꝑuenit. Quinto nõ. ꝙ ꝓ ꝯſorte eiuſdé litis põt religioſus ſine licétia ſupioris eſſe ꝓcurator. qð dicit Pau. verũ in ciuilib⁹. ꝑ hoc qð nõ. Archi. ij. q. v. ſtatuit. ⁊. ij. q. vl. ſi qñ. Sexto nõ. ꝙ is q nõ põt ꝑ ſe nec ꝑ aliũ. ſicut eni religioſus nõ põt ꝑ ſe eé ꝓcurator. ita nec aliũ ſubſtituere ad hoc. xxiij. q. viij. his a qbus. de reg. iur. põt qs. lib. vj.

Oppo. ꝙ religioſus poſſit eé ꝓcurator ſine licentia ſuperioris. de cõſi. ſopite. ⁊ qð nõ. de teſta. c. ij. lib. vj. in qb⁹ dꝫ abbatem hoc poſſe. qð ét ꝓbať ex notatis. xvj. q. j. de ꝑſentiũ. at ſub noie religioſi ꝯtineť abbas. de ſimo. c. fi. So. vt in gl. j. q2 reſtringi dꝫ tex. ad religioſum clauſtralé. i. ſb obediẽtia ꝯſtitutũ ⁊ adminiſtratioñé nõ hñte3. Jdé Pau. ꝑ hoc. ne cle. vel mo. c. iij. xij. q. j. nõ dicatis. xvj. q. j. monachi. ⁊ de hoc in Spe. de ꝓcu. §. j. v̄. ité ꝙ é monachus. Et ét tali monacho nõ põt abbas ꝯcedere poſſeſſiones aliqs: ⁊ ꝙ ꝓ eis agat niſi tanꝙ̄ ꝓcuratori. vt nõ. Spe. de actore. in v̄. monachus. Jn p̄lato aũt ꝓcedit ꝯ̄trium. q2 nõ é ſub ptáte alterius quo ad ptátem admiſtrandi. de reſcrip. edoceri. de tráſac. ꝯtingit. ꝑ hoc infertur ꝙ ét ſi religioſus non ſit p̄latus dũmodo héat adminiſtratioñé ſicut ꝑ ſe põt agere. ð audi. cũ deputati. Jta ⁊ ꝓcuratores ꝯſtituere. qð tꝫ Step. ꝑ hoc q2 ꝯueniétius é vt ꝑ aliũ agat. de ſindi. c. vno. Et dicit Lau. ꝙ ét mulier religioſa põt offm̄ ꝓcuratoris ſuſcipe de ꝯfir. vti. cũ dilecta. ⁊ hoc ſi a papa ꝯſtituiť vt ibi. al's ſecus. cũ virile offm̄ mulierib⁹ iterdicať. ff. ð reg. iur. l. ij. de arbi. dilecti. An aũt religioſus poſſit aliũ accuſare vel ꝑ aliqué accuſari. remittit Lau. ad nõta. de accu. ex pte. ⁊. c. olim. ⁊. xvj. q. j. q vere. ⁊ i Spe. de actore. v̄. monachus q̄q3 ⁊ ð reo. v̄. ſ3 an monachuſ. vbi ꝯcludiť ꝙ accuſari põt ⁊ ipe ſe defendet. lꝫ abbas poterit aſſiſtere. ſic ét põt accuſare ꝑ vtilitate monaſterij ⁊ de licétia abbatis. vt nõ. in dictis iurib⁹. Scðo op. ꝙ nõ ſufficiat lnia ſupioris niſi ét ſubſit vtilitas monaſterij. xvj. q. j. q vere. Gl. iij. ſtat ꝯ̄trio. ⁊ dicit Gen. ꝙ regriť lniam nõ tñ eé petitá ſ3 ét obtẽtá. qð ꝓbat verbũ ſine. qð denotat obtẽtioñé. ff. de exerci. l. j. §. ſi p̄l'es. de inſtito. l. ſed ⁊ ſi. §. ꝯditio. qð nõ. Et pro hoc q2 lꝫ qs petierit ſi nõ obtinuit dꝫ ſine licentia facere. Tertio oppo. adhuc. ꝙ ſaltem monachus poſſit ꝓcurare cám ſui monaſterij. C. e. l. q ſtipendia. ⁊. l. ita demũ. glo. e. remittit ad nõta. xvj. q. j. monachi. ij. vbi ſolniť ꝙ aliud i monacho ꝙ̄ i milite: q2 monachus nõ põt cauere de rato. nec pſtare cautioné ad quá teneť procurator q ſine mádato agit dicit ibi gl. ꝙ ſi vtiliť geſſit ⁊ abbas poſtea ratũ hñit ñ irritabiť·

qd fecit.C.de procur.l.nõ eo minus.qd tꝫ Mathe.vel ſꝫ Pau.aliud i milite q̄ ē capax proprij ideo ſuo noie põt eē in lite ⁊ p litis conteſtationē acqrere dñium iſtantie ſicut alius.C.e.l.q ſtipēdia.ad hoc.eo.ti.c.j.ij.rñſo.lib.vj.Sed monachus in litē nõ põt aliqd noie ſuo ꝺducere.⁊ hoc ſꝫ Ja.de are.⁊ Cy.in.d.l.ita demū.vel ſm Pau. Rõ diuerſitatis ē.q2 miles põt eē procurator ſine licētia ſupioris ſꝫ nõ monachus vt hic.⁊.xvj.q.j.monachi.verior eſt rõ pcedens.ita tñ ꝙ nõ fiat reſtrictio ad caſum quo qs põt eſſe in iudicio ſuo noie.q2 ſm hoc cū monachus aliqñ poſſit ſuo noie.vt dico.ſ.in.viij.ꝯrio.p cõſequēs poſſit litē in ſe ſuſcipere ⁊ fieri dñs inſtātie.⁊ ꝙ monachus poſſit eē in iudicio ſuo noie probat.C.de epiſ.⁊ cle.auſ.cauſa q̄ fit cum monacho.Ita dicit Bar.in.d.l.ita demū.Sꝫ hoc procedit in caſibus in qbus monachus põt eē in iudicio ſine licētia abbatis.⁊ in illis ēt põt procuratorē cõſtituere.vt hic in glo. in ṽbo cõſtituere.In alijs aūt procedit pmiſſa rõ.Jac.de are.q̄ ſic defenſa ē bona.Sꝫ ēt rõ Pau.imediate pcedens tollerari põt.Itē põt reddi alia rõ.q2 militi reſiſtit ſola iuris prohibitio.ſꝫ monacho reſiſtit iuris prohibitio ⁊ incapacitas ꝑpter rõnem q̄ tāgitur in glo.in ṽbo ſubſtituere. Ex qua habeẜ rõ decidēdi in oibus dictis huiꝰ cle.q̄ ē ne frangaẜ obediētia q̄ frāgeretur ſi monachus poſſet procurationis offiñ ſuſcipe.vel procuratorē aliū conſtituere vl̄ ſubſtituere ſine abbatis licētia.In caſibꝰ aūt in qbus põt monachus eē in iudicio ſurgit ſibi licētia predicta faciēdi ipo iure. Sed ex̄ illos caſus procedit rõ pmiſſa.ꝑ hoc ſm Steph.q2 monachus adeo caret velle ⁊ nolle vt nec lr̄as debeat recipe ſine licētia abbatis.xij.q.j.nõ dicatẜ.⁊.c.nolo.nec ſufficit ꝙ vertaẜ vtilitas monaſterij niſi cū hꝫ licentiā ſupioris dictis iuribꝰ.⁊ de poſtu.c.ij. Pro hoc ſimile de milite q ēt ſi in bello facit actū p quē debeẜ pmium tñ ſi fecerit ſine impio ſeu ꝯ imperiū ſupioris nõ dꝫ pmiari ſed puniri.ff.de re mili.l.iij.§.in bello.pro hoc.ff.de vſufr.l. q̄uis.vñ nõ ſufficit ꝙ qs faciat bonū niſi faciat debito mõ xj.q.iij.qd ḡ.de conſe.diſt.v.qd opꝫ.xij.q.ij.quattuor.

Quarto op.ꝙ debeat monachus poſſe ſine licētia ſuperioris eē ꝓcurator ſaltē pro cõiūctis pſonis.ff.e.l.ſed et hee.So.dicit gl.ij.in.c.ij.de poſtu.ꝙ illud pcedit in pvatis.⁊ vult dicere ꝙ nõ procedit in pfeſſis quoꝝ cõiunctio ſeu cognatio in celis eſt nõ aūt in terris cū ſint mortui mūdo.C.de epiſ.⁊ cle.l.deo nobis.xvij.q.j.placuit. Et dicūtur trāſlati in aīa ⁊ corpe.in auſ.hec conſtitutio interptaẜ priorē ꝯſtitutionē.in pn.col.vj. Per hoc tñ nõ tolliẜ quin qñ tractaẜ de ſucceſſione ceſſanẜ cognati:⁊ ſuccedāt agnatis vel cognatis vl̄ affinibꝰ. ⁊ ꝑprie ſuccedit monaſteriū ex eoꝝ pſona.in auſ.de ſan.epiſ.§.nullā.coll.ix.qd tꝫ hic Pau.⁊ Hoſti.in.d.c.ij.de poſtula. vbi dixi. Quinto op.ad hoc q2 pro miſerabilibꝰ hoc põt monachus.vt nõ. in.d.c.ij.de poſtu.Sol.põt pro talibꝰ ꝓcurare īteruenien te tñ abbatis licētia.vt nõ.Spe.eo.ti.§.j.ṽ.itē qd ē monachus. Sexto op.ad idē.c.cū pdem.de pac.So.ibi non de religioſo.ſꝫ de ſeculari clerico q bene põt ꝓcurare pro ꝯiuncta pſona. Septimo op.q2 hic in ṽ.ita nõ põt.ꝓhibet monachū ꝯſtituere aliū ꝓcuratorē qd tñ deberet poſſe facere cū licentia ſupioris ſicut ēt põt ꝓcurator ꝯſtitui. vt in pn.huius cle.So.ſtat ꝯrio. Et vt dicit gl.in ṽbo cõſtituere in pn.⁊ i ṽbo ſubſtituere.in pn.repete illa ṽba ſine ſupioris licētia.ꝑ hoc q2 clauſula poſita in pnc.ꝯcernit oia ſeqñtia niſi aliud reſiſtat.de appel.ij.regris. Et iõ intelligiẜ hic repetita.ff.de ṽ.obli.l.ita ſtipulatus.§.griſogonus.pro hoc ēt q2 alias nõ foret bona ſimilitudo inter pmū dcm ⁊ ſcōm q̄ tamē eē dꝫ.vt pbat dictio ſicut.⁊ dictio ita.ad hoc aūt vt ſimilitudo ꝓcedat opꝫ ea q̄ aſſimilantur hr̄e paritatē rõnis.de ꝯſti.trāſlato.⁊ qd ibi dixi quā nõ haberet hic niſi cl̄a repeterẜ.qd nõ. Octauo op.ad hoc:

ꝙ mo poſſit monachus aliū ꝓcuratorē ꝯſtituere vt qñ denūciat ſupiorem vel accuſat. Et i alijs caſibꝰ in quibꝰ agere põt ſine ſupioris licētia.ꝑ hoc iura q̄ allegat glo.in ṽbo ꝯſtituere.ṽ.allegat.So.ſtat ꝯrio.vt in eadē gl.⁊ idē Lau. ⁊ Pau.⁊ vltra caſus poſitos in glo.ponit Lau.aliū caſū vt quādo de facili nõ poſſet obtineri licētia a plato.ſicut qñ monachus accuſat platum.hūc tñ caſum bñ compbendit gl. Nono oppo.ad hoc ꝙ mo nunq̄ poſſit religioſus ꝓcuratorē ꝯſtituere.nā ꝓcurator ꝯſtitui dꝫ a ſolo dño inſti.eo.in pn.ff.e.l.j.⁊.e.ti.c.j.Sꝫ monachus nõ eſt dominus alicuiꝰ rei cū nihil habeat.de ſta.mo.c.j.So.Lau.ꝙ hoc facit in caſibꝰ de qbus i pcedēti ꝯrio nõ vt monachus. ſꝫ vt licētiatus a ſuo ſupiore q ipm ad hoc habilitat ⁊ quo ad hoc reſtituit velle ⁊ in hoc ipm mancipat.⁊ hoc maxie cū hoc faciat p ſe.i.p ipo monaſterio vel p vtilitate monaſterij.de poſtu.c.ij. Item nõ eſt ſimplr̄ verū ꝙ a ſolo domino ꝯſtituaẜ ꝓcurator imo ēt ab adminiſtratoribus eccliarum.e.ti.petitio.q tñ nõ ſunt dñi.ð dona.c.ij. Decimo op.ꝙ indiſtincte poſſit monachus aliū ꝓcuratorē ſubſtituere.q2 facit noie ꝯſtituentis ⁊ de ipo ad ſubſtitutū nõ ꝑprie tranſit poteſtas ſꝫ de ꝯſtituente ad ſubſtitutū.⁊ trāſit per ipm tanq̄ p canalem lapideum.j.q.j.ſi fuerit.xxxvj.diſt.ſi quid veri. Ex quibus ꝓbatur maxime per.c.ſi fuerit.nõ debere curari de qualitate perſone p quam tanq̄ p medium tranſit diſpoſitio alias habilis.So.vt dicit glo.in ṽbo ſubſtituere.cuius ſenſus eſt ꝙ q2 non poteſt negari qn in ipo monacho remaneat etiam poteſtas lꝫ eam recipiat cum poteſtate ſubſtituendi tamen quatenus recipit habet locum ratio huius cle.ne frangatur obedientia.quod dixi.ſ.in tertio contrario. Et idem Laud.⁊ Pau.dicenſ ꝙ procedit ratio cle.huius dicta:q2 licet recipiat ꝓcuratorem vt nudus miniſter tamen in hoc exprimit voluntatem ſuam:q2 nõ poteſt alteri cõmittere niſi pmo acceptauerit.vt in oppo.ſ.cle.prima.in fi.ſaltem in acceptando illud officiū ⁊ alteri cõmittendo quod repugnat obedientie. Undecimo oppo.ꝙ ſi hꝫ in mandatis vt poſſit ſubſtituere poſſit hoc facere ſine licentia ſicut dicimus in delegato qui lꝫ poſſit recuſari ꝑpter ſuſpitionem tamen põt cām cõmittere quam non põt p ſe exercere.de of.dele.iudex.lib.vj.dicit Steph.hoc euenire q2 monachus eſt totaliter incapax huius officij ſine licētia ſuperioris. ꝑ hoc que dicta ſunt in duobus pcedentibus ꝯrijs. Et intellige hec iura niſi habuiſſet licentiam ſuſcipiendi offiñ procuratoris.ſed ſi habuit licentiam tunc poteſt ſubſtituere ſicut poſſet nõ monachus etiam ſine noua licētia. Duodecimo op.ad hoc q2 p hec dicemus ꝙ iſtud quod dicit ð ſubſtitutione nunq̄ procedit.aut enim loqmur in caſibus in qbus põt per ſe agere:⁊ tūc ſicut põt p ſe ita ⁊ p ꝓcuratorem.vt dixi in.viij.ꝯrio.aut in alijs:⁊ tunc ex quo prohibuerat monachū ſuſcipe ꝓcuratoris offiñ fruſtra addidit de ſubſtitutione:q2 ſi eſt capax inſtitutionis ergo ⁊ ſubſtitutionis:⁊ ſi eſt capax inſtitutiõis põt ſubſtituere ſine noua licentia.vt in pcedenti ꝯrio.dicit Laud.de pyꝛu.ꝙ poteſt ſic intelligi qñ fuit monachus datus ſine poteſtate ſubſtituendi ⁊ vult poſt litē ꝯteſtatam tanq̄ factus dñs litis ſubſtituere quo caſu reqritur ſuperioris licētia ⁊ p hoc cõtradicit ei quod dixi in pcedenti ꝯrio. Unde verius puto illud:⁊ ad hoc ꝯrium dic ꝙ dubiū erat lꝫ monachus non poſſet eſſe ꝓcurator ſine licentia ſuperioris an ſaltē poſſet eſſe quo ad poteſtatē ſubſtituendi:quaſi p hoc nõ frangeretur regula ex quo per ſe nõ exercebat.Sed ratio decidēdi in contrariū dicta eſt in decimo contrario. Et hec in ꝓcuratore dato ad iudicia.ſecꝰ ſi ad negocia ſm Pau.vnde dic ꝙ ſi monachus fuit datus ꝓcurator ad negocia ſicut in vim ꝯſequentie poteſt ꝑſe agere.e.ti.c.j.⁊.c.quo generaliter.lib.vj.vbi hoc nõ.ita poterit aliū ſubſtituere.

Decimotertio

Decimotertio op.ad idē:q2 ſepe pōt qs ꝑ aliū quod nō pōt ꝑ ſe.C.de epiſ.⁊ cle.aut.ſ; neq;.lxxxvj.di.nō liceat v.q.iij.q2 epi.lxxxviij.di.eps gubernationē.vbi de hoc.ď elec.idemnitatibus.§.ſ; cū eas.de iudi.mulieres.ne cler. vel mo.c.vl.lib.vj.poſſet ģ monachus aliū ꝓcuratorē cō ſtituere ⁊ ſubſtituere l; ꝑ ſe nō poſſet exercere.So.Pau. ꝙ illud qđ qs pōt ꝑ aliū qđ nō ꝑ ſe ꝓcedit qñ exercitiū illi⁹ actus ꝓhibeť ꝑſone ꝓpter ꝑſone qualitatē.S; qñ qs peni tus ē ihabilis actu ⁊ habitu qđ nō pōt ꝑ ſe nec ꝑ aliū.Et dicit Pau.ꝙ qñq; qs ē penit⁹ ihabilis actu ⁊ habitu:qñ q; ꝓpter auctoritatis defectū.qñq; ope ⁊ exceptionis tm̄ q̄ mēbra facit gl.vlti.in fi.ꝑmo caſu qđ nō pōt ꝑ ſe nec per aliū.ff.de teſta.l.q in ꝑtāte.vbi p2 nō pōt mādare filio ipu beri vt teſteť l; poſſit ꝓ eo teſtari.q̄ lex poſſet ēt in ꝯ2iu; i duci.Itē iducit Pau.ēt.ff.de neg.ge.l.q in aliena.§.ꝙꝙ. de off..dele.iudex.li.vj.Scđo caſu qñ ꝓuenit inhabilitas ex đfectu auc̃tis idē:q2 nihil poterit donec iteruenīat au ctoritas vt ħ.Tertio caſu qñ ſurgit inhabilitas ope exce ptionis.⁊ tūc pōt qs ꝑ aliū qđ non ꝑ ſe.Et ſic loqtur.c.iu dex.ꝑ alle.nā iudex ſuſpect⁹ ſolū ē ihabilis ad iudicandu; ſi oppoīť exceptio vt ibi. Quero qd vult dicere text. in ꝑn.ibi:ēt ſi ꝑ aliū religioſum ſui vel alteri⁹ monaſterij: dicit gl.ij.hoc dcm̄.q2 qñq; l; iter hoīes eiuſdē collegij vł ꝓfeſſionis qđ l; iter extraneos.q̄ſi videreť fortior dubita tio ſi monachus iſtituebať ꝓcurator a monacho ſui mona ſterij vel ꝓfeſſionis ꝑ iura q̄ alle.gl.ad idē de elec.ſi qs iu ſto.lib.vj.Cōtrariū tñ hic decidiť.q2 ſubeſt eade; rō.ſ.fa ctio obedientie.de q̄rōne dixi.s̄.in.iij.ꝯ2io. Scđo q̄ro circa hoc an cū licētia ſuꝑioris poſſit monachus ꝯſtitui ꝓ curator ꝓ religioſo alteri⁹ ꝓfeſſionis:videť ꝙ nō.ꝑ cle.cū romani.s̄.de elec.In ꝯ2iu; ꝑ iſtā cle.q̄ nō diſtinguit ſ; po tius ponit iſtos caſus ꝓ ꝯformib⁹.⁊ nō refert an ꝓ religio ſo eiuſdē ꝓfeſſionis an alterius.Et ſic vult ꝙ vtroq; caſu poſſit cū licētia ſuꝑioris.Lau.t; ꝑmū ⁊ pōderat ꝙ text⁹ dicit ſui vel alteri⁹ monaſterij nō dicit religionis.ad hoc iducit de cenſi.ſopite.Gen.t; ſcđ; ⁊ veri⁹.⁊ idē Jo.ď lig. ꝓ hoc iducit Gen.q2 religioſus cū licētia ſuꝑioris pōt eē ꝓcurator ēt layci.vt nō.Inno.de re iudi.cū.J.⁊.A.ergo multo forti⁹ ꝓ religioſo l; diuerſe religionis.nā ēt archi eps pōt eē ꝓcurator layci.q fi.ſint legi.ꝑ venerabilē.Sed illud.c.nihil ꝓbat de religioſo.Inducit ēt Gen.q2 nō re periť ꝙ diuerſitas religionis ꝓhibeat ꝓcuratorē ꝯſtitui.ģ ſit ꝑmiſſum.q2 edictū de ꝓcuratorib⁹ eſt ꝓhibitoriū.ff.e.l. mutus.§.j.Ad.c.ſopite.rñdet ꝙ nō diſtinguit vtrū ꝯſtitu entes eēnt eiuſdē religionis an diuerſe.Ad qđ dic ꝙ ꝑmo facit ꝓ referēdo ad factū.q2 d2 ibi ꝙ abbas erat ꝓcurator monaſterio2 bono.Cōſtat aūt ꝙ ibi ſūt monaſteria diuer ſe ꝓfeſſionis.ad cle.cū romani.rñdeť ꝙ ibi ꝓhibeť diſpa ritas religionis ne tales ſocienť collegialiter ſ; vt ſingu li pñt qđ ibi dixi in.ij.ꝯ2io. Tertio q̄ro q2.s̄.dixi i ſcđo ꝯ2io liciam ſuꝑioris req̄ri.⁊ ꝙ verťať vtilitas monaſterij. quomodo de hoc ꝯſtabat:dic ꝙ ipſo facto.i.ex q̄litate fa cti.Unde ſm̄ Pau.vertiť vtilitas in defendēdo inq̄ſitio nem q̄ fit ꝯ̄ abbatē.Et in electione ⁊ in alijs negocijs ipſi⁹ q2 itereſt monaſterij hr̄e bonū ꝑlatum verſať ēt in defen ſione layci ꝑroni vel magni ꝑncipis vel amici monaſterij ⁊ multo forti⁹ epi.q fi.ſint legi.ꝑ venerabilē. Quarto q̄ ro circa hoc an ſit opus de hoc fidē fieri:dicit Inno.de re iudi.cū.J.⁊.A.⁊ Pau.ħ ꝙ hanc exceptionē qđ nō verſa tur vtilitas monaſterij opponere nō pōt niſi caplm̄ ad qđ ſpectat ſcire ⁊ tractare vtilitatē monaſterij.alteri⁹ aūt nō intereſt cū poſſit eē ſecreta vtilitas monaſterij quā nō ex pedit publicari.dicit Lau.de pynu.ꝙ ſufficit gnāl̃is vtili tas monaſterij vt poſſit monachus cōſtitui ꝓcurator ēt ſi ſit vtilitas ſolū in hoc qđ ē talis is q ꝯſtituit q pōt eē mul tum fauorabilis monaſterio.qđ ꝓcedit ſm̄ ꝑxime dicta2 q2 in hoc nō ipſius opponētis ſ; ſuꝑioris intereſt hoc diſ cutere. Quinto q̄ro ſi aliqs vult monachum ꝯuenire. quē ꝯueniet:an monachū an abbatē:dicit Math.ꝙ eſt in optione agentis.ꝑ.l.j.§.ſufficit.ff.de admi.tu.S; poti⁹ fa cit ꝯ̄.q2 d2 ibi ꝙ in optione tutoris eſt an ꝑ ſe defendat pu pillū.an ipſe pupillus ſe defendat cū eius auc̃te.S; facit pro hoc qđ ibi d2 de adulto hn̄te curatorem.q2 tūc i optio ne eſt agētis an ꝯueniat adultū an curatorē.Monachum enim poſſumus cōparare adulto.na; nec pōt eſſe ꝓfeſſus niſi ſit adult⁹.de regula.c.j.li.vj. Sexto q̄ro circa hoc an poſſit abbas conueniri indiſtincte pro ꝯ̄ctu monachi: Math.diſtinguit an ꝯueniatur ex ꝯ̄ctu dudū inito.Intel ligo.i.anteq; eēt monachus.an poſtea.primo caſu mona chus teneť ad iſtar capite minuti.ff.de capi.dimi.l.tutel las.§.ſi libertate.dic ꝙ ēt teneť abbas de eo qđ ꝑuenit ad monaſteriū.de quo in.c.in ꝑñtia.de ꝓba.Si aūt ꝯueniť ex ꝯ̄ctu inito poſt monachatū nō teneť monaſteriū niſi de eo qđ ꝑuenit ad ipm̄.ff.de vi ⁊ vi.ar.l.j.§.familie.Et ſi ab bas nollet eu; defendere pōt actor petere ſe mitti in poſ ſeſſionē bono2 q̄ ex ꝑſona monachi ꝑuenerūt ad monaſte rium.ff.ex q.cau.in poſ.ea.fulcinius.§.fi.Mathe.Et di cit ꝙ teneť monaſteriū quatenus ex illo ꝯ̄ctu factū ē locu pletius.⁊ hoc niſi monachus habuiſſet mādatū ad ꝯ̄hen dum a monaſterio.q2 tūc idiſtincte teneť monaſterium de fideiuſ.ꝙ qbuſdam. Septimo q̄ro eo caſu quo tenetur monaſteriū ꝓ ꝯ̄ctu monachi ſi monachus ꝯuentus in cau ſa ſuccūbit ⁊ appellare noluit.an abbas poterit appella re ꝑ ipo:dicit Math.ꝙ ſic.ar.ff.de appel.l.nō tm̄.ꝓ hoc q2 verſať itereſſe monaſterij cui⁹ cauſas teneť abbas ꝓſeq de reſcript.edoceri. Octauo q̄ro nunqd abbas poſſit defendere monachū in cā criali:videť ꝙ ſic.ar.ff.de libe. cā.l.j.ij.⁊.iij.ſm̄ Mathe.qđ dixi de accu.veniens.Nā qli bet admittitur ēt in cā criali ad defendendū aliū pro ſuo i tereſſe.vt ibi dixi. Nono q̄ro ſi monachus q ꝓhibeť ħ ꝓcurationē ſuſcipe ſuſcipit ꝯteſtat⁹ ē litem.Quidā vt re fert gl.in v̄bo ſuſcipe.dicūt amplius opponi nō poſſe.cō trariū t; gl.⁊ idē Pau.dicētes ꝙ exceptio iſta ē ꝑempto ria.Et dicit Pau.ꝙ monachus ꝑ litis ꝯteſtationē non fit dñs iſtantie.de q̄ nō.co.ti.in noſtra idem Gen. Decio q̄ro qs dicatur conſors eiuſdem litis:Laud.ponit exem plum vt q2 monachi agunt factū electiōis ſui monaſterij. de ꝯſue.cum dilectus.in prin.tunc oēs ſunt ꝯſortes.vel ſi accuſant ꝑlatum ſuū.de accu.olim.vel ſi alio modo res ē eis cōis. Undecimo q̄ro gnāliter an conſors eiuſdē li tis poſſit ꝓſequi cām pro ꝯſorte ſine mādato:videť ꝙ ſic. ꝑ.l.ij.C.de ꝯſor.eiuſ.li.in ꝯ2ium.per.l.ſi petitor.ff.de iudi. So.diſtinguit Lau.nā aliqñ cā eſt cōis re ⁊ verbis.aliqñ verbis ⁊ nō re.primo caſu aut quęriť vtrū vnus admitta tur pro alio inuito.⁊ dic ꝙ nō.d.l.ſi petitor.aut non iuito. ⁊ aut in re oīno indiuiſibili vt ſunt ſeruitutes ⁊ admittiť i diſtincte.ff.ſi ſerui.ven.l.loci corpus.§.ſi fundus.ad hoc ff.ſi ex noxa.cau.aga.l.antepenul.⁊ penul.aut diuiſibili. ⁊ aut in cā defenſionis ⁊ admittiť.C.ſi cer.pe.l.cū te.ff.de iudi.l.nō iccirco.aut vt actor.⁊ aut ante litē ꝯteſtatā ⁊ nō admittiť ſine mādato.aut poſt ⁊ admittiť cū cautiōe ď ra to.d.l.ij.⁊ nō.de cōſti.cū.M.in prima gl.de dolo.cū dile cti.ēt in ꝑma gl.Si aūt cā ē cōis v̄bis tm̄ idiſtincte admit titur ꝓ ꝑte ſua ſ; nō ꝓ iure alteri⁹ niſi ſicut admittereť ſi ñ eēt ꝯſors.Pro hoc qđ nō.in iurib⁹ ꝓxime allegatis.vł me lius dic ꝙ aut q̄ritur an vnus ex ꝯſortib⁹ poſſit agere pro parte ſua.⁊ dic ꝙ ſic.l.j.C.de conſor.eiuſ.lit.aut q̄ritur an poſſit agere vel defendere in cā cōſortis.⁊ de defenſione dic ꝙ cā admitteť ēt pro iuito.l.ſolonem.ff.de ſolu.niſi ſit cā q̄ exigat cautionē.ff.e.l.nō ſolū.§.ſi ſtatus.de cā autem actionis diſtinguit.vt.s̄.ſm̄ Laud.ꝑ hoc videretur dicē dum ꝙ monachus poſſit defendere vel agere pro cōſorte

eiuſdem litis ēt ſine mandato p.d.l.ij.ꝛ p dicta.ſ.e.q.
Op.ad hoc de iſta cle.que exigit vt ſit pcurator ꝯſor/ tis.So.Pau.ſtat ꝯrio.ſicut enim monachus nō pōt age/ re vel defendere ꝑ ꝯiunctis pſonis vt dixi in.iiij.ꝯrio: ita nec p conſorte ſine mādato: qđ nō puto verū.nā nō appa/ ret rō differentie inter monachū ꝛ nō monachum quo ad hoc.ex quo eniꝫ monachus potuit agere potuit ꝑ ꝯſequēs dici conſors litis: ſed nō dꝫ habere ꝯiunctas pſonas. p id dixi in quarto ꝯrio. Duodecimo qro circa hoc an excō municatus q per ſe pōt ipetrare abſolutioneꝫ ab excōica/ tione poſſit ꝯſtituere excōicatum pcuratorem ad hāc ipe/ trationē faciendā? videreť ꝙ ſic ſi eſt ꝯſors: vt qꝛ ſunt ex/ cōicati ex eadem cā.de hoc p Jo.cal.de pba.poſt ceſſionē. in repetitione.in.q.penul. Lap.hic ſenſit ꝯrium qđ tenui i d.c.poſt ceſſionem. Et dicit ꝙ nō excuſat rō ꝙ ſint ꝯſortes nā p eam nō tolluť alie exceptiōes legitime cōpetentes.

Decimotertio qro qꝛ hic pħibeť de religioſo qđ dixi i primo ꝯrio intelligēdū de nō plato qd de puinciali pdica/ tor vel minor poſſunt ne pcuratores ꝯſtitui? vidi de fa/ cto ꝛ dubiū pendet an cenſeanť plati. Sed ꝙ ſint plati p/ batur ex notatis in cle.dudum.§.ſtatuimus.in vbo non habenť.de ſepul.ꝛ p hoc de elec.quorūdam.li.vj.vbi p/ batur. Decimoquarto qro in eo ꝙ tex.dicit expſſe com miſſum qualis expreſſio requratur? Solu.vt in glo.penul.

Decimoqnto qro nunqd ihabilis cōſtitutus pcurator cum ptāte ſubſtituēdi poſſit ſubſtituere. So.vt in glo.fi.ꝛ idem Pau.ꝛ Gen.ꝛ ipe Pau.plenius refert opi.Pe.ď qua in glo.dicit enim Pe.ꝙ qdam ſunt actus q poſſūt ex erceri p miniſtrū q eos nō poſſet exercere ſuo iure: ꝛ tales fieri poſſunt ēt p nō capaceꝫ: qꝛ ſemp videnť remanere pe nes cōmittentē: ſicut qñ qs ꝯbit p cedulaꝫ.nā in cedula nō remanet obligatio.arg.ff.de ꝯſti.pecu.q aūt.de admi.tu. ita aūt.§.geſſiſſe. Alij ſunt actus q poſſunt exerceri p mi/ niſtrū ēt ſuo iure: ꝛ tūc ēt videreť facere tanꝗ ipe nō tanꝗ cōmittēs.ff.q ꝛ a q.l.j.in fi.de of.dele.ſup qōnum.§.porro Sūt ꝛ alij q nō poſſunt fieri p miniſtrū: ꝛ tūc ſi fiūt non va lent.ſic loqtur qđ dixi de patre teſtāte ſup.xiij.ꝯtrario. et de hoc p Ly.C.e.qđ qs.ꝛ in ꝓpoſito cū religioſus nō ſit ca pax officij pcurationis ſine licētia ſupioris: cū nō hꝫ velle nec nolle non pōt ēt vt miniſter alteri cōmittere: cū in hoc exprimeret volūtatem ſuā.qđ vltimū dixi.ſ.ꝯrio.x. Et in hac gl.ibi de offi.dele.iudex.lib.vj.ꝛ.ff.de teſta.l.q in po teſtate.vbi pater nō pōt mādare filio impuberi ꝙ teſteť lꝫ poſſit p eo teſtari. Decimoſexto qro circa hoc ď excōi cato an poſſit iſtitui pcurator cū ptāte ſubſtituēdi.gl.ea.i fi.dicit qōnem ſolui p diſtinctionē.in eadē gl.ſ.poſitā.du biū pēdet an teneat iſtitutio ita ꝙ ſit opus ꝙ ꝯ excōicatuꝫ inſtitutū pcuratorē excipiať de excōicatione.ꝛ tūc teneret ſubſtitutio.an vo iſtitutio ſit nulla ꝛ tūc ēt ſubſtitutio nō tꝫ. Item ꝯſiderādū an fuerit excōicatus anteꝗ iſtitueret p curator an poſtea.pmo caſu pcedit diſtinctio pdicta.ꝛ cō muniter dꝛ ꝙ ipo iure eſt incapax officij pcurationis.de q in.d.c.poſt ceſſionē. Si vo fuerit excōicatꝰ poſt ſuſceptū mādatū tenuit iſtitutio ꝛ pōt ſubſtituere ꝛ hoc ſi ſbſtituit ex ſpāli mādato dñi.tūc.n.ſubſtitutus recipit ptātem ab inſtituēte. Sꝫ ſi ſubſtituit auctē iuris vt poſtꝗ factus eſt dñs litis p litis ꝯteſtationē tūc ſicut ſi ipe ageret obſtaret exceptio ita obſtat ꝛ ſubſtitutio.ſimilis dña.eo.ti.is q.li. vj. Et qđ ibi nō.ꝛ.ſ.c.ſeqnti.in gl.vlti. Decimoſeptio qro ſi cā delegať monacho a papa vel ab alio q hoc poſ/ ſit an poterit ſubdelegare. So.Pau.ꝙ ſic ſicut qlibet aliꝰ p hoc quod.ſ.dixi in.xj.ꝯrio. Monachū poſſe idiſtincte ſubſtituere pcuratorem qñ fuit ꝯſtitutus ſeu ſuſcepit pcu ratoriū de licētia ſupioris. Et p hoc qꝛ vno cōceſſo conce dunť ꝛ acceſſoria.ff.de iuriſ.om.iudi.l.ij.de offi.dele.pru dentiā.§.ſexta.c.pterea.ij.q.vij.cū paſtoris.ꝛ qđ ibi nō.ff

de re iudi.l.qſitum.de iudi.l.ſi longius. Decimooctauo qro an religioſus datus executor pōt alij offiñ cōmitte re.dicit Pau.ꝙ nō: ſicut enim acceptare nō pōt ſine licen tia.de teſta.c.ij.lib.vj.cū licentia aūt pōt.niſi ſit de ordie minor q ēt cum licētia non poſſunt.ſ.de v.ſig.cle.exiui.§. verum ēt. Et videť ſentire Pau.ꝙ cū licentia poſſit hoc offiñ alij cōmittere qđ tñ fieri non pōt qñ datus eſt in ge nere nō aūt ad erogandū certe pſone.vt nō.Archi.in.d. c.ij. Sed ēt ex dicto Pau.hoc nō omnino colligitur.

Procuratorem.

Per obitū rectoris eccleſie reuocať pcurator ab eo pec cleſia ꝯſtitutus ēt quo ad iaꝫ cepta.primo di ctum.ſecūdo illud ampliat ibi ēt. Nota ꝙ platꝰ pōt cō ſtituere pcuratorē.e.ti.c.j.ꝛ.c.petitio.ēt ante litem ꝯteſta tā vt hic pbatur p dictionem ēt.ꝛ p id qđ ſeqtur in textu. vſqꝫ ad finem.ꝛ hoc de iura.calū.cum cāꝫ.ꝛ quod ibi nō. Inno. Secūdo nō.platuꝫ ꝛ rectorē hic poni p diuerſis ſic ēt verbū eccleſia.ꝛ verbū bñficium.hic ponunť vt di/ uerſa.p hoc qꝛ noie bñficij intelligitur de ſimplici qđ non ſonat in noie eccleſie.i.rectorie pncipalis.de pben.c.vlti. tñ quo ad caſum huiꝰ.c.ſuffeciſſet dicere de bñficio.qꝛ cū ſimus in materia nō reſtringibili noie bñficij veniret ēt di gnitates.de v.ſig.olim. Tertio nō.ꝙ bñficiatus pōt di cere bñficium eē ſuū ibi p eccleſia ſua.ꝛ de pben.ſi tibi ab ſenti.lib.vj.dicit tñ Genꝫ.ꝙ hoc dꝛ iproprie.ſ.quo ad ad miniſtrationē.ppꝛie aūt ſuū denotat ius pprietatis ꝛ do/ minij.ff.de v.ſig.l.pupillus.§.vltimo. Quarto nō.ca ſum in quo reuocať mandatū p obitū ꝯſtituentis ēt re nō itegra. Generaliter aūt qñ ꝛ quomodo reuoceť mādatuꝫ. dixi de offi.dele.qñ abbas. Quinto nō.ꝙ negociū qñ qꝫ accipiť p negociatione.vt hic in vbo negocia.iūcta gl. penul.regulariter aūt diciť negociū in iudicijs.negocia/ tio in cōmertijs.i.ꝯctibus.de v.ſig.forus.p primo eo.ti.q gnāliter.lib.vj. Et qđ dixi.ſ.cle.j.in.vj.notabili. Se/ xto nō.dñiam iter cām ꝛ litē.in vbo cauſas.ꝛ in verbo lis quod tñ nō pbať hic expſſe.de hoc.C.de trāſac.l.cās.vbi dicit gl.cām dici poſt litē ꝯteſtatā.litē ēt prius. Sꝫ ꝯ ē hec cle.in eo qđ dicit ēt quo ad cauſas in qbus ē lis ꝯteſtata: ꝛ ſic pſuppoñit dici cās ēt ante ꝯteſtationē.vt nō.de cle.nō reſi.c.fi. Item alias ſupflue ponerenť illa vba in qbus lis fuerit ꝯteſtata: qꝛ hoc intelligereť in vbo cauſas. Et ideo dic ꝙ cā ꝛ lis pmiſcue accipiunť ſepe: ꝛ ſic dicimus cauſā ēt ante ꝯteſtationē vt hic. Sꝫ loqndo ppꝛie vera eſt diffe/ rētia ſupra reddita. Oppo.ꝙ platus nō poſſit pcura/ torē ꝯſtituere ante litē ꝯteſtatā.ſicut nec tutor.C.e.l.neqꝫ nā eqparanť qꝛ platus dꝛ tutor ſeu defenſor eccłie.xvj.q. j.in canonibꝰ. So.glo.ſtat ꝯtrario in.d.l.neqꝫ. Dic ꝙ imo pōt.qđ tꝫ hic Gen.ꝛ eſt rō diuerſitatis.qꝛ platus hꝫ pin guius ius in platura ꝗ tutor in bonis pupilli.p hoc qꝛ p latus ſuo iure vtiť fructibꝰ plature.tutor nō.ſicut ğ pater in bonis filij ꝯſtituit pcuratorē ppter vſufructū q ſibi de betur.C.de bo.mater.l.j.ſic ēt maritus in bonis paraffer nalibus vxoris pcuratorem ꝯſtituit.vt nō.in.d.l.j.ꝛ p haꝫ C.de pac.ꝯuen.ſup dote.l.fi.ita ꝛ platus q eſt pꝛ ſaltē ſpi ritualis ꝛ ſpōſus eccleſie.vij.q.j.ſicut alteriꝰ.poſſet ēt pro curatorē ꝯſtituere.nā habeť loco dñi.de dona.c.ij.vñ vē dicat rem eccłie. In auť.de ali.ꝛ emphi.ꝯtrac.§.ꝛ quoniā cognouimus.col.ix. Et p hoc dicit Genꝫ.ēt de iure ciuili hoc poſſe defendi.qđ cōiter tenēt doct.legū.vt nō.in.d.l. j.C.de bo.mater. Et de hoc.v.q.iij.qꝛ epi. Scđo op.in eo qđ dicit tex.vł alio quolibet.nā poſſet eē talis q nō ha beret ptātem ſup hoc.ꝛ tūc fruſtratoria ē dubitatio huiꝰ lr̃e. So.vt pcedat dubitatio itelligit Gen.ꝙ alias legiti ma erat pcuratoris datio. Tertio opp.ꝙ nō debuerit ſtatui vt q̄ ad negocia iam cepta expiret mādatum morte

prelati

prelati. nā poſſet eē tale negociū i quo itereſſet eccleſie vt mādaret̄ executioni ēt mortuo plato. Et ſic hoc ius inductū fauore eccleſie redundabit in leſionē. ꝯ id. ff. de legi. l. qđ fauore. regula qđ ob grām. lib. vj. So. quatenus hlogtur de negocijs extraiudicialib⁹. Gen. ſtat ꝯrio. dic veri⁹ ꝙ indiſtincte extinguit̄ mādatū ⁊ nō ꝓcedit rō de itereſſe eccleſie. nā caplm vel alius ad quē de iure ſpectat admiſtratio bonoꝝ eccl'ie vacantis hoc pficiet. hoc tenet gl. penul.

Quarto op. in eo qđ dicit ēt ſi lis eſt ꝯteſtata mādatū expirare. nā p litis ꝯteſtationē ꝓcurator fit dñs litis. e. ti. c. j. li. vj. §. e. nō iniuſte. ḡ nō pōt auocari hoc dñiū ab ipo ꝓcuratore ſine facto eius. ff. de re. iur. l. qđ noſtrū. ad hoc qꝛ ſine culpa puniri nō dꝫ. regula ſine culpa li. vj. So. gl. ſi. in pn. aliqd tāgit. ſed nō plene expedit. ſꝫ dicit Lau. ꝙ lꝫ ꝓcurator fiat dñs litis. i. inſtātie tñ ꝯſtituens manet dñs rei in iudiciū deducte: ⁊ in hoc hꝫ in reſirmiorē exiſtentiā: iō p obitum eius tanꝙ principalis pōt ceſſare dñium qđ hꝫ ꝓcurator qđ eſt ſibi accītale. ar. ff. depoſiti. l. bona fides. ⁊ hoc maxime in reb⁹ eccleſiaſticis ꝑpter periculum alienationis. vel ſm Gen. dic clarius: ꝙ lꝫ ꝓcurator p cōteſtationē fiat dñs litis. hoc. n. nō eſt ad ſuū cōmodū ſꝫ domini. ff. e. l. q. ꝓprio. §. ꝓcurator. vt in ceteris. iō cū nullū dominij effectū habeat non pōt dici priuatus aliquo iure dñij. dꝛ enim factus dñs iſtantie. ſol. quo ad hoc vt ſine cā reuocari nō poſſit p dñm. p rōnē legis poſt litē. ff. e. ⁊ qđ ibi nō. Et p hoc ſm Genꝫ. ꝯtingit vnū quaſi mirabile: ꝙ plus operat̄ tacita reuocatio p mortē ꝯſtituētis ꝙ̄ ſi expſſe reuocaret̄. ſic ⁊ alias plus opatur ihibitio q̄ iducit̄ ipo iure p lit̄ ꝯteſtationē ꝙ̄ expſſa ṽbo. ff. ꝺ ſolu. l. ſi qs ſtipulatus decem in melle. ⁊ l. vero. §. vl. de quo nō. de his q̄ ſiūt a ma. par. ca. c. exore. Et hoc opatur iuris diſpoſitio ſm Gen. dic ꝙ ēt expſſa reuocatio fieri pōt poſt litē ꝯteſtatā. adeo ꝙ ꝓcurator poſtea nihil pōt: qꝛ ſi ſe igereret eſſet ſuſpectus. l. que oia. ff. eo. ſed ſolū pōt ꝓcurator velle: ꝙ cā cognoſcat̄ an ſit iuſte reuocatus: ⁊ hoc ꝓ ꝯſeruatiōe fame ſue q̄ videt̄ grauari de facto ex reuocatione facta ſine cā poſt litē ꝯteſtatā. Quero gnāliter an diſpoſitio huius cle. habeat locū in ꝓcuratore a plato quomodocūꝗ ꝯſtituto: hec qđ hꝫ duo queſita. Primū qñ a plato ſolo. Scōm qñ a plato ⁊ capitulo. Primū ꝯtinet tria q̄ſita. Primū qñ expſſe apparet ꝙ ꝯſtituit noie ꝓprio ipſi⁹ plati. Scōm qñ apparet ꝙ noie eccleſie. Tertiū in caſu dubij. Scōm queſitū ꝯtinet ēt tria. Primū qñ a plato ⁊ capitulo ꝯſtituitur ꝓcurator ſup bonis plati. Scōm qñ ſup bonis eccleſie. Tertiū qñ ſup bonis cōibus. q̄ ſex queſita ꝓſequemur p ordinē. Poſſuntaūt fieri ⁊ alia q̄ſita: vt qñ platus de ꝯſenſu capituli vel de ꝯſilio ꝯſtituit ꝓcuratorem vel ecōuerſo que decidit̄ p p̄dicta. Quero igit̄ primo qñ plat⁹ ꝯſtituit ꝓcuratorē noie ꝓprio ⁊ pro cā ꝓpria: an obitu plati expiret mādatū? gl. in ṽbo eccl'ia. dicit ꝙ nō. ⁊ ꝙ tūc nō ꝓcedit hec cle. ꝓbat p verbū p eccl'ia. ⁊ ſi ſecus ſi ꝓ cauſa ꝓpria. quo caſu gl. diſtinguit an res ſit integra ⁊ ſinitur. aut nō integra ⁊ nō finit̄. Quomodo aūt dicat̄ integra dꝛ in gl. ⁊ de hoc in ſeqnti ꝯrio. Dic ꝙ in extraiudicialib⁹ vt in factis dꝛ res integra vſqꝫ ad actū q igredit̄ eſſentialia rei ꝑncipia. vt in domo p fundamētū. actus ṽo ꝑcedētes: vt ꝑparatio calcine ⁊ ſilia nō faciūt rem deſinere eſſe integrā lꝫ iducant ꝑparamēta. vt nō. in. l. ſi pecu. in pn. ff. de cdi. ob. ⁊ qđ nō. Inno. de elec. in. c. in cauſis. vbi dicit ꝙ in materia electiōis res deſinit eſſe integra. adeo ꝙ mandatū de eligēdo datū cōpromiſſariis reuocari nō poterit quādo ſbalia iam acta ſunt: vt tractatus q ē de ſba. Sec⁹ ſi pludia vt miſſa de ſpūſancto. vel pitroitū capli ſi nihil de elec. ē tractatū. In iudicijs aūt ſi loqmur reſpectu partium. Et dꝛ integra vſqꝫ ad ꝯteſtationē excluſiue. l. pluribus ff. e. ⁊ l. ſi cū dotem. §. eo. aut. tpe. ff. ſo. ma. niſi in caſu. l. ſi defunctus. vel in defenſore cauent. put hic nō. Si aūt loqmur reſpectu iuriſditiōis. tūc aut ē talis iuriſdictio que reddit̄ in inuitos: ⁊ deſinit res eē integra p quecūqꝫ actū a iudice extractū q tñ iudicialis ſit: vt p ſimplicē citationē ꝫ. tex. ē de of. dele. gratū. p actus tñ ꝑcedētes citationē ēt nō deſinit eē integra. vñ nec iuriſditio ꝑpetuata ſm doc. ibi in c. lꝫ. e. ti. Nec p actū ſubdelegātis. vt. e. ti. ſi a ſubdelegato lib. vj. Que vera itellige qñ tractamus de iuriſditiōe dāda. ſecus de iuriſditione data i pediēda ſiue limitanda: vt qꝛ iudice dato q iam cepit ꝓcedere fuit datus adiūctus: q actus ꝑcedens ēt vel extraiudicialē facit rē deſinere eē integrā ante p ſolā p̄ſentationē vel inſinuationē l̄rarum adiūctionis ipi delega. affecta dꝛ iuriſditio ꝑmi iudicis. vnde mortuo papa delegatus ꝑmus nō ꝓcedit ſine adiūcto. ſm qđ diſputauit Jo. cal. ⁊ icipit qđ regino epo ⁊c. Et refert Cap. de caſtil. al's. lxxxviij. Si aūt loqmur in iuriſditione que nō reddit̄ in iuitos: tūc dꝛ res eē integra vſqꝫ ad litē ꝯteſtatā excluſiue. l. ſi ꝯuenerit. ff. de iuriſdi. om. iudi. An aliter ibi p citationē deſinit eſſe itegra ſi emanauit in vna cā faciet rem deſinere eē integrā ⁊ ꝑpetuet iuriſdi. quo ad alias in reſcripto ꝯtentas. vel ſi in reſcripto p̄les ꝯueniēdi ꝯtinebant̄: ⁊ citatio ꝯ vnū emanauit: dicat̄ ꝑpetuata iuriſditio quo ad alios. vide p doc. i. d. c. lꝫ. ⁊ p Archi. de heret. ne aliq. lib. vj. per Inno. de reſcrip. paſtoralis. ⁊ qđ nō. Jo. de fil. pſby. tue. in qōne. Si papa mandet ꝙ diſpenſet̄ cū irregularibus: ⁊ delegatus cū aliqbus diſpēſauit: an videat̄ iuriſditio perpetuata quo ad alios cū quibus nō diſpēſauit adeo ꝙ mortuo papa nō expediret. de q̄ vide in Spe. de diſpenſa. §. videndū. ṽ. qd ſi. ſꝫ an ſufficiat ſola cōmiſſio citationis vel reqritur citatio pfecta ex oib⁹ ſuis partib⁹? ſi ex cōmiſſione iudicis aut nūcij citātis ⁊ referētis. dic de hoc p Jo. an. in. c. ſi. de offi. lega. vbi finaliter determinat ꝙ aut q̄rimus de iuriſditione ꝑpetuanda: ⁊ īducta ſit ꝑpetuatio p ſolā cōmiſſionē. Quñqꝫ q̄rimus de pſona citāda arctāda ⁊ efficiēda vigore citationis: ⁊ tunc reqritur citatio actualis. vt lit. pen. cle. ij. ⁊ iō in. c. ij. ꝺ obli. ad rati. nō ſufficit facta cōmiſſio niſi ſequta actuali citatione. ⁊ adde ꝙ lꝫ ſit hoc verū ex parte rei: ex parte tamē actoris ad cui⁹ petitionē cōmittit̄ citatio. ſufficit ēt ſi citatio nō ſit exequta. ſola cōmiſſio c̄itatis ad reuocādū attēptata p ipm: cū per ſolā citationē cōmiſſam fuerit cert⁹. qđ ſimplr̄ firmat rota deciſione. ccij. O p. in eo ꝙ gl. h dicit per litis cōteſtationē tñ rem deſinere eē itegrā in iudicijs. de. l. ſi defunctus. ff. e. ſo. illa lex ponit caſum ſingularē quādo dñs ſatiſdedit pro ꝓcuratore p̄ſente ⁊ ſuſcipiente mādatū: qꝛ tūc ſtatim deſinit eē itegra. Et idē dicēdū ſi pro abſēte poſtꝙ̄ ſuſceperit mandatū. p hoc cle. j. §. eo. qđ nō. al's aūt ꝓcedit qđ dicit glo. ⁊ idē Pau. O p. ad eādem gl. in eo ꝙ dicit in negocijs rē dici nō itegrā poſtꝙ̄ fecit ꝓcurator paramēta ꝙ imo ſtatim deſinat eſſe integra. ff. mā. l. ſi ṽo nō remunerādi. §. vlti. ſo. qñqꝫ mādat̄ aliqd ad implendū poſt mortē: ⁊ ꝓcedit ꝯrium. qñqꝫ aliqd ad iplendū in vita: ⁊ ꝓcedit gl. qđ tꝫ Pau. iducens qđ nō. Vin. ꝺ offi. dele. gratū. ſm quē idē dicēdū in mādatis principis ſi mādat cāꝫ. ſec⁹ ſi iuriſditionē. ff. de iuriſdi. om. iudi. l. ⁊ qꝛ qđ nō videt̄ ꝓcedere q̄tenus facit dꝛiam p̄dictā. nā cā ſapit exercitiū iuriſditionale vt pꝫ hic in tex. in ṽbo cās. ꝓ hoc qđ dixi. in. vij. nōbili. dicit ḡ Pau. ſm ipm Vinc. aliter ⁊ clarius: ꝙ aliud in ꝑcepto qđ nō expirat p mortē vel trāſlationē ꝑcipiētis. in aut. vt nulli iudi. §. ad hec ṽo iubemus. col. ix. nec per mortē ſuſcipiētis: ſꝫ ſucceſſor tenet̄ adimplere. Aliud in mādato iuriſditionali qđ expirat re integrā. d. l. ⁊ qꝛ. O p. ad hoc: qꝛ in. d. §. ⁊ hec ṽo. nō fit reſtrictio ad mādatū e͞xiudiciale ſꝫ idiſtincte loqtur dicēſ ꝙ mādatū factū iudici ſi deſinit hꝫre adminiſtrationē non extinguit̄. ſꝫ his q ſuſcepit adminiſtrationē adimplebit ſi cā

eſt ṗuata.ſꝫ ſi ꝯcernit rempublicam: vel adimpleat: vl'in
ſinuet ṗncipi: ſi ledit̃ respublica ⁊ expectet ſcd̃am iuſſioné
Jté nõ videt̃ ſufficiés rõ dñie iter preceptũ extraiudiciale
⁊ mãdatũ iuriſditionale. So. Pau. refert opi. Hoff. q in
bello iuris ciuilis in Rica de acti. mãda. in pn. dicit nõ cu
randũ qñ ṗnceps mãdat an dicat ṗcipimus an iubem⁹ vl'
volumus vel mãdamus qꝛ omni caſu morte mãdantis ⁊
mãdatarij reintegra expirat mãdatũ. lꝫ qdã dicant ꝙ i ca
ſu quo iubet nõ expiret: qꝛ iuſſus neceſſitaté iportat. ff. qđ
vſu. l. j. Sꝫ qñ mãdat ſic: quaſi mãdatũ neceſſitaté iportet.
ꝑ. d. l. ⁊ qꝛ. qđ reprobat Hoff. qꝛ quodlibet verbũ ꝺ ṗmiſ
ſis neceſſitaté iportat. ij. q. iij. rogo. Et q delegat ṗcipit. C.
q ꝑ ſua iuriſditiõe. l. vnã. de offi. dele. paſtoralis. in prin.
Ad. §. ⁊ hec vo. rñdet Hof. ꝙ ibi nomé fuit exṗſſum i lris
vel ibi res nõ erat itegra. ſed vtraqꝫ ſo. diuinat ad illũ. §.
Pau. aũt ꝓ opi. diſtinguéte iter ṗceptũ ⁊ mãdatuꝫ iducit:
qꝛ ṗceptum obligat ſemꝑ ⁊ ſimpl'r. xxiij. q. v. ſi nõ lꝫ. Et ꝓ
hoc qđ nõ. Spe. ti. j. §. reſtat videre v. ité mortuo. vbi etiã
dicit idé in ꝯſilio ꝙ nõ expirat morté cõſulétis. ꝓ hoc ét id
qđ nõ. gl. xiiij. q. j. ꝙ ṗcipit̃. vbi hoc ét tꝫ Archi. ꝓ opi. aũt
Hof. iducit' Pau. id qđ ipe nõ. j. de iudi. cle. dudũ. in ver
bo mandáte. qꝛ in ꝗſtõne vnde illa tracta fuit dicebat̃ iu/
bente. qđ ét ibi nõ. gl. in vbo mãdáte. Refert itaqꝫ Pau.
alios dicere: ꝙ aut mãdatũ ꝯſiſtit in iuriſditione: ⁊ tũc ex
pirat obitu mandãtis ⁊ mãdatarij. de of. del'. gratũ. Aut
ꝯſiſtit in executione alicui⁹ facti ab initio neceſſarij: ⁊ tũc
nõ expirat ꝑ morté ét reintegra. viij. q. ij. dudũ. vbi ꝺ hoc
ſecus aũt ſi factũ é ab initio volũtariũ. iſti. mãdati. §. recte
Sꝫ Archi. in. d. c. qđ ṗcipit̃. reprobat id qđ iſti dicũt ꝺ iu
riſditione. in q̃ vltimo ꝯſiſtit Pau. ego vo itellectuꝫ. §. et
hec vo. plenius examino. de of. dele. qñ abbas. ibi inter
cetera dico ꝙ. §. ille ꝓcedit cũ per ṗceptum ſeu mãdatum
nõ cõfert̃ noua ptãs: ſꝫ excitat̃ antiqua. ſicut. n. qñ iuriſdi/
tio accedit rei q̃ nõ extinguit̃ obitu mãdãtis: ipa ét iuriſdi
tio nõ extinguit̃. de of. del'. ſi ſup grã. lib. vj. Jta in caſu. §.
⁊ hec vo qꝛ ṗceptũ accedit iuriſditiõi al's valide nõ extin/
guitur obitu ṗcipiétis vel ei⁹ cui ṗcipitur. qꝛ ſtatim cum
emanauit habuit ſuã ꝯſumationé: ex quo nouã ptãtem nõ
iducebat. Et ꝙ ſic loquat̃ ille. §. pꝫ ex caſu eius qué poſui
ſ. e. ꝯrio. Per hoc dico ꝙ lꝫ dñia iter ṗceptũ ⁊ mãdatũ ſit
quo ad hoc ꝙ ṗceptũ neceſſario ſtringit mãdatũ nõ ſic: tñ
nõ é dñia quo ad fiiédã ptãteꝫ obitu mãdãtis niſi quo ad
hoc qꝛ de nã ṗcepti cõiter é ꝙ fiat ei q al's hꝫ ptãtem. iõ ſta
tim cũ emanauit hꝫ ſuũ eé cõpletũ ⁊ idiſtincte nõ extinguit̃
ét ſi ṗcipiés nõ mãdauerit ſub noie dignitatis ⁊ reintegra
obierit. ⁊ hoc é in illo. §. ſingularis caſus. ſꝫ mandatũ fuit
ei q al's nõ hꝫ ptãtem: ⁊ per mãdatũ eã recipit. iõ extingui
tur obitu mãdãtis re itegra niſi factũ fuerit ſub noie digni
tatis. d. c. qñ abbas. vbi de hoc plen⁹ dixi. Scđo q̃ro
qñ a ṗlato ꝯſtituitur ꝓcurator noie eccl'ie an obitu prelati
extinguat̃ mãdatũ. So. hec qđ deciditur h in tex. ꝙ ét quo
ad negocia vl' cãs iã ceptas extinguit̃. Op. ad hoc qꝛ
eccl'ia nunqꝫ moritur. xij. q. ij. liberti. nõ. n. põt eé nulla. xx
iiij. q. j. pudéda. g ꝓcurator ꝓ eccleſia dat⁹ ꝑpetuo durat.
ſo: hec erat rõ dubitãdi ꝑ quã Jnno. de fo. cõpe. dilecti. te
nuit ꝯrium qđ dic vt in glo. in vbo eccleſie. v. hoc aũt. ⁊ de
hoc. j. e. q. Op ꝑpo. ad idé de. c. vno. ne ſe. va. li. vj. vbi
cũ ṗlatus aliqd facit cũ ſuo capl'o mortuo ṗlato capitulũ
põt illa exercere. ſꝫ in negocijs eccl'ie regula é ꝙ ṗlatus nõ
agit ſine capl'o. ſ. e. c. j. de iudi. cám. g nedũ reuocabũtur ꝑ
morté ṗlati. ſꝫ ét nondũ cepta potuerũt exercere ét multũ
ṗiudicantia: vt collatiões bñficiorꝫ. d. c. vno. g ⁊ ſimiliter
hoc põt ꝓcurator datus a ṗlato. Op. ad idé qꝛ mãda/
tũ iuriſditionis ⁊ ꝓcurationis ſunt ſilia. ff. de iuriſdi. om.
iudi. l. ⁊ qꝛ. de offi. dele. cũ olim. i. ſed mãdatũ iuriſditiõis
nõ expirat morte mãdãtis q̃ ad icepta. de offi. dele. gratũ.

⁊. c. lꝫ. g nec mãdatũ ꝓcuratoris Op. ad idé ꝙ nõ debe
at dici mãdatũ reuocari ſꝫ potius ſuſpẽdi. de of. vica. c. j. i
fi. lib. vj. vbi offiñ gerẽtis vices officialis excõicati ſuſpé
ditur duráte excõicatione: ſꝫ ea ſublata libere vtit̃. So. di
cit Lau. quo ad. c. liberti. ꝙ lꝫ eccl'ia nõ moriat̃ ꝓpter mor
tem ṗlati. tñ bene viduat̃. vñ qꝛ occupatur circa actus lu
gubres. iterim ſuſpẽdit̃ exercitiũ ſui ꝯiugij de elec. ne pro
defectu. ⁊. c. vbi periculũ. li. vj. ⁊ cle. ne romani. e. ti. Pro
hoc. n. ꝙ dicit eccleſiã viduari. é qđ nõ. Jnno. de reſti. ſpo.
olim. ṗmo vbi dicit eccleſiã dici vacare qñ nõ hꝫ ṗlatum i
mediatũ lꝫ habeat mediatũ puta epm q ꝓ eccleſijs ſibi ſb
ditis agit ⁊ defendit. de ſucceſ. ab iteſ. c. fi. ⁊ ꝑ alijs alij ſu
periores. d. c. fi. ⁊. ſ. de reſcrip. cle. j. Ad. c. vnicũ ne ſede
va. dicit Lau. ꝙ aliud hic ⁊ in oibus cauſis ⁊ negociis q̃
ſingulariter ꝓhibita ſunt fieri ſede vacante ꝓpter ṗicula
q̃ iminét in reb⁹ eccleſiaſticis diſtrahẽdis perdẽdis ⁊ alie
nãdis ꝓpter diuerſos ⁊ ꝯrios euentus q frequẽter cõtin/
gunt. ꝓpterea ſm eũ bñ dicit gl. e. ti. c. j. ꝙ q nõ põt ré alie/
nare nõ põt rem in iudiciũ deducere: qꝛ in iudicio quaſi ꝯ
himus. l. iij. §. idé ſcribit. ff. de pecu. Cõtractus vo de re/
bus eccleſiaſticis hꝫ fieri habito tractatu iter ṗlatuꝫ ⁊ ca
pitulũ. xij. q. ij. ſine exceptione. g mortuo ṗlato hoc dꝫ ceſ
ſare. hec rõ non ꝓcedit: qꝛ ꝑ eaꝫ ſequeret̃ ꝙ ṗlatus nõ poſ
ſet agere niſi ſeruata forma q̃ ſeruatur in alienationib⁹ re
rũ eccleſie: qđ é falſum: qꝛ imo ṗlatus ſolus ét ſine ꝯſenſu
capituli agit ⁊ defendit ꝓ eccleſia. de reſcrip. edoceri. vbi
reſpondi ad. l. ait ṗtor. ff. de iure deli. quã iducit ibi gl. ad
illud ꝙ q non põt alienare nõ põt rem in iudiciũ deduce/
re. qꝛ illa lex nõ probat hoc: qđ dic vt ibi dixi. Jté lꝫ in iu
dicio ſit quaſi ꝯctus ſufficit ꝙ ṗlato ṗmiſſum é per ſe face
re. Jnducit ét Lau. aliã rõnem: qꝛ quo ad caſum hui⁹ cle.
ſufficit edictũ: ne ſe. va. in rubro ⁊ nigro. ex quo é regula ꝙ
nihil dꝫ fieri ſede vacante. fallit in caſib⁹. Primo vbi eſt
periculũ in mora: vt in collatione bñficiorꝫ eccleſiaſticorꝫ
ob periculũ vacationis. ⁊ ſic loqtur. c. vnicũ. ne ſe. vacã.
vult g Lau. ꝙ diſpoſitio huius. c. in alijs ꝙ in collationi/
bus bñficiorꝫ nõ ꝓcedat: qđ non é verũ. nã ꝓcedit ét in re/
ceptionibus monachorꝫ. de regula. c. fi. lib. vj. in quibus
tñ ceſſat periculũ vacationis. ⁊ idé in ſimilib⁹. Unde ali/
ter rñdeo: ꝙ lꝫ in. c. vnico dicat̃ capl'ꝫ ſuccedere in ſpectã
tibus cõiter ad ṗlatũ ⁊ capl'm: per hoc nil infertur ꝯ hanc
cle. q̃ nõ loqtur de illis ſꝫ de his q̃ ſpectãt ad ṗlatum. pꝫ in
eo ꝙ loqtur de ꝓcuratore ꝯſtituto a ṗlato. ſ. ſolo. ꝓ eccl'ia
tñ qd iuris ad hãc cle. in ſpectãtib⁹ ad ṗlatũ ⁊ capitulum
dico. j. q. vj. fallit ét regula illa ne ſe. va. ⁊c. ſm Lau. i cau
ſis ſine qbus nõ põt eccleſie de ṗlato ꝓuideri. de ꝯſue. cũ
dilectus. ſicut in. q. de iure eligédi. ⁊ de hoc ibi dixi. Ad
id qđ fuit oppoſitũ de mãdato iuriſditionis ⁊ ꝓcurationis
q̃ ſunt paria. Rñdet Lau. ꝙ aliud in delegato ꝙ ꝓcurato
re. nã delegatus nõ ſolũ hꝫ ptãtem a delegãte imo ét a le
ge ipaꝫ delegationé ꝯfirmãte. ⁊ iõ perpetuitaté quã hꝫ lex
q̃ nõ morit̃ ſꝫ é ꝑpetuata. xxv. q. j. q̃ ad perpetuam. ſumit
ipe delegat⁹. ſec⁹ in ꝓcuratore q totũ qđ hꝫ ſuſcipit ab ho
mine: iõ eo mortuo expirat mãdatũ qđ ab eo dependet. ⁊
hãc dic̃ Lau. eé rõnem quare delegatus põt ſubdelegare
et ſbdelegatũ reuocare. Sꝫ ꝓcurator hoc nõ põt ſine ſpãli
mãdato. vt nõ. ſ. e. is q. lib. vj. hãc rõnem dicit Gen. nõ eé
ꝓbabilem. qꝛ ptãs ꝓcuratoris ét ſumit vires a lege. adeo
ꝙ poſt lité ꝑ ſe ꝯteſtatã ꝓcurator nõ reuocat̃. ff. e. l. poſt li
té. ⁊. ſ. eo. ꝙuis. lib. vj. ⁊ tñ iuriſditio delegata é reuocabi
lis ét poſt lité ꝯteſtatã. ff. de iudi. l. iudiciũ. Reddit g aliã
rõnem ꝙ aliud in mãdato iuriſditionis: qꝛ fit ad breuiorē
expeditioné litium: ⁊ expedit vtilitati publice lites nõ eé
imortales. C. de iudi. l. ꝓperãdũ. in ṗn. ne litigãtes fatigen
tur laborib⁹ ⁊ ſũptib⁹ ⁊ a ſuis negocijs retrahat̃. de do. fi
nem. ff. quéad. teſt. ap. l. ſi qs ex ſignatorib⁹. Et qꝛ ſine iu/
dice fferi

dice fieri pōt. de v. ſig. forus .iiij. q. iiij. c. j. Ideo iuriſditio ſemel cepta nō reuocaſ obitu mādātis. vt in. d. c. gratū. et ff. de iudi. l. vēditor. §. iudices. Jō aūt pmittitur vt reuocari poſſit expſſe et poſt litē ꝯteſtatā ne partes incidāt in ꝑmptum periculū ob formā ſuſpecti vel corrupti iudicis. C. ð iudi. l. aptiſſimi. iij. q. v. qꝛ ſuſpecti. ꝛ qꝛ cā poterit ſortiri effectū ꝑ reuocantē. ſicut poterat ꝑ reuocatū. Sꝫ mādatū ꝑcuratoris nō fit ad litis deciſionē. ꝛ factū ſuū lꝫ poſt litem ꝯteſtatam nō reuoceſ dn̄o. pōt fore ꝑiudiciale ꝛ parti aduerſe vtile. nā factū ꝛ negligentia ꝑcuratoris nocet dn̄o. vt lit. nō ꝯteſt. c. j. vbi de hoc. de re iudi. ſuborta. vbi et de hoc. iō fauore eccleſie vel iuris publici mādatū tale reuocatur ꝑ mortem plati et re nō integra. vel ſm eū ideo mandatū delegati nō expirat: qꝛ publice expedit ne expiret: ꝛ mandatū ꝑcuratoris expirat: qꝛ expedit vt expiret. ꝛ ſic fauor eccleſie vtrobiqꝫ īducit diuerſitatē effectus: poſſūt ḡ potius dici diſſimilia ꝙ ꝯ̄ria. vt nō. in ſimili. de excep. dilecti. Et hoc verius: qꝛ in multis mādatū iuriſditionis ꝛ mādatum ꝑcuratoris hn̄t ſe vt excedētia ꝛ exceſſa: ꝛ nō ꝓcedunt argumēta ꝯ̄ria. qꝛ hec fuit noua deciſio. vt pꝫ in v̄bo cenſemus. poſita in tex. Ad id qḋ opponiſ de. c. j. ð of. vica. lib. vj. dic ꝙ nō ob. ꝓ id qḋ ibi dr̄ in glo. fi. Ex q̄ colligitur ꝙ et ꝑ obitū ꝯſtituētis vicariū expirat offm̄ vicarij. ſicut hic in tex. ꝑ obitū plati expirat offm̄ ꝑcuratoris ab eo ꝯſtituti. Tertio qro circa hoc q̄ eſt rō huius deciſionis. So. rōnes alique colligi poſſūt ex dictis ſupra duabꝰ primis qōnibus. Sꝫ plenius dicit Genze. qꝛ rō multiplex pōt reddi. Prima: qꝛ in iudicio quaſi ꝯ̄hi dr̄. ff. de pecu. l. lꝫ. §. ſi filiꝰ. ꝛ ſic in re eccleſie ꝯ̄ctus pōt fieri pmiſſo tractatu iter platum ꝛ caplm̄. xij. q. ij. ſine. de his q̄ fi. a pla. tua. q tractatus ceſſat eccleſia plato carente. de re. ec. nō alie. c. j lib. vj. ſꝫ hanc rōnem reprobaui. ſ. q. prima. nā ꝑ eā ſequeretur ꝙ platus nō poſſet agere ꝑ rebꝰ eccleſie niſi iteruenīente ſolēnitate reqſita in alienatiōe rei eccliaſtice. qḋ ē falſum vt dixi in prima. q. Scḋa rō ſm Gen. ob periculum qḋ iminet tā in negocijs qꝫ in cauſis ꝛ iuribꝰ eccleſie ꝑcurādis vel negligēter admiſtrandis. iuxta illud negligi ſōlet qḋ cōiter poſſideſ. C. qn̄ ꝛ q. quar. ps. l. ij. li. x. lꝫ hec ratio poſſit in ꝯ̄rium iduci ſm eū ꝛ nō multū facit ꝑ. Tertia qꝛ regula ē ꝙ ſede vacante nihil dꝫ fieri maxime i iudi. ne ſe. va. c. fi. Quarta ꝛ efficatior. qꝛ ꝑ mortē plati libera adminiſtratio deuoluēda eſt ad caplm̄ vel aliū. de ſup. neg. pla. ſi eps. lib. vj. ꝛ ꝯſequēs iura eccleſie ſaltē extra iudicium admiſtrandi. de elec. is q. li. vj. ꝛ ꝑ obitū rectoris ordinario cōpetit ius bn̄ficij vacantis in iudiciū deducēdi. de ſucceſ. ab iteſ. c. fi. C. de ſacroſan. ec. l. ſancimꝰ. ꝛ ibi nō. in auſ. de alie. ꝛ emphi. ꝯ̄ctibus. §. ꝛ qm̄ cognouimuſ. col. ix. ꝛ ibi nō. ꝓpterea ꝑ obitū ꝯſtituētis ꝑcuratorē expirat offm̄ ꝯſtituti. alś eēt in ptāte rectoris tollere ius alterius qḋ eē nō dꝫ. in auſ. de reſti. ꝛ ea q̄ parit. §. j. ꝛ auſ. de nup. § ſi vo ſolū col. iiij. Cōfirmādo ꝑdicta dic ꝙ rō vera ē huius cle. qꝛ ꝑcurator admiſtrat noīe dn̄i. Cū ḡ ꝯſtitutus ē a plato ꝛ ꝑ obitū plati extinguiſ titulus plationis quo ad effectum nō pōt ꝯſtitutꝰ admiſtrare noīe defuncti. ſꝫ neqꝫ pōt adminiſtrare noīe plationis. tū qꝛ nō fuit ad hoc ꝯſtitutus tū qꝛ non potuiſſet ꝑ platū ſolū ad hoc ꝯſtitui: qꝛ cū queramus de tpe q̄ ē extinctus titulus quo ad defunctū ſublato ꝑncipali tolliſ offm̄ ꝑcuratoris. nec fuit vnquā verū dicere ꝙ reſpectu huius tpis ptās admiſtrandi cōpeteret plato. alś ſequereſ abſurdū dictū in rōne ꝓcedenti ꝙ poſſet ꝑlatus ꝑuare iure admiſtrandi eū ad quē de iure cōi vł ſpāli ſede vacāte hoc ꝑtinet. Quarto qro qd in dubio qn̄ nō apparet an noīe ꝓprio an noīe eccleſie ſit ꝑcurator a ꝑlato ꝯſtitutus. So. dꝫ īſpici forma ꝯ̄ctus: ꝛ ſi in eo dr̄ talis platus talis eccleſie ꝛc̄. intelligiſ feciſſe noīe plature. ff. ð inſtito. l. fi. de admi. tu. l. cū poſt. §. j. ꝓ hoc qḋ dixi de offi. dele. qm̄ abbas. de dila. lre. Quinto qro circa ſcḋꝫ articulū ꝑmiſſum qn̄ a plato ꝛ caplo ꝯſtituiſ ꝑcurator ſi ꝯſtituitur ſup bonis plati an expirat eius offm̄ mortuo plato So. ꝑ oia vt. ſ. in. j. q. vt dr̄ in gl. antepe. ꝛ idē Pau. ꝛ Gē. ſm quos dic ꝙ expirat offm̄ procuratoris. Rō patebit ex his q̄ dicenſ. in. vij. q. Sexto qro qd iuris qn̄ a plato et caplo fuit ꝯſtitutus ꝑcurator ſup bonis eccleſie. So. glo. antepe. in hoc ꝛ id qḋ dico in ſe. q. Septimo qro qn̄ a ꝑlato ꝛ capitulo ſup bonis cōibus ꝯſtituiſ ꝑcurator. Soł. tā ad hoc queſitū ꝙ ad duo ꝓcedētia. vt colligiſ ex gl. antepe. cuiꝰ ſenſus ē ꝙ ꝑcurator ꝯſtitutus a plato ꝛ caplo in cā cōi vel in cā eccleſie ſeu capli durat mortuo plato. Sꝫ ꝯſtitutus ſuper bonis plati in ꝑmis duobus caſibꝰ nō pōt ꝑcurator pēdente vacatione aliqd facere: ſꝫ iſtituto plato ꝓcedit ex veteri mādato. Et ꝑ oia idē ꝫ Pau. ꝛ Gen. q pro hoc iducit. ne ſe. va. c. j. lib. vj. de regula. c. fi. eo. li. dicens ꝙ et ſede vacante poterit tractare cām q̄ talis ſit vt tractari poſſit ſede vacante. dicit tn̄ Pau. ꝙ vellet vt cōpilatores hoc clarius terminaſſent. qḋ et dicit gl. antepe. tamē ꝫ Pau. ꝙ ſi platus eſt ꝑncipalis in ꝯſtituēdo ſiue ſolus ſiue cū ꝯſenſu vel ꝯſilio capituli ſemꝑ locum hꝫ hec ꝯſtitutio. ar. eo. ti. c. fi. Et hoc caſu noīe plati intelligiſ et caplm̄. ar. vij. q. j. ſcire. ꝛ refert dn̄m Atrabatēſem dixiſſe ꝙ hoc placuit cōpilatoribꝰ. ꝛ ipſe atrabatēſis qn̄ habui ꝯſtitutiōes iſtas examinare. addidit ad tex. et cū ꝯſenſu capli qḋ fuit cancellatū qꝛ ſubintelligebaſ. Si vo capitulū ꝑncipaliter ꝯſtituit ꝑcuratorē aucte plati nō hꝫ locū hec ꝯſtitutio cuꝫ duret ꝯſtituēs: nō. n. expedit auctem ꝑſtante viuere. Maꝫ lꝫ aliq canonici moriātur nō expedit ſucceſſor ꝯſenſuꝫ regri: ex quo actus ab initio fuit factꝰ legitime. ꝓ hoc qḋ nō. de elec. qḋ ſic. Si vo ꝯſtituiſ ꝑcurator eq̄liter a caplo ꝛ ꝑlato in cā cōi adhuc idē ſm Pau. qꝛ nō expirat offm̄ cōſtituti. vt dixi. ſ. e. q. ſm gl. ꝓ hoc qḋ nō. Jo. an. de elec. ſi qs iuſto. lib. vj. ſup gl. nō. approbatā. Lap. ꝯ̄dicit ꝑdictis i co qḋ dicit ꝙ ꝯſtitutus a plato ꝛ capitulo i cā cōi durat mortuo plato. nā ſm eū negari nō pōt qn̄ hoc caſu ſit ꝯſtitutuſ a plato lꝫ et ſit ꝯſtitutus a caplo. vn̄ poſſet reuocari vel a plato vł a caplo ꝛ maxie a plato. Sic ḡ expirat eius offm̄ ꝑ mortē prelati ac ſi ab eo ſolo fuiſſet ꝯſtitutuſ. pro hoc qḋ nō. ð poſtu. bone. ſcḋo. Nā ꝛ cū ab initio ꝯſtituitur pōt an̄ litē ꝯteſtatā libere reuocari. eo. ti. c. ij. ꝑmo rn̄ſo. li. vj. Et dato ꝙ ſit ꝯſtitutus a capitulo tn̄ pōt reuocari a plato. vt nō. de teſti. ꝑn̄tium. lib. vj. ꝑ Jnno. ꝛ Jo. an. multo fortius ḡ reuocatur ꝑ obitū plati cū efficatior ſit reuocatio q̄ fit ꝑ mortē qꝫ q̄ fit alio modo. vt pꝫ ex hac cle. ꝛ ex dicto. c. ij. j. rn̄ſo. eo. ti. lib. vj. Nā poſt litē ꝯteſtatā nō reuocaſ ſine cā: vt ibi. ꝑ mortē aūt ſic vt hic. hec dic vera q̄tenus itelligeremus ꝙ platus noīe ꝓprio cōſtituiſſet ꝑcuratorē in cā cōi itelligēdo ꝙ eēt cā in q̄ nō ſuccederet capitulū. Sꝫ ſi ſuccedit ꝑut cōiter contingit in talibꝰ. ꝛ ꝑut de iure ē. de ma. et obe. his q̄. ꝛ. c. cū olim. tūc verius ē qḋ dixi. ſ. e. q. ſm glo. Gen. ꝛ Pau. qꝛ ex quo tota ptās deuoluta ē ad capitulū: ꝛ iſte et ē conſtitutus ſeqtur ꝙ eius offm̄ durat ꝛ admiſtrare pōt cū diſtinctione de qua. ſ. e. q. Octauo qro circa hoc qd ſi caplm̄ ꝑcuratorē cōſtitutū a plato ꝛ caplo reuocet: dicit Lap. ꝙ reuocatus nihilominus pōt agere ꝛ ðfendere: qꝛ platus ē caput capituli ꝛ hꝫ exercitiū actionū. de reſcrip. edoceri. qḋ dic vt in ſeqnti. q. Nono qro ſi in ꝑmiſſo themate platus reuocet. dic Lap. ꝙ tūc dꝫ totaliter reuocatus. vel ſi remāſerit ꝑcurator capli nō tn̄ agere vel ðfendere poterit et in re vel cā cōi mortuo vel et viuēte ꝑlato. de iudi. cām. ꝛ. d. c. edoceri. nec et alio plato de nouo creato niſi ab eodē nouo cōſtituatur. Dic aduertēduꝫ an admiſtratio plati ꝛ capli ſit idiſtincta ꝛ ꝓcedūt dicta La. in hac. q. ꝛ ꝓcedēti: an vo diſtincta. ꝛ tūc ꝑ oia idē ē de reuocatione capli vel de reuocatione plati. Nn̄ ſi ponimus

aliquã rem ꝑtinere pariter ad admĩſtrationẽ ꝑlati ⁊ capl̃i ꝓcurator ↄſtitutus ab vtroqꝫ reuocat̃ ſi aliter reuocat. et ſimiliter extincto ꝑlato offĩm ei⁹ extinguit̃ vt dixi.ſ.q.vij.

Decimo qro ſi ꝑlatus ſuo noĩe ꝓprio expſſo pro eccl̃ia cõſtituit ꝓcuratorẽ. dicit Lap. q tunc ꝓcedit qd dr̃ in hac cle. ſecus ſi nõ expſſo ꝓprio noĩe: qꝛ tũc mortuo ꝑlato non expirat ꝓcuratoriũ nõ tñ agere vel defendere poterit ꝓcurator niſi poſtq̃ eccl̃ia nouũ ꝑlatum habuit: ⁊ tũc poterit ẽt vigore antiq mãdati qd morte conſtituẽtis nõ expirauit. Pro hoc de offi. dele. qm̃ abbas. de reſcrip. gratioſe. lib. vj. ⁊ nõ. in regula priuilegiũ. e. li. Op. ad hoc de c. vnico. ne ſe. va. lib. vj. ⁊ de regula. ſi ad ſolũ. e. lib. Sol. Lap. q loquũtur alio caſu: qꝛ lꝫ in cã cõi poſſit caplꝫ ſede vacante agere vel defendere. nõ tñ hoc facit iure ꝑlati. ſꝫ iure capituli ⁊ tanq̃ capl̃m ꝑ p̃dicta multũ oporteret reſtringi hãc cle. vñ dic q ẽt ſi noĩe ꝑlature ꝑlatus ſolus cõſtituit ꝓcuratorẽ eius offĩm expiret mortuo ꝑlato. vt apte ꝓbatur h̃ cũ dicit a ꝑlato conſtitutũ. nec dicit q noĩe ꝓprio ↄſtituerit. ⁊ ſic in dubio dꝫ itelligi ↄſtitutus noĩe ꝑlature. vt dixi. ſ. q. iiij.

Undecimo qro in eo q dicit de rectore an ꝓcedat in rectore nõ eccl̃iaſtico. gl. ij. dicit q non Lau. refert alios ↄdicere eq̃parãtes rectorẽ ciuitatis rectori eccleſie. Sꝫ ipe tꝫ cũ gl. qꝛ in eccleſiaſticis ꝓcedit hec diſpoſitio ꝑpter edictũ. ne ſe. va. q rõ ceſſat in nõ eccliaſticis. idẽ Pau. Gen. dicit idẽ in nõ eccleſiaſticis: nã ius eccleſiaſticum ⁊ publicũ ⁊ vniuerſitatꝫ eadẽ ꝓrogatiua gaudent. C. de ſacroſan. ec. l. vt iter diuinũ. g eadẽ ſit diſpoſitio. de ↄſti. trãſlato. Item eq̃parant̃ admĩſtrator eccleſie ⁊ ciuitatis. C. de trãſac. l. ꝑſes. ff. de iure fiſ. l. ſi ꝓcurator. §. j. g qd d̃ vno hic dr̃ ad alterũ extẽdit̃ ſaltẽ quo ad negocia nondũ cepta. ar. ff. ſi cer. pe. l. eius de ꝑben. dudũ lib. vj. Primũ verius ꝑ id qd dico in ſeqnti. q. in fi. Op. ꝑp. ad hoc qꝛ admĩſtratores ciuitatis noĩe ciuitatis admĩſtrant. q nõ moritur. de reſcrip. ſi gratioſe. lib. vj. So. ꝑ hãc rationem motus fuit Inno. de fo. cõpe. dilecti. ad tenẽdũ ↄ̃triũ eius qd h̃ dr̃. de q ibi ⁊ hic in gl. in v̄bo ꝑ eccl̃ia. Sꝫ rñdet Gen. q nõ poſſunt dici ↄſtitui ꝓcuratores a ciuitate vel ab eccleſia q ſunt inaĩata. ſꝫ tñ ꝑſidente dignitati vel eccleſie q morit̃. ar. ff. de penis. l. vlt. ff. loca. l. ſi dñi. §. j. de ꝑ ca. c. ij. Et ꝑ hoc qd nõ. ne ꝑla. vices ſuas. c. fi. Op. ad hoc. ff. de inſti. l. ſꝫ ⁊ ſi pupillus. ⁊. l. ſiqs. §. ſi impubes. ⁊. §. eius. vbi nõ expirat mãdatũ. So. ſm Genꝫe. ꝑmiſcuitas actuũ extraiudicialiũ ẽ ibi in cã. Pro hoc qd dicit hic gl. ĩ v̄bo ꝑ eccleſia. in fi. ⁊ de hoc dic vt dixi de of. dele. qm̃ abbas. Op. ad idẽ de. l. vẽditor. §. iudices. ff. de iudi. ſo. Gen. q ibi loqtur de iudice d̃legato cui⁹ offĩm durat mortuo delegãte re nõ integra. ſecus in ꝓcuratore. qd dic vt. ſ. dixi in. ij. q.

Duodecimo qro qd iꝑortent illa v̄ba iter. vel alio quolibet. dicit Genꝫ. puta vicario ꝑpetuo q ius hꝫ in re. de of. vica. ad hec. ⁊ hꝫ iuſtũ ti. de ꝑben. extirpande. §. q v̄o. vñ nõ dr̃ bñficio carere de reſcrip. poſtulaſti. de offi. vica. c. j. vel vicario quodlibet ſm eũ ẽt cõmẽdatario q q̃uis nõ ſit eccl̃ie ꝑlatus vt nõ. xxj. q. j. q plures tñ hꝫ canonicum titulũ. de elec. dudũ. ⁊ legitimã admĩſtrationẽ vt nõ. Inno. in. d. c. dudũ. ⁊ ſic de accuſato ſi ↄſtiterit. Et de hoc de elec. nemo. li. vj. dic ꝑfectius qd dicit alio quolibet compꝛehendit quẽlibet admĩſtratorẽ eccliaſticum. ꝓbant v̄ba ſeqntia eccleſia vel bñficia.

Decimotertio qro qd de ↄſtituto ꝑ hoſpitali leproſario vel xenodochio dicit Gen. idẽ. ⁊ ſic ſm eũ ẽt in talibus ꝓcedit hec cle. pro hoc v̄ba gnalia ibi alio quolibet. ar. ff. de heret. inſti. l. hoc articulo. de maio. ⁊ obe. ſolite. Op. ꝑp. ad hoc de cle. qꝛ ↄtingit. ſ. de reli. do. vbi talia ꝓhibent̃ ↄferri in titulũ bñficij. So. Gen. q ex hoc nõ ſeqtur qn ſit eadẽ rõ q hic. ⁊ ob periculũ vitãdũ de q hic agit̃ fauore locoꝝ q ampliandũ ẽ dicendũ ẽ idẽ. Op. ad idẽ de cle. l̃ras. de ꝑben. vbi h̃ noĩe beneficij talia nõ cadũt. So. Gen. q ibi in l̃ris gratie que vt ambitioſe reſtringunt̃. hic aũt ſubeſt fauor ⁊ rõnis idẽptitas. Itẽ frequẽter verbũ bñficium large ſumit̃ ẽt ꝑ eo q nõ eſt titulus bñficij. vt in li. feudoꝝ. In qbus cauſis feudũ amittit̃ circa fi. qd tñ nõ puto verũ q hic compꝛehendat admĩſtrationes q nõ ſunt bñficia vt dico in ſeqnti contrario. Op. ad idẽ qꝛ hec cle. exorbitat a iure cõi. g ad ↄſequentiã nõ ẽ trahẽda. de reg. iur. q a iure. lib. vj. Genꝫ. q nõ exorbitat imo ius cõe ponit. Itẽ nõ ꝓprie dr̃ trahi ad cõſequẽtiã. ſꝫ ſtatutũ in vno cenſet̃ ſtatutũ in alio ob rõnis idẽptitatem. Pro hoc qd dixi de reſcrip. abbates. q. iiij. ⁊ qd nõ. de reg. iur. l. que ꝓpter. Itẽ qꝛ mens ↄditoris eſt ea dẽ in iſtis. ſ. hoſpitalibus. ⁊ leproſarijs q v̄bis ẽ ꝑferẽda ẽt in odioſis. C. de lib. ꝑte. l. j. ff. de excu. tu. l. ſcire. §. aliud. de v̄. ſig. itelligentia. Et qd ibi nõ. Bertrãdus. ⁊ Jo. d̃ lig. tenẽt ↄ̃triũ qꝛ hoſpitalia nõ cõferunt̃ in titulũ ⁊ taliũ admĩſtratores cõparant̃ tutorib⁹. ſ. de relig. do. qꝛ contingit. non g cõſtituũt ꝓcuratores ſꝫ actores cũ auctẽ epi. C. d̃ ꝓcur. l. neqꝫ tutores. vñ nõ ẽ veriſil̃e epm̃ cõſentire niſi cõſtitutus ſit idoneus ſꝫ ꝑlatus libere cõſtituit ꝓcuratorem e. ti. petitio. Et ſepe cõſtituit cõiũctos ſibi ẽt non idoneos iõ ſubeſt rõ vt facilius extinguat̃ offĩm iſtituti obitu ꝑlati. q̃ in caſu ꝓcedenti. q rõ nõ multũ viget. Nã rõ huius cle. aliũde fundat̃. vt dixi. ſ. q. iij. tñ dictũ puto verũ. Nã cum hic ꝑciſe loqtur de ꝓcuratore cõſtituto ꝑ eccl̃ia vel bñficio ⁊ ꝓprie loquẽdo hoſpitalia non ſint bñficia. dicta cle. qꝛ cõtingit. ſeqtur q in eis nõ procedit hec cle. tñ rõ ei⁹ bñ procedit vt nõ ꝑiudicet̃ ei ad quẽ tpe vacationis fit deuolutio admĩſtrationis. ⁊ ſm hoc põt de eq̃tate ſaluari. qd dicit Gen. Si aũt poneremus q eẽnt hoſpitalia q cõferentur in bñficium: ⁊ tũc ꝓprie procedit hec cle.

Decimoquarto qro in eo q dicit procuratorẽ reuocari ꝑ mortẽ ↄſtituẽtis. an hoc itelligat̃ de morte nõ ſolum nãli: ſꝫ ẽt q ex ſola ciuili. Gen. dicit q ſic. Et ſic ſi ꝑ depoſitionẽ ceſſionẽ vel trãſlationẽ vacat eccl̃ia reuocat̃ ꝓcurator. Nã ꝑ hec dr̃ ꝑlatus mortuus q ad bñficiũ. vij. q. j. §. ecce. ad hoc de donatis. de ſup. neg. ꝑla. ſi eps. li. vj. de pe. c. ij. e. lib. Et ſic hoc caſu mors ciuilis eq̃parat̃ nãli. Op. ad hoc de c. ſuſceptũ. de reſcrip. li. vj. So. ibi de ipetrationib⁹ q ſunt odioſe. de ꝑben. quis. ſ. e. li. vel ſm Gẽ. regulariter non eq̃parant̃. ff. de v̄. obli. l. ex ea ꝑte. §. inſulã. nõ. xvj. q. j. placuit. ⁊ in. d. c. ſuſceptũ. ſꝫ hic eq̃parant̃. qꝛ ẽ in iure expſſũ. dic. ſ. ꝑ idẽptitatem rõnis. ar. iuriũ ꝑallegatoꝝ. ⁊ ꝑ hoc ar. ff. d̃ bo. poſ. ↄ̃ tabu. l. j. §. fi. ꝑ mortuo eñi habet̃. ff. ꝓ ſocio. l. actione. §. publicatiõe.

Decimoquinto qro ſi ꝓcurator ↄſtitutus a prelato aliũ ſubſtituit ⁊ re integra morit̃. nunqd expirat mãdatũ: dicit Pau. q ſic. ſi ſuo noĩe ⁊ vt dñs litis hoc fecit. e. ti. c. j. lib. vj. Sꝫ ſi ꝑlatus alteri⁹ ꝓcurator aliũ ſubſtituit ⁊ re nõ integra morit̃ ꝑ hoc nõ expirat mãdatũ. In q videt̃ Pau. nõ bñ poſſe itelligi. vel liber ẽ corruptus. Ego aũt in hoc ↄſul⁹ dixi q ſi ꝓcurator fuit dat⁹ cũ ꝑtãte ſꝫſtituẽdi ſi ſubſtituitur ⁊ moritur ẽt re integra poterit ſubſtitut⁹ ꝓſeq. qꝛ poti⁹ dr̃ a dño ↄſtitut⁹. ad hoc qd nõ. ſ. cle. ꝑria. i gl. fi. q tñ nõ pñt in ↄ̃triũ iduci. Sꝫ faciunt ꝑ poti⁹ ex q ꝑſupponim⁹ capacitatẽ ⁊ habilitatẽ ſubſtituẽtis ꝑ hoc ẽt qd nõ. Jo. an. e. ti. is q. li. vj. ⁊ Bar. ff. de cura. bo. dã. l. ij. ſi aũt ꝓcurator ſubſtituit iure proprio vt qꝛ fact⁹ ẽ dñs litis. tũc procedit qd dic Pau. q ꝑ ei⁹ obitũ re integra expirat ſubſtitutio. rõ de ſe pꝫ.

Decioſexto qro qꝛ h̃ loqtur de morte ꝑlati. ⁊. ſ. q. xiiij. dixi hoc itelligi ẽt d̃ morte ciuili. Quid ſi ꝑlat⁹ excõicatur. dic glo. vlt. q nõ ꝑ hoc reuocatur procurator. ſꝫ ſuſpẽditur ei⁹ offĩm. Idem Pau. Op. ad hoc qꝛ exceptio excõicationis q obſtat cedenti nõ obſtat ceſſionario. vt nõ. de iure pa. c. j. lib. vj. So. aliud in ceſſionario q nõ agit noĩe dñi.

Decioſeptimo qro de eo qd dr̃ in glo. vl. ibi ⁊ facit ẽt. Sol. vt in ea. ⁊ ibi v̄. qd ſi ꝑlatus

ſi prelatus. vbi tʒ ꝙ ſic ne claudicet iudiciuʒ. ad hoc. ff. de
arbi. l. diem. §. j. ⁊ l. ſi interpellatur. §. fi.

De in integrum reſtōne. Rŭca.

Ecclesia. Habʒ quat
tuor dicta.
a Scōm ibi ⁊ cā. Tertiū ibi ēt. Quartuʒ
ibi ſʒ nō fiet. vel. Primo ponit vnū di
ctū ex quo determinat eccleſiā debere
reſtitui aduerſus lapſum tpis. Secun
do aliud quo tpe finiatur cā reſtōnis. Tertio extēdit ſcōʒ
dcm̄. Quarto limitat dictū primū ⁊ partes nō mutantur.
Nō. de dictione aduerſus q̄ ponit hic ꝑ ꝯ. de q̄ in gl. iij.
⁊ idē Pau. Scōo nō. ꝙ ad hoc vt audiat eccleſia petēſ
ſe reſtitui ſufficit ꝙ affirmet ſe leſam. vt hic i v̄bo affirmat
⁊ gl. in hoc v̄bo. Sʒ tñ in effectu nō reſtituit niſi ꝓbet leſio
nē vt hic in v̄bo ꝓbabit. ⁊ de hoc in gl. fi. Et idem Pau. ⁊
Gen. ⁊ rō ſm eū. qꝛ cū ꝓponit de leſione ēt ſi vellet eccl'ia
ſtatim ꝓbare nō audiret. cū regulariter nō ſit locus ꝓba/
tioni an̄ litē ꝯteſtatā. vt lit. nō ꝯteſ. ꝑ totū. de hoc ēt dic vt
j. q. xx. Tertio nō. ꝙ eccl'ia leſa reſtituit in itegrū. ⁊ eſt
hec reſtō in ꝑſtinū ſtatū reſtauratio. C. de reputati. q̄ fi. in
iud. l. j. ff. d mino. l. ꝙ ſi. §. reſtō. Quarto nō. ꝙ eccl'ia le
ſa pōt petere ſe reſtitui. ⁊ vr̄ velle lr̄a ꝙ poſſit ēt nō pete/
re: qꝛ nō dicit ꝙ hoc d̄beat petere: qđ itelligit Lau. vt poſ
ſibilitas hec nō ſit apud iudicē a q̄ petitur: qꝛ potiꝰ ē neceſ
ſarius q̄ volūtarius. ſʒ reſpicit ꝑlatū q petere dʒ ſi vult.
tñ peccat mortaliter omittēdo in ꝑiudiciū ecclie. ar. d offi.
archi. ea q̄. de offi. cuſto. c. j. vbi d hoc. Quinto no. ibi
peti. ꝙ reſtitutio nō dʒ ꝓcedi niſi petat. nō. n. officio iudicꝭ
ſubuenit niſi iploretur. cū loco actiōis iploretur offiū iu/
dicis in reſtōne. ff. de mino. l. ꝙ ſi minoꝛ. §. fi. de of. iudi. c.
ij. nec iudex ſupplet in facto. ff. de dā. ifec. l. iiij. §. hoc autē
iudiciū. ⁊ qđ ibi nō. de poſtu. bone. j. Sexto nō. ꝙ cā re
ſtitutionis dʒ finiri itra quadriēniū. ⁊ hoc dicit gl. in v̄bo
finiri. ꝙ offm̄ iudicis hoc caſu nō ꝑpetuatur ꝑ litis ꝯteſta/
tionē. Idē dicit Lau. cē in cā appellationis q̄ dʒ termina/
ri īfra annū. vel ex cā biēnium ⁊ nō vltra ꝓtēdi. ij. q. vj. ei q
C. de tēp. appel. l. vlti. §. vlti. ⁊ l. nemo. de appel. ex rōne.
⁊ dic vt ibi. ꝙ aūt cā reſtōnis debeat terminari īfra q̄driē/
niū ꝓbatur ēt. ff. de mino. l. papinianus exuli. C. de reſt. in
inte. l. petēde. ⁊ l. vl. ⁊ nō. e. ti. c. j. Sʒ oliʒ itra annū. qđ dic
vt in glo. in v̄bo quadriēniū. ⁊ ꝓ hoc ſm Pau. e. ti. c. j. lib.
vj. ⁊ de hoc in Spe. de in ite. reſti. §. īfra qđ tp̄s. v̄. in reſti.
aūt. Et ſic qđ dī de anno vtili. inſti. de acti. §. rurſus. coꝛ/
rigitur hoc caſu. ſ. in cā reſtōnis. in alijs. aūt in qbꝰ ꝯcedit
facilitas petēdi īfra annū vtilē remanet ius antiquū ſaluū
vt nō. gl. C. de reſti. in ite. l. fi. Septimo nō. ꝙ reſtitutio
aduerſus lapſum tpis dat ſolū ad tñ tp̄s q̄ʒtuʒ fuit tp̄s le
ſionis. Et dic Gen. in mā reſtōnis duplex tp̄s foꝛe ꝯſide
rādū. ſ. tp̄s īfra qđ dʒ peti. ⁊ illud ē q̄driēnium: ⁊ tp̄s ad qđ
datur reſtō ⁊ illud ē tm̄ q̄ʒtuʒ fuit tp̄s leſionis. vt h̄. ⁊. ff. ex
q. cau. ma. l. ſʒ ⁊ ſi. §. quotiēs. ⁊. §. ſʒ cū ferie. ⁊ l. nec nō. §. ſi
qs ſepius. O p. ꝙ eccl'ia nō poſſit petere ſe reſtitui. aut
eni vacat ⁊ tūc nō dʒ agi lis ſʒ dʒ expectari ſucceſſoꝛ. ne ſe.
va. c. fi. aut nō vacat ⁊ tūc nō eccleſia ſʒ ꝑlatus dʒ hoc pe/
tere. de reſcrip. edoceri. So. expone ꝙ dicit ab eccl'ia. i. ꝑ/
lato eccleſie ſm Pau. ⁊ Gen. qꝛ ꝑlatus ē in eccleſia ⁊ ecō
uerſo. viij. q. j. ſcire. Unde ēt ſimplr agēs dī agere noīe ec
cleſie cū quicqd acgrat eccleſie acgrat. Si ē ꝑlatus regula
ris q ēt noīe ꝓprio agere nō poſſet. ſecus in ꝑlato ſeculari.
vt nō. de reſcrip. edoceri. Scōo op. ꝙ nō ſit opus vt ec
cleſia petat ſe reſtitui aduerſus lapſum tpis. nā eccl'ia fun
gitur iure minoris. ſ̄. e. c. j. ⁊ c. auditis. C. ex qbus cau. ma.
l. reſpublica. ⁊ de iure reipublice. l. rēpublicam. lib. xj. Sʒ
ꝯ minorē nō currit ꝑſcriptio. C. in qbus cau. in ite. reſti. nō
ē neceſ. l. ſancimus. Sol. in hoc differt eccl'ia a minore. qđ
dic vt in gl. in v̄. a tpe. ⁊ in v̄. q̄driēnio. Et rō diuerſitatis
ſm Genʒ. qꝛ cū eccl'ia nō moꝛiatur. xij. q. ij. liberti. ⁊ omni
tpe cēſeatur iure minoris. iō currit ꝑſcriptio ꝯ ipſaʒ. al's ꝯ
eccl'iam nunq̄ poſſet ꝑſcribi. ⁊ ſic dn̄ia eēnt in icerto. ꝯ id
ff. de vſucap. l. iij. ⁊ poſſidētibus cū bona fide ⁊ ēt cū titu/
lo iura ecclie nihil ꝓdeſſent. ꝯ id. C. de rei vē. l. certuʒ. ⁊ l.
domū. de ꝑſcrip. de quarta. ⁊. c. ſi diligēti. ⁊ ꝑ hoc aperiat
via negligētie ꝑlatoꝝ ⁊ ē euitandū. ff. q̄ in frau. cre. l. pupil
lus. in minore aūt q futurus ē maioꝛ ceſſat hec rō. ideo dū
ē minoꝛ ēt ꝯ eū nō ꝑſcribitur: qꝛ meliꝰ ē ante tp̄s occurrere
quā poſt leſionē remediū q̄rere. l. ſancimus. ꝑalle. Ter
tio op. ꝙ imo ēt ꝯ minorē currat ꝑſcriptio. e. ti. ꝯſtitutꝰ. ſo.
Gen. ꝙ ꝯ minorē non currit ꝑſcriptio legalis ſʒ ꝯſuetudi/
naria ſic qđ nō. Inno. in. d. c. ꝯſtitutus. rō qꝛ in tali ꝯſuetu
dine affuit ꝯſenſus populi. ff. de legi. l. de qbus. in quo ēt
ſunt minores quos factū populi ligat. vt nō. Inno. de ſen.
excō. grauē. ꝓ hoc qđ nō. de ſimo. dilectus. nō ſic aūt ē in le
ge q̄ artat ēt inuitos. C. de legi. l. leges. Alij dicūt ꝙ nec cō
ſuetudinaria currit ꝯ minorē ⁊ hoc equs. ſʒ ꝑmū veriuſ vt
dixi in. d. c. ꝯſtitutus. qūo aūt cōparetur eccl'ia reipublice
dic vt nō. in Spe. de in ite. reſti. §. qs aūt. v̄. ꝑlatus aūt. et
dic vt dixi. e. ti. c. j. Quarto op. ꝙ nō ſit opus itra qua
driēniū reſtōnem terminari. cū poſſit ꝯtingere tp̄s hoc ꝓ/
longari ꝑ iudicē vel aduerſariū ⁊ ſine facto ſuo tolleretur
ius ecclie ꝯ regulā ſine culpa. li. vj. So. vt in gl. in v̄bo fini
ri. v̄. ſi tñ vſqʒ ad v̄. ſʒ qd ſi. ex qua habes ꝙ tūc non currit
tp̄s. idē Lau. ⁊ Pau. ⁊ ꝓ hoc in aut. vt ſponſa. largi. §. ad
hec. Quinto op. ꝙ eccleſia debeat ip̄o iure ſeruari ille
ſa. qꝛ delictū ꝑlati negligētis ſibi non dʒ iputari. regula d
lictū. lib. vj. dicit Gen. ꝙ illud itelligitur de delicto in fa/
ciēdo. qđ cū ſit latens viciū animi nō pōt de facili ꝑ alios
de eccleſia reſiſti nec ſubueniri. ar. in aut. de nup. §. initio
res. col'. iiij. ſʒ negligētia cū extrinſecus ſe offerat pōt ꝑ ſu/
perioꝛē potiſſime ad iſtantiā illoꝝ de eccleſia releuari. ar.
de cenſi. in. c. romana. §. notoꝛia. li. vj. xxxix. di. petrus. C.
de tēp. ap. l. vlti. §. fi. in aut. in medi. lit. §. ſuꝑ hoc. col'. viij
de hoc de ꝑſcri. c. fi. in dicta regula delictū. Sexto op.
ꝙ ꝑ quadriēniū cā reſtōnis idiſtincte durare nō poſſit cum
q̄nqʒ fiat reſtitutio aduerſus tp̄s minꝰ q̄driēnio vt aduer
ſus decendiū ad appellādū: vel tp̄s ſimile q̄ caſu tp̄s petē
de reſtōnis nō dʒ excedere tp̄s ad qđ fit reſtitutio ꝑ iura q̄
allegat gl. magna in. v̄. reſtat. vſqʒ ad v̄. ad rōnem. quoꝛū
iuriū mentē refero. j. e. ꝯrio. Ad idē iducitur rō in eadē gl.
ad rōnem. ſo. in hoc fuerūt opi. varie quas refert eadē gl.
in ꝑn. ⁊ Pau. q̄ ſatis patēt in gl. ⁊ ſimiliter pʒ quomodo le
ges q̄ iducebātur ꝓ opi. ꝑma poſita in gl. ꝓ maioꝛi parte:
ſolū ꝓbant de tpe ad qđ fit reſtitutio ꝙ nō dʒ excedere tp̄ſ
leſionis. Et q̄ ad hoc idē dī hic in tex. ſʒ. l. ſi debitrix. §. fi.
⁊. l. ait ꝑtoꝛ. §. ſi ꝯditionalis. ⁊. l. cū poſt. alle. in gl. vident
loq de tpe itra qđ dʒ agi. tñ vt dicit gl. l. cū poſt. nō loquit
de reſti. ſʒ ibi ſolū dī ꝙ actio tꝑalis cōpetēs ꝯ filiū filio de/
functo cōpetit ꝯ p̄rem vſqʒ ad tp̄s qđ reſtabat ⁊ nō vltra.
vt ſi erāt actio q̄ durabat ſemeſtre. ⁊ q̄n filius obijt lapſuʒ
erat ſemeſtre a tpe cōpetētis actiōis ſolū itra temeſtre po
terit p̄r de peculio ꝯueniri. ad. l. ſi debitrix. §. fi. dic ꝙ non
ꝓprie facit: ⁊ r̄nde vt in glo. ſed ad. §. ſi ꝯditionalis: qꝛ gl.
dicit r̄ndendum codē modo vt ad dictā. l. ſi debitrix. ⁊ vi
deas qūo facit ibi dī ꝙ cū aliqd eſt factū in fraudē credito
rum lʒ a lege ſit datus annus ad petendū talia reuocari:
tñ ſi actio erat tꝑalis creditoꝛi ad petēdū reuocationē non
annus. ſed ſolū tñ tempus dabitur q̄ʒtum ſuperat ad agē
duʒ. vt finge ꝙ actio durabat ſemeſtri ⁊ factū fuit in frau
dem. ⁊ cepit competere actio ad reuocandū poſt lapſum
tremeſtre poterit creditoꝛ ſolū intra tremeſtre petere re/

uocari. Sed ibi nō loqtur de reſtitutione ſʒ de reſciſſione q̄ fit remedio illius tituli que in frau. cre. in q̄ ſufficit q̄ infra annū incepit creditor agere ad reuocationē: nec opʒ q̄ finiat̄ īfra annū p̄ter q̄ in caſu p̄dicti. §. ſi ꝯditionalis. i quo dʒ icipere vt nūc dixi. Et ērō q̄ ſi haberet̄ tp̄s quo agi poterat actione p̄ncipali nō poſſet creditor dicere aliqd factum eē in eius fraudē nec ſua intereſſet. ex quo ſua actio iā foret extincta ⁊ ſic eodē modo ē in. l. ſi debitrix. §. fi. nō aūt aliqd vrgent iſte leges ad caſum noſtrū in q̄ loqtur de reſtitutione in integrū q̄ petitur officio iudicis ⁊ finiri dʒ intra quadriēnium. ad rōnem de q̄ in gl. in ṽ. ad rōnem. dic vt in gl. Et idem Pau. vel dic alio modo q̄ illa rō nō pcedit. nam p diſpōnem huius cle. nō tollitur q̄n ꝯ illum q eſt tpe petendi reſtōnem aduerſus lapſum tp̄is poſſit iteruʒ vſucapi. vn̄ poſſemus dicere q̄ ſi ꝯ aliquē vſucapiebat̄ q fuit abſens cā reipublice poſt annū quo icipit vſucapio. ⁊ eo abſente fuit cōpleta ſi reuertit̄ lʒ poſſit petere intra q̄driēniuʒ ſe reſtitui aduerſus tp̄s quo abſuit tn̄ ſi ſtetit triēnio q̄ nō petijt reſtitui lʒ quarto anno poſſit petere ſe reſtitui aduerſus primā vſucapionē. tn̄ poſſidens pōt ſe iuuare ex noua vſucapione inchoata ⁊ cōpleta eo triēnio q̄ reuerſus fuit p̄ſens. Ex p̄dictis ꝯcluditur p hanc cle. q̄ tēpus itra qd̄ dʒ peti ⁊ finiri cā reſtitutionis in integrū eſt q̄driēnium. Et ex hoc infert̄ q̄ tp̄s negligentie nō comodit tp̄s diligentie. ſicut voluit ſcd̄a opi. poſita in glo. quam ēt videt̄ ſentire Gen. dicēs q̄d qd̄ hic dr̄ pcedendā eē reſtōnem ad tp̄s leſionis dʒ intelligi cū ſupeſt tp̄s ad qd̄ fiat reſtitutio al's ſecus. puta ſi in locū tp̄is abſente ſubrogato tēpore negligentie reperiat̄ p̄ſcriptio cōpleta. ff. ex q. cauſiſ ma. l. ab hoſtibus. §. ſed qd̄ ſimpl'r. tūc enim fruſtra quereretur de parte tp̄is quadriēnij cū nō ſit dare tp̄s ad qd̄ fit reſtitutio. ⁊ q̄ multe leges ad hoc vident̄ facere ⁊ multi doctores hoc tenuerūt. poſſet dici q̄ qn̄qʒ q̄rimus de tpe itra qd̄ cā reſtōnis debeat finiri. ⁊ tale eſt vniforme. ſ. quadriennium vt hic. quandoqʒ querimus de tempore intra quod cā reſtōnis dʒ icohari. ⁊ aut ledit̄ qs ex ꝯtu vel q̄ſi. vel ex ſn̄ia vel iudicio. ⁊ adhuc iſtud ē vniforme. ſ. q̄driennū vt hic. aut ledit̄ ex curſu tp̄is. ⁊ tūc ſi tp̄s leſionis eſt magis quadriēnio vt hic adhuc idē. Si aūt ē minus q̄driēnio tūc dʒ ppom intra tn̄ tp̄s q̄tum ē tp̄s leſionis ⁊ nō vltra. adeo q̄ ſi vltra deferatur nō audiet̄. qd̄ nō. gl. vt. l. diuus. ff. eo. ti. ⁊ in. l. fi. C. e. ti. ibi hoc tenēt Bar. ⁊ Bal. ⁊ ſm hoc opi. ij. poſita hic in gl. poterit ſaluari vt ſit opus ſi q̄s fuit leſus in vna die q̄ intra vnā diem a tpe quo pōt petat ſe reſtitui ſʒ ſufficit q̄ cā reſtitutionis intra triēniū terminetur. nec ꝯrium dr̄. nihil enim dicit hic de tpe pponendi ſʒ ſolum de tpe finiendi cām reſtōnis vt pbat verbū finiri verum ētn̄ q̄ de iure neceſſario nō pbatur q̄ opus ſit cāʒ reſtōnis pponi itra tn̄ tp̄s q̄tum fuit tp̄s impedimēti. vn̄ cōiter itelligitur hec cle. qd̄ ſufficiat pponere infra tn̄ tēpus vt ifra quadriēniū poſſit terminari in eo aūt qd̄ tāgit̄ in glo. ad fi. de iudicio reſcindēte ⁊ reſciſſorio qd̄ de obſeruātia ſimul itentatur. Idē Pau. ⁊ dic vt dixi. e. ti. tum ex lr̄is. Quero in eo qd̄ dicit ab eccleſia poſſe peti reſtōnem. ⁊. ſ. in. j. ꝯrio expoſui. i. plato eccleſie. an hoc pōt ſine ſpāli mādato. gl. ij. dicit qd̄ ſic. ⁊ idem Pau. Scd̄o q̄ro q̄d ſi platus ē excōicatus? dicit Lau. q̄ nō audiret̄ petēs reſtitutionē: cū videatur potius agere q̄ defendere. ar. de excep. cū inter. ⁊. c. ſignificarūt. ⁊ hoc cū p̄ncipaliter petit̄ reſtitutio. Sʒ q̄d ſi icidenter? dic vt in ſeqnti. q. Tertio q̄ro circa dicta in prima. q. ſi reſtitutio petit̄ icidenter: an platus excōicatus petere poterit? vt pone excōicatus appellauit ⁊ ipetrauit inhibitionē fieri iudici a quo nec pcedere: deinde ſpoliat̄ ab aduerſario: videtur q̄ poſſit petere ſe reſtitui cū potuerit appellare: ⁊ hec reſtitutio veniat in vim acceſſorij p viā reuocationis. p hoc qd̄ nō. gl. xxiiij di. c. j. Et hoc placet Bertrādo ⁊ Jo. de lig. p̄ſupponēdo q̄ appellās fuit reus. dic de hoc nō curādū: cū ēt originarius actor audiatur appellās. de excep. ſignificarūt. Itēʒ videt̄ nō pcedere hec opi. q̄ auditur excōicat᷒ appellās ad pſequendū q̄ ſunt ptinentia ad appellationē ſolū quatenus ꝯtingunt articulos appellationis. Unde ſi appellat ab iterlocutoria finito articulo appellationis bn̄ auditur ſup p̄ncipali ſi peteret reſtōnem in itegrū ēt icidenter. vt ꝯ lapſum dilationis pemptorie nō audietur. ad hoc de excep. cū iter. ⁊ qd̄ ibi nō. Quarto q̄ro an pcurator cōſtitutus a plato poſſit petere reſtōnem nōie eccleſie? dicit Gen. q̄ aut petit p̄ncipaliter ⁊ reqritur q̄ habeat ſpeciale mādatū. ff. de mino. l. illud. §. ſi talis. ſ. e. coram. Aut incidēter: ⁊ auditur ēt ſine ſpāli mādato. q̄ cū ſit datus ad cāʒ p̄ncipalem cenſetur datus ad oīa ſine q̄bus cā non pōt expediri. ff. de pcu. l. ad rem. ⁊. l. ad legatū. qd̄ tʒ glo. e. ti. ſuſcitata. qd̄ dicit Gen. verū ſi ante ſn̄iam vel poſt eam appellatione ſuſpenſa. vel ſi ſaltē adhuc pōt appellari. ſec᷒ ſi appellari nō pōt. d. c. corā. q̄ tūc ſup p̄ncipali mādatum pcuratorium ē finitū. multo ḡ fortius ſupicidēti vel acceſſorio. Quinto quero corā quo dʒ peti reſtitutio? dicit Pau. qd̄ corā iudice eius ꝯ quem petit̄. C. vbi ⁊ aduer. q̄s in inte. reſti. poſtu. l. ij. Sexto q̄ro ſi lapſu tp̄is nō leditur eccleſia ſʒ ſolum pſone eccleſie: vt q̄ lapſum eſt tp̄s q̄ platus habuit puidere vel canonici debuerūt eligere. dicit glo. ij. q̄ tūc nō ꝯceditur reſtitutio. Idē Pau. ⁊ Gen. q̄ dicit q̄ hoc caſu nōie eccl'ie reſtitutio peti nō poſſet. per id qd̄ nō. Spe. eo. ti. §. ij. ṽ. vt aūt. ⁊ dicit Pau. q̄ forte aliud in plato q̄ȝ i canonicis: q̄ ſi ad aliū ſpectat collatio vl' electio p eius negligētiā poſſet ledi eccleſia eius nōie: hoc fiebat vt q̄ potuiſſet p̄ſcribere q̄ nō p̄ſcripſit vt finge q̄ nōie eccl'ie collatū fuerat bn̄ficium ⁊ incepat eccl'ia preſcribere ius ꝯferendi: ſʒ platus negligit iterrūpetur p̄ſcriptio q̄ fuiſſet ꝯtinuata ſi non neglexiſſet: ḡ eccl'ie cōpeteret reſtitutio. qd̄ puto verū. Et p hac dr̄ia iter platum ⁊ canonicos ē de teſta. reqſiſti. ⁊ qd̄ nō. e. ti. qd̄ ſicut. vn̄ qd̄ dicit glo. de platione itellige verū qn̄ hʒ ꝯferre rōne pſone non aūt eccl'ie.

Septimo q̄ro in eo q̄ dicit de reſtōne aduerſus lapſuʒ tp̄is? de exēplis. ſo. vt in gl. in ṽbo lapſum. vel ſm Laud. exemplifica in anno ad p̄ſentādū: vel ad interrūpendā p̄ſcriptionē. vel ad denūciandū aduerſario receptionem teſtiū. Et dicit Pau. hoc pcedere ſiue agit̄ de dāno vitādo ſiue lucro captādo: ⁊ ſic ḡnāliter aduerſus lapſum tp̄is in quo nō fecit eccl'ia id qd̄ fieri expediebat pcedat̄ reſtō. pro hoc eo. ti. c. ij. ⁊. c. coram. Gen. ēt intelligit ſiue hoc tp̄s ſit ab hoīe ſiue a lege ſtatutū: q̄ hic idiſtincte loqtur: ⁊ i vtroq̄ȝ eadē ērō. ⁊ de termino hominis in. d. c. corā. de termio iuris. e. ti. auditis. Octauo q̄ro circa hoc q̄d de biēnio ad pſequēdā appellationē. An eccleſia nō pſequēs iuſte ipedita idiget reſtitutione vel ipſo iure ſeruet̄ illeſa? Gl. e. in ṽbo lapſum. remittit ad nōta. de ap. ex rōne. ⁊ ibi cōter tenet̄ opus eē reſtōne. Nono q̄ro an ꝯ p̄ſcriptionē xl. annoꝝ poſſit eccl'ia petere ſe reſtitui? gl. e. ſentit qd̄ nō: qd̄ tʒ Jo. an. e. ti. auditis. Opp. ad hoc de hac cle. So. hec gl. qd̄ loquit̄ h̄ de reſtōne aduerſus lapſum tp̄is ꝯ qd̄ cōpetit reſtitutio. vult dicere q̄ iſta cle. nō pbat qd̄ aduerſus quēlibet lapſum tp̄is ꝯcedat̄ reſtō ſʒ ſolū determinat itra qd̄ tp̄s debeat eccl'ia poſſe petere ſe reſtitui aduerſus lapſum tp̄is ⁊ dʒ itelligi qn̄ nō reperit̄ p̄hibitū. Pau. h̄ late pſeqtur ea q̄ nō. eo. ti. auditis. ⁊ p̄mo videt̄ qd̄ gl. ſit va q̄ ſi cōpeteret reſtitutio iura loqntia de p̄ſcriptiōib᷒ eēnt ſine effectu. vn̄ Goff. e. ti. c. j. dicit q̄ nō inuenit eccl'iam reſtitui ꝯ vſucapionēʒ vel p̄ſcriptionem. lʒ aliqua tempora de p̄dictis aliquādo ſubducant̄. p hoc qd̄ nō. Spe. eo. ti. § ſi q̄s aūt. ṽ. hoc aūt notādum. vbi refert cle. p̄nūciaſſe eccleſiam nō poſſe poſt biēniū opponere exceptionē non numerate pe.

merate pecunie ɔ creditores. In ɔ̄riuȝ q2 cōtra pſcriptōeȝ reſtituitur minor qñ pſcriptio ɔtra eum. currit g̃ ⁊ eccleſia que cōparatur minori. C. ſi aduer. vſucapi. l. vni. ⁊ hoc tȝ Hoſti. de traſac. ɔtingit. ⁊ in ſum. e. ti. §. qñ. ṽ. item obijcit ad fi. §. in qbus. ṽ. in pſcriptionib⁹. ⁊ plenius de pſcrip. ſu per Rica. ō pſcrip. re. imobili. §. q̃ exigant. ṽ. res et oñicā. qd dicit Pau. verius maxime p iſtā lrāȝ q̃ generaliter loquit. nā ⁊ maior ipeditus reſtituitur ad tps ipedimenti. ff. ex q. cau. ma. l. ſed ⁊ ſi p ptorem. ṽ. quotiēs. ⁊ l. ſuccurrit. ⁊ l. in eadem cā. Itē eccleſia reſtituit aduerſus lapſum decē dij ad appellādū. vt tȝ hic gl. in ṽbo lapſuȝ. vel aduerſus aliud tps circa ſtatū iudicioꝝ g̃ eodēmodo ⁊ ɔ pſcriptionem currentē ɔ bona cū iura velint et p̄pmas pſcriptiōes piudiciari eccleſijs. e. ti. c. coram. Et maior ſit leſio eccleſie i pditione rei q̃ in lapſu dilationis vel in alijs pſcriptionibus iudicialib⁹. Item ſi transfert dñium rei p traditioneȝ factā in ɔctu licite celebrato ſicut p pſcriptionē. C. de pac. l. traditionibus. Sed ɔ talē tractatū reſtituit eccl'a. eo. ti. c. j. g̃ ⁊ ɔ pſcriptionem. Et in hoc qd dicit Pau. dominiū transferri p pſcriptionem. dic vt dixi de pſcrip. ad aures. Item ſm Pau. ſicut cum ſnia trāſiuit in rem iudicatā reſcinditur p reſtōnem. e. ti. c. j. ita g̃ ⁊ pſcriptio. Referet tñ quoſdā dicere hāc cle. nō loq de pſcriptione. xl. annorum. de alio tpe aduerſus cui⁹ lapſum ɔceditur reſtō. qd tȝ gl. vt. s̃. e. q. dixi. Et tūc videt q̃ ɔ preſcriptionē. xl. annoruȝ nō ɔcedat reſtitutio cū hoc nō ſit iure expſſum. Ad qd dicit Pau. q̃ ſatis ē expſſum in ṽbis gnālibus. vult dicere: q̃ exprimit hic in eo q̃ generaliter dr aduerſus lapſum tē poris ɔcedi reſtōnem. ad hoc de ma. ⁊ obe. ſolite. qd puto verius. ⁊ tenui in. d. c. auditis. quod et tȝ glo. in auſ. de eccle. ti. §. p tēporalibus. col. ix. ⁊ Gen. ⁊ Steph. hic p hoc. q2 ſufficit q̃ nō inuenit phibitum. Itē ſatis pbat h̃ ⁊ nunc dixi ſm Jo. an. in apoſtillis poſſit rñderi q̃ hec cle. ſolum pbat dari reſtōnem aduerſus lapſum tpis. Sȝ p hoc non infert q̃ aduerſus pſcriptionem p quā reſtōnem nō ſoluȝ fit reſtitutio aduerſus lapſum tpis ſed et reſtitueret res pſcripta. Ad quod dici pōt q̃ hec reſtitutio rei venit in viȝ ɔſequentie. Quidā tñ volentes defendere gl. dicūt q̃ aut ſimul intentat eccl'a iudiciū reſcindende ⁊ reſciſſorium. et ɔcedit glo. vt nō admittatur hec petitio. aut ſepatim admittit eccleſia petēs ſe reſtitui aduerſus lapſum tpis. Et ex hoc pſcriptionem reſcindi ⁊ ea reſciſſa poterit agere p ſtina actiōe ſicut pſcriptio alio modo eēt iterrupta. p hoc qd nō. Inno. de pſcrip. illud. ⁊. e. ti. tum ex lrīs. qd nō pcedit q̃ztum per hoc velint ſaluare gl. q2 ſm eos verū ē dicere ɔ pſcriptionē cōpetere reſtōnem: in eo aūt q̃ diſtinguūt an ſimul itentētur reſcindēs ⁊ reſciſſoriū an ſepatim nō vr̃ in hoc inducēda diuerſitas in effectu. nā ⁊ obſeruātia ſimul ītentat vt dixi in. vj. ɔ̄rio in fi. ⁊ dici diſtincte veri⁹ ē eq̃ ɔ pſcriptionē reſtituitur eccl'a. Ad ɔ̄rium cū dr q̃ ſȝ hoc fruſtra erūt iura de pſcri. ɔ eccl'iam loqntia. dic q̃ imo nō fruſtra q2 niſi eccl'ia cōpleta pſcriptione īfra quadriēniū petat ſe reſtitui ampli⁹ nō auditur. e. ti. c. j. li. vj. Decio. q̃ro an aduerſus lapſū inſtātie q̃ de iure ciuili nō finitur triennio poſſit eccl'ia petere ſe reſtitui. dicit Gen. q̃ nō niſi in ſubſidiū. i. qñ aliūde nō pōt eccl'ie ſuccurri ad iſtar minoris cui cū pōt ſuccurri agēdo ō ſuo itereſſe ɔ eū q neglexit agere p ipſo reſtō nō ɔceditur al's ſic. C. de iudi. l. ppērādū. in fi. ⁊ qd nō. e. ti. bñficio. vbi Hoſti. vr̃ tenere ɔ̄rium. ſȝ p̄mū ſeq vr̃ ſūma. e. §. aduerſus. ⁊ veri⁹. Undecimo q̃ro an aduerſus ɔfeſſionē reſtituatur eccl'a. dic Inno. e. ti. audit. q̃ nō niſi pbato errore. qd tȝ Spe. e. ti. §. j. ṽ. ſȝ nunqd eccleſia. ⁊ Mathe. hic vt dixi i. d. c. auditis. Duodecio q̃ro an aduerſuſ vſucapionē reſtituatur eccl'a. hec qd pſuppo nit aliaȝ an vſucapio currat ɔ eccl'iam i quatȝ Pau. q̃ ſic. qd tȝ. e. ti. c. j. q̃ pſuppoſito dic q̃ poterit eccl'ia petere ſe reſtitui pbata leſionē. qd et tȝ Pau. Deciotertio q̃ro an ɔ exceptionē annalē q̃ currit nō pſentāti reſcriptū poſſit eccleſia petere ſe reſtitui. Pau. q̃ ſic. ſi p negligētiā omiſit ſecus ſi dolo. qd tȝ Inno. al's Vinc. e. ti. tū ex lrīs. p hoc qa aduerſus delictū nō datur reſtō. C. ſi aduer. deli. l. j. ⁊ hoc qñ tota eccl'ia deliqt. C. de ſacroſan. ec. l. iubem⁹. xvj. q. vj ſi epm. nō. de ord. cog. c. ij. in gl. iij. Decimoq̃rto q̃ro an aduerſus perēptoriū datū ad opponēdū cria vel defectus reſtituatur eccl'a? dic Spe. e. ti. §. ſiqs aūt. ṽ. ſȝ pone eccleſia. obtētū q̃ nō. qd tȝ Cōpo. de elec. q̃ ſic. ⁊ Pau. ⁊ Mat. h̃. q2 in actionib⁹ penalib⁹ nō ē pditū auxiliū reſtōnis. ff. ō mino. l. auxiliū. Decimoqnto q̃ro an reſtituatur eccl'ia aduerſus lapſū termini ad pponēdū dilatorias? gl. in ṽb. leſam. tāgit ⁊ nō ſoluit. Lau. refert id qd nō. Inno. e. ti. corā. vbi dic q̃ nō niſi iudici videatur hoc equū ex circūſtātijs. qd tȝ Pau. Gē. ⁊ Math. quod dixi in. d. c. coram.

Decioſexto q̃ro an publicatis atteſtationib⁹ reſtituat eccl'ia ad pducēdos teſtes? Pau. refert id qd nō. Inno. e. ti. auditis. vbi ɔcludit q̃ nō niſi iudex p̄miſſa cognitiōe videat eccl'iam leſam ſui vel plati facilitate. dȝ aūt iudex eē cautus vt nō ɔcedat reſtōnem vbi ſubeſt pſumptio ſubornationis qd ponderabit ex q̃litate pſonarū. ar. de pcur. in noſtra. qd tȝ Spe. de reſti. in ite. §. vlti. ṽ. qd ſi cā. Et hoc qñ aliquos teſtes pduxit eccl'ia q nō bñ pbarūt. ⁊ de hoc et in ſeqnti. q. Decimoſeptimo q̃ro circa dicta i prima q. qd ſi oēs teſtes eccl'ie repelluut ppter excōicationē vel aliud graue. dicit Inno. in. d. c. auditis. ⁊ Pau. h̃. q̃ reſtituetur eccl'ia ad pbādū p alios vel p eoſdē ceſſante ipedimēto dūmodo pducēs nō inueniat in culpa. Tñ Hoſti. ibi dicit culpā vel negligētiā pducētis nō nocere eccl'ie. ar. d. c. ſi epm. xvj. q. vj. ⁊ regula. delictū li. vj. Decimooctauo q̃ro an eccl'ia petēs reſtitui teneat exp̄mere q̃ dolo aduerſarij vel ſui facilitate ē leſa? dic Spe. e. ti. §. quar i pn. q̃ nō. qd dic vt ibi. Decinonono q̃ro an eccl'ia poſſit plures cās leſionis pponere. vel ſi ppoſuit vnā an poſſit alterā pſeq? Idē Spe. loco pallegato dicit q̃ ſic. ſȝ i vltimo dic eccl'iam poſſe aliā cām pſeq ſolū vſq ad tps q̃ pōt mutari libellus. C. de edē. l. edita. qd tȝ Jo. an. in addi. Spec. loco palle. Vigeſimo q̃ro q2 hic dr eccl'iam audiri q affirmat ſe leſaȝ. vt. s̃. dixi in. ij. nōbili. qd nō auditur cū effectu niſi pbet leſionē an ſemp eccl'ie ſit neceſſe leſionē pbare. dic Pau. ⁊ Math. q̃ aut petit reſtitutio in iudicio ⁊ in his q̃ pcedūt ſniam ⁊ nō ē neceſſe pbare leſionē q2 p tractū tpis ⁊ negligētiā ſatis apparet de leſione. e. ti. ſuſcitata. et c. corā. ⁊. c. auditis. aut petitur reſtō aduerſus ſniaȝ vel extra iudiciū aduerſus ɔctum ⁊ tūc dȝ pbari leſio. nō. n. eo ipo q̃ ſnia ē lata vel ɔctus initus leſa ē eccl'ia. eo. ti. cū veniſſet. ⁊ c. j. ⁊. c. fi. reſtō aūt nō datur niſi leſo. C. eo. ti. l. ſi minorem. Pau. tñ ɔcludit id qd dixi in dicto. ij. nōbili. q̃ ſufficit leſionē allegare vt examinetur cā reſtōnis. ſȝ vt detur reſtō neceſſe ē leſionē pbare qñ bñ pbatur h̃. nam dato q̃ ſit lapſus termin⁹ perēptorius nō ppterea ſeqtur eccl'iam eē leſam q̃ pbationes nō pduxit. q2 ne forte ſibi expediebat pducere. ⁊ hoc dȝ examinari vt perpendatur an ſit leſa.

Vigeſimop̄mo q̃ro q2 hic dr cām reſtōnis debere terminari īfra q̃driēniū qd ſi finito q̃driēnio detur reſtō? Gl. in ṽbo finiri allegat p ⁊ ɔ. ⁊ vr̃ tenere q̃ nō tȝ reſtō. qd etiā tȝ Pau. eiſdē rōnibus p hoc q̃ ipemet nō nit. j. de ōci. cle. j. qd ibi dixi. q. xxx. dua b⁹ ſeqntibus. ⁊ p hoc et q2 reſtō ɔ ius cōe ɔceditur iō ē reſtringēda regula q̃ a iure li. vj. ſup q̃ rōne fundatur gl. ⁊ Pau. Sȝ Gen. tȝ ɔ̄riuȝ: q2 fauore rei limitatū ē q̃driēniū ad finiēdā reſtōnem. vñ qua rōne volēte reo pōt plongari. C. de tēp. in inte. reſti. l. petēde. ⁊ nō. e. ti. l. fi. eadē rōne patiēte reo ⁊ nō excipiēte. Nā ⁊ alibi de lapſu fataliū in appellatione opȝ excipi ⁊ pbari. C. de tē. ap. l. ij. §. fi. Ad. §. ɔſequēs. allegatū in gl. rñdet Genȝe. q̃ ibi

ab initio tenuit datio tutoris.lꝫ poſſet reuocari ſi ꝓpoſita
fuiſſet excuſatio ⁊ ꝓbata īfra tꝑs legitimū q̄ elapſo nō po
tuit audiri in p̄iudiciū pupilli hec rñſio nō ſufficit. naꝫ ét ħ
id ꝯ qđ cōpetit reſtitutio tꝫ mero iure. vel ſꝫ Gen. ibi ſpā
le fauore pupilli ſicut ét ſpāle ē ꝙ excuſatio ꝓtextu falſita
tis obtēta ip̄o iure nō tꝫ. lꝫ aliud ſit ī alia ſnīa. vt ibi nō. dic
⁊ aliter. vt dico. ī.e.q. Ad id qđ nō.C. de iudi.l.ꝓperādūꝫ
poſt p̄n. qđ nō. glo. ꝓ ſe īducit vbi tꝫ gl. ꝙ ſnīa lata poſt ter
minū non tꝫ. Rñdet Gen. ꝙ ibi iō q2 fuit lata ex actis que
iā ꝑierant ꝑempta inſtantia. ⁊ ſic ē nulla tanꝙ̄ ex actis nul
lis: ⁊ hoc puto verius. Et dic ꝙ in. §. ſequēs ſubeſt rō: q2
nō dꝫ p̄iudicari iuri iā q̄ſito in cōmodū pupilli cui⁹ītereſt
hr̄e tutorē. Sꝫ is ꝯ quē petitur reſtō bñ pōt p̄iudicare ſibi
omittēdo exceptionē ſibi cōpetentē ꝓpter lapſuꝫ q̄drienij.
Quia aūt iura in hoc ſunt veria an teneat factū poſt tꝑs
diſtingue: q2 aut tꝑs p̄figitur parti aut iudici aut actioni.
Primo caſu poſt tꝑs nihil pōt fieri ⁊ ſi fiat nō tꝫ. C. ſen. re
ſcin. nō poſ. l. ꝑemptorias. de ꝓba. l. exceptionē. ff. de iud.
l. ſed ⁊ ſi ſuſcepit. Scđo caſu aut p̄figiť tꝑs iudici ⁊ iuriſdi
tioni. aut iudici tm̄. ſi iudici ⁊ iuriſditioni nō valet qđ fit fi
nito tp̄e. ff. de iudi. l. ij. §. ſꝫ ⁊ iudex. de arbi. l. ſi cū dies. §.
fi ītra. ⁊. l. nō diſtinguemus. §. ij. C. qñ ꝓuo. nō ē neceſ. l. cuꝫ
nō eo die. Si iudici tm̄ tꝫ qđ fit poſt tꝑs lꝫ iudex puniať. C.
de edi. ꝓua. l. fi. C. vt cē ſtaꝫ ciui. q̄ꝫ milita. l. j. ad fi. ꝓ vtro
q̄ꝫ mēbro. de offi. dele. de cauſis. ⁊ qđ ibi dixi. Tertio ca/
ſu aut p̄figitur tꝑs circa ſuſtantiā actionis ⁊ finito tp̄e fini
tur actio ⁊ nō tꝫ qđ poſtea fit. C. de dolo. l. fi. ne de ſta. de/
func. l. ij. in fi. aut p̄figitur nō circa ſbam actionis ſꝫ circa li
tis inſtātiā ⁊ finito tp̄e iudex de nouo pōt cognoſcere non
aūt vigore p̄me inſtātie. C. de iudi. l. ꝓperandū. ad fi. ad. l.
falci. auť. ſꝫ cū teſtator. in auť. de here. ⁊ fal. §. illud quoq̄ꝫ
col. j. de hoc ꝑ Ray. ⁊ Bar. in. d. §. ꝯſequēs. Uigeſimo
ſecūdo q̄ro an hoc quadriēniū poſſit ꝑ iudicē ꝓrogari? vř
ꝙ nō ſicut nec tꝑs qđ dať ad appellationē finiēdā. qđ nō. ď
ap. cū ſit. ꝓ hoc qđ nō. C. de lit. ꝯte. auť. offerať. qđ tꝫ Lau.
q2 hoc tꝑs datur ſine miniſterio iudicis: non pōt ḡ ꝑ iudi/
cem auferri. regula indultū. lib. vj. quā rōnem dicit Gen.
nō ꝓcedere. nō tñ reddit cām. ſꝫ poſſet reddi: q2 hoc tēpus
pōt ex cā ꝓlongari. C. e. l. petēde. dicit aūt Gen. aliā eē effi
catiorē rōnem: q2 qñ lapſus tp̄is effectualiter abſorbet iuſ
partis nō pōt minui vel ꝓtendi: ⁊ ſic eſt in tp̄e ꝓſeq̄nde ap
pellationis vel petēde reſtōnis. ſecus in tp̄alibus quorū
lapſus nō abſorbet ius partis vt in tp̄e qđ dať ad delibe/
rādū. iij. q. iij. offeratur. vel ad ſnīam exequēdā. ff. de re iu
di. l. ij. de re iudi. qđ ad ꝯſultationē. Sꝫ ꝯ dici poſſet q2 in q̄
libet lapſu tp̄is abſorberet ius partis cum acq̄rať ius ad
uerſario vt poſt tꝑs nō audiať q2 dimiſit tꝑs labi. Tñ pōt
rō Gen. ſuſtētari qñ aduerſarij ius nō ē factū deteri⁹. ꝓ id
qđ nō. de v̄. ſig. ī. cle. ſepe. §. ⁊ q2. in gl. in v̄bo nō obſtāte. ⁊
dixi de fi. iſtru. cū dilectus. Sꝫ ét rō Lau. ē vera. q2 hoc q̄/
driēniū dať a iure ſine miniſterio hominis. iō nō pōt a iudi
ce mutari. ꝓ hoc qđ dixi in. d. c. cū ſit. lꝫ enī ex aliqua rōna
bili cā poſſit protēdi ꝓut dř hic ī gl. in v̄bo finiri. nō ꝑ hoc
ſeq̄tur ꝙ iudex hoc poſſit cū non reperiať ſibi permiſſum.

Uigeſimotertio q̄ro in eo ꝙ hic dř hoc quadriēniuꝫ eē
ꝯtinuū. qđ dicatur tꝑs ꝯtinuū. ⁊ quod vtile. ſo. vt in gl. in
v̄bo ꝯtinuū. ⁊ in ea ibi ꝯtinue. vtile hic ē multiplex. de q̄. ī.
e. q. ibi q̄ ad ꝓgreſſum. ꝓ hoc. ff. de calum. l. annus. de edi.
edic. l. cū ſex. ⁊ cū dič gl. ꝙ q̄driēniū ē ꝯtinuū in p̄n. ꝑ lr̄aꝫ q̄
ſeq̄tur ponderat verbū a tp̄e leſionis q2 ſtatim ab eo tp̄e ī
cipit currere. vñ dicit Gen. ꝙ currit a momēto finite leſio
nis. ꝓ hoc qđ nō. Inno. eo. ti. corā. Pau. quo ad primū q̄ſi
tum hic. ⁊ de elec. cle. cām. in v̄bo ab īterpoſitiōe. dicit cō
tinuū tꝑs qñq̄ꝫ dici ꝙ ꝯtinue currit in p̄ſentia ⁊ abñtia die
bus feriatis ⁊ nō feriatis ſit copia iudicis vel nō. C. de p̄/
ſcrip. lon. tēp. l. vlt. qñq̄ꝫ ꝯtinuū ē vno reſpectu: q2 veniūt
dies feriati ſꝫ alio nō. vt q2 nō currit īpedito. ⁊ ſic ſumiť ħ
⁊ ꝓ hoc qđ nō. Archi. ij. q. vj. anterior. ſuꝑ gl. nunq̄d hoc
tꝑs. in fi. Tēpus v̄o vtile ē quod nō currit ꝯtinue q2 nō die
bus feriatis vel qñ non ē copia agēdi vel tp̄e abſentie. Et
hoc multiplex. quoddā ꝯtinue vtile vt tꝑs ſemeſtre. de q̄
de ſup. negli. p̄la. lꝫ. de ꝯceſ. p̄ben. c. ij. ⁊. c. q2 diuerſitatē. ⁊
tꝑs centū dierū ad petendā bonoꝝ poſſeſſionē. C. q̄ admi.
ad bo. poſ. poſſunt. l. ij. quoddā vtile quo ad p̄ncipiuꝫ tm̄.
ſꝫ quo ad ꝓgreſſum ꝯtinuū vt tꝑs ad appellādū qñ fertur
ſnīa ꝯ abñtem ⁊ ignorātē. C. qūo ⁊ qñ iudex. l. ab eo quod/
dam vtile in ꝓgreſſu ſꝫ ꝯtinuū ab initio vt tꝑs appellatio
nis ꝓſequende. de ap. ex rōne. Et quod quadriēnium de
quo hic ſit continuū ⁊ vtile modo p̄dicto tꝫ glo. C. e. l. fi. di
citur autem omne tempus continuū niſi probetur eſſe vti
le. vt nō. glo. ff. de diuer. ⁊ tempo. p̄ſcri. in Rubrica. ⁊. l. j.

Uigeſimoquarto quero ſi eccleſia nō probauit in ꝑē
ptorio an quadriēnium petende reſtitutionis computeť a
fine peremptorij an a die ſcientie. videtur ꝙ a fine termi/
ni per hanc lr̄am. quod proſequere vt in glo. in verbo a tē
pore. in v̄. ⁊ nota. ⁊ cum opinione Inno. quā approbat gl.
tenet hic Pau. ⁊ Archi. eo. ti. c. ij. lib. vj. pro hoc quod di
cit hic Lap. referens id quod nō. Spe. eo. ti. §. infra quod
tempus. v̄. ceteruꝫ. vbi dicit ꝙ ſicut eccleſia vel minor de
bent petere reſtitutionem infra quadriēniū a tempore le/
ſionis ſic etiam maiori quādo ſibi ex iuſta cauſa competit
reſtitutio currit hoc tempus a die leſionis ſi ē p̄ſens vel tē
pus reuerſionis ſi erat abſens. Uigeſimoq̄nto quero:
an hoc quadriennīū currat ignoranti. dicit Laud. ꝙ tem/
pus continuū currit ignoranti ⁊ imputet ſibi qui ſuꝑ hoc
debuit vigilare. ſ̄. e. coram. ī. de conceſ. p̄ben. c. vno. in fi.
de vtili dicit ſecus: q2 probabilis ignorantia inter impe/
dimenta legitima computantur. C. de edil. edic. l. cum ſex
de cle. ex. mini. apoſtolice. de tempore autem partim ꝯti/
nuo partim vtili dicit ꝙ ab initio excuſat ignorantia non
poſtea ex quo incepit. de reſcrip. plerūq̄ꝫ. niſi ſit affectata
⁊ ſupina ignorātia que indiſtincte non excuſat. de tēp. or.
eos. lib. vj. Sed per hoc non ē ſoluta qđ propoſita niſi p̄/
ſupponendo id quod dixi. ſ̄. q. xxiij. ꝙ quadriēnium ē par
tim vtile partim continuū quod tꝫ Genꝫ. dicens per hoc
videri ꝙ nō currat ignoranti cum ſuccedat loco vtilis an
ni. de quo in. l. fi. C. de temp. in integ. reſti. q̄ non currebat
ignoranti cum eſſet vtilis. Item q2 alias ſequeretur ꝙ iu/
ſta ignorantia puniretur contra. l. generali. C. de tab. li. ꝑ
⁊ de conſti. c. ij. Refert tñ aliquos contra ſentire ſed p̄mū
verius. q2 vt dixi. ſ̄. q. xxiij. ⁊. ſ̄. e. q. hoc quadriēnium nō
ē omnino continuū. ſed partim vtile ⁊ ſic non currit impe
dito. Uigeſimoſexto quero nunq̄d hoc quadriennium
currat eccleſie tempore prelati eccleſiam ledentis? vide/
tur ꝙ non: q2 tunc non currit preſcriptio per quam acq̄ra/
tur dominiū. xvj. q. iij. §. item ſi. ⁊. c. ſi ſacerdotes. pro hoc
quod nō. Inno. e. ti. tum ex litteris. In contrariuꝫ ē qđ nō.
Archi. e. ti. c. j. li. vj. quod ſentit hic Pau. dicens hanc lit
teram facere pro. de hoc dixi in. d. c. tum ex lr̄is. vbi tenui
primū ꝙ p̄ſcriptio non currit. nec iſta lr̄a facit ꝯtra: q2 ico
ꝙ dicit quadriēnium currere a tempore leſionis debet in
telligi ſaluo quam in caſu dicti. c. ſi ſacerdotes. vt iura iu/
ribus concordent. de elec. cum expediat. li. vj. Uigeſi/
moſeptimo quero an poſt quadriēnium poſſit peti reſtitu
tio per modū excipiendi? videtur ꝙ ſic: q2 que annua ſunt
ad agendū perpetua ſunt ad excipiendū. ff. de doli excep.
l. pure. §. pe. de reſcrip. plerūq̄ꝫ. vbi hoc declaraui. In cō
trarium: q2 hec exceptio habet vim actionis ⁊ datur eius
exemplo. ff. ex q. cau. ma. l. necnon. §. exemplo. ergo ſicut
actio non competit poſt q̄driennium ita nec exceptio. ff. ď
inoffi. teſta. l. papinianus. §. ſi fili⁹. ⁊ hoc veri⁹ ſm Pau.
Ad ꝯtrium reſponde ꝙ non obſtat: quia non eſt in poteſta

ſe rei qñ exceptionem proponat. ſed bene eſt in poteſtate volentis reſtituit qñ hoc petat. Et pro hoc qd̄ dixi in. d. c. plerūqꝫ. ꝑ hoc infert ſolutio qōnis ſequētis. Uigeſimooctauo q̄ro eccl̄ia ꝯhendo fuit decepta iſtū quo ꝯxit poſt quadriēnium petit rem ſibi tradi eccl̄ia excipit petēſ ſibi reſtitui debet ne audiri? dicit Pau. ꝙ nō. per id qd̄ dixi in proxi. q. Et pro hoc de trāſa. cōtingit. Uigeſimo nono quero qūo ſciri poterat quātū ſit tp̄s leſionis? dicit Lau. ⁊ Gē. qñqꝫ tp̄s eſt limitatū a lege vt decendium ad appellandū vel ſimile: ⁊ tūc tm̄dem reſtituet ⁊ nō vltra. qñqꝫ tp̄s erat arbitrariū puta ad producēdū inſtr̄a ⁊ tūc reſtituit. tp̄s arbitrariū. pro hoc qd̄ no. Inno. c. ti. coram.

De iudicijs.

a Adum. Nota ꝙ modus citādi ꝑ edictū in forma huius cle. hꝫ locū in ſolo papa ibi auctoritate apoſtolica. ⁊ ibi papa ſpāliter mādante. ⁊ pro hoc ſm Lau. ꝙ inferiores habent certos ſuos modos ꝑ quos citant ſubditos. vt not. de dolo. cām. ⁊. c. prout. ⁊. c. veritatis. Scd̄o no. ꝙ in verbis generalibus cōprehēdunt perſone ēt in dignitate conſtitute ēt ſi ſit rex vel iperator ibi qbuſcūqꝫ. iuncto eo qd̄ dicit glo. in hoc verbo. idē Lau. Pau. ⁊ Gen. ⁊ hoc ī diſpōe nō reſtrigibili al's ſecus. ar. de prebē. c. fi. qd̄ tm̄ nihil ꝓbat de pſonis ſed tm̄ de beneficijs. vnde de pſonis poſſet dici ꝙ niſi ſint alique pſone expreſſe ad quarū ſimilitudinē reſtringat cl'a gnāl'is oēs veniēt cū non ſit maior rō de vna ꝙ̄ de reliqua neqꝫ ſit ꝯtrium iure expreſſum. pro hoc qd̄ dixi de reſcrip. ſignificauit. Tertio no. caſum ī quo citat qs vltra duas dietas. vt hic in gl. in verbo vndecūqꝫ. ⁊ idē Lau. ⁊ Gē. Quarto no. de albo ꝑtoris ꝙ dic vt in glo. in verbo albo. ⁊ dicit Gē. ꝙ ideo citatio ſcripta in albo afficit. q2 patenter ⁊ publice fit ideo preſumit ad notitiā citati ꝑuenire. pro hoc. C. qūo ⁊ qñ iudex. au. q ſemel. in au. de iudi. §. fi. colla. vj. Quīto no. de dictione ad inſtar que exponit. i. ad ſimilitudinē. C. de iur. fiſci. inſtar. de hoc. de fide inſtru. inter dilectos. ver. ceterum. de offi. leg. c. ii. li. vj. Sexto no. de dieb' ſolēnibus i qbus fiūt in curia citatiōes generales. ⁊ qui ſint dic vt i gl. in verbo ſolēnes. ⁊ idē Gē. ⁊ Lau. dicit tm̄ Lau. ꝙ papa ēt extra hos dies pōt facere citationes in cōſiſtorio publico vel priuato ⁊ ēt in camera ⁊ ſufficit ꝙ de eius certa ſcia ⁊ ſpāli mādato hoc fit cū nō arctet iuribus. de cōceſ. pbē. ꝓpoſuit. Et idē Gē. ⁊ ſm Lau. regulare eſt ꝙ citatiōe prius facta legitime ad curiam ab hoīe vel a iure. Si nō cōpareat citatus in die aſſignata fit citatio in audiētia publica vel preconizatio in palatio. ⁊ tales ſūt magis proprie declaratiōes primarū citationū qꝫ citatiōes. Cōtra quos aūt fiāt ꝓceſſus generales in curia. dicit glo. in v̄bo generales. ⁊ idē Pau. ⁊ Gē. Septimo no. caſū in quo non tm̄ operat genus qꝫtū ſpecies. ibi ſpāliter iūcta glo. ⁊ ſm Pau. ⁊ Gē. dꝫ papa ſpāliter mādare qñ mādat ꝙ citatio fiat in audiētia: ⁊ de certa perſona: ⁊ expedit ꝙ exprimat ꝙ fiat citatio ꝑ hāc formā: tūc eni ſꝫ Gē. videt tollere vel le ius cōe qd̄ ēt dicit glo. in verbo ex certa ſcia. ⁊ in verbo ſpāliter. Octauo no. ꝙ mādatū ⁊ iuſſus qñqꝫ capiunt pro eodē ibi mādāte. iūcta glo. ⁊ idē Paul. ⁊ hoc dixi de offi. dele. qm̄ abbas. ⁊. s. de ꝓcur. cle. fi. q. j. Nono no. d'riam inter audiētiā l'rarum apoſtolicarū ⁊ papale palatiū. qd̄ dic vt in gl. in verbo litterarū. ⁊ idē Lau. ⁊ Paul. Et de auditore ꝯdictarū. s. de elec. cle. ne romāi. ⁊ de reſcrip. cle. auditor. Innuit aūt glo. predicta in verbo l'rarum. in fi. ꝙ audiētia ſit locus ordinatus dicūt tm̄ aliqui ꝙ nō ſic eſt. imo vbi eſt auditor ibi eſt audientia ⁊ vbi audit cauſas. Decio no. ꝙ ceſſante cā legis ceſſat lex. ꝓbat h̄ in eo ꝙ excuſat cōſtitutionē bonifacij propter maliciā tēporis. Et dicit Lau. ꝙ potentia ⁊ aſtutia inimicorū quos habuit iſte Bonifacius ēt vſqꝫ ad mortē fecit rigorē hūc eſſe rationabilem cū multis craſſantibus opus ſit exēplo ar. xxiij. q. iiij. guiliſarius. lxxxvj. di. c. j. ī. de penis. cle. ſi qs ſuadente. ver. ciuitas. ⁊ idē Gē. pro hoc. ff. de penis. l. aut facta. §. fi. Undecimo nota. de alternatiua ibi vel quorū. quod dic vt in glo. in hoc verbo ⁊ idem Pau.

Duodecimo no. ꝙ ſicut dꝫ prouideri vt qs citet ad locū tutū. de ap. ex parte. Ita ēt debet prouideri iudici apparitori ⁊ executori ſeu nūcio vt tute poſſint ad locū accedere vt hic ibi vel quorum domicilia poſſint tute adiri pro hoc vt lit. nō cōteſt. qm̄. dicit autē Pau. ꝙ hoc debet exprimi in citatiōe. ff. de tranſac. l. cum hi. §. ſi tutor. d ap. romana. §. cum aūt. li. vj. In quo nō videt quid velit dicere ſed poteſt intelligi ꝙ qñ quis citat debet exprimi qualiter locus eſt tutus qd̄ tamen non eſt oportunum ſufficit eñi ꝙ ita ſit. Si autē nō eſt tutus citatio non arctat. de ap. ex parte. ⁊ dic vt ibi dixi. Et ex hoc colligit Mathe. ꝙ ſi aliquis per ſe vel alios procurat ne citatio perueniat ad eū vel ne ad eius domicilium vel locus poſſit libere adiri. habetur pro vero cōtumace. Et hoc ſpeciale dicit eē in his duobus caſibus de qbus in littera. ſecus in alijs citationib'. ī. ti. j. c. j. §. ſi vero. Decimotertio no. de ꝓteſtatione quā facit hic papa. in v̄. porro. ad cōſeruationē iuris ſui ſimile de preſcrip. nihil. Et hoc fit ex ſuphabūdāti cū ptās eius ſemꝑ remaneat libera nec ſubijciat iurib' de elec. ſignificaſti. de pbē. dudū. li. vj. Lau. ⁊ Gē. Decimoquarto no. de citatiōib' abſentiū ⁊ exēplificat Lau. ⁊ Gē. ꝑ. c. ex l'ris. de reſti. in integ. de dolo. veritatis. ⁊. c. cū dilecti. de dila. c. fi. de accu. licet. ⁊. c. veniēs. cū ſimilibus. Formas harū citationū ⁊ modum procedēdi ponit Spe. de citatiōe. §. dicto de citatio. vſqꝫ ad fi. Op. ꝙ hec cle. nō ſit ſituata ſub cōgruo titulo ſꝫ debuit poni potius ſub titulo de citationibus. maxime cū prima citatio videatur non iudicialis. qd̄ dic vt in gl. in verbo citationes. So. vt in ea. Et idē Lau. Paul. ⁊ Gē. Scd̄o op. ꝙ nō ſufficiat citatio generalis ſed reqrat ſpecialis. de elec. c. fi. li. vj. ff. de ap. cū qdam. dicit Pau. ꝙ hoc eſt ſpeciale in papa ⁊ in cā huius cōſtitutionis. al's regulare eſt ꝙ nō debeat fieri talis citatio generalis niſi de prius citato ab homine vel a iure. de elec. c. j. ⁊. c. vt circa. ⁊. c. cupientes. li. vj. de ap. ſepe. ⁊ ſic citatio que fit in albo magis eſt exageratio citationis iā facte. ꝑ hoc qd̄ dixi. s̄. in. vj. nōbili. ⁊ dicit Lau. ⁊ pleni' Pau. ꝙ in facto generali ſufficit publicatio gnāl'is. de poſtu. c. j. lxxxij. di. ꝓpoſuiſti. ſꝫ in facto ſpāli qd̄ tāgit partē nō ſufficit citatio gnāl'is. ⁊ ſic loquunt ꝯtria. de hoc in Spe. de do. ⁊ cōtu. §. reſtat. in ꝓn. vbi dicit q iudices poſſint ꝑ hec edicta citare ⁊ q non.

Tertio op. ad hoc ꝙ nō ſolus papa ſed etiā alij citare poſſint ꝑ hāc cle. ī. ti. j. cle. Quis. ſo. ibi ē caſus ſpecialis. de quo dic vt ibi. ⁊ hoc vult gl. hic ī v̄bo papa. Quarto op. ꝙ nō fuerit neceſſaria reſtitutio quā fecit papa hic ī ver. nos rigorem. Nam etiam in conſtitutione Boniſa. dicebatur citationem in forma huius cle. prelertim habere locum in caſibus poſitis hic in tex. vnde exponendo preſertim pro tantū. idem ibi dicebatur quod hic. Sol. vt in glo. in verbo reſtringimus. que videtur ſtare contrario. Et hoc tenendo dic ꝙ hec conſtitutio fuit neceſſaria pro tollendo ambiguū an illa dictio ſtaret pro tantum an ꝓ maxime. Item dicit Lau. ꝙ ibi hec dictio preſertim ſtabat pro maxime. pro hoc quia hec eſt ſua propria ſignificatio. quod dixi de excep. c. j. Quinto opp. ꝙ lꝫ domicilium alicuius non poſſit libere adiri. non propterea debeat tenere citatio generalis. nam poteſt eſſe ꝙ hoc eſt ſine facto citādi q tunc nō debet alterius odio pregrauari

C. de inoffi. teſt. l. ſi qs i ſuo. So. intelligit Gē. qñ hoc ſurgit ex facto citādi ꝑ litterā precedētem ibi ꝑ ſe vel alios.

Quero quot modis poſſit qs citari? dicit Lau. ꝙ q̄ttuor. Uno mō lr̄is iudicis. de ꝓba. qm̄. Scḋo mō voce p̄conis. de appel. cū parati. C. de fer. l. dies. Tertio mō diſpoſitiōe iuris. de ele. c. j. ⁊ c. cupiētes. de offi. or. q̄ʒuis. li. vj. Quarto ſcriptiōe facta in albo pretoris. ⁊ ad illius iſtar fit citatio. de qua hic que ſm Lau. dʒ magis arctare citatum q̄ alia. qꝛ magis idubitata. nā ex quo tot occulis trāſeuntiū publice legēda ſubiicit̄ p̄ſumit̄ violēter ad notitiā citati ꝑueniſſe. iō in loco publico ponit̄ ⁊ in foribus eccleſie. ꝓ hoc. C. qñ ⁊ qñ iudex. auſ. q ſemel. ff. de ori. iur. l. ij. §. fi. que ratio nō cōcludit. fortius eni vrget citatio ꝑſonalis q̄ʒ hec que fit ꝑ edictū imo hec eſt ſubſidiaria ⁊ ſolum certis caſib' locum hʒ vt in tex. nec ēt preſūptio qua preſumitur hāc citationē ꝑueniſſe in citati notitia eſt violenta: qꝛ ſi ſic eſſet nō admitteret̄ probatio in ꝯ̄rꝛiū q̄tñ admittit̄. vt dico. ĩ. q. viij. Scḋo q̄ro circa hoc an ſemꝑ qſ ſit citandus ꝑſonaliter ſi fieri pōt? Math. tractat referēs opi. Hoſ. ⁊ Hoſt. de do. cū oli. ſm quos diſtinguit. ꝙ aut citādus ē itra ꝓuinciā aut extra. ſi intra dʒ citari ꝑſonalit̄ ſi ex̄ tūc ad domū. ď do. c. fi. de eo q mit. i poſ. c. fi. ſʒ Mat. dicit ex̄ ciuitatē ⁊ dyoceſim quē nō poſſe citari cū ex̄ territoriū ⁊c̄. ꝓ hoc. ĩ. de re iudi. paſtoralis. v̄. piſanaqʒ ciuitaſ ⁊. ſ̄. de elec. clē. cām. v̄. ꝙ ſi forſan. vbi abſente appellato dʒ fieri intimatio. ad domū appellati vel in eccl'ia cathedrali vbi cōſiſtit beneficiū. ⁊ nō dicit ꝙ debeat fieri in eccl'ia cathedrali vbi morat̄ abſens: ꝙ fieri deberet ſi vera foret opi. predictorū. ꝓ hoc. ĩ. ti. j. cle. j. v̄. j. ibi ⁊ ipſi perſonaliter vel ad domū ⁊c̄. O p. ad hoc. de. c. romana. §. ꝯ̄hentes. de fo. cōpe. li. vj. ibi ſi eorū auctoritate ⁊c̄. vbi videt̄ ꝙ poſſit fieri citatio extra territoriū. So. ibi fit citatio ꝑ iudicē territorij ad reqſitionē iudicis cāe ⁊ ſatis dicit̄ fieri eorū auctoritate qḋ fit ad eorū reqſitionē. Tu dic ꝙ dūmō citatio ſit decreta intra territoriū pōt mādari executiōi extra territoriū ſi iudex territorij nō prohibeat qḋ dic vt dixi de fo. cōpe. c. fi. Quo ad id aūt qḋ dixi de citatione facienda ꝑſonaliter vel ad domū. dicit Mathe. ꝙ predicta ꝓcedūt ſiue qs citari debeat ciuiliter ſiue criminaliter: qꝛ illi expulſores criminaliter poterāt cōueniri. vt ibi patet. ꝑ quā cle. dicit tolli opi. Hoſ. ⁊ Spec. de accuſatore. §. j. ver. ⁊ nūq̄d. q tenuerūt ꝙ in criminali ſemꝑ dʒ qs ꝑſonaliter citari. ⁊ ad iura que allegāt rñdet ꝙ non faciūt. vñ ad. c. cū olim dicit ꝙ ibi fuit quedā papalis prouiſio ad hoc vt ſubreptiti' prelatus illi' eccl'ie nō p̄ficeret̄ Itē loq̄t̄ in delegato pape q vbiqʒ citare pōt. ⁊ vbi papa ex certa ſcia ſic mādauit. Et iō q̄ ad citationē illud. c. ñ potuit niſi ad. c. ꝑlatū. q fi. ſint le. ꝙ ibi nō fuit citat' vir ille ꝑ ſuū prelatū ſed fuit mādatū parētib' vt pro eo mitterēt ⁊ eū ad ꝓpria reuocarēt ad. c. relatū. q. ma. accu. poſ. rñdet̄ ꝙ ibi nō dr̄ ꝙ fuerit reqſit' ſʒ ꝙ fuit reqſit' nō ꝑ modū reſtōnis. Itē p̄dicta. c. ꝑlatū ⁊ relatū. nō ponūt ius q̄ ad citationē ſm eū. ꝓ quo inducit qḋ no. Inn. de eo q mit. in poſ. c. fi. vbi dicit ꝙ in cā matrimoniali altero cōiugū abſente pōt ad diffinitiuā procedi. ⁊ ſufficit abſentē citari ad domū qꝛ preſumit̄ malitioſe abeſſe cū teneat̄ cohabitare cōiugi. ⁊ ꝑſeq̄tur Math. quedā alia notata ꝑ Inno. in. d. c. fi. ⁊ in Spec. de inqſitiōe. §. quare aūt. dicēs ꝙ ad hoc vt valeat citatio ad domū primo neceſſariū eſt ꝙ citandus iueniri nō poſſit. ď dolo. cām. ⁊ qḋ no. ſcḋo ꝙ ibi publice ⁊ alta voce citet̄ ita ꝙ edictū ꝑueniat ad eos q ſunt ī domo. de do. c. fi. de cle. nō reſi. ex tue. ff. de inſtitoria. l. ſed ⁊ ſi. §. preſcribere. dic plenius vt dixi in. ď. c. fi. ď eo q mit. ī poſ. vbi late dixi in quibus valeat citatio ad domū. Et de intellectu. c. cū oli. ⁊. c. relatū. ⁊. c. ꝑlatū. preallegatorū ibi dixi in dictis. c. Et ſp̄aliter dixi qñ ꝯ̄ coniugatū ſufficiat citatio ad domū. vt dixi in. ď. c. fi. ⁊. ď. c. relatū. Tertio q̄ro an valeat citatio facta die feriata? So. Mathe. querit ⁊ non eſt qō hic neceſſaria. diſtinguit aūt ꝙ aut fit citatio die feriata vt cōpareat die nō feriata ⁊ nō valet: qꝛ eſt de ꝓceſſu iudicij. de ꝓba. qm̄. qꝛ fieri nō dʒ die feriata de ferijſ. c. fi. aut citat̄ die nō feriata vt cōpareat feriata. ⁊ tunc dʒ cōparere: qꝛ duo vident̄ ſibi mādata. de dolo. cū dilecti. de in inte. reſti. tū ex lr̄is. de dila. c. fi. de accu. veniēs. Pe. tñ de ſanſona vt refert Math. tenuit in. ď. c. fi. de ferijs. ꝙ citatio facta die feriata teneat ſi cadit in nō feriatā ⁊ ita dicit curiam ſeruare. de hoc. xv. q. iiij. placita. Et in Spe. de citatione. §. j. v̄. itē excipit̄. ⁊ de ferijs. §. ij. v̄. porro. dic vt ibi dixi in. ď. c. fi. de ferijs. ⁊ ex ibi no. pʒ ꝙ citatio facta die feriata in honorē dei ēt ad diē nō feriata non tʒ. ſecus ſi eſt feriata fauore hoium. Quarto q̄ro ſi iudex ſedēs pro tribunali ſcient̄ aſſignat diē feriatā fauore hoium partib' preſentib' et ſciētibus ꝙ eſt feriata an videt̄ renūciaſſe ferijs? rñdet Math. ꝙ ſic. de quo i Spe. de ferijs. §. fi. v̄. ſed q̄d ſi. ꝓ hoc qḋ dixi de appel. ſignificāte

Quito quero in eo ꝙ dicit reqri certā ſciam pape quō hoc cōſtabit ꝙ ex certa ſcia fecerit. So. vt in gl. in v̄bo ex certa ſcia. Et idē Pau. ⁊ eſt glo. notāda. Et facit ad queſtionē cū querit̄ qñ dicat̄ papa cōfirmaſſe ex certa ſcia? de quo de cōfir. vti. c. antepe. ⁊ penul. ⁊ in hac glo. ibi requirendi ſūt amici. de hoc in ſequēti. q. Sexto. quero ī eo ꝙ gl. p̄dicta in verbo ex certa ſcia. dicit ꝙ qñ fit citatio ad domū reqrēdi ſūt amici an hoc ſit verū? videt̄ ꝙ ſic: ꝑ iura allegata in glo. ⁊ pro hoc qḋ no. de offi. deleg. cōſultationibus. ſed Pe. ⁊ Cy. C. de bono. au. iudi. poſ. l. cum proponas. q. ix. dicūt hoc verū ſolū in minorib' per. l. hic autē. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. vel in minoribus. contra quos ꝓcedit̄ de iure ſp̄ali. ff. ex q. cau. maio. l. Itē ait. §. fi. ⁊. l. ſe. vt ſi maior petit reſtitui ꝯ̄ maiorē ex clau. vt ibi. Et hoc qꝛ ius ſp̄ale facilius denegat̄ q̄ cōe. vt in auſ. de nō alie. §. qꝛ v̄o veriſimile. colla. ij. ꝓ hoc qḋ no. gl. ff. ex qui. cau. ī poſ. ea. l. ij. illa tñ facit in ꝯ̄rꝛium qꝛ loq̄tur de illo q ſemel cōparuit. vel de eo qui fuit inuētus. hic aūt dʒ intelligi de nō inuēto. ⁊ tutius eſt ſtare illi glo. qꝛ. l. itē ait. §. fi. ⁊. l. ſequēs tradūt gn̄alē doctrinā nec bene ꝓbat̄ iure illa reſtrictio ꝙ illud ꝓcedat ſolū eo caſu quo agit̄ de iure ſpeciali vnde dic indiſtincte reqrendos amicos ꝙ ſaltē eſt tutius Et ſm hoc itellige qḋ dixi de elec. cleñ. cām. §. ꝙ ſi. q. iij.

Septio q̄ro i eo ꝙ dic ꝙ arctat̄ citat' ac ſi fuiſſet citatuſ ꝑſonaliter in quo cōparatur hec citatio citationi perſonali? Glo. in verbo perſonalit̄. ſolu. ⁊ dic vt in ea. Et ex eo ꝙ dicit glo. citatum in forma huius cle. cenſeri verum cōtumacem non tamen manifeſtum ſi non cōpareat. Nota differentiā inter verum cōtumacem ⁊ manifeſtum. ⁊ cū glo. tenet Mathe. qui tñ dicit hunc cenſeri adeo cōtumacem ꝙ appellare non poteſt. quia ſi perſonaliter citatus iuſto impedimēto ceſſante nō veniſſet haberet̄ pro contumace adeo ꝙ appellare non poſſet. Pro hoc qḋ no. Inn. de accu. ad petitionem. Et Spe. de contumacia. §. j. ver. fi. ⁊ Archi. de elec. c. j. li. vj. ⁊ de hoc. iij. q. ix. caueant. de exceſ. prela. ex litteris. vt lit. non cōteſ. qm̄. §. ſi autem. in glo. ⁊ in hac glo. ſi non poteſt. ⁊. ĩ. ti. j. cle. vnica. ſubti. de teſtibus. que eſt in regula preſumitur. li. vj. ⁊ de hoc dixi de eo qui mit. in poſ. c. fi. Octauo quero in eo ꝙ dixi i proxi. q. ꝙ citatio de qua hic comparatur citationi perſonali qḋ etiā dicet̄ in littera an citatio de qua hic preſumitur perueniſſe ad citatum ita vt ſit preſumptio iuris ⁊ de iure. glo. e. in verbo perſonaliter. in fine ſentit ꝙ non i eo ꝙ dicit ꝙ citatus hoc modo auditur excuſans cōtumaciā Idem Lau. dicens ꝙ etiā admittetur ſi incontinēti paratus eſt probare contrarium. per regulam hodie conſtat hodie agatur. ff. vt i poſ. leg. l. is a quo. de reſti. ſpo. lr̄as.

qui. ma.

qui.ma.accu.poſ.c.fi. Op.ad hoc q2 videt̄ hec eſſe iu
ris fictio p quā fingit̄ citationē hāc ad citatū peruenisse. Sz
ꝯ̄ fictionē nō admittit̄ ꝓbatio.C.de ꝓba.l.ſiue.de ſpōſ.is
qui.ſo.Gē.ſtat ꝯ̄rio.Jo.de lig.dicit ꝙ admittit̄ ꝓbatio iu
ſti impedimēti quā facere poſſet pſonalit̄ citat⁹.ſed nō ad
mittit̄ probatio ꝙ citatio ad eū nō peruenerit.ꝛ in hoc p/
cedit dictū Gē.ꝛ idē Paul.vt dico in ſeq.q.p hoc q2 in
hoc ſtandū eſt fictiōi iuris predicte.ꝛ p hoc.C.de rei vx.
l.vna circa pncipiū.qđ placet.qñ aūt ꝛ qūo poſſit ꝓbari
ꝯ̄ fictionē vel preſūptionē iur̄ ꝛ de iure.dic vt dixi ō ſpō.
is q. Nono quero in eo ꝙ dicit citationē de qua hic p/
cedē de rigore in quo ē iſte rigor.dicit Laud.ꝙ eſt in hoc
q2 rigor eſt ꝙ citatio facta ꝯ̄ Anglicū vel Britonē i albo
pape vel pretorio ſine alia citatione iuris vel hoīs ipſuz
arctet qui forſan nō credebat cā3 aliquā hr̄e in curia.Jtē
p hoc curia oēs ad ſe traheret.Jtē iſte nō debuit credere
referentibus niſi eſſet nūtius iuratus.de appel.cū parati
ff.de cuſto.reo.l.diuus.nō.n.dz eſſe nimis credulus.ff.de
eo.p quē fac.erit.l.j.§.dolū.Jtē eſt ꝯ̄ ſtilū antiquū curie ſ3
quē ꝯſueuit citare non citatū ab hoīe vel a iure. Et vult
Lau.dicere ꝙ cōſueuit curia citare pſonaliter. ꝛ idē Gē.
ppea ſm Pau.equa fuit hic mode ratio al's ſi generalit̄
permitteret̄ citatio de qua hic teneret̄ quilibet hr̄e pcu/
ratorē in curia qđ eſt durū.Pro hoc q2 nec dz fieri ſnīa ni
ſi perēptoria veniat ad naturā citati. Et ſm quoſdā lata
nō tz.C.qūo ꝛ qñ iudex.l.ea que.ff.que ſen.ſine ap.reſcin.
l.j.§.itē cū ex edicto.Et qđ no.iij.q.ix.caueāt.Azo.tñ vt
refert Pau.dixit ſnīam tenere ſi citat⁹ fuit aduerſarius
tribus edictis vel vno pemptorio pro oībus lz ad citatū
nō peruenerit.Sz ſi poſtea ꝓbauerit ad ſe nō perueniſſe re
ſtituit̄ ꝯ̄ ſnīam qđ eſt veri⁹ p.l.C.qūo ꝛ qñ iudex ab eo.p
hoc qđ no.Jnno.de procu.c.ij.Et qliter probat̄ no.iiij.q.
v.q̄ſqs.Et facit qđ no.de in inte.reſti.ex lr̄is.lxxxij.diſ.
propoſuiſti.dicit tñ Pau.ꝙ in caſu huius cōſtōnis nō au
diret̄ volēs probare citationē ad ſe nō perueniſſe qa pa/
pa vult hāc citationē hr̄e vim citationis perſonalis.facit
ad hoc vt lit.nō cōteſt.qm̄.ad hoc qđ dixi.ſ.precedēti.q.

Diſpendioſam. No.diſ
d pendiū
eſſe ſi prorogant̄ lites.C.de iudi.l.properan
dū.de do.ꝛ cōtu.c.finē.ꝛ dr̄ diſpēdiū longuz
ꝛ inutile.cōpēdiū breue ꝛ vtile.de accu.qualit̄.ij.ad fi.ꝛ
expone diſpēdioſam.i.dānoſam.vt in gl.vel dic.i.lōgā ꝛ
vtilē.Pau.ꝙ recidit in idē. Scđo no.iudiciorū ordinē
regulariter obſeruādū.pro hoc q2 reſtringit̄ in certis caſib⁹
tm̄.ꝛ de ordine iudiciario habet̄.C.de ſen.ꝛ iterlo.l.pro
latā de proba.qm̄ ꝯ̄. Tertio no.ꝙ qñq3 ex obſeruatio
ne ſubtilis ordinis iudiciarij nimis prorogant̄ lites ꝛ pro
pterea ſubeſt eqtas.vt in cauſis de qbus hic deſiderāti/
bus celeritatē reſtringat̄.pro hoc qđ hic dicitur in glo.ij.
Quarto no.ꝙ noīe electōis nō cōtinet̄ poſtulatio vel
prouiſio.ꝛ ponūtur hic tāq̄ diuerſa.pro hoc qđ no.ō ele.
c.fi.li.vj.tñ quo ad poſtulationē ſolēnem q2 multā idēpti
tatē hz cū electiōe iura ēt penalia loquētia de electiōe lo/
cū habēt ēt de poſtulatiōe.de poſtu.c.j.in fi.de elec.cū in
cūctis.ꝛ.c.cū in cauſis.Et qd ſit electio.dixi de elec.c.j.ꝛ
qd poſtulatio dixi de poſtu.c.fi. Quinto no.dr̄iam in
ter dignitatē pſonatū ꝛ officiū.qñq3 tñ ſumit̄ promiſcue.
de ꝯſti.cū acceſſiſſet.ꝛ qd ſit qđlibet iſtorū no.Archi.de
ꝯſue.c.j.li.vj.dixi de prebē.de multa. Sexto no.dr̄iaz
iter canonicatū ꝛ prebēdā.ꝛ qd ſit vtrūq3 no.glo.de ꝯſti.
cū.M.vbi dixi. Et no.ꝙ pbēda eſt ius ſpūale.ſi.n.ſape/
ret merū factū cā ſup pbēda tāq̄ mere prophana nō pui le
giaret̄ hic.p hoc qđ no.hec gl.i vbo bñficijs. Septio
no.dr̄iam iter canonicatū ꝛ bñficiū differūt ēt tāq̄ genus
ꝛ ſpecies.nā canonicat⁹ qlibet eſt bñficiū nō ecōuerſo.tñ

q2 h̄ exp̄mit̄ de canonicatib⁹ poſſet argui ꝙ ſi tm̄ dixiſſet
ō bñficijs nō veniret canonicat⁹ qđ ñ puto.ꝛ fuit h̄ expſſū
cā maioris expſſiōis. vñ puto ꝙ ſi ſolū dixiſſet ō bñficijs
cōprehēdiſſet electiōes ꝛ poſtulatiōes prouiſiōes ꝛ digni
tates officia pſonat⁹ canonicatus ꝛ pbēdas.nā i quolibet
caſuū pdictoꝝ cā dr̄ eē ſup bñficijs.pro hoc q2 hec ē diſpō
iuris cōis ꝛ ſic vbū bñficijs dz itelligi large.de v.ſig.oli.
regula bñficiū.ꝛ qđ ibi no.li.vj.ſz q2 h̄ cle.exorbitat a iu/
re cōi poſſet argui in ꝯ̄riū q2 vbū bñficijs dz itelligi ſtricte
iō nō ſine cā h̄ expſſit caſus pdictos.tñ pmū puto veri⁹ q2
hoc puilegiū ꝯceſſū iſtis cauſis nulli pīudicat iō dz itelli/
gi large p pmiſſa.ꝛ de hoc.ſ.q.iij. Octauo no.ꝙ pōt di
ci bñficiū ēt nō eccl'iaſticū probat vbū eccleſiaſticis.tñ in
ſuo potiori ſignificato noīe bñficij itelligit̄ de eccl'iaſtico.
vñ in multis iurib⁹ exp̄mit̄ bñficiū nō adiecto eccl'iaſticū.
de pbē.ſi tibi abſenti.li.vj.ꝛ i pl'ibus ſilibus. Nono no
ta ꝙ ad pſtationē decimarū cogunt̄ nō ſoluētes p cēſuraz
eccl'iaſticā.de quo in vbo pſtationē.ꝛ in verbo tenentur.
Decimo no.ꝙ excōicatio nō dz fieri niſi pcedēte moni
tiōe.qđ dic vt in glo.in vbo pmoniti.ꝛ no.illā gl.in eo ꝙ
dicit de monitiōe gnāli. Undecio no.ꝙ idē iuris eſt in
annexo qđ i pncipali ibi quoquo mō tāgētib⁹.de ꝯſti.trāſ
lato.de iudi.ꝙto.ꝛ itelligit Gē.quoquo mō.tñ ſit eadē rō
de trāſla.c.ij. Duodecio no.dr̄iam iter illa vba ſimpl'r
de plano ſine ſtrepitu iudicij ꝛ figura.de hoc in glo.i vbo
figura.ꝛ.ſ.dico.q.xxxviij.ꝛ pl'ib⁹ ſequētib⁹. Decioter
tio no.ꝙ ꝯſtō nō reſpicit pēdētia niſi exp̄mat̄.de quo i gl.
penul.Jtē ēt ſi exp̄mit̄ de pſentib⁹ nō reſpicit pēdētia pap
pellationē.qđ dic vt in gl.vl.ſ.ti.j.ꝯ̄rio.v.ꝛ.vj. Op.i
eo ꝙ dicit p hāc cle.reſtrigi ordinē iudiciariū q2 imo poti⁹
relaxat̄.So.vt in gl.in vbo reſtrigere.vſq3 ibi. Et hec ē
ꝯſtōnis.ꝛ ibi glo.reddit rōnē hui⁹ ꝯſtōnis vſq3 ad finē. ꝛ
idē Pau. Scđo op.ꝙ i cā electiōis nō poſſit pcedi ſine
figura iudicij.nā ſi partes ſūt pn̄tes pceſſus fact⁹ lite non
ꝯteſtata nō tz.de elec.dudū.ij.ſol.illud procedit de iure
antiquo ſed corrigit̄ h̄.qđ dic vt in gl.in vbo electiōibus
ꝛ idē Gē.pte aūt abſente p ꝯtumaciā ēt ō iure antiquo po
terat procedere lite nō ꝯteſta.vt lit.ꝯteſ.qm̄.§.porro.ad
hoc de eo q mit.in poſ.eū q li.vj.Et dicit Pau.ꝙ oli po
terat electio ꝯfirmari ſine ſolēni cāe cognitiōe ſi petēs nō
hēbat aduerſariū.vt no.Jnno.de dolo.cū oli.ſz ſi hēbat
debebat lis cōteſtari vt nūc dixi.ꝛ no.Jnno.de accu.ſup
his.hodie aūt reqrit̄ citatio in forma qhētur.de elec.c.fi.
li.vj. Tertio op.ꝙ i cā mr̄imoniali nō poſſit procedi li
te ñ ꝯteſ.niſi pte ꝯtumace.vt li.nō ꝯteſ.accedēs.ij.ꝛ.c.qm̄
§.porro.ſo.illud de iure antiquo.ſz corrigit̄ hic qđ dicit h̄
glo.in vbo matrimonijs.v.hoc aūt caſu.ꝛ idem Paul.
Quarto op.ad hoc ꝙ imo ēt hodie pte pn̄te debeat lis
cōteſtari.p hoc qđ no.glo.q fi.ſint leg.p venerabilē.v.p/
terea.quā dicūt aliq ſingularē.ſo.illa glo.corrigit̄ p hanc
cle.Et ſi aliud diceret̄ nihil adderet hec cle.ad.c.qm̄.§.
ſi autē de carnali.vt lit.nō cōteſt.ꝛ ſic eſſet ſuperuacua ꝛ
fruſtra mēbranas occuparet ꝯ̄.c.ſi romanorū.xix.di.Gē.
Quīto op.in eo ꝙ exprimit de pendentibus ad ea ex/
tendēs hāc diſpoſitionē.aut eniī intellexit reſpectu prete/
riti ꝛ iſtud foret abſonū:q2 per hoc ius ſuperueniens nō
debuit reuocari qđ iam legitime factū erat.de reſti.ſpol.
audita.regula factū legitime.li.vj.aut reſpectu futuri.ꝛ
ad hoc extēderetur ēt ſi nō expreſſiſſet.ſ.de eta.ꝛ qualit.
cle.vt hic q.ꝛ qđ ibi no.glo.ꝙ poſteris.Cōfirma hoc vlti/
mū q2 hec cle.cōcernit ordinationem litis nō aūt deciſio/
nem.Et ideo debuit habere locum in litibus pendētib⁹
tpe quo fuit edita reſpectu proceſſus nōdū facti.pro hoc
qđ dixi de conſti.c.fi.dicit Laud.ſtandum contrario cuz
hec lex fuerit promulgata proprio motu principis.ſecus
ſi ad inſtantiam partis.in auſ.in medio litis ſacras iuſ/

ſiones nõ fieri.§.ſi vero.de hoc in Spe.de appella.§.nõ
uiſſime.v.ſed qd ſi dũ cã appellatiõis.de quo dic vt dixi
in.d.c.fi.de cõſti.ꝛ hoc ẽt tꝫ glo.fi.in ver.dato.tñ. Se-
xto op.ꝙ ex quo extẽderat hãc cle.ad pendentia nõ fuerit
opus exprimere de pẽdentibꝰ ꝑ appellationẽ.nã ẽt talia
dicunt pẽdẽtia.So.vt in glo.vl.que reddit rõnem quare
fuit opus exprimere.ꝛ ꝑ hoc in aut.vt cũ de ap.cog.ꝑ pn.
colla.viij.ꝛ dixi de ꝯſti.c.j. Quero in eo qđ dicit de ob
ſeruatiõe iudiciarij ordinis q̃ ſint principalia ſeu ſubſtan
tialia eius?So.ꝑ nõta de libel.obla.c.j.in glo.Et đ hoc
ordine no.ij.q.j.in ſũma.dicit aũt Pau.ꝙ qdã ſũt nõ ſub-
ſtãtialia de ſe que tñ petita ſi nõ ꝓcedunt annullat ꝓceſ-
ſus.vt no.xvij.q.iiij.vxor. O p.ad hoc ꝙ ſemp omiſſio
ordinis viciet.de reſcrip.cũ dilecta.So.dicit Pau.ꝙ di
ſtinctio ꝓcedẽs inter ſbalia ꝛ nõ ſbalia nõ ꝓcedit qñ a pa
pa ꝑſigit ordo q2 tũc indiſtincte ꝓceſſus nõ tꝫ.d.c.cũ dile
cta.vbi de hoc ꝑ Inno.de offi.dele.venerabili.de reſti.
ſpo.piſanis.ſ.ti.j.c.vno.Sꝫ quo ad ordinẽ iuris cõis dic
ſatis valere ſniam lꝫ teſtes vel alie ꝓbationes nõ ſint fa-
cte ſi hoc petitũ nõ fuit cũ ſnia talis ſolũ ſit lata ꝯ ius liti-
gatoris.de re iudi.cũ inter. O p.ad hoc de.c.nos i quẽ
ꝗ.iij.q.j.So.Pau.exponẽdo ꝙ ibi dꝫ nõ poſſumꝰ.i.non
debemꝰ.nec poſſumus ſine partis ꝑiudicio.de hoc meliꝰ
dic vt dixi de cõſti.eccl'ia.ꝛ ꝑ ea que ibi dixi nõ ſimplicit
ꝓcedit qđ dicit Pau.in primo ꝯrio.nã ſi ex actis appa-
ret ꝙ ſnia fuit lata ſine medijs ipſo iure non tꝫ vt colligit
ex glo.fi.in.d.c.eccl'ia.qđ intellige vt ibi dixi. Scđo q̃-
ro in eo ꝙ dicit de beneficijs an cõprehẽdant cãe ſup ho-
ſpitalibꝰ elemoſynarijs vel leproſarijs.glo.in v̄bo bene
ficijs.dicit ꝙ ſic ꝓpter verbũ officijs.qđ eſt in lr̃a.ꝛ idem
Pau.ꝛ Gen.dicẽs ſubeſſe indẽptiatẽ rõnis.ar.ſ.de reli.
do.cle.q2 cõtingit. Tertio q̃ro circa hoc nũqd ꝑp cõtu
maciã rei debeat actor mitti in poſſeſſionẽ hoſpitalis cõ-
ſueti ꝑ laicos gubernari.Lap.ſup hoc queſitus a frederi
co de ſenis arguit pro ꝛ ꝯ.Primo ſic ꝑ regulã gnãlẽ ꝫ vt
lite nõ cõteſt.tue.ꝛ.c.qm̃.§.in alijs.que nõ eſt reſtricta ni
ſi cũ agit de dignitate ꝑſonatu vel beneficio eccl'aſtico ob
tinẽdis.de eo q mit.in poſ.cã rei ſeruãde.eũ q.li.vj.Ho-
ſpitale aũt nõ venit ſub nomine beneficij.ſed ſub noĩe pij
vel religioſi loci.j.q.vij.ſi qs oẽm.v̄.qcũqꝫ.de elec.ſciãt.
ꝛ.c.generali.li.vj.vnde ẽt.c.cupiẽtes.de elec.li.vj.nõ hꝫ
locũ in hoſpitalibꝰ vt ibi.no.ꝛ eo.ti.ꝛ li.c.j.nam per lr̃as
ſup beneficijs cõferri nõ pñt.ſ.de prebẽ.cle.ꝑ lr̃as.de re-
lig.do.q2 cõtingit pro hoc ſtilus curie ſm quẽ in reſerua-
tionibꝰ noĩantur eccl'ie monaſteria ꝛ pia loca.In ꝯriũ ẽ
determinatio ꝓcedẽtis q̃õnis.ꝛ pro hoc verbũ gnãle hic
in tex.ibi quibuſuis beneficijs eccleſiaſticis.ꝑ hoc ẽt q2 i
ſtitutio ꝛ deſtitutio rectorũ hoſpitaliũ ꝑtinet ad dyoceſa
nũ.ſicut in rectoribꝰ eccl'iarũ.xviij.q.j.quidã.Itẽ ſubeſt
eadẽ rõ que in beneficijs ne pateat ingreſſus ad ea vicio-
ſus.ꝑ hoc qđ no.Spe.in ſcđo decreto.§.videdũ.v̄.quid
ſi electꝰ.Et hoc tꝫ Lap.ad ꝯria rñdet ꝙ loquunt in ambi
tioſis ꝛ odioſis in qbus fit ſtricta interpretatio.ſecus i fa
uorabilibus in qbus noĩe eccl'ie veniũt monaſteria ꝛ pia
loca.ꝑ hoc qđ no.Archi.ꝛ Jo.an.de reſti.in inte.c.vlti.
in verbo eccl'ia.li.vj.Pro hoc ẽt q2 hec diſpõ iuris cõis q̃
dꝫ extẽdi.ſed in ꝯriũ facit qđ dixi in.vij.nõbili.q2 hec diſ
poſitio exorbitat a iure.Itẽ q2 glo.hic in determinatione
ꝓcedẽtis q̃õnis mouet ꝑ verbũ officijs ſub quo cõprehẽ-
dunt hoſpitalia.viij.q.j.apoſtolica.Et ſic ſecus ſi hoc v̄
bũ nõ fuiſſet appoſitũ.qđ puto veriꝰ intelligẽdũ de hoſpi
tali qđ cõferri põt laico.nam tale ẽt ſi generali vocabulo
poſſet dici beneficiũ nõ eſt beneficiũ eccleſiaſticũ.ꝑ hoc
verbũ ſonat titulũ.ꝛ ſic ceſſat diſpõ.c.eũ qui.ꝑ realle.di-
ctũ tñ Lapi eſt tutiꝰ. Quarto q̃ro ſi agit cã ſup mona-
chatu an ſit locus huic cle.glo.in verbo beneficijs.ver.
eadẽ rõne.dicit ꝙ ſic.Pau.idẽ ꝛ vltra rões glo.inducit
q2 ẽt ex monachatu cõſeqt qs prebendã monachalẽ que
cõſiſtit in victu ꝛ veſtitu ꝛ alijs que ꝑ monaſterium mini
ſtrant.Itẽ ꝯſequit quedã locũ q ſatis eſt officiũ ad hoc de
ſymo.de regu.ꝛ.c.dilectꝰ.ij.ꝛ quod no.Inno.Itẽ mona-
chus poſtulat a ſeipſo vel ab eo in cuius ẽ ꝑtãte.vt not.
Inno.de elec.officij.ꝛ ſic cõprehendit in verbo poſtula-
tionibꝰ.hãc tñ ẽt rõne tangit glo.ꝛ itelligit Pau.hoc ve
rũ de monacho aſtricto regule in ſpecie nõ aũt in genere
tm̃.ꝑ hoc ẽt qđ no.Hoſt.de regu.c.fi.vbi dicit ꝙ cã mo-
nachalis dꝫ expediri ſine libello. Quinto q̃ro qd de
cã ſup canonicatu regulari?dic vt in eadẽ glo.que dicit
hãc cle.locũ habere ꝑ verbũ canonicatibꝰ.poſitũ in tex.
ꝛ idẽ Pau.ꝛ hãc glo.no.ſingulariter ꝙ noĩe canonicatus
venit ẽt canonicatus regularis. Sexto quero qd đ cã
cõuerſi?dicit Pau.idẽ ſi eſt in totum datus.xxvij.q.j.vt
lex.ꝛ qđ ibi no.ꝛ de priuileg.vt ꝑuilegia.hec tñ iura lo-
quunt de oblatis de cõuerſis aũt religionũ dic hoc ꝓce-
dere indiſtincte.nã ꝑtinent ſubſtãtialia regule ꝛ gaudent
ꝑuilegio monachorũ.de ſen.excõ.nõ dubiũ.ꝛ.c.prochia-
nos.ꝛ.c.ex tenore. Septimo q̃ro qd de cã ſup clerica-
tu?exẽplũ ꝑ.c.ſi iudex.de ſen.ex.li.vj.dicit Pau.ꝙ ſi pn-
cipaliter agit de clericatu nõ hꝫ locũ hec cle.q2 ceſſant eiꝰ
verba quo ad hoc.Itẽ ceſſat cã huiꝰ diſpõnis:q2 longa di
latio nõ eſt in hoc caſu periculoſa.ſecus ſi acceſſorie.exẽ
plũ de trãſac.ex lr̃is.vt ſi ꝯ petentẽ beneficiũ opponitur
ꝙ nõ eſt clericus.nã tũc cũ in ꝑncipali ꝓcedat hec cle.er-
go ꝛ in acceſſorio.ar.de do.inter vi.ꝛ vxo.de prudẽtia.ꝛ
de reg.iur.acceſſoriũ.li.vj. Octauo q̃ro ſi agit de be-
neficio vt de proprietate.glo.in verbo beneficijs dic nõ
eſſe locũ huic cle.cũ hec queſtio ñ ſit bñficialis.qđ dic vt
in ea.idẽ Lau.ſm quẽ nõ ſubeſt ratio periculi ꝓpter mo-
rã ſicut qñ agitur de titulo.Idẽ ẽt Pau.ꝛ Gẽ. O p.ad
hoc q2 nõ põt negari qn talis cã cõtingat cãm beneficialẽ
ꝛ ſic eſt locus huic cle.ꝑ id qđ.ſ.dicit ibi eas quoquo mõ
tangentibus.ſo.Lau.ꝙ debet exponi eas.ſ.cauſas bene
ficiales.nõ aũt eas.ſ.eccl'ias.ꝛ aliud eſt cauſa ꝛ aliud eſt
res ex qua cã oritur.pro hoc de ver.ſig.forus.ꝛ hoc ſen-
tit ẽt glo.ibi nec hic dicit de cauſis eccl'iarum. O p.ad
idẽ q2 ſi agit de proprietate decimarũ cã cenſet decimalis
vt dicit glo.in verbo decimis.in fi.Sol.vt ibi.ſ.dico.q.
xiiij.ſed Lap.intelligit determinationẽ precedentem eſſe
veram ſi de proprietate beneficij ex vtraqꝫ parte agitur.
ſecus ſi de proprietate ꝑ vnam partẽ agitur vel excipit ꝛ
per aliã de beneficio defenditur.q2 tunc idem ac ſi de be-
neficio tm̃ ageretur:q2 ſufficere dꝫ qualitercunqꝫ ageret
vt de beneficio dũmõ non tm̃ vt de ꝓprietate:que ratio
petit ꝑncipiũ.ꝛ dic melius ꝙ dꝫ põderari id qđ ꝑcipali
deducit.ſ.cã proprietatis lꝫ reus ſe defendat rõne tituli
cuiꝰ pretextu ſua intereſt.de re iudi.c.penul.ꝛ qđ ibi no.
Cã tñ tota dꝫ de ꝓprietate ſi aũt eque principaliter dedu
ceret ꝓprietas ꝛ titulus bñficij erũt due cãe diuerſe.ꝛ in
altera eſt locꝰ huic cle.in altera nõ niſi diceremꝰ tũ mre
cõuentiõis qñ p recõuẽtionẽ deduceret operari vt pariter
ꝓcederet in cã recõuẽtiõis vt in ꝑncipali.de mut.peti.c.
ij.ꝙ qñ ꝓcedat dixi ibi ꝛ in.c.j.illiꝰ ti.ꝛ de hoc.ſ.de v̄.ſig.
cle.ſepe.v̄.nõ ſic.in gl.in v̄bo voluerit. Nono quero ſi
agitur ad remotionẽ beneficiati?glo.eadẽ diſtinguit an
negetur fedus cõiugij ſpũalis vt q2 negat eũ electũ.vel
dicatur eũ nõ habere titulũ.an vere petat remoueri pro-
pter crimẽ.primis duobus caſibus dicit eſſe locum huic
cle.vltimo caſu non.exemplum cum negatur habere titu
lum.vt ſi dicitur ꝙ ſymoniacum habuit ingreſſum.vl ꝙ
nõ fuit electus a canonicis.vel ꝙ ꝑ metum fuit electus.vl
quid ſimile.Lau.ꝛ Gẽ.in hoc ꝯdicẽtes ꝙ qñ negat habe
re titulũ vt in exẽplis nũc poſitis nõ eſt proprie qđ ſup be
neficijs

neficijs ſed potiꝰ ↄ pſonas iſtitutas.⁊ hoc ſiue criminalit̄
ſiue ciuiliter agat̄.ar.vt lit.nō cōteſt.c.j.de reg.iur.benefi
ciū.li.vj.de trāſac.ſup eo.cū ibi no.dic ꝙ qn̄qȝ negat̄ titu/
lus ex aliqua cā que īfert nullitatē ipſo iure ⁊ vera eſt gl.
qꝛ cā eſt beneficialis ex quo hȝ diſcuti an cōuētus habeat
titulū vel nō.vt qꝛ dicit̄ indignus in dignitate.de qua iu
re exprimit̄ ꝙ nō teneat inſtitutio.de elec.cū in cunctis.⁊
c.dudū.j.⁊.c.bone.j.⁊.c.p ingſitionē.qn̄qȝ negat̄ titulus
nō tn̄ ꝙ inferat̄ nullitas ipſo iure ⁊ tūc vera eſt opi.Lau.
⁊ Gen.Sed nec in hoc gl.ↄdicit imo idē vult ⁊ idē Pau.

Decio q̄ro ſi agit̄ de beneficio poſſeſſorio an eſt locus
huic cle.vt finge ꝙ beneficiatꝰ dicit ſe ſpoliatū.Bertrā.
dicit ꝙ ſic:qꝛ hec cā tangit cām beneficialē:qꝛ ēt de titulo
ſuo in poſſeſſorio ſaltē pbabiliter tenet̄ facere fidē.vt no.
glo.de reſti.ſpo.in litteris.⁊.c.ex trāſmiſſa.vt lit.pē.c.j.
li.vj.Itē hec cā poſſeſſoria eſt beneficialis:qꝛ de bn̄ficio
pōt agi petitorio ⁊ poſſeſſorio.j.de ſeque.cle.vna.Itē cō
tinētia petitorij ⁊ poſſeſſorij nō dȝ diuidi.C.de iudi.l.nul
li.de ſequeſt.c.j.Itē faciliꝰ pcedi dȝ in poſſeſſorio q̄ peti
torio.C.q legit.pſonā.l.fi. Op.ad hoc de.l.nāliter.§.
nihil.ff.de acq.poſ.ſoluit ꝙ ppꝛietas ⁊ poſſeſſio nihil ha
bēt cōe quo ad hoc ꝙ ſnīa lata in vno p̄iudicet in alio ſed
in multis habēt cōionē vel ꝙ loqt̄ in profanis. Op.ad
idē.ſ.vt lit.nō cōteſt.c.j.p qō multi vt refert tenēt ↄꝛium
So.ꝙ ibi odiū in ſepatiōe cōiugis ⁊ fauoꝛ cōiūctiōis hec
inducūt que hic ceſſāt:⁊ dicit ꝙ ita vidit ſeruari in pala/
tio pape. Op.ad hoc qꝛ cā ſup poſſeſſorio bn̄ficio nō ē
ſpūalis.vt no.glo.de iur.calū.lr̄as.q eſt nōbilis.So.ſtat
ↄꝛio.⁊ p illā glo.nō placet opi.Bertr.⁊ rōnes eiꝰ tollunt̄
qꝛ nō eſt verū ꝙ agēs poſſeſſorio recuperāde ſup benefi/
cio teneat̄ docere d̄ titulo.d.c.in lr̄is.qō dixi.⁊ reſti.ſpo.
ex parte. Undecio q̄ro ſi agit̄ ſup bn̄ficijs ſecularibus
dicit glo.in v̄bo eccl̄iaſticis.nō eſſe locū huic cle.ſi in ec/
cleſiaſtico foro tractent̄ qō no.⁊ pone exēplū d̄ beneficio
collato alicui tanq̄ȝ benemerito.vel de alio beneficio ca/
dēte in laicū.de preſcrip.ad audientiā.de penis.ad aures
⁊.c.in qbuſdā.Et idē Lau.Pan.⁊ Gē.⁊ dicit Lau.quo
ad verbū beneficijs hāc cle.locū habere in caſibꝰ in qbꝰ
locū hȝ.c.vt circa.de elec.li.vj.Et eius declaratio poſi/
ta vt cle.cōſtitutionē.in pn̄.de elec.ſed nō puto hāc cle.re
ſtringēdā prout ibi:qꝛ verba ſunt hic latiora q̄ in.c.vt cir
ca.de elec.in.vj. Duodecimo q̄ro in eo ꝙ dicit de deci
mis de qbus decimis pcedit ꝙ hic dicit̄:glo.in verbo d̄/
cimis intelligit de debitis iure diuino ſecus ſi iure ſpāli.
p lr̄am que ſeqt̄ ibi ad quarū p̄ſtationū ⁊c̄.Sȝ nō videt̄ fa
cere pp dictionē ēt.q̄ pbat idē eſſe de alijs decimis p hoc
qō dicit̄ hic in hac glo.in fi.Pau.tn̄ ↄcordat cū glo.⁊ idē
Gē.qꝛ ſm eū in alijs decimis ceſſat rō expſſa in tex.Item
in illis cadit p̄ſcriptio.ſed ↄ debitas de iure diuino nō.ↄ
tn̄ eſt qꝛ cā decimarū eſt ſpūalis ēt ſi alicui debeātur de iu
re ſpāli.Sȝ pp auctoritatē glo.q̄ a nemine reprobat̄ cōiter
ſtat̄ ei.Et ad dictionē ēt dic vt in glo.⁊ dic ꝙ nō pbat idē
eſſe ī alijs.ſed potiꝰ ↄ:qꝛ hec lr̄a duo exigit.Primū ꝙ ſit
cā ſup decimis.Scōm ꝙ ſint tales ad quarū p̄ſtationē pn̄t
hi q tenētur cogi p cenſurā eccleſiaſticā.in decimis aūt de
bitis de iure ſpāli nō h̄et locū hec coactio.Et hoc infert̄
ad ſequētē qōnem. Deciotertio q̄ro de decima papali
dicit eadē glo.nō eē locū huic cle.p hoc qō dixi in prima
q.qꝛ ad talē decimā ſoluēdā nō poſſet qs cogi p cenſuram
eccl̄iaſticā qō videt̄ exigere hec cle.que tāq̄ȝ exorbitans
a iure cōi nō debet extēdi. Decimoq̄rto q̄ro ſi nō eſt qō
cū debitore decime.ſȝ iter duas eccl̄ias de iure decimādi
dicit eadē glo.ꝙ locus eſt huic clem̄. Oppono ad hoc
de eo quod dixi.ſ.q.viij.ꝙ cauſa eſt beneficialis ſi eſt ſu
per proprietate beneficij. Oppono.ad idem de eo qō
ſeqtur ibi ad quarū ēt p̄ſtationē ⁊c̄.qꝛ hoc caſu nō eſt lo/
cus tali coactioni.glo.ſo.vltimū ſi ꝙ illā v̄ba ad quarū ēt p̄
ſtationē.nō ſunt reſtrictio ſȝ interpoſitio.qō pbat ex di/
ctione ēt.que iplicat idē eſſe in alio caſu.ſed ↄ hoc eſt qō
dicit hec glo.in pn̄.⁊ qō dixi.ſ.q.xij.So.verius eſt qō h̄
dicit glo.propter naturam dictionis ēt.Ad aliud rn̄det
glo.ꝙ lȝ cauſa ſuper proprietate eccleſie nō ſit beneficia/
lis negari tn̄ neqt qn ſuper proprietate decimarū ſit deci/
malis.qō ſingulariter no.⁊ idē Pau.Mathe.autē tenet
contrarium.pro glo.facit qꝛ ſi contēditur de proprietate
beneficij nihil deducit̄ per qō cōueniatur ad cōtentionē
ſuper titulo beneficij.vt qn̄ vnitur beneficiū alteri vnio
ne trāſfuſiua ita ꝙ extinguit̄ titulus.de quo no.ne ſe.vac.
in.c.j.ſed ſi contēditur ſuper iure decimādi nō videt̄ di/
uerſitas inter proprietatē ⁊ titulum qꝛ ipſum ius decimā
di cōplectit̄ vtrūq̄ȝ qō eſt ſubtile. Decimoq̄nto quero
ſi eſt queſtio inter duos ſup ſucceſſione feudi antiqui de/
cimarum:habui de facto videt̄ ꝙ nō ſit decimalis per id
qō dicit glo.in verbo decimis.in pn̄ci.ēt preſuppoſito ꝙ
verū ſit id qō dixi in prima.q.ꝙ cauſa ſuper proprietate
iuris decimādi ſit decimalis.nā in cāu premiſſo nō de iu
re decimandi ſed de ſucceſſione feudi agitur ꝙ eſt factū
diſtinctum a cauſa decimarū.Itē preſuppoſito ꝙ de iure
decimādi queri deberet adhuc idē videtur p hāc glo.in
pn̄.que vult hāc cle.procedere ſolū in decimis de iure cō
muni debitis.in caſu aūt propoſito nō de iure cōi ſed ſpe
ciali ex cauſa feudi.pro hoc qō dico de deci.clem̄.ij.q.ij.

Op.ad hoc qꝛ cauſa feudi decimarū eſt de decimis
antiquitus debitis de iure cōi lȝ tale ius ſit trāſlatū in va
ſallum.dȝ ergo vti eodē priuilegio.ar.de iure pa.c.vno.
li.vj.illud tn̄ potius facit ↄ.ſed pro hoc.ff.de reg.iur.l.q
in ius.⁊ regula is qui in ius.li.vj.So.ↄꝛium eſt difficile
⁊ rota deciſione.lj.ſtat ↄꝛio.pro hoc qꝛ lȝ ſit queſtio inter
laicos tn̄ litigant de decimis.⁊ ſic ſit locus huic cle.que
locū habet etiā ſi cauſa quoquo modo tangit cauſas.de
quibus hic vt in littera.ſic etiā ſi de iure patronatus eſt
queſtio lȝ ſit inter laicos cauſa tamen eſt eccleſiaſtica.e.
ti.quāto.Et hoc tenēdo ad glo.que dicit hāc cle.proce/
dere in decimis debitis de iure cōmuni nō ſpāli.dic ꝙ p/
cedit de decimis que habuerunt originē de iure ſpeciali.
vt ex pacto.qō ſecus eſt in caſu premiſſo ⁊ hoc tutius.

Decimoſexto quero in eo quod dicit eos qui tenētur
ad decimas poſſe cogi ad eas preſtandas per cēſurā ec/
cleſiaſticam.Quid ſi longa conſuetudine antiqui perce/
perunt:dicit Lau.ꝙ ſi ſine titulo pōt ↄ eos procedi ſicut
ↄ agricultores qꝛ principaliter tenētur cū principaliorē
cōſenſum p̄beant.xxiiij.q.iij.q alioꝛū.Sȝ in hoc debet in/
telligi ꝙ poſſint cogi per hāc cle.ad eorū inſtantiā qbus
de iure cōmuni debentur p id qō dixi.ſ.quattuor proxi/
mis queſtionibus. Decimoſeptimo quero nūquid ↄ
aduocatos ⁊ alios potentes qui detinētibus fauēt pote/
rit eodem modo procedi:Lau.ꝙ ſic:⁊ ſimiliter cōtra au/
dientes penitētias qui in foro anime remittūt ſeu nō cōſu
lunt vt ſoluant.p hoc de offi.dele.c.j.de ſen.excō.quāte.
xxiij.q.iij.nō inferenda.qō vltimū de audientibus penitē
tias nō procedit qꝛ ex his que fiunt vel omittūtur in foro
penitētiali nō pōt in iudiciali.nec ecōuerſo.xxiij.q.ij.ad/
monere.de ſpon.tua. Decimooctauo quero quid de
priore rurali qui multas poſſeſſiones ratione ſui priora/
tus colit in pochia alicuius ⁊ retinet ſibi decimas qꝛ di
cit poſſeſſiones eſſe in dote ſui prioratꝰ iuxta.c.nouū ge/
nus.de deci.vel eē noualia pprijs manibꝰ vel ſūptibus
culta.de deci.ex parte.an ſi petūtur procedet̄ ſȝ hāc cle.
videt̄ ꝙ nō p id qō dixi.ſ.q.xiij.In cōtrarium quod dixi
q.xiiij.⁊ quia eſt contra iſtos nō ſoluētes eſt ius cōmune
de deci.ſtatuto.§.ceterum.li.vj.qō dicit Lau.verius.ſe
cus tamē dicit ſi interuertendo poſſeſſionem nomine ſue

Qui ſepe meruit ſine lingua maxime aduo cati ipſi ... q̄ nō eſt ... ⁊ ... glo.

adminiſtratiōis vēdicaret ius decimādi ex ↄſuetudine p̄
uilegio vel p̄ſcriptiōe. de deci. cle. religioſi. de p̄ſcrip. au
ditis. cū ſīlibus. Decimonono q̄ro an poſſit fieri cōpoſi/
tio cū laicis de aliquo certo dādo eccl'ie ꝓ decimis qḋ ſit
minus debito? ꝙ ſic inducit̄ de trāſac. ſtatuimus. vbi hoc
videt̄ tenere Hoſt. Sꝫ Bertrā. hic dicit illud. c. nihil face
re q꞉ loqtur cū eſt qḋ inter duas eccl'ias qḋ no. glo. de re.
ec. nō alie. vt ſup. ⁊ dicit Bert. hoc verū ī decimis p̄diali
bus in qbus nō valet talis cōpoſitio niſi īteruen iat aucto
ritas pape. Et ſic dicit curiā ſeruare. de hoc dixi de re.
pmu. exhibita. Uigeſimo q̄ro nūqd rector eccl'ie poſſit
obtinere l'ras monitionis ꝓ decimis in futurū ſoluēdis.
videt̄ ꝙ ſic ꝑ id qḋ dicit glo. in verbo premoniti. Sꝫ illa
glo. pōt intelligi de monitiōe que fit pro decimis nō ſolu
tis de qbus dico in ſeq. q. ꝓ hoc ēt inducit̄ de deci. ꝑuenit
in ↄ̄riū de ſen. excōi. romana. §. caueāt. li. vj. Archi. de
ſen. excōi. c. j. li. vj. quo ad id qḋ q̄rit̄ de excōicatione ꝙ fer
ri poſſit ꝓ futuris culpis dicit ꝙ interdū trahit̄ excōica/
tio ad futura nō tñ enumerat iſtū caſū. Alij aliter dicūt
vt Jo. an. in. d. c. caueāt. Bertrā. ⁊ Jo. de lig. dicūt ꝙ poſ
ſint fieri l're monitionis ⁊ excōicationis ēt ꝓ decimis futu
ris. ꝑ. c. ꝑuenit. p̄alle. ⁊ q꞉ ius decime eſt ius ſeruitutis ⁊ ī
ſeruitutibꝰ tractus futuri tp̄is ſpectat ad iudicē. vt no. de
ſepul. in noſtra. ꝓ hoc qḋ dico. ī. q. ſeq. ad. §. caueāt. dicit
ꝙ fallit in caſibus ſpālibus ⁊ ꝓcedit in alijs in quibus ex
ſui nā̄ tractꝰ futuri tp̄is nō ſolutis nō ſpectat ad iudicē.
Uigeſimop̄mo q̄ro de decimis p̄teritis nō ſolutis quō
ꝓcedit̄ ↄ̄ nō ſoluētes? glo. in verbo coherceri. ⁊ in verbo
p̄moniti. vult ꝙ poſſit fieri gn̄alis monitio cū excōicatio
ne. ⁊ ſentit idē de decimis futuris in eo ꝙ rn̄dit ad. §. ca/
ueāt. ⁊ de hoc. ſ̄. q. xxi. Et tradit Lau. formā l'rarum mo
nitoriarū: q꞉ dicet iudex monemꝰ vos vt infra tot dies:
pone. xxx. ꝓ primo ſcd̄o ⁊ tertio ꝑemptorio. quorū. x. pro
p̄io. x. ꝑ ſcd̄o. ⁊. x. ꝑ tertio perēptorio aſſignamꝰ decimas
de fructibꝰ taliū poſſeſſionū ſitarū in tali ꝑochia ſolua/
tis eidē vl' reſtituatis aliogn ex nūc ꝓut ex tūc ī his ſcript
vos excōicatiōis ſn̄ia ínodamꝰ qḋ no. in practica. ⁊ ꝓ hoc
de ſen. excō. lata ſub cōditiōe. de ap. p̄terea. ij. vbi ḋ hoc.
Uigeſimoſcd̄o q̄ro circa hoc an anteꝙ̄ facit l'ras reci
piat aliquā informationē? dicit Lau. ꝙ ſic. q꞉ ſe informa/
bit ſūmarie ꝙ poſſeſſiōes ſint in ꝑochia ad inſtar illius
q vult miſſionē in poſſeſſionē facere. de quo vt lit. nō ↄte.
qm̄. §. ꝙ ſi ſup. Uigeſimotertio q̄ro an iudex ex officio
poſſit cogere nō ſoluētem decimas? Laud. ꝙ ſic q꞉ iminet
periculū aīe ſi nō ſoluunt̄. de deci. ꝓhibemꝰ. ⁊ in talibus
exuberat officiū iudicis. de iudi. nouit. de offi. or. cle. j. vn̄
ſm eū. dū tñ cōſtet poſſeſſiōes ex qbus decime petunt̄ eē
īfra limites ꝑochie. vel hoīes recipere ab ea ſacr̄a eccle
ſiaſtica. quo ad ꝑſonales decimas vel aīalia depaſci ī ꝑ/
rochia ſufficit. ex quo de iure cōi ſcripto decima debetur
ꝑochiali eccl'ie. de deci. cū cōtingat. ⁊ ius cōe notoriū eſt
⁊ tāꝙ̄ notoriū dꝫ ſciri. j. q. iij. §. notādū. Et iō in ↄ̄facientē
tāꝙ̄ notorie delinquētē pōt aduertere iudex ex officio ſuo
adeo ꝙ nō eſt neceſſe ꝙ cā in iudiciū deducat̄ vel teſtes
admittant̄. pro hoc qḋ no. de fil. preſby. qm̄. ⁊ ꝑ Inno. de
of. vic. c. j. Et poterit ꝓcedi ſine vlla alia iuris ſolēnitate
idē Hē. ⁊ ꝑ hec que dicta ſūt in hac. q. ⁊ duabꝰ p̄cedētibꝰ
dicit Lau. nō eſſe opus in l'ris monitorijs ↄ̄ nō ſoluentem
decimas ponere cām illā niſi cām rōnabilē volueris alle
gare ⁊ ꝓbare. ad qḋ faciendū vobis talē dicit ꝑemptoriā
aſſignamꝰ. Op. ad hoc ⁊ ad ſupius dicta ꝙ nō poſſint
fieri tales l're cū nō debet ſn̄ia ferri ↄ̄ nō citatū. de maio. ⁊
obe. inter quattuor. So. ſta ↄ̄rio ⁊ dic ꝙ l're debēt eē cōdi
tionales: vt q꞉ narret̄ decimas nō eſſe ſolutas: ⁊ adijcit̄
ꝙ ſi verū eſt ꝙ nō ſoluerit monet vt ſoluat tā p̄teritas ꝙ̄
futuras cū tp̄s erit. al's excōicet. ⁊ adijciat cl'am ꝙ ſi ſenſe

Imminet peri
culū aīe

rit ſe grauatū veniat ad docendū. pōt eſſe eni ꝙ legitima
ratio eū tuet̄. vt q꞉ ꝓuilegiatus eſt ſup decimis nō ſoluen
dis. vel quid ſimile. pro hoc q꞉ etiam al's lꝫ p receptionē
ſcd̄i beneficij curati vacet p̄mnm ſimile ipſo iure ⁊ poſſit
ↄferri tñ in dāda poſſeſſiōe citat̄ poſſidēs. de p̄bē. lꝫ. ij. li.
vj. qn̄ aūt l'r̄e monitorie ⁊ p̄ceptorie hn̄t cl'am p̄dictā ſi is
ↄ̄ quē dirrigunt̄ tūc cōparet intra terminū ⁊ offert ſe do/
cturū de grauamīe ⁊ velle ſtare iuri reſoluunt̄ l'r̄e ī ſim/
plicē citationē ⁊ earū effectꝰ ꝑ cōparationē tollit̄. qḋ dixi de
cau. poſ. c. j. Uigeſimoq̄rto q̄ro in eo ꝙ dicit de mr̄imo
nijs qn̄ dicat̄ agi de mr̄imonio ad hoc vt ſit locꝰ huic cle.
So. vt in glo. in v̄bo matrimonijs. Et idē Pau. ⁊ Hen.
Uigeſimoq̄nto q̄ro ſi agit̄ de crimine adulterij ad ſepa
tionē thori? dicit eadē glo. ꝙ nō eſt locus huic cle. Idem
Pau. q꞉ tūc nō eſt cā mr̄imonialis ſꝫ potiꝰ accuſatio mi/
xta ad penā īponēdā vel ſeꝑationē thori faciēdā. de ꝓcu.
tue. vt lit. nō cōte. c. j. Et idē Hē. q꞉ hec cōſtō nō eſt laxā/
da. ꝓ hoc vltio eſt qḋ dixi. ſ̄. q. xiij. Uigeſimoſexto q̄/
ro ſi agit̄ de ſpōſalibꝰ? dicit glo. e. locū eē huic cle. q꞉ ſpō/
ſaliorū cā tāgit mr̄imoniū. Idē Pau. q꞉ ſūt ꝓmiſſio ↄ̄hē/
di mr̄imonij. xxx. q. v. noſtrates. ff. ḋ ſpō. l. j. Uigeſimo
ſeptio q̄ro ſi eſt qḋ ſucceſſiōis in qua incidit qḋ de natali/
bus ⁊ ſic de matrimonio? glo. e. in fi. diſtinguit an qḋ p̄nci
palis ſit coram iudice eccl'iaſtico ⁊ nō eſt locus huic cle.
an corā ſeculari ⁊ tūc cū exceptio p̄dicta remittat̄ ad ec/
cleſiaſticū erit locus huic cle. ⁊ dic vt in ea. ⁊ idem Pau.
Uigeſimooctauo q̄ro ſi xp̄ianus de nouo baptizatus
petit ſeparari ab vxore infideli q nō vult ſibi cohabitare
ſine ↄtumelia creatoris? Lau. dicit eē locū huic cle. cū aga
tur de federe matrimonij. ⁊ hoc ēt vult gl. in v̄bo matri/
monijs. v̄. ꝙ aūt. Uigeſimonono q̄ro ſi agit̄ de mr̄imo
nio iā ſoluto poſt mortē ꝑꝑ natalia ſucceſſorū in bonis de
functi? exēplū q ſi. ſint legit. cām vl' ꝑꝑ alia mr̄imonia cōiū
gēda vel diſiūgēda. exēplū de ꝓba. ꝑ tuas. dicit Lau. lo/
cū eſſe huic cle. ꝓpter verbū eas tāgētibꝰ. Trigeſimo
q̄ro ſi agit̄ de dotibꝰ reſtituēdis? videt̄ idē: q꞉ actio de do
te ſortit̄ priuilegia cauſe mr̄imonialis. ꝓ hoc qḋ no. ff. ſo.
ma. l. j. in glo. ij. Trigeſimop̄mo q̄ro in eo ꝙ dicit ḋ vſu
ris qn̄ in eis locū habeat cle. hec? glo. in v̄bo vſuris. dic̄
ꝙ cū petunt̄ vel patit̄ vt vſurarius illas cōpenſet. ⁊ idē
Hen. Trigeſimoſcd̄o q̄ro ſi reus dicit ꝙ nō tenet̄ cōpē
ſare? exēplū de vſuris. ſalubriter. dicit eādē gl. adhuc idē
Lau. videt̄ tenere ↄ̄riū. dicit. n. ꝙ ſi agit̄ de retētione vel
recuperatiōe vſurarū in caſibꝰ in qbꝰ hoc facere licet pu
ta in dote ⁊ ſimilibus nō ꝓcedit hec cle. cū ceſſet rō peri
culi aīarum nec in hoc caſu petunt̄ vt vſure. ſed potiꝰ vt
intereſſe. ar. de arbi. dilecti. ⁊. C. de vſur. l. cū allegas. qḋ
tꝫ Hē. ſed poſſūt cōcordari qm̄ glo. loqt̄ qn̄ ꝑ exceptionē
hoc deducit̄ ⁊ tūc pōderet̄ cā p̄ncipalis que eſt ſup vſu
ris. ⁊ opi. iſtorū ꝓcedit qn̄ principaliter hoc deducit̄ q꞉
tūc nō hꝫ diſcuſſionē an cā ſit vſuraria ſed tm̄ an ſit talis
caſus in quo nō cōmittat̄ vſura. tñ ēt qn̄ principaliter de
ducitur videt̄ verius. qḋ dicit glo. ꝓpter verbū eas tan/
gentibus. qḋ ſentit Pau. exēplificādo illud verbū vt di/
co. ī. q. xxxvj. Trigeſimotertio q̄ro ſi creditor petit de
bitū ⁊ debitor excipit ꝙ eſt vſurariū an ſit locus huic cle.
glo. eadē dicit ꝙ nō niſi debitor peteret pronūciari cōtra
ctū feneraticum. Idem Pau. vt dico. ī. q. xxxvj. idem ēt
Hen. dic̄ ꝙ ſi debitor excipiendo petit pronūtiari cōtra/
ctū feneraticiū erit locus huic cle. quo ad hoc ꝙ exceptio
diſcutiatur per iudicē eccleſiaſticū ⁊ in ea erit locus huic
cle. ſicut dixi. ſ̄. q. xxviij. de excep. natalium. Trigeſi/
moquarto quero ſi de vſuris agitur in foro ſeculari? dic̄
eadem glo. locum non eſſe huic cle. idem Pau. ⁊ eſt mēs
glo. ꝙ in his que concernunt ꝓceſſum iudex ſecularis ſer
uabit leges ⁊ cōſuetudines ſeculares. qḋ tꝫ Jo. cal. in q.
diſputat

diſputata que incipit ſtatutis in ſolutiõe.ſed hec queſtio preſupponit aliá an vſure poſſint peti in foro ſeculari:in quo glo.tz q nõ:lz recitet opi.ↄ̃riam:qua preſuppoſita ꝓcedit qõ premiſſa ⁊ hoc dixi de vſur.in ciuitate.in repetitiõe vbi dixi qñ ⁊ qño poſſit ſecularis iudex cognoſcere. ⁊ de vſur.cle.vna.in prin.q.xviij. Et quare crimẽ vſurarũ ſit eccleſiaſticũ.dixi de fo.cõpe.cum ſit. Trigeſimo quinto quero in eo q dicit littera quoquo modo tangentibus.qd hoc ĩportat? So.exponit Lau.ſiue pricipaliter ſiue icidenter dũ tñ ſit eadẽ rõ.ar.de cõſti.trãſlato.de trãſla.c.ij.⁊ hoc infert q hec cõſtitutio eſt cõſtitutiua nõ declaratiua.ꝓ hoc lr̃a ibi cõſtituim⁹. Trigeſimoſexto q̃ro de exẽplis in eo q dicit de tãgẽtibus.ſo.vt in gl.in hoc verbo.Pau.latius exẽplificat quo ad electionẽ vt ſi agit̃ de iure eligẽdi ad quẽ ſpectat.de ↄſue.cũ dilect⁹.de ver.ſig.abbate.vel ſi dĩ electionẽ lz cõfirmatã fuiſſe nullã.vel ſi agit̃ ↄ̃ electores vt puniãtur ſm formã.c.cũ in cũctis.⁊ c.p̃ ingſitionẽ.de elec.vel ſi dicat̃ cõfirmatio nulla pp ſolẽnitatẽ omiſſã.vel qꝛ cõfirmãs nõ habuit ptãtẽ cõfirmandi.de elec.ſi ↄfirmationẽ.li.vj.vel electũ vltramõtanũ in ↄcordia adminiſtrare nõ poſſe:vt qꝛ negat̃ electionẽ fuiſſe ↄcordẽ.de elec.nihil.vl̃ electã in abbatiſſã nõ poſſe adminiſtrare cũ neget̃ eã ellectã a maiori parte.e.ti.idẽnitatib⁹.§.ſi v̂o.li.vj.vel ſi opponit ſe aliqs cõſecrãdo vt repellat̃.de accu.ſup his.⁊ ſm Pau.ſimilia exẽpla poſſũt repeti in poſtulatiõe ⁊ prouiſiõe. Quo aũt ad id qõ dicitur de beneficijs eccl̃iaſticis exẽplificat.Pau.de tangẽtib⁹ quotiẽs querit̃ ð aliquo qõ examinari ⁊ decidi nõ poteſt abſqz cognitiõe electiõis poſtulatiõis vl̃ ꝓuiſiõis ſeu tituli illi⁹ bñficij al̃s ſec⁹.vñ ſi rector petit pecuniã lz opponat̃ eũ nõ eẽ in poſſeſſiõe rectorie nõ iõ ꝓcedit̃ ſm hanc cle.qꝛ hec qõ nõ tangit in aliquo cauſam beneficialẽ ſm Pau.q no.Et ꝓ hoc qõ no.glo.in ſimili.in verbo vſuriſ ⁊ qõ dixi.s̃.q.xxxiij.⁊.xxxiiij.i decimis exẽplificat Pau.cũ petũtur decime ⁊ hz diſcuti an fundus ſit i ꝓchia vl̃ nõ.vel an ſint noualia vel nõ.vel an decime debeant̃ mihi vel tibi vel qd ſimile.in vſuris exẽplificat.vt ſi dĩ teſtamẽtũ vſurarij nõ valere.de vſur.quãq̃.in fi.li.vj.vel vſurariũ ſepeliẽdũ vel nõ.de vſur.qꝛ in oĩb⁹.ĩ.de vſur.cle.j.vel ſi fideiuſſor petit vſuras a debitore quas ſoluit creditori.de fideiuſ.ꝑuenit.vel ſi petit̃ relaxari iuramẽtũ de iureiur.c.j.⁊ hoc exẽplũ ponit ẽt glo.vt ſi petunt̃ vſure cõpenſari cũ debito.vel dĩ fruct⁹ extenuaſſe ſortẽ.de pig.cũ ↄ̃.de vſur.c.j.⁊.c.ij.⁊.c.cõqueſt⁹.ſz hoc glo.in v̂bo vſuris.vt dixi.s̃.q.xxxij.dicit hãc cãm ꝑncipalit̃ eſſe vſurariã.dicit Pau.q ſic i.c.ↄqueſtus.⁊.c.ſalubriter.lz opponat̃ q nõ debeat fieri cõpenſatio ꝑ illa iura tñ attendit̃ poti⁹:qꝛ cã ꝑncipalit̃ eſt vſuraria.⁊ eadẽ rõne dic̃ Paul.q petitio fundat̃ ſup ↄ̃ctu licito lz excipiat̃ ð vſura nõ erit locus huic cle.qõ ẽt tz glo.in verbo vſuris.qõ ẽt dixi.s̃.q.xxxiij. Trigeſimoſeptio q̃ro in eo qõ hic dicit̃ q põt ꝓcedi ſũmarie ⁊c̃.an iudex cogat̃ in cauſis hic expreſſis ꝓcedere ſũmarie ſimplicit̃ ⁊c̃.gl.in v̂bo valeat dicit q nõ ⁊ in ea ibi cõſulo ꝓ hoc q no.Spe.de arbi.ꝑpe fi.⁊ cũ gl.ↄcordat Pau.⁊ Hẽ. Trigeſimooctauo q̃ro qd ĩportẽt illa verba ſimplicit̃ de plano ⁊c̃.glo.in v̂bo figura remittit ad no.in cle.ſepe.Paul.h̃ tractat aliqua que dicunt̃ per gl.in clem̃.ſepe.Et aliqua ẽt q̃ ibi nõ dicũtur iõ v̂ba ei⁹ refero.dicit g̃ q in iure aliqñ dĩ ſolũ de plano.de iud.nouit.ad fi.de ſpõ.cũ in tua.ff.de off.ꝑcõ.l.nec qcqz.§.de plano.de accu.leuia.de adul.miles.§.ſexaginta.qs ordo in bonorũ poſſeſſiõe ſeruet̃.l.ij.de qõni.l.vni⁹ in fi.qñqz ſimpliciter ⁊ de plano.de accu.ſicut oli.qñqz abſqz ſtrepitu.de ſtatu.mo.ea que.§.q ſi.ver.ſi aũt.qñqz de plano ⁊ abſqz ſtrepitu.de accu.oli.qñqz ſine ſtrepitu ⁊ figura.de elec.idẽnitatib⁹.§.ſi v̂o.li.vj. Trigeſimonono q̃ro ſi in reſcripto aliq̃ de p̃dict̃ꝫ omittũt̃.vel ſi aliq̃ dictio i locũ omiſſe ſubrogat.vt qꝛ dĩ de plano ſũmarie ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij.dicit Pau.q nõ ꝑ oĩa eſt loc⁹ huic ↄſtõi ⁊ cle.ſepe.⁊ ſm eũ oz vt nulla omittat̃.de hoc aliter ſentit glo.in dicta cle.que vult ſufficere verbũ abſqz figura.⁊ hoc verius.qõ dixi in cle.eadẽ.in ꝑn.q.vj. Quadrageſimo q̃ro qd ſi oẽs exꝑmunt̃ ſine copula? dicit Pau.nõ curãdũ qꝛ ſufficit copula appoſita ad vltimã qõ ẽt tz gl.in cle.ſepe.in ꝑn.vbi dixi.q.vij. Quadrageſimo ꝑmo q̃ro.qd ĩportet ſpecifice? dicit Pau.q v̂ba ſimplicit̃ ⁊ de plano nõ remouẽt ſubſtãtialia iudiciorũ.⁊ qdã exponũt i.ſine magna diſcuſſiõe vt ſũmatī iudex ꝓcedat.alij dicũt i.ſine ſcriptura ⁊ libello.ar.ff.de cõſti.pec.l.j.ſ.vt remoueat ſtrepitũ nõ ſedẽdo in p̃torio ſed alibi abſqz ſolẽnitate ſtrepitus.ff.de adul.l.miles.§.ſexaginta.ff.qs ord.in bo.poſ.ſer.l.ij.que opi.nõ placet Inn.⁊ Hoſti.de accu.oli.⁊ Spe.de ingſitiõe.§.nũc tractem⁹.ver.qd igit̃.q dicũt q ẽt ſi addat̃ ſine ſtrepitu ſemꝑ iudex ſeruabit iudiciorũ ordinẽ in citationib⁹ libelli oblatiõe ⁊ ceteris ſubſtantialib⁹.Sed ſi qd nõ ſubſtãtiale omittit nõ viciat ꝓceſſus.Itẽ aduocatorũ ⁊ partiũ ſtrepitũ inutilẽ refrenabit.⁊ dicit Pau.q ſi dĩ ſimpl̃r ⁊ nihil aliud intelligit̃ remoueri intricatio ordinis iudiciarij vt iudex remoueat doloſas protellationes ⁊ exceptiones ⁊ bona ſimplicitate canonica põderata in iudicio ꝓcedat.Sz ſi dicit de plano põt exponi.i.ſine ſtrepitu vt iudex nõ cogat̃ ſedere ꝓ tribunali vbi cõſueuit ius reddere.ſz ẽt domi vel alibi poſſit cognoſcere ⁊ dieb⁹ ob vtilitatẽ hoĩum feriatis.ff.de dã.infec.l.iij.§.penul.de ĩterro.ac.l.iiij.§.fi.Sz libellus offeret̃.d.§.ſexaginta.⁊ ꝓbatiões plene reqrent̃.de accu.olim.⁊ dicto.c.nouit.Itẽ ſi lex dicit q ꝓcedatur ex ordinẽ.dicit Pau.idem eſſe ſaluo q forte nõ tũc porrigetur libellus.ff.de religi.l.ſi qs ſepulchrũ.de of.p̃ſe.vr.l.j.§.patronus.⁊.d.l.leuia.⁊.d.§.de plano. Quadrageſimoſcdõ q̃ro ſi dicit̃ ſemiplene ſiue ſũmarie? dic̃ Pau.ſufficere ſũmariã cognitionẽ ⁊ ſemiplenã probationẽ.qõ no.Spe.de offi.iudi.§.poſtremo.v̂.tertio dicẽdũ.Cõtrariũ dixi vt lit.nõ cõteſt.qm̃.§.q ſi ſup.qꝛ ẽt in ſũmarijs q̊ ad ꝓbatiões requiritur plena cognitio.ſi debet fieri graue p̃iudiciũ.vt i dãda vera poſſeſſiõe. Quadrageſimo tertio q̃ro ſi dicat̃ ſine ſtrepitu iudicij? dicit Pau.q tunc iudex reprimet ꝓcuratorũ aduocatorũ vel partiũ clamoſam garulitatẽ ⁊ ſophiſticas cauillationes ⁊ iuris ſubtilitatem pernitioſam.ar.de preſcrip.nihil.v.q.iiij.in loco ⁊ ſimpliciter ⁊ pure conſiderabit facti veritatẽ.ar.de ſindico.c.vno.de iudi.dilecti.de deci.ad audiẽtiam.qõ no.Hoſt.de ſta.mo.ea que.ver.quod ſi abbas repellat etiã exceptiões ⁊ appellatiões fruſtratoriaſ ⁊ refrenabit multitudinẽ teſtiũ ſed libellus dabitur ⁊ ſubſtãtialia cetera obſeruabũtur.Sed in nõ ſubſtantialibus exuberabit iudicis officiũ ⁊ per eorũ omiſſionẽ non viciabitur proceſſus.vt etiã.s̃.dixi.q.xlj. Quadrageſimoquarto quero ſi additur ſine figura? dicit Pau.q eorum que in iudicio reſpiciũt figuram quẽdam ſunt acta cauſe de quibus.de teſti.cauſam.Alia per que inſtruitur ⁊ deſtruitur cauſa vt confeſſiones probationes ⁊ atteſtationes ⁊ ſimilia factũ reſpicientia ⁊ talia nõ tollũtur.quedam reſpiciunt ſolẽnitatem iudicij ⁊ talia ſiue reſpiciunt partem alteraz vel vtranqz ſiue iudicem tollunt̃.de hoc in cle.ſepe.ver.nõ ſic.vbi dixi.q.ij.Et pro hoc.ff.de leg.j.l.ſi ſeru⁹ vetitus. Quadrageſimoquinto quero nũquid alius q̃ papa poteſt cõmittere cauſam cognoſcendam ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij? Spe.de leg.§.ſupereſt.ver.⁊ nunquid.⁊ Mathe.hic dicunt q non.pro hoc qꝛ inferior a papa nõ poteſt immutare diſpoſitionem canonicaz.s̃.de elec.cle.ij.Idem no.glo.in cle.ſepe.in ꝑncipio.vbi.dixi.q.x.⁊.xj.

De foro cōpetenti.

q **Aſſumus.** Epiſcopi ex/pulſi a ppriis ſedibus poſſūt in loco inſigni aliene dyoceſis viciniori in ſuis dyoceſibus pcedere ɔ̄ expulſores ɔſiliarios ⁊ fautores citatos put hic dicit᷑. No. ꝙ eps nō pōt exercere iuriſditionē in aliena dyoceſi. de hoc in glo. ij. Et pro boc. ix. q. iij. ptotū. ix. q. j. puenit. vij. q. j. placuit. ⁊. c. ſeq. de of. le. nouit. Dicit tñ Mathe. ꝙ eps exiſtēs extra ſuā iuriſditionē pōt cām delegare. de quo no. de elec. ſi abbatē. li. vj. p Archi. ⁊ in Spe. de reſcrip. pſentatōe. §. rōne. v. ſi. ⁊ boc tȝ glo. in. d. c. nouit. Scōo no. p allegatiōe gnāli ō boc in glo. ij. ⁊ ad hoc de pbē. c. ij. xl v. di. §. huic ēt. vbi ō boc ⁊ in Spe. de diſpu. ⁊ allega. §. porro. v. in ſūma. ⁊ in hac gl. ibi veſtra. vbi dixi. ⁊ de elec. cle. cōſtitutionē. in pn. in pmo nōbili ⁊ i. j. ⁊. ij. ɔ̄rio. Tertio no. ō vbo inibi. j. de regula. vt profeſſores. Quarto no. ꝙ eps in quolibet loco ſiue dyoceſis non exēpto pōt p tribunali ſedere ibi aut earū parte. de offi. or. cū eps. li. vj. Quito no. ꝙ iniuria que fit pſone que eſt de eccl'ia fit eccl'ie ibi irrogata eccleſijs. Sexto no. ꝙ prelatus pōt punire iniuriā ſibi factā qtūs cōcernit eccl'iam nō aūt qtūs cōcernit pſonam de hoc in glo. in verbo eccleſijs. Et dicit Pau. ꝙ plat' nō pōt remittere iniuriā ſibi factā qtūs ɔcernit eccl'iam. qō no. glo. de ſen. excō. ɔtingit. Septimo no. ꝙ malicia nō dȝ remanere īpunita. in vbo īpunita. eſt eni boc ɔ̄ publicā vtilitatē. ff. ad. l. aql. l. ita vulnerat'. j. rñſo. ō iudi. ſi lōgius. §. j. de ſen. excōi. vt fame. ⁊ dicit Pau. ꝙ iniuria boc caſu remaneret īpunita: q2 archieps nullā hȝ iuriſditionē ⁊ ſic paliū iudicē eccl'aſticū nō poſſet puniri niſi p papā. nō eſt ergo iuſtū ꝙ iuriſditionē quā al's poteſt exercere in cauſis eccleſie eps pdat pp pteruiā malignātiū. ne ex cōtumacia qs efficiat᷑ melioris cōditiōis. de dolo cōtingit. de prebē. eū q. li. vj. Octauo no. cū agit᷑ de reddēda iuſticia dȝ qs ſuū aduerſariū grauare quāto minus pōt. pro boc hic in eo qō dicit᷑ ō loco viciniori. Nō ſm Lau. q2 tāta eſt eqtas iudicialis ꝙ aliqd amaritudinis ſeu volūtarie vltioni imiſceri nō dȝ. xxiij. q. iij. inter qrelas. ⁊. §. pcedēti. q incipit pōt. niſi faciat qs bono zelo vt aduerſarius citat' ɔuertat᷑. xxiij. q. iij. q ɔ̄ patrē. ⁊ dic Hē. ꝙ cū hic nō exigat᷑ niſi loci vicinitas nō eſt curādū ꝙtum diſtet cuȝ hic non diſtinguat᷑ lȝ ſecus ſit. j. §. eiſdem. Nono no. ꝙ dȝ locus eē tut' citato. de appel. ex parte ⁊ dicit Math. locū dici tutū eē eo mō quez dico. j. q. xxj. Decimo no. modū citādi vt qs citet᷑ pſonaliter vl' ad domū. Et intelligit Lau. bāc eſſe alternatiuā ordinis. vt pīo citet᷑ in ppria pſona ſi cōmode pōt. vel ſi nō pōt citetur ad domū ita tñ ꝙ citator nō intret al's teneret᷑ actiōe iniuriarū. ff. de in ius vo. l. plerīqz. ſed denūciet añ ianuam Et nō refert an ſit dom' ppria vel cōducta. ff. de dā. infec. l. iiij. §. pretor. Et ſi boc fieri nō pōt citet᷑ in eccl'ia cathedrali vt hic vel intimet᷑ amicis. vt no. de dolo cauſā. Hoc tñ caſu dicit Lau. ſtādū huic cle. ⁊ intelligit Paul. citādū pſonalit᷑ ſi copiā ſui facit in puincia al's nō reputaret᷑ cōtumax. ff. que ſen. ſine ap. reſcin. l. j. §. itē cū ex edicto de dolo. cū oli. ⁊. c. ſi. de cle. nō reſi. ex tue. qō dic vt dixi de eo qmit. i poſ. c. ſi. Et intelligit Pau. de puincia vulgari. d. c. cū oli. ⁊ qō no. Arch. de fo. cōp. c. j. li. vj. Et i eo ꝙ dixi bāc eſſe alternatiuā ordinis dicit Pau. ꝙ poſſet intelligi ꝙ ſtet ppie alternatiue ⁊ ſic ſufficiat vel ꝙ pſonaliter vel ad domū citet᷑ regula ī alternatiuis li. vj. Jo. an. appoſtillādo b tenuit primū ꝙ ſit ordinis. ad boc de do. ⁊ cōtu. cām. de offi. dele. cū plures. li. vj. qō puto veri' vt ex ꝗ aliō nō exprimit᷑ ī l'ris itelligat᷑ ſm alia iura nec inducat vllam ſpecialitatē. Undecimo no. ſufficere citationē fieri ad domū ēt ſi nō puenerit ad notitiā citati. Hē. p boc qō nō. Jnn. de accu. ad petitionē. de exceſ. pla. ex l'ris Et glo. ff. qñ ap. ſit. l. j. §. ſi. ⁊ que ſen. ſi. ap. reſci. l. j. Jtem cū ex edicto. ⁊ idē Mathe. Duodecimo no. ſm Pau. qnqz q regrūt᷑ in pceſſu faciēdo ex̄ dyoceſim. Primū ꝙ locus ſit inſignis. Scōm ꝙ vicinior ſue dyoceſi. Tertiū ꝙ ſit ſecurus epō quo ad morādū. Quarto ꝙ ēt ſit ſecurus q ad iuriſditionē exercēdam. Quintum ꝙ ſecurus citatis. Decimo tertio no. caſū in quo nō ſufficit vnica citatio ēt ſi nō ɔtineat plura īterualla ſi facta fuit vna die ſȝ requirit᷑ ꝙ diuerſis dieb'. de boc in glo. in verbo diebus. ⁊ in ea ibi q̄ trib'. ⁊ equū eſſet ꝙ quattuor. ff. de iudi. l. ⁊ poſt. Pau. Decioquarto no. ꝙ pſumit᷑ quēſcire id qō publice ſit. ibi verīſilib' pſumat᷑. de poſtu. c. j. de pſūp. quoſdā cū ɔcor. ⁊ dicit glo. in vbo pſumat᷑. ꝙ hec nō eſt pſūptio iuris ⁊ de iure que dicit᷑ fictio in quo min' aduertent᷑ logē cū differāt plurimū pſūptio ⁊ fictio. qō dixi de ſpō. is q. ſ. de elec. qō circa. dictū tñ glo. tȝ in eo ꝙ dicit ꝙ nō eſt pſūptio iuris ⁊ de iure eſt verū. qō tȝ ēt Lau. ⁊ Hē. Decīoqnto no. de termino perēptorio ſtatuēdo ⁊ dicit Hē. ꝙ ex cā pōt ſtatui in pmo citatorio. ff. de iudi. l. nō nūꝙ. cā tñ expreſſa de in inte. reſti. cū ex l'ris. in ſi. ⁊ loco perēptorij cedūt tres citatiōes: q2 vltima intelligit᷑ perēptoria ēt ſi nō exprimat᷑. de boc de offi. dele. ɔſuluit. ⁊ p Jnn. ō accuſa. ad petitionē. Decimoſexto no. ꝙ citatio vt arctet dȝ eſſe legitima ibi legitime. puta p nūciū vel litteras. de of. dele. prudētiā. ff. de fideicō. liber. l. cū vo. §. ſi. vel ſm Hē. dic legitime puta ad domū vbi pſonalit᷑ nō iuenit᷑ qō dic vt. ſ. dixi. x. ⁊. xj. nōbili. vel meli' dic legitime ſm naꝫ eius de quo agit᷑. ⁊ qūo debeat fieri citatio. ſ. dixi in. d. x. nōbili. Op. ꝙ ēt citra bāc ɔceſſionē poſſit prelat' exercere iuriſditionē ex̄ ſuā dyoceſim. ar. ff. de adop. l. ſi cōſul. de offi. preſi. l. ij. de of. leg. nouit. So. bic de iuriſditionē cōtētioſa. vt dicit glo in verbo iuriſdictionē. Et idem Lau. Pau. ⁊ Hē. ſec' in volūtaria vt in ɔ̄rijs. Scōo op. ꝙ ēt ɔ̄ expulſores fautores ⁊ cōſiliarios nō poſſūt epi iuriſditionē exercere ex̄ ſuā dyoceſim. de cōſe. di. j. Hic ꝗ xj. q. j. ſi qſꝙ. p boc qō no. Jncē. de pcu. petitio. So. illō verū de iure cōi ſed bic eſt ſpālis indulgētia. qō dic vt in glo. in verbo indulgēdū. Jdē Pau. de boc p Arch. lxxj. di. clericos. Eſt aūt adeo ſpāle ꝙ ceſſāte hac indulgētia ēt de licētia alteri' dioceſani nō poſſet ordinarius ibi trahere ſuos ſubditos. de of. or. vt litigantes. li. vj. ⁊ qō ibi nō. glo. ij. ⁊ glo. iij. §. ſeq. in v. indulgem'. qō tȝ Laurē. de pynu. dicēs ſe vidiſſe doctorē valētiſſimū in boc errare. ⁊ in bac glo. in ſi. qūo boc faciat dico. j. q. xv. Tertio op. in eo ꝙ pmittit citatōeȝ fieri dieb' feſtiuis. de. c. ſi. ō ferijs So. in boc caſus eſt bic ſpālis. vt dicit glo. in verbo feſtiuis. ⁊ de boc. j. q. xxiij. qñ aūt ⁊ qūo poſſit fieri citatio die feriatā p nō die feriata vel econuerſo. dixi in. dicto. c. ſi. Quarto op. in eo ꝙ dicit poſſe ɔ̄ citatos in forma qui bic ponit᷑ in vbo ſi vo. pcedi ac ſi citati. forēt perēptorie. qmo poſſit pcedi tanꝙ ɔ̄ cōtumaces. ſ. ti. j. cle. j. dic Hē. ꝙ cū boc dicat᷑ ac ſi citati extitiſſent ⁊ nō dicat᷑ ac ſi pſonaliter citati put dicit᷑ in dicta cle. nō cenſent᷑ iſti veri cōtumaces vt appellantes nō audiant᷑ ſed pcedit᷑ ac ſi ſimpliciter eſſent cōtumaces q2 bec cle. in multis deuiat a iure cōi iō debet reſtringi ⁊ reduci quāto plus pōt ad ipſū ius cōe. ar. de reſcrip. cām. de cōſue. cū dilect'. Et ex boc babet᷑ caſus in quo ipediēs citationē ad ſe puenire nō babetur p vo cōtumace. qō no. Quito op. de. d. cle. dudū. ⁊. ſ. vt lit. nō cōteſt. qm̄. §. porro. So. Hē. ꝙ ɔ̄ria loquunt᷑ i certis caſibus ⁊ ſpālib' qō eſt verū quo ad. §. porro. vl' ſm eū aliud in illa q procurāt ne ad eos pueniat vt in cōtrarijs. Aliud in alijs q pcurāt in certis locis bic in tex. expreſſis

exp̄ſſis citent᷑ de q̄bus h̄ qḋ no. ⁊ ſic. §. porro. loq̄r de eo q̄ oīno īpedit citationē ad ſe ꝑuenire. Sꝫ hoc nō vr̄ ꝓcedere nā ēt ī iſto cāu ſatꝭ īpedit q̄ nō ꝑmittit citationē ꝑuenire ad locū ī q̄ ēt t̄n dcīū puto ver̄ ꝑp̄t ſpālē modū citādi. de q̄ h̄. Itē nō ſolū ꝓcedit citatio de q̄ hic q̄n citādi malitioſe īpedimētū pſtāt ne ad eos ꝑueniat: ſed ēt q̄n̄ocūq̄ꝫ epī auſi nō ſint eos citare. qḋ ītelligo ēt ſi hoc ꝯtigat ſine facto expulſor̄ ⁊ tūc ē ſpālis cāuſ ī q̄ tenet᷑ citatio nō fcā pſonalit̄ nec ad domū: qḋ ē ꝑp̄t culpā ꝓcedētē ipſor̄ expellētiū ꝯſiliarior̄ vel fautorū. al̄s aūt de eo q̄ īpedit ne ad euꝫ ꝑueniat citatio dic ꝙ nō ē op⁹ eū citari ī locis vicinis ſꝫ hētur ꝓ citato eo ipſo q̄ īpediuit ad ſe ꝑuenire. qḋ no. de ꝯceſ. pbē. ſi capl̄o. li. vj. in gl. q̄n̄o. ⁊ ꝓbat᷑. ff. qḋ vi aut clā. l. j. §. ſed ſic ariſto. ⁊. §. fi. vbi modū ꝓbādi qḋ īpediuerit ponit Bar. ⁊ de hoc dixi in. d. §. porro. q̄ no. Q̄uero circa id qḋ dixi in. j. ꝯrio an ꝓprijs īſignijs poſſit vti p̄latus ī aliena dyoceſi? dicit Lau. ꝙ aut loq̄mur de īſignijs q̄ deſignāt honorē. vt ē mitra in abbate. paliū in archiepo. de pſū. cū in iuuētute. de pui. abbates. li. vj. ſeu biretū ī doctore. xxx. di. ſiq̄s viror̄. ibi cū reuerētia ⁊c. ⁊ talib⁹ pōt vti. de priuil. ap̄lice. li. vj. ff. de offi. pcō. l. j. aut de īſignijs q̄ deſignāt officiū ſeu adminiſtrationē ſicut paliū in archiepo. ſic exēplificat Lau. ⁊ in hoc ꝯdicit ei qḋ nūc dixi. Et hoc vltimū verius. Itē mitra ⁊ baculus paſtoralis in epo ⁊ talibus, nō pōt vti ſine ſpāli lnīa pape. de vſupa. ex tuar̄. de alijs aūt epalibus? dicit Lau. ꝙ ſi p̄latus vult vti eis excedēdo aliq̄ de officio vel iuriſdictiōe. puta degradare ſb̄ditos vel facere ordines criſmare vel abſoluere ab excōicatiōe vel ſiīa nō pōt ſine lnīa illius dyoceſani. ix. q. ij. ꝑ totū. Sed ſi ſine exercitio officij vel iuriſditionis pōt hoc facere puta cantare miſſam p̄dicare vel q̄d ſiīe. ꝓ hoc qḋ no. vj. q. iij. ſcriptū. ⁊ de vſupali. c. fi. ⁊ de his dixi. de priuil. antiqua. ⁊ in eo qḋ dixi de abſol̄one dic vt ſeq̄ntī. q.

Scḋo q̄ro in eo qḋ dixi. ſ. q. pr. p̄latū nō poſſe ex̄ dyoceſim abſoluere ab excōicatiōe an hoc ſit verū? Bertran. refert ꝙ aliq̄ auditores palatij tenebant qḋ p̄dixi. ꝙ tꝫ. de off. lega. nouit. lꝫ Hoſt. ibi diſtīguat īter excōicatū ad iſtātiā ꝑtis. de q̄ dicit ꝓcedere dcīm Inn. ⁊ excōicatū ex offō ī quo tꝫ ꝯrīū. Sed Bertrā. ꝯſuluit ad oē dubiū tollēdū pētēdam lnīam dyoceſanī. Io. de lig. dicit opi. Hoſt. eē veram. nā q̄n ad iſtantiā ē excōicatus in abſol̄one ps ē citanda: ⁊ cū cāe cognitione dꝫ ꝓcedi qḋ nō pōt fieri ex̄ dyoceſim. Sed q̄n ex officio nō expedit citari. ⁊ ſic non req̄ritur ſtrepitus iudicialis. vn̄ poti⁹ hoc ē volūtarie iuriſditiōis qḋ dic verū q̄n ſolū vult denunciare illuꝫ abſolutū qḋ tꝫ Gof. dicto. c. nouit. vbi dixi. Sed ſi hꝫ abſoluere cuꝫ abſolutio ſit iuriſditionis vr̄ īdiſtincte nō poſſe. qḋ tꝫ gl. in d. c. nouit. nec ꝓcedit qḋ dr̄ nō expedire aliq̄uē citari. ſufficit eni ꝙ verū ē dicere actū eē iuriſdictionalē. ⁊ nō pōt dicere volūtarie iuriſdictiōis. dato eni ꝙ nemo citet᷑ īpe t̄n iudex tꝫ locū part̄. ꝓ hoc de teſti. cuꝫ clamor. ⁊ de accu. cū oporteat. cū vtrobiq̄ꝫ nōtis. Tertio q̄ro nunq̄d hec cle. ꝓcedit ī p̄latꝭ inferioribus epō? Glo. in v̄bo epi. dicit ꝙ nō. idem Pau. ⁊ gē. O p. ad hoc q̄ eadē eſt rō ī alijſ ne iniuria eccleſiar̄ remaneat īpunita. ꝗ idē ius. de tranſla. c. ij. de ꝯfir. vti. cū dilecta. C. ad. l. fal. l. fi. Itē ꝯceſſuꝫ p̄matibus oībus ſub eis exiſtētibus ꝯceſſuꝫ vr̄. C. ḋ ad uo. diuer. iudi. l. reſtituēde. ſo. Gen. ꝙ q̄ hec ē indulgentia ſpālis nō debet extēdi. vij. q. j. petiſti. xxvj. q. j. huic ēt cū eni exorbitēt a iure cōi nō debet trahi ad ꝯſeq̄ntiam. regula que a iure. li. vj. Si eni creditor voluiſſet de alijs ītelligi exp̄ſſiſſet. de deci. ad audiētiā. ij. q. v. ꝯſuluiſti. C. de ca. tol. l. vna. §. ſi autē a deficiētis. Eſt ergo hoc ꝯceſſū fauore epālis dignitat̄. ar. de pui. qḋ nō null̄. de off. dele. q̄ pōtificali. li. vj. ad ꝯria reſpōdet ꝙ nō ē idēptitas rōis q̄ maior eſt offenſa in pſonis epor̄ q̄ꝫ īferiorū. ī. de penis ſiq̄s ſuadēte. nec mirū q̄ fungi dn̄r vicibus ap̄lor̄. xxj. di. nouo. ⁊ qḋ plus eſt legatiōe xp̄i. vij. q. j. ſicut vir. ⁊. c. oīs. ⁊ eius pſonā repn̄tāt. xxxiij. q. vl. mulier. Et ſic nō īmerito ex pſona p̄ſidentꝭ maior reputatur iniuria. ff. de re mili. l. oē delictū. §. qui in ꝓpoſitū. iſti. de iniur. §. atrox. Itē q̄ īferiores p̄lati ēt ſi ſuos expulſores nō poſſint trahere intra illor̄ diſtrictū poſſūt eni qḋ poſſunt ex̄ diſtrictuꝫ in dyoceſib⁹ ſuor̄ epōrum. O p. ad hoc q̄ hec ꝯceſſio eſt hodie ius cōe ⁊ ſic extēdēda ꝑ ea q̄ no. v. di. ad ei⁹. de priuil̄. ſane. de iura. calū. c. j. So. Gen. illud ver̄ q̄n id qḋ dī eſt de iure cōi cōueniēs ſecus ſi ꝯceſſum ſit ob p̄uilegiuꝫ vl̄ ꝓrogatiuā pſone q̄ caſu ſec⁹. ar. dicti. c. ꝙ nō null̄. ⁊ dcē cle. ſiq̄s ſuadente. de penis. felicis. lib. vj. qḋ no. Et pro hoc qḋ dixi. de priuil. antiq̄. ⁊ hoc ēt tꝫ Pau. dicēs hanc ꝯſtitutionē cū a iure cōi exorbitet ad ꝯſeq̄ntiā nō trahēdam regula que a iure. li. vj. Quarto q̄ro an ī p̄latꝭ ſuperioribus epō ꝓcedat hec cle. dubiū facit q̄ cōcedit᷑ h̄ ſolū epis nec dꝫ fieri extēſio. vt dixi in. q. p̄cedēti. Pau. tꝫ ꝯrīū cum oēs ſupiores ſint epi. xxj. di. in nouo. de ſacra vn. c. j. Quīto q̄ro an in ꝯfirmato nōdū ꝯſecrato in cp̄ꝫ locum hēat qḋ h̄ dr̄? gl. in v̄bo epis. dicit ꝙ ſic. Idē Pau. cū ſubſit eadē rō: q̄ ēt ꝯfirmatus quo ad iuriſditionē ē eps. de elec. trāſmiſſam. pro hoc de iureiuran. cle. ne romani.

O p. ad hoc q̄ ante ꝯſecrationē nō eſt plene eps cum nō poſſit ea que ſunt ordinis vel ꝯſecratiōis quo ad que dr̄ eccl̄ia vacare. d. c. trāſmiſſaꝫ. cū ibi nōtis? Sol̄. Gē. ꝙ īdulgētia huius cle. magis deputati epāli q̄ꝫ ordini cōcedit᷑. ar. dicti. c. trāſmiſſam. ⁊ de trāſla. c. j. ⁊. ij. Itē hec īdulgētia nulli ē p̄iudicialis. vt. ſ. in fi. huius cle. Et ſic tanq̄ꝫ fauorabilis dꝫ extēdi quo ad ipſos. ar. de dona. cū dilecti. ff. de ꝯſti. pri. l. vlt. Itē hec ꝯſtitutio tanq̄ꝫ noui᷑ edita dꝫ trahi ad illū intellectū ſm̄ quē maiorē effectū operari pōt. ar. ff. ad munici. l. j. in fi. de v̄b. ſi. abbate. Sexto q̄ro in eo ꝙ dr̄ epm regulariter nō poſſe exercere iuriſditionē in aliena dyoceſi an poſſit eps cogere ſubditā recipere ordines ab alio epō? Hoſt. de fo. ꝯpe. ſignificaſti. dicit ꝙ nō rōne ordinarie p̄tātis ſed rōne delegate ſic. nā ſicut pōt inuito ſubdito cām delegāre ita ⁊ ordinationem maxime ſi ſubeſt cā. ar. de tēpo. ord. ex tenore. quod dicit Pau. verū ſi delegat ordinationē in ſua dyoceſi ſecus ſi ī aliena niſi ſubeſſet iuſta cā q̄re ordinare nō poſſet ex ꝓprio īpedimēto ⁊ alter eps nō velit ad ſuā dyoceſim venire. regulare eni ē ꝙ ſubditus inuitus alij ſubtrahi ⁊ ſubmitti nō pōt. nec ipſe ſubmittere ſe īuito p̄lato. de pbē. cū nō liceat. C. de noua. l. j. ⁊. d. c. ſignificaſti. Septīo q̄ro circa dcā in pr. q. an ſit verū īdiſtincte ꝙ ep̄us de iure cōi nō poſſit exercere iuriſditionē in aliena dyoceſi? dicit Pau. ꝙ ſic nō t̄m de epō ſꝫ de quolibet alio p̄mate ſupiore vel inferiore. ix. q. ij. nullius. ⁊ duo b⁹. c. ſeq. O pp. ad hoc de cēſ. c. j. ⁊ fi. li. vj. ſo. Paul. ꝙ ibi caſus ſpālis ⁊ rō ibi dicitur. Sūt ⁊ alij caſus ſpāles ſm̄ eū vt ſi eps ē negligens. ix. q. iij. cū ſimus. de off. or. ad reprimēdā. de ſen. excō. per tuas. Itē cū vacat eccl̄ia cathedralis. xij. q. ij. cū non liceat. ſm̄ Gof. qui hoc no. de off. or. paſtoralis. vbi multos caſus no. in q̄bus metropolitanus hꝫ iuriſditionem in ſubditos ſuffraganeorum. Pro hoc qḋ no. xvj. q. vj. placuit. in vlt. glo. Octauo q̄ro in eo ꝙ dicit ꝓpter metū qualis dꝫ eſſe? dicit Pau. ꝙ iuſtus ⁊ veriſimilis q̄ poſſit cadere in ꝯſtantē alias non excuſaret qḋ me. cā cū dilectus. ⁊ ſup hoc onerat᷑ epōrum conſcientia. ī. §. ſane.

Nono q̄ro quid itelligitur per v̄bum parte? gl. in hoc verbo dicit ꝙ q̄libet minima p̄ticula adeo ꝙ ſi in quacūq̄ꝫ parte dyoceſis ēt minima pōt eps iudicare ceſſat h̄ diſpoſitio. Idem Lau. Pau. ⁊ Gen. Ex hoc no. ſingulariter ꝙ lꝫ dictio pars intelligat᷑ de dimidia t̄n eum adijcit᷑ dictio aliqua intelligatur ēt de minima particula dum t̄n

apta ad effectum de quo queritur quod vult hec ğl. que
eſt ſingularis.⁊ ſic dictio aliqua ampliat ſignificatū cum
adijcitur alibi relatiuū reſtringit.ff. de aur. ⁊ ar. leg. l.ſi
qs legauerit.⁊ qđ ibi no.de ali.⁊ ci.le.l.a filio.de hoc de
cleri.nō reſi.c.fi.ſed aliud in relatiuo quis vel qui reſtrin
git ſubiectū precedēs pro qualitatibus illis ſolis que ſe/
quunt̄ dictis iuribus.Exēplū dicit.c.fi.ꝑallegatū in ec/
cleſijs q reſidētiā exiguut ⁊c̈.Et ſic verbū eccleſijs videt̄
īportare eccleſias nō reqrētes reſidētiā ⁊ requirētes. ſed
reſtringit̄ ꝑ relatiuū que reqrētes tm̄.Sꝫ dictio aliqs po
tius eſt ſignū ⁊ nō relatio.⁊ facit ſignificationem eius cui
adijcit̄ eſſe magis particularē.ad hoc qđ not.ff. de here.
inſti.l.hoc articulo.ꝑ Bar. Decio quero ſi in aliquo lo
co exēpto dyoceſis ſue poſſit eṗs manere ⁊ procedere?di
cit glo.eadē tūc ceſſare hāc cle.Idē Pau.qꝛ negari nō po
teſt qn locus exēptus ſue dyoceſis lꝫ nō ſit iuriſditiōis.ad
hoc.j.de priuile.cle.ij.⁊ idē Mathe.ſed non ſic expreſſe.
Undecio qro circa dicta in ꝓxima.q.an eṗs in loco ex/
empto poſſit in caſu huius cle.ſedere inuitis exēptis?gl.
eadē ſentit ꝙ nō in eo ꝙ ſedere pōt in loco exēpto ſi ibi re
cipit̄ ſecus ergo ſi nō recipit̄. O p.ad hoc qꝛ ex quo po
teſt locare ſedē in aliena dyoceſi vt hic fortius in ſua i lo/
co.exēpto cū locus exēptus ⁊ locus extra dyoceſim equi
parant̄.de offi.or.cū eṗs.li.vj.So.Io.an.in apoſtillis ꝙ
nō eſt ita graue eṗo ꝙ alius eṗs in aliqua parte ſue dyo/
ceſis ſe collocet ſicut vni abbati ꝙ in ſuo monaſterio ſe/
deat eṗs.Et ſm̄ hoc apparet ꝙ erit neceſſariū eṗo vt poſ
ſit gaudere priuilegio huius cle.ꝙ primo videat an i ali/
quo loco exēpto ſue dyoceſis tute poſſit iuriſditionē exer
cere.qđ tenere poſſum⁹ ꝑ rōnē ꝓdictā in ꝓxima.q. qa ne
gari nequit locū eſſe in dyoceſi.Pro hoc de offi.ord.gra
ue.⁊ qđ ibi dixi de reſcrip.abbates. Duodecimo que
ro in eo ꝙ pōderat reſidētiam in verbo reſidere.qn̄ ⁊ qūo
dicit̄ prelatus reſidere in ſua eccl'ia dicit Mathe.hoc nō
eſſe amare accipiēdū vt nūqꝫ diſcedat.nā verba ſunt ciui
li mō intelligēda.ff.de ſerui.l.ſicui.de edil.edic.l.ſi qs vē
ditor.⁊ qđ no.xxxvij.di.de quibuſdā.de cōſe.di.v.ſicut.
ꝓcipue aūt ſm̄ Mathe.reſidere debent cōſtitutı in di/
gnitatibus.de offi.Archipreſ.c.j.⁊.ij.Et hi qui habēt be
neficia depēdentia a prebēdis. de prebēdis extirpāde.⁊
c.expoſuiſti.qđ intellige vt tales reſidere debeāt in bene
ficio principali dictis iuribus.dicit aūt Mathe.ꝙ vbi
reſidere ſumit̄ diuerſimode.qn̄qꝫ ſtrictius vt cū prebēda
habet onus reſidētie annexū.de prebē.ſignificatū.⁊.c.ex/
tirpāde.qn̄qꝫ latius vbi ſūt miniſtri qui officiāt ꝑ ſeptima
nas.lxxxij.di.propoſuiſti.lxxxij.di.cōſuluit. vij.q.j.illō.
xxv.di.perlectis.In oībus tn̄ ꝓdictis debēt ceſſare frau/
des.de cle.nō reſi.ex parte.⁊ qđ ibi no.⁊ negligētie.ꝺ of.
archi.ea que.⁊ ꝙ dicat̄ qs cōtinue reſidē ēt ſi fiat aliqua i
termiſſio ꝓbatur:qꝛ medius actus nō īpedit qn dicat̄ ſine
intermiſſione fieri.ff.de ver.ob.l.cōtinuus.§.ſi qs.ꝺ duo
bus reis.l.duos.l.di.ſi qs volūtate.vnde ſi teſtator lega
uit decē vxori ſue cū filia moraret̄ nō reqrit̄ ꝙ moret̄ ꝑ ſin
gula momēta.ff.de cōdi.⁊ demō.l.ſi quis ita.de annu. le.
l.meuia.ꝺ.l.cōtinuus.in ꝓn.⁊.§.ſi qs.pro hoc qꝛ dr̄ cā ſti/
licidij perpetua ꝙuis ſemꝑ non cadat aqua.ff.de ſer.vr.
ꝓdi.l.foramē.de aqua quotti.⁊ eſti.l.j.§.quottidiana.pro
hoc qđ no.glo.de cā poſ.cū eccleſia.⁊ ita intelligitur ſm̄
Mathe.quod dicit̄ de frigidis lr̄e. de coha. per totum.
Decimotertio quero circa hoc qđ ſignificat verbum
reſidere?dicit Mathe.i.eccl'ie ſeruire.de cle.nō rēſi.con/
querente.xvj.q.j.generaliter.parū eſt enī reſidere niſi cu
ra habeat̄ de beneficio vt ſic intelligat̄ reſidere cū effectu
C.de epiſ.⁊ cle.l.gnāliter.de cleri.nō reſi.nōnulli.ff.ꝺ ca/
pti.l.nihil. Decioquarto qro in eo ꝙ ꝑmittit eṗm exer
cē iuriſditionē i aliēa dyoceſi ſi nō pōt i ſua ꝑ ſe nec ꝑ aliū

qđ ſi pōt ibi exercere ꝑ aliū gratū ꝓſequentibus ſed nō ꝑ
quēcūqꝫ ēt idoneū ⁊ nō ſuſpectū?dicit Pau.ꝙ adhuc lo/
cus eſt huic cle.nā dici nō pōt ꝙ iuriſditionē nō hꝫ liberā
ex quo tn̄ certe ꝑſone tenet̄ cōmittere cū nō ſit veriſimile
ꝙ ille ꝓcederet viriliť ꝯ ꝓſequētes.Itē nullus eſſet effe/
ctus ꝯſtōnis hui⁹:qꝛ ꝓſequētes inuenirēt aliquē amicū qđ
facile poſſent qui noīe eṗi ſe offeret paratū exercēiuriſ/
ditionē in dyoceſi.ꝓ hoc qꝛ nō tenet̄ qs ſuas cās cōmittē
ſuſpectis imo cōmiſſas pōt reuocare.de ꝓcu.ꝙuis.li.vj.
iij.q.v.qꝛ ſuſpecti.de ap.cū ſpāli.vt lit.nō cōteſt.accedēs
ij.venit ḡ hoc i arbitrio boni viri q conſiderabit cām q̄re
eṗs nō poſſit cōmittere cui velit.Quid.n.ſi cōmittē velit
inimico capitali ꝓſequētiū?certe nō eſt equū ſꝫ Pau.idē
Lap.qꝛ qđ ꝑ auxiliū extraordinariū fit vel ꝑ vnū ſoluꝫ fieri
pōt dr̄ īpoſſibile.vt no.de cau.poſ.paſtoralis.⁊ in regu/
la ſemel deo.li.vj. Deciōqnto qro circa id qđ gl.i vbo
indulgēdū.inducit no.in.c.ꝑ venerabilem.qui fi.ſint leg.
qūo faciāt.dic ꝙ faciūt qꝛ ſm̄ Io.an.ibi dicit ꝙ ſi duo ſint
electi in diſcordia ⁊ alter poſſidet locū ſi cā cōmittit̄ digni
tati poſſidēs cognoſcet.Et ſic videbat̄ ꝙ expulſus q nō
poſſidet iuriſditionē exercere nō poſſet.Sꝫ ꝯrium hic cō/
cedit̄ ꝑ indulgētiā.dic tn̄ ꝙ exemplū ꝓmiſſū nō multū fac̄
qꝛ hic loqt̄ de expulſo q nō negat̄ eſſe ꝓlat⁹.Sꝫ in exēplo
ꝓmiſſo dubitabat̄ qs hr̄et titulū iō in dubio ꝓſumit̄ ꝓ poſ
ſeſſore. Decioſexto qro q dicātur cōſiliarij ⁊ q fautores
dicit Mathe.ꝙ cōſiliarij dicūtur hi q ſuꝑ crimine ꝓſtant
ꝯſiliū.⁊ iſti dicūtur cōicare crimoſis in crimine. de ſen.
excō.nuꝑ.§.in ſcōa.⁊ miti⁹ puniūtur ꝙ fautores.vt no.de
of.ꝺle.c.j.⁊.ij.q.j.notū.ꝑcuſſores tn̄ fautores ⁊ captores
⁊ hi q bānierūt eṗm ⁊ cōſiliarij puniūt̄ pari pena.j.de pe
nis.cle.j.de hoc dixi.in.ꝺ.c.j.de offi.dele. Decioſepti
mo qro q dicūtur fautores?dicit Mathe.ꝙ illi q elemoſy
nā ꝓſtant criminoſis:⁊ q ꝓcurāt aliqua ꝑ que liberentur
criminoſi vel ſubminiſtrāt aliqua.xxiij.q.iiij. eſt iniuſta:
ff.de fur.l.ſi pignore.de heret.accuſat⁹.§. ſacerdotes. li.
vj.Et de hoc not.de hereti.qcūqꝫ.li.vj.ꝑ Archi.⁊ dicit
Mathe.ꝙ puniūtur tales vt principales.j.de penis cle.
j.⁊ dic vt ibi. Deciooctauo qro qn̄ teneat̄ qs de cōſilio
Lau.diſtinguit ꝙ aut ille erat al's facturus aut nō.ſi ſic nō
tenet̄.inſti.māda.§.tua gratia.ſi nō erat al's factur⁹ tenet̄
vt.ff.māda.l.ſi remunerādi.§.plane. O p.ad hoc.ff.ꝺ
ſer.corrup.l.j.§.ꝑſuadere.de furt.l.q ſeruo.§. ſꝫ ſi aliud.
So.Lau.ꝙ ibi qn̄ cōmiſit dolū de quo bene tenet̄.ff.ꝺ do
lo.l.ꝙ ſi.cū ſcires.hoc no.ff.de reg.iu.l.cōſilij. O p.ad
hoc idē q ēt ſi nō erat al's factur⁹ nō teneat̄.ff.ꝺ fur.l.ſi qs
vxori.§.j.inſti.de fur.§.ope.Soluit Lau.ꝙ non tenet̄ de
furt.vt in ꝯrijs niſi opē cū ꝯſilio adhibuerit.tūc.n.tenet̄ ꝺ
furto ēt ſi ille al's erat factur⁹ ēt ſi ꝯſiliū nō adhibuerit ꝓn
cipaliť ſꝫ ſcđario.ff.de fur.l.ſi pignore.§.pe.ꝺ.§.ope. vt ſi
qs ſcalā cōmodauerit ad aſcēdēdū i domū tuā lꝫ ꝓncipal
ad hoc nō cōſueuerit. O p.ad idē ꝙ ex ſolo ꝯſilio tenea
tur lꝫ ille al's eēt factur⁹.ff.de ſer.corru.l.j.§.qs ergo.ſol.
Lau.ꝙ ratio eſt ibi qꝛ laudādo ⁊ hortado ſeruū ad male
ficiū auget̄ ei⁹ malitia qđ nō oportet.ꝓ hoc qđ no.glo.ff.
de ver.ſig.l.ſepe.§.fi.⁊.ꝺ.§.ope.⁊.ꝺ.§.tua gratia.ff.mā/
dati.l.j.in fi.dic pleni⁹ vt dixi.de offi.dele.c.j. Decio
nono qro in eo ꝙ hʒ dr̄ iniuriā fieri eccl'ie que fit ꝓlato:an ⁊
qn̄ poſſit ꝓlatus punire iniuriā ſibi factā?dicit Math.ꝙ
punire pōt ſi eſt notoria al's nō:qđ ēt no.Inn. de v̄.ſig.ex
parte.Stepha.dicit ꝙ iniuriā irrogatā ꝑſone punire ne/
quit.ꝓ hoc qđ no.ff.de iuriſ.om.l.q iuriſditōi.xxiij.q.iiij.
inter qrelas.⁊.q.v.de occidēdis.ſed factū eccl'ie ſic.xxiij.
q.iiij.guiliſari⁹.quā ēt remittere neqt.vt dixi in.vj.nōbi/
li.de hoc dixi pleni⁹ in.ꝺ.c.ex parte.ꝓ hoc qđ no.i Spec.
de leg.§.j.v̄.ſed nūqd legatus.⁊ multos caſus i qbus qs
pōt dicere ſibi ius.nota.Spec.de auctore.§.j.ver.fallit.
Vigeſimo

Uigeſimo quero qs dicat̃ locus inſignis? dicit Pau. q̄ ille q eſt nobilis ⁊ pcipuus ⁊ magne fame. p hoc. de reſcrip. ſtatutū. li. vj. ⁊ que ſint talia recurrit̃ ad cōem opi. puincie. ar. ff. de ſupel. leg. l. labeo. ⁊ ad arbitriū boni viri. ff. de ver. oblig. l. ɔtinuus. Et lʒ Bertrā. dixerit nō ſufficere arbitriū delegati. Inno. ⁊ Cōpo. dicūt ɔtrium. Et ſic q̄uis de cā cognoſcat nō eſt ꝑpterea ſuſpectus in arbitrādo ſup hoc. Et dicit Pau. ſufficere q̄ ibi inueniant̃ neceſſaria pro pſonis ⁊ eqtaturis lʒ nō ſint ibi periti ſʒ Cōp. qd̄ tʒ Spe. de citatione. §. ij. ver. ſed q loca. vbi dicit nō ſufficere ſi locus nō eſt de ſe inſignis q̄ delegat⁹ ducat ſecū peritos p cōſilio. de his dic vt in. d. c. ſtatutū. Uigeſimopmo qro in eo q̄ dicit loca eſſe debē ſecura. qd̄ ēt dixi i. ix. nōbili. qd reqrit̃ vt ſecura cenſeant̃? dicit Mathe. reqri q̄ ipſi citati ſine periculo poſſint accedere ⁊ oēs ſui teſtes aduocati ſeu pcuratores. xxxiij. q. ij. ſiue de cōiuge. iij. q. ix. hortamur. ij. q. ij. c. fi. ff. de iud. l. ſi locus. de ſen. excōic. venerabilibus. §. ⁊ hoc. li. vj. de re iud. cle. paſtoralis. ṽ. piſana. Uigeſimoſcd̄o quero circa hoc. an eoipſo q̄ locus nō tutus aſſignat̃ poſſit appellari? Uincē. ⁊ Goſ. de appel. interpoſita. dicūt q̄ nō: ſed debet opponi exceptio de loco nō tuto corā iudice cāe ⁊ pbari. ff. de offi. precōſu. l. ne qcq̄. §. fi. ⁊ hoc ſi cā nō ē notoria. p hoc qd̄ no. vt li. nō cōteſ. c. ij. ⁊. d. ṽ. piſana. vbi nō tʒ ſnīa lata ɔ citatū ad locū notorie nō tutū. Sed Inno. de no. ope. nūc. c. penul. dicit eoipſo poſſe appellari q̄ locus nō tutus aſſignat⁹ eſt. idē tʒ. de appel. ex parte. q: iudex dʒ p ſe aſſignare locū tutuʒ Hoſti. in dictis locis tenet ɔtrium dicēs iudicē reqrendū vt locū totū aſſignet ⁊ ſi negat vel negligit poterit appellari expreſſis cauſis quare locus nō eſt tutus. de hoc per Archi. d. c. venerabilib⁹. Mathe. nihil approbat. dic̄ tñ nō ſufficere offerre ſecuritatē parti. q: propterea nō tenet̃ in loco nō tuto cōparere. d. c. ij. vt lit. nō cōteſt. Et qñ debeat opponi exceptio de loco nō tuto? no. Spe. de ap. §. reſtat. ver. ⁊ nota. Gē. aūt dicit opi. Inno. procedere qñ notoriū eſt locū nō eſſe tutū. p no. in. d. c. ij. vt lit. nō cōteſ. ad hoc. d. ṽ. piſana. ⁊. ff. de arbi. l. ſi cuʒ dies. §. ſi arbiter. qd̄ nō pcedit q: notorieta s nō excuſat ab onere preponedi lʒ excuſet ab onere pbandi. vt no. gl. j. de appel. cle. appellanti. de hoc ergo dic melius vt dixi in. d. c. penul. de no. oper. nūc. ⁊. d. c. ex parte. Uigeſimotertio quero q̄ dicātur expulſores: an etiā q veniente nō admittūt? gl. in verbo expulſores. dicit q̄ ſic. qd̄ verū eſt ſi primo poſſidebant. ſecus ſi a principio nō recipiūtur. ⁊ ſic nōq̄ poſſederāt. ad hoc. §. q ad nūdinas allegat⁹ i gl. Itē q: turpis eicit̃ ⁊c. de iureiur. quēadmodū. Uigeſimoquarto qro in ver. alioqn. in eo q̄ dicit eccl'ia cathedrali. ſi mādatur alicui capellano curato vt aliquē citet an ſufficit hoc fieri in eccl'ia ⁊ dieb⁹ dominicis? dicit Bertrā. q̄ ſic q: intelligit̃ q̄ fiat in miſſa vt pueniat ad notitiā citati. vt hic. qd̄ tñ dicit pcedere ſi primo capellanus reqſiuit domi ⁊ non poterat iuenire citādū vt hic. p hoc vt lit. nō cōteſ. qm̄. §. porro. dic in eo q̄ dicit de diebus dñicis hoc pcedere qñ eſt potius itimatio q̄ citatio. ⁊ ſic eſt actus facti. ſec⁹ ſi iuris. q: tūc nō valeret facta die feriato. qd̄ dic vt no. de ferijs. c. fi. Quātū tñ ad hāc cle. fit citatio diebus dominicis ⁊ feſtiuis. vt hic. ṽ. ſi vero. Sed hic eſt caſus ſpālis. ⁊ hoc caſu pcedit dictū Bertran. p hoc qd̄ dixi. ſ. ɔrio. iij. Uigeſimoqnto qro in eo q̄ dicit de domicilio qd ſi citandus hʒ duo domicilia? dicit Lau. dʒ citari vt no. ſ. e. ex parte. h. ⁊ de reſcrip. dilect⁹. ij. ⁊ vtrobiq̄ dixi ſufficere eū citari in altero. Uigeſimoſexto qro an ſufficeret hoc caſu citationē fieri in eccleſia nō cathedrali? dic q̄ nō ēt ſi fiat in alia valde pncipali: q: in hoc oporteret inherere l're. ſecus aūt eſt in caſu cle. j. ſ. de iudi. vbi ſufficit q̄ in maiori eccl'ia illius loci. Lau. Uigeſimoſeptīo qro in ver. ſi vero. qd reqrit̃ vt poſſint epi pcedere vt ſeqt̃ adeo q̄ ſit verū dicere eos nō poſſe citare vt premiſſū eſt? Lau. exēplificat vt q: iminet piculū nūcijs citationē portantib⁹ timor. n. talis excuſat. qd̄ dixi. ſ. q. viij. dicit tñ Lau. q̄ in hoc caſu ſufficit q̄ poſſit citationē ſine metu mittere ad illum locū quo caſu nō eſt locus huic ṽ. ar. de dolo. cū dilecti. Uigeſimooctauo qro an forma citatiōis de qua h̄ ſit generalis? dicit Math. q̄ lʒ hec cle. ɔtineat aliqua ſpecialia tñ quo ad formā citatiōis q hic ponit̃ ɔtinet ius generale ⁊ emanauit ad declarationē eoꝝ q. ſ. hac mā no. ꝺ iudi. cle. j. de elec. cle. iij. Et ex hac cle. no. Mathe. modū ſm quē dʒ fieri citatio. primo. n. citādus eſt q in ciuitate vel dyoceſi pſonaliter inueniri pōt. ſi aūt eſt ex vel vagabūdus debet citari ad domū. p hoc inducit l'ram iſtaʒ ibi pſonaliter vel ad domū. Alioqn ſi hoc fieri nō pōt citari debet in eccl'ia cathedrali loci ɔtctuſ delicti vel quaſi vel vbi hʒ domiciliū: ⁊ tunc publice citandus eſt in dicta eccleſia ⁊ alta voce ita q̄ edictū pueniat ad eos q ſunt in eccl'ia. ad hoc de eo qmit. in poſ. c. ſi. ff. de inſti. l. ſed ⁊ ſi. §. pſcribere. ⁊ de cle. nō reſi. ex tue. Et dicit Mat. ſpāle in odiū malicie citandi: vt citatio facta in eccl'ia cathedrali domicilij vrgeat citatū: ⁊. dʒ talis citatio ſm eū fieri p ordinariū domicilij ad reqſitionē ordinarij loci ɔtctus. Si aūt in dictis locis citari nō poſſet vel pp timorē vel malitioſū īpedimētū qd̄ facit citādus ne ad eū pueniat tūc pōt citari in eccl'ijs prochialibuſ. j. q. xxxj. vt ciuitatū vel locoꝝ inſigniū viciniorū aliqbus diebus dominicis ⁊ feſtiuis vt in hoc. ṽ. Et attēdit̃ dies feſtiua q: maior populi multitudo cōuenit tūc ad diuina. ⁊ dic̄ Mat. obſuari q̄ qñ ē citādus abſ̄s reqrūtur parentes ⁊ cōſanguinei citādi vt peo mittāt ⁊ ipſū ad propria reuocēt que obſeruātia approbatur ſm eū. q ſi. ſint le. platū. de hoc toto dic clarius vt dixi de eo q mit. in poſ. c. ſi. ⁊ ī itellectu. c. platū. vbi dixi. ⁊ q ma. accu. poſ. c. j. ⁊ de hoc an reqrēdi ſint cōſanguinei ſeu amici. dic vt dixi de iudi. cle. j. q. vj. Uigeſimonono quero in eo q̄ dicit malitioſe qd ſi ſine malicia citādi cōtingit īpedimētū? dic̄ Pau. nō procedere qd̄ hic dr̄. vt ſi pp guerrā nō pmittit aliquē intrare locū ſine tñ facto expellētiuʒ ɔtrioꝝ ɔſiliarioꝝ ⁊ fautorū. Ego dixi ɔtriū. ſ. in vlti. ɔrio. q: h̄ apparet ſufficē q̄ epi nō ſint auſi iſto ſibi citare mō ſuperi⁹ poſito ⁊ deīde p alternationē vel ſeqt̃ caſus qñ malicioſe īpedimētū pſtat̃ p citādos. Trigeſimo qro ī eo q̄ dic̄ cū populus ɔuenerit ad diuina an ſufficit q̄ ɔuenit ad audiēdū vbū dei? dic̄ gl. ī vbo diuina. q̄ ſic. idē Pau. ⁊ ſʒ hoc cū poſſit pdicari in eccl'ia iterdictā. ad hoc de ſen. ex. riſo. poterit ibi fieri citatio ī hac forma ſʒ eū Gē. Trigeſimopmo qro ī eo q̄ dic̄ citationē debere fieri in eccl'ijs de qb⁹ ītelligit̃. dic̄ Gē. nō ſufficē q̄ ī qbuſcūq̄ eccl'ijs. Sʒ dʒ ītelligi. de prochialib⁹ cū pplus conuenit ad diuina q: ſaltē dieb⁹ feſtiuis tenet̃ ɔuenire. de ɔſe. di. j. miſſas. de prochialib⁹. vt dñicis. ad hoc ī auẽ. de ec. titu. §. ſi qs vnū de ſanctis. col. ix. vbi ēt prochial' dr̄ eccl'ia ciuitat'. Trigeſimoſcd̄o qro an ī pl'ib⁹ eccl'ijs expediat citationē fieri? vr̄ q̄ ſaltē ī duab⁹ p plurale eccl'ijs. pro hoc qd̄ no. gl. ſ. e. ṽ. ī vbo dieb⁹. dic̄ tñ Gē. ſufficē q̄ ī vna. ⁊ pl'ale eccl'ijs cōcernit pl'alitatē locoꝝ vt ſic ſingule eccl'ie ad ſingla loca referant̃. ar. ff. vi. bo. rap. l. j. §. hoīes. ⁊ pl'alitas reſoluit̃ in ſingularitates. ar. de pui. vt puilegia. ⁊ hoc dicit indubitāter veꝝ vbi vna eccl'ia ſola ſit ī loco al's tuti⁹ eſt q̄ fit ī pl'ib⁹ lʒ dic nō neceſſariū rōne pdicta. Trigeſimotertio qro an citatio fcā ī forma h̄ poſita q fac̄ citatos ītelligi citatos pēptorie vt h̄ ſufficiat vt poſſit pcedi ɔ nō veniētes in totā cā ēt ad ſnīaʒ eis ápli⁹ nō citat'. dic̄ Pau q̄ ſic ſi citati fuerūt ad totā cām. ſec⁹ ſi ad aliquē ſpālem articulū: q: tūc ad alios nō pcedet̃ niſi iterū citent̃. qd̄ tʒ Inn. ꝺ of. de le. ɔſuluit. ⁊ de pcu. auditis. qd̄ dic vt dixi de dil. c. ſi. ⁊ eſt

ſile ſm Pau. de citato ad locū ſuſpectū q lz ibi ſemel rñ/
deat ſi citet iterū nihilominꝰ pt excipe et pꝰ li. ꝯte. i alia tñ
iſtātia i eadē. n. ñ poſſz. ⁊ durat iſtātia vſqz ad datā ſniaz
ꝑtibꝰ a iudice. vt no. Vic. de reſcrip. dilectꝰ. ij. ⁊ Cōpo. ꝺ
reſcrip. nōnulli. ad hoc. de elec. cū dilecti. ff. de op. liber.
l. cāpanꝰ. ⁊. l. opis. vbi ſi ſciēs ſe poſſe opas recuſare ſol/
uit donare vr. Sz alia vice cogi neqt iuitus pſtare. ꝑ hoc
qꝛ ſi nō poſſet de nouo opponere ſeqret q ſemel grauatꝰ
ſemꝑ grauaret qꝺ eē nō dz. ꝺ cēſi. ꝑuenit. C. de pac. l. ſi cer
tis. qꝺ tz Spe. de ap. §. reſtat vidē. v. ⁊ nota. vbi dicit q
qzdiu durat grauamē pōt appellari et poſt. x. dies. durat
aūt donec reuocet. ar. de pe. vij. di. c. ſi. v. gaūt. ſz Pau.
dic meliꝰ q ad ꝑcedēs dictū q cū exceptio ꝺ loco nō tuto
ſit dilatoria ſi nō fuit oppoſita i termīo dilatorio ꝝ ñ pōt
āpliꝰ opponi. de excep. paſtoral. Trigeſimoqrto qro
ſi iudex q de cā cognouit citauit ꝑtē ad ſniam audiēdā po
ſtea cōmiſit alicui ꝑlationē ſnīe an neceſſe ē q iterū ꝑs ci/
tet? dicit Mat. q nō. ꝑ hoc de off. del. ꝯſuluit. ff. de iud. l.
mortuo. Et de hoc in Spec. de citatiōe. §. ſi. v. itē querit.

F. Eiſdem

Epi ꝑdicti iter ſuos ſbditos
pñti dyoceſibꝰ alienis in qui
bus morant iuriſditionē ſuā exercē ſi hoc ꝑ ſe vel ꝑ aliū i
ꝑꝑijs dyoceſibꝰ nō audēt vl nō pñt ita tñ q ſubditi q nō ſt
expulſores fautores vel ꝯſiliarij vltra duas dietas a fine
ſue dyoce. nō trahāt. Nō. ꝑuidēdū ne cui deſit iuſticia
vñ ⁊ iudex q negligit facē iuſticiā fac litē ſuā. xxiij. q. j. dñſ
⁊ ꝑ totū. de fo. cōpe. cū ſit. C. de pac. l. ſi qs. Op. i eo q
dicit de duabꝰ dietis cū de vna potiꝰ dicē debuerit. ꝺ re
ſcrip. ſtatutū. li. vj. So. ill ꝺ in lrīs apoſtolicis hi ordinario
⁊ ſile ad hoc de ꝑbē. pñti. §. loca. li. vj. Gē. ⁊ ē h caſus in q
qs ꝯuenit ex dyoceſiz cū tñ als ex territoriū ius dicēti ⁊c.
de iuriſ. om. iu. l. ſi. e. t. c. j. li. vj. de ꝯſti. c. ij. e. li. Mat. q dic
ſuā dyoceſim dici vbi qs hz domiciliū. Quero qd ꝯſe
quūtur epi ꝑ idulgētiā huiꝰ. §. So. vt i gl. j. ⁊ i ea ibi volē
tes tm. ꝑ id q ſeqt in gl. ⁊ idē Pau. ⁊ no. gl. Scꝺo qro
in eo q ꝑmittit eps ꝑcedere iter ſubditos qd ſi hñt ſubdi
tos laicos. dicit gl. in vbo ſubditos. qꝺ et in eis hz locuz
qꝺ hic dī. ⁊ idē Pau. Tertio qro qd de nō ſubditis q
ꝑrogare volūt iuriſditionē? ſol. ea. glo. nō eē locū huic. §.
idē Pau. ⁊ Gē. rō ſm Gē. qꝛ tūc ceſſat rō q hic ponit de
defectu iuſticie qꝛ ꝑ aliū pōt reddi. Quarto qro ſi alt
tm eſt ſubditꝰ? So. vt i ea. glo. q dicit nō ſufficē ſz oportē
q vterqz. quā ſingulr nō. in eo q facit dīam an ꝑmittat ꝑ
cedi iter ſubditos an ꝑmittat de ſubditis. Op. ad hoc
q debeat ſufficē reū eē ſubditū qꝛ als poſſet deficere iuſti
cia agēti ſi ꝯtriū diceremꝰ. vt finge epm vicētinū expulſum
ſedere padue ſi nō poterit paduanꝰ citari facere vicētinū
corā eo carebit iuſticia. So. ſuppetūt alij modi poterit i/
petrari a papa ⁊ ſi hoc eſt difficile hz remedia ꝑdita i lo/
cū deficiētis iuſticie. de qbꝰ de reſti. ſpo. oli. ꝑ Jnn. vel ſz
Jo. de ſancto gregorio poterit paduanꝰ petere lnīaz a pa
duano epo ꝯueniēdi Vicētinū corā Vicētino epo ⁊ tunc
poterit ꝑ. c. j. e. t. li. vj. q nō ꝑcedit: Vicētino diſſentiēte qꝛ
pōt trahi iuitꝰ ex dyoceſim: vt dixi. s. in. i. ꝯtrio. ⁊ no. ꝺ of.
or. vt litigātes. in gl. ij. li. vj. ⁊ ad. c. j. e. ti. li. vj. in ꝑn. dic q
loqt de ꝯſentiētibꝰ ꝑtibꝰ vt ibi exꝑmit. Si g Vicētinꝰ diſ
ſentit remediū ē q Vicētinꝰ eps deleget cām cognoſcēdā
in dyoceſi vicētina. vel ipetret a papa vt proxime dixi.
Quito qro qd de ſubditis rōne delicti vel ꝯctus? vr
q et ꝯ tales poſſit eps expulſus ꝑcedere ꝑ id qꝺ dī i tex.
ibi iuriſditionē oimodā. gl. tñ eadē tz ꝯtriū dicēs q nō dicū
tur ſubditi lz ſortiant foꝝ quā ſinglr nō. qꝛ facit ad multa
⁊ idē Pau. qꝛ nec de talibus iudicat niſi de reptis in ſua
dyoceſi. e. ti. c. j. §. ꝯhētes. li. vj. ꝑ hoc de tēp. or. cū nullus
i ꝑn. li. vj. Sexto qro an cās meri ⁊ mixti iperij poſſint
iſti epi in alienis dyoceſibꝰ tractare? gl. in vbo oimodā. q
ſic qꝛ vbo oimodā ſub vbū iuriſditionē hic poſitū cōpre/
hēdit. qꝺ multū no. idē Pau. ⁊ Lau. q reddit rōnē. nā ta/
lia ſub noīe iuriſditiōis cadere pñt ſm canones q de ꝑꝑe
tatibꝰ voꝝ nō multū curāt. de ꝑcu. petitio. de v. ſig. ꝑte
rea. ⁊ ſic accipit de rap. in archiepatu. maxie cū de iur ca
nonico et ea q ſūt mixti iperij poſſit delegari. ſicut depoſi
tio. xxiij. q. iiij. illud. ij. q. vij. ſicut. qꝺ no. in gl. de of. or. q
ſedē. ⁊ ꝑ hoc ſm Lau. ſi hñt tꝑalē iuriſditionē poterūt cō/
mittē cām et vſqz ad vltimū ſuppliciū. ne cle. vel mo. c. ſi.
li. vj. ⁊ idē Gē. dic q dictū Gē. eſt verū. ſz melior eſt rō. s.
reddita ſm glo. nō. n. ꝑcedit qꝺ dicit Lau. q talia cadūt
ſub iuriſditiōe ſm canones: qꝛ et de iure canonico ꝑcedit
diſtictio meri ⁊ mixti iperij ⁊ iuriſditiōis. qꝺ dixi in. d. c.
q ſedē. ſz qñ iuriſditio ſūmit large cōprehēdit hec oia vt
ibi dixi ⁊ ita eſt h. Septio qro an ꝑdicti epi in dyoceſi
bus alienis ꝑcedētes poſſint ꝑcedē ſm ꝯſtōnes ſuas? gl.
in vbo oimodā q ſic. ſiue ꝯſtōnes ordinēt litē ſiue decidāt
cās vel puniāt ꝯcludēs in oibus ⁊ ꝑ oia epm poſſe ꝑcedē
vt poſſet exiſtēs in ſua dyoceſi qꝺ no. Octauo qro an
ſubditū ſuū q deligt ex dyoceſim poſſint ſm ꝯſtōnes ſuas
punire? glo. ea. q nō rōne ꝑdicta in ꝑrima. q. q et no. ⁊ fa
cit ad qōnē de illo q deligt ex dyoceſim quē lz punire poſ
ſit eps domicilij nō tñ pena exꝑſſa i ſuis ꝯſtōnibꝰ. No/
no qro an ꝑdicti epi poſſint punire ſubditos ſuos de deli
ctis cōmiſſis in dyoceſibꝰ in qbꝰ ipſi epi morant. vr q ſic.
nā iudex domicilij punire pōt ſubditū de ꝺlicto vbicūqz
cōmiſſo ⁊ ꝑuenire iudicē delicti. C. vbi de cri. agi opo. l. j.
ſz epi ꝑdicti poſſūt oia ꝑdicta q poſſūt i ſuis dioceſibꝰ vt
dictū eſt i duabꝰ. q. ꝑcedē. ꝯtrium tz Ber. dicēs iſtos epos
poſſe exercē iuriſditionē mō ꝑdicto ſine ꝑiudicio tñ dioce
ſanoꝝ in quoꝝ dyoceſibꝰ morant vt in hac cle. §. ſi. Sz h
parat preiudiciū: qꝛ ſi eps expulſus fuiſſet i ꝑꝑa dyoceſi
forte nō ꝑueniſſet ordinariū delicti qꝛ nō ita cito ad eiꝰ no
ticiā ꝑueniſſet. de ꝑſūp. qrto. Jo. de li. tz ꝑmū ꝑ dicta i dua
bus. q. ꝑcedē. ⁊ qꝛ h gnāliter permittit exercitiū oimode
iuriſditiōis: qꝺ eſt veriꝰ. Ad rōnē ꝑdicti Bertrā. rñdet q
eps hoc caſu vtit iure ſuo ⁊ ſic nemini iniuriā facit. ff. de
dā. infec. l. ꝑculus. de elec. cū eccl'ia vlterana. nec dz attē
di hoc aduēticiū ſeu q eſt ꝑ accidēs vt q citiꝰ ſcire potuit
nā et poſſet de facto cōtingere q eque cito ſciuiſſet exiſtēs
in ſua dyoceſi. Jtē ſaltē nō citiꝰ debuit ſcire qz ordinarius
delicti q in ſua dyoceſi dz hre teſtes ſynodales referētes
delicta. xxxv. q. vj. eps in ſynodo. de teſti. cog. ꝑterea. de
accu. ſicut oli. Decio qro an expulſores poſſint trahi
ad quātūcūqz diſtātiā ſi ꝯueniunt ab alijs? gl. in vbo non
fuerūt. q ſic. qꝛ ꝑuilegiū qꝺ dat h ſubditis ne trahant vl/
tra duas dietas nō ꝯcernit expulſores aut fautores vl cō
ſiliarios q tñ dicit glo. eſſe durū ē aūt ex eo maxime durū
qꝛ remotiꝰ trahi potuerūt qñ procedit ſuꝑ cā tituli qz qi
procedit tāqz ꝯ expulſores q caſu nō niſi in loco vicinio
trahi poſſūt vt in caſu huiꝰ cle. Sz qñ ad iſtātiā alioꝝ tra
huūtur ſufficit q eps in loco moret vt in glo. caret aūt ꝑdi
cti ꝑuilegio exceptiōis de duabꝰ diebꝰ ꝑꝑ ſuū delictū. ij.
q. iij. priuilegiū. de priui. epoꝝ. li. vj. vbi de hoc. Vn/
decio qro an epi hoc caſu ꝑcedāt vt delegati an vt ordi/
narij? vr q vt delegati ex eo q excipit de duobꝰ dietis ſi
cut ⁊ corā ꝺlegato pape excipit de vna dieta. s. de reſcri.
ſtatutū. li. vj. ꝯtriū tz Lau. ⁊ Gē. qm epi iudicāt hoc caſu i
ter ſubditos iure ſuo g tāqz ordinarij. de of. or. c. j. ff. ꝺ iu/
riſ. om. iud. l. ⁊ qꝛ. Jtē iudicāt auctoritate huiꝰ iuris ⁊ ſic
vt ordinarij. ex quo nō dr q faciāt tāqz delegati ſicut dr ꝺ
of. or. irrefragabili. §. ceterū. de heret. ad abolēdā. in ſi. iu
riſditio. n. q dat a iure cēſetur ordinaria. de of. or. cū ab ec
cleſiarū. ⁊ qꝺ ibi no. Jtē ſolū fit prorogatio de loco ad lo/
cū. ſz iuriſditio prorogata ē talis qlis erat pria. de of. dle.
ꝑ. ⁊. g. vbi hoc no. glo. ad hoc. ff. de pac. dotali. iter ſocer
§. cū inter.

§. cū inter. Duodecio q̄ro ſi ſubditi nō expulſores nō pñt trahi de facto inter duas dietas an poterūt trahi in loco remotiori: gl. in ṽbo nō trahātur q̄d nō. idē Pau. q2 hoc caſu ſum⁹ i iure cōi ḃꝫ q̄d nō pōt ſubdit⁹ trahi ex̄ dyoceſim iuit⁹. de of. or. cū eps. li. vj. ſec⁹ aūt in expulſoribus ꝯſiliarijs ⁊ fautorib⁹ q̄ lꝫ citati debeāt i loco viciniori tñ ſi tute fieri nō pōt citari pñt vbicūqꝫ tute fieri pōt dū tñ vicinis. rō diuerſitatis q2 ipſi ſūt in culpa ⁊ dolo in q̄ nō ſūt alij ſubditi. Op. ad hoc q2 ſm hoc ꝯtingere poterit ꝙ indulgētia ꝯceſſa p hūc. §. erit deluſoria. ꝯ id de pul. ſi papa. li. vj. ḡ videret̄ itelligēdū ꝙ h̄ dꝫ de dyoceſib⁹ in qbus morā traxerint. ſ. ſecurā. alſ. n. nō videret̄ morā trahere q̄ ad id q̄d ibi cōmode nō poſſūt. ar. ff. de v. ſig. nepos. vt li. nō cōte. acceedēs. ij. p hoc rō tex. ne ob defectū iuſticie ⁊c̄. poſſet. n. ſubditi ꝯquerētes pati magnū detrimētū. Cōfirma q2 hec idulgētia eſt fauorabilis ⁊ ſic extēdēda. de dona. cū dilecti. regula odia. li. vj. ⁊ calūnioſe itelligēda. ff. d ſerui. l. ſi cui. ad exhibēdū. l. penul. de v. ſig. oli. Itē q2 alit̄ itelligēdo eēt hic diſpō ipfecta ꝯ id. C. q mi. nō poſ. l. ſi qs ſeruū. li. xij. So. dicit Gē. ſtādū iſtis ꝯrijs. lꝫ. n. tex. h̄ idefinite loquat̄ tñ dꝫ attēdi mēs p quā recedit̄ ēt a ꝓpria ſignificatiōe ṽboꝝ vbi mēs alit̄ ſalua eē nō pōt. C. de libe. ꝑte. l. iij. de vb. ſig. intelligētia. ⁊ q̄d ibi no. Itē q2 iſtud vbuꝫ nō trahant̄. ſic pōt exponi. ſ. ſi cōmode ifra illas duas dietas trahi pñt. q expoſitio eſt min⁹ captioſa ⁊ min⁹ iniqua q̄ꝫ indefinite intelligēdo ḡ āplectēda. ff. de reg. iur. l. quotiēs. de ꝯſue. cū dilect⁹. Itē q2 ſm hūc itellectū maiorē effectū iportat. ⁊ in dubio dꝫ itelligi ius in caſu in quo plus opat̄. ar. ff. ad munici. l. j. §. fi. Op. ad hoc q2 ſecuritas epi nō dꝫ ſubditis eē dānoſa vt trahi poſſint vltra duas dietas. So. Gē. ꝙ hoc fit ob neceſſitatē q̄ legi nō ſubiacet de obſ. ieiu. ꝯſiliū. de reg. iur. q̄d nō eſt. de cō. di. j. ſic. Itē hoc tñ locū hꝫ qñ ifra duas dietas trahi nō pñt quo caſu maior eēt iniqtas ſi nullo mō traherent̄ q̄ꝫ ꝙ trahāt̄ vltra duas dietas. nā ꝯtingeret ꝙ eps expulſus ſine cā careret exercitio ſue iuriſditiōis ⁊ agēs careret debito ſuo q̄ ſunt duo mala. ꝙ aūt ſubdit⁹ trahat̄ vltra duas dietas ſi ē malū eſt vnicū. ⁊ ſic dꝫ poti⁹ pmitti vt i plibus malis pmittatur poti⁹ id q̄d ē min⁹. xxij. q. iiij. q dauid. ⁊. c. ſi aliqd. Itē q2 alit̄ multa delicta remanere poſſet ipunita. ꝯ id de ſen. ex. vt fame. Op. ad idē q2 tenēdo opi. Gē. nō erit dr̄ia iter expulſores ⁊ alios quā tñ facit iſte tex. So. Gē. ꝙ imo nā expulſores ad locū q̄ꝫtūcūqꝫ diſtātē viciniorē tñ ⁊ ſecurū trahi poſſūt. expulſores aūt nō vltra duas dietas vt h̄ puto nō obſtātib⁹ pmiſſis determinationē gl. ⁊ Pau. veriorē. nā ſicut. ſ. e. q. dixi ex̄ caſū h̄ expſſū ſum⁹ i iure cōi ḃꝫ q̄d ſubdit⁹ trahi neqt iuit⁹ ex̄ dioceſim. ⁊ expoſitio Gē. cū dicit ſubditū nō trahēdū vltra duas dietas ita ꝙ tute poſſit iter eas trahi nimis reſtringit tex. ⁊ ſine rōne ad abſurda ꝯducit Gē. facile rūdet̄. ꝙ. n. expulſus eps careat exercitio iuriſditiōis lꝫ ſit malū ⁊ cauēdū. ſufficit tñ ſubdito trahēdo ꝙ ex ſua cā hoc nō ſurgit. ꝙ aūt dicit Gē. de actore qui carebit ſuo debito non ꝓcedit. nā pōt recurrere ad legatū ſi ē in ꝓuīcia vl' a papa ipetrare. vl' ſi hoc eſt difficile cōpetūt ei remedia pdita i defectū iuſticie. Itē rariſſime hoc occurret ꝙ iter duas dietas ñ iueniat̄ aliqs loc⁹ p epo

F. Volumus Epi pdicti in pmiſſis debēt petē lniam dyoceſanoꝝ q̄ ēt nō obtēta ꝓcedere pñt. No. d ṽbo volum⁹ q̄d iducit pceptū. p hoc. ſ. de of. vic. cle. vnica. i gl. i ṽbo volum⁹. ⁊ q̄d ibi dixi. iij. nōbili. Scd̄o no. caſū in q̄ ſufficit petē lniam ēt ſi nō obtineat̄. ſlc i ꝯſilio petēdo in q̄ ſufficit ꝯgruo tpe ſpectare rūſuꝫ. de elec. cū i veteri. aliq̄n aūt reqrit̄ ꝙ lnia obtineat̄. ſ. d elec. ſi religioſus. li. vj.

Quero q̄ rōne fuit iductū vt peteret̄ lnia ex̄ q̄ nō expedit vt obtineat̄: dicit Lau. ꝙ iō vt oñderet̄ ſupioritas dyoceſanoꝝ quoꝝ epi expulſi ſūt tāq̄ ſubditi. ar. de renū. ad ſupplicationē. p hoc q̄d dico. j. q. xij. vl' ſꝫ Pau. ne epi expulſi videant̄ ꝯtēnere dyoceſanos. fuit aūt ſm Ste. ꝓmiſſū vt ēt nō obtēta lnia. ꝓcedere poſſint ne piret iuſticia ſbditoꝝ quā collere eſt ſūmū bonū. xij. q. ij. cū deuotiſſimaꝫ. ⁊ in odiū epoꝝ q hāc lniam forte denegarēt. Scd̄o q̄ro ſi nō petita lnia ꝓcedāt an valeat ꝓceſſus: gl. j. dicit ꝙ nō: p ṽbū añ oia ⁊ p. c. ꝓuida. de elec. li. vj. ꝙ facit q2 h̄ tradit̄ ꝑtās nō hñti ſub certa forma. ḡ ea nō ꝯuata nō tꝫ q̄d gerit̄. ⁊ idē Gē. fruſtra. n. exigeretur petitio lnie ſi nō obeſſꝫ nō petē. ar. ff. de iur. fiſ. l. ſi fiſcus. cū ibi no. ⁊ volūtas pape d q̄ hic eēt deluſoria ꝯ iura. ff. ne qd i lo. pu. l. vlt. q volūtas pro lege ꝯuāda eſt. iſti. de iur. nāli. §. ſꝫ q̄d pnci. di. xix. in memoriā. Tertio q̄ro ſi ſub ſpe ratificatiōis ⁊ obtinende lnie ꝓcedit eps videretur valere ꝓceſſus ſecuta ratificatiōe. lxiij. di. ſolonitane. ix. q. ij. lugduñ. xviij. q. ij. d monach. ff. de ſol. ſi qs. ꝯriū tꝫ Pau. ⁊ ꝯria ſꝫ eū loquūtur de ratihabitiōe ei⁹ q pōt totū ſupplē rōne plenitudinis ꝑtātis. vel de ratihabitiōe ei⁹ cui⁹ noie geſtū ē. ſꝫ h̄ nō ꝓcedit eps noie alteri⁹ epi ſꝫ proprio ⁊ ſic ratihabitio locū nō hꝫ de ſen. ex. cū qs. ij. rūſo. li. vj. pro hoc q2 h̄ ordo ē de ſubā. xx. di. §. j. xxiij. q. iiij. diſplicet. j. q. j. vt euidēter. lxiij. di. ſit rector. de reſcrip. cū dilecta. e. t. c. pe. li. vj. de elec. ꝓuida e. li. alſ aūt ſi h̄ lr̄a nō exigeret ordinē q2 nō eēt h̄ ṽbū ante oia ſufficeret ꝙ lnia ēt poſtea iteruenirēt. ff. de aq̄ plu. ar. ſi plures. vbi de hoc p Bar. facit q̄d no. Inno. de ꝯſue. cū ꝯſuetudinis. Quarto q̄ro qd h̄ itelligit̄ p dyoceſanos ſo. vt in glo. i ṽbo dyoceſanis. idē Pau. ⁊ de hoc. j. §. fi. q. ij. Quīto q̄ro an ab officiali epi ſufficit hāc lniaꝫ peti glo. eadē dicit ꝙ nō. maxie ſi eps in dyoceſi. Itē Paul. ⁊ Gē. ⁊ q̄d dicit glo. maxie itellige ꝓtñ. p iura que allegat

Sexto q̄ro ſi eps multū diſtet nec eſt ibi officialis a q̄ poſſit peti: dicit eadē glo. ꝙ facta reqſitiōe apud locū habitatiōis pdictoꝝ poterit ꝓcedi q̄d no. ⁊ idē Pau. Septimo q̄ro ſi vacat ſedes: dicit eadē glo. ꝙ ſufficiet peti a capl'o. dic ſi q̄ſi vacat. de ſup. neg. pla. ſi eps. li. vj. ⁊ q ibi no. Octauo q̄ro ſi eccl'ie vacāti dat⁹ eſt viſitator: dic ꝙ ab eo petet̄. de elec. is cui. li. vj. Nono q̄ro an ſufficit lnia peti gnālit̄ p oibus cauſis: glo. in ṽbo in pmiſſis dic̄ ꝙ ſic. idē Pau. ⁊ Gē. Decio q̄ro ſi in vna cā petita fuit: dicit eadē gl. ꝙ ſiue denegata fuerit ſiue data ꝓ alia peti debebit. ⁊ idē Pau. ⁊ Gē. rō ſm Gē. q2 ꝯceſſio i vna cā nō trahit̄ ad aliā. ff. de v. ſig. boues. §. hoc ſermone. de aq̄ quotti. ⁊ eſti. l. j. §. itē qrit̄. ⁊. §. trebati⁹. d ꝓbē. nō pōt li. vj.

Undecio q̄ro an habeat neceſſe eps expulſus petere a dyoceſano vt citet ſuos ſubditos: vr̄ ꝙ ſic. ſicut ⁊ alias vnus iudex i ſubſidiū iuriſditiōis alterius citat. ar. d treu. ⁊ pa. c. j. C. de iudi. l. properādū. §. ſin aūt reus. Gē. tꝫ ꝯrium. pro hoc q2 nec poſſent dyoceſani citare ſubditos expulſoꝝ ⁊ hoc qñ nulla rōne ſibi ſubſunt. Duodecimo quero an ſubditi expulſoꝝ poſſint ꝯqueri de iniuſticia ꝓceſſus corā dyoceſano: vr̄ ꝙ ſic. p id q̄d dico in ſequēti. q. gl. in ṽbo procedāt dicit ꝯriū ⁊ rōneꝫ reddit. ⁊ idē Pau. eadē rōne. idē ēt Lau. q2 vterqꝫ eps auctoritate legis motue ſuā iuriſditionē exercet. ⁊ hec eſt qdā prorogatio loci ⁊ alſ debēt epi iuicem ſuffragari. de treu. ⁊ pa. c. j. ⁊ dicit Lau. ꝙ hec petitio lnie eſt potius ad notandū reuerētiaꝫ ꝙ ſubiectionē. ſlc de regula. lꝫ. de ſepul. cle. dudū. §. ſtatuimus. q2 nō hꝫ imperiū par in parē. de ele. innotuit. pro hoc q̄d dixi. ſ. in pma. q. Deciotertio q̄ro qd ſi epi expulſi delinquūt: dicit eadē glo. ꝙ potuerūt iudicari a dyoceſano. ⁊ idē Pau. Op. ad hoc de nōtis in pcedēti. q. ſo. aliud qñ delinquūt procedētes vt ordinarij. vt in. q. ꝓmiſſa. quo caſu hꝫ locū ratio par in parē ⁊c̄. aliud qñ delinquūt tāq̄ priuati. vt in hac. q. Decimoquarto q̄ro qd ſi delinquūt in territorio prelati inferioris epo: gl. ca

dē remittit. de maio. ꝛ obe. iferioꝛ. vbi Jnn. dicit ep̄m a ta
li. p̄lato puniri poſſe. Poſt. tʒ ꝯ̄riū. p̄mū verius ꝛ ibi dixi.

¶. Sane

Si ep̄i p̄dicti aſſerāt ſe nō auſos ci
tare expulſores ꝯſiliarios vl' fau/
toꝛes modis p̄miſſis. in p̄n. hui⁹ cle. vel ipſos malicioſe ī
pediſſe ne ſic citarent̄ ꝛ ſe in nulla pte dyoceſ ſue ꝯ̄ tales
tute poſſe ꝓcedē ſtat̄ aſſertiōi onerat̄ tn̄ in hoc eoꝝ ꝯſcia.
No. caſū iquo ſtat̄ teſtionio alicui⁹ in facto ꝓprio. de
hoc in gl. in v̄bo aſſertiōib⁹. ꝛ. ĵ. in. j. ꝯ̄rio. Scd̄o no. ꝙ
lʒ teneat̄ qlibet dicere v̄itatē vel saltē nō dicere falſitatē
tn̄ qn̄qʒ ſpecifice ſuꝑ hoc fit iniūctio ne ꝯ̄ ꝯſciam mēdacit̄
dicat: vt hic ꝛ dicit Lau. ꝙ talis iniūctio opat̄ ꝙ ꝯ̄riū faci
ens peccat mortal'r. ar. x. di. deniqʒ. idē Hē. qd̄ no. ꝛ ꝑ hoc
qd̄ dixi de eta. ꝛ qual. cle. vna. q. viij. tn̄ ēt circa hāc iniū/
ctionē dicēs mēdatiū p̄iudiciale alteri peccat mortal'r. xx/
ij. q. ij. p̄mū. de cri. fal. c. j. Tertio no. caſū in quo relin/
quit̄ qs ꝯſcie ſue. de iure iu. mulieri. de reſcrip. ſtatutū. §.
aſſeſſorē. ĵ. de ſepul. dudū. §. in qbus. de reli. do. q2 ꝯtigit.
v̄. ꝛ eoꝝ. de iure pa. cle. j. ĵ. de v̄. ſig. exiui. §. nos volētes. ꝛ
dicit Mat. ꝙ ex īfraſcriptis cauſis relinqt̄ aliqd ꝯſcie ali
cuius vel iudicio. p̄mo qn̄ nō dʒ ꝓhiberi vt q2 pōt idifferē
ter facere vel omittē ſine peccato. xxiij. q. iiij. vir cū pro/
pria. vel cū timet̄ ſcādalū. vel cū multitudo ē in cā vt i. d.
c. d̄niqʒ. ꝛ. j. q. vij. quotiēs. xxiij. q. iiij. n̄ pōt. ꝛ. c. ipſa. vl' q2
deficit iudiciū ꝛ hoc ſimpl'r. vel ꝑꝑ ꝑſonā q2 nō pōt iudi/
care. xvij. di. §. hic ēt. xxj. di. nūc aūt. vel ꝑ crimē qd̄ ē oc/
cultū. xxxiij. di. habuiſſe. in fi. xxxv. q. vj. ſi duo. ij. q. v. ꝯſu
luiſti. O p. in eo. ꝙ credit̄ ſoli ep̄o q2 nō dʒ credi vni ſo
li. de ꝓba. qn̄. de teſti. veniēs. ꝛ. c. lʒ. ſo. vt in glo. in v̄bo
aſſertiōibus. qd̄ eſt ſpāle. idē Lau. dicēs. hoc ſpāle eſſe in
odiū expellētiū. ſic. ĵ. ti. j. cle. vna. Quero qd ſi ep̄i poſ
ſūt iu ſuis dyoceſibus exercē iuriſditionē ꝯ̄ aliquos lʒ nō
ꝯ̄ expulſores? ſo. glo. i. ꝙ adhuc quo ad expulſores locus
eſt huic cle. idē Hē. Scd̄o q̄ro an ſtet̄ aſſertiōi ep̄i ſuꝑ
alijs hic nō exp̄ſſis? vt ſi dicāt loca ad q̄ citāt fore ſecura
vel eē viciniora vt reqrit̄. s̄. e. cle. in p̄n. glo. in v̄bo ī his.
dicit ꝙ nō. idē Pau. ꝛ Hē. q2 ꝑmittēdo de aliqb⁹ vi̇ ꝓhi/
buiſſe de alijs cū hec cle. obuiet iuri cōi ꝙ credat̄ aſſertio
ni cuiuſcūqʒ in facto ſuo. in ꝯ̄rium iducit Hē. q2 ſi credit̄
ep̄o ſuꝑ maioꝛib⁹ de qb⁹ min⁹ videret̄ vt in expreſſis hic
forti⁹ in minoꝛib⁹ vt in his de qb⁹ q̄rit̄ q2 cū ꝯcedit̄ mai⁹
ꝛc̄. de deci. ex ꝑte. regula cui licet. li. vj. Jtē ꝯſideratis rō/
nib⁹ hui⁹ cle. ꝛ q2 de ſpāli indulgētia talia ꝑmiſit vi̇ idul
gētia extēdēda. ff. de ꝯſti. pri. l. vlt. de dona. cū dilect⁹. qa
ius oꝛdinarioꝝ hic nō ledit̄: vt. ĵ. in hac clem̄. fi. ꝛ q2 ō fa/
uoꝛe ſpoliatoꝝ agit̄ ꝛ odio ſpoliātiū vel ſuoꝝ fautoꝝ. dic̄
tn̄ Hē. primū veri⁹ al's ſeq̄ret̄ ꝙ aſſertiōi ep̄oꝝ crederet̄ ꝙ
ep̄i eēnt expulſi ꝯſilio aliquoꝝ q velēt ſuꝑ hoc ſe defendē
qd̄ dicere eſt abſurdū. cui⁹ ēt ꝯ̄riū tʒ glo. h̄ in v̄bo ſuꝑ his
ꝛ dic̄ Hē. ꝙ h̄ credit̄ aſſertiōi ne effect⁹ hui⁹ cle. poſſit tol/
li vel plus debito differri ꝛ in hoc teſtificant̄ ep̄i in facto
ꝓprio excepto vno caſu in quo teſtificant̄ in facto alieno
in eo ꝙ credit̄ ep̄is aſſerētib⁹ illos malitioſe īpediſſe ne ci
tarent̄ ꝛ rō q̄re credit̄ pōt eē hoc caſu q2 nō agit̄ de magno
p̄iudicio illoꝝ ī hoc ꝙ potuerit citari vel nō. hoc. n. nō in/
qrit̄ ꝑ alias ꝓbatiōes ſolū ne ſuꝑ iſta malitia exoꝛta cōtē/
tioſe negociū p̄ncipale plus debito differat̄. ar. ne ſe. va.
c. j. li. vj. Tertio q̄ro in eo ꝙ dicit de citatiōe. ꝛ. s̄. eadē
cle. §. ſi v̄o. dixit de termīo ꝑēptoꝛio. an qs pria vice poſ/
ſit citari perēptoꝛie. Mat. dicit ꝙ nō dʒ fieri. C. qūo. ꝛ qn̄
iudex. l. ꝯſentaneū. ꝛ aut̄. q ſemel. niſi ex iuſta cā ꝛ neceſſa
ria. ff. de re iud. l. ij. de iud. nōnūq̄. de dila. c. j. de in ite. re
ſti. tū ex l'ris. in fi. ō dolo. cū dilecti. ꝛ. c. cū oli. ꝛ. c. fi. xxiiij.
q. iij. de illicita. lʒ ꝯ̄riū ſeruet̄ q̄ñ vbiqʒ q̄ ꝯſuetudo obuiat
c. j. de dila. ſm̄ Mat. qt̄n̄ dic̄ ꝙ in. d. c. j. iudex grauauit in
duob⁹. ſ. aſſignādo ꝑēptoꝛiū ꝛ nimis breue. Jnno. aūt ibi
dicit ꝙ ex eo ꝙ pria vice ſtatuit̄ termin⁹ ꝑēptoꝛi⁹ nō ē ſuf
ficiēs cā appellādi ꝑ. d. l. nōnūqʒ. ꝛ. c. de illicita. ego ibi di
xi ꝙ nō fuit neceſſariū ꝙ termin⁹ eēt ꝑēptoꝛi⁹ ꝛ cū hoc ni/
mis breuis. ſʒ ſufficit ad iuſtificādā appellationē ꝙ termi
nus ēt nō ꝑēptoꝛi⁹ ſit nimis breuis. Quarto q̄ro ſi qs
citet̄ ꝛ nihil exp̄mit̄ de ꝑēptoꝛio? dicit Mat. ꝙ ſi citat̄ ter
intelligit̄ ꝑēptoꝛie. C. qūo ꝛ qn̄ iudex. l. tres. ꝛ ſm̄ eū dʒ iu
dex in ꝑēptoꝛio cōminari ꝙ niſi citat⁹ cōpareat ꝓcedet̄ in
cā q̄ʒtū de iure fuerit. d. c. tū ex l'ris. ꝛ de dolo. cū dilecti. ſi
eſt tn̄ cōminatio de ſt̄a citatōis. Quinto q̄ro ſi citat̄ qs
ꝑēptoꝛie ad ꝓcedēdū in cā ad certū articulū ꝛ gn̄al'r ad ꝓ
cedēdū in cā? dicit Mat. ꝙ ꝯ̄ nō cōparētē ꝓcedi poterit ad
oīa ēt ad ſn̄iam eo ampli⁹ nō citato. C. de iudi. l. ꝓperādū.
de dolo. c. fi. de of. dele. ꝯſuluit. vbi de hoc. ꝛ de ꝓcu. au/
ditis. ꝛ in Spe. de citatiōe. §. viſo. v̄. itē lʒ. de hoc dixi. s̄.
e. cle. in pri. q. xxxiij. ꝛ pleni⁹ de dila. c. fi. Sexto q̄ro ſi
ſtatuit̄ termin⁹ ad aliqd faciēdū poſt lit. ꝯte. dicit Mat. ꝙ
poſt lit. ꝯteſt. qlibet termin⁹ ē ꝑēptoꝛi⁹. lʒ nō dicat̄ de hoc
ō accu. ad petitionē. ꝑ Jnn. ꝛ ī Spe. de citatiōe. §. viſo. v̄.
dicūt. ꝛ de dila. §. vidēdū. v̄. qd ſi data eſt. ſic ēt ſm̄ eū ſi di
termin⁹ ſimpl'r ad oēs exceptōes ꝓponēdas ītelligitur ꝑ/
emptoꝛius lʒ nō exp̄matur. de excep. paſtoral'. de ap. lʒ. ō
hoc in Spe. de dila. §. fi. v̄. ꝛ no. ꝛ dic gn̄al'r ꝙ poſt ichoa
tū iudiciū ēt an̄ lit. ꝯteſt. oīs dilatio ītelligitur ꝑemptoꝛia
q2 poſt primā nō datur ſcd̄a niſi ex cā. de dila. c. ij. ꝛ qd̄ ibi
no. Septīo q̄ro mādat papa alicui ꝙ moneat petrū ꝙ
reſtituat talē domū. ĵ. mēſeʒ martino. alioqn citet eū vt. j.
duos mēſes cōpareat corā papa: ille mādato recepto mo
nuit petrū ꝙ īfra terminū reſtituat domū alioqn ex tūc ci/
tat eū ꝙ vadat ad ſedē ap̄licā. dicit Spe. de cita. §. j. v̄. ſed
pone papa. papā ꝓnūciaſſe citationē nō tenere. idē Mat.
hic q2 ꝑtās data erat ſub ꝯdi. de reſcrip. ab excōicato. de
of. dele. prudētia. in p̄n. ĵ. de ꝯceſ. p̄bē. cle. vna.

¶. Eorundem.

No. ꝙ vnus dyoce
ſanus alteri ſuffra
gatur in denūciādo ſn̄iaʒ illi⁹. ſil'e de treu. ꝛ pa. c. j. ī fi. vna
eni ꝑtās reqſita dʒ aliā adiuuare. xxiij. q. ij. dn̄s. xc. di. pre
cipim⁹. ij. q. j. multi. xj. q. iij. cure. aut̄. vt nulli iudi. §. ſi v̄o
qs cōprehēſoꝝ. ꝛ nō auxiliās punit̄ vt i dictis iurib⁹. ꝛ di
cit Mat. ꝙ ēt moꝛtuo ep̄o vicini ep̄i tenētur ſupplere de/
fectū ep̄i ſi inuitātur. vij. q. j. pōtifices. O p. in eo ꝙ dic̄
in ꝑmiſſis caſib⁹ ꝛ ſic inuit in alijs nō teneri vnū ep̄m de/
nūciare ſn̄iam alteri⁹. ꝯ̄ id. xj. q. iij. cure. de treu. ꝛ pa. c. j.
ſo. vt in gl. j. ꝛ idē Pau. Quero qd ſi reqſitio de q̄bꝰ ſi
et nō ab ep̄o expulſo ſʒ a tertio cui⁹ītereſt? dicit gl. in v̄bo
ab eis hoc nō ſufficere. Jntelligo quo ad hoc vt poſſit re/
dargui nō denūciās. bene tn̄ poſſet denūciare ꝑ hoc qd̄ di
co. ĵ. q. iiij. Scd̄o q̄ro ſi ꝓceſſus eſt iniuſt⁹ notoꝛie an te
netur nihilomin⁹ ep̄s reqſitus denūciare? glo. in v̄bo re
qſiti. dicit ꝙ nō. idē Pau. ꝛ Lau. q dicit in dubio paren
dū. xj. q. iij. Julianus. xxxiij. q. j. qd culpat̄. de of. dele. ſi
qn̄. ꝛ. c. paſtoral'. de tēp. oꝛ. ad aures. vbi de hoc. Hē. ꝯ̄
rium dicēs ꝙ illa iura ītelligūtur de p̄cepto iniuſto qd̄ ꝑ
ſuꝑioꝛē fit ſubdito: q2 tūc nō tenetur ſubditus parere cum
parēdo peccaret. ſʒ hic loqmur de denūciatiōe ſeu publi/
catiōe ꝓceſſus q̄ fit ꝑ reqſitos vt ꝑ executoꝛes ꝛ diſpōne
hui⁹ cle. q reqſiti talē executionē euitare nō poſſūt. d. c. pa
ſtoralis. §. q2 v̄o. nā nec in tali denūciatiōe icluditur pec/
catū cū ꝑ eā qs ap̄li⁹ nō ligetur. de ap. paſtoral'. potiſſime
q2 talis denūciatio tūc demū fit ut ꝓceſſus trāſiuit in rē iu
dicatā. de pe. l. ij. §. fi. de his q no. ifa. l. furti. vn̄ fruſtra du
bitādū vr̄ de iniuſticia talis ꝓceſſus cū ſn̄ia fecerit ius i/
ter partes. ff. q̄ ſen. ſine ap. reſci. l. j. de re iudi. cū iter. Jo.
de lig. tʒ primū ꝑ. c. ſi qn̄. de reſcrip. ꝛ. d. c. ad aures. de tē.
oꝛ. dicēs ꝙ nō exequēs erit tut⁹ corā ſuꝑioꝛe. Jtē ſubditus
nō tenetur parere p̄cepto p̄lati notoꝛie iniuſto vt fatetur
ēt Hen.

ēt Ꝺē. fortiꝰ nec vnꝰ eṗs alteri. ⁊ dicit Jo. de lig. nō reqri in hoc cognitionē cū pſupponat̄ eē notoriū. de accu. euidētia. ⁊ qꝛ vix pōt eē ſnīa iniuſte notoria qn ſit ēt nulla. d ſen. excō. ꝑ tuas. nullitatis aūt exceptio īpedit executionē. vt no. in. d. c. paſtoralis. §. qđ vo. qđ dixi de of. del. cū in iur. Et in eo ꝙ dicit Jo. de lig. vix poſſe eē ſniaꝫ iniuſtā notorie ſine nullitate. dic vt dixi de re iudic. cū Bertoldus. ꝓ hoc tollit̄ rō Ꝺē. cū dicit ſniam facere ius tāq̄ q̄ trāſiuerit in rē iudicatā. nō. n. pōt trāſiuiſſe cū ꝯſtet de notoria iniqtate. ⁊ ſic de nullitate. qñō aūt ⁊ qñ dicat̄ ſnia ſeu euidēter ſeu notorie iniqua dixi in. d. c. cū Bertoldus. Op. ad hoc iuſtificādo op. Ꝺē. qꝛ is q exeqt̄ denūciādo nihil dr̄ facē. s. de ap. paſtoral. ⁊ ſic de ipſo nō pōt ꝯqueri dnūtiatus ḡ ſimplr̄ pareat. ſi. n. denūciatꝰ ꝯquerit̄ potiꝰ ꝯquēri dꝫ de eo q mādauit. ꝑ hoc qđ no. Jnno. de of. del. cū in iure. in gl. j. vbi dicit fortiuſ ꝙ ēt is cui mā dat̄ a delegato vt aliqd exequat̄ lꝫ nō teneat̄ parere niſi videat lr̄as delegatiōis ꝑ. d. c. cū in iure. tñ parere pōt ⁊ prudēter agit ſi exeqt̄ ēt ſi lr̄as nō videat dūmō delegatꝰ ſit ꝓbata pſona. ꝓ hoc īducit. xcvij. di. nobiliſſimꝰ. vbi credit̄ dicēti ſe legatū ēt ſi lr̄is ꝑꝑ honeſtatē dicētis. nā ſm̄ Jnno. ibi ēt ſi ꝑs appellet ne exequat̄ niſi videat lr̄as pōt ñ audire. nā hee appellatiōes corā delegato nō corā executore ſūt faciēde de of. dele. ſup qōnuꝫ. §. porro. Jtē ſm̄ Jnno. in. d. c. cū i iure. in minoribus. i. nō ꝑiudicialibꝰ forte nō tm̄ pōt parere. ſꝫ dꝫ ēt ſi nō videat lr̄as delegatiōis. vt ſi ꝑcipit̄ alicui vt cōpareat. de dila. c. ij. niſi delegatꝰ eēt nimis remotꝰ ⁊ vilis pſona. dicit tñ Jnn. in. d. c. ꝙ alij ꝯ. So. dic ꝑdicta debere itelligi qñ de notorietate iniuſticie ꝯſtabat executori ſine alia diſcuſſiōe. vt qꝛ ex tēore ſnie hoc colligebat̄ quo caſu iiuſticia notoria iducit nullitatē. de of. del. cū ꝯtingat vbi hoc apte ꝓbat̄. ⁊ ibi dixi. ⁊ hoc caſu pōt executor nō tm̄ nō parere imo ēt ſi parere vellet poſſꝫ īpune ſibi ñ obediri ⁊ poſſet ei violēter reſiſti. de of. dele. ex lr̄is. ⁊ qđ ibi no. in glo. penul. q̄ ſic itelligit̄: al̄s ſi nō eēt talis notorietas ēt ſi executori ſit certū ꝙ ſnia ſit iniuſta dꝫ parere de of. dele. ſi qñ ibi certū ſit. qđ itelligo certū nō tñ notoriū. ſꝫ in dictis Jnn. nō ſuberat notorietas q̄ iduceret nullitatē ſꝫ potius ꝓbabilitas dubij. ꝑ hoc ifero ad. q. facti. ſequentem.

Tertio q̄ro circa dicta in ꝓxima. q. ordinariꝰ q ī ꝟitate nō erat delegatꝰ aſſerēs ſe delegatū ap̄licū. ⁊ ex vigore delegatiōis excōicaſſe ticiū mādat Antonio ſubdito vt denūciet ticiū q nō petita oſtēſiōe delegatiōis paruit ꝯqueritur titiꝰ de Antonio petēs eū puniri q denūciauit cū ſnia foret nulla tāq̄ lata a nō delegato. an incumbit Antonio onꝰ ꝓbādi delegationē ⁊ an ſiue ꝓbet ſiue nō vel ēt ſi qñō cūq̄ ꝯſtet ꝙ ordinariꝰ nō hēbat delegationē poſſit Antonius puniri. Ad ꝑmū dico ꝙ dicēs illū nō fuiſſe delegatū dꝫ hāc negatiuā ꝓbare cū ſup ea ſe fūdet. ꝓ hoc qđ no. ſm̄ Jnn. de accu. ſup his. ⁊ qđ ibi dixi qꝛ neq̄ ꝓprie pōt ꝯqueri titiꝰ de Antonio q vo nō grauat ſꝫ potius obedit ſuo ꝑlato q lꝫ mādauerit tāq̄ delegatꝰ ita ꝙ potuiſſet Antoniꝰ petere ſibi oñdi delegationē tñ prudent̄ egit hoc nō petēdo ne videretur nō credere ſuo ſupiori cui credere debuit ꝑꝑ honeſtatē pſone vt apte ꝓbatur. in. d. c. nobiliſſimiſ. ⁊ ꝑ id qđ. s. q. ꝓxia. dixi. Ad aliud dic ꝙ qcqd ꝓbetur ēt ſi doceatur qñōcūq̄ ꝙ eṗs nō habuit delegationē nō ꝓpterea punietur Antoniꝰ qꝛ nō eſt in iure expſſū. nā. c. ſacro. de ſen. ex. loqtur i excōicāte nō in denūciāte. Jtē qꝛ nulla culpa ſaltē punibil̄ pōt iponi Antonio q lꝫ poſſet velle videre delegationē tñ ēt nō vidēdo nō peccauit: qꝛ nullo iur̄ hoc ꝓbatur ſꝫ potiꝰ ꝓbatur ꝯtrium cū potuerit ⁊ debuerit veriſilr̄ credē eṗo ſuo maxie in hoc leui ⁊ nō multū ꝑiudiciali in quo ⁊ al̄s creditur lr̄is ordinarij. de ꝓba. poſt ceſſionē. ꝓ hoc qđ dixi. s. q. ꝓxia. Et circa ꝑdicta nōnter pōderāda eſt lr̄a. c. cū i iure. qꝛ illud. c. dirrigitur eṗo cui mādabatur ab aliquo vt denūciaret quē excōicatū ⁊ nō dicitur qualis foret is q mādabat. vñ poterat eē pſona al̄s nō autētica vel honeſta. de q̄ ēt non erat veriſil̄e ꝙ ſibi foret facta delegatio. Jtē q̄cūq̄ foret pſona ſufficit ꝙ nihil aliđ probatur niſi ꝙ exeq nō tenetur nec cogitur nō ꝑ hoc tollitur qn poſſit ⁊ prudēter agat exequēdo cū veriſilr̄ debuerit ei credē. ꝑ hec dico ꝙ ſi aſſerēs ſe delegatū fuiſſet pſona cui veriſilr̄ nō debuit credē vt qꝛ nō multuꝫ hōeſta poſſet īputari ad culpā exequēti. ⁊ tūc poſſet puniri pena extraordinaria cū nulla ſit pēa ſtatuta. pro hoc de of. dele. de cauſiſ q̄ no.

Quarto q̄ro in eo ꝙ dicit reqrēdos vicinos eṗoſ vt denūciēt an nō reqſiti hoc poterūt exeq? dicit Lap. ꝙ ſic. pro hoc de of. dle. c. iij. ⁊ qđ no. Hoſt. e. t. nouit. ⁊ probatur de raptoribus. c. j. e. ti. poſtulaſti. xj. q. iij. ſi qs. preſbyter. pro hoc qđ dixi. s. q. j.

Quīto q̄ro circa dicta in proxia. q. an in executiōe dabitur libellus? dicit idē Lap. ꝙ nō. nec aliqs ordo iuris ſeruabitur. vt no. Spe. de ſent. execu. §. nūc dicēdū. ꝟ. ſꝫ pone iudex. ⁊. §. breuit̄ dicēduꝫ. vbi dicit ꝙ nō dꝫ exequēdo iudicis ꝑtes aſſumere ſꝫ ſoluꝫ executoris. nec cognoſcere ſit bene vel male ſniatū. ſꝫ tm̄ an ſit ſniatū. ⁊ qđ dicit de libello. dicit idē Jnno. de libel. obla. c. j. ꝑ hec dicit Lap. ꝙ in caſu huiꝰ. §. eṗs exequēs ñ poterit recuſari vt ſuſpectꝰ nec ab eo appellari cū ſit merus executor. de of. deleg. ſup qōnū. de ap. nouit. pro hoc qđ no. Jnn. de of. dele. cū in iure. in gl. j. ⁊ Arch. ij. q. vj. i §. ſūt ēt quoꝝ. ꝟ. ab executore. nec tenetur aliquas exceptiōes ēt nullitatis admittere ſicut eſt exceptio falſi. qđ no. Cōpo. de reſcrip. ſup lr̄is. Jnno. de re iudi. de cetero. Hoſ. e. ti. ꝙ ad ꝯſultationē. Spe. ti. ꝑdicto. §. vlt. ꝟ. fi. Archi. ij. q. j. ſicut. ⁊ ſi admitteret exceptiōes poſſet ab eo appellari. vt no. Hoſt. i. c. ꝙ ad ꝯſultationē. de re iud. qꝛ per hoc modū excederet ꝓ hoc qđ no. d ꝯfir. vti. c. j. dic meliꝰ ꝙ de exceptiōibꝰ nullitatꝭ poterit ſe iſtruē nō vt ꝓnūciet ſꝫ vt ſupſedeat ſi videat eas veras. de of. dle. paſtoral̄. §. qꝛ vo. ⁊ dic vt ibi dixi.

Sexto q̄ro an eṗos ꝯuicios volētes denūciare poſſint eṗi expulſi punire? gl. vlt. dic̄ ꝙ ñ. idē Ꝺē. qꝛ par i parē ⁊c̄. de elec. inotuit. ff. ad trebel. l. ille a quo. §. tēpeſtiuū. ſꝫ aget̄ vt dicit glo. corā ſupiore vt puniat ⁊ dic̄ Pau. ꝙ puniet iſtos tāq̄ ꝯtēptores canonū. de tēp. or. ſane. ⁊. c. lr̄as. ⁊. c. nullas. alle. in gl.

Ver. Per premiſſa.

No. ꝙ qñq̄ iferior eṗo hꝫ iuriſditionē q̄ſi eṗalē. de hoc i gl. in ꝟbo hñtibus. Op. i eo ꝙ dic̄ nō ꝑiudicari iuriſditionē hñtibꝰ ꝙ īmo ꝑiudicet̄ niſi ꝓteſtēt̄ d iure ſuo. nā ex q̄ patiūtur eṗos expulſos iudicare ꝑꝑ eoꝝ negligētiā pſcribet̄ iuriſditio ꝯ eos. d pſcrip. ad audiētiā. ⁊. c. auditꝭ. ⁊ qđ ꝓteſtatio ſit neceſſaria ꝓbatur de elec. cumana. ſo. ꝑ reſuationē d q̄ h nō ꝑiudicatur iuriſditionē hñtibꝰ ⁊ nō ꝓteſtātibꝰ qđ vult gl. i ꝟbo vt ꝑdicitur. ⁊ eā no. Ex hoc no. caſū i q̄ nō currit pſcriptio. ſūt ⁊ alij q no. d pſcrip. cū nō liceat. ⁊ rō q̄re h non currit ē ſm̄ Ꝺē. qꝛ pſcriptio de ſui nā ꝯ negligētē iducitur C. de ān̄a. exce. l. vl. de pſcrip. vigilāti. dyoceſanꝰ āt nō pt dici negligēs hoc caſu qꝛ ēt iuitꝰ cogitur obſuare q̄ h ſtatuta ſūt qđ ēt vult ꝑdicta gl. i ꝟbo vt ꝑdicit̄. Ex q̄ no. ſinglr̄ ꝙ is q vtitur ꝑtāte ſibi ꝯceſſa i modū ꝑuilegij ꝑ ius cōe nō itelligitur vti aīo pſcribēdi ꝓ hoc d pſcri. veniēs. ⁊ qđ ibi no.

Quero i eo ꝙ dic̄ de dyoceſanis vl̄ alijs iuriſditionē hñtibꝰ qd itelligitur ꝑ ꝟbū alijs? ſo. itelligitur de oībꝰ q hñt eṗalem i loco. ꝓ hoc. s. §. volumꝰ. ⁊ qđ ibi no. i gl. ꝑ dyoceſanoſ.

Scđo q̄ro circa dicta i ꝓxia. q. ſi iuriſditio ſpectat ad duos vt ad eṗm ⁊ archidiaconū? dicūt Lau. ⁊ Ꝺē. ꝙ vterq̄ reqritur ad hoc de vſupal. ex tuaꝝ. ⁊ hoc ſi hꝫ exercē caſū tāgētē iuriſdictionē vtriuſq̄. qꝛ ꝙ oēs tāgit ⁊c̄. ff. de ſui. ru. ꝑdi. ꝑ fundū. C. de auc. pſtā. l. fi. d of. archi. ad h. i fi. de pſcrip. accedētes. iſti. de ſtip. ſeruo. ꝑ totū

ſi āt hn̄t exercē caſū ſpectātē ad iuriſdictionē ſoli⁹ ep̄i ſo/
lus ep̄s reqrit. Op.ad hoc ꝙ ēt in caſu p̄cedēti ſuffici
at reqri ſolū ep̄m.ꝑ id qđ no.ſ.e.cle.§.volum⁹.in gl.i v̄/
bo dyoceſanis.ſo.ſta ꝯrio q2 lʒ alius hʒ iuriſditionē cum
ep̄o nō dꝛ hr̄e q̄ſi ep̄alē.ꝛ ſic ꝑid qđ dicit illa glo.dʒ h̄.v̄.i/
telligi de his q hn̄t iuriſditionē q̄ſi ep̄alez ꝑ excluſionem
ep̄i qđ eſt veri⁹.nā ſi nō eſt excluſus ep̄s tūc hʒ totalē iuriſ
ditionē ep̄alem.de of.oꝛ.cū ab eccl'iarū.ꝛ ſic ſufficit eū ſo/
lū reqri. Tertio q̄ro qd ſi ep̄i expulſi in dyoceſib⁹ alie/
nis iudicēt inter ſubditos alioꝝ dyoceſanoꝝ:dicit Lau.
ꝛ Gē.ꝙ p̄iudicabit ſi nō ꝯdicāt ꝛ ſciūt.de p̄ſcrip.audi.de
re iud.c.pe.ff.de re iudi.l.ſepe.Cōtra tn̄ vꝛ q2 tex.dic nul
lū p̄iudiciū fieri illis ſed dic hoc verū ꝑ exercitiū iuriſdi/
tionis inter ſubditos ep̄oꝝ expulſoꝝ de qbus.ſ.dictum
eſt.in alijs caſibus ceſſat iſte.v̄.per premiſſa ꝛ ſumus in
diſpoſitione iuris cōis.ꝛ ideo primū verius.

De cauſa poſſeſſionis ꝛ proprietatis.

Cauſa. In cā bn̄ficiali delata ēt ꝑ appellationem ad curiaʒ
vtraqʒ parſ pōt petitoriū ꝛ poſſeſſoriū itē
tare.ꝛ an̄ cāe ꝯcluſionē pōt ſpoliat⁹ ſuſpē
ſo petitorio ſuo vl' aduerſarij poſſeſſoriū
ꝓſequi hʒ duo dicta.ſcōm ibi ꝛ in ſpoliātis. pone caſū ꝑ
id qđ dico.ĩ.q.j. No.ꝙ ꝑ appellatio nē deuoluit cā ad
ſupiorē ꝑ hoc verbū deuoluta cā.nō aūt deuoluit res ſu
per qua litigat.vn̄ de illa re cū tertio corā ſupiore nō pōt
agi.de ap.romana.§.in aliū.ꝛ.§.ſe.li.vj.de hoc in Spec.
de ap.§.nouiſſime.v̄.illud tn̄.ꝛ.v̄.verū tn̄.Lau.ꝛ Gē.dic
tn̄ ꝙ terti⁹ pōt ꝓ ſuo itereſſe appellare vel appellationi
aſſiſtere.de re iudi.cū ſup.ꝛ qđ ibi no. Scđo not.ꝙ vt
act⁹ pariat effectū dʒ eē legitime fact⁹.ꝓbat in v̄bo legiti
me.ad hoc de trāſ.c.ij.de ꝓcu.cle.j.ꝛ qđ ibi no.glo.in v̄/
bo debito. Tertio no.ꝙ appellatio eſt cōe remedium
appellāti ꝛ appellato.ibi tā appellāti q̄ʒ appellato.pro
hoc de app.ſepe.ꝛ.c.oblate.ꝛ.c.nicholao.ꝛ.c.iterpoſita.
Ex hoc.ſʒ Lau.ꝙ lr̄e ſup appellatiōe ipetrate ꝓſunt etiā
aduerſario vt ꝑ eas poſſit petē ꝓcedi ēt ꝯdicēte appellāte
de reſcrip.ex parte.ſ.de reſti.ſpo.ex ꝯqueſtiōe.d.c.obla
te.ꝓ hoc qđ no.Inn.de ap.cordi.li.vj.ꝛ rō eſt quā dicit h̄
glo.in v̄bo appellato.q2 cū appellatio arctet vtrāqʒ par
tē hoc caſu cū appellat ſup cā beneficiali.de elec.c.j.lib.
vj.dʒ vterqʒ ſentire cōmodū.idē Gē.ex hoc apparet ꝙ i
cauſis beneficialib⁹ aliud ſit qđ tʒ gl.ij.ꝛ eſt verū quo ad
effectū hui⁹ cle.Sʒ gnāl'r loquēdo in q̄libet cā ꝓcedit qđ
dictū eſt vt ēt appellatus appellationem proſequi poſſit.
Quarto no.caſū in quo in cā appellatiōis pōt deduci
noua cā.de hoc.ĩ.in.j.ꝯrio. Quinto no.ꝙ verbū dcer
nimus iducitius nouū.qđ colligit gl.iij.lʒ nō apte.de hoc
de iudi.decernimus. Sexto no.caſū in quo ab eodem
pōt itentari petitoriū ꝛ poſſeſſoriū.de hoc.ſ.e.paſtoraliſ
ꝛ.ĩ.in.v.ꝯrio.ꝛ hoc no.ſm Lau.ꝙ ex eodē libello pōt qs
ꝓſequi duplex cōmodū.ꝓ hoc de capel.mo.c.ij.qđ ꝓce/
dit intelligēdo ꝙ idē in eodē libello poſſit petitoriū ꝛ poſ
ſeſſoriū intētare.qđ ꝓbat hic ex eo ꝙ hec lr̄a loqtur indi/
ſtincte. Septimo no.ꝙ in odiū alicuius q̄nqʒ ſtatuitur
ius ſicut hic in odiū ſpoliantis.ꝛ de hoc.ĩ.in.iiij.ꝯrio.
Octauo no.de ꝯcluſione cāe que fieri pōt ēt in ſpūali/
bus.qđ tʒ gl.in v̄bo ꝯcluſionē.de hoc.ĩ.q.xj.ꝛ.xij. No
no nō.caſū ſingularē in quo actio hʒ vim exceptiōis.q2 h̄
in odiū ſpoliātis poſſeſſoriū poſt petitoriū intentatū agē/
do prediſcutit idē ꝓbat de reſti.ſpo.ex ꝯqueſtiōe.ꝛ đ hoc
ĩ.viij.ꝯrio. Decimo no.ꝙ petēs ſe reſtitui ad benefici
um nō tenet ꝓbare titulū.ꝓbat hic ex eo ꝙ pōt ꝓſeq poſ/
ſeſſoriū ſolū recuperāde.de hoc in gl.fi.ꝛ dico.ĩ.ꝯrio viij.

Op.ꝙ cū cā deuoluta eſt ꝑ appellationem nō debeat
poſſe deduci petitoriū ꝛ poſſeſſoriū ꝓut hic ꝑmittit.ſed in
tn̄ ſup quo fuit appellatū extra iudiciū ſiue in iudicio an̄
ſn̄iam vel a ſn̄ia vt ꝓbat in iuribus allegatis in tertia gl.
ſo.vt in ea:ꝙ hec cle.ꝓcedit in appellatiōe ſup cā bn̄ficia
li q̄ deuoluit oīa que ꝯcernere poſſūt illā cām.de elec.c.j.
li.vj.ꝯriū ergo ꝓcedit in alijs cauſiſ.idē Pau.ꝛ Ste.q di
cūt ꝙ ſicut ex ſimplici cōmiſſiōe cauſe venit petitorium ꝛ
poſſeſſoriū.ſ.e.c.j.ꝛ.ij.de ſequeſtra.c.j.vbi de hoc.ſic ex
ſimplici deuolutiōe veniat vtrūqʒ ꝙ dictū ſic gnāl'r pla/
tū videret itelligēdū in qualibet cā.Sʒ tn̄ nō ꝓcedit niſi in
cā beneficiali que ꝑ appellationē dꝛ ſimpl'r deuolui ꝑ.d.
c.j.alie aūt cauſe deuoluunt ſolū quo ad id ſup quo ē ap/
pellatū vt vult hec gl. Scđo op.ad hoc ꝙ ēt in cā bene
ficiali nō poſſit deduci aliud q̄ʒ id ſup quo eſt appellatuʒ
de elec.vt circa.li.vj.So.hoc opatur noua ꝓuiſio huius
cle.ita vult eadē glo.ꝛ Pau.ꝑ verbū decernim⁹.vl' rn̄de
alit ꝙ.c.vt circa.nō hʒ locū cū qs proſeqt ſuum itereſſe.vt
dicit eadē gl.ꝛ Pau.ſʒ ꝑ hoc oporteret hāc cle.reſtringi
in caſu in quo appellās proſeqret ſuū itereſſe que tn̄ gnā/
liter loqt.vnde verior vꝛ p̄cedēs ſolutio.ſcđa tn̄ ēt eſt ve
ra in ſuo caſu. Tertio op.ꝙ nō poſſit intētari petitoriū
ſup bn̄ficio cū p̄latus nō ſit dn̄s beneficij.de dona.fraterni
tatē.nā ſacra in nullius bonis ſūt.inſti.de re.diui.§.nulli
us.ꝛ.§.ſe.So.Lau.ꝙ p̄latus eſt dn̄s q̄tū ad adminiſtra/
tionē.ꝛ ſic itelligit ꝙ eccl'iaſtica ſūt in bonis nullius ꝑſo/
ne ſecularis ſʒ eccl'iaſtice ſic.pro hoc qđ no.Inno.e.ti.cū
ſup.ꝛ de prob.c.ex lr̄is.ꝛ qđ no.i auť.de alie.ꝛ emphite.
ꝯctus.§.ꝛ q̄n cognouim⁹.colla.ix.vel ſm Jo.de lig.ꝯriū
nō vrget q2 nō dꝛ h̄ ꝙ nō poſſit p̄lat⁹ vēdicare bn̄ficiū ſed
dꝛ ꝙ erat cā bn̄ficialis.i.ſup titulo bn̄ficij qđ eſt veri⁹.naʒ
ſup ti.cū ſitititulatus pōt ꝑ ipſū agi petitorio. Quarto
op.i eo ꝙ dicit i ſpoliātis odiū.q2 in odiū alteri⁹ nō dʒ ali
qd ſtatui.xxij.q.iiij.iter q̄relas.So.odio vicij vl' exceſſus
ſtatui pōt vt h̄.ꝛ de reſti.ſpo.ſepe.ſʒ i odiū ꝑſone nō.vt in
ꝯrio.ad hoc.lxxxvj.di.odio.de re iudi.cum eterni.li.vj.
Lau.ꝛ Gē. Quito op.ꝙ ab eodē nō poſſit intētari peti
toriū ꝛ poſſeſſoriū.ſi.n.qs itētat poſſeſſorium q̄nqʒ dicit ſe
poſſidē in poſſeſſorio retinēde.de proba.lʒ.ſʒ intentando
petitoriū dicit aduerſariū poſſidere.de iudi.examinata.
ꝛ ſic eſt ſibi ꝯrius ꝛ nō audiēdus.de ap.ſollicitudinē.ſol.
hic loqt de poſſeſſorio recupande vt probat in v̄bo ſpo/
liātis.ꝛ in hoc poſſeſſorio nō procedit ꝯriū.de poſſeſſorio
aūt retinēde an ꝛ q̄n ꝯcurrat cū petitorio.dixi.e.t.paſtora
lis.Lau.ēt gnāl'r hic proſeqt de quolibet poſſeſſorio dicēſ
ꝙ cū q̄rit an ab eodē vel a diuerſis poſſit itētari petitoriū
ꝛ poſſeſſoriū ſimul dicēdū ē ꝙ aut a nā actiōis quā ꝓponit
petitor talis eſt q̄ excludit ꝓrſus dn̄iuʒ ipſi⁹ rei nec negat
qn dn̄ium eē poſſit apud reū vt ē h̄ditatis petitio in qua
nō aſſerit ad ſe ſpectare dn̄iū.ſʒ dicit bona ē h̄ditatis tpe
mortis ei⁹ cui ſucceſſit ꝛ tale petitoriū intētari pōt cū poſ/
ſorio adipiſcēde.ff.q̄.le.l.j.§.ꝙ aūt.aut p̄ſupponit ſibi de
beri tale dn̄iuʒ.ꝛ aut itētādo vtrūqʒ eēt ſibi ꝯrius aut nō/
ſi ſic nō audit.d.c.ſollicitudinē.vt ſi itētet ſaluianū ꝑ qđ di
cit bona alteri⁹ ſibi obligata.ꝛ cū hoc rei vendicationē ꝑ
quā aſſerit rē ſuā eē cū tn̄ res ꝓpa n̄ poſſit ſibi obligari.q2
res ſua nemini ſuit.Si āt nō eēt ſibi ꝯriuſ ſec⁹.vn̄ poſſeſſo
riū adipiſcēde ꝛ recupande ſimul intētari poſſūt cū petito
rio.ff.quo.le.l.j.quoꝝ bonoꝝ.l.j.e.ti.cū eccl'ia.ꝛ.c.cū ſup.
ſʒ poſſeſſoriū retinēde nō.vbi poſſeſſio ꝛ detētio p̄ſuppo/
nit ꝑ petēte ergo ſibi nō cōpetit vēdicatio.d.c.examinata
Si tn̄ lʒ poſſideret nō detineat poterit vtraqʒ intētare vt
in re depoſita ꝛ cōmodata.ff.cōmodati.l.rei cōmodate.h̄
ꝓcedūt cū q̄rit an actor poſſit vtrūqʒ intētare.ſʒ ſi actor in
tētauit poſſeſſoriū ꝛ reus petitoriū ſi erat poſſeſſoriū adi/
piſcēde audit reus recōueniēs de ꝓprietate ſi hʒ ꝓbatiōeſ

incōtinenti paratas ⁊ ꝑdiſcutit̄ petitoriū.ff.ad exhi.l.iij.§
ibidē.q2 dolo petit ⁊c.regula dolo.lib.vj.Sʒ ſi nō hʒ ꝓba
tiones incōtinēti paratas vtrūqʒ ſimul tractabit̄.vt no.de
reſti.ſpo.c.j.Si vo actor intētat iterdictū recupande reus
nō recōueniet de ꝓprietate.de reſti.ſpo.ſolicite.⁊.c.ilris.
niſi hoc fiat de voluntate aduerſarij.d.c.j.In hoc tñ q̄ad
cām m̄rimonialē.dic vt in.c.lr̄as.de reſti.ſpo.ſi aūt actor
intētat poſſeſſoriū retinēde pōt ſuſtineri vt recōueniat̄ de
ꝓprietate.p.c.audita.de reſti.ſpo.qđ dic vt ibi.ad hoc ēt
de ꝓba.lʒ i hoc tñ dicit Lau.ꝙ ſi ſpoliator p̄mo itētet peti
toriū reus vo poſtea intētet poſſeſſoriū petere poterit vt
poſſeſſoriū ꝯ eū p̄mit' intētatū ſuſpēdat̄ vt h.de hac mā cō
cuſſionis pleni' ⁊ formali' dixi.e.ti.paſtoralis. Sexto
op.i eo ꝙ pmittit de petitorio trāſire ad poſſeſſoriū i odiū
ſpoliātis p hoc.n.videt̄ ſec' ecōuerſo q2 tūc ceſſat rō odij
ſpoliātis.cui' ꝯrium nō.e.ti.paſtoralis.in gl.magna.ante
mediū.ſo.vt in gl.in vbo ſpoliātis.q̄pmo dicit p hūc tex.
videri gl.illā eē reprobatā.deinde defendit dupl'r.p̄mo ga
illa gl.ſolū dicit poſſe trāſiri ꝯ poſſeſſorio ad petitoriū nō
aūt ꝙ poſſit ſuſpēdi poſſeſſoriū.vñ pōt itelligi ꝙ poſſit trā
ſiri renūciatio pori iudicio.⁊ dic q̄ad hoc ꝙ ēt nō renūcia/
to dūmodo nō ſuſpēdat poſſeſſoriū ſʒ accumulet petitoriū
poſſeſſorio qđ fieri pōt i poſſeſſorio cui' nā nō repugnat ta
li accumulatiōi.⁊ ſic ꝓcedit̄ ſup vtroqʒ ſm regulā q por ap
pellat ⁊c.de ordi.cog.cū dilect'.de hoc dic vt dixi i.d.c.
paſtoralis.ſʒ alio mō defendit gl.h gl.d.c.paſtoralis ꝙ ſit
ſpāle vt ēt in cā appellatiōis poſſit fieri ſuſpēſio ⁊ trāſitus
de q̄ hic.qđ dic vt i gl.⁊ in eo ꝙ remittit ad nō.ſ.e.cle.i gl.
forti' vult dicere ꝙ hoc ꝓcedit ſolū in cā bñficiali qđ nō vꝫ
ꝓcedere.nā ēt in cauſis nō bñficialib' q̄nqʒ deduci pōt i cā
appellatiōis aliud a ꝑncipali recōueniēdo q̄ recōuētio ēt i
appellatiōe q̄nqʒ lʒ ſm ea q̄ nō.de mu.peti.c.j.tñ defendē
do hoc dic vt.ſ.in.j.ꝯrio.Math.aūt ſimpl'r dicit h repro
bari opi.illoꝝ q dicūt ante ꝯclonem cauſe omiſſo poſſeſſo
rio poſſe hri recurſū ad petitoriū.Gō.ēt dicit talē trāſituꝫ
nō pmitti q2 i hoc poſſet vſari fauor ſpoliātis ⁊ pena imu
nitatē p̄ſtare nō dʒ.ff.de iterdic.⁊ rele.l.relegatoꝝ.§.fi.di
cit tñ ꝙ cū fauore ſpoliati ſit itroductū qđ h dr̄ pōt renūci
are huic fauori ⁊ mos ei gerēdus ē.ff.de ꝓba.l.circa.hec i
telligo ſm ea q̄ dixi.ſ.e.ꝯrio. Septio op.ꝙ nō liceat ſu
ſpēdere petitoriū a ſe ⁊ ab aduerſario itentatū.q2 agēs pe
titorio dic̄ reū poſſidere.de iud.ex aiata.poſſeſſor aūt non
pōt agere petitorio.d.c.ſol.forte metu ꝯrij gl.aū pe.expo/
nit ⁊ p vel.dic ꝙ ēt pōt ſtare ꝓprie p id quod dico.j.q.j.

Octauo op.q2 itentās poſſeſſoriū nō poſſit ſuſpēdere
petitoriū aduerſarij.ſʒ poti' ſit locus regule q por appel/
lat ⁊c.de ordi.cog.c.ij.nō.n.de natura actiōis ē opari ex/
ceptionē.ſo.vt in gl.in vbo aduerſario q̄ dic̄ hic approba
ri opi.eoꝝ quos alle.tenētiū ꝙ q̄n ſup eadē re vn' intentat
petitoriū alter ſup illa itentat poſſeſſoriū recuperāde pus
audit̄:⁊ ſic hoc poſſeſſoriū ē priuilegiatū vt ēt hēat naturā
exceptiōis.Refert tñ gl.opi.Hoſti.q tenuit ꝯriū de reſti.
ſpo.ex ꝯqueſtione.qđ dic vt in gl.⁊ dixi i.d.c.ex ꝯqueſtio
ne.Lau.approbat primū dicēs ꝙ aū hāc cle.nō erat dubi/
um q̄n ſuſpēſo poſſeſſoris poſſit is q poſſeſſoriū itentaſſet
recurrere ad petitoriū ⁊ ecōuerſo.p.c.paſtoralis.e.ti. Sʒ
de petitorio vl' poſſeſſorio aduerſarij dubiū erat p.d.c.cū
dilectus.iducēdo vt nūc dixi opponēdo.Sʒ dicit Lau.ꝙ
illud ē regulariter verū ſʒ fallit in caſu hui' cle.p quam ha
bem' ꝙ poſſeſſoriū ēt intētatū poſt petitoriū per viā actio
nis p̄mo expedit̄ ſi hoc petat ſpoliatus.⁊ hoc fit tā in odiū
ſpoliātis vt hic ꝙ2 i fauorē bñficioꝝ eccliaſticoꝝ in qbus ⁊
alia ſpolia ſūt ſtatuta.ſ.de iudi.cle.ij.de eo q mit.i poſ.cū
gl.li.vj.dicit tñ Lau.ꝙ non bñ pōt repiri exēplū q̄uo poſſi
denti cōpetat petitoriū.put hic niſi in m̄rimonialib'.vt h.
⁊.e.ti.cū ſup.qđ declaro exemplādo hāc cle.j.i.j.q.Pau.
ēt ꝯcordat cū gl.ꝙ q2 ſuper eadē re intētat̄ petitoriū ⁊ poſ/
ſeſſoriū p poſſeſſoriū ꝑiudicat̄ ꝓceſſui ſup petitorio vt ꝑ/
diſcutiat̄ poſſeſſoriū.al's ſm eū ſi eēnt ſuper diuerſis forēt
mutue petitiōes.d.c.cū dilect'.⁊ de hoc in Spe.de peti.⁊
poſ.§.j.v.porro.⁊ ꝙ poſſeſſoriū hoc caſu ꝑiudicet nō ꝑdi
cto.iducit Pau.dictū.c.ex ꝯqueſtione.⁊.c.lr̄as.e.ti.vbi
ex ordine lr̄e apparet ꝙ mulier egit ad diuortiū ꝯ virū ꝑ/
textu ꝯſanguinitatis.vir aūt nō excipit de ſpoliatione ſed
egit directe petēs reſtōnem.⁊ ex fine colligit̄ ꝙ prius tra/
ctatur cā recōuētionis ꝙ2 ꝯuētionis qđ ꝓcedit q̄ad.c.lr̄as.
ſʒ in.c.ex ꝯqueſtione fuit ecōuerſo.q2 ibi vir petijt m̄rimo
niū ſeparari ⁊ mulier petebat ſe reſtitui tñ ē effectus. Re
fert vlteri' Pau.ea q̄ nō.Hoſti.in.d.c.ex ꝯqueſtione.que
omitto q2 ibi dixi.⁊ q2 hic in effectu ponunt̄ in gl.refert ꝯ
inde opi.alioꝝ dicentiū ꝙ in.c.ex ꝯqueſtione prius actuꝫ
fuit ab vxore poſſeſſorio:⁊ iō vir nō pōt recōuenire ſuper
ꝯſanguinitate.de ordi.cog.c.fi.ſec' ſi p̄mo agat̄ petitorio
⁊ ſcđo poſſeſſorio.q2 tūc ſunt mutue petitiōes vt ſic priui/
legiū ſpoliationis i hoc ꝯſiſtat ꝙ ſpoliatio p̄mo ꝓpoſita nō
patiat̄ alicui' petitorij recōuētionē:⁊ ꝓpoſita in modū exce
ptionis repellat agēte:ſʒ poſterius ꝓpoſita in modū actio
nis nō tollit primū lʒ hoc obtineat i ꝑiudicialib'.iij.q.vl.
§.ſi q̄n.⁊.c.ſe.iſti.de excep.§.ꝑiudiciales.vult hec opi.ꝙ
poſſeſſoriū nō hʒ idiſtincte naturā ꝑiudicialis vt dēat ſem
per diſcuti aū petitoriū.tñ i eo ꝙ dicūt ꝙ q̄n primo actū eſt
poſſeſſorio nō audit̄ actor i petitorio.nō ꝓbat̄ hoc iure niſi
de poſſeſſorio excipiat̄.vt dixi i.d.c.ex ꝯqueſtione.vbi ēt
ponit̄ hec ſolo ⁊ reprobat̄.dic̄ Pau.ꝙ p hoc reprobatur
opi.Ber.i.d.c.ex ꝯqueſtione.vbi tʒ ꝙ poſt litē ꝯteſt ēt ſup
petitorio nō audit̄ reus de ſpoliatiōe agēdo vel excipien
do.de q̄ in Spe.de peti.⁊ poſ.§.j.v.ſi vero vnus.dicit tñ
Pau.q lʒ ꝓbetur hic gl.illa Ber.q̄ad id ꝙ dicit de ſpolia
tione deducta agēdo q2 vt h pʒ pōt ante ꝯclōneꝫ ꝯduci nō
tñ hic reprobatur i eo ꝙ dic̄ de ſpoliatiōe deducta excipiē
do.cū.n.ſit dilatoria p ꝯſequēs ante litē ꝯteſtatā ē ꝑponen
da.iij.q.vj.§.exceptio.⁊ nō.xxix.q.ij.cuius rei cā.i gl.ar.
qđ tenui in.d.c.ex ꝯqueſtione.Mat.circa hoc gnāl'r dcla/
rat qual'r ſup mutua recōuētiōe agi dēat ⁊ qual'r petitoriū
⁊ poſſeſſoriū ſimul deducūtur.de p̄mo tñ remittit ad nō.ꝯ
mu.pe.c.j.⁊ dic vt ibi dixi.de ſcđo diſtiguit.q2 aut agitur
petitorio ab vtroqʒ ⁊ tūc ꝓceditur vt dixi in.d.c.j.aut agi
tur poſſeſſorio ab vtroqʒ.⁊ tunc ſi pn̄t ſimul tractari.p̄mo
tractari dēnt.de or.cog.c.fi.⁊ tractātur ſm illā regulā qui
prior appellat ⁊c.ff.de iudi.l.q por.⁊.d.c.cū dilect'.⁊ q̄n
ſimul tractant̄ debēt vna ſnīa terminari.d.c.cū dilectus.
Si vo vnus agit petitorio ⁊ alter poſſeſſorio ſubdiſtiguit
qual'r obijciat̄ ſpoliatio.q2 ſi directe petitur reſtō ſūt due
petitiones mutue ⁊ ſic ſimul tractāde.d.c.cū dilectus.Sʒ
ſi ſpoliatio ꝓponit̄ in modū exceptionis p̄mo tractāda eſt
d.c.cū dilectus.⁊ ſm eū in hac cle.tā appellās ꝙ appella
tus itētare pn̄t petitoriū ſimul in cā appellatiōis.⁊ ēt poſ/
ſeſſoriū vel ecōuerſo.ſʒ p hec vba Mathe.nulla ſpālitas
apparet in hac cle.vñ quo ad hoc vt hec cle.iducat caſuꝫ
nouū.dic vt dixi.ſ.e.ꝯrio.⁊.ſ.ꝯrio ꝓximo. Nono op.i
eo ꝙ pmittit̄ hic ſuper cā bñficiali poſſe ꝓcedi in ſolo poſ/
ſeſſorio q2 petēs ſe reſtitui ad bñficium dʒ iuſtificare ſuaꝫ
poſſeſſionē ex titulo.de fi.pſby.ꝯſtitutus.So.vt in gl.vl.
que primo dicit hic ꝓbari ꝙ petens reſtitui ad beneficium
non hʒ iuſtificare poſſeſſionem vel probare titulum.dein
de ibi volens ſe defendere ſentit ꝙ teneat̄ iuſtificare poſ/
ſeſſionē ex titulo.in eo ꝙ dicit ꝙ aliud ē intentare petitori/
um.aliud ꝙ teneatur iuſtificare poſſeſſionē ex titulo.in eo
ꝙ dicit ꝙ aliud eſt intētare petitorium.aliud ꝙ teneat̄ iu/
ſtificare poſſeſſioneꝫ ex titulo.qđ expedit vbi natura poſ
ſeſſorij hec reqrit.qđ nō.ſingulariter.⁊ p hoc vult hec gl.
ꝙ iſte q ꝓcedit in ſolo poſſeſſorio dēt eo ꝓcedere in poſ/

ſeſſorio ſolū q2 nō tenet̃ proſeq ꝑncipaliter. ſ3 tñ tenet̃ pro
ſeq ad iuſtificādū poſſeſſoriū. Pau. aūt ſimplr̃ dicit ꝑ hāc
cle. ꝙ nō tenet̃ ēt iuſtificare poſſeſſionē ex titulo. ⁊ de hoc
ꝑ Hoſti. in ſūma. de reſti. ſpo. §. in caſib⁹. v̄. qd g̃. vbi q̃rit̃
ſi qs petit eccl̃iam quā3 poſſidebat tanꝙ̄ bñficium q2 fuit
ſpoliatus: ⁊ dicit eū nō reſtituendū niſi probet ꝙ auctori-
tate ordinarij ip̄am fuerat adeptus. de iſti. ex freq̄ntibus.
de renū. admonet. de cle. ꝑegri. c. fi. d. c. ꝯſtitutus. ip̄e tam̄
Hoſti. notauit ꝯ̄riū. de reſti. ſpo. ſepe. qd̄ tenuit frater Al
uarus ꝑ nō. iij. q. ij. in ſūma. ⁊ facit hec cle. vt dicit Math.
Ber. aūt dicit q̄ōnem fuiſſe in palatio pape. Quidā bñfi-
ciatus moleſtabat̃ in poſſeſſione bñficij ſui ꝑ quēdā q aſſe
rebat illud ad ſe ſpectare querebat̃. an teneretur facere fi
dē de titulo. videbat̃ ꝙ nō ꝑ. l. cogi. C. de peti. here. ⁊ d̄ rei
vē. l. fi. de reſti. ſpo. in lr̃is. In ꝯ̄riū q2 iſte nō d3 dici poſ-
ſeſſor ſine titulo. regula ꝑma lib. vj. vt lit. pē. vt hi g. e. li. ⁊
dicit ſic obtētū in palatio. ad. l. cogi. rñdet ꝙ loqt̃ur in ca-
ſu in q̃ nō p̄ſumit̃ ꝯ̄ poſſidētē. hic aūt p̄ſumit̃ niſi ꝓbet ti. ad
l. fi. ꝓ alle. Rñdet eodē modo dicēs ꝙ ad inſtātiā non tenet̃
facere fidē ſ3 ex officio iudicis ſic. S3 dicit hec vera in iter
dicto vti poſſidetis. in q̃ obſtat exceptio tituli ſm̃ aliquos
ꝑ. c. audita. de reſti. ſpo. l3 ꝯ̄riū nō. de inſti. cū veniſſent.
in gl. pe. ⁊ idem ibi t3 Inno. de q̃ ibi dico in penul. ⁊ vl. cō
trario. vbi dixi ꝙ obſtat qñ ꝑ eum īfertur ꝙ poſſidēs poſſi
det vi clam vel p̄cario ab aduerſario. ſicut ē in. c. audita. d̄
reſti. ſpo. al's nō. ſ3 ēt in īterdicto vñ vi. idē t3 Io. cal. vt di
xi de reſti. ſpo. ex parte. S3 ibi tenui ꝯ̄riū. ſufficit eni3 ꝙ
ꝯſtet petētē eē habilē ad bñficium vt q2 ē clericus. ⁊ ſi bñ-
ficium req̄rit ſacros ē in eo ordine quē req̄rit beneficiu3. q̃
p̄ſuppoſito eo ip̄o ꝙ docet poſſediſſe tanq̄3 bñficiatum d3
reſtitui docto de ſpoliatione. nō eni eſt verū ꝙ p̄ſumat̃ cō
tra ip̄m imo potius ꝓ ip̄o. qd̄ dic plenius vt dixi in. d. c. ex
parte. Et ꝑ hoc dico ꝙ gl. hic q̃ vult ſaltē opus eē ꝙ iuſti-
ficet poſſeſſionē ex titulo nō ē vera vt d̄ neceſſitate ad hoc
teneatur tutū tñ ē hoc facere ad euitādas opiniones. l3 ſa
tis hic aperte ꝓbatur in tex. ꝙ ſufficit docere de ſolo poſ-
ſeſſorio. nec ē verū ꝙ ille q deducit petitoriū ēt nō ꝑncipa-
liter vt ad iuſtificandū poſſeſſoriū dicat̃ oīno in ſolo poſ-
ſeſſorio ꝓcedere. Spe. tñ de teſte. §. dicendū. v̄. ſ3 pone ꝙ i
bñficialibus. dicit petētem reſtitui nō reſtituendū niſi pro
bet legitimū titulū. l3 aduerſarius obijciens de ꝓprietate
nō ſit audiēdus. vt in. c. in lr̃is. de reſti. ſpol'. qd̄ ſeq̄tur hic.
Lap. dicēs vt dicit Hoſti. de reſti. ſpo. ex tranſmiſſa. hoc
poſſeſſoriū diuerſum eē ab alijs poſſeſſorijs. ⁊ eē ſil'e poſ-
ſeſſorio mr̃imonij carnalis in quo expedit docere de cōiu
gio ꝯſumato. de reſti. ſpo. ex trāſmiſſa. ſ3 ꝑmū verius. Et
rō diuerſitatis inter mr̃imoniū carnale ⁊ ſp̄ūale. p3 ex his
q̃ dixi in. d. c. ex parte. Quero de exēplis hui⁹ cle. Sol'.
Lau. ponit caſum. pone ꝙ bñficium vacans qd̄ erat mihi
debitū tanꝙ̄ priori in data alter acceptauit ⁊ ſibi ꝯferri fe
cit ponēs ſe in poſſeſſione in qua ꝑus poſitus fuerā ⁊ vio-
lēter me eiecit vñ appellaui ad curiā. q̃ritur an ego appel
lans vel ip̄e appellatus poſſimus petitoriū ⁊ poſſeſſoriu3
in ſimul itentare. ⁊ d2 ꝙ ſic. ſcd̄o an cū ego ſpoliatus ī ſimul
vtrūq3 itentauerim poſſim ſuſpēdere petitoriū ⁊ p̄ſeq poſ
ſeſſoriū. ⁊ ꝙ d2 ꝙ ſic in odiū ſpoliātis. ſ3 ꝑ hanc poſitione3
nō aperitur itellectus hui⁹ cle. videt̃ eni mirabile quo ad
id ꝙ dicit ſpoliatū poſſe ſuſpendere petitoriū ab aduerſa
rio intentatū ⁊ deducere poſſeſſorium recup̄ande. quomo
do enim potuit ſpoliatus ꝑ ſpoliāte3 ꝯueniri petitorio cū
poſſidenti nō ſit ꝑdita actio. de iudi. examinata. ⁊ id̄ non ē
facile per hāc cle. exēplificare. S3 dic vt dixi de cau. poſ.
paſtoralis. ⁊ de reſti. ſpo. ex conqueſtione. vbi plura exē-
pla poſui. quoꝝ vnum ponit Io. an. in addi. Spe. de peti.
⁊ poſ. §. fi. ⁊ ꝑ nunc pone vnum egi petitorio ⁊ poſſeſſorio
ſuper beneficio ꝯ̄ poſſidentē reconueniſti me petitorio qd̄
poteſt. de ꝓba. in p̄ſentia in cā appellationis poſſum p̄ſeq
poſſeſſorium recuperande ⁊ meū ⁊ tuū petitoriū ſuſpende
re. ⁊ ſm̃ hoc itellige qd̄ dixi. s̄. ꝯ̄rio. vij. Scd̄o quero in
eo ꝙ dicit cā beneficiali ꝑ appellationem deuoluta. q2 di
xi. s̄. in ꝑmo notabili ꝙ ꝑ appellationem deuoluitur cā nō
aūt res ſuꝑ qua eſt lis. Quid ſi appellans ab ep̄o ante ap
pellationē erat in carceribus ep̄i an relaxabitur? videtur
ꝙ ſic vt poſſit appellationē p̄ſequi. Steph. ꝯ̄ ꝓ rōnem p̄di-
ctam in principio q̄ōnis. ⁊ per. l. C. de ap. eos. §. ſuper his
⁊. l. minime. Tertio q̃ro in q̄bus beneficijs ꝓcedit hec
cle. So. ꝓcedit in omnibus tam maioribus ꝙ̄ minorib⁹ q̄
ēt in p̄bendis. vt hic in glo. j. ⁊ idem Pau. ⁊ Genze. ⁊ nō.
glo. ad hoc q2 ſub hoc verbo bñficium. in materia non re
ſtringibili comꝓhenditur p̄benda. ꝓ hoc q2 p̄benda ē titu
lus. de ꝯſti. cum. M. vbi dixi. Quarto quero an in cā
non bñficiali ꝓcedat hec cle. dicit glo. j. ꝙ non. ⁊ idē Gen.
⁊ Math. pro hoc q2 dicendo de cā beneficiali excludit de
alijs de q̄bus ſi voluiſſet hoc itelligi exp̄ſſiſſet. C. de cadu.
tol. l. vna. §. ſi aūt a deficientis. de deci. ad audiētiam. ide3
Pau. q etiam p̄ſeq̄tur de cauſis nō bñficialib⁹ ad ſciendū
qñ poſſit poſſeſſoriu3 ⁊ petitoriū intentari. ⁊ diſtinguit. q2
aut intētatur ante litem ꝯteſtatam ⁊ ante porrectionē libel
li. ⁊ tunc finita cā appellationis in qua appellatione nō l3
proſequi niſi cauſas exp̄ſſas in ea. vt. j. de ap. cle. appellā
ti. pōt appellans intentare petitoriu3 ⁊ poſſeſſorium ſicut
poſſet coram iudice principalis cauſe. q2 adhuc nō d2 iudi
cium ceptum. ad hoc in auſ. de relig. §. omnem. de v̄b. ſig.
ex parte. iij. ⁊ ſic coram iudice appellationis pōt inchoare
iudicium ꝑut poſſet coram iudice cauſe principalis in cu-
ius locū ſuccedit. idem Pau. de appellato ſi in cā princi-
pali erat actor ⁊ reus ante libelli porrectionē ex cā appel
lauit. al's reus hoc nō poſſet ēt ꝑ recōuentionem cū nō ha-
beat locum recōuentio in cā appellationis. ff. de iudi. l. ij.
§. legatis. ⁊ qd̄ nō. Inno. ⁊ Hoſti. de mut. peti. c. j. de q̃ ibi
dixi ⁊ ꝑ ibi nō. videtur ꝙ ex quo ē appellatū ante lit. ꝯteſt.
finito appellationis articulo poſſit fieri recōuentio cora3
iudice ad quē ſicut poſſet corā iudice a q̃. aut libellus erat
parti porrectus vel facta litis cōteſtatio. ⁊ tūc cū actor te-
neatur illā iſtātiā finire. C. qūo ⁊ qñ iudex. auſ. q ſemel. ad
hoc de dolo cā3. niſi iuris bñficio ē ſuſpenſa poſſit ad aliā
trāſire. e. ti. paſtoralis. ⁊ hic in fi. dicit Pau. ꝙ q itentauit
petitoriū nō pōt trāſire ad poſſeſſoriū. q2 opus ē noua iſtā
tia q̃ virtute appellationis nō ē ad ſupiorem delata cu3 ſit
alia cā. i hoc g̃ ſp̄ale ē h̄ in cā bñficiali in q̃ ſicut appellās ⁊
appellat⁹ arctant̃ ꝑ. c. j. de elec. li. vj. Si vterq3 pōt petito
riū ⁊ poſſeſſoriū itentare. d̄ hoc dic ēt vt. j. q. vj. ⁊ dixi. s̄. in
ꝑmo ꝯ̄rio. Quito q̃ro ſi agat̃ de bñficio tanq̄3 de ꝓprie
tate. gl. j. dicit nō eē locū huic cle. idē Lau. ⁊ Gē. ꝓ hoc q
cā nō ē beneficialis. vt nō. s̄. de iudi. cle. diſpēdioſam. vbi
dixi. q. viij. ad hoc de eo q mit. in poſ. c. j. ⁊. c. cū q. lib. vj.
Sexto q̃ro q2 d2 h̄ de cā deuoluta ꝑ appellationē. q̄d
ꝑ q̃relā? gl. ij. dicit idē ⁊ forti⁹. ⁊ ſm̃ hāc gl. poſt v̄bū cā bñ
ficiali. d̄beret addi dictio ēt. reddit aūt gl. rōnem q̃re exp̄
ſit de cā d̄uoluta ꝑ appellationē. qd̄ dic vt i gl. ⁊ ꝑ hoc qd̄
dixi. s̄. q. iiij. ⁊ idē Gē. dicēs ꝑut dicit gl. ꝙ qñ ꝑ ſimplicē q̃
rimoniā cā ē delata ē eadē ⁊ maior rō. q̄ idē ius. de ꝯfir. vti.
cū dilecte. ff. de v̄. ob. l. a titio. nā ēt ſubmittēs ſe ꝓtectōi ſe
dis ap̄lice habet̃ ꝓ appellāte d̄ ap. ad audiētiā. Septio
q̃ro qd ſi appellatio ē extiudicialis? gl. ea. videt̃ dicē locu3
eē huic cle. ibi ſiue extiudiciū. ⁊ idē videtur velle in q̄libet
appellatiōe. ſ3 Math. dicit hāc cle. procedere tñ i appel
latione extiudiciali cū h̄ vtatur tex. v̄bo intētare. ⁊ ille q i-
tentat vel petit aliqd in iudicio ēt in cauſis vbi nō d3 ſer-
uari iudiciarius ordo d3 dare petitionē in qua intentatur
petitoriū vel poſſeſſoriū. j. de. v̄. ſig. cle. ſepe. v̄. veru3. nō
ergo poteſt dici in cauſa appellationis intentare: ꝙ iam
intentatu3

intētatum ē. ⁊ hoc intelligendo de appellatione iudiciali ſolum ꝗ in appellatione extraiudiciali locū hꝫ. Item ſm eū ſequeref aliud abſurdū qꝛ poſſet qs aliam cām pleq quaz ex qua eſſet appellatū ꝯ cle. appellanti. ſ. de ap. Op. ad hoc de. c. vt circa. de elec. lib. vj. ſo. Mathe. ꝗ illud. c. locum nō hꝫ qñ qs pſequif ſuū itereſſe vel ius eccleſie. qḋ ēt dicit hec gl. iij. hic in fi. quo ad id qḋ dicit de pſeqnte ad ſuū itereſſe. ſꝫ quo ad dictū pcedens. Gen. tꝫ ꝯᷓrium dicēs ꝓpter indefinitā iſtius tex. ꝗ in qualibet appellatione iudiciali vl' extraiudiciali locus ē huic cle. ⁊ rūdet ad id qḋ dicit Mathe. de vbo intētare. dicēs ꝗ appellās pſequēs appellationē dꝫ intentare in effectu. Idem ꝗ pmo cū ille idem dicaf actoꝛ in cā appellationis ꝗ fuit in cā principali. C. de appel. l. hi ꝗ ad ciuilia. ⁊ ibi nō. nec ſeqtur ꝗ cauſa ob quā appellauit diſcedat. nā potuit eē ꝗ pmo appellauit. qꝛ nō reſtituebaf ꝗ nūc pſeqtur. qñ et tꝫ Jo. de lig. ⁊ ē verius. nā quod dicit intētare itellige ad bonū ſenſum ſiue intētet ab initio vt qꝛ appellatū eſt extra iudiciū vel in iudicio ante litē ꝯteſtatā: vel ante tꝑs quo ſi fieret ꝯteſtatio ꝯteſtari ſoleat vel intētari. ſ. in effectu. i. iam intētatuꝫ pſequendo. nā ēt dꝫ pſequi ꝗ iam pſequtus ē. de reſcrip. mandatū ⁊ qḋ ibi nō. Octauo q̄ro circa hoc an in cauſa appellationis debeat dari libellus. dicit Mathe. ꝗ in cā bñficiali de qua hic nō dꝫ dari libellus ēt in cā pncipali. ſ. de ꝟ. ſig. cle. ſepe. ꝟ. nos aūt. Sꝫ tñ petitio redigenda ē in actis. vt in ea. cle. ꝟ. verū. In alijs aūt cauſis diſtiguit qꝛ aut appellatur ab iterlocutoria aut a diffinitiua. pmo caſu nō daf libellus. ſcḋo ſic. ⁊ ſic ſeruatur in curia. vt nō. Spe. de libel. ꝯcep. §. nūc dicēdum. ꝟ. ſꝫ nungd. ꝓ hoc qḋ no. de of. dele. cū ꝯtingat. ſꝫ Jo. an. in. d. ꝟ. ſꝫ nungd. dic ꝗ potius eēt dicendū ecōuerſo. qꝛ quādo ē appellatum ante ſniam noua ē cā grauaminis: nec ſtatim intētaf negocium pncipale. ⁊ ſic opus ſit libello in diſcutiēdo appellatiōis articulo. Scḋo caſu cū articulus appellationis nō diſtinguaf a pncipali ceſſat hec rō. ⁊ idē tꝫ Jo. an. de teſt. Raynaldus ſup glo. in vbo ꝯteſtata ꝓ practica curie ꝗ videf niti veritate facit: qꝛ in appellatione ab iterlocutoria pcedi dꝫ tanꝗ ſup emergēti ⁊ ſup emergentibꝰ non daf libellus nec fit litis ꝯteſtatio de neceſſitate. de offi. dele. prudētiaꝫ §. ſexto. ⁊ qḋ ibi no. gl. ex loco iſto. Sꝫ qñ a diffinitiua ē appellatū cū p appellationē extinguātur acta ordinaria iudicij lꝫ nō deciſoria. qḋ dixi de pba. qñ ꝯtra. merito dꝫ dari libellus ſicut ēt de nouo iuraf de calūnia. de iura. calū. c. ij. in pn. lib. vj. ⁊ idem dixi in. d. c. Raynaldus. ⁊ de hoc ēt dixi ꝺ appel. cle. ſi. q. ix. Nono q̄ro ſi cā deuoluta ad curiā p imediatā ſubiectionē an ſit locus huic cle. Lau. ꝗ ſic. ⁊ idē Gen. ponēdo exēplū per. c. cupiētes. i pn. de elec. lib. vj. mouef Lau. qꝛ eadē ē rō ſi de ſpoliatiōe opponaf ⁊ partes ſint in curia pſentes. ar. d. c. cupiētes. §. ſ. dicit tñ ꝗ aliud in ꝯfirmatione ꝗ deuoluit ipm bñficium ⁊ electionē ad curiā. ⁊ ſecus in appellatione ꝗ cām ⁊ pceſſum ⁊ perſonas partiū tñ deuoluit. ⁊ hoc verū pncipalr ſꝫ nō icidēter vñ dicit ꝗ ꝗ ēt in ꝯfirmatiōe pōt oꝛiri qḋ ⁊ cā videf eadeꝫ rō in ea ꝗ in appellatiōe. dū tñ partes ſint i curia pñtes cū curia ſit cōis patria. ar. eoꝝ ꝗ no. ſ. de elec. cle. ꝯſtōnem. §. inſup. vbi dixi in. vj. ⁊. ix. ꝯrio. ⁊. j. q. Decimo q̄ro qꝛ ħ dicit de appellatiōe iterpoſita ad ſedē aplicam. qd ſi ad inferioꝛē. gl. iij. dicit ſecus eē ⁊ idē Pau. Lau. tꝫ ꝯᷓrium ꝓ id qḋ no. de elec. ſtatuimus. ⁊. c. vt circa. li. vj. Gen. tꝫ pmū: p ex eo qḋ dꝫ in tex. de appellatōe ad papā emiſſa. videf ꝯᷓrium dici de emiſſa ad inferioꝛē. qꝛ ſi voluiſſet idē ſi ad inferioꝛē hoc expſſiſſet. de deci. ad audiētiā. de traſla. c. ij. ꝟ. ſꝫ neqꝫ. eſt ⁊ alia rō potiſſima ſm euꝫ qꝛ appellatio emiſſa ad aliū ſolū articulū appellationis ad illuꝫ defert. nec de alio pōt ſe itromittere. de fo. cōpe. romana. li. vj. ⁊ ſic vult Gen. ſecus in appellatione ad papā iterpoſita vt talis ꝺuoluat totā cām. quod ē verū in caſu. c. coꝛdi. de appel. li. vj. ⁊ in caſu huiꝰ cle. ꝗ cum exoꝛbitet a iure cōi extra ſuos terminos nō ē trahēda. regula ꝗ a iure. li. vj. Undecio q̄ro in eo ꝗ ante ꝯclōneꝫ pmittit id qḋ in tex. d. an poſt cōcluſionē vllo caſu liceat. gl. in vbo ꝯclōneꝫ ꝗ ſic. quod dic vt in ea. Oppo. ad hoc ⁊ ad tex. qꝛ in cā bñficiali nō ſit ꝯclo. ſ. de ꝟ. ſig. cle. ſepe. ⁊ ſic in nullo dꝫ pōderari ꝯclo. So. Mathe. ꝗ lꝫ nō ſit ꝯclo neceſſaria in pdictis tñ fieri pōt ſi videf iudici. nec ꝓpterea ē irritus pceſſus vt d. in d. cle. ſepe. ponderaf aūt ꝯclo ſm Steph. qꝛ poſt ꝯclōnem nō reſtat niſi ferre ſniam. iō regulariter nō pmittif trāſitus de petitoꝛio ad poſſeſſoꝛiū. Duodecimo q̄ro circa hoc qualr fit ꝯclo in cā: dicit Pau. ꝗ fit cū renūciatur pbationibus facti ⁊ iuris. ſm Inno. ꝗ hoc no. de cau. poſ. paſtoralis. vel cū renūciaf allegationibus hꝫ Jo. de deo. quod tꝫ Spe. de renū. ⁊ ꝯclu. vſi. ⁊ no. ⁊. ꝟ. auditis. ꝓ hoc quod no. gl. de pba. qñ ꝯ. in vbo renūciationes. vbi dic ꝗ poſt ꝯclōnem nulla admittif exceptio vel allegatio vel inſtꝝm ⁊ idem tꝫ de fide inſtru. cū dilectus. vbi in vbo ꝯcluſuꝫ exponit. i. renūciatū allegatiōibꝰ ⁊ oibus pbationibus.

Op. ad hoc maxime ad dictū Inno. qꝛ poſt ꝯclōneꝫ ꝓhibetur ſolum pductio eoꝝ que ꝯſiſtunt in facto vt teſtiū ⁊ inſtrumentoꝝ. C. de dila. l. cū a nobis. ſm verū itellectū quē tꝫ ibi Cy. ⁊ Bal. nō aūt ꝓhibētur allegatiōes iuris. nā ēt partibꝰ nō allegantibus iudex ex officio in talibꝰ allegationibus iuris ſupplere dꝫ. C. vt ꝗ deſunt aduoc. l. vna de poſtu. bone. ſ. So. cōiter ſtatur ꝯrio ⁊ ita de facto obſeruatur. nā coꝛam ꝯſultoꝛe aſſumpto ad ꝯſulendū ꝗ ſnia ferēda veniat ex actis allegaf de iure: lꝫ non poſſet corā eo pduci aliqd ꝯſiſtens in facto. C. de rela. l. j. vbi p Bar. qd eꝫ no. ff. de appel. l. j. §. q̄ſitum p. d. l. cum a nobis. dic ꝗ lꝫ ſcribētes ponāt dictū Inno. put iacet dꝫ tñ intelligi ad ſuū intellectū. videlicet ꝗ poſt ꝯclōnem vlterius nō pōt quicꝗ dici de iure nec de facto qñ ſup hoc peteref dilatio que non eſt danda. p. d. l. cum a nobis. ſed ſi pars ſine dilatōe vult allegare de iure auditur ſicut apparet in obſeruātia. tñ inherendo rigoꝛi iuris poſſet dici ꝗ ſtādum ē verbis Inno. vt qñ partes ꝯcludunt in cā itelligātur feciſſe ꝗcquid i eis ē tam de facto ꝗ de iure. adeo ꝗ iudex nō teneatur audire ēt allegationes iuris. tñ vt dixi ꝯᷓrium eſt in obſeruātia. et ex hoc ꝯclude ꝗ ꝯcluſio ꝓprie ꝯcernit ſolū excluſionē eoꝝ ꝗ ſunt in facto nō aūt eoꝝ ꝗ ſunt in iure niſi q̄tum opoꝛteat fieri aliqd in facto vt qꝛ petatur dilatio que danda nō ē vt pdixi. ⁊ ita ꝯſului in. q. facti. Deciotertio q̄ro an ſit differentia inter renūciationem ⁊ ꝯclōnem: Pau. dicit ꝗ nō ꝓ hoc inducens hanc cle. que ex eo facit. qꝛ nihil dicit. de renunciatione ſed tñ de ꝯclōne. vnde ſm Pau. ponūtur p eodeꝫ. iducit quod no. de cau. poſ. paſtoꝛalis. ibi aut ꝯcluſum. vbi aut exponitur pro. i. ⁊ ſm Lan. Goff. ꝯᷓrium tñ tꝫ ibi Hoſti. dicēs ꝗ in plus ſe hꝫ ꝯclo ꝗ renūciatio: qꝛ ꝗ concludit bñ renūciat. ſꝫ nō ecōuerſo. lꝫ eni qs renunciet teſtibꝰ pōt tñ inſtra producere. de fi. iſtru. cū dilectus dic ꝗ renūciatio pōt eē talis ꝗ p oia hēt viꝫ ꝯclōnis. vt qꝛ renūciatū ē probationibꝰ iuris ⁊ facti. prout dixi. ſ. pr. q. Decimoquarto q̄ro an poſt publicationē atteſtationū poſſit rediri de petitoꝛio ad poſſeſſoꝛiū. videtur ꝗ non ſicut nec poſt ꝯclōnem vt ħ. ꝯᷓrium tꝫ Pau. qꝛ poſt publicationē pñt adhuc fieri probatōes ſaltē p inſtra vl' ꝯteſtes ſup alijs articulis. Sic ēt poſitōes ⁊ ꝯfeſſiones. de fi. iſtru. cū dilectꝰ. quod vltimū no. i eo ꝗ dicit de poſitiōibꝰ. qꝛ iā vidi altercari i facto. nā dicebāt qdā poſitiones poſt publicationē atteſtationū admitti nō debere. Sꝫ pꝛimum verius. qꝛ cū poſſent fieri probatiōes ꝗ poſitiones ꝗ ſūt adinuēte ad releuādū ab onere probādi. ſ. de ver. ſig. cle. ſepe. ꝟ. ⁊ qꝛ poſitiones. ⁊ hoc tꝫ Spec. de poſitionibus. §. iiij. ver. regulariter. ibi qdam tamē dixerunt ⁊ male. ⁊ ſic

ꝯſului in.q.facti.ꝑ ꝑmo aũt dicto de tranſitu petitorij ad
poſſeſſoriũ ꝙ poſſit fieri poſt publicationẽ. facit qꝛ nõdũ
cã eſt liq̃da. ex quo nõ ẽ ꝯcluſum. ſup qua rõne fundaẗ.c.pa
ſtoralis.e.ti.⁊ hec cle.quatenus ꝓhibet talẽ trãſitum poſt
ꝯclõnem: qꝛ tunc cũ cã ſit liq̃da ſup petitorio dꝫ ꝓnũtiari.
O p.ad hoc nam ẽt poſt ꝯclõnem ꝓducunẗ teſtes ꝑ bñ
ficium reſtõnis in integrũ. de in inte. reſti. auditꝫ.⁊ ſic nec
tũc videẗ de cã plene liquere. So. Pau. ꝙ nõ dꝫ poſſe fie
ri qð fit ꝑ bñficium reſtõnis in integrũ cũ ſit auxiliũ extra
ordinariũ ⁊ nõ cõpetit donec cõpetat extraordinariũ.ff.ð
mino.l.in cauſe.ij.ſcðo rñſo.qð tꝫ Jnno.in.d.c.paſtoralis
in ṽbo renunciatur.⁊ ẽ ſingulare. Decimoq̃nto q̃ro an
faciens trãſitum de petitorio ad poſſeſſoriũ ante ꝯclõnem
ꝯdẽnabitur in expẽſis? glo.in ṽbo ſuſpẽdere. dicit ꝙ non.
idẽ Senze.⁊ Mathe. O p.ad hoc qꝛ temere videẗ in
tentaſſe petitoriũ ex quo nõ ꝑſiſtit. ergo ꝓpter temeritatẽ
dꝫ condẽnari in ſumptibus.ff.de iudi.l.eũ q̃ temere. de
penis. calũniam. So. Math. ꝙ non temere facit cũ ei hoc
iure ꝑmittatur.⁊ nemini facit iniuriã ⁊c̃. de elec. cũ cauſa ⁊
bñficium iuris nemini ẽ auferẽdũ.xxviij.di. his. regula in
dultũ.lib.vj. Decimoſexto q̃ro an ſuccũbens in peti
torio poſſit agere poſſeſſorio. Pau. refert id qð nõ.glo.ſ̃.
e.paſtoralis. vbi dicit ꝙ ſic ſi nudã ꝓprietatẽ deduxit in iu
dicium cũ ſeꝑata ſit cã poſſeſſionis ⁊ ꝓprietatis.ff.de acq.
poſ.l.naturaliter.§.nihil.⁊.l.penult. g̃ ſñia lata in vno nõ
parit exceptionẽ in reliquo.ff.de excep. rei iudi.l.iij.C. de
interdic.l.icerti. ꝯ̃rium videẗ notari.ff.de iterdic.l.ij.§.q̃
dam. vbi nõ. ꝙ ſñia lata in petitorio abſorbet ius poſſeſſo
rij. Dy. in regula q̃ ad agẽdũ.lib.vj. dicit ꝙ ſi ẽ tale poſſeſ
ſoriũ ꝙ excludiẗ ꝑ exceptionẽ dñij vt poſſeſſoriũ adipi
ſcende ⁊ retinẽde ſñia lata in petitorio ꝑiudicat in poſſeſ
ſorio. ſic itelligit qð nõ.in.d.§.q̃dam. ſed ſi ẽ tale poſſeſſo
rium ꝙ nõ excludiẗ ꝑ exceptionẽ dñij vt poſſeſſoriũ recu
perãde ſñia lata in petitorio nõ nocet in poſſeſſorio. ſic in
telligit.d.l.icerti. O p.ad hoc ꝙ ẽt obſtet in poſſeſſorio
recuꝑande. nã ꝑ ſñiã latã in petitorio ſurgit notorietas ꝓ
prietatis ꝑ eo ꝓ quo fertur cũ ſñia faciat notoriũ. de coha.
cle.c.fi. ſꝫ notorietas dñij ꝓ aduerſario excludit poſſeſſo
riũ ẽt recuperande. de fi. pſby. ꝯſtitutus.⁊ qð ibi nõ. de di
uor. ſignificaſti.⁊ qð ibi nõ. Jnno. So. ꝯ̃rium eſt difficile ⁊
ꝑ ſcribẽtes nõ tãgit. dic vt dixi i.d.c.paſtoralis.ad fi. vbi
dixi ꝙ notorietas dñij non excludit poſſeſſoriũ qð habuit
ortũ ꝑuſq̃ ſurgeret talis notorietas: qꝛ ex facto ſuꝑueniẽ
ti non dꝫ tolli ius iã q̃ſitum parti. de reſti. ſpo. audita.⁊ ſic
nõ obſtãte ſñia lata in petitorio ꝓ aduerſario põt pars de
ducere poſſeſſoriũ recuꝑande qð ſibi cõpetit ex ſpoliatio
ne ꝑus facta. Si aũt cõpeteret ex ſpoliatione poſtea facta
videreẗ poſſe dici ꝙ nõ cõpeteret poſſeſſoriũ. ꝑ.d.c. ſigni
ficaſti. Cõtrariũ tñ nõ. Jnno. de cau. poſ. cum dilectus. qð
dic vt dixi. de reſti. ſpo. in lr̃is.⁊ ꝑ ibi nõ. videẗ verius di
ctum Jnno. q̃cquid aũt ſit de hoc vltimo põt tñ ſi ꝓpria au
ctoritate deiecit cõpetere ꝯditio ex.l.ſi q̃s in tãtam.C. vn
de vi. de qua nõ. de dolo.c.j. vbi dixi. de reſt. ſpo. ſepe. ex
qua ꝯditione nõ tñ põt agi vt in iuribus ꝓ̃dictis.⁊ nõ.eo.
ti.paſtoralis.in glo. ſꝫ nunq̃d. ſed ẽt excipi. vt nõ.in.eo.ti.
paſtoralis.in gl.penul. Decioſeptimo q̃ro ſi reus obti
net in petitorio ⁊ actor in poſſeſſorio ⁊ obtinẽs in poſſeſſo
rio petit ſñiam exeq. dixit O dof. vt refert Pau. ꝙ aut iõ
obtinet reus in petitorio qꝛ ꝓprietatẽ ꝓbauit: ⁊ tunc actor
nõ põt petere executionem in poſſeſſorio. aut ideo obtinet
reus qꝛ actor nihil ꝓbauit: ⁊ tũc põt actor petere executio
nem poſſeſſorij.ar.ff.ð iureiur.l.ſꝫ ⁊ ſi.j.rñſo.qð tꝫ abbas
c.ti.cũ dilectus.⁊ Spec. de peti.⁊ poſ.ṽ.q̃d ſi is.ꝓ hoc qð
dꝫ.e.ti.cũ eccleſia. vbi ſm aliquos fit in poſſeſſorio execu
tio tñ ṽbo. ex quo de petitorio ꝯſtat ꝓ aduerſario. dic me
lius vt ibi dixi ꝙ imo fit ẽt realiter quo ad fructꝰ ꝓ̃teritos

pꝫ qꝛ ibi caſſata fuit electio facta excluſis quaſi poſſeſſori
bus iuris eligẽdi. Decimooctauo q̃ro nunq̃d poſſit ſu
ſpendi poſſeſſoriũ ⁊ trãſiri ad petitoriũ? videẗ ꝙ non.ar.a
ꝯ̃rio huius cle. cũ hic ꝑmittatur trãſitus ad poſſeſſoriũ in
odiũ ſpoliãtis. Cõtrarium nõ.gl.eo.ti.paſtoralis. ſꝫ dicit
Pau. primum verius. quod dic vt in glo. in verbo ſpoliã
tis.⁊ dixi.ſ̃.contrario ſexto.

De dolo ⁊ contumacia.

Jante. Appellãs ante diffi
nitiuã ẽt a diffinitiua
lata eo abñte citato vel non appellare
põt niſi ꝑma appellatio fuerit friuola
manifeſte. quo caſu nõ appellat tanq̃
manifeſtus ꝯtumax. ꝑmo dictũ. ſecũdo
exceptio ibi niſi. Nota ꝙ appellari põt ante diffinitiuã
qð ẽ verũ idiſtincte de iure canonico dum tñ appelleẗ ex
cã rõnabili. de appel. vt debitus. ſed de iure ciuili nõ ap
pellatur niſi in certis caſibus. qð dixi de appella. ſup eo.
el.ij. Scðo nõ. ꝙ appellationi iterpoſite ante diffiniti
uam nõ ſemꝑ deferri opꝫ. de appel. cũ appellationibꝰ.li.
vj. ſecus ſi a diffinitiua. de iureiur. veniẽtes. de appel. nõ
ſolũ.lib.vj. Ratio eſt qꝛ in appellatione ante diffinitiuã
exprimitur cã nec põt ex alia cã iuſtificari vt hic in glo.ij.
ſed in appellatione a diffinitiua nõ expedit cãm exꝑmi.ff.
de appel.l.ſcio.⁊ nõ. de appel. cum cãm.⁊ hoc ꝓcedit niſi
in aliq̃bus caſibus in q̃bus ꝓhibetur appellatio a diffini
tiua vt ſi appellans ẽ crioſus notorius de ap. ꝑuenit ⁊ i ca
ſibus ſilibus qð dic vt ibi.⁊ de appel. nõ ſolũ.li.vj.⁊ hoc
nõ. ſm Gen. ꝙ appellatio ante diffinitiuã dꝫ iuſtificari ex
virtute grauaminis illati: nõ aũt ex ſuꝑueniẽti.j.ð appel.
appellãti.lꝫ gl. tenuerit ꝯ̃rium ⁊ minus bñ. vt lit. nõ ꝯteſt.
accedẽs. Tertio nõ. ſm Lau.⁊ exꝓ̃ſſius ſm Gen. q̃ di
cit hoc inui ex hac cle. ꝙ ſi q̃s appellauit ante diffinitiuam
niſi appellet ẽt a diffinitiua trãſibit in rẽ iudicatã ⁊ appel
latio ꝓ̃cedens nõ extẽdereẗ ad grauamẽ ſeq̃ẽs nec ex il
lo maiores vires aſſumeret. dic verius ꝙ ſi appellatio ꝑ
ma tꝫ ſñia poſtea lata venit reuocãda ꝑ modũ attẽptati vt
ħ in gl. magna.ṽ. ſꝫ ſm hoc.⁊ ex hoc qð ibi dicit glo. tolliẗ
obiectio de hac cle.⁊ colligiẗ q̃s ẽ effectꝰ ſcðe appellatõis
ꝓ hoc qð dico.j.in.iiij.ꝯ̃rio. Quarto nõ. caſum in quo
põt ꝓcedi ad diffinitiuã ꝯ̃ nõ citatũ. vt q̃ñ q̃s receſſit a iu
dice appellãdo ante diffinitiuã.e.ti. eum q.lib.vj. qð dicit
hic gl.iij. Et ẽ rõ ſm Lau.⁊ Gen. qꝛ appellãs ante diffini
tiuã ſꝫ colore boni vult ſuã ꝯtumaciã paliare cũ tñ palia
tio nõ ſit itroducta ad defenſionẽ iniq̃tatis. de appel. cum
ſpãli. multiplicat g̃ ſuã malitiã qꝛ ſimulata eq̃tas duplex
ẽ iniq̃tas ideo nõ citaẗ ampliꝰ q̃ tñ citareẗ ſi nõ appellaſſet
al̃s aũt regulariter non tꝫ ſñia niſi prius aſſignato termi
ꝑemptorio ad hoc.⁊ nõ ſufficit ſimpl̃r partem citari niſi
catur ad audiẽdã ſñiam qð no. Jnno. de offi. dele. cõſulu
de accu. ad petitiõem. ꝓ hoc.ff. que ſen. ſine appel. reſci
l.j.§.item cũ ex eo edicto. ad hoc de reſti. in inte. tũ ex lr̃is
ad finem. dicit tñ Steph. ꝙ iterdum curia hoc nõ ſeruat lꝫ
enim nõ ſit neceſſe citare tamen q̃ñq̃ citat: qꝛ q̃ñq̃ citatur
q̃s ad cõuincẽdam malitiam de dolo. put. ex hoc nota ꝙ
q̃ñq̃ quis citatur etiam ſi nõ ſit opus. ꝓ hoc lr̃a hic ibi eo
citato.⁊ eo.ti. eum q.lib.vj.⁊ quod ibi no.gl. in verbo nõ
teneris. Quinto nota ꝙ appellatio dꝫ interponi intra
tp̃s debitũ qð exponit glo. in ṽbo debitum.i. decendium
a die notitie ꝑ.c. ꝯcertationi. de appel.lib.vj. Sꝫ Lau. dic
a die ſentẽtie cõputando de hora in horã. de re iudi. quod
ad ꝯſultationẽ. Senze. tꝫ primum ꝑ id qð habetur in aut.
de collato.§.ad hec.iiij.col.ij.q.vj. anteriorũ. quia decẽ
dies ꝓ̃dicti ſunt vtiles ab initio. ſed cõtinui in progreſſu.
C. quomodo

C.quomodo ⁊ qñ iudex.l.ab eo.qđ eſt verius.dic ergo ꝙ currūt a die ſñie ceſſante legitimo impedimēto. Sexto nō.ꝙ appellatio manifeſte friuola nō excuſat a ꝯtumacia qđ pȝ hic qꝛ talis appellās eſt verus ⁊ manifeſtus cōtumax adeo ꝙ nō auditur appellans a diffinitiua ſequta.de hoc in glo.magna.⁊.ij.q.x.⁊.xj. Oppo.vt aperiatur q̄ fuit rō dubitādi nā videt̃ appellātem ante ſñiam nō audiēdum ſi poſtea appellat a ſñia maxime ſi pſupponimus eū fuiſſe citatū ad diffinitiuā ⁊ nō veniſſe.qđ ꝓbat lr̃a ibi abſentē.facta relatione ad verbū citato ⁊ tñ tūc tanq̄ contumax videtur nō audiēdus ꝑ iura q̄ allegātur in glo.fi. Itē dato ꝙ nō fuerit citatus videt̃ idē qꝛ iudex nō tenet̃ citare appellātem ad ea q̄ poſtea fiunt in iudicio.e.ti.cū q.li.vj. Item ſupflua videt̃ appellatio a diffinitiua cū ſufficiat appellatio ante diffinitiuā q̄ ſi tȝ infert̃ poſtea ſequta reuocari debere. Sol̃.ex his potuit ſurgere dubitatio. Sȝ his nō obſtātibus decidit̃ ꝯͣrium niſi pma appellatio fuerit friuola manifeſte. Rō aūt decidendi colligit̃ ex glo.vlti.⁊.j.dico.q.xj. Scđo op.ꝙ ꝯͣ appellātem ante diffinitiuā non teneat diffinitiua poſtea lata cū poſſit ēē ꝙ appellauit ante litē ꝯteſ.ad hoc vt lit.nō ꝯteſ.in rubro ⁊ nigro. So.vt in glo.in v̾bo ꝓmulget.q̄ intelligit hoc.c.qñ lis erat ꝯteſtata vel erat caſus in q̄ ꝓcedi poterat lite nō ꝯteſtata. Tertio oppo.ꝙ nullo modo poſſit a diffinitiua appellare ſine ſuo p̄iudicio.ex quo appellauit ante:qꝛ ſi pma appellatio eſt legitima diffinitiua poſtea lata nō tȝ.de appel.nō ſolū lib.vj. Sȝ appellādo ab ipa videt̃ eam habere ratā.ff.rē ra.ha.l.iij.§.falſus. So.vt in gl.in v̾bo appellare.que tñ nō ſoluit ꝯͣrium ſed remittit. Sȝ ſolue ſm̄ Pau.ꝙ lȝ in.§.falſus.ꝑ appellationē videat̃ velle recedere a iudice tamen appellādo videt̃ factum ꝓcuratoris falſi acceptare: vt ſic ſñia nō mādetur executioni ꝯͣ ipm ꝓcuratorem q̄ ceſſante appellatione nō fuiſſet mādata executioni ꝯͣ dñȝ cū quo ad ipm eſſet nulla.ſed ꝯͣ ꝓcuratorem qꝛ non ad ipſum tȝ.de hoc de re iudi.c.j. Quarto op.ꝙ nullo modo poſſit iudex a quo eſt appellatum ante diffinitiuā ꝓcedere vlterius cōtra nō citatum.de appel.ſi a iudice.lib.vj. Sol̃. Lau.ꝙ ibi iudex ad hoc ſolū citat appellantem vt veniat ad audiēdū reuocari grauamē.ſed Jo.de fantu.ꝑ illud.c.dixit oportere cle.iſtam limitare qđ loq̄tur vbi appellatio iterpoſita ante diffinitiuā erat friuola.c.v̾o ſi a iudice.loq̄tur qñ erat legitima. Et ꝑ hoc dicit ſūmariū Pau.nō eſſe verū q̄ ſumādo hāc cle.dicit dic loq̄ de appellante legitime ante diffinitiuā. Ego aūt ſūmaui generaliter nō diſtincto an appellatio pma fuerit legitima an nō:ꝓ opi.tñ Jo.de fantu.lȝ ipſe nihil iducat eſt glo.in.c.cūȝ q.in v̾bo appellās.e.ti.lib.vj.q̄ ibi ad verbū appellās ſupplet fruſtratorie dicens ꝙ ſi bene appellaſſet nō poſſet ꝓcedi contra eum cū nō eſſet ꝯtumax.⁊ ꝑ illa glo.facit argumētuȝ a titulo qꝛ ſub illo titulo de dolo ⁊ ꝯtu.nō bene poneret̃ illud.c.ſi loqueret̃ de bene appellāte ⁊ ſic de nō cōtumace. Sed tñ dic vt p̄dixi ꝙ hec cle.loq̄tur idiſtincte vt ſic appellās ante diffinitiuā niſi eius appellatio pma fuerit friuola manifeſte audiat̃ appellans a diffinitiua:quo v̾o ad id quod hic dꝛ ꝓcedi poſſe ipo appellāte non citato vlterius lȝ multum vrgeat glo.in.d.c.cum q. Et rō quā ſupra ꝓ eo feci tñ dico ꝙ etiam p̄ſuppoſito ꝙ appellatio ſit nō friuola non tñ ꝓceſſus iudicis factus appellāte amplius nō citato pōt dici nullus tanq̄ factus ꝯͣ non citatū.non enim expedit eū citari cum ꝓteſtari videat̃ eo ipo ꝙ appellat ſe nolle corā iudice a quo de cetero litigare vt dicit.c.cum q.non eſt ergo amplius citādus ꝑ hoc qđ nō.ff.quādo appel.ſit.l.j.§.fi.⁊.ff.de in inte.reſti.l.fi.in glo.vlt.⁊.C quomodo ⁊ quādo iudex.l.tres denunciatōes.⁊.xxiiij.q.iij.illicita.in glo.magna.v̾.ſi tñ.de quo ꝑ Joā.an.in addi.Spe.de contumacia.§.j.poſt pn.vbi ꝯcludit potius talē eſſe citādum q̄ verbo dixit in pma citatione ſe nolle venire:qꝛ pōt eſſe ꝙ ſi putaſſet ſe amplius nō vocandū hoc nō dixiſſet.lȝ ſecus ſit de eo q̄ dixit appellādo.vt in.d.c.cū q qꝛ tūc ipo facto videt̃ exp̄ſſe velle amplius nō litigare coram ipo iudice.⁊ plus ē facto facere q̄ȝ v̾bo dicere.de appel.dilecti.ij.⁊ de hoc.j.q.viij. Ex hoc dico ꝙ ēt p̄ſuppoſito ꝙ appellatio tenuerit tñ in hoc dubio ꝓceſſus iudicis q̄ putauit eum nō tenere:⁊ ꝑ hoc non detulit non pōt dici nullus ex eo ꝙ nō citauerit in ſequētibus lȝ poſtea ſi docebitur de veritate appellationis venit ꝓceſſus reuocādus ꝑ.c.nō ſolum.de appel.lib.vj. Et hic ē verus itellectus.c.cum q.lȝ aliter videant̃ ſcribētes ſenſiſſe maxime.d.gl.in verbo appellās.ad.c.ſi a iudice.dic ꝙ nō ꝓbat iudicem teneri ad citādum appellātem ſed ſoluȝ dicit qñ teneat̃ citatus nō obſtāte appellatione corā ipo comparere qꝛ tenetur quo ad hoc ſolū vt audiat reuocari grauamen ſi iudex ad hoc ipȝ citauit vbi dic ꝙ ſi iudex reuocaret grauamē ignorāte appellāte talis reuocatio nō ſufficeret ad effectum vt poſſet iudex ꝓcedere vt ēt ibi tenet Jo.an.tñ puto ꝙ ſi reuocauit etiā appellāte non citato dūmodo itimet appellāti de reuocatione poterit ꝓcedere ⁊ poterit appellās de aliquo cōqueri qꝛ nec citatio omiſſa ad vidēdum reuocari ad aliud tēdebat niſi vt appellāti ꝯſtaret de reuocatione. Et hunc dico verū intellectū illius.c.⁊ ſic ꝯſului in q̄ōne facti ⁊ circa hoc dicit Steph.ꝙ iterdū in curia ro.ſeruat̃ ꝯͣrium quo ad hoc ꝙ q̄ appellauit ab iterlocutoria etiāȝ manifeſte friuola citatur ad vlteriora. Sȝ dic ꝙ hoc fit ad abūdātem cautelā vel ad cōuincendā ꝯtumaciā.ar.de dolo.ꝑ ut. Quero in eo ꝙ hic loq̄tur de iudice q̄ nō detulit appellationi iterpoſite ante diffinitiuā q̄d ſi detuliſſet:glo.in verbo nō deferens dicit ꝙ ſentētia ꝑ ipm poſtea lata non teneret.idem Pau.q̄ tñ dicit ꝙ poſſet ab ea appellari.ff.quoꝝ ap.non reci.l.j.§.fi. Secūdo quero circa hoc ſi iudex a quo ē appellatuȝ remanet dubius an appellatio ſit iuſta vel nō:dicit Mathe.ꝙ dȝ potius deferre.de ap.dilecti.qđ nō multū facit.⁊ dic vt.s̄.in.ij.notabili.⁊ de ap.cū appellationibus.lib.vj. Tertio q̄ro an idem opetur p̄figere terminū ad appellationē qđ deferre:dicit Mathe.ꝙ nō.qđ tenēt Archi.⁊ Jo.an.de ap.cū appellationibus.lib.vj. Et ꝓbatur rōnibus.pmo qꝛ decretalis oblate de appel.ponit hec tanq̄ diuerſa.ꝓ hoc.j de appel.cle.j.vbi ideȝ ꝓbatur. Secundo qꝛ vbi facta eſt p̄fixio termini ſi appellans appellationē ſuā nō fuerit ꝓſequtus īfra terminū a iudice datū ad ꝓſequendum iudex a quo cognoſcit de cā p̄ncipali.de appel.ſepe.ſecus ē ſi detulit.q̄uis enim appellatio ſit friuola non pōt ſe vlterius intromittere.d.c.cū appellatiōibus.qđ dic vt ibi. Tertio qꝛ vbi ē p̄fixus terminus ad ꝓſequēdum ⁊ nō ē aliter delatum appellationi ſufficit ꝙ q̄s mittat ꝓcuratorem ad ip̄etrādum tm̄.vbi v̾o delatum eſſet debet mittere ad totam cām.de renun.veniens.vbi de hoc in glo.ſed nō videtur.qđ dic vt ibi dixi.de ap.nicholao. Quarto q̄ro ꝑ quid cognoſcit̃ appellationē manifeſte friuolā.⁊ cur quando ē manifeſte friuola appellās nō auditur ſi appellat a diffinitiua:So.vt in gl.vlt.quā diuide qꝛ pmo de appellatione friuola ponit quattuor exēpla. Secūdo ponit differentiā inter contumacē manifeſtū ⁊ nō manifeſtū ibi ⁊ aduerte. Tertio ponit duplicem diſtinctioneȝ de ꝯtumacia ibi. Guil.quarto diſtinctionē Ja.de are.ibi Ja.q̄nto quattuor opi.ſimul de vero ⁊ ficto ꝯtumace ⁊ approbat ſecūduȝ ibi.ſed circa.ſexto de appellatione ꝯtu.ponit ēt quattuor opi.ibi ſciēdū.ſeptio ex his ſuā opi.īfert ibi.⁊ ex his.octauo ex p̄dictis īfert ad itellectū hui⁹ cle.ibi ad tex. Nono ꝯͣ p̄dicta ⁊ ꝯͣ tex.opponit ⁊ q̄drupl̃r.So.ibi ſȝ ſm̄ hoc. Decimo ex p̄dictis infert ſolutionem vnius.q.ibi ex p̄dictis. Et de ſingulis partibus p̄dictis dic ⁊ ſequitur in hac.q.⁊

ſequentibus. Et quo ad pͥmum q̄ſitum ꝑ qd̄ cognoſcit̄ appellationē manifeſte friuolā: dic vt in hac glo. in pͥn. que enumerat quattuoꝛ modos ⁊ adde qͥntū ſi appellatio nō fuit facta in ſcriptis: ⁊ de hoc ꝯſtat. de appel. c. j. li. vj. Et ex hac gl. in eo quod de appellatiōe friuola exēplificat qn̄ ꝓnunciatū iam erat appellationē cē falſaꝫ: ⁊ nō fuit appellatū. Nota ſingulariter ꝙ qn̄ appellatur ab īterlocutoria ſi iudex a quo nō deferat appellationi tanq̄ꝫ ex cauſis friuolis īterpoſite opꝫ appellari ab hac reiectione: al's a diffinitiua appellans poſtea nō audiret̄ qd̄ oīno nō. ¶ Op. ad hoc ⁊ ad tex. ꝙ indiſtincte teneatur iudex a q̄ appellationi deferre ēt ſi ꝓcedēs appellatio fuerit friuola manifeſte. nō enim pōt de hoc ip̄o cognoſcere ſꝫ iudex ad quem. ff. de admi. tu. l. cyrographis. in fi. nil nouari. appel. pen. l. j. C. de appel. l. a ꝓconſulibus. So. dicit Inno. de offi. del̄. paſtoꝛalis. in glo. mirū ꝙ ꝑ euidentiaꝫ facti pōt hoc videre ſi enim ꝑ euidētiam cognoſcit male appellatū nō deferet ſꝫ exequet̄. Pone enim ꝙ appellatū fuit ab īterlocutoria ⁊ iudex reiecit appellationē tanq̄ꝫ ex cauſis friuolis īterpoſitā nec a reiectione fuit appellatū ſi poſtea appellet̄ a diffinitiua nō audietur appellās tanq̄ꝫ manifeſtus ꝯtumax. ⁊ hoc ſentit gl. hic vt dixi. s. in eadē. q. ꝓ hoc qꝛ hoc ꝙ iudex nō deferat hꝫ vim cuiuſdā īterlocutorie: ⁊ hoc ſpectat ad ip̄m vt videat an ſit admittēda vel nō. de appel. cū appellationibus. li. vj. ḡ pōt cognoſcere an ſit admittēda an reicienda vt idē iuris ſit in ꝑparante ⁊ ꝑparato. de offi. dele. ꝑterea. cū ſimilibus. Et ꝑ hoc vr̄ ꝙ ſine ſolēnitate hic poſſit. qd̄ tꝫ Inno. in. d. c. paſtoꝛalis. ſi ḡ fuit interlocutus appellationē nō eſſe admittēdā talis īterlocutoria ꝑiudicat nō appellāti qd̄ eſt nō. dignuꝫ. Pro hoc qd̄ nō. de teſti. ex parte vbi ad ſol'onem ꝯtrarij. c. īterpoſita. de appel. dꝛ. ꝙ oblatio ꝓbationū reiecta nō ſufficit ad iuſtificandā appellationē niſi a reiectione fuerit appellatū. qd̄ dixi in. d. c. ex parte. ꝓ hoc ēt iſta cle. Et ita cōſuluit Io. cal. in. q. facti. lꝫ videat̄ magnus rigoꝛ ꝑ quē plurimi appellātes illaqueari pn̄t putātes ſufficere appellationē ab īterlocutoria interpoſitā. ⁊ ꝑ hoc a reiectione appellare nō curāt. ſꝫ imputetur eis q debuerunt ꝯſulere peritiores ꝓut de iure fieri dꝫ. ꝓ hoc qd̄ dixi de ignoꝛantia iuris qn̄ ⁊ quomodo excuſet. de reſcrip. ab excōicato. ⁊ de poſtu. c. j. ¶ Op. ad hec qꝛ ſi iudex a q̄ ſup hoc cognoſcit an appellatio ſit admittēda videtur īpedire offm̄ iudicis ad quem qd̄ fieri nō dꝫ. de appel. ſolicitudinē. So. cognitio iudicis a quo facta modo p̄dicto in nullo impedit cognitionem iudicis ad quem qcquid enim ꝓnūciet iudex a quo dūmodo appellās non ꝯſentiat ſed appellationeꝫ ꝓſequatur cognoſcet iudex ad quē de appellatione. ꝓut dꝛ de appel. romana. §. cū autē. ⁊ §. ſi vō. ⁊ §. ꝙ ſi obijciat̄ lib. vj. Et q̄ꝫuis iudex a quo reiecerit poterit eam admittere iudex ad quē. Pro hoc qd̄ dicit B glo. magna in. v̄. ex his. ⁊ nō. hec tanq̄ꝫ minus plene declarata ꝑſcribentes. Et de his ēt dixi. de offic. dele. paſtoꝛalis. ¶ Quinto q̄ro circa hoc p̄ſuppoſito ꝙ appellatio ante diffinitiuā fuerit iniuſta ſi detulit iudex a quo q erat ſubdelegatus delegati pape an delatio deuoluat cāꝫ ad papā adeo ꝙ nec ip̄e nec delegatus ſubdelegans poſſint ſe impedire exeq̄ndo: videt̄ ꝙ nō: qꝛ hec delatio nō poteſt cenſeri niſi quedā īterlocutoria: qꝛ edictū iudicis faciens ad cām nec cām diffinit ḡ eſt īterlocutoria. ꝓ hoc glo. que ſꝫ aliquos nō eſt alibi in aut̄. de litigioſis. §. ad excludendas. viij. col̄. qd̄ dixi de appel. cū ceſſante. ſꝫ īterlocutoriā pōt iudex reuocare. ff. de re iudi. ꝙ iuſſit. ⁊ d. c. cū ceſſante. nō refert an exp̄ſſe an tacite. ſ. pactum ꝯtrium. de ap. ex parte. M. ſtatim ḡ cū delegatus vel delegans incipiet exeq reuocata erit illa delatio. Iteꝫ delatio iudicis a quo nō defert ip̄o iure cām. ſed tunc demū cū fuerit acceptata ꝑ iudicem ad quē. vn̄ ſi nō acceptat delationē pͥmus remaneat iudex. d. c. cū appellatiōibus. v̄. ſi vō. vbi pꝫ ꝙ iudex ad quē pōt appellationem ⁊ delationē refutare ⁊ ꝓnūciare qd̄ non valuit quo ꝓnūciatio iudex a quo remaneat in priſtina iuriſditione ēt ſi erat delegatus. quod tꝫ gl. in. d. c. cū appellationib'. ⁊ Archi. ⁊ Io. an. ibi. ꝓ hoc de offi. dele. q̄uis. lib. vj. ⁊ qd̄ ibi nō. Inno. de reſcrip. ab excōicato in glo. iſte. ꝑterea qn̄ actus non tꝫ licite contrauenit̄ ēt per eum q fecit. C. de libe. cau. l. j. de euictionibus. l. ſi tibi liberam. xxxv. q. ix. qd̄ qs. de elec. noſti. de rebus eccle. nō alienqs. ¶ Quarto ꝓbatur idem ⁊ foꝛtius qꝛ ſi diceret̄ ꝙ ab hoꝛa delationis eēt facta deuolutio iudex a quo poſtq̄ꝫ detulit nō poſſet aſſignare terminū appellanti ad iter arripiendum vel ſe p̄ntandum qd̄ tn̄ poteſt. vt nō. de matri. contrac. ꝯ interdic. eccleſie. c. ij. in. iiij. glo. ⁊ ꝓbatur de appel. ꝑſonas. ⁊ c. cū ſit. ⁊ c. rep̄henſibilis. q generaliter loquitur ⁊ exp̄ſſius. de appel. ſepe ⁊ exp̄ſſiſſime. de appel. c. j. li. vj. qd̄ ēt tꝫ Io. an. in. d. c. cū appellationibus. In ꝯtrium videtur de appel. dilectis. §. ꝑterea. vbi lꝫ non valeret appellatio tn̄ iudex q detulit ſibi adeo ꝑiudicat: qd̄ ſi poſtea facit aliqd ip̄o iure eſt nullū ēt ſi ſit tale qd qd̄ ſtatim ſortiri ſoleat effectum vt excōicatio de qua loqtur p̄dictus. §. ꝑterea. nō enim tenuit ibi appellatio decani ad papā cum ip̄e nō detuliſſet appellationi epi. e. ti. ꝯſtitutus. pͥmo. ⁊ c. an ſit. nec cā quā exp̄ſſit fuit rōnabilis de p̄ſbytero q detinebat̄ captus. hoc. n. erat illud qd̄ pͥncipaliter erat in qōne: ⁊ ſic iniuſte ꝯquerebat̄ ante finē cauſe ī eo qd̄ volebat ꝑ iudiceꝫ reuocari vel fieri qd̄ pͥncipaliter veniebat in diffinitiua. e. ti. ſignificante. ⁊ ponderādū ē. qꝛ illud. c. foꝛtiſſime facit. ꝓbat enī hoc in appellatione ante ſn̄iam foꝛtius ḡ in appellatiōe a ſn̄ia cui regulariter deferēdū ē. de ap. nō ſolū. lib. vj. vn̄ dicit gl. fi. in. c. cū appellationib' ꝙ iudex a quo q detulit appellationi a diffinitiua ēt friuole nō pōt increpari: qꝛ ex nouis cauſis poterit ꝯ pͥmā ſn̄iam ēt iuſtā iudicari. C. de tēp. ap. l. ꝑ hāc. de fi. iſtru. cū Ioānes. ⁊ qd̄ nō. de teſti. fraternitatis. ſecus ſi ante diffinitiuā ē appellatuꝫ qꝛ ibi fuit q̄rela de iniqtate iudicis tm̄. de ap. īterpoſita. § fi. nec iuſtificari pōt ex nouis cauſis de ap. cle. appellanti Scdō ꝓbat̄ idē nā p̄ſuppoſito ꝙ delatio nō tenuerit iudex tn̄ delegatus nō pōt eam reuocare ſi deferēdo errauit ī iure: vt qꝛ appellatio erat manifeſte friuola: ſec' ſi erraſſet ī facto. ita ſingulariter dicit Inno. de re iudi. c. j. ⁊ ꝑ. l. error C. de iur. ⁊ fa. igno. q facit qꝛ erroꝛ facti non aūt iuris excuſat. Pro hoc regula ignoꝛātia. li. vj. ⁊ hoc tꝫ Bar. ff. de re iudi. l. iudex. ſꝫ delegās videret̄ poſſe q̄ꝫtum ad hāc rōnē tn̄ dici pōt idē de eo vt act' delegati deferētis teneat ēt in ꝑiudiciū delegātis ſicut factū ꝓcuratoꝛis in his q nō inferūt penā ꝓpter delictū ꝑiudicat dn̄o. vt lite. non ꝯteſt. c. j. Itē ē ꝑinde ac ſi ip̄e delegans detuliſſet cū eēt delegat' ad totā cām ⁊ delegatus ⁊ delegās cenſent̄ eadē ꝑſona q̄ ad illam cām ⁊ vtriuſqꝫ ē eadē poteſtas. de reſcri. ſup lr̄is. ⁊ de offi. dele. ſtuduiſti. ff. de iuriſdi. om. iu. l. ⁊ qꝛ. Tertio delatio tollit iuriſditionē iudicis a q̄ ſaltē ſb ꝯditiōe ſi voluerit iudex ad quē. d. c. cū appellatiōib'. ſpectat ḡ ad iudicē ad quē hec d̄clarare ⁊ nō ad iudicē a q̄. C. de ꝯ hē. empt. l. fi. q ad hoc optime facit. ꝓ hoc qd̄ nō. de ꝯdi. ap. ſup eo in gl. in v̄bo arbitrio. Quarto qꝛ cū ꝑ īterlocutoriā extinguit̄ iuriſditio iudicis talē reuocare neqt vt ſi īterloqtur ſe nō eē iudicē. de offi. dele. ſignificantib'. de p̄bē. dilectus. iij. ⁊ vtrobiqꝫ dixi talis aūt fuit hec: qꝛ q̄ꝫtū ad ſe iudex a q̄ abdicauit a ſe iuriſditionē. d. c. cū appellatiōis. v̄. ſi vō qd̄ tꝫ ibi Io. an. de ap. ꝯſtitut' ſecūdo de accu. meminim'. Vn̄ ī c. cū appellationib'. dicit iudicē nō poſſe reuocare dlationē niſi ſit nulla. qd̄ ītelligo de nullitate facti ꝑ id qd̄ dixi in ſecūda p̄cedēti rōne. ⁊ qd̄ ip̄e iudex a q̄ de nullo poſſit ſe impedire poſtq̄ꝫ detulit ēt appellatōi friuole īduco dcm̄ v̄. ſi vō. iūcta gl. ī v̄bo eādē. q. exponit. ſ. friuolā appellationē nec in

nec in.§.ſaluis.in fi.tex.dicit ꝯꝛium.quod enim ibi dꝛ aliud eſſe in appellationibus a diffinitiua ꝓcedit quo ad aliũ effectũ ꝑut ibi exponit glo.fi.⁊ q̃tum ad poteſtaté reuocandi delationé fortius ꝓcedit ꝙ nõ põt reuocari quando a diffinitiua é appellatũ cũ tunc ét citra appellationez tollatur iuriſditio delegati tanq̃ꝫ functi officio.ff.de re iudi.l.iudex.⁊.l.Pau.de offi.dele.in lr̃is.has rõnes ꝑ ⁊ ꝯi duxi ſup hoc pũcto in quodã ꝯſilio in q̃õne facti vbi ꝯcluſi ſcḋam parté eſſe verioꝛé reſpectu eius qḋ q̃ritur ḋ iudice a quo vt ſic nõ poſſit ex quo detulit vlterius ſe ipedire. Et ad rõnes contrarias pꝫ reſpõſio ex p̄dictis. Sexto q̃ro q̃ ratio ꝙ q̃ñ appellatio é manifeſte friuola nõ põt appellans a diffinitiua poſtea appellare.So.glo.magna.in ſecũda particula ibi ⁊ aduerte.ſentit rõnem eẽ qꝛ talis eſt ꝯtumax manifeſtus.⁊ ex hac glo.relata ad tex.apparet ꝙ nõ omnis ꝯtumax ꝓhibetur appellare ſed tñ manifeſtus
Op.ad hoc qꝛ iura dicũt generaliter ꝯtumacem nõ appellare q̃ allegant in eadem particula.glo.So.illa iura ḋbent intelligi ẽm hãc cle.de ꝯtumace manifeſto qḋ ſingulariter nõ.glo.tñ hec.ĩ.in.vij.particula ibi ⁊ ex his.ſentit ꝙ ét ſi non ſit manifeſtus dũ tamé ſit verus ꝯtumax appellare non põt.qḋ dico.ĩ.q.x. Op.ad hoc ꝙ qlibet cõtumax indiſtincte poſſit appellare.ff.de appel.l.creditoꝛ.§.iuſſus.So.vt in glo.qꝛ p̄dicta itelliguntur de ꝯtumace in nõ veniẽdo.§.iuſſus.de ꝯtumace in nõ parendo iudici: vt ſi iudex p̄cipit p̄ſenti ꝙ aliquã rem reſtituat aduerſario ſi nõ paret nihilominus põt appellare.ſed quãdo citatus a iudice non cõparuit.tunc tanq̃ꝫ ꝯtumax in veniẽdo ad iudicium nõ audit appellans:rõnem diuerſitatis reddit gl. qꝛ nõ comparens peccat in vno tñ:nõ veniens in duobꝰ: qꝛ nec venit nec cõparet.Item é ⁊ alia rõ qꝛ ꝯtumacia i nõ parendo nõ é ita ꝓp̃ie cõtumacia ſicut in nõ veniẽdo.ſpernit enim magis iudicem q ad eũ venire nõ vult q̃ ſi venit ⁊ nõ paret.quod tñ recidit in idé cũ glo. Septio q̃ro circa hoc qs ſit verus ꝯtumax manifeſtus:qs nõ manifeſtus Item qs ſit verus cõtumax ⁊ qs nõ verus? Glo.in tertia particula ibi Guil.ponit duas opi.ſpeculatoꝛis.p̄ma diſtinguit duplicem ꝯtumaciã veraꝫ ⁊ p̄ſumptam.ſecunda opinio diſtinguit triplicem:qꝛ vltra verũ ⁊ p̄ſumptũ addit euidenté.⁊ dicit euidenté ꝯtumacem eũ q citatus rñdit ſe nõ eſſe venturũ.⁊ de hoc in ſequenti.q. Octauo q̃ro circa dicta in ꝑxima q̃õne.an ad iferẽdam euidẽtem contumaciam ſufficiat ꝙ reus extra iudiciũ dicat nunciũ ſe non venturũ.glo.remittit ad.c.venerabilibus.§.ſecus.ḋ ſen.excõ.lib.vj.vbi videt glo.velle ꝙ ꝑ hoc nõ ſit vera contumacia.ſed melius ibi dixiſſet ꝙ ꝑ hoc nõ eſſet notoꝛius cõtumax ſeu manifeſtus.hoc enim ſolũ ꝓbat tex.in.d.§.ſecus.⁊ ꝓ hoc.ff.de appel.l.ex ꝯſenſu.§.fi.⁊.C.quomodo ⁊ quãdo iudex.l.tres denũciationes.in qbus glo.tꝫ ꝯꝛium. ſed in vtraq̃ꝫ lege loq̃tur q̃ꝫtum ad hoc: vt cum qs dixit ſe venturũ amplius nõ citetur.qꝛ in icertis nõ certis é locus cõiecturis.Et hoc ſeq̃tur Jo.an.in addi.Spe.de ꝯtumacia.§.j.vbi dicit ꝙ ex eo qḋ qs dicat ſe nõ venturum in termino coꝛam iudice nõ detegit ſtatim ꝯtumacia.Si eniꝫ nõ obſtantibus illis verbis veniet hoc ſufficit q̃ꝫuis hec v̄ba dixerit extra iudiciũ nõ ꝑ hoc infert ꝯtumacia niſi poſtea ꝑſiſtat nõ veniendo ad iudicem.Item ẽm eũ non é credendum nũcio hoc referenti.Credit enim ſibi in hoc ſolo an citauerit:hoc enim ſolũ iurat ſe fideliter citaturũ ⁊ relaturum.ſicut ergo nõ crederet nũcio dicenti ſe ꝑcuſſum a citatoꝛ:ſic nec dꝫ credi ſup relatione p̄dictoꝝ verboꝝ.ſꝫ glo.iuris ciuilis dicũt hanc eẽ aptam contumaciã.Ita nõ.glo.ex qbus cau.in poſ.ea.l.fulcinius.§.fi.⁊ de in integ.reſti.l.fi. ibi tñ ſolũ dicit talé eſſe verũ ꝯtumacem.Ego puto ꝙ relationi nuncij in hoc ſit credendũ qꝛ hoc é de his q̃ ſunt iuxta id ſup quo iurat nũcius.ſicut igit i mãdato qḋ é ſtricti iuris veniũt ea q̃ ſunt iuxta mãdatũ.ff.iudi.ſol.l.iam tñ.ꝑ hoc qḋ nõ.de offi.dele.cũ oliꝫ.in glo.iij.⁊ qḋ ibi dixi in.q.pe.Ita ⁊ in iuramẽto nuncij maxime qꝛ in hoc multum intereſt.ſi enim exp̃ſſe dixit ſe nolle venire cũ ꝑ hoc certe cõſtet de ſua intẽtione non é neceſſarie citãdus amplius quo ad illud ſup quo citabat.de q̃ ſupꝛa ꝯꝛio quarto.⁊ oibꝰ liberatis: videt verius ꝙ talis poſſit dici verus ꝯtumax imo ét manifeſtus poſtq̃ꝫ nũcius retulerit: adeo qḋ iudex ſtatim ét non expectato termino poſſit ꝯ eum tanq̃ꝫ contumacem ꝓcedere.nõ enim ꝓdeſt citato terminus cui nõ cõſenſit:qꝛ non põt ſe iurare ex eo qḋ ipugnat.de cenſi.cum olim.tñ qꝛ.c.venerabilibus.in.§.ſecus.in eo qḋ dicit ḋ eo q dixit in iudicio multũ reſiſtit.a ꝯtrario ſenſu: poſſumus dicere ꝙ iudex nõ dꝫ ꝓcedere ꝯ talem ante euentũ termini poſt terminũ aũt tenendo ꝙ credat nuncio infert ꝯtumaciam illã deberi cenſeri manifeſtã.Si aũt nõ credit nũcio quo ad hoc tũc ꝑ illa verba nulla detegit ꝯtumacia ſed ſolum ex eo ꝙ nõ venit vt tñ p̄dixi verius puto ꝙ nũcio credi debeat:⁊ hoc aut qs ſit euidens ꝯtumax declara meliꝰ ꝑ id qḋ dico in ſequenti.q. Nono q̃ro circa opi.Spe.de qua.ſ̃.q.viij.qs dicat verus ꝯtumax ⁊ qs fictus? Rñdeo ꝙ ille qué citatio comp̄hendit é verus ⁊ põt intelligi citationé app̄hendiſſe.vel qꝛ fuit inuẽtus vel ſalteꝫ poſtea ad eum ꝑuenit citatio.fictus aũt ẽꝫ Spe.é q̃ñ citatus fuit ad domũ nec cũ citatio app̄hendit.ꝑ hoc dicit Spe.ꝙ citatus ꝑſonaliter q nihil dixit é verus ꝯtumax maxime ſi bis vel ter fuit citatꝰ.ff.de ap.l.ex ꝯſenſu.§.fi.dicit.n.Spe.in.§.j.allegato in gl.circa hoc q̃dã alia q̃ tãgunt in ſeq̃ntibꝰ opi.é enim circa p̄dicta alia opi.Ja.de are.quã ponit gl.in q̃rta particula ſupꝛa ſignata q dixit ꝯtumacé eẽ triplicé veriſſimũ verũ ⁊ fictũ.veriſſimũ dicit eũ q inuẽtus dixit ſe nolle venire qué.ſ̃.q.vij.dixi euidenté ẽm Spec.verũ aũt dicit eũ q inuẽtus dixit ſe venturũ ⁊ poſtea nõ venit.fictũ v̄o dicit eũ q citat nõ ꝑſonaliter ſꝫ ad domũ.q̃ñ aũt ⁊ quomodo p̄dicti appellãt.lꝫ glo.ſimul hic referat cũ opi.Ja.de are. hoc tñ reſeruo ad ſeq̃ntem q̃õnem.Deinde glo.in quinta particula ibi ſꝫ circa.ponit q̃ttuoꝛ opi.circa hoc q̃ oẽs differunt a duabus opinionibꝰ p̄miſſis qꝛ in illis diſtinguit triplex ꝯtumax.In iſtis duplex tñ oẽs enim q̃ttuoꝛ ſeq̃ntes opi.ſolũ diſtinguũt de vero ⁊ ficto ꝯtumace iter quas p̄ma opinio vult verũ ꝯtumaceꝫ dici eũ qué.ſ̃.dixi euidẽtem ẽm Spe.vel veriſſimũ ẽm Ja.ḋ are.variat tamé hec opi.in hoc mẽbꝛo qꝛ qdam req̃runt ꝙ citatus fuerit inuentus.Alij hoc nõ req̃runt ſed dicũt ſufficere ꝙ ſe citatũ nouit.Alij exigũt ꝙ fuerit citatus ab hoie ⁊ hoc vltimũ coincidit cũ quarta ſeq̃nti opi.q̃ hꝫ citatum a iure nõ poſſe dici ꝯtumacem verũ ſꝫ fictum tñ.q̃ repꝛobat vt dico.ĩ.ea.q. fictum aũt dicũt tenentes hãc p̄mam opi.inuẽtũ q dixit ſe venturũ vel tacuit ſꝫ non venit.ſcḋa opi.ponit in glo.ibi. Alij dicũt hũc verum.⁊ vult hec opi.ꝙ inuẽtus q dixit ſe venturũ vel tacuit:ſꝫ nõ venit dicat verus ꝯtumax.fictus aũt dicat nõ inuẽtus.tertia opinio ponit in glo.ibi tertij.⁊ quarta ibi.Alij dicũt ⁊ clare ſũt in gl.gloſatoꝛ aũt appꝛobat ſcḋam ⁊ repꝛobat p̄mã ⁊ quartã ⁊ nõ dicit q̃re.ſꝫ rõ reꝓbationis opi.p̄me ſurgit ex eo ꝙ glo.vult eũ dici verũ ꝯtumacé qué vere citatio app̄hendit.Cõſtat aũt ꝙ inuentꝰ: ſiue dixerit ſe venturũ ſiue tacuerit fuit app̄hẽſus ⁊ ſic eſt verus ꝯtumax:cũ tñ p̄ma opi.velit eũ cenſeri fictũ tñ.Cã v̄o repꝛobatiõis q̃rte opinionis colligit ex eo qḋ dicit gl. in fi.cũ dicit verã ꝯtumaciaꝫ foꝛtius cadere in citato ꝑ ius cõe qḋ ignoꝛare nõ lꝫ.ad hoc de conſti.c.ij.quam in citato ꝑ iudicem.quod tenuit Pe.⁊ Cy.poſt eum.C.de iudi.l.ꝓperandũ.§.ſin autem reus.q.penul.vbi refert ꝓnũciatum fuiſſe in romana curia talé dici ꝯtumacé fictum ⁊ appellare poſſe qḋ repꝛobat rõne p̄dicta.qḋ ſentit rota deci.liiij. Et idem tenet hic Pau.Lau.aũt tenet pꝛimum dicens ꝙ

talis reputatur dubius ꝯtumax tãq̃ȝ citatus ꝑ citationeȝ fictã q̃ fit a iure. sed pmũ veri⁹ rõne pdcã. Tertiã ṽo opio nẽ gl. declarat ibi. Et lȝ tertia dicẽs ꝙ nõ ĩuẽtus q postmodũ sciuit de citatiõe dr̃ ver⁹ ꝯtumax. i tertia opione lȝ ṽe dicat̃ ꝯtumax tñ q2 nõ iudicialit̃ nõ ꝯstat ꝛ ex ꝑsũptiõe iudicam⁹ habet̃ ꝓ ficto. ex hoc appet gl. velle ꝙ ad hoc vt qs possit dici ver⁹ ꝯtumax reqrit̃ ꝙ ꝯstet iudicialr̃ eũ fuisse apphẽsuȝ ꝑ citationẽ. qđ ẽt vult scđa opi. quã gl. s̃. approbat. sȝ tñ gl. dicit in hac pticula quedaȝ ṽba ꝑ que vr̃ velle ꝙ ille dr̃ ver⁹ ꝯtumax q ṽo iudici ꝯtumacit̃ resistit. qbus ṽbis inherẽdo opȝ dici tũc q cẽseri ver ꝯtumacem qñ ex mera volũtate ꝛ ꝯtẽptu iudicis ad iudiciuȝ venire recusat. ꝛ hoc clari⁹ tȝ gl. in septia pticula. ibi ex his. Et ꝑ hoc habem⁹ declaratas opiones quas circa pdicta tãgit gl. Lau. ãt ponit triplicẽ ꝯtumacẽ notoriũ velle euidẽtẽ. Jtẽ verũ nomẽ tñ euidẽtẽ vel notoriũ. Jtẽ interptatiuũ seu fictũ. Primũ dicit eũ qui citatus dicit se nolle venire Scđm dicit eũ q citatus nihil dicit. vel dicit se vẽturũ nõ tñ venit. Tertiũ dicit eũ quẽ citatio nõ apphẽdit: dicẽs eũ dici fictũ sicut ẽt citatus a iure nõ veniẽs dr̃ fictus tñ. qđ tñ. s̃. e. q. reprobaui Pau. vr̃ ꝯcordare cũ gl. dicẽs veruȝ ꝯtumacẽ inuentũ. fictũ nõ inuentũ. ꝑ id qđ nõ. ff. de app. l. ex cõsẽsu. §. fi. Refert ẽt opi. Nicholai de neapoli quã refert Cy. in. d. §. sinaũt. que ẽ qđ ver⁹ ꝯtũax ẽ q iuent⁹ nihil dic: vel nõ iuent⁹ ad cui⁹ notitiã citatio ꝑuenit. ꝓ hoc qđ nõ. gl. ff. qñ appellatũ sit. l. vl. Sȝ dicit Pau. ꝙ nõ põt dici ver⁹: nisi qñ de hoc iudicialiter ꝯstat. Et hoc ẽt dicit h̃ gl. vt dico in se. q. in. ij. opi. Et dixi ẽt. s̃. ea. q. Bar. ṽo. ff. de in ite. resti. l. fi. ponit quadruplicẽ ꝯtumacẽ: q2 ṽm cum qdã ẽ verus apparent̃ ꝛ existẽter. qdã verus appent̃ sed nõ existẽter. qdã fictus appenter ꝛ verus existent̃. qdã fictus appenter ꝛ existent̃. Primũ dicit eũ q iuentus dixit se nolle venire vel dixit se vẽturũ ꝛ postea nõ venit sine vlla cã ꝛ sic ꝑ solã ꝯtumaciã venire destitit. Scđm dicit iuẽtũ q dixit se nolle venire postea mutauit ꝓpositũ ꝛ venire volebat sed fuit ĩpeditus absq̃ȝ culpa sui. Tertiũ dicit eũ qui nõ fuit iuẽtus tñ citatio ꝑuenit ad eius notitiã: ꝛ cũ possit venire nõ venit. Quartũ dicit eũ qui citat⁹ fuit ad domũ nec ad eũ ꝑuenit citatio. Et hec ṽba lȝ alr̃ relata coincidũt cũ opi. gl. maxie in eo qđ dicit in septia pticula ibi ꝛ ex his. Pro quor oium clara notitia videndũ ẽ qd ĩportet hoc verbũ ꝯtumacia vel ṽbũ ꝯtumax. Hugutio dicit in deriuatiõib⁹ ꝙ ꝯtumax deriuat̃ a cõtumeo qđ ꝯponit̃ cũ con ꝛ tumeo qđ significat ĩflari. vel supbire dr̃ g̃ ꝯtumax scđm eũ supb⁹ vel iniuriosus vel repugnãs ꝛ dr̃ sic q2 tumet in ṽbis iniurie: vel q2 cõtẽnit ꝛ negligit. Papias aũt dicit ꝯtumacẽ dici eũ q supioris ꝯtẽnit ꝛ hec ꝓbant̃. ff. de re iudi. l. cõtumacia. vbi dicit ꝙ cõtumax ẽ q trib⁹ edictis ꝓpositis vel vno ꝓ tribus euocat⁹ pñtiam sui facere cõtẽnit. ꝓ hoc de dolo. cãm. ibi iudicio vestro pere cõtẽpserit. ꝛ. c. ꝓut. ibi cõtumacit̃ iuramẽto cõtẽpto recessit. Ex hoc infert̃ ꝙ tũc tñ est contumax qñ in ptãte eius fuit venire in termĩo ꝛ nõ venit qđ expsse dicit. l. ff. đ appel. l. ex cõsensu. §. eũ q. hoc ꝑsupposito dic ꝙ distictio Bar. statim posita saluari põt. Et declarãdo plenius dic ꝙ ille tñ in veritate ẽ ver⁹ cõtumax q ex cõtẽptu resistit iudici. ille aũt q nõ resistit ex cõtẽptu nõ ẽ verus cõtumax ĩmo nec cõtumax vt pȝ ex significato vocabuli ꝑ pmissa. sed q2 ṽitas nõ sp pȝ. de sen. ex. a nobis. scđo. iõ cũ q̃ritur de cõtumacia q̃ ad hoc ꝙ possit tanq̃ȝ cõtumax puniri oȝ cõsiderari circũstãtias ꝛ ꝓpterea si iudici verũ cõstat eũ fuisse inuẽtum si aliud nõ appet hȝ eũ ꝓ vero cõtumace ꝛ ꝓ tali habet̃ donec aliud appeat. Sȝ si postea doceret se iuste fuisse ĩpeditum detegeret̃ eũ nõ fuisse cõtumacẽ cũ ꝑ hoc appeat eũ nõ recusasse ex cõtẽptu venisse ad iudicẽ ꝛ hoc vult gl. in. vij. pticula. ibi si ṽo cõstabit. vsq̃ȝ ibi ad

textũ igit̃. Et qđ dixi de tribus edictis vel vno ꝓ tribus ꝓcedit in casu in q̊ reqrit̃ trina citatio. nõ aũt in casu in q̊ sufficit vnica. Et qñ ꝛ q̃ũo reqratur trina vl̃ sufficiat vnica dixi de off. deleg. cũ cãm. ꝛ. c. cõsuluit. Si aũt citat⁹ nõ fuit ĩuentus si tñ citatatio fuit facta ad domũ i casu i quo sufficit ad domũ citare. qđ dic vt dixi de eo q mit. in pos. c. fi. tunc talis nõ põt cẽseri cõtumax: q2 nõ appet ꝙ fuerit apphẽsus ꝑ citationẽ tñ si citatio ad eũ ꝑuenit ꝛ nõ venit ad iudicẽ sine cã ẽ vere cõtumax ꝛ ita ꝓnũciabitur si postea hoc apparebit. Sed si nõ ꝑuenit ad eũ citatio nullo mõ ẽ cõtumax. adeo ꝙ si qd fiat tanq̃ȝ ꝯ cõtumacẽ dato postea ꝙ ad eũ nõ ꝑuenit citatio reuocabit̃. qđ dic vt in gl. i dcõ ṽ. Et ex his. tñ interim dicim⁹ eũ fictũ: seu veri⁹ presũptũ cõtumacẽ. ꝛ hoc ideo q2 ꝑsumim⁹ ad eũ ꝑuenisse citationẽ ex quo facta fuit ad domũ. ad hoc. de elec. cle. cãȝ §. verũ. hec ꝓcedũt qñ cõstat an fuerit apprehẽsus ꝑ citationẽ an nõ. sed in dubio dicit Bal. C. de iudi. l. ꝓperãdũ. §. ꝛ si qdẽ. ꝙ presumit̃ nõ apphensus ꝛ potius cẽset̃ fictus cõtumax q̃ȝ verus vt fiat minor ĩterptatio. regula. i penul. li. vj. vt finge cõmisit iudex nũcio vt citaret ꝑsonalit̃ vel ad domũ ꝛ nuncius retulit se fecisse sibi iniuncta ꝑsumet̃ potius ad domũ q̃ȝ ꝑsonaliter. Op. ad pdicta. de sen. ex. venerabilibus. §. idẽ. ꝛ. §. secus. vbi dicit ꝑsumptũ cõtumacẽ fore qñ citatus nõ venit cũ possit subesse iustũ ĩpedimẽtũ ꝛ sic ẽt si fuit apphẽsus nõ põt dici ver⁹ cõtumax sed hoc pẽdet ex futuro euẽtu. Manifestũ aũt cõtumacẽ dicit ibi tex. in. §. secus. esse illũ q fatetur se cõtumacẽ. vel de cuius cõtumacia cõstat vt q2 dixit in iudicio ꝙ minime cõpareret. So. illi duo. §. faciũt potius ꝓ pdictis. Ex his appet ꝙ vera est opio gl. ꝛ vera est distinctio Bar. insup appet ꝙ aliqñ quis nullo modo ẽ cõtumax aliqñ aliq̊mõ. ꝛ hoc scđo cãu. aliqñ vere. aliqñ presumpte. si vere aliqñ manifeste seu euidẽter seu verissime que omnia vocabula ad idem tendũt. aliqñ nõ manifeste. ꝛ manifeste dicim⁹ cõtumacẽ qñ de cõtumacia iudicialit̃ cõstat ꝛ sic loquitur §. secus. prealle. Et in hoc accipim⁹ manifestũ pro notorio iuris. non manifeste autem cõtumacẽ dicimus qñ iudicialiter nõ cõstat ꝛ hec etiã perfectius declarabunt̃ in sequenti q̃õne. Decimõ quero quãdo ꝛ quomodo cõtumax appellare possit: glo. in sexta particula ibi. Jtẽ sciendum. ponit quadruplicẽ opi. circa hoc. prima ẽ ꝙ verus cõtumax non appellat: fictus sic. pro hac inducit hãc decre. que facit hoc modo q2 hic dr̃ eum q appellauit ante diffinitiuam appellare posse a diffinitiua nisi prius appellatio fuerit friuola manifeste. ꝛ sic dato ꝙ sit friuola lȝ per hoc appellãs sit cõtumax tñ ex quo nõ est manifeste friuola dȝ censeri fictus cõtumax ꝛ ei⁹ appellatio admittitur hic. Et hoc idẽ dicit Pau. q2 scđm eũ sicut ocultus peccator in dubio nõ ꝓhibetur a cõione eucharistie. de cõ. di. ij. nõ ꝓhibet. ꝛ nõ. ij. q. vj. ad romanã. sic hoc casu nõ põt dici cõtumax in iudicem a quo lȝ videatur dicere se nolle litigare corã eo. nã ex iusta cã recessit cum cãm sic psequi videatur in hoc dubio. Scđa opinio idistincte dicit cõtumacem appellare nõ posse. per. l. ꝓperãdũ. §. sin aũt reus. C. de iudi. vbi dicit de nõ inuẽto qui tñ dr̃ fictus sed ad alium. §. potest respõderi id quod dicit gl. in verbo vbi iudicialiter ergo. que dicit ꝙ si đ nõ inuento cõstaret iudicialr̃ ꝙ ad eũ ꝑuenissȝ citatio haberet̃ pro vero cõtumace. ꝛ sic dicit intelligi posse dictum. §. sin aũt reus. ꝛ ideȝ Pau. vt dixi. s̃. q. ꝓxima. ꝛ sic ĩtelligẽdo cũ tex. ibi dicit. Sin autem reus absfuerit. debet exponi absfuerit. s. a iudicio. ꝛ tunc nõ infertur ꝙ loquatur de nõ inuento imo de inuẽto ibi ꝛ si obnoxi⁹ fuerit inuentus. sȝ illđ ṽbũ iuẽt⁹ cõiũgit̃ cũ ṽbo obnoxi⁹. s. in non veniẽdo. Jtẽ pro prio dicto est quod dicitur in. e. l. in. §. sin autẽ. ex gestis ibi loquitur ẽt de non inuento: ꝛ tamen ibi dr̃ ꝙ non possit appellare: ꝛ

lare. ⁊ glo. ét hic. Pro hac ſecūda opi. inducit. ff. de iudi.
⁊ poſt edictū. in fi. vbi ſimplr̄ dꝫ citatum ꝑemptorie q ꝑ
ꝯtumaciā defuit nō audiri appellantē. Ad qđ rñdet gl. ꝙ
dꝫ ibi itelligi de eo q vere fuit ꝯtumax ſicut ét ibi dicit gl.
qꝛ tex. ibi dicit ꝙ ſi nō defuit ꝑ ꝯtumaciam audiť appellās
qđ exponit ibi glo. quādo fuit ꝯtumax ꝑſumptiue non ve
re. ſi aūt nullo modo foret ꝯtumax nō eēt neceſſaria appel
latio. qꝛ ſnīa foret nulla tanꝗ̄ lata ꝯ̄ nō citatum. nō aūt pōt
intelligi. d. l. ⁊ poſt edictū. in fi. ꝙ ibi audiať bñficio nulli/
tatis: qꝛ tūc non ꝯueniret parti ibi ꝑcedenti: q̄ dicit citatū
peremptorie ⁊ abñtem nō audiri appellātem. vt dicit hec
gl. ibi ⁊ ſi exponas ⁊c̄. Et iſte ē ſenſus huius particule gl.
Deinde ponit gl. tertiā opi. ibi. Alij dicūt ficte ꝯtumacē
que vult ficte ꝯtumacem appellare poſſe tunc tm̄ cum ve
nit iudice ſedente ꝓ tribunali ꝑ ꝑallegatum. §. ſin aūt. queꝫ
ſic itelligunt hāc opi. tenētes. Et hāc opi. tꝫ glo. in. d. §. ſin
aūt. in vbo ꝯ̄dictionem. vbi cū tex. dicit ꝯtumaci ꝯ̄dictio/
nem denegari. ſupplet niſi veniat iudice ſedente ꝓ tribu/
nali. ⁊ loqtur ibi de ꝑſumpto ꝯtumace ꝓ vt pꝫ per ꝑdicta.
ſed in eo ꝙ hec opi. vult ꝙ audiať appellans. Jac. de are.
dixit euꝫ audiri nō de iure cōi ſed beneficio reſtōnis vt pꝫ
s̄. in gl. ibi Ja. de are. ⁊ hoc ꝓ. l. diuus. ff. de in inte. reſtit. q̄
hoc ꝓbat. Alia vo que dicit Ja. de veriſſimo ⁊ de ficto cō
tumace quādo appellet. patent in gl. in dicto. v. Ja. d̄ are.
deinde gl. in vbo. Alij dicūt nedū. ponit qntam opi. que ē
qnta reſpectu eius qđ nunc dixi ꝯ̄ tertiam. ⁊ hec vult hec
opi. ét verum ꝯtumacem appellare dūmodo nō ſit mani/
feſtus ſeu euidens ſeu veriſſimus: q̄ oīa vocabula ad idē
tendunt. Accipimus enim manifeſtū hic qñ de ꝯtumacia
iudicialiter ꝯſtat. vt dixi in. q. ꝑcedenti. in fi. ⁊ ꝓ hac opi. i
ducit glo. hanc lr̄am. ⁊ de ſen. excō. venerabilibus. §. ideꝫ
eſt. lib. vj. Sꝫ dic ꝙ hec opinio nō eſt vera ſimplr̄ ſed dꝫ i/
telligi ꝙ verus ꝯtumax audiť appellās. ſ. ꝑma facie qꝛ re/
cipitur appellatio ꝑ iudicem ad quē tñ in effectu nō audiť
qꝛ cōſtito ꝙ fuerit verus ꝯtumax reijcitur appellatio. qđ
vlt gl. in vbo ⁊ ex his. ⁊ tūc ad hāc lr̄am dic ꝙ nō ꝓbat ni/
ſi ꝙ reijcitur appellatio a diffinitiua iterpoſita ꝑ euꝫ q ap/
pellauit ante ſnīam manifeſte friuole quo caſu inferť eum
fore ꝯtumaceꝫ. Sꝫ tñ non pōt ꝓpterea ꝯcludi ꝙ inferať cō
tumax manifeſte: niſi accipiať verbū manifeſte ꝓ notorio
iuris: vt qꝛ notorie ꝯſtat appellationē eē friuolā ponendo
exēpla ꝑ id qđ dicit gl. iſta in ꝑn. ⁊ adhuc itelligēdū lꝫ ꝓbe
tur hoc ꝙ qñ appellatio ē friuola nō manifeſte debeat au
diri appellās: non tñ inferť ꝙ ꝯtumax audiať appellans.
pōt enim eſſe ꝙ appellās putauit cām fore rōnabilem ⁊ ſe
ꝓbaturū ⁊ tñ ꝓbare nō potuit: ⁊ ſic nō reſiſtit iudici ꝯtuma
citer. ⁊. ad. c. venerabilibꝰ. §. idē. dic ꝙ ibi ſolū ꝓbatur id qđ
dicit hic gl. ꝙ citatus ét apꝑhenſus nō veniēs nō ſit ꝓpte/
rea vere ꝯtumax ſꝫ tm̄ ꝑſumpte: qꝛ potuit eē ipeditus ita
ꝙ venire neqt. nihil g̊ ꝓbat de vero ꝯtumace. i. de illo qui
cōtumaciter reſiſtit iudici. Deinde gl. in. vij. particula po
nit opi. ſuā ibi ⁊ ex his. Et vlt in effectu ꝙ ꝯtumax verus
ét nō manifeſtus nō appellet cū effectu. ⁊ in hoc ponit pra
cticam q̄ in glo. pꝫ. ⁊ ē glo. ſignāda vſqꝫ ibi ad tex. igiť. Et
idē cū glo. tꝫ Bar. in. l. fi. ff. de in inte. reſti. lꝫ ꝑ alia vba: di
cens ꝙ ꝯtumax verus apparēter ⁊ exiſtenter nō audiť ap
pellans ꝑ. l. ex ꝯſenſu. in fi. ff. de ap. ⁊. l. ⁊ poſt edictū. in fi.
ff. de iudi. ſꝫ ꝯtumax verus apparēter tm̄ appellās a iudi
ce a quo nō auditur: tñ ſi apparebit corā iudice ad queꝫ ꝙ
ſit non ꝯtumax exiſtēter audiť in effectu ſm̄ Bart. Pe. de
ancha. dicit ꝙ hoc caſu audieť nō ꝑ appellationē ſꝫ reme/
dio reſtōnis ꝑ. c. ex lr̄is de in inte. reſti. ⁊ de re iudi. cū ber
toldus. primū verius. ⁊ dic ad. c. ex lr̄is. ꝙ ibi plene nō cō
ſtitit quod ille nō fuiſſet ꝯtumax. de hoc ibi in gl. hoc ideo
ad. c. cū Bertolduſ. dic ꝙ nō appellauit: ⁊ dic vt ibi. dicit
ét Bar. vbi. s̄. ꝙ fictus cōtumax ſeu ꝑſumptus apparēter
verus exiſtēter audiť appellās a iudice a quo: qꝛ ſibi non
liquet eū eē verum ꝯtumaceꝫ: ſꝫ ſi liquebit corā iudice ad
quē nō audietur in effectu. fictus aūt ſeu ꝑſumptus contu
max apparēter ⁊ exiſtenter audiť appellans cū effectu. i.
a iudice a quo ⁊ a iudice ad quē. C. quō ⁊ qñ iudex. l. ab eo
Et qd intelligat ꝑ vocabula ꝑdicta exiſtēter ⁊ apparēter
dic vt in. q. ꝑcedenti. ⁊ hec opi. ē vera ⁊ ꝓbatur ex iuribuſ
ꝑallegatis. ⁊ ét de ſe ē notabilis: vt illi denegetur appel/
latio q ꝑ inobediētiā iudici reſiſtit. nō enim dꝫ ſibi fauerī
ꝑiudicium honoris q iudici debetur. de ap. vt debitus. cu
ria romana audit appellātem ét ſi ſit verus ꝯtumax dū tñ
appellet ifra decēniū a die ꝓlate ſnīe vt pꝫ in deciſione ro
te. ccclxv. ſm̄ vnā cōputationem. ſm̄ aliā cōputationem ē
in numero. clj. vbi ét deciditur ꝙ citatꝰ ꝑ edictū iuxta for/
mam cle. j. s̄. de iudi. ⁊ nō cōparens poſſit a diffinitiua īfra
decēnium a die notitie appellare. qđ vltimū placet intel/
ligo ꝙ nō fuerit vere cōtumax. ſꝫ ſi ad eū ꝑueniſſet citatio
nō deberet audiri ét infra decēniū a die ꝓlate ſnīe ⁊ hoc in
effectu. Et deciſio rote ꝑcedens dꝫ intelligi qđ auditur. ſ.
ꝑma facie. ſi aūt vellet qđ audiretur in effectu: ita ꝙ ét cō/
ſtito poſtea quod vere reſtitiſſet iudici ꝑmitteretur ei ꝓſe
qui appellationem: tunc repugnaret oībus iuribus dicen
tibus cōtumacem nō audiri appellātē: q̄ nō fundatur ſup
euidētia cōtumacie. ſꝫ ſup veritate vt pꝫ ex ꝑdictis. ꝑ hec
gl. in. viij. particula infert ad itellectū huiꝰ cle. dicēs ꝙ cū
duplex appellatio iterponitur ab eodē vt hic i tex. anteqꝫ
ꝑ iudicem ad quē recipiatur appellatio ſcđa: cognoſcere
tur de ꝑma tanqꝫ ꝑiudiciali cuius euētus dabit initiū vel
denegabit cognitionē ſup altera qđ declaro. ſi. n. iueniet ꝑ
mam fuiſſe friuolā manifeſte reiecit illā ⁊ ét ſcđam: ſi aūt i
ueniet eam validā admittet ſecūdā. ſi vo inuenio primam
friuolā: ſꝫ nō manifeſte admittet ſecūdā ꝑma reiecta: qꝛ vt
s̄. in hac. q. dixi. lꝫ prima fuerit friuola nō ꝑ hoc ifertur ꝙ
fuerit cōtumax verus. vel ſi ꝑ iam agitata apparet reijcie
tur ét ſecūda. Op. ad ꝑdicta ⁊ ad tex. ꝙ ex quo ē appel
latum ante ſnīam nil releuet appellatio a ſnīa qꝛ ꝑ primā
ſi tenuit attētata poſtea ſunt reuocāda. ſi aūt nō tenuit hoc
cōſtito infertur ꝙ ét ſecūda nō tenuit. iura ad hec mēbra al
legātur in gl. So. vt in glo. in. viij. particula ibi ſꝫ ſm̄ hoc
q̄ ponit effectū geminationis appellationū ⁊ ē clara. ⁊ idē
Pau. ⁊ Gen. ⁊ in eo quod glo. remittit ad nō. d̄ appel. di
recto. dic vt ibi nō. Jo. cal. ꝙ ét non ꝓſequens primā audi
tur ſecūdo appellans: niſi prima fuerit friuola manifeſte:
vt hic. Et hoc ét caſu dic ꝙ ſi reuerſus ē ad iudiceꝫ a quo
nec ꝑſiſtit in appellatione deſerta. auditur iterū appellās
qꝛ ꝑ reuerſionem ad iudicem a quo tollitur cōtumacia ꝑ/
cedens. Undecimo q̄ro circa geminationē appellatio
num de q̄ in prima. q. nunqd in eodē libello poſſit appel/
lās modo ꝑmiſſo ꝓſeq vtrāqꝫ appellationē: vr̄ ꝙ nō: quia
alia veniūt examināda in vna q̄ in alia. nā in appellatiōe
ante ſnīam appellās nō pōt ꝓſequi niſi cām in ea exꝑſſam.
j. de ap. cle. appellāti. ſed in appellatiōe a diffinitiua oīa
veniūt ꝑ que ſnīa pōt reddi iniuſta. C. de ap. l. eos. ij. q. vj.
ab eo. In ꝯ̄rium qꝛ vtrāqꝫ pōt interponere vt hic. ergo et
ꝓſequi de excep. ſignificauerunt. Et appellāti ē licitū di/
cere ſnīam nullā ⁊ iniuſtā: ⁊ qbuſcūqꝫ modis ſuā appella/
tionē defendere. ff. de ap. l. ſcio. ad fi. q̄ ſen. ſine ap. reſcin.
l. j. ⁊ ꝑ totū. ff. famil. hercíſ. l. quedā. de op. lega. l. vlti. ⁊ ſic
virtute appellationis prime pōt petere ſnīam ſecutā ꝓnū
ciari nullā: ⁊ reuocari ꝑ modū attētati. de ap. nō ſoluꝫ. ⁊ ſi
prima appellatio non tꝫ: tamē ſnīa ſequta reuocabitur re/
medio ſecunde appellationis. ad hoc de priuil. cum olim
⁊ quod nō. Inno. de appella. dilecto. ⁊ Spe. de ſen. pla. §
iuxta. v. ſed nunqd talis libellus. nec poſſunt dici hec con
traria cū tendant ad eūdem finem. ſ. iuſtificationis appel/
lationis ⁊ caſſatiōis ꝑceſſus. Soluit Pau. ꝙ ſi de amba/

bus vult litigare de prima tanq̄ ꝑiudiciali cognoſcetur
prius.q2 ſic conſtabit eum vere ⁊ manifeſte ↄtumacez nō
audietur appellans vt hic.al's ſic.qd̄ declara vt dixi in ꝑ
cedenti q̄ōne. Duodecimo q̄ro an citatus a iure nō ve
niens ſit verus ↄtumax.glo.in decima particula ibi ⁊ ex ꝑ
dictis dicit ꝙ ſic.quod declara vt dixi.ſ̄.in.q.ix.

Vt lite pen.nihil inouetur.

I duo. Si duo litigantes ſup
bn̄ficio moriūtur ſiue
vterq3 in curia vel ſolus poſſidēs. vel
neutro poſſidente alter tm̄ altero ali/
bi moriente ad papā ⁊ in ↄuerſis caſi/
bus ad ordinariū ſpectat collatio ſi ad
alterū beneficiū pertinebat.ſi aūt alter tm̄ moritur ſi ſup/
ſtes vel alius cuius īterſit litem ꝓſeqtur ex futuro euentu
apparebit ad quē collatio ſpectet. Diuide vt in glo.ꝑmo
diſtinguit ⁊ diſtinctionis vnū membroꝝ ꝓſequitur.ſecun
do aliud ibi ſi v̄o.tertio ꝓteſtatur ibi ſalua. Ro.de ro/
mana curia.⁊ dicit Pau.ꝙ ꝓ eodē accipiunť hoc caſu ſe/
des apoſtolica ⁊ romana curia.de ↄceſ.ꝑben.c.j.⁊.c.pre/
ſenti.lib.vj.cuius.c.ꝑſenti moderationē dicit Pau.locuz
habere in caſu huius cle. Secūdo nō.ꝙ ꝑ obitū beneſi
ciati extinguiť titulus beneficij.nā ſm Gen.mors ē diſſo/
lutio corporis ⁊ anime.de peni.di.ij.charitas.v̄.corpus.
de cele.miſ.in quadā.Item ꝑ mortē abdicatur omne ius a
ↄfuncto.in auť.de nup.§.deinceps.iiij.collatio. Et dicit
Mathe.ꝙ mors dr̄ a morſu ꝑmi hominis.q2 ꝑ eſum pomi
mortē incurrit.Et tria ſunt ſm eum genera mortis.eſt eni
mors acerba vt infantiū.imatura vt iuuenū.matura ⁊ na
turalis ſenum. Tertio nō.ꝙ meliorē conditio illi' col/
latoris apud quē moritur poſſeſſor beneficij.quod dic vt ī
glo.in v̄bo poſſidebat.Et quo ad id quod dicit glo.me/
liorem eſſe conditionē poſſeſſoris.dic q2 petitore nō ꝓban
te abſoluitur poſſeſſor ēt nihil ꝓbans.ff.ſi vſufruc.peta.l.
vtifrui.de ꝓba.ex litteris.ff.de rei.ven.l.fi.de hoc.j.ↄrio
ij.iij.⁊.iiij. Quarto nō.ꝙ ceteris paribus ꝑfertur is q
eſt maioris auctoritatis.ar.C.de natura.libe.l.iij.Ex hoc
nō.Lau.malū fore habere diuidere cū ſuo ſuperiore.ne/
ſciunt enim potentes diuidere imo totū ſibi appropriant.
Inde dicit lex potētioribus pares eſſe nō poſſumus.ff.de
alie.mu.iudi.l.iij.⁊ Gen.dicit ꝙ ſupiores libenter ducūt
aquā ad molendinū ſuū.ar.C.de bonis vacan.ꝑ totū.⁊.x.
col'.que ſint regalia. Quinto nō.ex eo quod dixi in ꝑxi
mo notabili ꝙ vbi duo auctores ↄcurrūt ⁊ factū ē tale ꝙ ꝑ
alterum tm̄ h3 expediri per vtrūq3 l3 vtriq3 ius cōpeteret
prefertur maior.ꝓ hoc q2 ceſſat offm̄ minoris legati ꝑſen
te maiori.de offi.lega.volentes.xxj.di.deniq3.viij.di.que
cōtra.xj.q.iij.q reſiſtit.Et rō eſt q2 tunc agitur de quadam
parilitate que a ſuperiore duobus cōceditur ideo preferť
maior.ne in vno corpore ſint duo capita quaſi monſtruz.
de offi.ordi.qm̄ in pleriſq3.Pau.q etiam dicit ꝙ preſen/
te maiore ceſſat minoris iuriſditio reuerentialis ⁊ inſigna
lis nō autem cōtentioſa.xciij.di.ecce.xj.q.iij.peruenit.⁊ ꝓ
hoc ꝑſente legato de latere exercet ep̄s ſuā iuriſditionē ⁊
confert beneficia.papa tamē ⁊ eius legatus poſſunt contē
tioſam iuriſditionē ledere inq̄ꝛtum placuerit.viij.di.q̄ cō
tra.d.c.q reſiſtit.de appel.ſi duobus.de offi.lega.c.j.Et
hec nō.Hoſt.in.d.c.volētes.de quo dic vt ibi dixi.⁊ hoc
vltimū de ledenda iuriſditione ordinarij.verū eſt de pa/
pa q h3 plenitudinē poteſtatis nō aūt in legato cuius po/
teſtas iure limitātur.vt nō ledat ius dyoceſani.de confir.
vti.c.fi.⁊ quod ibi dixi. Sexto nō.in.v̄.ſi v̄o.ꝙ nō audi
tur cuius nō intereſt.⁊ dicit Laud.ꝙ de hoc intereſſe ſal/
tem ſūmarie cōſtare debet.de in inte.reſti.ſuſcitata.de te

ſti.venſens.ij.de re iudi.cum cā.⁊ idē Genz. Septimo
nō.de euentu dubio ſpectando.⁊ ꝙ dubius eſt litis euen/
tus.vt in glo.eſt euentus.ff.de re iudi.l.qdam.⁊ ſi cer.pe.
l.proinde. Octauo nō.ꝙ agi poteſt de iure ſpectāte ad
defunctū ⁊ hoc propter ſuperſtitē.vt in caſu iſto.ar.ij.q.
j.in primis.ſicut ēt agitur de crimine poſt mortē ꝑpter bo
na.xxiiij.q.ij.ſane.⁊ ibi de hoc in ſūma.xxiiij.di.quorūdā.
de here.accuſatus.lib.vj.C.ſi reus vel accu.mor.fu.l.vj.
Pau. Nono nō.ꝙ qs debet ius ſuum proteſtari ibi ſal
ua tamē.pro hoc.ff.qbus modis pig.vel hypo.ſol.l.ſi de
bitor.§.ſi vēditor.xxvij.di.dyaconus.ix.q.iij.ſaluo.vbi d
hoc de appella.vt debitus.Pau.de elec.cumana.de cō/
ſti.cum.M.vbi dixi. Decimo nō.ꝙ libera ⁊ plena diſ
poſitio beneficioꝝ eccleſiaſticoꝝ pertinet ad papā.vt hic
in fine.⁊ intantū pertinet ſm Pau.ꝙ poteſt priuare quez
ſuo beneficio.quod intellige ēt ſine cauſa.vt nō.ix.q.iij.ꝑ
principalē.⁊ pro hoc quod nō.x.di.c.j.xij.q.j.omnis.⁊.c.
ſequēti.⁊ pro hoc.xj.di.c.ij.q2 vocatus eſt in plenitudine
poteſtatis.Alij in partē ſolicitudinis.de vſu pallij ad ho/
norē.ij.q.vj.decreto.iij.q.vj.multū.vnde adiectione nō i/
diget plenitudo.vj.q.j.ſi omnia. Oppo.ad hec cle.nō
pertineat ad titulū.potius enim ꝑtinct ad titulū de cōceſ.
ꝑben.dic ꝙ pertinet q2 hic queriť de beneficio ſuper quo
pendebat lis.⁊ hoc vult glo.in verbo litigātibus.⁊ idem
Pau. Secūdo oppo.in eo ꝙ attendiť poſſeſſio bn̄ficij.
cū tamē in bn̄ficijs potius debeat attēdi canonica īſtitutio
regula ꝑma.lib.vj.ſoluit Pau.ꝙ hoc eſt q2 magnū eſt cō
modū poſſeſſionis adeo ꝙ facit meliorē cōditionem ei' pe
nes quē moriť poſſeſſor quod etiam.ſ̄.dixi in tertio nota/
bili.⁊ hoc ſm Gen.eſt.q2 l3 poſſeſſio ius nō tribuat ꝑſum
ptionem tm̄ inducit quo ad id qd̄ hic dr̄:⁊ eo ipo ꝙ quis rē
detinet preſumiť eam poſſidere.vt nō.Inno.de priuile.cū
olim.ij.qd̄ plenius dico.ī.q.xj. Tertio oppo.ad idem
q2 ēt beneficiū ab aliquo poſſeſſum ſine titulo pōt collator
libere cōferre.de prebē.de multa.⁊.c.l3.ij.lib.vj.⁊ ſic poſ
ſeſſio nō iuuat.So.iuuat quo ad diſpoſitionem huius cle.
l3 nō iuuet quo ad omnia vt in cōtrario. Quarto opp.
in ver.ſi v̄o.in eo qd̄ dicit ꝙ ſi ſuperſtes vel ali' litem ꝓſe/
quiť bn̄ficium conferre nō poteſt.nam pēdente lite poteſt
exiſtens in q̄ſi poſſeſſione cōferendi ea vti.xvj.q.iij.vo/
lumus.vt lite pendēte.c.j.⁊.ij.de in inte.reſti.c.ij.So.aut
lis pendet inter habētes ius eligendi ↄferendi vel ꝑſtan
di ⁊ procedit contrariū.aut inter electos vel preſentatos
vel eos qbus eſt facta collatio.⁊ ꝓcedit hec cle.vt lite pē
dente nō fiat preſentatio collatio vel electio:q̄ etiam non
valeret prima caſſata.de elec.conſiderauimus.l3 de ꝑſen
tatione patroni layci.⁊ hoc ꝓcedat cū poſſit ꝑſentare plu
res accumulatiue.de iure pa.paſtoralis.Et ſm hoc intel
ligitur eo.ti.c.j.⁊.ij.lib.vj. Quinto oppo.in.v̄.qd̄ ſic
omittit alterū membrū ſubdiſtinctionis ⁊c̄.vt in glo.in v̄
bo ad neutrū.ſol.vt in ea. Sexto oppo.q2 omittit ali
ud membrū qn̄ conſtiterit bn̄ficium ad vtrūq3 pertinuiſſe.
Sol'.vt in eadē glo.v̄.ad vtrūq3 aūt.⁊ ex ea nō.ꝙ impoſſi
bile ē duos eſſe ītitulatos a iudice in eodem bn̄ficio.de ꝑ
ben.maioribus.Septimo oppo.ꝙ ēt ſi cōſtiterit bn̄ficium
ad neutrū litigātiū ſpectaſſe.debeat tm̄ dici vacare in cu/
ria ſi litigātes in curia decedūt.ſ̄.e.cle.in ꝑn.cui' ↄrium di
citur in.v̄.ꝙ ſi ad neutrū.dicit Mathe.ꝙ principiū loquiť
qn̄ vterq3 deceſſit anteq̄3 ſit declaratū ad quē ꝑtinet colla
tio bn̄ficij.Sed v̄.ꝙ ſi.loqtur poſt declarationē ⁊ vno liti
gantiū tm̄ mortuo alio ſupſtite ⁊ ius ſuū ꝓſequente.dic tn̄
ꝙ v̄.ꝙ ſi.ꝓcederet ēt ſi vterq3 deceſſiſſet ſi patēter ↄſtaret
ad neutrū pertinuiſſe beneficiū.Sed in dubio ꝓcedit ꝑnci
pium hui' cle.a quo tm̄ excipiť.v̄.niſi forſan.ꝑ quam exce/
ptionē apparet ꝙ nō tm̄ qn̄ patenter apparet ad neutrū ꝑ
tinuiſſe.l3 quomodocūq3 ↄſtare poſſit nō ſpectat collatio
ad papaz.

ad papā. vbi aduerte qđ in. ꝟ. ſi forſan. loqtur qñ cōſtat ꝙ alius a litigantibus ius hꝫ in bñficio quo caſu pꝫ bñficiuꝫ nō vacare: ⁊ ſic nō eſſe locū collationi ⁊ ꝓ ꝯſeqēs non ꝓce deret. q. huius cle. ſed ꝟ. qđ ſi. ad neutrum loquit̃ qñ ſolū conſtat qđ ad neutrū de litigantibus bñficium ꝑtinuerit. nō aūt qđ ad aliū tertiū ꝑtinuerit. quo caſu ꝑſuppoſita va catione beneficij collatio ſpectat ad ordinariū. ꝯſtat enim vt dicit glo. pe. qđ nō vacauit in curia ēt ſi is q obijt deceſ ſit in curia. ⁊ idē Math. ſm quē lꝫ pendēte lite differatur collatio ordinarij: tñ ius ꝯferendi ei non auferr̃ nec aufer ri dꝫ ꝓpter factum litigantiū. Quero qꝛ dicit in ꝑn. de duobus litigantibus ſup beneficio qd ſi ſunt plures? glo. ij. idem dicit. ⁊ idē Lau. ⁊ Gen. qꝛ non pōt reddi diuerſita tis rō. ff. de iniuſto. teſt. l. poſthumi. §. j. C. de libe. pte. l. j. ꝺ confir. vti. cum dilecta. Et dicit Lau. ꝙ vidit decem ſiml̃ petentes vnā ꝑbendā in eccleſia beate marie pictauienſ. ⁊ hoc ꝓcedit ſi ꝯtingit omnes mori in curia. ſecus autē ſm Lau. ſi vnus de illis pluribus ſupereſſet. vel ſi eēt qdam tertius q doceret ſe ius habere in illo bñficio qꝛ tunc ꝓce dit qđ dꝛ. j. in ꝟ. niſi forſan. ar. de reſti. veniēs. ij. nō refert aūt quo ad caſum huius. c. ſm Lau. an ſimul moriātur an ex interuallo an vnus ſit iuuenis alter ſenex lꝫ aliquando referat. ff. ad trebel. l. ex facto. ad hoc. ff. de rebus dub. l. q duos. §. cum in bello. Scđo quero de quo bñficio loq tur lr̃a ibi. ſup bñficio glo. in ꝟbo bñficio. dicit qđ de quo cunqꝫ. ⁊ idem Pau. qꝛ indeffinite dictū indeffinite dꝫ itel ligi. xix. di. ſi romanoꝝ. ff. de offi. preſi. l. iij. ⁊ hoc exceptis eꝑatibus. ꝓ hoc quod nō. de ꝑben. c. ij. lib. vj. ⁊ hoc vult hec glo. ibi ſaluo ⁊c. Tertio q̃ro circa hoc nunqd quo modocūqꝫ agat̃ de bñficio procedat hec diſpoſitio? dicit Lau. ꝓcedit qñ litigatur ſup beneficiali ⁊ ꝑſonali iure qđ qs aſſeqtur in talib⁹ ex ſola inſtitutione canonica. regula bñficium. lib. vj. hoc enim ē ius coherens omnino ipſi ꝑſo ne ⁊ ab ea dependēs ⁊ ſicut de nouo in ipā iſtitutiōe creat̃ cū inſtituto: ſic ⁊ perimit̃ eo defuncto. ar. de ꝑben. dilecto ⁊ ideo remanet vacans ⁊ liberū in curia penes papā ex q̃ oēs q in dicto beneficio ius ſibi vēdicabāt in curia mortui ſunt: qꝛ ex hoc ꝯſtat bñficium in curia vacare qđ ſufficit. ꝺ ꝑben. lꝫ. li. vj. Et in eo ꝙ Lau. dicit hic itelligi de bñficio. idest bñficiali ⁊ ꝑſonali iure. ꝯcordat Genze. dicens tale ius acqri ꝑ ſolā collationē abſqꝫ alia traditione. de ꝑben. ſi tibi abſenti. ⁊. c. quodam. li. vj. de conceſ. ꝑben. qm̄. e. li. ⁊ de hoc ꝑ Inno. de reſti. ſpo. i lr̃is. Pau. ꝟo itelligit hāc lr̃am cū agitur de bñficio ꝑncipaliter cuius ſit ſecus ſi ac ceſſorie vt qꝛ obijciat̃ de pluralitate bñficioꝝ. de elec. du dum. ij. quo caſu nō impedit̃ collatio ordinarij collatoris qđ nō. In eo ꝟo quod Lau. dicit ius bñficij extingui cū de functo inſtituto. dic hoc verū reſpectu defuncti. ſed ipē ti tulus bñficij de ꝑ ſe manet niſi in caſu in quo loqtur de ꝑ benda in eccleſia in qua nō ē certus numerus. tūc enim ex toto ius creatur cū electo ⁊ extinguitur cū defuncto. d. c. dilecto. Quarto q̃ro ſi ordinari⁹ bñficij aſſerit neutruꝫ de litigantibus ius habuiſſe ⁊ petijt admitti in ꝓſequtiōe cauſe iuxta tenorē. c. ij. e. ti. li. vj. dicit Lau. ꝙ admittetur ⁊ ex euentu cauſe apparebit an ad ipꝫ vel papā ſpectet col latio. ſ. e. cle. §. ſi ꝟo. ⁊ ideo ſequitur. ſ. niſi forſan alius ⁊c.

Quinto q̃ro qd ſi litigant ſup bñficio dicentes ſibi de beri? glo. in verbo collato. dicit nō eſſe locum huic cle. ꝓ hoc qđ dico. ſ. q. xij. ⁊ idem dicit Pau. in eo ꝙ dicit de be neficio collato nō referre an a clerico an a layco i hoc po teſtatem habēte ſit facta collatio ſm id qđ nō. x. di. impe rium. ⁊. xvj. q. iij. in ſumma. qđ dixi. de elec. ꝙ ſicut. Se xto q̃ro circa hoc de electo nō cōfirmato q moritur in cu ria pendente lite ſup electione vel ꝯfirmatione? So. vt in eā. glo. in. ꝟ. ⁊ ꝑ hoc. que dicit nō eſſe locū huic cle. Et idē Pau. dicens idē de ꝑſentatione cuius iſtitutio peteretur ar. de ꝑben. cum in illis. li. vj. quod facit qꝛ ibi diſtinguit̃ i ter collationem inſtitutionē ⁊ ꝑſentationē. ⁊ hoc quo ad i petrantes vt ibi. al's in multis eqparantur. ꝓ hoc qđ nō. ꝺ elec. c. ſi. li. vj. ꝓ hoc ēt ſm Pau. qꝛ ꝑ obitum ꝑdictoꝝ non viduatur eccleſia. quā ēt rōnem ponit glo. vſqꝫ ibi ⁊ faciūt hec. vbi glo. iducit ꝑdicta ꝓ opi. quā tenet de elec. cupien tes. §. ꝙ ſi. in glo. vlt. li. vj. vbi dꝛ ꝙ ſi electus non ſeruauit tempora. c. ꝑdicti cupientes. lꝫ ꝑuatus ipo iure vt ibi non tñ vacat bñficium in curia ſꝫ electio reuertit̃ ad electores. quod tꝫ ēt Pau. Archi. tꝫ ibi ꝯ̃rium dicēs curiā ſic ſerua re vt fiat celeris eccliarum expeditio. ſed dic primū eē ve rius qꝛ nulla ſubeſt rō quare dicat̃ in curia vacare hoc ca ſu bñficium. Septimo q̃ro ſi in curia vacat bñficium ꝺ quo ꝓuidetur ꝑ electionē? dicit Pau. ꝙ tunc bñ ſpectabit ad papā collatio. vt pꝫ de ꝑben. lꝫ. li. vj. vbi tꝫ Jo. an. ideꝫ ſi ſpectat ad ꝑſentationem. ſed Gar. ⁊ Archi. tenēt ꝯ̃riuꝫ in patrono layco. ⁊ ſic dicit Gar. ſe vidiſſe ſeruari i curia ad hoc de ꝑben. dilectus. iij. de iurepa. cū dilectus. naꝫ cū papa nō appareat voluiſſe mutare gr̃am ex qua patroni layci habēt iuſpatronatus. qđ nō mutatur ⁊c. C. de teſta. l. ſancimus. Et ꝙ de gratia habeat hoc ius pꝫ. x. q. j. noue rit. xvj. q. ij. ſiqs eꝑs. xxxij. q. iiij. nemo. de iurepa. qñ. lꝫ ſi voluiſſet mutare bñ potuiſſet cū ſit ſupra ius. de ꝯceſ. ꝑ ben. ꝓpoſuit. de hoc dic vt dixi de offi. lega. dilectus. vbi feci dr̃iam an layci habeāt ius ꝑſentandi rōne patronatuſ an non rōne ꝑſcriptionis. vt ꝑmo caſu talia nō ꝯferātur ꝑ papam adeo ꝙ collatio valeat: niſi faciat mentionē de pa tronatu. ſcđo caſu ſic. quod tꝫ Fe. de ſenis in ꝯſilijs. cl. xiij. in ꝑn. ita ēt poſſemus dicere ꝙ ſi rōne patronatus ſpectat ꝑſentatio nō dꝛ bñficium vacare in curia ſi bñficiatus ibi decedit. ⁊ hoc quo ad hoc vt papa cōferat: ſecus ſi rōne ꝑ ſcriptionis. Genꝫ. tñ in extrauagan. execrabilis. Jo. xxij. quam gloſauit dicit ꝙ ſi papa reſeruat bñficia ⁊ adijcit ꝙ nulli liceat in eis aliqd inouare impedit̃ ēt ꝑſentatio lay ci patroni q̃ eſt inouatio. ſed verius eſt qđ in generali diſ poſitione nō icludit̃ bñficium ſpectans ad ꝑſentationem layci patroni. vt nō. in cle. ꝑlitteras. in glo. no. de ꝑben.

Octauo q̃ro de beneficijs ꝯfirmati in curia an vacent in curia ⁊ quādo vacare dicant̃? glo. in ꝟbo collatio. ꝟ. ſꝫ de prioribus refert opi. Archi. dicentis qđ vacant ꝑ ade ptā poſſeſſionē vel cū ꝑ eum ſtat. Et ſic ſi tpe poſſeſſionis ꝯfirmatus ē in curia. vt qꝛ ꝑ ꝓcuratoreꝫ appħendit poſſeſ ſioneꝫ beneficia vacant in curia: qꝛ fingit̃ mortuus quo ad illa bñficia ⁊ mori nō poteſt niſi vbi ꝑſonaliter eſt: ſꝫ ꝯ̃riuꝫ tꝫ glo. quam ſigna ibi nō placet. qꝛ ſm eaꝫ ſequeret̃ abſur dum: qꝛ ſi qs ꝯſtitueret ꝓcuratorem ad renūciādū benefi cio in curia facta renūciatione nō in curia vacaret bñficiū ſed vbi eſſet q ꝓcuratorem ꝯſtituit. qđ dicit glo. falſuꝫ per id quod no. idem Archi. de ꝑben. c. j. lib. vj. Ad rationeꝫ Archi. reſpōdet ꝙ renūcians dꝛ mortuus quo ad illa bñ ficia ficte nō vere. ſꝫ bene pōt fictio trahi ad locū vbi poſ ſeſſio appħendit̃: ⁊ ſic ibi vacat beneficium. ⁊ ꝓcedit hoc ſi ꝯſideramus actū ꝑ quem iducit̃ vacatio: iſte enim bene pōt eſſe ſeparatus a ꝑſona beneficiati. ſed ſi ꝯſiderem⁹ ſe parationem ꝑſone beneficiate a beneficio quod ei cohere bat ꝑ inueſtiturā ꝑ quam ſeparationem iducitur vacatio tūc non pōt fieri niſi vbi ē ꝑſona: tamēlꝫ vacatio videatur vere fieri vbi eſt ꝑſona beneficiata: nihilominus q̃ ad po teſtatem ꝯferēdi tale bñficium ꝯſiderat̃ actus vacationeꝫ iducens ēt alibi factus. nā ſepe id qđ agit̃ in vno loco poꝛ rigitur ad aliū vbi eius effectus ꝑficit̃. ff. de of. ꝑfec. vr. l. j. ff. de ac. ⁊ obli. l. ꝯtraxiſſe. de fo. cōpe. dilecti. Opp. ad hoc qꝛ due fictiones nō cadūt circa idē. de ſpō. c. ſi. vbi di xi. C. de dot. ꝓmiſſione. l. j. ⁊ ibi no. in glo. ſi. nō poteſt ergo in caſu noſtro fingi ꝙ is q ꝯſtituit ꝓcuratorem fuerit in lo co appħenſe poſſeſſionis: qꝛ ꝑ hoc eſſent due fictiones. ſcꝫ

iſta ⁊ altera ꝑ quam fingiť mortuus. Sol. reſpectu diuer/ ſoꝝ nō repugnat duas fictiones fieri in eodē facto. ꝑ hoc qđ dixi in cle. quo circa de electio. q. xx. ſic aũt ē hic q2 qđ fingať mortuus hoc fit reſpectu beneficioꝝ que ꝑus habe bat. qđ aũt fingať fuiſſe in loco apphenſe poſſeſſionis. hoc fit reſpectu beneficij nouiter acqſiti. Oꝑp. ad idem q2 geſtũ noīe alicuius hȝ robur ſolum cũ ipē ratũ hȝ. de pre/ ben. ſi tibi abſenti. lib. vj. ergo tũc tm̄ vacabũt bñficia cuȝ ſciens de apphenſione poſſeſſionis bñficij nouiter acquiſi ti eam ratificat: ⁊ ſic vacabũt ꝑmo vbi fit ratificatio. Sol. vt in ca. gl. ibi ȝ vbi amicus quā ſigna. ex qua habes dif/ ferentiā inter geſtũ a ꝓcuratore ⁊ geſtũ a negocioꝝ geſto/ re. q2 in ꝑmo nō reqritur ratificatio. in ſcđo ſic. iō de ſecun do dicit glo. ꝓcedere poſſe opi. Archi. Ego vō puto q̄ ēt in geſtore idē ſit quod in ꝓcuratore. Nā ratificatio trahiť retro ad diē apphenſe poſſeſſionis ⁊ comparať mādato. regula. rati. lib. vj. Idē ſentit Pe. de ancha. lȝ ſub dubio forte. ⁊ ꝑ hoc q2 ſicut ratihabitio trahitur retro quo ad tē pus. d. regula rati. ita ⁊ quo ad locũ. ar. ff. ſi cer. pet. vinũ. ſic ēt actio negocioꝝ ge. oritur nō ex ratihabitione ſed ex negocio geſto ꝓpter ratihabitionē. ff. de nego. geſt. l. ſi pu pilli. §. item queriť. lȝ gl. aliter ibi dicat. ſed hoc ꝓbať. ff. đ neg. geſt. l. iij. §. hec aũt actio. ꝑ hoc qđ nō. Bar. ff. de fide iuſ. l. ſi vt ꝓponitur. vbi ēt dicit q̄ ſi exiſtēs peruſij mādat delictũ cōmitti florentie. cōmiſſo delicto pōt puniri floren tie ꝑdicta. Oꝑpo. ad idē q2 in curia beneficia ꝓmoti i epm̄ ſtatiȝ conferunť ēt anteq̄ ſibi ꝯſtet de ꝓmotione fru ſtra ergo queriť de poſſeſſionis apphenſione. So. vt i ea. glo. ibi. Item aduertendũ. quaȝ ēt nō. ibi quod puto. vſq̄ ibi ſi vō ꝯſecrationis tpe. Et ex iſta glo. nō. q̄ ſi papa ali/ quem epm̄ creat cardinalē pōt adminiſtrare tanq̄ eps. et nō deſinit eſſe eps niſi poſtq̄ ꝯſenſerit. ꝑ hoc qđ nō. in re/ gula. q̄ ob grām. lib. vj. quod dixi de poſtu. c. ſi. ꝑ hec cla ra manent cetera que dicit hec glo. Nono qro in hoc q̄ dicit de litigātibus morientibus. qđ ſi renũciant? So. vt ī glo. in verbo mori. q̄ dicit idē eē. ⁊ ex hoc nō. q̄ quo ad iſtā cle. comparanť mors ciuilis ⁊ naturalis. ⁊ cũ hac glo. con cordat Pau. dicens q̄ attēditur mors litigantiũ pēdente lite. ſed ſecus eſſet ea finita ꝑ diffinitiuā a qua nō ē appel/ latum q̄ haberet vim rei iudicate. ij. di. §. j. ff. de re iudi. l. j q2 tũc ſpectamus mortem tm̄ obtinētis quo ad collationē ꝑ papā faciēdam. de ꝑben. lib. vj. Et hoc ēt ſentit hic glo. in vbo interim. cũ exponit. ſ. illa lite pendente. ⁊ ſic ſecꝰ vbi nō pendet. Et de hoc. e. ti. c. ij. li. vj. Gen. tȝ ēt idem cũ gl. q̄uis ſm eum ſimplr loqndo de morte videreť hic intelligē dum de naturali. ff. de vbo. oblig. l. ex ca. §. inſulā. qđ dic vt de reſcrip. ſuſceptum. li. vj. Et rō quare hic intelligiť ēt de ciuili ē quam nũc dixi. Decimo qro qđ ſi nō emanaſ ſet hec ꝯſtitutio. So. vt in glo. in vbo poſſidebat. q̄ dicit q̄ adhuc poſt mortē qrendum hoc fuiſſe ad quē de iure ſpe/ ctaſſet bñficium. ⁊ idem Pau. ꝑ hoc quod dixi in. viij. no tabili. Undecimo qro circa hoc qs dicať poſſidere. ſo. Pau. q̄ is q̄ detinet. ꝑ id quod nō. Inno. de puil. cũ olim. ij. ⁊ de hoc. ſ. in. ij. ꝯno. ⁊ ꝓcedit hoc niſi iuris adminiculũ obuiet. de reſcrip. cām. ⁊ ſm Pau. is poſſidet bñficium q̄ poſſidet oīa bona bñficij vel maiorem partē. de reſti. ſpo. c. j. li. vj. ⁊ ſic ſpectať poſſeſſio rerũ corporaliũ nō tm̄ ſpūa lium. ar. j. q. iij. ſi qs obiecerit. cum ſpūalia nō poſſideātur ſed q̄ſi. de fo. cōpe. ꝯqueſtus. adeo q̄ in eis nō datur inter dictũ. vnde vi. ff. ſi ſeruitus ven. l. ij. §. pomponius. dic tm̄ q̄ pro eis cōpetit iterdictũ vtile vel conditio ob cāȝ. ex. c. querelā. de elec. de quo ibi dixi. Item ſm Pau. ſi bñficiũ eſt curatũ ille dr̄ poſſidere q̄ hȝ liberum exercitiuȝ cure. ⁊ nō. de elec. cōmiſſa. li. vj. Oꝑpo. ad hoc q̄ ēt incorpora lia dicatur poſſideri. vt nō. l. xxxiiij. di. quiſqs. dic q̄ nō eſt poſſeſſio proprie. de cau. poſ. cum eccliā. ⁊ quod ibi nō.

Duodecimo qro ſi mouēs liteȝ ꝯ poſſeſſorem bñficij re nũciat liti ⁊ cauſe in manibus ſupioris ꝯſentientis nunqd amplius dr̄ lis pēdere? So. Pau. q̄ ſi lis erat cum eo q̄ di cebat bñficium ſuũ ⁊ ſibi collatũ ⁊ tũc dr̄ pendere donec ꝑ ſnīam terminetur: vt hic dr̄ de caſu mortis. nā ꝑ talem renũ ciationem dr̄ bñficium vacare ſi ad renũciantē ſpectabat opȝ ergo de hoc cognoſci ad hũc finem ⁊ iterim poteſtas eius a quo dicebat bñficium ſibi collatũ remanet in ſuſpē ſo ne ꝓpter nouos aduerſarios qiterduȝ ⁊c. e. ti. c. ij. li. vj. Si vō nō dicebat bñficium ſuũ ſed rōne alterius intereſſe petebat poſſeſſorem amoueri tũc ꝑ ipſius actoris renũcia tionem finita ē inſtantia: nec ꝑ hoc aliquo caſu dr̄ de nouo vacare bñficium vnde nō ſubeſt cā quare debeat amplꝰ lis durare. ꝑ hac diſtinctione facit pn̄. huius cle. in verbo collato. quod ēt tȝ gl. in illo vbo. ꝑ hoc quod dixi. ſ. q. v.
Decimotertio qro circa hoc rōne cuius itereſſe poſſit qs ſe opponere. Sol. vt in gl. in vbo interſit. ⁊ in ea. ibi. c. ij. ⁊ quod nō. ibi in glo. penul. Decimoquarto qro qs i telligitur ordinarius quo ad effectũ huius cle. in qua hoc verbũ ordinariũ crebro repetiť. dic q̄ itelligiť qlibet col/ lator ēt ſi nō habeat ordinariā in loco vt dicit glo. in vbo ordinariũ. ⁊ idem Pau. ꝑ hoc de ꝯceſ. ꝑben. ſi ſoli. lib. vj. ⁊ ſic nō ſolus eps. alr̄s tm̄ ordinarium dicimus cũ q̄ hȝ iuriſ ditionem ordinariā ſiue ſit eps ſiue inferior. xj. q. j. experi entie. in ſi. l. di. in capite. ij. q. j. nemo. xv. q. iij. nullus ſacer dotum. ⁊. q. iiij. c. j. ⁊ quod nō. xj. q. iij. q̄ reſiſtit. al. ibi archi/ preſbyter appellatur paſtor. lxiij. diſt. ſi in plebibus. ſm Pau. q̄ dicit ordinariũ eſſe eũ q̄ ſuo iure vel ꝑncipis bñfi cio vniuerſarũ cāruȝ iuriſditionē exercere pōt. ff. de iuriſ. om. iudi. l. more. ⁊. l. ſe. ⁊ qđ nō. de offi. archi. c. vlti. in glo. ij. ⁊ quod noīe ordinarij itelligatur hic qlibet collator tenēt ⁊ Genze. Mat. ⁊ ſic ſumiť de offi. lega. collatio. lib. vj. de ꝯceſ. ꝑben. ſi ſoli. e. li. de offi. ordi. cle. ij. lȝ freqntius ſumať pro epo. vt. ſ. ea. q. dixi. ⁊ ꝑ hoc de offi. ordi. ꝑ totum. ⁊ ſȝ eos ſunt hec in argumentũ q̄ ad epm̄ tm̄ ſpectet collatio beneficioꝝ ſue dyoceſis. ad hoc de hereti. cum ex iniũcto. de hoc dixi in. c. cum eccleſia. de elec. Decimoqnto q̄/ ro in eo quod dicit quādo neuter poſſidet: quid ſi poſſidet vterq̄? So. vt in glo. idem puto. q̄ dicit idē eſſe ⁊ idē Gē.
Decimoſexto qro in eo quod in fine ibi ſalua tm̄. ꝓte ſtatur qđ reqritur vt ꝑſit ꝓteſtatio. Sol. Pau. ꝑ ea q̄ nō. xxvij. di. dyaconus. vbi dicit q̄ ꝓteſtatio facta reintegra ꝑſente aduerſario valet niſi iudex vl' aduerſarius ꝯdicat. de in inte. reſti. cũ veniſſet. ꝑ hoc de elec. cumana. ſed ibi Inno. ⁊ alij dicũt ꝓteſtationem ꝓdeſſe niſi aduerſarius ex preſſe ꝯſentiat: q2 lȝ ꝓteſtanti credatur ꝑ ſe non tm̄ ꝯ aliũ. ar. ff. de interro. actio. l. de etate. §. j. quod placet Pau. q̄ dicit q̄ in. c. cumana. de elec. partes fuerũt ꝯcordes. Un de ꝑ mutuũ ꝯſenſum ꝓteſtatio facta eſt ꝯuctionalis quod declara vt ibi dixi. ⁊ plenius de conſti. cum. M.

c **Um lite.** Lis dr̄ pēdere quo ad hoc vt nihil debeat in nouari cũ citatio legitime ꝑuenit ad partem vel ꝑ eum ſtetit quo minus ꝑueniret cum ta li expſſione q̄ potuit inſtrui ſupquo conueniatur. ꝑmo di ctum generale. ſecũdo declara ibi litem. Nō. q̄ ad hoc vt citatio inducat litis pēdentiā quo ad reuocanda innoua ta expedit q̄ facta ſit a iudice cōpetēti. ⁊ ſic ſm Gen. facta a nō competēti nō ſufficit quo ad hoc. nā nec talis interrũ pit pſcriptionem. C. ne de ſtatu defunctoꝝ. l. ſi pater. ⁊ ibi nō. de appel. vt debitus. nec arctat citatũ. vt no. de accu. veniēs. ⁊. ff. ſi qs in ius vo. nō ier. l. ex quacũq̄. q2 cũ extra territoriũ ⁊c. ff. de iuriſdi. om. iudi. l. pe. de ꝯſti. c. ij. lib. vj. ſic ēt ſm eum reqritur q̄ ſit facta tpe competenti. vt no. de elec. bone. ff. ſi qs in ius vo. nō ier. l. ij. in ſi. alr̄s nō arctat ſi cut nec facta ad locum inhoneſtũ. ff. de arbi. ſi cũ dies. §. ſi arbiter.

arbiter. vel notorie nō tutum de re iudi. cle. pastoralis. §. pisana. Scdo nō. qꝫ is p quem stat qꝫ citatio ad eū nō p ueniat habet p citato. simile fm Genz. ff. de euic. l. si id. & l. si dictū. §. si psente. vt lite nō contestata. qm. §. pono. de elec. cle. cām. de iudi. cle. dudū. de fo. compe. cle. quis.

Tertio no. qꝫ vt citatio inducat pendētiam litis dꝫ esse cū plena expssione p quā pars plene instruat sup quo cita tur. als fm Gen. parū pdesset citationē intimari quo ad i pediendā inouationē & obtinēdam reuocationē inouatoꝝ nisi fieret talis istructio. facit in simili. in auf. qūo oporte, at epos. §. igit ordinādos. & qd ibi nō. & ff. de trāsac. l. cuꝫ acquiam. & l. ꝯ bis. ad velleia. l. fi. §. pe. Quarto no. ex eo quod dixi i primo notabili. & ex tex. simul. qꝫ ad hoc vt iducatur litis pēdētia quattuoꝛ regrunt. Primum qꝫ cita tio emanauerit. Secūdum qꝫ a cōpetēti iudice. Tertiū qꝫ ad citatū puenerit vel p eum steterit. Quartū qꝫ plene po tuerit instrui fm Gen. Quintū adde qꝫ citatio sit apta. de hoc in glo. alibi quod dicam. j. q. iij. Sexto qꝫ nūcius suffi, ciēter itimauerit p id quod dicit glo. vlti. in fi. Quinto nō. ex pdictis qꝫ citatio dꝫ fieri certa: rō ē ne citatus vaget in icerto sine sua culpa. ad hoc de rescrip. cū in multis. li. vj. de postu. c. vno. de elec. vt qs duas. e. li. & de hoc. C. de litigio. auf. litigiosa. & sic itelligit. C. de pscrip. xxx. annoꝝ l. sicut. xvj. q. iij. §. pe. p hoc qꝛ & alias scriptura nimis ge, neralis vel obscura nō pdest. de libel. obla. c. j. & ij. de do lo. ex lr̃is. sicut sigillum in quo lr̃e nō apparent nō ē sigil, lum. de fi. instru. iter. Et hoc nō. Lau. qꝫ si aliqd p alteram partium pducit iter acta quod nō ē intelligibile: vel p qd alia pars qꝫtum eam tāgit nō pōt instrui habet p nō pdu, cto p iura pallegata. qd nō. Oppo. qꝫ hec rubrica sit su perflua p ti. de resti. spo. p quem sufficiēter puidetur ꝯ ino uata in piudicium partis. So. vt in gl. j. §. & in hoc differt. que ē clara. & idem Pau. dicēs qꝫ quo ad istū titulū iudex solū hꝫ sūmarie se iformare qꝫ qꝫ citatio in cā pcesserit & qd post eam aliqd fuerit p partem idebite inouatū & talia in, nouata p modū attētati reuocabunt sicut ea q fiūt appella tione pēdente vel recusatione vel relatione vel dilatione de appel. dilectis. & c. cum spāli. & c. intimasti. & c. signifi, cante. sicut ēt ea q fiunt pēdente itineris arreptiōe. de cle. pegri. c. vno. Secūdo op. qꝫ facta lite pendēte non de, beant reuocari. licitum ē enim pēdente lite vti possessione sua: nō enim dꝫ qs puari cōmodo sue possessionis lite pen dēte. de resti. in inte. cū venissent. vt lit. pen. c. j. & ij. Solu. Pau. qꝫ lite pēdente nihil dꝫ inouari in partis piudicium als bene pōt aliqs vti possessione sua ēt si possessionē ha, beat tm̄ ex psuetudine pscripta: qꝛ nemo dꝫ sine cognitio, ne cause spoliari. d. c. j. de restit. spo. cōquerente. de accu. olim. & hoc nō ē inouare. sed verius ius suū pseruare. de, īde psuluit. pōt ēt aliqua noua facere & ante lit. ptes. & post vt notant Inno. & Hosti. in. d. c. j. nam p negationē phibi, tionē & appellationē alicuius nō dꝫ qs dimittere iure suo vti. C. de rei ven. l. si fundū. & de hoc p Inno. de censi. ve, nerabili. & de of. dele. sane. ij. vbi dixi. Item nō dꝫ sua pos sessione priuari nec res litigiosa alienari vel puilegium i, petrari. sup ea. e. ti. c. j. penul. & fi. Tertio oppo. qꝫ ēt ci, tra citationē lis dicat pendere statim cū libellus ē pncipi oblatus. C. qn̄ libellus pncipi oblatus. l. j. & ij. Et hoc foꝛ tius ex quo est impetratus iudex. de ap. suggestū. de testi. cām. ij. So. videt stādum ꝯrio per id qd dicitur in glo. j. in pn. sed dic qꝫ illa q ponunt hic in glo. recipiūt limitationeꝫ p hanc cle. vt vult eadem glo. in pn. ibi determinans. qd notauit Hosti. & c̄. idem Pau. & alij. & sic ē sensus gl. & alio rum qꝫ regritur citatio quo ad effectum reuocandi atten, tata quod expsse dꝫ in hac cle. Quarto opp. ad hoc qꝫ imo p solam cōmissionem cause dicat lis pēdere adeo qꝫ p uilegia vel rescripta postea ipetrata debeāt reuocari. d. c cām. de testi. so. glo. in vbo citatio. videt stare ꝯrio. & ideꝫ Lau. dicens spāle in lr̃is apostolicis: vel puilegijs q im, petrata sup aliquo negocio iam iudicib' cōmisso: tanqꝫ im petrata tacita veritate nō tenent. sꝫ quod hic di generali, ter obtinet in alijs. Gen. aūt dicit qꝫ quo ad hoc vt lis di, catur pēdere exigit citatio vt dꝫ in tex. cum citatio dicat p ma pars iudicij insti. de pena temere litigātiū. §. fi. sꝫ quo ad reddēdum rescriptū impetratū subrepticiū facta pus cōmissio sufficit vt in ꝯrio. tacuit enim ipetratoꝛ tale quid quod si expssisset nō obtinuisset rescriptū scdm. de rescrip. sup lr̃is. & sic dꝫ dici potius casus dissimilis qꝫ ꝯrius sꝫ eū Hosti. aūt in. d. c. cām. itelligit qꝫ sequta sit psentatio & cita tio. Uel saltē si puenerit ad notitiā aduersarij p. c. j. de ali. mu. iudi. & de ap. meminimus. quod puto verū. nec ꝯrium volūt solutiones pcedentes: & hoc psupposito dic qꝫ vera ē solutio Gen. qꝛ quo ad effectū reuocandi attentata pen dente lite qꝫuis pars sciret se debere citari tū non suffice, ret nisi citata fuerit vt in tex. sed quo ad ipediendū ipetra tionem sufficit ipetratio facta p aduersariū parti intima, ta rōne pdicta. Quinto oppo. qꝫ nō sufficiat citatio ad iducendam litis pēdētiaꝫ. sꝫ regratur litis ꝯtestatio. de v. sig. ex parte. ij. qꝛ tunc dr̄ iudiciū ceptum in auf. de litigio. §. oēm. & §. si vo. qꝛ litis ꝯtestatio ē exordium litis. de offi. dele. sup qōnum. §. nos aūt. So. Pau. qꝫ p citationē indu citur pēdentia litis quo ad ipediendā inouationem vt in tex. p hoc quod dꝫ in lr̃a ibi. quo ad hoc. Itē & quo ad per petuādam iurisditionē. de offi. dele. gratū. als aūt requiri tur ꝯtestatio. & idem Genze. & Mathe. Et ex hoc appa, ret istos tenere qꝫ nō perpetuet iurisditio p actū aliquē ci tra citationē. quod tenui de offi. dele. gratū. eo. ti. lꝫ pluri, mi teneāt ꝯrium. qd dic vt ibi dixi. Sexto op. ad hoc & ad tex. qꝫ nō regratur citationē puenisse ad citatum. sufficit enim qualitercūqꝫ geri ceperit lis. d. c. lꝫ. Sol. glo. in vbo ad partem. tāgit illam qōnem an sufficiat citationem ema nasse ēt si nō puenerit ad citatum quo ad perpetuādā iuris ditionē. & sentit qꝫ sic. de quo plenius no. de offi. lega. c. vl. vbi dixi qꝫ si tenemus qꝫ ad perpetuandā iurisditionē suffi ciat qlibet actus factus p delegatum ēt citra citationē. tūc sufficit citatio emanata ēt nōdum exequta. sed si tenemus qꝫ regratur citatio quod tenui. de offi. dele. lꝫ. & c. venera bili. & dixi in primo ꝯrio. tūc expedit qꝫ citatio sit exequta quādocūqꝫ enim ex aliquo actu dꝫ aliqs effectus surgere regritur qꝫ actus sit pfectus ex suis partibus. de elec. qꝛ p pter. & c. cum post petitam. Septimo oppo. ad idem & ad solōnem pdictam qꝛ citatio ēt non puenta ad citatū hꝫ effectum. s. de fo. compe. cle. quis. in pn. Soluit Genz. qꝫ in casu huius cle. exigitur citationē deuenisse ad notitiam citati: als regulariter ꝯ dictam cle. quis. Et rō huius ca, sus pōt esse fm eum qꝛ talis citatio inducit effectū impedi menti inouationis & eius faciende reuocationis q forte nō sine magno incōmodo inouationis fiet. & ideo ne pbabili ignorantia feriat est inductū vt ad suā noticiā citatio de, ducatur. ar. C. de tabularijs. l. generali. lib. x. de ꝯsti. c. ij. & c. nam ꝯcupiscentiam. Tu vo dic qꝫ ad hoc vt citatio ope retur aliquē effectū regritur regulariter qꝫ pueniat ad cita tum. sed qn̄ sufficit puentio psumptiua vt in casibus in q bus sufficit citatio ad domū. de quo dixi de co g nit. i pos. c. fi. & sic loqtur cle. quis. Octauo oppo. qꝫ ēt si factum fuerit per citatū qꝫ citatio ad eum nō peruenerit nō debe, at haberi p citato nisi hoc fecerit dolose. de elec. cle. cām. & alijs iuribus hic allegatis. in glo. in vbo pueniret. Sol. stat ꝯrio. vt dicit glo. in vbo factum. p hoc vt lite nō ꝯtes. qm̄. §. porro. ibi siue qꝛ maliciose occultat & c̄. Uero quomodo reuocent inouata lite pendente. i. que cause co gnitio regritur. So. vt in glo. j. §. per que dixit. quam not. vsqꝫ ibi & in hoc differt. Et idē Lau. qd dixi. s. in. j. ꝯrio.

Secūdo q̄ro q̄r in tex. deciditur qn̄ incipit lis pendere vſq3 ad q̄tum tp̄s duret pēdentia: gl. in v̄bo poſt q̄. dicit q̄ vſq3 ad ſniam a qua non ē appellatum. Idem Pau. ex hoc no. q̄ qn̄ ē appellatum lis ē eadem l3 inſtātia ſit diuerſa ⁊ ideo ſi lis erat ɔteſtata in p̄ncipali non reqrit̄ ɔteſtatio in cā appellationis. de appel. p̄tuas. ⁊ q̄d ibi nō. tollit̄ ēt pēdētia litis ⁊ alijs modis de q̄bus gl. remittit. Tertio q̄ro q̄r hic dicit de iudice competēti q̄s dicat̄ incōpetēs ⁊ q̄s competēs. Ad p̄mum dicit Pau. q̄ dr̄ incompetens multis modis: puta ſi iudex ſecularis citat clericū. xxiij. q. viij. ɔuenior. vbi de hoc. vel ordinarius citat exemptū nō exp̄ſſa cā p̄pter quā ſit ei ſubiectus. de p̄uil. c. j. li. vj. vel duo citant nō facta mētione de tertio. de of. dele. prudētiā p̄mo rn̄ſo. ⁊ c. ſequēti. vel delegatus q̄ nō h3 hoc in mandatis citat p̄ſonaliter. de iudi. c. j. lib. vj. vel ſi is cui datur iuriſditio citandi ſub certa forma ea omiſſa citat. s. de fo. cōpe. cle. vna. v̄. volumus. vel cū euidens ē citātem nō eē iudicem. de reſcrip. nōnulli. vel ſi error exprimit̄ in citatiōe. puta q̄ veniat reſponſurus ſeruo vel excōicato vel alteri de quo ɔſtat q̄ agere non pōt. vt ſi citat ad diem feriatā de feri. c. fi. vel ad rn̄dendū de ſole ⁊ luna. ff. de iudi. l. nō quēadmodū. inſti. de inuti. ſtipu. §. j. ⁊. §. ij. vel ad locū inhoneſtū. ff. de arbi. l. ſi cū dies. §. ſi arbiter. vel vt reſpondeat militi p̄curatori alterius. C. de p̄cur. l. militem. Et generaliter vbicūq3 in citatione exprimit̄ iniuſtū vel manifeſte inhoneſtū ita q̄ citatus ē certus q̄ ſi p̄ſens eſſet nō teneretur rn̄dere. de hoc nō. iij. q. ij. ſi ep̄s. de accu. veniens. Et Spe. de citatione. §. j. p̄ totū. Ad ſcdm̄ q̄s dicat̄ cōpetens: dicit glo. in v̄bo competēte. q̄ is q̄ iuriſditionē3 cauſe h3 cū exercitio ēt ſi poſſit p̄ exceptionem elidi. quā3 glo. nō. ⁊ idem Pau. p̄ p̄dicta p3 q̄ non ſolū ſufficit q̄ iudex ſit competens quo ad iuriſditionem fundamentū ſed ēt q̄ citatio ſit cōpetens. vt p3 p̄ exempla Pau. ſtatim dicta. q̄d ēt dicit hec glo. in v̄bo cōpetēte. in fi. q̄d nō. Et ad p̄dicta q̄ nō. glo. C. de bonis aucto. iudi. poſſi. l. cū p̄ponas. ⁊ dic quēlibet iudicem cōpetētem niſi appareat incōpetens. q̄a edictū de iudicibus ē p̄hibitoriū. ar. de offi. dele. cū. R. et q̄d ibi nō. de iudi. cām. ij. Et quo ad effectū hui⁹. c. dic cōpetentē qn̄ citatio arctat ad cōparēdū ēt ſi al's nō ſit iudex: dūmodo teneat̄ citatus ire ad allegādū priuilegiū ſuum. adeo q̄ nō veniens poſſit vt ɔtumax puniri. ar. ff. de iudi. l. ſi q̄s ex aliena. de reſcrip. ſup lr̄is. vbi de hoc. ⁊ de accu. veniens. in glo. vlti. Et p̄ hoc fortius dic litem pendere ſi citatus cōparuit ⁊ oppoſuit de incōpetētia iudicis. l3 i. q. facti viderim allegari in ɔ̄riū. p̄ hoc videret̄ tex. hic i v̄bo cōpetente. q̄ videt̄ p̄ſupponere q̄ ɔſtet iudicem eē competentē. S3 dic q̄ ē competēs vſquequo nō erit doctū de īcompetentia. vt vult glo. iſta ⁊ Pau. p̄ dicta. s. ea. q. in eo q̄ dicūt competentē dici ēt ſi iuriſditio poſſit p̄ exceptionē elidi q̄d diligēter nō. Oppo. ad hoc q̄ ſi iuriſditio pōt p̄ exceptionem elidi citatio nō inducat litis pēdentiam. q̄r nō arctat citatū. iij. q. v. q̄r ſuſpecti. de fi. p̄ſby. qn̄. de ap. ex parte. j. So. Lap. q̄ ſi exceptio ſit notoria p̄cedunt ɔ̄ria. Et p̄ hoc p̄miſſa debēt intelligi ſicut ſtatim. s. dixi qn̄ citatio ē taliter facta q̄ arctatur citat⁹ ad veniendū. Quarto q̄ro circa hoc ſi reſcriptū eſt ip̄o iure nullū vt q̄r impetratum p̄ excōicatum. de reſcrip. c. j. lib. vj. vl' ē obreptitiū ⁊ ſup b̄nficio impetratū. de reſcrip. ad audientiā. ij. an citatio facta p̄ tale reſcriptum inducat litis pēdentiā3. dicit Lap. q̄ nō ſi de hoc ɔſtat p̄ id q̄d dixi. s. q. prima. Si autē nō conſtat ſed pendet ex futuro euentu ſecus ē. ad hoc. s. c. pxi. Quinto q̄ro qualis exp̄ſſio reqritur in citatione ad hoc vt citatus dicat̄ potuiſſe plene inſtrui? So. vt i gl. fi. quam nō. in eo q̄ dicit ɔſilium eſſe actori q̄ in citatiōe libellus inſerat̄. ⁊ cum glo. ɔcordat Pau. q̄ dicit idem eē in criminali in qua ſi in citatione nō exp̄munt̄ ea q̄ obijciunt̄ accuſato venire nō tenet̄. v. q. ij. ſi primates. lxxxj. di. maximianus. vij. q. j. p̄ſentiū. ⁊ q̄d nō. iij. q. ix. iudicas. ⁊ hoc caſu qn̄ fit tanta exp̄ſſio in criminali nō dant̄ deliberatorie ſ̄m Pau. quod t3 Hoſ. in ſumma. de dila. §. ſunt ⁊ inducie. ⁊ ſic dicit Pau. intelligendū q̄d nō. iij. q. ij. in ſūma. al's aūt dari debent. vt nō. ij. q. viij. p̄ſcripta. quod etiā t3 Hoſ. in libello iuris canonici. in Rica qualiter fiat citatio iuxta p̄ncipium. ad hoc. C. vt intra certum tp̄s criminalis cā finiatur. l. ij. ⁊ quod nō. C. de lit. ɔteſta. auf. offeratur. et idem t3 Hoſti. in ſumma. de dila. §. j. ver. alie dilatorie. ⁊ Arch. in palle. c. p̄ſcripta. ⁊ de hoc in Spe. de dila. §. j. §. deliberatorie ſunt. dicit ergo Pau. q̄ quo ad effectū inducende litis pēdentie dz in citatione exp̄mi q̄s a quo ⁊ quare petat̄. Et p̄ hoc dicit nō ſufficere ſi citetur vt veniat reſponſurus ſup fundo. put etiam dicit hec glo. fi. in p̄n. q̄r ſi hoc diceremus ſequeret̄ q̄ ex tali citatione ſup omni re ⁊ cā ciuili poſſet ɔueniri. ⁊ q̄d ſup q̄nolibet fundo quē poſſideret ⁊ reus lis diceret̄ pendere donec p̄ libellum declaraſſet actor d̄ quo fundo itelligit quod eſſet abſurdū. ⁊ eſt ſimile de dona. c. iij. Sexto q̄ro ſi iudex in citatione ſufficienter exp̄ſſit ſed nūcius nō ſufficienter parti itimauit: an dicat̄ lis pendere? So. vt in glo. ea. in fi. que dicit q̄ nō p̄ hoc q̄r ex quo non ſufficienter itimauit pars non pōt dici plene inſtructa. Septimo q̄ro q̄d ſi iudex ſufficiēter expreſſit. ⁊ nūcius ſufficienter itimauit ſed nō retulit iudici de citatione facta vel ſi retulit nō fuit hoc redactum in actis: ⁊ deinde aliq̄d attētat̄ quod iudex vult reuocare p̄ modum attētati ſed ex aduerſo dr̄ hoc non debere fieri: ⁊ negatur citationē factam vel ſi facta fuit nō fuiſſe in actis redactā. videtur q̄ iudex nō poſſit reuocare inouata adeo q̄ ſi is ɔ̄ quem petitur reuocatio appellet q̄d iudex hoc nō admittit debeat deferri appellationi cū ſit grauatus. pro hoc inducit Lap. cle. appellāti. vbi iuſtificatur appellatio. ex his ſolis q̄ in appellatione ſunt exp̄ſſa qn̄ ab iterlocutoria appellatū ē ita ergo videtur hoc caſu non poſſe verificari reuocationem attentator: niſi ex his q̄ in actis ſūt redacta. ſed pro ⁊ ɔ̄ inducit Lap. ea q̄ nō. in q̄one diſputata i regula. cum q̄ certus. lib. vj. vbi quando dati ſunt duo delegati cū clauſula q̄ ſi ambo ⁊c. Altero impedito. ſed de impedimento fide non facta collegē q̄ritur an valeat proceſſus p̄ nō impeditū factus? ⁊ arguitur pro ⁊ ɔ̄. ⁊ dic vt ibi vt dixi. de offi. dele. prudētiam. in p̄n. ad q̄onem tamen p̄miſſam. dic q̄ verū ē quod dicit Lap. ſ̄. ad hoc vt iudex poſſit p̄cedere contra citatū non ſufficit q̄ vere ſit citatus niſi etiam de hoc cōſtet iudici. vt p̄batur. ff. de bo. aucto. iudi. poſ. l. hec aūt. §. j. ibi liqueret pretori. q̄d t3 ibi Bar. de quo dixi de eo q̄ mit. in poſ. c. fi. Octauo q̄ro qui ſit rō quare ad iducendam litis pendentiā reqritur exp̄ſſio ita plana. vt dixi. s. q. v. Sol. ideo reqritur ne conuentus in incerto vagetur. ar. de reſcrip. cum in multis. de poſi. c. vno de elec. ne q̄s duas. lib. vj. ⁊ de hoc. C. de litig. auf. litigioſa. ſ̄m Steph. q̄ ſic intelligit. C. de p̄ſcrip. xxx. annorum l. ſicut. xvj. q. iij. §. penul. Et ex p̄dictis ad inferēdam litis pēdentiā reqrunt̄ aliqua. d̄ q̄bus. s. in. iiij. notabili.

De ſequeſtratione poſſeſſionum ⁊ fructuū. Rica.

a **D compeſcendas**

Diuiditur in partes quattuor vt dicit glo. ɔtinet tn̄ vnum caſum ſolū. ſed q̄ aliqualiter eſt longa lego per partes. No. malicias litigātiū eē cōpeſcendas. de hoc in gl. ij. ⁊ dicit Gen. q̄ ad plenū p̄hiberi nō poſſunt. xxxiij. q. j. hac rōne. in auf. de nup. §. mitiores col. iiij. ⁊ in auf. vt hi q̄ obligatas p̄hibent̄ habere res minorum. §. j. col. vj. Scdo no. q̄ p̄ verbū diffinimus iducitur ius

citur ius nouũ ſm Gen. Eſt enim caſus nouus hic ĩ quo lite pẽdẽte fit ſequeſtratio. Alij caſus no. C. de ꝓhibita ſequeſtratione. l. j. ⁊. ſ. c. dilectus. ⁊ qđ iſte ſit caſus nouus. tenet glo. j. ibi nouũ ⁊ eq̃ſſimũ ⁊c. Tertio nõ. de dictione dũtaxat q̃ é reſtrictiua ⁊ ſonat idẽ qđ tm̃. l. di. ex pendẽtibus. de reſcrip. ſtatutũ. §. in nullo. lib. vj. de iureiur. c. j. e. li. Quarto no. ꝙ ſnĩa lata ſup poſſeſſorio põt eẽ diffinitiua. qđ colligit glo. in ṽbo poſſeſſorio quã no. ⁊ idẽ nõ. de reſti. ſpo. cũ ad ſedẽ. in gl. magna in fi. Quinto no. ĩ caſu hui⁹ cle. equarari ſnĩam latã in poſſeſſorio ſnĩe late in petitorio eiuſdẽ rei. qđ ẽ verũ quo ad effectũ ſequeſtrationis ſiẽde. de qua hic. ⁊ eſt rõ ſm Lau. q2 pſumit̃ ꝓ eo q ob tinuit ẽt in altero tm̃. ar. ſ. e. ab eo. ꝓ hoc. ſ. ti. j. cle. ſi duo.

Sexto no. caſuȝ in q̃ titulus bñficij põt ſequeſtrari. qđ colligit gl. in ṽbo bñficium. ⁊ ſic ſm Gen. nõ ſolũ fructus ſequeſtrant̃. put fit. ff. de appel. l. imꝑatores. ſ. e. ab eo. im mo q̃nq3 ẽt ip̃m ius qđ petit̃ vt hic. ad idẽ. ff. de iudic. examinata. Septimo no. ꝙ verbũ bñficium de ſe nõ compꝛehendit dignitates vel pſonatus alias fruſtratoria fuiſſet exp̃ſſio de illis hĩ in tex. facta. qđ eſt vex in mã reſtringibili vt in gratijs: ⁊ puilegijs q̃ tanq̃ ambitioſa reſtringũtur. de pben. q̃uis. j. lib. vj. ſ3 al's bñficium large accipit̃. ar. de ṽ. ſig. tria. de cã poſ. cle. vnica. vbi de hoc in gl. ij. ⁊ ibi dixi. q. iij. Et p ibi nõ. videt̃ ꝙ ẽt hoc caſu compꝛehenderẽtur dignitates ⁊ ſic exp̃ſſio de q̃ hic nõ fuit neceſſaria ſ3 fuit ad maiorẽ certitudinẽ. qđ dico. j. in. iij. ꝯrio. Nomine aũt bñficij compꝛehendit̃ canonicatus ⁊ pbenda. vt nõ. Archi. ď reſcrip. grã. lib. vj. dicit aũt Steph. ꝙ noĩe dignitatis hic expꝛeſſo non compꝛehendit̃ epatus. de ꝯceſ. pben. dilectus de ꝑben. c. ij. li. vj. ⁊ qđ nõ. ibi in glo. ij. ⁊ p Archi. Octauo no. caſum in q̃ de iure canonico pſcribit̃ triẽnio. nã ad euitãdam ſequeſtrationẽ ſufficit poſſeſſio triẽnij. vt in tex. ad hoc. xvij. q. ij. ſi q̃s incognitus de pſcrip. c. j. ſic ⁊ vſucapio terminat̃ triẽnio. inſti. de vſucap. in pñ. de q̃ an currat ꝯ eccleſiam. dixi de in inte. reſti. c. j. vbi tenui ꝙ ſic. Debet aũt in vſucapione interuenire bona fides ⁊ iuſtus titulus ⁊ ꝙ res nõ ſit vicioſa ⁊ ꝙ poſſeſſio durauerit vſq3 ad vltimuȝ diẽ quẽ ſufficit attigiſſe. ff. de diuer. ⁊ tẽpo. pſcrip. l. in vſucapione. ⁊ no. e. ti. l. iij. dicit aũt Genz. ꝙ limitatio triẽnij hĩ facta fuit arbitraria. de qua nõ poſſet reddi rõ quare non de pluri vel pauciori dixit. pro hoc qđ nõ. de pſcrip. ſi q̃n.

Nono no. caſum in quo de cã deuoluta ad curiã ſe itromittit iferior q2 ordinarius hic ſequeſtrat bñficium ſup q̃ lis pẽdebat in curia. qđ dic vt in gl. in ṽbo ordinariũ ⁊ intelligit Lau. ẽt ſi ab ip̃o ordinario fuerit appellatum. ⁊ ex hoc colligit caſum in q̃ iudex a quo ſe itromittit de cã pendente coram iudice ad quem. ſunt ⁊ alij caſus ſm Laud. Secũdus ẽ de appel. cũ teneamur. vbi reformat̃ poſſeſſio turbata alteri parti p alterũ. Tertius q̃n nõ comparet appellãs in termino pfixo. de appel. ꝑ tuas. Quartus in appellante ꝯ reſidẽtiam. de appel. ꝑuenit. q2 ibi ponit ordinarius vicariũ. Quintus ſi q̃d fiat ꝯ appellationem ⁊ interdictum eccleſie. de matri. ꝯtrac. ꝯ interdictũ eccle. ꝑ totũ. Sextus q̃n ignorat iudex inferior. de appel. vt in. c. ſi duobus de appel. Septimus in. c. ſi a iudice. de appel. lib. vj. Octauus in caſu. ſ. e. ab eo. Dicit tñ Lau. ꝙ illo caſu fit ſequeſtratio a iudice a quo ẽ appellatum anteq̃3 appellatio ſit pſentata iudici ad quẽ. Sed poſt pſentationem fit ꝑ iudicem ad quẽ. C. quoꝝ appel. nõ reci. l. ab executore. quod h3 Hoſtiẽ. in. d. c. ab eo. ⁊ dicit Pau. ꝙ ſi iudex a q̃ detulit appellationi nõ põt ampliuſſe ipedire de pncipali nec de acceſſorio. de appel. dilectus. §. pterea. ⁊. c. cũ appellationibus. lib. vj. niſi in fauorẽ mr̃imonij vbi vertitur piculuȝ anime. Sic nõ. Inno. de matri. ꝯtrac. con. iterdi. ec. c. ij. caſus aũt. xvj. in q̃bus iudex a quo ſe itromittit de cã deuoluta no. Spe. de appel. §. pe. i pñ. Decio no. de officio

ſequeſtri in caſu hui⁹ cle. h3 enim plenam curã de bñficio ſequeſtrato. ⁊ ſic ẽ legitimus admĩſtrator ſicut is q admiſtrat ſede vacante. de elec. q2 ſepe. lib. vj. eo. ti. c. ſtatutum. ſm Lau. ⁊ ibi Gen. q dicit eſſe ad iſtar cõmentatarij. de q̃ no. de elec. nemo. li. vj. Et hoc vult gl. hĩ in ṽbo bñficium. in fi. ⁊ de hoc. ſ. q. xxvij. Et idẽ Pau. ſm queȝ cũ debeat fructus pcipere poterit pſentare vel eligere ſi hoc ꝑtinet ad bñficium. ꝑ hoc qđ nõ. de re iudi. cũ Bertoldus.

Oppo. in eo qđ hic pmitti videt̃ appellari a ſnĩa lata ſup poſſeſſorio. nã vt hec cle. pcedat op3 eam itelligi ꝙ a pma ſnĩa fuerat appellatũ: al's non pcederet qđ hic dicit de expectãdo finalem victoriam. ⁊ ſic ꝯ. q2 a ſnĩa lata ſup mõmẽtanea poſſeſſione nõ appellat̃. C. ſi de momẽta. poſſeſ. l. vnica. ⁊. ij. q. vj. §. ſunt quoꝝ. ṽ. de poſſeſſione. Sol. cõiter di ꝙ ꝯria pcedũt de iure ciuili. ſed de canonico ſecus. hoc no. glo. in dicto. ṽ. de poſſeſſione. de reſti. ſpo. cũ ad ſedeȝ in glo. pe. in fi. Scđo op. ad hanc ſolõnem. q2. l. vnica ꝑ allegata ẽ canonizata in dicto. ṽ. de poſſeſſione. So. Vin. vt refert Archi. in dicto. ṽ. de poſſeſſione dixit. ꝙ ſm canones ſi appellat̃ ne aduerſarius mittatur in poſſeſſioneȝ defert̃ appellationi. nam ⁊ appellat̃ ab iterlocutoria. de appel. ſup eo. ta3 ſup interdicto quoꝝ bonoꝝ. ꝙ vnde vi. nam ⁊ his caſibus ſnĩa diffinitiua ẽ ⁊ perimit pncipale. l3 ſecus de iterlocutoria q̃ non pimit. ⁊ ſic videt̃ Vinc. velle ꝙ ẽt ſm canones a ſnĩa iterlocutoria lata in poſſeſſorio nõ appellet̃. tñ dictum eius minus pfecte recitat̃. Alij aliter dixerũt ſtãtes ſimplr in eo qđ pdixi ꝙ indiſtincte ſm canones ẽt ab iterlocutoria appelletur. Jo. aũt fauen. vt dicit Archi. in dicto. ṽ. de poſſeſ. dicit de iure canonico nõ appellari in caſu pmiſſo ſicut nec de ciuili: q2 remanet qõ ꝓprietatis ꝑ quã ſuccurreretur ei q ſuccubuit in poſſeſſorio ꝑ. d. l. vnicam. ⁊ dictũ ṽſi. de poſſeſ. ⁊ hoc dicit verũ q̃n is q ſuccubuit malicioſe impediebat reſtõnem. de reſti. ſpo. ex ꝯqueſtione. ⁊. c. in lr̃is. ⁊. c. item cũ q̃s. Archi. in dicto. ṽ. de poſſeſ. ⁊ Pau. hic tenẽt de iure canonico ideȝ quod de iure ciuili. l3 Pau. in fi. mutet ſnĩa3 ⁊ dicat verius eſſe: ꝙ indiſtincte ſm canones appellari põt. Videamus motiua ꝑ opinione gloſarũ ⁊ ſequaciũ ꝙ aliud ſit de iure canonico. iducitur de reſti. ſpo. ex ꝯqueſtione. ⁊. c. cũ ad ſedeȝ. ⁊ de teſti. c. ſignificauerũt. Item rõ q2 ſm iura canonica regulariter appellari põt etiam ab iterlocutoria. de appel. ſup eo. ⁊. c. vt debitus. Pro opinione alia inducitur q2. l. vnica. pallega. exp̃ſſe dicit appellari non poſſe ⁊ canones exp̃ſſe nõ dicũt appellari poſſe: ergo ſtãdum legi ẽt de iure canonico. ꝑ hoc quod nõ. de ope. no. nun. c. j. Archi. vt pdixi ſeq̃tur hoc ſcđm. Et ad ꝯria reſpondet ad. c. cum ad ſedem. dicit ibi nõ exp̃mi ꝙ appellatũ fuerit põt ergo itelligi ꝙ ꝑ ſupplicationem pape fuit aditus. quã ſolõnem reprobaui in. d. c. cũ ad ſedem. q2 p3 indeciſa ꝙ fuit appellatũ. Aliter rñdet ẽt Archi. pſuppoſito ꝙ ibi fuerit appellatum nõ tamẽ ibi di ꝙ ppter appellationem executio fuerit impedita. q̃ ſolutio ẽt non pcedit. nam ſi tenuit appellatio debuit executio ſuſpẽdi. de iureiu. veniẽtes. Tertio ſoluit ꝙ ſi bñ aduertitur in. c. cũ ad ſedem fuit actũ poſſeſſorio ⁊ petitorio. quod colligit ex tex. ibi aſſerẽs ď iure ad hoſpitale ſpectare. quod ſonat ptoriuȝ ⁊ ẽt ibi reſtitui poſtulauit ⁊ ibi diutius poſſediſſe q̃ ſonãt poſſeſſorium. ſed dic ꝙ ẽt colligitur ibi in pñ. q2 cã fuit cõmiſſa quo ad petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ. ꝑ hac ſolõne ẽ qđ no. in Spe. de appel. §. ij. ṽ. vj. ⁊ ſe. in additio. Jo. an. vbi refert Guido. de ſuſa dixiſſe ꝙ q̃n ſimul actum eſt petitorio ⁊ poſſeſſorio põt appellari ſup vtroq3 ẽt de iure ciuili ⁊ ſic leges locum habẽt tm̃ cum poſſeſſorio ſolo agitur. Ratio differentie q2 quãdo ſimul tunc cã poſſeſſionis ẽ acceſſoria ꝓprietati de cauſa poſ. cum dilectus. ideo ſeq̃tur naturã pncipalis que rõ ceſſat q̃n ſolo poſſeſſorio actum eſt. quod eſt no. dignum.

ꝛ idem vult Archi. lꝫ non ſic expſſe in. d. ꝟ. de poſſeſſione
ſed nō videt̃ hoc ꝓcedere quo ad dictū. c. cū ad ſedem. q̄a
ēt p̄ſuppoſito ꝙ fuerit actū petitorio ꝛ poſſeſſorio tm̄ in ſo/
lo poſſeſſorio fuit ꝓnūciatum. vt pꝫ in ꝟbis ſniē ibi nulla/
tenus de ſpoliatione tractabāt. ꝛ in eo papa ꝓnūciauit in/
terdictū vnde vi locum nō habuiſſe. ꝛ retractauit ſniāꝫ re
ſtitutionis latam ꝯ ep̄m. Sol. Archi. ꝙ lꝫ nō exp̄matur de
petitorio tm̄ includit̃. nam reſpectu petitorij fundata erat
intētio epi de iure cōmuni cum eccleſia eēt in ſua dyoce. ſi
enim de poſſeſſorio tm̄ ꝯſideraſſet papa nō fuiſſet admiſſa
ꝓbatio p inſtrumenta. cum p inſtrumenta nō ꝓbetur poſſeſ
ſio. de fide inſtru. inter. q̄ ratio nihil vrget. q2 etiaꝫ dato ꝙ
p inſtrumētum non ꝓbetur poſſeſſio bene ꝓbatur ſpolia/
tio. ſicut etiam p inſtr̄m pōt ꝓbari crimen ꝓut dixi de ma.
ꝛ obe. cū in eccleſijs. ꝛ illo reſpectu papa ibi dicit ꝙ iſtru/
mēta non ꝓbarūt q2 de ſpoliatione nō tractabāt. ſed ꝙ ſen
tētia pape in. c. cū ad ſedem. fuerit generalis ēt quo ad pe/
titorium faciūt verba ibi nos p̄oris acta iudicij recēſentes
vbi nō diſtinguit ꝛ ſic cum acta eēnt ēt in petitorio de illo
ēt papa ꝓnūciauit. vbi conſidera ꝙ lꝫ ibi deduceretur peti
torium deducebat̃ ad iuuādum poſſeſſoriū. quod patet ex
ꝯcluſione libelli. q2 ꝓcurator hoſpitalis poſtulauit reſti/
tui ꝛc̄. ꝛ ſic lꝫ iudiciū quo ad acta eēt ſup petitorio ꝛ poſſeſ
ſorio ſnīa tamē debuit cē in ſolo poſſeſſorio ꝛ ſic ibi fuit. tm̄
q2 etiam deductū erat petitorium potuit appellari per id
quod. ſ. dixi. multū tamen facit illud. c. ꝙ indiſtincte poſ/
ſit appellari. nō enim videret̃ petitorium debere aliquid
opari quo ad ptātem appellādi qn̄ deductum ē no p̄ncipa
liter. ſed ad coadiuuādum poſſeſſorium talis eniꝫ ſentētia
nō p̄iudicat in petitorio. de iure aūt ciuili a ſnīa lata i poſ/
ſeſſorio pōt appellari tunc tm̄ qn̄ facit p̄iudicium ꝓprieta
ti. vt dico. j. e. ꝯrio. ſed p hec habes modū quomodo illud
c. pōt euitari. ad. c. ex cōqueſtione. reſpondet Archi. vbi
ſ. ꝙ ibi nō fuit ꝓnūciatum ſup poſſeſſorio. ſed fuit appel/
latum eo ꝙ iudices p̄us volebant in petitorio ꝓcedere q̄
reſtitutorio iudicio. ꝛ ſic intelligit Inno. illud. c. vt no. de
no. ope. nū. ſignificantibus. ꝛ ſm̄ hoc habebis ꝙ p̄ſuppo/
ſito ꝙ a ſententia lata in poſſeſſorio nō appelletur. tamen
ſi iudices omiſſo poſſeſſorio ſeu reiecto volunt in p̄torio ꝓ
cedere appellari pōt. ꝛ hoc ꝓbatur. C. de appel. l. j. vbi ēt
de iure ciuili a tali p̄poſteratione appellari pōt. Ad. c. ſi/
gnificarūt. rn̄det Archi. ꝙ ibi nō fuit appellatuꝫ a ſnīa la
ta in poſſeſſorio. ſꝫ a grauamine denegate quarte ꝓductio
nis. ꝛ etiam ibi nō. Inno. ad rōneꝫ q̄ fiebat. q2 ſm̄ canones
regulariter appellatur. rn̄det ꝙ generaliter ꝓcedit. fallit i
caſibus ꝓhibitis de appel. ꝯſuluit. cum ſimilibus. ꝛ gene/
ri p ſpeciem derogat̃. de reſcrip. c. j. regula. generi. lib. vj.
Cōcludit itaqꝫ Archi. ꝙ quādo p cām poſſeſſionis nō pa
ratur p̄iudicium ꝓprietati appellari non pōt. quod eſt in
omni iterdicto niſi ageret̃ ex ꝯſtitutione ſi q̄s in tantam. C.
vnde vi. quo caſu q̄ ſpoliauit cadit a ꝓprietate iō appella
ri pōt. ar. ij. q. vij. lator. ꝛ de hac conſtitutione dixi de cau.
poſ. cum eccleſia. de reſti. ſpo. ſepe. de dolo. c. ſimiliter. ſꝫ
Archi. ſi agit̃ hypothecaria poſt aduocatā hypothecam
nō hꝫ locum queſtio ꝓprietatis niſi ſoluto debito. ff. d̄ eui.
l. ſi cū venditor. j. reſponſo. quod ſimile nō multum ē ad ꝓ
poſitum. ꝛ hec Archi. dicta refert hic Pau. auctore ſup/
preſſo q̄bus attentis apparet ꝓbabiliter poſſe defendi ꝙ
ēt de iure canonico a ſnīa lata in poſſeſſorio non appellet̃
Aduerte tm̄ ꝙ. l. vnica p̄alleg. vt dixi in. c. cū ad ſedem. ſo
lum ꝓbat ꝙ ſi appellat̃ in poſſeſſorio nō impeditur execu/
tio. nō aūt dicit ꝙ appellari non poſſit. ſed vt ibi dicit Cy.
ſatis hoc in effectu ex quo nō defertur appellationi. fun/
datur aūt illa. l. ſm̄ aliquos ex eo ꝙ ſnīa ſup poſſeſſorio ē
interlocutoria. quod eſt falſum ꝛ reprobat̃ hic in tex. ꝛ gl.
quod dixi in. iiij. notabili. ꝛ etiam de iure ciuili dicitur dif

finitiua. vt nō. ff. de re iudi. quod iuſſit. Sed rō. l. vnice. eſt
vt breuientur lites ꝛ q2 non agit̃ de p̄iudicio ſuccumben/
tis in poſſeſſorio cū agēdo petitorio poſſit ſibi ſuccurri vt
ibi dicit̃. ꝛ p hoc infero ꝙ vbi nō poſſet ſufficiēter ſuccurri
poſtea agendo petitorio poterit appellari etiā de iure ci/
uili: qđ tꝫ Bar. ff. de ap. nō reci. l. ij. p. l. creditor. §. iuſſus.
ff. de appel. vbi in actione ad exhibēdum q̄ ē minoris p̄iu/
dicij q̄ꝫ reſtitutio poſſeſſionis pōt appellari. quādo condē
natus non ē exhibens ad intereſſe petentis exhiberi. ꝛ ſm̄
iuramentū petētis quo iurauit quāti ſua intererat exhibi/
tionem fieri: ꝛ q2 hoc non poſſet reparari poſtea p̄iudiciuꝫ
petitoriū. ad idem inducit. l. j. C. de appel. vbi appellatur
ſi omittitur ordo poſſeſſorij ad petitorium. qđ ē q2 iam eēt
leſus ex eo ꝙ ꝓceditur in petitorio p̄us que nō. Omni
bus tamen conſideratis q2 canones multum fauent ap/
pellationibus. ꝛ q2 cle. indiſtincte videtur ꝑmittere taleꝫ
appellationem. cōcludo ꝙ magis cōſona canonibus ē opi
nio q̄ vult indiſtincte appellare poſſe. ꝓ hoc quod dico. j.
e. cle. in fi. q. iij. Et ad rōnem cōtrariam q2. l. vnica ē cano/
nizata ꝛc̄. vt ſupra dixi. Reſpondeo ꝙ lꝫ p gra. inducatur
nō ſeq̄tur ꝙ ſit canonizata. ꝓ hoc quod nō. de reſcrip. c. ij.
īmo errauit ibi gratia. in tex. in eo ꝙ dixit ſnīa ſup poſſeſ/
ſorio eē interlocutoriam cum tamē poſſit eē diffinitiua vt
ꝓbatur hic ꝛ dixi. ſ. eodem contrario ꝛ hoc etiam de iure
ciuili. vt dixi. ſ. e. contrario. quod nō. Cy. in. d. l. vnica. et
Bar. in. d. l. ij. de ap. non reci. Tertio op. ꝙ ſupflue fue/
rint in tex. adiecta illa verba etiam ſi dignitas vel ꝑſona
tus ꝛc̄. q2 in diſpoſitionibus non reſtringibilibus ſicut eſt
diſpoſitio iuris. de conſti. c. j. ꝛ. c. fi. nomine beneficij veni
unt omnia beneficia cuiuſcūqꝫ ſtatus. de ꝟbo. ſigni. olim.
Sol. vt in glo. in ꝟ. etiam. ex qua dic ꝙ q̄uis non fuiſſet fa
cta dicta adiectio. tamen comp̄henderent̃ dignitates ꝛ ꝑ
ſonatus. Et ratio que ē fit in glo. q2 ſequeſtratio ē odioſa
nō vrget. nō enim ē ita odioſa vt ꝓpterea ſit recedendum
a cōmunibus regulis q̄ volunt diſpoſitionē iuris vniuer/
ſaliter intelligi. Item eadem ē ratio in beneficijs maiori/
bus. ꝛ magis cōmuniter de talibus ē lis apud ſedem apo
ſtolicam q̄ de ſimplicibus. ꝓ hoc quod dixi in. vij. nō. Et
nō. de dictiōe ēt que ē implicatiua. ff. de ver. obli. l. quod/
cūqꝫ. §. fi. de conſti. cū omnes. ꝛ. c. eccleſia. O p. quar/
to in eo ꝙ p̄cipit ſequeſtrationē fieri q2 ſequeſtratio gene/
raliter ē ꝓhibita. C. de ꝓhi. ſeq̄ſtra. l. vna. eo. ti. c. j. fallit in
caſibus nō. eo. ti. c. ij. in glo. vlti. inter quos iſte nō enume
ratur. ſimili modo arguit iuriſcōſultus. ff. de his q̄ ſunt ſui
vel alie. iur. l. patre furioſo. de ac. ꝛ obli. l. obligationū. §.
placet. So. ꝓ hāc cle. iſte caſus dꝫ addi ad alios. Et q̄ſuit
rō hu9 diſpoſitionis. pꝫ p id qđ dico. j. q. iiij. ꝛ. vj. ꝛ tribus
ſeq̄ntibus. Quero in eo ꝙ hic loq̄tur qn̄ ſnīa fert̃ cōtra
poſſeſſorem bn̄ficij ꝓ petitore. q̄d ſi ꝯ petitorem ꝛ ꝓ poſſeſ
ſore? So. vt in gl. in ꝟ. ꝯ poſſeſſorem. ꝛ idē Pau. Secū
do q̄ro ſi inter duos vel plures petitores bn̄ficij fert̃ ſnīa
ꝓ vno ꝯ reliquū vel reliquos? Sol. vt in ea. gl. ꝛ in ea ibi
petitores quoꝝ nullus poſſidet. Tertio q̄ro ſi fert̃ ſnīa
ꝯ poſſeſſorē non tamen ꝓ petitore? Solu. vt in ea. glo. ꝛ in
ea ibi ſequeſtrationi. potiſſime cum eo caſu fructus nō de
beantur victori. ꝛ in fi. ꝓ hoc qđ nō. vt lit. pen. c. j. ꝛ. ij. lib.
vj. ꝛ de hoc p Hoſti. in ſūma huius ti. ad fi. Quarto q̄
ro q̄d ſi in curia p̄ma ſentētia lata fuit ꝓ poſſeſſore ſecūda
ꝯ eum ꝓ petitore. an ſit locus ſequeſtratiōi de q̄ hic? videt̃
ꝙ ſic. q2 indiſtincte vult ſequeſtrū fieri cū petitor ꝯ poſſeſ
ſorem hꝫ vnam diffinitiuam. Io. an. tꝫ cōtrarium in addi.
Spe. e. ti. dicēs ſe putare cōtrarium eē de mēte huius cle.
hꝫ enim vterqꝫ in caſu p̄miſſo p̄ſumptionem huius ſenten
tie ꝓ ſe. in hac paritate debet eē melior cōditio poſſidētis.
regula in pari. lib. vj. potiſſime in mā regulariter ꝓhibita
vt hic. Item deficit ratio cū hic concurrāt due p̄ſumptio/
nes ꝯrie

nes contrarie.ꝓ hoc qđ no.de elec.cū inter.R.in glo.hic currūt.Itē ſi ſteť huic lr̄e ſequereť abſurdū: dato ꝙ poſſeſſor habuiſſet duas ſnīas ⁊ petitor tertiā fieret ſeqſtratio qđ eēt iniquuꝫ.⁊ ſm̄ hoc ꝙ hic dicit de vna diffinitiua dꝫ intelligi de prima.qđ eſt equū ⁊ bene cōforme huic lr̄e in pri.cū dicit vna cōtra poſſeſſorē diffinitiua ꝓmulgata.qđ ſatis ſignificat nōdū aliā eē ꝓmulgatā pro vł ꝯtra. Et ex his colligiť nōbilis limitatio huius cle.⁊ per hoc conſului ꝙ ſi lata vna ſnīa ꝯ poſſeſſorē pro petitore ipſo petitori cedenti vel decedēti aliter ſubrogať lꝫ debuiſſet fieri ſequeſtrū ad inſtantiā petitoris anteq̄ꝫ cederet vel decederet nō obſtāte aliqua exceptiōe: vt hic in fi.nō tn̄ ſic fiet ad inſtantiā ſubrogati.ſed ordinarius cui cōmitteť ad inſtātiā ſubrogati vt faciat ſequeſtrū teneť admittere exceptiones ꝯ ſubrogationē ⁊ diſcutere de iure ipſius: ceſſat enī in ſubrogato ratio que erat pro obtinēte: qꝛ iura ipſiꝰ obtinētis erāt diſcuſſa: ipſius aūt ſubrogati nō ſūt diſcuſſa. Et ex multis cauſis pōt eē ꝙ nō tꝫ ſubrogatio. vel ꝙ ē inhabilis ad beneficiū ordinarius: ergo cui committiť vt faciat ſequeſtrū ſuꝑ iure nō plene diſcuſſo nō eſt merꝰ executor ſed mixtus.de offi.dele.paſtoralis.§.qꝛ vō. Et qđ ibi no.in glo.ad intelligentiā.⁊ ſcđm hec intellige qđ dico.j.q.xxv. Quinto quero in eo ꝙ dicit de diffinitiua ſnīa que ſit diffinitiua ⁊ que interlocutoria? So.vt in glo.in v̄.diffinitiua.quā ſingulariter no.⁊ ꝓ hoc qđ dixi đ ap.cū ceſſante.⁊ in fi.glo.de hoc ꝑ Hoſtiē.in ſum.de ſnīa.§.quot ſunt eius ſpēs.in ꝓn. Sexto quero ſi eſt queſtio inter petitorē ⁊ poſſeſſorē nō tn̄ ſub titu.beneficij. So.vt in glo.in.v̄.ſuꝑ beneficio.⁊ idē Pau.⁊ Gē.qui intelligit qđ hic diciť ſuꝑ beneficio ꝙ ſit lata ſuꝑ titulo beneficij. ſicut ⁊ alˢ dixi.ſ.de iudi.cle.ij.q.viij.⁊ de cau.poſ.cle.vna.q.v.⁊ ꝓ hoc infert ꝙ ſi eēt queſtio ſuꝑ ꝓprietate beneficij nō eſſet locus huic cle.tū qꝛ regulariter eſt ꝓhibita niſi in caſibus in iure expreſſis: vt.ſ.dixi in.vij.ꝯrio.⁊ ſic dꝫ intelligi hec clem̄.vt quāto minus fieri pōt offendat alia iura.ar.de reſcrip.cām.de cōſue.cū dilectꝰ.tū qꝛ beneficiato pacifice poſſidēte pōt inter alios duos de beneficio vt đ ꝓprietate agi.quo caſu abſurdū eſſet dicere a beneficiato qui in illo ipediť ſequeſtrationē fieri cū ſic priuareť fructu poſſeſſiōis cōtra iura.C.đ iur.fiſ.l.facultas.li.x.i auť.vt nulli iudi.§.illas.colla.ix.ff.de aqua quot.⁊ eſti.l.penul.vt lit.pendē.quaſi per totū.tū qꝛ eſſet ꝯ hāc cle.q̄ ad hoc exigit ſaltē vnā ſnīam fore latā ꝯ poſſeſſorē.tū potiſſime qꝛ hic diciť de fructibus cōſeruādis illi qui ſnīam obtinebit.⁊ cōſtat de iure ꝙ ille q de bn̄ficio vt de ꝓpetate cōtēdit fructꝰ ſuos facturꝰ nō eſt.de offi.or.ꝓſenti.li.vj.ꝓ hoc īfert ꝙ opꝫ vt ferať ſnīa ꝯ poſſeſſorē ⁊ ꝓ petitore ꝓut ēt dic̄ gl.ita ꝙ ꝯ poſſeſſorē ſit ꝓnūciatū eū carere titulo ⁊ petētē hr̄e.⁊ ſic ſecus ſi aliqˢ agebat tm̄ ad priuationē: qꝛ ēt ſi ſnīa priuatoria ꝯ poſſeſſorem ſit lata: tū qꝛ nō ꝓ petitore nō eſt locus huic cle.ꝓ hoc qđ no.Hoſt.in ſū.huius ti.§.⁊ an ſit licita.in fi. Septimo q̄ro qđ ſi ſuper hoſpitali? dicit Mathe.ꝙ queſtio fuit in curia ⁊ argueba ť i eo ſecus eſſe qꝛ appellatione beneficij nō cōtineť hoſpitale.ar.de ꝓbē.cle.ꝑ lr̄as. Cōtrariū tꝫ ar.eius qđ no.Io.an.de reg.iur.beneficiū.in prima glo.lib.vj.⁊ qđ no.Ioā.mo.⁊ Archi.de eo q mit.in poſ.eū qui.in.v̄.beneficiū.li.vj.preſertim qꝛ vbicūqꝫ agiť inter duos quoꝝ quilibet dicit ſe legitime inſtitutū agitur de eccleſia vt de beneficio nō vt de proprietate.de trāſac.ſuper eo.Item qꝛ eadem eſt ratio.ergo ⁊c̄.ar.eius qđ no.C.de fur.l.ſi quis ſeruo.in glo.fi.⁊ de reli.domi.de xenodochijs.pro hoc qđ dixi de iudi.cle.ij.q.iiij. Octauo quero ſi actor petit eccłiam vt beneficium ⁊ eṗs vel abbas dicit eccłiam ad ſuā menſaꝫ pertinere an ſit locus huic cle.dicit Lap.ſe fuiſſe interrogatū de hoc a Fede.de ſe.cui poſt allegatiōes pro ⁊ ꝯ reſpondit diſtinguēdo ꝙ aut hoc dicitur a parte que fuit in iudicio in quo cōtrarium ſnīam reportauit ⁊ tūc nō debet audiri.⁊ habet locum iſtud.c.ad hoc de preb.extirpāde.§.qui vō.⁊ qđ ibi no.nam ſicut ibi ꝓpter negligentiā habentis ponere vicariū in eccleſia parrochiali annexa prebende confertur talis eccleſia nō obſtante annexione ita ⁊ hic fiet ſequeſtratio ex quo eſt lata ſnīa de beneficio mēſe epiſcopi vel abbatis annexo nō obſtante ꝙ dicatur eē de mēſa. Et hec quo ad effectū ſequeſtrationis. Ratio qꝛ talis exceptio nō habet locū poſt dictam ſnīam: maxime ad effectum impediēdi ſequeſtrationē que ex dicta ſententia procedit: aut hec diciť a tertio ⁊ tunc audietur vel nō audietur.vt in illo caſu cuꝫ tertius petit admitti.de teſt.venīēs.ij.de re iudi.cū ſuper.⁊ ſic habebit vel non habebit locum illud.c. Et videtur nō habere locum vbicūqꝫ notorium eſt ꝙ ſit de menſa.pro hoc qđ not.idē.Lap.de ſta.mo.attēdentes.§.viſitatores.vbi dixi.q.vij.⁊ de penitē.cle.ij.in ꝓn.vbi dixi.q.v.⁊ hoc quo ad id qđ de notorio dixi.⁊ facit qđ no.de appella.interpoſita.⁊ de lit.cōteſt.c.j.li.vj.ſed per ſuperius dicta nō videtur procedere hoc ſcđm mēbrum nam requirit hec cle.vt.ſ.q.vj.dixi ꝙ ſi lata ſnīa cōtra poſſeſſorem ⁊ pro petitore ſed intellige ꝙ ſic erat hic. Nono quero quare reſtrinxit auctor hāc cle.tm̄ ad caſum quo in curia.Ro.lata eſt ſnīa? Sol.vt in glo.in ver.dūtaxat.⁊ i ea.in fi.ꝓ hoc etiā qꝛ in curia romana cū multa deliberatione ⁊ maturitate cauſe terminantur.qđ no.Spe.de appel.§.nūc breuiter.ver.itē ſi ex iuſta cauſa.⁊ cum glo.cōcordat Pau.dicens ꝙ q̄n extra curiam ſeruatur.qđ habetur.e.ti.c.fi.⁊ idem Lau.⁊ Gē.qꝛ cum cauſe in romana curia cum magnis expenſis ducantur frequenter contingebat ꝙ poſſeſſor beneficij cum fructibus eiuſdē litigās plus debito cauſaꝫ prorogari faciebat.⁊ aduerſarium de burſa ſua habentem expenſas miniſtrare ad exinanitionem deducebat.ar.de ſymo.lꝫ.iij.q.ij.qꝛ ea.x.q.iij.inter cetera.de cenſi.cum apoſtolus.⁊ metu expenſarum actor induci poterat ad ius ſuum relinquēdum contra.l.illud.ff.de peti.here.⁊ frequenter in fine cauſe ſuccūbens fructus vel eorum eſtimationem reſtituere nō poterat forte exiſtēs nō ſoluēdo.de reſti.ſpol.olim.ij.de ſolu.odoardus. Decimo quero in eo ꝙ dicit de ſnīa in curia per quē debet eſſe promulgata? So.vt in glo.in ver.promulgata.⁊ idem Paul.qui dicit etiā ꝙ nō intelligitur de ſententia lata per papam cum ab eo nō appelleť.ix.q.iij.cuncta.ff.a qui.appe.nō lꝫ.l.j.lꝫ ab eius ſententia poſſit ſupplicari hoc tn̄ nō impedit executionē preſtita cautione ꝙ omnia reſtituentur ſi ſententia fuerit retractāda.C.de preci.imper.offe.auť.que ſupplicatio.⁊ no.de in inte.reſti.ex litteris. Undecimo quero in eo ꝙ hic dicit de triēnio an ſufficit tertium annū eſſe inchoatum? So.vt in glo.in ver.triēnio.que dicit requiri conſumatum.quam glo.no.ad queſtionē de qua vidi queri in examine circa.l.j.C.de fideicō.vbi dicitur ꝙ heres qui ex teſtamento teneť ad alimenta alicui preſtanda ſi triennio preſtitit nō poteſt excipere de minꝰ ſolēni volūtate teſtātis ⁊ eſt lex valde notabilis. Querebatur autem an ſufficeret tertium annum inchoatum eſſe. Reſpondi ꝙ nō: qꝛ ibi dicitur ꝙ debent eſſe preſtita non minus triēnio ⁊ ſic requiritur ꝙ etiam tertio anno ſint preſtita.ad idem qꝛ hic ⁊ ibi poniť tempus in ablatiuo ergo requiritur ꝙ ſit completum ex quo non ponitur ablatiuus cum prepoſitione in ſicut ponitur in cle.vlti.ſ.de eta.⁊ quali.⁊ pro hoc qđ ibi no.in glo.intelligo.⁊ qđ ibi dixi.q.iiij.ꝓ hoc ēt ſm̄ Gē.de regul.ad noſtram.Item quia hic agitur de impedienda ſequeſtratiōe que in cauſa fauorabili hoc caſu eſt inducta per id qđ dixi.ſ.q.iij.debet ergo impedimētū tanq̄ꝫ odioſū reſtringi.ar.ff.de actio.⁊ obli.l.in omnibꝰ.⁊

qđ no.de elec.cũ in cunctis.in.v.glo.Jtẽa contrario col/
ligitur hic ꝙ ab illo qui ante ſñiam triẽnio pacifice poſſe/
dit eccleſiam nõ fit ſequeſtratio.cuius ratio poteſt eſſe qꝛ
per tale trienniũ lapſum aliqñ acquiritur poſſidenti ius
eccleſie.de reſcrip.c.j.nã dñium rei mobilis prophane ac
quirit.inſti.de vſucap.in pn.C.de pac.l.traditionib⁹.Et
hoc videtur Gẽ.in eo ꝙ dicit pphane velle ꝙ res eccl'ia
ſtica nõ vſucapiat trienio.cui⁹ ꝯriũ tenui de reſti.in inte.
c.j.ꝛ.ſ.i.viij.no. Op.ad pdicta ꝙ nõ debeat in aliquo
põderari poſſeſſio triẽnij cũ ẽt lõgius tẽpus nõ det titulũ
in beneficio in quo reqrit inſtitutio canonica.de inſtit.ex
frequẽtibus.de reg.iur.c.j.li.vj.So.Gẽ.format ꝛ nõ ſol/
uit.ſolue ꝙ apparuit valde iniquũ vt q triẽnio completo
poſſidet ppter ſñiam a qua erat appellatũ priuet cõmo/
do beneficij.cõcurrũt eñi due pſũptiones vna p poſſeſſo
re cui fauet ꝯ petitorẽ q tanto tpe tacuit:altera econtra pp
ſñiam m.ſꝫ cũ a ſñia ſit appellatũ cõueniẽs fuit ꝙ preſũptio
poſſeſſiõis triẽnij excluderet preſũptionẽ ſñie.ex predictꝫ
ꝛ ex tex.no.caſũ in quo ſñia p appellationẽ ſuſpẽſa pducit
effectũ quo ad qd.ſ.vt fiat ſequeſtratio.ꝛ ſic ſeqt ꝙ p ap/
pellationẽ nõ extinguit.qđ ẽt pbat.e.titu.c.fina.vbi dixi.

Duodecimo quero ſi ante litem motã qs poſſedit bñ/
ficiũ pacifice p biẽniũ ꝛ vltra.nõ tñ p triẽniũ cõpletũ:ſꝫ pẽ
dẽte lite cõpletũ fuit an ſufficiat tal' poſſeſſio ad euitãdã
ſequeſtrationẽ de qua hic.Sol.glo.in ver.antea.dicit ꝙ
nõ.ꝛ exponit antea.i.ante motã litẽ.idẽ Pau.ꝛ Gẽ.q dic
motã dici litẽ quo ad hoc ẽt ſi nõdũ ſit ꝯteſtata.ar.đ accu.
oli.ꝛ qđ ibi no.Hoſt.p hoc ẽt.ſ.ti.j.cle.cũ lite. Decio
tertio q̃ro in eo ꝙ dicit ſequeſtrationẽ faciẽdã p loci ordi
nariũ an reqrat ꝙ ad eũ ſpectet inſtitutio?Sol.vt in glo.
in ver.loci ordinarium.que dicit ꝙ non.idẽ Pau.ꝛ Gẽ.
qꝛ dicit lr̃a loci ordinariũ ꝛ nõ dicit beneficij.p hoc de of.
ord.c.iij.ꝛ ſm Gẽ.hãc ſequeſtrationẽ facit ordinari⁹ iure
ſuo ordinario nõ aũt delegato.ar.de offi.or.lꝫ cũ ibi not.
maxime p Jnno.qꝛ nec ꝯſtituit hic delegat⁹ ſicut fit alibi
de offi.ordi.irrefragabili.§.ceterũ.deberet.ad abolẽdã.
in fi.de ſupplẽ.negli.pla.cle.qꝛ irregulares.ꝛ hoc ẽt ſi ab
ipſo ordinario ſup hac cã ſit appellatũ.qđ ẽt tꝫ gl.iſta ibi
ꝛ no.caſũ.ꝛ idẽ Pau.dicẽs hoc pcedere niſi detulerit ap
pellationi qꝛ tũc amplius ſe itromitterre nõ põt.de ap.cũ
appellatiõibus.li.vj.ꝛ de hoc ẽt dixi i.ix.no. Fit aũt hoc
caſu ſm Pau.ſequeſtratio p ordinariũ ꝛ nõ p iudicẽ litis
qꝛ ordinari⁹ melius hꝫ notas pſonas idoneas ſue iuriſdi
ctionis p quas poterit eccl'ie deſeruire.ordinarijs eñi vꝫ
cura animarũ pricipaliter eſſe cõmiſſa.xij.q.j.precipim⁹
xvj.q.j.§.ecce.ſufficiẽter.xxv.di.plectis.x.q.j.decretũ.ꝛ
c.regẽda.al's regulare eſt ꝙ in caſu ꝯceſſo fit ſequeſtratio
p iudicẽ litis ẽt ſi ab eo ſit appellatũ dũmõ appellatio nõ
ſit a ſupiore recepta qꝛ tũc ad ſuperiorẽ eſſet recurrẽdũ.C.
quoꝝ ap.nõ reci.l.ab executore.ꝛ de hoc.e.ti.c.fi. De
cimoquarto quero que dicat pſona idonea apud quã fie
ri poſſit ſequeſtratio?So.vt in glo.in.v.idoneã.idẽ Gẽꝫ.
qꝛ id qđ dicit glo.equũ ſimpliciter ponit p vero.ꝛ idem
Pau.q vltra iura q̃ allegat glo.iducit de eta.ꝛ qualit.ex
rõne.de ap.pueñit.de offi.ordi.c.pñti.§.porro.li.vj.

Deciogñto q̃ro circa id qđ dicit de ſequeſtratione de
plurib⁹ de qbus in ſequẽtib⁹ q̃onibus.ꝛ primo qd eſt ſeq̃
ſtratio?dic ꝙ rei de qua eſt ꝯtrouerſia facta depoſitio.ff.
depoſi.l.lꝫ.in pri.ꝛ qđ ibi dꝛ ꝙ nõ niſi p plures fit ſeq̃ſtrũ
intelligo in effectu.i.de re de qua eſt q̃o inter plures.ſed
quo ad apparẽtiã põt fieri p vnũ.nã iudex ſolus aliqñ ſe/
queſtrat.de ſequeſtra.c.j.nõ expedit aũt ꝙ ſit ꝯtrouerſia
iudicialis ſed ſufficit ẽt extraiudicialis vt pꝫ ex ſequẽti.

Decioſexto q̃ro an ſequeſtratio ſit vnius nature:ꝛ ſit
vnica an plures?Dic ꝙ plures ꝛ qꝛ diuiſione res fit luci
dior.ff.de dolo.excep.l.j.iõ diuidẽdo ſequeſtrationẽ dic
ꝙ alia fit partiũ cõuẽtione alia a iudice. Decioſeptimo
q̃ro circa dicta in prima.q.quo ad ſequeſtrationẽ que fit
partiũ ꝯuẽtione de exẽplis?So.exẽplifica p.l.lꝫ.ff.depo.
vt qꝛ ꝯueniũt cõcertantes ꝙ res de qua eſt cõcertatio de/
ponat apud tertiũ.ff.depoſi.l.ei.in pn.§.penult.ꝛ iſte ter
tius vocat ſequeſter a ſequẽdo:qꝛ vterqꝫ de cõtẽdentib⁹
fidẽ ipſius ſeqtur dictis iurib⁹.ꝛ.ff.de ver.ſig.ſequeſter.
Rugulat aũt hec ſequeſtratio fit ex cõuẽtiõe deponẽtiũ.
d.§.vlti.cũ ſit ꝯctus depoſiti ꝛ ꝯctus ex cõuẽtione legẽre
cipiũt.ff.depoſi.l.j.§.ſi ꝯuenerit. Deciooctauo quero
circa hoc an ſequeſter poſſideat?videt ꝙ ſic.d.l.lꝫ.§.rei.
Jn ꝯrium.ff.de acq.poſ.intereſſe puto.vbi dꝛ ꝙ poſſidet
tũc tñ qñ fit ſequeſtratio aĩo dimittẽde poſſeſſiõis.Glo.
in hoc variãt.nã in.c.examinata.đ iudi.dicit ꝙ ſequeſter
nõ poſſidet.Cõtrariũ tꝫ de ſequeſtra.c.j.in v̇.ſequeſtrari
dic vt dixi in.d.c.examinata.nã glo.in.c.examinata.itel/
ligit de ſequeſtratiõe neceſſaria q̃ fit a iudice.ſed glo.i.c.
j.intelligit de volũtaria que fit a cõcertãtibus.qđ dic vt
dixi ꝛ ſm Jo.mo.in regula locupletari.li.vj.ꝛ Archi.xj.
q.ij.qꝛ res.vbi ponit verba Jo.mo.ad cõtextum auctore
ſuppreſſo.de quo no.Jo.an.in addi.Spe.e.ti.ꝛ hꝫ Pau.
hic dic ꝙ qñ nõ fuit p deponẽtes expſſe actũ ꝙ ſequeſter
poſſideat vel nõ poſſideat poſſeſſio pderit victori ꝯ alios
ſed vn⁹ ꝯ aliũ de poſſeſſiõe illa nõ poterit ſe iuuare.ſi aũt
actũ fuit ꝙ ſequeſter poſſideat tũc neuter ꝯcertãtiũ põt ſe
iuuare ex poſſeſſiõe ꝯ alios quo ad actũ vſucapionis cuꝫ
iam ſit interrupta.vult dicere ꝙ qñ actũ fuit ꝙ ſequeſter
poſſideat poſſeſſio dꝛ abdicata a litigãtib⁹ quo ad effectũ
vſucapiẽdi ita ꝙ neuter põt cõplere vſucapionẽ cũ poſſeſ
ſiõe trãſlata i ſequeſtrũ ſit iterrupta vſucapio.dic tñ quo
ad hoc ꝙ adhuc nõ remanẽt alia cõmoda ex poſſeſſiõe ſur
gẽtia.nã ei q poſſidebat ante ſequeſtrũ nõ incũbit onus p
bãdi ſicut ſi poſſideret.put dixi in.d.c.examinata.qñ aũt
nihil fuit actũ ꝙ ſequeſter poſſideret vel non vult dicere
Archi.ꝙ poſſeſſor poterit ſe iuuare.ſi aũt actũ fuit ꝙ poſ
ſeſſio itelligit remanere apud deponẽtes quo ad effectuꝫ
cõplẽde vſucapiõis:ita ꝙ is q obtinuerit dꝛ vſucepiſſe ꝯ
quoſcũqꝫ pter ꝙ ꝯ aduerſariũ.Et eſt ratio quare nõ ꝯ ad
uerſariũ qꝛ cũ depoſuerint ſequẽdo fidẽ ſequeſtri interim
vnus ꝯ alterũ poſſeſſiõe iuuari nõ dꝫ.ſed ꝯ alios nõ con/
certantes ſic:cũ quo ad eas liberas edes habeat.i.liberã
poſſeſſionẽ.ff.ſi ſerui.ven.l.loci corpus.§.cõpetit.ſic itel
ligũt Joã.mo.ꝛ Archi.dñiam.l.lꝫ.ꝛ.l.intereſſe.puto.ff.
de acqr.poſ.q̃ no.p ꝯcordãtia illarũ legũ. Deciononono
q̃ro an hec ſeq̃ſtratio ſit regulariter pmiſſa?Dic ꝙ ſic ex
quo eſt volũtaria:qđ itellige a pricipio cũ fiat de ꝯſenſu
ꝯcertantiũ.ſed ex poſtfacto eſt neceſſaria ſicut ceteri ꝯc⁹
C.de ac.ꝛ ob.ſicut.vnde ex quo cõuẽtũ eſt recedere nõ lꝫ
nec ipſis cõcertãtib⁹ nec ſequeſtro niſi ex cã.ff.depo.l.cu
§.ſi velit. Uigeſimo q̃ro qua actione hoc caſu cõueni
ſeq̃ſter?So.vt no.gl.in.d.l.lꝫ.vbi dicit ꝙ actiõe depoſiti
ſeq̃ſtraria. Uigeſimoprio q̃ro de ſeq̃ſtratione q fit iu
dicis auctoritate an ꝛ qñ locũ habeat?dic ꝙ locũ hꝫ ſiue
de re ſit cõtentio in iudicio ſiue nõ.ſcđa duabus ex cauſis
fieri põt.aut ad iuris ſui cõſeruationẽ aut oneris euitatio
nẽ.exẽplũ primi plures heredes habẽtes inſtrã cõia con
certant inter ſe apud quẽ ex eis ſeruent ſi nõ poſſunt con
uenire fit iudicis auctoritate ſequeſtratio apud alium q
ſeruet.ff.famil.herciſ.l.ceterũ.§.ij.ꝛ.l.ſeq.ff.de fide iſtr.
l.vlti.vel exẽplifica p.c.cũ locũ.de ſpõ.vbi ſeq̃ſtratur mu
lier que petit in cõiugẽ in domo tuta.exemplũ ſecũdi.de
bitor volẽs ſoluere creditori ne iputet ſibi mora ſi per cre
ditorẽ ſtat pecuniã deponit apud aliquẽ auctoritate iudi
cis.C.de vſuris.l.acceptũ.de ſequeſtro vero de re cõten
tioſa.dic ꝙ eſt rei de qua contenditur in iudicio vel fru/
ctuum eius a poſſeſſore ſeparatio ꝛ penes alium depo/
ſitio iudicis

ſitio iudicis officio ⁊ ex cã.⁊ hoc caſu dz a ſequeſtrando
i.ſeparãdo. Uigeſimoſcðo qro de hac ſequeſtratione
neceſſaria quot modis fieri põt: dic ꝙ quattuor.q2 aut of
ficio iudicis nobili:aut mercenario:aut ad petitionẽ.ſeq/
ſtri:aut alterius partis. Exẽplũ primi.iudex videt litigã
tes paratos ad arma põt ⁊ dz eos cõpeſcere ſequeſtrãdo
rẽ.ff.de vſufruc.l.eq̄ſſimũ.ꝑ hoc qð no.de pba.l.l3 ad fi.
Exẽplũ ſcði.beneficiatus monitus a ſupiore nõ deſeruit
beneficio ſed appellat ſupior ex officio mercenario deſer
uiẽte illi monitioni.⁊ ſic cãe inchoate ſequeſtrat fructus
beneficij ⁊ aſſignat ei q deſeruiat.de appe.puenit.ad hoc
C.de aſſer.tol.l.j.§.ſup peculio.C.q ad li.procl.nõ licet.l.
iij.ꝑ que iura vĩ ꝙ ſi duo cõtẽdũt de beneficio quoꝝ nul/
lus ſit poſſeſſor pacificus poterũt fructus ſequeſtrari ma
xime vbi poſſeſſor vicioſe poſſeſſionẽ intrauit.ſ.ꝯ inbibi
tionẽ ſuperioris.ff.de pba.l.ſi qs liberuz.⁊ de poſi.l.j.§.
apud iulianũ.⁊ ad hoc de reſcrip.cũ cõtingat.ff.de tabu.
exhibẽ.l.vlti. Et hoc indubitate pcedit in cã beneficiali
vbi mota eſt lis iter duos quoꝝ neuter antea pacifice poſ
ſedit.de iurepatro.c.j.ij.⁊.iij. Et circa hoc quedã alia re/
citat Jo.mo.in dicta regula locupletari.⁊ Archi.in pal.
c.q2 res.xj.q.j. Exẽplũ tertij qñ ad petitionẽ ſequeſtri vt
q2 ſequeſter ſe vult exonerare ex cã ⁊ ſic auctoritate iudi/
cis apud aliũ res ſequeſtraꝛ.d.l.ei.§.ſi velit. Exẽplũ q̄r/
ti daꝛ multiplex.nã qñq3 petit ps ſequeſtrationẽ pẽdẽte
cã principali.qñq3 pẽdente appellatiõe a ſnia .qñq3 pẽdẽ
te appellatiõe ab executiõe ſnie.pmo caſu qñ pendẽte cã
pricipali:aut petiꝛ ꝯ preſentẽ aut ꝯ abſentẽ.ſi ꝯ preſente3
regulariꝛ nõ ꝓcediꝛ.C.de phi.ſequeſt.l.vna.viij.q.iiij.nõ
ne.nõ.n.dz cõcedi niſi qñ ẽ preſũptio ꝯ poſſidentẽ que pre
ſumptio regulariter nõ ſurgit ante cognitũ de cã:ſed vbi
ſurgeret ꝓcederet.de ſpõ.cũ locũ.de reſti.ſpo.lr̃as.in fi.
de offi.preſi.l.ſenatus.ff.qui ſatiſda.cog.l.ſi fideiuſſor.§.
vlti.ne qd in loco pub.l.vlti.facit qð no.Spe.eo.ti.in fi.
iõ dĩ in hoc caſu ſubſidiaria.C.de agri.⁊ cẽſi.litibus.lib.
xj.ff.de poſ.l3.⁊ fiet cũ cauſe cognitione.de ſymo.querelã
e.ti.c.ij.C.ſi p vim vel alio mo.l.vlti.ſi vo petiꝛ ꝯ abñtem
aut ꝯtumacẽ aut nõ.ſcðo caſu nõ põt ꝓcedi.qcqd eni ſit iu
dicialiter ꝯ nõ citatũ nõt3.ff.de adop.l.nã ita diuus.ð ma
io.⁊ obe.inter.ſi aũt ꝯ cõtumacẽ.aut eſt cã in qua põt pro/
cedi ad miſſionẽ aut nõ.ſi nõ vt q2 agiꝛ de beneficio in titu
lũ quo caſu nõ põt fieri miſſio.de eo q mit.in poſ.eũ qui.
li.vj.tũc põt fieri ſequeſtratio.de reſcrip.oli.nã cũ miſſio
ceſſet hoc caſu fieri dz id qð eſt ei vicinius.ita no. Archi.
xj.q.j.q2 res.dicẽs glo.que in.c.oli dicit ꝙ male fuit facta
ſequeſtratio minus bñ dicere.cum eadẽ decret.pſequaꝛ
factũ ſequeſtratiõis.qð nõ faceret ſi indebite facta fuiſſet
qð ẽt t3 Pau.hic ⁊ eſt equũ tñ nõ oino pbaꝛ in.d.c.olim.
nõ.n.papa in aliquo approbauit ſequeſtrationẽ ibi.ſi vo
eſt cã in qua poſſit fieri miſſio tũc cũ illa ſit via ordinaria
regulariter eſt ſeruãda.C.vbi in rẽ actio.l.ij.vt lit.nõ cõ/
teſt.tue.⁊.c.qm̄.§.in alijs.intuitu tñ religiõis vel alia iu
ſta cã iudex põt ad ſequeſtrationẽ ꝓcedere.de dolo.c.ij.
⁊ in hoc dicit Archi.in.d.c.q2 res.ꝙ hoc caſu cũ reus eſt
cõtumax ſua ꝯtumacia de iure eſt punienda.aut in re de
qua cõtenditur.aut in pſona.ſi in re puniri nõ põt.d.c.tue
⁊ i re duplicit.nã vbi miſſio fieri nõ põt ferꝛ excõicatio vt
ibi vl fiet ſeq̄ſtratio ⁊ ꝙ poſſit fieri ſeq̄ſtrẽtatio ẽt vbi miſ
ſio locũ h3.ẽ qð no.gl.i.d.c.ij.ð dolo.nã plus ẽ actorẽ i poſ
ſeſſionẽ mitti q̄3 rẽ ſeq̄ſtrare.⁊ magis reo penale ⁊ i aĩo du
ri⁹.ḡ ſi iudex põt qð eſt grauius põt ⁊ leuius.ar.de deci.
ex parte.q ſi.ſint legit.p venerabilẽ.de reg.iu.cui licet.li.
vj.ſed Pau.hic t3 ꝯrium q2 ſequeſtratio regulariter eſt
phibita ⁊ fieri nõ põt.niſi in caſibus expreſſis a iure.de q
bus eo.ti.c.ij.⁊ ad.c.ij.de dolo.rñdet ꝙ ibi non reqriꝛ de
vi ſequeſtri:ſed tñ narratur factũ ad narrationẽ pmiſſa3
dicit ꝙ ſequeſtratio magis prohibeꝛ q̄3 miſſio: q2 magis
exoſa iuri.⁊ illa ratio :q2 cui cõcediꝛ maius ⁊c̃.nõ pcedit
qñ leuius eſt magis exoſum iuri.de trãſla.c.vlti. Itẽ ſeq̄/
ſtratio aliquo reſpectu eſt maior q2 nõ reſtituiꝛ res ſeq̄/
ſtrata ante ſniam ⁊ poſt ſniam daꝛ victori vt h̃. Sed ſi fit
miſſio reſtituiꝛ res qñcũq3 itra annũ.his tñ nõ obſtanti/
bus primũ vĩ verius ꝙ ob ītuitũ religiõis mitius agẽdo
poſſit fieri ſequeſtratio loco miſſiõis vt ſic in hoc.d.c.ij.
de dolo.ponat caſũ ſingularẽ de quo ibi dixi. Si vo pce/
ditur in negocio appellatiõis iterpoſite a diffinitiua.aut
petiꝛ ſequeſtratio ꝯ petitorẽ appellantẽ.aut ꝯ poſſeſſore3
primo caſu fieri nõ põt cũ nil poſſideat nec poſſit ab eo ſe
parari res ex quo nõ h3.ij.q.vj.quotiẽs.ij.ſi ꝯ poſſeſſore3
appellantẽ regulariꝛ fieri nõ dz cũ ſtatus appellantis de
beat remanere integer pendẽte appellatiõe.ff.nil inoua.
appel.pen.l.ſi.fallit qñ poſſeſſor fructus dilapidat.ij.q.
vj.quotiẽs.ij.ff.de appel.l.iperatores.e.ti.c.ſi.⁊ vbicũq3
in cã pncipali poſſet pcedi ad ſequeſtrationẽ multo mag̃
in cã appellatiõis vbi poſſeſſor victus appellat:cũ.n.ia3
diffinitũ ſit ꝯ eũ facilius eſt pcedendũ ad ſequeſtrationẽ
q̄3 prius.ſi aũt petiꝛ ſequeſtratio in cã appellatiõis inter/
poſite ab executiõe ſnie.aut imobilis ⁊ ſequeſtraꝛ:aut reſ
eſt mobilis ⁊ ipſa ſequeſtraꝛ fructus eius reſtituẽdi ei q
obtinuerit ⁊ hoc caſu precipiꝛ ſequeſtrationẽ fieri nõ di/
ſtincto an poſſeſſor ſit ſuſpectus vel nõ.C.quoꝝ appel.nõ
recip.l.ab executore.⁊ eſt rõ pp magnã preſũptionẽ que
eſt ꝯ victũ q a ſnia nõ appellauit ſed ab executiõe tñ.

Uigeſimotertio qro ſi in caſu huius cle.poſſeſſor bñfi
cij velit ſatiſdare an euitabit ſequeſtrationẽ? vĩ ꝙ ſic.ff.
de offi.preſi.l.ſenatus.in fi.⁊ C.de agri.⁊ cẽſi.litibus.li.
xj.ꝑ hoc qð dixi de iudi.examinata. Jo.an.in addi.Spe.
e.ti.dicit q i hoc caſu nihilominus fiet ſequeſtratio ne is
q ſuccubuit incũbat vicioſe poſſeſſiõi bñficij.de eo q mit.
in poſ.eũ q.li.vj.⁊ ne ptellat litẽ de fructib⁹ bñficij qð eſt
no.dignũ. Uigeſimoquarto qro an poſſit fieri ſeq̄ſtra
tio de qua hic apud plures pſonas idoneas ſimul vl ſaltẽ
ſucceſſiue? So.ad primũ dic ꝙ nõ:q2 in ſingulari hic dicit
apud aliquã idoneã pſonã nec extat cã quare plures po/
naꝛ in locũ vni⁹.ſi.n.de plurib⁹ voluiſſet itelligi expreſ
ſiſſet ſicut fecit de duob⁹ coadiutorib⁹ epi.de cle.egro.c.
vno.li.vj.ſubeſt.n.rõ euitatiõis expenſarũ.minus.n.gra
uat vnus q̄3 duo:cũ tñ tales debeãt de bñficio alimẽtari.
de appel.puenit. Ad ſcðm dic ꝙ ex cã põt puta mortuo
pmo:vel male ſe gerẽte:vel adminiſtrare nolẽte.⁊ ita in
vtroq3 dicto t3 Jo.an.i addi.Spe.e.ti.§.j. Uigeſimo
qnto q̄ro an ſeq̄ſtratio i forma hui⁹ cle.debeat fieri voca
tis quoꝝ itereſt ⁊ cũ cãe cognitiõe? dicit Lap.i quadã ad/
ditiõe ꝙ ſi p ordinariũ fit ex officio vel ad petitionẽ habẽ
tis ſniam ⁊ ſine cõmiſſiõe papali vocari debẽt poſſeſſor ⁊
hij quoꝝ intereſt.de maio.⁊ ob.inter.ſicut cũ daꝛ cõmẽda
de elec.dudũ.ij.⁊.e.ti.nemo.li.vj.facit de pbẽ.l3 eps.eo.
li.ſi aũt eã faciet ad mãdatũ pape nõ h3 aliquẽ vocare cũ i
hoc ſit mer⁹ executor.nec de hoc põt aliqs de eo ꝯqueri.
nec ab eo ẽt appellare h3 ea que no.de cõceſ.pre.ꝑpoſuit
qð vltimũ pcedit qñ papa cognito de cã ⁊ plene diſcuſſiſ
oibus exceptiõib⁹ hoc mandat al's ſec⁹.ꝑ hoc qð dixi de
of.dele.paſtoralis.§.q2 vo.⁊.ſ.q.iiij.hoc tñ caſu ꝯtra re/
ſcriptũ p qð mãdaꝛ ordinario ꝙ ſeq̄ſtret.poterũt opponi
exceptio falſitatis ⁊ obreptiõis ⁊ alie legitime.⁊ ſimplr ꝯ
ipſũ deputatũ nec ex hoc diceꝛ opponẽs ipedire ſeq̄ſtra/
tione q2 hic loqꝛ de ipediẽte de facto nemini aũt facit iniu
ria3 ⁊c̃.de elec.cũ ecclia.nec debẽt alicui tolli legitime ex
ceptiões.de of.dle.ex parte.ij.⁊ ſic ꝯſului. Uigeſimo
ſexto qro an ſeq̄ſtratio ð q̄ hi aliq̄ piudicet q̄ ad ius poſſeſ
ſiõis vl ꝑprietatis.dicũt Lau.⁊ Hẽz.ꝙ nõ:q2 fit i ituitum
de neceſſitate ⁊ piudicẽ cui⁹ act⁹ iudiciari⁹ nõ dz eẽ alicui

ita nociu⁹ ꝙ ſine cā ius poſſeſſiōis ſibi ꝑpetuo auferat̄.C.
ð agri.⁊ cēſi.litib⁹.circa fi.li.vj.ſecus aūt ſi volūtarie per
partes res litigioſa poneret̄ apud aliquē:tūc enī ꝑdit poſ
ſeſſor ius poſſeſſiōis.ff.de poſi.l.lʒ.niſi ꝓteſtet̄ ꝙ ſaluo ſi
bi iure ī petitorio ⁊ poſſeſſorio hoc fac̄:qꝛ tūc nihil amittit
pro hoc qð dixi.ſ̄.q.xviij.⁊ ſic intelligit Gē.ꝙ ſequeſtra
tio hoc fiet ꝑ ordinariū īuocato ꝯ reſiſtētē ſi op⁹ fuerit bra
chio ſeculari.de offi.ordi.c.j.⁊.c.qm̄. Vigeſimoſepti/
mo quero qð ſit officiū ſequeſtri de quo hic?So.vt dixi ī
x.nō.qꝛ dʒ hēre plenā curiā de beneficio ⁊ eſt ſimilis admi
niſtratori legitimo ſede vacāte.de quo de elec.qꝛ ſepe.li.
vj.⁊ hoc tʒ Jo.an.in addi.Spe.e.ti.§.j.dicēs fateri opor
tere ꝙ habet titulū aliqualē ex quo hʒ adminiſtrationē.
ꝓ hoc qð no.de elec.nemo.deinceps.li.vj.in glo.ij.⁊ ſup
ea. Vigeſimooctauo quero nūqd ſequeſter de quo hic
fructus q ſuperſūt vltra onera beneficij poſſit cōuertere
in vtilitatē beneficij?So.vt in glo.in ver.reſtituat.q̄ dic̄
ꝙ nō.idē Lau.Pau.⁊ Gē. Vigeſimonono quero ī eo
ꝙ dicit hic de finali victoria qn̄ dr̄ obtēta?So.vt in glo.
in ver.fi.Idē Lau.Pau.⁊ Gē.dicūt ⁊ Lau.⁊ Gē.finalē
victoriā dici ſnīam que vltimo ſup ꝓprietate fert̄.de cau.
poſ.cū dilect⁹.dic hoc verū ſi petitoriū ⁊ poſſeſſoriū ſimul
deductū ⁊ ꝑfectū eſt.al's ſufficeret ſola ſnīa vltima ī poſ/
ſeſſorio vel petitorio vt probat̄ hic ꝑ alternatiuā ibi ī pe
titorio vel poſſeſſorio.dicit aūt Lau.ꝙ poſt latā vnā ſen/
tētiā poſtꝙ̄ fit ſequeſtratio:vt hic lʒ obtineret in ſcða in/
ſtantia is q ſuccubuit ī pria nō ꝑ hoc reuocabit̄ ſequeſtrū
donec appareat qs finalit̄ obtinebit.nec poterit amodo
allegare bonā fidē vt ex eo poſſit fructus ſuos facere.iu/
xta.c.grauis.de reſti.ſpo.imo potius mala fides ꝑ̄ſumit̄
ideo fit ſequeſtratio vſqʒ ad finalē ſnīam vt hic.

Ver.ſi quis autem Nō.ꝙ occupare
ſumit̄ hic ī mala pte.de hoc ī gl.in v̄bo occupare.⁊ ꝯcor/
dat ſm̄ Paul.viij.q.j.illud.ð ꝓba.ex lr̄is.de elec.vt p̄te
rite.⁊.e.ti.generali.⁊.c.qꝛ ſepe.de offi.ordi.preſenti.lib.
vj.C.vi bo.rap.l.j.vnde vi.l.fi.j̄.de iureiur.cle.j.Aliqn̄
ſumit̄ in bona parte.vij.q.j.factus.de penitē.di.ij.chari/
tas.de cōſe.di.ij.nūqʒ.de ꝓcur.nō iniuſte.⁊ eo.tit.ſi duo.
li.vj.⁊ de elec.ſi quis iuſto.e.li. Scðo not.caſū in quo
incurrit̄ excōicatio ipſo facto.de hoc in glo.alios.⁊ alioſ
caſus colligūt hic Pau.⁊ Mathe.de qbus.j̄.de ſen.ex/
cōi.cle.j.in glo.⁊ ꝑ Spe.in ſuo repert.in ti.de ſen.excōic.
 Tertio no.in eo ꝙ nō fit abſolutio niſi prius amoto ī/
pedimēto ꝯ illos qui in electiōibus:vel matrimonijs vel
alijs qbuſlibet negocijs volūtarie ⁊ malitioſe īpedimēta
proponūt ꝙ nō poſſūt abſolui:niſi ītereſſe reſtituāt ſi poſ
ſunt ⁊ impedimēta remoueri faciāt.ar.de rap.c.ij.qð ſm
Lau.nō erit facile ex quo cā trāſlata eſt ad ſuperioris tri/
bunal.ar.de elec.ꝙ̄uis.⁊.c.conſtitutio.lib.vj.Et credit
Lau.ꝯfeſſores maxime diſcretos ⁊ litteratos errare ſi ali
as iſtos abſoluant.ar.de peni.ꝙ qdam.de vſur.cum tu.
 Quarto no.caſū in quo ponit̄ duplex pena.⁊ de hoc ī
glo.in.v̄.nihilominus. Quinto no.de duplici iure re
ſpectu beneficij.ſ.in re ⁊ ad rē.de hoc in glo.in v̄ſi.vel ad
ipſū. Op.ꝙ īpediēs ſequeſtrationē nō indiſtincte de/
buerit puniri ꝑut hic punit̄.nā pōt eē qð ex cā reſiſtit iudi
ci ſequeſtrāti qð fieri pōt ēt de facto.de offi.dele.ex lr̄is.
⁊ qð ibi no.glo.penul.dicit Lau.ꝙ hic dʒ ꝓcedere ſi ꝯſtat
ꝙ ſequeſtrās mouet̄ bono zelo.vel ſi eſt de hoc dubiū qꝛ
in dubio dʒ obtēperari.xxiij.q.j.quid culpat̄.ſed ſi noto/
rium erat ꝙ nō erat lata ſnīa.vel aliud īpedimētuʒ ꝓpter
qð nō erat facienda ſequeſtratio tūc ſtandū eſt ꝯrio.⁊ idē
Gē.ad hoc.C.de iur.fiſ.l.ꝓhibitū.li.x.intellige tn̄ ꝙ tunc
ꝑmittit̄ reſiſtentia facti ꝯ iudicē qn̄ grauamen repari non
poteſt per ſupiorē al's nō.qð no.Ex.de appel.l.ab execu
tore.⁊ dixi ī.d.c.ex lr̄is.pro hoc qð no.Inn.de reſti.ſpo.
olim.j.vbi dicit licitū eſſe ius ſibi dicere ēt de facto in de/
fectū oīmode iuſticie.⁊ ꝑ̄dictis cōcordat Pau.dicēs ver
bum impedire hic intelligi qn̄ de facto.ſec⁹ ſi de iure.pu
ta allegādo ſnīam nō eſſe latam:qꝛ tūc nō incurrit penam
niſi de hoc cōuictus adhuc de facto reſiſtat vel īpediat.
facit qð no.de p̄ben.pro illoꝝ.ſecus ſi confitet̄ ſentētiam
lataʒ ſed dicit nullam vt dicit hec cle.in fi. Quero an
ſub verbo ſi qs cōprehendat̄ ēt eps?Sol.vt in glo.j.quę
dicit ꝙ ſic.⁊ idem Genʒ. Oppo.ad hoc ⁊ ſolue vt in
glo. Scðo quero in eo qð dicit de reſtituēdis fructib⁹
qd ſi non extant.So.tenet̄ ad eſtimationem vt dicit glo.
in verbo fructibus.Et idē Gen.pro hoc ꝙ no.iij.q.j.§.ſʒ
notandū. Tertio quero circa hoc cuius ſumptibus fi/
et hec reſtitutio?dicit Gē.ꝙ ſumptibus occupatoris.ar.
ff.de rei vendi.l.ſi vero.⁊ qð not.in ſimili.iij.q.j.reinte/
grāda.⁊ per glo.de vſu.cū tu. Quarto quero nūquid
iſti fructus poſſint remitti ab eo qui obtinuit in cauſa?vi
detur ꝙ nō.de reſcrip.ſtatutū.§.notoriū.de cenſi.felicis.
in fi.li.vj.de heret.cle.ij.§.j.in fi.Contrariū tʒ Mathe.⁊
ad cōtraria rn̄det ꝙ in eis ꝓhibetur remiſſio que nō pro/
hibet̄ hic.tn̄ ſʒ eū nō dʒ abſolui abſqʒ ſatiſfactione ꝙ in/
tellige reſpectu tollēdi impedimētum.pro hoc.j̄.de he/
ret.cle.ij.de peni.cle.j.§.ij.de ſentē.excō.cle.fi.ſʒ quoad
fruct⁹ dicitur ſatiſfactū eo ipſo ꝙ ille remiſit.pro hoc qð
no.pre.glo.in regula peccatū.li.vj.dic ꝙ hoc caſu nō ſuf/
ficit remiſſio in odiū impediētis ſequeſtrū.⁊ qꝛ iſti fruct⁹
pendente lite nō efficiuntur partis aduerſe.imo debēt ꝑ/
manere apud ſequeſtrū.ſ̄.e.cle.⁊ hoc puto fuiſſe de mē/
te qꝛ nō ſunt fructus predicti in libera diſpoſitiōe partis
aduerſe eius ergo remiſſio nō iuuat. Quīto quero qs
poteſt abſoluere ab excōicatione de qua hic?So.vt ī gl.
in verſi.nullatenus.que dicit ꝙ ordinarius. Sexto q̄/
ro ab abſolutio facta nō ſeruata forma de qua hic teneat
So.vt id ea.glo.que arguit pro ⁊ cōtra.⁊ remittit ad no.
in cle.j.de iurepatro.de quo ibi in glo.hic addit.⁊ per ibi
no.dicendū eſt abſolutionē tenere.Aliud eſt enī qn̄ ſim/
pliciter mandatur abſolutionē non fieri niſi certa forma
ſeruata qꝛ forma videtur eſſe quedā monitio vt hic ⁊ hoc
ex quo al's habet poteſtatē.Aliud qn̄ ſimpliciter prohi/
betur poteſtas abſoluēdi:qꝛ tunc ligata eſt poteſtas infe
rioris.⁊ ſic loquūtur iura allegata in glo.ad probandum
abſolutionem nō tenere.pro hoc qð no.Hoſt.de priuile.
c.j.li.vj.tn̄ pro parte qð non teneat hic abſolutio inducit
Gen.verbū nullatenus hic in tex.qð denotat abdicatio
nem poteſtatis abſoluēdi.de appel.romana.§.ſentētias.
li.vj.⁊ qð no.Hoſti.de ſenten.excō.romana.§.in vniuer
ſitatem.⁊.§.officiales.li.vj.⁊ dicit Gen.hoc tutius.qꝛ
in dubio debet potius putare ſe ligatum ꝙ̄ abſolutū.de
cle.excōmu.illud.⁊ qð no.vt lit.nō cōteſt.qm̄.in glo.ſʒ
primū verius per rationē predictam. Septimo quero
quare in ver⁹.⁊ nihilominus.fit reſtrictio ad alterū de li
tigantibus tm̄?dicit Pau.ꝙ ideo qꝛ ſi duo litigāt de be/
neficio qð totū ſpectet ad tertiū abſurdum foret dicere ꝙ
per talē litem ille impediretur in iure ſuo.ſi ergo tertius
qui non eſt de litigantibus impedit ſequeſtrum vel fru/
ctus occupat non eſt locus huic pene. Octauo quero
an ordinarius poſſit pronūciare impedientē ſequeſtrum
cecidiſſe a iure ſuo.So.vt in glo.in ver.cecidiſſe.que nō
expreſſe aliquid approbat tn̄ inclinat ꝙ ſic.⁊ hoc tʒ Lau.
qꝛ ex quo notorie cōmiſſuʒ eſt crimen in ſua iuriſdictione
ipſe habet iudicare.ff.de offi.preſid.l.preſes.xxiiij.q.iij.
ecce.de offi.ordi.c.j.ceſſat enim in hoc omnis exceptio p̄/
uilegij vel appellationis vbi res de ſe notoria eſt iudici.
de appella.romana.§.ſi autem.li.vj.ij.q.j.§.quādo.ma
xime cum omnis notorius reatus excludat quamcunqʒ
dignitatē

dignitatẽ.de offi.or.cle.vt clericorũ.dicit aũt φ nõ eſt neceſſaria hoīs ſnīa in priuãdo ſed ſufficit declaratio.qḋ et dicit hec glo.in fi.ad hoc de hereti.cũ ſm.li.vj.⁊ quo ad pñ.cõcor.Lap.in quadã additione:qꝛ ordinarius punit ſibi ſubditũ de quocũqꝫ crimine ẽt priuãdo eũ beneficio lꝫ de cã beneficij queſtio ſit in curia.ꝑ hoc de ꝑuile.c.j.ipn.li.vj.⁊ qḋ no.de offi.dele.ſup eo.de re iudi.decetero.⁊ ḋ ma.⁊ obe.ꝑtuas. Nono qro quare īpediẽs ſequeſtrũ ita grauiter puniť hic?So.qꝛ deliberate volũtati ſuperioris reſiſtit.ꝑ hoc.xj.q.iij.q reſiſtit.⁊.c.Julianus.Laud.

Decio qro an ordinarius ſi inuenit reſiſtentiã poſſit iplorare brachiũ ſeculare:ſo.Lap.φ ſic de offi.or.c.j.⁊ ibi dixi. Undecimo qro an a ſnīa de qua hic ꝑ quã pronũtiať cecidiſſe a iure ſuo poſſit appellari:dicit Lap.φ non cũ a pena legis nõ appelleť ſufficit aũt φ is qui ledit ꝓdicat:vt no.de cõſti.cũ oẽs.nec.n.lex cõfirmať proceſſu tẽporis.imo ſi eſt iniuſta nũqꝫ valet.xvj.q.iij.inter cetera.alś poſt qngẽtos.vbi no.in glo.ibi preſcriptio que eſt ſingularis.pro hoc qꝛ de rõne legis eſt φ ſit iuſta.iiij.di.erit aũt lex.ꝑ hoc φ nõ poſſit appellari eſt qꝛ hic cadit ipſo facto ad hãc penã vt ꝓbatur ipſo facto.⁊ idẽ ſm Lap.ſi diceret eo ipſo cadat.de ele.quã ſit.in fi.li.vj.ſecꝰ ſi diceret cecidiſſe pronũtieť:qꝛ tũc ſnīa eſſet hoīs nõ iuris.ꝑ hoc ḋ iur.calũ.c.fi.⁊ qḋ ibi no.in glo.fi.de fo.cõpe.ſi diligẽti.in glo.ſed nũqd:bene aũt ſm Lap.poterit appellari a declaratione pene.l.que ab hoīe fit.⁊ hoc cũ dubiũ eſt an inciderit vel cõſtat eũ incidiſſe.pro hoc qḋ no.de elec.cupiẽtes.§.inſup.in gl.⁊ ꝑtineat.li.vj.qḋ eſt ſingularis.⁊ Spec.de recu.§.vlti.ṽ.hoc ẽt no.⁊ ꝑ Archi.iiij.q.v.qꝛ ſuſpecti ⁊ hoc caſu ꝑ appellationẽ ſuſpẽditur effectus pene legis cũ dependeat ab ipſa declaratiõe que ſuſpenſa eſt ꝑ appellationẽ qua pendente ⁊c̃.de ordi.cogni.tuã.qui fi.ſint legit.cãm.ij.⁊ dicit Lap.idẽ videri ſi appelleť a declaratione qua ꝓnunciať aliqs excõicationẽ icurriſſe.qꝛ pẽdẽ.appel.nõ dꝫ in extraiudicialibus:⁊ forte ẽt in iudicialibꝰ euitari de ſen.excõ.ſolet.in fi.li.vj.de app.ꝑuenit.j.⁊ qḋ no.de ap.paſtoralis. Op.ad hoc qꝛ ſicut nõ appellať ab excõicatione.d.c.paſtoralis.ita vr̃ φ nõ poſſit appellari ab hac declaratiõe ꝑ quã pronũciať illũ excõicatum cũ huic declaratiõi ſit ſtandũ.de proba.poſt ceſſionem. So.aliud qñqꝫ iudex excõicat qꝛ tũc cõſtat de excõicatione que ligat ẽt ſi iniuſta.de ſen.excõ.ſacro nec ſuſpẽdatur ꝑ appellationẽ.d.c.paſtoralis.aliud in tali declaratione que põt eſſe nõ vera:iõ in dubio:vel cũ cõſtat eã nõ eſſe verã procedit dictũ Lap.qḋ eſt ſingulare ⁊ vtile i practica.⁊ idem no.Lap.de ſentẽ.excõ.is cui li.vj.

Uer. Premiſſis. Nota φ cõſtitutio nõ cõcernit precedẽtia niſi de eis exprimať qũo ⁊ qñ concernat.dixi de cõſti.c.ij.⁊.c.fi.

Uer. Non obſtante. Nota caſuꝫ ſpãlem in quo nõ excipiť de nullitate cũ tñ alś poſſit excipi:⁊ pẽdẽte cã nullitatis nil dꝫ innouari ſicut pẽdẽte appella.C.ni lino.ap.pen.ꝑ totũ de reg.iur.decetero. Quero an quelibet exceptio nullitatis hic intelligať ſublata? gl.vlt.dicit φ nõ eſt ſublata nullitas ꝑ quã negať iuriſdictio:qꝛ opoꝛtet φ ꝯſtet de ſnīa ⁊ de iuriſdictiõe auditoris.que glo.eſt ſingularis ⁊ neſcio alibi ⁊ facit ad multa.⁊ ꝑ ea eſt.ff.qui ſatiſda.cog.l.ij.§.qḋ ait pretor.ij.⁊ qḋ ibi no.Bar.nã ex eo qḋ ibi dicit lex.q̃d qḋ dič pretor ſufficere qualiſcũqꝫ fideiuſſor accipiať de iudicio ſiſti.referẽdũ eſt ad facultates.i.φ ẽt nõ locuplex.arguit Bar.ſaltẽ de ſba oportere φ cõſtet vꝫ φ ſic fideiuſſit.⁊ ꝑ hoc ar.ad.q.Dictat ſtatutũ φ ſnīa arbitri nulla obſtãte exceptiõe mãdeť executioni.qḋ dꝫ intelligi ita tñ φ cõſtet ꝑ ſit arbiter ⁊ φ ſnīam tulerit.qḋ expreſſe decidiť ꝑ hãc glo.ꝑ hoc qḋ plene no.Bar.ff.qḋ vi.aut clã.l.j.§.hoc interdictũ.vbi dicit φ ſi ſtatutũ dictat φ ꝯ inſtrm publicũ nulla obſtet exceptio.intelligiť ita tñ φ cõſtet de inſtrõ ⁊ φ cõſtet eſſe publicũ ⁊ ſic admittiť quelibet exceptio cõtra ſolẽnitatẽ ſubſtantialẽ inſtri.alie aũt exceptiões nõ iure exceptionis:ſꝫ ꝑ iploratione officij iudicis ẽt admitti poſſũt:qꝛ ꝓhibitus excipere nõ ꝓhibeť officiũ iplorare.ff.de pe.here.planc.⁊.l.fi.nau.cau.ſta.l.iij.in fi.qḋ no.⁊ ꝑ hoc de iureiu.ad noſtram.ij.⁊ idẽ dixi de offi.dele.ex parte.ij.⁊ qḋ dico.j.c.q.ſecus aũt dicit Bar.ibi ſi ſtatutum dicit nulla exceptio ſeu defenſio admittať:qꝛ tũc ẽt iudicis officiũ eſt excluſũ qḋ no.ꝑ hoc infert ibi φ ſi opponereť ſtante caſu ꝑmiſſo φ inſtrm eſſet ſimulatũ nõ admittiť exceptio:qꝛ lꝫ ꝯctus de quo in inſtrõ nõ ſit verus ſufficit tñ φ inſtrm eſt publicũ.qḋ dic verũ reſpectu ſimulatiõis cõcernẽtis ꝯctũ.ſed ſi opponiť ſimulatio reſpectu rogatiõis vt qꝛ dr̃ φ rogatio notarij nõ fuit ſimulata bene admittiť:qꝛ ꝑ hoc deficit ſolẽnitas ſubſtãtialis inſtri.i auť.de tabellio.§.nos aũt.colla.vi. Op.ad predicta potiſſime ad dictũ glo.in eo qḋ dicit vt predixi ſolã nullitatẽ ꝑ quã negať iuriſdictio hoc caſu opponi poſſe φ imo ⁊ alia nullitas notoria vel quã ſtatiꝫ paratus ſit probare.ar.de reſti.ſpoli.lr̃as.in fi. So.Lau.⁊ Gẽ.φ ſi ordinariꝰ hꝫ ſnīaꝫ pro bona iuſta ⁊ rite lata nõ audieť ipugnans ex aliqua cã nullitatis in caſu iſto.alś ſi ſibi non ꝯſtat poterit informari ⁊ audiet tunc ipugnationeꝫ ſup nullitate rõne deficientis proceſſus de quo non preſumiť niſi probetur.de ꝓba.qñ vbi de hoc.vel aliter dic ad.c.lr̃as.φ ibi loqtur qñ de ipedimẽto cõſtat.⁊ ꝑ illõ.c.dico φ nõ audiť hic exceptio nullitatis qñ de ipſa oporteret probari.ſecus ſi cõſtat φ tꝫ Lap.dicẽs φ a quocũqꝫ opponať nõ audiť exceptio nullitatis vt hic ſi tñ cõſtaret ordinario ſnīam nullã eſſe nõ faciet huiuſmodi ſequeſtrationem.nõ eni dici põt lata ſnīa que nulla eſt ⁊ dicit Lap.φ in multis caſibus repelliť opponens nõ tñ tollitur iudicis officiũ:vt no.ij.q.vij.alieni.facit de elec.ſi forte li.vj.⁊ qḋ ibi no.de excep.exceptionẽ.⁊.c.j.li.vj.⁊ qḋ no.Inno.de appel.ſollicitudinẽ.ver.cũ aũt.ꝑ hoc qḋ dixi.ſ.e.q.⁊ de hoc etiã de eta.⁊ quali.eaꝫ te.⁊ quod no.Archi.de reſcrip.ſi eo tempore.li.vj.qḋ ſingulariter no.⁊ pondera in hoc qḋ dicit glo.vlti.ibi ex quo tñ de iuriſdictione ⁊ ꝓnunciatione conſtat.⁊ ſic vult de his duobus ꝯſtare debere ad excludendã exceptionẽ nullitatis ſꝫ cõſtare non põt qñ cõſtat de nullitate ſnīe.nam parte etiam non opponente tenetur iudex ex officio reijcere ꝑ nũc dicta.ꝑ hoc de fi.pſbr.conſtitutus.⁊ de offi.vica.c.j.quod ibi dixi poſt Inno.⁊ hoc etiã ſentit Gen.hic dicens φ qñ nõ cõſtat de iuriſdictione eius qui tulit ſnīam non ꝓcedit hec littera:qꝛ nec tunc põt dici ſnīa aliqua fore lata qḋ exigit hoc.c.de verb.ſigni.forus.ver.in omni.poſſent enim ſi aliud diceretur procurari fraudes infinite:vt quia per priuatam perſonam petitoꝛ faceret ſententiã ferri ad ſuũ ſenſum.⁊ ſm hoc dicit Gẽ.φ verba hic poſita non obſtãte ⁊c̃.debent ciuiliter intelligi tamen hoc dictum non facit φ ſi conſtaret de alia nullitate qꝫ de ea que opponitur ratione iuriſdictionis φ ſufficiat imo potius facit contra ⁊ expreſſius facit φ ſubijcit Gẽ.dicens ex alia cauſa non admitti exceptionẽ nullitatis in quo ſm eum ſalubris fuit hec prouiſio ne ſit in poteſtate eius cõtra quem lata eſt omni tẽpoꝛe dicere nullam ⁊ ſic oĩno tollere ꝓuiſionẽ huius cle.cuius ratio poteſt eſſe ſm eum qꝛ vbi conſtat de iuriſdictione ſnīam ferentis ius preſumit φ ſit legitima.de renũ.in preſentia.ſecus vbi nõ cõſtat.ar.C.de mã.pri.l.j.de offi.dele.cum i iure.qḋ vltimum nõ ꝓcedit.nõ eni preſumitur ꝓ ſententia:niſi tranſiuerit in rem iudicatam:ideo oportet φ ꝑ acta ꝓbetur.de ꝓba.quoniã contra.hic

aűt loqtur de ſnīa que nōdū trāſiuit in rē iudicatā pꝫ in eo
qđ ponderaṫ expectādā finalē victoriā que fruſtra expe-
ctareṫ ſi nō eſſet appellatū qꝛ iā diceret ꝑuētū ad victoriā
vnde dic verius prout predixi ſꝫ Lap. ⁊ vt dico. ĩ. q. ſeq.
Scđo q̄ro circa hec an quelibet exceptio inferēs nulli
tatē iuriſditiōis audieṫ? vī ꝙ ſic ꝑ predicta in ꝓxi. q. ſꝫ Jo.
de ſan. geor. intelligit ꝙ audieṫ cū ꝓponiṫ ꝑ verba negati
ua vt qꝛ negaṫ ꝓferentē fuiſſe iudicē que negatio trāſfert
onus ꝓbādi in aduerſariū. vt no. de elec. bone. j. vel ſi ne
gaṫ cōmiſſionē ei factā qꝛ ſtati ꝑ cācellariū cōſtare pōt. de
hoc. ſed ſi ꝑ vba affirmatiua vel negatiua que reſoluerē-
tur in affirmatiua ſecus: vt ſi dicit iudicē excōicatū vel re
ſcriptū īpetratū ab excōicato nō audiṫ ēt ſi velit ſtati pro
bare: ⁊ dicit ſic ſeruari ⁊ eſt mirabile. Op. ad hoc de
reſti. ſpo. c. lr̄as. ꝑalle. vbi apparet paria fore ſi cōſtat vł
ſi ſtatim vult ꝓbare. So. puto equi⁹ vt ſteṫ ꝯrio ⁊ reſtrin
gatur iſte tex. ad exceptionē de qua nō cōſtat vel cōſtare
ſtatim nō pōt al's inherēdo lr̄e ita indiſtincte loquēti dici
oporteret nullā penitus exceptionē admittēdā qđ tenēdo
reſultare poſſent abſurda vt dixi in. q. ꝑcedē. Itē qñ ſtati
cōſtat vel cōſtare pōt exceptio pōt dici notoria quo caſu
locus eſt. d. c. litteras. ⁊ de diuoꝛ. ſignificaſti. ⁊ qđ ibi no.
in qbus ꝓbaṫ ꝙ ēt vbi nō dꝫ admitti exceptio tñ admittiṫ
ea de qua ꝯſtat vel ſtati cōſtare pōt. qñ aűt dicaṫ ſtati cō
ſtare poſſe. no. de appel. iterpoſita. Tertio quero ſi ap
pellatū fuit a ſnīa lata ſuꝑ poſſeſſorio an ꝑ appellationeꝫ
ſuſpendaṫ ipſa ſnīa ⁊ eius effectus ita ꝙ nō fiat executio
ſicut nō fieret ſi eſſet lata ſuꝑ petitorio ⁊ appellatū ab ea?
dicit Lap. poſſe dici ꝙ ſic ꝑ principiū ⁊ fi. huius cle. ⁊ pro
hoc qđ no. ij. q. vj. §. diffinitiua. ꝟ. de poſſeſſione. ꝑ Joā. ⁊
Lau. ⁊ in Spe. de appel. §. in qbus. ꝟ. vj. ⁊ ſe. lꝫ ꝯriū tene-
at Jo. ij. q. vij. in ſum. ⁊ Archi. in. d. ꝟ. de poſſeſſiōe. ⁊ In-
no. de no. oper. nūt. c. penul. dicit ēt Joā. an. de reſcrip. c.
ij. ꝙ ille. ꝟſi. de poſſeſſiōe. nō habet locū ſm̄ canones qđ di
cit Lap. hic eſſe ſatis expreſſum. de hac. q. dic melius ꝓ-
ut dixi. ſ̄. in prin. in. iij. cōtrario.

De probationibus. Rubrica.

1 **Litteris.** No. dr̄iam an papa dicat reſeruam⁹ nobis
an dicat ſe. apoſtolica. de hoc in glo. iij. ⁊
idem Pau. nā primo caſu morte pape ex
tinguiṫ. ſecūdo nō. de reſcrip. ſi gratioſe. i
vj. de hoc. ĩ. q. iij. Scđo no. de ꝟbo cenſemus. de quo
dic vt in gl. vlti. Oppo. ꝙ lr̄is narratiuis pape credi
nō debeat. de ꝑui. ſi papa. li. vj. Sol. hec fuit rō dubitādi
vt colligiṫ ex glo. j. ⁊ ſolue vt in glo. in. ꝟ. fūdatur. rō aűt
decidēdi quare qñ fundaṫ intentio pape ſuꝑ narratione
creditur ⁊ ſꝫ Lau. qꝛ ſoli viue voci pape crederet. de teſ.
cū a nobis. ⁊ ei⁹ lr̄is bullatis eſt credēdum. de ꝓba. poſt
ceſſionē. maxime cū hee lr̄e ad aliud nō valeāt: cū tñ debe
ant aliqd operari. ar. ff. de le. j. l. ſi qñ. ⁊. d. c. ſi papa. ⁊ ex
hoc no. Lau. ꝙ tñ valet vox expreſſa ꝑ lr̄as ſicut orete-
ten⁹ prolata. de quo ꝑ Hoſt. de deſpō. ipub. ad diſſoluen
dū. vel ſꝫ Gē. rō potuit eſſe qꝛ papa nō puri hoīs ſed dei
quē ipoſſibile eſt mētiri vicē gerit. de trāſla. quāto. ⁊ eius
legatione fungi dī. vij. q. j. oīs. nec nō diſcipuloꝝ eius. ij.
q. v. ſi qs preſbyter. nā eoipſo ꝙ ad tante dignitatis apicē
eſt promotus ſanctus reputaṫ. xl. di. nō vos. vnde actus
ſui ex celeſti arbitrio facti cenſenṫ. C. de ſum. trini. l. j. in fi.
⁊ vtraqꝫ ratio tollerari pōt. Scđo op. ad idē. ĩ. de ſen.
excō. cle. ſi ſūmus. So. nō ꝯdicit ſed cōcordat. ⁊ ſol. vt ibi
in glo. penul. Tertio op. ꝙ ēt ſi nō fundeṫ intētio pape
ſuꝑ narratiuis verbis tñ debeat eis ſtari. de cenſi. cū oli.
⁊ qđ ibi no. de inſtr̄o faciēte mētionē de finibus ep̄atuum
lꝫ pricipaliter nō cōfecto ſuꝑ finibus cui tñ ſtaṫ. So. Op.
the. ꝙ illud ꝓcedit i probatiōe finiū vbi nō reqruntur arcte
ꝓbationes. de ꝓba. cū cauſam. quaſi velit dicere ꝙ ſuffi-
cit ſemiplena ꝓbatio ⁊ colligit aliqua genera ſemiplene
ꝓbationis. primo ꝑ vnū teſtē. ff. de dolo ꝑle. l. theopom-
pus. quēadmo. teſt. aper. l. j. §. fi. Itē ꝑ ſcripturā domeſti-
cā que nō ſola ſed cū alijs ꝓbat. C. de ꝓba. l. inſtrumēta.
de hoc dic vt dixi de fi. inſtru. c. j. itē ꝑ fugā. in auṫ. de coll.
§. ſuꝑ hoc. ⁊. §. ſi qs aűt. de ꝓſūp. nullus. iij. q. ix. decerni-
mus. Itē ſi quis dicit ſe in vrbē cōpulſum: qꝛ nō eſt veriſi
mile ex hoc ſemiplena probatio cōtra eū. ff. qđ met. cā. l.
nō eſt. Itē ꝑ famā. C. de re. credi. in bone. qđ dixi de teſt.
veniens. j. ⁊ qđ no. glo. de appel. c. j. Quero an lr̄is in
ferioꝝ pape credaṫ? So. vt in glo. ij. que remittit. ⁊ đ hoc
ēt de re iudi. abbate ſane. li. vj. ⁊ de ver. ſig. abbate. Lap.
diſtinguit ꝙ aut narratio ſeu aſſertio in talibus lr̄is fit in
cōmoduꝫ alterius ⁊ ꝓbat: aut in dānum ⁊ nō ꝓbat. ratio
diuerſitatis qꝛ in primo fauor ideo ampliādus. in ſecūdo
odiū ideo reſtringendū. regula odia. li. vj. in preiudiciuꝫ
vero ipetrātis vel ſcribētis bene faciunt fidē. pro hoc qđ
no. de iureiurā. c. fi. li. vj. ⁊ per eūdē Lap. in repe. c. iaco-
bus. de ſymo. in. iiij. q. ſed qđ dicit Lap. ꝙ in cōmodū al-
terius creditur nō videṫ procedere niſi in preiudiciū ſcri
bentis: ⁊ ſic potius debet fieri duplex mēbrū tm̄ ꝙ in pre
iudiciū ſcribentis vel ipetrantis ſtatur ſed in preiudiciū
alterius nō. ⁊ hoc quo ad priuatas perſonas. que ad ali
os dic vt no. in. c. poſt ceſſionē. alleg. in glo. Scđo que
ro de inſtr̄o ſnīe in quo dicitur libellū oblatū litē cōteſt.
⁊ ſimilia an faciat fidē de illis. So. glo. in ver. fundaṫ. re-
mittit. dicit Pau. ꝙ facit fidē qꝛ tabellio nō intelligitur
loqui niſi de his que eadē die ⁊ loco acta ſunt corā eo etiā
ſi exprimaṫ dies ⁊ loc⁹ qbus ſingl'r ꝑdicta facta dicūtur:
qꝛ de eis inſtr̄m eſt teſtimoniale: vt no. Inn. de ꝓba. qm̄.
⁊ de hoc ibi dixi. Tertio quero in eo ꝙ hic fit dr̄ia ꝓut
etiā dixi in. j. no. an papa reſeruet collationi ſue an ſe. ap.
quid dicit reſeruamus collationi noſtre vel ſe. ap. talem
prouiſionē. an obeunte papa extinguatur reſeruatio? vi
detur ꝙ nō: qꝛ ibi due diſiūctiue ꝓponūtur quorū alterū
per ſe ſtare poteſt. primū ſm̄ ordinē ſcripture recipimus
ita dicimus Lau. qui ſubdit ꝯrium videtur ⁊ nihil alleg.
pro primo de ordine attendēdo. de prebē. ſuper eo. li. vj.
pro ſcđo: qꝛ diſpoſitio videtur incerta ⁊ ſic nō tenere. de
elec. c. ij. li. vj. tñ qꝛ actus pape nō poſſunt per inferiorem
interpretari. de cōfir. vti. c. j. ⁊. c. ij. ⁊ videtur dicēdum ꝙ
ipſe reſeruans vel ſucceſſor habeat eligere an reſeruatio
ſit facta ſub noīe perſone an ſub noīe dignitatis. de alter
natiua aűt dic vt dixi de reſcrip. inter ceteras. Quar
to q̄ro an reſeruationē beneficij poſſit alius facere q̄ꝫ pa
pa? So. vt in glo. in ver. reſeruaſſe. ⁊ idem Pau. ⁊ Hē.
⁊ in glo. fi. ⁊ de hoc per Hoſti. de appel. cōſtitutus. j.
Quinto quero qꝛ in glo. in verſi. reſeruaſſe fit mentio
de reſeruatiōe legati. an eius reſeruatio ſit realis an per
ſonalis. dic ꝙ expirat finita legatiōe. de offi. lega. ꝓſenti
li. vj. ideo dicit Archi. ibi ꝙ eſt perſonalis. ar. viij. q. j. pe
tiſti. xxvj. q. ij. nō exēplo. de cōceſ. preb. cōſtitut⁹. Se
xto quero an ꝑtātem recipiendi reſignationem beneficij
poſſit alius q̄ꝫ papa cōmittere alij. ⁊ cū hoc ꝑtātem cōfe-
rendi? So. vt in glo. in. ꝟ. cōmiſſe. ⁊ idē Paul. Septio
quero de exēplis circa tex. ſo. in eo qđ dicit de reſeruatio
ne pape. exēplū de. c. ſi capitulo. de cō. pre. li. vj. in eo qđ
dicit de receptiōe reſignatiōis. exēplū. de offi. delega. ex
parte. j. de ꝓben. dudū. li. vj. in eo qđ dicit ſuſpendiſſe exē
plū. de cōceſ. pre. c. fi. de dolo. ⁊ cōtu. c. veritatis. in eo qđ
dicit vel alia ſimilia. exemplum vt in glo. in hoc verbo.
vel ſm̄ Gen. vt quia dicit poſtulationem vel electioneꝫ
ſe refutaſſe. de electio. innotuit. de poſtu. prela. gratum.
vel ſm̄

vel ſm Pau. vt q2 dicit ſe īterdixiſſe vel depoſuiſſe vel loca exemiſſe. Octauo q̃ro gnāliter an ꝛ qñ ſtet̄ v̈bis narratiuis pape? So. vt in glo. in v̈. feciſſe. q̃ eſt nõbilis. ꝛ in effectu vult ꝙ aut ſup narratiuis nõ fundat̄ intētio pape. ꝛ nõ ꝓbāt aūt ſic ꝛ aut ſi de facto ꝓprio ꝛc̃. vt i gl. v̈. ex his. vſq3 ad fi. cuius mēbra bene ꝓbant̄ in p̄cedēti parte glo. ꝛ idē Pau. in eo tñ ꝙ glo. dicit ꝙ ſtat̄ narratiuis et̄ q̃ nõ ſūt ð facto pape. dūmõ ſup eis fundet̄ eius intētio. Cõtrariū vı̄ tenere Old. in ꝯſilijs. cclviij. par. a ꝯ̄rio huius l̃re. ſ3 veri⁹ eſt qð dicit glo. que bene rñdet ad hāc l̃ram. Et ꝓ maiori intellectu gl. dic vt in ſe. q. maxie. q. x. Et in eo qð hic dı̄ de narratiuis v̈bis l̃rarū pape gnālit̄ de v̈bis enūciatiuis. an ꝓbēt no. ð ſuc. ab ite. c. fi. ꝛ ꝑ Bar. plene. ff. de dona. l. ex hac. ꝑ Bal. C. de milita. teſta. l. ex his.

Nono q̃ro circa hoc qđ ſi papa narrat ī l̃ris ſuis de reſeruationibus ſuoꝝ p̄deceſſoꝝ ſup q̄bus gr̃a ſua fundat̄? So. vt in extrauag. cle. vj. ꝓuida. vbi dı̄ ꝙ adhibet̄ plena fides in iudicio et ex̃. Decimo q̃ro qñ dı̄ ſup narratiõe fundari ītētio pape? dicit Laud. ꝙ tūc qñ apparet ꝙ papa intēdit ad hoc p̄cipaliter narrādū ꝛ inſinuandū. ꝛ iõ dicit idē Lau. ꝛ Gēz. hāc cle. intelligēdā de l̃ris principaliter cõfectis ad inſinuādā gr̃am vel intētionem l3 principaliter ipſam gr̃am nõ ꝯtineāt. qð fieret ſi p̄cipales litere exhiberent̄. de of. dele. cū in iure. C. de mā. p̄ci. l. j. ꝛ in hoc diſtinguit Lau. nā qñq3 papa narrat factū ſuū tm̄ ſicut qñ ſuā gr̃am vel intētionē in ſuis l̃ris iudicat̄. ꝛ tunc eſt ei credēdū vt hic. qñq3 narrat factū alterius tm̄: puta qñ ea q̃ ſibi ꝑ partē ſūt ſuggeſta in ſuis l̃ris narrat. ꝛ tūc nõ vult ſibi credi niſi ſint veritate ſubnixa de fide inſtru. ex l̃ris. de priui. ſi papa. in p̃i. li. vj. de p̄bē. cle. ſi dignitate3. qñq3 narrat factū ſuū ꝛ alterius vt qñ i l̃ris ius parti reddit. vel alicui in illis l̃ris gr̃am facit. ꝛ tūc ſibi credēdū eſt d. c. ſi papa. §. j. de renū. ſane. de v̈b. ſig. abbate. cū ſilib⁹. Lap. v̈o dicit poſſe dici. ꝙ et̄ ſi narrat factū alienū ſup his ſup q̄bus fundat̄ intētio pape dūmõ nõ de facto ſuoꝝ predeceſſoꝝ ſi hoc facit ꝓprio motu ſtet̄ l3 poſſit ꝓbari ꝯ̄triu3 ſi aūt ad petitionē alterius nõ ſtet̄ nec trāſſerat̄ onus ꝓbādi i aduerſariū ſed ꝓbet ille ꝑ quo eſt facta narratio. ad hoc. de p̄bē. ſi motu ꝓprio. ꝛ. c. ſe. li. vj. ꝛ cle. ſi romanus. eo. ti. de ſen. excõ. ſi ſūmus. de trāſac. ex l̃ris. ꝛ qð ibi not. ī regula nõ liceat actori. iij. q. in fi. li. vj. ꝛ ſm hoc limitādū foret qð hic dı̄ in glo. magna. tñ de ſtilo curie eſt ꝙ l̃ris nõ motu ꝓprio cõceſſis poſt narrationē dı̄ vt aſſerit ipetrās vel vt aſſeritur. Et verū eſt ꝙ ipetrāti incūbit onus ꝓbādi. ꝛ de hoc dic vt dixi de p̄ſūp. c. fi. ꝑ hoc decidit̄. q. ſequēs. Undecio q̃ro circa hoc papa narrauit i l̃ris ꝙ ꝓ̄uauerat titiū ꝛ reſeruauerat tale bñficiū qð hēbat qð mādat ꝯferri Seyo nūqđ audit̄ tertius volēs probare ꝙ beneficiū nõ fuit ticij. So. fuit. q. in facto dic ꝙ ſic ꝛ hoc aperte dı̄ in glo. magna. in verbo ꝓbatio v̈o. ꝛ in hoc dic̃ Lau. de pyxu. ꝯcordādo ei qð dixi ſtati ꝙ ipetrās tenet̄ probare ꝙ bñficiū fuerit illi⁹. ꝛ ꝙ l̃ra nõ ꝓbat ꝙ ſup hoc l̃re pape fidē faciant. Alij tñ in. q. illa allegauerūt ꝙ de ſtilo curie nõ ꝯcederent̄ l̃re niſi fides fieret ꝙ beneficiū fuiſſet titij. dic vt dixi. ſ. q. p̃xi. ꝙ imo cõcedūtur cū illis v̈bis vt aſſeruit ipetrās vel vt aſſerat̄ ꝛ tūc incūbit ipetrandi on⁹ iuſtificandi ſuam gratiam per predicta.

De teſtibus. Rubrica.

Am iudei. Sūma vt i gl. j. vl' magis ꝓ p̄e ſic. Exhortat̄ p̄cipes. p̄cipis ne p̄uilegia cõcedāt iudeis vel ſarracenis ꝙ ꝑ
c
xp̄ianos teſtes ꝯuinci nõ poſſūt ꝛ ꝙ priuilegia cõceſſa ſup hoc ſeruari nõ ꝑmittāt q̄bus ſi vtunt̄ ſub trahit̄ xp̄ianoꝝ cõmertiū. Nota. de dictiõe haud. ꝙ ſ3 Pau. ſtat negatiue ꝛ ꝯiuncti ꝛ inuit ꝙ ſup ciuilib⁹ ꝛ criminalibus priuilegiati erāt. facit. ff. de v̈b. ob. ſi ſic ſtipulat⁹ ſm eū. ſ3 meli⁹ ꝓbat̄. ff. de re. dub. l. ſi is q̄ ducēta. §. vtrū. nā alternatiua ſequēs negatiõe3 h3 vi copulatiue vt h̄. de quo dixi de reſcrip. iter ceteras. poteſt et̄ ſ3 Pau. dictio haud eē alternatiua ꝛ inuere ꝙ ſup altero tm̄ priuilegiati erāt ꝛ vtrūq3 intellectū tāgit glo. iij. ꝛ qualitercūq3 itelligat̄ in hoc nõ refert. Scðo no. ꝙ verbū principes aliqñ ſumit̄ gnāliter ꝑ quolibet p̄cipe citra regē ſicut hic. ꝛ ſumit̄ hic lati⁹ q̃3. j. de bap. cle. vna. nā cõprehēdit quēlibet ſub quo tanq̃3 ſub dño tp̄ali degūt iudei. e. ti. poſtulaſti. ꝛ. c. in nõnullis. idē dico. j. ð iureiu. cle. vna. i p̃i. in. j. no. Tertio no. ꝙ p̄cipes nõ debēt priuilegiare īfideles in his q̃ ſūt obprobrioſa fidei. de hoc in glo. in v̈. p̄cipū. in ñ. ꝛ ſic ītelligit̄ ſm Steph. xxv. q. j. gnāli. ſic. ꝛ ſm Pau. nõ pōt p̄ceps diſpenſare vel aliqđ ꝯcedere ꝯ̄ ius canonicū ſicut nec ꝯ̄ ius nāle. j. de re iudi. cle. paſtoralis. añ fi. ꝛ dicit Step. ꝙ ꝯ̄ iura priuilegiare nõ poſſūt niſi papa ꝛ iperator. C. de of. p̄fec. pret. l. ij. facit qð no. Hoſti. de offi. arch. c. fi. ꝛ dicit Gē. ꝙ in caſu huiuſ cle. priuilegiū eſt de manibus iudeoꝝ vel ſarracenoꝝ eripiēdi ꝛ ꝓ̇cipi remittēdū. C. de paga. l. ſicut. nā de iure nõ valet tāq̃3 bono publico ꝯ̄riū. C. de preci. ipera. offe. nec dānoſa canonizata. xxv. q. ij. ad idē ea. q. oēs. C. ſi ꝯ̄ ius vel vti. publi. oēs.

Quarto no. de religiõe xp̄iana: ſumit̄ aūt ꝛ alijs modis religio. de quo remittit glo. in. v̈. religioni. ſed Pau. ꝓſeq̄t̄. nā p̄rio ſumit̄ ꝓut hic ꝯcordat. xcij. di. c. j. de diuoꝛ. gaudemus. de homi. ꝓ humani. li. vj. C. de ſum. trini. l. j. ꝛ iiij. ꝛ. l. ſi qs. Aliqñ ſumit̄ magis ſtricte vt cū ꝑ ꝓfeſſione3 ꝑdit̄ liberū arbitriū. xij. q. j. nõ dicatis. de elec. ſi religioſus. li. vj. Aliqñ ꝓ vita hõeſta. de ꝯſti. eccl'ia. de re. eccle. nõ alienā. c. fi. xvj. q. j. iuxta. xxiij. q. v. qð deo. Aliqñ pro dignitate ep̄ali. de voto ex multa. §. j. Quinto no. ꝙ ſuperior ex officio d3 ꝓhibere obſeruātia3 illiciti ꝛ ꝓhibiti ſm Pau. de his q̃ fi. a ma. par. ca. c. ij. de ſent. excõ. nouerint. de ſup. neg. prela. cle. vna. Sexto no. caſu3 in quo ꝓhibetur ſub pena vſus priuilegij nõ aūt ipetratio. ð hoc in glo. in. v̈. vti. ꝛ idē Pau. q2 ius offendatur hic ex ſolo vſu. Septimo not. ꝙ in delictis ſuperioris auctoritas nõ excuſat. xj. q. iij. ſi dñs. de tēp. oꝛ. dilect⁹. ꝛ. c. ad aures. patebit hic q2 nõ excuſantur vtētes priuilegio p̄cipū minus tñ puniendi ſunt inferiores qñ in delictis ſequuntur errorē maiorū. de trāſla. c. ij. ad fi. Octauo no. de cēſura eccleſiaſtica. ꝛ dicit Mathe. ꝙ ꝯſiſtit circa ſpūalem penā. de ver. ſigni. querēti. Seueritas aūt canonica conſiſtit circa penā tp̄alem. de penis. in quibuſdā. Sed eccl'iaſtica animaduerſio cõſiſtit circa degradationē ꝛ curie ſecularis traditionem. de ver. ſig. nouimus. que no. Hoſtiē. de homici. ꝓ humani. li. vj. ſumuntur aūt hic promiſcue vnū pro alio. pro hoc qð no. ð penis. in q̄buſdā. de v̈. ſig. qđ ꝑ cenſurā. Op. ꝙ papa non debuerit iudicare ꝯ̄ iudeos vel ſarracenos. q2 nihil ad nos de his qui foris ſunt. ij. q. j. multi. de diuoꝛ. gaudemus. Cõfirma q2 papa habet curam ſolum populi xp̄iani. j. de re iudic. cle. paſtoralis. in prin. ſo. vt in glo. in verbo p̄cipū. que dicit cõtraria procedere regulariter ꝛ ꝙ iſte eſt caſus ſpecialiſ. ꝛ idē Pau. Mathe. dicit ꝙ inquātum deū offendunt procedunt ſed inquantum offendunt hominem procedit cle. vel ſm eu3 contraria poſſunt intelligi de directa cohertione hoc de indirecta. pro hoc qð dicit hic glo. penulti. ꝛ hec vltima vera l3 et̄ precedentes tollerari poſſint. Secundo op. ad idē q2 iudei ſūt tanq̃3 laici ſub regula laicali cõſtituti. xij. q. j. duo. Itē poſt eoꝝ ortum nõ recipiūt aliquid ſpūalitatis exterius puta coronam vel cõuerſionem religioſā nec vlterius characterem baptiſmalem. ꝛ ſic nec quo ad

forū cōtētioſū corpus. nec ad forū aīe eoꝝ aīe pape ſubſūt So. Hē. ꝙ hoc facit papa ꝑꝑ iniuriā ⁊ offenſā quā aduerſus religionē xp̄anā cōmittūt quā papa aduerſus quoſcūꝗ3 ex̄neos defendit. xxiij. q. iiij. diſplicet. vel ꝙ ſubſūt indirecte. ꝑut dixi in p̄cedē. ꝯ̄rio. vel ſm eū ēt recte. qn̄ꝗ3 quo ad penā tp̄alē nō quo ad ſp̄ualē. ꝯ̄ hoc. xvij. q. iiij. ꝯſtituit. xxviij. q. j. ſepe. ⁊ qlib3 ſolutio de p̄dictis tollerari poteſt

Tertio op. ꝙ nō debuerit ꝓhiberi ꝑuilegiū de quo h̄. nā iudei ꝯ̄ xp̄ianos nō recipiunt̄ in teſtes. e. ti. iudei. ⁊. c. l3 ergo ⁊ ecōuerſo nō debēt xp̄iani admitti ꝯ̄ iudeos. vt ſeruet̄ paritas in iudicijs. So. vt in glo. in. v̄. iuri. quā ſingl'r no. in eo ꝙ dicit illā regulā de paritate ſeruāda ī iudicijs intelligi quo ad perſonas actoris ⁊ rei non aūt quo ad alias qd̄ dic vt in glo. ⁊ idem Pau. vel ſm Lau. contrarium ꝓcedit quo ad priuilegiū qd̄ quis impetrat ad ſui inſtantiā tunc enim tenetur ēt recipere ꝯ̄ ſe. ff. qd̄ qſ. iur. in rubro. ⁊ in. l. iij. ad hoc de cōſti. cū oēs. de prebē. ꝑillo. ſec9 in ꝑuilegio qd̄ habēt xp̄iani ne cōuincātur ꝑ teſtes infideles q2 fuit cōceſſū ꝓprio motu ⁊ ſic nō d3 ꝯ̄ xp̄ianos retorqueri. ſil'em ſolu. no. glo. de mutu. petitio. c. fi. in fi. que eſt nōbilis. ꝑ hoc ſm Lau. ⁊ Hē. q2 in xp̄ianis ceſſat rō q̄ eſt ī īfidelibus. Infideles aūt tāꝗ3 in fide xp̄i falſarij ꝯ̄ xp̄anos nō admittunt̄ quaſi de falſitate ſuſpecti. ij. q. vij. nō pōt. ⁊ c. ſe. nā deo infidelis nō p̄ſumit̄ eſſe fidelis hōi. xxiij. q. v. ſi apud. ꝑ hoc qd̄ no. ij. q. vij. pagani. ceſſante g̊ rōne ⁊c̄. lxj. di. §. his oībus.

Quarto op. in eo ꝙ papa exhortat̄ p̄ncipes potuit. n. cōminari ⁊ penā infligere. de iude. iudei. ij. So. vt in gl. in ver. exhortamur. que ſtat ꝯ̄rio dicēs ꝙ hoc facit ex curialitate. idē Lau. Pau. ⁊ Hē. ⁊ dic ꝙ poti9 exhortat̄ ꝙ̄ puniat. iuxta illud Math. xiij. ne forte colligēs zinzaniā eradicet ſi triticū. i. ne cohercēdo infideles ꝓuocet xp̄ianos p̄ncipes.

Quinto op. in eo ꝙ ꝓhibet non obſeruari priuilegia pri9 ꝯceſſa. q2 ꝯſtitutio d3 ꝯcernere futura nō p̄terita. de ꝯſti. c. ij. ⁊ fi. So. Lau. ꝙ ꝯſtitutio hic retro reſpicit. q2 ꝯcordat iuri nāli. ſil'r de vſu. cū tu. ⁊ idē Hē. ⁊ dic nāli. i. diuino ꝑ hoc qd̄ no. de ꝯſue. c. fi. Ite3 ad ꝯ̄rium dic ꝙ ꝯſtitutio ꝯcernit p̄terita qn̄ de p̄teritis exprimit vt hic. rō aūt q̄re hic iuſte exprimit eſt ea quā nūc dixi

Sexto op. ꝙ nō debuerit papa hortari p̄ncipes vt ꝑuilegia ꝑ eos ꝯceſſa facerēt nō ſeruari. cū nō liceat venire ꝯ̄ factū ſuū. de cleri. ꝯiug. diuerſis. dicit Pau. ꝙ poſſūt cōtrauenire q2 factū a iure īprobat̄. vt not. in. d. c. diuerſis. al's nō liceret q2 priuilegia ſimpl'r data ſūt ꝑpetua. xxv. q. ij. c. j. xij. q. ij. ſi ep̄s. de īſtitutio. cū veniſſēt. de p̄bē. ſi cui. ⁊ de reg. iur. decet. li. vj. in aut̄. hec ꝯſtitutio que de dignitatib9. in fi. col. vj.

Septimo op. q2 cū hic ꝓhibeatur tm̄ vſus priuilegioꝝ ſub pena vt in v̄ſi. ꝙ ſi iudei. nō debuit ſupra ꝓhiberi priuilegia ꝯcedi. So. Pau. ꝙ ꝓhibet̄ ꝯceſſio ne pr̄icipes vel eoꝝ officiales timētes negare ꝓmiſſa obſeruēt ea de facto. xxij. q. iiij. c. ij. ⁊ eadē rōne ꝓhibet̄ factio ſtatutoꝝ ꝯ̄ libertatē eccl'ie ne de facto ea ſeruent officiales. de ſen. ex. nouerint. ⁊. c. graue. j. de vſur. cle. vna.

Quero ſi xp̄iani ꝓducunt̄ in teſtes ꝯ̄ infideles qd̄ poſſunt vt dixi. ſ. in. iij. ꝯ̄rio. an poterit excipi ꝯ̄ eos de criminibus. So. vt in glo. iiij. que dicit ꝙ ſic. ⁊ remittit Lau. arguit ꝓ ⁊ ꝯtra. primo ꝙ debeāt admitti q2 oīs legitima defenſio cōpetit ēt excōicato ⁊ cuicūꝗ3. de excep. cum inter. In ꝯ̄rium q2 fruſtra legis auxiliu3 ⁊c̄. de vſur. q2 fruſtra. ſol. ſm Hoſt. q hoc notauit. ſ. e. iudei. ſi crimē qd̄ obijcit̄ eſt vtroꝗ3 teſtamēto dānatū admittunt̄ ⁊ ide3 ſi nouo tm̄ cū iudicentur ſm legē romanā. ⁊ ſm eā excipere poſſūt. C. de iude. l. iudei. ſ3 ſi veteri lege tm̄ dānent̄ vt cōmedē carnes ſuilas vel ſimiles repellētur. xxviij. q. j. ſepe. cū ſequētibus. ſed tm̄ in eo qd̄ dicit de peccato ſm nouū teſtm̄ tm̄ aliter dī in. d. c. iudei. Et Pau. hic dicit tale crimē opponi nō poſſe ꝑ infideles in penā erroris ſui. de quo dixi ī. d. c. iudei.

Secūdo q̄ro ſi īfidelis teſtificat̄ ꝓ xp̄anoꝝ ſol. Pau. ꝙ teſtificari pōt vbi nō tractat̄ de alieno p̄iudicio. vt no. de penitē. di. j. multiplex. ad fi. al's ſec9. ſic intelligit qd̄ no. Spe. de teſte. §. j. v̄. itē ꝙ eſt iudeus.

Tertio q̄ro ſi iudeus ꝓducit̄ in teſtē ꝯ̄ iudeū. vel alius infidelis ꝯ̄ fidelē an admittit̄ dicit Spe. ꝙ ſic in. d. v̄. itē ꝙ eſt iudeus ꝑ. c. ij. q. vij. ſi heretic9. ⁊. c. nō pōt. xxiij. q. iiij. ipſa pietas.

Quarto q̄ro q̄ eſt rō quare reprobat̄ priuilegiū d̄ quo hic ſo. Lau. ⁊ Hē. ꝙ ideo q2 cū infideles ꝑ ſola humanitate foueant̄ a xp̄ianis cū ipſi admittant̄ in aliq̄bus caſibus ꝯ̄ xp̄ianos. C. de heret. l. qm̄. multi viderent̄ xp̄iani inferiores eis ſaltē ſ3 diſtictionē aut̄. ſi hereticus. c. ij. q. vij. cui vī ſtādū cū ſit in volumine decretoꝝ. l3 aliq dicāt non ſtādū cū oēs heretici ſint hodie excōicati. de heret. excōicamus. i. ⁊ iudei ſint in peccato mortali. ⁊ ſic merito repellēdi. e. t. teſtimoniū. ꝑ hoc ꝙ no. e. ti. c. j. ⁊ ex hac rōne īparitatis q2 iudei nō vtunt̄ cibis xp̄ianoꝝ ꝓhibētur xp̄iani eoꝝ cibis vti. xxviij. q. j. oēs. de iudeis. ⁊ ſi iudeos. in pri. Lau. ⁊ in eo qd̄ dicit de hereticis indiſtincte repellendis dicit verū rōne p̄dicta de infidelibus alijs dic ꝙ illi nō indiſtincte repellūtur nec eſt vera rō p̄miſſa ꝙ ſint in mortali. ⁊ de his dic vt dixi. e. ti. c. j.

Quinto quero ſi iudeus ꝓducit̄ ī teſtē nūqd ſup ſacra iurabit vl' ſi litigat cū xp̄iano nūqd iurabit de calūnia vr̄ ꝙ nō q2 nō l3 ei īgredi ſacraria nec tāgere. v. di. ad ei9. C. de iude. l. iudei. in pri. dic̄ Lau. ꝙ ſi expedire videbit̄ iudici pōt ꝯpellere vt iuret ſup ſua lege. C. de iude. l. ſi q̄. que paꝝ facit. de hoc ī Spe. de iura. calū. §. reſtat videre. in fi.

Sexto q̄ro cur cōmunicam9 cū infidelibus ⁊ nō cū excōicatis cū vtriꝗ3 ſint imūdi ⁊ ſic euitādi. xliiij. di. in mādatis. dicit Lau. q2 iō vt lucrificiamus xp̄o ⁊ q2 parū curarēt ſi eis nō cōicarem9. ſec9 d̄ xp̄ianis q2 ex rubore ꝑꝑ hoc ꝯfundunt̄. vt not. glo. xj. q. iij. ad mēſam.

Septimo q̄ro nūqd frater ꝓ fratre poſſit teſtificari ſo. Mathe. querit de hoc ⁊ de pluribus ſilibus ſequētibus que nō ſūt hic neceſſaria. de hoc in Spe. e. ti. §. j. v̄. ſ3 nūqd.

Octauo q̄rit idē Mat. de dapifero. i. familiari an poſſit iter duos dn̄os teſtificari de hoc qn̄ ⁊ q̄uo admittantur teſtes de familia. e. ti. in l'ris.

Nono q̄rit ſi teſtes diſcrepāt inter ſe de hoc. eo. titu. in noſtra. ⁊ dicit Mathe. notādū ꝙ teſtes in cā criminali debēt de gradu ꝯcordare ſi interrogētur. xxxv. q. vj. de pentela. dicit etiā ꝙ teſtē quē ſemel approbaui reprobare nō poſſū. de hoc. de excep. cu3 venerabilis.

Decimo q̄ro ſi teſtis dixit vnū verū ⁊ aliud falſum an poſſim ꝑ parte approbare ⁊ ꝑ pte reprobare. ⁊ an ſi reprobatur in vno articulo ꝓ hoc reprobetur in oībus de primo dic ꝙ ſi pro me recipio teneor ⁊ cōtra me. e. ti. p̄ſentiū. ⁊ qd̄ ibi no. de cēſi. cū olim. de ſcd̄o dic ꝙ vno dicto teſtis reprobato reprobātur oīa q2 ꝯuincitur periurus. qd̄ dixi de hereti. fraternitatis.

Undecimo q̄rit an teſtis teneat̄ rn̄dere an ſit infamis criminoſus vel odioſus de hoc. e. ti. cum cauſam.

TEſtibus.

Primo dictu3. ſcd̄o ibi cū nō min9. Nota v̄bo rite. qd̄ exponit Hē. i. ſolēniter. q2 hoc v̄bū iuris ſolēnitatē denotat. ff. de bo. poſ. cōta. l. nō putauit. §. nō queuis. de inoffi. teſt. l. ij. pro hoc de ſū. tri. c. j. v̄. vnā. vbi diſtinguitur inter rite ⁊ recte.

Secūdo no. de articulis exhibēdis in litibus. de hoc. j. de v̄bo. ſig. ſepe.

Tertio no. de dictiōe cū que ponit̄ hic ꝓ ga. de hoc in glo. pe.

Quarto no. de ſubornatione vitanda in litibus. ⁊ dicit Lau. ⁊ Hē. ſubornatio eſt de aliquo falſo exp̄mēdo vel vero tacēdo in teſtimonio teſti ꝑ aliquē facta īformatio. iij. q. ix. puta. ad hoc de accu. qualiter. ⁊ dicitur ſubornare quaſi ſubditus ī aures aliquod malū ornare ⁊ ſub colore ponere. in aut̄. e. §. q2 veꝝ. coll. vij.

O p. ꝙ publicatio nō impediat teſtiū receptione3

niſi atteſtatiōes

Rite ⁊ recte

Subornare

niſi atteſtationes ſint recte publicate potuerūt eni publi
cari parte inſcia vel inuita ꝛ ꝯdicēte ex cā rōnali quo ca/
ſu nō piudicat publicato.e.ti.ꝯſtitutis.ij.qđ ibi no.i glo.
vlti.So.vt in glo.in ver.publicatis.que ſtat cōtrario ꝛ
repetit.ꝟ.rite.pro hac repetitione eſt q2 qualitas ꝓcedēs
adiecta alicui rei itelligit̄ repetita ī eadē oratiōe quo ad
res alias.ff.de fun.inſtruc.l.ſi ex.§.Gayo.de ver.ob.l.
ſi ita ſtipulatus.§.griſogonus.ꝛ ibi ꝑ Bar.ꝛ de leg.iij.in
repetēdis.đ ap.c.ſcđo reqris.ꝛ cū hac gl.ꝯcordat Pau.
q2 ſm eū als poſſet iudex ꝑ factū ſuū parare piudiciū pti/
bus qđ eſſe nō dꝫ.ꝛ de hoc in Spe.de teſte.§.ſatis vtilit̄
ꝟ.qđ ſi publicare.Sꝫ Gē.hoc latius proſequēs ꝯ̄riū tꝫ
primo pro glo.tñ inducit hūc tex.a ꝯ̄rio.Itē q2 teſtes non
rite recepti nō valēt ꝛ nō preſtat impedimētū qđ de iure
nō ſortit̄ effectū.regula nō preſtat.li.vj.ſed hoc nō obſtā
te diſtinguit ꝙ aut atteſtationes ſunt publicate ad ꝓducē
tis inſtantiā ꝛ tūc via ſit precluſa ſibi producēdi alios ob
periculū ſubornatiōis vt hic.aut aliter ꝛ tūc ſecus ꝑ iura
in ꝯ̄riū inducta ꝛ ꝑ ea que no.e.ti.cū clamor.Jo.de lig.
tꝫ primū q2 hec cle.oīno reqrit ꝙ ſint teſtes rite publicati
ꝛ ſm eū nō obſtat timor ſubornatiōis.nō eni pōt preſumi
ꝙ aīo ſubornādi producat ex quo productio nō tꝫ als ni/
hil operat̄ hic verbū rite.ad no.in.c.cū clamor.reſpōdet
ꝙ loquit̄ qñ teſtes ſunt rite publicatio ſed obſcure dixe/
rint.vnde iteratō repetunt̄ vt ſe declarent.vel ſm eū pōt
dici ꝙ qñ receptio vel publicatio eſt facta nō rite iterato
producent̄ nō vt iterato examinent̄ ſed tñ ſupplebit̄ id
qđ nō rite factū eſt de ſacra.nō ite.c.j.ꝛ.c.preſbyter.qđ ē
pulchrū dictū.ꝛ pro hoc inducit Bertrā.dicētē ꝙ ſi excōi
catus producit̄ in teſtē nō petito per partē ꝙ abſoluatur
ſicut abſolui debuit.ſ.c.veniens.ij.poſt publicationē ab
ſoluetur ꝛ rite iterato producet̄.intelligit tñ Bertrā.hoc
verū qñ producēs ignorauit de excōicatione q2 tunc igno
rantia excuſat.de his dic vt no.in.d.c.cōſtitutis.allega.
in glo.vbi cōcludit̄ ꝙ ſi parte ſciente ꝛ ꝯdicente fit publi
catio admittit̄ productio ſi pars nō didicit teſtificata: ſe
cus ſi conſenſit publicationi vel tacuit.de hoc in Spe.e.
ti.§.vlti.ꝟ.antepenul.de teſte.§.ſatis vtiliter.ꝟ.qđ ſi pu
blicate.ꝛ hꝫ hec dic ꝙ dictū Gē.procedit qñ pars q̄ vult
ꝓducere didicit teſtificata tunc nō admittit̄ ꝗuis publi/
catio fuerit nō rite facta.nā etiā nō facta publicatione nō
admitteret̄ ex quo percūctata eſt teſtificata.i auf.e.§.q2
ꝟo.colla.vij.qđ dico.ſ.q.xiiij.dictū autē Jo.de lig.proce
dit qñ nondū didicit ꝛ hoc vult hic Joa.de ſant.q refert
Jo.de lig.legendo.c.cōſtitutis.diſtinxiſſe ꝙ aliqñ fit pu/
blicatio atteſtationū ſolū verbalis vt q2 iudex ꝓnūciat
ꝙ habeātur pro publicatis ꝛ procedit opi.ꝙ admittatur
receptio ſi publicatio nō fuit rite facta.Aliqñ publicatio
fuit nō ſimpliciter verbalis ſed facta cū publicatione re/
citādo dicta teſtiū ꝛ talis ipedit ꝓductionē vlteriorē.iſte
tñ vltimus modus nūꝙ̄ ſeruatur in facto ſed eſt de ſe ve
rus ꝛ patet ex ꝓdictis. Scđo op.ꝙ ēt ſi publicatio ſit
rite facta nō indiſtincte ipediat̄ vlterior productio niſi ꝑs
didicerit teſtificata ceſſat eni periculū ſubornatiōis.So.
Lau.ſtat ꝯ̄rio.ꝛ idē Gē.q2 ſi adhuc oſtenderent̄ atteſta/
tiones clauſe adhuc admitteret̄ productio.vt no.i Spe.
e.ti.§.ſatis.ꝟ.quid ſi publicate.Cōtra tñ eſt q2 ex quo pti
bus nō ꝯdicētibus facta eſt publicatio hec interlocutoria
trāſit in rem iudicatā.de teſtibus ſignificarūt.ꝛ tacite vi/
detur partes renūciaſſe productiōi.e.ti.fraternitatis.ꝛ.c.
de teſtibus.in fi.qđ eſt verius.Sed iudex poſſet interlo/
cutoriā predictam reuocare.de ap.cū ceſſante.Et eo ipſo
reuocat ſi producēte admittit pars tñ aduerſa poſſet ap/
pellare. Tertio oppo.ad idē de dicto.c.fraternitatis.
vbi poſt publicatas atteſtationes admittunt̄ teſtes.ſol.
hic ꝓhibetur ſuper eiſdē capitulis ibi ꝑmittitur ſup no/
uis.ꝛ hoc vult gl.hic in verbo eidē.que aūt dicant̄ noua
glo.remittit ad no.in.d.c.fraternitatis.ꝛ ibi dixi qđ noua
ſunt ea que nūꝙ̄ fuerūt producta in illa forma.ad hoc de
iudeis cōſuluit.ꝛ.c.iudei.vt ſi ago ex mutuo ꝛ publicatis
atteſtationibus volo probare qđ cōfeſſus fuiſti mutuum
audiar.q2 hoc eſt nouū.ꝛ ptinet ad cauſaꝫ.qđ declara vt
dixi in.d.c.fraternitatis.in.j.q. Op.quarto ꝙ ſuper ca
pitulis ꝯ̄rijs admittant̄ teſtes.e.ti.ex tenore.So.vt i glo.
ꝛ in ꝟ.directo.vſqꝫ ibi ſup directa.ꝛ cōiunge finē glo.cuꝫ
dicit directo ꝯ̄ria eſſe qñ de eiſdē perſonis ꝛ actibus.ꝛ de
eodē inſtanti tpis ꝯ̄rie formant̄:vt in exēplis.in glo.poſi/
tis.ꝛ idem Pau. dicens ꝙ ſup indirecta ꝯ̄rietate admit/
tunt̄ teſtes poſt publicationē dū tñ ꝓus certificatū nō fue
rit id ſup quo fit ex forma articulorum.ꝛ vult Pau.ſe refer
re ad vnū dictū Jnn.in.d.c.ex tenore.cū dicit illud.c.itel
ligendū qñ miles nō capitulauerat de loco vel tpe ſed te
ſtes ſui hoc dixerāt.ſi autē capitulaſſet poſt publicationē
nō admitteret̄ mulier ad ꝓbandū abſentiam a loco ꝯ̄ctus
tpe iaꝫ dicto in capitulis.iputet̄ eni ſibi qui nō ꝓbauit añ
publicationē cū potuerit inſtrui ꝑ capitula.ꝛ hunc intel/
lectū approbat Jo.an.in addi.Spe.e.ti.§.ſepe teſtes.in
ꝓn.ꝛ.ꝟ.pono.ꝛ vt dixi in.d.c.ex tenore.ſꝫ hūc intellectū
deſtruit cōis modus intelligendi quē oēs ſequunt̄.nā ſm
hoc nō ꝓbat illud.c.ꝙ ſuper indirecta ꝯ̄rietate teſtes ad
mittant̄:ſed ſolum ꝙ poſſum poſt publicationē ſuper nō
capitulatis ſpecifice probare falſitatē teſtium: tñ poſtea
defendendo intellectum predictum ꝛ hāc cle. dixi ibi ꝙ
directa ꝯ̄rietas eſt ea que preciſe opponit̄ capitulis ſiue
imediate ſiue per quoddam medium ꝙ neceſſario infert̄
attentis ſolis capitulis. Jndirecta eſt autē ea que non
īfert̄ ꝯ capitulū expreſſe. Exēplū primi capitulaſti ꝙ mu
tuaueras poſt publicationem capitulo ꝙ nō mutuaſti:hꝫ
eſt directa ꝯ̄rietas ꝛ imediata.ſi aūt capitulaſti ꝙ mutua
ueras tali die ꝛ tali loco.ꝛ poſt publicationem capitulo
ꝙ illo die fui longe abſens a loco ꝯ̄ctus ita ꝙ nō potuiſſē
ibi eſſe.hec eſt ꝯ̄rietas directa per quoddā mediū.ſ.quia
idem corpus nō poteſt eodem die eſſe in diuerſis locis.
Exemplum ſcđi capitulaſti ꝙ mutuaueras centū.teſtes
probauerunt ꝙ tali die ꝛ tali loco mutuaueras.poſt pu/
blicationem volo probare ꝙ ea die fui abſens longe a lo
co cōtractus hoc non directe reſiſtit capitulo ſed ſolum
indirecte quatenus teſtes reſtrinxerunt capitulū ad cer
tum diem ꝛ locum.qđ plenius proſequere vt dico.in.d.c.
ex tenore.vbi pono ꝛ aliū modū intelligēdi.tñ modus ꝓ/
miſſus eſt verus declaratione predicta. Quinto op.ꝙ
ēt ſuper directo cōtrarijs poſt publicationeꝫ admittant̄
teſtes vt ſi capitulat̄ ꝙ corrupti falſa dixerūt.de ꝓba.lꝫ.
So.vt in e.glo.ibi ſuper directa.vſqꝫ ibi eſſent autē.que
ſtat cōtrario.ꝛ idē Pau.ego vero in.d.c.fraternitatis.in
vltima.q.ꝛ in.d.c.lꝫ.in prin.in.iij.q.intelligo ꝙ poteſt ꝓ/
bari falſitas cū corruptione dū tñ idirecte ſm formā.d.c.
ex tenore.ſed nō directe vt ibi declaro. Sexto oppo.
ad idem de.c.ſeries.e.ti.vbi ſuper directo cōtrarijs ad/
mittunt̄ teſtes.ſo.ſꝫ Hoſ.ibi ꝛ alios.ſpāle in cā matrimo
nij.vel dic vt ibi dixi ꝙ nō fit ibi mētio de publicatis.ſed
tñ q2 ſatis colligitur ibi ꝙ ibi intelligitur poſt factam pu
blicationem:precedens ſo.cōior eſt.qđ dic vt ibi dixi ꝓ/
ſequit̄ aūt Lau.hic dicens idem in quocūqꝫ alio ſimili in
quo res iudicata non obſtat:quia etiam poſt publicatio
nem audiet̄ exceptio.qđ tenet Hoſ.in.d.c.ſeries.ꝛ enu/
merat Lau.aliquos alios caſus ſpeciales in quibus poſt
publicationem auditur exceptio.de quibus dixi in.d.c.
fraternitatis.in vlti.q. Septimo op.in eo ꝙ permittit
eoſdem teſtes ſuper nouis capitulis poſt publicationeꝫ
produci: q2 ſemel depoſuit ꝯ̄ me amplius nō admittitur
iiij.q.iij.in criminali.de accu.meminimus.ꝛ.c.cū.ꝑ.ff.de te

ſti.l.ꝓduci.dicit Mathe.ꝙ ꝯ̄ria loquuntur in cā crimina li hec in ciuili.de hoc in.d.c.fraternitatis.vbi reproba ta hac ſolutione datur alia verior ꝙ ſemel ꝓduct⁹ ꝗ dixit falſū nō pōt ꝓduci cōtra eūdē nec ꝯ̄ aliū tāꝗ̄ piurus.ſed ſi nō dixit falſū aut fuit cōpulſus ⁊ admittit̄.ſcđo aut ſe ob tulit ⁊ nō admittet̄ nec ſcđo nec primo tanꝗ̄ ſuſpectus: nec refert inter cauſam ciuilē ⁊ criminalē niſi ꝙ aliqualit̄ facilius repellit̄ i criminali. Octauo op.ad idē de eo qđ no.Hoſti.in.d.c.fraternitatis.Sol.vt in glo.in ver. alios.⁊ idē Pau.reprobat̄.n.Hoſt.in hoc vt dicit glo.⁊ ſm Pau.ꝯ̄ eū facit qđ no.e.ti.cū cām.in vlti.glo.⁊ idem Hoſti.fatet̄ ꝙ cōiter tenet̄ ꝯ̄rium. Nono op.ad princi palē deciſionē huius cle.de multis caſibus qui no.in.d. c.fraternitatis.in quibus poſt publicationē admittit̄ re ceptio.So.vt in glo.in.v̄.ꝓducere.que dicit hoc regula re.⁊ idē Pau.⁊ caſus excepti no.ēt in Spe.de teſte.§.ſa tis vtiliter.v̄.nec ēt.⁊ v̄.ſe. Decimo op.ꝙ in cā appel lationis indiſtincte ſint recipiēdi teſtes ēt ſup eiſdē capi tulis.C.de tēp.ap.ꝑ hāc ſo.vt in glo.antepe.⁊ Pe.⁊ idē Pau.gnālīter aūt qn̄ ⁊ qūo admittat̄ exceptio poſt pu blicationē?dic vt.ī.q.xiiij. Quero de ratione deciden di quare eodē mō timet̄ ſubornatio in cā appellatiōis ſi cut in principali?dicit Lau.ꝙ iō q̄ cā appellatiōis vna ⁊ eadē eſt cū principali lꝫ inſtātia eas diuerſificet.C.ne li.ī vna ⁊ ea.cā ter.ꝑ.in rub.⁊ ni.de ap.ſua. Scđo q̄ro qn̄ dr̄ receptio teſtiū rite facta.dicit Pau.ꝙ tribus reſpecti bus.ſ.reſpectu modi reſpectu receptoꝝ ⁊ recipiētis.pri mū pꝫ.e.ti.c.ij.vbi de hoc.⁊.c.fraternitatis.ī fi.⁊.c.nup. de hoc in Spe.de teſti.§.nūc tractem⁹.⁊ duo.§.ſe.de ſe cūdo.e.ti.c.ij.vbi de hoc.in glo.ij.⁊.c.de cetero.⁊ i Spe. de teſti.§.j.de tertio vt lit.nō cōteſt.accedēs.de iudi.at ſi clerici.⁊ fac̄ ꝙ no.e.ti.cū cām.in fi.gl.vlti.hoc ēt ſentit gl.ī v̄.rite.vſꝗ̄ ibi idē ſi de receptiōe nō rite facta.alia exem pla vltra poſita hic in glo.ponit Pau.vt q̄ parte nō ci tata vel iuramēto nō preſtito.vel de pſona inhabili puta ipuberi. Tertio quero circa dicta in pri.q.ſi receptio eſt facta nō rite nō tn̄ ſic ꝙ ſit nulla ipſo iure an poterunt iterū teſtes recipi?dicit Pau.ꝙ nō.iputet.n.pars ſibi q̄ nō excepit.de proba.lꝫ.opꝫ ergo ꝙ nō ſit rite facta ita ꝙ ſit nulla.⁊ tūc poſſūt iterato teſtes recipi. Quarto q̄ ro ſi poſt receptos teſtes ⁊ publicatos perit iſtātia lapſu triēnij.ꝑ.l.ꝓperandū.C.de iudi.an in alia inſtantia pote runt teſtes recipi?dic ꝙ queſtio nō ꝓcedit de iure canoni co ſm ꝙ nō perit inſtantia lapſu triēnij.de iudi.venerabi lis.ſed pſuppoſito ꝙ ꝓcederet.quidā dicūt iterato poſſe recipi teſtes.ꝙ cōiter tenēt ſcribētes:vt no.in.c.fraterni tatis.qđ reprobat Stepha.q̄ lꝫ pereat inſtātia nō tn̄ pe reūt cōfeſſiōes ⁊ atteſtatiōes:vt ꝓbat̄ in.d.l.ꝓperanduꝫ. ⁊ no.Inno.de teſt.cām.ſed ꝓ prima opi.facit q̄ lꝫ nō pe reāt atteſtatiōes perit tn̄ publicatio cū pereāt oīa quē ſūt de ſolēnitate iudicij.Ad qđ dic ꝙ q̄ ſubeſt metus ſubor natiōis in alia inſtātia ſicut in prima vt ꝓbat̄ hic.iō veri⁹ eſt qđ dicit Steph.⁊ idē dic ſi alio mō periſſet inſtātia vt q̄ facta fuit abſolutio ab inſtantia ꝓpter ineptā actionē. de iudi.examinata.q̄ lꝫ nō tenuerit inſtātia tn̄ quo ad ea que legitime facta ſūt tꝫ.⁊ ſic ſi publicatio teſtiū ſolēniter facta eſt nō poterūt vlterius recipi. Quinto quero ſi teſtes depoſuerunt ſup aliquo nō icluſo in articulis?dic ꝙ nō ipedit̄ ps poſt publicationē ſup hoc ꝓducere teſteſ qđ dic vt in glo.in.v̄.rite.ibi idē ſi.⁊ idē Pau.⁊ ratio q̄ nō eſt qđ iputet̄ parti que prius nō potuit inſtrui.arg.de acc.inqſitiōis.§.j.⁊ pone exēplū vt q̄ teſtes inducti ſup venditiōe depoſuerūt ēt ſup cōditiōe venditiōi inſerta.đ qua nihil dictū erat in capitulis publicatis atteſtatiōib⁹ poterit ps ꝓbare ꝙ nulla fuit appoſita ꝯditio. Sexto quero ſi nulli ſunt teſtes ꝓducti in cā pricipali an ſup ap pellatiōe ꝓduci poterūt?dicit Lau.ꝙ ſic.qđ ꝓbat̄ in tex. in pri.ibi teſtibus rite receptis a ꝯ̄rio.⁊ ratio q̄ ceſſat pi culū ſubornatiōis. Septimo quero ſi pars renūciauit ꝓductioni teſtiū nullis tn̄ teſtib⁹ productis?ſo.Laud.ꝙ aut renūciauit gnālīter ⁊ tūc in cā appellatiōis ꝓducere poterit:q̄ renūciatio cōcernit inſtātiā cāe pricipalis tm̄: cū ſit actus iudicialiſ in illa fact⁹.ꝓ hoc qđ no.in.l.ꝓpe randū.C.đ iudi.⁊ qđ dixi.s̄.q.proxi.q̄ acta ordinaria pe reūt finita inſtātia.ſed deciſoria nō.ff.iudi.ſol.l.cū apud. aut expreſſe renūciauit teſtib⁹ ⁊ oībus probatiōibus iu ris ⁊ facti in cā illa producēdis.⁊ tūc acq̄rit̄ parti aduer ſe ius ita ꝙ nec ēt in alia inſtātia poſſūt produci.nā lꝫ iſtā tia pereat proceſſus partialis nō perijt.de reſti.ſpo.piſa nis.⁊ ar.s̄.de elec.cle.ꝯſtitutionē.§.inſup.vbi proceſſus partialis nō perit lꝫ inſtātia iudicij pereat.ar.s̄.de teſti. ibi vel renūciatū teſtibus.⁊ hoc verū niſi renūciās ſe re ſtrinxiſſet ad certos articulos q̄ tūc in alijs nō noceret. vel ſpālīter in cā pricipali:q̄ tūc in cā appellatiōis nō i pediret̄.s̄.e.cū veniſſet.⁊ hoc ibi no.Inno.⁊ idē ħ Hē.⁊ dixi i.d.c.cū veniſſet. Octauo quero nūqđ ijdē teſtes ab eodē ante ſupplicationē ſepe iduci poſſint?videt̄ ꝙ ſic s̄.eo.cōſtitutis.ij.in fi.vbi hoc no.in glo.fi.⁊.c.cū cauſaꝫ. ſo.Spe.e.ti.§.ſatis.v̄.ſed nunqđ.⁊ Mathe.hic dicūt ꝙ nūꝗ̄ ijdē teſtes poſſūt produci ſepius niſi ex cauſis no.in d.v̄.ſed nūqđ.vt q̄ nō fuit in oībus recordat⁹.in aut̄.eo. §.q̄ vero.vel nō plene examinat⁹.s̄.e.ꝑ tuas.⁊.c.cū cla mor. Nono quero ſi teſtibus publicatis ꝓduntur atte ſtationes?dicit Mathe.ꝙ iterū poſſūt teſtes produci.de hoc in Spe.in.d.§.ſatis.v̄.ſed qđ.ꝯ̄ tn̄ eſt q̄ pōt eſſe me tus ſubornatiōis:vt q̄ pars bene recordat̄ eius ꝙ nō be ne ꝑ ſe probauerāt teſtes.tn̄ ſi ſunt ita ꝑdite ꝙ cōſtat eas rehabere nō poſſe vt q̄ incendio cōſūpte verius puto p mum:q̄ eſt perinde ac ſi nūꝗ̄ fuiſſent.querit ēt Mathe. de duabus alijs.q.nō ptinētibus ad hāc cle.tn̄ ne deſint eius verbo expedio in duabus ſeq.q. Decio quero ſi aliquis.ī.terminū petit examinari teſtes tn̄ nō depoſue runt?ſo.Mat.ꝙ iputabit̄ parti ſi nō fecit eos cogi quātū in ſe fuit.ſi aūt ſtetiſſet per iudicē parti nō iputabit̄:vt no. Spe.eo.ti.§.qualiter.ver.qđ ſi qs.vbi dicit ꝙ iudex te netur de ſuo reſarcire.ff.de ma.cō.l.j.de dā.infec.l.iiij.§. penul. Undecimo quero ſi teſtis vnū dicit in pmo te ſtimonio ⁊ ꝯ̄riuꝫ dixit in ſcđo?ſo.Mat.ꝙ ſtabit̄ pmo:vt no.s̄.e.ti.c.veniēs.⁊.c.cū cām.de hoc in Spe.de teſt.§.j. v̄.quid ſi idē teſtis.⁊ dic ꝙ ſi nondū lata erat ſnīa:vt q̄ p vtrāꝗ̄ partē in eadē cā fuit productus neutri dicto ſtabi tur:q̄ infertur periuriū qđ repellit a teſtimonio.de teſt. teſtimoniū.q̄uiſ.n.iā reddiderit teſtimoniū tn̄ ex quo n̄ ē approbatum videtur de ſequenti piurio opponi poſſe.

Duodecimo quero quare magis timetur ſubornatio poſt publicationē atteſtationū q̄ꝫ prius?ſo.Pau.q̄ poſt publicationē.video i q̄ teſtis deficit.vn̄ potero ſuborna re aliū vt illud ſuppleat.qđ ſic nō pōt fieri in prima exa minatione.nā per interrogatoria circūſtantiarum pote rit deprehēdi ſi teſtis erit ſubornat⁹ qđ poſt publicatiōeꝫ fieri nō poſſet cū iā ſint publicata īterrogatoria.Itē poſt publicationeꝫ facilius induci̇t pars tanꝗ̄ prouocata ad ſubornandū q̄ꝫ ante.videns ꝙ nō probauit ꝙ ſperabat. ad hoc.ff.de bo.liber.ꝙ cū maior.§.ſi libertus.fuit etiam hoc inductum vt productioni ponatur meta ⁊ ſic finis li tibus facit.e.ti.lꝫ.iij. Decimotertio quero an ſaltem ꝑ reſtitutionem in integruꝫ poſſunt produci teſtes poſt pu blicationem?videtur ꝙ nō:q̄ nō pōt dici eccleſia vel mi nor.vel alius parentes reſtitui grauatus:q̄ nō recipiun tur teſtes cū hoc iure prohibeatur.e.ti.fraternitatis.⁊ ħ in ſīlibus.⁊ nō dꝫ leſus qui iure cōi eſt vſus.C.de reſti.in inte.nō vr̄.Lau.tꝫ ꝯ̄rium q̄ reſtitutio dat̄ eccleſijs leſis.

de reſti.in inte.c.j.⁊.c.auditis.ex hoc infert ꝙ nõ eqparã/
tur reſtitutio ⁊ appellatio quo ad hoc qꝛ in appellatiõe
produci nõ poſſũt vt hic:differũt ẽt in alijs: vt no.de ĩ ite.
reſti.ex lr̃is.C.de preci.ipe.of.auť.que ſupplicatio.⁊ idẽ
Hẽ.primũ ꝙ ad hoc nõ ꝯcedať reſtitutio tenui in.d.c.fra
ternitatis.⁊ ad.c.auditis.dic ꝙ nõ ꝓbat niſi ꝙ poſt cõclu
ſionẽ ꝯcediť reſtitutio ad probãdũ ꝙ dꝫ ĩtelligi:ſaula diſ
poſitiõe.d.c.fraternitatis. Decioquarto quero gnãli
ter an ⁊ qñ poſt receptos teſtes liceat alios recipi? Sol.
Lau.diſtinguit ⁊ adhuc plenius.⁊ dic aut querim⁹ inter
diuerſas ꝑſonas aut inter eaſdẽ.primo caſu ſicut rei iudi
cate exceptio nõ obſtat.C.res iter alios acta.in rub.⁊ ni.
de re iudi.cũ ſup.⁊.c.pe.ita nec receptio teſtiũ.e.ti.veni/
ens.ij.ſcdo caſu aut variatus eſt modus agendi aut nõ ſi
ſic receptio alia fieri non poteſt:ſicut inter diuerſas per/
ſonas.d.c.veniẽs.ſi nõ aut nõdũ ſunt atteſtatiões publi/
cate aut ſic.ꝑmo caſu regulariter fieri põt productio.e.ti.
fraternitat̃.⁊ h̃ a ꝯrio.Fallit ſi ꝑs ꝑcũctata fuiſſet dictũ te
ſtiũ:qꝛ tũc ſubeẽt met⁹ ſubornatiõis iõ nõ admitteretť. ĩ auť.
de teſt.§.qꝛ v̾o.colla.vij.e.ti.cõſtitu.ij.in.v̾.didicerit.ſe/
cũdo caſu aut in eadẽ inſtãtia aut in diuerſa.ſi in eadem
regulariter nõ admittiť alia ꝓductio: vt hic.⁊ hoc ſuper
eiſdẽ articulis vel directo ꝯrijs vel incluſis: ſed ſup no/
uis dependẽtib⁹ a primis.i.pertinẽtibus ad cãm ſicut h̃
⁊ in.c.fraternitatis.qđ declara vt ibi dixi.fallit ſi atteſta
tiones eſſent oĩno amiſſe qꝛ tũc poterunt ꝓduci antiqui ⁊
noui teſtes.ſm Lau.pro hoc de ꝓba.c.fi.⁊ qđ.ſ̃.dixi.q.
ix.ſi in diuerſa inſtãtia aut in cã appellatiõis aut in prin/
cipali.primo caſu idẽ ꝙ in eadẽ inſtãtia vt hic.⁊ ratio eſt
ꝓpter maximam affinitatẽ quã hꝫ inſtãtia cauſe appella
tionis cũ principali.⁊ qꝛ ſubeſt eadẽ ratio.ſ.metus ſubor
natiõis.ſcdo caſu exẽplũ.vt qꝛ periJt inſtantia ita ꝙ opuſ
fuit noua.⁊ aut perijt qꝛ lis nõ fuit ꝯteſtata ĩ prima aut ex
alia cã.primo caſu ſm Lau.indiſtincte debẽt admitti te/
ſtes de nouo tã recepti qꝫ alij.đ elec.dudũ.ij.ꝙ nõ multũ
facit niſi ĩ hoc ꝙ tal' receptio tãqꝫ nõ rite facta nõ tꝫ.⁊ ſic eſt
loc⁹ receptioni.ar.a ꝯtrarijs hui⁹ cle.Si v̾o.perit ex alia
cã vt ꝑ lapſũ triẽnij ſm leges.C.de iudi.l.ꝓperandũ.vel
qꝛ iudex venit ꝯ formã reſcripti.de reſ.ſpo.c.fi.dicť Lau.
ꝙ eſt in volũtate aduerſarij an iterũ ꝓducanť ſi viuũt.an
ſteť productis.ſ̃.e.cũ cãm.⁊.c.preſentata.dic veri⁹ ꝙ re/
ceptio valida nõ tolliť per perẽptionẽ inſtãtie poſtea ſe/
cutam.e.ti.in.c.cauſam.cũ ibi no.per Inno.iõ nõ erit lo/
cus alteri ꝓductiõi ſicut in cã appellatiõis qꝛ ſubeſt me/
tus ſubornationis.ad.c.cũ cãm.dic ꝙ loqtur qñ atteſta/
tiones nõ erant rite recepte ad.c.preſentata.dic ꝙ loqť ĩ
caſu ſpãli qñ recepte ſũt corã arbitro ⁊ rõnem ibi dixi.

De iureiurãdo. Rubrica.

r

Omanu. Diuide vt in gl.j.⁊
lege per ꝑtes lꝫ cõ/
tineat vnũ factũ ⁊ ſm Pau.hoc dicit.Iu
ramẽta q̃ romane eccľie preſtant romani
principes fidelitatis exiſtũt.vel ſm Hẽ.
iperator aſtrictus eſt ad fidelitatis iuramẽtũ preſtãdum
eccľie vtraqꝫ ſũmatio hic colligiť.ſed prima verius in.v̾.
ceterũ. No.ꝙ verbũ pͥceps eſt gnãle ⁊ cõprehẽdit i/
peratorẽ vt hic in prin.⁊ ẽt inferiores clericos vel laicos
vt.j.in hac particula ibi certos pͥcipes cõprehendit ẽt
papã.de hoc.j.de bap.cle.preſenti.ĩ gl.in.v̾.regũ. Se
cũdo no.ꝙ iperator dꝫ eſſe catholicus.vt hic in pͥ.in.v̾.
fidei poſſeſſores.⁊ nõ dicit ſimpľr fidei ſed ortodoxe.i.ca
tholice.ſeu chriſtiane.Hẽ.vel expone vt in.c.dãnamus.
alleg.in gl.⁊ ꝙ nõ debeat niſi catholico tradi regimẽ ipe/
rij.ꝓbať de elec.venerabilẽ.ibi ſacrilegiũ.⁊ ibi Hẽricũ.⁊
ibi paganũ.⁊ hoc hodie.i.poſt aduentũ xp̃i.xxiiij.q.iiij.ſi
eccľia.in auť.iuſiurãdũ.qđ preſta.ab his.colla.ij.vbi ẽt ĩ
feri⁹ officiũ nõ dꝫ cõmitti nõ catholico.ad idẽ.xvij.q.iiij.
cõſtituit.C.de ſũ.tri.l.j.C.de here.ꝑ totũ.⁊ dua.rub.ſeq.
C.de iudeis.l.vlti.de offi.ꝑfec.ꝑt.aphri.l.j.ĩ auť.đ eccle.
ti.ĩ ꝑn.colla.ix.Pau.⁊ Hẽ. Tertio no.ꝙ eccľie caput
eſt xp̃s.de hoc in gl.iiij.ad hoc extraua.Boniſa.viij.vnã
ſanctã.in prin.xxiiij.q.j.adnotauit.ſua nãqꝫ paſſione nos
redemit.de cõſe.di.ij.iterať.Itẽ ſm Pau.xp̃s eſt ſpon/
ſus eccľie.lvj.di.ſpõſus.⁊ eccľia ſpõſa.xcvij.di.c.j.xxiiij.
q.j.loqtur.⁊ iõ ſꝫ Hẽ.eccľia dꝛ eẽ ſine macula ⁊ ſiñ ruga.
xxj.di.qꝫuis.qđ đclara vt no.đ elec.fũdamẽta.ĩ pͥ.li.vj.
⁊ nõ ꝑt eẽ nulla.xxix.q.j.pudẽda. Quarto no.ꝙ ipator
approbationẽ ꝑſone ad iperiũ recipit a papa.⁊ ſm Lau.
approbatio fit examinãdo.d.c.venerabilẽ.vbi ẽt ponunť
hec que hic de vnctiõe cõſecratiõe ⁊ coronatiõe.⁊ no.ſm
Pau.ꝙ dicit approbationẽ ⁊ nõ dicit ꝯfirmationẽ.qꝛ cõ/
firmatione non vꝛ indigere ſed approbatiõe vnctiõe con
ſecratione ⁊ coronatiõe.lꝫ glo.videať aliter ſentire.xciij.
di.legimus.vbi dicit eũ ex electiõe verũ iperatorẽ anteqꝫ
cõfirmeť.qđ nõ eſt verũ cũ ex electiõe habeat iperiũ.j.e.
cle.v̾.poſtq̃.vbi de hoc in gl.iſtud. Quinto no.dr̃iaꝫ
inter apes ⁊ apex?qđ dic vt in glo.in.v̾.apicem.⁊ ſimile
verbũ ſm Hẽ.xl.di.nõ vos.ſ̃.ĩ proemio lib.vj.ver.nos
de cõce.prebẽ.c.fi.e.li. Sexto no.de trãſlatiõe iperij a
grecis in germanos de qua.de elec.venerabilẽ.⁊ fuit fa/
cta in ꝑſona Karoli.Anno dñi.cccl.vt dicit Lau.ſꝫ dic
vt ibi dixi.fuit eñi anno ſeptingẽteſimoqnquageſimoter
tio vt ĩ Spe.hiſtoriali.li.vigeſimoquarto.c.lvj.⁊ ſic not.
ſm Mathe.ꝙ apud theotonicos eſt regnũ mũdi ⁊ regnũ
romane eccleſie.de cõſe.diſti.v.in die. Septimo no.ꝙ
ius eligẽdi iperatorẽ ſpectat ad certos principes.qui ſunt
Maguntinus,Colonienſis.Treuerenſis arciepiſcopi.
Comes rheni.Dux Saxonie.Marchio Brandeburgen
ſis.Dux Boemie qui nũc eſt rex ⁊ ſm quoſdã nõ eſt neceſ
ſari⁹ niſi qñ ceteri diſcordãt nec iſtud habuit ab antiquo
ſed de facto hoc hodie tꝫ ſm Hoſti.in.d.c.venerabilem.
⁊ Lau.hic. Octauo not.de corona ĩperij.⁊ ſm Pau.
corona qñqꝫ dať in ſignũ victorie ⁊ magni muneris tꝑa/
lis.j.di.ius militare.qñqꝫ ſpiritualis.⁊ nõ dať niſi ꝓbat̃.
de renun.niſi.v̾.ſciens.⁊ interdũ eſt ſignũ regni ſpũalis.
⁊ hãc deferũt clerici.xij.q.j.duo.interdũ tꝑalis.⁊ de hac
h̃.⁊.j.e.cle.v̾.porro.ĩ glo.j. Nono no.ꝙ iperator vngiť
ſ.oleo.de ſacra vnc.c.vno.⁊ ꝑ manus cardinalis.Hoſti.
q ſup hoc eſt priuilegiatus: vt no.Hoſti.in.d.c.venera/
bilẽ. Decio no.ꝙ iperator cõſecrať ⁊ intelligũt aliqui
ꝙ in cõſecratiõe ſuſcipit ordinẽ.qđ nõ ẽ verũ.de hoc.lxiij.
di.valentinianus.ff.de re.diui.l.ſacra.⁊ in Spe.e.ti.ij.§.
nũc aũt oſtendendũ.v̾.xxxix.⁊ ideo ꝯſecratio quo ad hoc
ſũmitur ĩproprie.qđ ẽt no.i.d.c.venerabilẽ. Undecio
no.attendendã antiquitatẽ:qđ dic vt in glo.in v̾bo anti/
que.qđ eſt verũ ſm Pau.niſi ex cã aliqd nouũ inducať.
vel error in antiquo deprehẽdať:vel ex euidẽti vtilitate
reformeť.ix.di.neqꝫ.lxiij.di.§.verũ.de ſacra.vnc.c.vni/
co.v̾.pe. Duodecimo no.pro renouatione facienda in
v̾.renouãte.⁊ ſm Hẽ.fit ne per lapſum tꝑis aliqua dubi
tatio oriať.C.de preſcrip.xxx.vel.xl.an.l.cum notiſſimi.
§.ſi qs.de precarijs.c.j.vbi de hoc per Hoſt. Op.in
eo qđ dicit ꝙ eccľie caput ẽ chriſtus.qꝛ alibi dꝛ ꝙ viri ca
put eſt chriſtus.caput chriſti deus.de ſacra.vnc.c.vno.
v̾.hoc vnguẽtum.xxxiij.q.v.cũ caput.ſol.per hoc nõ tol
litur quin ⁊ eccľie caput ſit chriſtus.pro hoc qđ dixi ĩ ter
tio no. Secũdo op.ꝙ papa nõ ſit vicarius chriſti ſꝫ pe
tri.lxiij.di.ego lodouicus.ſo.vt in gl'n.in.v̾.vicarium.⁊
idẽ Pau.⁊ Hẽ.dicens ꝙ nõ puri hoĩs ſed dei vices gere
re comprobatur.de trãſac.quãto.⁊ eius legatione fungi.

Ius eligẽdo Imperatorẽ ſpectat ad certos principes

xix.di.oēs. Tertio op.in eo q̄ glo.exponēdo.ꝟ.apicē. dicit q̄ reperitur hec apes apis. cum debeat potius ſm Hug.ꝛ Pap.dicere hec apis.So.pōt ēt dici hec apes ſz catholicō ab a qd̄ eſt ſine ꝛ pennis.nā ſine pēnis ꝛ pedibꝰ naſcit̄.ponit̄ ēt apes pro lr̄a que in frontis pitijs muroꝝ inſcribit̄.Itē pro alijs quibuſcūqꝫ lr̄is. Mathe.v. Luce vj.lxiij.di.lectis.xcvij.di.nobiliſſimus. Quarto op. q̄ iperator nō aſſumat̄ ad apicē celſitudinis ſed papa qui hꝫ plenitudinē ptātis.de vſupal.ad honorē.de ma.ꝛ ob. ſolite.So.vt in ea.glo.in.ꝟ.apicē.in fi.cū dicit q̄ ſūmitas de qua hic.ſ.imperatoris cōcernit tpalia.ꝛ idē Pau. ſm quē ad apicē ſpūalium aſſumit̄ papa.xl.di.nō vos.qd̄ latius pſequit̄ Lau. dicēs q̄ iperator excedit in tpalibꝰ de iure oēs alios.d.c.ſolite.C.de ſum.tri.l.j.qd̄ dicit verum de his qui ſunt de iperio qꝛ secꝰ de alijs.j.de re iudi.cle. paſtoralis.§.deniqꝫ.ꝛ ſic nedū de facto vt denotat.c.per venerabilē.imo ꝛ de iure rex francie ꝛ gdā alij ipſum i ſuperiorē minime recognoſcūt.maxīe cū Charolus magnꝰ in cuius pſona fuit trāſlatū iperiū in germanos nō videat̄ veriſimiliter ſuū tpale patrimoniū qd̄ erat regni francie velle alicui ſubieciſſe ꝛ i quaſi poſſeſſiōe diuturna nō interrupta libertatꝫ eſt rex frācie.lꝫ Jo.x.di.ꝯrium tꝫ quē ſm Lau.forſan fauor patrie loco carnis ꝛ ſanguinis ſibi reuelauit.ar.vt lit.nō cōteſt.accedēs.ij.de prebē.grauis.in prin.dic q̄ niſi diceremꝰ q̄ talē libertatē preſcripſiſſent dicti regis paſſiue ſubijcēdo ſe pape imediate ēt in tpalibus nō precederet preſcriptio ꝯ obedientiā.de pſcrip.cū nō liceat.nec pcedit qd̄ dicit Lau. q̄ Charolus magnꝰ noluit ſubijcere ſuū patrimoniū.nā regna nō ſūt patronium.pro hoc qd̄ no.de voto.lꝫ.Itē iā erat ſubiectū iperatori q priꝰ erat grecus a quo nō potuit Charolus eximere. ſaluant̄ ergo tales ſubtractiōes ab iperio intelligēdo q̄ eccl'ia romana preſcripſerit actiue vt ſibi ſubſint imediate. d.c.p venerabilē. Quero ſi pncipes ad quos ſpecta iperatorē eligere ſint negligentes?So.nō pōt pprie dici negligentia ex quo nō eſt eis tp̄s ſtatutū.de con.pre.ex parte. ſed poſſet papa eos monere vt infra certū terminū eligerent ꝛ tūc eis nō eligētibus ad eū deuoluet̄.d.c.p venerabilē.vbi de hoc.ꝛ ſimile no.in.d.c. ex parte. ꝛ de elec. cum eccleſia.

Uer. Dudū. No.ꝺ dictiōe quondam.que remouet de preſenti ꝛ ponit de pterito vt hic.ꝛ.ff. de poſtu.l.cui. §.affinitates.tn̄ de ſui natura denotat tria tpa preteritū preſens ꝛ futurū.ſicut oli.ꝛ dudū.de quo dixi de off.ꝺle. cū oli. Scd̄o no.q̄ iperator ante coronationē dꝫ rex vt hic in glo.j.ꝛ expone lr̄am ibi iperatorē tpe mortis ꝛ ibi regē tpe diſcordie.Lau. Tertio no.q̄ rex ſicilie ſubeſt romane eccl'ie.nā ꝛ ſicilia ē de patrimonio eccl'ie. de quo in glo.ij.ꝛ pro hoc.xciij.diſt.valde.in fi.x.q.iij.relatum.

Quarto not.q̄ papa vocat reges filios.de cri. fal. q̄ꝫ graui. Quinto no.vnde dicat̄ diſcordia. vt in glo. iij. ꝛ dicit Laud.q̄ hec fuit initium depoſitiōis Federici de re iu.ad apoſtolice.li.vj.qd̄ ēt timēdū fuiſſet de iſto Hērico ſi vixiſſet. Sexto no.p celeritate. de hoc de elec. c. fi.li.vj.ꝛ no.celeriter obuiandū diſcordijs melius eſt.n. ante tp̄s occurere ꝛc̄.de homi.ſuſcepimꝰ. Septio no. q̄ papa loquēdo de cardinalibus oēs vocat fratres. ibi fratribus noſtris.ꝛ de offi.le.c.j.li.vj.vbi glo.in.ꝟ.fratribus.ꝛ dicit Pau.q̄ ibi hi fuerūt in caſu iſto.dn̄s Nic. de prato.ꝛ Hoſt.ꝛ dn̄s Sabiñ.q erat legatus ꝛ dn̄s Lucas de fliſco.ꝛ ſm Lau.illuc acceſſerāt principaliter p cōcordādo Henrico ꝛ huius hērici geſta eleganter ſcripſit Albertinus muſſatus hiſtoricus ꝛ poeta patauinus.

Octauo nota q̄ noīe vrbis intelligit̄ roma. de hoc in glo.in ver. vrbis. Nono no.q̄ in reſcriptis attendit̄ tp̄s date pꝫ in eo q̄ papa ſcribēdo vocat eū regē ibi inter reges.q tn̄ tpe ſuſceptarū lr̄arum erat iperator vt ibi ad iperiū iā promoti ꝛ ſm Pau.tpe date nō erat coronatus vel papa ignorabat eū coronatū. Ad primū de reſcript. eā te.de hoc.s̈.in proe.huius cōp.ꝟ. vniuerſitati. vbi dixi in.j.q.ꝛ pluri.ſeq. Decio no.q̄ reges ſubiecti eccl'ie romane debēt eſſe eius defenſores. xxij.q.v.de forma.ꝛ maxīe iperator q eſt aduocatus ꝛ defenſor eccl'ie.de elec. venerabilē.ꝟ.obiectiōi.in fi. Undecimo no.q̄ moleſte ferūt aliqui audire veritatē:ſic eni moleſte tulit Henricus ibi quaſi moleſte.ſic ꝛ ipij moleſte ferūt correctionē iuxta illud.Corripe inſipientē ꝛ odit te.ar.v.q.vj.c.j.cū ſeq.iuſtus ꝟo ecōtra iraſcitur peccatis:nō tn̄ odit peccatorē prout homo eſt.vij.q.j.§.cū ꝟo. Duodecimo no. q̄ ad pacē ptinet vt familiariter ꝛ ſecreto amicus ꝯqueratur amico de ipſo vel de eius ſuperiore vt hic.ibi nec ſecrete:vt pacis qualitas exigebat:ſunt eni ad talia vocādi hi qui ſalutē diſcordantiū zelant̄ ꝛ pacē. de re iudi.ad apoſtolice.li.vj.ꝛ frequēter in ſecreto in talibus liberius exprimit̄ mētis cōceptus q̄ꝫ in publico.ar.de elec.qꝛ propter.de teſta.venerabili.C.de teſta.l.nullū.ij.q.j.ſi peccauerit.alibi pſumit̄ ꝯ occulte faciētes.xix.di.anaſtaſius. vt eccle.benefi.c.vno.ff.de ritu nup. palam. ꝛ qui male agit ꝛc̄.de offi.dele.ꝯſuluit.an aūt grauius peccet q peccat occulte q̄ꝫ qui manifeſte.no.lxxxi.di. clericꝰ. xxxij.q. iij.nemo.de cele.miſ.de homine.ꝛ dicit Lau.q̄ quāto hēricus corā maiori multitudine rn̄dit ꝛ ſic maius ſcādalū ſuſcitauit magis peccauit ꝛ fuit magis puniendus.potiſſime habito reſpectu ad altū ſtatū in quo erat. xl.di.homo xp̄ianus. Decimotertio no.q̄ tabellio dꝫ eſſe rogatꝰ.de hoc in glo.in.ꝟ.reqſitis.quā no. p hoc in aut. de tabellio.§.j.colla.iiij.dicūt aūt aliqui vt refert Laud.q̄ ſemp preſumit̄ rogatus.de quo in Spe.de inſtru.edic.§. inſtr̄m.qd̄ nō pcedit niſi apponat in ſubſcriptiōe aliqua ꝟba ex qbus hoc inferat̄:vt qꝛ dicit publicaui.vel qd ſimile.qd̄ dixi de fide inſtru.c.j.ꝛ.ij.ꝛ dicit Hoſti.in ſūma de fide iſtru.§.qbus.ꝟ.ꝛ hi qui.q̄ ſi tabellio reqſitus nō cōfecerit inſtr̄m periurus eſt qꝛ iurauit facere cū reqreretur ꝛ dꝫ priuari officio.qd̄ no.dicit aūt Pau.q̄ ēt ſine inſtr̄is credi debuiſſet relationi henrici.ar.de pba.cle.literas.ſed hoc facit ad memoriā ſucceſſorū ꝛ alioꝝ qd̄ vltimū dicit ēt glo.in.ꝟ.inſtr̄a. ſed pmū nō procedit qꝛ cle. lr̄as.loqtur de papa ꝛ nō generalit̄ de pncipe aliqd aſſerente ex officio.hic aūt henricus hoc dixit vt priuatus ꝛ tanq̄ꝫ pars cui nō credit̄ in preiudiciū aduerſarij.ar.de pba.c.j.qꝛ in talibus pꝛinceps tractat̄ tanq̄ priuatus vt ibi.

Decimoquarto no.q̄ reprobat̄ ſimulatio ibi ſimulās ꝛ hoc qꝛ erat in malū.ad idē qd̄ metus cā.c.j.quedā tn̄ diſſimulare poſſumꝰ.xxij.q.ij.vtilē.ff.de noua.l. dolo.mōdū tn̄ abſit dolus ꝛ mēdaciū.xxij.q.ij.ne qs. Quero in eo q̄ iperator rn̄dit ſe nūq̄ iuraſſe neqꝫ ſcire q̄ anteceſſores iuraſſēt eccl'ie an ex hoc hic ſit periurus?So.quo ad pdeceſſores potuit excuſari ppter ignorantiā pbabilē. reg.cū quis in ius.li.vj.quo ad ſe no.qꝛ nō eſt tollerabilis ignorantia in facto pprio.de reſcrip.ab excōicato.ꝛ dicit Lau.q̄ peccauit in duobus.primo qꝛ venit ꝯ iuramēta licita cā fidelitatis preſtita qbus nō obediuit.ſcd̄o qꝛ ſcienter falſum iurauit vel aſſeruit.cū inter ſimplicem fidē ꝛc̄. xxij.q.v.iuramēti.duobus eni iſtis modis directe qs deierat.nec admitteret̄ amodo in teſtē.de teſti.teſtimoniū. ꝛ hoc ſiue iurauerit de preſenti ſiue de pterito ſiue de futuro:qꝛ ſemp eſt infamis ſm canones.vij.q.j.infames.dicit eni Lau.q̄ duplex eſt iuramētū. vnū aſſertoriū qd̄ fit de re preterita vel preſenti qꝛ pōt aſſerere qui eſt certus ꝛ hoc iurare.i. de teſte aſſerere.xxij.q.j.in ſum. ꝛ de hoc dicit hic intelligi. Aliud promiſſoriū qd̄ fit de re futura: de qua

de q̄ nemo tenet̃ d̄ iureiur. iurare queádmodũ ⁊ p̄mũ aſſertoriũ h̃z multas ſpés. q̄ꝛ q̄n̄qꝫ dĩ de calũnia. q̄n̄qꝫ de vitatē dicéda. Jté de malitia. de iur. calũ. in appellationibus. li. vj. Jté aliud neceſſariũ qđ cogéte iudice q̄s p̄ſtat ſiue in teſtimonio ferédo ſiue in veritate: al's q̄ũlibet releuá da. de teſt. teſtimoniũ. Aliud volũtariũ qđ volũtarie q̄s ſubijt vt q̄n̄ p̄s defert parti vel ſibi iponit. de iureiu. c. fi. li. vj. de promiſſorio dicit q̄ eſt quadruplex. quoddá p̄ſtatur licite ⁊ ſup re licita. ſicut fecerat hic Hẽricus iuramétũ fidelitatis. xxij. q. vlti. de forma. Quoddá p̄ſtat̃ licite. i. ſine metu ⁊ violétia ſed ſup re illicita. s̄. e. cũ quidaz. quoddam p̄ſtat̃ illicite ſed ſup re licita ſicut ſi p̄ metum iurat q̄s dare ea que nõ ſũt magni dáni. s̄. e. ſi v̄o. quoddá illicite ⁊ ſup re illicita: vt ſi p̄ metũ iurat dare vſurá vl' ré eccl'iaſticá vel al's nõ ſuá. s̄. e. c. ij. Op. ad id qđ nunc dixi piuriũ indiſtincte eſſe infamé. q̄ imo nõ ſit infamis ſꝫ tñ teneat̃ crimine ſtellionat'. ff. de cri. ſtel. l. vlti. ⁊ quale ſit hoc crimé. no. in. d. c. teſtimoniũ. dicit Lau. legiſtas diſtinguere q̄ ſi iuramétũ eſt de preterito vel preſenti p̄cedit cõtrariũ. ſi aũt de futuro tũc piurus ſit infamis ſi pactũ interuenerit inter partes. C. de tráſac. l. ſi q̄s maioꝛ. ſꝫ ſi pactũ nõ iteruenit ſed iuramétũ ſolũ ꝯ faciés nõ eſt infamis. C. de re. credi. l. iuſiurádi. h̃z eni ſolũ deũ vltoꝛé. C. d̄ re. cre. l. ij. ego v̄o indiſtincte dixi in. d. c. teſtimoniũ piurũ eſſe infamé ſi violat iuramétũ licitũ. p̄ id qđ no. de iureiu. querelá. in glo. ⁊ de fideiuſ. p̄uenit. ij. in glo. ⁊ ad ꝯ̄ria reſpõde vt dixi in. d. c. teſtimoniũ. Secũdo quero nũq̄d Hẽrico licuerit venire ꝯ iuraméta ſi erát p̄ſtita ꝯ iura iperij? So. non ſic erat hic. ſed p̄ſuppoſito q̄ ſic eſſet dicit Lau. q̄ p̄prio motu nõ liceat ꝯuenire ſed de licétia ſupioris ſic. de elec. venerabilé. ⁊ hoc regulariter fallit q̄n̄ iuraméti obſeruátia v̄geret in diſpédiũ aĩe. s̄. e. cũ quidá. ſecũdo q̄n̄ vergit in detrimétũ oĩum rerũ vel maioris p̄tis xxij. q. iiij. §. fi. q̄ꝛ ſine talibus nõ poſſet ducere vitá t̄p̄alé: vt ibi qđ p̄cedit q̄n̄ ſi ſeruaret̃ poſſet timeri de ſalute coꝛporali: vt ibi dĩ. tertio ſi tédit in deterioꝛé exitũ. xxj. q. iiij. ſi aliq̄d. quarto ſi ſit p̄ſtitũ de re tertij: vt p̄ p̄latũ. d̄ reb. ec. s̄. e. c. ij. de elec. noſti. maxime ſi ſit p̄ſtitum ꝯ iuramétũ primũ p̄ eũ factũ. de nõ alie. re. eccle. quinto ſi ſit p̄ſtitum ꝯ ius publicũ auctoꝛitate ⁊ vtilitate. de foꝛo cõp. ſi diligéti. ſexto ſi eſt p̄ſtitũ ꝯ primũ licitũ. s̄. e. itellecto. ⁊. c. tua. ſeptimo q̄n̄ ius cõditiõis appoſite hoc ſuſtineret. s̄. e. queadmodũ. de ſpõ. ſicut ex l'ris. Jtez q̄n̄ vrget ſũma neceſſitas hoc inducit ⁊ ſuperioꝛis ſn̄ia haberi nõ põt. ar. d̄ obſer. ieiu. cõſiliũ. ꝯcludit Laud. q̄ cũ aliq̄s de iſtis caſibus nõ excuſet iperatoꝛé directe, vr̃ incurriſſe piuriũ. nõ enim habebat ipſe iudicare de iuraméto ſuo ſed ſuperioꝛ: vt dicit. c. venerabilé. ⁊ p̄bat̃. s̄. e. iiij. nõbili. ⁊ vr̃ caſus de maio. ⁊ obe. dilecti. vbi iurás ꝯ iura ſue eccl'ie req̄rit in ꝯueniédo ſn̄iam pape. Tertio q̄ro circa hoc an ſalté licuit iperatoꝛi negare hec que iurauerat p̄ſuppoſito q̄ eſſent ꝯ ius iperij? dic̃ Lau. q̄ ſibi nõ licuit p̄ cõſeruádis iurib' iperij métiédo negare iuraméta a ſe p̄ſtita cũ ét nõ liceat p̄ vita alterius cõſeruáda mentiri. xxij. q. ij. ne q̄s arbitret̃. de vſur. ſup eo. ⁊ qđ ibi no. ex hoc ⁊ ex dictis in dua. p̄ce. q. cõcludit Lau. ex quo nõ erat hic caſus in quo liceret venire ꝯ iuramétũ nec potuit excuſari iperatoꝛ táq̄ꝫ imemoꝛ. ſequit̃ q̄ incurrit ſine omni excuſatiõe piurium.

Uer. Nos itaqꝫ Nota p̄uidendũ in futurũ de hoc i gl. ij. ⁊ p̄ hoc. xxiij. di. c. j. ⁊ dicit Lau. ſi nõ põt p̄uideri de iure occurrédũ ét de facto vim vi repellédo. d̄ reſt. ſpo. oli. j. de homi. ſignificaſti. ⁊ qđ ibi no. fit tñ h̃z eũ cũ p̄teſtatione ⁊ cautela: ne reſiſtés videat̃ poſſidere cũ ſcádalo ⁊ de facto. vij. q. j. pontifices. de preſcript. nihil. Scđo de dictiõe admodũ. de qua in glo. iij. Tertio no. q̄ ꝯ ea que publice delinquũtur publice p̄uideri dꝫ. ſic eni p̄uidit papa p̄ hác publicá cõſtitutioné ꝯ publica delicta Henrici. de pen. c. j. ⁊. ij. q. j. ſi peccauerit. de cõſe. di. ij. ego Berengarius. Quarto no. q̄ dĩ breuiter fieri q̄uis multa dicátur dũmõ breuit̃: vt hic in. v̄. breuiter. ſic ét ⁊ al's multi dicuntur pauci habito reſpectu ad plures. C. de bon. va. li. x. l. iij. cũ ibi no. de cle. ex. latoꝛes.

Quinto no. q̄ in magnis negotijs mittédi ſũt ſolénes nũcij. ná ſm̄ Lau. ét ſi ſufficiétia l'rarum ſeu mádati deficeret eoꝝ veritas ⁊ ſolénitas totũ defectũ maxime in honorem mittétis ſuppleret. ar. xcvij. di. nobiliſſimus. ⁊ refert Lau. q̄ preſens fuit in palatio pape t̄p̄e expoſitiõis l'raꝝ mandati iſtius traditi: in q̄bus ſm̄ eũ erat talis clauſula dátes nihilominus eiſdé p̄curatoꝛib' ⁊ eoꝝ cuilibet p̄ſentibus l'ris in mádatis vt defectũ ſupplere valeát. ⁊ huic p̄curatoꝛio addere q̄cq̄d quo ad preſens negociũ expediendũ ſb̄e vel ſolénitatis poſſet eſſe neceſſariũ vel vtile p̄ occupationé vel alias omiſſũ. ⁊ ſic vti quo ad addita ac ſi fuiſſent p̄curatoꝛio appoſita p̄ noſipſos que eſt valde copioſa clauſula. Sexto no. q̄ p̄ l'ras mádantis p̄bat̃ mádatũ. ibi per ſuas patétes l'ras. qđ no. Jnno. de p̄bat. q̄n̄ ꝯ. ⁊ de hoc. s̄. de p̄cu. cle. j. ibi dixi in. j. no. ⁊ no. ex v̄. patétes. qđ debét eſſe patétes. tñ puto q̄ ſufficerent clauſe directe iudici cũ ſigillo mittétis. cũ agat̃ de ipſius p̄iudicio tñ. Septimo no. q̄ p̄curatoꝛ ad iurandũ dꝫ h̃re ad hoc ſpále mádatũ ibi ⁊ ſpále. al's iurare non põt. ff. de iureiur. l. iuſiurádum. ij. §. fi. ⁊ de iura. calũ. c. fi. li. vj.

Octauo nota. de reuerentia filiali. ij. q. vij. queritur.

Nono no. de effectu qué ſolet poſtulás aliq̄d ab alio oñdere ſe ad illũ geré. de hoc i gl. in. v̄. dicebat. ⁊ h̃z Lau. taléaffectũ habét aliq̄ prelati dũ nõdũ ſunt p̄moti. ſꝫ plerũq̄ꝫ ſub agni ſpecie gerũt lupũ: qđ apparet cito poſt ſuá promotioné q̄ꝛ cõuertũtur in leones. ad hoc de hereti. vt officiũ. §. ſi v̄o. li. vj. ⁊ fiũt ventoſi: vt no. vij. q. j. §. hinc ét ⁊ ex pinguedine incraſſati memoriá priſtini ſtatus p̄dũt. xliiij. di. c. fi. xij. q. ij. aurũ. Jntrát eni tales vt vulpes regnát in leones. ⁊ vt frequétius moꝛiunt̃ vt canes. ar. vij. q. j. nouatianus. vbi de ſimilibus dĩ.

Sub agni ſpecie

Decimo no. q̄ p̄curatoꝛ iurati aĩam dñi. de hoc in glo. in. v̄. aiam. vt not. lxiij. di. tibi dño. c. diſ. optatũ. ſed econom'. ſiue ſyndicuſ in aĩam p̄priam. de iur. cal. in p̄tractádis. ⁊ dicit Mat. q̄ forma primi iuraméti eſt. ego iuro in aĩam dñi mei q̄ ipſe hoc ſeruabit. ſic deus ipſum adiuuet. nec p̄ hoc promittit factũ alienũ ſed factũ dñi q̄ videt̃ p̄ ſe hoc promittere. q̄ꝛ qui per aliũ facit ⁊c̄. de reg. iur. q̄ per aliũ ⁊ ſi cõtingat dominũ reuocaſſe mádatũ ante iuramétũ preſtitũ. dic d̄ hoc vt no. in. d. c. tibi. Undecimo no. in eo. q̄ dicit cuiuſlibet alterius generis iuramétũ. de multiplici genere iuraméti. de quo per Hoſt. in ſũma. de iureiur. §. quot ſũt ſpecies. Duodecimo no. q̄d eſt dyadema ⁊ coꝛona. d̄ quo in glo. in. v̄. dyadema. ⁊ in ea ibi precioſis. xcvj. di. Conſtantin'. ver. decernim'. al's eſt. c. ſm̄ Pau. ponũtur gémme vt ſui claritate in oꝛnaméti cõpoſitiõe iungant̃. de pe. di. ij. principiũ. v̄. foꝛamina. ⁊ cũ ſint precioſioꝛes auro eis accedit aurũ: nõ ecõuerſo: vt ibi no. Decimotertio no. q̄ in electione neceſſariũ eſt decretũ. in. v̄. decreto. tñ dic vt de elec. inotuit. vbi ꝯcludit̃ q̄ nõ eſt de ſubſtantia. ad hoc. lxj. di. ep̄s. ⁊ foꝛmá decreti ponit Spe. de elec. §. j. v̄. celebrata igit̃. ⁊ ſe. Decimoquarto not. archiepiſcopos vocari p̄ncipes vt hic in. v̄. p̄cipiũ. qđ ét no. s̄. e. cle. in p̄nc. in. j. notabili. ⁊ ſm̄ Laud. hoc fit propter t̄p̄alitaté quá earum eccl'ie obtinét. ſimile de elec. cũ inter vniuerſas. ſicut iperatoꝛes pontifices vocant̃. x. di. d̄ capitulis.

Decimoquinto no. modũ excipiédi electiones poſtq̄ꝫ preſentata ſunt ſuperioꝛibus. ſ. habita fide de electo ⁊ de electione. ⁊ no. q̄ papa hic nõ citauit cũ tñ in electionib'

inferioꝛ permittaꝛ citatio.de elec.c.vlti.li.vj. Decio
ſexto no.caſū i quo examinatus fuit abſens.ibi abſentia.
in quo ſm Gē.papa fecit grām.regulariꝛ eñi preſentia re
quiriꝛ in talibꝰ.de elec.poſtꝙ.li.vj.xxiij.di.epis. De/
cimoſeptimo no.de ꝓbitate cōſiderāda in electo. ⁊ dicit
Pau.ꝙ probitas cōſiſtit circa modeſtiā ⁊ bonos moꝛes.
cōcoꝛdat de ſup.neg.pla.grādi.li.vj. Decimooctauo
no.ꝙ notus nō neceſſario examinaꝛ. de hoc in gl.in v̄bo
aliqualē.ſed ſi nō eſt oīno notus ſed aliqualiter examina
tur ſed facilius q̄ȝ incognituſ.ex hoc arguit Gē.ꝙ cū bac
calarijs notis in ſcīa ⁊ moꝛibus facilius pertrāſiri dȝ in
priuata examinatione.p iura que allegat glo. predicta.⁊
xxxv.q.ix.veniā.dicit Lau.ꝙ habebat papa notitiā de
Hērico qꝛ fuerat in curia.vt dicit gl.in.v̄.notitiā.ex hoc
dicit notitiā curie eſſe quaſi ſcholaſticā.de qua de elect.
īnotuit.dicit ēt ꝙ papa fuit magis curialis verſus Hen/
ricū:q̄ȝ hi qui poſtq̄ȝ ſūt ditati dicūt his qui fuerūt noti ī
ſcholis nō noui vos.qđ no.gl.j.q.j.ꝓphetauit. Decio
nono no.de nominatione.in.v̄.nominauimꝰ.⁊ de hoc de
poſtu.bone.j.vbi dixi de elect.cū in terra.⁊.c.ꝙſicut. in
ꝑnci. Uigeſimo no.ꝙ ꝯfirmatio eſt quaſi iuris acq̄ſiti
de elec.coꝛroboꝛatiua declaratio: vt hic in.v̄.declaraui
mus.nā electio ſȝ Lau.ēt ad eccl̄iaſticū beneficiū ius ple
nū acq̄riꝛ ex electione canonica.ſed exercitiū non hȝ ante
ꝯfirmationē.p ꝯfirmationē tñ nō ius nouū ſȝ tm̄ exercitiū
acq̄riꝛ.lxiij.diſ. quāto.vbi de hoc in glo.⁊ in eo ꝙ papa
declarauit eū regē romanoꝝ.dicit Pau.ꝙ romani virtu
tibus ꝓmeruerūt īperiū. xxviij.q.j.§.ex his.⁊ dicunꝛ li/
beri.x.di.ſi in adiutoꝛiū.⁊ ciuitas romana ꝓprie eſt pape
nō īperatoꝛis.lxiij.di.ego.xxiij.q.vlt.igiꝛ. Uigeſimo
primo no.ꝙ papa ſuis manibus cōſecrat īperatoꝛē ⁊ in/
ungit ⁊ ei coꝛonā īponit.ibi p manus noſtras.qđ intelligi
tur ſi eſt preſens rome.al̄s hoc fit p manus legatoꝝ pape
vt hic factū fuit.⁊ no.ꝙ ſnīa pape qua pronūciauerat per
manus ſuas hoc fieri debere intelligiꝛ adimpleta ſi fit p
aliū nomine pape.qđ procedit qꝛ nō fuit q̄d preiudiciale.
al̄s cū verba p manus noſtras denotent papā perſonaliꝛ
facturū nō ſufficeret adipleri p aliū.j.de vi.⁊ bone.cler.
cle.j.vbi gl.ſingularis ⁊ in.v̄.publice. Uigeſimoſcđo
no.ꝙ iuramētū preſtaꝛ p aliū habētē ſpāle mādatū.qđ.ſ.
dixi.in.vij.no.⁊ ꝓbaꝛ etiā hic ibi a prefatis nūtijs.ſic etiā
poſt iuramētū pro alio recipi ſicut legati pape receperūt
ab Hērico noīe pape.p hoc de iureiur.eā te.de p̄ſcrip.ſi
diligēti. Uigeſimotertio no.pro generali allegatione.
ibi in decretis.de fo.cōp.cle.vna.in ꝑn.vbi dixi in.ij.no.
⁊ de electio.conſtitutionem.in prin.vbi dixi.⁊ in.ij.not.
⁊ in.j.⁊.ij.ꝯrio.⁊ de coha.cle.veſtra. Uigeſimoquar/
to no.de libro pōtificali approbato.de hoc in glo. in.v̄.
pōtificali. Uigeſimoq̄nto no.pro excuſatiōe dicentiū
plura verba idē īpoꝛtātia.ibi promitto ſpōdeo polliceoꝛ
que videnꝛ idē ſonare.pro hoc.j.v̄.ceterū.ibi quantū ad
effectū mentē ⁊ virtutē.de quo ibi in glo. in.v̄. virtutem.

Uigeſimoſexto no.ꝙ iuramētū īperatoꝛis preſtaꝛ co/
rā altari ſcti Petri.ibi corā beato Petro.imo ⁊ ſup al/
tari.ad hec de elec.ſignificaſti.in fi.dicit tñ Lau.ꝙ lȝ ſup
altari ſcti Petri ꝯſecreꝛ ⁊ coꝛoneꝛ ⁊ iuret.nō eſt.n.hoc d
ſb̄a qn poſſet hec alibi fieri. ſed ſūt debiti modi.ar.de re
ſti.ſpo.c.fi.⁊ ex hoc no.ꝙ archiep̄s extra ſuā eccl̄iam ca/
thedralē nō dȝ ſuos ep̄os ꝯſecrare.cuius ꝯriuȝ dꝛ.lj.di.c.
fi.in fi.qꝛ eſt ibi faciendū vbi metropolitanꝰ elegerit. vt
ibi.⁊ dic ꝙ argumētū p̄miſſū nō procedit:qꝛ de metropoli
tano nō ē exp̄ſſū vbi cōſacret ſuos ep̄os.ſȝ potius relin/
quitur eius arbitrio.d.c.fi. Uigeſimoſeptimo no. ibi
annuente dn̄o.pro īuocādo diuino adiutoꝛio. nā ſine dei
gratia nihil boni poteſt euenire.xxiij.q.iiij. §. non ergo.
Uigeſimooctauo no.de foꝛma iuramēti ꝑncipū ſecu/
lariū a.v̄.ego Henricus.vſq̄ȝ ad.§.ceterū.ſed de foꝛma
iuramēti ep̄oꝝ.e.ti.ego.N.de foꝛma abbatū.de ſymo.ne
dei.de foꝛma beniſiciatoꝝ.de iureiurā.nullus.de foꝛma
nō beniſiciatoꝝ.de maio.⁊ obe.cū in eccleſijs.⁊ de nō ſu/
ſpectis nō cogēdis iurare.de maio.⁊ obe.legebaꝛ.de foꝛ
ma vaſalloꝝ.xxij.q.v.de foꝛma. Op.ī eo ꝙ papa pro
nūtiauit in futurū cōſecrationē ⁊c̄.per ſe fieri debere.cuȝ
tñ tractus futuri tp̄is nō ſpectet ad iudicē. ff.de vſur.l.j.
in fi.de iudi.nō quēadmodū.dic ꝙ qn̄q̄ȝ ſpectat.de ꝓcur.
auditis.⁊ ibi per Inno.⁊ diſtinguit Lau.ꝙ aut obligatio
eſt oīno futura ſicut vſure que nō debētur niſi poſt quat/
tuoꝛ mēſes qui danꝛ cōdēnatis in p̄ſonali.⁊ tūc ante lapſū
quattuoꝛ mēſiū nō pōt fieri ꝯdēnatio.d.l.j.aut obligatio ē
de preſenti:⁊ aut eſt pura aut cōditiōalis. ſi pura aut eſt
dilata ⁊ nō extēſiua:vt qꝛ dȝ in diē. vt in iſto feſto paſce ſi
ne extēſiōe.ſ.qꝛ ſemel ſoluēdo nō plus extēdiꝛ petitio nec
ſolutio.⁊ tūc ſpectat ad iudicē.imo puniretꝛ q hoc peteret
de plus pet.c.vno.aut eſt dilata ⁊ ēt extenſiua ſicut in an/
nuis penſionibuſ que reiteranꝛ annuati ⁊ in expenſiſ que
multiplicanꝛ ſm ꝯtinuationē moꝛe cōtumacie ⁊ malicie.
⁊ tūc pōt fieri cōdēnatio in futurū ſic intelligiꝛ de offi.de/
le. querēti.ff.ſi ſerui.ven.l.harū.⁊.l. egi. ſi ꝯditionalis ⁊
penalis ſequēs ex p̄ncipali ⁊ ꝯtumaci rei.tūc pōt ēt fieri ī
futurū.de teſta. Raynaldus.v̄.demū.ff.ad.l.aq̄l.in lege
.i.qn̄ q̄s ſemel iura alterius vſurpauit vel īpediuit.poteſt
eñi peti ab eo ⁊ de eo qđ cōmiſit ſatiſfaciat.⁊ de cetero ſi/
milia nō attēptet.de ſepul.in noſtra.vbi hoc no.Hoſti.⁊
ī hoc vltimo dic ꝙ p vti poſſidetis petiꝛ ꝓhiberi moleſta
tio preſens ⁊ futura.de ꝓba.lȝ.vbi de hoc.⁊ hoc ēt dic vt
dixi in.d.c.in noſtra.in.iiij.ꝯrio. Scđo op.in eo ꝙ Hē
ricus poſt electionē ante coꝛonationē dicit ſe futurū īpe/
ratoꝛē.cū tñ electio p̄ncipū faciat īpatoꝛē:vt not.gl.xciij.
di.legimꝰ.So.vt in gl.iſtud.⁊ dic ꝙ q̄cq̄d ſit de ptāte ad/
miſtrādi.de qua no.glo.j.e.cle.§.poꝛro.in.v̄. reges.vbi
dico in.ij.q.de noīe hȝ obſeruātia ꝙ nō voceꝛ īperatoꝛ ſic
ēt ep̄i ante ꝯſecrationē dicūtur electi.de re iudi.iter.ſicut
ēt archiep̄s ante ſuſceptū paliū nō dꝛ archiep̄s neq̄ȝ pote
ſtatē hȝ archiep̄alē ȝ.de elec.ꝙ ſicut.§.preterea. ⁊ de hoc
in Spe.de reſcrip.preſentatiōe.§.rōne aūt cauſe.v̄.Item
qđ obtentū eſt. Quero in eo ꝙ hic dicit de iuramēto.
q̄d eſt iuramētū?dicit Laud.eſt obligatio aīe alicuius ad
q̄d aſſerendū vel promittēdū deo ſuper hoc in teſte voca
to.⁊ ſm eū qꝛ oīa iuramēta reſpiciūt aīam iurantis iō cuȝ
q̄s iurat pro alio exprimiꝛ de aīa illius: vt hic ⁊ de teſti.
preſentiū. Scđo quero circa id qđ dixi in ꝓxi.q.de iu/
rāte pro alio.nā tūc iuramētum tangit aīam iurātis.dicit
Lau.ꝙ nō.niſi iurās ipſū ſpāliter obliget iō ipſe nō deie/
rat ſi tñ ſcit qđ falſū iurat in iuramēto aſſertoꝛio. vel non
debere attendi in promiſſoꝛio peccat qꝛ preſtat auxilium
periurijs:cū p oꝛganū eius exeat mēdatium.ar.xlvj.di.ſi/
cut non ſuo.per qđ vꝛ directe dicendus periurus ſicut
alius iurās in aīam ſuā.ar.d.c.ſicut. Tertio q̄ro q̄ fu/
it cā inſtōnis ſacr̄i?dicit Mathe.ꝙ ſacr̄m fuit inſtitutum
ꝓpter infirmitatē hominū de facili dubitantiū vt cū quis
nō vult credere ſimplici verbo alicuius tūc permittit illi
iurare.xxij.q.j.nō eſt.⁊.c.ita.⁊.c.ſi peccatū.cū ſilibus.eſt
aūt ſacr̄m.i.ſacre rei ſignū.qđ ꝓſeq̄ꝛ magiſter ſnīarum in
iiij.de hoc dixi de ſacra.nō ite.in rub.de cele.miſ.cū mar
the.vbi probaꝛ in tex.in.v̄.diſtinguēdū.⁊ dicit Mathe.
ꝙ iuramētū eſt perſonale reſpectu preſtātis adeo ꝙ lȝ ho
mines vnius populi iurēt lȝ populus ſit idē qui fuit iam
mille annis.vij.q.j.deniq̄ȝ.vbi glo.tñ ſucceſſoꝛes nō obli
ganꝛ ad periuriū.pro hoc qꝛ lȝ iuramētū poſſit eſſe reale
ex parte eius cui iuraꝛ.e.ti.veritatis.tñ ex parte preſtan
tis eſt perſonale: vt ibi no.Inn. Quarto quero an pa
pa potuiſſet remittere ſacramentū ei preſtitū ab īperato
re?videreꝛ

re videt̃ q̄ nō quaſi p̄ſtitū ſit deo: q̄ per quēcunq̄ ⁊ cuiuſq̄ p̄ſtet̃ deo p̄ſtitū vi. de iureiu. debitores. ibi dn̄o reddere iuramētū. dicit Mathe. q̄ ſi iuramētū factū eſt i fauorē dei. i. honorē nō pōt ab hoīe abſolui: ſi in fauorē hominis ſic. de ſpō. p̄terea. j. Quīto q̄ro ſi qs iurauit ſoluere certā q̄ntitatē pecunie vſq̄ ad certū terminū cui creditor p̄ceſſit maiorē dilationē an ē abſolutus a iuramēto? Ray. in ſū. e. §. itē pone. dic q̄ ſic. p. d. c. p̄terea. p̄ hoc de vſu. cōſuluit. ⁊ idē hic Mathe. Sexto quero ſi teneba tur ſub pena excōicatiōis quā ipſo iure incurrerat niſi in termino ſoluiſſet an potuiſſet terminus p̄ creditorē prorogari? Ray. in ſū. e. §. itē pone. ⁊ Spe. e. ti. §. nūc oſtendendū. v. hoc quoq̄. ⁊ Inno. de ap. p̄terea. ij. hoc proſequuntur. ego aūt in. c. preterea. tenui q̄ prorogatio valet. q̄ ſicut in totū poſſet creditor acceptillādo liberare debitorē ita ⁊ ad tp̄s lʒ Inno. ⁊ cōiter alij videant̃ tenere ↄ̄trium vt ibi dixi. Septimo quero ſi qs pignorauit rē ſub pacto vt niſi ſolueret ad certū terminū poſſet creditor eam vendere ſi in termino nō vendidit ⁊ debitor offert creditori pecuniā an poterit ampli⁹ vēdere? dicit Mathe. q̄ nō. p. l. iij. C. de pig. ⁊ q̄d no. in Spe. de lit. ↄteſt. §. nūc dicam⁹. v. itē ſi tibi. Octauo q̄ro ſi debitor p̄miſit ſoluere certa die dato fideiuſſore ſi creditor p̄rogauit terminū an poſtea tenet̃ fideiuſſor? dicit Mathe. q̄ nō. q̄d eſt verū ſi fideiuſſit ad certū tp̄s. C. loca. l. ſi cū hermes. ff. de ↄ̄to. ſtipu. l. valerianus. ſecus ſi fideiuſſit in oēm caſū. ad hoc q̄d no. de appel. p̄terea. ij. ⁊ de hoc de fideiuſ. c. ij. ⁊ i Spe. de fideiuſ. §. j. v. illud aūt.

§. Ceterum.

Nota q̄ in poſſeſſiōe vltima tp̄a ſpectant̃. de hoc i v. īmediatus. p̄ hoc. xxviij. di. q̄ ſūt. C. ne de ſta. defun. l. ſi mater. ⁊ de hoc in. c. cū eccl'ia. in glo. allegata in gl. bene dicit. Scd̄o no. q̄ ex facto vnius arguit̃ ad aliū exiſtētē in eodē officio. ſic enī īducit papa factū Alberti regis īmediati ad p̄bandū intētionē q̄ ad idē tenere t̃ Henricus ſimile. xv. q. vij. alius. ex hoc ēt no. q̄ factum p̄deceſſoris ſucceſſor pōt p̄ ſe īducere. de hoc in gl. in v. bonifacius. ⁊ idē Pau. ⁊ lʒ gl. dicat q̄ ē familiaris p̄batio. tn̄ ħʒ Pau. eſt plenaria. de proba. cle. l'ris. que hoc nō p̄bat: niſi i caſu quo papa p̄cedit ex officio. ⁊ ſic ſecus q̄n vt pars vt ħ eſſe videbat̃. tn̄ hic ēt p̄ceſſit vt ſupior legē cōdēdo. q̄d potuit vt. j. dico. v. porro. in. j. ↄ̄rio. Tertio no. q̄ papa recipit īperatorē in ſpālem filiū. de hoc de v̄b. ſig. c. j. in p̄n. li. vj. ⁊ dicit Lau. q̄ p̄cedit̃ hoc ordine in p̄motione iperatoris. p̄mo eligit̃ in regē romanoꝝ. deinde electio cū decreto pape preſentat̃. tertio examinatōe canonice p̄ papā facta ⁊ p̄ſona approbata in regē a papa aſſumit̃. quarto p̄mouendus in iperatorē pronūciat̃. quīto inungit̃. ſexto ↄ̄ſecratur. ſeptimo in iperatorē coronat̃. que oīa habētur hic. ⁊ de elec. venerabilē. Quarto no. de clauſula quā apponit papa de fratrū nr̄oꝝ ↄ̄ſilio. ⁊ q̄d operet̃. no. ō re iudi. ad apoſtolice. li. vj. Quinto no. q̄ mēs iuris ⁊ nō nudus cortex ēſt attēdi. de hoc in glo. in. v. corticē. ⁊ dicit canon q̄ euāgeliū eſt in ſenſu ⁊ medulla nō in ſuperficie. Itē in radice nō in ſermonū folijs. j. q. j. marchion. ad hoc ff. de excu. tu. l. ſcire. §. aliud. de elec. ſi poſt q̄. li. vj. ⁊ dic lex q̄ fid̄es veritatis v̄borū adminicula nō reqrit. C. ſi vt ſe ab here. abſti. l. j. de dona. l. fi. de formul. l. j. ⁊. ij. nec curādū eſt ſatiſfacere ſubtilitati eoꝝ q̄ nō ſenſū ſed ſola vocabula amplectunt̃. C. de ↄ̄ſti. pe. l. ij. ⁊ de hoc in regu. certū. li. vj. ⁊ dixi de v̄b. ſig. p̄terea. ⁊. c. itelligētia. Sexto no. q̄ curioſitas reprobatur ⁊ expone vt in gl. in. v. curioſitas. de hoc. ff. de noua. l. doli. in fi. de poſtu. c. vno. i p̄n. li. vi. vbi de hoc p̄ Archi. ex hoc no. nō referre q̄ q̄d dicatur p̄ alia v̄ba dū tn̄ eūdē ſenſuʒ habētia. Septimo no. q̄ aliq̄n lʒ plura verba idē iportātia dicere ad maiorē expreſſionē: vt hic in glo. in ver. virtutē. Octauo no. de antidota. ⁊ expone vt in gl. Nono no. q̄ hec ↄ̄ſtitutio eſt iuris antiqui declaratoria nō noui īductoria: vt hic in v. declaram⁹. q̄d pōt facere p̄nceps ad quē ſpectat edere iura. C. de legi. l. vlti. xj. q. j. §. ex his. de ſen. excō. īter alia.

Quero in eo q̄ dicit de iuramēto fidelitatis quare dicat fidelitatis ⁊ ſub qua forma preſtari dʒ. ⁊ de aliq̄bus circa hoc de q̄bus in glo. in. v. fidelitatis. So. gl. remittit. dicit Lau. q̄ lʒ oē iuramētū habeat in ſe fidē. xxij. q. v. iuramēti. tn̄ q̄ magis exuberat fides in hac ſp̄e q̄ in alijs ideo dicitur iuramētū fidelitatis vt alibi dr̄ de actiōe bone fidei. inſti. de actio. §. actionū. de q̄bus de excep. cū venerabilis. Scd̄o quero circa hoc q̄d eſt fidelitas? Lau. dicit q̄ eſt iuſiurādū q̄d a vaſallo p̄ſtatur dn̄o. q̄d dʒ fieri poſt inueſtiturā. x. col. ti. j. c. j. ⁊ de forma fidelitatis ⁊ in pluribus alijs ti. hec cle. lati⁹ accipi vr̄. Tertio quero quid debeat ↄ̄tinere tale iuramētū? dicit Lau. q̄ ſex. Incolumē tutū: vtile facile: poſſibile: ↄ̄ſiliū: auxiliū. de quo in. c. de forma. alleg. in glo. in. v. fidelitatis. de quadruplici autē genere iuramēti no. Spe. de iur. calū. §. j. v. item in cauſa.

Quarto quero ad cui⁹ expenſas mittitur ſacrm̄? dicit Mat. q̄ ad abſentē volūtarie mittitur qs expēſis ſuis. ſʒ ſi ex iuxta cā expēſis vtriuſq̄. vt no. in Spe. e. ti. §. reſtat. v. vlti. ⁊ de multiplici iuramētoꝝ forma in Spe. e. ti. §. j. v. illud aūt. Quinto q̄ro nūq̄d ex eo q̄ iperator iurat pape p̄ hoc ſubditi iperatoris cēſeantur ſubditi pape? ſo. vt in glo. in. v. exiſtere que dicit q̄ nō ⁊ idē Pau.

Ver. Porro.

No. q̄ ſucceſſor debet inherere veſtigijs p̄deceſſoris. de iur. cal. c. j. Scd̄o no. q̄ aſſūpt⁹ in regeʒ romanoꝝ ēt p̄nūciat⁹ p̄ papā nō exercet iura aliqua donec iuramētū fidelitatis p̄ſtiterit. q̄d intelligit Lau. ex eo q̄ hic ante ingreſſū Italie ⁊ anteq̄ in Italia iura exerceret p̄ſtitit iuramētū. ex hoc no. q̄ electus ⁊ ↄ̄firmat⁹ in p̄latiōe nō hʒ exercitiū donec iuramētū fidelitatis p̄ſtiterit p̄ hoc īducit extrauag. boni. viij. iniūcte. ⁊ idē Gēʒ. ſʒ illa loqtur de ep̄is ⁊ alijs p̄latis p̄motis in curia. q̄d aūt de iperatore. j. dico. q. ij. Tertio no. q̄ ſtatur l'ris alicuius in ſuū p̄iudiciū. ibi patētiū l'rarum. de p̄ba. poſt ceſſionē. vbi de hoc de fide iſtru. c. ij. ⁊. c. iter dilectos. dʒ tn̄ ↄ̄ſtare de ſigillo. ff. de p̄cur. l. ſi p̄curatorē. ff. rē ra. ha. l. ne ſatiſdatio. C. de re. ali. nō alie. l. ij. xj. q. iij. cure. Quarto no. q̄ iuramētū pōt p̄ſtari alicui recipiēti p̄ alio ſicut hic ibi i manib⁹ Ioānis ⁊c̄. d̄ quo dixi. ſ̄. c. cle. v. nos itaq̄. i. xxij. no. Quinto no. q̄ iperator iurādo tāgit ſacra. de hoc i glo. in ver. tactis. ⁊ iurat ſup ſacra dei euāgelia. q̄d p̄cedit ſm̄ Gē. q̄n qs iurare cogitur ex iuris iudicis vl̄ pacti diſpōne. vt no. Inno. ſ̄. e. ⁊ ſi xp̄s. Sexto no. q̄ iuramētū nihil aliud eſt q̄ ↄ̄firmatio rei p̄miſſe. ibi iuramēto cōfirmauit. Lau. q dicit q̄ ſi p̄miſſio nulla eſt iuramēti exhibitio nulla erit. ar. de fide iſtru. iter. in fi. q̄d nō p̄cedit i diſtincte. ⁊ dic vt eo. ti. cū ↄ̄tingat. ⁊ de foro cōpe. ſi diligēti. de hoc. j. q. iiij. ⁊. v. Septimo no. q̄ iperator iurat ſeruare fidē catholicā ⁊ ad eā cōſeruādā tenet̃ q̄liber p̄fecti⁹ iuriſditiōi. vn̄ dʒ aſtringi iuramēto de hereticis p̄ſequēdis. C. de epiſ. audi. aut̃. ſtatuim⁹. de heret. ad abolēdā. §. ſtatuim⁹. Octauo no. dr̄iaʒ inter hereſim ⁊ ſciſma. q̄d dixi in rubrica. de ſciſmati. Nono no. q̄ iperator iurat exterminare hereticos. de hoc in glo. in. v. exterminare.

Decimo no. q̄ ſufficit quē facere p̄ poſſe. xxij. q. ij. faciat. ff. de reg. iu. ipoſſibiliū. ō pac. c. fi. r̄gula nemo. li. vj.

Undecio no. q̄ iperator iurat p̄ſeq quēlibet cōionē fidei nō habētē. rō q̄ ſepe maloꝝ ↄ̄ſortio corrūpūtur mores bonoꝝ. xxviij. q. j. ſepe. vbi de hoc ⁊ generalis hec eſt p̄hibitio oībus xp̄ianis vt tales euitent. xxviij. q. j. caue. xj. q. iij. ſi inimicus. cū multis. c. illius. q. al's cōicās inimico ſi

dei vel romane eccľie inimico ꝓſumiť eccľie inimicus.C. de inoff.teſt.liberi. Duodeciono.ꝙ parẽtela accipiť p affinitate.de hoc ĩ glo.in.ṽ.parẽtelã.⁊ in ea.ibi.ꝯſangui nitatẽ inire nõ poſſet.q2 a nã ꝑducit.⁊ nã lia nõ mutantur iure poſitiuo.iſti.de legit.agnatoꝝ tutela.in fi.de pactis. l.ius agnatiõis.v.di.c.j. Deciotertio no.ꝙ iuramẽtu3 qd ꝓſtat vaſallus ꝑlato eccľie durat p totã vitã vaſalli. ibi tã nr̃am qȝ ſucceſſoꝝ.vñ.dicit Lau.ꝙ p nouas ſucceſ/ ſiões ſucceſſoꝝ nõ expedit inouari.ſimile.š.e.veritatis. de hoc.j.q.vj. Decioquarto no.de ṽbo gnãlibus.ibi ⁊ alijs qbuſlibet.que ſufficiũt ſiue ſit diſpõ ꝯformatoria ſi ue derogatoria.de teſta.c.j.de ꝓcu.q ad agendum.li.vj.

Decioqnto no.in eo ꝙ ꝓcurator recognouit ꝑuilegia ꝯceſſa ꝑ iperatores eccľie romane de effectu recognitio/ nis.nã ẽm Gẽ.ꝓbat ꝙ ſũt talia.ar.ff.depoſi.l.publia.§. fi.ꝑ hoc q2 ſtať ꝯfeſſioni in preiudiciũ ꝯfitentis.de elec.ꝑ inqſitionẽ.de ꝯfeſ.c.j.dicit tñ Gẽ.ꝙ talis recognitio res de ſe alodiales nõ ꝯſtituit emphiteoticaſ ſeu feudales.C. de pactis.l.traditionibꝰ.de iur.⁊ fac.ignorã.cũ falſa.que ꝓbant ꝙ ꝯfeſſio nõ inducit diſpõnem.de hoc dixi de fide iſtru.ſi cautio. Decimoſexto no.ꝙ iperator eſt aduoca tus eccľie.de hoc in glo.in.ṽ.aduocatꝰ. Deciõſeptio no.in eo ꝙ iperator iurat defendere fideles eccľie ⁊ nõ op primere.qd intereſt eccľie h̃re ſubditos locupletes ⁊ non oppreſſos.iõ pro eis agere põt ſi ꝑ hoc eccľia grauať aľs nõ.de priui.auctoritate.§.fi.li.vj.de hoc dixi poſt Inno. de appel.dilectis. Decioactauo no.de iſignijs iperia libus in fi.ibi ſue coronatiõis inſignijs ⁊ in hoc diť Lau. ꝙ dyademate vel bireto quẽ poſſe inſigniri dũ tñ ex hoc declinet ad humilitatẽ.c.di.ꝯ morẽ.l3 qñqȝ moribus ide/ cori hoc appetãt vt ibi.ꝯ quos eſt.xj.q.ij.gloria.de eta. ⁊ quali.idecorũ. Decionono no.de aurea bulla q̃ vtiť iperator.de hoc in glo.pe.⁊ dicit Gẽ.ꝙ paurũ denotať excellẽtia ꝑtãtis.de hoc in glo.in.ṽ.veſtigijs.⁊ no.caute lã glo.pe.ꝙ nõ expedit vti bulla aurea ꝑpter piculũ ſub tractiõis.qñqȝ aũt ſit bulla aurea ſolida.qñqȝ in interiori parte vacua. Vigeſimo no.de archiuis romane eccle ſie.⁊ qd ſit archiuũ.dicit glo.vlti.qñqȝ dĩ locus in quo ſa cra vaſa reponũtur.in auť.q.mo.na.effi.le.§.illud.in fi. col.viij.⁊ qd not.in auť.de dfen.ciui.poſt prin.colla.iij.

O pp.ꝙ papa nõ potuerit declarare vel ſtatuere ea q̃ ſtatuit hic:q2 in cã ꝑpria nõ debuit ius dicere.C.ne quis in ſua cã in rubro ⁊ nigro.So.nõ erat cã ꝑpria ſed eccľie romane:ꝑ3 in pluribus locis in hac cle.q2 iurat iperator nõ ſolũ pape ſed ẽt eccľie romane.⁊ in fauorẽ ipſius eccle ſie.ſed in cã eccľie ꝑlatus põt eſſe iudex.de ṽb.ſig.ex ꝑte. de quo ibi dixi.Itẽ hic nõ fecit vt iudex vt in ſequẽti ꝓ̃io

Scdo op.ad idẽ q2 nõ debuit hoc facere iperator non citato.de cõſti.eccľia.So.in actibꝰ iudiciarijs vel q poſ/ ſent iudicialiter preiudicare d3 interuenire citatio vt in ꝓ̃io.qd dixi de maio.⁊ obe.inter quattuor.ſecꝰ in extiudi ciarijs.papa aũt hic ꝓcedit cõdendo legẽ ex virtute po/ teſtatis vľis quã h3 de trãſla.c.j.Itẽ cũ nõ eſſet aliqs ma/ ior papa.in dubio iter papã ⁊ impatorẽ papa eſt iudex.q ſi.ſint legit.ꝑ venerabilẽ.ṽ.rationibus.prima ſo.verior.

Quero q2 vt hic ꝑ3 Henricus venit romã pro coro/ natione qs modus obſeruet?So vt in glo.in.ṽ.veſtigijs ibi ſcire debes.quã ſigna vſqȝ ad finẽ q2 ſingularis.⁊ ĩ ea ibi aquiſgrani eiuſdẽ dyoceſ.ita poniť in ꝑuinciali.ſed Hoſti.in ſũ.de penitẽ.§.cui ꝯfitẽdũ.ſub.§.cui iperator.in prin.dicit ꝙ eſt in dyoceſi leodiñ.ibi ſcda eſt argẽtea.di/ cũt aliqui ꝙ ꝑmo ferrea ⁊ ꝑma argẽtea.⁊ ſic hodie ſerua tur.ſed forte olim ſeruabať qd dicit glo.ibi dabať tribu/ tũ.primo qnquẽnio in auro ad ꝯſeruãdã rẽpublicã.ſcdo qnquẽnio ĩ argẽto pro ſtipẽdijs.tertia ĩ ferro ad arma fa/ cienda:vt no.in auť.vt preponať nomẽ iperatoris.in ꝑn. col.v. Scdo quero an romanus rex anteqȝ ſit iperator poſſit adminiſtrare?vĩ ꝙ ſic.prout arguit glo.in.ṽ.reges in prin.qd proſequere vt in ea que ꝯcludit ꝙ ſic.⁊ eã not. ſingulariter.In fi.ibi electis duobꝰ in diſcordia ⁊c.ex q̃ habes vnũ mirabile ꝙ duo adminiſtrãt tãqȝ reges roma norũ.qd declara ꝑ id qd dicit Io.an.ĩ addi.Spe.de reſcri. preſenti.§.rõne aũt forme.ṽ.itẽ ꝙ obtẽtũ.tñ ipoſſibile eſt ⁊ hereticũ tenere ꝙ poſſũt eſſe duo iperatores vel pape: q2 offẽdereť ille articulus fidei vnã ſanctã catholicã ⁊c. qd t3 glo.ſingularis.vij.q.j.nõ aũt.⁊ dixi de elec.l3.ſ3 illa gl.loqť de ti.iperij q nõ cadit in plures pẽdente lite.⁊ cu3 hac gl.in eo qd dicit electũ anteqȝ ſit iperator adminiſtra re ꝯcordat Pau. Alij vt Lau.⁊ Gẽ.dicũt ꝙ nõ põt admi niſtrare anteqȝ ſit approbatus a papa ꝑ id qd no.de ṽb. ſig.ſup.qbuſdã.l3 glo.xciij.di.legimus.teneať ꝯ̃rium.cui Lau.ſe nõ credere q2 Ioãnes fuit theotonicus.dic ſtan/ dum huic glo.ꝑp antiquã approbatione cuius ꝯ̃rium nõ eſt memoria.iõ vim h3 cõſtituti ſeu iuris.ff.de vſur.cũ de in rẽ verſo.de ꝑſcrip.c.j.li.vj. Tertio q̃ro in eo ꝙ ꝯfir/ mauit hic iperator donationẽ Cõſtantini.an valuerit illa donatio?So.vt in gl.in.ṽ.ꝯſtantinũ.que ꝯcludit eã valuiſ ſe ⁊ eſſe irreuocabilẽ.qd latiꝰ ꝓſeqť Pau.⁊ ꝙ nõ value/ rit iducit qd no.Cy.C.de ꝑſcrip.xxx.an.l.cõpetit.vbi pluſ dicit ꝙ eccľia nõ potuit predictã donationẽ ꝑſcribere.q2 ſigna ſubiectõis nõ ſũt ꝑſcriptibilia vt ibi qd dicit Pau. eſſe verũ in ſubdito nõ ab aliquo poſſeſſo.de ꝑſcrip.cum nõ liceat.de priui.cũ oli.⁊.e.ti.cũ ꝑſone li.vj.vult dicere ſecus eſſe de nõ ſubdito vt eſt papa.pro hoc qd dixi in.d. c.cũ nõ liceat.ad idẽ inducit idẽ Pau.hic ⁊ Berto.ĩ proe mio.ffoꝝ.q2 ſequereť ꝙ iperiũ poſſet annihilari.q2 idẽ fa ceret alius ſucceſſor qd eſſe nõ põt.in auť.qñ opor.epiſ. §.fi.Itẽ vnus iperator ſucceſſori ꝑiudicare nõ põt.C.de le gi.l.digna vox.Bal.in codẽ proemio alias rões ad idẽ inducit.q2 l3 officialis poſſit qñqȝ donare res ſingulares. tñ officiũ nõ põt a ſe abdicare.ſicut nec tutor officiũ tute le.l.ij.C.de diui.tutela.⁊.ff.de admini.tu.l.iter tutores. Itẽ officiũ iperatoris eſt ad vitã.ergo de iure officij diſ/ ponere neqt in ꝑiudiciũ ſucceſſoris.ff.de iuriſ.om.iudi.l. eũ qui.ar.ff.de leg.ij.l.peto.§.prediũ.Itẽ iperator h3 iu/ riſditionẽ ex lege regia.cuius forma eſt vt per vnũ regať iperiũ nõ per plures.ff.de orig.iur.l.ij.§.nouiſſime.ergo iperator donãdo nõ põt diuidere iperiũ.preterea vĩ fuiſ/ ſe cõtra publicã vtilitatẽ:q2 pluralitas pꝛ̃cipũ mala.xij. metaphiſice.vbi cõcluditur vnus ergo pꝛiceps.pro par te contraria inducit Pau.rationes que pro magna par/ te fuerunt Guil.de cu.qui in proemio.ffo rum.hoc tenuit decet enim priuilegia principum perſeuerare.regula l3 li.vj.de ſepul.clemẽ dudũ.cum concordã.Item donatio fuit facta ex cauſa ⁊ ob beneficium receptum:q2 fuit cura tus Conſtantinus a lepra per beatum Silueſtrum papã quo caſu l3 dare etiã ei qui aľs dare non poteſt.ff.de do natio.l.aquilius.⁊ licet etiã donare ratiõe dignitatis cũ aľs non liceret.eo.ti.l.filiuſfamilias.⁊ maxime licere de bet imperatori qui eſt mũdi dominus.C.de quadri.ꝑ̃ ſcrip.l.bene a zenone.ff.ad.l.rodi.de ia.de preccatio.xxiij q.v.dicat.Preterea donatio facta non reuocatur niſi ex cauſa.de dona.c.fi.vbi de hoc.vt ex cauſa ingratitudi nis.ſed eccleſia ingratitudinẽ incurrere non poteſt:quia nõ eſt corpus viuẽs nec eccleſie preiudicare debet deli ctum prelati.regula delictum.li.vj.ſed poſito q: etiã cã reuocationis ſubeſſet deficit iudex corã quo fiat cogni tio de cauſa.ix.q.iij.aliorum.item per talẽ donationẽ nõ minuitur imperium l3 minuatur exercitium iuriſditionis in perſona imperatoris:q2 imperium eſt penes eccleſiã: ſed gladius eius debet exerceri manu regali ad nutum eccleſie:vt in extrauagã.Bonifa.octaui vnam ſanctam. ⁊ ſic ratione

⁊ ſic rõne dignitatis imperialis non viciatur donatio: qa nõ refert p quem exerceatur. facit de his q̄ſi. a pla. cũ apoſtolica. C. de edil. pua. l. ſi qs poſt. de fideicõ. l. volũtas. ff. de le. ij. l. vnũ ex familia. §. ij. l. peto. §. fratre. potuit enim īperator ſibi ꝑiudicare cũ in hoc nõ ꝓhibeaꝛ ab aliquo ſuperiori nec a lege: qꝛ nec legẽ tenetur obſeruare. inſti. de iure naturali. §. ſed qđ pncipi. fuit ẽt facta capaci. ſ. eccleſie: cui fauẽdũ ẽ. C. de ſacroſan. ec. l. pⁱuilegia. ⁊ q reuocari nõ poſſit. facit quod nõ. Inno. de iudi. nouit. vbi dicit q iperator nõ põt reuocare pⁱuilegia que ꝯceſſit eccl'ie. Inducũtur ⁊ aliẽ rõnes p Guil. Ray. Bar. ⁊ Bal. i ꝓhemio digeſtoꝝ. nam nõ põt dici q fuerit donatio imẽſa. qꝛ in donatione facta eccl'ie imẽſitas dĩ menſura. in auſ. de nõ alie. §. ſi mitius ⁊ ſacrilegiũ ẽ diſputare de eo quod facit impator. C. de cri. ſacri. l. ſacrilegij. Item eccl'ia ⁊ impator a deo ꝯſtituta ſunt. auſ. quomodo opoꝛ. epiſ. in pn. ⁊ ſic ſunt vt frater ⁊ ſoroꝛ. nõ ergo ẽ alienare quod daꝛ eccl'ie. ff. de admi. tu. l. cũ plures. §. in pmis. Preterea inducit rõ naturalis que dꝫ attendi vbi contentio eſt de poteſtate inter duos nõ habentes ſupioꝛem. Cõſtat enim q ſm rõnem naturalem ⁊ ſm iuſgẽtiũ ꝓuincie eligunt regem. ff. de iuſti. et iur. l. ex hoc iure. ⁊ ideo quod ẽ a pncipio approbatũ cenſetur de iure gẽtium. ſed p ꝓuincias approbatum ẽ ⁊ obtẽtum vt ciuitates donate pſtent iuramentũ fidelitatis pape. ergo ſubſunt pape. ⁊ hanc partem ſequũtur moderni. ⁊ dicit Steph. q ſi Cõſtantinus hãc donationẽ facere non potuit. eodem erroꝛe nec populus impium in imperatorẽ transferre quod ẽ falſum. inſti. de iure na. §. ſed quod pncipi. Itẽ tenendo q vterqꝫ gladius ſit penes papã non ꝓprie donauit Cõſtantinus ſed reſignauit. quod ẽt tꝫ Jo. de lig. q plenꝰ hoc ꝓſequtur in tractatu ſomnij. ⁊ hec pars cõiter tenetur. ⁊ ſic in facto obtinet. ſi q valuerit pmiſſa donatio videꝛ ſentire gl. ff. de offic. pfec. vr. l. j. §. initio. ⁊ nõ. Spe. de reſcrip. pſentati. §. rõne aũt cauſe. v. item qđ obtẽtum. ⁊ ibi p Jo. an. ⁊ hãc partẽ ſequẽdo ad ꝯ̄ria reſpõdeo ad illud q nõ potuit imperiũ minuere. dico q nõ diminuit cũ exerceatur p papam. ⁊ in hoc nõ refert p quem exerceatur. Ad aliud qꝛ par in parem ⁊c̃. reſpõdeo q legẽ ſtatuẽdo par nõ ligat parẽ vel ſucceſſorẽ. de reſcrip. c. fi. ſꝫ ꝓbendo ſicſi ꝯtus ẽ licitus. §. ſi minus. in auſ. de nõ alie. colla. ij. C. de dona. l. ſancimus. ⁊. d. l. bñ a zenone. de pba. c. j. ne plati vices ſuas. c. fi. ⁊ qđ ibi dixi. Ad aliud qꝛ nõ debent eſſe duo iperatores. rñdeo q nõ ſunt duo eque pncipales. cum imperiũ tempoꝛaliũ ſuboꝛdineꝛ ſacerdotio. quod dic vt dixi de electio. venerabilẽ. p hoc reſpondetur ad illud. cũ dicitur q poſſet imperium annihilari. nõ enim annihilatur lꝫ de vno in aliũ trãſferaꝛ. pſuppoſito aũt q poteſtates nõ eſſent ſuboꝛdinate ſed imperiũ ⁊ papatus eẽnt duo pncipatus diſtincti imediate ꝓcedentes a deo. qđ haberet plus difficultatis tñ adhuc defenderetur rõnibus q valere potuit tanqꝫ collata in pias cauſas. Itẽ pſumendũ eſt q ſi nõ valuiſſet deus fidelibus inſpiraſſet vt eã reuocarent.

Quarto q̄ro in eo qđ dixi in ſecũdo notabili q ſi pmiſſio ẽ nulla iuramenti exhibitio nõ tenet. qđ de donatione irreuocabili dedi oĩa bona mea heredibus iſtitutis i teſtamento Titij adhuc viuẽtis ⁊ iuraui nõ ꝯtrauenire. deinde Titius fecit aliud teſtm̃ ⁊ alios heredes nunqđ tꝫ donatio? dicit Lau. q non. qꝛ nulli ſunt heredes qbus ſub noie appellatiuo facta fuit donatio ⁊ ſic ẽ in cã caduci. C. de cadu. tol. l. vna. Opp. ad hoc qꝛ lex illa loqtur in legato quod a teſtõ dependet. ſecus in donatione q ſic nõ dependet. So. Lau. q imo dependet ex quo fuit facta ſub nomie appellatiuo heredũ ⁊ nõ ppꝛio q̄ multũ differũt. de offi. de le. q̄m. inſti. de ſtip. ſeruo. ꝓtotũ. Preterea tpe donatiõis erãt heredes ſolũ in ſpe. cũ teſtatoris volũtas adhuc eẽt ambulatoria. de cele. miſ. cũ marthe. xxij. q. ij. vltima volũtas. ⁊ anteqꝫ veniret ad rẽfirmã. ſ. ad moꝛtẽ teſtatoris fundamentũ eoꝝ. ſ. teſtm̃ perijt ⁊ ſpes eoꝝ omnino fruſtra eſt ar. viij. q. j. c. j. quod ꝓcedit niſi ex alijs cõiecturis appareret donantẽ fuiſſe contemplatũ pſonas. ita q appellatiuũ de heredibꝰ fuiſſet adiectũ ſolũ cã demõſtrationis. de teſta. reqſiti. ff. de re. dub. l. q habebat. ⁊ p hoc quod dixi i d. c. q̄m abbas. Quinto quero ſi fiat donatio inter vi. ⁊ vxo. per quã alter fit paupioꝛ. alter ditioꝛ. ⁊ ſic de iure nõ tꝫ. ff. ⁊. C. de dona. inter virũ ⁊ vxo. p totum. nunqđ firmetur iuramento? videꝛ q nõ. qꝛ cõtra publicam vtilitatẽ pſtitũ videtur: ⁊ ſic nõ valet. de ſo. compe. ſi diligẽti. qđ ſentit Lau. dicens idẽ cũ nullitas ẽ ex parte facti. quod fictionem nõ recipit. viij. di. veritate. cuꝫ ſi. In alijs vo que lꝫ publica ſint auctoritate ſunt tñ priuata vtilitate. dicit ſecus vt in caſu. c. cũ ꝯtingat. de iureiur. ⁊ de pac. q̄zuis. lib. vj. Idem tñ Lau. nõ perſiſtit in hoc aliqua alia dicit per q̄ videꝛ velle aliud eſſe de iure ciuili aliud de iure canonico quod tꝫ Guil. de cu. ff. de iureiur. l. ſed ⁊ ſi poſſeſſori. §. itẽ ſi iurauero. ⁊ Bar. ff. de fideiuſ. l. ſi qs p eo. ſ. q donatio pdicta firmeꝛ iuramẽto. qꝛ nõ ẽ contra publicam vtilitatẽ. ſed ꝓhibetur ꝓpter vtilitatẽ ſubditoꝝ. i. ipoꝛum ſponſoꝝ ne mutuo amoꝛe ſpolientur. ſed tenendo primũ dic q imo ẽ cõtra publicam vtilitatem cũ in mrĩmonio verſeꝛ publica vtilitas. ff. ſo. ma. l. j. ⁊ ſufficit q nõ ẽ expſſum de iure canonico q hec donatio firmeꝛ iuramento. ⁊ ad. c. ij. de pac. ⁊ ad. c. cũ ꝯtingat. dic q nõ debẽt extẽdi. qꝛ deuiant a iure cõmuni ⁊ hec pars videꝛ verioꝛ. tñ in dubio non dꝫ qs venire cõtra tale iuramẽtũ ſine ſuperioꝛis auctoꝛitate. de elec. venerabilem. Sexto q̄ro circa id quod dixi in. xij. nõ. ſi vaſallus iurauit plato. an teneaꝛ iurare ſucceſſori? Solu. Lau. q iuramentũ durat p totam vitã vaſalli. nec ẽ per ſingulares ſucceſſores inouandũ. ⁊ hoc ſi ponit verbũ ſucceſſoꝛibus. vt qꝛ iuraꝛ plato ⁊ ſucceſſoꝛibꝰ ſicut hic iurauit iperatoꝛi ibi. ſꝫ tã noſtrã qꝫ ſucceſſoꝝ. ſecus ſi non ponaꝛ qꝛ tũc ſingulis ſucceſſoꝛibus ẽ inouandũ. xij. q. ij. ſepe. ⁊. c. lõginquitate. dic vt dixi de iureiur. veritatis. Si eni pſtaꝛ plato tanqꝫ plato cuꝫ ſit acqſitum eccl'ie obligat ẽt reſpectu ſucceſſoꝝ. Septimo q̄ro ſi vaſallus iurauit pro ſe ⁊ ſucceſſoꝛibus? dic q nõ releuanꝛ ſucceſſores a iurando. rõ diuerſitatis iter hoc iuramentũ ⁊ illud de q̄ in. q. ꝓcedenti qꝛ i iuramentũ ex parte pſtantis ẽ pſonale. ſꝫ ex parte eius cui pſtatur põt eſſe reale. quod dic vt dixi in. d. c. veritatis. et ſ. v. nos itaqꝫ. q. iij. Octauo q̄ro ſi ſucceſſoꝛ exigit iuramẽtũ a vaſallo dicẽs fuiſſe iuratũ pdeceſſori p ſe tñ ⁊ nõ p ſucceſſoꝛibꝰ. vaſallus aũt ꝯdicit. So. Lau. q niſi vaſallus ꝓbet qđ dicit ſuccũbet. ff. de pba. l. ei q. qđ ꝓcedit ex eo. qꝛ fundata ẽ perſona dñi eo ipo q non negat ſe vaſallum.

Nono q̄ro an totiens põt peti iuramentũ quotiẽs cõtigerit reuocari ſucceſſorẽ? videꝛ q nõ. ſiue remoueꝛ p moꝛtem ſiue alio modo vt per diſpẽſationẽ vel ceſſionẽ. ar. h. ⁊ p nõ. ſ. q. vj. qꝛ durat per totã vitã iurãtis. So. Lau. relinquẽdo diſputationi dic q ſemper reuocabiꝛ ſi fuit pſtitum pdeceſſori pſonaliter. ſecus ſi tanqꝫ plato. p id qđ dixi. ſ. q. ꝓcedẽ. ⁊. ſ. q. vj. Decimo q̄ro ſuper quo fundaꝛ iuramentũ. So. Hen. ⁊ Math. q dꝫ habere tres comites veritatẽ. iudiciũ. ⁊ iuſtitiã. xxij. q. ij. animaduertendũ. ſ. e. ⁊ ſi xp̃s. ⁊ declara vt ibi. ⁊ de hoc in Spe. ti. ij. §. nũc oſtendendũ. v. xxiiij. Undecimo q̄ro ſi qs iurat falſum ignorãter adhibita omni diligẽtia? So. nõ ẽ piuruſ neqꝫ peccat xxij. q. ij. hoies. ſed ſi nõ adhibuit oẽm diligentiã quam debuit peccat ⁊ ẽ veniale ſm Mat. xxv. di. §. alias ea demũ. dic q poſſet ẽ tanta negligentia q̄ inferret culpam latam que equiparatur dolo. ff. depoſiti. l. quod nerua. de cõmo. ca. vno. ⁊ quod ibi nõ. ⁊ qđ tunc foret moꝛtale. Duodecimo q̄ro ſi aliqs inducit aliquem ad periuriũ? dicit Mathe. q vincit homicidã. xxv. q. ij. ſi quis p ſe periurauerit.

r.c.ſe. Intellige ꝙ vincit in dāno dato. q: maius dānum
ē in amiſſione vnius anime ꝙ̄ infinitoꝝ corpoꝝ. vt ibi nō.
ad hoc. xxiiij. q. iij. ſi habes. tñ q: etiam p homicidiū indu
citur amiſſio anime ipſius occidētis niſi peniteat. videt ꝙ
hec rō nō vrgeat. r de hoc. j. q. xiiij. Decimotertio q̄ro
circa hoc an periuriū ſit maius peccatū adulterio? videt
ꝙ nō. q: difficilius ē obſeruare p̄ceptum de nō piurando
ꝙ̄ p̄ceptum adulterando. cū nullus homo poſſit domare
linguā. minus ē aūt trāſgredi id qđ ē difficilius ad obſer-
uandū ꝙ̄ id qđ ē facilius. In ꝯtrium q: q̄zto pſona cui fit in
iuria dignior ē tanto iniuria maior. inſti. de iniur. §. atrox.
de ſen. excō. cum illoꝝ. ſicut ēt augetur crimen ppter digni
tatem pꝑpoſiti cui fit iniuria. ff. de re mili. l. omne delictum
§. j. Sz deus cui homo iniuriat piurando ē dignior ꝙ̄ pxi-
mus cui iniuriatur q adulterat. dicit Mathe. ꝙ piurium ē
maius q: corrumpit ordinē digniorē q dz eſſe hominis ad
deum. p adulterium vō corrumpit ordo ad pximū. de hoc
dic vt in ſequenti qōne. Decimoquarto q̄ro an piuriū
ē maius peccatū homicidio? videtur ꝙ ſic. q: maiori cura
phibitum q: eſt de p̄ceptis pme tabule. nō occidere vō ē
de p̄ceptis ſecūde. In ꝯtrium q: homicidia peccat ꝯ duos.
ſ. contra deum r contra pximum. periurus ꝯ deum tantū.
Item homicide d̄betur maior pena. ſ. mortis. periuro vō
pena infamie tñ. Mathe. remittit ad nō. iij. ſententiarum
xxiiij. di. p Ricardum. dic ꝙ crimina nō habent certū pe-
riodū. i. menſurā ſed variant per circūſtantias. de ſen. ex.
cum volūtate. e. ti. cum qdam. r quod vtrobiqz dixi. tamē
ceteris paribus videret dicendū periuriū maius adulte-
rio r homicidio. q: magis imediate reſiſtit deo r charita-
ti qua debemus ferri in deū r ſibi inherere. ſed q: deus ē
ſumme miſericors. ideo dūmodo piurus peniteat minus
punit q̄z ppter iniuriam pximi. Decimoqnto quero qd
faciet iudex corā quo pbatum ē teſtem eſſe periurū q tamē
ſcit eum verū dicere. r quid ſi ſcit accuſatum fore inocentē
ꝯ quem pbatum ē crimen? de vltimo p Raymundū in ſū-
ma. e. §. quid de iudice. r incidit vtraqz queſtio in illaz an
iudex iudicare debeat ſm allegata cū habeat conſcientiā
ꝯtriam. in qua dic vel ꝙ debet iudicare ſm allegata depo-
nendo ꝯſcientiā vel ex toto abſtinere. quod dixi de offi. d
le. paſtoralis. §. q: vero. Decimoſexto quero qd ſi iu-
rans vel recipiens iuramentum adhibet dolū? dicit Ma
the. ꝙ debet referri ad intentionē eius q dolum nō adhi-
buit. xxij. q. v. quacunqz. r §. ſi ergo. r c. q piurare. r §. ex
his. p hoc de ſponſa. ex litteris. xxij. q. v. ecce. In cōtrariū
ꝙ ſm intentionem iurantis ſint interp̄tanda iuramenta. x
xij. q. v. humane. de hoc p glo. eo. ti. veniēs. r dic vt ibi di
cit Inno. ꝙ cū aliquis iurat aliqd determinate in foro pe-
nitentiali fit interp̄tatio ſm intentionē iurātis. In conten
tioſo ſm ius. eo. ti. veniens. Decimoſeptimo quero an
papa poſſit remittere iuramentū? qdaz dicūt ꝙ ſic. ar. xv.
q. vj. iuratos. r c. nos ſanctoꝝ. r c. auctoritatē. Math. cō-
tra cū z redditio iuramenti fit de iure naturali q: p̄cipit in
euāgelio r in lege redde domino iuramēta tua. xxij. q. j. ſi
peccatum. dicit tñ ꝙ papa poſſit abſoluere a pena piurij r
ab infamia quo ad eccliam ita ꝙ nō repellet ob hoc a teſti
monio vel ab alio actu publico. ff. ad municip. l. vlti. ſz nō
pōt abſoluere a peccato qn peccet cōtraueniēs ſi iuramē-
tum fuit licitū. de hoc. lxxxv. diſt. archidiaconū. p Hug. r
Archi. r dixi. e. ti. q̄zto. vbi dico ꝙ iuramēto p̄ſtito ſuper
obligatione diſſolubili p papam abſoluere pōt papa indi
ſtincte: r ſic ſi qs iurauit ingredi religionē poterit abſolue
re. q: ēt ſi eſſet religioſus poſſet diſpēſare. vt nō. Inno. de
ſta. mo. cū ad monaſteriū. Si vō obligatio nō ē per papaz
diſſolubilis ſecus ſicut in caſu. c. j. e. ti. q: tūc non abſoluit
ſed aliꝰs cuiꝰ intereſt puta homo ſi ē homini p̄ſtitū. d. c. j.
niſi ꝯſtet ꝙ ſit illicitū: vt dicit Inno. e. ti. debitores. ſi autē
ꝯcernit deū tunc ēt papa nō abſoluit ſine cā: q: hoc eſſet ꝯ
ius diuinū. ſed ex cā pōt cū poſſit interp̄tari r diſtinguere
ius diuinū. qđ pleniꝰ dixi. d. c. q̄rto. Decimooctauo q̄-
ro an papa poſſit d̄ponere iperatorē vel regē q nō ſubeſt i
peratori? So. Math. ꝙ ſic ſi de volūtate pncipū accuſet r
ꝯuincat r tūc monebit r ſi nolit ſatiſfacere excōicabit. r ſi
nō reſpicit poterit d̄poni a papa vl a pncipibꝰ de volūta-
te pape. ē eniz papa maior eo. xcvj. di. duo. xv. q. vj. aliud.
vbi de hoc in. c. cum ad veruz. xcvj. di. r p hoc. ē. de reiu-
di. ad apoſtolice. lib. vj.

De exceptionibus.

Excommunicationis. Exceptio excōicatiōis opponit di
latorie qñcunqz pemptorie nō obſtāte.
pmo dcm̄. qđ ſcđo limitat ibi ſeruata.
Nō ꝙ gnālis renūciatio tacita vt hic
vl expſſa ſicut illa q fit i fine litis de q̄ de cā poſ. paſtoralis
in fi. ſpāles puiſiones nō tollit: p hoc qđ nō. de trāſac. c. j.
vt eni pz hic poſt lapſuz pemptoriū audit opponēs excōi
cationē lz tacite videret renūciaſſe exceptionibꝰ pmittēdo
pemptoriū labi. Q p; ꝙ poſt pemptoriū nō poſſit oppo
ni de excōicatione. put nō. Inno. e. ti. paſtoralis. ad fi. ſol.
vt in gl. j. q dicit opi. Inno. reprobari. r idē Lau. Genze. r
Pau. q tñ dicit opi. Inno. poſſe itelligi qñ excōicatio ppo
nitur pemptorie. p hoc qđ nō. Archi. e. ti. c. j. lib. vj. i vbo
valeat. dic meliꝰ ꝙ Inno. loqtur de termino dato ad ppo-
nēdas pemptorias poſt quem dicit excōicationem pponi
nō poſſe. r ſm hoc hec cle. non obſtat q loqtur de termino
ad pponēdas declinatorias r dilatorias. Et rō diuerſita
tis pōt eē: q: terminus ad pponēdas pemptorias exq̄ lap
ſus ē videt hre vim ꝯcl'onis poſtq̄ in facto nihil ꝯſiſtēs p
poni pōt. d fi. iſtru. cū dilectus. r qđ ibi dixi. vñ lz dicatur
ꝙ excōicatio pponi pōt vſqz ad ſniam vt hic. r e. ti. c. j. lib.
vj. non tñ p hoc ſeqtur ꝙ p ꝯcl'onem pponi poſſit cum poſt
eā ſtatim debeat ferri ſnīa. Q ppo. ad hoc de pbati. lz
vbi poſt lapſum oēm terminum peremptoriū audit exce-
ptio falſi. So. ibi de termino pbatorio ſecus de termio ad
oēs pemptorias r ſic ad oīa iura pducenda q vt predixi hz
vim ꝯcluſionis. de hoc ēt hic vt in. d. c. lz. in pn. in penulti.
q. q ſingulariter nō. Quero de qua excōicatiōe pcedit
quod hic di? glo. j. itelligit de maiori. r idem Pau. p hoc
q: minor repellit a cōmunione ſacramētoꝝ tñ. de cle. exc.
c. fi. r ſic nō a iudicio. q: nō repellit a cōmunione hoiuz vt
ibi. Secūdo quero an pcedat hec cle. in qualibet excōi
catiōe maiori ſiue ab homine ſiue a iure prolata? dic ꝙ ſic
q: vtraqz repellit a cōmuniōe hoium. de cle. excom. illud
r c. poſtulaſti. xj. q. iij. cū excōicato. Tertio q̄ro qñ di
catur excōicatio opponi dilatorie r qñ pemptorie? So. r
in glo. ij. r idem Pau. ſm quē quando dilatoria oppo
tur pōt peti abſolutio ad cautelaz. e. ti. apoſtolice. de ſen.
excō. venerabilis. §. penul. r fi. lib. vj. q: remota excōica
tione procedit iudiciū r valent que p̄ceſſerunt. e. ti. c. j. li.
vj. quādo aūt opponitur peremptoria nō ē opus abſolu
tionē petere quia ea obtenta nihilominus exceptio ſuum
operatur effectuz ratione principij viciati. ideo hoc caſu
ſm eū obſtat lapſus termini niſi redderetur iudiciū retro
nullū. quod ēt vult glo. ij. ibi dicit Guil. r in hac gl. ibi vl
electi. vt de cōſue cū dilectus. de eta. r quali. cū bone. de
cle. excō. ſi celebrat. ibi vt ibi no. in glo. intelligas ibi i no
ſtra. r dic vt ibi dixi. r in eo ꝙ glo. dicit de excōicatione ꝯ
iudicē vel procuratorem dic idem ſi opponeretur ꝯ impe
trantē. de reſcrip. c. j. lib. vj. vel cōtra arbitrū. vt no. Spe.
de arbitro. §. differunt. ver. itez ſm eum. Ex his infertur
ꝙ excōicationis

ꝙ excõicationis exceptio ẽ anormala cũ poſſit opponi ꝑ/
emptorie ⁊ dilatorie.eo.ti.exceptionẽ.⁊ ibi nõ.hoc tñ re/
ſpectu nõ dr̃ anormala ſed ex eo ꝙ ẽt in vim dilatorie põt
opponi in qualibet parte litis vt hic ⁊ ſic in modo oppo/
nendi ſapit naturã ꝑemptorie. Quarto q̃ro ſi opponit̃
exceptio ꝯ litteras papales ꝯtinentes grãm an ꝓponi de/
beat dilatorie an vo poſſet opponi quãdocũqꝫ ſicut excõi
catio? Jo.Lau.diſtinguẽdo put nõ.ſ.e.paſtoralis.⁊ õ re
ſcrip.ꝯſtitutus.vbi dixi ꝙ aut oritur actio ex reſcripto.et
ſic exceptio tangit litteras ⁊ grãm ⁊ opponi põt poſt liteꝫ
ꝯteſ.vt ſi dixi me clericum in lr̃is in qbus ꝓuideri manda
batur mihi de bñficio ſi aduerſarius excipit hoc eẽ falſuꝫ
audiet̃ ſi hoc obijcit inter dilatorias.d.c.ꝯſtitutus.vel ẽt
ſi poſt litem ꝯteſ.⁊ tũc ex hoc nõ viciatur ꝓceſſus.qd̃ vlti
mũ dic verũ ſi nõ ꝓbatur.ſed ſi ꝓbabitur abſoluet̃ reus ⁊
ſic ꝓceſſus remanet ſine effectu. Aut ex reſcripto non orit̃
actio ſed cõpetebat ꝑus.vt ſi impetraui ſup mutuo ⁊ tunc
excipiẽs ꝙ falſe ĩpetrate ſunt ſeu vo tacite vt q̃ de pacto
de nõ petẽdo nõ fuit in lr̃is facta mentio nõ audiret̃ iter di
latorias.de lit.ꝯteſ.c.j.lib.vj.al's nihil aliud eſſet q̃ʒ deci/
dere negocium ante lit.ꝯteſ.expectabit̃ ergo tempus ꝑ
emptoriarũ.d.c.j. Quinto q̃ro circa hoc ſi id qd̃ obijci
tur ꝯcernit aliqd de ſubſtãtialibus lr̃arum.vt q̃ ciuitatẽ/
ſi ſub clauſula de dyoceſi ꝯuenit̃ ꝯ.c.Rodulphus.õ re/
ſcrip.vel vltra vnã dictã.vel in dyoceſi.ꝓhibita.ꝯ.c.ſta
tutum de reſcrip.li.vj.dicit Laud.ꝙ hoc caſu talis exce/
ptio ꝓponet̃ inter dilatorias.ar.ſ.eo.ti.c.olim.dic ꝙ hoc
caſu poſſet ẽt ꝓponi ꝑemptorie tanq̃ʒ inferẽs nullitatẽ lr̃a
rum.ꝑ hoc qd̃ nõ.in.d.c.Rodulphus.⁊ in.d.c.ſtatutũ.in
fi. Sexto q̃ro an exceptio falſi poſſit opponi poſt termi
num datũ ad ꝑemptorias? dicit Lap.ꝙ exceptio falſi vel
nullitatis iudicij nõ includit̃ ſub termino ꝑemptoriarum
niſi de ipa fiat expꝛ̃ſſa mentio.⁊ tũc lʒ ſi nõ fuiſſet expꝛ̃ſſa po
tuiſſet ẽt poſt ſñiam opponi nõ tamẽ cũ expꝛ̃ſſa fuit opponi
poterit niſi fuerit appellatũ.de hoc de ꝓba.lʒ.vbi dixi in
ꝑma q̃õne.⁊ õ fide inſtru.accepimꝰ.⁊ quod nõ.de appel.
c.vlti.li.vj. Oppo.ad hoc de eo qd̃ dicit̃ hic in gl.pe.
in fi.qd̃ dico.j.q.xvj.So.aliud in exceptione excõicatiõis
ꝓ id qd̃ ibi dico q̃ʒ in exceptione falſi vel nullitatis iudicij
q̃ ſi ꝓnũciatum ẽ eas decetero nõ audiendas talis inter/
locutoria obſtat opponẽti q̃ tacendo potuit in hoc ſibi ꝑ/
iudicare.ꝑ hoc quod dixi in.d.c.lʒ.de reſcrip.ſup litteris
Pe.tñ de ancha.dicit ẽt in iſtis terminis lapſuꝫ nõ obſta
re.q̃ nõ põt iudex auferre bñficiuꝫ iuris ex quo ꝑmittit̃ ꝙ
ẽt poſt ſñiam opponãtur.ꝑmum verius q̃ pars appellan
do videtur acquieuiſſe iterlocutorie.de elec.cum dilecti.

Septimo q̃ro generaliter a qbus repellat excõicatio?
Mathe.ꝓſeq̃tur quem ordinãdo ⁊ breuiãdo dic ꝙ q̃dam
ſunt certa.a qbus repellit ſm̃ omnes.q̃dam dubia de ſe/
cũdis videt̃ in duabꝰ ſeq̃ntibus.q.de ꝑmis dicit Mathe.
ꝙ excõicatus repellit̃ ab agẽdo.e.ti.pia.lib.vj.a patroci/
nãdo ⁊ teſtificãdo.de ſen.excõ.decernimus.e.li.tñ in caſu
teſtificari põt.de heret.in fidei.li.vj.Itẽ repellit̃ a ꝓcura/
tione.de ꝓba.poſt ceſſionẽ a iudicando ſi publice excõica
tus.de re iudi.ad ꝓbandũ.ab arbitrãdo.vt nõ.in Spe.de
arbitro.§.differt.v.itẽ ſm̃ eum ab ĩpetrãdo.de reſcrip.c.
j.lib.vj.ab obtinẽdo bñficia.de eta.⁊ quali.cũ bone.õ cle.
excõ.poſtulaſti. Ex his apparet ꝙ excõicatus repellit̃ in
his que cedũt ad ſuũ cõmodum ⁊ alterius impugnationẽ
ſed ad ſui defenſam admittit̃.e.ti.dilecti.ſignificarũt.ob/
ſtat aũt in caſibus ꝓdictis excõicatio ſibi ꝑſonaliter.ita ꝙ
ſi actiões cedat ceſſionario nõ obſtabit.⁊ idẽ ſi õleget ſuũ
debitorẽ alteri.ꝑ hoc qd̃ nõ.Brixienſ.ĩ veneriali q̃daꝫ cũ
ẽet excõicatus.⁊ Spe.de ꝓcur.§.ſeq̃tur videre.v.qd ſi ex
cõicatus.⁊ Archi.in.d.c.pia.⁊ Jo.an.de iure pa.c.j.li.vj.
Octauo q̃ro ꝓſequẽdo ea de qbus dubitat̃ an ab eis
repellat̃ excõicatus an excõicatus poſſit teſtari? Math.
refert ea q̃ nõ.Jo.an.de ſen.excõ.decernimus.li.vj.vbi tꝫ
teſtamentũ valere.ſed Jo.cal.in.q.excõicatus maiori ĩ ſo
lutione ſecũdi articuli tꝫ ꝯtrium dicens ꝙ lʒ teſtamentũ vi
deatur quaſi ꝯctus.q̃ tamen ipſius factio ẽ de iure ciuili.
inſti.de teſta.ordinan.in ꝑn.ideo non tꝫ confectum ab ex/
cõmunicato cũ a ciuilibus actibus.i.nõ habẽtibus formaꝫ
a iure ciuili ſit remotus.de ſen.excom.lʒ.li.vj.vbi dicit̃ ꝙ
dꝫ remoueri ab actibus legitimis.ꝑmuꝫ puto verius vbi
dic ꝙ.c.lʒ.dꝫ intelligi de actibus omnino legitimis q ſunt
de iure publico rõne nature ipoꝛum actuũ ⁊ ẽt rõne facien
tis.ſed ſi ſunt legitimi ex natura actus ſed rõne faciẽtis ge
runtur rõne priuati intereſſe ſecus:at teſtamentũ ẽ huiuſ/
modi q̃ lʒ teſtamenti factio ſit iuris publici.ff.de teſ.l.iij.
tamen q teſtantur nõ rõne alicuius officij publici:ſed tan
q̃ʒ ipẽ facit.vnde hoc reſpectu quatenꝰ cõcernimus teſtan
tis volũtatem dicimus ꝙ teſtamentum ẽ de iure naturali.
C.de teſ.l.teſtandi.⁊ quod ibi nõ. Eſt aũt lata differentia
inter actus legitimos ꝑmo modo.⁊ legitimos ſecũdo mo
do.nam in ꝑmo non curatur patria poteſtas.filius eni fa/
milias põt talia exercere ſicut pater familias.vnde põt eẽ
iudex etiã quo ad cogẽdũ patrem.ff.ad trebel.l.ille a quo
in fi.⁊.l.ſequẽ.ſed in actu legitimo ſecũdo modo bene cu/
ratur patria ptãs.vnde filiuſfamilias teſtari non põt.C.q
teſta.fa.poſ.l.ſenium.de ſepul.lʒ.§.quãuis.lib.vj.ſic er/
go actus legitimos ꝑmo modo interdictos excõicato.ſed
interdictos ſecundo modo nõ:imo tenet tanq̃ʒ facti ratio
ne ꝓuati intereſſe.quod plenius dixi in repetitione.c.per
pendimus.de ſen.excom.q.xxviij. Nono q̃ro an iſtru
mentũ cõfectum a tabellione excõicato valeat? Math.re
fert ea q̃ nõ.Inno.⁊ Jo.an.i.d.c.pia.⁊ vltra illa dicit ꝙ ſi
excõmunicatio ẽ occulta vel ẽt manifeſta tamen ꝓbari nõ
põt valet inſtrumentum ab eo cõfectum.ar.ff.de offi.ꝑto.
l.barbarius.iij.q.vij.§.tria.de re iudi.ad ꝓbandum.⁊.d.
c.pia.§.ſi vo.ſecus ſi eſſet notoria quia notorie excõicatuſ
a talibus repellitur.d.c.decernimus.in eo ꝙ Mathe.di/
cit excõmunicationem eſſe poſſe manifeſtã ⁊ tamen ꝓba/
ri non poſſe ẽ ꝯtra.de coha.cle.veſtra.⁊ quod ibi nõ.glo.
in verbo notorium.dicens manifeſtuꝫ eſſe id quod dꝫ eſſe
⁊ põt probari.pro Mathe.tamen facit quia aliquãdo ma
nifeſtum ꝓbari non põt niſi per famam que non ſufficit.õ
quo de penis.c.j.in glo.penul.lib.vj.⁊ in.d.c.decernimuſ
⁊ dixi i.d.c.veſtra.⁊ hoc bene põt ſaluari.ſʒ de.q.dic ple/
nius vt in.d.c.perpendimus.q.xxxix.vbi tenui ꝙ valet ĩ
ſtrumentũ ſi non ẽ publice excommunicatus.ſecus ſi pu/
blice etiam ſi nõ ſit ſententialiter damnatus.quod dic vt
ibi. Decimo quero an ad ꝓbãdum excõicationeꝫ ſuffi
ciat ꝓbare denũciationem tm̃? Mathe.remittit ad nõ.in
c.prudẽtiam.§.ſexta.de offi.dele.vbi dixi ꝙ ſi denũciatio
fuit ſolẽniter facta a iudice ſufficit quo ad oẽm effectũ:im/
putetur eni denũciatio q nõ appellauit.de appel.ꝯcerta/
tioni.li.vj.qd̃ tenẽt ẽt Archi.⁊ Jo.an.in.d.c.pia. Vn/
decimo q̃ro q̃ hic dicit excõicationem obijci poſſe in q̃li/
bet parte litis:an ẽt in cã appellationis? gl.iij.remittit ad
nõ.e.ti.ſignificarũt.vbi dixi.Sʒ Pau.h ꝓſeq̃tur diceſ ꝙ
q̃nqꝫ tractat̃ cã appellatiõis a grauamine ⁊ audit̃ excõica
tus vſquequo finitus ſit articulus appellationis amplꝰ:
nõ q̃ in iſtantia ſe defendit.in ſcða ĩpugnat:⁊ iudex appel
lationis tũc facit qd̃ facere dꝫ ꝑncipalis.iõ corã eo põt ex/
cipi ſicut corã principali cũ ſit eadẽ rõ ⁊ cognitio:vtriuſqꝫ
q̃nqꝫ appellatur a diffinitiua ⁊ tunc obſtat excõicationis
exceptio.q̃ tũc ſimul cognoſcit̃ de principali ⁊ grauamĩe
⁊ ꝑ nouas ꝓbationes põt appellans probare de iure ſuo.
de fide inſtru.cum Jo.⁊ ſic impugnat actorem qd̃ ei nõ lʒ.
e.ti.cum inter ſm̃ Pau.contrariuꝫ in hoc vltimo ꝓbatur
in.c.ſignificarunt.vbi etiã originarius actor a ꝓſecutione

appellationis p excōicationem nō repellit᷑: qꝛ intelligitur
potius ſe defendere ꝙ impugnare cū ſi nō appellaret vel
non ſequeret᷑ lapſis fatalibus ſnia trāſiret in rem iudica/
tam in graue p̄iudicium. qđ dic vt ibi dixi. Duodecio
q̄ro ſi fuit aſſignatus terminus nō expreſſo ꝙ eēt pempto
rius. an pemptorius intelligat᷑? videt᷑ ꝙ nō. qꝛ in tex. exp/
mitur. al's enim ſupflue exprimeret᷑. gl. in v̄bo pemptorio.
tʒ ɔ̄triū. ꝛ idem Pau. qđ tenui de dila. c. j. de quo tn̄ dic
melius. vt in. d. c. paſtoralis. vbi dico ꝙ terminus pbato
rius intelligit᷑ pemptorius. ſecus in dilatione expectato/
ria. de offi. dle. cū cām. ꝛ. c. ɔſuluit. ꝛ qđ vtrobiqʒ dixi. Et
ad expſſionem q̄ hic fit reſponde vt in ea. glo. ibi ſed dato
q̄ hoc vult ꝙ hic exp̄mitur cā fortioris dubij. Decimo
tertio q̄ro ad cuius inſtātiam aſſignari pōt terminus ad p
ponendas dilatorias? glo. in v̄bo aſſignare. dicit ꝙ actoris
nō rei. Oppo. ad hoc quod ēt ad inſtātiā rei. de appel.
cū cām. So. Lau. ſtādo cum his q̄ nō. Inno. e. ti. paſtora/
lis. vbi tʒ ꝙ p̄dixi ſm glo. Genʒ. v̄o dicit ꝙ ſi reus vult ſe
arctare ad pponēdas oēs exceptiones. j. certū terminum
nō videt cur ei mos gerēdus nō ſit. ar. ff. de pba. circa: ꝛ ſic
dicit poſſe intelligi. c. cū cāʒ. dicit tn̄ ꝙ in initio litis nō da
tur reo terminus ne det᷑ occaſio malignādi: qꝛ debuit ve/
nire inſtructus ſicut ēt nō datur terminus actori. de dila.
p̄terea. Sed tenēdo p̄mum ad. c. cū cāʒ. dic ꝙ ibi narratur
factū. dictum tn̄ Gē. videt᷑ poſſe de iure ſuſtineri. De/
cimoquarto q̄ro an poſſit dari termin⁹ pemptorius ad p/
ponendas pemptorias? glo. in v̄bo dilatorias remittit ad
c. paſtoralis. Dy. in regula indultū. li. vj. dicit ꝙ cū cauſe
cognitione dari pōt ſiue nō. p hoc. ff. de re iudi. l. iiij. §. ſi/
qs ɔdēnatus. de hoc hic vt dixi poſt Pau. s̄. de elec. cle.
ɔſtitutionem. §. ceterū. q. vij. Decimoqnto q̄ro de rō/
ne deciſionis? glo. in v̄bo nō obſtāte. ponit aliquas rōnes
ꝛ idem Pau. ꝛ Stepha. qtn̄ etiā aliā rōnem reddit qꝛ in/
tentio ſtatuētis terminū ad pponēdas dilatorias q̄ neceſ/
ſario pponi debēt ante lit. ɔtc. nō fuit p̄figere terminuʒ ad
exceptiones anormalas qualis ē exceptio excōicationis
que ēt poſt ſniam opponi pōt cōtra executionē. eo. ti. pia.
fuit ēt ratio: vt eccleſiaſtica cēſura timeat᷑ ꝛ vt cōmune pe
riculum cōmunionis euitet᷑ ꝛ ɔtumacie viciū reprimatur.

Decimoſexto q̄ro qd ſi iudex ſtatuendo terminū dila/
torijs nominatim ſtatuit ēt quo ad excōicationem. glo. pe.
in fi. dicit ꝙ nō obſtante termino audiet᷑ excipiens. ꝛ idem
Pau. oppo. ad hoc talis interlocutoria iudicis tranſit in
rem iudicatā niſi appellet᷑. de elec. cū dilecti. de exce. ſigni
ficarūt. So. exceptio excōicationis non ɔcernit mere par
tis itereſſe ſed ad ius publicū ita ꝙ nullo pponente iudex
ex officio pp̄ter excōicationem repellit. e. ti. exceptionem.
Ideo taciturnitas in nō appellādo non p̄iudicat. ꝛ in hoc
nō. hāc glo. tanꝙ̄ ſingularem ꝛ neſcio alibi. ꝛ p hoc quod
dixi. s̄. q. vj. Decimoſeptimo q̄ro ſi ɔ̄ agētem pponitur
excōicatio ꝛ pbatur an in alio iudicio ſufficit hec pbatio?
dicit Mathe. ꝙ nō ſed dʒ de nouo pbari. arg. ff. de excep.
rei iudi. cum querit᷑. ꝛ. l. ſe. de hoc in. d. c. pia. Decimo
octauo q̄ro ſi excōicatus petēs abſolui repellitur: qꝛ pba
tur ꝙ p manifeſta offenſa fuit excōicatus? dicit Math. ꝙ
ſi iterim petat abſolui non audiet᷑: niſi p̄mo ſatiſfecerit. de
ſen. excom. ſolet. §. in p̄ma. lib. vj. Oppo. ad hoc de eo
qđ dixi in p̄ceden. qōne. So. hic nō eſt aliud iudiciū. ſʒ idē
qꝛ petebat abſolui ſicut p̄us. Decimonono ſi aliqs ſim
pliciter exiſtēs vicari⁹ ppetuus alicuius eccl'ie certa por/
tione eidem aſſignata. ita ꝙ generaliter alios fructus pci/
pit monaſteriū ſeu p̄oratus ꝛ inſtitutus cenſetur vicarius
monachoꝝ ſi aſſerit ſe vt poſſit vendicare decimaʒ ꝛ agit
ɔ̄ p̄orem cōditione ex canone. j. de deci. cle. religioſi. prior
v̄o excipit qđ nō ē rector ſed vicarius q dʒ ſua portiōe cō/
tentari: an hec exceptio pponi poterit inter dilatorias vi
detur ꝙ ſic qꝛ de falſo excipitur ɔ̄ agentē dicentē ſe p̄latū
cum ſit ſimplex vicarius. s̄. de p̄ſump. qꝛ veriſimile. C. de
nominis mutatiōe. l. vnica. iij. q. ix. §. aliqñ. maxime cum
iſte erret i altero de ſbalibus iudicij. ſ. in noie actoris q̄bʒ
p̄mo firmare pſonaʒ ſuā anteꝙ̄ ad alia iudicia pcedat᷑. ar.
de reſcrip. ɔſtitutus. de accu. c. j. In ɔ̄triū qꝛ exceptio fal
ſi ē de pemptorijs. de pba. c. lʒ. Lau. relinqt diſputationi.
de hoc dic vt dixi de elec. nihil. in. q. de p̄lato armenie liti
gāte in curia romana q negatur eē p̄latus vel haberi p p̄e
lato. In qua dic Cōpo. in. d. c. nihil. ꝙ ante oia tenetur do
cere ſe eē in poſſeſſione p̄lature. qđ tʒ Spe. de actore. v̄. ſʒ
pone qdam. vbi quaſi ad lr̄am ponit v̄ba q̄ ponit Cōpo. i
d. c. nihil. ɔcludēs ꝙ nō auditur excipiēs ſi dicit tu nō es p̄
lat⁹. qꝛ pemptoria. Sʒ ſi dic ꝙ nō habet᷑ p p̄lato ſic. ꝛ opʒ ꝙ
p̄latus doceat de ſua q̄ſi poſſeſſione qđ nō. Et qꝛ Spe. nō
allegat Cōpo. dicit Jo. an. in. d. v̄. ꝙ fuit nimia patēs fur/
tum. p hac deciſione ē. C. q accu. nō poſ. l. nō ignorat. ꝛ qđ
ibi no. in gl. ij. vbi mater vēdicans necem filij tenetur ſe p
bare mr̄em niſi ɔſtet ꝙ ſit in q̄ſi poſſeſſione mr̄nitatis. ita ꝛ
in caſu p̄miſſo dic ꝙ niſi ille q in veritate erat vicarius cōi
reputatione haberetur p p̄lato audietur exceptio ꝙ nō ē
p̄latus ſʒ vicarius ēt p moduʒ dilatorie p predicta.

De ſententia ꝛ re iudicata.

T calumnus.

Di/
uidit
Lau. qꝛ p̄mo de exceptione rei iudica/
te faciēda poſt tres ſnias nō obſtante
nullitatis obiectu. Scđo de eadē execu
tione faciēda nō obſtāte pceſſu appella
tionis ab iterlocutoria. ibi ſilr. Tertio extēdit ad pēdētia
ibi q lego p partes. Nō. calūnijs litigātiū obuiandū de
pe. calūniā. ꝛ ē calūniari falſam cām ſciēter itēdere ſeu di/
cere. ij. q. iij. §. nōndum. de calū. p totū. ff. de iſa. l. athletas
§. calūniator. Eſſet aūt calumnia qꝛ litigātes q nō poſſent
appellare ɔ̄ tertiā ſniam dicerēt eā nullā ꝛ ſic non eēt finis
litiū. ꝛ p hoc dicit Mathe. puiſum ɔ̄ malitiā. de q̄ in Spe.
e. ti. §. dicto. v̄. itē ſcđm eū. vbi dꝛ ſi appellās vult cauſam
multū trahere dʒ ſniam dicere nullā corā iudice appella/
tionis ꝛ ſic in infinitū ſemp poterit dicere nullā. Et p hanc
cle. declaratur quod nō. Inno. de offi. dele. cum in iure. i
glo. ij. de teſti. veniens. ij. in v̄bo opponere. Scđo no
ꝙ eo ip̄o ꝙ quis ſuccumbit p trinam ſniam dicitur temere
litigare. quod pbatur hic i eo ꝙ eo ip̄o ſuccūbit ſi ſe oppo
nit executioni. p hoc ſm Pau. quia poſt primam ſententiā
non fuit ignorātia pbabilis cum eſſet iuris que non excu
ſat. C. de iur. ꝛ fac. igno. l. ij. xxxviij. di. ſi in laycis. ꝛ. c. ꝙ
ipſis. regula ignorātia. ꝛ quod ibi nō. lib. vj. j. q. iiij. c.

Tertio nō. de v̄bo plenarie. de q̄ dic vt in gl. Op
ꝙ non ſufficiat tres ſententias eſſe latas contra aliquē
excludendum eum ab agendo de nullitate. poſſent ēt
eſſe late ſuper diuerſis articulis: ꝛ ſic ex validitate vni
vel inualiditate nihil infertur ad reliquā. de teſti. Repa
tius. So. vt in glo. iij. que intelligit ꝙ ſint late circa idē ꝛ
idem Pau. ꝛ Lau. dicens hic intelligi de ſentētijs latis i
eadem cā. ita ꝙ in confirmatiōe que fit in p̄ma appellatio
ne nihil de ſententia cauſe principalis ſit imutatū: nec ēt
in confirmatione que fit in ſecūda appellatione ſit aliquid
imutatum que due confirmationes ſūmuntur hic p dua/
bus ſententijs ex quo tendunt ad idem ꝛ ſup eodem ferū/
tur. ſic. s̄. de offi. delega. coram. in fi. Genʒ. v̄o dicit ꝙ etiā
ſi in confirmatione ſit aliquid imutatum tamen locus eſt
huic clemen. quo ad id in quo omnes ſententie conueniūt
de arbi. c. j. lib. vj. Nam ꝛ ſi diuerſitas ſententiaruʒ poteſt
multiplicitateʒ appellationū inducere. tn̄ ex quo hic agi/
tur vt

tur de executione p̄ſupponit̃ nõ fore locum appellationi:
quod dictũ ē verũ. ⁊ eadē fuit mēs Lau. ⁊ hoc ēt vult gl. in
v̄ſi. alicui⁹. qḋ dico. ij. q. xvij. Quero an calũnia litigan
tis q̄ ſumit̃ hoc caſu poſt tres ſñias vt dixi in p̄mo notabi
li excludat̃ p iuramentũ. i. ſi volēs agere ꝺ nullitate iurat
de malitia: dicit Pau. ꝙ nõ. ſicut ēt iuramētũ nõ excludit
ꝯdemnationē expenſarũ. vt nõ. de do. finem. ⁊ in Spe. de
expen. in. §. nũc de expen. v̄. qḋ ſi ē talis. lꝫ enim iuramētuꝫ
hoc caſu quo nulla ſñia lata ē faciat p̄ſumptionē p quā ex
cluditur calũnia nõ tñ excluditur temeritas ꝑpter q̄ nõ fit
expēſarum ꝯdemnatio. de pe. calũniaꝫ. ꝑ hoc in aut. de iu
dicibus. §. opꝫ. colla. vj. Oppo. ad hoc qꝛ eſſe potuit
ꝙ abſoluēdus ſuccubuit cũ dubius ſit litis euentus. ff. de
pecul. l. quod debet̃: ⁊ ſic nõ ſemp infert̃ temeritas qꝛ non
ꝓbat hic eē ⁊c̃. de trāſla. c. ij. So. Pau. ꝙ regulariter eue-
nit ꝯ̃riũ ⁊ iura adaptant̃ ad ea q̄ freq̄nter emergunt. ff. ꝺ
legibus. l. nā ad ea. de deſpon. impu. lr̃as. Cõcludit ergo
ꝙ ꝑ ſentētias is q ſuccubuit p̄ſumitur calũnioſus. qꝛ p eaꝫ
tollitur p̄ſumptio q̄ ſurrexerat p iuramentũ ſicut ⁊ alia p̄
ſumptio fortior tollit minorem. ff. de in iteg. reſti. l. diuus.
de elec. cũ inter. R. p̄ſumptio nāqꝫ ex iuramēto ē ſemiple
na tanq̄ cauſata ex p̄ſumptione p quam p̄ſumitur inocenſ
ſecũda ex ſentētia ē plena cauſata a ſcientia ſcientie inten-
tionis in qua nõ ē ꝓbabilis ignorātia. de reſcrip. ab excõi
cato. ff. de iureiurā. l. nam ⁊ poſtea. §. j. ſm̄ Pau. vult di-
cere in hoc vltimo ꝙ ex ſñia p̄ſumitur ꝙ nõ bona intētiõe
litigauerit quod ꝓcedit ſi nõ apparet aliud alias ſec⁹. vn
de ſi error eſſet in facto alieno vt qꝛ ſucceſſit in ius alteriuſ
excuſaret ab expenſis. quod dic vt dixi in. d. c. finem.

Secũdo q̄ro q̄ dicatur cauſa beneficialis quo ad id qḋ
hic dr̃ de cā beneficiali: dicit Lau. ꝙ ē cum agitur de bene
ficio de quo. s̃. de cau. poſ. cle. vna. dic ꝙ ſimpliciter cā be
neficialis ē cum agitur de titulo beneficij nõ autem cũ agi
tur de ꝓprietate. s̃. de iudi. cle. ij. etiam ſi agat̃ de ꝓprieta-
te beneficij. idem ē dicēdũ. ꝑ hoc littera que ſeq̄tur ibi vel
alia queuis cauſa. Tertio q̄ro circa verba p̄miſſa vel
alia quauis cā qḋ important. gl. ij. So. ⁊ idē Lau. ⁊ Pau.
Et plus dicit Lau. ꝙ importāt ēt cām quālibet ſiue ſit rea
lis. ſiue pſonalis. ſiue poſſeſſoria. ſiue petitoria. ſiue eccl̃ia
ſtica. ſiue temporalis. ex quo generaliter loq̄tur. de maio.
⁊ obe. ſolite. ⁊ idem Gen. ⁊ de diuerſis cārum ſpeciebus.
nõ. xj. q. j. in ſumma. Oppo. in eo ꝙ glo. p̄dicta dicit in
cludi cām criminalem. nam poſſet eē talis cuius executio
foret retractabilis vt ſi cõtinebat mortem naturalē ⁊ ſic ſi
nõ audit̃ opponens de nullitate fruſtra reſeruat̃ poſt exe
cutionem actio de nullitate. ꝑ hoc quod nõ. de iureiur. eā
te. nā factũ nõ poterit haberi p infecto. ff. de capti. l. i bel-
lo. §. facte. xxxij. q. v. ſi paulus. So. Pau. itelligendo ꝙ h̄
dicitur quādo executio ē retractabilis. ſecus ſi irretracta
bilis. quod nõ. ꝑ hoc. arg. vj. di. baptizari. ſi ergo ſñia la-
ta eſſet ſup execu. ſeu conſuma. matrimonij nõ haberet lo
cum iſta cle. Quarto q̄ro in eo ꝙ hic loq̄tur de illo: cõ-
tra quādo late ſunt tres ſñie. qḋ de tertio q ſe opponit ne
ſibi p̄iudicet executio: glo. in verbo cõtra: ſe remittit ⁊ vi
detur tertiũ admittendũ ne ſua cõditio efficiat̃ grauior. de
teſti. veniēs. ij. in p̄n. s̃. e. cum ſup. vt ſi petebat̃ executio in
bñficium vacans de iure ⁊ de facto p̄iudicabitur eniꝫ ter-
tio: qꝛ erit durior eius cõditio in obtinendo bñficium poſ
ſeſſum quā ſi eēt vacans. Lau. tꝫ ꝯ̃riũ dicēs ꝙ. c. cũ ſuper
intelligit̃ q̄ñ ante tertiā ſñiam ſe oppoſuit. nam poſt tertiā
ſñiam nõ audit̃ vt hic. ⁊ ꝑ hanc cle. dicit ſic limitādũ dictũ
c. cum ſup. ⁊ dictũ. c. veniēs. Gen. tꝫ ꝯtrarium. qꝛ iſta cle.
p̄cludit viam illi ſoli contra quem late ſunt tres ſñie ergo
in alio ſecus. nam hec cle. deuiat a diſpoſitione iuris cõ-
munis quo cautũ ē oppoſitiõem nullitatis impedire exe-
cutionem. de offi. dele. paſtoralis. §. qꝛ vero. ⁊ qḋ ibi nõ. g̃
nõ dꝫ extendi regula que a iure. lib. vj. vt inq̄tum min⁹ po
teſt alia iura offendant̃. ar. de reſcrip. cām. de conſue. cuꝫ
dilectus. de elec. eccleſia. ij. de elec. cum expediat. lib. vj.
Preterea hoc. c. ex certa cā. ſic ē edictum vt p̄cludat viaꝫ
calũnie eius q ter ſuccubuit q calũnioſe p̄ſumatur oppo-
nere nullitatem que p̄ſumptio ceſſat ꝯ̃ tertium q non fuit i
iudicio ⁊ res inter alios acta non dꝫ obeſſe. vt. C. res inter
alios acta. ſibi forſitan ignoranti qḋ eſt verius. ⁊ ꝑ hoc in
ducit Lap. qꝛ tertius ꝑ ſe non p̄ōt vti illis ſententijs ergo
nec ſibi obſtent. ad hoc. e. ti. c. penul. ꝺ p̄ben. dilecto. in fi.
⁊ quod ibi nõ. Et in Spe. de ſentētia. §. nunc de effectu. v̄.
ſed pone. ⁊ ſe. ⁊ quod nõ. glo. de excep. cum eccl̃iaſtice. i fi.
ſui. In ꝯ̃riũ inducit qḋ nõ. Jo. an. de reſcrip. mādatũ vbi
tractat quādo poſſit opponere tertius. quod maxime ꝓce
dit in cā beneficiali. ꝑ hoc qḋ no. ideꝫ Lap. vt lit. pen. c. ij.
lib. vj. Ego tñ puto p̄mum verius vt p̄dixi: qꝛ hic ſolũ lo
quit̃ de eo cõtra quem late fuerũt tres ſñie. ꝑ hoc facit lex
papinia. §. meminiſſe. ff. de inoffi. teſta. vbi ſñia lata ꝯ̃ ab-
ſentem p̄ſumit̃ magis lata rõne cõtumacie q̄ꝫ eo ꝙ iniuſtā
cām habuerit. cũ ergo nõ poſſit dici contumacia cũ voca
tus nõ fuerit. ergo nec qꝛ iniuſta cā fuerat: ergo vtraqꝫ ceſ
ſat: generaliter aũt cũ querit̃ quando oppoſitio tertij im-
pediat executioneꝫ ſñie. diſtinguit Lau. ꝙ aut ē p̄ſumptio
ꝯ̃ opponētem ⁊ nõ impedit̃: imo cautione p̄ſtita fit execu-
tio. de in integ. reſti. ſuſcitata. aut nõ ē p̄ſumptio. ⁊ aut res
de qua agit̃ erat poſſeſſa ⁊ adhuc fiet executio p̄ſtita cau-
tione. ff. de rei vendi. l. is a quo. aut p neminem poſſeſſa. ⁊
aut opponēs erat p̄ſens tp̄e ſñie ⁊ nihil oppoſuit ⁊ adhuc
fiet executio. ꝺ re iudi. c. pe. Aut oppoſuit ⁊ adhuc ñ fuit
ꝓſecut⁹ ltīme ⁊ idē aut fuit ꝓſecut⁹ ⁊ audit̃. vt qꝛ appella-
uit. e. ti. cũ ſup. aut erat abſens tp̄e ſñie ⁊ tũc cognitio ſemi
plene ꝙ ſua intereſt impediet̃ executio maxime vbi agit̃ ꝺ
beneficio ſpũali. d. c. veniens. vbi de hoc p Inno. Sꝫ quo
ad intellectũ illius. c. dic vt ibi dixi. ⁊ in. d. c. cum ſup. itel
lige ꝙ hic ſufficit iuramentũ ꝓ ſemiplena ꝓbatione. l. the-
ſaurus. ff. ad exhi. ⁊ vide ꝑ hoc qḋ no. Bar. i. l. ſi cui. ff. vt
in poſſ. lega. qḋ verũ ē q̄ꝫtum ad ſuſpendendũ executionē
ad tp̄s. Quinto q̄ro an hoc p̄ncipium locũ habeat i ſen
tentijs interlocutorijs? Glo. in v̄bo ſententias. dicit ꝙ ſic
ex eo qꝛ hic nõ dicit ſñias diffinitiuas. qḋ tñ dicit. j. §. ſimi
liter. Idē Lau. Pau. ⁊ Gen. ⁊ rõ ſm̄ Lau. qꝛ eadem rõ ē i
interlocutorijs. dũmodo circa idē late ſint. Oppo. ad
hoc qꝛ nomine ſñie itelligitur de diffinitiua. de iureiuran.
veniētes. vbi dixi. ff. q̄ñ appel. ſit. l. j. §. biduũ. vbi hoc no.
glo. So. ex ꝓprio ſignificato ⁊ ſtricto noīe ſñie intelligitur
de diffinitiua. ſed qꝛ hic in p̄n. nõ exprimitur an intelligat
ꝺ diffinitiua an de interlocutoria. ⁊ in. §. ſimiliter. exp̄mit
de vtraqꝫ. Seq̄tur ꝙ etiaꝫ in p̄ncipio dꝫ intelligi: vt ſit bo-
na ſimilitudo in vtroqꝫ caſu. ar. de cõſti. trāſlato. ꝑ hoc q̄a
ſequentia declarāt p̄cedentia. de appel. ij. reg̃ris. qḋ ſic le
gis p̄ncipium ꝯcordet cum fi. l. regula. §. fi. ff. de iur. ⁊ fac.
igno. Sexto quero in eo ꝙ hic excluditur agens ꝺ nul
litate quid de excipiente: dicit Lap. ꝙ ſi opponitur defe-
ctus iuriſditionis iudicis audiet̃ opponēs nullitatem. ⁊ ī
hoc non facit Lap. differētiam an excipiat an agat: dicenſ
ꝙ ēt agens audietur. ꝑ no. s̃. de ſequeſ. cle. vna. in gl. vlti.

Oppo. ad hoc de eo qḋ no. j. e. cle. §. ſimiliter. in gl. in
v̄bo pendere. que dicit ꝙ nõ iuuabitur in caſu illo. dicens
ſe appellaſſe ⁊ ꝓnũciatuꝫ ꝑ ſe fuiſſe bene appellatũ. Lap.
nõ ſoluit ſed in quibuſdam additionibus dicit ꝙ glo. p̄di
cta nõ facit contra ſi intelligitur ibi ꝙ aduerſarius appel
lauit. vt dicit illa glo. ibi ſed aduerſarius. vel dicit ꝙ ali-
ud ē negare originalem iuriſditionem vt qꝛ nunq̄ꝫ fuit iu
dex. Aliud illā fateri ſed dicere cā ſuſpēſam ꝑpter appel
lationem. in p̄mo caſu ꝓcedit quod dictum eſt clemē. vna
de ſequeſtra. in ſecundo. glo. p̄dicta in verbo pendere. rõ

diuerſitatis q̄ꝛ ſecūdo caſu exceptio hꝫ ortum a ꝓceſſu iu/
dicis qd̄ hec cle. vult tollere. ꝑ hoc facit gl. nō. ſ̄. in cle. ij.
vt lit. pen. in v̄bo competēte. in alio ortū hꝫ a defectu iuriſ
ditionis. ꝑ hoc qd̄ dixi in dicta cle. vna. in v̄. nō obſtante.
in. j. q. generaliter aūt cū q̄ritur an oppoſitio nullitatis im
pediat executionē. dicit Lap. ꝙ hic ſunt duo caſus in qui
bus impedit. ſed in alijs caſibus diſtinguit. q̄ꝛ aut excipit̄
coram illo q̄ ſn̄iauit aut corā alio. p̄mo caſu audit̄ excipi
ens ſi ſtatim offert paratā ꝓbationē: ⁊ differt̄ executio ſen
tentie vt nō. de teſti. veniēs. ij. de reſti. in inte. ſuſcitata. ad
hoc de reſti. ſpo. lr̄as. Si coram alio. aut maiore vel pari
vel minore q̄ꝫ ille q̄ ſentētiauit. ſecundo caſu aut ē mixtus
executor aut merus. ſi mixtus idē qd̄ in iudice q̄ tulit ſn̄iaꝫ
ſi merus nō audiet excipiētem ꝯtumcūqꝫ ꝓbationes offe
rat: niſi exceptio ſit notorie vera vel ſaltē veritas nullita
tis ſit executori patens. ⁊ idem ſi ꝯſtaret legitime appella
tum a ſn̄ia vel etiam ante ⁊ fuiſſe delatuꝫ appellationi. de
appel. nō ſolum. ⁊. c. cum appellationibus. lib. vj. ⁊. c. di/
lectus in fi. tūc enim non tenet̄ ſuperiori parere. Si autem
exequēs ē ſuperior vel equalis. dicit idē quod in p̄mis ca
ſibus vt audiat̄ excipiens. nō. ꝑ Inno. Hoſti. Io. an. de re
iudi. decetero. ⁊. c. ad cōſultationem. de offi. dele. paſtora
lis. §. q̄ꝛ v̄o. ⁊. c. cum in iure. ⁊. c. ex lr̄is. ⁊ de tempo. ordi.
ad aures. quod dic vt dixi in dicto. §. q̄ꝛ vero. ⁊. d. c. cum
in iure. vbi poſui ea q̄ ponit Io. de lig. hic q̄ refert ea q̄ nō.
Bar. ff. de re iudi. l. iiij. §. condēnatum. ⁊. l. ſi cū nulla. ⁊ vl
tra hoc ēt dixi aliqua in dictis locis. ⁊ ꝓcedūt hec quādo
opponit̄ nullitas per eū ꝯ quem lata ē ſn̄ia. de oppoſitiōe
v̄o tertij qn̄ ipediat executionem. dixi. ſ̄. q. iiij. Septio
q̄ro ſi executio ſn̄ie late ꝑ iudicem eccl̄iaſticum petitur co
ram ſeculari. dicit Lap. in additione ꝙ nō hꝫ examinare ꝓ
ceſſum ſicut nec eccl̄iaſticus hꝫ examinare ꝓceſſum iudiciſ
eccl̄iaſtici maioris. prout nō. de offi. ordi. c. j. ⁊ ꝑ Archi. x/
xiij. q. v. adminiſtratores. ꝑ hoc q̄ꝛ iudex ſecularis crede
re dꝫ iudici eccl̄iaſtico. Oppo. ad hoc q̄ꝛ ſi ſaltē iudex
ſecularis videt ꝓceſſum eccl̄iaſtici eſſe iniuſtum. vt quia
poſt appellationem legitimā excōmunicauit nō dꝫ obedi
re. vt nō. in. d. c. j. de offi. ordi. So. nō ꝓpterea ſequitur ꝙ
poſſit cognoſcere ſicut nec inferior cognoſcit de ſn̄ia ſupe
rioris. ar. de excep. c. ij. lib. vj. ⁊ de hoc dic plenius vt di/
xi in. d. c. j. in tribus vltimis q̄ōnibus. Octauo q̄ro q̄d
e conuerſo? dicit Lap. ꝙ iudex eccl̄iaſticus poterit cogno
ſcere de exceptionibus cōtra ſn̄iam ſecularis iudicis ſicut
ſ̄. q. vj. dixi de executore ſuperiore vel pari. ꝑ hoc qd̄ nō.
Archi. ij. q. vj. q̄ſquis. ⁊ Io. mo. de ſen. excom. decernimꝰ
lib. vj. ꝑ hoc de fo. compe. c. penul. lib. vj. de excep. c. ij. e.
lib. Spe. tamē de ſen. executio. §. nūc dicēdū. v̄. ſed pone.
dicit ꝙ iudex par vel minor a quo petitur executio nō co/
gnoſcit niſi an ſit ſn̄iatum nō bene vl' aūt male ſn̄iatum. ꝑ
hoc quod dicit Inno. de confir. vti. c. j. vbi dicit ꝙ petens
executionem nihil hꝫ ꝓbare. Lap. v̄o dicit ꝙ ſi iudex a q̄ ē
appellatū mādat ſn̄iam exeq. aut conſtat ꝙ in caſu ꝑmiſſo
ē appellatum. aut ꝯſtat ꝙ in caſu ꝓhibito. ſi in caſu ꝑmiſſo
abſtinēdum ē ab executione. ſi v̄o in caſu ꝓhibito ab hoīe
vel a iure. de offi. dele. paſtoralis. §. p̄terea. de appel. pa
ſtoralis. in p̄n. ⁊ in. c. romana. §. ſi aūt poſt ſn̄iam. li. vj. tūc
erit facienda executio. ⁊ hoc vltimo caſu ꝓcedit quod nō.
Inno. de offi. dele. cū in iure. in glo. ⁊ ſi ꝓpter hoc. v̄. ſi aūt
ſubdito. p̄mo aūt caſu procedit regula appellatione pen/
dente nihil dꝫ īnouari. ⁊ qd̄ no. de offi. dele. ex lr̄is in glo.
pe. ⁊ ſup ea. ſecūdo caſu ꝓcedit ratio p̄dictorꝫ. q̄ꝛ ſicut quā
do appellatur ante ſn̄iaꝫ ex' cauſa rōnali in caſu permiſſo
id quod ſit poſt appellationē ante inhibitionē nō ē ipo iu/
re irritū ſed ex futuro pendet euētu. d. c. nō ſolū. §. illa v̄o
ſic ēt cū appellat̄ a diffinitiua quādo appellatio ē ab hoīe
vel a iure ꝓhibita. id quod īterim ſit non ē ipſo iure irritū
ſed ex futuro depēdet euentu niſi facta ſit inhibitio vl' a ſu
periore recepta ſit appellatio. quādo vero appellatur a
diffinitiua in caſu ꝑmiſſo irritum ē eo ipſo quicq̄d poſt ſen
tentiam ēt ante appellationem attentat̄. d. c. non ſolum. j.
reſpōſo. ergo in dubio ſuperiore mādante ſn̄iam exeq pa/
rēdum ē. de regu. iur. quod q̄s mādato. lib. vj. Nono q̄
ro q̄bus modis ſentētia dici poteſt nulla? glo. in v̄. ad agē
dum. remittit. Lau. dicit ꝙ dr̄ nulla ꝓpter omiſſionem ali
quorum de ſubſtātialibus. ⁊ de exemplis remittit ad nō.
de ſequeſtra. cle. vna. in fi. vbi dixi in v̄. nō obſtāte. in pri
ma ⁊ ſecūda q̄ōne. ⁊ dicit Lau. ꝙ ꝓprie ē nulla ꝓpter defe/
ctum iuris publici. vt ſi ē lata lite nō conteſ. de lit. conteſt.
c. ij. no. ſ̄. eo. c. j. ſecus. ſi cōtra ius p̄uatum: vel ꝓpter defe
ctum eius vt q̄ꝛ cum falſo ꝓcuratore vel ſimili: q̄ꝛ tūc ē an
nulanda. ff. reꝫ ra. ha. l. iij. §. falſus. ⁊ eo caſu venitur ꝯtra
ſn̄iam beneficio reſtitutionis iure maioris vel minoris ex
clauſula ſi qua iuſta. de in inte. reſti. c. j. ⁊. c. ex lr̄is. C. de p̄
ci. impe. offe. auf. q̄ ſupplicatio. Decimo q̄ro q̄s cogno
ſcet de nullitate ſn̄ie? glo. in v̄. ad agēdum. remittit. Lau.
dicit ꝙ iudex q̄ cognouit de p̄ncipali ⁊ tūc iure ordinario
ꝓnūciabit. C. de ſen. ⁊ inter. l. j. ꝑ hoc infert ꝙ cā nullitatis
nō pōt ſimul tractari cū cauſa appellationis coram eodē.
q̄ꝛ cā appellationis tm̄ coram ſuperiore tractat̄. ff. quis ⁊
quo appellet̄. l. j. de appel. imperatores. non aūt coraꝫ eo
dem q̄ ꝓnunciauit. de ꝯſue. non putamus. lib. vj. ꝑ hoc qd̄
no. Inno. e. ti. c. j. ⁊ d̄ appel. īterpoſita. qd̄ tꝫ Spe. parte. ij.
e. ti. §. iuſta. Op. ad hoc ꝙ imo iudex ad queꝫ poſſit de
appellatione ⁊ nullitate ſimul cognoſcere. ff. de appel. l. ſi
exp̄ſſim. ff. fami. her. q̄dā mulier. qd̄ no. Inno. de appel. di
lecto. ⁊ de in īteg. reſti. ꝯſtitutꝰ. dicit Lau. verius eē dictū
Spe. ꝙ ip̄emet ordinarius q̄ ꝓnūciat ſolus de nullitate co
gnoſcit ⁊ ſuū errorē corrigit. C. q̄ūo ⁊ qn̄ iudex. l. ſi p̄ſes. de
elec. qual'r. j. Gen. videt̄ īherere dicto Inno. idē Pau. q̄
tñ dicit ꝙ ſi dr̄ ſn̄ia nulla ꝓpter defectū iuris p̄uati non co/
gnoſcit iudex ad quē q̄ꝛ appellādo ratificat̄. ff. rem ra. ha.
l. iij. §. falſus. de iudi. lꝫ. ⁊ ſic implicaret ꝯ̄ria ſi peteret pro
nūciari nullā. ergo nō ē audiēdus. de appel. ſollicitudinē.
ſecus ſi dr̄ nulla ꝓpter defectum iuris publici vel iuriſdi
tiōis. q̄ꝛ tūc ꝑ appellatiōeꝫ nō efficit̄ aliqua. ff. de appel. ſi
exp̄ſſim. q̄ ſentētie ſine ap. reſcin. l. j. de ſen. excom. ꝑ tuas.
ꝑ hoc de priuile. cū olim. ij. dic ꝙ nō dr̄ ſn̄ia nulla ꝓpter de
fectū iuris priuati: ſed magis ꝓprie dr̄ non p̄iudicare. nam
ſn̄ia lata ꝯ falſum ꝓcuratorem tꝫ cōtra ip̄m. de arbi. ꝑ tuas
lꝫ nō preiudicet domino niſi appellet: q̄ꝛ tūc videt̄ appro
bare. d. §. falſus. Et ad q̄ōnem dic ꝙ coram iudice ad quē
ſimpliciter pōt deduci nullitas ſentētie quod declara vt
plene dixi in dicto. c. dilecto. Generaliter aūt cum q̄ritur
coram quo poſſet agi de nullitate diſtinguit Pau. q̄ꝛ aut
loq̄mur de interlocutoria: ⁊ coram eodeꝫ agi pōt cum p
eam nō expirauerit iuriſditio. de appel. cuꝫ ceſſante. ff. de
re iudi. quod iuſſit. ⁊ de diffinitiua ⁊ aut ē lata ab arbitro
aut a delegato aut ab ordinario. p̄mo caſu ꝑ eūdem reuo
cari non pōt. ff. de arbi. q̄ꝛ ſi arbiter. no. Spe. de arbi. §.
v̄. lꝫ aūt. ⁊ hoc etiam ſi ꝓpoſuit condēnare ⁊ errādo abſol
uiſſet vt in. e. l. Contra tamen ē q̄ꝛ nō videtur dixiſſe quod
mēte nō agitauit. ff. de ſuppel. lega. l. labeo. de re. dubi. l. qui
de quo in Spe. predicto. §. ver. q̄d ergo. Pau. de hoc dic
vt in. l. quod tamen. ff. de arbi. ſi pronūciauit ſuper omni
bus ſuper q̄bus fuit aſſumptus amplius ſe nō impedicat.
ſecus ſi ſolū de aliq̄bus cum tamē de omnibus debuiſſet
ꝓnūciare: ⁊ tūc etiam tātum dicitur ꝓnūciaſſe quando ex
mēte pronūciauit nō autem facto ſeu caſu. ff. de arbi. l. di/
cere. in p̄n. vbi hoc dicitur cōiuncta gl. quod ē ſingulare.
Si v̄o loq̄mur de delegato aut pronūciauit ſup p̄ncipali.
aut ſup inſtātia. Si ſup p̄ncipali functus eſt officio ſuo. ff.
de re iudi. l. iudex. de offi. dele. in litteris: pōt tamē ſupior
ſn̄iam

ſniam corrigere.C.quomodo ⁊ quãdo iudex.l.ſi vt propo nis.de hoc in Spec.de ſen.pla.§.qualiter.v.hoc quoqꝫ. cõtra hoc ẽ de accu.qualiter.ꝑmo.So.⁊ Pau.ꝙ illi erant legati generales ⁊ ſic ordinarij.de offi.le.c.ij.lib.vj.quod nõ.Inno.in.d.c.qualiter.⁊ Spe.in dicto ver.dicit autem Pau.hec vera niſi delegatus ad ꝓnũciandũ id qḋ ẽ nullũ ipſo iure ducat᷑ errore facti ꝓbabilis.tũc enim iterum ꝓnũ/ tiare põt vt nõ.Inno.de re iudi.c.j.ar.ff.de iur.⁊ fa.igno. l.error.⁊ idem dicit Hoſti.in.d.c.j.ſi error ẽ iuris q2 nõ in tereſt vtrũ nõ fiat vl̃ iniuſte fiat.de trãſac.c.ij.facit ꝺ offi. dele.ſignificaſti. Ego vo in.d.c.teneo cũ Inno.nã ex quo errauit in iure indignuꝫ eſt qḋ amplius iudicet cũ ex hoc ſit puniendus ſed hoc faciet ſupior.Si vo delegatus ꝓnũ ciat ſup inſtãtia iterum de cã cognoſcere põt. nec expirat ꝓpter hoc eius iuriſditio.de iudi.examinata.⁊ nõ.eo.ti.c. pe.Si autem loqmur de ordinario.tũc ipſe idem ſuã ſniam ſi eſt nulla corrigit p viam querele.C.de accu.l.iiij.Sed ſi nõ eſt nulla p reſti.in integ.vbi ius hoc ꝑmittit.ff.de mino. l.in cauſe.§.vlti.al's ẽ neceſſaria ſupplicatio.ſic intelligit᷑. eo.ti.cũ Bertoldus.vbi de hoc in glo.ſꝫ q̃liter.⁊ p Dy.in regula qḋ ſemel.lib.vj.Pau.de hoc dixi plenius in.d.c. qualiter.j.⁊ de hoc.ĩ.duabus ſeqn̄tibus queſtionibus.

Undecimo q̃ro circa hoc an auditor in romana curia cenſeat᷑ ordinarius quo ad cognoſcendũ de nullitate? di/ cit Lau.ꝙ ſic.p nõ.s̃.de reſcrip.cle.auditor.cognoſcet au tem p ſimplicem q̃relam ſm̄ eũ quod nõ poſſet delegatus ſed recurret᷑ ad delegãtẽ.vt.C.quomodo ⁊ quãdo iudex l.ſi vt ꝓponis.de ſen.ex peri.recitã.l.j.de offi.dele.in lr̃is qḋ dicit Lau.verũ ſi agit᷑ de nullitate tãgente ꝓceſſum ha bitum in curia.ſecus ſi habitũ alibi: vt qñ cauſa ẽ extra cu riam.tũc enim nõ cognoſcet auditor de nullitate.niſi p viã appellatiõis.non aũt ſimplicis querele tanq̃ ꝓuentus.ar. de fo.cõpe.c.ſi. Duodecimo q̃ro qd de executore gra/ tiarũ.dic vt nõ.Inno.in.d.c.in lr̃is.⁊.s̃.eo.c.j.⁊ vtrobiqꝫ dixi ⁊ p ibi nõ.pꝫ ꝙ idẽ in eo qḋ in delegato.q2 ẽt executor eſt delegatus.de offi.dele.ſi ſup.lib.vj.⁊ ꝺ hoc dixi.s̃.q. x.tamẽ quo ad qd aliud ĩ eo q̃ꝫ in delegato ad cauſas.p id qḋ nõ.Inno.in.d.c.in lr̃is. Decimotertio q̃ro nũquid eo ipſo ꝙ qs appellauit a ſnia nulla videat᷑ eam facere ali/ quam: videt᷑ ꝙ ſic p.l.iij.§.falſo.ff.reꝫ ra.ha.p hoc dixi.s̃. q.x.⁊ hoc maxime ꝓcedit ſi iudex ad quem ꝯfirmauit ſen/ tentiam.Lau.tenet ꝯ̃rium dicens ꝙ lꝫ elegerit viaꝫ appel lationis nõ ꝓpterea p̃iudicauit ſibi qn̄ poſſit ſententiã di/ cere nullã.ff.de inoffi.teſta.mater.de appel.ſi exp̃ſſim.re fert alios dicere ꝙ ſi appellãs ſciebat eam nullã ⁊ tunc ta cite eam ꝯfirmat alias nõ.ff.de iudi.l.ij.in ꝓn.Ipſe autem Lau.diſtinguit q2 aut ſnia erat nulla ipſo iure ⁊ tũc nõ con firmat appellãdo.aut aliqua ſed annullãda ⁊ tũc cõfirma/ tur.d.§.falſus.que diſtinctio nõ cadit hic: q2 titulus que/ ſtionis q̃rit de ſententia nulla.Ideo dic ſimpliciter ꝙ ap/ pellando nõ confirmat eam per.d.l.ſi exp̃ſſim.⁊ quod ibi no.ꝙ dixi in.d.c.dilecto. Decimoquarto q̃ro infra q̄/ tum tempus poſſit agi de nullitate.dicit Lau.ꝙ ſemp etiã ſine temporis p̃ſcriptione ſi ſentẽtia ẽ ipſo iure nulla ⁊ ver titur periculũ anime.xxxv.q.ix.§.q2 ergo.⁊ ſeqn̄.Et ideꝫ in ſimilibus in qbus non cadit p̃ſcriptio.de preſcrip.qm̄. xxxiij.q.v.ꝙ ideo.in alijs dicit ꝙ ſemper poteſt agi.i.vſqꝫ ad.xxx.vel.xl.annos cum tale tempus omnẽ actionẽ tol/ lat.xvj.q.iij.§.quas actiones.de preſcrip.vigilãti.niſi lo ci vel fori cõſuetudo aliud inducat.C.ad.l.cornel̃.de falſ. ſicut.de ꝓcur.in noſtra.Et hoc quo ad agendũ ſed perpe tue poterit excipi ſi ex ea agetur.ff.doli.excep.pure.§.ſi. cum omnes actiones ſint perpetue exceptiones.de nõ nu merate pecu.⁊ de nõ nume.dote.C.de nõ nume.pecu.ꝓto tum.de dote cauta non nume.l.ſi.ꝓtotum.inſti.de lr̃aruꝫ obli.⁊ idem Hen. Decimoquinto q̃ro an ſententia ꝓnũ/ ciata nulla iudicabit᷑ de cauſa ex ꝑmis actis? glo.in v.ad agendũ remittit.Hen.dicit ꝙ ſi ob incõpetentiam iudicis dr̄ nulla nõ ex actis ꝑmis ſed ex nouiter faciendis dꝫ ꝓce di.ſic dicit poſſe intelligi.ff.de appel.ſi exp̃ſſim.C.de ſen. l.j.C.quomodo ⁊ quãdo iudex.ſi vt ꝓponis.ſecus ſi dicat᷑ nulla ob iuris ordinem nõ ſeruatũ.ar.ff.de iudi.mortuo. C.de accu.l.iiij.de reſti.ſpo.cũ ad ſedem.ibi ꝑoris acta iu dicij recenſentes.de teſti.p̃ſentata.ſic dicit poſſe intelligi qḋ nõ.in.d.l.ſi exp̃ſſim.Alij diſtinguũt q2 aut fuit habit9 ꝓceſſus coram eo q potuit ab initio iudicare.ſe ꝓpter ali/ quod ſuperueniens tempore ſnie fuit inhabilis ⁊ ſic nõ te nuit ſnia ⁊ tunc q2 valuit ꝓceſſus ſm̄ illuꝫ iudicabit᷑.Aut fuit habitus coram eo q ab initio nõ fuit habilis.vt q2 ca/ rens iuriſditione ⁊ tũc reqritur nouus.dicit Jo.an.hic ꝙ hec diſtinctio nimis ſe reſtringit ad ꝑſonam iudicis: nam ẽt ſi iudex erat competens ex tempore ꝓceſſus ⁊ ſententie tamen ſi male iudicauit.vt q2 non in ſcriptis adhuc proce dit ꝑmum membrũ diſtinctionis.ſ.ꝙ ex eiſdem actis iudi cabitur iterato p̃ſuppoſito ꝙ id quod ꝓbatum ẽ in p̃terito concludit ẽt in p̃ſenti.vt ſi ꝓbaui me maioreꝫ vel dominũ: ⁊ ẽ inſpiciẽdum tempus preteritũ ⁊ nõ preſens.lꝫ ꝓbatum tũc non ꝯcludat.nũc ſufficit.n.ꝙ tunc ꝯcludebat vt ſi tra ctabatur de etate impetrãtis tempore impetratiõis de re ſcrip.ſi eo tempore.lib.vj.Si vero iudex competens ma le proceſſit vt q2 lit.non cõteſt.⁊ per conſequens male iu/ dicauit tũc ꝓcedit ſcḋm membrũ q2 ex quo ꝓceſſus non va luit opꝫ aliũ de nouo fieri. Decimoſexto q̃ro an agẽdo de nullitate debeat dari libellus ⁊ lis ꝯteſtari.Lap.dicit ꝙ ſic.pro hoc quod nõ.Spe.de libello ꝯ ꝯceptione.§.nũc dicendũ.ad ſi.v.qd ſi ſentẽtia.vbi dicit ꝙ quãdo opponit᷑ nullitas in modũ exceptionis non dꝫ dari libellus quãdo vo in modũ actionis ſic ⁊ eodem modo diſtinguit de litis ꝯteſtatione.inti.de lit.ꝯteſ.§.quãdo aũt.ver.qd de cauſa nullitatis. Decimoſeptimo q̃ro ſi ſnia ꝯtinebat diuer/ ſa capitula nunqd ꝓcedit hec cle.glo.in ver.alicuius dicit ꝙ ſic cũ certa limitatione qḋ dic vt in ea.⁊ de hoc.s̃.in.iij. cõtrario.⁊ p hoc quod dico in ſequẽti q̃one. Decimo/ octauo q̃ro an ſit locus huic cle.ſiue tres ſentẽtie de qbus hic ſint late ſucceſſiue ſiue interpollate.So.hic Steph.ꝙ ſic q2 littera nõ diſtinguit ⁊ ſufficit ita ſcriptũ eſſe.ff.q.⁊ a q.ꝑſpexit.vj.q.iij.ſcriptũ.exemplũ lata ſnia p actore reuſ appellauit ⁊ obtinuit.appellauit actor ⁊ obtinuit.tertio reus ſuccubuit.hic ſunt tres ſnie cõtra reum lꝫ nõ ſucceſſi ue ⁊ ſic executio non impediet᷑ vt hic.p hoc qḋ dico.ĩ.ti.j. cle.ſi.q.vj.ſꝫ ſi vltima vice ſuccubuiſſet actor iterato poſ ſet appellare. Oppo.ad hoc q2 in eadem cã non lꝫ ap pellare tertio.C.ne in vna ⁊ eadem cã in rubro ⁊ nigro.de appel.ſua.So.ꝯ̃rium ꝓcedit quo ad eandem perſonã.ſed actor põt bis appellare.⁊ reus bis.de quo in.d.c.ſua.⁊ ĩ Spe.de appel.§.quotiẽs ĩ ꝓn. Decimonono q̃ro ſi ago de nullitate ꝯ̃ caſum huius cle.nec excipit an iudex ex of ficio poſſit agẽtẽ reijcere.ſo.vt in gl.in vbo admittat᷑ q̃ di cit videri ꝙ ſic p hãc lr̃am ⁊ videt᷑ ponderare glo.ꝙ ver/ ba huius cle.dirigũtur iudici.⁊ hoc nõ.ꝙ qñ verba legis vel canonis ſup actoris repulſione dirigũtur iudici ẽt par te nõ excipiẽte põt agẽteꝫ reijcere.qḋ ſingulariter ꝓbatur ex hac glo.p hoc qḋ nõ.C.de colla.ſi ſoror.qḋ dixi ꝺ offi. iudi.c.ij.⁊ cũ hac glo.cõcordat Pau.dicẽs.ꝙ ẽt ſi nõ peta tur executio ſnie per victorem p offiñ iudicis reijciet᷑.ar.ꝺ excep.exceptionẽ.ff.de poſtu.quos ꝓhibet.⁊ hoc dic̃ vel le hãc lr̃am.In hoc negatiuo nullaten9 admittat᷑.vide cir ca hoc qḋ no.Bar.in.l.j.ff.ad mace.l.ij.ff.ad vell̃.l.j.§.j.ff ad treb.ꝺ eo cui a lege denegat᷑ actio. Opp.ad hoc q2 erit p hoc in ꝑtãte victoris ĩpedire ꝓceſſum ſup nullitate. ſo.vt in.e.gl.⁊ idẽ Pau.q2 dꝫ victus ſe offerre executiõi. quod no.ꝯcordat.de reſti.ſpo.c.vlti.iij.q.j.reintegranda

⁊.q.ij.⁊.ij.iij.v.⁊.vj. Uigeſimo q̄ro circa hoc ſi petitur
executio ſnīe? dicit Pau. ꝙ ſola petitionis pēdētia īpedit
executio ſnīe? dicit Pau. ꝙ ſola petitionis pēdētia īpedit
ꝓceſſum ſup nullitate: ēt ſi non opponat̄ de tertia ſnīa per
modū exceptionis. Eſt enī ipſa actio ꝑiudicialis ſicut i.c.
vlti. de ordi. cogni. dic ꝙ nō ex vi pendentis petitiōis. ſed
ex vi nō facte executionis hoc ſurgit vt dixi in p̄cedēti.q.

Uigeſimoꝑmo q̄ro an executio facta reuocabit̄ ſi po/
ſtea in actione nullitatis obtinebit agens. gl. in verbo do
nec. dicit ꝙ ſic qđ nō. ⁊ idem Pau. Uigeſimoſecundo
q̄roꝰ qn̄ dicet̄ executio plenarie facta vt ſit ſatisfactū huic
cle.? So. vt in glo. in v̄bo plenarie. ⁊ dicit Lau. ꝙ fiet exe/
cutio nulla cautione p̄ſtita ⁊ nullo grauamine impoſito il
li ꝓ quo lata ē ſentētia. Oppo. ad hoc. ſ. de reſti. ſpol.
ſuſcitata. So. Lau. ꝙ ibi loqtur in caſu diuerſo. Uige/
ſimotertio q̄ro ſi appellatio deſerta ē ꝑ lapſum fataliū an
debeat iudex ad quem remittere partes ad iudicē a quo
dato ꝙ appellans opponat cām nullitatis? hec qō impli/
cat aliā ꝑ quā ſit facienda executio an ꝑ iudicem a quo: an
ꝑ iudicem ad quē? ⁊ in hoc dicit Lau. ꝙ ꝑ iudicem ad quē.
ꝑ nō. de offi. deleg. paſtoralis. §. p̄terea. in glo. ſed pone.

Oppo. ad hoc de. c. vt debitus. Sol. Lau. ſtādum cō/
trario dicens ꝙ ex quo iudex ad quē non ꝓnūciat ſup ꝑnci
pali ſed ſup appellatione remittere dꝫ ad iudicem a quo.
ꝑ. d. c. vt debitus. ſꝫ ſi ꝓnūciaſſet ſup ꝑncipali puta ſuper
bn̄ficio eccl'iaſtico de quo erat qō. tūc ipſemet poſſet exeq.
iuxta cle. auditor. ſ. de reſcrip. ſic dicit poſſe itelligi. d. gl.
ſed pone. ꝑ hoc ad p̄cedētem qōnem rn̄de: ꝙ cauſa nullita
tis debebit ꝓponi ⁊ expediri corā iudice a quo ex quo ap
pellatio deſerta ē. tamen nō negat Lau. qn cā ſimplicis q̄/
rele p̄ſentibus partibus ⁊ alias rite inchoata corā audito
re. idem auditor ex noua cā ⁊ ex nouo ꝓceſſu poſſit inhibe
re ne lit. pen. aliqd in eius ꝑiudicium attentet̄. ꝑ hoc. ſ. de
elec. cle. ꝯſtitutionem. §. inſup. niſi velimus dicere ſm eū:
ꝙ in cā p̄dicta ſimplicis q̄rele excipi poſſit ꝙ de hoc pen/
det cā coram executoribus ⁊ ꝓpterea alleget ius reuocan
di domum ſup cā inchoata corā executoribus ⁊ nōdum fi
nita. de offi. dele. q̄renti. ⁊. c. paſtoralis. ⁊ eēt cautela ſꝫ eū
ꝙ appellatus q obtinuit ꝯ appellātem ꝓpter deſertionē
appellationis ſe abſentaret a curia ⁊ reuocaret ꝓcurato/
res ſuos ne ꝑ ſimplicem q̄relam poſſit contra ipm̄ p̄ſentē
agi in curia. ⁊ eādem cautelam tradit qn̄ tres ſentētias ob
tinuit vt hic. dic quo ad itellectum. d. §. vt ibi dixi maxie
in. j. q. quo aūt ad incidens dubium ꝑ quē debeat fieri exe
cutio. dic vt dixi in. d. §. p̄terea. Uigeſimoquarto q̄ro
circa dicta in prima qōne nunqd in caſu p̄miſſo ꝑmi iudi/
ces ſine alio mādato iudicis ad quē: ⁊ ſine aliqua certifi/
catione ſup deſertione p̄dicta ad ſolam appellati reqſitio
nem ſimplici v̄bo eius ſup p̄dicta deſertione credere de/
beāt ⁊ exequi ac ſi nō fuiſſet appellatū. dicit Laud. videri
ꝙ debeāt certificari ꝑ iudicem ad quē, anteq̄ꝫ iuriſditionē
reſumāt ꝑ. c. vt debitus. ibi remittat. ꝓ hoc inducit ꝙ ipſe
idē nō. de appel. cle. ſicut. ⁊ ibi tꝫ ⁊ dꝫ vocari appellans ꝑ
iudicem a quo ⁊ eo citato recipi certificatio ſup deſertiōe
al's non tenebit ꝙ fiat ꝯ nō citatum. de reſti. in inte. tum ex
l'ris. de cau. poſ. c. j. dic ꝙ lapſis fatalibus nō expedit ꝙ iu
dex a quo expectet aliqd a iudice ad quē ſꝫ libere exequi
tur. de appel. rep̄henſibilis. v̄. ſi v̄o. ⁊ an debeat citari ꝑs
in executione. dixi de appel. ex rōne. ⁊ ad. c. vt d̄bitus. dic
ꝙ loqtur in alio caſu qn̄ iudex ad quē ꝓnūciat male appel
latū ⁊ ſic nondū erāt ibi lapſa fatalia q̄ caſu dic ꝙ ēt ſi non
remittit eo ip̄o qđ ꝓnūciauit male appellatū itelligit̄ remi
ſiſſe. ita ꝙ iudex a q̄ libere vtet̄ ſua iuriſditione. vt ibi nō.

¶. Similiter

Oppo. ad l'ram iūcta gl. in v̄bo alicuiꝰ. in eo ꝙ ex
emplificat hanc l'ram qꝛ geminādo appellationē ꝑ ſecūdā
videt̄ a ꝑma recedere. ff. reꝫ ra. ha. l. cūꝰ minor. ⁊. l. iij. §. fal
ſus. ⁊ ſic ſi ꝑmo appellaui ab iterlocutoria ⁊ iudex nō de/
tulit ſed ꝓceſſit iuxta. c. eum q. de dolo. lib. vj. ⁊ diffiniti/
ue ꝯ me ꝓnunciauit ⁊ ego a diffinitiua appello videor re/
cedere ab appellatione ꝑma cum tanq̄ non ꝯfiſus de ipſa
appellauerim ſcđo ꝑ dicta iura. Sol. ſm Lau. Mathe. ge
minādo appellationem nō videor recedere a ꝑma ſed po
tius eā approbare. ar. xxxj. q. j. Lotharius. de teſti. cū tu.
de ap. cū bone. ⁊. c. dilecto. vbi hoc tꝫ Inno. dat̄ tn̄ ꝯſiliū
ꝙ in ſecūda appellatione ꝓteſtetur ꝙ ꝑ hoc nō intendit re
cedere a ꝑma. ⁊ ad. §. falſus. dic ꝙ ibi appellādo videt̄ ap
probare ſnīam latam ꝯ falſum ꝓcuratorem: q̄ de ſe ē nulla
tenet ēt ꝯ ꝓcuratorem. de arbi. ꝑ tuas. ſed quādo appella
tum ē ante ſnīam ſi appellatio fuit legitima ſnīa poſtea la/
ta eſt nulla. de quo nō. de teſti. ex parte. ideo ab eo appel
lādo nō intelligit̄ eā approbare. ꝓ hoc qđ dixi. ſ. hac cle. j
rn̄ſo. q. iiij. Quero ſi iudex a quo detulit appellationi
interpoſite ab interlocutoria ⁊ de eius pendentia ꝓponit̄
ꝯ executionem tertie ſnīe. dicit Mathe. ꝙ tūc non p̄cedit
hec cle. qꝛ ſi vera erit cā in appellatiōe expreſſa iudex ad
quem appellante ꝓſequente cognoſcit de ꝑncipali. Si au
tem non ē vera remittit ad iudicē a quo. dic melius ꝙ dū
modo non appareat a tertia ſnīa appellatum ſemꝑ mittet
executioni: ⁊ ſi dicat̄ fuiſſe delatum appellationi ab inter
locutoria ⁊ eam pendere: qꝛ etiā ſi diceret ſe obtinuiſſe in
cā appellationis ab interlocutoria nō auditur ad effectū
impediendi executionem tertie ſententie diffinitiue. vt di
cit glo. ante pe. ⁊ idem Pau. ergo multo minus audit̄ di/
cens appellationi delatum eſſe.

¶. Ver. Que ad eam

No. de di/
ctione ēt q
eſt ampliatiua ⁊ extenſiua. de conſti. cum oēs. vbi dixi de
elec. cum in cūctis. §. inferiora. ff. de v̄. obli. quodcūqꝫ. §. ſi
ita. ⁊ dicit Lau. qđ ē ſenſus ac ſi dicat nc dū ad cauſas ꝑn/
cipales pēdentes qđ ē minus: ſed ⁊ pēdētes ꝑ appellatio
nem: qđ eſt plus hāc conſtitutionem extendi.

P Aſtoralis.

Oſtendit nullā fu/
iſſe quondā ſnīaꝫ la
tam ꝑ Henricum quōdam imꝑatorē in regē
Robertū tā ex cauſis ⁊ alijs in ea inſertis q̄
ex ꝑſonis a qua ⁊ in quē lata fuit ⁊ eam irritat quatenꝰ de
facto ꝓceſſit. hoc dicit ſm Pau. vel ſm Gen. Sentētia la
ta ꝯ citatum extra citantis territoriū exiſtentē: nulla ē ipſo
iure. vel ſic. Snīa lata ab inimico notorio vel ꝯtra abitū
citatū ad locum euidenter nontutum nō tꝫ. No. ꝙ pote
ſtas pape imediate pēdet a deo vt hic in v̄bo diuinitꝰ. ad
hoc de tranſla. c. j. ⁊ in hoc nō. glo. in v̄bo diuinitus. q̄ di
cit ꝙ ꝯceſſa fuit ꝑ illa verba paſce oues meas. ⁊ idē Pau.
ꝓ hoc extrauagās Bonifacij. viij. vnā ſanctam. ⁊ hāc ꝓ
teſtatem xp̄s ꝓmiſerat ante paſſionē ꝑ illud dabo tibi cla
ues regni celoꝝ. Mathe. xvj. ⁊. xxj. di. in nouo. de con
trāſlato. Secūdo nō. ꝙ poteſtas pape ꝯcernit popl'm
xp̄ianum tm̄. ⁊ ſic nō ꝯcernit ſectas alioꝝ: cū nihil ad ec
de his q foris ſunt. de diuor. gaudemus. ⁊ dicit Pau. hic
verū ſi loqmur de poteſtate de qua hic in ꝑn. ꝑ quā de
tur ꝑiculis aiarum. al's aūt hꝫ papa ꝑtātem ſup omnes q
oēs ſunt oues lꝫ non ſint de ouili. facit de homi. ꝓ humani
lib. vj. ⁊ qđ nō. de voto. quod ſup his. Tertio nō. ꝙ pa
pa compellit̄ ex cura officij ſui in vigilare remedijs ſubie
ctoꝝ. ꝓ hoc. ſ. in ꝓemio. ⁊ ex hoc arguit Pau. ꝙ ꝯtrium fa
ciēdo peccat. vn̄ dixit Hoff. de offi. dele. ꝯſultationibꝰ. ꝙ
papa peccat mortaliter ſi iuſticiā denegat: vl' ad conſulta
tionē non reſpondet ꝑ. c. q̄ꝫuis. e. ti. indeciſa: contra hoc ti
ē qꝛ ꝑnceps ſolutus ē legibus. ff. de leg. l. ꝑnceps. de ꝯceſ.
p̄ben. ꝓpoſuit. Gen. ꝙ compellit̄ compulſione non p̄ciſa:
ſed cauſatiua. ſ. debiti officij ⁊ affectionis. ⁊ ſic loquit̄ hic
⁊. ſ. in proemio. ⁊. ff. de ſeparatiōe bonoꝝ. l. j. Quarto
no. de

nō. de dictionibus iam dudū ⁊ quondam. de qbus dixi de offi. dele. cū olim. Quinto nō. ꝙ aliter loqmur de d̄functis q̄ꝫ de viuentibꝰ. naꝫ noīa defunctoꝝ ꝓferunt̄ ſine alio titulo ſicut hic ibi quondā Henricum. ſed nō ſic noīa viuētium pꝫ ibi chariſſimū in xp̄o filiū. ⁊ hoc ſm̄ Lau. ideo ē qꝛ mortui honore huius ſeculi nō indigent cū ſint ad maiꝰ tribunal vocati. s̄. de ſepul. ſacris. ⁊ ideo pax in miſſa eoruꝫ non dat̄. vt nō. glo. de cōſe. di. ij. pacem. vbi reddit ⁊ aliaꝫ rōnem qꝛ iam non ſunt in turbatione huius mūdi ſed qeſcunt in dn̄o. ⁊ idem dicit inter monachos qꝛ mundo mortui ſunt. ⁊ ē glo. ſingularis. ꝓ hoc ē qꝛ cū allegamꝰ doctores defunctos dicimus ſine cōmendatione aliq̄. puta Jnno. Hoſti. ⁊ ſimiles. ſed viuentibus ꝓponimus hoc appellatiuū dominus. quādoqꝫ tm̄ defunctus afficit̄ iniuria. iſti. qbus ex cau. manu. nō poſ. §. j. ⁊ quādoqꝫ laudibus extollitur. s̄. de reliqui. glorioſus. lib. vj. j̄. de reliquijs. ſi dn̄m.

Sexto nō. ꝙ papa ꝓuidet ad tollēdum diſcordiā exortam inter p̄ncipes ibi materia turbationis exorta. nō tm̄ ꝓprie ꝓbatur hic ſed ꝓbatur de iudi. nouit. ꝓ hoc. xc. di. oblationes: nam ⁊ ceteri cogunt̄ ꝑ ſuos iudices ad paceꝫ. e. di. ſtudendū. ⁊. c. placuit. ⁊. c. p̄cipimus. ff. de vſufru. eqſſimum. Septimo nō. ꝙ ꝯſiderationes ⁊ ꝯſpiratiōes reprobātur. qḋ ꝓcedit quādo ſunt in malū. xj. q. j. coniurationum. ⁊. c. cōſpirationū. Et tūc ſm̄ Lau. cōſpiratio ē machinatio ab aliqbus facta in detrimentū alicuius ꝑſone vl' dignitatis eiuſdē. s̄. de iureiurā. petitio. ⁊ p̄ma facie ſonat in malū vt in dictis. c. ꝯſpirationum ⁊ coniurationū. ⁊ vt ibi nō. dicit̄ a con ⁊ ſpiritu ⁊ ponitur ꝓ ſupbia. Et ſm̄ Hug. cōiuratio eſt plurium in vnum iuratio. conſpiratio fit v̄o ſine iuramēto. ⁊ vt dicit Mathe. non tm̄ a canonibus ſed ēt a legibus reprobat̄. C. de monopolijs. l. fi. ff. de collegi. illi. l. j. x. col. de pace tenen. §. ꝯuenticulas. tamē ſup re licita licite fit. xvj. q. iij. ſane. de quo in. d. c. ⁊ ꝓ hoc de teſt. co. in. c. vlti. xlij. di. ſi qs. xj. q. j. ſi qui. ⁊ tūc potius eſt ꝯcordia q̄ꝫ conſpiratio. ff. de col. illi. l. j. ⁊ ꝑ. d. §. cōuenticulas. vidētur reprobari ꝯfederationes ſeu lige quas dn̄i ciuitatum vel ciuitates faciūt inuicem. qḋ dicit Bar. in extrauagan. qm̄ nuper. in. v̄. occulte ꝓcedere quādo p̄ſente imperatore. ſecus ſi eo abſente faciāt ad defenſam. ar. ff. qḋ cuiuſqꝫ vniuer. nō. l. j. ⁊ quod ibi nō. ⁊ in eo qḋ dicit hic ꝙ rex fecerat ꝯfederationes cū ſubditis impatoris. dic maxime idē enim ſi cū hoſtibus vel cū non ſubditis. ſ. de facto. C. ad. l. iul. maieſta. l. qſquis canonizata. vj. q. j. ſi qs cū. Octauo nō. ꝙ in atrocibus tractatus habet̄ ꝓ facto vt hic in v̄bo tractauerat. ⁊. C. ad. l. iul. maie. l. quiſqs. vj. q. j. §. verū.

Nono nō. ꝙ cōmittitur crimē leſe maieſtatis ſi qs ciuitates obedientes p̄ncipi facit ei rebelles. ff. ad. l. iul. maie. l. ij. ⁊. iij. Decimo no. ꝙ tenetur hoc crimine leſe maieſtatis is q ſubſiduuꝫ p̄ſtat criminoſo ibi ſubſidio. Jn alijs aūt criminibus quādo ⁊ quomodo teneat̄. dixi de offi. dele. c. j. Undecimo nō. ꝙ dn̄s nō tenetur de facto ſuaruꝫ gentiū niſi p̄ſtet eis ſubſidiū ad illud. vt hic in v̄bo ſb̄ſidio Pau. ⁊ Gen. ar. ff. de peri. ⁊ cōmo. rei ven. l. ſi vendita. d̄ vi ⁊ vi arma. l. iij. §. cuꝫ ꝓcurator. no. de reſti. ſpo. cum ad ſedem. in glo. penul. ⁊ hoc niſi neglexerit de eis facere iuſticiā. xxiij. q. ij. dn̄s. Duodecimo nō. ꝙ cōmittit̄ crimē leſe maieſtatis. ſi fit iniuria officialibꝰ p̄ncipis. ibi officialibus ꝓ hoc. vj. q. ij. qſquis. Decimotertio no. ꝙ nomine vrbis intelligit̄ de roma ꝑ excellentiā. inſti. de iure naturali. §. ſed ius. ꝓ hoc. s̄. de iureiuran. cle. romani. in p̄n.

Decimoquarto nō. ex verbo ⁊ alibi ꝙ exp̄ſſo vno loco delicti in accuſatione vel inq̄ſitione ſequi pōt indefinita. Pau. q tm̄ dicit ꝙ forte hec loca oīa ſpecificauit imperator. ſed hec omiſit papa cā breuitatis al's videt̄ obſtare iij. q. viij. libelloꝝ. ꝓ hoc quod nō. de ordi. cog. c. ij. in p̄n. i eo q ibi dicit̄ in p̄dijs aialium ⁊ alijs. Decimoqnto nō. ꝙ noīe reipublice intelligit̄ de romana. vt hic in v̄bo reipublice ⁊ ꝓprie romanoꝝ dꝛ reſpublica. ff. de v̄. ſig. l. eum q. lꝫ largo modo ēt aliter dicat̄. ff. de publicanis. l. ſꝫ hi. de furtis. ſed ſi imaginē. ꝓ hoc qḋ dixi de reſti. in inte. c. j. ⁊ no. qḋ eſt crimē leſe maieſtatis ſi qd fit in detrimentum reipublice romane ⁊ vocat̄ crimē perduellionis. ⁊ hoc ideo qꝛ admittit̄ ꝓbatio perduellū que al's nō recipitur. vt no. ff. ad. l. iul. maieſta. l. fi. vel verius dicūtur ꝑduelles hi cum qbus ē duellum. i. libellum tanq̄ꝫ cū hoſtibus populi romani. ff. de ver. ſig. quos nos. ⁊ de hoc. j̄. q. v. Decimoſexto no. ꝙ in abſn̄tem ꝯtumacem tꝫ ſentēria lata ſup crimine. de quo no. de dolo veritatis. Decimoſeptimo no. ꝙ cum dꝫ ꝓcedi ſup crimine tanq̄ꝫ ſup notorio vtile eſt declarare ꝙ notoriū ē ibi declaratio. ⁊ glo. in eodem v̄bo ſimile. de elec. cū dilectus. dicit tm̄ Pau. ꝙ lꝫ hec declaratio ſit vtilis nō tamē eſt neceſſaria. ſed ſufficit ꝙ de eo verificatur notoriū ēt ſi de eo iudici nō cōſtet. vt no. Jnno. et Hoſt. de coha. cle. tua. al's ſi ꝓcederet tanq̄ꝫ ſup notorio ⁊ nō eſſet retractaret̄ ſententia. vt no. Spe. de notorio. §. j. i p̄n. qḋ intelligit Pau. niſi p̄ceſſiſſet hec declaratio qꝛ tunc imputet ſibi q nō appellauit cum ſit lata ꝯ ius litigatoris.

Ex hoc infert vtile eſſe ꝙ ꝓcedat. ꝓ hoc qḋ no. de iureiur. ad noſtrā. iij. de offi. dele. c. j. lib. vj. putat ēt Pau. in hac interlocutoria declarare debere quale notoriū ſit vtrū iuris p̄ſumptionis vel facti. ⁊ ſi facti vtrū actus ꝯtinui an interpollati vel trāſeuntis cum aliter ꝓcedatur in vno q̄ꝫ in alio. vt no. Jnno. in. d. c. tua. ⁊ no. ij. q. j. de manifeſta. ⁊ in Spe. de notorio. §. j. ⁊ vlti. de quo dic vt dixi d̄ coha. cle. veſtra. Decimooctauo no. ꝙ in notorio dꝫ interuenire citatio. vt hic ibi citatū. qḋ dicit Genꝫ. verū niſi qs in ip̄o actu notorio facinoris dep̄hendat̄. tunc enim ꝯ nō citatuꝫ fertur ſnīa. de tranſla. q̄ꝫto. no. Jnno. de re iudi. cum olim ⁊ no. de offi. dele. in. c. j. lib. vj. Decimonono no. ꝙ ferri ſnīa pōt ſub conditione ibi ſi quādo veniret. Lau. rōneꝫ aūt quare hic fuit appoſita conditio. dico. j̄. in p̄mo ꝯrio.

Uigeſimo no. ꝙ fertur ſnīa mortis in abſn̄tem. ⁊ i eo ꝙ hic fuit lata ſnīa capitis ꝯ regem. dic fuit pena legalis nō canonica. ne cle. vel mo. ſnīaꝫ. Cycero in oꝛōne ꝓ Deo dato rege in p̄n. ita inuſitatū ē regem capitis eſſe vt ante hoc tempus nō ſit auditum. ⁊ ſic fuit hec ſnīa lata piſis. m. ccc. xiij. v. Kal. maij. anno qnto regni ſui imperij vero primo.

Uigeſimop̄mo no. ꝙ in ſnīa p̄uationis nō expedit ꝙ exprimant̄ bn̄ficia priuati ſicut hic nō exprimunt̄ dignitates regis. ꝓ hoc de exceſſi. p̄la. c. fi. Uigeſimoſecūdo no. ꝙ princeps ſupplet oēm defectū ſolēnitatis omiſſe. Et dicit Lau. ꝙ hoc facere pōt impator in tp̄alibus ſi al's rite ⁊ recte ꝓcedat. C. de teſt. l. omniuꝫ. ſicut ⁊ papa in foro ſuo. de tranſ. c. j. iij. q. vj. hoc qppe. Oppo. ꝙ nō valuerit ſnīa lata ꝯ abſn̄tem. ff. de reqrendis reis. l. ij. So. Laud. ꝙ iō qꝛ erat abſens fuit lata ſnīa ſub ꝯditione ex quo erat penaꝰ infligenda in corpus. ſecus ſi nō reqreret inflictionē corporalem ſed aliā ſicut ē relegato exiliū. vel alia pena q̄ dānum eſtimationis ꝯtineat qꝛ talis pōt ferri ꝯ abſn̄tem ſicut ēt depoſitio beneficij fert̄ ꝯ abſn̄tem. de dolo veritatis. dicit tm̄ Lau. ꝙ ꝯditionaliter ēt ſnīa corporalis fert̄ ꝯ abſn̄teꝫ vt h̄. ⁊ lꝫ regulariter nō ſit ſnīa ferēda ſub ꝯditione. ij. q. vj. viduā: lata tm̄ tꝫ: ſicut ēt tenet excōicatio ſub ꝯditione lata. d̄ appel. p̄terea. ij. ⁊ de ſnīa ꝯditionali dic vt ibi dixi de hoc qḋ no. in. d. c. veritatis. Quero circa hoc an tp̄s eueni entis ꝯditionis trahat̄ ad diem ſnīe an ecōuerſo? Lau. diſtinguit ꝙ aut ē talis actus q ſb̄am ſuā accepit ab exiſtētia ꝯditionis potius q̄ꝫ ab alio: ⁊ tūc tempus ſnīe trahitur ad diē exiſtētis ꝯditionis vt eſt in excōicatione q̄ vires accepit ex ꝯtumacia ſecuta. xj. q. iij. ep̄i. aut aliūde ſumit vires ⁊ aut fortius ip̄edimētum interuenit tale ꝙ pōt tollere p̄mā obligationē. Et adhuc idē exemplū in ip̄edimēto ab hoīe

de reſcrip. ſi p te. lib. vj. in impedimento a iure de ſpon. e vnico. lib. vj. aut nullũ fuit ĩpedimentũ qđ imutare poſſet naturã pme obligationis. ⁊ tunc exiſtentia cõditiõis trahit̃ ad diem ſnie. ff. q po. in pig. ha. potior. de peri. ⁊ cõmo. rei ven. l. ꝙ ſi pendẽte. q nõ. ⁊ de hoc ẽt dixi. de reſcrip. ſi p te. li. vj. Scđo q̃ro an ſtandũ fuerit aſſertioni impatoris in eo ꝙ aſſeruit regem fuiſſe legitime citatũ? glo. in ṽbo aſſerẽte. dicit ꝙ forte veraciter aſſeruit ſed ꝙ hoc nõ iuſtificat ſniam quã declaro q2 ẽt pſuppoſito ꝙ ſtaret̃ imperatori in facto quatenus dixit regem fuiſſe citatũ. nõ tñ ſtari debuit in iure quatenus dixit eũ fuiſſe legitime citatũ cũ ex notorietate circũſtantiarũ de qbus infra pz manifeſte liqueat cõtrium eſſe verũ. dicit ergo Steph. ꝙ nõ debuit ſtari maxime cũ de contrario cõſtet. Oppo. ad hoc de pba. cle. lr̃is. So. Ste. ꝙ imperator nullã poteſtatẽ habebat in regem Robertũ niſi rõne ceteroꝝ feudoꝝ: ⁊ ſic nõ tenuit citatio ⁊ dato ꝙ legitima fuiſſet ppter inimicitias non arctabat. Lau. aũt ⁊ Pau. vident̃ velle ꝙ tali aſſertioni ſtãduz fuit. vnde dicit Lau. ſpãle in impatore cui credit̃. de teſti. cũ a nobis. in fi. C. de teſta. l. oĩuz. ⁊ idem in papa. d. cle. literis. alias aũt non credit̃. d. c. cũ a nobis. vbi de hoc. dic ꝙ pncipi ſtatur quo ad eos q legibus arctant̃. nã ꝙ ſtet̃ dicto vnius ẽt pncipis non eſt de iure diuino: ſcđm ꝙ ſaltez regruntur duo. de teſti. l3. q2 in ore duoꝝ ⁊c. vt ibi. ſ3 eſt de iure poſitiuo ꝓdicta iura. ideo quo ad illos ſolos ſtatur q pius poſitiuũ arctant̃. qđ nõ. Tertio q̃ro ſi rebelles de qbus hic vocauiſſent alios in auxiliũ q acceſſiſſent ⁊ aliq bona pdidiſſent in bello an habẽt actionem mãdati vł aliam cõ vocantes p dãnoꝝ reſtauratione? dicit Inno. de iureiur. ſicut. iij. qđ nõ. ⁊ idem hic Mathe. ſecus ſi vocati fuiſſent ad iuſtũ bellũ. vt nõ. in. d. c. ⁊ in ſeq. qõne. Quarto q̃ro circa hoc an bona iniuſte pugnãtiũ licite poſſint occupari? dic ꝙ ſic p no. in. d. c. ſicut. ex quo erat bellũ inductum p imperatorem tñ q2 vt p3. j. ṽ. illud. ſup regem non habebat impator poteſtatem: ſed papa. nõ potuit p imperatorem indici bellũ cõ regem: niſi in defectũ iuſtitie debuit aũt pmo requi papa vt iuſtitiã faceret cõ regem q ſubeſt eccleſie. vt. j. ṽ. vt illud. p hoc qđ nõ. de reſtit. ſpo. olim. j. Quinto q̃ro in eo qđ dicit hic de crimine leſe maie. quibus modis cõmittit̃? dicit Lau. ꝙ cõmittit̃ vbicũqz qs cõtra vrbem machinat̃ vel fugit ad hoſtes vel eos iuuat q̃litercũqz vel ſubiectas puincias nitit̃ facere rebelles vel ſi ſeditionem mouet in ciuitate vel pcurat ꝙ pnceps magiſtratus ſenatus illuſtres vel ſimiles q pars eius ſunt occidantur. vel hoc cogitat. ff. ad. l. iul. maie. l. j. ij. iij. ⁊. iiij. C. ad. l. iul. maie. l. qſquis. ⁊ hoc. in crimine ſcđm eum: multa ſũt ſpãliſſima. nã admittunt̃ ad accuſandũ q alias repellerentur. ff. ad. l. iul. maie. l. famoſi. ⁊. l. in qõnibus. Itẽ q patefecit anteꝗ ſit vſus vel pceſſerit ad actum veniam meret̃ ⁊ premium. ſed ſi proceſſit ad actum veniam meretur ⁊ non pmium. C. eo. l. ante pe. in fi. al's aũt nullã h3 excuſationẽ ſiue ſit reus q2 pfecit. vel q2 cogitauit vł q2 pficere voluit p cedendo ad aliquẽ actũ: vel dãdo vel recipiẽdo ſacr̃m ſuper facinore cõmittendo vel qđ ſimile ⁊ gladio d3 feriri ⁊ bona eius oĩa publicari. C. e. l. pe. Et criẽ cõmiſſo nihil poteſt crioſus alienare nec t3 emancipatio vel manumiſſio p eos facta. d. l. pe. ſimile de hereticis. filij lib. vj. Item põt accuſari poſt mortẽ. C. e. l. vlti. Lau. dic generalius q dicãtur icurrere hoc crimẽ. vt nõ. Bar. in extrauag. qm̃ nup. in ṽ. rebelles. ⁊ in ṽbo rebellãdo. ⁊ dicit Ioã. de lig. ꝙ iſtud crimẽ vocat lex crimẽ pduellionis. q2. ſ. duellũ ſit phibitũ ẽt lege ciuili. tñ hoc tñ caſu permittit̃ ſicut ẽt qbuſdã alijs caſibus. de qbus. x. col'. de pace tenẽ. vbi no. Colũbus circa pn. Sic ẽt ẽ in lege Lombardi. ⁊ de hoc p Ioã. de lig. in tractatu de bello. vel dic crimẽ pduellionis alio mõ vt dixi in. xv. no. Pro pdictis in eo ꝙ dixi phiberi ẽt affectũ eſt q2 nõ ſolũ facere ⁊ opari cõ impatorem ſed ẽt maledicere q libet phibet̃ ⁊ punit̃ maledicẽs. C. ſi qs impe. male. l. vna. xxiij. q. iiij. inter q̃relas. C. de epiſ. ⁊ cle. ſi qs in hoc. de maledicentibus aũt deo quale ſit peccatũ. no. de cle. maledi. ſtatuimus. Sexto q̃ro circa hoc ſi aliqs maledicit deo ore ſed nõ corde an peccet mortaliter? dicit Mat. q ſic. xj. q. iij. nõ ſolũ. ⁊. c. exiſtimauit. Septimo q̃ro an ppter delictũ patris in criẽ leſe maieſtatis vel alio ppter bona ſunt cõfiſcata filius perdat legitimã? vr̃ ꝙ nõ. q2 iure nature debetur ergo p poſitiuũ tolli nõ põt. ar. j. e. ṽ. ceterũ. ⁊ p hoc de teſta. Raynutius. ṽ. q2 ṽo. ⁊ q2 pater nõ poſſet filiũ priuare legitima. C. de inoffic. teſta. l. qm̃ in prioribus. ⁊ hoc t3 Lau. in ṽ. ceterũ dicẽs ꝙ ſi filij audita cõdẽnatione patris furtim vel vi vel dolo ſuã debitã ſubtrahũt nõ tenent̃ ſaltem in foro anime ad reſtitutionẽ pncipi faciẽdã q2 poſſũt tenere de iure p pdicta ergo iuſte. de ṽ. ſig. ius dictũ. Sz in. d. ṽ. t3 cõtrium q2 p cõtractũ tolli põt. debet̃ enim ere alieno deducto. ff. de ioffi. teſta. l. papinianus. §. qm̃ aũt quarta. q2 ſi pater vẽdit oĩa bona non põt filius reuocare p ſua legitima. vt in. d. §. ſic ergo. cũ bona ſunt cõfiſcata q2 nihil ẽ in bonis. nihil ẽt ẽ in legitima: p hoc q2 legitima debet̃ de iure ciuili l3 inſtinctu naturali. ⁊ ideo tolli põt p. l. municipalẽ. vt no. Dy. in regula indultũ. lib. vj. qđ tenui in. d. ṽ. q2 in ſecũdo cõtrio. p hoc q2 ex quo põt tolli p cõtractum modo pdicto. ergo ⁊ per delictũ q2 in delictis quaſi cõtrahit̃: ⁊ q quaſi cõtractum ſe obligat delinquẽs ad penã. ff. iure fiſ. imperatores. no. glo. ff. de poſtu. l. j. §. beſtias. dixi de his q fi a maio. par. ca. c. ij. Et ſimiliter infert̃ ꝙ ꝓ ſtatutũ pari rõne. Math. tñ in hoc de ſtatuto t3 cõtrium. j. ṽ. ceteꝝ. p id qđ no. Inno. de cõſti. que in eccl'iarum. nam ſtatutũ hoc ẽ cõtra naturalẽ equitatẽ. qđ non pcedit p pdicta. ⁊ p id quod no. Dy. in dicta regula indultuz. ⁊ ꝙ hoc poſſit auferri t3 Io. de lig. dicens ꝙ p defenſa. Lau. facit q2 titulo lucratiuo vł p donationem non põt pater alienare in piudiciũ filij. C. de inoffi. dona. p totũ. quod dixi de dona. c. fi. fiſcus aũt ſi hoc caſu capit ex titulo lucratiuo. dicit tñ opi. Henze. eẽ verirẽ q2 legitima ẽ quota bonoꝝ q pater habebat tpe mortis nihil aũt h3 quãdo ſunt cõfiſcata. ff. de interdi. ⁊ rele. l. ij. qđ no. ff. de iure pa. l. diui. Octauo q̃ro an crimen leſe maieſtatis cõmittatur cõtra inferiorẽ a pncipe? dic ꝙ ſic p id quod dixi. s. q. v. ⁊ p hoc. ij. q. j. in pmis. ṽ. qđ aũt dicitur dicit tñ Pau. ꝙ nõ cõmittatur cõtra tyrãnum q nõ h3 naturale ⁊ legitimũ dñiuz. vt no. j. de baptiſ. cle. j. Nono q̃ro ſi rex habuiſſet aliquã iuriſditionẽ ab eccleſia an pſuppoſito ꝙ valuiſſet ſnia fuiſſet ea priuatus ex eo ꝙ priuat' fuit oibus auctoritatibus? de hoc p Pau. j. de exceſ. pla. cle. vbi dixi in ṽ. nõnulli. q. xij. ⁊ p hoc qđ no. xvij. q. vij. filij.

Ver. Verum No. ꝙ diſcretio ẽ mater virtutum. ⁊ Lau. ꝙ diſcretio ẽ cum pceditur ex ſumma deliberatione diſcernẽdo ⁊ ratiocinãdo. Secũdo no. ꝙ pcipitatio voluntas iudicis ẽ nouerca iuſtitiẽ. quod dic vt in gl. Tertio no. ꝙ expedit malos effectus ⁊ penas nocentiũ publicare. vt hic in ṽbo nõ pdiret. ⁊ hoc fit vt manifeſta poſſint correctione puniri ⁊ vt ſit poſteris in exemplũ. de pe. c. j. ff. de iniur. l. eũ q. de cõſe. di. ij. ego Berẽgarius. Quarto no. deliberamine rõnis. ⁊ dicit Lau. ꝙ rõ eſt quedã vis anime q cõferendo ⁊ ratiocinãdo intendit diuis ⁊ alijs virtuoſis q vtilia ſunt anime: ⁊ euitãt dãnoſa cuius cõtrium facit ſenſualitas. p hoc quod d' de gratia iformante. de hoc s. de ſum. tri. cle. vna in fi. Quinto no. de cõſiderandis cauſis cuiuſqz rei. cognoſcit̃ enĩ bonitas vel prauitas rei p cauſas ſuas. xxiij. q. viij. occidit. de teſti. cũ cauſam. ff. de fur. l. verum. Sexto no. cõſiderari debere tenorem ſnie vt h in ṽbo cõtinentia. ex quo poterit colligi an ſit rite ⁊ recte lata reſpectu ipſius plationis. Septimo no. ꝙ cõſiderãtur per

tur pſona iudicis prōnūciantis. τ dicit Laud. hoc fieri vt apparcat de ſupioritate prōnūciātis vel ſaltem q cōi opinione habebatur p tali. ff. de offi. p̄to. l. barbari⁹. iij. q. vij. §. tria. aliter in nō ſubditum qs iuriſditionē nō hʒ. ff. de iuriſdi. om. iudi. l. fi. de arbi. nā magiſtratus. ſ. de electione innotuit. de pſti. c. ij. li. vj. Ex hoc ēt no. quare ħ ꝯſideratur pſona in quam fertur ſnia. vt pʒ de ſubiectiōe eius. Et dicit Lau. hoc maxime fieri in penis ſpūalibus. τ ideo lʒ excōmunicatus occult⁹ q ſe gerit ꝓ abſoluto poſſit ferre aliquas ſnias in prophanis. de re iudi. ad pbādum. nō tñ excōmunicationem vel ſimiles a claue ꝓcedentes ferre pōt cum per excōicationem ſibi ſubtractum ſit plationis exercitium. xiiij. q. j. audiuimus.

Uer. Notorium. No. id qd̄ no. gl. j. τ in ea ibi ex parte. dic vt ibi dixi. τ ad hoc vt metus excuſet nō ſufficit probare metū ꝓcedentem. ſʒ expedit vt pbetur continuatio tpe actus geſti. ita eni hic dicit q tēpore ꝓceſſuū τ ſnie metus iminebat. pro hoc de ſpon. ad id qd̄. Secundo no. q ad hoc vt locus cenſeaſ tutus nō ſufficit q ſit tutus alicui niſi ēt ſit tutus ſuis. ibi τ ſuos. τ dic ſuos puta ꝓpinquos familiares τ ſubditos. Tertio no. q citatio dʒ eſſe legitima. ibi legitime. τ ad hoc vt ſit legitima requirtur q ſit trina. C. quomodo τ qñ iudex. l. tres. quandoqʒ tñ ſufficit vna ſi in ea exꝓmitur q ſit pemptoria. de reſti. in integ. tum ex lr̄is. in fi. Quarto no. id qd̄ no. gl. in ver. violentā. quā ſingulariter ſigna. τ idē Pau. τ ex eo qd̄ dicit glo. captiuū nō teneri ad redeundū ad vincula ſi iniurioſe tenebaſ. inferſ q ſi mors nō ē iniuriata nō pōt qs eā fugere ſine peccato. facit qd̄ nō. j. di. ius militare. in glo. ij. quod tʒ Pau. τ Lau. τ idē Steph. vt dico. j. v̄. ceterū. in ſecūdo notabili. Oppo. q nō fuerit excuſatus rex a comparēdo. nō enim debuit timere corā impatore comparere. C. de his q ꝑ metū iudi. nō appel. l. j. ff. qd̄ met. cā. nō ē veriſimile. j. rn̄ſo. So. Pau. q hic iuſte timuit exercitū imperatoris q potuiſſet regē offendere de facto neqʒ rex potuiſſet aliquē adire q hoc phibuiſſet. nō ergo tenebatur ſe cōmittere capitalib⁹ inimicis. vt lit. nō ꝯteſ. accedēs. ij. ad hoc. ſ. de fo. cōpe. cle. qʒuis. in pn̄. τ hec lr̄a q dixit exercitum fuiſſe ferocem. dicunſ aūt fera aīalia q nocent. ō in. iu. c. fi. ceſſante do tali metu nō iuſtus eēt metus. vt in contrarijs ſm̄ Pau. Scd̄o oppo. ad hoc q debuit appellare vel ſaltē ꝓteſtari. de appel. c. fi. τ. d. c. accedens. Sol. Pau. q hoc caſu locus nō ē appellationi q nō interponiſ a ꝑncipe τ ſufficit locum notorie fore nō tutū. quod ēt voluit glo. in v̄bo notorio. quod no. τ ꝓ hoc qd̄ no. Archi. ij. q. vj. quotiēs τ hoc caſu dicit Pau. q ad cognoſcendū de cā debent eligi arbitri. xj. q. j. ſi clericus. vel impator cōmittet alij cām. de appel. cū ſpeciali. vł habebiſ recurſus ad papā. q fi. ſint legit. ꝑ venerabilem. Tertio opp. ad hoc q etiam ſi timuerit mortem debere ſe offerre. xxiij. q. viij. conuenior. Glo. in verbo offerre. So. q ibi hoc dicit Ambroſius de charitate τ ex merito nimie patiētie. idem Pau. q etiam dicit q ibi hoc fit ꝓ tuitiōe eccleſie. pro qua ad hoc teneſ. vij. q. j. §. hoc ſeruandū. de renū. niſi. §. propter maliciā. τ quod ibi dixi. Quero qd ē ꝯſiſtorium? So. Pau. q ē locus in quo ſedet ꝑnceps in audiēdo. ij. q. vj. anterior. v̄. qd hoc. xxiij. q. viij. ꝯuenior. de appel. exiſinuatione. Tribunal vō ē vbi ſedet ordinarius. ff. de mino. l. minor aūt. de offi. ordi. cum eps. lib. vj. vel ſm̄ Gen. ꝯſiſtorium ē locus vbi reddiſ ius. vel dic vt in glo. in v̄bo ꝯſiſtorij. τ oēs ſolutiones idē ſonāt in effectu. fit aūt p romanū pontificem duplex ꝯſiſtoriū alterū ſecretū i quo ipe cū cardinalibus. alterū publicum qd̄ oibus pʒ.

Uer. Ut illud. No. q citatio nō arctat extra territorium. de hoc in. q. iij. ſunt τ alij caſus in qbus citatio nō arctat quos colligit Mat. vt cū qs citaſ ad locū notorie ſuſpectū vbi manifeſte timeſ periculū mortis. vt in. v̄. ꝑce. de fo. cōpe. cle. vna. in pn̄. Item ſi citeſ qs ab eo q notorie nō ē iudex ſuus in illa cā. vt ſi laicus citat clericū ſup ſpiritualibus de qbus nō pōt ꝓiudicare. de ordi. cog. tuaʒ. de iudi. decernimus. de arbi. ꝯtingit. Item ſi in citatione exꝓmitur q veniat reſponſurus ſeruo vel excōicato vel cuicunqʒ alteri non habenti perſonā ſtandi in iudicio. ff. ſi qs cau. l. quotiēs. de iudi. intelleximus. Itē ſi citaſ die feriata ēt ad diē nō feriatā ad iudiciū exercēdū. de fer. c. fi. Itē ſi in citatione exprimiſ locus inhoneſtus vbi debēt cōparere. ff. de arbi. l. ſi cū dies. §. ſi arbiter. Et generaliter vbicūqʒ in citatione exprimiſ aliqd inhoneſtū nō teneſ cōparere: vel ēt ſi nō ſit turpe vel inhoneſtū ētamen tale q certum ē q ʒ eum q agit cōpetit exceptio declinatoria iudicij. de reſti. ſpo. c. j. lib. vj. iij. q. ij. c. fi. de or. cog. c. ij. ſʒ hoc caſu dic q citatio afficit niſi in ea exꝓmaſ error. vtputa nō ob. q talis te ſpoliauerit cōpareas ſibi reſponſurus de iure quo tñ caſu videſ citatio tenere q poſſet non vti exceptione ſpoliationis. de reſti. ſpo. c. j. ſed q nō ꝓſumitur qs nolle vti iure ſuo. de renū. ſup hoc. verius dicendū ē q nō arctat. Itē nō arctat ſi citaſ qs a non ſuo iudice niſi exprimatur in citatorio cā ꝓpter quaʒ ſit factus iudex. ꝓ hoc qd̄ no. Inno. c. ij. de dila. τ de hac in materia in Spe. de cita. ꝑ totum. No. q de facto ſuo qs pōt teſtificari ꝑ negatiuam purā nō coartatā vt hic in v̄bo nequaq̄. τ in glo. in eodeʒ v̄bo. τ ꝓ hoc quod dixi de ꝓba. tertio. τ ē hec gl. ſimilis. ꝓ eo qd̄ ibi dixi: crediſ aūt pape neganti ſicut τ affirmāti. ſ. de ꝓba. cle. lr̄is. Oppo. q papa reſtringit iuriſditionē impatoris ad certū diſtrictū cū tñ dicaſ mūdi dn̄s. ff. ad. l. rodia. de iactu. deꝑcatio. So. vt in glo. in v̄bo diſtrictu q tñ nō plene ſoluit ꝯriū. τ no. eam. in fi. ibi facit tñ vſqʒ ad fi. Lau. aūt plenius ſoluit ꝑmittēs q diſtrictus territoriuʒ τ dioceſ. quaſi ꝓ eodē ſumuntur τ nihil aliud ſūt quā vniuerſitas agroꝝ īfra fines cuiuſuis loci exiſtens vbi qs obtinet ius iperandi. de ꝓba. lʒ. i ꝑan. ff. de ver. ſig. pupillus §. territoriū. τ dī diſtrictus a diſtringo. territoriū a terreo vt. d. l. pupillus. ꝓ hoc. ſ. de elec. cle. ij. §. ſane. vbi diſtinguitur inter ꝓdicta. τ de hoc ibi in gl. iuſtū. permittit etiā Lau. q duplex ē territoriū. alterū in quo exerceneſ ea q fiūt in foro anime ſicut ſacramēta miniſtrare. de peni. ꝑ totuʒ. alterū in quo exerceneſ ea q fiunt in foro ꝯtentioſo ſicut iudicare. qbus ꝓmiſſis cui τ qualiter cōpetat diſtrictus proſegtur Lau. qd̄ dico in. q. j. ad ꝓpoſitū aūt dicit q impator dʒ obtinere iuriſditionē inſolidū in vniuerſo mūdo q ſolus ē cui a deo cōmittiſ gladius tanq̄ vicario. viij. di. quo iure. xvj. q. iij. c. fi. vij. q. j. in apib⁹. τ. d. l. deꝑcatio. τ i hoc fundat intentionē ſuā de iure cōi quo ad ius reddēdum et ius gladij exercendū. ſecus quo ad ꝓprietatē rerū in qbus de iure cōi ius nō hʒ cū multa ſint allodia. de iureiurā. nimis. τ quod ibi no. ſed ꝓ hoc nō ē ſolutū ꝯriuʒ. Gen. vō dicit q ſalua melior ſnia dici pōt q de iure ſcripto hʒ impator iuriſditionē tpalem in toto mūdo. q deus ad regimen vniuerſi ſacerdotiū τ iperiuʒ tñ īſtituit nō in alios. in auſ. quomodo opor. epiſ. in ꝑin. c. j. de maio. τ obe. ſolite. ſed attenta trāſlatione facta de impio per Cōſtantinū in eccleſiam. de qua no. in. d. auſ. τ. ſ. cle. romani. de iureiuran. §. porro exercitiū hʒ limitatū. vnde ēt in certis mundi partibus reges iuriſditionē τ iura tpalia ꝓſcripſerunt: ꝓ hoc q fi. ſint legi. ꝑ venerabilē. τ qd̄ no. de dona. inter vi. τ vxo. τ ſi neceſſe. τ plenius in. d. c. nimis. τ aliq ita ꝓſcripſerunt q nō recognoſcūt impatorem. d. c. ꝑ venerabilē τ hʒ hanc limitatā ꝑtātem loqtur tex. hic. naʒ terre q ſunt de ꝑrimonio eccleſie ſunt extra diſtrictū imperij vt hic. Secūdo op. ad hoc q ꝑ ꝓſcriptionē nō pn̄t ꝓſcribi iura impialia q

ꝯ ſuperioritatē nõ p̃ſcribit̃.C.de p̃ſcrip.xxx.vel.xl.annoꝝ.
cõperit.canonizata.xvj.q.iij.§.potes.v̄.iubemus. Solu.
Hen.ꝙ ꝓcedũt ꝯtra reſpectu tẽporis quo iperator dñabā
tur toti orbi hodie ſecus. vel ſm eum nõ põt p̃ſcribi ꝯ ipe
ratorẽ intra limites imperij niſi p̃cedente ꝯceſſione iperia
li ⁊ ſubſecuto lapſu.xl.annoꝝ.C.de fun.patri.l.fi.lib.xj.ſʒ
extra ſic.ꝓ hoc ar.C.de ſum.tri.l.j.⁊ qđ ibi no.⁊ in.d.v̄.iu
bemus. dic melius ꝙ ſi p̃ſupponeret̃ ꝙ ptãs iperij eſſet de
pẽdens a papa nõ poſſet iuridice p̃ſcribi ꝙ aliqs eximeret̃
ab eo.de p̃ſcrip.cũ nõ liceat.ſʒ p̃ſuppoſita depẽdentia iu/
riſditiõis imperialis ad papalẽ ceſſat hec rõ.nã exẽpti ab
impatore nõ ſunt ſine capite.ſ.papa.q fi.ſint legit.ꝑ vene/
rabilem.⁊ hoc reſpectu ꝓcedit hec lr̃a ad cuius veritatem
ſufficiat p̃ſupponere ꝙ donatio Conſtantini valuerit. qđ
nõ.de iureiur.clc.romani.v̄.porro.vbi dixi in.iij.q.quo p̃
ſuppoſito ſeq̃tur ꝙ terre donate ſunt extra diſtrictũ impe
rij ⁊ tales erãt iſte. Quero circa hoc gnãliter qs habe
at diſtrictũ ſeu territorium de iure cõi.Lau. diſtinguit qa
aut loq̄mur de p̃ncipibus ſecularibus aut de eccl'iaſticis.
p̃mo caſu ſolus impator hʒ diſtrictum q dʒ eẽ vnicus tm̃ i
orbe.vnde quod dr̃.viij.di.quo iure.vbi dr̃ imperatores
in plurali dʒ intelligi ſucceſſiue vel ꝑut qñqʒ ꝯtingit de fa
cto vt in Tito ⁊ Veſpaſiano. Ex hoc infert Lau.ꝙ ceteri
reges ⁊ comites q nõ fundãt intentionẽ de iure cõi nõ ha/
bent territoriũ:q2 vt pʒ limites regnoꝝ ⁊ comitatuũ per
vſurpationẽ ꝯfudunt̃.x.di.lege.⁊ i his ſufficit bona fides
ſine titulo:ſecus aũt in limitib⁹ dioceſum ⁊ parrochiaruʒ
q non p̃ſcribunt̃.de proch.c.pe.imo ẽt intra dioceſim non
p̃ſcribitur ſine titulo.de p̃ſcrip.c.j.lib.vj.quod ẽ veruʒ qñ
ius cõmune ẽ ꝯ p̃ſcribentẽ ⁊ ꝓ eo ꝯ quem p̃ſcribitur vt ibi.
Si aũt loq̄mur de eccl'iaſticis aut de papa aut de inferio/
ribus.de papa dicit Lau.ꝙ totus orbis ẽ ſibi ꝓ territorio
ix.q.iij.cũcta. Et ideo fundat intentionẽ de iure cõi vbiqʒ
vt ibi.quod nõ ẽ verum quo ad exercitium tp̃alium. q fit̃.
ſint legit.cãm.quo ad que fundat intentionẽ ſolum de iu/
re ſp̃ali.vt de dona. Conſtãtini vel alterius q donare po
tuerit.Si de inferioribus aut de hñtibus delegatam aut
ordinariã.ſi delegãtis dic ꝙ habẽt iuriſditionẽ vbi hʒ de/
legans.tñ poteſtas delegati pape reſtricta ẽ in loco vbi d̃
putatur ꝑ.c.ſtatutũ.§.cum v̄o.⁊ duobus ſeq̄ntibus.li.vj.
Sed de habẽtibus ordinariã aut de legato pape ⁊ iſte hʒ
ordinariam in ꝓuincia ſibi decreta.de offi.lega.c.j.⁊.c.ne
mini.de poſtu.p̃la.c.j.de appel.nouit.de offi.lega.c.j.lib.
vj. Aut de ordinario puta ep̃o archiep̃o patriarcha vel p̄
mate. Et de his dicit Laud.ꝙ habent iuriſditionẽ in ſuis
dioceſibus.in ꝓuincia aũt habent ſolũ in caſibus a iure ex
preſſis.de offi.or.vt litigantes.lib.vj.⁊.s̃.de offi.ordi.pa
ſtoralis.in p̃n.Sed de inferioribus ab ep̃o ſunt opi. qdaʒ
dicũt vt refert Lau.ꝙ ſolus ep̃s inſolidũ hʒ iuriſditioneʒ
in ſua dioceſi quo ad cauſas ſp̃ũales ⁊ eccl'iaſticas al's eẽt
monſtrũ ſi al's ſibi haberet ſicut ſi duo capita forent i vno
corpore.de offi.ordi.qm̃. Et ſi aliq iuriſditionem exercẽt
in dioceſi habent eã in p̃ſonis nõ in territoriũ.xciij.di.legi
mus.de fo.compe.ſi ꝯtingat.ad inſtar arbitroꝝ q poſſunt
iudicare inter partes:vbiqʒ maxime ſi ſint religioſi.d̃ ſen.
excõ.cum illoꝝ.⁊ qđ ibi nõ.⁊ ſm hoc dicũt iſti ꝙ iferiores
epiſcopis de p̃ſonis in quas iuriſditionẽ habent vbiqʒ iu
dicare poſſunt.alij ꝑut refert Lau.in hoc vltimo tenẽt cõ
trarium dicẽtes ꝙ iudicare poſſunt ſolum in locis vbi cõ
ſueuerũt.Hoſti.ꝯcordat q2 aut habent certã terram limi/
tatã ſicut abbas caſinenſ.⁊ tales dicuntur hr̃e territoriuʒ
vt in illo iudicant ſicut ep̃i. Aut nõ habent certũ territo/
riũ ⁊ tũc dicũtur hr̃e iuriſditionem in p̃ſonis tm̃:ſed tñ ſo
lum iudicabũt vbi p̃ſcripſerũt quod ẽ verius. Secũdo
q̃ro circa hoc de monachis q obtinent prioratus ſui ordi/
nis retento ſibi loco in p̃mo monaſterio ꝑ diſpenſationeʒ
pape. An abbas p̃mi monaſterij põt d̃ eis iudicare ⁊ eos
excõicare. videt̃ ꝙ non cũ nõ habeat p̃lationem verã q̄re/
quiritur ad hoc vt clarius operet̃.xxiij.q.j.audiuimus.in
ꝯtrium.de priuile.volẽtes.lib.vj.Lau.relinq̄t hoc diſpu/
tationi.dic ponderandã formã diſpẽſationis ⁊ ſi reſeruat
iuriſditionem abbati põt iudicare:al's nõ q2 lʒ ſit diſpẽſa/
tum ꝙ retineat locũ in p̃mo monaſterio tñ de iure deſierũt
eẽ monachi illius.de elec.ꝯſti.⁊ ꝯceſſum in fauorem eoruʒ
nõ dʒ in odiũ retorqueri.C.de legibus.l.ꝙ fauore.regula
ꝙ ob gr̃am.lib.vj. Tertio q̃ro generaliter in eo qđ di/
cit de citatione an citatio afficiat extra territoriũ? videt̃ ꝙ
nõ.ẽt ſi citatus al's ſit ſubditus citantis.q2 citatio ẽ ſnia.C.
de epiſ.⁊ cle.l.oẽs.§.nihilominus.⁊.l.cũ clericus.de his
q ad eccle.ꝯfu.l.pñti.de ꝓcura.l.vlti.Sed ſnia extra terri
torium nõ ligat.de conſti.c.ij.lib.vj.de iuriſdi.om.iudi.l.
vlti.ergo nec citatio. Item iudex ꝓhibetur exercere iudi/
cium extra territorium p̃ter ꝙ in caſu.s̃.de fo.compe.cle.
vna:citatio aũt eſt pars iudicij.de ꝓba.qm̃.ergo ⁊ de ipſa
ꝓhibituʒ ẽ q2 a quo remouet̃ totũ remouet̃ q̄libet ei⁹ pars
ff.de rei vẽ.l.que de tota.de ſpon.oratio.C.de rebus alie
nis nõ alie.l.vlti.xiiij.q.v.penale.xxxij.q.iiij.meretrices.
Item iudex nõ iudicat vltra tp̃s officij nec citat.ff.d̃ iudi.
l.⁊ poſt edictũ.d̃ penis.l.vlti.de poſtu.⁊ puto.de iuriſdi.
om.iudi.l.eum q.§.fi.ergo nec extra locum ſuũ.tẽporis.n.
⁊ loci vnũ ẽ iudiciũ.ff.ſi cer.peta.l.vinum.de v̄.obli. quo
tiens.de offi.dele.de cauſis.de plus peti.c.vno. In ꝯtriuʒ
ꝙ citatio poſſit fieri extra territoriũ ꝑ nuncium ⁊ lr̃as ꝓ
batur.C.de epiſ.⁊ cle.l.oẽs.v̄.verũ ſi apparitor.vbi dr̃ ꝙ
apparitor.i.nuncius ex ſnia iudicis.i.ꝑ decretũ de citãdo
põt monere degentes in ꝓuincia.⁊ loquit̃ ibi in p̃fecto vr
bis q citat exiſtentes in ꝓuincia.⁊ ſic extra ſuã iuriſditio/
nem quã nõ hʒ niſi in vrbe ⁊ ex̃ vrbem tm̃ intra centeſimũ
miliare.ff.de offi.p̃fe.vr.§.ſed ⁊ ſi qs.⁊ nõ.de offi. vica.c.
penul.in glo.Si aũt loquit̃.d.v̄.verũ.de iudice.q2 nõ pre
ciſe apparet cui loq̄tur adhuc tñ idem ꝓbat.ad idẽ induci
tur.C.de offi.prefec.vr.l.ij.vbi p̃fectus vrbis p̃ſonas in ꝓ
uincia.i.extra ſuã iuriſditionẽ nõ aduocat niſi ſint ſui offi/
ciales vel ſint de vrbe.ergo ſuos ſubditos ẽt exiſtẽtes ex̃
territorium citare põt.ad ideʒ de fo.cõpe.c.pe. vbi iudex
domicilij q2 inchoauit ꝓceſſuʒ terminat cãm ẽt ſi reus po
ſtea factus ſit de alio homicidio.⁊ ſic poterit eũ citare q̃ꝯ
uis ſit alibi hoc tñ ibi aperte nõ ꝓbatur. Ad idẽ inducit̃ q2
citatio ꝯtinet duo extrema.primũ ẽ actus iudicialis q̄ fit ꝑ
iudicem cũ decernit quẽ citari. Aliud ẽ citatiõis executio
q̄ nõ fit ꝑ iudicem nec in iudicio ſed ꝑ nunciũ vel lr̃as.ſuf
ficit ergo ꝙ p̃mum fiat in territorio.nã ſcđm lʒ fiat ex̃ terri
torium ſicut ẽt delegatio fieri põt extra territorium ⁊ ſuf
cit ꝙ delegatus cognoſcat in territorio.ff.de offi.p̃fec.vr.
l.fi.nõ.de offi.lega.nouit.ꝓ hoc q2 paria ſunt aliq̄d fieri tẽ
pore ꝯceſſo vel ꝓhibito ſi refert̃ dare ad tp̃s ꝯceſſum.ff.
dona.inter vi.⁊ vxo.l.ſi enim.§.fi.⁊.l.ſe.de here. inſti.
tempus vt ſic ſpectet̃ finis.de teſti.cogen.p̃terea. Item p̃
mum extremum citationis videt̃ poſſe fieri ẽt extra terri
torium q2 nõ videt̃ eſſe actus iudicialis.nam arbiter citat
ff.de arbi.l.ſed interpellat̃.de arbi.cum dilectis.⁊.c.per
tuas. Ex quo videt̃ ꝙ iuriſditio nõ requirat̃ ad effectum
vt qs poſſit citare.nam arbiter nõ hʒ iuriſditionẽ.C.de ar
bi.l.j.ff.de re iudi.l.ait p̃tor.ſed notionem tm̃.i.cognitio/
nem nõ iudicialem.ff.de v̄.ſig.l.notionem.ceſſat ergo ra/
tio ꝓhibitionis.nam ſi aliqua rõ ꝓhiberet citationem fieri
poſſe extra territoriũ eſſet illa ſola ne dicat ius extra terri
toriuʒ.cũ g̃ citatio nõ exigat iuriſditionẽ poterit fieri ẽt ex̃
territorium.p̃terea lʒ citatio realis ꝓhibeat̃ quoad exiſtẽ
tem in domo habitationis.de qua trahi nõ dʒ inuitus.ff.
de in ius vo.pleriqʒ.tñ ſi videtur de publico puta ꝑ feneſ/
tras põt citari verbaliter.ff.de in ius vo.l.ſatis.in fi.al's

l.ſed is

l.ſed is.ergo eodem modo poſſet nūcius verbo citare exi
ſtentem extra territoꝛiū lȝ nō poſſit realiter inuitū ad iudi
cem deducere.So.multe ſunt in hac qōne opi.qdam eniȝ
ſtant ſecūde parti ꝙ citatio valeat.qđ tȝ Hoſ.i ſum.đ foꝛ.
compe.§.item rōne ꝯctus.alij dicunt citationē debere fie
ri in loco habitationis ꝑ edictū.nō.in auẽ.de litigio.§.oēȝ
⁊.ff.de iudi.⁊ poſt edictū.Sed hec ſo. ſm Pau.deficit ſi
citādus nō hȝ domum.dic ꝙ deficit ēt alia rōne qꝛ non ci
tatur gs ad domū.niſi in certis caſibꝰ.qđ dixi de eo q mit.
in poſ.c.fi.alij dicūt ꝙ de abſente loco edicti ſufficit ꝑoſi
tio iudicis in actis ſcripta ⁊ facta nuncio ꝙ renūcitet vt ſit
illa ſcriptura in locum edicti.⁊ tūc nuncius citabit ad do
mum ⁊ ſi nō hȝ domū vice preconia publicabit citationeȝ
d.§.oēm.⁊.ff.de dā.infec.l.iiij.⁊ vt refert Pau.ſic ſerua
uit impatoꝛ in citatione.de qua hic:⁊ ſic ſm iſtos nō ſuffi
ceret ſola vox preconis:nec miſſio nuncij ⁊ epiſtole facta
extra territoꝛiū cum exerceri nō poſſint nec in alieno terri
toꝛio.alij dicūt ꝑ edictum nuncij ⁊ epiſtolaȝ citationē poſ
ſe fieri extra territoꝛiū ⁊ hoc de verbali citatione ſed ꝑ iu
dicem vel reali citatione nō vt qñ capitur reus ⁊ deducit
ēt inuitus ad iudicem duplex ē enim citatio verbalis que
fit verbo tñ ſeu edicto vel lr̃is ⁊ realis q̄ fit modo nūc di
cto.vt nō.de in ius vocan.ſed is.in auẽ.de exhiben.⁊ itro
du.reis.§.ſi ṽo.col.v.Sȝ hec opi.reprobat hic.ipſi tamē
reſpondēt ꝙ rō quam facit hic papa nō ē vera:⁊ quod ibi
cū dicit illud tanq̄ȝ notiſſimuȝ ſubaudiri dȝ apud quoſdā
quoꝝ falſa ē opinio.ſȝ vt dicit Pau.hec ſolutio ſatis ē te
meraria.ꝑ hoc qꝛ pȝ hic ꝙ papa ſup hac rōne fundat.Sūt
⁊ alie opiniones.de qbus dixi de fo.cōpe.c.fi.⁊ nō.e.ti.ro
mana.§.ꝯhentes.Pau.dicit ꝙ ſi loqmur de citatione fa
cienda ꝑ iudicem ꝑciſe verum ē ꝙ fieri non pōt extra terri
toꝛium.⁊ de hac.C.de iudi.ſancimus.C.quomodo ⁊ qñ iu
dex.l.ij.idem dicit de citatione reali de qua de đpoſito.c.
j.xxiij.q.iiij.diſplicet.de ſen.excō.ſi clericos.li.vj.ff.in iuſ
vo.vt eant.in rubꝛo ⁊ nigro.ff.ſi qs in ius vo.nō ierit.l.ij.
⁊ de in ius vocan.pleriq̄ȝ.⁊.l.ſe.C.de fe.l.fi.de fo.compe.
roma.§.ꝯhentes.lib.vj.Si aūt loqmur de citatione ṽba
li facienda ꝑ ꝑconem adhuc idem vr̃ dicēdum.ꝑ.d.l.vlti.
C.de fer.⁊ auẽ.qua in ꝓuincia.C.vbi de cri.agi opoꝛ.⁊ idē
vr̃ de citatione que fit ꝑ lr̃as.C.quomodo ⁊ qñ iudex.l.cō
ſentaneum.de in integ.reſti.tum ex lr̃is.de dolo.cū dile
cti.Et idem de ea q̄ fit ꝑ nūcium.de appel.cū parati.ff.de
arbi.ſed iterpellat in ꝑn.C.de ꝑſcrip.xxx.an.l.ſicut.⁊ ideȝ
ſi fit ꝑ publicū edictuȝ.de quo.ſ̃.de iudi.cle.dudū.C.vbi
in rem actio.l.ij.C.quomodo ⁊ qñ iudex.auẽ.qui ſemel.de
cle.nō reſi.ex tue.⁊ hec citatio eqparatur epiſtole.ff.đ of.
ꝓcon.l.iiij.§.anteq̄ȝ.C.cōminationes epiſtolas.in rubꝛo ⁊
nigro.nā ꝑ iſtos modos iudex exprimit ſuā volūtatē ſicut
ꝑ oꝛganum.de do.⁊ ꝯtu.c.fi.ff.de ꝯſti.pecu.q aūt.in fi.⁊.l.
ſeq.de acq.poſ.quod meo.§.j.de reg.iur.q facit.li.vj.Cū
ergo ꝑ ſe non poſſit vt dcm̄ eſt tanq̄ȝ q extra territoꝛium ē
ꝑſona ꝑuata.de of.lega.nouit.ff.de offi.ꝑſi.l.iij.nō ēt ꝑ ali
ud quod eum repſentet qꝛ ēt quo ad illud cenſet loco ꝑua
ti ſm Pau.q tñ in hoc nō ꝑſiſtit ſȝ dicit poſſe dici ꝙ iudex
domicilij verbaliter citare pōt extra ſuū territoꝛiū ꝑ edi
cta preconem lr̃as ⁊ nūcium vt in iuribꝰ ꝓ ſecūda parte al
legatis.Et ille actus intimationis cū ſit non iudicialis fie
ri pōt in alieno territoꝛio.nā ſi diceremus ꝙ deberet ſcri
bi iudici territoꝛij q citaret poſſet eſſe caſus in quo citare
nō poſſet.vt ſi ibi exiſtens nō deliqt nec ꝯtraxit nec hȝ ibi
domiciliū nec alia rōne ſibi ſubeſt.nam ꝑ ſolam exiſtētiaȝ
vel trāſitum nō efficit ſubditus.ff.de iudi.l.heres abſens
§.nam vbi.de tēpo.oꝛdi.cū nullus.lib.vj.de foꝛ.cōpe.qđ
clericis.⁊ quod ibi dixi.Si ṽo loqmur de iudice rōne de
licti vel ꝯctus q eſt iudex ſolū ꝑ accidens talis citare non
pōt extra territoꝛiū quo ad arctādum ꝑſonam.⁊ ſic loquit
hic.ſed fieri debebit citatio ꝑ oꝛdinarium vt dixit Alber.
ꝓut hic dꝛ ibi nos quoq̄ȝ ⁊c.⁊ ſic intelligit.§.ꝯhentes.ſm
Pau.q dicit idem ſi talis trāſiret ad certū territoꝛiū.⁊ ſic
vult Pau.ꝙ ad reqſitionem iudicis delicti vel ꝯctus rō
ne domicilij citabit ꝯhentem vel đlinquentē ſiue ſit in ſuo
territoꝛio ſiue alibi.vel ſm Pau.pōt itelligi.§.ꝯhētes de
citatiōe emiſſa a iudice ꝯctus que in territoꝛio ēt alieno fie
ri pōt quo ad executionē faciēdam in rebus ſuis itra terri
toꝛiū.non aūt quo ad ꝑſonam.ſȝ hic citatio fiebat quo ad
ꝑſonam.ideo nō arctat extra territoꝛiū.vel loqtur ille.§.
ꝯhentes.de illo q in loco ꝯtractus habebat pergulaȝ vel
armarium.i.apothecam ⁊ ſic erat tanq̄ȝ habēs ibi domici
liū.ſecus ſi ſimplr̃ ꝯhant vt ibi nō.Ad predicta ſm Pau.
facit optime lr̃a ſequenſ.⁊ ſic dicit itelligi poſſe.quod nō.
Inno.de fo.cōpe.c.fi.ad ꝯtraria ṽo nō aliter rñdet Pau.
niſi ad id qđ dicebatur de toto ad parteȝ ad quod dicit ꝙ
illud eſt verū ſm qd.vt nō.glo.ff.de leg.iij.ſi qd.⁊ nō ali
ter declarat.Pau.vult dicere ꝙ nō ſimplr̃ ⁊ indiſtincte ꝓ
cedit argumentū de toto ad partē ꝑ hoc qꝛ aliqñ lȝ in par
te quod non lȝ in toto.de of.dele.c.fi.§.vices.li.vj.vbi q
non pōt cōmittere vices ſuas in totū cōmittit quo ad par
tem vt quo ad citationem ⁊ denūciationē ſnīe.⁊ ꝓ hoc qđ
nō.de do.⁊ contu.c.fi.in.fi.Lau.aūt ſimplr̃ dicit ꝙ citatio
emiſſa in ꝓpꝛio territoꝛio exterius nullū arctat.⁊ ꝙ citatio
duo ꝯtinet.ſ.iterlocutoꝛiam iudicis ꝑ quā decernit talem
citandū ⁊ hoc fieri dȝ intra territoꝛium ſicut ⁊ alij iudicia
les actus.C.de epi.⁊ cle.l.oēs.§.verum.⁊.§.ꝑterea.ſecū
do ꝯtinet denūciationem ſeu executionem.ſ.qñ iudex per
apparitoꝛē citationē mittit vel denūciat ei q citatur ⁊ hāc
per aliū ēt extra territoꝛium facere pōt ſicut ēt citat q non
hȝ territoꝛium vt canonici.de elec.cū nobis.⁊.e.ti.c.j.⁊.c.
cupientes.lib.vj.vt cle.cām.ſicut ēt arbiter.vt dixi.ſ̃.ea.
q.dicit tñ tutius ꝙ fiat ꝑ iudicem ſub quo degit citandus
vt hic dꝛ in hoc tñ non ꝑſiſtit Lau.ſed ꝑ alternatiuam vel
dicit ꝙ ꝑ citationē q̄ fit ſolis verbiſ pōt facere iudex extra
territoꝛiū.ſed ꝑ illam q̄ fit re ⁊ ṽbis non pōt facere vt i de
lictis in qbus fit remiſſio ⁊ fit ꝑ iudicem ſub quo degit.d.
l.oēs.§.verū.vt hic.Gen.ṽo tȝ ꝑmum idiſtincte ꝙ citatio
facta iter territoꝛium nō arctat citatum alibi hn̄tem domi
cilium ſed fieri dȝ ꝑ illum ſub cuius iuriſditione ꝯſiſtit ad
reqſitionem alterius vt hic.ar.C.de iudi.l.ꝓperanduȝ.§.
ſin autem.de fo.compe.romana.§.ꝯhentes.in fi.lib.vj.et
idem Mathe.remittēs ad nō.in Spe.de cōpe.iudi.addi
tione.§.j.in.ṽ.ſed quomodo.de accu.§.j.ṽ.quid de latro
ne.vbi ponitur foꝛma talis citationis.Lap.dicit ꝙ ſuper
crimine non pōt qs citari extra territoꝛiū vt hic ſecus ſi ſu
per ꝯtractu ꝑ ꝑalle.§.ꝯhentes.qđ itellige vt dico.ĩ.e.q.
facit ēt Lap.aliam dr̃iam inter delictuȝ ⁊ ꝯctum qꝛ delin
quens ēt ſi in ꝯtinenti diſcedat tñ pōt ꝑ ep̄m delicti excōi
cari.ſecus ſi in ꝯtractu ꝑ.d.§.ꝯhentes.ibi niſi inueniat ibi
dem.qꝛ ꝯctus ē licitus ⁊ ꝑmiſſus.delictum aūt ꝓhibitum
quod ēt no.Jo.cal.de rap.c.j.Ad hanc lr̃aȝ que videt ob
ſtare dicit ꝙ hic rex nō deliquerat in diſtrictu imperij in ꝓ
pꝛia ꝑſona vel ꝙ fuit allegatio partis nō bene fulcita iure
Sed ꝯtra hoc vltimuȝ ē quod dixi.ſ̃.e.q.qꝛ papa ſup hac
rōne fundat.⁊ dic melius vt dico.ĩ.e.q.⁊ de hac materia
dixi de fo.compe.⁊.c.fi.vbi tradidi diſtinctionem quaȝ ap
pꝛobat romana curia q̄ ponit in deciſionibus rote deciſio
ne vltima quā in aliqbus refoꝛmaui ⁊ ē in effectu ꝙ iudex
rōne domicilij pōt citare ſubditum latitātem.i.de quo ne
ſcitur vbi ſit ⁊ citatio facta intra territoꝛiuȝ afficit eū vbi
cunq̄ȝ ſit.ꝓ hoc vt nō.Inno.de rap.c.j.ſed ſi nō latitat pōt
citare exiſtētem in alieno territoꝛio quo ad afficiendū bo
na.de cle.nō reſi.ex tue.nō quo ad afficiendum ꝑſonam.đ
conſti.c.ij.lib.vj.iudex aūt rōne rei citare pōt etiam alibi
exiſtentē ſolū quo ad hoc vt ꝓcedi poſſit ſup illa re.vt lit.

non ꝯteſt.qm̄.§.in alijs.de dolo.put.ſic ⁊ iudex ꝯctus ci/
tat alibi exiſtētem quo ad afficiendū bona q̄ ſunt intra ter
ritorium.vt in.§.ꝯbentes.nō quo ad alia niſi qnando ma/
litioſe ſe occultat ne ad eum ꝑueniat citatio q̄ tunc pōt d̄
cernere miſſionem faciendā in bona ēt in alieno territorio
⁊ iudex territorij exeqtur vt ibi.iudex v̄o delicti non pōt
citare extra territoriuꝫ quo ad puniendū grauius.i.vltra
religionem.ff.de regren.reis.l.j. Sed dꝫ reqrii iudex terri
torij q citabit ⁊ remittet ſi crimen ſit graue.in aut.vt nulli
iudi.§.ſi qs v̄o compꝯhenſorū:ſed ēt quo ad crimina leuia
nō valet citatio extra territoriū ſed opꝫ vt fiat ꝑ iudicē ter
ritorij ad lr̄as citantis quo caſu afficitur citatus ita q̄ te/
net ſnia ēt in perſona lata ꝑ iudicem delicti. Archi.de pri
uile.c.j.lib.vj.⁊ de hoc.iij.q.vj.c.j.⁊ hoc cū ſcit̄ vbi degit
Si autē neſcit̄ iudex delicti euocabit legitimis edictis ⁊ ſi
nō veniat ꝓceditur ad annotationē bonoꝝ.C.d̄ adul.aut.
ſi v̄o.⁊ de hac annotatōe no.de dolo.veritatis.Circa hoc
tn̄ quo ad iudicem domicilij in eo q̄ in hac diſtinctione di
citur q̄ nō citat exiſtentē in alieno territorio:quo ad affici
endum pſonam niſi qn̄ neſcitur vbi degit citādus.dic q̄ ī
mo ſimplr̄ ⁊ īdiſtincte citat vbicūq̄ꝫ exiſtentē quo ad oēm
effectū cū iure ꝓbatur euꝫ poſſe citare.in.d.l.omnes.ver.
verum ſi apparitor.⁊.C.de offi.ꝑfec.vr.l.ij.quod ēt ꝓbat̄
hic in.v̄.deniq̄ꝫ.in eo quod ponderat̄ q̄ impator non erat
iudex regis rōne domicilij:dūmodo ergo citatio decerna
tur intra territorium poterit ꝯſūmari extra territoriū quo
ad oēm effectū ⁊ hoc de citatione verbali.niſi forte iudex
territorij de facto ꝓhiberet nunciū īgredi territoriū:de ci/
tatione v̄o reali:ſecus ꝑ iura ſupra ad hec īducta.de alijs
oībus iudicibus vt rōne ꝯctus delicti vel rei ꝓcedit diſti
ctio ꝑdicta.q̄ꝛ de iſtis cū ſint iudices ꝑ accidens nō pōt di
ci q̄ iuriſditionem habeat niſi in his tn̄ de qbus in iure re
peritur exꝑſſum.Et quo ad iudicem rōne rei dic vt ꝑdixi
ſic ēt quo ad iudiceꝫ ꝯctus de quo ſpecifice loqtur.§.ꝯtra
hentes.vbi in ꝑmo dicto dı̄ q̄ iudex cōtractus non pōt cō
trahentem inuitū trahere coram ſe niſi inueniatur ibidem
⁊ ſic pꝫ q̄ loquit̄ de citatione reali.deinde ſubiungitur id
quod dixi in diſtinctione.de iudice delicti dic ꝑ omnia vt
ꝑdixi.tn̄ quo ad intellectum huius cle.cōſidera id qđ hic
dı̄ in ver.deniq̄ꝫ.vbi pꝫ q̄ rex nō erat ſubditus impatoris
rōne domicilij:ſed ſolum ſuberat rōne quorūdam feudo/
rum.vnde nō habuit impator ptātem ſuꝑ regem niſi eam
que ꝑmittitur ex natura feudi.de qua dixi de iudi.ceterū.
rōne v̄o delicti quod dicebatur cōmiſſum īfra diſtrictum
imperij potuiſſet bene ꝓcedere ꝯ regem ſi fuiſſet inuentus
in eius diſtrictu.Sed cū notorie traheret moram ꝯtinuam
in regno Sicilie quod ē extra diſtrictū imperij citatū affi/
cere quo ad pſonam vt quo ad dignitates vel alia.ſed ſi ī
perator ꝓceſſiſſet ſuꝑ bonis que erāt intra diſtrictū impe/
rij fortaſſe valuiſſet ſicut in iudice ꝯctus dicitur in.§.con/
trahentes.tn̄ hic nihil deciditur.ſed dic q̄ ſicut iudex con
tractus ꝓcedit ꝯ citatum alibi exiſtentē ⁊ nō venientē quo
ad miſſionem tm̄.vt in.d.§.contrahentes.ſic iudex d̄licti
quo ad annotationem tm̄ vt.s̄.dixi q̄ diligenter no.tanq̄
minus bene ꝑ alios explicata.Et his ꝑſuppoſitis pꝫ faci
lis ſolutio ad oīa ꝯtraria. Quarto q̄ro circa hoc ſi ipe/
rator petijſſet a papa vt reum citaret vel mitteret.nunqd
ſi hoc nō facit poterit in eum aīaduertere vel compellere
ſaltem in tpalibus? videt̄ q̄ ſic.ff.d̄ re iudi.l.a diuo.§.j.ibi
ſi hoc iuſſi fuerint.facit de treu.⁊ pa.c.j.in fi.xxiij.q.ij.dn̄ſ
nam q̄ꝫto papa celſior ē magis delinqt ſi negligens ſit in fa
ciendo iuſtitiam vel coadiuuādo ſi opus fuerit q̄ duo pa
ri paſſu ambulāt hoc caſu.ij.q.vij.negligere.xxiij.q.iij.nō
inferēda.maxime in his q̄ ſunt in ptāte ad talia faciēda.vn̄
ꝓpter omiſſam iuſticiam ꝓcedit qn̄q̄ꝫ minor in maiore.de
offi.ordi.ſignificauit.qđ tn̄ dic vt ibi dixi.Item papa non
hꝫ ſuꝑiorem ad queꝫ poſſit recurri ꝓut fieri deberet.de iu
repa.nullus ergo.lꝫ imperator in defectū iuſticie ꝑ ſe ꝓce/
dere. Contrarium tꝫ Lau.q̄ꝛ ſi nō hꝫ imperium par in pa/
rem multo minus inferior in ſuꝑiorem.de elec.īnotuit.xxj.
di.inferior. Item impator hꝫ imperiū a papa:vnde ꝯ natu
ram eēt vt ſeruus ſe exaltaret ꝯtra illū q eum creauit.d.c.
inferior.De hoc vltimo dic vt dixi de iudi.nouit.de elec.
venerabilē.de q̄one aūt dic q̄ vera ē determinatio.Laud.
niſi dicamus q̄ qn̄ papa ꝑciſe ſine cā rōnabili hoc recuſa/
ret licitum ſit tūc impatori in defectū iuſtitie ſibi ꝓuidere:
nō qdem puniēdo papā ſꝫ ſubtrahendo tpalia debita qua
tenus ſatiſfiat ſibi ꝓ ſuo intereſſe cū ⁊ alias liceat cuilibet
ꝑuato hoc facere.vt nō.Inno.de reſti.ſpol.olim.j.Et de
hac materia ēt dico.ī.ver.ſe.q.ix.⁊ pluribus ſequentib᷒.
Quinto q̄ro in eo q̄ papa ponderat q̄ tpe quo ꝓcede/
bat impator nō peruenit ad eū notitia de ꝓceſſibus.qd ſi ꝑ
ueniſſet? dic q̄ nō ꝓpterea valuiſſet.Sꝫ papa hoc pōdera
uit ad hoc vt nō poſſit redargui de negligentia ſicut repre
hendit̄ ille de puo legit̄.xxvij.q.j.ſi cuſtos.⁊.c.ſe.ſꝫ Lau.
vel ſm̄ Gen.hoc dicit ad denotandā maiorem ꝑcipitatio
nem ſnie.ꝓ hoc qđ dı̄.ī.v̄.ſe.⁊ vtrūq̄ꝫ pōt tollerari.

Ver Deniq̄ꝫ. Nota de dictione forſi
tan qđ dic vt in gl.ī ad
hoc.ff.ſi cer.pe.l.ſi ⁊ me. Scđo no.q̄ vaſallus nō dicit̄
ſubditus dn̄i rōne domicilij.nam q̄uis rex haberet feuda
ab iperatore tn̄ dicitur hic q̄ domicilium nō habeat in ter
ris iperij.dı̄ ergo ſolum ſubditus rōne rei.de iudi.ceterū.
⁊ qđ ibi dixi.⁊ de hoc.ī.q.iiij. Tertio no.ex hoc q̄ dn̄s
feudi nō hꝫ iuriſditionem in pſona vaſalli:ſꝫ tm̄ quādam
ſuperioritatem ex natura feudoꝝ.de hoc in.d.c.ceterum.
Quarto no.q̄ rōne delicti qs forum ſortitur ita q̄ ſi in/
uenitur in territorio iudicis vbi delinqt per oīa diſtringit̄
ēt quo ad pſonam.ꝓ hoc lr̄a ibi inuentus.C.vbi de cri.agi
opor.l.j.⁊ aut.qua in ꝓuincia.s̄.de fo.cōpe.poſtulaſti.⁊.c.
fi.ſecus ſi nō inuenit̄ ibi.vt hic a ꝯtrario.⁊ dicit Pau.hoc
notabile.ꝓ hoc quod no.iij.q.vj.c.j.de rap.c.j.⁊ ꝑ Archi.
de ꝯſti.c.ij.lib.vj. Quinto no.de remiſſione facienda ī
criminib᷒.⁊ de hoc.ī.q.xj.⁊ pluribus ſeqntib᷒. Sexto
no.q̄ ſnia q̄ nō ē rite lata nō meret̄ dici ſnia q̄ꝛ paria ſūt nō
eſſe ⁊ nō legitime eē.ff.q ſatiſda.cog.l.quotiēs de trāſla.c.
ij. Septimo no.q̄ non tꝫ ſnia lata in nō citatum vel īdef
fenſum.de hoc in ꝑmo ꝯtrario. Octauo no.q̄ ſnia non
dꝫ ferri ꝑncipaliter ſed maturo iudicio ꝑſertiꝫ in crimina
libus.⁊ intellige ꝑſertim ꝓ maxime ⁊ hoc ē ideo q̄ꝛ maius
ē ꝑiudicium in criminalibus.iō cautius agendū.ff.de car.
edic.l.j.§.ſed ſi qs.xlij.di.qeſcamus.vij.q.vlt.c.vlt.s̄.de
elec.vbi.lib.vj. Oppo.in eo qđ dixi in.vij.notabili
ſnia lata contra nō citatum non tꝫ q̄ imo teneat.ſꝫ dꝫ ꝑ ap
pellatiōem reſcindi.C.quomodo ⁊ qn̄ iudex.l.ab eo.S.
aut nullo modo fuit citat᷒ aut ſic.ꝑmo caſu ē nulla.de in
⁊ obe.inter quatuor.lꝫ Goff.dixerit q̄ nō ē nulla ⁊ q̄ ꝑce
dit appellare vel q̄ bn̄ficio reſtitutionis ſuccurrat̄ qđ
ꝓcedit qn̄ nullatenus ē citatus ſꝫ ſi foret citatus lꝫ non
ꝯtumax ꝓcedere poteſt hoc ꝓut dı̄ in membro ſequēti.Si
aūt aliquo modo fuit citat᷒.aut legitime.aut nō legitime.
aut dubitatur.ſi legitime ſnia valet ſi alia ſint rite geſta.ſi
tamen citatus nō fuiſſet contumax vere ſꝫ ficte ſubuenie
tur ſibi per reſtōnem.de re iudi.cum Bertoldus.⁊ hoc ca
ſu ꝓcedere pōt dictum Goff.cum dixit q̄ ſnia lata contra
abſentem nō ꝯtumacem tꝫ.Si non legitime videt̄ q̄ dēbeat
haberi ꝓ non facta.de elec.bone.ij.de fo.compe.ꝓpoſui/
ſti.ij.q.vj.non ita.⁊ nō.e.ti.tenor.in glo.penul.Si dubita
tur dicit Pau.q̄ preſumit̄ pars citata ſi ſnia trāſiuit in rē
iudicatam.nec ꝓbetur aliqd q̄ reddat eam nullam vl̄ fal/
ſam.qđ no.Spec.de ſentē.prola.§.vt autem.v̄.⁊ nota ſm
quoſdam.qđ tamen dicit ibi Spec.verum eſſe quando in
ſentētia

ſnia continet illum fuiſſe citatum vel pſentem: quod verū
eſt in vltimo ō pſente. Nam ſtat tabellioni quo ad oīa que
tunc agitata ſunt. ſ; quo ad illud de citatione nō videt ve
rum q: citatio fit ante plationem ſnie nec credit tabellioni
de his que pus agitata ſunt. vt nō. Inno. de pba. qm̄. in fi.

Scdo oppo. q non pcedit rō que hic fit i eo qd dicit re/
gem ex quo nō fuit citatus p conſequēs fuiſſe indefenſum.
Nam potuit eſſe pſens ⁊ ſe tueri. So. hic ēt dicitur q erat
abſens. Tertio oppo. ad hoc q: potuit eſſe defenſus p
pcuratorem. So. Pau. q non tenebat mittere pcuratorē
cum cā eſſet ardua. de pcur. c. ij. dic q nec admittit pcura/
tor hoc caſu cū ageret ad penam capitalem. de accu. veni
ens. Quero an ordinarius rōne domicilij poſſit puni/
re ſubditum alibi delinquentē? videt q ſic. q: hic dr̄. q nō
potuit imperator pcedere ꝯtra regez q: non ſuberat ei rō
ne domicilij. ſecus ergo ſi fuiſſet ei ſubditus ex domicilio.
⁊ hoc tz Pau. ſiue loquamur de pena fori penitentialis. ō
q̄ no. xvj. q. j. c. j. ⁊ dico. j. v̄. ſe. in. j. ꝯrio. ſiue in foro ꝯtentio
ſo dum tm̄ pena non afficiat in pſonā. de cle. nō reſi. ex tue.
iij. q. vj. c. j. C. vbi de cri. agi opor. l. j. ff. de interdic. ⁊ rele/
ga. l. relegator. §. ſed ⁊ eos. ⁊. §. ſi qs. de puil. c. j. li. vj. vbi
videtur ſpāle in exemptis q nō poſſint ab ordinarijs pu/
niri de delicto alibi cōmiſſo. ergo eius ꝯtrarium ē ius cō/
mune. ff. ad municipales. l. j. in fi. p hoc qd dixi. ſ. v. pcedē
ti. q. iij. Scdo quero circa hoc ſi p delicto certa pena i/
ponit per ꝯſtōnem ſynodalem in loco delicti ⁊ alia in loco
bn̄ficij quam penam iponat ordinarius? Bar. hix. xij. diſ.
illud dicit ſeruari debere ꝯſuetudinem loci ꝯtractus ⁊ de
licti. c. di. illa. viij. di. q̄ contra. idem Din. p. l. teſtium. ff. ō
teſti. facit. ff. de extraordi. cri. l. pe. §. ſunt qdam. vbi dicit
q qs ſubiacet legibus loci vbi deliqt. ad idez. C. vbi ſena.
vel cla. l. j. ſicut in contractibus ſeruat conſuetudo loci cō
tractus. de eo q mit. in poſſ. cū veniſſet. Nō. Spe. de ſen. p
la. §. qualiter. poſt pn. ſic ⁊ in delictis q: q̄ztum ad forū de
licti ⁊ contractus equiparant. ff. de iudi. l. omnem. de foro
compe. c. fi. p hoc q ſtatutum iudicis domicilij non pōt cō
cernere territorium alienum. de ꝯſti. c. ij. lib. vj. In ꝯtrariū
q puniri debeat ſm ſuā legem q: in ſubditos abſentes hz
iuriſditionem ⁊ ſniam ferre pōt. C. de iudi. l. pperādum. §.
ſin autem. iij. q. ix. decernimus. xj. q. iij. rurſus ⁊ quicunqz.
de dolo veritatis. ergo pōt eos ligare ſua lege q: ſentētia
⁊ lex eqpollet. ff. de manumiſ. l. ſi ſeruus hac lege. C. cōmu
nia de le. l. j. ff. de teſt. l. j. C. de adul. aut. ſi qs. vbi iudex ſe/
cularis delinquentē in eccleſia punit ſm ſuā legem ⁊ tm̄ in
eccl'ia non habet territoriū vel iuriſditionem. de immu. ec
cle. cum eccleſia: ⁊ eo. ti. decet. lib. vj. C. de enu. l. ij. de ſum
ma tri. l. j. ff. de actio. ⁊ obli. l. obligationibus. Sol. Pau.
q aut pena vel vtraqz vel loci delicti tm̄ imponit ipſo fa
cto ⁊ aliam penā non imponet ne ex eodem delicto ſuffi/
ciēter punitus iterū puniatur. de iudi. at ſi clerici. aut neu
tra imponit ipō facto ⁊ aut delicto aggrauat. vel inducit
ex ꝯſtitutione delicti tm̄. vel punitur fortius q̄z p legez do
micilij aut nō. ⁊ ſi ſic tunc rōne delicti penaz imponit. i. ſm
conſtitutiōem delicti. ff. de accu. l. ſi cui. §. vltimo. que pe/
na tanq̄ grauior hz cōmenſurari delicto. xxiiij. q. j. nō offe
ramus. nam ⁊ rōne loci quādoqz peccat in aliquo qd alias
nō eſſet peccatū. xij. di. illa ergo. ⁊ delictum aggrauat. di/
cit tamen Pau. q de facto quod ē alibi delictum ⁊ non in
ſuo territorio extra territoriū punire non pōt: q: nouaz ob
ligationis ſubſtantiā extra territoriū inducere nō poteſt.
ſic intelligitur illud extra territorium ius dicēti ⁊c̄. Sz no
uam pene qualitatem ad delictū ſubſtantiatū cum de iure
cōmuni bene pōt inducere per ſuā legem. facilius enim in
ducitur qualitas q̄ ſubſtātia. ff. de noxa. l. in delictis. §. ſi
detracta. ⁊ nō. C. de eden. l. edita. Pau. verius puto q ex
quo deliqt poſſit ordinarium eum punire q̄zuis illud non

fuiſſet delictum in dioceſi iudicis domicilij q: hz poteſta/
tem in perſonā. p hoc qd dixi. ſ. q. pxima. Si vō delictum
nō aggrauatur vel inducit per legem delicti iudex domi/
cilij imponet penam ſm ſuā conſtitutionez nec tollitur qn
poſſit ēt iudicem p delictū punire ſm legem delicti. nā po
teſt qs pluribus legibus ſubijci ſicut etiam pōt qs in plu/
ribus locis conueniri. de reſcrip. dilectus. ij. de fo. cōpe.
ex parte. B. de ſepul. cum qs. ij. rn̄ſo. lib. vj. ſed cōtra hoc
facit de conſti. c. ij. de conſti. lib. vj. So. Pau. q loquit de
pena que ex platione ſtatim per modū executiuū afficit p/
ſonam quod eſſe non pōt ꝯ exiſtentem in alieno territorio
ſicut ēt realiter nō poſſet fieri executio ſnīe in alieno terri/
torio. Ex hoc infert Pau. q ſnia que trahit ſecum execu
tionem in perſonā non pōt iudex proferre contra ſubditū
exiſtentē extra territoriū: ⁊ ſic q nō pōt eum excōicare. Cō
trarium tenui de fo. compe. c. fi. nā executio excōicationis
nō fit a iudice ſed a iure quod ligat omnes. de cōſti. c. j. po
teſt ergo fieri vbiqz. Si autez ex genere delicti imponitur
penam perſonā afficiens eo ipō q iudex pnunciat ſup deli
cto exemplum. iij. q. vij. §. porro. dicit Pau. q valet ſen/
tentia ēt cōtra exiſtētem extra territorium cū illa pena im/
ponatur a iure cui ſubſunt omnes. de ꝯſti. c. j. Opp. ad
hoc de. l. pperādum. C. de iudi. vbi abſoluit etiā exiſtens
extra territorium. So. Pau. q ibi nō fit executio nec pſo/
na in aliquo obligatur. dicit aūt q ſi executio dz fieri in re
bus. vel ſi ſnia trahit ſecum executionem reſpectu rerum
vt ſi priuatur beneficio bene valet ſnia etiam contra alibi
exiſtētem q: executio fiet hominis miniſterio in loco debi
to. de fo. compe. poſtulaſti. ⁊ facit hec plectura quam ibi
teneo. ſ. q ſi iudex delicti non tm̄ pnūciet ſuper delicto ſed
q ēt poſſit puare delinquētem bn̄ficio q hz alibi. Ter/
tio quero circa hoc qd in ꝯtractibus? pone debitor hz tem
pore cōtractus domiciliū Padue trāſtulit ſe Ferrariaz.
an debitor poterit eum ꝯuenire Padue. Spe. de cōpe. iu
di. adit. §. j. ver. qd ſi debitor. Et Mathe. hic dicit q ē ele
ctio creditoris. ff. de eo quod cer. lo. l. nō vtiqz: ſed tamen
q dz citari Ferrarie vbi hz domiciliū. C. vbi in rez actio.
l. ij. ⁊ fi. quod pcedit quatenus retinuerit domiciliū Pa/
due. al's nō poterit niſi rōne ꝯtractus ſi fuit ibi celebratus
⁊ tūc pcedit vt dr̄ de fo. compe. c. j. §. ꝯtrahentes. lib. vj.

Quarto qro in eo quod dr̄ de dn̄o feudi quā poteſtatē
habeat? So. Lau. q glibet dominus feudi q̄ztūcunqz vilis
ēt ruſticus ſuper rebus q tenentur ab ipſo in feudū hz or/
dinariam iuriſditionē per. l. imperialē. §. vl. de phibi. feu.
alie. Ex hoc infert q cū ſit ordinarius poteſt ſniam ſuam
executioni mādare ⁊ vaſallos ſuos etiam ſi clerici ſint ſi/
ne metu excōmunicationis expellere de feudo ſi ab ipō ce
ciderint. Alij tamē dicūt hoc verum circa manuum inie/
ctionem alias incidet in canonem. xvij. q. iiij. ſi qs ſuaden
te. quod dicit Laud. verius. quod etiā dixi. de fo. compe.
verum. Item etiā nō inijciendo manus tutius facit ſi p iu/
dicem ordinarium facit expelli vaſallum. ſicut dr̄ in em/
phitheota. vt nō. de loca. potuit. Quinto quero circa
hoc an poteſt dominus iure ſuo pignorare vaſalluz? dicit
Laud. q ſic in bonis inuentis in rem feudalē q: ſunt domi
no tacite hypothecata ad inſtar bonorū inqlini. dic q. etiā
ſi eſſent hypothecata non tamen ppria auctoritate illa in/
uadere niſi hoc fuiſſet expſſum in contractu ſicut ſepe fit.
C. de pign. l. creditores. ⁊ quod ibi nō. Sexto quero an
poſſit dominus precipere vaſallo ſub debito fidelitatis?
dicit Lau. q ſicut epiſcopus ſub virtute obediētie pcipe
re poteſt ſbditis ſuis ſic dominus vaſallo quo ad ea que
ad naturam feudi ſpectant imo fortius q̄z epiſcopus cum
domino iuretur fidelitas. de iureiur. verita. xxij. q. vlt. de
forma. ſed obedientia regulariter non iurat. de ma. ⁊ obe.
legebatur. Septimo quero an extra ea que concernūt

qñqꝫ retractatur rõne falſe aduocatiõis: ⁊ tũc ſi iteruenit pecunia ipſo iure nõ tꝫ ſi grã vel preces opus eſt reſtõne vt dictũ ẽ de iudice. de hoc. C. de aduo. diuer. iudi. l. j. qñqꝫ rõne falſoꝝ teſtiũ. ⁊ tũc neceſſaria eſt reſtitutio. ff. de re iudi. Dynus. qḋ dic vt dixi de pba. lꝫ. in pn. Idem dicit Mat. ſi reuocaṫ rõne falſoꝝ inſtrõꝝ q: eadẽ vim obtinẽt cũ teſtibus. de teſti. cogẽ. pucnit. ⁊ tũc ſi ex parte actoris nõ obſtãte ſñia replicabit de dolo. Si ex parte rei cõpetit ſibi exceptio quã pus habebat. ff. de dolo. l. ⁊ elegãter §. ſi pcurator. vbi de hoc ⁊. C. de pena temere litigantiũ. l. j. qḋ dic vt dixi de pcu. in noſtra. qñqꝫ rõne falſarũ allegationũ. Et dicit Mathe. ꝙ neceſſaria eſt reſtitutio. ff. d iudi. l. ſi pretor. §. marcellus. dic ꝙ qñ per dolũ pſentis ꝯ abſentẽ lata eſt per falſas allegationes ipſo iure eſt nulla. d. §. marcellus. de quo dixi in. d. c. lꝫ.

De appellationibus Rubrica.

Ja iudicibus. Valꝫ appellatio corã maiore parte pluriũ iudicũ. ſed appellato eſt appellatio delatio ⁊ termini pfixio intimãdã. hꝫ duo dicta. ſcḋm ibi eſt tñ. No. ꝙ dꝫ appellari corã iudice ſi põt ei⁹ haberi copia. de hoc in glo. in vbo corã. Et dicit Gẽ. intelligi corã aliquo fieri qḋ fit eo ſciente ⁊ intelligẽte. lꝫ nõ cõſentiẽte. ff. de ver. ſig. corã. ⁊. l. vlti. Scḋo not. ꝙ appellatio dꝫ intimari appellato ignorãti. dic tñ ſufficere ꝙ eius pcuratori ſpãliter in cã cõſtituto intimeṫ. de elec. cle. cãm. j. rñſo. ⁊ dicit Lap. ꝙ ſi nõ intimeṫ nõ arctat appellatum quẽ arctaret ſi eſſet intimata. d. cle. cãm. nec hꝫ ẜm eũ effectũ appellatio ante intimatiõnẽ. i. vt ea pendẽte nihil debeat inouari ⁊ reuoceṫ ſi fuerit inouatũ: ⁊ hoc dũmõ potuerit intimari. al's ſecus tũc eni fiet qḋ habeṫ in. d. cle. facit e. ti. ſi iuſtus. Ex hoc dicit Lap. ꝙ lꝫ appellatio legitima eximat appellãtẽ a iuriſditiõe iudicis a quo. e. ti. directe. tũ dꝫ intelligi fuerit intimata ei ꝯ quẽ interponiṫ ſec⁹ in priuilegio exẽptionis: q: ⁊ ſi in notitiã eius ꝯ quẽ pceditur nõ veniat. tñ eximit priuilegiatũ. de cõceſ. pbẽ. c. j. lib. vj. que no. Tertio no. ꝙ dꝫ intimari delatio ⁊ termini pfixio. Et dicit Pau. nõ ſufficere ꝙ ſola termini pfixio intimeṫ q: nõ hꝫ ius delatiõis. e. ti. cũ appellatiõibus. li. vj.

Oppo. ꝙ nõ ſufficiat appellari a maiori parte pluriũ iudicũ. ſed neceſſe ſit ab oĩbus. no. Inno. de offi. deleg. cũ ſup. So. vt in glo. in verbo ſimul. Et idẽ Pau. ⁊ p dictũ Inno. qḋ ponit hec glo. potuit ſurgere dubitatio de qua hic. vel ẜm Gẽ. fuit cã dubitãdi q: ſicut oẽs iudices ſaltẽ delegati vel arbitri ſimpliciter dati ſimul debẽt cognoſcere: ſic videbaṫ ꝙ eoꝝ ſñia ſimul habeat ſuſpẽdi p appellationẽ ⁊ aplõꝝ petitionẽ. ſed ad hoc rñdeo. j. q. xij. ibi nec p hoc vel potuit dubitari q: ẜm Lau. videbaṫ ꝯrium ſicut cũ ſupplicaṫ a ſñia ſenatoꝝ a qua nõ lꝫ ſeparati a ſingulis nec a maiori parte ſed ab oĩbus ſupplicandũ eſt. C. de peti. here. l. ſi. Sed quo ad vltimũ dicit Lau. ꝙ ibi ſenat⁹ totus hꝫ iuriſditionẽ in cõi ⁊ nõ dꝫ fieri corã vniuerſitate qḋ ſepatim fit corã ſingulis. xij. q. ij. ꝙ manumittiṫ. hic aũt hꝫ Gẽ. qlibet hꝫ iuriſditionẽ ſepatim lꝫ oẽs habeãt exercitiũ ſimul. de reſcrip. paſtoralis. in prin. de offi. dele. prudentiam. in pñ. quo ad alia dic ꝙ rõ decidẽdi ſunt ea que ponitur in tex. dicit Sepha. ꝙ cã huius pũiſionis eſt q: plus debito potuiſſet cauſa dilatari qḋ eſſe nõ debet. de arbi. vt qõibus. li. vj. ⁊ qḋ fit a maiori parte cenſeṫ factũ a toto. ff. ad municipal. l. qḋ maior. de re iudi. duo ex tribus. vnde lꝫ videretur ꝙ appellatio deberet offerri oĩbus. C. de appel. l. in offerendis. e. ti. vt debitus. ibi corã iudice. oẽs aũt ſunt iudices vt predixi tñ ſic ſtatutũ eſt pꝑter difficultatẽ que erat in cõgregãdis oĩbus. j. tps appellandi. ij. q. vj. anterior. Scḋo op. ad hoc ꝙ imo in abſentia oĩum iudicũ poſſit appellari. e. ti. ſuggeſtũ. So. Math. ꝙ ibi in appellatiõe extraiudiciali. de qua. e. ti. bene. Et ſic vult Mathe. ꝙ hec cle. habeat locũ in appellatiõe extra iudiciali. Contrariũ tꝫ hic glo. iij. ⁊ verius. dic ergo ꝙ in c. ſuggeſtũ loquiṫ de appellatione que ſurgit ipſo facto p itineris arreptionẽ ⁊ nõ de appellatiõe verbali. de qua ſ vel illud. c. eſt correctũ tñ de intellectu eius. ⁊. c. meminimus. dixi. e. ti. vt debitus. Tertio op. ꝙ poſſit appellari corã vno ex pluribus iudicibus nec ſit opus ꝙ corã maiori parte q: quilibet põt p ſe iudicare. ff. de offi. cõſu. l. vna. C. de auctori. preſtã. l. vlti. So. Lau. ꝙ illud in ordinarijs ſecus in delegatis niſi aliud ſit in delegatiõe expſſum. de offi. dele. cãm. ⁊. c. prudentiã. vel ẜm Lau. hic loquitur de actu cõiter ab oĩbus celebrato. ſ. de ſñia p plures lata. Contrariũ loquiṫ de potẽtia pcedendi ſimpliciter quã habẽt plures ordinarij. vult dicere ꝙ lꝫ ſi erant ordinarij potuiſſent ſeparatim pcedere tñ ex quo ſimul proceſſerunt ⁊ pñũciarũt locus eſt ei qḋ hic dꝛ. Quero in quibus iudicibus locũ hꝫ hec cle. gl. j. dicit ꝙ in oĩbus tã in ordinarijs qꝫ arbitris iuris. ⁊ idem Paul. q: in oĩbus ſubeſt eadẽ rõ. Scḋo quero circa hoc generaliter cum ſunt plures iudices ordinarij an poſſint ſeparatim pcedere. dic ꝙ ſic vt dixi in vltimo ꝓrio. ⁊ de hoc de offi. deleg. prudentiã. in prin. Tertio quero circa idẽq ſi ſimul cognouerũt: dic ꝙ ſimul debẽt pnunciare. de hoc in Spe. de ſñia. §. ſed qd. ꝟ. qd ſi duo. de pluribus aũt arbitris dic vt de arbi. vt qõibus. lib. vj. Quarto quero circa hoc de arbitris ſi arbiter fert iniquã ſñiam an facit litẽ ſuam ſicut iudex: Math. format ⁊ eſt ipertinẽs ſicut alie queſtiones ſequẽtes. So. aũt ꝙ ſic. C. de pac. ſi qs in cõſcribẽdo. de hoc in Spe. de arbi. §. j. ꝟ. quid ſi arbiter.

Quinto quero corã quo petitur reductio arbitramenti ad arbitrium boni viri: dicit Mathe. ꝙ corã iudice qui dicitur bonus vir. ff. de ver. obli. cõtinuus. §. cum ita. l. vir bonus. ff. iudi. ſol. Sexto quero infra qḋ tps peti poteſt reductio: dicit Mathe. ꝙ vſqꝫ ad. xxx. ãnos. de hoc per Spec. in. e. ti. §. ſequiṫ. ꝟ. infra qḋ tempus. de hoc dixi de arbi. expoſita. vbi tenui ꝙ tñ. infra annum. qḋ tñ dic plenius vt ibi. Septio quero quare a ſententia arbitri nõ appelletur: dicit Mathe. ꝙ q: nõ eſt ſñia cũ ex ea nõ naſcatur actio in factum ſicut ex ſententia iudicis. C. de reb. credi. l. actori. ⁊ ſic non poteſt rumpi per appellationem: rumpitur eni tñ id qḋ tenet. ff. de iniuſto ⁊ irri. teſta. l. nam ⁊ ſi. §. rũpendo. de pena recedũt a beneficio legis permittentis appellationẽ. ad hoc. C. de pac. ſuper dote. l. vlti. ff. de precario. ⁊ habet de hoc dic vt dixi de arbi. cũ dilectus. Octauo quero de differentia inter arbitrum ⁊ arbitratorẽ: Math. reſpondit aliquas differentias improprias. dic melius vt dixi de iureiurã. quia tãualis. nã tunc arbitrator nõ ſumitur proprie vt pronunciet ſed vt componat inter partes. ſecus de arbitrio.

Nono quero ſi arbiter cognouit inter maiorem ⁊ minorem ⁊ minor petit in integrũ reſtitui: dicit Mathe. ꝙ arbiter poterit incidenter cognoſcere lꝫ nõ principaliter ſed hec queſtio deciditur per tex. de in integ. reſtitu. c.

Decimo quero an in appellatione extraiudiciali locũ habeat qḋ hic dicitur: glo. ij. dicit ꝙ ſic. Idẽ Pau. quod etiam dixi. ſ. in. ij. cõtrario. Undecimo quero ſi in appellatione iudiciali eſt appellatum extra iudicium ⁊ poſtea infra tempus legitimum eſt intimata appellatio corã iudice an ſufficiat: videtur ꝙ ſic. q: appellatur corã iudice vt certificetur de appellatione. nũc autem eſt certificatus ⁊ non refert quid ex equipollẽtibus fiat. ff. ſi certe pe. l. certũ. de verbo. ſig. in his. in cõtrarium q: ad alium effectum

effectū tēdit appellatio ad aliū intimatio. Itē nō eſſet per
hoc dīa an poſſet haberi copia iudicis an nō que eſſe dꝫ
vt hic facit. ff. de cōſti. pecu. l. j. §. qui. qđ tꝫ Bertrādus di
cens ꝙ dꝫ appellatio iterponi ex quo copia iudicis habe
ri pōt: ⁊ nō ſufficit ꝙ fiat ꝑ modū appellatiōis. Duode
cimo q̄ro in eo caſu in quo haberi pōt copia oīum iudicū
an ſufficit appellare corā maiori parte vt hic glo. iij. dicit
ꝙ ſic. mouet̄ ex verbo forte in textu. ⁊ idē Pau. ⁊ ḃm hoc
dic̄ Lau. ꝙ lꝫ difficultas ꝯgregādi plures iudices videat̄
cā finalis huius diſpōnis. tñ eſt potius īpulſiua qua ceſ/
ſante nō ceſſat diſpoſitio. ff. de poſtu. l. j. §. ſexū. ſimile de
verb. ſig. abbate. qꝛ cōſtitutio iuris dꝫ eſſe perpetua. vñ
lꝫ ceſſet cā remanet ṗcipis auctoritas que facit eā dura
re. ar. ff. de legi. l. de quibus. de offi. lega. c. fi. Gē. aūt dic̄
ꝙ in preſentia iudicū eſt appellādū ſi ipſoꝝ copia poſſit
haberi. ff. qñ appel. ſit. l. j. §. dies. ⁊ ſic no. glo. ⁊ Inno. e. t.
ſi iuſtus. ⁊. c. ſuggeſtū. ⁊ ſic ꝯcordant̄ glo. Inno. ꝯrie. e. ti.
ſi iuſtus. ⁊. c. dilectis. in glo. penul. ad hoc. e. ti. ſi duob᷒.
ꝓ hoc iſta lr̄a a ꝯꝛio. ⁊. e. ti. vt debit᷒. ṽ. cū aūt. ⁊ qꝛ h̄ ōcre.
aliter intelligēdo eſſet correctiua iuriū ꝯ id de elec. eccl'ia
ij. ṽ. demqꝫ. ⁊. c. cū expediat. li. vj. Et ḃm hoc dicit Gē. ꝙ
verbū ſeparati hic in tex. nō videt̄ referendū ad verbuꝫ
appellare: ſed ad verbū apoſtolos petere. attēto ordine
lr̄e. ar. ff. de leg. ij. cū pater. §. ate. ff. ad trebel. l. heredes.
§. vlt. In hoc tñ nō perſiſtit. ſed dicit ꝙ mēs huius cle. eſt
ꝓuidere appellāti ꝙ ēt ſeparatim poſſit appellare a plu/
ribus iudicibus dūtñ a maiori parte appellet ꝑ difficul
tatē ꝯgregādi oēs: ⁊ ſic verbū ſeparati refert̄ ēt ad verbū
appellare ⁊ hoc verius qꝛ cū ſit vna rō verbū ſequēs dꝫ
determinare oīa precedētia. e. ti. ſcđo reqris. ⁊ qđ ibi dixi
Et ſic ḃm Gē. erit reꝑire ꝙ lꝫ plures delegati ſimpliciter
nō poſſint ſeperatī ꝓcedere. de offi. dele. prudentiā. i pn.
ipſoꝝ tñ iuriſditio ſeperati ſuſpēdi pōt. ꝓ hoc qꝛ ſicut ſta
ret̄ ſnīe maioris partis delegatoꝝ ſi nō appellaret̄. ff. de
re iudi. duo. de iudi. c. fi. ⁊ ſicut ēt qñ eſt appellatū ſtatur
delationi ⁊ termini prefixioni maioris partis. ita ſtandū
eſt appellationi facte a maiori parte. Itē q̄ rōne maioris
partis ſnīa partē nō appellātē eſſet aſtrictura eadē rōne
appellatio a maiori parte eſt appellantē releuare. qꝛ oīs
res ⁊c̄. de regu. iur. c. j. ne ꝑ hoc hec cle. corrigeret alia iura:
qꝛ lꝫ in eis caueat̄ ꝙ in preſentia iudicū ſit appellādū vbi
cōmode adiri poſſūt. ꝓ hoc. e. ti. ſi iuſtus. ⁊. c. appellatio
li. vj. nō tñ cauet̄ ꝙ eis exiſtentibus ſimul debeat appel/
lari. Ad illud de ordine ſcripture dicit nō curādū de ordi
ne vbi cōſtat de legis mēte. ff. de ſolu. nec ordo. hic auteꝫ
de mente ꝯꝛia cōſtat vt dictū eſt. ſ. e. q. Decimotertio
quero qualit̄ intelligit̄ qđ hic dı̄ de maiori parte? dicit
Lau. ꝙ de duabus partib᷒ al's nō ꝓprie dı̄ de maiori pte.
vt no. de elec. cū inter. canonicos. in pn. vel loqtur de ma
ioritate facti. ⁊ ſic ſufficit ſi in vno excedat. ſ. de elec. cle.
ꝙ circa. qđ eſt verius ⁊ nullibi noīe maioris ptis intelligi
tur de duab᷒ ptibus niſi qñ i iure exprimit̄. Decimo
quarto quero ſi erāt tm̄ duo iudices qūo appellabit̄ corā
maiori parte? So. vt in glo. in verbo maiori. ⁊ ibi querit
de alio. qđ dic vt in ea. ibi abſolutio. vſqꝫ ad fi. Decio
quinto q̄ro ſi corā oībus ſimul fuit appellatū an pōt qli/
bet iudex ſepatī apoſtolos cōcedere? dicit Paul. ꝙ ſic. ſi
alij reqſiti nolūt cū eo cōuenire ſicut ab eo pōt appellari
⁊ hoc ad ſui exonerationē ⁊ euitationē pene. de qua. e. ti.
de priore. ij. q. vj. decreto. C. e. l. qñ. ⁊. c. vt ſup. li. vj. lꝫ me
lius ſit ꝙ in dādo apl'os oēs cōueniāt ſi poſſūt. ꝓ primo in
ducit Pau. qꝛ al's ex facto maioris ptis nō deferētis pu/
nit̄ appellās ſine culpa ꝯ id de cōſti. cognoſcētes. l vj. di.
latis. de his que fi. a ma. pte ca. queſiuit. Decioſexto q̄
ro in caſu p̄miſſo ſi vnus ꝯcedit apl'os dilatorios alij refu
tatorios an pōt ille vnus penitere ⁊ cū alijs dare refuta/
torios? dicit Pau. ꝙ ſi eſt talis q nō pōt ſolus ꝓcedere pe
nitere pōt. ⁊ ſic ēt pōt ſi deferētes ſūt maior ps qꝛ ꝑ dela/
tionē factā ab vno vel ꝑ partē minorē alioꝝ iuriſditio nō
ꝑdit̄ cū in actib᷒ iudicialib᷒ iſte vn᷒ nō p̄ferat̄ eis. ff. d re
iudi. l. duo ex tribus. de arbi. ſi in tres. l xv. di. c. j. ij. q. vj.
§. diffinitiua. ṽ. itē ſi plures: de offi. dele. cām. de re iudi.
c. fi. de ar. c. ij. li. vj. ⁊ ꝑ ꝯñs ipſe vnus retinet iuriſditionē
ex pſona alioꝝ. e. ti. vna. Et ſic appellāti ex tali delatiōe
nullū ius eſt q̄ſitū nec iuriſditio ad ſupiorē dlata qꝛ abſqꝫ
p̄iudicio alicui᷒ penitere pōt. ⁊ ſic intelligit̄ regula muta
re. li. vj. facit de offi. dele. q̄uis. e. li. de elec. auditis. Item
taliter deferēs nō dı̄ funct᷒ officio ſuo cū res nō poſſit ſor
tiri ſuū effectū tanqꝫ facta ab eo q nō poſſit ⁊ ꝑ hoc ſibi nō
obſtat. de offi. dele. in lr̄is. de appel. itima ſti. ⁊ cū nō ha/
buerit ptātē volēdi pōt penitere nō obſtāte regula. qđ ſe/
mel. li. vj. dicit tñ Pau. ꝙ ſi alij poſtea deferāt appella/
tiōi ēt diuiſim vı̄ valere delatio ⁊ apl'oꝝ aſſignatio. ar. ff.
de ſer. ruſt. p̄di. ꝑ fundū. dicit tñ ꝯ hoc eē qꝛ delatio pēdet
ex facto iudicum in quoꝝ ptāte eſt ſimul cōuenire ⁊ cū ſit
actus iudicialis dꝫ fieri ſimul: ſicut ⁊ alij actus iudiciales
⁊ hoc dicit forte verius ⁊ de mēte huius lr̄e. primū veri᷒
vt dico. j. q. xxiiij. Decioſeptimo q̄ro in eo qđ dicit d
ītimatōe an appellāti ſciēti dꝫ fieri ītimatio? gl. in. ṽ. igno/
rāti. qđ nō. ⁊ idē Pau. q dicit nō curādū qūo ſciuerit ſiue
qꝛ eo p̄ſente fuit appellatū ſiue alter ex quo plene ē iſtru/
ctus. Deciooctauo quero ſi iudex nō detulit appella/
tiōi. an debeat hoc ītimare appellaro. dicit Pau. ⁊ Gē.
ꝙ nō: qꝛ ſolū hic dı̄ faciendā intimationē de delatiōe? rō
ṽo quare ītimat̄ delatio. colligit̄ ex glo. in ṽbo delatiōis
quare aūt refutatio nō ſic ītimet̄ pꝫ ex eadē glo. qꝛ tūc ceſ/
ſat rō de qua in glo. Deciono no q̄ro in eo qđ glo. pre/
miſſa dicit ꝙ ꝑ delationē ṗcipale negociū defert̄ ad iudi
cē appellatiōis an hoc ſit indiſtincte verū? dicit Lap. ſi iu
dex deferēs habebat iuriſditionē ꝑ ſuā delationē trāſfert
ēt cām ṗncipalē: ſi aūt nō hꝫ iuriſditionē tūc transfert cām
appellatiōis tm̄ nō principalē: vt no. Spe. eo. ti. §. qualit̄
aūt. ṽ. porro. in fi. al's. ṽ. ꝙ aūt dixi. ⁊ Io. an. e. ti. cū de ap.
li. vj. Uigeſimo q̄ro an ꝑ approbationem appellāti cā
ṗcipalis eo ipſo nō trāſferat̄? dicit Lap. ꝙ nō ſꝫ trāſfert̄ ſo
lū cā appellatōis quo ad cognitionē ⁊ deciſionē: dꝫ tñ tūc
appellās ⁊ appellat᷒ mittere ꝓcuratorē nō tm̄ ad īpetrā
dū ſꝫ ēt ad tractādū ⁊ finiēdū cām appellatiōis in curia. ⁊
hoc niſi appellat᷒ dicat ꝙ vult ēt cām ṗcipalē diffinire
ī curia. e. ti. c. j. li. vj. de hoc in Spe. i. d. §. ṽ. tertio. Ui
geſimoprīo q̄ro an dlationē pōt iudex facere iuito appel/
lato? dicit Lap. ꝙ ſic: ⁊ ꝙ ēt appellat᷒ pōt approbationē
facere iuito iudice. qđ ēt no. e. ti. iterpoſita. Uigeſimo
ſcđo q̄ro quē terminū pōt iudex a quo p̄figere appellatio
ni? So. vt in gl. penul. q̄ dicit ꝙ duplicē. ſ. ad iter arripie/
dū ad ſe p̄ſentādū. de primo. e. ti. ꝑuenit. ij. de ſcđo. e. ti. ſi
gnificauit. ⁊. c. pſonas. Eſt aūt ⁊ terti᷒ terminus ad finiē/
dā appellationē. ⁊ iſtū nō pōt iudex a quo p̄figere. e. ti. ex
inſinuatione. ſed prefigitur a lege. e. ti. cū ſit. j. e. ſicut. hūc
tñ terminū prefigere pōt iudex ad quē. vt no. de dolo. cuꝫ
olim. in glo. vlti. quā neſcio alibi. ⁊ idē hic Lap. qđ dic ꝓ/
cedere in papa. ⁊ ſic loquitur. c. cū olim. inferior ṽo non
poſſet terminū iuris breuiare. regula indultū. li. vj. d. c. cū
ſit. vbi dixi. Eſt ⁊ quartus terminus ad redeundū ab ap
pellatione. d. c. ex inſinuatione. Et iſte eſt idem in effectu
cū termino ad finiendam appellationem. ⁊ reprobat̄ ille
d. c. ex inſinuatione. Uigeſimotertio quero ſi iudex a
quo aſſignauit terminū appellanti ad ſe preſentandum.
alium terminū ad fidē faciendū ſibi ꝙ preſentauerit. ſi ap
pellās fidē nō fecerit an appellatio ſit deſerta? dic̄ Lap. ꝙ
lꝫ ex hoc veniat puniendus qꝛ nō paruit: non tamē appel
latio debet cenſeri deſerta cum hoc non ſit iure expreſſū.

facit de ſen.excõ.is q.j. Rñſo.li.vj. Idẽ tz Fede. de ſenis
in ꝯſilijs.cxx vij.ꝛ dixi.e.ti.pſonas.ꝛ.c.ex inſinuatiõe.di/
cit tñ Lap.ꝙ ſi iudex cõminatus fuiſſet ꝙ niſi in termino
aſſignato ſibi fidẽ de dicta pſentatiõe feciſſet haberet ap/
pellationẽ ꝓ deſerta.tũc ſecus. Pe. de anch. dicit ꝙ iu/
dex a quo nõ põt ꝓnũciare appellationẽ eſſe deſertã hoc
vltimo caſu:qꝛ hec ſnĩa cõfert in tp̃s quo futurus eſt non
iudex cũ ſit tráſfuſa iuriſditio in iudicẽ ad quẽ.ar.de offi.
leg.pſenti.li.vj.ff.de iuriſ.om.iudi.eũ q.§.fi.dictũ placet
ſed rõ nõ vrget qꝛ ſi appellatio eſt fruſtratoria nec iudex
detulit nõ eſt i ſuperiorẽ tráſfuſa iuriſditio.e.ti.cũ appel
latiõibus.li.vj.ſed verior eſt ratio qꝛ beneficiũ appella/
tiõis pendet i cognitiõe ſupioris nõ ergo põt iudex a quo
ẽt in parte ipſũ tollere niſi vbi reperit ei a iure cõceſſum.
facit de cõfir.vti.c.j.ꝛ.ij. Itẽ eſt beneficiũ iuris.e.tit.cum
ſpãli.ergo nõ auferendũ.regula indultũ.pallegata.tñ tu
tũ eſt appellãti ꝙ fidẽ faciat ne ſe ingerat opiniõibus ꝛ h̃
no. Uigeſimoquarto q̃ro an prefixio termini.ꝛ dela/
tio ſi ſunt plures iudices poſſit ſeparatim ab eis fieri?gl.
in v̉bo pfixiõis.videt ſentire ꝙ nõ.qđ ẽt tz Gẽ.ſub dubio
forte.qꝛ appellatio ꝛ aplõꝝ petitio a parte ꝓuenit ſz ap/
pellatiõi deferre ꝛ terminũ pfigere ꝓuenit a iudice.vnde
ſicut iudices vel arbitri plures nõ poſſũt ꝓcedere ſepa/
ratim nec iſtos actus explicare maxime cũ ꝑ delationem
agatur de iuriſditiõe ab eis abdicanda ꝛ in ſuperiorẽ tráſ
ferenda.e.ti.cũ appellatiõibus.li.vj.ꝓ hoc de offi. dele.
prudẽtiã.ꝛ.c.cũ cãm.ꝛ.c.cũ ſupabbatia.ꝛ.c.ſi ꝯ vnũ. Idẽ
Pau. vt dixi.ſ.q.xvj. Lap. dicit verius eẽ ꝙ ſicut appel
lari põt ſeparatĩ ita ꝛ apli dari: vt nõ ad ipariа iudicẽtur
iudices.ꝛ appellãs:qđ puto verius: vt ſic pmiſſo antece
dẽti ꝓmittatur ꝯñs.de offi.dele.pterea. Uigeſimoqn/
to q̃ro ſi ex duobus iudicibus vnus defert alius nõ?dicit
Lap.ꝙ valebit delatio vel repudiatio.ꝓut acceptabit iu
dex ad quẽ:ꝛ hoc ſi illi erãt delegati. In ordinarijs v̉o va
let illa q̃ facit ꝓ reo.de re iudi.duobꝰ.ꝛ ꝓ hoc.j.q.xxvij.

Uigeſimoſeptimo q̃ro ſi iudices erãt in diſpari nume
ro?dicit Lap.ꝙ valebit delatio vel repudiatio maioris
ꝑtis.de reſcrip.paſtoralis.đ arbi.c.j.ꝛ fi.li.vj. Uigeſi
moſeptio q̃ro in eo qđ dixi.ſ.q.xxv.de duobꝰ iudicibus
diſcordãtibꝰ:qđ ſi ſũt plures in numero pari ꝛ diſcordãt
dicit Lap.ꝙ ſi ſunt dati cũ clauſula qđ ſi ambo: vel qđ ſi
nõ oẽs: vel cũ illa oẽs: vel alter veſtrũ.. vel ſimili ꝛ vna
pars defert appellatiõi altera nõ.ꝛ ps nõ deferẽs ꝓcedit
eius ꝓceſſus ex futuro pẽdebit euẽtu vtrũ valeat vel ne.
ꝛ pdicta in duabus ꝓximis qõnibus locũ habẽt qñ iſimul
oẽs ꝓcedũt.ſz ſi vnus eoꝝ eo caſu quo põt ꝓcedit ꝛ ab eo
appelletur ꝛ ipſe appellatiõi deferat deuoluetur ad ſu/
periorẽ cã appellatiõis ꝛ pcluditur collegis via ꝓcedẽ/
di.ad hoc de offi.dele.cum pluref.ꝛ.c.ſi ꝯ vnũ.li.vj.ꝛ.e.
ti.cũ ſupabbatia.Si v̉o detulit ſed ꝓcedit ex futuro.pen
debit euentu eius ꝓceſſus:qꝛ ſi ꝓnũciabitur malla appel
latũ tenebit ꝓceſſus ſm Lap.ꝛ videtur eiꝰ dicta eẽ iuolu/
ta nec oz in hoc iſiſtere:qꝛ decidũtur ꝑ.c.fi.de re iudi.cuz
ibi no. Uigeſimooctauo q̃ro an iudex q nõ detulit ap/
pellatiõi poſſit terminũ pfigere. Inn. de accu.c.vlti.dicit
ꝙ nõ. Cõtrariũ tenet Spe.e.ti.in quarta parte.§.ſeqt vi/
dere in forma. Reuerẽdo vel ſanctiſſimo.dicit Lap.ꝙ h̃
cle.in eo ꝙ de delatione ꝛ termini aſſignatione a ꝯrio.fa
cit pro dicto Inno.veriꝰ puto dictũ Spe.qꝛ regula eſt ꝙ
iudex a quo põt pfigere terminũ appellãti.de appel.pſo
nas.ꝛ.c.cũ ſit.que iure indiſtincte loquũtur: nec iſta cle.
ꝯdicit.nã argumẽtũ a ꝯrio dz ſũmi a cã finali.vt no.đ elec.
publicato.ꝛ ſic nõ ſũmitur inducẽdo hãc cle.mõ pdicto.

Uigeſimonono quero ſi iudex detulit appellatiõi an
ex poſt facto põt terminũ pfigere?videt ꝙ ſic.ſ.e.cum ſit
Romana.dicit Gẽ.ꝙ ꝯrium nõ iprobabiliter põt dici qꝛ
ꝑ dilationẽ deſijt eſſe iudex.e.ti.cũ appellatiõibus.ꝛ ne
gociũ principale ꝛ oia acceſſoria ſunt ad ſuperiorẽ deuo/
luta.ſ.e.dilectis.§.pterea.ꝛ ſtatĩ ſuccedit terminus iu/
ris ad ꝓſequendũ ꝛ iputet ſibi iudex q cũ detulit terminũ
nõ pfixit vtẽdo iuris beneficio.C.de iur.deli.l.ſcimꝰ.§.ſi
v̉o.poſtq̃z a ꝯrio.dic ꝯ vt no.Io.an.e.ti.cũ appellatiõibꝰ
li.vj.vbi rñdet rõni premiſſe. Trigeſimo quero an ſi/
cut itimatio fit appellato hic ita debeat fieri iudici cũ ap
pellat in eius abſentia?dicit Gẽ.ꝙ nõ:qꝛ ſi hoc voluiſſet
ita expreſſiſſet de iudice ſicut de appellato.de hoc dic vt
dixi de elec.cle.cãm.in pn.q.xxvij. Trigeſimoprimo
quero an in qualibet cã appellatiõis debeat fieri itima/
tio appellato?videt ꝙ ſic ꝑ hãc cle.qđ videt tenere Spe.
e.ti.§.qualiter.Gẽ.dicit aliter dicẽdũ: vt ipſe not.đ elec.
cle.cãm.dic ꝙ in caſu huius cle.locũ hz intimatio. Itẽ in
caſu dicte cle.cãm gl's nõ niſi reperiat expreſſũ.ꝛ cle.cãz.
nõ hz locũ niſi in appellatiõibus interpoſitis ad ſedẽ apo
ſtolicã: vt no.glo.in ea.cle.in pñ.in.v̉.ſedẽ apoſtolicam.
vbi dixi in.vj.q.ꝛ quo ad hãc cle.dic vt i ſequẽ.q.differt
tñ intimatio de qua hic ab illa de qua in cle.cãm.vt dicit
glo.vlti.ꝛ dico.j.q.xxxij. Trigeſimoſcđo quero ſi ab
oibus iudicibꝰ ſimul eſt appellatũ an debeat fieri intima
tio appellato dicit gl.vlt.ꝙ ſic.qꝛ eadẽ eſt ratio ſicut ſi ſe
parati qꝛ tãtũ periculũ eſt ignorãti vno caſu ſicut reliquo
ſi nõ ꝓſequeret appellationẽ cui delatũ eſt propter qđ pe
riculũ vitandũ fuit inducta hec itimatio.ꝛ lz hic dicat eã
faciendã qñ ſeparati eſt appellatũ nõ negat qn ſit idẽ qñ
ab oibus appellat.ꝛ idẽ Gẽ. Trigeſimotertio quero
an intimatio de qua hic locũ habeat in caſu cle.cãm.glo.
vlti.ibi ꝛ aduerte dicit ꝙ nõ.ꝛ dic vt in ea.ꝛ idẽ Gẽz.

Trigeſimoquarto q̃ro in eo qđ dicit hec glo.ꝙ in cau
ſis beneficialibus terminꝰ eſt appellatiõi pfixus ſi termi
no nõ pereat an deſerta dr appellatio?dicit Lap.ꝙ nõ.đ
elec.c.j.li.vj.lz ſecus ſit in termino hoĩs.e.tit.perſonas.

Trigeſimoqnto q̃ro ſi iudex a quo in cã beneficiali de
fert appellatiõi ꝛ aſſignat terminũ de quo in.c.j.plle.vel
aliũ cõſentiẽtibꝰ vl' nõ ꝯdicentibꝰ partibus ad iter arri/
piendũ:vel preſentandũ ꝛ appellãs vel appellatus nihil
faciũt in termino an appellatio ſit deſerta?vr ꝙ ſic ſi nul
lũ ſbeſt ipedimentũ.e.ti.pſonaſ.ꝛ.c.cũ ſit.j.e.q̃zdiu.Lap.
Pe.de anch.dicit ꝙ iudex nõ põt aſſignare aliũ terminũ
q̃ illũ de quo in.d.c.j.qꝛ hoc eſſet tollere legẽ maioris ꝯ
id qđ no.de accu.cũ.p.in glo.fi.de ſortil.c.ij.de elec.cupi
entes.§.qđ ſi.lib.vj. Itẽ preſuppoſito ꝙ poſſit.dicit tñ ꝙ
nõ cõparẽdo in termino appellatio nõ erit deſerta.qꝛ i.d.
c.iponit alia pena nõ cõparẽti vt in eius abſentia ꝓcedat
cui ſtandũ eſt ꝑ predicta:ꝛ hoc videt ꝓbabiliter dictum
pro Lap.tñ eſt qꝛ loquit qñ ſtatuit terminꝰ partibꝰ cõſẽ
tientibus:vel nõ ꝯdicentibus.poſſent autẽ partes ex
to renũtiare appellationi.de elec.q̃zuis.li.vj.poſſent er
go cõſentire ꝙ alteret diſpoſitio illius.c.i ſuũ preiudiciũ
ꝛ ſic ꝙ iudex aſſignet terminũ nec iſtud eſt tollere legẽ ſu
perioris ſed partes renũciãt ſuo fauori qđ poſſunt de re
gula.ad apoſtolicã.ꝛ dato ꝙ iudex aſſignet terminũ iuri
lz nõ fieret deſerta ſi terminus eſſet a iure tñ aſſignatus:
vt dixi in proxi.q.ſecus tñ qñ a iudice ẽt idem terminus
aſſignatur:quia durius agit cũ miniſtro legis q̃z cũ lege
ff.de arbi.l.celſus.ꝑ hoc qđ dixi de reſcrip.c.j.

q **Uiamuis.** Not.ꝙ obſeruãtia
cõis attendenda ẽ
talis enim obſeruantia ſm Lau.eſt optima
legum interpres.de conſue.cũ dilectus.ma
xime ſi in Romana curia obſeruetur.quia
quod Rome fit ſpectandnm eſt.de offic.preſid.ſed licet.
xij.diſt.c.j.ij.ꝛ.iij.quod eſt verum ſi mandetur per alios
obſeruari: vt hic: vel etiam ſi non mandetur.dũ tamen
non refraget

nõ refragetꝰ ſpālis loci cõſuetudo. de ↄſti. ex lrīs. ſecus ſi ꝓhibeatꝰ p alios obſeruari. de temp. ordi. c. j. vbi de hoc. Scđo no. ibi volẽtes. ꝙ volũtas pape p rõne ſuffi/cit. inſti. de iure nāli. §. ſed qđ ꝓncipi. ⁊ facit cõem obſer/uantiā iuri preferri vt hic. de hoc. e. di. §. leges. de ↄſue. c. fi. ſicut facit et eqtatē ꝓferri iuri. vt hic ⁊ de rerū ꝑmu. c. vno. li. vj. Quid aũt ſit eqtas ⁊ qũo ꝓferatur iuri no. h̄ Lau. ⁊ Pau. dixi de trāſac. c. fi. O ppo. ꝙ nõ ſufficiat aplos ſepe petere vno ↄtextu. nā qđ fit vno ↄtextu lꝫ plu ries habeꝫ ꝓ vno facto nec hoc caſu verboꝝ replicatio actuū diuerſitatē geminat. xxj. q. ij. lotharius. ſicut de ꝓ/miſſiõe di. ff. de v̄b. ob. q bis. ⁊ de leg. ſepius. ff. de leg. j. l. plane. §. ſi eadē res. debuit ergo petitio ↄtineri interual la. de ſen. exco. ↄſtitutionē. li. vj. So. ↄ̄ria ſũt vera de ri/gore. lꝫ de eqtate ꝓcedit qđ hic dꝛ vt pꝫ in tex. ⁊ ꝑ hoc pa pa vtiꝰ v̄bo decernimꝰ. ad oſtendẽdū qđ ſit nouū ius. ⁊ ꝙ ante hoc ↄ̄rium erat dicẽdū. ꝑ hoc glo. in eodē verbo. Quero qđ ſint apli. quo ad effectū huius. c. dicꝛ Lau. ꝙ ſunt breuis forma iudicẽ ad quẽ appellatꝰ inſtruẽs mo/ni iudicis a quo ⁊ totiꝰ appellatiõis circũſtantias breuiꝰ cõ prehẽdens. ij. q. vj. §. forma. Scđo quero vnde di/cātur? dicit Lau. ꝙ ab epi. qđ eſt ſupra ⁊ ſtolon qđ ē miſ/ſio. ſũt enī lrē ad ſuperiorē miſſe. de hoc in Spe. e. ti. i q̄r/ta parte. §. ſeqꝛ. Tertio q̄ro qđ eſt tp̄s petẽdoꝝ aploꝝ dic vt in gl. i verbo tpe. qđ eſt. xxx. dierū. e. ti. vt ſup. lib. vj. oli erat. v. dierū. ij. q. vj. ab eo. Quarto q̄ro qñ cur/rāt iſti. xxx. dies? glo. ea. dicit ꝙ a tpe ſnīe vel a tpe quo i/cipit currere decẽdiū ad appellādū. Et idē Paul. dicẽs ex hoc ꝙ in iſtis. xxx. diebus cõputanꝰ. x. qui danꝰ ad ap/pellādū qꝛ appellatio ⁊ aploꝝ petitio fiũt corā eodē ⁊ pe titio aploꝝ que eſt verbalis tñ eſt acceſſoria appellatio ni iō vnū tp̄s iputatur in alio. C. e. ti. iudicibus. canoniza/ta. ij. q. vij. qđ lꝫ glo. ff. de libellis dimiſſorijs. l. j. no. e. tit. ab eo. li. vj. Alij dicũt cõputandos a tpe appellatiõis in terpoſite. qꝛ. x. dies dantur ad appellādū. ⁊. xxx. dantur ad petẽdū aplos ſup appellatiõe nec eſt opus ꝙ petātur in appellatiõe. vt dico. j̄. q. vj. pro hoc. d. c. ab eo. qđ te/nuit Hoſt. e. ti. c. j. li. vj. Et in ſũma huiꝰ ti. §. qualiter. v̄. iudex autē. Idē Gē. dicẽs. l. iudicibꝰ. cū dicit a tpe ſnīe in telligendā poſtqꝫ ſnīa eſt ꝑ appellationē ſuſpẽſa. qꝛ lꝫ ſint multe ſpecies aploꝝ: qdam dimiſſorij. de qbus. ff. de li bel. dimiſſo. l. j. ij. q. vj. §. forma. qdā refutatorij. C. de ap. l. vlti. §. i refutatorijs. ff. de ap. reci. l. ſciẽdū. e. ti. cū appel latiõibus. li. vj. qdā reuerẽtiales. de qbus. e. ti. c. j. li. vj. tñ nulli ꝑdictoꝝ peti vel ↄcedi poſſũt niſi ſit appellatū. ante enī nõ pōt admitti vel refutari appellatio cū nõ ſit emiſſa ar. ff. de le. ij. l. ſi ita ſcriptū. §. ſi ſub cõditiõe. xxxij. q. j. qđ v̄o. nec ante appellationē ſtringitur pars petere nec iu/dex pſtare. ij. q. vj. poſt appellationē. ff. de libel. dimiſ. l. j. vnde abſonū vꝛ ꝙ. xxx. dies ad eos petendos currāt an teꝙ ſint neceſſario petẽdi qꝛ ſic reperiretur pſcriptio cur rere cõtra illū q in nulla eſt negligẽtia qđ eſt ↄtra naturaꝫ pſcriptiõis que inducta eſt in odiū negligentiꝰ. C. de āna. excep. l. vlti. Scđo qꝛ ſimile eſt tp̄s hoc illi tpi in quo cõ/cedi debẽt. imo eſt idē. d. c. ab eo. li. vj. Sed tp̄s. xxx. dieꝝ infra quot debet cõcedi currit poſt appellationē. d. l. j. de libel. dimiſ. ergo tp̄s. xxx. dierū intra quos habẽt peti al̄s citius currerẽt habẽti appellare qꝫ habẽti concedere qđ videꝰ abſonū. Tertio qꝛ tp̄s petendi apoſtolos eſt. xxx. dierū. ſed finge qđ appellatur vltimo momẽto decẽdij. ſi currerẽt a die ſnīe haberet appellans. xx. dies tñ qđ re/pugnat iuribus dantibus. xxx. Quarto qꝛ nõ poſſunt peti niſi per illū qui appellat. ergo oportet ꝙ prius ap/pellauerit. ad. l. iudicibus. rñdet Gē. vt predixi qđ debet intelligi a die ſnīe. ſ. per appellationeꝫ ſuſpenſe: expedit enī iura iuribus cõcordari. de elec. cum expediat. li. vj. ⁊

vnū ius trahitur ad aliud. ff. d leg. ſed ⁊ poſteriores. Et ſermones intelligẽde ſunt iuxta materiā in qua ſunt etiā: qñqꝫ cõtra ꝓpriā ſignificationē. ff. locati. l. ſi ab vno. Alij diſtiguũt qꝛ aut loquimur reſpectu iudicis: aut reſpectu appellātꝭ. pᵒ caſu ꝓcedit opi. ſcđa. ſcđo caſu ꝓcedit pri ma: ſi tp̄s ſnīe ſciuit appellās d ſnīa qꝛ hoc caſu iputet ſibi ſi nõ appellauit ſtati ⁊ aplos petijt. in caſu v̄o ꝓmiſſo dꝫ permitti iudici ꝙ poſſit deliberare nõ enī potuit diuina re an appellareꝰ. ⁊ ꝑ hoc dicũt ꝙ cū appellaꝰ extra preſẽ tiā iudicis currũt a die intimatiõis facte iudici. ⁊ ita deci dit rota romane curie. deciſione. xxxij. Itē fuit dubitatuꝫ a quo tpe. dic ꝙ verior eſt opi. prima indiſtincte. ꝑ. d. l. iu dicibus. nec rationes premiſſe in ↄ̄rium vigẽt. nā ex quo iſta tp̄a ſũt cõpaſſibilia pōt vtrūqꝫ ſimul currere. ff. ad tur pil. l. in ſenatus. no. de elec. cū in cũctis. in fi. ⁊. j. de magi/ſtris. cle. ij. v̄. ſi qs. in glo. ⁊ ibi dixi in. ij. q. ⁊ plenius in. d. c. cū in cũctis. Quinto q̄ro quare apli debẽt inſtanter petiꝰ dicit Lau. ⁊ Gē. ꝙ iō qꝛ iudex a quo prouocaꝰ de oſ. dele. ſuſpitiõis. ob hoc ad eū mitigandū diſponũt iura ꝙ petanꝰ inſtanter ⁊ cū reuerẽtia qꝛ forte nõ traderet ſi cum arrogantia peterenꝰ: qꝛ cū is qui diſplicet ad interceden/dū mittiꝰ ⁊c. xlix. di. §. j. in auꝰ. de mā. pri. §. deinde cõpe/tens. Sexto q̄ro an ſit neceſſe ꝙ petanꝰ ſimul cū appel latione. glo. in ver. cõtextu dicit ꝙ nõ. idē Pau. ⁊ Gē. ꝑ hoc v̄bū ſufficere hic in tex. ⁊ ſic nõ eſt neceſſe.

§. Uerum. No. ꝙ appellans teneꝰ ad duo. ſ. ad cõparẽdū in ter/mino aſſignato ꝓ petẽdis aplis ⁊ ad eos petẽdoſ vt hic: ſe cus cū citaꝰ vt veniat ad vidẽdū reuocari grauamē qꝛ tũc ſufficit ꝙ cõpareat: et ſi nil petat. e. ti. ſi a iudice. li. vj. q̄ ſit rõ dıc dicꝰ in glo. ſola. Scđo no. ꝙ terminꝰ iuris pōt arctari hic enī iudex certū terminū aſſignat ꝓ aplis ⁊ loq tur de termino hoīs. q. ſ̄. §. pxi. loquiꝰ de termino iuris. oportet aũt intelligi ꝙ fuerit terminus breuior. non enim poſſet iudex terminū. xxx. dierū. ꝓlongare. qñ aũt ⁊ qũo poſſit terminus iuris breuiari no. de reg. iur. indultū. li. vj. dixi. e. ti. cū ſit. ↄcludẽdo ꝙ terminū datū a iure ſiue ho minis miniſterio iudex nõ breuiat niſi cū reperiꝰ ei ꝑmiſ/ſum. datū aũt cū hoīs miniſterio ſic. Tertio no. ꝙ apli dandi ſũt expenſis iudicis a quo: nā aſſignat terminū ad eos recipiendos. ꝑ hoc ēt. j̄. §. primo. ibi ſe daturū. ⁊ ibi oblatus. Sic ēt libellus datur expenſis actoris. iij. q. iij. offeraꝰ. hec enī verba dare ↄferre tribuere ⁊ exhibere vi denꝰ gratuitatē ↄceſſionē reſpicere ⁊ his verbis vtiꝰ hic. ⁊ C. e. l. iudicibus. poſita. ij. q. vj. in fi. ibi cõuenit preſtari ꝙ neceſſitatē imponit iudici. xiiij. q. j. ꝙ precipitur. ad idē e. ti. c. j. li. vj. ibi aſſignare deproperet. ⁊ in. c. ab eo. ibi a iudice exhiberi. fit enī ↄceſſio ex officio. ij. q. vj. ab eo ēt nõ petẽti. C. e. l. eos. ſile de oſ. or. ſi canonici. li. vj. Pau. ⁊ idē dicꝰ. j̄. §. primo. in glo. vlti. que dicit cõius ſeruari ꝙ den tur expẽſis appellātis. qđ dicit habere eqtatē maxime in delegatis. idē Pau. dic qñmo veritatē. Quis enim iudex debeat offerre: non tñ debet ſuis ſumptibus actu facere: qꝛ nõ debet ſuis ſũptibus militare. de preſcrip. cū ex offi cij. de reſcrip. ſtatutum. §. aſſeſſorē. li. vj. ⁊ de hoc ēt dico j̄. §. ſeq. q. v. O ppo. ꝙ ex quo apoſtoli fuerint i appel latione petiti nõ ſit opus ꝙ in aſſignato termino iterū pe/tantur qꝛ ſufficit ſimul fieri. ſ̄. precedenti rñſo. So. Lau. ꝙ qñqꝫ iudex ſtati concedit vel expreſſe denegat vel aſſi gnat tempus non determinatum. vt. j̄. in fine. ⁊ procedit contrarium quandoqꝫ certum terminum aſſignat vt hic. vel terminum iuris. vt. j̄. proximo. §. ⁊ tunc tenetur ap/pellans iudicem requirere vt hic. ſed in eo ꝙ dicit de ter/mino incerto videtur potius dicendum idem de illo ſi/cut quando aſſignatur terminus iuris: vt. j̄. in fine dici tur. ratio autē quare in termino tenetur iterū appellans

Sermones

Apli

Apoſtoli clauſi an ſigillati debeant dari

petere q2 petitio ſua vř ſuſpenſa ad terminū iō ne videať ab ea receſſiſſe dz eā renouare. Quero que eſt rō eius qđ dixi i.j.nōbili.ꝙ h̄ in termino nō ſufficit cōparere niſi petanť apľi ⁊ i caſu.c.ſi a iudice.ſufficit cōpitio ſola. So. vt i gl.in v̄bo petat.⁊ idē Pau.⁊ in hac glo.iuriſditionē3 reſumat ⁊ ſic fauore ipſi⁹ iudicis.⁊ iō ad min⁹ teneť appellās. Scđo q̄ro an apľi debeāt dari clauſi ⁊ ſigillati vř.ꝙ nō.q2 relatiōis copia dz dari litigatoribus.e.ti.ita maſti.ḡ ⁊ apľoꝝ. Itē ſi negareť delatū ⁊ iudex velit iterū ꝑcedere ꝓbari nō poſſet ſi eēſſet clauſi. In ꝯ̄riū q2 dirigūtur ſupiori cui ſūt pſentādi ⁊ ab eo apiendi.ar.de offi.dele.cū oli.ij.dicit Pau.equū ꝙ deneť aperti ⁊ neceſſariū qn̄ ſermo dirigiť ad appellāte vt ſciat quale ꝓcuratore habeat mittere ad pſecutionē cauſe.e.ti.iterpoſita.ij. Rñſo e.ti.c.j.li.vj.vbi ꝗ̄ dirigunť ſupiori tollerari pōt ꝙ deneť clauſi.bn̄ tñ facit iudex certificare appellātē an detulerit vel nō:imo vř neceſſariū p id ꝙ nūc dictū eſt.facit.c.ſ.ꝑ.pri.in fi.gl.v̄o vltia.ſ.§.pri.vbi dico.q.vj.ſimplr vř velle ꝙ neceſſario deneť apti.⁊ ſic cōiter danť.q2 danť actis pro apľis ⁊ i actis ſcribiť rñſio iudicis an deferat vel nō.

Tertio q̄ro qđ ſi iudex aſſignauit terminū appellanti ad audiēdū volūtatē vel rñſionē ſuā.ſi appellās non cōparuerit an dicať renūtiaſſe appellatiōi?qdā ꝙ nō.q2 hic loqť qn̄ aſſignať termin⁹ ad recipiēdos apľos cū ḡ cle.ſit penalis nō dz extēdi.de peni.di.j.§.pene. Alij ꝯ̄ q2 nō eſt pena ſed ꝓuiſio cauſarū ⁊ abbreuiatio ad qđ iura itēdūt.de dolo.fine. Itē iſta ſūt paria ⁊ ſic dz fuiſſe ꝓnūciatū i curia de ꝯſilio auditoꝝ.⁊ hec ps idubitanť ꝓcedit qn̄ in appellatiōe apľi fuerūt petiti.q2 tūc dādo terminū ad audiēdū rñſionē itelligiť dare ad recipiēdos apľos delatorios vel refutatorios vel reuerētiales:ſed qn̄ in appellatione nō fuerūt petiti verior vř alia pars.vel ſaltē ego2.tñ adhuc puto idē ēe q2 dādo terminū ad audiēdū rñſionē itelligiť dediſſe terminū ad oia q̄ ſub rñſiōe ꝯtineri pn̄t.⁊ ſic ēt ad apľos recipiēdos. Quarto q̄ro in eo qđ dixi in.j.nōbili ꝙ iudex a quo pōt reuocare grauamē qn̄ hoc poſſit qdā vt refert Mat.dicūt ꝙ de re integra cū appellās non fecerit ſūpt⁹.in pſequēda appellatiōe.ff.de ꝯdi.cau.da.ſi pecuniā.i pn̄.gl.e.ti.cū ceſſante.dicit ꝙ ēt poſtea pōt dūmō reficiat ſūptus. Poſt.dicit ⁊ veri⁹ ꝙ ſemp pōt donec deſierit eſſe iudex.deſinit aūt dādo apľos dilatorios.e.t.cū appellatiōib⁹.li.vj.⁊ alijs modis.de q̄bus dixi in.d.c.cū ceſſante. Quinto q̄ro ſi in termino aſſignato ad recipiēdos apľos.nō cōparuit appellās q2 fuit ipedit⁹?dic ꝙ nō dz deſeruiſſe.e.t.ex rōne. Sexto q̄ro qđ ſi cōpareat ꝑ ꝓcuratorē?dic ſufficere maxīe ſi h3 ſpāle mādatū:q2 q̄ ꝑ aliū facit ⁊c.de ſen.ex.mulieres.li.vj. Septimo q̄ro an in termino teneať petere iſtanť ⁊ ſepi⁹. Paul. vř dicere ꝙ ſic.nā in v̄bo petat.dicit ſubaudiēdū inſtanter ⁊ ſepius.⁊ hoc niſi tpe appellatiōis fuerint petiti inſtanter ⁊ ſepius:tūc eni nō expedit niſi petanť.ꝓ hoc glo.in.v̄.videť.ſed illa loqť in alio caſu.ipſe aūt Math.cōcludit melius eſſe hic ſupplere ꝯ̄ſtanť.ꝓ hoc.§.pri.⁊ fi. Octauo quero ſi in termino aſſignato iudex aſſignat aliū terminū.So.vt in glo.in.v̄.videť.quā no.in.v̄.⁊ l3.vſq3 ad fi.⁊ idē Pau. Nono q̄ro in eo ꝙ hic dř ꝙ nō veniēs in termino ad recipiēdos apľos vř renūciaſſe appellatiōi.an h̄ ſit preſūptio iuris ⁊ de iure?dic ꝙ ſic.nā in tantū deſerta ē appellatio ꝙ nullo mō audieť eā pſequēs:niſi fuiſſet ipeditus vt dixi.ſ.q.v.Si tñ erit intra decēdiū ad appellādū poſſet iterū appellare vt dicūt qdā. Cōtrariū tenui de teſti.ſignificauerūt.q2 vř oēin pria appellatiōe deduxiſſe cū ḡ ei renūciauerit ampli⁹ nō audiať.qđ dic vt ibi dixi.

S. Similiter No.ꝙ terminus iuris hic ꝯparať termino hois:ſicut eni nō petēs apľos i termino hois cēſeť appellationē deſeruiſſe.ſ.§.pri.ita ⁊ in termino iuris vt h̄. Ex hoc no. ꝙ termin⁹ iuris cenſeť cert⁹.ſi eni foret icertus nō arctaret ſ.§.pri.dz aūt cert⁹ q2 iura ſunt certa.ff.de iu.⁊ fac.igno.l.ij.de ꝯſti.c.fi.⁊ a quocūq3 ſcribi debēt.C.de legi.leges.⁊ iuris termin⁹ arctat vt hic ſicut hois ꝑ hoc de elec.ſtatuimus.⁊.c.cupiētes.li.vj.ꝑ hoc qđ dico.ſ.q.ij.⁊.iij.

Quero in eo qđ hic dř qn̄ iudex rñdet appellanti ⁊c.an hoc ꝓcedat ſiue petat apľos ſiue nō?dicit Pau.ꝙ ſic.⁊ iō in v̄bo appellanti.ſupplet ⁊ apľos petenti vel nō petenti vel alteri vel ꝓcuratorio noīe ipſi⁹ petēti. Ex hoc no.ꝙ ēt ſi appellās petierit apľos:tñ ſi iudex dat terminū ad eos accipiendos debēt in termino iterū peti.qđ tenet Lau.⁊ Gē.dicēs ꝙ ad hoc teneť propter ſpem in qua iudex eū ſup hoc poſuit terminū iuris vel hois aſſignando

Scđo quero in eo qđ dicit de iudice qui reſpondet ſe daturum infra iuris terminū an ſit dr̄ia an iudex aſſignet certā diē pro apoſtolis vt q2 dicat cōpareas tali die an incertam vt infra tot dies?glo.ij.ſol.⁊ dicit ꝙ ſic.q2 primo caſu nō pōt cōparere itra diē ſcđo caſu ſic.qđ no. Ex hoc no.ꝙ valet termin⁹ incertus:nā cū dicit compareas infra tot dies terminus eſt incertus.⁊ hoc ēt no.eadē glo.ſed dic ꝙ ſufficit ꝙ eſt aliquo modo certus ex quo nō trāſgreditur diē vltimā termini. Ex hoc ēt no.id qđ dicit eadem gl.ibi ⁊ p id vř.vſq3 ad finē.ꝑ quā terminaŗ pōt queſtio q̄ queritur de citatiōe facta vſq3 ad paſca vel aliā diē feriatam.t3 eni citatio ⁊ dz cōparere itra diē.qđ dixi de fer.c.fi. Et in hoc vt dicit glo.ſufficit ꝙ cōpareat qn̄cūq3 loco tn̄ ⁊ tpe cōgruo ⁊ intellige ꝯgruo q2 ſm̄ Pau.nō ſufficeret ſi incōtinēti cōpareret.dz eni expectare tāto tpe:vt cū cōmoditate ꝑ otuerit iudex apľos formaſſe:qđ eni ſi tertius aſſignauit terminū ꝑdictū ⁊ in nouis cōpareat nō ē de mēte iur3 ꝙ ſatiſfactū ſit termio ⁊ d̄ loco ꝯgruo.pone exēplū p id qđ no.e.ti.ab eo.i gl.aūpe.li.vj.⁊ ibi no.de loco icōgruo.ꝯgru⁹ aūt vř ſi ſui copiā facit i publico.ff.qn̄ ap.ſit.l.j.§.adeūdi.ij.q.vj.biduū.v̄.adeūdi. Et dic publico i.in q̄ ſedere cōſueuit.vt no.Bar.in.d.§.adeūdi.⁊ de hoc ſ.e.q.⁊ dicit Pau.ꝙ iſte termin⁹ nō pōt dici dubi⁹ cū ſit iuris ⁊ initiū ei⁹ ſit ex facto appellātis:vult dicere q2 d̄ iure ſtatutū eſt tps appellāti itra qđ apľos petat:⁊ ſi iudex dič ſe daturū itra iuris terminū vř itra breuiorē nō pōt dici icertitudo cū ēt pri⁹ ad hoc teneretur appellās:⁊ iō nō ē i eo ꝓbabilis ignorātia.ꝓ hoc qđ dixi.ſ.in.j.nōbili. Et hoc iferť ꝙ dūmō ꝯgruo loco ⁊ tpe cōpareat itra terminū teneť iudex apľos tradere.⁊ dicit Gē.ꝙ in tm̄ tenetur iudex eos tradere ꝙ ſicut iudex qn̄ nō ē aſſignat⁹ terminus liberať tradēdo apľos.ſ.xxx.dieſ qn̄cūq3.ſic appellās qn̄ termin⁹ eſt aſſignat⁹ liberať qn̄cūq3 petat ꝯgruo tpe quaſi totū tps ad ſui cōmodū ſit iductū.ar.ff.de v̄b.ob.ſtipulatio iſta.§.iter.ex hoc dicit Gē.ſ.§.ſequēti.ꝙ iudex nō eligēdo certū terminū trāſfert ꝑtātē3 eligēdi i appellātiſſe de ꝯſue.cū in tua.de ꝑbē.ſi plurib⁹.li.vj.dicit tñ ꝙ appellāſ petēdo.ſ.iur3 terminū nō obtineat apľos adhuc ꝑ totū iuris terminū tenetur expectare iudicē ſi eos offerre velit.ar.ſ.e.ſi a iudice.li.vj.q2 iudex aū lapſū iuris terminū nō vř eē i mora tradēdi eos.ſ3 appellās nō teneť iterū adire iudicē ex quo ſemel itra dictū terminū petijt q2 ſemel iuris diſpōni ſatiſfecit.ſecus aūt ſi iudex aſſignaſſet certū terminū q2 illo elapſo nō eſt amplius expectādus.

Op.ad id qđ dixi de loco cōgruo.videť eni q̄ ſlibet locus cōgruus cū appellatio nō ſit act⁹ iudicialis.poteſt eni interponi ēt die feriata.C.de fer.l.j.no.de fe.c.fi.i gl.ij.ſicut etiā libellus offerri.ff.de adul.miles.§.ſexagīta ⁊ ſic etiam quolibet loco poteſt exerceri. Solu. videtur vbicunq3 appellatio porrigatur iudici hoc ſufficiat ad impediendum ne ſententia tranſeat in rē iudicatam.qđ ſatiſ inuit lex ꝑmittēs appellare poſſe die feriata q̄n iudex nō ſedet.

ſedet ſed quo ad effectū vt iudex nō tradēdo apoſtolos i-
telligat̄ detuliſſe appellatiōi: vt hic reqrit̄ ꝙ loco cōgruo
ſint petiti. Et quo ad hoc ꝯgruus dr̄ vbi ſedere ꝯſueuit:
vt dixi. ṡ. e. q. vel eo ipſo ꝙ nō apparet incōgru⁹. apparet
aūt icōgru⁹ ex coiecturis vt in exēplis de qbus hētur. e. t.
ab eo. li. vj. in gl. antepe. ꝛ ſic dicēti icōgruū icūbit ꝓbatio

Tertio qro ſi iudex rn̄dit ſe daturū apoſtolos in ter-
mino iuris vel vltima vel penul. die termini? dicit gl. ij.
ꝗ terminus eſt certus nec ſufficit ante terminū cōparere
quā no. dic tn̄ ꝙ dʒ cōparere ea hora diei i qua poſſit act⁹
expediri. ar. de of. dele. ꝯſuluit. ſm̄ Lap. ꝓ hoc qđ dixi. ṡ.
q. pri. Quarto quero ſi iudex q dedit terminū ſit re-
motus ꝛ ali⁹ ſubrogatus? dic idē i eo. ff. de iudi. l. mortuo
ꝛ. l. ꝓponebat̄. dabit̄ ergo ſubrogato tātū tp̄s quātū ſup
erat. de. xxx. diebus. ar. ff. de iudi. ſi iudex. Quīto qro
cui⁹ expēſis debēt tradi apl̄i. glo. vlti. dicit cōiter ſeruari
ꝙ expenſis appellātis. In ꝯ̄trariū tn̄ aliqua iducit. de hoc
ē dixi. ṡ. §. pxi. in. iij. nōbili. Et ꝓ opi. ꝙ expēſis appellā-
tis iducit Hē. ī. §. pxi. qꝛ ſi iudex expēſis ꝓprijs hʒ trade
re cū nō volūtarie ſed neceſſario hoc faciat ſuū miniſteriū
erit ſibi dānoſū. ꝯ̄ id. ff. quēad. teſta. ap. l. ſed ſi qs ex ſigna
toribus. de elec. cū nō deceat. li. vj. ꝛ laque⁹ videret̄ ſibi
iniici cū ex ꝓcepto iuris tradere teneat̄. ṡ. e. vt ſupra. puni
tur. n. ſi nō tradit in. xxx. pondo auri fiſco applicandis. C.
eo. qm̄. laque⁹ āt nulli eſt iniiciēdus. xxvij. q. ij. de viduiſ.
nec dʒ qs iuris auctoritate vel ꝓcepto decipi. C. de his q
ve. eta. l. j. nā dʒ parci ei q iuris ꝓcepto obtēperat ne detri
mētū patiat̄. ff. de bonis liber. l. q cū maior. §. ſi patris. itē
apl̄oꝝ traditio vr̄ eſſe de ꝓceſſu. C. e. l. iudicibus. ar. C. de
ꝓba. qm̄. ſʒ de ꝓceſſu nō tenet̄ iudex dare copiā ſuis ſu-
ptib⁹. ꝛ dicit Hē. hoc de iure veri⁹. Sexto qro an apo
ſtoli debeāt dari clauſi? glo. vlti. arguit qđ nō. de quo di
xi. ṡ. §. pxi. q. ij. Hē. aūt ꝓ hoc ꝙ aperti ꝛ nō clauſi dari de
beāt inducit: qꝛ in eis eſt exprimēda cā quare admittat̄ vl̄
refutet̄ appellatio. ff. đ ap. l. ſciēdū. e. ti. cordi. que cā igno
ta eſſet appellāti ꝛ ſic neſciret an corā iudice a quo debe-
ret amplius cōparere: vel nō ex quo neſciret an detulerit
vel nō que ratio eſt ſufficiēs: qꝛ pōt de hoc deliberare. de
appel. ſua cui licite initit̄ ſi tʒ al's ſecus: dictū tn̄ eſt veruʒ
ꝓ id qđ. ṡ. dixi. §. proxi. in dicta. q. ij.

§. Quod ſi iudex. Nota. id qđ no. glo. vlt.
ꝛ idē Pau. Op. ꝙ iudex q reqſitus nō dedit apl̄os nō
debeat haberi pro denegāte vt hic dr̄: ſed potius pro cō-
cedēte. ſicut iuſſus rn̄dere ſi nō rn̄det habet̄ pro ꝯfeſſo. đ
iur. cal. c. fi. So. ſi hēret̄. pro cōcedēte nō puniret̄ iudex q
negligit ꝓcedere ꝛ pars deciperet̄ qꝛ fingeret̄ hr̄e qđ non
hr̄et. fit ergo iterp̄tatio vt taciturnitas habeat̄ pro dne
gatione. Scđo op. ad idē. nā cū apl̄i dent̄ in ſignū remiſ
ſiōis ad ſuperiorē ad iformationē ipſi⁹. ij. q. vj. poſt appel
lationē nō vr̄ reuelari appellans ex hoc ꝙ iudex habeat̄
pro denegāte. Sol. releuat̄ qꝛ probatio ꝙ iudex nō rn̄dit
procedit ſupiori ꝛ cōpellet iudicē ad dādū proceſſū q al's
nō procederet ſʒ poti⁹ remitteret appellātē ſine aplis cō-
parētē ac ſi deſerta foret appellatio. ṡ. e. c. j. ꝟ. ꝙ ſi appel
lator. li. vj. Quero ſi iudex in termino ad dādū apl̄os
nō venit ad locū in quo ſe rn̄ſurū ꝯſtituit? dic ꝙ habet̄ pin
de ac ſi veniſſet ꝛ nō tradidiſſet dūmō cōparuerit appel-
lās ꝛ quātū i ſe ē petierit. ſufficit. n. quocūqʒ ſatiſfiat huic
lr̄e: vt verū ſit dicē iudicē nō tradidiſſe ꝛ ita rn̄di. in. q. fa
cti. hoc aūt caſu ſi appellās nō cōpareret lʒ iudex nō ve-
niſſet puto ꝙ deſerta cēſeretur appellatio: lʒ al's nō cēſea
tur cōtumax q nō cōparuit i termino ſi iudex non ſedit: vt
no. glo. de dolo. c. fi. qđ eſt ibi iō qꝛ nō iter eſt aduerſarij. h
aūt loqmur de appellāte q ſūma ope proſeqtur appella-
tionē. C. de tēp. ap. l. fi. no. e. ti. ex rōne. pro hoc iſta lr̄a ibi
appellāti petēti. ſi ergo nō petit quātū in ſe eſt nō eſt hoc⁹
huic diſpōni qđ no. Scđo qro ſi iudex appellāti petēti
apl̄os nihil rn̄dit? glo. ij. dicit idē eē ac ſi rn̄derit ſe daturū
nō p̄fixo ad hoc termino quo caſu habetur pro denegāte.

Op. ad hoc qꝛ ex quo nō p̄fixit terminū vr̄ intelligen
dū de termino iuris vt actus valeat. Itē qꝛ tʒ citatio ſine
termino. e. ti. cū parati. ꝛ itelligitur q̄ʒ p̄mū pōt. So. aliđ
in citatiōe qꝛ cū citat⁹ arctetur neceſſario venire dʒ pare-
re q̄ʒ p̄mū pōt. ſʒ hoc caſu cū dicit iudex ſe traditurū non
aſſignato termino nihil ꝓcipit. ſʒ ſunt ꝟba enūciatiua q ni
hil operātur. ꝛ ex hoc pʒ ꝙ ꝟba q ſequūtur ibi ꝛ poſtea ꝑ
appellātē ꝛc̄. referūtur ſolū ad caſū qn̄ aſſeruit ſe daturū
ī. terminū iuris. nā tūc nō ſūt ꝟba enūciatiua: qꝛ appelle-
tio termini hʒ vī ꝓcepti de cōparēdo itra terminū illum.
ſm̄ hoc itellige glo. penul. Tertio qro ſi iudex dicit rn̄
dēdo appellatiōi: ꝙ nō admittit niſi qtūs de iure tenetur
dixi in. q. facti ꝙ habetur pro nō rn̄dēte quo ad apl̄os qꝛ
reſpectu petitiōis apl̄oꝝ nihil dixi. nō. n. dici pōt ꝙ admiſ
ſio vim habeat dilatiōis qꝛ ꝟba hoc nō importāt. qđ not.

Quarto qro in eo ꝙ pmittit appellāti proſeq appella
tionē poſtꝙ nō potuit ꝯſequi apl̄os petitos. qd ſi qs petit
ꝑ ordinariū ꝯfirmari electionē ſuā? vr̄ ꝙ eo recuſante poſ
ſit elect⁹ ſine appellatiōe adire ſupiorē. ar. huius lr̄e ꝛ de
ſup. neg. pla. c. j. dicit Lap. ꝙ Io. an. iterrogat⁹ rn̄dit ꝯ̄riū
dicēs ꝙ lʒ collatori ſit cōſtitutū tp̄s ad ꝯferendū tn̄ ſecus
in ꝯfirmatore. Lap. dicit ſibi videri primū verius ꝑ. c. ſi.
lxv. di. ꝙ nō multū facit. Itē ibi nō de ꝯfirmatore ſʒ ꝯſecra
tore. ꝛ dic ꝙ a ꝯfirmatore dʒ appellari cū procedere debe
at in forma iudicij. de elec. c. ſi. li. vj.

Sicut. No. ꝙ appellatio ex̄ iudiciū cō
paratur appellatiōi iudiciali
diſcōparatur ēt vt no. e. ti. bone. de hoc i gl.
iij. in fi. Et lʒ hec dicatur appellatio ex̄iudi-
cialis proprie tn̄ dr̄ ad cām prouocatio. de excep. cū iter.
e. ti. cū ſit. ꝛ fit a pte ꝯ̄ partē. đ elec. cū nobis. ꝛ. c. cū iter ca-
nonicos. Aliqn̄ fit ꝯ̄ iudicē ex̄ iudiciū. ar. de tēp. or. ad au
res. Scđo no. ꝙ ex̄ iudiciū appellatur a futuro graua-
mine. de hoc in glo. in. ꝟ. a futuro. ꝛ in ea ibi illato vel cō-
minato. de hoc ꝑ Archi. e. ti. cordi. li. vj. idē Pau. đ hoc i
Spe. e. ti. §. in qbus. ꝟ. xxxvij. Tertio no. ꝙ nō ſufficit
incboare proſeq appellationē: ſʒ dʒ finiri. ibi finire. Et ſic
no. ꝙ tp̄s proſequēdi cēſetur tp̄s finiēdi. ꝛ hoc quātū ē ex
parte appellātis ceſſante iuſto ipedimēto. qualit̄ aūt iu-
uetur ipedit⁹. no. e. ti. ex eo. Quero an dies qua appel
latur cōputetur in anno proſequēdi? gl. iiij. dicit ꝙ nō. idē
Pau. ꝛ h̄ʒ hoc ibi a die. hec dictio a excludit. aliqn̄ do in
cludit. de hoc. xxxj. di. c. j. ꝑ Archi. de elec. c. j. li. vj. pro
hoc. iiij. q. v. quis. vbi dies in qua qs recipit lr̄as citato-
rias nō cōputatur in numero mēſis. ad hoc. e. ti. ſup eo. ij.
Itē dies ānotationis bonoꝝ nō cōputantur in anno ad re
cuperandū bona. ff. de requir. reis. l. annus. In ꝯ̄riū qa
dies in qua fertur ſententia computatur in numero. x.
dierum ad appellandū. ij. q. vj. anteriorum. ff. qn̄ ap. ſit. l.
j. §. dies. Item in numero. xl. dierum datorū a tempore di
uortij ad accuſandū cōputatur dies diuortij. ff. đ adul. is
cuius. §. ex ſenatus. ꝛ dies delate bonorū poſſeſſionis cō
putatur in centum diebus vel anno que dantur ad eam
petendam. ff. de ſucceſ. edicto. l. j. quod dicimus. ſic etiaʒ
dies natiuitatis alicuius computatur in. xxv. annis. itra
quos dicitur quis minor vt poſſit petere reſtitui. ff. de mi
noribus. l. iij. §. minorem. Et hoc vltimū dicit Hen. pro-
babilius per hanc litteraʒ cū dicit a die interpoſitionis.
Si enim dies illa non computetur non curreret annus a
die ſed poſt diem niſi exponeretur a die. ſ. finita. Item fa
uor rei iudicate pro qua prima facie preſumitur. facit vt
dies illa cōputetur. ꝓ hoc quod no. in dicto. §. dies. ꝛ. §.

minoré. Ad ꝯria rñdet ꝙ ī eis nō cōputāť dies. qꝛ ſic cautum reperiť qȯ non eſt hic qꝛ in illis de nullo fauoꝛe agiť ſicut hic vel in eius odiū dat cauſam illi cōputatiōi. dic primū verius qꝛ ſi dies iterpoſitōis deberet cōputari nō dixiſſet hic īfra annū a die iterpoſitōis ſed dixiſſet ab iterpoſitiōe. ſicut ēt dī ꝙ a tpe ſnīe dꝫ appellari īfra decēniuꝫ nō. n. pōt eſſe annus a die iterpoſitiōis niſi a tota die finita ſit cōpletus bene fateoꝛ ꝙ regulariter tpa numerātur de momēto in momētū ꝑ iura in ꝯrium allegata. ꝛ hoc niſi aliud exprimať ſicut hic exprimiť ratione ṗdicta. Op. ad hoc ꝛ ad tex. in auť. de iudicibꝰ. §. appellatiōes. colla. vj. vbi tp̄s fatale anni nō currit. niſi a lapſu duoꝝ mēſium qui danť ad ꝓducendā appellationē in ꝯſiſtoriū ṗncipis. So. Gē. illud ſpāle vbi a certis iudicibꝰ appellať vt ibi dicit glo. alꝰs ſi indiſtincte loquereť videreť coꝛrectū per hāc cle. ſaltē in foꝛo eccl'iaſtico. Et ēt coꝛrigereť. l. fi. §. illud. C. de tēp. ap. ꝛ de hoc. §. dic vt hic in glo. magna.

Quero an ſit indiſtincte verū qȯ hic diciť? Sol. vt in gl. iiij. ibi ſcire debes. vſqꝫ ad fi. Scȯo quero an iudex a quo ad inſtantiā appellati aſſerētis appellationē eē deſertā nō citato appellante ꝛ alꝰs nō certificato de deſertione poſſit ſnīam executiōi mādare? dicit Lau. ꝙ nō ſed debebit appellātē vocare vt de hoc certificeť. s̄. e. ꝑſonas. alꝰs cōtra partē inauditā nō eſt iudicandū. de in integ. reſ. tū ex lr̄is. ō cau. poſ. c. j. Tertio q̄ro ſi nōdū eſt elapſus annus: tn̄ notoꝛiū eſt ꝙ a tpe quo incipit ꝓſequi īfra annū nō poterit appellatio finiri: nec habuit excuſationē quare prius nō incepit? dicit Lau. ꝙ ſibi īputet vt hic. ꝛ. ij. q. vj. ei qui. nō eni debuit ſic ſe arctare. de offi. dele. ꝯſuluit. dicit tn̄ ꝙ iudex a quo nō poterit reaſſumere cām donec totus annus ſit elapſus. de elec. cōmiſſa. li. vj. Et in hoc dicit ēt ꝙ lꝫ iudex a quo poſſit cogere appellantē ad arripiendū iter: vel ſe preſentandū iudici cōgruo tpe: nō tn̄ poterit cogere vt infra breuius tp̄s ab appellatiōe recedat qꝛ beneficiū iuris quo datur ſibi annus nō pōt ſibi auferri. ar. xxviij. di. de his. de hoc. ij. q. vj. biduū. s̄. eo. cū ſit. ꝛ c. ex inſinuatione. ꝓ hoc qȯ dixi. s̄. e. clem̄. j. q. xxij. ꝛ. iij.

Quarto quero ſi appellās fuit īfirmus ita ꝙ fuit īpeditus appellationē proſequi. an ſi nō hꝫ teſtes poterit de īpedimēto docere ꝑ iuramētū propꝛium? Spe. e. ti. §. nūc breuiter. ṽ. qd ergo. tꝫ ꝙ ſic. ar. c. fi. qȯ met. cau. li. vj. ꝛ dic̄ ibi Spe. ꝑ clemētē quartū mandatū fuiſſe ꝙ ita ſeruareť. qȯ vt dic̄ ibi Jo. an. cōmēdabile fuit in curia vbi difficile ꝛ quaſi īpoſſibile eſſet ducere teſtes cōſcios de infirmitate ſecus ſi coꝛā oꝛdinario. ꝛ ſic ēt dicit ſecus de vicinis curie. de hoc no. Archi. ꝛ Jo. an. de dolo. eū q. li. vj. vbi cōcludūt qȯ eſt arbitrariū que probatio ſufficiat. Quinto q̄ro ſi īfra terminū appellās miſit ꝓcuratoꝛē ad ꝓſequēdū q nō iuit? dicit Mat. ꝙ ſi ꝓcuratoꝛ iter arripuit nō iputabiť appellāti eiꝰ malitia. ff. q. ex cau. ma. l. q mittunť. §. vlti. ꝛ. s̄. e. meminimꝰ. ſꝫ Spe. e. ti. §. nūc breuiter. ṽ. Item qd ſi pars. dicit ꝙ nō excuſabiť. debuit eni ꝓſequi. ff. mādati. l. ſi ꝓcuratoꝛē. §. ſi tutoꝛes. Idē Pau. hic qȯ eſt verius. agat ergo appellās ꝯ ꝓcuratoꝛē. ad ſuuꝫ intereſſe. ꝛ ſi eſſet nō ſoluēdo reſtitueť ad ꝓſequēdū. ff. de eo ꝑ quem fac. erit. l. fi. §. j. Sexto quero ſi appellās negat ſe appellaſſe deinde ꝓceſſu tpis vult appellationē ꝓſequi? dicit Spe. in. d. §. nūc breuiter. ṽ. ſed pone appellās. ꝙ fuit obtentū cū nō eſſe audiendū. ar. de ꝓba. ꝑ tuas.

q **Mandum.** No. ꝙ pendēte cōpromiſſo doꝛmit curſus fataliū ꝛ ſic finito cōpromiſſo reaſſumit ſuū curſū ꝛ cōputanť vltima tpa cū prioribus de ver. ſig. dilecto. ꝛ de in inte. reſti. cle. vna. ff. ex q. cau. ma. l. ſed ꝛ ſi ꝑ ṗtoꝛē. §. quotiēs. Pau. Scȯo no. ꝙ in cauſis in qbus vertiť periculū pōt iudex ēt partibꝰ nō ꝓſequētibus appellatiōem ꝓcedere. de hoc in glo. in ṽ. iminere. ꝛ in ea. in fi. idē ſi ex dilatiōe ſitaliꝗs ṗiudiciū: vt ſi eſſet queſtio hereditaria vel nataliū que differtur in fraudē legatoꝝ. q fi. ſint leg. latoꝛ. ex hoc no. ſm̄ Laud. ꝙ vbi intereſt tertij puta reipublice ſeu eccl'ie vl' priuati vl' vbi periculum animarum iminet pōt iudex compellere partes ad litigādū. C. qūo ꝛ qn̄ iudex. auť. q ſemel. de collu. c. j. ꝛ qȯ ibi no. Op. ꝙ ēt pendēte cōpromiſſo curráť fatalia. de elec. ſi cōpromiſſarijs. j. Rñſo. li. vj. Sol. vt in glo. ij. vel ſm̄ Gē. ibi nō eſt verū cōpromiſſū ſed trāſlatio iuris quo ꝑs ꝑ ſe vel ꝑ aliū nō vtitur īfra tp̄s legitimum.

Quero qd īpoꝛtet verbū ꝯdiu? So. vt in glo. j. Secūdo q̄ro ſi cōpromiſſariꝰ nō ꝓnūciat vl' pronūciat ſed appellās vult penā ſoluere ꝛ appellationē ꝓſequi? So. vt i glo. ij. que dicit eū hoc poſſe. ꝛ idē Pau. ꝛ de hoc in. q. ſe.

Tertio q̄ro ſi durāte cōpromiſſo vult appellās appellationē ꝓſequi. dicit ea. glo. ꝙ ſoluendo penā pōt. ꝛ idem Pau. qꝛ ꝑ cōpromiſſū nō expirat iuriſditio ēt delegata lꝫ primū cōpromiſſū expiret ꝑ ſcȯm. ꝛ ꝑ ambas partes vl' ꝑ alterā lite ꝯteſtata. ff. de arbi. l. ſed ſi in ſeruū. in fi. ꝛ duabus ſe. nā arbitriū eſt volūtariū. iō ab eo nuda volūtate receditur. Judiciū ṽo eſt neceſſariū. ff. de ṽb. ob. inter ſtipullantē. §. j. de iudi. c. j. Itē iuriſditio datur a lege vel a ſuperioꝛe arbitriū a partibꝰ ita no. Spe. ō arbi. §. finitur. in fi. Lap. dicit hoc verū niſi dictū fuiſſet in cōpromiſſo ꝙ q̄tiēs venireť ꝯ totiēs pena cōmitteretur ꝛ ea ſoluta vl' nō ſtetur cōpromiſſo ꝛ arbitrio quo caſu non poterit rediri ad iudiciū. de hoc ꝑ Hoſt. in ſūma de arbi. §. qualiť cōſtituatur. ṽ. ſi ex quo. ſemel. ꝛ i Spe. de arbitro. §. vt aūt in foꝛma. ꝛ. §. ſeqtur. ṽ. ꝯſuluit. ꝛ. ṽ. hꝫ ṗmiſſa. ꝛ. ṽ. qd ſi in cōpromiſſo. ꝓ hoc qȯ no. glo. ff. de arbi. l. ij. ꝛ. c. de arbi. dilecti. i gl. vlti. i fi. vbi dixi ꝙ hec cl'a iducit emologationē arbitrij. Quarto q̄ro ſi partes per tacitū cōſenſū ſuſpēdūt appellationē? glo. in. ṽ. expreſſo. dicit per hoc nō ipediri curſū fataliū. Idē Pau. Lau. tꝫ ꝯriū ponēs exēplum ſi ambo. oꝛdinati de eūdo ad ſanctū Jacobū ēt ſi nō expſſe dicāt ꝙ fatalia nō currāt: nā vr̄ per ꝯn̄s tacite voluiſſe fatalia nō currere. ar. xxv. di. qualis. xliiij. di. ſit rectoꝛ. ō ꝑſūp. nōne. Gē. tꝫ ṗmū vt nō recedatur a ṽbis lr̄e. ibi expreſſo. ar. ff. de exercitoꝛia. l. j. §. is qui. de leg. iij. l. nō aliter. vj. q. iij. ſcriptū. qȯ eſt veriꝰ. dictū tn̄ Lau. equiꝰ vbi poſſet dici ꝙ nūqꝫ nulla cōuētio iteruenit. ſed de facto appellans ꝛ appellatꝰ ſe abſentarunt per lōgā peregrinatiōnē. ꝛ tūc verū ſit dictū glo. q ēt ſic exēplificat. aliqn̄ iteruenit cōuētio vt in exēplo ṗmiſſo ſm̄ Lau. ꝛ tūc ſecus quaſi ſatis dicatur de expreſſo conſenſu appellatio differri.

Quinto q̄ro an per eoꝝ cōpromiſſū ipediatur curſus decēdij ad appellādū? Pau. dicit ꝙ nō. nā h̄ nō dī niſi tēpoꝛe ꝓſecutiōis. ibi ꝓſecutio. ꝛ ibi ad ꝓſequēdam. rō q2 decēdiū datur parti grauate ad ſuſpendēdū effectū grauaminis. ſꝫ tp̄s ꝓſecutiōis datur vtriqꝫ. iō cōis cōſenſus vtriuſqꝫ facit curſū doꝛmire. Itē decēdiū datur ad trāſferēdū cām ad ſuperioꝛē appellatiōis remedio nō ad litigādum. ſed accedēs ad arbitros nō appellat ꝛ facit aliquid ꝙ ſuccedat appellatiōis loco. tp̄s vero proſecutionis datur ad litigandū qȯ faciunt eūtes ad arbitriū ideo nō currit eis tempus. argu. C. de inoffi. teſta. l. contra maioꝛem.

Sexto quero an compromiſſum finiatur triennio? glo. j. in eo qȯ dic̄ diu intelligit ēt ſi decies mille anni fluxerit. inducit ꝙ non. de hoc in Spec. de arbitro. §. differt. ad finem. ſed Jo. an. in additionibus. ibi poſt Martinū de fano dicit ꝙ cōpromiſſum expirat triēnio computato nō a die compromiſſi ſed a tempoꝛe cauſe coꝛaꝫ arbitro cepte per. l. properandum. C. de iu. ꝛ ꝙ inſtantia finiatur triennio de iure ciuili etiā coꝛam arbitris tenet glo. ff. de arbi. l. item ſi vnus. §. ſi multa poſt.

Appellanti ante diffinitiuam appellati
a nō lʒ proſeq̄ cāſ in appellatiōe noīatim expſ/
ſas nec pceſſus pmi iudicis iuſtificari vel i/
pugnari pōt niſi ex actis coraʒ eo. hʒ duo dicta. ſcd̄m ibi
nec pceſſus. No. dr̄iam inter appellationē ab interlo/
cutoria ⁊ appellationē a grauamine. ponūtur eni hic p di
uerſis: lʒ quo ad effectū hui⁹. c. ſit idē iuris in vtraq;: pōt
autem eſſe grauamen iudicis ſine interlocutione cū de fa
cto grauat. de reſti. ſpo. cū veniſſet. Scd̄o no. q ab in/
terlocutoria pōt appellari ſm canones. ſ. e. ſup eo. ij. ⁊ d̄
hoc ibi ſic ēt a quolibet grauamine ēt minimo q2 hic idi/
ſtincte loqtur. p hoc. eo. ti. de appellatiōibus. ⁊ qd̄ dicit
grauamine hic ſm Pau. illato vel cominato. e. ti. cū ceſ/
ſante. Et in tali appellatiōe que fit ante ſniaʒ. requnt̄. x.
que no. e. ti. cordi. li. vj. Tertio no. caſū. in quo debeat
fieri expſſio noīatim. de hoc in gl. in. ỽ. noīatim. Quar
to no. q in appellatiōe ante ſniam pōt qs exprimere ⁊ pro
ſequi plures cauſas. ibi cauſas. ⁊ de hoc in gl. in. ỽ. expſ/
ſas. ibi ⁊ no. que hoc vult. Et dicit Pau. hoc verū qñ p
ſecutio fit corā iudice ad quē: ſed ſi in curia ipetret̄ delega
tus nō cōſueuit in reſcripto exprimi niſi vna cā qd̄ ēt dicit
hec glo. in eo qd̄ dicit de ſtillo curie. Et dicit Paul. hūc
ſtillū in curia ſeruari: niſi in appellatiōe eſſēt plures arti
culi ſe nō cōtingentes ⁊ innitit̄ ſtillus predictus equitati
ne appellās falſas cās exprimat in appellatione. de hoc
in Spe. de appel. §. de officio. i pn. penul. col. lʒ aūt i vno
reſcripto nō exprimat curia: niſi vnā cām tn̄ ſm hoſti. ſup
qualibet cā daret̄ vnū reſcriptū. O p. q nō ſit opus ex
primere in appellatiōe ab interlocutoria ſed ſufficiat di/
cere appello q2 eſt iniuſta. vt no. Inn. de no. ope. nū. c. pe/
nul. ſo. vt in glo. que dicit hic reprobari opi. Inno. Pau.
do quē ſeqtur Lap. putat opi. Inno. hic nō corrigi ſi ſane
intelligat̄ de interlocutoria cui⁹ iniqtas detegit̄ p allega
tiōes iuris ſic loqt̄. d. c. penul. ⁊ de teſti. ſignificarūt. de
reſcrip. ſignificāte. ⁊ duob⁹. c. ſequē. de iudi. exhibita. de
libel. obla. c. ij. nō. n. apparet ad qd noīatim debeat expri
mi cū ex tenore ſnie pateat iniquitas. ſ. ti. j. paſtoralis. ỽ.
verū. ſed vbi iniqtas habet detegi ex pbatiōib⁹ facti ne/
ceſſe eſt cām exprimi in appellatiōe vt hic. de hoc dixi in
d. c. pe. vbi indiſtincte dixi opi. Inno. nō pcedere p deci/
ſionē rote. Itē ſi appellat̄ ante ſniam a grauamine. ⁊ ad ra
tionē Pau. dic q pdeſt exprimere q2 lʒ iniquitas colliga
tur ex act̄ pōt tn̄ pars renūciare iō ſicut expedit q appel
let ita ad expediēdas lites ⁊ cohercēdas appellatiōes dʒ
cās ēt que patēt ex actis exprimere. nā ſepe nō poſſūt ha/
beri acta. vnde iudex ad quē nō poſſet de appellatiōe in/
ſtrui ſi liceret appellare mō pmiſſo qui poterit iſtrui ex te
nore appellatiōis ſi cauſe fuerint expſſe put hic dicitur.
Scd̄o op. q appellatio a grauamine poſſit iuſtificari
ex futuro grauamine. ſ. e. cle. ſicut. ſo. vt in glo. in ỽbo iu/
dicis. ⁊ idē Pau. Math. p hoc qd̄ dixi de elec. cle. cōſti/
tutionē. §. fi. q. iij. hic ergo loquit̄ de appellatiōe nō mere
extraiudiciali qualis eſt ea que interponit̄ ꝯ. ſed de extra
iudiciali non mere qualis eſt ea q̄ iterponit̄ a grauamine
iudicis. Tertio op. q poſſit pceſſus iuſtificari vel ipu
gnari ex nouis cauſis vt no. vt lit. nō cōteſt. c. ij. in gl. qua
re dicit. So. vt in glo. in ver. nec pceſſus. que dicit hic re/
probari illā glo. ⁊ approbari opi. Inno. in. c. ſignificātib⁹
de no. ope. nū. vbi tʒ id qd̄ hic decidit̄. Et idē Pau. q in/
ducit rōnē que ponit̄ in glo. in. ỽ. nouis. dicēs nō eſſe mir
ſi noua cā vel pbatio nō pōt iuſtificare vel ipugnare pro
ceſſū cū ex cā ēt precedēti nō expreſſa in appellatiōe non
poſſit ipugnari eo. ti. dilecto: ſi ergo nō pōt iniqtas prece
dentis minus poſſe dʒ ſequēs. Quarto oppo. ad hoc q
imo ēt ex nouis actis: q2 ſi iudex reuocat grauamē tollit̄
appellatio ⁊ iuſtificat̄ pceſſus eius. ſ. e. cū ceſſante. Sol.
Lau. ſtādo. ꝯrio q2 ſibi lʒ in meliuſ reformare ⁊ ſic quo ad
hoc nō attēdit̄ tps ⁊ interlocutiones. ⁊ idē Gēʒe. lʒ dic q̄
nō obſtat q2 hic ſolū dicit̄ q in cā appellatiōis nō pōt iu/
ſtificari vel ipugnari pceſſus primi iudicis ex actis corā
iudice ad quē. at p reuocationē grauaminis nō iuſtificat̄
pceſſus in cā appellatiōis ſed potius tollit̄ appellatio.
Quinto op. q ēt cauſas nō expreſſas in appellatione
poſſit appellās pſequi. ⁊ no. glo. ij. q. ij. nō ita. So. vt i gl.
in ỽſi. expreſſas. que dicit hic reprobari glo. illā. ⁊ idem
Pau. Sexto op. ad hoc de elec. c. ꝯſtōnē. in fi. ibi ēt p
nouas pbatiōes iuſtificat̄ appellatio. So. vt hic dixi in
d. cle. in fi. q. iij. Septimo op. q2 vr̄ hic velle q nō expe
diat fieri pbationes corā iudicē ad quē ꝯ id de teſtibus.
ex parte. e. ti. interpoſita. j. rñſo. ſo. vt in glo. in. ỽ. pbādis
⁊ idē Gē. ⁊ Pau. dicit q in tātū dʒ fieri pbatio corā iudi/
ce ad quē q ēt ſi obtulerit appellās ſe pbaturū corā iudi/
ce a quo lʒ hoc pbato iuſtificet̄ appellatio ⁊ oia reuocē/
tur p modū attētati tn̄ ad obtinēdum in cā expedit pbare
veritatē exceptiōis ſiue pemptorie ſiue dilatorie. qd̄ dic
vt dixi in. d. c. ex parte. Quero d̄ rōne decidēdi i vtro
qʒ dicto hui⁹ cle. ſo. vt in primo dicto fuit ea rō que ponit̄
e. ti. vt debitus. ⁊. c. cordi. li. vj. In ſcd̄o dicto fuit rō q̄
tāgit̄ in glo. in ver. nouis. ⁊. ſ. dixi in. iij. ꝯrio. Et hʒ Lau.
fuit q2 ſup certis ⁊ plene deliberatis iudex pſumit̄ pceſ/
ſiſſe maxie vbi iminet piudiciū partis. inſti. de actiōibus.
§. curare. xxx. q. vlti. iudicantē. iō appellās nō dʒ pmitti
fingere vel aliqd mutare in diſcrimē aduerſarij ⁊ iudicis
ar. ff. de iniur. l. ptor. de elec. vt qs. ⁊. c. ab eo. li. vj. Se/
cūdo qro que dr̄ interlocutoria: dicit Pau. ea q nō fertur
ſup principali ſed ſup emergēti ſeu ſup pereptoria. ſ. e. di
lecto. j. c. fi. ⁊ de hoc ibi in glo. in. ỽ. repulſiōe. ⁊ dic̄ Pau.
q repulſio vel remiſſio pemptorie nō diſinit pricipale nec
ex ea orit̄ actio lʒ oriatur exceptio. ar. de elec. cū dilicti. in
fi. ſed ex diffinitiua orit̄ actio in factū. C. de re. cre. l. actor
xj. q. iij. qūo. ⁊ idē no. in. d. glo. in ỽbo repulſiōe. p hoc ſm
Pau. q2 ſi interlocutoria eſſet diffinitiua nō eſſet neceſſe
ſup principali vlteri⁹ pnūtiare qd̄ eſt falſū imo ſup ea vo/
lūtarie pnūtiat̄: ⁊ ſup pricipali neceſſario. de hoc de or.
cog. c. j. p hoc qd̄ dixi. ſ. eo. ti. cū ceſſante vbi dixi ad quid
cognoſcit̄ interlocutoria a diffinitiua. Tertio qro q ex
preſſio reqrat̄ vt dicant̄ cauſe noīatim expſſe. nūqd. n. re/
quirit̄ maior expſſio p hāc cle. quā requireret̄ oli? vr̄ q ſic:
cū iura tn̄ dicerēt cās exprimēdas nō addēdo q noīatim
e. ti. cordi. li. vj. aliud aūt ē dicē cās ſimplicit̄. aliud noīa/
ti. ar. de dolo. c. ij. de excep. c. j. li. vj. j. d̄ vi. ⁊ ho. cleri. cle.
dioceſanis. Lau. ⁊ Gē. tenēt ꝯrium. ⁊ dicit Lau. q ideo di
cit noīatim q2 cū certe cāe eſſent hāc cle. in appellatiōe in
ſerēde hic voluit q eedē nō alie eſſent pſequende. dicunt̄
aūt noīatim expſſe cū de ipſis ꝯſtat p demōſtrationē ⁊ cir
cūlocutionē. de teſti. lʒ ex quadā. Et ſm eos ſi plura gra
uamina ſimul exprimunt̄ ſufficit alterū pbare dūmodo p ſe
ſufficiēs: niſi extēdat̄ ad diuerſa de iudi. exhibita. ⁊ qd̄ ibi
no. in glo. in fi. Quarto quero ſi iudex expſſit duas vel
tres cās ſubiecta clauſula generali vt q2 poſt expreſſas
cās dicit. dico ſniam iniuſtā ex pdictis cauſis ⁊ alijs ſuo tē/
pore pponēdis vʒ q tunc poſſit ex vi cl'e cās pſeq ēt noīa/
tim nō expreſſas. ff. ſi qs cau. ſed ⁊ ſi qs. §. queſitū. de pcu.
q ad agēdū. li. vj. Cōtrariū dic p hāc cle. in ỽbo noīatim. ⁊
ita approbat rota romane curie vt dixi d̄ no. op. nū. c. pe.
Et ex hoc talis clauſula in appellatione ab interlocuto/
ria redditur ſuperflua. Quinto quero qd ſi cauſe ſunt
notorie? videtur nō requiri q exprimantur per id qd̄ no.
vt lit. nō cōteſt. c. ij. in prima gl. Contrariū tʒ hic glo. in ỽ/
bo alias. ⁊ idē Gē. pro hoc q ſaltē debeāt pponi lʒ nō p/
bari q2 dʒ quis allegare id qd̄ eſt cā ſue intentiōis etiaʒ ſi

ipſo facto ꝓbetur.ff.de adul.l.ſi adulteriũ cuꝫ inceſtu.§. idẽ pollioni.ꝛ ibi hoc tꝫ Bar.vt.ff.ſi cer.pe.l.cũ quid.

Sexto q̃ro an qđ hic dꝛ i ſcđo dicto locũ habeat ſiue iu dex a quo ſit ordinarius ſiue delegat⁹.dicit Lap.in addi tione ꝙ ſic.ꝛ in hoc dic̃ corrigi dictũ illoꝝ maxime Guil. ꝛ Ab.q dicit ꝙ ꝓceſſus ordinarij põt iuſtificari corã iudi ce ad quẽ ꝓbãdo ꝙ ꝯ illũ ꝯ quẽ ingrebaᷣ laborabat īfamia qñ ꝯ ipſũ incepta fuit inqſitio ſup veritate criminis lꝫ tũc de infamia nõ ꝯſtiterit ingrẽti ſecus dixerũt in delegato. vt no.Spe.de inqſitiõe.§.nũc aũt tractem⁹.v̄.hoc autem ſcias.ꝛ in hoc dicit Lap.approbari dictũ Inno.tenentis ꝯtrium qđ tꝫ Archi.xxiiij.q.iij.de illicita.dic ꝙ hec cle.nõ facit pro nec ꝯ ꝑdicta.ꝛ ſaluari põt primũ dictũ qꝛ ordina rius põt inqrere ſup veritate ẽt nõ ꝑdiſcuſſo de īfamia.ar. de offi.or.ex pte.ꝛ qđ ibi no.ſec⁹ in delegato q teneᷣ ꝑdiſ/ cutere de īfamia.de accu.cũ oporteat.ſi tñ nõ ꝑdiſcutit lꝫ poſſit appellari tñ ſi nõ appellaᷣ ꝓceſſus tꝫ.de accu.c.j.li. vj.qđ dixi.de accu.qualiᷣ.ij.ꝙ ergo ꝓceſſus ordinarij iu/ ſtificeᷣ ꝓbãdo de īfamia corã iudice ad quẽ nõ repugnat huic lr̃e qꝛ ex quo ꝑus tenuit ꝓceſſus ordinarij ſup veri/ tate nõ dꝫ ꝓprie iuſtificari. Septimo q̃ro an locũ ha/ beat hec cle.in ſcđo dicto in executorib⁹?dicit Lap.ꝙ nõ cũ nõ teneanᷣ ordinẽ iudicioꝝ obſeruare vt no.de ꝑſũp.c. ſi.de off.dele.cle.vnica. Octauo q̃ro de quo iudice ap pellatiõis intelligiᷣ hoc.c.dicit Gen. de quocũqꝫ papa: vel alio qꝛ indiſtincte loqtur.ff.de le.preſtã.l.j.ꝛ.§.gene raliᷣ.xix.di.romanoꝝ. Nono q̃ro an qđ hic dꝛ de expri mẽdis cauſis in appellatiõe locũ habeat in īterlocutoria ſup attẽtatis ſi ab ea appellaᷣ rota romane curie.deciſio/ ne.lxxxiij.determinat.ꝙ nõ qꝛ hꝫ vi diffinitiue.Et ſic põt iudex ad quẽ cognoſcere de cauſis ẽt in appellatiõe nõ ex preſſis.ꝛ ꝙ hec cle.nõ habeat locũ in īterlocutoria que hꝫ vim diffinitiue tꝫ eadẽ rota deciſiõe.xvj.qđ ſinglr̃ not.qđ ẽt dico.j.e.cle ſi.q.ij. Decio quero an hic reqratur tã/ ta ſpecificatio quãta in appellatiõe.de qua de elec.vt cir ca.li.vj.dicit Pau.ꝙ nõ.hic.n.ſufficit ꝙ noĩatim ibi non requiritur maior ſpecificatio.

Jappellationem.

6 Proſecutio appellatiõis deſerte non ĩpedit qn ſnĩa cenſeatur in rẽ iudicatam tranſiuiſſe.

O p.ꝙ ꝓſecutio appellati ꝓſit appellãti q̃uis appellatio ſit deſerta ſicut ẽt reſtõnẽ petenti ꝓſunt dilationes quas petit aduerſarius vltra quadriẽniũ.C. de tẽp.in īte.reſti.l.pctẽde.Sol.vt in glo.in.v̄.cũ appel/ lato.ꝛ in.v̄.appellatus.Et dicit Lau.ꝙ ibi ponitur tp̃s ꝓrogari:qꝛ adhuc nõ ſublatũ:ſimile de offi.dele.ꝯſuluit: hic v̄o deſerta appellatiõe appellatio eſt nulla ꝛ ſic non põt recõualeſcere.de electiõe.auditis.regula nõ firmaᷣ li.vj.Ita aũt ẜm Gen.eſſet ẽt hic ſi durãte fatali termino aduerſarius dediſſet cauſas dilatiõis negocij.Sꝫ poſtq̃ꝫ appellatio eſt extincta vt ſit litiũ finis nõ põt ẽt appella/ tus proſequi vt hic. Scđo op.ad idẽ.s̄.e.cle.q̃diu.ſo. eodẽ mõ qꝛ ibi de ꝯſenſu partiũ ſuſpenditur tp̃s fataliũ.

Tertio op.ad idẽ qꝛ poterat eſſe ſnĩa nulla:ꝛ ſic lꝫ ſit deſerta appellatio nõ recõualeſcit.de ſen.ex.lꝫ.li.vj.So. dꝫ hoc intelligi qñ ſnĩa erat aliqua vt qꝛ lata ꝯ ius litiga toris.vt dicit glo.vlti.pro hoc qđ no.C.qñ prouo.nõ eſt ne.l.j.ꝛ penul.ꝛ in Spe.de ſen.prola.§.iuſta.v̄.ſed nũqd talis.s̄.de re iudi.cle.j.in glo.j.facta ergo. Quero cir ca proxie dicta quare ſnĩa lata ꝯ ius litigatoris trãſit in rẽ iudicatã?dicit Lau.ꝙ iõ qꝛ dominia ꝛ pene oẽs ꝯctus ſũt de iure gẽtium ꝛ eodem iure data eſt ptãs regibus ꝛ alijs magiſtratib⁹.ff.de or.iur.l.ij.§.poſt originẽ.Itẽ q̃nocũqꝫ feratur ſnĩa ex quo fertur ab habẽte ptãtem iudicandi ꝛ diſponẽdi de dominijs ꝑ ſnĩam dꝫ ei ſtari.Gẽꝫ.dicit ꝙ iõ

qꝛ nõ appellãs vꝫ tacite conſenſiſſe ſnĩe.C.e.titu.hi.qui. de re iudi.ꝙ ad ꝯſultationẽ.Et idẽ de appellante nõ ꝓſe/ quẽte.C.de temp.ap.auᷣ.ei q.qꝛ fingiᷣ nõ appellaſſe vt̃ꝫ qđ magis placet. Scđo q̃ro ſi poſt lapſũ fataliũ ꝑ iudi cẽ ad quẽ reuocaᷣ ſnĩa prima an teneat.dicit Inno.s̄.e.ex rõne.ꝙ ſic.Poſt.ꝯ ꝛ forte verius ẜm Gẽ.ꝛ eius opi.dicit glo.vt hic fortificari.ꝓcedit aũt ex eo qꝛ reperiᷣ ſcđa la, ta per nõ iudicẽ.Et hoc preſupponẽdo ꝙ inceperit ꝓſe, qui poſt deſertionẽ.Si aũt incepit ante deſertionẽ ſaltem diciᷣ iudex quo ad hoc vt cognoſcat an ſua ſit iuriſditio. ꝛ in hoc dubio pronũciare poteſt ſup attentato ꝛ reuoca tione.Itẽ ſuper deſertione ꝛ cõdẽnatione expenſarũ.de reſcrip.ex parte.ij.ꝛ dic vt ibi dixi. Tertio quero ſi ap pellatus intra terminũ proſequiᷣ appellationẽ ꝛ facit ci, tari appellantẽ qui nõ venit ꝛ pronũtiaᷣ cõtumax an ſi po ſtea venit poſſit ꝓſequi?dicit Lap.in additione ꝙ ſic.lꝫ eñi propter cõtumatiã poſſit ad inſtantiã appellati ꝓcedi ꝛ cõdẽnari debeat appellãs in expenſis.appellãs tñ non priuatur ꝓſecutione appellatiõis cũ hoc nõ ſit iure cautũ ar.de ſen.excõ.is qui li.vj. Quarto q̃ro qd erit ī caſu premiſſo ſi poſtq̃ꝫ appellatus incepit ꝓſequi ipſe ĩpedia tur?videᷣ ꝙ nihilominus currũt fatalia que danᷣ appel lanti nõ appellato.e.ti.ex ratione.ꝛ.c.ꝑſonas.ꝛ hic nam ẽt ſi appellatus nõ fuiſſet ꝓſecutus deſerta fuiſſet appel/ latio ꝛ trãſiuiſſet ſnĩa in rẽ iudicatã vt hic.In ꝯtrium quia appellatio ꝛ eius proſecutio eſt cõis appellãti ꝛ appel/ lato.e.ti.cordi.li.vj.de elec.c.j.ꝛ.c.q̃uis.li.vj.ꝛ cle.cũm. ꝛ cle.ꝯſtitutionẽ.j.Inſup.e.ti.facit de mutu.peti.c.j.ꝛ.ij. appellatus videᷣ eſſe reus cui magis fauendũ eſt.regu/ la cũ ſunt.li.vj.So.Lap.ſtando primo dicto dicẽs ꝙ hoc caſu ñ currit tp̃s appellato quo ad executionẽ ſnĩe ꝛ cõdẽ nationẽ expenſarũ faciendã per iudicẽ appellationis non tñ quin appellatio ſit deſerta ꝛ trãſiuerit in rẽ iudicatam: vt hic qꝛ tp̃s ꝓſequẽdi cõcediᷣ appellanti.per.d.c.ex ra tione.ꝛ.C.de tẽp.ap.auᷣ.ei qui.ꝛ pro hoc.ij.q.vj.appella tore.Pet.de ancha.dicit ꝙ nõ põt fieri per iudicẽ ad quꝫ cõdẽnatio in expenſis ſi deſinit eſſe iudex ꝓpter deſertio/ nem appellationis cũ expenſarũ cõdẽnatio veniat in cõ/ ſequentiam:ꝛ ſic ſublato principali ꝛc̃.C.de fruc.ꝛ li.ex. l.terminato.e.ti.cũ appellatiõibus.li.vj.ꝛ qđ no.de dolo finẽ.dicit ẽt ꝙ ex quo appellat⁹ fuit ꝓſecutus ẽ in optiõe ſua an deſiſtat ꝓſequi ꝛ tũc rata manet ſnĩa an proſequa tur:ꝛ tũc põt petere ꝙ iudex ad quẽ cognoſcat de iuſtitia cauſe principalis ꝛ de oibus acceſſorijs nõ aũt ꝙ tm̃ de ex penſis vel qđ exequaᷣ qꝛ deſerta appellatiõe dꝫ fieri exe cutio ꝑ iudicẽ a quo.pro hoc qđ no.de offi.dele.paſtora lis.§.ꝓterea.ꝛ ſi ãppellatus proſeqtur audieᷣ ẽt appellãs proſequẽs.ar.C.de tẽp.in inte.reſti.pẽdẽre.l.petẽde.pro hoc qđ dixi.s̄.in.j.ꝯrio.ꝛ ꝙ appellatus proſeq poſſit ſa cit qꝛ appellatio eſt remediũ cõe vt dixi.s̄.e.q.ꝛ prohi e.ti.oblate.ꝛ hoc tenẽdo ad hãc cle.dic ꝙ loqᷣ qñ appel latus incipit proſequi iã deſerta appellatiõe:ſecus ſi ſic vt in hac.q.Quia tñ hec cle.loqtur generaliter veriꝰ ẽ ꝙ ẽt appellato proſequẽte ẽt ſi inceperit ante lapſũ fata lium:tñ lapſis fatalibus nõ audieᷣ proſequẽs ſup princi pali vt hic nec ẽt audieᷣ petẽs exequi ſnĩam ex quo iudex ad quẽ nõ pronũciauit nec corã eo peruẽtũ eſt ad aliqđ qđ habeat vim ſnĩe quo caſu ipſe exequereᷣ.ff.de pac.l.tale pactũ.§.q prouocauit.qđ dixi i.d.c.paſtoralis.§.ꝓterea. hoc aũt ceſſante fiet executio ꝑ iudicẽ a quo.vt no.in.d.§. ꝓterea.ſed appellatus poterit petere declarari ꝑ iudicẽ ad quẽ appellationẽ deſertã eſſe ꝛ appellãtẽ nõ proſequẽ tẽ cõdẽnari in expenſis.de reſcrip.ex parte.s̄.e.t.nicolao nec ſũt iſte expẽſe victorie ſed potius cõtumatie ꝛ ſic ceſ/ ſat rõ premiſſa cũ dicebaᷣ ꝙ ex quo nõ hꝫ iuriſditionẽ in principali ꝛc̃.qꝛ illud procedit de expenſis victorie.Ex/ penſe aũt

penſe aũt cõtumacie ſeu fruſtrationis veniũt qꝛ iuriſdictionẽ habuit in cognoſcendo an ſua ſit iuriſditio. pro hoc qđ no. de reſcrip. c. fi. in glo. fi. qđ declara vt dixi in. d. c. ex pte. Et hec no. qꝛ noua ⁊ aĺs nõ bene reſerata. Quito quero ſi appellatur a ſnia ⁊ p lapſũ fataliũ ſit deſerta an iudex ad quẽ poſſit cognoſcere de nullitate ſnie? videt̃ ꝙ nõ: qꝛ appellãs videt̃ renũciaſſe proſecutioni nullitatis cũ veniat acceſſorie ad cãm appellatiõis: vt no. C. qñ prouo. nõ eſt ne. l. j. in fi. Sublata ergo appellatiõe que eſt principalis dꝫ eſſe ſublata nullitas vt acceſſoria. ff. de regu. iur. cũ principalis. regula acceſſoriũ. li. vj. Steph. dic̃ ꝯtrium qꝛ deſertio appellatiõis nõ põt tollere deuolutionẽ ptãtis cognoſcẽdi de nullitate factã iudici ad quẽ. ſunt enĩ diuerſi modi agẽdi de nullitate vel de appellatione ⁊ vno ſublato nõ tollitur aliud ⁊ ſm eũ nullitas nõ accedit proprie appellationi: ſed de vtraqꝫ principaliter cognoſcit iudex ad quẽ. dic primũ verius qꝛ de nullitate cognoſci dꝫ corã ordinario ſi nõ ſit appellatũ. de hoc. e. ti. dilecto. de re iudi. cle. j. vbi dixi. q. x. ſed ex vi appellatiõis d̃ hoc cognoſcit iudex ad quẽ ergo ſublata appellatiõe cognoſcit ſolus ordinarius.

c Jtem a repulſione.

A perẽptoria repulſa ex alio qꝫ pp ineptitudinẽ ſcđo appellãs ⁊ ſuccũbẽs nõ audit̃ ſup ea i appellatione a diffinitiua. primo dictũ ſcđo exceptio. ibi niſi. No. ꝙ nõ licet tertio appellare. de hoc in glo. i v̓bo ſuccũbit. Scđo no. ꝙ ſicut actor ſuccũbẽs pp ieptitudinẽ iterũ auditur. de iudi. examinata. ita ⁊ appellanſ. O p. ꝙ is qui ſuccubuit in interlocutoria ⁊ tm̃ ſemel nõ debeat audiri in appellatõe a diffinitiua. e. ti. c. fi. in fi. li. vj. cuius ꝯtriũ hic dicitur in eo ꝙ excluditur tũc tm̃ qñ ſcđo appellãs ſuccubuit. So. qñ interlocutoria fertur ſup eo qđ nõ preſtat preiudiciũ negocio pzincipali nec iudiciũ reddit nullũ ⁊ tũc procedit ꝯtrium qñqꝫ ſup eo qđ p̄iudicat principali negocio vel iudiciũ nullũ reddit ⁊ tũc auditur niſi ſcđo appellãs ſuccubuerit. d. c. fi. in pñ. ⁊ hic. nã h̃ loqtur de repulſione exceptiõis perẽptorie que preiudicat negocio pricipali. vt dicit glo. iij. ⁊ idẽ Hẽ. Scđo op. ꝙ hic innuit ꝙ ſup exceptiõibus ſit pronũciatũ. ꝯ id de or. cog. c. j. Lau. ſoluit diſtinguẽdo qꝛ aut loquimur de dilatorijs ⁊ pronũtiandũ eſt aĺs nõ põt procedi ad expeditionem principalis negocij. de re iudi. q ad cõſultationẽ. ⁊. c. inter. Et iõ ſm eum litis cõteſtatio ſup eis fieri debet. de of. dele. prudẽtiã. §. ſexta. cuius ꝯtrium tꝫ ibi glo. melius. vt ibi dixi: nec ẽt verũ eſt ꝙ ſit neceſſario pronũtiandũ. nã qñqꝫ pronũciat̃ tacite vt dĩ in gl. ij. in prin. ⁊ eo ipſo ꝙ lis cõteſtatur tacite intelligũtur oẽs dilatorie reiecte. d. c. inter. Jtẽ p̄ſuppoſito ꝙ pronũtiãdũ eẽt nõ propterea neceſſaria foret lis cõteſtãda: qꝛ pronũtiatiua illa eſt iterlocutoria nõ diffinitiua vt hic no. glo. ij. Aut loqmur de perẽptorijs. ⁊ aut pronũtiatiõe in eis dilata ĩpeditur pricipale negociũ ⁊ pronũciãdũ eſt ſicut ſup preiudiciali. de ord. cog. tuã. de elec. cũ dilecti. iij. q. xj. §. aliqñ. aut principale põt expediri ſine ipſis ⁊ nõ expedit ſup eis pronũtiari ſed ſi pronũtietur tꝫ. de ordi. cog. c. j. Lau. dic plenius. vt dixi in. d. c. j. Tertio op. ꝙ ſcđo appellãs ⁊ ſuccũbẽs ſuper repulſiõe pemptorie ſit audiẽdus ſup ea in appellatiõe a diffinitiua qꝛ ſi a pemptoria nõ appelletur auditur tñ ps ſup ea in appellatiõe a diffinitiua. e. ti. lꝫ. li. vj. paria ſunt aũt nõ appellare vel ſcđo appellare ⁊ ſuccũbere. vel appellare ⁊ nõ proſequi. e. ti. pſonas. ⁊. c. cũ ſit. ⁊. c. reprehẽſibilis. glo. in v̓bo. ſup ea. ſoluit ꝙ hec nõ ſũt paria in iterlocutoria ſicut in diffinitiua. dic vt in ea quam no. ⁊ idem Paul. ⁊ no. ſingulariter hãc glo. in fi. in eo ꝙ dicit iterlocutoriã p quã repellit̃ ſcđo appellans ſup perẽptoria nõ poſſe reuocari p iudicẽ cãe pricipalis. ⁊ idẽ Pau. p rõnẽ. qꝛ ea reuocata appellãti ſup ea pꝯñtiam audiẽtia videretur eſſe cõceſſa qđ ꝓhibet hec lr̃a. Ex his no. caſũ in quo p interlocutoria nõ reuocat̃. aliũ poſui. eo. ti. cũ ceſſante. qñ interlocutoria eſt executiõi mãdata quo caſu nõ reuocatur niſi de cõſenſu partiũ. vt no. glo. ſingularis. de p̄to. ſtip. l. j. in fi. Quero de qua repulſiõe loquit̃ hic gl. ij. intelligit de verbali ⁊ reali que ſurgit ipſo facto ꝓcedẽdo ad vlteriora. ex hoc no. eqparari repulſiõem p quam iudex ꝓnũtiat interlocutoriã admittẽdã nõ eẽ ⁊ tacitã qñ ꝓcedit ad vlteriora. nã eo ipſo videt̃ reicere. e. ti. ex parte. j. qđ no. Per hoc. n. tollit̃ cautela que hꝫ ꝙ nõ ꝓnũcietur ſup exceptiõe ſed ſolũ ꝓcedat̃ ne appellet̃. de qua in Spe. de appellatiõe. §. qualiter. v̓. itẽ ꝙ facit. Scđo q̃ro an ſnia lata ſup perẽptoria ſit iterlocutoria an diffinitiua? glo. ij. ibi ⁊ p hãc. dicit ꝙ iterlocutoria. ⁊ hãc glo. no. in eo ꝙ ex ſnia ſup interlocutoria nõ orit̃ actio ſꝫ exceptio Jtẽ no. ea. glo. in eo qđ dicit ꝙ ſi ꝓnũtiet̃ ꝙ appellãs non potuit appellare ſnia eſt iterlocutoria qđ intelligit Joã. an. vt refert Lap. verũ quo ad p̃ncipale ſecus quo ad inſtantiã appellatiõis quã diffinit̓ ⁊ ſic eo reſpectu ẽ diffinitiua. ⁊ dicit Lap. Jo. an. ſic ei reſcripſiſſe. ⁊ ad. c. dilecto. e. ti. qđ allegat hec glo. rñdet Lap. ꝙ nulla ibi erit inſtãtia finita ſeu diuiſa a principali vult dicere ꝙ ibi ſolũ ꝓbat̃ ꝙ ſnia lata ſup perẽptoria p iudicẽ p̃ncipalis cauſe ẽ interlocutoria ſecꝰ qñ incepta eſt alia in ſtãtia corã iudice ad quẽ vt in exẽplo p̄miſſo. Et p hoc ꝙ ſnia lata ſup pemptoria ſit iterlocutoria inducit Lap. qđ no. Spec. de offi. iudi. §. deſeruit. in. v̓. qd ſi ꝓponẽs corã delegato. vbi dicit ꝙ ſi qs ꝓpoſuit actionẽ ineptã corã delegato ⁊ ſuccubuit põt ꝓponere aptã corã eo. qꝛ delegatꝰ abſoluẽdo reum ab inſtantia pp ineptitudinẽ petitiõis nõ eſt functus officio. Jdẽ no. de iudi. examinata. qđ ẽt hic no. Mat. vt dicit. j. q. x. ⁊ faciũt ad premiſſa qꝛ ſicut abſolutio ab iſtãtia ꝓpter ieptitudinẽ nõ eſt diffinitiua. ita nec iterlocutoria lata ſup pemptoria cũ p eã nõ diffiniat̃ cã: tñ qñqꝫ habet vim diffinitiue vt in hac glo. in fi. in eo qđ dicit ꝙ ſnia ſup perẽptoria per quã ꝓnũtiat̃ perẽptoria obſtare i effectu hꝫ vim diffinitiue. quã glo. no. ſingularit̃ ⁊ exẽplifica vt ſi ꝓnũtiet̃ effectũ pati defectũ. Si aũt ꝓnũtiet̃ ſuper natura exceptiõis: vtrũ ſit admittẽda vel nõ: vel an ꝓbationes ſint admittẽde vel nõ. nõ hꝫ viꝫ diffinitiue qꝛ nihil diffinit ẽt in effectu: diſtinguit ergo Jo. de ſancto georgio. ꝙ aut iudex ꝓnũtiat ſuper admiſſiõe vel repulſiõe exceptionis perẽptorie ſingulariter vel ſuper eiꝰ natura: vt qꝛ ꝓnũtiat eam eẽ talis nature vt obſtet vel nõ: ⁊ tũc quo ad formã ⁊ quo ad effectũ eſt interlocutoria. aut ꝓnũtiat ita eſſe vt in exceptiõe cõtinet̃ ⁊ tũc quo ad formã eſt interlocutoria ſed quo ad effectũ diffinitiua. ſꝫ ſi huic ꝓnũtiatiõi adderet̃ deciſio negocij principalis ſimpliciter diffinitiua eſſet: ⁊ idẽ ⁊ fortius ſi nihil diceret̃ de exceptiõe ſed viſis actis cauſe ꝓnũtiaretur ſuper principali qđ vltimum hꝫ partẽ dubij. Ex his infert̃ ꝙ ſi appellet̃ ab iterlocutoria non ſemper eſt opus cãs exprimere: cũ qñqꝫ habeat vim diffinitiue: cũ a diffinitiua appellat̃ nõ oportet cãs exprimi. ff. e. ti. l. ſcio. tñ ꝯtrium tꝫ Archi. xx. di. v̓. j. ſed primum ẽ. tenui. e. cle. appellanti. q. ix. Tertio q̃ro qd eſt exceptio perẽptoria? dicit Pau. ꝙ eſt ea que actionẽ elidit. in ſti. de excep. §. perpetue. ff. de excep. l. iij. iij. q. vj. §. exceptio. Quarto q̃ro ſi qs appellauit ſemel tm̃ a perẽptoria ⁊ ſuccubuit glo. quartus. dicit nõ eſſe locũ huic cle. ⁊ ⁊ idẽ Hẽ. Quinto q̃ro qd ſi ſcđo appellat ſed appellationẽ non ꝓſeqtur? glo. ea. dicit locũ eſſe huic cle. O p. ad hoc qꝛ nõ ſũt paria ſuccũbere vel deſerere vt dixi in iij. ꝯtro. glo. eadẽ ſoluit ꝙ ſi renũtiat ſponte audict̃ qꝛ vtit̃ iuris cõſilio volẽs expectare euẽtũ negocij principalis. ⁊

idē Pau.qꝛ non dicit̃ pꝛopꝛie ſuccūbere ſed appellatio/
nē deſerere expꝛeſſe in quo eſt idē ac ſi tacite deſeruiſſet.
ſ.c.pꝛio.⁊ cle.q̄uis.⁊ cle.ſicut.⁊ idē Gē.qꝛ cū ſit pena in
hoc ꝙ repellit̃ nō dz infligi niſi in caſu quo reperit̃ exp̄ſſa.
de elec.ſtatutū.li.vj.dic̄ tn̄ Pau.hoc verū niſi renūciatio
fieret tali tēpoꝛe ꝙ nō diceret̃ ſpōtanee:ſed metu ꝓbatio
num facta.xxiiij.di.c.vlti.de elec.dudū.ij.in fi.de ſymo.
per tuas.j. Sexto q̄ro an ꝓcedat hec cle.ſiue qs ſuccu
buerit bis imediate vel mediate vt ſi obtinui in ſcđa ap/
pellatiōe ⁊ in tertia ab aduerſario iterpoſita ſuccubui di
cit Pau.ꝙ ſic pꝛo hoc qꝛ indiſtincte hic loqtur. ꝓ hoc ēt
qđ dixi.ſ.ti.j.cle.j.q.xviij.⁊ qđ dicit̃ ꝙ nō licet tertio ap/
pellare verū eſt eidē perſone.e.ti.directe.vbi de hoc no.
Spe.de appel.§.quotiēs.poſt pn. Septimo q̄ro quo
ad id qđ dicit de diffinitiua emiſſa per quez fuit lata: dic
vt in glo.in v̄bo diffinitiua.⁊ idē Gē. Octauo quero
vtrū is q ſcđo ſuccubuit in appellatiōe iterlocutoꝛia poſ
ſit audiri aliq̄ mō: dic̄ Lau.ꝙ lz nō audiat̃ i appellatiōe a
diffinitiua tn̄ dz audiri p viā nullitatis.ſ.de re iud.cle.j.vł
ſupplicatiōis vel i itegrū reſtitutiōis.ff.de mino.l.in cau
ſe.⁊.l.ſe.⁊ de hoc de reſti. in integ.ex lr̄is.⁊ maxime ſi ſit
cā matrimonialis vel ſimilis que in rē nō trāſeat iudicatā
d.c.ex lr̄is. Nono quero qn̄ dicat̃ exceptio perēptoꝛia
rite pꝛopoſita: dicit Lau.ꝙ tūc qn̄ lite ꝯteſtata ꝓponitur
⁊ al's oꝛdine iuris ſeruato de quo docēdū eſt per acta al's
pꝛo iudice nō pꝛeſumit̃.de ꝓbati.qn̄.ex hoc infert ꝙ pe/
tens ſniam confirmari ꝓbare dz ꝙ rite ⁊ iuſte lata ſit.Sz
ſi petit eā exequi ſufficit ꝙ nō ipedit̃ per aduerſariū.Ra/
tio diuerſitatis qꝛ pꝛio caſu eſt actoꝛ.in ſcđo reus.de hoc
de cōfir.vti.c.j.per Jnn.Ex hoc infert Lau.ꝙ aliquo ca/
ſu q poſſidet agere pōt.ſ.ad cōfirmationē vel executionē.
alius caſus.C.de ingenuis.ma.l.diffamari.ſed ibi opoꝛ/
tet ꝙ ꝓcedat infamia.hic nō.⁊ de ꝯditiōe illius.l.no.Jn/
no.de cōceſ.ꝓbē.cū ſuper.de offi.oꝛdi.ꝯquerēte.q fil.ſint
leg.latoꝛ.Jnfert ēt Lau.ꝙ in cā in qua lis eſt ꝯteſtata lz in
pꝛincipali foꝛet cōteſtata tn̄ in appellatiōe cōſtare dz ſu/
per veritate cauſe.de appel.iterpoſita.§.ſane.a ꝯ̄rio.de
teſta.Raynaldus.ſed ſuper articulo appellatiōis in cō/
tumaciā partiū ꝓcedi pōt lite nō cōteſtata.⁊ hoc qꝛ argui
tur iniquitas iudicis.d.c.interpoſita.de hoc qn̄ in appel
latiōe ſit lis ꝯteſtāda.dic vt dixi in.d.c.Raynaldus.v̄.
dilectus.in.j.ꝯ̄rio.⁊.ſ.de cau.poſ.cle.vna.q.viij. De/
cimo quero ſi petitio fuit inepta tn̄ nō fuit reiecta ⁊ ꝓba/
uit actoꝛ.Spe.de offi.iudi.§.deſeruit.v̄.qd ſi libellus.di
cit ꝙ cōdēnabit̃ reus ſi aliquo mō pōt petitio adaptari pe
titioni agentis.qđ dic vt dixi de iudi. examinata.⁊ circa
ineptitudinē actiōis ꝓſequit̃.Mathe.aliqua que nō ſunt
hic neceſſaria ⁊ melius cadūt in.d.c.examinata.⁊ ibi re/
plicant̃.Et inter cetera dicit Mathe. de delegato coꝛaz
quo ſuccubuit actoꝛ pꝛopter ineptā petitionē ꝙ iterū pōt
cognoſcere.qđ dixi.ſ.q.ij.

De vita ⁊ honeſtate clericoꝛum.

d **Joceſanis.** Nota ꝙ hec diſ/
poſitio eſt ſtri/
cti pꝛecepti ibi diſtricte p̄cipimus.cōcoꝛ/
dat de decimis.nō eſt.Ex quo infert con
tra facientes moꝛtaliter peccare.iiij.diſt.
deniqz.in fi.de of.archi.ea que.vbi de hoc. Scđo no.
ꝙ plus punit̃ qđ fit publice q̄ȝ qđ occulte.⁊ dicit Lau.di/
ci publice fieri id qđ nulli lz ignoꝛare.de hoc d excep.ex
ceptionē.⁊ maxime qđ hic dr̄ nō licet p̄latis ignoꝛare ad
quoꝝ officiū ſpectat talia coꝛrigere.xiij.q.iij.nō inferēda.
de of.oꝛ.irrefragabili.de ſen.excō.quāte. Tertio not.
de trina monitiōe.ibi tertio moneāt.⁊ ex hoc dicit Laud.
vnū perēptoꝛiū nō ſufficere maxie hoc caſu cū nō ſit rece/
dendū a verbis edicti.ff.de leg.iij.nō aliter.al's regulari
ter ſufficeret.xxiiij.q.iij.de illicita.Steph.ꝯ̄ p.c.ꝯſtōnem
de ſen.excō.li.vj.pꝛimū verius hoc caſu p hanc litteram.
Quarto no.ꝙ terminus hic eſt arbitrarius vt ibi ar/
bitrio.Et gnāliter dicit Lau.terminos hic eſſe arbitra/
rios qui ad deliberādū vt hic vel cōparēdū cōceduntur.de
reſti.in iteg.tū ex lr̄is.in fi.⁊ vt frequēti⁹ oēs termini ſūt
arbitrarij.ar.ff.de ver.ob.l.cōtinuus.§.ij.de hoc de ele.
cupiētes.in pꝛin.li.vj. Quinto not.caſū in quo reqrit̃
monitionē fieri p ipſū pꝛelatū in v̄bo moneant.vnde ſm
Pau.non ſufficeret alterius monitio.de hoc.j.de deci.
cle..j.per eundem vbi dixi in.iij.notabili qūocūqz tn̄ fiat
monitio dūmō fiat de mandato dioceſani ſufficit.regula
qui per aliū.li.vj.Et dicit Pau.ꝙ hoc caſu reqritur vt i
monitiōe ſeruetur foꝛma d qua hic ibi vt ſic ⁊c̄.Unde ſz
eū nō vr̄ ſufficere ſi ſimpliciter monet vt deſiſtat nec ſuffi
cit niſi fiat clerico tale officiū exercēti.Et p hoc dicit ꝙ ſi
fiat clerico tabernario vt deſiſtat ⁊ exerceat officiū carni
ficis vel macellarij nō erit locus pene.Et ſic reqritur ad
hoc vt ſit locus pene ꝙ clericus monit⁹ exerceat illđ offi
cium a quo monit⁹ eſt deſiſtere.⁊ dr̄ exercere ſm eum lz
actualiter nō exerceat dūmō nō in totū deſtiterit deponē/
do animū exercēdi.de pꝛiui. petiſtis.⁊ qđ ibi not.⁊ idem
Lau.qꝛ nō dicit̃ verſū qđ nō durat verſū.ff.de in rē ver.
pꝛo parte.§.verſū.de hoc de fideiuſ.qđ qbuſdā.que not.
nā per hoc infert̃ qđ ſi nō exercēs officia de qbus moneat̃
vt hic.lz poſtea exerceat nō erit locuſ pene. Sexto no.
ꝙ in pena iuris nō eſt locus purgatiōi moꝛe.nā hic eoipſo
ꝙ nō deſtituerit puniūt̃.ſimile de elec.quā ſit.li.vj.ſz ante
lapſū termini purgari pōt.ar.de offi.dele.ꝯſuluit.Gen.
q ex hoc infert ꝙ iſte terminus quo ad ſui initiuz pōt dici
termin⁹ hoīs.ſed quo ad exitū eſt termin⁹ iuris lz miniſte
rio hoīs ſtatuat̃.⁊ dic ex hoc ꝙ pōt iudex moderari ꝓut
vult ēt ſi i iure pꝛeciperet̃ ꝙ certū terminū ſtatueret ſicut
dicim⁹ de quadrimeſtri qđ dat̃ cōdēnatis.de re iudic.qđ
ad ꝯſultationē.ſec⁹ qn̄ ſine miniſterio hoīs ſtatuit̃.de ap
pel.cū ſit vbi de hoc.⁊ de hoc ēt.j.q.ix. Septimo not.
ꝙ clerici cōiugati gaudēt pꝛiuilegio clericali al's nō pꝛiua
rent̃ vt hic.⁊ dic vt in.c.vno.de cle.cōiu.li.vj. Octa/
uo no.ꝙ clerici gaudēt pꝛiuilegio clericali nō tm̄ in pſo/
nis ſed ēt in rebus.de hoc in glo.in verbo rebus.⁊ idem
Pau.de hoc.j.de cenſi.cle.pꝛeſenti.p eundē vbi dixi in
ij.nōbili. Nono no.ex hoc qđ dixi in.j.nōbili.caſum in
quo pena infligit̃ ipſo iure ⁊ tn̄ neceſſario eſt monitio.de
hoc in glo.in verbo eoipſo.Et no.ꝙ clerici nō debēt ar/
ma poꝛtare.ſ.e.clerici.ar.xxiij.q.j.maximian⁹.tn̄ ꝓ tuitio
ne poſſunt.j.de homi.cle.vna. Decimo no.ꝙ pꝛelati
in puniēdo clericos delinquētes debēt obſeruare canoni
ca ſtatuta qđ exēplificat Mathe.p.c.ij.ne cleri.vel mo.
xcj.di.clericus.dicit aūt ꝙ clerici arma poꝛtātes vel fa
ciētes ꝯ̄ id qđ p̄cipit̃.vt in.ver.aduerſus.lz ſint moniti
nō deſiſtāt nō ꝓpterea perdūt pꝛiuilegiū clericale ꝯ̄ id q̄
no.glo.e.ti.clerici.qđ bene ꝓbatur hic vt fiat diſtinctio
inter eos.de quibus hic vſqz ad.v̄.aduerſus.⁊ alios de
qbus in illo.v̄.vſqz ad finē. Undecimo no.ꝙ negligē/
tia i pꝛelato eſt dānabilis.Et dicit Lau.ꝙ iō eſt dānabi/
lis qꝛ ſanguis ſubditoꝝ ⁊c̄.de offi.oꝛd.irrefragabili.⁊ vt
ſ.dixi in.j.nōbili.eſt moꝛtale.⁊ eoipſo ꝙ pꝛelat⁹ tacet vr̄
ꝯſentire.xliiij.di.ſit rectoꝛ.⁊ punit̃ de negligentia ac ſi fa/
ceret.lxxxiij.di.quid eni pꝛodeſt.⁊.c.ꝯſentire. Oppo.
ꝙ nō reqrat̃ trina monitio quo ad clericos cōiugatos.de
cle.cōiug.c.vno.li.vj.Sol.Mathe.ꝙ ibi qn̄ nec tonſurā
nec veſtes deferūt.qꝛ tūc ipſo facto perdūt pꝛiuilegium
clericale.ſed qn̄ tonſurā ⁊ veſtes deferunt ſed exercent
artē tabernarioꝝ exigit̃ trina vt hic. Scđo opponitur
in eo ꝙ

in eo ꝙ dicit iſtos perdere priuilegiū quādiu inſtiterit p̄miſſis. ⁊ ſic videt̄ ꝙ ſi deſiſterēt reaſſumerēt ꝓuilegiū ꝯ id de ſen. exco. ꝯtingit. ij. So. Paul. ꝙ ibi de clerico monito vt habitū ⁊ tonſurā dimiſſoſ reaſſumat. hic de monito vt officia predicta dimittat. ⁊ ideo hic ſi dimittūt habēt imunitatē. ſ ſi monituſ fuiſſet vt dimitteret officia ⁊ reaſſumeret habitū ⁊ tonſurā ſi dimitteret hec officia ⁊ nō reaſſumeret habitū ⁊ tonſurā dimiſſos nō gauderet imunitate vt in ꝯrio que verba ſunt clara. ſed dic ꝙ ibi fuit monituſ vt habitū ⁊ tonſurā reſumeret ⁊ negotia ſecularia dimitteret ⁊ nō paruit. Sed poſtea nō cōueniebat̄ vt laicus volēs euitare iudiciū iā inceptū reaſſūpſit habitū ⁊ tonſurā q̄ nō dꝫ ſibi prodeſſe. ar. de foro. cōpe. c. penult. ⁊ hoc ex quo ꝓceſſerat trina monitio cui paruerit. de quo tñ dic vt dixi in repetitiōe. c. ꝑpendimus. in vlti. ꝯrio. de ſen. excō. hic aūt reſumit ⁊ gaudet priuilegio clericali quo ad futura tñ. Quero an hec cle. locū habeat in q̄buſlibet ordinarijs? glo. j. dicit ꝙ nō ſed tñ in dioceſanis. i. epis. Et idē Lau. Pau. ⁊ Gē. Ex hoc no. Laud. ꝙ ſoli epi habent mādari executioni canones cōditos circa priuilegia ⁊ correctionē clericoꝝ vt hic. ꝯ ſen. excō. nup. ⁊. c. vt fame. ⁊. c. ſi clericos. li. vj. qꝺ ꝓcedit regulariter ſꝫm eū fallit in prelatis religioſis q idē poſſūt: vnde diſputātꝯ canonē. xvij. q. iiij. ſi qs ſuadēte. vt ꝓbat̄ de ſen. excō. cū illoꝝ. ſe aꝉs pro epis eſt ius cōe cui ſtādū eſt niſi in exceptis. de elec. eccleſiarū. ij. vel habētibus ſimilē rationē eū exceptis. Secūdo quero cui dioceſani poſſūt ꝓcedere vt h̄ dicit̄ ꝯ clericos exceptos? glo. ij. dicit ꝙ ſic ſi in loco nō exēpto deliquūt ſecus ſi in loco exēpto. Idē Pau. ⁊ Gē. Tertio quero quare ſpāliter hic diſpoſuit ꝯ clericos macellatores vel tabernarios? glo. in v̄bo macellarioꝝ. dicit ꝙ ꝑp honorē ⁊ vilitatē iſtoꝝ officioꝝ. ⁊ idē Lau. pro hoc ꝯ horrore. de cō. di. ij. c. j. ibi. ſed ꝑpter multū ſanguinē quē effuderat ⁊c. de cō. di. iiij. nequaꝗ̄. qꝺ ꝓcedit ſpecifice quo ad macellarios. quo ad tabernarios. ꝓcedit ratio de vilitate. ꝓ hoc inducit Gē. q2 in tabernis multa vilia factis ⁊ v̄bis cōmittūtur ⁊ ad eas perſone viles accedere cōſueuerūt. ar. C. de inceſ. nup. humilē. ex quaꝝ conſortio boni mores corrūpūtur. xxviij. q. j. ſepe. dicit tñ Paul. ꝙ ex cā neceſſaria clerici poſſūt tabernas ingredi. liiij. di. no oportet. e. ti. clerici. Quarto quero an in alijs vilibus officijs. vt aptare pelles. vel qd ſimile locū habeat hec clem. glo. iiij. dicit ꝙ nō. Gē. ꝯ propter idēmtatē rōnis dicēs idē in alijs in quibus eſt maior ratio puta lenonibus balneorum publicis cuſtodib⁹ ⁊ ſimilibus q2 in his ſtatus clericalis dicit̄ dehoneſtari. ar. ff. de his qui no. infa. athletas §. ait pretor. C. ſi mācipiū ita fuerit alienatū ne ꝓſtituatur l. vlti. Sꝫ verius v̄r qꝺ dicit gl. ꝑpter ſpecificā expreſſionē quā facit lr̄a de iſtis duobus ⁊ dic ꝙ nō eſt eadē ratio q2 vt dicit Pau. lꝫ illa ꝓhibeātur ꝑpter villitatē. iſta tñ ꝓhibent̄ ꝑpter honorēꝫ. vult dicere ꝙ lꝫ alia ēt ſint vilia nō eſt in eis tātus honor quātus in his duobus de quib⁹ h̄. ſꝫ vt dixi. ſ. q. iij. rō honoris nō ꝓcedit in tabernarijs. vñ dic ꝙ forte magis ſpecifice ꝓhibuit ſꝫ de his q2 frequētius peccabat̄ in eis. Quinto quero ſi occulte vel non perſonaliter clerici exercēt predicta an ſit locus pene? gl. in. §. publice. dicit ꝙ nō. Ad vtraꝗꝫ oppo. ſolue vt in eadē glo. quā ſingulariter no. pro intellectu. c. mulieres. de ſen. excō. ad qꝺ dic vt ibi dixi. vbi per hāc glo. cū illo c. dixi determinari qōnem que fieri ſolet an per ſtatutum quo punit̄ maleficiū teneat̄ mādans. ⁊ v̄r ꝙ nō q2 mādās facit ficte tñ. verba v̄o ſtatuti req̄runt ꝙ vere fiat. ff. de leg. ge. l. iij. §. hec verba. Cōtrariū ꝓbatur ex. d. c. mulieres. iūcto cū hac gl. vt dicamus ꝙ tenet̄ niſi in ſtatuto puniret̄ tñ is qui pſonaliter faceret. Ad ꝯriū dic ꝙ hec nō eſt interpretatio ſed potius extēſio ex mēte legis quia mādans vere dicitur facere. d. c. mulieres. qꝺ dic vt ibi plenius. Sexto ſi clericus pſonaliter nō exercet ſed ꝑ alios? dicit Lau. ꝙ tenet̄ hac cle. q2 ſubeſt honor ⁊ vilitas ar. xl vj. di. ſicut nō ſuo. Septimo q̄ro qñ dicēt̄ moniti noīatim? glo. in v̄bo noīatim. dicit ꝙ debēt exprimi nomina ꝑpria nec ſufficit in genere monere clericos de dioceſi vel talis plebanatus vel eccl̄ie. ſed debēt exprimi nomina ꝑpria. Idē Pau. dicit ꝙ nō ſufficiūt circūlocutiōeſ indiuidentes perſonas ſicut ſufficiūt. de teſti. lꝫ. ij. nam ſi papa hoc voluiſſet faciliter poterat exprimere. facit qꝺ no. Archi. de ſen. excō. ꝯſtitutionē. li. vj. Op. ad hoc de eo qꝺ no. Inno. de prebē. in lateran. Gēꝫ. ſtat ꝯrio dicens ꝙ per nomē propriū vel ꝑ equipollētiā moneantur qꝺ eſt verius. nā dicere ꝙ req̄rat̄ expreſſio ꝑprij noīs eſt rigor ſine rōne dūmō circūlocutiones fiant ita ſpecifice ꝙ nō poſſit intelligi de alio. puto tñ eſſe verū qꝺ predixi ꝙ nō ſufficeret monere clericos talis eccl̄ie vel plebanatus quāꝗꝫ Inno. in. d. c. in lateranēſi. dicat noīatim interdictos dici cū interdicit̄ ciuitas vel caſtrū. pro hoc q2 noīatim dicit̄ fieri ꝑ qꝺ certificat̄ de quo quis intelligit. de offi. ordi. c. ij. ſed dic ꝙ dꝫ eſſe certificatio ſine ambiguitate. poſſet aūt eſſe ambiguitas in exēplo premiſſo q2 negaret cleric⁹ ſe eſſe de plebanatu. ſed qñ fit ꝑ circūlocutiones oīno ſpecificas tūc eque ſit certificatio ſicut ꝑ nomen ꝑpriū iō illa ſufficit. Et ad no. ꝑ Archi. in. c. cōſtitutionē dic ꝙ nō procedūt. ⁊ glo. ibi tꝫ qꝺ predixi que eſt verior ⁊ hec no. quia aꝉs minus bene declarata. Octauo quero an ꝑ trina monitione de qua hic ſufficiat vna monitio facta cū trib⁹ interuallis: v̄r ꝙ ſic per. c. ꝯſtitutionē. de ſen. excō. lib. vj. In ꝯrium. ff. de ver. ob. qui bis idē ꝓmittit nō tenet̄ niſi ſemel. ff. de leg. j. l. plane. §. ſi eadē. vbi ſi idē ſepius legatur in eodē teſtō debet̄ ſemel tñ: q2 videt̄ teſtator ſepius loqui nō ſepius legare. ff. de leg. ij. meuius. §. cū eni. ⁊ no. ff. de ꝓba. l. quinquaginta. ad hoc optime. ff. de pigno. ac. ſi cōuenerit. cū glo. Ex quibus patet ꝙ ibi vbi req̄rit̄ trina denūciatio vt quis ſoluat nō ſufficit ter dicere ſoluere. ꝑ hoc. ff. de publi. iudi. inter accuſatorē. ſicut ēt ſi qs ter dicāt appello nō dicit̄ tertio appellaſſe. xxxj. q. ij. lothari⁹. vbi de hoc facit. de appel. bone. Ste. tenet primū. ad contraria dicit ꝙ loquūtur qñ verba eodē tpe ſunt ſepius dicta ſecus ſi diuerſis. ad hoc de acti. emp. nō eſt nouū. de ſi deluſ. heres. §. nō eſt. Gē. v̄o dicit ꝙ ꝑ verbū tertio dati intelligere ꝙ̄liter vnā monitionē ⁊ aliā debēt eſſe interualla ar. d. c. cōſtitutionē. ⁊. d. l. inter. de publi. iudi. ⁊ ſic v̄r ꝯdicere Steph. Sed intellige dictū eius ſꝫm formā. d. c. cōſtitutionē. vbi vnā monitionē cū tribus interuallis equiparat tribus monitionibus. ⁊ ſic cōcordat. Nono quero qualis dicatur iſte terminus. So. vt dixi in quarto notabili q2 iſte eſt terminus arbitrarius. Et dicit Lau. qꝺ dicitur terminus hoīs arbitrio deſignat⁹ ⁊ a lege firmatus ⁊ ſic ē partim hoīs ⁊ partim legis. ſimile de ſen. excō. tua. Itē eſt alius oīno hoīs q cōiter eſt in dandis dilationib⁹ ⁊ ſimilibus. ſ. de dila. c. j. de in inte. reſti. tū ex lr̄is. Alius eſt oīno iuris. de elec. ne pro defectu. de ſūp. neg. prela. lꝫ. de cōceſ. ꝓb. c. ij. in primo ⁊ tertio. dicit Lau. morā purgari nō poſſe nec prorogationē fieri per iudicē niſi alia lege cōcedat̄. de elec. cupientes. ⁊ iuribus ꝑallegatis. In ſcdo dicit purgari poſſe. ff. ſi quis cau. ⁊ ſi poſt tres. dic ꝙ etiā primū terminū pōt iudex moderari qꝫꝗ in iure nō dicat̄ ſpecifice. de re iudi. qꝺ ad ꝯſultationē. ⁊ ſolū in tertio termino qui dat̄ a iure ſine hoīs miniſterio. locum hꝫ dictuꝫ Lau. vt nō poſſit imutari ꝑ iudicē niſi a iure concedat̄ expreſſe. de appel. cū ſit. vbi de hoc ſic loquit̄. de excep. paſtoralis. vbi dixi. ſed ēt ipſe Lau. nō perſiſtit in dicto precedēti. dicit eni ꝙ in ꝑtāte eſt epi hic ſtatuere terminū quē voluerit. ſed poſtꝗ̄ ſtatuerit non licebit imutare priuſꝗ̄

lapſum fuerit.ſed cũ durat prorogare poterit ex cã de of.
dele.cõſuluit.de offi.ordi.lr̃as.qd dictũ nõ cõſonat p̃ce/
denti cũ dixi terminũ q datur a iure miniſterio hois imu/
tari per iudicẽ nõ poſſe.ſed hoc vltimũ verius p id quod
mõ dixi. Decimo quero in eo ꝙ eqparat hic clericos q
moniti nõ deſiſtũt vel qui reaſſumũt ſed tñ deſiſtũt ante
lapſũ termini? glo.in verbo reſũpſerit dicit nõ eẽ locum
pene.Idẽ Lau.⁊ Pau.pro hoc qꝛ termin⁹ tot⁹ cedit ſibi
nec ei dꝫ auferri.ar.de ſecũ.nup.c.fi.Idẽ Gẽ.qui in tali/
bus penalibus maxie finis eſt ſpectãdus.ar.de elec.com
miſſa.li.vj.de v̓b.obli.in illa.Itẽ ſi cõtinuaſſent intra ter/
minũ dũmodo ante eius lapſũ deſtitiſſent penã euitaſſẽt
nõ ergo debẽt eſſe deterioris conditionis ex hoc qd aliqñ
deſtiterit. Undecimo quero de itellectu v̓bi oĩno.ibi
cõiugati oĩno? glo.in hoc verbo ponit duos intellectus.
ſcdm primũ eſt ſenſus ꝙ ꝯiugati nõ deſiſtẽtes pdũt priui/
legiũ clericale oĩno.i.quo ad oĩa in qbus ſunt priuilegiati
que ſũt duo.de qbus de cleri.cõiug.c.vno.li.vj.tñ ſi deſi
ſtũt poſtea qñcũqꝫ reſumũt illa.Scds intellectus eſt qd
verbũ oĩno exponat̃.i.i perpetuũ.⁊ tũc lꝫ deſiſtãt poſtea
nõ reſumũt.Et vter iſtoꝝ intellectuũ ſit verior.So.pa/
tet in.q.ſequẽ.Ex his infert̃ ad.q.ſequẽtem. Duode/
cimo quero circa dicta in p̱rima queſtiõe.clericus cõiu/
gatus cũ vnica ⁊ virgine prius incedebat vt laicus an ſi
reſumit habitũ ⁊ tõſurã gaudeat priuilegio clericali?ſm
primũ intellectũ verbi oĩno.poſitũ in qõne precedẽti.di/
cẽdũ eſt ꝙ ſit.ſm intellectũ ſm dicẽdũ eſt ꝯ.Pau.tꝫ p̱muꝫ
dicẽs ꝙ ſcda expoſitio verbi oĩno premiſſa non amicatur
littere.Lau.tñ eãtꝫ.Gẽ.exponit oĩno.ſ.tã in pſona q̃ in
rebus.vel oĩno.i.quo ad priuilegia que habere poſſunt
per.c.vnicũ.de cle.ꝯiu.li.vj.Et videtur Gẽꝫ.adherere
Lau.dicẽs ꝙ nõ reſumũt priuilegiũ.p hoc.e.ti.c.fi.vbi lo
qt̃ in nõ cõiugatis.dicit g̊ꝙ hic eqparant̃ cõiugati nõ cõiu
gatis quo ad res ⁊ parificant̃ oratione ſoluta.ſed in priui
legio perſonali diſparificant̃ amittẽdo ad tp̃s:⁊ poſt tp̃s
reſumẽdo.vult dicere ꝙ quo ad priuilegiũ in pſonis diſ/
cõparant̃ cõiugati ⁊ nõ cõiugati:qꝛ primi oĩno:ſcdi q̃diu
inſtiterint pdũt priuilegiũ:⁊ ſic ſcdi deſiſtendo reſument
nõ primi.vel aliter dici põt ⁊ p̱babilius ſm eũ ꝙ nõ cõiu/
gati ẽt in rebus reſumẽt priuilegiũ ſi deſiſtent.qꝛ id qd di/
citur.e.ti.c.vlt.ſup reſumptione talis priuilegij in rebus
hic nõ tollit̃ niſi in cõiugatis cũ verbũ oĩno nõ repetatur i
nõ cõiugatis.⁊ qꝛ hic agitur de odio de ſe reſtringendo ⁊
qꝛ priuilegia rerũ ⁊ perſonarũ in nõ cõiugatis equiparari
cõſueuerũt.de cõiugatis aũt inſtat Gẽ.primo dicẽs ꝙ eo
ipſo ꝙ moniti nõ deſiſtũt:vel talia reaſſumũt pdũt priui/
legium ſolũ q̃diu inſtiterint ⁊ deſiſtendo recuperabunt
⁊ hoc exponẽdo verbũ oĩno ſm primã expoſitionẽ glo.ſ.
poſitam.i.quo ad priuilegia que certuꝫ eſt eos habere:ſi
eni exponeretur oĩno.i.perpetuo verbũ oĩno ⁊ verbum
q̃diu ꝯria viderentur.deinde dicit Gẽ.ſe tutius putare
ꝙ de mẽte huius lr̃e ſit ꝙ cõiugati moniti nõ deſiſtentes:
vel talia reaſſumẽtes p̱petuo amittãt priuilegiũ:tñ qꝛ i eiſ
nõ deſiſtere vel reaſſumere equiparãtur ⁊ vbi nõ deſiſte
rent illa verba q̃diu ⁊c̃.nõ viderẽtur cõgrue adaptari.nã
eo ipſo ꝙ nõ deſiſterẽt ſtatim amitterẽt priuilegium.⁊ ſic
fruſtra adderetur i lr̃a quãdiu ⁊c̃.illa ergo v̓ba q̃diu ⁊c̃.
referẽda erũt ad reaſſumptionem.tũ qꝛ ex reaſſumptione
qñqꝫ facta ãmittũt priuilegiũ.⁊ ideo fruſtra viderentur
apponi illa verba:aut ipſa reaſſumpſerint ſi ſequẽtia ver
ba quãdiu ⁊c̃.ad hoc referentur.tũ qꝛ al̓s non videretur
differẽtia inter cõiugatos ⁊ nõ cõiugatos.ſtet ergo expo
ſitio verbi oĩno.i.in totũ.ſimile de elec.qꝛ ſepe.de cõ.pre
bẽ.ne captande.li.vj.Et aliqñ exponitur oĩno.i.in nihilo.
ff.de fideiuſ.l.grece.§.illud.⁊ hec verba Gẽ.nõ ſũt oĩno
clara ⁊ ſeſe intricãt.Math.videtur tenere ſcdam expoſi
tionẽ verbi oĩno.dicit eni hãc eſſe dñiam inter cõiugatos
⁊ nõ cõiugatos:qꝛ cõiugati nullo tp̃e reaſſumũt priuilegi
um quo ad res ⁊ pſonas.nõ cõiugati v̓o quo ad res amit
tunt priuilegiũ ſtatim.vt hic.ſ.e.c.fi.quo ad pſonas amit
tunt ſi incedũt vt laici ſed nõ ſemp ſed quãdiu inſtiterit.
⁊ ſic coincidit cũ vno dicto Gen.premiſſo.dicẽt ẽt Math.
aliqua circa hoc que dico.j.q.xvij.Ali tenẽt primã expo
ſitionẽ verbi oĩno.ſ.poſitã.qd tꝫ Io.mo.de cler.ꝯiugat.c.
vno.li.vj.dicẽs ꝙ ibi voluit nõ priuare ſed ſuſpẽdere cle
ricos ꝯiugatos a priuilegio.Io.an.de cleri.ꝯiu.Ioãnes
hoc ẽt ſentit.dicit tñ ꝙ egeret declaratione.Ego ẽt p̱maꝫ
tenui in.d.c.Ioãnes.pro hoc qꝛ hic eſt tota vna oratio q
refert̃ ad verbũ amittant.clauſula ergo illa quãdiu ⁊c̃.in
telligitur in oĩbus repetita.ff.de leg.iij.l.in repetẽdis.⁊
qd ibi no.de appel.ſcdo regris.nã ẽt in pluribus oratio/
nibus fit repetitio verbi cũ oĩbus ſuis qualitatibus quã
do vna eſt cõpleta ⁊ alie defectiue.ff.de publi.l.j.in prin.
⁊ qd ibi no.Bar.vnde expone ibi cõiugati oĩno.i.tam in
rebus q̃ in perſonis:que expoſitio bene p̱bat̃ ex eo ꝙ ſta
tim proſequit̃ diſtinguendo de nõ cõiugatis inter res ⁊ p
ſonas. Decimotertio quero in eo ꝙ nõ cõiugati pdũt
priuilegiũ in rebus:de quibus rebus loqt̃?glo.in v̓bo re
bus.dicit ꝙ de proprijs in quib⁹ ceſſante pena gaudent
imunitate.cuius eſt ratio Gẽ.qꝛ cũ clerici ſine tp̃alib⁹ nõ
poſſunt eſſe.j.q.iij.ſi quis prebẽdas.cũ ſint ipſi priuilegia
ti.ergo ⁊ eoꝝ bona tanq̃ acceſſoria.de offi.dele.ſi ſuper.
li.vj.de prebẽ.dilectus.nã ⁊ familia clericoꝝ gaudẽt eo/
dẽ priuilegio cũ eis.xj.q.j.clericũ.xxxij.di.eos.⁊ vtrobi/
qꝫ de hoc.xvij.q.j.§.nouarũ.de offi.archi.dilecto.vbi de
hoc.qd declaro plenius.j.q.xvij. Decimoquarto q̃ro
ſi clerici nõ ꝯiugati icedũt vt laici tñ tõſurã deferũt an ex
ercẽtes hic p̱hibita penã incidũt de qua hic in.v̓.ſi oĩo?
Gen.dicit ꝙ nõ.qꝛ ex quo tonſurã deferũt nõ incedũt oĩ/
no vt laici ꝙ exigit hec lr̃a a qua cũ ſit penalis nõ eſt rece
dendũ.lꝫ aliqui ꝯ ſm eũ.primũ placet.qd dic vt plen⁹ di
xi de ſen.excom.perpẽdimus.in repetitione in vlti.ꝯrio.
Decioquinto quero qꝛ hic de priuilegio clericoruꝫ fit
mẽtio vnde p̱ceſſit eoꝝ priuilegiũ?dicit Lau.ꝙ in veteri
lege incipit a rege egypti.Geneſ.xlvij.c.vbi dicit̃ ꝙ eo
tp̃e vſqꝫ ad preſentẽ diẽ in vniuerſa terra egypti regibus
quarta pars ſoluitur:abſqꝫ terra ſacerdotali que libera
ab hac cõditiõe fuit.qd ẽt habet̃ de imu.eccle.nõ minus.
In noua lege ab imperatoribus ⁊ regibus eccleſia Ro
mana hoc approbãte.C.de ſacroſan.eccle.l.ad iſtructio
nes.⁊.l.plerũqꝫ.de cẽſi.c.j.al̓s ſine pape approbatiõe nõ
valuiſſet.de cõſti.eccleſia.xcvj.diſt.bene quidã.⁊ palea
ibi poſita.dic ꝙ hec iura loquũtur de lege principis.nõ
de priuilegio inter que refert qꝛ lex fertur ẽt in iuitos p̱
uilegiũ in volẽtes.qñ tñ ⁊ qũo valeat priuilegiũ p̃cipis
in eccl̓iam.dixi in.d.c.perpendimus.in.vij.ꝯrio. De
moſexto q̃ro vtrũ idẽ ſit priuilegiũ clericoꝝ ⁊ eccleſiaꝝ
quãtũ ad res?dicit Lau.ꝙ ſic.rationẽ reddit quã dixi.ſ.
q.xiiij. Decimoſeptimo quero in qbus ⁊ de quib⁹ ſũt
res eccleſiarũ ⁊ clericoꝝ priuilegiate?dicit Lau.ꝙ in mu
neribus ſeu oneribus vel obſequijs perſonalibus ſecu
laribus vel realibus regulariter nõ preſtandis.de imu.
eccle.nõ minus.Bertrã.v̓o enumerat.xiiij.priuilegia cle
ricoꝝ.Primũ ꝙ nõ coueniat̃ corã iudice ſeculari.de foro
cõp.ſi diligenti.Scdm q̓ verberãs icidat in canonẽ.xvij.
q.iiij.ſi qs.Tertiũ ꝙ nõ vocet̃ ad munera.vt nũc dixi.d.
c.nõ minus.Quartũ ꝙ poſſit facere collegiũ qd laicis eſt
interdictũ.de reli.do.c.fi.ibi tñ ſolũ p̱hibet̃ nouã religio
nẽ inſtitui.ſed probat̃ rõne qꝛ oẽ collegiũ eſt reprobatum
niſi inueniat̃ approbatũ in iure.ff.de colle.illi.l.j.⁊.ij.qd
dixi de exceſ.p̱la.dilecta. Quintũ qꝛ poſſit vendicare
rem cõceſſam eccleſie ante traditionem.C.de ſacroſanc.
eccle.

eccle.l.fi.de cõſue.ex lr̃is.Sextum q2 gaudẽt eodẽ priui/
legio familie ſue cũ eis.qḋ dixi.s̃.q.xj.Septimũ q2 faciẽ/
tes ſtatuta ꝯ clericos ſũt excõicati ipſo iure.de imu.eccl.
eos.li.vj.Octauũ q2 ſoli clerici poſſũt obtinere bñficiuz
eccl'iaſticũ.de trãſac.ex lr̃is.Nonũ ꝙ ꝑ lr̃as ĩpetratas cõ
tra laicũ cũ clauſula generali nõ põt clericus cõueniri vt
no.glo.de reſcrip.ſedes.Decimũ q2 nõ tenet̃ dare ſpor/
tulas de vi.⁊ ho.cle.cũ ab omni.Undecimũ ꝙ de acqui
ſitis ẽt ſi ſint in ptãte patris teſtari põt.C.de epiſ.⁊ cleri.
auẽ.preſbyteros.qḋ dixi de eta.⁊ qual.indecoꝝ.Duode
cimũ q2 ſine ꝯſenſu patris agere põt pro rebus ſuis recu/
perandis vt no.Archi.de iudi.c.fi.li.vj.Decimũtertiuz
q2 nõ põt in neceſſitate a patre diſtrahi ꝑm.l.ij.C.ḋ patri.
qui fi.diſtrax.qḋ dixi in.d.c.indecoꝝ.Decimũquartũ q2
ſi ſeruus ſciẽte dñ̃o fit clericus liberat̃ a dñica poteſtate.
liiij.di.ſi ſeruus.⁊ plura alia poſſent inueniri diligẽter ꝑ/
ſcrutando.Mathe.vͦ dicit ꝙ priuilegiũ clericoꝝ conſi/
ſtit in duobus.Primo q2 nõ poſſũt vexari in ꝑſona nec ĩ
rebus.C.de epiſ.⁊ cle.l.ij.de imu.eccle.per totũ.Secũdo
gaudẽt ꝑuilegio canonis.xvij.q.iiij.ſi quis ſuadente.Et
ad eoꝝ intelligẽtiã que varie in hoc notant̃ dicit notandũ
ꝙ ſi clerici nõ cõiugati exercẽt ſecularia illicita vilia ⁊ in/
honeſta.de quibus hic ⁊ incedũt clericaliter ſi poſt mo/
nitionẽ trinã noiatim factã vt hic nõ deſiſtũt perdũt priui
legiũ in rebus nõ in ꝑſonis.ſ.quo ad collectas ⁊ munera
⁊ alia eorũ bona q2 in his nõ gaudebũt eodem priuilegio
quo gaudent in ꝑſonis.§.e.c.fi.⁊ hic de hoc de cler.cõiu.
c.vno.li.vj.Si vͦ oĩno incedũt nõ clericaliter ⁊ poſt ad/
monitionẽ a dicto negocio nõ deſiſtũt perdũt oẽ priuile/
gium ẽt canonis.ſi quis ſuadẽte.xvij.q.iiij.quãdiu.talibꝰ
negotijs inſiſtũt.vt hic ⁊ ſic itelligit̃ de priui.ex parte.iij.
de ſen.excõ.in audiẽtia.⁊.c.cõtingit.Si vͦ oĩno incedunt
vt laici imiſcẽdo ſe ſeuis enormitatibus eoipſo perdunt
priuilegiũ abſq3 alia monitiõe.⁊ ſic põt intelligi de ſen.ex
cõ.cũ nõ ab hoie.⁊.c.perpẽdimus.⁊ dicit̃ ſe imiſcere enor
mitatibus qñ intereſt in prelijs ⁊ rixis.ſed ſi incedũt cle/
ricaliter ⁊ exercent aliqua negocia ſecularia.de quibus
ne cle.vel mo.c.j.lxxxviij.di.eijciens ſi moniti nõ deſiſtũt
puniri poſſũt pena de qua ne cle.vel mo.c.ij.De clericis
aũt cõiugatis dicit ꝙ tõſurã ⁊ habitũ deferentes artẽ ma
cellarioꝝ ⁊ tabernariorũ ⁊ alia vilia exercẽtes ſi poſt tri
nã monitionẽ a talibꝰ nõ deſiſtãt vel poſtea dimiſſa reaſ/
ſumãt oĩ priuantur priuile.vt hic.Si aũt alijs negotijs ſe
imiſceãt procedi debet ꝯ iſtos cõiugatos ſicut ꝯ nõ cõiu/
gatos.Sed ſi nec tonſurã nec veſtẽ deferãt abſq3 oĩ moni
tione perdũt oẽ priuilegiũ.de cle.cõiu.c.vno.li.vj.ꝓ hoc
qḋ dixi ꝑm eundẽ Mathe.s̃.q.xij.⁊ dic vt ibi.⁊ pleniꝰ ḋ
claro.de ſen.excõ.perpendimuſ.in repetitione in vltimo
ꝯrio. Decimooctauo quero in eo qḋ dixi in prima que
ſtione clericos a muneribꝰ eẽ ĩmunes a q̄bus muneribuſ
Lau.ſoluit diſtinguẽdo:q2 munerũ alia ſũt ſordida alia
honeſta.Sordida nõ ſubit eccl'ia.xvj.q.j.§.nouarũ.⁊.c.
placet.Et hec munera ſordida ſeruilia nuncupant̃ ſicut
calcis coquẽde.arene fodiende.cuſtodie balneoꝝ.⁊ hu/
iuſmodi.de quibus.ff.de mune.⁊ oner.l.munerũ.hone/
ſtorũ alia ſũt ordinaria alia extraordinaria.Itẽ extraordi
narioꝝ alia pertinẽt ad pietatẽ ſicut ad refectionẽ põtiuz
⁊ itinerũ ⁊ hec ſubit eccl'ia.C.de ſacroſan.eccle.l.ad iſtru
ctiones.In hoc tñ̃ Hoſti.in ſũma de imu.eccle.§.a quibꝰ
tenet ꝯtraritim ad qḋ iducit q2 oẽs extraordinarie actio/
nes quo ad eccleſias ſunt ꝓhibite in auẽ.de eccle.titu.§.
ad hec ſanctimus.colla.ix.⁊ in auẽ.vt nulli iudi.§.nulli
vͦ.inducit ⁊ alia dicẽs iura ꝯria eſſe correcta.primũ pla/
cet q2.l.ad inſtructiones.hoc expreſſe dicit nec aliqḋ ius
nouũ ſpecifice ꝯdicit qḋ ergo nõ mutatur ⁊c̃.C.de appel.
l.percipimus.de elec.cũ expediat.li.vj.⁊ de hoc dixi de
imuni.eccle.c.nõ minus.q.vj.Alia pertinẽt ad publicam
vtilitatẽ:⁊ hoc nõ ſubit eccleſia.xvj.q.j.iuſta.⁊.c.placet.
C.de ſacroſan.eccle.l.placet.niſi ꝑm leges i caſu.C.de ſa/
croſan.eccle.l.iubemꝰ nullã.vbi dicit ꝙ nauis eccleſie nõ
excuſat̃ ab onere perferẽdarũ rerũ vel ꝑſonarũ in fauorẽ
reipublice.Item ordinarioꝝ alia angaria.alia pangaria.
alia rerũ.alia ſuperindicta.angarie conſiſtũt in operis ꝑ
ſone tñ̃:⁊ hec nõ ſubit eccleſia nec hoies eccl'ie.vt no.xij.
q.ij.eccl'iarũ.niſi pro cuſtodia ciuitatis ꝯ paganos.ḋ im/
mu.eccle.peruenit.Perangarie ꝯſiſtunt partim in perſo
nis partim in matrimonijs nec iſta ſubit eccl'ia.C.de epiſ.
⁊ cle.l.oẽs.⁊.l.preſbyteros.Munera rerũ ſeu realia ſũt
tributa ⁊ cenſus hec ſubit eccl'ia ⁊ clerici pro agris ſuis.
xxiij.q.vlti.tributũ.xj.q.iij.magnũ.⁊.c.ſi tributũ.adeo ꝙ
ſi ceſſauerit a tributo fiet neceſſario trãſlatio ⁊ vẽditio in
publicũ.C.de epiſ.⁊ cle.l.iij.de exactoribus tributoꝝ.l.
vlti.li.x.niſi ſit agere in quo fundata ſit eccleſia.de cenſi.
c.j.⁊ dic vt ibi Lau.gl.tñ̃ in.d.l.iij.dicit ꝙ illa lex ẽ corre
cta per auẽ.Itẽ nulla.e.ti.Hoſt.in ſũ.de imu.eccl'ie.§.a q
bus.dicit ꝙ nõ diſtrahet̃ res eccl'ie ſ3 tenebit̃ loco pigno
ris donec ſatiſfactũ fuerit.C.de exacto.tribu.l.ſi diuina.
li.x.vbi hoc t3 glo.ibi tñ̃ nõ probat̃ immo potius ꝓbat ꝙ
poſſeſſiões q̃ a priuatis peruenerũt ad eccl'ias tenent̃ ad
tributa ſicut prius.pro hoc q2 res tranſit cũ onere ſuo.de
deci.paſtoralis.Sed primũ equiꝰ ⁊ tenẽdũ tanq3 eccleſie
fauorabilius.de ſuperindicto dicit Lau.ꝙ eſt id qḋ ipo/
nitur tpe fertilitatis.Et dicit glo.C.de indictioni.in Ru/
brica.li.xj.ꝙ eſt id qḋ iponit̃ vltra tributũ.Et in quo dif/
ferãt indictũ ⁊ ſuperindictum.dicit ibi glo.⁊ dixi de imu.
eccle.nõ minus.q.vij.⁊ pro hoc qḋ no.C.de ſupindic.i gl.
rubrice.li.x.⁊ hoc nõ ſubit eccleſia.C.de ſacroſan.eccle.
l.placet.de hoc.xij.q.ij.eccleſiarũ.⁊ plenius de his mu/
neribus dixi in.d.c.nõ minus.q.j.⁊.vj.ſequẽtibꝰ. De/
cimonono quero quis cõpellet clericos ad ſolueda mune
ra predicta ad que tenent̃? dicit Lau.ꝙ ipſoꝝ prelati de
quoꝝ foro ſunt.de fo.cõp.ſi diligẽti.de imu.eccle.ꝑuenit.
exceptis feudalibus in quibus domini feudi ſũt iudices
ordinarij.⁊ poſſunt ſ.iare ⁊ exequi inter vaſallos etiam
clericos circa iniectionẽ manuũ violentã.x.colla.de ꝓhi
bita feudi aliena.iperialẽ.§.penul.de hoc de iudi.ceterũ
de fo.cõpe.verũ. Uigeſimo quero qd fiet de eo qḋ lu
crati ſunt clerici ex negetiationibus.dicit Mathe.ꝙ i fo
ro aĩe tenent̃ pauperibuſ errogare.xiiij.q.v.qui habet3.
Refer tñ̃ fratrẽ Aluarũ tenuiſſe ꝙ ſi totũ nõ reddiderit
nõ ꝓpterea ſũt in ſtatu dãnationis.xiiij.q.v.non ſane.ibi
excellentiores ⁊c̃.⁊ ibi facilius.⁊ ibi tanq3 ſua.que verba
nõ vident̃ tales cogere ad dandum pauperibus nec pro
pterea ibi dãnantur.Idem Gen.qḋ videtur ſentire Inn.
de imu.eccle.q2 pleriq3.

q Uoniam Clerici beneficia/
ti vtẽtes veſte vir
gata vel partita ꝑ ſex mẽſes a beneficijs ſunt
ſuſpenſi nõ beneficiati in ſacris vel in mino/
ribus cõſtituti tonſurã cũ veſte portantes ꝑ idẽ tp̃s ſunt
ĩhabiles ad beneficiũ obtinẽdũ.obtinẽtes aũt dignitates
vel beneficia curata ⁊ ſacerdotes ⁊ religioſi hoc faciẽtes
vel infulã ſeu pileũ lineũ publice portantes a perceptiõe
fructuũ ſi ſunt beneficiati.nõ beneficiati vͦ reddũtur iha
bileſ ad beneficiũ obtinẽdũ:⁊ hoc intra annũ.puniũt ẽt por
tantes epitogiũ foderatũ nõbiliter breue Pau.h3 ſex di
cta vt dicit glo.j.⁊ ita lego per partes. No.ꝙ ex cã ra/
tionabili licitũ eſt clerico vti veſte virgata vel partita.⁊
dic rõnabilẽ cãm.ſ.timoris.e.ti.clerici.qḋ dicit glo.puta
vel ſandali.e.ti.deus qui.qḋ vult glo.iij.Et veſtẽ virga
tam dicit Pau.ſiue ꝑ primã texturã ſiue artificioſe ꝑ acci
dens partitã.dicit in coloribus ſiue fiat ꝑ partes integra

les: vt ex vna parte ſit vnius coloris ⁊ ex alia alteri⁹ ſiue
per minutas partes. de hoc in glo. in verbo partitam.
Secũdo no. ꝙ hic punitur ſolum qui publice vtit̃ tali
veſte. ſecus ergo ſi occulte puta in camera vel in prãdio
vt q̃ caret alio panno: ſolus ergo publicus vſus hãc pe
nam meret̃. ſimile. ṡ. c. ꝑxi. ſm̃ Pau. Et dicit Lau. ꝙ di/
cit̃ publice portare cũ multitudini hoc patet ſicut ẽt dicit̃
publice aleator vel vſurarius vel maleficus vel mere/
trix vel excõicatus. de exceſ. ꝓla. inter. de malefi. c. ij. de
excep. exceptioñ. xxxiij. di. vidua. In domo v̊o dicit̃ fie
ri ſecrete q̃ domus rẽ ſecretã ⁊ nõ publicã denotat. vj. q.
j. ex merito. Ex his no. ꝙ veſtis virgata vel partita non
cõuenit clericis. Ex hoc infert Lau. ⁊ Gẽ. ꝙ clericus cõ/
iugatus talẽ deferens ꝑdit priuilegiũ clericale. de cle. cõ/
iug. c. vno. li. vj. Tertio no. de verbo eo ipſo. qḋ dic vt
in glo. in hoc verbo. pro hoc de reſcrip. c. j. li. vj. Que
ro que ſint veſtes cõgruẽtes ordini clericali? glo. ij. ſoluit
remittẽdo Lau. ſpecificat dicẽs ꝙ quelibet veſtis gnãlit̃
ꝯpetit. nã iuxta regulã beati Benedicti de colore vel groſ
ſitia taliũ nõ multũ curat̃. vnde ordinator cuiuſlibet ꝓfeſ/
ſiõis videt̃ ſuos ꝓfeſſores reliquiſſe ſub cõi ⁊ antiquo ſta
tu ⁊ regula alioꝝ niſi in his in q̃bus expreſſe nouũ ⁊ ſpãle
interdictũ fecerit. xvj. q. j. ſũt nõnulli. lꝫ eni q̃libet xp̃ianus
ſit generalit̃ in ſuſceptiõe baptiſmi ꝓfeſſiõi xp̃iane ligat⁹.
tñ applicãdo ſe alicui ſpãli ꝓfeſſiõi ipſe ſe ei religat ſicut
clerici ordini clericali mõachi ſue regule ⁊ ſic de alijs. iiij.
di. deniqꝫ. de elec. quorũdam. li. vi. Scḋo quero circa
hoc que veſtes ſpãliter interdicte ſint? dicit Lau. ꝙ indi/
ſtincte interdicũtur oĩbus nimis fulgide ⁊ nimis ſordide
xlj. di. c. j. ⁊ c. ij. Et ſpãliter ille ꝑ quas adulterat̃ ⁊ tranſ/
mutatur effigies ⁊ ſtatura humana: ⁊ ſic deſpicit̃ ſu⁹ crea
tor ꝯ̃ illud pſalmi. Ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos. de cõ. di. vl
ti. fucare. ṡ. e. cũ decorẽ. ſpãliter aũt quo ad ſingulos. quo
ad clericos ſeculares. dicit Lau. recurrẽdũ. ṡ. e. clerici. ⁊
hic. xxj. q. iiij. ꝑ totũ. quo ad monachos nigros. de ſta. re/
gu. cũ ad monaſteriũ. ⁊ cle. ne in agro. quo ad albos gri/
ſeos ⁊ alios dicit hoc ꝯſiſtere in eoꝝ regulis ⁊ cõſtitutio
nibus. nec põt certa doctrina tradi cũ hec ſint facti. de cõ
ſti. c. j. li. vj. ⁊ quelibet ꝓfeſſio abũdat ſuo ſenſu. imo ⁊ i ea
dẽ profeſſiõe quelibet ꝓuincia abũdat ſuo ſenſu. ḋ ſepul.
certificari. ſicut pꝫ in clericis anglicanis qui pãnos opti/
mos portant. ⁊ burgũdis q̃ viliſſimos. dꝫ tñ euitari extre
mitas vt nõ ſint nimis precioſe vel nimis ſordide. q̃ i me
dio cõſiſtit virtus declinãdũ tñ magis eſt ad humiles q̃ꝫ
ad fulgidas. de pe. di. j. principiũ. Et in hoc ſequatur do/
ctrinã Oratij. Nõ mihi res ſꝫ me me rebuſ ſubmittere ⁊c̃.
de hoc. xiiij. q. j. c. j. in fi. Tertio q̃ro ſi clericus portat
veſtẽ virgatã vel partitã nõ cõtinue: nec cã vſus: ſꝫ alia
puta ob feſtũ ſocij militare vel doctorale vel vxorale? di
cit Gẽ. ꝙ nõ incidit in penã. de qua hic q̃ talia raro ꝯtin/
gũt ⁊ ad talia iura nõ adaptant̃. de ḋſpõ. ĩpub. lr̃as. ff. de
leg. l. nã ad ea. de re iudi. ea que raro. Itẽ hic punit̃ vtẽs
qḋ denotat ꝯfirmationẽ actus. ar. inſti. de re. di. §. colũba
rum. ff. de acquir. re. do. l. naturale. §. pauonũ. cũ ſequẽti.
Itẽ que cã feſte iocoſe fiunt nõ ꝯſueuerũt obligationẽ in/
ducere. ff. de actio. ⁊ obli. l. obligationũ ſubſtãtia. §. ver
boꝝ. de mino. l. illud. xv. q. j. illud. de ſen. excõ. c. j. ſicut ẽt
eſt in his que cã honoris momẽtanei fiũt. vt no. ne cle. vl̃
mo. ſup ſpecula. Itẽ veſtiũ tali tꝑe mutatio nõ vr̃ clerica/
lẽ habitũ ĩmutare. ff. de regul. iur. nemo alieno. §. tꝑalis.
nã ⁊ q̃ cã amenitatis aliq̃d fecit ẽt publice excuſat̃ a pena
infamie quã al̃s incurreret. ff. de his qui no. infa. l. ij. §. fi.
nec talis peccare dꝫ. ꝓ hoc qḋ no. Inno. c. ti. cũ decorem. ⁊
iſta lr̃a. ibi rationabili cã dicit̃ ⁊ rationabilis arbitraria.
nullus aũt arbitraret̃ iuſte ꝙ ob premiſſa icidat in hãc cõ
ſtitutionẽ. Itẽ hic in principio dicit̃ aſſumere. ille aũt aſſu
mere nõ videt̃ q̃ ſtati eſt dimiſſurus. ar. ff. de diuor. l. iij. ḋ
pe. di. j. diuortiũ. vt ſic intelligat̃ aſſumere cũ effectu. ff. de
ver. ſig. l. aliud eſt capere. ⁊ l. nomẽ filiarũ. §. habere. de
cle. nõ reſi. relatũ. ſicut nec videt̃ trãſlatũ qḋ ad tꝑs momẽ
taneũ trãſlatũ eſt. ff. de leg. iij. queſitũ. ff. de re. inſti. ex fa/
cto. ꝓ hoc hec lr̃a ibi preſumit qḋ ſonat in viciũ nã ẽt in re
ligioſo nõ ſolũ dimiſſio habitus ſed temeraria dimiſſio
punitur. ne cle. vel mo. vt periculoſa. li. vj. Itẽ verba iu/
ris nõ ſunt calũnioſe intelligẽda. ff. ad exiben. l. penul.
Quarto quero an tꝑe huius cle. potuerint q̃ habebãt
veſtes hic ꝓhibitas eas deferre poſt publicationẽ eius?
glo. veſtibus ꝙ nõ. q̃ hoc nõ eſt proſpicere p̃terita ad fu
turũ vſũ. Lau. arguit ꝙ ſic. q̃ hec ꝯſtitutio noua ibi p̃nti
ꝯſtõne: reſpicit ergo futura tñ. de cõſti. c. fi. dicit tñ Lau.
ꝙ potuiſſet ex hoc preiudiciũ generari huic cõſtitutioni
⁊ ideo cõſtitutio ꝯcernit futurã delationẽ: q̃ lꝫ hec cõſtitu
tio ſit penalis tñ quo ad executionẽ declaratiua eſt anti/
quoꝝ iuriũ que talia interdicebãt. Et in hoc dicit Steph.
ꝙ generalis cõſuetudo ante hanc cle. ĩterdicebat has ve
ſtes clericis ⁊ cõſonabat canoni. xxj. q. iiij. oĩs. Paul. dic
indiſtincte ꝙ nõ potuerũt deferre ẽt ꝑ̊us factas rõne priuſ
dicta. q̃ ꝓhibet̃ vſus futurus. ꝓ hoc qḋ dixi de ꝯſti. c. fi.
Quinto q̃ro q̃d cõtineat̃ noĩe veſtis? dic ꝙ oĩa quibus
caput ⁊ cetera tegi ſolent. ff. de aur. ⁊ ar. leg. l. veſtis.
O p. ad hoc infra ĩ fine vbi ſpãliter ꝓhibet de caligis.
So. ꝓhibet ſi ſpãliter q̃ ſolet plus timeri qḋ ſpãliter in/
iungit̃ ⁊c̃. j. de exce. ꝓla. cle. frequẽs. in fi. ſꝫ quoſdã. Ego
puto quo ad hãc cle. veſtẽ dici ſm̃ vſitatũ modũ loquẽdi
eã que tegit caput ⁊ corpus ⁊ ideo in fine ſpãliter dixit ḋ
caligis cui cõi locutiõi ſtandũ eſt. de ſpon. ex lr̃is. ij. Ad
leges ꝯ̃rias dic ꝙ loquunt̃ in legato qḋ large interpretat̃
hic in cõſtitutiõe penali que reſtringit̃. Sexto quero a
quibus beneficijs ſint ſuſpenſi ꝯ̃facientes huic cle. glo. in
verbo beneficioꝝ dicit ꝙ ab omnibus. idẽ Paul. ⁊ Gẽꝫ.
O p. ad hoc de elec. ſi cõpromiſſarius. §. huiuſmodi. ⁊
§. ſequẽ. li. vj. So. vt in glo. ⁊ in ea ibi ꝓpter indefinitam
que equipollet vniuerſali. de elec. vbi de hoc. li. vj. ⁊ per
Archi. xix. di. ſi romanoꝝ. ꝑ Dy. in rubrica de reg. iur. li.
vj. O p. ad idẽ ⁊ ad textũ ſimul: q̃ hic innuit queꝫ poſſe
habere plura beneficia ꝯ̃ id de ꝓ̃bend. cũ iam dudũ. dicit
Pau. nõ curãdũ an de iure cõi an diſpenſatiue vel de fa
cto teneat. ar. de prebẽ. eũ qui. li. vj. dic ꝙ hoc plurale be
neficiorum põt cõcernere pluralitatẽ beneficiatoꝝ. ar. de
priui. priuilegia. vel ſi cõcernit vnũ nõ per hoc dat̃ licen/
tia habẽdi plura vt in ſolutione premiſſa. Septimo q̃
ro an iſtis poſſint ſubtrahi decie ⁊ oblatiões? dicit Ma.
ꝙ ſi ſunt volũtarie oblatiões ſubtrahi poſſunt. ſed deci
⁊ oblationes debite nõ: q̃ debentur eccleſijs. ⁊ delictum
ꝑſone ⁊c̃. regula delictũ. li. vj. de hoc. xxxij. di. p̃ter hic d
ꝙ imo indiſtincte ſubtrahẽtur nec ꝑ hoc ſeq̃t̃ ꝙ priuet̃ ecc
ſia. cui aũt applicẽtur dico. j. q. x. de eo aũt ꝙ dixi de obli
gationib⁹ volũtarijs vel debitis. dic vt no. de proch. ſup
rubrica. Octauo q̃ro in eo ꝙ ſuſpẽdit a bñficijs q̃ obti
nent q̃d de obtinẽdis? dicit Lau. ⁊ Gen. idem. i. ꝙ ſi obti
nebũt infra ſex mẽſes de quibus hic ꝙ poſſũt q̃ hic ſoli
ſubtrahũtur fructus iſtoꝝ. pro hoc de eta. ⁊ quali. cle. vt
hi qui. Nono quero ſi interim tales fructus percipiat?
dicit glo. in verbo ſuſpenſus ꝙ nõ ob hoc erit irregularis
⁊ idẽ Pau. Decimo quero cui applicabunt̃ iſti fru/
ctus? Glo. eadẽ dicit ꝙ quottidiani ſocijs applicabunt̃
fructus prebẽde vel diſtincti beneficij accreſcẽt ecclie. ⁊
idẽ Pau. Undecio q̃ro q̃d de his q̃ cõiter diuidũtur?
dicit Io. an. idẽ qḋ in quottidianis. Duodecimo q̃ro
an ſaltẽ ꝑcipiet ſuſpẽſus ſuſtentationeꝫ? dicit Stepha. ꝙ
ſic ſi nõ hꝫ aliunde victũ. de hoc de ap. paſtoralis. ḋ elec.
cum? Glo. vintonenſis. Decimotertio an canonici q̃
bus hec

bus hec applicant͂ poſſint hãc penã remittere videtur ꝙ ſic ꝗꝛ cuilibet licet renũciare iuri ſuo. ꝛ ita nõ. de cle. nõ re ſi. c. vno. lib. vj. in gl. de his. Archi. ibi dicit ꝙ forte ꝯ͂rium eſt verũ ꝗꝛ recipit contra mẽtem iuris? Mathe. videt͂ te nere pͥmũ qđ eſt veriꝰ ad rõnem Archi. dic ꝙ iſti remit tendo vident͂ donare. de teſti. veniẽs. j. ꝛ ſic nõ tollitur pe na de qua hic pdit hos fructus ſꝫ recuperat ꝛ ſatis punitũ tur ꝗꝛ ſuo iure petere nõ poſſunt. Decimoquarto que ro ſi iſti volent interim officiare eccleſiam? Glo. in verbo ſuſpenſus remittit ꝛ in ea ibi in glo. nõ ergo. vbi nõ. ꝙ eps eos coget per priuationem beneficiorum niſi allegent ali am cauſam rationabilem. ꝛ idem Mathe.

Ver. Si uero. No. ꝙ grauius punitur ſacerdos ꝙ͂ ꝯſtitutus i minori ordine qđ colligit͂ ibi circa ſacerdotiũ iũcto. ꝟ. ſeq. Alibi maiori gaudet ꝑuilegio. liiij. di. ex antiqs. alibi mi nori ne cle. vel mo. c. fi. de poſtu. c. fi. Scđo no. ꝙ inha bilitas ad bñficium ſuccedit in defectũ beneficij vt h. ꝛ de ſta. mo. cle. ne i agro. §. porro. ꝟ. ꝙ ſi nullã. Alibi ſuccedit ꝯ̃dicatio. j. de deci. cle. j. Oppo. in eo qđ vocat nõ be neficiatũ eum q pmotus ẽ ad ſacros. nõ enim dꝫ abſqꝫ bñ ficio pmoueri. de pben. cũ ſm. So. lꝫ pmoueri nõ debeat: tñ põt ꝯtingere ꝙ fuit pmotus ſine bñficio. ꝛ dicit Pau. ꝙ ſi habeat victualia a pſentante vel ordinãte nõ dr̃ bñfi ciatus alr̃s omnes exiſtentes in ſacris dicerent͂ beneficiati iure vel in ſpe cũ habeant actionem ad petendũ. ꝛ ſic rem habere videt͂. ff. de reg. iur. q actionem. Ex hoc dic̃ Pau. ꝙ de talibus victualibus nõ tenetur facere mentionem in reſcripto bñficiali. de hoc vlti. dic vt de reſcrip. ad audiẽ tiam. ij. Quero qs põt inhabilitare ad bñficium. Sol. vt in glo. ꝛ idem Pau. in eo qđ dicit glo. legatum ꝛ epum hoc poſſe. dic ꝙ nõ tamen poſſet tollere inhabilitatẽ indi ctam p hanc cle. vt nõ. de elec. cupientes. §. ceterũ. in glo. ẽ ergo. ꝛ. j. de homi. cle. vna. in fi. Secundo q̄ro qd ſi de facto recipiãt bñficia? dicit Lau. ꝙ non. ppterea fiũt irre gulares cum ſint ſuſpenſi a beneficijs tm̃. Et idem Gen. p hoc quod nõ. Inno. de renũ. niſi. circa fi. ꝛ ſufficit ꝙ iure nõ reperit͂ cautum. de ſen. excõ. his q. lib. vj. Tertio q̄ ro ſi durante hac inhabilitate impetrat lr̃as ad bñficium. dic ꝙ littere nõ valent. ita ꝙ ẽt poſt ſex mẽſes nõ poterunt obtinere bñficium earũ vigore. ꝗꝛ in talibus ponderatur initium. de reſcrip. eam te. ꝛ. c. ꝯſtituimus. ꝛ. e. ti. ſi eo tpe. li. vj. Quarto q̄ro ſi prius ipetrauerat et tpe inhabilita tis vacauit bñficium. dic ꝙ ſi non hꝫ clauſulam acceptan di littere apphenderent illud bñficium ꝛ cũ nõ poſſit obti nere vt hic reddent͂ lr̃e vacue. de pben. ſi clericus. ij. rñſo. li. vj. ſecus ſi in eis eẽt clauſula acceptãdi ꝗꝛ tunc poterat acceptare poſt ſex mẽſes ẽt bñficium quod vacauit intra ſex menſes. tũc enim tantũ dꝫ ponderari habilitas cũ acce ptat ꝗꝛ tũc purificant͂ lr̃e. p hoc qđ no. de ꝯceſ. pben. ſi ſo. li. lib. vj. Quinto q̄ro ſi lr̃e erant ipetrate ante hãc in habilitatem? dic ꝙ non peunt p ſupueniẽtiam inhabilitatꝫ hic enim priuat tm̃ iure q̄rendo nõ queſito. ius ĝ ꝯ̃ſitum ad bñficium nõ tollit͂. Opp. ad hoc de here. c. ij. li. vj. vbi inhabilitas ſupueniens priuat iure ẽt queſito. So. ibi hoc exprimitur hic non. Iteem illa pena eſt perpetua hec ad tempus pro hoc quod nõt. de conſtitu. ex litteris. in glo. iiij. ꝛ. l. diſtinct. c. primo.

Ver. Idem. Quero ad quid refert hec dictio. Idem dic ꝙ ad id quod dixi de inhabilitãte ad bñficium: ꝛ expone lr̃am ibi clericis. ſ. in minoribus ordinibus ꝯſtitutis nõ bñficia tis. Ex hoc vides differẽtiam inter bñficiatos ꝛ non bñfi ciatos q ſunt in ſacris citra ſacerdotiũ ꝛ nõ bñficiatos qui ſunt in minoribus nõ puniunt͂ niſi duo ꝯcurrant de qbus hic. ſ. ꝙ deferant veſtẽ virgatã ꝛ ptitam ꝛ cũ hoc tonſurã.

Ex hoc dicit glo. in ꝟbo tonſurã in pn̄. ꝙ ſi iſti ſine tõſura veſtẽ pdictã deferãt nõ ſubiacent huic pene. Idem Laud. cuius eſt ratio ſm Gen. ꝗꝛ poſſent ex toto recedere a ſta tu clericali. ꝺ cle. cõiu. Ioãnes. alij nõ niſi ſunt bñficiati nõ in ſacris dimittant bñficia. In quo tamẽ dic ꝙ ea dimitte re non poſſunt ſine ſuperioris licentia. de renun. qđ in du bijs. vbi de hoc. Secũdo quero quid importat verbũ tonſuram. So. vt in glo. in hoc verbo quem nota ꝗꝛ ſingu laris. ꝛ idem Pau. ꝛ dic ꝙ cõmuniter loquendo ſolum fa cimus curam de raſura ſuperiori quã vocamus tonſuraꝫ ꝛ clericalem coronam ꝛ ſic fuit hic de mente.

Ver. dignitatem. No. ꝙ religio ſi tenent͂ deferre veſtẽ religionis extrinſecus. Et dicit Lau. ꝙ religioſi ꝛ ſacerdotes ſunt aſtricti regule eccleſiaſtice ppter ſe. Alij ſũt de qbus. ſ. ſunt aſtricti ppter bñficia qđ ẽ verum ſi ſũt in minoribus ſecus ſi in ſacris. ſ. e. cle. ꝟ. ſi ꝟo. Secũdo no. in ꝟ. ceteri. ꝙ q nõ põt puari re priuat͂ ſpe: ſimile. xviij. q. j. c. j. de ꝯceſ. pben. ꝗꝛ diuerſitatem. Quero an quod hic dicitur de dignitate vel pſonatu pcedat in nõ curatis? Pau. dicit ꝙ ſic p. c. dudũ. ij. de elec. ꝛ de pben. de multa. In ꝯ̃rium eſt dictio aliud ibi bñficium aliud in cura imine at ꝗꝛ ponit idem in qualitate. de reſcrip. ſedes. pͥmum ve rius hic enim dictio aliud ponit͂ ampliatiue vt compben dat quodcũqꝫ bñficium dum tñ curatuꝫ. ꝛ illa clauſula cui cura imineat nõ refertur ad id quod dicit de dignitate ꝛ p ſonatu. Secũdo quero in eo ꝙ punit obtinẽtem digni tatem ꝛc̃. quãdo dicatur obtinere vt ſit locus pene? dicit Lau. ꝙ cum realiter obtinet ita ꝙ hꝫ poſſeſſionem. arg. de pben. de multa. xxj. q. ij. ſi qs iam. de here. cum ſm. lib. vj. Tertio q̄ro ſi monachus defert habitum religioſum. ſꝫ cooptum? dicit gl. in ꝟbo extrinſeci ꝙ nõ euitat apoſtaſiã. ꝛ in ea ibi in mercuria. in regula certũ. lib. vj. vbi idem de terminatur ꝗꝛ dꝫ deferri deſuper ceſſante cã rationabili. vt hic. de vi. ꝛ hone. cle. deus q. ꝛ idẽ Gen. Pau. ꝛ Lau. Quarto q̄ro qd eſt infula ſeu pileum? glo. in verbo in fulam. ſoluit. vel ſm Gen. poteſt dici infula veſtis pom poſa ad collum perforata circũquaqꝫ quod nihil ẽ. hic. n. accipitur p pileo ꝛ ſic p birreto quod ponitur ſb capucio ad euitãdum ſudorem. quod phibuit hic ſacerdotibus et monachis ne appareant delicati. Quinto q̄ro q̄re ma gis puniuntur iſti de qbus hic ꝙ͂ alij. de qbus. ſ. ꝟ. pxi. di cit Lau. ꝙ hoc facit altitudo dignitatis ordinis ſeu religio nis. ꝛ ſic circũſtantie q̄ bone ſunt de ſe: ſunt iſtis damno ſe. deinde dicit Lau. ꝙ augetur pena ꝗꝛ maior videtur cõ temptus in iſtis. ar. de elec. cum in cũctis. in pn̄. de vo. ma gne. p hoc vltimo ẽ. nam ſm Gen. ꝗꝛ in iſtis maiorẽ ſtatus prerogatiua exigitur maior honeſtas. ar. C. de epi. ꝛ cle. l. pſbyteri. ꝛ ob vitãdum malũ exemplum quod ex eis ma gis ꝙ͂ ex alijs oritur ex dicto. c. magne. Ex hoc no. ꝙ ma gis punitur is q eſt in maiori ſtatu. quod dic vt nõ. de iu reiur. cum qdam. Sexto q̄ro qd ſi infulam deferunt nõ publice? dic ꝙ non ẽ locus pene: p hoc littera ibi publice. quod tenẽt Lau. ꝛ Gen. Unde dicit Lau. ꝙ ſecus ſi de no cte ad euitandũ frigus capitis vel alias ſub capucio latẽ ter. Septimo q̄ro ſi ſacerdotes vel monachi portant veſtes rubeas vel virides? dicit Lau. nõ eſſe locũ pene ꝺ qua hic. q tamen locũ habent cũ portant veſtes partitas vel virgatas vel infulã. p hoc littera ibi veſtẽ ferant huiꝰ tenẽtur tñ alio iure. p. c. clerici. ſ. eo. Octauo q̄ro qd in cluditur i eo qđ in ꝟſu ceteri ihabilitat ad quodcũqꝫ bñfi cium? So. vt in gl. vl. ex q̄ dic ꝗꝛ icludit͂ omne qđ dat͂ in ti tulũ bñficij. ꝛ idẽ Pau. Et ſic p hoc nõ phibet͂ aſſignatio poſſeſſionũ in ſtipendiũ vel ſuſtẽtationeꝫ. xvj. q. j. poſſeſ ſiones. nec gubernatio hoſpitalis nõ conceſſi in titulũ. j. ꝺ relig. do. ꝗꝛ contingit. Nono quero que eſt maior pena

vel priuari fructus beneficij vł inhabilitari ad beneficia: videt̃ ꝙ p̃ma: q2 turpius eijcitur ab obtento q̃ȝ ab obtinẽdo. de appel. ↄſtitutiõ. de accu. ſup his. In ↄ̃rium nã ſecundo caſu ex toto ꝑdit titulum bñficij quẽ forte nunq̃ȝ aſſeq̃tur q2 nõ faciũt anni qd̃ facit vna dies. ar. de fer. lȝ. Laud. relinquit diſputationi. dic ꝙ prima eſt maior pena. nã poteſt eſſe ꝙ ſecunda nulla erit pena. vt q2 non fuit vocatus ad beneficium intra tempus prohibitum.

Uer. Sed et tales. No. ꝙ clerici ſecl'ares ⁊ religioſi habẽtes adminiſtrationem equparantur quo ad diſpenſandi p̃tãtem. qd̃ eſt ſingulare. ⁊ facit ad ea q̃ dixi d̃ pecul'. c. fi. ⁊ ꝑ hoc qd̃ dico in ſequenti nõ. Scd̃o no. in eo qd̃ dicit de monachis nõ habentibus adminiſtrationeȝ ꝙ ſi adminiſtrationẽ habẽt poſſunt facere elemoſynam. nec mirũ ſm Lau. q2 in hoc nõ faciunt: niſi qd̃ iuris ẽ. cũ quicquid hȝ eccleſia ſit pauperũ. xvj. q. j. qm̃. ad hoc de dona. ceterum. de teſta. relatum. §. lȝ. ꝑ hoc qd̃ dr̃ date elemoſynam ⁊ oĩa ſunt mũda vobis. xij. q. j. q2 tua. lxxxvj. di. nõ ſatis. Si aũt non habent adminiſtrationem ſecus. qd̃ tȝ glo. in verbo ↄuertẽdum. ⁊ idem Gen. q2 talis non põt ſine cõſenſu abbatis etiam bonum monaſterij ꝓſequi nec ꝑegrinari. xvj. q. j. monachi. fallit in caſu de quo in glo. ꝑalle. et de hoc. j. q. iij. ⁊ duabus ſeq̃ntibus. Tertio no. de v̓bo aſſignare. qd̃ exponit Gen. i. tradere. aliter ſumitur. ff. de aſſigna. liber. l. j. §. aſſignare. ⁊ l. aſſignare. vbi exponitur id eſt applicare vel attribuere. vt qñ patronus aſſignat libertum alteri filiorũ q2 vult ꝙ ſit illius tm̃ libertus venit tñ ibi ad idem in effectu quod hic. Oppo. in eo ꝙ ꝓhibet tabardum foderatũ ita breue ꝙ veſtis inferior notabiliter videatur q2 ꝓmittere videt̃ nõ foderatum q̃ȝuis breue cũ tamen veſtis ſup̃ior clericorũ debeat eſſe thalaris. xxij. di. nõ liceat. ij. So. hic vacat. ar. a ↄtrario ſenſu. quod ſm Lau. ⁊ Gen. ceſſat qñ aliud ius vel rõ eſt in ↄ̃rium. vł ſi aliquod incõueniens vel abſurditas ſequeret̃. vt no. de fo. compe. ſignificaſti. ⁊ C. de epi. ⁊ cle. ↄuenticulaȝ. quod dixi de elec. publicato. Uel dic ꝙ a contrario huius littere ſolum ꝓbat̃ quod non ẽ locus pene de qua hic niſi duo ↄcurrant. ſ. quod ſit tabardum ſeu epitogium breue ⁊ foderatuȝ. ⁊ de hoc in ſequenti. q. Quero circa ꝓxime dicta an hoc vltimũ ſit verum? glo. iij. arguit ꝙ ſufficiat ſola breuitas tȝ tamen p̃mum cũ hec cõſtitutio ſit penalis ⁊ nõ extendenda. Idem Pau. ⁊ Gen. Oppo. ad hoc quia videtur eſſe rõnis idẽptitas in non foderato. ergo idẽ ius. nam per idemptitatẽ rõnis iura etiam penalia extendunt̃ ff. de adulte. ſi poſtulauerit. §. ratio. de edendo. l. q̃dam. §. nũmularios. ⁊ quod no. de elec. ſi poſtq̃ȝ. v̓. ſi v̓o. li. vj. dic ꝙ nõ eſt eadem ratio. nã ratio quare ꝓhibetur epithogiuȝ breue foderatum ſm Gen. fuit q2 apparentia talis videbatur q̃d militare ⁊ ad iactãtiam ⁊ ad incõpoſitioneȝ corporis qd̃ nõ ſic cenſet̃ ex ſola breuitate. vnde cũ hec cle. ſit penalis tutius eſt interp̃tari in partem benigniorẽ vt non extendat̃. regula q̃ contra ius. lib. vj. Mathe. tȝ primũ dicens ꝙ intendit ꝓhibere ſolã breuitatem. Refert tamẽ fratrem Aluarũ dixiſſe ſcd̃m verius q2 ſi hoc voluiſſet ſpecificaſſet. de priuile. q2 circa quod placet. ſuccedit enim ratio p̃dicta q̃ non ↄſiſtit in ſola breuitate. Secundo q̃ro quãdo incipit currere menſis? de quo hic glo. in v̓bo menſem. dicit ꝙ poſt inchoatũ vſum. Idem Pau. Refert tamen alios dicere a tempore publicatiõis huius ↄſtitutionis. concordat de p̃ben. cũ ſingula. §. circa eos. lib. vj. Sȝ ſm hoc hodie vtentes nõ ligarent̃. dicit ergo Pau. p̃muȝ verius quoad nũc vtentes ꝑ verbũ vtentes poſitũ. ſ̃. eo. ver. Tertio q̃ro an monachus nõ habens adminiſtrationem exiſtens in ſtudio de licentia abbatis poſſit facere elemoſynam de qua hic? glo. in. v̓. conuertendũ. dicit ꝙ ſic. Et nõ. in eo qd̃ gl. dicit ꝙ qñ eſt in ſtudio in loco diſtãte ꝑ quod videt̃ etiam ſi non cã ſtudij ſit in loco diſtãte de licentia abbatis ꝑlura allegata in glo. quod tȝ Mathe. q refert fratrem Aluarũ dixiſſe ꝙ ꝑfectius ẽ in religioſo nõ potente ad dandũ ſi non dat q̃ȝ habere. i. eſſe potentem ad dãdum ⁊ dare. q2 religioſus nihil habet p̃ter deuȝ cui oĩa dedit. xxxvj. di. nõ ſatis. Oppo. ad hoc q2 beatius eſt dare q̃ȝ accipere. de cele. miſ. cum marthe. So. Mathe. illud in paupere q omnia propter deũ d̃dit ⁊ de labore ſuo paſcit ſe ⁊ alios vt Paulus apoſtolus ⁊ alij anacorite. i. heremite q quondã erant in egypto q erant pauperes ſpiritu ⁊ tamen charitatem faciebant ꝓximo. tales eniȝ ſunt ꝑfectiores q̃ȝ alij pauperes q tm̃ recipiunt ⁊ non dant. alias abſurdum eſſet ꝙ perfectior ſit laycus elemoſynam faciẽs q̃ȝ religioſus pauper euangelice elemoſynam reſpiciens. quod ẽ contra id. de verb. ſig. exijt. lib. vj. viij. q. j. qualis. nec ſemper eſt ꝑfectius dare elemoſynam q̃ȝ accipere. alias dantes elemoſynam xp̃o fuiſſent perfectiores q̃ȝ ip̃e qui recipiebat ꝓ ſe ⁊ pauperibuſ. xij. q. j. querimus. habebat qd̃ eſt nephas dicere. Sed hoc nõ vrget q2 non q̃rimus de ꝑſona ſed de actu dandi vel recipiendi. de quo dicit Mat. ꝙ virtuoſius ẽ dare. xlvij. di. ſic hi. de dona. c. j. Quarto q̃ro q̃d ſi monachus videt aliquẽ fame morientem. dicit Gen. ⁊ Mathe. ꝙ tunc põt facere elemoſynaȝ ẽt ſi careat adminiſtratione q2 q̃libet ex p̃cepto tũc tenetur. lxxx. diſ. nõ ſatis. ⁊ c. paſce. ⁊ q2 tunc oĩa ſunt cõmunia. xlvij. di. ſicut hi. ff. ad. l. rhodiam. l. ij. §. cũ in eadeȝ. Quinto q̃ro ſi abbas hoc expreſſe ꝓhibet? dicit Gen. ⁊ Mathe. ꝙ adhuc poteſt q2 magis deo q̃ȝ homini obediendũ ẽ. xj. q. iij. Julianus. xviij. di. que contra. x. q. iij. q reſiſtit. Sexto q̃ro an vxor poteſt facere elemoſynam ſine licentia viri? dicit Math. ꝙ ſi hȝ res parafernales poteſt. de rebus autem viri ex approbato more ẽt poteſt facere elemoſynas moderatas vt de pane ⁊ vino vel ſimilibus ſm facultatẽ viri q videtur hoc ꝑmiſiſſe niſi ꝓhibeat d̃ hoc. xxxiij. q. v. quod deo. Septimo q̃ro ſi clericus eſt in poteſtate patris an poterit tabardum de quo hic errogare ꝓut hic dicitur? dicit Pau. ꝙ ſufficit ꝙ reſignet patri infra menſem. ſicut hic ſufficit monacho ꝙ abbati cum donare nõ poſſit. ff. de pac. l. contra iuris. in fi. niſi haberet peculiũ caſtrẽſe vel q̃ſi vel niſi eſſet in longinq̃s partibus. arg. ff. de iudi. l. ſi longius. §. j. Octauo q̃ro de intellectu illorũ verborum per id tempus? Glo. annale. exponit tripliciter ⁊ vltima ẽ notabilior ⁊ facit ad multa. ⁊ eam tȝ etiam Lau. Pau. ⁊ Gen. Ex hoc infert Pau. ꝙ exiſtens in minoribus nõ beneficiatus nõ incurrit hãc penam. contra tamen ẽ. ſ̃. eo. ibi quicũqȝ clerici. quod dicit Pau. nõ obſtãte ꝑ id quod habetur. ſ̃. e. v̓. Idem quoqȝ vult dicere ꝙ in tali regimine ꝙ portet ſimul cũ tonſura ⁊ publice vt ibi. ⁊ in hac glo. ꝓxime dictum. arg. de appel. inq̃ſitioni. ff. de le. j. ſi ſeruus plurium. §. vltimo. de iuriſdi. om. iudi. l. ſi idem. Et ibi principio dixit. arg. de peni. di. j. pene. ff. de penis. l. preſſ. quia q̃ in principio dicuntur ⁊c̃. de appel. ſecundo requiſ. ⁊. d. c. inq̃ſitioni. ibi dignitatem. ad hoc. iij. q. v. conſtituimus. de conſe. di. ij. cum omne. ff. de in rem verſo. ſi ꝑ patre. §. penul. de dona. cum dilectus. ⁊ quod ibi nõ. ⁊ de reſcrip. cauſam. Nono q̃ro an clericus ſeu prelatus q bona ſeu fructus beneficiorum dat conſanguineis. teneatur ad reſtitutionem. Mathe. q de hoc minus pertinenter q̃rit hic dicit ꝙ ſic. quia contractat rem alienam inuito domino. quia q̃cquid habent clerici pauperuȝ eſt. xvj. q. vlti. c. fi. xij. q. ij. gloria. ⁊ illi q pauperibus de bonis ſuis nõ tribuũt voce dei dãnant̃ in futuro multo magis hi q auferũt. xij. q. ij. ⁊ ſi illi. ⁊ tales recipiẽtes tenent̃ ad reſtitutionem. ij. q. iij. peruenit. xiiij. q. ij. ſi res. quod ꝓcedit quo ad foruȝ cõſcientie. Et eo caſu quo ſup̃flue datur: ſed quo ad foruȝ

ↄtẽtioſum

contētioſum ſi erant talia q̄ poterat clericus diſpēſare pu‑ ta fructus non cogentur reſtituere vt dixi de peculi. c. fin.

Decimo quero qd de clerico vel alio ludēte ad taxillos ⁊ lucrante an peccet ⁊ an teneat̄ reſtituere? Ad p̄mū dicit Mathe. q̄ peccat octo rōnibus. Prima ꝓpter deſiderium lucrādi quod ē cupiditas q̄ eſt radix oium maloꝝ de p̄ſti. nam ꝯcupiſcētiam. Secūda voluntas ſpoliandi ꝓximum que ē rapina. Tertia ē blaſphemia q̄ fit in ludo q̄ ē hereſis ſm̄ Mathe. de quo dic q̄ non ē ꝓprie hereſis ponitur enim in diuerſo titulo. s̄. de maleſi. c. ij. Quarta propter v̄ba ocioſa ⁊ mendacia. Quinta corruptio ꝓximoꝝ q̄ ad ludum conueniūt. Sexta ſcandalum bonoꝝ. Septima tempus ꝓhibitionis eccl̄ie. Octaua tēpus ⁊ bonoꝝ amiſſio ⁊ talis ſi ē ep̄s presbyter aut dyaconus: pōt dānari aut deponi. Alij aūt cōmunione ꝓuari niſi deſiſtant. Quo ad aliud de reſtitutione dicit Mathe. q̄ ſi aliq̄s volūtarius ludat ſi amiſit repetere non pōt: ⁊ ſi vincit tenet̄ ad reſtōnem in foro anime. S; ſi inuitus ⁊ tractus vel ꝓpter infirmitatē ⁊ cā recreationis ludit nō tenetur illi reſtituere cui vincit ſed pauperibꝰ errogare: nec ab eo pōt repeti. xiiij. q. v. nō ſane. de ſymo. dilectus. C. ad. l. iul. de vi. pub. q̄m. dic vt dixi de vi. ⁊ hone. cle. clerici. Undecimo q̄ro qd de ludo ſchaccoꝝ? dicit Mathe. quod ē mortale ſi fit cauſa voluptatis vel cupiditatis quod dicit de ludo taxillorum nō dubiū: ⁊ ꝓ quolibet tali ludo pōt excōmunicari: ſi nō vult ceſſare. vt nō. xxxv. di. epiſcopus. dic q̄ nō ē mortale: niſi fiat in contemptū iuris ꝯ̄rium ſtatuentis. de elec. generali. lib. vj. ⁊ qd̄ ibi nō. glo. in verbo inhibemus.

Uer. Huic inſuper. No. de v̄bo ſanctioni. iuncta gl. q̄ ſanctio dr̄ cum pena imponit̄. Et dicit Mathe. q̄ peccant mortaliter ꝯtrafaciētes ꝓ id quod nō. xl viij. di. c. j. in fi. j. q. vij. ſi q̄s oēm. quod dic vt dixi. s̄. v. ꝓximo qd̄. vlt. remittendo ad. c. generali. Quero an clericus portādo veſtē ſchaccatā videat̄ recedere a veſte clericali ita q̄ ſi ſit ꝯiugatus ꝑdat ꝓuilegium clericale ēt in ꝑſona? dicit Lau. q̄ ſic ſi eſt in tm̄ ſchaccata q̄ eſt ac ſi eſſet virgata cum de ſimilibus ſit idem iudiciū. de ꝯſti. tranſlato. al's ſecus cum oēs veſtes liceant clericis: niſi ſint exp̄ſſe ꝓhibite. ⁊ ſup hoc arbitrabitur ep̄s cuius ſup hoc ē cognitio. de ſen. excō. ſi iudex. lib. vj. ff. de verbo. obli. continuus. ⁊ in dubio iudicabit non virgatas cū hoc ſit penale vt ſupra. ex hoc dicit q̄ ꝓpter veſtes rubeas vel virides nō recedit a veſte clericali. cū in multis partibus ita vtātur talibus vt alijs veſtibus. vt in Cathalonia. ⁊ multo minus ſi de his caligis portent imo ēt ſi caligas mediatas vel ꝑtitas vel virgatas portent adhuc nō recedūt a veſte clericali ex quo alias veſtes p̄ncipales clericales portāt: nō enim trahitur p̄ncipale ad acceſſoriū ſed ecōuerſo. regula acceſſorium. lib. vj. ſm̄ Lau. Oppo. ad hoc. eo. ti. clerici. So. ibi ꝓhibendo veſtes rubeas vel virides loq̄tur de ꝯſilio. vt nō. ibi Inno. ⁊ hic Genze. q; t; cum Lau. dicens q̄ l; male faciat dici pōt q̄ nō omne maleficiū punit̄ i amiſſione ꝓuilegij clericalis. ar. ff. de ſepul. viol. l. iij. §. nō ꝑpetue. de relig. et ſi q̄s. §. idē labeo. in fi. ⁊ ibi nō.

De prebendis ⁊ dignitatibus.

Idignitatem. No. q̄ obreptio viciat l̄ras beneficiales ipſo iure ibi nullius penitus ē momenti. qd̄ melius ꝓbatur hic quā alibi. ⁊ de hoc de reſcrip. ad audientiā. ij. ⁊ de hoc. j. q. xij. Ex hoc inferūt Lau. ⁊ Genze. q̄ ꝓceſſus vigore taliū; factus ē nullus l; ſecus ſit in l̄ris iuſtitie. de reſcrip. ſup litteris. Et dicit Lau. q̄ quādoq; l̄ra eſt falſa vt q̄n omnino ꝑter conſciām p̄ncipis emanat: ⁊ tūc q̄cquid ex ea fit nullū eſt. de falſarijs. ſup eo. ꝓ hoc de offi. vica. c. penul. q̄nq; ſb̄reptitia vt quādo de ſcīa p̄ncipis eſt habita ſed aliqd falſum eſt ſuggeſtum: vel verū ſupp̄ſſum. vt hic. ⁊ de cōceſ. p̄ben. cum noſtris. Oppo. nā hic fuit facta duplex gratia vna ꝑ quā papa mādauit ꝓuideri de dignitate habēti alterā. Alia per quā diſpenſauit ſup retentione vtriuſq;: ⁊ dr̄ hic q̄ ſi non fuit facta mentio de cura alterius gratis eſt nulla: ⁊ ſic viciat̄ vtraq; cū tamen deberet tenere gratis ꝑ quam mādauit de dignitate ꝓuideri ēt ſi non ſit facta mentio de cura prime: l; nō teneat diſpenſatio ſup vtraq; retinenda nō enim eſt iure cautum q̄ impetrās bn̄ficiū teneatur facere mētionem de qualitate p̄mi quod habebat. So. ꝓpter hoc ꝯ̄rium ⁊ ſimilia que formari poſſent. Glo. v. legit hanc cle. tribus modis ⁊ quarta lectura colligitur ex glo. ſe. legit ergo hec glo. p̄mo modo q̄ dictio vel alteri poſita in tex. intelligat̄ de ſecūda dignitate q̄ impetrabatur ⁊ tūc ceſſat ꝯ̄rium. q; hoc caſu ēt impetratio dignitatis ē obreptitia. eo. ti. cū in illis. lib. vj. Et hāc lecturā ꝑſequitur glo. vſq; ibi niſi dicas. Et nō. glo. ibi ſicut nec habetur ⁊c̄. Ex qua nō. q̄ q̄s non tenet̄ facere mētionē de valore beneficij qd̄ impetrat. hodie tn̄ de ſtilo curie op; exp̄mi verū valorē. Alie lecture ponunt̄ in ſequēti ⁊ in quarto ꝯtrario. Secūdo oppo. ad hoc q; exponēdo dictionem vel alteri modo ꝑdicto: ſurgit iculcatio in l̄ra ibi que illi vel alteri. nam dictio illi videt̄ etiā debere referri ad ſcd̄am. vnde etiam Pau. exponit illi de qua ꝓuideri mādatur. Item exponit dictionē alteri. ſ. p̄me ⁊ ſecunde. dicēſ q̄ ſi ſic nō intellexit auctor. dicit Pau. ſe nō videre quare tātam exp̄ſſionem fecerit ꝑ alternatiuam. ꝓ hoc q; dictio alter denotat vnum de duobus nō determinando. qd̄ no. ff. de reb. dub. qui duos. ⁊ quod ibi nō. So. ſaluādo hanc l̄ram dic q̄ dictio alteri. hic reſtringitur ꝓpter dictionem illi que ꝑcepit. Sed per hoc nō euitatur inculcatio q; ſi exponis illi. ſ. ſecūde vel alteri. ſ. ſecunde. repetitur idem ꝑ idem. ⁊ ꝓut dicit Gen. violatur dictio alteri de cuius natura eſt vt ꝑdixi non magis referri ad vnū; q; ad reliquū que violatio vitanda eſt. ff. de leg. iij. non aliter in fi. de v̄bo. ſig. preterea. ⁊ quod ibi nō. in glo. ij. in fi. Si vero exponis ꝓut dixi ſm̄ Pau. ſtat primum contrarium. q; de qualitate primi non fuit opus facere mentionem. eo. ti. nō pōt in fi. lib. vj. vbi dicitur q̄ expreſſio de primo ſolum operatur euitationem ſubreptionis nō autem diſpenſationem ſuper pluralitate. cum ergo nō poſſit tenere primā; ꝓpter hāc expreſſionem. gratia de ſecunda ſaltem valere debet nō enim apparet ratio quare de cura prime dignitatis debuerit exprimi ex quo illam dimittet. Et ꝑ illud. c. nō pōt dicit Genze. q̄ vidit aliquos hoc tenere. Ipſe tamen dicit q̄ op; intelligi q̄ ibi fuit facta mētio de qualitate p̄me: al's nō fuiſſet ibi dubium vtrū expreſſio de p̄ma induceret diſpenſationem: nā clarum eſſet q̄ nō cum oporteat diſpēſantem eſſe informatū de ſciſma. fraternitati. ⁊ quod ibi nō. de fil. p̄ſby. veniens. Sed ſm̄ eum ideo nō fecit mentionē de certa qualitate primi cum illa multiplex eſſe poſſit. ſicut nec fecit mentionem de qualitate obtinendi quā tamē certum ē debuiſſe exprimi. vel dic q̄. c. nō poteſt. in fi. probat hoc ſolum q̄ expreſſio facta de p̄mo tollit ſubreptionem. Et q; nō diſtinguit qualis fuerit expreſſio d; intelligi q̄ fuit talis q̄ ſuffecerit ad euitādam ſubreptionē. i. q̄ nihil fuit omiſſum ꝑ quod papa potuiſſet moueri ad denegādum. Ex his apparet q̄ hec lectura prima nō bene pōt ſuſtētari. l; hec glo. eam teneat ad finem quā etiam repetit in glo. ſequenti. Secūdam lecturā ponit eadem glo. ibi niſi dicas q̄ d; fieri mentio de qualitate cure prime dignitatis. ꝓ quo inducit cle. ſcd̄a; de offi. ordi. ⁊ hūc intellectū

dicit Gen. tutiorez. qꝛ lr̃a nouiter ſupra edita ad pinguio
rem intellectũ trahenda ē. ⁊ ſm quem magis operetur. ff. ad
municip. l. j. §. fi. Item p̱ rõnem qꝛ taciturnitas cure bene/
ficij obtinẽdi impedit grãm. s̃. eo. cũ olim. eo. ti. cũ in illis.
lib. vj. ⁊ ſic impedit adeptionẽ beneficij. ergo fortiori rõne
dꝫ vetare ne tollatur vinculũ quo tenetur bñficiatus pri/
mo bñficio. arg. de cog. ſpiri. c. ij. Non enim dꝫ aliqd ſubti
ceri qđ poſſit mouere papã ad denegãdum. ar. ff. de ꝯtra/
hen. emp. ꝙ ſepe. §. vlti. C. q milit. nõ poſ. l. v. lib. xij. de re
ſcrip. ſup lr̃is. ⁊ ſic fertur ꝙ Clemẽs quartus ita interlocu
tus fuit. Expreſſio aũt de cura primi bñficij mouere poſſꝫ
principem denegare aliud ob reſidentiã ad quã tenet̃ cu/
ratus in primo ob vinculũ quo aſtringitur rõne cuius in
primo poterat retineri inuitus. vt nõ. xxj. q. ij. ſi qs iam. e.
ti. dẽ multa. p̱ hoc. e. ti. is cui. ij. rñſo. lib. vj. vbi grã alias
fauorabilis nõ compꝛ̃hendit curatũ ad diem. j̃. e. ſi roman⁹.
vbi p̱uiſio ꝓprio motu valet. lꝫ qualitas prius obtentoꝝ
non exprimat̃. ergo a contrario. ſecus ſi ad inſtãtiam. poſ
ſet tñ dici ꝙ ibi potius facit contra. qꝛ illa verba qualia cũ
qꝫ fuerint bñficia ⁊c̃. veniũt ad maiorem expꝛ̃ſſionez. Sed
diſpoſitio ſimpliciter verſatur in hoc. qꝛ cũ gratia obtine
tur motu ꝓprio nõ expedit de primis fieri mẽtionẽ qualia/
cunqꝫ ſint. ⁊ ſic ſecus ſi ad inſtantiã qꝛ tũc de ipſis dꝫ fieri
mentio: ſiue ſint magna ſiue parua ſiue ſimplicia ſiue cura
ta. nõ tamen dꝛ ibi ꝙ de qualitate cure ipſoꝝ vel alia ſimi/
li debeat fieri mentio. multa tñ facit illa cle. p̱ hac lectura
p̱ qua ēt facit magna reſtrictio grãrum bñficialium cõceſ/
ſarum ad inſtãtiaꝫ. eo. ti. q̃uis. j. lib. vj. Et ex hoc infert̃ ꝙ
ſi habens dignitatẽ curatã impetrat ſimplex bñficium dꝫ
facere mentionem de cura de hoc rõnes p̃dicte. quod vi/
detur durum cum vt dꝛ. s̃. in p̱rimo contrario non ſit iure
cautũ ꝙ impetrans bñficium teneatur facere mentionẽ de
qualitate primi quod habebat. nec iſta cle. obſtat. q̃ ſoluꝫ
loqtur qñ ſimul iungũtur in eadẽ gratia impetratio ⁊ diſ/
penſatio vt in ſequenti lectura q̃ tutior ē. Tertiã lecturam
ponit glo. ibi ⁊ caute. ꝙ hec cle. loqtur quando in eadẽ gra
tia mãdatur p̱uideri de beneficio ⁊ diſpenſatur ſup reten/
tione alterius cum iſto. Tertio oppo. ad hoc de regu/
la vtile vt opponit glo. ibi contra hãc. p̱ hoc de reſcrip. ſi
eo tẽpore. lib. vj. Glo. dicit ꝙ egeret declaratione. Pau.
placet hec vltima lectura: ⁊ potuit eſſe ratio ſm eum qꝛ ſi
mul concedendo ⁊ diſpenſando voluit vtrũqꝫ ſimul va/
lere ⁊ ſimiliter vtrũqꝫ nõ valere ſi eſſet ibi ſubreptio. ⁊ ſic
gratia ⁊ diſpenſatio ē inſep̱abilis. ⁊ hoc in odiũ impetrã/
tis q verum tacuit. ⁊ p̱ hoc ſoluitur ꝯ̃rium. de regula. vti/
le. ⁊ hoc placet. Quarto oppo. ad hoc qꝛ eo ip̃o ꝙ diſ/
penſatur ſuper pluralitate dignitatum ſatis ꝯſtat de mẽ/
te concedentis ꝙ voluit hunc habere plura incompaſſi/
bilia q̃uis ꝙ̃ de cura non ſit facta mẽtio. So. duo ſunt hic im/
pedimenta. Unum qꝛ dignitas. Secũduꝫ qꝛ cura. vnde lꝫ
ſit ſublatum primum durat ſecũdum. quod tꝫ Hoſti. ď re/
ſcrip. poſtulaſti. ⁊ Spe. in v̓bo ſed nunqd. allegato in glo.
j. Ex predictis habes duos caſus nouos. Unum p̱ ſecun
dam lecturã. Alium per tertiã ⁊ p̱cedunt ſolum in reſcri/
ptis beneficialibus ꝓpter eoꝝ reſtrictionem in alijs nõ p̱/
pter cõtraria prima. ſed qꝛ hec ſunt difficilia ⁊ intricata iõ
glo. ſe. ponit quartã lecturã ꝙ id quod hic dicitur ꝙ grã ē
nullius momenti: intelligitur de gratia iam conceſſa. ſ. diſ
penſationis ſup̱ pluralitate. non aũt de gratia p̱ quam mã
dauit p̱uideri que nõdum erat gratia completa. ⁊ tũc ceſ/
ſant contraria prima. due tñ p̃cedentes lecture ſũt magis
conformes textui. cetera dic vt in glo. p̃cedenti. ⁊ in ea ibi
ſtatim dicam in gl. ſeq. Quinto oppo. ad hoc ⁊ ad tex.
ꝙ nõ ſit opus ſemp̱ facere mentionem de cura. cũ qñqꝫ bñ
ficium curatum ſit annexũ ſimplici. e. ti. ſup̱ eo. lib. vj. quo
caſu tractat̃ vt mere ſimplex. vt ibi. So. ꝙ hic dicit grãm

eſſe ſubreptitiã ſi nõ fiat mentio de cura. intelligit Laud.
quãdo cura imediate iminet ip̃i dignitati. ita ꝙ bñficiatus
eam p̱ ſe imediate exercet. vel p̱ ſuos tẽporales vicarios.
de elec. dudum. s̃. e. cũ ſingula. lib. vj. ſecus ſi nõ imediate
qꝛ tunc p̱cedit cõtrarium. de hoc p̱ Inno. eo. ti. extirpãde.
Sexto oppo. ꝙ clauſula de qua hic in. v̓. q̃uis ꝙ̃. ſufficiat
vt dicatur facta mentio de cura. qꝛ nõ refert in qua parte
reſcripti exprimat̃. lꝫ enim ponat̃ in fine trahitur ēt ad p̱n
cipium. de ap. ſecundo reqris. glo. in v̓bo aĩarum. dicit ꝙ
hec fuit rõ dubitandi. ⁊ ſoluit̃ ꝙ clauſula hic non ponitur
ad augendũ grãm. ſed ſonat in monitionem. ideꝫ Laud. q
dicit ſecus ſi intentio principaliter fundaretur ſup̱ ipſa cu
ra. s̃. de p̱ba. cle. litteris. ⁊ idem ēt Pau. q dicit ꝙ hec clau
ſula hꝫ executionem ſolũ facta collatione. nam cũ dicit p̱/
uiſio ꝙ aĩarum curã non negligatur. eſt ac ſi diceret proui
deas ſi cura iminet dignitatib⁹ ꝙ nõ negligatur. ⁊ idẽ Gẽ.
⁊ Steph. ⁊ in hoc glo. ibi actoꝝ. qđ nõ. Inno. de excep. cũ
venerabilis. ad fi. l. iij. ibi Steph. allegat. ff. de lib. lega. l.
aurelius. §. teſtamẽto. ij. de fi. inſtru. ſi mancipia. j. rñſo. de
ꝯdi. ⁊ demon. l. cũ tale. §. falſum. p̱ hoc quod nõ Inno. de
elec. dudum. ij. ſup̱ verbo inualidã reputamus. ⁊ de p̃ſup.
c. fi. Quero qd eſt dignitas? Lau. dicit ꝙ eſt quedaꝫ p̱
eminentia quo ad forum ꝯtentioſum in eccl̃ia gradũ tenẽs
que qñqꝫ p̱ſonatus appellatur ab honorificentia in q̃ po/
nit p̱ſonam qñqꝫ offm̃ ab officio quod exercet. de ꝯſti. cuꝫ
acceſſiſſent. qñqꝫ ſunt ꝓpria ⁊ ſpecialia noĩa ſicut cuſtodis
de inſti. c. fi. ſuccentoria. de exceſ. p̃la. inter. decanatus. ⁊
ſimiles. de reſcrip. ad aures. Math. dicit ꝙ aliud ē digni/
tas aliud p̱ſonatus aliud ſimplex offm̃. lꝫ de iure dignitaſ
ponat̃ indifferenter largo ſumpto vocabulo. de ꝯſue. cuꝫ
olim. de elec. cũ in cũctis. §. inferiora. c. dudũ. ij. de p̄be.
ad hec. ſed ſtricte ſumpto vocabulo dignitaſ dꝛ ep̃atus ⁊
ſup̱iores. de trãſla. inter. ⁊ ſic põt intelligi de eo qui mit. in
poſ. eum q. lib. vj. p̱ſonatus v̓o dicunt̃ dignitates que nõ
habent curã. vt in eccleſijs cathedralibus: ⁊ ē differẽtia i/
ter p̱ſonatus ⁊ dignitates curatas quarũ p̃lati habẽt cor/
rigere viſitare ⁊ excõicare. de elec. dudum. ij. de p̄ben. de
multa. Simplex v̓o offm̃ eſt qñ qs hꝫ adminiſtrationẽ ali
quarũ rerũ ſine p̃rogatiua aliqua vltra alios ſui ordinis
vt p̃poſiti carnotẽſes. ad hoc ď v̓. ſig. q̃zuis. Simplicia v̓o
bñficia ſunt canonicatus ⁊ alia iferiora de ꝯſti. c. j. cũ. M.
d. c. dudum. de hoc p̱ Archi. de ꝯſue. c. j. ⁊ dic plenius vt
dixi in. d. c. de multa. Scđo q̃ro an archipreſbyteratus
ſit dignitas? dicit Lau. ꝯſiderãdam ꝯditionem qꝛ ſi hꝫ ſal
tem in modicis cauſis ſpũalem iuriſditionẽ ſicut in pleb
uia. ꝓpter talem gradũ quẽ in foro ꝯtentioſo obtinet ep̃i
cando ſuſpẽdendo interdicẽdo ⁊ ſimilia cenſet̃ dignitas
excludit̃ a pena. c. lꝫ canon. de elec. lib. vj. p̱. c. ſtatutũ
⁊ li. Si aũt nullã iuriſditionem obtinet ſꝫ ſolũ viſitat ⁊
fert ep̃o ad inſtar teſtium ſynodaliũ de qbus. xxxv. q.
ep̃s. de teſt. cog. p̃terea. tunc ē ſimplex offm̃ ſicut ſunt p̱
ſiti carnotenſes. de qbus nõ. Inno. de p̄ben. de multa
tñ adhuc excludit̃ a pena. c. lꝫ: ſed hꝫ locum pena extra
gãtis execrabilis. Jo. xxij. dic vt dixi in. c. de multa. ⁊ vi/
detur ꝙ de iure ſit dignitas: niſi aliud inducat̃ de ꝯſuetu/
dine. ar. de offi. archip̃ſ. c. fi. vbi in ſua plebe cõparat̃ ep̃o
⁊ hoc de archip̃ſbytero rurali vt ibi. de ciuitatenſi autem
fortius videt̃ idẽ p̃cipue qꝛ vicari⁹ eſt ep̃i in foro penitẽtia
li ⁊ in celebratione diuinoꝝ. de offi. archipreſ. c. j. ij. ⁊ iij.
Tertio quero an p̃poſitus ſecularis ſit dignitas? dicit
Lau. diſtinguẽdũ an ſit collegiatus an nõ. ar. de reſcript.
cle. ij. vult dicere ꝙ ſi ē collegiat⁹ ē dignitas alś nõ. de hoc
dixi in. d. c. de multa. Quarto q̃ro circa hoc an hec cle
mentina q̃ loqtur de dignitate habet locum in perſonatu.
Pau. ꝙ ſic. cum ſit eadeꝫ ratio. pro hoc. d. c. de. multa.
Quinto quero an hec cle. que loqtur qñ papa p̱uideri
mãdat

mādat habeat locum q̄n puidet. glo. ij. dicit q ſic. dūm tamen nō p ꝓprio motu. ⁊ idē Pau. ⁊ Gen. p hoc qd no. eo. ti. et cui. in pn. ⁊ qd ibi no. Compoſ. de reſcrip. c. ſancte crucis. in fi. glo. magne. ⁊ Spe. ti. ij. §. videndum. v. qd ſi indulget.

Sexto quero qd eſt cura aiarum? dicit Lau. q e puigil oneroſa ⁊ ſolicita cuſtodia aiarum cōmiſſa alicui vt curet ne pereāt ſed ſaluentur. de hoc dic vt in. c. omnis. de peni.

Septimo qro que e dignior ⁊ maior cura. an ea q exercetur in foro ɔtentioſo. an ea q in foro aie? videt q pma. qr Archi. ppter curā ⁊ ſolicitudinē quā exercet ſup foro ɔtētioſo e dignior q̄z archipſbyter q aiarum curā gerit ð offi. archipſi. offiñ. nam ⁊ dyaconus qñqȝ rōne officij pponit p̄ſbytero. xciij. di. pcipimus. ſic et maior e cardinalis dyaconus q̄ eps. xcvij. diſt. nobiliſſimus. In ɔ̄rium qr cura fori penitētialis eſt ars artiū. de eta. ⁊ quali. cuȝ ſit. dicit Lau. q inquātum aia preeſt corpori ⁊ rebus maior e aiaruȝ cura q̄ rex piculoſior ⁊ grauior. ſed cura fori ɔtentioſi eſt dignior ⁊ honorabilior ⁊ fauorabilior inq̄ztum exercētes eā magis imediate adherent pape p iura palle. ar. de offi. le. volentes. dicit Jo. de lig. q cura fori penitētialis e dignior ſicut aia eſt dignior corpore. xij. q. j. pcipimus. de peni. cū infirmitas. ſed cura ɔtentioſa eſt adminiſtratione ſupior p iura allegata. dic eniȝ ſimplr q cura fori ɔtentioſi e ſupior qr ab ea ðpendet cura fori penitētialis. nec pcedit ratio q aia ſit nobilior corpore. qr et cura cōtentioſa puidet anime

Octauo qro qr hic loqtur q̄n papa diſpenſat ſup pluralitate qd ſi nō fit diſpenſatio ſȝ papa mādat puideri habenti dignitatē curatā de alia curata nō adiecto de cura. ſȝ adiecta clauſula puiſo q aiarum cura nō negligat. dicit gl. iij. q et hoc caſu nō valebit gratia. ⁊ dic vt in ea. ⁊ idem Pau. Nono qro ſi papa diſpēſauit cū aliquo vt poſſit habere duas dignitates. an videt diſpēſaſſe q in neutra teneat reſidere? videt q ſic alias idulgētia videret iutilis qd ſentire videt gl. vij. q. j. ſi qs in clero. ⁊ hoc videt idulgentia neceſſario velle: qr nō pōt in vtraqȝ pſonalr reſidere. de cle. nō reſi. qr nōnulli. ⁊. c. relatū. Spe. ti. ij. §. videdū v. qd ſi. ⁊ Mathe. hic tenēt ɔ̄rium ⁊ verius qr idulgentia tanq̄ ambitioſa e reſtringenda. de fi. preſ. is qui. lib. vj.

Decimo qro ſi papa ɔceſſit alicui q poſſit tenere plures dignitates adiecta clauſula dūmodo in ea in q nō reſideret faciat deſeruiri ſi nō faciat deſeruiri an valet diſpēſatio? Inno. de elec. dudū. ij. ⁊ Spe. d. §. videndū. v. ſȝ qd ſi. ⁊ Mathe. hic dicūt q nō viciat diſpēſatio. qr clauſula illa habet loco monitionis potius q̄ ɔditionis. cū et ſi nō fuiſſet appoſita ſeruari debuiſſet. arg. ff. de tutel. l. muto. de elec. ſignificaſti. de hoc ð pſump. c. fi. poterit tñ puari ſi nō fecerit deſeruiri. de cle. nō reſi. relatū. Undecimo qro circa dicta in prima. q. qbus bñficijs poſſit qs puari ſi nō reſidet? dicit Mathe. q bñtibus curā ⁊ et ſimplicib' reſidentiā regrentibus ex ſtatuto puilegio vl ɔſuetudine approbata. ſȝ ſi nō regrunt reſidentiā niſi vtilitas vel neceſſitas ſubſit nō coget reſidere. nec qr nō reſideat puari poterit. vij. q. j. qr frater. ⁊ pōt qs talia plura habere. de excep. eccleſiaſtice. de excep. apoſtolice. de reſcrip. grā. lib. vj. ⁊ cle. gratie. qd dic vt ibi dixi. q. xix. Duodecimo qro i eo qd dixi notādo q reſcriptū bñficiale e nullū ppter obreptionē. ſed ſi ē ad lites opus e exceptione. q eſt rō diuerſitatis? dicit Lau. q vna eſt qr bñficium ſine canonica inſtitutione obtineri nō pōt. regula pma. lib. vj. Secūda qr lre bñficiales habentur p titulo. de renū. veniēs. Tertia qr in ſpiritualibus maior puritas debet adeſſe q̄ in pphanis. j. q. iij. ſi qs. dic vt dixi de reſcrip. ad audientiam. ij. Decimotertio quero ſi clauſula de qua hic ponit nō ɔditionaliter vt qr dr puiſo q aiarum cura iminēs dignitatibus nō negligat. gl. vlti. dicit idē eſſe ac ſi ſub ɔditione exprimat. qr exponit iminens. i. ſi reperit iminere. Idē Genȝ. iducit ſimile ſi qs legat. x. q ſibi titius dȝ qr valet legatū ſi ſibi debentur als nō. ff. de leg. j. l. ſi ſic. §. j. ⁊ qr ſup hoc nō fundat intentio ſeu gratia. s. de proba. cle. litteris.

F. Ad hec. Nota q vle adiectū vni ſpeciei nō includit aliā. hic enim vba illa q̄uis diſpoſitionē adiecta collationi ⁊ prouiſioni nō includūt electionē. pro hoc. e. ti. cū in illis. de hoc in glo. iſtud. ⁊ idē Pau. ⁊ in hac gl. ibi de materia reſtringibili. facit de procu. cle. nō pōt. Scdo no. q ɔſuetudinē dignitatis effici electiua ibi ɔſueuit. pro hoc. e. ti. cū ð beneficio. lib. vj. Tertio nō. q ɔſideratur modus puiſionis ſicut et ɔſideratur qualitas pſone. d. c. cum de bñficio ⁊. c. cum ſingula. §. phibemus. lib. vj. s. de ſup. neg. prela. cle. vna. Quarto no. q clauſula poſita ad finem reſcripti nō dȝ opari eius extēſionem ſi aliud nō appareat: ſic et clauſula inhibitionis nō ampliat gratiam. qr apponit ad exequēdam nō ad augendam gratiam. vt hic dicitur. ⁊ de hoc. j. cōtrario ſecūdo ⁊ tertio. Ex hoc notant aliq q clauſula amoto quolibet illicito detentore. nō ſufficit vt dicat facta mentio de colorata facti poſſeſſione. cuius ɔ̄riuȝ nō. de conceſ. pben. cū noſtris. quod dic vt ibi dixi in qnto cōtrario. ⁊. q. xv. ⁊ xviij. ⁊ hoc tenendo dic q nō eſt ampliatio gratie. ſed euitatio obreptionis quā cōmitteret nō faciendo mentionē de colorata poſſeſſione. Oppo. q pilla verba q̄uis diſpoſitionē includat modus electiōis. dȝ enim fieri interptatio vt verba aliqd operentur. de puile. ſi papa. lib. vj. So. hec potuit eſſe rō dubitādi ⁊ ipetrantes hoc dicebāt. vt dicit glo. iſtud. Ratio decidendi in ɔ̄rium qr verbū diſpoſitionē nō includit electionē. qd dic vt in eadem glo. vſqȝ ibi vidi. Ex qua et colligit quod. s. dixi in pmo notabili. q vniuerſale adiectū vni ſpeciei aliā nō icludit. ⁊ ſm hoc dicit Gen. q hic illa verba q̄uis diſpoſitionē nihil opantur. Scdo op. ad hoc. s. de pcu. q ad agendum. li. vj. Soluit Lau. q clauſula generalis bñ comphendit alia q̄ expſſa ſi ſunt eiuſdem generis vel ɔditionis nō alterius ſepati ⁊ diuerſi vt pdixi maxime ſi ſunt grauiora. de reſcrip. ſedes. de offi. vica. cū in generali. lib. vj. dignitas aūt ad quā qs aſſumit p electionē maior alijs ⁊ diuerſi generis cēſetur. p hoc qr hic loqtur in materia reſtringibili. vt dicit glo. ij. ⁊ idē dicit Gen. ⁊ Math. ⁊ p hoc pȝ rō quare et cla inhibitionis exprimentis electionē nō ampliat grām. quod dixi. s. in quarto notabili. ⁊ de hoc plenius in ſequenti ɔ̄rio. Tertio oppo. q ſaltem p clauſulā inhibentes ⁊c. de q hic dicatur facta mētio de modo electiōis ſufficit enim in quacūqȝ parte lrarum ſit appoſita ſicut et ſufficit iuramētum de calūnia in quacūqȝ parte litis. ð iur. calū. c. j. lib. vj. Itē finis trahitur ad principiū. de ap. ſcdo. regris. ſicut enim falſitas poſita in quacūqȝ parte ſcripture eam viciat. iij. q. ix. pura. ita veritas declarata iuuare. dȝ. dicit Lau. hec tolli p rōnem q ſeqtur in fi. cū dicit q hec clauſula e nō ad augendā ſȝ ad exequēdā grām. cuius rō e ſm eum. qr intētio pape nō tēdebat ad hoc nec ſup hoc fūdabat als ſecus foret de pba. cle. lris. ⁊ idē Pau. Ex hoc nota q clauſula ad vnū finē poſita aliū finem opari nō dȝ. ar. de pben. nō pōt. lib. vj. ff. de adimē. lega. l. legata inutiliter. de ɔdi. ⁊ demō. cū tale. §. fi. de manumiſ. teſta. l. titia. §. vlti. de libe. lega. l. aurelius. §. teſtamēto. ð fundo iſtru. l. mancipia. in prin. qr ibi fuit adiecta ad augendū. de hoc. ff. ſi qs cautionibus. l. ſi euȝ. §. fi. p hoc qr ſm Pau. verba clauſule tenētur ſm principalē intētionē ipſius ⁊ ipam tm̄ reſpiciūt. cū igitur inhibitio fiat principaliter p executiōe gratie omnia eius verba debēt habere effectū nō ampliare grām cū iſtud nō ſit de effectu executiōis. Quero an qd hic dicit de dignitate locum habeat in bñficiis minoribus in qbus p electionem puidet? Glo. prima q ſic. ⁊ ideȝ Pau. quia ſubeſt eadem ratio. Secundo quero ſi de

dignitate ꝓuidetur ꝑ collationem q̄ tñ erat collegiata. an cōprehendaꝛ in gratia ꝑ quam mādatur ꝓuideri ad collationem? dicit Lau. q̄ ſic. ⁊ idē Gen. ar. c. deliberatione. de offi. lega. lib. vj. de reſcrip. cle. ⁊ ſi pncipalis. Et in hoc dicūt nō attendendū valorem bñficij q̄ ēt ſi ſit exiguū ſʒ electiuū locus ē huic. §. ⁊ dato q̄ ſit magnum dum tñ non electiuū cōphēditur ingratia. Tertio q̄ro que ē ratio q̄ non cōphendatur modus electionis ſub v̄bo ꝓuiſionē vel diſpoſitionem vel ſub alijs generalibus? So. pʒ ex p̄miſſis. Sʒ eſt ēt alia rō ſm Lau. q̄ pſumitur in dubio voluiſſe p̄iudicare eligentibus q̄ ſunt plures lʒ voluerit p̄iudicare collatori. que ratio poſſet impugnari ſi ponerem̄ q̄ ad collegiū ſpectaret collatio dignitatis. vnde melior eſt rō tex. declarata vt dixi. ſ. proxime in ſecūdo ⁊ tertio q̄rio. Quarto quero q̄ dignitas dicaꝛ electiua? dicit Laud. q̄ illa tm̄ in qua ſeruari dʒ forma. c. q̄ ppter. de elec. lib. vj. lʒ non habeat neceſſe fieri infra tres mēſes. iuxta. c. ne ꝓ defectu. de elec. Sed hec ē nimis magna reſtrictio ad hanc elec. que generaliter ꝓbat in quacūq̄ dignitate electiua locū eſſet huic. §. dicitur aūt tūc ꝓuideri per electionem quādo dʒ electio per ſuperiorem cōfirmari. de reli. domi. cle. q̄ ꝓtingit. §. vt aūt. vbi in nō. glo. ꝑ ſuperiorem que ē ſingularis ⁊ ibi dixi in tertio ⁊ quarto notabili.

Quinto q̄ro ſi nullus modus ꝓuidendi exprimitur an veniat modus electionis? Glo. ij. refert quoſdam tenere q̄ ſic. ad quod opponit ⁊ ſoluit idē Pau. dicens id q̄d dicit glo. hic ſolum ꝓbari q̄ quando ſunt certi modi expreſſi nō venit electio nō expreſſa. Jo. mo. tñ in regula in generali. li. vj. dicit q̄ ſi mādatur ꝓuideri de dignitate curata vl̄ nō curata nō poterit ꝓuideri de dignitate ad quam q̄s cōſueuit ꝑ electionem aſſumi. q̄d placet Lapo. Sed ꝑ prima opi. facit q̄ q̄ñ nullus modus exprimiꝛ nō eſt maior ratio de alijs modis quā de modo electionis. Sed q̄ñ aliq̄ exp̄muntur ſubeſt rō ne vnus modo ꝓtineat alium. nam electio tribuit ius ad rē. ſed diſputatio ⁊ collatio in re. vt nō. Inno. de ap. ꝯſtitutis. ij. hʒ enim ꝓuiſio inſtare electiōis ⁊ ꝯfirmationis. vt nō. Inno. de conceſ. pben. q̄ cūctis. li. vj. ꝑ hoc de reſcrip. ſuſceptū. in fi. ꝑmi reſponſi. ⁊ quod nō. j. eo. ſi de bñficio. in glo. ꝓiunge. ⁊ ſic gratia non limitata ſine limitatione itelligitur. limitata vero nō trāſgrediꝛ ſuos terminos. eo. ti. cui. de nō. lib. vj. Iteʒ q̄ñ nullus modus ē expreſſus nulla īcertitudo obſtat quo minus veniat etiaʒ modus electionis nec eſt rō quare magis veniāt alij modi. ſufficit enim q̄ nō eſt expreſſum. debemus ēt intelligere gratiam vt potius valeat. nec ē verū q̄ modus electionis idigeat ſpeciali nō. nec hoc ꝓbat. c. cū in illis. eo. ti. li. vj. ibi enim loq̄tur quādo certi modi ſunt expreſſi q̄ tunc nō veniūt alij quod tʒ Jo. de ſancto georgio. ⁊ idem tʒ rota deciſione. cxcij. al. cxciij. Item habes gratiam. ꝑ alia tñ opi. facit q̄d dixi. ſ. q. iij. q̄ nō eſt veriſimile q̄ papa velit ita grauare plures eligentes ſicut vnuʒ collatorem ad q̄d dic ex quo nō poteſt iure ꝓbari q̄ nō veniat bñficium electiuū. quando nulli modi ſunt expreſſi tenēda eſt preſens opinio per rōnes predictas. Sexto q̄ro ſi mandatur ꝓuideri de dignitate in certa eccleſia an poſſit ꝓuideri de illa q̄ eſt vnica ⁊ pncipalis que ē ibi? glo. iij. dicit q̄ nō. quia hoc eēt ꝓuidere de eccl̄ia nō in eccl̄ia. q̄d ſingulariter no. ⁊ idem Pau. Oppo. ad hoc de. c. q̄ʒuis. e. ti. li. vj. de cōceſ. pben. nulla. vij. q. j. ſcire. glo. ibi circa pncipiuʒ format ⁊ nō ſoluit. dic q̄ non obſtāt. imo. c. q̄ʒuis. nihil facit. nec ēt c. nulla. nec. c. ſcire. q̄ iſta duo nō loquūtur in impetrationibus nec ēt ꝓprie faciūt ad hoc. ⁊ in hac gl. ibi ne tenuis. vbi pretextu aduētus officialiū homines tenuis vite lumine vnico vel breui ſuppellectili ꝑuari nō debent. ⁊ exponit glo. vnico lumine puta candela vna vel lucerna. vl̄ loquitur ꝑ ſimilitudinem vt q̄ habebāt porcelluʒ quē tanq̄ oculū ſeruabāt. ⁊ idē dico. j. de ſen. ex. cle. j. §. in ceſſationibus. in tertio notabili. Septimo q̄ro q̄d ſi mandaꝛ ꝓuideri de dignitate q̄ exprimitur hoc adiecto q̄ ē pncipalis in eccl̄ia. an ſi ē vnica ꝓuideri poterit. videꝛ q̄ ſic. ꝑ id q̄d fuit dictū q̄ erat pncipalis q̄ videꝛ idē eſſe ac ſi mādatū fuiſſet ꝓuideri de eccl̄ia. dic ꝯ q̄rimo potius verbū pncipalis innuit q̄ ſint alie dignitates in eccl̄ia: nec ē verum q̄ ſint paria q̄ mādatur ꝓuideri de eccl̄ia vel q̄ de dignitate pncipali in eccl̄ia. de hoc dixi de pben. c. ſi. q. xiij. ⁊ hoc tʒ Ber. dicens q̄ Jo. papa. xxij. ſic declarat in ꝯſiſtorio. Octauo q̄ro q̄d ſi mādatur in forma pauperum ꝓuideri de aliquo beneficio in eccl̄ia. So. vt in glo. de iſto ibi dicit etiaʒ que dicit q̄ ſi ē ibi niſi vnicum ꝓuideri nō poterit cū illud aliquo ſit relatiuū ſupponens diuerſitatē. Et in hoc nota ſingulariter glo. ⁊ dic q̄ ē relatiuū ⁊ partitiuū. ſed partiri nō poteſt vbi ē vnicum. q̄ vnitas non capit diuiſionē. vij. q. j. õniq̄. xvj. q. j. plures. xxiiij. q. j. loq̄tur ad ſi. ⁊. c. ſciſma.

Oppo. ad hoc. e. ti. ſi clericus. lib. vj. ff. de re. du. ſi is q̄ ducenta. §. vtrū. ⁊ q̄d nō. xxj. di. deinde. So. de his aliqui opponūt ſed parū obſtāt ⁊ ad. c. ſi clericus. dic q̄ facit: q̄ gratia afficit primū bñficium vacaturū vt ibi: ſʒ dic q̄ hoc caſu nō afficit hoc q̄d ē vnicuʒ in eccl̄ia rōne p̄miſſa. Ad. §. vtrum dic q̄ ibi facit q̄ ꝓpoſitio particularis verificaꝛ ex vno ſolo vt ibi. ſʒ in caſu p̄miſſo bñficium q̄d ē vnicum nō cōphendiꝛ rōne p̄miſſa. Ad nō. in. c. deinde. dic q̄ ibi improprianꝛ: vt ibi nō. in. j. glo. Iteʒ ibi ſunt alia v̄ba p̄cipue aut ꝓcedit q̄d dcm̄ ē in materia reſtringibili īpetrationū.

Nono q̄ro ſi tp̄e date ſpectabant duo bñficia ad collationem eius ad quē q̄s impetrauit ſed tp̄e executiōis vnicum: vt q̄ papa vniuit aliud cuidaʒ monaſterio? videꝛ q̄ gratia fiat iualida q̄ ſufficit q̄ res venit ad caſum in q̄ incohoare nō pōt. de ꝓuer. ꝑiu. placet. In ꝯtrarium ꝑ regulaʒ factum legitime. lib. vj. Itē in reſcriptis inſpiciꝛ tp̄s date. de reſcrip. eam te. ⁊. c. tibi q. lib. vj. Bertrā. dicit q̄ōnem fuiſſe in palatio ⁊ nondū determinatā. ſʒ ſcd̄a pars videꝛ verior lʒ ꝑ p̄ma faciat quod nō. Dy. in dicta regula factū. lib. vj. vbi dicit q̄ ſi factū ē pfectum nō reuocaꝛ pfectum ſequens ſecus ſi nō ē pfectum. hic aūt nō erat pfectum q̄ ꝑ l'ras non acqritur ius in re nec ad rem: quo ad certū bñficium. de conceſ. pben. c. pe. e. lib. ſed dic q̄ hic factum fuit pfectuʒ quo ad impetrationē. de offi. dele. ſi ſup gratia. lib. vj. nec pōt aliq̄d ſurreptionis imputari īpetrāti. Decimo q̄ro an iſte. §. habeat locū ſi mandeꝛ ꝓuideri in dioceſi vel prouincia. gl. in v̄bo eccl̄ia. q̄ ſic. ⁊ idē Pau. Undecimo q̄ro q̄ñ incipit currere tempus datū ad acceptādū? glo. in v̄bo mēſem. ſoluit ⁊ idē Pau. Duodecimo q̄ro in eo q̄ eſt adiectus mēſis cū clauſula acceptādi. q̄d ſi nō eēt illa clauſula? dicit Pau. q̄ idem erit ſi mādatur ꝓuideri ſimpliciter: quod intellige quo ad effectū huius cle. vnde illa v̄ba in tex. quā infra mēſem duxerit acceptādam. non ſunt neceſſaria. ſed factum referunt.

P Er litteras. Nota q̄ comp̄henduntur littere apoſtolice ⁊ littere legatoꝝ. ſimile d̄ offi. le. c. collatum. lib. vj. quādoq̄ tamen diſcōparanꝛ. vt in c. j. [illegible] q. iij. Secūdo no. varia nomina hoſpitalium. ⁊ de hoc in glo. v. ⁊. vj. ⁊. j. q. ix. Tertio no. de verbo decernim̄ quod facit nouū ius. ⁊ dicit glo. in hoc verbo. ⁊ idē Ben. de hoc de iudi. decernimus. Quarto no. q̄ acceſſorius ſeq̄tur naturam pncipalis ſicut hic eccleſie ⁊ alia de q̄bus hic ſequūtur naturam hoſpitalium quibus annectuntur. Ex hoc no. Lau. q̄ eccleſia curata vel alias duplex pōt accedere ſimplici. de pbē. ſuper eo. lib. vj. Quinto no. ex eo q̄d dixi in ꝑrimo notabili q̄ cum vnus poſſit tenere duo vel tria hoſpitalia lʒ habeant eccleſias curatas annexas ꝑ ꝯſequēs poterit plures eccleſias curatas poſſidere quod ē

quod ē vi acceſſorij ꝛ gubernabit curā p vicarium dc cap. mo.c.vno.lib.vj.hoc quod nō.Inno.de pben.extirpāde. §.qꝛ vō.ꝛ ſic ſm Lau.de facto ſeruaꝛ in pictauia. Contra tñ facit de pben.cū ſingula.lib.vj.§.circa eos.ſed ibi loqtur in alio caſu.Contra ēt facit de reli.do.qꝛ ꝯtingit.§.vt aūt:vbi dicitur tales debere eligi ad hoſpitalia q velint ꝛ valeant gubernare:ꝛ ſic videtur reqrere reſidentiā.nec poſſunt plura vni conferri.de cle.nō reſi.c.vlti.lib.vj.qḋ eſt equs.ſed primū verius.ſufficit enim ꝙ non reperiꝛ iure expſſum quod reqrant reſidentiam ꝯtinuam.de hoc di pi de reli.do.de xenodochijs.q.viij. Sexto nō.caſum in quo reqritur ſcriptura ad pbandum.quod dic vt in gl. penul.ꝛ idem Lau.ꝛ Pau.Gen.aūt dicit ꝯtrium.arg.eiuſ quod nō.Archi.ꝛ Io.an.in pbemio ſexti.vbi dicūt ſcripturam non eſſe de ſubſtātia gratie.ꝛ dicit Genz.ꝙ ideo dicit hic de litteris qꝛ de eis qḋ ꝓpoſita erat.dic qḋ gl.pcedit eo caſu quo ſuper gratia emanarūt lr̄e.vt fieri ſolet. Item hodie gratia pape pbari non pōt ſine lr̄is.vt in deciſione ro.itē ꝙ romana curia. Septimo no.caſum in q̄ nō operatur idē genus quod ſpecies.de hoc in gl.vl. Ex qua collige ꝙ opꝫ ꝙ ſpecifice mādetur ꝓuideri de hoſpitalibus ꝛ hoc ſufficit.nā vt dicit Gen.papa ꝯferre pōt ēt eccliam q̄ ſpectat ad patronū laycum ſi hoc exprimit.ꝺ iurepa.cum dilectus.vbi de hoc. O ppo.ꝙ fruſtratorie fuit appoſitum hic in pncipio.de le.nā ꝛ alias legati non poſſunt beneficia ꝯferre niſi ſint de latere.de offi.lega.c.j. lib.vj.gl.ij.metu ꝯtrarij reſtringit ad legatos ꝺ latere tm̄. ꝛ idem Pau.ꝛ Gen. Scḋo oppo.ꝙ hoſpitalibus non poſſunt accedere iura ſpūalia q̄ non poſſunt accedere niſi alijs ſpūalibus.vt nō.Inno.de iurepa.ex lr̄is.gl. in v̄bo eccl'ias.metu ꝯtrarij intelligit ꝙ hoſpitalia erāt religioſa auctoritate epi.de hoc.j.q.x.ꝛ ideꝫ Lau.ꝛ Pau.Colligit Lau.ꝙ id quod ē pincipale lꝫ minoris valoris trahit ad ſe acceſſoriū maioris.ſimile.s̄.e.ti.ſup eo.lib.vj.ꝛ nō.de pben.extirpāde.Sed dic ꝙ ſufficit ꝙ nō ſit omnino alteriuſ nature puta ꝓpbanum:qꝛ tūc non poſſunt ei accedere ſpiritualia.vt nō.in.d.c.ex litteris. Tertio oppo.in eo ꝙ enumerat decimas inter iura ſpūalia.cūm tñ conſiſtant in fructibus tēpoꝛalibus.glo.in v̄bo decimas.exponit.i.ius decimandi. Quero de rōne huius deciſionis.glo.in v̄bo elemoſynarijs.So.qꝛ hoſpitalia deputata ſunt ad certum vſum.ideo nō debēt trahi ad aliū vſum ſine licētia pape.ꝛ idem dicit Pau.ppterea Gen.intelligit hoc de hoſpitalibus quoꝝ ꝓuentus ſunt ad certū vſum deputati.qbus papa per tales lr̄as in dubio derogare nō intēdit.de reſcrip.ſi ꝓpter.lib.vj.qꝛ redūdare poſſet in ſcandalū cōſtruentiū talia fundātium vel dotātium q̄ꝓpter hoc retraherentur foꝛte a talibus.ar.eius quod nō.de iurepat.nobis.ꝛ.c.cū dilectus.ſecus ſi talis ꝺputatio facta ſit.vt ſūt hoſpitalia q̄ ſunt in multis monaſterijs.quoꝝ ꝓuentus faciūt ſuos ſicut de alijs beneficijs.quod nō faciunt hi qui ad regimē hoſpitalium deputatoꝝ.vt.s̄.pꝛeferūtur.ar.C.de epiſ.ꝛ cleri.oꝛphanotrophos.quod nō.ꝛ placet.lꝫ poſſet opponi ꝙ generaliter hec cle.debeat intelligi in omnibuſ hoſpitalibus ſicut generaliter loqtur.ſed dic ꝙ rō p̄miſſa ꝓbat reſtrictionē p̄dictam faciēdam eſſe.ꝛ hoc ēt tꝫ Mat. dicens ꝙ ideo nō veniūt ſub litteris qꝛ lꝫ ſcribatur ꝑ pꝛouiſione de talibus:non dicitur ꝓuideri cū inſtituti non faciunt fructus ſuos vt p̄dixi.vt tenentur reddere rōnem ꝺ multis.de qbus in cle.qꝛ contingit.ad quē nō tenētur bn̄ficiati.vnde ſm eum noīe beneficioꝝ ſeu eccliaruꝫ tales nō ſolent compꝛehendi ꝛ alio nomine ſeparatim nominanꝛ.de elec.ſciant.ꝛ.c.generali.lib.vj.Et eſt alia rō ſm Lau.de ꝓpꝛiu.qꝛ alia diſcretio reqritur in his q̄ ꝑficiuntur talibuſ q̄ in his q̄ ꝑficiunꝛ beneficijs.exigitur eniꝫ ꝙ ſint boni patreſfamilias q bene ſciant diſpenſare in vſus pauperum.

vnde poteſt eē idoneus ad bn̄ficium qui non eēt idoneuſ ad talia:de hoc ēt.j.q.xix. Secundo quero an oꝛdinarius poſſit hoſpitalia conferre clericis in titulum bn̄ficialem?Laud.dicit ꝙ ſic.dūmodo ſint conſueta ab antiquo ꝑ pꝛſbyteros gubernari.vel hoc fuerit ab initio conſtitutū alias non.dicta cle.qꝛ contingit.vbi ꝓbatur. Tertio q̄ro an legati de latere poſſint talia conferre?videtur ꝙ ſic. ſi hoc exprimūt iūgendo pꝛincipium huius.c.cū ſi.In contrarium qꝛ non repetit in fine de litteris legatoꝝ:ſed tm̄ ꝺ apoſtolicis.ꝛ hoc ſentit gl.in verbo apoſtolicis.ſimile ꝺ hereti.inqſitoꝛes.lib.vj.ꝛ quod ibi nō.in glo.iij.ꝛ hoc tꝫ Stepha.dicens legatos nō poſſe concedere talia.etiaꝫ in caſibus de qbus in dicta cle.qꝛ contingit.quod dic veruꝫ dando litteras anteq̄ vacent ſed adminiſtrationē talium vacantiū cōmittere poſſunt ſicut epiſcopi. Et nō.illaꝫ glo.in v̄bo apoſtolicis.in eo ꝙ dic.legatū nō conferre eccleſiam ſpectātem ad ꝑſentationeꝫ layci patroni.ſecus tñ dico ſi ad laycum ſpectaret ius ꝑſentādi ſine patronatu. qꝛ tūc ceſſat rō que ē ne retrahanꝛ patroni a fundatione eccleſiarum.ꝛ ſufficit ꝙ hoc caſu nō reperiaꝛ iterdictū legato talia conferre.quod tꝫ Fede.de ſenis in ꝯſilijs.clxiij.

Quarto q̄ro ſi emanāt littere ſup reſeruatione fructuū an compꝛehendanꝛ hoſpitalia?gl.iij.dicit ꝙ nō.ꝑ rationem quā ponit glo.vj.in fi.quā cū alijs poſui.s̄.q.j. Quinto quero ſi littere cōceſſe fuerint ꝓpꝛio motu an compꝛehendant hoſpitalia?glo.iiij.dicit ꝙ nō.qꝛ ꝓpꝛius motus non ampliat grām vel vim verboꝝ.lꝫ excludat ſurreptionē.ꝛ idē Pau.quod nō.Lap.dicit ꝙ imo ēt ampliat interdū.e. ti.ſi pluribus.j.rn̄ſo.lib.vj.ꝛ hoc ſaltem quo ad grauē ꝑrogatiuam.ꝑ hoc quod nō.de reſcrip.duobus.lib.vj.ſed dic ꝙ ille ampliationes ſunt potius q̄dam fauoꝛes extrinſeci.gl.aūt loqtur de ampliatiōe ꝓpꝛia.in eo qḋ dicit ꝙ nō ampliat vim verboꝝ. Sexto quero an in lr̄is in foꝛma pauperū locū habeat qḋ hic dr̄?Pau.ꝙ ſic.cū ſit eadē rō.

Septimo q̄ro an locum habeat ſiue lr̄e ſint directe executoꝛibus ſiue oꝛdinarijs?Pau.ꝙ ſic.qḋ itellige qn̄ mandatur ꝓuideri clericis.vt hic in v̄bo clericoꝝ.ſecus dicit Lap.in laycis ꝑ quos talia regi poſſunt.xviij.q.ij.q̄dam. dicta cle.qꝛ ꝯtingit.qḋ intellige qn̄ dixerūt ſe laycos ꝛ impetrarūt nō vt eis ꝓuideret ſꝫ ſi vt talia cōmitterentur facta mentione ꝙ erāt hoſpitalia.al's lr̄e conceſſe tanq̄ ſup bn̄ficijs nō tenerēt.de trāſac.ex lr̄is.ꝛ q̄uis tenerēt talia non cōpꝛehēderēt.vt hic. Octauo q̄ro ſi papa ꝯceſſit grām alicui ꝙ poſſit ꝓuidere decē pſonis.an de hoſpitali poterit ꝓuidere?dic ꝙ nō.ꝑ id qḋ dixi in ꝑce.q.ſm Pau.cū dixi ꝙ ꝓcedit hec cle.ſiue littere ſint directe executoꝛi ſiue oꝛdinarijs.quod expꝛeſſius tꝫ Lap.dicens idem ēt ſi lr̄e ſint directe alicui ſuper gratia in alium deriuāda ꝑ modū pꝛedictum.de quo.e.ti.dudū.ꝛ.c.is cui.ꝛ.c.q̄uis.lib.vj.

Nono q̄ro qd ſunt xenodochia ꝛ alia ꝺ qbus hic Lau. dicit ꝙ xenodochiū ponꝛ hic ꝑ loco in quo pauperes recipiuntur.ſed qn̄qꝫ accipiunꝛ generaliter ꝑ oībus hoſpitalibus.de re.do.de xenodo.Alij vt refert dicūt ꝙ xenodochium ē locus ſenū vel debiliū vt verbū ſonat.arg.xlij. di.oꝛatoriū.ꝛ idem Gen.ꝛ Mathe.Leproſaria aūt ſūt ſꝫ Gen.vbi recolliguntꝛ leproſi de reli.do.cle.ij.idē Math. ꝑ hoc de eccle.edi.c.ij.Elemoſynaria dicūtur oīa talia ſꝫ Lau.qui dicit ea ſic appellari in pictauia ꝛ pluribus aliiſ locis.Gen.dicit ꝙ ē locus deputatus ꝑ elemoſynis pauperibus diſtribuēdis ꝛ bona talia ſunt ꝑ epos ꝯſeruanda ad vſus ad quos ſūt deputata.de reli.do.c.ij.xviij.q.ij.q̄dam.Et in his ſup iure tpali fundat eps intentionē ſuā de iure cōi.de excep.cum venerabilis.in fi. Decimo quero an talia ſint ſpūalia?dicit Lau.ꝙ ſic.cum tñ ſint fundata de voluntate epiſcopi.de relig.domi.de xenodoc.dic melius ꝙ ſunt religioſa.vt dicit gl.in v̄bo eccl'ias.vt etiaꝫ

dixi. ſ. in ſecūdo ꝯrio. Undecimo q̄ro an talia poſſint cum bn̄ficijs ꝑmutari? dic vt dixi de re. ꝑmu. queſituꝫ. Et arguit Lau. ꝙ nō. cū inſtituti frequēter ſint ꝯiugati ꝓut eē poſſunt. ar. xxxij. di. ſi qs vo. ꝓ hoc q: tales nō reputanſ ꝑſone eccl'iaſtice cū nō ſint conuerſi nec religioſi. ar. xij. q. j. duo. quod dico in ſeq̄nti. q. Laud. tꝫ ꝯrium dicens ꝙ ſi ſint talia in q̄bus iſtitui ꝯſueuerūt clerici perpetui potuerūt ꝑmutari. quod ē verū q: tūc ſunt bn̄ficia. ſecus ſi inſtituūtur tanq̄ꝫ gubernatores vt cōiter fit. vt in dicta cle. q: contingit. Duodecimo q̄ro an hoſpitalarij vtentes ꝯiugio portātes aliquod ſignū puta crucem gaudēt ꝓuilegio clericali in ꝑſona vel rebus. Lau. dicit ꝙ in bonis applicatiſ hoſpitali gaudeāt ꝓuilegio. C. de epiſ. ⁊ cle. l. orphanotrophos. In ſuis vo nō cum nec ſint clerici nec ꝯuerſi nec religioſi in aliqua religione approbata. de reli. do. c. fi. Idem dicit de heremitis. lꝫ glo. xvj. q. j. qui vere. ⁊. xciij. di. nulla. dicat ꝙ gaudent ꝓuilegio clericali. Idem dicit Lau. de bigamis cōiu. al's nō tonſuratis leproſis vel ſimilibus. ſ. ꝙ nō gaudent q: ad hoc vt aliq̄ gaudeant ꝓuilegio clericali req̄ritur vt ſint clerici vel ꝓfeſſi in aliq̄ religione approbata. xvij. q. iiij. ſi qs ſuadente. de ſen. excō. nō dubium. de cle. ꝯiu. c. vno. lib. vj. Oppo. ad hoc q: leproſi dicunſ religioſi. de eccle. edi. c. vno. dicit Lau. ꝯrium eſſe verū vt ibi nō. Hoſti. quod ēt tꝫ hic Gen. dicens ꝙ nullo iure cauetur ꝙ leproſi ſint religioſi. q̄cquid dicat Inno. in. d. c. ij. Dic ꝙ Inno. ibi ſolum dicit ꝙ eoꝝ collegiū ē religioſuꝫ ⁊ licitum: ⁊ itelligi dꝫ religioſum. i. pium ⁊ honeſtū. ꝓ hoc ḋ rebus ec. nō alie. c. fi. quod ēt tꝫ gl. ſ. de reli. do. cle. ij. in. v. ſecularibus. q̄ꝫtum aūt ad ꝓmiſſa videſ nō eſſe verū quod dicit Laud. in eo ꝙ dicit nō gaudere ꝓuilegio clericali niſi clericos vel ꝓfeſſos. ꝑ id quod dixi de fo. cōpe. ſi diligenti. vbi dixi ꝙ ēt nō clerici dūmodo cēſeanſ ꝑſone eccl'iaſtice gaudent ꝓuilegio ſicut ſunt fratres de tertio ordie beati frāciſci. ꝓ hoc de ꝓui. vt priuilegia. v. hoc aūt vbi cōfratres oblati q̄ mutauerūt habitū ſecularē gaudēt ꝓuilegio clericali. ad hoc tn̄ pōt dici ꝙ vbi gaudent priuilegio quo ad ea de q̄bus ibi. ⁊ hoc q: ſic ibi exprimitur. ꝓ hoc quod nō. de deci. cle. j. in glo. fi. ſed ꝓ hoc melius dicta cle. in fi. ḋ priuile. ꝑ exceptionem. lib. vj. vbi non ſolū monachi ⁊ cōuerſi q̄ religionem ꝓfitenſ ſed ēt ꝑpetuo oblati gaudēt priuilegio eccl'iaſtico. quod tꝫ Io. an. in. d. c. ꝑ exemptionem. Item ad hoc vt aliq̄d cenſeatur eccl'iaſticum ſufficit ꝙ auctoritate epi ſit deputatum vſui eccl'iaſtico. de ecc. edi. ad hoc. vbi loq̄tur de rebus. fortius ergo de ꝑſonis quibus res accidūt. xij. q. ij. ꝓcipimus. de dote poſt diuor. reſti. ꝑ veſtras. ꝓterea nouici⁹ in religione gaudet priuilegio clericali ēt quo ad canonem ſi qs ſuadente. xvij. q. iiij. de ſen. excō. religioſo. lib. vj. q̄ tn̄ nō eſt monachus vt ibi. ⁊ ꝑ hec dic ꝙ aut talibus ꝑſonis ē traditus certus modus viuendi a papa aut nō. de primo exemplū in fratribus de tertio ordine beati frāciſci. vt no. de ſen. excō. cum ex eo. in gl. iij. in fi. ⁊ tales gaudēt priuilegio clericali q: oīa noſtra facimus ⁊c̄. de ꝓben. hi q. ⁊. c. ſi apoſtolice. lib. vj. ꝙ aūt papa poſſit pꝫ eadem rōne: q: pōt aliquem aſſcribere militie clericali. ⁊ potuit clericos eximere tenēdo ꝙ exemptio clericoꝝ ſit de iure poſitiuo. quod dixi ḋ maio. ⁊ obe. c. ij. tamē quo ad ipos fratres de tertio ordine nō videſ ꝙ gaudeāt priuilegio eccl'iaſtico. q: nō dicunſ plene trāſlati ad ordinem ita ꝙ deſināt eſſe de ſeculo. quod dico in. d. cle. cū ex eo. q. ij. Scdo caſu videreſ ſtādum opi. Lau. ꝙ nō gaudēt priuilegio niſi ſint clerici vel religioſi ꝑ ſupius dicta. nam nec inferior papa pōt nouā religionem ꝯſtituere. de relig. do. c. fi. Uerius tn̄ dic ꝙ dūmodo auctoritate ꝓlati habentis ꝑtātem vt epi ſint deputati ad aliquē vſum ꝑpetuum eccl'iaſticum vel pium gaudēt priuilegio eccl'iaſtico ita ꝙ cenſenſ ꝑſone eccleſiaſtice. ꝓ hoc dicta cle. j. de deci. ⁊ dictum. c. ꝑ exemptionem. nō tn̄ ꝙ gaudeāt priuilegio canonis. ſi qs ſuadente. qḋ locum hꝫ in ꝑcutiente clericū vl' monachum vt ibi dꝛ. ⁊ ſic nō in alijs niſi quatenus inuenimuſ iure exꝓſſum. ſicut exprimiſ de ꝯuerſis. de ſen. excō. nō dubium. q: ⁊ ipi ſunt religioſi vel de nouicijs in religione q̄ interim cenſenſ religioſi. d. c. religioſo. de ſen. excom. lib. vj. Sꝫ extra caſus exꝓſſos in iure nō eſt locus. d. c. ſi qs ſuadente. Tales ergo q̄ ſunt hoſpitalarij vel ad aliū pium vſum deputati dum tn̄ ꝑpetuo ⁊ mutato habitu cenſebunſ ꝑſone eccl'iaſtice. d. c. vt priuilegia. quo ad gaudendū alijs priuilegijs imunitatum ꝯceſſarum ꝑſonis eccl'iaſticis ſicut ſuper imunitate ab oneribus. ḋ imu. eccle. aduerſus. ⁊. c. nō minus de cenſi. q̄ꝫq̄ꝫ. li. vj. vbi generaliter dꝛ de ꝑſonis eccleſiaſticis. ⁊ ſic intelligo qḋ no. Hoſti. in ſūma. de reg. §. j. v. q̄d de ruſticis. ⁊ Spe. de ſta. mo. v. xxxvj. ⁊ iura ⁊ rōnes ꝓallegate ad hoc. Si vo a noīe ē facta talis ḋputatio ſicut ꝯtingit de aliq̄bus heremitis q̄ aliquādo ad tp̄s accipiūt aliquē habitū ⁊ viuūt de elemoſynis nullo priuilegio eccleſiaſtico gaudēt. nō enim ſunt icorporati eccl'ie quodam iure ſp̄ali ⁊ abſonū foret ꝙ cenſerenſ ꝑſone eccl'iaſtice cū ſint meri layci ⁊ recedāt ad ſui libitū ⁊ ad nullū vſum eccleſiaſticū vel pium auc̄te eccl'ie. i. ꝓlati q̄ hoc poſſit ſint ḋputati. ⁊ ꝓcedit hoc vlti. caſu opi. Lau. Decimotertio q̄ro an hoſpitalia ꝯferri poſſint ꝑſonis regularibus? videtur ꝙ ſic. q: ſolum ꝓhibeſ de clericis ibi clericoꝝ. qḋ videtur intelligendū de ſecularibus. ar. xix. q. ij. due. Itē cle. ij. ſ. de reli. do. ꝓhibet de ſecularibus. ⁊ ſic videſ de regularibus ꝑmittere. de ꝓſumptionib⁹. nōne. facit in ar. xvij. q. ij. q̄dam. vbi videſ innui ꝙ hoſpitalibus clerici ſeculares ⁊ religioſi layci ꝓeſſe poſſint. ꝓterea in leproſarijs minus videtur dubiū cū leproſariū videaſ eē locus religioſus. vt nō. Inno. de eccle. edi. cum dicat. Gen. tꝫ ꝯrium ꝑ regulā qua caueſ ꝙ religionē ꝓfeſſus ſecularibus eccleſijs ꝓfici non pōt. de reg. ſuꝑ eo. niſi ꝓpter offm̄ ꝓdicandi q̄n ſūt curate. de ſta. mo. qḋ dci. Ad nō. ꝑ Inno. in. c. cū dicit. rn̄det nō eſſe verū ꝙ leproſi ſint religioſi. q: nullo iure hoc cauetur ⁊ nihil de ſb̄alibus religionis faciūt imo mr̄imonium ꝯhere ⁊ eo vti poſſunt. vt tꝫ Hoſt. in. d. c. tu aūt itellige dictum Inno. vt dixi. ſ. q. xxi. Ad. c. q̄dam. rn̄det ꝙ ibi numeranſ tria genera. ſ. monaſteria q̄bus monachi poſſunt ꝓfici ⁊ materia. i. ſeculares eccl'ie q̄bus preficiunſ clerici: hoſpitalia q̄bus ꝓfici poſſūt layci. Dic ꝙ qḋ quo ad iſtud c. nō erat dubia. q: papa nō concederet lr̄as religioſis ſuper ꝓuiſione beneficioꝝ niſi eſſet curata ꝑ ea q̄ nunc dixi. hoc tn̄ exꝓſſit de clericis. an tamē ⁊ q̄n poſſint hoſpitalia ꝯcedi religioſis. dixi de reli. do. xenodoch. ⁊ dico in dicta cle. ij. §. vt aūt. q. j. Decimoquarto q̄ro an in fabricis cum habeat quod hic dicit? glo. in vbo elemoſynarijs dicit ꝙ ſic. ⁊ ē ſenſus eius ꝙ per lr̄as ſuꝑ ꝓuiſione bn̄ficiorum nō poterit ꝓuideri de fabrica. Steph. dicit ꝙ q̄cq̄ ſit de iure. de facto ſeruaſ ꝙ ſub huius gratijs includātur. dic vt in ſequenti. q. Decimoq̄nto q̄ro ſi certi redditus deputanſ ad fabricaꝫ q̄bus ꝓficiunſ aliq̄ q̄ appellanſ operari. An ꝯferri potuerunt ꝑ lr̄as de q̄bus hic? videtur ꝙ nō. cū eadem ſit ratio q̄ in xenodochijs. vt redditus deputati ad vſum fabrice ad aliū nō trahanſ. Item tales q̄ deputantur tenenſ reddere rōnem. ⁊ reliqua q̄ reſtant deponere ꝯuertenda in emptionē prędioꝝ: vel aliud augmentum fabrice. xij. q. ij. nobis. facit aut. de ſanc. epiſ. §. economos. col. ix. ⁊ ſic non dꝛ aſſignata fabrica ꝓdictis in bn̄ficium q: tūc facerent fructus ſuos de of. ordi. ꝓſenti. lib. vj. In contrariuꝫ q: noīe beneficij ꝯtineſ omne qḋ gratis ⁊ liberaliter ꝯfertur. ff. de ſer. expor. l. ſeruus. nec videſ ꝓcedere rō ꝯtraria ꝙ reddit⁹ ꝓdicti ſunt deputati ad vſus fabrice. nā ⁊ oēs redditus ſunt ad vſum pauperuꝫ deputati. xvj. q. j. q̄n q̄cq̄d. vn̄ ſicut ſub gratia alij redditus cadūt ita ⁊ iſti:

⁊ ſufficit

⁊ ſufficit q̄ hec ↄſtitutio de his nõ faciat mētionem. Pmum verius quod ſ3 glo. vt dixi in pxi. q. l3 Steph. teneat ſcõ3. q pmo ſunt rõnes ad hoc inducte maxime q2 fabrica nõ cenſetur bñficium rõne predicta. nec pcedit qđ dicit Ste. q redditus oẽs clericoꝝ ſunt deputati ad vſus pauperũ. q2 illa deputatio nõ eſt imediata ſed pncipaliter ſunt dpu tati in vſus miniſtroꝝ. de pben. de mona. ⁊. c. cũ ſcđm. Jtẽ ſunt deputati in vſus pauperũ p erogationem faciendã p inſtitutoſ. d. c. qm̃ quicqd. q tamen faciũt fructus ſuos: ita q ſi diſtribuũt in alios q̃3 in pauperes l3 q̃uis peccent ma le diſtribuendo. quod dixi de fideiuſ. pueniť. de pecu. c. ſi. in cle. gratie. q. xix. Decimoſexto q̄ro ſi eccleſia h3 ho ſpitale annexũ. an poterit puideri p litteras de qbus glo. hic in v̄bo eccleſias: q̄ ſic. ⁊ idem Pau. Decimoſepti mo q̄ro ſi eccleſia ⁊ hoſpitale ſint vnita ⁊ nõ appareat qđ ſit pncipale: glo. eadem ſoluit eſſe ſtãdum poſſeſſioni ex q̃ colligetur q̄ ſit pncipale. ⁊ ſi hoc nõ apparẽt repelleť ipe trans. quam glo. nõ. q2 facit ad multa. p quam glo. Conſu luit Bal. vt refert Pe. de ancha. q̄ ſi mãdatur puideri de eccleſia ſancti. A. cum hoſpitali ſibi annexo ſi hoſpitale ẽ pncipale ⁊ eccleſia annexa nõ obtinebit. Jn ↄ̃rium inducit q2 verba trãſpoſita idem ſignificant. ff. de pecu. leg. qdam teſtamẽto. cũ glo. p hoc de reſcrip. cãm. inducũt ⁊ alia ſed dic q̄ in reſcriptis bñficialibus verba intelligũtur pprie ⁊ ſtricte vt hic. ⁊. e. ti. q̃uis. j. ⁊ in. c. cui. de nõ. li. vj. Jtẽ qđ premiſſa videtur habere parum dubij q2 reſcriptum erat obrepticium in quo dicebatur hoſpitale annexu3 eccleſie cũ eſſet econuerſo. in q̄õne aũt glo. ſi cõſtaret q̄ hoſpitale ⁊ eccleſia eſſent vnita eque pncipaliter. dicit eadem gl. lo cum eſſe huic. c. ⁊ idem Pau. ⁊ Gen. ⁊ in hac glo. ibi cum de bñficio. xxvij. di. quod interrogaſti. xx. q. j. quẽ pgenito res. xx. q. j. vidua. de regula. vidua. de pſby. nõ bapti. c. ſi. ibi p duas. q fiľ. ſint legit. p duas. ⁊ in fi. q2 ex quo hoſpitale venit pncipaliter cõphẽdi nõ põt ſub litteris vt hic: nec vnio cum eccleſia hoc põt operari: nam cum ↄcurrũt duo quoꝝ vnum ſe h3 phibẽdo aliud permittẽdo. vel vnu3 ne gatiue aliud affirmatiue plus opatur negatio. quod dixi ð renũ. de preſentia. plus enim tollit negatio q̃ ponat affir matio. vt no. glo. de ↄſue. cum dilectus. Decimoocta uo q̄ro de qbus ſpiritualibus loqtur littera. ibi ſpiritua lia. So. vt in glo. in eo. v̄bo. Decimonono q̄ro ſi hoſpi talia poſſunt cõcedi in titulum ſicut q̄ñq3 permittitur. ſ. ð reli. domi. cle. ij. an cõphendẽtur ſub lr̃is. glo. in v̄bo p uideri: dicit q̄ nõ. dicẽs q̄ qualitas hoſpitalitatis ẽ in lr̃is exprimẽda vt expſſe appareat papam hoc voluiſſe. quod nõ. Genze. aũt videtur ſtricte intelligere hãc cle. de ele mo. q̄ nõ cõferuntur in bñficium. dicit enim q̄ ſi ſunt elemo ſynarie q ſunt in multis monaſterijs ad quas ſunt deputa ti puentus qbus aliq pficiuntur ⁊ faciũt ſuos nõ h3 locum hec cle. quod dixi. ſ. q. j. ⁊ ſm hoc intellige gl. eo caſu quo l3 ↄferantur in titulum tamen habent naturam hoſpitaliũ in alijs de quibus in cle. quia contingit.

6 **Jplures.** Opp. q2 de nõ du bio ẽ hoc. c. q2 ſi impe trans habebat duas dignitates ẽt anteq̃3 aſſe queretur tertiã vacuerint pme q2 p adeptio nem ſecũde vacauit pma. eo. ti. de multa. ⁊ ſi nõ dimiſerat primã verbo de facto vacabat etiam ſecũda. p extrauag. Jo. xxij. execrabilis. de qua hic in glo. vltima. glo. ſecũda ſoluit intelligendo q̄ impetrãs habebat diſpẽſatione3 ſu per pmis. ⁊ idem Lau. ⁊ Pau. Steph. v̄o intelligit ſiue ð facto ſiue de iure obtineret primas. ⁊ dicit q̄ ratio dubitã di fuit. q2 nõ ſic de facili tollunť plures ſicut vna. ideo l3 p adeptionem ſecũde dignitatis vacet prima nõ tamẽ p hoc expſſum erat q̄ p adeptionem tertie vacent due prime. et ſic ad prima extendi. dicit tamẽ q̄ q2 maior ẽ ambitio ſi ha bens plures aliam petat q̃ ſi habens vnã ideo dignu3 eſt q̄ vtrãq3 perdat vt hic. ſed hoc pſupponendo remaneret hoc. c. de in dubio cum fortior ſit rõ in duabus pmis q̃ in vna pma. vnde verior ẽ pcedens ſolutio vt ſit aliqua du bitatio. nã ſi de facto habebat primas nõ potuerũt dici va care p adeptione3 tertie. q2 iam vacabat ex alio. Ratio tñ Stepha. ſaluatur p id quod dico. ſ. in vltimo contrario.

Secũdo oppo. ad hoc q2 ſi itelligimus. q̄ habebat diſ penſationem ſup primis expeditum videbať. eo. ti. nõ po teſt. ij. rñſo. li. vj. quod dic vt in glo. in verbo vacare. vſq3 ibi ſed q2. q̄ ſoluit q̄ poterat eſſe diſpẽſatum ſup illis. ⁊ de clarando glo. dic q̄ quandoq3 diſpenſatur generaliter ſu per duabus curatis ⁊ intelligiť de duabus pmis. ⁊ iſtum caſum dicit terminatum p. c. non põt. vbi diciť q̄ diſpenſa tio intelligiť de duobus primis: ⁊ ſic p adeptionem tertij ambo prima vacant: q2 non põt quo ad tertium diſpenſa tio aliqd operari. quandoq3 diſpẽſatum eſt ſup duobus q buſcũq3. ⁊ q̄ñq3 habendis: ⁊ tũc p adeptionem tertij nõ va cant ambo prima. ſed tertium ſurrogatũ loco ſecũdi ⁊ ſe cũdum loco primi: ⁊ primũ ſolum vacabit. ⁊ iſte caſus nõ ponitur in. d. c. non põt. neq3 in hoc caſu loqtur hec gl. q̄ñ q̃ diſpenſatum ẽ ſup duobus nominatim vt ſup beneficio ſancti. A. ⁊ bñficio ſancti. B. ⁊ idem iuris ẽ quod in primo caſu tñ non erat iſte caſus terminatus p. c. non põt. qđ loq tur in caſu primo. nec ↄtingebant hunc ſed determinatur hic. ideo vtilis fuit hec declaratio. Tertio opp. ad hec q2 ſm hoc videtur eſſe ſupflua hec cle. nam ſi p adeptionẽ tertij vacant duo prima q̄ñ diſpenſatio fuit generalis for tius d3 vacare quãdo facta fuit nominatim. cum tũc certũ ſit q̄ reſpectu tertij nihil opari poteſt. glo. eadem ibi. ⁊ vi debatur. ſoluit ponendo rõnem dubitandi. videbať enim qbuſdam q̄ hoc caſu non vacarent ambo pma. ſed pnceps i. papa deberet eligere qđ ex primis dimitti volebat. arg. ff. de excu. tu. ſi duas. in pñ. vbi ſi tres tutele alicui deferũ tur is qs creauit. i. iudex eliget quem oporteat illũ ſuſcipe ⁊ quẽ dimittere. Circa hoc tñ refert glo. opi. alioꝝ. q̄ ipſe puiſus d3 eligere. p. c. e. ti. pterea. ⁊. c. referenti. ⁊ q̃q̃3 ſint he opiniones inter ſe diuerſe tñ pariter obſtant text. cum hic dicať ambo prima ipo iure vacare. ſed hoc tenẽdo re ſpondet glo. ad. l. ſi duas. q̄ in pluribus tutelis p vni[9] re ceptionẽ non vacat alia. ⁊ p hoc vult dicere ſecus eſſe i di gnitatibus. cũ p adeptionem vnius vacet altera. ſed ad huc videtur ſtare rõ. d. l. q2 p diſpenſationem poterat iſte habere duas. ⁊ p adeptionem ſecũde nõ vacauerat pma. vnde videbatur q̄ p adeptionem tertie nõ vacarent am bo prime: quaſi eſſemus extra ius cõe pter diſpenſatio nem. ⁊ ſic extra caſum. c. de multa ⁊ pſequẽs videbatur ſtandũ antiqs iuribus vt ipe impetrans eligeret. p. c. pte rea. ⁊. c. referente. palle. dic q̄ diſpenſatio hoc ſolũ facie bat q̄ habens duo prima cenſebať ac ſi haberet vnicũ. l3 ſi habuiſſet vnicũ vacaſſet p adeptionẽ ſecundi. g̃ per ade ptionem tertij vacant ambo prima. qđ voluit hic Math. dicens q̄ vigore diſpenſationis duo prima habebanť lo co vnius. vnde quo ad illa duo veneramus extra ius cõe ſed cõparando iſta duo ſimul reſpectu tertij nihil operať diſpẽſatio. eſt ergo locus iuri cõmuni. Quarto oppo. ad idem. nã collatio tertij non t3. de offi. or. ordinarij. in fi. lib. vj. niſi diſpenſatio extendať ad tertiu3 vel niſi prius ſi gnet ambo prima. gl. ea. in. v̄. l3 remanet. ibi ⁊ forte hoc fu it dubium huius cle. quam declara q2 nõ pſtat impedimẽ tum ⁊c. regula nõ pſtat lib. vj. g̃ ſi collatio tertij non valet nõ põt inducere vacationẽ prioꝝ ppter hoc cõtrarium. Fran. vercel. hoc tenebat in. d. c. ordinarij. l3 vt ibi nõ. fu it excuſabilis q2 nõ vidit. c. eũ q. lib. vj. e. ti. vbi p adeptio nem beneficij incõpaſſibilis ẽt de facto obtenti ita vacat primũ ſicut p adeptionem iuſtam. ⁊ ſic eſt locus huic cle.

Quinto op.ad hoc q̄ ſic intelligẽdo remanet hec cle. de nõ dubio.iungendo.c.ordinarij.in fi.cum.d.c.euz qui. So.ibi erat declaratuz de habente vnũ ſe intrudẽte in aliud incõpaſſibile.ſed nõ erat declaratũ de habẽte plura iuriſdice.ꝛ impetrãte a papa aliud incõpaſſibile.imo ſuper hoc erat qõ ꝑ ſuperius dicta ꝛ ꝑ alias rõnes q̃ ex ſupioribꝰ dictis poſſunt inueniri.vnde ante hãc cle.pendebat qõ in curia vt dicit hec glo.nec adhuc habeẽ ꝓ plene declarato in eo q̄ dicit q̄ ꝓcuraſſet a cõpoſitoribus declarari.cõcludit tñ pulcherrime diſtinguendo ibi.puto tñ vſq3 ad fi. et ibi ẽ ſignanda maxime in hoc q̄ ex ea videtur inferri licet nõ omnino apte.quod l3 cum aliq̄s ẽ adeptus curatuz:ſi ꝑ eum ſtat quo minus acq̄rat poſſeſſionẽ vacet primum.hoc tñ verũ eſt cũ t3 adeptio curati:ſed ſi nõ t3 penitere põt nõ ſe imiſcendo poſſeſſioni ꝛ retinendo primũ.ꝛ idem Pau. q̄ quaſi eadẽ verba dicit cum glo.ꝛ in hoc vltimo expreſſe dicit quod nũc dixi.Lau.vo refert opinionẽ Garſie q̄ tenuit q̄ adeptio tertij nullius erat momenti.p.c.ordinarij. ꝑ alle.ꝛ q̄ nõ vacabunt duo prima ſed retinebit ex diſpenſatione.quod reprobaẽ hic.vnde dicit Lau.q̄ l3 videreẽ q̄ ꝑ adeptionem tertij nõ vacarent ambo prima.ſicut per adeptionẽ ſecundi vacat primũ q̄ duplex funiculus difficilius rumpiẽ.de treu.ꝛ pa.c.j.tñ ꝯriuz hic dẽ.q̄ ꝓpter diſpenſationẽ duo prima habenẽ loco vniuſ.vt dixi in tertio contrario.ad.c.ordinarij.dicit Lau.q̄ id quod dicit q̄ collatio ẽ nullius momẽti intelligitur quo ad hoc vt oĩa tria poſſit tenere:nam ꝓpter poſſeſſionẽ tertij admittit duo ꝑma.ꝛ hoc in collatione ordinarij.ar.de offi.or.cle.ij.ſecuſ in collatione pape vel legati.d.c.q̄ tũc nõ valet collatio. ꝛ dicit Lap.q̄ ſic põt intelligi.c.ordinarij.in fi.in ipetrantibus a papa vel legato.niſi gratia ſit facta motu ꝓprio q̄ tunc valet.j.c.pxi.ꝛ in hoc videẽ Lau.ꝯtradicere ei qõ ꝓxime dixit.ſed videẽ eſſe mens eius q̄ ſi.c.ordinarij intelligitur de collatione ordinarij d3 exponi vt proxime dixi q̄ collatio non t3 quo ad hoc vt poſſit tenere oĩa tria.ſi autez intelligiẽ de collatione pape vel legati: d3 intelligi vt iacet q̄ collatio tertij non t3.dicta cle.ij.quod vltimũ procedit ſi tacet de ꝑmis vt in dicta cle.Laud.dicit q̄ eo caſu q̄ collatio tertij nõ valet ſi anteq̄ adeptus fuerit pacificam poſſeſſionẽ vel anteq̄ ſteterit ꝑ eum quo minus adipiſceretur nõ renũciauerit collationi minus legitime facte de tertio vacabũt prima ꝛ nullũ habebit.ad qõ inducit.c.eũ q̄.e.ti.ꝛ.c.ſi bñficia.ꝛ.c.l3.ij.ꝛ ꝑ alle.ꝯſti.Jo.xxij.execrabilis.§.q̄ vo.quod placet vt nõ ſit melioris ꝯditionis is qui ꝑmittit ſibi ꝯferri tertiũ illicite q̄ ſi licita.d.c.eum q̄.ꝛ hoc verius q̄3 id quod dixi ẽm glo.ꝛ Pau.ſ.eo.ꝯrio.al's non poſſet iſte diu tenere rem in pẽdenti q̄ forte nõ facile aliaſ acceptaret tanq̄3 volens cũ ipo q̄ forte potens erat litigare.Pe.de ancha.ꝓ glo.ꝛ Pau.inducit q̄ non ꝑficitur delictum ex ſola attentatione.ff.de fur.vulgaris.§.q̄ furti.ꝛ hoc dicit q̄ ꝑ adeptionem tertij nõ vacant prima niſi reqſitus ab ordinario dimittat tertium ſup hoc ꝯtendat.eo.ti. de multa.ſed dic q̄ hic nõ ꝯſideramus dictum ſ3 iuris diſpoſitionem.q̄ cõparat hec duo q̄ habeat poſſeſſionẽ ſecũdi:vel q̄ ꝑ eum ſtet.de elec.cõmiſſa.§.j.lib.vj.ꝛ ſic ſtat qõ ꝑdixi ad illud an ꝛ quãdo ꝑficiat delictũ ꝑ attentationem. dic vt dixi de eo q̄ mit.in poſ.c.j. Sexto opp.ad hoc ꝛ ad lr̃am q̄ põt eſſe q̄ fructus tertij beneficij debebanẽ alicui.e.ti.ſup.ꝛ.c.ſi tibi conceſſo.lib.vj.glo.penul.ſoluit q̄ tunc nõ vacabũt prima.ꝛ ſic hec cle.itelligitur extra illos caſus.ꝛ idem Pau.ꝑ hoc videẽ q̄ toto tẽpore quo debebũtur fructus alteri poſſit iſte deliberare an velit dimittere tertiũ vt ſic retineat prima.quod ẽ veruz ꝑ dicta iura

Quero q̄ dicatur adeptio Lau.ꝓſeq̄tur dicens nõ pacificam ſi fructus debebanẽ ad tempus alteri.dic q̄ tunc nõ dicitur adepta poſſeſſio.p.d.c.ſi tibi ꝯceſſo. Secundo quero an offñ executoris ſit finitum data tali poſſeſſione:dicit Lau.q̄ ſic cũ moderatione tñ.c.querenti.de offi. delega.deinde mutat opinionẽ dicens q̄ non ẽ finitũ officium donec habebit fructus quod ẽ verius. Tertio q̄ro ſi data fuit poſſeſſio ecclie ſed contradiciẽ in fructibus: q̄ negãẽ eſſe beneficij vel ex alia cã:dicit Lau.q̄ ſi cõtradicitur reſpectu iſtitutionis cognitio ꝑtinet ad executores vt q̄ dẽ eam nõ valuiſſe.ſed ſi ꝯtradicitur ex alia rõne.vt q̄ dicuntur ꝑdia ex q̄bus ꝓueniunt fructus illi nõ ſpectare ad bñficium nõ cognoſcenẽ de hoc cũ hec ſit qõ ſeparata ab executione.ꝓ hoc quod nõ.Jnno.de offi.dele.in litteris.ꝛ quod ibi dixi de ꝑben.ꝓ illoꝝ.ꝛ de cõceſ.ꝑben.cũ n oſtris. Quarto q̄ro ſi lata fuit ſñia ꝑ executores contra quoſcũq3 q̄ ꝯtradicerẽt.an durabit ẽt poſt annũ:Quidam vt refert Lau.q̄ ſic ſi in reſcripto ſit clauſula tuearis inducta vel ſimilis.al's non excedit annũ.de offi.dele.querenti. Alij q̄ indiſtincte expiret poſt annũ.ex quo pacificã poſſeſſionẽ eſt adeptus.qõ dicit Lau.hoc eſſe veriꝰ ꝛ hoc tenui.de ꝑben.ꝓ illoꝝ.in.vij.q.p.d.c.querenti.quod loq̄tur indiſtincte ꝛ ex ꝓuilegio ꝯcedit delegato apoſtolico q̄ poſt latam diffinitiuã vſq3 ad annũ habeat poteſtatẽ ergo nõ vltra.executor aũt eſt delegatus.d.offi.dele.ſi ſup gratia.lib.vj. Quinto q̄ro ſi is q̄ tenebat duas dignitates adipiſciẽ tertiã de facto.dicit Lau.q̄ ꝓpter pluralitatem fit inhabilis ad alia bñficia ꝛ illicite occupat fructus eorum que h3 ꝛ teneẽ reſtituere.de elec.dudum.ij.ꝛ quod ibi no. ꝓ hoc quod hic dẽ in glo.ante pe.q̄ l3 collatio tertij nõ valeat.facit tñ vacare ambo.ꝑma p.c.eum q̄.eo.ti.lib.vj.

Sexto q̄ro vt querit Mathe.an cõfirmatus poſſit adminiſtrare ante inſtallationẽ:que qõ nõ ẽ imꝑtinens.ꝛ dic q̄ ſic.q̄ inſtallatio non ẽ de ſubſtãtia ſed de ſolẽnitate.vt no.Jnno.de cã poſ.cum ſup.ꝛ dic vt ibi dixi.

s **Jromanus.** Nota q̄ noie beneficij intelligi de quocũq3 vt hic iũcta glo.iij.ꝛ idem Pau. q̄ ꝓcedit q̄ñ exprimiẽ in diſpoſitione iuris cõmunis vt hic.q̄ ẽ fauorabilis ꝛ amplianda.ff.de legi.non poſſunt.de ꝯſti.tranſlato.ꝛ.c.fi.ſecus in impetrationibus q̄ ſunt odioſe ꝛ reſtringende.eo.tit.c.fi.ꝛ.c.q̄uis.j.lib.vj.

Secũdo no.de vbo declaramus.ꝑ quod nouũ ius non induciẽ.de hoc de iudi.decernimus.Ex hoc no.id qõ dicit glo.pe.que facit differẽtiam inter corrigere ꝛ reprobare.q̄ corrigere ẽ id qõ aliquando tenuit trãſmutare.de conſang.non d3.Reprobare eſt q̄ñ nunq̄ tenuit.qõ tenemus. Tertio no.q̄ ꝓprius motꝰ tollit ſubreptionẽ in quibuſcũq3 beneficijs ꝛ qualibuſcũq3.qõ dico vt in glo.vlti.ſ. hoc no.non eſſe differentiã inter multitudinẽ ꝛ paucitatem nec inter maiora ꝛ minora qõ eſt idem q̄ eadem eſt rõ. tendimus enim in hoc volũtatem pape ad quã recurrendum ẽ.ſ.e.cũ olim.de deci.ex multiplici.de ver.ſig.ꝯtracto.e.ti.cũ in illis.lib.vj.cuius poteſtas magna.de maiori ꝛ obedi. ꝯq̄3to.ꝛ quod nõ.Jnn.de regula porrectũ.ꝛ dixi de electione venerabilem.de iudi.nouit.q̄ fil'.ſint legi.per venerabilem rõnibus.cuius ꝓprium motum debemus interꝑtari ꝯ liberalis:ꝛ q̄ nõ varieẽ ex beneficioꝝ pluralitate.ex quo ad nullius inſtantiã fuit motus.ar.ff.q̄ q̄ſq3 iur.l.iij.ꝛ ipſa. al's aũt inter multitudinem ꝛ paucitatẽ ꝛ inter ea q̄ ſunt diuerſe qualitatis diuerſimode ius diſponit.de reſcrip.ſi de.ꝛ per hoc habes rõnem dubitãdi ꝛ decidẽdi hic.ꝛ facit hoc in tex.ibi quantocunq3.dic ẽm Pau.ẽt ſi eẽnt pluſq̄ mille.ar.C.de tẽp.ap.auẽ.ſi tamen.ſ.de ap.cle.q̄diu.ꝛ qõ ibi no.glo.j.hoc tñ nõ occurrit. Op.q̄ hic inuit in vbo beneficijs quẽ poſſe habere plura beneficia.contra id eo.ti.ꝑterea.ꝛ.c.cum nõ ignores.ꝛ.c.cũ iã dudũ.ſoluit Pau. q̄ papa hic nõ intẽdit hoc decidere ſ3 reſpexit factum.vel hic d3 intelligi de bñficijs legitime obtẽtis ex diſpẽſatiõe.

vltimũ

vltimū tꝫ glo. hic in verbo validam. Quero in eo ꝙ dicit pōtifex qd de legato⸮ glo. ij. remittit ad cle. ij. de offi. oꝛ. Pau. dicit ſecus in eo qđ dic vt nō. in dicta cle. Secūdo q̄ro an ꝓprius motus tollit quālibet inhabilitatē gratie. glo. antepe. dicit ꝙ tollit ſolū viciū ſurreptionis. quaꝫ ſingulariter no. qꝛ quottidie ad eam remittiť ⁊ idem Lau. qꝛ nō habemus cautū iure⸮ niſi ꝙ pōt viciari gratia motu ꝓprio facta ꝓpter ſurreptionē. idem ēt Pau. ⁊ Gē. qꝛ papa nō intendit tollere aliud īpedimētū. Op. ad hoc q̄a eo ip̄o ꝙ papa mādat alicui ꝓuideri videť oēm inhabilitatem eius tollere. nā ſacrilegium ē diſputare an ſit dignus is quē elegit p̄nceps. xvij. q. iiij. §. qui aūt. So. hoc ꝯ̄riuꝫ ꝓcedit qñ conſtaret de p̄ciſā voluntate pape: ⁊ que inhabilitates ſup q̄bus pōt diſpenſare. ſꝫ in dubio p̄ſumiť ius obſcurare. de reſcrip. ſi qñ. ⁊ p hoc decidit rota deci. cj. al. cx. ꝙ ꝓprius motus nō tollit ius patronatus laycoꝝ de quo ſi papa ſciuiſſet veriſimile non ꝓuidiſſet. s̄. e. cle. p lr̄as. ⁊ qđ ibi no. in glo. antepe. ⁊ in Spe. ti. ij. §. videndū v̄. ſꝫ nunq̄d habens. Tertio q̄ro generaliter q̄d opereť ꝓprius motus pape⸮ dicit Lau. ꝙ ē optimus artifex omnem habens virtutem ⁊ enumerat multa que pōt papa ⁊ aliqua q̄ non pōt ſicut de coꝛrupta facere virginē. vel id qđ factum ē nō fuiſſe. xxxij. q. v. ſi Paulus. vel facere ꝙ q̄ fuerunt decem fuerūt q̄ndecim. de elec. cle. ꝙ circa. ⁊ ꝯcludit ꝙ in his que factū reſpiciūt nullam hꝫ ēt poteſtatem. qꝛ de nigro nō poteſt facere album. de iureiur. ⁊ ſi xp̄s. ſed in his q̄ ſunt iuris ptātem hꝫ fingendi fuiſſe qđ non fuit. l. di. ferrū. de reg. vidua. dicta cle. ꝙ circa. dicit ēt ꝙ non hꝫ ptātem in his q̄ ſūt ad fundamentū eccleſie militantis: ſicut ſunt legis p̄cepta articuli fidei ⁊ ſimilia. de reſti. ſpo. lr̄as. vel in his q̄ ſunt de iure naturali. de re iudi. cle. paſtoꝛalis. v̄. rurſus. đ quo dic vt dixi de p̄ben. ꝓpoſuit. ⁊ quo ad ꝓpoſitum dic ꝙ motus ꝓprius nihil operať niſi in his q̄ ſunt iure exp̄ſſa. quod dixi. s̄. q. j. nam qđ aliq̄d opereť ē quaſi quoddā priuilegiū extra oꝛdinē iuris. Quarto q̄ro ſi clericus habens poſſeſſionem ab eccleſia ad ſui inſtātiam obtinuit bñficium a papa⸮ dicit Mathe. videri ꝙ nō valet ſi de poſſeſſione nō eſt facta mentio. xvj. q. j. poſſeſſiones. ⁊ q. v. illud. Mat. tenet ꝯ̄rium ſi hꝫ tanq̄ꝫ laycus. ſecus ſi in titulū tanq̄ clericus. xxxij. di. ſi q̄s v̄o. ⁊ de hoc de reſcrip. ad audientiaꝫ. ⁊ c. poſtulaſti. Quinto q̄ro ſi impetrās bñficium exp̄ſſit de primo. ſed tacuit ꝙ in primo eēt intruſus. Bal. vt refert Pe. de ancha. ꝯſuluit ꝙ viciatur niſi eēt taliterītruſus ꝙ eſſet factus īhabilis ad bñficia. ſicut. s̄. de elec. q̄ſquis. qđ eſt verius. nam ex quo fecit mētionem de primo ſatiſfactū eſt iuri. eo. ti. ſi motu ꝓprio. lib. vj. Et ex hoc videtur ꝙ ēt ſi dixiſſet ſe canonice inſtitutum in primo adhuc idē cū tale mēdatium ſit omnino extrinſecum a gratia.

9 **I de beneficio** Expectāſ titulꝫ ad collationē ep̄i ⁊ deuolutū ad illius capitulꝫ obtinere nō poſſit. deuolutum tñ ad ep̄m vel ēt ad papam ex cuiuſcūq̄ꝫ negligētia poterit obtinere. hoc dicit ſ̄m Gen. Primo thema ex quo qō. Secūdo ſolutio ad illud. Tertio antiphoꝛa ſeu alteri⁹ dubij. So. ibi lꝫ. vř ſi diuidis in quattuoꝛ dicta vt diuidūt glo. ⁊ Pau. dic ſ̄m ibi lꝫ. tertiū ibi vel alterius. quartū ibi ſibi ſiue. ⁊ formaliter ſunt ſolū tria dicta. ſcđm ibi lꝫ. tertiū ibi ſiue. ſed ſcđꝫ ⁊ tertiū habent duas partes. ſcđa ſecūde ibi vel alteri⁹. ſecūda tertie ibi ⁊ alioꝝ. lꝫ hec vltima nō ſit ꝓprie particula diſtincta. Nota ꝙ p negligētiaꝫ ep̄i deuolniť collatio ad capl̄m⸮ ⁊ dicit Lau. ꝙ ip̄o iure deuolniť. nec indiget facto hominis q̄n ſtatim ſurripiať poteſtas ab ip̄o negligente ⁊ deuoluatur in manus ſuperioꝛis nec pōt purgari moꝛa. de ſup. neg. p̄la. lꝫ. cum. c. ſe. In inſtanti enīꝫ operatur ius in talibus abdicando ptātem a negligente ⁊ trāſferendo i alium. ꝓ hoc. viij. di. quo iure. de here. quicunq̄ꝫ. §. illoꝛuꝫ ⁊. c. cum ſ̄m. lib. vj. qđ potuit facere legiſlatoꝛ. ſ. papa q̄ eſt gubernatoꝛ vniuerſi. ⁊ pōt auferre vni ⁊ dare alteri. maxime ex cā. ⁊ dic ꝙ negligentia currit a die ſcientie ceſſante impedimento. de elec. c. ſi. de conceſ. p̄ben. quia diuerſitateꝫ.

Secundo no. ꝙ impetranti ad collationem ep̄i prouidetur de bñficio ex negligentia epiſcopi ad papam deuoluto. ⁊ ſimiliter ꝓuidetur de beneficio ſpectāte ad collationem capituli vel alteri⁹ deuoluto ad ep̄m. ⁊ ꝓcedit hoc ſ̄ꝫ Jo. an. nō tñ in đuolutione tꝑali de qua hic: ſꝫ ⁊ foꝛtius ſi ad aliquē ſit facta deuolutio in ꝑpetuū: ꝓ hoc quod no. s̄. de reſcrip. cle. vlti. in glo. vlti. ⁊ qđ ibi dixi in ſeptimo cōtrario. Tertio nō ex eo qđ dixi in ꝓximo notabili ⁊ ex littera ꝙ ad capl̄m ſpectat qñq̄ꝫ collatio. qđ ītellige de iure ſpāli qꝛ de iure cōi ſpectat ad ep̄m. qđ dixi de elec. cum eccleſia. Op. qꝛ p gr̄am apl̄icam afficiť beneficiuꝫ ⁊ ligant manus oꝛdinarij collatoꝛis. ī. ti. i. cle. vna. ergo non pōt ab ep̄o poſt factā gratiā cū ſit īpeditus legitime fieri deuolutio ad capl̄m. So. hec cle. ꝓcedit qñ beneficiū nō eſt affectū p gratiā: ⁊ qñ afficiať⸮ dic vt nō. de ꝯceſ. p̄ben. ſi ſoli. li. vi. qđ hodie raro euēit qꝛ danť gr̄e in forma que afficit. ī. ti. i. cle. vna. ⁊ ſic raro vel nunq̄ hodie locus eſt huic cle. ⁊ p illā cle. videť etiā ex alio nō eſſe hodie locum huic cle. qꝛ in foꝛma de qua ibi mādať ꝓuideri de beneficio qđ acceptauerit infra mēſem a die note vacatōis. q̄ꝫq̄ꝫ ergo beneficiū ſpectās ad collationē alteri⁹ deuoluať ad ep̄m. tñ nō poterit executoꝛ ꝓuidere cū nō fuerat acceptatum infra mēſem: ⁊ dicit Gaſpar. de cal. in repetitiōe huius cle. ꝙ poſſet hoc teneri qꝛ tñ ſecūdū hoc hec cle. eēt inutilis. cū hodie cōiter apponať hec clauſula. dicit ſecūdo ꝙ executoꝛ poterit cōferre ēt poſt menſem: ſi nō eſt alteri collatū. ⁊ de hoc in dicta cle. §. ſecus in gl. iſte termin⁹. vel tertio ⁊ melius dicit ꝙ menſis nō currit a t̄pe quo facta eſt ad ep̄m deuolutio. qꝛ p̄us nō comp̄hendebať hoc bñficiū ſub gratia ⁊ impedito nō currit tp̄s. de offi. oꝛdi. paſtoꝛalis. Scđo op. in eo ꝙ dicit ꝙ mādabať ꝓuideri de bñficio ad cuiuſcūq̄ꝫ ep̄i collationē. ſed talis gratia eſt incerta nec videť papam talē eſſe ꝯceſſurū cū noluit grauare multos. e. ti. cū in illis. lib. vj. So. verbū cuiuſcunq̄ꝫ ep̄i referť ad pluralitatē gr̄arum. ſimile de p̄ui. vt p̄uilegia. ⁊ dic ep̄i in gr̄a nominati. ſi tñ papa ꝯcederet ſub p̄dicta generalitate valeret: ex quo ꝯ̄rium nō eſt iure exp̄ſſum. ſicut quando mandať ꝓuideri in ꝓuincia vel regno. e. ti. q̄ꝫuis. li. vj.

Tertio op. ꝙ q̄ꝫuis collatio bñficij ſit deuoluta de ep̄o ad capl̄m nihilominus poſſit executoꝛ ꝯferre. ſufficit enīꝫ ꝙ ꝯſtet de intentione pape qđ ꝓuideri voluit de bñficio đ quo mādat. nec variatio collatoꝛis dꝫ viciare ex q̄ đ coꝛpore ꝯſtat. de teſti. lꝫ ex quadaꝫ. So. Steph. ꝙ hic loq̄tur qñ mandať ꝓuideri de bñficio in genere. ſecus ſi de certo bñficio. qꝛ tūc falſa demōſtratio non viciaret. ff. de cōdi. ⁊ demon. l. falſa demonſtratio. de ꝯſang. ⁊ affi. qꝛ circa. Idem Jo. an. Ego puto ꝙ ideꝫ ſi de certo bñficio. ex quo adiecit ad collationem talis ep̄i: qꝛ verba iſta reſtringunt gratiā. nec pōt dici ꝙ voluerit grauare capl̄m. eo. ti. cū in illis. li. vj. ⁊ ideo videť gratia ꝯditiōalis vt ꝓuidere poſſit donec bñficium ad collationē ep̄i ſpectabit. ⁊ ex hoc apparet q̄ ē ratio huius cle. vt ſerueť foꝛma mādati. de reſcrip. cū dilecta. Quero q̄ includanť in v̄bo q̄buſcūq̄ꝫ. gl. ij. ſoluit ꝙ exēpti ⁊ nō exempti ⁊ ſuꝑioꝛes ep̄is. idem Pau. dicit ꝙ ēt includunť inferioꝛes. cū eadem ſit rō. Op. ad hoc ꝙ exēpti nō includanť. de of. oꝛ. graue. de priuile. ex parte. ij. Gen. dicit ꝙ foꝛtiter obſtant. nō tñ ſoluit. Dic ꝙ. c. graue loq̄tur quādo ſcribiť oꝛdinario excitando ſuū offiīn. ideo nō mirum ſi nō includanť exempti. de offi. oꝛdi. lꝫ. hic autē loq̄tur qñ noua datur poteſtas executoꝛi. vel ipſi oꝛdinario ſcribiť nō excitando ſuū offiīn. ſed ꝯſtituēdo ip̄m legatario

ſum. vt dicit gl. iij. quā nō. ⁊ ꝑ hoc qđ nō. de reſcrip. abba/
tem. ⁊ c. ſi ꝓpter. li. vj. Ad. c. ex parte dic ꝙ nō facit q꜡ ibi
ſolum dı̄ ꝙ receptus ſub ꝓtectione pape nō cenſet exēptꝰ.
Scđo quero an locuꝫ habeat hec cle. qn̄ ex delicto epi
facta ē deuolutio ad capl'm. glo. iiij. dicit ꝙ ſic. ⁊ idē Pau.
q꜡ eadem eſt rō ſicut quando ex negligentia fit deuolutio.
O ppo. ad hoc q꜡ ex dlicto collatoris nō fit deuolutio.
niſi ad papā. de elec. bone. j. ad finem. de ꝯceſ. ꝓben. q꜡ di/
uerſitatem. glo. eadē ꝑ ſolutione remittit. Mathe. refert:
quod nō. Inno. in. d. c. q꜡ diuerſitatem. vbi dicit ꝙ deuo/
lutio de epo ad capl'm nō fuit niſi vbi iure hoc cauetur. di
cens ꝙ nō inuenitur iure cautum ꝙ ex culpa epi vel archi
epiſcopi in conferendo fiat deuolutio ad capl'm. ꝑ hoc de
ſup. neg. prela. c. j. lib. vj. Math. tn̄ hoc reprobat ꝑ. c. vni/
cum. ne ſe. vacan. li. vj. ⁊ ibi nota qđ dicit expſſus. j. de ſta.
mo. cle. j. §. abbate. ꝑ hoc ēt facit de elect. cū in cunctis. §.
clerici. in fi. vbi loqtur de epo q ꝓpter delictū priuat̄ pote
ſtate ꝯferendi. ⁊ tamē ibi fit ad capl'm deuolutio. Mihi tn̄
placet dictū Inno. quod ēt tenui in. d. c. q꜡ diuerſitatē. i vl
timo ꝯtrario. nam regula ē ꝙ cum qs ꝓuatur iure ꝯferēdi
vel eligendi ſupplet ſolus papa. de elec. bone. j. in fi. ⁊ c.
ꝙꝙ lib. vj. ⁊ d. c. q꜡ diuerſitatem. ſi q ergo caſus inueniun
tur in qbus fiat deuolutio ad inferiorem. ſpāles ſunt ⁊ eis
ſtādum ē in ſuis terminis. ⁊ ꝑ hoc reſpondeo ad. d. c. cum
in cūctis. ⁊ ad. c. vnicum. ne ſe. va. ⁊ ad dictā cle. j. §. abba
te: q꜡ locū habent in ſuis caſibus tn̄ ⁊ in terminis in qbuſ
loquūtur vt ꝯcordent iura iuribꝰ. de elec. cū expediat. lib.
vj. dic tn̄ quo ad hanc cle. nō expedit inſtare. nam qđ pre/
miſſa ꝓcedit ꝑſuppoſito ꝙ ꝓpter delictum fiat deuolutio.
quod eſſe pōt vt in dictis caſibus ſpālibus. Tertio q̄/
ro ſi ex cōmiſſione epi capl'm vel alius habeat ꝯferre? glo.
iiij. ſoluit ꝙ tūc executor ꝯferre poterit. Ratio diuerſitatiſ
inter hūc caſum ⁊ caſum de quo in ꝓxima qōne. q꜡ cō miſſa
rius confert iure cōmittentis non ꝓprio: de reſcrip. ſi dili
genti. ⁊ quod nō. de conſti. c. fi. ſed is ad quem fit deuolu/
tio ſiue ex negligentia ſiue ex delicto confert ſuo ꝓprio no
mine. idem Pau. ⁊ Gen. Quarto q̄ro an negligentia
executoris noceat impetrāti. ita ꝙ ſi nō ꝯtulit infra ſex mē/
ſes poſtea ꝯferre nō poſſit? glo. in verbo epi. dicit ꝙ nō. cū
diſtinctione tamē: q꜡ aut executor ꝓuidere pōt ad cuiuſcū
qꝫ collationem: ⁊ tūc non currit ſibi ſemeſtre. ſed ſi ad col
lationem certe ꝑſone durat eius poteſtas ſolū donec du/
rat poteſtas collatoris: ⁊ idem Pau. ꝑ hoc ſm Genꝫ. q꜡
vltimo caſu lapſo tempore aut vult ꝯferre tanqꝫ ſpectans
ad collationem ꝑmi ⁊ amplius non pōt cū non ſpectet. aut
tanꝙ ſpectans ad collationē eius ad quē facta fuit deuo/
lutio ⁊ non pōt: q꜡ de hoc nō recepit mandatū nec dꝫ gra/
uari non expreſſus in reſcripto. e. ti. cū in illis. Item ꝑ hoc
preiudicaret̄ iuri queſito tertio. qđ ſibi auferri nō dꝫ. ar. ſ.
de elec. ꝯſtitutionem. §. inſup. regula indultū. li. vj. hec di
cit ꝓcedere niſi ꝑ tot negligentias collatio tranſierit ꝙ ad
papam ſit deuoluta. tūc enim executor ꝯferre pōt vt hic in
fi. quod vltimū dicit ēt glo. ⁊ ſic medio tpe dormitare dici
tur poteſtas talis executoris. que no. Ex his infert Lap.
in. c. ij. de ꝯceſ. prebē. ꝙ hec gl. dicit locū habere in ordina
rijs collatoribus. locū ēt hꝫ in alio executore qꝫ pape. Itē
ēt in executore pape. dato ad ꝓuidendū de bn̄ficio certe ꝑ
ſone ſpectāte ad collationē alicuius ſpālis expreſſe maxie
negligente illo cui ꝓuideri mandat̄ ⁊ executore. ſecꝰ ſi exe/
cutor tn̄ ſit negligens. ad hoc de reſcrip. tibi q. ſ. in predi
ctis. e. ti. ſi clericus. lib. vj. Quinto q̄ro an legato apo/
ſtolico currat tēpus ſemeſtre. d. c. ij. dicit Lap. ꝙ ſic cū ſit
ordinarius. de offi. le. c. ij. lib. vj. poterit tn̄ ꝯferre quouſqꝫ
ꝯferre pōt qlibet ſue legationis. ſiue iure ꝓprio ſiue deuo/
luto. ſed poſtqꝫ deuoluta fuerit collatio ad prelatū extra
ſuā legationē ꝯferre nō poterit quouſqꝫ ſit facta dulutio
ad papam. vt ſatis ꝓbat hec cle. O p. ad hoc q꜡ legatuſ
nō hꝫ aliquem ſuꝑiorem niſi papā. ſibi g̊ nō pōt currere tē
pus dicti. c. ij. nā legatus ēt deuoluta ad papā cōferre pōt.
de offi. le. c. j. lib. vj. So. dcm̄ Lap. ꝓcedere pōt habito re/
ſpectu ad collationē quā facit legatus ꝯcurrens cū colla/
tione ſpectāte ad inferiores ſue legationis. ſed habito re/
ſpectu ad collationem quā ſpāliter facit ipſe nō videt̄ ꝓ/
cedere. q꜡ ab ipſo nō poſſet deuolui niſi ad papā. ⁊ hac de
uolutione facta adhuc ꝯferre pōt vt ꝑdixi. vn̄ ſibi ꝓpriie
nō currit tēpus. ⁊ poſſumus cōparare legatū executori da
to ad ꝓuidendū de bn̄ficio ad cuiuſcūqꝫ collationē ſpectā/
te cui tp̄s nō currit. vt predixi in ꝓxima qōne. ⁊ hoc reſpe/
ctu videt̄ ꝙ nunꝙ ſit locus dicto Lapi. Sed dic ꝙ potius
pōt cōparari legatus executori dato ad ꝯferendū bn̄ficiuꝫ
ſpectans ad collationē alicuius ſeu aliquorꝫ cū non poſſit
ꝯferre bn̄ficia intra ſuam legationē exiſtentia. de offi. le. in
ꝑn. lib. vj. ⁊ talis poteſtas nō impedit qn ab inferioribus
collatoribus fiat deuolutio: ꝓpter negligētiā ad ſuꝑiores
ēt exiſtētes extra legationē. quo caſu eueniēti ceſſat legati
poteſtas ſicut hic executoris. ⁊ ꝑ hoc ſaluat̄ dictum Lap.
Sexto q̄ro ſi tpe date collatio deuoluta erat ad capl'm.
an ꝓcedat hec cle. glo. in v̄bo exiſtit ꝙ nō. Dic ꝙ lꝫ non ha
beat locū rō huius littere. hꝫ tn̄ locum eius diſpoſitio: q꜡
executor q datus erat ad ꝓuidendū de bn̄ficio ſpectāte ad
collationem epi non pōt ꝓuidere de eo qđ ſpectat ad capi
tulum ante datam lr̄arum. ſed qn̄ poſt datā videbat̄ data
attendenda ita ꝙ nō obſtāte deuolutiōe poſſit executor cō
ferre. cuius ꝯriium hic deciditur. q꜡ nō intēdit papa grauare
re niſi expreſſos in lr̄is. ⁊ hoc ꝓſequere vt i gl. Ex qua no.
ꝙ lꝫ quis conferat bn̄ficium iure deuoluto. tn̄ ꝯferre dicit̄
iure ꝓprio quod facit ad multa. ſed ſpāliter ad id quod di
cit glo. ſequēs quod dico. j. q. x. O p. ad ꝑdicta ꝙ qn̄ tē/
pore date ſpectabat ad epm lꝫ poſtea deuoluat̄ ad capl'm
adhuc poſſit executor ꝯferre: q꜡ bn̄ficium fuit affectū d re
ſcrip. tibi q. lib. vj. So. vt dixi in ꝑmo ꝯrio. q꜡ hec cle. ꝓce/
dit quādo bn̄ficium nō fuit affectum: ⁊ hodie raro hꝫ pra/
cticam. vt dixi ibi. Septimo q̄ro ſi eligens vel ꝑſentās
ius ſuū poſt data reſcripti donat epo. Pau. diſputando
terminauit ꝙ nō poterit executor ꝯferre ſiue epꝰ habeat ꝑ
mo eligere ⁊ poſtea ꝯfirmare: ſiue habeat ꝯferre. nā ꝑmo
caſu planum ē ꝙ bn̄ficium nō dı̄ ſpectare ad collationē epi
⁊ ſic in reſcripto nō includit̄. ſecundo ēt caſu eſt rō: q꜡ col
latio talis quo ad epm ē de nouo creata g̊ nō includitur ī
reſcrip. cle. lr̄as. dꝫ enim attendi ꝑmus modus ꝓuiſionis
q erat ꝑ viam electionis vel ꝑſentationis. facit. ſ. e. cle.
ad fi. ibi ꝯſueuit ꝑ electionē aſſumi. ꝑ hoc ēt. e. ti. cum de be
neficio. lib. vj. O p. ad hoc q꜡ v̄ba reſcripti nō dicunt
bn̄ficio cuius collatio de ꝯſuetudine ſpectat ad epm. v̄
de ſicut executor pōt ꝯferre bn̄ficium cuius collatio ē de
uoluta ad epm. vt hic. ita ēt hec. nam ēt in deuolutiōe p
ſet fieri rō predicta: q꜡ ſi dulutio facta fuit poſt datā q
ad epm dı̄ collatio de nouo creata. So. lꝫ dictum Pau.
ſubtile tn̄ obiectio ē fortiſſima. ⁊ ꝑ dicto Pau. facit q꜡ cū
mandat̄ ꝓuideri de bn̄ficio ſpectante ad epm videt̄ intelli
gendū de eo quod ſpectat de iure cōi non ex ꝑuilegio vel
alio iure ſpāli. cui nō intendit papa ꝑiudicare niſi expreſſe.
de ꝯſti. c. j. lib. vj. ⁊ ad ꝯrium dic ꝙ aliud qn̄ ꝑ deuolutionē
q꜡ tunc de iure cōmuni. aliud quādo ꝑ donationē: q꜡ tunc
de iure ſpeciali ſpectat ad epm collatio. ⁊ de hoc ēt. j. q. x.
Octauo quero ſi epꝰ beneficium ſpectans ad ſui colla
tionem poſt datā donauit alteri? Pau. in eadem. q. tenuit
ꝙ executor poſſit de tali ꝓuidere. q꜡ reſcriptum ⁊ executo
ris factum afficit bn̄ficiuꝫ anteꝙ vacet. de reſcrip. ſi eo tē
pore. ⁊ c. tibi q. lib. vj. ⁊ de ꝯceſ. preben. executor. cū duo/
bus. c. ſe. lib. vj. ⁊ ſic trāſiuit ad donatariū cū ſuo onere. ⁊
hoc durante tpe quo epꝰ ꝯferre potuiſſet. nō enim potuit
epiſcopuſ

epiſcopus poteſtatem collationis in preiudiciū executoris in aliū transferre. lʒ transferri poſſit bñficium iure proprietatis. de reli. do. q2 monaſterium. ſm Pau. quod contra dictum Pau. q2 ibi d2 ꝙ bñficium vnitum bñficio alterius dyoceſis nō deſinit eſſe ſub poteſtate p̄mi epi. Sed dic ꝙ Pau. intendit hoc ſolū q2 ꝑ reſcriptū impedit̃ ep̄us tráſferre in alium ptātem ꝯferendi. ita ꝙ ſi tranſfert i effectu nō dicit̃ aliqd tráſlatum: q2 nō poterat donatarius cōferre ſed executor. qn̄ vero ſit tranſlatio iure ꝓprietatis lʒ nō preiudicet ei cui ius erat acqſitum nō tenet. d. c. q2 monaſterium. ꝑ hoc qd̄ dixi de exceſ. pla. ſicut. Oppo. ad hoc q2 ēt quo ad collationem pōt epiſcopus tráſferre i alium anteqʒ beneficium ſit affectū. nec afficit̃ ex ſola grā niſi aliud interueniat. de ꝯceſ. p̄ben. ſi ſoli. lib. vj. Soluit Lap. intelligendo dictum Pau. quādo beneficiū eſt affectum. alſ ſecus. facit de reſcrip. tibi q. de elec. ſi eo tpe. de p̄ben. ſi beneficia. ⁊. c. quodā. de ꝯceſ. preben. executor. ⁊. c. ſi capitulo. lib. vj. ꝑ preallegatū. c. ſi ſoli. Nono q̄ro an ſicut ſit deuolutio ad capl'm ex negligentia epi ita ēt fiat ex negligentia alterius inferioris prelati ad ſuū capitulū? dicit Lau. ꝙ non. niſi aliud ſit de iure ſpāli. ſed ſit deuolutio ad ep̄m quod ſentit hec lr̄a in. v̄. lʒ ibi vel alterius cuiuſcūqʒ. ꝑ hoc. ſ. de ſup. neg. prela. cle. q2 regulares. Opp. ad hoc. de teſti. relatū. ij. Lau. format ⁊ nō ſoluit. dic ꝙ ibi loquit̃ in alio caſu. ſ. quo ad diuidendū bona prelati que acqſita ſunt. ideo ibi applicātur collegio de quo tn̄ dic vt ibi nō. Decimo q̄ro ſi ſcribitur ad collationem epi an ꝓuideri pōt de beneficio ſpectāte ad electionē inferioris ⁊ cōfirmationem epi facta deuolutione ad ep̄m. glo. in verbo capituli. lʒ non firmet tn̄ videt̃ tenere ꝙ non: q2 dʒ intelligi gratia de bñficio cōſueto reformari ꝑ collationē. ꝑ hoc quod dixi. ſ. q. vij. Genze. dicit hoc ꝓcedere ſi dicimus ꝙ ad ep̄m deuoluat̃ electio. ſecus ſi dicim9 ꝙ ꝓuiſio. ⁊ de hoc de elec. ne ꝑ defectu. Lapus dicit ꝙ ſi ad epʒ ſpectabat cōfirmatio ⁊ ad capl'm electio poterit executor de illo ꝓuidere. ſi aūt ꝯfirmatio ſpectabat ad aliū cuius negligētiam hʒ epiſcopus ſupplere. ſecus rō: q2 in p̄mo caſu ep̄s cōfert in ſecūdo eligit. facit de iure pa. c. vno. §. verū. lib. vj. d̄ elec. ſi cōpromiſſarius. p̄mo rn̄ſo. ⁊. c. ſi poſtqʒ. §. vl. ⁊ quod nō. de elec. ne ꝑ defectu. ⁊ dic vt dico. j. e. q. in fi. ad pleniorem tn̄ intellectum videt̃ diſtinguendū ſm Lap. q2 aut collatio beneficij de quo mandat̃ ꝓuideri ſm formam huius. c. ſpectat tpe date ⁊ collationis ad epiſcopū. aut tēpore date tn̄. aut tpe collationis tn̄. aut neutro tpe. p̄mo caſu pōt ꝑ executorem ꝯferri. Idē in ſecūdo quando ex negligētia epi ⁊ alioꝝ in hoc ibi ſuccedentiū eſt deuoluta collatio ad papam. qd̄ dicūt aliq verū qn̄ collatio ſpectat ad ep̄m iure ꝓncipali nō iure deuoluto. qd̄ vltimū videt̃ hic reprobari. nam ⁊ quādo ſpectat iure deuoluto ipſe ꝯfert iure ꝓprio. vt dicit glo. in v̄bo exiſtit. vt dixi. ſ. q. vj. Tertio caſu dicit Lap. idē ſi ad illum a quo ad ep̄m ꝑuenit ſpectat collatio. ſecus ſi electio vel preſentatio: q2 tunc collatio q̄ ad ep̄m ē creata de nouo. ꝑ hoc qd̄ dixi ſm Pau. ſ. q. vij. ⁊ dic ꝙ hoc ꝓcedit vt ibi dixi quādo iure ſpāli ꝑuenit. ſec9 ſi de iure cōmuni. ⁊ hoc tertio caſu dicit Lap. ꝙ ſi poſt datam ⁊ poſtꝙ collatio ē ad papā deuoluta deuenit ad ep̄m ꝓprietas vel collatio beneficij. ⁊ ſic ſpectat ad epiſcopuʒ ꝓ nūc collatio beneficij ſaltem habitu. ⁊ eo reformato per papam ſpectabit habitu ⁊ actu non pōt executor ꝯferre. lʒ videret̃ aliter dicēdum ſm id qd̄ dixi. ſ. q. vij. ⁊ ꝑ ea q̄ ibi dixi. dic ꝙ executor non pōt hoc caſu ꝯferre. cum de iure ſpeciali ad ep̄m ſpectet. Quarto caſu non pōt executor cōferre. Op. ad ſcd̄m caſum ꝙ quando tpe date tn̄ ſpectat ad ep̄m. nō poſſit ab eo deuolui: q2 nō pōt epiſcopus dici negligens cum impediat̃. de ꝯceſ. preben. q2 diuerſitatem. dicit Lap. ꝙ tp̄s currit executori in tn̄ ꝙ conferre dʒ intra tempus intra qd̄ debuiſſet ep̄s conferre. lʒ ipi epiſcopo tempus nō currat. vnde lapſo tpe non pōt executor ꝯferre ſed ep̄s confert. ac ſi nō eſſet executor: ⁊ ſi negligēs deuoluet̃ ad alium collatio. ar. e. ti. ſi clericus. lib. vj. ⁊ d̄ hoc ꝑ Lap. j. ti. j. cle. vna. §. ſecus. vbi dico. q. x. no. q2 pulchrum dictū eſt ſʒ nō videt̃ verum. q2 ex quo executor poteſt ꝯferre bñficium ſpectans ad collationē quouſqʒ ſpectabit ad ep̄m. durant v̄ba gratie. qd̄ magis placet. vnde vt dixi. ſ. in p̄mo ꝯtrario. cle. iſta ꝓcedit qn̄ ꝑ reſcriptū nō fuit affectum bñficium. Oppo. ad tertiū caſum quia in lr̄is dʒ attendi tempus date. de reſcrip. eam te. ⁊. c. ſi eo tēpore. lib. vj. ⁊ cle. lr̄as. ⁊ bene facit de priui. cū capel. ⁊ qd̄ ibi no. ⁊ de cenſi. cle. ſi extrauagans. Jo. xxij. ſedes apoſtolica. Lapus ſoluit ſtando ꝯrio dic ſufficere ꝙ anteqʒ cōferatur bñficium experiat̃ ſpectare ad collationē epi dūmodo de iure cōmuni ad eum ſpectet ⁊ nō ſit bñficium d̄ nouo creatū. quod ꝓbat littera hic i eo ꝙ generaliter loqtur. ꝑ hoc quod dixi. ſ. q. vij. Oppo. ad p̄dicta ⁊ ad id qd̄ dicit glo. in eo quod dicit executorem nō poſſe ꝯferre bñficium deuolutū ad ep̄m in quo p̄mo gradu aſſumebat̃ qs ꝑ electionem. nā ex quo facta eſt deuolutio ad ep̄m. pōt ep̄s vno actu ſe expedire ⁊ ꝯferre. cū hoc facit iure ꝓprio. vt ſentit gl. in v̄bo exiſtit. ⁊ ita dixi de elec. ne ꝑ defectu. ⁊ ſic verum ē dicere ꝙ ad ep̄m ſpectat collatio quod ſufficit vt hic in v̄bo. lʒ ſo. vt dixi. ſ. e. q. ſm Lap. Cōtrarium ꝓcedit ſi ad ipm ep̄m ſpectabit ꝯfirmatio. ſi aūt ad aliū ſpectaret ita ꝙ ad ep̄m deuolutum foret ſolum ius eligendi veruʒ ē quod dicit glo. ꝑ hoc inducunt aliq de ver. ſig. cle. exiui. § ceterum. vbi dicit̃ ꝙ ꝑ negligentiā capituli habētis eligere miniſtrum ſpālem deuoluitur ꝓuiſio ad miniſtrū generalem. ⁊ ſic lʒ bñficium p̄mo reformaret̃ ꝑ electionem. tamen poſt deuolutionē reformabit̃ ꝑ ꝓuiſioneʒ. ⁊ ſic executor poterit ꝯferre. ⁊ hoc tʒ Gaſpar. de cal. in repetitōe huius cle. ⁊ ideo Pe. de ancha. melius tn̄ videtur ꝙ ēt ſi ad ep̄m ſpectet ꝯfirmatio tn̄. q2 non ē verum dicere ꝙ beneficium ſpectet ad collationem epi nō compꝛehendit̃. lʒ enim ep̄s poſſit ſe expedire vno actu. ille tamē hʒ vim duoꝝ. ſ. electionis ⁊ ꝯfirmationis vt attēdat̃ originalis natura beneficij. ꝑ hoc quod dixi. ſ. e. i. p̄n. ⁊ ꝓcipue vt reſtringatur gratia apoſtolica in eo ꝙ grauat ordinarium collatorem. e. ti. quāuis. j. lib. vj. ad cle. exiui. §. ceterū. dic ꝙ dicit̃ deuolui ꝓuiſio. q2 pōt ſe vnico actu expedire vt nunc dixi. e. q. ſed dʒ attendi natura originalis. vt dixi. Undecimo q̄ro de intellectu verbi cuiuſcūqʒ. glo. ſoluit exponēdo ꝙ ꝑ quotcūqʒ gradus deuenerit ad ep̄m conferret executor.

Oppo. ad hoc q2 deberet ſaltem requiri ꝙ p̄mus collator fuerit talis q potuerit grauari per executorem. ꝑ id qd̄ hic dicitur in glo. penul. que dicit ꝙ cum ſcribit̃ ad collationem epi non ꝯferret executor bñficium ſpectās ad collationem decani. lʒ deuolutum ſit ad ep̄m. ⁊ deinde ad papam. So. eo ipo ꝙ bñficium deuolutum ē ad ep̄m. verū eſt dicere ꝙ ſpectat ad collationē epi. ideo executor pōt illud conferre cum habeat ptātem ꝓuidendi de bñficio ad collationem epi ſpectante. Sed qn̄ beneficiuʒ ſpectās ad collationem decani deuoluit̃ ad ep̄m. ⁊ deinde ad papaʒ nō eſt verum dicere ꝙ ſit bñficium ſpectans ad collationē epi ideo nō venit ſub gratia. ⁊ hoc ēt tenent Pau. ⁊ Genz. qd̄ ēt ꝓbatur in lr̄a que tūc tn̄ permittit executorem cōferre bñficium deuolutum ad papaʒ. quādo deuolutū eſt ex negligentia epi ⁊ alioꝝ in hoc eidem ſuccedentiū. ⁊ de hoc i glo. in verbo ad nos. ⁊ in ea ibi littera. Dy. in regula. j. li. vj. ibi gratiam ſpecialem. dicit Lau. de pyru ꝙ quādo ordinarius confert beneficia non dʒ dicere facientes gratiā ſpālem. q2 ad hoc tenetur. ſed quando confert vel conferri mandat ſecus. facit enim gratiam q2 preiudicat ordinario collatori. Dic ꝙ ēt ordinarius facit gratiā in ius dādo

de ꝑben.relatū.vbi de hoc.ibi mirabilis ſolutio ꝛ repro/
batur in dicta regula. Duodecimo quero ſi beneficiuꝫ
ſpectat ad collationem pape nō iure deuoluto ſed ꝓprio.
vt q2 vacauit in curia.glo.in verbo ad nos.dicit ꝙ execu
toꝛ non ꝯfert.ꝛ idem Pau.ꝛ Gen.ꝛ vltra rōnem poſitaꝫ
in glo.dicit ꝙ eſt ratio.q2 papa ſcribendo voluit grauare
collatoꝛem certū vel incertū ſibi auferre collationem ſuā
liberam.ſecus in deuoluto in quo fit ꝑiudiciuꝫ epō a quo
deuoluitur. Op.ad hoc vltimuꝫ.q2 non pōt negari qn
fiat preiudicium pape ēt in deuoluto cū conferat iure pro
prio.vnde nō deberet comprehendi papa ex quo de ipſo
nō eſt facta mentio.cum reſcripta bñficialia ſint reſtringē
da.e.ti.Quis.j.lib.vj.So.Mathe.ꝙ large interpretamur
in preiudiciū ꝯcedentis.de dona.cum dilectus.ꝛ ad.c.Quā/
uis.dic ꝙ loqtur reſpectu ꝑiudicij alterius tertij.ꝛ in hoc
no.hāc cle.nam de rigoꝛe videref ꝙ ſicut nō pōt ꝯferri be
neficium deuolutum de epō ad capl'm.ita nec deuolutum
de epiſcopo ad papam.cū vtroqꝫ caſu verum ſit dicere ꝙ
nō ſpectat ad collationem epī poſt factam deuolutioneꝫ.
Ratio vō deciſionis eſt.q2 niſi eſſet ſtricta interpretatio
que fit in litteris bñficialibus poſſit executoꝛ ꝯferre id qđ
deuolutum foret de epō ad capl'm poſt datam.q2 quo ad
efficaciam lr̄arum attendimus datam.nec deberet hec va
riatio ſecuta impedire collationē executoꝛis.Sed rō deci
dēdi ꝯrium eſt ne grauetur capl'm quod nō fuit expreſſum
in lr̄is.e.ti.cum in illis.lib.vj.q rō ceſſat quādo deuolutio
facta eſt ad papam.q non pōt grauatus a ſeipſo. Deci
motertio q̄ro in eo ꝙ exprimit tria tpa. Primum qñ colla
tio ſpectat ad epm.Scōm qñ ad ſuccedētes ei.Tertiū qñ
ad papā.an locus ē in oībus tribus iſti cle.glo.vl.ſoluit.
ꝛ de ſuccedentibus dic ꝙ ſunt hi q ſunt medij inter epm et
papam.Lau.exēplificat in archiepiſcopo vel patriarcha
Op.ad hoc de patriarcha q imediate de archiepiſco
po fiat deuolutio ad papam.de ſup.neg.prela.lꝫ.ar.lj.di.
c.ſi.in fine.xxiij.q.j.pudēda.Lau.ꝛ Gen.ſtant ꝯrio.dic ꝯ
p dictum.c.lꝫ.vbi a contrario ꝓbatur ꝙ ſi archiepiſcopus
haberet ſupioꝛem citra papā ad illū ꝛ nō ad papam fieret
deuolutio.ꝛ alia duo iura preallegata nihil faciūt.

s **Juxta.** Nota ꝙ archidyacona-
tus ē dignitas q2 ex vi man
dati ſup dignitate ꝯſecutus hic fuit archidya
conatū. Secundo no.de dictione inibi.de
qua glo.remittit. Tertio no.ꝙ p adeptionem prebēde
ꝑdit qs prebēdam quā ille primo habebat in eadē eccleſia
de hoc in glo.penul.ꝛ fi. Quarto no.caſum ſingulareꝫ
in quo reſcriptū ad prebēdam ꝯſumaf ſucceſſiue in duo/
bus quod ē mirabile cū videaf ꝯſumatū p adeptionem ꝑ
me.e.ti.ſi clericus.lib.vj.de hoc in ſe.contrario. Op.
ꝙ ex quo expectans fuit ꝯſecutus ꝑbendam nō poſſit aliā
conſeq vigoꝛe illius reſcripti.e.ti.nō pōt.ij.rñſo.li.vj.ſo.
ex hoc reddif hec cle.dubia ꝛ ponunf in ea due lecture.
in gl.ij.Prima eſt ꝙ ꝓcedit de eqtate.Secūda ꝙ de iure.
examinemus.primā dicit glo.ea.ꝙ ideo aſſecutus prebē
dam pōt aliam annexā dignitati ꝯſequi:q2 adhuc pende
bat gr̄a in parte ꝑncipalioꝛi.ſ.ſup dignitate ꝛ ſup preben
da vno ꝯtextu.ꝛ ideo equū fuit vt dimiſſa ꝑus prebenda
poſſit aſſeq ſecūdam.ꝓ hoc.e.ti.ſi is cui.li.vj.Pro hac le
ctura iducit Lau.in eo qđ dixi ꝙ gr̄a pendebat q2 nihil ē
ꝑfecte actū ex quo aliqd remanet ad agendū maxime ſi eſt
id qđ eſt magis ꝑncipale.vt hic.ar.C.de his qbus vt in/
dig.l.pc.ꝛ q2 alias intētio pape nō eſſet ipleta.ſi nō poſſet
ꝯſequi dignitatē q̄ intētio multū ꝯſideratur in talib9.đ re/
ſcrip.ſup litteris.in quo dic ꝙ ex eo ꝙ pōt conſeq dignita
tem dꝫ poſſe aſſeq ꝑbendā ꝓpter annexionem.vnde dicit
Pau.ꝙ adeptus quomodocūqꝫ ꝑbendā expectat ſolam
dignitatē pōt acceptare dignitatē habētē ꝑbendā annexā

in eadē eccleſia.ꝛ hoc ꝓbatur hic ſm iſtā lecturā.deinde
gl.ponit aliā lecturā vt ꝑdixi ꝙ hec cle.ꝓcedat đ iure:q2
ex quo papa mādauit ꝓuidere de dignitate ꝛ ꝑbenda:vo
luit ꝓuidere de dignitate ēt ſi haberet ꝑbendā annexā.lꝫ
ꝑus aliam fuerit adeptus.Quis vt dicit glo.ſi mandaref
de ſola dignitate nō poſſit conſeq dignitatem habenteꝫ ꝑ
bendā annexā.ex his lecturis rñdetur ad.c.nō pōt.tenen
do ꝑmam lecturā ꝙ ibi de iure hic de eqtate.Tenēdo ſe/
cūdam dic ꝙ hoc operaf mandatū duplex.ſ.q2 mādabaf
de dignitate ꝛ ꝑbenda.Iteꝫ ibi loqtur de gratia totaliter
ꝯſumata.hic aūt erat ꝯſumata q2 pendebat ſup dignitate
Scđo op.ad ꝑmam lecturā:q2 ſi loqueref hic de eqta
te poneref aliquod verbū hoc ſignificans.quo nō poſito
dꝫ intelligi ꝙ loquaf de iure:cū hic papa videatur rñde/
re ad ꝯſultationem.ꝓ hoc qđ no.glo.de temp.oꝛ.ꝯſulta/
tioni.Confirmaf q2 cum hic loquaf de gratijs impetratiū
odioſis ꝛ reſtringendis.e.ti.quāuis.li.vj.nulla ſubeſt eq
tas ad extenſionē gratie faciendā ad ꝑbendas.imo poti9
videf imputandū impetranti q dꝫ preuidere caſum hunc
ꝯtingere poſſe.ſ.ꝙ vacaret prima ꝑbenda ſola deinde di
gnitas cū prebēda.expectaret ergo dignitatē nō habētem
prebendā.ꝛ ſi nulla talis eſt in eccleſia gr̄a erit fruſtrato/
ria quo ad dignitatē.Item ad idē ꝯtra.in eo qđ dicit gl.ꝙ
hec operatur gratia facta ſup dignitate ꝛ ꝑbenda vno cō
textu.nō enim videf aliqd operari vnus ꝯtextus.cū poſ/
ſit ꝯſumari diuerſis tempoꝛibus.vt hic.inter.So.eqtas
eſt vt gr̄a non ſit nulla.Quis enim tales gratie reſtringā/
tur debent tñ itelligi ita ꝙ nō ſint fruſtratoꝛie.ꝛ vba ꝑpa/
rum debēt intelligi vt opentur effectum aliquē.j.ti.j.cle.
vna.§.ſecus.ꝛ ex hoc ſoluūtur duo prima ꝯria ſtatim fa/
cta.Ad tertium pōt dici ꝙ ēt ſi diuerſo ꝯtextu vt ex diuer
ſis reſcriptis debeaf dignitas ꝛ ꝑbenda.adhuc procedit
hec lectura.ꝛ hoc vult gl.ij.in fi.ſed eſt equū quod hic di
quando gratia ē facta vno contextu p rōnem ꝑdictam.q2
gratia ēt conſumata in ꝑbenda ante adeptionē dignitatis
dicif pendere. Tertio op.ad ſcđam lecturā in eo ꝙ pō
deratur in ea:ꝙ in gr̄a facta erat mentio de dignitate ꝛ ꝑ
benda.ex quo vt ꝑdixi gl.tꝫ ꝙ ſi de dignitate tm̄ fieret mē
tio non deberef dignitas habens ꝑbendā annexā.non vi
detur enim hoc habere rōnem.nā de acceſſoꝛio nulla con
ſideratio eſt habenda.eo.ti.ſup eo.lib.vj.ꝛ ibi nō.gl.pc.
Acceſſoꝛiū enim ſeqtur naturā ꝑncipalis.So.lꝫ auctoꝛi/
tas glo.multū obſtet tñ ſto ꝯtrario.ꝛ ipſa ēt glo.ſe firmat
ſed dicit ꝙ egeret declaratione.dico aūt in hac cle.eē rō/
nem decidēdi:q2 ſiue in eodem reſcripto mandef de pre
benda ꝛ dignitate ſiue in diuerſis nihil obſtat quominus
adeptus ꝑbendam poſſet aſſequi dignitatem habenteꝫ ꝑ
bendā annexā:q2 ipſa vi acceſſoꝛij venit ꝛ ex natura ſui
vnif principali.nec eſt verum dicere ꝙ gr̄a facta ſup pre
benda ꝯſumef in duabus ꝑbendis.imo ſcđam prebendā
obtinet tanqꝫ acceſſoꝛiū.quā obtineret ēt ſi mandaref ꝓ
deri de ſola dignitate vt ꝑdixi. Quarto op.ad hoc ꝙ
ſi de acceſſoꝛio nō curaf.ergo p adeptionem ſecūde prebēde
non vacabit ꝑma.e.ti.ſup eo.lib.vj.vbi bñficium incom/
paſſibile vnitū ſimplici pōt haberi cum alio incōpaſſibi/
li.So.hoc inducit hec cle.q2 videf ꝯtinere caſum mirabi/
lem ꝙ ſit maioꝛ incōpaſſibilitas duarū ꝑbendarū in eadē
eccleſia ꝙ duoꝝ curatoꝝ.quod dic vt ibi nō.in glo.vlti.q
remittit ad notata.de conceſ.ꝑben.lr̄as.vbi ponunf rō/
nes quare due ꝑbende in eadē eccleſia haberi nō poſſunt
ꝛ ponit hic Pau.dicēs ꝙ hoc ideo ē q2 ſi in eadeꝫ eccleſia
qs haberet plures ꝑbendas ifringeref numerus ſi eſſet in
eccleſia.ꝛ ſi nō eēt ibi numerus habere duas prebēdas eēt
iterato in voce nō in re.vult dicere ꝙ qñ nō eſt numerus
in eccleſia cū tūc ius canonicale creetur cū canonico.i.cū
qs fit canonicus.e.ti.dilecto.ſi is crearetur eēt iteratio in
voce

voce nō in re: q: p hoc nō haberet niſi vnū ius canonicale. Sunt ꝛ alia abſurda que nō. in. d. c. lr̃as. que nō ſic ꝑcedūt ſi qs haberet vnū curatū in titulū ꝛ aliud vnitū pbende. Ex his apparet defenſata pma ꝛ ſecūda lectura. tamē ſecunda magis placet q: vt ex pdictis apparet ſaluari pōt hec cle. de iure. ꝛ hoc no. q: prius non apta. ꝛ ſm hoc intellige qđ dicit glo. in vbo annexa. vſqꝫ ad. v. ſed qd ſi dices.
Quero vnde oritur canonicatus. Lau. dicit ꝙ ex inſtitutione ſeu receptione in canonicum ꝛ fratrē. ꝛ dr̄ a canon grece quod ē regula. nā canonici ſunt ſub regula. ꝛ ſm euꝫ hoc eſt ſpūale bñficium ex quo cōpetit ſtallū in choro ꝛ locus in capitulo. de renū. cū inter. ꝛ ius ē incorporale ꝛ indiuiduū quod nō pōt duobus cōicari. eo. ti. dilecto. qđ ideo eſt q: lꝫ ſit incorporale non pōt diu manere ſine re corporali. ſicut nec anima ſine corpore. j. q. iij. ſi qs obiecerit. eo. ti. dilectus. primo de hoc. Lau. dicit ad excludendū id qđ no. de iure pa. c. j. vbi nota ꝙ iura incorporalia poſſūt pluribus inſolidū cōpetere: illud enim ē verum de incorporalibus q̄ nō ſic imediate trahunt ſecum corpalia ſicut iuſpatronatus. de quo ibi. hoc enim nō imediate trahit ſecū corporalia: ſic ēt iura ſeruitutū. ff. de ſerui. l. vie. ſic ꝛ iuriſdic. q̄ eſt qd indiuiſibile. vt nō. de offi. dele. prudentiā. in pn. in glo. ij. hec enim q̄uis inhereant rebus corpalibus: non tñ ſunt iura imediata rerū corporaliū. tunc enim diuiderenť ſicut ipe res vt ꝯtingit in dominio quod inſolidū non pōt eſſe apud plures ſicut nec poſſeſſio eiuſdem rei. de pba. lꝫ ff. cōmo. l. ſi vt certo. §. ſi duob⁹. quod ideo ē q: lꝫ dñiuꝫ ſit qd incorporeum q: tñ eſt ius in re corporea ideo diuidiť ſicut ipa res. ꝛ ſic ē canonicatus reſpectu pbende. ſecus ſi in iure patronatus ꝛ alijs: q̄ ſupra dixi q̄ ſunt indiuiſibilia rōne ſui. nec diuiduť rōne rerū corpalium vt pdixi. q̄ nota.
Scđo q̄ro an canonicatus ſit ius perpetuū? dicit Lau. ꝙ qñqꝫ eſt temporale ꝛ momentaneū. vt quādo in eccleſia non ē certus numerus ſed ius oriť cum canonico de nouo creato ꝛ extinguiť cū defuncto. e. ti. dilecto. ꝛ nūc vacare nō pōt vt ibi. Quādoqꝫ eſt perpetuū ꝛ formatū ꝛ p ſe exiſtens vt in eccleſia habente certū numerū: ꝛ tūc nō extinguitur mortuo canonico ſed vacat. d. c. dilecto. de ꝯſti. cū M. de cōceſ. pben. ex parte. ex his facit Lau. ꝛ aliā differētiam dicēs ꝙ canonia eſt duplex. vna q̄ adheret pbēde ita ꝙ ea poſſeſſa poſſideť pbenda: ꝛ vacante vacat: ſicut quādo canonicatus ꝛ pbenda ſimul ꝯferunť. alia canonia eſt q̄ ꝑſe ad tempus ē. ſed finaliter ꝯſolidať pbende. ſicut quando papa ꝯfert canonicatū nulla pbenda vacante ꝛ mādat illum cui ꝯtulit poni in poſſeſſione iuriū canonicaliū ante habitā pbendaꝫ. ꝛ hac forma nititur multū romana curia eo. ti. ſi clericus in fi. ꝛ ſm Laud. hac forma pōt vti qlibet ordinarius dūmodo nō pmittat pbendam vacaturā: q̄ tamen debeť rōne canonicatus. ꝛ ſic expſſum noceret qđ nō nocet tacitum. eo. ti. relatū. ꝛ. c. dilectus. ꝛ nota. de ꝯceſ. pben. deteſtanda. lib. vj. Tertio quero q̄ eſt rō ꝙ canonicatus pōt ꝯferri ſine aliqua vacatione. vt dixi in pxi. q. pbenda vo nō. de ꝯceſ. pben. in rubro ꝛ nigro. dicit Lau. ꝙ ē q: canonicatus ꝯſiſtit in ſolēnitate ꝛ iure īcorporali: ideo nullum piudicium fit alijs canonicis. ꝯſiſtunt enim iura canonicatus in charitate ꝛ fraternitate ꝛ quadā releuatione ſupportādi ſe in honoribus diuini officij ſine diminutione tēporali. ꝛ talia ſpūalia q̄tō i plures diuidūtur forti⁹ agūt cū ſint opera ſpūs ſancti q̄ nō danť ad mēſurā. de cō. di. v. nō mediocriter. Prebenda aūt ꝯſiſtit in rebus corporalibus ꝛ in talibus verificať ꝓphetia. Multiplicaſti gētem ꝛ nō magnificaſti letitiam. p hoc de ꝯſti. cum. M. de ꝯceſ. pben. c. ſi. lib. vj. Dic ſubtilius ꝙ rō eſt q: canonicatus nō importat imediate cōmoda temporalia ſeu res corpales. Prebēda aūt ſic. quod dixi de ꝯſti. cū. M. ꝛ. ſ. q. j. ꝛ ex hoc cum qs creatur canonicus vltra numeruꝫ ſtatim aſſeqtur

ius canonicale ꝛ numerus rūmpiť. vnde nō expedit ꝙ expectetur vacatio q̄ nec eſſe pōt vbi nō eſt numerus. de cōceſ. pben. ex parte. Prebēda vo cū importet cōmoda temporalia q̄ ꝑcedūt ex rebus corpalibus nō pōt ꝯſtitui ex ſola verbo᷑ ꝓlatione. ſed reqritur factū vt certi redditus ꝯputētur. vt dixi in. d. c. cū. M. ideo nō poteſt ꝯferri niſi expectetur ꝙ aliqua vacet. vel niſi aliqua de nouo ꝯſtituatur ex fructibus excreſcentib⁹. d. c. cū. M. ꝛ hoc ſi certus erat numerus pbendarū. ſecus ſi incertus tūc enim qs poteſt recipi ad canonicatum ꝛ pbendā nō expectata vacatione que nec hꝫ locum. d. c. ex parte. ſtat aūt numerus pbendarum ēt rupto numero canonico᷑. vt quādo recipiūtur canonici ſupnumerarij. ꝛ qd iuris habeāt. dic vt in ſe. q. Quarto q̄ro an canonicus ſine pbenda habeat vocē in capitulo? Lau. diſtinguit ꝙ aut ſup hoc extat ꝯſuetudo ꝛ ei ſtādum eſt put eſt in vrbe. vt nihil pcipiat nec vocem habeat. de hoc p Inno. e. ti. dilectus. el primo. aut nō extat ꝯſuetudo. ꝛ tūc ſunt opiniones. q: Inno. ꝛ Hoſti. de ꝯſti. cum. M. dicūt ꝙ ſic. alij cōtra. ꝛ idē Inno. in. d. c. dilectus dicit ꝙ aut ſunt ibi diſtincte pbende: ꝛ vltra ipas q̄daꝫ bona cōmunia ꝛ de cōmunibus habebit. aut oīa ſunt cōmunia ſed ſimul colliguť ꝛ in ſingulis diuidūtur: ꝛ tūc de nouo receptus nihil habebit q: fieret alijs diminutio. quod tenet Lau. Sed p hoc nō ſoluitur queſtio qua q̄ritur ꝺ voce in capitulo. tñ idem videtur de voce dicendū quod de diſtributionibus. ꝛ de hoc dixi in. d. c. cum. M. defendēdo ꝯſuetudinem que cōiter hꝫ vbiqꝫ ꝙ tales nō habēt vocem nec diſtributiones. Quinto q̄ro qs poſſit dare canoniā? dicit Lau. ꝙ papa indiſtincte etiā ante vacationē pbende. legatus nō ſed reſeruare. ordinarij vo poſſūt ſicut papa vbi nō eſt certus numerus canonico᷑: vel vbi ē certus dum tamē nō ſit iuramento firmatus nec p ſedem apoſtolicam ꝯfirmatus. de reſcrip. ꝯſtitutus. de pben. dilect⁹ ꝛ. c. relatū. ꝛ. c. dilecto. dic ꝙ legatus pōt id quod ordinarius ꝛ plus. de offi. leg. dilect⁹. Sexto q̄ro quot poſſūt recipi in canonicos ſub expectatione pbende? dicit Lau. ꝙ p papam quot placuerit. p alios arbitrarie ſm numerū alio᷑. de hoc. e. ti. dilectus. Septimo quero quādo qs ē receptus vltra numerum ꝛ poſtea vacat pbenda quam aſſeqtur an aſſequatur nouū canonicatū? dic ꝙ illum aſſequitur cui pbenda eſt annexa ꝛ ſic extinguiť ius canonie quod pmo habuit. ꝛ hoc tꝫ glo. iij. eo. ti. dilectus pmo. dic verius ꝙ ex quo ruptus erat numerus canonico᷑ mortuo canonico pbendato nō vacabit canonicatus. vt dixi. ſ. q. ij. ſed pbenda tñ ꝛ illam aſſequiť ex vi canonicatus quaꝫ habebat. ꝛ hoc etiam tenui in. d. c. dilectus. Octauo q̄ro an eligentes canonicum vltra numerū renūcient numero? dicit Lau. ꝙ ſic. niſi hoc faciāt auctoritate pape. vt nō. glo. de pben. pillorum. Nono quero ſi ex permutatione facta auctoritate pape canonici recipiunt aliquē in cuius litteris erat clauſula nō obſtāte aliquo ſtatuto de certo numero ꝛc. cum alijs nō obſtantijs. ſed in eccleſia erat ſtatutū iuratum de nō recipiendo aliquem donec eēnt redacti intra numerū viginti cui ſtatuto erat ſatiſfactū? dicit Lau. hoc diſputatiōi ſe relinquere. nec aliter apparet qd velit. ꝛ forte vult querere an iſti ſint periuri vel an recipe teneanť. ꝛ dic ꝙ recipere teneņť ꝛ nō ſunt periuri q: in iuramēto intelligiť auctoritas ſupioris excepta. de iureiur. venientes. ꝛ. c. petitio. ꝛ hoc ſi fuit facta mentio de numero iurato. de hoc de reſcrip. ꝯſtitutus. in gl. ij. Decimo q̄ro qd eſt pbenda? dicit Lau. q̄ ē ſpūale ius recipiēdi certos ꝓuentus in eccleſia cōpetentes ex diuino officio cui pbendatus deſeruit. ꝛ naſciť ex canonia tanq̄ filia a matre xij. q. j. §. de qbus. j. q. iij. in ſūma. ſ. e. relatū. ꝛ. c. dilectus. de hoc dixi. de ꝯſti. cū. M. Undecimo q̄ro vnde dr̄ pbenda? dicit Lau. ꝙ a pcio quod recipit quis pro labore.

Duodecimo q̄ro quotuplex eſt p̄benda? dicit Lau. ꝙ
duplex. quedā eſt ſpūalis lꝫ ſubſtātia eius ꝯſiſtat in rebuſ
temporalibus ꝛ hec permutari nō pōt niſi cum iure ſpūali
de rerū ꝑmu. ad q̄ones. alia temporalis q̄ datur ēt de reb⁹
eccleſiaſticis ꝓ aliquo labore temporali alicui tanq̄ȝ bene
merito puta aduocato vel ſimili. ꝛ hec nullā ſpūalitatem
ꝯtinet. ideo ꝑmutari nō poſſet cū ſpūali iure. ar. ꝺ ſimo. cū
eēt. ꝛ. c. querelā. ꝛ. c. veniēs. de pac. cū pridem. xij. q. ij. qui
cūqȝ. xvj. q. j. poſſeſſiones. ij. q. vj. illud. Jn quo ē ꝛ alia ra/
tio: qꝛ cū iſte penſionarius habeat ad vitam tm̄ ſi ꝯtinge/
ret ꝙ is in quem transfert̄ viueret vltra ip̄m nihil haberet
qꝛ nō potuit ille plus iuris trāſferre q̄ȝ haberet. de dona. i
ter virū ꝛ vxo. nup. que rō ceſſat qn̄ p̄benda ꝑmutat̄ tanq̄ȝ
titulus beneficij. tūc enim fit ꝑmutanti collatio: ꝛ iō q̄ȝuis
moriatur is q primo habebat iſte nō deſinit habere titulū

Decimotertio q̄ro an fructus p̄bende ſint prebendati
loquēdo de p̄benda ꝓut ē bn̄ficium. nam ꝓut ē ꝓuiſio tanq̄ȝ
benemerito queſtio nō hꝫ dubium qꝺ ſic? dicit Lau. ꝙ ſi p̄
bendatus fideliter lucrat̄ fructus p̄bende deſeruiēdo di/
uinis officijs facit fructus ſuos. ꝛ de ipſis teſtari pōt ſicut
laborator de denario diurno. ꝺ magiſtris. c. fi. in fi. ꝓ hoc
leuiti. xxx. Nō morabit̄ opus mercenarij tui apud te vſqȝ
mane. ꝛ de die in diē talib⁹ laborantibus in vnica domini
talia debēt abſqȝ mora ꝑſolui. ꝛ hinc dicunt̄ diſtributiōes
quottidiane. de cle. nō reſi. c. vno. lib. vj. dic plenius quo/
modo ꝛ quādo bn̄ficiati faciūt fructus ſuos vt dixi de pe
culio. c. fi. ꝓbando ꝙ ſic. Decimoquarto q̄ro an p̄ben/
datus pōt agere noīe p̄bende contra canonicū? dicit Lau.
ꝙ ſic. ſi bona p̄bendarū ſunt diuiſa: ar. de reſcrip. edoceri.
de hoc de ꝓba. ex litteris. Decimoqnto q̄ro in quo dif
ferat p̄benda a canonia? dicit Lau. ꝙ tanq̄ȝ filia a matre: qꝛ
canonia ē mater. Jtem canonia in rebus ꝯſiſtit incorpora/
libus p̄benda in rebus corporalib⁹: excepto titulo ſeu iu/
re ſpūali qꝺ in vtroqȝ ē incorporale. Jtem p̄benda ſpūaliſ
nō eſt ſine canonia. ſed canonia pōt eſſe ad tp̄s ſine p̄bēda.
vt pꝫ in expectātib⁹ p̄bendas. dicit ergo Lau. ꝙ canonia ē
ip̄m ius ſpūale per qꝺ ea q̄ ſunt diuini ꝛ eccleſiaſtici officij
exercent̄. ſicut cantare in choro ꝛ aliud diuinū officiū exer
cere. eo. ti. dilectus. ibi ſtallo in choro ꝛ participatione q̄/
libet diuinoꝝ. Prebēda vero ē ius ſpūale quo ad ea que
ſpectant ad ꝑceptionē eccleſiaſtici beneficij. ſicut collige
re decimas primicias ꝛ oblationes. de deci. q̄ȝuis. de ver.
ſigni. cauſa. j. q. iij. in ſumma. ꝛ de hoc de ꝯſti. cū. M. vbi
dico in. j. q. Decimoſexto q̄ro quare pōt augeri nūeruſ
canonicoꝝ ꝛ non prebendarū? dicit Lau. ꝙ ideo qꝛ ex mul
tiplicatione canonicoꝝ creſcit ſalubre conſiliū ꝛ diuinum
officiū. ſecus in p̄bēdis que poſſunt intātū diuidi ꝙ cano/
nici mendicarent. Jtem conciliū lateran̄. ꝓhibet cōferre p̄
bēdam ſub expectatione anteq̄ȝ vacet. nō autem ius cano
nie. ꝛ ſufficit ita ſcriptum eē. ff. q ꝛ a qbus. l. ꝑſpexit. ꝺ hoc
s̄. q. iij. Decimoſeptimo q̄ro an diſpoſitio huius cle. ꝓ
cederet ſi expectās dignitatem nō haberet beneficiū acce
ptandi? gl. iij. quod ſic. idem Pau. ꝛ dicit eadem glo. iij. ꝛ
Pau. ꝙ clauſula reſpiciebat dignitatem nō p̄bendā. opor
tuit ergo vt aſſequeret̄ prebēdam que p̄mo vacauit ne ſibi
fieret preiudiciū. ꝑ. c. ſi clericus. e. ti. li. vj. Decimoocta
uo q̄ro ſi habens canonicatū ꝛ ius ad p̄bendam primo va
cantem ꝛ ad dignitatē quam duceret acceptādam. preben
dam que p̄mo vacauit ſine dignitate noluit acceptare ꝓ/
teſtans ꝙ hoc fiebat vt expectaret dignitatem cum p̄ben
da annexa. qꝛ omnes dignitates habebant prebēdas an/
nexas? glo. iij. in ver. videt̄. dicit hanc eſſe honeſtam cau/
ſam differendi: ſed ſi clauſula acceptādi reſpiceret etiā p̄
bēdam dicit nullū eſſe dubiū. ſ. qꝛ defferri poſſet vt in ea
ibi apoſtolo primo. ad corinth. viij. s̄. de regula. lꝫ. ꝛ. j̄. de
regula. vt ꝓfeſſores. ꝛ idem Lau. ꝛ Pau. qui dicit ꝙ bn̄/
ficium acceptādi cōcernens dignitatem videt̄ etiam ꝯcer
nere prebēdam ratione acceſſorij. qꝛ de cōnexis idem iudi
cium. de cōſti. trāſlato. quod nō videtur ꝓcedere: qꝛ nō fu
it mādatum ꝓuideri de prebēda acceſſorie ſed principali/
ter. vnde videt̄ de rigore ꝙ gratia ꝯſumetur in p̄ma p̄ben
da. dictū tamē precedens ē verū ex alia rōne. qꝛ vt dixi. s̄.
in pe. ꝯtrario etiā ſi mandetur ꝓuideri de ſola dignitate ꝺ
bebitur dignitas. q̄ȝuis habeat p̄bendam annexā. De
cimonono q̄ro ſi acceptationi adijcitur tempus an poterit
poſtea acceptare. videt̄ ꝙ ſic. e. ti. ſi tibi abſenti. lib. vj. naȝ
in eius fauorem ē adiecta hec clauſula ad ligādum pote/
ſtatem ordinarij collatoris que in eius odium retorqueri
nō debet. C. de legi. l. ꝙ fauore. regula qꝺ ob grām. lib. vj.
ꝛ hoc tenet Archi. e. ti. dudum. lib. vj. Jn ꝯ̄rium qꝛ reſer/
uatio ꝛ executoris poteſtas iūcta acceptationi faciēde de
bn̄ficio infra mēſem nō durant poſt mēſem. de offi. dele. de
cauſis. ꝛ ſic forma mādati nō patitur vltra tempus ꝓuide
ri. facit. e. ti. cui. de nō. lib. vj. ꝛ de hoc tꝫ Pau. qꝛ ad regu/
lam ꝙ ob grām. dicit reſponſum ꝑ predicta. vult dicere ꝓ/
pter formam mādati que dꝫ obſeruari. ad. c. ſi tibi reſpon
det ꝙ in q̄one noſtra acceptatio precedit ꝛ collatio ſequit̄
ibi ecōuerſo vnum nō mirū ſi durāte collatione ibi pōt fie
ri acceptatio. ſed vbi collatio reſtringit̄ ad tempus acce/
ptationis expirāte poteſtate expirabit executoris pote/
ſtas q̄ nō pōt exerceri niſi in bn̄ficio accepto ꝛ hoc niſi tem
pus eēt adiectū inhibitioni ita ꝙ eēt ligata poteſtas ordi/
narij infra illud: qꝛ poſt tale tēpus ante collationē ordina
rij valeret acceptatio ꝛ executoris poteſtas. qꝺ vltimum
verū ē de iure: qꝛ tūc poteſtas acceptādi: ꝛ executoris po
teſtas nō ſunt limitata tp̄e. ſꝫ vt predixi tempus erat adie
ctum ſoli inhibitioni: vt qꝛ inhibitū erat ordinario ne infra
mēſem ꝯferret. nō tn̄ hoc hꝫ practicam ſm̄ formā hodie ſo
litam. ꝑ quam tēpus adijcitur acceptationi. j̄. ti. j. c. vnico.
§. ſecus. ꝛ de hoc ibi in glo. iſte terminus. Uigeſimo q̄
ro ſi papa cōtulit canonicatum ꝛ mādat ꝓuideri de prebē
da quā infra mēſem acceptauerit. an ſi acceptat infra mē/
ſem poterit poſtea cōferri? dicit Pau. ꝙ nō. qꝛ expirauit
quo ad illam poteſtas executoris. ꝓ hoc qꝺ dixi in ꝓxi. q.
Uigeſimop̄mo q̄ro an ꝑ ordinarium poterit ei cōferri?
videtur ꝙ ſic. ſi nō eſt alius expectās. eo. ti. ſi clericus. pri
mo rn̄ſo. lib. vj. Jn ꝯ̄rium. qꝛ quo ad neglectū bn̄ficiū non
hꝫ ordinarius potaſtatem ibi. ergo nec hic. Jtem ibi ordi/
narius ſurrogatur executori: qꝛ eius poteſtas expirauit.
ſꝫ hic durat ita ꝙ virtute gratie poterit adhuc expectans
habere prebēdam. ſꝫ ibi nō. ideo ꝑ ordinarium ibi fuit ꝓ/
uidēdum ne eēt canonicus ſine prebēda. e. ti. relatū. ꝛ hoc
verius ſm̄ Pau. Uigeſimoſecūdo quero ſi in caſu hu
ius cle. vacat archidyaconatus cum prebēda: ꝛ hoc ſciēs
iſte expectās recepit aliam prebēdam. an poſtea poſſit ac
ceptare archidyaconatū? glo. in verbo poſt. dicit ꝙ non
lr̄am a contrario. ꝛ idē Pau. Oppo. ad hoc qꝛ potius
videretur dicēdum ꝙ acceptatio prebende nō tenuerit ſi
vacaret alia prebenda cum archidyaconatu que potius
hebatur ex intentione mādātis q̄ȝ prebēda ſeparata. Sed
mādatum nō erat hic ſuper dignitate cū prebenda. vel ſu
per prebenda ꝛ dignitate alias nō potuiſſet conſequi pre/
bēdam dignitati nō annexam. Oppo. ad idem: qꝛ ſi nō
erat tempus adiectum acceptationi dignitatis lꝫ p̄us ac
ceptauerit prebēdam videt̄ ꝙ poſſit adhuc acceptare ar/
chidyaconatum cū prebēda. eo. ti. ſi tibi abſenti. li. vj. vbi
ēt fortius dꝛ ꝙ is cui collatum ē bn̄ficium dato termino ad
acceptandum dum etiam poſt terminum acceptare pōt ſi
res ē integra. So. eo ipſo ꝙ vacante archidyaconatu cū p̄
benda acceptauit prebēdam aliā videt̄ aliam ꝓtuliſſe pre
bende annexe archidyaconatui: qꝛ eligendo vnū incōpaſ
ſibile videt̄ alteri renūciaſſe. de p̄ſump. nōne. e. t. ꝺ multa.
ꝛ per.

⁊ ꝑ ꝯñs videt̃ potius voluiſſe prebēdā ſolā: q̄ȝ dignitateȝ cū ꝑbenda: ⁊ hac rōne pōt defendi glo. iſta. ſed de rigore videt̃ ſtandū ꝯ̄rio. ⁊ ꝑ hec declarat̃ glo. in verbo annexa: vſq̄ȝ ibi ſed qd. Uigeſimotertio q̄ro ſi in caſu hui⁹ cle. adeptus fuit dignitatē ⁊ expectat prebendā ſi vacat prebenda annexa dignitati. an prima dignitate dimiſſa poterit hāc ꝯſequi? glo. in v̄bo annexa. v̄. ſȝ qd dicit ꝙ nō. q̄ȝ nō eſt eadē rō ꝑncipalis ad acceſſoriū ⁊ ecōuerſo. ⁊ idē Pau. ⁊ eſt ſenſus ꝙ lȝ adeptus ꝑbendam pricipaliter poſſit acceptare dignitatē habentē prebendā annexā dignitati vt hic: ſecus ſi adeptus dignitatē vult acceptare ꝑbendam annexaȝ dignitati vt in hac q̄ōne. q̄ȝ ex quo ſemel gratia fuit cōſūmata in dignitate pricipalit̃: q̄ȝ dignitas ſc̄da non pōt deberi ex vi ꝑbēde ſibi annexe tūc ꝑncipale ſequeret̃ nām acceſſorij. Uigeſimoquarto q̄ro ſi dignitas ſc̄da eſſet acceſſoria ꝑbenda videret̃ poſſe acceptare prebēdaȝ cū dignitate ēt tenēdo primā dignitatē? eo. ti. ſup eo. li. vj. q̄ȝ nō habet̃ ꝯſideratio incōpaſſibilitatis qñ vna dignitas habet̃ ꝑncipaliter ⁊ alia tāq̄ȝ ānexa beneficio ſimplici vt ibi: lȝ ſecus ſit in ꝑbendis eiuſdē eccl̃ie i q̄bus ꝓhibet̃ pluralitas ēt ſi vna habeat̃ pricipaliter. alia ꝑ modū annexionis. q̄ð dixi. ſ. in. iiij. ꝯ̄rio. Uigeſimoq̄nto q̄ro ſi expectans de quo hic ꝑbendā que primo vacauit nō acceptat ita ꝙ ꝑdit ius lr̄aꝝ reſpectu ꝑbēde. ꝑ. c. ſi clericus. e. ti. li. vj. an poterit dignitatē ſine prebenda poſtea vacātē acceptare? Laud. ꝙ ſic. per. c. q̄ȝ ſepe. e. ti. li. vj. ⁊ ſic dicit Lau. fuiſſe ſeruatū in eccl̃a Illerdeñ. Uigeſimoſexto q̄ro ſi ep̄s ⁊ canonici ſicut de facto fuit in eccl̃ia O ſeñ. ſtatuerūt ꝙ canonicus nō ꝑbēdatus ꝑ ipetrationē papalē: vel al̃s nō poſſit aſſeq dignitatē in ipſa eccl̃ia. ⁊ archidiaconus illius eccl̃ie fuit ꝯſecratus in ep̄m Girundeñ. quo facto Joannes filius regis Arragonū ipetrauit ꝑbendam ꝓ ſe ⁊ archidiaconatū pro alio qui habebat canoniā tm̄ ⁊ dignitatē in eccl̃ia. ⁊ ſic cōſecutus fuit Joānes ꝑbendā. Oppoſitum fuit ꝑ canonicos ꝯtra ſociū Joānis. dicit Laud. ꝙ ſi archidiaconatus vacauit in curia nō nocet ſtatutū. de cōſue. c. fi. Si aūt extra curiā videt̃ ſtatutū valere. maxime ſi eſt a pena cōfirmatū. de reſcrip. cōſtitutus. In ꝯ̄rium videtur ꝑ. c. cōſtitutionē. §. ij. de v̄bo. ſig. li. vj. Lau. dic per d. c. ij. ꝙ tale ſtatutū nō tȝ niſi ſit a papa cōfirmatū. ſi autē eſt cōfirmatū obſtat indiſtincte ipetrāti. ar. de reſcrip. cōſtitutus. Uigeſimoſeptimo q̄ro ſi in eccl̃ia eſt certus numerus canonicoꝝ ⁊ ꝑbendaruȝ iuramēto firmatus an ꝑbenda que vacat in caſu huius. c. ꝑ aſſecutionē dignitatis cū ꝑbenda poterit cōferri ꝑ capl̃m. dicit Lap. ꝙ nō ꝓpter penā periurij: q̄ȝ nō poſſunt illā cōferre niſi canonico ſi erat canonicalis ⁊ cōferendo canonico frangeret̃ numerus canonicoꝝ ⁊ eſſent periurij. dicit tm̄ ꝙ habentibus cōferre nō currit tp̄s. ſed debēt cōferendi licētiā a ſupiore petere. de electi. c. fi. Uigeſimooctauo q̄ro qualis fuit forma ſub qua mandabat̃ hic ꝓuideri. dicit Jo. an. ꝙ erat ſup canonicatu ⁊ ꝑbenda ⁊ dignitate quam duceret acceptandā ēt ſi ea ſeparatim vacare cōtingeret vel ꝑ alia eq̄pollentia verba. Uigeſimonono q̄ro ſi mandat̃ ꝓuideri de dignitate cū canonicatu ac ꝑbēda an poſſet ipetrās habere canonicatū ⁊ prebēdam vacantē dato ꝙ nō vacet dignitas? videt̃ ꝙ nō. q̄ȝ prepoſitio cū videt̃ facere cōditionē ita ꝙ niſi oīa ſimul vacent nō habet locū gratia. ff. ð conditio. ⁊ demon. l. iulius. Et Pau. ꝯ̄rium tȝ Stepha. niſi appareat papā aliter intellexiſſe. ff. de vſuf. accreſ. l. ſi mulieri. de leg. j. ſi ancilla. cū liberis. vbi legata ancilla cū liberis ēt ſi ancilla nō ſit debentur liberi. ff. ð manumiſ. teſta. l. ſi ita fuerit. §. fi. cū ibi no. ⁊. e. ti. l. ſi cui. ⁊. l. ſi quis inquilinos. §. ſi ita. ⁊. ff. de v̄bo. ſigni. triplici. ⁊ quod no. de cele. miſ. cum marthe. §. queſiuiſti. poſt prin.

De cōceſſione prebēde ⁊ eccleſie non vacātis Rubrica.

Nam ei. No. ꝙ promouēdus ad beneficiū dȝ eē idoneus in ſcia ⁊ que ſcia exigit̃ no. Inno. ð elec. cū in cūtis. in pric. ⁊ dicit idē Inno. de ſū. tri. firmit̃. ⁊ de renū. niſi. in glo. ignorātia. ꝙ habilis ad adeptionē ſcie que ad beneficiū req̄ritur nolēs ei dare operā peccat mortaliter q̄ð no. ⁊ quo ad caſū noſtrū dȝ habilis ſi bñ legit cōſtruit ⁊ cātat ⁊ in hac forma examinant̃ ipetrātes vt dicit glo. ij. ⁊ in hoc papa credit examinatoribus vt vult glo. eadē ⁊ idē Lau. ⁊ alij. ex quo aūt papa reputauit quē idoneū nō pōt de idoneitate eius dubitari: q̄ȝ inſtar priuilegij eſt dubitare an ſit dignus quē princeps elegerit. C. ð cri. ſacri. l. ij. xvij. q. iiij. §. q̄ aūt. Sc̄do no. ꝙ ꝓmouēdus dȝ eſſe vite laudalilis ⁊ hoc ꝑpenditur ex bonis operib⁹ ⁊ abſtinētia vicioꝝ ſm̄ Pau. dicit Lau. ꝙ q̄libet preſumitur vite laudabilis. ar. in ꝓemio Grego. lȝ nō preſumat̃ lr̄atus. de elec. ſi forte. li. vj. ⁊ ex hoc videret̃ ꝙ ſup vita nō expediat examinari cuius ꝯ̄rium ꝓbatur hic. in quo dicit Lau. ꝙ q̄ȝ naſcimur filij ire ⁊ ꝓcliui ad peccandū. ſ. in ꝓemio huius cōpilationis. ⁊. xij. q. j. oīs. Ideo violenter preſumit̃ ꝯ̄ quēlibet vbi agit̃ de ipſo ꝓmouēdo ideo examinat̃ vt hic de ſcruti. c. vno. Si tm̄ iā ꝓmotus ad ordines quātū ad ꝓmotores ⁊ ſucceſſores reputat̃ idoneus ſi mādat̃ ei ꝓuideri ſub forma cōi de qua hic. ⁊ de eta. ⁊ quali. accepimus. dicit Gen. ꝑ predicta ꝙ cū de vita ⁊ couerſatione pape nō cōſtat cōmitti inq̄ſitionē in partibus vbi de facili pōt haberi de talibus notitia. ar. ff. de queſtio. l. de minore. §. tormēta. de elec. poſtq̄ȝ. Tertio no. ꝙ ꝓmouendus dȝ eē cōuerſatiōis honeſte ex hoc no. ſm̄ Pau. ꝙ preſumit̃ ꝓ aliquo vel ꝯ̄ ipſum ex cōuerſatiōe. xxxiij. di. quorūdā. de pur. cano. iter. ⁊. c. cū in iuuētute. de vi. ⁊ ho. cle. monaſteria. ⁊ maxime clerici debēt a mala cōuerſatione abſtinere. vnde in pſ. cū bonis bonus eris ⁊ cū ꝑuerſo ꝑuerteris. ⁊ talis ſocietas notificat hoīes: vt no. de elect. inotuit. dicit aūt Laud. ꝙ cū mādat̃ ſub forma de qua hic cōiter dat̃ executor ordinarius cū ipetrat̃ ad collationeȝ alioꝝ: ſec⁹ ſi ad ſuā cū hec gratia ſub forma cōi tranſeat ⁊ ſit quaſi ius cōe vt detur clerico prebēda qui vocat⁹ eſt i ſortē dominij. de prebē. cū ſc̄dm. ideo deputat̃ epiſcopus executor in ſua dioceſi in qua hȝ exequi ius cōe. ar. de ſen. excō. nuper. ſ. de vi. ⁊ ho. cle. dioceſanis. ⁊ in ſignū ꝙ lr̄e ſunt potius iuſtitie q̄ȝ gratie bullant̃ cū filo canapis ſicut alie de ſimplici iuſtitia. Quarto no. ꝙ in lr̄is ad beneficia qñq̄ȝ apponit̃ certus valor ⁊ hodie ſemꝑ apponitur verus valor. appoſito aūt certo valore nō pōt ꝓuideri ð maiori imo nec de minori niſi exprimatur in lr̄is. vt hic. ⁊ e. ti. cui. de non. lib. vj. ⁊ hoc dicit glo. in verbo adijciētes in quo dic ꝙ ſi mādetur ꝓuideri vt hodie fit de beneficio vſq̄ȝ ad ſummā cētum florenoꝝ poterit etiaȝ prouideri de minori ſūma propter dictioneȝ vſq̄ȝ. q̄ȝ nō eſt taxatus valor ⁊ q̄ȝ hec dictio al̃s eſſet fruſtra ꝯ̄ id de priuile. ſi papa. li. vj. lȝ aliqui cōtra ⁊ minus bene. Quarto no. de clauſula decreti. ⁊ de hoc. ſ. de elec. ſi eo tēpore. lib. vj. ⁊ dicit Lau. hanc clauſulam poni in facto proprio aduerſus facta aliorum. alibi ponitur in facto alieno cōfirmando ipſum. de re. eccle. nō ali. dudum. li. vj. Sexto no. ꝙ clauſula decreti irritat cōtra factum vt dicit glo. in verbo acceptari. ⁊ hoc verum etiam ſi cōtra fiat ignoranter vt dicit eadē glo. ar. huius littere que tm̄ nō oīno probat. facit de preben. ſi apoſtolice. li. vj. vbi cōmuniter tenetur q̄ð decretum etiam legati afficit ignorātes. cuius eſt ratio q̄ȝ poteſt ſuperior impedire iuriſditionē inferioris. nā etiam ſi concurrunt prefertur ſuperior. de prebē. ſi a ſede. li. vj.

hodie tñ in clauſula decreti ad tollẽdũ dubiũ apponitur
ſiue ſcienter ſiue ignorãter cõtingerit attẽptari. Se/
ptimo no.ꝙ decretũ appoſitũ diſpoſitiõi ꝯditionali non
hꝫ effectũ ante cõditionis exiſtentiã.rationẽ ponit glo.in
verbo effectu.q2 al's eſſet editũ ſup incerto.nã ante cõdi/
tionis euẽtũ nõ eſt certũ.an diſpoſitio habebit effectũ.⁊
in hoc dicit glo.in v̾bo extet.eſſe vtile ꝯſiliũ ꝙ executor ꝓ
nũtiet cõditiões eſſe purificatas. in quo dic ꝙ lꝫ ſit vtile
nõ eſt neceſſariũ ſm Pau.ſed ſufficit ꝙ cõſtet eas eſſe pu
rificatas ⁊ ſequat̃ collatio que eſt finis ⁊ diffinitio ꝓba/
tiõis.ꝓ hoc de or.cog.c.j.dicit tñ Pau.vt dicit glo.eẽ vti
le ꝙ ꝓnũtiet̃ vt poſtea negari nõ poſſit.de elec.cũ dilect⁹
in fi.q2 collatio ⁊ talis ꝓnũtiatio ſũt diuerſa ⁊ primũ non
operat̃ effectũ ſcði.d reſcrip.cle.auditor. Octauo no.
ꝙ nõ preſumit̃ ipetrans acceptare beneficiũ.ſꝫ expedit ꝙ
declaret volũtatẽ ſuã qð eſt iõ ſm Pau. q2 cũ vigore re/
ſcripti poſſit ꝯſeq maius beneficiũ ad qð hõ ſemꝑ aſpirat
de cle.nõ reſi.c.j.preſumit̃ nolle min⁹. ⁊ in hoc dic̃ Pau.
ꝙ lr̃a hꝫ hũc ſenſum ⁊ poſtq̃ꝫ repertus eſt vite laudabilis
⁊ cõuerſatiõis honeſte ita ꝙ purificata eſt prima cõditio
decretũ operat̃ effectũ quo ad beneficium taxati valoris
ita ꝙ nõ valet collatio poſtea ꝑ quẽcũqꝫ preter executorẽ
facit.Sed de beneficio minoris valoris bene valet ante/
q̃ꝫ extet ſcða cõditio.ſ.ꝙ ipetrans volũtatem ſuaꝫ decla/
rauerit ſuꝑ valore q2 dixit ſe velle illud ad bñficium.⁊ ra
tio ẽ quam tũc ꝑmiſi. Nono no.ꝙ effectus diſpoſitionis
ꝯditionalis ſuſpendit̃ in euentũ ꝯditionis.In ꝯditionali/
bus enim nõ cedit dies ante ꝯditionis euentũ.ff. de v̾bo.
ſig.l.cedere diem.de condi.ap.verũ.vbi de hoc.⁊ in hoc
nota qð hic cõditio trahit̃ ad tempus exiſtentis ꝯditiõis:
non aũt retro.ſic.s̃.de reſcrip.ſi ꝓte.li.vj. Decimo no.
ꝙ ẽt littere apoſtolice ẽt dato executore ad ꝓuidendũ non
afficiũt manus ordinarij ante purificatam gr̃am ⁊ ꝑ ordi/
narium intellige eum q ꝯfert iure ordinario quicũqꝫ ſit il/
le ſiue iure ꝓprio ſiue deuoluto.ad hoc.s̃.ti.j.ſi de benefi/
cio.ſic ẽt nõ impediunt aliũ executorez vt hic puta q2 erat
alius cui erãt conceſſe littere nõ ꝯditionales dato ſibi exe
cutore ad ꝓuidendũ.cuius ẽ ratio:q2 ex quo nõ afficiũt ma
nus ordinarij multominus executoris q maiorẽ ordinario
de offi.dele.ſane.ij.Et ex hoc no.caſum in quo valet col/
latio facta ſecũdo impetrãti.Alij caſus notant̃ de ꝑbẽ.q2
ſepe.lib.vj. Oppo.ꝙ decretũ de quo hic debeat affice
re a die date ꝓpter dictionem exnũc.cuius ꝯ̃rium hic dicit̃
vt dixi in ꝓximo notabili.glo.in v̾bo exnũc.ſoluit qð hoc
fortificat dubiũ ſed ſuppletur exnũc vt valeat extũc.⁊ in
hac glo.ibi ꝑterea vbi nõ.ꝙ ſi iudex aliquez excõmunicat
ſub cõditione ſiue dicat extũc ſis excõicatus ſiue exnunc
nõ refert q2 vtroqꝫ caſu ſuſpendit̃ ſñia ſi appellat̃ ante cõ
ditionem:⁊ ſic non ẽ neceſſe dicere ꝓut cõiter dicũt iudices
exnũc ꝓut extunc.Ex hoc infert̃ ꝙ ſi papa ponit decretuꝫ
ſub forma hodie ſolita ſm quam decernit irritũ ⁊ inane qc
quid ꝯ̃ factum fuerit a tempore date nõ operat̃ effectũ niſi
a tꝑe conditionis purificate.idem eniꝫ importat dictio ex
nũc de qua premiſi ac ſi diceret a tempore date. Secun
do oppo.ad hoc ⁊ ad lr̃am.q2 cõditio trahit̃ retro ad dieꝫ
in qua fuit appoſita.ff.q po.in pig.ha.l.potior.So.hoc ca
ſu mandat̃ ꝓuideri de beneficio ſub ꝯditione ⁊ deinde mã
datur alteri pure conditio nõ trahitur retro in ꝑiudicium
pure impetrãtis.de reſcrip.ſi ꝓte.li.vj.⁊ ibi reſpondet̃ ad
hoc ꝯ̃rium. Tertio oppo.ad idem ꝙ hic cõditio non de
buerit ſuſpendere q2 erat de ꝑſenti.ſ.ſi ẽ idoneus quẽ non
ſuſpendit.ff.ſi cer.pe.cũ ad ꝑſens.⁊.l.itaqꝫ.ſoluit Steph.
ꝙ hic nõ erat conditio ſi ſit idoneus.ſed ſi ꝯſtiterit euꝫ eſſe
idoneũ non põt auteꝫ conſtare niſi cognitione ꝑmiſſa que
eſt de futuro. Quero an executor volens inq̃rere an i/
petrans ſit vite laudabilis ⁊c̃.teneatur citare partem?gl.

in v̾bo inq̃ſitioni remittit.Lau. dicit̃ ꝙ nõ tenetur ꝑ id qð
notat Inno.de traſla.c.fi.tamen frequẽter premittit̃ talis
citatio ſm eum.ſed hodie raro citant̃ aut nunq̃. Scðo
quero ſi executor ꝓcedit inq̃ſitione nõ facta nec aſſumptis
partibus iudicis queꝫ effectũ oꝑatur eius ꝓceſſus.de hoc
dixi de offi.dele.cle.vna.q.xiij.Pau.aũt hic dicit aliqua
que videamus.diſtinguit eniꝫ q2 clauſula quãdoqꝫ ſonat
in monitionẽ quãdoqꝫ in ꝯditionem.In monitioneꝫ ſonat
quãdo executorem inſtruit vt faciat id quod de iure dꝫ fa
cere.ſ.ꝙ ꝓuideat tali ꝑſone cui ſit ꝓuidendũ.ad hoc.ff.de
v̾bo.obli.l.fi.de elec.ſignificaſti.⁊.c.eccleſia.ij.⁊ talia pre
ſtant nouã formaꝫ mãdato.⁊ ꝓuiſio facta ẽt minus idoneo
tꝫ.ſi tamen monitionem executor velit ſeruare nõ ẽ neceſ/
ſe ꝙ aliq vocentur:ſed extra iudiciũ ſe iformabit.poterit
tñ aſſumere partes iudicis ⁊ vocare quoꝝ intereſt:ſi is q
cõmiſit ꝓuiſionem habebit iuriſditionem.oĩa enim intelli
guntur cõmiſſa ſine qbus cauſa expediri non põt.de offic.
dele.ꝑterea.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.ij.põt etiam vt ꝑdixi
partes executoris aſſumere vt omiſſa inq̃ſitione ꝓuideat.
ſi v̾o clauſula ſonat in ꝯditionem:puta ſi titius eſt de tali
loco oriũdus.vel ꝑ inq̃ſitionem ꝯſtat eum eſſe vite lauda
bilis.vel ſi ſtuduit in theologia.aut ꝑ tale reſcriptum al/
teri ꝑiudicatur aut nõ.puta q2 collatio ſpectat ad mãdan/
tem.ꝑmo caſu executor ꝓuidere non põt partibus nõ vo/
catis ⁊ cognitione nõ ꝑmiſſa:ſuꝑ conditione.xxv.q.ij.⁊ ſi
nõ cognitio.de reſcrip.cũ dilecta.⁊ dicit Pau.idem vide
ri ſi iuriſditio vel citatio vel qd ſimile ſub conditione vel
ſucceſſiue cõmittitur.al's ordo ſcripture ꝯ̃ ordinẽ iuris nõ
attendit̃.de reſcrip.cãm.xxxij.q.vij.apoſtolus.Secũdo
caſu poteſt conferre nulla cognitione ꝑmiſſa cũ tũc cogni
tionem videat̃ cõmittere non tanq̃ꝫ iudici ſed tanq̃ꝫ bono
viro.⁊ ſicut cõtradicentes nõ poſſent hoc opponere com
mittenti ita nec executori.⁊ ſm Pau.dicit̃ ſonare in con/
ditionẽ quãdocũqꝫ apponit̃ clauſula nõ ſubintellecta.de
qua mãdatur ꝑ inq̃ſitionem conſtare vt hic:⁊ ſic limitatus
modus ſciendi facit conditionem.al's ſubintellectum ex/
preſſum nõ facit ꝯditionem.ff.de cõdi.⁊ demõ.l.cõditiões
vult dicere ꝙ hec clauſula ſi ẽ idoneus nõ facit cõditionẽ.
tamẽ ſi dat̃ limitatus modus ſciendi.vt q2 dr̃ ſi conſtiterit
⁊c̃.vt hic:fit conditio ita ꝙ nõ valet ꝓuiſio ante conditio
nem purificatã facta. Oppo.ad hoc ꝙ ẽt ſi clauſula ſo
net in conditionẽ nõ ſit neceſſaria citatio.nam qñqꝫ noto/
rie cõſtat de idoneitate.ſoluit Pau.ꝙ tũc nõ ẽ neceſſaria
examinatio niſi ad cautelã.de fi.ꝑſby.qñ.ij.q.j.manifeſta
tñ ſm Pau.executor exprimet hoc in collatione vt ſciat̃
quare inq̃ſitionẽ nõ fecit.Ex his refert Pau.ꝙ poteſtas
data executori ẽt cũ decreto non põt exerceri niſi in euẽtu
cõditionis. Oppo.ad hoc vltimũ ⁊ ad lr̃am q2 adue
niente cõditione expirat obligatio ⁊ ꝯ̃ctus.ff.de condi.⁊
demõ.l.ſub hac.ſoluit Pau.illud in cõditione adimenti
qua extãte expirat obligatio.d.l.⁊ de condi.ap.verũ.⁊
Archi.xvij.q.ij.dudũ.aliud in cõditione conſtituẽte.vt
hic.⁊.ff.de cõdi.⁊ demon.q heredi.§.vlti. Tertio q̃ro
an in inq̃ſitione ꝑdicta d̾beat offerri libellus? dicit Pau.
ꝙ nõ.nec lis conteſtari nec aliqs ordo iuris ſeruari.vt no.
Inno.de ſponſa.cũ in tua. Quarto quero an ꝑmiſſa in
q̃ſitione ſeruabitur forma cle.ſepe.de ver.ſig.dicit Pau.
ꝙ ſic.ſi executor ꝓcedit partibus ꝑñtibus ⁊ ſi inter ſe liti/
gantibus.de iudi.cle.diſpẽdioſam:ſecus ſi ex ſuo officio
inq̃rit. Quinto quero an executor ꝑdictus poſſit dele
gare vices ſuas?de hoc dixi de offi.deleg.cle.vna.q.vij.
Sexto q̃ro an executor delegare poſſit qñ dat̃ ſub ho/
dierna forma.ſm quã poſt illa v̾ba ſi ꝑ inq̃ſitioneꝫ reptus
fuerit ⁊c̃.adijcit̃ ſuꝑ q̃ tuã ꝯſciaꝫ oneram⁹.de hoc fuit alte
ratio iter auditores rote.cõiter tñ fuit ꝯcluſum ꝙ ſic.ꝑ di/
ctam cle.vnicam.de offi.dele.de hoc in deciſionibus rote
deciſione

deciſione. Jtē fuit dubitatū vtrū executor datus in forma
dignū. qđ no. Septimo q̄ro cū mandaꝛ ꝓuideri de be/
neficio certi valoris an ꝓuideri poſſit de minori ſūma? gl.
de p̄bē. c̄ ꝗuis. j. li. vj. in verbo vſqꝫ. dicit ſi mandaꝛ ꝓuide
ri vſqꝫ ad certā ſūmā pōt ꝓuideri de minori. ſed nō de ma
iori. ſed ſi mādatur ꝓuideri de beneficio certi valoris po
teſt ꝓuideri de maiori ſed nō de minori. ꝑ hoc vltimo q̄
plus cōtinet ſub ſe min⁹. ff. de reg. iur. in eo. ⁊ regula plus
li. vj. ꝯ̄riū quātū ad hoc vltimū tꝫ Archi. in. d. c. c̄ ꝗuis. ⁊
Pau. hic dicētes ꝙ nō pōt ꝓuideri de maiori p. c. de p̄bē.
cui. de nō. li. vj. debent eni ſeruari fines mādati q̄ extēdun
tur in exceſſu ⁊ diminutiōe. d. c. cui. de non. ff. mand. l. di/
ligenter. in prin. ibi nam qui exceſſit aliud q̄dem facere vi
deꝛ. ꝑ hoc. xvj. q. vij. q̄cūqꝫ. de deci. ex parte. de do. apo/
ſtolice. de priuile. porro. ⁊ melius de iure pa. cle. j. ꝟ. preci
pimus. Jtē ex quo expreſſit certā quātitatē noluit venire
maiorē quaſi voluerit de illo ꝓuideri. nec voluit graua
re eccl'iam in maiori. ꝑ hoc de p̄ben. c. fi. ⁊ hoc verius. ad
ꝯ̄ria dicit Pau. ꝙ loquūtur in nō odioſis ⁊ in q̄bus plus
⁊ min⁹ ſe habēt vt pars ⁊ totū nō vt ſpēs ab inuicē ſepa/
rate. ſicut eſt merū imperiū ⁊ iuriſditio. vt no. ff. de iuriſ.
om. iudi. l. īperiū. ⁊ patet. ff. de iudi. l. ſolemus. §. latrūcu/
lator. vbi iuriſditio cārum ciuiliū non includiꝛ ſub mero
īperio. imo in talibus vno cōceſſo aliud videꝛ negatū. ar.
de preſūp. nōne. C. de ꝓcura. l. maritus. ⁊ ſic qualitas va
loris facit beneficia differre ſpē ſicut ꝓuiſiōis. de hoc. ff. d
vul. ⁊ pupil. ſi ita qs. ⁊. l. cū ex filio. §. filio. ⁊. l. ex facto. §.
itē quero. Dctauo quero q̄d iportat verbū alicubi po
ſitū in lr̄a. So. apponiꝛ vt determinet locū ſi mādaret ꝓ/
uideri de beneficio nō adiectū vbi mādatū eſſet nullū tā/
qꝫ incertū. nō refert aūt quo ad p̄ncipiū huius cle. an man
deꝛ prouideri generaliter puta in ꝓuintia ſpāliter i certa
eccleſia. vtroqꝫ caſu dic ꝙ grā eſt ſpālis. q̄ cōcernit vnuꝫ
beneficiū tm̄ lꝫ ſit incerta anteqꝫ appareat qđ beneficiuꝫ
debeaꝛ. de offi. dele. ex parte. Nono quero ſi mandaꝛ
ꝓuideri de beneficio ſpectāte ad collationē certe perſo/
ne. dicit Pau. idē eſſe ac ſi mādeꝛ in certo loco. s̄. ti. j. cle.
penul. ⁊ de reſcrip. abbatē. ⁊ dic eſſe locū huic cle. ēt ſi mā
detur de certo beneficio prouideri vni ſub cōditiōe ⁊ po
ſtea alteri pure vel ſub cōditiōe. qui ſcđs prius purifica/
uit ſuā gratiam prefertur eni primo q̄ ſubeſt eadē ratio: ſi
cut qñ mandatur ꝓuideri de beneficio in genere. nā etiaꝫ
qñ mādatur in genere dicitur gratia ſpālis: vt. s̄. queſtio
ne ꝓxi. hec tm̄ intellige niſi in gratia primi ſit clauſula de/
creti cū illis verbis ac ſi die date ⁊c̄. ſm̄ ea que dico. j̄. q.
xv. Decimo quero in eo qđ hic loq̄tur de gratia facta
ſub cōditione q̄d ſi papa cōmiſit alicui cām inter aliques
ſub cōditiōe ꝙ niſi debitor ſatiſfaceret intra certū termi/
nū elapſo termino ꝓcederet delegatuſ ⁊ de volūtate par
tiū ante terminū illuꝫ delegatus prorogauit terminū ad
ſatiſfaciendū an valeat ꝓrogatio? dicit Math. ꝙ queſtio
fuit Boninie in quo Jo. an. tenuit ꝓrogationē nō valere:
q̄ ante euentū cōditionis delegatus ꝓcedere nō potuit.
de reſcrip. ſi ꝓte. li. vj. de ſponſa. c. j. in fi. eo. li. pro hoc
qđ no. Jnno. de reſcrip. ab excōicato. Jo. de cal. tenuit ꝯ̄/
rium. ꝑ no. de fo. cōp. lꝫ Mathe. tꝫ primū ꝑ id qđ no. Jnn.
de offi. dele. prudētiā. in glo. magna. ⁊ Spec. de citatiōe.
§. j. ꝟ. ſꝫ pone papa. qđ placet. q̄ iuriſditio delegati erat
ſine effectu ante euētū cōditionis vt hic ergo ꝓceſſus fuit
nullus. Vndecimo quero q̄d req̄ratur vt extēt cōdi/
tiones de q̄bus hic. So. patet ex lr̄a maxime quo ad ſecū
dā ꝯditionē de valore beneficij ſed quo ad primā dic ꝙ
req̄ritur ꝙ executor inq̄ſiuerit an ipetrās ſit vite laudabi
lis ⁊ ꝯuerſationis honeſte ⁊ ꝙ inuenerit ꝙ ſic licet. vt di
xi in. vij. notabili. nō ſit expediens ꝙ ſup hac ꝓnuntiet. in
quo dicit Pau. ꝙ ante depoſitionē teſtiū ſup idoneitate

ēt poſt eoꝝ iuramētū decretū nō operaꝛ effectū ſed poſt
depoſitionē ſic ēt ante publicationē cū teſtes ſint ſemꝑ pu
blicati iudici. de teſti. cū clamor. de fide inſtru. cū Joan/
nes. ff. de interro. actio. vbicūqꝫ. hoc tm̄ caſu dicit Pau.
nō ſufficere ꝙ iudex ſciat iuſtū idoneū. requiriꝛ eni ex for
ma mandati ꝙ ſciat vt iudex que forma ſeruāda eſt. de re
ſti. ſpo. piſanis. diuerſa ſunt eni ſcire vt homo vel deus
vel ſcire vt iudex. de offi. or. ſi ſacerdos. dic ꝙ qñ ſibi cō
ſtat de idoneitate poteſt ꝓcedere nō facta aliqua inqui/
ſitione. de appel. cōſtitutis. ij. vbi hoc ꝓbatur vt ibi di/
xi. fruſtra eni inq̄reret ex quo iā ei cōſtat nec eſt periculū
i hoc niſi fama laboraret in ꝯ̄riuꝫ. qđ tm̄ nō videꝛ poſſe cō
tingere. q̄ ſi ipetrans eſt cōuerſationis honeſte. veriſil'e
eſt ꝙ ſit bone fame. ꝓnūtiant aūt executores ſup hoc di/
cētes ſe inquiſiuiſſe. vel ſibi de idoneitate alio modo con
ſtitiſſe. ꝑ hoc q̄ nō teneꝛ executor aſſumere partes iudi.
vt. s̄. e. cle. q. j. ⁊. ij. Duodecimo q̄ro an poſſit ipetrās
declarare volūtatē ſuā ſup valore in abſentia executoris
glo. in verbo declaret dicit ꝙ ſic. ⁊ idē Pau. ꝑ hoc q̄ in
lr̄a nō diciꝛ ꝙ debeat declarare in iudicio vel corā execu
tore. Decimotertio q̄ro ſi petit ſimpliciter ſibi ꝓuide/
ri de tali beneficio vel ſibi collatū recipit nō aliter decla
rata volūtate qđ velit ipſū quāuis ſit minoris valoris. di
cūt aliqui expedire ꝙ expreſſe declararet volūtatē. dicēſ
ſe illud beneficiū velle quāuis ſciat cē minoris valoris.
nā ante talē declarationē cōditio nō eſt purificata ꝗ̄ non
valet qđ facit executor nō ſeruata forma. de reſti. ſpo. pi
ſanis. dic ꝯ̄ ſufficit eni qñocūqꝫ appareat de eius volun/
tate ꝙ illud velit dūmodo cōſtet eū ſcire qđ eſt minoris
valoris. ꝑ hoc. j̄. e. cle. §. quē ēt. ſed ſi de hoc nō cōſtet ꝓ/
cedit opinio precedēs. preſumiꝛ eni nolle beneficiū min⁹
vt dixi in. viij. notabili. Decimoquarto quero ſi expri
mit volūtatē ante vacationē beneficij dicēs ꝙ ex gratia i/
tendit cōſequi beneficiū ēt minoris valoris. dicit Paul.
hoc ſufficere pro hoc. q̄ ſufficit qñocūqꝫ cōſtet de volun
tate eius vt dixi in ꝓxima. q. idē dicit Pau. in cōditione
precedēte. ſ. de vite cōuerſatione que ſm̄ eum extare pōt
ante vacationē beneficij ⁊ hoc reſpectu inquiſitionis ge
neralis ꝑ quā inquiriꝛ de vita ⁊ cōuerſatiōe reſpectu be
neficij in genere: ſed ſi beneficiū req̄reret ſpālẽ idoneita
tē nō pōt fieri iq̄ſitio niſi poſt vacationē: q̄ nō potuit ſciri
que idoneitas req̄rereꝛ reſpectu hui⁹ beneficij. Deci
moq̄nto q̄ro an ipetrās in forma pauperū ſub forma hu/
ius cle. preferaꝛ ſcđo q̄ ipetrauit in forma gratie in eadeꝫ
eccl'ia. vel ad collationē eiuſdē? glo. in verbo executorē.
dicit ꝙ ſic dūmodo cōditio primi purificeꝛ ante vacatio/
nē vel ſaltē ante collationē factā ſcđo. pro hoc iducit mul
ta vſqꝫ ad. ꝟ. ſed obſtat. ⁊ in ea ibi executore ſcđo. i. ſcđo
dato poſt primas lr̄as ibi cōditio rōne prioris date. q̄ ſi
hoc ꝓcedit in data pure. de reſcrip. tibi q. li. vj. forti⁹ qñ
prim⁹ pure ⁊ ſcđs ſub ꝯditione ipetrauit. e. ti. ſi ſoli. ⁊ qđ
ibi no. li. vj. ibi ſub titulo de p̄bē. hodie ſub nulla regula
ponitur ꝑꝑ rōnē quā dico in ſequēti ꝯ̄rio. Op. ad hoc
de reſcrip. ſi ꝓ te. li. vj. glo. in eodē verbo executionē. ibi
ſed obſtat. ſoluit ꝙ ibi cōditio pēdebat ex alteri⁹ arbitrio
ita ꝙ illo recuſante nullū ius hēbat ipetrās hic ex rei exi
ſtentia in primo caſu. ſ. quo ad ꝯditionē de vita laudabi/
li ⁊ ꝯuerſatiōe honeſta vel ex volūtate ei⁹ cui facta ē grā
in ſcđo caſu. ſ. quo ad ꝯditionē de valore ⁊ in eo qđ dicit
glo. ꝙ in. c. ſi ꝓ te. pēdebat grā ex arbitrio alterius. vult
dicere ꝙ ibi pēdebat ex arbitrio ep̄i ⁊. c. vt ibi patet. vñ
nullū ius erat acq̄ſitū p̄io ipetrāti niſi accedēte p̄dictoꝝ
cōſenſu. ⁊ anteqꝫ accederet cōſenſus grā fuit facta ſcđo. ⁊
fuit canonicus q̄re nō mirū ſi preferꝛ. ar. de cōdi. appo. ſu
ꝑ. e. ⁊. c. ꝑ tuas. gl. tm̄ iſta ibi aliq̄bus. refert opinionē alio
rū dicētiū ꝙ ēt in queſtione premiſſa prefertur ſecundus

ī petrās ex quo obtinuit grām pure ante purificatā cōdi/
tionē primi.nā lʒ cōditio ſup idoneitate ſit de preſenti in/
quiſitio eſt tñ de futuro.iſti volūt dicere ꝙ nō eſt dr̄ia in/
ter gratiā cōditionalē ſub forma de qua hic ⁊ cōditionalē
ſub forma de qua in.c.ſi ꝓ te.qđ placet vt dico.ĩ.e.q.pro
priore aūt opiniōe facit.ff.ſi cer.pe.cū ad preſens.cū dua
bus ſequētibus que dicūt ꝙ cōditio de preſenti non ſuſpē
dit.ad quas rñdet Steph.put dixi.ſ.in.e.cle.in vltimo
ꝯrio.glo.aūt inheret priori opinioni dicēs eā equiorem.⁊
hoc proſeqꝛ vſqꝫ ibi ſʒ fingas.⁊ nota ipſā in eo qđ dicit nō
ſemp deberi beneficiū ei pro quo primo afficiꝛ.⁊ cū gl.qđ
preferaꝛ primus tʒ Pau.⁊ idē Steph.qui dicit ſe vidiſſe
ſic pronūtiari p auditores curie.eſt rō qꝛ purificata condi
tione pinde eſt ac ſi a pricipio fuiſſet pura.ff.qui po.in pi/
gno.ha.l.q baineū.⁊.l.potior.§.videamus.ff.de pi.⁊ cō/
mo.rei vendi.qđ ſi pendēte.⁊ idē Bertrā.⁊ hac de cauſa
qꝛ queſtio erat dubia obmiſit Jo.an.ponere in mercuria.
Lap.ꝓ opinione glo.inducit.ĩ.e.cle.§.quē ēt ibi aut reci/
piēdo ⁊c.qđ nō multū facit.ipſe tñ tʒ aliā opinionē niſi in
gratia primi eſſet appoſitus mēſis.ĩ.e.cle.§.ſecus.tūc eni
decretū afficit ēt ante purificationē vt ibi ⁊ hoc placet.idē
tʒ Lau.⁊ Oldra.in cōſilijs.ccxxxiij.⁊ Pe.de ancha.hic
dicēs ꝙ ſi purificatio cōditionis traheretur retro hoc eſſet
per fictionē que fictio cauſaꝛ ab equitate aūt nō ſubeſt eq
tas cū lr̄e beneficiales ſint ambitioſe ⁊ reſtrīgēde de pre/
bē.ꝙuis.ĩ.li.vj.dic ꝙ opi.pcedit ſm formā hodiernā ſm
quā ī gratijs apponiꝛ clauſula decreti p quā papa decer/
nit irritū ⁊ inane poſtqꝫ ipetrās fuerit repertus idoneus
qcqđ ꝯtigerit attēptari ac ſi die date ꝯtuliſſet ei canonica
tum ⁊ prebēdā que clauſula trahit effectū gratie poſt pu/
rificationē ad diē date:nam ad hoc vt hec verba verificē
tur eſt neceſſe dicere ꝙ poſtqꝫ primus ipetrās fuerit rep/
tus idoneus eſt perinde ac ſi die date lr̄arum ſuarū fuiſ/
ſet ſibi collatus canonicatus.de pbē.ſi poſtq̄.li.vj.tunc
aūt fuiſſet preferendus ſcđo.ergo eodē modo preferaꝛ.⁊
ita dicit rota romane curie in deciſiōe.ccclxxiij.q̄ incipit.
Jtē ſi papa fecit grām.ſecus eſſet ſi in cl'a decreti nō eſſent
illa verba ac ſi die date preſentiū ⁊c.tūc eni effectꝰ clauſu
le ſuſpendiꝛ in euentū cōditiōis vt hic.⁊ ꝓpterea ſi pre/
ceſſit gratia pura illa erit potior nec facio differētiā inter
cl'am de qua in.c.pro te.⁊ cl'am đ qua hic.ex quo hic erat
clauſula ſup idoneitate taliter appoſita qđ faciebat gra/
tiā ꝯditionalē:tūc eni eſt pinde ac ſi gratis iciperet qñ eue
nit cōditio merito ergo preferꝛ ſcđa pura nec ſubeſt equi
tas de qua dicit glo.imo potiꝰ eqtas eſt ꝙ preferaꝛ ſcđs
q dicꝛ primus:niſi in gratia primi ſit clauſula decreti cū
expreſſiōe predicta ac ſi die date ⁊c.quo caſu non ꝓcedit
c.ſi pro te.qđ loqtur qñ in gratia cōditionali nō eſt aliqđ
expreſſū per qđ appareat papā voluiſſe gratiā retro tra
hi.ꝙuis eni de ſua natura cōditio trahaꝛ retro tñ trahiꝛ
ſine piudicio alterius qui ante purificatā conditionē cōſe
cutus erat ius pure vt ibi qđ no.ſingulariter.qꝛ prius nō
fuit apertū p ſcribētes.⁊ lʒ hec clem̄.videaꝛ a ꝯrio pbare
ꝙ poſt purificatā grām alius executor nō poſſit ꝓuidere
tñ dꝫ intelligi ſm premiſſa vt qꝛ purificata fuit gratia pri/
mi anteqꝫ gratia ſecūdi afficeret:al's ſecus per predicta.

Decimoſexto quero vt querit glo.in eodē verbo exe
cutorē.ibi ſed fingas.ſolue vt in ea.⁊ idē Paul.⁊ melius
dic vt dixi in precedēti qōne.⁊ in glo.ibi que afficit.vt qꝛ
collatus eſt ei in canonicatus in curia.de pbē.ſi poſtqꝫ.li.
vj.vel ī reſcripto eſt decretū.đ reſcrip.tibi qui.li.vj.e.ti.
ſi ſoli.li.vj.ibi eſt ſimile imo diſſimile cū ibi ſecūdus pre/
feratur primo.Lap.ſed dic ſimile in effectu.

§.**Secus.** Nota ꝙ mādatū apoſtolicū de
prouidēdo ſine decreto nō affi
cit.ꝓbatur hic a ꝯrio ibi decreto appoſito.⁊ de pben.di/
lectus.ij. Scđo no.ꝙ poteſtas acceptandi non reddit
reſcriptū generale intantū qđ ei preiudiceꝛ p ſcđm ſpāle
ſi de primo nō facit mētionē Pau.⁊ colligiꝛ ex eo qꝛ cl'a
acceptādi nō ipedit quominus decretū afficiat ſi fuit ap
poſitus mēſis.Ex hoc inferꝛ Pau.ꝙ ſi mādatur ꝓuide/
ri generaliter de beneficio qđ in ciuitate:vel dioceſi infra
mēſem duxerit acceptādū nō preferꝛ ſcđo.ipetrās in cer/
ta eccleſia ibi afferat.ꝓ hoc de maio.⁊ ob.ſolite.xix.di.
ſi romanoꝝ.⁊ eſt ſimile qđ no.Arch.de cl'a ꝯdictores ⁊c.
⁊ de cl'a tuearis inductū.đ preb.ſi cui.de non.li.vj.⁊ hoc
ſm Pau.pcedit qñ verba ponūtur ordinate ⁊ vbi de/
bēt al's perdūt effectū de reſcrip.cām.ſ.ti.j.cle.ſi dignita
tem.⁊ dicit Pau.hoc qđ hic dꝫ de mēſe ꝓcedere ēt in alia
cōditione.vt ſi dicatur ꝓuideas de beneficio certi valo/
ris ⁊ minoris ſi voluerit infra mēſem.idem dicit videri ſi
apponaꝛ cōditio ſi repetēs fuerit idoneus.de qua.ſ.pro/
ximo rñſo.qꝛ ſemp incipit mēſis a certo.ſ.a vacatiōe nec
eſt neceſſaria inhibitio facta collatori nec cōferret cū đ eo
nihil dicatur hic ſed tm̄ reſeruatio ⁊ acceptatio tpe limi/
tata ⁊ decretū ſufficit.nā vbi requiriꝛ inhibitio hoc iure
exprimiꝛ.de reſcrip.tibi qui li.vj.⁊ pcedit hec argumen
tatio ab omiſſo Pau. Op.ꝙ ēt qñ apponiꝛ mēſis de/
beat ſuſpēdi effectus gratie vſqꝫ ad euētum cōditionis.i.
vſqꝫ quo declarat impetrās mentē ſuā acceptādo certū
beneficiū qđ ēt ſub cōditione debeꝛ in veritate nō debeꝛ
lʒ ſit ſpes in futurū deberi.inſti.de ver.obli.circa mediū
de ſpon.c.vno.in pn̄.li.vj.Soluit Lau.ꝙ ex hac ratione
⁊ qꝛ verba erāt poſita in vna ⁊ eadē oratione videbātur
eſſe in pendēti vſqꝫ ad euentū cōditionis ⁊ ſm hoc vide/
baꝛ ꝙ ordinarius vel executor apoſtolicus alteri datus
poſſet beneficiū vacās cōferre ⁊ ob hoc ab initio ꝓmotio
nis dñi pape cle.v.dicebaꝛ ſic qđ duxerit acceptandum
infra mēſem.⁊ quo ad illud manus ordinarij ⁊ cuiuſlibet
alterius ſit ligata.ſed nūc ſm eū hoc non oportet qꝛ appo
ſitio ad ſola mēſis operaꝛ vt prebēda ſit affecta ad hoc vt
hec clauſula mēſis nō vacet in reſcripto pro hoc qđ dixi ī
tertio notabili.al's fruſtra mēbranas occuparet p ralle/
gato.c.ſi romanoꝝ.xxviij.q.j.ſic eni.ff.de vſur.l.ſi ſtipu/
latus.de leg.j.l.ſi qñ.Tamē ad tollēda dubia ponit curia
clauſulā magis expreſſā.de qua in gl.iſte terminus in pri.

Scđo op.ad id qđ dixi in.ij.notabili de clauſula acce
ptādi que vt predixi nō reddit reſcriptū generale in tm̄
ꝙ ei preiudiceꝛ per ſpāle.obſtat eni de preben.dudū.⁊.c.
ꝙuis.li.vj.nam in.c.dudum.dicitur ꝙ ſi papa det lr̄am
cōferendi beneficia reſignata in manibus ſuis in ſua lega
tione ⁊ ſcđo papa nō habita mētione de predicta poteſta
te confert canonicatū ⁊ prebēdā vacantes in aliqua eccle
ſia legationis valet collatio.in.c.ꝙ quāuis.dicitur ꝙ ſi
papa dat lr̄am cōferēdi beneficia certo mō vacantia
ſcđo aliquod de his cōferat ſpāliter vel al's cōferri man
det ſpecies derogat generi.ſoluit Pau.ꝙ in cōtrarijs eſt
proprie generalitas que diuerſas ſpecies infert ⁊ inclu
dit ⁊ in eis perficiatur.ſimile de reſcrip.paſtoralis.§.qm̄
nō ſic in caſu pmiſſo.qꝛ primo mādatū reſtringiꝛ:⁊ pſiſ
in vno beneficio tm̄ reſpectu cuiꝰ clauſule tale reſcriptū
eſt ſpāle:ſed virtute clauſule ante acceptationē efficit
tum ⁊ rōne loci generale.e.ti.executor.li.vj.de reſcri.ab
batē.vnde inter alia reſcripta reſpectu ipetrantis nō eſt
dr̄ia que eſt inter genus ⁊ ſpēs ſed que eſt inter certū ⁊ in
certū nec rō generalitatis ad ſpēm facit ꝙ cōferri poſſet p
ordinariū vel ſcđm executorē in primo rñſo.ſed cōditio
nō reſcripta ad tempus que poteſtatem cōferendi nō im/
pedit.vult dicere quod reſcriptū ad beneficiū quod du
xerit acceptandū non eſt generale ſed ſpeciale.qꝛ nō po/
teſt cōſumari niſi in vno beneficio qđ nō ſic eſt in.c.dudū.
⁊.c.ꝙuis.dicit etiam Paul.ꝙ capitula illa loquuntur in
alio caſu.

ſiō caſu.q2.c.dudū loq̄tur qñ gratia cōferť intuitu colla
tiōis ita q̄ tractať de cōmodo collatoris:tūc eni poteſtas
tradita eſt generalis donec manet in habitu ſeu potētia:
iō preiudicat ſpālis:q2 ꝯtinet aliqd actu p q̄d extiguit ſpe
ciem de genere:ꝛ ſub genere ampli' nō icludať illa ſpēs.
ad hoc.xxv.q.j.§.vlti.regula generi.li.vj.c.aūt q̄uis lo
quitur de gratia qualificata ad certū numerū reſtricta ꝛ
huic preiudicat ſpecies donec generalitas manet in ha/
bitu.vnde eſt ibi generalitas poteſtatis cui derogať per
ſpēm hic aūt eſt generalitas cui nō derogať p ſpēm.ratio
no.xxv.q.ij.in fi.vbi dicit glo.q2 rō eſt in reſcrip.q2 gene/
rale reſcriptū nō dat iuriſditionē.de reſcrip. paſtoralis.i
fi.priuilegiū aūt generale ſtati h3 effectū.ꝛ dicit Paul.q̄
ſi aliud dicerem' poſſet euenire q̄ in loco eſſent tā pauce
eccl'e ꝛ tot ipetrātes q̄ iſte q h3 generales lr̄as nūq̄3 habe
ret beneficiū decretū ergo afficit oē beneficiū l3 nō oē de/
beať.i.nō poterit niſi in vno cōſumari.ſile.C.q po.in pig.
ha.ſi generaliter.ꝛ.ff.eo q generaliter.de hoc dixi de re/
ſcrip.cū ordine3.maxīe in tertia q̄ōne vbi ēt tenui hoc q̄d
Pau.l3 Fede.de ſenis in ꝯſilijs.cxcj.teneat ꝯ̄riū vt ibi
dixi. Itē in eo.c.ſolui aliud ꝯ̄riū circa intellectū.c.dudū
ꝛ.c.q̄uis.videť eni in illis ſcōm reſcriptū fuiſſe obrepti/
tiū ex quo in eo nō eſt facta mētio de p̄io.ſed vt dixi in.d.
c.cū ordinē.nō fuit obreptio:q2 ptās generaliter p papa3
tradita intelligiť ſine preiudicio ptātis pape.ꝛ ſic rema/
net apud eū eadē poteſtas que prius erat.ſicut ergo ante
poteſtatē traditā valuiſſet ipetratio ꝛ collatio facta a pa
pa:ita ēt nūc valet nō facta mētione de illa ptāte.talis.n.
poteſtas venit accumulatiue ad poteſtatē pape. Itē ipe/
tratio vel collatio facta ſpāliter a papa nō venit ad preiu
dicandū ptāti generaliter tradite.ſed papa vtiť ſua ptāte
ſecus aūt eēt ſi poſt poteſtatē traditā legato generaliter
aliquis ipetret poteſtatē cōferendi beneficia in certa par
te legatiōis.tūc eni directe venit ſecūda gratia in p̄iudi/
ciū prime.iō nō valet tacito de prima.q̄d plem' dixi in.d.
c.cū ordinē.ꝛ hoc no. Quero q̄ūo continuať iſte.§.ad
precedēs r̄ñſum:glo.j.r̄ñdet dicēs ſecus.q2 i caſu iſto nō
valet collatio ordinarij vel alterius executoris ifra men
ſem facta l3 ante acceptationē.ꝛ idē Pau.ꝛ Gē.q̄d no.ꝯ̄
eos qui dicūt hūc.§.pcedere ſolū quo ad ordinariū non
aūt quo aliū executorē.pro cōtinuatiōe aūt p̄cedēti facit
q2 dictio ſecus eſt aduerſatiua.ideo d3 inferri p ea m ꝯ̄ria
diſpoſitio at in r̄ñſo precedēti dixi de ordinario vel alio
executore. Op.ad hoc q2 ex quo gratia eſt ſub condi
tione ante purificationē remanet generalis.ergo nō d3 i/
pediri diſpoſitio ſpālis ſi beneficiū ſpāliter cōfertur vel
ipetrať.So.Fede.de ſenis ſtat ꝯ̄rio i ꝯſilijs.cxcj.l3 Lap.
refert eundē Fede.de curia ſcripſiſſe p curiales teneri q̄
iſte.§.reſpiciat ſuperiora modo predicto ita q̄ grā affici
at infra mēſem ēt anteq̄3 extet cōditio. pro hoc q̄d not.de
p̄bē.ſi pauper.li.vj.ꝛ hoc t3 Lap.dicēs q̄ ſic.vt qñ ſcribi
tur pure decretū ſtatim afficit ita ēt qñ ſub cōditiōe cum
appoſitione mēſis q̄d eſt verius.ꝛ de hoc dixi in.d.c.cu3
ordinē.faciūt hec ad q̄ōnem facti in qua cōſului ferrarie.
ꝛ idē poſtea cōſuluit collegiū doctoꝝ padue. A.ꝛ.B.cle
rici i eadē eccleſia ipetrauerūt a papa p̄bendā quā poſtq̄3
vacauerit infra mēſem duxerūt acceptādā cū clauſulis i/
hibitionis ꝛ decreti.ſcōs p̄bēdam que poſtea vacauit in
fra mēſem acceptauit ꝛ p ſuū executorē ſibi collatio facta
fuit.prim' aūt ifra mēſem nō acceptauit nec aliqd fecit.q̄/
riť an collatio facta ſcōo d iure valeat:q̄ ſic arguiť mul/
tis rōnibus p̄cipue q2 clauſule decreti in lr̄is primis effe
ctū ſortite nō ſūt ergo nō ipediūt debent eni intelligi cum
effectu.ſ.ſi valuerit.de cler.nō reſi.relatū.cū ſimilibus.
alias rōnes proſeq̄r in conſilio q̄d extēſe poſui in repe
titione.c.dilectus.ij.de p̄bē. In ꝯ̄riu3 ſunt alie multe ra

tiones quas ibi poſui ꝛ p̄cipue pro hac parte eſt caſus in
hoc.§.ſm intellectū qui ſumiť ex gl.j.de quo.ſ.e.q.ꝛ hāc
partē expreſſius t3 Pau.hic qui format q̄ōnē in terminis
qñ ipetrans infra mēſem nō acceptat ꝛ ordinarius ifra eū
dē mēſem cōfert in qua dicit q̄d nō valet collatio.q2 facta
tpe quo nō potuit.vnde noua collatione opus eſt.ar.de
elec.bone.ij.ꝛ.c.pe. Ad ꝯ̄rium dic q̄ appoſitio mēſis ope
rať q̄d clauſula decreti h3 effectū ēt ſi grā nōdū ſortita ſit
effectū q̄d eſt mirabile tñ equū eſt vt appoſitio mēſis ali/
quid opereť.in hac tñ queſtiōe ſunt doctores moderni te
nētes aliter ꝛ videnť iuuari p vnā regulā cancellarie ad
quā r̄ñdi in.d.c.dilectus.inherendo huic.§.ſm intellectū
premiſſū.ꝛ hec no. Scōo q̄ro an hic.§.locū habeat ſiue
in forma pauperū ſiue in forma gratie. Pau.refert quoſ/
dam intelligere tm̄ in forma pauperū de qua premiſit.ipe
vo t3 idē ſi gratioſe q2 hec lr̄a loq̄tur generaliter.dicit er/
go curādū ſolūmodo an decreto tps adijciať an non.q2 ſi
ſic ſtatim h3 effectū:vt hic ꝛ hoc t3 rota romane curie de/
ciſiōe.ciiij.que incipit itē.§.ſecus.vbi referť Jo.cal.idē te
nuiſſe ꝛ alios plures. Tertio quero an diſpoſitio hui'
§.ſit noua:videť q̄ ſic ex verbo cēſemus.ꝛ hoc t3 Lau.di
cens q̄ potius eſt noui iuris cōſtitutiua q̄ antiqui decla
ratiua.ꝛ ſic nō reſpicit grās preteritas:vel pēdētes:ſ3 fu/
turas.i.que poſt hūc.§.emanarūt.glo.aūt in verbo cenſe
mus.t3 ꝯ̄rium ꝛ cā no.mihi magis placet opi.Lau.nā ap/
poſitio mēſis vel alterius tpis non deberet de ſui natura
operari id q̄d hic dr̄ ceſſante hac diſpoſitiōe hec tñ que/
ſtio hodie eſt nullius effectus niſi pro intelligēda ſubtili
tate ꝑpter ſimilia Quarto q̄ro in eo q̄d dicit de menſe
q̄d ſi eſſet aliud tps:glo.in verbo mēſem dicit idē q̄d ē ve
rū ſm Pau.ſiue ſit tps certū ꝛ limitatū ſiue nō.de elec.i/
notuit.de prebē.inter cetera.nā ſm eū aliud eſt decretu3
incertū reſpectu initij ꝛ finis.ſ.proximo.r̄ñſo. Aliud eſt
certū rōne principij ſed incertū reſpectu finis vt.d.c.ino/
tuit.ꝛ.c.inter cetera.vel ſi eſt certū reſpectu vtriuſq̄3 vt
hic ex hoc inferť q̄ ſi mandať ꝓuideri de beneficio q̄d ac/
ceptauerit intra tps arbitrādū ab epō erit locus huic.§.
q̄d videtur dubium q2 hic.§.deuiat a regulis iuris in eo
q̄d decretū afficit anteq̄3 gratia ſit purificata ꝛ ſic nō deb3
extendi extra ſuos terminos.ſed pro dicto Paul.eſt q̄a
vtroq̄3 caſu eſt eadē rō vt appoſitio tpis aliquid opereť ꝛ
ſufficit q̄d poteſt fieri certū raro tñ hoc veniat de facto
ſed ſi eueniat videť verius q̄d decretum ligabit etiā inte
rim anteq̄3 eps arbitretur inherendo dicto Pau.tñ ſub/
tiliter ponderando dictū Pau.nihil facit q2 loquitur qñ
decretum eſt certum ratione initij nō autē finis vt in.c.in/
notuit.vbi papa decernit irritu3 quicquid cōtra fieret an
te ſuſceptionē litterarum ſuarum ꝛ ſimiliter in.c.inter ce/
tera.decernit irritum ante collationē ſi qua fieret anteq̄
eſſet de prebenda prouiſum magiſtro. P.his eni duob'
caſibus ſtatim decretum habet effectum l3 ſit incertū quā
tum durabit.in exemplo autem premiſſo decretum nō eſt
certu3 ratione initij ſed pendet nec poteſt habere effectū
niſi poſtq̄ epiſcopus arbitratus fuerit.nam q̄d epiſcop'
debeat arbitrari eſt conditio extrinſeca que ſuſpendit.de
reſcrip.ſi pro te.ꝛ hoc verius. Quinto quero quot di
es hēbit mēſis iſte ad acceptādum:Gen.dicit q̄ tot quot
habuit menſis in quo facta eſt notificatio ita q̄ ſi de illo
erant lapſi aliqui dies ſupplebuntur de ſequēti.ar.ff.de
diuoꝛ.ꝛ tēp.preſcrip.l.j.de verb.ſigni. cum biſextus.q̄d
tenet glo.de elec.quā ſit.li.vj. Sexto quero ſi ſunt plu
res expectantes cum clauſula acceptandi infra menſem.
an quilibet habebit ſuum menſem:Gen.arguit q̄ ſic.q̄a
hoc habet forma litterarum nam in litteris cuilibet co/
rum datur menſis.cum ergo non ſit ambiguitas in ver/
bis nulla debet fieri q̄ō.ar.ff.de leg.iij.l.ille.vel ille.§.cū

in verbis.Scđo q2 acceptatio ſequētis in data facta īfra
mēſem carebit effectu ſi ꝑim⁹ intra illū mēſem acceptaue
rit.ar.ff.de optōe leg.l.ſi cū optio. vbi ſi legata eſt optio
ſeruoꝝ heres de aliquo ipſoꝝ nō pōt aliud diſponere in
ꝑiudiciū legatarij ergo nō valet acceptatio ſcđi īpetrātis
niſi poſt mēſem cōpetentē.primo.ff.de adul.ſi maritus.ii.
vbi tēp⁹ nō currit ad accuſandū de adulterio ꝑꝑ maritū
ꝗ erat īpeditus:⁊ ꝗ ceteris debeat ꝑferri.in ꝯ̃rium qđ oēs
habeāt vnicū mēſem.arguit Gēz.q2 dꝫ occurri diuturne
⁊ periculoſe vacatiōi que cōtingere poſſet ſi ꝗlibet mēſeꝫ
ſuū haberet.s.e.nulla.⁊.e.ti.q2 cūctis.li.vj.de elec. ne ꝑ
defectu.ſcđo vt ſeruet̃ forma lr̃arum exꝑimēs fore acce/
ptationē faciēdā īfra menſeꝫ a tp̃e note vacatiōis q̄ forma
eſt ſeruāda.de reſcrip.cū dilecta.de ꝓben.cui.de non.li.
vj.ſꝫ nō ſeruaret̃ ſi quilibet haberet ꝓꝑiū mēſeꝫ:q2 ſic mē
ſis nō curreret.ſcđo a tp̃e note vacatiōis.ſed a tp̃e nō ac/
ceptatiōis facte per ꝓcedentē:⁊ ſic quo ad ſcđm fruſtrato
ria eſſet diſpō huius cle.in fi. Tertio videt̃ clare ꝓbari ꝯ̃
cōſue.c.fi.li.vj. vbi oēs canonici habēt vnum terminū ad
optandū.⁊ idē.ff.de adul.ſi marit⁹ preneuerit. vbi idem
tp̃s ad accuſandū de adulterio currit marito ⁊ patri ⁊ tñ
maritus pōt preoccupare q2 ſi vult dꝫ preferri vt ibi.⁊.ff.
eo.ti.l.is cui⁹.§.pe. Quarto q2 acceptatio facta ꝑ oēs in/
fra mēſem nulli eſt nociua nō priori in data.nā in aduētuꝫ
acceptatōis ſue acceptatōes eoꝝ carēt effectu nec ꝑiudica
tur acceptātib⁹ ꝗn poſſint acceptare ex quo ꝑimū nō ob
tinēt.ar.ff.de optio.le.l.ij.in fi.⁊ in.l.iiij.⁊.l.optiōe.ſed ꝓ
deſſe pōt q2 ſi ꝑim⁹ nō acceptauit acceptatio ſcđi habe/
bit effectū ⁊ ſic vlterius.⁊ hoc tꝫ Gē.dicēs ꝙ ſi recte attē
dat̃ ceſſant ꝯ̃ria.tñ ad.l.ſi maritus.dicit ꝙ ibi tp̃s mariti
qui ꝑferet̃ patri in accuſatione adultere nō admittit̃ ma
rito īpedito q2 ꝑiudicaret̃ ſibi vt ibi dicit̃.pro hoc.l.ij.§.
fi.cū.l.ſeq.e.ti.hic aūt acceptatio facta ꝑ ſequētē in data ī
nullo preiudicat primo quare ſecus.Pau.ī.§.fi. quē ſeq
tur Lap.diſtinguit an ſint plures īpetrātes ſub eadē da/
ta an ſub diuerſa.pⁱo caſu hn̄t vnū mēſem.ar.c.vlti.ꝯ̃ cō
ſue.li.vj.⁊ ſi querit̃ hoc caſu quis preferat̃.dicit Pau.ꝙ
ſi reſcripta poſſint verſari circa diuerſa beneficia vnum
nō īpedit aliud ſi circa idē preferat̃ primo acceptās ⁊ ſi eſt
in oībus paritas erit electio ei⁹ ad quē ſpectat electio vl̃
collatio.de reſcrip.c.pe.li.vj.ſed in eo qđ dicit preferēdū
primo acceptātē hoc non ꝓbatur in.d.§.pe. ibi em̄ dr̃ de
primo preſentāte nec vr̃ curādū de prioritate acceptatio/
nis cū cedat totus mēſis ad acceptādū vt hic.itē ſufficit ꝙ
hoc nō ē iure expreſſū.dūmodo ergo vterqꝫ acceptet īfra
mēſem eſt ac ſi ſimul acceptaſſent ⁊ ſic eſt in optiōe habē/
tiū ꝯferre vter preferatur dicto.c.penulti.Scđo caſu qñ
ſub diuerſa data.dicit Pau.ꝙ primus hꝫ vnū menſem:⁊
ſi infra illū nō acceptat ſcđs hꝫ ſcđm nō eni currit primus
mēſis ſcđo cū nō poſſit acceptare beneficiū īuito ꝑmo.ar.
e.ti.q2 diuerſitatē.de ſup.neg.ꝓla.lꝫ.quid eni ſi ꝑim⁹ di/
cebat ſe nolle acceptare ⁊ vltimo momēto acceptat vl̃ nō
acceptat q̄uo potuit ante hoc ſcire an ſibi iuſ competeret
ad acceptandū.currit ergo ſcđs alius mēſis a tp̃e quo no
tū eſt in loco primū nō acceptaſſe. ⁊ dicit Paul.preſumi
notū niſi notū ſit ꝯ̃rium.fatetur tñ ꝙ ſi ſcđs acceptat bene
ficiū acceptatū a primo nō nocet ei ſi ignorāter fecit.de ꝓ/
bē.ſi beneficia.li.vj.ꝓ hac diſtictiōe eſt qđ no.Joā.an.in
additiōe Spe.de cōceſ.ꝓbē.vbi plene hoc examinat.pro
eadē eſt qđ no.Bar.ff.de adul.ſi marit⁹.ij. vbi dicit ꝙ qñ
qꝫ plurib⁹ cōpetit tp̃s ordine ſucceſſiuo ⁊ tūc ſcđo īcipit
currere poſt finitū tp̃s primi.C.qui admit.ad bo.poſ.poſ
ſunt.l.fi.qñqꝫ cōpetit ſimul.⁊ ſemel ⁊ tūc oībus currit ēt
ſi aliquis eoꝝ habeat priuilegiū preuētiōis.d.l.ſi marit⁹.
ſic aūt eſt in exēplo premiſſo q2 qñ habēt eādē datā men/
ſis ſimul oībus cōpetit.qñ vo diuerſam competit ordine
ſucceſſiuo.Ste.hoc relinqt diſputatiōi dicēs ꝙ vidit ꝓ
vtraqꝫ parte ī curia ꝓnūtiari.tñ ad partē qđ habeāt vnū
tm̄ inducit diſpēdiū diuturne vacatiōis.⁊.d.c.fi.de ꝯſue.
⁊ qđ ibi no.in glo.penul.⁊.d.l.ſi marit⁹.ad partē aliā idu
cit.ff.ꝗs ordo ībo.poſ.ſer.l.fi.ꝗd eni ꝓdeſſet acceptare ex
quo cōferri nō poſſit quouſqꝫ primus nō declarat ſe nol/
le vel labat̃ mēſis.ita ⁊ poſterior intra centū dies qui dā
tur priori ad petēdū bonoꝝ poſſeſſionē nō admittit̃ niſi ꝑi/
mus ſit mortuus vel de ipſius volūtate cōſtet.ff. de ſuc.
edic.l.j.§.ſi intra.de bonis libe.ſi filius.§.cū fili⁹.Jo.an.
in apoſtillis hic dicit ꝙ īpetrātes noſtri tp̄is acceptāt ſꝫ
cōditione.ſi ꝑim⁹ nō acceptauerit infra mēſem ⁊ eodem
mō ſcđs.⁊ ſic vltra tñ tenēt ꝙ oēs habēt vnū menſem.ei⁹
ꝯ̃rium tꝫ in additione Spe. vbi.s.Joā.de lig.tenet ꝙ oēs
ſuū menſem ꝑ.c.ſi pluribus.in fi.de prebē.li.vj.ꝑ qđ etiā
mouet̃ Jo.an.in additione Spe. vbi.s.nā in.d.c.nō cur/
rit tp̃s ſcđo ad acceptādū niſi finito tp̃e primi.Mihi pla/
cet ꝙ vnus mēſis currit oībus ꝑ rationes ⁊ iura.s.ad hoc
inducta:⁊ ita ſeruat̃.vbi aduerte ꝙ ſcđo impetrāti nihil
obſtat gratia primi quominus poſſit acceptare ſaltē ſub
cōditione ſi primus nō acceptauerit recipit eni acceptatio
cōditionē cū ſit nudi facti ⁊ mētis declaratoria imo ēt
pure acceptare pōt lꝫ acceptatio ſit ſine effectu quouſqꝫ
apparebit de nō acceptatiōe primi.ſecus aūt eſt in colla/
tione faciēda ab executore.nā quo ad illā cōpetūt tot mē/
ſes quot ſunt īpetrantes.q2 nō pōt executor ſcđi cōferre
niſi lapſo mēſe cōpetēti primo niſi primus ante menſeꝫ re
nūciet ⁊ ſic de alijs.collatio eni eſt actus legitimus ꝗ nō
poteſt eſſe in pendenti nec fieri ſub cōditione.de elec.c.ij.
li.vj.nec ꝯferri pōt beneficiū alteri ꝯ̃ bitū.ꝯ̃ ꝓbē.ſi poſtꝙ.
li.vj.pro hoc deciſio rote.Jtem ſi habens gratiam in for/
ma dignum vbi decidit ꝙ lꝫ valeat acceptatio ante pu
rificationem gratie non tñ valet executoris collatio:qđ
vltimū bene probat hec cle.in precedēti rn̄ſo vbi ante pu
rificationem gratie libere poteſt beneficiuꝫ conferri ⁊ ſic
nō cadit ſub executoris poteſtate. Ad iura cōtraria dico
ꝙ omnia loquuntur in iure qđ pluribus defertur ſcḋm gra
dum ſicut eſt in edicto ſucceſſorio q2 hereditas defertur
ꝓximioribus ideo quādiu deliberat qui eſt prior in gra/
du non currit tp̃s ei qui eſt poſterior q2 nō pōt velle cum
effectu eſſe heres:⁊ ſi declaret in hoc ſuā voluntatem de
claratio foret nulla.ff.de inoffi.teſt.filio.§.cōtra tabulas.
de bonis libe.ſi filius.§.cū filius.de ſucceſ.edicto.l.j.§.ſi
intra.ſic loquitur.c.ſi pluribus.preallegatū.loquitur ēt
de eo cui collata fuit dignitas vel prebēda in eccleſia in
qua plures vacant quo caſu qñqꝫ cōpetit ordinario col
latori poteſtas eligēdi infra decimū que dignitas vel ꝑ
benda debeat̃ ⁊ ſi nō eligit deuoluit̃ ad īpetrantē ⁊ ſic ta
tū tp̃s cedit collatori.qđ eſt iō q2 facta deliberatione ſta
tim radicat̃ ius īpetrātis ſuꝑ beneficio ſibi relicto.⁊ ſic ſi
intra decimū primū declararet īpetrās ſuā intētionē ſua
declaratio eēt ſine effectu ⁊ tūc fruſtratorie fieret. aut va
leret ⁊ tūc excluderet̃ per eā ius cōpetēs collatori fruſtra
eni ammodo declarat mentē ſuā cū gratia īpetrantis iam
eſſet reducta ad ſpeciem ⁊ cōſecuta effectum.in acceptā
tione aūt de qua loquit̃ hic nō agitur vt per eam aliquod
ius applicetur impetrāti neqꝫ acceptatio eſt ius aliquod
qđ deferat̃ per gradus.ſed eſt nuda declaratio volūtatis
preparans viā collatiōi faciende per executoreꝫ.aliud eſt
aūt in collatione executoris vt dixi.s.e.q.q2 per collatio
nē radicatur ius in perſonaꝫ ei⁹ cui fit collatio ipſo acce/
ptāte.collatio eni tribuit ius in re.de conceſ.prebē.c.fi.in
fi.li.vj.ad aliud qđ dicebat̃ ꝙ fruſtratoria eſt acceptatio
ſcđi ex quo intra primum mēſem nō poteſt fieri collatio.
dic ꝙ imo eſt vtilis ad declarādā intētionē īpetrātis vt ei
poſſit fieri collatio tp̃e debito:⁊ vt ſatiſfiat huic cle.in fi.
Septimo

Septimo qro ſi ĩpetrãs in forma pauperũ petijt infra mẽſez purificari ↄditionẽ ſue gratie ⁊ ĩ hoc fecit oẽm dili/gentiã: ſed p executorẽ ſtetit. ipſe aũt ĩpetrãs ĩfra mẽſem acceptauit. decidit rota deciſione. xx. ꝙ valet acceptatio adeo ꝙ ẽt elapſo mẽſe ordinari⁹ alteri ↄferre neq̃t qđ eſt ſingulare ⁊ nouũ. Octauo qro an expectãs poſſit acceptare poſt mẽſem bñficiũ adhuc vacãs. glo. in ṽbo mẽſez ibi ſed querit̃. arguit ꝙ ſic. p regulã qđ ob grãm. li. vj. ⁊ p c. ſi abſenti. đ pbẽ. e. li. tñ tʒ ꝙ ſi clã reſeruatiõis ⁊ ptãs executoris adiũgit̃ bñficio vacaturo ꝙ acceptabit ĩpetrans ĩfra mẽſem vt hic in tex. ⁊ in forma poſita in pn. huius gl. nõ poſſit beneficiũ acceptare. vult dicere ꝙ tũc tps mẽſis reſtringit ptãtẽ acceptãdi ⁊ ↄferrẽdi ita ꝙ poſt mẽſez neutra valet. nã in forma poſita hic in glo. in pri. papa reſer/uauit beneficiũ qđ infra mẽſem ĩpetrãs acceptaret ⁊ đ il/lo dedit executori ptãtem cõferẽdi. ergo ſecus de alio. fatet̃ tñ glo. ꝙ poſſet cẽtalis forma ꝙ valeret acceptatio ⁊ collatio poſt mẽſez. qđ dic vt in glo. ibi fateor tñ. vſqȝ ibi ſi aũt. ⁊ in ea ibi ſi tibi abſenti. Ste. alleg. ff. de ceſſi. bono. is qui. facit qđ no. Archi. e. ti. ſi capl̃o. li. vj. ibi opinioni ↄtre. ſiĉ qđ no. de tpe adiecto pceptioni vel vacatiõi. đ reſcrip. ſi pp. li. vj. ⁊ cũ hac glo. tʒ Pau. p primo dicto ꝙ nõ poſſit poſt terminũ acceptare qñ termin⁹ fuit ſtatut⁹ acceptatiõi ⁊ executoris ptãti. idũcit qđ no. xxvij. q. j. ſi hõ. in ſi. vlti. gl. ⁊ de of. dele. de cauſis. dicẽs ꝙ lʒ in. c. de cauſis poſſit p partes iuriſditio ꝓgari vltra terminũ nõ ſic. tñ põt p ĩpetrãtẽ ꝓgari ptãs executoris vltra terminũ ad regulã qđ ob grãm. rñdet aliť ꝙ gl. dicẽs ꝙ loq̃t in caſu ſuo ſpãli: ⁊ qñ fauoris exp̃ſſio termino nõ expirat vel pdit̃ p negligẽtiã ſicut electio ⁊ collatio. e. ti. c. ij. đ ſup. ne. pla. lʒ. ⁊. c. ſe. tacite. n. vr̃ dixiſſe ꝙ poſt terminũ nõ poſſit ↄferri: ⁊ ſic tacitũ ſuppreſſũ a ↄrio exp̃ſſi habet̃ p exp̃ſſo. ff. de teſti. l. ex eo. de pſũp. nõne. ſic in caſu nr̃o. exp̃ſſũ nõ retorquet̃ in dãnum ſʒ tacitũ. hec ſolutio lʒ alia ſit in ṽbis a ſolutiõe gl. eſt tñ eadẽ in effectu. q2 ſicut gl. dicit ꝙ hoc opat̃ forma mãdati vt nõ habeat locũ regula qđ ob grãm. ita ẽt hoc vult ſolutio Pau. qđ hoc opat̃ forma mãdati. Sẽz. ẽt tʒ idẽ cũ glo. ⁊ p p̃rio dicto ꝙ vltra mẽſem nõ poſſit prebẽda acceptari: nec ↄferri. idũcit q2 adiectio tpis facta ad acceptãdũ reſtrĩgere vr̃ ptãtem acceptãdi ⁊ vltra illam acceptare nõ poſſit qĩfra tps fuit negligẽs. ar. ff. de arbi. celſus. de act. ⁊ ob. l. traiectitie. §. de illo. C. de ↄbẽ. ⁊ cõmit. ſti. magnã. q̃ſi lapſu tpis ſemel negligẽtẽ ab acceptando repellat. argumẽtũ q̃ſi exp̃ſſũ. ff. de leg. ij. ſtatuliberũ. §. ſtichũ. de ↄdi. ⁊ demõ. ſi in diẽ. ⁊ clarius. ff. de fideicõ. liber. thais ancilla. §. intra. cũ ibi no. p hoc. ff. de vul. ⁊ pu. ſi ita qs ſubſtituerit. de bo. poſ. ↄ tab. l. ij. §. ſi prius. al̃s. n. ↄtingeret violari volũtatem apponẽtis tps q vr̃ voluiſſe poſt tps ĩpetrãtẽ excludere ab acceptãdo. ar. ff. de vulg. ⁊ pupil. ex facto. §. itẽ qro. ⁊. l. q plures. duraret enĩ tunc tps acceptãdi vltra tps a ſupiore pñxũ ↄ iura pdicta ⁊ ſimilia. ⁊ hoc idẽ tʒ rota p hãc rõnem deciſiõe. cccxxxiij. Jtẽ ꝙ habẽs auctoritate aplica canonicatũ ⁊ hoc intelligẽdo ꝙ expectãs nõ fuit creatus canonicus a papa. ſi ṽo fuiſſet factus canonicus tũc dic vt in. q. ſequenti. ad regulã qđ ob grãm rñdet Sẽ. vt dixi. ſ. e. q. ẽm glo. ꝙ hoc operat̃ forma mãdati. vel ẽm eũ põt dici ꝙ tps ad acceptãdũ nõ ſimpliciter apponit̃ fauore ĩpetrãtis. ſed tñ quo ad qd. ſ. vt ĩfra illud tps ligate ſunt manus ordinarij ne ↄferre poſſit qđ al̃s poterit. e. ti. c. j. li. vj. in hoc aũt nõ eſt in ſui fauorez q̃ cenſet̃ adiectũ vt eo lapſo nõ admittat̃ acceptãs ſi enĩ admitteret̃ nõ eſſet drĩa inter bñtez ptãtez acceptãdi tpe limitatã ⁊ bñtem nõ limitatã qđ eſt abſonũ dicit ĝ Sẽ. ꝙ eſt q̃ dĩputet̃ nõ acceptãti infra tps q2 poſt tps nõ poterit ſibi ↄferri ex quo neglexit vti gratia. q2 ptalẽ negligẽtiaȝ extincta eſt. ar. ff. de ſucceſ. edic. l. j. §. de qbus. de preben.

ſi clericus. li. vj. nã executor hʒ ptãtẽ ↄferẽdi acceptatum ĩfra tps ergo nõ aliud al̃s verba reſcripti nõ ſeruarent̃ ↄ id de reſcrip. cũ dilecta. de priuil. porro. ad. c. ſi tibi abſenti rñdet ꝙ ibi re ĩtegra fit acceptatio de beneficio qđ p collationẽ deſierat eſſe liberũ tʒ ergo acceptatio collatore in eadẽ volũtate manẽte. ar. de ꝓcu. lʒ. li. vj. ff. ad tertul. l. ſi. iij. §. ſi. ⁊ in eadẽ volũtate durare videt̃ donec appareat de ↄrio. ar. de baptiſ. maiores. §. vlti. ff. de leg. iij. fideicõ. §. ſi rem. de pba. l. cum qui. in qõne aũt premiſſa p nullum factũ alicuius deſierat beneficiũ eſſe liberũ ex quo fuit negligẽs in acceptãdo infra tps ſibi ergo imputet. q2 vigilãtibus ⁊c̃. ff. que in fraudẽ credi. pupillus. maxime q2 reſcripta beneficia tanqȝ ambitioſa reſtringẽda ſunt. de p. ben. q̃zuis. j. li. vj. Op. ad hoc. ff. de optio. lega. l. mancipiorum. vbi poſt tps ſtatutũ ad optandũ põt quis optare re integra. ſoluit Sen. ꝙ ibi nõ fuit tps adiectum a teſtatore al̃s vltra nõ fuiſſet admiſſus. ff. de leg. ij. ſtatuliberũ. §. ſtichum. ſed a iudice ideo fauore vltime volũtatis poſt tps admittit̃ optans re integra. hic aũt fauor conſiderari nõ poteſt hoc caſu. l. mancipiorum. nõ infringitur voluntas teſtatoris per optionẽ factã poſt tempus ex quo teſtator nõ limitauerat tempus. hic aũt infringeret̃ volũtas mandantis qui tempus appoſuit. ⁊ de intellectu huius. l. no. j. de ver. ſig. cle. ſepe. ver. eo ſaluo. in glo. vbi ergo. ⁊ dixi de fide inſtru. cũ dilectus. Op. ad idẽ. ff. de iu. delibe. ſi quis ſuus. de mino. ꝙ ſi minor. §. ſceuola. C. de repu. hereditate. l. vlti. in qbus inſtitut⁹ repudiauit hereditatẽ ad eaȝ adeundã admittit̃ re integra. ſol. Sen. ꝙ ibi nõ fuit tps p̃fixum a teſtatore ad eundũ ſicut ẽt hic fuit ad acceptandũ Jtẽ ſi eſt fauor vltime voluntatis ne pereat hereditate nõ adita cũ ex ea regulariter legata nõ debeant̃. ff. đ his que in teſta. dele. prime. C. de fideicõ. eã quã. ⁊ q2 intereſt defuncti habere ſucceſſorem. ff. de iterro. actio. l. ⁊ q2 ne aliquis iniuria afficiatur. inſti. ex qui. cau. manu. nõ licet. §. j. talia aũt nõ poſſunt in caſu noſtro cõſiderari. ⁊ p intellectu predictorum in hac qõne faciunt que dixi in ſeqũti queſtione. Nono quero ſi ẽm nouam formã papa dat canonicatũ ⁊ circa prebẽdũ dat beneficiũ acceptandi infra menſem. glo. e. in ver. menſem ibi. Si aũt ẽm nouam dicit ꝙ tũc lʒ reſeruet poteſtas executoris adiungatur preben/de acceptande infra mẽſem: ita ꝙ ex vi reſeruationis acceptari vel per executorem conferri nõ poteſt tñ ex vi canonicatus ſi nullus ibidem expectat poſt menſem ſibi petenti conferri debet per ordinariũ ⁊ cũ decreto. ita ꝙ alteri facta collatio nõ tenet per. c. ſi clericus. de prebẽ. li. vj. dicit tñ glo. hoc caſu poſſe dici ↄrium ⁊ rationem diuerſitatis ponit inter hanc formã ⁊ caſum. c. ſi clericus. q2 ibi expirauit poteſtas executoris. hic autem durat quo ad aliã que vacabit ſi acceptabitur infra menſez. nil ergo mirum ſi ordinarius ibi aditur. dicit etiam glo. ꝙ ſicut ordinarius nõ hʒ ibi ptãtem ſuper neglecta ita nec hic. ⁊ ſic videtur glo. facere drĩaȝ quo ad aliquid ⁊ ſimilitudinẽ quo ad aliud glo. inter caſum. c. ſi clericus. ⁊ caſum premiſſũ. vnde qđ dicit poſſe dici ↄrium intelligitur quo ad hoc qđ ĩ hoc caſu pmiſſo pbẽda neglecta nõ debeat ↄferri p ordiariũ ſicut ↄfertur ibi. nõ aũt intelligas ꝙ nõ debeatur ĩpetranti ſic dicit Jo. an. ſup hac gl. vult dicere ꝙ ex quo iſte erat canonicus affecta fuit pbẽda ita ꝙ ſibi debetur. lʒ neglexerit infra mẽſem acceptare. qđ intellige ẽm diſpõnez c. ſi clericus. qñ nõ erãt alij expectãtes qđ ẽt dicit hec gl. ⁊. ſ. e. q. dixi ⁊ hoc tʒ rota in deciſiõe quã allegaui. ſ. q. proxima. Lap. p hoc inducit qđ no. de exceſ. pla. iter dilectos ⁊ dicit hoc qđ dicit glo. debere intelligi verũ quãtum ad hoc vt expectãti cõferatur prebenda neglecta. dicit tñ ꝙ ordinarius libere põt alteri cõferre ſi nõ eſt ali⁹ expectãs in eccleſia ⁊ qđ poteſt ẽt eidem negligenti confere ſi velit

lʒ ille actionem nō habeat ad eā petēdam ⁊ idētʒ in. d.c. ſi clericus vbi dicit ꝙ lʒ ꝓbēda neglecta nō debeaꝛ ex de bito ipetrāti. ſed alia ſic. vt in. d.c. ſi clericus. nō tñ tolliꝛ qn ex ſua liberalitate poſſit ordinari⁹ ei cōferre. ⁊ ex hoc vult Lap. qđ ꝓbēda neglecta nō remaneat affecta ꝓp ca/ nonicatū. in ꝯriū facit qđ dicit Jo. an. in eo qđ. s. dixi poſt eū: cū ad glo. ibi poſſet dici ꝯrium ſupplet. ſ. qđ non debet ꝯferri ꝑ ordinariū nō aūt qđ nō debeaꝛ ipetrāti. ⁊ hoc vi/ deꝛ tenere rota in deciſiōe allegata in ꝓrima qōne. vbi cō cludiꝛ ꝙ iſte q erat factus canonic⁹ a papa pōt poſt men/ ſem acceptare prebēdaʒ ſi nō eſt alteri collata. ex quibus verbis appet eſſe de mēte illius deciſionis qđ poſt men/ ſem ꝓbenda nō remanet affecta. ꝓ primo ex quo accepta/ re pōt ab alio. in quo videꝛ dicēdū ꝙ indiſtincte poſt mē ſem nō pōt ipetrās ſe ipedire de tali ꝓbēda: nec eſt verū ꝙ collatio canonicatus ſibi facta afficiat ꝓbēdā ſimplr̄ ſed eā ſolā quā infra mēſem acceptat: qꝛ limitata eſt collatio canonicatus reſpectu ꝓbēde quā acceptauerit īfra men/ ſem: vnde ex quo illā nō acceptauit infra mēſē quo ad illā eſt ꝑinde ac ſi nō fuiſſet canonicus: ꝙ aūt illa ꝓbēda nō po tuerit ꝯferri ꝑ ordinariū vel ꝑ ſcđm executorē īfra mēſem nō fuit ex eo. qꝛ eēt affecta ſʒ ex adiectiōe mēſis q̄ hoc ope raꝛ vt hic ⁊ ſic declaraui hāc gl. cuidā doctori de ipſa me interrogāti ꝑ lr̄as. ⁊ ꝑ hoc dico ꝙ verū eſt qđ dicit Lap. ꝙ ordinarius pōt neglectā libere cōferre cui vult. dico ēt ꝙ poſſet eā cōferre expectanti in caſu. c. ſi clericus. lʒ non teneaꝛ vt ibi qđ latius dico. j. e. q. in caſu aūt huiuſ cle. vi dereꝛ eodē mō ꝙ ordinarius eā cōferre poſſit expectanti: lʒ nō teneaꝛ: ⁊ hoc ſi alteri nō debeaꝛ tūc tñ nō diceꝛ apo/ ſtolicus ſʒ capitularis. qñ eni papa ſm̄ nouā formā creat canonicū nō intēdit ꝙ ꝓbēda ꝑmo vacatura afficiaꝛ tunc eni eſſet locus. c. ſi clericus. ſed itēdit ⁊ ita exprimit ꝙ affi ciaꝛ ꝓbēda quā acceptauerit infra menſem. vnde accepta tione nō ſecuta collatio canonicatus nihil operaꝛ quo ad hāc ꝓbendā. ⁊ iō nō eſt vera illa particula gl. que dicit vt s. dixi in hac qōne ꝙ ſi nullus ibidē expectat ēt poſt men/ ſem debeat ꝑ ordinariū hec ꝓbēda expectāti petēti ꝯferri ⁊ cū decreto. i. ꝙ alteri facta collatio nō tʒ. qꝛ imo tʒ vt ꝑ/ dixi qꝛ ꝓbēda nullatenus eſt affecta nec eſt verū ꝙ ēt in/ fra mēſem fuerit affecta ex vi canonicat⁹ vt ꝑdixi: ſed ſo/ lū ex vi decreti cū adiectiōe mēſis. ex hoc dico ꝙ multum refert hāc formā ⁊ caſū. c. ſi clericus. ibi enim in ſcđo rñſo vacās nō pōt ꝑ ordinariū ꝯferri alteri q̄ȝ expectāti q rece ptus erat in canonicū ⁊ primā que vacauerat negligenter omiſerat acceptare. ipſi eni negligenti primā. debeꝛ ſcđa qñ ibi nō ſūt alij expectātes: ⁊ hoc iō qꝛ cū ſit canonic⁹ de betur ſibi ꝓbēda nulli alteri de iure dbita: primā aūt quā negligit petere nō pōt: qꝛ iam in illo queſitū eſt ius ordi/ nario ꝯferēdi eā cui vult. poſſet tñ vt dicit Lap. ordinari⁹ ſi vellet ēt ꝯferre primā expectāti. ⁊ dic ꝙ quo ad ſcđam nulli d iure debitā expectāſ obtinebit eā ab ordinario au ctoritate apoſtolica ꝑ. d. c. ſi clericus. vbi diciꝛ ꝙ alteri fa cta collatio nō tenebit. ſed in caſu premiſſo ex quo gratia durat quo ad aliam prebēdā quā expectās acceptabit in tra mēſem ordinarius nō hʒ ſcđaʒ ꝯferre expectāti ſed exe cutor. itē i illa ꝓfertur oībus expectātibus ſicut ꝯferri de buit in. prima ſi eā acceptaſſet. ſed ſi ordinari⁹ collator vel let ꝯferre iſti primā neglectā poſſet vt dixi. s. e. q. ſicut eā ꝯferre pōt cuilibet extraneo. nullo tñ iure eā petere pōt. ex quibus oībus ꝯcludit ꝙ acceptatio facta poſt mēſem nullius eſt effectus. ꝯcludit ēt ꝙ id qđ dicit glo. hic in fi. nō eſt verū in eo qđ dicit ꝙ nec in caſu. c. ſi clericus. nec i caſu iſto ordinarius hʒ ꝑtātem ſuper neglecta: qꝛ imo po teſt eā libere ꝯferre cui vult. niſi in caſu quo ſint alij expe ctantes quoꝝ gratie afficiantur: ⁊ ad illū caſum forte ſe retulit glo. lʒ inſpiciendo verba eius videanꝛ velle ꝙ ex quo expectās eſt canonicus debeaꝛ ſibi prebēda negle/ cta ſi nullus ibidē expectat. qđ nō eſt verū qꝛ nō debeꝛ lʒ ei cōferri poſſit vt predixi. Decimo q̄ro an expectans in forma de qua hic poſſit acceptare primū beneficium certum qđ vacabit: glo. in verbo notitia dicit ꝙ nō. ⁊ ca ibi qđ vacat. de hoc no. de prebē. ſi poſt ꝗ. li. vj. in glo. ibi. e. ti. verbū erit. idē no. de alie. mu. iudi. c. j.

F. Queʒ etiam. Nota de dictio/ ne aut que facit alternatiuā in qua ſufficit alterū eſſe verū. de hoc in glo. iij. pro hoc de reſcrip. cū inter. Scđo no. ꝙ tacēs habe tur pro cōſentiēte: ſufficit eni hic ꝙ preſens recipiat colla tionē: ⁊ ſic ꝓdeſt taciturnitas alibi nocet. de his que ſi. a ma. pa. ca. ex ore. ij. q. vij. pleriſq̄ȝ. vbi de hoc. xxxij. q. iiij. dicat. xxix. q. ij. ſi qs. xviij. di. c. j. Tertio no. duos mo dos tacitos acceptādi prebēdā vacātē. modū aūt acceptā di vacaturā no. Archi. eo. ti. ne captāde. li. vj. in glo. hec forma. Op. ꝙ ſi ipetrās petit beneficiū ſibi cōferre nō debeat admitti ſed reijci tanq̄ȝ ambitioſus. de elec. quali ter. ſolut Pau. ꝙ nō eſt ambitioſus qꝛ ius ſuū ꝓſequitur ſicut noīatus in ſcrutinio qui petit eligi. de elec. publica/ to. ⁊ electus q petit ꝯfirmari. de elec. ⁊ ducū. ij. ⁊ ꝯſecratus in epm̄ qui petit palliū vt no. c. di. preſta. Scđo oppo. qꝛ vr̄ tex. velle ꝙ acceptatio beneficij debeat fieri in pre/ ſentia executoris in eo ꝙ ponit duos modos acceptandi in quoꝝ vtroq̄ȝ executoris preſentia requiriꝛ cū tñ ēt i ei⁹ abſentia fieri poſſit. vt no. e. ti. c. j. li. vj. ad fi. ſolue vt i gl. in verbo executorē. ex qua dic ꝙ lʒ quo ad duos modos de quibus hic reqraꝛ executoris preſentia nō tolliꝛ quī ēt in abſentia fieri poſſet. in quo dicit Pau. ꝙ acceptatio ta cita requirit executoris preſentiā vt hic. expreſſa nō vt in ꝯrio. ⁊ idē Gē. ⁊ dicit Pau. ꝙ acceptatio facta in abſētia executoris ipedit collationē ordinarij ⁊ alterius executo ris qñ eſt decretū appoſitū cū termino. s. §. primo. ſecus ſi nō eſſet decretū. qꝛ tūc dʒ fieri in ꝑſentia executoris ⁊ ꝑ eū approbari. dic ēt ꝙ tūc oportet ꝙ purificata ſit gratia. s. e. cle. in prin. Quero cuius vtilitatis ſit iſte. §. Sol. vt in glo. j. ⁊ idē Pau. ⁊ Gē. Scđo quero ſi collatio ſit ꝓcuratori expectantis an ſufficiat vt ꝑ hoc videaꝛ expe/ ctās expectaſſe: glo. in verbo preſenti. dicit ꝙ ſic. ⁊ idem Pau. Op. ad hoc. ff. de ver. ſig. l. vlti. in prin. ⁊ l. ſi ſti pulatus fueri. in pri. glo. eadē ſoluit ꝙ ille leges nō loqū tur in ꝓcuratore: dr̄ aūt in. d. l. fi. ꝙ ſi filius vel ſeruus ſti pulatus ſit rē illā aut illā vtrā ego vellim nō pater aut do minus ſed filius vel ſeruus habet eligere de alterutro. idem venit. l. ſi ſtipulatus fuerim. vbi idē diciꝛ ex quo h beꝛ ꝙ electio eſt ꝑſonalis qđ dicit. d. l. ſi ſtipulatus. vid ergo nō poſſe expedire ꝑ ꝓcuratorē. ſed glo. vt ꝑdixi dic ꝙ nō loquūtur in ꝓcuratore. vult dicere ꝙ in illis legib poſſit electio fieri ꝑ ꝓcuratorē nec diceret egreſſa ꝑſon qꝛ qui ꝑ aliū facit per ſeipſū facere diciꝛ. de ſen. ex. mu res. regula qui ꝑ aliū. li. vj. Tertio quero circa dicti prima qōne an talis ꝓcurator poſſit eſſe laicus videꝛ ꝙ ſic. de ꝓcu. c. j. li. vj. nudū eni conſenſum exprimit nom alterius. vnde ſicut qs pōt cōtrahere tanq̄ȝ ꝓcurator ma trimoniū carnale cū illa cū qua nō poſſet noīe ſuo ita de bet eſſe ⁊ in ſpirituali. nā valet argumētum de carnali ad ſpirituale ⁊ ecōuerſo. de traſla. c. ij. vij. q. j. ſicut in ꝯrium. de ꝓcu. cle. religioſus. vbi ſicut religioſus ꝓhibeꝛ eē ꝓcu rator ſic nō pōt aliū ſubſtituere. ſic ergo laicus qui nō poſ ſet acceptare beneficiū noīe ſuo tāq̄ȝ incapax nō poſſet ēt alieno. Pau. ſoluit diſtinguēdo ⁊ corrupta videtur ſcri/ ptura: ſʒ ꝯſiderato effectu dicit ꝙ q̄ȝq̄ȝ loqtur de potētia cōpulſiua. i. ꝑ quā qs agit ꝯ aliquē: vt ad aliqđ cōpellatur qñq̄ȝ d receptiua ⁊ executiua. ꝑmo caſu loqtur regula qđ alicui. lib. vj. ꝙ id qđ licet noīe ſuo nō licet alieno. ⁊ hoc ſi

probibetur

p̄hibet rõne d̄licti ꝛ ſi p̄hibitio parit exceptionẽ p̄emptio
riã.tūc.n.p̄hibet̃ p aliū ēt ceſſionariū.ſecus ſi parit dila/
toriã p̄uſitoriã pſone ꝯctu ꝛ iudicio in toto nō mutato de
quo remittit ad queſtionẽ vſurarius.p ſe diſputatã vbi
de vſurario qui ceſſit nō vſurario actionẽ ad repetẽdas
vſuras quas alteri dederat.diſtinguit cū queritur an p/
ſonalis exceptio doli vel alia obeſt ceſſionario q2 aut lo
quimur de exceptiõe dillatoria iudicij ꝯ iudicẽ vel partẽ
que proprie eſt pſone p̄emptoria ꝯctu ꝛ iudicio in totum
nō peremptorio.aut de p̄emptoria ꝯctus vl' iudicij. p̄mo
caſu nō obſtat ceſſionario.ſed extinguit̃ cū pſona p̄ncipa
li.q2 in odiū pſone intelligit̃ inducta.p hoc g ma.ac. poſ.
cū in tua.de offi.dele.iudex.li.vj.vbi delegantis recuſa/
tio nō trãſit ad delegatū q2 tñ vtit̃ auctoritate delegantis.
ff.de iuriſ.om.iudi.l.ꝛ q2.ſcđo caſu aut ceſſionarius vtit̃
adminiculo ſui auctoris aut nō.ſi ſic patit̃ oẽm exceptio/
nẽ in rẽ ſiue habeat cãm lucratiuã ſiue ñ.ff.de publicia.l.
j.§.ſi ego.ſi nō vtit̃ ſecus.ex hoc infert Pau. ibi ꝙ ſi age
ret ex teſtō vſurarij manifeſti obſtaret exceptio.de vſur.
q̄q̄.li.vj.quaſi velit dicere ꝙ tūc ceſſionarius vteretur
adminiculo ſui auctoris.ꝛ ſi ſecus qñ ceſſat tale admini/
culū vt in p̄miſſa q̄ōne.ꝛ in eo qđ dixi.ſ.e.q.de p̄hibito ra
tione delicti.dicit h' Pau.idẽ ſi p̄hibet̃ rõne rei vl' mixti
ſecus ſi rõne defect' intelligẽtie vt in furioſo cui acqrit̃ p
aliū qđ p ſe nō põt.ff.de acq.poſ.l.j.§.itẽ acqrimus.đ vſu
capi.labeo.in fi.vbi glo.dicit aūt Pau.ꝙ in caſu nr̄o loq
mur de potẽtia executiua ꝛ receptiua ꝛ ſic eſt locus ſcđo
mẽbro diſtinctiõis prius facte.q̄ caſu diſtinguit idẽ Pau.
ꝙ qñq3 faciẽs noīe alieno facit aliqd noīe p̄p̄rio aliqñ ni/
hil.p̄mo caſu ꝙ nō põt ſuo noīe nec alieno ſic intelligitur
cle.religioſus.q2 ſubſtituẽdo vtit̃ ſua volūtate p̄p̄rio no
mine intantū ꝙ d' ille ſuus ſubſtitut' cū ergo fuerit p ſe ñ
capax.xij.q.j.nō dicatis.nec ēt põt in aliū trãſferre. ꝛ ad
c.j.de p̄cu.li.vj.rñdet Pau.remittẽdo ad ibi no. ſi aūt ni
hil facit noīe ſuo tūc l3 p̄p̄rio noīe nō poſſit põt tñ alieno.
ex hoc infert Paul.in.q.p̄miſſa ꝙ q̄uis laicus nō poſſit
pro ſe acceptare beneficiū tñ põt p alio ꝛ illi acqrit ex col
latione abſq3 ceſſiõe.p hoc q2 nō reperit̃ p̄hibitū ꝛ de hoc
de p̄ben.accedẽs.ꝛ dicit Pau.ꝙ ex collatiõe acqrit̃ dño
vtile ꝛ directū dñium abſq3 ceſſione.ſimile qđ no.Inno.
ho.ꝛ com.de elec.ꝙ ſicut.ꝛ qđ no.de iure pa.poſtulaſti.đ
laico habẽte collationẽ p̄bendarū ex cõceſſiõe pape.quia
iueſtitus ab eo nō cõſeqtur aliqd ſpūale ab illo ſed a cõſe
cratore vel alio cõfirmatore vel alio miniſtro eccl'iaſtico
ꝛ de hoc.lxiij.di.adrianus.de teſti.dilecto. de p̄bẽ. dile/
ctus.iij.ꝛ qđ no. Archi.x.di.iperiū.dicit ēt Pau.ꝙ huic
p̄curatori ſufficit gnāle mandatū ad acceptandū benefi/
ciū:al's p̄curator generalis nō acqrit abſenti beneficiū
ſicut hereditatẽ tpalẽ:nec ēt ꝯiuncta pſona hoc põt q2 l3 a
lege admittat̃ pſona ꝯiuncta ad agẽdū lex tñ nō cõſtituit
p̄curatorẽ.ff.iudi.ſol.l.j.§.j.de p̄cur.nō ſolū.§.ſi de dote
facit ꝙ no.Spe.de ꝯiuncta perſona.v. qd ergo. vbi dicit
ꝙ ꝯiuncta pſona nō admittit̃ niſi qñ admittit̃ p̄curator ge
neralis. Op.ad hoc.de reſcrip.nōnulli.in fi.de reſti.i
integ.cõſtitutus.ꝛ qđ ibi no.in.j.gl.ſo. Pau.ꝙ.c.nōnulli
loqtur in caſu ſpāli qñ deficiẽte ratihabitiõe ceſſat itereſſe
aduerſarij dic vt ibi dixi.q2 ibi admittit̃ ꝯiuncta pſona ſu
per eo qđ exigit ſpāle mandatū.q2 ſic reperit̃ expreſſum
ibi al's ſecus vt in iuribus p̄ime allegatis.ꝛ p p̄dictis
eſt qđ no.de offi.dele.corã.in glo.j. Quarto q̄ro circa
hoc an hñs mandatū ad acceptandū beneficiū poſſit ac/
ceptare dignitatẽ?ſol. Pau.ꝙ ſic per ea que no.de reſcri.
ſedes. Op.ad hoc de p̄bẽ.c.vlti.ſo.ibi modioſis ꝛ re/
ſtringibilib' ſicut ſunt reſcripta beneficialia ꝛ eodem mō
videt ad cle.nō põt.de p̄cura.ſed ꝯ hoc eſt q2 ēt mãdatu3
p̄curatoriū eſt reſtrigibile.de offi.dele.cū olim.dic ꝙ imo
tñ reſtringit intãtū ꝙ verbū beneficiū nō cõp̄hẽdat di/
gnitates,put de ſua natura cõp̄hẽdit:de ver.ſig.tua.in
reſcriptis aūt beneficialibus determinatū eſt ꝯriū rõne
p̄dicta.ſunt eñi magis reſtringibilia q3 mãdata p̄cura/
toria.de p̄ben.q̄uis.j.ꝛ.c.cui.de nō.li.vj.

¶.Ceterum. No.ꝙ occurrendū eſt diu
turnis vacatiõibus. ſunt
eñi periculoſe.de elec.ne p defectu.pp periculū tpalium
ꝛ ſpūaliū.e.ti.nulla.de elec.cū inter vniuerſas.ꝛ.d.c. ne
p defectu. Scđo no.obuiandū fraudibus.de reſcript.
ſedes.de diuor.quanto.ff.de rei vẽ.in fundo.ꝛ ſm Pau.
poterãt cõmitti fraudes ſi dixiſſent ſe ignoraſſe vacatio/
nẽ cū ſciuiſſẽt ꝛ p eis faciebat pſūptio ſi nō erãt habitãtes
illius loci.regula pſumit̃.li.vj. Tertio no.occurrẽdu3
litibus.de dolo ꝛ ꝯtu.finẽ.ꝛ.c.venerabilis.de re iudi.iur
gantiū.C.de agri.ꝛ cẽſi.litibuſ.li.xj. Quarto no.iterp/
tationẽ papalẽ p quã interp̄tat̃ quẽ ſcire ſiue ſciuerit ſi/
ue ignorauerit.de diuerſis interp̄tatiõibus not.glo.de
poſtu.p̄lato.c.j.ſic ꝛ al's interp̄tat̃ ꝛ fingit̃ matrimoniu3
carnale ꝯctum eſſe.de ſpon.is qui.Itẽ ſpūale de regu.vi/
dua.xxvij.di.qđ interrogaſti.ſm Laud.qui dicit ꝙ papa
põt voluere mẽtes hoīum put vult cū nedū corpora ꝛ res
imo ēt aīe oīum xp̄ianoꝝ in ipſius ptãte cõſiſtãt.de trãſla.
c.j.de re iud.cle.paſtoralis.q2 talia oīno ſubiacẽt eius diſ
poſitiõi.de cõceſ.p̄bẽ.p̄poſuit.ꝛ de poteſtate pape ibi no.
Quinto no.dr̃iam inter locū ꝛ eccl'iam? locus eñi hic
accipitur pro opido vel villa vbi ſita eſt eccl'ia. Sexto
no.ꝙ ſufficit in hoc caſu vacationẽ eſſe notã in eccl'ia ēt ſi
nō ſit nota in loco.de hoc in glo.antepenul. ꝛ hoc pp al/
ternatiuã in qua ſufficit alterū eſſe verū.de reſcrip.inter.
inſti.de here.inſti.§.vlti.o3 aūt eẽ publice nota vt l'ra ex
qua nota ꝙ nō ſufficit ꝙ ſciat̃ ab aliquibus ſed o3 ꝙ publi
ce nota.i.oībus qui nota fuerint negligẽtes inueſtigãdo.
de hoc ſimile habes de elec.cle.cãm.§.verū.ꝛ dic Laud.
illud publicū qđ nemo ignorare poteſt.xvj.di.qd dicit3.
de hoc no.glo.de excep.exceptionẽ. Septimo no.ꝙ cū
agit̃ de cõmodo alicuius pſumit̃ ſciens niſi p̄bet̃ ignorãs
ex hoc colligit Lau.caſu3 in quo nō l3 ignorare factū ſicut
nec ius qđ dicit Bẽ.cõtingere ex iuris fictiõe p quã fingit̃
ēt ſcire factū alienū qđ publice factū eſt:ꝛ hoc ēt ſi ſit ab/
ſens.l3 regulariter abſens preſumat̃ ignorare.g ma.ac.poſ.
c.fi.Itẽ al's regulariter in facto alieno pſumit̃ ignorantia
niſi p̄bet̃ ſcia.ff.de p̄ba.l.verius.regula pſumatur.li. vj.
Octauo not.qđ iputat̃ ei'g ſcire potuit. de hoc in glo.
vlti.facit.ff.de iur.ꝛ fac.ign.regula. Nono no.qđ deus
d3 ſcire id qđ p aliū inueſtigare potuit.p hoc q2 hoc caſu
potuit ipetrans p aliū facere ſibi beneficiū ꝯferri.vt dixi
ſ.in.§.p̄mo.q.ij.ꝛ.iij. Op.ꝙ tp̄s vacationis debeat
cõputari a die notitie.eo.ti.q2 diuerſitatẽ.glo.penul.dicit
ꝙ quo ad hunc caſū inductus eſt hic rigor:ꝙ mẽſis currat
ēt ignorãti cuius rõnem tangit ēt eadẽ glo.ante fi.ibi ſ3 da
to.dices q' l3 hic ſubſit ipoſſibilitas tñ circa alia beneficia
nō p̄dit priuilegiū acceptãdi ꝛ ex hoc tẽperat̃ iſte rigor qđ
no. Quero an ꝯ interp̄tationẽ hãc admitti debeat p̄/
batio?Lau.ꝙ nō cū ſit preſūptio iuris ipſū debere ſcire q̄
ratio nō ſufficit.nã ꝯ pſumptionẽ iuris bene admittit̃ pro
batio.vt no.de ſpon.is q.ſed dic ꝙ potius eſt fictio vt di
xi in.vij.nōbili. ꝛ ꝯ fictionẽ nō admittit̃ p̄batio.d.c.is q.
dicit aūt Pau.ꝙ ꝯria p̄batio nō admittit̃ niſi p̄bare vel/
let ipedimẽtū qđ excluderet oẽm poſſibilitatem ſcie ꝛ hoc
idẽ t3 glo.pe.in fi.ꝛ videt̃ hoc vltimo caſu ꝙ tp̄s mẽſis nō
currat.qđ facit ad id qđ dico.j.q.vij. Scđo q̄ro ſi loc'
vbi ſita eſt eccl'ia caret habitatoribus vbi attẽdit̃ notitia
glo.ij.dicit ꝙ loci p̄mioris.ꝛ idem Lau.ꝛ Gen. Ter
tio quero nūqd qđ hic dicitur de modo pſumendi que ſci
re locū h3 in caſu.c.ſi clericus.de p̄ben.li.vj.glo. penult.

ꝙ nõ. q2 hic tm̃ determinat̃ qñ dicat̃ habere notitiã i hoc caſu: ibi vero ſimpliciter punit̃ negligẽtia: vult dicere ꝙ ꝑ hũc. §. nõ imutat̃ id qđ nõ. in. d. c. ſi clericus. in eo qđ d2 ibi de illo q neglexit acceptare ꝓbẽdã de quo glo. ibi i v/bo negligent̃. dicit ꝙ qñ dicatur negligens relinquitur arbitrio boni viri. i. iudicis. ibi eni agit̃ de puniẽdo negligẽtiã ⁊ iõ oꝫ ꝙ legitime p̃ſumat̃ eũ ſciuiſſe nec ſtati cũ ſciuit d2 negligẽs ſi nõ acceptauit. ſed cũ aliquo moderamine arbitrio boni viri qui videbit an lapſũ fuerit tp̃s in quo potuerit deliberare. ſic dꝫ intelligi glo. p̃alle. in. d. c. ſi cleri/cus. que ẽt ſic loqtur. hic aũt nõ agit̃ de puniẽdo negligentez. nõ eni eſt ſibi pena in hoc ꝙ menſis labat̃ q2 remanet gratia firma in alio beneficio infra mẽſem acceptãdo: iõ ſtati currit tp̃s a die quo vacatio fuit publice nota. vt h̃. ⁊ de hoc. j. q. v. Quarto q̃ro an qđ d2 hic de mõ notitie locũ habeat q̃ ad ea q̃ no. de reſcrip. capitulũ. in glo. ⁊ ita vbi dicit ꝙ valent prime lr̃e ſed nõ ſcđe que de primis nõ faciũt mẽtionẽ: ſi primus nõ fuit negligẽs in ꝓſequẽdo ius ſuũ. glo. penul. hic dicit ꝙ nõ vult dicere ꝙ nõ ſtati infert̃ ꝙ primus ſit negligens ex eo ꝙ nõ fuit vſus ſuo reſcripto imo no. ibi ꝙ lꝫ in reſcriptis ad lites is qui nõ vtit̃ ꝑ annũ cenſeat̃ negligẽs. de reſcrip. ſi aũt. ⁊. c. plerũqꝫ. ſecus tñ in gratioſis in qbus hoc nõ eſt exp̃ſſum. vnde in eis erit arbitrariũ qñ p̄mus videat̃ negligẽs. rõ aũt diuerſitatis inter caſũ illũ ⁊ caſũ huius cle. colligit̃ ex his que dixi in ꝓxia qõne. ibi eni agit̃ de extinguẽdo totũ ius ipetrantis. h̃ aũt ſecus ⁊ de hoc in ſcbuẽti. q. Quinto q̃ro ad idẽ an qđ hic d2 de notitia locũ habeat in caſu. c. ſi pluribꝰ. de ꝓbẽ. li. vj. vbi habẽs eligere hꝫ terminũ. x. dierũ poſtqꝫ gratia nota ſibi erit. glo. pe. ꝙ nõ. q2 ſi cõputaret̃ decẽnium a tpe quo nota eſſet vacatio in loco beneficij ꝯtingere poſſet ꝙ ꝓuiſus nõ poſſet ſcire ifra. x. dies de ꝓuiſione ſibi facta. ⁊ ſic ſine cã ꝑderet ius acceptãdi. dic ꝙ iſti caſus ſunt diuerſi ibi eni attendit̃ notitia reſpectu gratie hic reſpectu va/cationis. puto tñ ꝙ ẽt ſi gratia nota foret in loco beneficij nõ ſufficit quo ad caſũ illius. c. ſed ſimpliciter oꝫ vt ſit ſibi nota vt ibi d2. al̃s ꝯtingere poſſet ꝙ ſine culpa ꝑderet ius optandi ex toto qđ nõ cõtingit in caſu noſtro ꝑ ea que di/xi in duabus ꝓximis qõnibus. Sexto quero ad idem an qđ hic d2 de notitia locũ hꝫ quo ad extrauagantẽ ſuſcepti. Jo. xxij. circa mediũ. vbi d2 ꝙ hi quibus ex iure ſp̃ali debent̃ fructus primi anni beneficiox vacantiũ infra. x. dies debent eligere an velint id qđ ſoluit ꝓ decima. an reſiduũ decima reſeruata beneficio. glo. pe. dicit ꝙ nõ. cuiꝰ ratio eſt: q2 ibi nõ eligẽs infra. x. dies ꝑdit ex toto ius eli/gẽdi qđ ſecus eſt hic vt dixi in tribꝰ ꝓximis queſtionibꝰ.

Septimo q̃ro an hec lr̃a locũ habeat in eo cui facta fu/it gratia ꝓprio motu? Lap. ex verbo ipetrãtẽ arguit ꝙ nõ. vnde ſm̃ eũ tũc nõ cõputabit̃ mẽſis niſi a tpe ſcie. ꝯtrariũ puto. nã d2 ipetrãs large ẽt ſi gratia ꝯcedat̃ motu ꝓprio. põ/deratio aũt Lap. eſt pulchra. ſed in ꝯtrium eſt q2 motus ꝓprius nõ ampliat gratiã. ſed operat̃ ſolũ quo ad euitãduꝫ viciũ ſubreptionis. vt no. s̃. ti. j. cle. ſi romanus. in glo. ante pe. vel quo ad alios effectus in iure expreſſos. Jtẽ q2 h̃ reſtrictio ñ ſit in odiũ ipetrãtis ſꝫ ad ꝑcludẽdũ tp̃s vacationis ⁊ ad occurrendũ fraudibus ⁊ litibus vt d2 hic i lr̃a que ratio locũ hꝫ ẽt ſi gratia ſit facta motu ꝓprio. Octauo quero ſi ĩpetrans miſit ꝓcuratorẽ ad locũ beneficij qui ꝓ eo acceptaret vel vacationẽ intimaret ⁊ ipſe ꝓcurator ante vacationẽ mortuus eſt ignorãte ipetrãte qui ob hoc omiſit acceptare ifra mẽſem: dicit Gen. poſſe probabilit̃ dici ꝙ ſi adhuc res eſt integra poſſit aduerſus lapſum tẽ/poris reſtitui ⁊ ſic acceptare. ar. ff. ex qui. ca. ma. nec nõ. ⁊ l. ſed ⁊ ſi. ⁊ qđ in eis no. ſed ſi beneficiũ iã ſit alteri collatũ ad illud regreſſũ habere nõ poterit. ꝑ ea que no. de reſtit. ſpo. ex parte. ſufficit eni ꝙ i alio ſibi ius reſeruet̃. al̃s ſi nõ reſeruaret̃ puniret̃ iuſta ignorãtia. ꝯ id. C. de tabulã. ge/nerali. li. x. de cõſti. cognoſcẽtes. ſed videret̃ poſſe dici ꝙ hoc caſu ſit tutus ipſo iure ita ꝙ mẽſis nõ currat. ꝑ id qđ dixi. s̃. e. §. q. j. illud tñ ꝓcedit qñ ꝓbaretur ipedimẽtũ ex/cludens oẽm poſſibilitatẽ qđ nõ eſt hic q2 potuit mittere dñõ. Nono quero nũqd ipetrãti currit iſte mẽſis ante habitas lr̃as? Bertrã. dicit ꝙ ſi ſciuit vacationẽ beneficij potuit acceptare ideo currit ei mẽſis. ſecus. ſi ignorauit. Joã. de lig. dicit qđ eo ipſo ꝙ ſciuit gratiã ſibi factã currit mẽſis: q2 potuit acceptare ſicut ẽt is qui ſcit ſe heredẽ põt adire ante apertas tabulas. C. de cadu. tol. l. vna. §. in nouiſſimo. Jtẽ annus deliberãdi cõputatur a die qua ſcit ſe heredẽ ẽt nõ aperto teſtamẽto. C. d iur. deli. cũ antiquioribus. ⁊ ibi glo. qđ no. q2 ſepe vidi dubitari de hoc an ante habitas lr̃as poſſit acceptare. ⁊ dic ꝙ talis acceptio ha/bet oẽm effectum quẽ habuiſſet ſi tũc habuiſſet lr̃as. ⁊ hoc dũmodo poſtea lr̃as habeat. qđ pleniꝰ dixi de reſti. ſpo. ex conqueſtione in repetitione.

De rebus eccleſie non alienandis. Rubrica.

Monaſteriorum

m

Nota in v̈bo occurrere. ꝙ futura ſũt ſpectãda. de ſer. nõ or. c. j. vbi de hoc. Secũdo no. in v̈bo adminiſtratiõi. ꝙ ita firmo iure tꝫ camerarius ſacriſta vel quiuis alius obediẽtiarius ſuã adminiſtrationẽ ſicut abbas prior vel alius ſuã ecclĩam. ita ꝙ id qđ licet vni li/cet alij. de ſta. mo. cũ ad monaſteriũ. §. tales. Lau. q tñ dicit ꝙ hoc nõ ſimpliciter ꝓcedit: q2 creati ꝑ electionẽ ⁊ confirmati ꝑ ſuperiorẽ difficilius remouent̃ ab adminiſtrationibus qꝫ alij. de ſta. mo. monachi. Jtẽ inſtituti in eccleſijs parrochialibus ꝑ ep̃os lꝫ p̃ſentent̃ ꝑ abbates ẽt difficilius remouẽtur. de capel. mo. c. vno. li. vj. xviij. q. j. c. j. Tertio no. ꝙ cõceſſio ad vitã nõ põt alicui fieri de bonis eccleſie ꝑ prelatũ. Et dicit Lau. ꝙ talis cõceſſio que ꝑſonaliter ⁊ intuitu ꝑſone fit de bonis ecclĩe regularit̃ tanqꝫ ambitioſa reſtringit̃. de ꝓbẽ. qꝫuis. j. li. vj. Dicẽt ꝙ vita lõgeui hominis eſt vſqꝫ ad centũ annos. ff. de vſuf. l. an vſufructus plures tñ hodie moriũtur infra. l. annũ qꝫ vltra viuãt. C. q eta. ſe excuſa. l. j. li. x. Quarto no. ꝙ aliud ſũt redditus aliud fructus. de hoc in glo. in. v̈. redditus. iũcta glo. j. c. cle. v̈. verũ. in v̈bo fructuũ. de hoc de deci. paſtoralis. ⁊ in eo qđ glo. in v̈bo fructuũ. dicit ꝙ plus eſt in redditu ꝙ in fructu: dic ꝙ hoc eſt q2 oĩs fructus ꝯſiſtit i redditu ⁊ ecõuerſo. qđ recidit in idẽ. Quinto no. ꝙ cã neceſſitatis vel vtilitatis ꝑmittit̃ alienatio rei ecclĩaſtice que ꝓhibet̃. Et de neceſſitate exẽplificat Lau. vt q2 al̃s ꝑibãt molẽdina vel domus monaſterij. vel dic ꝙ forte monaſteriũ erat grauatũ debitis vel qd ſimile. De vtilitate exẽplificat Lau. vt q2 monaſteriũ emit caſtrũ valde vtile ⁊ vicinũ. ꝑ hoc. xij. q. ij. ſine. ⁊ he due cauſe frequẽter ꝑmittũt a iure cõi recedi. j. q. vij. §. niſi rigor. vbi de hoc ſemp recipiunt̃ in alienatiõe. xij. q. ij. ſine. ⁊. c. auri. e. ti. c. j. li. vj. ſicut in diſpẽſatiõe. j. q. vij. tali. Et dicit Stepha. ꝙ ad has cauſas reducuntur oẽs alie quas no. Hoſt. in ſũma. e. §. que res. Sexto no. de dictiõe aut. ꝙ ſufficit alterũ. ſ. ꝙ ſubſit neceſſitas vel vtilitas. de hoc in glo. in verbo aut. Septimo no. in v̈bo monaſterij. ꝙ ꝯſiderat̃ vtilitas monaſterij nõ ꝑſonarũ. Ex hoc dic̃ Lau. ꝙ ex eo ꝙ religioſi expendũt in pulchris equis fulgidis veſtibus vel ſimilibus nõ põt dici verſum in vtilitatẽ vel neceſſi/tatẽ loci. de hoc. j. q. xxxj. Octauo no. in verbo cõuentus. ꝙ ſicut nõ licet prelato ſine cõſenſu capituli agere ſic nec ꝯhere. Lau. qui allegat de iudi. cauſam. Sed primuꝫ regulariter

regulariter nõ eſt verũ. de reſcript. edoceri. ⁊ dic vt ibi. Itē nec ſcd'z niſi qñ ɔtus ſapit alienationē vt hic. No no nõ. ꝙ ɔuetus dicit religioſoꝝ vt hic ⁊ de ꝓben. niſi. ⁊ d ſta. mo. monachi. §. penul. de his que fi. a prela. c. ij. d ele. ſi religioſus. li. vj. de teſti. preſentiũ. eo. li. ⁊ ethimologia ɔuetus ponit. l. di. j. c. ⁊ ſi. Capitulũ aũt eſt ſeculariũ. de ꝓben. niſi. qñqʒ tñ ponit vnũ pro alio. de cõſue. cũ dilect'. de elec. cũ terra. qñqʒ capitulũ ponit ꝑticulo. d appel. reprehenſibilis. in fi. de verb. ſigni. olim. Pau. Decimo no. ꝙ auctoritate ſeu cõſenſu preſtandis primioꝛ ē cõuentus proprius qʒ ſuperioꝛ prelatus. Laud. qd ꝓbat ex eo qꝛ premittit hic de cõuetu. ⁊ ſufficit de prelato ſuperiore. Undecio no. ꝙ i caſu huius cle. regritur aſſenſus cõuētus ⁊ prelati ſuperioꝛis. Ex hoc dicit Gen. ꝙ nõ ſufficit peti ɔſilium. ꝓ hoc qd no. de cõſti. c. penul. Duodecimo no. in verbo accedēte. ꝙ cõſenſus põt interuenire ēt poſt actũ celebratũ: ⁊ ita no. e. ti. c. j. li. vj. Qd dicit Stepha. verũ niſi bona que alienat prelatus ſpectent ad mēſam cõuentus: qꝛ tũc bene regritur eius conſenſus in ipſo ɔtu ꝑ id qd no. de cõſti. cũ oēs. in glo. Oppo. in eo qd hic ꝓhibetur cõceſſio ad vitam de eo qd no. xvj. q. j. poſſeſſiones. ⁊ de his que fi. a prela. c. ij. So. Mathe. ⁊ ſe ampliando diſtinguit ꝙ aut alienatio rerũ eccleſie dʒ fieri ꝑpetuo de qua. xij. q. ij. ſine. e. ti. c. j. li. vj. ⁊ niſi ſeruet nõ valet qd fit per dicta iura. ipſa aũt forma ſeruata ſi eccleſia leſa eſt reſtituit de in inte. reſti. c. j. ⁊. c. cõſtitutus. Si ad tꝑs aut in prelato ſeculari aut in religioſo. In ſeculari dicit Mathe. ꝙ cõcedere põt ſine cõſenſu capituli maxime vbi non ledit eccleſia per. d. c. ij. de his que fi. a ꝓla. ⁊ qd ibi no. Inno. vt eccle. bene. ca. vno. in fi. glo. magne. ⁊ Archidia. eo. ti. c. j. li. vj. de regula. dicit Mathe. ꝙ cõcedere nõ poteſt: niſi ſm formā huius cle. Scd'o op. ad id qd dixi in primo ɔrio de ſeculari: ꝙ ipſe ēt nõ poſſit ad tꝑs cõcedere. xij. q. j. eps. So. Mathe. ꝙ ibi eccleſia fuit defraudata. i. in fraudē eccl'ie fecit cõtractum ideo nõ valet.

Tertio oppo. ad idem de his que fi. a ꝓla. ea noſcitur. Sol. Mathe. ꝙ ibi de cõceſſione ſpũalium vbi dʒ eſſe maioꝛ examinatio: qꝛ de tanta re ſepius eſt tractandũ. vij. q. ij. c. vltimo. de hoc. xlij. diſti. quieſcamus. Per hoc dicit Mathe. ꝙ. c. poſſeſſiones. preallegatũ loqtur in cõceſſiõe tꝑalium ⁊ ad tꝑs ⁊ cã pietatis qd licet vt ibi. Quarto op. in eo ꝙ ꝓhibet cõceſſionē ad certũ tꝑs ⁊. j. ver. veruʒ ꝑmittit. eſt ergo hic cõtrarietas ɔ id. s. in ꝓemio Grego. So. dic ibi certũ tempus non modicũ. In fi. aũt dicit de modico. Pau. Lau. aũt dicit ꝙ hic ꝓhibet conceſſio ad tꝑs quãtũcũqʒ modicũ. ſecus de arendatione. i. fructuum venditione vel alijs licitis ɔtibus de quibus. j. in fi. qd eſt verius: qꝛ hic loqtur de cõceſſione rerũ vel iuriũ que ꝓhibentur. In fine v'o de locatione fructuũ vel ſimilibus ɔtibus. Quero. an hec cle. inducat ius nouũ? glo. tertia dicit ꝙ ſic ſaltē quo ad penā. Idem Lau. qui in verbo edicto dicit ꝙ per hoc verbũ hic cõſtituit nouũ ius. Ex hoc nota ꝙ per verbũ edicimus inducitur nouũ ius: ſicut ex verbo decernimus. In hoc tñ nõ perſiſtit Lau. imo dicit ꝙ hec cle. eſt declaratiua iuris antiqui cũ quaſi idem inuant iura. s. e. poſſeſſiones. ⁊ de ꝑcu. c. ij. in fi. ⁊ idē Gē. qui ex hoc infert ꝙ cõcernit preterita. ar. de vſur. cum tu. al's regulariter ɔ de conſti. c. ij. ⁊ fi. Pau. tenet primuʒ in quo dic ꝙ nõ eſt cõtrarietas: qꝛ etiã glo. videt velle ꝙ ſit declaratiua iuris antiqui preterꝙ quo ad penaʒ. Ex his deciditur ſequēs queſtio. Scd'o quero abbas quidam in Cathalonia ante publicationē huius cle. fecit cõceſſionem hic ꝓhibitā an reuocata fuit per hāc cle. Laud. format ⁊ hodie queſtio nõ eſt neceſſaria. ipſe arguit ꝙ fuerit reuocata per. c. ij. ⁊ fi. de cõſti. Contrariũ determinat ſaltē in prouincia. Terroganeñ. ꝓpter cõſtitutionem ibi ꝑus factā per quēdā legatũ de latere qd eſt facti. dictũ aũt eſt verũ per id qd dixi in ꝓma queſtione. Tertio quero an hec cle. locũ habeat in prelatis ſecularibus? glo. i verbo religioſus dicit ꝙ nõ eſt. idē Pau. ⁊ Gen. dictũ ꝙ ipſi debent abſtinere a talibus co. ti. nulli. in auf. de non alie. aut permu. §. nos igit. colla. ij. Quarto qro circa hoc quare magis prouiſum fuit hic in religioſis qʒ in ſecularibus? dicit Lau. ꝙ ideo qꝛ magis abutebant qʒ ſeculares: ideo magis occurrēdũ fuit. ar. ff. de legi. naʒ ad ea. xvij. q. iiij. in venditionibus. in fi. Item qꝛ ſemel applicata aduerſus religioſos ad ſeculares trãſferre nõ licet. e. ti. poſſeſſiones. de ſtat. regulariũ. ea que. Itē religioſi nõ habent ita plenam adminiſtrationē rerũ eccleſie ſicut ſeculares. vnde ēt facilius remouētur. de accuſa. qualiter. ij. in fi. de ſymo. lʒ. nec in moꝛte de ipſis habēt diſpoſitionē ſicut ſeculares. de donat. ceterũ. de teſta. relatũ. ij. qꝛ ergo ꝑ conceſſionē nõ ad modicũ tꝑs videt quoddã ius trãſferri ad recipiētes. ff. ſi ager vecti. l. j. ideo nõ ꝑmittit qꝛ nõ poſſũt prelati trãſferre plus iuris qʒ habeāt. de dona. inter vi. ⁊ vxo. nuper. Lau. ſed hoc vltimũ locũ haberet in ſecularibus. vnde videt verioꝛ prima ratio. vel hoc ꝓhibuit fauēdo religioni qꝛ ſũma eſt ratio que pro religione facit. ff. de reli. ſunt perſone. Oppo. ad hoc de ſyndico. c. vno vbi aliqua de bonis monaſterij aſſignantur fauſto. ſol. Lau. ꝙ illud ex cauſa rationabili qd lʒ. ſicut hic permittit ex cã neceſſitatis. Uel dic melius ꝙ ibi cõſtituit ſalarium aduocato qd ſoluet de fructibus monaſterij. dic tñ ꝙ primũ ēt fieri poteſt. pro hoc qd dico. j. qõne. xviij. Quinto quero in quibus religioſis locũ habeat qd hic dicitur? glo. in verbo cuius. dicit ꝙ quilibet qui preſit adminiſtrationi: vt in tex. ſiue perpetue ſiue tēpoꝛali: ⁊ maxime obedientiarie. idē Pau. qui allegat de ſup. neg. ꝓla. cle. vna. verſi. premiſſa. ⁊ eſt ſimile de ſta. mo. monachi. §. prioꝛatus. de ꝑui. c. j. vſi. niſi forſan. li. vj. de reſcrip. cle. j. j. d ſta. regu. ne in agro. Sexto quero ſi religioſus caret adminiſtratione? dicit Pau. ꝙ cõceſſio ꝑ eũ facta non tʒ: ſed tñ pena huius cle. locũ non habet. Septimo quero ſi religioſus preeſt eccleſie ſeculari? glo. in verbo cuius dicit in eo hanc cle. locũ nõ habere. idē Lau. qui in verbo eccleſie. itelligit de eccleſia in qua religioſus facit per vicariũ deſeruiri. de prebē. cũ ſingula. in prin. li. vj. ſec' ſi ipſemet per epiſcopũ fuerit inſtitutus ad curam cũ talis cenſeat potius ſecularis ꝙ regularis. de capel. mo. c. vno. li. vj. Pau. idē. Et in eo qd hic dicit de eccleſia: intelligit de eccleſia ſolita gubernari ꝑ ſeculares. e. ti. poſſeſſiones. de ꝓben. cum de beneficio. li. vj. vel ſm eũ eccleſia ponit hic ꝑ adminiſtratione regulari. l. v. di. §. quod autem. Genʒ. ēt tenet idē per id qd dicit h in prin. adminiſtrationũ regularium. ⁊ qꝛ cũ hec cle. ſit penalis nõ eſt laxanda. argu. de elec. ſtatutũ. li. vj. pro hoc qd no. j. de deci. cle. j. in glo. j. in fi. Octauo qro ſi ſecularis per diſpēſationē preeſt eccleſie regulari? dicit Pau. idē qd in religioſo qꝛ hic vult ꝓuidere adminiſtrationi non ꝑſone. qd no. Nono quero de quibus loquit hec littera ibi iura. Pau. exēplificat in iure colligēdi paſſagium vel petēdi collectas ꝑ caualcatis vl' ſimilib'. de quibus in ſpe. de reſti. ſpo. §. nũc dicamus. Ex hoc infert ꝙ talia iura cõparant imobilibus. ſimiliter ſm eum cõparant imobilibus quo ad vſucapionem. C. de ꝑſcrip. lon. temp. l. fi. ⁊ quo ad alienationē. e. ti. c. ij. li. vj. vbi nota. ꝙ computant inter imobilia. ſed dicit Pau. ꝙ h ⁊ ibi colligit ɔrium qꝛ ponunt vt diuerſa Ste. dicit ꝙ nõ cõparant quo ad omnia. ff. de re iudic. a diuo. vbi ponunt vt diuerſa. ꝓ hoc de elec. generabili. ⁊. c. ga ſepe. de offi. oꝛdi. ꝓſenti. li. vj. ꝓ hoc inducit Pau. qd dico in ſequēti queſtione. Decimo quero circa hoc ſtatuto cauet ꝙ omnia bona homicide mobilia ⁊ imobilia. de

beant publicari. an publicabunt̃ noĩa debitoꝝ? Grandi. in ſuo tractatu dicit ꝙ nõ ꝑ. l. vxorẽ. §. cõcubine. ff. de leg. iij. ⁊. l. ſi chorus. §. j. ⁊. l. ſi fundus. ⁊ de leg. ij. Gaius. vbi legatis bonis nõ intelligunt̃ legata noĩa. ff. de pec. quã. tuberonis. §. hoc amplius. facit qđ no. ſpe. de fruc. ⁊ intereſſe. §. j. v̄. ſcđo querit̃. ⁊ ſequẽti. ⁊ qđ dico in ſequenti queſtione. Undecimo quero circa idẽ aliqs legauit Titio imobilia. Seyo mobilia qs habebit noĩa? de hoc. ff. de v̄. ſig. mouẽtiũ. dicit Ja. de are. ꝙ neuter ꝑ. d. l. quãtuberõis. ad p̃dicta eſt qđ no. Jo. an. in addi. ſpe. in. d. §. j. v̄. ſed qđ ſi debeo. x. ⁊ de hoc dicit Bar. de auc. tu. põt alius pupillus. Duodecimo quero an ꝓhibitio de qua hic locuꝫ habeat in collatione beneficioꝝ? vr̃ ꝙ ſic: qꝛ in eum cui fit collatio trãſferunt̃ iura. de cau. poſ. cũ ſuper. ⁊ qđ ibi no. Inno. ꝯ̃rium tꝫ Pau. dicẽs ꝙ hic loqtur de his que p̃lat⁹ noĩe eccl̃ie dꝫ retinere. ſed beneficia retinere nõ põt. de inſtitu. c. fi. imo valet cõſuetudo ꝙ ſolus prelatus ſine capitulo ꝯferre poſſit. de his que fi. a p̃la. ea noſcitur. Decimotertio q̃ro ſi de ꝯſuetudine erat ante hãc cle. ꝙ ſolus p̃latus poſſit ꝯcedere poſſeſſionẽ ad tp̃s vel ad vitã. dicit Pau. ꝙ ſi erat rõnabilis ⁊ p̃ſcripta nõ fuit ſublata ꝑ hãc cle. de cõſti. c. j. li. vj. vbi dicit ꝙ papa nõ vult tollere ſpeciales ꝯſuetudines rõnabiles ꝑ ꝯ̃riaꝫ ꝯſtitutionẽ niſi hoc exprimat. Ex hoc dicit Paul. ꝙ ſi natura rei habebat ꝙ cõcederet̃ vtile dñium ad tp̃s vel ad vitã ꝑ ſolũ p̃latum. ſolus hoc poterit facere. facit qđ no. e. ti. cũ ſuper. Hoſti. tñ de his que fi. a prel. ea noſcit̃. dicit ꝙ p̃latus preſcribere põt ꝙ ſolus cõferat eccl̃ias. nedũ quo ad titulũ ſed etiã quo ad ꝓprietatẽ ſi ex hoc ꝓuidet̃ neceſſitati aliarũ eccl̃iarũ: vt ad edificationẽ vel ſubſtẽtationẽ miniſtroꝝ. ar. de dona. apoſtolice. xij. q. ij. aurũ. ⁊. c. bone. ſed ꝙ cõcedat rẽ eccleſie laicis ſine ꝯſenſu capituli preſcribere nequit. xij. q. ij. ſine. Rationẽ diuerſitatis aſſignare nittit̃ ꝑ. c. cũ apoſtolica. de his que fi. a prela. ⁊ qꝛ qđ ſemel deo. dedicatuꝫ eſt nõ dꝫ reuerti ad humanos vſus. de re. ꝑmu. c. ij. qꝛ laici clericis oppido ⁊c̈. e. ti. c. fi. qđ nõ placet. Pau. arg. de re iudi. cũ cã. ⁊. j. c. ꝑrimo. vbi hoc videt̃ reprobari. Item iura generaliter loquũtur nec diſtinguũt inter clericos ⁊ laicos. ergo nec nos diſtinguamus. ij. q. j. propoſuiſti. qđ placet. ad. c. cũ apoſtolica dicit Paul. ꝙ loqtur de re reuocata ab eccl̃ia hic de alienata ab eiuſ dñio. Decimoquarto q̃ro an reſpectu cuiuſlibet poſſeſſionis ꝓcedat ꝓhibitio? de qua hic in glo. in ver. poſſeſſiões dicit ꝙ ſic. ſiue trãſferant̃ oẽs ſiue alique. Et exponit Stepha. poſſeſſiones. i. res poſſeſſe. s̃. e. vt. s̃. in fi. ⁊. c. poſſeſſiones.

Decimoquinto quero ſi prelatus poſſeſſiões vel alios redditus tp̃ales ad mẽſam ſuã ſpectãtes clericis vel laicis benemeritis cõcedit ad certũ tp̃s vel ad vitam? dicit Lau. hoc fieri poſſe ꝑ. c. poſſeſſiones. e. ti. ⁊ de preca. c. fi. xij. q. ij. quicũqꝫ. xvj. q. vj. illud. qđ ẽt tꝫ Gen. de hoc vt eccle. benefi. c. vno. Pau. tꝫ ꝯ̃rium ꝑ tex. ibi pecunia ẽt recepta. ⁊ ibi quouiſmodo. qđ eſt tutius ne fiat fraus huic. c.

Decimoſexto q̃ro quid de decimis ſpectantibus ad mẽſam? videt̃ ꝙ ẽt benemeritis nõ poſſit ꝯcedi dato ꝙ vera ſit opinio Lau. de qua in ꝑrima queſtiõe. Sunt eni ſpirituales ergo nõ poſſũt ꝓ ſeruitio tp̃ali cõferri. de pa. cuꝫ pridẽ. de trãſactio. ſup eo. de ſymo. cũ eſſent. dicit Lau. ꝙ indigẽti ⁊ pauperi ad ſubſtentationẽ ⁊ in elemoſynã dari poſſũt. x. q. j. c. pe. ⁊ fi. nõ tñ aſſignãdo i titulũ ſicut aſſignãtur clerico ad quẽ pertinẽt ratione beneficij. ſed tñ fruct⁹ earũ aſſignari debẽt ſiue ſint laici ſiue clerici. de hoc per Inno. de preſcrip. cãm. ꝑpetuo v̄o nõ poſſẽt iure proprietatis aſſignari perſonis priuatis in feudũ vel ſimili titulo qꝛ debent in vtilitatẽ eccl̃ie remanere. xvj. q. vij. c. j. quod dicit Lau. verũ in decimis per eccleſiam poſſeſſis. ſed in poſſeſſis ꝑ laicos que nõ poſſũt de manu ipſorum extrahi hoc licet: qꝛ nõ eſt inutile eccleſie ꝙ ab ea recognoſcatur vtile dñium ꝓpter multos caſus in qbus ad eccleſiã poterũt reuerti. ar. de reſti. ſpo. olim. j. de loca. potuit. x. col la. qui. mo. feu. amit. per totũ. Decimoſeptimo quero ſi cõſtituit̃ penſio in pecunia vel poſſeſſionibus alicui ſb pacto qđ adepto beneficio ſufficiẽti debeat eã dimittere. Lau. querit ⁊ nõ eſt queſtio ad ꝓpoſitũ: ipſe dicit ꝙ fieri põt qꝛ nõ dat̃ nec ꝓmittit̃ beneficiũ ꝓ illa pẽſione nec ecõtra: ſed penſio dat̃ ad tp̃s donec ſuperueniat beneficium ꝑ cuius adeptionẽ euaneſcit: ſicut ⁊ alias ꝑ adeptionem eccl̃ie vacat ꝑma. de p̃bẽ. de multa. qđ ꝓcedit ſi ſeruitiuꝫ ꝓ quo cõcedit̃ penſio erat ſpirituale. vel ſi pẽſio cõcedat̃ loco beneficij ſicut fit de p̃bẽ. dilectus. ij. al's illicituꝫ eſſet qꝛ videt̃ deductũ in pactũ qđ dimitteret̃ penſio que ẽ cõmodũ corporale ꝓ titulo beneficij. Decimooctauo q̃ro ſi aduocato aſſignata erat talis penſio in fructib⁹ decimarũ vel in alijs rebus eccl̃ie pro patrocinio iam ipenſo eccleſie. an ſi habebat ad vitã ꝑ ꝯctum cõiugij perderet? dic̃ Lau. ꝙ nõ. ſi fuit aſſignata ſine aliquo ſp̃ali titulo. e. ti. poſſeſſiones. xij. q. ij. qcũqꝫ. Idem dicit de beneficio ſimplici huic collato in titulũ: dũmodo nõ fiat bigamus ⁊ al's clericalit̃ viuat. ar. de cle. cõiuga. Jo. a ꝯ̃rio. Sed ibi ꝯ̃rium teneo qꝛ extra duo priuilegia. de qbus de cle. cõiu. c. vno li. vj. talis cenſet̃ ꝑ oĩa tanqꝫ laicus: ſed laicus nõ ẽ capax beneficij eccl̃iaſtici. de iſti. c. ij. de hoc dic vt dixi in. d. c. Joãnes. in. ij. ꝯ̃rio. Decimonono q̃ro an pẽſionẽ cõſtitutã eo modo quẽ dixi in ꝑrima. q. poſſit ſucceſſor ꝯſtituentis reuocare? dicit Lau. ꝙ nõ: qñ fuit cõſtituta ꝓ beneficio iaꝫ impẽſo: ita ꝙ hoc cõſtet. nõ eni ſufficeret ita ſcriptũ eſſe in l̃ra ꝯſtitutionis: qꝛ frequẽter talia exprimunt̃ ad colorandũ gratiã. C. de ſac. ſan. eccle. iubem⁹. ij. §. ſcientes. Sed ſi fuit cõſtituta pro obſeqo ipendẽdo. dicit Laud. ꝙ reuocari põt. ar. de ꝓcur. cle. fi. xij. q. ij. qcũqꝫ. ⁊. c. hoc huius placiti. c. eccleſiaſticis. idẽ Gẽ. Vigeſimo quero ſi p̃latus cõcedit parciario prediũ ꝓ cõſueta penſione ⁊ ad tp̃s cõſuetũ dicit Pau. nõ eſſe locũ pene de qua hic: qꝛ h̃ loqtur de ꝯceſſione preiudiciali. Vigeſimoprimo q̃ro circa hoc qđ ſi dicat vltra tp̃s cõſuetũ? dicit Pau. locum eſſe huic pene ꝑ litterã ibi quouis modo. ⁊ qꝛ parari poſſet p̃iudiciũ eccl̃ie. qđ intellige qñ ad tp̃s nõ modicũ: qꝛ ſic loqtur hoc p̃cipiũ dixi. s̃. in vltimo ꝯ̃rio. Pro ſuo dicto inducit Pau. qđ not. Hoſ. ⁊ Inno. e. ti. nulli. vbi dicunt ꝙ ſufficit in alienatiõibus ſeruare ſolẽnitatẽ inductã a cõſuetudine. ſic intelligũt. xvij. q. iiij. in vẽditionibus. ⁊ idẽ ibi Hug. ⁊ Hoſt. tñ cõtra ꝑ. c. j. e. ti. li. vj. Et idẽ no. in ſumma. eo. ti. §. iij. ver. in rebus. in quo dicit Pau. ꝙ ſi predicta ꝯſuetudo eſt oneroſa nõ valet. de ꝯſue. c. j. ⁊ oneroſa reputat ꝯſuetudinẽ ꝑ quã euitat̃ ſolẽnitas. vt ſi inducit ſolus prelatus alienare poſſit. vel cũ vno vel cũ duobus de capitulo omiſſo tractatu. vel ſine lñia ſuperioris ſi eſt oneroſa valet vt qꝛ formã aggrauat: puta ꝙ tractetur penes metropolitanũ vel qđ aliud. de ꝯſue. cũ dilectus de ver. ſigni. abbate. ar. pro hoc de ꝯſan. qđ ſup. Vigeſimoſecũdo q̃ro de intellectu v̄bi alicui? glo. exponit priuato vel collegio. ⁊ qđ dicit de collegio ꝓcedit reſpectu ꝯceſſiõis ad certũ tp̃s: nõ reſpectu ꝯceſſionis ad vitaꝫ: qꝛ collegium nõ moritur ſicut nec dignitaſ. de reſcrip. ſi gratioſe. li. vj. Vigeſimotertio q̃ro de intellectu verbi ad vitam eius? glo. exponit. ⁊ idẽ Pau. ⁊ Gen. Vigeſimoquarto quero circa hoc an talis ꝯceſſio dicat̃ ꝑpetua glo. eadẽ dicit ꝙ ſic. ⁊ idẽ Pau. ꝑ id qđ no. in. c. ꝑpetua. al legato in glo. dicẽs ꝙ tales ſunt cõtractus quos ineunt religioſi ſcḋm formã. c. precarie. x. q. ij. Hoſt. tñ. in ſũma. ḋ his que fi. a p̃la. ⁊ Fede. in ꝯſilijs. clj. dicũt ꝙ in cõceſſione ad vitam nõ reqritur ſolẽnitas que requirit̃ in ꝑpetuis. pro hoc qꝛ de hoc nõ loquuntur iura ſed diſponũt de alienatione ꝑpetua

tione perpetua. vnde videtur ſufficere ꝙ cõſtet pecuniã verſam eſſe in eccleſie vtilitatẽ. ⁊ quomodo hoc conſtet dicã. j. q. xxx. que no. Uigeſimoquinto quero in eo qđ dicit de pecunia: an dans pecuniã repetat? glo. in verbo pecuniã. remittit ad no. e. ti. ad noſtrã. Pau. j. e. cle. ver. ſiquis. in vbo ius aliquod. dicit ꝙ nõ acquiritur ius quo ad rem: tñ agit pro precio de euictione: vt no. Jo. ⁊ Lau. xij. q. ij. vulterane. lʒ ꝯ̃riuʒ no. x. q. ij. hoc ius. ⁊ nihil aliud dicit Lau. ⁊ Gẽ. arguunt ꝙ nõ debeat reddi: q2 preſumit malefidei poſſeſſor ex quo cõtra iura mercat: maxime ſi ẽ perſona cui nõ lʒ ignorare iura. xvj. q. iij. §. poteſt. verſi. vniuerſas. C. ne rei domi. vel temp. vniuerſas. C. de agri. ⁊ cẽſi. queadmodũ. li. xj. de preſcrip. xxx. vł. xl. anno. l. j. đ euic. ſi fundũ. x. q. ij. hoc ius. de preſcrip. ſi diligẽti. ⁊. c. j. li. vj. ſecus ſi eſſet bonefidei: q2 tũc recuparet. xij. q. ij. vulterane. in auſ. de nõ alienã. §. ſi quis. col. ij. eo. ti. ad nr̃aʒ. Ex hoc dicit Lau. ꝙ ante hãc decre. potuerũt excuſari ꝓbabiliter ignorantes: q2 ius poſitiuũ nõ afficit ꝓbabiliter ignorantes. qđ procedit preſuppoſito qđ dixi. ſ̃. q. j. ꝙ hic conſtituatur ius nouũ. vt tñ ibi dixi non oino conſtituit nouũ ius: tñ puto dictũ eſſe verũ. ſufficit eni ꝙ ante hoc c. erat ambiguũ quid iuris eſſet. ⁊ in hoc dicit Lau. ꝙ etiã ſi ante hanc cle. hoc qđ hic dicitur eſſet iuridicum. eſſet tñ dubiũ ⁊ per inumbratã conſuetudinẽ obfuſcatum. ⁊ tale ius nõ afficit ignorantes ſi ſit poſitiuũ. de poſtu. c. j. imo ẽt ſi ſit naturale. de ſpon. duo. c. ſi. xcvj. di. peruenit. qđ no. Eo aũt caſu quo pecunia redditur dicit Lau. ꝙ reddi. dʒ cũ emolumento ⁊ intereſſe propter laborem impenſum. d. c. ad noſtrã. qđ dicit eſſe verũ qñ pecunia fuit cõuerſa in vtilitatẽ eccleſie. de fideiuſſori. qđ quibuſdã. Sed quo ad id qđ dixi de reddẽda pecunia. dicit Jo. de lig. ꝙ etiaʒ ſi pecunia fuit verſa in vtilitatẽ eccl'ie nõ tñ reddet emptori qui fuit malefidei per iura prealle. ſed cõuertetur in pauperes. ad qđ nihil allegat. ⁊ de rigore eccleſia lucrat precium. C. de ſac. ſanc. eccle. iubem⁹. ij. §. ſane. vbi tñ gl. dicit ꝙ de equitate reſtituit emptori ne alius ditetur cuʒ aliena iactura. Uigeſimoſexto quero an qđ hic dicit ibi pecunia recepta. locũ habeat ſiue ſimul tota pecunia recipiat ſiue ſucceſſiuis tpibus? Pau. dicit ꝙ ſic. pro hoc q2 ẽt ſi nulla pecunia ſit recepta locũ habet hec cle. ꝓbat dictio ẽt ꝙ eſt implicatiua. ff. de ſtipu. ſeruo. proinde. §. ſʒ ⁊ ſi. in eo qđ glo. exponit vel pro ẽt no. in. l. ſupra inter. §. officiũ. ff. de aqua plu. arcẽ. de v̄. ob. quodcũqʒ. §. ſi ita. đ cõſti. cum omnes. vbi dixi. Uigeſimoſeptimo quero ſi prelatus vendit fructus ad nõ modicũ tp̄s ⁊ ſtatim recipit pecunia an valeat ꝯ̃ctus ſine ſolẽnitate. videtur ꝙ ſic. cũ hic ꝓhibeat religioſo tñ ⁊ ei concedat habita lnĩa vel cõſenſu ſuperioris. ergo a ꝯ̃rio nõ ꝓhibetur alijs. Et ipſi religioſo cõcedit habita lnĩa p̄lati vel cõſenſu ſuperioris ſine alia ſolẽnitate. pro primo eſt q2 vnũ prohibẽdo ⁊c̃. de preſũp. nõne. de his que fi. a prela. cũ apoſtolica. xxv. di. qualis. Preterea verſatur maior vtilitas ſi recipitur tota pecunia ſimul q̃ʒ ſi partẽ. ar. ff. fami. her. l. plane. de pigno. ex litteris. facit qđ no. ff. de leg. ij. l. penul. §. querit. vnde lʒ in venditione rei nõ mobilis ſeruari debeat ſolẽnitas nõ tñ in tali venditione. facit ne prel. vi. ſuas. c. ſi. Jn ꝯ̃rium q2 in re mobili precioſa dʒ ſeruari ſolẽnitas. x. q. ij. hoc ius. ſed tales fructus ditiſſimi monaſterij poſſunt ad maiorẽ valorẽ aſcendere q̃ʒ ſit res mobilis precioſa. ergo ſubeſt eadẽ ratio. erit ergo idẽ ius. C. ad. l. fal. l. ſi. de tra̅ſla. c. ij. Math. dicit ꝯ̃rium valere. Pau. meli⁹ dicit ꝙ ſi vendit ius colligendi ſolẽnitas neceſſaria eſt ẽt in clerico ſeculari. e. ti. c. ij. li. vj. Jtẽ dicit ſi concedit poſſeſſionem. Ad hanc cle. rñdet vtrũdet glo. in verbo non habeat. ꝙ lʒ ad euitandã penã ſufficiat lnĩa ſuperioris vł conſenſus capituli. nõ tñ ad validandũ ꝯ̃ctũ. niſi quo ad monaſteriũ teneat illa opinio ꝙ abbas habeat monaſterij diſpoſitionẽ ſine epõ. xviij. q. ij. nullã. que opinio non placet Pau. q2 ibi loquit quo ad regulã ⁊ ad ea ſpectantitia. ad hoc ibi ⁊. xij. q. ij. abbatibus. ⁊. xvij. q. iiij. in vẽditionibus. Jtem dicit Pau. ſi venditio ſit per modũ locationis perpetue. eo. ti. ad audientiã. ⁊. c. nulli. ſecus dicit ſi vendunt fructus percipiẽdi ad quos tradendos obligat ſe prelatus q2 tũc in religioſo vr̃ ſufficere forma hui⁹ cle. in non religioſo autẽ alienante fructus ſibi ⁊ alijs cõmunes. debet interuenire conſenſus illoꝝ cũ habeãt ius in fructibus. ad hoc de cõceſ. prebẽ. ꝓpoſuit. de hoc. x. q. ij. nobis vulterane ꝯ̃ceſſo. hʒ eni tũc prelatus hos fruct⁹ tñ vt diuidat. ar. j. di. ius militare. facit qđ no. xxiij. q. v. dicat. ⁊ regula ꝙ omnes. li. vj. Si võ fructus ſpectarẽt ad alienantẽ tñ tʒ alienatio in eius preiudiciũ lʒ nõ in preiuditium ſucceſſoris. de hoc ne pre. vi. ſuas. c. ſi. Gẽ. ⁊ Mathe. dicũt ꝙ in tẽporalibus ſucceſſiõibus nõ eſt forma neceſſaria. ⁊ no. glo. de his que fi. a pre. c. ij. Jnno. vt eccle. bene. c. vno. nec exigitur ſuperioris conſenſus niſi in defectũ cõuentus qui requirit vbi ſeruãda eſt forma de qua xvij. q. iiij. in venditionibus. xij. q. ij. abbatibus. hoc tñ nõ repugnat opinioni Pau. q loquit de vendẽte fructus ad nõ modicũ tp̄s. nã tale ius nõ colligẽdi fructus nõ modico tp̄e habet inſtar alienationis perpetue. ꝓ hoc. j. e. cle. in fi. ⁊ qđ no. in glo. vlti. Uigeſimooctauo quero de intellectu verbi quouiſmodo? Pau. exponit ſiue conceſſio large ſit alienatio ſiue nõ. cum lr̃a quo ad ſui penã loquat generaliter. Uigeſimonono quero in eo qđ dicit đ neceſſitate eccl'ie quid ſi eſt ſũma neceſſitas que tantã celeritatẽ reqrit ꝙ lnĩam vel cõſenſum petere nõ põt vel petitã obtinere? dicit Pau. nõ eſſe locum huic pene. pro hoc qđ no. glo. xij. q. ij. placuit. ff. de pe. here. diuus. de admi. tu. tutor qui reporũ. §. j. qđ tʒ Hug. ⁊ Archi. xij. q. ij. abbatibus. ſic diſputãdo terminauit Pau. in. q. que incipit cõdẽnatus. in vlti. mẽbro. qđ no. ⁊ bene ꝓbat in iuribus preallegatis. qđ ergo dicũt iura ꝙ ẽt ſi ſubeſt neceſſitas obſeruari dʒ ſolẽnitas. intelligit de neceſſitate q̃ nõ exigit tãtam celeritatẽ. ⁊ pone exẽpla qñ res exigit celeritatẽ que ponũtur in. d. l. diuus. ⁊ in cibaria familie. ⁊ finge ꝙ nõ facile poterat obſeruari ſolẽnitas ſaltẽ vt cito ꝯ̃ctus expediret qđ accidere põt multis ex cauſis. Trigeſimo quero i eo qđ dicit hic de vtilitate an ad hoc vt dicat fieri vtilitas eccleſie expediat ꝙ pecunia ſit verſa in vtilitatẽ eius ⁊ duret verſa? Lau. ꝙ ſic q2 oportet ꝙ neceſſitas ſit euidẽs ⁊ ꝑpetua vt q2 ſit verſa in edeficijs perpetuis vel in exẽptionibus rerũ imobiliũ vel ſaltẽ grauis debiti ad quod tenebat monaſteriũ. x. q. ij. hoc ius. Ego puto nõ ẽe neceſſe qđ duret verſũ. qđ dic vt dixi de fideiuſſo. qđ quibuſdam. vbi rñdi ad iura que vident ꝯ̃dicere. dicit ẽt Laud. ꝙ in ꝓbando verſum nõ ſufficeret ꝓbatio per ſcripturam publicã ſuper hoc confectã ſuper cõfeſſione p̄lati niſi aliter ꝓbetur ꝑ legitima documẽta. nã de facile ⁊ iprouide poſſet prelatus ꝓdigus cõfiteri pecuniã verſam eſſe q̃ nõ eſſet verſa. ar. C. de ſac. ſan. eccle. iubemus. §. ſcientes. ff. de re mili. nõ oẽs. §. a barbaris. D p. ad hoc de eo qđ no. x. q. ij. hoc ius. dic primũ verius q2 ſicut prelatus non poſſet expreſſe ſe obligare vt obliget monaſteriũ niſi interueniant ea que de iure reqrunt. de qbus de fideiuſ. ꝙ qbuſdã. ita nec ex ſua cõfeſſiõe monaſterio ꝑiudicare. qđ plene dixi in. d. c. qđ qbuſdã. ⁊ ex hoc dicit Lau. ꝙ creditor eccleſie dʒ eſſe curioſus in videndo in quo ꝯ̃uertatur pecunia. ar. ff. de in rẽ ver. qđ ſi ſeru⁹. §. qđ ſic. lʒ vt refert alij ꝯ̃dicant q2 caſus fortuiti nõ debet imputari creditori de cõmoda. c. vno. qđ eſt verius dũmodo ab initio conuertat in vtilitatẽ eccl'ie. qđ dic vt dixi in. d. c. qđ qbuſdã Trigeſimoprimo quero in eo ꝙ punit eum qui preeſt

adminiſtrationi.qd ſi p̄relatus vnius monaſterij pcura/
tor eſt alterius? dicit q̄ faciēdo ɔ̄ hanc cle. pro rebus illi
us nō penā incurrit de qua hic.ar. de elec. ſi cōpromiſſa/
ri⁹.li.vj.ſec⁹ putat ſi eſſet ibi viſitator ſede vacāte.de ele.
is cui.de ſup.neg.prela.c.vlti.li.vj. Trigeſimoſcdo q̄
ro in eo q̄ dicit de prioratu q dicunt prioratus? dicit Ma
the.q̄ illi ad quoꝝ regimē p abbatē aliq deſtinant. de pri
ui.c.j.§.i eos.li.vj.ita q̄ poſſūt ad monaſteriū libere re/
uocari.ꝛ q̄nq̄ȝ dicūtur i obedientie.de ſtatu.mona.mona
chi.§.prioratus.ꝛ.c.cū ad monaſteriū.§.tales.in quo nō
eſt vix q̄ ēt ſi ſunt prioratus ppetui locū hȝ qd̄ hic dicit.
p hoc qd̄ dixi in.ij.nōbili.itē q̄ hic generaliter loquitur.

Trigeſimotertio quero qs dicat proprius p̄latus cu/
ius aſſenſſus debeat regri? So.de ſuperiore imediato dȝ
intelligi.nā ille dicit proprius prelatus.facit qd̄ no.de iu
di.cū deputati.de reſti.ſpo.cū olim.j.per Inn.ꝛ q̄ȝq̄ȝ hec
lr̄a inuat q̄ cōſenſus p̄lati tūc tm̄ regrit qn̄ is qui alienat
nō hȝ cōuētū.Dic tm̄ q̄ indiſtincte requirit cōſenſus p̄lati
vt dicit glo.innuit.quā no.ꝛ ad hanc lr̄am rn̄de vt in ea
dē glo. Trigeſimoquarto quero an qlibet prelatus i/
mediatus poterit preſtare cōſenſum p quē validet ɔ̄ctus
de quo hic.glo.in v̄bo proprij.dicit q̄ noie p̄lati dȝ intel/
ligi de ep̄o i nō exēptis.ſȝ in exēptis dı̄ q̄ intelligit papa
Vel q̄ forſan pōt intelligi ſm̄ Inno.de illo cui ſubſit ec/
cleſia pleno iure qd̄ dic vt in glo.quā no.q̄ vtilis ꝛ vera
ꝛ ſic ſeruat vt ēt dicit glo.ꝛ no.ēt finē glo.Sed quo ad p̄/
cedēs dictū Lau.tȝ q̄ regrit lnīa pape.ꝛ refert opi. Inn.
de trāſac.c.ij.aliter q̄ȝ glo.hic.nā ſm̄ eū Inno.ibi dicit in
exemptis ſufficere auctoritatē ep̄i vel patriarche. quod
Lau.nō approbat dicēs hoc nō eē verū niſi ſint loca q ha/
beāt p̄latū imediatū ad quē pleno iure ſpectat loc⁹ ſic ha
bent plures priores ſuos abbates.de priui.c.j.li.vj.quo
caſu ſufficeret licentia illius abbatis ſm̄ Inno.in.d.c.ij.
p quo inducit Lau.de priui.qm̄ per cōfeſſionē.xvj.q.ij.vi
ſis.Sed dic q̄ in dicto precedenti Inno.nō dicit illo mō
ſed dicit q̄ archiepiſcopi auctoritate patriarcharū vl' pa
pe faciāt alienationē.qd̄ dȝ intelligi de nō exēptis.de ab/
batibus autē q habēt eccleſias pleno iure ad ſe pertinen
tes dicit Inno.ibi ab aliquibus dici q̄ in alienationibus
p ecclīas ſibi ſubditas faciendas preſtare poſſunt aucto/
ritatē.ꝛ hoc eſt id qd̄ dicit hic glo.qd̄ ēt vt p̄dixi tȝ Lau.ꝛ
obſeruari feci ſepius. Trigeſimoquinto quero ſi talis
locus ſubeſt abbati in tpalibus ꝛ in ſpiritualibus ep̄o?
dicit Lau.q̄ ex quo plene nō ſubeſt abbati nō auctoriza/
bit. Trigeſimoſexto q̄ro ſi abbas eſt in vna dioceſi ꝛ
bona in alia? dicit Lau.petēdā lnīam ep̄i in cuius dioceſi
hȝ bona.per.c.in vēditionibus.preal.qd̄ dic vt in ſeq.q.

Trigeſimoſeptimo q̄ro qd ſi hȝ bona in diuerſis dioce
ſibus? dicit Lau.tūc ſufficere lnīam dioceſani cui ſubeſt
monaſteriū quo ad oēs poſſeſſiones vbicūq̄ȝ ſitas.ꝛ i hoc
vr minus perfecte loq Pau.quo ad hoc ꝛ quo ad id qd̄
dixi in precedēti q̄ōne.dicit q̄ cū petit licētia p̄lati q nō eſt
ep̄s nō eſt curandū an ſit eiuſdē dioceſis an alterius.Sed
ſi petit auctoritas ep̄i tūc refert plures opiniones.Pri/
mā Joā.x.q.iiij.hoc ius.ꝛ.xvij.q.iiij.in vēditionibus.vbi
dicit petēdam lnīam ep̄i cuius in dioceſi ſitum eſt prediū.
C.de p̄di.mino.ſi prediū.de foro.cōp.ſane.Deinde refert
qd̄ no.Inno.ꝛ Hoſt.de priui.paſtoralis.dicētes regri cō
ſenſū dioceſani vbi ē ecclīa ſita.Alij dicūt q̄ vtriuſq̄ȝ ep̄i
ar.ff.de excuſa.tu.iuriſperitos.Pau.dicit q̄ lȝ hoc vlti/
mā ſit tutius tm̄ putat verā opinionē Inno.ꝛ Hoſt.q̄ nō
intereſt prelati in cuius dioceſi ſita eſt res.ſed p̄lati i cui⁹
dioceſi ſita eſt ecclīa ad cuius curā ſpectat ipſa ecclīa cuȝ
dote ꝛ oibus rebus.x.q.j.regēda.ꝛ.c.decretū cū ſimilib⁹
lȝ eni poſſit eccleſia pro ipſa re cōuenire corā ep̄o rei.d.c.
ſane.nihilominus cōueniri pōt ēt corā iudice domicilij.C.
vbi in rē acti.l.fi.ꝛ no.de reſcrip.dilectus.ij.de foro cōp.
c.vlti.vbi hoc tȝ glo.penul.ad.l.ſi p̄diū rn̄det Pau.q̄ glo
q̄ in ecclīa q̄ regrit decrectū qd̄ eſt iudiciale ꝛ p̄ſtat in ip
ſo ɔ̄ctu vt no.de cōſue.cū cōſuetudinis.e.ti.c.j.li.vj.ꝛ in
ſpe.e.ti.§.nūc dicēdū.v̄.hoc quoq̄ȝ.Sed in eccleſia ſuffi/
cit cōſenſus ſuperioris qui p̄cedere pōt alienationē imo
dȝ: vt no.Archi.in.d.c.j.vnde nō mirū ſi in alienatiōe mi
noris regritur decretū iudicis vbi ſita eſt res q̄ ipſe eſt
ille qui pōt de ipſa iudicare: ſed in alienatione rei ecclīa/
ſtice ɔſenſus ſupioris interuenit ad relaxandū ptātē infe/
rioris ꝛ cū talis relaxatio nō ſit iudicialis pōt omni tēpo/
re fieri.refert tm̄ Pau.quoſdā legiſtas dicere q̄ ēt in mi/
nore pōt auctorare vterq̄ȝ iudex qd̄ dicit forte eſſe veruȝ
cū vterq̄ȝ cognoſcere poſſit vt predixi p hoc facit. C.de
preſcrip.lō.tēp.l.vlti.dicit tm̄ Pau.p predicta q̄ qn̄ de/
bet ſuppleri negligētia prelati in cōferēdo ſupplebit eam
ep̄s in cuius dioceſi ſitū eſt beneficiū q̄ eius intereſt q̄ be
neficiū ordinet.ar.de reli.do.c.ij.p hoc.ſ.de ſup.ne.p̄la.
cle.vna.circa p̄n.dioceſani locoꝝ.ſ.ſic vacantiū.dic q̄ in
hoc vltimo caſu ſolus ſupplebit ille cui ſubeſt beneficiū
q̄ ad ipſum fit deuolutio.Sed in caſu p̄miſſo vera eſt vl
tima opinio.q̄ ēt in alienatione rerū minoris nō tm̄ iudex
vbi res eſt interponere pōt auctoritatē.ſed ēt iudex domi
cilij per.l.magis.§.illud.ff.de re.eo.qui ſub tu. vel cu.ꝛ
eodē mō dico in alienatiōe rei eccleſiaſtice q̄ vterq̄ȝ dici
tur ſuus ep̄s quo ad illā rem ꝛ ſic nō eſt dr̄ia inter aliena/
tionē minoris ꝛ ecclīe.Ad.l.ſi p̄diū.dico q̄ lȝ dicat aucto
ritatē eius cui ſubeſt res interuenire debere non tollit qn
ſufficiat ēt auctoritas iudicis domicilij per.d.§.illud.vbi
hoc tȝ Rayne.ꝛ ibi hoc aperte pbat tm̄ quo ad alienatio
nem minoris tutius eſt q̄ interueniat auctoritas iudicis
vbi eſt res vt ſatiſfiat.d.l.ſi predium.

Ver. Si quis Quero an pena d̄ qua hic includat feminaȝ? vr q̄ nō per verbū ſi qs. Pau.tȝ ɔ̄trium cū poſſit vtriq̄ȝ ſe
xui ɔuenire ꝛ hoc ſi officiū a quo fit hic ſuſpēſio ſumimus
nō p ordine ſed p adminiſtratione ꝛ p̄eminentia de cōſti.
cū acceſſiſſent.de eta.ꝛ quali.hi qui.Itē hoc eſt regulare
q̄ maſculinū cōprehēdat femininū.ff.d leg.ij.ſi ita ſcriptū
de elec.idēnitatibus.§.ſȝ cū eas.li.vj.ſiue tractemus de
odio ſiue de fauore.ff.de v̄.ſigni.l.j.xvij.q.iiij.ſi qs ſuadē
te.de ſen.excō.mulieres.de quo dic vt dixi.de elec.cle.j.
q.j.ꝛ.iij.ſe.tm̄ quo ad hoc.c.mihi placet qd̄ dicit Pau.

Secūdo quero an eo ipſo q̄ prelatus attēptauit facere
cōtra formā hic traditā ſit locus huic pene.Gē.dicit q̄ȝ ſic
cuius glo.poſita eſt ſup v̄bo attēptauerit qd̄ nō eſt in tex
ſed verbū fecerit.ipſe itaq̄ȝ videt habuiſſe tex.corruptū
arguit autē p eo qd̄ dixi q̄ ſufficiat incepiſſe p id qd̄ habe
tur de peni.di.j.ſi qs nō dicā. In ɔ̄trium q̄ valde durū
eſſet tantā penā iponi ex ſola attēptatione non pducta ad
effectum vt eni obſtat conatus ꝛc̄. ff. q̄ quiſq̄ȝ iur̄.l.j.§
hec aūt verba.ad.l.corne.de fal.qui falſam.nā verba de
bent accipi cū effectu.de peni.di.j.§.hec aūt v̄ba.de clīo
nō reſi.relatū.Itē alienator rei ecclīaſtice penā euitat ſi
rei recuperationē ſibi puideat.e.ti.ſi qs ergo.forti⁹ ſi an
te ipſam perfectā abſtineat.qd̄ dicit Gē.videri equi⁹ per
id qd̄ ſequit in tex.nec ex cōceſſiōe ꝛc̄.ſupponit ergo q̄ fa
cta erat qd̄ placet.ꝛ nō eſt magnū dubiū ex quo in tex.eſt
verbū fecerit qd̄ denotat actū cōſūmatū.p hoc qd̄ no.In
no.de appel.preterea.ij.ꝛ qd̄ no.Bar.ff.de leg.j.filiuſfa/
milias.§.auri.qd̄ dixi in.d.c.preterea.qn̄ autē voluntas
habeatur pro facto dixi de eo qui mit.in poſ.c.j.p hoc ēt
q̄ hec eſt pena iuris ad hāc qs nō incurrit eo q̄ attēpta/
uerit.vt no.in regula in penis.iij.q.li.vj. Tertio q̄ro
an hec pena ſit perpetua glo.j.q̄ ſic ex quo tp̄s nō adijcit
Pau.

Pau. idē cū iponat̃ ꝓpter delictū. ⁊ idē Gẽꝫ. dicit autem Pau. hoc verū ſiue iponat̃ ꝓ delicto ſimpliciter ſiue delictum cauſet̃ a cõtumacia. xj. q. iij. rurſus. ⁊. c. gcūqꝫ. de eta. ⁊ quali. cū bone. de here. cū cõtumacia. li. vj. ſecus ſi pena iponit̃ ꝓ cõtumacia tm̃ ꝑ ea que no. de cõſti. ex lr̃is. de quo dic vt ibi dixi. dicit ēt Pau. ꝙ delictū de quo hic tale eſt ꝙ perpetuā penā requirere põt. xij. q. ij. apoſtolicas. ⁊. c. monemus. e. ti. nulli. Gen. ⁊ Math. dicūt ꝙ hec pena durabit vſqꝫ ad ſatiſfactionē ⁊ abſolutionē factam ꝑ ſuperiorē. ad hoc de elec. q2 ſepe. li. vj. vel ſm̃ Mathe. erit arbitrio ſuperioris quātū duret cū certū tp̃s nõ ſit ad hoc ſtatutū. de offi. dle. de cauſis. Sꝫ ꝓmũ tꝫ ne rūpat̃ neruus eccl'iaſtice diſcipline. xxiij. q. vj. excõicatorū. de ꜿſue. cū inter. ⁊. d. c. cū bone. dic ꝙ opinio glo. eſt vera ⁊ eorum qui dicūt ꝙ eſt perpetua. nec Mathe. ꜿ̃dicit q̃ꝫuis eñi poſſit auferri ꝑ abſolutionē nõ ex hoc tollit̃ qn ſit ꝑpetua.

Quarto quero ab hac pena qs abſoluet? glo. j. remittit ad no. de here. cle. j. vbi de hoc in glo. ſnīa que dicit ꝙ qñ tp̃s eſt determinatū nõ põt ſuperior abſoluere. ſecus ſi indeterminatū. Pau. arguit ꝙ ſolus papa. xv. di. ſicut. xvj. q. j. ſuper. xxxiij. q. ij. latorē. pro hoc qđ no. Archi. de elec. c. j. in fi. li. vj. vbi dicit ꝙ ſolus papa abſoluit a ſuſpēſione canonis. idē tꝫ de regula. beneficiū. e. li. Hoſti. in. d. c. j. tꝫ ꜿ̃rium pro hoc de ꝓbē. graue. in fi. de ſen. excõ. nuꝑ. ⁊ qđ no. l. di. accedēs. ⁊ in. d. c. latorē. dicit Pau. ꝙ vbi papa iponit penam excõicationis ſuſpēſiõis vel interdicti ꝓpter cõtumaciā cõdēdo canonē poteſt inferior abſoluere. d. c. nuper. ⁊ qđ no. Inno. de ſolu. c. ij. ⁊ glo. de ſen. ex. q̃ꝫuis. in fi. ⁊. xj. q. iij. ſi inimicus. xvj. q. vij. ſi qs deiceps. lꝫ Brix. ibi cõtra. primū verius ꝑ iura prealle. precipue per c. nuper. ⁊ qđ dixi de prebē. graue. qđ ēt tꝫ Hē. ⁊ Math. ꝑ cle. cū ex eo. in fi. de ſen. excõ. vbi papa reſeruat ſibi abſolutionē. ⁊ poſt ſatiſfactionē cõcedit eā epis qui nullo caſu fungunt̃ auctoritate apoſtolica. cū ergo ibi ſpāliter papa ſibi reſeruet ſequit̃ ꝙ in nõ reſeruatis iure cõi abſoluet eṗs. ⁊ ꝓ hoc qđ dixi in. d. c. graue. q. vl. ⁊ idem dicit Pau. de ſen. ex. cle. j. vbi dico in. §. qđ ⁊ in interdictis. q. iij. ⁊ de hoc in. iij. ſe. q. qđ no. Quinto quero ſi inferioris cõſtitutio per quā lata erat excõicatio ſuſpenſio vel interdictū pape approbauit. dicit Pau. ꝙ inferior adhuc poteſt abſoluere nõ eñi plus operat̃ confirmare q̃ꝫ condere. pro hoc de inſti. ex frequētibus. ⁊ qđ ibi no. Sexto quero qd de cõſtitutione cõſilij prouincialis? dicit Pau. ꝙ excõmunicationē vel ſuſpenſionē per eā latā põt quilibet ſuffraganeus relaxare cū nõ ſit maioris efficatie q̃ ius cõe. ꝓ hoc. d. c. graue. ⁊ hoc niſi alij reſeruet̃ abſolutio vt ibi.

Septimo quero q2 in tribus q̃õibus ꝓcedentibus ꝓdictū eſt de pena interpoſita per cõſtitutionē qd ſi ꝑ ſnīaꝫ dicit Pau. ꝙ ligās dꝫ abſoluere. de offi. ordi. cū ab eccleſiarū. xxj. di. inferior. ſaluo q̃ in. c. paſtoralis. e. ti. ſ. in articulo mortis ⁊ cū haberi nequit is qui ꝓnūciauit. no. hoc i Spe. ti. ij. §. nūc oſtendēdū. v̓. xxv. Op. ad hoc qđ dixi. ſ. tribus ꝓrimis q̃õibus poſſe fieri abſolutionē a ſuſpēſiõe q2 potius reqrit̃ diſpēſatio vt no. Vin. de trāſla. c. ij. ⁊ Spe. de accu. §. ſcđo loco. v̓. itē querit̃. ſol. Pau. ꝙ cū ſuſpēſio ſit ꝑpetua hꝫ vim priuationis ⁊ nõ ſufficit abſolutio ſed requirit̃ diſpēſatio ⁊ ſic procedit qđ dicūt Vinc. ⁊ Spe. ex hoc vr̃ Pau. velle ꝙ ſuperiora ꝓcedūt qñ ſuſpēſio de ſui natura eſt tēporalis. ſed ſiue ſit tp̄alis ſiue perpetua nõ refert ad ſuperi⁹ dicta cū querit̃ quis poſſit abſoluere. nā põt idē ipſe diſpēſare. dicit Paul. cõſiderādū eē crimē ꝓpter qđ ſuſpenſio facta eſt an tale ſit in quo poſſit eṗs diſpēſare ⁊ tūc poterit ſuſpēſionē remouere al's ſecus ꝓ hoc qđ no. lxxx. di. c. vlt. ⁊ dicit Pau. ſe nõ putare ſuſpenſionē de qua in tex. de ſui natura operari ꝓuationeꝫ al's papa hoc expreſſiſſet. ar. de deci. ad audiētiā. Ex hoc cõcludit id qđ dixi. ſ. q. iiij. qđ per ordinariū relaxari põt ratione premiſſa. ſed fatet̃ ꝙ ſi nõ relaxatur durabit ꝑpetuo. pro hoc qđ no. j. q. j. reperiuntur. de coha. cleri. clericos. Octauo quero in eo qđ dicit de ſuſpēſione ab officio an intelligat̃ de officio diuino an de offico. i. adminiſtratione. glo. remittit ad no. de decimis. cle. j. ⁊ ibi nõ ſoluit ſed arguit pro ⁊ ꜿ̃. videt̃ hic intelligēdū de officio diuino. nā cū debet intelligi de adminiſtratione hoc exprimit̃ de ſolu. c. ij. ⁊ ita intelligunt cõiter ſcribētes hic qui querunt an per hoc intelligatur ſuſpenſus a beneficio. ⁊ dic vt dico in ſequēti queſtione. ſed tu de primo dic vt dico i d. cle. j. Nono quero an eo ipſo ꝙ ſuſpendit̃ hic ab officio intelligatur ſuſpēſus a beneficio? dicit Lau. ꝙ ſic quia vbi vnū ꝓpter alterū vtrobiqꝫ tm̃ vnū. lxxxj. di. eos. j. q. iij. ſi quis. que verba ponit glo. pe. de cler. excõ. latores. vbi expoſui. refert Lau. aūt aliquos cõtradicere in ſuſpēſo a iure de quo remittit ad no. de re iudi. c. j. li. vj. qđ tenꝫ Hoſt. de quo dic vt no. j̃. de penis. cupientes. in glo. nouam. Decimo quero in eo qđ dicit ex tali cõceſſione ꝙ ius aliquod nõ acqritur que eſt ratio? dicit Lau. q2 cõtra l. ⁊ debita forma omiſſa. ideo ꝓ infecto habendū eſt. x. di. vides. xij. q. ſiue. de reſcrip. cū dilecta. potuit eñi papa cõtractib⁹ eccl'iaſticis nouā formā certā ⁊ limitataꝫ apponē a qua recedere nõ liceret ⁊ ſine qua nullū eſſet qđ fieret vt in iuribus ꝓalle. pro hoc qđ no. de deſpo. ipub. ad diſſoluendū. in fi. Undecimo quero an talis cõceſſio preſtet cām preſcribēdi? Pau. ꝙ nõ. cū per eā det̃ res nõ vt teneatur perpetuo ſed ad tp̃s. ar. C. de ꝓſcrip. xxx. anno. male agitur. dicit Pau. idē dicendū ēt ſi det̃ in ꝑpetuū ꝑ no. de his que fi. a prela. c. ij. lꝫ ꜿ̃riū no. de cõſue. cū dilectus. de preſcrip. de quarta. Archi. x. q. iij. q2 cognouimus. dicit ꝙ ſi titulus eſt erroneus in iure nõ dat cām preſcribendi. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. iiij. de vſuca. vbi lex. ⁊. l. nūqꝫ. ſecus ſi eſſet erroneus in facto. vt ſi putat̃ eṗs qui nõ eſt vl' ꝙ poſſideat latiorē dioceſim q̃ poſſideat. ff. de offi. ꝓto. l. barbarius. extra de ſen. excõ. c. ij. Pau. dicit ſibi hoc non placere q2 tūc titulus eſt iuſtus quo ad dominiuꝫ ex quo tꝫ bona fide. arg. de elec. querelā. de cau. poſ. cū eccleſia. ⁊. c. cū olim. de iure patro. cõſultatiõibus. ꝓ hoc q2 ex quo eſt in poſſeſſione põt adminiſtrare. d. c. querelā. vt no. e. t. nihil. titulus ergo ab eo cõceſſus tꝫ mero iure. nec expedit ꝙ interueniat ꝓſcriptio. dicit ēt Pau. ꝙ vbi recipit a prelato ſcienter oportet recipere ab eo ⁊ capitulo ⁊ ſi ſecus fiat nõ preſcribit. intelligit glo. d. c. ij. de his que fi. a pla. ſed ſi recipit credens eū habere cõſenſum capituli tūc hꝫ cām preſcribēdi: q2 titulus verificatur ſm̃ mētē cõtrahentis ideo ꜿcedit cām preſcribēdi qđ placet ⁊ no. ꝓ his que de hoc dixi. de ꝓſcriptio. de quarta. ⁊ ſm̃ Pau. debet cõtrahēs preſumere prelatū habere cõſenſum capituli. de his que fi. a prela. ea noſcitur. ⁊ qđ no. Compo. de cõſue. cū dilectus. qđ vltimū no. ſed quo ad ꝓxime dicta Lau. hic intricate loquitur. nā per ea que dicit. j̃. e. cle. v̓. vex. videtur velle ꝙ poſſet preſcribi ſpacio. xl. annoꝝ ꜿ̃ eccleſiam. in alijs aūt ꝓphanis minori tempore. Gen. ſimpliciter dicit ꝙ hic nõ datur cā preſcribēdi ex tali titulo ꝑ hāc lr̃am que dicit nõ acquiri ius aliquod. talis titulus habetur pro nõ titulo. vt ⁊ alias. ff. de pe. here. nec vllam. §. j. ar. ff. pro emptore. l. ij. §. ſi qs a pupillo. ⁊ clarius. e. ti. c. ij. li. vj. dicit tñ ſe vidiſſe aliquos cõtrariū ſentientes. Mat. etiā indiſtincte tꝫ idē qđ Gē. per hanc lr̃am inducēdo eodē modo qđ dic verū vt etiam dixi. ſ. e. q. ſm̃ Pau. ⁊ de hoc quo ad hunc caſum. al's autē qñ titul's minus iuſtus det cauſam preſcribēdi dic vt ꝓxime dixi ſm̃ Paul. ⁊ in d. c. cum dilectus. de conſue. q. ij.

Uer. Uerum. Nota caſū in quo vēditio equiparat̃ lo/

cationi. quod eſt ideo ſm Hen. qꝛ venditio hic nõ pꝛeſtat
ius in pꝛopꝛietate ſicut nec per locationem pꝛeſtat̃. ff. lo/
ca. non ſolet. de hoc de loca. veſtra. Scḋo no. ĩ verbo
ad tempus modicũ. ꝙ in moꝛa modici tpis nõ eſt pericu/
lũ. nec pꝛopter modicã moꝛã mutatur obligatio. ff. loca. ſi
in lege. §. colonus. de loca. potuit. Op. in eo qḋ permittit
locationẽ de. c. nulli. eo. ti. glo. j. ſoluit ꝙ hic de locatione
ad modicum tempus que nõ eſt alienatio ſecus ſi ad tps
non modicũ. In hoc tñ glo. refert opinionẽ Accur. dicen
tis pꝛobibitum alienare poſſe locare in centum vel mille
annos. ⁊ opinionem Dy. cõtrariam appꝛobat quã etiam
tenet Stepha. qꝛ per locationẽ. ad nõ modicum tempus
trãſfertur vtile dominiũ. Quero ſi pꝛelatus qui loca/
uit ad modicum tempus infra tẽpus moꝛitur? glo. remit/
tit ad nota. ne pꝛela. vi. ſuas. c. fi. vbi de hoc in glo. j. que
tenet ꝙ ſi contractus fuit celebꝛatus pꝛo vtilitate eccle/
ſie ⁊ pecunia eſt verſa in eius emolumẽtũ tenet̃ ſucceſſoꝛ
ſtare al's nõ. dic plenius diſtinguendo vt ibi dixi. Se/
cundo quero in eo qḋ hic videtur comparari venditio
locationi. qḋ etiã dixi. ſ. in. j. notabili. cur hoc dicit Lau.
ꝙ venditio fructuũ de qua hic ⁊ arrendare ſeu ad firmaʒ
tradere. iuxta. c. veſtra. de locatio. ſunt nomina ſinonima
⁊ omnia habent naturã locationis: vt no. in. d. c. veſtra. ⁊
in hoc dicit Bertran. ꝙ differẽtia eſt iter emptoꝛẽ fructuũ
ad tempus ⁊ emptoꝛem vſuſfructus ad tempus qḋ fieri
poteſt: nam poteſt vſuſfructus conſtitui. C. de vſufructi.
ambiguitatẽ. in pꝛin. Eſt autẽ differẽtia ſm cũ qꝛ vendi/
tio fructuũ ad tẽpus equiparatur locationi vt hic. ſed vẽ
ditio vſuſfructus nõ. nã vſufructuarius poteſt colonum
expellere qḋ nõ poteſt ſimplex emptoꝛ fructuũ. Itẽ ſim/
plex emptoꝛ fructuũ nõ poſſidet ciuiliter nec naturaliter
ſicut nec cõductoꝛ nec colonus: ſed vſufructuarius. ſic. ff.
de acq. poſ. naturaliter. §. j. ideo ei cõpetit interdictũ vn/
de vi. qḋ nõ cõpetit cõductoꝛi qꝛ nõ poſſidet. ff. de vi ⁊ vi
arma. l. iiij. §. hoc interdictũ. Itẽ vſufructuarius cũ poſſi
deat nõ poteſt eijci ꝑ ementẽ rẽ illam. ex hoc dicit ꝙ talẽ
cõtractũ in quo cõſtituatur vſufructus facere nõ poſſunt
rectoꝛes: qꝛ eſt alienatio. nã vſufructus eſt res dominij.
ff. de vſufruc. l. iiij. ⁊ circa hoc no. Lau. ꝙ reperitur cõtra
ctus emphitheoticus ⁊ hic perpetuus. de locato potuit.
Item ſimplicis locationis ⁊ hic duplex. quidam ad non
modicũ tempus. quidã ad modicuʒ. ⁊ hec vocat̃ ſimplex
locatio. Inſti. loca. §. adeo. ff. ſi ager vecti. per totũ. de lo
ca. veſtra. ⁊ in hac locatione ad tps modicũ cõductoꝛ nul
lum ius acquirit̃ nec directi nec vtilis dominij. nec habet
naturalẽ nec ciuilem poſſeſſionẽ ſed ſolã detentationẽ. ff.
locati nõ ſolet. de vſucap. nõ ſolũ. §. qḋ vulgo. C. cõmuni.
de vſuca. l. j. niſi habeat a municipio qꝛ tũc perinde eſt ac
ſi a pꝛiuato habeat ad magnũ tẽpus. de quo. ĵ. q. ſeq. ⁊ de
hoc. ff. de lo. pu. fru. l. j. qñ autẽ conceditur locatio ad tem
pus nõ modicium ille naturaliter poſſidet ⁊ habet vtile
dominiũ. de loca. potuit. de reſti. ſpoli. olim. j. Tertio
quero ſi quis vendidit fructus cuiuſdam caſtri alicui pꝛo
quattuoꝛ annis pꝛo certa quãtitate pecunie vel bladi vel
alterius ſpeciei. emptoꝛ autẽ erat pꝛius obligatus multis
creditoꝛibus. Iteʒ ex dicto cõtractu perdidit vltra dimi
diam. Itẽ vltra illã perditionẽ dãnificatus fuit culpa vẽ/
ditoꝛis ita ꝙ nõ potuit attẽdere qḋ ſpopõderat. vbi queri
tur an in fructibus collectis ex dicto caſtro ⁊ reconditis
ſit venditoꝛ potioꝛ alijs creditoꝛibus pꝛioꝛibꝰ ſcḋo. an. l.
ij. C. de reſcin. ven. locũ habeat hoc caſu cum iſte ſit dece
ptus vltra dimidiã. Tertio an vltra tẽpus quattuoꝛ an/
noꝛum habeat emptoꝛ ius retentionis ex eo qꝛ venditoꝛ
nõ attendit qḋ pꝛomiſſerat ĩ faciẽdo ipſos fructus colli/
gere. Lau. tenet in pꝛimo dubio ꝙ ſatiſfaciendũ ſit pꝛioꝛi
bus creditoꝛibus cũ fructus ſint emptoꝛis ex quo vendi
toꝛ non retinuit ſibi certã partẽ in fructibuſ. ar. eius quod
no. de deci. tua. In ſcḋo dubio arguit idẽ ꝙ. d. l. ij. locum
habeat qꝛ ꝓcedit in oibus que ſunt loco emptionis. ff. ex
qui. cau. in poſ. ea. l. fi. ⁊ tales ſunt cõtractus locatiõis ꝑ/
mutationis ⁊ ſimiles. ff. ſi qḋ in frau. patro. l. j. §. ſi qs. de
redibitoꝛia ſciẽdũ. §. pe. qḋ tenui. de emp. ⁊ ven. cũ dile/
cti. qꝛ locatio pꝛoxima eſt venditioni. ff. locati. l. ij. ⁊ idem
in ſimilibus. qḋ dic vt ibi dixi. hoc dicit Lau. verũ niſi vẽ
ditoꝛ ſciẽs rem maioꝛis valoꝛis ſcienter dederit ꝑ mino/
ri qḋ cõſueuit apponi in inſtrumẽtis tũc eñ ꝯqueri nõ po
teſt. C. de reſcin. ven. venditoꝛ. ar. regule ſcienti. li. vj. al's
lʒ pꝛeſumat̃ ſcire valoꝛem rei ſue non tamẽ tollit̃ ei facul
tas agendi. C. de reſcin. ven. quiſquis. Oppo. ad hoc
qꝛ emit̃ ſola ſpes in fructibus non ergo debet hinc vel in
de valoꝛ reſpici. ff. de actio. emp. ſi iactũ. Cõfirma qꝛ con
tractus pꝛedictus nõ eſt emptio vel locatio pꝛopꝛie lʒ eiꝰ
materia ponat̃ in titulo locati. ſicut nec cõtractus eſt em/
phitheoticus q tamẽ ponit̃ in eo. ti. inſti. de loca. §. adeo.
Lau. nõ ſol. dic per. d. l. ſi iactum. ꝙ extimari debet quan
tum ſit veriſimile eum recipere poſſe ceſſante leſione. In
tertio dubio dicit Laud. ꝙ emptoꝛ nõ poteſt retinere rem
vltra tempus locationis lʒ durante tempoꝛe poſſit agere
ad retinẽdum naturalẽ poſſeſſionẽ vſqʒ ad tempus pꝛout
cõuentum fuit: ſed poſt tempus nõ auditur maxime ſi nõ
ſoluit qḋ pꝛomiſſit. ar. ff. de loco pu. fruẽdo. l. ij. de ſuper/
ficiebus. l. j. §. qḋ ait. ſed agat cõtra venditoꝛẽ de euicto.
de emptio. ⁊ vendi. c. fi. Quarto quero qḋ dicat̃ mo/
dicum tempus? glo. vlt. que eſt ſignãda ponit varias opi
niones ⁊ inter cetera ponit illam ꝙ ſit arbitrarium iudici
qḋ dicit glo. videri equũ pꝛopter varias cõditiones re/
gionũ. deinde ponit aliã infra decenniũ. Lau. etiã enume
rat alios modos quibus dicit̃ modicũ tẽpus ⁊ videt̃ pla
cere ei illa opinio ꝙ hoc relinquat̃ arbitrio iudicis ꝑpter
conditiones terrarũ varias. ⁊ dicit ſe expertũ in caſtella:
vbi nõ poſſent pꝛeuentus eccl'iaſtici cõmode vendi ad mi
nus tempus. viij. vel. x. annoꝝ. pꝛopter agriculturã poſ/
ſeſſionũ in quibus pꝛo maioꝛi parte bona eccleſiaſtica ibi
ꝯſiſtunt: ⁊ ſi nõ germinant vno anno germinabũt alio. ar.
de locatio. pꝛopter. Pau. idẽ tenet niſi loci conſuetudo
vel cõſtitutio ſynodalis aliud declaret. pꝛo hoc qḋ nota.
lxxx. di. c. iij. de loca. potuit. Idem Hen. ⁊ Mat. ⁊ Step.
⁊ Archi. e. ti. c. ij. li. vj. Sed alia opinio qḋ modicũ ſit. j.
decẽnium cõmuniter tenet̃: ⁊ pꝛo hoc eſt qḋ no. ff. de ſup/
fici. l. j. §. qḋ ait. ⁊ bene pꝛobat̃ per iura ad hoc allegata in
glo. ⁊ maxime. C. de pſcrip. long. temp. in rubꝛo. vbi dicit
de pſcrip. lon. temp. x. vel. xx. annoꝝ. dicit̃ ergo longum
tempus. x. anno. ergo tempus minus nõ eſt longum. ⁊ ita
pꝛobatur. C. de lon. temp. pſcrip. l. penul. ⁊ in alijs pluri
bus legibus illius tituli. ⁊ hoc ẽtʒ Archi. xij. q. ij. alien
tiones. Ad iura in ꝯꝛium allegata dico q' quandoqʒ in iu
re dicit̃ de tpe nõ adiecta quãtitate ⁊ tũc arbitrariũ eſt. ff.
de iure deli. l. j. in fi. de offi. dele. de cauſis. nec obſtat. ff.
de effractoꝛibus. l. j. §. j. qꝛ nõ ſtricte facit ad queſtionem
qñqʒ in iure dicit̃ de tpe longo vel nõ modico vt hic ⁊ tũc
intelligit̃ longũ vel non modicũ decẽniũ vel ſupꝛa ꝑ pꝛe
dicta que no. ⁊ ſic ſepe cõſului ⁊ ita obſeruat̃. ⁊ inueni in
qbuſdã ſcriptis. Io. de ſancto geoꝛgio. Ioã. an. poſt hanc
glo. publicatã ita ſibi reſpondiſſe. ⁊ in hac glo. ibi. c. vno.
⁊ Spe. de cau. pꝛopꝛie. v̄ſi. eſt ⁊ vtilis. Quinto quero
locauit pꝛelatus vſqʒ ad nouẽ annos ⁊ finito anno vno lo
cauit ad alios nouẽ inchoandos a fine pꝛime locationis?
dic ꝙ hoc nõ licet: qꝛ vt in fraudẽ huiꝰ cle. ad hoc ꝯ pupil.
quãto. Sexto quero an poſſit oꝛdinariꝰ per ſuam ꝯſti/
tutionẽ tollere hãc cle. dicit Lau. ꝙ nõ ⁊ idẽ Hẽʒ. dicens
per verbũ declaramꝰ ꝙ hic nouũ ius nõ ſtatuit ſed anti/
quũ declarat̃. ideo tolli non poteſt per oꝛdinariũ. de lo/
cat. vſa.

cat. vſa. q̃ rõ nõ videt᷑ poſita neceſſario ſibi q̄ itellexerit ēt
ſi ſtatutū epiſcopi ꝓcedebat hāc cle. tamē nõ valebit: qꝛ ꝑ
hāc declaratur retro ſtatutū illud repugnaſſe iuri ⁊ ſic nõ
fuiſſe rõnabile: ⁊ ꝯſequēs ſublatū eē. de ꝯſti. c. j. lib. vj.

9 **Iuna.** Eps vnire põt eccleſiam al/
teri vel loco religioſo dona/
re ēt nõ vocato rectore vel defenſore. No.
ꝙ dictio alter repetit eādē qualitatē. ꝓbat᷑ hic
in v̄bo alteri iūcta gl. q̄ itelligit alteri. ſ. eccl'ie. ⁊ idē Pau.
ſimile nõ. de dictione alius. de reſcrip. ſedes. Scđo nõ
differētiam inter eccleſiam dignitatē ⁊ ꝓbēdam. qꝛ ponunt᷑ hic
tanꝙ̄ diuerſa. pro hoc de ꝓben. c. ſi. ⁊ eo. ti. cum in illis. li.
vj. Tertio no. caſum in quo in ꝯceſſione epi regritur cõ
ſenſus capituli ⁊ nõ ſufficit ꝯſilium. de hoc in gl. in v̄bo cõ
ſcientie. ⁊ hoc q̄n dꝫ fieri vnio vt hic. ꝑ hoc de ꝓben. dile/
cto. ⁊ c. vacante. Quarto no. ꝙ eccl'ia dari põt loco re
ligioſo. ⁊ multis modis põt eccl'ia ſpectare loco religioſo
de q̄bus de ꝓben. monachis. ⁊. ſ. de ſup. neg. pla. cle. vna.
Quinto no. ex eo qđ dixi in ꝑmo nõbili ꝙ eccl'ia ſecu
laris põt fieri regularis ēt iuitis clericis. ꝑ hoc qđ no. xij.
q. ij. ſi eps. Cõtrarium tñ no. eo. ti. poſſeſſiones. qđ magis
videt᷑ placere. Gen. q̄ dicit hūc tex. nõ multū facere. qꝛ ꝙ
non vocet᷑ hic rector iõ euenit qꝛ eccl'ia ad vitā ſuam non
auferī. de do. ꝯſultationibus. facit ḡ poti᷒ hec littera ꝙ in
uitis clericis hoc fieri nõ poſſit. quod ē verius in tantū ꝙ
vni᷒ ꝯtradictio vitiaret: niſi ex aliqua cā rõnabili hoc fiat
tūc enim fieri ēt põt omnib᷒ inuitis. quod dixi qđ me. cā. cū
dilec. ꝑ hoc quod no. Inno. de ꝓben. in lateranēſi. ⁊ qđ di
cit hic Lap. q̄tꝫ ꝙ ſi vnitur eccl'ia collegiata regri dꝫ ꝯſen/
ſus collegij cui᷒ ius leditur quod hꝫ in eligēdo ꝓlatum qđ
ius inuitis auferri negt. xvj. q. vlti. monaſterium. ⁊. c. ra/
tionis. Sexto no. differētiam inter vnionē ⁊ donationē
hic enim ponunt᷑ vt diuerſa. ⁊ dic ꝙ differūt qꝛ vnio fit va
rijs modis de q̄bus. e. ti. c. j. ⁊ quādoqꝫ fit ita ꝙ per hoc nõ
extinguit᷑ titulus bñficij vniti vt ibi no. Donatio võ trāſ/
fert ius rei donate in donatarium lꝫ ēt donatio q̄ fit de ec/
cleſia vel de iurib᷒ que habētur in ea varietur tam ex for/
ma ꝙ̄ ex ꝑſona donātis ⁊ donatarij. de hoc de dona. pa/
ſtoralis. Septimo no. de defenſore. ⁊ dicit Pau. ꝙ hic
loqtur de defenſore ꝯſtituto ab hoīe nõ a lege. de quo loq
tur ne ſe. va. c. vlti. ibi. n. loqtur de defenſore. i. ꝓlato q̄ dꝫ
deputari a lege qꝛ ſua poteſtas regulat᷑ a lege. O p. ꝙ
eps ēt ſine ꝯſenſu capituli donare poſſit eccl'iam loco indi
gēti ꝑ ea q̄ nõ. Hoſti. de his q̄ fi. a pla. nouit. glo. in v̄bo cõ
ſentiēte. dicit illud hic reprobari. ⁊ idē Gen. Secundo
op. ad idē. ſ. de donat. apoſtolice. ⁊ quod ibi no. vbi dꝫ ꝙ
q̄nquageſimam vel cēteſimam iuxta formā de qua põt ibi
eps donare ſine ꝯſenſu capituli. So. ſm Lau. ⁊ Gē. ſpāle
ibi dic vt ibi dixi. ⁊ de his q̄ fi. a pla. paſtoralis. vbi dixi ꝙ
eps nõ põt monaſteriuꝫ erigere ſine ꝯſenſu capituli: ſꝫ ere
cto donare põt cēteſimā vel q̄nquageſimā ſine ꝯſenſu capi
tuli: qꝛ hoc facit iure ꝑmittēte. Tertio op. ꝙ nõ ſufficiat
ꝯſenſus capituli. ſꝫ regritur ēt cõſenſus ꝓlati cui ſubeſt ec
cleſia. ĩ. de ſta. mo. cle. j. §. ad hec. So. ſta ꝯrio. quod dic vt
in gl. in v̄bo rectore. nec ꝯriuꝫ hic ꝓbatur. Quarto op.
ꝙ imo vocari debeat rector vel dñſor ꝑ id qđ no. Hoſti.
de exceſ. pla. ſicut. vbi dicit ꝙ eps vnire nõ potuit eccl'ias
ſine collaudatione ambarum. glo. in v̄bo vocatus dicit il
lud hic reprobari. ⁊ idē Pau. ꝑ hoc quod no. de cõſue. cā
dilectus. in. iiij. glo. ⁊. e. ti. c. j. lib. vj. qđ tñ itellige ſaluo eo
quod dixi. ſ. in. v. notabili. Quinto op. ꝙ ſede vacan/
te nõ poſſit eccl'ia vniri. ne ſe. va. c. j. vbi ſede vacāte vnio
nõ põt diſſolui ergo nec fieri. glo. in v̄bo vacabat. ſo. ꝙ il/
lud in epalibus ſedibus. ꝑ hoc qꝛ eis vacantib᷒ nemo ad
mittit᷑ ad agēdum niſi detur viſitator. de quo đ elec. is cui
lib. vj. de ſup. neg. pla. c. vl. e. ti. Sꝫ ꝑ eccleſijs inferioribus
vacantib᷒ agit eps ⁊ defendit. de ſucceſ. ab iteſt. c. ſi. Secū
do ſol. glo. q̄ alia rõ mouit papā in. d. c. j. qđ dic vt in glo.
⁊ idē Pau. ⁊ Gen. vel ſm Gē. aliud in diſſolutione vnio
nis. vel aliud in ipſa faciēda. nā ex quo ē certa cā ſine q̄ fie/
ri nõ põt facta reperit᷑. nõ poteſt eccl'ia cui facta ē vnio hoc
iure priuari ſi careat defenſore. ꝑ hoc. e. ti. c. j. li. vj. ſꝫ vnio
vt dixi fiet ex cā. ⁊ ꝑ hoc de ꝓben. vacante. ⁊. c. expoſuiſti.
ſubſiſtēte ergo cā non curatur an vacet eccleſia vel nõ: qꝛ
nõ ꝓiudicatur eccleſie ⁊ ſubuenit᷑ neceſſitati vel vtilitati.
hāc tamē ſolutionē redarguit Gen. qꝛ ſic dici deberet q̄lꝫ
vnio facta ſit ex cauſa tamē illa deficiēte ⁊ ꝯtraria ſubſiſtē
te poſſit diſſolui. qꝛ ceſſante cauſa diſſoluūtur iura cõmu/
nia. de cõſan. non dꝫ. ſꝫ defende qꝛ dato ꝙ ſubſit cā diſſolu
tionis faciēde: tamē qꝛ nūc dixi agitur de diminuēdo ius
eccleſie regritur defenſor. ſecus q̄n agitur de vniēdo quia
tūc de ꝓiudicio nullius agitur: ⁊ quatenus videat᷑ agi de
ꝓiudicio eccleſie ſuccedit eps q̄ defendit eccleſiam hoc ca
ſu. ⁊ ſi dicas idem in alio caſu dic imo ſecus in illo per id
quod dico in ſequēti ꝯrio. Septimo oppo. ad hoc. c. ti.
c. j. lib. vj. vbi res eccleſie vacantis donari nõ poteſt. glo.
in v̄bo defenſor. dicit ꝙ aliud quādo datur res eccleſie vt
ibi. aliud quādo ipſa eccleſia vt hic. Ex hoc no. caſum in
quo maius ꝑmittitur ⁊ minus ꝓhibetur. qđ ꝯſequere vt in
glo. Gen. dicit ꝙ rõ diuerſitatis eſt qꝛ q̄n datur vna res ec
cleſie puta decima vel aliqua poſſeſſio fit ſectio bñficij q̄
ꝓhibita eſt ēt in minoribus beneficijs: que rõ ceſſat cū ec/
cleſia vnitur vel donatur qꝛ fit ſine imutatione ſtatus ⁊ ſi
ne detrimēto rectoris. de reſti. ſpo. cū veniſſent. de pui. pa
ſtoralis. ꝑ hoc quod dico. j. q. x. ⁊ hec ratio ēt tāgit᷑ in glo.
que in effectu ꝯtinet quicq̄d in hoc dicūt alij. ⁊ in ea ibi reſ
eccleſie nõ ratio: qꝛ ꝑ vnionem nõ fit preiudicium imo ꝓui
detur eccleſie vacanti. ſed ꝑ alienationem ſic ibi gl. pe. de
hoc ibi ſuper ea. Quero que eſt rõ q̄ valet vnio vel do
natio eccleſie non vocato rectore. ſolutio ꝑ ea q̄ dixi. ſ. de
ꝯtrario: qꝛ non agitur de preiudicio rectoris. in quo dicit
Gen. ꝙ qꝛ omnes eccleſie ſunt vna eccleſia nil dicit᷑ alie/
nari ſi vna eccleſia in aliam trāſfertur. ar. C. de fideicõ. vo
lūtas. ff. de le. ij. vnum. §. ij. ⁊. l. peto. §. fratre. no. de his q̄
fi. a pla. cum apoſtolica. Secūdo quero an quod hic dꝫ
de vnione vel donatione eccleſie locū habeat in alio quo
cūqꝫ iure eccleſiaſtico in aliā locum transferēdo in perpe
tuū vt ēt tūc requiratur ꝯſenſus capituli: Dic ꝙ ſic. qꝛ ea
dem eſt ratio. ⁊ hoc tꝫ Inno. đ dona. paſtoralis. in fi. ⁊ ibi
dixi. Tertio quero an ꝑ vnionem que fit eccleſie alteri
us dyoceſis preiudicet᷑ dyoceſano: gl. ij. dicit ꝙ nõ. quod
ꝓcedit in vnione que fit ꝑ papam vel legatum. ſecus in ea
que fit ꝑ epm. nam ſibi ꝓiudicat ſi fit alias legitime. q̄d aūt
videat᷑ epiſcopus transferre: dic vt de dona. paſtoralis.
Quarto quero an quod dicit de eccleſia q̄ vnitur pre
bēde locum habeat in ꝓbenda cathedralis eccleſie: gl. iij.
dicit ꝙ ſic. O p. ad hoc. ĩ. §. pri. gl. ibi remittit. ⁊ ibi ſol
uitur in gl. cū capella. Quinto quero in eo qđ dicit de
epo an abbas ad quē ſpectant eccleſie iure pleno poſſit il
las vnire: vel vnam alteri ſubijcere. glo. in v̄. epm. dicit ꝙ
nõ. idē Pau. q̄ dicit hoc nõ eē mirū cū ēt in alienationibus
regratur ꝯſenſus dyoceſani. xij. q. ij. abbatib᷒. xvij. q. iiij.
in vēditionib᷒. quod ē minus. ꝑ hoc quod no. Archi. de ꝓ
ben. cū ſingula. li. vj. dic vt i. q. ſe. Sexto q̄ro circa hoc:
an abbas hoc poſſit facere de ꝯſuetudine. Stepha. refert
opi. Archi. poſitā de ꝓben. cū ſingula. li. vj. quā ponit gl.
ĩ. de ſta. mo. cle. j. §. ad hec. tꝫ aūt Stepha. ꝙ hoc nõ põt ꝓ/
ſcribi: qꝛ de iure ē ꝙ ſingula bñficia habeant ſpeciales re
ctores ⁊ ſolis epiſcopis ꝑmittitur ex cā poſſe vnire: ergo
inferiorib᷒ ꝓhibet᷑. ar. de tēpo. ordi. dilect᷒. de ꝑſump. nõ/
ne. Lau. tꝫ contrarium qꝛ talia ſunt preſcriptibilia contra
epiſcopum ⁊ quēuis aliū. de cõſue. nõ ē lib. vj. de ꝑſcrip. đ

quarta.⁊.c.auditis:quod ēt tʒ gl.in.d.§.ad hec. Dic ꝙ cū vnire ſit iuriſditionis ep̄alis competit cuilibet q hʒ iuriſditionem quaſi ep̄alem ſicut ēt ei cōpetit poteſtas auctorādi in alienationib⁹.ſ.cle.ꝑxi.in pn̄.⁊ quod ibi nō.gl.in v̄.ꝑꝑxij.⁊ ibi dixi in.q.xxxiiij.⁊ ad id qđ dictū eſt in.q.ꝓcedēti.dic ꝙ verū ē ꝙ abbas quāuis habeat eccleſias pleno iure ſubiectas auctorare nō pōt intelligēdo de abbate q hʒ eccleſias ſibi ſbditas:nō tn̄ quo ad iuriſditionē quaſi ep̄alem:⁊ ex hoc dic eē verū ꝙ talis poteſtas pſcribi pōt etiaʒ p nō ep̄m:tanꝗ̄ q eſt iuriſditionis:non ordinis vt dixi.ſ.e.q.⁊ in.d.§.ad hec.in.q.vij. Septimo q̄ro an ep̄s poſſit vnire eccl'iam loco exēpto:videt̄ ꝙ nō.ꝑpter iuramentum de nō alienādo incōſulto papa de quo.e.ti.vt ſupra videt̄ eni eccl'ia alienari ex quo deſinit eē de iuriſditiōe ep̄i. In cōtrarium p hāc l'ram q pmittit indiſtincte vnionem. Itē iuramentū de nō alienādo ꝯcernit bona ꝓpria cathedralis eccleſie tm̄.de hoc dixi de cēſ.cū venerabilis.⁊ de his q fi.a p̄la.paſtoralis.vbi dixi ꝙ valet vnio facta de ꝯſenſu capl'i:nec dʒ eccleſia eximi a iuriſditione ep̄i ex toto.remanet eni ſubdita ſaltē quo ad ea de qbus in.d.c.cū venerabilis.niſi aliud operet̄ pꝛiuilegiū exēptionis ꝯceſſuʒ religioſis:vt q̄ ſunt exempti cū eccleſijs acq̄ſitis ⁊ acq̄rēdis:tūc eni deſineret eccleſia ꝯceſſa eē de iuriſditione ep̄i nō taʒ ex vi donationis q̄ʒ ex vi pꝛiuilegij apoſtolici. Octauo q̄ro an ep̄s de ꝯſuetudine poſſit ꝯferre eccleſiā alteri eccl'ie ſine ꝯſenſu capituli.glo.in ver.cōſentiēte.opinionem refert Hoſti.tandē cōcludit nō eē pſcriptibile:quod ēt in caſu licito p̄latus alienet ſine ꝯſenſu capituli ⁊ ſignāda ē gl.in fi.ſui. Lau.tʒ ꝯ̄rium q̄ talia ſunt pſcriptibilia.de cōſue.nō ē.lib.vj.de pſcrip.de quarta.⁊.c.auditis. Dic ꝙ q̄ talis cōſuetudo repugnat iuri nō valet:niſi ſit inducta a tacito conſenſu pape:qđ dixi de ꝯſue.c.fi.q̄ vero tempus de cui⁹ cōtrario nō eſt memoria tollit iuris reſiſtentiā ⁊ habet̄ loco tituli de preſcrip.c.j.li.vj.ideo puto ꝙ ex tali cōſuetudine poſſet hoc pſcribi:q̄ videt̄ preſumēdū ꝙ in tam longo tp̄e papa de hoc ſciuerit q nō preſumit̄ eē negligēs. Itē ex varijs cauſis veriſimile ē ꝙ ad papaʒ vel p appellationē ſup aliqua cā hoc tāgente vel ex alia cā ꝑuenerit notitia ſuper hoc:niſi ius exꝑſſe reprobet ꝯſuetudinē ſicut.j.ꝑximo r̄nſo tūc enim nō valet ꝯſuetudo ēt tanti tp̄is de cui⁹ initio nō ſit memoria:quod dico.j.ꝑximo r̄nſo.q.vlti. In his aūt in qbus ius nō reſiſtit ꝓcedit qđ dicit Lau.q̄ tūc ſufficit ꝯſuetudo preſcripta ſpatio quadragenario p iura p eū allegata. Nono q̄ro ſi bn̄ficium ē reſeruatū p papam:an poſſit vniri alteri p ep̄m.fuit de facto ⁊ determinauit Joan.xxij.vnionē nō tenere:ēt ſi facta eēt p legatū de latere.p hoc q̄ eo ipſo ꝙ papa reſeruat videt̄ ꝓhibere cuilibet īferiori de illo bn̄ficio diſponere:ergo nō pōt vnire.p hoc qđ nō.de preben.ſi tibi abſenti.in gl.ſʒ nunqd.⁊ deciſio rote in qua dcidit ꝙ vnio caret effectu donec papa ꝯtulerit:ſʒ ex quo cōtulit illo dimittēte bn̄ficium vnio hʒ robur vn̄ poſſet dici ꝙ vnio ſimpliciter tʒ niſi papa vtat̄ reſeruatione cōferēdo bn̄ficium quaſi vtit̄ tʒ collatio:⁊ vnio ſuſpenditur:put nunc dixi.ad hoc facit qđ dixi.ſ.in vltimo ꝯ̄rio ꝙ vna res eccleſie non pōt alienari non vocato rectore ſi ep̄s alienat ſub ꝯditione vt valeat poſt mortē rectoris.dicit Pau.ꝙ nō valet ſine cōſenſu rectoris q̄ in hoc tractat̄ de p̄iudicio eccl'ie ⁊ ſucceſſoris ⁊ nō in ꝯtibus inſpicim⁹ initiū de elec.dudū.j.nam ēt ſi eccleſia vacaret hoc fieri nō poſſet ſine cōſenſu defenſoris.e.ti.c.j.li.vj.aliud aūt i vnione de qua hʒ:q̄ p eam nō parat̄ p̄iudicium eccleſie:īmo q̄nqʒ defect⁹ eccleſie ſupplet̄.x.q.iij.vnio.xvj.q.vij.⁊ tp̄is:ꝓpterea nō regritur defenſor. Undecimo q̄ro q̄n eccleſia donat̄ religioſis qd ſeruabit̄:dicit Pau.ꝙ cedit in vſus religioſorū ⁊ defect⁹ miniſtrorꝝ eccleſie ſupplebit̄ p religioſos ⁊ pars reddituū cedit in eorꝝ vſus.dic in hoc vt dixi de pben.⁊ de monachis.dʒ eni attēdi ſub qua forma data fuit qđ ibi plenius dixi. Duodecimo q̄ro qd ſi dat̄ collegio dignitati vel prebēde:Hoſti.de dona.ꝯſultationib⁹.⁊ Pau.hʒ dicūt ꝙ pars reddituū cedet ad ſuſtentādū illos de collegio vel hn̄tem dignitatē vel prebēdā.⁊ hoc operatur fauor maioris eccl'ie.de p̄bē.expoſuiſti.nō hoc qđ v̄r eē mai⁹ q̄ ſi res aliqua eccl'ie alienet̄ dʒ eē mun⁹ munitū iuri.ſīle de trāſla.c.vl.⁊ hoc vltimū ēt dicit gl.in v̄.defenſor. Deciotertio q̄ro ſi vnit̄ eccl'ia habēs ſbſe capellas:Din.d̄ reli.domi.c.ij.⁊ Pau.hʒ dicūt ꝙ ēt ipſe capelle trāſeūt in ꝑtātem eccl'ie cui fit vnio.ad hoc iſti.de adop.§.illud. Decioquarto q̄ro in eo qđ dixi in.v.nōbili.⁊ in tertio ꝯ̄rio de regrēdo cōſenſu eorꝝ quib⁹ p̄iudicat vnio an regrat̄ ꝯſenſus patroni. Pau.ꝙ ſic ex eadē rōne p quā dixi.ſ.in.iij.ꝯ̄rio regri ꝯſenſum prelati cui ſubeſt eccl'ia.⁊ hoc tʒ Hoſti.in ſūma d̄ his q fi.a p̄la.§.j.v̄.ſʒ nec aliqd.facit.xvj.q.vij.filijs monaſteriuʒ.⁊.c.ſe.de offi.archi.ad hec.de his q fi.a prela.tua.et c.paſtoralis.q̄ p talē vnionē patit̄ eccleſia q̄ſi quādā capitis diminutionē.ij.q.vij.ecōtra. Intereſt ēt patroni eā ſbſiſtere:Itē ſi eccleſia nō ē collegiata pdit patron⁹ ius ꝑſitandi:⁊ ſpem alimentorꝝ q facili⁹ habuiſſet ante vnionem perdit ēt ius ꝓceſſionis ſaltem:q̄ nō ſic facile habebit. Itē ſi eccleſia erit collegiata pdit honorem cōſenſus petendi ab eo in electione iam facta.de iurepa.iam nobis.

§. Quod ſi epiſcopus.

Si ep̄s ēt cū capl'o mēſe ſue vel ipſi capitulo vnit eccleſiā:nō tʒ vnio.ēt ſi hoc habeat cōſuetudo. No.ꝙ epiſcopus nō pōt auctorizare in facto ꝓprio.de hoc in glo.in v̄.mēſe.⁊ idem Pau.q vltra glo.inducit q fi.ſunt legi.p venerabilem.vbi qs nō pōt legitimare aliquem vt ſibi ſuccedat.licʒ legitimare poſſet ad ſuccedendū alteri.ar.viij.q.j.in ſcripturis. Secūdo no.ꝙ ꝯſtitutionem gnālem tollit aliquando cōſuetudo particularis:⁊ hoc cū de ipſis fit mentio vt hic.⁊ de cōſti.c.j.lib.vj.⁊ no.in hoc l'raʒ hic cū dicit:quāuis cōſuetudine.p eo qđ dico.j.q.fi. Op.ꝙ valeat vnio facta mēſe ep̄i p id qđ no.Inno.vt eccl'iaſtica bn̄ficia c.vno.glo.j.So.ꝙ illud dictū hic reprobat̄.idem Pau.⁊ Gen.p rōnem quā dixi in.j.notabili ne auctorizet in facto ſuo. Scđo oppo.ad hoc q̄ cognoſcit de cā eccleſie ⁊ de ei⁹ iniuria.de fo.cōpe.cle.vna.de male.c.j.xxiij.q.iiij.ſi is q.vbi de hoc.de iudi.cū veniſſet.⁊ p Inn.de v̄.ſig.ex parte.So.Pau.ꝙ ſubeſt ibi remediuʒ appellādi ſi grauaret qđ nō ſubeſt hic. Tertio op.ad idē q̄ ſingulari prebēde maioris eccleſie vnire pōt.ſ.ꝑxi.r̄nſo.ergo ⁊ ſue menſe vel capitulo.glo.in v̄.ipſi.So.ꝙ cū vnit ſingulari p̄bēde capl'm nō auctorizat in facto ſuo:q̄ id qđ ē ſingulorū nō eſt collegij.idem Pau.⁊ Gen.q p hoc inducit:nā ꝓhibēdo de capitulo videt̄ pmittere ſingulis de capitulo:ſi de illis voluiſſet intelligi hoc expreſſiſſet.de deci.ad dictiā.C.d̄ cadu.tol.l.vnica.§.ſi aūt. Itē ceſſant cauſe tales ꝓhibēde vnionis q ſunt in alio caſu:ēt ceſſat diſpoſitio.l x.di.§.verū.de iureiur.⁊ ſi xp̄s.⁊ in hac gl.in fi.p hoc qđ nō.de iureiur.breui.⁊.c.ſicut noſtris.⁊ in Spe.eo.ti.[illegible]

Quero q eſt rō hui⁹.§.Sol.p ea q in.j.notabili.ſ.dictū eſt ne qs auctorizet in facto:⁊ hoc etiam tāgit glo.vlt.⁊ dicit Laud.ꝙ cum ſint hic duo ꝑncipales donatores neuter poteſt ſibimet donare:q̄ inter donatorē ⁊ donatariuʒ debet eſſe diſtinctio.de inſtitu.c.fi.⁊ hoc ſatis tangit glo.in ver.menſe.in pn̄.p hoc de cōſue.nō putamus.lib.vj.

Secūdo quero ſi epiſcopus donat de mēſe capl'i ⁊ ep̄i ſimul.glo.in v̄.mēſe.dicit ꝙ nō valet donatio fortiori rōne q̄ʒ ſi donaret capitulo.⁊ idem Gen. Tertio q̄ro ſi laicus habēs decimā in antiquū feudum ab eccleſia dat eam capitulo cum cōſenſu epiſcopi.gl.in v̄.mēſe.ibi facit.dicit valere q̄ ſufficit auctoritas epiſcopi ſine capitulo.ideʒ Genze.

idem Gen. et Pau. Quarto quero si dignitas tollitur in ecclesia per capitulum auctoritate episcopi. So. vt in gl. i v. menſe. ibi. Ité facit vſqz ad fi. et é vera opi. glo. ibi videret &c. Quinto quero cum bñficium curatū vnitur capitulo qs habebit curā: gl. in v. ipſi capitulo remittit ad nota. in c. ex poſuiſti, et ibi tz Hoſti. q totum caplm. p. l. ff. de in ius vocan. ſz ſi hac. §. q manumittit. xij. q. ij. in. c. q manumitti tur. facit qđ nō. Inno. de pben. cū nō ignores. Sexto q ro ſi eps donat caplo de his q ſpectant ad mēſam ſuā. glo. pe. refert opinionē Hoſti. q dixit hoc valere. Gen. tz contrariū p rōnem quā dixi. ſ. q. j. qr caplm auctorizaret in facto pprio. Jo. de ſan. geor. defendit pmum: qr hic loqtur đ alienationib' vel alijs diſpōnibus ptingentib' inter epm et eccleſias iſeriores. nō aūt inter epm et eccliam cathedralem. et ſic dz itelligi qđ nō. xvij. q. iiij. §. ſz et ſi. et. c. ſe. et no. i regula q tacet. li. vj. in. q. vbi. hoc dicit Jo. an. dic q ſi diuiſa é adminiſtratio epi et capituli vera é opi. Gen. ſecus ſi nō diuiſa. nam qñ diuiſa é ad hoc de reſcrip. edoceri. tamē adhuc ſtat rō piunctionis. p. c. reqſiti. ēt ſi adminiſtratio ſit diuiſa vñ queſtio nō é ſine dubio et poſſet dici q ēt pſuppoſito q donatio nō teneat: tñ in hoc dubio dat cām pſcribendi ſm ea q no. de pſcrip. de quarta. in glo. vlti. in fi. de pſue. cū dilectus. in gl. iiij. Septimo quero an hec diſpoſitio cōphēdat pterita. gl. in v. decernimus. dicit p hoc v. q nō. O ppo. ad hoc qr dānat pſuetudo. et ſic reſpicit pterita. gl. e. format et nō ſoluit. Pau. dicit q dānat effectuz pſuetudinis circa futura et ipam pſuetudinem de nouo inducendā. idem Gen. q dicit q lz ratio poſſit habere locuz de pterito: tñ prius facta ceſſare nō debēt: vt pz ſubtiliter aduertēti. de ſpō. duo. tuas. de pſe. eccle. vel alta. aqua. ſz illud facit p in eo qđ ibi de miſericordia tollerant: tñ dictū plz: qr ante hoc. c. excuſauit error pbabilis. p hoc qđ dixi ſ. cle. prima. in prin. q. xxvj. O p. ad idē: qr rō pbibēde talis vnionis erat antiqua: vt ēt dicit gl. ſz vbi hz locū rō: locum hz diſpoſitio. regula vlti. li. vj. So. hoc operat. v. đ cernimus. ſic voluit itelligere glo. in hoc v. quod aptius dicit Gen. q ēt dicit q ideo nō dz pcernere pterita: qr đ natura pſtitutionis é pcernere tñ futura. de pſti. c. ij. Itez qa ſi voluiſſet expſſiſſet de pteritis ſicut fecit alibi in hac cōpilatione. de ſequeſ. c. vno. de pba. c. j. de re iudi. c. ij. Itez inducit verbū duxerit. in tex. quod é verbū futuri tpis. ff. de v. obli. ſi qs ſtipulatus. Ité qr iniquū videret ſi vniones facte ante hāc cle. eēnt vocate cū tūc eēt opinio aliquorum doctor q valerēt. q opinio tūc excuſauit lz eēt erronea. erat aūt opi. Inno. vt dr in glo. j. Pau. et Hoſti. vt dr in glo. ante pe. lz ei' opinio nō oīno p hoc faceret vt dixi. ſ. prima. q. et in hoc dicit Gē. q opinio doctor qūqz erronea excuſat ēt in pdēnatiōe expenſarū p id qđ no. de appel. vt debitus. ar. ff. de le. ij. q ſolum. §. ēt. de trāſa. c. ij. in fi. vbi ſequtus errorē. de diuor. gaudemus. in fi. qd eni peccauit antiqtas &c. C. de teſta. iubem'. de decur. diui li. x. in auf. vt facte noue pſtitutiones. §. ſancimus. p hoc qđ dixi đ excuſando ab expē. qđ nō. de poſtu. c. vno. li. vj. in q dic. q error iuris excuſat cū qs certat de dāno vitādo. ſz de hoc ſūt opi. ff. de acq. heredi. clodius. et qđ ibi nō. vbi pleni' đ hoc p Bar. Item ſnīa lata cōtra ius ſup eo de quo ſunt opi. nō é nulla. ff. de re iudi. cum plati. de ver. obli. q rome. §. duo fratres. et quod vtrobiqz no. O ctauo quero de intellectu verbi quauis conſuetudine. glo. vlti. dicit q cōphenditur pſuetudo etiam de cuius initio non é memoria. et idē Pau. et Genze. q dicit q cā reprobationis é ea quam dicit gl. ne qs auctorizet in facto ſuo. Ité qr humana natura prona eſt ad lucrū. ar. de cle. nō reſi. c. ij. qđ nō multū facit. ſed melius facit. c. j. et quod ibi no. in glo. de facili. ḡ poſſet idu ci eps ad pſentiēdum capitulo vt als ecōuerſo capitulum pſentiret ſibi et hec no. Circa q dico q qñqz ius expſſe reprobat pſuetudinē: et tūc nō valet pſuetudo ēt de cuius initio nō eſt memoria. et in hoc quāuis in tex. ſit verbū quāuis. tñ idē puto ēt ſi hoc verbū nō eēt: qr indiffinite reprobādo intelligitur quālibet pſuetudinem reprobari. de elec. vt circa. li. vj. et qđ no. ibi. de indiffinita. Qñqz ius nō reprobat pſuetudinem et tūc adhuc de iure canonico non tz pſuetudo cōtra ius niſi ſit iducta de tacito pſenſu pape: et hoc reſpectu pſuetudinis pſcripte ſpacio quadragenario. ſz ſi đ eius initio nō eſt memoria valet p id quod dixi. ſ. primo reſponſo. q. viij. quod nota ſingulariter ad multa.

De rerum permutatione. Rica.

De concessione. Col lectō de bñficijs cā pmutationis vacantibus facta alijs quā pmutātib' nō tz. No. q iuris pceſſio ſeu bñficiuz nō dz alicui iferri. ff. de re iudi. l. iiij. §. ſi qs. regula i dultū. lib. vj. ſic colligit Lau. et Gen. tñ magis ppie colligitur hic q q vtit iuris bñficio nō dz idé pati detrimētuz. nō. n. debēt naſci iniurie vñ iura naſcūtur. C. vñ vi. l. meminerint. de accu. qualiter. j. et dicit Lau. q pceſſio iuris de q hic qr fuit facta pprio motu principis et é in corpore iuris clauſa latiſſime é interptāda. ff. de pſti. prin. bñficium. p hoc de dona. cū dilecti. de v. ſig. tua. ſecus ſi ad inſtantiā qr tūc ſtricte interpratur. de pben. quāuis. j. li. vj. de pſan. quod dilectio. Secundo no. de ver. pſertim. quod exponit p maxime. de hoc dixi de excep. c. j. et pbat de deſpon. ipu. ptinebatur iūcta gl. vlti. Tertio no. q maxime in ſpūalibus dz euitari illuſio ſic ēt duplicitas et fraudādi voluntas. xxij. q. ij. ne qd. xxiiij. q. v. excōicatorum. de poſtu. c. fi.

Quarto no. q iura nō debēt eē ludibrio. C. de bo. q lib. l. vlti. de elec. cōmiſſa. li. vj. Quinto no. q pbibet illuſio de hoc in gl. in v. illudat. Sexto nō. q licitū é cū renūciant bñficia ex cā pmutationis cām de hoc in glo. in v. cauſa. et dico. ſ. in. j. pňo. Septimo no. q ante pmutationem pōt pcedere tractatus. de hoc in gl. in v. volētibus. et dico. ſ. in. ij. pňo. O ctauo no. de ver. volum'. qđ inducit ius nouū qđ dicit glo. in hoc vbo. et idē dicit de officio vicarij. cle. vna. in v. volumus. et ibi dixi in. iij. notabili.

Nono no. q voluntas pape reddit mrimonia ſpūalia nulla q als valuiſſent. nā ante hoc. c. valebat collatio alteri facta. p hoc: qr q principi placuit &c. iſti. de iure natu. §. ſz qđ pncipi. ad hoc de cōceſ. pben. pponuit. O p. ad id quod dixi in. vj. nōbili. qđ pōt in renūciatione q ſit cā pmutatiōis hoc exprimi: qr dz renūciatio fieri libere. j. q. ij. quā pio. nā ſi fieret renūciatio ſub mō vel pditione poſſet iterū reuerti ad bñficium p illud. vij. q. j. quā piculoſuz. de elec. cū inter. R. Item in ſpūalibus pactio é illicita. ſ. q. ij. quā pio. de pac. pactiones. Lau. et Gen. ſoluūt q hoc exprimi pōt abſqz vitio ſymonie: qr iure pmittit. ar. de pben. ſignificatū de elec. ſignificaſti. et hoc dic Steph. q talis renūciatio itelligit facta ſub modo: ideo nō hz effectuz niſi ſequat pmutatio ſicut ēt poſſeſſio ſub modo tradita non trāſit niſi modus fuerit ſubſecutus. ff. de acq. poſ. q ab ñti: qr hoc importat intētio trāſferētis. ff. de acq. poſ. ſi qs vi. §. differentia. de renū. ſane. de pac. cū pridē. de reſti. ſpo. olim. el. j. p hoc quod dixi in. d. c. cum pridem. dicit ēt Steph. q lz reſignatio fiat libere tñ ex quo fit cā pmutationis ſubintelligitur pditio ſiue modus ſicut in ſtipulatione dotis itelligit ſi nuptie ſecute fuerint. ff. de iure do. ſtipulationē. dr autez renūciatio libere reſpectu pmutatōis q pēdet ex officio ſuperioris. e. ti. qſitum. Ex hoc no. modū pbandi reſignationem factā eē ex cā permutationis qñ. ſ. hoc fuit expreſſuz. Ité dato q hoc expſſum nō fuerit. dicunt Laud. et Genze.

ſufficere q̄ ꝯſtare poſſit de hoc aliũde ꝑ legitima documẽ
ta puta ꝑ teſtes vel inſtrã. nõ enim veriſile ẽ q̄ qs ſine cau
ſa bñficio ſuo renũciet. de renũ. ſane. ⁊ c. ſup hoc. ⁊ c. ve/
niẽs. Scdo op. ad id qd̃ dixi in. vij. nõbili poſſe tracta/
tũ permutationis īter partes ante permutationẽ īterueni
re: qd̃ imo nõ poſſit. e. ti. cũ vniuerſoꝝ. Pau. ſol. q̄ bñ põt
īteruenire tractat⁹ de permutãdo vt h̃. ⁊ e. ti. c. vno. li. vj.
Sꝫ ꝯtus permutatiõis. i. ipa ꝑmutatio fieri neq̄t īter par
tes. d. c. cũ vniuerſoꝝ. ſꝫ pẽdet ab auc̃te ſuꝑioris q̄ purgat
oẽ vitiũ. de ꝑben. niſi. ff. de his q̄ no. infa. l. furti. §. q̄ iuſſu.

Tertio op. ad hoc q̄ imo ẽt ipſa permutatio fieri poſ/
ſit ſine ſuꝑioris auc̃te ꝑ id qd̃ nõ. Inno. e. ti. queſitũ. vbi di
cit q̄ vnus canonicus põt ꝑmutare ꝑbendã cũ alio ſine ſu
perioris auc̃te. So. Pau. q̄ id qd̃ dictũ ẽ in ꝑcedẽti ꝯrio ꝓ
cedit qñ ꝑbende ſunt diuerſarũ ecc̃liarum vel onus ẽ an/
nexũ vni ⁊ nõ alteri vel ſunt diuerſe dignitates. ſꝫ ꝑbende
in eadẽ ecc̃lia pñt ꝑmutare ꝓpria auc̃te: ⁊ ſic loq̄tur Inno. ĩ
c. q̄ſitum. tũc enĩ permutat̃ ſpũale tm̃ cũ tꝑali. nã aliud eſt
canonia: aliud ꝑbẽda. de ꝑben. relatũ. ⁊ c. dilecto. de ꝯſti.
cũ. M. nec dr̃ hoc caſu fieri alienatio. ar. ff. de le. ij. vnũ de
ꝓba. ex lr̃is. ⁊ qd̃ ibi no. dicit tñ Hoſti. in. d. c. q̄ſitum tuti⁹
eẽ qd̃ auc̃te iudicis. de ꝑben. ſit annexa ſpũalibus. ⁊ de cõ
nexis idẽ iudiciũ. de iurepat. de iure. ꝓ hoc facit hec lr̃a q̄
loq̄tur gnãliter. Quarto op. q̄ bñficia reſignata ex cã
permutationis poſſint alteri ꝯferri. de ꝑben. īter cetera. e.
ti. cũ vniuerſoꝝ. ⁊ qd̃ vtrobiq̄ꝫ nõ. gl. vlti. So. q̄ olim ne/
ceſſaria gratioſa erat ꝓuiſio ne valeret collatio alteri fa/
cta. hodie ius ẽ per v̂. volum⁹. idẽ Lau. Pau. ⁊ Gen. naꝫ
ante hoc. c. nõ fiebat iniuria ꝑmutãtib⁹: ſꝫ vtebat̃ ordina/
rius iure ſuo ⁊ nemini iniuriã facit q̄ vtit̃ iure ſuo. de elec.
cũ ecc̃lia. naꝫ ẽt põt q̄ſq̄ꝫ ſibi ſoluere q̄ꝫuis hoc cedat dãno
alteri⁹ ſi nõ facit animo nocẽdi ſm̃ Laud. qd̃ vltimũ dic vt
dixi in. d. c. cũ ecc̃lia. Quero ſi aliq̄ renunciãt cã ꝑmuta
tionis ad fraudãdũ ſpectãtes? dicit gl. j. q̄ nõ poterant vti
bñficio hui⁹ cle. qd̃ dic vt in ea. ⁊ idẽ Lau. Scdo q̄ro de
q̄bus bñficijs locũ habeat hec cle. dic q̄ in q̄buſcũq̄ꝫ dum
tñ aſſignent̃ in titulũ ſpũalem ſm̃ Lau. q̄ per hoc dicit ex/
cludi pẽſiones de q̄bus de ſup. neg. ꝑla. cle. vna. de ꝑben.
ſi iuſta. de reſcrip. ad audiẽtiã. ⁊ in hoc dicit Pau. q̄ com
ꝑhendũtur dignitates ꝑſonatus curata bñficia ⁊ quecũq̄ꝫ
alia ecc̃haſtica cũ eadẽ rõ ſit in oib⁹: ĝ ⁊ idẽ ius. ď reſcrip. ĩ
ter. facit de elec. vt circa. li. vj. de v̂. ſig. tua. Tertio q̄ro
q̄d de hoſpitalib⁹? gl. in v̂. bñficia. So. q̄ icludunt̃ qñ in ti
tulũ ꝯferunt̃: al̃s ſecus. Fede. in tractatu ꝑmutationũ vi/
detur velle q̄ ẽt ſi hoſpitale ꝯferat̃ tanq̄ꝫ bono iure: tamẽ
ſi collatũ ẽ clerico ꝑmutari poſſit: q2 nõ ẽ titulus oĩno ꝓfa/
nus. Lau. Ab. ⁊ Ale. de ancilla tenẽt ꝑmũ qd̃ dixi. e. ti.
q̄ſitum. ⁊ plꝫ: nã bñficium permutari nõ poſſet: niſi cũ bñfi
cio: nõ enĩ ꝑmutari põt cũ alio iure ẽt eccleſiaſtico vt cũ iu
re funerãdi vel decimãdi: q2 nõ reperit̃ ꝑmiſſum ⁊ potius
videt̃ ꝓhibitũ ex eo q̄ iura ꝑmutationes bñficioꝝ ꝑmittũt
ad inuicẽ. d. c. q̄ſitũ. e. ti. c. vno. li. vj. ⁊ h̃. Quarto q̄ro q̄
de cã poſſit fieri permutatio? Hoſti. vt refert Pau. dixit
q̄ fieri põt cã neceſſitatis ⁊ vtilitatis nedũ eccleſiarũ: ſed
ẽt ꝑſonarũ: ſꝫ qñ ſit intuitu perſonarũ fieri neq̄t ſine cõſen/
ſu oĩum ad quos ſpectat electio vel pñtatio. ſi v̂o ſit intui
tu eccleſiarum ſufficit ꝯſenſus maioris partis: qd̃ ẽt tꝫ Io.
an. eo. ti. c. vno. li. vj. ꝓ hoc qd̃ no. Inno. de inſti. cum oẽs.
vbi dicit q̄ in actu collegij ſi ſit in fauorẽ perſonarũ ꝑinde
ẽ ac ſi actus ꝯcerneret ſingulos qd̃ ẽ notãdũ. puto tñ veri
us q̄ q̄libet actus collegij a maiori parte factus tꝫ. de his
q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. niſi reperiat̃ expͥſſuꝫ q̄ fieri debeat ne
mine diſſentiẽte: vel q̄ due partes iterueniãt vel q̄d aliud
qd̃ dixi ẽt. e. ti. q̄ſitum. Quinto q̄ro an ꝯſenſus ꝑſtãdus
vt in ꝑxima. q. ꝑſtari põt ante renunciationẽ ex interuallo
vel poſt? Pau. dicit q̄ ſic. ⁊ ita diſputãdo terminatũ fuit

Bononie. Sexto q̄ro an inuiti cogi poſſint permutare.
Hoſtiẽ. vt refert Pau. tenuit q̄ ſic. per. c. ij. q. j. ſcias. ipſe
Pau. dicit hoc ꝓcedere in ꝑbendis equalis ꝯditiõis: al̃s
ſecus ne ĩuitus cõpellat̃ creſcere: ar. lxxiiij. diſt. geſta. qd̃
plenius ꝓſequor in. d. c. q̄ſitum. vbi dico q̄ inuitus ĩdiſtin
cte cogi neq̄t q̄ ad hoc vt acq̄rat aliud bñficiuꝫ: q2 iuito nõ
ꝯfert̃ bñficium. Itẽ ad ꝯhendũ mr̃imoniũ ſpũale req̄ritur
ꝯſenſus bñficiãdi. de elec. cũ inter canonicos. ſꝫ q̄ ad hoc
vt dimittat ꝑmũ trãſferri põt ẽt inuitus. ꝓ hoc. d. c. ſcias.

Septimo q̄ro in eo q̄ hic ꝓhibet permutãda bñficia cõ
ferri quẽ ꝯcernit hec ꝓhibitio? dic q̄ quẽlibet collatorẽ ſi/
ue ſit is in cui⁹ manib⁹ ſit reſignatio ſiue ali⁹. ⁊ hoc vl̃t gl.
in v̂. cõferat̃. in pn. ⁊ idẽ Pau. ⁊ ex hoc videt̃ velle glo. q̄
poſſibile ẽ q̄ reſignatio fiat in manib⁹ alicui⁹ ⁊ collatio ad
aliũ ſpectet in q̄ dic q̄ lꝫ q̄s poſſit ꝯferre: non iõ tñ põt reſi/
gnationẽ recipere niſi ſit talis q̄ põt inuitum deſtituere. vt
no. de renũ. cle. vna. in gl. ſ. pape. q̄s tñ habeat auc̃teꝫ per
mutationi ꝑſtare ⁊ ꝑ ꝯſequẽs bñficia ex cã ꝑmutatiõis cõ/
ferre permutãtib⁹. dic vt in ſeq. q. Octauo q̄ro ſi infe/
rior ep̃o hꝫ bñficia ad collationẽ ſuã ſpectãtia an habebit
ꝑmutare ſeu auc̃tem ꝑmutationi ꝑſtare. gl. pe. dicit q̄ ep̃o
rum ẽ hoc facere ⁊ nõ inferioꝝ. idẽ Pau. q2 cũ regulariter
ꝑmutatio beneficioꝝ ꝓhibeat̃ ⁊ ſpãliter ep̃o ꝯcedat̃. e. ti. q̄
ſitum. ĝ alijs vr̃ eẽ ꝓhibita. ar. de v̂. ſig. cle. exiui. facit hoc
qd̃ no. de trãſla. c. ij. ij. q. v. ꝯſuluiſti. ix. q. iij. cũ ſimus. xj. di.
c. j. ⁊ c. ſicut ſancta. per q̄ iura pꝫ q̄ ſoli ep̃o: lꝫ regulariter
ꝯ canones diſpenſare: de hoc tamẽ qñ liceat eis diſpẽſare
dic vt dixi de iudi. at ſi clerici. ꝓ ꝑdictis ẽ melior rõ: q2 in ꝑ
mutatione dꝫ interuenire cauſe cognitio: ne aliqua fraus i
teruenat. ⁊ an ꝑmutatio ſit neceſſaria vel vtilis. d. c. q̄ſiti
quã ꝑtãtem nõ hꝫ iferior ep̃o niſi haberet iuriſditionẽ: ſed
qñ hꝫ iuriſditionẽ an tũc poſſet auctorizare ꝑmutationi. j.
dico. q. xj. Nono q̄ro ſi beneficia permutãda ſunt in di/
uerſis dyoceſibus? dic q̄ tunc permutatio fiet auctoritate
vtriuſq̄ꝫ ep̃i qd̃ dic vt no. e. ti. c. vno. li. vj. ⁊ hoc caſu dixi:
vt ibi Archi. q̄ nõ eſt locus illi. c. qd̃ loq̄tur qñ ambo bñfi
cia ſpectãt ad collationẽ vnius ep̃i. glo. tꝫ ibi ꝯrium ⁊ veri
us Pau. hic dicit q̄ quo ad caſum hui⁹ cle. nõ refert an in
eadem dyoceſi ſint: an in diuerſa: q2 lr̃a loq̄tur gnãliter. ſꝫ
quo ad illius caſum. c. vnici. forte eſt vera opi. Archi. di/
cit tñ q̄ nõ ſeruat̃. dic vt ꝑdixi veri⁹ eſſe quod dicit glo. in
d. c. vnico. ẽt quo ad caſũ illius. c. ⁊ illud qd̃ dr̃ ibi ad vni
collationẽ ⁊ loq̄tur vni ponitur cã exẽpli. at exempla non
reſtringũt: q2 nõ diſponũt. ff. de actio. ⁊ obli. obligationũ
ſubſtãtia. §. fi. Decimo q̄ro an inferior ad quẽ collatio
ſpectat vel eligere habeat permutationi cõſentire. gl. pe.
dicit q̄ ſic. ⁊ idẽ Pau. qd̃ dixi. ſ. q. iiij. ꝓ hoc q2 ſua intereſt.

Undecimo q̄ro an capl̃m ſede vacante poſſit auc̃tem ꝑ
mutationi preſtare? gl. pe. q̄ ſic. q2 h̃ ẽ iuriſditionis: ⁊ hoc
niſi beneficia ambo vel alterũ ſpectarent ad collationem
ep̃i tñ quod dic vt in glo. vſq̄ꝫ ibi: puta. que eſt notandã.

Duodecimo q̄ro in eo q̄ ꝓhibet̃ collatio bñficioꝝ ꝑmu
tandoꝝ fieri alijs q̄d de electione. pñtatione: vel poſtula
tione? glo. dicit ideꝫ eẽ: q2 hoc ẽ de mẽte. Op. ad hoc de
ꝑben. cũ in illis. So. vt in glo. ⁊ ideꝫ Pau. Op. ad idẽ
q2 hoc ẽ odioſum q̄ ꝓhibeat̃ alicui exercitiũ ſue poteſtatis
ĝ cũ ꝓhibeat collationẽ tm̃: ſecus in alijs. de hoc de elect.
ſtatutũ. li. vj. regula odia. eo. li. So. Genꝫe. q̄ ẽt in odioſis
totalis idemptitatis rõnis trahit ſtatutũ de vno ad aliud
ff. de eden. q̄dam. §. nũmularios. ff. de adul. ſi poſtulaue/
rit. §. rõ. ⁊ quod nõ. gl. in auf. vt hi q. obli. haberi. §. j. mẽs
enim conſtitutionis ſeruãda ẽ. de elec. ſi poſt. lib. vj. qd̃
optime facit. ff. de excu. tu. ſcire. §. ali⁹. ꝓ hoc qd̃ de ꝯſuet.
dixi cũ dilect⁹. in illa. q. qñ ſtatutũ iterꝑtationẽ recipit ex/
tenſiuã. Decimotertio q̄ro ſi regi vel alteri debent̃ fru
ctus vacantiũ bñficioꝝ. an recipiẽt ex bñficijs ꝑmutandis
de rigore

de rigore vñ ꝙ ſic: qꝛ vacant. ſ; dicũt Gen. ⁊ Lau. ꝙ de eq tate hui⁹ cle. ⁊. c. vnici. e. ti. lib. vj. ⁊ de p̄ben. ſi tibi. lib. vj. ſecus erit ꝙ p̄ferꝛ rigori cũ ſit ſcripta. C. de iudi. placuit. de trãſla. c. fi. Decimoquarto q̄ro ſi canonici fecerũt ſtatutũ de nõ recipiẽdo aliquẽ in canonicũ donec numer⁹ triginta q erat in eccleſia reducereꝛ ad. xx. an. ſi aliqs eorum vult pmutare potuerũt canonici abſq; violatione ſtatuti pmutationi ꝯſentire. videꝛ ꝙ nõ: qꝛ hoc eẽt nouũ canonicũ recipe ſi de pmutantib⁹ alter antea nõ erat canonicus. In ꝯ̄rium nã pmutatio nõ ſumit efficatiã ex volũtate pmutantiũ ſ; ex traditione rei. i. collatione: qꝛ ante collationez nõ dꝛ facta permutatio: ſ; ſecus in emptione q ꝯſenſu pficitur. ff. e. l. j. ḡ ante collationẽ res ẽ in pẽdenti nec videntur vacare bñficia cũ talis vacatio pẽdeat in euentũ collationis: ⁊ ſic canonici ꝯſentiẽdo pmutationi nõ videnꝛ aliquez recipere de nouo cũ pmutatio depẽdeat a ſupiore potius q̃ a permutãtib⁹. Lau. t; pmũ ⁊ nõ dicit quare Jo. d lig. t; idẽ: qꝛ p reſignationẽ vacãt bñficia ⁊ fit noua vtriuſq; collatio vt h. ⁊. ſ. e. c. queſitũ. ⁊. c. vno. li. vj. ⁊ ſi ſit receptio canonici noui. ⁊ p ꝯñs violaꝛ ſtatutũ. Ego puto partẽ aliaz veriorẽ: qꝛ in iuramẽto intelligiꝛ auctas. ſupioris excepta. de iureiur. veniẽtes. ꝙ ḡ canonici iurauerũt aliquẽ nõ recipere dꝫ itelligi q̃tum in eis ẽ ⁊ q̃tenus ꝓprio motu recipiant: ita ꝙ receptionẽ acqraꝛ recepto ius qd nõ ſic ẽ qñ cõſentiũt pmutationi: nõ enĩ dicũtur recipe: ſ; ſupior ipſe cõfert ⁊ ſufficit ꝙ ipſi nõ ꝯ̄dicunt qd dixi in. d. c. queſitum.

Decimoqnto q̄ro qñ acqratur ius permutãtib⁹. refert Pau. id qd nõ. Inno. de p̄ben. iter cetera. vbi dicit ꝙ poſt q̃ iteruenit auctoritas ſupioris ſtati; habẽt ius in bñficijs pmutatis. ſ; ipe Pau. dicit qd de facto ſeruaꝛ vt iteruenit collatio quod dic veri⁹ vt ꝓbatur h: ⁊ ſic ẽt ad ſanũ itellectũ dꝫ intelligi dictũ Inno. q̃q; aũt iteruenire d̄beat collatio. dicit tñ Pau. ꝙ hoc caſu nõ ẽ tp̄s ſtatutũ. j. ꝙ fiat talis collatio pmutãtib⁹: ſ; põt ep̄s p ſuperiorẽ compelli. ad hoc ar. de elec. publicato. de iurepa. nullus. Et ex hoc ꝙ l; bñficia vacent q ſunt reſignata cã pmutationis: tñ nõ eſt locus. c. ij. d ꝯceſ. p̄ben. Decimoſexto q̄ro an bñficia renũciata ex cã permutationis pñt optari per alios ſi ꝯſuetudo ẽ in eccleſia de optãdo: videꝛ ꝙ ſic p. c. fi. de ꝯſue. li. vj. ꝯ̄rium t; Pau. cũ talia bñficia ꝯferri nõ poſſunt niſi pmutantib⁹ vt hic. Ad. c. fi. rñdet ꝙ ideo per grãm expectãtis nõ ipeditur optio: qꝛ ſibi mãdaꝛ ꝓuideri de bñficio nulli d iure debito: ⁊ ſic nõ tolliꝛ ius optionis: ſ; diſponiꝛ hic de certo bñficio. i. de ipſis bñficijs pmutãdis ꝙ ꝯferanꝛ pmutantib⁹ ⁊ nõ alijs. ad hoc iducit Pau. c. vlti. §. in p̄bẽdis. Azo de ramigis diſputãdo terminauit ꝯ̄rium de rigore iuris l; fateatur equs eẽ qd dicit Pau. ad hanc cle. rñdet ꝙ vñ ꝯſulere permutãtib⁹ ne eis illudaꝛ ⁊ ne fraudẽtur in toto. ſ; qñ fit optio nõ illuditur: nec fraudãtur in toto. ſ; itãto. i. qꝛ nõ habebũt ita bona bñficia. Itẽ hec cle. irritat collationẽ. ſ; in pmutatione nõ fit collatio: imo is cui cõpetit optare per ſeipm optat prebẽdã quã tñ ſibi ꝯferre nõ poſſet. de inſti. c. fi. is ḡ q initiitur collationi facte ex cã pmutationis de prebẽda antiq̃ ſine noua collatione dimittit illã: ⁊ eã recipiet q vacabit ex pſona ei⁹ q antiquã optauit. ſiẽ ff. de ꝯ̄ben. emp. fiſtulas. §. fundũ. vbi ſi emi fundũ ab aliquo ⁊ moriꝛ anteq; poſſeſſionẽ capiã. ſi fact⁹ ſum tutor filio rñ eius accipio poſſeſſionẽ p meip; hoc modo: qꝛ filij egrediũtur ⁊ ego igredior ad idẽ. C. qñ d̄creto op⁹ nõ ẽ. l. j. ⁊. iij. vbi ꝓpter p̄cedentẽ volũtatẽ teſtõris in re pupilli apphẽdenda nõ ẽ neceſſariũ decretũ. ꝯcludit ḡ ꝙ cũ in optiõe nõ ꝯferatur p̄bẽda. hec cle. nõ ob. optiõi. nõ. n. põt ex hac cle. elici ꝙ plus iuris cõpetat pmutãti q; ꝓuiſo: vult dicere ꝙ ꝓuiſio nõ ipedit optionẽ. d. c. fi. ḡ nec pmutatio. de hoc latius dixi in. c. queſitũ. vbi diſtinxi: ſ; quo ad ꝓpoſitũ mibi placet opi. Pau. qꝛ h̄ nõ tñ dꝛ ꝙ bñficia nõ ꝯferãtur alijs q̃ pmutãtibus: ſ; icluditur ẽt ꝙ ꝯferãtur pmutãtib⁹ qd ipediret optio ſi locũ h̄ret. plura alia circa materiã pmutationis dic vt dixi in. c. queſitũ. Decimoſeptimo q̄ro in eo qd dixi in. ix. nõbili. ꝙ volũtas pape annulat mr̃imonium ſpũale: qd de carnali vt ſi papa dicit oretin⁹ volum⁹ ꝙ cõtrahatis ⁊ ſi ꝯ̄feceritis ꝓnũciamus nullũ: dicit Laud. ꝙ ſi volũtas pape ẽ rõnabilis nõ tenebit mr̃imoniu; qꝛ potuit ihabilitare ⁊ ei⁹ volũtati ſtatur q̃ ad hoc. i. q̃ ad habilitatẽ pſonarũ. ⁊ hoc de d̄ſpon. ipu. ad diſſoluẽdũ. Itẽ dic Lau. de ſacr̄o penitẽtie ꝓ hoc: qꝛ hoc ſacr̄m pẽdet a diſpoſitiõe eccleſie: ſec⁹ dicit in ſacramẽtis in q̄bus ꝓpria materia non ſpectat diſpoſitioni pape ſicut aqua in baptiſmo. panis ⁊ vinũ in eucbariſtia ⁊ ſilib⁹: qꝛ in illis volũtas pape q̃tũcũq; exp̄ſſa efficaciã ſacramẽti nõ poſſet ipedire d̄bita materia ⁊ debita forma cũ itẽtione ꝯcurrẽtib⁹. de hoc p Aug. vt ar. xxviij. di. nullũ. facit quod nõ. de ꝯſue. quãto.

De teſtamentis ⁊ vltimis voluntatibus. Rica

r

Eligioſi. Glo. diuidit i tres partes. ſecũda ibi ꝑñtis. tertia ibi illos. No. de dictione ẽt: que ẽ implicatiua de ꝑſti. cũ oẽs. ⁊ quod ibi dixi. Secũdo nota caſum i quo exemptio nõ iuuat ſunt ⁊ alij quos enumerat Pau. hic. ⁊. ſ. de ſup. neg. pla. cle. vnica. de ſta. regu. cle. attendentes. de peni. ⁊ remiſ. cle. abuſionib⁹. de ꝓui. c. j. lib. vj. ⁊ de hoc de p̄ben. c. j. li. vj. de hereti. ad abolendã. ⁊ in hoc dicit Lau. q̄ rõ eſt: qꝛ res non ẽ exẽpta circa quã delinq̄t trahit ad ſe exemptionẽ ⁊ eam vincit. ſimile d ꝓuile. c. j. lib. vj. Item qꝛ hic in fi. dicit quocũq; ꝓuilegio nõ obſtãte. dicunt Lau. ⁊ Genze. ꝙ ẽt ſi exempti eẽnt in tñ ꝙ ẽt rõne delicti nõ poſſent coram ordinario ꝯueniri eis: tamẽ nõ ꝓderit ꝓuilegium ꝯtra hãc cle. qꝛ reatus oẽm honorem excludit. C. vbi ſena. vel cla. l. j. in fi. ⁊ quo ad hoc ꝓcedit ordinarius cõtra eos vice pape ſm Lau. ⁊ dicit Pau. ꝓdicta ꝓcedere etiamſi teſtamẽtum ſit ꝯditum in loco exẽpto qd placet p id qd ꝓxime dixi. Item nõ plus dꝫ operari exẽptio loci q̃ pſone. Tertio no. ꝙ multis modis fit vltima volũtas. ꝓbatur hic in. v̄. cuiuſlibet. de hoc dixi. e. ti. in Rica. ⁊ in eo qd gl. dicit hic in v̄. hoc qd comp̄hendit codicillos. dic Pau. ꝙ cõp̄hẽdit oẽm teſtamẽtoꝝ ſpẽz ſiue ſit militare vel ꝓuatiuũ ſolẽne vel nũcupatiuũ. C. e. hac ꝯſultiſſima. ⁊. l. iubem⁹. ⁊ de his p Hoſtiẽ. in ſũ. e. §. iij. ⁊ in ſpe. de iſtru. edic. §. cõpẽdioſe. v̄. ad hui⁹ aũt. Genze. dicit ꝙ comp̄hẽdit quãlibet vltimã volũtatẽ ſiue ſit teſtamentũ ſiue codicillus ſiue donatio cã mortis ſiue epiſtola cũ indiſtincte loquaꝛ. ff. de exſra. l. j. de ꝓui. qꝛ circa. dicit etiam Pau. ꝙ ꝓcedit quod hic d̄ẽt ſi vltima volũtas ſit ꝯfecta in ſanitate dũ tñ ſit morte ꝯfirmata. xiij. q. j. c. fi. d cele. miſ. cũ marthe. Quarto no. ꝙ ꝯſũmatio teſtamenti diciꝛ executio. ſimile. ſ. eo. tua. ⁊ dicit Pau. ꝙ alibi dꝛ executor q ſnĩam exeqtur. de offi. deleg. paſtoralis. §. qꝛ v̄o. ⁊. c. ſup qõnum. in ꝑn. alibi negocioꝝ executor. de oblig. ad ra. c. vno. alibi executor grẽ. de ꝯceſ. p̄ben. cle. vnica. de reſcri. ꝯſtitutus. de offi. dele. ſi ſup. lib. vj. differũt tñ iſti a negocioꝝ geſtorib⁹: qꝛ illi nõ habent mãdatũ. iſti ſic. Itẽ a ꝓcuratoribus qꝛ illi morte reuocantur: iſti nõ. ꝓ hoc. d. c. ſi ſup ⁊ de ꝓcu. cle. fi. ⁊ de varijs noibus iſtoꝝ no. in Spe. de inſtru. edic. §. nũc v̄o aliqua ad fi. ꝓme col. Quinto no. ꝙ religioſus nõ põt ſuſcipe offm̃ executionis teſtamẽti ſine licentia ſupioris ⁊ itellige de ſupiore imediato: nec hoc caſu reqritur ꝯuẽtus licẽtia. de elec. ſi religioſus. li. vj. ⁊ itelligit gl. h in. v̄. vtiq;. de religioſo clauſtrali. ⁊ fac ad id qd dico. j. in. vij. nõbili. Sexto no. ꝙ ꝓ̄di dꝫ materia d̄lin quẽdi. de hoc in glo. in v̄. materiã. ad hoc de cõceſ. p̄rebẽ.

c.ij.ꝛ.c.ne captande.lib.vj.vt eccle.bene.c.vnico in fi.

Septimo nō ꝙ delinquēs ēt ſi ſit ꝑlatus ſortit̄ forū iudicis delicti.ꝑ hoc lr̄a in ṽ.plationis.ꝛ dicūt Lau.ꝛ Genz. ꝙ ſi ſit archiep̄s ex quo ſuſcipit offm̄ in dyoceſi ſuffraganei ſortit̄ eius forū quo ad reddēdā rōnem.ar.de renū.ad ſupplicationē.natura eni ꝛ ꝯditio officij ꝛ rei geſte oēm ꝑlationē trahit ad ſe.ꝛ de hoc de rapto.c.j.iij.q.iij.in ſūma.de ma.ꝛ obe.cū inferior.tꝫ ēt opi.illā ꝙ archiep̄s deliquēs in dyoceſi ep̄i poſſit ab eo puniri.cuiꝰ ꝯ̄trium Jo.an.tꝫ qđ dixi in.d.c.cū inferior.ſed quo ad ꝓpoſitū non ꝓcedit eoꝝ opi.q2 hec cle.loq̄tur de religioſis clauſtralibus.vt dixi i v.notabili.Si ḡ religioſus ſit ep̄s vl̄ archiep̄s nō hꝫ locū hec cle.ſꝫ locū hꝫ in religioſis ēt prelatis q nō deſinūt eſſe clauſtrales:ꝛ an tūc mortuo executore ſuccedat ſucceſſor in hoc officio.no.Spe.de inſtru.edic.§.nūc ṽo.ṽ.inſuper ꝛ ſeq̄nti.vbi dicit ꝙ ſic ſi cōmiſſa fuit ſibi executio habita relatione ad dignitatē tm̄.ꝛ idē hic Mathe.ad hoc đ offi.dele.qm̄ abbas.ꝛ de hoc ꝑ Bar.ff.de vulga.ꝛ pupil.q liberis.§.hec verba.ꝛ.ſ̄.q.xxviij. Octauo no.ꝙ negligētia hic ꝯdēnatur quaſi dolus qđ dicit Lau.verū in ꝑlatis ꝛ alijs habētibus offm̄ quo ad id qđ ad offm̄ ſuū ſpectat.de offi.vica.c.j.de ſen.excō.q̄ꝫ te.ad idēꝫ inducit Pau.de ſta.mo.cū ad monaſteriū.xliij.di.ephesijs.j.q.j.quicq̄d.đ ꝯſe.di.iiij.queris.ex hoc ēt dicit Pau.notandū ꝙ executor tenet̄ de culpa leuiſſima q̄ eſt id omittere qđ poteſt diligentiſſime precaueri.ff.ad.l.aq̄liam.ſi putator.§.j.ꝛ hoc venit ex natura ꝯtractus in mandato ꝓpter tacitam aſſertionem induſtrie ſuſcipientis ꝓpter quā eligit̄.C.man.a ꝓcuratore.de caſu aūt fortuito nō tenet̄ ſm̄ Pau.q2 nō preſtatur de natura alicuius ꝯ̄ctus in quo ſpēs certa ē in obligatione.ff.de reg.iur.cōtractus in fi.niſi precedat culpa de cōmo.c.vnico.de depo.bona.in mutuo ṽo preſtat̄ non ꝓpter naturam ꝯ̄ctus:ſed ꝓpter naturā debiti ꝙ cū generaliter ſit in obligatione perire nō pōt.C.ſi cer.pe.incēdiū ff.de acti.ꝛ obli.l.j.§.ſi is.Pau. Nono no.ꝙ executor teſtamēti tenet̄ reddere rōnem:nō ſufficit ḡ vt dicit Pau.ꝙ executor iuret ꝙ ſine dolo ꝛ diminutione adminiſtrauit vt dicebāt q̄dam.de hoc in Spe.ꝑ ealle.§.nūc ṽo.ver.ſꝫ nunq̄d ſcđm.ꝛ dicit Pau.ꝓcedere hoc ēt finito eius officio ſicut curator ēt tenet̄.C.de tranſla.l.iij.ꝛ magiſtratꝰ.C.de admi.re.ad ci.perti.magiſtratus.ꝛ tā ciuiles q̄ꝫ mili.l.vna.vbi de cri.agi opꝫ.l.j.ꝛ.ij.viſitator.de ſtatu regu.ea que ad fi.tenet̄ aūt executor reddere rōnem de ꝑceptis et diſtributis ſm̄ Pau.ꝛ dic ꝙ tenet̄ reddere ēt ſi ordinariꝰ nō petat.qđ dic vt in glo.in ver.exigere.ꝛ idem Genz.de hoc dico.ſ̄.q.xxiij. Decimo no.ex ver.deliq̄ſſe ꝙ delictum aliquādo accipit̄ ēt ꝑ peccato in cōmittēdo vt hic lꝫ ꝓprie vocet peccatū in omittēdo.facit qđ nō.de pe.di.j.ſi peccatū.ꝛ in regula delictū.lib.vj. Undecimo no.ꝙ đlicta puniunt̄ etiam in exemplū.i.correctionē alioꝝ.đ hoc in glo.antepe.de coha.cle.clericos.vbi de hoc in gl.fi.de exceſ.ꝑla.c.j.In punitiōe eni delictoꝝ verſat̄ publica vtilitas.ff.ad.l.acq.ita vulneratus.j.rn̄ſo.de ſen.excō.vt fame ꝛ alioꝝ cōmodū.xxiij.q.iiij.eſt iniuſta. Duodecimo no.ꝙ ꝑ delictis dꝫ imponi pena debita:ꝛ dic debita reſpectu delicti.xxiiij.q.j.nō auferamus.ꝛ hoc caſu dicit gl.pe.hic ꝙ erit arbitraria:q2 alibi nō ſtatuta.ſi aūt ſtatuta eſſet illa eēt imponēda niſi mutet̄ qđ pōt iudex cū ꝓcedit ex officio.ſecus dicit Gen.ſi ad inſtātiā partis ꝑ id qđ nō.đ offi.deleg.in his.de rap.in archiep̄atu.de hoc de penis.licet.

Opp.q2 videt̄ hec ꝯſtitutio reſpicere ꝑterita in eo qđ dicit de executoribꝰ deputatis.cōtra id de ꝯſtit.c.ij.ꝛ.c.fi.glo.ij.ſoluit ꝙ reſpicit ꝑterita quo ad futuras q̄ōnes:quo ad ꝑteritas ſecus.ꝛ idē dicit quo ad illas q̄ ſunt partim ꝑterite ꝛ rō futuroꝝ videri nō pōt niſi videat̄ ēt de ꝑteritis qđ dic vt in glo.quā nō.ſingulariter.q2 valet ad multa.

Scđo op.ad hoc vltimū ꝙ q̄n nō pōt videri rō futuroꝝ q̄n videat̄ de preteritis debeat ꝯſtitutio trahi ad ꝑterita.ff.de nego.ge.cū actus.vbi manumiſſus nō tenet̄ preſtare rōnē actus geſti in ſeruitute niſi habeat ꝯnexionē cū actu geſto poſt manumiſſionē ita ꝙ nō pōt videri rō de iſto:q̄n videat̄ ꝛ de ꝓcedenti.ad idem.ff.de aqua plu.ar.ſꝫ iterdū So.huius habet̄ ex eo qđ dicit hec gl.in fi.cū dicit ꝙ de ꝑterito ꝛ futuro quo ad illū actū rō reddit̄ pape vel legato in hoc caſu.ꝛ ſic ē paratū remediū:at in ꝯ̄trijs aliter ꝓuideri nō poterat:nec ḡ pereat rō de futuris preſtat ibi rōnem ēt de preteritis. Tertio op.in eo quod dic̄ religioſuꝫ nō poſſe ſuſcipe executionē teſtamēti niſi obtēta licētia ſupioris.videtur.n.ſufficere ꝙ non ꝯ̄dicat:maxime q̄n in teſtamēto ſunt legata ad pias cauſas q̄bus ē fauēdū.eo.tit.nos q̄dem.ꝛ.c.tua.So.vt in gl.iij.in ṽ.obtētu.ꝛ in ea ibi ſꝫ lr̄a hodie in regula is q tacet.in.iiij.q.ꝛ dic quoad ꝯ̄trium ꝙ ēt ſi fauendū ſit executioni teſtamentū nō tn̄ ita vt violentur alia iura. Quarto op.ad idem ꝙ ſufficiat petere licentiam:ēt ſi nō obtineat̄.de regu.lꝫ.Solu.Pau.ꝙ q̄n tractatur de augmēto ꝑfectionis ꝛ ceſſat ꝑſumptio ambitiōis ꝓcedat ꝯ̄trium.ſꝫ vbi timetur ambitio expedit ꝙ obtineatur licētia vt hic.ꝛ de elec.ſi religioſus.lib.vj.ꝛ facit ad id qđ q̄ritur an poſſit eē arbiter.de quo dixi.ſ̄.de reſcrip.cle.ij.

Quinto op.ad hoc ꝑ ꝯ̄trium ꝙ ēt obtenta licētia ſupioris nō poſſit religioſus eē executor teſtamēti.ſ̄.de ver.ſig.cle.exiui.So.ibi ſpeciale in fratribꝰ minoribus qđ dic vt i glo.in ver.ſuſcipe.de ꝑdicatoribus ꝛ mēdicantibꝰ alijs.dicit Pau.ꝙ hꝫ locuꝫ hec ꝯſtitutio. Quero cū vario modo executores deputent̄ teſtamētoꝝ:nam aliq a iudice:alij qui a teſtatore dantur de q̄bus loquat̄ hec ꝯſtitutio.dicit Pau.ꝙ de oībus datiuis.ep̄s aūt eſt legitimus executor:ꝛ an ſibi ſuccedat caplm̄ remittit ad nō.in Spe.de inſtru.edi.§.nūc ṽo.ad fi.ver.iteꝫ circa.vbi arguit ꝑ ꝛ ꝯ̄:nec eligit ſed Jo.an.ibi magis inclinat in hoc ꝙ ſuccedat:qđ cōiter approbat̄.q2 hoc ē iuriſditionis in q̄ ſuccedit caplꝫ.de maio.ꝛ obe.is q̄.ꝛ.c.cum olim. Secūdo q̄ro an ꝓcedat hec cle.in relictis ad nō pias cauſas:vt quo ad illa poſſit religioſus cū licentia ſupioris eē executor.q̄dā ꝙ nō:q2 nō ē capax talis executionis.alij ꝯ̄ ꝑ q̄bus hec cle.ꝛ.e.ti.Jo.ꝛ.c.ij.lib.vj.ꝛ in ſpe.ꝑalle.§.ver.q̄d de prepoſitis.ꝛ ſe.q̄tꝫ Pau.q2 ē eadem rō in oībus executionibus quod patebit in ſe.q. Tertio q̄ro ſi religioſus ē executor ad nō pias cauſas an hꝫ reddere rōnem ordinario:hec qđ incidit in illam:an ep̄s habeat executionē quo ad cās nō pias.i q̄ gl.ꝙ nō.e.ti.tua.Cōtrariū videt̄ tenere.e.ti.ſi hr̄des.ꝛ ꝑ no.ꝛ Hoſti.in.c.tua.q2 piū ē vt faciat q̄cq̄d determinat teſtator cū ſe iuuare nō poſſit nec loq̄ ad hoc.C.de ſacroſ.ec.l.j.xvj.q.j.c.vlt.ꝛ.§.ſꝫ alibi.ꝛ facit.c.tua.ṽ.in vniuerſum ꝛ in aut̄.de eccle.ti.§.ſi q̄s aūt.col.ix.ꝑ redemptione.ꝛ oīa qđ tꝫ Pau.ꝛ ſic ad q̄ōnem dic ꝙ locum hꝫ hec cle.ꝙ ep̄s reuideat rōnem quecūq̄ꝫ ſint relicta:q2 in oībus ep̄s tas vt fiat executio:ꝛ ſic in oībus ē eadē ratio.ḡ ꝛ ideꝫ ꝑ de trāſla.c.ij.ꝛ ita obſeruatur lꝫ de iure nō poſſint canones niſi quo ad delicta ad pias cauſas de q̄bus ſpecifice ꝑmittitur hoc ep̄o.C.de epiſ.ꝛ cle.nulli.ꝛ.l.ſi q̄s ad declinādū ſecus in alijs.ar.de ꝑſump.nonne. Quarto q̄ro ſi religioſus nolit ſuſcipe executionē an cogi poſſit:dicit Pau.ꝙ ſi petat licentiam acceptandi ꝛ habuit ꝛ poſtea nō vult ſuſcipe cogi pōt.ar.de renū.q̄dam.ꝛ cle.cum illuſio.ſi aūt non petit ſed ꝑlatus ei precipit.adhuc dicit Pau.ideꝫ q2 ex quo religioſus ē parere tenetur.xij.q.j.non dicatis.alij ṽo non religioſi poſt ſuſceptū officium tacite vel expreſſe compellūtur:ante nō.de hoc eo.ti.Jo.ꝛ in Spe.d.§.ver.hoc ēt queritur.ꝛ.ff.de reli.ſi quis ſepulchrum.in.§.funus vero.quod etiam tenuit Jaco.de are.dicens:ꝙ ab initio non compellitur niſi indirecte:quia priuatur commodo hr̄ditatis

hereditatis. in auē. de eccle. ti. §. ſi aūt. colla. ix. ⁊ de hr̄di.
⁊ fal. §. ſi vo relinqués. col. j. poſtea vo compelluntᷣ per re
media que ſunt captio pignoꝝ mulcte indictio ⁊ ꝑſone cō
ſtrictio. C. de dona. ſi qs ꝑ redemptione. ff. de ven. inſpi. l.
j. §. quid ergo. de re iudi. ſi quis. inſti. de ſatiſda. tu. §. fi.

Quinto quero ſi ſupior dedit licētiam ⁊ poſtea reuoca
uit. glo. in vbo obtenta dicit ꝙ lꝫ male faciat tñ religioſus
nō poteſt ꝯtradicere. ⁊ idem Pau. Sexto quero an in
exemptis nō religioſis locum habeat hec cle. glo. in ver.
tales. dicit ꝙ nō. ⁊ idē Pau. q nō. hoc verbū tales: qꝛ ſec⁹
in alijs. ⁊ no. ſingulariter glo. in eo qđ dicit ꝙ lꝫ in nō reli/
gioſis ſit eadem ſufficit ꝙ eoꝝ priuilegijs hec cle. nō dero
gat. ꝑ hāc enim glo. dicit ꝙ lꝫ dicamus ꝙ iura ēt reſtringi/
bilia compꝛhendāt caſum eiuſdem rōnis qđ dixi. ſ. c. pxi.
Illud tñ nō ꝓcedit qñ ius aliquod ꝓmulgatᷣ ꝑ modū priui/
legij ſicut hic: nā tunc nullo modo ſuū caſuꝫ egrediᷣ. regu
la ꝑuilegium. lib. vj. de hoc quod dixi de ꝑui. antiqua. i fi.

Septimo q̄ro in eo ꝙ dicit rōnem reddendā ordinarijſ
locoꝝ qd ſi teſtator eſt de vno loco: executor de alio. dicit
Mathe. ꝙ rō reddiᷣ ei q erat ordinarius defuncti ratione
domicilij. e. ti. tua. ⁊ c. ioānes. i. vbi teſtator duxit originē
vel vbi habitabat. ⁊ ſic hoc ē dubium. tunc ordinario loci
vbi ē defunctus. C. de epiſ. ⁊ cle. nulli. ⁊ in Spe. d. §. v. qd
ſi ep̄s. Pau. dicit ꝙ attendeᷣ domiciliū defuncti rōne ori/
ginis. per nota. in Spe. d. v. Melius dic ꝙ ordinari⁹ exe/
cutoris ē ille qui ꝯſtringit executorem ad inſtātiam eius q
fuit ordinarius defuncti: ⁊ intellige ordinariū defuncti ra
tione domicilij quomodocūqꝫ dicatᷣ defunctus fuiſſe ſor/
titus domicilium. pōt enim quis habere plura domicilia
⁊ in omnibus cōueniri pōt. de fo. compe. ex parte. hec ꝓce
dunt niſi executor acceptauerit executionem domicilio đ
functi: qꝛ rōne tūc quaſi ꝯtractus pōt ibi cōueniri. de fo. cō
pe. dilecti. ⁊ c. fi. ⁊ de hoc plenius. e. ti. Ioānes. dicit auteꝫ
Pau. ꝙ aliud ē compellere executorē ſuſceptum offiñ exe
qui quod pōt q̄libet ſupior executoris ⁊ ſede vacante ſuc/
cedit capl̄m: qꝛ hoc ē iuriſditionis. Aliud eſt compellere
ad rōnem reddēdam quod pōt tñ ille qui hꝫ tuitioneꝫ te/
ſtamentoꝝ vel eius capitulū ſede vacante cum tūc capitu
lum habeat ordinariā: aliud legitime executionis officiuꝫ
exercere: de quo an hoc poſſit capitulum ſede vacante: re
mittit Pau. ad nō. in Spe. vbi allegaui. ſ. in. j. q. ⁊ dic vt
ibi dixi quo ad hoc vltimū. quo ad membra ꝑcedētia pla
cet qđ dicit Pau. in ꝑmo membro. in ſecūdo dico vt dixi.
ſ. ea. q. ꝙ ordinarius executoris coget euꝫ reddere rōnem
corā ordinario defuncti. Quo ad tertiū mēbrū puto ꝙ ille
ep̄s ſuccedit in executione cui ſuberat defunctus: ⁊ ſi ha/
beat plura domicilia oēs ep̄i hoc poſſūt. Itē ⁊ ille in cuiuſ
dyoceſi ſunt res: hoc pōt. de fo. compe. ſane. erit ergo loc⁹
ꝑuentioni. de hoc in. d. c. ioannes. Octauo q̄ro in eo ꝙ
dicit de ordinarijs q dicūtur ordinarij: an ep̄i tñ: an etiam
alij. gl. in vbo ordinarius. no. ꝙ nō dicit dyoceſanus: ⁊ ſic
eſt de mēte glo. ꝙ ēt nō epiſcopi hec poſſunt. Pau. etiaꝫ tꝫ
idem dicens ꝙ hec cle. locum hꝫ ēt in inferioribus ep̄o ha
bentibus ordinariā qđ eſſe pōt. de ꝑui. abbates. lib. vj. ſi/
mile de vſur. ꝙꝙ. lib. vj. Lau. aūt ⁊ Gē. exponūt hic ver.
ordinarijs. i. ep̄is. quāuis hoc verbum accipiatᷣ latius. de
offi. ordi. c. ordinarij. li. vj. ⁊ dicit Lau. ꝙ ad ep̄os ſpectat
volūtates đfunctoꝝ exeq ⁊ defendere maxime in his que
ſunt relicta ad pias cauſas. C. de epiſ. ⁊ cle. nulli. de teſta.
ꝯſultationibus. Expectabit tamē ep̄s ꝑ annum ⁊ poſt exe
quitur ſupplendo negligētiā executoꝝ. in auē. de eccle. ti.
§. ſi qs col. ix. ſ. eo. nos. ſed exigere rōnem poterit quādo
cunqꝫ infra annū ⁊ poſt ſcđm qđ ſibi videbiᷣ expedire qđ
vltimum nō. ſed quo ad ꝑcedens dicit Lau. ꝙ hic ē vnus
de caſibus q ad ep̄m ſpectant. ſ. exigere rōnem ab executo
ribus teſtamēti: ⁊ maxime vbi videt vel ꝑſumit ꝑ executo

res vel alios bona deuaſtari. ad hoc. C. de epiſ. ⁊ cle. nul/
li. Alius caſus de iude. cū ſit. alius de vſu. cū tu. mihi pla
cet opi. ꝑma ꝙ hec cle. locum habeat ēt in nō ep̄is. hic eniꝫ
nō agitur de executione teſtamenti q̄ ad ep̄m ſpectat: ſꝫ de
exigēda rōne ab executoribus. ꝑ hoc quod dixi in. q. ſe.

Nono q̄ro quare potius ad ep̄m ſpectat executio teſta
menti q̄ꝫ ad aliū cum poſſibile ſit ꝙ in dyoceſi inuenirētur
alij ꝑlati q hoc agerēt diligentius q̄ꝫ ep̄s. dicit Laud. ꝙ de
ep̄o fuit dictum: qꝛ dyoceſis ē eius ꝑrochia. đ rap. c. j. ⁊ ad
eum recurritur in maioribus dubijs. de offi. archi. ad hec
⁊ preordinator ē in cunctis. xxv. di. ꝑlectiſ. quare iura pro
eo preſumunt cū debeat ſemꝑ intēdere. viij. q. j. q ep̄atum.

Decimo q̄ro an religioſus deputatus executor teneatᷣ
preſtare hr̄dibus cautionem de reſtituēdo partē ſingulo/
rum occaſione falcidie? de hoc in Spe. d. §. xj. colū. ver. ſꝫ
q̄ro. vbi loqtur generaliter de executore quolibet nō etiā
religioſo. ⁊ de hoc. e. ti. c. ij. lib. vj. vbi Archi. tꝫ ꝙ non ſed
de religioſo dicit Pau. ꝙ nō teneᷣ ad eam ꝑſtandam quā
nec preſtare pōt tanq̄ꝫ inhabilis ꝑpter carētiam proprij.

Undecimo q̄ro an quod hic dicit de reddenda rōne ꝑ
executorē locū habeat ſi teſtator hoc vetuit. glo. in. v. red
dere remittit. Pau. refert id qđ no. Hoſti. e. ti. tua. vbi di
cit ꝙ executor q nō neceſſitate: ſed volūtate ſuſcipit offiñ:
teneᷣ ad rōnem faciendā ex bono ⁊ equo arbitrio iudicis.
ar. ff. de manu. teſta. q filiū. de lib. le. aurelius. §. filius. ⁊ l.
creditor. §. inter cetera. vñ iudex penſata qualitate execu
toris ⁊ q̄ntitate ei⁹ de quo q̄ritur in aliq̄bus credit eius iu/
ramēto. C. de dona. l. penul. In aliq̄bus ſue ꝯſcientie. ar. đ
fo. cōpe. cle. vnica. §. ſane. in aliq̄bus exigit plenas ꝓbatio
nes. C. de epiſ. ⁊ cler. nulli. j. rñſo. in auē. de eccle. ti. §. ſi qs
edificationē col. ix. ſi aūt arbitrabiᷣ ꝙ nō ſit loc⁹ fraudi vel
minus plene executioni cū talis ꝑſumatᷣ fuiſſe mens teſta/
toris. de quo non ē veriſimile ꝙ clauſulā illam poſuerit in
eluſionē ſue volūtatis ⁊ pontificalis officij: ſꝫ potius vo/
luerit vtriuſqꝫ ſolicitudine vti: nā nec poſſet teſtator offiñ
ordinarij ipedire. vt hic. e. ti. nos qdem. ff. de admi. tu. lu/
cius. ⁊ hoc Pau. tꝫ: qꝛ ex indebita admiſtratione execu/
tor delinq̄t: al's ſi ex diſtributione vl' retētione nō cōmittiᷣ
delictū: nec offendiᷣ teſtatoris volūtas q vtrūqꝫ poſuit in
volūtate executoris valet remiſſio: ar. C. de fideicō. neceſ
ſitate. ff. de libe. leg. luci⁹. ⁊ l. aurelio. §. gaius. ⁊ l. aureli⁹
§. meuia. ⁊ ſm hoc itelligit Pau. qđ no. i Spe. ꝑalle. §. vij.
col. v. qd ſi teſtator. ⁊ de hoc. e. ti. ioānes. ⁊ ꝑ Bar. in. d. §.
gai⁹. vbi tꝫ idē qđ Pau. ꝙ nō tꝫ liberatio q̄ꝫtum ad remit/
tendū dolū futurū. ⁊ idem Genꝫ. hic ꝑ. l. non ſolū. §. ſi he/
res. ⁊ l. ſi qs rōnes. cū ſi. ff. de lib. leg. Duodecimo q̄ro
ſi teſtator voluit oia diſtribui de volūtate vel ꝯſilio reli/
gioſi. dicit Pau. ꝙ ꝑmo caſu ē quaſi executor: de hoc ideꝫ
dicendū qđ de executore. Secūdo caſu dꝛ ſecus: niſi heres
vel cōmiſſarius ꝯſiliū eius ſeq teneatᷣ ex mādato teſtōris.
de hoc in Spec. d. §. v. ſꝫ qd ſi dixit. Decimotertio q̄ro
an executor poſſit agere cōtra hr̄des ⁊ alios. Pau. remit/
tit ad nota. in. d. §. v. collū. v. ⁊ ſcias. Mathe. arguit ꝙ ſic:
ꝑ. l. C. de epiſc. ⁊ cle. nulli. ⁊ l. ſi qs. §. vbi aūt. ff. de relig. ſi
qs ſepulchrū. §. funus. In ꝯ̄riū ꝑ. l. ff. ad tertul. luci⁹. §.
meuia. vbi dꝛ ꝙ talis miniſter ab hr̄dibus exigere nō pōt
ſꝫ ſi hr̄des ei gratis ſoluūt tenetur diſtribuere ꝓut relictū
ē. So. ꝙ ſi ē executor ad ſoluēdū legata ad pias cauſas po
teſt ab inuitis hr̄dib⁹ exigere. d. l. nulli. ⁊. d. §. funus. ſi ad
non pias exigere non pōt nec actionē hꝫ contra hr̄dem. d.
§. meuia. de annu. lega. legatū. Fallit in caſibus: ꝑmo cum
teſtator cōcedit ei ꝑtātem petēdi. ff. de le. j. l. cū qdam. §. ſi
ſcriptas. ⁊ l. ſi a plurib⁹. in ꝑnc. Scđo ſi ſit ꝑticeps legati.
ff. de leg. ij. ſi qs titio. in ꝑn. vbi de hoc. Tertio vbi hꝫ ali/
quod cōmodum. ff. de le. ij. ſi quis titio. x. đ hoc ēt in Spe.
d. §. v. ⁊ ſcias. ⁊ duobus ſequē. vbi ēt nō. quo iure petatᷣ

Legata q̃ dicãt ad pias cauſas

legata ⁊ qua actione. Ité ꝙ in legatis ad pias cauſas computanť oĩa que legata ſunt pupillis orphanis ꝑegrinis et qbuſcũqꝫ miſerabilibus ꝑſonis. ⁊ q̃ ad ꝑmiſſa dicit Pau. ꝙ ſi religioſus é executor ei cõpetit actio nec acqritur hec actio monaſterio. ar. ff. de v̄. obli. ſi ſtipulatus. q2 nõ cõpetit ſuo ꝓprio noĩe ſꝫ officij. vñ nõ coheret ꝑſone: ⁊ ſic nõ ob. C. de ſacroſan. auť. igreſſi. facit. ff. de mino. l. iij. §. ſꝫ gd. qḋ ſingulariter nõ. Decimoquarto q̃ro an executor ſuper relictis a teſtatore poſſit tráſigere cũ herede vel alio debitore h̄ditario? videť ꝙ nõ: cũ nõ poſſit remittere debitũ lꝫ poſſit agere nec tutor nec curator liberationé ꝑſtant remittédo. C. de pac. pactũ curatoris. ff. ꝓ emp. q fundũ. §. ſi tutor. de admi. tu. lutius. §. fi. de hoc in. d. §. v̄. de illo auté queriť. vbi hoc ſentit lꝫ alleget ét in ꝯ̄rium. Decimoquĩto q̃ro an ſufficiat executori ꝙ cedat actiones ꝯ̄ heredem. Spe. ꝙ ſic. in. d. §. x. col. v̄. ſed an executor. Hoſti. e. ti. tua dicit ꝙ ſi teſtator legauit rem aliená ſibi debitá vt q2 eam emerat ſꝫ nondũ erat tradita ſufficit cedere. ff. de ꝯtrahé. emp. ꝙ ſepe. §. ſi res. ff. má. h̄r dem. ⁊ hoc é regulare ꝙ oés q teneníť ex eo ꝙ actioné habét ſufficit ꝙ cedát. ff. de pe. here. quod debeť. Si v̄o legauit rem ꝓpriam ab adita h̄reditate dñium tráſit in legatariũ. ff. de fur. a titio. nõ. eo. ti. raynaldus. vñ agit legatarius nec heres teneť ad ſumpt9 niſi ſit in culpa vel mora. ff. de leg. j. cũ res. vel ſi res erat litigioſa tp̄e quo legata fuit. C. de litig. l. ij. ⁊ pe. ⁊ fi. ⁊ auť. ibi poſita. Decimoſexto q̃ro an executor teſti teneať facere inuétariũ. Spe. ꝑ alle. §. v̄. ſꝫ an teneať. dicit ꝙ nõ ſi nõ é ad certá rem: ſecus ſi gnãliter datus. Jo. an. dicit ibi ét cũ eſt datus gnãliter ſi nõ facit inuentariũ nõ teneť vltra vires h̄reditatis: lꝫ ſecus in herede. de q̃ dic vt ibi. Decioſeptimo q̃ro an ſeruus ḋ volũtate dñi põt eé executor. Ja. de are. vt refert Pau. ꝙ nõ. ar. ff. de mune. ⁊ hono. vt gradatim: cũ nõ habeat teſtaméti factioné de iure ciuili. ff. de teſta. ſi filius. ⁊ l. q teſtaméto. nõ é ergo idoneus ad hoc officiuꝫ maxime cũ hoc offiñ verſeť circa negocia ⁊ iudicia: al's forte ad negocia tñ poſſet eé. Decimooctauo quero gd de pupillo? Ja. de are. idé dicit qḋ de ſeruo. ar. ff. de arbi. ſꝫ ⁊ ſi in ſeruũ. §. ſꝫ neqꝫ. de ꝓcur. q gnãliter. lib. vj. inſti. qbus ꝑmiſ. nõ é fa. teſta. §. item ipuberes. Decimonono q̃ro gd de ſurdo ⁊ muto? Ja. de are. dicit idé. Vigeſimo q̃ro gd de muliere? Ja. de are. dicit idé. ar. ff. ḋ reg. iur. femine. C. de ꝓcur. aliená. Ja. de are. ꝯtra: q2 cura ⁊ tutela cadit in mulieré. in auť. vt li. ma. ⁊ auie. §. j. col. vij. de ap. ex parte. ij. de arbi. dilecti. xij. q. ij. cũ deuotiſſimam. q2 nõ inueniť ꝓhibitum imo ꝑmiſſum. ff. de adi. lega. l. fi. Iteꝫ §. mater. e. ti. nos qdem. Vigeſimoꝑmo q̃ro quomodo ſuſcipiať hec executio? dicit Pau. ꝙ exꝑſſe ⁊ tacite vt ſoluendo creditorib9 vel dãdo legata vel aliqd faciẽdo táqꝫ executor. ff. de here. acti. ꝓ herede. nõ tñ ſufficit eius ꝑñtia cũ taciturnitate. ff. de arbi. ſi de meis. §. recepiſſe. imo i caſu nr̃o nõ ſufficit ét expreſſus ꝯſenſus ſine licétia ſuꝑioris. de elec. ſi religioſus. lib. vj. Vigeſimoſecũdo q̃ro an religioſus executor poſſit erogare aliqd ſuo monaſterio vł ſibi vel ꝯſanguineo. ar. ꝙ ſic. ff. de leg. j. ab oĩbus. §. iuſſus de col. bo. l. j. §. fi. xxx. q. iij. ſi qua. in auť. de ſan. epiſ. §. diaconiſſam. col. ix. ná ſ̄m regulá charitatis ꝑmo nobis ⁊ noſtris debem9 ſubuenire. nõ. xxx. di. c. fi. facit qḋ nõ. xlij. diſ. qeſcamus. xxxj. di. hõ. lxxxvj. di. nõ ſatis. nemo eñi carneꝫ ſuá odio hꝫ. xiij. q. ij. nõ extimemus. In ꝯ̄rium. C. de ſacroſan. eccle. auť. qbuſcũqꝫ. ff. má. ſi mãdauero. §. ſicut. ḋ iuriſdi. om. iudi. q iuriſditioni. de offi. ꝑſi. l. iij. eſt eniꝫ talis erogatio ſuſpecta. x. q. ij. hoc ius. in fi. lxxxix. di. decéter. ff. de fal. ſi qs legatuꝫ. ⁊ l. vxori. de excu. tu. pietas. de iniur. lex cornelia. qdam vt refert Pau. diſtinguũt. aut é ſolus ⁊ nõ põt vt ſit dr̃ia inter dãtem ⁊ recipienté. de inſti. c. fi. de iurepa. ꝑ veſtras. niſi in ꝯiuncto eét euidés rõ pietatis. ar. ff. de adop. ſi pater. §. duos. aut é cũ alijs: ⁊ põt. ar. ff. qḋ cuiuſqꝫ vniuer. nulli. ⁊ l. plane. ⁊ l. ité cor. de in dié adiec. qḋ ſi vno. Pau. dicit ꝙ monaſterio dare põt de his q̃ ſuo arbitrio hꝫ diſtribuere ét ſi ſit ſolus. q2 ibi é euideſ diſtinctio ꝑſonarũ. ar. xij. q. ij. q manumittiť. xiiij. q. ij. ſuꝑ prudentia. de teſta. in ſuꝑ. ⁊ c. cũ nũcius. ⁊ c. nuper. Idé dicit de ꝯſanguineo ceſſante fraude: ſic intelligiť predictũ. c. decéter vt ibi nõ. ſibi aũt nõ põt niſi eét in ſũma neceſſitate. q2 tũc ét ci lꝫ aliena rap̄e. de fur. c. iij. ⁊ de hoc. j. de homi. ſi furioſus.

Vigeſimotertio q̃ro an ordinarius poſſit executoré ab officio ámouere ꝓpter ſuſpitioné? Pau. ꝙ ſic in Spe. ꝑ all. §. xiij. col. ver. ſed gd ſi executor. Vigeſimoquarto q̃ro an executor teneať reddere rõnem ep̄o nõ petéte? gl. in. v̄. exigere. ꝙ ſic. idé Gen. ꝓpter verbũ teneãtur qḋ é neceſſitatis ⁊ vt verbũ reddere differat a v̄bo exigere. arg. ff. de acti. emp. iulianus. §. offerri. idé Math. Opp. ad hoc ff. de oper. lib. cũ patronus. quor lega. l. vlti. §. j. Gen. format ⁊ nõ ſoluit. dic ad. l. cũ patronus. ꝙ ibi in operis ꝓmiſſis a liberto. ná abſurdũ eét ꝙ preſtaret patrono operas: niſi ipſe patronus velit. iõ in ſtipulatione operarũ quas ſtipulatur patron9 a liberto dꝫ itelligi cũ popoſcerit patronus ét ſi nõ fuerit appoſitũ vt ibi. ad. l. vlti. §. j. dic ꝙ loquitur in ſatiſdatione q̃ preſtať a bonor poſſeſſore ꝓ legatis i qua ſufficit ꝙ paratus ſit eá preſtare ſi petita fuerit ab eo: q2 nec aliud ſibi iniũgitur. hic aũt iniungitur ordinario vt exigat rõnem ⁊ executori vt reddat. quáuis q̃ ille non exigat executor teneť offerre: q2 nõ dr̃ hic ꝙ reddat niſi tñ tũ cũ ab eo petitur. Vigeſimoquĩto q̃ro ſi executor obtuliſſe ad reddédum: ſꝫ ordinarius nõ vult recipere. dicit glo. in eo. v̄. exigere. ꝙ nõ imputabiť ſꝫ executori. idé Genꝫ. ad hoc de eo q mit. in poſ. c. ij. Vigeſimoſexto q̃ro ſi teſtator fecit teſtamétum validũ ⁊ poſt longũ tépus incipit aliud facere de morte preuétus nõ potuit illud cõplere. dicit Spe. de inſtru. edic. §. cõpendioſe. v̄. gd ſi ꝑmo. ⁊ Math. hic primũ ꝙ nõ valet q̃ꝫtum ad legata ⁊ fideicõmiſſa: q2 illa ſola volũtate potuit tollere. ſꝫ q̃tum ad inſtitutioné valet mero iure. ff. de leg. iij. ſi iure. Vigeſimoſeptimo q̃ro ſi teſtator dixit ꝓ meis male oblatis centũ lego i diſpoſitioné talis: ⁊ nõ apparét tot mala oblata? dicit Math. in additione ꝙ aut teſtator ꝑcepit ꝙ illa centũ nõ ꝯuerterentur in aliá cáꝫ. ⁊ tũc illud qḋ ſuꝑfluit reddeť heredi: aut nihil dixit ⁊ tũc forte poterit cõmiſſarius cũ ꝯſilio heredis in aliá piá cám conuertere. ar. ff. de vſuf. leg. l. legatũ. ⁊ l. quá predia. de ꝯdi. ⁊ demõ. qdam teſtõ. in auť. de eccle. ti. ſi qs. colla. ix. dic ſiue forte: q2 heres põt ſibi ꝑiudicare aũt legatum in vnam cám ex cá poſſit in aliá conuerti. batur eo. ti. nos qdem. vbi de hoc dixi. videretur aũt ꝙ idiſtincte oporteat id qḋ reliqt teſtator diſtribuere ipſe debuit eé certus de facto ſuo. de reſcrip. ab excõi.

Vigeſimooctauo quero gd ſi dixit in diſpoſitioé ꝓ anima mea lego ⁊ nõ dixit qḋ videtur nõ valere. ff. re do. cũ poſt. §. gener. de ver. obli. ita ſtipulat9. In ꝯ̄rium q2 ſũma é rõ que ꝓ religione facit. de reli. ſunt ꝑſone. lo. c. ij. dicit Mathe. dici poſſe ꝙ legatũ valet: ⁊ ꝙ cõmiſſarius põt diſponere vſqꝫ ad q̃titatem ꝯuenienteꝫ iuxta dignitaté ꝑſone quátitaté facultatũ ⁊ numerũ liberor heredum defuncti. ar. ff. de leg. ij. pater. ⁊. d. §. gener. de reli. et ſũp. fu. ſi qs. §. iij. ꝓ hoc eo. ti. cũ tibi. Vigeſimonono q̃ro in eo qḋ in. vij. nõ bili. ꝙ mortuo executore dato ſub nomine dignitatis ſuccedit ſucceſſor quomodo hoc cognoſceretur? dicit Math. ꝙ ſi fuit deputatus executor anteqꝫ eét in dignitate diceť datus rõne ꝑſone. ar. ff. de caſtré. pe. ſi forte. ⁊ l. doté. ſi aũt poſt aut adiecit nomé appellatiuũ tñ: aut ꝓpriũ ⁊ appellatiuũ. ꝑmo caſu ꝑſumiť rõne officij ⁊ ſuccedit ſucceſſor. ff. de annu. le. l. annua. §. titia. ſecũdo caſu ſecus. ff. ḋ ꝯdi. ⁊ demõ. cũ ita. §. ex his. melius dic vt dico ḋ

dico de offi. lega. q̄m. vbi plene diſtingue quādo diſpoſi-tio videt̄ ↄcernere pſonam ⁊ q̄n dignitatē. Trigeſimo q̄ro an executor poterit aliq̄d erogare in ſpuriū defuncti? dicit Mathe. ꝙ nō q2 nec p ſe: nec alio mediāte capere poteſt. ff. de vulg. ⁊ pup. ſi pater. C. de heredi. inſti. neq3. ne ꝑueniatur ad id q̄d lex noluit. ff. de trāſac. cum hi. ⁊ hoc dicit verum Mathe. etiam ſi datū ſit executori arbitriū diſponendi: q2 d3 intelligi ſibi datum a iure: ⁊ nō ↄtra ius. ff. de ritu nup. l. q̄ꝗ3. ad municipa. lutius.

De ſepulturis. Rica.

OS. Nota ꝙ temeritas reprobatur. xvij. q. iiij. ſi qs. ne clericuli vel mona. c. ij. lib. vj. ⁊ dicit Pau. ꝙ ſciam notat quaſi ꝓprio auſu: ⁊ ſumit̄ i malā partem. Ex hoc dicit Laud. ꝙ ſi ignorās factū vel ēt ius: dū tñ ſit talis cui liceat ius ignorare hoc faceret nō videt̄ reus nec infra ſcriptam penā icurrere. j. q. iiij. §. notādū. de cle. excō. apoſtolice. de ſen. excō. cū illoꝝ. ⁊ ibi dicit in effectu gl. ſ. e. cle. ver. ſciēter. ⁊ idem Pau. ⁊ Gen. q etiā videt̄ velle ꝙ hoc caſu iuris error ſimplr̄ excuſet: q2 iuris error excuſat a dolo. ff. vi bo. rap. l. ij. §. ſi publicanus. no. ff. de abige. l. j. q̄d eſt verū: nā iuris error excuſat a pena in qua cōmittenda regritur dolus. ff. ad ſille. ſi qs i graui. §. ſi qs ignorās. no. Dy. in regula igno. li. vj. ꝑ hoc q2 iuris error ē lata culpa: nō dolus. ff. de his q no. infa. liberoꝝ. vbi glo. ſingularis.

Secūdo no. caſum in quo ꝓhibetur ſepultura: ēt al's dignō. d3 enim hic in ꝑn. ibi defunctoꝝ vt differat ab eo q̄d ſeq̄tur de ipedimento rōne pſone: vñ vt dicūt Lau. ⁊ Gē. hic ē impedimentū rōne loci. Tertio no. ꝙ ꝓpter contēptum qs ligat̄. ⁊ dicit Gen. ꝙ ex ↄtemptu: ēt al's nō ligandus ligat̄. xxiij. q. vlti. §. notādū. de hoc de cle. excō. ſi celebrat. ⁊ dicit Step. ꝙ contēnere ē mādatum nō curare. xj. q. iij. excellētiſſimus: ⁊ ꝙ poteſtas eccl'ie nō ē ↄtēnenda. xj. q. iij. nemo ↄtēnat. ⁊ ꝙ tūc trāſgredit̄ qs ex cōtemptu q̄n voluntas eius rēnuit ſubijci ordinationi legis: ⁊ ꝓcedit ad faciēdum ꝯ legem q̄n aūt ꝓpter particularē cām inducit̄ ex ↄtemptu nō d3 peccare niſi ex eadem cā frequēter iteret dlictum ⁊ ꝙ nō facile diſpenſat̄ cū eo q ↄtemnit: ⁊ ideo i lr̄is de ſtilo curie apponit̄ clauſula dūmodo nō in ↄtemptum clauiū. Quarto no. de pluralitate clauiū: de hoc in gl. ij. ⁊ xx. di. §. j. Quinto no. ꝙ tpe interdicti iterdicta eſt eccl'iaſtica ſepultura. de hoc in gl. iiij. ⁊ idē Pau. q2 tunc iterdicūtur ſacra ⁊ ſepultura. large d2 ſacr̄m. j. q. j. dictum. de ſymo. cū in eccleſia. ⁊ c. ad aplicam. idem Gen3. q alle. de ſen. excō. is cui. li. vj. Sexto no. ꝙ tpe interdicti aliq poſſunt legitime ſepeliri. de hoc in gl. in v̄. iure. Septimo no. ꝙ excōicatus nō publicatus ſepeliri pōt in cimiterio. ꝓbat lr̄a in v̄. publice a cōtrario. ⁊ de hoc. ſ. q. xxiiij. et dicit Mathe. ꝙ nō ē vitādus excōicatus: niſi ↄſtet de ſen. iudicis vel hoīs: ſic ēt ſm eum qs ipugnādus nō eſt niſi ꝑus iuſta ſnīa diſcernat̄. facit de homi. c. j. li. vj. vbi de hoc. ꝑ Archi. ſ. de ↄſang. cle. vnica. de cenſi. cle. ſi. de ꝓuile. cle. j. in ꝑn. de pe. cle. j. v̄. ⁊ q2. ⁊ cle. ij. in fi. Octauo no. ꝙ in interdicto nō noīatim nō interdicit̄ ſepultura. de hoc in gl. in v̄. interdictos. ſecus ſi noīatim vt inter. ⁊ no. Math. ꝙ ſepultura eccleſiaſtica multis iterdicit̄. ſ. infidelib'. de cōſe. di. j. eccleſiā. manifeſtis inigs. de ſta. mo. cū ad monaſterium. xxiij. q. v. placuit. Inſtituētibus ſacerdotē tutorē. lxxxviij. di. c. vlti. Item publice excōicatis vt hic. ⁊ ſ. e. ſacris ⁊ noiatim iterdictis vt hic. Itē vſurarijs manifeſtis vt h. ⁊ de vſu. q̄ꝗ3. lib. vj. Itē in caſu de tornea. c. j. Nono no. ꝙ excōicatio ⁊ interdictū eq̄parant̄ in caſu hui'. c. ⁊ in alijſ multis. de hoc de ap. ad hec. vbi de hoc. ⁊ de ſen. excō. c. j. lib. vj. ⁊ c. is q. Decimo no. caſum in quo qs ē excōicatus ipſo iure alios caſus colligit gl. in v̄. ſibiacere. Undecimo no. ꝙ nō abſoluit̄ excōicatus niſi ſatiſfaciat q̄d pcedit in caſu hui' cle. de hoc in gl. in v̄. niſi ꝑus. al's aūt q̄ñq3 ſufficit ſatiſdatio q̄ñq3 cautio iuratoria. de hoc dixi de ap. qua fronte. Duodecimo no. ꝙ excōicatus in caſu hui' cle. d3 ſatiſfacere arbitrio dyoceſani? ⁊ dicit Lau. ꝙ dyoceſanus ē bonus vir ad quē in talib' recurrit̄. ff. de v̄. obli. ↄtinuus. §. ij. ⁊ ſm hoc intellige q̄d. ſ. de ſatiſdatione dicit cōpetenti. ſ. ad arbitriu3 dyoceſani. Decimotertio no. caſum in q̄ qs ꝑdit ꝓuilegium. de hoc in glo. pe. Decimoquarto no. ꝙ v̄ba generalia derogatoria ſufficiūt ad hoc i gl. vlti. ꝑ hoc Pau. alle. ſ. c. primo. in auſ. de teſta. iupfe. §. ⁊ ſi q̄d. ꝑ hoc ēt q2 generalis reuocatio d3 idē opari quo ad oia q̄d ſpālis. quo ad exp̄ſſa. ar. ff. de admi. tu. ſi duo. C. de quadri. pſcrip. l. ij. de pſcrip. xxx. anno. oēs. ⁊ in ↄtcib' ꝑ verba gnālia tollunt̄ oia p̄cedentia. ff. de v̄. obli. q rome §. duo fratres. ⁊ de hoc. ſ. in. iij. ↄrio. Op. in eo q ſepelientes iterdictos excōicant̄: nam ⁊ al's puniti erāt cum eiſ eēt iterdictus igreſſus eccl'ie de ꝓuile. epō. li. vj. gl. in v̄. publice. in fi. ſoluit ꝙ hec pena adijcit̄ ad illā. Et ex hoc videtur ꝙ duplici pena puniunt̄ ꝯ id de iudi. at ſi clerici. ſ3 dic ꝙ in. c. epoꝝ. nō refert an ſint noiatim iterdicti: an nō noiatim. hic aūt refert. Itē duplici pena punit̄ qs vbi vna non ſufficit. vt lit. nō ↄteſt. q̄m in fi. no. in. c. at ſi clerici. Secūdo op. eodēmodo in eo ꝙ puniunt̄ ſepeliētes vſurarios q2 ⁊ alios puniti erāt de vſu. q2 in oibus. gl. q ſunt. in fi. ſoluit ꝙ hec pena cumulat̄ ad illam. ad hoc q̄d dixi in pcedēti ↄrio. Tertio op: in fi. in eo q̄d dixi in. xiiij. notabili ſufficere verba gnālia derogatoria: ꝙ imo nō ſufficiant. ff. q̄d vi aut clam. l. j. §. deniq3. de offi. deleg. ex parte. ij. ex q̄bus ꝓbatur ꝙ ſi ſublate ſunt exceptiones tñ adminiſtrant̄ legitime. ff. e. l. j. ff. q̄d vi aut clam. ſi alius. §. belliſſime. ⁊ §. ſe. de reſti. ſpo. audita. de dona. c. ij. de eta. ⁊ quali. accepim' in fi. vbi de hoc in vlti. gl. xxij. q. ij. ne qs. ff. de leg. iij. ſi qs in ꝑn. Pau. ꝙ q̄ñq3 verba generalia ſunt derogatoria ſeu ↄfirmatoria actuū p̄cedentiū. q̄ñq3 ſequētium: ⁊ vtroq3 caſu d3 intelligi ꝙ ſunt plata ab eo q ſpāliter potuit ↄfirmare vl' derogare. ꝑmo caſu ſufficiūt gnālia ſic apta ꝙ inuāt de volūtate ↄfirmātis vel derogātis ſic eſſe: ſiue volūtas ſit plata ꝑ vniuerſale affirmatiuū. de ſen. excō. alma: li. vj. ſiue negatiuū vt hic. ⁊ d. c. ex pte. ⁊ h̄ in ↄtcibus ꝓuilegijs reſcriptis ⁊ ↄſtitutionibus ⁊ ſtatutis. de elec. q2 ſepe. lib. vj. de p̄ben. ſi motu. ⁊ d. c. alma. In teſtamentis aūt refert Pau. opi. Dy. q dicit nō ſufficere verba gnālia: ſ3 op3 ꝙ exp̄matur ſpāliter. d. l. ſi qs. in ꝑn. ⁊ q̄d nō. Dy. in regula. q̄d ſemel. lib. vj. idē no. ff. de le. j. ſi mihi ⁊ tibi. §. in legatis. alij ꝯ. Pau. dicit ꝙ ſufficit teſtatorē ſic exp̄mere ſuā volūtatem ꝙ ↄſtet eum oino velle reuocare ꝑmu3 teſtamentū. l3 v̄ba derogatoria poſita in ꝑmo non exp̄mant̄ in ſcdo. q̄d eni ſi verboꝝ poſitoꝝ in ꝑmo nō recordat̄: nec eius copia3 habere pōt: ꝑ hoc enim ſi oporteret de illis exprimere illa queatus eēt ꝯ id. xxvij. q. j. de iude. nemo eni pōt ſibi lege3 iponere a qua nō liceat recedere. Et circa hoc dic Pau. quedā alia q nō ſunt oino neceſſaria. ⁊ de hoc. ſ. cle. pri. ad fi. v̄. nos enim. ⁊ in. d. l. ſi qs. in prin. vbi Bar. cōcludit ꝙ ſi teſtator dicit: nō obſtāte quocūq3 teſtamēto alio: ēt ſi in eo ſunt v̄ba derogatoria talis exp̄ſſio dicitur ſpālis ⁊ ſufficit ad reuocandū. Ray. tñ dicit ibi neceſſariā eē ſpālem mentionē q̄d ꝓbat multis rōnibus p̄cipue ꝑ illam. l. in. v̄. ſpāliter. ⁊ idē Fed. de ſenis ↄſilio. cccxxvj. in ſimili materia papa cōceſſit aliq̄bus religioſis ꝙ nō poſſint cogi ad ſolutionem ꝓcurationū q debent̄ legatis plr̄as aplicas ēt ſi in eis contineat̄ ꝙ ad queuis loca exēpta ⁊ nō exempta ſe extendant ⁊ al's cuiuſcūq3 tenoris exiſtant niſi de indulto predicto plenā ⁊ exp̄ſſam fecerint mētione3. deinde emanāt aliec

lr̃e apoſtolice cũ clauſulis derogatorijs pluribus p̃cipue
in q̄bus exprimitur ꝙ nõ obſtent quecũq; lr̃e ſub quacũq;
forma cõceſſe: ēt ſi de eis deberet fieri expreſſa ⁊ ſpecialis
mētio. cõcludit enim Fede. ibi ꝙ nõ tollitur prima indul/
gentia ex quo nõ eſt facta mentio eo modo quo debuit: ⁊ ꝑ
hoc faciũt iura q̄ volũt: verba in diſputatiõib⁹ poſita ope
rari ſuos effect⁹ ⁊ aliq̄d ſpeciale ſi ex hoc nulla ſurgit ab/
ſurditas. ff. de leg. j. ſi q̄ñ. de priui. ſi papa. lib. vj. tenendo
aũt ꝙ ſufficiat illa mētio nõ obſtāte alio teſtamēto vel alia
indulgentia: etiā ſi habeat clauſulas derogatorias tũc v/
ba ſpāliter poſita in p̄mo nihil op̄abunt̄ ⁊ maxime quo ad
teſtamentũ: q2 notarij de ꝯſuetudine apponũt illā clauſu/
lam reuocans omne aliud teſtamētũ ſub quacũq; forma:
ēt ſi haberet clauſulas derogatorias. tñ puto ꝙ ſi in ſecun
do ē aliqua ſpālis exp̄ſſio ꝑ quā apte tollat̄ mens diſponē
tis hoc ſufficit ad reuocandũ priorē diſpoſitionē: vt ſi di/
cit ēt ſi in primo diceret̄ ꝙ oporteat exprimi nomē talis ſā/
cti. vel ꝙ ego de manu mea ſcribā in ſecũdo nomē meũ vl̄
quacũq; cl̄a ſimilis. al̄s ſi dicerem⁹ ꝯ̄riũ ſurgeret abſur/
dum p̄miſſum ꝙ dixiſſet ſibi legē a qua recedere nõ poſſet
ſcdo caſu q̄ñ verba ſunt derogatoria ſequētiũ. dicit Pau.
ꝙ ſub v̄bis gnāl̄ibus comp̄hēdunt̄ ea q̄ veriſimiliter quis
fuiſſet exp̄ſſurus. d. c. ne q̄s. ⁊ ſic dicit poſſe itelligi. c. ex p/
te. ꝑ hoc regula in gnāli. li. vj. ⁊ de hoc vlti. in Spe. de re/
nũ. ⁊ ꝯclu. v̄. pone ergo. ⁊ v̄. q̄d ſi q̄s. ꝑ his facit ſtilus cu/
rie ſcd̄m quē apponunt̄ derogatoria in genere. itē euitatio i/
poſſibilitatis q̄ eēt in exprimēdo ſcd̄m Pau. ⁊ de hoc de ex
ceſ. p̄la. c. vno. li. vj.   Quero an q̄d i principio dicit eos
icludat quoſcũq; cuiuſcũq; ꝓfeſſionis? gl. j. ꝙ ſic. idē Lau.
⁊ Gen. ꝑ hoc q2 lr̃a indiſtincte loq̄tur. ar. xvij. q. iiij. ſi q̄s.
Scdo q̄ro an comp̄hēdat feminas? gl. e. ꝙ ſic. idē Lau.
ar. xvij. q. iiij. ſi q̄s ſuadente. cũ. c. ſe. de ſen. excõ. mulieres
dicēs ꝙ in iſtis ꝯſtitutionib⁹ iuris cõis ēt penalib⁹ maſcu/
linũ ꝯcipit femininũ ꝓpter auc̄tem ꝯditoris: ⁊ q2 fiũt cum
magna maturitate vñ p̄ſumit̄ ꝙ nihil iniquũ ꝯtineāt. ff. de
iuſti. ⁊ iur. l. j. de v̄. ſig. forus. ⁊. s. in ꝓemio. idē dicit Laud.
in ſtatutis factis ꝑ p̄latos eccleſiarum: ꝑ q̄bus ēt preſumit̄
ꝙ nil iniquũ ꝯtineant. ar. de clam. deſpon. cũ inhibitio. de
his q̄ fi. a p̄la. nouit. ſecus in ſtatutis alioꝝ principũ ſecula
rium q̄ frequēter odioſe ꝓmulgant̄: q2 ⁊ in talibus odioſis
maſculinũ nõ ꝯcipit femininũ: ſ3 in fauorabilibus ſic. ff. de
lib. ⁊ poſthu. cũ q̄dam. idē dicit ſi exprimit̄ a teſtatore: fe/
mininũ aũt nunq̄; ꝯcipit maſculinũ: q2 eēt ꝯ̄ naturā quam
ars q̄ñtum p̄õt imitat̄: ⁊ ꝑniciosum eēt exēplo. ff. de v̄. ſig. l.
j. vbi de hoc. ⁊ no. de teſt. Ray. circa prin. dixi de elec. cle.
j. q. j. ⁊. iij. ſe.   Tertio q̄ro ſi q̄s de mādato p̄lati ſepeliuit
ꝯ̄ hāc cle. vr̄ nõ eē locum pene: q2 hic punit̄ audacia dic cõ
tra: q2 cũ ſit hic ꝓhibitũ nõ tenet̄ obedire p̄lato ⁊ poſſet ei
ꝯ̄dicere. ix. q. iij. ſi dñs. ⁊. c. nõ ſemꝑ. ⁊. c. iulianuſ. ꝑ hoc q̄d
no. de tēp. ordi. ad aures. de ma. ⁊ obe. c. ij.   Quarto q̄/
ro ſi in campis vel locis priuatis ſepelit̄ aliq̄s de hoc ꝓhi
bitis. glo. in v̄. cimiterij dicit nõ eē locum pene huius cle.
ēt ſi locus ſit ꝯtiguus. ⁊ videt̄ velle gl. q̄d op3 eē locũ depu
tatũ cimiterio ⁊ bñdictum. Steph. dicit ſufficere ꝙ locus
ſit deputatus ad ſepulturā: ēt ſi non ſit bñdictus: ꝑ hoc q2
al̄s eluderent̄ iura cũ multa ſint loca deputata ſepulture
q̄ nõ ſunt bñdicta. itē eccl̄ia nõ ꝯſecrata gaudet imunitate
ex quo ibi celebrant̄ diuina. de imu. eccle. c. j. de ꝯſe. eccle.
vel alta. c. fi. ꝑ hoc q2 nõ p̄õt negari qn dicat̄ cimiteriũ ex/
quo deputatũ eſt ſepulture: ḡ locus ē huic lr̃e. facit q̄d di/
co in ſe. q. tñ nõ d̄r deputatum niſi poſt bñdictionē. de ꝯſe.
di. j. nemo. q̄d eſt veri⁹ ſi ꝯſtat ꝙ cimiteriũ nõ ſit bñdictum
q2 nõ d̄r niſi ꝑ bñdictionem. ar. d. c. nemo. ſ3 ſi diu reputa/
tum eſt ꝑ cimiterio videt̄ p̄ſumendũ ꝙ bñdictum fuerit: ⁊
vt tũc habeat̄ ꝑ cimiterio: ēt ſi in veritate bñdictũ nõ fue/
rit ⁊ tũc ſit locus dicto Ste.   Quinto q̄ro religioſi aliq

habētes modicũ clauſtrũ ꝑ ep̄m dedicatũ longe ip̄m am/
pliarũt extēdendo ad locũ vbi prius erāt domus priuate
nõ interueniēte aliqua ſolēnitate: ꝯtigit ꝙ in clauſtro addi
to nouiter aliq̄s fuit ſepultus ꝯ̄ id q̄d hic d̄r: arguit Lau.
ꝙ ſepeliētes incurrāt hāc penā cũ eccleſia gaudeat immuni
tate: ēt ſi nõ ſit dedicata ꝑ iura allegata in p̄cedēti. q. ⁊ ci/
miteriũ ⁊ eccl̄ia in talib⁹ pari paſſu ambulāt. de ꝯſe. eccle.
vel alta. cõſuluiſti. ſufficit. n. ꝙ de ꝯſenſu ep̄i illa pars cui
hec fuit addita deputata erat ad vſum ſacrũ vt dicatur lo
cus religioſus. de reli. do. ad hec. inſti. de re. diui. §. ſacra.
Jn ꝯ̄riũ: q2 in talibus reqrit̄ur deputatio cũ ſolēnitate. d
qua in auẗ. de eccle. ti. §. ſi q̄s de fabrica. in col. ix. in auẗ. de
mona. §. illud. colla. j. ad id q̄d inducitur. s. de ec. nõ cõſe.
rñdetur ad illud ꝓcedere ſi ibi fuerũt celebrata diuina: al̄s
nõ. vt nõ. glo. de imu. eccle. c. fi. facit q̄d nõ. lxxviij. diſt. c. j.
ex q̄bus videtur ꝙ ꝑs addita nõ cēſeatur cimiteriũ ⁊ ꝙ ſe/
peliētes ibi puniēdi nõ ſint ac ſi ſepeliſſent in loco ꝓhibito
⁊ hoc veri⁹ ſi de hoc cõſtat vt q2 nouiter factũ fuit: ſec⁹ in
longo t̄pe fuit obſeruatũ ꝙ totus ille locus habetur ꝑ ci/
miterio ꝑ id q̄d dixi in. q. ꝓxi.   Op. ad hec de cõſe. ec. vl̄
alta. ligneis. vbi tectũ eccleſie refectũ nõ facit eccleſiā indi/
gere noua ꝯſecratione. Sol. Lau. ꝙ ibi cõſecratio non fuit
paſſa iacturā in ſb̄alibus: ſecus in cimiterio in caſu ꝓxime
dicto. vel meli⁹ dic ꝙ cõſecratio eccleſie cõcernit parietes
principal̄r q̄bus accedit tectũ: ſ3 vna pars cimiterij nõ ac/
cedat alteri: ſ3 ſunt oēs eque principales.   Scdo op. ad
idē de cõſe. ec. vel alta. q̄d in dubijs. vbi oleũ nõ ſacrũ ad/
mixtũ ſacro fit ſacrũ. So. Lau. ꝙ illud in liq̄dis q̄ recipiũt
cõmixtionē. inſti. de re. diui. §. ſi duoꝝ. ⁊. §. ꝙ ſi frumētum.
ſecus h̄ vult dicere ꝙ vna pars cimiterij nõ cõmiſcetur al
teri: ſ3 oēs equal̄r ſũt partes.   Sexto q̄ro an in cimiterijs
exēptis ⁊ nõ exēptis ꝓcedat q̄d hic d̄r quo ad ꝑtātem dyo
ceſani ⁊ q̄ ad penā de qua h̄. Lau. ar. ꝙ ſic. ꝑ id q̄d hic in fi.
d̄r. Jn ꝯ̄riũ ꝑ id quod no. h̄ Jnno. de priui. ad hec. dic ꝙ
regulariter de loco exēpto nõ ipedit ſe ep̄s. de offi. or. gra/
ue. ſic loq̄tur Jnno. ſ3 hic ꝑmittitur ſibi hoc ēt in exēptos.
Septimo q̄ro ſi ꝯ̄ diſpõnem iſtā aliq̄s fuit ſepultus i ec
cleſia? dicit Pau. locũ eē huic cle. ac ſi ſepultus fuiſſet in
cimiterio. xiiij. q. ij. nullus. nā ſepultura ſiue in eccl̄ia ſiue
in cimiterio habētur ꝑ eodē. vt Archi. no. de here. c. ij. li.
vj. ⁊ cui⁹ circuit⁹ debeat eē cimiteriũ. habetur. xvij. q. iiij.
ſicut antiq̄tus. ⁊ nõ refert an ſit eccleſie cõtiguũ an nõ. de
ſe. eccle. vel alta. c. vno. j. rñſo. li. vj. nõ tñ accedere p̄õt lo
co religioſo niſi eccleſie ⁊ ſit ſacer auc̄te ep̄ali: nõ q2 ſit ibi
aliq̄s homo ſepult⁹. vt no. Jnno. e. ti. abolēde. l3 aliud ſi
ſcd̄m leges: ⁊ in q̄ differũt ſacer ⁊ religioſus? no. xiij. q. ij. ec
cleſiaſtico. ⁊ q̄d ſit cimiteriũ. no. Archi. e. cā. q. j. c. j. Pa.
Octauo q̄ro de q̄ interdicto loq̄tur h̄ in eo q̄d dicit in
dicti t̄pe? ⁊ eadē q̄d formari p̄õt. j. in v̄. noiatim iterdictos
glo. in illo v̄. iterdictos. dicit ſufficere ꝙ ſit tale ꝙ priuat ſe
pultura. Lau. idem. ſ3 latius dicit ꝙ ſiue ſit gnāle: ſiue ſp̄a
le: ſiue ab hoīe: ſiue a iure latũ ꝓcedit hec lr̃a: dũ tñ ꝓcedat
a claue. i. ab eccl̄iaſtica iuriſditione: ita ꝙ ſit cenſura eccl̄ia
ſtica. de cõſue. cũ inter. de exceſ. p̄la. tāta. de elec. vbi maio
ius. §. j. li. vj. Aliud dicit Lau. de offi. ordi. ſi canonici. ⁊. c.
ꝙuis. li. vj. Jtē in caſu de ſen. excõ. is q. in prin. lib. vj. ⁊ de
ſta. reg. ſuꝑ q̄dam. de tēpo. ordi. q̄d trāſlationem. lxx. di. c.
j. q2 in his ⁊ ſimilib⁹ interdictũ nõ ꝓcedit a claue.   Nono
q̄ro an in quattuor feſtiuitatib⁹ in q̄bus p̄õt celebrari t̄pe i
terdicti ꝑmittatur ſepultura. gl. h̄ dicit ꝙ nõ. idē Pau. ⁊
in hoc no. ſimpl̄r gl. in eo q̄d arguit ex diuiſione. c. ꝑ hoc d
poſtu. c. vno. li. vj. Gen. ꝓſeq̄tur hoc latius dicēs vt ēt di
cũt glo. ⁊ Pau. ꝙ l3 illis diebus ꝑmittatur participatio ſa
cramentoꝝ: nõ tñ ꝑmittitur participatio ſepulture. Jtē q2
de iure tēpore iterdicti ꝓhibent̄ celebrari diuina ⁊ ſepul/
tura ⁊ ſacra ꝯferri a quo iure non d̄r recedi niſi quatenus
reperitur

reperitur exceptũ.xiij.q.j.quod ſi dormierit.de piu.lepro. qm̃.maxime q2 ius eſt expſſum in.c.cũ ⁊ plantare.§.quod ſitẽplarij.alle.in glo.ad idẽ de ſen.excõ.alma.in fi.vbi ce teris q̃ circa obſeruationẽ ⁊c̃. Jtẽ exceptio ↄfirmat regulã in qbuſdam alijs.ff.de fun.inſtru.q̃ſitum.§.j.ide3 rñdit de noui.in auf.de nõ alie.§.vt aũt.col.ij.⁊ qd̃ ibi nõ. Deci moq̃ro an tpe interdicti poſſint ordines ↄferri? Pau.re fert id quod nõ.Hoſti.de pui.vt puilegia.vbi dicit ꝙ quã do in penã populi ẽ interdicta prochialis eccl̃ia ꝓhibetur lapcis ordinũ receptio:ſecus ſi locus ẽ interdictus ex alia cã:tũc enim ſicut poſſunt alibi audiri diuina.de ſen.excõ. ſi ſnĩa.ij.rñſo.lib.vj.⁊ ordines recipe. Undecimo q̃ro ſi aliqs de loco iterdicto ſepelit̃ extra locum iterdictum? Pau.diſtinguit aut locus ẽ interdictus ꝓpter delictũ do mini aut populi.ſicut diſtinguit̃.de ſen.excõ.ſi ſnĩa.li.vj. tũ quo ad caſum huius cle.nõ ſufficit ꝙ ſit de loco interdi cto niſi noĩatim ſit interdictus. Duodecimo q̃ro de qui bus excõicatis loqtur hic glo.ab hoĩe dicit ꝙ ſiue a iure ſi ue ab hoĩe dũmodo maiori excõicatione.ſ3 ſi minori ſecus idẽ Lau.Pau.⁊ Gen.ꝓ hoc q2 noĩe excõicationis itelligi tur de maiori.de ſen.excõ.ſi quẽ.qd̃ tñ.c.vt dicit Lau.hoc nõ ꝓbat.q2 ibi dr̃ ꝙ nõ tm̃ intelligit̃ de minori.ſ3 ẽt de ma iori.dic ꝙ hoc.c.probat p ea que ibi no. Jtẽ q̃ ad p̃dicta eſt alia rõ q2 minor nõ ſic inficit ſicut maior.nã excõicatio mi nori nõ ꝓhibetur participare ſicut excõicato maiori.xj.q. iij.excellẽtiſſimus.vñ cõiter dr̃ ꝙ excõicatio non trãſit ad tertiã pſonam.xj.q.iij.qm̃ multos. Op̃p.ad hoc de eo qd̃ no.Jnno.e.ti.ſacris.vbi dicit ꝙ excõicati minori ſepe liẽdi nõ ſunt.ſoluit vt in hac glo.q̃ dicit ꝙ l3 nõ ſint ſepeliẽ di nõ ẽ tñ locus huic pene.qd̃ dic vt nũc dixi.⁊ dicũt Lau. Gen.ꝙ ꝓpter talẽ ſepulturã factã de excõicato minori ec cleſia nõ indiget recõciliatione. Decimotertio q̃ro qs dicat̃ publice excõicatus?glo.pe.de excep.exceptionem. dicit publice excõicatum dici qñ iudex tulit excõicationẽ in loco vbi publice iudicare ↄſueuit qd̃ nõ placet.glo.hic in ṽ.publice.q̃ dicit illud nõ ſufficere quo ad caſum iſtum ſ3 ꝙ hoc iudicabit̃ ex q̃litate fori ⁊c̃.vt i gl.quã ad hoc no. ſingulariter ad multa.quod aũt dicat̃ publicũ vel manife ſtum aut notoriũ.dixi de coha.cle.veſtra.⁊ in hac glo.ibi ꝑponderãda.j.q.j.marchion.de ṽ.ſig.intelligẽda ibi.⁊ qd̃ alleg.C.quomodo ⁊ qñ iu.ſi vt pponis.i.q̃ dicit ꝙ ſi iudex nõ in loco in q̃ ſtatuerat ſ3 alibi p obreptionẽ aditus ꝓnun ciat aduerſus abñtem non t3.⁊ ſic p3 ꝙ nõ facit ad ꝓpoſitũ ſ3 poterat allegare.C.de teſta.oium.de dona.in donatio nibus.ibi diſpẽdioſam.q̃ tñ parum facit eo.ti.cle.dudum.

Decimoquarto q̃ro ſi qs ſepeliuit excõicatum nõ publi ce.gl.ea.in ṽ.publice.ibi ⁊ de hoc dic ꝙ nõ ẽ locus huic pe ne.Jdẽ Pau.Gen.⁊ Step.ꝓ hoc q2 nõ p̃ſumitur ſciuiſſe. Jtem ẽt ſi ſciuiſſet nõ ẽ locus huic pene q̃ nõ d3 extendi.qd̃ t3 Gen.ꝓ hoc iducit no.p ſe.ſ̃.de vi.⁊ ho.cle.cle.ij.vbi di xi in.ṽ.dignitatẽ.q.vj. Decimoqnto q̃ro an ſepeliẽs ex cõicatum maiori ſit excõicatus minori?gl.e.in ṽbo publi ce.remittit ad nõ.de pui.ad hec.in.j.gl.q̃ dicit ꝙ ſic:q2 cui nõ cõicamus viuo nec mortuo.Hoſti.ibi ↄ̃ cũ nõ ſit cõmu nio cũ mortuo q2 homo mortuus nõ ẽ homo.de cele.miſ.i quadã.ſ3 dicit ꝙ alia pena puniri d3 qd̃ placet.Lau.vt nõ fiat extẽſio in pena.⁊ idem Gen.q2 in ſpãli caſu mandatur officio priuari eũ q ſepelit talẽ.de here.excõicamus.§.ſa ne.ergo nõ ſit locus alteri pene.ſ.excõicationi.q̃ rõ nõ vr get.nã in pena de qua in.§.ſane nõ tollit iuris diſpoſitiõe3 in alijs caſib⁹. Pau.t3 cum gl.c.ad hec.q2 ẽt poſt mortem durat excõicatio.vt hic.de ſen.ex.a nobis.ij.⁊ corpus ſen tentia ligat̃ ⁊ aĩa ſaluat̃.de ſen.ex.c.j.lib.vj.nã l3 nõ ſit oĩ no actiua ex parte mortui:eſt tñ ex parte agẽtis qd̃ ſufficit. de cle.ex.illud.alias participãs de mẽti ſeu furioſo excõi cato nõ eſſet excõicatus.quod nõ videt̃ pcedere.q2 in hoc caſu nõ reqritur ↄſenſus excõicati ad hoc vt dicat̃ partici patio penã inducẽs participãti.al's ſi qs loqueret̃ excõica to nõ rñdenti nõ eẽt excõicatus qd̃ nõ eẽt verũ ſm̃ Pau.⁊ hoc placet.q2 in dubio poti⁹ interp̃tamur p excõicatione. ꝓ hoc qd̃ no.de ſeru.c.vnico in fi. Decimoſexto q̃ro qs dicat̃ noĩatim interdictus.Lau.dicit ꝙ is q in ſnĩa noĩati3 eſt expſſus p id quod no.Jnn.de p̃ben.in lateranẽſi.dicit. ẽt ꝙ talis expreſſa noĩatio intelligit̃ de illis quoꝝ culpa v. fraude latum eſt interdictũ. Jtẽ in illis q in hoc p̃buerun auxiliũ vel fauorem.de ſen.ex.c.vl.li.vj.de hoc dixi in.d. c.in lateranẽſi. Decimoſeptimo q̃ro ſi notoriũ ẽ de fau toribus q occaſionẽ dederũt interdicto q tñ in ſnĩa noĩati3 exp̃ſſi nõ ſunt aut erit locus huic pene ↄ̃ ſepelientes.dicit Lau.ꝙ nõ:q2 non ſunt noĩatim interdicti ẽt ſi in ſnĩa fuiſſet aliqs interdictus cũ ſuis fautorib⁹.q2 non ex eo ꝙ notorie fauent dicunt̃ noĩatim iterdicti.ar.de cle.ex.ꝓpoſuit.cum hec ↄſtitutio ſit penalis ⁊ reſtringẽda.de elec.ſtatutũ.lib. vj.quod placet p id quod dixi in.d.c.in lateranẽſi. De cimooctauo q̃ro qd ſi qs ſepeliuit interdictu3 nõ noĩatim? glo.in ṽ.noĩatim.dicit non eſſe locũ huic pene quod dicit Step.veru3 qñ nõ ↄſtat eũ interdictũ al's ſecus.de ſen.ex. is cui.§.j.li.vj.Mihi placet gl.q2 ẽt ſi ↄſtet eũ eſſe interdi ctum l3 ſepelire nõ debeat.vt in.d.§.j.non ẽtñ huic pene locus ſpecifice late ↄ̃ ſepeliẽtes interdictũ noĩati3. De cimonono q̃ro qs ẽ vſurarius manifeſtus?gl.in ṽ.manife ſtus.remittit Math.dicit manifeſtos dici,eos q ſunt pu blici ⁊ q ex eoꝝ libris ↄuinci poſſunt in qbus apparet ex torſio vſurarũ.ſ.de vſur.cle.j.xl v.di.q ſincera.ṽ.agendũ xxiiij.q.ij.ſane.⁊ ibi de hoc in glo.ſ3 qd.ff.de edendo.l.j.§ editiones.vel ſi ↄfitet̃ corã ſacerdote q quo ad hoc ẽ eius iudex.de pe.di.j.quod penitet.vltra medium.ṽ.querit̃.⁊ di.vj.c.j.ṽ.caueat.xj.q.iij.abſit.ſ3 Jo.an.de vſu.q̃q̃.lib. vj.dicit ꝙ ſunt neceſſarij teſtes quod placet.Jo.de lig.q2 ↄfeſſio in foro pniali nõ facit rẽ notoriã quod ẽ verũ.latiuſ aũt qs dicat̃ manifeſtus vſurari⁹ examinemus vltra ea q̃ dicit glo.de vſur.c.j.⁊.ij.li.vj.Archi.in eo.c.dicit q̃tum ad illud.c.argumẽta ſufficere cũ fama.de vſu.c.cũ in dyo ceſi.ibi ſi tñ alijs argumẽtis.quod bñ facit Fed.de ſenis i ↄſilijs.c.viij.dicit manifeſtũ eẽ cui⁹ ꝓbatio ẽ in euidẽti ita ꝙ faciliter fieri põt fides ſicut de vſur.ↄſtat p libros vſura rij put nũc dixi.quod no.Archi.in.c.q̃q̃.in pn̄.dicit etiã Fe.ꝙ ẽt poſt mortẽ ꝓbationes recipi pñt q2 ꝓpter bona pt agi poſt mortẽ.de here.accuſatus.§.ſi ṽo.li.vj.C.ſi pẽden. ap.q̃uis.Jtẽ ſi ꝑ ↄſtõnes ſynodales aliqs modus eẽt idu ctus adhuc ille ſufficeret ad hoc ꝙ ↄuictus ſm̃ illũ dicere tur manifeſtus:q2 iura ſuadẽt vſurarios ↄuinci ex facilio ribus ꝓbatiõib⁹ q̃ in alijs caſib⁹ reqratur.de pig.illo vos de emp.⁊ vẽ.ad nr̃a3.⁊ epi pñt iura cõia fortificare.vt no. de offi.archip.c.fi.Bar.ff.de fur.l.iij.dicit ꝙ cũ querit̃ an qs dicatur vſurari⁹ manifeſtus in genere nõ habito reſpe ctu ad certũ ⁊ limitatũ delictũ nõ ſufficit ꝙ ſemel aut bis il lud fecerit:ſ3 reqritur ꝙ ſtet publice parat⁹ ſicut meretrix in pſtibulo.ff.de ritu nup.palã.in pn̄.dicit tñ ꝙ ſi non facit ita palam.ſ3 quaſi vt mutuat in camera qbuſcq̃ volentib⁹. idem eſt.d.l.palã.⁊.ff.ad maced.l.iij.circa pn̄.que ṽba nõ vident̃ vera quo ad id quod dicit reqri plures actus:q2 nullibi hoc dr̃.vñ ſi manifeſte ſemel mutuauit ad vſuras videtur ſufficere vt dicatur manifeſtus vſurari⁹.q2 mani feſtum eſſe nõ ſurgit ex freq̃ntatione ita ꝙ ſine ea eẽ nõ poſ ſit.vt no.Spe.de notorijs criminib⁹.§.ſeqtur de manife ſto.in pn̄.non enim ponit̃ hoc in diffinitione manifeſti.de quo de coha.cle.veſtra. Jtem ẽt notorium põt eſſe ex vno actu:vt ſi qs coram populo interficit hoĩem notori⁹ eſt ho micida.ad hoc.ff.de teſta.hr̃des palã.in pn̄.ex his dic ꝙ ſi hodie legitime docet̃ ꝙ aliqs tempore vite fuit vſurari⁹ ẽt ſi ſolum doceat̃ p aliqua argumẽta ⁊ famã que ſic tunc

fuit: ſufficit quo ad effectũ vt teſtamẽtũ eius nõ valeat. vt in.c.q̃z.q̃z. ⁊ vt careãt eccl'iaſtica ſepultura. vt hic ⁊ hoc faciũt verba Archi. poſita. ſ. e.q. ⁊ caſus videt̃ in.d.c. cũ in dyoceſi. vbi ad ↄuincendũ q̃ qs ſit manifeſtus vſurarius ſufficiũt argumẽta. Sʒ ſi ponimus q̃ nõ doceat̃ de fama tpe vite. ſʒ al's ꝓbatur q̃ fuit vſurarius videt̃ hoc nõ ſufficere q: p hoc nõ infert̃ q̃ tpe teſtamẽti aut mortis fuerit manifeſtus qd̃ req̃rit.c. q̃q̃. Jtẽ habilitas teſtãtis ↄſideratur tpe teſtamẽti ↄditi ⁊ mortis teſtatoris. ff. de bo. poſ. ſʒ tab. l.j. §. exigit. ⁊ ibi gl. in ↄ̃rium facit glo. de vſur.c.j. lib. vj. q̃ dicit q̃ eps poterit eos publicare ſi cõuicti fuerint. lʒ gl. xiiij.q. ij. ſane. q̃ incipit. ſed qd̃ ſi videat̃ ↄ̃ria. q̃bus inſpectis puto manifeſtũ vſurariũ dici de q̃ poſſunt fieri iudici manifeſte ꝓbationes. ⁊ manifeſtas eſſe dico q̃ ſufficiũt ſicut argumẽta.d.c. cũ in dyoceſi. vt ſi ꝓbatur mutuũ ⁊ vſure receptio cũ fama. imo videt̃ idem ẽt ſi ſine fama ſi aliq̃ deponũt ſup vſuris ita q̃ ꝓbent ⁊ q̃ ſufficiat manifeſtatio poſt mortem facit qd̃ no. Jo. an. in.d.c. q̃z.q̃z. in illa.q. an ſit exhumãdus occultus vſurarius tpe vite q̃ poſt mortẽ manifeſtat̃. in q̃ tʒ q̃ ſic. vt ex oĩbus ſic dicamus manifeſtũ dici quecũq̃ʒ de quo ↄſtare põt quãdocũq̃ʒ ita q̃ quãdo ↄſtiterit verũ ẽ dicere q̃ prius manifeſtus erat. de hoc dixi in.d.c. veſtra.q. ij. ¶ Uigeſimo q̃ro ſi vſurarius cauit de vſuris reſtituendis an ſepeliri poterit ſine pena huius cle. videt̃ q̃ non q: hic idiſtincte loq̃tur. ↄ̃rium tʒ glo. in v̄. manifeſtos. ⁊ idem Math. ne p hoc corrigat̃.c. q̃z.q̃z. de vſur. li. vj. q: correctio iuriũ vitãda ẽ. de elec. cũ expediat. li. vj. qd̃ placet q: p penitẽtiam deſinit eſſe vſurarius. l. di. ferrũ. de accu. de his. Et tradit Mathe. cautelã ſacerdoti q̃ hʒ manifeſtos vſurarios in prochia ad euitãdã penã hu'ꝰ cle. qd̃ iſtet q̃ vſurarius ſatiſfaciat ꝓ vſuris ſi põt vel caueat idonee. vt in c. q̃z.q̃z. ⁊ q̃ nõ credat vſurario diceti de quãtitate certa tñ exacta. ſʒ ſi manifeſta ẽ quãtitas maior ꝓ illa exigat cautionem ⁊ ſi ẽ incerta exigat quãtitatem quã veriſilr creditur habuiſſe q: ſi ſciẽter recipet de minori tenebit̃ ad reſtõnẽ reſidui. ¶ Uigeſimoꝑmo q̃ro ſi vſurarius ſatiſfieri iuſſit nõ tñ cauit ſʒ poſt mortẽ caueat̃. glo. in v̄. manifeſtos. dicit ſufficere quo ad ſepulturã nõ quo ad validãdũ teſtamẽtũ idem Pau. q̃ dicit q̃ iõ teſtamentũ nõ validat̃ q: fuit nullum ab initio ex pſona teſtãtis. ſilr nõ ↄualeſcit teſtamẽtuʒ ipuberis adueniẽte pubertate: vel ſi erat ſeruus ⁊ efficit̃ liber: vel ſi erat captus ab hoſtibus ⁊ reuertit̃. ff. de teſta. filius. ⁊ l. eiꝰ. de le. iij. l.j. §.j. Jdem ſi ab initio fuit volũtas falſa. C. de falſis. ſicut. Jdẽ in legato q̃ non valet ex perſona legãtis vel legatarij: vel eius a quo pſtandũ ẽ vel rõne rei legate. ff. de regula. catoniana. l.j. in pn. de leg.j. cetera ar. de elec. dudũ.j. ⁊ regula nõ firmat̃. li. vj. de hoc in duabus q̃õnibus ſeq. ¶ Uigeſimoſecundo q̃ro an ſit opus q̃ vſurariꝰ caueat per ſeipʒ. dic q̃ nõ: ſʒ ſufficit q̃ per aliũ habentẽ ſpãle mãdatum ad cauendũ q: q̃ p aliũ facit ⁊c̃. regula q̃ per aliũ. lib. vj. ¶ Uigeſimotertio q̃ro qd̃ ſi dedit ꝓcuratorem ſpãlem ad cauendũ duraturũ poſt mortẽ qui mortuo vel vſurario cauit diſputãdo terminatũ fuit q̃ ex hoc teſtamentũ valeat quod ꝓcedit ẜm opi. de q̃ de vſur. q̃q̃. in ſi. i gl. ſ. in fine ico qd̃ glo. ibi tʒ q̃ ante validat̃ teſtamentũ ex cautione poſtea pſtita p vſurariũ. ſufficit enim q̃ ante mortẽ cauit ꝓ hoc in.c. quãq̃. di q̃ teſtamenta vſurariorũ aliter facta. i. cautione nõ pſtita nõ valeãt: ⁊ ſic videt̃ intelligendũ oppoſita exceptione: ⁊ q̃ nõ ſit neceſſe q̃ cautio preſtet̃ in actu teſtãdi. facit. C. de pci. impe. offe. vniuerſa iũcta glo. ⁊ qd̃ ibi nõ. Bar. ⁊. ff. de iniuſ. teſ. filio. in vl.q. ¶ Oppo. ad hoc de dicta gl. ⁊ Pau. poſiti. ſ.q. xxj. ex q̃bus videt̃ q̃ oporteat cautionẽ pſtari ante ↄditũ teſtamentum. So. põt dici q̃ illa dicta ꝓcedunt in alio q̃ nõ ita ſpecifice caueri mãdauit. q̃ñ enim ſpãliter mãdauit: tũc q̃ñ cauebitur retro fingit̃ vſurariũ cauiſſe tpe quo mãdauit ⁊ mãdatũ durat poſt mortẽ: q: ↄfertur poſt mortẽ. ff. mãdati. ſi vo nõ remunerãdi. §. ſi. ¶ Op. ad hoc q: videt̃ teſtñ irritum eẽ cautione nõ pſtita. d.c. quãq̃. in ſi. vbi dicit q̃ teſtamẽta ſunt irrita ipo iure. vñ cũ tpe obitus fuerit teſtñ inualidũ nõ ↄualeſcit: al's poſſet diu pendere an teſtñ valeat ſi diu ſtaretur ad cauẽdũ. So. qd̃ ẽ dubia tñ tenẽdo opi. glo. in.d.c. quãq̃. de qua dixi. ſ. e.q. dicendũ ẽ teſtamẽtum valere vt ſeruetur eq̃tas: nã ↄtingere põt q̃ vſurariꝰ volens cauere in forma.c. quãq̃. nõ potuit q: nõ habuit cui ⁊ abſurdum eẽt nullũ eſſe remediũ. rigor tñ lre in.c. quãq̃z. facit in ↄ̃rium. put dixi primũ. tñ puto q: ſatis ſit mẽte illius.c. q̃ vt reddantur vſure. ¶ Uigeſimoquarto q̃ro ſi ꝑmo fecit teſtñ poſtea ſit vſurarius manifeſtus. dicit Pau. q̃ infirmatur teſtñ ex ſeq̃nti delicto. ad hoc inſti.q. mo. teſta. infir. in pn. ⁊. §. hoc aũt. ¶ Op. ad hoc. C. q̃ teſta. fa. poſ. furioſum. inſti. eo. §. furioſi. So. Pau. q̃ aliud in furioſo q̃ fingitur mortuus ⁊ in eadẽ voluntate manere in qua erat ante furorẽ. de bap. maio. ad finem. ¶ Uigeſimoq̃nto q̃ro an portãtes ad ſepulturã eos q̃ ꝓhibentur hic ſint excõicati ⁊ qd̃ de comitãtibꝰ ⁊ pluribꝰ alijs. de q̃bus q̃rit glo. in v̄. ſepelire. glo. ea. dicit q̃ hec exigũt ꝓncipis declarationẽ nec aliq̃d decidit. Step. dicit hos caſus nõ dubios cũ participent ſepelientibꝰ: ⁊ ſic in crĩe dãnato. de ſen. ex. nup. ⁊.c. ſi ↄcubine. qd̃ tʒ Lap. dicẽs idẽ dicẽdũ in platis q̃ cũ poſſent ꝓhibere ſepulturã patiũtur fieri. de ſen. ex. quãte. in q̃ vltimo dic vt dixi in.d.c. quãte. q: ad hoc vt ſit locus illi.c. opus ẽ q̃ is q̃ nõ ꝓhibet fuerit in dolo: ſecus ſi in ſola negligentia. Quo ad primũ aũt Pau. dicit q̃ nedũ actualiter corpus ponẽtes in ſepulchro ſed ẽt dicẽtes diuinũ offĩm ſuper funus forte incurrũt hãc penã q: xpiana ſepultura ẽ q̃ ſit cũ pſalmis ⁊ orõnibus. xiij.q. v. placuit. xij.q. ij. queſta. ⁊ qd̃ no. ea.q. §. itẽ q̃ritur. ⁊ eo. ti. abolẽde. imo fortꝰ debent teneri q: plus contẽnũt. Jdem dicit de ſepelientibus facto in cimiterio ẽt abſentibꝰ clericis. Jtẽ q̃ ſepelire dicitur nõ tñ actualiter ſepeliẽtes ſed ẽt mãdantes. de ſen. ex. mulieres. ff. de eo p quem fac. erit. l.j. dicit tñ Pau. q̃ hec lra potius videtur loq̃ de ſepelientibꝰ in terra cimiteriata q̃z de ſepultura quo ad offĩm. vñ dicit q̃ dicentes offĩm nõ videntur teneri pena hac q: vere nõ ſepeliũt ſed remanet ↄ̃riuʒ.d.c. nup. ⁊.c. ſi ↄcubine. Ad qd̃ dico q̃ ibi de cõicantibus excõicato in crĩe dãnato q̃ cõicat poſt excõicationẽ: ſic enim loquũtur illa.c. ⁊ ponitur rõ in.c. nup. q: talis cõicans delinq̃t in excõicatorem. ſecus ẽ ſi q̃s cõicat alicui in actu p queʒ ille incurrit excõicationem. vt hic: quo caſu nõ habẽt locũ illa.c. qua ↄſideratione attenta. puto verius q̃ hic ſoli ſepelientes: vel hoc fieri facientes ſint excõicati. pro ſepelientibꝰ itellige de eis q̃ actualiter mortuũ humo vel tumulo condũt. vt dĩ in hac glo. de mãdantibꝰ aũt ꝓbatur in.d.c. mulieres. nec p hoc erit hec conſtitutio ludibrio. qd̃ videtur timere glo. nã ſatis puiſum ẽ excõicando ſepeliẽtes ⁊ auctẽ pſtantes. de hoc ẽt dico. j. de bap. vnica. in.j. ↄ̃rio. ¶ Uigeſimoſexto q̃ro ſi q̃s ſepeliuit manifeſtũ vſurariũ excõicatum publice noĩatim interdictum ⁊ tpe interdicti. an vna an quadruplici excõicatione ligabitur. glo. in v̄bo ſubiacere remittit ad q̃õnem Gualteri q̃ ponitur in regula delictũ. lib. vj. Pau. dicit q̃ ligatur quattuor excõicationibꝰ. facit de ſen. ex. cũ p ocã. Joã. de ſancto georgio dicit q̃ vnica excõicatione p no. in.d.q. ꝑcipue. q: ꝑcutiens clericũ pluribꝰ ꝑcuſſionibꝰ ſine interuallo non incurrit niſi vnam excõicationem. xvij.q. iiij. ſi q̃s ſuadente. ꝓ hoc ↄſuetudo curie q̃ tales abſoluit tanq̃ ligatos vna ſnĩa nõ pluribus. Jn ↄ̃rium ẽ quod no. in ea.q. vbi ↄcluditur de eo q̃ ꝑcuſſit vno ictu tres clericos quod ſit excõicatus tribꝰ excõicationibus: quod placet. nã vna ⁊ eadem pſona rõne plurium qualitatũ cẽſentur plures ꝑſone. de re iudi. cũ olim. de ꝑceſ. ꝓben. poſtulaſtis. de ap. a collatione

a collatione.lib.vj.cū ergo p̄ſupponatur q̄ ille q ſepultus fuit habebat varias qualitates eſt perinde ac ſi ſepeliſſet quattuor diſtinctas pſonas. Uigeſimoſeptimo q̄ro in eo q̄d hic dicit de abſolutione quis abſoluet. dicit Pau. q̄ ordinarius cū nō ſit reſeruata abſolutio. de re.ec. nō alie. cle.j. vbi de hoc in v̄.ſi qs.q.iiij. Uigeſimooctauo q̄ro an abſolutio facta nō p̄cedente ſatiſfactione teneat. Pau. q̄ nō: q2 fit a p̄hibito: ⁊ cōtra formam mādati. ar. de reſcri. cū dilecta. de reſti.ſpo. piſanis. O p.ad hoc q2 ſi abſolutio pōt fieri p ordinariū ſicut dixi in prima.q. iſtud q̄d h̄ dr de p̄mittenda ſatiſfactione. inducit potius monitionē q̄ formā. vt no.ſ̄. de iure pa.cle.j.in glo. hic addit. So. ſtat p̄no: lʒ abſoluens ſit puniēdus.p hoc q̄d no. de ſeque.cle. j.in glo.p ordinarium. Uigeſimonono q̄ro q ſunt hi q̄bus dʒ ſatiſfieri.glo.ſed q ſunt? dicit forte intelligi de his quoꝝ fauore late fuerant ſnīe excōicationis vel interdicti in loco vel pſonas ſʒ quo ad vſurarios dicit q̄ ſunt hi quibus dʒ fieri reſtitutio. Lau. idem: ſed dicit ēt illis ſatiſfaciēdum q ſnīas tulerūt: q2 fit eis iniuria ſi contēnuntur ſnīe. xxiij.q.j.q̄d culpatur. de tēp. or. ad aures. q̄d dicit verū ſi in ſentētijs tangebat̃ aliqualiter ius iudicis. de ap. ſolicitudinem. de ſen. ex. venerabilibus. in p̄n. li. vj. ij.q. vij. lʒ. ⁊ q̄d nō. de ap. cum ſpāli in glo. ſʒ qualiter. ⁊ idē Pau. Itē ſm Gen. ſatiſfieri dʒ his clericis q nolentes ſepulturis talium intereſſe paſſi ſunt iniuriā. Trigeſimo q̄ro an ſepulti p̄ p̄hibitionē ſi corpora diſcerni poſſunt debeāt humari. gl. e. dicit q̄ ſic in tribus vltimis caſibus. i. q̄n erunt excōicati publice vel noīatim interdicti vel vſurarij manifeſti. In p̄mo aūt caſu.ſ. de ſepultis tpe interdicti dicit hos nō exhumādos. ⁊ idem Pau. Trigeſimoprimo q̄ro circa id q̄d dixi in prima.q. an mortuaria licite recipiant̃ p ſepulto tēpore iterdicti. gl. ea. diſtinguit. ⁊ idē Pau. Et in eo quod glo. dicit q̄ mortuaria data cū funere ſepulto tpe interdicti nō recipiunt̃ licite. dicit Pau. q̄ hoc ē q2 recipiētes participarent in crīe ⁊ ſic illicite reciperēt. ar. xvij. q. iiij. miror ⁊ q̄d no. Hoſti. in ſūma. de ſen. ex. §. qs poſſit. v̄. ſed ſi qs.

Trigeſimoſecūdo q̄ro circa idē ſi nihilominus receperunt an de talibus debeat̃ quarta eccleſie pochiali. Pau. q̄ nō ſicut nec decima de illicite acq̄ſitis. de deci. ex tranſmiſſa. p hoc. ff. pro ſocio. q̄ autem: vbi inter ſocios nō confertur id quod ex turpi cauſa alter lucratus eſt.

Adum.

Glo. diuidit ⁊ ex ea colliguntur. viij. partes q̄s pſequor ſingulatī ⁊ inſup i. §. huiuſmodi. j.c. cle. gl. ſubdiuidit in. v. partes quas ēt ſigillatim pſequor. No. de v̄bo innouam⁹ q̄d exponit Lau. i. reſtituim⁹ q2 fuerat reuocata. de reſcrip. q̄uis. li. vj. ij.q. iij. §. notādū. ⁊ dicit Lau. q̄ inouare nihil aliud ē niſi canones q in p̄ſuetudinē abierāt reparare. xviij. di. p̄pter ſimile. d̄ treu. ⁊ pa. c. ij. dicit Laud. q̄ hec inouatio hʒ vim noue factionis cū perinde ē ac ſi eēt nouiter edita hʒ vim fortificationis. d. c. ij. alibi iuris antiq̄ p̄ſeruationis. de p̄fir. vti. cū dilecta. de pui. ex parte. ⁊. c. q2 intētionis. Scd̄o no. q̄ q̄n aliqua diſpoſitio inouat̃ tenor ei⁹ dʒ inſeri. ⁊ ſm Lau. inſeritur vt p̄ſtet de certa ſcīa p̄ncipis. de p̄fir. vti. c. pe. ⁊ dicit Pau. q̄ notari⁹ eodē modo iſerit tenorē cū exēplat inſtr̄m alteri. de hoc in Spe. de inſtru. edic. §. oſtenſo. in p̄n.

Uer. Bonifacius.

Nota q̄ p̄ſtitutiōes ſiūt ad perpetuā memoriā p qua ēt fiunt inſtr̄a ⁊ ſcripture alie: ⁊ ſic recipiunt̃ teſtes ⁊ publicant̃. j.q. vij. ſaluberrimū. xxij.q.j. omnes vt lit. nō p̄teſ. q̄n. §. ſunt ⁊ alij. de teſtibus ſignificauit. ⁊. c. albericus. ff. de pign. contrahitur. de hoc in proemio huius compilationis. Secundo no. q̄ conſtitutio pape perpetua eſt quod eſt ideo ſm Genze. quia cauſa cognita fit ⁊ propterea durat: niſi ex cauſa mutetur. ar. de offi. dele. c. vlti. C. de reiudi. geſta.

Uer. Super cathedraꝫ

Nota de cathedra paſtorali q̄d dic vt in glo. que ponit ēt de cathedra iudicis. de qua dicit Pau. q̄ iudex ſup ea ſedet ad exercendū actus iudiciales. C. de dila. a p̄cedente. iij. q. iij. §. ad iudicem. de re iudi. c. fi. li. vj. De cathedra aūt pontificali dicit Pau. q̄ ab ea dʒ cathedraticū. de offi. or. p̄querente. de ſymo. ea q̄. ⁊ de hac. xxiij. q. j. q̄m vetus. ⁊ hāc nō debet oēs aſcendere. q2 locus nō facit hoīem: ſed homo locū. xl. di. multi. ⁊ dicūt Lau. ⁊ Gen. q̄ cum cathedra poſſit cōpetere cuilibet doctori. xl. diſ. multi. ij. q. ij. §. iſ ita. C. de of. diuer. iudi. ſciāt. vbi ſenato. vel clariſſimi. l. fi. fortius papa vt hic. ⁊. xl. di. non ē ibi tenere cathedram. ⁊ impatori. x. col. de pace. tenēda. Scd̄o no. q̄ papa hʒ p̄eminentiā paſtoralē. p̄eminet enim ceteris dignitate officio ⁊ p̄tāte. ix. q. iij. antiqs. ⁊. c. ſe. nam ipe vocatus ē in plenitudinem p̄tātis. ceteri in partē ſolicitudinis. ij. q. vij. qui ſe. de vſupal. ad honorem. ⁊ vocatus ē dei diſpoſitiōe vt hic. ⁊. viij. q. j. lʒ. Tertio no. q̄ romana curia dicitur alueus. ⁊ de hoc in glo. in v̄bo alueū. ⁊ in ea vbi fluuioꝝ. ff. d̄ flu. l. j. §. ripa. de acq. re. do. adeo. §. q̄ ſi. ⁊ q̄d ſit torēs. dic vt in glo. in v̄. torrens. ⁊ in ea in fi. ff. de flu. l. j. poſt p̄n.

Quarto no. q̄ habēs multis intēdere dʒ expedire q̄d grauius ē. de hoc in glo. in v̄bo inſtātijs. ⁊ in ea in fi. facit quod no. de cenſi. cū nup. Quinto no. p inſtātia. i. ſolertia. nā mater oīum artiū ē inſtātia. nouerca v̄o eruditionis ē negligētia. lxxxiij. di. nihil. Seneca epiſtola p̄ma. turpiſſima ē iactura que p negligētiam fit ⁊ maxime in p̄lato reprobatur. ſ̄. ti. j. cle. vna. Sexto no. q̄ papa dʒ exaltare catholicam fideꝫ. ⁊ ſm Pau. hoc in p̄dicationib⁹ fit q̄bus populus inſtruitur ⁊ in fide p̄fouetur. xliiij. di. c. j. ⁊ in p̄feſſionibus repetitis p q peccata vitantur ⁊ cōmiſſa delētur de pe. di. j. ecce nūc. in fi. ⁊. c. ſe. ⁊ in ſepulturis eccliaſticis. nā hoīes inuitātur ad ſuffragia p̄ defunctis de q̄bus. xiij. q. ij. cū grauia. ⁊ in his p̄ſiſtit p̄fectus aīarum de quo ſeqtur.

Septimo no. q̄ antiſtites. i. p̄lati curati habēt regimen gregis. i. ſui populi. de offi. or. inter cetera. Octauo nō q̄ q̄libet pſona incluſa ſb ordine cl̄cali ſubeſt pape. ſic enī hic gnāliter diſpoſuit ibi ceteras pſonas quas ordo cl̄icalis icludit. ex hoc arguit Lau. p̄. theologos q dicūt cenſurā cl̄icalem nō eē ordinē: cui⁹ p̄rium tenēt canoniſte. de eta. ⁊ quali. cū ptingat. ⁊ dicūt Lau. ⁊ Gen. q̄ q2 ſb ordine cl̄icali p̄tinētur ordines ſacri. vt h̄. ⁊. xj. q. j. de pſona in fi. gl. libet habēs aliquē de ordinib⁹ q ſunt nouē gaudēt puilegio. de q̄. xvij. q. iiij. ſi qs ſuadēte. cū ſit inductū in fauorē totius ordinis cl̄icalis. de ſen. ex. p̄tingit. i. ⁊ hoc ēt ſi fuerit p̄motus p ſaltū. xl. di. ſicut. lij. di. p to. de cle. p ſal. p̄mo. p to. q2 vex ē dicere hūc eſſe icluſum ſb ordine cl̄icali q̄d no. ⁊ idē dicit Gen. ſi eēt p̄ſus illitteratus q ordineꝫ recipit. vt no. xl. di. ſicut. xxvj. di. c. illitteratus. lij. diſ. ſolicitudo. quod ēt no. Nono no. d̄iam inf rācorem ⁊ odiū. nā ſm Pau. rancor p̄ſiſtit in aīo ⁊ rācorem q̄libet tenetur dimittere. xc. di. ſi qs p̄triſtatus. vbi de hoc. xxiij. q. iiij. ſi is q. odium v̄o ē inueterata inimicitia de vltione cogitans. ipa ſūt vltione nihil ē grauius. iij. q. v. q2 ſuſpecti. nec ē deſiderāda. xxiij. q. v. de occidēdis. Sʒ nec p iudicē negligēda vbi expedit. xxviij. di. q2 ſunt. de poſtu. c. j. ⁊ odiū peccati ſuadet̃. xxiij. q. iiij. iſta. lxxxvj. di. odio. de hoc non loquit̃ h̄ ſed de odio hoīs. Decimo no. q̄ rancores ⁊ odia p̄bent auſum malis morib⁹. C. de iudi. p̄perādum. ⁊ dicit Laud. q̄ hoc frequēter euenit in electionib⁹ eccleſiaꝝ: q2 tūc ſunt ſicut locuſte rege carentes. xvj. q. j. q vere. dʒ ḡ obuiari rancorib⁹ et odijs ne hoc ſequat̃. ar. de p̄ſti. nā p̄cupiſcētiam. regula cū q̄d. lib. vj. Oppo. in eo q̄ papa p̄curat pacem ſb̄ditoꝝ nā debemus inire certamē ſp̄uale p̄ hoſtes anime. xxiij. q.

j.niſi bella.Sol.Pau.ꝙ hic de pace corporali in ꝯrio certamine de ſpūali.nā hoſtis aie ꝯtinue circuit querés quez deuoret.iij.q.j.nulli.⁊ hꝫ mille modos nocendi.xvj.q.j.viſis.⁊ ſedet tanqꝫ leo in inſidijs vt interficiat inocentem.de pe.di.ij.ſi enim inqt.vltra medium ꝟ.ſic que. Secūdo op.ad hoc qꝛ ēt certamē corporale debeam⁹ inire.xxiij.q.vlti.omni timore.⁊.c.hortatu.So.iuſtū bellū exercet ſine peccato vt ibi.⁊ de reſti.ſpo.olim.j.de iureiur.ſicut.iij.de homi.ſicut dignū.ſecus de iniuſto de quo hic vel ēt iuſto.ſi modus exceditur.de pe.⁊ remiſ.ſignificauit.

Uer. Ab olim. No.ibi ſacerdotes ⁊ clericos ꝙ nedū ſacerdos ſꝫ ⁊ clericus partē hꝫ oblationū ⁊ funeraliū.ad hoc de ſi.pſby.ꝓpoſuit.⁊.c.ex parte.qđ dicit Pau.verū niſi ꝯſuetudo vel ſtatutū aliud habeat.de ꝟb.ſig.inter.Cōtra facit lr̄a.j.§.huiuſmodi ibi prochialib⁹ ſacerdotibus ⁊ eoꝝ rectorib⁹.So.Pau.ꝙ illud nō excludit portionem clerici ſi ē in eccl'ia cā coadiuuādi ſacerdotē.nā dr̄ curatus ꝑ cooperationē qꝛ ſine eo pſbyter celebrare ⁊ alia facere nō dꝫ.de vi.⁊ ho.cle.vt qſqs de ꝯſe.di.j.iubemus.

Secūdo no.ꝙ hec ꝯſtitutio locuꝫ hꝫ tm̄ quo ad fratres pdicatores ⁊ minores qꝛ in his tm̄ loqtur.vn̄ dicit Laud.ꝙ ad heremitas ⁊ carmelitas ⁊ alios religioſos cuiuſcūqꝫ ſtatus ſtatur iuri cōi.de quo eo.ti.c.j.⁊.c.certificari.⁊ idez no.j.e.cle.§.huiuſmodi.ꝟ.veruꝫ.in gl.vt pꝫ.⁊ dico in eo.ꝟ.verum.q.viij.Sꝫ fuit poſtea ꝓrogata ꝑ cle.ad heremitas.⁊ ꝑ Jo.xxij.ad carmelitas.quod no.Jo.an.de reg.cōſtitutionē.li.vj. Tertio no.ꝙ diſcordia eſt ꝑiculoſa.Saluſtius in iugurtino.ꝯcordia parue res creſcunt diſcordia maxime dilabunt.Hieronym⁹ ſup pſalmo.lxxv.vbi diſcordia ibi non ꝓtector deus. Quarto no.dꝫ iam iter audire ꝯfeſſiones ⁊ iniūgere penitētias.⁊ dicit Pau.ꝙ confeſſiones audire ſimplr̄ nō ꝓhibetur imo ꝓdeſt ad augmētum gr̄e pluribꝰ ꝯfiteri ꝓpter erubeſcentiā q̄ ē maxima ps ſatiſfactionis.de pe.di.j.quē penitet.⁊ di.v.q vult.ſꝫ abſolutio ⁊ iniūctio pn̄ie ſoli ſacerdoti reſeruant̄.vt no.ꝺ of.or.paſtoralis.in gl.quo caſu.⁊ de hoc.xxv.di.§.oīs.dꝫ autem ſacerdos pn̄iam inoteſcere nō iniungere nō plene penitēti.de pe.di.iij.nihil. Quinto no.ꝑ celebritate ibi celebrem.ad hoc de elec.c.vlt.lib.vj. Sexto no.in ver.in eccleſijs.ibi inuitati.ꝙ nullus dꝫ pdicare in prochia alterius.vj.q.j.ſcriptum.niſi iuitatus.ix.q.ij.nullus pmas.et offiñ pdicādi ⁊ docēdi priuilegiatū ē.de ſta.mo.quod dei.vbi de hoc de magiſ.ſup Spe. Septimo no.caſum in q̄ nō ſufficit petere lnīam:ſed opꝫ ꝙ obtineat̄.ſimile de teſt.c.ſi.li.vj.ꝯ.de teſta.cle.vnica.ſecus de licētia petenda ſup audiendo penitētias.j.e.cle.ſtatuim⁹.vbi ſufficit petere.

Octauo no.ꝙ ſacerdotes curati poſſunt dare lnīam ꝑ dicandi.ꝑ hoc glo.xvj.q.j.audiamus.⁊ quod no.Inno.ꝺ here.excōicamus. Nono no.ꝫm Gē.ex ꝟbo plātus ſuperior.ꝙ in talibus hꝫ archieps ꝓtātem ꝯcedendi lnīam ꝑ dictam ēt in dyoceſib⁹ ſuffraganeoꝝ qđ nō ꝓbat̄ hic.nā poteſt intelligi de ſupiore habili puta legato.de offi.leg.c.j.

Op.in ꝟ.in ſtudijs.qđ ſit ſupfluus ꝑ id qđ ꝓcedit.So.Gen.ꝙ in caſibus in hoc.ꝟ.poſitis pn̄t fratres predicare extra eccleſias ⁊ loca ipſoꝝ plateas cōes vt aliqđ addat iſte ver.ad ꝓcedētia.de hoc.j.in.q. Scđo op.eodē mō:qꝛ videt̄ iculcatio ibi feſtis ſpālibus ſeu peculiarib⁹.So.Pau.ꝙ verbū peculiarib⁹ venit expoſitiue.i.ſpālib⁹.vel i.ꝓprijs nō cōibus quo ad ſolēnitatē quaſi ſeorſum a cōib⁹ de ꝯſe.di.ij.⁊ hoc attendēdum.de cele.miſ.c.ij. Tertio op.in eodē.ꝟ.qđ ſi ſupfluitas in eo qđ dicit ſi plātus ad ſe clerū gn̄aliter ꝯuocet aut ex aliqua rōne vl' cā.So.Pau.ꝙ verbū gn̄aliter intelligit̄.i.cā nō expſſa ⁊ ſic differt a vocatione q̄ fit ex aliqua rōne vel cā.Dicit ēt Pau.ꝙ differunt rō ⁊ cā:qꝛ rō ē ordo gerendoꝝ ex cā venientiū.⁊ ē quaſi rōnis ordo.ar.de ꝑben.c.iij.j.di.ꝯſuetudo.cā ꝟo pōt ēē ſine rōne:ſꝫ nō ecōuerſo.accipit̄ ēt cā ꝑ ipulſu animi ad aliquid agendū.ff.de poſtu.l.j.§.ſextū.qn̄qꝫ cā eſt ad cui⁹ eſſe ſeqtur aliud ⁊ ꝫm hoc ſunt due cauſe eſſendi ⁊ due fiendi.no.Jo.mo.in ꝓemio ſexti.qn̄qꝫ cā dr̄ modus ſiue forma.⁊ dr̄ de ꝓteritis ſuaſio vt ſi maritus legat vxori ea q̄ eius cā cōparauit.ff.de aur.⁊ ar.leg.qntus.de ꝯdi.inde.damus.qn̄qꝫ ponitur ꝑ explicatione facti.ff.ad.l.acq.ſi ex plagijs.§.tabernarius.qn̄qꝫ ꝑ ꝯctu.de plus peti.c.vno.qn̄qꝫ ꝑ cōtrouerſia de ꝟ.ſig.forus.de iura.calū.c.vlt.lib.vj.⁊ differūt cā ⁊ occaſio.Cauſa enim dr̄ ea ꝑ quā vnūquodqꝫ fit:et qn̄ inſerit neceſſario cauſatū:ſicut ei⁹ remotio ꝑimit cauſatum.vt no.de iude.ita quorūdā.⁊ cōſiſtit in iure ⁊ ē rōnabilis ⁊ dr̄ a chaos qđ fuit ꝓncipium oīum.occaſio ꝟo cōſiſtit ⁊ ē iniuſta.de ma.⁊ obe.ſolite.vbi de hoc ꝓuerbi.lxxj.occaſionē q̄rit q vult diſcedere ab amico. Quarto op.in ver.in eccleſijs.qꝛ videtur inculcatio ibi pdicare vel ꝓponere verbum dei.So.ſic dixit cā maioris expreſſionis.Item pdicare videt̄ denotare ꝓpoſitionē verbi dei cū quadam ſolēnitate ꝓponere aūt fit ēt ſimplr̄.⁊ ꝫm Pau.dic ꝓponere ad clerū vel ad populū.x.q.j.placuit.de of.or.inter cetera.de cēſi.c.j.lib.vj. Quero in eo qđ ꝑmittit religioſis libere pdicare in eccleſijs ⁊ locis eoꝝ quare magis ibi q̄ alibi.dicit Lau.ꝙ ideo qꝛ infra ſepta ſuarū domoꝝ reſtringit̄ territoriū eoꝝ ⁊ exēptio eis ꝯceſſa:⁊ ſic intelligit locus exemptus.de quo de ꝑui.c.j.§.j.li.vj.ex hoc arguit ꝙ extra locū religioſi ſuoꝝ plātoꝝ ſentētijs nō ligant̄.⁊ impune nō parēt.ar.de ſen.ex.cū illorum.ꝟ.ſi ꝟo clauſtralis vbi hoc tꝫ Hoſti.lꝫ aliq dicant ꝙ tales plāti potius iudices ſunt pſonarū q̄ territorij:⁊ nō totus mūdus ē eis ꝓ territorio:⁊ ꝙ religioſus vbicūqꝫ ſit ligat̄ ſn̄ia plāti.ꝑ hoc de re iudi.cle.paſtoralis.Gē.tꝫ primū ⁊ hoc placet eo reſpectu quo plāti iſti ferūt ſn̄ias quo ad ꝯtētioſam iuriſditionē qꝛ nō poſſunt ponere ſedē in territorio alioꝝ.de offi.or.cū eps.li.vj.ſꝫ reſpectu volūtarie ſn̄iarum iuriſditionis ⁊ ad quas ꝓcedit̄ nō in forma iudicij.verior eſt alia opi.qꝛ talia poſſunt exerceri ēt in alieno territorio.de off.le.nouit.vbi de hoc. Secūdo q̄ro qđ comꝑhendit̄ ſub illis ꝟbis locis eoꝝ.glo.in hoc ꝟbo dicit ꝙ includit̄ qcquid īfra ſepta eſt ēt in ortis.idē Laud.⁊ Gen.ar.ff.de ꝑcu.pſens.⁊ dicit Lau.hoc ꝓcedere ēt ſi loca ſunt longe a domib⁹ eorum.cū indiffinite dicat de locis quod dꝫ colligi attēta forma exēptionis q̄ dꝫ inſpici.de priui.porro:ſed exēpta eccleſia vel monaſterio alio nō expſſo venit tm̄ id quod ē intra ſepta.i.ea q̄ ſimul tenētur cū eccleſia intra vnā clauſurā.de pri.c.j.lib.vj.⁊ ibi glo.in ꝟ.exempto:⁊ hūc intellectū habuit glo.iſta in verbo locus:⁊ tūc ēt ſi longe diſtat ab eccleſia tm̄ ſunt exempta.⁊ ſic dꝫ intelligi quod dicit Laud.q ēt exponit hoc verbū locus eoꝝ.i.ad vſum eoꝝ deputatus dn̄ium rerū apud eos nō ſit nec in ꝓprio nec i cōi.de re.⁊ religionū.ſunt enim in ſūmo gradu ꝑficiendoꝝ.alij vō nō ſic renūciarunt ꝓprijs ſunt in inferiori ordine.⁊ de his duob⁹ ordinib⁹ in eccleſiaſtica ierarchia ponit Dyoniſius de eccleſiaſtica ierarchia.⁊ ē ar.xvj.q.j.illa.⁊ in hac glo.in ꝟ.locis ibi includit̄ ad hoc.xvij.q.iiij.diffiniūt. Tertio q̄ro qđ importet verbū plateis cōibus.So.Gen.intelligendo de plateis locoꝝ in quib⁹ morant̄ ⁊ ſic ꝑ verba pcedētia ibi eccleſijs ⁊ locis eoꝝ reſtringunt̄ ſeqntia q̄ ſūt diffinitiue ꝓlata.ff.de tri.vi.⁊ oleo le.l.vl.§.j.⁊.l.ſi.q̄s.dicit tn̄ Gen.ꝙ hec lr̄a ēt locum hꝫ in plateis alioꝝ locoꝝ q̄ ſuorū al's hec verba plateis eoꝝ nihil adderent cū ꝑmi ſerat de locis eoꝝ:maxime qꝛ hic de fauore agit q non dꝫ reſtringi ſed ampliari.regula odia.li.vj.ex eo qđ ꝑ eis ꝑmittit̄ in his locis libere pdicare.dicūt Lau.⁊ Gē.ꝙ hoc facient abſqꝫ cuiuſcūqꝫ ꝯdictione vel licētia.ſimile verbū de ꝑben.ſi bn̄ficia.lib.vj.ar.ff.ad.l.acq.quēadmodum.de acqui.re.

acq.re.de.l.iij.⁊ qđ ibi no. Item qꝛ ſm Lau. exēpti ſunt et
ſic nō ſubſunt ordinarijs ⁊ hoc quo ad eccleſiā ⁊ loca eoꝝ
ſed quo ad plateas q̄ ſunt iuris publici ꝑnceps vlis.ſ.pa/
pa potuit diſponere vt voluit nulli ꝑiudicium faciēdo.ff.
quēadmodū ſer.amit.locus.§.vlti. Quarto q̄ro in eo
qđ dicit plateis cōibus qđ de ꝑuatis.gl.in v̄bo cōibus di
cit ſecus eē.idē Pau.q dicit ꝙ in plateis priuatis p̄dicare
nō poſſunt iuitis eis quoꝝ ſunt.ex hoc no.ꝙ platee nō ſūt
ſemp cōes.de no.ope.nū.ſignificantibꝰ. Quinto q̄ro in
eo qđ ꝑmittitur iſtis p̄dicare certis caſibꝰ: an hoc poterūt tē
poꝛe iterdicti.gl.in v̄bo p̄dicare ꝙ ſic.idē Pau. Sexto
q̄ro qbus liceat p̄dicare? dicit aūt Pau.ꝙ qn̄qꝫ qs predi/
cat rōne ordinis ⁊ hoc cōpetit ſolum ſacerdotibꝰ: qn̄qꝫ rō
ne prelationis ⁊ tūc cōpetit ēt ſubdyacono q pōt eē p̄latuſ
de eta.⁊ quali.preterea ⁊ doctori in theologia approbato
ꝑ eum ad quē ptinet.de here.cū ex iniūcto.xvj.q.ij.adijci/
mus.vbi de hoc.xcij.di.in ſancta.qn̄qꝫ rōne ꝑuilegij.vt h̄
de iude.ſicut.de pe.⁊ remiſ.cū ex eo.qn̄qꝫ ex ꝯceſſione ſpe
ciali quā facere pōt qlibet habēs curā aīarum ꝑſone note.
vt magiſtro in theologia vel idoneo ⁊ cōpetēti p̄dicatori.
ſm Inno.de here.excōicamus.§.qꝛ v̄o.qđ intelligit Ho/
ſti.in trāſitu ⁊ caſualiter.ſꝫ gnālem licētiā ꝑ totam dyoce/
ſim ꝯcedit ſolus eps.de offi.oꝛ.iter cetera.dicit ibi Hoſti.
ꝙ eps ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ admitti dꝫ ad p̄dicādū niſi ꝓhibeatur
ab eo cuiꝰ eſt dyoceſ. hec ꝓcedūt de p̄dicatiōe v̄bali facta
ꝯuocato populo.ſed p̄dicare dādo de ſe bonū exēpluꝫ cui
libet licet.vt no.de ꝯſe.di.vj.nouiſſime.de hoc.vj.q.iij.c.
ij.Lau.plenꝰ diſtinguit cū querit qs poſſit p̄dicare aut de
fide diſputare.qꝛ aut loqueris de laycis aut de clericis.ꝑ
mo caſu nullatenus poſſunt publice ꝑuate ⁊ ſi fecerint ſūt
excōicandi de here.ſicut in vno.⁊.c.qcunqꝫ.§.iubemus.ni
ſi faciāt hoc aliq prudentes rogantibꝰ clericis: exempta tn̄
muliere q̄ nullo modo hoc pōt cū ſit virile offiñ.xxiij.diſ.
mulier.ſi de clericis aut de p̄latis eccleſie aut de alijs.ſi ꝑ
mo modo aut de papa ⁊ ipſe pōt vbiqꝫ predicare.xix.diſ.
in memoriā.⁊ cuilibet cōmittere.de offi.dele.c.fi.ſꝫ eiꝰ cō/
miſſarij ſubdelegare nō poſſunt vt ibi.ſi de inferioribꝰ pa
pa.aut de ep̄is aut de iferioribꝰ prelatis.ſi de ep̄is aut que
ris an poſſit vbiqꝫ ꝑ ſe predicare ⁊ dic ꝙ ſic: niſi in alienis
dyoceſibꝰ ꝓhibeantur ab alijs ep̄is.habēt enim ep̄i ꝑuilegiū
quo ad hoc ꝑ vniuerſum orbē.Math.vlti.ite ꝑ vniuerſuꝫ
mundū ⁊ predicate ⁊c̄.xxj.di.in nouo.Mathe.ix.aut q̄ris
an poſſint alijs auc̄tem dare: ⁊ dic ꝙ nō: niſi in ꝓprijs dio/
ceſibus.xvj.q.vj.nullus oīno.ſi de inferioribus prelatis ſi
q̄ris an poſſint p̄dicare ſubditis ſibi cōmiſſis: ⁊ dic ꝙ ſic.x
vj.q.j.adijcimus.ēt ſi nō fuerint niſi dyaconi tm̄ vt ibi.aut
an poſſint alijs cōmittere forte alicui approbato puta ma
giſtro in theologia vel al's ꝑ ep̄m approbato: ⁊ pōt prela/
tus hn̄s curā q̄ ad ſuas oues cōmittere caſualiter ⁊ in trā/
ſitu ⁊ iō ſacerdotes quotidie cōmittūt fratribꝰ p̄dicatori/
bus ⁊ minoribꝰ ⁊ ſilibus ꝑuilegium predicandi: al's nō lice
ret in publico de here.excōicamus.j.§.ſane clerici. Si v̄o
loqueris de clericis nō prelatis nec hn̄tibꝰ curas aut vo/
lūt diſputare publice turbis coadunatis aut ſecrete.ſi pu
blice lꝫ magiſtris in theologia q ſuꝑ hoc ſunt ꝑuilegiati tā
qꝫ doctores fidei.de here.ſicut.⁊ illis qbus papa cōmiſit
vt ſunt predicatores ⁊ minores de qbus hic ⁊ ſil'es ⁊ alijs
litteratis.dicit Lau.ꝙ hoc nō lꝫ de here.excōicamꝰ.§.cle
rici.ſi v̄o ſecrete aut q̄ris an poſſint cū inimicis fidei aut cū
alijs ſi ꝑmo dic ꝙ nō lꝫ maxime de ſecretis fidei.xxiiij.q.iij
cum aliqbus.niſi forte heretici nimis ꝓuocent eos: qꝛ tunc
debēt prudēter ꝑ aliqua v̄ba eos truſari ⁊ illudere. qꝛ ni/
hil rn̄dere nō eēt vtile ꝓpter audiētes q forte crederent ꝙ
nō poſſet rn̄deri.xliij.di.in mādatis.ſi aūt cū alijs qꝫ inimi
cis fidei.dicit Lau.ꝙ turba nō ꝯcitata hec ꝑn̄t. Refert tn̄
duas opi.nā qdam dicūt ꝙ nō ꝑ modū predicationis ſed

monitionis quā qlibet facere pōt ēt monachus.xvj.q.j.c.j
⁊.c.qꝛ iuſta.alij dicūt ꝙ poſſunt ēt predicare qꝛ hoc nō ꝯſi
ſtit in ꝯtentioſa iuriſditione nec refert qs predicet.xix.di.
ſcđm.⁊ qđ ibi no.gl.⁊ Inno.⁊ Hoſt.de here.excōicamꝰ.j.
Septimo q̄ro ſi nō habent licētiam predicādi predicat
⁊ aliqua acqſiuit an teneatur reſtituere.gl.xvj.q.j.adijcimꝰ.
arguit ꝓ ⁊ ꝯ.Lau.ibi tꝫ ꝙ ſic.ꝓ quo facit.ff.de le.j.ſi ſeruuſ
pluriū.§.j.vbi ſi ꝓnunciatur ꝯ h̄rdem in cā h̄rditatis nō pre/
iudicatur legatarijs ſi pluſorie egit facit.de emp.⁊ ven.c.fi.
Math.ēt hic arguit ꝙ acqratur eccl'ie.ff.de ioffi.teſt.poſthu
mus.§.ſi qs.vbi ſi extraneus expugnauit teſtm̄ hoc ei nō
ꝓdeſt niſi vt legitimus expugnauerit. In ꝯtrarium arguit
Math.qꝛ nō refert qs vel qualis predicet ad hoc ō coha.
cle.veſtra. Puto verius ꝙ nō poſſit cogi ad reſtōnem qꝛ
lꝫ iniuſte fecerit nō tn̄ turpiter acqſiuit a volētibus ei gra/
tis tribuere.ꝓ hoc qđ no.de deci.ex trāmiſſa.⁊ ipſi tribuē
tes habuerūt merituꝫ ex auditione predicationis.de elec.
dudū.ij.⁊ quod ibi no.gl.in v̄bo decepte fateor ꝙ pōt ali
ter puniri tanqꝫ q īmiſcuit ſe officio ad ſe non pertinenti.
Octauo q̄ro in eo qđ ꝑmittitur fratribꝰ predicare.duꝫ
tn̄ nō ꝯcurrant cū prelatis de qbus prelatis h̄ loqtur.gl.in
v̄bo prelati ꝙ locū hꝫ ſiue ſint prelati iure cōi ſiue ꝯſuetu/
dinario. Idē Lau.⁊ Pau.q exponit prelatos de iure cōi:
vt ſunt ep̄i vel de ꝯſuetudine vt qlibet p̄latus iferioꝛ facit
lxix.di.qm̄.v̄.primo.Gen.itelligit de prelatis quales h̄
dicuntur ep̄i q p̄lati ꝓpe dicuntur oīum locoꝝ dyoceſ: alij nō
ſic mihi plꝫ gl.cū eo qđ dico in ſe.q. Nono q̄ro an ſb hoc
v̄bo p̄lati comp̄hēdantur rectores eccl'iaꝝ.gl.c.ī v̄.p̄lati.di/
cit ꝙ nō qꝛ.ſ.exprimitur rectoꝛ poſt verbū p̄lati ibi ab oli
inter prelatos ⁊ rectores.idē Pau.ex hoc videtur ꝙ hoc no
men prelati ſtricte ſumatur.qđ tꝫ Lau.q inducit in ſimili.de
offi.oꝛ.ſi eps.de tēpo.ordi.cū nullus.lib.vj. Alibi ſm euꝫ
accipiuntur largius.de offi.oꝛ.cū ab eccl'iarum prelatis.
Step.accipit largo modo vt cōprehendātur ēt ipſi curati
q ſuo mō ſunt prelati.ar.d.c.cū ab eccl'iarum.qꝛ ſi aliud di
ceretur nō ſatiſfieret intētioni huiꝰ ꝯſtitutionis q̄ intēdit vi
tare ſcandala iter partes quarū ꝑncipaliores ſunt curati:
qꝛ magis ipſos tāgit qꝫ eps ⁊ ſuꝑiores.⁊ ſi ꝯcurrēt ad p̄di/
candū fratres cū curatis ſurgeret diuiſio populi ⁊ ſic nu/
triretur diſcordia. Alio ēt modo refertur ꝑ aliquos dictū
Step.ꝙ dixierit prelatos eē eos q ſunt electi a collegio vl'
vniuerſitate: vel q p̄ferūtur collegio ab eo q hꝫ admiſtra/
tionē cū iuriſditione.d.c.cū ab eccleſiarū. Mihi placet gl.
nā ob honorē prelatoꝝ reſeruatur eis ꝙ hora q̄ predicant
nō poſſint frēs predicare.p̄latos aūt itelligo q hn̄t dignita
tem cū admiſtratione qꝫtuꝫ ad hāc cle.⁊ puto ꝙ ſit eiꝰ mēs
loq de p̄lato q hꝫ iuriſditionē quaſi ep̄alem quaſi ob hanc
ſuꝑioritatem defferatur ei in toto loco ēt ꝑ eos q ſunt exem
pti ⁊ q ꝑuilegium hn̄t predicandi ſicut pꝫ h̄ de fratribꝰ pre
dicatoribꝰ ⁊ minoribꝰ.iſti enim exēpti ſūt ⁊ p̄dicare pn̄t ex
indulgētia ap̄lica.vt h̄.al's vt dicit Mathe. predicare nō
poſſunt qꝛ nō tm̄ humanis vocibꝰ ſꝫ ēt diuinis mortui ſūt.
xvj.q.j.placuit.⁊ ꝓ hoc qđ nūc dixi de hn̄te quaſi ep̄aleꝫ ē
qđ dico.j.§.ſtatuimus.q.iij. Ex his no.ſm Lau.ꝙ vbi iuſ
cōe ꝯcurrit cum priuilegio prefertur ius cōe.qꝛ natura ori
ginis potioꝛ ē acqſitione.i.cā naturalis potioꝛ accn̄tali.ff.
ad municip.libertas.§.preſcriptio.⁊ vbi adeſt auxilium
ordinariū.ff.de mino.in cāe.§.cā.niſi in caſu quo ſp̄aliter
priuilegiū derogat iuri cōi.qꝛ tunc ſp̄ale derogat genera/
li ⁊ ſingulare cōi.de reg.iur.generi.li.vj. Decimo q̄ro
ſi prelatus velit totā horam matutinalem tenere tam pro
miſſa qꝫ ꝓ ſermone.⁊ ſic fratres de toto impedire videtur
ꝙ poſſit.qꝛ hic dicit in ſingulari de hora nō de horis.item
de hora illa tm̄ q̄ ipē predicat nō de alia ꝓ hoc qꝛ fauoꝛ eſt
in multiplicatione predicantiū.di.xxj.in nouo.dicit Lau.
ꝙ prelatus dꝫ eis partiri illā horā maxime ſi fratres aliaꝫ

ſibi nõ ꝯuenientem habent. ar. de pſump. mandato. j. q. j. i/
terrogato. paria ſunt aũt vt hic pʒ an prelatus predicet an
coram ſe faciat predicari ſolẽniter q2 non refert an p ſe an
p aliuʒ faciat. de ſen. excõ. mulieres. ⁊ in hoc no. ẜm Pau.
quod dicit ſolẽniter. ſi enim faceret predicari clam coram
paucis ceſſaret hec littera q2 tunc nõ derogatur ſue digni
tati. Undecimo q̃ro qd de vicario. gl. in v̈bo prelati di
cit idem q̃ de plato. Idem tʒ Pau. dicens hoc ꝓcedere ſi
vult predicare et vicarius nõ vt alius platus cui compe/
tit ex officio vt q2 habebat aliquam prelaturam. Item ẜm
Pau. ſecus ſi ẽt vt vicarius vult facere coram ſe pdicari:
q2 in hoc nõ repñtat pſonaʒ epi. Duodecimo q̃ro an ea
hora qua pdicabit prelatus ceſſabũt iſti predicare quoad
oia: dicit Pau. q̃ ceſſabũt pdicare quo ad loca de qbus p
miſit. ſ. in ſuis eccleſijs ⁊ locis eoꝝ ⁊ plateis cõibus exñti/
bus in ciuitate ⁊ caſtro vel villa vbi ordinarius vel vil/
la vult pdicare vel ante ſe facere predicari. nõ in alijs nec
in plateis priuatis ceſſent tñ ẽt in caſu de here. vt offiñ. §.
cõpeſcendi. lib. vj. Decimotertio q̃ro in eo quod hic in
v̈. pterq̃. pmittit q̃ predicet hora qua predicat platus ſi ẽ
de volũtate prelati an ſufficit volũtas tacita. dicit Pau.
q̃ nõ. vt innuit lr̃a ſequens. ſ. cũ dicit de licentia ſpãli. Ex
hoc no. caſum in quo predicare pñt ea hora qua predicat
platus cũ habeat lniam ſpãlem eius. aliud ẽ in ſtudijs ge/
neralibus vt ſtatim ſeqtur. Decimoquarto q̃ro in v̈. in
ſtudijs. in quo differt iſte v̈. a ſupioribus. dicit Math. q̃
in hoc q2 in ſuperiori dr̃ q̃ fratres predicti pdicare poſſũt
in eccleſijs ⁊ locis eoꝝ ⁊ plateis cõib9 libere excepta ho/
ra qua prelati volũt predicare ⁊c̃. vt. ſ. Sʒ in hoc v̈. pñt li
bere tempoꝛib9 tñ hic ſpecificatis predicare in locis qbus
cũq3 ꝑ totam ciuitateʒ vel dyoceſim vbi morant̃ exceptis
eccleſijs prochialibus in qbus pdicare nõ poſſunt niſi cũ
licentia. vt. j. in v̈. in eccleſijs. Idem Gen. dicẽs q̃ niſi i ca
ſu hui9 ver. poſſent pdicare ẽt extra loca de qbus. ſ. dr̃ an
te hunc ver. nihil ſpãlitatis hic induceret̃ nec aliqd ope/
raret̃ iſte v̈. ꝯ id. ff. de leg. ij. ſi qñ. de v̈. ſig. abbate. de ꝯceſ.
preben. cle. vna. §. ſecus. Decimoqnto q̃ro in eo qd di/
cit in ſtudijs gnãlibus que ſint generalia. glo. in ver. gnã/
libus intelligit de locis habentibus ſtudiũ ex priuilegio
vel ꝯſuetudine cuius initij nõ ſit memoria. ꝓ hoc de v̈. ſig.
ſup qbuſdam. ff. de aqua quot. ⁊ eſti. hoc iure. §. aque du/
ctus. ⁊ in hoc no. glo. ſingulariter. ẽt ponit Ja. de are. in ꝓe
mio. ff. exemplũ de hac ciuitate Padue q̃ ex cõſuetudine
longiſſima ſtudiũ habuit quod dicit ſufficere ẽt ceſſante p
uilegio: q2 talis ꝯſuetudo facit aliqd licitum ſicut priuile/
gium. ff. de aqua quot. ⁊ eſti. hoc iure. §. ductus aque. d v̈.
ſig. ſup qbuſdam. nã princeps pmittẽdo tãto tpe videt̃ cõ/
ceſſiſſe ⁊ reuocaſſe ꝓhibitionẽ de qua in dicto ꝓemio. ff. de
exerc. l. j. §. magiſtrũ. loca. cũ in plures. §. locator. ſup hoc
tñ hec ciuitas multa hʒ priuilegia. Paul. dicit q̃ que ſtu/
dia dicant̃ generalia relinqtur arbitrio iudicis vt ſi vige/
at ſacra pagina ⁊ artes ibi docent̃. vt no. Hoſti. de cle. nõ
reſi. tuc. dicit aũt q̃ loca vbi iura docent̃ debẽt eẽ inſignia
in ꝓemio. ffoꝝ. §. hec aũt tria. ⁊ talis qbus cõpetat hoc ex
priuilegio ſpãli vel de iure cõi. de priui. c. ij. lib. vj. vel cõ/
ſuetudine cui9 in ꝯrium nõ ſit memoria q2 hec eqparantur.
allegat. d. c. ſup qbuſdam. ⁊ in. d. §. ductus aque. ex predi
ctis videt̃ Pau. velle. q̃ quo ad hãc cle. dr̃ ſtudiuʒ gnãle
dũmodo actualiter ibi docean̄t facultates predicte. ꝓ hoc
q2 locum hʒ rõ de qua in tex. de ſermonib9 q̃ ex more fieri
ſolent ad clerũ. de hoc dic vt in ſeq. q. Decimoſexto q̃
ro de nouello ſenenſi ſtudio ita querit Pau. cuius tẽpore
fuit ſtudiũ Senis. qd poſtea fuit deſtructũ ⁊ nouiter a. xij.
an. citra reformatũ ⁊ iterũ deſtructũ. dicit Pau. idem vi/
deri cũ ſit generale ẜm modũ pmiſſum et in regio ciuitate
ꝯſtitutum q2 nõ in caſtro vel villa ⁊ lr̃a loqtur de gnãlib9

nõ de priuilegiatis tm̃ qd no. nõ ergo ſufficit ſtudium eſſe
priuilegiatum niſi cũ hoc ſit generale. ⁊ dicit Pau. q̃ per
hoc videt̃ dicendũ quedã ſunt ſtudia generalia actu ⁊ pri
uilegiata. j. de magiſ. cle. inter quedã priuilegiata ſed non
actu generalia. quedã generalia ſed nõ priuilegiata. que/
dam particularia nõ priuilegiata. de primis ⁊ tertijs non
videt̃ dubium qn habeat locum hec lr̃a. in ſecũdo ⁊ quar
to non hʒ locum. facit de cle. nõ reſi. tue. ⁊ littera que dicit
generalibus. hic dicit Pau. vera quo ad ꝯceſſa exiſtenti
in ſtudio ſed quo ad licentiã docendi vbiq3 ſecus q2 illam
opʒ obtinere in ſtudio priuilegiato ẜm modũ pmiſſum. nã
cũ talis licentia reſpiciat omnes opʒ q̃ ꝯcedatur ab eo vl
eius auc̃te q ẽſt iudex omnium ⁊ princeps. ix. q. iij. cuncta.
ſicut dicimus de canonizatione ſanctorum de reliquijs et
veneratione ſanctoꝝ. c. j. ⁊. ij. ⁊ in priuilegio predicandi. d
here. excõicamus. §. q2 vero. ⁊ ꝯceſſione tabellionatus. de
quo in Specu. de inſtru. edic. §. reſtat. ver. ſed põt. ⁊ ver.
ſe. ex predictis no. Pau. vnum priuilegiũ ſtudij. Aliud ẽ
de magiſtris ſup Spe. que no. i hoc aũt quod dicit Pau.
oportere quo ad licẽtiã docendi vbiq3 q̃ ſit ſtudiũ priuile
giatũ a principe puto ſufficere eẽ generale ex pſcriptione:
cuius initij non ẽ memoria p ea que dixi. ſ. pxi. q. Deci
moſeptimo q̃ro de qbus ſermonib9 loquit̃ hic ibi ſermo/
nes ad clerũ: dicit Mathe. de ſermonib9 in natiuitate do
mini paſce quadrageſime aduentus dñi ⁊ penthe. ꝑut in
ſtudijs ꝯſueuit fieri dic attendẽdã ꝯſuetudinem ſtudioꝝ
quod ꝓbat verbũ ſolet. Decimooctauo q̃ro quomodo
intelligat̃ q̃ hic dicit de predicatione ad funera mortuoꝝ
So. Gen. ⁊ Mathe. q̃ intelligit̃ de funerib9 magnatuʒ vl
aliorum ad q congregat̃ populus ⁊ tũc predicat̃. Deci
monono q̃ro qd iportat verbũ libere qd hic eſt. dicit Gẽ.
quod importat q̃ fratres ẽt abſq3 licẽtia ẽt in alijs locis q̃
ſupradictis poſſunt vbi ſunt ſtudia generalia vel tempo/
re funeris vbi eſt de ꝯſuetudine vel in ſuis feſtis pdicare:
dato q̃ illis diebus clerus ꝯuocaret̃ p ſuũ prelatũ quod i
tellige. dum tamen nõ illa hora qua ꝯuocatur clerus: quo
caſu nõ debent ſermocinari ad clerum lʒ predicare ad po
pulum vel ſup funere poſſint. ⁊ hoc vult gl. in v̈. niſi. ⁊ cuʒ
ea ꝯcordat Pau. q dicit ſimile de reſcrip. ſtatutuʒ. §. cum
aũt. lib. vj. vbi quod hic dicit̃: q̃ poſſit libere impetrare i/
telligitur ẽt extra ꝓuinciam. exponit ẽt Pau. libere. i. non
ob alicuius ꝯdictione. Uigeſimo quero de quo prela/
to intelligit̃ ibi vel prelat9 ſupior. glo. nõ reſpectu. dicit q̃
loqtur de ſupiore reſpectu ſubditoꝝ clericoꝝ nõ reſpectu
epi de quo premiſit. ⁊ idẽ Pau. ſʒ Steph. dicit qd loqtur
de ſupiore reſpectu epi ⁊ q̃ inferior in hoc nõ hʒ ptãtem
hic expreſſe ſic loquat̃. Itẽ q2 regulariter ſtudia ſunt in ci
uitatib9 in qbus ſunt diuerſe prochie vbi clici morant̃ n
poſſet vn9 rector clerũ gnãliter ꝯuocare dato q̃ vocar
nõ obtẽperaret̃ ſibi cũ ſup hoc nõ habeat iuriſditionẽ cõ
pulſoriã ⁊ ſic eẽt vocatio deluſoria. de offi. del. ex lr̃is. ꝯ
ꝯtingeret oriri ſcandala q vitari intẽdit pñs cõſtitutio.
ſ. in v̈. ab olim. dic q̃ v̈bũ platus ſupior dʒ itelligi de eo
hʒ iuriſditionẽ q̃ſi epalem in loco. talis eñ ẽt ſi ſit inferior
epo põt gnãliter cõuocare clerũ. Uigeſimoprimo q̃ro
ſi prelat9 cõuocat aliquos de clero puta doctores. dicit gl.
ſecus q2 hec vocatio nõ ipedit frẽs q2 hic loquit̃ de gnãli
cõuocatione. idẽ Gẽ. q2 h cũ excipiat̃ ſolũ i caſu in q ſit ge/
neralis cõuocatio i ceteris regulis ꝯfirmat̃. ff. de fu. iſtru.
q̃ſitũ. §. vt idẽ rñdet domo. in aut. de nõ alie. §. vt aũt. col.
ij. ⁊ vtrobiq3 no. ⁊ p Dy. in Rica. de reg. iur. li. vj. Ui/
geſimoſecũdo q̃ro q poſſit eẽ cã ꝯuocandi generaliter cle/
rum. Lau. exẽplificat vt q2 forte ſit cã examinandi aliquoſ
hereticos vel ꝯdẽnandi eos vel forte fuit ꝯgregata ſyno/
dus vel qd ſimile. Genze. exẽplificat in eo quod dicit cau
ſa vrgente puta ad ceſſandũ pericula vel ſcandalũ iminẽs

p põia

ꝑ oĩa ꝟo inter generalẽ ⁊ ſpãlem cõuocationem. facit de offi. o. ſi certos. Vigeſimotertio q̃ro qd ſignãliter a ꝑlato cõuocat̃ populus dicit Pau. nõ eẽ locũ huic lr̃e. ali ud eni clericus aliud populus. ar. de ſen. ex. ſi ſniã. li. vj.

Vigeſimoquarto q̃ro in ver. in eccl̃ijs. qd de capellis ipſarũ: dicit idẽ ⁊ idẽ Gẽ. ⁊ Pau. ⁊ Lau. ꝑ hoc vltra gl. iducit de peni. qd de pnĩa. di. j. ſed ꝯtinuo. Vigeſimo quinto q̃ro quõ ſe habeat iſte ꝟ. ad p̄cedẽtes. gl. ea. ſoluit ꝙ in p̄cedẽtibus ꝑmittit̃ fr̃es ꝑdicare cũ certa modificatione hic ꝓhibet̃ niſi certis caſib⁹ ⁊c̃. vt i gl. ⁊ idẽ Lau. Pau. ⁊ Gẽ. in quo dicit Lau. ꝙ cũ ius cõe ſit ꝑ p̄latis q̃bus nã liter hoc cõpetit. iſtis aũt incidẽter. ar. de offi. o. inter ce tera. xvj. q. j. adijcim⁹. iõ p̄dicatiõis officiũ cõmiſſũ fr̃ibus ꝑ Martinũ papã itelligebat̃ ſine aliquo p̄iudicio p̄latoꝝ ⁊ ꝙ in locis p̄latoꝝ fieret eoꝝ lnĩa prius haberet̃: ⁊ in hoc ꝯcordat regula p̄dicatoꝝ aſſerẽs ꝙ fr̃es oĩa faciẽt in dioceſibus epoꝝ cũ eoꝝ obediẽtia: ⁊ ſimilr̃ regula minoꝝ dicens ꝙ fr̃es nõ p̄dicet in dioceſibus epoꝝ cũ ab eis fuerit ꝯ̄dictũ. ꝑ hoc. vj. q. iij. ſcriptũ. lxx. di. priuatus. xj. q. j. puenit. de vſu pal. ex tuarũ. ad p̄dicta iducit Pau. q2 quo ad hũc ver. oĩa intelliguntur negata q̃ nõ ſunt cõceſſa. arg. de priuile. paſtoralis. de elec. cõſtitutio. li. vj. de verb. ſigni. cle. exiui. ver. cũ dictus ſanct⁹. Vigeſimoſexto q̃ro ſi fr̃es iuitati fuerĩt a vicarijs prochialiũ ſacerdotũ an ſuffi ciat: videt̃ ꝙ nõ q2 dici. ꝙ debẽt iuitari ab ipſis ſacerdoti bus. Dic ꝯ̄ vt in glo. q̃ dicit ſufficere ſi ſũt vicarij ẽt ꝑpales Idẽ Pau. q2 tales habẽt curã. de offi. vica. cle. vnica. de p̄bẽ. ex tirpãde. §. j. ⁊. c. expoſuiſti. ⁊. e. ti. ſup eo. li. vj. õ off. vi. c. vlti. õ p̄bẽ. cũ ex eo. §. porro. li. vj. ſic itelligit. de priuile. cle. religioſi. in pn. Vigeſimoſeptio q̃ro in eo ꝙ ꝑmittit fr̃es p̄dicare in eccl̃ijs prochialibus mãdãte epõ vl̃ ſuperiore prelato an tũc poſſint idiſtĩcte. Pau. ꝙ ſic. dicẽſ ꝙ tũc hec poſſũt p̄ñtibus vel abſentibus epĩs vel p̄latis mãdãtibus ẽt nõ vocati vel inuiti ⁊ ꝯ̄ beneplacitũ ſacer dotũ: ⁊ nulla lnĩa petita vel obtenta ab eis q2 epſ ⁊ alter prelatus ſupior ex officio curã gerit i ipſis eccl̃ijs maiorẽ q̃ ſacerdos. ar. de pe. ⁊ remi. ſi epiſcopus. li. vj. eius ergo ſolius licentia ſufficit.

¶ Statuimus. Glo. diuiit in. v. ꝑtes quas ſigillati ꝑſequor. magiſtri toti⁹ ordinis fiũt poſt lnĩam datã. j. ꝟ. ſe. añ eni nõ debẽt eligere. Pau. ⁊ dico. j. q. viij. No. de ꝟ. ſtatuim⁹. ⁊ de ꝟ. ordinari⁹. q̃ videt̃ poni ꝑ diſtictis tñ pu to ꝙ ꝑmiſcue accipiũtur ⁊ alterũ ſuffeciſſet ſed fuit dictũ ad maiorẽ expreſſionẽ. Scd̃o no. caſũ in quo req̃rit̃ per ſonalis preſentatio ibi ad preſentiã prelatoꝝ ſe ꝑ̄ferãt per ſe vel fr̃es ex hoc dicit Pau. nõ ſufficere ꝙ ꝑ lr̃as vel per alios nũcios lnĩam petãt ⁊ idẽ Gen. ⁊ itelligit Pau. fratres ſui ordinis nã hoc caſu predicatores nõ poſſũt petere ꝑ minoribus. nec ecõuerſo. ar. xvj. q. j. monachi. Tertio no. ꝙ cũ ꝑmittit̃ alicui cõparere ꝑ interpoſitã ꝑſonã deb3 ad hoc deputare idoneã ꝑſonã ibi ad hoc idoneos. i. ad talẽ lnĩam generalẽ petendã. Quarto no. ꝙ cũ aliquid petitur a ſuperiore vel alio in dignitate cõſtitutio d3 peti humiliter. de ma. ⁊ obe. humilis. vbi de hoc in gl. ⁊ dico j. q. vij. ex hoc dicit Pau. ꝙ ſi hic lnĩa petit̃ aſpere ⁊ cum ſuperbia nõ vr̃ ſatiſfactũ huic ꝯſtitutioni: ⁊ ideo iterũ eẽt petẽda ꝑpter omiſſionẽ forme. ar. de reſcrip. cum dilecta. d3 ẽt aduocatus iudicẽ humiliter cõmendare vt eã in par tẽ ſuã trahat. no. Spe. de aduo. §. hic dicendũ. ver. dein de vſq3 ad fi. Quinto no. ꝙ fr̃es de quibus hic poſſũt audire cõfeſſiones eoꝝ tñ qui ſubſunt dioceſanis a q̃bus fr̃es habẽt lnĩam. ex hoc infert Pau. ꝙ alioꝝ nõ ſubdito rum audire nõ poſſũt ẽt ſi ſint in loco. dicit aũt Gen. ꝙ dio ceſani poſſũt dare hãc lnĩam audiẽdi cõfeſſiones quo ad totã dioceſim. curati ꝟo tñ ſpãlem lnĩam cõcedũt de offi. archipreſby. officiũ. de peni. oẽs. poſſũt ẽt fr̃es audire eos tñ q volũt eis ꝯfiteri ibi volẽtiũ. ⁊ ſic non cõpellit̃ qs eis cõfiteri l3 ſecus in prochiali. d. c. oĩs. ⁊ nõ expedit volens ꝯfiteri fr̃ibus niſi habeat lnĩam a ſuo prochiali l3 aliter di cat glo. in. d. c. oĩs. ad hoc. de pe. di. vj. c. ſi. ſufficit eni li cẽtia dioceſani. ꝑ hoc tex. ibi libere. Pau. q̃d dixi. ꝯ̄. ver. ꝑxi. q. xxvij. Itẽ nõ expedit ꝙ cõfeſſis fr̃ibus iterũ cõfite ant̃ ſacerdoti prochiali. Stepha. q̃ dicit ſic terminatũ per Jo. xxij. Sexto no. ꝙ penitẽtie ſũt in arbitrio cõfeſſo ris ibi cognouerit. ꝑ hoc. xvj. q. viij. tp̃a. de eo q̃ cogno. cõ ſangui. trãſmiſſe. ⁊ in hoc dicit Pau. ꝯſiderãdã qualita tẽ peccati: peccatoris cõditionẽ: ⁊ alias circũſtãtias ⁊ ꝑpterea o3 ꝙ ponant̃ in arbitrio ꝯfeſſoris q̃ maxime cõſide rabit ꝯtritionẽ peccãtis q̃ tanta poterit eſſe ꝙ oẽm ſatiſfa ctionẽ includet. de ꝯſe. di. iiij. baptiſmi. ⁊ no. gl. de pe. diſ. j. mẽſurã. ⁊ qualis debeat ꝯtritio eẽ no. Inno. de pe. oĩs.

Septimo no. ordinẽ i ꝯfeſſiõibus audiẽdis. de hoc i gl. no. ⁊ idẽ Lau. ⁊ Gẽ. Octauo no. ꝙ abſolutio ẽ b̃ñficiũ ⁊ dicit Lau. ꝙ abſoluẽs dicet. ego auctoritate dei oĩpotẽ tis ⁊ aploꝝ Pe. ⁊ Pau. officij mihi in hac p̄te cõmiſſi ab ſoluo te ab his peccatis mihi cõfeſſis ⁊ alijs de q̃bus nõ recordaris addũt ẽt In noĩe patris ⁊ filij ⁊ ſpũſſancti amẽ

Quero ſi fr̃es habẽt loca in ciuitatib⁹ ⁊ nõ in dioceſi an poterũt deputari ad audiẽdũ ꝯfeſſiões de tota dioceſi Pau. ꝙ ſic. vnde in. ꝟ. in q̃bus ſupplet. ſ. in ciuitatibus ⁊ dioceſibus dicẽs idẽ ſi in altero habẽt loca ⁊ in vtroq3 ꝑ̄dicare poſſũt ꝑ modũ de quo ſeq̃tur pro hoc q2 ẽt ſi nõ ha beãt loca i ciuitate nec dioceſi ſi tñ h̃ñt i locis vicinis ſuf ficit q̃d dic vt in glo. dato. ⁊ illã glo. ibi poſſũt tñ prelati. de q̃bus ſeq̃tur ⁊c̃. Ind uxi al̃s in q̃õne facti ad ꝓbandu3 ꝙ prouincialis vel prior cõuẽtualis certi loci predicatoꝝ cenſeret̃ prelatus adeo q̃d poſſit eſſe ꝓcurator nõ obſtãte cle. religioſis. de ꝓcu. ꝓbat eni hec glo. ꝙ ſuperiores fra trũ p̄dicatoꝝ ⁊ minoꝝ ſunt p̄lati. Scd̃o q̃ro in eo ꝙ hãc ꝑtãtem p̄ñtandi fr̃es ꝑmittit aliq̃bus p̄latis hic noĩatis an liceat alijs. glo. in. ꝟ. cuſtodes. dicit ꝙ nõ. dicẽs priores ꝯuẽtuales p̄dicatoꝝ ⁊ guardianũ quo ad minores hoc nõ poſſe ⁊ idẽ Pau. ⁊ Gẽ3. Tertio q̃ro de q̃bus prelatis loq̃tur hic ibi p̄latoꝝ. gl. in hoc. ꝟ. dicit ꝙ de epĩs ⁊ ſupio ribus idẽ Gẽ. Steph. ⁊ Mathe. Jo. mo. intelligit de pre latis q̃ iuriſditionẽ habẽt de iure cõi vt epi conſuetudine vel priuilegio. hec eni dant iuriſditionẽ. de cõſangui. c. j. Cõtra hoc facit lr̃a p̄cedẽs ⁊ ſequẽs q̃ loq̃t̃ de ciuitatib⁹ ⁊ dioceſib⁹ i q̃b⁹ ſũt epi. xxv. di. ꝑlect̃. lxxx. di. epi. de priui. c. j. Pau. t3 primũ. ſi tales ſũt prelati q̃ in loco habeãt iu riſditionẽ quaſi ep̃alem: ita ꝙ nulli dioceſano ſubſint ipſi nec eoꝝ ſubditi. ar. de priui. abbates ad fi. li. vj. nã quo ad tales nõ ſufficeret lnĩa dioceſani vt ꝓbat lr̃a ſequẽs ibi ſuoꝝ ſubditoꝝ. q̃d placet. tales eni cenſent̃ iuris epoꝝ vt no. de re. eccle. nõ alie. cle. j. in glo. de epõ. pro hoc q̃d dixi j. ver. proximo. q. ix. Quarto q̃ro an hec lnĩa poſſit pe ti a prelato extra territoriũ: Pau. ꝙ ſic cũ ſit volũtarie iu riſditionis. facit q̃d no. de offi. le. nouit. Quinto quero qd ſi vacat ſedes dicit Pau. ꝙ petit̃ a capitulo. ar. õ ma. ⁊ obe. cũ olim. Sexto quero qd ſi nõ p̃ot haberi copia p̄lati vel eſt excõicat⁹ ſuſpẽſus vel iterdictus: dic̃ Pau. ꝙ prio caſu petet̃ a ſuo vicario in ſpũalibus ſi h3. de tẽp. o. cũ nullus. §. epõ. li. vj. ſi ꝟo h3 ⁊ malitioſe hoc facit for te p̄ñt eligere ſine lnĩa. dicit tñ tutius adire papã vel ſu periorẽ q̃ eius negligẽtiã d3 ſupplere. ix. q. iiij. cũ ſim⁹. fac̃ de iure pa. nullus. Scd̃o caſu. ſ. cũ p̄latus ẽ excõicat⁹ ſuſpẽ ſus vl̃ iterdict⁹: dic̃ Pau. ꝙ adhibit̃ is q̃ h3 ſupplere p̄la ti defectũ. ad hoc de ꝯceſ. p̄bẽ. q2 diuerſitatẽ. ix. q. iiij. cũ ſi mus. Septimo. q̃ro in eo q̃d dixi i. iiij. q. de humilitate qd eſt hũilitas: dic̃ Aug. ꝙ ẽ intuitu ꝓprie ꝯditiõis ⁊ ſui ꝯditoris volũtaria mẽtis iclinatio ⁊ eſt ꝯtẽptus ꝓprie ex

cellétie q cõmédaſ lȝ ſupbia reprobcſ. Octauo q̃ro an
fr̃es deputádi ad ꝯfeſſiones audiédas poſſint eligi añ li/
centiá petitá a p̃latis dic ꝙ nõ p lr̃am ibi fuerint. qd̃ dixi i
tex. in hoc v̄. dicit tñ Gé. ꝙ lȝ pria lñia nõ petaſ valet cõ/
feſſio facta p p̃latos ſup audiédis ꝯfeſſiõibus. ná nec iſte
tex. dicit ꝙ petaſ lñia ſup ipſis eligédis ſȝ ſup tribus que
hic ſequunſ ꝯcedédis eis q electi fuerit qd̃ tȝ ét Mathe. p
hoc qd̃ no. de elec. qd̃ ſicut. in gl. ſic pȝ ⁊ q2 fratrũ eſt elige
re ꝯfeſſores. ſufficit ergo ꝙ quo ad ſ̃balia ſeruata é forma
in ꝯfeſſiõe. ſ. lñie ſup audiédis ꝯfeſſiõibus. Nono q̃ro a
qbus peccatis poſſint abſoluere fr̃es electi vt hic dı̃ dicit
Pau. ꝙ ab illis a qbus poſſũt abſoluere curati ſacerdo/
tes. j. e. cle. v̄. huiuſmodi. ad caſus eni reſeruatos nõ poſ
ſunt ſe extédere ſine lñia dioceſani. de peni. ſi epũs. li. vj.
Et exponit Pau. tex. ibi penitétias ſalutares. i. ſalutem
aīe tenétes. de pe. di. j. his poſitis. ð peni. oıs. ⁊ dic̃ Mat.
ꝙ vt penitétia ſit ſalutaris tria neccãria ſr̃: cordis ꝯtritio.
oris ꝯfeſſio: ⁊ operis ſatiſfactio. de pe. di. j. pfecta. Cũ etiá
tribus modis deũ offendamus: cogitatiõe: delectatiõe: ⁊
opere. Ideo ꝯ2ijs modis purgaſ peccatũ. cõtritio náqȝ eſt
dolor p peccatis aſſũptus cũ pposito ꝯfitédi ⁊ ſatiſfacié/
di: ⁊ talis dolor dȝ eé triplex: acer q2 deũ offédimꝰ. acrior
q2 patré celeſté q nos paſcit multipliciſ offendimꝰ. acerri
mus q nos pprio ſanguine liberauit. ⁊ quãtus debeat eé
dolor. vt no. Inno. de pe. oıs. in glo. ꝯtritio. ⁊ in eo qd̃ di/
xi deũ offendi cogitatiõe: ĩtellige deliberata. ná p̃mi mo/
tus cũ nõ ſint in ptáte nr̃a nõ ĩputanſ nobis ad culpá. vj.
di. §. penſandũ. Decio q̃ro in eo qd̃ hic dı̃ prius ĩponé
dá pniam q̃ȝ fiat abſolutio q̃ eſt ratio. dicit Lau. ꝙ q2 ĩ pe
nitétie ĩpoſitione apparet tertia pars principalis materie
debite huius ſacraméti penitétie. ſ. ſatiſfactio quatenus é
ex parte peccatoris ſine qua ſalté ĩ effectu nõ eſt perfectũ
ſacrametũ penitétie ideo nõ põt forma debita apponi per
miniſtrũ donec prius ipſa debita materia ĩtegre ſit pacta
q̃ in tribus ꝯſiſtit que dixi. s̃. proxia. q. ſ. ꝯtritiõe cõfeſſio
ne ⁊ ſatiſfactione ſalté in affectu. ar. de pe. ꝙ qdá.

Ver. Ac deinde. Not. ꝙ perſone electe ad audié
das ꝯfeſſiões debét eſſe ſufficiétes quo ad ſex qualitates.
q̃ h̃ exprimunſ. Prima ibi ſufficiétes. ⁊ ꝯſideraſ ẜȝ Pau.
ſufficiétia p ſolicitudine potétie ⁊ ſcia. Scd̃a qualitas ibi
idoneas. ⁊ dı̃ idoneus irreprehéſibilis aptus vtilis cõue
niés quaſi cõformis cuilibet ẜȝ deriuatores ⁊ ẜm ethymo
logiá habés duplex donũ. Tertia ibi vite pbatus. ð hoc
in glo. in hoc v̄bo hoc reqritur. q2 al̃s boná vitá ſuadere
nõ poſſent ſeu modeſtiá. xlvj. di. §. neceſſe. Quarta ibi di
ſcretas. vt ſciát ſoluere ⁊ ligare. de pe. diſ. j. qué penitet. ⁊
di. vj. c. j. in pri. ⁊ miſericordiá cũ rigore miſcere. xlv. di. di
ſciplina. caute ⁊ ingrendo circũſtátias peccati. de pe. oıs
§. ſacerdos. ná diſcretio eſt mater virtutũ. de offi. cuſto.
c. j. j. q. vj. pñtiũ. Quinta ibi modeſtas. s̃. in proemio Gre
goriano. ⁊ ẜm Tuliũ retho. modeſtia eſt p quá pudor ho
neſtatis purá ⁊ ſtabilé cõparat auc̃tatez ⁊ p hoc ẜȝ Pau.
deſcribiſ cá ⁊ effectus modeſtie. naȝ pudor qui eſt timor
turpitudinis exterioris cauſat modeſtiá que ét ꝯſiſtit ĩté
perátia ⁊ ſobrietate cibi ⁊ potus. xxxv. di. §. j. xlij. diſt. §.
vlt. Sexta ibi pietas. ſimile de pba. cám. ⁊ p talibus pre
ſumiſ ꝙ nõ errét. de pcura. in nr̃a. de preſump. cũ in iuuen
tute. in fi. ſic ét preſumiſ p bono ꝙ bene ⁊ iuſte agat. vij. q.
j. oıs qui. vbi de hoc. ix. q. ij. Lugduneñ. Scd̃o no. ꝙ mi
niſteriũ ⁊ officiũ accipiũtur p eodé alibi accipiſ officium
p dignitate. de cõſti. cũ acceſſiſſent. de hoc de ꝯſue. c. j.
Tertio no. ꝙ officiũ cure quo ad audiendas cõfeſſiões
eſt ſalubre. de hoc in gl. in verbo. officiũ. Quarto no.
ꝙ hoc caſu reqritur ꝙ pſonaliter pñtentur electi dioceſa
no ⁊ in hoc ſingulariſ no. glo. in v̄bo pñtari. lȝ eni varijs
modis dicaſ pñs. tñ pprie loquédo pñs dı̃ q exhibeſ ſen
ſibus. vt dicit glo. p hoc ẜm Lap. ná dı̃ pñs quaſi pñtibꝰ
poſitũ. facit qd̃ no. iij. q. ix. teſtes. in glo. ſup v̄bo ſub eorũ
pñtia. ex hoc dic̃ nõ ſufficere patrono preſentare ſuperio
ri aliqué abſenté lȝ poſſet p̃ſentare p lr̃as. de his que ſi. a
p̃la. ea noſciſ. de exceſ. prelato. cle. frequés. vbi de hoc di
co in ver. preſentatos. in. j. ꝯ2io. ⁊ ꝙ nõ reqraſ ꝙ preſenta/
tus hoc p ſe faciat pbat lr̃a ibi vel faciát pñtari. ⁊ nõ dicit
p qué ĩ quo dicit Pau. ꝙ ſufficit p quécũqȝ q2 p aliũ fac̃ ⁊c̃.
regula q p aliũ. li. vj. ⁊ p perſonali pñtatiõe faciéda facit ð
iure pa. nobis. ⁊. c. fi. ⁊ dicit Pau. ꝙ reqriſ pſonalis pñta
tio pp ſex qualitates reqſitas in iſtis quas vt dixi in. j. no
tabili q̃ deprehédunſ qñqȝ ex aſpectu nec aliter congrue/
ſcere poſſumus: ſed nec p̃ſumunſ ineſſe. lȝ enim religioſus
preſumaſ bone cõſcientie facit qd̃ no. xij. q. j. expediti vlt.
glo. de no. ope. nũ. cũ ex iniũcto. nõ tñ preſumiſ peritꝰ vel
aptus ad tale officiũ cũ ſit ab hoc excuſatꝰ. ad hoc. xxiiij.
di. qñ. ná põt eſſe bonus religioſus ⁊ illitteratꝰ: vt no. xvj.
q. j. ledi. dicit ergo Pau. ꝙ de p̃dictis qualitatibus prela
ti poterũt ſe inſtruere ne preficiát ignotos ⁊ nõ probatos
lxxix. di. quid eſt cito. Quito no. ꝙ iſti deputantur ad
placitũ prelatoꝝ. ibi beneplacito. ⁊ ſic vı̃ ꝙ eoꝝ officium
durabit ſub epõ ꝯcedéte nõ aũt ſub ſucceſſore. de reſcrip.
ſi gratioſe. li. vj. qd̃ pcedit ſi ſub his verbis fuerint depu
tati. ſ. ad placitũ p̃lati. ſecus ſi ſimpliciſ. d. c. gratioſe. de/
bet ergo attédi forma cõceſſionis. de priui. porro. ⁊ ſic re/
ſpondi. de hoc dico. j. ver. ⁊ ſi idé. in. j. q. Sexto not. ꝙ
officiũ iſtoꝝ eſt in audiédis cõfeſſionibus ⁊ in imponédis
penitétijs ⁊ abſoluendis. ⁊ dicũt Math. ⁊ Gé. ꝙ laico p
mittiſ in neceſſitate audire lȝ abſolutioné impendere non
poſſet cũ claues nõ habeat: vt no. de offi. ordi. paſtoralis.
in glo. de quolibet. ⁊ p Inno. de ꝯſue. quanto. Quero
an ſit neceſſe ꝙ pñtati lñiam obtineát a dioceſano. gl. j. dic̃
ſufficere ꝙ petierint alij. vt refert Pau. dicit ꝙ debét ob
tineri. qd̃ reprobat Jo. mo. q2 lr̃a hec nõ exprimit ſicut fa
cit. s̃. ver. in eccleſijs. dic tñ ꝙ debét cõgruo tpe expectare
ne videátur ſuperbe agere cũ dioceſano ꝯ id qd̃ diciſ. s̃.
primo. ver. p hoc de elec. cũ in veteri. Scd̃o quero in
eo qd̃ dicit ꝙ magiſtri ⁊ prouintiales eligant tales an hoc
poterũt facere eoꝝ vicarij. glo. ij. dicit ꝙ nõ. lȝ ſecus ſit in
ver. precedéti. ⁊ ibi hoc tȝ Pau. ratio diuerſitatis poniſ
in glo. q2 ibi de eo qd̃ eſt leuius. ſ. de petenda licentia hic
de eo qd̃ eſt grauius. ſ. de eligendo fratres in quibus con
ſideranſ conditiones quas dixi in. j. notabili. Tertio
quero an iſti debeant eligi nominatim vel an ſufficiat ge
neraliter nominare epõ oés cõfeſſiones de dioceſi. quidá
vt dicit Pau. dicunt ſufficere generalé noıationem qd̃
nõ placet q2 indirecte tolleretur epõ ptás recuſandi indi
gnos ppter incertitudiné ⁊ poſſet numerus nimiũ exce
re. Quarto quero ſi prelati cũ iſti offerũtur ſtatim re/
ſpondent ꝙ nolunt admittere dicentes nõ preſentetis q
nolumus admittere. videſ ꝙ ſine alia preſentatione poſ
ſint preſentandi per quos nõ ſtetit audire cõfeſſiones q
in rebus certis nõ eſt locus cõiecturis. ar. de ap. q̃uia
ꝙ ſi qd̃ placet Lau. ⁊ probaſ. j. ver. ſi vero. Quinto q̃
ro ſi omiſſa prima oblatione. de qua. s̃. ver. primo. ve/
niunt preſidentes cũ fratribus corá prelatis ⁊ petũt eos
admitti. videſ ꝙ nõ teneat admiſſio. ar. de reſcrip. cũ dile
cta. Lau. tȝ ꝯ2rium per. c. cám. de reſcrip. p hoc iſta lr̃a que
nihil exigit niſi ꝙ preſenteſ. ad id aũt qd̃ diciſ. s̃. ver. pro
ximo reſponſo. ꝙ illa oblatio fieri debeat adeo ꝙ ſi ex ea
nõ facta preſententur iſti poteſt prelatus dicere ꝙ vult ꝙ
prima fiat oblatio. Sexto quero quas cõfeſſiones au/
dire poſſint? dicit Lau. ꝙ quaſcũqȝ. cũ generaliter hic lo/
quatur ibi confeſſiones confiteri volentium dicit ergo ꝙ
poterunt abſoluere tam exemptos quam non exemptos
vel ſubditos

vel ſubditos a quibuſcūq; peccatis. ita tamē q̄ de caſib⁹ epālibus vel reſeruatis ſedi apoſtolice ſe nō intromittāt. j. ver. p huius. Sed in eo qđ dicit de exēptis dic ꝯ q2 ꝑta ſēntiam ſolū audire poſſent cōfeſſiones eoꝝ q ſubſūt p̄latis ꝯcedētibus lniam. s. ver. primo ibi ſubditoꝝ ſuorū. ⁊ ſic quo ad exēptos reqrit lnia p̄latoꝝ quibus imediate ſubſunt ipſi exempti. vt dixi. s. ver. pxi. q. iij. obſeruat tñ qđ dicit Lau. Septimo quero q ſunt hi caſus reſeruati dicit Lau. q̄ de epālibus archiepālibus patriarchalibus ⁊ alijs citra papā nō pōt dari doctrina cū depēdeant ex eoꝝ ſtatutis ⁊ eoꝝ doctrinis. Quidam tñ ſunt iure expreſſi de quibus de pe. ſi eps. li. vj. ⁊ de hoc in extraua: benedicti inter cūctas. ⁊ dantur verſus. Qui facit inceſtū deflorās aut homicida. Sacrilegus pcuſſor vel ſodomita Tranſgreſſor voti periurus ſortileguſq;. Et mentita fides faciunt incendia prolis. Oppreſſor blaſphemus hereticus ⁊ omnis adulter. Pontificem ſuper his ſemper detentus adhibit. De papalibus dicit Lau. q̄ reuoluendo iura recolliguntur ⁊ q̄plures ponit Hoſt. de renū. ni ſi. §. propter cōſciam ⁊ Spe. ti. ij. in tractatu diſpēſationū.

Octauo quero qđ de irregularibus q nō poſſunt abſolui niſi a papa. de re iudi. c. j. in fi. li. vj. de ſen. excō. c. j. in fi. e. li. an poſſint ſaltē abſolui a peccato? dicit Lau. q̄ nō. ex quo nō pōt inferior abſoluere a ſequella peccati que ē irregularitas ergo nec a peccato dicta extraua. inter cūctas. que lȝ ſit reuocata tñ eius ratio remanet pro hoc qđ nō. de iudi. nouit. ⁊. s. in proemio huius cōpillationis qđ nō placet q2 irregularitas eſt potius macula q̄ peccatuȝ pōt ergo tolli ab eo qui de tali peccato pōt abſoluere remanente tñ ipſa macula. Nono quero an iſti deputati habeāt curā? glo. vlti. dicit q̄ nō. Pau. arguit pro ⁊ cōtra primo q̄ habeāt curā q2 lȝ exerceāt iuriſditionē alienā reſpectu legantis tñ exercent ꝓprio noīe. ff. de offi. eius cui man. eſt iurſ. l. j. §. qui mandatā. Itē cōceſſio eſt generalis ad vniuerſitatē territorij. ff. de ver. ſig. pupillus. §. territoriū. In cōtrariū eſt de ver. ſig. exijt. li. vj. ⁊ hoc tȝ Pau. dicens q̄ nō habēt curā nec principalē cū non ſint prelati: nec delegatam cum ad huius executionē non obligentur nec quo ad ſubditos qui eis cōfiteri nō obligantur. nō enī habēt adminiſtrationē in inuitos. ⁊ idē Genȝ.

Verſi. Extra ciuitates.

No. q̄ aliud eſt dioceſis aliud prouincia. de pbē. q̄uis. q̄n q; tñ ꝓuincia ponit pro dioceſi. l. di. ſtudeat. de ſpon. non eſt no. xvj. q. iij. quicūq;. de elec. cle. ne romani. §. ſane.

Scđo no. q̄ iſti cōfeſſores deputati nō debēt extra ciuitates dioceſis. glo. j. aſs ⁊ ad idē eſt. xxxv. q. vj. i ſinodo. ꝺ teſt. cog. ꝓterea. ex hoc no. q̄ iter ciuitates ⁊ dioceſes deputari poſſūt ſine aliqua limitatione. nā ex quo ꝓhibet extͣ ꝓmittit itra. ar. j. q. j. extra catholicā. nā qcqđ eſt itra limites cedit limitato. ff. de leg. iij. patronus. §. ſempronio. de acqr. re do. inter eos. de hoc. j. q. iij. Tertio no. q̄ ēt in foro penitētiali ꝯſiderat territoriū vt ſicut qs nō pōt exercere iuriſditionē extra territoriū. ff. de iuriſdi. om. iudi. l. fi. de reſcrip. ſtatutā. §. in nullo. ⁊ de ꝯſti. c. ij. li. vj. ſic nec audire cōfeſſiōes qđ dic vt. j. q. iiij. ⁊. v. Quarto no. q̄ numerus preſidentiū multiplicari dȝ ſm numerū ſubditorū. glo. in v̄bo paucitas. ⁊ eſt in v̄bo exigit. ad hoc alleg. ⁊ ad idē i aut. vt determinat⁹ ſit numer⁹ clerico. circa pn. colla. j. de ſta. regu. c. j. li. vj. ꝓ hoc ſm Pau. q2 vbi meſſis eſt multa oparij nō debēt eſſe pauci. xxj. di. in nouo. ⁊ econuerſo. de vo. q̄ ſup his. Quero qđ eſt ciuitas: qđ ē dioceſis: qđ ꝓuincia? dic q̄ ciuitas eſt hoīum multitudo ſocietatis vīculo adunata ſm Iſidoꝝ. xv. ethimolo. vel ſȝ philoſop. primo politicoꝝ. eſt cōitas qđā ꝯſtituta ex pluribus vicis habēs p ſe terminū oīs ſufficiētie ad vitā. Pōt ⁊ aliter deſcribi vt no. de ſen. ex. ciuitas. li. vj. dioceſis āt dicit idē q̄ diuiſio q̄ termini epatuū diuidūtur. vij. q. j. eps x. q. iij. vnio. xv. q. iij. qcūq;. Prouincia vo dī quaſi ꝓcul victa. cū eni romani viciſſent aliquas regiōes appellabāt ꝓuincias. i. regiōes ꝓcul victas. vñ dī ꝓuincia a pono q̄ eſt longe ⁊ vinco vincis ſm deriuatores. ſumit aūt ꝓuincia ſm Pau. p modū cōcluſiuū ad ciuitates. plures enim tales cōprehēdūt nō āt p modū correlatiuū ſicut ſumūtur ciuitates ⁊ dioceſes. q̄nq; tñ ꝓuīcia ſumit p dioceſi. vt dixi in. j. nōbili. ⁊ dicit Pau. q̄ ꝓuincia h̄ pōt itelligi de vulgari ſiue canonica. xvj. q. j. ſcitote. de pbē. q̄uis. j. in fi. li. vj. de cēſi. c. j. in pn. e. li. Quid aūt ſit vrbs opidū ⁊ territoriū dī. ff. de v̄. ſig. populus. §. vrbs. cū duob⁹ ſe. Scđo q̄ro quare hic attēditur ciuitas ⁊ dioceſis ⁊ nō ꝓuīcia? dic Lau. q̄ iō q2 eps verus ⁊ vnicus ſpōſus eſt dioceſis non ſic archieps ꝓuincie niſi q̄tūs canon ei ꝓſtat ⁊ ꝯſuetudo ſibi ꝯfert. de offi. or. ſi duo. qđ ſingulariter no. Tertio q̄ro ſi in eadē ciuitate ⁊ dioceſi ſunt plura loca predicatorum ⁊ minoꝝ habētia determinatos fines ſm eoꝝ ordinē an ꝯfeſſores loci vnius poſſint audire cōfeſſiōes intra terminos alterius loci. dicit Pau. q̄ ſic cū hic deputent itra territoriū ciuitatis ⁊ dioceſis ⁊ nō p terminos cōuētuū vl cuſtodiarū. ꝓ hoc qđ dixi in. ij. nōbili. dicit tñ Pau. q̄ aliud eſt ſi ꝯſtitutio benedicti iter cūctas. ſeruaret q2 ibi dicebat q̄ audirēt cōfeſſiōes iſra terminos ad huius officiū exercēdū ſibi aſſignatos ⁊ ſic videbat loq de terminis cōuentualib⁹. Quarto q̄ro ſi nō deputatus officio cōfeſſionū ſe ingerit. vel deputatus exercet extͣ dioceſim. dicit glo. ij. q̄ ab illo abſolutus tutus eſt quo ad deū. ⁊ idē no. i c. dudum. alle. in glo. qđ dicit Step. verū ſi eſt ſimplex ⁊ iura ignorās aſs nō. de ſen. ex. cū illoꝝ. ⁊ dicit Jo. an. q̄ q̄ ad penā eternā tut⁹ eſt ꝑ ꝓgrām ꝓcedentē ⁊ ſuā ꝯtritioneȝ de pe. di. j. magna. ⁊ no. e. di. in ſūma. ſȝ a ſatiſfactiōe peccati ⁊ penitētia nō. vt no. de pe. di. vj. c. ſi. in vlti. glo. ⁊ v̄r expſſū. lij. di. ſi qs ꝑpoſtera. ex hoc no. q̄ habēs ꝑtātem audiēdi ⁊ abſoluēdi nō pōt hoc exercere extͣ dioceſim qđ dic Pau. verū niſi in articulo neceſſitatis. de pe. di. j. q̄ peniteт. de ꝯſe. di. iiij. ſanctū. ⁊ hoc vi vt dixi in. iij. nōbili. q̄ in foro penitētiali idem ſit qđ in cōtētioſo qđ ꝓcedit quo ad iſtos deputatos. ſȝ an ꝓcedat quo ad ꝓꝓriū ſacerdotē. dic vt in ſe. q. Quīto q̄ro gnāliter que ꝑmittant ⁊ que ꝓhibeant extra territoriū. Lau. diſtiguit inter foꝝ aīe ⁊ foꝝ iudiciale. quo ad primū ſubdiſtinguit q2 aut loqtur de cōfeſſore nō ꝓprio ſed extra ordinario aut de ordinario vel de penitus extraneo. primo caſu exēplū hic in iſtis deputatis. ⁊ de iſtis dicit Lau. q̄ audiūt ꝯfeſſiōes de peccatis vbicūq; cōmiſſis ēt extra territoriū q2 hec ſūt voluntarie iuriſditiōis ſed extra territoriū nō poſſunt abſoluere q̄ ſi faciūt vmbra quedā oſtendit i opere. veritas aūt nō ſbeſt in effectu vt hic. ar. de ꝯſue. q̄rto. Scđo caſu ſi loqtur ꝺ ordinario p̄lato ſiue ꝑpetuo ſiue tp̄ali. dicit Lau. q̄ abſoluere pōt de peccato ēt extͣ territoriū cōmiſſo ēt ſi ipſe ſit extra territoriū: q2 in his que ſine ſtrepitu fiūt nullius territoriū ledit. arg. de offi. lega. c. penul. ⁊ fi. ⁊ ſūt hi ꝓprij cōfeſſores. pape legatus: in ꝓuincia eps ꝓprius archipreſbyter cathedralis: preſbyter parrochialis ⁊ eorum vicarij. Tertio caſu de ꝯfeſſore penitus extraneo dicit Laud. q̄ abſoluere nō pōt vt ſi ꝓchialis ſacerdos abſoluit ꝓchianū alteri⁹. fallit in viatore ⁊ in periculo mortis. de q̄ p Hoſ. in ſū. de ꝓrochijs. §. qs itelligat. ⁊ de peni. §. cui. ꝺ foro iudiciali diſtinguit Lau. q2 aut loqt de abſolutione ab excōicatiōe aut de alijs iudicialib⁹. ſcđo caſu remittit ad no. ꝺ re iud. cle. paſtoralis. de excōicatiōe diſtiguit. q2 aut lata ē ab hoīe aut a canone. p̄io caſu q ligat abſoluit. ꝺ ſen. ex. ꝑ tuas. ⁊. c. venerabilib⁹. li. vj. ſi a canone tc̄ ꝓprius eps v̄l rōne ꝺlicti v̄l domicilij itra territoriū abſoluit ⁊

ēt extra cū hoc ſit volūtarie iuriſditionis.pro hōc de offi. lega.nouit.ꝛ allegat ēt Lau.qđ Jnno. ne cle.vel mo. c.fi. vbi dicit oēs epos abſoluere poſſe ab excōicatiōe ꝺ qua ibi parū tn̄ facit ſed dictū eſt verū.qđ dic vt in.d.c.nouit. vbi dico ꝙ abſoluere pōt denūtiando ſimpliciter illū nō ligatū ſed ꝑ modū cōtentioſe iuriſditionis nō:legatus vo de latere nec ſuos extra ꝓuintiaꝫ nec alienos ēt intra pōt abſoluere.de offi.leg.c.pe.nā cū ſua poteſtas exorbitet a iure cōi dꝫ eſſe cōtēta ſuis finibus.de offi.ordi.duo ſimul.

Sexto q̄ro qđ ſi eps cōtēdit cū fratribus ſup numero quē dicit excedere.glo.vlt.ſol.ꝛ idē Pau.qui ēt ꝙ eps poteſt reijcere ſi vltra modū ſolitū pn̄tent nec exercuerit populi multitudo.ar.de preſump.c.vlti.de cōceſ. prebē. ex parte.in fi.ꝛ in hac glo.ibi boni viri.i.iudicis q debet eſſe medius inter extrema.ff.de pig.ac.ſi ſeruus.

Ver. Et ſi idem. Mo.ꝑ grāꝝ actione ꝯcordātie i gl. facit ad philip.iiij.ꝛ dicit Pau.ꝙ debet referri grā cuilibet gratioſe ꝓcedenti exēplo xp̄i. de cele.miſ. cū marthe. an aūt poſtꝙ prelati cōceſſerint lniam de qua hic poſſint eā reuocare ſine cā.glo.j.dicit ꝙ nō.idē Gē.ꝛ Pau.ꝺ hoc de cle.nō reſi.c.pe.ꝛ regula mutare.li.vj.ff.co.ti.nemo.

Quero an talis cōceſſio lnie expiret morte cōcedētis. dicit Lau.ꝙ nō cū ſit epalis cuiꝰ auctoritas ꝛ talia durāt. ar.de trāſac.veniēs.ꝛ qꝛ de cōi approbata.idē Gē.ar. de offi.dele.ſi ſup.melius de elec.ne romani.circa pn̄. ꝺ hoc dixi.ſ.ꝟ.ac deinde.in.v.notabili.vbi dixi pōderādā formā deputatiōis.puto tn̄ ꝙ debeāt aliter deputari ꝙ ptās eoꝝ ſit ꝑpetua tāqꝫ ſūmēs auctātē ab hac cle. Ex predictꝭ dicit Lau.ꝙ iſti deputati cēſenꝰ habere vniuerſitatē cauſarū ꝛ ſic eoꝝ ptās eſt magis proprie epalis qꝫ papalis vł extraordinaria.de offi.vica.pto.de offi.ordi.eis. de hoc vltimo in ſe.q. Scdō q̄ro an iſti deputati habeāt ptātē abſoluēdi exēptos religioſos vel ſimiles? videꝰ ꝙ nō per id qđ dixi.ſ.q.prima.in fi.qꝛ ſi ptās eſt epalis nō poſſūt ꝓcedere epi qđ ipſi nō habēt.j.q.vij.daibertū.ꝑ hoc.j.ꝟ. ſe.ibi niſi prelati vberiorē grām ducerēt faciendā. ibi eni innuiꝰ ꝙ epi poſſint hoꝝ ptāteꝫ limitare ad idē qđ dī in eo. ver.ſe.ꝙ iſti nō habēt maiorē ptātē qꝫ curati. Jn ꝯtrium ꝙ hoꝝ ptās ſit papalis qꝛ cōcediꝰ a papa ꝑ hāc cle.ſimile de trāſla.c.j.circa mediū.de elec.ſignificaſti.de offi.ordi.irrefragabili.i fi.de here.ne aliq.ꝛ.c.ſe.li.vj. Jtē qꝛ coꝝ ptās eſt ordinaria ſurgēs ab hac cle.debēt ergo eſſe ꝑpetui ad inſtar legati.de offi.legati.legatos.li.vj.vel inqſitoꝝ heretice prauitatis.d.c.ne aliqui.ꝛ ꝑ ꝯſequens cenſeri debꝫ eoꝝ ptās papalis ꝛ exēptos ſic ēt cōplecti. Laud. dicit ꝙ nec ꝓprie ordinarij ſūt nec delegati.nec aliq̄ eſt ſubiectio cōfitētiū ad eos ſed eſt qdā gratioſa ordinatio pape i fauorē aiarū introducta ꝛ poſſūt dici nudi miniſtri ꝛ idē Gē.

Q ꝑ.ad hec ꝙ primo ſunt cōmiſſarij epi ꝑ lniam quā eis tribuit vt hic.qꝛ oia noſtra facimus ꝛc. de prebē.ſi apoſtolice.li.vj.de reſcrip.cū aliquibus.eo.li.ſo. Lau.ꝙ iſtꝺ de petēda lnia epi fit ad quādā reuerētiā in recōpenſationem relaxate ſup hoc ſubiectionis in memoriā naturalis vinculi ꝛ ꝓpter veſtigia ꝛ reliquias que adhuc remanēt. ſimile in liberto cui patronus ſuccedit ꝓpter veſtigia ſeruitutis.ff.de bo.libe.ſi libertus.inſti. de ſucceſ.libe. §.ſꝫ noſtra.prelati eni hic faciūt de neceſſitate virtutē:qꝛ ſi denegāt lniaꝫ hec cōſtitutio cōcedit.ſimile de deci.nup.ꝛ ſic prebēt nudum miniſteriū in ꝓcedendo ſicut miniſter in baptizando.j.q.j.ſicut. eſt ergo poteſtas ipoꝝ potiꝰ papalis ex hoc videꝰ inferēdū ꝙ poſſint audire ꝯfeſſiones exēptorum ſiue religioſoꝝ ſiue alioꝝ ꝛ hoc tenēdo ad ſeqūtem ꝟ. dic ꝙ ptās iſtoꝝ pōt limitari ꝑ plātos q̄ ad ſbditos ipoꝝ ꝑlatoꝝ:nō quo ad alios. Jtē iſti nō habēt maiorē ptātem qꝫ ſacerdotes curati.i.ꝙ nō pn̄t a caſibꝰ abſoluere a qbus curati nō poſſunt:ſꝫ tn̄ poteſtas eoꝝ nō terminaꝰ ad eos qui ſubſunt illis curatis q ſunt ſb plātꝭ ꝓcedētibꝰ licentiā:ſed quoſcūqꝫ ꝯfiteri volētes audire poſſunt.j.ꝟ.ſe.ibi volētiū ꝛ ibi glo.dicit an poſſint audire religioſos:de ꝑdictis ēt i ſe.q. Tertio q̄ro de ſcholaribꝰ alienigenis vel exēptis an poſſint ꝯfiteri iſtis? dicit Lau.ꝙ ſi ſtudētes ſunt plati et inferiores epis imediate:tn̄ ſbiecti pape habēt a iure licētiam.ꝑ.c.de penitētijs.ne ꝑ dilatione.ſecus ſi habeant aliquem ſupiorem citra papā ſicut ſunt abbates ciſtertieñ.q ſubſunt alijs ſupioribꝰ abbatibꝰ:tūc.n.ſi ſunt licētiati a ſuperiore vt poſſint ſibi eligere ꝯfeſſorē:vł a penitētiario pape ſicut quotidie fit poterūt iſti ꝯfiteri.ar.de peni.oīs. alꝭ aūt nō poterūt abſoluere potiſſime exēptos vel alioꝝ eporum ſbditos ꝑ rōnes de qbꝰ in pri.q.ꝛ in hoc recitat Lau. extrauag.iter cūctas.de qua.j.ꝟ.ſe.in glo.forte ꝯcludēs ꝙ hi q habēt licētiam ſtudēdi intelligunꝰ licētiā hr̄e ad oīa ſine quibꝰ illud nō pōt cōmode fieri.ar.fi.de iudi.ſi lōgius. de offi.dele.ꝑterea.ꝛ maxime quo ad ſtudētes.ar.C.ne fi. ꝑ pa.auſ.habita.ꝛ ſic erit vnus caſus audiēdi nō ſubditꝫ ad cōfeſſionē ꝛ ita obſeruaꝰ.ꝑ hoc qđ dixi in pri.q.ꝛ ideo ad tex.i ꝟ.ſe. Quarto q̄ro an iſti vices ſuas poſſint cōmittere? Lau.ꝙ nō.ꝛ idem Gen.cū habeāt nudū miniſterium.vt dixi.ſ.q.ij.ꝑ hoc de offi.dele.c.fi.quod dic vt ibi dico qñ poſſit nudū miniſteriū cōmitti:ꝛ in hoc dicꝭ Laud. ꝙ iſti habēt ptātem ſiue adminiſtratione ad inſtar eoꝝ de quibus de in inte.reſti.c.pe.vt cenſeātur ordinati ad ꝓuidendum in ſpūalibus an fratribꝰ ſicut arbitri eligunꝰ ad tpalia:ꝛ ideo habēt tn̄ de poteſtate qn̄tum eis tribuit voluntas ꝯfitentiū:tn̄ a iure limitata.vt in ꝟ.ſe.ar.de arbi.cū dilectus. Quinto q̄ro an eps poſſit pn̄tatos oēs refutare?gl.videꝰ arguere ꝙ nō:ꝛ ꝯtrium tꝫ ꝛ dic vt in ea.ꝛ idem Pau.q refert aliquos tenere primū ꝑ ſingulare iſtud quē qꝫ.quod reprobat Pau.nā eadem rō ē in pluribꝰ ꝑſonis q̄ in vna.ff.ſi cer.peta.ſingularia.de pe.di.iij.adhuc inſtāt. ꝛ qꝛ indiffinita eqpollet vniuerſali piura allegata in gl. et ꝑ Dy.de reg.iur.in pn̄.lib.vj.ꝑ Archi.xix.di.c.j.per glo. de elec.vt circa.lib.vj.ꝛ de hoc ēt in ſe.q. Sexto quero circa dicta in prima.q.an eps poſſit repellere iſtos ex ſola volūtate?glo.penul.ꝙ ſic.ꝛ idē Lau.ꝛ Pau.ꝑ rōnem. gl.ꝑpter verbū nollet.quod nō exigit cauſe cognitionē in quo dicit Pau.ꝙ aliud ē arbitriū:aliud volūtas q refert ad ꝓpriū motū.ff.de here.inſti.ſi qs ſemproniū.de le.iij.l. ad trebel.qꝛ poterat.ꝛ ſic ex libera volūtate pōt epus repellere eos:lꝫ ſecus ſit in pn̄tato ad bn̄ficium.de iurep. paſtoralis.ꝑ hoc qꝛ volūtas cogi nō pōt.ar.de reſcrip. ſi ſcitatus in fi.xxxij.q.j.§.j. Gen.dicit iſtos ſine cā nō poſſe repelli:nā q cām ꝯdicendi nō hꝫ:dꝫ haberi ꝑ volente.ar. d.c.paſtoralis.lxv.di.c.j.de ap.ſuggeſtū.alꝭ ſequereꝰ q dam iniqtas ꝙ ex malicia vł inuidia:alꝭ idonei poſſent repelli nō ſine ipſoꝝ iniuria.ar.ff.q ſatiſda.cogā.ſi vo.§.q rei.ꝛ pſumitur malicioſe repellere q cām non allegat.ar. paſtoralis.cui malitie ꝓbenda ē via.ff.de rei vē.in fund. de diuor.qꝫto.ꝛ hoc caſu ſm Gen.locū hꝫ ſequēs.ꝟ.vbi hi videꝰ ꝙ eps vnū de preſentatis poſſit repellere ſine cā ꝛ ſi hoc facit dꝫ alius ſubrogari:ꝛ idem de pluribus dūmodo nō ſint in tāto numero qđ videaꝰ hoc ex malicia facere.quaſi vellet hec lr̄a ꝙ in hoc fratres nō ꝑtēdant ſi omnes reijceret nō allegata cauſa mihi placet opi. Gē.ꝛ idē ſi reijcit tot de eis quot ꝑſu mi poſſit cū facere hoc ex malitia:qꝛ ēt fratres forte nō habēt alios quottidie ad ſbrogandū:ꝛ hec videꝰ eſſe mēs lr̄e cōtinuādo ver.ſi vero. ad ver.ꝙ ſi.nā ſi voluiſſet.ꝟ.ꝙ ſi forte.ꝙ eps ex ſola volūtate poſſet oēs reijcere.hoc expreſſiſſet de deci.ad audiētiā.ꝛ nō eſt par rō i oibus q in qbuſdā paucis rōne ꝑdicta ꝑ hoc qđ dico.j.q.viij. Septimo q̄ro iſta quātū tps a die pn̄tationis pōt prelatus aliquē deputatū repellere?

So. cōſtāter cunctas. dicebat īfra triduū qḋ erat rōnabi/le.ar. de regu. cōſtōnem.li.vj.ſed cū ſit ſublata dicit Lau. hoc arbitrariū.ad hoc de offi. dele. de cauſis.ff.de iur. ō/li.l.j. Octauo quero ſi loco remoti alʼs ſubrogaṫ qui ēt reijciṫ?glo. vlti.ſol.q̄ ēt ex cā pōt:ſine cā nō.ꝛ idē Laud.ꝛ Pau.q̄ñ enī ex cā fit eſt q̄d ipuṫ male eligenti. de elec. ſi cōpromiſſarius. li. vj.ex hoc apparet ꝙ hoc pōt itera/ri. Op.ad hoc.ff.de arbi.ſi duo.§.ſi ſemel.de aq̄ plu. arc.in diē.de bonis au.iudi.poſſi.l.vlti.in fi.de leg.iij.fi/deicōmiſſa.§.ſi q̄s.ſol.Pau.ꝙ p̄ria ꝓcedūt q̄ñ res h̄ȝ effe ctū ideo nō dȝ reiterari.ſed h̄ loq̄tur q̄ñ nō h̄ȝ effectū ex cā ꝛ mala electio eſt in culpa.ff.de neg.geſt.nā ꝛ ſeruus.in fi.o.c.ſi cōpromiſſarius.lib.vj.ꝛ ideo Stepha. qui dixit ꝙ cum dubitatur an ex cauſa ſint recuſati determinabiṫ arbitrio ſuperioris.

Ver. Si vero. No.de dictione ex nūc de hoc de appel.prete rea.ij. Scḋo no.ꝯceſſionē iuris ſup p̄tāte alʼs ꝓhibita.ō hoc glo.in.v̄.ꝯcedimus.que allegat vnā cōcordātiā. alʼs ēt alleg.Pau.de ſup.neg.prela.c.j.de regu.licet. dicens ꝙ hec cōceſſio dȝ ſtricte interp̄tari q̄tū̄s cōtingit ius ter tij.ar. ff.ne q̄d in loco publi.l.ij.§.merito.ꝛ.§.ſi q̄s a p̄ic.

Tertio no.ꝙ p̄tās religioſoꝝ in audiendis cōfeſſioni/bus eſt ſimilis p̄tāti ſacerdotis ꝓchialis: niſi ſuperior tribuat eis vberiorē grāȝ.ꝛ ex hoc vltimo arguit Lau.ꝙ p̄tās iſtoꝝ vī dependere a p̄tāte epoꝝ: qḋ ꝓcedit reſpe/ctu vberioris p̄tātis eis ꝯcedēde.ſed reſpectu p̄tātis que hic ꝯcediṫ dependet ab hac cōſtitutione:pro hoc qḋ dixi in proximo notabili. Op.in eo qḋ permittit fratribus vt poſſint audire cōfeſſiones volentium ſibi cōfiteri ꝛ ſic oium volentiū cū generaliter loquatur cū tñ ſint aliqui re ligioſi q̄ ſ̄m ſtatuta ſuoꝝ ordinū cōfiteri nō poſſunt:niſi ſu is prelatis.glo.forte Sol.ꝙ per hāc cōſtitutionē nō cōpre hendunṫ illi qḋ latius ꝓſequitur Lau.dicēs ꝙ audire poſ ſunt cōfeſſiones quorūcūq̄ȝ in caſibus in quibus abſolui a ſuis curatis poſſent ꝛ ēt hoc ſi ſint religioſi exēpti ſcho/laſtici.vel nō.q꞉ hec eſt quedā gratioſa ꝛ ſpecialis proui ſio quā papa in fauorē aiarum ex plenitudine p̄tātis ſue ordinat:que in nullo ſubiacet ſeu depēdet ab alijs formiſ ſeu prouiſionibus a iure cōi ſtatutis:vnde cum ſit ꝓuiſio papalis penitētiarie:cūctis tñ exemptis q̄ȝ nō exemptis ſcholaſticis aut alijs ꝓuidet.addit ēt Lau.in hoc quedaȝ alia mēbra ꝛ videṫ corrupta ſcriptura: cōcludit tñ ꝙ in iu ribus cōibus nō bene pōt argui ad hāc ꝓuiſionē ſpālem. dicit ēt ꝙ lȝ ex multis exorbitet hec conſtitutio a iure cōi. maxime abſorbet ius prelatorū:tñ attēto ſtatu primitiue eccleſie ſ̄m qḋ optabāt fideles miniſtri habere ſocios:vi deṫ hec cōſtitutio amplianda:ꝛ in hoc multa verba dicit que nō cōtinēt q̄d iuris.dic verius ſ̄m glo. vt dixi cū qua tȝ Pau.dicēs ꝙ in religioſis nō h̄ȝ locū hec conſtitutio ſi ſtatuta religionū eis ꝓhibēt ꝯfiteri alijs q̄ȝ ſuis prelatis: q꞉ nō habēt velle.xij.q.j.nolo.de elec.ſi religioſus.li.vj. ēt electo cōfeſſore.ar.xvj.q.j.c.j.de ſta.regu.cle.ne i agro. §.ſane.nō poſſūt ergo dici volētes ꝛ ſic nō h̄ȝ locū tex.hic in ver. volētiū.ꝛ quo ad id qḋ dixi ſ̄m Lau. ꝙ hec cōſtitu tio nō dȝ ſtricte interp̄tari:dic ꝯ̄ vt dixi in.ij.notabili.ꝛ in hac glo.ibi benedicti.Stepha.remittit ad no.ꝑ Hoſt. in ſūma.de peni.ꝛ remiſ.§.cui ꝯfitendū. ver.cui monachꝰ

Scḋo op.q꞉ vī ſupflua ſit tex.ibi curatis ſeu ꝓchia libus ſacerdotibus.Soluit Lau.intelligēdo ꝑ verbū cu/ratis prelatos collegioꝝ conuentuū ꝛ capituloꝝ.ꝛ addit Ben.idem de archip̄ſbytero in cathedralibus eccl̄ijs abſente epo.de maio.ꝛ obe.cū in eccleſijs.ꝛ.c.his que.de offi.archip̄ſ.officiū.ꝛ per hoc apparet d̄ria inter cura/tos ꝛ parrochiales:q꞉ noīe parrochialiū intelligiṫ ō his qui habent parrochiā:nō tñ p̄ſunt collegio.ꝓ hoc arg. de elec.ſtatutū.li.vj.vel dic melius ꝙ ſeu ponitur ꝑ.i.de ap.romana.§.cū aūt.li.vj.vbi de hoc ꝑ Arch. Que/ro ſi p̄lati nō recuſant dare licētiam fratribus:ſed nec cōce dūt?glo.j.dicit ꝙ poſt trinā requiſitionē locū h̄ȝ priuilegiuȝ de quo hic.idē Pau.ꝛ vltra iura allegata in glo.inducit in ſimili qḋ no.de offi.dele.cū cauſa.ad idē.xvj.q.vij.oēs decime.xvij.q.iiij.ſi quis domū.de ſent. exco. cōtingit.ꝛ c.in audientia.ꝛ.c.ſacro.ꝛ.e.ti.cōſtitutionē.li.vj.de cler. nō reſi.ex tue.q̄ñq̄ȝ tñ ſ̄m eū ſufficit vna monitio.xvj.di.ſi eps.xlv.di.c.ij.ꝛ vlti.de reſcrip.ab excōicato.de offi.de/le.prudentiā.§.ceterū.ꝓ hoc.xxiiij.di.nō vos.vt dixi. in o.c.cū cā. Scḋo quero an fratres in audiēdis cōfeſſio/nibus debeant h̄re licentiā ſacerdotis ꝓchialis?gl.de/notat dicit nō eſſe neceſſe ꝑpter ver.libere. idem Paul.

Tertio quero an cōfeſſi fratribus teneanṫ iterū ꝯfiteri ꝓprio ſacerdoti?glo.abſoluti dicit ꝙ nō.ꝛ ita terminatur ꝑ extra.Jo.xxij.vas.electionis. Op. ad hoc de peni. oīs.glo.eadē ſoluit ꝛ dic vt in ea que ēt recitat opi.Joan. mo.ꝯ̄riam.quā latius proſequitur Lau.ꝛ Pau.Jn quo inſtando ꝑ opinione glo.eſt q꞉.c.oīs. videṫ corrigi ꝑ hāc cōſtitutionē poſteriorē.de cōſti.c.j.li.vj.Jtē ſpālis ꝓuiſio tollit gn̄alem.C.de pac.cōuen.ſup dote.l.fi.regula gene/ri.li.vj.ad que ꝯ̄ria rūdeṫ:ꝙ nō corrigiṫ.c.oīs.q꞉ nō ꝯ̄di/cit:ſed ſe cōpatiṫ cū hac cōſtitutione.ad aliud de.l.fi. dic qḋ loquitur vbi erat ſpālis prouiſio hoīs ꝛ generalis le/gis:ſed hic vtraq̄ȝ eſt iuris quo caſu ſpālis nō tollit gene ralē:ſed geminat ſubſidiū vt plenius ꝓuideaṫ ſaluti aia/rum ſicut ꝛ alʼs fit vt improbitas reprimaṫ.ff.nau.cau.ſta bu.l.ꝛ ita.§.ex hoc edicto.ad regulā generi. dic ꝙ intelli giṫ q̄ñ genus ꝛ ſpēs tendūt ad diuerſos fines. nā ſi legaṫ mihi genꝰ ꝛ tibi ſpēs eiuſdē generis legatū meū attenuaṫ nō extinguiṫ.ff.de adimē.leg.qui hoīeȝ.ſed hic genuſ ꝛ ſpe cies tendūt ad eundē finē.ſ.ſalutis aiarum.ꝛ ſic cōcurrūt ſicut ſi genus ꝛ ſpecies eidē legeṫ:q꞉ tūc generi ꝑ ſpēm nō derogaṫ ſi teſtator primo numerat ſpecies ꝛ poſtea genꝰ copulatiue.ff.de leg.iij.hoc legatū.ad hoc de ꝓcura.qui ad agendū.li.vj.ſed ſi primo genus.poſtea ſpēs: locū h̄ȝ hec diſtinctio.l.ff.de fun.inſtru.queſitū.§.penul.ſi autem enumerat indiuidua que ſub certa ſpecie cōtinenṫ enume ratio generis operaṫ ꝙ legatū nō extēditur ad alia indiui dua que ſub eadē ſpē cōtinenṫ:ſiue ꝓcedat genus ꝛ ſequa tur enumeratio:ſiue ecōuerſo.ff.de leg.iij.heres meus.§. penul.de fun.inſtru.cū de lanionis.§.ſi cui.de aur.ꝛ arg. leg.l.j.§.ſi duo.ſic no.Op.in dicta regula generi.ꝛ ꝑ hec videṫ iprobari opi.glo.premiſſa ꝯ̄ quā inſtaṫ ꝛ alijs mo/dis vt patet in pluribus ſequētibus ꝯ̄rijs:quā tñ opi.ſ̄.ſu ſtineo. Op.ꝛ alio modo ad opi.Jo.mo.premiſſam:q꞉ ex quo fuit ſemel cōfeſſus nō dȝ teneri ad cōfitendū iterū alʼs prima cōfeſſio videreṫ fruſtratoria.So.hoc non facit ſacramēti neceſſitas:ſed volūtario obligatio:ſeu ex offi/cio cōfitentis cui nō ſubuenitur ſicut nō ſatiſfaciēti ex ne/ceſſitate.de offi.dele.ab arbitris.li.vj.ff.de ꝓcu.ꝓcura/tor qui ꝑ euictione.ꝓ hoc dicit Jo.mo.ꝙ ꝑ cōceſſionē hāc gratioſam non tolliṫ cōe ius ꝓcedens.ſi aūt diceremus ꝙ nō haberet ad ſuū ſacerdotē reuerti poſſet eius iuriſditio totū euacuari:ꝛ ſic ꝓuilegiū hoc nō teneret tanq̄ȝ vergēs in enormē leſionem alterius.ff.de vul.ꝛ pup.ex facto.in ꝑn.de deci.ſuggeſtum.Jtem curatus quo ad alia ſacra/menta miniſtrabit alijs cōfeſſis nō iſti cū ſit ei ignotus:q꞉ neſcit ſi penituerit ꝛ maxie ſi peccata publica cōmiſerat. ad hoc illud Boetij.Si operā mēdicātis expectas opor/tet vt vulnus detegas. Jtē ſacerdos dȝ cognoſcē vultū peccatoris ſui:cū dictū eſt Eccleſi.xxxij.Curaȝ illius ha be.ꝛ videre debet erubeſcentiam ꝛ contritionem. de pe nitē.diſtinctio.prima quē penitet.alʼs poſſet iſte facile il/ludere ſacerdoti.cum ergo hec conſtitutio non corrigat

c.oīs ſtare nō ꝓhibet.C.de appel.precipimꝰ.de elec.cuꝫ
expediat.li.vj. Q p.ad idē:qꝛ ſacerdos ⁊ fratres ſunt
duo ordinarij:ergo ſuꝑ facto ꝑ vnū alter nihil poteſt.ff.
de offi.ꝓcon.l.vna.So.illud qñ duo dant pariter ab ini
tio:ſed hic vni alius accumulat ſine preiudicio primi cuꝫ
fortius ſit ius curati tanq̄ꝫ neceſſariū q̄ꝫ adiūcti qđ eſt po/
ſtea. Q p.ad idē:qꝛ ptās fratrū eſt delegata a papa ⁊
ſic de cōfeſſis eis nō dꝫ ordina.ſe īpedire cū ſit maior ptāſ
q̄ꝫ ordinaria.de offi.leg.ſtuduiſti.So.ptās frūm intelligi
tur data ſine preiudicio curati ex quo aliud nō exprimit.
ff.ne qđ in lo.pub.l.ij.§.ſi quis a pricipe.maxime vbi ſer
uari pōt nec deterior fit cōditio cōfitētis ex quibus dicit
Jo.mo.ꝙ lꝫ cōfeſſus frībus ſit vere abſolutus:dꝫ tñ iteꝝ
ꝯfiteri:alʼs pena puniri poſſet.c.oīs.tanq̄ꝫ cōtēptor tā ſalu
bris ſtatuti.ar.C.de ſerui.vrb.ꝑdi.ſi domus.ꝓ hoc qꝛ fu/
niculus duplex ⁊c̄.de vſu.pal.ex tuarū.ad predicta ē qđ
no.Hoſt.in.d.c.oīs.vbi dicit ꝙ ſufficit cōfiteri cuicūqꝫ d
licētia pape vel legati vel epiſcopi.de offi.archi.c.iij.§.
cōfeſſiones.vel vicarij epī.ar.ff.de offi.ordi.inter cetera.
de ap.romana.li.vj.ſed de hoc fides faciēda eſt ſacerdoti
nec ſufficit dicere niſi ꝓbet.ar.de ꝑbē.cū ſuꝑ.de ſciſma.c.
ij.alʼs illuſoria eſſet illa ꝓuiſio.⁊ dicit Hoſt.ꝙ generalis li
cētia nō ꝓdeſt ad ꝯfeſſionē faciēdā ꝓrochiali ſemel ī anno
niſi hoc exprimatur ꝙ liceat ſine licentia ꝓrochialis:nam
in generali lnīa nō venit id qđ aliquis ſpāliter nō eēt con
ceſſurus.regula in generali.li.vj.⁊ ex his iuſtificari vide
tur opinio.Jo.mo.opi.tñ glo.tꝫ Lau.⁊ Paul.dicit enim
Lau.ꝙ de rigore ⁊ veritate ſacramenti.quātū ad culpam
mortalē ⁊ penā ꝑpetuā frēs in ſacramēto penitētie repu/
tant proprij ſacerdotes ⁊ ſic ſatiſfactū eſt.c.oīs.ſed qꝛ cō/
feſſis eſt exhibēdū corpus xpī ꝑ ꝓpriū pſbyterū ⁊ nō alij:
nec pōt eſſe bene certū pſbytero de ꝯfeſſiōe ab his fratri/
bus facta iccirco equū ⁊ vtile eſt vt vltra volūtariā ꝯfeſ
ſionē talibꝰ factā nō omittat:alʼs detrahet pſbyteris ⁊ eo
rū eccl'ijs in qbus ꝓrochiani in ſua cōfeſſione dant pſbyte
ro ouū vel denariū que cōſuetudo non iprobat.de ſymo.
ad apoſtolicā.Ad idē ꝙ ñ ſit neceſſariū iterū ꝯfiteri ſacer
doti.Pau.inducit hāc lrām que dicit cōfitētes abſolutoſ
⁊ ꝑmittit libere ⁊ licite cōfiteri exceptis caſibus epō reſer
uatis:⁊ reſeruat ſoluꝫ ius dioceſani:⁊ ſic vr̄ omittere cui
fiat cōfeſſio:nō aūt ipam confeſſionē ad quā de neceſſitate
tenent peccatores.dicit ēt Pau.ꝙ per hoc nō corrigit.c.
oīs.ſed qđ ibi dicit de parrochiali:hic addit ⁊ de fratri/
bus.⁊ ꝓ hac parte eſt qꝛ ex quo ſemel eſt abſolutuſ deſijt
eſſe peccator.l.di.ferrū.Jtē ſemel ꝯfeſſus penitētiarjs pa
pe nō tenet illa alij cōfiteri.de ſen.excō.eos.li.vj.Jtē ſcḋm
Lau.fieret iniuria ſacramēto ſi reiteraret ſine cā d apoſt.
c.ij.ꝙ.c.tñ loqtur de baptiſmo q nō eſt iterabilis.ſecus in
penitētia.dic tñ ꝙ lꝫ poſſit penitentia iterari:tñ qs nō dꝫ
cogi ad eiuſ reiterationē ſine cā ne cogat ſubire onus ipor
tabile.xxvj.q.vlti.alligāt. Quarto quero an cōceſſio
quā facit hic papa frībus de audiēdis cōfeſſionibus locū
hꝫ eo ipſo ꝙ epī recuſant eis exhibere licētiam:ſuper hoc
dicit Pau.ꝙ dꝫ intelligi hec lnīa conceſſa de obſeruatis
gradibus enumeratis ab illo.§.ſtatuimꝰ.huc uſqꝫ.alʼs nō
habēt hāc lnīaꝫ.nā prio gradu nō ſeruato nō eſt locus ſe/
cūdo.ff.de acqr.here.l.iij.⁊.l.quādiu.de reſcrip.cū dile/
cta.de offi.dele.venerabili. Quinto quero in eo qđ di
cit ꝙ frēs ex cōceſſiōe de qua hic nō habēt ampliorē ptātē
q̄ꝫ curati qui dicūtur curati quo ad hoc.So.ex his q̄ dixi
s.in vltimo ꝯrio. Sexto q̄ro circa hoc ſi epſ eſt ille q ē
curatus vt hic loqmur de canonicis eccl'ie cathedralis q
nō habēt aliū prelatū īmediatū:an iſtos poterūt frēs ab/
ſoluere oī caſu quo pōt epſ:vr̄ ꝑ hāc lrām ꝙ ſic.Jn ꝯtra/
rium:qꝛ in eccl'ijs cathedralibus eſt archipreſbyter vel
eſſe dꝫ qui īmediate curā hꝫ illoꝝ de eccl'ia.de offi.archi/
preſ.officiū.qđ placet Lau.q dicit ꝙ ēt ſi epſ gerat curaꝫ
in hoc ipſe eſt alter tāq̄ꝫ curatus.ar.de cōceſ.preb.poſtu
laſtis.vult dicere ꝙ ēt ſi caſualit ꝯtingat ꝙ epſ ſit īmedia
tus.tñ qtūs ꝯſiderat tanq̄ꝫ curatꝰ nō hꝫ abſoluere a caſibꝰ
epō reſeruatis:ſꝫ ſolū tāq̄ꝫ epſ ⁊ hoc mihi placet.lꝫ Lau.
reliquat diſputatiōi:⁊ ꝓ hoc qđ dico in ſe.q. Septimo
q̄ro ſi aliqs gerit curā noīe epī ita ꝙ abſoluere pōt in caſi/
bus epālibus:an ſubditos tales poterūt huiuſmodi frēs
abſoluere in caſibus epālibus:Gē.ꝙ nō:qꝛ ꝯcedit frībꝰ
vt habeāt illā ptātē quā habēt curati a iure.hec aūt de q
premiſi pendet ab hoīe.dicit tñ Gē.ꝙ aliq de hoc turba/
ri vident:ſed de eis nō curādo:ſicut nō curat de ſcādalo
irrationabili.de no.ope.nū.c.ij. Octauo quero de itel
lectu lrē cū dicit ꝙ frēs nō habēt ampliorē ptātem q̄ꝫ ha/
beant curati a iure:So.ex his q̄ dixi in duabꝰ ꝓmis.q.
vt dicit glo.in ver.cōceſſa.q̄ dicit ſenſum eſſe huius lrē ꝙ
in caſibus epō reſeruatis abſoluere nō poſſūt ⁊ idē Lau.
⁊ qui ſūt hij caſus remittit glo.Lau.⁊ Mathe.enumerāt
⁊ dantur verſus quoſ poſui.s̄.e.cle.ver.hac de ide.q.vij.
Nono quero qualis eſt ptās quā habent curati:dicit
Pau.ēt ꝙ eſt fori penitētialis:dicit ꝙ ēt h̄ loqt de poteſta
te diſpēſandi:vel de caſibus epō reſeruatis:⁊ ꝙ multo mi
nus poſſunt fratres abſoluere in caſibus pape reſeruatiſ.
⁊ hoc vt dicit Pau.nō ꝓcedit ex defectu poteſtatis ordi
nis ex qua poſſet qlibet ſacerdos abſoluere quemlibet a
peccato.ad hoc Jo.xx.nā cū poſſet ſpēs panis ⁊ vini cō
uertere in corpus ⁊ ſanguinē.de cōſe.di.ij.panis.de ſum.
trini.c.j.§.vna vero.fortius pōt quēlibet peccatorē cōuer
tere in mēbrū xpī.l.di.ferrū.dicit ergo ꝙ hoc predixit ex
inordinatione canonica iuriſditiōis exercitiū reſtringen/
te.de parrochia.nullus.de peni.omnis.vnde requiritur
ꝙ abſoluēs in foro penitētiali habeat ptātē ordinis iuriſ/
ditionis exercitium que a maioribus in inferiores deſcē
dit.xxj.di.ī nono.de elec.ſignificaſti.ī fi.⁊ a maioribus tā
q̄ꝫ maius imperium habentibus reſtringitur.ff.de iudi.
iudicium.lxiij.di.ſolonitane.de offi.ordi.cū ab eccleſiaꝝ.
⁊ ſcḋm Pau.hoc procedit ex ordinaria poteſtate quā ha/
bent epī.xj.q.j.de perſona tñ recuſare nō debet epſ ſine
cā.ea.q.peruenit. Decimo quero an epſ poſſit ſibi re/
ſeruare caſus de quibus curati poterant ante hanc cōſti
tutionē abſoluere ita ꝙ reſeruatio preiudicet fratribus.
glo.ea.in ver.cōceſſa.ibi dicit ⁊ tꝫ ꝙ ſic.⁊ idē Lau.Paul.
Stepha.⁊ Genꝫ.rationes dic vt in glo.⁊ in ea.ibi.aioi
iuriādi.ad hoc.ff.d dā.infec.fluminū.⁊.l.proculus.de eq
plu.ar.l.j.de elec.cū eccleſia. Undecio quero in eo qđ
in proxima.q.dixi de caſibus reſeruatis epiſcopo an reſti
tutio male ablatoꝝ ⁊ incertoꝝ in magna quātitate ſit re
ſeruata epiſcopo.Jo.mo.hic dicit ꝙ ſic.ar.de iude.cū ſi
vbi idē tꝫ Hoſt.de vſu.cū tu.Archi.xiiij.q.v.non ſanē
de teſta.religioſus.li.vj.tꝫ ꝯrium dicēs ꝙ epſ circa tali
derogationē nō hꝫ ſe intromittere:niſi in defectū vbi per
ſona certa a teſtatore non eſt deputata.de teſta.tua.⁊
Joānes.C.de epiſ.⁊ cle.nulli.qđ tꝫ Pauꝰ.dicēs ꝙ tñ epſ
poteſt reſeruare ſibi confeſſionem ⁊ abſolutionē peccati
ipſam aūt ſatiſfactionem:que eſt in reſtitutione ⁊ conuer
nit proximū cui faciēda eſt nō pōt epſ īmutare cū ſit cer/
ta ⁊ a iure impoſita:qꝛ nō d mittitur peccatū niſi ablatum
reſtituatur.⁊ ad hanc reſtitutionem tenetur etiam ipſe
penitens:vnde etiam ſi ante penitentiam facta eſſet per
peccatorem diſtributio ſi diceremus ꝙ iterum ad arbi/
triuꝫ epiſcopi teneatur diſpenſare:iniquū eſſet ſcḋm Pau.
qui etiam de hoc no.ī.de priuile.cle.j.vbi dico.in ver.q/
bus.in.ix.notabili.⁊.q.v.de peni.clem.ij.§.ad hec.q.x.⁊
dic vt dixi in.d.c.cū ſit.vbi dico ꝙ ex quo diſtributio ꝓ/
uide facta eſt dꝫ epſ eam approbare:qꝛ non refert ꝑ quā
fiat abſolutio.ff.de nego.geſt.ſoluendo.de rigore tamen
poteſt interdicere

poteſt interdicere hāc diſtributionē per aliū fieri: ⁊ hoc ēt p cōſtitutionē ſtatuere ad obuiandū fraudib⁹ que i hoc fieri poſſūt: qḋ dic vt ibi dixi. Duodecimo quero i eo qḋ hic di: de ptāte parrochialium ſacerdotū an poſſit ſacerdos abſoluere parrochianū de delicto extra prochiā cōmiſſo? Mathe. dicit ꝙ ſic. per id qḋ no. xvj. q. j. c. j. i glo. dicūt qdā. ⁊ Archi. de cōſti. c. ij. li. vj. in glo. fi. nā ſi hoc caſu nō ꝓhibit delinquēs fox rōne delicti ⁊ hoc in foro penitētiali: qḋ dic vt dixi de peni. oīs. Decimotertio q̄ro d̄ qbus prelatis loqtur lr̄a ibi. niſi prelati. glo. fi. dicit ꝙ ⁊ de ep̄is ⁊ de ſuperioribus. idē dicit Pau. in alijs exēptis hītibus in loco in talibus iuriſditionē quaſi epalem. ꝑ hoc qḋ dixi. s. e. cle. §. ſtatuimus. q. iij.

§. Huiuſmodi. Primo ꝑmittit fratribus ꝙ libere poſſit apud eos eligi ſepultura. Scḋo diſponit ꝙ d̄ oībus funeralibus ⁊ de oībus relictis a defuncto ſepulto ibi debeṫ quarta rectori parrochiali: ibi verbū verū. Tertio monet fratres ne faciāt fraudē ꝯ hanc cōſtitutionē: ibi facturi. Quarto in hoc onerat conſciētias fratrū ⁊ ſtatuit ꝙ poſſint cōueniri de dolo: ⁊ cōminaṫ de ratione i extremo iudicio: ibi. in quibus. Quinto ꝓhibet prochiales a fratrib⁹ aliqd vltra quartā predictā exigeri: ibi. vltra. No. ex eo qḋ dicit gl. j. ꝙ q̄ōnes ſurgūt de eo i quo vertiṫ lucrū: qḋ maxime ꝓcedit inter viles. ſed magni viri de lucro parū: de honore plurimū cōtēdūt. Scḋo nota. ꝙ ius ſepulture nō cōpetit eccl'ijs nō parrochialibus: niſi ſpāliter eis cōcedaṫ: ſicut hic cōcediṫ fratribus. d̄ hoc in glo. quā ⁊ qbus cōpetat hoc ius. glo. e. remittit. ⁊ d̄ hoc p Archi. de ſepulturis. c. j. li. vj. precipue aūt nō cōpetit ſepultura religioſis: q2 diuiniſ ⁊ humanis vocibus mortui ſunt. ij. q. vij. placuit. xvj. q. j. placuit. ⁊ dicit Mathe. ꝙ l3 eis ꝯcedaṫ ſepultura: tñ cauere debēt ne inducāt ad vouēdū vel iurādū ſup hoc. de ſepulturis. c. j. lib. vj. ⁊ ſic ꝯ fecerint incurrūt penas de quibus. j. de peni. cle. fi. §. fi. Quero qd eſt ſepultura? dicit Lau. ꝙ eſt locus concauus in cimiterio vbi corpus catholici ſepeliṫ: ⁊ ſm eum talis ſepultura eſt ipſum diuinū officiū qḋ mortuo ipendiṫ dū terre tradiṫ corpus eius. habēt aūt hāc libertatem ſepulture fere oēs prochiales eccl'ie de iure cōi: ⁊ plures alie de cōſuetudine: vel priuilegio ſpāli. s. e. p totū. ⁊ l3 qliber locus ex quo p ep̄m eſt ad hoc deputatus ⁊ dedicatus ſit aptus. tñ q̄nq3 deficit exercitiū: vel ꝓpter defectū materie: vel ꝓpter cōuentiones initas cū rectore. d̄ pact. pactū. li. vj. de hoc dic vt no. e. ti. in rubrica. ⁊ in. c. certificari. Scḋo quero an fratres qbus hic ſepultura cōceditur poſſint proceſſionaliter ingredi cū cruce prochiam inuito rectore ad ſuſcipiendū funus ei⁹ q eligit apud eos ſepeliri. Oldra. in cōſilijs. lxxxij. al's. xciij. multis rōnib⁹ arguit ꝙ nō: ⁊ inter cetera inducit hāc lr̄am que ꝑmittit ꝙ recipiāt ad ſepulturā eos qui elegerint: ⁊ d3 ſic intelligi ꝙ ad eos porteṫ funus ꝑ prochialē ſacerdotē q̄ hoc poteſt arg. e. ti. cū liberū. ⁊ qḋ ibi no. ꝑ hoc ēt facit. s. e. cle. ver. in eccl'ijs. vbi nō permittunṫ fratres ingredi eccleſias prochiales ad ꝑdicādū niſi de beneplacito rector vel epi vel alterius ſuperioris. In ꝯtrium eſt: q2 cū hic ꝑmittiṫ fratribus libere ſepultura: ⁊ vno ꝑmiſſo ꝑmittūtur preparatoria neceſſaria. de offi. dele. ꝑterea. ⁊ poſſet inſtari multis rōnibus. qḋ ꝓſeqtur Oldra. in ꝯſilijs. cciiij. ⁊ vide illa duo cōſilia que ſunt ꝯria. ꝓmū cōſiliū qḋ. eſt. lxxxij. t3 ꝙ iſti fratres nō poſſint. ſcḋm cōſiliū qḋ eſt. cciiij. t3 oppoſitū. Pe. de anch. t3 hoc vltimū. primū tñ obſeruaṫ: q2 non leuaṫ funus niſi iubente ſacerdote parrochiali q ēt incipit verſū. ſubuenite ⁊c̄. ⁊ hoc tutius ne deṫ materie rixe ⁊ ad illud qḋ diciṫ ꝙ vno permiſſo ⁊c̄. dic ꝙ permittātur preparatoria: ita tñ ꝙ quis nō dicat ſibi ius. cōtradicente ergo ſacerdote nō debent ingredi p violentā eius parrochiam: ſed de hoc cōqueri corā iudice cōpetenti. ⁊ ꝑ hoc qḋ dico. j. v. ſe. q. xxvj. ⁊c̄.

§. Uerum. No. ꝙ ad rectores curatos ſpectat ꝑdicare. de hoc in glo. j. ⁊ per hoc. xxviij. di. p totū. de offi. ordi. iter cetera. Et ex hoc ifert Lau. ꝙ curat⁹ d3 habere ſcia ꝑdicādi. xvj. q. j. adijcimus. de hereti. excōicamus. §. q2 v̄o. de ſta. mo. qḋ dei. ⁊ d3 habere ſciam oiu3 cor de qbus. xxxviij. di. q̄ ipſis. ⁊ hoc officiū priuilegiatū eſt adeo ꝙ ꝑ ipſū exijt monachus obedientiā. d. c. qḋ dei. Et no. i eo quod dicit predicare verbū dei. hoc eni nō eſt minus q̄3 corpus xp̄i. j. q. j. interrogo. de cōſe. di. ij. cū oē. quod nō intelligas quātu3 ad eſſentiā ⁊ dignitatē ſacramēti: ſ3 quātū ad efficaciā. nā ſm Lau. p verbū dei plures cōpunguntur ⁊ ſic mortalia delētur. ſed per corpus xp̄i ſola venialia. vt no. in dict3 iuribus. Secūdo no. ꝙ curati habent audire cōfeſſiōes. de peni. di. j. multiplex. ⁊. c. mēſuram. de peni. omnis. Tertio no. ꝙ curati cū miniſtrēt ſacramenta fraudari nō debent beneficijs neceſſarijs. fraudarentur aūt ſi vocati ad onera repellerenṫ a mercede. in auṫ. de iudi. §. ne aūt. colla. vj. cuius ꝯtrium fieri d3 vt q participes fuerūt paſſionū ſint ſocij conſolationū. s. e. c. j. regula. q ſentit li. vj. Quarto no. ꝙ operarijs debeṫ merces: de hoc i gl. ij. ⁊ ꝑ hoc Mat. xxj. e. de magiſtris. c. vlti. Quinto no. ꝙ attēditur id quod fieri cōſueuit. de cōſti. ex lr̄is. Sexto no. ꝙ canonica de funeralibus debetur exemptis vt hic. quod dixi. s. e. ti. certificari. Septio no. ꝙ quo ad fratres de qbus hic canonica limitata eſt ad quartā: ⁊ ab hac taxatione ſm Lau. ⁊ Gē. nō licet recedere cū ſit papalis. xix. di. in memoriā. ff. de cōſti. pri. l. j. in alijs v̄o caſib⁹ quāta ſit hec canonica ſtaṫ cōſuetudini. quod dic vt dixi in. d. c. certificari. Octauo no. dīam inter verbū taxamus ⁊ verbū limitamus. dic tñ ꝙ idē important. ⁊ vtrūq3 ponitur hic cauſa maioris expreſſionis. Nono no. ꝙ q̄nq3 qs diciṫ largiri id ad quod tenetur: ſed ſumitur largiri improprie pro tribuere. O p. in eo quod dicit ꝙ curati habent miniſtrare ſacramēta prochianis. quedā eni ſūt que miniſtrari nō poſſunt: niſi p ep̄m vt cōfirmatio. de cōſue. quāto. So. Pau. ꝙ h̄ loquitur de ſacramētis neceſſarijs. vt ſunt baptiſmus penitentia ⁊ extrema vnctio: ⁊ ſic nō loquitur de confirmatione. que aūt ſint ſacramenta neceſſitatis. no. de ſacra. nō iterādis. i Rubrica. ⁊ de trāſac. veniens. Secūdo oppo. ꝙ ad curatos nō ꝑtineat ꝑdicare. xcij. di. in ſancta. vbi dicitur ꝙ hoc ꝑtinet ad diaconū. Pau. ibi remittit dicēs ſtandū vltime ſolutioni. glo. q̄ eſt ibi: ⁊ illa exponit ꝑdicationē. i. electionē euāgelicam. Quero in eo quod dicit in oībus obuētionib⁹ quartā deberi. qd ſi nō relinquiṫ frībus. ſ3 ff daṫ executor ad certā ſūma diſtribuēdā arbitrio ſuo. ⁊ ipſe diſtribuit in frēs glo. oībus refert quādā declarationē emanaſſe a Boniſacio. viij. de qua ēt glo. j. mētionē facit vbi declaraṫ ꝙ canonica debetur quod dic vt in glo. ⁊ ꝑ hoc facit verbū vniuerſale oībus. quod eſt in tex. ꝑ quod dicit Lau. ꝙ de his que ſequūtur q̄uīq3 debeatur canonica ⁊ ꝙ ꝯditor appoſuit ꝙ integre deberet: quarto ponēdo verba gnālia ⁊ vſia ꝑ multifarias cauiloſas ſubtilitates q̄s aliq reperiebāt ſup canonica fraudāda ⁊ quaſi ad nihilū redigēda qḋ ꝓhibere vult hec ꝯſtitutio. ⁊ no. id qḋ dicit glo. ꝙ ea q̄ ſequūtur ibi tā funeralibus. vſq3 ibi quartā partē. cū ponātur cā dubitatiōis tollēde nō reſtringūt gnālitatē ſic ⁊ eā q̄ ponūtur cā exēpli nō diſponūt. ff. de ac. ⁊ obliga. obligationū ſubſtantia. §. fi. ⁊ dic ſm Pau. ⁊ Gē. ꝙ illa verba ad quoſcūq3 determinatos vſus nō intelliguntur cauſe limitande cōſtitutionis. ſed poti⁹ cauſa tollēde dubitationis. ⁊ ideo nō minuūt generalitatē qua ꝓcedit. ff. de

dur. ⁊ ar. leg. pediculis. §. labeo. de reg. iur. l. que. dubitationis. Ex hoc dicit Pau. ꝙ loqtur hec lr̃a nõ tm̃ de relictis ad determinatos vſus: ſed et̃ ad indeterminatos. qđ dicit verũ ſiue ſit vſus nõ ſacri lꝫ qdã vt refert dicere velint ꝙ de relictis pro ↄſtruẽdo capellã. vel aliã rẽ ſacram nõ debet̃ canonica. qꝛ rei ſacre ſeruitus iponi nõ põt. ff. de ſerui. ſeruitus. §. ſacer. vnde intelligũt hic loqui de vſu ꝑſonali puta ꝓ victu. de relig. domi. c. vno. ver. nos enim. li. vj. qđ dicit Pau. eſſe ↄ̃ mentẽ huius lr̃e: ⁊ ꝙ illud. c. ꝑ eis nõ facit qđ placet: qꝛ ibi loqtur in alio caſu. Scđo q̃ro ſi decedens executori mãdat vt det fratribus qd tale glo. e. dicit ꝑ eandẽ declarationẽ declaratoriã cõtineri ꝙ canonica debet̃: qđ dic vt in glo. ⁊ idẽ Pau. ꝑ eandẽ rõnẽ qꝛ tacitũ relictum nõ capaci ſubiacet falcidie. Op. ad hoc. ff. de his qui. vt indig. heres. So. Pau. ꝙ ibi de hereditate nõ remãſura heredi: ſed fiſco applicanda. C. ad. l. fal. l. iij. vult dicere ꝙ ibi nõ ꝓbat̃ ꝙ nõ detrahat̃ falcida. ſed detrahat̃ ⁊ applicat̃ fiſco. fallit in filio ⁊ ſeruo q excuſant̃ a cõfiſcatione ex eo qđ habuerũt neceſſe parere teſtatori. ff. ad. l. falci. tacitũ. de hoc in. d. l. iij. Tertio quero in eo qđ de funeralibus dicit que ſunt funeralia? glo. declarauerat. dicit ꝙ ea que deferunt̃ cũ funere: vel et̃ ex cã funeris ante obueniũt eccl'ie qđ no. ⁊ idẽ Pau. qđ latius ꝓſequit̃ Lau. dicẽs ꝙ funus dicit̃ ſm Hug. a funibus quibus ligari cõſueuerũt mortui vel ſudaria mortuoꝝ dum tradunt̃ terre: ſed hodie cũ filo ſuũtur ⁊ funeralia dicunt̃ i. bona que cõueniũt ratiõe funeris. ex hoc dicit ꝙ ex quo funus traditũ eſt terre coopertũ nõ habẽt locũ funes: qa ſatis corpus terra aſtringit̃ ⁊ ſic ꝑ ↄſequẽs tũc nõ vident̃ habere locũ funeralia: ⁊ ſic ceſſãte cã ceſſat effectus. ⁊ nomẽ ſit cõſequẽs rei: ⁊ fortius agens vincat minus: ſicut de aĩa rationali dicit̃ cuius aduentus annullat alias aĩas. ⁊ de magna copia que ad ſe trahit modica accidentia corporis xp̃i. ⁊ hoc ſm aliquos. Et ſm eos vt refert Laud. canonica debet̃ tm̃ de obueniẽtibus q̃ꝫdiu corpus eſt in funibus extra terrã: ſed de obueniẽtibus poſtq̃ꝫ eſt cõditũ terre nihil debet̃. Sꝫ vt dicit Lau. deſipit qui ſic ſapit: nec inſiſtendũ eſt in hoc ſciẽtie grãmaticoꝝ. xxxvj. di. ſi qs nã de ſuperficiebus v̓boꝝ curãdũ nõ eſt. de iureiurã. cle. romani. §. verũ. dic ergo melius vt predixi: ꝙ ſiue añ corpus cõditũ terre ſiue poſtea obueniãt occaſione funeris dicuntur funeralia ⁊ debet̃ canonica: ⁊ ꝑ hoc ſoluit̃ queſtio ſequens. Quarto quero q̃ñto tp̃e durant funeralia? an dum corpus tradit̃ ſepulture tm̃ an ꝑ totã diem ſepulture an potius. xxvij. vel. xxx. quo ad oĩa que interim offerũtur? Lau. inſtat ⁊ ꝓ vltima opinione eſt vt dicãtur funeralia quãdiu fit memoria de funere. ꝙ v̓o dicant̃ funeralia tm̃ ea que portant̃ in funere. eſt. ff. de reli. ⁊ ſũ. fu. l. funeri. ⁊ pro alia opi. ꝙ durẽt tm̃ donec fit officiũ ſepulture. eſt ar. de elec. cõmiſſa. li. vj. ꝓ alia ꝙ tota die eſt: qꝛ tota dies dꝫ cedere curatis. maxime cũ certẽt de dãno vitãdo: ⁊ religioſi de lucro. ar. de offi. dele. cõſuluit. iſti. de v̓. obli. §. oĩs. ꝓ alia ꝙ intelligat̃ vſqꝫ ad triceſimũ ⁊ et̃ anniuerſariũ ⁊ in ꝑpetuũ. de v̓. ſigni. cũ inter. Lau. nõ decidit. dic vt dixi in precedẽti queſtiõe. Quinto quero in eo qđ dicit quartam deberi de qbuſcũqꝫ qũocũqꝫ relictis ſi cũ funere dicũtur equi cũ armis. dicũt aliqui ꝙ hec nõ dicunt̃ funeralia: qꝛ nõ deferũtur cũ funere: ſed ducũtur. qđ reprobat Lau. qꝛ dici nõ poteſt qn̄ dent̃ vel offerantur.

Sexto q̃ro in eo qđ dicit quartã deberi de his et̃ de qbus ſolui nõ cõſueuit an valeat cõſuetudo ꝙ nihil ſoluat̃ ꝓ canonica portione. frater Raymundus vt refert Mathe. tꝫ ꝙ nõ: qꝛ talis cõſuetudo eſſet cõtra rationẽ ⁊ naturalẽ eq̃tatẽ: qꝛ ſm apoſtolũ debẽt eſſe ſocij cõſolationũ qui fuerunt ⁊ paſſionũ. ſ. e. c. j. Itẽ qꝛ ꝑ hoc auferr̃ prime eccleſie tota cõmoditas rei ſue. i. ius ꝓchiale qđ eſſe nõ debꝫ ff. cõmu. ꝑdio. vẽditor. ſ. e. certificari. qđ tꝫ Hoſti. in ſum. e. §. ⁊ quotta. ver. ſed nũqd. ꝑ. d. c. certificari. vbi dicit ſm rationabilẽ cõſuetudinẽ. dic cõtra dũmodo preſcribẽs habeat bonã fidẽ ⁊ titulũ q requirit̃: qꝛ ius cõe eſt ↄ̃ ipſum. de ꝑſcrip. de quarta. de hoc dixi. in. d. c. certificari. in. x. q.

Septimo q̃ro ſi aliqua dantur ꝓ anniuerſario. vl. xx. vel. xxx. an de eis debet̃ canonica? videtur ꝙ ſic. ꝑ id qđ dixi. ſ. q. iij. In ↄ̃rium: qꝛ hec ↄſtitutio eſt correctoria iuris antiqui in eo qđ vult canonicã ſolui: et̃ de his de quibus de iure aľs nõ debet̃. ergo aľs reſtringẽda ad caſus in quibus loquit̃. vr̃ aũt loqui tm̃ in eo qđ dat̃ vel relinquitur a teſtatore: ⁊ ſic ſecus de his que dant cõſanguinei vľ amici. ar. xiij. q. ij. nõ extimem⁹. dicit Pau. ꝙ ꝓ pͥo faciat lr̃a que dicit de oĩbus obuentiõibus qđ placet ꝑ id qđ dixi. ſ. q. iij. qꝛ dr̃ obuenire cã funeris. Cõſuetudo tñ nõ hꝫ ꝙ det̃ canonica niſi de his que cũ funere deferũtur: vel que offerunt̃ dũ funus eſt in eccleſia. Octauo quero an i aliis fratribus preter minores ⁊ predicatores habeat locũ hec cõſtitutio? glo. vt patet dicit ꝙ nõ: qꝛ reſtringenda vt dixi ſ. q. prima. dicit Io. an. in apoſtillis: ꝙ Clemens qntus ꝓrogauit eã ad heremitaſ. ⁊ Io. xxij. ad carmelitas. đ hoc no. Io. an. de regu. cõſtitutionẽ. li. vj. ⁊ Lap. dicit ꝙ ꝓrogationẽ ad heremitas fecit Bonifacius. viij. ſed primum verius. ⁊ de hac ꝓrogatione et̃ dixi. ſ. e. cle. ver. ab olim. in. ij. nõbili. Nono q̃ro ſi qs ſepelit̃ apud ſorores ordinis minoꝝ ⁊ p̄dicatorũ fuit de facto? dic ꝙ cũ hec cõſtitutio ſit reſtringẽda vt dixi. ſ. q. vij. nõ hꝫ locũ in ſororibus maxime de ordine fratrũ minoꝝ qꝛ ille nõ habẽt ꝑ oĩa regulã beati Franciſci: ſed et̃ ſi haberẽt ſufficit ꝙ hic de eis nõ exprimit̃. Decimo quero ſi teſtator legatũ ſoluit in vita? glo. in v̓bo datis dicit ꝙ debetur canonica. ⁊ idem Pau. Undecimo quero qd ſi ſepelit̃ defunctus cum habitu fratrũ? glo. hac rõne dicit canonicam deberi ⁊ idẽ Pau. ⁊ Stepha. q allegãt. ff. de alimẽ. leg. alũne. §. vlti.

Duodecimo quero ſi qs in ſanitate cõtulit ſe ⁊ ſua loco religioſo vel ſeculari? dicit Lau. ꝙ curati nihil habẽt. ſ. e. de his. filij tñ ſi extant habebũt legitimã ſicut haberẽt in donatiõe cã mortis. ꝑ id qđ no. Hoſt. in. d. c. de his. per c. Raynutius. de teſta. vbi de hoc ꝑ eũ. ⁊ ꝑ. l. C. de inoffi. dona. ſi totas. facit. xvij. q. iiij. qcũqꝫ. ꝓ hoc qđ dixi de dona. c. fi. Decimotertio q̃ro ſi nouitius moritur tempore ꝓbationis? Pau. refert ꝙ no. e. ti. de his vbi referuntur opinio. ↄ̃rie. tꝫ aũt Pau. ꝙ idẽ de ipſo qđ de nõ profeſſo qđ tenui in. d. c. de his. ꝑ. c. religio. §. j. de ſen. excõ. lib. vj. vbi ꝓbatur ꝙ nõ cenſetur religioſus cũ effectu. ad idẽ de regu. beneficiũ. li. vj. Decimoquarto quero ſi teſtator donauit in mortis articulo vel legata ĩ vita ſoluit. poſtea eccľia ſepulture interdicitur ita ꝙ ibi ſepeliri nõ põt dicit Pau. ꝙ nihilominus debetur canonica ne ex delicto ⁊ pena cõſequatur cõmodũ qđ eẽ nõ dꝫ. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. iij. §. xvj. q. j. legi. Ex hoc infert qđ q̃ndo debetur quarta: et̃ ab illis apud quos fun⁹ nõ ẽ ſepultũ. idẽ dicit viderit ſi caſu alibi ſepelitur: qꝛ forte apud primos nõ potuit portari. ꝓ hoc qđ no. e. ti. in noſtra. Cõtrariũ ſi Fede. de ſenis in ↄſilijs. cx. ꝑ rõnẽ quã ſubijcio. ⁊ amplio ego in. d. c. in nr̃a. dico ꝙ ſi ꝑpetuo dꝫ manere ſepultus in alia eccľia. ſolũ de relictis illius eccleſie. vel de funeralibus dabitur canonica. per id qđ no. e. ti. c. j. facit hec lr̃a cõiũgendo ver. iſtũ verũ. cũ precedẽti ex qua coniũctione patet qđ hic determinatur quartã dandã ſolũ ab eccleſia in qua qs ſepelitur. ⁊ ad hanc queſtionẽ facit. j. q. xix. pro opi. tñ Pau. inducũt aliqui qđ no. Dy. ⁊ Bar. ff. đ adul. miles. §. fi. vbi dicũt ꝙ ſi qs legauit fratrib⁹ p̄dicatorib⁹ centũ ſi eũ in tali loco ſepelierint: ⁊ poſtea iſte ſit interdictus: vel ſe interfecit ita ꝙ nõ potuit ibi ſepeliri nihilominus debetur legatũ ex quo ſtat per teſtatorẽ. ar. illi⁹. §.

Sed hoc

Sed hoc nõ facit ꝯ̃ p̃dicta: q2 in q̃ne premiſſa loqtur de quarta que debet̃ nõ ex teſtatoris ſed ex legis diſpoſitione: ſed cũ certa limitatiõe. ſ. ſi fuerit ibi ſepultus: ergo ſec9 alibi. Decimoqnto quero ſi defunctus mandauit aliqua dari ſingularibus fr̃ibus ad eoꝝ cõmoditates? glo. p̃ hoc dicit quartã deberi qđ ꝓbat̃ rõnibus: vſq3 ibi nõ obſtat. ⁊ idẽ Pau. ⁊ Gẽ. q pro hoc ponderãt verbũ fratribus ipſis. Op. ad hoc de teſta. reqſiſti. vbi relictũ perſone cedit pſone. glo. ſol. q illud cũ pſona eſt ꝓprij capax ſed qđ dictũ eſt p̃cedit de icapaci. ⁊ idẽ Pau. Gẽ. ⁊ Mathe. qui oẽs cõcludũt quartã deberi vt predixi. Stephã. ꝯ̃riũ ⁊ pſequit̃ ea que ponit Oldra. i cõſilijs. cccxxvj. alſ quarto. que tñ nõ allegat. dicit aũt q lr̃a hic. que loqt̃ de fr̃ibus debet intelligi cõplexiue ⁊ ſic nõ õ relicto ſingulis. ff. de re. dub. ciuibus. relictũ ẽt eccleſie in qua quis ſepellitur intelligit̃ relictũ cã ſepulture. ff. de excu. tu. nenſenius. ⁊. l. ſe. Jtẽ recipere ad ſepulturã eſt actus totius corporis. relictũ ergo ſingulis cã amicitie vel parentele nõ ſubijcit̃. l. canonice portionis. ar. ff. de caſtrẽ. pec. ſi forte. ⁊. l. caſtrenſe. C. de ipo. lucra. deſcrip. l. penul. Ad hãc litteram que dicit quartam deberi de relictis ad quoſcũq3 vſus r̃ndet q reſpicit res legatas ⁊ modos legandi: nõ aũt pſonas legatoꝝ ampliat. de alimẽ. lega. a filio. §. fi. Ad id qđ dr̃ in glo. q relictũ ſingulari pſone acquirit̃ cõuẽtui. r̃ndet q nõ obſtat: q2 cõuẽtus repreſentat pſonam ſingularẽ. ff. de indi. mortuo. nõ eſt cã canonice portionis: ſed cã eſt ſepultura. ⁊ hec fuerunt verba Oldra. ⁊ ponit Fede. in ꝯ̃ſilijs. cccxlix. alſ. cxlix. hãc aũt q̃nẽ ⁊ latius pſequit̃ Jo. de lig. ⁊ pro hac vltima parte inducit̃. de ver. ſig. ex parte. iij. ibi que pſonis ⁊c̃. vbi dicit q relictis pſonis nõ ſoluit̃ portio eccl̃ie cathedrali. ⁊ qđ no. e. ti. relatũ. ĩ glo. iij. vbi dr̃ de relicto pauperibus nõ deberi canonicã. Jtẽ q2 p cle. hãc imutant̃ antiqua iura. qđ aũt nõ imutatur ⁊c̃. C. de ap. p̃cipimus. de elec. cũ expediat. li. vj. p ipſa v̇o iura antiqua nõ debet̃ quarta de relicto pſonis ſingularibus: ſed ſolũ de relictis eccl̃ijs vel monaſterijs. e. ti. c. j. ⁊. ij. ⁊. c. in noſtra. ⁊ noĩe fr̃um intelligit̃ cõuẽtus ⁊ nõ ſingulares pſone. ff. de reb. du. ciuibus. ⁊ qđ. ſ. dixi. Jtẽ debemus attẽdere cuius cõtẽplatione fiat relictũ. ff. de bo. poſ. con. tab. l. penul. §. hoc ſolũ. de dona. cã mor. l. ſi filio ij. ⁊. l. fi. de vul. ⁊ pup. qui liberis. §. hec v̇ba. Preterea ſi defunctus fuiſſet alibi ſepultus de hoc legato nõ deduceret̃ canonica. ergo nec nũc cũ legatũ nõ pẽdeat a ſepultura. vltimo q2 religioſus eſt capax talis legati. ff. de his q̃ p nõ ſcriptis. ſi in metallũ. de ali. ⁊ cib. leg. is qui. ⁊. l. ſeruus. ⁊ hoc no. Archi. xviij. q. iij. q2. Pro prima v̇o parte ĩducit̃ vltra glo. q2 verbũ fratribus cõprehẽdit ſingulares pſonas vt dictũ eſt. facit de pui. p exẽptionẽ. li. vj. vbi exẽptis canonicis intelligit̃ exẽpta eccl̃ia. Jtẽ populo interdicto intelliguntur interdicti ſinguli de populo. õ ſen. excõmu. ſi ſententia. in fi. lib. vj. ⁊ priuilegium conceſſum anglicis cõcernit ſingulos. de fo. cõpe. dilecti. p hoc q2 in regula minoꝝ dicit fratres nihil ſibi approprient qđ exponit̃ gn̄aliter de fratribus tã in cõi q̃3 in ſingulari. j. de ver. ſig. cle. exiui. §. porro. Ad idẽ iſte. §. ⁊ hãc partẽ tenet Jo. de lig. qbuſdã rõnibus: ſed ſufficiũt rõnes poſite in glo. ⁊ ille q̃ nunc facte ſũt: ⁊ maxime q2 negari nequit qn hoc ſit relictũ monaſterio cũ nõ poſſet religioſus capere: ⁊ p hoc ſoluũtur rõnes ꝯ̃rie. Decimoſexto quero ſi relinqtur alicui q in eccleſia fratrũ faciat cõſtrui capellã ⁊ emat illi ornamẽta. cõſuluit Laurẽ. de pviui. q nõ debeat̃ canonica q2 nõ eſt relictũ ad vſũ fratrũ. Jo. de lig. cõſuluit ꝯ̃riũ: qđ eſt verius p ea que dixi in prima. q. negari eni nequit qn ſit relictũ monaſterio. poſſet aũt p̃cedere dictũ primũ qñ teſtator reliquiſſet fieri capellã in aliqua eccl̃ia: nec dixit in qua: tũc eni eligit̃ locus mẽdicãtiũ nõ p hoc põt dici relictũ fuiſſe fratribus: ⁊ ceſſat ois fraus que fieri poſſet tenẽdo q idẽ eſſet qñ expreſſiſſet q capella fieret in eccleſia fratrũ. Jtẽ ſi detracta quarta reſiduũ nõ ſufficit ad cõſtructionẽ capelle nõ detrahat̃ quarta. vt dicit Oldra. in cõſilio. cccvj. alſ. iiij. ⁊ alſ. ccxxvj. ſicut qñ relinqtur pecũia p ſeruo emẽdo manumittẽdo ſi detracta falcidia reſiduũ nõ ſufficit ad cõſumãdum opus ceſſat falcidia. ff. de fidei cõmiſ. liber. l. decẽ. ff. ad. l. fal. ſi ſeruus. ſed poſſet dici q aliud in falcidia q2 teſtator vr̃ ꝓhibuiſſe falcidiã. vt not. ea. l. decẽ. in glo. ſi. ſecus in hac quarta quã ꝓhibere nõ poteſt. de teſta. reqſiſti. ſuppleat ergo heres reſiduũ p capella. vl̃ ſi hoc non vult fiat id qđ fieri põt: detracta quarta de teſta. nos eqdẽ. qđ videt̃ verius maxime ad obuiãdu3 fraudibus. Decimoſeptimo quero de intellectu lr̃e: ibi vel alijs. pro eiſdem puta eoꝝ creditoribus vel ſeruiẽtibus vel ſimilibus. Pau. Decimooctauo q̃ro an debeat̃ quarta de relicto fratribus ſi defunctus nõ fuit apđ eos ſepultus: ⁊ hec queſtio nõ eſt eadẽ cũ. q. xiiij. ſ. e. v̇. q2 ibi qñ apud eos eligit ſepeliri: ſed hoc caſu nõ fuit ſepultus. hec aũt qđ põt intelligi qñ nõ eligit: ⁊ ſic eam format Pau. vt. j. e. q. dico. glo. quero. refert opi. p ⁊ cõtra. ⁊ cõcludit quartã nõ deberi niſi interuenerit fraus: qđ expliſſius t3 Laud. cũ canonica debeat̃ de funeralibus. vt. ſ. eo. ver. nõ ſũt aũt funeralia vbi nõ eſt funus. ſ. e. c. j. ⁊. c. in noſtra. Et idẽ Mathe. q dicit fratrem Aluarũ ita tenuiſſe: p hoc q2 quo ad corpus nõ eſt facta iniuria eccl̃ie prochiali per monaſteriũ vbi defunctus nõ ſepelit̃: ⁊ procedunt hẽc quo ad quartã parrochialẽ. ſed in ep̃ali ſecus: q2 illa debet̃ ep̃o de relictis oĩbus eccleſijs ſibi ſubditis. de teſt. reqſiſti. Pau. in ver. precedẽti ẽt idẽ t3 cũ glo. ⁊ in hoc videt̃ aliqualiter ei ꝯ̃rius. qđ dixi poſt eũ. ſ. q. xiiij. l3 vt proxime dixi hec queſtio differat ab illa. dicit aũt Pau. in. d. p̃cedẽti. v̇. q pro hac pte eſt. q2. ſ. hac cõſtitutiõe. in p̃n. dicit diſcordiã ortam ſup tumulandis corporibus defunctorum: ⁊ ſic nõ extendit̃ hec cõſtitutio niſi ad eccl̃ias in quibus corpora tumulant̃. talia nãq3 ſũt ſubiecta ⁊c̃. xxxij. q. vij. apoſtolus. de fi. inſtru. inter. ver. ceterũ. qđ dic̃ Pau. verũ: vt ẽt dicit glo. niſi p̃curẽt ſepulturã in fraudẽ apud alios eligi. qđ eni ſi deſtinauerat ſepeliri apud fratres ex ꝓpoſito expreſſo electa lepultura faciũt alibi eligi ⁊ ſibi nihilominus legari qđ alſ erat legaturus. Ex hoc apparet fraus ⁊ tenent̃ ad quartã. ⁊ idẽ in ſimilib9 fraudibus.

Decimonono q̃ro ſi ep̃s ſepelitur in monaſterio mendicantiũ an debeat̃ canonica alicui eccleſie? videt̃ q nõ q2 tota dioceſis eſt ſua parrochia. xvj. q. j. in prochia. ⁊ ſic dicit̃ ſepultus in ſua prochiali eccleſia. Jn ꝯ̃riũ q2 cathedralis eccleſia eſt parrochia ep̃i ⁊ ibi d3 iacere: niſi aliud diſponat: nã ibi h3 domiciliũ. de teſta. reqſiſti. j. q. vij. ſcire. de priui. c. j. ⁊ hoc t3 Bertrã. de elec. cle. j. de hoc dixi õ ſepul. c. j. vbi teneo qđ p̃dixi. ſ. canonicã deberi ſicut etia3 ep̃s viuẽs tenet̃ ad decimas vt no. Jnno. de deci. nouum genus. q aũt debeat̃ eccl̃ie cathedrali probãt iura. ſ. alle. nõnulli tñ ꝯ̃ſuluerunt ꝯ̃riũ p rõnes nõ neceſſarias cum queſtio de facto accidiſſet. Uigeſimo quero ſi teſtator erat viator vel vagabũdus: quidã vt refert Paul. dicũt quartam deberi epiſcopo in cuius dioceſi moritur. argu. xiiij. q. ij. vbicũq3. de offi. archipreſby. officiũ. ⁊ qđ no. Jnno. ⁊ Hoſti. e. ti. c. j. dicẽtes tales deberi ſepeliri in eccleſia cathedrali. ⁊ idẽ Gof. in ſũma. e. t. Alij dicũt vt refert Pau. q parrochiali eccl̃ie in cuius parrochia mortu9 eſt q2 in ea deberent̃ ſepeliri ſi decedãt ſepultura nõ electa. xiij. q. j. eccleſias. qđ t3 Hug. xvj. q. j. c. j. in fi. ⁊ videt̃ tenere Archi. eo. ti. c. j. li. vj. Pau. dicit q hec vltima opi. põt eſſe vera in vagabũdo nõ habẽte parrochiã. ar. ff. ad municipales. l. labeo. in p̃n. de viatore ſecus dicit: in quo tenet q eccleſie quarta dari d̃bet parrochiali vbi h3 do-

miciliũ.eo.ti.is qui.primo reſpõſo.li.vj. ꝛ expẽſis ipſius quarte mittet̃: ꝛ ſi nõ ſufficiat: vel alio mõ mitti nõ poſſit deputat̃ vel det̃ pauperib⁹.ar.xvj.q.j.c.fi.ſicut in ſimili dicit̃: cũ habẽt vſure reſtitui abſenti. de quo de vſur. cum tu. ꝛ hoc intelligit Pau. niſi ꝑ tãto tpe ſtetiſſet in prochia ꝙ ibi ſortitus eſſet domiciliũ.xiij.q.ij.§. qꝛ ergo. pro hoc īducit Pau.qđ no. Inno. de peni.oīs. vbi dicit ꝙ ſcholares ꝛ alij incole ꝛ annuales mercenarij debent cõfiteri ſacerdoti in cuius parrochia ſteterũt pannũ.ar.xvj.q.j.queſtio.nã ibi dꝛ ꝙ ibi debẽt ſoluere decimas ꝑſonales: qꝛ ibi recipiũt eccl'aſtica ſacramẽta ꝑ anni circulũ. Alij dicunt idẽ ẽt ſi minori tpe ꝗ̄ ꝑ ãnũ ſteterit.ar.de deci.apoſtolice. Inno. vo dicit tutius eſſe ꝙ viatores ꝛ alij habeãt ſpãlez liniam a ꝓprio ſacerdote. de hoc Hoſt.in ſũ.de peni.§.cui ſub.§.fi. ꝛ hoc de parrochijs.§.qs intelligat̃ parrochianus. Ex his infert Pau.ad primũ queſitũ dicẽs ꝙ ſi non ſũt in totũ trãſlati dꝫ quarta diuidi inter primã eccleſiam ꝛ ſcđam in qua ex tanta mora videt̃ domiciliũ ſecundum accumulaſſe.eo.ti.cũ qs.§.cũ aũt.li.vj. ꝛ ꝓbabile eſt hoc dicere. tñ obſeruat̃ de viatore ꝙ ſepelitur ī eccleſia cathedrali: ꝛ ſi ſepeliri alibi eligit ſoluit̃ quarta eccleſie cathedrali.qđ latius dixi.e.ti.c.j. ꝛ pro hoc vltra predicta eſt: qꝛ ex quo nõ apparet ꝙ ſit parrochianus alterius cenſet̃ parrochianus eccl'ie cathedralis.ſicut ẽt decime: que nõ apparẽt eſſe ītra limites alicuius parrochie debẽtur epo de deci.qm̃. Quo ad vagabũdũ aũt.l.labeo.ꝑallegata facit ꝙ cẽſeatur hr̃e domiciliũ in pluribus locis ſi in pluribus negociatur: ꝛ tũc deberet ſepeliri in parrochia vbi tpe mortis moratur: ꝛ ſi alibi eligit ſepeliri huic prochie deberetur quarta. vel melius dꝫ diuidi inter eccl'ias.ꝑ.d. c.cũ quis.põt aũt dici vagabũdus ex quo nõ hꝫ habitationẽ firmã.ꝑ id qđ dixi de eo q mit.in poſ.c.fi. In hoc tñ obſeruat̃ vt in viatore dixi ſtati. ꝛ quo ad id qđ dixi đ diuiſione facienda inter eccleſias.dic melius vt dico in ſe. q. Uigeſimoprimo q̃ro in eo qđ in ꝑria.q.dixi de ſcholaribus qđ ſi ſcholaris in ſtudio eligit ſepulturam apud fratres ꝛ legauit eis đ bonis que hꝫ in partibus: cui dabitur quarta? dicit Mathe. qđ fuit de facto. credit autem ꝙ debeat̃ illi prochie vbi ſita ſũt bona.ar.đ fo.cõp.ſane. de parrochia.c.vlti.qđ nõ ꝓcedit: nec iura illa hoc ꝓbãt vt in eis patet. Dic ergo ꝙ debet̃ eccleſie in cuius parrochia morabat̃ in ſtudio. ꝛ lꝫ vt dixi in precedẽti.q. Paul. dixerit quartã diuidendã inter eccl'ias parrochiales: tñ ꝓbabiliter dici põt ꝙ debet̃ illi eccleſie in cuius parrochia pro maiori parte anni morã traxit.ff.de fun. iſtru.cũ delanionis.§. ꝛ ſi ſabinus. vbi legato fundo ꝛ is que ſunt in eo veniũt que ſolita ſunt ẽẽ in fundo maiori parte anni. ꝛ hoc tꝫ Bal.C.de epiſ. ꝛ cle.ſi qs ad declinandũ.obſeruatur tñ vt dixi in ꝑrima.q.ꝙ dat̃ quarta parrochiali eccleſie in qua morabatur tpe mortis. ꝛ hoc qñ eccleſie ſũt diuerſarũ dioceſ.ſed ſi ſunt in eadẽ dioceſi fit diuiſio ꝺm qđ dicit̃ in.d.c.cũ quis.qđ.c.etiã locũ hꝫ quo ad eccleſias diuerſarũ dioceſum: lꝫ alia ſit obſeruãtia que ideo ꝓcedit: qꝛ multa tollerant̃ ꝛc̃.de preben.cum iam dudũ. Uigeſimoſecũdo quero in eo qđ mandat quartã ſolui rectoribus eccleſiarũ quid ſi perpetui vicarij ſunt? dicit Paul. idẽ in eis.s̃.de offi.vica.cle.vna. Uigeſimotertio quero a quibus dꝫ quarta peti an a fratribus an ab heredib⁹ glo.pro hoc ſentit ꝙ peti poteſt ab: vtriſqꝫ in eo qđ dicit ꝙ eccl'ia ab heredibus vendicare põt qđ no.diligẽter ad id qđ dico.j.ea.q. ꝛ cum glo.cõcordat Pau.ſed lati⁹ allegat ad partes. Pro fratribus enĩ inducit ꝙ ab eis peti nõ debeat.ff.de leg.ij.l.ſi quis ſeruũ.ff.ad trebel.filia.ꝓ hoc qđ no. Inno.eo.titu.de his.dicẽs ꝙ ꝯ̄ heredes nõ agit niſi eccleſia cui eſt relictũ.eps aũt ꝛ eccleſia que habent ius in legato ratione ſue portionis poſſunt petere ſe mitti in poſ

ſeſſionẽ nominum ꝛ poſtea agent.ff.vt in poſ.lega.ſi inutiles vel petent a iudice ꝙ det eis ꝓtoriũ pignus.C.de ꝓto. pigno.l.j. ꝛ.ij. Sed ſi eps ꝛ eccleſia qui habẽt ius i relicto velint agere cõtra heredes facient ſibi cedi actionem ab eccleſia cui eſt relictũ.ff.de pecu.qđ debet̃.que ſubtilitas nõ placet Hoſt.in.d.c.de his. dicit enĩ ꝙ quilibet poteſt agere quatenus ſua intereſt cõtra eũ qui facultatẽ habet rei reſtituẽde: ẽt nulla actione expreſſa.ar.de elec.cũ iter. R.xiiij.q.v.forte.pro hoc qꝛ ſi pecunia eſt mea equũ ẽ vt eam mihi reddas.ff.ſi cer.pe.ſi me ꝛ ticius.in fi. Pro iſta opi.facit.ff.de leg.j.quidã teſtamẽto.§.ſi ſcriptis. ꝛ.l.ſi a pluribus. Et dicit Pau.ꝙ ſi heredes ſoluũt curatis liberati videntur a fratribus ſaltẽ ope exceptionis doli.ff.đ bo.libe.libertus ſub cõditione.§.ſi vero titio.de pigno. actio.ſolutũ.§.ſolutã.dic quo ad ea que refert Pau.extra no.in.c.de his. vt ibi dixi. quo ad hoc.c.vera eſt opi. gl.ꝙ anteqꝫ ſoluãtur legata poſſent curati quartã vendicare. Sed ſi anteqꝫ vendicẽt ſoluta ſunt legata fratribus nihil amplius põt ab heredibus peti: qꝛ ſoluerũt vt mandauit teſtator: pro hoc lr̃a iſta eſt que nihil mãdat heredibus: ſed tñ ipſis fratribus ꝙ ipſi quartã ſoluant. ꝛ hoc tꝫ Gen. qꝛ ex quo fratres tenẽtur ad quartã ergo poſſent ẽt petere: al's nõ poſſent ſoluere qđ nõ haberẽt.j.q.vij. daibertũ.de dona.inter vi. ꝛ vxo.nuper.ff.de offi.cõſul.obſeruare.§.fi. ꝛ pro hoc qđ de manu eccleſiaſtice ſepulture peti debeat hec quarta.eſt ar.ff.de vſufru.leg.fundi trebatiani.ꝺm eum. Si aũt tñ heredes ſoluerunt quartaꝫ curatis: tũc ꝓcedit dictũ Pau.ꝙ ſi fratres petãt integrũ legatũ poterunt excludi exceptione doli: qꝛ dolo petunt ꝙ reſtituere eos oportet. pro hoc qꝛ poterũt curati vendicare quartã vt dixi.s̃.e.q.ꝺm glo.que verba ꝓprie ꝓcedũt qñ legata ſũt in ſpeciebus.ſed ſi in quãtitate tũc nõ competit vẽdicatio: ſed alia actio.put dixi in.d.c.de his. Uigeſimoquarto quero an inter canonicã que debet̃ curatis: ꝛ eã que debet̃ epo ſit dĩa? dicit Mathe.ꝙ ſic: ꝛ ꝓſequitur de hac duplici quarta dicẽs ꝙ duplex eſt canonica portio. vna epalis quã recipit eps pro iure epali propter cõionem quã hꝫ cuꝫ eccleſijs ſuis.de teſta.requiſiti. ꝛ hãc habere dꝫ de oĩbus relictis factis eccleſijs cõſtitutis in ſua dioceſi.ſed ſi extra dioceſim ſunt nihil hꝫ: al's vna eccleſia ſolueret duas portiones ꝺm eum vult dicere: qꝛ eps cui eccleſia ſubeſt vellet ẽt ſuam. Et in hoc dic qđ qđ dixi.s̃.q.prima nõ habet locũ quo ad canonicã hanc: qꝛ nõ hꝫ ius ꝯ̄ eos: ſed ꝯ̄ eccleſiam legatariã.de hoc tñ dic vt dixi.e.ti.de his. Alia eſt canonica parrochialis q̃ debet̃ eccleſie parrochiali de relictis factis illi eccleſie vbi ſepellitur parrochian⁹ eius ꝛ debetur hec de relictis factis eccleſiaſtice ſepulture.nõ aũt de factis alijs eccleſijs eo.ti.c.j. ꝛ.c.de his. vbi de hoc. Uigeſimoquinto quero in eo qđ dicit integrã ſoluẽdã quartã ſi eccleſia parrochialis habuit aliquas obuẽtiones ex eo ꝙ ad eccleſiam parrochialẽ fuit primo delatũ funus: ꝛ ibi celebrata miſſa Dicit glo.in vbo integre.ꝙ per hoc nõ diminuetur quarta: qꝛ nihil eſt imutatũ de iure antiquo.de elec.cõſtitutionẽ li.vj. Et eiſdẽ verbis in ver.precedẽti vtitur Pau. ꝛ loquitur clarius ꝗ̄ glo. dicit enĩ ꝙ fratres nihil habebũt de eo qđ obuenit eccl'ie parrochiali ꝛ ꝙ nihilominus tenentur fratres ad integrã quartã. ꝛ idẽ Mathe. qđ ẽt tꝫ Lau. ꝛ Gen.j.e.cle.ver.vlti. Uigeſimoſexto q̃ro circa hoc an debeat portari funus primo ad eccleſiam parrochialẽ glo.ea.dicit ꝙ ſi ꝯſuetudo eſt ſup hoc ꝙ ſic illa ſeruabitur qua ceſſante adhuc dicit cõueniens ꝙ portetur vt recipiat vltimũ vale. ꝛ idẽ Pau.in ver.precedẽti.hoc tñ nõ ſeruatur.ꝓ hoc qđ dixi.s̃.ver.primo.q.ij. Uigeſimoſeptimo quero teſtator legauit certã quantitatẽ eccleſie parrochiali an teneatur cõpenſare in quartã? dicit Mathe. ꝙ ſi dixit

ꝙſi dixit ꝙ eſſet cõtenta legato ſi eccleſia nõ acceptauit re
lictum põt petere quartã.ſecus ſi acceptauit ſciens cõdi/
tionẽ adiectã.de teſta.officij.⁊ in hoc vltimo.idẽ Pau.ſi
aũt relictũ fuiſſet ſine cõditione tũc indiſtincte poteſt peti
vtrũqȝ.d.c.officij.Fede.in cõſilijs.ciij.late hoc vltimum
pſequitur.ſ.qñ nõ fuit expreſſũ ꝙ cõputaretur in quarta:
⁊ ꝙ nihilominus debẽt cõputari.arguit q2 dꝫ in.c.j.e.ti.ꝙ
eccleſia parrochialis dꝫ habere tertiã partẽ iudicij ipſius
defuncti qũocũqȝ ergo habeat debet ei ſufficere.Scdo q2
eccleſia cõparaẽ filio.de pba.in pſentia.ſed filius nõ agit
ad legitimã ſi hꝫ tantũ de bonis que ſufficiũt ad legitimã
alſ agit tm̃ ad ſupplemẽtũ.C.de inoffi.teſta.oĩmodo.⁊.l.
cũ qritur.Tertio q2 teſtator vĩ in dubio voluiſſe cõpenſa
re.ar.ff.ſo.ma.ſi cũ dotẽ.§.ſi pater.in ꝯriũ eſt qđ dixi.s.q.
xxvj.in eo qđ dixi quartã nõ minui ꝓpter obuentiones q̃
prouenerũt eccleſie parrochiali ex miſſa dicta ſuper fu/
nere.ad idẽ.e.ti.officij.⁊.c.reqſiſti.in fi.Itẽ debitor legan
do creditori nõ vĩ relinquere aio cõpenſandi niſi exp̃mat
C.de here.inſti.ſi cõpenſandi.ff.de leg.ij.ſi creditorẽ.Fe/
de.de ſenis videtur approbare primã opi.dicens ꝙ eccle
ſia hꝫ ius in bonis defuncti nõ tanqȝ creditor ſed tanqȝ cõ
iunctus ab inteſtato.⁊ vltra hoc dicit ꝙ iſtud qđ debetur
eccleſie nõ eſt verũ debitũ:vnde ſicut ĩ dote ⁊ in legitima
põt ꝯſiſtitui imo ẽt dꝫ filius inſtitui in legitima.in auẽ.vt
cum.de appel.cogno.§.illud.colla.viij.⁊ nc.de teſtame.
Raynutius.in glo.ij.ita in iſta quarta ẽt ⁊ ideo illud qđ ẽ
pceptũ de bonis defuncti debet cõpenſari ad.c.officij.re
ſpõdet ꝙ ep̃s quo ad teſtatorẽ eſt extraneus.⁊ ideo reli/
ctũ ep̃o nõ dꝫ ipedire iuris executionẽ que eſt inter ep̃m ⁊
capellas ex quo nihil dixi ſed eccleſia parrochialis habꝫ
ius in bonis defuncti vt dictũ eſt:ideo relinquẽs videtur
voluiſſe cõpenſare.⁊ idẽ tꝫ Ioan.de lig.qui de verbo ad
verbũ ponit verba Fede.nec allegat.Ego puto partem
ſcđam veriorem p iura ad hoc inducta.Itẽ q2 quarta de/
beẽ nõ a defuncto:ſed ab eccleſia ſepulture vt hic:⁊ q̃uqȝ
debereẽ a defũcto tñ nõ ẽ debitũ pciſe neceſſariũ.ſꝫ hꝫ ini/
tiũ a cã volũtaria ĩeo ꝙ defunct9 voluit ibi ſepeliri. Et iõ
ſi quid legauit ecclie parrochiali nõ intelligiẽ facere niſi
aio cõpenſandi: ſicut nec alius debitor:niſi ex ꝯctu ꝑ pre/
allegatã.l.creditorẽ.videẽ eni eligendo alibi ſepulturam
tacite ſe obligare ad dandã quartã ecclie parrochiali:⁊
legãdo vltra hoc ſibi videẽ velle ꝙ hoc habeat eccleſia
vltra id.ſecus aũt in parẽte legãte filie ad quã dotãdam
teneẽ ex diſpoſitione legali:⁊ ſic nõ ex cã volũtaria:ſꝫ me
re neceſſaria:ideo preſumiẽ legare aio ſe liberãdi ab illa
obligatione que nõ habet ortũ a ſua volũtate:⁊ ideo cõ/
putabitur in dotẽ.ſic loquiẽ.l.ſi cũ dotẽ.§.ſi pater.⁊ dixi
de hoc in.d.c.officij.⁊ ꝑ hoc patet rñſio ad ꝯria. Elige
ſimo octauo qro teſtator eligit ſepulturã apud fratres mi
nores ⁊ legauit eis cẽtũ ſimpliciter.itẽ qnquaginta ꝓ fa/
brica ⁊ ibi ſepult9 eſt.eccleſia parrochialis detraxit q̃r/
tã de illis.c.de iure cõi.⁊ de illis legatis ẽt detraxit ꝑ hãc
cõſtitutionẽ.an ep̃s ab eccleſia parrochiali detrahet q̃r/
tã ſuã de vtroqȝ videẽ ꝙ nõ.q2 ep̃s percipit quartã d̃ his
q̃ relinquũtur eccleſijs a decedentibuſ.de teſtam̃.officij.⁊
c.requiſiſti.de ver.ſig.ex parte.iij.at eccleſia parrochia/
lis nõ percipit ſuã quartã ex volũtate decedẽtis.ſꝫ potiuſ
ꝯ:q2 iſta quarta ſimilis eſt falcidie q̃ ꝯ voluntatẽ teſtantis
iducitur.de teſta.Raynaldus.preterea res priuilegiata
ſemper durat priuilegiata.de priui.c.fi.ſed iſta legata ſũt
priuilegiata habito reſpectu ad quartã ep̃i q2 nõ detrahit
ab exẽptis vt no.de teſta.officij.⁊.e.ti.certificari.ergo ex
perſona eccleſie parrochialis nõ dꝫ hoc ep̃s conſequi ne
vna via cõcedaẽ ⁊c̃.de ꝓcurat.tue.Tertio q2 illa quarta
deſcendit a relicto nõ onerato onere ep̃ali.ergo ſine one/
re de manibus fratrũ dꝫ trãſire ad eccliam parrochialeꝫ

facit de deci.dilecti.ibi cõſueuerãt decimas.⁊.c.penulti.
ibi quibus ratione prediorꝫ antea ſoluebaẽ.j.de cenſi.c.j.
ibi preſtari ſolita.In ꝯrium:nã ep̃s nõ ſolũ de legatis fa/
ctis eccleſijs ſibi ſubiectis petit quartã: ſꝫ ẽt de oĩb9 mor
tuarijs.de offi.or.ꝯquerẽte.de preſcrip.de quarta.ibi ob
lationes defunctorꝫ.i.mortuariorꝫ.vt ibi exponiẽ.ſꝫ mor
tuaria ⁊ oblationes defunctorꝫ dicũtur quecũqȝ oblatio/
nes occaſiõe funeris ad eccleſiã parrochialẽ ꝑuenerũt.e.
ti.ex parte.in fi.⁊.c.cũ liberũ.⁊ melius.e.ti.in noſtra.ĩ fi.
nã funeralia ſeu mortuaria dicũtur que occaſiõe funeris
obueniũt ẽt preter volũtatẽ moriẽtis.nã minoris.xiiij.⁊ ẽt
maiores ſi ſunt filijfamilias nõ poſſunt ꝓ aĩa iudicare.eo.
titu.c.penulti.lib.vj.⁊ tamen ea que ratione funeris ob/
ueniunt funeralia dicuntur.at in propoſito etiam parro/
chialis ecclia ꝯſequitur hanc quartã de mortuarijs ergo
ſua debeẽ ep̃o.preterea priuilegiũ nõ egrediẽ perſonã.de
priui.ſane.at ſi ep̃s nõ poſſet detraherẽ quartã ecclia par
rochialis priuilegio fratrũ vtereẽ.Et hãc partẽ tꝫ Fede.
in ꝯſilijs.cvj.dicẽs ꝙ rõne mutationis pſonarũ alteratur
natura rei.de iurepa.c.vnico.li.vj.ſimile.de p̃bẽ.cle.pe.
vbi variatur poteſtas collatorũ ſm tp̃a.ꝑ hoc q2 priuile/
giũ ſuper re.cõceſſũ reſpectu perſone variaẽ perſona va
riata.d.c.vnico.⁊ ff.de leg.ij.cũ patron9.refert tñ Fede.
aliquos diſtinguere inter legatũ priuilegiatũ ratione per
ſone:⁊ tũc ꝓcedit hec ratio ⁊ legatũ priuilegiatũ rõne ſui
⁊ tũc priuilegiũ intelligitur eſſe reale.vnde in ꝓpoſito di
cũt ꝙ de primo relicto qđ eſt priuilegiũ rõne perſone fra
trũ:q2 ſunt exempti:verũ eſt ꝙ ab ipſis fratrib9 nõ poteſt
ep̃s detrahere quartã quã nõ detrahit exẽptis.vt dixi.s.
ea.q.ſed de quarta detracta ꝑ eccliam prochialẽ bene de
trahit:q2 ceſſat priuilegiũ.⁊ ſic loqtur.c.vnicũ.p̃allegatũ
⁊ pro hoc qđ no.Spe.de ĩmuni.eccle.in fi.vbi dicit ꝙ em
ptores rerũ eccliarũ nõ gaudẽt priuilegio in eis.De ſcđo
aũt relicto ꝓ fabrica qđ eſt priuilegiatũ rõne ſui.de teſta.
c.fi.dicũt ꝙ durat priuilegiũ.Alij.vt dicit Fede.dicũt ẽt
hoc vltio caſu q̃rtã deberi ep̃o:q2 quo ad predicatores ⁊
minores ecclia prochialis detrahit quartã de oĩbus ẽt de
qbus alſ nõ detrahit:vnde ẽt ep̃s detrahet ab eccleſia ex
cuius perſona ꝯſeqtur qđ ex ſua cõſeq nõ põt.facit de cõ/
ceſ.p̃bẽ.c.penul.li.vj.⁊ hoc placet ꝑ predicta.⁊ ad ꝯria pꝫ
rñſio ex predictis.⁊ facit ad predicta ſm Fede.q2 ecclia
prochialis ꝯſeqtur quartã de mortuarijs illius q eſt ſepul
tus extra dioceſim:⁊ tunc nõ ep̃s ſepulture.ſed cui ecclia
ſubeſt parrochialis hꝫ quartã quarte.de quo no.in.d.c.
certificari.

Ver. Facturi. Quero de intellectu illius ver.dicit Lau.
ꝙ hoc vult dicere ꝙ fratres nõ ꝓcurabũt id qđ aliq erant
relicturi in ĩfirmitate vel morte:⁊ in caſu ĩ quo curati erãt
ſuã partẽ habituri relinquaẽ fratribus in ſanitate vĩ alio
mõ diſponatur ita ꝙ totũ cedat fratribus ⁊ curati fraudẽ
tur portione.⁊ ponit Pau.exẽplũ vt q2 ꝓcurant reliq ſo
roribus ſancte clare vel amicis de qbus cõfidant q nõ te
nentur ad portionẽ:⁊ ſic fit fraus de pſona ad perſonam.
de priui.quãto.⁊ hãc fraudẽ hic prohibet ſm Pau.nõ tã
tum in relictis ſed ẽt datis ⁊ donatis in morte ⁊ dari vel
donari mandatis vt in tex.dicitur.

Ver. In quibus. Per fr̃es vel aliquem ex eiſ
ei9 cõſilio forte regebaẽ teſtator ex cui9 facto cõuẽt9 tene/
tur ad quartã ſicut tenebatur ſi fraudẽ nõ feciſſet.Paul.
No.ꝙ fratres procurãtes fraudes hoc caſu tenentur ad
duo.ſ.ad reſtitutionẽ eorꝫ in qbus dãnificati ſunt curati.
Itẽ quo ad rationẽ corã deo.qđ dic vt in ſe.q. Quero
an ꝯueniri poſſent fratres in iudicio ſup hoc in quo tenẽ/
tur ad reſtitutionẽ modo predicto:dicit Mathe.ꝙ nõ ⁊

intelligit hãc lrãm in foro penitẽtiali. Dicit ergo ꝙ nõ co genẽ in iudicio q̄r relinquitur cõſciẽtijs eoꝝ. ⁊ idẽ Gen. qui intelligit hoc qđ dicitꝰ hic de oneratione cõſciẽtie quo ad ad illa ſup qbus cõueniri nõ poſſunt. Dic vt dixi notan do ꝙ hic ſũt due obligationes. vnde loqtur lr̃a generalitꝰ ẽt de his in quibus cogi poſſũt ad reſtitutionẽ in foro iu diciali. nã ẽt tũc tenẽtur vltra reſtitutionẽ ad agendã peni tẽtiã de peccato: q̄r p ſolã reſtitutionẽ nõ tollitꝰ cum poſſit fieri ab inuito ⁊ ipenitẽte. Scđo q̄ro ſi fratres q pcu rarũt hãc fraudẽ nõ ſũt ſoluẽdo? dicit Lau. ꝙ per ordinez fiet reſtitutio iuxta ordinationem poſitam. ĩ. de priui. cle. religioſi. §. ceterum.

Uer. Ultra. Quero in eo qđ dicit ꝙ vltra quartã nõ pñt fra tres cõpelli: an ad q̄rtã poſſint p ordinarios cõpelli? glo. dicit ꝙ nõ obſtãtibus eoꝝ exẽptiõibus. Idẽ Pau. hic. ⁊ s̄. ea. cle. ver. verũ. vbi in hoc inſtãdo arguit in ꝯ̃rium q̄ pri mo p ordinarios poſſũt cõpelli ⁊ cũ oĩa ꝓuilegia. ĩ. reuocẽ tur que huic cõſtitutioni obſtant. Preterea hec eſt que dã iuris diſpoſitio cuius executor eſt ordinarius. de pbẽ. ſi clericus. ad fi. li. vj. nã fruſtra eſt iura ponere niſi ſint q exequantꝰ. de elec. vbi periculũ §. preterea. li. vj. de ſent. excõ. decernimus. e. li. ff. de orig. iur. l. ij. Tenẽdo aũt pri mũ rñdet idẽ Pau. ad hec ꝯ̃ria. Ad pmũ ꝙ lꝫ tollantꝰ pri uilegia ipediẽtia ſolutionẽ quarte: nõ p hoc ſeqtur ꝙ tol lantꝰ priuilegia exẽptionis cũ obligatio ad quartã poſſit eſſe durãte exẽptione. ſed cohertio fit p ſuũ iudicẽ. ſ. p pa pam vel legatũ: niſi aliud cõcederetꝰ ordinarijs. ſicut fit in preallc. §. preterea. ⁊ ĩ. de ſta. regu. attẽdẽtes. ⁊ de relig. do. q̄r cõtingit. de ſup. neg. pl. cle. q̄r regulares. Ad aliud dicit ꝙ ordinarius eſt executor diſpoſitionũ iuris quo ad nõ exẽptos: alꝰs intelligendo generaliter ſequeretꝰ ꝙ in oĩ obligatiõe ẽt ꝯuẽtionali poſſet ordinarius eos cõpellere qđ ẽ falſum. Ad hũc tex. dicit Pau. ꝙ dꝫ itelligi ꝙ vltra quartã nõ pñt frẽs coherceri a quocꝙ̃ ẽt legato vel dele gato pape ⁊ ſic nõ pbat qđ rõne quarte habeat ordinariꝰ iuriſditionẽ ꝯ̃ eos. Lau. ⁊ Gẽ. tenẽt pmum. dicit ğ Lau. ꝙ ordinarius hoc põt tãꝗ̃ executor ⁊ miniſter iuris tã mani feſti ꝙ notorij in hac cõſtitutiõe cõtenti: ⁊ ſic in corpore iu ris incluſi qđ nec põt eſſe aliquo mõ nõ notoriũ: ⁊ ſic non põt p aliquod priuilegiũ quoquo mõ cõceſſũ ipediri. ergo multominus p priuilegiũ fori. Et ꝙ dioceſanꝰ ſit miniſter iuris pbatꝰ de ſen. excõ. nup. Et ꝙ ea q ſũt in iuris corpore clauſa ſint notoria. pbatꝰ de coha. cleri. veſtra. facit ẽt de peni. cle. abuſionibꝰ. ⁊ ꝙ in notorijs ceſſet ordo iuris. idu cit de ſi. preſby. qm̃ de iureiur. ad nr̃am. iij. Et ꝙ ꝓuilegiũ fori nõ excuſetꝰ hoc caſu inducit q̄r ꝑtalia ꝓuilegia nõ ex cuſantꝰ a datiõe quarte: ğ fortius nõ excuſantꝰ a cohertiõe ſup hoc cũ hec ſit neceſſaria. de offi. dele. ex lr̃is. ⁊. c. ſi ſup grã. li. vj. Et p hoc caſu inducit. d. c. ſi clericꝰ. vbi ius qđ hꝫ qs ad pbendã exeqtꝰ ordinarius ſi deficit executor. ⁊ de hoc. s̄. de offi. ordi. cle. j. ⁊. d. cle. abuſionibus. opin. glo. ⁊ Pau. verior eſt p ſuas rões p quas ẽt rñdetꝰ ad inducta p Lau. Sed ſpãliter ad. c. ſi clericus dic ꝙ ibi nulla exem ptio obſtabat nec ꝑiudicatꝰ priuilegio alicuius. ſꝫ ordina rius exeqtur ibi iuris cõis diſpoſitionẽ que hꝫ ꝙ canonicꝰ nõ debeat eſſe ſine prebẽda. ĩ. de prebẽ. relatum.

Uer. Nos etenim. No. p eq̄li tate. de ꝑ uile. ex ore. Scđo no. ꝙ priuilegiũ valet vel gratia ſine ſcriptura. de hoc in glo. j. ⁊ idẽ Pau. ⁊ in hac gl. ibi: Mer cur. in regula nemo põt li. vj. Tertio no. ꝙ cõſtitutio iu ris cõis tollit aliquãdo ꝯſtitutiones ⁊ cõſuetudines ſpe ciales. ſꝫ tũc opꝫ ꝙ de ipſis fiat mẽtio vt hic ⁊. s̄. de electi. cle. ſtatutũ. de eta. ⁊ quali. cle. vt hij. alꝰs ſine expſſione nõ eſſent reuocate. de ꝯſti. c. j. li. vj. Quero fecit eps cũ ca

pitulo ꝯſentiẽtibus oĩbus rectoribꝰ bñficioꝝ ciuitatis do natione fratribus p quã fuerũt cõtẽti de parte funeraliũ minori ꝙ̃ quarta eis ſoluẽda an reuocata eſt p hãc cõſtitu tionẽ? Lau. arguit ꝙ nõ q̄r nõ videtꝰ papa velle tollere gra tioſam donationẽ que ppetuo dꝫ eſſe manſura. de dona. ꝑ tuas. regula decet. li. vj. in ꝯ̃rium q̄r papa fecit ꝯſtitutionẽ hãc cã ſeruãde equalitatis vt hic ⁊ iõ oĩa que poſſũt face re in ꝯ̃rium ceſſant vt equalitas ſeruetꝰ in qua eſt bonum cõe qđ dꝫ preferri priuato. de poſtu. bone. j. Sꝫ q̄r queſtio erat de facto. Lau. relıqt diſputatiõi: vt. ĩ. q. viij. Scđo q̄ro ibi: vel predeceſſoribus: quare nõ dixit ẽt de ſucceſſo ribus? Pau. ꝙ iõ q̄r nõ põt eis legẽ iponere. de elec. innotu it. de reſcrip. c. ſi. li. vj. Tertio q̄ro ſi mortuo papa ſuc ceſſor ꝯfirmauerit priuilegia fratrũ iter que habebant añ iſtã ꝯſtitutionẽ ꝙ nõ tenerentꝰ ad quartã? dicit Pau. ꝙ eis hoc nõ ꝓdeſt: q̄r qđ nõ eſt ꝯfirmari nõ põt ſicut nec accuſa ri. de deſpon. ipub. ad diſſoluendũ. nec ꝑ talẽ cõfirmatio nẽ aliqd de nouo eis ꝯcedit. de fi. inſtru. iter. de ꝯfir. vtil. cũ dilecta. ⁊ idẽ Gẽ. ſed Pe. de anc. qui allegat. l. ſi quis pore. ff. ad trebel. vbi ꝯfirmatio generalitꝰ nõ extẽditur ad id qđ ſpãliter ceſſatũ erat. Dicit tñ Gẽ. ꝙ papa bene poſ ſet expreſſe ꝯcedere tale priuilegiũ derogãdo huic ꝯſtitu tioni. nã ẽt cõſtitutio Bonifacij. viij. ſup cathedrã fuit ſub lata p Benedictũ. xj. deinde reuocata p Clemẽtem. v. hic vt dicitꝰ. s̄. in prin. ⁊ de hoc in ſe. q. Quarto q̄ro ꝯceſſit papa Jo. xxij. priuilegiũ predicatoribus. xvj. Kal. Maij. pontifi. ſui anno primo in quo cõtinetꝰ ꝙ de relictis in or namẽtis vel pro eis libris fabrica luminaribus anniuer ſario. vij. xx. xxx. ⁊ alijs ad ppetuũ cultũ: ⁊ qbuſdã alijs q expreſſit nõ teneãtur ad canonicã portionẽ. nũqd quidem eſt reuocatũ p hãc ꝯſtitutionẽ cũ ipſe has cõſtitutiões pu blicauerit anno ſcđo ſui põtifi. vt. s̄. patet in pemio. Ui detꝰ ꝙ nõ q̄r iſtius cõſtitutionis habuit notitiã tpe conceſſi priuilegij: cũ iã fuiſſet in ꝯſilio reuocata: ipſi ergo cõſtitu tiõi videtꝰ p ſeques priuilegiũ derogaſſe. iij. di. priuilegia. de priui. in his. ⁊. c. ſi papa. li. vj. de ver. ſigni. abbate. Di cit Pau. ꝙ hec queſtio pẽdet ab alia que ſequitꝰ. Quĩ to q̄ro an cõſtõnes ceperint ligare tñ poſt publicationẽ factã per ipſũ Jo. qui publicauit hoc volumẽ. an vo poſt publicationẽ factã p Clementẽ q volumẽ cõpoſuit? Pau. remittit ad no. s̄. in pemio. vbi dixi in ver. vniuerſitati in prima queſtione. ⁊ ibi ꝯcluditꝰ ꝙ tm̃ a tpe publicatiõis fa cte p Jo. ⁊ poſt lapſos duos mẽſes ab ea. hoc premiſſo di cit Pau. in. q. prima. ꝙ illud priuilegiũ hic reuocatꝰ: q̄r cũ Jo. publicauit pinde fuit ac ſi ipſe edidiſſet: q̄r publicãdo auctoritatẽ preſtitit. ⁊ oĩa noſtra facimus ⁊c̃. C. de ve. iur. enu. l. j. de preben. hi q. ⁊. c. ſi apoſtolice. li. vj. ſed ſi ipſe fe ciſſet has cõſtitutiones reuocatũ eſſet priuilegiũ ꝓcedẽs: ergo ⁊ p hoc ſoluitꝰ ſequẽs. q. Sexto q̄ro in eodẽ priui legio de quo. s̄. q. iiij. ꝯtinebatꝰ: ꝙ expulſi vel egreſſi de or dine ꝑdicatoꝝ nõ poſſint ꝑdicare nec ꝯfeſſiões audire ſeu docere niſi trãſiuerint de lnia magiſtri ſeu prioꝝ vel vica riorũ ad aliũ ordinẽ in quo huius officia licite exerceãtur an eſt reuocatũ p clemẽ. vt ꝓfeſſores. ĩ. de regula. Paul. dicit ꝙ ſic p hoc qđ dixi. s̄. q. px. Septimo q̄ro an eo qđ tollit pacta ꝯ̃ria ſi ſup pacto qđ ſup ſepultura erat inıtũ erat p papã ⁊ pactũ ꝯfirmatũ an p hanc cõſtitutionẽ tollitꝰ Glo. dicit Jo. mo. tꝫ ꝙ nõ p rationẽ q plus põt hoc tale ꝙ̃ hoc ſimplicitꝰ vult dicere ꝙ maiorẽ efficatiã hꝫ aliqd iũctũ cũ aliqua qualitate ꝙ̃ ſine illa ⁊ ſic plus põt pacti cũ ꝯfir matione q̄ꝫ ſine ipſa. ⁊ idẽ Pau. q ẽt format q̄õnem latius ꝓponẽdo ꝙ ſnia ꝯfirmatoria fuerit lata ẽt ab alio ꝙ̃ papa Dicit Jo. an. ꝙ papa Joã. xxij. pnũciauit inter epm̃ ⁊ ca pitulũ portugalẽſe ⁊ ꝑdicatores ⁊ minores illius loci ꝙ p hãc ꝯſtitutionẽ tollebantꝰ pacta ẽt que dicebantꝰ iurata ⁊ per papam cõfirmata. puta ꝙ intẽtio lr̃e ſit derogare cui cũꝗ; diſpoſitioni

cuiuſcūq̄ diſpoſitioni ſpāli ꝯrie ⁊ hac ratione ductus potuit Joā.xxij. pnūciare vt pdixi tn̄ de rigore vi primū verius rōne predicta. Jtē q2 ēt ſi precesſiſſet ſnīa ſola ēt nō mixta cū pacto nō tollitur per cōſtitutionē que nihil dicit de ſententia ꝯria pcedēte: nec ponit ēt verba per que poſſit comprehēdi ſnīa. derogat aūt per hāc cōſtitutionē pactis ⁊ cōuentionibus pcedentib⁹ iſtā cōſtitutionē. de ſequētibus dic vt in ſequēti.q. Octauo q̄ro ſi poſt hāc ꝯſtitutionē ⁊ ꝯ ipſā factā eſt aliqua cōuentio inter fratres ⁊ eccleſias parrochiales ſicut dicit̄ eſſe factū Padue an valeat. De hoc iterrogatus rn̄di ꝙ cōſtitutio hec nō derogat tali cōuētioni. p hoc lr̄a in.ꝟ.ibi.inquātū ſūt premiſſis ꝯria non dicit erūt. ⁊ idē dicit de ꝯſuetudinibus inductis poſt hāc ꝯſtitutionē: q2 hec ꝯſtitutio nō expreſſe reſtitit quatenus cōtinet fauorē fratrū vel clericoꝝ poſſūt renūciare: q2 nō eſt hoc ius publicū cui renūciari nō poſſit ſicut illud.s̄.de fo.cōpe.ſi diligēti. p pdictis eſt qd̄ no.s̄.de elec.cle.ſtatutū.glo.no.q2 in fi. Op.ad hoc q̄ bis q̄ dixi.in.d.cle.in ꝯrio vlti. So. ſtādū eſt illis cū limitatiōe ſequēti.aut eni querimus de cōſuetudine vel ſtatuto loci ⁊ talia nō valēt ēt que ſequuntur: q2 repugnant huic iuri.de ma.⁊ obe.qd̄ ſup his.s̄.de elec.cle.ij.aut de pacto: ⁊ aut fit pactū generale p dioceſanū cum clero ex parte vna: ⁊ fratres ex alia qd̄ cōcernit oē tēpus futurū ⁊ idē dicēdū: q2 h3 inſtar ꝯſuetudinis vel ſtatuti. Si tn̄ reperiant̄ ꝯſuetudines vel ſtatuta vel pacta ſup modo ſoluēdi funeralia puta de his q̄ feruntur cū funere dēt medietas eccleſie parrochiali: ⁊ d̄ alijs relictis nihil dēt videt̄ ſtandū eis q2 nō repugnant huic iuri ſaltem expreſſe ⁊ vtilia ſunt ad lites tollendas ⁊ ſic ſaluari pōt id qd̄ ſeruat̄ Padue: de quo dixi.s̄.e.q.in prin.aut fit pactū in certo caſu ſup aliquibus funeralibus de mō ſoluēdi vel ſup aliq̄ alio de pmiſſis i cle.hac.⁊ val3 p rationē ſupradictā: q2 licitū eſt in hoc renūtiare iuri ſuo

Nono q̄ro ſi cōſuetudines ſtatuta vl' pacta p parte ſūt ꝯria huic ꝯſtitutioni p parte non: an ex toto tollatur hic dicit Lau. ꝙ nō: ſed ſolū qtūs ſunt ꝯria. p hoc lr̄a ibi iquātum ſunt premiſſis ꝯria. Jn eo qd̄ dixi in.iij.notabili ꝙ ad hoc vt tollātur ꝯſuetudines ⁊ ſtatuta ⁊ pacta p ꝯſtitutionē ſequētem d3 de ipſis fieri mētio de qōne facti Monachi clumacenſes habēt priuilegia a ſede apoſtolica ꝙ nō teneātur recipere ipetrātes a ſede apoſtoloca ſub ſpeciali grā vel cōi ad bn̄ficia ſua niſi de ordine clumacenſi: vel niſi de indulto huius in lr̄is expreſſa mētio habeat̄. Pone qdē cleric⁹ ſup abbate clumacēſi ipetrauit ſibi puideri de primo beneficio nō obſtāte ꝙ de beneficijs dicti abbatis aliq̄bus puideri nō poſſit p lr̄as aplīcas nō faciētes plenā de indulto huiuſmodi mētionē ſine qualibet alia ſedis aplīce indulgētia cuiuſcūq̄ tenoris p quē effectus preſentiū ipediri valeat vel differri: ⁊ de qua in nr̄is lr̄is mētionē oporteat fieri ſpālē: ⁊ nō dicit vltra.ſ.ꝙ oia inquātū ſint nr̄e itētiōi ꝯria ⁊c̄. vt h̄ dicit an tales lr̄e derogāt puilegio clumacenſis monaſterij vi ꝙ nō.p.c.de reſcrip.lib.vj.ſi pp̄ter.⁊.xxv.q.j.§.his ita. vbi d̄r: ꝙ ſi aliqua priuilegia ab aplīco aliq̄bus cōcedūtur: ⁊ ſi ꝯ gnālem legē aliqd diſſonare videant̄: nō tn̄ ꝯ ipſam aliqd ꝯcedere itelligunt̄ So. Lau. vr̄ ſtare huic parti p illō qd̄ dico in ſe.q. Vndecimo q̄ro ſi dati ſūt executores p papā ſup leuāda decima vel fruct⁹ aialiū: ēt cū clauſula ꝯdictores ⁊c̄. an poſſint excōicare clumacēſes vel ciſterciēſes vel ſiliter priuilegiatos: dic̄ Lau. ꝙ nō: q2 pp̄ter priuilegia q̄ h̄nt nō pn̄t excōicari niſi a papa vel a legato de latere. de ver. ſig. veniēs. in pri.li.vj. Op.ad hoc de offi.dele.cū oli.ij. vbi q̄ non defert delegatis d̄r nō deferre delegāti: nā delegatus in hoc eſt maior ordinario quolibet tanq̄ gerēs vices delegātis. de offi.leg.ſtuduiſti. Pro ſolutiōe huius ⁊ eius qd̄ dixi in pcedēti.q. dicit Lau. ꝙ nō obſtātia eſt clauſula obſtaculū alicuius defectus releuās vel interdū extiguens pp̄ter qd̄ grā irritāda vel irrita redderet̄. ⁊ nō obſtātia dicit̄: q2 duob⁹ negatiuis vel nō obſtātibus ſed deſtruētib⁹ remanet ſicut ſto ſtās q̄ſi ſtare facit reſpectū ꝙ ſine eis nō valeret. de reſcrip. cū aliq̄bus.⁊.c.ſi pp̄ter.li.vj.b3 Lau. q̄ ꝟba nō ſūt oīno pp̄ria. dicit ēt Lau. ꝙ aliq̄n clauſula nō obſtantiū eſt releuatiua operās tm̄ ne obſit ſcriptū: ſ3 ip̄3 nō tollit. de fi.pſb.c.ij.li.vj. de pbē.nō pōt.e.li.q̄nq̄ releuatiua ⁊ dilatiua: ſ3 nō perēptoria. d.c.ſi pp̄ter. q̄nq̄ releuatiua quo ad vnū ⁊ iductiua quo ad aliud vt nō obſtāte tali beneficio poſſit aliud aſſeq̄ qd̄ poſſit retinere cū prio. de pbē.is cui.li.vj. q̄nq̄ eſt releuatiua ⁊ perēptoria vt nō obſtāte tali ꝯſuetudine quā oīno caſſam⁹.s̄.de elec.cle.q2 ſepe. ⁊ quo ad.q.pmiſſas aliud nō dicit Lau. S3 per hec que ſūt notāda nō ſūt ſublata dubia. Vnde quo ad hāc.q. dico ꝙ ſtādū eſt ꝯrio qd̄ ēt executor aplīcus poterit excōicare p rōnē premiſſā: q2 facit vice pape. Jtē tale priuilegiū vr̄ excludere ſolū ordinarios ⁊ delegatos ab eis p̄ter legatū de latere. de priui.c.j.ꝟ.in eos.li.vj. Quo ad primā ꝟo.q.puto ſtādū determinatiōi ibi poſite nō tn̄ per rōnes Pau.ibi poſitas ſed per alias quas poſui.s̄.cle.prima. in vltimo ꝯrio. pcipue q2 clauſula poſita in ſcd̄o rn̄ſo ē ſolita poni in reſcriptiōnibus apoſtolicis. vn̄ ſi derogaret puilegio pcedēti eſſet iutile. oporteret ergo ꝙ in ſcd̄o eēnt ꝟba per que expreſſe appareat ꝙ papa voluit derogare priuilegio pcedenti. Duodecimo q̄ro ſi monacho certi monaſterij ꝯcedit̄ ꝙ poſſit aſſequi auctoritate apoſtolica beneficiū ſeu officiū vacās in alio monaſterio: nō obſtāte ꝙ ſit monachus primi monaſterij an poſt ꝯſecutionem deſinat eſſe monachus primi monaſterij. dicit Lau. ꝙ ſic ex quo papa nō reſeruat ſibi hoc nec de iure licitū eſt ꝙ ſit monachus in duob⁹ monaſterijs. de priui.c.j.li.vj. d̄ elec. cū ad monaſteriū. habebit ergo locū ⁊ vocē in ſcd̄o monaſterio ad quos tranſlatus eſt ⁊ emancipatus ſeu relaxat⁹ a pmo.ar.de reſcrip.dilectus.ij.de renūcia.admonet.

Deciotertio q̄ro circa hoc ſi papa ſibi reſeruauit hoc dicit Lau. ꝙ hoc caſu habebit in prio monaſterio ēt vocē qd̄ eſt verū ⁊ ꝙ papa hoc potuerit conſtat: q2 pōt tollere ius poſitiuū. de cōceſ. pbē. pp̄oſuit. Decioquarto q̄ro ſi canonico ſit grā ꝙ nō obſtante canonia ⁊ pbēda quā h3 poſſit duas eccl̄ias curatas ⁊ plures habere ſi al's ei canonice ꝯferant̄ an poſt cōſecutionē poterit pbendam vel alterā de eccleſijs cū alia prebēda permutare ita ꝙ primā pbendā ⁊ alterā permutatā ⁊ de nouo aſſecutā. liceat cu3 alijs tenere vel oēs eccleſias in ſimplicia beneficia transferre. dicit Lau. ꝙ ſic ſed i duplicia alia nō poterit cū ipſiſ duplicibus grā ſit finita. de fi.pſby.c.j.⁊.ij.li.vj. Decimoqnto q̄ro qd de priuilegio minoꝝ quo poſſunt trahere quoſcūq̄ vltra tres dietas vel plures per cōſeruatores ſuos nō obſtātibus cōſtitutōibus ⁊c̄. an tollit̄ per priuilegiū cōceſſū ciuibus Tholoſanis quo cauet̄ ꝙ poſſint extra ſuā dioceſim nō obſtātibus quibuſuis cōſtitutionib⁹ priuilegijs ⁊ ſtatutis nō facta tn̄ aliqua ſpecificatiōe. dicit Lau. videri ꝙ nō tollat̄ prima gratia per ea que no.de reſti.ſpo.audita. de dolo.c.ij. de re iudi.cū inter. qd̄ facit p ⁊ ꝯ.⁊ de pben.nō pōt.li.vj. qd̄ placet per illud qd̄ dixi.s̄. q.xi. Decimoſexto quero de ꝟbo premiſſoꝝ. ad qd refert̄. So. vt in glo. vltima. ⁊ idem Pau.

Ver. Ceterum. Hac parte idē i alijs phibitis ſed fortius in iſtis cū ſpāliter demādētur. xxiiij. di. §.§. de heret. ſi aduerſus. No. ex ꝟbo ſacerdotes ꝙ noie platoꝝ in hac cōſtitutione nō intelligunt̄ curati q al's nō habēt dignitates qd̄ dixi.s̄.e.cle.ꝟ.ab oli.q.vij. Scd̄o no. hic de verbo rogatus. ⁊ verbo hortamur. Et dicit Pau. ꝙ habent vim precepti.xj.q.iiij.rogam⁹. vbi de hoc in.i.dictiōe hu

m.inū.ij.q.vij.ſicut inqt.ꝛ hoc ſi ꝓferunt a ſuperiore. Et
ſic dicit Pau. nō obſtare qḋ no.ij.q.j.votū. Dic meli⁹ ꝙ
ibi de v̄bo monemus. De v̄bo aūt hortamur. dixi de teſtā.
c.j. Et in caſu noſtro ꝙ hec verba ſint precepti ꝓbat lr̄a
ſequēs ibi precipiēdo mādamus. Ex hoc no.cū ſit p̄cepti
ꝙ ꝯ faciēs ex ꝓpoſito peccat grauiter.ar.iiij.di.deniq;. in
fi.qꝛ qḋ precipit iperat. ꝛ qḋ iperat neceſſe eſt fieri ꝛ ſi nō
fiat penā h;.de ver.ſigni.in his.xiiij.q.j.qḋ precipitur.
Tertio no.in fi.ꝙ deus digna pro meritis reddit ꝛ ſic
premiat ſḿ exigentiā meriti vel punit ſḿ exigētiā deme-
riti. Jdeo ſḿ Lau.dicit ꝙ ſḿ qualitatē culpe mēſuratur
quātitas pene ēt in foro aīe ꝙ ſi cōfeſſor non fecerit deus
ſupplet niſi releuet peccator ꝑ indulgētias rite acqſitas.
xxiij.q.v.qd ergo.de pe.di.j.mēſurā.de pe.qḋ in te.

De decimis Rrica.

r

Eligioſi. No.de v̄bo vſur-
pare qḋ ſumit in
malū.de elec.generali.vbi de hoc per
Archi. Scḋo no.de verbo reqſitio
nē.ꝙ cū ſit in ſingulari probat hoc caſu
ſufficere vnā reqſitionē.ꝛ de hoc in gl.
Cōcordat ꝛ idē Pau.cōcordat.de fo.cōpe.propoſuiſti.ď
imu.eccle.aduerſus.de ſta.reg.cle. ſcḋa. in fi. vbi dixi.in
§.ſi qui.q.ij.de offi.ordi.ſi canonici.li.vj.de here.cle.mul
torꝫ.ꝛ qḋ no.xviij.di.ſi epiſ.aľs regulariter reqrit moni-
tio trina vel vna peremptoria ꝓ tribus.de ſen.excō.ſacro.ꝛ
c.ti.ſtatuimus.li.vj.xxiiij.q.iij.de illicita.ꝛ de hoc.j.q.x-
xv. Tertio no.ꝙ hoc caſu ſit reqſitio partis ad inferē-
dam cōtumaciā aduerſarij ꝛ irrogandā penā.de hoc in ea
dē glo. Concordat ꝛ idē Pau.aľs regulariter monitio vľ
reqſitio partis nō inducit cōtumaciā iuditialē vel penā.ď
vi.ꝛ ho.cler.cle.dioceſanis.ſufficit ēt hoc caſu qḋ de hac
monitiōe ꝯſtet qūocūq; l;aliqn̄ oporteat ꝙ cōſtet ꝑ iſtrm̄.
de ſen.ex.c.j.li.vj.vt in eadē glo.ꝛ idē Pau. Quarto
no.ꝙ ad hāc reqſitionē faciēdā audiūt tm̄ hi quorꝫ itereſt.
de hoc in glo.in verbo intererit.ꝛ idē Pau.nam ſolū illi
quorꝫ intereſt audiunt appellātes ꝛ ꝯdicentes.de elec.cū
inter.ij.q.vj.nō ſolēt.de teſta.veniēs.ij.de accu.illa.ꝛ di-
cit Pau.ꝙ ꝯſideratur an interſit tpe reqſitionis.ꝛ q ſint iſti
quorꝫ poſſit intereſſe.patet ex eo qḋ dicit glo. predicta in
v̄bo intererit.que enumerat prelatos ꝛ miniſtros illarū
eccliarꝫ quibus decime debent qḋ intellige ſiue requirāt
ꝑ ſe ſiue ꝑ aliū.regula qui ꝑ aliū.li.vj. Lau. enumerat plu
res quorꝫ pōt intereſſe vt eſt patronus ꝛ eius filij. xvj.q.
vj.filijs. Jtē quilibet de plebe. de teſti. ex pte. Jtē qlibet
ſupior legitimus ad rectorē ecclie ſḿ ea que no. Jnno. de
iudi.cū deputati. Hec nō ꝓcedūt indiſtincte qtūs dicit de
patrono ꝛ de eo qui eſt de plebe. q̄;q̄; eni iſti audiant:ne
in eccleſia ſit minus idoneus.d.c.ex parte.qꝛ in hoc ſua i
tereſt.nō tn̄ audiūtur ad agendū ꝓ eccleſia niſi inueniatur
ſpāliter expreſſum ſed ſuccurrit eccleſie cū caret prelato.
qꝛ datur defenſor de re.eccle.nō alie.c.j.li.vj. Quīto
no.caſū in quo reqſitio partis cōſtituit quē cōtumacē etiā
quo ad incurrendū excōicationē ꝛ ſuſpēſionē.de hoc i gl.
ꝯcordātie.ꝛ in hoc eſt hic ſpāle ꝛ in iuribus ad hoc alle-
gatis in glo.aľs.n.ſḿ Pau.reqſitio partis nō inducit cō
tumaciā iudicialē vel penā.de ſen.ex.in audientia.ꝛ.c.cō
tingit.de rap.excōicatiōi.de vi.ꝛ ho.cle.cle.dioceſis.
Sexto no.ꝙ terminus d; dari breuior vel longior ſḿ
nām eius de quo agit.p; ex eo ꝙ dat mēſis ad deſiſtendū
ꝛ duo mēſes ad emendandū:qꝛ pmū eſt facilius. de hoc
in glo.in verbo duos. Unde dicit Lau.ꝙ cōmēdatio ſub
tractorꝫ pōt eſſe facilior ꝓpter deſtructionē que pōt eē fa-
cta de talibus.ar.de cōſe.ec. vel.alta.aqua. Et quot dieſ
habeat mēſis.dic vt in glo.quot ꝛ in ea.in fi.de ſup.neg.
p̄la.licet.ꝛ no.ff.de diuer.ꝛ tēp.preſcrip.l.ij.in glo. Et in
uer.ꝯiug.ex publico. Septimo no.de emēda q̄ idē ipor
tat ꝙ ſatiſfactio.ſic ſumit de reſti.ſpo.grauis.alibi ꝓ cōdē
natione ꝛ pena maleficij.de offi.ord.dilectus.ꝛ alibi ſḿ
Pau. dꝛ iuſticiaria.de ſta.mo.recolētes.ibi tūc exponit
aliter. Octauo no.ꝙ emēda d; fieri cōpetēs ꝛ dic ꝙ ſi,
et reddendo qḋ eſt vſurpatū ſi extat.vel ſi nō extat redde
tur equalēs.ar. vt lite pendē.eccleſia.i.nō habita rōne ne
egeāt qꝛ dignū eſt vt male meriti egeſtate laborēt.de de-
poſi.bona fides. v.q. v.nō ois inopia.tn̄ facit exactiones
inanē.de ſo. Odoardus. Et hoc caſu ſḿ Pau.nō icurrit
penā q̄ ſeqtur qꝛ ad ipoſſibile nō obligat qs ex iuris prece
pto.iiij.di.erit aūt.de pac.c.fi. regula nemo poteſt. li. vj.
Decimo no.de clauſula nō obſtātibus ibi priuilegijs
nō obſtātibus. Et de hoc de reſcrip.cū aliqbus.li.vj.ſ.ſ.
j.cle.j.vbi dixi in.iij.ꝯrio. Undecimo no.ꝙ v̄ba debēt
intelligi cū effectu.de hoc in glo.pe. Op.ꝙ non fuerit
opus ꝓuidere ꝯ religioſos ſup decimis: qꝛ iā ꝓuiſū erat
ꝑ.c.ij.§.dioceſani.ꝛ.§.ſe.e.ti.li.vj. So. Mat.in additiōe
ꝙ ibi de nō exēptis de qbus de ꝓui.cū ꝛ plantare.§.eccle
ſias.hic de exēptis.dic ꝙ tā de exēptis q̄; non exēptis vt
dico.j.q.j.Sed in.§.dioceſani tm̄.de nō exēptis ꝛ in hoc
ꝓcedit ſolutio p̄cedēs. Jtē hic additur pena de qua.j.ea.
cle.q̄ nō ponit in.d.§.dioceſani. Scḋo op.i eo ꝙ punit
religioſos ſi admiſcēt aīalia aliena ſuis.vꝛ eni ꝙ debuiſſēt
ex hac admixtione ꝑdere priuilegiū ēt in ſuis.regula vti-
le.li.vj.So.vt in glo.hic iunge.ꝙ hic viciat vtile ꝑ inuti
le.qꝛ ſūt ſeparabilia. Unde dicit Lau.ꝙ ex tali cōmixtio
ne nō fit ꝯfuſio inſeꝑabilis ipſarꝫ rerū imixtarꝫ ſicut fit i cō
mixtione diuerſarꝫ aquarū vel aque vino mixte.ff. de aq̄
quoti.ꝛ eſti.l.j.§.itē ſi qs.de cōſe.ec. vel.alta.qḋ in dubijs
de cele.miſ.cū Marthe.§.qſiuiſti. Jdeo nō viciat vtile ꝑ
inutile ſecus ſi ſunt inſeperabilia:dū tn̄ ſint eiuſdē nature:
vt aqua benedicta ꝛ nō bn̄dicta quorꝫ maius ad ſe trahit
minus.vt in.d.c.qḋ in dubijs.qn̄ aūt ſunt diuerſe nature
tūc vnū nō trahit ad ſe reliquū ſicut ſanguis in calice non
trahit ad ſe vinū ſuperadditū.d.c. qſiuiſti.ꝛ in hac gl.ibi
§.trebatius. Jdē Stepha.q allegat. ff.de mino.l. etiam.
Tertio op.in eo.ꝙ inuit qḋ religioſi nō habeāt priuile
giū de decimis aīalium niſi qn̄ per ſe nutriūt.ꝛ ſic ob.e.ti.
ex parte.j.vbi ſimplr̄ dꝛ ꝙ nō tenētur ad decimas de nu-
trimētis aīaliū ſuorꝫ.ad idē de eccle.edi.cū dicat.glo.per
hūc.ꝛ glo.ſicut ergo ſoluūt.ꝙ illa iura limitātur per hāc
cle.ꝛ ſic qḋ dicūt illa iura ꝙ nō tenētur ad decimas de nu
trimētis aīalium ſuorꝫ intellige.i.que per ſe nutriūt.ꝛ idē
Pau. Laurentius de pinu.dicit ꝙ hic ſolū punit eos qui
fraudē ecclīarū fingūt emere ꝛ nō emūt ſed ſi vere emūt
ꝛ tradūt alijs tenēda gaudēt priuilegio.primū placet.ēt
fraus in hoc qḋ dicebāt ſe nutrire. Jtē tūc erat dubiū;an
de talibus deberet decima ꝛ ipſi defendētes illā partem
ꝙ indiſtincte nō deberet decima de aīalibus ad fraudan
dū eccleſias de decimis emebant aīalia que nō emiſſent
que ipſi per ſe nutrire nō poterūt ꝛ q̄;q̄; in hoc poſſet iſta
ri hec tn̄ opinio eſt equior per rationē quā ponit glo.i v̄bo
tenēda. Et in hoc glo.per hūc ibi que nutriūtur ꝓ hoc.ff.
de dā.infec.ſi finita.ver.ꝛ qḋ ait.vbi edictū de ſatiſfaciēdo
ꝓ opere exponit.i.pro dāno qḋ ex opere fiet. Quarto
op.qꝛ vꝛ ſupfluitas ibi nō ꝑmiſerint aut ꝓhibuerint q idē
vidētur iportare. So.vt i glo.in v̄bo permiſerint.ꝛ i v̄bo
ꝓhibuerint.in pri.ꝛ idē Gē.qui ēt no.ꝙ non permittere ꝛ
ꝓhibere hic ponūtur tanq̄; paria. Quinto op.in eo ꝙ
ſufficit eū q ꝓhibuit decimas dari deſiſtere infra mēſem a
tali prohibitione nā cogi d; rōne iniurie ad ſatiſfaciēdum
eccleſie.ar.de imu.eccle.vel nō minus ſoluit Pau. ſtan-
do cōirarie

do ꝯrio dicēs ꝙ qꝛ remoto īpedimēto eccleſia ꝯſeqtur ſuū ideo ille q̄ īpediebat liberatur ab ipſa re ꝛ ab intereſſe. ff. de po. l. j. §. ſi apud. C. ſi tutoꝛ vel cura. l. vlti. Sed tñ tenetur ſatiſfacere pro iniuria vt in ꝯrio. Itē nō liberaꝭ a pena xij. q. ij. cū deuotiſſimā. ꝛ. c. monemus. ff. de co. p quē fac. erit. l. j. §. ſi plures. de dolo. ſi plu. ex qui. cau. in poſ. ea. ſi quis creditoꝛ. Sexto op. ad idē. ſtat eni qḋ auferꝭ īpedimētū ꝛ tñ eccleſia nō poterit ſuū ꝯſequi vt ille qui habuit factus eſt nō ſoluēdo. ſoluit Pau. qḋ tūc ex quo eccleſia nō pōt ſuū cōſeq a pricipali agit ꝯ īpedientes ad intereſſe cū eoꝝ facto ſit i hoc dānificata. ar. ff. p quē fac. e. l. ſi. de dolo ꝛ eleganter. §. ſi dolo. ꝛ. l. ſi te. de preſcrip. auditis. de in inte. reſti. ex lr̄is. de homi. de cetero. de iniu. c. fi. facit qḋ no. xviij. di. q̄ſi. Septimo op. in fi. in eo qḋ requirit ꝙ oblati obtulerit ſe ꝛ ſua. videꝭ eni ſufficere alteꝝ vt de priuile. vt priuile. So. in glo. fi. Quero in pĩcipio q̄ religioſi cōprehendanꝭ ſub hoc verbo religioſi. dic ꝙ oēs vt ꝓbat verbū ſequēs quicūꝗ. Et dicit Lau. ꝙ cōprehendūtur illi qui ſunt ſub aliqua de tribus regulis. ſ. beatoꝝ Auguſtini Benedicti ꝛ Franciſci ſub quibꝰ oēs vere religioſi de mundo militant pro hoc qḋ dicit glo. in ver. quecūꝗ. in prin. cū qua ꝯcordāt Pau. ꝛ Gē. dicētes ꝙ cōprehendūꝭ ēt religioſi ꝓuilegiati ð decimis nō ſoluēdis. Scḋo q̄ro an cōprehendanꝭ clerici ſeculares. gl. j. dicit ꝙ nō. ꝛ ratione reddit. quā no. idē Pau. alle. ð elec. cle. in pleriſꝗ. de ſup. neg. prela. cle. vnica. de re. eccle. nō alie. cle. j. de ſta. mo. cle. j. de reli. do. cle. j. ad fi. de cēſi. cle. j. de pe. cupientes. de ſen. exco. cle. j. Tertio q̄ro. an cōprehendaꝭ religioſus. ad ecclīam ſecularē trāſlatus. glo. j. dicit ꝙ ſic ꝗꝗ nō fuerit de mēte. Steph. dicit hoc ꝓcedere ſi nō eſt eps̄ ſecus in epo. de ſen. exco. qꝛ periculoſū. li. vj. qḋ. c. ꝓcedit quo ad ſniaꝫ ſuſpēſiōis. de qua hic. nō aūt quo ad ſniam excōicationis. vt patet in eo. ti. c. qꝛ periculoſū. Op. ꝙ ad hoc nullo mō locū habeat in religioſo promoto ad eccleſiam ſecularē per id qḋ no. de re. eccleſ. nō alie. cle. j. in. v. glo. in fi. So. illa glo. ꝓcedit reſpectu illius cle. que loqtur de religioſo habēte adminiſtrationeꝫ regularē qḋ nō exigit hec cle. Quarto quero an cōprehēdat feminas. Glo. ij. ꝙ ſic. idē Lau. ꝛ Gē. pro hoc. xvj. q. iiij. ſi quis iūcto. c. mulieres. de ſent. excō. C. vnde vi. ſi qs in tantā. Quinto quero qd eſt nouale. glo. iij. remittit ad. c. qd per nouale. ꝛ ibi dixi ꝛ quo ad iſtā lr̄am. dicit aūt Lau. ꝙ illa terra in qua fuit perpetuo nemus vel que al's ſemp fuit inculta ꝛ talis de qua eccleſia parrochialis de lignis vꝭ paſcuis vꝭ alijs nullos vel nō magnos prouētus habuit talis dicꝭ nouale ſi ſemel excoliꝭ ꝛ ex tūc ꝑpetuo erit nouale. de priui. c. fi. Sexto quero an in illis ptibus in quibus nō ſoluiꝭ decima de feno ſi de prato fiat terra arabilis an erit nouale. videꝭ ꝙ ſic cū illi fructus. ꝓ decima perciperēꝭ. de ver. ſig. querenti. in ꝯrium qꝛ non qḋ fit ſed qḋ fieri dꝫ in talibus attendēdū eſt. de elec. cām ſed de feno dꝫ ſolui decima. e. ti. peruenit. qḋ tꝫ Lau. ꝛ placet qꝛ pratū nō dicꝭ locus ſterilis nec ꝓprie incultus.

Septimo q̄ro qꝛ hic loqtur de decimis debitis eccleſie qd de debitis priuatis ex priuilegio vel feudo. gl. per hoc dicit in illis nō eſſe locū huic cle. Octauo q̄ro quibus eccleſijs debenꝭ decime de iure cōi. de hoc ꝑ glo. eo. ti. cū cōtingat. vbi ponūtur due opi. Una glo. ꝙ eccleſie baptiſmali. Alia ꝙ eccleſie parrochiali ſi hꝫ limitatā parrochiā. quā tꝫ hic Lau. Pau. ꝛ Gē. quā ēt tenui in. d. c. cū ꝯtingat. Op. ad hoc ꝙ parrochialis intelligiꝭ fundari ſine preiudicio baptiſmalis. de eccle. edi. ad audientiam. j. Ipſi aūt baptiſmali prius debebātur prediales. Soluit Pau. ꝙ ex quo ratio ſuadet certā parrochiā aſſignari noue capelle oīa q̄ inde ꝓueniūt illi cedūt p. d. c. ad audiētiā. ꝑ hoc qꝛ al's cōceſſio videreꝭ fruſtratoria. Itē vno cōceſſo cōceduntur oīa ſequētia. de offi. dele. ꝑterea. qḋ dic latius vt dixi in dicto. c. cū cōtingat. Nono quero ſi religioſi habēt eccleſias parrochiales i quibus adminiſtrāt curā p vicariū cui debenꝭ decime. Dicit Lau. ꝙ religioſis ꝛ nō vicario q dꝫ eſſe contentus ſua poꝛtione. de pbē. extirpāde. §. j. ꝛ. c. expoſuiſti. Unde rubrica de capel. monacho. non dicit vicarioꝝ. Sunt tñ aliqui caſus in qbus decie nō debenꝭ alteri q̄ꝫ ꝓrochiali eccl'ie quos enumerat Lau. ꝑmus in dote eccleſie aſſignata. ſ. e. nouū. Scḋs in poꝛtione epali. de preſcrip. de q̄rta. de offi. oꝛ. cōquerēte. e. ti. dudū. Tertius vbi nō cōſtat infra cuius ꝓchiam ſint pdia e. ti. q̄ſi. Quartus vbi eſt pactū cōpoſitio vel priuilegiū qḋ ſufficit ēt cū laicis. de trāſac. ſtatuimus. de his que fi. a ꝑla. cū apoſtolica. in fi. vel ꝯſuetudo vel preſcriptio eccleſie noie. de preſcrip. auditis. e. ti. c. ij. li. vj. Decimo q̄ro i eo qḋ dicit debitas an loquaꝭ de debitis iūre cōi tm̄. gl iure cōi dicꝭ ꝙ nō. ꝛ idē iure ſingulari. ꝛ idē Pau. Undecimo q̄ro i eo qḋ dicit de cā legitima q̄ pōt eē cā ltima p quā decime nō debeanꝭ a religioſis. Dicit Laud. q. cā eſt vt qꝛ ſunt noualia que ſuis manibus vel ſūptibus colūt. Itē de nutrimētiſ aīaliū de oꝛtis ꝛ fūdo eccleſie nō tenenꝭ e. ti. ex parte. ꝛ. c. nouū. Itē ſi eſt cōſuetudo p eis vel preſcriptio. de preſcrip. c. j. li. vj. hoc tñ caſu quo neceſſe eſt i ꝑſcriptione titulū habere dicit Lau. tutius allegare ꝯſuetudinē. ve hoc. de ꝯſue. c. fi. Itē donatio epi vel alterius iferioꝛis obſeruata ſolēnitate iuris. de re. eccl. nō alie. cle. ij. Itē vbi ad ipſos religioſos ſpectat ecclīa lꝫ faciāt curā ꝑ aliū exerceri. vt dixi. ſ. q. ix. Duodecimo q̄ro his caſibus qbus ex cā legitima ad alios ſpectāt an locū habet hec cle. Lau. ꝛ Pau. ꝛ Gē. dicūt ꝙ nō: qꝛ nemini iniuriaꝫ facit ꝛc. de elec. cū eccleſia. ꝓ hoc qꝛ lr̄a notat fraudē. ibi exquiſitis fraudibꝰ. Decimotertio q̄ro circa hoc qūo ꝓbaꝭ fraus de qua. ſ. q. xi. Videꝭ ꝙ prima facie preſumatur cū nō liceat detrimētū alterius in icerto vagari. de elec. vt quis duos. li. vj. ꝛ eo. ti. cle. cōſtitutionē. vbi ē preſumptio iuris ꝛ de iure ꝯ quā nō admittiꝭ ꝓbatio ꝙ ille q opponit crimē cōtra aliquē preſumiꝭ ſcire circūſtantias criminis. In cōtrariū qꝛ qui fraudē allegat ꝓbare tenetur p indicia ꝑſpicua. de cā poſ. paſtoꝛalis. in fi. de renū. c. ij. li. vj. Lau. tꝫ primū. ꝓpter ius cōe qḋ eſt cōtra iſtos ꝛ pro eccleſijs. de preſcrip. c. ij. li. vj. Idem Gē. pro hoc de elec. cōſtitutus. ꝛ qꝛ in ſpūalibus poſſeſſio nō ꝑſumitur canonica niſi ꝓbetur. de inſti. ex frequētibus. regula ꝑma. li. vj. ar. ff. de decurio. herēnius. Decimoquarto q̄ro in eo qḋ dixi. ſ. in. iij. ꝯrio. de priuilegio leproſoꝝ ſup decimis qḋ limitatur per hāc cle. An leproſi viuētes ꝯ id qḋ hic dicitur ligentur penis de quibus hic. glo. in v̄bo aīalibus. ibi lꝫ aūt. dicit ꝙ nō pro hoc qḋ dixi. ſ. q. ij. Decimoq̄nto quero cui eccleſie debetur decima de aīalibus. Dicit Lau. ꝙ ſi loqmur de nō incluſis tūc qꝛ nō ſunt in alicuius ꝓchia de ipſis vel eoꝝ valoꝛe ſoluēda eſt decima perſonalis. vt no. Inno. e. ti. cōmiſſū. ſi aūt loqmur de domeſticis ꝛ incluſis debeꝭ decima predialis. vt no. glo. eo. ti. ad apoſtolice. ꝛ ibi ad no. remittit gl. j. in v̄bo gregibus. Hoſt. in ſūma. eo. ti. §. quot ſunt ſpēs. dicit ꝙ decima eſt mixta qꝛ ꝛ nutrimēto predioꝝ ꝛ ab opere qḋ hoies ipendunt in cuſtodiendis aīalibus procedit Hug. xvj. q. j. decimas. diſtinguit: qꝛ aut aīalia aliunde veniūt ibi ad tps. ꝛ tunc ſoluiꝭ perſonalis de precio qḋ dñs recipit. Si aūt aīalia ibi moꝛanꝭ ſoluiꝭ pdialis. Inno. e. ti. cōmiſſū. dicit ꝙ ſi dñs patiꝭ beſtias paſcere herbā ſuā gratis trāſit herba cū onere ſuo. e. ti. paſtoꝛalis. Et vꝭ velle ꝙ decima ſit paſtoꝛalis quātū ſe pōt extēdere extimatio. ſi aūt paſcua venduntur de precio debetur decima predialis. Lau. cōcoꝛdando opi. dicit ꝙ aut loqtur de precio qḋ venatoꝛ accipit de feris ꝛ tūc debetur decima perſonalis ſi erant fe

re nõ incluſe vt predixi.ſi aũt incluſe debetur decima pre dialis: aut loquimur de animalibus domeſticis: ⁊ aut de precio paſcuorum ⁊ ſoluet decima illi eccleſie cui ſoluenda eſſet decima feni ſi herba illa facta fuiſſet fenũ ⁊ ſic erit p̄dialis. ⁊ ſic loqtur Inno. in. d. c. cõmiſſũ. Aut de agnis lana ⁊ lacte ⁊ adhuc erit decima predialis. ⁊ ſic loqtur glo. in. d. c. ad apoſtolice. aut loqmur de mercede quã hʒ paſtor p cuſtodia aĩalium ⁊ debet pſonalis ſicut a milite de militia. e. ti. nõ eſt. ⁊ ſic itelligitur opi. Hug. Decimoſexto q̄ro de ouibus que alicubi mutantur in anno p tria loca. vt puta qꝛ hyeme tenẽtur in vno loco. vere ⁊ autumno in alio. eſtate i alio cui eccleſie ſoluet decimã? Lau. reliquit diſputationi. Solue per id qđ dixi in. q. p̄cedenti. ⁊ dic q̄ quo ad paſcua ſi pro eis datũ eſt preciũ debet decima predialis diuidẽda inter eccleſias predictas p hoc glo. e. ti. cõmiſſũ. Jn aũt cuius ſunt oues de lacte ⁊ lana ⁊ paſtor de mercede q̃ũ ſoluãt? dic q̄ decima eſt pſonalis p ea que dixi in prima. q. Decimoſeptimo q̄ro iurauit aliquis dare integrã decimã de oĩbus aĩalibus ſuis: naſcũtur ſibi decẽ ſerui ex ancillis videt decima nõ deberi: qꝛ partus nõ eſt in fructu. inſti. de re. diui. §. partus. In cõtrariũ ſatiſfaciendũ eſt iuramẽto. de vo. magne. Lau. format ⁊ nõ ſoluit. primũ verius nõ eni dicit violare iuramẽtũ ex quo hoc in eo nõ cõtinet. Decimooctauo q̄ro de q̄bus familiaribus loqtur in eo q̄ dicit familiariũ. glo. famulanti intelligit de his qui famulãtur. dicit tñ in hoc nõ eſſe vim. p id qđ ſeqtur vult dicere q̄ ſiue ſint familiares ſiue alij locũ habet qđ dicit hic. pꝑter lr̄am ſequẽtem ibi aliorum: niſi eſſent plene oblati. vt. j. in fi. ⁊ idem Pau. quo ad caſũ iſtũ. dicit tñ ſecus in caſu. c. licet. §. j. de priuile. li. vj. ⁊ de cele. miſ. cle. dignũ. illa eni locũ habẽt tm̃ in domeſticis. i. in domo cõmorantibus. ⁊ in hac glo. ibi oblatis illi religioni. ſecus ſi religioni in genere tm̃ qꝛ tũc cũ nulliꝰ religionis poſſint cenſeri nõ habet locũ exceptio de oblatis que eſt in fine. Decimonono q̄ro de filijs religioſorũ. arguit Lau. q̄ idẽ ſit in eis qđ in ppetuo oblatis cũ ſint ſerui monaſterij: ⁊ ſic acquirũt monaſterio nõ ſibi. vt no. xxxij. di. eos. lxxxj. di. quidẽ clericus. xv. q. vl. cũ multe. dicit tñ Lau. q̄ eccleſia nõ vtitur hoc iure vt no. in. d. c. cũ multe. Uigeſimo quero in eo q̄ dicit religioſos teneri ad decimas de terris quas tradũt alijs excolendas quid requiritur ad hoc vt locus ſit ſuo priuilegio? So. duo requiruntur. qđ dic vt in glo. in verbo excolendas. ⁊ idem Pau. Uigeſimoprimo quero an qđ dixi prima. q. procedat ſiue tradãt terras colẽdas cẽſuarijs ſiue partiarijs gl. ead ẽ q̄ ſic. Uigeſimoſecũdo quero an coloni partiarij vel cenſuales priuilegiatorum ſup decimis nõ ſoluendis teneantur ad decimas. Glo. eadem dicit ponderanda verba priuilegij an eximat terras an perſonas. primo caſu non tenentur. ſecundo ſic. idẽ Pau. qui pro hoc vltimo inducit q̄ cũ priuilegiũ cõmiſſum eſt perſonis obligatio colonorũ ſeparata eſt ab obligatione priuilegiatorum: ideo vnius obligatiõis remotio non inducit liberationẽ alterius ſed remanent coloni in propria obligatione. de vſu pal. ex tuarum. ex hoc infert ad queſtionẽ ſequentem.

Uigeſimotertio quero ſi religioſis cõceſſum eſt priuilegiũ de nõ ſoluendis decimis poſſeſſionũ quas ſuis ſumptibus colũt vel tradunt alijs excolẽdas. an colonus partiariꝰ teneat de ſua parte ſoluere. dicit Pau. Bononie fuiſſe diſputatũ q̄ ſic cũ tale priuilegiũ nõ poſſeſſionibus ſʒ ordini cõceſſum fuerit. ideo ad alios non extendit. ff. ſol. ma. maritus. vij. q. j. nõ aũt. ⁊. c. petiſti. xvj. q. vij. hinc etiã regula priuilegium. li. vj. nam colonus facit ſuos fructus partis ſue. e. ti. ex parte. ⁊. c. ex tranſmiſſa. Quo ad colonos vero cenſuales dicit Pau. qꝛ religioſi nõ tenentur de cenſu ſoluere decimas cũ cenſus ſuccedat loco fructuum ⁊ hoc ex quo ſunt priuilegiati. ſic etiã nõ tenetur colonus cenſualis ſoluere de illa penſione decimas prediales qui illum recipit a priuilegiatis ſm̃ Pau. Et videt Pau. intelligere q̄ ſit colonus cẽſualis ideſt cui videtur ſi eſſet cẽſualis. i. qui ſolueret certũ cenſum retentis ſibi fructibus tunc eniʒ tenetur niſi priuilegiũ ſit cõceſſũ poſſeſſionibus vt p̄dixi. ⁊ de hoc dixi. e. ti. tua. ij. Uigeſimoquarto q̄ro in eo qđ hic ponũtur religioſi decimas ſibi appropriãtes vel ſolui nõ permittentes aut phibentes. quid ſi non ſoluũt cum non debent. glo. vero dicit non eſſe locum pene. idem Pau ⁊ Gen. qui dicit q̄ ſi religioſi non ſoluẽtes tenerentur penis huius cle. eſſent peioris cõditiõis q̄ȝ laici nõ ſoluẽtes qui nõ ſunt ipſo iure excõicati ſed excõicandi. ſ. e. ti. tua. ⁊. c. de terris. xvj. q. j. ſtatuimus. cũ tñ idem ſit debitũ in vtriſq̄. xvj. q. j. reuertimini. d. c. tua. ⁊. eo. ti. prochianos. Q p. ad hoc de v̄bo retinere qđ eſt iter. So. vt in ea. glo. Step. p illud verbũ ſtat ꝓrio dicens q̄ ſi verbũ retinere refert ſolũ ad appropriata vt vult gl. tũc ſupfflueret. Jtẽ de iure nõ refert decimas vſurpare vl indebite retinere. xij. q. ij. indigne. xl vij. di. ſicut. Jo. de lig. tʒ cũ glo. qꝛ pene nõ ſũt extendẽde. de pe. di. j. pene. regula in penis. li. vj. ſed nõ rñdet ad rationes Steph. Dicer go ad primũ q̄ nõ ſuperfluit verbũ retinere qꝛ refert ad illas que ad eorum manus peruenerũt ſine vſurpat õe q̄s retinẽt aĩo appropriãdi. ſecꝰ aũt ſi retinẽt nõ vt appropriarẽt ſʒ p negligẽtiã nõ ſoluẽdi ⁊ tũc ꝓcedit alia opinio. Ad aliud cũ dicit q̄ paria ſũt vſurpare ⁊ detinere. dic hoc verum ſi quis tenet aĩo appropriãdi. de reſti. ſpo. ſepe. ſecus ſi ex negligẽtia ſoluẽdi vt nũc dixi. Jtẽ nõ per oĩa ſunt paria vſurpare ⁊ detinere. vt no. in. d. c. ſepe. vñ dicit Pau. q̄ nõ eſt oĩmoda ſimilitudo inter predicta. ⁊ pro differentia inter vſurpare ⁊ detinere alienũ inducit. ar. C. de ſuſpec. tu. l. ſi. dicens q̄ aliquando peius eſt nõ dare indigẽti ad mortẽ q̄̃ alteri auferre. xl vij. di. ſicut. interdũ peius eſt auferre. vt in preallegatis iuribus. Uigeſimoquinto quero in eo qđ dicit de requiſitione an ſufficiat vnica. glo. cõcordat. dicit q̄ ſic. Jdem Pau. qđ dixi. ſ. in. ij. notabili. Q p. ad hoc q̄ȝ imo debeat eſſe trina. xxiiij. q. iij. de illicita. de ſen. ex. ſane. ⁊. e. ti. ſtatuimus. ⁊. c. ſtatutũ. ⁊. c. ꝯſtitutionẽ. li. vj. So. Pau. q̄ illa loquũtur cũ in iure dicitur q̄ fiat monitio canonica vel cõpetẽs. ſecus ergo in caſu iſto in quo ſimpliciter dr̄ q̄ fiat requiſitio. Uigeſimoſexto quero q̃ũ fiat fides de hac requiſitione. glo. eo. dicit q̄ q̃ũocũq̄. ⁊ idẽ Pau. ⁊ Gẽ. q dicit ſufficere q̄ fiat fides p teſtes vel alia documẽta. debet aũt ſm̃ Pau. fieri congruo loco ⁊ tempore. de ap. ab eo. li. vj. Uigeſimo ſeptimo quero de intellectu verbi a premiſſis. Sol. vt in glo. phibitione. Uigeſimooctauo quero q̃n incipiant currere duo menſes de quibus hic. ſo. vt in glo. ſ. que cõcludit q̄ a die requiſitionis. pro hoc qꝛ clauſula poſita in p̄n. reſpicit ſequẽtia. de ap. ſcđo requiris. Jtẽ ſi cõcurrerẽt a die vſurpationis contingere poſſet q̄ longe maiorum minus daretur ad deſiſtendũ q̄̃ ad reddẽdũ vt ſi cõtigat q̄ parti nõ affuit cõmoditas faciendi requiſitioneʒ infra mẽſem a die phibitionis. Contrarium aũt voluit lr̄a que maiusꝰ tp̄s dat ad reſtituẽdũ per rationẽ quã dixi in. v. notabili. Uigeſimonono quero in eo qđ dicit de officijs an intelligatur de diuinis an de officijs. i. adminiſtrationibus. vtroq̄ȝ eni modo dicũtur officia. de eta. ⁊ qua. cle. vt hi qui. de ſta. mo. cle. ne in agro. §. ad hoc. glo. declarari ſentit de officijs. i. adminiſtrationibus. Pau. dicit q̄ h expoſitio eſt benignior. regula in penis. alleg. in glo. ⁊ p hoc qꝛ nõ oẽs religioſi tenent ad officia diuina. ſed ſolum pfeſſi ⁊ clerici. xxj. q. j. nemo. ⁊. c. ſi monachus. Dicit etiã Pau. q̄ ſi in eadẽ perſona cõcurrũt officia diuina ⁊ illa. tunc habet locum precedens expoſitio. Sed ſi diuina tantum

tantum tunc in illis ſint ſuſpenſi. vt videtur maior pena. ſ. excõmunicationis. qua nulla eſt maior. xxiiij. q. j. non affe/ramus. z. q. iij. corripiantur. de ſentẽ. ex ſacro. C. de appo. l. hi qui ſanctam. Ab hoc tamen dicto recedit Pau. quia infra ſimpliciter excommunicat non habẽtes adminiſtrationes vel beneficia. z ſic verior eſt expoſitio pma. Step. intelligit de vtriuſq3. alias non beneficiati grauius punirentur quod eſt durius q̃ temporaliter puniri. d. c. corripiantur: quod fieri non debet. xl. di. homo. primum verius rationibus predictis. Nec ob. ratio Stepha. quia non beneficiati ideo excõmunicantur. quia non eſt alia pena q̃ habiliter poſſit eis infligi nec eſt verum q excõmunicatio ſit maior pena cum ſit potius medicina. de ſen. excõ. c. j. li. vj. Trigeſimo quero an ſuſpenſi poſtq̃ ſatisfecerint indigeant abſolutione? Glo. ſic ſuſpenſi. dicit q ſic. ſecus dicit ſi fuiſſent ſuſpenſi ad certum terminum. dicit tamen q ſufficeret declaratio iudicis ſuper ſatiſfactione. l3 ſecus i excõmunicatione ſuper qua omnino requiritur abſolutio Et hanc glo. no. ſingulariter Pau. latius loqtur. na3 pro eo quod dicit glo. inducit vt gl. qð nota. Inno. de etate z quali. cum bone. In contrariũ quod no. idem Inno. de coha. cle. ſicut. Hoſti. de maio. z obe. c. ſi. dicit q interdictus z ſuſpenſus donec ſatiſfecerit premiſſa ſatiſfactione non eget abſolutione. ſed ſufficit q iudex declaret ſatiſfactum eſſe. Et hoc eſt quod vult glo. in eo quod dixi de declaratione. Rationem autem diuerſitatis quare in excõmunicatione non ſufficit hec declaratio ſed requiritur abſolutio. reddit Hoſti. quia in excõmunicatione certa forma ſtatuta ẽ. de ſen. excõ. cum deſideres. z. c. a nobis. ij. Sed in ſententia ſuſpenſionis vel interdicti nõ ẽ neceſſaria forma ſolemnis. ſed ſufficit q dicat abſoluo vel relaxo. de teſti. veniens. ij. z in hac glo. ibi ſine alia abſolutione. ſic intelligo glo. pe. c. exigit. de cenſi. lib. vj. Jo. an. O p. ad hoc quia etiam ab excõmunicatione erit qs abſolutus ſi cũ dicitur te abſoluo. Unde non videtur differẽtia inter ſuſpẽſionem z excõmunicationem. de hoc Spe. de ſen. prola. §. vt autem. ver. porro. z ver. ſequenti. Pau. ſtat contrario dicens q ſicut in excõmunicatione debet ſeruari forma de qua. xj. q. iij. nemo. z. c. debent. xij. q. ij. indigne. de ſen. exc. ſacro. z tamen ea omiſſa valet excõmunicatio. xj. q. iij. c. j. z §. ſic ergo. Sic etiam abſolutio l3 habeat ſuam formam tamen valet facta ea omiſſa. quia par ẽ poteſtas ligãdi z ſoluendi. xj. q. iij. quomodo. de peni. di. j. verbum. Et hoc dicit Pau. verum in forma data a iure. ſecus data ab homine que exacta diligentia debet obſeruari alias non valet: quod agitur. de reſcrip. cum dilecta. de reſti. ſpo. piſanis. dicit ergo Pau. in. q. pmiſſa melius dicendũ. q quãdoq3 tempus vel factum dicitur abſolutioni fiende quandoq3 durationi ſententie. primo caſu neceſſaria ẽ abſolutio. de ſen. excõ. parrochianos. z. c. cõqueſti. de offi. ord. ſignificauit. Secundo caſu non ẽ neceſſaria ſed ſufficit declaratio. de imu. eccle. aduerſus. in ſi. de ſpon. non eſt. lxxxj. di. ſi q. nam abſolutio videt tunc facta in diem vel in conditionẽ conſtituentem. de app. ptereà. ij. facit in ſimili. xij. q. iij. põtifices. ff. de condi. z demon. qui heredi. z. l. cum ſub hac. Cõmuniter tamen ſm Pau. in excõmunicatione tempus vel factum adijcitur abſolutioni. quia in ea requiritur ſatiſfactio primi que certa eſſe poteſt. z dei pro peccato que eſt arbitraria. de peni. di. j. menſuram. xxvj. q. vlti. z tempora. z ideo de ea poſſet dubitari. nam peccator non hab3 in loco arbitrari que placent. Ex predictis ĩfert Pau. ad q. ſequentẽ. Trigeſimoprimo quero circa id quod dixi in prima queſtione. an inſtantia pereat lapſu triennij ſtatuti ab homine vel a lege municipali. Dicit Paul. q aut tempus apponitur inſtantie ſeu liti z tunc perit. C. de iud. properandum. aut iudici z tunc non perit. ſic intelligitur. C. vt om. tam ciui. q3 mili. l. j. in fine. de edifi. pri. l. ſi. de decurio. generali. ex hoc infert Pau. ad qõnem ſequentem.

Trigeſimoſecundo quero an delegatus datus in diem poſt diem poſſit exequi ſententiam latam. Dicunt Joan. Hug. z Archi. xxvij. q. j. ſi homo. q non quia executio debet fieri per eum qui habet iuriſditionem ſed poſt diẽ iſte non habet. facit de offi. dele. de cauſis. z de offi. leg. nouit. Lan. z Da. z Brix. in veneriali. que incipit cauſa. tenent contrarium. pro quibus de appel. paſtoralis. Et hãc opi. dicit Pau. veram quando terminus adijcitur diffinitioni z maxime quando nihil aufertur victo. vt in. d. c. paſtoralis. Nec ob. c. de cauſis. quia dicit hoc ſolum quod poſt terminum non poteſt negocium decidi non tollit quo minus iam deciſum poſſit poſt terminum executioni mandari. ſi autem terminus adijcitur iuriſditiõi procedit opinio Jo. z ſequatium. nam ex quo deſijt eſſe iudex exequi nõ poteſt. facit. ff. de iudi. l. ij. §. ſed z iudex. z. l. ſi iudex. de arbi. ſi intra diem. z. l. non diſtinguemus. §. ex compromiſſo. et quod no. de re iudi. quod ad conſultationem. Sunt etiam alij modi ſtatuendi terminum. nam ſm Paul. quandoq3 terminus ſtatuitur parti ad finiendum. ij. q. vj. biduum. vl inchoandum. de appel. perſonas. z. c. cum ſit. z. c. oblate. z cle. ſicut appellationem. eo. ti. ff. de iudi. ſed z ſi ſuſceperit. in prin. C. de proba. exceptionem. de excep. l. penulti. z vlti. de inte. reſti. coram. de teſti. licet. de excep. paſtoralis de elec. vt circa. lib. vj. z in hoc dicit Paul. idem quod in precedenti membro. ſ. q poſt terminum non valeat quod agitur z hoc ſiue terminus ſit certus quo ad initium z incertus quo ad finem ſiue econuerſo. dicta. l. ſed z ſi ſuſceperit. de re iudica. inter monaſterium. de poſtulat. c. vno. lib. vj. de electio. vt quis duas. eo. lib. Quandoq3 ſtatuitur actori: z tunc quandoq3 reſpicit petitionis ſubſtantiã. quandoq3 ſubſtantiam iudicialem. primo caſu finita ẽ petitio finito tempore. C. de dolo. l. ſi. ne de ſta. defuncto. l. ij de elec. quã ſit. lib. vj. de conceſ. preben. cle. vnica. ſecundo caſu finito tempore finitur inſtantia manet tamẽ actio. C. ad. l. falci. auten. ſed cum teſtator. de naufrag. l. ij. lib. xj. arg. de re iudi. examinata. z hoc in foro iudiciali. In extra iudicialibus autem dicit Pau. q ſi ex lapſu termini tranſit poteſtas in alium expirat poteſtas primi. alias non expirat ipſo facto. de ſup. negli. prela. c. penul. z ſi. de prebẽ. ſi tibi abſenti. lib. vj. facit ad duas premiſſas queſtiones: quod dixi in. d. c. ð cauſis. Trigeſimotertio quero ſi in caſu iſtius clemen. fuerint iſti abſoluti ab excommunicatione antequam ſatiſfaciant. Dicit Mathe. q abſolutio non tenet per litteram ibi nullatenus abſoluendi. ſimile ð offi. deleg. c. ſi. lib. vj. ã. ti. proximo. cle. j. de here. cle. ij. de ſenten. excom. c. penultimo. Trigeſimoquarto quero an per illa verba priuilegijs non. ob. tollantur priuilegia religioſorum. Glo. per quem q non. ſed hoc ſolum vult littera q per priuilegia religioſorũ non impediuntur ſententie de quibus hic. Trigeſimoquinto quero an conuerſi z oblati de quibus hic intelligantur renunciaſſe proprijs z vouiſſe continentiam. Glo. ante pe. remittit Mat. in additione refert dictum Hugo. qui in. c. vt lex. allegatum in glo. dicit q ſi quis conuertitur ad eccleſiam regularem intelligitur vouere z renunciaſſe proprijs: nec de cetero poterit matrimonium contrahere niſi in trãſitu cõtrarium expreſſerit. ſcilicet q hoc non intendit. pro hoc quod no. de condi. appo. c. ſi. Si autem conuertitur ad eccleſiam ſecularem ſecus. ipſe autem Mathe. dicit q etiã ſi ad eccleſiam regularem conuertitur poterit contrahere matrimonium. ſi ad alia non proceſſit. i. non fecit profeſſionem tacitam vel expreſſam. de conuer. coniuga. ex parte. de vot. c. vno. lib. vj. dicit tamen Mathe. q bene tenetur abbati ad obediẽtiam z reuerentiam. vt iſo. in. d. c. vt lex.

O ppo.ad hoc ꝙ cle.vel vo.inſinuãte.Soluit Math.
ꝙ ibi fecit exꝓſſam ꝓfeſſionem ideo ꝓhibetur ꝯtrahere ad
hoc.d.c.ex parte.ſecus in caſu ꝓmiſſo.ſicut aũt tales poſ/
ſunt matrimoniũ ꝯhere vt dictũ eſt.ſic ẽt ſm Mat.pñt ha
bere ꝓpꝛium.nã ẽt tales oblati poſſunt cũ ſe offerũt aliqd
ſibi reſeruare.de ꝓuile.cũ ⁊ plantare.⁊.c.tuarũ.⁊.c.ꝓuile
gia.facit de ſucceſ.ab inteſt.cũ dilectus.⁊ qđ no.xxvij.q.j
de viduis.hec ꝓcedunt in oblatis ſꝫ in ꝯuerſis ſecus.nam
ipſi obligant̃ religioni ſicut monachi.vnde dicit Laud.ꝙ
oblati ſunt ꝙ nulla veſte mutata dederũt ſe ⁊ ſua alicui de
religionibus appꝛobatis.cõuerſi ſunt ꝙ nedum ſe ⁊ ſua de
derunt ſed ẽt habitũ mutauerũt:ſꝫ differũt a religioſis:qꝛ
illi ſunt litterati ⁊ cõuerſi.nã ⁊ de ꝯuerſis loquũtur iura.đ
ſen.ex.nõ dubiũ.de elec.ex eo.lib.vj.de obla.xvj.q.j.ꝙ bo
na.de regula.ꝯſulti.dic melius ꝙ ꝯuerſi dicunt̃ ꝙ ꝓfitẽtur
ſed nõ fiunt clerici.oblati aũt nõ ꝓfitent̃.Et iſti qñ offerũt
ſe ⁊ ſua aſſumpto aliquo habitu ꝓfeſſionis.qñqꝫ habitum
nõ mutant.qñqꝫ partem ſuoꝝ offerũt.Et varij ſunt modi
ſm formã oblationis que ṽo in talibꝰ ẽ ponderãda quo ad
caſum aũt iſtũ reqritur ꝙ ſe ⁊ ſua obtulerint vt in text. ſed
quo ad hoc vt cenſeant̃ ꝑſone eccl'iaſtice ſufficit ꝙ ſint per
petuo oblati.de ꝓui.ꝑ exẽptionem.li.vj.de quo dixi. de ꝓ
ben.ꝑ litteraſ.q.xij. Trigeſimoſexto q̃ro ſi iſti oblati ſe
obtulerint eccleſie vniuerſali ⁊ nõ alicui ſpãli religioni.di
cit Lau.ꝙ nõ hꝫ locum hec cle.qđ pꝫ ex lrã q̃ loqtur de ob
latis ꝙ ſe obtulerũt iſtis religioſis.⁊ idẽ Hen.dicit Laud.
ꝙ verberãtes tales eẽnt excõicati.vt no.de ſen.ex.nõ du/
biũ.Ego ṽo ibi dixi ꝙ ꝓuilegio canonis ſi qs ſuadẽte.non
gaudẽt niſi clerici ⁊ monachi.⁊ ſic loqtur illud.c.⁊ taliũ ẽt
oblatoꝝ oblatio nõ rũpit ſubſtitutionẽ.vt no.de ꝓba.in ꝓ
ſentia.in gl.fi. Trigeſimoſeptimo q̃ro nunqd ꝓfeſſio fa/
cta ꝑ marẽ in monaſterio monialiũ ⁊ ecõtra teneat.Mat.
querit.⁊ ẽ qđ impertinẽs.dicit aũt ꝙ ꝓfeſſio nõ tꝫ ꝑ.c.xviij.
q.j.diffinimus.qđ tꝫ glo.de regu.c.iij.⁊ de pꝛiui.tuarũ.ſed
ꝯꝛium ibi tenui qꝛ lꝫ ibi eſſe nõ poſſit tñ cum ẽt moniales ꝓ/
fiteant̃ ſubſtãtialia obligatus ẽ ex tali ꝓfeſſione.

s **I beneficiorum.** No.đ taxa/
tione beneficioꝝ conſueta que attenditur ſic
⁊ alꝭ attenditur ſtatus bñficij conſuetus.de
ꝓben.cũ de beneficio.lib.vj.⁊ dic taxationẽ ideſt termina
tionem.ſic.ff.de vino tri.⁊ ole.lega.cũ certus. Secũdo
no.ꝙ attendit̃ moneta currẽs ſenſualis ⁊ in tali facienda ẽ
ſolutio ẽt ſi nõ exprimatur.ff.de leg.j.ſi ſeruus pluriũ.§.fi.
de re.iur.ſemp in ſtipulationibus.de cẽſi.c.pe. Tertio
no.de fauore diuini cultꝰ ꝓpter quẽ ꝓhibent̃ pignorari vł
diſtrahi calices ⁊ ſimilia.arg.de ꝯſti.ex parte.⁊ qđ plus ẽ
ẽt a volente capi nõ poſſunt.vt hic ibi recipi. Aliud tamẽ
ſm Pau.in tributis fiſci ob quoꝝ debitum põt fiſcus res
vendere.C.ſi ꝓpter publi.penſi.l.j. Quero q̃ bñficia cõ
pꝛehendunt̃ in eo quod dicit beneficioꝝ.Dic ꝙ omniũ.nã
verbũ bñficium ꝓlatum in diſpoſitione iuris cõpꝛ̃hendit
omne beneficiũ cuiuſcũqꝫ qualitatis.de ver.ſig.tua.ſecꝰ in
diſpoſitionibus reſtringibilibus.ſ̃.de ꝓben.c.fi.⁊ eo.ti.ꝙ
uis.j.c.cũ in illis.lib.vj. Secũdo quero an i decimis de
qbus hic habeat locũ ꝫ cle.de iudi.diſpẽdioſam.Videt̃ ꝙ
ſic:qꝛ de illis ponitur in hac Rica.de deci.⁊ hoc argumẽ/
tum colligitur ex glo.pꝛima ibi.⁊ nota ꝙ ꝑ hoc.quod no.
de elec.cũ monaſteriũ.in glo.ij.de hoc remittit eadem gl.
ad no.in.d.cle.diſpẽdioſam.in verbo decimis.⁊ ibi tenet
ꝙ nõ.Steph.hic contra.nã ſicut decima que a laicis ſolui
tur clericis ẽ de iure diuino ſic ⁊ illa que debetur pape.nã
ẽt in lege veteri pꝛecipit̃ leuiticis vt decimã dent ſũmo ſa
cerdoti.dictat enim ratio naturalis vt ei ꝙ hꝫ curam circa
publicum ſtatũ ꝓuideatur vnde id poſſit exeq.de hoc nu
meri.xviij.⁊ facit de đci.c.j.In decima tñ que debetur ex
voto fatet̃ Steph.nõ eſſe locum illi cle.diſpendioſam.⁊ đ
hoc.ff.đ polli.l.ij.§.ſi decimã.Mihi placet opi.gl.qꝛ cle.
diſpẽdioſam.loqtur de decimis de iure cõmuni debitis q̃
⁊ ſunt certe ⁊ perpetue.decima aũt papalis videt̃ habere
nouã naturam ꝑ extrauagantes nouas ſuꝑ ea ꝓmulgatas
de qbus in hac glo.nec ẽ omnino certa ita ꝙ ſit decima fru
ctuum beneficij.ꝓut dicitur.ĩ.e.cle.in glo. in quibuſdam.
Tertio q̃ro de qnqꝫ de qbus querit eadem glo.ibi. Ite
ꝑ hoc.vſqꝫ in fi.Solu.vt in glo.⁊ in ea ibi vſus infirmoꝝ.
Dicit Lapus ꝑ hec verba ex qbus excipiunt̃ redditus ho
ſpitalium cũ expendunt̃ in vſus infirmoꝝ vel pauperũ.ſe
conſuluiſſe ꝙ de eo quod ſuꝑfluit vltra hos vſus ẽt deci/
ma debeatur.Dic melius ꝙ dꝫ expendi in vſus alioꝝ pau
perum vel ꝯſeruari ad ſuꝑuenientiã maioris numeri pau
perum ex quo ſic fuerũt redditus deputati.de relig.do.qꝛ
contingit.ibi declarationes.de qbus no.de verbo.ſi.c.fi.
lib.vj.ibi dominus noſter.Jo.xxij.ꝙ has conſtitutões pu
blicauit.⁊ in fine.ſimile arg.no.de reſcrip.ſi ꝓpter.li.vj.
Quarto q̃ro i eo quod in tex.dicit cuiꝰ.in qbus ꝑſonis
locum habeat?Glo.ij.intelligit generaliter.ſiue enĩ ſit ꝑ
ſona eccl'iaſtica ſiue ſecularis illa cui fit ꝯceſſio.Et ſic fate
tur decimas poſſe concedi laicis ꝑ papam.⁊ idem Paul.
⁊ põt eſſe cã iuſta qꝛ conceditur in ſubſidium terre ſancte.
de vo.c.fi.de iude.ad liberãdam.⁊ ꝙ papa poſſit ꝯcedere
ſpũalia laicis.no.de elec.ſicut.de iud.decernimus.hoc ta
men caſu nõ ſolet fieri conceſſio ꝑpetua temporalis.vt di
cit glo.in ṽbo tempus.Si aũt ꝯtingeret ꝙ in perpetuũ fie
ret conceſſio:dicũt aliq ꝙ nõ attenderet̃ taxatio ſꝫ intellige
rentur ꝯceſſe decime integraliter.i.decima pars fructuũ.
nec eẽt locus huic cle.quod nõ placet.Nec iſtud verbũ ad
tẽpus ponit̃ in tex.niſi ad ſignificationẽ curiã ſolitã eẽ con/
cedere tm̃ ad tẽpus.nam iſta ꝯſuetudo dꝫ attẽdi quo ad ꝑ
petuam conceſſionẽ ſicut quo ad temporalẽ.Item hic loq
tur de decima papali q̃ conceditur alicui q̃ eſt decima extra
ordinaria ⁊ nõ certificata de iure.vt dixi.ſ̃.q.ij.qꝛ alꝭ cle
rici a clericis decimã nõ exigunt.eo.ti.nouũ genus.qđ ta/
men dic vt ibi dixi.certificat̃ autẽ talis decima ꝑ taxatio/
nem vt hic.ergo indiſtincte ſtãdum conſuete taxationi.
Quinto q̃ro in eo quod dicit de taxatione qs fecit hãc
taxationem?So.facta fuit de mãdato pape in qbuſdã lo
cis.quod ꝓſequere vt in glo.in qbuſdam.Et idem Pau.
ꝙ vltra glo.ponit declarationes quaſdã quas fecit Boni
facius.viij.ſuꝑ modo ſoluendi papalẽ decimam de qbus
declarationibꝰ.ſ̃.in glo.j.Et nota finem huius glo.in qui
buſdã in eo quod dicit de decima papali ſumptus dedu
ctos ꝑ fructibꝰ habẽdis.facit enĩ hoc ad id quod dixi.ſ̃.
q.ij.ꝙ hec nõ ſit decima regularis.ſi enĩ eẽt regularis fieret
ſolutio ſm fructus ꝑceptos:non aũt ſm aliquã taxatio
eo.ti.cũ ſint.⁊.c.paſtoralis.quod dicit Pau.verũ niſi
poſitio inter ꝑſonas inter quas poſſet interuenire aliud
duceret.eo.ti.ex multiplici.quod dic vt no.de re.eccle
alie.⁊.ſ̃.de rerũ ꝑmu.c.fi.In quo dicit Pau.ꝙ cum lai
ꝓ futuris decimis non poteſt fieri compoſitio.vt ibi no
ꝓbatur.xvj.q.vij.omnes decime ⁊ hoc niſi laico ex feud
antiquo debeant̃ decime:qꝛ tũc in ſuũ pꝛeiudicium cõpo/
nere põt de futuris:qꝛ videtur componere de fructibꝰ nõ
de iure ſpirituali.arg.de loca.c.ij.Idem dicit Pau.in de
cimis pacto vel ꝯſuetudine acqſitis que eodem modo tol
li poſſunt in totũ vel in partẽ ſicut induci.de reg.iur.c.j.qđ
pꝛocedit ſm eum etiam in ꝓcurationibus ⁊ alijs debitis ꝓ
uilegio conſuetudine vel pacto vel pꝛimeua inſtitutione.
xviij.q.ij.Eleutherius.de cenſi.q̃to.⁊.c venerabili.vult
dicere ꝙ talia poſſunt pacto imutari.Ex his īfert quo ad
caſum huius clemẽ.quod ſi laico conceſſe ſunt decime.ſm
hanc formam poteſt interuenire compoſitio:quia pꝛiuile/
giũ tale conceditur intuitu pꝛiuilegiati cui renunciare põt
tacite:

tacite ꝛ expꝛeſſe. de reſcrip. cū olim. ꝛ. c. veniens. de ꝑuil.
ſi de terra. accedentib⁹. cū olim. de pac. c. j. lib. vj. ſecus ſi
priuilegiū tangeret ius ꝯcedentis in cuius ꝑiudicium non
poſſet priuilegiatus renunciare. de arbi. cū tempoꝛe. xxv.
q. ij. poſtq̄z. de dona. inter dilectos. Et circa ꝑdicta refert
Pau. opi. Hoſti. q in hoc. c. ſtatuimus. de tranſac. voluit
dicere q̄ ēt laycis pōt componi ſuꝑ decimis futuris. quod
ſi eſſet verū ꝑmiſſa eſſent minus dubia ſed tenet ꝯtrariuꝫ
in. d. c. fi. de re. ꝑmu. ꝛ. d. c. vt ſuꝑ. Sexto quero ſi papa
mādat alicui ꝓuidere de bñficio vſq̄z ad ſūmam centū lib.
turo. ad taxationē decime. an inſpicieꝛ conſuetudo illarū
partiū in taxatione. Glo. hic iunge. dicit ꝙ ſic. ꝓ hoc extra
uagans ſuſcepti. Jo. xxij. Septimo q̄ro quādo diceꝛ ta
xatio conſueta. dicit Laud. ꝙ quādo ꝯſuetudo ꝑſcripta eſt
vt q2 p. xl. annos ſic fuit obſeruatū: tunc enim q̄ꝫtumcunq̄z
redditus illius bñficij poſtea ſint augmentati nō mutabiꝛ
taxatio. ꝛ ſic vt ipe dicit fit quaſi in oībus partib⁹ Frācie.
vel ſm eum pōt intelligi conſueta ēt vbi eſt conſuetudo ꝙ
de anno in annū mutetur ꝓut plus vel minus valent bene
ficia. ſic dicit fieri in cathalonia vbi a tempoꝛe Clementis
q̄nti talis decima fuit introducta in magnū detrimentum
beneficioꝝ vbi rara vel valde onerata habent beneficia.
Quidam tñ collectoꝛes vt refert Laud. faciūt bñficiatos
in pꝛimo anno collationis iurare ſuꝑ cōmuni ꝛ iuſta taxa/
tione: ꝛ illam poſtea non imutant niſi cōtigerit ꝙ beneficiū
fiat maioꝛis ſūme: ꝛ de tali variatione dicit Laud. ꝙ ē pꝛe
cioſa ꝓpter ſententias excōicationis: ſupple q̄ feruꝛ ꝑ ꝓ/
ceſſus. Octauo quero ſi collectoꝛ inuenit aliquod bñfi
cium taxatū circa quadraginta annos nō ſtabit taxationi.
videꝛ ꝙ nō: q2 non pōt dici ꝯſueta. de ꝑbē. cū de beneficio.
lib. vj. de conſue. c. fi. Dicit Laud. ꝙ ſi in partib⁹ illis con
ſuetum ē ſtari taxationi ꝑ aliquos annos lꝫ pauciores. xl.
poterit ſtare collatoꝛ ſi volet. al's poterit taxare ꝓut fruct⁹
erūt vberioꝛes vel rari. Sꝫ ſi p. xl. annos fuiſſet obſeruata
tūc ab illa nō recedeꝛ. Nono quero eo caſu quo dꝫ fieri
taxatio qualiter fiet. credit Lau. ꝙ iurabit ille ad quē ſpe/
ctat fructuū ꝑceptio ꝛ q hꝫ decimā ſoluere q̄ꝫto potuerunt
valere fructus illius anni ꝛ ſtabiꝛ iuramēto niſi ꝓbari poſ
ſit maioꝛ valoꝛ: ꝛ ſic hoc caſu iuramentū ꝑcedit taxationē.
alibi ecōuerſo. qđ met. cā. c. fi. qđ ē q2 hic iurat vt teſtis ibi
vt pꝛincipalis. Decimo q̄ro ſi ſunt duo ꝑlati in vna ec/
cleſia ꝑrochiali. puta patron⁹ clericus ꝛ vicari⁹ q ex anti/
qua oꝛdinatione eccl'e colligūt oēs fructus de q̄bus ſoluū
tur annuatim patrono cētū: reſiduū manet vicario. ipe vo
patronus hꝫ ſoluere decimā ꝓ tota eccleſia. cū quo iſtoꝛuꝫ
fiet taxatio? credit Lau. ꝙ niſi taxatio ſit ꝯſueta ad certam
ſummā fiat taxatio cū illo q colligit fructus vocato eo qui
hꝫ ſoluere: ꝛ ſic vocenꝛ oēs quos hec taxatio ꝯtingit. arg.
de offi. archi. ad hec. de ꝑſcrip. accedēteſ. de his q̄ fi. a ꝑla.
c. fi. ꝓ hoc regula. quod omnes. lib. vj. Undecimo q̄ro
ad qđ ꝓſit quod diſponiꝛ hic ſolutioneꝫ fieri debere đ mo
neta currenti. Sol. vt in glo. facit vſq̄z ibi. ꝛ no. idē Lau. et
Pau. ꝛ dicit etiā Laud. ꝙ poterit fieri ſolutio de moneta
modo ꝑdicto ēt ſi eius curſus quo ad valoꝛē muteꝛ tēpoꝛa
liter. puta q2 quandoq̄z turonenſis vel ducatus cambitur
ꝓ maioꝛi q̄ꝫtitate q̄ꝫ alia vice: ſufficit enim ꝙ pecunia non ē
diminuta in pondere vel alias repꝛobata: tūc enim de ipa
non poſſet ſolui. de iureiurā. quanto. de cenſi. olim. ꝛ. c. cū
canonicis. Ad mutabilitatem aūt cambioꝝ veritas valo
ris ipſi⁹ pecunie non mutatur. x. di. lege. Duodecimo q̄
ro ſi due monete currunt in eodem loco an de vtraq̄z pote
rit ſolui. Glo. eadē ibi. ꝛ no. dicit ꝙ ſic ꝛ ꝙ erit electio ſol/
uētis. Lau. dicit ꝙ ſi altera de iſtis monetis ē vſitatioꝛ de
illa ſolueꝛ. ff. de le. j. ſi ſeruus pluriū: al's ſi cōmuniter cur/
runt erit optio ſoluentis. ꝛ hoc caſu ꝓcedit ꝑcedens ſolu.
Glo. que videtur ēt hoc ſenſiſſe cū dicit ꝙ moneta cōiter

currat: ideſt ſit eque vſitata cū alia quod ēt tenet Pau. di
cens ꝙ quādo ſunt eque vſitate intelligiꝛ de minoꝛi. ff. de
leg. iij. nummis. de reg. iur. ſemꝑ in obſcuris. ꝛ. l. ſemper ī
ſtipulationib⁹. de cenſi. ex parte. de re. iur. in obſcuris. li.
vj. quod ꝓcedit quādo obligatio nō ē determinata ad cer
tum genus pecunie. In ſpeciebus vō ꝛ his que ſpeciebus
eq̄pollent vt ſunt artificia ꝛ in generibus in q̄bus inutile
ꝓſus euenire non pōt. vt boue equo ꝛ ſimilib⁹ ſpectaꝛ me
dium. C. de dona. ſi q̄s argentum. §. ſi vō. ꝛ ſequēti. de offi.
cuſto. c. j. x. q. ij. hoc ius. de elec. cū nobis. ꝓcedit ēt. ff. đ le.
j. legato generaliter. in pꝛin. vbi de hoc. quod itellige quā
do legaꝛ nō genus generaliſſimū nec ſubalternū ad quod
hꝫ fines ſola deſtinatione patriſfamilias vt fundus: quia
tūc legatū eſſet inutile. ff. de leg. j. ſi dñs. in ꝑn. ſed ſec⁹ quā
do hꝫ finem a natura vt domus: tūc enim debeꝛ mediocre
inſti. de leg. §. ſi generaliter. Decimotertio q̄ro ſi mone
ta eſt inouata ab eo quod erat tꝑe taxationis vel ꝯceſſi ꝑ/
uilegij ꝓut in text. de qua ſolueꝛ. Uidetur ꝙ inouata cum
alia careamus. hec enim videtur eadeꝫ eſſe cū antiqua rō
ne foꝛme qualitatis ꝛ generis: ꝛ ſic quo ad itrinſeca libera
tur ergo debitoꝛ ſoluēdo. de iſta. ff. ſi cer. peta. l. cū qđ. i fi.
vt iudicemus ſm tempus in quo inſtat ſolutio. xxij. q. iiij.
ſi q̄s ignoꝛet. In contrarium q2 tempus date inſpicienduꝫ
eſt maxime quando agitur de iurib⁹ reſcripti. de ꝑben. di
lectus. ij. de reſcrip. cle. litteras. ꝛ ſic ēt videtur inſpicien/
dum tēpus taxationis ſm tempus obligationis. de cenſi.
olim. vbi de hoc. ꝛ. c. pe. ꝛ hoc ſuadet rō ꝛ mens verboꝝ:
a q̄bus licet arguere. de regu. lꝫ. de verbo. ſig. intelligētia.
Hec fuit queſtio dominicalis. de q̄ in. d. c. olim. ꝛ in Spe.
de ſolutio. §. nūc aliqua. vbi vero dicit ꝙ ſalaria ꝛ conuen
tiones ſolui debent de moneta mutata q2 ad hoc mutatio
ne monete debet intelligi ſtatutum mutatū. C. q. admit. ad
bo. poſ. l. pe. in fi. cum ſi. Sed ſi ex contractu debetur debꝫ
ſolui ſm extimationē pꝛioꝛis. d. c. olim. Hoſti. de iureiur.
quāto. dicit ꝙ ſi moneta antiqua fuit repꝛobata q2 vicioſa
vt q2 nimis diminuta ꝑiculum eſt debitoꝛis. de cenſi. cum
canonicis. Si alias diminuta non ē ſed ſolū cauſa auaritie
repꝛobata ꝛ debitoꝛ non fuit cōſcius fraudis. ſufficit ꝙ pe
cunia reddatur in pꝛimo genere ꝛ pondere. ff. ſi cer. pe. l. ij
ꝛ. iij. niſi aliud in contractu dictū ſit q2 tūc illud eſt ſeruan
dū. regula ꝯtractus. lib. vj. Alij dicūt ꝙ in contractu ſol/
ui dꝫ moneta que nūc currit nō illa que currebat tempoꝛe
contract⁹. q2 in pecunia ꝯſideratur bonitas reſpectu vſus
non materie tñ: lꝫ in pluribus alijs conſideretur bonitas
materie: vt in guſtabilibus ꝛ ſimilibus in quib⁹ ſufficit ꝙ
idem reddatur in genere ꝛ intrinſeca bonitate. ff. ſi cer. pe.
cū quid. Et in hoc dicūt ꝙ q̄dam ſunt quoꝝ bonitas conſi
ſtit nō penes materiā ſed vſum in arte vel foꝛma: vt mo/
neta que conſiſtit in appꝛobatione ꝑncipis. de iureiuran.
quāto. ꝛ dato ꝙ varienꝛ manet eadē bonitas: q2 ita datur
vna deuariata rerū ꝓ moneta nūc currēti ſicut ꝓ antiqua.
ꝓ hoc. ff. de verbo. ſigni. labeo. Pe. de bel. ꝑti. dicit ꝙ aut
moneta ē mutata vel repꝛobata poſt moraꝫ debitoꝛis aut
pꝛius. pꝛimo caſu fit ſolutio ad extimationē antique mone
te. ff. ſi cer. peta. vinū. ſecūdo caſu liberatur debitoꝛ ſoluē
do monetā quā accepit. d. l. cū quid. videtur eni eadē ratio
hoc caſu q̄ eſt in obligatione ſpeciei qua perēpta vel dimi
nuta ſine culpa debitoꝛ liberabaꝛ: dꝫ ergo liberari đbitoꝛ
ſi ſine ei⁹ culpa bonitas pecunie minuta ē. ff. de v̄. obli. ſi ex
legati cā. nā lꝫ genus gnāliſſimū ꝑire nō poſſit. vñ ꝑempta
ſpecie nō ꝑimiꝛ obligatio generis. C. ſi cer. pe. icēdiū. tñ ge
nus ſbalternū ꝑire pōt. ff. a d. l. aq̄l. in rōne. §. icerto. Ja. de
are. diſtiguit an ſola extimatio diminuta ſit añ morā ꝛ tūc
ſoluit pecuniā q̄ currit. C. đ ſolu. l. pe. poſt morā vō dꝫ ſup
plere q̄ꝫti pluris fuit antiq̄. d. l. vinū. An vō ſit minutū pō
dus vel mutatū: ꝛ tūc nō liberatur đbitoꝛ dādo diminutā

ar.d.l.cum quid.ff.de contrahen.emp.l.j.quod recidit in opi.Hoſti. Pau.dicit ſolutionem fieri debere de moneta currẽti tempore ſolutionis quod tempus dꝫ attendi: lꝫ in aliqbus ꝯſideretur data. de reſcrip.ſi eo tempore.li.vj.dicit etiam ꝙ p̄dicta nõ habẽt dubium in obligato ad certaꝫ quotã rerũ qꝛ hec perit creditori.deinde dicit melius videri ꝙ ſolutio fieri d̄beat ad antiquã tñ̄ ſi p̄ſcriptio aliud nõ inducat.moneta enim p̄ſupponit certũ pondus formaꝫ ⁊ materiã.ff.de contrahen.emp.l.j.Si reperiẽ ergo cõuentio cõtinere certũ tacite vel exp̄ſſe ſm id cõmittitur obligatio ⁊ ſeqtur exactio.ff.de ver.obli.l.inter ſtipulantem.§.ſacram.C.de ſerui.ꝑ agrum.ff.de ſerui.vrba.p̄di.certo generi.⁊ ſic nõ licet ſoluere in alio pondere forma ⁊ materia.Item ex quo noua moneta nõ hꝫ omnimodã ſimilitudinem cũ antiqua non dꝫ poſſe ſolui ꝓ illa.ff.ſi cer.pe.l.ij.§.mutui.de contrahen.emp.l.j.ſecus ſi haberet omnimodã ſimilitudinem quod ẽt coincidit cum opi.Hoſti.Henze.⁊ Mathe.diſtinguũt: qꝛ aut q̃ꝫtitas debeẽ rõne maleficij ſeu ſalarij ex ſtatuto debiti aut ex contractu. Primo caſu non debeẽ extimatio antique ſꝫ ſoluiẽ de currenti.C.q admit.ad bo.poſ.l.fi.de conſti.pecu.l.ij.de re.vxo.act.l.vna.§.j in auẽ.de non alie.§.vt aũt.colla.ij.qꝛ lex hodierna ſeruãda ẽ.de conſti.tranſlato.⁊ ſi ſunt due monete intelligeẽ de minori.ff.de leg.iij.numinis.de cenſi.ex parte.ff.de regu.iur.ſemp.⁊.l.quotiens.Secũdo caſu quando debeẽ ex cõtractu fiet ſolutio ſm extimationem prioris.de cenſi.olim ⁊.c.pe.que diſtinctio coincidit cũ diſtinctione Spe.s̃.e.q.poſita.de hoc no.Cy.C.in qui.cau.in inte.reſti.non eſt neceſſe in minorum.⁊ Bar.ff.de ſolu. Pau.⁊ dixi de iureiu.quãto.Ex qbus omnibus concluditur ꝙ mutatio curſus monete non imputaẽ debitori: niſi poſt moram.ſimiliter d̄fraudatio ponderis vel materie non ꝓdeſt debitori quominus teneatur ſoluere ad extimationem antique.d.c.cuꝫ canonicis. Decimoquarto quero qꝛ hic dicit ornamenta deputata diuinis officijs nõ poſſe capi ꝑ collectores: qd de alijs nõ ſic deputatis? glo.pe.dicit ſecus in illis.⁊ ideꝫ Pau.⁊ in hac glo.ibi romantij.illudit vulgari Bononiẽſium q libros continentes hec que cantanẽ de Rolando ⁊ ſimilibus vocant de romantijs ⁊ forte tractũ ẽ qꝛ ſepe cõtinẽt geſta romana. Decimoqͥnto q̃ro ſi collectores voluerint occupare ornamẽta deputata diuinis.dicit Pau.ꝙ põt eis violenter reſiſti.⁊ ſñia lata ꝑ collectores in hoc eſt nulla.C.de iur.fiſ.ꝓhibitum.li.x.ꝓ hoc quod no.de of.dele.ex lr̃is.in glo.penul.ꝓ hoc etiam de conſti.eccle.de p̄ben.c.fi.de exceſ.prela.cum ad quorũdam.regula ea q̃.li.vj.⁊ quod no.de conſe.di.v.manus.in vlti.glo.x.q.iij.iter cetera.in glo.fi.niſi ſurgat dubium an ſint deputata diuinis: qꝛ tunc in dubio valet ꝓceſſus.ff.ſi qs in ius vo.l.ij.ff.de iudi.ſi quis ex aliena.iij.q.ij.qꝛ.de accuſa.veniens.tutum ẽ ergo ante ſententias appellare. Decimoſexto q̃ro an collectores poſſint contra nõ ſoluentes iuocare brachium ſeculare.So.vt in gl.fi.⁊ in ea in fi.Bonifaci⁹.viij.ſimpliciter ꝓhibuit inuocari brachium ſeculare ſine ſpãli mãdato. Decimoſeptimo q̃ro an hec ꝓhibitio locuꝫ hꝫ in decimis debitis iure cõmuni.ſ.ꝙ ꝓ eis exigendis nõ occupenẽ ornamẽta deputata diuinis officijs.dicit Pau: ꝙ in eis ſtatur iuri cõi cũ nihil in illis ſit mutatũ.C.de te.ſancimus.de elec.cũ expediat.li.vj.⁊ hec qd̃ declaraẽ ꝑ ſeqntem. Decimooctauo q̃ritur an qbuſlibet ꝓhibeaẽ hec diſtractio ornamentoꝝ p̄dictorum? dicit Pau.ꝙ nõ.ſꝫ ꝓhibetur collectoribus de qbus p̄miſit.an in alijs ſtetur antiquo iuri ⁊ poſſint hodie diſtrahere ſicut olim.ꝓ hoc qa de p̄latis nihil ẽ inmutatum.facit quod in.xxi.q.dixi.

T Profeſſores. Gl.diuiditi tres partes.Laud.etiaꝫ in tres.ſed alio modo ſignat partes.ſecunda ibi ad prioratus.tertia ibi ad illorũ.Et quãq̃ꝫ diuiſio glo.ſit formalior tamen ꝓſequor ſm iſtã que concernit principalia dicta huius littere. Nota ꝙ idem eſt dicere ordo paupertatis quod ordo mendicantium.⁊ dicit Lau.mendicantes dici a mente quod ẽ defectus.Ideo luna diciẽ mene ꝓpter defect⁹ quos patitur. Dicuntur aũt mendicantes qꝛ non debent habere ꝓpriuꝫ neqꝫ in ſingulari neqꝫ in cõmuni.de hoc.xij.q.j.certe.⁊ eſt mendicare idem quod egere.⁊ ab alijs neceſſaria querere quomodo aũt eligere voluntariam paupertatem ẽ opus ſalutis.plene ꝑ Tho.contra genti.lib.iij. Secundo no.ꝓuidendum geti religioſoꝝ? ⁊ dicit Paul.ꝙ ſicut hic papa ꝓuidet de gete religioſorum ita alibi de epiſcopis ⁊ ſecularibus clericis.de ſepul.cle.dudum.alibi de oĩbus ſubditis.In ꝓemio ſexti poſt p̄ncipium.de reſti.ſpo.c.j.eo.li.in auẽ.vt diui.iuſſio.ſubſcrip.habe.in p̄n.propter hoc enĩ facte ſunt leges.iiij.di.facte.⁊ ſuperior ad hoc tenetur ex debito officij.xxiij.q.v.regum.dicit etiã ꝙ experiẽtia docet ꝙ mendicantes trãſeuntes ad non mendicantes ſeminant diſcordias ⁊ ſcandala ⁊ faciunt partialitates volentes quodãmodo omnibus dominari: ⁊ initentes ſuo ſenſu contra id de conſti.ne innitaris. Tertio no.de ambitione ⁊ rep̄menda.de hoc in glo.concordat in ea ibi Statius p̄mo thebaydos. Quarto no.ꝙ ex ambitione ꝓducunẽ diſcordie ⁊ ſciſmata ⁊ vagatio ⁊ diſſolutio.de reſcrip.qa ꝑ ambitioſam.lib.vj.Et dicit Laud.ꝙ hec ẽ illa ꝑ quaꝫ titulus de ſymonia.⁊ de apoſta.⁊ ne cle.vel mo.⁊ de vſu.⁊ plures alij ſunt ſepulti.⁊ ab hoc vicio tanq̃ꝫ a fonte alia ꝓcedunt.de conſti.nam ꝯcupiſcentiam: dicit ẽt ꝙ in mendicantibus potiſſime locum hꝫ q tamen magis cogitant de rebus temporalib⁹ deſtitutos magis ſine maturitate appetunt ad inſtar ſenum in qbus lꝫ cetera ſeneſcant iuueneſcit auaritia.vt no.de p̄ſump.cũ in iuuẽtute.⁊ de hoc etiã dixi.de elec.cle.in pleriſqꝫ.in.vj.q.Et dicit Hen.ꝙ ambitio qꝛ mortale vitari debet.de p̄ben.qꝛ in tantũ.⁊.c.cũ iaꝫ dudum.de elec.auaritie.⁊.c.quorũdam.li.vj. Quinto no.in v̄bo tranſiuerint caſum in quo ꝯſtitutio concernit p̄terita qꝛ hoc exp̄ſſe hic cauetur.al's ſecus cum ſit penalis.de ꝯſti.c.ij.⁊ fi.ſimile de elec.cum in cũctis.§.hoc ſane.de iure pa.preterea.xij.q.ij.alienationes.C.de leg.l.leges.

Sexto no.ꝙ punitur hic trãſitus.ex hoc dicit Pau.ꝙ ſi iſti q trãſiuerunt ſtatim redierunt nihilominus penã incurrunt in ſuo ordine mẽdicantium.xix.q.iij.mãdamus.ꝙ eta.⁊ quali.intelleximus.quod videtur verũ.tamen nõ ꝯuenit littere que videẽ velle punire tranſeũtes cũ effectu ⁊ ideo dicit Lap.ꝙ dictum Pau.ꝓcedit ſi in p̄mo ⁊ in ſecundo ordine ꝓfeſſionem fecerunt.al's ſecus qd̃ placet: ꝙ non ꝓfeſſus nõ dicitur tranſire ſꝫ recedere cũ non ſit alligatus monaſterio nec ordini.de regula.c.j.⁊.c.bñficioꝝ.li.vj.⁊ de hoc.j̃.q.j. Septimo no.ibi curam.ꝙ religioſus põt habere curam animarum.quod dicit Laud.verum de iure cõmuni prelato ſuo p̄ſentante ⁊ epiſcopo inſtituente.de ſta.mo.quod dei.xvj.q.j.monachi.dic ꝙ in eo quod dicit p̄lato p̄ſentante melius diceret conſentiente.⁊ dic vt i d.c.quod dei. Octauo no.de dictõe nubi.⁊ de hac glo.aduerbium. Nono no.caſum in quo non poſſunt illi de collegio alij cõmunicare vocem.de hoc in gl.de capitulo.

Decimo no.ex hoc caſũ in quo qs non põt alij dare ſeu cõmunicare quod ſuũ ẽ.de cenſi.exigit.lib.vj.al's nihil tã naturale q̃ꝫ voluntatẽ domini volentis in aliũ rẽ ſuaꝫ trãſferre ratam habere.inſti.de re.diui.§.ꝑ traditionẽ.Laud.ſimile in quo non poteſt quis alij remittere ius ſuum.d̄ reſcrip.ſtatutum.§.pe.lib.vj.quod inducit odium perſone.ar.ff.de poſtu.quos ꝓhibet.de excep.exceptionẽ.⁊.c.pia.lib.vj.Hen. Oppo.in eo ꝙ punit mẽdicantes trãſeuntes ad non mẽdicantes etiam auctoritate pape: qd̃ enĩ fit auctoritate

auctoritate ſupioris potiſſime papa dicitur fieri auctorita
te iuris.ff.de acq.poſ.iuſte.⁊ ſic facientes nõ peccant.xxiij
q.iiij.q peccat.ſed licite facit.vt ibi ergo penã nõ meretur
C.de adul.gracchus.So.Pau.ꝙ hoc inducit̃ hic ex cauſa
de qua in pncipio lr̃e.⁊ ꝙ talis licẽtia nõ tollit ambitionẽ.
Et intelligit hoc ꝓcedere ſiue trãſeat auctoritate ſpeciali:
ſiue generali qualis ẽ illa.ff.de ꝯcubi.l.j.vbi generaliter ꝑ
mittitur habere concubinã cuiuſcũq; etatis:niſi ſit minor
annis.xij.vt in.c.l.in fi.de tali licentia generali.de eta.⁊ q̃
li.ꝓterea.de tornea.c.ij. Secũdo oppo.ad hoc ꝙ intrã
ſitu nõ requratur auctoritas apoſtolica:ſufficit eñ licentia
ſupioris imediati petita ẽt non obtenta.de regula.lz.Sol.
littera nõ ꝓbat ꝙ ſit neceſſaria apl'ica auctoritas:ſʒ potius
ꝯtrariũ.per dictionẽ etiam que ẽ implicatiua ⁊ idem impor
tat in alio caſu.de cõſti.cum omnes.vbi dixi.ff.de ver.ob
li.quodcũq;.§.ſi ita.de aqua plu.ar.ſupra iter.§.officium
vbi de hoc:quãdo aũt ſufficiat petere licentiam ⁊ quãdo
debeat eſſe obtenta dixi de renunc.c.fi.Specialiter vͦ ad
c.lz.dic ꝙ loqtur quãdo trãſit religioſus ad ſtrictiorẽ vitã
tũc enim ſufficit petere vt ibi:quo caſu dubitat̃ ſi tranſiuit
licentia nõ petita an compellat̃ redire.⁊ de hoc in.d.c.lz.
vbi dixi in.ij.q.⁊ tenui ꝙ ſic.quod tʒ hic Pau.p.c.ij.xx.q.
iiij.vbi compellit̃ redire ad primũ is q vt fugeret diſcipli
nam trãſiuit ad ſecundũ. Tertio oppo.ad verbũ inibi:
quod videt̃ obſcure poſitum ꝯ id ſupra in pemio Grego
rij.So.expone vt in glo.aduerbiũ ibi.ſed iſtud vſq; ibi ſʒ
videt̃.⁊ idem Pau.⁊ ẽ ſenſus glo.ꝙ dupliciter poteſt hic
pũctari.p̄mo poſt aduerbium inibi.⁊ tũc inibi.ſ.in ordini
bus nõ mendicantiũ.⁊ ẽ ſenſus ꝙ iſti trãſeuntes q̃uis i or
dinibus nõ mẽdicantibus obtineãt admiſtrationes ⁊c̃.lo
cum aut vocem in capitulo.ſ.talis loci nõ mendicantis nõ
habebũt:⁊ ſic legendo vt dicit glo.nõ ꝓhibent̃ tranſeũtes
habere vocem in eccleſia ſeculari ſi ibi adminiſtrationẽ ha
beant.Sed vt dicit Pau.ſic intelligendo iſti nõ priuãtur
voce quo ad eccl'iam ſecularem.de iure ſpãli hui' cle.naʒ
de iure cõmuni ẽ quod monachus ꝓmotus ad curam eccle
ſie ſecularis nõ habeat vocẽ in eccl'ia regulari.xvj.q.j.ne
ꝑcuiuſlibet.Secũdo modo punctant̃ ante hoc aduerbiuʒ
inibi:⁊ tũc expone inibi idẽſt in eccleſijs in qbus obtinent
ꝓoratus ⁊c̃.⁊ ſic reſultat contrarius intellectus.ad p̄mum
credit tñ glo.ꝙ prima expoſitio ſit de mẽte.⁊ idem Pau.
Sed ei ob.quod ꝓrime dixi.vnde p̄ma expoſitio ego rẽ ſe
cũda verior.⁊ de hoc in quattuor ſequentibus contrarijs
Quarto oppo.ad vtrãq; expoſitionem:q2 vtroq; mo
do videt̃ hec lr̃a continere abſurdũ.nam reſpectu p̄me ex
poſitionis cõtinere põt q2 iſte erit prelatus in ſecundo mo
naſterio ⁊ nõ habebit vocem in capitulo cũ tamen p ipſuʒ
prelatum debeãt tractari negocia monaſterij.de reſcrip.
edoceri.quãdoq; cum capitulo quãdoq; ſine.vt ibi no.⁊
tota poteſtas monaſterij ẽ apud abbatẽ.xviij.q.ij.nullam
⁊ idẽ contrariũ ꝓcedit reſpectu ſecũde expoſitionis.gl.ea.
ſoluit ꝙ capitulũ expediet negocia ſine p̄lato ſicut ſi vaca
ret monaſteriũ.quã ſolutionem dãnat ibi.reſpondeo quia
aliud tẽpore vacationis que preſumit̃ ẽẽ breuis ꝓpter tem
pora limitata.ſed p̄latus iſte poſſet diu viuere. Ad idẽ in
ducit Pau.q2 talis p̄latus poſſet exercere ea que fiũt non
collegialiter vt ſunt iuriſditionalia ⁊ ſimilia que ſede va
cante trãſeunt in collegiũ.ne ſe.va.illa.eo.ti.c. vno.li.vj.
de regu.c.fi.eo.li.Unde hoc caſu collegiũ non plene ſup
pleret ſicut ſi vacaret ſedes quod eẽt abſurdũ. dicit ergo
glo.ꝙ ſi talis eſt principalis p̄latus nõ habebit locum hec
lr̃a ⁊ ꝙ põt intelligi de voce habẽda.in.c.generali vel ꝓ
uinciali.quod dic vt in glo.q̃ in hoc ẽ clara vſq; ibi vel in
telligat̃.⁊ no.gl.in eo quod ponderat lr̃am ibi aut locum.
⁊ idem Pau.ꝙ ꝑ hoc quod dicit glo.de certo loco haben
do in capitulo iducit:q2 in talibus debẽt maiores ꝓferri.ꝯ
ꝯſue.cum olim.de ꝓuile.ex ore.ff.de albo ſcribẽdo.l.ij.C.
de offi.magiſ.officior.nemo.xcvj.di.bñ qdem.xxv.di.c.
vlti.vel ſm glo.ibi intelligat.de p̄la.prin.hic intelligitur d
priorbus ⁊ alijs adminiſtrationem hñtibus in monaſterio
q tñ non ſunt principales p̄lati.qd dic vt in glo.vſq; ad fi.
⁊ idem Paul.dicens ꝙ licet lr̃a ibi vel regimẽ quodcũq;
videat̃ icludere oẽ regimẽ.dʒ tñ limitari vt nõ extẽdat̃ ad
maiora.de reſcrip.ſedes.de ꝑcu.cle.nõ põt.in ꝓcedentib'
aũt nõ loqtur de officijs principalib' ſʒ ſecũdarijs:nõ eniʒ
exꝑmit de abbate ⁊ lʒ quedam monaſteria regant̃ ꝑ prio
res de illis nõ intellexit quod vltimũ ẽt dicit glo.ꝑ hoc.in
ducit Pau.q2 hec lr̃a loqtur de hñtibus prioratus ⁊c̃.ini
bi.i.in monaſterijs ſʒ eccleſijs.ſed p̄lati principales nõ ha
bent prioratum vel adminiſtrationem in eccl'a.ſʒ in ipas ec
cleſias.de ꝓben.cle.j.⁊ idẽ dicit Pau.itelligendũ quo ad
cle.vt hi q.ſ.de eta.⁊ quali.videlʒ ꝙ principalis p̄lat' nõ
caret voce capl'i lʒ nõ ſit in ſacris.ſecus in nõ pncipali.vt i
ea.cle.in prin.vbi dixi in.iiij.ꝯrio.⁊ facit de elec.ſtatutum
⁊ in eo qd hic dicit de voce aut loco in capl'o.dicit Paul.
ꝙ capl'm ſumit̃ multipliciter.quod dic vt in.q.x.Hen.pro
ſcdo intellectu ꝙ hic loquat̃ de priorib' nõ principalib':et
ꝙ illa verba regimẽ quodcũq; debeãt reſtringi ad ꝓcedẽ
tia vt p̄dixi.inducit.ff.de tritico vino ⁊ oleo leg.l.fi.§.vl.
⁊ maxime q2 in penis maiores nõ ſic ꝯſueuerũt affici ſicut
minores.de iureiur.cũ qdam vbi de hoc.⁊ vt euitetur ab
ſurditas ſupradicta q̃ ſequeret̃ ſi principalis p̄latus priua
ret̃ voce.ꝓpter qd p̄latura dãnum incurreret.vñ magis eẽt
pena bñficij quã ꝑſone. Aluarus vt refert Mathe.ꝓpter
verbũ regimẽ quodcũq; tʒ ꝙ ẽt in principalibus p̄latis hʒ
hec lr̃a locũ.Et ad abſurdũ rñdet ꝙ ꝓuidebit capl'm ſicut
ſi vacaret ſedes vel ſupior dabit curatorẽ vel aliter ꝓuide
bit.ar.de iure pa.nullus.de ſup.neg.p̄lat.ſi eps.lib.vj.de
cle.egro.c.vno.e.li.Ipſe aũt Math.tʒ qd p̄dixi ꝙ in prin
cipalibus p̄latis locũ habeat alias vbi dixit de priorbus
dixiſſet de abbatibus.ar.de deci.ad audiẽtiã.Idẽ Step.
dicẽs id qd dicit glo.in fi.ꝙ aliud capl'm aliud p̄latus prin
cipalis.de his q̃ fi.a p̄la.in rubro ⁊ nigro.ne ſe.va.c.j.Et
ẽ ſenſus ꝙ p̄latus nõ dʒ habere vocem in capitulo nec pro
prie ẽ pars capl'i.vt no.in.d.cle.vt hi q.ſʒ ẽ principalis i ca
pitulo. Quinto oppo.ad hoc q2 noĩe capituli ꝯtinet̃ ꝑ
latus.nã ex vtroq; fit vnuʒ corpus.de his que fi.a pla.c.
nouit.So.Steph.ꝙ lʒ faciãt vnum corpus nõ ſequit̃ ꝙ no
mine capituli cõtineat̃ prelatus.⁊ de hoc dixi vt in.d.cle.
vt hi q.§.illi.q.x. Sexto oppo.ad idẽ q2 noĩe monacho
rum abbas ꝯtinet̃.de ſymo.c.fi.Soluit Math.ꝙ illud fit
ſm largã ſignificationẽ.hic aũt vͣba ſumũt̃ ſtricte q2 ẽ cõ
ſtitutio penalis.ex hoc dicit Mathe.ꝙ p̄latus principa
lis nõ excludit̃ a voce quã hʒ vt p̄latus.ſʒ ſi haberet vocẽ
ẽt vt canonicus ſicut in caſu.de ꝯceſ.ꝓben.poſtulaſtis.de
ap.a collatione.li.vj.de ꝓben.cũ in eccl'ia eo.li.a tali bene
excluderet̃.que no.q2 ſubtilia ⁊ vtilia.⁊ ꝑ hoc apparet ꝙ
nõ refert quecũq; pũctatio teneat̃:de his quas dedi.ſ.in
tertio ꝯrio.q2 non reſultat magna vis ad hãc lr̃aʒ quecũq;
teneat̃.Quo ad id aũt qd dictũ ẽ hãc lr̃am itelligi de p̄la
turis nõ principalib'.mihi hoc placet ꝑ p̄dicta ⁊ ꝑ hec de
clarata ẽ glo.aduerbiũ.q̃ ſolet videri itricata ⁊ in ea ibi cõ
poſitũ.ſi.e.xvj.di.ſicut ibi conuialẽ.qs dʒ conuialis.no.x
xxij.q.v.honẽdus.⁊.ff.de aq̃ quoti.⁊ eſti.l.j.ibi ex ore.xvij.
di.eps alias.v.ſub.§.fi. Septimo op.in eo ꝙ iſti priuã
tur loco ⁊ capl'o.nã hec nõ ẽ pena ſʒ pene euitatio.ꝯ ap.re
ꝓhenſibilis.in fi.ibi capl'i diſciplina.So.Lau.ꝙ hʼ priuant̃
loco in his q̃ ſũt honoris.ſ.i electiõe ⁊ alijs cõib' tractatib'
ſic accipit̃ locus.de renũ.cũ iter.ſec' in his q̃ ſũt oneris vt
in diſciplinis ⁊ correctionibus ſicut accipit̃ capl'm in.d.c.
repbenſibilis.qñq; etiam accipit̃ capl'm ꝑ certa ſũma ſeu
particula alicuius ſcripture.de ſepul.cum ſup.Laud.pro

predictis inducit Gen.q ſi priuaret loco etiam in his que
ↄcernunt onus.tūc ex eodem facto q2 ſentiret cōmodū ⁊ i/
cōmodū eodem reſpectu quod eſſe nō debet.ff.de neg.ge.
l.ſiue hereditaria.xvj.q.j.legi.⁊ ſic pena p̄ſtaret imunita/
tem ꝯ iura.ff.de interdic.⁊ rel.relegatoꝝ.§.fi. Simile enī
dī in excōicato q repellit a tractatib⁹ capituli.de ↄſue. cuꝫ
dilectus.⁊ tñ ab oneribus non eſt imunis.puta ab horis
canonicis ſaltē ſecrete dicēdis.vt no.xxviij.di.p̄ſbyteruꝫ.
nec a iuramēto oneris p̄ſtandi.vt no.de iura.calū.ceterū.
facit quod no.de p̄ben.p illoꝝ.in gl.pe. Quero an hec
littera habeat locū in nō ꝓfeſſo trāſeunte de mendicātib⁹
ad nō mēdicantes dic ꝙ nō p id quod dixi.s.in.vj. notabi
li.vt ꝓbat hec lr̃a in v̓bo ꝓfeſſores.iſti enī licite redeūt ad
ſeculū.eo.ti.ad noſtrā.⁊.c.ſtatuimus.ergo fortius trāſire
poſſunt ad ordinē nō mendicantē. Secundo quero an ſi
hec littera nō habeat locum in nouitio.vt dixi in ꝓxi.q.an
ſaltē habeat locum in eo q infra annū probationis profeſ
ſionē fecit in ordine mendicantiū.glo.j.dicit ꝙ nō p verbū
profeſſores.nā iſte non dicitur profeſſus ita ꝙ ſit aſtrictus
huic religioni:ſed tm̄ religioni in genere:qđ dic vt in glo.
Et idem no.Pau.dicens ꝙ in iſtis ceſſat rō. de q̄ in tex.
de remanendo iuocatione qua vocati ſunt:q2 iſti non ſunt
vocati ad hāc religionē. Tertio quero in eo qđ dicit de
mēdicantibus.an ſufficiat ꝙ ſit ordo mendicans de facto
Pau.dicit ꝙ nō ⁊ in hoc ponderat verbū ordinis dicens.
quod ad hoc vt ſit locus huic lr̃e expedit ꝙ ex ſui funda/
tione ⁊ iſtitutione ſint mēdicantes vt ſunt p̄dicatores mi/
nores ⁊ heremite.de q̄bus ēt exemplificat glo.p̄dicatores
dicit ēt pius ꝙ ex verbo ordinis.q2 nō dicit loci inuitur ꝙ
nō ſufficit locū de facto mēdicare niſi ſit ordinis mēdican/
tiū.multi enim ſunt q ꝓpriū habere poſſunt.tñ nō habēt ⁊
ob hoc mēdicant:nec ꝓpterea poſſent dici ordinis mendi
cantiū.qđ dicit Pau.veꝝ etiā ſi q̄s ordo habeat ↄſtitutio
nes p quas ē mendicans ſi ↄſtitutiones nō ſunt approba/
te p papam.de reli.do.c.vno.lib.vj.§.j.ibi ꝓfeſſio ſine re
gula ⁊c̄.q2 tales ↄſtitutiones nō impediūt eos hr̃e ꝓpriuꝫ
in cōi.ff.de pac.l.pe.de leg.iij.ſi q̄s.in p̄n.q2 nō poſſunt pri
uati ſibi legē iponere a qua recedere non liceat:⁊ hoc mo
do faciūt illa iura.poſſunt enim venire ↄtra ſuā ↄſtitutio/
nem ēt iuramēto firmatā.vt no.xj.di.in his.⁊ ſic poterunt
eē nō mēdicātes:⁊ hoc ſufficit nō dicant mēdicantes oīmo
de.ff.de ↄdi.inde.ſufficit.facit de reſti.ſpo.piſanis.vbi ꝺ
mō attēdēdo ⁊ qđ oporteāt oīmodo eē mēdicantes.vt dici
tur ordo mēdicans ꝓbat.ꝺ.c.vnicū.de reli.do.quod autē
iſti poſſunt venire ꝯ ↄſtitutionē ſuam probat Pau.ſic oīs
ↄſtitutio de ſui natura retractabilis ē ſm tp̄s ⁊ ↄſtōnis mu
tationem q̄bus dꝫ cōformari.de cōſan.⁊ affi.nō dꝫ.ij.q.j.ſi
peccauerit.cū ſi.⁊ mutari pōt p eos q fecerūt par ē ius li/
gandi ⁊ ſoluēdi.de pe.di.j.verbū.lxiiij. diſ.verū.xj.q.j.§.
ex his.de homi.cū ex iniūcto.in fi.de ſen.exc.inter alia.de
of.or.ordinarij.lib.vj.Et quod ꝓcedat ēt ſi ſit iurata ꝓba
tur q2 iuramentū durat ſm naturā ↄſtitutiōis cui accidit.
lꝫ qn̄qꝫ ſine p̄ncipali.de iureiur.debitores.ſed al̕s non du
rat vltra tp̄s cōſtitutionis.de cōſti.ex litteris.de elec. ve
nerabilē.in fi.nec iurātes vident̄ cogitaſſe de tali tp̄e ⁊ iu
ramentū nō extendit̄ ad nō cogitata.de iureiu.q̄ntauallis.
⁊.c.clericus.etiā priuilegiū rei ↄceſſum. re ceſſante.xv.q.
vij.⁊ hec diximus.de eccle.edifi.ad audientiā.Itē nō extē
ditur iuramentū ad ius de nouo queſitū.de renū.cū inter.
de iureiur.ad noſtrā.ij.cū ergo poſſint tollere ↄſtitutionē
ergo ⁊ iuramētū:⁊ ꝙ ↄſtitutio tolli poſſit p eos tacite ⁊ ex
preſſe probat̄.de cōſti.cū oēs.in fi.⁊.c.cū acceſſiſſent.⁊ i.c.
cū.M.eo.ti.c.j.lib.vj.Itē q2 ſi nō poſſet tolli ſequeret̄ ab
ſurdū ꝙ ad legē iniquā vel impoſſibilē ex ſupuenienti caſu
q̄s obligaret̄ vel ꝙ cōſtitutio ēt vtilitate ſuadente mutari
nō poſſe ꝯ eſt.j.q.vij.pro remedio.ꝺ his q̄ fi.a ma. par. ca.
c.j. Oppo.ad hoc q2 iuramētū qđ ſeruari pōt ſine inte/
ritu ſalutis.ſeruari dꝫ.de iureiur.ſi v̓o.xxij.q.j.omne. qđ
Pau.pro ſolutione refert varias opi.in ſimili qn̄ canoni
ci recipiūt aliquē in canonicū contra numerū iuratū an va
leat.in quo tꝫ Archi.de reſcrip.duob⁹.de p̄ben.ſi a ſede.
lib.vj.ꝙ receptio facta ſponte a capl̕o vltra numerū iura/
tum ē nulla.p.c.dilecto.de p̄ben.vbi de hoc. Alij vt Pe/
⁊ Egi.ꝯ.p q̄bus facit qđ no.Inno.de reſcrip.ↄſtitut⁹.Jo.
an.dicit receptionē valere.ſꝫ recipiētes eē piuros.de hoc
in.ꝺ.c.dilecto.Ad qđ rn̄detur tenēdo hoc vltimum ꝙ ibi
fuit allegatio partis ⁊ poſito ꝙ eēnt v̓ba pape nō inuit̄ re
ceptionē nō valere:pro hoc qđ ibi dixi.⁊ ꝺ hoc in Spe.ti.
ij.§.nūc tractemus.v̓.ſed ſi legatus.p hoc tñ nō ē reſpon/
ſum.formaliter ad ꝯrium.dic ꝙ iuramētū ē ſeruandum qn̄
ē.ſed vt dixi.s.e.q.iuramētum ē ſublatū.Et in eo qđ dixi
tenere receptionē ꝯ iuramentū.dicit Pau.idē in matrimo
nio carnali.q2 tꝫ ꝯtractus cōtra iuramentū.lꝫ ꝯhens ſit p/
iurus.de ſpon.ſicut. Oppo.ad idē q2 ſm hoc iuramen
tum erit ſine effectu ex quo nō operat̄ effectum niſi durāte
ſtatuto.ſtatutum aūt per ſe ſufficit ēt ſi ſit nō iuratū. Sol/
uit Pau.quod opatur ꝙ manēte ſtatuto trāſgreſſorem ob
ligat ad periuriū niſi iuraſſent ſeruare ↄtenta in ſtatuto et
nō ſimpl̕r ſtatutū.q2 tūc ſunt piuri eo ip̄o ꝙ ꝯueniunt ⁊ vi/
detur velle Pau.ꝙ qn̄ iurauerūt ſtatutū ↄtrauenīēdo nō
ſunt periuri.ſecus ſi iurauerūt ↄtenta in ſtatuto.q2 p̄mo ca
ſu tollit̄ conſtitutio:⁊ p conſequēs iuramentū:⁊ ſic nō ſunt
periuri cōtraueniendo.ſcđo caſu ſic:ratio primi eſt q2 non
pōt eſſe ꝙ ↄſtitutio deſtruat̄ ⁊ eodem tp̄e operet̄ effectum
obligādi ad piurium propter impoſſibilitatē.de bap.ma/
iores.§.ſꝫ adhuc.ī fi.no.lvij.di.c.j.in gl.ij. Op.ad hoc
q2 p receptionem incurrūt piurium.pro hoc quod no.In/
no.de appel.p̄terea.ij.⁊ receptio valet.vt dictuꝫ eſt.Sol.
Pau.ꝙ no.in.ꝺ.c.p̄terea.loquūtur in excōicatione ꝓpter
ſui velocitatē ⁊ penetrabilitatē.vt ibi dicit Inno.nō ſic in
caſu noſtro in quo ē dare de neceſſitate prioritatē ⁊ poſte/
rioritatē.pro hoc qđ no.Hoſt.de ſen.excō.ſacro.vbi dicit
ꝙ lꝫ iniuſte excōicans ⁊ excōicatus incipiāt ſimul ligari tē
pore tamē naturaliter ex intellectu precepit priuatio excō
municantis q2 priuatio excōicati operat̄ priuationē excōi
cantis.ſicut infuſio gratie ⁊ peccatoꝝ remiſſo ſimul ſunt tē
pore ſꝫ naturaliter ex intellectu infuſionē gratie p̄cedit re
miſſio peccatoꝝ.⁊ ſic vnius egreſſus alteri⁹ opatur ingre/
ſus.xxxij.q.ij.cū renūciatur.cū ergo incurrāt periuriū ſub
conditione ſi recipiēt:ergo ante receptionē nō ſunt piuri ſi
cut ſi aliq̄s ſub cōditione ꝓmittit ante cōditionem nō ē ob
ligatus.ff.de ver.ſig.cedere.ſꝫ facta receptione ſtatim de
ſijt cōſtitutio ⁊ per cōſequens ſublatum ē iuramentū. ⁊
hoc dicit Pau.aduertēdum ꝙ eadem pſona ↄſiderat̄ du
pliciter.primo vt ſingularis.alio modo vt pars colle
Primo mō ſi q̄s vt ſingularis cōueniat piurus ē ſic intel
gitur qđ dixi de mr̄imonio.s.e.q.⁊ qđ no.Jo.an.ī reg
qđ ſemel.iij.q.li.vj.⁊ de hoc.xiij.q.ij.c.vlti.p Archi.
ſepul.c.j.li.vj.⁊ in Spe.de iſtru.edic.§.cōpendioſe.v̓.
ſi q̄s iurauit.Scđo enī modo ↄſiderādo aliquē vt eſt pars
collegij ſi ꝯueniat totū collegiū nō ſunt ſinguli piuri:q2 ſūt
obligati tanq̄ꝫ ſinguli:⁊ nō tanq̄ꝫ collegiū:⁊ hoc dic̄ Pau.
ꝙ eo caſu quo aliq̄s vt ſingularis ꝯuenit nō tollit̄ cōſtitu/
tio ⁊ ipſe ē piurus:q2 vt dixi iuramētuꝫ cōcernit ſingulos:
ar.xij.q.ij.q manumittit̄.Et dicit Pau.ꝙ niſi dicam⁹ mo
do p̄dicto fateri opꝫ ꝙ ſtatutū iuratū nō poſſit tolli exp̄ſſe:
q2 idē ē ſeruare qđ nō tollere vel mutare.Sꝫ hoc nō ē verū
qđ nō poſſit tolli:imo pōt exp̄ſſe ⁊ tacite vt probatū ē:ergo
vtriuſqꝫ remotionis idē erit effectus.vult dicere ꝙ ſicut ſi
cōſtitutio tolleret̄ exp̄ſſe p cōſequēs tolleret̄ iuramentum
ita etiam ſi venit̄ contra conſtitutionē:quia per hoc tolli/
tur conſtitutio vt dictum ē:ergo ⁊ iuramentū. hec tñ dicit
Pau.non

Pau.non pcedere penali ſtipulatione pmiſſa a collegio q̄ cómitteret̃ ſi collegialiter ꝯtrauenirẽt: q2 nõ poſſunt ab ea recedere ſine volũtate alteri⁹: q̄ no. Joã. de lig. reꝑhendit diſtinctioné pmiſſam in eo qđ dixi aliud iurare ſtatutũ: ali ud iurare ꝯtenta in eo. nã cũ iurant̃ ꝯtẽta in ſtatuto ſb iſtis verbis habet̃ relatio ad ſtatutũ: ergo illo ſublato ſublatũ eſt iuramentũ. ꝑ hoc quod no. Inno. de excep. cũ venera bilis. vbi dicit q̄ ſublato inſtr̃o tollitur ꝓfeſſio ad inſtr̃m relata. ſecus dicit Jo. de lig. ſi iurat ꝯtenta in ſtatuto non habita métione ſtatuti: puta q2 iurat non recipe aliqué vl tra numerũ. dic q̄ Pau. ẽt habuit hunc intellectũ. qđ dixi plen⁹ de reſcrip. cõſtitutus. Jtẽ in eo qđ dicit Pau. q̄ iſti ꝯuenientes collegialiter nõ ſunt piuri. Jo. de lig. dicit con trariũ. q2 ſtatim cũ incipiũt venire ꝯ̃ ſtatutũ ſunt periuri ꝑ eaque no. Inno. in. d. c. ꝑterea. dic qđ tutius ẽ q̄ tollãt ſta tutum anteq̃ ꝯueniant: quo ſublato iuramentũ ſublatum ẽ ĩta ſeruat̃. Sed ſi ꝯueniant nõ ſublato ſtatuto adhuc vi detur ꝓbabiliter poſſe defendi q̄ itelligunt̃ dſtruxiſſe ſta tutũ ꝛ ſic non ſunt periuri lꝫ in hoc aliq̄ ꝯ̃ vt pꝫ ex dictis. c. q. ſed q2 ꝑ hoc ẽ q2 cũ poſſint tollere ſtatutum expreſſe er go ꝛ tacite intelligant̃ ſuſtuliſſe ex quo apparet de volũta te ꝯtraria: verum ẽ q̄ ſint periuri eo iṗo q̄ incipiũt ꝯuenire q2 vt dixi iuramentũ obligat ſingulos ꝛ non collegiũ cum etiam collegiũ nõ ſit ſuſceptibile periurij. ar. de ſent. excõ. romana. §. in vniuerſitatem. lib. vj. Jtem in dubio hec in terꝑtatio equior ẽ poſt factũ vt euitetur piurium. ar. de te ſti. cũ tu. Quarto q̄ro in eo quod intẽdit ꝓhibere tran ſitũ mendicantiũ ad non mendicantes an ꝓfeſſus ordinem mendicantiũ poſſit aſſumi ad aliquã eccl'iam vel monaſte riũ extra ſuũ ordinem? dic vt in extrauagã. Jo. xxij. diſpẽ dijs. vbi dꝛ q̄ mendicans poſtulari nõ põt ad aliquã eccle ſiam vel monaſteriũ extra ſuũ ordinem. ꝑ hoc quod dico in ſequenti. q. Quinto q̄ro circa id quod dixi in prima q̄õne ſi mendicans ꝓfeſſus nõ tranſiuit in aliũ ordinem. an poſſit aſſũmi ad curatũ bñficium? vidi dubitari quod non arguit̃: q2 hoc pmittit monachis ex diſpenſatione. de ſta. mo. c. j. noie autem monachoꝝ non veniunt fratres mendi cantes. Jn ꝯ̃rium q2 non reperit̃ ſup hoc ſpecialis ꝓuiſio. nec iſta cle. aliqd facit: q2 non cõꝑhendit hũc caſum. pro hoc quod dicit hic gl. ceſſat. ꝛ hoc verius. lꝫ videat̃ obſta re extrauagans. de qua. s. q. prima. vbi ꝓhibetur mendi cans poſtulari extra ſuũ ordinem ad monaſteriũ vel eccle ſiam non cathedralé. ad quod dic q̄ cũ ibi ꝓhibeat̃ de ſola poſtulatione de electione: vel alio modo aſſumendi videt̃ pmiſſum. ar. ff. de indi. cum ꝑtor. de ꝑ̃ſump. nõne. ſolent tñ habere mendicantes ꝯſtitutiones ꝓprias que tales aſſum ptiones indiſtincte ꝓhibẽt qbus ceſſantibus ꝓcedit quod predixi. Sexto q̄ro in eo quod intendit hec lr̃a ꝓhibere tranſitũ mendicantiũ ad nõ mendicantes qs ſtatus ẽ per fectior. Lau. arguit nõ mendicãtiũ: q2 beatius ẽ dare q̄ ac cipere. dicit tñ hoc theologis relinquendũ. de hoc dixi de regula. ſane. vbi dixi q̄ diuitie vel pauptas nõ ſunt perfe ctio vel impfectio. Sũt enim alique religiones in qbus ad ꝑfectionem reqruntur diuitie vt ille que ordinate ſunt ad miliciã ꝛ hoſpitalitaté: quod dic vt ibi. Septimo que ro an hec ꝯſtitutio locũ hꝫ in feminis ordinũ mendicantiũ ſi trãſeant ad nõ mẽdicantes. glo. ꝑdicatores in fi. dicit q̄ ſic. ꝛ idem Pau. q2 maſculinũ concipit femininũ quaꝫ ra tionem ſentit ẽt glo. in eo quod allegat. no. de elec. genera li. lib. vj. de quo dixi de elec. cle. j. q. j. ꝛ tribus ſequentib⁹. ꝑ hoc qđ no. de relig. do. c. vno. lib. vj. in v. cunctos. Lau. ꝯ̃rium dicens q̄ in ſtatu nõ mendicantiũ ſunt oẽs ordies mulierũ indiſtincte: ꝛ etiam viroꝝ: exceptis quattuor: de qbus in hac glo. in pn̄. Cap. tꝫ pmum dicens q̄ ſorores pre dicatoꝝ ꝛ minoꝝ ſunt mendicantes lꝫ habeant ꝓuilegia q̄ poſſunt habere poſſeſſiones. verius ẽ dictum Laud. ꝓ id quod no. de relig. domi. cle. j. in glo. inde. in fi. ꝛ de ſen. ex. cum ex eo in glo. iij. que glo. dicũt q̄ ſorores minoꝝ habẽt ꝓprium in cõmuni: ergo non ſunt mendicantes. de religi. do. c. j. lib. vj. tñ nihilominus puto q̄ glo. hic ſit vera q̄ nõ debent tales ſorores ordinũ mendicantiũ tranſire ad non mendicantes. Sꝫ pone de qbus hic nõ vident̃ habere lo cum ne fiat extenſio. regula in penis. li. vj. niſi dicamus q̄ noie mendicantiũ veniant ẽt ſorores eis ſuppoſite. ꝑ. §. ſa ne. allegatum in glo. q̄ optime hoc ꝓbat: ꝛ tunc dicemus q̄ ẽt tales ſorores nõ ſunt mendicantes: ſed tamẽ ordinis mẽ dicantium. q2 ſunt pars ordinis viroꝝ q̄ ſunt mẽdicantes: ꝛ ſic intelligendo verificatur glo. vt hec conſtitutio locuꝫ habeat ẽt quo ad penas quod puto. lꝫ de mente videatur ſolum ꝓhibere maſculos ꝑpter maſculinũ quod exprimit ꝛ q2 in talibus frequentius hoc accidit. Octauo q̄ro ſi mendicans tranſit ad aliũ ordiné mendicanté vel nõ mẽdi cans trãſit ad mendicanté. glo. ceſſat. dicit nõ locũ eẽ huic conſtitutioni. ꝛ colligit quattuor caſus in quorum vno tm̃ hꝫ locum ꝯſtitutio. ꝛ idẽ Pau. Opp. ad hec ꝛ ad lr̃am in eo quod pmittitur tranſitus de ordine mendicantiũ ad nõ mendicantes cũ debeat fieri trãſitus tm̃ ad regulã ar ctiorem. eo. ti. lꝫ. al's reqruntur illa de qbus de ꝑben. cum ſingula. li. vj. de renũ. c. fi. vbi dixi. So. Pau. q̄ ex hac lit tera colligitur poſſe dari ordinem non mendicantium ar ctiorem ordinem mendicantium: alias non liceret tranſi re. dicto. c. licet. ꝛ ex hoc dicit q̄ predicator poteſt tranſi re ad ordinem monachorum beati Benedicti attẽta regu la vtriuſqꝫ: q2 regula predicatorũ fundata ẽ a regula Au guſtini que ẽ laxior. de ſtatu mona. quod dei. ſꝫ attentis cõ ſtitutionibus additis per predicatores arctior facta ẽ eo rum regula: ideo tranſitus nõ licet. vt no. eo. ti. non ſane.

Nono quero ſi eṗs ordinis mendicantiũ renũciat ꝛ trã ſit ad nõ mendicantes? dicit Pau. hanc penam locũ habe re per lr̃am ibi quoſlibet. ꝛ ſic neminem excludit. xxiiij. q. j. quodcũqꝫ. de ma. ꝛ obe. ſolite. ꝛ idem Cap. Decimo q̄ ro de intellectu lr̃e ibi vocem aut locũ in capitulo. So. vt in glo. hoc plus. ꝛ quo ad illud de. c. dicit Pau. q̄ quãdo qꝫ ſũmitur ꝑ loco: quãdoqꝫ ꝑ ꝑſonis collegij. de ꝑben. rela tum. ꝛ. c. dilecto. de conceſ. ꝑben. q2 diuerſitatem. de his q̄ fi. a maio. par. ca. c. j. ꝛ vlti. de reſcrip. c. capl'm. de elect. cũ inter ca. ꝛ. c. in cauſis. in pn̄. ꝛ. c. bone. ij. cũ ſimilibus. ꝛ q̄ tum ad hãc cle. dicit Pau. q̄ ſi capl'z ſumitur ꝑ loco vide tur ꝓncipalem ꝑlatum includere tanq̃ q̄ locum primũ ob tinet ĩ capitulo: al's ſufficiebat priuare voce capituli: ſicut fit. s. de eta. ꝛ quali. cle. vt hi qui. ꝛ q̄ hic capl'm debeat ac cipi ꝑ loco: facit q2 non videt̃ poſſe ſumi ꝑ ꝑſona: q2 colle gium regulariũ cõmuniter vocatur ꝯuentus: non capl'm. de reſcrip. edoceri. de maio. ꝛ obe. cum olim. de his que fi. a prela. c. ij. de ſta. mona. cũ ad monaſterium. ꝛ. c. vlti. lib. vj. de elec. ſi religioſus. in fi. de teſt. c. ij. eo. li. Et dic' Pau. q̄ quandoqꝫ qs locum hꝫ in capitulo: ſed nõ vocem: qđ cõ tingit in his q̄ ſunt de numero collegij. ſed rõne impedimẽ ti vocem nõ habent. quandoqꝫ nec locum habent nec vo cem vt hic. cõcludit tamẽ Pau. q̄ hic loquitur de voce et loco capituli reſpectu perſonarum. ꝛ ad id quod dixi q̄ collegium religioſorum vocatur conuentus. reſpondet q̄ quandoqꝫ etiam vocatur capitulum. de conſue. cum dile ctus. de ſtatu monacho. in ſingulis. de probatio. tertio. de tranſac. contingit. cum ſimilibus. Et q̄ hic loquatur de ta li capitulo patet: quia intelligendo capitulum pro loco ſi extra locum capituli aliquid tractarent vel facerent ta lis religioſus haberet vocem: quod tamen non eſt de mente huius conſtitutionis. Dicit etiam Pau. q̄ capi tulum ſcd'm ſtrictam ſignificationem ſumitur pro mem bris non pro capite quod no. ꝛ idem no. in dicta clemen. vt hi qui. in glo. cathedralibus. pro hoc quia non ẽ de eẽ

collegij q ibi ſit platus. vt no. Inno. de pben. cum nō igno
res. pōt ergo qs vocē habere vt platus ⁊ carere voce col/
legij. q2 hec ſunt diuerſa. de conceſ. pben. poſtulaſtis. & ap
pel. a collatione. li. vj. de pben. cū in eccleſia. ne ſe. vacā. c.
vno. co. li. ⁊ in hac cle. priuat voce collegij. Unde nō tol/
litur qn poſſit habere vocem vt platus: nam lʒ in larga ſi/
gnificatione platus dicat eē in capitulo tanq̄ʒ caput de hiſ
q̄ fiunt a pla. nouit. ⁊ ſic intelligitur de pceſ. pben. poſt ele/
ctionē. ſecus tn̄ eſt in ſtricta ſignificatione q̄ hic locū hʒ: qa
tractat de penalib' ⁊ reſtringēdis. regula q̄ a iure. ⁊ regu/
la in penis. lib. vj. vnde cum noie capituli cōiter nō inclu/
datur platus in eo q hic priuat voce capituli dʒ intelligi
modo pdicto. de voce q̄ habet iure collegij: nō de illa que
habet iure plati. de hoc ēt dixi. s. in quarto prio.

Uer. Ad prioratus.
Nota ibi nec
p ſe nec p alijs. q nō licet ſuo noie non licet ēt alieno. xlvj.
di. ſicut nō ſuo. de fal. ad falſarioꝝ. regula quod alicui. li.
vj. que pcedit ſm Dy. ibi cū faciendo noie alieno tēdat ad
eūdem effectum quē cōſequeret noie pprio. ⁊ ſic fʒ Pau.
eſt hic. Secūdo no. de clauſula decreti ibi: qcquid autē
⁊c. ⁊ de hoc. j. q. iiij. ⁊. xij. ⁊. xiij. O ppo. q2 videt hʒ ſup/
fluitas ibi: vicarios ſeu miniſtros vel locū alioꝝ tenentes
cū hec tria idem videant importare. ⁊ ſic ꝯ. s. in pemio gre
gorij. glo. alioꝝ. So. q poſuit plura vocabula ad excludē
dum fraudē. ⁊ idem vult gl. pcedens in v̄bo vicarioſ. ⁊ no
ta id quod dicit gl. ibi: ⁊ forte. vſqʒ ad fi. Scdo oppo. in
eo qd irritat ꝯ factum. qdam enim ſunt de pmiſſis q̄ nō poſ
ſunt irritari puta ſi baptizarūt. vel qd ſimile p quod impri
matur character. Item q̄ cōſiſtunt in facto nō poſſunt non
fuiſſe. xxxij. q. v. ſi paulus. ff. de capti. in bel. §. facte. Sol.
vt in gl. irritat. ⁊ hoc. j. q. xij. ⁊. xiij. Tertio oppo. in eo
qd remouet pͥuilegia ibi: quouis pͥuilegio nō obſtante cum
tn̄ nō potuerit auctor imponere legē ſucceſſorib'. de biga.
c. ij. vbi de hoc. de elec. inotuit. ad trebel. ille a quo. §. tem
peſtiuū. glo. vlti. ſoluit q remanēt pͥuilegia pceſſa nō cōce/
denda. Quero in eo q phibet iſtos aſſūmi ad officia q̄ offi
cia intelligunt phibita. glo. ergo ſol. enumerādo quedam:
⁊ deide generaliter dicēs q phibent oia officia eccleſiaſti/
ce regule ſubiecta inducēs p ⁊ ꝯ. j. q. iij. ſaluator. ver. in no
mine. Et facit p: q2 ibi ſub noie pcuratoris enumerant of/
ficia q̄ enumerat hec glo. facit ꝯtra q2 ibi videt fieri diſtin/
ctio inter officia q̄ pcernunt diuina: ⁊ que pcernunt tpalia
⁊ ſic ſi hic cōphendūt officia q̄ pcernunt diuina vt eē ſa/
criſtam nō debēt alia intelligi phibita. dic q. d. c. ſaluator.
nō obſtat: q2 nō dicit qd includatur ſub vocabulo offin̄. ſʒ
ſub vocabulo pcuratoris vel defenſoris q̄ includunt in v̄
bo offin̄. vn̄ videt q hec lr̄a cōphendat oia officia quo/
cunqʒ noie cenſeant: ſiue circa diuina: ſiue circa tempora/
lia. Pau. dicit q nō poſſūt habere officia ordinū ad quos
tranſiuerūt: vel ēt alia ſecularia que als ſunt eis phibita. x
vj. q. j. de pn̄tium. ⁊ hoc de officijs qbus aliqua prerogati
ua vel certū ⁊ ſpeciale miniſteriū competit ēt tpale: vt eco
nomatus vicedominatus caſtaldionatus aduocatio pcu/
ratio. d. c. ſaluator. vel q poſſit eſſe ſacriſta hoſtiarius ele
moſynarius vel camerarius. ⁊ idem in quacūqʒ alia admini
ſtratione tpalium vel ſpūalium que ex cōmiſſione deman
datione vel aſſumptione competāt. Ea vo q̄ competūt rō
ne ordinis poſſunt pcernere: als nō poſſent diuina celebra
re: nec alios actus exercere cū officia quādoqʒ ponātur p
actibus. xxviij. q. j. iam nūc. pcludit Pau. q hic intelligit
de officijs iuriſditionalibus qbus competit aliqua prero
gatiua: vel preeminentia que nō competit alijs illud offin̄
nō gerentibus. p hoc vltimū intricat queſtio: maxime p id
quod dixi prime in eo qd dicit Pau. dicit q hic intelligit
de officijs iuriſditionalibus: q2 ſic intelligendo nō phibē/
tur iſtis oia officia: quod voluit lr̄a. Lau. dicit q iſti pote/
runt eē pcuratores ſeu economi vel ſindici vel ſimiles: qa
hic tn̄ interdicunt officia p que ſubiecti ſunt eccleſiaſtice
regule. d. c. ſaluator. ergo de alijs pmittitur. C. de pcur. ma
ritus. dicit tn̄ q videt lr̄a ꝯtradicere in v̄bo miniſtros. itē
d. c. ſaluator. vbi ſub noie pcuratoris ꝯtinetur miniſtrator.
Item q2 phibetur hic ab officijs ēt noie alioꝝ: ⁊ ad hec nō
reſpondet Lau. Gen. dicit q iſti phibent ab officijs ēt tem
poralibus. p pallegatū verbum miniſtros. ⁊ p rōnem quā
nūc dixi. dicens: q p hoc nō excludunt ab officijs oneroſiſ
puta pcuratorum ſyndicoꝝ vl' ſimilium cū talia ſubeant:
nō ad honorem vel cōmodum: ſed onus. Itē q2 ēt infamis
pōt eſſe pcurator. l. di. accedens. vbi de hoc. ⁊ ſʒ hoc dicit
Gen. q hec lr̄a in v̄bo officia. dʒ referri ad officia ſeu loca
ſimilia pcedentibus. in hoc qd ſupra dicit de pratibus et
admiſtrationibus vt ſit media iuxta extrema intelligātur
ar. ff. de leg. j. ſi ſeruus pluriū. §. fi. xxviij. di. q2 ſunt culpe.
de appel. ſecūdo regris. ⁊ i eo quod phibet iſtos tenere lo
cum alioꝝ intelligit Gen. qn̄ tenent locum gentium officia
honoris. ar. ne pla. vices ſuas. c. j. ⁊. ij. p hoc inducit lr̄am
ſeq̄ntem ibi: amicarum cura ⁊ regimē ⁊c. vult dicere q cū
ſubijciat de cura aiarum verbū officia nō dʒ intelligi gene
raliſſime de officijs ēt oneroſis: ſed tn̄ de officijs honora/
bilibus modo pdicto quod defendi pōt vt inductū in pe/
nam nō operetur cōmodum. ⁊ facit qd dico in ſequenti. q.
⁊ de modis qbus ſumit offin̄ inſtat Stepha. qd dic vt no.
Archi. de ꝯſue. c. j. lib. vj. Scdo q̄ro circa id qd dixi in
prima. q. ſi religioſus mēdicans pfeſſus trāſiuit ad ordinē
beati Benedicti. an pōt aſſumi ad curam prochialis eccle
ſie ſecularis? videt q nō p hanc lr̄am ibi aiarum curaʒ nec
p ſe ⁊c. ꝯ2ium tʒ Fede. in ꝯſilijs. clvj. dicēs q hic loqtur de
admiſtrationibus pprij ordinis quod dicit patere ex plu/
ribus. pmo q2 ceſſat cā finalis hui' cle. nam ſm eū due ſunt
cauſe poſite. s. primo rn̄ſo. vna impulſiua vt ſi religioſi li
bentius maneāt in ordine ſuo. alia finalis vt in ordinibus
ad quos trāſeāt ſtudeant qetius manere. iſta ergo vltima
ceſſante ceſſat ꝯſtitutio. ceſſat aūt i caſu pmiſſo ex quo aſſu/
mitur ad curam. Ad idem inducit lr̄am. s. primo reſpon
ſo in v̄bo imbi. ſm pmam pūctationem. de qua in gl. ad v̄/
bum ⁊ ꝯſtitutionem Benedicti. xij. de mona. c. xxxv. Et ſi
dicat q monachi in ſuo monaſterio nō poſſunt habere cu
ram: ergo nec alibi. nā monachi nō debent exercere curā
ſed pſalmis ⁊ manualib' opibus inſiſtere. xvj. q. j. ſi cup
⁊. c. alia. ⁊. c. placuit. ij. de ꝯſe. di. v. nunq̄ʒ. Reſpōdet q
rogatur illis capitulis. ⁊ p. c. dictos. xvj. q. j. p hoc eſt
ſta. mona. quod dei. dicit ēt q hec ꝯſtitutio penalis ē ⁊
re cōi exorbitans: ergo nō extēdenda. de peni. di. j. pen
elec. ſtatutū. lib. vj. dicit inſup q tota hec cle. loqtur vn
miter: q2 iſte ver. ac pratus. venit ꝯtinuatiue quod
gnat dictio quoqʒ que eſt ꝯtinuatiua. vt dicit Jo. mon
Archi. de elec. quorūdam. ad fi. lib. vj. in pn. ⁊ hic intel
gitur de prioratibus ⁊ admiſtrationibus ⁊ cura anima
in eodē ordine vt ſic totum. c. ſit vniforme. facit de bap
maiores. §. ceterum. ⁊ hec ſingulariter no. tanq̄ʒ ſubtilia
qbus eſt qd dixi. s. primo reſponſo. ſic tn̄ intelligēdo mul
tum reſtringit hec cle. ſed p reſtrictione eſt qd dixi: q2 pe/
nalis eſt fauorabilior tn̄ religionibus cēt intellectus latior
p quem cogerentur tales nō egredi religionē. ⁊ repertur
Lap. in apoſtilla quadam ſup hoc ꝯſilio dixiſſe q bene fe
ciſſet. Fed. hoc nō ꝯſulere: q2 cōmuniter creditur ꝯ2ium ⁊
loquēdum ē vt plures: ſentiendū eſt vt pauci: vt ait Mar
cus varro. dicit ēt Lap. q hec cle. non eſt penalis: quia nō
priuat iure queſito. ſm ea que no. Jo. an. de elec. c. fi. li. vj.
Tertio q̄ro an tales poſſint pdicare: glo. ergo ibi: ſʒ vi
di. arguit q ſic. ꝯ2iuʒ tn̄ tenet quod dic vt in ca. Pau. dicit
hoc verū de ſolēni predicatione q̄ fit ex cōmiſſione ⁊ pp̄ſo

ꝯuocato

conuocato. ſecus de priuata ⁊ inſtructiua que nõ eſt ab ali quo reſpuenda. ar. xxiij. q. iij. ſi habes. ſic dicit intelligi il lud apoſtoli quod dicit ſeu induci glo. ꝙ verbum dei nõ ẽ alligatum. ⁊ quo ad primũ modum pdicandi dicit ꝙ eſt offiñ doctoris precipuũ ⁊ puilegiatum rõne cure. ꝺ ſta tu mona. quod dei. de heret. cũ ex iniuncto. ⁊ nõ competit rõne ordinis pſe ⁊ ſimpliciter: ſed ratione adiuncti ⁊ com miſſionis. xvj. q. j. adijcimus. §. hoc idẽ. de ſepul. cle. dudũ §. huiuſmodi. quod placet. Quarto qro circa id qꝺ di xi in prima. q. an ſi tales pdicant ſit locus clauſule decre ti. de qua ibi. j. quicqd aũt glo. ergo ibi fateor. dicit ꝙ non: quod dic vt in ea. Quinto quero ſi tales eẽnt theologi canoniſte vel in alijs artibus periti an poterũt doctorari vel licentiari in eiſdem facultatibus? Pau. dicit ſatis vi deri ꝙ nõ: ſꝫ ſi eẽnt antea licentiati p hanc cle. nõ pdiderũt offiñ cũ ſit tale quod alr cõpetere põt religioſo. ⁊ per hoc dicit nõ obſtare. de hereti. vt offiñ: ⁊ qꝺ ibi no. lib. vj. de q̃ ibi in. §. ad pſcribendas. in glo. p hãc. hec videntˀ repugna re: qꝺ dixi. ſ. q. ij. q2 aſſumi ad doctoratũ nõ ẽ aſſumi ad of ficium alicuiˀ cure: ⁊ vt ibi dixi phibentˀ hic tm̃ officia illiˀ ordinis ad quod trãſiuerũt. Sexto qro in eo qꝺ phibet iſtos fieri vicarios de qbus dꝫ intelligi? dicit Pau. ꝙ idi ſtincte: ita ꝙ nõ poſſunt eẽ perpetui vicarij nec tpales: pro hoc lr̃a que ſeqtur ibi locum alioꝝ tenentes. ⁊ in hoc dicit Pau. ꝙ vicarius videtˀ habere dignitatẽ. ꝺ reſcrip. cle. ij. quod dic vt ibi dixi. q. xij. Septimo qro quare phibentˀ eẽ vicarij? So. vt in glo. puidit. ⁊ dixi. ſ. in. ij. contrario ꝙ in hoc puidit fraudi q̃ poſſet fieri p miſſionem pſone. de cõ ceſ. pben. cõſtitutus. regula quod alicui. li. vj. Octauo qro an alius religioſus q non tranſiuit ad aliũ ordinẽ poſ ſit eẽ vicarius vel alius officialis? Pau. arguit ꝙ ſic a cõ trario lr̃e: q2 phibetur hic de his q fuerũt mendicantes: ḡ de alijs videtˀ pmiſſum: alr nõ eẽt ſpecialis puiſio. ad hoc ij. q. vij. cũ paſtoralis. ⁊ quod ibi no. xvj. q. j. q vero. ibi ni ſi forte iubeantˀ ab ipſius ciuitatis epo. Itẽ tale offiñ ẽ cura tum ⁊ ordinariũ. de reſcrip. cle. ij. de inſti. ex freqntibus. x xv. di. plectis. no. de offi. vica. in. c. lꝫ. li. vj. In ꝯtrarium q2 re ligioſi nõ debent exire clauſtrũ tanq̃ʒ dedati cõtemplatio ni. xvj. q. j. placuit. ij. pmum tꝫ Pau. dicens ſic ſeruari. nec ob. ꝯtemplationis obiectio: q2 tollitur ex maiori vtilitate ij. q. vij. facta qppe. xvj. q. j. cum p vtilitate. l v. di. priſcis. j. q. j. p pncipalẽ. Nono qro in eo ꝙ phibentˀ iſti religio ſi a cura aiarum: de qua cura intelligitˀ cũ ſit duplex. ſ. fori penitentialis ⁊ fori ꝯtẽtioſi. de elec. dudũ. ij. de offi. archi. cũ ſatis. ⁊ vtrobiq̃ʒ de hoc ſoluit Pau. ꝙ de vtraq̃ʒ p cle. vnicaꝫ. ſ. de offi. vica. ⁊ p hoc quod ibi no. in gl. ij. De cimo quero an talis religioſus poſſit eẽ coadiutor? Solu. Pau. ꝙ nõ: quia prohibetur exercere pro ſe vel pro alijs. Undecimo qro an alius religioſus poſſit eſſe adiutor? videtˀ ꝙ nõ. xvj. q. j. de pñitium. caret eni pprio velle de reſ. c. ij. lib. vj. p hoc qꝺ no. de reſcrip. cle. ij. dicit Pau. ꝙ põt eẽ coadiutor in illis officijs in qbus poſſet p ſe pfici ⁊ ꝙ ſi cut ſi p ſe pficeretur regreretur ꝯſenſus plati: ſic ⁊ hic hoc caſu: ex hoc infert ꝙ poterit eẽ coadiutor ſacerdotis cura ti. item epi cũ poſſint ad talia pmoueri. de elec. cle. j. ꝺ hoc de cleri. egro. c. ſi. vbi idem dixit. Duodecimo qro i eo ꝙ hic ẽ clauſula decreti: qd ſi ſimplr phiberet. dicit Pau. idem. ſ. ꝙ ꝯtra facta nõ valerent. p hoc. C. de legi. l. non du bium. de poſtu. c. ſi. ⁊ dic vt ibi dixi. ⁊ de hoc in. q. ſequẽti. Decimotertio qro ſi mendicans trãſiuit ad non mendi cantes: ſed ignoratˀ ſtatus eius: q2 putatˀ nõ fuiſſe mẽdicãs nõ valebũt geſta eius ſi fuit ppoſitˀ cure vl officio. Pau. diſputauit qõnem que icipit paganus. ibi arguit p ⁊ cõtra quod dic vt in illa. q. hic autem inſiſtit ſolutioni tm̃ dicẽs ꝙ cũ queritur an veritas pferatur opinioni: qdam dicunt ꝙ regulariter pferatur. fallit in aliqbus q̃ caſualia ſunt qꝺ tꝫ glo. de higa. nup. ⁊ Dy. ff. de acq. here. is q putat. dein de diſtinguit p longa verba ⁊ corrupta ⁊ male intelligib lia q̃ omitto: q2 nec ipe approbat: ſꝫ diſtinguit alio modo ⁊ ſic aut querimus an veritas pferatur opinioni: aut ecõtra aut opinio habeatˀ p veritate: aut an error cõmunis faciat ius. pmo caſu pferatur veritas. viij. di. veritate. ff. de offi. pſi. illicitas. §. veritas. C. de here. inſti. ſi pater. ſ. de re iu di. cum iter. Secũdo caſu cũ qritur an opinio pferatˀ. aut ẽ iuris aut ẽ hominũ. ſi iuris habetˀ p veritate. de ꝯceſ. pbẽ. cle. vna. in fi. ⁊ hoc caſu quãdoq̃ʒ recipit pbationem in cõ trarium. qñq̃ʒ nõ. de hoc de ſponſa. is q. ſi aũt ẽ opinio ho minum qd Pau. velit nõ apparet ⁊ forte meus liber ẽ cor ruptus. tertio caſu cũ queritˀ an opinio habeatˀ p veritate ⁊ ſimiliter. quarto caſu cuꝫ qritur an error cõmunis faciat ius? pſeqtur Pau. qdam non pfecta qbus omiſſis in qõne pmiſſa dicit Pau. ꝙ ſi religioſus pdictus agit ea q̃ ſpectãt ad publicum offiñ vt ẽ exercere iuriſditionalia tanq̃ʒ vica rius epi valent. Si vo agit qd noie ſuo quod ei cõpetit rõ ne ſui iuris vt ẽ eligere. de elec. qꝺ ſicut. §. ſi aũt. ⁊. c. per pe tuo. lib. vj. nõ valet: q2 hic puatur voce capituli. Lap. di cit pmuꝫ pcedere in eo qꝺ dicit Pau. valere id qꝺ ſpectat ad publicum offiñ ſi neſcitur ſtatus eius. ſecus ſi ẽ notoriˀ q2 tunc non valet. in ſecũdo caſu dicit ꝙ ſi eligit cũ alijs p cedit quod dicit Pau. ꝙ nõ valet. ſecus ſi eligit ſolus: qa tũc valet ſicut in pmo caſu cum cenſeatˀ electio iuris publi ci. p hoc quod no. de ſen. excõ. ſi vere. qꝺ vltimum ẽ nota bile: tm̃ non ẽ ſine dubio: q2 videtˀ verſari puata vtilitas eli gentis. p hoc qꝺ ſtatiꝫ. j. dico. Ad illud aũt cum qritur an error faciat ius? dic ꝙ qñq̃ʒ publica vtilitas ſuadet ꝙ er ror cõmunis habeatˀ p veritate. ⁊ facit ius. ff. de legi. qꝺ nõ rõne. qñq̃ʒ publica vtilitas nõ ſuadet p vel ꝯ. ⁊ aut erranſ certat de dãno vitando ⁊ error habetˀ p veritate. ff. ad ma cedo. l. iij. C. ad macedo. Xenodorus. aut certat de lucro ⁊ ſibi nõ pdeſt error. ff. de heredi. inſti. l. fi. de hoc. ff. de offi. pto. barbarius. ⁊ per Inno. de elec. nihil. vbi dixi. ⁊ de re ſcrip. litteris in repetitione.

Ver. Ad illorum. Oppo. ꝺ re. domi. c. vno. in fi. So. vt in glo. vlti. nam h intelligitˀ ſm illud: ⁊ hic loq tur de ordinibus de qbus ibi. Quero ꝺ monacho trãſ lato ad abbatiã alterius monaſterij nõ facta pfeſſione i ſe cundo q poſtea renũciauit abbatie ex quo themate elicitũ tur quattuor dubia q̃ pſeqtur Fede. de ſenis. conſi. v. cu ius verba ponit ad lrãꝫ Jo. de lig. auctore ſuppreſſo. Ego vo poſui breuiate. de ſta. mo. cũ ad monaſteriũ. §. abbas. i j. q. ⁊ hoc quo ad illud dubiũ an remaneat monachus ſe cundi monaſterij in quo Fed. nõ ſe firmat: ego ibi teneo ꝙ ſic ex eo q2 factus abbas pmi p ꝯſequẽs factus fuit mona chus ſecũdi: nec deſinit eſſe monachus quãuis deſinat eſſe abbas: quod dic vt ibi. ⁊ de hoc etiam dico. j. ti. j. cle. j. §. ſi vero queſtione. v.

e **Os.** Pubes p annũ deferens habituꝫ nõ nouitioꝝ non patẽter diſtinctũ ab habitu pfeſſoꝝ itelligitur pfeſſus. No. de habitu nouitioꝝ ⁊ quo ad hoc dꝛ nouitius qcunq̃ʒ non pfeſſus aliter accipitˀ hoc verbum. j. cle. pri. § ſane. j. vbi de hoc in glo. ideſt ſcholaſticis. Secũdo no ta de pſcriptione annuali ibi pannum: non eſt tm̃ pprie pre ſcriptio: ſed terminus ex cuius lapſu ſimul cũ delatiõe ha bitus qs pſumitur pfeſſus ſic ⁊ alr p annuã pſtationẽ lon go tempore ꝯtinuatam pſumitur debitum. ff. de vſu. l. cuꝫ de in rem verſo. de cenſi. peruenit. Tertio no. triplicẽ habitus religioſi diſtinctionem. de hoc in glo. antepenul. ⁊ vlti. ⁊ de hac diſtinctione petenti: ⁊ latenti aũt dico. j. q. j. ⁊ in eo quod glo. penul. dico ꝙ in ordine minoꝝ nouitij non habent ſutum capucium. dicit Lap. ꝙ vidit in regula

ipſorum. ꝙ etiam nouitij aliquãdo habent capucium ſutuȝ cũ habitu in quo nõ eſt vis ꝗd in facto ſit. Quarto no. de ꝓfeſſione q̃ obligat ſpãli religioni in genere. de hoc i gl. lȝ igitur. Oppo. ꝙ delatio habitus ꝑ annum nõ ĩducat ꝓfeſſionem niſi quãdo habitus ſunt diſtincti. eo. ti. ex parte. vbi de hoc no. in fi. vlti. glo. Glo. ij. ſoluit ꝙ olim ꝓcedebat ꝯ̃rium. hodie v̾o ſtãdum huic cle. que ponit ius nouuȝ quod ꝓbat glo. ꝑ verbum deinceps. quod no. ad ſimilia. ꝓbat etiam ꝑ verbum decernimus. ⁊ ꝑ hoc etiam ſol. glo. cõtrariũ. c. ſtatuimus. eo. ti. vbi ſufficit qualiſcũqȝ diſtinctio ad hoc vt ferens habitum nouitioꝝ nõ fiat ꝓfeſſus. hodie v̾o dicit glo. ſtãdum huic cle. quo ad hũc caſum: quod dic vt in ea vſqȝ ibi: ideo aũt. Scđo oppo. ad hoc ꝙ adhuc hodie ſtãdum ſit antiq̇s iuribꝰ p̃allegatis. nã ſi pubes ſciẽter aut ſponte reſpicit habitum ꝓfeſſoꝝ diſtinctũ latenter tñ hoc ſufficit vt ſi ꝑſeuerat triduo cenſeaẗ ꝓfeſſus. eo. ti. ꝯſtitutionem. li. vj. glo. eadem ibi: ideo aũt. ſoluit ꝙ id qđ dictum ẽ in primo ꝯ̃rio ꝓcedit in caſu huius cle. vt in eodẽ ꝯ̃rio dixi. j. ſolũ quo ad hoc vt delatio habitus latẽter diſtincti habeaẗ ꝓ delatione habitus patenter diſtincti quo ad inducendaȝ ꝓfeſſionẽ ex lapſu anni. ſecus quo ad alios caſus: puta in caſu. d. c. ꝯſtitutionem. ꝓ hoc q̄ cum iſta ſit ꝯſtitutio noua corrigens iura vetera nõ dȝ extẽdi. de elec. cũ expediat. lib. vj. Ex p̃dictis no. glo. triplicem habitum nouitioꝝ. quod dico. ĩ. q. j. Tertio oppo. ad idẽ eo. ti. vt clerici. vbi delatio habitus ẽt multo tempore facta nõ inducit ꝓfeſſionem. gl. ſecus ſol. ꝙ hec cle. tollit ꝯ̃rium in eo ꝙ loq̇tur de habitu delato in aliqua religione. ſecꝰ ſi extra vt in ꝯ̃rio. Quarto op. in eo qđ generaliter dicit de habitu delato in aliqua religione ⁊ ſic videẗ ſufficere dũmodo ſit religio: ẽt ſi nõ ſit ꝑ ſedem ap̃licam approbata. cõtra id de vo. c. vno lib. vj. glo. ꝑ ſedem ſoluit reſtringendo litteram ad religionem approbatã. ⁊ idem Pau. q̄ in talibus multum operaẗ ꝯſtitutio eccleſie. d. c. vno. Quito op. ꝙ delatio habitus ꝑ annum nõ inducat ꝓfeſſionẽ. e. ti. c. j. ij. rñſo. lib. vj. gl. lȝ. ſoluit ꝙ q̃ñqȝ q̇s ſumpſit habitũ idiſtinctum poſt pubertatẽ ⁊ ꝓcedit hec cle. quãdoqȝ ante: et tũc ſi ẽ tanta indiſtinctio ꝙ ẽt ſeculares ꝯuiuantes vtãtur illo habitu lȝ poſt pubertatem ꝑ annũ portet nõ ẽ ꝓfeſſus: vt in ꝯ̃rio. Sexto oppo. ad hoc: q̄ hic nõ req̇ritur niſi ꝙ ꝑ annum portet: ergo nõ ẽ vis an ſumpſerit ante pubertatem an poſtea? glo. eadem ibi niſi. vſqȝ ibi iteȝ. ſoluit ꝙ iſta cle. dȝ reſtringi ne corrigat. c. j. eo. ti. li. vj. qđ no. ꝓ hoc qđ dixi. s̃. ij. ꝯ̃rio. Septimo oppo. ꝙ ẽt ꝑ plus tp̃s q̄ꝫ ꝑ annũ nõ fiat q̇s ꝓfeſſus ex delatione habitus. qđ in eadeȝ cã. c. j. So. vt in glo. lȝ. ibi item. vſqȝ ad fi. Quero in eo qđ dixi. s̃. in. ij. ꝯ̃rio de triplici habitu nouicioꝝ: q̇ ſunt iſti. gl. ij. ibi ex his. dicit ꝙ ſunt habitus diſtinctus idiſtinctus ⁊ diſtinctiſſimus. Diſtinctũ adhuc dicit duplicem. ſ. ꝑ diſtinctionẽ latentẽ ⁊ patentẽ: ⁊ de diſtinctiõe patẽti ſunt in tex. tres modi: ꝑ colorem: ꝑ ſciſſurã: ⁊ ꝑ formam. De latẽti. gl. ca. in parte p̃cedenti exemplificat de diſtinctione veſtiuȝ per ꝑſonam dãtem: vel locũ in quo datur vel formã dationis. De habitu aũt indiſtincto q̇s dicaẗ de ſe pȝ q̄ nec latẽter nec patẽter ẽ diſtinctio habituũ nouitioꝝ: ⁊ habituuȝ ꝓfeſſorum. De habitu v̾o indiſtinctiſſimo dixi. s̃. in. v. contrario. Ex his cũ q̄riẗ quãdo delatio habitus ĩducat ꝓfeſſionem. põt diſtingui: qđ ſeq̇tur Steph. ſed in effectu cõtinetur vt in ꝯcl̃onibus ſequẽtibus quas infert glo. Pria ꝯcluſio: delatio ꝑ annum habitus nouitioꝝ indiſtincti vel idiſtinctiſſimi vel latenter diſtincti ſi ſuſceptꝰ fuit ab adulto inducit ꝓfeſſionem. Scđa delatio habitus nouitioꝝ patenter diſtincti vel idiſtinctiſſimi vbi hoc vltimo caſu fuit receptus ab impubere ꝑ lapſum anni nõ inducit ꝓfeſſionem. hoc ꝓbatur eo. ti. c. j. lib. vj. ⁊ in alijs iuribus que allegat gl. vſqȝ ibi: dubitatur. q̃ deinde ibi: dubitaẗ. vſqȝ ad finem. ꝑſeq̇tur id quod dixi. s̃. ꝯ̃rio. v. Ex hoc no. caſuȝ in quo diſtinctio ⁊ indiſtinctio eq̇paranẗ ⁊ ſic duo ꝯ̃ria ſunt ſimul. cõtra id. xxxij. q. v. ſi paulus. Sed dicit Lau. hoc contingere: q̄ imoderata diſtinctio nõ ẽ vera diſtinctio: ſȝ potius confuſio. quod no. Secũdo q̄ro in eo qđ dixi. s̃. q. ꝓxi. in p̃ma ꝯcl̃one: an ſint alij caſus in q̇bus q̇s itelligaẗ ꝓfiteri? dic ꝙ ſic. ⁊ q̇nqȝ enumerat Lau. Primus q̃ñ q̇s deliberate emiſit votũ intrãdi aliquã religionẽ: ⁊ poſtea ꝑ interuallũ habitũ ibi ſuſcepit ab eo q̇ põt incorporare illi religioni. ꝓ hoc quod no. Inno. de frigi. fraternitatis. in p̃n. ex hoc infert ſecus eẽ ſi recipit ꝑ manum monachi vel de altari. e. ti. porrectũ. q̇ cle. vel vo. ꝯſuluit. Secũdus ſi vno cõtextu votũ emiſit ⁊ ſolẽniter habitũ ſuſcepit animo mutandi ſeculũ. ⁊ de hoc plene cõſtat. eo. ti. ꝯſulti. Tertius ſi expſſe ꝓfitetur in religionibus nõ mẽdicantibꝰ. eo. ti. conſtitutionem. lib. vj. Quartus quando infra annũ ꝓbationis ſuſcipit ſcienter habitum ꝓfeſſoꝝ ⁊ portat ꝑ tres dies. tunc tñ obligatur ſolum religioni in genere. d. c. ꝯſtĩonem. Quintus in caſu huius cle. ⁊ hoc caſu obligaẗ religioni in ſpecie. quod dixi. s̃. in. iiij. notabili. ⁊ dicit Laud. ꝙ hoc ẽ ꝑ preſumptionẽ iuris de qua hic q̃ cum ſit ẽt de iure nõ recipit ꝓbationem in ꝯ̃rium. de ſpon. is q̇. Tertio q̄ro ſi eſt ꝯſuetudo in aliquo monaſterio ꝙ nõ fiat expſſa ꝓfeſſio. ſed ſolum ꝙ ꝯuertendus in igreſſu ꝓmittat in manu p̃lati obedientiã. Spe. de ſta. mo. q. xxxvij. refert Clementẽ quartũ dixiſſe ꝙ non ẽ profeſſus. ꝯ̃rium videtur tenere Inno. q̇ cle. vel vo. ꝯſuluit. vbi dicit ſufficere pro profeſſione ꝙ ſue voluntati renũciet ⁊ oĩa cõmittat voluntati abbatis. xxij. q. j. volo. ⁊. c. non dicatis. quod videẗ eq̇us ⁊ anime cõſultius. p̃mum tñ verius quod etiam tȝ Lau. ĩ. de ſta. mo. cle. j. §. ſane. vbi dixi in. j. notabili. Quarto q̄ro an ꝑ hanc cle. ſit ſublata cõſuetudo q̃ erat ante ipſam in q̇buſdam monaſterijs ſ̄m quã moniales poſt ſuſceptũ habitum: ẽt poſt annum poterunt redire ad ſeculũ ante aſſumptioneȝ veli: Laud. videẗ dicere ꝙ nõ: in quo tamen nõ loq̇tur clare dic ꝙ non ẽ ſublata: q̄ hoc nõ dicit hec cle. de ꝯſti. c. j. lib. vj. ⁊ fuit rõnabilis cum eſſent opi. ad hãc cle. de q̇bus dicit gl. j. ex hoc no. Lau. ꝙ excuſant ignorãtes ius poſitiuũ vel ẽt naturale ſi ẽ obfuſcatũ ꝑ diuerſas opiniones. ꝓ hoc quod no. d̾ ſpon. duo. c. fi. de poſtu. c. vno. li. vj. Quinto q̄ro ſi in caſu huius cle. is q̇ recipit habitũ. fuit ꝓteſtatus ꝙ nõ intendebat ex delatione ꝑ annum ꝓfiteri? dicit Pau. ꝙ ꝓteſtatio prodeſt. quod met. cau. c. j. ⁊ no. eo. ti. ex parte. ⁊ Spe. de ſta. mona. ver. lxiiij. proteſtatio nãqȝ tuetur proteſtantẽ quando ẽ ſuper eo quod põt ſe habere ad vtrũqȝ vt no. de lit. ꝯte. c. vno. lib. vj. Oppo. ad hoc q̄ ꝓteſtatio nõ prodeſt ſi ẽ contraria facto. de cõſti. cum. M. de ꝗ ſolicitudinem. de ſpon. tua. ſoluit Pau. ꝙ hic non ẽ contraria: imo compatiẗ cum facto. põt enim eẽ longa delatio habitus ſine profeſſione. xvj. q. ij. ſi quis incognitus. xix. q. monaſterijs. in q̇bus. c. ſtatuitur ad ꝓfeſſionẽ tempus longius anno. ſed illa. c. hodie nõ tenent. vt no. eo. ti. ad apoſtolicam. in glo. j. dictum tamen ẽ verum rõne predicta q̄ proteſtatio cõſeruat ius proteſtantis. Et ad contrarium dico ꝙ nõ ſemꝑ tollitur proteſtatio ex eo q̄ contraria facto: immo quãdoqȝ rumpit factum. de condi. appo. c. fi. qđ ſemper contingit quando proteſtatio hȝ ſua ſubſtantialia. ſecus ſi nõ habet vt in contrarijs. quod dixi in. d. c. cum. M. ⁊ ico quod dixi. xvj. q. ij. c. ſi q̇s incognitus. ⁊. c. monaſterijs. hodie nõ tenere. dicit Pau. idem forte dici poſſe de. c. quia in inſulis. eo. ti. q̄ videmus de facto illud non ſeruari: ad q̃ hec littera q̃ loq̇tur generaliter vult dicere q̇ quia in textu dicitur de eo q̇ ẽ in etate diſcretionis debet generaliter intelligi de diſcretione pubertatis quoad quecũqȝ monaſteria. dic verius ꝙ dȝ obſeruari. c. q̄ in inſulis. in ſuo caſu. ſ. in monaſterijs vbi dura eſt cõgregatio: q̄ non deberet

q̇s recip

qs recipi ad profeſſionem ante annum.xviij.q2 tamen nõ preciſe ſeruat᷑ dic q valet pfeſſio in qbuſcũq3 religionibuſ facta poſt pubertatem.et ante annũ.xviij.quod ibi dixi in fine. Sexto quero ſi proteſtatio ē contra ſubſtantiã regule? Pau.proſequtur ea q no.de condi.appo.c.fi.⁊ in eo qđ Jo.an.ibi tenet q proteſtatio ꝯ ſubſtantia3 rumpit matrimonium carnale vt ibi ⁊ nõ ſic monachatũ? dicit Pau. idē in monachatu: q2 valet arg.de matrimonio carnali ad ſpũale.viij.q.j.ſicut.de tranſla.c.j.⁊.ij.⁊.iij.de ſponſa.tue vbi de hoc.⁊ q2 ſimilitudo rationis ē in vtroq3.nã ⁊ in matrimonio carnali ꝯtrahentes obligant᷑ in deo tñ quod cõmuni ꝯſenſu ſeparari nõ poſſunt.de conuer.ꝯiuga.p totũ. Idem in monachatu: monachus enim nõ recedit a religione niſi cauſa cure aiarum.de ſta.mona.quod dei.vel tranſiens ad ſtrictiorem.eo.ti.l3.dicit ergo Pau.q proteſtatio facta abbati que habeat incorporare religioni tuet᷑ proteſtantem: q2 non dicitur voluiſſe obligari ⁊ potuit ab abbate recipi cui acqri debet obligatio ſicut in matrimonio obligatur vxor viro: ⁊ ecõuerſo.⁊ plus etiam obligat᷑ monachus abbati: q2 nõ habet velle.xij.q.j.nõ dicatis.⁊ hoc approbo in.d.c.fi. Septimo qro q dicatur etas diſcretionis? So.vt in glo.iij.quam no.i eo quod dicit q hoc caſu malicia nõ ſupplet etatem.⁊ in hac glo.ibi viro.de hoc xxvij.q.j.c.j.eo.ti.cũ ſimus.in glo.ij. Octauo quero in eo qđ dicit de anno an reqratur integer? So.ſic.vt in glo. integram.pro hoc.ff.de publica.l.vlti.§.quotiẽs. Nono quero an reqratur annus ꝯtinuus? Pau.q nõ: ſ3 ſufficit interpellatus vt ſi ſtetit p ſex menſes in habitu.deinde extra habitum p duos vel plures: poſteã p alios ſex i habitu: quod dic plenius vt dixi eo.ti.apoſtolicam. Decimo quero an nouicius bñficiatus vocari debeat ad electiones in qbus vocaretur ſi nõ haberet habitum? Genz. q ſic.⁊ idem Mathe.q2 retinet beneficium nec debet eſſe deterioris ꝯditionis propter religionem ⁊ obligationẽ.regula indultum.lib.vj.de hoc eo.ti.beneficium.eo.lib.

Undecimo qro an ingrediens monaſteriũ liberetur a patria poteſtate? qdam q nõ dicentes monachũ trãſire in poteſtatem abbatis quo ad obedientiã: non quo ad aliud alij cõtra vt no.ff.de mino.ſi ex cauſa.§.pomponius.qđ ē verius de hoc.C.de epiſ.⁊ cle.deo nobis. Duodecimo qro an factus monachus propter ingratitudinẽ poſſit exheredari? videtur q nõ.ar.in auſ.de mona.§.j.col.j.xix.q.ij.nõ liceat.vbi ē expſſum q ob ingratitudinem pcedente3 non põt exheredari. Oppo.ad hoc.xij.q.j.cleric⁹.vbi dicitur q clerici nõ debent habere partem hereditatis paterne cũ habeant hereditatem domini.ad idē ea.q.cui portio.⁊.§.de rebus.Solut Mathe.q illud ſm vetus teſtamentum quo tempore leuite habebant primitias ⁊ oblationes nec habuerunt partem poſſeſſionum.hodie vero ē ꝯſilium perfectionis.de hoc de deci.tua.ij. Deciotertio quero quo ad id quod dixi in proxima.q.quid ſi qs pfeſſus ē regulam mẽdicantium? dicit Math.q l3 monaſterium nõ ſit capax hr̃ditatis vt poſſideat põt capere vt vẽdat.ar.ff.de leg.j.cetera.§.ſi duobus.quod dic vt dixi de proba.in pſentia.⁊ pro hac parte quam ibi approbo tanq̃ egorem.eſt.ff.de leg.j.apud iulianum.§.ſi.cum.l.ij.

De ſtatu monachorum. Rica.

En agro. Glo.diuidit. ego tñ proſequor partes aliquas ſimul.aliquas diuiſim ſm veritatem materie. No.de laudibus regule monachoꝝ nigrorum de hoc in glo.iij. Et dicit Lau.q color niger: q2 inter ceteros ē vilior ⁊ magis fuſcus.ideo electuſ fuit in hac religione ad denotãdum mortificationẽ carnis ⁊ triſtem vitã quam debent in ſe habere hui⁹ militie profeſſores.arg.xxvj.q.iij.quicũq3.xvj.q.j.placuit.⁊.c.ſi cupis.⁊ dicit Laud.q niger deriuat᷑ a nubes quaſi nubiger. Et ſm Ariſto.de ſenſu ⁊ ſenſato.album ⁊ nigrũ ſunt duo extremi colores.⁊ niger ē vltimus de coloribus.quoꝝ ſpecies ſunt ſeptem.ſed quattuor ſunt pncipales.albus niger citrinus ⁊ rubeus.ex his arguit Lau.q monachus albus non põt eligi in abbatem monachoꝝ nigroꝝ.nec econuerſo.de elec.cle.j.diuerſitas enim coloꝝ diuerſitatem inducit effectuũ.§.ti.j.cle.vlti. Scđo no.ibi in veſtib⁹.⁊ ibi in cibis.de moribus reformãdis tam in veſtibus q̃3 in cibis.⁊ quo ad cibos dic q qnq3 modis exceditur.de conſe.di.vj.qnq3.quos proſequtur Step.in quo nõ expedit inſtare.⁊ dicit Lau.q totus ſtatus hominum ꝯſiſtit in cibis et veſtib⁹.ff.de ver.ſig.victus.⁊ q laxiora vl' auſteriora pre ceteris indumenta vel alimenta querit aut itemperãs aut ſupſtitioſus eſt.xlj.di.§.j.⁊.§.ſi. Et quo ad cibos inducit Pau.de vi.⁊ hone.cle.a crapula.vnde Hierony.venter mero eſtuans cito diſpumat in libidinẽ.⁊ vbi ebrietas ibi libido dominatur ⁊ furor.xxxv.di.venter.⁊ nihil ſic ſenſuũ acumen operatur.nihil ſic egritudinem fugat ſicut moderata refectio.de conſe.di.v.nihil.⁊ de mẽnſu.mo.cibo. in regula Benedicti.c.xxxix.⁊ de menſu.mo.po.ibi idē.c.xj. Tertio no.ibi exceſſus.q exceſſus ſonat in vicium. fallit ſm Genze.in ſtudio q non põt eē nimiũ iuxta illud. In viciũ veteri nimiũ fateor ſine lite.Sed ſtudium nõ ē nimium p tempora vite.de hoc de renũ.niſi.§.propter.ſicut aũt reprobat᷑ exceſſus ita cõmendatur modeſtia vt in littera.⁊ dicit Laud.q modeſtia ē temperãtia in facto.modus in dicto.⁊ quo ad habitu3 monachoꝝ dicit q quattuor ſũt notanda: vilitas: precioſitas: paucitas: ſupfluitas vt i nullo excedat᷑. Quarto no.de almutijs.⁊ dicit Pau.q ſũt coopertoria capitis.de forma aũt nõ exprimitur.ſenſus tamen littere eſt q almutie ſunt tegmentum capitis vltra caputium.habitus ideſt quod ē pars habitus ⁊ ſimul ſe tenẽs.⁊ de hoc.ꝯ.in.vj.notabili. Alicubi vocant᷑ almutie q̃dam tegmenta.i.apta ad tegendum qbus vtunt᷑ canonici cathedralium eccl'iarum q̃ vario modo fiunt.ſed in Paduana eccleſia ſunt ad modũ capuciorum ⁊ fiũt de dorſis varij ex parte ſuperiori ⁊ ſuffulte: ⁊ ſunt de pancis varij.

Quinto no.ibi de pellibus.q l3 monachis vti pellib⁹ in capite.quod itellige preterq̃3 de vario.ꝯ.cle.ſe.de alijs pellibus dicit Laud.q vti poſſunt: vnde de pellib⁹ cuniculorum vel agnoꝝ vel ſimiliũ poſſunt vti prout cõmodius habere poſſunt in regione illa. Sexto no.ibi caputijs habitus ꝯ portantes habitũ ſupiorem ſciſſum a caputio.⁊ dicit Pau.q forte ſunt apoſtate ⁊ excõmunicati. ne cle.vel mona.c.ij.lib.vj.quod rigidum ē nec ſeruat᷑: ⁊ ſufficit q apparentem habitũ habeant p quem cognoſcũtur eſſe monachi.littera tamen facit pro Pau.⁊ tutũ ē ei ſtare Sed ꝯ facit littera ſequẽs q̃ pmittit eos vti caputijs: ⁊ loquitur de caputijs ab habitu ſeparatis. nam quãdo ſunt cum habitu non ſunt caputia: ſed eſt habitus cũ caputijs. Pau.tamen intelligit q vtentur caputijs vltra caputium habitus quod tutum ē vt predixi: ſed alicubi nõ ſeruatur.

Septimo no.q caputia predicta debent eſſe ſciſſa. de hoc in glo.apud nos.⁊ idem Pau. Octauo no.q prohibetur monachis vti ſendato ſeu ſindone pro foderaturis.⁊ p hoc dicit Genze.q nõ prohiber᷑ qn alio modo poſſint vti vt ponendo citra collum ſubtus veſtem: vel alibi honeſte.⁊ q2.§.ſpecialiter loqutus fuit đ caputijs ⁊ almutijs non videtur in illis prohiberi ſendatũ: q ſi nõ fuiſſent ſpecialiter notata bene cõphenderent᷑ appellatione veſtis.ff.de aur.⁊ argẽ.leg.l.veſtis.§.muliebria.⁊.l.argẽto. ⁊.ff.de vbo.ſig.veſtis. Nono no.de votis.⁊ hoc in gl.

⁊ ſm Laud.iſta.ſ.vti premiſſis nõ faciunt verũ monachũ. arg.de regula.porrectum.verſus. Ampla corona ſatis ni gra veſtis bota rotunda. Nõ faciunt monachum: ſ; mens a crimine mũda. Decimo no.de ſepta monaſterij ⁊ hic dr̃ territorium abbatis de ſen.excõ.cũ illoꝝ.§. ſi vo clau/ ſtralis.vbi de hoc p Hoſti.⁊ de elec.dudũ.ij.p hoc quod dixi de offi.ordi.quãto. Undecimo no.ibi ſcapulare.õ ſcapulari.⁊ dicit Paul.ꝙ ſcapulare ẽ quod tm̃ ſpatulas tegit ⁊ pectus ⁊ ẽ breue ⁊ aptum.vnde nõ pſtat impedimẽ tum opibus in tm̃ vt cucullã vel flocus. Duodecimo no.ꝙ ſcapulare habeť loco cuculle.p; ex eo ꝙ certo caſu licitum ẽ monachis vti eo ſolo.ex hoc dicit Laud.ꝙ ſi mo nachus vtiť ſcapulari ſolo in caſu pmiſſo quo pmittiť por tatio cappe cũ ſcapulari.l; portet faciendo ꝯ pceptum hu ius cle.nõ tñ ex hoc incidit in penã.c.ij.ne cleri.vel mona. lib.vj. Oppo.in eo ꝙ phibet monachis ornatum.nam mũditia vel ornatus cõmendať.de cuſto.eucha.c.vlt.vbi de hoc.glo.in ṽbo exqſitum.ſoluit ꝙ hic phibetur exqſit' ornatus vt in lr̃a ⁊ nõ ornatus ſimpliciter ⁊ i ea ibi oppo/ nit.lxiiij.di.p ſymoniam:⁊ de veſtibus ⁊ alijs ornamẽtis clericoꝝ ⁊ aduocatoꝝ.in Spe.de aduoca.§.ſequitur.⁊ p Tho.ſecũda ſecũde.q.clxix.arti.j. Scd̃o oppo.in eo ꝙ ſtatuit monachos vti debere triplici colore tm̃:cum tñ in regula.c.lv.dicať ꝙ de colore nõ cauſenť monachi.gl.hoſ tres ſoluit ꝙ nõ debent cauſari inter colores pmiſſos qua les ſunt iſti tres quos pmittendo intelligiť de alijs phibe re.⁊ idem Pau.ar.de cõdi.⁊ demõ.cum ita legatũ.xxiiij. q.ij.ſane. Tertio oppo.in eo q phibet ornatum cultel/ li ⁊ ſic videť cultellum nõ ornatũ pmittere quem tñ.j.ver. prefate ſimplr̃ phibet.ſol. Pau.ꝙ hic pmittit cultellũ ad incidendũ cõmeſtibilia.ibi phibet cultellum ad feriendũ.

Quero de intellectu lr̃e in pncipio ibi:ne in agro do/ minico.ſo.vt in gl.ij.⁊ in ea ibi:in domo.⁊ ortũ ꝯcluſum ⁊ fonte; ſignatũ.xxiiij.q.j.qm̃ ibi:tua.ij.⁊ pſalmo.xxiij.j.ad Corinth.xviij.xiij.q.ij.i eccliaſtico.⁊.c.vbicũq;. Secũ/ do q̃ro an qd̃ hic dicit de monachis nigris habeat locũ in alijs?glo.in alijs ꝙ nõ preterq; in caſu.j.e.§.ſane. Ter tio q̃ro in eo ꝙ relinqt in diſpoſitione abbatis ꝙ monachi poſſint vti caputijs quãta ſit abbatis ptãs ſup monachos Laud.refert aliquos dicere ꝙ nihil ẽ ita pceptũ ſeu impe/ ratũ in regula Bñdicti qn ad diſpoſitionem abbatis rela xari poſſit:q2 beatus Benedictus dr̃ ita ordinaſſe in regu la.lxxix.capitulo.p hoc.xvj.q.j.ſunt nõnulli.refert alios dicere ꝙ regula ſeu ꝯſtitutiones monachos vltra pcepta diuina ⁊ alia cõia nõ obligat ad culpa;:ſ; tm̃ ad penã ⁊ ſic in diſpoſitione cuiuſlibet de ordine ẽ vel facere id qd̃ ſibi p cipitur in regula vel inq;tum trãſgrediať pillo ſatiſface/ re:quoꝝ tamen opi.redarguit Laud.q2 iſti fruſtranť bo/ num obedientie quod eſt tertiũ ſubſtãtiale in religione.e. ti.cũ ad monaſteriũ.facit de tempo.ordi.ad aures.xxiij.q j.qd culpať.Item videť ibi dare monacho velle ppꝛium. cõtra id.xij.q.j.nolo.nõ dicatis.de elec.quorũda;.lib.vj. dicit ergo ꝙ quo ad ꝯtenta in regula que ſunt pcepti trãſ/ greſſores volũtarij obliganť ad mortale:dic ꝙ ſup mutan dis his q̃ ſunt in regula nõ h; abbas ptãtem niſi quatenuſ in regula pmittitur.de tẽpo.ordi.dilectus.p hec declarať gl.apud.⁊ in ea ibi:caputio vtiť:vt p hoc videať velle ꝙ monachi vtãtur.nã ex facto abbatis alij ſumũt exemplũ. Steph.xj.q.iij.pcipue.de voto.magne.verſus. Ordo cu cullatus poterit tũc eſſe beatus. Si bibat flumen ſi diſcat amare legumen. Sed qdam ſepe fabas ſpernit p piſcibus abbas. Conſimiles mores cupiunt retinere minores.

Quarto quero in eo qd̃ in ṽ.rurſus.diſponit reſpectu ꝯgregatiõis.xij.monachoꝝ:qd ſi pauciores puta qnq; vel ſex?dicit Laud.ꝙ h; adhuc locum qd̃ hic dr̃ ꝙ abbas vel prior portabit floccum. Op.ad hoc.j.ver.in alijs.So. Laud.ꝙ ibi qnq; ſunt plures nõ p modum ꝯuẽtus:ſ; aſſo ciationis:que ſolutio videť ꝯtraria lr̃e in alio ver.in alijs ibi nõ eſt tanta ꝯgregatio:⁊ ſic pſupponit ꝙ erat aliqua cõ gregatio:⁊ hoc tenendo qd̃ magis ꝯſonat littere.ratio eſt: q2 vbi ẽ maior congregatio puta.xij.vel pluriũ:maior ar/ ctitudo veſtis ppter exemplũ aliorũ ſeruãda ẽ. Quin to q̃ro de intellectu lr̃e in ṽ.in alijs?Lau.exponit i alijs q; in his in qbus nõ ẽ certus numerus vel vbi nõ ſunt ſoliti portare floccũ:⁊ ſm hoc fiet relatio ad verſu;. Rurſus ẽt in eo ꝙ dicit de abbate vel priore:⁊ erit ſenſus ꝙ vbi non ſunt ſoliti portare floccum:ẽt abbas vel prior poterũt por tare cucullã clauſam.vel ſm Laud.faciendo relationẽ ad proxima:⁊ exponendo in alijs.ſ.monachis clauſtralibus de qbus loqtur.ſ̃.ṽ.monachi ṽo.erit ſenſus ꝙ vbi nõ eſt tanta ꝯgregatio monachi clauſtrales poterũt deferre cu cullas clauſas.prior aũt ⁊ abbas nõ intelliguntť incluſi in hoc verſu.Gen.dicit ꝙ verior ẽ expoſitio pma.qd̃ placet aperte.n.colligiť ex lr̃a in eo quod aduerſatur pcedenti q̃ loqtur vbi eſt ꝯgregatio.xij.monachorum aut ſupra.quo caſu prior ⁊ abbas portãt floccu;.deinde dicit in alijs mo naſterijs vbi non ẽ tanta ꝯgregatio ſufficeret ꝙ portãt cu/ cullas clauſas:⁊ ſic op; intelligi ẽt de abbate vel priore: al's illa verba vbi nõ eſt tanta ꝯgregatio inepte ponerenť ſi relatio fieret tm̃ aduerſum monachi. Sexto q̃ro in eo qd̃ dixi.ſ̃.xij.notabili de ſcapulari:qd de monacho facto ẽpo q dimiſſo pprio habitu vel ſuper ipm portat rochetũ. i.illam camiſiam albam quã portant epi:an incurrit penã c.ij.ne cle.vel mo.li.vj.dic ꝙ ſic:q2 talis habitus eis nõ li cet.de vi.⁊ hone.cle.clerici.nec in hoc ẽ abſolut' a regula vt no.Lau.de cenſi.cle.ad noſtrũ.vbi dico in pn.q.ij.

§.Sane. No.illa verba omnes ⁊ ſinguli ⁊ dicit Pau.ꝙ additũ fuit ⁊ ſingu li ad cautellã:ne friuola occaſione aliq dicerẽt ſub vniuer ſali vocabulo ſingulares pſonas nõ cõphendi tanq; ali ud ſit vniuerſitas aliud ſinguli.xij.q.ij.manumittitur. vel dicerentur ſe nõ teneri ſi eſſent iuſta cauſa excuſati quida; eorum vt ſic aliqbus impeditis omnes excuſarenť:tamen ẽt ſi nõ eſſet verbũ ⁊ ſinguli.ex mente cõphenderenť ſin guli:etiam ſingulariter ꝯſiderati. Secundo no.ꝙ ex cã poſſunt monachi abſtinere a cõmunione eucharıſtie.pro hoc de peni.omnis.⁊ cum ſubeſt cã bene eſt vt abſtineãt: al's iudicium ſibi mãducarent.de ꝯſe.di.ij.timorem.⁊ hoc donec reddant ſe habiles abſtinendo a peccato ppter qd̃ erãt inhabiles:⁊ ad hoc cõpelli poſſint.de ꝯſe.di.ij.⁊ ſi nõ frequentius.⁊.c.ſi qs. Oppo.in eo ꝙ ſingulis menſib' precipiť monachis vt cõmunicent cum al's pceptum ſit ſo lum ſemel in anno.de peni.omnis.So.illud i laicis.vt di cit gl.ij.⁊ in hoc ſtãdum.c.omnis.vbi diciť ꝙ ſalte; ſemel in anno d; qlibet confiteri ⁊ cõmunicare.⁊ dicit ꝙ laici ꝯ fitebunť ſuo curato.d.c.omnis.ſe.d ẽt ẽpo poſſunt cõfiteri etiam inuito curato.vt no.Archi.xj.q.iij.q reſiſtit in mo nachis aũt dic ꝙ hoc quod debeant ꝯfiteri ⁊ cõicare omni menſe inducit hec cle.ppter rõnem de q̃ in ea.glo.ex hoc no.ꝙ papa h; poteſtatem diſponẽdi ſup ſacramẽtis.qui dam enim diſpoſitum fuit ꝙ ſaltẽ ter in anno cõmunicarẽt de ꝯſe.di.ij.⁊ ſi nõ frequentius.poſtea fuit diſpoſitũ q ſal tem ſemel.d.c.omnis.⁊ aliter quo ad monachos diſpoui tur hic.ex hoc inferunt aliq ꝙ papa poſſet oino tollere ſa cramenta.qd̃ dicit Laud.nõ eſſe verũ:l; poſſit aliqua cir/ ca ipa de nouo ordinare.de hoc de peni.di.v.in ſumma.

Scd̃o op.ad idem q2 ſaltem tpe generalis interdicti d bent monachi abſtinere a cõione.de ſpon.nõ eſt.de peni. quod in te.de ſen.ex.nĩſo.⁊ eo.ti.alma.§.q2 ṽo.⁊.§.adij/ cimus.⁊.§.in feſtiuitatibus.⁊.§.ceteris.lib.vj.So.Lau. ſtando ꝯtrario dicens ꝙ l; ſemp cõmunicent ſingulis mẽſib': hoc tñ fallit tpe interdicti vt in ꝯtrarijs. Quero qualiter cõputabunť

cõputabunt̃ menſes hoc caſu. Genz. arguit q̃ cũ hic agat̃ de anime fauore cõputabunt̃ p quattuor ebdomodas ſm̃ cõem vulgi opinioné. de hoc de ſup. negli. p̃la. lz. dic q̃ cõputabunt̃ eo modo quo dicitur in gl. de elec. quã ſit. li. vj.

Secundo quero ſi qs hz ꝓpoſitum ↄfitendi ⁊ preuent᷑ morte nõ ↄfitetur? dicit Math. q̃ audiuit ab Archi. q̃ nõ ex hoc erit dãnatus: ⁊ hoc dũmodo moriatur contrit᷑. de peni. di. j. §. j. ver. petrus. ꝑ hoc q᷑ ſacr̃m penitẽtie non eſt p̃ciſe neceſſitatis: ⁊ ſufficit q̃ nõ contẽnat̃. vt no. de tráſac. veniens. ꝑ hoc de peni. di. v. in ſũma. Tertio q̃ro an q̃ ad alios monachos q̃3 nigros p̃cedat qd̃ hic dicit de cõfeſſione ⁊ cõmunione? gl. ij. dicit ſub dubio q̃ ſic. Paul. dicit hoc ſine dubio dicẽs q̃ hec interp̃tatio ẽ honeſta ⁊ expediens. Steph. dicit q̃ lz hoc ſit honeſtũ: tñ ſi nõ ſeruent hãc ↄſtitutionem nõ peccant dũmodo ſeruẽt. c. omnis vtriuſq3 de peni. p̃mum cõmunius. lz enim hec ↄſtitutio p̃ncipaliter diſponat de monachis nigris: tñ ⁊ in alijs locũ hz quo ad hunc. §. vt no. s. ea. cle. in gl. iiij. vbi dixi. q. ij. Quarto q̃ro an quod dicit de monachis locum habeat in monialibus. Lap. q̃ ſic: q᷑ maſculinũ ↄcipit femininũ. xvij. q. iiij. ſi qs ſuadente. de elec. generali. lib. vj. qd̃ dixi de elec. cle. j. q. j. ⁊ trib᷑ ſequẽtibus. Quinto q̃ro ſi p̃ma dñica menſis occurrit feſtum ſolẽne puta reſurrectionis? glo. non puto dicit q̃ nõ ꝑ hoc obmitteẽt̃ cõmunio. ⁊ idem Pau. nã quanto maior eſt ſolẽnitas tãto ſtudioſius diſciplina regularis eſt obſeruãda. e. ti. cũ ad monaſteriũ. §. in refectorio. facit de obſerua. ieiu. c. fi. Sexto q̃ro ſi ↄtingat monachũ nõ eſſe in monaſterio prima dñica menſis an tenebit̃ cõicare? Gen. q̃ nõ: ꝑpter verbũ in monaſterijs. q᷑ non repetit qd̃ s. e. §. dixit tã in monaſterijs q̃3 extra: q̃ verba ponit reſpectu ↄfeſſionis: ⁊ eſt rõ diuerſitatis: q᷑ plus ẽ neceſſaria cõfeſſio q̃ eſt pars penitẽtie ꝑpter pronitatem ad peccandũ q̃3 cõmunio ſine qua qs ſaluus eſſe põt. ꝑ hoc quod no. de tranſac. veniẽs. ſm̃ eum. hec rõ vltima nõ vrget. nã vt dixi. s. q. ij. etiam ſine penitentia qs poteſt ſaluari: dũmodo non contemnat. vera eſt autem ratio p̃cedens q̃ plus neceſſaria eſt ↄfeſſio que eſt pars penitentie.

§. Regula.

Habet duo dicta. ſecũdum ibi: nouitijs iuniores. alias minores. Genze. q̃ exponit. i. ſcholares ſeu ſeruitores eccleſie. de fo. cõpe. nullus. ⁊ minores. i. nondũ in regula expertos ſeu inſtructos. No. de regula exponẽda vulgariter: quod fit ad plenã eius notitiã. ſic ⁊ alibi ſtatuitur q̃ lex ꝑ ſe. quẽtiam lr̃aruz. i. ſine aliqua abbreuiatura ſcribatur. C. de vete. iur. enu. l. j. in fi. Ex hoc īfert Pau. ad examinationem teſtiũ q̃bus capitula debent legi vulgariter ſi nõ intelligunt litteraliter ⁊ debent eis exponi de verbo ad verbũ. vt no. in Spe. de teſte. §. nũc tractãdũ. poſt p̃n.

Scd̃o no. q̃ ignorantia grãmatice nõ repellit quẽa monachatu. qd̃ ſingulariter no. putat tñ Steph. q̃ repellat̃ a canonicatu eccleſie cathedralis. ar. de eta. ⁊ quali. c. fi. de ↄſang. ⁊ affi. c. j. de reſcrip. ſtatutũ. §. j. ⁊. c. ſi eo tempore. li. vj. vbi de hoc ꝑ Archi. Oppo. q̃ nõ ſit opus inſtruere monachos in diuinis officijs. xvj. q. j. alia. ⁊. c. legi. ſoluit Pau. q̃ illa p̃cedebant olim cũ monachi erant laici ⁊ illitterati: hodie ſecus. vnde debẽt iſtrui in diuinis officijs vt hic. Quero ſi in monaſterio nõ ſunt litterati: an neceſſe erit regulã vulgariter exponi? gl. vbi ergo. dicit q̃ nõ. idez Gen. ar. de iuſti. ⁊ iur. §. his igit̃. Secũdo q̃ro de ītellectu verbi nouitijs? So. vt in glo. i. deſt ⁊ in ea ibi ꝓfeſſi. nã in eis ſubeſt maior rõ. Tertio q̃ro de intellectu vbi fidelis? So. vt in gl. penul. ⁊ dicũt idem Gen. ⁊ Laud. q̃ d3 ẽe fidelis. i. catholicus. ne ob ſuam infidelem ſectam corrũpat diſcipuloꝝ vitam: ⁊ eius inſtructio ↄtẽnatur. iij. q. vij. §. porro. ad fi. ⁊. c. iudices. Item fidelis ꝑ diligentiã ⁊ eloquentiam ſeu doctrinã. ar. ff. de dona. l. aquilius.

§. Porrogarenas.

Vulgare galli coꝝum dicunt̃ a guardia ſeu cuſtodia q̃ fit ibi de aĩalibus. quo caſu. i. in q̃bus caſib᷑ cum ſint multi: vl̃ quo caſu. ſ. cuiuſlibet premiſſoꝝ? Genze. ⁊ dic quo caſu. ſ. qñ habent ſaltus vinaria vel garenas vl̃ ius venandi in alienis. Pau. no. differentiã inter venationes ⁊ aucupationes. de hoc i glo. ij. ⁊ dicit Laud. q̃ ẽ ⁊ aliud genus venatiõis quo vtũtur ioculatores q̃ padulationes acq̃runt munera a potentibus. lxxxvij. di. donare. ⁊. c. venatorib᷑. Scd̃o no. q̃ non lz monachis intereſſe venationi vl̃ aucupationi ſicut nõ licet eis venari vel aucupari: rõ ſm̃ Laud. q᷑ exhibendo p̃ñtiam quodãmodo ↄſentiunt. de exceſ. p̃la. ex lr̃is. de bap cle. p̃ñti. vbi de hoc. Ex hoc arguit Lau. q̃ clerici nõ debent intereſſe ludis oſtentationib᷑ duellis: executionibus dãnatoꝝ ad mortem clãdeſtinis mr̃imonijs ⁊ alijs voluptuoſis ſeu alijs inhumanis actib᷑ laicoꝝ. ar. C. de epiſ. ⁊ cle. aut. interdicimus. ne cle. vel mona. ſñiam. ⁊ de hoc. ſ q. iij. Tertio no. alternatiuam ibi aut canes. ex qua colligit Pau. q̃ nõ licet monachis habere canes vel aues venaticos: ẽt ſi eis non vtant̃. ꝑcor. de cenſi. apoſtolus. de cele. miſ. cle. j. Quarto no. q̃ dñs tenetur de facto familie de hoc in glo. tenet̃. ⁊ q̃ ſint familiares. no. de teſti. in lr̃is. de ver. ſig. ſicut. lib. vj. ⁊ hoc no. Lau. ↄ̃ eos q̃ p̃uerſam familiam tenent: q᷑ ſi qd mali ꝑpetrabitur ꝑ ipſam ipſi tenentur nec audient̃ allegãtes ignorãtiã3. potuerũt enim cogitare illud euenire poſſe. ar. ij. q. vij. negligere. de ſymo. lz. in p̃n. ⁊ dicit Pau. q̃ hic ꝓhibent̃ familiares tenere canes venaticos vt oſtendat̃ honeſtas dominoꝝ ex ꝑſona familiarium: ⁊ ne ↄſequãtur domini ex ꝑſona familiariu3 id qd̃ ꝑ ſe nõ poſſunt. ⁊ in hac glo. ibi cum ad ſedẽ. de ſponſa. nõ eſt. Quinto no. caſum in quo lz ꝑ alium quod non ꝑ ſe. poſſunt enim monachi ꝑ alios venari i caſu de q̃ in hoc §. in fi. ⁊ ꝓhibet̃ ipſis ꝑſonalis itereſſentia ne iterſint ſecularibus negocijs. xj. q. j. te q̃dem. ne cleri. vel mona. per totu3.

Oppo. ad hoc q̃ imo eo caſu quo monachi habent venationes poſſint ẽt ꝑ ſe exercere. vt no. Hoſti. de cle. ve. c. ij. So. vt in glo. reprobat. Quero quotuplex ẽ venatio dic q̃ duplex. ꝑ ea q̃ dixi. s. in p̃mo notabili. ⁊ plenius dicit Mathe. q̃ q̃dam ẽ venatio oppreſſiua: quedã arenaria: q̃dam ſaltuoſa. De oppreſſiua. vj. di. §. vlti. ⁊ illa ẽ illicita. De arenaria. ff. de poſtu. l. j. §. idẽ ſenatus. lxxxvj. di. q̃ venatoribus. cũ duobus ſeq. De ſaltuoſa q̃ fit in ſiluis ⁊ ſaltibus. dicit Mathe. q̃ illicita eſt ex t̃pe: vt in quadrageſima ⁊ t̃pe ieiunioꝝ niſi in neceſſitate. xxiij. q. viij. ſi nulla. lxxvj. amputatis. Eſt ẽt illicita ex ꝑſonis. ſ. religioſoꝝ vt h̃ ⁊ clericorum. xxxiij. di. quorũda3. laicis v̓o licita ob neceſſitatem viuendi nõ ob voluptatẽ. ponere aũt laqueos ⁊ retbia ſine ſtrepitu ⁊ clamore ⁊ canibus licet clericis. de cõſecra. di. v. nunq̃3. de hoc. lxxxvj. di. q̃ venatoribus. ſ3 non religioſis vt hic. Itẽ licet q̃nq̃3 clericis cã recreationis venari. vt no. Inno. de elec. dudũ. ij. Secundo q̃ro quare licet clericis piſcari ⁊ nõ venari? dicit Mathe. q̃ ideo. q̃a piſcatio fit ſine clamore venatio nõ. vl̃ q᷑ maior dlectatio in venatiõe q̃3 in piſcatione: ⁊ ideo in venatione nihil poteſt de diuinis cogitari. de hoc. lxxxvj. di. eſau. ⁊ ꝑ Hoſti. in ſumma. de cle. vena. §. que ⁊ quibus. verſi. vtilitatis. ⁊ ſeq. Tertio quero in eo quod. s. dixi in ſecundo notabili de preſentia perſonali non exhibẽda per clericos in duellis: an ſola preſentia exhibita in duellis inducat irregularitatem ſi mors inde ſecuta eſt. Dicit Laud. videri q̃ ſi clericus venit cauſa aſſociandi alterum de pugnatoribus ⁊ in animo gerit q̃ãtum in ſe eſt de fauendo ei quem aſſociat irregularis ſit. de homi. ſicut. §. illi. ⁊. §. clericos. ſola autem nuda preſentia nõ facit eum irregularem lz peccet. vt no. in cle. ne cle. vel mona. ſententiam.

¶. Si quis. ¶Premiſſoꝝ oĩuꝫ ſupradictorum de q̄bus puniri debent ꝯ̄uum facientes ꝯ̄ regularē diſciplinā. vt. j. ſeq̄tur Mat. No. de temeritate puniēda. ne cle. vel mo. c. ij. lib. vj. ⁊ credit Lau. illū dici temerariū q̄ ſcienter ⁊ ex ꝓpoſito ⁊ ſine cā rōnabili aliq̄d de ꝓhibitis facit: vel ꝑcepta cum pōt facere negligit. ar. xvij. q. iiij. ſi q̄s ſuadente. de ſen. excō. c. j. ⁊ c. quāte. Scđo no. de regulari diſciplina. ⁊ dꝛ regularis illa q̄ continet̄ in regula vt dicit glo. j. ⁊ ceſſante regula ſuccedit pena arbitraria. ꝺ of. ꝺle. de cauſis. Tertio no. de ſubtelarib⁹ corrigiatis. ⁊ dicit Pau. ꝙ corrigie ponunt̄ ad ligandū: ⁊ facit ſm̄ eum ꝯ̄ illos q̄ corrigias ponūt ſolū ad apparentiā vt cū bottonibus vel bulis eos ligāt. hoc enim nō eſt de mente huius ꝯſtitutionis: alˀs tales corrigie ponerent̄ ſupflue. oēm aūt ſupfluitatem hec ꝯſtitutio ꝓhibet vt pꝫ in ꝑncipio. ⁊ ꝓcedit hoc niſi portet eſtiuales: qꝛ tunc ad iſtos nō tenent̄. s̄. in ꝑn. in. v̄. eſtiualib⁹. vbi datur eis optio. Pau. Quarto no. differētiā inter adminiſtrationē ⁊ eccl̄iaſticum bñficium quod dico. j̄. q. iij.

Quero q̄d importet hec pena in eo ꝙ ſūt ſuſpenſi a collatione? dic ꝙ illud qđ verba ſonant: vn̄ ſm̄ Lau. nō ſunt ſuſpenſi a ſuſceptione bñficij. ſimile de cle. excō. c. fi. ⁊ ſic interim gaudebūt ſuis bñficijs ⁊ poterūt alia acq̄rere. carēt tm̄ ꝑ annum hoc fructu q̄ eſt ꝯferre cum ēt collatio ſit fructus. no. de in inte. reſti. c. ij. ⁊ hoc ꝓpter ſuſpenſionem de qua hic. Secūdo quero an iſti ſuſpenſi a collatiōe ſi cōferunt efficiant̄ irregulares? Laud. ⁊ Henze. ꝙ nō: qꝛ hec nō eſt talis ſuſpenſio q̄ a claue ꝓcedat: ſed ē q̄dam ſubtractio fructuū bñficij ꝑ parte vt in ꝓxima. q. ſimile de eta. et quali. cle. vt hi q. ꝑ hoc quod no. Inno. de renū. niſi. in gl. irregularis. in fi. Tertio q̄ro in eo qđ dixi in. iiij. notabili q̄ differentia ē inter bñficium ⁊ admiſtrationem? So. adminiſtratio nō importat titulū bñficij: ſed bñficiuꝫ ſic. ⁊ dicit Laud. ꝙ ꝑ admiſtratione debemus itelligere ꝑceptionem tp̄alium fructuū: non aūt ſpūalium officioꝝ. ⁊ ſic pena iſta ꝯſideret̄ ſm̄ ꝑcedētes ⁊ ſequētes. ar. ff. de leg. j. ſi ſeruus pluriū. §. fi. de ap. ſecūdo req̄ris. que tm̄ tendūt ad ſbtractionē obuentionū: ⁊ ſic tanq̄ꝫ odioſe debēt reſtringi. de peni. di. j. pene. alˀs ſi papa itellexiſſet de ſpūali officio adminiſtrationis: vt ſi ē cantoꝛ a cantoria. vl̄ Archidiacon⁹ a ſuo ſpūali officio hoc exꝑſſiſſet. ſicut exꝑmit de ſolu. c. ij. in fi. ꝑ hoc qđ no. de elec. cū in cūctis. §. clerici. dicit etiam Lau. ꝙ hoc quod dixi de admiſtratione tp̄aliuꝫ optime locum ſibi vēdicat in monachis albis ⁊ hoſpitalarijs ⁊ ſimilibus q̄ habent vt in plurib⁹ grās in q̄bus nihil ſpūalitatꝭ eſt: ſed tp̄alia tm̄: lꝫ ibi qñq̄ꝫ ſint capelle ⁊ oratoria in q̄bus audiūt diuina. nā ꝓpter hoc nō accreſcit eis aliq̄d ſpūalitatis cū ſint ibi ꝑ modum acceſſorij ⁊ cū vniuerſitate vēdi poſſunt. de cenſi. auctoritate. de iurepa. ex lr̄is. Quarto q̄ro an hoc qđ dicit de inhabilitate ad bñficium ꝓcedat quo ad quodlibet bñficium. dic ꝙ ſic. vn̄ ſm̄ Pau. ꝓcedit in curato ⁊ nō curato. facit qđ no. de elec. vt circa. li. vj. de ep̄atu tm̄ arguit Pau. ꝙ nō comp̄hendat̄: qꝛ noīe bñficioꝝ nō comp̄hendit̄. de exceſ. p̄la. dilectus. eſt enī culmē dignitatū. de p̄ben. venerabilis. cū olim. Cōtrarium tm̄ tꝫ: qꝛ ſi idignus ē minori fortius maiori. de elec. cū in cunctis. ⁊ qđ no. e. ti. ſcriptum. xij. di. nos ꝯſuetudinem. Et in hoc dicit Lau. ꝙ in q̄buſcūq̄ꝫ rebus ꝯſiſtat bñficium ex quo ē deo dicatum cenſet̄ bñficium eccl̄iaſticum. j. q. iij. ſaluatoꝛ. de excep. cū venerabilis. in fi. vn̄ dicit ꝙ in lr̄a ibi: admiſtrationem ⁊ bñficium. eſt iculcatio verboꝝ potius q̄ꝫ diuerſitas qđ ꝓcedit capiēdo bñficium large. ſꝫ capiēdo ſtricte cū differant admiſtratio ⁊ bñficium. vt dixi in ꝓxima. q. nō ē inculcatio: ſꝫ diuerſitas. Quinto q̄ro ſi talis inhabilitat⁹ ad bñficium ſuſcipit bñficium an erit irregularis? Lau. ꝙ nō: cū hec inhabilitatio non ꝓcedat a claue. ꝑ hoc qđ dixi s̄. q. ij. collatio. tm̄ non tꝫ nec facit fructus ſuos ⁊ alˀs tanq̄ tráſgreſſoꝛ puniri pōt. ar. iiij. di. deniq̄ꝫ. de cle. excō. poſtulaſtis. de elec. cōmiſſa. li. vj. Sexto q̄ro ſi habebant adminiſtrationē tp̄e ſuſpēſionis ⁊ durāte ſuſpēſione itra annum reuocant̄ ad clauſtrū. an erit locus alteri pene ꝙ ſint inhabiles? Pau. ꝙ nō: ſufficit enī ꝙ ab initio fuerūt capaces ſuſpēſionis: qđ innuit verbū obtinet. ſ. tp̄e talis delicti.

Septimo q̄ro q̄nto tp̄e durat ihabilitas p̄dicta? Pau. ꝙ ꝑpetuo cū tp̄s nō adijciat̄. ꝑ hoc qđ no. de re. eccle. non alie. cle. j. ⁊ in hoc videt̄ ſcriptura eē corrupta. exprimitur enim in lr̄a tempus anni ⁊ ſic ꝑ annum tm̄ durat.

Ver. Si qui. Quero an ſup inhabilitate de qua hic poſſet ep̄us diſpēſare? Pau. ꝙ ſic. cū hoc ſit min⁹ adulterio in q̄ diſpēſat. de iudi. atſi clerici. ⁊ in Spe. ti. ij. §. nūc de ep̄oꝝ. v̄. verum vt tāta. Contrariū videt̄ notari. j̄. de here. cle. j. in gl. de diſpēſatione. ⁊ hoc ex quo pena iſta eſt ad tempus determinatuꝫ vt ibi no. quod videtur verius. ⁊ de hoc de tēpo. ordi. dilectus. per Inno.

¶. Abbate. Nota ibi cū ꝯſilio ⁊ aſſenſu ꝙ q̄n collatio ſpectat ad aliquē de iure deuoluto dꝫ facere cū ꝯſenſu capituli. qđ dicunt Hen. ⁊ Mathe. ꝓcedere q̄n de maiori p̄lato ad minorem deuoluit̄ vt hic. Idem tm̄ dicit Mathe. ēt ecōuerſo q̄n de minori ad maiorem. de his q̄ fi. a p̄la. nouit q̄nto. niſi q̄n de capitulo cathedrali ad ep̄m deuoluit̄. de hoc ꝺ ele. ne ꝑ defectu. Scđo no. ex hoc ꝙ collatio ſpectat de iure cōi ad p̄latum cū ꝯſenſu ſui capituli. ꝑ hoc de his q̄ fi. a p̄la. ca noſcit̄. qđ dicit Pau. veruꝫ in caſu iſto. ſ. q̄n ad ꝑorem clauſtralē fit deuolutio vt hic: alˀs ſm̄ eū collatio bñficioꝝ ſpectat ad p̄latum ⁊ capl̄m: de hoc dixi de elec. cū eccleſia. vbi tenui ꝙ de iure cōi ſpectat ad p̄latum cū cōſilio capituli. Q p. ꝙ nō fiat deuolutio ad priorē clauſtraleꝫ ſuſpenſo abbate: lꝫ ꝓcedat̄ vt dꝛ ne ſe. vacan. c. vno. li. vj. Glo. ſtat ꝯ̄trio dicēs illud gnāle. fallit hic. qđ dic vt i ſe. q.

Quero an ꝓpter negligētiam p̄lati collegiate vel ꝯuentualis eccl̄ie deuoluat̄ collatio ſeu p̄ſentatio ad collegiuꝫ ſeu ꝯuentū? vr̄ ꝙ ſic ꝑ hāc cle. qđ videt̄ tenere Lap. Cōtrariū tꝫ Lau. h. de ſup. neg. p̄la. cle. vna. ad hanc lr̄am rn̄det vt dixi in ꝑcedenti ꝯ̄trio ꝙ ſpālem ꝓuiſionem ꝯtinet nec dꝫ extendi. ar. de priui. ſane. nec bñ arguit̄ de ſuſpenſione ad negligentiā. de ꝯceſ. p̄ben. qꝛ diuerſitatem. ſicut nec ꝺ morte ciuili ad naturalē. xvj. q. j. placuit. vel tenēdo ꝙ hec lr̄a ponat regulā. ad cle. vnā. de ſup. neg. p̄la. q̄ vr̄ obſtare. dicit Lau. ꝙ ibi collatio ſpectabat ad p̄latū ⁊ ꝯuentū ſimul: ideo fit deuolutio ad dioceſanū. de ꝯceſ. p̄ben. poſtulaſti. Cōcludit tm̄ Lau. ꝙ hic ſpāle in hoc ꝙ deuolutio fit de abbate ad ꝯuentum qđ placet. nec obſtat. c. vnicū. ne ſe. va. ꝺ quo in ꝓximo ꝯ̄trio. Scđo q̄ro an mortuo abbate tota ei⁹ admiſtratio ſpūalis ⁊ tp̄alis tráſeat ad ꝯuētū? vꝫ ꝙ ſic. de ꝯſue. cū dilectus. in ꝑin. vbi de hoc. ⁊ de reſti. in inte. c. ij. vbi de hoc. de regu. c. vno. lib. vj. quod tꝫ Lau. dicens ſic ſeruari de facto exceptis tm̄ ſpālibus caſibus q̄ vacante monaſterio ꝓhibentur exerceri. ſicut alienare: litigare: bñficia q̄ ad ſolum p̄latum ſpectant ꝯferre: ⁊ ſimilia. ne ſe. vacan. ꝑ totum. Tertio q̄ro an ſicut fit deuolutio ad ꝯuentū de collatione bñficioꝝ: ita ēt ꝺuoluat̄ reuocatio ad clauſtrū ſi talis ē bñficioꝝ ꝯditio? ſm̄ id qđ habet̄ de ſup. neg. p̄la. qꝛ regulares. Pau. dicit ſatꝭ videri ꝙ ſic. ar. xvi. q. ij. viſis. qꝛ hic deuoluit̄ collatio non tm̄ in illa vacatione: ſed toto tp̄e anni vel biēnij quo durat ſuſpēſio. vt in v̄. ꝑcedēti. ꝑ hoc qđ no. de renū. c. vlti. in gl. ij. Quarto q̄ro ſi in ꝯuentu nō ē prioꝛ clauſtralis ad quē fiet deuolutio de qua hic dicit? Lap. ꝙ ad p̄latum maiorē poſt abbatem vt in ꝯſtitutionib⁹ Benedicti. xij. ſup ordine monachoꝝ nigroꝝ beati Bñdicti ſub Rūca de mutuis ac rēditionibus circa fi.

circa fi. Sexto quero ſi nullus eſt platus poſt abbatem. dicit Lap. quod fiet devolutio ad eum qui eſt maior in ordine vel antiquitate. de maio. et obe. c. j.

§. Quia vero. Nota ad id de quo in gl. j. et in ea ibi. v. clericos. ubi arguitur contra clericos et alios religioſos exiſtentes in curijs principum qui eos inflamant contra eccleſias et platos. et concordat de homici. ſicut. §. quod. Secundo no. quod licet principium huius cle. locum habeat in monachis nigris tamen de quo ſ. ea. cle. i. prin. in. iiij. glo. tamen quo ad hunc. §. locum habet in canonicis regularibus. de hoc. j. glo. iiij. Tertio no. ibi: fingentes quod fictio reprobatur quod procedit de mala. ſecus de bona. quod me. cau. c. j. ubi de hoc. Quarto no. ex hoc quod ceſſante fictione poſſunt eſſe extra monaſterium. ſi enim non poſſunt morari in ſuo poſſunt ad aliud tranſire. vij. q. j. paſtoralis. ar. de regula. c. ulti.

Quinto no. quod licet monachis diſcurrere per curias principum. de hoc in gl. in v. curias. quam ſingulariter no. quo ad abuſiones quas enumerat: et dicit Pau. quod iſti diſcurrentes veniunt contra ethimologiam monachatus. xvj. q. j. legi. repugnat enim eis eſſe in curijs: etiam ſi ſint tanquam officiales. ea. q. de pnitius ne cle. vel mo. c. ij. Sexto no. quod monachis poteſt aſſignari certa penſio vel ſubventio ut in lra. Et ſecundum Laud. hec cadunt in monachis habentibus adminiſtrationem. de reſcrip. cum dilecta. de ſymo. cum eſſet. alias non: quia quod eſt communis utilitatis proprijs cuiuſque uſibus applicari non debet. de preben. ro. vitanda ergo eſt talis penſio in monaſterijs ad euitandum vicium proprij quod eſt unum de ſubſtantialibus regule. de ſta. mo. cum ad monaſterium. verſus. Nil proprium ſit vicium communia quoque. Sic loquimur: ſed non fruimur communibus eque. Septimo no. contra conſpirantes et tales repelluntur ab accuſatione et teſtimonio platorum. de re iudi. cum. J. et A. de ſymo. licet. et c. ſeq. xj. q. j. coniurationum. et c. ſeq. iiij. q. iij. conſpiratores. et de hoc per Archi. de verbo. ſig. c. ij. dixi de iudi. exhibita. Octavo no. contra proditores. et dicit Pau. quod proditor eſt ille qui ſecreta ſibi commiſſa revelat. de peni. di. vj. ſacerdos. de peni. et remiſ. omnis. et qui platorum culpam publicat. ij. q. vij. §. de his. alij modi notantur. xlvj. di. clericus. dicit tamen Pau. quod hic iſti dicebant prelatos proditores et non aliter prodebant: et hoc crimen ut dicit Gen. reputatur grauiſſimum. ff. ad. l. iuliam maie. eius. de penis. ſi qs. §. tranſfuge. de capti. et poſtli. re. poſtliminij. §. tranſfuge. de re mili. omne delictum. §. exploratores. Nono no. contra illos qui falſa imponunt crimina platis: et dicit Laud. quod ſecundum leges ſunt capite puniendi ex quo adverſus preſidem felloniam committunt. ff. de re iudi. omne delictum. primo reſpon. ſecundum canones autem ſunt officio et beneficio priuandi perpetuo ex eo ſolo quod platos trahunt ad poteſtatem ſecularem ſecundum aliquos. licet glo. contra. de fo. compe. ſi diligenti. et de exceſ. pla. grauis. quia non ſufficit ſolum conventio facta coram ſeculari niſi agens perſiſtat. ut no. i. d. c. quod eſt equs. et de hoc dixi in. d. c. ſi diligenti. Decimo no. contra eos qui procurant platos capi. ſimile de penis. felicis. li. vj. et cle. ſi qs ſuadente. eo. ti. Undecimo no. contra procurantes monaſteria comburi: et tales et ipſi etiam comburentes ſunt excommunicati. de ſen. exco. conqueſti. xj. q. iij. cano. xij. q. ij. cum devotiſſimam. xvij. q. iiij. omnes. et poſt denunciationem abſolvuntur a ſolo papa. d. c. conqueſti. Duodecimo no. quod habentes adminiſtrationem non ſubijciuntur penis huius. §. de hoc in glo. illos. et in ea. ibi cum deputati. et de fideiuſ. quod quibuſdam

Decimotertio no. caſum in quo requiritur licentia ſpecialis. de hoc in glo. generalis. et plus operatur ſpecies quam genus. alibi econtra. de offi. ordi. ſi ſacerdos. ubi de hoc. Decimoquarto no. caſum in quo incurritur excommunicatio ipſo facto. Decimoquinto no. quod plati debent prohibere religioſos a diſcurſu. et dicit Gen. quod debent eos revocare ad clauſtrum quod facere poſſunt vendicando eos adiecta cauſa de iure canonico. ff. de rei ven. l. j. §. per hanc. Et ex hoc quod precipitur platis diſtricte quod hoc faciant. dicit Gen. quod negligentes grauiter peccant. de hoc de eta. et quali. cle. j. ubi dixi. q. viij. et ix. Decimoſexto no. quod commendatur ſeueritas ibi ſeuere. quod tamen intellige ſine nimio exceſſu: quia nimia correctio et c. xlv. di. cum beatus. et poſſet appellari ſi modus excedit. de appel. de pore. Quero in eo quod prohibetur monachis ingredi monaſteria an ex cauſa poſſint eijci de monaſterio: dicit Mathe. quod pro quocunque crimine non debet monachus eijci: ſed in carceribus monaſterij detineri. xxvij. q. j. impudicus. et c. ſi qs ſacro. et in hoc no. de ipſo monaſterio quod dicitur carcer monachis malis: bonis autem ſuaue iugum. de hoc in glo. in verbo ſuaui. quam ſingulariter not.

Secundo quero ſi deponitur monachus an ex hoc eijcietur de monaſterio: Mathe. quod non: et hoc operabitur depoſitio: quia non recipiet prebendam in monaſterio: nec habebit vocem in capitulo: monachus tamen remanebit. ut no. Inno. de ſymo. dilectus. unde non poterit ſtare extra monaſterium. xvj. q. j. placuit.

Tertio quero ſi abbas et monachi expellunt monachum de monaſterio ſine cauſa: an poterunt retinere bona que bona monachus contulit monaſterio: Mathe. quod non. p. l. fi. C. de reuo. dona. et ff. pro derelicto. l. fi. de langui. expo. c. uno. dicit Mathe. quod debent eum recipere. de regula. c. fi. et ſi nolunt hoc facere dioceſanus eum ponet in alio monaſterio et illud habebit bona de renun. c. iij. et de epiſ. audien. auf. ſi captiui. Quarto quero an monachus expulſus de monaſterio poſſit petere victum: dicit Mathe. quod ſi ei denegantur victualia poteſt ſuper his agere et reſtitutionem petere. de reſcrip. cum dilecta. de accu. cum olim. tamen reſtituitur potius officio iudicis quam in re actionis non enim poteſt habere actionem nomine proprio cum non habeat proprium. xij. q. j. non dicatis. nec etiam poteſt agere nomine monaſterij: quia monaſterium non eſt ſpoliatum. dicit tamen Mathe. quod monachus poteſt petere ſe reſtitui ſalua ordinis diſciplina: non autem poteſt petere quod reſtituatur ad prioratum vel obedientiariam: ſibi tamen licet accipere de bonis monaſterij ſi abbas ei denegat expenſas. de hoc in. d. c. cum olim. Quinto quero ſi aliquis romanus fecit ſe monachum capue: dicit Mathe. quod monaſterium quod eſt ingreſſus habebit bona eius: quia bona ſequuntur perſonam. xvj. q. vj. de lapſis. de cle. coniuga. quod ad te. et in hoc non videtur quod habere dubium: niſi dicamus quod prius erat monachus monaſterij romani: et tunc an ſecum tranſeant bona quando tranſit ad aliud monaſterium. dixi plene i. d. c. quod ad te. et in hoc etiam poſſet queri ſi monachus tranſit ad ſuum monaſterium: ut quia ibi fit abbas et poſtea renunciet abbatie cuius monaſterij erat monachus quod proſequitur Jo. de lig. ponendo quonem Fede. de ſenis. in conſilijs. cxix. ad lram auctore ſuppreſſo. et videtur Fede. velle quod nec in primo nec in ſecundo ego. e. ti. cum ad monaſterium. §. abbas. teneo quod ſi monachus unius monaſterij factus abbas alterius deponitur remanet monachus ſecundi. ſi autem renunciat quod tunc procedat opinio Fede. quod nullius monaſterij ſit monachus: quia renunciando abbatie preſequens renunciat ſtatui ab illa dependenti: quod dic ut ibi dico. et dixi etiam. ſ. e. ti. j. cle. j. ver. ad illorum.

Sexto quero ſi monachus poſt ingreſſum contraxit cum aliquo contra quem agat contrahens: dicit Mathe. quod contra neminem: quia monachus nihil habet. et inanis eſt actio et c. de reſti. ſpo. olim. iij. de ſolu. odoardus. nec monaſterium tenetur niſi factum ſit locupletius vel pecunia ſit conuerſa in eius utilitatem. C. de ſer. fugi. quicunque. alias tenetur. ff. de pecu. l. j. §. ſi aut. de fideiuſſo. quod quibuſdam. et dic ut ibi dixi. Septimo quero ſi monachus delinquit ante ingreſſum coram quo conuenitur: dicit Mathe. quod coram epiſcopo. arg. C. de epiſ. et cle. auf. caſſa. licet enim loquatur de contractu tamen idem in delicto cum equparentur. C. ubi de cri. agi opor. auf. qua in provincia. Conuenitur autem coram epiſcopo et non coram ſeculari iudice: licet tempore contractus vel delicti eſſet de iuriſditione iudicis ſecularis forum enim mutauit. ſecus tamen ſi mutaſſet domicilium tamen. de fo. compe. c. pen. et procedit hoc niſi in fraudem ingrediatur. nam tunc reducendus eſt ad ſecularem vitam.

ff. de re mili. l. cum vno. §. nō omnes. l. ſi. nō ob. de accu. l. ſi. nā ibi mutauit domiciliū: ⁊ hec ſunt vera tā in clerico ꝙ̄ in monacho ſm Mathe. dic vt dixi de obliga. ad ratio. c. vno. Octauo quero cui plus teneatur obedire monachus an epiſcopo an abbati? dicit Mathe. ꝙ in cura aiarum ab epiſcopo ſuſcepta in decimarum ⁊ primiciarū rōne reddenda in cauſis ordine iuris tractandis potius epō obediet. ſed in fractione voti abſtinentie vel ſilentio retinendo ⁊ in ſeruando regulam potius abbati. de hoc per Aug. xj. q. iij. q reſiſtit. Nono q̄ro qꝛ dixi. ſ̄. q. iiij. ꝙ monachus non poteſt agere: quid ſi eſt in ſcholis an pōt ciuiliter agere vel accuſare? dicit Mathe. ꝙ ſi eſt in ſcholis ſine licentia abbatis non pōt. ſecus ſi de licentia: qꝛ tunc accuſare agere reſpondere ⁊ teſtificari pōt: qꝛ in vim conſequentie intelligit̄ habere licentiā faciendi predicta: ⁊ hoc quo ad ea que tāgunt ſtudium non quo ad alia. de hoc. ij. q. vij. c. ſi. ꝑ Aug. ⁊ de accu. ex parte. in gl. pe. Decimo quero ſi de licētia abbatis monachus vadit ad curias ꝓncipum ⁊ plura lucratur: deinde īgredit̄ aliud monaſteriū an ꝓmum poterit petere bona ſic queſita? videt̄ ꝙ non: ex quo nō poſſidet monachum. ff. de acqui. poſ. l. j. §. ꝑ ſeruū. xvj. q. j. c. ij. ⁊ iij. Mathe contra. per. c. j. xvij. q. j. ⁊ q. ij. abbates. de offi. or. quāto. hoc recidit in id quod dixi. ſ̄. q. v. ⁊ dic vt dixi de cle. ꝯiuga. quod ad te. Undecimo quero ſi abbas nō vult recipere monachum egrotantē ⁊ monachus vagando multa acqrit. dicit Spe. e. ti. §. j. ver. xlij ꝙ ſi abbas ſolus denegauit monaſteriū poteſt petere. ſecus ſi cum conſenſu conuentus: qꝛ tunc non poterit. xviij. q. ij. abbates. ꝓ hoc qđ no. gl. de lāgui. ex. c. vno. Duodecimo quero ſi monachus mutauit ſecundū monaſteriū cuius erūt bona queſita dum monachus fuit extra ꝓmum anteq̄ intraret ſecundū? Hoſ. in ſūma de apoſta. ⁊ Mat. hic dicunt ꝙ ſi de licentia abbatis intrauit ſecūdum monaſterium erunt ſecundi niſi aliud ſit actum. xvj. q. vj. de lapſis. xviij. q. j. c. j. in aut. đ ſanc. epiſ. §. ſi monachus. col. ix. Si vō ſine licentia erūt primi monaſterij ſi nō neglexit monachum: ſed repetijt ⁊ reuocauit errantem. d. §. ſi monachus. ſecus ſi fuit negligens in repetendo ⁊ in reuocando: qꝛ tunc erunt ſecundi monaſterij lꝫ intrauerit ſine licentia C. de lati. liber. l. j. §. ſed ſimus. Decimotertio quero ſi abbas repetit monachū an ſufficiat ꝓbare poſſeſſionem? Gen. dicit ꝙ non ſi agebat rei vendicatione: dꝫ enim doceri de proprietate ſicut in cauſa matrimonij. de reſti. ſpo. ex tranſmiſſa. ⁊ idem Mathe. qꝛ lꝫ in ſimplici poſſeſſorio ſufficiat probare poſſeſſionem. de reſti. ſpo. in litteris. ⁊ c. item cum qs. ſecus in poſſeſſorio mixto de quo non poteſt cognoſci ſine proprietate: vt cum agitur de libe. homi. d. §. ex tranſmiſſa. vbi de hoc. Decimoquarto quero qđ regratur ad incurrendam excōicationem. de qua hic glo. ad hanc dicit duo regri. quod dic vt in ea. ⁊ idem Pau.

Decimoquinto quero ſi monachus intrauit curiā animo dānum inferendi prelato: nō tamen intulit an eſt locus pene. glo. eadem dicit ꝙ ſic. ⁊ idem Pau. ⁊ Gen. Op. ad hoc. ff. de fur. vulga. §. q furti. So. vt in ea. glo. ⁊ idem Pau. Step. dicit ꝙ in. §. qui furti non tenet̄ furti ſi nō obfuit qꝛ voluit. ff. de falſis. q falſam. ſecus ſi qꝛ nō potuit. ff. ad. l. pomp. de parici. l. j. ⁊ de hoc per Archi. xvij. q. j. §. ſi ergo. per hoc infertur ad q̄ōnem ſe. Decimoſexto quero vtrum his qui inchoauit delictum ſed non perfecit teneatur ad penam delicti? Pau. inſtat concludens ꝙ non: dicit ꝙ hic incurritur pena: qꝛ non imponitur pro delicto ꝯſumato ſed ꝓ iteratiōe q̄lificata ex animo đ hoc. C. đ epi. ⁊ cle. ſi quis non dicam. Et per Hoſti. in ſūma. de pe. §. de quib'. ⁊ dixi de eo qui mit. in poſ. c. j. Decimoſeptimo quero an ab excōmunicatione de qua hic poſſit epſ abſoluere? Laud. ꝙ ſic per. c. nuper. de ſen. excō. Oppo. ad hoc. de ſen. excom. cum illorum. de vi. ⁊ hone. cle. quoniā. in ſi. ſoluit Laud. ꝙ ibi ſpeciale fauore religionis ⁊ diuini officij: ⁊ idem dicit quo ad. c. quoniam. vult dicere ꝙ in illis caſibus epiſcopus non abſoluit: ⁊ dic vt in illis: qꝛ certo caſu abſoluit etiam in caſibus illis.

§. Preſate.

No. de dictione infra. de hoc in glo. ij. Secūdo no. de ſepta monaſterij: ⁊ dicit Laud. qꝛ dicitur a ſepio pis. ⁊ eſt clauſura in circuitu monaſterij quā non licet ſine licentia egredi. Tertio no. de armis nō tenendis inter ſepta monaſterij ſine licentia abbatū vel priorum q ſūt loco abbatū. ar. ſ̄. e. monachi. in ſi. ne ſe. vacan. c. j. Opp. qꝛ ſi non licebit monacho tenere arma ſine licentia abbatis: contingere poterit magnum periculum: vt ſi abbas ꝑſeqtur monachum odio capitali: poterit enim ꝑcutere ēt vulnerando nec poterit monachus ſe defendere repellēdo vim vi qđ eſt de iure naturali. de reſti. ſpo. olim. j. đ re iudi. cle. paſtoralis. So. Lau. intelligendo ꝙ dꝫ peti licentia abbatis: ita tñ ꝙ ſit talis erga ſuos monachos ꝙ ab eo ſit licentia poſtulanda: al's enim ſi eſſet talis cuius ꝯſortiū eſſet intollerabile: vt qꝛ parit ꝯtumeliam creatoris. vel qꝛ iniungunt ſubditis intollerabilia. vel ꝑſequit̄ monachos odio capitali vt ꝓdixi: poterunt monachi ſine licentia arma aſſumere ſi nō poteſt alijs remedijs ſuccurri. xj. q. iij. iulianus. de diuor. quāto. de ap. de priore. de homi. ſignificaſti. ⁊. d. cle. paſtoralis. Quero an hic. §. habeat locū in canonicis regularib' ſicut ꝓcedens? vt ibi dixi in. ij. notabili. gl. j. ſentit ꝙ non: quod tꝫ Gen. Pau. dicit ꝙ cū loquatur generaliter videt̄ includere omnes monachos albos ⁊ nigros etiam ſi vocent̄ iuxta vulgare fratres. ar. đ pac. cū pridem. vbi idem vocant̄ monachi ⁊ fratres. ꝓma opi. placet ne fiat extenſio hui' pene que ꝙ̄ꝙ̄ videat̄ fauorabilis anime non tñ dꝫ extendi ad nō ſuos terminos. Itē ſicut in. §. ꝓcedenti addidit de canonicis ita addidiſſet ⁊ h̄ ſi voluiſſet eos includi. Secundo q̄ro an in caſu hui'. §. ſufficiat petere licētiam? dicit Paul. ꝙ nō niſi obtineatur. de elec. ſi religioſi. ⁊ de teſta. ſi religioſi. li. vj. Tertio q̄ro ī eo ꝙ ꝓhibet arma teneri intra ſepta monaſterij: qđ ſi extra dicit glo. ij. ꝙ nō hꝫ locum pena iſtius. §. quod dicit Laud. verum ēt ſi monachus teneat in alio monaſterio nō ſuo: qꝛ ibi nō poſſes habere licentiam ꝓprij abbatis cū extra territorium ⁊c. de ꝯſti. c. ij. lib. vj. de ſen. ex. cum illoꝝ. ꝓ hoc qꝛ littera loquens de ſepta monaſterij dꝫ itelligi de ꝓprio monaſterio. quāq̄ aūt nō ſit loc' pene ſi tenet arma extra ſepta monaſterij tñ hoc nō licet. nam ēt clericis ſecularib' non licet portare. de vi. ⁊ hone. cle. clerici. imo nec ēt laicis licet. C. vt armoꝝ vſus inſcio principe īterdictus ſit. in rubro ⁊ nigro. Quarto q̄ro in eo quod dixi. ſ̄. q. xx. in ſi. an clerici arma portantes peccent mortaliter? Mathe. q ſic: qꝛ poſſunt excōicari. xj. q. iij. nemo. Quinto q̄ro qđ intelligitur hic ꝑ verbum arma? glo. in cōi ſol. in fine cōcludens ꝙ licet al's armoꝝ appellatio ſit generalis ita ꝙ etiā compꝛhendat lapides tñ hic non ſumitur latiſſime. Laud. dicit ꝙ hic compꝛhendit arma inuaſionis ſicut ſunt gladij lācee ⁊ ſimiles. Itē defenſionis ſicut galee lorice ⁊ ſimiles qꝛ ēt talia arma ad defenſam q̄nq̄ audaciorem faciunt hominem ad malū ꝙ̄ eſſet: ar. de homi. ſicut. vbi illi qui venerant ad pulſandā iniuriā ſi forte illis violētia fieret cēſent homicide. Pau. dicit ꝙ hic loquit̄ de armis militaribus nō clericoꝝ q̄ ſūt lachrime. xxiij. q. vi. ꝯuenior. ⁊ ꝙ h̄ dꝫ itelligi đ armis q̄ ſt̄ ad vſū pugne al's ſi i camera vel ītra ſepta monach' lapides hēat ad aliū certū vſū vl̄ cultellū atiquū ad vſū coqne vl̄ qđ ſil'e nō ē loc' huic pene: ſecus ſi lapides hꝫ iuxta ianuā ad vſum pugne: qꝛ tūc icludit̄. hīc de arcu vl̄ ferro vl̄ ligno quod hꝫ cā pugne. dicit g̃ ꝙ hic videndū eſt de forma modo ⁊ alijs circūſtātijs ex qb' vl̄ an teneat vt arma

vt arma offendibilia ſeu defendibilia q̄ tñ cōiecture non
ſūt neceſſarie i notis ⁊ maioribus armis vt lāceis gladijs
⁊ ſilibus. Gē. ēt vř ꝯcordare gl. dicit. n. ꝙ forte nō fuit mēs
cōditoris ꝙ ſi monachus īfra ſepta monaſterij teneat la/
pides vł fuſtes ꝙ ſit locus pene. nā vꝫ intellexiſſe de illis
armis q̄ cōiter arma dicunť: vt ſūt ea q̄ cōiter ad iuadēdū
vel defendēdū arma dicūť ⁊ ſic ad cōem modū loquēdi ſe
retulit. ar. de ver. ſig. vt alfeus. ⁊. l. anniculus. dicit tñ tu/
tius abſtinere ab oībus ꝑ id qđ dixi. ſ. e. q. ſm Lau. mihi
placet qđ nūc dixi ꝙ itelligamꝰ arma ſm cōem vſū loquē
di: vt ſic illa ſola h̄ cōꝑhēdanť q̄ cōi vſu loquēdi arma di/
cūtur. ar. de ſpon. ex lřis. j. Sexto q̄ro an monachus d̄
foris veniens ad clauſtrū cū armis incidat in hāc penam
glo. veniens dicit ꝙ ſi nō habeat aīum tenēdi nō ligať: qꝛ
nō dicit arma tenere cū effectu. idē Pau. ⁊ Gē. q dicūt ꝙ
v̄bū tenētes. denotat tꝑis ꝯtinuationē: vt ſic tenere ſit in
effectu. ff. de v̄. ſig. nomē. §. hr̄e. Septio q̄ro an mona/
chū excōicatum qꝛ tenuit arma ꝯ hūc. §. poſſit abbas ab/
ſoluere? So. Jo. de li. late hoc ꝓſeq̄tur ponēs opi. Fede.
de ſenis i cōſilijs. cxiiij. quo ad verbū ꝓſequitur auctore
ſuppreſſo ⁊ cōcludit Fede. ꝙ nō: qꝛ inferior epō nō abſol/
uit niſi in caſibus a iure expreſſis. ꝑ hoc de priui. cle. reli/
gioſi circa pri. vbi iuncta glo. in verbo a canone. ⁊ ſeq. col
ligiť ꝙ religioſi ēt exēpti nō abſoluūt excōicatos a canone
niſi in caſibus iure expreſſis: ⁊ hoc niſi abbas habeat q̄ſi
epalem: qꝛ tūc pōt ꝑ not. de re. eccle. nō alie. cle. j. in glo. de
epō. Octauo q̄ro an talis poſſit abſolui ab epō? Sol.
ſicut dixi. ſ. §. pxi. q. xvij. Et dicit Fede. vbi. ſ. ꝙ ēt mona
chū exēptū pōt eps abſoluere ne exēptio ſibi ſit dānoſa. ꝑ
hoc qđ dico. j. §. q aūt. q. ij. qđ ꝓcedit ſi abbas ꝯſentit: alˢ
nō poſſet exēptus ſe ſubijcere epō in ꝑiudiciū ſui ꝓuilegij.

§. Ad hec. No. ꝙ eccleſias ēt pleno iure
ſpectantes ad abbates non
vniūt ipſi ſed ordinarij. de hoc in gl. approbet. ⁊ dič Lau.
ex hac lřa colligi ꝙ abbas ēt exēptus nō pōt ſua beneficia
diuidere nec vnire quātūcūq; ad ipſū ſpectēt pleno iure:
cū hoc ſit officiū epi. de exceſ. pla. ſicut vnire. ⁊ dicit Gē.
Inno. hec tenere. in. d. c. ſicut vnire. qđ tñ nō tꝫ nec dictū
eſt verū: qꝛ qñ monaſteriū eſt exēptū cū mēbris tūc pater
abbas hꝫ iuriſditionē quaſi epalem in monaſterijs iferio
ribus: vt no. Inno. de trāſac. c. ij. de re. eccle. nō alie. cle. j.
glo. de epiſ. Scđo no. ibi de prioribus ad clauſtrū re/
uocādis: ꝙ aliq̄ñ priores reuocanť ad clauſtrū. ꝓcedit ſꝫ
Lau. in regularibus q nō habēt firmū ius cū nō habeant
velle vel nolle. xij. q. j. nō dicatis. ideo reuocanť ad clau/
ſtrū cū oportet. e. ti. ad monaſteriū. §. tales. qđ itellige qñ
nā priorats eſt talis. de ſup. neg. prela. cle. vnica. de ſe/
cularibus aūt dicit Lau. ꝙ cū habeāt plenꝰ ius ꝑꝑ vnio-
nem nō remouenť a ſuis adminiſtratiōibus. de reſti. ſpo.
cū veniſſet. ⁊ idē de dona. ꝯſultatiōibus. ſ. de re. eccle. nō
alie. cle. ij. Tertio no. ꝙ clerici q ſeruiunt in beneficijs
poſſūt eē cū titulo ⁊ ſine. de hoc in glo. cū ti. Op. in eo
ꝙ dicit vnionē faciendā cū cōſilio ⁊ cōſenſu abbatū. ſuffi/
cit eni cōſiliū. de arbi. cū oli. glo. ſi hoc ſol. ꝙ hic req̄ritur
aſſenſus: qꝛ ſi exprimiť hic conſiliū. dic melius ꝙ hic loq̄/
tur de prioratibꝰ ſpectātibus ad abbates nō dꝫ fieri vnio
ſine cōſenſu abbatis vt dico in ſeq. ꝯrio. ⁊. c. cū olim. loq̄ť
in alio caſu ⁊ ibi ēt hoc ſurgit ex vi laudi. Scđo op. ad
id qđ dixi in ꝓrimo ꝯrio de ꝯſenſu abbatis. nam eps vnit
eccleſias inferiores nō req̄ſito conſenſu inferiorꝝ prelato/
rum. de re. eccle. nō alie. cle. ij. So. Pau. ꝙ ibi de eccleſia
que rōne proprietatis nō ſpectat ad aliquē inferiorē. h̄ de
ea que ſpectat ſine cuius inferioris cōſenſu nō pōt eps im
mutare. facit qđ no. de iurepa. nobis. de re. permu. clemē.
vna. in glo. pe. Tertio op. ꝙ ēt ſi prioratus nō ſufficiāt
duobus nō ex hoc debeant vniri ſed in eis poni vnus ſo
lus ſicut ⁊ alˢ in eccleſijs curatis. e. ti. qđ dei. So. vt in ſe.
ꝯrio. Quarto op. in eo qđ dicit de prioribus reuocan/
dis ad clauſtrū. nam quandoq; ſunt prioratus in quibus
inſtituunť monachi in perpetuū ad curā populi nec reuo
canť ab abbate. de capel. mo. c. vno. li. vj. So. vt in glo. ſe
pius. quam ſingulariter no. in eo qđ dicit iura que dicunt
de monachis ne ſoli maneāt i capellis itelligēda de clau/
ſtralibus qui reuocari poſſunt ad clauſtrū. ſecus in illis
qui inſtituūtur in perpetuū ad curā qui nihil habēt cōe cū
monaſterio. qđ dic vt in glo. ⁊ ex hoc no. Lau. vnū caſum
ī quo monachus pōt eſſe ſolus. i. ſine ſocio religioſo extra
monaſteriū. ſecūdus caſus eſt ſi fit epiſcopus eccleſie ſe/
cularis. de renū. niſi ad fi. ſed ſi monachus habet cōtinuā
habitatiōeꝫ i monaſterio ſed fructus habet ſeparatos lō
ge a monaſterio in loco vbi hꝫ domū ⁊ familiā ad colēdū
agros ſicut ſūt officiales monaſterij vt prepoſiti ⁊ ſacri/
ſte ⁊ quocūq; noīe vocent tūc dꝫ habere ſociū ſui ordinis
ꝙ aūt nō clauſtralis nō poſſit ad clauſtrū reuocari ꝓbat
Pau. qꝛ ſi in monaſterio erat numerus ⁊ loco iſtius cū re
ceſſit de monaſterio fuit alius ſubrogatꝰ ſi nūc reuocareť
ille rūpereť numerus qđ fieri nō dꝫ nō auctis facultatibꝰ.
de cōſti. cū. M. de ꝑbē. ꝑ illorꝝ. vel ſubrogatꝰ excludereť
qđ ēt fieri nō dꝫ ſine ſua culpa. l vj. di. ſatis ꝑuerſū. de ꝯſti.
c. ij. Itē ꝙ nō teneať hr̄e ſociū ſui ordinis ꝓbat Pau. qꝛ te
neť ad officiū ſeculariū clericorꝝ ſm ritū illius eccleſie ad
quā trāſiuit. vt no. xvj. q. j. c. iij. ⁊ ꝑ Gof. in ſū. e. ver. ſꝫ nū/
q̄d. de cele. miſ. cle. ij. in glo. pe. dꝫ ergo hr̄e ſociū ſecularē
ſine quo celebrare nō dꝫ. de ꝯſe. diſti. j. hoc quoq;. de vi. ⁊
ho. cleri. vt q̄ſq;. ⁊ inutiliter haberet monachū. Stepha.
dicit ꝙ ēt monachus ꝓmotus ad eccľiaꝫ ſecularē dꝫ habe
re ſociū ſui ordinis ſi redditus ſufficiūt. ꝓ quo bene facit
eo. ti. qđ dei. ⁊ in eo qđ dicit glo. rationē nō cōcurrere qua
re abbas talē monachū cū quo nil hꝫ cōe ſociare debeat
de ſuo clauſtrali. dicit Stepha. ꝙ abbas dando lniaꝫ mo
nacho trāſeūdi ad hoc beneficiū vꝫ ſe obligare ad dāduꝫ
ſociū poterit tñ abbas ſociū reuocare ad clauſtrū ſed lo/
co eius tenetur aliū ſubrogare. dic ꝙ veriorē opi. gl. q̄tūs
q̄rimꝰ de neceſſitate. de honeſtate aūt vera eſt opi. Step.
⁊ ſic loq̄ť. c. qđ dei. ⁊ hodie vt ēt dicit glo. ſolū in clauſtra
libus obſeruať ꝙ habeāt ſociū ſui ordinis. Quito op.
in eo qđ dicit ꝙ ſi prioratus nō ſufficiūt duobꝰ monachis
ponenť clerici ſeculares. nā ēt clericus ſecularis eget ſo/
cio. de fi. ꝑſby. veniēs. de vi. ⁊ ho. cle. vt q̄ſq;. gl. cū titulo
ſol. ꝙ clericus ſecularis dꝫ hr̄e ſeruitorē nō ſociū. ⁊ idem
Pau. ⁊ de hoc in ſe. q. in fi. Quero in eo qđ dicit ꝙ ꝑo
ratus debēt eſſe ſufficiētes ꝓ duobꝰ: quales erūt iſti duo?
ſol. vt in glo. in verbo duobus. q̄ exponit duobus. i. prio/
ri ⁊ ſocio. Op. ad hoc. de capel. mo. c. fi. glo. ꝓ ſolu. re
mittit ibi. Pau. aūt ponit ſolutionē de qua ibi. ſ. ꝙ plura
litas poſita in. d. c. fi. in verbo. monachos reſpicit plura
litatē prioratuū. concordat. xxxiij. q. ij. ſeculares. de eta.
⁊ quali. queris. Op. ad idē qꝛ vltra priorē ⁊ ſociū erūt
neceſſarij ēt duo clerici ad ſeruiēdū maxime ſi curā habēt
aīarꝝ: cū ꝑſbyter ſine clerico miſſā ⁊ alia ſacra cōmode nō
miniſtret. de fi. ꝑſby. veniēs. xxxviij. di. ſedulo. ⁊ nō ſit du
biū qñ monachi paucioribus cibis ꝯtenti eſſe dicebant. d̄
ꝯſe. di. v. ne tales. ⁊. c. nūq;. So. Lau. ꝙ ſi loq̄tur de bene/
ficijs in q̄bus ad curā aīarum ꝓmouentur monachi pote
runt eſſe ſine ſocio lꝫ nō ſine ſeruitore. qđ dixi. ſ. in. iiij. cō/
trario. Si v̄o loq̄mur de alijs beneficijs: tūc ſi eque bene
poſſūt viuere duo monachi vt duo clerici ⁊ ad hoc ſe ob
ligāt vel cū artificio vel parentū adiutorio nō remouebū
tur. de capel. mo. c. fi. vbi de hoc. de priui. c. j. in fi. li. vj. ⁊
ſi nullo mō poſſūt viuere duo ⁊ iueniť vnꝰ ꝑſbyter q velit
ſolus ⁊ ꝑ ſe locū regē mōachꝰ expelleť ⁊ ſacerdos poneť:
vt h̄. ⁊ hoc vlti. vult ēt glo. in v̄bo futuris. Scđo q̄ro

in eo q̄d dicit prioratus vniẽdos p locoꝝ ordinarios qd ↄ prioratib' exẽptis. dic̄ Lau. Jo. an. ſibi reſcripſiſſe q̄ p hanc lr̄a3 ibi locoꝝ ordinarios. pbaf q̄ p vnioẽ exẽptoꝝ recurri o3 ad papã. ar. de tẽpo. or. cū nulli'. i fi. li. vj. de priuile. auctoritate. ⁊ de verbo. ſig. veniẽs. eo. li. q̄ dicit Lau. videri verū in vnione exẽptoꝝ locoꝝ ad inuicē faciẽda: ⁊ eo caſu quo ſubſunt pape imediate. ſec' ſi alij q2 tūc cōſenſus ei' ſufficit nec regrif licẽtia pape. qd̄ intelligo vex quãdo ſubſunt illi pleno iure: tūc eni intelligif habere iuriſdictiõe3 quaſi epiſcopalẽ. p id qd̄ no. Inno. ↄ trãſac. c. ij. ⁊. ſ. de re. eccle. non alie. cle. j. glo. de epo. ⁊ dixi. ſ. in. j. notabili. pro hoc optime de priui. abbates cõiũcto pn̄. ⁊ fi. li. vj. In hoc tamẽ alij aliter. ſed primū verius: ⁊ ſic reſpõdi i. q. facti.

Tertio quero circa id qd̄ dixi in pxima. q. quid ſi epſ eccleſiam ſibi ſubiectã in qua abbas exemptus habet inſtitutiõe3 ⁊ deſtitutiõe3 rectoris vult vnire mõaſterio exẽpto. Lau. q̄ poteſt. ar. qd̄ me. cauſa. cū dilect'. in fi. j. gl. ⁊ de priuile. tuarū. in pn̄. p hoc qd̄ no. de reſt. ſpo. oli. j. ⁊ de dona. iter dilectos. Quarto q̄ro q̄ cõphẽdanf i v̄bo ordinarios? dicit. Lap. q̄ epiſcopi ⁊ ſupiores ad quos de iure cõi hoc pertinet. de exceſ. prela. ſicut. vel quibus cõpetit ex priuilegio vel cõſuetudine preſcripta. de preſcrip. auditis. de exceſ. prela. accedentibus. Quinto quero an p legatū de latere poterit hec vnio fieri? dicit Lap. q̄ ſic ⁊ multo fortius q̄3 per illos. de quibus. ſ. q. prima. nã legatus nõ indiget ↄſenſu abbatū l3 alij indigeant vt hic. facit de offi. legat. dilectus. de elec. ſi abbatẽ. li. vj. de off. leg. c. j. ⁊. ij. e. li. de ver. ſig. c. j. primo rn̄ſo. eo. li. de hoc dixi de ↄfir. vti. vel inuti. c. fi. Sexto quero an ſede vacãte poſſet capitulū iſtã vnionẽ facere? Lap. q̄ ſic dūmõ nil depeat de iure epali. al's nõ põt. facit qd̄ no. de ma. ⁊ obe. c. vno. li. vj. ⁊ ſimile qd̄ no. de re. pmu. cle. vna. vbi dixi. q. xj. Septio q̄ro an prelatus inferior epo vt abbas preſcribere poſſit ptãtem vniẽdi beneficia. glo. approbat dicit q̄ ſic. cū hoc ſit iuriſdictiõis nõ ordinis. dicit tn̄ exigi titulū vel tp̄s cui' ↄ2ũ nõ ſit memoria. qd̄ dic vt in ea qua3 no. Step. ſ. de re. ec. nõ ali. cle. ſi vna. in pn̄. vbi dixi ↄ hoc in. q. vj. t3 ↄ2ũ dicẽs q̄ q̄libet eccl'ia debeat hr̄e ſuū rectorẽ ⁊ ſi p vniõnẽ fiat ↄ2ium hoc eſt ↄ ius. cū ergo vnio pmiſſa ſit epis itelligif inferioribus phibita. de tẽp. or. dilect' iducit ſimile de iſtitutiõe auctorizabili q̄ nõ pſcribif. ↄ of. archi. cū ſatis. dic glo. veriorẽ prationẽ in ea poſitã. ⁊ idẽ Lau. Pau. ⁊ Gen. ad rõnẽ Stepha. cū dicit q̄ q̄libet eccleſia d3 hr̄e ſuū rectorẽ. dic hoc verū q̄n ipſa eſt titulus: p vnionẽ aũt titulus ſupprimitur. ⁊ ideo poteſt quis habere plura talia. de eta. ⁊ quali. cam te.

¶. Ceterum.

Oppo. q2 vr̄ ↄ2ictas i eo q̄ prio exigit annū iceptū i v̄bo attigerit. ſcd̄o cõpletū in v̄bo pegerit. glo. ↄcordat ſol. hoc eſt de arbitrarijs. ⁊ idẽ Pau. Lau. dicit q̄ pmo caſu daf maius tp̄s. ſ. ãnoꝝ. xxv. iõ fit releuatio in alio vt ſufficiat ãnus ichoatus vt fiat q̄dã cõpoſitio. vt q̄ in vno grauaf i alio releuef. ſ'le qd̄ no. de of. or. cū vos. i gl. ij. ⁊ vtraq̄3 ſol. bona. Scd̄o op. in eo q̄ pmittit porãtū curatū in nõ cõuẽtualẽ ↄferri minori. xxv. ãnis. ↄ id de elec. cū in cũctis. ſ. iferiora. ⁊. e. ti. l3 canon. li. vj. ſol. Pau. q̄ hoc ſpãle religioſis. vel q̄ h ↄ prioratibus curatis q̄n cura p alios exercef ⁊ ſic nõ videtur curati. ar. ſ. de prebẽ. eo. li. nõ. n. ẽ de mẽte iuris q̄ clauſtralis p ſe exerceat curã populi. ↄ capel. mo. c. j. ſi ãt curã p ſe exerceãt. dic Pau. ſtãdū ↄ2ijs q2 d3 attigiſſe. xxv. ãnū cū nõ poſſit in minori etate eẽ ſacerdos. de eta. ⁊ qua. cle. generalẽ. ⁊ de hoc vlti. j. q. ſe. ⁊ hec lo. placet. q̄ eni ſit ſpãle in religioſis non bene pbaf iure vt dico in ſe. q. Quero ſi monach' aſſumaf ad prioratū in quo cura3 exercet p ſeipſū: an ſufficit annus. xx. vr̄ q̄ nõ: p ea que dixi. ſ. ↄ2io pxi. In ↄ2ium eſt lr̄a in verbo ⁊ ſi. glo. in hoc verbo ⁊ ſi. t3 primū. ⁊ idem Pau. vt dixi in primo ↄ2io. Idẽ ẽt Lau. Gẽ. ad ↄ2ium dicit glo. q̄ iſtud ⁊ ſi venit ad tollẽdum id qd̄ aliqui dicebãt hoc caſu ſufficere etatẽ iuniorẽ. xx. anno. dūmodo ſit maior. xviij. Idẽ dicit Gen. q̄ hic ceſſat ar. a cõtrario ex quo ↄ2ium reperif in iure. nõ eni recedendū eſt a. ſ. inferiora. q2 nõ inuenif expreſſum q̄ in hoc ſit religioſus melioris ↄditionis q̄ ſecularis ⁊ vtraq̄3 ſol. vera. vt in hac glo. in fi. pro hoc. ff. de poſtu. l. j. ſ. pucritiã. Scd̄o quero an epſ poſſit in prioratib' conuentualibus diſpenſare in minori etate. Pau. q̄ non p. c. vnicū. de eta. ⁊ quali. li. vj. nã tales prioratus ſunt curati ratione collegij ⁊ perſonarū ipſi' in quos h3 prior iuriſditionẽ ⁊ penitẽtiale foꝝ. de of. or. quãto. ⁊ de ma. ⁊ ob. cū in eccleſijs. ſ. e. ti. ſ. ſanc. quo vo ad foꝝ cõtentioſum q̄ prelatus collegij nõ h3 iuriſditionẽ in ſuos parrochianos ſ3 quo ad penitẽtiale ſic. ⁊ dicit' Pau. q̄ de iure parrochiali eſt celebrare diuina ſacramẽta miniſtrare ⁊ alia de quibus no. Inno. de prochi. ſub rubri. ⁊ ſm hoc dicit Paul. intelligenda que no. ij. q. j. nemo. de offi. or. cū ab eccleſiarum. ſed dic melius vt ibi de hoc dixi.

¶. Qui autem.

No. ibi collationis vel cõmiſſiõis. q̄ ab bas in collatiõe ſuoꝝ beneficioꝝ põt vti his verbis: tibi cõferimus vel cõmittim'. iuxta materiã de qua loq̄mur. l. di. q̄d eſt. Op. in eo q̄ vult eos q̄ habuerint priorat' ẽt ↄuentuales teneri ad ſacerdotiū ↄ id. de elec. ſtatutum. li. vj. So. vt in glo. j. que dicit q̄. c. l3 canon. iunctū cū. c. ſtatutū. precalle. nõ habent locū in prioratibus cõuentualib' qd̄ bene pbaf hic. Scd̄o op. q2 lr̄a videf ſibi ↄdicere. nã in verbo habuerint v3 includere ẽt promotos ante hãc cle. ⁊ ↄ2ium videtur velle in verbo collationis. glo. nõ dicit ſol. q̄ reſpectu prius habitoꝝ dicendū eſt tp̄s currere a tpe quo hec cõſtitutio ligauit. ⁊ idem vult Lau. nã in verbo habuerit ſubaudit a modo. i. poſt tp̄s huius cle. vt ſic hec ↄſtitutio ſit noui iuris promulgatoria non antiqui declaratiua. de cõſti. c. fi. ex hoc infert q̄ ſi ante hanc ↄſtitutionem aliquis monachus homicida volũtarius vel ali' ieptus ẽt ex culpa ſua ad ordines aſſumẽdo de qua culpa ſatiſfecerat adeptus fuerat diſpẽſatiue tales prioratus q̄ poterat cū cenſeanf ſimplicia. de cle. pugnã. in duel. henricus. in fi. ⁊ ibi no. de prebẽ. de multa. hec cõſtitutio nec pena eius hūc arctaſſe pro ordinibus aſſumẽdis. qd̄ ẽt3 Gẽ. q2 ex quo cū tali foret diſpẽſatū nõ eſt locus querele ↄ accu. ſup his. de ſciſma. c. ij. ex hoc no. q̄ clauſula ſequẽs nõ referf ad oĩa ſuperiora q̄n ex tali rõne inducerẽf abſurditas ſeu rectus intellectus. de dona. cū dilecti. hoc enim caſu v̄bū collatiõis referf ſolū ad prioratus habitos poſt hãc cle. nã ſi referf ẽt ad prioratus habitos ante hãc cle. ſi q̄s habuiſſet p annū vel plus añ hãc cle. nã nõ cõpeteret ſibi aliqua dilatio: ⁊ ſic punirẽf ſine culpa. Tertio op. in eo q̄ diſponit priorat' vacãtes ex eo q̄ iſti nõ fuerũt pmoti ad ſacerdotiū eis nõ cõferri ea vice. nã facile erit illudere hãc diſpoſitionẽ cõferẽdo vni de quo ſcif q̄ nõ acceptabit ⁊ poſtea cõferẽdo ei q̄ priuatus fuerat. ſo. quidã exponũt ea vice. i. in illa collatiõe vſq̄3 quo facta ſit cū effectu ne leges ſint ludibrio. de elec. cõmiſ. li. vj. verius vr̄ ſtãdū lr̄e. nec pſumi d3 fraus. de renū. c. ij. li. vj. Quarto op. q̄ nõ debeãt aſtringere priores nõ cõuẽtuales ad ſacerdotiū. aut eni hmõi prioratus cenſentur dignitates ſeu pſonatus ⁊ nõ poſſũt ↄferri ẽt ſi ſint in. xx. anno cõpleto niſi cū diſpẽſatiõe dioceſani. de eta. ⁊ quali. c. vno. li. vj. cui' ↄ2ium d' in. ↄ. ſ. precedẽti. vbi nõ requirif diſpẽſatio. aut cenſenf beneficia curata ⁊ tūc nõ poſſũt cõferri ante. xxv. ãnū de elec. l3 canon. li. vj. cuius ↄ2ium dicit in. ↄ. ſ. Si ergo nõ ſunt dignitates nec curati quare compelluntur habentes ad ſacerdotium. Solu. Laud. q̄ verum eſt q̄ non ſunt dignitates

ſunt dignitates nec ꝑſonatus rõne predicta. ex quo īfert ꝙ nõ poterũt eſſe delegati apoſtolici. de reſcrip. cle. ij. dicit ēt ꝙ nõ ſũt eccleſie curate ſed potius ſimplicia beneficia rõne ꝓdicta. ſed ꝑ hoc nõ ſoluiť ꝯ͛ꝛium Gēz. dicit ꝙ lꝫ nõ ſint dignitates ꝑſonatus vel curati cõpelluntˀ tñ ad ſacerdotium vt hic ⁊ in hoc grauanť ſed in alio releuanť. ſ. in etate. ſ. §. pri. ar. ff. de iureiu. eũ qui. Ex hoc no. Pau. ꝙ ſi qs prioratũ talē ꝯſequiť in. xxj. ãno ichoato tenere poteſt abſqꝫ ſacerdotio vltra bieñiũ. ⁊ eſt ſpãle in religioſis

Quero in eo ꝙ permittit ex cã rõnabili a ſacerdotio abſtineri: q̄ erit cã rõnabilis? glo. vt infirmitatis ſol.

Secũdo quero an ceſſãte cauſa rationabili poſſit eſſe caſus ī quo excuſenť a ſacerdotio? Lap. ꝙ ſic: ſi cũ eis fuerit diſpēſatũ. de elec. cũ ex eo. li. vj. ⁊ hoc in non exemptis vt ibi in verbo ſubiectas. vbi de hoc per Archi. ⁊ idem Pau. j. §. ſeq. vbi dico in. iiij. notabili. cũ exemptis vero papa vel delegatus de latere diſpēſabit. de priui. auc. li. vj. vel ſm Lap. ēt ordinarius diſpēſare poterit ad inſtantiam exēptoꝝ. ar. de ꝑſcrip. veniēs. de ſen. excõ. demoni. ⁊ qꝺ ibi no. ꝺ priui. c. j. li. vj. ⁊ qꝺ ibi no. de ſen. excõ. religioſo. eo. li. poſſũt ēt ſm Lau. diſpēſare horũ abbates ſi hoc habēt ex priuilegiò. vel ꝯſuetudine preſcripta. de preſcr. auditis. de exceſ. ꝓla. accedētibus. de offi. archi. dilecto. ⁊ qꝺ in eis no. ⁊ de prebē. cũ ſingula. ⁊. ſ. e. c. §. ad hec.

§. Sane. No. caſũ in quo req̄riť exꝓſſa profeſſio. ⁊ dicit Gē. ꝙ hoc eſt ius nouum quo ad adminiſtratiões: lꝫ quo ad dignitates idē ſtatutũ erat de elec. nullus. li. vj. ꝓ hoc qꝺ de ꝓfeſſione not. de regu. cle. eos. ⁊ qꝺ ibi no. qualiter fieri debeat ꝓfeſſio colligiť. xx. q. j. vidua. no. xxvij. q. j. vidua. ⁊ ꝑ Archi. de regu. c. j. ⁊ ī regula Benedicti. c. viij. ⁊ dicit Lau. ꝙ dꝫ profitēs ꝓmittere tria ſubſtãtialia religionis. paupertatem obediētiã ⁊ caſtitatē. ex hoc infert nõ ſufficere ꝙ q̄dã faciunt q ꝓmittũt ſolã obedientiã. ⁊ de hoc in. d. cle. eos. vbi dixi. q. iij. Scꝺo no. caſũ in quo dãnatur ꝯſuetudo. de hoc in glo. no. ⁊ dicit Gē. ꝙ niſi fuiſſet ſublata ꝯſuetudo nõ tollereť ꝑ hãc cle. de cõſti. c. j. li. vj. pro hoc qꝺ not. de reli. do. c. vlti. de priui. c. j. li. vj. Tertio no. id qꝺ nota. glo. collige. ⁊ idē Pau. Quarto no. ꝙ ex cã ſtudioꝝ pōt monachꝰ abeſſe a monaſterio. ⁊ dicit Pau. ꝙ ob hoc ſatis poſſet hr̃e locũ ep̄alis diſpēſatio. de qua de elec. cũ ex eo. li. vj. no. de offi. vica. cle. nã ꝑ hoc qꝺ dixi. ſ. §. pri. ī fi. Quinto no. ꝙ ēt ex alia cã rationabili q̄ꝫ ex cauſa ſtudioꝝ pōt monachus abeſſe a monaſterio ⁊ exēplificat cã rationabili. vt in glo. ꝓpter. in ea. ibi inimicitias. de elec. bone. de renunc. ad ſupplicationē. Oppo. ꝙ poſſit adminiſtratio cõmitti monacho etiam non profeſſo: poteſt n. eē adminiſtrator parrochialis eccleſie quã poteſt habere ēt tacite profeſſus ſicut ⁊ nullo modo profeſſus. arg. de elec. cle. j. in fi. ſol. Paul. intelligendo hic de adminiſtratione que conſueuit per religioſos tm̄ gubernari. ar. de ſup. neg. prela. cle. vna. Scꝺo oppo. ad idē de eo ꝙ no. Egi. de elec. cũ in magiſtrũ. vbi dicit in tꝑalibus adminiſtratiõibus poſſe prefici nõ profeſſos. glo. reprobat. So. ⁊ idē Pau. ꝙ illud dictũ Egi. nõ eſt verũ ꝑ. c. de ele. nullus. qꝺ extēdiť ad hũc caſũ vt hic patet. Tertio oppo. in eo ꝙ dãnat ꝯſuetudinē de nõ reſidēdo cũ tñ valeat: de cõſti. cũ omnes in vlti. glo. de elec. dudũ. in glo. pe. ſo. Pau. ꝙ hic ſpãle al's procedit ꝯ͛ꝛiũ. ⁊ dic ꝙ ratio ſpãlitatis eſt: qꝛ hic dãnatur cõſuetudo. pro hoc qꝺ dixi. ſ. in. ij. notabili. Quero in eo qꝺ dicit de profeſſo ſi fiat profeſſio in manibus monachi ſine licentia abbatis. Math. refert qꝺ no. Hoſt. in ſum. qui cle. vel vo. §. qui vouens. ver. vel ſi ⁊ ſe. vbi dicit ꝙ non valet qꝛ monachus nõ potuit obligare monaſterium profitenti nec profeſſũ monaſterio cum ſit quaſi matrimoniũ ſpũale. ff. nau. caup. ſtab. l. j. §. nautarum. ver. ſed. de execu. ff. cõi. pred. l. j. qꝺ tenet Inno. in regula porrectũ. Gof. dicit ꝙ profeſſio facta in manu etiam priuate perſone valet. xx. q. j. vidua. qui cle. vel vo. inſinuãte. ⁊. c. veniēs. Spe. de ſta. mo. §. j. ver. xix. dicit opi. Hoſt. procedere quo ad bona. ſꝫ opi. Gof. quo ad obligationē dei. qui cle. vel vo. rurſus. de hoc ꝑ Arc. de regu. cõſti. ⁊ dic ꝙ profeſſio facta in manibus eius qui nõ poteſt incorꝑare religioni nõ hꝫ effectũ vt diſſoluatur matrimoniũ ꝯ͛tcuꝫ ſicut diſſoluit profeſſio valida. de vo. c. vno. li. vj. ⁊ hoc in profeſſione expreſſa ſed in tacita videť hoc exigi tñ ēt tacitã puto nõ ſufficere niſi fiat eo ſciēte q pōt incorporare religioni. de religi. ꝯſtitutionē. li. vj. qꝺ dixi in. d. c. porrectũ in fi. tñ ſicut ꝓfeſſio facta in manibus nullius obligat deo ad inſtar voti ſimplicis ita ⁊ facta in manibus illius qui nõ pōt incorporare religioni. ⁊ ad hũc intellectũ ꝓcedit dictũ Spe. Scꝺo quero ſi peregrinꝰ intrat nauē vel tabernã ⁊ nõ oſtēdit res quas hꝫ ⁊ poſtea dicit ſe perdidiſſe certas res an debeat ſtari eius ſacramēto: Mathe. queritꝰ ⁊ videť queſtio īpertinens ſed habuit reſpectũ ad. §. nautã. alle. ſ. q. pri. ⁊ id qꝺ dꝛ in ꝓalleg. l. j. nau. cau. ſta. vbi naute caupones ⁊ ſtabularij teneť de eo qꝺ ceperint. ad queſtionem aũt arguit Math. ꝙ ſit credēdũ iuramēto peregrini qꝛ nõ eſt veriſimile ꝙ deieret. C. ꝺ ſa. ſan. eccle. ſancimus. ꝯ͛ꝛium tꝫ per. c. fi. de iureiur. qꝺ facit ex eo, qꝛ nõ deferť iuramētũ niſi qñ procedit ſemiplena ꝓbatio vt ibi. nec eſt locus. c. fi. qꝺ me. cã. Tertio quero circa hoc ſi res remiſſe ſunt in naui vel taberna ignorãte caupone vel nauta ⁊ ſunt amiſſe furto. Spe. de fur. ver. q̄d ſi res. dicit nautã vel cauponē nõ teneri ex eo qꝛ nõ teneť niſi qñ ſibi cõſignať. d. l. j. qꝺ dic vt in. d. ver. q̄d ſi res

Quarto quero in eo qꝺ dicit de obtinētibus adminiſtrationes extra monaſteriũ nõ permittēdis in monaſterijs an locũ habeat in oïbus? Lau. dicit ꝙ loquiť de prioratibus vel adminiſtrationibus habentibus domos extra monaſteria. ſecus de his qui habēt reſidētiã in monaſterio lꝫ extra longe a monaſterio habeãt redditus qꝺ eē pōt ex cõſuetudine que eſt rationabilis niſi per ea ipediatur hoſpitalitas vel vtilitas loci ⁊ alia bona q̄ ibi reſidēdo faceret: tũc eñi nõ eſſet ſeruanda. de ꝯſue. c. j. ⁊. c. ex ꝑte idē Gen. inducens pro hoc verbũ reſidere qꝺ denotat h̄ loqui de his que habēt domiciliũ extra monaſteriũ al's ſola domus vel redditus ſeu poſſeſſio nõ ꝯſtituit domiciliũ ff. ad municip. l. libertus. §. ſola. no. de reſcript. dilectus. ij. dixi. de fo. cõp. ex parte. Quinto quero in eo ꝙ damnat cõſuetudinē de nõ reſidēdo in prioratibus an per hoc dãnatur cõſuetudo que hꝫ ꝙ tales habeant voces in electione maioris abbatis. glo. no. ibi ⁊ no. dicit ꝙ nõ. ⁊ ideꝫ etiam Pau. Sexto quero in eo qꝺ dicit de cã ſtudioꝝ ſi clericus vadit ad ſtudiũ an debeat habere fructus beneficij? Mathe. refert Archi. tenere ꝙ ſic ſi de licētia prelati vadit. ꝑ. c. xxxviij. di. de quibuſdã. qꝺ dicit Hoſti. de magiſtris. ſuꝑ ſpecula. ꝓcedere ſolũ in ſtudētibus ī theologia. Archi. vͦ dicit idē ſi in iure canonico. nã canones deſcēdũt ex veteri ⁊ nouo teſtamēto. de accu. q̄liter. ij. ſo. Mathe. nihil approbat dic ꝙ verior eſt opi. Hoſt. nã ꝓuilegiũ ſpãle ꝯcediť ſtudētibus in theologia. d. c. ſuꝑ ſpecula. quod eſt extēdendũ. tñ qꝛ equũ eſt in hm̄oi late interpretari ſtandũ videť opi. Archi. qꝺ dico de cleri. nõ reſi. tue. q. vij. Septimo q̄ro in eo qꝺ dixi. ſ. q. pri. de accedentibus ad ſtudiũ cũ licētia prelati qs poſſit hanc dare Math. refert qꝺ no. Inn. ⁊ Hoſt. de cle. nõ reſi. relatũ. dicētes ꝙ prelati ēt circa ep̄m hec poſſũt qꝺ tꝫ frater Aluarus lꝫ quidam dicãt ep̄m ſoluꝫ hoc poſſe qꝛ preordinator in cũctis. xxv. di. perlectis. primũ verius de hoc de elec. licet canon. in glo. pe. ⁊ ſuper ea. Octauo quero ſi ep̄s pro pecunia dat licentiam eundi ad ſtudiũ. dicit Math.

ꝙ nõ cõmittit ſymoniã ſʒ eſt turpe lucrũ.ar.j.q.iij. vedẽtes.ꝛ peccat mortalit̃ q2 dat ꝑ precio qḋ gratis dʒ. No no q̃ro ſi dat lniam eũdi ad ſtudiũ ſed nõ habẽdi ibi ꝓbẽdã niſi certo ꝓcio dato. Mat. dicit Hug. tenere ꝙ ſi clericus de iure dʒ eã habere i ſcholis cõmittit̃ ſymonia ex parte epi ꝛ nõ ex parte clerici.ar.j.q.iij.queſitũ.ſed ſi de iure habere nõ dʒ cõmittit̃ ex parte vtriuſqʒ.de ſymo.nemo dilectus.ij.dic vt in ꝑ.i.q.ꝙ nõ eſt ſymonia q2 nõ datur ſpũale pro tp̃ali ſʒ temporale tm̃.i.redditus beneficij.eſt ergo potius turpe lucrum.

§. Ad ampliationem.

No.ꝙ monachi ad monitionẽ abbatis debẽt ordinari ꝛ dicit Lau.ꝙ dicit de monitiõe abbatis: q2 abbate ipediente nõ poſſũt ordinari lʒ velint. de tẽp.or.ad aures.nam q̃ in monaſterio ſũt agẽda oĩa ꝯſiſtũt in diſpõne abbatis. ꝛ ei obediẽdũ q̃uis graue ꝑcipiat.dũ tñ nõ ĩpoſſibile. d.c.ad aures. Scḋo no.ꝙ monachus põt ſe excuſare ab ordinibus ex cã ltima. Et dicit Gẽ.ꝙ ſi abbas nolit eum admittere poterit monachus ꝑ viã ſupplicatõis adire ſuperiorẽ ad iſtar ſerui de ſeruitio dñi ꝯquerẽtis.ar.ff.ḋ ſta. ho.l.j.inſti.de his q̃ ſũt ſui vel ali.iur.§.pe.ꝛ qḋ no.ḋ ap. de ꝑore.de iurepa.nullus.de accu.olim.ꝛ qḋ no Inno.q cle.vl̃ vo.iſinuãte. Et no.id qḋ dicit gl. hoc ṽbo legitia. ꝛ in ea.ibi nullus.ꝛ qḋ no.Inno. q cle. vel vo. inſinuãte.

§. Rurſus.

No.ꝙ in monaſterijs dʒ teneri magiſter.ꝛ dicit Lau. ꝙ ideo dicit idoneus q2 nullus ꝛ inutilis egpollẽt.ḋ trãſla.c.ij. Scḋo no.ꝙ monachi debent inſtrui in ſcientijs pmitiuis.ꝛ exponit Pau.in grãmatica logica ꝛ ſimilibus.xxxvij.di.ſi qs grãmaticã.ꝛ.c.de qbuſdã.ꝑ hoc.ff.ḋ excu.mu.l.ij.§.fi.de mu.ꝛ ho.vt gradati.§.vlti.optaret. Gẽ.ꝙ ẽt teneret̃ magiſter qn̄ ĩſtrueret in iure canonico q2 cũ mittunt̃ ad ſtudia fiũt aliqñ diſcoli. Quero ſi abbas dicit facultates non ſufficere.So. vt in glo.ꝛ in ea.in fi. ꝛ de elec.cum ex eo.li.vj.

§. Permiſſa.

No.ꝙ monachi debẽt abſtinere ab eſu carniũ.ꝛ dicit Lau.ꝙ hoc peſſime obſeruãt ꝛ hoc ex deſidia abbatũ q̃ dũ carnes ſibi nimis ſapiunt nõ audẽt ſubditis denegare ꝛ ſic preſtãt malũ exẽplũ.de vo.magne. Secũdo no.id qḋ no.vlti.glo.que hoc vult ꝙ q2 ꝑ hãc cle.innouat̃ diſpoſitio.c.cũ ad monaſteriũ.ideo diſſuetudo circa ꝑſcripta nõ iuuat ꝛ dicit Pau.ꝙ ꝑ hãc inouationẽ tollit cõſuetudinẽ ꝑcedẽtem. dic ꝙ glo.cautius loqtur de diſſuetudine.i.non obſeruantia vt ſit ſenſus ꝙ ſi diſpoſitio. c.cũ ad monaſteriũ nõ erat in obſeruãtia ꝑ hãc clẽ.inouat̃ ꝛ debebit obſeruari:ſed ſi ponat̃ ꝙ inducta eſſet ꝯſuetudo ꝯ illud.c.talis que valeret illa nõ tolleret̃ ex quo non fit de ipſa mẽtio.de cõſti.c.j.li.vj.potuiſſet aũt induci ſm ea que dixi.de cõſti.c.fi. Quero i eo qḋ dicit de vſu camiſiarũ que camiſie ꝓhibent̃ monachis? So.ꝓhibent̃ linee.d.c.ad mõaſteriũ.ꝛ dicit Lau.ꝙ ẽt ꝓhibent̃ ſerice.ſ. e.cle.in prin. Idẽ dicit de alijs molibus veſtimentis pari rõne.de ꝯſti.trãſlato.qḋ tñ dic vt in ſe.q. Scḋo quero an poſſint vti veſtibus factis de coctono qḋ dicit̃ fuſtaneum ſeu pignolatũ vel veſtibus gracillimis ꝛ delicatis factis de lana? vĩ ꝙ nõ ꝑ ea que dixi in ꝑ.i.q.ꝯ̃iumtʒ Lau. q2 oĩa q̃ nõ ſũt ꝓhibita in regula Benedicti lʒ monachis.ſi tñ al's ſint honeſta.xvj.q.j.ſũt nõnulli.de vi.ꝛ ho.cleri. qñ.ſ.e.cle.in ꝑn. Tertio q̃ro in eo qḋ dicit de abdicatione ꝓprietatis an indiſtincte ꝓhibeat̃ monachis ꝓprietas cuiuſcũqʒ rei ẽt exigue. dic ꝙ ſic.d.c.cũ ad monaſteriũ xij.q.j.nolo nõ dicatis. Op.ad hoc nã põt cõtingere ꝙ erit monachus orphanus parẽtibus ꝛ oĩ tp̃ali auxilio deſtitutus ꝛ forſan denudatus nec forſan a monaſterio ſuccurrit̃ ei de veſtib9 q2 i pluribus monaſterijs male ſeruatur ꝓuiſio veſtiarij.ergo dura lex que ꝓhibet eũ habere aliqḋ ꝓprij. dicit Lau.ꝙ hoc nõ obſtat non debet habere ꝓpriũ. Itẽ ꝙ ſi frauduleter ſine abbatis volũtate tʒ pecuniã maxime vſqʒ ad mortẽ nõ eſt eius miſerẽdũ.e.ti.ſuper quodã.ꝛ.c.cũ ad monaſteriũ.ſed ſi ſciẽte abbate tʒ paratus tradere quotiẽs reqſitus erit ab abbate nõ cẽſet̃ ꝓprietarius.ꝑ hoc qḋ no.in.d.c.cũ ad monaſteriũ. nec ex hoc dicitur abbas diſpẽſare ſup ꝓprio qḋ nõ põt.d.c.cum ad monaſterium.eſſet eñi diſpenſatio tunc tñ qñ vellet abbas monacho permittere ꝙ haberet ꝓprietatẽ noĩe proprio. Quarto quero generaliter ad quem pertinet correctio ꝛ punitio monachi vel cognitio cauſarum ciuiliũ inter monachos. Jo.de lig.late ꝓſequit̃ in quo nõ expedit inſtare.de offi.or.quãto.ꝛ ibi dixi.

a Tendentes.

Glo.j.in effectu ſũmat vl̃ ſm Pau.hoc dicit. Moniales q̃ nulli ſbſũt niſi pape ꝛ canonici ſeculares ꝑ ordinarios ꝛ alie exẽpte ꝑ ſuos prelatos debẽt annis ſingulis viſitari ꝛ ponit numerũ ꝑſonarũ viſitatiõi intereſſe debentium. No.ꝙ vbi diſciplina cõtẽnitur religio naufragatur.ḋ hoc in glo.xlv.di.ꝛ in ea ibi.Sa.xxiij.q.iij.iuſtũ.de hoc ĩ inglo.quaſi.ꝛ idẽ Pau.q ẽt dicit ꝙ huius diſcipline obedientia eſt que fidei meritũ poſſidet.ix.q.j.ſciendũ.in fi.

Scḋo no.ꝙ regularis honeſtas dr̃ gloria.qḋ dic Gẽ.i relligẽdũ per diſpoſitionẽ. ſtatus enim regularis vt decet obſeruatus diſponit obſeruantẽ ad gloriam ſicut ꝛ cetera bona.de ſũ.tri.c.j.in fi.j.ti.j.c.j. ſimile qḋ ait apoſtolus ad corinthe.xv.miror ꝑpter gloriam veſtrã fratres de iurciur.ꝛ ſi xp̃s.ꝛ alibi gloria patris eſt filius ſapiẽs. puerb.xvij.ꝛ.xxv.xcv.di.eſto.in auť.cõſtõ q̃ de dignitatibus.§.generale.col.vj.cũ ibi no. Tertio no.de macula euitanda in religione.nã ſine macula ꝛ ruga dʒ eſſe ſpõſa xp̃i.xxj.di.quãuis.al's dãnationẽ ꝑpetuã habebit ſi fidẽ charitatis quã ſponte deo obtulit adulterando xp̃m ſpõſum turpiter dehoneſtet.xxvij.q.j.c.j.ꝛ ij. Quarto nota de monaſterijs monialiũ viſitandis.ꝛ dicit Pau.ꝙ nomine monialiũ nõ cõprehenduntur monaſteria virorum ff.de le.ij.ſi ita ſcriptum q2 femininũ nõ cõprehendit maſculinũ.vt ibi ꝑ hoc qḋ no.j.§.ſtatuimus.in glo. in abbatibus. Quinto no.ꝙ monaſteria monialiũ ẽt exempta viſitãt ordinarij.ꝛ dicit Pau. ordinariũ dici q̃ iuriſdictionẽ habet ſuo iure nõ alieno beneplacito.ff.de iuriſdi.om. iudi.more.de hoc in Spe.de offi.ordi.in prin.ex hoc dicit ꝙ hic appellat̃ ordinarius q al's in loco hʒ viſitare ceſſante exemptione.de cẽſi.cũ apoſtolus. Sexto no.ibi videlicet que.qḋ relatiuũ que eſt reſtrictiuũ.dicit.n. Pau. ꝙ verbũ exẽpta precedẽs cõprehẽdiſſet oĩa niſi fuiſſet adiecta hec determinatio.ſi.de ſup.ne.prel.cle.vna. Septimo no.duas ſpẽs monaſterioꝝ exẽptoꝝ. de hoc in glo. iſtoꝝ.ꝛ idẽ Pau.dicẽs ꝙ l'ra ibi nulli alij ſubiecta nõ loqtur de ſubiectione ꝓprij capitis que magis ꝓprie eſt gubernatio:ſed de ſubiectione totius collegij incluſo capite ſeu gubernatrice.ḋ reſcrip.cle.j. Ex hoc no. ſʒ Lau. ꝙ ſunt tres ſpẽs religioſoꝝ:quedã ſubſunt pape imediate:quedã dioceſanis:quedã ſuperioribus nõ epiſcopis. Octauo no.ꝙ viſitatio monaſterioꝝ dʒ fieri ſingulis annis.ꝛ dicit Lau.ꝙ hec ſp̃alis ꝓuiſio vincit generalem de qua.e.ti.in ſingulis.ꝛ.c.ſe.in qbus celebrat̃ capitulum ſolũ de triẽnio in triennũ.dicit tñ ꝙ hec ꝓuiſio nõ tollit illam tanq̃ diuerſam. qḋ ẽt dico.j.q.vij. Nono nõta de verbo debeant qḋ eſt neceſſitatis lʒ quandoqʒ ſapiat honeſtatẽ de hoc in glo.vlti.quam ſingulariter no. Quero de quibus monialibus loquatur hic Stephanus. ꝙ de his que profitentur regulam Baſilij Benedicti: vel Auguſtini

Auguſtini.xviij.q.ij.pnitioſá.ꝛ idé de alijs approbatis q ibi nō exprimunt̄ q2 forte nō erát inuéte.facit.j.ti.pxi.cle.j. Scđo quero i eo qđ dixi.ſ.in.iiij.nōbili.p hác cle.nō cōprehē di monaſteria viroꝝ:qđ ſi ſunt duplicia. Paul.dicit ꝙ lȝ nō obeát cé duplicia.i.viroꝝ ꝛ mulieꝝ.xviij.q.ij.diffinim⁹.ꝛ.c.ſe.tñ ſi ſic ſint cōprehédūtur.dic melius ꝙ ſi eént pmixta taliter ꝙ in vno eodem monaſterio eſſent tūc queſtio haberet dubiū quo caſu incideremus illá queſtioné an tale monaſteriū debeat céſeri viroꝝ an mulieꝝ.p id qđ dixi.de cōſti.cꝫ lrís.de exce.pla.dilectis.tñ mags placét ꝙ ipſas moniales viſitaret ordinari⁹ nō aūt monachos vt ſic diuerſitas ſexuū iducat iurs diuerſitaté.p hoc qđ dixi in.iij.notabili.Si aūt ſūt permixta eo modo quo licitū eſt.ſ.p diſtincta monaſteria.d.c.diffinimus.ꝛ.c.ſe.tūc de monaſterio monialiū dic locū habere hác cle.de viroꝝ minime cenſent̄.n.duo monaſteria viſitáda. Tertio qro in eo ꝙ dicit p ordinarios monaſteria viſitanda:qđ intelligit p ordinarios?Lau.dicit ꝙ dioceſanos.inducit de offi.or.ordinarij.li.vj.ꝙ potius facit ꝯ.vt no.de inrepatr.cle.j.in glo.qđ de inferioribus.qđ tñ hic intelligit̄ de dioceſanis tȝ Steph.qui allegat.xj.q.j.de pſona.e.tit.c.vno.§.pe.ꝛ vlti.li.vj.de re.eccle.nō ali.cle.ſi vna.§.ad hec.iuncto.c.ſicut vnire.de exceſ.pla.ſed ꝙ noíe ordinarioꝝ veniát ét inferiores prelati.inducit de offi.or.cū ab eccleſiarū.ꝛ.c.irrefragabili.ꝛ.e.ti.ordinarij.li.vj.de iud.decernimus.de ma.ꝛ obe.c.ſi.pro ꝛ ꝯ extrauag.execrabilis.§.ceterū.glo.preallег.Quid de inferioribus tȝ ꝙ hic ét cōprehendūtur iferiores.ná allegat hác cle.inter alia iura in quibus noía ordinarioꝝ cōprehendūtur ét iferiores:qđ placet p ea que ibi no.ꝛ facit qđ dico in ſeq.q.

Quarto quero pſuppoſito qđ dixi in pxi.q.ꝙ noíe ordinarioꝝ cōprehédunt̄ hic iferiores an cōprehédat̄ capl'z vacante epatu?vr̄ ꝙ ſic q2 ſuccedit in iuriſditiōe.de maio.ꝛ obe.his q.ꝛ.c.cū olim.Stepha.ꝯ:q2 lȝ capl'm ſuccedat epo quo ad ea q de iure cōi ſpectát ad epm:ſec⁹ ſi de iure ſpāli.p hoc qđ no.de elec.ſcriptū.in glo.hoc iō hic aūt viſitatio ſpectat ad epm tanq̄ȝ delegatū apoſtolicū.ſimile ōberet.ad abolédā.Idé Lau.dicit ꝙ Jo.an.ſup hoc ab eo ꝯſultus in.q.facti.Idé rñdit ꝙ nō.p hoc qđ dixi in.d.c.cū olim. Quīto qro an ordinarij poterūt hác viſitationez alteri delegare.Lau.arguit ꝙ nō.p ea que no.Joá.an.de offi.or.ſi eps.li.vj.In ꝯriū p ea q no.glo.de offi.or.eis.qđ placet p illud.c.ꝛ.c.ſi.de offi.dele.§.is aūt.A ꝯrio q2 ibi ꝓhabit̄ delegare is cui cōmittit̄ ꝙ pſonalit̄ viſitet ſecus ḡ ſi nō adijcit̄ ꝙ pſonalit̄ viſitet vt h̄ p hoc qđ dico in ſeq.q.

Sexto qro in eo qđ dicit glo.in v̄bo alia ꝙ monaſteria exépta q ſubſūt nō pape ſȝ alijs ſupioribus viſitabūt ipſi ſuperiores:qđ ſi monaſteriū ſubeſt abbatiſſe maioris monaſterij?glo.e.arguit ꝙ ordinarius poſſit viſitare:q2 ipſa maior abbatiſſe hoc nō pōt cū nō pōt exire.Cōtrariū tȝ q2 pōt p aliū viſitare.ꝛ idé Pau.ꝛ hoc facit p eo qđ dixi.ſ.q.pxi.Lau.ꝯ:q2 talis correctio vix bene fit p mulieré cum nō ſit officiū muliebre.ná vna mulier parū appreciat aliá Itē frequēter ſūt ſocie criminis ꝛ ſic libéter vna aliá releuat.ar.ff.de reg.iur.femine.de exceſ.pla.dilecta.de coll'.p totū.pmū placet ꝛ iſte rōnes parū vrgét. Septio qro de mōaſterijs ſubiectis ſedi aplice q ꝯſueuerūt p viſitatores capituloꝝ ꝓuincialiū ſingulis ánis viſitari ſicut mōaſteriū monialiū brachieñ.an viſitabit̄ p ordinariū?Lau.ꝙ ſic q2 hec ſpālis ꝓuiſio vincit gnālem.de q.ſ.e.in ſingulis.ꝛ.c.ſe.qđ dixi.ſ.in.viij.nōbili. Octauo qro de monaſterijs albarū q ꝯſueuerūt viſitari p abbates ciſterciē.credi Lau.ꝙ cū ille habeát abbaté ciſtercieñ.p ſupiori p ipſū viſitabunt̄. Nono qro in eo ꝙ dicit viſitationé faciédá ſingul' ánis an ſufficiat ꝙ fiat in fine pmi anni ꝛ i pncipio ſcđi?glo.an ſufficiat remittit ad no.e.ti.i ſingulis.vbi ꝯcludit̄ ꝙ nō:q2 ſic poſſet differri in caſu.c.in ſingulis.vſq ad ſex ános i piudiciū monaſterij nec ſufficeret iuri volenti ꝙ fieret de triénio in triéniū.hec idé Steph.q2 viſitatio fit pp cōmiſſa corrigéda nō pp cōmittéda.ſi ḡ pria fuit ſufficiés ſcđa nō hébit qđ corrigat.Idé Paul.q2 ſi in fine primi áni ꝛ i pncipio ſcđi h̄ fieret ñ eſſet ánus iter primá ꝛ ſcđaȝ ſȝ biéniū.vñ vr̄ ꝙ debeát equalit̄ diſtare.ar.ð ꝯſan.qđ dilectio.vt putat Pau.hoc pciſe veꝝ quo ad.c.in ſingulis.q2 lra ibi dicit de triénio in triéniū.Sed in caſu nr̄o ceſſaret hec ratio ſi in tertio áno fieret in pncipio ſecus ſi i fi.oi tñ caſu remanet alia rō q2 fruſtra fieret ſcđa. Decimo qro an hec viſitatio poſſit iterari.gl.e.dicit ꝙ tm̄ ſemel in áno fieri dȝ tñ ex cá pōt iterari.dicés ꝙ hec lra non ꝯdicit:nō tñ dicit quare.ꝛ Stepha.inducit ꝯriū.xxv.q.j.c.j.ꝙ nihil facit ꝛ cū glo.tȝ Pau.ad hác lram reſpōdet ꝙ reſpicit viſitationé ordinariá ꝛ ꝯſuetá q fit ét ſine cá nō tñ ꝓhibet iteratá ſi cá ſubeſt.pōt ergo viſitare totiés apoſtolica auctoritate exépta quotiés iure ordinario nō exépta:cū ponat̄ ſub eodé pcepto.ar.de ꝯſti.tráſlato.qđ defendi pōt ex auctoritate glo.ſed de iure ꝯriū vr̄ q2 ceſſáte hac cle.ordinarius nullo mō viſitare pōt monaſteria exépta.ꝛ hic nō diſponit̄ niſi ꝙ ſingulis annis nec dicit̄ ſemel tm̄.dȝ ergo intelligi quotiens opus fuerit.

¶. Viſitatores.

No.ꝙ moniales nō dēbét vti comatis crinibus.ꝛ exponit Gé.comatis.i.criniatis.vel comatis.i.in plixū extéſis.ad inſtar come eque vt fit in cathalonia.ꝛ hoc vltimū eſt ad méte lre.vt vult glo.p hác.ná in iure accipimus p longis capillis.de vi.ꝛ ho.cler.cleric⁹ neq̄ȝ.vnde ét dr̄ coma mulierū q2 comát ꝛ in ꝓtéſum exténdūt.ceſaries viroꝝ a cedédo:q2 viri nō ſic ꝓtenſos capillos nutriūt vt dicunt deriuatores.de hoc.j.e.§.q.iiij.

Scđo no.ꝙ nō debét vti veſtibus virgatis.dicit Gé.nec partitis.de vi.ꝛ ho.cle.qm̄.pro hoc qđ no.j.e.§.dicit̄ in glo.ꝛ ſimilia. Tertio no.ꝙ nō debét vti capuciolis.ꝛ dicit Géȝ.ꝙ cū vſus certoꝝ capucioloꝝ ꝛ certi coloris hic interdicat̄ dat̄ intelligi ꝙ vſus alioꝝ honeſti coloris iuxta ſtatū religionis eis permittit̄ potiſſime expoſcente regionis frigiditate. Quarto no.ꝙ nō debét vti correis ꝛ hee ꝓhibent̄ ét laicis in eccleſijs ꝛ cimiterijs.j.de cele.miſ.cle.j.ꝛ facit exodi.xxxij.cū appropinquaſſet moyſes ad caſtra vidit vitulū ꝛ choreas ꝛ ſeqtur ꝛ ꝙ interfecit xxvij.milia.xlv.di.diſciplina.ꝛ de ſaltatrice.Mar.xiiij.xij.q.iiij.c.ij.Pau. Quinto no.ꝙ viſitatores primo debét incipere a monitiōe ibi inducunt.prio ergo inſtruét ꝛ monebunt nec ſtatim fulminabūt vt no.x.q.j.placuit.

Sexto no caſū in quo ceſſat exéptio. Septimo nō ꝙ viſitatores debét cōpellere moniales ad hec obſeruáda remedijs oportunis.ꝛ exprimit Lau.oportunis fortioribus q̄ȝ dicat̄ e.ti.periculoſo.li.vj.dic ꝙ ibi ad finé loqtur quo ad aliud q̄ hic.q2 ibi de clauſura ꝛ ſatis ſufficit pena céſure eccleſiaſtice de qua ibi:dūmō plati exequerent̄ ná ꝯ nō ſeruátes poſſūt aggrauare céſura. Op.ꝙ ea q hic interdicūtur monialibus nō debuerint iterdici q2 nō ſunt iterdicta in regula Benedicti ꝛ oīa intelliguntur monachis pmiſſa q nō ſūt in regula ꝓhibita.xvj.q.j.ſūt nōnulli.ſol.Lau.ꝙ regula poſita in.c.nōnulli.nō hȝ locū hic.ꝛ eſt rō:q2 potuit papa hec addere.qđ dic vt.j.e.§.q.iij. Scđo op.in eo ꝙ ꝓhibet monialibus incedere p vicos ꝛ plateas.vr̄ eni pmittere egreſſū de clauſtro.dū tñ nō p vicos ꝛ plateas.ꝯ id.e.ti.c.vno.li.vj.So.glo.in v̄bo icedat.ſupplet etiam ex cá honeſta:q2 debét eſſe ſub clauſura.vt in contrario.Laud.vero videtur velle ꝙ ex cauſa poſſint egredi:vt accedendo ad eos qui eis ſubueniunt in neceſſarijs alias quid faceret pauperrima monialis cui portio diurna que ſibi datur a monaſterio non ſufficit.primū

verius ꝛ pauptati monialiū ꝓuidet in.d.c.vno.§.ſane.
Tertio op.ꝗ vr lr̃a ſibi ꝯdicere ibi atq; oia obſeruan
da ꝛ ibi qbus tn̄ quo ad alia.nā primo dicit ordinarios cō
pellere moniales ad oia obſeruāda nō obſtā.exēptionib⁹
deinde dicit exēptionibus nō preiudicari quo ad alia.ſo.
expone oia ſuperius dicta vel ſimilia.pro hoc gl. in ver.
alia. Quarto op.ad hoc ꝗ ex hoc vr inferri ꝙ ordina
rio viſitāti nō debebit ꝓcuratio cū in alijs ꝙ̃ in expſſis ꝫ
ꝛ ſimilibus ſint exēpte.vt dixi in ꝓxi.ꝯrio.glo.ea.dicit ꝙ
ꝓ hoc nō excludit ꝓcuratio tanꝗ̃ annexa viſitationi vult
dicere ꝙ eoipſo ꝙ iniungit viſitatio cōcedit ꝛ procuratio
tanꝗ̃ annexa.ꝛ idē Pau.qui intelligit hoc de viſitatione
ordinaria ſecus de pactionali vel conſuetudinaria.de p̄/
ſcrip.cū ex officij.de cēſi.ꝓcuratiōes. Quero an noīe
monialiū hic includat abbatiſſa.glo.ij.ꝙ ſic. Op.ad
hoc de eo ꝗ̃ no.de ſen.excō.vniuerſitatis.vbi aliud i ab
bate ꝙ̃ in monachis.Pau.ſol.referēdo ibi no.dic vt ibi.
Scdo qro an ꝗ̃ hic dicit de monialibus habeat locū
in ſororibus.Pau.ꝙ ſic ꝗ idē ſūt.de elec.cām que.vbi d̄
hoc.lꝫ vulgo diſtinguant.qdā em̄ dicunt ſorores eas que
ſubſunt fratribus reliquas moniales.de hoc ēt dico.j.de
cōſagui.ꝛ affi.cle.vna.q.xvj. Tertio quero in eo ꝗ̃ di
xi.s̄.in.j.ꝯrio ꝙ papa potuit hoc de qbus hic ꝓhibere vl/
tra regulā an hoc ſit verū?vr ꝙ nō.nā cōſiderato ſtatu na
ture nō maiorē libertatē hꝫ papa ꝙ̃ monachus.cum ergo
monachus nō ſe obliget ꝑ votū niſi ad ea que ſūt in regu/
la nō vr ꝙ papa poſſit vltra hoc eū grauare ꝗ̃ lati⁹ ꝓſeqt
Lau.ꝺclarādo an papa poſſit auferre vl ꝯfirmare ea q̄ ſūt
de bonis nature vel fortune vl gr̄e vl glorie ꝛ ꝙ bona na/
ture nō poſſit auferre ē.s̄.de re iudi.cle.paſtoralis.quod
nec cōferre eſt.c.ti.cū ad monaſteriū.i fine de bonis vero
fortune videt ꝙ oia poſſit ex ꝗ̃ ꝑ votū ꝛ religionē monach⁹
velle ꝛ nolle a ſe abdicauit ꝛ ſub iugo illi⁹ qui vicem dei
gerit i terris oīno ſe ſuppoſuit.de ele.quorūdā.ꝛ.c.ſi reli
gioſus.li.vj.poteſt ergo papa moderari ꝛ laxare ſtatum
monachi q̄ ad bona fortune reſuat̄ ſibi neceſſarijs natu/
ralib⁹ que nō poſſūt auferri vt prime dixi.Item exceptꝭ
ſubſtātialibus religionis ſicut eſt abdicatio ꝓprietatis ꝛ
cōtinētia:ꝗ iſtis laxatis deſineret eſſe religio in hoc mo/
nacho.d.c.cū ad monaſteriū.extra ſubſtātialia vero po/
teſt reſtringere ꝛ relaxare ꝓut vult ſicut de clauſura.e.t.
c.vno.li.vj.vl de carnib⁹ ꝓhibēdis.de ꝯſe.di.v.carnē ꝛ ſi
milia.quia hee ſolēnitates a cōſtitutiōib⁹ eccleſie ꝓcedūt
de vo.c.vno.li.vj.quas papa poteſt tollere.de elec.inno
tuit.de.cōſāgui.non debet.de bonis gratie.dicit Lau.ꝙ
pape nō eſt hec dare in effectu ſed eius qui ipſum vicariū
ꝯſtituit lꝫ papa hoc poſſit diſpoſitiue.j.q.j.eos.cū ſe.c.de
bonis glorie nihil dicit Lau.ſed ſatis relinquit ſolutum
per proxime dictū:ꝗ ſi nō pōt dare bona gratie multo mi
nus glorie niſi diſponēdo de illa.dic quo ad id ꝗ̃ dicit d̄
bonis fortune ꝙ papa ex eā diſponere pōt de monachatu
etiā reſpectu ſubſtantialiū ꝗ illa pendent ex cōſtitutiōe
eccleſie.ꝗ̃ dixi in.d.c.cū ad monaſteriū.in fi. Quarto
quero in eo ꝗ̃ dixi.s̄.in.j.notabili.an moniales poſſint
vti coma.glo.per hanc.arguit ꝙ ſic.ꝗ in littera ꝓhibetur
eis copulatiue ne vtant comatis ꝛ cornutis crinibus.er/
go comatis nō cornutis poſſunt vti ꝛ idē Paul.de hoc ꝑ
Archi.xx.q.iij.c.ij.de conſuetudine tn̄ in Italia tondunt
vt dicit glo.ꝛ Pau.ꝛ huic cōſuetudini ſtandum eſt ꝗ eſt
optima legū interpres.ff.de legi.ſi de interpreta.de ꝯſue.
cū dilectus.ad.c.quecūq;.xxx.di.alleg.in glo.reſpondet
Hen.vt glo.ꝗ ibi de mulieribus ſecularibus.ꝛ ꝗ ibi di/
cit de muliere vacante religioni intellige de religione fi/
dei nō habitus.ar.C.de poſtu.nemo.de epi.audiē.nemo.
ꝛ ad copulā ꝛ poſitam hic in tex.dicit ꝙ poteſt exponi ꝑ
vel vt frequēter fit.ff.de ver.ſig.ſe pe.no.de reſcrip.c.ij.
nā fruſtra videt fieri veli impoſitio ſi coma eſſet ſibi vela
men.Itē nō videt dr̄ia inter mulieres ſeculares ꝛ regula/
res.que tn̄ ſicut differunt habitu ita debēt in coma differ
re ſm̄ eū ꝗ̃ placet.ꝛ pro hac expoſitione ꝙ ꝛ ponatur ꝓ
vel:eſt ꝗ negatio que ſequitur ibi nō vtant negat omnia
premiſſa ſeparati.vnde ꝛ ſtat ꝓ nec.ff.de re.du.ſi is qui
ducenta.§.vtrū. Quinto quero in eo ꝙ dicit viſitato/
res debere cōpellere moniales ad ea de qbus hic.quib⁹
modis cōpellēt.glo.ꝑ hoc ꝛ Pau.latius dicūt ꝙ excōicā
do ſuſpēdendo vel interdicēdo locū capituli ſtallū chori
vel incarcerādo intra ſepta monaſterij.de reg.c.vlti.de
ſymo.dilectus.ꝛ.c.qm̄.s̄.cle.pxi.§.ſi qs.vel ꝑ diſciplinā
regule.d.§.ſi qs.ꝛ de hoc ēt in ſeq.q. Sexto quero cir
ca hoc an poterūt cōpellere exēptas deſtituēdo ipſas gl.
ea.dicit ꝙ nō ꝛ idē Pau.ꝗ tūc nō eſſet cōpulſio ſi eſſet per
petua ſed priuatio.ꝑ hoc ꝗ̃ no.Inno.ꝛ Hoſtiē.de eta.ꝛ
quali.q̄ris.ꝛ de reſcri.dilectus.vbi dicūt ꝙ generales vi
ſitatores nō poſſūt aliquos ammouere.ꝑ hoc.s̄.c.i ſingu/
lis.ꝛ.c.ſe.ꝗ̃ itelligit Hoſt.niſi ſint delegati.de re iudi.cū
i.ꝛ.a.de accu.q̄liter.ꝛ.c.ſe.Pet.ꝛ Ab.dicūt ꝙ viſitator
datus a papa pōt ammouere ab adminiſtratiōe aliū nō.s̄.
c.in ſingulis.ꝛ.c.ſe.ꝯcludit Pau.formā mādati inſpicien
dā ꝛ ſi ibi ꝯtinetur inquiras ꝛ corrigas pōt ammouere ab
adminiſtratione.nā forte correctio aliter fieri nō pōt.ar.
de accu.ad petitionē.ad iuriū predictoꝝ ꝛ verbum corre
ctionis depoſitionē cōtinet.vt no.de ver.ſig.querēti.i gl.
j.ꝛ ſi dicit inquiras ꝛ ſic ſeruare cōpellas nō poterit am/
mouere ꝑpetuo ꝗ nō eſſet correctio vt dictū eſt.s̄.e.q.pro
hoc ꝗ̃ no.Inno.de ap.paſtoralis.in fi.Lap.tꝫ ꝙ ēt pote
rūt deſtituere.nā ſicut vox mortua cōpellit beneficiatum
ad ordines per beneficij priuationē.de elec.lꝫ canon.ꝛ.c.
cū ex eo.ꝛ pari ratione vox viua hoc poterit.qd em̄ ſi ab/
batiſſa ꝛ moniales volūt viſitatores ad viſitandū admit
tere vel eoꝝ mandatis parere nōne debēt poſſe poſt ali/
as penas.ea tn̄ creſcēte cōtumatia penā augere.de eta.ꝛ
quali.cū bone vbi eſt expreſſū.ꝛ ibi de hoc.de iudi.cum
nō ab hoīe.vt lit.nō cōte.qm̄.in fi.ꝑmittit em̄ viſitatorib⁹
a generali capitulo deputatis ꝓpter cōtumaciā ꝛ cōtēptū
monachoꝝ eos a cetu alioꝝ remouere lꝫ al's relinquentes
dimittere debeāt corrigendos ab abbatibus ſuis.eo.tit.
ea que.ver.ita tn̄.ꝛ ver.ipſi ēt.ꝛ ꝗ̃ ibi no. Op.ad hoc
ꝗ viſitatores hic quo ad exemptas ſunt delegati.ad hoc
de ꝑbē.hi qui.li.vj.de heret.ad abolendā.Sed delegati
nō poſſunt aliquē priuare beneficio.no.Jo.an.de here.ꝑ
humani.li.vj.niſi habeāt ſpālem poteſtatē ad hoc.de cō
ceſ.ꝑbē.ꝗ diuerſitatē.de accu.cum dilecti.Lap.nō rn̄de
formaliter ad ꝯrium ꝗ̃ dico in ſe.ꝯrio.Sed ad queſtio
dicit ꝙ viſitatores qñq; dantur a iure qñq; ab homine
a iure vt hic poſſūt pro preteritis delictis punire.vt di
in.c.ea que.ſed nō priuare.ſed ꝓp ꝯtumaciā in odiū rebel
liū maxime ſi ſunt notorie poſſunt ēt beneficijs priuare
di.cōtumaces.lxxxj.di.ſi qui.xviij.q.ij.Eleuterius.
q.j.ſciendum.in fi..xv.q.vij.ſi quis tumidus.xxiij.q.
apud.bene facit de offi.deleg.preterea.Si vero ſūt dati
homine vt a papa vel legato de latere poterūt priuare
ꝓ p̄teritis cōmiſſis ēt exēptos.ſiue ſint ſpāles ſiue gn̄ales
de reſcrip.dilectus.j.de re iudi.cū.i.ꝛ.a.de accu.q̄liter.j.
ꝛ.c.cū dilecti.facit quo ad datos a legato.de elec.ſi abba
tem.de offi.le.c.j.ꝛ.ij.de ver.ſig.c.j.li.vj.ꝛ hoc maxime ſi
dicit in cōmiſſione corrigatis ꝛc̄.ꝑ no.de ver.ſig.querēti.
in glo.j.Itē dicit Lap.ſi debet ab inferiore ꝙ poſſit priua/
re circa ſubditos ſuos. Op.ad hoc de offi.vica.c.pe.
li.vj.So.Lap.ꝙ ibi in vicario epi dato ſimplr ſine clauſu
la corrigēs ꝛc̄.dicit tamen vltimo dicendum ꝙ viſitato/
res de quibus hic:vel dati in capitulo generali cogno/
ſcere poſſunt non ad finem ſententiandi ſed ad ſuperiorē
referendi

referēdi.tñ ſit ita notoriū ꝙ negari nō poſſit nec indigeat cognitione iudiciali poterūt declarare eas iniuſtū igreſſū habuiſſe ⁊ reuocādas eē ac remouere de facto vt de facto tenēt.ar.xxiiij.q.vlti.ecce.⁊ qđ ibi no.de fi.pſby.qñ.⁊ qđ not.idē La.de pe.cle.ij.⁊ ex hoc vr̄ recedere ab his que dixi.ſ.e.q.⁊ tenere cū gl.ēt Pau.qđ placet ⁊ ꝑcipue qđ dicit Pau.ꝯſiderādo verba mādati ⁊ ex hoc nō expedit rñdere ad ꝯ̄rium precedēs.ſed ſtandū eſt ꝯ̄rio ꝙ delegatus nō hꝫ ptātem ꝓuādi beneficio niſi def ſpālis.quod optie ꝓbaf in.d.c.pe.de offi.vic.li.vj. In eo aūt qđ Lap. dicit ꝙ in caſu notorij poterūt declarare ⁊ de facto remouere.dic vt in ſeq.q. Septio q̄ro ſi qs cuius itersit corā viſitatoribus denūciet abbatiſſā ⁊ moniales qđ nō habēt canonicū igreſſū ⁊ eſt paratus incōtinēti ꝓbare an poterūt hoc audire ⁊ ſi inuenerint ſic eſſe vel eſſe notorium an poterūt declarare eas titulū nō habere ⁊ remouēdas eſſe ⁊ de facto remouere ſicut de facto tꝫ La.ar.ꝙ cognoſcere poterūt ⁊ ꝓnūciare eas nō habere canonicū igreſſū ⁊ remouēdas eſſe vel ſuperiori referre.iij.q.vj.accuſat⁹.xvj.q.j.frater.⁊ ibi no.in glo.pe. vel hoc declarare ſi ſit notoriū.ar.de ap.ſollicitudinem.§.ſi v̄o notoriū.⁊ qđ ibi no.de offi.vi.c.pe.vbi de hoc. In ꝯ̄rium qđ no.de offi.de leg.ſup eo.de re iudi.decetero.Lap. dicit ꝙ poterūt hoc facere niſi ſint ꝓhibiti a iure vel ab hoie ⁊ qđ hoc poſſit facit q2 delegatus gerit vicē dele.c.vlti.xciij.di.c.vlt.xciij.di.c.j.de reſcrip.ſup lr̄is.⁊ maior eſt ordinario.de offi.de leg.ſane.⁊.c.paſtoralis.⁊ qđ ab eo fit dr̄ fieri a delegante de ꝓbē.hi qui.li.vj.verius puto ꝙ hoc nō poſſint q2 ſolū cōmittif hic ꝙ cōpellūt moniales ad ea de quibus hic.ꝑ hoc qđ dixi.ſ.q.pxi.ad.c.ſollicitudinē.dic q̄ ibi de ordinario ſecus in delegato cuius iuriſditio non debet extendi.de offi.dele.cum.olim.

§.**Statuimus.** No.ꝙ nō oēs abbatiſſe bñdicuntur.de hoc in gl.j. Scđo no.ꝙ alique bñdicunf:vt qñ hoc habet ꝯſuetudo monaſterij.de hoc in glo.vt ſcripſi.⁊ i eo qđ dicit dr̄iam inter benedictionē abbatis ⁊ abbatiſſe q2 abbas bñdictus ꝯfert ordinē abbatiſſa nō.dicit Step.ꝙ abbatiſſa pōt ꝯferre ⁊ iſtituere ſi ē ꝯfirmata.vt not.de ma.⁊ obe.dilecta.ſꝫ excōicare vl̄ ſuſpēdere nō.vt ibi.⁊ aliquos caſus in q̄bus melior eſt cōditio mulierū q̄ꝫ viroꝝ.ibi no. Hoſt.aliquos ecōtra no.ff.de ſta.ho.in multis.⁊ aliquoſ i q̄b⁹ ē par.no.Spe.de ꝑcu.§.j. Op.i eo ꝙ dat abbatiſſis ānū ad petēdū bñdictionē q2 debuiſſent ſufficere ſex mēſes ſicut ſufficiūt ad obtinēdū ꝯſecrationē.c.di.qñ.de trāſla.c.ij.§.ſꝫ neqꝫ.So.Lau.⁊ Hē.ꝙ ibi daf breui⁹ tp̄s ꝓpter ꝑiculū qđ eſt in mora:q2 illa eccl̄ia dr̄ vidua ſaltem q̄ ad ea q̄ ſūt ordinis vl̄ ꝯſecratiōis fuit ergo tp̄s reſtrigēdū ar.de elec.ne ꝓ defectu.de ꝯceſ.ꝑben.c.ij.de elec. vbi ꝑiculū.li.vj. Quero cuius etatis dꝫ eē illa q̄ aſſumitur in abbatiſſā.dicit Pau.ꝙ ſi ꝑ electionē vel ꝓuiſionē debet ꝑegiſſe ānū.xxx.de elec.idēnitatib⁹.li.vj.refert tñ Arch. tenere ꝙ poſtulari pōt ab ep̄o in minori etate. de quo i.c. idēnitatibus.vbi ꝯ̄rium no.in gl. eligi. qđ eſt verius per no.ibi ꝑ Jo.an.⁊ de elec.cle.j.in glo.nō ꝓhibet. Scđo q̄ro in eo qđ dicit de abbatiſſis ſolitis bñdici qđ ſi alique fuerūt bñdicte alique nō.gl.j.ſol.ꝙ ſi mos reperif ſeruat⁹ ꝑ.xl.ānos illi ſtabif.al̄s erit in volūtate abbatiſſe an faciat ſe benedici vel nō.⁊ idē Pau. Op.ad hoc q2 vltimū tp̄s ſpectandum eſt.de cā poſ.cū eccleſia. de ſepul.is qui.§.j.li.vj.ff.de reli.⁊ ſūp.fune.ſi mulier.So.Stepha. ꝙ ſtādū eſt ꝯ̄rijs quo ad hoc ꝙ debeāt facere ſe benedici: ſed nō eſt locus pene hui⁹ cle.ſi hoc nō fecerit.⁊ in hac gl. ibi ex parte.ff.de ānu.leg.l.ſeyo.§.medico.Ste. Tertio q̄ro an quolibet die poſſit abbatiſſa benedici.glo.vt ſcripſit ꝙ ſic.⁊ idē Lau.⁊ Pau.⁊ de hoc.j.q.ix. Quarto q̄ro an hec benedictio ſit iterabilis.glo.e.ꝙ non.idem Pau.⁊ in eo qđ glo.dicit in hoc ingrendū eſſe qđ ſeruat curia.dicit Steph.ſe audiuiſſe ꝙ qñqꝫ fuit ibi iterata.dicit ēt ꝙ in priuilegio ꝑ Benedictū dato celeſtius ꝯtinef ꝙ abbas eoꝝ electus in ꝯcordia ſtatī adminiſtrat ⁊ ſi al̄s nō fuit benedictus pōt a quocūqꝫ benedictionē recipere qđ vltimū nō eſt ad ꝓpoſitū niſi hoc reſpectu ꝙ papa pōt libere diſponere de hac benedictiōe dāda vel nō dāda ⁊ ſic ēt de reiterāda.⁊ de hoc in ſe.q. Quinto q̄ro in eo qđ dixi.ſ.pxi.q.in fi.⁊.ſ.q.ij.pone ꝙ nō eſt ꝯſuetudo in monaſterio ꝙ benedicaf abbas vel abbatiſſa.dicit Lau.ꝙ ſine benedictiōe faciet ea q̄ ſunt officij.ſic intelligit de ſup.ne.prela.c.j.⁊ hoc in abbatibus vel abbatiſſis collegiū habētibus.de alijs aūt q dicūtur abbates:ſed nō habēt collegiū.dicit Lau.ſecuſ.⁊ maxime i aragonia vbi aliq rectores dicunf abbates ⁊ eoꝝ vxoreſ abbatiſſe.vult dicere ꝙ de iſtis q nō ſūt abbates vel abbatiſſe in ꝯgregationib⁹ religioſis fruſtra querif de benedictione. Sexto q̄ro an benedictio aliqđ addat.Lau.arguit ꝙ nō:q2 ēt ante benedictionē dr̄ abbas vel abbatiſſa.de ſup.ne.prela.c.j.de accu.meminimus.⁊ credit ꝙ potius ſit.de ſolēnitate ⁊ bñ eſſe q̄ꝫ de ſba:⁊ ꝙ ante benedictionē pōt abbas vti baculo paſtorali ſi ei daf ad ſuſtentationē ordinis ⁊ laboris ad quē aſſumptus eſt ⁊ remittit de iſtis inſignijs ad not.ꝑ ſe de fo.cōp.cle.vna. Septimo q̄ro de abbatibus qui ex priuilegio vtunf ānulo an in villis in q̄bus habēt ꝑpalem benedictionē poterūt benedicere ſicut epi.Lau.ꝙ nō.ꝑ.c. abbates.de priui.li.vj.vbi hoc ꝓbaf. Octauo quero ſi de antiqua cōſuetudine ante illud.c.abbates.dederunt abbates alicuius loci benedictionē predictā an poterunt ſucceſſores ꝯtinuare.nō ob.pre all̄e.c.abbates.Laud.arguit ꝙ nō:q2 nō eſt ſtatus ꝑſcriptibilis.talia nāqꝫ potius ſūt ordinis ⁊ dignitatis q̄ iuriſditionis.xcvj.di.nōnulli. cū.c.ſe.⁊ hoc tꝫ Lau.niſi ex ꝓuilegio aliđ cōpetat eis quo caſu dicit iudicandū ſꝫm tenorē priuilegij.de ꝓuile.recepimus.Hoſt.de eta.⁊ quali.cū cōtingat.tꝫ ꝙ ēt ex ꝯſuetudine preſcripta hoc eis cōpetere poſſit.qđ vr̄ tenere Hē.⁊ inducit de exceſ.prela.accedētibus.qđ placet ꝑcipue i caſu ꝑmiſſo qñ hoc erat de ꝯſuetudine ante.c.abbates.nā ꝑ illud.c.nō tollif cōſuetudo.de cōſti.c.j.li.vj.ſed ex cā rationabili potuiſſet induci illud.c.ſꝫm ea q̄ dixi de ꝯſuetudine.c.fi.⁊ pro hoc qđ dico in ſe.q.in fi. Nono q̄ro an iter eccleſias que ad ipſos abbates pertinēt ipſo iure poſſint veſtes ſacerdotales vel cruces altariū vel alias imagines benedicere ſaltē que ad vſū ſuarū eccleſiarū neceſſarie ſūt.Lau.arguit ꝙ ſic.cū poſſint perſonas.ſ.monachoſ ⁊ cōuerſos ſuos benedicere ⁊ ordinare vſqꝫ ad lectoratū lxix.di.qñ fortius ergo res cū ꝑſona ſit rebus dignior.i.ſti.de iu.natu.§.fi.xij.q.j.ꝑcipimus. In ꝯ̄rium nā benedictio quā recipit abbas nō eſt ordinis ſicut nec illa quā faciūt pſbyteri cardinales ⁊ ideo pōt ipendi nō tm̄ diebus dominicis ſed ēt alijs qđ dixi.ſ.q.iij. Itē nō facit hec benedictio differre tp̄s vacationis beneficioꝝ que prius habebat benedicendus lꝫ aliud ſit in epis.de elec.cūm in cūctis.in ꝓn.imo adepta poſſeſſiōe abbatie:vacāt priora beneficia.xxj.q.j.ſi quis iam.pro hoc qđ no.de ſup.ne.ꝑlat. c.j.de regu.iur.inter.in fi.preterea res inanimata fortius recipit benedictionē ſeu cōſecrationē q̄ꝫ aīata ſicut calix ſi furtiuus cōſecratus fuerit nō reſtituit ⁊ tñ ſeruus clā conſecratus reſtitueref.vt no.xiiij.q.vj.cōparauimus.vj.q.j.ep̄s i dioceſi. Itē ſacratio ſeu benedictio nō dꝫ fieri niſi ꝑ ep̄m.de cōſe.eccle.vel alta.aque.⁊ veſtimēta eccleſie debent eſſe ſacrata.de cōſe.di.j.veſtimēta.⁊ Lau.dicit ꝙ oīs benedictio ſaltē ſolēnis debet fieri per epiſcopum.xxvj.q.vj.miniſtrare.de conſecra.diſtinc.j.cum ad celebrandas.excepta illa que fit per preſbyteruꝫ in miſſa abſente

Veſtes ſacerdotales an poſſint Abbates bñdicere

An. Calices ⁊ paramentorum benedictio ⁊ huiuſmodi pro miſſis celebrandis poſſit fieri a ſacerdote vide hic quod non debet fieri niſi per epm

Benedictio premiſſa ſup

epõ vel preſẽte ⁊ nolẽte bñdicere.d.c.cũ ad celebrãdas.xcv.di.ecce.ex hoc dicit ꝙ benedictio premiſſa ſup veſtibus ⁊ alijs potius eſt ordinis ep̃alis ſicut illa que fit ſup aqua cũ recõciliatur eccleſia.d.c.aqua.dicit tñ ꝙ aliq abbates ꝯtrium faciũt benedicẽdo quottidie veſtes vnicuiqꝫ oblatas ſed quo iure dicit ſe neſcire niſi ſp̃aliter hoc contineatur in priuilegio ſuo:ſed forte faciunt ſub ſpe venie ad inſtar illoꝝ preſbyteroꝝ.de qbus.xcv.diſt.ꝑuenit.de ꝯſue.quãto.vel rõne bñdictiõis quã receperũt ordinati in p̃ſbyteros.de ſacra vnc.c.vno.§.hoc vnguẽto.que tñ benedictio nõ ſufficit al's liceret et̃ ſimplici p̃ſbytero. dic ꝙ talia ſũt poti⁹ dignitatis ep̃alis qꝫ ordinis vt no.de exceſ.p̃la.accedẽtibus.ideo abbatibus precipue vtẽtibus inſignijs pontificalibus poſſũt hec de ꝯſuetudine cõpetere.ꝓ hoc qð dixi.s̃.q.viij. Decimo quero que ſit cã rõnabilis per quã excuſaꝛ abbatiſſa a recipienda bñdictiõe.So. vt in glo.puta.⁊ in eo ꝙ dicit de corrupta ꝑnota i abbatiſſam per eũ qui poteſt.dic vt in ſe.q. Undecimo quero circa id ꝙ dixi in ꝓxi.q.qs poſſit ꝓmouere corruptã:Lau. ꝙ papa ſm no.de elec.cle.j.in verbo eligaꝛ.⁊.c.idẽnitatib⁹.li.vj. Op.ad hoc ꝙ imo ep̃us etiã poſſit diſpẽſare.vt no.per Arch.in.c.idẽnitatib⁹.⁊.xviij.q.j.quã ſit.⁊ ꝙ no.ď eta ⁊ quali.tuaꝫ.in Spe.ti.ij.§.nunc de ep̃c x.ver.lvj.Solu.Pau.ſtat cõtrario ⁊ ꝓ hoc facit.de eta.⁊ qua.c.vno.li.vj.⁊ ꝙ no.de cor.vici.Tho.⁊ ſꝫ hoc debebit intelligi dictũ.Lap.ceſſãte diſpẽſatiõe veri⁹ tñ puto ꝙ ñ poſſit alius a papa diſpẽſare qꝛ ꝯtra ius eſt ꝙ corrupta ſit abbatiſſa.xx.q.j.iuuẽculas cõtra ꝙ ſolus papa diſpenſat niſi inueniatur alteri conceſſium de tempo.or.dilectus nec iura in cõtrariũ allegata.ob.vt in eis patet. Duodecimo quero an pena q̃ iponiꝛ hic abbatiſſis ꝙ cadãt a iure ſuo ſi nõ fuerint benedicte habeat locũ in abbatibus.glo.in abbatibus.ꝙ nõ ⁊ idẽ.Genꝫe.qꝛ cũ ſit iure cautuꝫ de abbatibus nõ debemus extendere in penalibus.ar.de ſup.neg.prel.c.j.li.vj.de ſen.excõ.is qui.e.li.ne ſe.vacan.illa.C.de colꝛ.illã ⁊ in auꝛ.de non eligen.ſecũdo nubẽ.§.optimũ. Tertiodecimo q̃ro an cadant ipſo iure in caſu iſto a iure ſuo.Pau.ꝙ ſic.⁊ idẽ Lau.⁊ Gen.pro hoc:qꝛ hic ſunt verba nõ habẽtia tractũ ad futurũ ſm no.C.de iuriſ.om.iudi.in criminali.de foro cõpe.ſi diligẽti.⁊ qð ibi dixi dicit tñ Lau.ſecus eſt in tp̃e qð daꝛ ad cõfirmationẽ petẽdam qꝛ tũc nõ ipſo iure ſed ꝑ ſen.de elec.qꝫ ſit.li.vj.dic ꝙ in caſu.c.qꝫ ſit.et̃ cadit ipſo iure.vt ibi.⁊ hoc ſentit Gen. qꝛ allegat illud.c.pro ſimili ad caſum huius.§.

§. Illas. No.ꝙ canonice ſeculares nõ ſunt approbate.imo reprobari videnꝛ vt dicit glo.imo ⁊ idẽ Lau.ꝓ hoc.e.c.vno.li.vj.vbi diſponiꝛ ꝙ moniales ſint clauſe ꝙ iſte nõ faciũt.vnde in eis nõ verificanꝛ illi verſus.Spectatũ veniũt ⁊c̃.de qbus ď vi.⁊ ho.cle.cũ decorẽ.eſt aũt ſm Lau.ſtatus earũ periculoſus ar.de iudi.mulieres.in p̃i.li.vj.ꝓpterea papa nõ approbat ſed ꝑmittit nec ꝑꝑ talẽ ꝑmiſſionẽ eſt eaꝝ ſtatus ſine vicio cũ ſit de ſe malus.xiij.di.nerui.⁊ ꝑmittimus aliqua nolentes qꝛ malas hoĩum volũtates ad plenũ ꝓhibere non poſſumus.xxxj.q.j.in hac rõne.regula is q tacet.li.vj.

Quero qd ſi canonice iſte ſunt ſubiecte alicui ſuperiori nõ ep̃o ⁊ exẽpte ab ep̃o an poterit ep̃s eas viſitare.vr̃ ꝙ nõ.s̃.e.cle.i p̃in.Cõtrariũ tꝫ Pau.dicẽs ꝙ cũ hic poſt verbũ exẽpte nõ repetat ſedi apoſtolice ſbiecte ita ꝙ nulli alij.vt.s̃.in prin.vꝫ velle ꝙ ordinarius poſſit eas viſitare nõ habita diſtinctione predicta.Contrariũ puto.nam limitatio illa debet intelligi repetita hic.de appell.ſcd̃o regris.⁊ nõ repetijt eã hic:qꝛ raro vel nũqꝫ accidit ꝙ tales canonice habeãt ſuperiorẽ nõ ep̃m citra papã cũ non habeãt ordinẽ approbatũ.ſed p̃ſuppoſito ꝙ ſuperiorẽ haberent nõ debemus dicere ei preiudicãdũ ꝑ hãc l̃ram ex quo nõ exprimitur.ar.de offi.dele.ſuper eo.

§. Ipſos. No.ꝙ viſitatores iſti debẽt eſſe cõtenti duobus notarijs.qð dic vt in glo.j.ex qua ſingulariter no.de verbo cõtẽtos que ẽ taxatiua ⁊ negationẽ iplicãs. Scd̃o not.ex eo qð dicit de duobus notarijs ꝙ hoc caſu non ſufficit vnus contra id de ꝓba.qm̃ ꝯ.qð ſentit Laud.⁊ ꝑ hoc.ff.de manu.teſt.libertas.§.fi.de v̾.ſig.inter alia.§.ſi ita darẽ.Gẽ.v̾o dicit ꝙ ꝑ.verbũ p̃cipimus inuiꝛ ꝙ v̾bũ ꝯtẽtos dꝫ intelligi ſoluꝫ vt plures duobus ducere nõ poſſit ſꝫ vnũ ſolũ ſic.arg.c.qm̃.qð vꝫ verius.tutius tñ eſt nõ recedere ab hac diſpoſitione.ꝓ hoc qð dico.j.in.iiij.ꝯtrio.⁊ dicit Gẽ.ꝙ reſtringitur numeroſitas ad duos ne plus debito grauentur.ſimile de offi.ordi.vt iuſta. Tertio no.ꝙ viſitatores debẽt ſecum ducere perſonas ſue eccleſie.honeſtum eſt enim ⁊ iuſtum ꝙ tales ducantur.argu.de his que fi.a prela.nouit.quãto.de accuſa.qualiter.ij.⁊ quod nota.de cleri.nõ reſi.ad audiẽtiã Quarto no.de quattuor viris boneſtis ducẽdis ꝑ viſitatores.⁊ dicit Gen.ꝙ hic numerus ſtatuiꝛ ad vitãdã ſuſpitionẽ.ar.de vi.⁊ ho.cler.monaſteria.ď iud.mulieres.li.vj.facit pro hoc qð dixi.s̃.i.ij.notabili. Quito no.ꝙ iſti qui ducũtur ꝑ viſitatorẽ debẽt eſſe honeſti ⁊ maturi.⁊ expone v̾bũ maturis quo ad etatẽ.vt in glo.Gen.vero exponit honeſtis quo ad mores ⁊ cõuerſatiõem.de ſepul.cle.dudũ.§.ſtatuimus.maturis moꝝ honeſtate q alias dicũtur graues.moꝝ grauitate.ď ſpõ.cũ in tua.ſꝫ hec expoſitio bis idẽ repetit iẽdo quo ad v̾bũ maturis placet expoſitio.gl.quã etiã tenet.Pau.⁊ bene ꝓbaꝛ in.c.cũ in cũctis.allega.in gl. Sexto no.de v̾bo p̃cipim⁹ qð iporta t neceſſitatẽ.xiij.q.j.ꝙ p̃cipiꝛ.de.v̾b.ſig.ſi in his. Op.in eo qð dic̃ de duabus p̃ſonis ꝙ imo poſſit ducere tres.de offi.or.vt iuſta.So.vt in glo.ij.

Secũdo op.ꝙ ep̃us poſſit itroducere plures q̃ hic dicaꝛ de cenſi.cũ ap̃l's.glo.circa viſitationẽ lo.ꝙ hic taxaꝛ numerus itromittẽdoꝝ in cap̃lo ſed numerus ꝓcurationũ de qbus in.c.cũ ap̃l's.nõ reſtringiꝛ.quotus aũt poſſit eẽ numerus p̃ſonarũ nõ dꝫ in.c.cũ ap̃l's.ſed tñ de numero euictionũ.de numero aũt p̃ſonaruꝫ refert Pau.id qð ibi not.qð dic vt ibi. Quero an iſti viri poſſint eſſe laici.glo.nõ diſtinguit ꝙ ſic.⁊ idẽ Pau. Op.ad hoc de off.or.vt iuſta.vbi p̃cipit ſeculares excludi.glo.e.hoc ꝯtriũ ſentit ⁊ nõ ſoluit.ſed glo.circa viſitationẽ ⁊ cũ ea Paul.dicit ꝙ illud ſeruaꝛ in viſitatione alioꝝ monaſterioꝝ non monialiũ ⁊ ſic vr̃ velle ꝙ ſi viſitaꝛ viroꝝ nõ poſſũt duci ſeculares ⁊ ad monaſteriũ monialiũ ſic.qð vr̃ abſonũ.vnde melius eſt intelligere hanc cle.ſm.c.vt iuſta.qꝛ vnum ius ꝑ aliud ſuppleꝛ.de elec.cũ expediat.li.vj.ſi aũt ep̃s viſitat ſuã eccleſiã cathedralẽ ſeruabiꝛ extrauagãs Bonifacij.viij.de of.or.debẽt.vt dicit glo.preallega.⁊ idem Pau.⁊ de hac viſitatiõe dꝫ in illa extrauagãti ꝙ ep̃s duobus vel tribus p̃ſonis clericali caractere inſignitis quarum vna ſit notarius ⁊ alia religioſa eiuſdẽ ordinis ſit ꝯtentus ⁊ ꝓbatur ibi ꝙ ſicut ꝯ viſitationẽ nõ p̃ſcribiꝛ.ita nec ꝯtra numerũ taliꝛ qualificatũ. Scd̃o q̃ro ſi viſitator ducit plures p̃ſonas q̃ hic dicaꝛ.dicit Pau.ꝙ moniales poterũt ꝓpria auctoritate ꝓhibere.de exceſ.prela.cũ ad quorũdã.x.q.iij.qꝛ cognouimus.ꝓ hoc ꝙ no.s̃.de deci.cle.ſi beneficioꝝ. Tertio q̃ro an hoc caſu eijcient oẽs:vr̃ ꝙ ſolũ illos q ſupfluũt ꝑ id qð no.ij.q.vj.§.diffinitiua.ver.cũ certa.xij.q.ij.ſi quos.de ſeruis.x.q.iij.inter cetera.de dona.ap̃lice.de cenſi.cũ ap̃l's.ff.de aqua quot.⁊ eſti.l.j.§.trebatius.nã vtile ꝑ inutile nõ viciaꝛ.regula vtile.li.vj.Pau.refert Ain.dicere ꝙ ſi ſupfluũ põt ſeparari a debito ꝓcedit qð dictũ ẽ al's poterũt oẽs eijci.d.l.j.§.itẽ queriꝛ ⁊ dic̃ Pau.hãc ipoſſibilitatẽ intelligẽdã reſpectu facti nõ iuris:vt qꝛ prelatus nõ vult viſitare nec ꝓcurari niſi oẽs interſint

interſint al's homo ab hoie bene eſt ſepabilis ſicut aialia. ⁊. §. trebatius. Op. ad hoc. nã eoipſo ꝙ prelatus du, cit plures cauſaꝛ ipotẽtia ſeparationis. ignoraꝛ eni quem vult in numero debito ⁊ ſic nihil eſt ibi vtile ꝑpter aium excedẽtis prelati prealle. §. itẽ queriꝛ de offi. dele. cũ ſup. ſoluit Pau. ꝙ vbi nõ vult eps viſitare niſi admittantur oẽs vel ſi nõ diſtinguit quos vult eſſe de numero oẽs poſ ſunt eijci ⁊ ſic ꝓcedit ↄ̃rium al's ꝓcedit qđ dictũ eſt. ꝯ hoc ãt brocardo an vtile viciꝛ per inutile. refert Pau. ꝙ nõ Dy. in regula vtile. tangit ẽt aliqđ de eo qđ no. Inno. de elec. illa. qđ ibi plene dixi. deide refert Ja. de are. dicere ꝗaut vtile cauſaꝛ ab iutili ⁊ viciaꝛ vtile. ff. ꝯ v. ob. l. j. §. ſi qs ita. de fideiu. cũ lex. C. de legi. nõ dubiũ. facit qđ no. ꝯ offi. dele. ſignificantibus. de preca. c. ij. de cẽſi. grauis. fal lit qñ primũ eſt iutile reſpectu vinculi ciuilis ſed vtile re ſpectu vinculi naturalis. C. de ↄ̃hẽ. ſtip. nuda. facit qđ no. Inn. ⁊ Cõpo. de elec. qđ ſicut aut inutile cauſaꝛ ab vtili ⁊ tũc inutile trahiꝛ ab vtile. ff. de ↄ̃hen. emp. l. fundus. ⁊ ſic põt itelligi. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. ſi ſpõſus. §. genera liter. nec ob. de elec. ſi cõfirmationẽ. li. vj. qꝛ ibi ↄ̃firmatio accedit electiõi ⁊ ei cumulaꝛ. nõ aũt ab ea cauſaꝛ aut vnuʒ alteri vice mutua eſt ⁊ tũc viciaꝛ vtrũqꝫ. ff. de arbi. pedi. familꝛ. her. in hoc iudicio. de offi. dele. cũ ſup. qđ. c. quõ in, telligaꝛ. inſtat Pau. dic vt ibi dixi aut neutrũ eſt cã alte, rius ⁊ tũc ſi põt vnũ ab altero ſeparari nõ viciaꝛ vtile dũ modo cul pa nõ poſſit aſcribi agenti. ꝯ. §. item queriꝛ. ⁊. §. trebatius. Bar. ff. de fideiuſ. grece. §. illud tꝫ diſtinctionẽ ꝑmiſſã an ſint ſepabilia an nõ. que fuit glo. ff. de vſu. l. pe. cu. ⁊ in eo dẽ. §. illud. refert Ja. butr. dicere ꝙ indiuiduum ꝺꝫ altero ꝯ quattuoꝛ modis. quoddã eſt inſepabile nãꝛ. ff. de ver. ob. l. iiij. §. cato. quoddã indiuiduũ eſt rõne depẽ, dentie: vt acceſſoriũ a ꝑcipali. quoddã eſt indiuiduũ ra, tione volũtatis ↄ̃hentiũ. ff. de arbi. pedius. quoddã rõne forme. ꝯ. c. illo. ꝯ hoc qđ dixi i. ꝯ. c. illa. ⁊. ꝯ. c. cũ ſup. ⁊ hoc quo ad illud generale an vtile ſed quo ad queſtionẽ pre, miſſã an oẽs poſſint ꝓhiberi placet determiatio ꝑmiſſa ad id qđ dixi in. ꝯ. c. cum apoſtolus.

§. Si qui. No. caſum in quo incurriꝛ excõi catio ipſo iure. opuſ tñ eſt facto bois quo ad monitionẽ premittẽdã ſm Lau. ⁊ de hac mo nitiõe. ꝯ. q. j. ij. ⁊. iij. Scđo no. ꝙ ꝑ hãc cle. tollũtur ſtatu ta ⁊ ↄ̃ſuetudines ↄ̃rie: qꝛ ſic exprimiꝛ hic: al's ſecus. ꝯ ↄ̃ſti. c. j. li. vj. tollũtur hic ẽt priuilegia: ⁊ intelligit Pau. ꝙ hic tolluñ quo ad oia. de quibus. ꝯ. ea. cle. Quero an poſ ſit prelatus monere viſitandas anteꝙ̃ ipediaꝛ: glo. ꝑ hãc. ꝙ nõ quo ad hoc vt ſit locus huic pene. ⁊ intelligit Step. ꝙ ꝑpter periculũ põt prius fieri mẽtio ꝑ id qđ no. Inno. ꝯ prebẽ. pilloꝝ in glo. magna. circa mediũ. ſed ex illa moni tione nõ erit locus huic pene. Idẽ Pau. ⁊ Gẽ. pro hoc qꝛ cũ debeat fieri monitio vt reſipiſcant opoꝛtet intelligi ꝙ iã ipediebant ⁊ maxime ſm Gẽ. qꝛ hic agiꝛ de incurrẽda pena vbi ſtricta interpretatio fieri dꝫ. de peni. di. j. pene. ff. de pe. interpretatione. regula in penis. li. vj. ⁊ in hac gl. ibi ſup glo. ij. de offi. dele. cũ plures. li. vj. in glo. vlti.

Scđo q̃ro an ſufficiat vnica monitio? Pau. ꝙ ſic. cum hic loqͭtur in ſingulari. ꝑ hoc de decimis. cle. j. vbi dixi in ij. nõbili. ⁊. q. xxv. ⁊ dicit Pau. ꝙ hec monitio fiet ꝑ viſi, tantẽ: ⁊ ꝙ ſingularis perſone vel alterius monitio nõ ſuf, ficeret ſicut nec in alio caſu. de vi. ⁊ ho. cle. c. ſi. de ſen. ex. in audiẽtia. ⁊. c. cõtingit. Tertio q̃ro an ſufficiat moni, tio generalis? glo. ea. nõ determinat. Pau. arguit ſuffice re: qꝛ nõ dicit ꝙ noĩatim facit. de ſen. excõ. ↄ̃ſtitutionẽ. li. vj. de vi. ⁊ ho. cle. cleñ. j. in quibus regritur ſpãlis: ergo in alijs vbi nõ exprimitur ſufficit generalis. ar. de ꝓbẽ. pre ſenti. §. loca. li. vj. ⁊ hoc tꝫ Gẽ. qꝛ poſſibile eſt ꝙ viſitato, res ignoꝛẽt noia ipediẽtium: ⁊ ſic nõ poſſũt facile noĩatim monere: ⁊ ꝑ hoc poſſet hec puiſio plus debito differri qđ eſt vitandũ. ar. ne ſe. vacã. c. vno. li. vj. Tertio q̃ro an ordinarius põt hoc caſu abſoluere excõicatos? glo. vult ꝙ ſic. ⁊ idẽ Gẽ. per. c. aduerſus. de imu. eccle.

c Cum de quibuſdaʒ Glo. j. diuidẽdo ſũmat vel ſm Pau. ꝑ alia vba ad eundẽ tñ intellectũ hoc dicit. Mulieres ſtatũ beginna rũ ſectãtes ⁊ de nouo aſſumẽtes ac religioſi in hoc dãtes auxiliũ ↄ̃ſiliũ vel fauorẽ ipſo facto ſũt excõicati. ſtatus tñ penitẽtialis ꝑ hoc nõ iterdicitur. No. ꝙ noĩe mulierum ↄ̃tinentur mulieres cuiuſcũqꝫ conditionis ẽt virgines. de hoc in glo. ij. Scđo no. ꝙ beginne ſũt reprobate. ⁊ dicit Mathe. ꝙ ſũt quedã mulieres q̃ habitũ griſeũ poꝛtãt ⁊ nõ ſũt ſub aliqua regula vel obediẽtia: ⁊ tñ religioſe incedũt ⁊ multe dicuñ eẽ vltra mõtes. Ex hoc arguit ↄ̃ bizochos q̃ dicũtur ↄ̃tinentes: ⁊ ↄ̃ fraticellos q̃ ſunt ſine obedientia nec ↄ̃fitẽtur religionẽ approbatã: tales eni nõ dicũtur pſo ne religioſe vt hic. facit qđ no. xxvij. q. j. de vidu. in glo. ⁊ in Spe. de ſen. excõ. ver. qđ ſi verbero. ⁊ ꝑ Archi. de vo: c. vno. li. vj. ⁊ de his beginnabus quo ad id qđ dixi de ha bitu griſeo. dicit Lau. ꝙ veſtes brunas poꝛtãt male oꝛna tas: ⁊ freq̃nter ſub ſpecie agni gerũt lupũ. de here. vt of, ficiũ. li. vj. dicit ẽt ꝙ nouiſſime quaſdã que dũ mariti earũ ꝑ tres dies iuxta coꝛ ritũ abſtinebãt a thoꝛo maritali ipe illis diebus cũ amatoribus beginnatum duplicabãt ⁊ nõ nulle apoſtaſiꝫ ⁊ receſſũ religioſoꝝ de mẽdicantibus ꝓcu rabãt: q̃ recedẽtes ab eis pluſqꝫ expediret iuxta hanc lr̃aʒ adherebãt eiſdẽ. Tertio no. de vulgari locutiõe cõſi, derãda: de hoc in glo. iij. ⁊ ꝑ hoc. ff. de leg. iij. ſi thoꝛus. de ver. ſig. anniculus. de iureiur. queãdmodũ. de iude. ⁊ ſi iu deos. Quarto no. ꝙ iſte beginne nõ ſũt religioſe. ⁊ dic̃ Pau. ꝙ nõ ſũt religioſe nec a regula approbata quã non habẽt nec merito vite ſm qđ catholicus ⁊ fidelis appel, latur religioſus. de cõſti. c. eccleſia. de re. eccle. nõ alie. c. vlti. li. vj. Et hoc dicit ꝙ eas ꝓcutiens nõ eſt excõicatus. facit qđ no. xxvij. q. j. de viduis. ⁊ qđ ibi dixi. ꝯ. in. ij. nõbi li. Quinto no. ꝙ adherẽtia nõ facit quẽ ſoꝛtiri eundem ſtatũ cũ eo cui adheret. de hoc. ꝯ. in. j. ↄ̃rio. Sexto nota ꝙ iſte beginne cenſentur habere mẽtis inſaniã. ꝑ hoc q̃ que nõ ſunt eis cõceſſa loquũtur ⁊ agũt. xxiij. q. viij. cõue, nioꝛ. xciij. di. legimus. de heret. filij. li. vj. ff. de cõdi. inſti. qđã. xv. q. j. ſi qs inſaniẽs. C. ſi qs ipera. male. l. vna. ꝯ ho mi. cle. ſi furioſus. Septimo no. ꝓuidẽdũ ne ſimplices decipiãtur. hi eni de facili credũt. xxij. q. iiij. inocẽs. ⁊ dic̃ Pau. ꝙ hec ſimplicitas nõ excuſat: qꝛ parũ diſtat in vi, cio decipe ⁊ decipi. xvj. q. j. ſi cupis. vbi de hoc. Octa uo no. ibi ſub velamie. ꝙ ꝓhibetur ſimulatio. ⁊ dic̃ Pau. ꝙ fingebãt ſe cõtinẽtes rapi in extaſi ⁊ habere ſpiritũ pro phetie ⁊ ſimilia. ⁊ quo ad id qđ dixi de ſimulatiõe. fac. ff. de offi. pſi. obſeruandũ. vbi glo. no. Bononiẽſis. qui aliđ in coꝛde gerũt: aliud ſimulãt. ⁊ ꝑ hoc de here. vt officium §. j. li. vj. vbi de hoc in glo. Nono no. de ſiniſtra opi. q̃ ſonat in malã partẽ. in ſimili inducit Gẽ. de elec. in cauſis ⁊. c. cũ dilectis. ⁊ ex hoc habẽtur hic ſuſpecte vt in lr̃a. ex qua no. Pau. ꝙ ex ſola ſuſpitiõe qs dãnatur. de hoc de ꝑ ſũp. lr̃as. de pur. cano. ſi qs de gradu. Op. in eo qđ di xi. ꝯ. i. v. notabili. de adherẽtia ꝙ imo ꝑ audiẽtiã qs cẽſeaꝛ eodẽ iure cũ eo cui adheret. de poſtu. c. j. de accu. olim. de elec. vt circa. li. vj. ⁊ cle. cõſtitutionẽ. ſoluit Pau. ꝙ que, dã eſt adherẽtia aſſumẽs eãdẽ vel ſimilẽ ↄ̃ditionẽ ꝑ modũ aggregatiõis: ⁊ talis eſt eiuſdẽ cõditiõis cũ illa cui fit ſiue ſit fauorabilis vt i vltimis cõcoꝛdãtijs. ⁊ de ſta. mo. reco, lentes. cũ cõcoꝛdantijs ibi poſitis. ⁊. C. de rei vxo. acti. l. vna. cõi. dele. l. j. ſiue odioſa. vt in ꝑdictis iuribus. ⁊ ꝯ of. dele. c. j. Idẽ dicit in adherẽtia acceſſoꝛia. de cõſe. eccle. vt

alta.c.vno.li.vj.de ſenté.excō.ſi ciuitas.eo.li. Quedā eſt
adherētia quo ad ꝑtē vel ad tēpus vl̄ ad tuitionē tm̄: ⁊ ta
lis nō aſſumit naturā eius cui adheret: qꝛ ad hoc nō itēdit
⁊ de tali loqtur hic.⁊ de ꝑuil.tuarū.ꝓ hoc facit qđ dixi de
fautoꝛibꝰ in.d.c.j.de offi.deleg. Quero qꝛ hic enume/
rat tria ꝓmiſſionē obediētiā renūtiationē proprij ⁊ ꝓfeſſio
nē regule approbate an quodlibet iſtoꝝ ſufficeret vt be/
ginne nō dānarent̄? dic ꝙ nō: qꝛ ꝑ ſolā ꝓmiſſionē obedien/
tie vel ꝑ renūciationē ꝓprij vel ꝑ vtrūqꝫ nō cēſerent̄ reli/
gioſe niſi ꝓfiteant̄ regulā a ſede apoſtolica approbatam.
de vo.c.vnico.li.vj. Si tm̄ haberet regulā vel vitā a pa/
pa approbatā hoc ſufficeret: ēt ſine renūciatiatione ꝓprij
vt de ſoroꝛibus tertij oꝛdinis minoꝝ.dicit glo.vide ⁊ idē
Pau.qui allegat extrauag. Joā.xxij.ſancta romana.

Scđo q̄ro an ex ꝓmiſſione obediētie ſolēnizet̄ votum?
dic ꝙ nō: vt in ꝑxi.q.⁊ hoc vult glo.vide.in ꝑin.in eo qđ
remittit ad no.q cle.vel vouē.ꝯſuluit.qđ ampliat Pau.
referēs.ibi.no.ibi eni no.ꝙ nō ſufficit ꝓmiſſio obediētie ni
ſi ꝓmittat̄ obediētia monachalis ꝑ quā oī ſue volūtati vi
deat̄ renuntiare ⁊ oīa cōmittere in manu abbatis.xij.q.j.
nō dicatis.nā ſeculares clerici ēt ꝓmittūt obediētiā: nō tm̄
ꝓfitent̄ de maio.⁊ obe.c.ij.⁊.iij.imo refert Pau. quoſdā
dixiſſe ꝙ ēt ꝓmiſſio obediētie monachalis ſine alijs ſubſtā
tialibus nō ſolēnizant votū: vt in fratribus militie virgi
nis glorioſe qui lꝫ ꝓmittāt obediētiā: tm̄ vtunt̄ matrimo/
nio ⁊ ꝓprio: ⁊ eoꝝ religio ꝑ ſedē apoſtolicā approbata ē:
vt dicit Pau.ſe vidiſſe ſub bulla.vult forte dicē de iſtis
q dicūtur fratres gaudētes: ⁊ de his potius dicēdū eſt vt
dicit glo.hic de ſoroꝛibus tertij oꝛdinis beati Franciſci:
q̄ ꝙ habeāt religionē approbatā: ⁊ an gaudeāt ꝑuilegio
clericali.dixi de prebē.clem̄.plr̄as.q.xij. Tertio q̄ro ſi
iſte beginne ꝓmittūt obediētiā tm̄ vtūtur matrimonio? dic̄
Pau.idē ꝑ id qđ ſeqtur in lr̄a vult dicere ꝙ ꝑ hoc nō cen
ſent̄ religioſe.qđ dicit ꝓbari ꝑ extrauagan.de qua.s̄.q.j.
vbi reprobat̄ ſtatus quoꝝdā qui vulgarit̄ appellantur
fraticelli ſeu fratres de paupere vita ſeu bizochi ſeu be/
ginni ſeu alijs noībus aſſumētiū noue religionis habitum
ſuperioꝛis ſibi eligentiū cōgregationes ⁊ ꝯuēticulas faciē
tiū nō ob.ꝙ oꝛdinē ſeu inſtitutionē oꝛdinis a ceteris dicā/
tur epīs habuiſſe: cū talis viuēdi modus nullatenus ſit cō
ceſſus.ꝑ hoc dicit Pau.ꝙ ibi ēt reprobat̄ ſtatus begin/
nalis qꝛ vr̄ quedā noua religio preter auctoꝛitatē apoſto
lice ſedis inſtituta.ex hoc infert ꝙ ēt ſi renūciarēt ꝓprijs
nō ex hoc erūt approbate nec religioſe ex quo nō ꝓfitētur
regulā a ſede apoſtolica approbatā.e.ti.c.j.li.vj.de vo.
c.vno.eo.li.ꝓ hoc qđ dixi.s̄.q.j.in ꝑn. Quarto q̄ro an
ad hoc vt cenſeat̄ qs religioſus expedit ꝙ ꝓfiteat̄ aliquā
determinatā religionē vr̄ ꝙ ſic: ꝑ lr̄am ibi aliquā regulaꝫ.
qđ ſentit Lau.dicēs ꝙ dꝫ regula noīari exp̄ſſe: vt qꝛ dic̄ ꝓ
fiteoꝛ regulā ſancti Benedicti: nō tm̄ ī hoc perſiſtit imo cō
tradicit.⁊ de hoc in ſeq.q. Quinto q̄ro ſi dicit ꝓfiteoꝛ
aliquā de religionibus approbatis? arguit Lau.ꝙ nō ſit
matrimoniū ſpūale ꝯctū ſicut nec ꝑficit̄ carnale ſi dicit cō
traho cū vna de mulieribus mūdi vel de filiabus titij.vt
no.de ſpō.ex lr̄is.ij. Cōtrariū tꝫ Lau.dicēs.ꝙ iſte eſt reli
gioſus in genere ⁊ cōpellēdus aliquā de religionibus ap
probatis ingrediar.de regula.cōſtitutionē.§.pe.li.vj.qa
deus cū quo ꝯhit̄ ſpūale matrimoniū ſemꝑ eſt certus ⁊ ſic
tꝫ pollicitatio ſibi facta.ar.xxvij.q.j.c.j.⁊.c.ij.ff.de polli.
ſi qs rē.§.voto.⁊ q̄ſi ꝑ to.hec declara ꝑ ea que dixi de re/
gu.veniēs.q.iiij.⁊ ꝑ ibi no.vr̄ ꝙ talis ꝓfeſſio nō poſſit di/
ci votū ſolēne.ſꝫ tm̄ ſimplex.ex quo nō eſt facta in aliqua
de religionibus approbatis.ꝑ.c.vnicū.de vo.li.vj.⁊ hic
⁊.c.ꝯſtitutionē.§.penul.dic ꝙ hic loqtur in alio caſu.⁊ dic
vt dixi in.d.c.veniēs. Sexto quero in eo ꝙ ꝓhibetur
iſtis mulieribus predicare qbus liceat p̄dicatio? So.vt ī
glo.hoc nō licet.⁊ idē Mathe.dicēs ꝙ abbatiſſa bene po
teſt in ſecreto in clauſtro vel capitulo vel choꝛo docere
monichas ⁊ conuerſas ⁊ eis predicare quaſi dicatur nō
publice.⁊ dicit ēt ꝙ interdicitur mulieribus p̄dicatiō pu
tarēt ſe preferri deberi viris.xvj.q.j.adijcimus.⁊ ex hoc
arguit ꝯ̄ patronos q cū ſint laici p̄dicare p̄ſumūt.⁊ in hac
glo.in fi.de hoc in.c.adijcimus.p̄alle.de heret.cū ex iniū
cto. Septimo q̄ro de cruciferis hoſpitalarijs ⁊ tēpla/
rijs? dicit Mathe.ꝙ habēt generalē lniam docēdi.⁊ p̄di/
cādi populo ad quē ꝑgūt.xxxiij.q.v.mulierē.qꝛ nō ſūt lai
ci: ſed deo deuoti.xij.q.ij.duo. Octauo quero qs po/
terit abſoluere ab excōicatione? de qua hic glo.ex quo di
cit ꝙ oꝛdinarius.⁊ idē Pau.q dicit ꝙ cū abſoluūtur mo/
neri debēt vt illū ſtatū oīno dimittāt: qꝛ al's penitere non
poſſūt.de peni.di.iij.penitentes.xc.di.ſi qs cōtriſtatus.de
pe.⁊ remiſ.qđ qdā.⁊ de hoc.ī.ver.ſe.q.iij.

Ver. Predictis no.ꝙ reatus excludit ꝑuile
giū vt hic in fi.C.vbi ſena.vel clariſ.l.j.de hoc.s̄.de offi.
oꝛ.cle.vt clericoꝝ. Op.ꝙ nō fuerit opus exprimere d
religioſis cōicantibus beginnis.nā cōſtabat ꝙ erāt excōi
cati tanqꝫ ꝑticipantes in crimine.de ſen.excō.nup.glo.qꝛ
ꝑticipare.So.qꝛ in.c.nup.extinguūtur duo cōiunctim: ꝙ
ꝑticipet crimini: ⁊ ꝙ criminoſo ideo fuit hoc expreſſū hic:
⁊ vr̄ velle ꝙ hec lr̄a locū habeat ēt ſi alterū tm̄ cōcurrat:
vt qꝛ ꝑticipāt in crimine: ſed nō in criminoſo.qđ quō eſſe
poſſit no.in.d.c.nuper.vel ēt ſi participāt criminoſis.i.ip
ſis beginnis ⁊ nō in crimine adhuc ſit locꝰ huic pene.qđ
vltimū tꝫ Pau.nā in lr̄a in ver.admittāt.ſupplet ad ali/
quā participationē qꝛ ſūt excōicate ⁊ quo ad talē ſtatū dā
nate.vnde in ipſo ſtatu nullo modo debent eas admitte/
re.⁊ idem dicit Pau.in ver.ſuꝑ eo.dicēs ꝙ hic nō eſſent
religioſi excōicati ex quo qꝛ participarēt in alio q̄ in cri/
mine niſi hic exprimeretur.⁊ remittit ad no.ꝑ ſe.de ꝯſan.
cle.vnica.vbi dixi.iij.q.Lau.vero ⁊ Gē.⁊ Mathe.itel/
ligunt lr̄am in participantibus in crimine criminoſis: ⁊ fa
tetur Lau.ꝙ huic excōicationi eſſet locus ꝑ.c.nup.ēt ſi h
nō exprimeretur.qđ videtur magis cōſonare lr̄e que loq/
tur de religioſis fouētibus has mulieres in beginnatum
⁊ ad ipſū ſuſcipiēdum inducētibus.Itē.ī.ꝓhibetur ne ip
ſas quōcūqꝫ admittāt ipſis ſuꝑ beginnatū ſectādo vl' aſſū
mēdo p̄bendo cōſiliū ⁊c̄.⁊ ſic intelligēdo dic ꝙ exp̄ſſit hic
de excōicatione: qꝛ ſolet plus timeri ⁊c̄.xxiij.di.q̄ qꝫ.de iu
reiurā.⁊ ſi chriſtus.no.de reſcrip.c.j.in glo.j.in fi.vel ſal
uādo prioꝛē intellectum dic ꝙ ꝓ illo eſt lr̄a ibi vllo mod
q̄ vr̄ velle ꝙ ēt ſi fauoꝛ nō preſtetur directe ſed idirecte a
huc eſt locus huic pene: ꝙ ſecus eēt in.c.nup.ꝓ hoc qđ di
cit Lau.in illo ver.vllo modo.q ex hoc no.ꝙ vllo mo
fauēs criminoſis penas incurrit ⁊ ſi nō ſpeciales ſaltē ge
nerales.de ſentē.excō.quāte.dic tm̄ ꝙ hic incurrit hāc pe
nā ſpālem.ſ.excōicationē: ⁊ ſic dicemus ꝙ eo ipſo ꝙ reli
gioſi eas admittūt ad aliquā cōionē tollerādo eas in ho
ſtatu dicūtur fauere ēt ſi nō dent fauoꝛē directe vt ſtent in
beginnatu ⁊ ꝯ icidūt maioꝛē excōicationē de qua h ⁊ hoc
bene cōſonat mēti huius lr̄e lꝫ ſit intricata in itellectu vt
patet ex p̄dictis.⁊ pro hoc qđ dico in ſeq.q. Quero an
hec lr̄a locū habeat in nō religioſis? dic ꝙ ſi intelligimus
hic de participātibus i crimine criminoſo queſtio eēt idu
bia: ⁊ dicēdū eſſet ꝙ ſic.ꝑ.c.nuper.⁊ ꝑ ea que dixi in ꝑxi.
q.Sꝫ itelligendo de participantibus quoquo modo: vt
tenui in p̄cedenti.q.tūc ꝓcedit queſtio ⁊ glo.j.hic tenet ꝙ
in ſolis religioſis locū hꝫ.⁊ idē Paul.ꝙ his religioſis ex
ſpeciali affectione he mulieres adherēt.⁊ in hac gl.in fi.⁊
de deci.cle.j.alij.ꝯ̄.⁊ de hoc ī ſe.q. Scđo q̄ro ſi eps vel
alij ſeculares fauēt iſtis an incurrāt excōicationē? Lau.di
cit de ep̄o ꝙ ſic: qꝛ religioſioꝛ ceteris ſue diocēſis.ar.j.q.
j.viliſſimis

j. viliſſimis. de elec. ex eo. li. vj. de alijs credit q nõ incur/ rant qr ſi de alijs voluiſſz hic intelligi expreſſiſſet. de deci. ad audiẽtiã. ⁊ qr alia eſt vita ſecularium q religioſorum. xvj. q. j. alia. ⁊ qr hec cõſtitutio tanq penalis eſt reſtringẽda. de elec. ſtatutũ. li. vj. ſicut pena. c. cũ inhibitio. de clãde. de ſpon. nõ extẽdit ad laicos. ⁊ qr expreſſe dicit de religioſis vr denegare de alijs. C. de pcu. maritus. ⁊ hoc quãtũ ad penã de qua hic: ſed als erũt puniẽdi de penis de iure cõi interdictis. ij. q. vij. negligere. Gen. tz hic qd dixi in prĩa q. dicẽs q ẽt eps nõ incidit in hãc penã. ar. c. ſtatutũ. palle. qd placet. ⁊ ad id qd dicit Lau. q eps eſt religioſior cete/ ris. dic q accipit ibi verbũ religionis generaliter. put di xi. ſ. ea. cle. in prin. in. iiij. notabili. hic aũt ſumit ſtricte. ſ. e. cle. in prin. ibi religioſis aliqbus. vbi loqtur de religio/ ſis religionis approbate lrãm que precipit ibi regulam approbatã. qd dictũ fuit ad augẽdũ dubiũ: ⁊ vt pleni' he mulieres reprobent. Jtẽ cũ Lau. ⁊ Gẽ. intelligãt lrãm de participantibus in crimine criminoſis. vt dixi. ſ. in. j. cõrio nõ deberẽ facere diãmiter religioſos ⁊ alios. nã p. c. nup. ligantur oẽs. ⁊ ſic qd dicit hic religioſis oportet intelligi maxime. qd eſt ipropriare lrãm q notãter expreſſit de reli gioſis. vnde dic vt dixi. ſ. in. j. cõrio. q in ſolis religioſis lo cũ habeat hec lrã ⁊ hoc quo ad caſũ quo p. c. nup. nõ icur/ ritur excõicatio ſic qñ cõicant non in crimine: ⁊ ex hoc dic q hec lrã quo ad aliquos caſus hz locũ ẽt in nõ religioſis: ⁊ hoc qtũs loqtur de religioſis inducẽtibus beginnas ad ſuſcipiẽdũ beginnatũ vel dantibus auxiliũ cõſiliũ vel fa/ uorẽ directe ſup beginnatu ſectãdo: qr ẽt ceſſãte hac clau/ ſula in hoc verſu durãte diſpõne de qua. ſ. e. cle. in princ. tales excõicati ſunt p. c. nuper. ſed qtũs hic excõicant illi q fauẽt: ẽt indirecte ſm ea que dixi in. j. cõrio. hec eſt noua diſpoſitio nec locũ hz niſi in religioſis que no. tanq als nõ bene declarata. Tertio qro qs abſolueret ab hac excõ municatione? So. eps vt pdixi. ſ. e. cle. in pn. q. vlti. qd tz Lau. nã eps eſt diſpẽſator iuris in ſua dioceſi ⁊ diſpenſat cũ talibus ẽt ſi beneficia excõicati receperũt: vt no. Jnno. de tẽp. or. dilectus. ⁊ in Spe. ti. ij. §. nũc de eporum. ver. vij. qd dicit Lau. verũ ẽt ſi titulus fuit collatus excõicato: qa defectus nõ eſt ex parte tituli vel ex alia que reddat col/ lationẽ nullã: ſed potius ex parte inhabilitatis pſone cui' diſpoſitio iudicãdo ſeu diſpẽſando ſeu als epo relinquit. de maio. ⁊ obe. per tuas. ex quo nõ eſt reſeruata ſicut re/ ſeruat in excõicatis recipientibus ordinẽ. de ſen. excõ. cũ illorum. ⁊ in ſymoniacis ⁊ in alijs que ipediunt excõicationẽ poſt penitẽtiã. de qbus de renũc. niſi. p hoc qr excõicatio nõ eſt eradicãs ſed diſciplinãs: nec dz excedere cõtuma/ tiã. de cõſti. ex lrĩs. de elec. qr diligẽtiã. ⁊ hec dicit Lau. ve ra videri in beneficijs que motu pape vel ordinarij cõfe/ rũtur. ſecus ſi per reſcripta ipetrãtur. qr tũc ſi tacetur de excõicatione nõ valet reſcriptũ ẽt ad lites. de reſcrip. c. j. li. vj. ergo fortius. nec ad grãs. de reſcrip. ad audiẽtiã. ij. ⁊ de hoc in ſeq. q. Quarto quero que eſt rõ diuerſita/ tis inter beneficia obtẽta per reſcripta vel motu pprio? Lau. format ⁊ nõ ſoluit. dic q queſtio nõ pcedit niſi pſup/ ponat q collatio facta excõicato motu pprio teneat: quo pſuppoſito rõ diuerſitatis eſſet: qr in ipetratione eſt expſ ſum q nõ tz. ⁊ hoc pter ambitionẽ ipetrantiũ que ceſſat i collatione facta motu proprio. ſed tenẽdo q ẽt collatio ſit nulla qd eſt cõius vt dico de cle. ex. poſtulaſtis. tũc nõ eſt dña inter ipetrationẽ ⁊ collationẽ. ⁊ d hoc ẽt in ſequen. q.

Quinto qro ſi qs tpe date lrãrũ p quas ipetrauit ius ad rẽ nõ erat excõicatus: ſed tpe collationis facte de vacã ti ſic. Lau. hoc relinquit diſputationi. dic q collatio ẽ nul la vt dixi. ſ. q. pri. p palle. c. poſtulaſtis. vbi dz q excõica tis beneficia cõferri nõ poſſũt: nec ipſi poſſũt taliter colla ta licite retinere. Sexto qro qr in pluribus queſtioni/ bus premiſſis facta eſt mẽtio de diſpẽſatione epi an ⁊ qñ diſpẽſare poſſit? dicit Lau. q in oi caſu tangente iferiores diſpẽſat niſi inueniat phibitus. de ſen. excõ. nup. qd pleni us dic vt dixi de tẽp. ordi. dilectus. ⁊ de iudi. at ſi clerici. ⁊ pcedit dictũ Lau. quo ad abſolutionẽ ab excõicatiõe. ⁊ de hac loqtur. c. nuper. ⁊ de hoc. ſ. q. iij. Sz quo ad diſpẽ/ ſationẽ regula eſt cõria q nõ diſpẽſat: niſi vbi inuenitur iu/ re cõceſſũ ex hoc qr diſpẽſatio eſt cõ ius. d. c. dilectus. vbi de hoc. eſt aũt expſſum q diſpẽſare poſſit in adulterio ⁊ minoribus. d. c. at ſi clerici. ⁊ dic vt ibi. ⁊ hec materia ⁊ ſi/ militer ea de qbus. ſ. tribus primis. q. nõ pertinẽt ad hãc cle. lz Lau. tetigerit ideo nõ amplius hic pſequor. Se ptimo qro qr dixi. ſ. q. iij. q eps põt abſoluere ab excõica tione de qua hic an poterit abſoluere ẽt exẽptos? Lau. q ſic ſi delinquerũt in ſuo territorio: qr ex hoc ſortiũtur forum. de priui. c. j. li. vj. Et idẽ credit Lau. ẽt de his q ſunt priui/ legiati. cõ. d. c. j. i. de his q rõne dlicti nõ ſortiunt forum epi. vt ẽt ipſi poſſint abſolui ab epo: ne ſuũ puilegiũ ſit eis dãno ſũ. Octauo qro ſi eps eſt excõicat' p hãc cle. an poteſt alteri cõmittere ptãtem ſeipſum abſoluẽdi? Lau. qrit ⁊ nõ pcedit qd tenẽdo q hec pena excõicatiõis nõ habeat hoc caſu locũ niſi in religioſis. qd dic vt dixi. ſ. in. j. cõrio. ⁊ in. j. ⁊. ij. q. ſed pſuppoſito q habeat locũ ẽt in alijs qd eſſe põt aliquo caſu vt ibi dixi tũc pcedit queſtio ⁊ vr q eps poſ/ ſit cõmittere. de ſen. exc. duobus. nã ẽt papa ligari poteſt ab eo cui cõmittit ⁊ cui peccata cõfitetur: vt no. de offi. de lega. ſane. Jn cõrium qr excõicatus ẽt occultus nõ põt nec per ſe nec per aliũ excõicare: vt no. xxiiij. q. j. in ſumma. de epiſ. q renũ. epiſ. c. ij. qr pciſus ab eccleſia ⁊ carẽs exercitio ſue iuriſdictionis. qd ergo nõ hz nõ põt in aliũ trãſferre. d offi. vica. c. j. li. vj. de iure pa. qd aũt. xxij. di. §. ad hec. j. q. vij. d albertũ. ff. de offi. pconſul. obſeruare. de reg. iur. ne mo plus. ⁊ placet per. c. duobus. palle. a cõtrario. qr ibi lo quitur de excõicato minori qui abſoluit aliũ ab excõica/ tione minori ſecus ergo ſi maiori. p hoc qd ibi dico. ad no. in. c. ſane. dic q in foro penitẽtiali ſacerdos tz locũ dei. iõ ligat ẽt papã. Jtẽ ẽt ſi illud eſſet iuriſdictionis eſſet tñ tñ voluntarie nõ cõtẽtioſe. ⁊ dic vt in. c. ſane. Nono qro i eo qd hic dicit de religioſis an locũ habeat in qbuſcunq? Lau. q ſic. ſiue ſint mẽdicãtes ſiue alij. ⁊ idẽ dicit ẽt ſi ſint religioſe. de ſepul. cle. eos. in prin. voluit allegare de de/ ci. cle. j. ⁊ de hoc ibi dixi in. iiij. q. ⁊ generaliter qñ maſculi nũ cõprehẽdit femininũ. dixi de elec. cle. j. q. j. ⁊. iij. ſeq.

§. Sane. No. q p predicta nõ phibetur cõ tinentia promiſſa vel nõ pmiſſa. ⁊ dicit Lau. q mulier põt pmittere continẽtiã ẽt ſtãs cum marito in domo. xxxiij. q. v. qd deo. qd intelligit Pau. de pmiſſione nõ ſolẽni: als oporteret eas eſſe ſub perpetua clauſura. de ſta. regu. c. vno. lib. vj. Quo ad id autem qd dixi de cõtinentia nõ pmiſſa põt exemplificari de mulie/ ribus que ſunt ſine viro: tales enĩ poſſunt agere peniten/ tiã in domo vt hic: qd tñ intelligit ita q ſint de ſtatu nõ be ginnali vel habitu: ⁊ ſic hec cõſtitutio nõ phibet ſtatum beginnalẽ vel habitũ: vitã aũt penitẽtialẽ vel religioſam regule approbate nõ. ⁊ idẽ Math. ego puto q mẽs lrẽ eſt q in domo ſua poſſint mulieres agẽtes penitentiã vt quo habitu voluerint: als nõ cõuenienter exciperetur hic ver ſus a premiſſis. per hoc enĩ q vtũtur habitu ẽt ſimili ad be ginnas nõ ſũt beginne ex quo nõ cõgregãtur cũ begina. vn de nõ eſt periculũ aliquod hoc caſu. tñ Pau. ⁊ Mathe. habuerũt bonã mẽtem: qr ſi tales ſtantes in domo vterẽ/ tur ſtatu beginnali. i. quẽ acciperẽt a cõgregatiõe beginna rũ tanq eſſet de eis nõ euitarẽt excõicationẽ. de qua hic.

Scdo no. q cã penitẽtie permittitur mutatio habitus in domo qd dic vt in premiſſo notabili. pro hoc qr ẽt per/ mittitur q quis habeat in domo imagines ſanctorum: ſz nõ

ꝑmittitur ꝙ ibi celebret̃ ſine lĩia epĩ. de ꝯſe. di. j. vnicuiqꝫ.
Tertio no. ꝙ virtutes ſũt a deo petēde: qꝛ dñs eſt vir-
tutũ vt in lr̃a ⁊ ꝯcordantia in glo. Quarto no. de humi-
litate qđ plene dic vt in glo. ⁊ ſepe vidi ꝙ nullũ eſt eque
bonũ remediũ hoı̃bus alti ingenij ⁊ magne vitutis ad eui-
tandas inſidias ĩproboꝝ q perſequũtur bonos ēt ſine cā:
tñ mitigant̃ humilitate: ⁊ hoc vt credēdũ eſt volēte deo:
vnde ⁊ virgo glorioſa electionē ſuā ad ſuſcipiendā ꝟbi i-
carnationē attribuit humilitati: qꝛ reſpexit humilitatē an-
cille ſue ⁊c̃. ⁊ i hac gl. in fi. xj. q. iij. inter verba. Quīto
no. ꝙ inſpiratio ad bonum ꝓcedit a deo ibi ꝓut dñs mini-
ſtrauit. ⁊ hec eſt lex priuata que ſuperat oēm. j. de regu. lꝫ
de renũcia. niſi. §. verũ. xxj. q. ij. due. ⁊ dat Laud. verſus.
Tu ſpiras vbi vis tu munera diuidis vt vis. Tu qđ vis
cui vis: tu quem vis munere quos vis.

q **Quia contingit.** Gloſ. diuidit
in quattuor. ſed primā partē diuidit Steph.
in tres. ſcđa ibi in quo. tertia ibi ꝯ dictores.

No. ꝙ iura aliqñ adaptant̃ ad ea que raro emergũt. ꝯ
id. ff. de leg. nā ad ea. de quo de deſpõ. ipu. lr̃as. Scđo
no. de varijs noı̃bus hoſpitaliũ. de qbus glo. ij. remittit.
dicũtur eñi xenodochia. ⁊ hec ſunt loca in qbus recipiun-
tur peregrini ⁊ aduene ⁊ de his. e. ti. xenodochijs. ⁊. s. de
ꝓben. cle. ꝑ lr̃as. C. de epi. ⁊ cle. illud. xxiij. q. vlti. ſancimꝰ
vbi de hoc in glo. dicũtur ēt leproſarie. ⁊ ſũt ille in quibꝰ
recolligunt̃ lepra infecti. ⁊ de his de eccle. edi. c. ij. dicunt̃
ēt elemoſynarie vel hoſpitalia ab eo qđ verbum ſonat.
Tertio no. ꝙ cura taliũ nõ dꝫ poſtponi. ⁊ dic cura. ſ. tē-
poraliũ vt in glo. iij. quā no. ad alia. Lau. aũt ⁊ Gē. expo-
nũt de cura tpaliũ ⁊ ſpũaliũ. ⁊ ꝓ hoc vltimo. j. e. cle. in fi.
tñ intētio huius cle. magis verſat̃ circa curā tpaliũ: vt dic̃
glo. ⁊ patet. j. in lr̃a. Quarto no. ꝙ hi ad quos ſpectāt
debēt excutere bona ⁊ iura hoſpitaliũ ab occupatoribus
⁊ dicit gl. iiij. ꝙ debent excutere repetēdo illa in iudicio.
Et ꝙ hec poſſint etiā in foro eccleſiaſtico. ꝓ hoc qđ no. de
re. eccle. nõ alie. epi. ⁊ ꝓcedit glo. ex eo qꝛ talia bona ſunt
eccleſiaſtica vt hic ⁊ eo. ti. de xenodochijs ⁊ ꝓ hoc indu-
cit Laud. qꝛ ꝓmouēdi ad beneficia iurāt ꝙ alienata ⁊ oc-
cupata iniuſte ꝓ poſſe repetēt ⁊ ad ius ⁊ ꝓprietatē ſui bñ-
ficij reducēt. Itē ꝙ de nouo nõ alienabũt. ⁊ ad hoc intēdit
illa forma ea que de bonis ⁊c̃. que quottidie de curia ro-
mana exit ⁊ ē tracta. de. e. c. epi. ⁊ de hoc. j. q. ix. ⁊. x. ⁊ de
hoc iuramēto de iureiur. nullus. debēt aũt iſti repetere in
iudicio vt predixi: vnde ſꝫm Pau. nõ ꝑ violētiā debēt oc-
cupare. C. vnde vi. ſi qs in tantā. xvj. q. j. placuit. ij. ⁊ ĩ hac
glo. ibi cũ ſit. de iurepatro. relatũ. Quinto no. ꝯ eos q
negligũt recuperare bona eccleſie. male eñi faciunt: qꝛ vt
dicit Gēꝫ. nedũ deperdita recuperare imo ſi poſſũt noua
acqrere tenētur: al's eñi ĩputat̃. xij. q. iiij. quicũqꝫ. C. arbi-
tut. qcqđ. ⁊ ſe nõ opponētes ꝯ vſurpatores vacatiōis tp̃e
puniũtur pena de qua in. c. generali. de elec. lib. vj. ⁊ dicit
Math. ꝙ ſi dũ ſe opponũt occidunt̃ occupatores nõ erũt
clerici: ſed opponētes irregulares: vt no. Archi. in. c. ge-
nerali. li. vj. ⁊ de hoc. ꝑ Inno. de reſti. ſpo. olim. j. Se-
xto no. ꝙ nõ debēt ꝑmittere domos d̃formari ruinis: vt di-
cit glo. hec eſt. ex hoc ꝓbat̃ mala adminiſtratio. nā tenent̃
reficere vt dicit glo. ꝓ hoc inducit Mathe. qꝛ ēt vſufru-
ctuarius ad ſarta infecta. i. reficiēda tecta. C. de vſur. eũ.
ff. de vſufruc. l. vſufructu legato. §. fi. ⁊. l. hactenus. ⁊ in
hac glo. in fi. de his que fi. a ma. par. ca. c. vlti. Septio
no. ꝙ hoſpitalia fuerũt iſtituta vt pauperes ibi reciperē-
tur ⁊ ad hoc ſunt ꝯſeruāda. e. ti. de xenodochijs. Octa-
uo no. ꝯ inhumanos. ꝓcoꝝ. in glo. in ver. inhumaniter. ⁊ ex-
ponit Pau. inhumaniter. i. irrationabiliter. lr̃a tñ magis
ꝓprie loqtur. nā iſti deputati ſup hoſpitalibus nõ exercē-
tes opera humanitatis inhumaniter faciũt. i. tanqꝫ caren-
tes humanitate. ⁊ ꝯ iſtos eſt qđ no. de re. eccle. nõ alie. qui
res. de rer. ꝑmu. mācipia. ⁊. c. iniuſtũ. xvj. q. j. qm̃ qcquid.
xij. q. ij. epſ. ⁊ dicit Gē. ꝙ in diſtricto examine tenebantur
⁊ ꝙ iſti videāt. que no. xxxij. q. vij. quid in oı̃bus vult di-
cere ꝙ ibi enumerant̃. x. ꝓcepta inter que eſt: furtũ non fa-
cies. nõ concupiſces rem proximi tui. ꝯ videt̃ iſta facere.
Nono. no. ꝙ res ordinate ad vnũ vſũ nõ debēt trahi ad
aliũ. ſimile. C. de rei. vxo. ac. l. vnica. de ꝯſe. di. ij. re vera.
⁊ d̃ hoc. j. i. ij. q. ⁊. iij. ſeq. ⁊ dic̃ gl. ēt ꝙ ñ debēt trahi ad ali-
um vſum ēt piũ. pro hoc iducũt Lau. ⁊ Gē. qꝛ nõ debent
diſcooperire vnũ altare vt aliud cooperiat̃. de ꝓbē. cum
cām. in auť. qũo oporteat epõs. §. ſi vero nõ fecerit. vbi d̃
hoc. colla. j. Math. inducit qꝛ clerici dicuntur vſurarij ⁊
nõ dñi. de dona. c. ij. facit. xij. q. iiij. ſacerdotes. qđ dic vt
dixi de pecu. cleri. c. fi. Decimo no. ꝙ ꝑ ſolā ſedē aplicā
põt res deputata ad vnũ vſũ pium ꝯuerti ad aliũ. de hoc
in glo. no. ꝑ hāc. ⁊. j. in. ij. ꝯrio. ⁊ in. iij. q. ⁊ duabus ſe. dicit
Lau. ꝙ papa hoc põt qꝛ põt diſpēſare de his legatis ad
pias cās. ꝓut vult de ſepul. cle. dudũ. §. pe. ē eñi guber-
nator in ſolidũ vniuerſalis eccleſie cuius caput eſt eccle-
ſia romana: ideo eius eſt tanꝗ capitis ad mēbra ſingula
alimēta tranſfundere. ix. q. iij. cũcta. ⁊. c. ꝑ principalem. d̃
exceſ. prela. cle. frequēs. §. preterea. ſimile inducit Laud
de principe ſeculari. ff. de adminiſtra. re. ad ciui. ꝑti. lega-
ta. ⁊ de hoc. j. in. ij. ꝯrio. ⁊ in hac glo. ibi relicta. imo nec ip-
ſum papā hoc facere decet. xij. q. ij. non liceat. Step. ⁊ in
fi. ⁊ in Spe. ti. ij. §. j. Vndecimo no. ꝙ ſup adminiſtra-
tione hoſpitaliũ ad ſciendũ cui pertineāt inſpicimus pa-
ctũ ſi qđ appoſitũ fuit in fundatione. de hoc in glo. ꝑ dio-
ceſanũ. pro hoc inducit Lau. qꝛ licitũ eſt cuilibet in limine
traditionis apponere rei ſue legē quā voluerit non a iure
ĩprobatam. ĩprobatā ꝟo nõ poſſit. xxviij. q. ij. Eleuterius
de ſer. nõ ordi. nullus. de pac. ꝑ totũ. de teſta. reqſiſti. ⁊ ex
hac lr̃a in eo qđ dicit in fundatione. arguit Mathe. ꝓ opi-
nione Jo. de. qua de ꝯſue. cũ dilectus. q dicit ꝙ epſ in fun-
datione poſſit eccleſiā alteri ſubijcere de ꝯſenſu fundato-
ris: nõ poſtea. lꝫ Inno. ibi dicat ꝙ ēt poſt fundationē an-
te ordinationē clericoꝝ. dic ꝙ ante ordinationē clericorꝫ
ſi epſ inſtituit ꝙ eccleſia reformet̃ ꝑ aliquos dꝫ inſtituiſſe
in fundatione: qꝛ per hoc nõ agit̃ de ꝑiudicio clericoꝝ ex
quo nondũ ſunt ibi clerici. generaliter aũt qũo poſſit epſ
vnā eccleſiā alteri ſubijcere. dic vt dixi de reli. domi. cõ-
ſtitutus. Duodecimo no. ꝙ ꝑ ꝯſuetudinē legitime pre-
ſcriptā mutat̃ ſtatus eccleſie. de hoc in glo. in verbo le-
gitime. ex quo no. ꝙ hoc caſu reqritur titulus ad ꝑſcribē-
dũ: vel tp̃s. de cuius ꝯrio nõ ſit memoria. ⁊ idē Pau. Gē.
ꝟo dicit ꝙ ſufficit ꝙ ſit rationabilis. ⁊ ꝙ ꝑ. xl. annos ꝑſcri-
pta. ⁊ hoc vbi eſt ꝯ ius: al's ſufficit ꝙ per. x. xij. di. ꝯſuetu-
do. de cõſue. c. fi. li. vj. ⁊ idē Mat. ⁊ Steph. q pro hoc ꝙ
ſufficit tp̃s. xl. annoꝝ ſine titulo. inducit qđ no. de cõſue. c.
fi. in glo. ⁊ de cau. poſ. cũ eccleſie. in glo. ⁊ ita primũ verꝰ
qꝛ hoc caſu inducit̃ ꝯſuetudo ꝯ epm̃ q fundat intentionem
de iure cõi vt hic in lr̃a: ibi de iure. iuncta glo. e. ti. cũ vene-
rabilis. ⁊ ad hoc. c. cũ eccleſia. dic ꝙ ibi patientia habēt ꝓ
titulo vt dicit ibi glo. nec ibi erat ꝯſuetudo ꝯ ius cõe.
Decimotertio no. ꝙ per priuilegium ſedis apoſtolice
põt gubernatio hoſpitaliũ ſpectare ad aliũ qꝫ ad epm̃. de
hoc in glo. hoc dicit quā no. Decimoqrto no. iſta quat-
tuor eq̃parari: ius cõe: vel ſtatutũ in fundatiõe pij loci ap-
poſitũ: ꝯſuetudinē preſcriptā: ⁊ priuilegiũ ſedis apoſtoli-
ce. Decimoqnto no. ꝙ indebite alienata de bonis ec-
cleſiaſticis debent reduci ad ſtatũ priſtinũ. de hoc in glo.
ad hec. Decimoſexto no. dꝫ iam inter facultates ⁊ ꝓuē-
tus. ex hoc arguit Paul. ꝙ in anno ſterilitatis ad minus
tenentur ꝙ̃ in anno fertilitatis: qđ tñ dicit nõ procedere

in leproſarijs

De Rel. domib

in leproſarijs vbi leproſi ſtāt ꝯtinue. hij enī nō poſſūt eijci
ꝓpter ſterilitatē. ſed ab initio debēt tot recipi quot poſ/
ſunt ſuſtentari ꝯſideratis oībus ſicut fit in alijs eccleſijs. de
vi. ⁊ ho. cle. q̄m. de ſta. regu. c. vno. li. vj. de hoc ēt. j. q. xj.

Op. in eo qḋ ꝓhibet hoſpitaliū prouentus ꝯuerti in
vſus miniſtroꝝ. nā miniſtri debēt inde viuere. de ꝓbē. cū
ſcōm. glo. in ver. vſus ſoluit ꝙ nō debēt ꝯuertere in vſus
ſuos vltra victū ⁊ veſtitū. ꝓ hoc lr̄a ibi dānabilr̄. ⁊ ſic ꝑ/
mittit ꝙ licite poſſint. ⁊ qḋ dixi. s̄. in. ix. notabili. ⁊ ex hoc
vr̄ ꝙ iſti ſūt ꝯparādi clericis q ēt debēt eſſe ꝯtēti victu ⁊
veſtitu. xvj. q. j. q̄m. q̄cq̄d. glo. tñ iſta dicit hic patere ꝙ ho
ſpitalarij fructus ēt ſeparatos a ſolo nō faciūt ſuos. qḋ di
cit Pau. verū ita ⁊ in vita ⁊ in morte nō poſſūt in ſuū pa/
trimoniū ꝯuertere. ſicut ēt ꝑlatus vbi prebēde nō ſunt di
ſtincte nec portiones priuilegiate portionē ⁊ partē dare
dꝫ ſacerdotibus ⁊ alijs intitulatis in eccleſia nec poſſet ſi
bi oīa retinere. xvj. q. j. ad hoc. i fi. ⁊. q. vij. c. j. ſimile qḋ no.
j. di. ius militare. in vlti. gl. xxiij. q. v. dicat. ſic ⁊ rector ho
ſpitalis oēs fructus vltra victū ⁊ veſtitū dare dꝫ paupe/
ribus ⁊ ad hoc pōt ꝯpelli vt. j. patet nec pōt ſibi eos reti
nere. que no. ⁊ in hoc erit dr̄ia inter iſtos ⁊ alios beneficia
tos. qꝛ de hoſpitalarijs certū eſt ꝙ ſūt meri vſuarij. ꝺ alijs
clericis nō eſt dubiū. ⁊ ego teneo ꝙ nō ſint meri vſuarij. qḋ
tñ dic vt dico de pecu. c. fi. Id aūt qḋ glo. dicit de fructi/
bus ſeparatis a ſolo ideo dixit: qꝛ de nō ſepatis n̄ eſt du/
biū: nā tales cenſenť pars fundi. ff. de rei ven. fructus. et
ſic hos ēt clerici nō faciūt ſuos. ſi aūt diceretur vſufructu
arij qualiter debeāt cauere pro veſtibus ⁊ alijs que vſu
ꝯſumunť. inſtat Math. ꝙ nō cadit hic. ſed dic vt de pig.
c. fi. Scḋo op. ꝙ res deputata ad vnū caſū poſſit trahi
ad aliū. de pen. q̄uis. li. vj. glo. ēt piū. tāgit ⁊ nō ſoluit dic
ꝙ illud ſit iuris auctoritate vt ibi. Itē hic nō dr̄ generalr̄
ꝙ rebus deputatis ad vnū vſū nō poſſumus vti ad aliuꝫ.
hic enī ſimpliciter nō ꝓcederet. ſed eo mō quē. j. eo. ꝯtrario di
co. ſꝫ hic ſolū dr̄ ꝙ rebus deputatis ad certū vſū largitio
ne fideliū. i. ad certū vſū piū nō debemus vti ad aliū vſū.
qḋ eſt ideo qꝛ ꝯ ius eſt mutare diſpoſitiones eoꝝ q largiti
ſūt: hoc ergo pōt ſolus papa qui eſt ſupra ius. ⁊ de hoc. s̄.
in. x. notabili. ⁊. j. q. v. ſed ſi loqueremur de rebus depu/
tatis ad alios vſus nō pios tūc dicendū ꝙ ad alios vſus
vti poſſūt hi in quoꝝ diſpoſitiōe ꝯſiſtūt: qꝛ in re ſua quilibꝫ
eſt moderator legitimus. de ſepul. ſup his. ⁊ qḋ dixi. s̄. in
xj. notabili. ⁊ ꝓ hoc pōt rn̄deri ⁊ alio modo ad. c. quāuis.
nā lꝫ carcer deputeť ad cuſtodiā. tñ iudex de ſuo carcere
pōt ēt diſponere ꝙ ſit ēt ad penā: vt ibi cū ad ipſū iudicem
ſpectet ſuus carcer in oībus que nō ſunt ꝯ ius. ex his infer
tur ꝯ opinionē que hꝫ ꝙ ſi notoria eſt ſuſpicio poſſit appel
lari ēt cā nō ꝓpoſita quā tꝫ glo. vt lit. nō ꝯte. accedēs. j. ⁊
Archi. ij. q. v. quotiēs. nā vt dicit Pau. lꝫ grauamē ſit ſuf
ficiens cā appellationis nō ſic ſuſpicio ſed ſuſpicio eſt cā
recuſationis. Itē notoriū bene excuſat a probatiōe ſed nō
a ꝓpoſitione. qḋ dic vt dixi in. d. c. accedens. ⁊ vult dice/
re Pau. ꝙ cū natura ſuſpitionis ſit operari recuſationeꝫ
nō appellationē: nō dꝫ trahi extra nāͫ ſuā. hec dic Pau.
ꝓcedere i ſuſpitione ꝑſone. ſecus dicit ſm quoſdā i ſuſpi/
tione loci de qua dicūt iſti verā eſſe opi. premiſſam qḋ ap
pellari poſſit ēt cā nō propoſita. de ap. ex parte. nā talē lo
cū aſſignādo iudex grauat. ergo pōt appellari. de appel.
vt debitus. nō enī neceſſe eſt ꝙ iudex grauet ex mēte. ſed
ſufficit ꝙ re ipſa. de offi. dele. ſignificantibus. de exce. di/
lecte. ⁊. c. ſignificarunt. Sed ex eo ꝙ iudex poſſit recuſari
nō ꝓpterea grauat. vnde ēt pater pōt eſſe iudex in cā filij
ſi nō recuſeť. vt no. iij. q. v. accuſatores. ⁊ de hoc in ſeq. ꝯ
trario. Tertio op. ad hoc de appel. dilecto. vbi lꝫ iu/
dex precipiēdo grauaſſet re ipſa: tñ neceſſe fuit ob exce/
ptionē ꝓpoſitā ⁊ nō admiſſā appellari: ⁊ ſic vr̄ neceſſariū
proponi exceptionē de loco ſuſpecto. So. Pau. ꝙ dici po
teſt. c. dilecto nō loqui de exceptione non notoria ⁊ ꝙ ibi
nō grauabat mēte nec re exequēdo mādatū pape ante pro
poſitā exceptionē q ꝑ partē potuiſſet omitti nō quo ad iu/
ſtificādum titulū: qꝛ de hoc ibi nō agiť. ſed de iuribus ap/
pellationis. ad. c. ſignificantibus. ⁊. c. dilecte. ⁊. c. ſignifi/
carūt. dicit Pau. ꝙ ibi iudex vere grauabat ex mente. tñ
errore iuris. ſed talis error nō excuſat. dicit ergo Pau. ꝙ
ſi preceptū ſuo effectu grauat nō eſt neceſſe ꝓponere exce
ptionē ⁊ ſic cū aſſignať locus nō tutus: qꝛ preceptū per ſe
grauat: pōt ab eo appellari. de appel. cum ceſſante. ſed ſi
nō appellať a ꝑcepto vel interlocutoria: ſed qꝛ exceptio ꝓ
poſita ꝯtra aduerſariū vel ꝯ iudicē nō admittiť tūc opor
tet ꝓbari exceptionē ꝓpoſitā ⁊ nō admiſſā ⁊ ob hoc appel
latū fuiſſe: vt in. c. dilecte. ⁊ ꝙ q̄n appellať a precepto vel
interlocutoria nō ſit prius opus exceptionē proponere. i/
ducit Pau. de no. ope. nūci. ſignificantibus. vbi hoc tenꝫ
Inno. de appel. c. j. li. vj. tutius tñ putat Pau. exceptio/
nē ꝓponere. dic vt dixi de appe. ex parte. vbi dixi ꝙ lꝫ no
torietas nō excuſet a ꝓponēdo ꝓ hoc nō iferť ꝙ q vult ap
pellare ob locū nō tutū excipere teneať de hoc corā iudi/
ce: ſed ſufficit ꝙ hanc cām inſerat in appellatione. iuxta.
c. vt debitus. eo. ti. ⁊ cle. appellāti. e. ti. ⁊ de hoc q̄n iudici
ꝯſtabat de loco nō tuto. ſi aūt ei nō ꝯſtabat expedit ꝙ de
hoc ꝓponatur: qꝛ nō dr̄ grauaſſe aſſignādo talē locū igno
ranter. de ſen. excō. venerabilibus. §. ⁊ hoc ipſū. ⁊ pote/
rit ꝓponi ꝑ ꝓcuratorē: ⁊ ſi nō admitteť exceptio tūc vere
grauabitur ⁊ appellare pōt. qḋ dixi plenius in. d. c. ex ꝑ/
te. Quarto op. ꝙ hi ad quos ſpectāt hoſpitalia nō in/
diſtincte poſſint ꝯpellere hoſpitalarios ad hec de qbus
hic: qꝛ poſſūt eſſe tales q nō habēt iuriſdictionē ⁊ ſic talis
ꝯpulſio erit ſine effectu. ꝯ id de offi. dele. ex lr̄is. ſo. Gē.
ponēdo partim verba Laud. que dico. j. q. xiij. ⁊. xiiij. ꝙ
ꝯpellūt auctoritate huius cle. ⁊ vr̄ velle ꝙ ēt ſi ſint alr̄s ꝑ/
uate perſone: tñ ꝯpellere poſſint ꝑ hāc cle. nā vt dic Gē.
ordinarius nō pōt ſe intromittere niſi in ipſoꝝ negligen/
tiā. imo ſm eū vr̄ ꝙ ordinarius in talibus locis nihil iuriſ
habeat. ar. de cēſi. c. fi. niſi in hoſpitalibus ſit eccleſia do/
tata lꝫ in eis ſit oratoriū. ar. d. c. fi. ⁊ de ꝯſe. di. j. vnicuiqꝫ.
ꝓ hoc qḋ dico. j. q. xij. nā ēt talia loca nō gaudēt imunitate
ſm Hoſt. in. d. c. fi. qḋ dic vt ibi dixi. Sed quoad hāc cle.
nō vr̄ ꝓcedere dictū ꝑcedēs qꝛ ſi iſti ad quos ꝑtinēt hoſpi
talia ſunt ꝑſone priuate nō pōt dici ꝙ ꝑ hāc cle. acgrāt po
teſtatē ſeu iuriſdictionē ꝯpellēdi: qꝛ nō exprimiť hic. pro
pterea ēt ipſe Gē. recedit ab illo dicēs poſſe aliter dici ꝙ
iſti hāc ꝯpulſionē ꝑ ſe nō faciēt ⁊ lr̄a hic ibi: ꝯpellere in
telligetur. i. ꝯpelli facere ſiĉ ſis expoſitio. ff. de his q no. i/
fa. l. furti. §. mādati. de admini. tu. ſi tutor. C. de ſuſpec. tu.
pietatis. alr̄s ſequi poſſet abſurdū pone enī ꝙ rector hoſpi
talis eſt clericus: ⁊ is ad quē talia ſpectāt laicus: haberet
ergo ꝯpulſionē in clericū qḋ eſſe nō poſſet niſi de ſpeciali
ꝯceſſione. xcvj. di. bene. xvj. q. j. in noua. de fo. ꝯpe. nul/
lus. C. de epiſ. ⁊ cle. auť. ſtatuimꝰ. qḋ nō eſt veriſimile pa/
pā hec ꝯcedere voluiſſe. ar. de offi. vica. cū in generali. li.
vj. de elec. eccleſia. ij. nec iſte eſt de caſibus in qbus laicus
in clericū habeat cohertioneꝫ. qui no. xxiij. q. v. ꝑ̇ncipes.
que no. ad ſimiles caſus. dic ġ ꝙ aut hi ad quos hoſpita/
lia ſpectāt. alr̄s habēt iuriſdictionē ſup hoſpitalarios ⁊ ꝑ
ſe ꝯpellēt. aut nō habēt ⁊ ꝯpellēt. i. ꝯpelli faciēt ꝑ habē
tes ꝑtātē ⁊ hoc qn̄s debeat fieri ꝯpulſio iudicialis: ſed
poſſet cē ꝙ ex pacto reſeruaſſent ſibi ꝑtātē ꝯpellēdi nō iu
dicialiť ſꝫ extraiudicialiť puta ſubtrahēdo fructus vel qḋ ſi/
mile. ⁊ hoc poſſet ꝯpetere ēt ꝑuato. ꝓ hoc qḋ dixi. de fo.
ꝯpe. verū. Quero in eo qḋ dicit de leproſarijs an pro
chialis ſacerdos ab his q itrāt domū leproſoꝝ poſſit pe/
tere canonicā? Mat. ꝙ nō: qꝛ ꝑinde eſt ac ſi ſani trāſiuerit

ad religionē niſi forte moriant̄ ex violētia lepre. multi enī moriunt̄ cū lepra ⁊ nō ex lepra. dicit tñ in hoc tenēdū cōſuetudinē regiōis. dic ꝙ qđ nō ꝓcedit nec determinatio in eo qđ cōparat leproſos religioſis. Itē qđ eſt ſine dubio q2 leproſi nō ſūt exēpti a ꝓrochiali ſacerdote. nec bona ſua fiunt loci niſi aliud ſit ex ꝓuilegio ɔceſſo illi loco: nec ſūt religioſi imo ſubſūt ſacerdoti ꝓrochiali ſicut pri⁹. de eccle. edi. c. ij. ⁊ qđ ibi dico in. ij. ⁊. iij. q. Scđo q̄ro in eo qđ ħ ꝓhibet̄ ꝓuētus deputatos in vſus pauperū cōuerti ad alios vſus: qd de hoc qđ quottidie fit? nā ſūt aliqua magna loca ɔuētualia in qbus ɔſueuerūt eē. xl. vel plures ꝑſone in diuinis dn̄o famulātes ⁊ pauperes reficiētes ⁊ nūc hec applicant̄ filijs ꝓncipū q forte neſciūt tergere naſū an hec faciētes vel fieri ꝓcurātes vel auxiliū vel ɔſiliū ipēdētes teneant̄ ad reſtitutionē faciendā deo ⁊ paupibus? Lau. n̄ audet ꝓcipitare ſniam. dic̄ tñ ꝙ ſi deus voluerit obſeruari ꝓcepta ſcđe tabule vt niſi reſtituat̄ ablatū ꝓximo quez qs dz diligere ſicut ſeipſū nō dimittat̄ peccatū. multominus dimittēt̄ ſi nō reſtituet̄ qđ deo idebite ſb̄tractū eſt: cū ex toto corde iuxta ꝓceptū ꝑme tabule deo obſeq teneamur. ſm no. xxxij. q. vij. qđ in oībus dic vt dixi. ſ̄. i. j. ɔ̄rio. ⁊ dic ꝙ lz ꝑlati male adminiſtrēt poſſūt de hoc corrigi ſed nō tenētur ad reſtitutionē ſicut tenētur hoſpitalarij q non faciūt fruct⁹ ſuos vt ibi dixi. ⁊ de hoc ēt. ſ̄. in. ix. notabili.

Tertio q̄ro ſi legata ⁊ oblata ad certū vſū nō poſſūt in illū ɔuerti? dicit Lap. ꝙ hec lr̄a itelligit̄ qn̄ poſſūt ad vſū deputatū ɔuerti quo caſu ad aliū vſum ꝑ inferiorē a papa ɔuerti nō poſſūt. ſec⁹ ſi nō poſſūt ɔuerti ad vſū ɔſtitutū: q2 tūc ad aliū ɔuerti poſſūt. ēt ꝑ inferiorē. facit de teſt. nos qdē ⁊ qđ ibi dixi ⁊ de hoc in duab⁹ ꝑxi. q. Quarto q̄ro legauit teſtator hoſpitale fieri ꝑ executores i fūdo ſuo ⁊ dotari ad vſū pauperū: ⁊ ꝙ rector poneret̄ ⁊ remoueret̄ per quēdā ꝑlatū: executores volūt auctoritate dioceſani facere eccl̄iam religioſoꝝ an poſſint: maxime ɔ̄dicēte illo ꝑlato. vr̄ ꝙ nō ꝑ hāc lr̄am. Cōtrariū ɔſuluit Jo. an. cū qbuſdā alijs vt refert Lau. ⁊ moti fuerūt: q2 q meli⁹ ⁊ magis facit nō facit aliud ſed idē. plus aūt eſt eccl̄iam religioſoꝝ facē q̄z hoſpitale. fac̄ de voto ſcriptu. ⁊ regu. plus. li. vj. In ɔ̄rium q2 voluntas defūcti ꝑ lege ſeruāda eſt. xiij. q. ij. c. vltima volūtas. de teſta. tua. de cele. miſ. cū marte. ſicut ⁊ forma mādati. nec plus hoc caſu ɔtinet minuſ. de ꝑbē. cui. de nō. ⁊. c. cū in illis. in fi. li. vj. ⁊ qđ no. in. d. regula plus. ⁊ regula cui licet. ⁊ in hoc vr̄ reſidere Lap. qđ placet. ⁊ plenius dic vt dixi in. d. c. nos qdē. in. iij. q. ⁊ in ꝑlibus ſeq. Et ad hoc qđ d̄r ꝙ q facit melius ⁊ magis ⁊c̄. dic illud ꝓcedere qn̄ min⁹ ɔtinet̄ ſub maiori. ⁊ ſic loqt̄. c. ſcripture. al's ſecus at i. q. ꝑmiſſa min⁹ nō ɔtinet̄ in maiori. Itē nō ē verum ſimpl'r ꝙ facere eccl̄iam religioſoꝝ ſit plus q̄ꝫ facere hoſpitale ſz poti⁹ hec ſūt diuerſa pietatis opa q̄ ſe habēt tanq̄ꝫ excedētia ⁊ exceſſa. ꝑ hoc qđ dixi de regu. ſane. Quinto q̄ro an talis alteratio poſſit fieri ꝑ legatū ſedis ap̄lice? vr̄ ꝙ nō. ſz ꝑ papā. ꝑ glo. ħ in ver. ap̄lice. ⁊ ꝑ. c. q trāſlationē. in ea alle. ⁊ de hoc. ſ̄. in. x. nōbili. ⁊ in. ij. ɔ̄rio. In ɔ̄rium qđ no. Jo. an. de elec. ſi abbatē. i. v̄. trāſferēdi. li. vj. đ ꝓui. aucte. e. li. nā in. c. ſi abbatē. dicit ꝙ aliud eſt dicere apoſtolice ſedis: aliud romani pontificis. vt in p2io poſſit legatus de latere: in ſcđo nō: ⁊ ſic cū hic dicat apoſtolice ſedis vr̄ legat⁹ poſſe. Lap. dicit verius videri ꝙ legat⁹ nō poſſit cū hoc ſit đ plenitudine ptātis quā legat⁹ nō hz. ar. de ꝑbē. cle. lr̄as. in ꝑn. ⁊ i fi. dicit tñ ꝙ forte ſi ɔſentiret heres defuncti ex cā hoc fieri poſſet nō ſolū ꝑ legatū ſed ēt ꝑ ep̄m. ſm no. de teſta. de his. ⁊. ſ̄. q. iij. ꝑ hoc q2 legatus nō poſſit inducit Lap. q2 hic agitur de eo ɔ̄ qđ diſponere eſt facere ɔ̄ legē qđ ſoli p2icipi vel pape licet. nā diſpoſitio teſtatoris facta ad certū vſuz maxime piū ꝑ lege ſeruari dz xiij. q. ij. vltima volūtas. ⁊ ibi glo. ⁊ ideo noīe ap̄lice ſedis intelligitur papa tm̄ ⁊ nō legatus. al's ſecus ⁊ tūc ꝓcedūt dicta Jo. an. qđ no. ⁊ ꝑ hoc dic ꝙ ēt ɔſentiēte herede hoc nō pōt alius a papa ꝑ hoc qđ dixi in. x. nōbili. ⁊ in. ij. ɔ̄rio. ⁊ de hoc dixi plenius in ꝓdicto. c. nos qdē. ⁊ no. Bar. ff. đ vſufruc. leg. l. legatū. Sexto q̄ro ꝑ cuius ſollicitudinē debēt ea q̄ ſunt deſtinata ad vſū piū ad illū ɔuerti? glo. ꝑ ſollicitudinē dicit ꝙ ꝑ ſollicitudinē dioceſani. e. ti. de xenodochijs. ⁊ dic vt ibi. Septimo q̄ro in eo ꝙ dicit per eos ad quos ſpectat de iure ꝓuidēdū quo ad hec de qb⁹ hic q ſunt illi? glo. vt ep̄i. dicit ꝙ ep̄s. qđ dic vt in. d. c. de xenodochijs. Hē. dicit ꝙ ſūt patroni ⁊ eoꝝ liberi. xvj. q. vij. filijs. ⁊. c. decernimus. ⁊ ep̄s. xvj. q. vij. oēs. dic ꝙ gl. ē verior. patroni v̄o nō habēt hoc ius ꝑ ſe: ſz ſolū pn̄t iſtare apud ep̄m ꝑ dicta iura. ⁊ ꝑ hoc qđ no. đ teſt. ex ꝑte. Itē idē Hē. j. §. vt aūt. dicit ꝙ ſi capella vel eccl̄ia vel aliud eſt ꝑ ſeruitorib⁹ deputatū tūc cōmiſſio ad ep̄m ſpectat. ꝑ. d. c. đ xenodochijs. xvj. q. vij. oēs. xviij. q. ij. Eleuterius. ꝑ hoc qđ dico. j̄. q. xiiij. ⁊ ꝑ hec ſoluitur q̄ſtio. de q̄. j̄. §. vt aūt. q. xiij. refert aūt an q̄ratur de ꝓuiſione ſuper fructib⁹ ɔuertēdis ad vſū ɔſtitutū ⁊ de hoc ꝓcedit q̄ſtio iſta: an de commiſſione quo ad deputandū rectorē ⁊ de hoc loqtur hoc vltimū dictū ⁊ eſt verū per iura ꝑalle. niſi fundator plenius ius ſibi reſeruauerit i fūdatiōe qđ pōt vt hic. Octauo q̄ro in eo qđ dicit de pacto appoſito in fundatione pone ꝙ ordinatū eſt inter ep̄m ⁊ capl'z ꝙ oēs pāni ſericei qui ſuper defunctis afferūtur ſint eccl̄ie ꝑ paramēto altaris maioris. deinde ɔtingit ꝙ q̄dā teſtatrix q̄ altare cōſtruxerat in eccl̄ia ordinauit ꝙ panni q ponerētur ſuꝑ ſepulchrū eius tā ſericei q̄z alij eſſent ſui altaris: an hec volūtas ꝑferetur ordinationi diutius obſeruate? vr̄ ꝙ ſic ꝑ hāc lr̄az q2 nō dz trahi ad aliū vſū ſine licentia pape ergo alijs hoc denegetur. ar. xxv. di. j. qualis. In ɔ̄rium de teſta. reqſiſti nam illa ordinatio ep̄i ⁊ capl'i eſt lex. x. q. iij. vnio. xij. q. ij. vulterane. de ma. ⁊ obe. ſi qs. Lau. dicit primū verius videri qđ tz Hēz. q2 vt nūc dixi ꝑ lege ſeruari dz teſtatoris volūtas. ar. ff. de admi. re. ad ci. ꝑti. decuriōes. §. j. đ ope. pubbli. pecuniā. vbi diſpoſitio teſtatoris prefertur legi ⁊ hoc ne alij retrahantur a libertate. ar. C. de bo. q̄ libe. l. ij. de ope. publi. l. ij. ⁊ hoc in his q̄ a teſtatore ꝓuenūt. ſecus in alijs in qbus abſurdū eſſet per teſtatorē auferri ſtatum iuris. ar. de elec. cle. cōſtitutio. §. iſuper. ⁊ qđ no. de elec. ꝙ ſicut. de teſta. officij. ⁊. d. c. reqſiſti. ⁊. ff. de reg. iur. nō debet. dic clarius ꝙ diſpoſitio ep̄i ꝑmiſſa dz intelligi niſi aliud diſpoſitū fuerit a teſtatore. nā licet teſtatori apponere legē ſue rei. de cōdi. appo. verū. đ do. cū dilecti. ⁊ hoc niſi diſponat per modū a iure iprobatū qđ nō pōt. d. c. reqſiti ff. de leg. j. nemo. ⁊ dixi. ſ̄. in. xj. nōbili. Nono q̄ro quare dicit in lr̄a deperdita ⁊ alienata? Pau. dicit ꝙ ideo vt remoueat obiectionē illiuſ falſe opinionis q̄ hz ꝙ ſi mādatur alicui ꝙ ea q̄ de bonis alicuius eccleſie: alienata iuenerit ſtudeat reuocare ad ius ⁊ ꝓprietatē eccl̄ie non poterit reuocare illa in qbus eccl̄ia ſolā poſſeſſionē amiſit: cū illa nō dicātur alienata quoꝝ dominū eſt apud eccl̄iam. ff. đ v̄b. ſignifi. alienatiōis. C. de fun. do. l. j. que opi. nō tenetur de reb. eccle. nō alie. ep̄i. q2 v̄bū alienata dz ſūmi in larga ſignificatiōe ⁊ tūc cōprehēdit nō tm̄ dominū ſz ēt poſſeſſionē. ff. de alie. mu. iudi. nō ſolū. in p2in. al's ſi res. §. pedi⁹ ⁊. l. ex hoc edicto. §. alienare. cū alijs iuribus ibi allega. ⁊ per ibi no. nō ꝓſequor q̄ hic dicit Pau. q2 ibi ponitur.

Decimo q̄ro an is cui cōmittitur vt alienata reuocet habeat ptātez ſimpl'r in oībus alienatis? Pau. dicit ꝙ nō ſed tm̄ in notorijs ſicut de ɔſeruatore d̄r. de offi. dele. c. j. li. vj. ⁊ hoc ſi ſcribitur alienāti. pro hoc qđ no. Compo. de elect. noſti. Si v̄o ſcribitur tertio procedit in forma iudicij de reb. eccle. nō alien. ad audientiā. de iudi. exhibita. ⁊ qđ ibi no. de hoc in Spe. de reſcrip. preſentia. §. ratione forme.

forme.ꝟ.itē in reſcripto.ſic intelligit Pau.hanc lr̄am.vt habēs iuriſditionē de iure vel ꝯſuetudine vel ꝓmeua iſtitutione vel priuilegio nō poſſit reuocare alienata ꝑ ſe i notarijs.ſed ſi ipſe nō alienauit ſed alter:tūc iuris ordine ſeruato reuocari faciet.i.reuocabit.⁊ dicit Pau.ꝙ ēt ad hoc agef ꝑ eū ad quē ſpectat.de ſucceſ.ab inteſt.c.fi.de reſcri.cle.j.⁊ q̄libet de illo loco ad hoc agere pōt.de re.eccle.nō alie.ſi qs. Undecimo q̄ro circa id qđ dixi in.xvj.nōbili an poſſūt bona imobilia hoſpitaliū vēdi ꝓpter elemoſynā pauperū? vꝫ ꝙ nō:ꝑ id qđ dixi in.d.nōbili. In ꝯuū.xij.q.ij.aurū.Pau.dicit ꝙ.c.aurū.loq̄tur de ſūme egentibus quos nō alere eſſet occidere.lxxxvj.di.paſce.⁊ tūc nō negatur hic q̄n poſſint bona alienari. Duodecimo quero an hoſpitalia teneātur ad onera ep̄alia? vr̄ ꝙ nō:q̄ꝛ hic dicif ꝙ eoꝝ ꝓuentus debēt ꝯuerti ad ſuſtentationē paupeꝝ ⁊ ſic nō tenētur ad cathedraticū nec ad ꝓcurationē ⁊ ſilia. que ſentit Pau.dicēs ꝙ lꝫ dioceſanus poſſit viſitare eccleſias quas clerici habēt intitulatas.de cēſi.c.fi.nō tn̄ hoſpitalia:ſed tn̄ īq̄rere pōt ꝯ negligentes vt hic.nā dos hoſpitaliū nō vr̄ ab initio fuiſſe aſſignata ꝓ talibus honeribus ſicut aſſignaf eccleſijs q̄ no.⁊ ꝓ hoc qđ dixi in.d.c.fi.de cēſi.⁊ ꝓcedūt hec q̄n hoſpitale nō eſt locus eccleſiaſticus qđ eſſe pōt eo.ti.ad hoc.⁊ qđ ibi dixi.ſed ſi eſt locꝰ eccleſiaſticus eſt maius dubiū:q̄ꝛ oīa talia tenētur ad onera ep̄alia:de prebē.de mona.tn̄ adhuc placet ꝙ hoſpitale nō teneaf ad hec onera.ꝑ predicta que no.⁊ facit qđ dixi in.iiij.ꝯrio.⁊.j.q.xiiij.⁊ ꝓcedit hec ꝓſupponēdo ꝙ nō ſit titulus beneficij.ſecus ſi eſſet beneficiū ꝑ id qđ dico.j.§.vt aūt.q.vij.⁊.xj. Decimotertio q̄ro vtrū habēt fundatores ꝑtātem cōpellēdi hoſpitalarios ad ea de quibus hic? ſol.hec qđ ꝓſupponit ꝙ cōpellere poſſint.de q̄ dic vt.ſ.ibi dixi in.iiij.ꝯrio.⁊ vi Lau.ꝓſupponere ꝙ poſſint.q̄rit eni vtrū hoc eueniat:ꝙ hi quoꝝ intereſt de iure ſtatuto ꝯſuetudine vel priuilegio repare domus ꝙ ipſi ꝑ ſe poſſūt cōpellere rectores ad talia ita ꝙ ordinarij locoꝝ nō poſſūt ſe itromittere niſi ꝓpter iſtoꝝ negligētiā.⁊ ex hoc ꝓſeq̄f ſequentē queſtionē.ſed de hoc dic vt dixi in.d.iiij.ꝯrio. Decimoquarto q̄ro an poſſint hoſpitalia taliter dari ꝙ ep̄s nō habeat in eis viſitationē vel alia iura ep̄alia:nec ſe intromittere poſſit de eiſdē.Lau.credit ꝙ ſic:dū tn̄ hoſpitale nō ſit ꝓ[i]ncipaliter edificatū ad miſſā celebrādā:ſed ad alia ſacramēta miniſtrāda:nec ſit ibi ꝯſtitutus vicarius ꝑpetuꝰ ſeu dos ꝓ eo aſſignata lꝫ ſit ibi altare ⁊ celebref de licētia ep̄i pauperibus ⁊ alijs:nō tn̄ in magnis feſtiuitatibus qđ vltimū no. Ex hoc habes ꝙ ēt ſi auctoritate ep̄i ſit inſtitutū altare in hoſpitali nō tn̄ ibi celebrabif i magnis feſtiuitatibus.ꝓ hoc de ꝯſe.di.j.ſi qs ex̄ ꝓrochias.⁊ qđ dico.eo.ti.ad h.q.iiij.⁊ dicit Lau.ꝙ ep̄s nihil pōt ſibi vēdicare ꝙ diu viuit fundator nec ēt poſt eius mortē niſi inquātū pōt de alijs legatis ꝓ aīa fundatoris relictis.hec dicit ꝓbari.de ꝯſe.di.j.vnicuiqꝫ.⁊.c.ſi qs extra parrochias.de teſta.ſi heredes.cū ibi no.dicēs cū talis locus nō ſit vere religioſus nō gaudet imunitate eccleſiaſtica.vt no.Hoſt.de cēſi.c.fi.de hoc.ſ.in.iiij.ꝯrio.⁊.q.xij.dicit ēt Lau.ꝙ degētes ibi recipiēt ſacra ab his in quoꝝ parrochijs ſūt loca.de eccle.edi.ad audiētiā.de peni.oīs.

Ver. In quo.

No.de ꝟbo iniūgimus qđ eſt ꝓcepti ⁊ neceſſitatē iportat.⁊ de hoc in glo.nō dicit.⁊ dicit Laud.ꝙ per hoc periculoſū vr̄ ordinarijs in hoc negligētibus.iiij.di.deniqꝫ. Scđo no.lr̄am ibi oīa ⁊ ſingula.ſi.ſ.titu.j.ne in agro.§.ſane.j.vbi dixi.in.j.nōbili.⁊ dic ſingula.ſ.loca ipa in ſtatū debitū reducere occupata deperdita:⁊ alienata recuperare:⁊ miſerabiles perſonas ad ſuſtentationē recipere.Pau.op.q̄ꝛ vr̄ ſuꝑfluitas in lr̄a ibi exēptos ⁊ alios priuilegiatos.So.qđ dicit priuilegiatos.dic tn̄ nō exemptos.de q̄bus de priui.q̄n̄.⁊ in alijs iuri.alle.in glo.in ꝟbo ꝓuilegiatos.q̄ hoc vult. Quero q̄ñ ꝯſtabit de negligētia eoꝝ ad quos hoc ꝑtinet? glo.hoc patebit.ſo.ꝙ cōſtabit ex facto notorio vel ꝑ aſſignationē termini quā ſingularif no.ad ea q̄ no.de elec.cū eccl'ia.de ꝯceſ.ꝓbē.ex ꝑte. In eo ꝙ ibi q̄rif de mō detegēdi negligētiā collatoris eo caſu quo beneficia nō vacāt.⁊ ſic terminus a iure nō eſt ſibi aſſignatus.habes eni ex hac glo.duos modos:ſꝫ ꝓ̄cipue no.modū notorietatis. Et in hac glo.in fi.ar.xvj.q.j.placuit.ex his no.ꝙ de iuriſdictiōe minoꝝ ꝓlatoꝝ dioceſani nō ſe intromittūt niſi in caſu negligētie.de hoc.j.ō cele.miſ.cle.j.in glo.argue.⁊ de hoc in ſeq.ꝯrio. Op.ad hoc nā lꝫ iferior ep̄o iuriſdictionē habeat ꝑ hoc nō tollif iuriſdictio ep̄i.de offi.or.cū ab eccleſiarū.So.Lap.ꝙ predicta ſūt intelligēda vbi iferiores ꝓlati iuriſdictionē habent ex priuilegio ap̄lico vt hic.vel ex ꝯſuetudine ꝓſcripta ita ꝙ nō ſolū ſit introducta ꝙ ſubditis ꝓlatis iuriſdictionē tribuat ſed ēt taliter ꝙ dioceſanꝰ illā exercere poſſit niſi ſupplēdo ipſoꝝ negligētiā vel defectū:⁊ q̄n taliſ iuriſdictio ad eoſdē inferiores nō ꝑtinet de iure cōi:al's ſi ꝑtinet de iure cōi ꝓcedit ꝯtrium:q̄ꝛ pōt ēt dioceſanus exercere ⁊ erit locus preuētiōi.de offi.or.paſtoralis.⁊.e.ti.cū ep̄s.li.vj.facit de offi.archipreſ.c.j.⁊.c.cū ſatis.de offi.archipreſ.c.vlti.⁊ qđ no.de ꝓbē.in lateranē.de capel.mo.c.ij.de cēſi.cū venerabilis.dic ꝙ de iure cōi nullus hꝫ iuriſdictionē in dioceſi niſi ep̄s.de offi.or.cū ab eccleſiarū.ſed in illos de collegio bene hꝫ prelatus collegij iuriſdictionē.e.ti.cū ab eccleſiarū.vbi de hoc quo ad ꝓdicta dic tn̄ ꝙ mēs Lap.eſt ꝙ q̄ñocūqꝫ inferior ep̄o iuriſdictionem habeat intelligif habere ꝑ modū cumulatiōis ⁊ ſine ꝓiudicio ep̄i:ita ꝙ ēt ep̄s pōt exercere ⁊ locus erit preuētioni ꝑ predicta niſi de iure ſpāli ſit inductum ꝙ inferior faciat gradū ꝯ ep̄m.i.ꝙ ep̄s nō poſſit ſe īpedire niſi in caſu negligentie:qđ dic vt i predictis iuribus. Scđo q̄ro an ep̄s poſſit ſupplere negligētie fundatoris eo viuēte vl' eo mortuo negligentiā heredū? Lau.ꝙ ſic.niſi al's cōſtaret de donatione ⁊ pollicitatiōe.de teſta.nos q̄dē.xvij.q.iiij.ſunt.q vult dicere niſi plenius ius ſibi reſeruauerit fundator. Bē.dicit fruſtra de his excitari:tn̄ hec loca ſtatim cū ſunt ad certos vſus deputata ſubijciant dioceſano:ideo defectū vel negligentiā ſtatim ſupplebit dioceſanus vt hic.

Tertio q̄ro ſi ordinarius i hoc erit negligēs qs ſupplebit? q̄dā ꝙ ſolus papa ꝑ lr̄am ibi ordinarius locoꝝ.nā archiep̄s nō eſt ordinarius in dioceſi ſui ſuffraganei.de of.or.paſtoralis. Quidā eni doctor cuius nomē nō inuenio q ſcripſit ſuꝑ hoc volumine dicit ꝙ archiep̄s poterit:q̄ꝛ lꝫ nō ſit ordinarius:tn̄ hꝫ iuriſdictionē in caſibus negligentie.ix.q.iij.cū ſimus.ꝓ hoc de cēſi.c.j.§.notoria.lib.vj.qđ tn̄ intellige vt ibi ⁊ plenius no.de ſup.ne.ꝓla.c.j.lib.vj.⁊ dic ꝙ regul'r hoc nō pōt niſi in caſibus a iure exꝓ̄ſſis vt in notorijs.d.§.notoria.⁊ alijs notatꝭ.de of.dele.paſtoral.

Ver. Contradictores.

Premiſſa vel aliqđ premiſſoꝝ fauorē.cōcor.de hereti.ſi aduerſus. Op.ꝙ nō poſſint coherceri ꝯdictores.nā licitū eſt ꝯdicere pro ſuo iure ⁊ nemini iniuriam facit ⁊c̄.de elec.cū eccleſia.So.Pau.ꝙ hec cl'a ꝯtradictores ⁊c̄.intelligif de his q de facto nō de iure ꝯdicūt:vt no.de prebē.pilloꝝ. Scđo op.in eo ꝙ permittit coherceri ꝯdictores cuiuſcūqꝫ ſtatus ⁊ ſic ēt maiores.ꝯ id de ma.⁊ obe.cū inferior.So.Pau.ꝙ oēs ſūt minores virtute huiꝰ cōmiſſiōis.ꝓ hoc de offi.dele.ſane.ij.de off.leg.c.ij. Quero que ꝑtās detur ꝑ hāc clauſulā ꝯdictores? Lau.dicit ꝙ per eā merus executor acq̄rit cognitionē ⁊ cohertionem.ꝓ hoc qđ no.de offi.dele.c.fi.⁊ ꝓbatur hic. Scđo q̄ro de quibus remedijs loquif lr̄a ibi alijs iuris remedijs?

glo. intelligit de inuocatione brachij ſecularis. idē Lau. p hoc de heret. vt officiū. §. deniqȝ. ⁊ ſeq. li. vj. ⁊ iura que al legant. de offi. or. c. j. Step. dicit hoc pcedere quo ad ſub ditos nō exēptos: q̄ tunc ordinaria poteſtate procedit or dinarius ꝯ eos. ſecus ꝯ exēptos q̄ tūc apoſtolica. de offi. or. irrefragabili. de here. ad abolendā. in fi. ⁊ ſic nō hȝ lo cū inuocatio brachij ſecularis ſm opi. que habet ꝙ dele gatus nō poſſit iuocare quā tȝ Archi. xxiij. q. v. admini ſtratores. ⁊ de hereti. vt offi. li. vj. cuius ꝯrium tȝ Vincē. de offi. dele. ſignificaſti. qđ eſt veriuſ ⁊ cōius. vt. d. c. ſigni ficaſti. ⁊ ſic in caſu huius cle. pcedit indiſtincte. Item hic ſm Pau. poterūt indicere multā ēt extraneis. ff. ſi quis ius di. nō obtem. l. vna. ⁊ qđ no. de offi. dele. c. j. c. de cau ſis. vel extraordinarie puniēt quātū equū fuerit viſū. arg. ff. ne vis fiat ei. ſi quis miſſus. de publi. ⁊ vectig. licitatio. §. qđ illicite. vel p captionē pignoꝝ cobercebūt. ar. de iu reiur. iniuriarū. §. j. ⁊. ij. vel ſm Gēȝ. vtenť gladio tpali ſi habēt. de ſen. excō. dilecto. dic ꝙ oīa hec pcedūt: debēt tn̄ vti remedijs que putauerint magis vtilia. vt lit. non cō teſta. q̄ñ. in fi.

Uer. Ut autem. Diuidiť in tres partes. ſcđa ibi illa ēt: tertia ibi ꝙ ſi ſecus. ⁊ qđ cōtineat dic vt. ſ. ea. cle. in pn. in glo. j. in qbus. ſ. locis cōmittēdis pſonis idoneis. vt ſ. pſentias. concor. de fo. cōp. cle. j. de ſepul. cle. dudū. ꝟ. facturi. ĵ. e. ti. j. cle. j. No. caſū in quo ꝯſuetudo nō tȝ de hoc in glo. in verbo reprobamus. ⁊ in ea ibi cū cōcordan tijs. ſ. ti. j. ne in agro. §. ſane prioratus. ⁊ cle. ij. in fi. ĵ. titu. j. cle. j. in prin. Scđo no. principē poſſe reprobare ꝯſue tudinē ſpecialiū locoꝝ. ſ. ti. j. cle. vlti. in fi. de cōſti. c. j. lib. vj. C. cōia. de ſucceſ. auť. oēs. Tertio no. ꝙ tpe fundatio nis poteſt apponi ſpecialis natura ipi hoſpitali. puta ꝙ cōferatur in beneficium vt hic: ⁊ ſic lȝ tpe fundationis qđ poſtea nō licet. de cōſue. cū dilectus. ⁊ qđ ibi no. Ex hoc no. Mathe. vnū caſum ſpecialē ꝙ poſſunt hoſpitalia con ferri in titulū beneficij q̄ñ ſic fuit ab initio cōſtitutū. Secū dus caſus q̄ñ per electionē rectores taliū locoꝝ aſſumun tur vt hic: ⁊ qđ dixi de electione intelligit gl. in verbo ele ctionē. eo caſu quo per ſuperiorē eſt cōfirmanda. quā glo. ſingulariter no. ad id qđ dico in ſeq. notabili. Quarto no. ex eo qđ dixi in precedēti notabili ꝙ beneficiū electiuū ꝓprie dr̄ q̄ñ in eo pcediť per electionē. que exigit ꝯfirma tionē ſuperioris. ⁊ ſic ſecus ſi electio nō egerit ꝯfirmatiōe ſi alicubi canonici eligunt cōcanonicū ⁊ ſtati electus ha bet ius ſine alia cōfirmatione. quo caſu beneficiū nō diciť electiuū per hanc gl. qđ eſt vtile ſcire propter gr̄as apo ſtolicas in quibus mandať prouideri de beneficio ſpectā te ad electionē alicuius: q̄ nō veniret niſi electio ꝓprie ſū pta in qua fit cōfirmatio vt hic. pro hoc de ꝑbē. vt in illis li. vj. ſed ſi electio canonicatus de ꝯſuetudine indiget con firmatione diceť canonicatus eſſe beneficiū electiuū per ꝑdicta. ⁊ ſic. ſi mādareť ꝓuideri de beneficio ſpectante ad collationē capituli nō veniet talis canonicatus. ⁊ ſic con ſului in eccleſia ferrariē. per hāc gl. ⁊ p hoc qđ dixi de cō ſue. nō eſt. ⁊ qđ no. Jo. an. in ſpec. de acti. ⁊ peti. §. ſup pe titōibus. ad fi. ver. plr̄as quoqȝ. vbi tȝ ſufficere quo ad ca ſum. c. cum in illis. ꝙ beneficiū ſit electiuū. de ꝯſue. antiq. que hȝ vim legis ⁊ in talibus. ſ. diſponendo de modo ele ctionis hȝ magnā vim. de cōſue. cū dilectus. de verb. ſig. abbate. ⁊ qđ ibi no. ⁊ hec ſigna. Quinto no. ꝙ hoſpita lia ꝯferri debēt viris prouidis idoneis ⁊ boni teſtimonij. ⁊ exponit Gē. teſtimonij. i. opinionis ⁊ fame. ff. de queſti. ꝺ mino. §. tormēta. de teſti. l. iij. ⁊ hoc no. Pau. ꝙ repelli poſſunt ꝑpter infamiā. p hoc. iij. q. vij. c. j. ⁊. c. infames. ⁊ no. Pau. ꝙ lr̄a dicit viris ꝓuidis: ⁊ nō dicit clericis nec religioſis. qđ facit ad id qđ dicit. ĵ. q. j. ⁊. ij. Ex hoc inferť Pau. ꝙ hoc officiū nō eſt eccl'iaſticum: al's laicus nō eſſet capax. Sexto no. ꝙ hoſpitalia ꝯferri debēt his qui ve lint ⁊ valeant ea vtiliter regere. de hoc in glo. cū effectu. Septio no. ex hoc ſm Gē. ꝙ nō debēt cōmitti ignaris. ar. ff. de cuſto. re. l. fi. q̄ graue eſt inepτos ⁊c̄. xix. q. iij. mo naſterijs. xxxvij. di. q̄ de mēſa. ⁊ de elec. cū in magiſtruȝ. cū ſimilibus. itē debēt cōmitti volentibus. q̄ volēti nihil difficile. ff. de excu. artifi. l. j. li. x. ⁊ volūtariū chriſtus dili git. xv. q. j. nō eſt. xxiij. q. vj. §. de his. cū p volūtatē ſeu per negligentiā cūcta ledi dicanť. in auť. de queſti. §. pe. coll. vj. ⁊ poteſtas ſcientie ⁊ volūtati plurimū ſuffragatur. de ſup. ne. prela. grandi. li. vj. in auť. de defen. ciui. §. j. colla. iij. ꝟ. oēs res geſtas faciūt ſcire velle poteſtas. Octa uo no. ꝙ hoſpitale nō dȝ cōmitti ei de quo ſit veriſimilis ꝑſūptio ꝙ eius bona cōuertat in alios vſus ꝙ̄ cōſtitutos ⁊ ꝑpter talē preſūptionē dicit Pau. quē repelli ēt a prela tura. xxviij. di. ꝺ ſiracuſane. Et p hoc ꝙ attēdať id qđ eſt veriſimile. eſt de teſti. in lr̄is. ff. de cōdi. inſti. que ſub ꝯdi.

Op. ꝙ ex vi ꝯſuetudinis poſſit hoſpitale cōmitti cleri co. de prebē. cū de beneficio. li. vj. ſoluit Gē. ꝙ in benefi cijs religioſoꝝ bene valet conſuetudo vt ibi. ſecus hic. ⁊ idē Mathe. dic ꝙ ēt hic valeret niſi eſſet hic approbata. vt dicit glo. in verbo reprobamus. ⁊ idē Pau. Scđo op. ad hoc ꝙ ēt ſi nō eſſet hic reprobata nō dȝ tenere tanꝙ̄ que eſſet ꝯ ius ⁊ violans decreta mortaliter peccat. xxv. q. j. violatores. ſoluit Mathe. referēdo que no. Inno. de cōſue. ſup Rica. in fi. ⁊ glo. de ꝓba. ad noſtrā. dic vt dixi de ꝯſue. c. fi. ⁊ precipue in repetitiōe ⁊ quo ad hoc dic ſtā dum ei qđ dixi in precedēti ꝯrio. Nam ſi ex cā rationabilī inducit ꝯſuetudo nō violanť canones: q̄ eoꝝ permiſſione induciť. d. c. fi. tangit ēt Mathe. aliqua alia de ꝯſuetudi ne que dico. ĵ. q. viij. ⁊ duabus ſe. Quero an hoc ho ſpitale poſſit in beneficiū cōferri religioſo. Glo. de reli gio. ar. ꝙ ſic p id qđ no. Inno. de eccle. edi. in. c. ij. vbi dicit collegiū leproſoꝝ eſſe religioſū ⁊ licitū p. c. quidā. xviij. q. ij. deinde refert glo. Archi. ibi tenere ꝯrium qđ approbat glo. dicēs dictū Inno. nō eſſe verū. ⁊ idem Pau. niſi ho ſpitale haberet curā vt ēt dicit glo. vel eſſet alicuius reli gionis. ⁊ ſilr̄ dicit Pau. dictum Inno. nō eſſe verū. qđ ꝓ bat rōnes de quibus dixi in. d. c. ij. ⁊ ꝙ religioſus nō poſ ſit prefici hoſpitali qđ tȝ ēt Lau. niſi ſit hoſpitale eiuſdem religionis. ar. de prebē. cle. per lr̄as. Gen. dicit predicta pcedere maxime ſi hoſpitale nō ſit eiuſdē religionis. ⁊ in hoc accedit opi. Pau. q nō curat an ſit eiuſdē religionis an alterius: qđ eſt verius ꝙ̄ id quod prime dixit Laud. ſalua tn̄ diſpoſitione cle. j. de elec. ad. c. quidam. Reſpō de vt in glo. ⁊ in ea ibi martiria. i. eccleſias ſeculares. i. in honore martyrū cōſtructas. Secūdo quero an laicus poſſit prefici hoſpitali. glo. de religio. ibi de laicis. dicit ꝙ ſic etiā ſi rector habeat curā pauperū. Idē Pau. dicēs ꝙ hoc vult lr̄a ibi viris prouidis. que nō diſtinguit inter clericos ⁊ laicos. xxxj. q. j. ꝙ ſi dormierit. Idē Gē. nā lai ci vt plurimū ſunt in talibus exercitati ⁊ fructuoſius ta lia regere poſſūt ꝙ̄ clerici. pro hoc. xviij. q. ij. quidā. indu cēdo vt. ſ. e. glo. Op. ad hoc q̄ ſi rector hoſpitalis hȝ curam deberet poſſe prefici monachis. de ſta. mona. qđ dei. So. vt in ea. glo. ibi nec ſufficeret. que dicit ꝯrium in telligendum de cura ſurgente a poteſtate clauium ⁊ eſt ſi gnāda. ⁊ idem Pau. dicēs ꝙ iſti hoſpitalarij nō cōferunt ſacramenta nec diuina celebrant: ſed tn̄ diſpenſant pro uētus i vſū perſonaꝝ miſerabiliū. pro hoc. viij. q. j. in fi. ⁊ ſequens equiparatio de tutoribus ⁊ curatoribus q ſunt laici nō clerici. lxxxviij. di. c. vlt. xxj. q. iij. Ciprian⁹. hec di cit Pau. procedere in hoſpitalibus traditis in poteſta te perſone eccleſiaſtice de quibus dubium poterit eſſe an poſſent conferri laicis. ſed de hoſpitalibus que faciunt laici de

laici de domibꝰ retinendo eas ſub ſuo dñio nullũ dubium
ꝗ ꝙ ſic poſſunt retinere.no.e.ti.ad hec.⁊ facit qđ no.Inno.
de dona.inter.⁊ Hoſti.in ſũma.de regu.§.j.ver.qd de ru
ſticis.⁊ Spe.de ſta.mo.ver.xxxvj.⁊ facit qđ dixi.ſ.i pn.q
xiiij. Tertio q̃ro an poſſit hoſpitale cõmitti laico habẽ/
ti filios vel vxorẽ ex qua poſſit veriſimiliter filios ꝓcreare
glo.ea.ibi in pꝛima tñ.dicit ꝙ olim fuit ꝓhibitum in hac cõ
pilatione ⁊ poſtea ſublatũ ⁊ ſic videt̃ velle ꝙ hoc fieri poſ
ſit.Stepha.dicit hoc fieri nõ poſſe ꝑ lr̃am iſtam q̃ dicit cõ/
miſſionem faciendã talibus de qbus nõ ſit p̃ſumptio veri
ſimilis ꝙ bona ꝯuertant in alios vſus.ꝓ hoc qđ dixi.ſ.in
viij.notabili.dic ꝙ tutum ẽ hoc cauere:tñ qꝛ poſſet ꝯtinge
re ꝙ de habẽte filios nõ erit talis p̃ſumptio valet cõmiſſio
ex quo nõ eſt hic expꝛeſſe ꝓhibita. Quarto q̃ro an poſ/
ſit cõmitti mulieri? Pau.ꝙ ſic:qꝛ etiã monaſterio ꝑeeſſe
põt.de maio.⁊ obe.dilecta.de elec.indẽnitatibus.lib.vj.
ſ.ti.j.cle.ij.⁊ hoc maxime in hoſpitalibus deputatis femi
neo ſexui. Quinto quero cuius etatis dꝫ eſſe hoſpitala
rius? dicit Pau.ꝙ ex quo hic nihil dicit relĩquit̃ arbitrio
iudicis.de offi.dele.de cauſis.Pe.de ancha.dicit ꝓbabi
liter poſſe dici ꝙ ad ſimilitudinẽ tutorum vel curatoꝝ de/
bent compleſſe.xxv.annũ.qꝛ abſurdum eſt ꝙ adminiſtrent
p̃trimonium pauperum q nõ poſſunt admĩſtrare ꝓpꝛiuꝫ.C.
de legit.tuto.l.fi.nam cura taliũ p̃ncipaliter non ꝯſiſtit in
ſpũalitate ſed in tꝑalitate.⁊ ſic nõ ob.de iudi.c.fi.li.vj.'qđ
placet eo caſu quo nõ conferunt̃ in beneficium eccleſiaſti/
cum:tñ ex quo tempus nõ eſt ſtatutũ a iure valebit cõmiſ/
ſio ante dictuꝫ tẽpus ꝑ id quod dicit Pau. Sexto q̃ro
de intellectu lr̃e in eo ꝙ ꝓhibet hoſpitale ꝯferri in benefi/
cium.So.Pau.exponẽdo bñficium.i.in titulum beneficij
de p̃ben.cle.ꝑ litteras.debent ergo talia viris idoneis cõ
mitti gubernãda:ſed nõ in titulum ꝯcedi:⁊ de hoc in ſe.q.

Septimo quero quo ad q̃onem p̃cedentem q̃ ẽ differẽ/
tia inter ꝯferri in titulũ vel cõmitti:videt̃ ꝙ nulla.de ſup.
neg.p̃la.cle.qꝛ regulares ſ.ti.j.ne in agro.vbi collatio et
cõmiſſio eq̃parant̃.So.Paul.ꝙ hec duo ſumunt̃ q̃nqꝫ vt
diuerſa reſpectu eiuſdẽ finis ⁊ effectus.q̃nqꝫ vt idẽ vt i cõ
trarijs.quod ꝯtingit q̃n dat̃ bñficium eccl'iaſticum ſiue dãſ
vtatur v̾bo collationis ſiue cõmiſſionis.vñ hic non vult
oſtendere dĩam inter ꝯferre ⁊ cõmittere.ſed vtrũqꝫ ꝓhi/
bere ſi fiat in bñficium.ꝓhibet̃ aũt ſm̃ Pau.hoſpitale cõ
ferri vel cõmitti in bñficium eccl'iaſticum:qꝛ opoꝛteret re/
cipientẽ eẽ clericum.de trãſac.ex lr̃is.⁊ fructus facere ſu/
os maxime cum eſſet bñficium ſimplex ⁊ tenet̃ ad horas ⁊
alia ad q̃ tenent̃ clerici bñficiati:ſed ſi gubernatio ſimplici
ter cõmittit̃ hec ceſſant.Item bñficia ꝯferri debẽt itra cer/
tum tp̃s.de ꝯceſ.p̃ben.c.ij.⁊ in eis habẽdis iſtitutio eſt ne
ceſſaria.regula.j.lib.vj.ſed in hac cõmiſſione tp̃s nõ ẽ limi
tatum nec iſtitutio ẽ neceſſaria nec repellit̃ p̃textu bigamie
vel ſimilis defectus ſicut repellit̃ a bñficio.dicit ẽt Pau.
quo ad hoc ꝙ lꝫ bñficium ſignificet omne qđ gratis ⁊ libe/
raliter conferẽ:tñ ſtricte ſumptum hic ſumit̃ ꝓ eccleſiaſti/
co qđ no.nã ſingulariter hoc ꝓbat hec lr̃a.'tñ ꝓ hoc modo
accipiendi facit hec lr̃a in eo quod p̃miſit de clericis ſecu/
laribus qbus cle.⁊ nõ laicis bñficium eccl'iaſticum ꝯfert̃.
d.c.ex lr̃is.q̃nqꝫ tñ ſm̃ Pau.dat̃ bñficium in ſuſtentatiõe
tñ.l.di.ſtudeat.de cle.pug.in duel.c.ij.xxviij.di.in p̃ſby
terum.⁊ q̃nqꝫ ꝓpter altaris ſeruiciũ.de p̃ben.cũ ſecũdum:
neutro tamen iſtoꝝ caſuũ poteſt hoſpitale in bñficiuꝫ ꝯce
di vt hic:qꝛ in eo p̃ncipaliter reſpicit̃ ſubuẽtio pauperum
nõ gubernatoris ꝓuiſio vel celebꝛatio diuinoꝝ.Itẽ ſi dici/
mus ꝙ rector hoſpitalis ſit tꝑalis ſicut tutor ⁊ curator đ q
bus ſequit̃ in lr̃a ⁊ gubernator vꝛbis rome.de elec.funda
mẽta.lib.vj.⁊ alij rectores ciuitatũ.de qbus no.de iudi.c.
vlti.ſatis pꝫ differentia iter hoſpitale ⁊ bñficium:qꝛ bñfi/
cia debẽt eſſe ꝑpetua.v.di.p̃cepta.dicit tñ Pau.ꝯſuetudi
nem habere ꝙ hoſpitalia cõmittant̃ ꝑpetuo regẽda.ꝓ hoc
lr̃a ibi regere.⁊ de hoc.j.q.xiiij. Octauo q̃ro in eo qđ h̾
dicit de ꝯſuetudine de qua dixi ẽt.ſ.in.j.⁊.ij.ꝯrio.pone ꝙ
diuerſe ſunt ꝯſuetudines litigantiũ ⁊ locoꝝ contractus et
iudicioꝛum que ſeruabit̃.Mathe.querit lꝫ impertinenter
⁊ ſoluit ꝙ conſeruabit̃ ꝯſuetudo ꝯctus.ff.de vſur.l.j.not.
Inno.in Rica.de conſue.dic vt dixi de ꝯſue.c.fi. Nono
quero an ꝯſuetudo foꝛi ſecularis debeat obſeruari in foꝛo
eccl'iaſtico? videt̃ ꝙ ſic.de eo qui mit.in poſ.cũ veniſſet.di
cit Mathe.ꝙ multotiẽs vidit dubitari ⁊ ꝙ multi magni vi
ri tenebant ꝙ ſic ꝑ illud.c.qđ parum facit ſm̃ euꝫ qđ dicit
ꝙ non debet ſeruari:qꝛ ꝯſuetudo ſecularium non põt obli
gare eccl'iam.x.di.c.j.ad.c.cũ veniſſet.dicit ꝙ nõ loquitur
de cõſuetudine laicoꝝ ſed potius de eccleſiaſtica:aliter ẽt
põt reſponderi vt ibi dico. Decimo q̃ro ſi ẽ cõſuetudo
in eccleſijs alicuiꝰ ciuitatis vel dioceſis ꝑ maioꝛi parte an
debeat ſeruari ẽt in eccleſijs vbi conſuetudo non eſt? dicit
Mathe.ꝙ aut agit̃ de pari ad parẽ:aut de inferioꝛi ad ſu/
ꝑioꝛem.p̃mo caſu ꝯſuetudo nõ ſeruabit̃ in alijs eccleſijs.x
ij.di.illud.ſc̓do caſu ꝯſuetudo ſuꝑioꝛis loci ſeruabit̃ in ec/
cleſia iferioꝛi.de offi.archi.dilecto.vbi de hoc ꝑ Inno.

Undecimo q̃ro de intellectu lr̃e in eo ꝙ hic ꝯſiderat̃ id
qđ fuit in fundatione ꝯſtitutũ? Lau.exemplificat vt qꝛ fun
dator diſponit ꝙ clericus ſecularis de genere ſuo q̃diu re
perit̃ idoneus ibi ponat̃ ꝙ habeat quottidie miſſam ꝓ đ
functo celebꝛare:⁊ vitã pauperũ gerere.iuxta.c.ſignifica/
tum.de p̃ben.⁊ facit de elec.ſignificaſti.de reſti.ſpo.olim
j.⁊ ex quo eẽt ibi ꝑpetua vicaria ſic dotata haberet ibi ep̃s
viſitationẽ.⁊ ꝑ ꝯſequẽs ꝓcurationẽ.ꝑ id quod no.Inno.đ
cenſi.c.fi.⁊ ꝓ hoc qđ dixi.ſ.in pꝛin.q.xij. Duodecio q̃/
ro in eo ꝙ ꝑmittit ꝓuideri clerico de hoſpitali eo caſu in q̃
ꝑ electionẽ erat reformãdũ qd de collatione? Pau.dic ſe/
cus eẽ qꝛ lr̃a iſta excipit tñ duos caſus.Idẽ Gen.q expſ/
ſius dicit ꝙ cũ ꝑ electionem ꝓuidet̃ hoc euenit:vt qꝛ locus
fuit ꝯſtitutus collegiatꝰ quo caſu collegij ẽ electio.xvj.q.
vlti.ꝯgregatio.de elec.nullus.⁊ hoc caſu ne electꝰ fruſtre
tur effectu electionis hꝫ locum ꝓ bñficio.⁊ idẽ dicit ẽt ſi nõ
ab initio fuit ꝯſtitutũ:ſꝫ al's quomodo ꝑ ꝯſuetudinẽ habe/
at eligi:cũ idiſtincte h̾ loquat̃ vt ⁊ p̃cedens lr̃a q̃ ꝓhibet cõ
ferri in bñficium ꝓcedit ſolũ in actu collationis ⁊ illo caſu
tñ reprobatur hic ꝯſuetudo.qđ facit ad ea q̃ dico in ſe.q.

Decimotertio q̃ro eo caſu quo ꝑ electionẽ reformatur
an ſeruabit̃ forma.c.qꝛ ꝓpter? Step.ꝙ nõ:qꝛ ꝑ vacationeꝫ
talium non dꝫ eccleſia viduata.facit qđ no.Io.mo.đ elec.
cupientes.in pꝛin.li.vj.⁊ ad hãc electionẽ poterũt admit
ti laici cũ clericis.vt no.Io.mo.de elec.ex eo quod.lib.vj
dic verius ꝙ intẽtio lr̃e videt̃ eſſe ꝙ ſit caſus in quo ꝓuide
bat̃ ꝑ electionẽ ſicut fit cũ fit electio p̃lati:⁊ tũc non vident̃
ꝓcedere p̃miſſa.ad qd eniꝫ ꝑmitteret eligi clericũ ſi electio
fiebat ꝑ laicos.mẽs enim videt̃ eẽ ꝙ vt hec bñficia melius
dirigant̃ ad vſus pauperũ nõ fiant bñficia nec ꝓuideat̃ de
eis i titulũ bñficij eccl'iaſtici niſi alterũ de duobꝰ occurrat
vel ꝑ electionẽ ſit faciẽda ꝓuiſio vel ſic ab initio ſit ꝯſtitu/
tũ.qbus duobus caſibus ꝓuidebit̃ tãqꝫ de bñficijs:ꝓ hoc
quod dixi in pꝛi.q.⁊ tunc nõ videbit̃ poſſe defendi qđ iſti
dicũt:qꝛ ſi eſt titulus bñficij cũ hoſpitalarijs ſit pꝛĩcipalis
rector:ḡ vacat ꝑ eius obitũ:⁊ ſic ẽ locꝰ.c.qꝛ ꝓpter.⁊ ad no.
ꝑ Io.mo.in.c.cupiẽtes.dic ꝙ loq̃tur de magiſtro hoſpita/
lis hieroſolomitani q nõ dꝫ habere bñficium ſꝫ offiñ.Iteꝫ
aliud dictũ Io.mo.in.c.ex eo.qđ loq̃tur q̃n rector põt eſſe
laicus:ſed h̾ ſi ꝓuidebit̃ in bñficium eccl'iaſticũ rector non
põt eẽ laicꝰ.đ elec.ex lr̃is.⁊ dixi.ſ.q.v.⁊ ſic nec ẽt poterũt
itereſſe laici cũ cl'icis.ꝓcederet aũt vtrũqꝫ dictũ Ste.ſi di/
ceremꝰ ꝙ rector hoſpitalis poſſit eẽ cl'icus nec hoſpitale ſit
bñficium lꝫ habeat ꝓuideri ꝑ electionẽ q̃ fit ꝑ ꝯuerſos ho/
ſpitalis qui ẽt ſunt laici vel mixti ex clericis ⁊ laicis quod

eē poſſet ſ3 no.in.d.c.ex eo qd.⁊ p hoc vltimo eſt qd dicit Pau.in.v.electioné.dicens q ēt eo caſu quo puidet p electioné nō putat q debeāt ɔferri tm̄ clericis:quod op3 itelligi pſupponendo q nō ſint bñficia:⁊ ſic videt intelligere Pau.q dicit q eo caſu quo poſſunt ɔferri laicis nō poſſét cū alijs bñficijs pmutari:q2 ſola bñficia ēt pmutantur. de re.pmu.cle.vnica. Decimoquarto qro an hoſpitale ſit cōmittēdum ad tps an in perpetuū? glo.ſi intelligeret ſoluit in effectu ponēs illa q dixi.s.q.v.in fi.cōcludens vt ibi dixi q de ɔſuetudine cōmittunt in perpetuū. La.q d3 cōmitti ad annū vel ad aliud modicu3 tps ne ſi fiat in perpetuū nimiū aſpere dominent.iuxta no.de iudi.ſignificarūt. Idem Gen.q allegat aut.de defen.ciui.§.fi.colla.iij.C.de ſuſcep.⁊ archa.neminé.lib.x.⁊ alia iura q allegant in.d.c.fi.Steph.ēt idem ſentit.dicit tm̄ ɔtrium ſeruari.ſ3 l3 cōmittātur in perpetuū:dicit tm̄ q ex cā leuiori āmouent q̄ alij bñficiati ſicut di de religioſis:nō tm̄ ſine cauſa ne detur prelatis ſeuiendi materia.xj.q.iij.illa.quod ē equū in quo tamē poſſit ex cā leuiori pcedi cum iſtis q3 cum bñficiatis male poſſet iure pbari.⁊ dic ſtandū gl.q cōmittant in perpetuū p hoc lra.j.ver.illi.in eo q dicit q ſingulis annis reddant rōnem.pſupponit ergo q nō ſunt annales al's vnus reddere tm̄ ſuo anno. Itē vtilius eſt q ſint perpetui vt habeāt affectioné ad loca ⁊ ſint in regimine melius iſtructi ex longiori tpe.nam expertū eſt q crebra mutatio rectoꝝ loca cōſumit. Decimoqnto qro in eo q dicit d his ad quos cōmiſſio pertinet q ſunt illi? ſoluit Gen.q ſunt hij de quib'.s.in prin.⁊ vlterius id quod dixi.s.in pn.q.vij.

Uer. Illi. No.de inuētario.⁊ de hoc in gl.q al's.C.de iure deli.l.fi. Op. q iſti nō teneant reddere rōnem.C.de epi.⁊ cle.orphanotrophos.in aut.de eccle.ti.§.pe.colla.ix.Gl.ɔ.ſoluit vt no.glo.in ɔrijs.⁊ in aut.de ſanc.epiſ.§.economos.col.ix.q dicit illa iura eē correcta p.§.economos.gl.vo iſta alit ⁊ melius ſoluit.⁊ fuit ſolutio Pe.vt no.Cy.in.l.orphanotrophos.⁊ idē Pau.hic.⁊ Bal.in.d.l.nā cū debeāt inuētariū ɔficere ⁊ intrare tanq3 tutores niſi tenerent rōnem reddere fruſtra hoc fieret.de plātis aūt dicit q nō tenent rōnem reddere eo modo quo hoſpitalarij:q2 non eſt lege cautu3.

Secūdo oppo.q2 ſi debēt reddere rōnem ad inſtar tutoꝝ nō ſingulis annis debent cogi reddere:q2 nec tutor niſi finita adminiſtratione.C.de admi.tu.l.ij.So.p3 ex ea glo.cōtra.in fi.q dicit q hoc de ſingulis annis h additur.⁊ dicit Pe.de ancha.q aliud in tutore cuius offm̄ eſt tpale:iō reddit rōnem ſolū finita tutela.ff.de tute.⁊ ratio.diſtra.niſi.§.cum furioſi.hoſpitalarij aūt perpetui ideo reddūt pēdente officio:q2 rō bona eſt:ſed quo ad caſum iſtū ſufficit hic ita ſtatutū eē. Quero qd eſt tutor ⁊ quot ſunt tutorum genera? So.vt no.de appel.ex parte.⁊ in Spe.de tutore. Secūdo qro qd eſt curator? ſo.q2 terminus ē multiplex non pōt diffiniri.ſunt enim varie ſpēs curatoꝝ.qd tāgit gl.j.in fi.remittēs ad Spe.vbi plenī' de hoc.⁊ Pau. h pſeqtur dicēs q curator qñq3 datur minori.xxv.annis.ff.de tu.qui h3.§.j.qñq3 maiori vt furioſo pdigo ſurdo muto ⁊ morbo perpetuo laborāti.ff.de cura.l.j.iſti.e.§.furioſis.qñq3 datur pupillo ⁊ habēti tutoré vel habēti minus idoneum vel impeditū ad tps vel ex cā.inſti.de cura.p totu3.

Tertio qro quale eſt iuramentū tutoꝝ vel curatorum. Solue vt in gl.j.⁊ idem Pau. Quarto qro an hoſpitalarij teneant ad ſatiſdationé ſicut tutores ⁊ curatores? gl.iij.q nō.⁊ idem Pau. Quinto qro quare dicunt inuētaria? dicit Pau.q ideo:q2 inuēta oia ibi ſcribunt:qd etiam vult gl.in v.inuentaria:⁊ hoc inuentariū ēt faciūt plāti de bonis inuentis tpe ſue creationis vt dicit Spe.de inſtru.edi.§.fi.ver.plātus. Sexto qro an hoſpitalarij poſſint adminiſtrare vel agere ante iuramentū pſtitum ⁊ factum inuentarium? Pau.q non:ſicut nec tutor vel curator.C.arbit.tutel.l.fi.de ven.in poſ.mitten.l.j.§.decretum.de bonis aucto.iudi.poſſi.l.j.§.fi.cum ɔcordan. Ea enī poſſunt opponi cōtra iſtos gubernatores que cōtra tutores ⁊ curatores reſpectu iuramēti ⁊ inuētarij cum ad inſtar eorum ad hec duo teneant.quod t3 Bal.C.de epiſ.⁊ cle.orphanotrophos.vbi dicit ſe vidiſſe hoſpitalarium repelli ab agēdo q2 nō docuit de inuentario:⁊ de hoc inuentario tutoris dic per Bar.ff.de admi.tuto.tutor q2 repertoriū dici poſſet q l3 iſti iurauerint nec inuentarium fecerint tamē adminiſtrare poſſunt:q2 adminiſtrationem recipiūt ex cōmiſſione hoſpitalis ſibi facta:quod ſecus eſt in tutore ⁊ curatore ⁊ in hoc ſolo cōparabūtur tutori ⁊ curatori q ſicut illi tenētur iurare ⁊ inuentariū facere ⁊ iſti ita ⁊ ad hoc cogi pñt.p hoc q2 in nullo alio cōparant hic tutori ⁊ curatori niſi quo ad hoc q tenent ad inuētarium ⁊ cogi poſſūt ad hoc.⁊ ſufficit q in officio tollerant.de re iudi.ad pbandū.pmu3.verius videt p ver.ſe.in quo decernit puiſio hoſpitalis non tenere ſi hec ſeruata nō fuerint:nec ſufficit tollerātia in officio q2 eſt facti poti' q3 iuris.nec ɔtra hāc cle.pōt inferior a papa diſpēſare.de temp.or.dilectus.quo tm̄ ad ver.ſeq.dic vt ibi dico ⁊ ſatis pbabiliter defendi poſſet q nō poſſint ex hoc repelli ab agēdo l3 aliud ſit cōius. Septimo qro an hoſpitalarij teneant reddere rōne3 ēt nō reqſiti? gl.per hāc arguit q ſic.ppter tps anni pfixum.dicit tm̄ ſufficere q reqſiti reddant.⁊ idem Gen.dicit q teneātur reddere.ſ.ſi reqrātur.ff.quoꝝ lega.l.fi.§.j.de fo.cōpe.cle.vnica.§.pe.Sed p pmo q etiā non reqſiti teneant.inducit Pau.q2 iſta tria iurare inuētarium facere ⁊ rōnem reddere ponūtur ſub eadem obligatione.ſ3 in pmis duobus non reqritur monitio ergo nec in tertio.ff.de.l.cōmiſſoria.fundū.ad fi.x.col.quo tpe miles iueſtiturā.ſancimus.xij.q.ij.longinqtate. In ɔtrium inducit de teſta.cle.vna.ad quā tamen rñdet q ita nō erat tps pfixum.inducit ēt.c.cupiētes.vt inducit hic glo.⁊ de ap.vt ſup.⁊.c.ab eo.li.vj.ff.de ɔſti.pecu. Item illa ſoluēdo dicit q qñ tempus addijcit ſemp interpellat p hoie ſ3 pena nō iponit niſi aliud in iure caueat ſic loquūtur iura ad hoc allegata.p hoc dicit in caſu iſto q l3 iſti nō reddāt penā nullam incurrūt ſed puniri poſſunt:ſi reqſiti nō reddant quod placet.dic ergo q bene faciūt ſe offerre ⁊ nō offerētes peccant tm̄ nō ex hoc ſunt puniēdi.ni in iuribus in qbus iuenimus q dies interpellat illud pcedit quo ad cōmittendā penā qñ eſt iure expſſa.de loca.potuit.vel ad cōmittendū itereſſe.de quo intereſſe no.d ſen.ex.ſacro. Octauo qro an ex quo ſemel rōnem reddiderūt iterū poſſint cogi ad reddendū? La.q nō p ea q no.Jo.mo.⁊ Archi.de cle.egro.c.vno.in fi.li.vj.qd pcedit ſi reddiderūt plenā.vt ibi no. Nono qro an in alienatiōe bonorū hoſpitalis requirat decretū? Pau.q ſic niſi ſint res que ſeruādo ſeruari nō poſſūt.C.de admi.tu.l.lex que.qd ⁊ ceteri ſcribentes tenēt dic ɔ.ſufficit enim ſi hoſpitale eſt eccl'iaſticum q iteruenīat ſolēnitas que requirit in alienatione rerum eccleſie in qua non requirit decretū.de re.ec.nō alie.c.j.li.vj.vbi de hoc in gl.ſm qd.in fi. Si aūt eſt hoſpitale nō eccl'iaſticum nō pōt dñs hoſpitalis alienare bona ei' p libito.vt no.de dona.iter.⁊ de hoc vltimo hoſpitali.dicit Bal.C.de ſa.ſan.ec.aut.hoc ius.q legatum ei factum ſibi nō acqrit cū nō gaudeat pnilegio pie domus.pro hoc qd no.Spe.de ſta.mo.ver.xxvj.dicit tm̄ q legatu3 t3 tanq3 factum cōtēplatione pauperū ⁊ eps capiet ⁊ diſtribuet inter pauperes debito reſpectu ad pſonas nō ad locum.ar.C.de epi.⁊ cle.l.ſi qs ad declinādam.qd eſt equū. Quero

Uer. Quod ſi ſecus. de intellectu lrē ibi ſecus attēptatū. Gl.exponit ſecus vt q2 cōferunt in beneficiū ſecularib' clericis vel pſonis nō talibus

vt dictum

vt dictũ eſt. ⁊ idem Pau. Lau. vo exponit ſecus quo ad ſingula pmiſſa tã quo ad ea de qbus dicit glo. qʒ ēt quo ad alia. nã clauſula referẽ ad oia pcedẽtia. de ap. ſcdo regris. ⁊ ſic vult q ſi ſecus ſit attemptatũ fuerit ēt quo ad iuramẽtum vel inuentariũ vel redditionẽ rõnis. ⁊ idem Genze. ⁊ Mathe. pgl. auf. q referat ſolũ ad duo pmiſſa de qbus i glo. ē: qꝛ ſi deberet referri ad ea de qbus in v. illi. nõ vteretur his verbis qbus vtiẽ ibi puiſionem carere decernimꝰ robore firmitatꝭ. ſʒ dicēt eos cadē a iure ſuo. s. ti. pri. attẽdẽtes. §. ſtatuimus. de elec. cupiẽtes. §. q ſi. ad fi. li. vj. qʒqʒ decretũ ſit appoſitũ poſt v. illi. tamẽ collatio ſi fuit a pncipio valida nõ annullaẽ ex inuẽtario nõ facto: vel iuramẽto nõ pſtito vel rõne nõ reddita. qꝛ hec ſequũtur collationẽ. ⁊ ſic ex q̃ ab initio tenuit nõ annulaẽ ex facto ſecuto: qane hoc hic dꝛ ſʒ ſolũ dꝛ q nõ tʒ puiſio. qd videẽ referẽdum ad illa q̃ ab initio puiſionis debẽt īteruenire. ⁊ ſic ꝯſului in facto. ⁊ lʒ ſatis ſit in hoc dubij tñ hec pars egoꝛ. ⁊ facit ad idqd dixi. s. v. pri. q. vj. ⁊ ad. c. ſcdo regris. dic q clã refertur ad oia q̃ referri põt ſano itellectu alˢ ſecus. qd dixi de dona. cum dilectus.

§. Premiſſa. No. q hec cle. nõ hʒ locũ in hoſpitalibꝰ religioſoꝝ qd vt intelligere Mathe. quo ad hoſpitalia in qbus viget regularis diſciplina. qd ēt ſentit gl. ſunt q̃dã. in pn. ſʒ in fi. vult q ēt ſi nõ ſit in eis regularis obſeruãtia. ſufficit q ſint religioſis ſubiecta. ⁊ lʒ hoc nõ expſſe dicat glo. dictũ tñ eſt verum. ⁊ p hoc lr̃a ibi hoſpitalium rectoribus qꝛ nõ dicit prioribus vel abbatibꝰ. p hoc quod dico in ſe. notabili. Secũdo no. q hoſpitalia q̃ nõ ſunt religioſoꝝ nõ ſunt religioſa. quod pbatur in lr̃a ibi religioſorum ſm Lau. ſed nõ multum facit. nam ēt hoſpitalia ſubdita religioſis nõ ſunt loca religioſa ſi nõ ſeruatur in eis regularis diſciplina quod eē põt. vt dixi in primo notabili. Item ſm Lau. dicta hoſpitalia nõ ſunt religioſa quo ad hoc vt rectores vel pſone in ipſis degentes q alias nõ ſunt clerici: vel ꝯuerſi in pſonis ſeu bonis gaudeãt puilegio clericali: remittit ad no. de pben. cle. p lr̃as. dic q̃mo gaudent p ea que dixi in. d. cle. q. xii. Tertio no. illa verba in virtute obediẽtie. ⁊ dicit Gen. q inducũt mortale ſi nõ obediũt de ma. ⁊ obe. c. ij. ⁊. c. illud. lxxxi. di. ſi q ſũt. Quarto no. caſum in quo ꝯſuetudo tolliẽ p ius cõe: qd ē iõ qꝛ hic exprimẽ alˢ ſecus. s. ea. cle. §. vt aũt. in gl. ꝯcordat. ⁊ dicit Laud. q hic tolluntẽ ꝯſuetudines qꝛ nõ valet cõſuetudo q bona ad certos vſus pios ordinata in alios expendanẽ. Quero de intellectu lr̃e in vbo pmiſſa? glo. j. exponit referẽdo ad oia ſupius dicta: ⁊ p hoc qꝛ nõ reſultat aliqua abſurditas. alˢ fieret relatio ſolum ad ea ad q̃ fieri poſſet ſm ſanũ intellectũ. vt dixi v. primo. Secũdo q̃ro de intellectu lr̃e ibi. alioꝝ. ſol. vt in gl. ſunt. s. in. j. ⁊. ij. notabili. ⁊ exponit Pau. alioꝝ nõ militãtiũ. ſunt enĩ hoſpitalia militaria ⁊ nõ militaria: ⁊ oia eq̃paranẽ dũmodo ſint religioſoꝝ vt hic. Oppo. ad hoc qꝛ ſm hoc ſufficiebat dicere de hoſpitalibus religioſoꝝ ⁊ ſic eſt hic ſupfluitas. So. Pau. ſtãdo ꝯ̃rio dicens q ex abundãti expſſit de militaribus: dic q expſſit qꝛ ſepius in eis hoc accidit. Tertio q̃ro an in eo quod dicit q per ſupiores coganẽ hoſpitalarij ad ea de qbus hic. qd ſi ſuperiores cõmittunt in hoc negligẽtiã? dicit Lap. q ordinarij poterunt ſupplere. s. ea. cle. ver. in quo. vel ſedes apoſtolica cum iſte. §. excipiat hoſpitalia religioſoꝝ ab his de qbus. s. ea. cle. p hoc de ſup. neg. pla. c. ij ⁊ qd dicit gl. j. exponẽdo verbũ pmiſſa de ſuppletiõe ordinarioꝝ q̃ ad exẽpta. ⁊ ex hoc dic q reſpectu nõ exemptoꝝ ſupplebũt ordinarij ſecus reſpectu exemptoꝝ p predicta.

§. Ceterum. No. recurrendũ ad intẽtionem ꝯcedentis. de pcu. petitio. de offi. or. lʒ. Secũdo no. ibi ab antiquo. q antiquitas ſeu ꝯſuetudo antiqua valet q aliqs ab alieno presbytero recipiat eccleſiaſtica ſacra. nam ſm Lau. ꝯſtat q hoſpitalia ſunt in parrochia alicuꝰ eccleſie matricis. p hoc quod dicit glo. pe. q̃ã declaro. s. ſe. notabili. ⁊ in. j. ꝯ̃rio. et dicit Gen. q ceſſante ꝯſuetudine debẽt recipere ſacra a ſacerdote prochiali. de eccle. edi. ad audientiã. dicẽs q cum hic ꝯſideretur cõſuetudo ſeqtur q in ꝯ̃rium ē ius cõmune.

Tertio no. ex dictis in primo notabili q põt pſcribi cura fori penitentialis. ⁊ hoc vult gl. pe. ⁊ idem Pau. ſic ēt pſcribitur cura fori ꝯtentioſi. de exceſ. pla. accedentibꝰ. ⁊ dicit Pau. q in collatiõe ſacroꝝ q̃ permittiẽ h recipi ab alieno prochiano includiẽ pnia. Op. ad hoc. d pe. ⁊ remiſ. c. ij. li. vj. vbi nõ põt induci ꝯſuetudine q qs auctẽ ſua ſibi eligat ꝯfeſſorem. ſo. Pau. q lʒ hoc nõ poſſit induci ꝯſuetudine vt qs eligat ꝯfeſſorẽ: põt tñ locus nõ habẽs prochiã pſcribere iura prochialia. vt h qd no. p hoc qꝛ ex quo ē locus religioſus auctẽ epi erectꝰ talia pñt ei accedere d pbẽ. cle. p lr̃as. ⁊ in alijs ꝯcoꝛ. alle. in gl. vlti. ⁊ hoc vltimũ ēt dicit gl. talia. in fi. Quero cuiꝰ auctẽ pñt erigi hoſpitalia. glo. j. ſoluit q ſi habẽt eccleſiã vl' altare ⁊ cimiteriũ vl' alia iura prochialia: vel ſi ſunt ppetua ⁊ religioſa nõ erigenẽ ſine auctẽ dioceſani. alˢ qlibet põt domũ ſuã deputare hoſpitalitati. qd dixi plenius. eo. ti. ad hec. Secũdo q̃ro i eo q pmittit iura prochialia exerceri p pſbyterũ hoſpitalis ſi hoc hʒ ab antiquo: quãta dʒ eſſe antiqtas? dicit Lau. q tãta vt nõ ſit in ꝯ̃rium memoria vel ſaltẽ. xl. annoꝝ cũ ti. de elec. generali. lib. vj. ⁊ quod ibi no. de pſcrip. c. j. eo. lib. p hoc qꝛ hoc eſt ꝯ̃ ius cõe quod facit p eccleſia. vt dicit gl. pe. vnde dicit Mathe. q ſacerdos hoſpitalis ſeu rector ſi nõ hʒ parrochiam nõ hʒ ēt curam infirmoꝝ ſeu pauperũ hoſpitalis niſi illam quã hʒ dominus in familiã. nã ad curam prochialem reqritur q habeat prochiam. de pben. d multa. de elec. lʒ canon. lib. vj. vbi de hoc p Archi. xvj. q. j. c. j. vbi de hoc. ex pdictis arguit Lap. q ex lõgingtate tẽporis haberi põt id quod ſine priuilegio haberi nõ poſſet. Itẽ q id quod põt haberi p priuilegium põt ⁊ p pſcriptionem. d. c. j. de pſcrip. ⁊ de ver. ſig. ſup qbuſdam. §. ꝑterea. arguit etiam ex pdictis q ceſſante antiqtate ſacerdos hoſpitalis nõ põt hec exercere. quod dicit verũ niſi p epm vl' alium q hoc poſſit predicta ꝯcedanẽ. p hoc quod dixi. s. in ij. notabili. Tertio quero pone q in parrochia ruralis eccleſie in qua non ꝯſueuerunt eſſe aliq vel erant fortaſſe duo vel tres q recipiebant a presbytero alterius prochie ſacramenta. deinde ꝯtingit q parrochia ē habitata a multis: an poterit eps ſi eccleſia iſta erat alteri vnita pone monaſterio compellere monaſteriũ vt teneat ibi vicariũ qui miniſtret ſacra? Laud. arguit q ſic. p. c. j. de pben. lib. vj. ex quo originaliter erat eccleſia parrochialis. ⁊ ſufficit q res reuertiẽ ad naturã ſuam. de pui. ſi de terra. In ꝯ̃rium qꝛ ſtatus antiquus non dʒ īmutari maxime in piudicium alteriꝰ ſolus nãqʒ papa põt alicui ius ſuũ auferre. de priui. paſtoralis. xxv. q. ij. §. j. fieret aũt piudiciũ mẽſe cui eccleſia erat vnita. Item alteri vicino presbytero q curã pſcripſerat in illos paucos. Lau. relingt diſputationi Jo. de lig. dicit q ſi facultates monaſterij ſuppetũt cõpellit eps cũ capitulo monaſteriũ per pdicta ⁊ p ea que no. de cenſi. quãto. dic q ibi no. large faciũt in eo quod ibi dꝛ de eo q teneẽ pcurare certam familiam. ⁊ ſi creſcat adhuc tenetur procurare certam familiam niſi nimiũ grauẽ. dictũ tamen eſt verũ. nam põt vna prochia ex cã diuidi in duas de eccle. edi. ad audientiã. ſicut ēt ex cauſa põt vniri. nam ſicut epus vnit ex cã: ita ⁊ diuidit. de exceſ. pla. ſicut vnire. nec videẽ vicinus ſacerdos pſcripſiſſe illos paucos prochianos ex quo eccleſia carebat defenſore īmediato. de pſcrip. c. j. ⁊ qd no. Jnno. d reſti. ſpo. oli. j. Itẽ pſuppoſito q pſcripſiſſet põt epus ex cã ius vnius eccleſie dare alteri. de reli. do. cõſtitutus.

De iurepatronatus. Rica.

Constitutio. Gl. j. diuidit ꝛ ſümat. vl' ſꝫ Pau. h. d. Si pñtatis ad eccl'ias ꝑ patronos eccl'iaſticos i qbus ipſi nõ ꝯſueuerũt onera ſupportare nõ aſſignauerũt ĩfra terminũ ꝯpetẽtẽ ꝯgruã portionẽ dioceſanus eã aſſignare debebit. Gen. aliter ſümat ꝛ tñ in idẽ reincidit. No. ꝙ inſtitutis in beneficijs dꝫ aſſignari vñ poſſunt hr̃e ꝯgruam ſuſtentationẽ ꝛ iura ep̃alia ſoluere. ſubaudit Pau. ꝛ alia incũbẽtia ſupportare. de p̃ben. de monachis. ꝛ. e. ti. c. j. li. vj. ꝛ q̃ dicaẗ ſufficiens portio iſtoꝝ. no. de p̃bẽ. extirpãde. xxj. q. j. c. j. de reſcr. cũ adeo. Scd̃o no. ꝙ dꝫ aſſignari terminus cõpetẽs habentibus pñtare ĩfra quẽ ꝓuideãt de ꝯgrua portiõe. d̃ hoc in glo. in. v̂. cõpetentẽ. ꝛ dicit Lau. ꝙ qs terminus ſit cõpetens relinquiẗ arbitrio dioceſani. ff. de ver. ob. ꝯtinuus. §. ij. de ſepul. cle. j. qd̃ ꝓcedit ſm Lau. qñ executio relinquiẗ ordinario. ſꝫ ſi alijs iudicibus ꝯſueuit papa certũ terminũ aſſignare. de ꝯſue. c. fi. Rõ diuerſitatis q2 ordinarij preſumunẗ ſcire melius ſtatũ ſue dioceſis q̃ꝫ alij. d̃ elec. lꝫ canõ. ꝛ quod ibi in fi. no. li. vj. de p̃ben. niſi. dic ꝙ de hoc nõ poſſit tradi certa doctrina alicubi eñi terminus in iure p̃figiẗ: alicui relinquiẗ arbitrio iudicis p̃figendus ſm varietateꝫ iuriũ ꝛ caſuũ. Tertio no. ꝙ aſſignatio portionis dꝫ fieri corã dioceſanis. ꝛ de itellectu verbi corã gl. in hoc v̂bo remittit. Quarto no. ꝙ negligentia patronoꝝ nõ nocet p̃ſentato. ꝯcordã. ſunt in gl. facit ꝛ dicit Pau. ꝙ merito non nocet ex quo defect' nõ fuit in forma. nã ꝛ al's qñ publicato ſcrutinio peccaẗ in forma electionis lꝫ electio nõ teneat. teneñ tñ eligentes eũdem eligere. vt dicit Cõpo. Inno. iiij. in publico ꝯſiſtorio ſuſtinuiſſe. ita no. de elec. publicato.

Quinto no. ex hoc ſm Lau. ꝛ Gen. ꝙ pñtato pſonã eccleſiaſticam ius acquiriẗ. ꝛ hoc dic̃ Gẽ. euidẽter ꝓbari ex hac l'ra ibi ne factũ eoꝝ noceat pñtato. nã ſi nõ haberet ius nõ poſſet ei p̃iudicari. ar. liiij. di. generalis. in fi. Et ex hoc iure põt pñtatus petere ſe admitti. de re iudi. cum Bertoldus. Sexto no. de dictione extũc. ꝛ de hoc in gl. j. ꝛ itelligit Pau. ꝛ Gen. extũc. i. a tp̃e negligẽtie ꝛ ceſſante impedimẽto. de eta. ꝛ q̃li. c. fi. al's ſm Gen. ipedito tp̃s nõ curreret. de ꝯceſ. p̃ben. q2 diuerſitatẽ. s̃. ti. ij. attẽdẽtes. §. ſtatuimus. ff. ad ſilleia. l. iij. §. elegãter. ꝛ hic cũ dicit niſi aliud canonicũ ꝛc̃. Et in hac gl. in fi. de ap. pſonas. vbi exponitur.

Septimo no. de v̂bo moderationẽ qd̃ expone vt in gl. Lau. exponit. j. augmẽtationẽ. ꝛ idẽ Gẽ. verior ẽ expoſitio gl. nã dꝫ dioceſanus moderari. i. modeſte taxare portionẽ vt nõ excedat in pluri vel minori. vt in l'ra dꝛ: tñ Laud. ꝛ Gen. habuerũt bonã mentẽ referẽdo ad patronos q2 diminutã portionẽ aſſignabãt. Octauo no. ꝙ dioceſanus nõ dꝫ moueri ad hec odio vel fauore. Et dic fauore pñtantiũ vt in gl. vl' pñtati ſm Pau. dꝫ. n. eẽ iuſtus ꝛ medi' ſicut teſtis q p̃ſtat ſimile ſacr̃m. de teſti. fraternitatis. vbi de hoc in vlti. gl. Nono no. ꝙ excediẗ ita ſi fit in pluri ſicut in minori. ꝯcor. in glo. vlti. ꝛ remittit Pau. ad no. ꝑ ſe. de cõceſ. p̃ben. cle. vna. vbi dixi in p̃n. q. vij. Op. in eo ꝙ diſponit dioceſanũ ſupplere negligentiã exẽptoꝝ pñtantiũ ſibi. nã ſi bñficium ẽ exemptũ nõ ad dioceſanũ ſꝫ ad aliũ ſupiorem dꝫ hoc ſpectare cũ de exẽptis nõ poſſit dioceſanus ſe ipedire. de offi. or. graue. So. vt in gl. inſtituẽdũ. q̃ itelligit cũ exempti pñtant iſtituẽdũ ad curã populi q̃ caſu rõne cure ſpectat iſtitutio ad dioceſanũ. de capel. mo. c. vno. li. vj ꝛ de hoc de p̃bẽ. c. j. lib. vj. in glo. eccl'ia. hodie tñ ẽt quoad eccleſias exẽptas nec hñtes ppl'm ſupplet dioceſanus. s̃. d̃ ſup. neg. p̃la. cle. vna. §. eadẽ. Scd̃o op. ꝙ nõ ſit locus aſſignationi portionis ſed rector dꝫ totũ hr̃e. nã patrono debetur ſola pñtatio. de p̃bẽ. de monachis. vbi de hoc in gl. de iure pa. nobis. gl. nõ nudũ. ſol. itelligendo ꝙ hic nõ habebãt nudũ ius pñtãdi ſed vna cũ dño tp̃aliũ. ꝛ idẽ Pau.

Tertio op. in eo qd̃ dicit in penã pñtantiũ aſſignationẽ deuolui ad dioceſanũ. nõ eñi vr̃ pena vlla ꝙ fiat ꝑ dioceſanũ id qd̃ tenebanẗ patroni facere. gl. nõ dicit ibi ſꝫ in eo ſoluit qd̃ ẽ pena: q2 forte ep̃s aſſignabit prediũ qd̃ iſti tenẽ voluiſſent. Ex q̃ colligit ꝙ ꝑditio electiõis ẽ pena. i. ꝑditio poteſtatis eligẽdi quas res aſſignet. ꝛ idẽ Pau. ꝛ in hac glo. ibi ſol. ꝑ hoc qd̃ not. Inno. d̃ ap. cũ ſp̃ali. in v̂bo cũ iudice. Step. ibi ſi plibus. ꝛ extrauag. ſuſcepti. Jo. xxij. Quarto op. ꝙ nõ expedierit ꝓuidere ꝙ ptãs aſſignãdi portionẽ deuoluaẗ ad ep̃m. ſufficit eñi ꝙ deuoluaẗ ptãs ꝓuidẽdi de bñficio lapſis ſex mẽſib'. de ſup. neg. p̃la. ſicut gl. Tancre. ſol. referẽdo opi. quas pleni' refert Pau. Cõcludit tñ idẽ cũ gl. ꝙ hodie ſteẗ huic cle. nec poſſit ordinari' ſupplere q̃ ad ꝓmiſſionẽ: q2 ex q̃ facta ẽ pñtatio dꝫ pñtatus inſtitui nec poſſet dioceſan' aliũ iſtituere ſi ille ẽ idoneus. ſi'c qd̃ no. d̃ elec. publicato. de electorib' ſi nolũt eligere noiatũ in ſcrutinio ſupior ad quẽ deuolui͛ teneẗ de illo ꝓuidere cũ ꝑ publicationẽ ſcrutinij trãſeat in eũ ptãs limitata. ar. ff d̃ iure fiſ. nõ itelligiẗ. §. poſteriori. d̃ ſup. ne. p̃la. cle. vna. vbi de h̃ ꝑ hoc q2 ius q̃ſitũ electo ſine facto ſuo nõ põt ei auferri. de reſcri. q̃uis. li. vj. Quero in eo qd̃ dic̃ aſſignãdo ꝓuẽtus in qb' reb' aſſignabunẗ: Pau. dic̃ q̃ i his vñ hñt ꝓuenire ꝓuẽt'. vl' aſſignabiẗ tñ certa ps ꝓuẽtuũ ſingulis annis ꝑcipiẽda. hec dic̃ Pau. i v̂. aſſignata. dic̃ idẽ dicẽs ꝙ hec aſſignatio fiet i certa q̃ta redditũ vl' q̃ꝫtitate poſſeſſionũ. ad h̃ d̃ dona. ap̃lice. Et ſic hec portio aſſignabiẗ ſic̃ aſſignaẗ dos eccl'e edificate. de ꝯſe. di. j. nemo. de eccle. edi. c. fi. meli' facit. d̃ ꝯſe. eccle. vel alta. cũ ſicut. ꝛ q2 Pau. nõ determinat an debeat portio p̃ſtari in pte ꝓuẽtuũ an i pte poſſeſſionũ. dic ꝙ ſi eccl'ia hꝫ poſſeſſiones aliq̃ ps poſſeſſionuꝫ aſſignabiẗ. vlt. gl. nõ dic̃. ꝛ dixi. s̃. i. iij. ꝯrio. ſꝫ ſi eccl'ia nõ hr̃et poſſeſſiones ſꝫ tñ reddit' vt i emolumẽtis ꝓueniẽtib' ex iure parrochiali tũc portio ꝓuẽtuũ aſſignabiẗ vl' tertia vl' alia. ſꝫ non bñ põt ꝯtingere ꝙ eccl'ia nõ hẽat poſſeſſiones cũ nõ debeat ꝯſecrari niſi dotata ſit. d. c. cũ ſicut. niſi forte cõtingat poſt dotationẽ ꝙ ꝑdidit eas. ꝑ p̃dicto aũt mõ ꝙ aſſigneẗ ps poſſeſſionũ facit q2 ex q̃ iſti ſũt vicarij ꝑpetui. ꝑinde ẽ ac ſi eẽnt iſtituti. d̃ of. vica. cle. vnica. qd̃ tꝫ Pe. d̃ ancha. ſꝫ poti' debeat fieri aſſignatio ꝓuẽtuũ. facit de p̃bẽ. extirpãde. in p̃n. dic ꝙ nõ refert i q̃ fiat ꝛ erit i arbitrio pñtãtiũ ab ip̃o initio vel ipſi' dioceſani ſupplẽtis eoꝝ negligẽtiã. ar. d̃ offi. dele. de cauſis. ꝛ hoc ẽt in ſe. q. Scd̃o q̃ro an poſſit vicarius petere portionẽ in extimatiõe: an v̂o in pte fructuũ: dic ꝙ qd̃ pendet ab his q̃ dixi in ꝓxi. q. ꝛ dic ꝙ extimationẽ petere non põt ſed ſolũ ꝑ partem ꝓuentuũ vel in quota poſſeſſionum vel ꝓuentuũ. vt ibi dixi. alibi tñ cõpetit petitio extimationis vt in eo cui debenẗ alimẽta. de q̃ no. Bar. ff. de ali. lega. l. j. vbi dicit ꝙ ſi alimẽta ꝯſiſtũt in reb' corruptibilibus vt ꝙ deẗ ſingulis dieb' tñ de carnib' dabiẗ extimatio. ſec' ſi ꝯſiſtũt in reb' nõ facile corruptibilib' vt in frumẽto. q2 tũc dabunẗ ip̃e res. ad qd̃ inducit. ff. de ali. leg. pecunie. in fi. vbi alimẽta debẽtur menſtrua vel annua. i. ſingulis annis vel menſibus quod nõ poſſet fieri de reb' corruptibilibus ſi res ſoluerenẗ: q2 non durarent anno vel menſe. quãdoqꝫ tñ fit preſtatio alimentoꝝ ſingulis dieb'. C. de ero. mili. anno. l. j. lib. xij. ꝛ ẽ ſp̃ale in ſtipẽdiarijs reipublice ne ſi ꝑ vno mẽſe ſoluãtur ſtatim ꝯſumãt alias debẽtur ꝑ ſingulis mẽſibus vel annis attenta natura eius quod eſt preſtãdum ꝛ ꝯſideratis alijs de qbus no. idem Bar. in. d. l. pecunie. in fi. Tertio quero que ſunt onera epiſcopalia ad que teneneẗ iſti pñtati: dicit Pau. ꝙ ſunt illa de qb' de offi. or. ꝯquerẽte. ꝛ. c. dilect'. vt ẽ ꝓcuratio annexa viſitationi. x. q. iij. cauẽdum. Itẽ cathedraticũ. e. q. illud. quod nihil aliud

nihil aliud ē niſi pecunia q̄ datur p̄ honore cathedre.c.q.
c.j. Et in hoc cathedratico nō currit pſcriptio ſed in q̄tita
te ſic. vt no.gl.xvj.q.vij.quicūq3.j. Cōtrariū no. Hug.vij.
q.ij.in pn.⁊ Hoſti.de cenſi.cū venerabilis.⁊ Archi.de p̄/
ben.c.j.lib.vj. Pau.nō determinat. Jo.an.in.c.cū venera
bilis ēt nō eligit.tn̄ videtur inherere opi. Jo.in.d.c.qcūq3
⁊ eam teneo.in.d.c.cum venerabilis.q̄ enim nō poſſit ca/
thedraticum ex toto tolli.facit de dona.paſtoralis.vbi in
generali donatione nō venit cathedraticū. Itē non pōt cō
petere niſi ep̄o cui ſoluit rōne honoris quē ſubditi debēt
cathedre ep̄i ⁊ de his iurib⁹ ep̄alibus refert Pau.qd̄ no.
de reli.do.ↄſtitutus.in vlti.gl.q̄ dicit q̄ in petitiōe iurium
ep̄alium venit qd̄ debet iure cōi pacto vel ↄſuetudine.Cō
trariū vr̄ notari.de offi.or.ↄquerēte.in fi.p̄me gl. Pau.cō
cordat ponēs verba Jo.an.que dixi in.d.c.ↄſtitutus.in cō
trario.xvij.nam q̄n̄q3 id qd̄ debet pacto vel cōſuetudine
ſuccedit loco alteri⁹ iuris ep̄alis debiti de iure cōi ⁊ remi
ſi.⁊ p̄cedit gl.c.ↄſtitutus.q̄n̄q3 nō ſuccedit loco alteri⁹ iuris
remiſſi.ſed ē additū.⁊ p̄cedit gl.c.ↄquerente. Quarto
q̄ro in eo q̄ hic d̄r p̄ hanc cle.addi ad ↄſtitutionē Clemētis
in q̄bus hic addat? So.vt in gl.adijcit. Quinto q̄ro an
hec cle.in eo quod dicit de dioceſanis p̄cedat in inferiori/
bus ad quos ſpectat inſtitutio?glo.qd̄ de iferioribus.ſol/
uit q̄ nō quatenus ponit ius nouū. Et hanc glo.ſingulari/
ter no.p̄ dr̄ia inter dioceſanum ⁊ ordinariū.⁊ cū gl.ↄcor.
Pau.dicēs q̄ appellatione dioceſanoꝝ nō comp̄hendun
tur ordinarij niſi quo ad ea q̄ cōpetūt eis iure ordinario.⁊
intēdit idē quod gl.⁊ de hac.q.dic vt in.q.ſe. Sexto q̄
ro eo caſu quo inferior p̄latus h3 iſtituere q̄ſ p̄uidebit ſi
p̄ntantes nō aſſignāt portionē.glo.ea.ibi inferior.ſoluit q̄
dioceſan⁹ hoc faciet ⁊ cetera expediet de q̄bus h̄. Op.
ad hoc q̄r hic.⁊ in.c.j.de p̄ben.li.vj.ↄcedit dioceſanis po
teſtas aſſignādi terminū p̄ portione ſtatuēda p̄ p̄ntātes vl̄
p̄ ſe in caſu negligētie ⁊ in hoc ſolū eo caſu q̄ ad dioceſanū
ſpectat iſtitutio.ſic enim loquūtur hec iura dicētia q̄ dio/
ceſanus nō admittat p̄ntatos niſi aſſignet ↄgrua portio:ḡ
q̄n̄ ad dioceſanū nō ſpectat inſtitutio caſus omiſſus rema
nebit in diſpoſitione iuris cōis.de reſcrip.ſuſceptū.li.vj.
vbi de hoc ⁊ ſic nō habebit dioceſanus p̄tātē3 hoc caſu in
exemptos.So.hāc oppoſitionē fecit mihi q̄dam meus au
ditor.⁊ ē pulchra.dic q̄ hec cle.⁊.d.c.j.retulerūt ſe ad ius
cōe ſm̄ qd̄ iſtitutio ſpectat ad dioceſanū iō ſic loquuntur.
Itē l3 iſtitutio ſpectet aliq̄n̄ de iure ſp̄ali ad inferiore3 iure
tituli tn̄ auctorizabilis iſtitutio ſpectat ad ep̄m.de offi.ar/
chi.cū ſatis.poteſtas ḡ data p̄ hanc cle.cōpetit dioceſano
īdiſtincte:q̄r ad eū de iure cōi ſpectat iſtitutio ēt quo ad ti/
tulū.l3 de iure ſp̄ali poſſet ad aliū ſpectare.S3 iſtitutio au
ctorizabilis nō pōt ad aliū ſpectare niſi tanq̄3 ad vicarium
dioceſani.vt no. Inno.de p̄ben.in lateranēſi.⁊ dixi in.d.c.
cū ſatis. Septimo q̄ro in eo q̄ ibi bet dioceſano ne p̄n̄/
tatū admittat nō aſſignata portione qd̄ ſi ↄ̄ hanc inhibitio
nem admittit?glo.hic addit arguit q̄ valeat vſq3 ibi ↄ̄.ibi
arguit in ↄ̄riū ⁊ reſpōdet ad ↄ̄ra iura vſq3 ibi puto.vbi
ſoluit q̄ valebit ↄfirmatio ↄ̄ hanc ihibitionem cū dioceſa
nus nō recipiat p̄tātem ab hac cle.quā glo.no.ſingulariter.
allegatur enim q̄ is cui mādatur aliq̄d ſi facit ↄ̄ formā va/
let eo caſu quo forma traditur alias habēti p̄tātem: ſecus
ſi traditur p̄tās cū forma.quod plene dico de ↄſti.c.pe.⁊ d̄
elec.cū in veteri.p̄ quod.c.limitat p̄miſſa doctrina vt di/
xi ibi.⁊ in.d.c.pe.⁊ cū hac glo.ↄcordat Pau.⁊ no.hāc gl.
in fi.p̄ n̄ſione ad.l.nō dubium. Et ad ſciēdū q̄ aliq̄ dican
tur p̄petuā cām p̄hibitionis hr̄e ⁊ generaliter de factis ↄ̄
leḡ ea ſint nulla ⁊ q̄n̄.dic vt dixi de poſtu.c.fi. Octa/
uo q̄ro in eo qd̄ dixi.ſ.in.v.nōbili.q̄ p̄ntato p̄ pſonam ec/
cleſiaſticam ius acq̄rit.qd̄ ſi p̄ patronū laicū.dicit Laud.
ſecus eē q̄r talis pōt variare de licentia ep̄i.als nō.⁊ ſi va/
riat eſt in iudicio ep̄i quē p̄ferat.de iure pa.cū aūt.⁊.c. pa/
ſtoralis:caueat tn̄ ſibi ep̄s ne ſine cā p̄ponat ſm̄.d.c.paſto
ralis.ſm̄ Lau.q̄ dicit hoc p̄cedere q̄n̄ ab vno duo p̄ntant.
ſi aūt a diuerſis tūc dic̄ q̄ ſi alter p̄ntantium erat in poſſeſ/
ſione l3 ius nō habeat obtinebit p̄ntatus ab eo.de iure pa.
ↄſultationibus.ſi vo neuter vel ambo ſunt in poſſeſſione
obtinebit p̄ntatus a vero patrono.de re iudi.cū Bertol/
dus.vbi de hoc dicūt q̄ ſicut p̄ntatus ab eccl̄iaſtico patro
no acq̄rit ius ita ⁊ p̄ntat⁹ a laico Quis laicus patron⁹ poſ/
ſit cumulare p̄ntando aliū.nō tn̄ p̄ hoc tollit ius p̄mo p̄nta
to l3 poſſit ep̄s gratificari.d.c.paſtoralis.de his infert ad
ſe.q. Nono q̄ro ſi patronus clicus p̄ntat vnum vicario
ep̄i q̄ nō h3 p̄tātem inſtituēdi.deinde p̄ntat aliū ep̄o q̄s pre
fert? Lau.arguit q̄ p̄mus ex q̄ patron⁹ ē eccl̄iaſtica pſona ⁊
ſic ex quo p̄ntauit functus fuit officio ſuo.l3 is cui p̄ntauit
nō haberet p̄tātem admittēdi.ar.de renū.qd̄ in dubijs. In
ↄ̄rium nam p̄ntare cum effectu d3 itelligi ⁊ in hoc req̄runt
tres pſone p̄ntans ⁊ p̄ntatus ⁊ cui fit p̄ntatio.quartū vna
deficiente actus nō ē cōpletus.ſicut in iudicio req̄runt tres
iudex actor ⁊ reus.de vb.ſig.forus. Lau.dicit primū veri
us.Sed p̄ ſecūdo inducit Gen.q̄n̄ optio nō bene fit habet
p̄ nō facta.ff.de op.lega.l.ij.⁊.l.optime.ſicut ēt facta corā
nō competēti iudice habent p̄ nō factis.C.ne de ſta.dfun.
ſi pater.de iudi.at ſi clerici.qd̄ ē verius.de iure patro.c.fi.
⁊ quod ibi dixi.ad idē eo.ti.cū aūt.vbi p̄hibet patrono ec
cleſiaſtico variare ex quo p̄ntauit ep̄o:ḡ a ↄ̄rio pōt varia/
re anteq̄3 ep̄o p̄ntauerit. Decimo q̄ro in eo q̄ hic loqui
tur tn̄ de p̄ntatis p̄ pſonam eccl̄iaſticam quare nō idem ſi
p̄ laicum?dicūt aliqui q̄ ideo q̄r fructus b̄n̄ficioꝝ poſſunt
ſpectare ad vſum eccl̄iaſticarū pſonarū.ar.de deci.p̄hibe
mus de his q̄ ſi.a pla.cū apoſtolica.xvj.q.j.c.fi.non ſic ad
vſum laicoꝝ:ſ3 ſpectāt ex toto ad inſtitutū quo caſu nō eſt
locus huic cle.vt dixi.ſ.in.ij.ↄ̄rio. Undecio q̄ro q̄d ſi
iſti p̄ntant p̄ p̄curatorem.dicit Pau.q̄ aſſignabit p̄cura/
tori terminus ifra quē notificet dn̄o ⁊ nihilomin⁹ ipſi dn̄o
ēt terminus aſſignabit ⁊ hoc vltimū ſufficit.ar.vt lit.nō cō
te.q̄m̄.§.q̄ ſi ſup in fi.niſi p̄curator habeat mādatū aſſignā
di portionē:q̄r tūc ſufficit ei ſoli terminū aſſignare ⁊ ei⁹ ne/
gligentia nocet dn̄o.vt lit.nō ↄte.c.j.vbi de hoc. Duo
decimo q̄ro ſi terminus de quo h̄ nō fuit p̄fixus dic̄ Paul.
q̄ non ē locus ſuppletioni ⁊ ſi fuit p̄fixus nimis breuis pōt
appellari ne fiat ſuppletio.ar.de dila.c.j.dicit ēt q̄ ſufficit
vna monitio cū loquat hic in ſingulari.remittit ad no. de
ſta.mo.accedētes.vbi dixi in.§.ſi.q.ij.ſ3 meli⁹ dic vt no.ſ̄.
de here.cle.j.in prin.in gl.req̄rit. Decimotertio q̄ro in
eo quod dicit ſi īpedimentū eccl̄iaſticum nō obſiſtit: qd̄ ſi
obſiſtit? Pau.dicit q̄ dioceſanus p̄uidebit de alio:q̄r pa/
tronus eccl̄iaſticus talē ſciēter p̄ntando priuatus ē ea vice
ſic dicit itelligi qd̄ no. Inno.d fil.pſbr̄.q̄m̄.⁊ voluit allega
re.c.p̄poſuit. Ad idē qd̄ no. Hoſti.de ſup.neg.pla.c.ij.de
offi.or.cum vos. De laico aūt patrono dicit Pau.q̄ nō ē
priuatus p̄ntando indignū niſi pſeueret vſq3 ad ſex mēſes
aliū nō p̄ntando ⁊ ſic ſit vera opinio gl.de qua ibi.cū eni3
variare poſſit q̄n̄ pſentat dignū.de iure pa.cū aūt.forti⁹ q̄n̄
indignū.p̄ opi.tn̄ Inno.idūcit Pau.qd̄ no.glo.in aut.de
ſanc.epiſ.§.q̄s oratoriū.col.ix.ad qd̄ r̄ndet q̄ ibi non d̄r q̄
ep̄s ordinet eccl̄iam ſed ordinari p̄curet.ſ.ad p̄ntationem
patroni laici vl̄ d3 itelligi cū moderatiōe p̄miſſa h3 Pau.
ego in.c.cū vos.dixi de iure poſſe defendi q̄ ēt patronus
eccl̄iaſticus p̄ntando indignū nō ē priuat⁹.q̄r nō ē iure ex/
p̄ſſum vt hic dixi. Decimoquarto q̄ro ſi lapſo termino
poſſit dioceſanus prius aſſignare portionē ⁊ poſtmodū i/
ſtituere?gl.nō dicit.ſol.q̄ ſic.⁊ idē Pau.⁊ Steph.q̄r ordo
ſcripture nō ſemp attēdit.ff.de ſol.nec eni.ſ3 poti⁹ ex iure
ſumit quod agi debeat.de reſcrip.cū dilecta.vbi de hoc i
gl.no.⁊ ibi dixi.ff.de vul.⁊ pupi.l.ij.§.prius.⁊ ibi p̄ Bar.

Decimoquīto q̄ro q ſunt p̄lati eccl'iarum an religioſi ha
bentes p̄ntare an vicarij? dicit Lau. ꝙ ipſi religioſi ⁊ hoc ꝑ
l'ram iſtam: q2 p̄figitur eis terminus infra quē debeāt aſſi
gnare vicarijs portionē: ipſi ḡ religioſi habēt de bonis ec/
cleſiarū diſponere nec hoc amittūt ꝓpter negligentiā. pro
hoc q2 ad patronos eccl'iaſticos ſpectat de tp̄alib9 eccle/
ſiarum diſponere. de excep. cū venerabilis in fi. de p̄bē. in
lateranēſi. de priuile. cum ⁊ plantare. Itē3 iſti ⁊ nō vicarij
fundāt de iure cōi intentionē ſuā ſuꝑ decimis primitijs ob
lationibus ⁊ ſi'libus. de reſcrip. ex tranſmiſſa. de ſepult. in
noſtra. ⁊ ideo d3 in Rica. de capel. mo. nō vicarioꝝ. Idē3
t3 Ben. ⁊ ꝑ hoc de p̄ben. c. j. lib. vj. ⁊ quod no. de p̄ben. cū
nō ignores. ⁊ dic vt dico de p̄ben. expoſuiſti. ⁊ magis pro
prie in effectu ipſi inſtituti ſunt p̄lati. ꝑ cle. vnicam. de offi.
vica. ⁊ hoc quo ad exercitiū l3 titulus ſeu ius prelature ſit
apud religioſos ſeu verius ē ſupp̄ſſu3 ſ3 ē apud religioſos
in effectu. Decimoſexto q̄ro ſi oriꝰ ꝯtentio ſuꝑ portiōe:
vt q2 patroni vel p̄ſbyteri dicūt exceſſum eē in pluri vel in
minori? glo. in v̄bo oneramus. arguit ꝙ non poſſit de hoc
referri qō ep̄o nec ſit deferendū appellationi. moueꝰ ꝑ lit/
teram que onerat ꝯſcientias dioceſanoꝝ. ⁊ in hoc no. ſin/
gulariter hāc glo. ad ſimiles caſus. dicit tn̄ glo. ꝙ ſi appel
labitur ſupior emendabit quod malefactū fuerit per. c. pa
ſtoralis. de appel. Et ex hoc vult glo. cōparare iſtū caſu3
illi: ⁊ ſic appellatio nō teneat quo ad impediēdū ꝓceſſu3 iu
dicis a quo: tn̄ teneat quo ad deuoluendū ſi ꝑ iudicem ad
quem acceptabiꝰ. ⁊ idē Pau. Lau. arguit ꝙ ēt dioceſanus
debeat deferre ꝑ hāc l'ra3 ibi: niſi aliud canonicū obſiſtat.
⁊. ij. q. vj. omnis opp̄ſſus. maxime q2 ꝯtra religioſos liben
ter fauent dioceſani vicarijs cupientes habere ſubditos.
In ꝯ̃rium arguit: q2 dioceſan9 d3 magis parere inhibitio/
ni q̄ hic ſibi fit q̄3 religioſoꝝ appellatiōi cui cū ſit ꝯtra hoc
ius nō eſt deferendū. ar. de ap. cū ſpāli. de iureiur. venien/
tes. Cōcludit ꝙ ſi ep̄o appareat ꝙ ꝓbabiliter ꝯ̃dicant reuo
cabit grauamē ⁊ appellationi deferet. de appel. cū ceſſan/
te. ij. q. vj. ad romanā. al's friuole appellationi nō deferet:
ſ3 ꝓperabit portionē aſſignare anteq̄3 ſibi fiat ihibitio per
ſupiorem. ar. de ap. cū appellationib9. ⁊. c. romana. §. ſi v̄o.
⁊. §. ſe. lib. vj. quod placet tn̄ generaliter loquendo ſtādu3
eſt glo. q2 ex quo cōmittiꝰ ꝯſcientie ſue ⁊ ip̄e ꝓceſſit vt pu/
tauit nō teneꝰ differre ꝓpter appellationē. ꝓ hoc de iure/
iur. mulieri. de fo. cōpe. cle. q̄3uis. ꝙ v̄o ſuperior poſſit mo
derari taxationem. facit. ff. ꝓ ſo. ſi ſocietatē. §. arbitrorum.
⁊ de oper. liber. l. ſi libertus. Decimoſeptimo quero ſi
ante lapſum ter mini ē ꝯtentio inter patronos q dicunt an
tiquam portionē vel auctam ꝑ ip̄os ſufficere ⁊ ep̄m hoc de
negātem? glo. ea. dicit idem qō in ꝓxi. q. ⁊ idem Pau.

¶ Sane. Nota ꝙ q̄n̄q3 redditus eccl'iarū in q̄bus religioſi deſeruiūt ꝑ vica/
rios ꝑtinent ad ip̄os religioſos. ⁊ hoc caſu ſ̄m Paul. hn̄t
dn̄ium vtile ⁊ directū nō nudū patronatū tm̄ q2 tūc habe/
rent nudā portionē ⁊ vicarius oēs ꝓuētus. Scd̄o no. ꝙ
vicarij p̄dicti debēt eē ꝑpetui. de hoc in gl. in ver. ꝑpetuis.
Tertio no. ꝙ onera eccl'ie aliquādo ſubit vicari9 perpe
tuus eccl'ie p̄ncipalis vt h̄. ⁊ ſic ſ̄m Lau. non refert ꝑ que3
dum tamē nihil de ꝯtingentibus omittat. de do. cū dilecti
Quarto no. ꝙ eo caſu quo redditus ſpectāt ad religio
ſos p̄ſbyteri ſeu vicarij p̄dicti debent ꝑ eos tractari decē
ter. ⁊ dic decēter vt in glo. in hoc v̄bo ⁊ ꝯſiderabitur cōdi
tio ꝑſone. C. de offi. diuer. iudi. ſciant. de iureiur. cum q̄dā.
de ma. ⁊ obe. ſtatuimus. vnde habebitur ratio nobilitatiſ
xlj. di. nō coganꝰ. Item ſcie de p̄ben. de multa in fi. Item di
gnitas. ff. de vari. ⁊ extraor. cog. l. j. §. in honora. de vſufr.
ſed ⁊ ſi q̄s. §. j. ⁊ dicit Lau. ꝙ decenter tractabunꝰ q2 hone
ſtū erit ꝙ eis aſſigneꝰ locus in mēſa ꝑ religioſos iuxta ſe: et
in alijs locis ſedes cōpetēs ⁊ hoc ꝓpter diuinū offi'm quod
quottidie exercent. ſ. corpus xp̄i verū ⁊ miſticu3 ⁊ regimē
aiarum ⁊ maxime debēt honorari ꝑ religioſos ꝓ q̄bus ſu/
ſtinent pondus diei ⁊ eſtus. ar. xiij. q. j. §. j. de p̄bē. extirpā
de. ⁊ de hoc in ſeq. notabili. Quinto no. ibi ſufficiente3
⁊ ꝯgruā. ꝙ ſola ſuſtentatio nō ſufficit. nā poſſet eſſe talis ꝙ
nō ꝑiret fame: ⁊ tamē non eēt congrua ſicut eē d3 in victu ⁊
veſtitu ⁊ alijs ꝯgruentibus. ar. xxxj. di. omnino. ⁊ alijs iu/
ribus allegatis in ꝓximo notabili. Cōſiderabiꝰ aūt hone/
ſtas in hoc vt honoreꝰ in eis offi'm ſacerdotale. vt dicit gl.
⁊ ſic ſ̄m Pau. tractabunꝰ decēter ſ̄m ordinē p̄ſbyteralem
vn̄ nō vtenꝰ famulis vel ſcutiferis. Oppo. ad id qō di
xi in. iij. nōbili nō referre ꝑ quē fiat qō immo ſit. xxiij. di. quo
rūdam. Lau. format ⁊ nō ſoluit. dic ꝙ ibi loq̄tur ō his que
ſunt ordinis ep̄alis q̄ nō poſſunt expediri ꝑ nō ep̄os. vt ibi
⁊ de ꝯſe. eccle. vel alta. aqua. ſecus in alijs de q̄bus nō eſt
determinatū ꝑ quem fiant in q̄bus ꝓcedit quod dixi in pre
dicto notabili. Quero de intellectu l're ibi: p̄dicta. glo.
ij. ſupplet oīa. ⁊ q̄d velit? dic vt in duab9 ſe. queſtionibus.

Secūdo q̄ro cur hoc caſu nō obſeruanꝰ ea q̄ p̄miſſa ſūt
in ꝓximo r̄n̄ſo. glo. iij. ſol. ꝙ ideo q2 ex quo inſtituti nō ſuſti
nent onera ſed patroni non fiet aſſignatio. p̄miſſa eni3 ꝓ ſu
ſtentatione rectoris ⁊ q̄d velit glo. dic vt in ſeq. q. Ter
tio q̄ro. ſi religioſi ſubeunt aliqua onera ⁊ alia patroni? gl.
ea. arguit ꝙ tunc debeat aſſignari ſufficiens portio ꝓ his q̄
ſubit. quod t3 Laud. dicēs ꝙ ꝓ rata ꝯtingente fiet eis aſſi/
gnatio. ⁊ ꝑ parte tangente religioſos ip̄i liberi remanebūt
ar. de deci. tua. ij. ⁊. c. ij. lib. vj. gl. v̄o dicit de mēte l'r̄e eē ꝙ
aut oīa ſubeūt patroni aut oīa p̄ſbyteri. qō dic vt in glo. et
hoc vult ēt glo. ij. ⁊ dixi. ſ̄. q. j. ⁊ glo. pe. que arguit ꝙ etia3
ꝓ ſuſtentatione rectoris non fiet aſſignatio. ⁊ idē Pau. qō
placet ⁊ optime l'ra ſonat. Et in hac glo. ibi cū inſtātia be/
ne facit de capel. mo. c. vno. lib. vj. Pau. quod tn̄ fac val/
de a remotis. Quarto q̄ro an hoc quod dictū eſt in ꝓx.
q. locum habeat in monaſterijs paruis q̄ ſubſunt maiori/
bus monaſterijs ⁊ ſic onera ſupportenꝰ ꝑ maiora monaſte
ria. dicit Pau. ꝙ ſic. vn̄ ſ̄m eū talia loca ſubiecta alijs li/
cet habeant ſuos ſpāles rectores nō tn̄ poſſunt cōpelli ad
ſoluendū collectas vel ꝓcurationes nūcioꝝ apoſtolice ſe/
dis: ⁊ hoc q̄n̄ monaſterium maius ꝯſueuit oēs ꝓuent9 ha/
bere ⁊ onera oīa ſupportare. ſic loq̄tur. j. ti. j. cle. j. ſed ip̄m
monaſteriū ſoluet ēt ſi ſit in alia dioceſi. Quinto quero
in caſu de quo in ꝓxima. q. ſi ep̄s viſitat talē locū nō exem/
ptum q̄s eum ꝓcurabit. dicit Pau. ꝙ patroni q habent ta
lia ſubire. ⁊ videꝰ Pau. habere reſpectū ad caſum ō quo
in l'ra. nam ex quo patroni debent oīa ſubire onera ergo et
hoc. Et ſic ſ̄m Pau. eſt caſus in quo vnus ꝓ alio ſoluit ꝓ
curationes ⁊ alius non pōt compelli alias ꝑ pactū nō p̄iu
dicaretur ſupiori. de cenſi. cū inſtātia vult dicere ꝙ l3 pa
ctum non p̄iudicet ſupiori quo minus poſſit exigere ꝓcura
tione3 a quo tn̄ ſi vult ꝯſuetudo p̄iudicat. Sexto q̄ro ſi
eccleſia ſita ē in vna dioceſi ⁊ poſſidet redditus in alia: an
ſoluet ꝓcurationes ⁊ decimas papales in dioceſi vbi ſita
ē vel vbi poſſeſſiones ſunt? dicit Pau. ꝙ vbi ſita ē q2 poſ
ſeſſiones ad talia nō ſunt obligate. ſ3 eccl'ia. talia eni onera
imponunꝰ eccleſijs ſ̄m facultates: ⁊ ſic nō iponunꝰ niſi ſb/
ditis. ar. C. de incol. l. verū. ⁊. l. cū neq3. ⁊. l. in patria. ff. de
mune. ⁊ hono. reſcrip. §. pe. ⁊ fi. Et bona tanq̄3 acceſſoria
ſequūtur p̄ncipale ſuū. regula acceſſoriū. lib. vj. ſecus dicit
Pau. in onerib9 realib9 ⁊ reb9 annexis q̄ debēt ſolui in lo
co vbi ſūt poſſeſſiones. de pro. c. fi. C. ſine cē. vel relig. oēs
de epi. ⁊ cle. ō his. ff. de mu. ⁊ bo. munerū. §. p̄rimonioꝝ. ō
cēſi. forma. §. ſi v̄o q̄s. pro hoc qō dixi. de vi. ⁊ ho. cle. c. fi.

Ver. Ad que omnia. Nota de clauſula nō obſtātib9. de hoc in gl. pe. ⁊ in ea in fi. de elec.
cle. ſtatutum. de ſepul. dudum. ad fi. ſ̄. ti. ij. cle. vlti. in fi.

Secundo

Scḋo no. de clauſula nō obſtan. ⁊c̄. Et dicit Lau. ꝙ qñ qꝫ vltra nō obſtātias vltra ꝓcedit̄ infirmādo ⁊ tūc penitus eneruat̄ vt hic. ⁊ de elec. q2 ſepe. lib. vj. qñqꝫ nō vltra ꝓcedit̄ ſꝫ ſtat̄ in terminis ⁊ tūc nō eneruant̄ ſꝫ reddūt gratiā nō ſubreptitiā. ſic loqt̄. de reſcri. ſi ꝓpter. li. vj. Quero de intellectu illoꝝ v̄boꝝ. ad q̄ oīa Lau. exponit oīa q̄ in primo. §. dicta ſunt. ⁊ idē Gen. q2 de his de qbus. ſ. ea. cle. in pn̄. nō refert̄ hoc verbū. nā ꝺ illis ſeqtur hec cl'a ſpālis ibi ⁊ nihilominꝰ. Ex hoc no. Lau. ꝙ cl'a in fine poſita n̄ reſpicit oīa ꝓcedentia ſꝫ immediate dicta. qḋ dicit verū qñ ꝓcedētia ſunt diuerſa vt hic. ſecus aūt ſi ꝯiūcta de ap. ſcḋo regris. ⁊. c. inqſitioni. de q̄ dixi. in. c. ij. regris. Scḋo q̄ro an eps in faciēda cōpulſione de qua hic ꝓcedet cā cognita. Sꝫ hec qḋ hꝫ duplicem intellectū. ꝑmus ē qñ agit̄ de compulſione reſpectu portionis aſſignādē. vt. ſ. in pn̄. ſcḋs qñ agit̄ de cōpulſione patronoꝝ ad ſoluēda onera ⁊ decenter tractādū vicariū. Quo ad primū dicit Laud. ꝙ fiet cāe cognitio ſꝫ fiet ſūmarie ⁊ de plano ſꝫ nō ſine figura ſi patronꝰ ſe opponit aſſerēs portionē eē ꝯgruā cū vicariꝰ ꝯdicat. naꝫ ꝑ negationē res efficit̄ dubia: ⁊ ſic in cognoſcendo neceſſarie ſunt partes iudicis cū de facto dubitet̄. ij. q. iij. §. notādum. nec h̄ agit̄ de bñficio tanq̄ bñficio ſꝫ potius ꝯtendit̄ inter patronū ⁊ vicariū ſuppꝓietate: ⁊ ſic nō hꝫ locū cle. diſpēdioſam. de iudi. Gen. dicit ꝙ cū agit̄ de portiōe aſſignāda ꝓ bñficio vr̄ agi de bñficio ⁊ ſic ſit locus. d. cle. primum veriꝰ ꝑ id qḋ no. in. d. cle. in gl. nunq̄d. niſi dicat̄ ꝙ illa cle. facit in eo qḋ dicit de ꝓben. ſꝫ qḋ ibi. de ꝓbē. canonicalibꝰ Et cū de ipſis agit̄ iure ti. h̄ aūt nihil agit̄ de ti. De ſecūdo intellectu q̄ōnis ꝑmiſſe. dic vt i ſe. q. Tertio q̄ro q̄ ad ſecundū intellectū q̄ōnis ꝑmiſſe de quo in ipſa q̄ōne dixi: an eo caſu quo agit̄ de cōpulſione patronorū ad ea de qbꝰ ſ. §. pxi. ſeruabit̄ ordo iuris: Gen. ꝙ nō. dicēs ꝙ ꝓceditur ſine figura iudicij cū agit̄ de pſona decēter tractāda: ⁊ ſic ꝺ vite ſuſtētatione. ar. ff. de offi. ꝑfec. v2. l. j. §. cū patronꝰ. de offi. ꝓcon. nec qcq̄. §. de plano. de lib. agno. ſi qs. de his q̄ ſunt ſui vel alie. iur. l. j. ⁊. l. ſi iudex. nā talia iudicis officio expediunt̄ iō nō regrūt libelli oblationē vel aliā ſolēnitatem. vt no. ff. de inter. act. i R̄ica. Quarto q̄ro an eps poſſit cōpellere religioſos ad ea de qbus hic. Lau. ꝙ ſic. ēt vicario nō petente. nam ēt vacante eccleſia hoc pōt facere nemine regrente. vt. ſ. in pn̄. nam pſumit̄ ꝙ talis vicarius cū patrono colluſerit. vnde leditur publica vtilitas. et ſic publice ꝓuidendū eſt. de collu. c. ij. ⁊ per totum.

Iures. In plures heredes vnius ex pluribꝰ patronis trāſit ꝑ iuſpatro. in ſtirpes. No. de patronis eccleſie. ⁊ dicit eccleſie: q2 habemus ⁊ alios patronos de qbus in gl. habemus. Quero de rōne huius deciſionis. So. vt in glo. j. quam diuide: q2 primo dicit vnde ſumpta. ⁊ qd determinet referens opiniones ꝯtrarias. ⁊ ꝓ opinione hic approbata allegat. ſcḋo ibi primi. alle. ꝓ opinione hic reprobata. tertio ibi archidiaconus. refert opinione hic reprobata. q̄rto ibi ſed lꝫ. eam reprobat. qnto ibi cū igitur. Archi. quarto ibi ſed lꝫ. eam reprobat. qnto ibi cū igitur. iterum allegat ꝓ opinione hic reprobata. ſexto ibi ex opinione. oſtēdit intricationes q̄ vident̄ ſeq ex opinione h̄ approbata. vij. ibi ꝓ tāto. inducit ſimilē intricationeꝫ. viij. ibi ⁊ ꝓpter ſucceſſiuas refert ꝯſuetudinē quorūdā locoꝝ. ix. ibi ſed vt dixi eqtatem ꝓ opinione hic approbata. x. ibi ⁊ ꝓ hāc. dicit qd eēt vtile ſtatuere. ⁊ declara gl. vt in ſeq. q.

Scḋo q̄ro quē effectū habemus ex hac cle. So. vt i hac gl. in pn̄. q̄ exēplificat quas opiniones hec cle. decidit. naꝫ vt dī in glo. varie opiniones erāt ante hāc cle. Vna q̄ hic reprobat̄ q̄ voluit q̄ iuſpatronatus in heredes trāſiret in capita. altera q̄ approbatur q2 ꝑ ſtirpes. Et ꝓ hac iducit glo. q2 ⁊ in ſucceſſione hereditatū in linea deſcēdēti fit ſucceſſio in ſtirpes. inſti. de here. q̄ ab inteſ. §. ⁊ q2 placuit. vt ſic plures ſuccedentes vni habeant̄ loco vniꝰ. ff. de ꝯdi. et demō. cui fundus. vbi ſi legatū ē alicui ſub ꝯditione dādi decem ſi deceſſit pluribus heredibus relictis non ſcindit̄ ꝯditio ſꝫ oēs habent̄ loco vnius. Notāter aūt dicit glo. de linea deſcēdentiū: q2 in collateralibꝰ fit ſucceſſio in capita niſi qñ tractatur de ſucceſſione patrui q̄ caſu ſuccedit frater ⁊ filij alterꝰ fratris defuncti i ſtirpes. vt ſi deceſſit Titius relicto. A. eius fratre. ⁊. C. ⁊. D. nepotibꝰ filijs. B. ēt eius fratris ꝑdefuncti. A. frater habebit dimidiā. ⁊. C. et D. aliā dimidiā ēt ſi ſunt plures q̄ duo. C. de leg. here. auſ. ceſſante. Eo aūt caſu quo tractāt de ſucceſſione patrui int̄ nepotes vt in exēplo ꝑmiſſo. ſi ponit̄ ꝙ. A frater deceſſerat ante Titiū relictis duobus vel pluribꝰ filijs q̄ caſu defuncto Titio. Azo. vt no. in ꝑalle. auſ. ceſſante. dicit ꝙ filij B. cū filijs. A. ſuccedūt in capita. Glo. v̄o ibi dicit ꝙ i ſtirpes qḋ cōiter approbat̄. de q̄ plene. ff. de ſuis ⁊ legit. poſt ꝯſanguineos. ꝑ Bart. deinde glo. in ſcḋa parte ibi primi ꝯ opinione hac reprobata ꝙ hr̄des patroni ſuccedāt in capita iducit: q2 patroni veniūt ad ſucceſſioneꝫ liberti ꝑ capita nō in ſtirpes. inſti. de ſucceſ. liber. §. ſꝫ noſtra. al's multis. vbi filij duorū patronorū ſuccedunt liberto in capita q̄ ad id de quo ibi. ad idē inducit gl. q2 ſtipulationes indiuidui nō diuidunt̄ inter hr̄des. ff. de v̄bo. ob. l. ij. ⁊. l. eadē. §. cato. ⁊. l. ſtipulationes nō diuidunt̄ in pn̄. Vbi ſciēdū ꝙ ſtipulatio qñqꝫ ꝯtinet dimidium natura ⁊ effectu. vt ſtipulatio dādi ſi ſtipulor a te. x. hec eni recipit partiū pſtationes q2 ſoluēdo partē liberaris in parte ⁊ hoc in ſtipulatiōe ꝑncipali. ſꝫ de penali. dic vt de pe. ſuam. qñq̄ ſtipulatio ꝯtinet indiuiduū natura ⁊ effectu. vt qñ ꝯtinet id quod naturaliter diuiſionē nō recipit vt ſtipulor viam iter vel actū. Is eni q ꝓmittit itelligitur ſe obligare ad factū. i. paciētiaꝫ pſtandam: ⁊ hec nō pōt ꝑ parte pſtari. quādoqꝫ ſtipulatio ꝯtinet diuiduum natura ſꝫ indiuiduū effectu. vt ſi ſtipulor hoīem lanceā aut vas. vel ſtipulor ſtichum aut pāphiluꝫ. tūc enim ſtipulatio ꝯtinet id quod natura partis pſtationem recipit. ⁊ ſic eſt diuiduū naturaliter. ſed in effectu indiuiduū. q2 nō ſatiſfit obligationi ēt in parte ſi tm̄ ꝑ parte ſatiſfactū eſt. d. l. ij. Itē ⁊ alio modo ad eūdem tm̄ effectū dicitur aliquod factū indiuiduū qñ ꝑ parte impletū nō affert tantā vtilitatem reſpectu partis q̄tum affert totum reſpectu totius. vt inſulā ⁊ domū edificari foſſam fodi ⁊ ſimilia Et illud dicitur diuiduū quod ꝑ parte impletum affert tātam vtilitatē reſpectu partis q̄tam totum reſpectu totiuſ vt ſi qs tenetur reſtituere ſacculū pecunie. de hoc in. l. ſtipulationes nō diuidunt̄. ⁊ tāgit Jo. an. in Specu. de feu. in R̄ica. quo ad id ergo qḋ dicit hec glo. in eo qḋ dicit ꝙ ſtipulationes indiuidui nō diuidunt̄ iter heredes. ē. d. l. ij. ff. de verbo. obli. §. ex his. vbi dī ꝙ heredes ſoluēdo parteꝫ eius qḋ dixi indiuiduū effectu: lꝫ ſit diuiduū natura nō liberant̄ ſicut nec ipe principaliter obligatꝰ alias liberaret̄ nā ex pſona heredū obligationis ꝯditio nō imutat̄. Eſt āt dr̄ia quo ad heredes ꝓmiſſoris qñ obligatio eſt diuidua natura ſed indiuidua effectu. ⁊ qñ eſt indiuidua natura et effectu. vt in. d. §. ex his. quod non ē neceſſe hic explicare. Deinde gl. in tertia parte ibi Archi. refert opi. Arch. q ꝓ ꝯcordādis opinionibus ꝑmiſſis diſtinguit: q2 aut ſūt plures patroni ex diuerſis cauſis ⁊ hꝫ locū opinio hic approbata vt ſi duo ſunt pr̄oni alter ex fundatione alter ex dote ⁊ plures ſuccedūt alteri iſtorum oēs habentur ꝑ vno. aut vnus fuit ab initio patronus: ⁊ tūc ſuccedūt in capita ⁊ ſic ſpectemus initiū. Poſtea gl. in quarta ꝑte ibi ſꝫ lꝫ. reprobat hāc opinionē. ⁊ ē glo. clara. ⁊ tm̄ opi. Archi. defendi pt̄ q̄ ad id qḋ vult ꝙ hec cle. nō habeat locum qñ vnus eſt patronus tm̄ q deceſſit pluribus heredibus relictis. qḋ dico j. in. vj. particula. gl. Cōſequenter. glo. in. v. ꝑte ibi cū igit̄ reuertitur ad allegādū ꝓ opinione hic reprobata dicēs: ꝙ

ſibi placebat ante hanc cle. ꝙ ꝑ capita: ex eo ꝗ2 iuſpatrona
tus ē indiuiſibile. Item ꝗ2 equaliter trāſit in heredes ēt ex
inequalibus portionib⁹. Itē ꝗ2 ſi plures dotarūt ita ē pa/
tronus q minus dedit ſicut q plus. ⁊ hec notanꝛ. eo. tit. c. j.
Item ꝗ2 ius ꝓceſſionis ⁊ alimētoꝝ ⁊ defenſionis debeꝛ ſin
gulis heredib⁹ ꝑ capita: ergo ⁊ ius p̄ntandi vt quot ſūt ca
pita patronoꝝ tot ſint ſuffragia vocū ⁊ nō plura. i. ꝙ ſi pa
tronus ſit heres cōpatroni ſolā vnā vocem habeat. cuius
ꝯ2rium innuit lr̄a que videꝛ velle ꝙ ſi eſt de heredib⁹ trium
patronoꝝ habeat partē in trib⁹ vocib⁹. vel ſi ſolus ē hereſ
trium habeat tres voces. facit de re iud. cū olim. ꝑ p̄dictꝫ
inducit glo. e. ti. c. iij. Quia vo ad hec motiua nō rn̄detur i
glo. dic ſuſtinēdo hāc cle. quo ad primum induciꝛ ꝙ iuſpa
tronatus ē indiuiſibile in ſubſtātia: ſꝫ diuiſibile quo ad iuſ
p̄ntandi. vt no. e. ti. c. j. ſic ⁊ alias iuriſditio ē inſolidū apud
plures ⁊ exercitiū ꝓ parte. de offi. dele. prudētiā i pn̄. Ad
aliud cū dꝛ ꝙ heredes ēt ex inequalibus portionib⁹ equa/
liter ſuccedūt in patronatu. dic ꝙ hoc ē ſolū ꝓpter incom/
modū diuiſionis modū. Et lꝫ glo. in ſeq. ſex particulas ni
tatur oſtēdere ꝙ ēt reſpectu huius cle. ē magna intricatio
reſpectu diuiſionis. dic ꝙ nō ē intricatio ꝓut ibi dico. Ad
illud ꝙ ſi ſunt plures dotātes inequalr̄ vterqꝫ ē patronuſ
dic ꝙ illud ideo ꝗ2 is q plus ꝯtulit admittēdo aliū ſecū vi
detur ei cōicare ius ſibi cōpotēs in patronatu. ſupioꝛ tn̄ ꝓ/
uidere dꝫ ne ex multitudine patronoꝝ graueꝛ eccleſia. ad
illud de iure alimētoꝝ ⁊ ꝓceſſionis ⁊ defenſionis. dic ꝙ nō
pōt fieri cōmoda diuiſio ſicut in vocibus ⁊ ꝙ hec iura cō/
petant patrono. ꝓbaꝛ. xvj. q. vij. pie mētis. ⁊ c. filijs. eo. ti.
nobis. dic ēt ꝙ non ꝓcedit quod dicit glo. ꝗ2 debent eſſe tot
ſuffragia vocum quot capita patronoꝝ ⁊ nō plura imo ꝑ o
tius ex multiplicatione iuriū in eadem ꝑſona reputamus
vnā ꝑſonam ꝓ plurib⁹. d. c. cū olim. de ꝯceſ. ꝑben. poſtula
ſtis. de ap. a collatione. lib. vj. ⁊ hoc tꝫ Pau. ad. c. iij. e. ti.
dic ꝙ ibi dꝫ intelligi ſalua diſpoſitione hui⁹ cle. vt iura iu
ribus ꝯcordent. de elec. c. cū expediat. lib. vj. ⁊ ſic plures
heredes vni⁹ patroni cenſebunꝛ ꝓ vno ſi ꝯcurrūt cū duo/
bus heredibus duoꝝ patronoꝝ. Et ex hoc nō obſtabit il
la lr̄a cum dicit illū p̄ficiendū q plurimoꝝ aſſenſu eligiꝛ.
Subſequēter glo. in. vj. particula ibi. ⁊ ex opinione oſten
dit intricationes q̄ ſeq videnꝛ ex opinione hic approbata
⁊ ꝓſequere vſqꝫ ad. vij. particulā. ⁊ cū glo. ꝯcordat Pau.
q ad has intricationes dicit ꝙ eis nō obſtātibus huic cle.
ſtandū ē ⁊ ſufficit ita ſcriptum eē. vj. q. iij. ſcriptum. ff. q ⁊ a
q. ꝓſpexit. dic ꝙ iſte intricationes nō ſequūtur: ꝗ2 nō fit cō
putatio. vt vult glo. ſed eo modo quē dico. j. hac particu/
la. Item dicit Step. ꝙ tollenꝛ intricationes iſte. nā ſi plu/
res heredes vnius patroni ſiue p̄mi gradus vel vlterio/
ris nō ꝯcordant poſſunt ſibi ꝓuidere altero de duob⁹ mo/
dis exp̄ſſis in lr̄a. ⁊ ſi neuter eis placet nec ꝯcordant ep̄us
ordinet. ſ. e. qn̄. ⁊ c. cum ꝓpter. ⁊ no. e. ti. eam te. j. reſpōſo.
ꝗ2 hoc ius ē idiuiſibile. ⁊ ē ita apud oēs ꝙ apud vnūquēqꝫ
ſimul cū alijs ⁊ apud nullū ſine alijs. eo. ti. c. j. ⁊ qꝺ ibi no.
ff. de ſerui. vie. ad. l. fal. l. j. ſimile in vſufructu. C. de reli. et
ſump. fu. ſi ſepulchrū. Ex hoc dicit Step. ꝙ vnius ꝯ2dictio
vel diſcordia in totū inficit p̄ntationem. ff. q ⁊ a qui. ſi quis
hac lege. §. quotiēs. de pig. ac. ſi neceſſarias. §. ſi vnus. cōi
diuidundo. l. cōi diuidūdo. j. reſponſo. de ver. ob. l. ij. §. ex
his. ⁊ ſic vno ꝯ2dicente locum hꝫ quod p̄dixi ꝙ ep̄us ordi/
net. ⁊ hoc in heredibus vni⁹ patroni. ſecus ſi eēnt patroni
originales ſiue ex eadem cā ſiue ex diuerſis: ꝗ2 tūc ſi diſcor
dant p̄fertur p̄ntatus a plurib⁹ partiū cōparatione minoꝝ
eo. ti. qn̄. ⁊ hoc ſi pōt fieri ſine ſcandalo: alias locus ē. d. c.
qn̄. ꝙ ep̄s ordinet. dicit Io. an. ꝙ ex hoc ꝯcludiꝛ ꝙ ex tri/
gintaduobus nepotibus vnus ipediet oēs alios: ⁊ ꝑ hoc i
cidimus in abſurditatē iniq̄tatis volētes euitare abſurdi
tatem intricationis. dicit ēt ꝙ glo. vult ꝙ ſteꝛ maiori parti
ꝓ illa vice ſꝫ in illa cognoſcenda ē intricatio eo modo quē
dicit gl. dic ꝙ tolliꝛ intricatio vt ſtatim dicam. Et quo ad
dictū Step. dic ꝙ nō eſt verū in caſu p̄miſſo ꝗ2 vnius ꝯ2di/
ctio in totum viciet ſꝫ ſtabiꝛ maiori parti: nō tn̄ fiet cōputa
tio eo modo quꝫ dicit glo. ſꝫ eo modo quē dicam. j. in hac
particula. Lau. ēt aliter ſentit q̄ꝫ gl. nam in eo ꝙ lr̄a dicit ꝺ
pluribus heredibus vni⁹ patroni exēplificat qn̄ duo fue/
runt ab initio patroni ⁊ ex vno remāſit vnus vel duo: ex
alio decem: ꝗ2 tūc iſti omnes nō habebūt niſi duas voces
ſicut duo primi ita ꝙ ſi illi duo heredes vel vnus p̄ſentent
vnū ⁊ illi decē aliū admitteꝛ idoneoꝛ ⁊ ſi erūt equalis me
riti locus erit gratificationis ſupioris ſꝫ no. e. ti. c. j. Si vo
iſti decē diſcordent īter ſe maioꝛ pars ipoꝝ ēt partiū cōpa
ratione minoꝝ faciet vnā vocē: ⁊ ſi alij duo vel vnus he/
res alterius patroni ꝯcordabunt cū eis erūt due voces ac
ſi omnes ſimul p̄ntarent. ⁊ ex hoc ponderat Lap. lr̄aꝫ que
dicit ꝺ heredib⁹ vni⁹ ex patronis. ⁊ ſic loqtur qn̄ eccl'ia hꝫ
plures patronos. ſi enim tn̄ vnicū q dimiſit plures hr̄deſ
tūc dicit Lap. ꝙ habebūt tot voces quot ſunt hr̄des ⁊ lo/
cum habebit qꝺ dicit. e. ti. c. ij. ⁊ j. in fi. hui⁹ cle. eo aūt caſu
quē. ſ. poſui qn̄ ex vno ex patronis remanēt decē ⁊ ex alio
duo. dicit Lap. ꝙ ſi vnus ex duob⁹ ⁊ decem vel maioꝛ ps
p̄ntat vnum ⁊ alius ex duob⁹ ⁊ minoꝛ pars p̄ſentat alium
valet p̄ntatio decē vel maioris partis facta ſimul cū vno
ex duobus ſꝫm ea q̄ no. Vinc. ⁊ Cōpo. de reſcrip. paſtora/
lis. Idem dicit Lap. ſi decē vel maioꝛ pars p̄ntat vnū ⁊ q
libet illoꝝ duorum p̄ntat vnus vnū ⁊ alter aliuꝫ: ꝗ2 cū iſti
oēs habeant tn̄ duas voces ⁊ decē vel maioꝛ pars habe
ant vnā vocē ⁊ duo habeāt aliā potius ē recipe maiorē par
tem ex parte p̄ſentati ꝑ decē vel maiorē partē q̄ꝫ ex aliqua
aliarū p̄ntationum cū in patronis attendaꝛ maioꝛ pars cō
paratione minoꝝ. nā p̄ntatus ab vno ex duob⁹ ⁊ a maiori
parte decē hꝫ vnā vocem ⁊ dimidiaꝫ: ⁊ qn̄ ē p̄ntatus tn̄ a
maiori parte decē hꝫ ſaltē vnā vocem p̄ntatus aūt ab vno
ex duob⁹ ⁊ minori parte decem nō hꝫ niſi dimidiā vocem:
⁊ idem ⁊ fortius qn̄ ſunt alij p̄ntati ab illis duobus: ꝗ2 qli
bet p̄ntatoꝝ nō hꝫ niſi dimidiaꝫ vocem. ⁊ reſumit Lap. id
qꝺ prime dixi. ſed clarius. dicit enim ꝙ qn̄ ē vnus patro/
nus tn̄ tūc heredes ſuccedūt ſibi in capita ⁊ nō in ſtirpes
⁊ idem Lau. ⁊ ꝑ hoc ſaluaꝛ opi. Archi. in vno membro. vt
dixi. ſ. in. iiij. particula. vn̄ ſi talis patronus habuit duos
filios eo defuncto illi duo habēt duas voces ⁊ ſuccedunt
in capita: ſꝫ filij eorum ſuccedūt in ſtirpes vt hic. vn̄ ſi vn⁹
dictorū filiorum relinqt decēꝫ filios ⁊ alius tn̄ duos illi de
cem habebūt vnā vocem ⁊ illi duo vnam aliā tn̄. Et pro
hoc dicto Lau. facit qꝺ dixi. ſ. in. j. parte gl. de ſucceſſione
hereditatis que aliqn̄ in ſtirpes aliqn̄ ꝑ capita. Iteꝫ ꝑ hec
dicta Lau. tollunꝛ intricationes gl. ⁊ hic modus cōputan
di placuit mihi ēt dum erā ſcholaris. nam qn̄ ſunt plures
patroni ⁊ vnus decedit relictis plurib⁹ hr̄dib⁹ oēs iſti ha
benꝛ ꝓ vno vt hic. ſi ḡ diſcordāt ſtabiꝛ maiori parti: ꝗ2 qꝺ
maioꝛ pars facit oēs facere dicunꝛ. ff. de re iudi. duo. ꝺ po/
ſtu. gratū. ⁊ qꝺ ibi no. de arbi. c. j. li. vj. ⁊ qꝺ no. de reſcrip.
paſtoralis. ⁊ itellige de maiori parte ſimpl'r nō aūt partiū
cōparatione minorū: ꝗ2 cū vox ſit vnica dici opꝫ ꝙ ē apud
oēs vel apud maiorē partem ipoꝝum. ſecus aūt qn̄ ſūt plu
res patroni hn̄tes voceſ q diſcordāt in p̄ntando: ꝗ2 tūc hn̄
p̄fertur p̄ntatus a maiori parte cōparatione minorū par/
tium. vt dixi. ſ. e. particula. tollunꝛ aūt intricationes glo.
ſꝫm hāc cōputationē. nam in p̄mo exēplo. gl. cū ponit ꝙ ex.
A. patrono naſcunꝛ tres filij. B. C. D. ⁊ ꝙ. B. generet du
os. C. quattuoꝛ. ⁊. D. ſex filios. ⁊ ꝙ vn⁹ ex filijs. B. ⁊ tres
ex filijs. C. ⁊ duo ex filijs. D. p̄ſentent vnū. Et deinde cū
glo. diuidit ꝑ vncias ⁊ denarios dicēs ꝙ iſti habēt. vj. vn/
cias ⁊ quattuoꝛ denarios. dic ꝙ nō fiet ita minutatim com
putatio imo vnus ex duob⁹ habebit duas vncias ⁊ tres
ex quattuoꝛ

ex quattuoꝛ habebũt quattuoꝛ vncias ⁊ vnus qui diſcoꝛdat ab eis nihil habebit: qꝛ totũ ius vocis ē apud tres tãq̃ʒ maioꝛeʒ partē vt ꝓxime dixi. Siłr nec illi duo ex ſex aliqd habebũt: ſʒ totũ ius remanet apud quattuoꝛ rõne p̄dicta. iſte ergo p̄ñtatus hʒ ſex vncias tm̃. Et ſiłr p̄ñtatus ab vno ex duob⁹ ⁊ vno ex quattuoꝛ ⁊ quattuoꝛ ex ſex: hʒ ſex vncias: qꝛ duas hʒ vn⁹ ex duob⁹ ⁊ quattuoꝛ ex ſex habent quattuoꝛ. vnus aũt ex quattuoꝛ nihil hʒ rõne p̄dicta. Reperiunť g̊ iſti duo p̄ñtati pares in vocib⁹: ⁊ ſic ē locus gratificationi. e. ti. cum aũt. ⁊ hoc modo nulla ē intricatio. nã ſm̄ hanc cõputationē tolliť ēt intricatio q̃ ſeqtur in glo. de ꝑnepotibus: ⁊ ſic vlterius deinde ꝓſequere gl. in. vij. particula ⁊ ſequentib⁹ qꝛ clara eſt. Tertio q̄ro in eo ꝙ littera dicit plures. an locum habeat in plurib⁹ q ſunt vt collegium? glo. ij. ꝙ ſic dicens in illis minus dubij q̃ʒ ſi ſũt plures vt ſinguli. ⁊ ideʒ Pau. q dicit ꝙ ideo nõ eſt dubiũ hoc caſu: qꝛ totũ collegiũ habeť loco vnius. vñ p̄latus de conſenſu capituli p̄ñtabit. de his que fi. a ꝓla. ea noſcitur.

Quarto q̄ro an hec cle. habeat locũ quomodocũqʒ iuſ vnius patroni trãſferť in plures. glo. lʒ. ꝙ ſic. ⁊ enumerat modos ꝑ quos transferť iuſpatronatus in qbus oı̄bus dicit hãc cle. ꝓcedere. ⁊ idē Step. nam alš nõ eēt bñ ꝓuiſum. nec ſublata eēt occaſio malignãdi ꝓpter qδ emanauit hec cle. ⁊ in hac gl. ibi ꝯſenſu ep̄i loco v̄o religioſo vel eccleſie ſic eo. ti. c. vnico. lib. vj. Quinto q̄ro in eo qδ dixi. s̃. q. ꝓxi. certi ſunt modi ꝑ quos acqritur iuſpatronatus de qõne que ſepe accidit. nã in multis locis parrochiani ſunt in poſſeſſione p̄ñtandi iure ꝓchiali ⁊ nõ titulo iuriſpatronatus: an hoc ſit de iure? videť ꝙ ſic. de elect. querelã. s̃. e. ꝯſultationibus. Gen. ⁊ Mathe. tenēt ꝯ̃riũ. ⁊ dicit Mathe. ꝙ habuit de facto, ꝓ hoc īducit. de elec. ſacroſan. ⁊ s̃. e. c. ij. ⁊ iij. ⁊ c. cũ ꝓpter. ⁊ qδ no. Specu. e. ti. §. j. v̄. ⁊ no. ibi dicit ꝙ parrochiani ꝯ̃ ius hoc vſurpãt. Item qꝛ iſti dicunť malefidei poſſeſſoꝛes cum nõ poſſideãt iuſto titulo. ꝓ hoc quod no. Inno. de in inte. reſti. c. ij. ⁊ d. c. ꝯſultationib⁹. ꝙ aũt dicanť malefidei ꝓbat: qꝛ ēt patronus nõ hʒ ius in eccleſia. x. q. j. nouerit. niſi de gr̃a. eo. ti. c. iij. xvj. q. ij. ſi qs epiſcopoꝝ. ⁊ gr̃a non extendiť. regula ꝓuilegium. li. vj. ⁊ cum ſit facta patronis in hoc ꝙ poſſint p̄ñtare non dʒ extēdi ad ꝓchianos. ad. c. querelã. rñdet ꝙ potius facit ꝓ: qꝛ ꝓpłs ibi erat ī poſſeſſione tanq̃ʒ habēs patronatũ. ꝓ hac lr̃a ibi ſalua qõne ſuꝑ iure patronatus. ad. c. ꝯſultationib⁹. dicit ꝙ loqtur de eo q poſſidet patronatũ iuſto titulo. dicit etiã Mathe. ꝙ ſi patroni poſſiderent ius p̄ñtandi ex aliquo titulo qualiquali. talis tm̃ titulus eſt iniuſtus ꝑ p̄dicta. ⁊ ſic eis ꝓdeſſe nõ dʒ. de deci. dudum. dic vt dixi. de elec. q̄relã. vbi tenui ꝙ ſi ꝯſtat ecclãm habuiſſe patronos põt p̄ſcribi iuſpatronatus ⁊ ius p̄ñtandi ēt ꝑ laicos. Si aũt ꝯſtat ꝙ ab initio nõ habuit patronos: vel ꝙ poſtea facta ſit libera nõ põt laicus cũ titulo dato a quocũqʒ citra papam hoc p̄ſcribere. in dubio v̄o quãdo nõ ꝯſtat an eccleſia habuerit patronos vel nõ p̄ſcribere põt patronatũ: vel ius p̄ñtandi ꝑ tp̄s de cuius ꝯ̃rio nõ ſit memoꝛia iura ibi allego. Sexto q̄ro in eo qδ dicit de heredib⁹ patroni an hoc ꝓcedit qualeſcũqʒ ſint heredes. gl. pe. ꝙ ſic. dicēs nõ referre an ſuccedant ex teſtõ an ab inteſtato: an ſint maſculi an femine: qꝛ noı̄e heredis omnes intelliguntť. ff. de ver. ſig. heredis. et hoc de patronatu eccłiarum de quo hic: de patronatu v̄o libertoꝝ. qdam vt refert Pau. dicũt ꝙ nõ trãſit in extraneum. ꝑ. l. fi. ff. de iurepa. de ope. liber. fabꝛiles. ⁊ l. operarum. ꝓ hoc quod no. j. §. ꝓximo. in gl. j. Sʒ hoc ē veruʒ niſi quoad q̄dam iura. quod dic vt no. glo. in. d. l. filij. ⁊ pleni⁹ Pau. in. d. q. diſputata que īcipit patron⁹. vbi ēt tractat: an patronatus trãſeat in maritum rõne dotis ſi vxoꝛ dedit hereditatem in dotem rõne cuius ip̄a erat patrona. et ꝯcludit ꝙ nõ: dicēs ꝙ tunc tm̃ trãſit iuſpatronatus cũ vniuerſitate qñ eſt talis res q̃ ſine expꝛeſſione ꝯtinet vniuerſitatem: vt villa caſtrum vel alia vniuerſitas vt hereditas que trãſfertur titulo vniuerſali: qꝛ tunc nõ eſt neceſſe tradi poſſeſſionem rerũ ſingularũ: ſed addita hereditate efficitur dñs. ff. de acq. poſ. cum in hr̃des. in p̄n. ſʒ vbi donať vel vendiť hereditas dñium rerũ ſingularũ nõ tranſit ad donatariũ vel emptoꝛē ſine traditione ſp̄ali cuiuſlibet rei. C. de here. vel act. ven. q tibi. ⁊ ſic ſi tranſiret iuſpatronatus tranſiret ſingulariter quod eſſe nõ põt. eo. ti. de iure. ⁊ c. cũ ſeculum. Jo. an. tʒ etiam hoc caſu iuſpatronatus trãſire cum vniuerſitate quod dixi in. d. c. ex lr̃is. q. xj. vbi vltra. Jo. an. reſpondeo ad rõnem Pau. ꝙ hoc caſu poterit fieri traditio iuriſpatronatus qꝛ nõ fit ad ineundum nouũ ꝯ̃ctum ſed ad ꝯfirmãdum iam initũ. ſufficit ergo ꝙ ab initio fuit trãſlatum cũ vniuerſitate vt ſpectemus initium. de elec. dudũ. j. qδ pleni⁹ dic vt dixi in. d. c. ex lr̃is. Septimo q̄ro p̄ſuppoſito ꝙ patronatus eccleſie trãſeat in quēlibet heredem. vt dixi. s̃. q. ꝓxi. qd ſi filius renũciat hereditati paterne? glo. xvj. q. vij. ꝯſiderãdum. dicit ꝙ ꝑ hoc ꝑdit iuſpatronatus. Brix. ibi ꝯ̃ ⁊ verius qꝛ trãſibit cũ vniuerſitate. vt dixi. s̃. q. ꝓxi. Octauo q̄ro ſi dãnať pater ob maleficium an ex hoc ꝑdit filius iuſpatronat⁹? So. vt no. xvj. q. vij. filijs. in glo. j. que dicit ꝙ ēt ꝑ iudicem laicum põt qs ꝓuari patronatu ſub vniuerſitate ſed de ꝑ ſe nõ: ⁊ ſic videtur ꝙ cũ viuentis non ſit hereditas. de ꝯceſ. p̄ben. c. ij. lʒ ob maleficium ſint bona ꝯfiſcata nõ tm̃ in fiſcum trãſeat iuſpatronatus. ꝓ hoc qδ no. ibi Archi. ⁊ e. q. ꝯſiderãdũ. vbi dicit ꝙ patronus nõ põt renũciare iuriſpatronatus in p̄iudicium heredis legitimi: ⁊ ſic ob maleficiũ ꝓuari dʒ fili⁹: qꝛ ex facto patris non dʒ p̄iudicari filio: quod non ꝓcedit: qꝛ ex quo ius eſt in patre nõ agiť de p̄iudicio filij qꝛ nullum ius hʒ in patronatu patre viuente cũ ēt patre defuncto nõ trãſeat in filium niſi cũ hereditate. ꝓ hoc qδ dixi. s̃. q. vj. et ꝓ hoc quod dicit Mathe. dicēs ꝙ patre viuēte filij nõ p̄ñt p̄ñtare: ſed tm̃ eo defuncto vt hic. Item qꝛ trãſit iuſpatronatus in filium nõ qꝛ ſit filius ſed qꝛ heres: nõ trãſit etiã in extraneũ. vt dixi. s̃. q. vj. Ex hoc inferť ꝙ ſi ꝯfiſcanť bona patroni trãſibit in fiſcũ ēt iuſpatronatus. nam ea q̃ trãſeũt ad heredē extraneum trãſeũt ēt in fiſcuʒ. ff. de bo. dã. l. j. ij. ⁊ iij. ⁊ qδ ibi no. ⁊ quod no. Bar. ff. de dã. infec. ſi finita. §. ſi de vectigalibus. ⁊ trãſibit cum vniuerſitate bonoꝝ ipſi⁹ dãnati. vel dic ꝙ iuſpatronatus redibit ad eccłiam. ar. de pe. in qbuſdam. ⁊ c. felicis. lib. vj. q iura q̃ʒqʒ loquãtur qñ iniuria irrogata ē eccleſie tm̃ generaliter poſſunt ītelligi qñcunqʒ bona patroni ꝯfiſcanť. ar. illius. c. felicis. conſuluit Bar. ⁊ Saly. ꝙ ꝯfiſcatis bonis vaſalli ob crimē leſe maieſtatis feudũ reuertiť ad eccłiam. Et hec opinio lʒ nõ ꝓbeť oı̄no in dictis iurib⁹: tm̃ qꝛ fauoꝛabilis eccleſie ſuſtineri poteſt. ⁊ de hoc dico. j. de hereti. cle. ij. v̄. inqſitoꝛibus. q. vij. ⁊ ꝓ hoc in caſu noſtro de patronatu facit: qꝛ iuſpatronat⁹ cõpetit patrono de gratia q̃ nõ dʒ in alium extendi. Item ſi fieret ꝯfiſcatio huius iuris ageref de p̄iudicio eccleſie: qa nõ eſſet ſpes ꝙ aliquãdo reuerteretur ad eccłiam ſicut qñ eſt apud patronuʒ. Nono q̄ro qꝛ hic dicit de p̄ñtatione rectoꝛis qd de p̄ñtatione clerici. gl. vlti. dicit idē an tm̃ patronus habeat p̄ñtare ēt clericum? remittit gl. ad no. eo. ti. poſtulaſti. Pau. diſtinguit: qꝛ aut q̄rimus de p̄ñtatiõe ad oꝛdines ad titulũ ipſius eccleſie. aut de p̄ñtatione ad clericatum ipſius eccleſie que qñqʒ fit de oꝛdinato ad ſuꝑioꝛes qñqʒ de oꝛdinãdo. p̄mo caſu ſpectat ad rectoꝛē excluſo patrono: qꝛ de eius ſolius p̄iudicto tractaf cũ teneatur ꝓuidere illi. de p̄ben. cũ ſcδm. nec ꝑ hoc p̄iudicatur patrono: qꝛ oꝛdinatus nõ hʒ ius in eccleſia ſed hʒ petitionem alimētoꝝ. ſic intelligitur. c. poſtulaſti. ⁊ hoc niſi eēt talis patronus q faceret oēs fructus ſuos ⁊ dʒ oı̄a onera ſuppoꝛtare s̃. cle. ꝓxi. Scδo caſu ita ſpectat p̄ñtatio clerici ad patronũ

ſicut rectoris.ꝑ hoc.xvj.q.vj.ſi qs epõꝛum.⁊ hoc caſu qñ hꝫ pñtare rõne iuriſpatronatus.ſecus ſi ex ↄſuetudine: qꝛ túc pſcripta pñtatione rectoris nõ ꝑ hoc pſcripta eſt pñtatio clerici.de pſcrip.auditis.de deci.cũ ↄtingat.de hoc dixi ét in.d.c.poſtulaſti.⁊ de intellectu illius.c.dic vt ibi.

Ver. Et ut facilius. Oppo.ꝙ ↄuentio d qua hic ſit ꝓhibita ꝑ id quod no.Inno.eo.tit.c.j.ſol.vt in glo.j. Secũdo op.qꝛ ex quo ꝑmittiť ↄuentio de qua hic dꝫ potius in pcedẽti rñſo decidi ꝙ ꝑ capita tráſiret patronatus ꝗ̃ ꝑ ſtirpes.glo.videť ſtare ↄ̃rio dicés ſe putare ꝙ hec ratio fuiſſet ponderata.ſ̃.ꝓxi.rñſo.qđ latius explicať Gen.dicés ꝙ ſi fuiſſet ↄſiderata fuiſſet aliter ſtatutum ibi ob multiplicitaté ſucceſſoꝝ inducentiũ intricationé in pñtádo.dicit aũt ſtandũ:ex quo ſic ſtatutũ é.vj.q.vl.ſcriptũ.ff.q ⁊ a qui.ꝓſpexit.⁊ ex hoc videnť iſte velle ꝙ reſponſuꝫ ſupra ꝓximum exoꝛbitet a iure.tu dic vt ibi dixi in.ij.q. et ꝑ ibi dicta pꝫ ꝙ pcedit de iure nec viget hec rõ de faciliori modo ↄuidendi eccleſie.ná intelligendo vt ibi dixi non ſurgit intricatio cõputandi ꝑ ſtirpes ⁊ maioꝛ ſurgeret cõputando ꝑ capita. Quero an in facienda ↄuentione de qua hic regrať ↄſenſus oĩum patronoꝝ glo.oẽs ꝙ ſic.qꝛ in re cõi ⁊c̃.Idem Gen.⁊ Pau.hec é via extraoꝛdinaria in qua nõ ſufficit maioꝛ pars.regula in re cõi.lib.vj.ꝑ hoc.ff cõi diui.ſabinus.⁊ quod no.de ↄſti.cũ oẽs.⁊ hoc ꝓſeqtur Lap.in quadá additione allegando multa iura ad hoc ꝙ vnius ↄ̃dictio viciabit hoc caſu.ſed ſufficit videre in regula.in re cõi.lib.vj. Ex his arguit in pñtatione patronorum vocandos eẽ cõpatronos ét ſi ſint ſingulares alr̃s poterunt agere de cõtemptu.allegat qđ no.Jo.cal.de elect. venerabilem.dicẽs ꝙ ibi videť caſus.dic ꝙ illud nõ facit. ná ibi hoc ideo é:qꝛ electoꝛes impatoꝛis videnť habẽ ius eligendi tanꝗ̃ collegiũ ex antiqua ↄſuetudine.vt ibi dicit Jo.cal.qđ ibi dixi.⁊ eo.ti.c.iij.q.vij. Scđo q̃ro de intellectu verbi libere.So.vt in glo.iiij.q exponit.i.ſine ſupioꝛis auctoꝛitate.qđ dic vt in glo.q ⁊ aliter exponit libere.i. ét ſi nõ vacet eccleſia. Op.ad hoc vltimũ.de ↄceſ.ꝑbẽ.c.ſi.So.vt in glo.vſꝗ ibi:⁊ eadé.⁊ idem Paul.⁊ Genze.

Tertio q̃ro an qđ hic dꝛ de ↄuentione inter plures patronos in modo pñtandi locum habeat iter patronos pluriũ eccľiarum vt poſſint diuidere ita ꝙ vnus ſit patronꝰ in vna eccľia ⁊ aliꝰ in alia.⁊ ita q̃rit glo.ibi:⁊ eadé.qđ é q̃rere an ↄuentio que hic ꝑmittiť ſup pñtatione poſſit fieri ſuper ipõ patronatu.gl.ſol.ꝙ ſic.ꝑ idemptitaté rõnis. Opp. ad hoc vt opponit gl.ibi ſꝫ ↄ̃.ſol.vt in ea.ex qua no.diuerſitatem iter patronatũ eccľie ⁊ patronatuꝫ libertoꝝ.ꝑ hoc qđ dixi.ſ̃.ꝓxi.rñſo.q.vj.⁊ idẽ Pau.⁊ Gen. Quarto q̃ro de intellectu verbi alterinis vicibus.ſol.vt in glo.

§. Quibus. No.de verbo ꝑmittimꝰ ex quo induciť nouũ ius vt ꝓbatur hic iũcta glo.in hoc v̾bo qđ no.ſingulariť. Secũdo no.ꝙ patroni nõ teneuť ad foꝛmá.c.qꝛ ꝓpter qđ not. Mathe.dicés hoc ꝓbari ex iſto.§.⁊ ex pcedenti.ná in electione in qua ſeruať foꝛma illiꝰ.c.nulla pactio ꝑmittiť.pro hoc qꝛ vt dicit Lau.pñtatio é q̃dam noĩatio de qua loquũtur iura.de elec.ꝙ ſicut.in pn. Op.in eo qđ dixi ↄſtitui ius nouũ.nam ⁊ prius licebat patrono pñtare plures.eo.ti.paſtoꝛalis.ſo.vt in gl.olim.⁊ gl.ſimul. Et nota id qđ dicit glo.ſimul in eo qđ intelligit hác lr̃am de patronis laicis vel clericis rõne patrimonij.⁊ idẽ Gen.Step.ↄ̃ ꝙ etiá patroni clerici ſimul poſſũt plures pñtare lꝫ ſucceſſiue nõ poſſint.ná quãdo ſimul nõ eſt variatio ⁊ ꝑ hoc lr̃a q nõ diſtinguit ⁊ idẽ idẽptitas rõnis q vult ſubuenire diuerſis vocibus diſcoꝛdátiũ qđ videť verius.Itẽ in eo ꝙ ea.gl.dicit ſecus in electione q non põt vi alternatiue fieri.de elec.c. ij.lib.vj.idem Lau.dicens nõ ſic poſſe plures eligi.vt no.

Hoſti.de elec.qđ ſicut.⁊ Archi.lxj.diſ.ſtudij.⁊ ſi plures eligant eo modo de q̃ hic nulla electio valet:qꝛ eccľia non poteſt habere plures maritos ſimul.vt no.xxxj.q.ij.quod.de diuoꝛ.gaudemus.lꝫ gl.ſentiat ↄ̃rium in.c.ſtudij.palle.⁊.viij.q.j.in ſcripturis.qđ reꝓbaľ ꝑ.c.ij.de elec.li.vj.ꝓ alleg. Quero ſi patroni ↄcoꝛdare nõ poſſunt ꝑ aliquẽ de modis expſſis h̃.⁊ ī pxi.§.So.Pau.dicẽs ꝙ iura videtur in hoc ſatis loq varie.vt no.e.ti.c.ij.⁊.iij.⁊.c.eá te.xvj q.vij.ſi plures.diſtinguit aũt ſic.aut eſt qđ inter patronos ⁊ epm ⁊ ſeruabitur qđ dꝛ.de offi.oꝛ.cũ vos:qꝛ dioceſanus ponet in eccleſia economũ.nõ aũt oꝛdinabit eccľiam alias dareť materia diſcoꝛdiá habẽdi cũ patrono:vt lapſo termino poſſet eccľiam oꝛdinare.aut eſt qđ inter patronos:⁊ tũc aut inter eos quos ↄſtat eẽ patronos.aut iter eos quos ↄſtat nõ eſſe.aut inter eos de qbus dubitaľ.Primo caſu: aut eſt qđ de pñtatione facta aut de faciẽda.ſi de facta ſtať maioꝛi parti.e.ti.qm̃.⁊ ſi é parilitas diſtinguẽda erũt merita vel locus erit gratificationi.ar.de reſcrip.c.pe.li.vj. ⁊ hoc ſi fieri põt ſine ſcandalo vel moꝛtis pic̃ulo:alr̃s recurritur ad remedia de qbus.e.ti.c.ij.⁊.iij.Scđo caſu qñ conſtat eos nõ eſſe patronos libere põt ſtatim oꝛdinare eccleſiam non obſtáte ipoꝝ ↄ̃dictione.ar.eo.ti.ↄſultationibus. Tertio caſu qñ dubitaľ an litigant de iure vel poſſeſſione iuriſpatronatus.aut de electione ſeu pñtatione.ꝓmo caſu expectet dioceſanus laicos ꝑ quattuoꝛ menſes:⁊ clericos ét ſi litigent cũ laicis ꝑ ſex ifra quos dꝫ cá finiri.alr̃s eis elapſis oꝛdinet eccleſiá ſine ꝑiudicio euincẽtis.e.ti.ſi do.⁊.c. eam te.⁊.c.cũ ꝓpter.⁊.c.qm̃.in fi.Et é ſpãlis caſus in quo impedito currit tp̃s ↄ̃ id.de ↄceſ.ꝑben.qꝛ diuerſitaté.ſecũdo caſu quádo litigát de pñtatione,aut litigát ex vi iuris pſentandi tũc idem qđ in pcedẽti mẽbꝛo:qꝛ expectabitur vſꝗ ad quattuoꝛ vel ſex mẽſes.aut litigát rõne ꝓgatiue ſiue rõne foꝛme pſentationis.⁊ tũc lapſu tp̃is nõ paraľ eiꝰ ꝑiudiciũ:qꝛ nõ eſt q̃d iputeť eis.ad hoc de re iud.cũ bertoldus.⁊ regula ſine culpa.li.vj.qꝛ ſi aliud diceret parata eẽt via fraudibꝰ quod eẽ nõ dꝫ.vt eccle.bñfi.c.vno.in fi.de ↄceſ.ꝑben.c.vno.in fi.ſtatuiť enim hoc tp̃s ad pñtandum nõ ad inſtituendũ:⁊ ſic põt fieri vltima die termini. Secũdo q̃ro in alio modo ꝗ̃ hic expſſo poſſint ↄuenire patroni ſup pñtando?Lap.ꝙ nõ:vt ſi velint ꝙ qlibet pñtatoꝛ inſtituatur ꝑ ſupioꝛem.dic ꝙ ét alio modo poſſint dũ tñ non reꝓbato de iure.ꝓmiſſus aũt ꝙ plures inſtituanť reꝓbatus eſt:qꝛ non dꝫ fieri ſectio in beneficijs.de ꝑben.maioꝛibus. Tertio q̃ro an hic.§.locũ habeat qñ iuſpatronatus ſpectat ad vniuerſitaté.Lap.in quadá additione dicit ꝙ ſi ad plures vniuerſitates ſpectat iuſpatronatus poterũt ↄuenire vt hic:qꝛ vna vniuerſitas habeť loco vnius ſingularis pſone.de his q ſi.a pla.ea noſciť.ſecꝰ ſi vna tm̃ ſit patrona:qꝛ tũc non hꝫ locum hic.§.nec pcedens.ꝓbꝫ qꝛ cenſeť loco vniꝰ vt ꝓrime dixi.ſ̃.in pn.q.iij.dic ꝙ ét in ꝓmo vna vniuerſitas laicoꝝ hoc põt qđ dꝛ in hoc.§.qꝛ etiá vnus patronus laicus ſimul põt pñtare plures.⁊ hoc vꝫ glo.olim.in fi.ſꝫ quoad ꝓrimum.§.qñ eſt vna vniuerſitas vel vnus patronus deficit practica illiꝰ.§. Quarto q̃ro de q̃one facti:q̃dam fundauit eccľiam collegiatá.⁊ in fundatione de licentia epi oꝛdinauit ꝙ moꝛtuo decano q erat ſupioꝛ in collegio patronus ét laicus q.ꝑ tp̃e eẽt poſſet nominare vnũ duos aut tres pſonas quarũ vná quáꝫ vellet teneť collegiũ ceſſante impedimẽto legitimo recipere in decanum:queriť an valeat?q̃dá ꝙ nõ:ꝑ.c.maſſana.⁊.c.ſacroſancta.de elec.⁊.e.ti.nobis.dic ↄ̃ vt ſcribit hic Pe.de ſtagno q legit in monte peſſulano moueť ipe:qꝛ lꝫ laicus non poſſet haberi ius eligendi in eccleſia collegiata põt tamen preſentationé retinere.d.c.nobis.hoc aũt caſu ꝓpter reté tionem pdictam nõ ſpectabat electio ad collegiũ ſꝫ pſentatio qđ placet.⁊ bene ꝓbaľ.eo.ti.nobis.§.ceteruꝫ.ver.niſi.

De censibus exactionibus et pcurationibus. Rica.

Nam sit. Diuide vt glo. vel pmo institutióis cá. secundo institutio. ibi hac. tertio exceptio. ibi nisi. quarto limitatio. ibi puilegia. No. de dictione titulus que hic accipit pro tecta vel iure p quod dominium trásfert. de hoc in glo. iiij. quá no. in fi. in eo qd dicit q titulus edificationis vel fundationis nó adaptat huic ca sui. Lau. pmum verius: q p edificationé vel fundationé nó acqritur ius plenú in ecclesia sed tm patronatus. de iu repa. nobis. nó ergo locum hz hec lra que loqtur de ecclesijs religiosoru q spectant ad eos pleno iure: et de hoc. j. q. iiij. Secúdo no. q et religiosi p ecclesijs que ad eos spectant tenent ad pcurationes legatoru. de pscrip. accedétes de censi. cú instantia. et c. pcurationes. Tertio no. q is q percipit maiores puentus de ecclesia tenet ad onera: q vo particulariter aliqd recipit nihil tenet sm Lau. ad instar vlis heredis q soluit oia debita particularis vo nihil insti. de here. quali. et diffe. §. sed nostra. C. de here. insti. q tiens. Quarto no. q vicarij instituti in bñficijs spectátibus ad monachos nó tenent ad onera sed ipsi monachi: quod dr in duobus primis notabilib9. Quinto no. q pcuratio legatoru nó cóphendit sub iurib9 epalibus. qd dic vt in glo. de qbus. quá no. in fi. et idé Pau. de hoc. j. q. vij. Sexto no. in vbo exemptione. q aliq sunt exempti et nó puilegiati: q hic ponunt priuilegiú et exemptio p diuersis. et pót intelligi puilegiatus quo ad certa iura nó soluenda. exemptus aút q ab oíbus talibus est imunis. p hoc glo. antepe. et de hoc. j. in. ij. oppo. Septimo no. de verbo volumus. qd dic vt gl. vlti. Ex qua no. q qñqz non est opus reddere rónem sup institutionib9 aplicis. de rescrip. si quádo. Octauo no. q puilegia sunt restringéda. pro hoc hec lra. in fi. ibi: nó extédi. et de rescrip. c. vl. lib. vj. de deci. c. ij. eo. li. Et dicit Laud. q restringunt talia puilegia vt ad futura nó extendant nisi q fieret restrictio viderentur trahenda ad futura ét si tpe quo religiosi acqsiuerút ecclesias epi essent in possessione qd dicit verú si de possessione ad aersarij facta eét métio als secus. de priui. dudú. Et si p talia priuilegia nó fit graue pñiudicium: q in vna diocesi nó acqrunt plures ecclesias als restringeret priuilegiuz tanqz nimis graue. de deci. nup. suggestú. dudú. et de hoc. j. q. xviij. Et p hoc q priuilegiú nó pcernat futurú est de rescrip. cle. lras. Nono no. ex hoc q in rescriptis attendimus datá. de rescrip. tibi q. lib. vj. de hoc de rescrip. eá te. de pben. dilectus. ij. Op. in eo qd dicit in prin. q q sentit cómodú dz sentire onera: et sic videt idé ecóuerso. ff. de reg. iur. sm naturá regule q sentit. li. vj. Szob. de negocijs gestis. si qs negocia aliena gerens. vbi de hoc. de pcu. q pro. §. pcurator. alias vt in ceteris. So. vt no. Dy. i regula q sentit. lib. vj. et Pau. hic. si eni par ró est vtriusqz pcedit regula de qua hic. et dicta regula q sentit. als secus vti ptrarijs. quod dic pleni9. vt in. d. regula q sentit. et ex hoc no. q in isto casu est eadem disciplina ptrioru. Scdo op. q qd de vno ptrarioru pdicat affirmatiue de alio predicatur negatiue. ff. de his q sunt sui vel alie. iur. l. j. xxij. di. hospitiolú. et ad positioné vni9 seqtur destructio alterius. ff. de verb. sig. hec verba. xxxij. q. j. cú renúciat. et sic potius é cótraria disciplina. so. Pau. q primú pcedit qñ de quolibet ptrio rñdetur affirmádo et pcedendo vt nubere nó nubere: cóicare nó cóicare. xxviij. q. j. sic enim. de cle. di. ij. quottidie. facit. C. de pcu. exigendi. Ité si rñdetur negádo et phibendo vt dr de auaritia et pdigalitate. de psue. ex parte. in sti. de pben. emp. §. nunc aút. túc eni vna verboru cóceptio vtruqz disponit. ff. de lega. j. si ex toto. in pn. lz vbi de vno disponit affirmádo et de alio negádo pcedút ptria: tñ ét túc dr eadem disciplina róne cognitionis: q vno cognito cognoscit reliquú. ff. de pro. stip. l. j. §. stipulationuz. cú pcor.

Tertio op. q p exemptioné nó liberet qs a pcurationibus legatoru cum ét exépti teneant ad illas nisi sint exempti a pcurationibus p priuilegiú spále. e. tit. cú instátia. ibi nisi p spále priuilegiú. so. vt in gl. si intelligas. qi ducit. c. cú instátia. alio modo. q émens gl. q exemptio generalis nó liberat a pcurationibus legatoru sed a iurib9 epalibus sic. exemptio vo spális liberat ét a pcurationibus et hoc idez vult gl. pcedens. et idem Pau. dicés q sm hoc itelligit. c. cú instátia. ibi quod nó credimus. ná bñ scit papa q a iurisditione ordinaria multe ecclesie sunt exépte. vult gglo. dicere ibi q nó credit aliquá ecclesiá hre priuilegiú sup pcurationibus legatoru: et hanc expositionem sentit ibi glo. ij.

Quarto op. q hec dispositio sit supflua i eo q disponit in fine q exemptiones nó extendant ad ecclias postea acqsitas. hoc eni é de iure. de priui. cú capella. et qd ibi no. i gl. so. Pau. q p hanc lram restringunt exemptiones vt nó extendátur ad ecclias acqrendas ét si in priuilegio exéptionis fieret métio de acqrendis: quod nó videt pcedere. ná p hanc lram nó derogat potestati pape qn pcedere possit priuilegia talia. Item si priuilegium dicit ét de acqrendis nó est locus huic lre q generaliter loqtur: als sic intelligendo infert q si in priuilegio exprimit de acqrendis hoc eét supfluú. ptra id de priui. si papa. li. vj. vñ difficile é sustinere Pau. et túc remanet ptrium. ad quod dic q. c. cú capella cú ibi notatis. pcedit qñ priuilegiú pñiudicat alteri q cócedenti quo casu restringit secus si pñiudicat pcedenti: q túc pcernit ét futura. de priui. q circa. et sic in casu hui9 cle. priuilegium pcessum sup pcurationibus legatoru nó soluédis cú pñiudicet pcedenti. i. pape intelligédum eét ét quo ad ecclesias acqrendas nisi obstaret hec lra in fi. et sic nó é superflua. Item satis é q operat iste finis q lz als dubitet an dispositio generalis pcernat futura hoc casu certi sum9 q nó. Et si vis saluare opi. Pau. dic q hec lra soluz vult q priuilegia pcessa ante hác cle. ét si in eis dicebat ét de acqrendis in posteruz: nó tñ extendit nisi ad acqsita ante hác cle. et hoc placet. et p hoc nó infert qn post hác cle. poterit pcedi priuilegiú p papam sub quacúqz forma. q par in parez rc. de elec. innotuit. et sm hoc itellige quod dico. j. q. ij. et. iij.

Quero in eo qd dicit de religiosis: qd in alijs glo. ij. dicit q nó hz locum hec cle. quatenus ptinet ius nouú. Idez Pau. et Gen. et Lap. p hoc lra ibi religiosi. et ibi ad eos. et ibi que ad eos. et ibi anteq ad eos. Scdo qro p declaratione pcedentis qónis in qua hec cle. iducat ius nouuz. Lap. arguit q in hoc tñ q religiosi priuilegiati p sedé apostolicam vel exépti in his pstationibus nó censent exépti respectu monasterioru vel ecclesiarú postea acqsitarú sec9 in secularibus q possent vti ét in postea quesitis. ex hoc videtur Lap. sentire id quod dixi in vltimo ptrio. Tertio qro si religiosi priuilegiati fuerút post hanc cle. dicit Lap. q gaudebút priuilegio ét in postea acqsitis. et si priuilegiú nó facit métionem de hac cle. secus si daret priuilegiú religiosis médicantibus. p. c. vnicum. de exces. pla. li. vj. nó facta métione de illo. c. q nó teneret: et hoc q ibi exprimit q debeat fieri métio: als priuilegiú derogat iuri cói: ét nó facta de ipso métione. nec ei p ius cóe derogat. iij. di. priuilegia. de hoc p Archi. xxij. di. renouátes. et de offi. ordi. graue. in. j. glo. Oppo. ad hoc q imo priuilegiú potius dz pcernere postea quesita qz prius: q ius respicit futura nó pterita. de csti. c. ij. et vlti. Soluit Lau. q hoc ideo: q religiosi tenebant ad hec antea ét de iure antiquo. fac de elec. cú in cúctis. §. sane. et qd ibi no. c. ti. c. vlti. li. vj. et talia transeunt ad eos cú onere suo. xvij. q. ij. si qs laicus. de priuil. ex lris. de deci. cú nó sit. et. c. pastoralis. dic formalius q ptriú

pcedit de ꝯſtitutione iuris cōis q̄ ꝯcernit futura ꝛ nō pte/
rita: p rōnem de qua in .d.c.ij. de ꝯſti. aliud in puilegio qđ
reſtringit vt ꝯcernat pterita tm̄ quo ad actus futuros nō
quo ad pteritos. vñ puilegiū ſup pcurationibus nō ſol/
uendis ꝯceſſum ante hāc cle. reſtringit hic vt ꝯcernat ptꝰ
queſita tm̄ que tm̄ nō ꝯcernit reſpectu ſolutionū pteritarū
anteq̄ ꝯcederet priuilegiū: ſʒ reſpectu futurarū. Quar
to q̄ro ſi religioſi edificant monaſteriū vel eccłiam in pro
prio fundo: dicit Lap. q̄ nō eſt locus huic cle. ſʒ ſtabit iu/
ri antiquo quo religioſi nō aſtringunt ad hoc. x. q. j. c. j. xvi.
q. j. c. j. ꝛ q. ij. ſane. xviij. q. ij. hoc tm̄ quaʒ ſic luminoſo. de
offi. ordi. ꝯquerente. dilectus. de pben. de monachis. in la
teranēſi. de ſta. mo. c. j. de priuile. cū ꝛ plantare q̄ñ ex ore.
p hoc quod dixi. ſ. in. j. notabili. vtent ergo religioſi priui
legio ꝛ exemptione ēt in poſtea q̄ſitis p edificationem ſm
Lap. Sʒ vt dixi in. j. nōbili hec cle. loqtur de eccleſijs ſpe/
ctantibus ad religioſos pleno iure: alʼs p talibus ipſi non
ſubirent onera ſʒ inſtitutum eis. ſ. ti. j. cle. j. ꝛ hec faciūt ad
q̄onem ſeq̄ntem. Quinto q̄ro ꝯceſſum fuit priuilegium
fratribus humilitatis p quod fuerūt exempta monaſteria
mariū ꝛ feminarū eiuſdē ordinis habita ꝛ habēda vt non
tenerent ad hec onera: an ꝯcernit q̄ſita poſt illud. c. Lap.
videt velle q̄ ſic. quod placet ſi fuit ꝯceſſum poſt hāc cle.
p id quod dixi. ſ. in vltimo ꝯrio. Sexto q̄ro q: dixi. ſ. q.
iiij. de eccleſijs p monachos edificatis. pone q̄ eccleſia edi
ficata fuit p alios. ſed re integra anteq̄ aliqd p ea ſoluat fu
it tranſlata in religioſos: dicit Lap. q̄ in talibus nō erat lo
cus huic cle. nā ſtatim cū fuit edificata lʒ actu nō ſoluit: tm̄
habitu fuit obligata ad ſoluendū: ꝛ pinde ē ac ſi facta fuiſ
ſet ſolutio ꝛ ſic res tranſit cū onere ſuo. p hoc qđ no. idem
Lap. de pben. cū de bñficio. lib. vj. Septimo q̄ro in eo
qđ dixi in. v. notabili q̄ pcuratio legatoꝝ nō ꝯtinetur ſub
iuribus ep̄alibus. qd de pcuratione archiep̄iꝰ videt q̄ nō
includat: q: ſub minori nō cōtinetur maius. ar. de offi. dle.
ſtuduiſti. de maio. ꝛ obe. cū inferior. In ꝯrium q: archiep̄us
q̄ʒtum ad ea q̄ ſunt ordinis nō hʒ plus q̄ ep̄s: imo nec pa/
pa. de quo remittit Lau. ad no. p ſe. in ſuo ſacramētali iti.
de ordine ep̄ali: ꝛ hoc dicit verius dicēs ēt q̄ regulariter re/
ligioſi tenent ad oīa onera ex quo emolumēta recipiūt niſi
pbent hoc p alios debere ſolui: ꝛ p hoc iſta lr̄a ibi ꝛ alia.

Octauo q̄ro quare ſpāliter hic diſponit de eccleſijs q̄
tenebant ad onera anteq̄ puenirēt ad religioſos. dič Lau.
q̄ ideo. q: tūc res trāſit cū onere ſuo. qđ dixi. ſ. q. vj. ꝛ hoc
facit ad q̄onem ſequentē. Nono q̄ro laicus cōmiſit ho/
micidiū. deinde anteq̄ ꝯuincat efficit clicus: an poterit p
iudicem ſecularē ꝯdēnari: ꝛ an fideiuſſores q̄ ſub pena mil
le pmiſerant cū pñtare coram ſeculari incidūt penā cū iam
modo nequeāt eum pñtare: vel an tenent cū lʒ clericū pñ/
tare? Lau. querit ꝛ nō ptinet ad hāc cle. niſi q̄ aliqualr̄ fa/
cit vt in rōne ſequēti. videt vtrūq̄ q̄ debeat ꝯdēnari p laicū
q̄ trāſiuit ad clericatū cū hoc onere ꝛ tanq̄ puentus p cu/
riam ſecularem. de fo. cōpe. pposuiſti. de appel. pterea. ij.
In ꝯrium: q: p alterationem ſtatus mutauit forū vt ammo
do p ſecularē corporaliter aſtringi nō poſſit. de cle. ꝯiu. c.
vno. lib. vj. facit de ordi. cog. tuā. q̄ fi. ſint legi. lator. de ſen.
excō. ſi iudex. li. vj. ff. ſi ex noxa. cau. aga. l. ij. ꝛ hoc tʒ Lau.

Op. ad hoc. C. de iudi. quotiēs. vbi iudex cognoſcit in
cidenter de his de q̄bus non cognoſcit pncipaliter. Solu.
Lau. q̄ ibi perſona nō mutauit ſtatū nec forū: ſecꝰ in q̄one
pmiſſa: q: nullo caſu lʒ laico de ſpūalibus iudicare. de iu/
di. decernimus. xcvj. di. bene qdem. Idem Gen. dic vt di
xi de obli. ad ra. c. vno. Et per hoc ſoluit aliud de fideiuſ/
ſoribus: q: ſi iudex ſecularis nō pōt cognoſcere nō tenent
fideiuſſores eum pñtare: q: hoc fieret fruſtra. Decimo
q̄ro de q̄bus oneribꝰ loqtur lr̄a ibi ꝛ alia pſtare ſolita? gl.
vel expoſitione. ſol. ꝛ idem Pau. Gen. exponit ſolita. al
tero de duobus modis. vel q: erāt onera ad q̄ nō tenebā
tur de iure cōi: ſed tāto tpe ſunt pſtita tanq̄ onera realia q̄
pſcriptum ē vt ꝛ in futurū preſtetur. e. ti. puenit. vbi ð hoc
ff. de aqua plu. ar. l. j. §. vlti. de vſu. cū de in rē verſo. ð do.
excep. l. ij. §. circa. alʼs certis annis facta pſtatio nō induce
ret obligationē. C. de pac. ſi certis. vel ſecūdo exponit ſoli
ta pſtari illi cui de iure cōi debebātur. ꝛ dicit Gen. q: ſi
habēs talia pſtare nō poſſit pſcribere. alius tñ poterit. de
pſcrip. cū ex officij. vbi de hoc. Undecimo q̄ro q̄re ꝯſi
deratur q̄ erāt pſtari ſolita? So. pʒ ex eo qđ dixi. ſ. q. pxi.
ꝛ dicit Gen. q̄ q̄ʒtum ad illū q̄ rōne taliū eccłiarū tenetur
hec ſoluere tanq̄ onera realia iſtud verbū ſolita nihil fa/
cit: q: ēt ſi nō ſit ſolitus talia pſtare dum tñ non pſcripſerit
nihilominus poſſeſſor nouus ad talia onera ſoluēda tenet
ꝛ hoc ſaltem p tpe futuro: imo ꝛ forte p pterito. ff. eo. cum
poſſeſſor. §. fi. de leg. j. apud iulianū. §. heres. vbi de hoc.
Et quo ad vltimū quod dicit de tpe pterito. dic vt. j. ea. q.
q̄ ad primū aūt q̄ verbū ſolita nihil faciat. cōcordat Lap.
dicens ad verbū ſolita ſupplendū ſeu debita. p hoc quod
no. de elec. lʒ canon. lib. vj. tum q: res de facili reuertit ad
naturā ſuā. xxxv. di. ab exordio. tum q: ius cōe ē fauorabi
le. priuilegiū vō odioſum. de ꝯſti. cum acceſſiſſent. ꝛ qđ ibi
no. quo ad aliud vō qđ dicit Gen. nouū poſſeſſorem tene/
ri ad onera pterita. p hoc fac id qđ no. Fede. in ꝯſi. ci xxiiij.
ꝛ poſui. de deci. paſtoralis. q. xx. q̄ nouus poſſeſſor fundi
cogi poſſit ad ſoluēdas decimas pteritas vt hoc onꝰ rea/
le ſequat poſſeſſorē. ff. de vſufru. hactenus. de ipenſis i re
bus dotalibus. ſtipēdia. de le. j. Quero an poſſeſſor te/
netur ſoluere tributū ēt p tpe pterito q̄ alius poſſedit. ff. ð
publi. ꝛ vectiga. impatores. ſic ḡ nouus poſſeſſor eccłie te
netur ad iura ep̄alia nō ſolita cū hoc ſit onus reale potius
q̄ pſonale. dicit tñ Fede. ibi q̄ ē in optione agētis an cōue
niat nouū poſſeſſorē an vō illū ad quē fructꝰ peruenerunt.
nā ēt fructꝰ trāſeunt ad poſſeſſorū cū ſuo onere ſicut ð fru
ctibus decimarū. pbatur. d. c. paſtoralis. Duodecimo
q̄ro in eo q̄ excipit eos q̄ priuilegio exēptionis vel alia cā
legitima excuſant: q̄ ſit cā legitima? gl. putat. dicit q̄ cōpo
ſitio. ꝛ idē Pau. ꝛ Lau. qđ dicit Lau. pcedere quatenꝰ fiat
cōpoſitio q̄ nō teneant ad integrā pcurationē. ar. de of. or.
ꝯquerēte. ſʒ a tota liberari nō pñt. Quattuor eni ſunt imp/
ſcriptibilia q̄ ēt nō pōt ep̄s a ſe tacite vel expſſe abijcere. ſ.
viſitatio correctio pcuratio ꝛ cathedraticū. q̄ oīa ptinētur
ſub ep̄ali iperio mero qđ nō pōt a ſe abijcere. ff. de offi. pſi.
legatus. de pac. ius agnationis. de q̄ per Hoſti. in ſūma. ð
offi. ordi. §. qd pertinet. quo ad legatos tñ apoſtolicos nō
valeret cōpoſitio ſine aučte pape tacita vel expſſa. arg. de
arbi. cū tēpore. cū bonoꝝ legatꝰ pape ipenditur ſit nō le/
gatoꝝ: ſʒ pape. xcvij. di. nobiliſſimus. ar. de offi. dele. cum
olim. ij. ſm Lau. dic q̄ quo ad legatos valet cōpoſitio re/
ſpectu cōponentiū: ſʒ nō quo ad pīudicandū alijs legatis.
de trāſac. veniens. de alio vō q̄ dicit Lau. pcurationē ex
toto nō poſſe per cōpoſitionē tolli. Idē no. j. cle. pxi. in gl.
cōpoſitio. ꝛ dic vt dixi de cēſi. cū venerabilis. vbi ꝯcludit
q̄ pōt pcuratio ꝛ viſitatio per ep̄m transferri ēt ex toto in
aliū tanq̄ in vicariū ep̄i: q: per hoc nō dʒ abdicata ab ep̄o
an aūt ſit alꝰ modus per quē q̄s excuſet ab his oneribꝰ ꝯ/
ſequtur gl. ꝛ dic vt in quattuor ſeq̄ntibꝰ q̄onibus. Decio
tertio q̄ro q: dixi. ſ. q. pxi. q̄ cōpoſitio excuſat ab his one
ribus qd de pſcriptiōe? ſo. vt in ea. gl. putat. ibi pſcriptio.
vſq̄ ibi ſʒ nunqd. Lau. latius diſtinguit cū queritur an p
curatio poſſit pſcribi. nā aut debetur rōne ꝯſuetudinis vel
iſtitutionis ꝛ pōt. de pſcrip. accedētes. in vlti. gl. aut rōne
viſitationis ꝛ aut ꝯ eum q̄ viſitat iure ſpāli vtꝫ abbatē vl
archidiaconū ꝛ valet. de pſcrip. cū ex officij. vbi de hoc.
aut ꝯ eum q̄ iure cōi obtinet ꝛ aut per pſcriptionem quis
vult ſe liberare ꝛ non pōt. q: pſcriptio accedit viſitationi:

ꝛ viſitatio

⁊ visitatio hꝫ annexum in se ius publicū auctoritate ⁊ vtilitate ⁊ ꝯ tale ius nō ꝫ pſcriptio ſicut nec pactū. ff. de pac. ſi vnus. §. illud. aut ptertium ⁊ pſcribi pōt vt p archidiaconum ſic intelligūt qdam. de offi. archi. dilecto. ⁊ ex hoc dic ꝙ valet cōpoſitio. s̄. q. pxi. ⁊ nō pſcriptio vt in hac. q. ex hoc no. Lau. ꝙ qñqꝫ expſſus ꝯſenſus valet vbi non valet tacitus. j. cle. ſe. eo. ti. ppetuo. li. vj. ſic ⁊ in retētione decimarū valet cōpoſitio ⁊ nō ꝯſuetudo. de traſac. ſtatuim⁹. de deci. in aliqbus. Decimoquarto q̄ro ſi is q ſoluit dicit ſe indebite ſoluiſſe an p hoc excuſabit? So. vt in ea. gl. ibi ſꝫ nungd. vſqꝫ ad fi. ⁊ idē Step. p hoc. ff. ſi ſerui. vendi. barū. de aqua quoti. ⁊ eſti. l. pen. Decimoqnto q̄ro an ſit cā legitima ſi aliqñdo fuerūt abſoluti ab his onerib⁹? So. Lau. ꝙ ſic: ⁊ ita no. de pſcrip. cū ex officij. in glo. vlti. qđ dicit Lau. verū ſi abſolutio fuit obtēta virtute alicui⁹ priuilegij papalis. ſecus ſi occaſione ꝯſuetudinis vel pſcriptionis. eo. ti. c. fi. li. vj. Decimoſexto q̄ro an paupertas ſit excuſatio legitima in nō ſoluēdo? Paul. ꝙ ſic: p. c. xx. q. iij. cauendū. e. ti. cū apoſtolis. cū inſtātia. q2 inanis ēactio ⁊c. ꝺ reſti. ſpo. olim. ij. de ſol. odoardus. Decimoſeptimo q̄ro de intellectu verbi in poſterū? So. vt in ea. gl. pe. ⁊ idem Pau. ⁊ dicit ꝭm eos in poſterū. i. poſtqꝫ hec ꝯſtitutio ligare cepit. Decimooctauo q̄ro circa id qđ. s̄. dixi in. viij. notabili ꝙ priuilegium reſtringit̄ qñ nimiuꝫ grauat. gd de priuilegio ipetrato p ſorores minoriſſas quo caueť ꝙ de poſſeſſionibus acqſitis vel in poſterū acqrendis nō teneant̄ ad decimas. dicit Lau. ꝙ ſi magnas poſſeſſiones acquirūt in vna parrochia de qbus decima ſoluebat̄ eccl'ie parrochiali ita ꝙ fieret eccl'ie piudicium enorme nō extenderetur ad hoc priuilegium piura allegata in dicto notabili. p hoc q2 ēt ſi priuilegium fuerit ab initio moderatū: tñ cum incipit tendere ad noxā reuocat̄. de deci. ſuggeſtum.

Noſtrum. Quide vt in gl. j. ⁊ qñqꝫ ponat vnū caſum tñ tñ q2 lōga partes legā de p ſe. Carnes primū grauame. ⁊ ſi eis. ſcđm ⁊ ꝫ. tertium pcurationes nō habēt. quartū p egtaturis. qntum ꝯſequi. ſextū cōpoſitiones. ſeptimum ipſis. octauū accipientes. nonū frangunt̄. decimū vna die. vndecimū nonnulli. duodecimū multis. Expſſis qbuſdam grauaminibus ponit cl'am gnālem multa grauamina ꝯtinētem quā exēplificat p cle. de exceſ. pla. frequēs. Pau. Nota ibi charitatiue recipiant̄. ꝙ monaſteria tenent̄ ad recipiēdos hoſpites. ſic ⁊ alij clerici. de pben. de monachis. de emp. ⁊ ven. c. j. ⁊ dicit Lau. ꝙ ad hoc poſſunt p excōicationem cōpelli. xliij. di. §. hinc ēt. Et ppter hoc aſſignat̄ portio vicarioꝝ. ꝺ. c. de monachis. Pau. dicit ꝙ hoſpitalitas nō ſemp debetur ex debito imo ēt ꝙ ex neceſſitate qñ cū charitate poſtulat̄. eo. ti. cū aplus. ꝟ. ſuſtinemus. Gen. in eo ꝙ Lau. dixit eos poſſe cōpelli p excōicationē. refert Inno. ⁊ Hoſti. q tenēt ꝯriū. de emp. ⁊ vēdi. c. j. ⁊ ꝭm cū forte nō male dic ꝙ reſpectu clericoꝝ habentiū bñficia q ſufficiunt hoſpitalitati pcedit ꝙ cōpelli poſſint p pdicta. reſpectu ꝟo alioꝝ ſecus niſi eēt notoriū ꝙ delinquerēt: quo caſu ēt laicos pōt eps cohercere. vt dixi in. ꝺ. c. j. in vlti. ꝯrio. Scđo no. de cibis regularib⁹. ⁊ de hoc in gl. iij. ⁊ ſūt oua caſe⁹ ⁊ piſces.

Tertio no. ibi nō ꝯtēti. ꝙ debem⁹ ſeruare morem eoruꝫ cū qbus ꝯuerſamur ⁊ ad tps in cibis ⁊ alijs licitis. xlj. diſ. qſquis. Luc. x. quodcūqꝫ apponit̄ vobis comedite. x. q. iij ad mēſam. ⁊ hoc niſi al's licitū rōne q̄litatis pſone eēt illicitum. ar. de obſer. ieiu. c. vlti. Pau. Quarto no. ꝙ viſitātes nō debēt violare priuilegia religionis. ⁊ q̄ ad hāc lr̄aꝫ dicit Lau. ꝙ priuilegia religionis ſunt ꝙ intra monaſteriuꝫ ꝯſuperuenientes nō comedant̄ carnes. putat tñ eos relinquēdos ſue regule: ſꝫ dicit ꝙ nō multū amare eā itelligunt ⁊ paſſiones caſeoꝝ ⁊ ouoꝝ nobis nō actiōes. ſ. carniū cōicant dicēs ſe audiuiſſe ꝙ certis dieb⁹ bonas carnes comedūt q̄ſi oīa q ſunt in regula videant̄ relicta diſpōni abbatꝫ vt no. idē Lau. s̄. de ſta. reg. cle. ne in agro. ⁊ ibi dixi j pu. q. iij. Et videnť monachi excuſabiles in hoc faciētes id qđ abbas. iuxta illud qđ agit̄ a platis ⁊c. de vot. magne. ipſe ꝟo abbas nō excuſat̄. de ꝯſe. di. v. carnē. credit tñ Laud. monachos ēt iexcuſabiles q2 comedūt in occulto. ar. xj. q. iij. audi. ⁊ laudat magis frēs minores q manifeſte talibus vtunt̄. de hoc. j. q. j. Quito no. in eo ꝙ phibent̄ plati petere carnes ſibi miſtrari in monaſterio ꝙ rōne loci aliqd phibet̄ qđ al's ꝫ. de imu. ec. decet. li. vj. Sexto no. ꝙ non licet platis auferre violēter victualia a monaſterijs. xvj. q. j. pdicato2. deberēt eni dicere cū aplo. Si eſca ſcandalizauerit fratrē ⁊c. j. ad Corith. viij. ꝺ no. ope. nū. c. ij. Septimo no. ꝙ iuitis religioſis nō debēt plati eccleſiarū ꝺ bonis monaſterij facere elemoſynā. de hoc in gl. iiij. ⁊ in ea in fi. p hoc de deci. ex trāſmiſſa. de vſur. ſup eo. ad elemoſynas aūt bñ tenent̄ clerici ⁊ religioſi. xij. q. ij. aurū. ⁊. c. glia.

Octauo no. ꝙ qñqꝫ loca mōaſterioꝝ nō tenent̄ ad pcurationes. de ꝯſuetudine vel de iure. exēplificat Step. in priuatis oratorijs. e. ti. c. fi. Nono no. ꝙ pequis ferrandis nō debet̄ pcuratio. de hoc in gl. vide. ⁊ dicit Lau. ꝙ exigētes tenent̄ ad penā. e. ti. c. j. ad. fi. li. vj. Decimo no. ꝙ familiares viſitātiū nō pñt aliqd exigere rōne ſui officij a viſitatis vt dꝫ hic de cogs. ⁊ idē dicit Pau. de alijs familiaribus. e. ti. c. j. li. vj. §. pcurationes. ⁊ hoc itelligit Pau. ex debito. ⁊ facit ille. §. q2 hic pmittit̄ pcuratōes illas tñ exigi de qbus in canonib⁹ ꝯſtitutū ē. Undecio no. ꝙ cōpoſitio ſup pcurationib⁹ valet. de hoc. j. in. j. ꝯrio. Duodecimo no. ꝙ plati pdicti dū recipiūt pcurationes nō debent ducere canes venaticos. nō venaticos aūt ꝭꝫ Paul. ducere pñt. de ſta. reg. ne in agro. §. pono. ⁊ dicit Lau. ꝙ ducētes venaticos incurrūt penā illoꝝ iuriū. de cle. vena. p totum. Decimotertio no. ꝙ nō ꝫ pdictis frāgere valuas monaſterioꝝ. de hoc in gl. in hoc. ⁊ dic̄ Pau. ꝙ tales fractores ſunt excōicati. x vij. q. iiij. oēs. de ſent. excō. ꝯqueſti.

Decimoq̄rto no. ꝙ vna die nō pōt plat⁹ recipe plures pcuratiōes. de hoc in gl. cū tñ. ⁊ dic̄ Lau. ꝙ plati hodie in hoc multū excedūt faciētes in multis fraudē ꝯ. c. j. e. ti. li. vj nā ꝭm eū aliq excedūt exigētes pl'es pcurationes in cēſum annuū ita ꝙ ſine viſitatione noīe cenſus certā pecuniā recipiūt a q̄libet annuatiꝫ. Et hi delinquūt in duob⁹. pmo ceſſando a viſitatione ⁊ p ꝯñs correctione. ſcđo in mutatione nois. C. de no. muta. l. vna. Decimoqnto no. in ꝟ. ſunt ⁊ nōnulli. ꝙ cū iponunt̄ onera ad q̄ tenent̄ ēt exēpti vocari ꝺbent ad videndā ipoſitionē fieri. de hoc in gl. in ꝟbo aſſumētes. p hoc q2 qđ oēs tāgit ⁊c. de offi. archi. ad hec. in fi. al's eēt locus appellatiōi. ij. q. v. ois. Decimoſexto no. ꝙ plati nō debēt iponere onera iſolita. ex hoc infert Paul. ꝙ a ſubditis nō pñt petere aliqd maxime tpale niſi qñ reperit̄ iure pmiſſum vel alio iure ē debitū: ⁊ tūc plati debēt pbare: al's nō pōt negare. e. ti. cū aplus. ꝟ. archi. x. q. iij. cognouim⁹. xvj. q. j. nulli epoꝝ. ⁊ vtrobiqꝫ de hoc. xxv. q. ij. amputato. de pe. in qbuſdā. ſaluo qđ dicit. s̄. c. pxi. in fine nā pcedūt hec regulariter. ſꝫ aliquādo ēt a pcuratione debite aliqui excuſantur ex cā legitima vt ibi. Op. in eo ꝙ pmittit cōpoſitiones ſup pcurationibus. nā viſitatio nō pōt remitti. de pſcrip. cū ex officij. ḡ nec pcuratio q̄ eſt ei acceſſoria vt ibi gl. cōpoſitio. Sol. ꝙ valet cōpoſitio ſup modo pcurādi ⁊ numero pcurādorum nō p quā remittit̄ pcuratio. ⁊ idē Pau. ⁊ hoc reſpectu pcurationis debite ꝺ iure cōi. ſꝫ ſi alio iure tūc poſſet ex toto remitti. p hoc qđ no. de deci. cle. ij. q2 ⁊ ꝯ eam pſcribit̄. vt no. Inno. de pſcri. cū ex officij. ⁊ in hac gl. ibi qcūqꝫ meli⁹. ea. cā. q. ij. viſis. ⁊ eo. ti. cū venerabilis. de hoc. s̄. cle. pxi. q. xij. Quero in eo qđ dixi. s̄. in. iiij. notabili. an poſſit abbas diſpēſare in eſu

carniū? videt̃ ꝙ ſic:q̄ꝛ ſibi inhibebit̃ ſolū de voto ꝯtinētie:
⁊ habēdo ꝓprio diſpēſare.de ſta.mona.cū ad monaſteriū
ꝗ in alijs ꝑmittit̃.nōne Mathe.dicit aliquos dicere ꝯ.qḋ
dic verius niſi ex cā.d.c.cum ad monaſteriū.v̄.in refecto/
rio.ver.ſed nec. Scḋo q̄ro an monachus factus eṗs te
neatur abſtinere a carnib⁹? videt̃ ꝙ ſic:q̄ꝛ nō abſoluit̃ a re
gula monachali.xvj.q.vij.inuentū.de vi.⁊ hone.cle. cle/
rici. In ꝯ̄riū:q̄ꝛ dꝫ obſeruare ꝯſuetudinem eccl̃ie ad quā
trāſlatus eſt.xij.di.illa.rōne vitādi ſcādali.xxxiij.q.v.qḋ
deo. Lau.⁊ Hug.dicūt ꝙ abſoluit̃ ab obedientia ſilentio
⁊ ieiunio.xviij.q.j.ſtatutū.dꝫ enim vitare ſilētiū ⁊ tanq̄ꝫ tu
ba exaltare vocem ſuā.xliij.di.ſit rector.ſꝫ ab eſu carniuꝫ
nō abſoluit̃:q̄ꝛ ſolū caſum neceſſitatis excipit canō.de cō/
ſe.di.v.carnē.dicit Math.ꝙ in hoc de eſu carniū hodie d̄
facto ſeruat̃ ꝯ̄riū.dic vt no.xvj.q.j.de monachis.in gl.
q̄ dicit ꝙ pōt in hoc diſpēſari ne alijs ſit ſcādalū ex hoc vi
detur ꝙ vbi nō ſit ſcandalū vt ſi hꝫ ſociū ſui ordinis dꝫ ab
ſtinere.ꝓ hoc qḋ no.Hoſti.in ſum.de ſta.mona.§.ij.v̄.ſed
nunqd excuſat̃.⁊ de inſti.§.ſi qs īſtitui.v̄.alij.dicūt ⁊ Ar/
chi.in.d.c.de monachis.⁊ cū iam ſit longeua obſeruantia
receptū ꝙ monachus factus eṗs in eſu carniū ſe hꝫ vt nō
monachus.dicendū ē ꝙ nō peccat hoc faciēs lꝫ tuti⁹ ſit ꝙ
abſtineat cū hoc pōt ſine ſcandalo. Tertio q̄ro an mo/
nachus factus poſſit facere ſibi cōmatres? dicit Math.ꝙ
ſic:⁊ ita no.xviij.q.j.c.vno. Quarto q̄ro in eo ꝙ ꝓhibē
tur ducere canes venaticos an monachus fact⁹ eṗs hoc
faciens icurrit penā? cle.ne in agro.§.porro.de ſta.reg.vi
detur ꝙ ſic:cū ab illis tm̄ liberatus ſit ſine q̄bus ſolicitu/
do eṗalis ⁊ vita actiua cōmode exerceri nō pōt vt ſilētiū:
reſidentia in clauſtro:obediētia:ꝓpriū:⁊ ſimilia.ergo ī
alijs remanet obligatus vt in veſtib⁹ cōmeſtionib⁹ ⁊ alijs
al̃s fruſtra portaret habitū.de vi.⁊ hone.cle.clerici.xviij.
q.j.c.j.Item dꝫ ab his cauere ꝑ que violaret̃ humilitas vł
ꝯtinentia.ar.de offi.deleg.p̄terea.planum tm̄ eſt ꝙ cū ve/
nationibus ⁊ ſimilib⁹ vt delicatis cibis caſtitas ⁊ humili
tas nō bene obſeruant̃.xxxv.di.nō bene cōſeruant̃.xxxv.
di.eccleſie ꝓnceps.xxxij.di.hoſpiciolum.ex hoc videt̃ ꝙ
tenet̃ ab his cauere ⁊ ſi nō virtute regule a qua videt̃ emā
cipatus:virtute tm̄ iuris cōis cui nō ē dubiū eū ſubiacere.
de elec.ſignificaſti.de trāſla.inter.circa mediū. In ꝯ̄riū:
q̄ꝛ rōne laicoꝝ cum q̄bus hꝫ ꝯuerſari aliqua ſibi licent ꝓ
pter ſcandalū euitandū.ar.de no.ope.nunci.cū ex iniun/
cto.de ſen.excō.ſi v̄o.xvj.di.ꝑ totum.So.Lau.tꝫ vltimuꝫ
dicens nō eſſe locum pene ſuſpenſionis.d.cle.ne in agro.
Sed quo ad alias penas alioꝝ iuriū ſic.vn̄ dicit locum eē
pene.c.vt periculoſa.ne cle.vel mo.lib.vj.Item in caſib⁹
in q̄bus nō eſt abſolutus a regula tenetur ſicut tenebatur
anteq̄ꝫ eſſet monachus.d.c.clerici.de vi.⁊ hone.cle.xviij.
q.j.c.j.vbi de hoc.xvj.q.j.de monachis.Et ꝓſeq̄tur Lau.
id quod dixi de eſu carnium ⁊ faciēdo ſibi cōmatrices qḋ
dic vt.ſ̄.duabus ꝓximis q̄ōnibus.⁊ ꝑ ibi no.dicendū ꝙ in
talibus ꝯſiderabit̃ longeua obſeruātia ⁊ hoc qn̄ ſunt talia
q̄ nō indiſtincte inferūt peccatum. Quinto q̄ro in eo ꝙ
dicit ꝙ value monaſterioꝝ frangebant̃ an hoc lꝫ? gl.ante
hoc remittit ad notata.de imu.eccle.c.j.⁊ ea que ibi no.re
fert Pau.quod omitto q̄ꝛ ibi dixi.

Uer. Nos igitur. Nota ꝙ cū ꝑ
lati accedunt
ad monaſteria ex cā voluntaria miniſtrant̃ eis victualia
potius de grā q̄ꝫ de iure.pro hoc hec lr̃a ibi gratioſe.⁊ ibi
gratia.⁊ dicit gratioſe.i.cū grārum actōe.ar.de ſepul.cle.
dudum.§.ſtatuimus.⁊ no.glo.in hoc v̄bo gratioſe ꝓpter
ꝓuerbium de quo in ea.⁊ dicit Lau.ꝙ ēt hec dicūt gratio/
ſe miniſtrari:q̄ꝛ miſtrantur ꝑlatis nō petentib⁹:⁊ ita ſup/
plet lr̃am ibi eis.ſ.nō petentibus.Ex hoc dic̄ ꝙ ꝓpter hoc
gratioſius dꝫ acceptari.iuxta illud.Gratius eſt donū qḋ

venit ante ꝓ̄ces.de ſymo.⁊ ſi queſtiones. Scḋo no.in v̄
bo regularem.id qḋ no.glo.in ꝓ̇n.vſq̄ꝫ ibi ſꝫ qd in eo.ꝙ di
cit aliqd licere in aliqua parte dom⁹ qḋ nō in alia:ſic ⁊ mo
nachis nō lꝫ comedere carnes in refectorio.ſed ecōtra ſic:
cum licētia.de ſta.mo.cum ad monaſteriū. Tertio no.
ꝯſiderādam tp̄is ꝯgruentiā.⁊ quo ad hāc cle.dicit Paul.
ꝙ ꝯſiderabit̃ q̄ꝛ ꝑlatis nō miniſtrabunt̃ carnes in quadra
geſima vel ſeptima vel ſexta feria vel alijs ieiunijs indu/
ctis.iij.di.deniq̄ꝫ.de ꝯſe.di.iij.in ſabbato.⁊.c.ieiunia.de
obſer.ieiu.ꝯſilium.§.fi. Quarto no.caſum in q̊ tollit̃ ꝓ
uilegium ibi priuilegio nō obſtāte.Et ponderat Pau.ꝙ
nō dicit ꝯſuetudine vel ꝯuentione.dicens ꝙ ſi ꝑlati ꝓcura
tionem debitā nō ꝯſueuerūt in carnib⁹ recipe.vł ſi ſuꝑ hoc
cōpoſitionē cū religioſis fecerūt nō poſſunt vigore huius
cle.carnes petere:q̄ꝛ hec lr̃a remouet ſolū ꝓuilegiū.⁊ facit
hec lr̃a.ſ̄.in ꝓ̇n.ibi nec cōpoſitiones.⁊ rō quare tollit̃ hic
ꝓuilegium ſm̄ Lau.ē.q̄ꝛ nō lꝫ monachis imponere legem
ſuꝑiori ſuo maxime cū ipſi ſepe nō ſeruēt.xxj.diſt.inferior.
Quinto no.ꝙ fragmēta q̄ leuant̃ de mēſa ꝑlatoruꝫ vel
ſuoꝝ familiariū debēt erogari pauꝑibus.ꝓ hoc.xlj.di.nō
cogant̃. Sexto no.ꝙ ꝑlati poſſūt fragmēta erogari pau
peribus ēt ſi extra domū ꝓcurent̃:debēt tm̄ erogare ibidē.
vt in lr̃a.⁊ expone ibidē vt gl.pe.⁊ idē Pau. Septimo
no.monitionē de qua in v̄.ab alijs.⁊ exponit Laud. alijs
ſuꝑius expſſis vſq̄ꝫ ad.§.nos igit̃. Octauo no.cōmina
tionē de qua in fi.⁊ dicit Gen.ꝙ tales cōminationes nō in
fligūt penā.vt no.de iurepatro.relatū.de ſymo.ſicut.d̄ ſa
git.c.j.ar.C.cōia epiſco.iterlo.dicit ēt ꝙ ꝯditor hic fuit cō/
tentus cōminatione q̄ tm̄ in alijs multis capl̃is huius cōpi
lationis penas īfligit:in q̄bus forte nō ſunt tot ītollerabi/
lia ſicut hic:ſed ſibi nō pōt dici cur ita facis.de peni.diſ.ij.
§.ex ꝑſona.al̃s.c.q̄ꝫuis. Quero de q̄bus monaſterijs i/
telligit lr̃a ibi monaſteria ſupradicta? So.vt in gl.j. Se
cūdo q̄ro de quo iure ītelligit lr̃a ibi vel iure alio ſpāli? So.
vt in gl.j.⁊ idem Lau.⁊ de eo qḋ glo.dicit de onere īpoſi
to tp̄e fundationis.exēplificat Lau.in patronis q̄ hoc ſi/
bi retinēt in fundatione.⁊ in eo ꝙ lr̃a dicit de cōſuetudine.
notat Lau.ꝙ religioſi patroni poſſunt ſibi vēdicare d̄ cō/
ſuetudine ꝙ annis ſingulis a ſuis vicarijs ꝓcurent̃ maxie
cū ſit ſatis ꝯueniens iuri cum ēt eis debeat rn̄deri de tp̄ali
bus.de ꝓuile.cū ⁊ plantare.⁊ dicit Pau.ꝙ ꝑ illa v̄ba que
ſunt in lr̃a ibi vel iure alio ſpāli.compr̄hēdunt̃ oēs alij mo
di cū in alijs modis ſit eadem rō. Tertio q̄ro in eo ꝙ di
cit carnes miniſtrādas nō tm̄ infra portā regularē.qd ſi ēt
portā nō eſt locus aptus? So.vt in gl.lꝫ.⁊ in ea ibi ꝯtētam
niſi eēt ſumma neceſſitas q̄ legem nō habet.de ꝯſue.q̄ꝫto.d̄
reg.iur.quod nō eſt. Quarto q̄ro in eo ꝙ ꝑmittit frag/
menta erogari pauꝑibus:an hoc ꝓcedat indiſtincte.ſo.vt
in glo.antepe.q̄ dicit hoc ꝓcedere in dubitate in ꝓcuratio
ne q̄ debet̃ ſed qn̄ dat̃ gratuite dicit idem tm̄ ſub dubio ſo
ſan.Pau.v̄o dic̄ ſine dubio q̄ꝛ religioſi vident̃ ꝑlatꝫ hoc
ꝯceſſiſſe.hāc rōnem ſentit glo.ēt in fi.ꝓ hoc ſm̄ Gen.q̄ꝛ li
tera loq̄tur idiſtincte:⁊ ſic cū religioſi tribuāt refectionem
corporis dꝫ intelligi tributa ēt refectio aīe.arg.de vi.⁊ ho
ne.cleri.qm̄.lxxxvj.di.nō ſatis.in hoc tamen non perſiſtit
Gen.imo dicit ꝙ q̄ꝛ iſte.§.facit diſcretionē inter receptos
ex debito cā viſitationis ⁊ receptos ex charitate.qḋ hic
dicitur de fragmentis dꝫ intelligi quando ex debito:quia
plus iuris habent in ſumptib⁹ miniſtratis ex debito q̄ꝫ de
grā.⁊ idem Step.de rigore.xlij.di.nō oportet.ſed de v̄/
banitate diſſimulādū dicit.ar.de dona.c.j.facit.ff.d̄ vſuf.
l.agri.vbi arboribus ſubrogatis in loco mortuoꝝ mortue
pertinēt ad fructuariū. Quinto q̄ro in eo ꝙ ꝑmittit ero
gationem fragmentoꝝ ibidē fieri an ad aliū locuꝫ poterūt
prelati mittere? glo.pe.ꝙ non.idem Pau.⁊ Genze.ar.de
preſump.nōne.ff.de condi.⁊ demon.cum ita.

Preſenti.

p **Reſenti.** Nota de verbo iubem⁹:
ꝛ ꝺ͛ hoc in gl.ij.ꝛ ex hoc
verbo infert Lau.ꝙ trāſgreſſoꝛ puniēdus eſt
quodēt vult glo.dicit ēt Lau.ꝙ erit pena ar
bitraria cū de ipſa nō ſit iure cautū.de offi.dele.de cauſis
dicit ēt ꝙ trāſgrediēs tenet tanq̄ȝ ꝓ mortali.ar.iiij.di.de
niq̄ȝ.de maio.ꝛ obe.ſi qs.dicit tñ ꝙ male hoc aduertūt p̄
lati noſtri tp̄is ſicut ꝛ penā.c.ꝑiculoſo.de ſta.na.lib.vj.et
multa ſimilia. Scđo no.ibi vel pſonis.ꝙ bona clerico
rum gaudēt eodem ꝓuilegio cū rebus eccliarum ſm̄ Lau.
ꝛ Pau.hic tñ potius colligit ꝙ pſone clericoꝝ gaudēt eo
dem priuilegio cū eccleſijs.rō aūt ꝑmi dicti reddit ꝑ gl.de
pigno.ex lr̄is.qꝛ res clericoꝝ ſunt obligate eccleſie ſi ma
le admiſtrant clerici q̄ rō ſm̄ Pau.deficit in nō habēte be
neficium ideo verioꝛ videt rō:qꝛ bona nō habentia onus
annexū ſequūtur pſonam tanq̄ȝ acceſſoria iō gaudēt ꝓuile
gio pſone quo ad forum.vñ dñi tpales ꝓ talibus reb⁹ non
poſſunt collectas iponere clericis.de imu.eccle.c.j.li.vj.
an aūt de bonis ꝑ ſucceſſionē acq̄ſitis teneant clerici ſolue
re collectas.ꝛ qđ de bonis cōibus no.in Spe.de cle.cōiu.
ver.ſȝ huius.ꝛ ſe.ꝛ de vi.ꝛ hone.cle.c.fi. Tertio no.ex
v̄bo negociandi a ꝯrio q in his q̄ deferūt clerici cā negoci
andi nō gaudēt imunitate.de hoc in gl.a ꝯrio.Ideȝ Pau.
nam ꝛ alij nō excuſant nec ꝑ reſcriptū nec ꝑ militiam.C.de
vectiga.ꝛ cōmiſ.l.oium.ꝛ.l.ex p̄ſtatione.fallit in caſibus
notatis.ff.e.ti.l.iiij.ꝛ dꝛ negociatoꝛ q rem emit vt eā i ſua
forma itegra vēdat.nō aūt ſi emit vt ſit ei materia inde ali
qđ opandi.lxxxviij.di.palea eijciens.de hoc.xiiij.q.iiij.c.
ſ.j.q.iij.in ſūma.nā vbi vēdit rem mutatā lucruȝ ꝓuenit ex
artificio vt ſi emit chartas vt ſcribat librū vel qđ ſimile.ꝺ͛
conſe.di.v.nunq̄ȝ.xcj.di.clericus victum.ſȝ vbi vidēt reȝ
nō mutatā lucrum ꝓuenit nō ex artificio ſȝ ex ſolertia vili⁹
emendi ꝛ cari⁹ diſtrahendi.lxxxviij.di.qđ aliud.ꝛ in tali
bus difficile ē nō interuenire peccatū.de peni.di.v.quali
tas.ſm̄ Pau.ꝛ idē Mathe.q dicit ꝙ negociationē ꝑ quaȝ
vendit res nō mutata clerici nō poſſunt exercere.lxxxviij.
di.c.ij.xiiij.q.iiij.c.j.vbi de hoc.ꝛ.q.iij.in ſūma.in fi.nā cle
ricus negociatoꝛ vt peſtis vitādus ē.lxxxviij.di.negocia
torem. Quarto no.ibi aut deferri faciūt.ꝙ nō refert in
talib⁹ ꝑ ſe vel ꝑ alium facere.ar.de pig.ſignificante ꝺ͛ ſen.
excō.mulieres. Quinto no.de noibus vectigalium.de
hoc in glo.in v̄bo pedagia.q remittit ad no.de v̄bo.ſigni.
ſuꝑ qbuſdam.ꝛ ibi dicit ꝙ talia nō poſſunt iponi niſi ꝑ re
ges vel ꝓncipes.quod itelligit Hoſti.ibi de reb⁹ romano
rum q ſunt dñi mundi.ff.ad.l.rho.de iac.deꝑcatio.C.de q̄
drien.p̄ſcrip.bñ.ꝛ de hoc plenius.ſ.q.vij. Sexto no.ꝙ
id qđ nō licet ſuo noie nō licet ēt alieno.de hoc in glo.in v̄
bo alieno.ꝛ in ea in fi.idem Steph.ꝛ ꝓ hac regula q facit.
lib.vj.ꝛ.ff.de admi.re.ad ciui.ꝑti.l.j.vbi ꝺ͛ hoc. Septi
mo no.ibi exigūt vel extorquēt.ꝙ hic ꝓhibetur exactio nō
receptio ſi qs vult ſponte ſoluere. de hoc in gl.ibi ꝛ dicit
Pau.ꝙ exigere ꝛ extorquere ſonat violētiam.ff.de lega.
iij.fideicōmiſſa.§.ſi rem.dicit tñ ꝙ ſatis videt extorſio ſi p̄
cedit extorſio quāuis ſequat ſolutio nō coacta.ſic qđ no.
Hoſti.de iure pa.p̄terea.ꝛ qđ no.de ſymo.dilect⁹.ij.de pe
ni.ꝯſtitu.ꝛ exponit Step.ibi vel extorquēs.vel pro ideſt.
Octauo no.ꝙ p̄lati extorquētes ꝯ hāc cle.incurrūt pe
riculū aīarum ſuarū.ꝛ hoc dicit Lau.ꝓpter excōicationeȝ
de qua hic.nā deus iratus animas ꝑcutit anathemate.de
reb.eccle.nō alie.ſi qs.hec enim animā principalr̄ affligit.
xj.q.iij.audi.ꝛ ideo maioꝛ pena debet in dei ecclia.xxiiij.q
iij.corripiant.dicit Gen.ꝙ anathema ſegregat nedū a ſo
cietate fraterna:imo ꝛ a corpoꝛe xp̄i.iij.q.iiij.engeltrudā.
qđ dꝛ anime vita.de pe.di.j.§.itē ſi anteq̄ȝ. Nono no.ꝙ
dicunt grauari clerici ſi ab eis exigunt pedagia.ꝓ hoc ꝙ
ēt laici ad talia nō tenent.vt dicit gl.v.ꝛ idem Gen.dicēs
ꝙ ꝓ rebus ad quottidianū victū neceſſarijs nihil dȝ exigi
ēt a laicis ꝛ cōtra exigentes inducta eſt pena capitis.C.de
vectiga.vniuerſi. Decimo no.ꝙ ſnīe excōicationis ꝛ in
terdicti debēt publicari:vt hic.ꝛ fit publicatio ſm̄ Pau.
vt nullus poſſit ignorātiam p̄tendere.xj.q.iij.cure.Item
ſm̄ Gen.fit qꝛ offenſa facta talibus deum tāgit.iij.q.j.nul
li.ſicut ēt honoꝛ eorum dꝛ dei.ij.q.v.hȝ hoc. Undecio
no.ꝙ excōicatio q̄ de aliquo fertur a iure publicari nō de
bet niſi prius ꝯſtiterit ꝙ eam icurrerit.ꝓ hoc lr̄a ibi poſtq̄ȝ
ꝯſtiterit.ꝛ qđ dicit glo.in hoc verbo.ꝛ ꝓ hoc de homi.c.j.
in fi.lib.vj. Duodecims no.in fi.ꝙ nō ſufficit reſtituere
ablata niſi ēt ſatiſfaciat de trāgreſſione vt ſic fiat ſatiſfa
ctio de iniuria irrogata homini ꝛ deo.xiij.q.vj.ſi res.ꝺ͛ ho
mi.ſicut dignū.§.eos.de vſu.qꝛ in oībus.de ſen.excō.poꝛ
ro.ꝛ.c.parrochianos.ꝛ de hoc ꝑ Inno.de coha.cle.ſicut.
ſm̄ Pau.ꝛ idem Gen.q dicit ꝙ hec ſatiſfactio erit arbi
traria ex quo nō exprimit hic ſed generaliter dꝛ ꝙ ſatiſfaci
ant competēter. Decimotertio no.ꝙ hoc caſu nō abſol
uuntur niſi primo ſatiſfaciāt.qđ eſt ſm̄ Pau.qꝛ ſnīa fert ꝓ
manifeſta offenſa.de ver.ſig.ex parte.ij.q.vij.accuſatio.x
vij.q.iiij.de p̄ſby.xj.q.iij.excōicatos.Et ē ſimile de ſepul.
c.j.lib.vj.in fi.ꝛ de ſepul.cle.eos.de ꝺ͛ci.cle.religioſi.ꝛ qđ
no.ſ.de ſen.excō.cle.ex eo.ꝛ de hoc in Spe.de do.ꝛ cōtu.
§.nūc dicamus.v̄.ſed nunqđ excōicamus. Opp.qꝛ vi
detur auctoꝛ eē diminutus ibi reſtituerint.omiſit eni ver
bum plenarie.quod ponit.e.ti.quāq̄ȝ.ſol.vt in gl.pe.quā
nota in eo ꝙ dicit ꝙ noīe reſtitutionis intelligit de plena
ria.ꝛ idem Pau. Quero de itellectu lr̄e ibi ꝓprijs?ſo.
vt in gl.v. Secūdo q̄ro an bona q̄ habent clerici cōia ſi
bi ꝛ alijs cenſent ꝓpria?quo ad hāc cle.Lau.dicit videri
ꝙ ſic.ar.de poſtu.p̄la.c.j.maxime ſi ſint idiuiſibilia.ar.de
appel.vna. Tertio q̄ro an extra caſum hui⁹ cle.ſūt alij
caſus in qbus nō teneat qs ad vectigalia?glo.v.in fi.dicit
ꝙ ſic.ꝛ remittit ad nota.ff.de publi.l.iiij.ꝛ ex eo qđ dic̄ gl.
ꝙ de his q̄ deferunt ad vſum ꝓprium ēt laici nō ſoluūt ve
ctigalia infert ꝙ ſcholares de libris ꝛ alijs q̄ ſecū ferūt ad
ſtudium nō debēt ſoluere pedagia.quod tȝ gl.C.ne fil.pro
pa.aut.habita.his aūt caſibus qbus gabella nō debet ſal
tem dȝ is q defert res ꝓfiteri ꝛ indicari publicano.ff.de pu
bli.ꝛ vecti.l.fi.§.diuus.qđ itellige vt ibi not. Quarto
q̄ro in eo ꝙ priuilegiant clerici quo ad ea q̄ deferūt nō cau
ſa negociādi.qđ ſi orit queſtio iter leuatorē pedagij ꝛ dela
torem:vt qꝛ leuatoꝛ negat illū clericū vel dicit res deferri
cā negociationis vel nō eſſe illius?ſo.vt in glo.a ꝯrio q̄ di
cit ſtādum iuramēto quo ad res niſi qualitas pſonarū diſ
ſuadeat.quo ad pſonam dicit ſufficere ꝙ ſit in habitu ꝛ tō
ſura clericali.idem Pau.ꝛ ꝑ hoc iducit glo.qꝛ graue eſſet
iudicem adiri:de hoc vltimo in ſe.q. Quinto quero ſi
opoꝛtebit iudicem adiri:vt qꝛ qualitas pſonarū diſſuadet
iuramentum p̄ſtari qs erit ille?dicit Lap.ꝙ erit iudex loci
vbi talia exigunt.ꝓ hoc qꝛ ēt ſi al's nō eēt iudex:tñ rōne de
licti efficeret iudex.de fo.cōpe.c.fi. Sexto q̄ro in caſu ꝺ͛
quo in ꝓxima.q.an adibit iudex eccl'iaſticus an ſecularis.
La.dicit videri ꝙ q̄ȝtum ad cognitionem clericatus tm̄ ec
cleſiaſticus.de ſen.excō.ſi iudex.lib.vj.ſȝ q̄ȝtum ad cogno
ſcēdum an res ſint clerici vel alterius ꝛ an cā negociatio
nis vel alia deferant laicus poterit eē iudex.facit de iure
iurā.lȝ.li.vj.ꝛ quod ibi no.Jo.an.ꝛ de fo.cōpe.cū ꝯcoꝛ.eo.
li.vel verius dꝛ ꝙ his oībus caſibus tm̄ eccl'iaſticus co
gnoſcet.facit de iudi.quāto.de fo.cōpe.c.ij.ꝛ.c.ſi diligēti.
ꝛ hec cle.in prin.ibi locoꝝ dioceſani.iūcto fine ibi poſtq̄ȝ.
de his ipſis ꝯſtiterit.qđ placet. Septimo q̄ro in eo q̄ lȝ
dꝛ de pedagijs qs poſſit hoc iponere?ſo.ꝑ id qđ dixi.ſ̄.in
v.notabili:qꝛ impatoꝛ hoc pōt.de alijs aūt regibus dicit
Pau.ꝙ hoc nō poſſunt.C.noua vectiga.inſtitui non poſ.
l.ſolent.Ex hoc videtur ſm̄ Pau.ꝙ ciuitates hodie non

poſſent talia imponere qđ dicit verum exceptis illis q̃ ſũt in pace ↄſtantie qbus ↄceſſum fuit merũ impium. ⁊ ↄ̃ illud ẽt preſcripſerũt. ⁊ dicit Pau. bene p̃ſcriptibile ꝙ qs non ſubſit pape in extrauagã. Bonifa. viij. vnã ſanctã. rõ pmi. qꝛ impatoꝛ iuriſditioné hꝫ a pplo ⁊ exercitu. xciij. di. legimus. nõ a deo imediate licet oĩs poteſtas a deo ſit. ad ro. ma. xiij. xxiij. q. j. qđ culpat. hodie aũt hꝫ ab eccl'ia cui⁹ fidelis ẽ. de iureiur. cle. romani. ⁊ hꝫ ẽt abſq; p̃iudicio eoꝝ q ſibi nõ ſubſunt ſicut ẽ rex Frãcie. q fi. ſint legi. p venerabilẽ. ⁊ ſil'es q quaſi remanẽt ſui iuris rõne ſupioꝛitatis tñ ſũt ſb poteſtate pape. de hoc ad puile. cũ p̃ſone. ſꝫ iuriſdictionis exercitiũ in oĩbus ẽ penes eos in ſuo territoꝛio. Pau. ſꝫ in eo qđ dicit p̃ſcribi poſſe ꝙ qs nõ ſubſit impio: ↄ̃riũ tenet Cy. C. de p̃ſcrip. xxx. anno. cõperit. ⁊ Pe. đ ancha. hic. qꝛ ↄ̃ obediẽtiam nõ preſcribit̃. de p̃ſcrip. cũ nõ liceat. dic ꝙ dictum Pau. pcedit p̃ſupponẽdo illud quod preſuppoit Pau. ꝙ iuriſditio impatoꝛis pẽdeat a papa quo p̃ſuppoſito põt pape p̃ſcribere aliquẽ ſubditum impatoꝛis vt immediate ſubſit ſibi ita ꝙ nõ impatoꝛi ſꝫ iperatoꝛ nõ poteſt aliquem ſubditũ pape p̃ſcribere vt ſubſit ſibi ita ꝙ nõ pape. p hoc quod no. de poſtula. bone. ij. quomodo aũt intelligatur iuriſditio impatoꝛis depẽdere a papa: ⁊ quomodo nõ: dixi de elec. venerabilem. ⁊ de iud. nouit. Ad id qđ dicitur ↄ̃ obediẽtiam nõ p̃ſcribit̃: illud ẽ verũ actiue ſꝫ paſſiue bene p̃ſcribit̃. d. c. cum nõ liceat. vbi de hoc. Octauo q̃ro an quod hic dicit de pedagijs locum habeat in gabellis ⁊ datijs q̃ leuãtur in ciuitatib⁹ lõbardie? Steph. ꝙ ſic: qꝛ idẽ iuris de ipſis. ar. xiiij. q. iij. putãt. ⁊. c. pleriq;. đ puile. quãto. ⁊ ex hoc dicit ꝙ tota Italia ẽ iterdicta ⁊ clerici irregulares hoc nõ ſeruãtes. Nono q̃ro quã formã debent tenere dioceſani vt ſibi ↄſtet de his exceſſib⁹? gl. vocata parte. dicit ꝙ citata parte. Idẽ Lau. ꝙ nõ ſingularit̃. idem no. de pe. cle. j. ad fi. glo. idẽ ⁊ cum glo. qꝛ cãrum merita ⁊c̃. de in iteg. reſti. tum ex lr̃is. in fi. nã ⁊ ſi eẽt notoꝛium pars tñ vocanda ẽ cũ multa dicant̃ notoꝛia q̃ nõ ſũt. de ap pel. ↄſuluit. đ hoc an in notoꝛio ſemp ſit neceſſaria citatio. dic vt dixi de coha. cleri. veſtra. Decimo q̃ro an poſſit dioceſanus de his ingrere nõ ↄquerẽte illo q ſoluit? gl. eadem ꝙ ſic. p hoc iducit Lau. qꝛ ep̃s q eſt defenſoꝛ reipublice in ſua dioceſi. de offi. oꝛd. c. j. tenet̃ phibere hãc offenſaꝫ cõmiſſam aduerſus rẽpublicam q̃ ↄſiſtit in ſacris ⁊ ſacerdotibus. j. di. ius publicum. In ↄ̃riũ iducit: qꝛ fauoꝛi ſuo põt qs renũciare. de fo. cõpe. dilecti. ſoluit ꝙ quatenus eſt offenſus ep̃s ⁊ vl'is eccleſia pcedit primũ ꝙ ep̃s ex officio hoc põt: ⁊ maxime ſi ↄſtent ei exactores pſiſtere in notoꝛio crie. vt leg. ⁊ no. ij. q. j. in ſũma. ⁊ pluribus capitulis ibidẽ. de iureiur. ad noſtrã. ij. de ſen. excõ. cũ nõ ab homine. ⁊. c. ↄtingit. j. Sꝫ inq̃ʒtum tãgit ius puatum clerici vel eccleſie offenſe. ſecus vt no. in. d. c. ↄtingit. ar. x. colla. de. c. cõradi. ſi clericus. Idem Pau. ⁊ Genz. Vndecimo quero an dioceſani q vt hic di debẽt excõicatos de qbus hic facere a ſubditis publicari poſſint ſup hoc regrere vicinos ep̃os? glo. vicinos. ꝙ ſic. idem Lau. Duodecimo q̃ro an in caſu pxime q̃õnis poſſint oꝛdinarij aĩaduertere in ep̃os vicinos ſi legitime reqſiti ↄ̃ ius recuſant eos iuuare? Lau. dicit videri ꝙ ſic. ar. xxiij. q. ij. i ſumma. ⁊. c. dñs. remittit ad no. de fo. cõpe. cle. vna. dic ↄ̃ vt no. d. cle. vna. §. eoꝛundem. in glo. ſimile. Decimotertio q̃ro vt q̃rit Mathe. de q̃õne facti. pone ciuitas Tiburtina tenet̃ quolibet anno in certa q̃ʒtitate romanis exſoluẽda: nunqd ſi romani ↄcedũt aliqbus tiburtinis ꝙ nõ teneant̃ cũ alijs ↄtribuere tenebit̃ ciuitas ſoluere totũ. videt̃ ꝙ ſic. C. de đcurio. l. vacuatio. li. x. nam puilegium ↄceſſum ſingulis nõ extendit̃ ad vniuerſitatem. ff. de re. diui. in tiñ. Spe. e. ti. §. nũc dicẽdum. v̈. qđ ſi vniuerſitas. tꝫ ↄ̃riũ dicens ꝙ vniuerſitas releuabit̃ p parte illoꝝ. C. de pac. creditoꝛes. ſi ↄ̃ ius vel vti. pub. l. fi. ff. de leg. j. ſi fundũ. §. ſi libertus. de ali. lega. l. iij. p p̃ma parte facit. ff. de le. j. ab oĩbus. in pn̄. vbi ſi teſtatoꝛ eximit vnũ ex heredibus ab onere ceteri tenent̃ ad onus integrũ ⁊ ibi dicit Bar. ꝙ ſi comitatẽſes tenent̃ ſoluere ſalariũ poteſtati ⁊ poſtea eximit̃ aliqua villa ceteri tenent̃ ad ſalariũ integrũ. de hoc in Spe. vbi. s̃. in addi. Jo. an. Et dic ꝙ ſi iſte collecte deberentur ex ↄ̃ctu ſi creditoꝛ liberat aliquos de vniuerſitate liberatio cedet in cõmodum vniuerſitat̃. nõ enim potuit illos liberare niſi in ſuũ p̃iudicium. Et ad id quod di. s̃. ꝙ id qđ ↄceditur ſingulis non extendit̃ ad vniuerſitatem. dic ꝙ pcedit qñ eſt tale qđ cuius cõmodum ⁊ icõmodum nõ hꝫ reſolui in ſingulos de vniuerſitate. ſecus quãdo reſoluit̃ vt hic qꝛ id quod debebat vniuerſitas colligebatur a ſingulis. p hoc quod no. de teſti. cũ nuncius. ſi aũt collecte debent̃ ab vniuerſitate alicui tanq̃ʒ ſuperioꝛi tũc videtur ꝙ iure ſupioꝛitatis poſſit aliquos eximere ſicut papa eximit aliquos a pcurationibus q̃ debent̃ legatis. e. ti. cũ inſtãtia. vbi de hoc. ⁊ hoc caſu exemptio ſingulorum non pderit vniuerſitati per predicta ſi multi eximerentur ita ꝙ graue p̃iudicium generaret̃ vniuerſitati non tenerent tales exẽptiões tanq̃ʒ tẽdentes ad noxã. de deci. ſuggeſtum. de hoc ẽt dixi de p̃ſcrip. accedentes.

De celebratione miſſarũ ⁊ alijs diuinis officijs. Rica.

Rau. Diuide in duas vt gl. ⁊ lꝫ ſit vnicus caſus: tñ g pp̄ter lõgitudineꝫ pſequoꝛ per partes. No. ꝙ licitum ẽ turbari ſup delinq̃ntes. nam deus turbat̃ ⁊ iraſcit̃. de reb. eccle. nõ alie. ſi qs. ſic ⁊ iuſtus iraſcitur peccatis palearum. i. maloꝝ q ſunt ſine fructu. vj. q. j. cum aũt. Ideo dicit canon peccata odio habeo nõ homines. lxxxvj. di. odio. Secũdo no. ibi negligentia. ꝙ in miſtris eccleſiaſticis reprobatur negligentia. quod intelligit glo. de offi. archidia. ea que de negligẽtia craſſa. Hoſti. v̈o ibi dicit ꝙ quelibet negligentia eſt ſufficiens ad remouenduꝫ p̃latum ab adminiſtratione. ⁊ de hoc de offi. cuſt. c. j. ⁊ hoc poteſt tollerari in his que ſpecifice cõmittantur ſibi qꝛ talis negligentia in eo eſt moꝛtale. ⁊ ſic loq̇tur p alleg. c. j. de offi. cuſto. Item ſi loq̇tur de eo q monitus non ſe coꝛrigit: vnde pp̄ter negligẽtiam nunq̃ʒ videtur p̃latus remouendus niſi ſit valde pernicioſa eccleſie ⁊ monitus nõ ſe coꝛrigat. nam ẽt ad inq̇ſitionem nõ pceditur contra p̃latum niſi quando inualeſcit clamoꝛ q ſine ſcandalo tollerari nõ põt de accu. qualiter. ij. ver. verum. Tertio not. ꝙ miniſtri eccleſie tenent̃ ad hoꝛas canonicas. ex hoc arguit gl. in v̈. minis.. ſecus de nõ beneficiatis. ⁊ de hoc. j. q. v. Quarto no. ꝙ miniſtri eccleſie debent eſſe modeſti. ⁊ dicit Lau. ꝙ cum modeſtia regratur in oĩbus ſubditis regis pacifici ſ. xp̄i. s̃. in pꝛoemio grego. foꝛtius in clericis. ar. iiij. di. deniq;. in pꝛin. ⁊ dicit Pau. ꝙ modeſtia eſt per quam pudoꝛ honeſtatis puram ⁊ ſtabilem comparat auctoꝛitatem ſm Tul. in p̃ma rethoꝛica. quod exponit Pau. dicens ꝙ per id quod dicit pudoꝛ tãgitur cauſa ⁊ effectus modeſtie: nã pudoꝛ eſt timoꝛ turpitudinis vel fuga rei indecentis q̃ ab interioꝛi oꝛdinatione pcedit cum rõne appetitus. obtẽperat q̃ per exterioꝛem oꝛdinationem oſtendit̃ ſicut inoꝛdinata mens metu. vel voluntate cõmota apparet p exterioꝛa. vnde cõſueuit tp̄e ire coꝛpus tremere: ⁊ oculi exaſperari. Eccle. xix. Amictus coꝛpoꝛis riſus dentiũ ⁊ igreſſus hominis nũciat de ip̃o. Quinto no. ꝙ miniſtri eccleſie tenentur offerre deo fructũ labioꝝ. ex hoc arguit gl. ſumptũ ꝙ ſatis ẽ labijs ſeruire in diuinis hoꝛis. ⁊ de hoc. j. q. j.

Sexto no. ꝙ hoꝛe canonice debẽt dici cum puritate. ex hoc arguit̃ ꝙ q eſt in moꝛtali ſi dicit eas nihil agit ſicut ſũt

ↄcubinarij

cõcubinarij fures ꝛ ſimiles. vñ in pſal. peccatori aũt dixit deus quare tu enarras iuſtitias meas ⁊c̃. ꝛ de hoc.j.q.iij. ex hoc ẽt arguit̃ ꝯ clericos q̄ poti⁹ ꝑ denario q̃ȝ ꝑ deo ac cedũt ad officiũ: ꝛ de his an cõmittãt ſymoniã: dic̃ Mat. q̄ nõ verã ſed mẽtalẽ ſic. q̄ ſola penitẽtia expiat̃. vt de ſy mo.c.fi.ff.de ver.ſig.olim.j.q.ij.ſacerdos. Septimo no. q̄ colloq̄a inhoneſta debeat vitare maxime in diui nis officijs. ꝛ ꝯ tales dicit Hylari⁹ ſup pſal. ibi media no cte ⁊c̃. cũ maxime corporis vicijs oportunitas dat̃ tũc po tiſſime eadẽ vicia legis recordatiõe frangunt̃. iõ dicit ca. nõ q̄ tp̃e orõnis debemus toto corde inuigilare ꝛ ſoli deo pectus pandere. de ꝯſe.diſ.j.qñ ꝑ hoc dicit Mat. q̄ ante ſecretã ſacerdos ꝑparat aſſiſtentiũ mẽtes dicẽdo. Surſuȝ corda. d.c.qñ. dicit ẽt q̄ clerici debent ad officiũ ire in ha bitu honeſto. de vi.ꝛ ho.cler.clerici.ꝛ c.fi. ꝛ cũ deuotiõe ibi ſtare ꝛ deo plus corde q̄̃ voce cãtare. xcij.di.c.j.ꝛ.iij.

Octauo no. q̄ clerici debent conuenire ad chorũ non tarde. debẽt.n.in eccl'ia eſſe a pricipio officij vſqȝ ad finẽ. xcij.di.c.fi. de hoc.e.ti.c.j.ꝛ hic in glo. ẽt q̄ dicit q̄ ẽt laici nõ debẽt de miſſa recedere ante benedictionem. Et dicit Lau. q̄ pari rõne nõ debẽt clerici recedere de alijs horis anteq̄̃ dicat̃ benedicamus dño. q̄ꝛ nihil d̃r actũ ⁊c̃. C. de his qui. vt indig.l.penul. ꝛ ſic ante exeũtes carebũt quoti dianis. de cleri.nõ reſi.c.vno.li.vj.ꝑ hoc qd̄ dico.j.q.xij. ex hoc iͦfert Lau. q̄ ſtatutũ quo diſponit̃ q̄ ille q̄ eſt ĩ vna vel duabus horis reputat̃ reſidẽs ꝑ totũ diẽ eſt rõnabile iudicãdũ ꝛ ſic dȝ extirpari. lxviij.di.cor.xp̃i. nã officiũ dei terminat̃ in cõpletorio.e.ti.c.j. ex hoc ẽt arguit Gẽ. ꝯ ſcho lares tarde ad ſcholas veniẽtes vel ante finẽ exeuntes q̄ deberẽt nõ perfunctorie ſed diligẽti ſtudio ſuas lectiões audire ꝛ earũ recordari. in aut. de queſt. §. pe.col.vj.ꝛ ibi glo. Nono no. q̄ clerici nõ debẽt canes venaticos ſecũ ducere ad eccleſiã. imo vt dicit glo. quos ẽt extra eccl'iam nõ debẽt tenere. Et dicit Lau. q̄ vſus ꝛ occaſio quam iſti canes dant diſſolutioni facit eos hic reprobari ex quo in fert q̄ brachetos cã recreatiõis vel maſtinos cã cuſtodie tenere ꝑñt. ar. lxxxvj.di.odio.ꝫ.ꝯ ſta.mona.cle.nei agro. §. porro. vbi idẽ no. Decimo no. q̄ clerici debẽt deuo te ſtare in officio. verſus. Non vox ſed votũ: non muſica cordula ſed cor. Non clamor ſed amor pulſat in aure dei. Et dicit canon q̄ in his nihil facili⁹ hoĩbus ſi ꝑfunctorie res agat̃. ſed nihil miſerabilius apud deũ. xl.di.ante oĩa.

Undecimo no. q̄ ꝑcipue in vigilijs feſtoꝝ. debẽt cleri ci ſtare in officio de nocte. de hoc in glo. in q̄bus. quã no. in fi. ꝛ dicit Pau. q̄ vigilie ſunt vigilãdo ꝛ nõ dormiẽdo attẽte venerãde. ꝛ quedã ꝑ ieiunij obſeruantiã. de obſer. ieiu. ꝑ totũ ꝛ in talibus precipue ab oĩ opere illicito eſt ab ſtinẽdũ. de fe.c.j. de ſta.mo. cũ ad monaſteriũ. §. in refecto rio. Duodecimo no. ibi in eccleſijs. q̄ in eccleſia ẽ oran dũ. de puri.poſt.par.c.vno. de imu.eccle.decet.li.vj. dic̃ tñ Pau. q̄ vbiqȝ põt orari vt dicit Bernardus i libro me ditationũ: ꝛ verſus orientẽ debet orari lȝ verſus oẽm par tẽ fieri poſſit q̄ꝛ deus ẽ vbiqȝ. de hoc. xj.di.eccleſia. ꝛ Ma the.vj. dr̃: cũ oraueris intra cubiculũ tuũ ꝛ clauſo hoſtio tuo ora patrẽ tuũ. ꝛ ſm Caſſianũ: in abſcondito intra cubi culũ oram⁹ cũ a cogitationũ ꝛ ſollicitudinũ corde remoto ſecreto ac familiariter preces noſtras ſoli dei referamus de hoc. xlj.di.ꝑ ſymoniã. Decimotertio no. q̄ in decẽ tibus veſtibus dȝ in eccleſijs deſeruiri ꝑ clericos. ex hoc arguit Gẽ. q̄ de veſte ẽt pulchra alicuius dñi vel domine tp̃alis nõ eſt faciẽda caſula: vnde nec veſtimẽta ſeu palia eccleſiaſtica ſunt laicis ad pompam accomodãda. vt no. de cõſe.di.j. ad nuptiarũ. ꝯ̃rũ tñ ſeruatur. Op. in eo q̄ redarguit clericos tarde ad chorũ veniẽtes. videt̃ eni ex hoc q̄ dormientes peccant ꝛ ſic ob. vj.di. teſtamẽtum. de bap. maiores. in fi. So. Pau. q̄ ipſũ dormire vel ſurgere nõ eſt peccatũ: ſed negligẽtia ꝛ tarditas. ad idẽ. xiij.q.ij.q̄ oblationes. ꝛ.xvj.q.j.decime. Scd̄o op. q̄ꝛ l'ra ibi aut eos intereſſe. videtur innuere q̄ ſufficiat clericis intereſſe diuinis. ẽt ſi nõ dicant ꝛ ſic ob. qd̄.ꝫ. dicit̃ ibi tranſcurren do ꝛ ſincopando. So. Pau. refert qd̄ no. Inno. ꝛ Hoſti. e.ti.c.j. vbi dicũt q̄ infirmus ab vtroqȝ excuſat̃ ſi directe vel occaſionaliter ſibi poſſet obeſſe. ar. de obſer. ieiu. cõ ſiliũ. in fi. dicit Mathe. q̄ quilibet clericus beneficiatus ꝛ in ordine cõſtitutus tenet̃ dicere officiũ.ꝫ.eo.ti.c.j.xvj. di. clericus. ꝛ c.fi. ꝑ ſe. Sed ſi nõ põt per ſe: vt q̄ꝛ infirm⁹ vel fatigatus vel alia iuſta cã ſufficit audire: imo ẽt ab au diẽdo excuſatur infirmus ſi eſt talis infirmitas q̄ hoc ſibi obeſſet. ſecus ſi eſſet vetus quartana vel alia debilis ifir mitas: q̄ñ nõ obſtante ſua negocia ꝑcurat. ff. de re iudi.q̄ ſitũ. de hoc.e.ti.c.j. dicit ẽt Mathe. q̄ poſt cõualeſcentiã nõ tenet̃ redicere. ſed dȝ ſibi imponi penitẽtia de omiſſiõe eo.ti.c.j. Sed frater Aluarus dicit q̄ nõ ĩponet̃ ſibi peni tentia q̄ꝛ ſi nõ tenebat̃ dicere nõ peccauit nõ dicẽdo. ſec⁹ ſi al's ſine cã omiſiſſet. regula nemo põt ad ĩpoſſibile. lib. vj. ꝛ hoc teneo.e.ti.c.j.q.viij. Tertio op. in eo q̄ proui det q̄ in vaſis ꝛ veſtimentis indecentibus nõ deſeruiat̃ ĩ eccl'ia. nã de hoc erat ꝑuiſum. de cuſto.eucha.c.ij. So. vt in glo. non ex immũdicia. ꝛ idẽ Pau. Quero in eo qd̄ dixi.ꝫ. in.v.notabili: q̄ ſatis eſt ſeruire labijs in diuinis an hoc ſit verũ: glo. ſumptũ remittit ad no.eo.ti. dolẽtes. ꝛ ibi dicit̃ q̄ nõ peccat mortalit̃ maxime ſi cogitat de aliq̄ bono ſp̃ali. dic vt ibi dixi.q.vij. Lau. ãt arguit q̄ nullo modo peccẽt ſm quoſdam q̄ dant ſimile de illo qui vouit ire ad ſanctum Jacobũ ꝛ poſuit ſe in itinere aĩo cõplen di votum: q̄ꝛ nõ eſt neceſſe q̄ ſemp habeat in aĩo ſanctum Jacobum: ſed ſufficit q̄ ab initio hoc intendat. Et ꝑpter hoc aliqui quo ad horas negãt recitare horas ſicut hiſpa ni. In ꝯ̃rium inducunt: q̄ꝛ hic dicitur q̄ cũ aĩe deuotiõe ⁊c̃. Itẽ plus corde q̄̃ ore pſallẽdum eſt. xcij.di.c.j.ꝛ.ij.ꝛ ſcri ptum eſt. Jere. xlviij. Maledictus hõ q̄ facit opus dñi de ſidioſe. So. Lau. q̄ ſi loquimur de illo qui imiſcet ſinco pas ꝛ reſcindit horas vt q̄ꝛ dimittit vnũ pſalmũ vel ver ſũ vel aliquã partẽ modicã vel magnã: aut dicit horas cũ alijs in choro ꝛ ꝑ hoc nõ reiterabit chorus ꝑpter ſcanda lũ: ſed ipſe ſolus ſub ſilẽtio: vel ad partẽ iuxta ſequẽtem diſtinctionẽ. ar. de preſcrip. nihil. aut ſolus dicebat ꝛ aut erat ſic infirmus q̄ nõ poterat cõmode dicere ꝛ non tenet̃ reiterare qd̄ dixi.ꝫ. in.ij.ꝯ̃rio. aut nõ eſt infirm⁹ ꝛ aut omi ſit ex malitia aut ex accurata negligentia ꝛ tenet̃ reiterare ꝛ nihilominus de peccato omiſſiõis puniet̃ iuxta no.ꝫ.e. cle. in.ij.ꝯ̃rio. ꝛ ſic itelligit̃ illud: maledict⁹ hõ. alle.ꝫ.e.q. ꝛ de hoc.j.v. ne igit̃.q.vj. aut omiſit ꝑter ꝑpoſitũ ꝛ nõ pec cat mortalit̃. ſȝ venialit̃. vt no.e.ti.c.j.ꝑ hoc. xxv.di.§. al's qd̄ dicit Lau. verũ ſi nõ fiat magna iterruptio. Refert ẽt alios alit̃ diſtinguere. q̄ꝛ aut icipit ceſſare ĩ bono tp̃ali. i. ꝑ pter bonum tp̃ale ꝛ tenetur redicere. aut ꝑ bonis eccl'ie ꝛ nõ tenetur. hec tñ verba huius vltime diſtinctionis ꝑfert Lau. ita breuiter q̄ poſſũt habere ꝛ aliuȝ ſenſum. Refert deinde theologos dicere q̄ aut dat operã ſue cogitationi ſicut ſi ponit ſe inter fabulas ꝛ tenetur. aut nõ dat operam ſed rapitur ꝑter volũtatẽ ad aliud cogitandũ. ꝛ nõ tenet̃ ar. de homi. dilectus. de iureiur.c.fi. vel dicit Lau. q̄ lȝ ſit ĩ ꝑcepto q̄ q̄ſqȝ dicat horas q̄ tñ dicat de nocte vel de die vel q̄ ex deuotione. aut ex intẽtione nõ eſt in precepto ſed hoc eſt gratia dei ꝑut ipſam dare voluerit. in homine tñ eſt q̄ gratia habeat̃. vnde Hugo de ſancto victore. homo non habet gratiã nõ q̄ꝛ deus eã rẽnuit. ſed q̄ꝛ homo eã re cipere recuſat. de hoc.e.ti. dolẽtes. Et dicit Lau. q̄ ꝑpter hoc bonũ eſt q̄ ſaltẽ in generali cõfeſſiõe que quottidie fit in miſſa ꝛ in aliq̄bus horis exp̃matur peccatũ obmiſſionis dicit etiam Lau. poſſe diſtingui inter idiotas qui minus

Sufficit Audire

Immundicia damnat ... rebus divinis

Maledictus homo

peccāt ⁊ inter litteratos q̄ magis peccāt.ar.xl.di.homo.
De his dic vt dixi in.d.c.volētes. Ex p̄dictis ꝑ parte cō
cordat Pau.q ex his infert ꝙ in oratione plura reqrūtur
⁊ ꝑſequit̄ ď oratiōe id qď no.glo.de reliq.cle.ſi dn̄m.ideo
hic omitto. Secundo q̄ro an peccet clericus qui intereſt
officijs ⁊ nō intelligit ea que dicūtur? So.Math.referē
do id qď no.Inno.eo.ti.dolentes.vbi dixi in.iij.⁊.viij.q.
vbi dicit̄ ꝙ in clerico nō excuſat̄ ignorātia cū teneat̄ ſcire.
xxxix.di.petrus.de eta.⁊ quali.eam.⁊.c.cū ſit. Tertio
q̄ro circa id qď dixi.ſ.in.vj.notabili.ꝙ cū puritate debēt
hore canonice dici quid de illo qui ē ī mortali? dicit Lau.
ꝙ meliꝰ facit ſi dicat ad hoc vt deꝰ citiꝰ illuminet mētē ſuā
ar.de peni.⁊ remiſſi.quod qdaꝫ.⁊ ne reportet cōmodū de
malicia quod faceret ſi ex hoc releuaret̄: dicit tamē ꝙ de
bet dicere in modū ꝑuati ſuffragij.ad inſtar laici ſine dn̄s
vobiſcū.ſicut dicitur de excōicato.ſicut no.de cleri.excō.
c.ij.⁊ de elec.cum vintonien̄. De eo vero q eſt excōicatus
minori.dicit Lau.ꝙ poteſt dicere cuꝫ alijs.de hoc ī Spe.
ti.ij.tractatu ď ſpēſationuꝫ.§.iuxta.ver.qd ſi excōicatus.
Et ꝑ declaratione p̄dictorū querit Lau.de pluribꝰ alijs
de qbus.ī.in pluribꝰ ſequentibꝰ queſtionibꝰ. Quarto
q̄ro circa dicta ī prima.q.quid ſint hore canonice ⁊ quot
⁊ q̄re ſunt inſtitute? So.vt in glo.ſeptē.⁊ de hoc dixi eo.
ti.c.j.⁊ dicit Laud.ꝙ iſte hore ſunt ſacrificium ſiue hoſtia
laudis quā qs de fructu labiorū deo offert pure ⁊ deuote
vt hic.vel ſunt certa pēſio diuini cultuſ debita ab his qui
in ſortē domini ſunt electi pro qua in ſuſtentationē recipi
unt patrimoniū crucifixi.de p̄bē.cū ſecūdum.eo.ti.c.j. Et
dicunt̄ ab oro oras.ꝑ hoc de elec.vbi ꝑiculū.in.fi.li.vj.qꝛ
orādo ⁊ cōtēplādo dicunt̄.⁊ qꝛ certis horis diei hn̄t dici.
dicūtur autē canonice quaſi regulare a canon qď ē regula
ſūt eni regulariter dicēde.xij.di.c.pe.⁊ vlt.dicunt̄ diuine
qꝛ deo ip̄edunt̄.dicunt̄ ēt vigilie qꝛ cū ſumma vigilia ⁊ ī
tentione debēt dici.xcj.di.c.j.⁊ ꝑ totā diſtictioneꝫ.vnde ꝯ
deſides dicit̄. Qui pſalmoſ reſecat ⁊ v̄ba reciſa miniſtrat
Nil melius eſſet q̄ ſi ſua v̄ba teneret.ar.eo.ti.dolentes.

Quīto q̄ro qs tenet̄ ad horas canonicas? dicit Laud.
ꝙ qlibet ꝓmotus ad ſacros. Itē qlibet etiā nō ī ſacris dū
tamē clericꝰ ſit beneficiatꝰ etiā ſi bn̄ficiū ſit de patrimonio
ſuo ⁊ hoc ſi patrimoniū factū ē beneficiū.al's non.ſic itelli
git qď no.xcij.di.c.fi.⁊ iputet ſibi ſi bn̄ficiū nō ſit cōpetēs:
qꝛ nihilominꝰ tenebit̄ ad horas ex quo fecit ſe ad hoc ititu
lari.vt no.xcj.di.clericꝰ victū.⁊ ſic equiparāt̄ habētes ſa
cros ordines his q nō habēt: ſꝫ ſūt beneficiati ⁊ hoc q̊ ad
officium dicēdū vt p̄dixi: alibi nō: ſic de poſtu.c.j.⁊ fi. Dif
ferūt tn̄ iſti ſm̄ Laud.etiā quo ad horas quia illi q tenent̄
rōne ordinū nō pn̄t eas per alios dicere īfirmitate ceſſāte:
ſed hi q tenent̄ rōne bn̄ficij.ſic ar.de ap.ꝑuenit qď nō pla
cet.⁊.c.ꝑuenit.hoc nō ꝓbat ſꝫ ſolū ꝙ iſto bn̄ficiato abſen
te ꝑ aliū deſeruit̄ eccleſie. Sed ꝑ hoc nō excuſat̄ bn̄ficiatꝰ
quin teneat̄ horas dicere.⁊ idem dico.ī.de magiſ.cle.j.in
p̄n.q.vij.dicit Laud.ꝙ cōſtitutus in ſacris excuſat̄ per ſo
lā īfirmitatē corporis.xcj.di.§.j.⁊.c.j.⁊ ſe.⁊ hoc qꝛ pſona
eius ē obligata.ſꝫ bn̄ficiati excuſant̄ multis de cauſis.pri
mo ꝓpter cōſuetudinē vt no.glo de cōſti.cū omnes. Item
ꝓpter appellationē vel ſimilē arduā cauſaꝫ.de appel.per
uenit.ij.vl' ꝓpter ſtudiū vel aliā cauſā rōnabilē.de elec cū
ex eo.li.vj.de cleri.nō reſi.relatū.dic vt prime dixi ꝙ lꝫ
iſtis caſibꝰ excuſet̄ bn̄ficiatꝰ a reſidētia: tamē tenet̄ horas
dicere. Deide refert Lau.Inno.dicere ꝙ ſimplex clericꝰ
etiā debet dicere ⁊ audire diuina.xcij.di.ꝑ totū.ſꝫ Hoſti.
reſtringit hoc ad bn̄ficiatos. De laicis aūt vel monialibꝰ
dic̄ Lau.ꝙ ſi dicūt horas nō ďbēt dicere dn̄s vobiſcū.nec
ſolemnit̄ dicere euāgeliū ſeu miniſtrare.vt no.Hoſti.eo.
ti.in.c.j.⁊ dic vt ibi dixi.ſ.in.ij.ꝯrio. Sexto q̄ro quot
ſunt hore canonice? glo.ſeptē.ſoluit ꝙ ſepteꝫ.⁊ dant̄ v̄ſus
quos ponit Laud.quos dixi in.d.c. Septimo q̄ro qd
debeat dici ꝑ horis? dicit Laud.ꝙ ſi ē cōſuetudo ꝓbabil'
vl' certa cōſtitutio ſeruabūtur.xij.di.nouit.⁊.c.ſeq.nā di
dicāt.de cōſe.di.v.in die. Sequēdus tn̄ eſt mos romanus
in ſacramētis.de tēp.ordi.c.j.⁊.ij.nō in officijs vt hic.dic
tn̄ Laud.ꝙ modus dicēdi horas q̊ ad ſeculares ſūmēdus
eſt vel ab eccleſia romana.vt in.c.in die.vel metropolita
na.xij.di.c.vlti.dicit ēt Lau.ꝙ ꝓpter hoc nō reprobatur
ille vſus quo aliqui cōtēti ſunt de tribus pſalmis lꝫ roma
na eccleſia vel ſua metropolitana hoc nō ſeruet.xij.di.de
his. In regularibus v̄o dicit Lau.attēdēdū ordinationē
ſue regule ⁊ ſuoꝝ ſtatutoꝝ.xij.di.placuit.ibi neqꝫ mona
ſterioꝝ.⁊ de hoc.ī.cle.proxima. Octauo quero an ſuf
fragia ſanctoꝝ matutine beate Marie: ⁊ vigilie mortuoꝝ
vel ſimilia ſunt de neceſſitate dicēdi horas adeo ꝙ preter
mittētes ſine cauſa debēt ſtipendio priuari ⁊ excōicari.iu
xta.c.xcj.di.clericus victū.in fi.vel deponi a clero ſi caſti
gatus per ſatiſfactionē nō meruit veniā.ea.di.c.fi.vel ab
officio remoueri.ea.di.c.j.ſm̄ arbitrium prelati teneatur
ſuſcipere diſciplinā.ea.di.clerici.Lau.arguit ꝙ ſic per di
cta iura: qꝛ quicūqꝫ nō cōformat ſe moribus alioꝝ in tali
bus vel ſimilibus deſidioſus aut intēperatus eſt.ar.xlj.
di.c.j.ī.cle.pri.negligēteꝫ aūt agēs officiū punit̄ vt dimit
tens.xcj.di.clericus quilibet. In cōtrariū.nā ſole hore ca
nonice ſunt in precepto ꝑ iura.ſ.allegata.ſufficit ergo il
las dicere quantū ad neceſſitatē. Et lꝫ aliqui velint plus
gratis ipendere hoc nō dꝫ alijs nocere.ar.vj.q.ij.c.j.So.
credit Lau.ꝙ ex quo vno ⁊ eodē mō oēs eccleſie ſeruito
res cōſueuerūt pro miſſa ⁊ pro horis talia dicere ꝙ quili
bet de ipſis ad hoc tenet̄.ar.de cēſi.ex parte.ſecus ſi aliq
tm̄ dicerent ēt plures: ſed nō alij qď intelligit in reſidēti
bus ⁊ officiantibus eccl'iam.ſecus dicit in illis qui cauſa
ſtudij vel alia rationabili habent extrauagari.ar.ī.clem̄.
ꝓxima. Nono quero an miſſa ſit de integritate horaꝝ?
credit Lau.ꝙ nō.cū ēt in ep̄is ⁊ ſuperioribꝰ ſit de ſola de
centia.de priui.qm̄ li.vj. Decimo quero an obmitten
ti vel negligēti dicere horas poſſit imponi cōpetēs ſatiſ
factio abſqꝫ eo ꝙ teneat̄ dicere? vī ꝙ nō cū hoc ſit penſū.
i.cenſus ſeu debitū retētum a deo in perſonas eccleſiaſti
cas de ſuo patrimonio ſp̄aliter viuentes qꝛ ſicut ſeruꝰ ad
tributū ſic clericus ad diuinū officiū obligatur.eo.ti.c.j.
xlv.diſt.oīs.ſicut eni obſequiales opere ſerui manumiſſi
nō ſūt remiſſibiles: ſic nec ſuperioritatis iura preſcriptibi
lia ⁊ ſp̄aliter illa que ſuperior in honorem ſtatus ⁊ pſone
ſue ſibi retinuit.liij.di.frequēs.de preſcrip.cū nō liceat.⁊
maxime ꝑ inferiorē.So.Lau.ꝙ ſi ꝯfeſſori magis videt̄ ex
pediens ꝙ agat aliā penitētiā q̄ ꝙ reiteret horas forte ꝓ
pter magnā multitudinē ad quā tenet̄.ar.ff.de ver.ſig.ſu
pos.proculo.⁊ de reg.iur.impoſſibiliū.vel qꝛ forte indi
uote dicit tūc poterit in aliā penitentiam cōuertere ꝓpter
peccatū omiſſionis.ar.lxxxij.di.preſbyterū.in fi. Un
decimo quero in quo loco ſunt dicēde? dic ꝙ in eccleſijs.ī.
ver.ſeq.ibi collegiatis eccleſijs.tn̄ illi qui nō reſident di
cunt vbi poſſunt.pro hoc quod dixi.ſ.in.xij.notabili.

Duodecimo quero in eo ꝙ ꝑmittit ex cā rationabili
clericū exire chorū ante finitū officiū que ſit cā rationabi
lis? So.vt in glo.eſſet.⁊ dic vt dixi.ſ.in.viij.nōbili.⁊ in
hoc no.Math.l'ram ibi exeundo frequēter.quaſi aliqñ li
ceat ex cā. Decimotertio quero in eo qď dicit ꝙ ꝑ inſo
lētias clericoꝝ cauſantur violationes eccleſiarū ⁊ cimite
rioꝝ cuius expenſis fit recōciliatio? dicit Lau.ꝙ illius q
dānū dedit.ar.de iniur.c.fi. Decimoquarto quero ſi nō
ꝯſtat qs dedit cām: vel ſi cōſtat: ſed nō eſt ſoluendo? dicit
Lau.ꝙ ſi eſt ſtatutū vel ꝯſuetudo ſup̄ hoc qs debeat emē
dare illi ſtabitur.arg.ix.q.iij.conqueſtus.de offi.ordina.
dilectus.

hore canonice
Sine Dominus vobiscum
hore canonice quare instituti
Quis tenetur ad horas canonicas
Dominus vobiscum
De cimiterio

dilectus.⁊ his ceſſantibus cōtribuēt prochiani cū rectore
q2 ad talia iura prochialia tenētur q̄ incūbūt eccleſie.ꝺ ec.
edi.c.j.lȝ videreṫ hoc inſolidū icūbere rectori.x.q.j.regē
da.xviij.q.ij.nō ſemel.⁊.c.viſitādi.vbi dȝ ꝙ ep̄s viſitabit
quotiēs neceſſitas incūbit ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝓcurabiṫ.de cēſi.cū ve
nerabilis.Lau.tñ nō credit hoc cōprehēdi inter alia iura
ep̄alia ad que inſolidū teneṫ preſbyter cū iſte ſit caſus for
tuitus:nec cōputeṫ inter alia.de quibus.de offi.ordi.con
querente.ſi autē iſti nō ſūt ſoluēdo teneṫ ep̄s hoc facere
gratis.ar.i.q.i.placuit.x.q.iij.cauendū.auṫ.de mā.princ.
§.id tñ.coll.iij.de hoc de exceſ.prela.cle.frequēs.§.i exi
gendo. O p.ad hoc de eo qꝺ no.de cōſe.eccle.vel alt.
ꝓpoſuiſti.So.vt ibi dixi in.vj.q.tenuit.n.Ain.ꝙ in recō
ciliatione ep̄s nō ꝓcurabiṫ:q2 nō reperiṫ iure expreſſum.
Sed hec opi.nō recipiṫ ꝑ ep̄os.⁊ ꝯ2ium no.Inno.de cen
ſi.romana.li.vj.in v̄bo viſitatis.vbi dicit ꝙ ꝑ quocunq3
cōi negocio vadat ep̄s ēt ſi cā cōſignādi pueros dz viſita
re.ar.x.q.iij.relatū.j.q.iij.placuit.de ſymo.cū ſit.⁊ ꝺ hoc
ibi no. Quintodecimo q̄ro ſi ep̄s diſtat a tali eccl'ia ꝑ
tres dietas vel plus an ſibi fient expenſe eundo·ſtando
⁊ redeundo? vṙ ꝙ ſic ad inſtar teſtiū.de reſcrip.ſtatutum
in fi.li.vj.In ꝯ2ium:nā ꝑ vno actu puta ꝑ cōſecratione ec
cleſiarū vel ſimilibus debeṫ niſi vna ꝓcuratio quotcūq3
ſint diete.de ſymo.cū ſit romana.x.q.iij.decernim⁹ ep̄m
placuit.ꝑ hoc de cenſi.felicis.li.vj.nā ideo ſūt aſſignati
redditus ep̄atus vt ex illis ſe ſuſtētet ambulando ꝑ dio
ceſim ⁊ ſupportādo onera ep̄atus.de vi.⁊ ho.cleri.cū ab
oi.⁊ hoc credit Lau.veri⁹.⁊ hoc ēt tenuit Inno.de cenſi.
romana i ver.viſitatis.li.vj.⁊ dicit Lau.ꝙ nō peccat ep̄s
exigēdo ꝓcurationē dū recōciliat ſicut exigit dū cōſecrat
eccleſias vel altaria maxime ſi hoc ſit ibi ꝯſuetū.ꝺ ſymo.
cū ſit romana.⁊.c.ad apoſtolicā.de hoc.ꝺ.cle.frequēs.§.
in exigendo.⁊.s̄.q.proxi.⁊ dic vt ibi.

Verſi. ne igitur.

No.ꝙ cauēdum eſt ne trāgreſſiones inualeſcant.⁊ expoñi Bē.in ꝑ valde.ſimile.ff.de li
be.⁊ poſthu.gallus.§.ille caſus indifficilis.⁊.ff.ad ſille.
l.ſi qs in grau. Scꝺo no.ꝙ in iuriſdictiōe minor ꝑla
tor nō ſe intromittūt dioceſani niſi in caſu negligentie.ꝺ
hoc in glo.argue.qꝺ dicit Pau.verū qñ ad inferiorē tm̄
ſpectat de iure cōi ꝑuilegio vel cōſuetudine.de offi.arch.
dilecto.de offi.ordi.irrefragabili.§.j.⁊.c.cū ab eccleſiar.
vbi de hoc.auṫ.de defen.ciui.§.iterū.in fi.ſecus ſi eſt act⁹
qui ad plures ſimul pertinet:q2 tūc eſt locus preuētioni.
de appel.vt debitus.ar.de offi.archipreſ.c.iij.⁊ ſi dubita
tur qs preuenerit ꝺfereṫ maiori.de prebē.ſia ſede.li.vj.⁊
hoc niſi minor iuriſdictionē habeat a maiori:q2 tūc pōt ꝑ
hiberi a maiori.ff.de iud.iudiciū.de hoc ꝑ Inn.in.d.c.di
lecto. Tertio no.ibi ad quos pertinet.qñq3 correctio
ſpectat ad eū q nō eſt ordinarius.de hoc.j.q.j. Quar
to no.ibi horis debitis ꝙ officiū dici dȝ horis debitis.⁊ ꝺ
hoc in glo.dicebat.⁊ dicit Pau.ꝙ debite diciṫ qñ hora
officij rñdet hore diei nō reciproce ſed gradatim.vt not.
Hoſt.e.ti.c.j.⁊ hoc ꝓcedit ēt ſi nō credaṫ populus venire
ad eccl'iam.ꝑ hoc iſta lr̄a q̄ generaliter loqtur.⁊ de ſentē.
excō.alma.li.vj. Quinto no.ibi pſallaṫ.ꝙ in officio dȝ
pſalli.⁊ dicit Pau.ꝙ dȝ pſalli a clericiſ aſtātibus i ipſis
eccleſijs niſi iuſta cā excuſenṫ vt ſi ꝑlatus mittit camera
riū ꝑ adminiſtratiōe tpaliū:vel al's ꝑ factis eccl'ie.de cle.
nō reſi.ex pte.ij.⁊.c.ad audientiā.⁊ tūc talis itinerādo vł
i domo dicet officiū ꝓut meli⁹ poterit.de hoc.j.in.iiij.q.
Sexto no.ꝙ clerici debēt dicere nocturnū officiū ⁊ di
urnū.⁊ dicit Pau.ꝙ nocturnū eſt matutinū prima ⁊ com
pletoriū.alie v̄o quattuor hore ſunt diurnū.de hoc.e.ti.c.
j. Septimo no.ꝙ nō oēs prelati poſſunt ꝓmulgare cen
ſuram eccleſiaſticā.de hoc in gl.excludit. Octauo no.
ꝙ prelati hoc caſu cohercēt ꝯdictores ꝑ cenſurā eccleſia
ſticā ⁊ alijs remedijs vt in lr̄a.⁊ dicit Lau.alijs remedijs
vt ꝑ inuocationē brachij ſecularis.de offi.or.c.j.vnde ēt
vt dicit Mathe.ſi iudex mandat aliqd ſpectās ad officiū
ſuū ⁊ cōtemniṫ ad eū ſpectat punire cōtemnentē.de hoc in
Spe.de iuriſ.om.iudi.in fi. Nono no.ꝙ prelati debēt
eſſe ſolliciti in his que ſpectāt ad cultū diuinū.vij.q.j.qa
frater.de cōſti.ex parte. Decio no.ꝙ prelati debēt ſci
re canones? Et dicit Paul.ꝙ ēt ſacerdotes debent ſcire
canones penitētiales ⁊ alia ſine qbus officiū ſacerdotale
exeq nō poſſūt.xxxviij.di.nullus.⁊.c.oēs.facit.xx.diſt.ſi
certa.qꝺ allegat glo.pe. Quero in eo qꝺ dixi in.iij.no
tabili ꝙ qñq3 correctio ſpectat ad eū q nō ē ordinarius de
exēplis.So.Lau.exēplificat in prelato eccl'ie collegiate
vel cōuentualis:q2 ad ipſū primo loco ſpectat diſponere
circa iſta minora ⁊ ordinare de pulſandis cāpanis ⁊ pu
niēdis clericis circa diuinū officiū negligentibus ⁊ ſimili
bus ipſius collegij ſtatū ⁊ obſeruātias ſi ſunt regulares
tangētibus.de offi.ordi.quāto.dicit ēt ꝙ iſti poſtq̄3 cano
nice ſunt cōfirmati habēt ptātem exercēdi cēſurā in illos
de collegio.de offi.ordi.cū ab eccl'iarum.vbi ꝑ Inno.⁊ ꝺ
ſymo.ſictuis.Itē ſm̄ Gof.⁊ Hoſt.tales poſſūt abſoluere
illos de collegio q ſūt excōicati ꝑ iniectione manuū in ſo
cios.de vi.⁊ ho.cle.qm̄.lȝ glo.intelligat ibi de regulari
bus tñ.ſm̄ Lau.dic ꝙ ꝑmū cōius ibi tñ tm̄ loquiṫ de ep̄o
vt ibi dixi.nec tutū eſt extēdere ad alios.dicit ēt Lau.ꝙ
tales prelati diſpēſare poſſūt cū illis de collegio ſuꝑ be
neficijs quo ad qd.de ſymo.ex inſinuatiōe.qꝺ tñ dic vt ibi
⁊ de hoc in ſeq.q. Scꝺo q̄ro an tales prelati poſſint da
re liniam ſuper reſidētia vt ſi illi de collegio volunt ſe ab
ſentare cā ſtudij vel ꝑegrinari vel ex alia cā rōnabili.ſo.
Lau.referēdo qꝺ no.Cōpo.de cōſti.cū oēs.vbi dicit ꝙ cū
aliqd eſt ſtatuēdū de reſidentia dȝ requiri ep̄s cū ex hoc
tangiṫ totus ſtatus eccleſie ideo merito ad ep̄m hoc ſpe
ctat ſine cuius licentia clericus peregrinari nō poteſt.de
cōſe.di.v.nō oportet.nam ep̄s punit clericū ſi eccleſiam
nō frequētat vel officiū ſuū negligit.l.di.contumaces.⁊
hec fuit ratio quare nō tenuit ſtatutū in.c.cū oēs.In ꝯ2iu3
eſt de cleri.nō reſi.cū dilectus.vbi canonici fecerūt ſtatu
tū de reſidentia.Item conſuetudo eſt in cōtrariū maxime
in religioſis:q2 prelatus cum cōuentu dat tales licentias
de nō reſidēdo ⁊ talis cōſuetudo eſt approbata.ne cleri.
vł mo.vt periculoſa.li.vj.⁊ hoc tenent Lau.⁊ Gen.⁊ di
cit Lau.ꝙ lȝ talis prelatus nō poſſit facere ſtatutū de re
ſidentia ſuper vniuerſos.pro hoc.ꝺ.c.cum omnes.pōt
tñ aliquos licētiare ex cauſa rationabili:dum eccleſia ex
hoc nō nimium deſtituaṫ miniſtris.alleg.contra de cleri.
nō reſi.c.pe.⁊ pro hoc ꝙ no.Inno.⁊ Hoſt.de cleri.nō re
ſi.relatum.⁊ ibi dixi in.ij.q. Ad ꝯ2ria reſpondet Laud.ꝙ
c.non oportet.⁊.c.contumaces.loquūtur in clericis ime
diate ad ep̄m ſpectantibus. Tertio quero in eo ꝙ dic
ꝙ in caſu negligentie ſupplent ordinarij:quam poteſtatē
habēt an delegatam an ordinariā:dic ꝙ habēt ordinariā:
⁊ hoc vult littera in verbo ordinarij.in eo ꝙ dat ordina
rijs poteſtatem ſolum ſuper eccleſijs ⁊ perſonis ſibi ſub
iectis.pro hoc in glo.in verbo ſuperiores.que reddit ra
tionē:quare hic nō conceditur ordinarijs.delegata.ſicut
s̄.fit de ſta.mona.cle.ij.Et idē Pau.qui ēt dicit ꝙ hic nō
habet locum diſtinctio que ibi fit an monaſteria ſubſint
ſoli pape:an alteri. Quarto quero circa id qꝺ dixi in
v.notabili.an clericus eccleſie collegiate q itinerat dicē
do officium non in eccleſia excuſatur? dicit Pau.ꝙ ſic.q2
ſicut ſuū miniſteriū prodeſt preſentibus:ita miniſterium
preſentium dȝ ſp̄ualiter ſibi prodeſſe cū ſint omnes vnu3
corpus.de cōſti.cū oēs.de his que fi.a prela.nouit.⁊ ſpi
ritualia cū tpalibus melius ſubſiſtunt ⁊ conueniūt ſo.⁊ ideo

peccāt ⁊ inter litteratos q̄ magis peccāt.ar.xl.di. homo.
De his dic vt dixi in.d.c.dolētes. Ex p̄dictis p parte cō
cordat Pau.q ex his infert ꝙ in oratione plura req̄rūtur
⁊ ꝓſequit̄ ꝺ oratiōe id qđ no.glo.de reliq.cle.ſi dn̄m.ideo
hic omitto. Secundo q̄ro an peccet clericus qui intereſt
officijs ⁊ nō intelligit ea que dicūtur? So.Math. referē
do id qđ no.Inno.eo.ti.dolentes.vbi dixi in.iij.⁊.viij.q.
vbi dicit̄ ꝙ in clerico nō excuſat̄ ignorātia cū teneat̄ ſcire.
xxxix.di.petrus.de eta.⁊ quali.eam.⁊.c.cū ſit. Tertio
q̄ro circa id qđ dixi.ſ.in.vj.notabili. ꝙ cū puritate debēt
hore canonice dici quid de illo qui ē i mortali?dicit Lau.
ꝙ meliꝰ facit ſi dicat ad hoc vt deꝰ citiꝰ illuminet mētē ſuā
ar.de peni.⁊ remiſſi.quod q̄daꝫ.⁊ ne reportet cōmodū de
malicia quod faceret ſi ex hoc releuaret̄: dicit tamē ꝙ de
bet dicere in modū p̄uati ſuffragij.ad inſtar laici ſine dn̄s
vobiſcū.ſicut dicitur de excōicato.ſicut no.de cleri.excō.
c.ij.⁊ de elec.cum vintonieñ.De eo vero q eſt excōicatus
minori.dicit Lau.ꝙ poteſt dicere cuꝫ alijs.de hoc i Spe.
ti.ij.tractatu ꝺ ſpēſationuꝫ.§.iuxta.ver.q̄d ſi excōicatus.
Et p declaratione p̄dictorū querit Lau.de pluribꝰ alijs
de q̄bus.ĭ.in pluribꝰ ſequentibꝰ queſtionibꝰ. Quarto
q̄ro circa dicta i p̄xima.q.quid ſint hore canonice ⁊ quot
⁊ q̄re ſunt inſtitute? So.vt in glo.ſeptē.⁊ de hoc dixi eo.
ti.c.j.⁊ dicit Laud.ꝙ iſte hore ſunt ſacrificium ſiue hoſtia
laudis quā q̄s de fructu labiorū deo offert pure ⁊ deuote
vt hic.vel ſunt certa pēſio diuini cultuſ debita ab his qui
in ſortē domini ſunt electi pro qua in ſuſtentationē recipi
unt patrimoniū crucifixi.de p̄bē.cū ſecūdum.eo.ti.c.j. Et
dicunt̄ ab oro oras.p hoc de elec.vbi p̄iculū.in.fi.li.vj.q̄ꝛ
orādo ⁊ cōtēplādo dicunt̄.⁊ q̄ꝛ certis horis diei hn̄t dici.
dicūtur autē canonice quaſi regulare a canon qđ ē regula
ſūt eni regulariter dicēde.xij.di.c.pe.⁊ vlt.dicunt̄ diuine
q̄ꝛ deo ipēdunt̄.dicunt̄ ēt vigilie q̄ꝛ cū ſumma vigilia ⁊ i
tentione debēt dici.xcj.di.c.j.⁊ p totā diſtictioneꝫ.vnde ꝯ
deſides dicit̄.Qui pſalmoſ reſecat ⁊ v̄ba reciſa miniſtrat
Nil melius eſſet ꝙ̄ ſi ſua v̄ba teneret.ar.eo.ti.dolentes.

Quito q̄ro q̄s tenet̄ ad horas canonicas?dicit Laud.
ꝙ q̄libet p̄motus ad ſacros.Itē q̄libet etiā nō i ſacris dū
tamē clericꝰ ſit beneficiatꝰ etiā ſi bn̄ficiū ſit de patrimonio
ſuo ⁊ hoc ſi patrimoniū factū ē beneficiū.alſ non.ſic itelli
git qđ no.xcij.di.c.fi.⁊ iputet ſibi ſi bn̄ficiū nō ſit cōpetēs:
q̄ꝛ nihilominꝰ tenebit̄ ad horas ex quo fecit ſe ad hoc ititu
lari.vt no.xcj.di.契clericꝰ victū.⁊ ſic equiparāt̄ habētes ſa
cros ordines his q nō habēt:ſꝫ ſūt beneficiati ⁊ hoc q̄ ad
officium dicēdū vt p̄dixi:alibi nō:ſic de poſtu.c.j.⁊ fi.Dif
ferūt tn̄ iſti ſcḋm Laud.etiā quo ad horas quia illi q tenent̄
rōne ordinū nō pn̄t eas per alios dicere īfirmitate ceſſāte:
ſed hi q tenent̄ rōne bn̄ficij.ſic ar.de ap.p̄uenit qđ nō pla
cet.⁊.c.p̄uenit.hoc nō ꝓbat ſꝫ ſolū ꝙ iſto bn̄ficiato abſen
te p aliū deſeruit̄ eccleſie.Sed p hoc nō excuſat̄ bn̄ficiatꝰ
quin teneat̄ horas dicere.⁊ idem dico.ĭ.de magiſ.cle.j.in
p̄n.q.vij.dicit Laud.ꝙ cōſtitutus in ſacris excuſat̄ per ſo
lā īfirmitatē corporis.xcj.di.§.j.⁊.c.j.⁊ ſe.⁊ hoc q̄ꝛ pſona
eius ē obligata.ſꝫ bn̄ficiati excuſant̄ multis de cauſis.pri
mo p̄pter cōſuetudinē vt no.glo de cōſti.cū omnes.Item
p̄pter appellationē vel ſimilē arduā cauſaꝫ.de appel.per
uenit.ij.vl̄ p̄pter ſtudiū vel aliā cauſā rōnabilē.de elec cū
ex eo.li.vj.de cleri.nō reſi.relatū.dic vt p̄xime dixi ꝙ lꝫ
iſtis caſibꝰ excuſet̄ bn̄ficiatꝰ a reſidētia:tamē tenet̄ horas
dicere.Deīde refert Lau.Inno.dicere ꝙ ſimplex clericꝰ
etiā debet dicere ⁊ audire diuina.xcij.di.p totū.ſꝫ Hoſti.
reſtringit hoc ad bn̄ficiatos.De laicis aūt vel monialibꝰ
dic Lau.ꝙ ſi dicūt horas nō ꝺbēt dicere dn̄s vobiſcū.nec
ſolemnit̄ dicere euāgeliū ſeu miniſtrare.vt no.Hoſti.eo.
ti.in.c.j.⁊ dic vt ibi dixi.ſ.in.ij.ꝯ'rio. Sexto q̄ro quot
ſunt hore canonice?glo.ſeptē.ſoluit ꝙ ſepteꝫ.⁊ dant̄ v̄ſus
quos ponit Laud.quos dixi in.d.c. Septimo q̄ro q̄d
debeat dici p horis?dicit Laud.ꝙ ſi ē cōſuetudo ꝓbabil
vl̄ certa cōſtitutio ſeruabūtur.xij.di.nouit.⁊.c.ſeq.nā di
dicāt.de cōſe.di.v.in die.Sequēdus tn̄ eſt mos romanus
in ſacramētis.de tēp.ordi.c.j.⁊.ij.nō in officijs vt hic.dic
tn̄ Laud.ꝙ modus dicēdi horas q̄ ad ſeculares ſūmēdus
eſt vel ab eccleſia romana.vt in.c.in die.vel metropolita
na.xij.di.c.vlti.dicit ēt Lau.ꝙ p̄pter hoc nō reprobatur
ille vſus quo aliqui cōtēti ſunt de tribus pſalmis lꝫ roma
na eccleſia vel ſua metropolitana hoc nō ſeruet.xij.di.de
his.In regularibus v̄o dicit Lau.attēdēdū ordinationē
ſue regule ⁊ ſuoꝝ ſtatutoꝝ.xij.di.placuit.ibi neqꝫ mona
ſterioꝝ.⁊ de hoc.ĭ.cle.proxima. Octauo quero an ſuf
fragia ſanctoꝝ matutine beate Marie:⁊ vigilie mortuoꝝ
vel ſimilia ſunt de neceſſitate dicēdi horas adeo ꝙ preter
mittētes ſine cauſa debēt ſtipendio priuari ⁊ excōicari.iu
xta.c.xcj.di.clericus victū.in fi.vel deponi a clero ſi caſti
gatus per ſatiſfactionē nō meruit veniā.ea.di.c.fi.vel ab
officio remoueri.ea.di.c.j.ſcḋm arbitrium prelati teneatur
ſuſcipere diſciplinā.ea.di.clerici.Lau.arguit ꝙ ſic per di
cta iura:q̄ꝛ quicūqꝫ nō cōformat ſe moribus alioꝝ in tali
bus vel ſimilibus deſidioſus aut intēperatus eſt.ar.xlj.
di.c.j.ĭ.cle.p̄xi.negligēteꝫ aūt agēs officiū punit̄ vt dimit
tens.xcj.di.clericus quilibet.In cōtrariū.nā ſole hore ca
nonice ſunt in precepto p iura.ſ.allegata.ſufficit ergo il
las dicere quantū ad neceſſitatē.Et lꝫ aliqui velint plus
gratis ipendere hoc nō dꝫ alijs nocere.ar.vj.q.ij.c.j.So.
credit Lau.ꝙ ex quo vno ⁊ eodē mō oēs eccleſie ſeruito
res cōſueuerūt pro miſſa ⁊ pro horis talia dicere ꝙ quili
bet de ipſis ad hoc tenet̄.ar.de cēſi.ex parte.ſecus ſi aliq̄
tn̄ dicerent ēt plures:ſed nō alij qđ intelligit in reſidēti
bus ⁊ officiantibus eccl'iam.ſecus dicit in illis qui cauſa
ſtudij vel alia rationabili habent extrauagari.ar.ĭ.clem̄.
p̄xima. Nono quero an miſſa ſit de integritate horaꝝ?
credit Lau.ꝙ nō.cū ēt in ep̄is ⁊ ſuperioribꝰ ſit de ſola de
centia.de priui.q̄m̄ li.vj. Decimo quero an obmitten
ti vel negligēti dicere horas poſſit imponi cōpetēs ſatiſ
factio abſqꝫ eo ꝙ teneat̄ dicere?vī ꝙ nō cū hoc ſit penſū.
i.cenſus ſeu debitū retētum a deo in perſonas eccleſiaſti
cas de ſuo patrimonio ſpāliter viuentes q̄ꝛ ſicut ſeruꝰ ad
tributū ſic clericus ad diuinū officiū obligatur.eo.ti.c.j.
xlv.diſt.oīs.ſicut eni obſequiales opere ſerui manumiſſi
nō ſūt remiſſibiles:ſic nec ſuperioritatis iura preſcriptibi
lia ⁊ ſpāliter illa que ſuperior in honorem ſtatus ⁊ pſone
ſue ſibi retinuit.liiij.di.frequēs.de preſcrip.cū nō liceat.⁊
maxime p inferiorē.So.Lau.ꝙ ſi ꝯfeſſori magis videt̄ ex
pediens ꝙ agat aliā penitētiā ꝙ̄ ꝙ reiteret horas forte p
pter magnā multitudinē ad quā tenet̄.ar.ff.de ver.ſig.in
pos.proculo.⁊ de reg.iur.impoſſibiliū.vel q̄ꝛ forte inde
uote dicit tūc poterit in aliā penitentiam cōuertere p̄pter
peccatū omiſſionis.ar.lxxxij.di.preſbyterū.in fi. Un
decimo quero in quo loco ſunt dicēde?dic ꝙ in eccleſijs.ĭ.
ver.ſeq.ibi collegiatis eccleſijs.tn̄ illi qui nō reſident di
cunt vbi poſſunt.pro hoc quod dixi.ſ.in.xij.notabili.

Duodecimo quero in eo ꝙ p̄mittit ex cā rationabili
clericū exire chorū ante finitū officiū que ſit cā rationabi
lis?So.vt in glo.eſſet.⁊ dic vt dixi.ſ.in.viij.nōbili.⁊ in
hoc no.Math.lr̄am ibi exeundo frequēter.quaſi aliq̄ li
ceat ex cā. Decimotertio quero in eo qđ dicit ꝙ p inſo
lētias clericoꝝ cauſantur violationes eccleſiarū ⁊ cimite
rioꝝ cuius expenſis fit recōciliatio?dicit Lau.ꝙ illius q
dānū dedit.ar.de iniur.c.fi. Decimoquarto quero ſi nō
ꝯſtat q̄s dedit cām:vel ſi cōſtat:ſed nō eſt ſoluendo?dicit
Lau.ꝙ ſi eſt ſtatutū vel ꝯſuetudo ſup hoc q̄s debeat emē
dare illi ſtabitur.arg.ix.q.iij.conqueſtus.de offi.ordina.
dilectus.

Hore canonice
Sine Dominus vobiscum
Hore canonice quare sint institute
Quis tenetur ad horas canonicas
Dominus vobiscum
De cimiterio

dilectus. ⁊ his ceſſantibus cõtribuẽt parochiani cũ rectore
q̃ ad talia iura parochiales tenẽtur q̃ incũbũt eccleſie. de ec.
edi. c. j. lz videreť hoc inſolidũ icũbere rectori. x. q. j. regẽ
da. xviij. q. ij. nõ ſemel. ⁊ c. viſitãdi. vbi dr̃ q̃ eps viſitabit
quotiẽs neceſſitas incũbit ⁊ p̄ pñs pcurabiť. de cẽſi. cũ ve
nerabilis. Lau. tñ nõ credit hoc cõprehẽdi inter alia iura
epalia ad que inſolidũ teneť preſbyter cũ iſte ſit caſus for
tuitus: nec cõputeť inter alia. de quibus. de offi. ordi. con
querente. ſi autẽ iſti nõ ſũt ſoluẽdo teneť eps hoc facere
gratis. ar. j. q. j. placuit. x. q. iij. cauendũ. auť. de mã. princ.
§. id tñ. coll. iij. de hoc de exceſ. prela. cle. frequẽs. §. i exi
gendo. Op. ad hoc de eo q̃d no. de cõſe. eccle. vel alt.
propoſuiſti. So. vt ibi dixi in. vj. q. tenuit. n. Ain. q̃ in recõ
ciliatione eps nõ pcurabiť: q2 nõ reperiť iure expreſſum.
Sed hec opi. nõ recipiť p epos. ⁊ p̄ſumo no. Inno. de cen
ſi. romana. li. vj. in v̄bo viſitatis. vbi dicit q̃ p quocunq2
cõi negocio vadat eps ẽt ſi cã cõſignãdi pueros dr̃ viſita
re. ar. x. q. iij. relatũ. j. q. iij. placuit. de ſymo. cũ ſit. ⁊ d̃ hoc
ibi no. Quintodecimo q̃ro ſi eps diſtat a tali eccl'ia p
tres dietas vel plus an ſibi fient expenſe eundo ſtando
⁊ redeundo? vř q̃ ſic ad inſtar teſtiũ. de reſcrip. ſtatutum
in ſi. li. vj. In p̄rium: nã p vno actu puta p cõſecratione ec
cleſiarũ vel ſimilibus debeť niſi vna pcuratio quotcũq2
ſint diete. de ſymo. cũ ſit romana. x. q. iij. decernim⁹ epm
placuit. p hoc de cenſi. felicis. li. vj. nã ideo ſũt aſſignati
redditus epatus vt ex illis ſe ſuſtẽtẽt ambulando p dio
ceſim ⁊ ſupportãdo onera epatus. de vi. ⁊ ho. cleri. cũ ab
oi. ⁊ hoc credit Lau. veri⁹. ⁊ hoc ẽt tenuit Inno. de cenſi.
romana i ver. viſitatis. li. vj. ⁊ dicit Lau. q̃ nõ peccat eps
exigẽdo pcurationẽ dũ recõciliat ſicut exigit dũ cõſecrat
eccleſias vel altaria maxime ſi hoc ſit ibi pſuetũ. d̃ ſymo.
cũ ſit romana. ⁊ c. ad apoſtolicã. de hoc. d. cle. frequẽs. §.
in exigendo. ⁊ ſ. q. proxi. ⁊ dic vt ibi.

Verſi. ne igitur. No. q̃ cauẽdum eſt ne trãgreſſio
nes inualeſcant. ⁊ exponit Bẽ. in p valde. ſimile. ff. de li
be. ⁊ poſthu. gallus. §. ille caſus indifficilis. ⁊ ff. ad ſille.
l. ſi qs in grau. Scõo no. q̃ in iuriſdictiõe minor̃ pla
tor̃ nõ ſe intromittũt dioceſani niſi in caſu negligentie. d̃
hoc in glo. argue. q̃d dicit Pau. verũ qñ ad inferiorẽ tñ
ſpectat de iure cõi pvilegio vel cõſuetudine. de offi. arch.
dilecto. de offi. ordi. irrefragabili. §. j. ⁊ c. cũ ab eccleſiar̃.
vbi de hoc. auť. de defen. ciui. §. iterũ. in ſi. ſecus ſi eſt act⁹
qui ad plures ſimul pertinet: q2 tũc eſt locus preuẽtioni.
de appel. vt debitus. ar. de offi. archipreſ. c. iij. ⁊ ſi dubita
tur qs preuenerit dfereť maiori. de p̄bẽ. ſi a ſede. li. vj. ⁊
hoc niſi minor iuriſdictionẽ habeat a maiori: q2 tũc põt p
hiberi a maiori. ff. de iud. iudiciũ. de hoc p Inn. in. d. c. di
lecto. Tertio no. ibi ad quos pertinet. q̃ñq2 correctio
ſpectat ad eũ q nõ eſt ordinarius. de hoc. j. q. j. Quar
to no. ibi horis debitis q̃ officiũ dici dz horis debitis. ⁊ d̃
hoc in glo. dicebat. ⁊ dicit Pau. q̃ debite diciť qñ hora
officij rñdet hore diei nõ reciproce ſed gradatim. vt not.
Hoſt. e. ti. c. j. ⁊ hoc pcedit ẽt ſi nõ credat populus venire
ad eccl'iam. p hoc iſta l'ra q̃ generaliter loqtur. ⁊ de ſentẽ.
excõ. alma. li. vj. Quinto no. ibi pſallať. q̃ in officio dz
pſalli. ⁊ dicit Pau. q̃ dz pſalli a clericiſ aſtãtibus i ipſis
eccleſijs niſi iuſta cã excuſent vt ſi platus mittit camera
riũ p adminiſtratiõe tpaliũ: vel al's p factis eccl'ie. de cle.
nõ reſi. ex pte. ij. ⁊ c. ad audientiã. ⁊ tũc talis itinerãdo vł
i domo dicet officiũ put meli⁹ poterit. de hoc. j. in. iiij. q.
Sexto no. q̃ clerici debẽt dicere nocturnũ officiũ ⁊ di
urnũ. ⁊ dicit Pau. q̃ nocturnũ eſt matutinũ prima ⁊ com
pletoriũ. alie v̄o quattuor hore ſunt diurnũ. de hoc. e. ti. c.
j. Septimo no. q̃ nõ oẽs prelati poſſunt pmulgare cen
ſuram eccleſi. ſt. cã. de hoc in gl. excludit. Octauo no.
q̃ prelati hoc caſu cohercẽt p̄dictores p cenſurã eccleſia
ſticã: ⁊ alijs remedijs vt in l'ra. ⁊ dicit Lau. alijs remedijs
vt p inuocationẽ brachij ſecularis. de offi. or. c. j. vnde ẽt
vt dicit Mathe. ſi iudex mandat aliqd ſpectãs ad officiũ
ſuũ ⁊ cõtemniť ad eũ ſpectat punire cõtemnentẽ. de hoc in
Spe. de iuriſ. om. iudi. in ſi. Nono no. q̃ prelati debẽt
eſſe ſollicitj in his que ſpectãt ad cultũ diuinũ. vij. q. j. ga
frater. de cõſti. ex parte. Decio no. q̃ prelati debẽt ſci
re canones? Et dicit Paul. q̃ ẽt ſacerdotes debent ſcire
canones penitẽtiales ⁊ alia ſine qbus officiũ ſacerdotale
exeq nõ poſſũt. xxxviij. di. nullus. ⁊ c. oẽs. facit. xx. diſt. ſi
certa. q̃d allegat glo. pe. Quero in eo q̃d dixi in. iij. no
tabili q̃ qñq2 correctio ſpectat ad eũ q nõ ẽ ordinarius de
exẽplis. So. Lau. exẽplificat in prelato eccl'ie collegiate
vel cõuentualis: q2 ad ipſũ primo loco ſpectat diſponere
circa iſta minora ⁊ ordinare de pulſandis cãpanis ⁊ pu
niẽdis clericis circa diuinũ officiũ negligentibus ⁊ ſimili
bus ipſius collegij ſtatũ ⁊ obſeruãtias ſi ſunt regulares
tangẽtibus. de offi. ordi. quãto. dicit ẽt q̃ iſti poſtq2 cano
nice ſunt cõfirmati habẽt ptãtem exercẽdi cẽſurã in illos
de collegio. de offi. ordi. cũ ab eccl'iarum. vbi p Inno. ⁊ d̃
ſymo. ſi ctuis. Itẽ ẽm Goſ. ⁊ Hoſt. tales poſſũt abſoluere
illos de collegio q ſũt excõicati p iniectione manuũ in ſo
cios. de vi. ⁊ ho. cle. qñ. lz glo. intelligat ibi de regulari
bus tñ. ẽm Lau. dic q̃ p̄mũ cõius ibi tñ tñ loquiť de epo
vt ibi dixi. nec turũ eſt extẽdere ad alios. dicit ẽt Lau. q̃
tales prelati diſpẽſare poſſũt cũ illis de collegio ſup be
neficijs quoad qd. de ſymo. ex inſinuatiõe. q̃d tñ dic vt ibi
⁊ de hoc in ſeq. q. Scõo q̃ro an tales prelati poſſint da
re lĩiam ſuper reſidẽtia vt ſi illi de collegio volunt ſe ab
ſentare cã ſtudij vel pegrinari vel ex alia cã rõnabili. ſo.
Lau. referẽdo q̃d no. Cõpo. de cõſti. cũ oẽs. vbi dicit q̃ cũ
aliqd eſt ſtatuẽdũ de reſidentia dz requiri eps cũ ex hoc
tangiť totus ſtatus eccleſie ideo merito ad epm hoc ſpe
ctat ſine cuius licentia clericus peregrinari nõ poteſt. de
cõſe. di. v. nõ oportet. nam eps punit clericũ ſi eccleſiam
nõ frequẽtat vel officiu2 ſuũ negligit. l. di. contumaces. ⁊
hec fuit ratio quare nõ tenuit ſtatutũ in. c. cũ oẽs. In p̄riu2
eſt de cleri. nõ reſi. cũ dilectus. vbi canonici fecerũt ſtatu
tũ de reſidentia. Item conſuetudo eſt in cõtrariũ maxime
in religioſis: q2 prelatus cum cõuentu dat tales licentias
de nõ reſidẽdo ⁊ talis cõſuetudo eſt approbata. ne cleri.
vł mo. vt periculoſa. li. vj. ⁊ hoc tenent Lau. ⁊ Gen. ⁊ di
cit Lau. q̃ lz talis prelatus nõ poſſit facere ſtatutũ de re
ſidentia ſuper vniuerſos. pro hoc. d. c. cum omnes. põt
tñ aliquos licẽtiare ex cauſa rationabili: dum eccleſia ex
hoc nõ nimium deſtituať miniſtris. alleg. contra de cleri.
nõ reſi. c. pe. ⁊ pro hoc q̃ no. Inno. ⁊ Hoſt. de cleri. nõ re
ſi. relatum. ⁊ ibi dixi in. ij. q. Ad p̄ria reſpondet Laud. q̃
c. non oportet. ⁊ c. contumaces. loquũtur in clericis ime
diate ad epm ſpectantibus. Tertio quero in eo q̃ dic
q̃ in caſu negligentie ſupplent ordinarij: quam poteſtatẽ
habẽt an delegatam an ordinariã: dic q̃ habẽt ordinariã:
⁊ hoc vult littera in verbo ordinarij. in eo q̃ dat ordina
rijs poteſtatem ſolum ſuper eccleſijs ⁊ perſonis ſibi ſub
iectis. pro hoc in glo. in verbo ſuperiores. que reddit ra
tionẽ: quare hic nõ conceditur ordinarijs. delegata. ſicut
ſ̃. ſit de ſta. mona. cle. ij. Et idẽ Pau. qui ẽt dicit q̃ hic nõ
habet locum diſtinctio que ibi ſit an monaſteria ſubſint
ſoli pape: an alteri. Quarto quero circa id q̃d dixi in
v. notabili. an clericus eccleſie collegiate q itinerat dicẽ
do officium non in eccleſia excuſatur? dicit Pau. q̃ ſic. q2
ſicut ſuũ miniſteriũ prodeſt preſentibus: ita miniſterium
preſentium dz ſpũaliter ſibi prodeſſe cũ ſint omnes vnu2
corpus. de cõſti. cũ oẽs. de his que ſi. a prela. nouit. ⁊ ſpi
ritualia cũ tpalibus melius ſubſiſtunt ⁊ econuerſo. ⁊ ideo

vtriuſqꝫ ſolicitudo ē neceſſaria.xxxix.di.petrus.j.q.iij.ſi qs obiecerit.de offi.ordi.iter cetera.⁊ poſſunt etiā tales ⁊ alij plati occupati circa multa oēs horas ſimul dicere ſicut faciūt cardinales.⁊ melius eſt eis pueire ꝙ pueniri maxie qꝛ prima pars diei eſt aptioꝛ ⁊ deuotioꝛ ad oradū ꝙ ſupma.ar.ff.de ỳ.ſig.l.ij.⁊ de hoc.e.ti.c.j.de īfirmis āt dicit Pau.id qđ dixi.ſ.e.cle.j.rñſo.in.ij.ꝯrio. Quito qro in eo qđ lr̃a dicit ꝙ in alijs eccleſijs nō collegiatis vł ꝯuentualibus dꝫ cōueniēter ⁊ deuote celebrari: qūo hoc intelligit̃ dicit Laud.ꝙ poterit officiū dici ſubmiſſa voce ex quo pſallēdo dꝫ in alijs dici vt ſtati.ſ.dr̃ in lr̃a.ar.a cōtrario.xxv.di.qualis.dicit tñ Lau.ꝙ expedit ꝙ pſallendo itra eccliam dicat clericus officiū iuxta pſalmū: Benedicite dñm.maxie in magnis feſtiuitatibꝰ.ar.vij.q.j.ſi qs. in clero.de ꝯſe.di.j.ſi qs ex prochias.qđ vltimū pcedit in eo q hꝫ bñficiū in eccl'ia collegiata: al's in nō cōuentualibꝰ vbi eſt ſolus ſacerdos ⁊ clericus.de fi.pſby.pꝓpoſuit.de vi.⁊ ho.cle.vt qſqꝫ.hoc nō pōt obſeruari ⁊ ſufficit ꝙ ſacerdos ⁊ clericus dicāt officiū vel ſimul vel ſepatim ſine cātu vt hic:tñ bonū eſt ꝙ in eccleſia dicāt p hāc lr̃am. Sexto qro qꝛ dicit p cēſurā eccl'iaſticā debēt coherceri ꝯdictores an negligēs vel nō deuote dicēs officiū peccēt mortaliter? So.Pau.ar.ꝙ ſic cū talis poſſit excōicari vt hic.excōicatio aūt nō ferˀ niſi p mortali.xj.q.iij.nemo.Itē qꝛ hoc venit ſub pcepto vt hic.⁊.xcij.di.c.j.⁊.ij.⁊ Jere.xlviij. Maledictus hō q facit opus dñi malitioſe.p hoc qđ dixi.ſ.in pri.rñſo.in.j.q.Cōcludit Pau.ꝙ ſi hoc fit ex accurata ⁊ malitioſa negligētia mortale eſt.ſecꝰ ſi ex leuiſſima vt ex nimio ſomno vel nimia cōtēplatiōe ſeu meditatione vel nimia fatigatōe.quo caſu ēt poſſet exire ecctiam.vt dixi.ſ.pxi.rñſo.in.j.ꝯrio.⁊.j.q. Septimo qro in eo ꝙ hic dr̃ ꝙ ordinari debēt pmulgare cēſurā ſi ad illos hoc ptinet exercere qſi poſſit eē caſus ꝙ ad eos nō ſpectabit qūo hoc eē poſſit? So.Lau.ꝙ poſſibile ē ꝙ hoc ſpectat ad aliū īferiorē platū ex pſcriptiōe vel cōſuetudine p quā derogatū eſt iuri cōi.ij.q.j.nomē.de hoc de offi.or.cū ab eccleſiarū.Et qs poſſit hr̃e ſpūalē iuriſdictionē.no.Hoſt.in ſū.de ſen.excō.§.qs poſſit.⁊ de hoc in ſe.q. Octauo qro circa id qđ dixi in prima.q.pone ꝙ epſ ſolus dꝫ exercere cēſurā in ſua dioceſi exceptis platis religioſis q hanc exercēt in ſuos monachos.ſi in dioceſi fuit facta eccl'ia collegiata nūqd platus huiꝰ eccl'ie poterit exercere cēſuram: an vo ꝯſuetudo diu ſeruata ꝙ epſ ſolus exerceat pderit epō ꝯ talē prelatū? So.Laud.relinqt diſputatiōi dicēs ꝙ erit de facto.dic ꝙ qđ hꝫ parū dubij p ea q dixi.ſ.in pria q.nā platus eccleſie collegiate in illos de collegio hꝫ ptātem pmulgādi cenſurā.de offi.or.cū ab eccl'iaꝝ.Generaliter aūt cū qrit̃ qs poſſit ⁊ debeat hr̃e iuriſdictionē ſpūalem ⁊ tpalem.diſtinguit Lau.aut enim loqmur de ſpūali aut de tpali.ſi de ſpūali aut ē tradita ſibi cura aiarꝫ per inſtitutionē auctoꝛizabilē vel iuris approbatione vł cōfirmationē vel benedictionē vel delegationē.aut nō.Si pmo mō:aut loqmur de feminis:aut de maſculis.de feminis dic ꝙ nō poſſūt talia exercere.de ma.⁊ ob.dilecta.de maſculis dic ꝙ aut loqmur de his q ſūt auctoritatis epalis vt anathematizare ⁊ hoc ñ pōt niſi epſ.xxiiij.q.iij.coꝛripiant̃.aut loqmur de alijs:aut de cōſuetudine:aut de iure.primo mō dicit Lau.qꝛ pluribus locis nō habēt iuriſdictionē niſi ſoli epi vel ab eis delegati.⁊ eſt rō qꝛ iā pſcripſerunt contra inferiores platos vt not.ij.q.j.nomē.exceptis platis collegiū habētibꝰ q iuriſdictionē retinuerunt in illos de collegio.vt dixi.ſ.in.j.q.⁊ in hoc nō refert an ſupioꝛ collegij ſit poꝛ.de ma.⁊ obe.cū i eccleſijs.an abbas de ſymo.ſicut tuis.vel qcūqꝫ alius.de vi.⁊ ho.cleri.qñ. Si aūt loqmur de iure tūc dicit Lau.ꝙ poſſūt.de of.ord. cū ab eccl'iarū.⁊.c.ſi ſacerdos.⁊ de hoc p Hoſt.in ſum.de ſen.excō.§.qs poſſit excōicare.⁊ in hoc nimiū breuiſ loqt̃ Lau.forte vult dicere ꝙ plati ēt iferiores epo poſſūt pmulgare cēſurā in ſuos prochianos.d.c.cū ab eccl'iarum. dic verius ꝙ de iure nō poſſūt niſi illos de collegio.ſꝫ de ꝯſuetudine poſſūt ēt in ſuos prochianos.d.c.cū ab eccl'iarū.⁊ qđ ibi dixi.Si aūt loqmur de illis qbus non eſt cura cōmiſſa p epm vel aliū ſupioꝛē:dic ꝙ nō habēt iuriſdictionē:nec hr̃e poſſūt in ſpūalibus niſi cōmitteret̃ eis ad tps p habēres ptātem ab epo.de no.ope.nū.c.pe.ſm Lau.qđ tñ parū facit.Si vo loqmur de tpali iuriſdictione: aut qritur de illo cui cōmiſſa eſt iuriſdictio a vero dño:aut de illo q creatus eſt p electionē.de pmo dic ꝙ bñ pōt habere talē ptātēꝫ.j.e.c.fi.ſic allegat Lau.ſꝫ nihil facit.ſꝫ p hoc ne cle.vel mo.c.fi.li.vj.Scđo caſu de eo q p electionē aut eligentes nō faciūt vniuerſitatē ⁊ electꝰ nō hꝫ iuriſdictionē.de exceſ.pla.dilecta.aut faciūt puta qꝛ ſunt approbati p habētem ptātem: vt qꝛ dñs cōſtituit caſtrū vel villaꝫ vel ciuitatē,in quo iſti habitāt ⁊ dat eis rectorē.vel admittit ſyndicū vel epſ vocat eos collegiū.de eccle.edifi.ad audiētiā.ij.⁊ tūc electus a talibus ſup eligētes habēt iuriſdictionē ⁊ hāc hꝫ a lege eoipſo ꝙ eſt electus.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.fi.quā ēt allegat Lau.dicens ꝙ iſte electus hꝫ iuriſdictionē.dū tñ in pꝛiudiciū dñi vel ꝯ rōnem vel iuſtitiā nō attēptet.C.de epiſ.⁊ cle.ꝯuenticulā.xj.q.j.ꝯſpirationū.hec plenius declara p ea que dixi in palle.c.cū ab eccleſiarū. Nono quero in eo qđ dixi in.viij.notabili.ꝙ ſi iudex cōtēnitur dꝫ punire cōtēnentē an poſſit iudex ſine cauſe cognitiōe precipere ad cognitionē partis aliqd fieri vel nō fieri? dicit Math.ꝙ ſic p.c.ſignificauit.de cēſi.⁊ de in inte.reſti.c.ij.de tēp.oꝛ.ad aures.de hoc in Spe.de ſen.exc.§.vt aūt.ver.hoc aūt.cū forma ſeq.dic melius vt no.iu.d.c.ad aures.⁊ regularit̃ qñ iudex pcedit ſine cauſe cognitiōe cenſet̃ tanꝙ priuatꝰ nec ſibi obediēdū eſt.de reſti.ſpo.ꝯquerēte.qnqꝫ tñ i abſentia partis pcipit cū illa cl'a ꝙ ſi ps ſenſerit ſe grauatā cōpareat doctura de hoc ⁊ de hoc dixi de cau.poſ.c.j.,vel ad ea pcedit q ſūt modici pꝛiudicij vt ad miſſionem ex primo decreto.de eo qui mit.in poſ.c.fi.vbi de hoc.

d **Dignum.** Emanauit ad declarationē eoꝝ q notant̃.ō cleri.no reſi.ex pte.⁊.c.cū dilectꝰ.p Hoſt.⁊.xvj.q.j.q vere.⁊.d.c.pſentiū.Lau.⁊ Gē. No. ibi alij.de dictiōe alius.que repetit eandē qualitatē.de reſcrip.ſedes.⁊ exponit Pau.alij nō religioſi: ſed ſeculares.de offi.oꝛdi.ſꝫ iſti ⁊ religioſi:cōprehēdunt̃ ſub hoc genere clerici vt pbat pcedēs verbū clerici.ſunt eni ſub vno genere.xij.q.j.duo.ſꝫ hic ponant̃ tanqꝫ duo diuerſa.ſed vt dicit Gē.hoc fit pꝑter diuerſitatē vite quā ſequūtur.de vi.⁊ ho.cle.⁊ de ſtatu.mona.quaſi p totū. Secūdo no.de cardinalibus romane eccleſie:⁊ vt dicit glo.iiij.de hoc ꝙ verbū romane eccleſie ponit̃ ad diſtinctionē cardinaliū eccleſie Compoſtulane vel Rauenatis: de qbus dicit Pau.ꝙ nō ſunt ſimpliciter cardinales vt not.xxxij.q.ij.pudoꝛ.dicit ēt ꝙ pncipales ſacerdotes ēt vocātur cardinales.de offi.archi.c.ij.⁊ vnde dicāt ibi not.de ipſis ēt cardinalibus romane eccleſie refert Pau.id qđ no.Hoſt.de cleri.nō reſi.cū dilectus.dicēs ꝙ exiſtentes cū eis dicunt̃ reſidentes ſꝫ qnqꝫ ſup hoc ꝯſueuerint impetrare priuilegiū a papa ꝙ eis de facili conceditur.⁊ dicit Lau.ꝙ iſti cardinales ſunt pars coꝛpoꝛis pape.ar.vj.q.j.§.verū. Tertio no.de verbo poſſint.qđ dic vt in gl.nō dicit.⁊ ea in fi.de offi.dele.ꝯſuluit.ſiſe de reſcrip.cle.auditoꝛ. Quarto no.ꝙ quis debet ſe coaptare iſcum qbus cōuerſatur.xij.di.illa.in fi.xl.di.c.j.in tantū ꝙ ēt ſibi propter hoc licent aliqua que nō licerent vt hic.per hoc de ſtatu monacho.recolentes. Quinto no.ꝙ officium

eccleſie

ecclesie variũ eſt. qđ dic vt in glo. ſic gregorianũ. Se
xto no. ꝙ papa põt diſpēſare ſup horis diuinis. qđ colligit
Lau. ex hoc quod hʼ diſponiƚ ꝙ iſti nõ teneanƚ ad dicēdũ
aliud officiũ. Si eni põt diſpēſare in modico ⁊ in minori ⁊
in maximo ſm logicos. dicit Lau. ꝙ verba videtur imper
fecta. nā q põt minus nõ põt maius. ſed ecõuerſo ſic. regu
la plus. li. vj. Lau. habuit bonũ intellectũ ꝑ id qđ ſeqtur.
dič. n. hoc idē ꝓbari ex alio: qꝛ idē ius de pte ad partē ſic d
toto ad totũ. regula ex toto li. vj. Cõcludit tñ ꝙ papa põt
tollere in tāto ſed nõ in toto: qđ placet qꝛ ꝙ dicaƚ hore eſt
de iure diuino. ſed qꝛ dꝫ dici ꝓ horis nõ eſt in ꝑcepto. vt
dixi. ſ. cle. ꝓx. i pri. q. vij. vꝫ tñ hoc d dicēdo officiũ totaliƚ
ē de iure poſitiuo ⁊ ſic põt tolli ꝑ papā: ſed ꝙ nõ teneatur
qs orare hoc nõ poſſet cõcedere: qꝛ hoc eſſet ꝯ ius diuinũ

Septimo no. de verbo indulgemus. ex quo arguitur
ꝙ hec cle. cõtinet ius ſpāle nouũ. ꝓ hoc qđ dꝛ in glo. vlti.
⁊ idē Lau. dicēs ꝙ cũ hec idulgētia ſit in iure ſcripta cõis
eſt ad oēs. v. di. ad eius. de iur. calũ. c. j. ꝓ hoc de cõſti. c. j.
⁊ qꝛ hic generaliƚ loqtur. Eſt aũt indulgentia: qꝛ vt dicit
Gen. al's de iure cõi officia dicēda ſũt in ſingulis eccleſijs
iuxta morē eccleſie metropolitane. xij. di. de his. de cõſe.
di. j. altaria. de fer. c. ij. ⁊ in hac glo. vlti. in fi. idē Pau. de
obſ. ieiu. c. vlti. Op. in eo qđ dixi in. iij. nõbili. qꝛ vtiƚ
vbo poſſint ⁊ ſic videƚ ꝙ nõ teneātur vñ ob. xvj. q. j. d mo
nachis. ⁊ qđ no. Goſ. in ſũ. de ſta. mo. v. ſꝫ nũqd abſoluiƚ.
⁊ Hoſ. in ſũ. huiꝰ ti. v. ſꝫ nũqd. talis ſo. Pau. ꝙ illa loquũ
tur in eo q eſt in totũ trāſlatus ad eccleſiā ſecularē q nõ de
bent illi deſeruire ſm officiũ monachale. qꝛ nihil hꝫ cõe
cũ monaſterio. xvj. q. j. ne ꝓ cuiuſlibet. hic vo loqƚ in alio
caſu vt patet in lr̃a. ⁊ hoc idē vult glo. pe. dicit tñ Paul.
ꝙ id qđ dictũ eſt iſtos de qbus hic nõ teneri procedit niſi
oriaƚ ſcādalũ: vt no. xij. di. illa. de hoc. ſ. q. vj. Quero
de qbus pontificalibus locũ hꝫ hec lr̃a? Sol. Paul. ꝙ de
qbuſcũqꝫ ꝑ lr̃am ibi quorũcũqꝫ põtificũ. dicēs ꝙ non tm̃ ſi
ſunt ſui pontifices ſed ēt alij locũ hꝫ cle. imo ēt ſi iſti ſeruiē
tes ſũt exēpti. nā rõ que reddiƚ in lr̃a in ꝑncipio eſt cõis oi
bus põtificibus quare oēs debēt tenere clericos ſecula
res vel religioſos cubicularios. ij. q. vij. cũ paſtoris. nec
fit diſtinctio an ſint de ſuis ſubditis an de alijs. Scđo
q̃ro qd cõprehēditur in vbo põtificũ? So. Pau. ꝙ cõpre
hendũtur epi ⁊ alij ſuperiores. ꝓ hoc qđ dico in ſeq. q.

Tertio q̃ro an noie põtificũ cõprehēdunƚ electi ꝯfirma
ti in epos nõdũ ꝯſecrati? Glo. v. ꝙ non ⁊ idē Pau. qꝛ illi
nõ ſũt epi. de trāſla. c. ij. pro hoc qđ no. ſ. de penis. ſi qs ſua
dēte. in. iiij. glo. Step. ꝯ p. d. c. ij. qꝛ qđ ibi ſtatutũ erat de
epo intelligitur ēt de electo cõfirmato lꝫ quo ad ea q offi
ciũ cõſecrationis expoſcũt reputetur eccleſia vacare. Itē
qꝛ priuilegiũ qđ datur vxori datur ēt ſpõſe. ff. de iur. dot.
ſi ſpõſa. de fundo dota. l. iij. ꝓ hoc qđ no. ⁊ ſen. excõ. cātica
i gl. iij. ⁊ hoc dicit Ste. idē poſſe dici de priuilegijs ꝯceſſis
epis. de priui. ꝙ nõnulli. de pe. ⁊ remiſ. c. fi. ꝓ hoc qđ not.
Archi. de offi. or. romana. in fi. li. vj. ⁊ Hoſt. de exceſ. pla.
accedentibus. ⁊ qđ no. de reſcrip. cle. ij. in. iiij. glo. ⁊ d for.
cõpe. cle. q̃uis. in glo. v. ⁊ dicit Jo. an. ꝙ hoc declarandũ
eſſet. Jo. de lig. tꝫ ſcđm ꝑpter verbũ põtificũ. ꝙ nõ cõuenit
ꝯformitas tm̃. Itē ꝑpter reuerētiam ordinis pontificalis
⁊ hec pars vr̃ tutior precipue qꝛ vba iſtarũ cle. cõiter po
nũtur cũ miniſterio. Quarto q̃ro in eo ꝙ ꝑmittit etiā
monachis vt ſe ꝯformēt dominis ſuis in officijs. qd de ci
bis? glo. ſi de cibis. remittit. Pau. arguit idē dicēdũ x. c.
qſquis. xlj. di. ⁊ qđ ibi no. in. j. glo. ſed Lau. ⁊ Hug. intelli
gunt illud de his qui ſpāli voto nõ tenētur ad abſtinētiā
illi ēt ꝯ votũ vel regulā nõ poſſũt ſe coaptare in cibis. dič
ergo Pau. ꝙ tales nõ comedēt carnes cũ dñis. de ꝯſe. di.
v. carnē. de ſta. mo. cũ ad monaſteriũ. §. in refectorio. de
obſer. ieiu. c. vlti. dic ſtādũ in hoc ꝯſuetudini ꝑ hoc qđ di
xi. ſ. ti. j. cle. ij. in prin. q. ij. Quinto q̃ro in eo qđ dixi. ſ.
in. iiij. notabili. ꝙ qs dꝫ ſe coaptare his cũ quibus cõuer
ſantur. nũqd peccāt cathalani cõmedētes in ſtudio tho
loſano carnes die ſabati qui nõ peccarēt ſi comederēt do
mi ꝑpꝯſuetudinē q ibi eſt que põt valere. de cõſe. di. v. qꝛ
dies. So. Lau. ꝙ peccāt ꝑ. c. illa. xij. di. a ꝯrio. ꝯſenſu. ſicut
nõ peccāt tholoſani in cathalonia comedētes carnes pro
pter rões huius. c. ⁊ d. c. illa. niſi voto vel obſeruātia re
gulari ſint aſtricti. de ꝯſe. di. carnē. de obſeruā. ieiu. c. fi.

Sexto q̃ro de eo qđ q̃rit gl. pe. ſo. vt in ea quā no. ⁊ de
hoc dixi. ſ. in. j. ꝯrio. ⁊ ꝑ hāc glo. dicit Stepha. terminari
qõnem an monachus ꝓmotus ad eccleſiam curatā q tene
tur ad officiũ ordinis ſui vel priuatũ officiũ in dyoceſi be
neficij excuſetur dicēdo officiũ romane curie? ⁊ vr̃ ꝙ nõ ꝑ
id qđ dicit hec glo. in fi. Sed ꝓ ⁊ ꝯ facit qđ dicit Pau. in
vbo teneātur. dicēs ꝙ iſti excuſantur ab officio ad qđ te
nētur ex generali obligatione ordinis vel beneficij. xcij.
di. c. vlti. ſecus ſi ex voto ad aliqd ſpāle tenentur. puta ſi
qs vouit dicere ſingulis diebus officiũ beate virginis vl
tra id qđ tenetur rõne ſui ordinis. nā ab hoc nõ abſoluitur
qđ no. Et dic ꝙ nõ facit ꝯ Ste. qꝛ Pau. loqtur de his qui
morātur cũ pontificibus de qbus loquitur hec cle. qui nõ
ſunt plene trāſlati. Steph. aũt loquitur de trāſlatis ad ec
cleſiam curatā. Concludit Steph. ꝙ vbi certa cõſuetudo
vel ordinatio nõ apparet dꝫ dicere officiũ romane curie.
ff. de legi. de quibus. C. de ve. iur. enu. l. j. xj. di. quis neſci
at. xij. di. nouit. ⁊ qđ no. j. di. conſuetudo. ⁊ ſic ſecus vbi ē
certa ordinatio. Dic ergo ꝙ ſi eccleſia ad quā eſt promo
tus habet ſpāle officiũ illud dicet per hanc glo. ſi vo non
habet tunc dicet illud qđ dicũt alij clerici inſtituti in ſimi
libus beneficijs per hanc eandē glo. ⁊ ab officio ordinis ē
abſolutus ſed nõ ab eo ad quod tenetur ratione voti. Il
lud enim debet dicere vltra ad id quod tenetur ratione
beneficij. vt. ſ. proxi. ſm Pau.

De Baptiſmo ⁊ eius effectu. Rubrica.

PReſenti. No. de aula. qđ
dic vt i glo. ij. Et
i eo qđ dicit ꝙ eſt ſpatioſũ habitaculũ
allegat. Ste. xxxv. di. eccl'ie princeps.
dicens ꝙ alio modo dꝛ palaciũ. de ap.
qua frõte. differt tñ a palatio ſm Ste.
qꝛ palatiũ eſt iꝑatorũ ꝑncipũ regũ ⁊ magnatũ. aula vero
inferior. xxiij. q. viij. cõuenior. dicit tñ ꝙ aliqñ vnũ poni
tur pro reliquo. nā vt hic dicũtur aule regũ. dic ꝙ in hoc
nõ eſt vis ſed aula proprie eſt pars palatij. palatium to
ta edes. Scđo no. ꝙ in priuatis domibus nõ debet cõ
ferri baptiſmus. de hoc in glo. iiij. ⁊ v. ſic ēt ſm Pau. nõ
debet miſſa in talibus locis niſi ex neceſſitate celebrari. d
conſe. di. v. concedimus. ⁊ c. vnicuiqꝫ. Et generaliter de
quibuſlibet ſpiritualibus. dic ꝙ in eccleſia ſunt agēda. x
xiij. di. in nomine domini. de elec. cum terra. de imuni. ec.
c. j. ⁊ c. cũ eccleſia. xxiij. q. viij. cõuenior. Tertio no. ꝙ
non debet conferri baptiſmus niſi in eccleſijs in quibus
ſunt fontes ad hoc deputati. de hoc in glo. vj. ⁊ dico. ſ. q.
ij. ⁊ iij. de his fontibus. ⁊ xviij. q. ij. pridē. de cogna. ſpi.
ſi vir. ⁊ c. maritus. Steph. ⁊ in hac glo. ibi matrices. nam
ſicut mater carnalis nos generat ſic ⁊ eccleſia nos in xp̃o
regenerat ꝑ baptiſmũ. ſ. eo. debitum. Step. Quarto
no. de priuilegio regũ ⁊ ꝑncipũ. de hoc in glo. ſim. le. ⁊ in
ea ibi ne aliqui. ⁊ in extraua. Jo. xxij. execrabilis. Qui
to no. ꝙ cõꝑantur nobilitas ⁊ neceſſitas. de hoc in glo. hic
cõparātur. Sexto no. ꝙ neceſſitas legi nõ ſubiacet. de
obſ. ieiu. ꝯſiliũ. regula. qđ nõ eſt. li. vj. Septio no. de
verbo audiat. qđ denotat temeritatē. Pau. Op. in eo

q̄ꝛ mādat puniri eos q̄ p̄ſentiā ſuā exhibuerūt. ⁊ ſic vr̄ vel
le ꝙ p̄ſentes habeant̄ ꝓ cōſentientibus. vn̄ obſt. qđ no. ne
cle. vel mo. ſuiaȝ. vbi dꝛ ꝙ lꝫ clericus iterſit cū qs punit̄ vl
timo ſupplicio nō ex hoc efficit̄ irregularis niſi interſit au
ctoritatē p̄ſtando. de exceſ. p̄la. ex lr̄is. So. Lau. itelligen
do lr̄am hic de his q̄ exhibēt ſuā preſentiā talit̄ ꝙ vident̄
in aliquo ꝯſentire ⁊ hoc ē̄t vult glo. in v̄bo preſentiū. in eo
qđ ſupplet ex ꝓpoſito. Et idē Pau. q̄ intelligit hic de p̄/
ſentia deliberata ē̄t ſi nō ſit cooperatiua ſꝫ ſociatiua vl̄ vi
ſiua. de ſta. regul. ne in agro. §. porro. i fine. allegat ⁊ alia
iura allegata in glo. ⁊. ꝭ. ti. ꝓxi. cle. j. in fi. remittēs ad no. p
ſe. de pen. cle. j. ⁊ ibi dixi in prin. q. xj. Lau. v̄o remittit ad
no. p ſe in. d. cle. ne in agro. §. ſane. j. al's. §. porro. vbi dixi
in. ij. notabili. ⁊ in. q. iij. Ex his infert Pau. ꝙ exhibēs ſu
am preſentiā ſepulture facte ꝯ̄ cle. eos. de ſepul. nō eſt ex/
cōicatus: q̄ꝛ ibi puniūtur ſepeliētes nō p̄n̄tes. qđ tn̄ dicit
Pau. nō ꝓcedere in p̄n̄tibus fieri facientibus ⁊ mādāti/
bus vel cooperātibus vel criminoſis participātibus in
delicto dādo eis auxiliū ⁊ ꝯſiliū vel fauorē. de ſen. excōi.
nup. ⁊. c. ſi ꝯcubine. de homi. ſicut dignū. §. illi. qđ vltimū
dic. ⁊ Pau. verū ſi dicimus ꝙ ſepelire eſt crimē. al's nō. ꝭ.
de ſpō. cle. eos. ⁊ ſi aliud teneamus ē̄t illa cle. eos. de ſe/
pul. facta ludibrio: q̄ꝛ vilis ribaldus tradēs ſepulture ꝯ̄ il
lam ſolus excōicatus erit. dicit tn̄ Pau. ꝙ vtile eſſet de/
clarare de portātibus funꝰ ad ſepulturā nō tn̄ ſepeliētibꝰ
Itē de cōmittātibꝰ funus: de fabricātibus vel apientibus
ſepulturā. ⁊ de p̄latis nō ꝓhibētibus vel paciētibus hoc
in ſuis cimiterijs: ⁊ de portantibus cruces thuribulū ⁊ ſi
milia. de q̄bus oībus vr̄ ꝙ nō ligent̄: q̄ꝛ ipſi nō ſepeliūt. ⁊
hoc tn̄ punit illa cle. ⁊ ꝑ hoc eq̄tas ne ex vno funere mul
ti ligent̄. de hoc dixi in. d. cle. q. xxiiij. vbi tenui hoc vlti/
mū. Quero q̄ cōprehendant̄ p hāc cle. glo. ij. q̄ꝛ oēs ē̄t ſi
nō cōpetat eis baptizare ex officio. ⁊ hoc p lr̄am in v̄bo ne
q̄s. q̄ generaliter loq̄t̄. Idē Gēȝ. q̄ ad hoc inducit lr̄am ibi
edicto. dicēs p hoc ꝙ cōſtitutio iſta generalis eſt cū ſignū
legis generalis cōtineat. C. de leg. l. iij. Paul. ē̄t ꝯcordat
cū glo. in eo ꝙ dicit ꝙ cōprehendūtur ē̄t hi ad quos nō ꝑti
net ex officio baptiſmare. dicēs hoc ideo eſſe q̄ꝛ hoc ſacr̄ȝ
pōt a quocūq̄ȝ ē̄t laico i neceſſitate ꝯferri. xxxij. di. §. vex.
de cōſe. di. iiij. a quodā. ⁊. c. ſanctū. de ſum. tri. c. j. §. ſacr̄m
Et in eo qđ glo. dicit ꝙ ad preſbyteros ex officio ſpectat
baptizare. Pau. allegat de cōſe. di. iiij. cōſtat. de dyaco/
no aūt glo. remittit ad. c. dyaconos. xciij. di. Pau. v̄o di
cit ꝙ ad dyaconū ē̄t ſpectat baptizare abſente ſacerdote
⁊ neceſſitate iminēte pōt ꝯfeſſionē audire de fur. c. ij. nō tn̄
abſoluere. vt ibi no. Hoſt. Op. ad hoc de eo qđ dixi
p hāc cle. teneri ē̄t eos ad quos nō ꝑtinet baptizare ē̄t lai/
cos. nā. ꝭ. e. cle. caſtigatio reſeruat̄ ep̄o q̄ de laicis ſe nō hꝫ
itromittere. de iudi. nouit. ſo. Pau. ꝙ poterit ſe intromit
tere rōne dlicti cōmiſſi circa ſacr̄a eccl̄iaſtica. vnde ꝓpter
hoc laicus efficitur de foro eccleſie ſicut qn̄ delinquit cir/
ca alia ſacr̄a vel res eccleſiaſticas. de foro cōpe. cū ſit. ⁊. c.
cōqueſtus. de iurepatro. relatū. Sc̄dō q̄ro in eo qđ di/
xi de fontibus. s̄. in. iij. notabili. q̄d ſi in eccleſia vbi nō ſūt
fontes deputati baptizatur q̄s. So. Pau. ꝙ erit locꝰ pe/
ne huius cle. ꝑ hoc q̄ꝛ lr̄a p̄cipit qꝰ dūtaxat in eccleſijs vbi
ſunt fontes deputati hoc fiat. In ꝯ̄riū eſt: q̄ꝛ lr̄a loq̄tur de
his qui baptizant in priuatiſ domibus vnde videtur ꝙ lꝫ
hi qui baptizant in eccleſijs vbi nō ſunt fontes delinquāt
nō tn̄ tenētur hac cle. que req̄rit duo ꝯiunctim ⁊ ſic minus
puniētur. Tertio quero in q̄bus locis deputētur iſti fō
tes? dicit Pau. ꝙ ꝯſueuerūt deputari in plebibus. xxiij.
q. j. §. ij. ver. Itē leo. xvj. q. j. de deci. dicēs Pau. id qđ etiā
dic̄ glo. q̄ ideo tales eccleſie dicūtur matrices: q̄ꝛ in eis p
baptiſma renaſcimur de trāſla. c. ij. qn̄q̄ȝ tn̄ noīe matricis
intelligit̄ de cathedrali. de ver. ſig. venerabili. Quar

to q̄ro an ꝑ actū baptizādi itelligatur q̄s habere curā. ſo.
Pau. remittēdo ad no. de cle. nō reſi. q̄ꝛ nōnulli. p Hoſ. ⁊
arguit ꝙ ſic: q̄ꝛ is q̄ baptizat adultū dꝫ eū inſtruere in fide
de cōſe. di. iiij. ante. xxx. q. j. placuit. ⁊ hoc ꝑtinet ad cura/
tū. de vi. ⁊ ho. cle. vt q̄ſq̄ȝ. In ꝯ̄rium q̄ꝛ iſte actus lꝫ exerce
tur p laicū vt dixi. s̄. q. j. ⁊ ꝑ hoc. xxx. q. j. ad limina. Cure
aūt nō eſt laicus capax neq̄ȝ quo ad forū penitētiale neq̄ȝ
quo ad cōtētioſū ſicut nec mulier. de pen. ⁊ remiſ. oīs. ⁊. c.
noua. de ma. ⁊ obe. dilecta. xcvj. di. bene q̄dē. de iudi. c. ij.
cū cōcor. ⁊ dicit Pau. hoc videri verius remittit ad ea q̄
notauit. de of. vi. cle. vna. vbi dixi in. q. xxj. Quinto q̄/
ro in eo ꝙ prohibet baptizari aliquos extra loca vbi ſūt
fontes: q̄d ſi baptizant mulieres? So. Pau. ꝙ idem erit ⁊
ſupplet ibi aliquos vel aliquas. de ſen. excō. mulieres. d̄
elec. ſciant. li. vj. Sexto q̄ro in eo ꝙ dicit de p̄ncipibus
q̄ dicātur p̄ncipes? So. vt in glo. ſimile quā no. q̄ꝛ ſingu/
laris. Et arguit gl. ꝓ ⁊ ꝯ̄. ⁊ tādē ꝯcludit ꝙ hic ſūmitur p̄n/
cipatus ꝓ nobili potētatu merito cōparādo regi ⁊ digni
tati. Lau. ē̄t in hoc iſtat dicēs videri ꝙ oēs diuites poſſūt
dici principes. ar. de ma. ⁊ obe. oēs. ⁊ eccle. xj. vbi legitur
ꝙ pecunia eſt oīum regina. dicēs ē̄t ꝙ de facto videmꝰ ꝙ
ꝓꝑ affluētiā pecunie collocāt filias filijs vilīū ruſticorum
ſequētes qđ dicit Hoſt. de ꝯſangui. tua. ⁊ de p̄bē. venera
bilis. vbi dicit ꝙ diſputans de nobilitate diſputat de no
bili ſtercore. Lau ē̄t dicit ꝙ ſalua eius pace ꝓpagatio alta
⁊ clari ſeminis ſuā poſteritatē nobilitat ⁊ attollit. lvj.
di. ſi gens. xcviij. di. aphros. ⁊ quo ad hāc clem̄. ꝯcludit ꝙ
arbitrio baptizantis relinq̄tur. arg. eoꝝ q̄ ipſe notauit. de
ſepul. cle. eos. vbi dixi in. xij. notabili. Pau. cōcordat cū
glo. Stepha. etiam idem tenet dicens. vt dicit glo. hic in
telligi de potētibus p̄ncipibus q̄ quaſi eq̄parantur regi/
bus ſicut Dux Brabātie. Comes Flandrie. Comes Ho
landie. ⁊ Dux Britanie. Dicit ē̄t ꝙ hoc verbū p̄nceps ali
qn̄ ponit̄ vt genꝰ ꝓ quolibet q̄ p̄ponitur: gēti populo: vel
loco. de ma. ⁊ obe. oēs. de iude. iudei. ⁊. c. ſe. de vſur. q̄ꝛ to.
⁊ tūc dꝛ p̄nceps q̄ſi p̄mū capiēs locū. qn̄q̄ȝ ponitur vt ſpēl
ꝓ certa dignitate. vt princeps Achacie ⁊ oli Boemie. de
accu. veniēs. ⁊ hoc ē̄t in effectu dicit glo. cuiꝰ opi. ſtanduȝ
eſt in eo qđ dicit hic intelligi de p̄ncipe cōparādo regi. p
hoc rōne lr̄e q̄ dicit eis deferēdū nec ꝓcedit qđ dic̄ Lau. hoc
eſſe arbitrariū q̄tūs intelligatur ꝙ hoc reſideat in libera
diſpōne baptizantis. nā p hoc defraudaretur facile h̄ cle.
ſꝫ ſaluari pōt q̄tūs intelligatur arbitrio boni viri ⁊ tūc ar
bitrabitur vt dicit glo. de p̄ncipe q̄ ſit in magno potētatu
vt in hoc ē̄t attēdamus cōem locutionē. de ſpō. ex lr̄is nō
ſolemus aūt vocare p̄ncipes niſi valde potētes in dnīo.
Et ex his no. ꝙ poſt regē maior dignitas eſt p̄nceps. q̄ꝛ d̄
his tn̄ duobus loq̄tur lr̄a. ⁊ in hoc no. ſingularit̄ glo. ibi
eſt aduertēdū. vſq̄ȝ ibi ⁊ ex hoc. Septimo q̄ro an hec
cōſtitutio includat tyrānos? So. vt in eadē glo. ibi tyrā
nos. vſq̄ȝ ad fi. q̄ cōcludit ꝙ nō. ⁊ idem Pau. ⁊ Steph. q̄ꝛ
cū ſint vſurpatores nō ſunt priuilegiandi. ff. d̄ dona. inter
vi. ⁊ vxo. l. iij. §. j. qđ vi aut clā. l. ſeruꝰ. xvj. q. j. legi. ⁊ no.
gl. in eo qđ diffinit tyrānum. ⁊ idē Pau. ⁊ de hoc p Bar.
in tractatu de tyrāno. Op. ad hoc de here. preſiden/
tes. li. vj. glo. ſoluit ꝙ illud ſpāle fauore fidei. ⁊ idē Pau.
dicēs ꝙ ibi ponēdo caſū ſpālem fauore fidei inuit ꝯ̄riuȝ cē
regulare ⁊ in hac glo. ad fi. ibi q̄ꝛ ticūq̄ȝ ſint potentatus ē̄t
ſi regia clemētia ſubditos tractēt. xiiij. q. v. neq̄ȝ. Io. and.
ibi legata inutiliter. Steph. allegat. C. de ſa. ſan. eccle. de
cernimꝰ. ⁊ iura allegata. d̄ p̄bē. eū q̄. li. vj. i. v. gl. Octa
no q̄ro an noīe liberoꝝ cōtineātur hic nepotes glo. cōpre
hēdit. ſoluit qꝰ cōprehenduntur nepotes ⁊ oēs deſcēden
tes. ſecus dicit de verbo filij. qđ dic vt in glo. ⁊ idē Pau.
p hoc qđ no. de pen: in quibuſdam in glo. antepe. de ver
bo. ſigni. c. ij. ⁊ dic vt ibi dixi quando noīe filiorū veniant
nepotes

nepotes. Jtẽ an veniāt ex ꝓprio ſignificato. Nono que
ro an noie liberoꝝ veniũt naturales. glo. ea. ibi videt̃. ar/
guit ꝙ ſic. ↄcludit tñ in ↄ̃rium ꝛ rñdet ad ↄ̃ria. Pau. vo di
ſtinguit q2 aut a lege ꝓfert̃ verbũ filij. ꝛ intelligit̃ de iuſta
ſobole. aut ab hoie ꝛ intelligunt̃ ẽt naturales. niſi cõiectu
ra dignitatis ſit in ↄ̃rium. vt no. C. de inſti. ꝛ ſubſti. gene/
raliter. vbi glo. Ja. de are. dicit ꝙ aut filij naturales naſcũ
tur ex facie matrimonij ꝛ cõprehendũtur noie filioꝝ ꝛ im
plẽt cõditionẽ. ff. de leg. ij. cũ pater. §. rogo. aut ñ naſcunt̃
ſub velamine matrimonij ꝛ tũc nõ cõprehẽdũtur nec im/
plẽt ↄditionẽ. ff. de iur. deli. l. fi. ad trebe. l. ex facto. §. ſi qs
rogatus qd̃ dixi de ꝓbat. in p̃ſentia. Et dicit Pau. id qd̃
dictũ eſt de natis ſub velamine matrimonij ꝓcedere qñ
matrimoniũ ↄ̃ctũ eſt ſm formã. C. de clãde. deſpõ. cũ inhi
bitio. O p. ad hoc q2 hic loqtur de actu baptiſmi i quo
nõ vr̃ facienda dr̃ia inter legitimũ ꝛ illegitimũ cũ hoc non
veniat ex paterna ſucceſſione. So. Pau. ꝙ rõ diuerſitatꝭ
eſt: q2 nõ cũ eadẽ ſolẽnitate baptizant̃ nãles tñ cũ qua ba
ptizant̃ nãles ꝛ legitimi. Decio q̃ro q2 fit hic mẽtio de
baptiſmo quot modis dicat̃ baptiſmus ſeu quot ſunt ei⁹
ſpecies? ſo. vt no. d̃ p̃ſby. nõ bap. veniẽs. de ↄſe. di. iiij. ba
ptiſmi vicẽ. Et an p baptiſmũ liberet̃ qs a pena tpali pro
delicto infligenda. no. e. di. nequaq̃. ſm Gẽz. voluit alle/
gare. c. nõ ex quo. ꝛ plenius not. xxvj. di. deinde. ad fi. de
diuoꝛ. gaudemus. in glo. fi. de pluribus ẽt alijs circa hãc
materiã baptiſmi omitto que ꝓſequit̃ Mathe. ponẽs ad
lr̃am que no. ꝛ dixi. e. ti. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. c. nõ vt opponeres. vbi
dixi de illo qui deferebat̃ ad baptiſmũ: ꝛ q2 timebat̃ ne p̃
ueniret̃ morte fuit proiectus in puteũ eo qui proiecit dicẽ
te verba ſubſtantialia an ſit baptizatus. ꝛ dixi ꝙ habẽduſ
eſt ꝓ nõ baptizato qd̃ ẽt tꝫ Mathe. Undecimo q̃ro an
baptiſmus preſtitus ↄ̃ hãc cle. tenet. glo. vlti. ꝙ ſic. ꝛ idez
Lau. ꝛ Gẽ. ꝓ hoc qd̃ no. de deſpõ. ipub. ad diſſoluẽdum.
in glo. vlti. ꝛ. lxxiij. di. geſta. Lau. remittit ad no. p ſe. de
re. pmu. cle. vnica. vbi dixi. q. vij. generalit̃ aũt an ꝛ qño
teneant facta ↄ̃ legem dixi. de poſtu. c. fi.

De reliquijs ꝛ veneratione ſanctorum. Rica.

Jdominum.

Dignũ de cele. miſ. de homi. ſicut dignũ. ſalutare. i. ſalu
ti aiarum ꝑficiẽs. de accu. ſicut olim. i fi.
de offi. oꝛ. oꝛdinarij. ad fi. li. vj. No. ꝙ
deũ iubemur laudare in ſanctis eius. i.
laudare dei mirabilia laudãdo ea que ſancti fecerũt i dei
virtute. de hoc in gl. ij. ꝛ in ea in fi. facit. e. ti. c. ij. ꝛ. e. ti. glo
rioſus. li. vj. Et ex hoc arguit Lau. ꝙ ex laudibus ipẽſis
familie dñs laudat̃ ſicut in vituperijs familie dñs blaſſe/
mat̃ maxie ſi illi de familia ſũt honorabiles grauitate ma
turi ꝛ pleni eloquio. ij. q. v. hꝫ hoc. ꝛ de hoc. j. q. j. ij. ꝛ. iij.
arguit ẽt Lau. ꝙ debem⁹ velle laudari cũ deus ſit laudã/
dus ꝛ oĩs dei actio noſtra eſt inſtructio. de elec. ſignifica/
ſti. ꝛ de hoc. j. in. ij. ↄ̃rio. Scd̃o no. de diſtinctiõe profe
cto. quã expone vt in glo. Tertio no. de ar. a minoꝛi. de
hoc in ea. glo. iij. que ex tex. arguit ſic. ſi dñm tenemur lau
dare in ſanctis potius in ſeipſo. ꝛ in hac glo. ibi cũ in cun/
ctis. xxxviij. di. ſi in laicis. xviij. di. c. j. lxxxj. di. eos. C. de
ſa. ſan. eccle. aut̃. multomagis. ꝛ de teſti. l. j. Pau. dicit ꝙ
ẽt põt hic eẽ argumẽtũ alio mõ. q2 pp vnũqd̃qꝫ tale ꝛ illud
magis. ſil'e de cele. miſ. cũ marthe. in pn̄. v̄. ſi tũc igit̃. Lau.
ꝓ hoc qd̃ dixi ꝙ ſi debem⁹ laudare deũ in ſanctis fortius
in ſeipſo. inducit q2 hic eſt oꝛdo charitatiſ. vt p̄io deo. ſe
cũdo ſibi. tertio ꝓximo. charitas ſeu amoꝛ habeat̃. ex hoc
arguit ꝙ ẽt cũ dilectio ſuimet ſit p̄oꝛ dilectiõe ꝓximi dꝫ di
ligẽs ſeipſũ ↄſequi: p̄mia q̃ ↄſequeret̃ diligẽdo ꝓximũ ꝛ foꝛ
tius. ꝛ ſic ẽt penas quas ↄſequeret̃ occidẽdo vel ꝑcutiẽdo
ꝓximũ fortius ↄſequi ſi in ſeipſũ. cõmittit. n. ↄ̃. charitatis
federa i ſeipſũ. xxiij. q. v. ſi nõ lꝫ. de hoc. lv. di. ꝑ totũ. d̃ coꝛ.
vici. ſignificauit. Ex hoc dicit ꝙ pp mutilationẽ ſui fit irre
gularis. Jtẽ pp ꝑcuſſionẽ ſui ſi eſt clericus eſt excõicatus.
ꝑ cano. ſi qs ſuadẽte. xvij. q. iiij. ꝓ hoc de ſen. ex. ↄtingit. j.
Quarto no. ꝙ qñqꝫ iuſtũ ꝛ honeſtũ ſimul cõcurrũt vt
in lr̃a ibi. dignũ ꝑfecto iuſtũ ꝛc̃. qñqꝫ vꝛ aliter quo caſu di
cit Pau. ꝙ iuſtũ vnius partis preferet̃ honeſto alteri⁹ de
poſtu. bone. ij. ad fi. dic ꝙ honeſtũ ꝛ iuſtũ in veritate nũq̃
ſeparant̃ lꝫ qñqꝫ apparẽter alit̃ videat̃. vt in. c. bone. p̃al/
leg. erat honeſtas ꝑ alia pte certo reſpectu nõ ſimplicit̃.
Quito no. ꝙ reficiunt̃ ſpũaliter ex coꝛpoꝛe xp̄i. de hoc
in glo. in v̄bo reficit. Sexto no. ꝙ de feſtiua veneratio
ne dꝫ coli memoꝛia coꝛpoꝛis xp̄i. ibi feſtiue venerationis
Et dicit Pau. ꝙ veneratio ↄſiſtit in hoc vt tũc abſtineat̃
ab oĩ opere ſeruili illicito reſpectu dei ꝛ oꝛonibus intẽtis
vacet̃. de ſta. mo. cũ ad monaſteriũ. §. in refectoꝛio. d̃ cele.
miſ. cle. j. Septio no. ꝙ in feſto coꝛpoꝛis xp̄i debem⁹ re
ferre gr̃as deo. ꝛ dicit Gẽ. ꝙ cũ xp̄s ceteris rebus ſit po/
tioꝛ ſic p̄ceteris colẽdus eſt. de ↄſe. di. ij. nihil. Octauo
no. ꝙ papa in grauib⁹ ꝓcedit de ↄſilijs fratrũ ꝓ hoc de re
iudi. ad aplice. li. vj. Nono no. de v̄. p̄cipim⁹. ꝛ hoc ne/
ceſſitatẽ ipoꝛtat. xiiij. q. j. qd̃ p̄cipit̃. de v̄. ſig. in his. ex hoc
arguit Gẽ. ꝙ ſequẽtia ipoꝛtãt neceſſitatẽ. vult dicere ꝙ ad
ea de qbus in hac cle. tenemur. de neceſſitate. O p. qa
hoc proemiũ ſimile eſt illi. s̃. de ſepul. cle. dudũ. ꝛ tñ alijs
verbis vtit̃ hic q̃ ibi: q2 hic p̄cipit ↄſtitutionẽ vꝛbani ſer
uari ibi cõſtitutionẽ bonifacij inouat. ꝛ ſic ob. q2 de ſil'ibuſ
debet idẽ iudicari. de cõſti. trãſlato. So. vt in glo. lꝫ. ꝛ i ea.
in fi. dicit Stepha. ꝙ aliq tenebãt eã renouatã ꝑ id qd̃ ha/
betur in ꝓemio ſexti. Scd̃o op. ad id qd̃ dixi. s̃. in. j. nõ
bili. ꝙ debemus velle laudari. ob. eñi illi verſus. Sper/
nere mũdũ ſpernere nullũ ſpernere ſeſe. Spernere ſe ſp̄ni
quattuoꝛ iſta beant. So. Lau. ꝙ aliud in deo qui eſt ſũme
bonus ꝛ laudabilis vnde ẽt ſeipſũ laudat. xxxj. di. tenere
ſecus de nobis quos quottidie mala noſtra ꝑturbant. de
cele. miſ. marthe. §. vlti. dic ꝙ qñqꝫ licitũ eſt ẽt ſe laudare
de renũ. niſi. §. poꝛro. vbi de hoc ꝛ in. d. c. tenere. Que
ro in eo qd̃ dixi. s̃. in. j. notabili. ꝙ ex laudibus familie lau
datur dominus. an familia ep̄i gaudeat eodeꝫ priuilegio
cũ ep̄o? So. Lau. referẽs quoſdã dicere ꝙ ſic ꝑ. l. j. C. d̃ epi.
ꝛ cle. ꝛ de of. archi. dilecto. C. ne fi. ꝓ pa. aut̃. habita. ſm q̃
iura tales nõ debẽt affligi ſicut nec ep̄s ꝓ ſuis rebus dꝫ vl
lã exactionẽ ſpoꝛtularũ ſuſtinere alioqn exactoꝛ reddere
duplũ dꝫ. ꝛ ſi militat ꝑdit cingulũ. ſi eſt clericus deponit̃.
in aut̃. de ſan. epiſ. §. ſpoꝛtularũ. coll'. ix. ꝛ hoc vꝛ placere
Lau. q dicit rõnẽ eſſe. nã ex moleſtatiõe familie moleſtat̃
dñs cuius itereſt hr̃e ſubditos locupletes. in aut̃. vt iud.
ſine quoquo ſuffra. §. cogitatio. col. ij. ꝛ no. d̃ dila. c. fi. Et
ꝓ hoc qd̃ dico in ſeq. q. Et hoc infertur ad aliud an ſcri/
ptoꝛes gaudeãt p̄uilegio ſcholariũ? in quo dicit Bertrã.
ꝙ actu ſcribẽtes gaudẽt alij nõ ẽt ſi ſint parati ſcribere. ff.
de mili. teſta. ex eo tpe. ꝓ hoc qd̃ no. de priui. c. pe. dic ve/
rius ꝙ ſcriptoꝛes nõ cẽſentur d̃ familia ſcholariũ nec gau
dẽt eoꝝ priuilegio qd̃ dixi de loca. c. j. in. j. q. ſolet. tñ alicu
bi fieri extẽſio vt ſcriptoꝛes gaudeãt imunitate ſcholariũ
q̃ ad q̃dã cis eñi fauẽdũ: q2 ſũt valde neceſſarij ſtudẽtib⁹.
Scd̃o q̃ro an cõpetit dño actio ꝓ moleſtia vel iniuria
irrogata ſue familie? arguit Lau. ꝙ ſic de ꝓba. lꝫ. in fi. Jn
ↄ̃rium. de priui. auctoꝛitate. li. vj. So. ꝙ ſi ex grauamine il
lato familie ipeditur vtilitaſ dñi ſiue in ſeruitio ꝑſonali ſi
ue reali põt dñs agere ↄ̃ moleſtantes ſaltẽ de dolo cũ alia
actio deficit. ff. ad municip. de iure. j. rñſo. C. de decur. l.
generali. de iudei. c. ij. de appel. dilect⁹. vbi de hoc ꝓ hoc
ff. de dolo. l. j. Ad. c. auctoꝛitate. reſpõdet Lau. ꝙ ibi exẽ

Ex moleſtatione familie moleſtatur dñs

ordo charitatis

ꝑti cōſtituebāt ſe vt actores ꝑ̄cipales in cauſis ſuoꝝ ho
minū vt aduerſarioꝝ̄ conditio eſſet durior q̄ volebāt exē
ptionē ſuā ad alios extēdere. dic ꝙ aliud ē querere an exē
ptio cōceſſa dn̄o extēdat̄ ad ſubditos. ꝛ dic ꝙ nō. d. c. ꝑ ex
ēptionē. ꝛ ratio ibi reddit̄. aliud ē querere an ꝑ iiuria ſub-
diti poſſit agere dn̄s quaten⁹ ſua itereſt. ꝛ dic ꝙ ſic ꝑ predi
cta. Tertio quero circa ꝑ̄dicta dn̄s hn̄s omnimodā iu
riſdictionē i quodā caſtro ſuis cōſulib⁹ quos ibi de nouo
creauit ſub ea forma vt ꝑpetuo ſic eſſent mutando ſingu-
lis ānis cōceſſit cognitioēz oīum cauſarū caſtri ꝛ ei⁹ terri-
torij exceptis cauſis feudalib⁹ an poterūt dominū vl' ei⁹
familiā ibi delinquētes ꝛ inuētos cōdēnare: arguit Lau. ꝙ
nō qꝛ ſi dn̄s vellet abdicare dn̄m nō poſſet ſicut nec eṗs
pōt abdicare que ſunt honoris eṗalis vt viſitatiōez ꝛ ca-
thedraticū. de dona. paſtoralis. no. Hoſt. in ſum. de offi.
or. §. quid ꝑtinet. ſic ergo nec ordinari⁹ ſuā iuriſditionē. ff.
de iuriſ. om. iudi. ꝛ quia. Itē in generali ſermone ꝑſona lo
quētis itelligitur excepta de iureiurā. petitio. ergo ꝛ ꝑ cō
ſequens intelligūt̄ excepti illi de familia ſine qb⁹ ſtat⁹ dn̄i
nō eſſet integer. vj. q. j. quiſquis. de offi. archi. dilecto. In
cōtrariū: nā trāſferēdo i ꝯſules videt̄ nihil de ſuo trāſfer-
re: ſꝫ potius ius ſui ſuꝑioris. nā ꝛ ſi cōſules cū nō puniant
ab alio ſuꝑiore puniet̄ ſic ergo vtilius ē ꝑ cōſules puniri q̄
cū eo mitius agēt tāꝗ̄ zelātem ſalutē eius. ar. de re iudi. ad
aplice. li. vj. Sol. Lau. tenēdo primū qꝛ ꝑ factū ſuū nō po-
tuit iſte dn̄s ꝑiudicare ſuo ſuꝑiori. ar. de iureiu. eāte. de ꝑ̄
ſcrip. ſi diligēti. niſi forſā iſti cōſules hoc ꝑ̄ſcripſiſſent cō
tra illū ſuꝑiorē qđ poſſēt. ar. de preſcrip. audi. cū ibi no. dic
ꝙ hec queſtio incidit in illā an qs poſſit iudicare a ſeipſo:
vel ab eius inferiore vel ꝑ eius ſtatuta puniri. de quo i re
gula cui licet. li. vj. ꝛ dixi de maio. ꝛ ob. cū iferior. de rap.
c. j. de cōſti. c. ij. li. vj. Quarto q̄ro in eo ꝙ hic dicit de
ſacramēto corporis xp̄i. quare fuerūt inſtituta ſacramēta
eccl'iaſtica cū abſqꝫ ipſis deus poſſet dare vitā eternā. ſo.
Mathe. ꝙ ꝓpter tres cauſas. ꝑ̄mo ꝓpter humiliationem
ſcđo ꝓpter eruditionē. tertio ꝓpter exercitiū. Humiliatio
eſt qꝛ humiliamur rebus iſenſibilibus. Eruditio ꝑ id qđ
foris agitur erudimur ad intelligendū aliquid inferius.
Exercitatio eſt in ipſa receptione. ꝑ hoc de cōſe. di. v. nū
q̄ꝫ. de renū. niſi. §. verū. de hoc in. iiij. ſen. in prin. ꝛ dixi. de
ſacra. nō ite. in rubrica.

Uer. Urbanus. No. ſingularit̄ ꝙ papa qn̄qꝫ ꝑ̄
latos eius vocat fratres. ꝛ hoc colligitur hic referendo
verbū fratribus ad id qđ ſeq̄tur ibi. ꝛ alijs eccleſiarū ꝑ̄la
tis. pro hoc qꝛ clauſula cōcernit oia ſequētia. de appel. ſe
cūdo regris. qꝛ tn̄ ob. ad hoc de crimi. fal. q̄ꝫ graui. dic ꝙ
verbū fratrib⁹ n̄ ꝯcernit niſi eṗos ꝛ ſuꝑiores. dꝫ eni cl'a ge
neralis reſtringi vt nō cōtineat illicita. de dona. cū dile-
cti. ꝛ qđ ibi dixi. ꝛ in. d. c. ſecūdo regris.

Uer. Tranſiturus. Hic eſt ſe cūda ſecū
de in qua vt dicit glo. ꝑ̄mo ponit̄ ꝓſa cuius exordiū vt di
cit eadē glo. durat vſqꝫ ibi. lꝫ igit̄. Sꝫ qꝛ prolixū eſt diuide
qꝛ ꝑ̄mo narrat qn̄ inſtituerit ſaluator noſter ſacr̄m corpo
ris ꝛ ſanguinis ſui. ſcđo que v̄ba tūc dixit: ꝛ quare iſtituit
ibi inſtitutione. tertio ponit̄ effectus hui⁹ ſacramēti. ꝛ ei⁹
laus multiplex ibi hoc eſt. Et illa pars ſubdiuidit̄. vt ibi
dico mūdo in quo nō erat eius regnū. Jo. ix. No. de inſti-
tutione huius ſacr̄i facta t̄pe inſtātis paſſionis xp̄i in me
moriā mortis ſue. ꝛ dicit Lau. ꝙ inſtituit ſaluator hoc in
vltimo qꝛ que in nouiſſimis fiūt fortius in memoria cōſer
uantur. ar. C. ne de ſta. defun. ſi mater. Hinc eſt illud que
vltimo dicūtur melius memorie cōmēdant̄. de cōſe. di. ij.
ligdo. ꝛ labilis eſt memoria humana. C. de vete. iu. enu. l.
ij. §. ſed qꝛ. Ideo fuit ꝓuidēdū. de hoc. ſ. q. j. Scđo no.
ꝙ ſacr̄m corporis xp̄i. eſt ſūmū bonuꝫ. de hoc. ſ. in ꝓ̄ꝫio. ꝛ
dicit̄ ſacr̄m: qꝛ ſub tegimēto corporaliū rerū diuina virt⁹
veri corporis ꝛ ſanguinis oꝑat̄ effectū. j. q. j. multi. đ ꝯſec.
di. ij. ego. berengarius. de cele. mi. cū martha. v̄. diſtinguē
dū. Steph. Tertio no. ꝙ ſaluator corpus ꝛ ſanguinem
dedit diſcipulis in cibū ꝛ potū. dꝫ eni ad l'ram ibi tribuē-
do. ſuppleri apoſtolis. Et dicit Lau. ꝙ tūc tribuit eis tā-
q̄ꝫ ſimplicibus laicis qꝛ nullū ordinē ſeu gradū adhuc ha
bebāt. ꝛ de hac receptiōe. l. di. accedēs. ibi iter laicos cōio
né ꝛc̄. poſtea v̄o eadē hora xp̄s ordinauit eos in ꝑ̄ſbyte-
ros dū dixit. hoc facite ꝛc̄. ſ. tanꝗ̄ ꝑ̄ſbyteri. ꝛ de hoc i ver
ſu. ſe. q. j. Quarto no. ꝙ cū ſumimus corpus xp̄i mor-
tē dn̄i annūtiamus. de hoc in glo. in v̄bo annūtiamus. ꝛ in
ea. in fi. de cōſe. di. ij. in xp̄o. ſemel. ꝛ. c. corpus. ꝛ. c. iterat̄.
O pp. in eo qđ in. ij. nōbili dixi ꝙ ſacr̄m euchariſtie eſt
ſūmum. ꝛ ſic videt̄ ꝙ ſit maius alijs ſacr̄is. ꝑ hoc qđ no. đ
appel. ex rōne. de illis verbiſ ſūma ope. ꝛ ſic ob. qꝛ baptiſ
mus eſt maior. de ſū. tri. c. j. in. §. fi. ſol. Lau. ꝛ Hē. ꝙ ſacr̄m
euchariſtie eſt ſūmū quātū ad eſſe. de ꝯſe. di. ij. nihil. vbi
de hoc. ſed quo ad effectū magis ſūmus eſt baptiſmus. vt
in ꝓ̄ꝫio. ſed criſma eſt maius ſacr̄m quo ad maioritatē mi-
niſtri: qꝛ nō pōt ꝯferri niſi ab eṗo. matrimoniū v̄o eſt mai⁹
quo ad ſignificatū: qꝛ deſignat cōiunctionē xp̄i ꝛ eccleſie.
de biga. debitū. verſus. Maior in effectu baptiſmus cor
pus ineſſe. Coniugiū ſigno maiori criſma miniſtro. Se
cūdo op. in eo ꝙ dicit ꝙ corpus xp̄i tradidit ſaluator in ci
bum ꝛ ſanguinē in poculū ꝛ ſic videt̄ ꝙ alia ſit tranſſubſtā
tiatio corporis alia ſanguinis ꝛ ꝙ corpuſ ꝛ ſanguis ſint di
ſtincta cum tn̄ non poſſit eſſe corpus ſine ſanguine nec ecō
uerſo. de conſe. di. ij. cōperimus. So. vt in glo. facit quođ
hoc remittit Pau. dicit ꝙ lꝫ ſanguis traditur in poculum
traditur nihilominus in cibum: qꝛ vt predixi nō eſt corp⁹
ſine ſanguine nec ecōuerſo. vt no. in. d. c. cōperimus. Iteꝫ
nec ſine deitate ſm̄ quoſdā vt no. c. di. quid eſt chriſtum:
qꝛ ibi eſt deitas per cōcomitantiā. de eo autē qđ glo. remit
tit an ſit alia tranſſubſtantiatio corporis ꝛ alia ſanguinis
glo. in. c. qꝛ corpus. allegato in glo. tenet ꝙ ſic. dicens ꝙ ꝑ
illa verba hoc eſt corpus meū. panis tranſſubſtantiatur
in corpus ꝛ ibi non eſt ſanguis per tranſſubſtantiationeꝫ.
ſed per mixtionē ꝛ per illa verba hic eſt ſanguis ꝛc̄. tranſ
ſubſtantiatur vinum in ſanguinē ꝛ ibi ſimiliter nō eſt cor-
pus per tranſſubſtantiationē ſed per mixtioneꝫ. ꝛ de hoc
in. d. c. per Archi. Quero quare ſaluator inſtituit hoc
ſacr̄m ſūpta cena? glo. remittit. Pau. dicit ꝙ hoc fecit vt
finito veteri paſca legalia finē haberēt. Itē vt vehemēti⁹
diſcipuli memorie cōmēdarent. de hoc. ſ. in. j. notabili nō
aūt hoc fecit vt nos pranſi illud ſumamus. de conſe. di. ij.
liquido. Lau. dicit ꝙ hoc fuit triplici ratiōe. primo vt de-
ficiente corporali ꝑn̄tia dimitteret ſaluator diſcipulis ſuū
corpus in ſignū magne dilectōis vt hic. ſcđo qꝛ ſacr̄m hoc
eſt propriū memoriale ſue paſſiōis. debēt ergo iſtitui paſ
ſione iminēte. de cōſe. di. ij. ſemel. tertio vt tanꝗ̄ vltimum
recentiori memorie traderet̄. de cōſe. di. ij. liquido. ꝑ hoc
vltimo qđ dixi in. j. notabili. Et ſimile inducit Lau. de do
ctoribus ꝛ aduocatis qui meliores ponūt rationes in fi. ꝛ
quo ad id qđ prime dixi ꝙ nō debemus hoc ſacr̄m ſume-
re pranſi. dicit Lau. ꝙ regulariter nō eſt malū exercere ſa-
cramēta vel officiū diuinū dicere poſt cōmeſtionē fallit i
miſſa ꝓpter ſacramenti reuerētiam. d. c. liquido. ꝛ. c. trib⁹
de cele. miſ. ex parte. Itē fallit in matutinis ꝛ alijs horis
que debēt dici a ieiunis. de cele. miſ. c. j. Cōpletoriū auteꝫ
nō oportet dici a ieiuno nec poſt ipſū oportet ieiuniū ſua-
ri vſqꝫ ad miſſā diei ſequētis qđ tn̄ aliq̄ obſeruāt. qđ ſi ſūt
in caſtrino miſſā celebraturi poſt cōpletoriū nihil ſumūt:
quoꝝ deuotionē nō reprobat. Lau. ſed neceſſitatē nō lau
dat. dum tamen alias ſint digeſti etiam ſi nihil tota nocte
dormiuerunt

doꝛmiuerint. de cõſe. di. j. ſacrā. Secũdo q̃ro quot reg
runtur in ſacr̃o altaris. ſo. Pau. ꝙ tria. ſ. panis vinum ⁊
aqua. de cõſe. diſt. ij. panis: ⁊. c. nõ opꝫ. ⁊. c. in ſacr̃o. ⁊ nõ.
e. di. in ſum. ⁊ panis dꝫ eẽ triticeus ⁊ valet ẽt ſi triticũ na/
tum ſit de lolio: qꝛ nõ inſpicimus qd fuerit ſed qd ſit. lvj.
di. vndecũqꝫ. ſecus ſi ex frumẽto naſcit̃ lolium: qꝛ mutat
nãm ⁊ deſinit eſſe frumentũ. vt no. in. d. c. ſacr̃o. Jtẽ alia
farĩa nõ dꝫ miſceri ꝙ ſi fiat nõ trãſubſtãtiat̃ ſm Jo. ⁊ Hu.
refert tñ Pau. theologos dicere ꝙ poſſibile ẽ ꝙ vtrũqꝫ ꝑ
miſſoꝝ in actualitate ꝓpꝛie nature manet ita ꝙ in actu eſt
vera natura frumẽti ⁊ vera oꝛdei vel alterius lꝫ foꝛte ſẽ/
ſus nõ poſſet eas diſtinguere. ⁊ ſic ſola farina frumẽti eſt
mã ſacr̃i ⁊ nõ alia. Ex hoc dicit Pau. ꝙ ſi mixtura eſt ta/
lis ꝑ quã tollit̃ nã frumẽti nõ fiet trãſubſtãtiatio. qꝛ ſubla
ta ẽ mã ſacramẽti. ⁊ ſic ſi magna ẽ quãtitas farine oꝛdei ⁊
modica frumẽti ita ꝙ frumẽtũ aſſumat nãm oꝛdei deficit
mã ſacramẽti. ſi aũt admixtũ nõ intantũ abundat ⁊ coꝛrũ
pat ⁊ in ſuam nãm ꝯuertat frumentũ tunc ex vtroqꝫ effici
tur quoddã tertiũ mixtũ ⁊ per ꝯñs deſinit ẽt ibi eſſe mate
ria ſacr̃i. Jtem panis nõ dꝫ eſſe de fermẽto alias nõ cõfici
tur. vt no. e. ti. c. fi. in fi. gl. ij. Theologi tñ contra. naꝫ azi/
matio ⁊ frumẽtatio nõ diſtigũt panẽ ſubſtãtialiter cũ ſint
accidẽtia panis ſicut hõ nouus ante peccatũ non efficitur
alter inueteratus ex fermẽto peccati. ſed ſubſtãtialit̃ ideꝫ
eſt. ⁊ hoc tenet Gen. lꝫ fieri nõ debeat. qꝛ de fermẽto faci
lius cadit nuca q̃ꝫ ð azimo ⁊ qꝛ credere debemus chꝛiſtũ
hoc feciſſe in azimis cũ in domibus iudeoꝛũ non eſſet fer
mẽtũ ſm Pau. ⁊ hoc vltimũ tenui. in. d. c. fi. in. ij. q̃one.

Tertio q̃ro ſi panis ſit de aqua roſacea vel alia artifi/
ciali. quidã vt refert Pau. dicũt ꝙ cõfici põt. qꝛ aqua nõ
remanet i pane. alij ꝯ̃ ⁊ pꝛobabilius ſm Tho. qꝛ ꝑtes pꝛi
cipales panis qui ẽ ſubſtãtia vnius ſacr̃i ſunt aqua nãlis
⁊ farina fermenti quod ẽt tenet Matheus.

Uer. In inſtitutione.

vite eter/
ne. de cõſe. di. ij. cũ oẽm. in pꝛi. ⁊. c. ſpẽs. in fi. ⁊ q̃nꝫ coꝛpal̃.
de pe. ⁊ remiſ. oĩs. ⁊. c. ſe. Pau. xp̃s enĩ eſt aĩe humane vi
ta. de pe. di. j. §. anteq̃ꝫ. Gen. No. de v̾bis que dixit ſal
uatoꝛ in inſtõne huius ſacr̃i ibi hoc facite i meã cõmemo/
ratione. ⁊ de hoc in gl. in verbo apl̃is. ⁊ in eu ibi in xp̃o ſe
mel. vbi dicit Jo. quoſdã dicere ꝙ per hec v̾ba xp̃s oꝛdi/
nauit apl̃os. ⁊ de hoc ẽt lxxvj. di. qð die. qð dic vt in ſe. q.

Quero an ſit verũ qð ꝓxime dixi ꝙ xp̃s oꝛdinauerit
apl̃os ꝑ illa v̾ba hoc facite in meã ꝯmemoratione. Laud.
dicit ꝙ ex iſtis v̾bis ſũpſerũt ꝑtãtem ꝯficiẽdi vt pſ̃byteri.
⁊. s̃. ver. ꝓxi. in v̾bo tribuẽdo. latius hoc ꝓſequit̃ dicens
id qð dixi in. iij. nõbili. Et vltra hoc dicit ꝙ hoc verũ eſt
ꝙ fuerũt oꝛdinati in ſacerdotes ꝑ illã v̾ba quãtũ ad effe/
ctũ pꝛimũ caracteris. i. quo ad ꝯficiẽdum verũ coꝛp᷒ vt ꝑ
dixi. ſed quãtũ ad ſcð̃m effectũ. ſ. abſoluẽdũ i foꝛo pnĩe a
peccatis qð ad ſolos pſ̃byteros ſpectat. de pe. di. j. multi
plex. Fecit eos pſ̃byteros poſt reſurrectionẽ cũ dixit ac/
cipite ſpũmſcm̃ quoꝝ remiſeritis peccata ⁊c̃. Joã. xxj. ⁊
xxiiij. q. j. §. ſi aũt. Deinde oꝛdinauit eos in ep̃os die pen/
the. dũ miſit eis ſpũmſcm̃ in liguis igneis. lxxv. di. oꝛdia
tiões. de ꝯſe. di. j. nocte apl̃i vero tũc demũ inceperũt vti
miniſterio cõſecratiõis q̃ñ diſcipulos ſeptuagitaduos oꝛ
dinauerũt in pſ̃byteros rogãtes dñm meſſis vt mitteret
oparios i vineã ſuã. xxj. di. in nouo. ſꝫ tñ ꝓpter exuberã/
tiã ſpũſſci qua vigebãt nõ curabãt de aliqua foꝛma ad in
ſtar electiõis q̃ fit per iſpirationẽ. de elec. qꝛ ꝓpter. ſed po
ſtea iceperũt certã foꝛmã cũ Pau. ⁊ Bernabã oꝛdinaue/
rũt in ep̃os iponẽdo eis manus. lxvj. di. qð die. Jtẽ cũ Ja
cobũ fratrem dñi ꝯſecrarunt. lxvj. diſt. poꝛo. vbi de hoc.

Secũdo q̃ro in eo qð dicit ꝙ in hoc ſacr̃o ſũt. mirabi/
lia imutata que ſint hec mirabilia. So. vt in glo. qð opta
uit. ibi ⁊ nũc aliter. vſqꝫ ad fi. ⁊ dic̃ Lau. ⁊ Gen. ⁊ Mat. ꝙ
mirabilia ſũt imutata. qꝛ in veteri teſtõ dabant̃ ⁊ ꝓmitte
bãt tꝑalia nũc dant̃ ⁊ ꝓmittunt̃ ſpũalia. de bap. maioꝛes.
Jtẽ qꝛ patres antiq paſcebant̃ mãna ⁊ moꝛtui ſũt. nos v̾o
paſcimur pane vite imoꝛtali q de celo deſcendit. de ꝯſe.
di. ij. reuera. vbi de his mirabilibus. ⁊ i hac gl. ibi pſalmi
ſta pſalmo. cxxvj. niſi dominus. ibi. di. ij. eſca. ⁊. c. iudas.

Tertio q̃ro an hoc ſacr̃m cũ ſit ita mirabile hẽat pꝛiui
legiũ vt fugiens ad coꝛpus xp̃i gaudeat imunitate. Sol.
Pau. ar. ꝙ ſic. ex hac lr̃a que dicit in hoc ſacr̃o ſigna ino
uata. vult dicere ꝙ cũ ſit admirabile vt in littera dꝛ debꝫ
gaudere imunitate qua gaudet eccl̃ia in qua ceſſant hec
mirabilia. de q̄bus hic in glo. qð optauit. ⁊ hoc tꝫ Hoſt.
eo. ti. ſane. vbi de hoc dixi. in. ij. q. vbi tenui cũ Hoſt. pꝛo
pter reuerẽtiã tanti ſacramenti licet multi contra.

Uer. hoc eſt memoriale

Hec ẽ tertia ꝑs exoꝛdij. vt dixi. s̃. ver. trãſiturus. Et qꝛ
vt ibi dixi h̃ ponit̃ effectus ⁊ laus multiplex huius ſacr̃i
ideo põt ſubdiuidi in q̃nqꝫ. ſcð̃a ibi. hec ẽ cõmemoꝛatio.
tertia ibi. o diuini. quarta o ſingularis. q̃nta o excellentiſ
ſimũ. Poſſent ⁊ alie ꝑticule ſignari. alie nãqꝫ. i. alioꝛũ ſã/
ctoꝛũ rerũ oĩum ꝓ̃teritarũ a nobis abñtium recolim᷒ moꝛ
tuã. vñ legit̃ o moꝛs ero moꝛs tua moꝛſus tuus ero infer/
ne crucis. cõcoꝛ. de ſum. tri. cle. vna. in pꝛi. vbi de hoc affi
xũ tꝑe paſſiõis. de ꝯſe. di. ij. qꝛ paſſus ſalutis et̃ne. No.
ꝙ in hoc ſacr̃o fit rememoꝛatio nr̃e redẽptiõis ꝯcoꝛdãtie.
in gl. in v̾bo memoꝛiã. Et dicit Lau. ꝙ iõ in paſca hoc fit
ad repñtandũ qð olim fcm̃ eſt vult dicere ꝙ tũc ſumim᷒
euchariſtiã ad talẽ repñtationẽ. de ꝯſe. di. ij. ſemel. Et qꝛ
quottidie peccam᷒ ⁊ ſic ꝯtinua medicina egemus. e. di. ſi
q̃tiẽſcũqꝫ. iõ debem᷒ hoc facere q̃ttidie ⁊ ſi nõ de facto tñ
affectu. e. di. qd eſt. ⁊. c. vt qd. ð facto aũt ſepe nõ facimus
qꝛ lꝫ q̃ttidie cõicare nõ ſit laudãdũ vel vituperãdũ. mul/ (Communicare)
totiẽs tñ expedit abſtinet̃ ex cã ẽt ſine culpa. vj. di. teſtĩ
de pe. ⁊ remiſ. oĩs. nõ. de ꝓ̃bẽ. ſignificatũ. ſed debemus ca
uere ne h̃ accidat ex nr̃a culpa. e. di. ſiqs itrat. Secũdo
nõ. ꝙ per hoc ſacr̃m retrahimur a malo. de ꝯſe. di. ij. cum
oẽ. ⁊. c. quotiẽs. ⁊. c. trifoꝛme. ⁊. c. cibus. qð dicit Lau. ꝓ/
cedere. dũ tñ q̃ñ hoc ſumimus abſqꝫ moꝛtali. debem᷒. n.
nos ꝓbare an ſimus ſine pcc̃o alias iudiciũ nos mãduca
mus ⁊ bibimus. de ꝯſe. di. ij. q ſcelerate. cũ. c. ſequẽ. venia
lia v̾o delet hoc ſacr̃m. e. di. cũ oẽ. nõ aũt moꝛtalia. ⁊ iõ ba
ptiſmus hoc reſpectu dꝛ maius ſacr̃m. qꝛ moꝛtalia tollit.
xxxij. di. §. verũ. ð pe. di. vj. nullus expectet. ⁊ hoc reſpe
ctu ẽt v̾bũ dei deducẽs quẽ ad ꝯpunctionẽ dꝛ nõ minus q̃ꝫ
coꝛpus xp̃i. j. q. j. interrogo. Tertio nõ. ꝙ ſaluatoꝛ etiã
poſt paſſionẽ remãſit cũ apl̃s ibi vobiſcũ ſum. ⁊ intelligit
Pau. per gratiã. Mat. xviij. vbicũqꝫ duo vel tres ꝯgre
gati fuerint in noĩe meo ibi ſum in medio eoꝝ. xx. di. q̄buſ
j. q. j. cũ ſcriptura. xxiiij. q. j. alienus. Jn altari aũt ẽ pñtia
coꝛpoꝛali pꝛo hoc littera ibi. Et eẽt cũ eis ẽt pñtia coꝛpa/
li que littera facit ꝯ̃ dictũ Pau. qꝛ. videt̃ velle littera ꝙ
ſemper fuit ſaluatoꝛ cũ apl̃is ẽt pñtia coꝛpoꝛali ſed itelli/
ge modo ꝓ̃dicto. quãdo. ſ. ꝯſecrabant euchariſtiã al̃s erat
cũ eis tñ per gratiã. vt pꝛedixi. ⁊ dicit Laud. ꝙ lꝫ de᷒ ſit
vbiqꝫ hoc eſt verũ potẽtialiter ſed coꝛpoꝛaliter ſeu reali
ter ẽ tantuꝫ in celo ſeu in hoſtia. ⁊ de hoc infra. q. iiij. in fi.

Oppo. in eo qð dicit ex paſſione xp̃i moꝛtem noſtram
moꝛtuã fuiſſe. per hoc enĩ ſequeret̃ ꝙ facti eſſem᷒ imoꝛta/
les qð cõſtat falſuꝫ eſſe. So. metu ꝯ̃rij gl. in v̾bo noſtram
ſubaudit eternã. Et vult dicere ꝙ moꝛs eterna ad quam
dãnati eramus ex peccato pꝛimoꝛũ parẽtũ fuit ſublata ꝑ
xp̃i paſſionẽ. Secũdo op. ꝙ hoc qꝛ ẽt poſt paſſionẽ mul
ti damnãtur. de ſum. tri. c. j. ver. venturus. ſoluit Pau.
ꝙ moꝛtua eſt moꝛs eterna in habẽtibus fidẽ ⁊ charitatem

In eucharistia xp̄s e

d.c.j. Quero in eo quod dicit ꝙ in eucharistia xp̄s eſt
pn̄s ſed ſb alia forma q̄re hoc fuerit inſtitutū?gl. ⁊ quare
remittit Lau.ſoluit formādo pl'es q̄ōes vſqꝫ ad.ix.q. Et
expōit ſub alia forma.i.ſub alijs dimēſiōibꝰ ⁊ mēſuris ꝙ̄
fuerit i cruce ſed eiuſdē ſubſtātie ſeu eēntie. vt hi lr̄a. ⁊ de
hoc.j.q.iiij.dicit Mat.ꝙ iō ſub figura panis ⁊ vini fit:q꞉
nō hēmus i vſu carnē crudā comedere ⁊ ſāguinē bibere.d
ꝯſe.di.ij.qd ſit ⁊ ſāguis.⁊ de hoc.j.q.ix. Scđo q̄ro an cō/
uerſio q̄ fit i hoc ſacr̄o ſit paſſibil'i eo ꝙ panis ꝯuertitur i
verū corpꝰ ⁊ vinū in verū ſāguinē?ſo. Lau.nōndo ꝙ tri/
plex ē agēs.quoddā artificiale ⁊ hoc ſemꝑ p̄ſuppōit mā̈ꝫ
aliud nāle ⁊ lꝫ hoc ſemꝑ poſſit denudare mā̈m vna ſpē ⁊
īducere aliā.p̄ria tn̄ mā̈ ſemꝑ manet. Itē lꝫ duo p̄dcā agē
tia poſſint ſpoliare mā̈m vna forma ⁊ aliā īducere. vnam
tn̄ rē nō poſſunt i aliā mutare.tertiū agens ſuꝑnāle ⁊ hoc
ex ꝑtāte abſoluta ꝓducit totū ēt de nihilo iō i agendo nō
eget mā̈ ſeu alia re fortius ergo pōt vnā rē totā i aliā tran
ſubſtātiare:q꞉ maius ē de nihilo aliqd facere q̄ꝫ vnā rem
totā in aliā trāſubſtātiare iccirco lꝫ ꝯuerſio realis ſit ipoſ
ſibil'agēti artificiali vel nāli.ar.inſti.de re.diui.§.cuꝫ ex
aliēo.poſſibilis tn̄ ē ſuꝑ nāli.de ſum.tri.c.j.in pn̄. Ter
tio q̄ro qd fit de ſba panis ⁊ vini?So.Lau.referens tres
opi.primi dicūt ꝙ ſubiectū anihilať.alij ꝙ remanet i ho/
ſtia cū corꝑe.tertij ꝙ cōuertiť in corpus:q꞉ lꝫ v̄ba ſucceſſi
ue ꝓferātur. vno tn̄ inſtāti cōuertiť panis diuinitus ⁊ ſuꝑ
nāliter eius ſubſtātia oīno cōuerſa ⁊ mutata in verā ſub
ſtātiā corꝑis nihil remanēte de ſubſtātia panis.de ꝯſ.di.
ij.q꞉ corpus.⁊.c.an̄ ⁊ hec cōiter teneť. Quarto q̄ro an
quātus fuit ſaluator in cruce tantus ſit i hoſtia?ſo. Lau.
p̄mittēdo aliqua.dicit.n.ꝙ ſubſtātia panis nō cōuertitur
in quātitatē corꝑis nec in aliud accidēs ſed ſolū in ſubſtā
tiā.dicit ēt ꝙ iter oīa p̄dicamēta ſubſtātia ē nobiliſſimum
⁊ ſubſtat oībus alijs ⁊ ſuſtētat ⁊ eſt ſubſtātia ipſa quaſi
ip̄m quid rei.dicit ēt ꝙ ſubſtātia nō ē qd diuiſibile niſi me
diāte adherenti nec ē qd viſibile niſi mediāte qualitate.
vn̄ ſubtracta quātitate nō pōt diuidi nec ſubtracta quali
tate videri.dicit ēt ꝙ deus pepegit ⁊ ordinauit cū v̄bis ⁊
elemētis ꝙ verbo appoſito ad elementū fieret ſacr̄m.j.q.
j.detrahe.voluit enī ꝙ vbicūqꝫ p̄ſbyter pn̄te pane dicet
hec v̄ba. Hoc eſt corpus meū panis cōuertiť in corpꝰ.de
cōſe.di.ij.panis. Et in hoc vř Lau.ꝓ dictionē vbicūqꝫ ſē
tire opi. Inno.de qua de elec.qđ ſic ꝙ ſacerdos ēt nō ce/
lebrās miſſam dicēs illa v̄ba cōficiat.cuius ꝯ̄riū cōiter
teneť vt ibi dixit.dicit ēt Lau.ꝙ aliter ē corpus i celo alr̄
in hoſtia lꝫ ſit vbiqꝫ totus:ſed in celo ē ſubſtātia mediāti
bus dimēſionibꝰ ꝓprijs.i.ꝓpria quātitate ſeu mēſura.i.ta
lis qualis fuit i cruce lꝫ in celo ſit in corꝑe glorificato.i ho
ſtia v̄o eſt tota ſubſtātia nō mediātibus dimēſionibꝰ ſuis
ſed quātitas ⁊ qualitas ⁊ alia accn̄tia ibi ſūt ex nāli cōco
mitantia ita ꝙ ſubſtantia ibi dn̄atur ⁊ accidentia omnino
accedunt ⁊ ſic cum ſubſtantia omnino ſit indiuiſibilis ⁊
inuiſibilis per ꝯſequens ⁊ accidentia.ſecus in alijs rebꝰ
in q̄bꝰ ſubſtātia ſe regulat ſm̄ ſua accn̄tia:q꞉ mediāte q̄ꝫ/
titate diuidiť ⁊ mediāte qualitate vř.dicit ēt Lau.ꝙ diui
nitas v̄bi replet totū mūdū.vn̄ nō ē mirū ſi ſuꝑnālr̄ ſub/
ſtātiā panis cōuertet in corpus ſuū. Itē vbi vult ⁊ i tot lo
cis q̄t voluerit ⁊ totiēs ⁊ q̄tiēs.de ꝯſe.di.ij.qd ſit ſanguis
vbi dř ꝙ ſicut diuinitus v̄bū dei vita ē que totuꝫ implet
mūdū ita lꝫ in multꝭ locꝭ ⁊ inumerabilibꝰ diebꝰ illiꝰ cor/
pus cōſecreť.nō ſt̄ tn̄ multa corꝑa xp̄i nec multi calices ſꝫ
vnū corpus ⁊ vnus ſāguis cū illo qđ ſūpſit de vtero vir
ginis ⁊ qđ dedit apl'is.⁊ ſeq̄tur ibi diuiuitas.n.v̄bi ꝯplet
illud qđ vbiqꝫ ē ⁊ cōiungit ac facit vt ſicut ipſa vna ē ita
corpus xp̄i ⁊ vnū corpus ſit i vnitate. Et hoc dicit Lau.
ꝙ cū ipſa diuinitas ſit vbiqꝫ poſſibile ē ſubſtātiā panis q̄
ē hic in corpus cōuerti ſic ꝙ vnū corpus nō fuerit augmē
tatū ſeu diminutū ex hoc.⁊ idē de pane qeſt alibi.⁊ ſic q̄/
tiēs īuenitur pāis ⁊ v̄bū ſacerdotis ⁊ itētio ꝯſecrādi ⁊ to
tū cōiūgiť totiēs fit hoc ſacr̄m:q꞉ ſic deꝰ pepigit cū his re
bus vt p̄dixi ⁊ voluit ꝙ hec v̄ba hr̄ent hanc viꝫ ſicut ⁊ il
la v̄ba habēt vim ſuā ⁊ ſic de rebus ēt p ſe ſicut ēt artifi/
cioſe lapis trāſit in aurū ⁊ in ſil'ibus ſm̄ Lau.qđ ſil'e ē.val
de largū.vn̄ ēt Lau.dicit ꝙ hec actiōes differūt.dicit ēt ꝙ
ſubſtātia panis cōuertitur in carnē in ſtomacho ſed alit
⁊ alr̄ vt dictū eſt. Cōcludit ex p̄miſſis ꝙ his bn̄ pēſatꝭ ad
p̄miſſam q̄ōneꝫ ⁊ oēs ſil'es pōt de facili rn̄deri. Et in hoc
dicit ꝙ deus ē multiplicit i loco.qđ dixi.ſ.in.iij.nōbili.ſꝫ
hic formaliꝰ loq̄tur Laud.iō adhuc hic reſumo. Dic ḡ ꝙ
multiplr̄ deus ē i loco. vno mō pōtētialr̄ ⁊ ſic ē vbiqꝫ. alio
mō gratioſe ⁊ ſic ē in p̄deſtinatis ſic ꝙ nō in p̄ſcriptis.ter/
tio mō corꝑaliter ⁊ hoc duobus modis. vno mō ſub pro/
prijs dimēſiōibus ⁊ mēſuris ⁊ hoc mō ē in celo tal' ⁊ tantꝰ
quātus fuit in cruce.alio mō ibi ſūt eius dimēſiōes mediā
te ſubſtātia. vt dixi.ſ.e.q.⁊ hoc mō.eſt i qualibꝫ hoſtia in
teger ⁊ totus ſed hoſtia ē ibi ſub quātitate ⁊ ſub proprijs
ſuis dimēſiōibus ipſas ḡ dimēſiōes hoſtie ſubſtātia cor/
porꝭ nō excedit ⁊ ex hoc pꝫ ſol'o q̄ōnis.⁊ ꝙ ſit poſſibile ꝙ
xp̄s ſit totus in celo ⁊ totus in qualibet hoſtia iduc̄ Lau.
q꞉ ſicut pꝫ ex his que dcā ſūt.ſ.e.q.diuitas dei totū mun
dū replet ⁊ iō poſſibile ē ſibi ꝙ cōuertet hūc panē i corpuſ
ſuū totū ⁊ aliū panē eodē mō ⁊ ſic in īfinitū nō ꝙ corpꝰ cō
uertatur in panem ſed panis in corpus:q꞉ deus ita pepi
git ⁊ ordinauit. Quīto q̄ro quare nō ꝯſumiť ex quo to
tiens ſumiť?ſo. Lau.dicēs ſol'oneꝫ ex p̄miſſis patere.nam
q̄tiēs panis ⁊ v̄bū ſacerdotis ⁊ intētio inueniunť ſimul to
tiēs fit trāſubſtātiatio:q꞉ panis trāſit in corpꝰ nec augmē
tū diminutionē corꝑi p̄ſtat dcm̄ ē.ſ.q.px.ceſſante enī mā̈
panis ceſſabit ⁊ corpus. Sexto q̄ro quātus ē xp̄s in ce
lo?ſo. Lau.ꝙ tātus quātus fuit in cruce.⁊ hoc ēt dcm̄ eſt
ſ.q.iiij. Septio q̄ro quātus ē xp̄s i hoſtia?Lau.querit
⁊ hoc etiam dictum eſt.ſ.q.iiij. dicit etiam. Laud. ꝙ ſic
querēdo male queriť cū quātitas ⁊ alia accn̄tia ꝓpriā na
turā amiſerint ſic ꝙ ſunt in ſacr̄o mediāte ſubſtātia ⁊ non
ecōuerſo.ip̄m enī corpus nō ē punctabile.i.nō diuiſibile
nec locū occupat ⁊ hoc ꝓpter nām ſubſtātie dn̄antis que
nō occupat locū nec pūctať.ex quo ſeq̄tur ꝙ totus xp̄s eſt
ſub qualibet ꝑte hoſtie ſicut ſub tota. Exēplū in ſpeculo
q̄ facto apparꝫ tota imago hoīs ſub qualibꝫ ꝑte ſicut ſub
toto. Et in aīalibus ānuloſis ſicut ſūt anguille:q꞉ ſi diui
dūtur ita ſe mouet cauda ſicut caput.nā in q̄cūqꝫ loco eſt
vna ꝑs corꝑis diuini ⁊ alia ⁊ ita erit in corꝑe glorificato.
Sed nō bn̄ dř tantus ē in ſacr̄o ſeu in hoſtia cū quātitas
ſit in hoſtia ſic oīno ſeꝑata ⁊ alia a ſubſtātia corꝑis. vn̄ ip
ſuꝫ nō pōt limitare nec mēſurare ⁊ ita ē totus ſub artiſſi/
mis ſpēbus.i.in ꝑua hoſtia ſicut in magna.de ꝯſe.diſt.iij.
dū tū frāgitur. Octauo quero an corpꝰ xp̄i frāgiť ſub
hoſtia?vř ꝙ ſic.de ꝯſe.di.ij.ego berengarius. vbi dicit ꝙ
manibꝰ tractať ⁊ frāgiť ⁊ fideliū dentibꝰ atteritur. Lau.
ꝯ̄:q꞉ cū ſint ibi accn̄tia mediāte ſubſtātia n̄ diuiditur nec
frāgitur corpus cū ſit ſubſtātia īdiuiſibil'.vt dixi.ſ.q.iiij.
⁊.vij. Ad.c.ego berēgariꝰ dic ꝙ itelligitur de ſpēbꝰ pāis
⁊ vini que atterūtur ⁊ frāgūtur. Nono quero circa id
qđ dixi,ſ.q.j.pone ꝙ deus faciat miraculoſe ꝙ appeat ſā
guis in altari vel caro hūana an hoc ſacrificiū erit ſumē/
dū?vř ꝙ ſic.ar.eo.ti.ex ꝑte.ibi poſtq̄ꝫ totū accepit eucha/
riſtie ſacr̄m.⁊ de ꝯſe.di.ij.cōperimꝰ.⁊ hoc qdā ꝯcedūt:ſꝫ
Lau.dicit ꝙ nō ē ſumēdū.de ꝯſe.di.ij.de hac.⁊ ĩ hoc vř
tenere Mat.⁊ ē verꝰ. Decio quero i eo ꝙ dicit de ſe/
quacibꝰ aplor̄ q ſt ſequaces?gl.i v̄bo ſeq̄cibꝰ dicit ꝙ hi
q ſequūtur ꝑ fidē.q autē ſint ſucceſſores apoſtolor̄ glo.
remittit.

Uer.hec eſt

Uer. hec eſt commemo
ratio. Mō qꝫ in hoc ſacro recolimus paſſionē dñicam
nā in fractiōe hoſtie ⁊ calicis effuſiōe in ore fideliū nihil
aliud ē qꝫ corpus dñi i cruce imolari. de ↄſe. di. ij. dū fran
gitur. ⁊. c. duplicetur. ⁊. c. q2 morte. Op. q2 ↄmēdatur
effuſio lachrymaꝝ cū tñ alibi reprobetur. C. ð fal. l. vbi. ff
de of. pſi. l. obſuadū. xxiiij. q. iiij. ēiuſta. ſo. Pau. qꝫ h̄ log
tur de lachrymis ꝓueniētibus ex letitia ⁊ pietate vl't di
cere qꝫ iſte cōmēdātur. ↄ̄ria vo loquūtur de iudice q dꝫ a
lachrymis abſtinere nec ꝑ eas moueri. ꝓſeqtur āt Pau.
dicēs qꝫ ēt qñqꝫ effūdūtur lachryme ex dolore. vñ Aug.
durus ē cuius mētis dolorē oculi carnis nequnt declare.
de pe. di. iij. ſi p̄ſes. ⁊ hoc pꝫ ex deſcriptiōe. nā luctus eſt
g̃ra vehemēter dolēdi de malo qđ accidit vel bono quod
deficit. vñ Gre. i moralibus. Niſi in reatu culpe q̄ nos li
gauimus miſicordiē dimittātur perſcēflere nō poſſumus
gl. ſuper Mat. v. dicit qꝫ luctus due ſt̄ ſpēs. vna ꝑ pec
catis ꝓprijs vel aliēis. alia ꝑ deſiderio celeſt' p̄rie. dicit
ēt Pau. qꝫ pōt gnālius dici qꝫ ē luct' malus ⁊ cupiditas ð
q̄ dī. plorat lachrymis amiſſa pecūia vis. Jtē deceptiōis
⁊ iordinate paſſiōis. xiij. q. ij. §. lugere. ⁊. c. quā ꝑpoſterū.
Et Seneca de negligētib' facē debito tpe dicit qꝫ tunc la
chryme nihil ꝓfuture cadūt. Eſt ēt luctus bōus ⁊ hic tri
plex. cōpūctiōis. pſal. Lauabo ꝑſingulas noctes lectum
meū. Jtē cōpaſſiōis. Job. xxx. flebā ſup eū q afflictus erat.
⁊ eccleſi. xxij. ſup mortuū plora. Jtē deuotiōis vt h̄ vt in
pſal. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū quādo veniā ⁊ ap
parebo añ faciē dñi. Fuerunt mihi lachryme mee panes
die ac nocte. Thobie. xj. Fleuerūt ābo cū gaudio ſimul.
Scđo op. in eo qꝫ dicit qꝫ in hoc ſacro hēmus letitiā ⁊
lachrymas. ⁊ ſic vī eadē res pere ↄ̄rios effectus penā ⁊
p̄miū. ↄ̄ id de bap. maiores. §. ꝓterea. l. vij. di. ſiqs. de iure
iu. itellecto. ff. de ſol. q ſic ſoluit. ⁊. l. q boiēz. ſol. Pau. qꝫ h̄
logtur de lachrymis letitie. idē Lau. dicēs qꝫ lachryme h̄
tendūt ad vnū effectū cū gaudio. ſ. ad ↄpūctionē denotā:
q2 igr̄ affligiẗ corpus vt leteẗ aīus. ⁊ q2 ēt p̄ſes ſūt q freqn
ter pro gaudio lachrymas fundūt citius qꝫ pro ira. dicit
tñ Lau. qꝫ qñqꝫ vna res opatur ↄ̄rios effectus. ð iureiu. de
bitores. vbi vna ſolutio parit obligationē ⁊ liberationē
ſed dic qꝫ illud eſt diuerſo reſpectu.

Uer. O diuini. No. qꝫ hic cōmēdāẗ imēſitas amoris. cō
cordat. de ſū. tri. firmiter. Scđo no. q deo ē ſupabū
dātia pietatis. nā quecūqꝫ cōtritū recipit. de pe. di. iij. tal'.
⁊ dicit Pau. qꝫ ſuperabūdātia denotat exceſſū q ↄuenit
vni ſoli. ff. de v. obli. vbi ⁊c. Tertio no. de affluētia di
uine largitatꝫ. oēꝫ. n. aīam ſaturauit bōis. de pe. di. iij. ad
huc iſtāt vltra mediū ⁊ abūdātiā bñdictiōis ⁊ oiūꝫ copia
rū tribuit. xvj. q. j. reuertimini. ⁊. q. vij. maioreſ. Quar
to no. qꝫ hō dñatur oibus rebus. qđ intellige de iſt' iferio
ribus. nā ⁊ nā naturā. ſ. deus oēs res ⁊ eaꝝ fructus fecit
g̃ra bois. iſti. de re. diui. §. partus. ff. de vſur. i peculium.
hō eſt digniſſima creaturarū ⁊ factus ē ad dei ſilitudinē.
ff. ð edi. edic. iuſtiſſime. Quito no. qꝫ ſpūs celeſtes ad
miſtrant hoibus qđ intelligit Pau. quo ad ꝑdeſtinatos
de ↄſe. di. ij. hoc. de pe. diſt. iiij. ſi ex bono. ⁊. §. ſicut itaqꝫ.
Et dicit canon in hora imolatiōis ad vocē ſacerdot' apc
ri celos ⁊ in illo ieſu xp̄i miniſterio choros angeloꝝ adeſ
ſe. de ↄſe. di. ij. qd ſit ſanguis. Jtē adminiſtrant āgeli hoi
bus ꝓcurādo ſaluationē eoꝝ. vñ dī qꝫ quelibet aīa fideľ
hꝫ ſuū angeluꝫ cuſtode. v'ſus. Angele q meus es cuſtos
pietate ſuperna. Me tibi cōmiſſuꝫ hua defēde guberna.

Uer. O ſingularis. Not. qꝫ h̄ laudaẗ ꝓ
digalitas alibi reprobaẗ. ð ↄſue. c. pe. ⁊ vt dič Pau. ꝓdi
galitas h̄ oñdit nimiū amorē ⁊ dilectionē. expōit āt Gen.
ꝓdiga. i. effuſa. Scđo no. qꝫ in hoc ſacro xp̄s tribuit ſe
ipſum. de hoc i glo. no. in p̄i. Tertio no. de cibo ligni
mortiferi ⁊ itelligit Lau. de pomo. q2 al's hō nō erat mori
turus neceſſitate nāe. de ↄſe. di. iij. placuit. nec ēt poſt pec
catū ſi ſēper ederet de ligno vite. vt legiẗ. in. ij. ſen. di. xix
⁊ in hoc ēt nota ð cibo ligni vitalis. i. xp̄i. vñ Luce. xxiij.
ſi i viridi ligno hoc faciūt in arido qd fiet. Quarto no.
qꝫ eſus ligni mortiferi ſauciauit. quod expōit Gē. i. vl'ne
rauit vulnē mortali. ſil'e v'bū. de pe. ⁊ remiſ. oīs. Quito
nō de pane angeloꝝ. ⁊ itelligit Pau. de māna. ⁊ ſic ēt itel
ligit gl. i v'bo hō. in eo quod allat pſalmū. Attendite. ibi
enī dr̄ de māna. ⁊ dicit panis angeloꝝ: q2 miniſterio āge
lorū ꝑparaẗ in aere. Sexto nō qꝫ panis ſacri nō ↄſumiẗ
i. ipſe xp̄s q ſemper fuit eſt ⁊ erit. de ↄſe. di. ij. ſemel imola
tus. ⁊. c. in xp̄o ſemel. Septio nō qꝫ recipiens euchari
ſtiā nō trahit corp' xp̄i ad ſe ſed trahiẗ ab illo ⁊ ei ↄforma
tur. ſ. per gr̄aꝫ quā ſuſcipit. de ↄſe. di. ij. ſpecies. Octa
uo nō drīam iter donū ⁊ munus. ff. de v. ſig. aliud. ⁊. l. mu
nus. hec tñ lr̄a hoc nō probat: imo potius ꝓbat qꝫ ponaẗ
hic ꝑ eodeꝫ effectu. Oppo. ico qꝫ dicit q i ſacro xp̄s
dat ſeipſum. nemo. n. pōt ſe dare: q2 nēo dñs mēbroꝝ ſuo
rū. ff. ad. l. aql. liber. hō. xxiij. q. v. ſi nō lꝫ. So. Pau. qꝫ hō
dare pōt totū ſuū arbitriū ⁊ talis ē mos ſe offerētiū. vt in
lr̄is. qđ ēt dicit gl. in v. ſeipſum. mos enī ē i ſalutatiōe of
ferre ſeipſos. nā vt dicit Pau. hēmus ꝓpriū arbitriū niſi
per ꝓfeſſionē ſit a nobis abdicatū. xij. q. j. nō dicat'. ⁊ dā
do illud damus noſipſos quo nō ē domuꝫ maius. vt h̄. ⁊
hoc facit ad. q. de q̄. ſ. q. j. Scđo op. in eo qꝫ laudaẗ hic
cibus ſacri: q2 ſūme ipugnat. alibi enī hoc redarguiẗ. ð cō
ſe. diſt. v. ne tales. So. hic cib' ipugnat nō carnē ſꝫ aīam.
Jn ↄ̄rio āt redarguiẗ cibus corporal'r impinguens Pau.
Quero i eo qđ dixi. ſ. in. j. ↄ̄rio q nō ē maius donū qꝫ
dare ſeipſuꝫ qs magis mereẗ. an is q facit opus merito
riū ex voto vel ꝓfeſſiōe: an q mera volūtate. gl. in v'bo ſe
ipm. determinet qꝫ p̄mus ꝑ rōnes de qbus in ea. ⁊ hāc gl.
no. q2 ſingularis. ⁊ multi prima facie aſſerūt ↄ̄. ⁊ cū gl. idē
Pau. ⁊ in ea ibi venerabiles. de off. or. ſi canonici. in gl.
añ pe. li. vi. Opp. ad hoc qꝫ imo magis mereaẗ q mere
volūtate: q2 ea ſt̄ in nr̄is officijs gratiora q cū liceat nob'
nō impēdere tñ cā dilectiōis ipendimus. xxviij. q. j. iā nūc
ſo. Steph. qꝫ ē quedā neceſſitas coactiōis ⁊ hec ↄ̄riaẗ vo
lūtati. de ſpō. cū locū. ⁊ hec diminuit de laude act' v'tuoſi
q2 volūtariū militē elegit deus. xv. q. j. nō ē. ⁊ de tali loqẗ
ↄ̄riū. Alia ē neceſſitas exteriori iclinatiōe ꝑcedēs vt vi
dimus in hituatis ad v'tutem quā ſequūtur q̄ſi ex qđā in
clinatiōe ꝑpẗ ↄſuetudinē bñ agēdi ⁊ hec ē in beat' nec di
minuit ſed potius auget de laude v'tutis. ⁊ ð hac loqẗ qđ
Eſt ⁊ alia neceſſitas in fi. vt ſi volo trāſfretare habeo ne
ceſſe naueīgredi ⁊ hec ēt nō minuit de merito actus v'tuo
ſi. imo quāto actus ē nobilioris finis tanto ē nobilior. ⁊ de
hac pōt ēt intelligi qđ. Scđo q̄ro in eo qđ dicit qꝫ iſte ci
bus ipinguat nō vētrem ſed mentē an hoc ſacrm̄ deſcen
dit ad ſtomachū? Pau. vī dicere qꝫ ſic. dicit enī ſm̄ theo
logos qꝫ manet corpus donec ſpēs ↄſūpte ſint potētia di
geſtiōis v'l alio mō. Ex hoc vī qꝫ ſi canis comedat eucha
riſtiā in eius ſtomacho deſcēdat. qđ vī Lau. dicēs qꝫ nō ē
abſurdū ſi ſub viſcerib' aīalium includiẗ id qđ qñqꝫ iclu
ditur in vili pixide. ar. de ↄſe. di. ij. q comederit. Ex hoc
dicit non eſſe verū id qđ dicit gl. de iude. ⁊ ſi iudeos. cuꝫ
dicit qꝫ nō deſcēdit in ſtomachū. qđ ēt vī ſentire hic i gl. i
v'bo ↄfirmaẗ. in eo qđ remittit ad no. ibi. de ↄſe. di. ij. non
iſte. ibi enī dicit gl. qꝫ nō deſcēdit i ſtomachū. ⁊ dič Guil.
ſm̄ p̄dicta intelligēdū. de ↄſe. di. ij. tribus. ⁊ qđ ibi no. gl.
⁊ hoc cōius. ſ. qꝫ durat donec durāt ſpēs. qđ tꝫ Tho. ptc.
iij. ſūme. q. lxxvij. ar. ij. ⁊ Ricar. in. iiij. diſt. ix. q. j.

Ver. De excellentiſſimuʒ

No. q̄ hoc ſacr̄m debemus cunctis ſtudijs honorare: q2 ex tota aīa debemus deū diligere. de pe. di. j. charitas. Scđo nō illud cuius donū vel munus inſpicit ei⁹ memoria ſtrictius retinetur, ꝓ hoc q2 nāliter donatari⁹ donāti obligat. ff. de fur. ſi pignore. de peti. here. ſ3 ⁊ ſi lege. §. cōſuluit. de teſta. cū i officijs. ex hoc arguit Lau. ꝯ ſcholares q male ſoluūt doctorib⁹ vel peritis dicēs. q̄ ex hoc merito perit memoria in bn̄ legēdo vel ꝯſiliū dādo. Vſus Muneris ifundas oleū fuge nomē auri. Sic egre mēti poterit medicina parari. Et ex hoc q̄ dicit hic de mēoria huius ſacri. dicit Pau. q̄ ſic ēt i memoria primitiuoꝝ veneramur imagines. de ꝯſe. di. iij. venerabiles. ⁊ arguit ꝯ donatarios q donū alij donāt: q2 ex hoc nō videnſ mēoriam tenere donātis. q̄nq3 eni aliqd ſeruari d3 ad memoriā. de pe. di. j. §. his auctibus. ver. itē illud. ⁊ di. iij. iudas. in fi. vij. q. j. deniq3. xix. q. iij. mādamus. de eta. ⁊ q̄. itellexim⁹. q̄n3 ēt aliqd deſtituiſ vt memoria tollaſ. lxxxj. diſt. valer. xv. q. j. mulier. ⁊ hoc eſt ꝯ illos qui munuſcula mulierum conſeruant ſolicite ⁊ feruenter aſpiciunt.

Ver. Licet igitur

Hic vt dicit gl. j. in pri. hui⁹ cle. ē. ij. tertie. ⁊ vt dicit illa gl. h̄ eſt narratio in q̄ ꝓmiſſa multiplici cā celebratiōis feſti corporis xp̄i diē ſtatuit qua debuit celebrari ibi. nos itaq3. prīa ſubdiuiditur i pſes vt multas cās ponit. ſcđa in die. tertia potiſſime. q̄rta intelleximus ifamiā. de ſū. tri. dānamus i fi. Op. q̄ ex quo de hoc ſacro fit memoria in miſſis q̄ttidianis non fuerit op⁹ facere ſpālē feſtiuitatē ſicut d3 de feſto trinitatis. de fe. qm̄. i fi. So. Pau. q̄ rō diuerſitatis pōt eē: q2 ea que dicūtur ad laudē trinitatis ſingulis dieb⁹ dicunſ nō ſic in ſacro altaris. vn̄ vult dicere q̄ l3 in miſſis q̄ttidiāis fiat ſolēnitas corporis xp̄i. tn̄ ea que dn̄r ſūt de alio vt de ſcō vel feria. Sed dic qđ dicitur de trinitate ꝯcernit ſpāliter laudem trinitatis.

Verſi. In die letanus.

Id eſt rogationib⁹ que fiūt an̄ aſcēſionē. de ꝯſe. di. iij. rogatiōes. de fer. capellan⁹ natalitia ꝯcoꝛ. de fe. l3. ⁊ dn̄r natalitia nō qm̄ naſcūſ ſ3 qm̄ moriunſ tūc velud de nouo nati intrāt celeſtē prīam. No. de recōciliatiōe penitētium ⁊ itelligit Pau. de recōciliatiōe ſolēni ⁊ publica. de cōſe. di. iij. de penitētib⁹. ⁊ ibi no. in gl. ij. quare in cena dn̄i fiat talis recōciliatio. ⁊ de hoc. l. di. i capite. Scđo no. d̄ cōfectiōe criſmatꝭ. qđ dic vt in gl. que fieri. ⁊ de hoc de cel. miſ. te referēte. Tertio no. q̄ ex iſtitutiōe noue ſolēnitatis nō debēt detrahi antique. de cōſue. cū olim. qđ colligit Pau. ex eo qđ h̄ dicit q̄ eccl̄ia nō pōt in cena dn̄i vacare ſpāli celebratiōe huius feſti ꝓpter alia officia prius iſtituta. Quarto no. q̄ in ſingulis ſāctoꝛuz natalicijs ſpālia feſta celebranſ. ⁊ dic q̄ celebranſ vel ꝓut ē in calēdario inſtitutū. vel ꝓut ſinguli epī in ſuis dioceſibus iſtituūt. de fe. cōqueſtus. ⁊ facit de vulgari quo dicit q̄ nō ē ita paruus ſanct⁹ qn̄ hēat ſuā diē in anno. Quito no. d̄ inſtitutiōe oīum ſcōꝛu3. ⁊ de hoc in gl. ſ. ⁊ in gl. quo italici. ⁊ hanc vltimam no. in fi. q2 ſolet allegari ſimpl̄r de acuto odoratu anſeris in ſentiendo hoiem.

Verſi. Potiſſime.

Nota q̄ xp̄s eccl̄ia ⁊ corona oīum ſcōꝛum ⁊ hāc coronā repromiſit de⁹ oībus diligētibus ſecū ꝓbati fuerit. ar. de renū. niſi. §. verū. j. q. iij. ſaluatoꝛ. Scđo no. q̄ feſtum corporis xp̄i debet ꝓfulgere celebritate ſpāli vt ſicut xp̄s potioꝛ ē ceteris ita poti⁹ extolatur. de cōſe. di. ij. nihil. Tertio no. ex v̄bo ſuppleaſ q̄ illud qđ omittiſ in officio diuino debet ſuppleri. vij. q. j. nihil: de hoc de ſacra. nō ite. c. j. ⁊ ſi. de cele. miſ. c. j. ⁊ dic Lau. q̄ loqtur de omiſſo ſiue ꝑ negligētiam ſiue ꝑ ipotentiā ſiue ꝑ dolū. de cōſe. di. ij. ſi per negligētiā. ⁊ c. ſequētibus. vbi de negligētia. de impotētia. vij. q. i. illud. ⁊ c. ſe. de dolo. ⁊ de cele. miſ. de hoie quātū tn̄ ad illud de ipotētia quo ad horas canonicas dic q̄ q ꝓpter egritudinē ipedit nō teneſ redicere. vt dixi. ſ. ti. j. cle. j. in prin. in. ij. ꝯrio. Quarto no. q̄ debem⁹ iter nos preterita memorare. ⁊ dicit Lau. q̄ eſt vera pnīa plangere p̄terita. de pe. di. iij. perfecta. nullū eni reperitur delictoꝝ tale remediū ſicut eoꝛu3 cōtinuata memoria ad cōpunctionē. de pe. diſt. ij. iudas.

Ver. Intelleximus.

Nota reuelatiōe que aliqn̄ fit catholicis. ⁊ vt dicit gl. in hoc v̄bo relatū. nō ē credēdū aſſerenti ſibi reuelatu3. qđ dic vt in ea. dicit tn̄ Pau. q̄ pape affirmāti ſe hoc itellexiſſe credēdu3 ē. de ꝓba. cle. l̄ris. ⁊ dicit Lau. q̄ nōn̄uq̄ talia reuelātur minorib⁹ familiari cōſilio ſpūſſci vt in regula Bn̄dicti pro hoc q2 aliqn̄ reuelaſ minori qđ maior neſcit. C. de of. rect. ꝓuin. l. potiores. de conſue. ad nr̄am. vbi de hoc in glo. j.

Ver. Nos itaq3.

No. ibi ſpāliter. q̄ q̄ ſpecia li nota digna ſūt niſi de his ſpālis fiat mētio neglecta videnſ. ar. de ſen. ex. ſtatuim⁹. li. vj. ff. de iureiu. Item apud §. hoc edictū. ſolet eni plus timeri ⁊c. xxiij. di. q̄nq3. Secundo no. q̄ feſtū hoc d3 celebrari feria qnta. ⁊ dic Lau. ⁊ Hē. q̄ merito feria qnta: q2 tali die fuit inſtitutum. ſ. e. cle. v̄. traſiturus. ibi ſūpta cena. ⁊ ver. i die. ⁊ que dicaſ feria quīta: ⁊ quare ſic dicaſ. dic vt in gl. in v̄bo feria. ⁊ idē Pau. Tertio no. q̄ poſt octauā pentbe. qnta feria ꝓxima hoc feſtū celebrari d3. ⁊ de ſignificatiōe v̄bi pētbe. dic vt i gl. ſic dicif. ⁊ in eo qđ dicit de quīquagita diebus iter reſurrectionē ⁊ pentbe. dicit Pau. q̄ tūc nō ē indictu3 ieiunium. de obſer. ieiu. cōſiliū. in pri. lxxvj. di. nō aūt. ⁊ c. ſe. niſi in diebus rogationū ⁊ vigilia pētbe. e. di. noſce. d̄ cōſe. di. iij. rogatiōes. Quarto no. ibi. tā clerici q̄3 populi. q̄ appellatiōe cleri nō ꝯtineſ ꝑſōs. ſūt eni diuerſe ꝓfeſſiōis. xij. q. j. duo. de ſen. ex. ſi ſnīa. j. r̄nſo. li. vj. dicit tamē Pau. videri q̄ appellatiōe ciuiū vel ꝓuicialiū cōtineanſ clerici. de fo. cōpe. dilecti. vbi de hoc. Quīto no. q̄ in hoc feſto debent dici hymni. ⁊ qd ſit hymnus. dic vt i gl. hi ſūt. Et dicit Pau. q̄ hymnus q̄nq3 eſt idē q̄ oīo ſeu benedictio. de ꝯſe. di. j. de hymnis. ꝓprie tn̄ ē cantus laudis vt ēt dicit gl. Sexto no. q̄ in hoc feſto debem⁹ hr̄e letitiam ſalutarē. Et itelligit Pau. q̄ ē ſalutaris ꝓ eťno gaudio cōſequēdo ⁊ hāc nō hn̄t niſi hi qui mēte vel oꝛe ſūt in ſyno. i. in celeſti hieruſalē. q2 nō eſt laus in oꝛe peccatoꝝ. ⁊ hanc letitiā i aduētu xp̄i oſndit choꝛus angelicus. de cōſe. di. j. nocte ſcā. ⁊ c. hi duo. Lau. ad idē dicit q̄ letitia ſalutaris ē in dn̄o qđ eſt ſūmū bonū. Septio no. q̄ i hoc feſto debet puritas iocūdari. ⁊ dicit Lau. q̄ hec eſt vera glīa in cōſcīa pura. ij. ad coꝛinth. i. gloria nr̄a hoc ē teſtimoniū cōſcīe noſtre. ⁊ pſalmo oīs gloria filia regis ab intus i. in puritate interioꝛis cōſcīe. Octauo no. q̄ in hoc feſto debemus alacri aīo deum laudare. pro hoc. ſ. in pꝛ. huius cōpila. ibi ſūmo ⁊ alacri. hilarē eni ſeruitorē ⁊ voluntariū elegit xp̄s. xv. q. j. nō ē. Nono no. q̄ debemus i hoc feſto hēre pronā volūtatē ad deū. ⁊ dic pronā. i. expeditā. i. reiecta neglīgētia ⁊ omiſſis alijs. ſiſe. xij. q. j. oīs. xx q. iij. procliuis. Decio no. q̄ in hoc feſto debem⁹ inflāmari per ardorē ⁊ intellige de ardore charitatis. facit de ſepul. dudū. poſt prin. ⁊ dicit Pau. q̄ hic ardor creſcere debet vſq3 ad p̄fectū vt mori ſit lucrū. de pe. di. ij. ſiquis tantū. ⁊ ſm̄ Laud. debemus inflāmari igne ſpūſſancti. ꝓ hoc de pe. di. ij. ſermo. ⁊ in eo qđ nūc dixi q̄ charitas debet creſcere vſq3 ad p̄fectū. dicit Lau. q̄ charitas q̄diu homo eſt in

homo ē in hac vita ſeper eſt in augmētatio ⁊ cumulādo. ꝑ hoc iſta lr̃a ibi meritoriū cumulis. ⁊ de pe. di. ij. charitas. in qbuſdā. Undecio no. ꝙ xp̄s dedit ſe ꝓnobis i pciū de hoc in gl. in hoc v̄bo. Et dicit Lau. ꝙ hoc fuit in cruce vbi dolores nr̃os tulit. de cele. miſ. cū marthe. Duodecio no. ꝙ ipſe idē redēptor beatis ſe dat i p̄miū de hoc in gl. in v̄bo p̄miū. ⁊ exponit Lau. p̄miū. i. fruitionē eēntie ſue ⁊ viſionē beatā. pſal. tūc ſatiabor cū apparuerit glīa tua. de pe. di. ij. charitas. cū. c. ſe. O p. io eo qꝺ dicit ꝺ v. feria. poſt octauā penthe. vr̃ eni ſupfluitas qꝛ itelligit̃ de prima ēt ſi nō exprimat̃. ff. de v̄b. ob. eū q̄ Kalēdis. ſo. vt in gl. itellige q̄ ſtat ɔ̃rio. dic q̄ ꝙ exprimit̃ cā maioris expſſiōis. de dila. c. fi. de dolo. c. vlt. Scđo opp. in eo qꝺ dicit de octaua pēthe. caret eni octauis de feri. capellanꝰ ſo. vt in gl. ɔ̃. ⁊ in ea ibi dierū numerū. ⁊ hoc reſpectu glibet dies hꝫ octauā. Tertio op. i eo qꝺ dicit i hoc feſto tripudiandum. ſ. de cele. miſ. cle. j. vbi reprobatur. Sol. Pau. ꝙ hic intelligitur ꝙ ſpes tripudiet ſcilicet mēte animo ⁊ corpore.

Uer. Ideoqꝫ. Hic eſt tertia tertie. in q̄ vt dicit gl. in p̄n. huius cle. ponit̃ exhortatio de feſto colēdo de certis idulgētijs: ⁊ p̄mo exhortatio ⁊ p̄ceptū. ſcđo indulgētie. ibi nos.

No. i v̄bo vniuerſitatē. ꝙ p̄lati p mūdū ɔ̄ſtituti vocant̃ vniuerſitas. de exceſ. pla. nimis. j. ⁊. ij. in ſupſcriptiōibus ⁊ in fi. ipſorū capitulor̄. Scđo no. ꝙ ad hoc feſtū colēdū tenemur ex p̄cepto ibi p̄cipiēdo. Ex hoc arguit Lau. ꝙ nō obediēs cōmittit grauiſſimū peccatū ⁊ tenet̃ ad penā inobediētie. xiiij. q. j. qꝺ p̄cipit̃. de maio. ⁊ obed. ſiqs. ⁊ c. illud. lxxxj. di. ſi qui. Tertio no. ibi iniungētes. bonā doctrinā pro cōfeſſoribus ⁊ cōfitiētibus iniungant ꝙ oia bona q̄ fecerūt ⁊ facturi ſūt proſint eis in remiſſiōe peccatorū: qꝛ plus eis talis bōa valēt ad ſalutē ꝑpter viꝫ ſacri penitētie q̄ ſi gratis fierent. ar. de pe. di. j. quē penitꝫ. Itē ꝑpter bonū obediētie qua homo ſubijcit ſe ſuo pari. arg. lxiij. di. valētinianꝰ. ꝓ hoc de ma. ⁊ obe. ſolite. ibi ſubditi eſtote ⁊c̃. Et dicit Lau. ꝙ de hac obedientia loq̄t̃ illa auctoritas. Quarto no. ibi verā. ꝙ cōfeſſio ꝺꝫ eē vera. i. nō ficta vel falſa: qꝛ nō eſt p̄nia. xl v. di. v̄a. qꝺ ibi no. Itē ꝺꝫ fieri pura vt in lr̃a. i. nō doloſa. iij. q. ix. pura. Itē ꝺꝫ fieri ꝓprio ſacerdoti. de pe. ⁊ re. oīs. vel ei q poſſit abſoluere. de ſepul. cle. dudū. Quīto no. de largitiōe elemoſynarū in hoc feſto facienda. ⁊ de hoc in gl. in v̄bo largitionē. ⁊. ɔ̃. q. j. ij. ⁊. iij. ⁊ dicitꝰ Pau. ꝙ elemoſyna liberat a morte ⁊ peccata redimit. de pe. di. j. miror. ⁊. c. medicina. ⁊. c. ſe. lxxxvj. di. frem. ⁊ de hoc per Hoſt. in ſum. de pe. §. qs ſit effectus. v̄. elemoſynā. ⁊ que ſint attēdēda in elemoſyna. no. lxxxvj. di. nō ſatis. j. q. j. nō ē putāda. xiiij. q. v. c. j. ij ⁊. iij. ⁊ ſe. de deci. trāſmiſſa. ⁊. ɔ̃. q. j. Sexto no. ꝙ debemus nos ꝑpare per opa pietatis ad ſuſceptionē huius ſacramēti. facilius eni ex hoc cōſeqmur grām. nā ſicut ſeta trahit filiū ita timor charitatē. de pe. diſtinc. ij. ſicut ſeta.

O p. in eo ꝙ mādat p̄latis q̄ faciāt hoc feſtū celebrare hoc eni nō ē in poteſtate ipſor̄ facere ꝙ alij cū deuotione celebrēt: ꝙ volūtas cogi nō debet nec pōt. xv. q. j. merito. de renū. ſup hoc. ſolutio metu ɔ̃ij. Pau. in v̄bo faciatis. ſupplet quātū in nobis ē. xlij. di. epheſis. Quero i eo quod dixi in. v. notabili de elemoſynis qualr̃ ſit facienda elemoſyna. Soluit Mat. ꝙ aut qs abūdāter pōt facē elemoſynā oībus petētibus aut nō. ſi ſic: ꝺꝫ oībus facere idifferenter ⁊ nō inſpicere cui. xlij. di. qeſcamꝰ. in prin. ⁊ i fi. xj. q. iij. qm̄. in fi. vbi ꝺꝛ q excōicato facienda ē niſi ſecuritate cibi iuſticiā negligeret. tūc eni vtilius eſurieti panis tolli tur ⁊c̃. v. q. v. nō oīs. Si v̄o non pōt oībus facere hec ſunt cōſiderāda. fides: qꝛ potiꝰ fideli q̄ ifideli fieri ꝺꝫ cā. qꝛ potius captiuis detētis ab hoſtibꝰ q̄ alijs. tp̄s. ſ. quo qs ducit ad morte. modus. qꝛ nō ꝺꝫ dari totū vni ſed iter plures diſpēſare. neceſſitudo. qꝛ potius ɔ̄ſanguineis q̄ extraneis ita tn̄ ꝙ nā preſtet cām ⁊ nō grām hoc ē ꝙ nō dat̃ cā ditandi. ſꝫ eos paſcēdi. etas qꝛ potiꝰ ſenibꝰ q̄ alijs debilibꝰ vt cecis ⁊ claudis q̄ ſanis nobilitas: qꝛ citiꝰ nobilibꝰ egētibus q ſine vicio inciderūt egeſtatē q̄ ignobilibus q non verecūdant̃ petere eas. lxxxvj. di. nō ſatis. Cōſideranda ſūt ēt alia tria iuſtū. ⁊ fiat de iuſte nō de illicite q̄ſitꝫ. j. q. j. nō eſt. de elec. ex trāſmiſſa. ordoꝰ vt p̄mo ſibi ⁊ primo poſtea alteri. de pe. di. iij. q. vult. intētio. vt fiat ꝑpt̃ deū ⁊ nō ꝑpt̃ inanē gloriā. iuxta illud. cū facis elemoſynā noli tuba canere. Scđo q̄ro qꝛ vt dixi in ꝑria q̄one ꝺꝫ elemoſyna fieri ceteris cōſideratiōibus bitis: an ſit peccatū dare meretrici cū qua qs peccauit. So. gl. lxxxvj. di. qui venatoribꝰ. tꝫ ꝙ ſic. Et idē Mathe. ꝙ debet itelligi qn̄ dat̃ vt ipſa ei cōſentiat ſecus ſi ſine vlla cōuētiōe poſtea dat̃: qꝛ lꝫ turpiter faciat fornicādo nō tn̄ turpit̃ recipit nec turpiter dat̃. ff. de cō. ob tur. cām. idē. ⁊ ſi. §. ſed qꝺ. ⁊ de hoc p Archi. in. d. c. q venatoribus. Tertio q̄ro an is qui pōt laborare ſit faciēda elemoſyna. So. Mat. ꝙ nō: ꝑ id qꝺ no. gl. xxiij. q. iij. ex his. imo tales debēt redegi i ſeruitutē. C. de mēdi. vali. l. vna. qualr̃ aūt ſit faciēda elemoſyna. no. de deci. ex trāſmiſſa. Quarto q̄ro in eo qꝺ dicit hic de oīone de multis de quibꝰ q̄rit glo. in v̄bo oīones. So. vt in ea vſqꝫ ad fi. quā no. qꝛ q̄tidie huc remittimur. Et eū nō ꝓſequor diſtincte qꝛ clara. ⁊ in ea ibi ad ꝓban. Uxor fuit adolfi ꝓconſulis. Et de hac Iſidorus libro virorū illuſtriū. dicit ꝙ ſola inter viros ſcholaſticos ē poſita: qꝛ in laudē xp̄i velata ē cōponēs centonē ſeu cētona de xp̄o virgilianis coactū verſiculis cuius qdē nō miramur ſtudiū ſed Lau. igeniū ibi. viij. q. j. ſciendū. de imu. eccle. decet. li. vj. vbi reſonare. de cōſe. di. j. nō mediocriter. ibi xxiij. q. viij. in q̄libet. al's v̄. ſub. §. quāuis. Ibi Boetius ꝺ cōſola. li. v. in fi. ibi q̄ egrotus. Mat. xx. neſcitis qd petatis. ibi dimittebat manus. Exodi. xxxij. ibi claudianus. l maiori. li. iij. ibi oium. verſus illi nō ſtāt. vt dicit gl. ꝙ ſic. O nimiū dilecte deo cui fundat ab auſtus Eolus armatꝰ hyames cui militat ether. Et coniurati ⁊c̃. vt in glo.

Uer. Nos. No. ibi aiare. ſicut carnales hoīes donis ⁊ tp̄alibꝰ allicimt̃ ſic ſp̄uales ſp̄ualibus. xl vij. di. oēs. vbi ꝺ hoc. plures tn̄ vt dicit Lau. attrahūt ad ſe dona tp̄alia q̄ ſp̄ualia qꝛ ſūt palpabilia. ſp̄ualia v̄o nō vident̃. verſus. Si datur ad tp̄s tūc fert icōmoda multa. Te dare nō curo non tp̄e laudo futuro. Lau. q ēt dat verſus de riſione quā faciūt cardinales ſuis ſequacibꝰ. Nō fuit expecta tp̄s faciāqꝫ libēter. Hic impfecta faciūt mala dāna frequēter. Secūdo no. ꝙ q̄nqꝫ qs inuitat̃ donis ⁊ gratijs ad bonū vt h̄. alibi blādimētis ⁊ mucribꝰ. xl v. di. ⁊ q emēdat. vbi de hoc.

Tertio no. ꝙ ad hoc vt qs poſſit hac idulgētia gaudere regritur ꝙ ſit penitēs pro hoc ſm̄ Gen. qꝛ alijs nō proſunt idulgētie cū nec deus ipenitēti pōt parcere lꝫ ad petentiā poſſit illuſtrare. qbus aūt indulgētie ꝓſint: ⁊ ad qd ⁊ vn̄ originē habuerint: ⁊ q̄ ſint neceſſaria ad ipſas cōſequēdas: ⁊ an ꝓſint exiſtētibus in purgatorio. no. de pe. ꝙ aūt. Quarto no. ꝙ hec idulgētia nō cōpetit niſi cōfeſſis. de hoc in gl. qs eſt hic. quā no. in eo qꝺ dicit ꝙ pauci pticipāt hac idulgētia ideo nō decet amare iterptari. Et dicit ꝙ ꝺꝛ cōfeſſus qſqs cōfeſſus fuerit illo anno ⁊ hꝫ aiūꝫ ɔ̄fitēdi anno ſequēti iuxta p̄ceptū iuris. de pe. oīs. qꝺ dic vt ibi dixi. Et itelligo ꝟe cōfeſſum quēcūqꝫ q ɔ̄feſſus fuit oium eor̄ de qbus habuit memoriā. Quarto no. ꝙ h̄ idulgētia icipit a primis veſperis ⁊ durat vſqꝫ ad ſcđas incluſiue. de hoc i glo. facit. Sexto no. ꝙ eqparant̃ veſpere matutinū ⁊ miſſa. Ex hoc arguit gl. in v̄bo quottidie. pares diſtributiōes in eis dandis. de quibꝰ de cleri.

nõ reſi.c.vno.li.vj. Septimo no.ꝙ in dieb' octauarũ nõ gaudet qs idulgẽtia niſi iterſit oĩbus officijs. de hoc in gl.pe.⁊ in eo qḋ dicit ꝙ nõ fiet hic diſtributio vt partẽ indulgẽtie habeat q certis intereſt.facit ad id qḋ alibi dicit ꝙ qui ſatiſfecit ꝑ parte tm̃ incidit in penã ac ſi nullo modo ſatis feciſſet.ff.ſiquis cautio ſi ſuus.§.ſi pluriũ.lʒ ſec' de iure canonico.de pe.ſuam.⁊ dic vt ibi dixi .de quo.c. poſſet opponi.Sed dic ꝙ hic nõ ſufficit ꝑ pte ſatiſfacere: qꝛ ſub hac forma cõceſſa ẽ idulgẽtia vt iterſint oĩbus horis ſinguloꝝ dierũ octaue.Itẽ aliud cũ agit̃ de pena icurrẽda vt in ꝯrio.aliud cũ de priuilegio cõſequẽdo vt h̃: qꝛ nõ ſunt paria lucrũ nõ capere ⁊ dãnum euitare.C.q po.in pig.ha.aſſiduis.in fi.de iure deli.ſcimus.§.⁊ ſi p̃fatã.facit de re.ꝑmu.cũ vniuerſorũ. Quero in eo qḋ dicit de his qui audiũt diuina in eccl'ia qd ſi extra eccl'iam.gl.per hanc.ſoluit ꝙ nõ gaudebũt hac idulgẽtia.Pau.dicit videri ꝙ ſi ex neceſſitate celebret̃ extra eccl'iaʒ ſub tentorio gaudeãt p̃ñtes idulgentia.Cõcludit tñ ꝙ ꝓpter verbuʒ ĩ eccl'ia poſitũ in lr̃a tutius eſt tenere ꝙ nõ ſufficit horis intereſſe extra eccl'iam.dicit tñ ꝙ ſi ꝓpter turbã oẽs nõ poſſunt igredi eccl'iam ſtantes extra ambitũ muroꝝ gaudebunt indulgẽtia: qꝛ ſufficit volũtas intrãdi.⁊ ꝙ ꝑ eos nõ ſtat regula imputa.li.vj.xlv.diſt.due.quod no.Et dicit Pau.eccl'iam intelligi hoc caſu ãbitũ muroꝝ cõprehenſam lʒ al's dicat̃ multis modis.vij.q.j.ſcire.ne p̃la.vi.ſuas.c.fi.de v̂b.ſig.cũ clerici. Scḋo q̃ro qd de baſilica? dicit Pau.idẽ qḋ de eccl'ia.de ĩmu.ec.c.pe. Tertio q̃ro qd importat hec idulgẽtia in eo qḋ papa relaxat de iniũctis penitẽtijs? gl.vlt.remittit Pau.dicit qꝛ ſi ẽ alicui impoſita p̃nia quadragita vel cẽtũ dieꝝ penitere nõ cogit̃.ꝺ pe.cũ ex eo.§.ad hec.vbi dicit Hoſt.ꝙ iſti dies idulgẽtie ſũt vtiles.i.nõ cõtinui.qḋ dic vt ibi dixi. Quarto q̃ro vñ ꝓcedit hec potẽtia ꝙ papa relaxat de iniunctis penitẽtijs? Soluit Lau.ꝙ ꝓcedit de theſauris eccl'ie dicẽs ꝙ hec relaxatio ẽ liberalis ⁊ g̃ta donatio de theſauris eccleſie facta per xp̃i vicariũ peccatorib' ꝓ ſuis penis ad q̃s iuſte obligati ſũt redimẽdis.⁊ dicit̃ relaxatio ſeu remiſſio a remitto remittis.vel idulgẽtia ab indulgeo indulges.de pe.⁊ remiſ.in rubro ⁊ nigro.⁊ de hoc in ſe.q. Quĩto q̃ro qd eſt iſte theſaurus de q̃ in ꝓxi.q.dicit Lau.ꝙ ẽ abundãtia meritoꝝ q̃ʒ multi ſancti vltra mẽſurã debitoꝝ ſuorũ ſuperogauerũt ꝓpter tribulatiões quas iniuſte ſuſtinuerũt quoꝝ meritoꝝ tanta ẽ copia ꝙ excedit oẽʒ penã debitã nũc viuentib' ⁊ p̃cipue paſſio ⁊ meritũ xp̃i cuius minima gutta ſanguis vel ſudoris ſufficeret ad expiationẽ oĩum peccatoꝝ que vnq̃ʒ fuerũt: qꝛ eius reſpectu oĩa nihil ſũt.de ſum.tri.c.ij.vbi dicit̃ ꝙ ꝑfectio creatoris infinitũ excedit ꝑfectionẽ creature.Et iḋ dicit̃ ꝙ vere dolores noſtros ipſe tulit.de cele.miſ.cũ marthe.Itẽ in hoc theſauro ſũt ẽt cetera bona que fiunt ⁊ faciũt veri fideles que oĩa ponunt̃ in ſcrinio ⁊ in theſauro eccl'ie cuius diſpẽſatio tradita ẽ illi qui hʒ curã miſtici corpis ⁊ clauẽ totius eccl'ie militãtis cũi dem̃ ẽ.Tibi dabo claues ⁊c̃.⁊ ſucceſſori eius.de trãſla.quãto.de hoc theſauro dixi ꝺ iude.ad liberãdũ.⁊ de pe.ꝙ aũt. Sexto q̃ro quis facit has remiſſiões? ſoluit Lau.ꝙ gñaliter ſolus papa qui hʒ itegrã adminiſtrationẽ huius theſauri.ſed qꝛ nõ poterat per totũ mundũ theſarũ diffũdere dedit ep̃is ptãteʒ ꝙ diſtribuere poſſint vſq̃ʒ ad certã mẽſurã ⁊ nõ vltra.de pe.cũ ex ec.⁊ eo.ti.idulgẽtie.li.vj. Septĩo q̃ro an iſtas remiſſiões poſſint facẽ electi ꝯfirmati nõdũ cõſecrati? So.Lau.ꝙ ſic qꝛ hoc nõ ꝓcedit ex claue ordinis: ſʒ iuriſditionis: ⁊ hanc habẽt ꝯfirmati.de elec.trãſmiſſaʒ.⁊ hoc tenuit de exceſ.p̃la.accidentib'.lʒ Hoſti.ibi ꝯ: dicens ꝙ hoc nõ pȯt niſi ſit ſacerdos.primũ verius.⁊ de hoc dico.ſ.de priuile.cle.j.ver.q̃bus.q.ij.de pe.cle.ij.§.ad hec.q.iij.

De immunitate eccleſiarum. Rica.

Quoniam. Nota id qḋ no.gl.j.in fi.ibi: ⁊ rex.nã ex hoc colligit̃ ꝙ lʒ cõſtitutio pape oẽs liget.de cõſti.c.fi. tñ inſtãtia aliquoꝝ ẽ aliq̃ñ cã vt cõſtitutiones fiãt ſicut hic fuit rex frãcie q vt dicit gl.fuit ẽt cã paſſiua cõſtitutiõis que hic reuocat̃.⁊ ideʒ Pau.dicẽs ꝙ idẽ fuit de extrauag.Bonifa.viij.que incipiebat: rẽ nõ nouã edita in odiũ regis p̃fati: ⁊ ad eius iſtãtiã poſtea moderata.de iudi.cle.dudum.Idẽ fuit de alia extrauag.eiuſdẽ Bonifacij que icipit: vnã ſanctã.vbi declaraui eẽ de neceſſitate ſalutis oĩ humane creature ſubeſſe romano põtifici: quã Clemẽs in alia extrauagãti que incipit: meruit declarauit ꝙ ꝑ hoc regi p̃fato nullũ p̃iudiciũ gnãretur ⁊ ipſe rex regũ ⁊ incole nõ eẽnt ſubiecti romane eccl'ie al'r q̃ꝫ ante exiſtebãt. Secũdo no.ꝑ ꝑticulari allegatiõe: qꝛ hic fit mẽtio ſpãlis de cõſtitutiõe q̃ reuocat̃.alibi habetur de gnãli allegatiõe.de coha.cle.veſtra.⁊ ibi dixi in.j.ꝯrio. Tertio no.de ſcãdalo euitando.⁊ de hoc.ſ.q.j. Quarto no.ſuccurrẽdũ eẽ magnis piculis ⁊ incõmodis grauibus.de do.finẽ.de off.ordi.vt litigantes.li.vj.de ſta.reg.vt piculoſa.li.vj.Et dic̃ Lau.ꝙ picula ſurgebãt ex indignatiõe regũ ⁊ pricipũ q ex illa ꝯſtitutiõe cl'icis laicos mouebãtur.⁊ dicit Hen.ꝙ p̃cipue mouebãtur illi quoꝝ p̃deceſſores eccl'ias fundauerant.

Quĩto no.ꝙ laudatur celeritas de hoc in gl.ꝯcordat ⁊ in ea.in fi.de reſcrip.ad hec.de accu.c.vlti.⁊ caſus in q̃bus ꝯſideratur celeritas.no.archi.xciij.di.c.j.⁊ illos ĩ q̃bus nõ deſideratur.no.xxiij.di.cõis.⁊ de hoc de elec.c.fi.li.vj. Sexto nõ ꝙ aliq̃ reuocato reuocantur idẽ ſecuta.vt no.de dictiõe ex.⁊ de dictiõe ob ibi.ex eas.vel ob eas.ex eñi denotat cãm primã ob remotã.de elec.qualit̃ in fi.vbi dixi.Et ex hoc arguit ꝙ ſi ꝓpter excõicationeʒ latã ꝑ illã ꝯſtitutionẽ cl'icis laicos fuerat ceſſat electio alicuius ipſe poſt hãc cle.potuiſſet redire ad ius electiõis.⁊ hoc meli' ꝓbatur ex eo qḋ dico in ſeq.nõbili. Septimo nõ caſum ſingularẽ in quo reuocãtur geſta retro.⁊ in hoc nõ.ſingulariter gl.per hoc in eo qḋ dicit ꝙ papa circa ea que ſũt de iure poſitiuo hʒ ptãtem illa reuocãdi ex tunc.⁊ hanc gl.neſcio alibi.Et facit ad multa vt dixi de accu.ad petitiõeʒ.⁊ cũ gl.ꝯcordat Pau.dicẽs ex hoc iferri ꝙ illegitimus poſſit legitimari ꝑ papã ſic ꝙ habetur ꝑ legitimo ex tũc.i.retro.ẽt q̃ ad honores ſeculares.⁊ hoc idẽ voluit gl.in eo ꝙ remittit ad no.q fi.ſint legi.ꝑ venerabilẽ.⁊ de plenitudine ptãtis pape nõ.in ſpec.e.ti.ij.§.nũc oſtẽdendũ.v̂.lxxxix.⁊ de hoc.ſ.in.j.ꝯrio. Octauo nõ ibi volẽtes.ꝙ volũtas pape habetur ꝓ iure.iſti.de iure natu.gen.⁊ ciuili.§.ſed qd p̃ncipi.ix.q.iij.cuncta.⁊.c.ꝑ p̃ncipalem.vñ ſola voluntate tacita vel exp̃ſſa tollit ius vt hic.⁊ ꝑ hoc de cõceſ.pbẽ.ꝓpoſuit.de cogna.ſpi.c.j.li.vj.⁊ ita ẽt ius canonicũ renouat qꝛ renouat ius antiquũ.⁊.ſ̃.de ſepul.cle.dudũ. Nono no.ꝙ a viris eccl'iaſtic' nõ ſũt ꝑ laicos exigẽde talie ſeu collecte.Eſt eñi laicis interdicta ptãs diſponẽdi.de eccle.facul.xvj.q.vij.laicis.⁊.c.nõ placuit.⁊ hoc faciẽtes ſacrilegiũ icurrũt ea.cã.⁊.q ſiqs pricipũ.xij.q.ij.predia.⁊.c.in legibus.Itẽ homicidiũ.ea.q.qui abſtulerit.⁊ de hoc.ſ.in.ij.ꝯrio. Decimo nõ.ꝙ dantes auxiliũ vel fauorẽ tenent̃ tanq̃ꝫ principalit̃ agẽtes.de hoc de offi.deleg.c.j.Et in hoc no.ſingularit̃ gl.dicebat.in eo ꝙ dicit ꝙ excõicatio canonis ligat ẽt occulta delicta.⁊ dicit Pau.ꝙ cõſ alẽs vt eccl'ijs iponatur collecta tenet̃ ad reſtitutionẽ: al's tenet̃ ad itereſſe.ꝺ hoc eo.ti.aduerſus. Vndecio no.dr̃iam inter exigere ⁊ p̃ſtare.nã laici prohibent̃ exigerẽ collectas ab eccl'ijs.⁊ tñ

poſſũt clerici

poſſunt dici ꝯſtare vt h. ⁊. e. ti. aduerſus. Eſt. n. exigere
ab inuito: ꝯſtare ex volūtate. qḋ vltimū pn̄t dici ex iuſta
cāꝫ ſn̄ia pape. ď. c. aduerſus. reqrif aūt ſn̄ia pape ex cā.
de qua in. ď. c. ſič. ⁊ al's reqrif ſupioris ſn̄ia ſup alienatiōi/
bus. xij. q. ij. ſine exceptiōe. de re. ecc. nō alie. c. vt ſup. ⁊. c
ſiqs ꝑſbyteroꝝ. ⁊ eo. ti. dudū. li. vj. Duodecio no. ibi:
diſtricte. ꝙ nō ſuās hanc ꝯſtōnem peccat mortal'r. ď ma. ⁊
obe. ſiqs. ⁊. c. illud. xxxij. di. §. verū. viij. q. j. ſciēdū. lxxxj.
di. ſi qui. Deciotertio no. de ꝯſilio gnāli ⁊ lateranēſi. ď
hoc i gl. vlt. ⁊. j. in. iij. ꝯtio. Decioq̄rto no. ꝙ dꝫ ſtari cō
ſtitutiōi. c. aduerſus. e. ti. ꝓut in ea ꝓuiſum ē. dꝫ aūt ibi ꝙ
dꝫ ꝓcedere monitio ad hoc vt ſeq̄f iuris ſn̄ia. ſiľe ď deci.
cle. j. ⁊ q̊ ad illā cle. ſufficit ꝑtis reqſitio: ⁊ de hoc ibi in gl.
ꝯcordat. Op. in eo qḋ dixi. s̄. in. vij. nō. ꝙ papa reuo/
cat ea q̄ ſſ iuris poſitiui ēt retro. qḋ eni factū ē nō pōt nō eē
factū. ff. de capti. l. in bello. §. facte. imo deꝰ cui nihil ē im
poſſibile. xxiiij. q. vlt. corripiāf. ad fi. ⁊ q pōt oē qḋ poſſe
ē aliqd poſſe. xxxij. q. j. ſi paulus. Sol. Paul. ꝙ papa pōt
facere q̄ facta ſūt hr̄i ꝓ infectis quo ad effectū. xxv. q. ij. i/
piali. de teſti. c. ij. C. de leg. nō dubiū. de regu. nō ſolū. lib.
vj. regula q̄ ꝯ̄ ius. li. vj. ⁊ ſic ēt pōt facere nō factū hr̄i ꝓ fa
cto. de ſpō. is q. ⁊ nō ſcitū hr̄i pro ſcito. de ꝯceſ. ꝑben. cle.
vna. ad finē. nō tn̄ quo ad veritatē facere pōt ꝙ factū non
ſit fcm̄ vt in ꝯ̄rio. Quo ad illud qḋ dixi ēt deū hoc nō poſ
ſe. dicit Pau. ꝙ hoc forte dꝫ itelligi de ꝯgruētia ꝑtātis cū
apud deū nullū ſit ꝑteritū. vel ſm̄ Aug. Jo. in. c. ſi paulꝰ.
loqtur hiꝑbolice in cōmēdatiōe ṽginitatis ſm̄ Pau. dic
melius ꝙ iō deus nō pōt facere ꝑterita nō fuiſſe: qꝛ hoc ē
īpoſſibile nec ꝑ hoc deſinit eē oīpotens. pōt eni oia poſſi/
bilia abſolute. Sed facere ꝑterita nō fuiſſe ē ipoſſibile ab
ſolute. nā iplicat ꝯ̄dictionē ꝙ fuerint ⁊ nō fuerint. vn̄ ꝯue/
nientius dꝛ ꝙ hoc nō pōt fieri qꝫ dicaf ꝙ deus nō poſſit fa
cere. id eni qḋ ꝯ̄dictionē iplicat nō hꝫ rōnem entis ſeu poſ
ſibilis fieri. ꝙ aūt ꝯ̄dictionē iplicet de ſe pꝫ: ſicut eni ꝯ̄di/
ctionē implicat ꝙ tu ſedeas ⁊ ꝙ nō ſedeas eodē tp̄e. ita ēt
implicat ꝑteritū nō fuiſſe. ꝯ̄dictionē iplicat qꝛ eſt dicere ꝙ
fuerit ⁊ nō fuerit. vn̄ Aug. ꝯ̄ fauſtū dicit: qſqs ita dicit ſi
oīpotēs ē deus faciat vt que fcā ſūt nō fuerint non videt
hoc ſe dicere: ſi oīpotēs ē faciat ea que ſūt ṽa falſa ſint. ⁊
ph̄us. vj. ethi. dicit ꝙ hoc ſolo ꝑuaf deus igenita facere q̄
ſūt facta. de hoc ꝑ Tho. parte ꝑma. q. xxv. argu. iij. ⁊. iiij.

Scḋo op. in eo qḋ dixi in. ix. nōbi. ꝙ a clericis nō ſſ exi
gēde collecte ꝙ imo. xxiij. q. viij. tributū. xj. q. j. magnū. de
cēſi. c. j. ſo. Mat. ꝙ clerici ab oībꝰ actiōibus ꝑſonaꝝ ſecu
lariū debēt eē imunes. vt in iuribus allegatꝭ in. ix. nōbi. ⁊
xj. q. j. ſacerdotibꝰ. xxiij. q. vlt. ꝯuenior. dicit ēt ꝙ ea q̄ vſi/
bus eccľie dedicanf quo ad fūdationē eccľie vel ortuꝫ ſeu
māſum vel dotem eccľie imunia ſunt ab oī exactiōe. cete/
ra que poſtmodū danf trāſeūt cū ſuo onere ad eccľiaꝫ. vt
in ꝯ̄ijs. ⁊ de hoc in. ď. c. j. de cēſi. Tertio op. in eo qꝛ po
nit ꝯcilium lateranēſe ⁊ gnāle tanqꝫ diſtincta: cū tn̄ vtrū/
qꝫ ſit gnāle: qꝛ vtrūqꝫ emanauit a papa q pōt gnāl'r diſpo
nere reſpectu totiꝰ orbis. de cōſue. c. j. So. vt in gl. vlti. ⁊
idē Pau. dicēs ꝙ ēt lateranenſe qn̄qꝫ appellaf gnāle. de
capel. mona. c. vlti. vbi de hoc in gl. ij. ⁊ qn̄qꝫ turonēſe. ď
vſu. c. j. Sūt aūt oia ꝑdcā cōcilia gnālia reſpectu ꝯgrega/
torū. ſed qn̄qꝫ aliter denoianf a loco ⁊ ſic vocaf lateranē
ſe ⁊ turonēſe. Sꝫ ꝯciliū Jnn. iij. dꝛ gnāle ⁊ hoc fit vt vnuꝫ
diſcernaf ab alio. Quero in eo qḋ dixi in. iij. nōbi. de
ſcādalo euitādo qn̄ ſit euitādū: So. Lau. ponēdo q̄ttuor
regulas que ſumunf ex. c. cū ex iniūcto. de no. ope. nū. i fi.
Pria ē ꝙ ꝓ euitādo ſcādalo omittēda nō ſūt q̄ ſine morta
li omitti nō pn̄t vt baptizari: dicere horas: accipe pniam
⁊ ſilia. Scḋa regula ꝓ vitādo ſcādalo cōmittēda nō ſūt q̄
ſine mortali cōmitti nō pn̄t: vt adulteriū: homicidiū ⁊ ſi/
milia. xiiij. di. c. j. xiiij. q. v. cū hō. Tertia regula ꝓ vitādo
ſcādalo pōt qs cōmittere ea q̄ ſine mortali cōmitti pn̄t: vt
portare aliū habitū ex cā. de vi. ⁊ hone. cle. deꝰ q. Quar/
ta regula ꝓ vitādo ſcādalo omittere pōt qs ea q̄ ſine mor
tali pn̄t obmitti: vt correctio nō ꝓpter multitudinē. de cle
ri. excō. latores. de cōſan. qꝛ circa. dicit ēt Lau. qꝛ qdā eſt
veritas iuſticie que ſpectat ad iudicē. Et eſt triplex. que
dā iuſticie iuris nālis qḋ cōtinef in lege ⁊ in euangelio ⁊
hec nō eſt omittēda ꝓpter ſcādalum. quedā ē veritas iu/
ſticie iuris poſitiui ⁊ hāc legiſlator pōt ⁊ dꝫ omittere pro
pter ſcādalū ⁊ ꝯ̄rium ſtatuere. de vo. c. j. Eſt ⁊ alia dr̄ia i
ter hec duo: qꝛ ṽitatē iuſticie iuris nālis nō tollit cōſuetu
do: ſed iuris poſitiui. ſic de cōſue. c. fi. ⁊ hoc ex cā. al's nō. ď
re iudi. cū eterni. in pn̄. li. vj. de accu. qual'r. maxie cum ꝑ
hoc violaf ius tertij. de reg. iur. q ſcādalizauerit. Tertia
ē ṽitas diſcipline ⁊ in hoc vr̄ loqui corrupte: qꝛ ponit ṽi/
tatē diſcipline ſub ṽitate iuſticie cū tn̄ hec ſunt diſtincta:
vt nō. gl. in. ď. c. q ſcādelizauerit. vbi ponit triplicē ṽitatē
bone vite: iuſticie: ⁊ diſcipline. ⁊ ꝑſuppoſita illa diſtictio
ne: dic ꝙ ṽitas iuſticie eſt tm̄ duplex vt ꝑmiſi. ſ. iuris nā/
lis ⁊ poſitiui. de ṽitate aūt bone vite omittit Laud. ⁊ de
hac dic ꝙ nō eſt omittenda ꝓpter ſcādalū: vt dicit gl. i. ď.
c. q ſcandalizauerit. de ṽitate aūt diſcipline. i. correctio/
nis ⁊ doctrine dicit Lau. ꝙ ꝑtinet ad ꝑlatū ⁊ qn̄qꝫ omitti
tur ꝓpter ſcandalū puta qn̄ multitudo ē in cauſa. ď renū.
niſi. §. pro graui. de tēpo. ordi. c. ij. l. di. vt cōſtituere. vbi
de hoc. ⁊ in. ď. c. qui ſcandelizauerit. Op. ad hoc vlti/
mū ꝙ nō ſit omittēda ṽitas diſcipline. xliiij. di. cōmeſſatio
nes. vbi de hoc. So. Lau. ꝙ qn̄ multitudo ex auctoritate
defēdit delictū n̄ omittif diſciplina vt in ꝯ̄rio. ſecus ſi nō
defendit: qꝛ tūc nō omittif vt ꝑdixi. Jtē in caſu in quo nō
cadit diſpēſatio nō curaf de ſcādalo. de tranſ. ex ꝑte. pro
hoc qḋ nō. de cleri. excō. latores. in gl. ij. Secūdo q̄ro
qꝛ videtur h velle lr̄a in ṽbo quaſcūqꝫ. ꝙ ad nullas colle
ctas ꝑſtādas laicis teneanf clerici an hoc ſit verꝫ. So. gl.
vide remittit ad no. in. c. aduerſus. ⁊ ibi no. q̄ munera ſb/
eat eccľia ⁊ regulariter nulla ſubit. ſed de aliqbus videf
exꝑſſum ꝙ ſubeat vt ad refectionē itinerū vel pontiū qḋ
tꝫ ibi gl. pe. de quo tn̄ dic melius vt ibi dixi. in. vj. q. ⁊ ge/
neraliter de muneribꝰ ordinarijs ⁊ extraordinarijs ⁊ de
alijs. circa hoc ꝓſeq̄f hic Math. quod plenius ibi dixi.

Tertio q̄ro ꝑſuppoſito ꝙ ſi onus ad qḋ teneanf eccle
ſie ſimul cū laicis de qōne facti Tiburtini certā quātitatē
pecunie dant romanis ⁊ ad hoc ꝯtribuūt eccľie Tiburti
ne de poſſeſſiōibꝰ eaꝝ an eccľie vrbis hn̄tes ibi poſſioēs
tenenf ꝯtribuere: ſo. Mat. ꝙ nō: qꝛ oēs ⁊ ſinguli quos tā
gebat collecta debuerūt reqri ⁊ ab eis approbari. ď tēp.
ordi. ſi archieps. de off. archi. ad hec. Jtē hoc ē cōe pluri/
bus vt ſingulis ⁊ nō vt collegiatis. de ꝯſti. cū oēs. vbi gl.
iō a ſingulis dꝫ approbari: ⁊ qꝛ ab eccleſijs vrbis nō fuit
approbatū nō dꝫ eis ꝑiudicari: dic ꝙ ratio illa nō ꝓcedit:
qꝛ hec collecta fit cōis pluribus vt ſingulis: nā potiꝰ con
cernit vniuerſitatē ex quo ab vniuerſitate debef. ⁊ id qḋ
no. gl. in. c. cū oēs. ꝓcedit ex alia rōne: qꝛ loqtur de his q̄
fiunt ab vniuerſitate: nō tn̄ ex neceſſitate quo caſu reqrif
ꝙ ſinguli cōſentiant vt dicit iſta gl. ſed in caſu ꝑmiſſo ꝑſu
mendū eſt ꝙ ex neceſſitate: qꝛ non ꝑ̄ſumitur ꝙ Tiburtini
ſponte ſe obligauerint. ff. de proba. cū de indebito. de re
nū. ſup hoc. aliud ergo ē ꝯſideranduꝫ an cā pro qua onus
fuit īpoſitum ſit talis que ꝯcernat ꝑdia an nō. primo. n. ca
ſu tenebūtur ēt ꝑdia eccleſiaꝝ vrbis. nam ꝑſuppoſito ꝙ
eccleſie Tiburtine de iure fuerūt obligate tūc ſupior ec/
cleſiaſticus ſine cuius cōſenſu hoc fieri nō potuit ſicut po
tuit diſponere de eccleſijs Tiburtinis ita ⁊ de ꝑdijs ec/
cleſiaꝝ vrbis: qꝛ rōne rerū eſt iudex. de fo. compe. ſane. ⁊
qḋ no. Jnno. eo. ti. poſtulaſti. Scḋo ṽo cāu qn̄ cā īpoſitio
nis ꝯcernit nō ꝑdia ſed ꝑſonas tūc nō tenenf eccľie vrbis

per suis p̄dijs: q: de prelatis vrbis nō potuit Tiburtin⁹ ep̄s disponere. et p̄cedūt hec p̄supponēdo q: erat tale on⁹ qd̄ iponi potuit de licētia epi. si aūt ponere᷑ q: eēt tale i quo requirere᷑ licētia pape: sicut in casu. c. aduersus. tūc eēt ɔſide randa forma licētie. ar. de priuil. recepim⁹. et. c. porro. For mat ēt Mat. ɔōnem de qua dixi. s̄. de cēsi. cle. pn̄ti. q. xiij. ɔſeq̄tur ēt de clericis habētibus bona patrimonialia ex qbus ɔſueuerat solui collecta ciuitati an teneanᷣ ad illos et soluit referens qd̄ dicit spe. de cler. cōiug. v̄. ad huius. qd̄ dic vt dixi de vi. et hone. cle. c. fi. q. vj. et. vij.

De consanguinitate et affinitate. Rica.

Dicit gl. q: hec Rica sic venit sub bulla: s; vidit qd̄dā hr̄e Ricam de spōsalibus. p hoc q: idem ius pōt esse sub diuersis titulis diuerso respectu. de lib. obla. c. ij. s̄ app. significantibus. dic tn̄ q: ex quo hec Rica venit sub bulla nō l; aliā ponere. s̄. in proemio Grego. in fi.

Eos. Emanauit ad executionē iu riū canonicorum et ciuiliū phi bētiū iterdictas nuptias. s̄. c. nō d;. de eo q cog. cōsang. et de cōuer. cōiu. et de cogna. spi. p totū. C. de incest. nup. q ɔ̄. et auf. incestas. et p totū. insti. de nup. § fi. Laud. et Gen. allegat ēt Laud. de cleri. ɔiu. et de ɔuer. ɔiu. p totū. sed in his duobus titulis p̄ncipalr̄ nō ponitur de mr̄imonio phibito. No. q: cōstitutio nō punit igno ranᷣ ɔuenIētes: sed tn̄ sciēter. de hoc i glo. iij. et p hoc de cōsti. c. ij. de ordi. ab epi. qui renū. epi. c. j. et. ij. de cleri. ex. mini. apōlice. Scd̄o no. penā ɔ̄hentis in gradib⁹ ɔſan guinitatis vel affinitatis ɔſtitutione canonica phibitꝭ. et intellige de ḡdib⁹ vsq; ad quartū iclusiue. eo. ti. nō d;. de hoc in glo. in ver. iterdictis. Tertio no. ibi: nō vereᷣ q: nuptie ɔ̄te ɔ̄ hanc phibitionē verecūde sunt. et de ɔ̄hē tibus cū monialib⁹ dicit Pau. q: si sunt laici capite puni unᷣ. C. de epis. et cle. siqs nō dicā. intellige canonizata. de peni. di. j. et s̄m canones clerici deponunᷣ: et laici excōicā tur. xxvij. q. j. siqs eps. Pau. illud tn̄. c. nō loq̄tur de ɔ̄hē te: sed de mechate. sed. l. siqs nō dicam. bene loq̄tur de ɔ̄ hente. Quarto no. casum in quo q̄s excōicaᷣ ipso iure et dicit Lau. hūc esse octauū casum in quo excōicatio īfer tur p istas ɔſtitutiōes. qd̄ intellige p ea que notanᷣ. j. de sen. ex. cle. j. in glo. est sciendū. ibi tn̄ glo. enūerat alio mo do. sed nō ē vis. Quinto no. q: noīe platorum veniunt oēs cuiuscūq; gradus siue epi siue alij qui p̄sint. sic eni d; intelligi lr̄a ibi p̄latis. p hoc. s̄. de sepul. dudū. et de off. ordi. cū ab ecclesiarum. Sexto no. q: excōicati debēt eui tari et p̄pter hoc denūcianᷣ vt hic: et dicit Pau. q: iste est effectus denūciationis. de appel. pastoralis. ad fi. ix. q. iij cui. vn̄ supplet Pau. in ver. nūcient. et ab alijs faciēt eui tari. de sen. ex. p̄ꝛochianos. Septio no. q: excōicatus n̄ absoluiᷣ nisi recognoscat errorē. de offi. or. significauit. di cit tn̄ Lau. et Gen. q: hoc fallit in casu. de testi. venIēs. ij. ad fi. et est in alio quod ibi no. et an possit inuitus absolui dixi de rescrip. ab excōicato. Octauo. no. q: in casu hu ius cle. ante absolutionē requiᷣ satisfactio. de hoc in glo. ante pe. et in eā ibi: manifesta offensa. dicit Gen. q: hic nō poterat eē nō manifesta talis cohabitatio. vult dicere q: hoc erat notoriū actus p̄manentis. sic̄ de trāsla. quāto. et dicit Pau. q: isti in recognitiōe erroris se separātes de bēt ab inuicem se abiurare. qui cleri. vel vo. c. ij. sicut etiā fit de recōciliatiōe eorum qui separanᷣ ab inuicē vt q: ɔſangui nei et volūt eccl̄e recōciliari. debēt eni se abiurare vt ibi.

Op. in eo q: indistincte punit ɔ̄hentes in gradibus phi bitis: vel in alijs casibus hic exp̄ssis. pōt eni esse q: licite: vt q: dispensati p papam qui hoc pōt. de rest. spo. lr̄as. s̄ sta. mona. cū ad monasteriū. vbi de hoc ḡ saltē tūc d; ces sare pena. de cōsti. c. ij. So. vt in gl. j. ibi. Item in his que stat ɔ̄rio. et idē Pau. qui p hoc pōderat lr̄am ibi: diuino timore postposito. et d hoc. j. q. x. Scd̄o op. in eo q: pu nit scienᷣ ɔ̄hētes et sic videtur secus de ignorātibus: cum tn̄ hec videaᷣ esse iuris ignorātia q̄ nō excusat. regula ig rātia. li. vj. So. vt in gl. ignorātes. que intelligit h̄. c. d ig rātia facti. et idē Pau. et de hoc. j. q. v. et duab⁹ se. Ter tio op. in eo q: punit ɔ̄hentes iñ gradib⁹ phibitis lege ca nonica et nihil dicit de phibitis lege diuina q̄ tn̄ est forti or phibito. de resti. spo. lr̄as. so. metu ɔ̄rij gl. in ver. cano nica. subaudit nedū diuina vult dicere fortius si diuina. et idē Pau. ex hoc notaᷣ q: ɔſtitutio penalis ɔ̄prehendit casu; fortioris rōnis et hoc optime pbat lr̄a iūcta hac gl.

Quarto op. q: vr̄ inculcatio. nam p̄mo dicit de ɔ̄hen tibus cū monialib⁹. et postea dicit de ipsis monialibus ɔ̄ hentibus. satis eni dictū erat de monialib⁹ dicendo de ɔ̄ hentibus cū eis. nā eo ipo q: ɔ̄hētes cū monialib⁹ excōi cantur vt hic eadē rōne et ipe moniales et ecōuerso: q: p̄ti cipant in crimine dānato. de sen. ex. nup. et. c. si cōcubine. glo. q: s̄. soluit q: hic vr̄ pbari q: cōicans in illo actu p̄q̄ q̄s excōicaᷣ nō ē excōicatus. p ea que no. de sen. ex. cōtigit j. p hoc qd̄ ibi dixi in. ij. et. iij. ɔ̄rio. et defendiᷣ hec solutio ex eo q: in. c. si cōcubine. d; de cōicante post latā s̄niam. et in. c. nup. d; de cōicante iam excōicato. Scd̄o sol. gl. q: nō est hic cōculcatio ex eo q: p̄mo punit scienter ɔ̄hentē cu; moniali. deinde punit monialē ɔ̄hentem ēt eo casu quo ɔ̄ hens cū ea nō ligatur: vt q: ignorat quasi velit lr̄a q: nul lo casu monialis excuseᷣ: sed ɔ̄hens cū ea excuseᷣ si igno rat. Quinto op. q: sit cōculcatio ex alio in eo qd̄ dicit q: religiosos et moniales. vr̄ enim q: suffecisset dicere reli giosos: q: masculinū ɔ̄phendit femininum. de elec. gn̄ali. li. vj. de elec. cle. j. so. Pau. q: ex hac lr̄a. et de symo. quo niā. et de cleri. excō. mini. postulastis. ibi monachi vel mo niales. Arguiᷣ ex eo q: exp̄mit de vtroq; q: masculinū q̄li ficatū in iure exp̄ssum nō cōphendit femininū eiusdē qua lificatiōis et hoc in penalibus vult dicere q: cū exp̄mitur masculinū sub aliq̄ q̄litate vt h̄ i v̄. religiosos. q: exp̄mitur sub qualitate religiōis nō comp̄hendiᷣ femininū in pena libus. Ad ɔ̄ria rn̄det q: in cle. j. ɔ̄halle. gn̄alis rō conuenit vtriq; sexui: ideo non mirū si vtrūq; ɔ̄plectiᷣ. ibi eni dicit hoies: qd̄ ē nomē cōis generis. hic aūt deficit talis exp̄ssio et sic cessat extēsio: q: qualificatiōis exp̄ssio nō patiᷣ exten sionē. de sen. excō. si s̄nia. in prin. li. vj. vbi nō fit extēsio cū mutatur sola qualitas. fortius ḡ vbi mutaᷣ sexus vt hic: et p̄cipue q: nō seruaᷣ oimoda sil̄tudo vtroq; casu. ad als eni obseruātias tenetur mulier q̄ vir. xx. q. j. §. velamen. et. c. se. de regu. vidua. de sta. reg. c. vno. li. vj. et dic̄ Pau. hoc maxie p̄cedere: q: vt dixi h̄ tractam⁹ de odiosis et pe nalib⁹. ff. de ven. in pos. mit. l. j. §. quare. de v̄bo. obl. qui rome. §. flaui⁹. vbi manumissio restricta ad certū modū et qualitatē nō extēditur ad aliā. de hoc qn̄ masculinū conci piat femininū. dic vt dixi in. d. cle. j. q. j. et seq. p hoc inferᷣ q: l; fuerit opus exprimere de religiosis et monialib⁹: tn̄ postea sufficit masculinū ad ɔ̄phendendū vtrūq; vt p; in lr̄a ibi: illos. q: d; suppleri et illas. et hoc q: ibi nō ē q̄lifi cato restrīgens masculinū. Sexto op. q: nō debuerit i distincte punire cōsistentes in sacris ɔ̄hētes mr̄imonium cū liceat orientalib⁹ vti mr̄imonio. xij. di. nicena. xxxij. di. erubescāt. de cleri. cōiu. cū olim. sol. Lau. q: loq̄tur de oc cidētalib⁹ q habēt ɔ̄tinētiā annexā ex cōstitutiōe ecclesie. dic q: ēt orientalib⁹ nō l; ɔ̄here postq; sunt in sacris q̄uis possint vti mr̄imonio ɔ̄tracto dū erant in minorib⁹. d. c. cū olim. Septimo op. q: vr̄ ɔ̄tradictio in lr̄a. na; p̄rio dicit de sciēter ɔ̄trahētibus in ḡdibus prohibitis. deinde ver. nec nō. ponit de religiosis et de existētibus in sacris q ɔ̄hunt et nō addit sciēter cū tn̄ etiā hoc casu deberēt ex cusari ignorātes. de cōsti. c. ij. glo. nō reperit. Soluit q: q̄ ad religiosos

ad religioſos ⁊ exiſtẽtes in ſacris nõ repetit ſciẽter: qꝛ in religioſum vel exiſtẽtẽ in ſacris cõtrahẽtem nõ cadit ignorãtia: ⁊ vult dicere de ignorãtia facti. ignorãtia aũt iuris nõ excuſat. regula ignorãtia. li. vj. ⁊ nõ cadit ignorãtia facti ex eo: qꝛ in facto ꝓprio nõ excuſatur ignorãs. de reſcrip. ab excõicato. C. de here. inſti. l. vlti. vt eni dicit Paul. nõ ẽ qs ita ſupinus q ſuam ꝓfeſſionẽ vel ordinis receptionẽ ignoret maxie cũ hec nõ fiant niſi poſt ãnos diſcretiones. de regula. c. j. li. vj. de eta. ⁊ qua. cle. gnãlem. Ex hoc infertur id qđ dicit gl. ibi puto tñ q ſi eẽt ꝓbabilis ignorãtia excuſaretur vt in ordinato ad ſacros in amẽtia vel dormitiõe vel ante pubertatẽ. Et idẽ Pau. dicẽs q cũ talis nõ ꝓhibeatur cõtrahere non dꝫ ex cõtractu penã pati. xxiij. q. iiij. ſi peccat. Octauo op. qꝛ in caſibus h̄ ꝓhibitis mrĩmoniũ cõtractũ nõ tꝫ: ergo nõ ẽ locus pene: qꝛ qđ nullũ ẽ non põt opari effectũ. de deſpon. impu. ad diſſoluẽdũ. regula nõ pſtat. li. vj. So. h̄ ponit factũ rõne affectus cũ ope ſubſecuto. de biga. nup. ex hoc no. Lau. q ex eo q nullũ ẽ debet pena: qđ vr̄ eẽ cõtra id. x. di. video. hec eni nõ eſt nulla imo aliqua. ar. de ſymo. nemo. ꝓ hoc iducit illud Joh. j ſine ipo factũ eſt nihil. i. peccatũ. Quero cũ hec cle. exprimat tñ ſex caſus an in alijs caſibus ſiqs cõtrahat mrĩmoniũ ꝓhibitum ẽ locus pene de qua h̄ gl. j. ibi ⁊ no. Soluit q nõ: dicens q ſiqs cõtrahit cũ cõiugata iudea vl' pagana vel cognata ſpũali vel legali nõ ẽ locus pene huius cle. cũ nõ ſit expſſa niſi in ſex caſibus de qbus in lr̃a. ⁊ hãc glo. no. ⁊ dicit q lꝫ cõſtitutio penalis compꝛehendat caſuꝫ fortioris rõnis. vt dixi. ſ. ea. cle. in. iij. ꝯrio. nõ tñ comprehẽdit caſum ſimilem: qꝛ in penalibus nõ fit extẽſio. regula in penis. li. vj. Et ꝑ hoc ſoluitur cõtrariuꝫ q ſi dicatur q dꝫ hec cle. extẽdi ad caſum ſilis rõnis. ff. de adul. ſi poſtulauerit. §. ratio. de eden. quedã. §. nũmularios. de cõſti. trãſla. de reſcrip. inter. de trãſla. c. ij. de poſtu. c. j. ⁊ quod ibi no. in gl. vlt. de ſta. reg. ſuper quodã. nã ſm Pau. nõ dꝫ vt p̄dixi in odioſis fieri extẽſio rõne ſilitudinis. de ſen. excõ. canonica. ⁊ qđ ibi no. in gl. iij. regula que a iure ⁊ regula qđ alicui. ⁊ regula in penis. ⁊ de ꝓben. dilecto. in fi. qꝛ res inter alios acta ⁊c. vt ibi. ⁊ de re iudi. quãuis. ⁊ h̄ de extẽſiõe faciẽda ꝑ hominẽ. ꝑ legẽ eni q̃nꝗ fit extenſio ⁊ tũc ſtatur legi. vñ tũc cum in hac cle. ſolũ certi caſus exprimãtur: nec alio iure fiat extẽſio debem' ſtare huic diſpoſitiõi tñ in ſuis terminis. Scđo q̃ro qꝛ loqtur h̄ de ſciẽter cõtrahẽtibus ⁊ ſic videntur excuſari ignorãter cõtrahentes. qđ dixi. ſ. in. ij. ꝯrio intelligendũ de ignorantibus factũ ius q ſi alter ſolus ſciebat. gl. iij. ibi. ſi v° alter Soluit q ſolus ligatur. idẽ Pau. dicens q hoc caſu filij erũt legitimi. de clã. deſpõ. cũ inhibitio. ⁊ hoc ſi ꝯxit in facie eccłe. qui fi. ſint legi. cum iter. ⁊. c. ex tenore. Tertio quero ſi ꝯxit ignorãs ⁊ p' tpa ſciuit ⁊ cohabitauit cõſanguinee. gl. iij. arguit q ligetur. ⁊ ꝯrium determinat: qꝛ cõſtitutio iſta punit nõ cohabitationẽ: ſed ꝯtum qđ p̄ſcribe vt in gl. ibi: ſed qd ſi ꝯxit. vſq ibi: qd ſi ꝯxi. ꝑ hoc inducit Pau. qꝛ ſciẽter ꝯhens ligatur ẽt ſi poſtea nõ cohabitauerit. facit cle. vt ꝓfeſſores. de regula. ſecus ḡ ſi ſcienter. ſed nõ ſciẽter ꝯxit: qꝛ auctoꝛ hic reſpicit initiũ. ſilr̄. ff. de vſu. q ſcit. §. bone. nec ſufficit aliquid ſubſeq q̃n reqritur ab initio. xxxv. q. j. ſiqs viuente. de cõuer. infide. c. j. in vlti. glo. ꝯrium tñ tenet dicẽs q ſi cohabitat affectu maritali incurrit hanc penã: qꝛ videtur de nouo ꝯhere ⁊ ſic ſm eũ ꝓcedit ſolutio. gl. tũc tñ q̃n cohabitat ex primo ꝯſenſu oĩ tñ cãuſam cognoſcẽdo moꝛtaliter peccat: qꝛ facit ꝯ conſciam. de reſti. ſpo. lr̃as. de ſen. excõ. inqſitiõi. puto glo. veriorem. lꝫ enim q̃n mr̃imoniũ ab initio fuit nullum ex aliqua cauſa cui pñt contrahentes renũciare ꝑ cohabitationem ſciẽter factam inducatur matrimonium. de coniug. ſeruo. c. fina. ſecus hoc caſu. nam conſenſus non poteſt inducere hoc caſu matrimonium propter iuris pꝛohibitioneꝫ. nec iſta clemen. punit conſentientem ſed contrahentem. ⁊ faciunt hec ad queſtionem. de qua. j. q. x. Oppo. ad hoc quia accipere eſt quandocũꝗ accipere. j. q. j. eos. ⁊. q. iij. ſiquis pꝛeſbyter. ⁊. c. ſiquis obiecerit. So. Henze. q illud procedit reſpectu conſcientie quia peccat ſed non eſt locus pene vt predixi. Quarto quero ſi putauit contrahere cum conſanguinea: ſed non erat? glo. ibi: quid ſi contraxit. remittit. ad no. de ſen. excom. ſi vero. ij. ⁊. c. in audientia. ⁊ per ibi no. dic q non eſt locus pene huius cle. Quinto quero generaliter qꝛ dixi. ſ. in. ij. contrario q hic excuſatur ignorans factum an hoc ſit indiſtincte verum? Lau. arguit q non: qꝛ non licet ignorare conditionẽ eius cum quo quis contrahit. ff. de regu. iuris. qui cuꝫ alio. Sol'. q pꝛobabilis ignorantia excuſat: craſſa ⁊ ſupina non. xvj. diſtin. quid dicitis. xij. q. ij. qui ⁊ humanis. ⁊ in facto alieno pꝛeſumitur ignorantia non in pꝛopꝛio. de reſcrip. ab excõmunicato. xxiij. diſtin. preterea. ⁊ hoc de ignorantia facti. de ignorantia vero iuris? dicit Laud. q neminem excuſat ſi eſt iuris naturalis. xvj. q. j. ſi cupis. niſi ſit tale ius quod per abuſum ſit ſublatuꝫ. pꝛo hoc qđ no. de conſue. c. fi. de ignorantia vero iuris poſitiui? dicit Laud. q etiam hec non excuſat. fallit in quatuoꝛ perſonis ſ. muliere: milite: ruſtico: ⁊ minoꝛe. quibus licet ignoꝛare iura ſi certant. de damno vitando. j. q. iiij. §. notandum. de hoc in regula ignorantia. lib. vj. ⁊ dixi. de reſcrip. ab excõmunicato. ⁊ de muliere dic q non excuſatur ab ignorantia iuris niſi in caſibus iure expꝛeſſis. C. de iure ⁊ fac. ignoꝛan. l. fina. Sexto quero an ignoꝛante gradus conſanguinitatis ſit ignoꝛare ius vel factum? videtur q ſit ignoꝛare ius: quia matrimonium eſt de iure naturali. de vo. c. vnico. li. vj. Sol'. Laudu. tenet contrarium dicens q licet matrimonium ſit de iure naturali. taxatio tñ gradũ eſt de iure poſitiuo. nam ſoli duo gradus lege diuina pꝛohibiti ſunt. alij lege canonica. de reſtitu. ſpolia. litteras. Jdem dicit de oꝛdinibus ⁊ religione quibus eſt annexa continentia de iure poſitiuo dicto. c. vnico. de cleri. coniuga. cum oliꝫ. dic q ignorantia gradus eſt potius facti q̃ꝫ iuris. ſed ignoꝛare qui gradus ſunt pꝛohibiti eſt bene ignoꝛare ius ⁊ tunc ſi eſt gradus pꝛohibitus iure diuino talis dicitur ignorantia iuris diuini que neminem excuſat. ſi autem eſt pꝛohibitus iure canonico tantum tunc eſt ignorantia iuris poſitiui a qua aliqui excuſantur: vt nunc dixi. ⁊ quomodo excuſetur quis ab inceſtu pꝛopter ignorantiam dixi de donatio. inter virum ⁊ vxoꝛem. ⁊ ſi neceſſe. ⁊ no. Bar. ff. de adulte. ſi adulterium. Septimo quero quia dixi. ſ. in ſecundo contrario. ⁊ in. v. q. inter ſcientem ⁊ ignoꝛantem: an pꝛeſumitur quis ſciens vl' ignoꝛans? videtur q ſciens. per. l. j. ff. de regu. iur. qui cuꝫ alio. Jn contrarium: quia quilibet pꝛeſumitur ignoꝛans niſi pꝛobetur ſciens. ff. de pꝛobatio. verius. ſol'. Laud. q regulariter in facto alieno pꝛeſumitur ignorantia niſi ꝓbetur ſcientia vel effectata ignorantia que habetur pro ſcientia. de cleri. excõmunica. apoſtolice. fallit hic regula in his in quibus tenetur quis adhibere diligentiaꝫ ſicut in facto bñficioꝝ ⁊ ſubditoꝝ ⁊ electionũ eccłiaꝝ. de elec. inotuit. ibi nec ꝓbare cogim' igrãtiã. d' pceſ. ꝓbẽ. cle. vna. i fi. Jdẽ vbi piculũ iminet maxie i arduis ſic ſt̄ matrimonia q̃ nõ pñt diſſolui ſine maxia difficultate: iõ cũ magna ſolẽnitate ⁊ bãnis ꝓcedẽtib' debẽt ꝯhi. d' clã. deſpõ. ꝑ totũ. xxx. q. v. c. j. cũ ſe. Jn alijs aũt q ſt̄ facti alteri' dꝫ eẽ nec nimis diligẽs: nec nimis negligẽs. ff. d' iur. ⁊ fac. ignoꝛa. nec ſupina. Octauo q̃ro ieo caſu q̃ qs tenetur ꝓbare igrantiã q̃liter ꝓbabit? ſo. Lau. q per iuramẽtum cuꝫ agatur de his q̃ ſe intrinſeca ſt̄. ar. de elec. vt circa. li. vj. de ſentẽ. excõ. ſi vero. i. de hoc in regula pꝛeſumitur. li. vj. ⁊ dic q

nō ſemꝑ ſtabit̃ iuramēto: ſʒ tūc tm̃ qn̄ nō pōt alio mō ꝓbari. de teſti. pn̄tiū. ⁊ qḋ ibi no. ⁊ dicit Lau. ꝙ pſumit̃ igrantia nō affectata ex q̄ iurauit: qꝛ nō pſumit̃ velle deierare. de pſū. lr̃as. qḋ ꝓcedit eo caſu quo ſufficit iuramentum.

Nono q̄ro qꝛ dixi. s̈. in. j. ꝯrio papā diſpēſare poſſe ſuꝑ ḡdibꝰ ꝓhibitis q̄d ſi poſt ꝯtū mr̃imoniū diſpēſat an per hoc remouet̃ pena huius cle. ſo. Pau. ꝙ debēt īſpici verba diſpēſatiōis ex q̄bus appebit an tollit īpedimētū ēt q̄ ad penā preteritā ⁊ tūc nō ē opus alia abſolutōe. s̈. ti. px. cle. vna. an v̄o tollat ſolū q̄ ad hoc vt matrimoniū nunc valeat ⁊ tūc neceſſaria ē abſolutio ab excōicatiōe de q̄ h̄.

Decio q̄ro in eo qḋ dixi. s̈. q. iij. de eo q ꝯxit ab initio ī gradu ꝓhibito ignorāter: ⁊ poſtea cohabitauit ſciēter. pone dicit ſtatutū ꝙ ſi habēs vxorē cū alia ꝯxerit ⁊ cōſumauerit capite puniat̃. alio ſtatuto cauet̃ ꝙ ptās poſt q̄nquēniū a die cōmiſſi cri̇s nō poſſit de delicto cognoſcē. Quidā habēs vxorē cū alia ꝯxit ⁊ ꝯſumauit: ⁊ cohabitauit vltra decēniū: ptās ꝯ ipm̄ ꝓceſſit ⁊ ille ꝯfeſſus fuit illū ꝯtū ⁊ q̄uo pluries ꝯſumauerat ēt a biēnio citra: poterit ne poteſtas cognoſcere ⁊ punire? So. qḋ fuit de facto Boñ. ⁊ arguebat̃ ꝙ ſic: q̄ſi ex reiteratiōe ꝯſumatiōis copule ſurgeret nouū delictū ⁊ ſic pſcriptio īterrūperet̃. ff. de adul. mariti. §. q̄nquēniū. de fur. vulga. de eo q dux. in ma. cum hēet. Cōtrariū fuit obtētū. ⁊ ſic ꝯſuluit Pe. de ancha. per ea q̄ dixi. s̈. q. iij. nā ſtatutū reqrebat duo. ſ. ꝯtū ⁊ ꝯſumationē pmā: nec ex iteratiōe copule īcipit nouū delictuʒ qḋ faciat eē locū ſtatuto. ꝓ hoc qḋ nō. ff. de iureiur. eū q. §. in popularibꝰ.

Undecio q̄ro in eo qḋ h̄ dicit de gradibꝰ cōſanguinitatis q dn̄r ꝯſanguinei? ſol. Mat. illi q ex eodē ſanguine ꝓcedūt. ⁊ aliq̄ in hoc pſeq̄t̃ q̄ plana ſūt in arbore ꝯſanguinitatis.

Duodecio q̄ro in eo qḋ dr̃ de gradibus affinitatꝫ q̄d ē affinitas? ſol. Mat. pſeq̄t̃ dic vt ī arbore ꝯſanguinitatꝫ.

Tertiodecio q̄ro an affinitas de q̄ hic poſſit ꝯhi ſine copula? dicit Mat. ꝙ nō: qꝛ reqrit̃ commixtio ſanguīs: ⁊ in hoc pſeq̄tur ea que nōntur. xxxv. q. iij. extraordinaria. ⁊ eo qui cog. ꝯſang. fraternitati. dicēs ꝙ ꝑ pollutionē extraordinariaʒ nō ꝯhitur affinitas. Et ad maiorem declarationē dicit ſciendū ꝙ triplex ē extraordinaria pollutio. prima eſt ꝯ ordinē iuris. vt cū illa que nō ē vxor ⁊ ex hac ꝯhitur affinitas de eo q cog. conſang. diſcretionem. alia eſt ꝯ ordinem nature. vt cū brutis vel cum maſculo: vel ēt cum femina in loco nō cōceſſo ⁊ ex hac nō inducitur affinitas: qꝛ nō fit cōmixtio ſanguinis. xxvij. q. ij. lex diuine. nam ēt cum muliere pōt eē vitiū ſodomiticum xxxij. q. vij. vſus. ⁊ qn̄ vir vtitur muliere in loco nō ꝯceſſo. xxxij. q. vij. adulterij. tertia affinitas ē preter ordinem nature. ⁊ differt a pcedenti: qꝛ illa eſt ꝯ ordinem nature. Exēplum de hac vltima vt cum q̄s polluit mulierē circa nālia. ⁊ de hac. xxxv. q. iij. extraordinaria. ⁊ ex hac ēt nō ꝯhitur affinitas. vt dixi in pri. huius. q. ⁊ nō. in. d. c. fraternitati. vn̄ ſi vir nō fregit clauſtra pudoris nō inducit̃ affinitas ēt ſi ſepe hoc fiat: lʒ Jo. fauentinus hoc dixerit ꝙ ſepius iterata inducit affinitatē quod nō ꝓcedit ex quo nō eſt facta cōmixtio ſanguinis vt pdixi.

Decioquarto q̄ro ſi vir fregit clauſtra pudoris ſed nō emiſit ſemē? ſol. Mathe. ꝙ nō ꝯhitur affinitas ſi de hoc cōſtare poſſet: ſed qꝛ ī dubijs certior via eſt eligēda. de ſpon. iuuenis. ideo alit̃ iudicabitur. ſed in foro conſcīe ſtaretur aſſertioni viri ⁊ iudicaretur nō eē affinitatē quod no. ab. de ſpō. is q. vēit de quodā q iacuit cū muliere multis noctibus ⁊ nixus eſt ad copulam ⁊ fregit clauſtra ⁊ tamen ſemen non emiſit.

Deciog̃nto quero ſi vir emiſit ſemen ex̄ clauſtra? dicit Math. ꝙ ſi ſemen ingreditur clauſtra cōſumatū erit mr̃imoniū: qḋ dicit cōtigiſſe in francia: qꝛ quidā ꝯxit cū arta ⁊ cōtigit ꝙ nō fractis clauſtris impregnata ē cuʒ haberet modicū foramē. vn̄ ingreſſum eſt ſemē ⁊ adueniēte partu oportuit eam incidere. ſed ſi nō appareret de impregnatiōe? dicit Math. ꝙ eccl̄ia iudicaret eam virginē ꝑ aſpectū. de hoc de ſpon. c. vlti. ⁊ per Hoſt. in ſum. de ſpon. §. ⁊ que ſponſalia. ver. ſponſalia. ⁊ dic vt dixi de eo q cog. conſang. fraternitati.

Decioſexto quero in eo qḋ dicit de ꝯhentibus cū monialibus q̄d ſi cū ſororibꝰ? dic̃ Pau. ꝙ idē: qꝛ in iure ponunt̃. ꝓ eodē lʒ alicubi vulgaris locutio eas diſtinguat. facit de reſcrip. cū dilecta. de elec. cām de cōfir. vti. cum dilecta. cū ſi. dic ꝙ vulgaris locutio diſtinguit eas alicubi vt Boñ. alibi nō ſic. de hoc ēt dixi de ſta. reg. cle. attēdentes. §. viſitatores. q. ij.

Decioſeptimo q̄ro ſi aliq̄s coactus ꝯhit mr̃imoniū in caſu hic ꝓhibito. gl. per hanc. arguit per hanc lr̃am in v̄. mr̃imonialiter ⁊ infra mr̃imonia ꝯhentes ꝙ nō eſt locus pene ⁊ hoc ſi coactio fuit abſoluta. per. c. ſacris. qḋ me. cā. de conditiōali aūt arguit gl. ſecus eē ꝑ. d. c. ſacris. ꝯcludit tm̄ idē: qꝛ non ē mr̃imoniū ſi fuit metus cadēs in ꝯſtantē. de ſpō. veniens. ad. c. ſacris. rn̄det ꝙ ibi ponitur cōmunio q̄ interuenit ꝑ metū. vult dicere ꝙ lʒ q̄s cogat̃ ad cōicādū excōicato tam̄ actus pficitur: qꝛ verū ē dicere eū cōicaſſe. nā coacta volūtas eſt. xv. q. j. merito. ſed qn̄ quis ꝯxit mr̃imoniū ꝑ metū non pficitur matrimoniū. de ſpon. cū locū. ⁊ ſic nō eſt locus pene huius cle. ⁊ idē Pau. Op. ad hoc qꝛ nō videtur eē locus coactiōi abſolute hoc caſu cū volūtas nō poſſit cogi. xv. q. j. illa. xxxij. q. v. ita ne. ⁊. c. ſe. So. ſtat ꝯrio ⁊ dic ꝙ nō cadit ꝓprie cōpulſio abſoluta reſpectu volūtatis ſed reſpectu actuū extrīſecorū ſic ꝙ metus cā ſacris. xxxij. q. v. ꝓpoſito. ⁊ ſic pōt h̄ itelligi ꝙ quis fuit coactꝰ ad aſſētiēdū ꝑ nutus. ⁊ hoc pſupponēdo ꝙ valeat matrimoniū ex cōſenſu tacite ēt iter eos q fari pn̄t ī quo multi ꝯ. qḋ dixi de ſpō. tue. ſed ſi deberet interuenire locutio tūc nō poſſet cadere pciſe cōpulſio. ꝓ hoc qḋ dicit Boe. ij de cōſo. de illo q ſibi linguā abſcidit dētibꝰ ne ꝓderet cōſcios cōiuratiōis ꝓut iubebat tyrānꝰ ⁊ ſic ad loquēdū cogi nō potuit.

Deciooctauo q̄ro ſi ꝯhens patitur defectū ꝯſenſus vt qꝛ īpubes vel furioſus? ſo. Pau. ꝙ nō ē locus pene de q̄ hic: qꝛ nō ē mr̃imoniū. ſed quo ad īpubereʒ ſunt potius ſpōſalia de futuro. de deſpō. impu. c. vnico. §. j. li. vj. quo ad furioſuʒ aūt nullo mō valet ꝯtus: qꝛ ſicut defectus cōſenſus īpedit mr̃imoniū ita ⁊ ſpōſalia. de ſpō. c. j. ⁊ ex hoc qḋ dixi de impubere vr̃ Pau. velle ꝙ in ꝯhentes ſpōſalia nō ſit locus pene de qua hic. qḋ dico. j. q. ſe.

Decionono quero an ꝯhens ſpōſalia in caſibus h̄ ꝓhibitis tenetur pena de qua hic? gl. nō poſſunt. arguit ꝙ ſic. ꝯrium tm̄ tenet ⁊ ad ꝯria rn̄det. ⁊ cum ea idē Ste. ⁊ Pau. quod ēt dixi. s̈. q. xxi.

Uigeſimo q̄ro ſi quis dixit volo ꝯhere tecū mr̃imonium an hʒ locum hec pena? Pau. arguit ꝙ non: qꝛ ſola volūtas non ſufficit niſi factū ſequatur de eo qui mit. in poſ. c. j. vbi de hoc. vnde ſi dico volo legere non ſequitur ꝙ legam. ⁊ ſi dico volo aſcidere arborē non ſequitur igitur aſcendo. vel ſi dico volo acceptare beneficium non ſequitur ꝙ acceptem. vt nō. archidi. de cōceſ. preben. ne captande. li. vj. In cōtrarium: qꝛ per ſolum cōſenſum ꝯhitur matrimonium. de ſpon. cū locū. xxvij. q. ij. ſufficiat. voluntas aūt pſupponit conſenſum ſicut in emptione. inſti. de obli. q̄ ex q̄ſi cōtrac. per totum. ⁊ hoc tenet gl. C. de ꝯhen. emp. in emētis. ⁊ Ja. d̄ ra. ⁊ ꝓ hoc. ff. de leg. iij. pamphilo. §. j. Pe. ēt de bel. per. ꝯ. ꝑ iura in contrarium deducta qꝛ nō ſeq̄tur volo vendere ḡ vendo. So. Pau. ꝙ quedā ſunt q̄ pficiunt̃ ſolo ꝯſenſu patefacto vt mr̃imoniū: ⁊ tunc cōſenſus exp̄mit̃ ſufficiēter ꝑ v̄bū volo. vt in legatꝫ ⁊ teſtamētis in q̄bus ſufficit ꝙ teſtator dicit ſic volo. d. l. pāphilo. §. j. ⁊ hoc ſi exp̄mit̃ pfcē. ſʒ qn̄ nō exp̄mit̃ pfecte ꝑ v̄bū volo. qḋ cōtingit vbi reſpicit ꝯtū inchoādū nō aūt pn̄tis ⁊ inſtantꝫ ꝯtus effectum. vt ſi dico volo ꝯhere cū ticia: nō ſeq̄tur ꝙ iō ꝯham nō eſt matrimonium.

mřimoniū.ſ3 ſi dico volo te in vxorē:tūc bn̄ ꝯhoꝛ:q2 h̄ vba exprimūt ꝯſenſū pn̄tē.de hoc i ſpe.de ſpō.§.j.v.ꝯhiꝑ ⁊ idē archi.xxvij.q.ij.in palea duob⁹.⁊ facit qḋ ipſe no.l.diſt. páderet.l3 Pe.de ſanſo.teneat ꝯ.de ſpō.ex lr̄is.⁊ dic vt ibi dixi.vbi ꝯclude qḋ ꝑ illa v̄ba volo ꝯhere.inducitur mřimoniū ſi ꝑceſſit tractus de ꝯhēdo:q2 nulla ſūt v̄ba formalia mřimonij.vn̄ ſufficit q̄ꝯ mō ꝯſenſus exprimaꝭ.de ſpō.c.j.⁊.c.tue. Uigeſimopꝛio q̄ro in eo qḋ h̄ dicit ō religioſis:qs dr̄ religioſus.q̄ ad hoc gl.in v̄.religioſus.ſol uit qḋ idē Lau.Gen.⁊ Pau.dicit. Uigeſimoſcḋo q̄ro qd de illa que ſcienꝭ ꝑmiſit virū ad ſacros ordines ꝑmo/ueri remanēs ipſa in ſeculo:⁊ viro moꝛtuo ꝯhit an cū ea ꝯhens ſcienꝭ icurrit penā de qua hic?Lau.arguit qḋ ſic:ꝑ c.xxviij.di.q2 ſūt culpe cū duo.c.ſe.xxxij.di.ſeriatum.nā ex quo maritus ſolēnizauit votū ꝯtinētie vr̄ ⁊ ipſa ex illo teneri tāq̄ vna caro cū marito.de cog.ſpi.martinus.⁊ idē vr̄ in caſu illi⁹.c.xxxiij.q.v.quod deo. In ꝯriū q2 ſi papa h̄ intellexiſſet de vouētibus nō dixiſſet de moniali/bus tn̄.ar.de deci.ad audiētiam.So.Lau.credit vltimū veri⁹:q2 cle.tanq̄ penalis nō d3 extendi.ꝑ hoc iducit de vo.c.vlt.li.vj.⁊ facit illud.c.ad ꝑbādū qḋ in muliere non ſit ſolēnizatū votū dicit tn̄ qḋ mulier ⁊ vir ſcḋo ꝯhens cū ea puniūꝭ tanq̄ voti tranſgreſſores.ar.de cōuer.cōiug. qu dā.⁊.c.vxoꝛat⁹.cū ibi no. Ad ꝑriū rn̄det qḋ vxoꝛ pꝛomoti nō efficiꝭ monialis ⁊ coꝛrupte repiꝭ ſcriptū hoc quo ad alia v̄ba que nō multū releuāt poſtea vo ꝑ ſolutiōe ꝯrij diſtinguit:q2 aut fuit ꝑmotus vir ad ſacros neſciente vxoꝛe:aut ſciēte ⁊ reclamāte.⁊ iſtis duob⁹ caſib⁹ mulier nō obligaꝭ imo poterit virū repetere.xxvij.q.ij.agatoſa xxxiij.q.v.mulier.aut ipſa ſciuit ⁊ ꝯſenſit oꝛdini:ſed nō voto:imo expſſe ꝯdicit ⁊ hoc ē caſu nō d3 oꝛdinari maritus:⁊ ſi oꝛdineꝭ reddeꝭ ſibi nec tenebiꝭ ipſa ꝯtinere nec i vita viri:nec poſt moꝛtē.de cōuer.cōiuga.c.j.aut ꝯſenſit vtriq3.ſ.voto ⁊ oꝛdini ⁊ hēbit ꝯtinere i vita.ſ3 poſt moꝛtē nō.de hoc.xxxij.di.ſeriatim.dic pleni⁹ vt dixi de cōuer. cōiu.ex ꝑte.⁊ gn̄alꝭ ad ꝑmiſſam.q.dic qḋ nō pōt dici h̄ mulier obligata ex voto ſolēni ex q̄ ipſa nō fecit ꝓfeſſionē in aliq̄ de religiōib⁹ approbatꝭ.d.c.de vo.⁊ ſic nō ē loc⁹ pene de q̄ hic.⁊ ꝑ hoc qḋ dico.ſ.q.xxxiij. Uigeſimotertō q̄ro in eo qḋ dicit de ſacris oꝛdinib⁹ q dn̄r ſacri?gl.ſtricte ſoluit qḋ accipiunꝭ hic ſtricte.⁊ idē Pau.q̄ itelligiꝭ de ſacris.i.ſubdiaconatu ⁊ ſupꝛa.large aūt q̄libet oꝛdo dr̄ ſacer.de ſi.ꝑ̄by.c.j.xxxvi.q.i.§.cū ḡ.⁊ q̄q̄ ſint pl̄es oꝛdies dicit tn̄ Pau.qḋ oꝛdo dr̄ vnū ſacr̄m rōne vnius foꝛme.ex hoc ⁊ in eo qḋ dixi.ſ.q.pxi.vides qḋ ꝯſideraꝭ h̄ votū ſolēne ꝑ ꝓfeſſionē vel ſacri oꝛdinis receptionē.nō aūt votū ſimplex.de hoc in ſe.q. Uigeſimoq̄rto q̄ro que ē rō qḋ poſt votū ſolēne nō pōt ꝯhi mřimoniū ⁊ poſt ſimplex ſic?ſol.Math.referēs aliquos dr̄e qḋ hoc opatur ꝯſtitutio eccl̄ie.de cleri.cōiu.cū olim.ipſe ſm archid.dicit qḋ hec n̄ fuit ꝯſtitutio ſed potius declaratio ⁊ debuit ſic declarari:q2 ꝑ votū ſimplex obligat qs tm̄ aīam deo nō aūt coꝛ/pus iō pōt coꝛp⁹ alij dare ꝯhēdo mřimoniū:ſ3 q2 vouit ſolēniter dat nō tm̄ aīa3 ſ3 ēt coꝛp⁹ vt monach⁹ abbati ⁊ cleric⁹ in ſacris militāti eccl̄ie.de elec.ſi religioſus.li.vj.iō nō pn̄t coꝛp⁹ alij dare ꝯhēdo mřimoniū.dic qḋ hec rō licet mulceat tn̄ nō ꝓcederet ceſſante ꝯſtitutiōe.vn̄ ipſa eccleſie ꝯſtitutio ē iductiua hui⁹ effect⁹:ſed h̄ cā pōt aſſignari ꝑ cā iductiua illi⁹ ꝯſtitutiōis. Uigeſimoq̄nto q̄ro an q vouit ſimpliciꝭ ⁊ poſtea ꝯxit poſſit exigere debitū?ſol. Math.qḋ nō:l3 teneaꝭ reddere.de hoc de cōuer.cōiu.quidā.⁊ ꝑ archidia.in.d.c.vno.de vo.li.vj. Uigeſimoſexto q̄ro in eo qḋ dicit ꝓcedēdū ꝯ eos de q̄b⁹ ꝯſtiterit qḋ fecerīt ꝯ hāc cle.quō poterit de hoc ꝯſtare?glo.ēt ſoluit qḋ poterit ꝑlato ꝯſtare ēt ex officio ⁊ nomie deferēte.⁊ dicit Pau.qḋ ꝯſtabit ꝑ euidētiā facti vel ꝓbatiōib⁹ ꝑte tn̄ citata:q2 ꝯ nō citatū nō d3 ꝓcedi.ij.q.j.nos in quocꝫ.de maio.⁊ obe.iter.⁊ ē ſil'e in hoc qḋ dicit h̄ qḋ ſufficit ꝯſtare ex officio.de cēſi.cle.pn̄ti.de priuiꝑ.cle.religioſi.j.rn̄ſo.⁊ ꝑ hoc deꝭ ſūmarie in talib⁹.in q̄ tn̄ inſtat dicēs qḋ cle.diſpēdioſam.nō vr̄ habere locū hoc caſu ſi ꝓcediꝭ ad penā ō qua hic.ex q̄ infert qḋ ꝯ abſentes ex cā ꝓbabili nō pōt procedi ad denūciādū eos excōicatos.vt li.nō ꝯte.c.j.de pur.ca. cū dilectus.niſi dicam⁹ hoc ſpāle cū ep̄s cognoſcit inter ꝓꝑꝛios clericos vt poſſit ſūmarie ꝓcedere.in aūt.vt cleri.apud ꝓꝑꝛi.epiſ.in pꝛi.coll'.ix.xj.q.j.ſiqs cū clerico.ſed dicit Lau.qḋ illud videꝭ itelligendū qn̄ agitur ciuil'r ⁊ de minoꝛib⁹ cauſis. Uigeſimoſeptio q̄ro qs poterit ab/ſoluere ab excōicatiōe de q̄ hic?gl.pe.dicit qḋ ep̄us.idem Lau.niſi foꝛſan poſt excōicationē iſti icurriſſent irregularitate.nā ab irregularitate nō abſoluit ep̄s.ō cleri.excō. c.iij.vbi de hoc. Uigeſimooctauo q̄ro que ſūt illa iura de q̄bus loquiꝭ hec littera ibi:iuribus?So.vt in gl.vltima.⁊ idem Pau.⁊ Lau.

De magiſtris. Rica.

Iter. Nota qḋ papa d3 eē ſollicitus vt errātes ꝛ̄ducat ad viā v̄itatis.de hoc i gl.ij.⁊.iij.⁊ iiij.⁊ dicit Pau.qḋ hoc ē vnū gen⁹ charitatis.qḋ ꝓbant iura alle.in glo.iiij. Lau.dicit qḋ egreſſus erroꝛis opaꝭ iductionē v̄itatis.xxxij.q.j.cū renūciaꝭ. Et nota qḋ mřtas ſollicitudines d3 hr̄e papa qḋ ꝓbat ꝑ ſpāle iter ſollicitudines ⁊ ꝑ hoc.c.iter.alleg.in gl.ij. Scḋo no.de grā dei hoībus coopāte.⁊ ō hoc.j.q.j.ij.iii.⁊.iiij.dicūt ēt Lau.⁊ Gē. qḋ ſine hac nihil boni facere poſſim⁹. Joh.j.C.de ve.iur. enu.l.j.xxij.q.iiij.§.nō ergo.⁊ cū illa cōuertimur a malo: ⁊ ad ipm nō cōmittēdū adiuuamur.de cōſe.di.iiij.placuit ⁊.c.ſe.⁊ ꝑ hoc ſm Pau.q2 ſoli⁹ dei ē coꝛrigere l3 hō poſ/ſit coꝛrigere ⁊ monere.xlvij.di.§.neceſſe. Tertio no. qḋ cōmēdaꝭ vigilia cū ſtudioſa diligēti.⁊ dicit Lau.qḋ per hāc v̄itas ꝑuenit ad ſtudioſos.fauēꝭ aūt vigilātib⁹ ⁊ ex ꝯrio puniunꝭ negligētes.de off.cuſto.c.j.de ꝑſcrip.vigilāti Quarto no.qḋ diuinoꝝ elogoꝝ expoſitio ꝓdeſt vt inducamur in viā v̄itatis.⁊ exponit Lau.diuinoꝝ elogoꝝ .i.ſacre ſcripturꝭ q̄ theologia dr̄ a theos qḋ ē de⁹ ⁊ logos ſmo q̄ſi diuin⁹ ſmo.⁊ iñ dn̄r tres v̄tutes theologice ſpes fides ⁊ charitas.q̄ſi a ſolis v̄bis diuinis iſtitute.de bap. maioꝛes.ſ.de ſum.tri.cle.vna.in fi.dicit ēt qḋ ſcriptura diuina ē ſpeculū rōnabile in quo aīa ſue cōditiōis pricipiu3 cōtēplaꝭ ſm Aug.⁊ ſm Greg.ſacra ſcriptura oēm grām ſciam atq3 doctrinā trāſcēdit ad patriā vocat a terrenis deſiderijs ad celeſtia ā̄plectāda coꝛ legētis inuitat.ō hoc xxxvij.di.§.ſed ecōtra.ſm Lau.Hec aūt expoſitio diuioꝛū elogoꝝ fieri d3 ꝑ eos q itelligāt:al's fit inanis vt in lr̄a. ⁊ ꝑ hoc.xliij.di.§.pariꝭ.de off.oꝛ.iter cetera.⁊ iſtat Pe. de ancha.q̄rēs de mō ꝯficiēdi inſtr̄m iter eos q ſūt diuerſe lingue.⁊ ō hoc.ff.de v̄.ob.l.j.in fi.⁊ dic ꝑ id qḋ ibi dicitur qḋ notari⁹ rogabit ꝑut dictabit iterpres aſſumpt⁹ de ꝯriū ꝯſenſu. Quito no.qḋ papa gerit vicē dei in terris. de trāſla.c.j.ij.⁊.iij.de re iudi.ad apoſtolice.§.nos itaq3.

Sexto no.ibi exēplū.qḋ oīs xp̄i actio noſtra ē iſtructio. de ſepul.c.j.ō elec.ſignificaſti.ij.q.j.de⁹.ꝑ hoc.C.ō nup. impialis.de do.iter.vi.⁊ vxo.l.vlti. Septio no.q tales debēt aſſumi i doctoꝛes q ſciāt ⁊ valeāt iſtruere.⁊ dicꝭ Pau.qḋ v̄bū valeāt reſpicit potētiā coꝛpiꝭ ⁊ expſſionē loq̄le vt lingue nō patianꝭ vitiū ſicut ille cui angelus fec flobotomiā iſōnis.xvj.q.j.§.hoc idē.⁊ dicꝭ Pau.qḋ d3 ſub/audiri qḋ ſint etiā tales q velint.de cleri.nō reſi.relatum.

Octauo nõ ibi ꝑ inſtructiõis. ꝙ ꝑitia ꝑ inſtructionẽ acq̄rit̃ ⁊ dic̃ Laud. ꝙ hoc fit q2 aīa ẽ tã̄q3 tabula raſa ĩ q̄ nihil ẽ depictũ ſm phm. ad hoc ḡ vt ſit erudita reqrit̃ inſtructio: iõ ſaluator fuit ꝑus audiẽs ⁊ iterrogãs ĩ medio doctoꝝ ⁊ poſtea p̄dicar̃ cepit: ſic ẽt q dz p̄dicar̃ ꝑuſ dz accipe p̄dicãdi officiũ. xxxvij. di. §. ecce. ⁊ alibi dr̃ ꝙ ꝑlectiõis exercitiũ r̃ꝑit̃ ſcie margarita. ḋ renũ. pꝰ trãſla. ex his arguit Lau. ꝯ illos q credũt q̄dã capitoſitate ꝑ ſe plus addiſcẽ q̄3 ſi a lectoribꝰ docerẽt̃ qḋ ẽ vanũ cũ ſenſus auditꝰ aptior ſit ad ꝑcipiẽdũ ⁊ mẽorie tradẽdũ qḋ v̄bali voce tradit̃ ĩ ſcriptis vel ſine q̄3 viſus vel aliꝰ ſẽſus. xliij. di. ſit rector. ⁊ dic̃ Gẽ ze. ꝙ reqrit̃ inſtructio ꝓueniẽs a voce mgr̃i: q2 ꝑmo ẽ tp̄s tacẽdi: poſtea loq̄ndi. Eccle. iij. ⁊ v̄itas ꝑus tacẽdo adiſcit̃ a mgr̃o: ⁊ poſtea docet̃. xxxvj. di. §. ecce. v̄. huic ẽt Salomoni. ⁊ no. ꝯ eos q putãt diſcere ſine doctore iuehit Hiero. ad ruſticũ dicẽs: nõ igrediaris abſq3 doctore viã quã nũq̄3 igreſſus es. xvj. q. j. ſi c̄ḻicatꝰ. Nono nõ ꝙ ĩ romana curia dz eſſe ſtudiũ linguaꝝ de q̄bꝰ h̄. ⁊ in ea ẽt dz fieri ſtudiũ iuris diuini ⁊ ſtudẽtes ibi gaudeãt ꝑuilio ſtudij generalis. de ꝑuil. c. ij. li. vj. ⁊ de hoc ibi. ⁊. e. ti. ſuꝑ ſpecula.

Decio nõ ꝙ romana curia põt ẽẽ in diuerſis locꝭ. ⁊ dz ibi ẽẽ vbi reſidet papa. pro hoc lr̃a ibi: curiã reſidere. ⁊ ḋ hoc ĩ gl. in v̄. reſidere. Undecio nõ ꝙ ad pape ſollicitudinẽ ꝑtinet cathedras ⁊ ſtudiũ erigere qḋ maxie ꝓcedit reſpectu ſtudioꝝ imediate vtiliũ fidei. vt h̄. Duodecima nõ de q̄tuor ſtudijs h̄ exꝓ̄ſſis ⁊ de pariſiẽſi ⁊ oxoniẽſi ⁊ ſalamãtino ⁊ de alijs q̃uo icepũt. dico. ſ̄. q. v. de bonoñ. aũt dic vt ĩ gl. dz. ⁊ idẽ Pau. ꝙ q̄3 aũt hic exprimant̃ ſolũ q̄tuor ſtudia. ſũt tñ ⁊ alia ſtudia gnã̈lia vt paduanũ. qḋ dixi. s̃. de ſepul. cle. dudũ. v̄. ab oli3. q. xij. Tertiodecimo nõ ibi: ſufficiẽtẽ. ꝙ ĩ doctore ſufficit ſcia ſufficiens non eminẽs ⁊ q̄ dicat̃ eminẽs: ⁊ q̄ ſufficiẽs. no. ḋ elec. cũ ĩ cũctꝭ de hoc ĩ gl. nõ dicit. dz aũt doctor h̄ře ſufficiẽtẽ ſciam. nam ſi ẽ ideota impitus matheſeos riſui patebit. xxxvij. di. q de mẽſa. Quartodecimo nõ de tribus linguis ebraica arabica ⁊ caldea vtilibꝰ ad ſciẽdũ fauore fidei ⁊ q̄re omiſit de greca dic vt in gl. in originali. ⁊ dicit Step. ꝙ greci ſciſmatici ſũt. ⁊ impator Cõſtãtino. dãnatus fuit vt fautor ſciſmaticorũ. i. grecorũ in extrauag. Clem̃. v. ad certitudinẽ. Et dicit Pau. ꝙ ligue ſũt. lxx. xvj. diſt. ſeptuaginta. Lap. dicit ꝙ lingue ſacre tres ſũt: ebraica greca ⁊ latina q̄ totũ orbẽ diuidũt. dic̃ ẽt ꝙ vna fuit ligua oĩum nationũ. ſ. ebraica ⁊ qḋ credit̃ ꝓbabilit̃ ꝙ ĩ p̄ria erit vna tñ ligua. in multꝭ ãt liguis varietas ẽ ⁊ vbi varietas ibi diſſenſus. ⁊ q2 gl. facit dr̃iam iter loq̄lã lr̃alẽ ⁊ vulgarẽ. q̄ lr̃alis h̄etur ꝑ grãmaticã: iõ de ipſa ⁊ alijs ſciẽtijs dant̃ v̄ſus de grãmatica. Quicq̄d agãt artes ego ſeptẽ p̄dico ꝑtes. Dialetica. Me ſine doctores fruſtra coluere ſorores. Rhetorica. Eſt mihi dicẽdi rõ cũ flore loq̄uẽdi. Muſica. Inuenere locũ ꝑ me modulamia vocũ. Geometria. Rerũ mẽſuras ⁊ earꝫ ſigno figuras. Ariſmetrica. Explico ꝑ nũerũ q̄ ſit ꝓportio rerũ. Aſtrologia. Aſtra viaſq3 poli ⁊ varias mihi vẽdico ſoli. Quĩtodecio nõ ibi: duo ꝙ ad eandẽ ſedẽ debẽt plẽs deputari. ⁊ dicit Paul. ex hoc colligi ꝙ ĩ ſtudijs dz vitari ſolicitudo doctoꝝ vt ſi vnꝰ cadat ſit alt̃ q ſubleuet. de ſta. reg. c. ij. ĩ ꝑn. ⁊ ne ſuꝑbia vel negligẽtia vnius ĩpediat̃ recta doctrina ⁊ ꝑfectꝰ ſcholariũ. Sextodecio nõ de libris alienarũ liguarũ trãſferẽdis ĩ liguã latinã. ⁊ dicit Lau. ꝙ lʒ a cibarij ⁊ inimicorũ fidei h̄eamꝰ abſtiere: nõ tñ ab eorũ libris. xxxvij. di. turbat. ⁊. c. q̄ ḋ mẽſa. Aug. de doctri. xp̄iana. ſi philoſopho. aliq̄ forte v̄a ⁊ fidei nr̃e accõmẽdata dixerit ab eis tã̄q3 ab iiuſtis poſſeſſoribꝰ in vſum nr̃m vẽdicãdi ſũt. facit qḋ legit̃. xxxvij. diſt. ſi q̃s mihi. Decioſeptio nõ ꝙ ad ſciam reqrunt̃ libri ⁊ dicit Lau. q2 parũ valꝫ c̄ḻicus. i. ſcholarꝭ abſq3 libris: ⁊ multominus doctor: v̄ſus. Haurit aquã cribris c̄ḻicus abſq3 libris: dic quo ad ſcholarẽ ꝙ expedit vt paucis libris vacet vt poſſit cõmẽdare mẽorie ea q̄ ſũt oportuna: vt in iure qḋ in textibꝰ ⁊ gloſis h̄eat cõgruẽtẽ mẽoriã ſine q̄ fruſtra laborat q̃s ad ſubtilitates q̄s nõ põt iure ꝓbare. doctor ãt eget mľtis libris ⁊ ſi fieri poſſet oĩum q ſcripſerũt vt ex multꝭ poſſit elicere v̄iora vel vltra ꝯſcripta aliq̄d ꝑ ſe excogitare. de hoc an expediat h̄ře multos libros ꝑ Old. ĩ ꝯſi. clxxxv. vbi adducit auẽtates ꝓ ⁊ ꝯ. Deciooctauo nõ ibi fructu. de fructu q ſꝑat̃ ex doctrina taliũ liguarũ: ⁊ ẽ fructꝰ vt eruditi in illis multos lucrifaciãt ad fidẽ. s̃. ea. cle. ⁊. eo. ti. ſuper ſpec. xxxviij. di. ſicut. Quero ĩ eo qḋ dixi. s̃. in. ij. nõ bili. de gr̃a coopãte ad q̄d ꝓdeſt hec gr̃a? glo: gr̃a. ſoluit ꝙ per eã cognoſcit̃ q̄d ſit agẽdũ: q̄d vitãdũ ⁊ ꝑ eã adiuuamur ad faciẽdũ. Et diſtinguit gl. duplicem gr̃am oꝑantẽ ⁊ cooperãtẽ referẽs quoſdã dicere ꝙ vna ⁊ eadẽ ẽ operãs ⁊ cooperãs dicẽs: ꝙ huic altricatiõi an ſit vna gr̃a an plẽs: ẽ ſilis altercatio legiſtarũ: an ſit vna poſſeſſio an due: ⁊ ex hoc no. ſingularit̃ ꝙ illa altercatio non ẽ neceſſaria. qḋ dixi de reſti. ſpo. oli3. j. Idẽ dicit hec glo. de alia altercatiõe an ſit vnũ intereſſe an triplex? ⁊ dic vt dixi de ſen. ex. ſacro. q. xxxv. ⁊ ḋ hac duplici gr̃a h̄etur. ij. ſũmarũ. di. xxvj. ⁊ de hoc ẽt. ſ̄. q. ij. iij. ⁊. iiij. ⁊ dicit Lau. ꝙ gr̃a cooperãs iõ dr̃: q2 ſumꝰ dei adiutores ſm apoſto. per ipſã ãt gr̃ã aperit̃ itelligẽtia mãdatorũ vt ſciamꝰ dcũ cẽ ⁊ q̄d appetere ⁊ q̄d vitare debeamꝰ ⁊ hoc ẽ idẽ dicere cũ glo. Ex hoc dicit Lau. ꝙ aduertãt ſcholaſtici q ⁊ q̃uis ſciam approbatã trãſeũt ⁊ die noctuq3 torq̄nt̃: nã inuanũ laborãt niſi dei gr̃am ſecũ h̄eant coadiutricẽ. vñ Sapi. j. In maliuolã aĩã nõ itrabit ſapia. ⁊ in pſal. Iuſticia ⁊ iudiciũ p̄ꝑatio ſedis tue. q̄ſi diceret: o diuina gr̃a p̄paratio ſedis ſue. ſ. aĩe fidelis q̄ aĩa eſt ſedes ⁊ receptaculũ diuie gr̃e niſi ꝑ eã deficiat hec p̄ꝑatio fit per iudiciũ q̄ ipſe peccator ſe excuſat corã cõfeſſore ⁊ ꝑ iuſticiã quã recipit a cõfeſſore cõdignã pñiam imponere. cõſuluit ḡ Lau. veniẽti ad ſtudiũ ꝙ bñ ⁊ diligẽter p̄paret aĩam ſuã cõfitẽdo peccata ſua integre ⁊ ſatiſfaciẽdo ꝓ cõmiſſis vt ſic ſp̃uſſci gr̃a oẽm bñs virtutẽ: oẽm bñs ſciam inueniat receptaculũ mundũ ⁊ cõtribuat ei plenã ⁊ ꝑfectã ſciam. nã q̄d alibi q̄rit̃ hoc ꝑfecte iuenit̃. xxxvij. di. §. ſed ꝯ. in fi. Caueat ẽt a ſingulis peccatis: q2 deliquẽs ĩ vno ⁊c̃. regula deſleat. de reg. iur. in antiquis. ⁊ ꝑ vnũ peccatũ gr̃a tota euacuat̃. xxxij. q. j. cũ renũciat̃ totũ hoiem nõ dimidiũ ſaluat deus. verſus. Larga dei pietaſ donũ nõ dimidiabit. Aut nihil aut totũ te lachrymãte dabit. dicit ãt Lau. ꝙ ſpãlit̃ caueat ſtudẽs a vẽtre in quo vicio facile cõſueuerũt ſtudioſi deturpari nã ꝑ tale viciũ rõ ⁊ intellectus q̄ aſcẽſum appetũt tã̄q̄ ſuperiores partes mẽtis ꝑ ſenſualitatẽ q̄ ĩferior ẽ ꝑs attrahunt̃ ⁊ cõfũdunt̃. xxxvij. di. tribuat. de ſa. vnc. c. vno. v̄. ĩ pectore. ſil'e in caule cuiꝰ ſpica ꝑ quã emittit ſemẽ ſi ꝑmittit̃ luxuriari cito accreſcit ſic ⁊ in ſcholari q ſi riuulũ. i. ingeniũ permittit defluere v̄tus ſuperne rõnis ⁊ itellectꝰ ĩpediunt̃. imo ẽt ꝑ tale viciũ freq̄nter accedit ĩfirmitas ſm Lau. Ego ãt h̄ui auditorẽ q notorie obijt ex hoc. ad hoc ãt cauẽdũ ſũmũ remediũ ẽ abſtinẽtia ⁊ ſtudiũ ꝑtinax. vñ de abſtinẽtia Terẽ. abſq3 cerere ⁊ libro friget venꝰ. q̄ ad id aũt qḋ dixi de gr̃a dic plenꝰ ĩ duabꝰ ſe. q. Scḋo q̄ro q̄d ẽ gr̃a? ſo. Lau. ꝙ ẽ ſp̃ualis ĩfluentia participẽ faciẽs eterne beatitudinis rõnalẽ creaturã. de cõſe. di. iiij. eccl'ie charitas. xxiiij. q. j. §. ſi autẽ. de ſum. trini. c. j. Tertio quero quot ſũt ſpẽs gr̃e? vr̃ ꝙ due tñ vt dixi. s̃. q. j. Lau. dicit ꝙ tres. nã q̄dã ẽ gr̃a gnã̈liſſima ſine q̄ nihil agere poſſimus nec in ẽẽ noſtro ſubſiſtere. Secũda eſt gr̃a gratis data q̄ excitat arbitriũ nr̃m bonũ ⁊ ad ſuſcipiẽdũ donum ſp̃uſſci. de conſe. diſtic. iiij. placuit. vlti. Tertia eſt gratia gratũ faciẽs q̄ ẽ ip̄m donũ ſp̃uſſci. j. q. j. multe. ḋ conſe. di. iiij. quomodo. ⁊ has tres recipit Pau. vnde dicit gratia gratum facien

dei id qđ ſum.i.eē meū ab ea ē grã.ſ.gnālíſſima:⁊ grã dei i me vacua nō fuit.i.grã grat̃ data excitat me ad bonū:⁊ grã ei⁹ ſp̃ i me manet.i.donū ſpūs ſci gratum me faciens. Lau.diuidit alr̃ grãm.dicit.n.ꝙ hibilitas ſiue ꝑparatio ad grã ē triplex.ſ.efficiēs mālis ⁊ formalis.ꝑma ē a deo.ſe cūda ē grã grat̃ data.tertia a nobis. Et ſm eū grã dr̃ tri plex.Primo gnālr̄ ⁊ ſic ē adiutoriū diuine creature gra tis impēſu3.Scđo dr̃ ſpālit̃ ⁊ talis grã dr̃ grat̃ data:.ſ. bonū quo hō ſe ꝑparat ad ſuſcipiēdū ſpūſſci donū. Ter tio dr̃.ꝑprie donū datū diuinit⁹ ad merēdū qđ qdē donu3 grã gratū faciēs appellaꝛ ſm eu3.⁊ in hoc vltimo ꝯuenit Lap.cū Lau.⁊ idē Lap.ēt ꝓſeqtur qđ dixi de Pau.⁊ g̃ tia dei ſum ⁊c̄.j.ad Corinth.xv.dicit Lap.ēt ꝙ ꝑma grã dr̃ g̃tis dans vt ē deus.Dicit ēt ꝙ triplex ē ꝑfectio.Pri ma ē gratie ⁊ cauſat eē gratuitū.Scđa ē virtutis ⁊ cauſat bonū actū. Tertia ē oper̃ virtutis ⁊ cauſat meritū.ꝑma facit aiam.ſcđa aie potētiā.tertia ipſos actus:⁊ hec l3 ſint per plura v̄ba dicta ad ampliorē declarationē tñ in effe ctu cōtineꝛ in gl.ꝑ quā. Quarto q̃ro qđ requiriꝛ ad ha bēdū tertiā grãm q̃ dicitur gratū faciēs.de q̃.ſ̃.q.pri. Sol. Lau.ꝙ multa.ꝑmo deus efficiēs.ſcđo g̃tia grat̃ data.ter tio arbitriū liberū ſe humiliās ad hoc ⁊ his ꝑcedētibus ſtatim īfundiꝛ donū ſpūs ſci in hoiem.in q̃ aūt differat g̃ tia a v̄tutibus remittit Lau.ad no.ꝑ ſe.de ſū.tri.cle.vna. ad fi.vbi dixi in v̄.verū.j.q.⁊ colligiꝛ ex eo qđ dixi.ſ̃.px. q.fi. Quīto q̃ro in eo qđ dixi.ſ̃.in.xij.nōbili de ſtudio pariſiēſi qñ icepit ⁊ qñ? Itē de oxoniēſi.Itē de ſalamāti no.Itē de Italia qñ icepit hr̄e ſtudiū?So.Step.q̃ ad ſtu diū pariſiēſe dicit q̃ icepit florere regēte Karolo magno. dic̄ ēt ꝙ Alquin⁹ trāſtulit de Roma pariſius dicit inſup ꝙ fuerūt quattuor fūdatores illi⁹ ſtudij Rabanus Alg̃ nus Claudius ⁊ Neſtorus.Nā legiꝛ ꝙ caput aureū ſta tue de q̃ Danie.ij.ꝑ Karolū magnū exercuit de⁹ i ſcot̃ q cū frāci r̄gnarēt ⁊ ſtudia lr̄a₊ nō haberēt ⁊ eēnt i obliuiōe ⁊ cultus dei periret ꝯtigit duos ſcotos monachos ō iber nia cū mercatorib⁹ britannib⁹ venire ad litt⁹ gallicū i ſa cris ⁊ ſecularib⁹ lr̄is eruditos q cū nihil venale oñderēt ad turbas veniētes cā canēdi clamabāt ſiqs eēt auid⁹ ſa piētie veniet ad nos ⁊ accipiet eā:nā apud nos nō ē vena lis ⁊ alijs putātib⁹ illos eē iſanos vēit ad aures reg̃ vo catiq3 ſr̄ ad eū ⁊ cū iterrogarenꝛ an hērent ſapia3 dixerūt ꝙ ſic ⁊ ſe patos eā dare petētib⁹ i noie dn̄i q̃ q̃rēt qđ ꝑ ea vellēt r̄ñderūt tria.ſ.bona loca ⁊ aias igenioſas ⁊ alimta tūc rex gaudēs cū iret ad bellū vnū noie clemētē dimiſit pariſi⁹ ⁊ nobiles pueros ei cōmēdauit ⁊ victualia ei mi niſtrari ꝑcipit ⁊ loca optia ꝯceſſit.aliū ſecū i Italiā duxit cui mōaſteriū i papia ſci Aug.delegauit vt q vellēt addi ſcere ad eū accederēt ⁊ hoc audito ꝙ rex g̃tanꝛ ſapiētes ⁊ religioſos admitteret vēit Algn⁹ ad eū i oib⁹ ſcripturis exercitat⁹ quē vſq3 ad finē ſecū retinuit niſi cū ibat ad bel la ⁊ dedit ei abbatia3 ſci Martini vt ibi qñ rex eēt abñs geſceret ⁊ ad ſe ꝯfluētes iſtrueret ⁊ ſic frāci eq̃ti ſr̄ romāis ⁊ atheniēſib⁹ q̃ ad glia3 ſtudio₊ i liberalib⁹ artib⁹ ⁊ de ci uitate pariſiēſi ſcribit Boe.de diſci.ſcho.i ciuitate Julij quā alr̄ pariſi⁹ noiaꝛ mltas artes mēdicare ꝓſpexim⁹.⁊ vt ait expoſitor Juli⁹ ceſar āpliauit pariſi⁹.nō āt fūdauit Erat.n.tūc q̃dā caſtrū yſios ⁊ nūc dicitur meldinū ⁊ eſt i medio ſe cane ⁊ deīn ſcā āpliatōe dcā ē pariſi⁹.De ſtudio āt oxoniēſi Step.refert Alexādrū i libro de nā rerū dice re q iuxta vaticinia merlini vigēt ſtudia in anglia tpe ſuo ad ptes i bernie trāſitura.De Italia vo dicit Steph.ꝙ a Pictagora icipit hēre ſtudiū ph̄ie.alij āt dn̄t alio mō nec vlla ē certa hiſtoria quā videri ex q̃ poſſit hēri ꝑncipiu3: nā ſp i Italia floruerūt ſtudia l3 eo tpe q̃ rome viguit ipiū ſtudia marie floruerūt.ꝯſtat eni i oratoria ⁊ i poetica plr̄es fuiſſe tpe Octauiani quā ꝑ lōga tp̄a ſil̄ poſtea.De ſtudio

āt ſalamātino nō dicūt ſcribētes qñ icipit.Itē q̃ ad ea q̃ di cit Step.de ſtudio pariēſi ⁊ oxoniēſi pōt ēt alr̄ fuiſſe q2 ñ allegat verā hiſtoriā ⁊ nō ē vis i his.nā ſufficit ad hoc vt ſtudiū cēſeaꝛ gnāle ꝙ ſic ſit hitū a tpe ō cui⁹ ꝯ̃rio nō ſit me moria:vt no.glo.ſing.de ſepul.cle.dudū.ver.in ſtudijs.i v̄.gnālib⁹.⁊ vt ibi dixi ſic ē de ſtudio paduāo:q2 nō ē me moria qñ icepit:habuit tñ poſtea ꝓuilia ⁊ aplica ꝑiuilia. Sexto q̃ro an his q̄ ē i ſtudio ad diſcendū has linguas gaudebit ꝓuilio ꝑcipiēdi fruct⁹ bñficio₊ i abñtia:ſo.Jo. de lig.referēs Mat.h tāgere qđ tñ in Mat.nō iueni.Jo. de lig.videꝛ velle ꝙ gaudebit ſic is q ſtudet i theologia. c.ti.c.fi.qđ nō videꝛ ꝑcedere cū ꝑuilegiū nō d3 extēdi.ō priui.ſane.regula priuilegiū.li.vj.niſi forte ſtuderet i his liguis vt pleni⁹ ſciat theologiā.ꝯſtat eni ꝙ ligua ebraica valde maxie ꝓfert ꝑ notitia veter̃ ⁊ noui teſti. Septi mo q̃ro eo cāu q̃ ſcholar̃ ē in ſtudio:⁊ h3 vicariū q fuit i bñficio an ipſe teneꝛ offiñ dicere?So.Mat.referēdo qđ nō.Pe.⁊ Ab.de cele.miſ.c.j.vbi tenēt ꝙ nō q2 ibi dicit ꝙ aut a ſacerdote aut a ſcholarib⁹ offiñ ꝯpleaꝛ Archi.ꝯ̃ q2 ibi loqtur qñ offiñ erat iniciatū a ſacerdote ⁊ vocatus ꝑpꝛ aliquā neceſſitatē eūdi ad ifirmū vel pniam dādi vel baptizādi nō potuit ꝑficere:q2 tūc pficiēt ſcholares al̃s te neꝛ ꝑ ſe.de cle.nō reſi.q2 nōnulli.⁊ hoc vltimū verius.⁊ qđ dicit i.c.ꝓſdiꝛ.loqꝛ de ꝑfectiōe officij publice faciēda q̃ nō pōt fieri ab abñte:ſ3 fiet a ſcholaribus.i.c̄ricis ecclie ipſe tñ ſacerdos ſepati3 dicet offiñ quod reſtat vt ibi i.v. nōbili dixi ⁊ ſi ex̃ns in ſtudio teneꝛ dicere offiñ.⁊ idē dixi de cele.miſ.cle.j.in prin.q.vj.

Uer. Quibus.

Nō ꝙ papa volens diſpōere de ꝓuiſio ne faciēda mg̃ris de qb⁹ h̄ icipit a ſede aplica ⁊ hoc q2 d3 i ſe oñdere q̃lr̄ alij facē debeāt.de elec.cū i cūct̃.i pri. Se cūdo nō dr̃ia3 iter caplm̄ ⁊ ꝯuētū q2 ponūꝛ h̄ tāq̃ diuerſa. de hoc ꝑ Arch.de elec.q2 ſepe.li.vj.vbi dic̄ ꝙ caplm̄ dr̄ ſeculariū ꝯuētus religioſoꝛu3 dic ꝙ ſepe ſumūꝛ ꝓmiſcue. Tertio nō ꝙ iſt̃ mg̃ris ꝓuideri d3 de ſtipēdijs cōpetē tib⁹ ⁊ i ſūptib⁹.⁊ dicit Gē.ꝙ ꝯpetētia ſtipēdia erūt q2 nō aſſignabūꝛ q̃ mīora pūt.ff.de admi.tu.cū plr̄es.§.cū tutor de dona.acq̃li⁹.vbi pupill⁹ educari debeat.q filiū ⁊ aſſi gnabūꝛ iuxta facūdiā ⁊ ſciam.ar.ff.de va.ex̄or.cog.l.j.in §.i honorarijs ⁊ i eo qđ h̄ ꝓuideꝛ iſt̃ nō tm̄mō ſūptib⁹:ſ3 ēt de ſtipēdijs.dicit Gē.hoc iō fieri:q2 ſpe ꝑmio₊ ⁊ ſtat⁹ honorificētia ſr̄ tales ad talia iuitādi.ar.C.de aſſeſ.l.j.vt facili⁹ alios inſtruat.ar.C.de ꝓfeſ.⁊ medi.medicos.in fi. li.x. Quarto nō ꝙ ſalariū debeꝛ doctorib⁹ nō a ſcho larib⁹:ſ3 a plat̃ vt h̄.de q̃.j.cle.ſe.⁊ hoc de plat̃ ꝑcedit i cāu iſto al̃s ſec⁹. Quīto nōi v̄bo volum⁹.q̄ i papa ſuf ficit p rōne volūtas:q2 ꝑ lege ꝓuāda ē.ff.de conſti.pri.l.j. qđ dixi.ſ̃.de imu.eccle.cle.vna.in.viij.nōbili. Sexto nō ibi iponēdo iuxta facultates cōtributio facienda eſt in onerib⁹.de hoc i gl.pe.⁊ ꝑ hoc de cēſi.cū iſtātia.ff.de mu. ⁊ ho.reſcripto.§.vlt.C.de imu.nemi.ꝯced.ꝑ viciniā.li.x. de his q̃ fi.a ma.p.ca.c.fi.ſ̃.de cēſi.cle.ij.ver.ſunt etiam. Q p.q̃h volūtas pape ⁊ eius diſpō ſint fruſtratorie: q2 nullibi obſ̄uaꝛ qđ h̄ diſpōitur ⁊ ſic videꝛ h̄ diſpō eē lu dibrio ꝯ̃ id de elec.cū miſſa.li.vj.So.gl.hec volūtas dic̄ ꝙ hoc accidit:q2 nō fuit de executore ꝓuiſu3.⁊ ob hoc di cit Pau.ꝙ expediebat aliquē executorē ō putari ad obſ̄ uātiā ei⁹.al̃s parū ē iura cōdere.ff.de ori.iur.l.ij.§.p⁹ ori ginē.de elec.vbi piculū.§.ꝑterea.de ſta.reg.c.vno.§.vt qñ.li.vj.fertur tñ ſm eū ꝙ ſ̄uatur i curia q̄ potuit eē tpe ſuo hodie ſec⁹ ꝓſuppoſito āt ꝙ ſ̄uareꝛ i curia iferꝛ Pau. ex h̄ ꝙ papa ñ approbat deſuetudinē.i.nō obſ̄uātiā hui⁹ cle.q2 debem⁹ eū i fact̃ imitari.de re iudi.i cāis.xij.di.c.j. ⁊.ij.C.de pua.edi.cū dubitaꝛ.iſtiꝛ.de ſatiſda.§.vl.i fi.dic̄ ēt ꝙ hec obſ̄uātia nō cōtingit:q2 i frācia hyſpania anglia

⁊ Italia nõ eſt vn⁹ plat⁹ oium: ſed i ꝗlibet loco ꝓdictoꝝ ſi plures quoꝝ vn⁹ alteri nõ ſubeſt. Laud. dicit ꝙ iõ hec ꝯſtõ male obſuatur ꝗꝛ ꝑ ipaz burſe platoꝝ euacuarẽtur ⁊ eadẽ rõne dicit male obſuari. de ſta. reg. c. piculoſo. li. vj. ⁊ c. felicis. de cẽſi. e. t. c. cũ ſi. ꝗ burſalia ſũt optime mẽorie cõmẽdant. ar. xlij. di. oẽs. in pri. Ad ꝯriũ ḡ dic ꝙ volũtas pape dʒ obſuari ⁊ poſſet roman⁹ põtifex ꝯ nõ obſuãtes ꝓcedere: tñ ꝑ lõgã deſuetudinẽ plati nõ ſeruãtes nõ peccãt ꝓcipue ꝗꝛ hãc obſuãtiã papa ſcit ⁊ tollerat: õbuit ḡ dari executoꝛ vt ꝑdixi vl' ſpãl' pẽa iponi ꝯ nõ obſuãtes.

Quero ꝑſuppoſito ꝙ hec ꝯſtõ ſuaref an ſimplices bñficiati tenerenf ad ꝯtributionẽ: gl. i ver. rectores. dicit ꝙ nõ. ⁊ idẽ Pau. ⁊ Hẽ. nã ſi voluiſſet eos ꝯphẽdere vbi dicit rectores dixiſſet bñficiatos. ſ. de deci. cle. ſi bñficioꝝ.

Scḋo ꝗro ꝑ ꝗs debẽt iſti mgr̃i eligi? So. Pan. dicens ſatꝫ videri ꝙ pillos q hñt ꝓuidẽ de ſtipẽdijs. ar. e. ti. c. j. ⁊ vlt. ð iurepa. nobis. refert alios dicẽ ꝙ eligenf ꝑ eos q eligũt alios mgros i eodẽ ſtudio ne vna ⁊ eadẽ res cẽſeatur diuerſo iure. ð deci. cũ i tua. ipe ãt Pau. dicit ꝙ vtile fuiſſet de electoꝛe ꝓuidẽ ſibi: nõ tñ vr̃ ꝙ electiõ taliũ ſpectat ad eos ad ꝗs ſpectat alioꝝ electio ſi hñt eligere ð cõſuetudie vel pacto: ꝗꝛ talia nõ trahũtur ad nõ extãtia tpe pacti vel ſtatuti. ar. de reſcri. cle. lr̃as. ⁊ qð ibi ipe Pau. no. ⁊ de hoc ibi dixi maxie i. vj. ꝯrio. Itẽ nec ꝑſcriptio ĩcludit nõ ꝑſcripta ſicẽ nec iterruptio tollit effectũ ei⁹ niſi i qb⁹ fcã ẽ. ð reſcri. auditꝫ. idẽ dic ſi hñt eligẽ ex ꝓuilio: ꝗꝛ i ꝓiudiciũ tertij nõ extẽditur ad nõ expſſa. dic ḡ ꝙ eligẽtur vt prio dixi ꝑ eos q hñt ꝓuidẽ de ſalarijs. ar. e. ti. c. pe. ỽ. verũ. ſic ꝑronus eligit i bñficio qð iſtituit. dʒ. n. ſpectare ꝯmodũ ei q on⁹ ſubit ff. de re. iur. bʒ nãz. regula q ſẽtit. li. vj. Sic ẽt aduocati eligũtur a repu. ꝗ ſalariũ recipiũt ⁊ reprobãtur. ff. de exc. tu. ſed ⁊ reprobari. i pri. de mu. ⁊ one. vt gradati. §. reprobari. ꝗ ãt hẽant ſalariũ de publico pʒ ff. de poſt. ꝓuidẽdũ. de aduo. di. iu. l. fori. i qb⁹ no. ꝙ aduocati eligũtur a repu. deiñ arguit Pau. ꝙ auditores hẽant eligẽ. ar. ff. de decre. ab ordi. fac. l. j. dicit ꝙ id qð dcm̃ eſt de priuilio dʒ itelligi niſi gñalr̃ doctoꝝ electio eẽt alicui i loco ꝯceſſa. de priui. qð circa. Pe. ð anch. dic ꝙ ſi ꝗ ẽ ꝯſuetudo i electiõe illi ſtabitur: al's fiet electio ꝑ cũ q regit ciuitatẽ: ꝗꝛ hoc ad ordiatũ ciuitatꝫ dr̃ ꝑtinere. ff. de leg. j. ciuitatib⁹. fac. ff. de ꝓdi. ⁊ demõ. mũicipib⁹. dic tñ ꝙ ſi eẽt rectoꝛ laic⁹ nõ poſſet cogẽ platos ad ſoluẽduz. dic ꝙ rectoꝛ ciuitatꝫ laic⁹ de hac electõe nõ hʒ ſe itromittẽ: ꝗꝛ cũ depẽdeat ab hac canonica iſtõne poti⁹ dʒ hoc ſpectare ad epꝫ loci ad quẽ ꝑtinet facẽ canões i loco ſuarc. de of. oꝛ. c. j. ⁊ ſic puto ꝙ i cãu iſto eps boñ. ⁊ pariſiẽſ ⁊ ſic ð alijs q ꝑſũt locꝭ de qb⁹ ħ hẽbũt eligẽ ſinguli ſuis locꝭ. ħ eni mod⁹ erit expeditoꝛ: ꝗꝛ ſi oẽs plati ꝯtribuẽtes hr̃ent ad electionẽ cõuẽire. ⁊ ꝑ hoc qð no. j. cle. pr. i glo. ſi. nec ob. pall'. c. pe. §. verũ. e. ti. vbi mgr̃ ſtatuitur a plato illi⁹ eccle q hʒ ꝓuidẽ i ſũptib⁹. ſic. n. ibi exprimitur. ħ ãt electio fieret ꝑ oẽs platos ꝯtribuẽtes: nõ ꝑ ſolũ epm loci vbi ẽ ſtudiũ viderenf plati ſe ipedire de regimie ſpectãte ad aliũ epʒ qð nõ eſſe dʒ: ꝗꝛ ſi ſua vnicuiqꝫ iuriſditio nõ ſuaf eccl'iaſtic⁹ ordo cõfunditur. xj. q. j. peruenit. de off. ordi. paſtoralis. in prin. ⁊ quod ibi no. in gl. j. in fi.

Um ſit. Sũpta ẽ ex his ꝗ le. ⁊ no xxxvij. diſt. vino. cum ſi. Lau. dicit ꝙ facit valde a lõge. No. prĩcipiũ ꝙ nimis abſurdũ ẽ vt ꝗs cũ vanitate vel impitia aſcẽdat ad honoꝛẽ peritie lr̃aꝝ: ꝑ hoc ꝗꝛ aſcenſus dʒ eẽ ꝑ gradũ ṽtutũ nõ vicioꝝ. de pe. di. ij. dũ ſanctã. in fi. Scḋo no. ꝙ abſurditas ẽ vitãda. de elec. i geneſi. de iudicu. quẽadmoꝫ. de priui. ex oꝛe. de iude. cũ ſit. Tertio no. ꝙ vanitas iprobatur ꝯcoꝛ. de pur. ca. iter. ⁊ eccle. j. vanitas vanitatũ ⁊ oĩa vanitas. ⁊ ibi ſeqr̃: cognoui ꝙ i his laboꝛ ẽ ⁊ afflictio ſpũs ⁊ i multa ſapia mlr̃a idignatio: ⁊ q adit ſciam adit laborẽ. dicit ãt Lau. ꝙ cito põt videri an ꝗs ꝑ vanitatẽ ⁊ iperitiã ꝑuenerit ad doctoratũ: ꝗꝛ defect⁹ ſcie ꝯputaf iter defect⁹ notorios. de elec. ſi forte. li. vj. ⁊ ꝯ vanos ⁊ ſupbos ſcholaſticos ẽ. xxxviij. di. ſedulo. xlvj. di. hʒ hoc. Quarto no. ꝙ ipiti nõ ſũt ꝑficiẽdi: al's iperitus matheſeos riſui patebit. xxxvij. di. q de mẽſa. ⁊ dicit Mat. ꝙ ſicut ipiti nõ ſũt ꝑficiẽdi ſic ẽt eꝫ idoneis nõ dʒ iterdici lr̃ia legẽdi. ſ. e. c. j. ⁊ c. ꝓhibeas. Quito no. ibi turbatõe. ꝙ legiſlatoꝛ turbatur cũ iiuria puerũtur. ð ce. miſ. cle. j. i pri. Sexto no. ibi abuſũ. ꝙ pra⁹ mos dĩ abuſus ⁊ ſic ſonat i malũ ⁊ nõ excuſat: ẽt ſi ſit lõgũ tp's. vſus. Tp's lõgeuũ nõ te excuſet i euũ. Cũ male ſit vſus ꝗꝛ ñ ꝑſcribit abuſus. ꝑ hoc. de ꝯſue. c. ſi. de ꝑſcri. c. vl. Septio no. ibi i ꝗuis ſcia. ꝙ ꝗlibꝫ ſcia ꝑmittitur. dic tñ Lau. ꝙ dʒ itelligi de ſcia licita al's eni nõ merẽf dici ſcia ꝗ ad hoc vt ꝗs poſſit i ea ꝓmoueri cũ nedũ docere imo ⁊ diſcere ſit iterdcm̃. C. de maleſi. l. iij. ⁊ l. culpa. xxvj. q. j. c. j. ⁊ q. ij. ꝗſi ꝑ totũ.

Octauo nõ ibi doctorat⁹ vel magiſterij. de oĩa iter ħ duo ṽba ꝙ tñ dic vt i gl. i ṽ. doctorat⁹. ꝗꝫ no. ⁊ i ea ibi vocãt mgros. ꝑ hoc i pe. ffoꝝ. §. his igr̃. ⁊ qð ibi no. ⁊. ff. ð arbi. ꝗlẽ. §. dicẽ. ⁊ oẽs qbus aliꝗ cura ꝯmittif pñt dici mgr̃i ff. de ṽ. ſi. qbus. Nono nõ ibi pricipia. ꝙ ꝗñqꝫ ꝯuentus dr̃ ꝓcipiũ. hoc vlt gl. i hoc ṽbo. ⁊ ſic dr̃ ꝙ vocãt theologi vltra mõtes ſuos ꝯuẽtus iceptiões vl' initia. Decio nõ ꝙ ꝓhibetur exceſſus expẽſaꝝ. de hoc i gl. i ṽ. excedũt.

Undecio no. ex hoc ꝙ ꝗñ ꝑ iura ꝯſulitur ne ꝗs iamẽ cõſumat ſua vl' grauetur onere debitoꝝ. ꝑ hoc lr̃a i ver. vacui. ⁊ i ṽ. aggrauati. ⁊ expõe vacui. vt i gl. vel hʒ Lau. dic vacui ſcia ⁊ pecũia. ⁊ ꝑ hoc lr̃a. ſ. ibi ipitia. hoc tñ dic i idẽ cũ gl. ꝗ ad id ãt qð dicit gl. ꝙ remanẽt vacui prius hitis ⁊ cõſũptꝭ. ⁊ ſile de cẽſi. cũ apl's. ibi lõgi tp'is victũ ⁊c. ⁊ q. iij. iter cetera. ſ. de cẽſi. cle. ad nr̃ꝫ. Duodecio no. ex hoc i eo qð dicit gl. in ṽ. grauati ꝗ ſupplet onere debitoꝝ ꝙ eẽ in debitꝭ ẽ grauamẽ. ⁊ dicit Lau. ꝙ ẽ graue onus ⁊ angis ⁊ ſolicitudo. ar. x. q. ij. hoc ius. qð itellige r̃ſpectu prudẽtiũ. mlr̃i. n. nõ curãt: imo nec recordãtur niſi cũ auferuntur eis pignora vel icarcerãtur ⁊ ꝗle ſit hoc onus ſepe ſuz expꝑtus ꝑpt̃ ſuire ſcholaribus ꝗꝝ nõnulli ꝗñꝫ ſũt imemores nolo dicẽ igrati. ⁊ de grauamie ſcholariũ dicit Pau. ſepe ſe exptũ ꝙ mlr̃i ſcholaſtici finita ſolẽnitate doctoratus vltra vires ꝑrimonij remanẽt debitꝭ obligati. Deciotertio no. ꝙ dʒ ꝓuideri ne aliꝗ retrahãtur a gḋu magiſterij. ꝑ hoc ꝗꝛ itereſt reipu. hr̃e doctos. de elec. cũ ex eo. li. vj. ⁊ dic Lau. ꝙ forſan aliꝗ retrahãtur metu obtractorũ ad iſtar põpei cõſul'. vij. di. fuerũt. ꝑ hoc ꝗꝛ nõ dʒ ſbtrahi oportũitas docẽdi ⁊ ꝑficiẽdi. e. t. c. j. i pri. debẽus. n. dare oportũitatẽ ad bonũ ⁊ ad malũ ſubtrahẽ. xix. q. ij. diffinimus. de ſta. reg. c. vno. li. vj. ff. de pe. hẽ. illõ. Decioꝗrto no. ꝙ tribuẽ doctoratũ nõ cõpetit niſi ill' ad ꝗs hoc ꝑtinet ⁊ itelligit Pau. ꝑtinere rõne ꝑprie dignitatꝭ ⁊ officij vel aliene. vt cũ ꝗs gerit vices alt'ius ad oẽs eni iſtos extẽditur. ff. de ṽ. ſi. ſtillõ. ⁊ dic Hẽ. ꝙ põt ꝑtinẽ ex ꝓuilio vl' ex ꝯſuetudie vl' alio iure. de q ꝑ Hoſ. i ſũ. e. ti. §. ij. Mathe. exẽplificat dicẽs ꝙ boñ. ꝑtinet ad archi. maioꝛ' eccle pariſius ad cãcellariã. dic ꝙ padue ſpectat ad epꝫ: ⁊ ſic i alijs ꝑlibus locꭗ i ꝗ ſtãdũ ẽ priuilio ſi ex priuilio hoc ꝯpetit. de priui. recepimus. ⁊. c. porro. Deciogn̄to no. i ṽ. ꝑcipimus. ꝙ ħ cle. obligat ex ꝑcepto. ⁊ dic Hẽ. ꝙ hoc ṽ. ꝑcipimus. ẽ durũ ṽbũ ꝯ negligẽtes. xiiij. q. j. qð ꝑcipit. iiij di. dẽiqꝫ. remittit ad no. ꝑ ſe. de eta. ⁊ ꝗ. cle. j. ⁊ ibi dixi in. vij. q. Deciosexto no. ð iuramẽto ꝙ ꝑſtãt doctorãdi añꝗ doctorẽt. ð hoc i gl. i ṽ. iuramẽto. ⁊ i hoc nõ lr̃a ibi pri⁹. q vlt ꝙ dʒ iuramẽtũ ꝑmitti doctoratui. ꝑ hoc di. Hẽ. non ſufficẽ ꝙ p⁹ doctoratũ hoc fiat. ð elec. vt circa li. vj. Deciofeptimo no. de dictiõe vltra. ⁊ dicit Laud. ꝙ excludit

maiorẽ ſūmam

maiorē ſniam nō miorē. vt. j. p3. ſiſe de elec. cū ex eo. li. vj. ſecus āt vbi certa quātitas vl' nūer⁹ limitaṫ: q2 tūc eq̄ ex cludiṫ min⁹ ſicut mai⁹. de pbē. de nō. li. vj. Deciooctauo nota quāta ſūma pōt exponi i doctoratu. de hoc i glo. i v̄. argētoꝝ ⁊ dic Ste. ꝙ expēdit de mōeta de q̄ h̄ vel ei⁹ exti matiō i moneta vſuali. ff. de au. ⁊ ar. le. l. j. C. d̄ dona. ſiqs argētū. d̄ priuil. cū oli. de hoc. j. q. x. Decionono no. ibi notabil. ꝙ pſōis ibi nōbilib⁹ ꝯueīt pl⁹ expēdē q̄ alijs. ⁊ ex ponit Lau. lr̄am ibi nōbil' ꝯditiōis. aut q2 ſſ ſublimes vel notorie diuites ⁊ potētes. p hoc de pbē. de mlta. ad fi. xlj. di. nō cogant. ff. d̄. admi. tu. cū pl'es. §. cū tutor. de iur̄ do. qro. cū ſi. alibi dr̄ nōbil' pauptas. de reſcrip. ſtatutū. §. iſu p. li. vj. Uigeſimo nō de v̄. modereṫ. ⁊ dic Pau. ꝙ no tat diminutionē. de v̄. ſi. c. vl. Uigeſimoprio nō ꝙ i mo deratiōe expēſaꝝ hoc cāu facieda ꝯſideraṫ ſtat⁹ pſone ibi ſtatui. ⁊ exēplificat Lau. vt q2 forte ſine magna leſiōe nō pōt doctorād⁹ aſcēdē ad ſūmā de q̄ h̄. nā potētiorib⁹ pes ee nō poſſum⁹. ff. de alie. mu. iud. l. iij. di. tū Lau. ꝙ et q̄nq3 diuites cā auaritie petūt tale iuramētū ſibi ipoṅi ad excu ſandas excuſatiōes i peccatis. Uigeſimoſecūdo nō de taxatiōe facieda. de hoc i gl. i v̄. taxādos. ⁊ dic Lau. ꝙ ta xatio h̄ē arbitraria. ſiſe de ſepul. cle. eos. p hoc q2 h̄ nō ē limitata ſūma taxāda. ar. ff. de le. ij. ſi dom⁹. §. i pecūia. de iu. deli. l. j. de off. dele. de cāis. ⁊ dic Pau. ꝙ prīo fiet taxa tio: deīn ſeq̄r iuramētū qd̄ nō excedaṫ. ſiſe qd̄ me. cā. c. fi. p hoc iſta lr̄a ibi nō excedāt cui cōcor. de teſti. cū cā3. d̄ cēſi. cū apl's. Quero an honorē doctorat⁹ poſſit qs petē ſi ne pctō? glo. hūc honorē ſol. quā no. ⁊ ex ea iūcta lr̄a. no. ꝙ eē doctorē ē honor: ſ3 et ē on⁹ ſic et militare. xl. di. añ oia. dicit. Lau. ꝙ tal' honor ē ſine fructu ad iſtar epi q renūcia uit epatui q ſolū honorē ſibi retinet de epi. ⁊ q renū. epi. c. j poſt trāſlationē. ⁊ dicit Lau. ꝙ ex tali honore iflati paſcūt p̄lati nīi tpis. Hē. redarguit i eo ꝙ dic ꝙ h̄ honorē ſine fru ctu: q2 imo cū fructu vt p3 ex eo qd̄ dico. j. q. iiij. dic ꝙ dc̄3 Lau. pcedit i his q ſſ nō idōei q2 eis doctorat⁹ ē ſiñ fructu ſec⁹ i alijs. ſſ. n. mlti doctores ⁊ pauci doctores. mlti noie pauci v̄o re. ſiſe. xl. di. mlti. vel pōt itelligi de honore do ctorat⁹ q̄ ad ſolēnitatē q ſit i ꝯuētu. Scd̄o qro q̄t ⁊ q̄lia exigūṫ i doctorādo? ſo. Hē. ꝙ decē p̄mo etas. xvij. āno. ar. ff. de poſt. l. j. §. pueritiā. l3. n. i iure de mltiplici etate fiat mētio q̄ ad honores aſſumēdos tū nō ē alia meli⁹ adapta bil' q̄3 illa q̄ exigiṫ i hūte pudē i publicū p pꝛocinādo. d̄. §. pueritiā. ſcd̄o ꝙ ad min⁹. v. ānis iura audiuerit vel ſal tē didicerit. ar. i pemio ffoꝝ. §. ſ3 q2. v̄. qb⁹. itali eni tpe iuſ ꝯſūit nihil ltime ſcie iur̄ eis deeſſe: vt ibi. ⁊ ex hoc vr̄ ꝙ ꝯ riū ꝯſuaṫ i miori tpe: q2 nēo repētē nec temere ꝯſilire d3 ad mun⁹ doctorat⁹. C. de pfeſ. ⁊ medi. magros. li. x. ar. xvj q. j. ſic viue. vbi d̄ hoc. nēo. n. repēte fit ſūm⁹. de pe. di. ij. § hec q de charitate. de reſti. i ite. tū ex lr̄is. tertio ꝙ i locis approbatis nō pticularib⁹ ſtuduerit: q2 i ill' ꝯſūiṫ ꝙ doceа tur ſcia adulteria i pe. ffoꝝ. §. hec aūt oia. qd̄ vr̄ itelligēdū niſi ex pſōa legēt⁹ ⁊ audiēt⁹. i loco pticulari aliō iudiceṫ. ar. de cl'i. nō reſi. tue. cū ibi no. p Hoſ. q̄rto ꝙ alios pcedat i morib⁹. d̄. l. mgros. qnto ꝙ h3 docēdi facūdiā. ſexto ꝙ hē at iterptādi ſbtilitatē. C. de pfeſ. q i vrbe ꝯſtā. l. j. li. xij. ſe ptio ꝙ ſit exaīat⁹. d̄. l. mgros. qd̄ vr̄ itelligēdū niſi notitia euidēt⁹ ſcie aliud iducat. ar. de iureiu. cle. romani. §. nos itaq3. vbi de hoc h3 Hēze. ⁊ ibi dixi i. viij. nōbili. dic tū ꝙ nulla pitia ſufficit vt cēſeaṫ doctor ⁊ gaudeat ꝯmodis do ctoꝝ niſi doctorat⁹ p hoc q2 d3 eē approbat⁹ ſb certa for ma vt i duob⁹ ſe. mēbris. octauo ꝙ i exaīatiōe iterſint ſal tē. vij. doctores. C. d̄. pfe. ⁊ medi. ſiqs i archiatri. li. x. ⁊ no. i. d̄. l. mgros. nono ꝙ illi iurati deponāt exaīatū fore ſuffi ciētē. ar. C. de aduo. diuer. iu. nemini. d̄ p̄po. ſacro. ſcrine. vnicuiq3. li. x. decio ꝙ ſit ltime nat⁹. ff. d̄ mu. ⁊ ho. honor. § de honorib⁹. h3 Hē. ex hoc vltio vr̄ ꝙ illtime nat⁹ nō pōt

doctorari qd̄ tū nō ſuaṫ. ⁊ de hoc et dixi. ſ. i pe. hui⁹ cōpi latiōis i prī. q. ij. ⁊. iij. dic et vt dico. j. q. iiij. i fi. Tertio qro q̄t noib⁹ appellaṫ doctor? ſo. Hē. q. x. pmo vocaṫ añ ceſſor. ſcd̄o mgr. e. pe. C. bis igiṫ. ff. de arbi. qualē. §. dicē. al's ē lex. tertio dr̄ doctor vt h̄. ⁊ i pe. gre. ⁊ li. vj. ⁊ hui⁹ cō pila. C. de pfeſ. ⁊ medi. medicos. quarto pfeſſor. C. ne fi. p dā. iſec. ſi in edib⁹. ſeptio ſacerdos. ff. d̄ iuſti. ⁊ iu. l. j. octa uo iuriſpit⁹. C. d̄ pfe. q i vrbe ꝯſtāti. l. j. li. xij. nono pr̄ iur̄ C. d̄ excu. arti. l. j. li. x. xcvj. di. i ſcrip. decio celſior. C. d̄ of. diuer. iu. l. ij. dic vt i ſeq. q. i fi. Quarto qro q̄t ⁊ qbus puilegijs gaudeat doctor? ſo. Hēz. q. x. prīo q2 excuſaṫ a mūerib⁹ et realib⁹. d̄. l. medicos. vbi i glo. ⁊ de hoc. C. de mu. prīmo. l. j. li. x. vbi de hoc. p D dof. ſcd̄o q2 ad iudiciū iuit⁹ trahi vel exhiberi nō d3 et i cāu vbi ali⁹ traherēṫ. d̄. l. medicos. tertio q2 iuriſdictionē h3 inter ſcholares ſuos ſaltē nō d'icos ⁊ volētes. d. auṫ. hita. ⁊ i pe. ffoꝝ. §. fi. q̄rto q2 cū ſcribiṫ doctori p ꝯſides nōſſ ſ3 pr̄ vocād⁹ ē al's pena arbitraria icurriṫ. C. de of. diuer. iu. l. ij. qnto q2 ei nō d̄bet vetari igreſſus i curiā pncipis: ſ3 d3 admitti et ad ſecreta iudicū. e. ti. l. vlt. ſexto q2 ei⁹ ſoli⁹ teſtionio crediṫ ſup pi tia diſcipuli. C. de aduo. di. iudi. l. nemini. ⁊ et ſup vita. xij q. j. c. j. vbi de hoc. ſeptio q2 vehicul' pōt vti i vrbe i q̄ē im pator vbi al's nō poſſet. C. de ho. vehi. l. j. li. xj. octauo q2 ex q̄ p. xx. ānos legit eq̄paṫ duci ⁊ comiti. C. de comi. ⁊ ar chi. l. j. de pfeſſo. q i vrbe. l. j. li. xij. nono q2 ꝯ exercētes lu dos noxios ē executor vt i pe. ffoꝝ. §. pe decio q2 ei⁹ iterp tatio ē pbabil' ⁊ ei ſtaṫ niſi iq̄tū obuiet iuri. no. d̄ poſtu. p̄la. c. j. C. d̄ leg. l. j. ff. de leg. ſi de iterptatiōe. ex his infert Hē. nō ꝯgrue dici ꝙ honor doctorat⁹ ſit ſine fructu qd̄ vlti mū dic vt dixi. ſ. q. j. addūt aliq. xj. puilegiū q2 hūs pro ſe opi. doctoris releuaṫ ab expēſis ſi ſuccubuit i cā: vt no. d̄ ap. vt debitus. p hoc qd̄ nō. de poſtu. c. vno. li. vj. poſſ3 et diligēſtā q̄ ad hanc. q. q̄3 quo ad duas pce. alia inuenire.

Quīto qro q̄ſſ īſignia doctorat⁹? ſo. vt i gl. ita loqmur quā no. ſingul'r. Et in eo ꝙ dicit cathedrā eē iſigniū dic ꝙ apud quoſdā p iſignio tradiṫ. Sed padue ⁊ boñ. docto rādus ſine aliq̄ ſolēnitate obſuāda p doctorē ſub q̄ docto raṫ cathedrā aſcēdit poſt l'niā hita3 a cācellario de aſcē dēdo. vñ q̄tūs cathedra cēſeaṫ iſigniū tradiṫ doctorando padue ⁊ boñ. poti⁹ ab ipo cācellario q̄3 a ſuo doctore. in eo et ꝙ glo. enūerat birretū dicēs ꝙ apud alios iſignia ſūt liber ānulus ⁊ oſculū hodie receptū ē vt liber ſit iſigniu3 pꝛcipale birretū ſcd̄3 ānulus tertiū oſculū q̄rtū bn̄dictio qntū vel ſextū ponēdo cathedrā p prīo. Cōiter tū oſculū ⁊ bn̄dictio poti⁹ reputātur ad bene eē q̄ de iſignijs Lau. v̄o dicit iſignia cōſiſtere i q̄ttuor. primū i aſſignatiōe ca thedre. de quo. xl. di. multi. ſcd̄o i donatiōe birreti. de q. xxx. di. ſiqs viroꝝ. tertiū i traditōe libri. de q. xvj. di. hēo librū. quartū in cōceſſiōe oſculi. de pe. di. ij. pacē. ⁊ d̄ his inſignijs remittit Lau. ad no. p ſe. d̄ fo. cōpe. cle. vna. vbi dixi i prī. q. j. ⁊ cū Lau. pcor. Hē. ⁊ q̄ ad illō de oſculo all'. C. d̄ do. añ nup. ſi a ſpōſo. d̄ ſpō. duo. c. j. Sexto qro an i ſūma expēſarū hic taxata ꝯputaṫ libri? ſo. Pau. ꝙ nō: q2 hic iprobaṫ ſol⁹ exceſſus. excedere aūt ē termios ⁊ metus trāſgredi. de ſepul. c. j. de pba. ex lr̄is. i. de here. cle. j. in prī. ⁊ ex hoc dic ꝙ i ſūma hic taxata nō cōputātur expēſe neceſſarie fcē nō p ſolēnitate doctorat⁹ vt ſi emi libros ne ceſſarios ⁊ vtiles. dr̄ eni hr̄e pciū cū res ſuccedat loco p̄ cij ſic ecōuerſo. ff. de vſufr. q2 q pcio. vel ſi emit eq̄s vl' ve hicula. vel aliqd ſiſe reſpiciēs nō ſolēnitatē. idē ſi p⁹ ſolē nitatē facit expēſas i repatriādo ⁊ ſilib⁹: q2 italib⁹ nō ē va nitas cū ſolēnitas ſit finita. Intelligitur ḡ iſtō d̄ expēh re ſpiciētib⁹ ſolēnitatē tū vt i cibarijs ⁊ veſtib⁹ p ſe ⁊ alijs puta doctorib⁹ bidell' ⁊ ſilib⁹ ⁊ d̄ ſalario qd̄ daṫ vniuerſi tati doctorib⁹ cācellario bidell' bucciatorib⁹ ⁊ ſilib⁹ i qb⁹

qdaȝ excedebāt vt ipfectū ſcie ſuppleret pfectio expēſaꝝ
qđ vltimā dicit ēt gl. ſicut dicit ēt Pau. ꝙ doctores licite
recipiūt illud ſalariū p labore veniēdi nō p lnia eis enim
daf ſiue exaiatus approbef ſiue nō ꝛ ſic nō ob.e.ti.c.j. §.
p lnia. ſi āt exigerēt p lnia docendi an cōmittāt ſymoniā.
nō.e.ti. phibeat ꝛ ꝯcluditur ꝙ nō ſed ē crimē ꝯcuſſionis
qđ ē ſub ptextu officij exigere qđ nō debetur .xxiij.q.j.mi
litare. ꝛ qđ ibi nō.gl. ꝛ p hoc vlt. qđ dico in duab⁹ ſe.q.
Septio qro q̄re phibetur exceſſus expēſari i cōuentu.
ſo. vt pȝ in tex. Itē ſm Lau. ſcia potiſſime ciuilis nō ē pre
cio nūmario dehoneſtādo ſiue in acqrēdo ſiue alijs admi
niſtrādo. ff. de var. ꝛ ex̄or. cog. l.j. Octauo qro an pec
cat doctor recipiēdo pecuniā p ſalario a ſcholarib⁹? ſo.
Lau. ꝙ nō referēs id qđ no. gl. xxxviij. di. de qbuſdam. ꝛ
hoc vbi al's ſuas nō ſuppetūt. Brix. ibi vo idiſticte tȝ licē
doctori facere collectā. Hoſt. in ſum. e. ti. §. vez a ſchola
ribus. di. ꝙ ſi grat̄ꝫ offertur pñt recipe ēt ſi al's abūdat ſȝ
exigere nō dȝ: qꝛ multa licite accipiuntur grat̄ꝫ oblata q̄
turpit. petūtur. de ſymo. ꝛ ſi qōnes. xviij. di. de eulogijs.
de aduocato. di. Lau. ꝙ indiſticte pōt recipe. xiij. q. v. nō
ſane. Cōcludit ēt de doctore ꝙ ſi pōt de bonis eccl'ie ho/
norifice ſuſtētari nihil dȝ petere ſȝ poterit grat̄ꝫ oblata
recipe. de reſcri. ſtatutū. ad fi. li. vj. al's ſi nō pōt ſuſtētari
petat audacter obtinēdo tñ ab vno al's liberaretur. ar.
ſ̄. cle. px. in fi. ꝛ. e. ti. c. pe. ꝛ dicit vt ibi dixi. in. j. q. No
no qro an in ſūma taxata h̄ p doctoratu ꝯputātur expen
ſe priuati exaīmis? gl. expēſas. ꝙ nō. ꝛ idē Pau. qꝛ examē
ſepatū eſt a cōuētu ſicut ſatiſfactio excōicati ab abſolōne
de ſen. cū deſideres. ꝛ pbatio a ſnia. Decio qro in eo
ꝙ hic dicit de turonēſibus qd ſi doctoratur qs i loco vbi
talis moneta nō ē in vſu? ſo. p ea que dixi. ſ̄. i. xviij. no. qꝛ
debebit expēdi de moneta vſuali ad extimationē turo/
nēſiū qđ ēt di. Gen. p. c. cū canonic̄ꝫ de cēſi. h̄ dicit v̄a niſi
regiōis q̄litas ꝛ fertilitas iducat ad taxādū minus q̄ cāu
dȝ hoc facere is q hȝ taxare hāc cle. de hoc i ſe. q. Un
decio quero an poſſit taxare maiorē ſūmā ob regiōis ca
riſtiā? dicit Ge. ꝙ forte nō p hāc cle. potiſſime attenta cā
vnitates ꝛ grauaminis que ex hoc ſeq poſſet vt h̄ expri/
mitur. Op. ad hoc. vr̄. n. irrōnabile ſic indiſticte tene
re ꝙ nemo poſſit excedere ſūmā de q̄ hic. pone eni ꝙ rex
vel eius fili⁹ vel alterius magni vult doctorari tūc exce
dere hāc ſūmā nō ē ſibi ad vanitatē nec ex hoc remāſur⁹
ē grauat⁹. ar. ff. de iudi. ſed ꝛ ſi ſuſcepit. §. ſȝ ſi pponas. ď
dona. filius. de ſymo. ꝛ ſi qōnes. ꝛ ſic ceſſant cāe finales
hui⁹ ꝯſtitu. dȝ ergo ceſſare ꝯſtō? So. Gen. nō formal'r ſo.
imo. vr̄ a pˀio recedere ꝛ ſtare huic ꝯ̄rio dicēs ꝙ vtinam
reformatores iſtarū ꝯſtitutionū mētē ſuā ad hoc hūiſſēt.
nam forte aliquid aliud q̄ȝ ſit hic ſtatuiſſent. dicit tñ ꝙ
ex aduerſo pōt dici cū pſonarū nobilitas hic ipediat re/
ſtrictionē ſūme p ꝯ̄riū vr̄ augmētū ihibitū. ꝛ p l'ra q̄ vni/
uerſalit ꝯprehēdit oīs ibi quoſcūqȝ. Concludit ꝙ vtilis
eēt declaratio. dic ꝙ inherēdo rigori l're clare pȝ ex ipſa
ꝙ a q̄cūqȝ doctorādo exigi dȝ iuramētū de non excedēdo
hāc ſūmā ꝛ ſic poſt iuramētū neceſſaria ē diſpenſatio nec
pōt omitti iuramētū pp penā hic adiectā. nō ſepe aūt ac/
cidit ꝙ accedatur hec ſūma ꝛ ſi qñ exceditur hoc euenit
nō qꝛ ſic ab initio deliberauerit doctorādus al's nō iura/
ret ſȝ peteret diſpēſationē pape ſup iuramēto nō hita vo
diſpēſatiōe ꝛ iuramēto pſtito de nō excedēdo ſūmā ſi ex/
cedit male pōt excuſari a piurio ꝛ hoc maxime ſi excedit
ex pposito. Duodecio quero de itellectu l're ibi qūo/
libet? ſoluit Pau. exponēdo qūolibet. idest ſiue examie/
tur ſub vno doctore ſiue ſub pluribꝰ. Genȝ. di. qūolibet
i. ſiue i veſtibus ſiue cibo ſiue in paramētis vel alijs ex/
triſecis. ſil'e verbū de reſcrip. ſtatutū. li. vj. vel qūolibȝ.
i. ſiue doctorādus ſolus doctoretur ſiue cū alio hec tamē
expoſitio nō plȝ. Gen. dicēti ꝙ hoc caſu p q̄libet docto/
rādo poterit expēdi ſūma de q̄ hic plȝ: qꝛ quilibet de do
ctoribus iurat ſingularit nō excedere hāc ſūmaȝ ꝛ ſit ēt ſi
vterqȝ expēdat hāc ſūmā vt ex ſūma duplicata faciant ſi
mul maius feſtū nō ꝯ̄uenitur huic ꝯſtōni. Deciotertio
q̄ro ſi p ꝯſanguineos vel amicos doctorādi fit aliq̄ expen
ſa? di. Gen. ꝙ hoc nō phibetur hic nec iſta cōputātur in
ſūma: qꝛ ceſſat cā finalis huius ꝯſtōnis. Decioq̄rto q̄
ro an in q̄libet facultate hȝ locū qđ h̄ dr̄? Gen. ꝙ ſic. nā p
hoc qđ dicit de doctoratu ꝯcernit doctorādos in iure. p
hoc aūt ꝙ dicit de magiſtro cōcernit alias facultates.

Ner. Siquis. No. caſuȝ in q̄ epi icur/
rūt iur̄ꝫ ſuſpēſionez qđ
eſt ideo. qꝛ de pōtificib⁹ hic exprimitur de hoc gl. alias
tñ. c. qꝛ piculoſuȝ. qđ gl. allegat. vr̄ habuiſſe reſpectū ad
ſuſpēſionē cuius violatio iducit irregularitatē lȝ idem di
cēdū ſit in ſuſpēſione a beneficio. de elec. ſi ꝯpromiſſariuſ
§. hmōi. ꝛ rōnem ponit ibi gl. ſecus ĝ vr̄ de ſuſpēſione ab
actu pticulari vt hic qcqd ſit de hoc noluit cōpilator hic
relinquere hoc i dubio ppterea expſſit ēt de pōtificibus
Secūdo no. ibi a collatiōe. ꝙ quis debet puniri ī q̄ de
liquit. de trāſla. quāto. de tē. or. l'ras. de of. dele. cū oli. ij.
Pau. hic tñ magis punitur vt dico. j. q. ſe. Quero qd
opantur illa v̄ba de qbus in l'ra a collatōe magiſterij ſeu
doctoratus cuiuſlibet? So. vt in gl. nō illius q̄ dicit ꝙ ꝯ̄fa
ciēs huic cle. ſuſpēditur nō tm̄ a quolibet doctoratu cu/
iuſlibet facultatis in q̄ ꝯ̄facis ſed ēt a q̄libet doctoratu cu
iuſlibet facultatis. Op p. ad hoc. ꝙ pena nō debet ex/
cedere culpā. de his q̄ fi. a ma. par. ca. q̄ſiuit. debȝ. n. quis
puniri in q̄ deliqt ꝛ potius mitius. regula i penis lib. vj.
ſo. Jo. mo. ꝛ Archi. ſtant ꝯ̄rio in. c. eos. de tē. or. dicētes.
ꝙ lȝ ibi ſuſpēdatur ordinari⁹ indiffinite ab ordinib⁹ ōbet
tñ reſtringi ad ordines male collatos. ſed gl. in. e. c. eos. i
v̄. ordinū. tȝ ꝯ̄riuȝ qđ plȝ qꝛ talis reſtrictio male pōt iure
defendi p̄cipue cū i alijs iurib⁹ iueniam⁹ fieri ſpecificatio
nē qñcūqȝ volūt iura ſuſpēdere ab vno ordine tñ ꝛ qcqd
ſit de hoc tñ ad aliud ē hic ꝙ̄ ibi nā ibi l'ra loqtur indiffini
te. hic aūt ponitur ſignū vl'e cuiuſlibet ꝛ ſic oīs doctora
tus cuiuſlibet facultatis ꝯprehēdūtur. p hac differētia in
ter idefinitū ꝛ vl'e eſt qđ no. in gl. de elec. vt circa. in gl. oi
um. li. vj. Scđo q̄ro ſi his q ꝯ̄fecit huic cle. ꝛ ſic fuit ſuſ
pēſus iterū ꝯ̄faciat ita ꝙ iterū p alios ſex mēſes ſuſpēda
tur qñ icipient currere ſecūdi ſex mēſes? gl. imediate non
expectato ꝙ primi ſex ſint elapſi. Step. ꝯ̄ qꝛ creſcēte con
tumacia ꝛc̄. de iudi. cū nō ab hoie. ff. de pe. relegati. imo
ſm eū per ſcđam trāſgreſſionē deberet ppetuo priuari. ď
re iudi. c. j. li. vj. de ſen. ex. c. j. e. li. primū tȝ Pau. p ea que
dixi. de elec. cū in cūctis. in fi. nō ob. rō Step. qꝛ hic bene
creſcit pena durabit eni ſcđa ſuſpēſio finita pˀia ſaltē ali
quādiu. Itē quod ē fortius ſi cōtigeret ꝙ diſpēſaretur ſu
per pˀia ſcđa remaneret. de ſen. ex. cuȝ pro cā. ꝛ. c. officij.
Tertio q̄ro ſi ſuſpēſus cōfert doctoratū gl. e. ibi ſȝ nū/
qd. diſtiguit ꝙ aut ſuſpēſio ē occulta ꝛ tȝ collatio. aut pu
blica ꝛ tūc ſecus. p hoc quod no. de ſen. ex. decernimus.
li. vi. Itē Step. allegat no. p Inno. de ſen. ex. ſi vo. de ex
cep. exceptionē. e. ti. pˀia. li. vj. ꝛ nō ſingulariter. glo. in eo
qđ dic ꝙ i collatione doctorat⁹ nō iprimitur caracter nec
ꝯfertur ex ptāte caracteris ſed ex ptāte officij. ꝛ eſt q̄daȝ
declaratio: qꝛ declaratur ille dignus ꝛ datur ei auctori/
tas vt doceat ꝛ cū gl. idē Pau. q ad illud mēbrū ꝙ qñ ſuſ
pēſio eſt publica nō teneat collatio. iducit de ꝯſue. cuȝ di
lectus. de elec. cū iter. R. de ꝯceſ. prebē. qꝛ diuerſitatē. de
do. vitatis. in fi. cū ꝯcor. hoc tñ iura loquūtur de excōica/
to. Eſt ergo alia melior rō: qꝛ cū hic iterdicatur ptās do
ctorādi ſeqtur ꝙ ſi ꝯtra fiat nō tenebit tanq̄ geſtū ꝯ̄ ius.
de poſtu. c. fi. de teſti. c. ij. Eo aūt caſu q̄ ſuſpēſio ē occul/
ta ſubeſt

ta ſubeſt alia rō: qꝛ donec quis tolleratur in officio valēt geſta ēt ſi alſ ſit inhabilis. p. c. ad pbādū all. i gl. Quarto q̄ro an violās hanc ſuſpēſionē fiat irregularis? gl. vlt. ꝙ nō. Idē Lau. ꝙ cū hoc nō ſit diuinū offiñ qđ req̄rit̄ vt ꝯuenīēs fiat irregularis. xj. q. iij. ſiqs eps. ⁊. c. ſe. remittit ad no. in ſuo ſcrali titulo de irregularitate ꝑpter ꝯtēptū vt i ti. de ſuſpē. Pau. ēt tꝫ idē alle. no. in ſpe. ti. ij. §. iuxta ꝑpoſitiōis. v. qđ de officijs. idē ēt Gen. q alle. no. p Inno. ō renū. niſi. circa fi. de coha. cle. ſicut. Quīto q̄ro ad quem fiet deuolutio ptātis ꝯferendi doctoratū pēdēte ſuſpēſione de q̄ h gl. e. ibi declarari? ſo. ꝙ ſi ex ꝑuilio ap̄lico ꝯpetit hec ptās fiet deuolutio ad papā niſi ex priuilegio ſit alteri ꝯceſſū ſicut Bononie p priuilegiū ap̄licū ſuccedūt eps ⁊ capl'm archidiacono: vt dicit glo. padue aūt vt dꝛ epo ſuccedit abbas ſci Stephani de cararia padue dyoceſ. ſi aūt de ꝯſuetudine vel de iure ꝯpetit hec ptās tūc ſupplebit ſupioꝛ. e. ti. c. ij. ſm gl. quā ſinglr no. vult enim hec gl. ꝙ ptās doctoꝛādi pōt ꝯpetere iferioꝛi a papa ēt de iure cōi. ſed gl. in cle. dudū. de ſepul. v. in gnālibus. dicit ꝙ ſtudiū gnāle ꝯſtituitur ex priuilegio vel ꝯſuetudine cui' initiū nō ſit memoꝛia. ⁊ ſic vr̄ ꝙ de iure cōi ſoli pncipi cōpetat pape vel ipatoꝛi. ita ꝙ vr̄ inferēdū ꝙ ptās doctoꝛandi nemini pōt de iure cōi ꝯpetere. ſed poſſet dicere ꝙ aliō ē ꝯſtituere ſtudiū gnāle ꝙ ſolus pnceps pōt vt pdixi. aliud ꝯferre doctoꝛatū qđ ēt pōt inferioꝛ. e. ti. c. ij. qđ bñ facit difficile tñ ē hodie ſuſtinē ꝙ alius hoc poſſit q̄ is cui hoc cōpetit vel ex principis priuilegio vel ex ꝯſuetudine cuius ꝯrij nō ſit memoꝛia q̄no. ⁊ in hac gl. v. abbate. de tēp. oꝛ. eos. li. vj. ibi. ar. e. ti. c. ij. j. rñſo. facit ō elec. ne p defectu. ō ꝯceſ. pbē. c. ij. Op. ad hoc ꝙ ēt pſuppoſito ꝙ hec ptās ꝯpetat inferri ab epo ex ꝯſuetudine nō ad epm ſꝫ ad papā dꝫ fieri deuolutio hoc cāu. nā hic nō fit deuolutio ppter negligētiā ſed ꝑpter delictū. ar. de ꝯceſ. pben. qꝛ diuerſitatē. ſo. Gē. formāt ⁊ nō ſoluit. dic ꝙ ſi pſupponim' ꝙ hec ptās ꝯpetat in ſua dio. de iure cōi tūc q̄nocūq; ſubtrahit̄ alius ad quē ſpectat de ꝯſuetudine eps ſupplebit tanq̄ vtens iure ſuo nec ob. c. diuerſitatē. qꝛ loq̄tur econuerſo qñ inferioꝛ vult ſuccedere ſupioꝛi vt capl'm epo. ſi aūt dicim' vt nūc dixi ꝙ ad ſolū epm ſpectet tūc ſtat ꝯrio ⁊ dic ꝙ fiet deuolutio ad papā ſi is q ꝯferebat eſt pſona eccl'iaſtica ſi laicus ad impatoꝛē. Sexto q̄ro ſi officialſ archid. boñ. fcīt ꝯ hāc cle. gl. e. ibi ꝙ ō officiali. ſol. ꝙ ipſe erit ſuſpenſus ⁊ nō archid. niſi ratū hēt. idē Pau. dicēs ꝙ ſecus in caſu ecōuerſo. de elec. ſi cōpꝛomiſſarius. de of. vic. c. j. in fi. li. vj. vult dicere ꝙ ſuſpēſo archid. indiſticte impedit̄ eius officialis exercere.

De Iudeis ⁊ Sarracenis. Rrica

Edit. Sūma vt in glo. j. ⁊ in ea ibi ſepulchꝛū ipſi'. de ipſo machometo nō vr̄ loq lrā. nā pmo noiat ipm machometū. deīde dicit vbi ſepultus ē. q̄dā ſarracenus. ⁊ ſic vr̄ nō de ipo machometo loqui alias ſubiūxiſſet aliqđ vbū denotās idēptitatē pſone in hoc tñ ē vis.

No. ꝙ cauēda ē dei offenſa ⁊ p ſupioꝛē nō eſt diſtimulāda. vt dicit gl. ij. ⁊ dicit Pau. ꝙ in hoc offendebat̄ h de' qꝛ ad creaturā pūerſa ꝫ iſti de qbus h trāſferūt honoꝛificētiā creatoꝛis. ſiſe. xx. q. j. clericū. de iure iur. ⁊ ſi xp̄us. auſ. vt nō luxu. ꝯ nām. col. vj. ⁊ dicit Gen. ꝙ vitāda ē dei offēſa tanq̄ maioꝛ illa q̄ cedit in offenſam hūani nois. ō here. vgentis. C. e. auſ. gazaros. Scđo no. ꝙ ſarraceni q̄ñq̄ habitāt mixtim cū xp̄ianis quo tñ cāu debēt diſtigui publice p habitū. ⁊ dicit gl. q debēt. ⁊ ſm Gen. h dicit ō ſarracēis maſcul: qꝛ mulieres eoꝛū nō itrāt meſq̄taſ cū hoīb' qđ ēt dic gl. audiui. Itē qñ itrāt mulieꝛs itrāt decalciate. ⁊ lot̄ pedib' ⁊ māib' ⁊ pudibūdis ⁊ oīb' alijs mēbꝛis: vt dicūt. d. gl. ⁊ Lau. q ſubiūgit ꝙ dicūt̄ ſarraceni a ſara vxore abꝛahe: qꝛ aſſerunt ſe exiuiſſe ō libera. ſ. ſara q̄ erat va ſi iudeos. in fi. ⁊ dicit Pau. ꝙ ſarraceni ſꝫ qui recipiūt nouū vel vet' teſtīn. ⁊ vnde ſic dicant̄ remittit ad no. per archid. l vij. di. yſmael. ⁊ p pdcā cū dixi ꝙ ſarraceni deſcenderūt ab agar ancilla dic Mat. ꝙ debēt vocari agarini. De iudeis aūt dic idē ꝙ dicūt̄ iudei a tribu iuda q̄ iter alſ bellicoſioꝛ fuit ⁊ de ipſa ſola hēbāt̄ rex. dicunt̄ ēt hebꝛei ab eber cui' familia cultū tenuit vni' dei ceteris idolatria fedātis. obſuant aūt iudei legē moſaicā ad lrām circūcidendo ⁊ alia faciendo. Tertio no. de mō quo ſaraceni cōueniūt ad ſuas meſq̄tas. de hoc in gl. audiui. ⁊ dixi. ſ. in pxi. no. Quarto no. ꝙ ēt ſarraceni habēt ſacerdotes. ⁊ dicit Pau. ꝙ ſacerdos ē nomē cōpoſitū q̄ſi ſacrū dans. i. ſacrm ſm papiā. xxi. di. c. j. v. ſacerdos. vñ tali reſpectu illi nō ſunt ſacerdotes niſi quātū ſacrm ꝯſideratur ſm coꝝ intētionē. d. c. ⁊ ſiſe vbꝫ ſacerdotes. C. de pac. in ꝯſcribēdo. Pau. vult dicere ꝙ ſicut in illa. l. accipit̄ ſacerdos ip̄pꝛie ita ⁊ h qđ ēt dicit Math. dicēs ſacerdotiꝫ pmo fuit datū iudeis ⁊ poſtea nobis. de cōſti. in. c. trāſlato. ⁊ de hoc vlti. ſ. j. ꝯrio. Quīto no. de mō quē ſeruāt ſaraceni vt pco de loco emiēti vocet eos ad oꝛādū machometū. ⁊ dicit Lau. ꝙ pꝛo loco emiēti faciūt iuxta meſq̄tas magnā turriꝫ ſicut nos facimus cāpanile. ſi. ij. q. vij. §. de his. de here. cū ex iniūcto. Sexto no. ꝙ iuocatio machometi ⁊ veneratio illius ſaraceni de quo in lrā diſplicēt diuine maieſtati ⁊ hoc vr̄ lrā ibi cū āt hec. ⁊ exponit Lau. hec. i. duo nūc dicta. dicit ēt ꝙ faciūt tertiū magſ grauamine pcipuis nr̄is feſtiuitatib' natalis dñi paſce i ſurrectiōis penthe. ⁊ alijs potiſſime feſtiuitatib' glorioſe vginis in qbus in pace coli dꝫ a nobis pacis auctoꝛ forti' conant̄ ſaraceni facere ſua ſoꝛdida ⁊ ſtrepitū generantia vt ſic xp̄iani a ſuis feſtiuitatib' retardent̄ ⁊ q vidit teſtimoniū phibuit Lau. Septimo no. ꝙ cū pdcā de qbuſ i pxi. no. ſint inhibita talis phibitio aſtrigit illos q pñt ipedire ⁊ nō ipediūt. ar. ij. q. vij. negligere. cū ſi. ⁊ dicit Lau. ꝙ pncipes ad hec aſtringūt̄ p hanc cle. adeo ꝙ niſi acgeſcāt monitiōi pape in his peccāt moꝛtalr̄ ⁊ poſſent excōicari. ar. de ma. ⁊ obe. oēs. xxiiij. q. ij. dñs. ⁊. q. v. admiſtratoꝛes. cū ſi. qđ ſatis denotat verbū iniurgentes. qđ ē i lrā p hoc gl. pe. q̄ dicit ad pncipes ſpectare cohertionē taliū ⁊ nō ad eccl'iam qꝛ nō ſūt creature eccl'iaſtice. ⁊ de hoc. j. i iij. ꝯrio. ⁊ dicit Math. ꝙ ideo phibent̄ iter xp̄ianos talia facere: qꝛ hoc faciūt in obpꝛobꝛiū xp̄iane fidei quā rōnem ēt exprimit lrā. ⁊ p hoc qđ dixi ꝙ ad principes ſpectat talia coherceri iducit Math. eo. ti. poſtulaſti. de vſu. poſt miſerabilē. dicēs ꝙ ēt iudices eccl'iaſtici poſſūt eos pena tpali puniri. xvij. q. iiij. ꝯſtituit. dū tñ in vidictā ſanguinis nō pcedat. de rap. in archiepatu. de hoc in. d. c. poſt miſerabilē. Octauo no. ex pdictis in pxi. no. ꝙ debēt inhiberi p pncipes ea q̄ piudicāt fidei. ⁊ dicit Pau. ꝙ ad ſupioꝛē ſpectat malā ꝯſuetudinē de ſuo territoꝛio remouere. viij. di. mala. ⁊ ꝑpterea inhibet̄ ſaracenis hec acceptare. ⁊ p vbum attēptari qđ ē in lrā dicit Pau. ꝙ h phibet̄ nō tñ factū ſed ēt volūtas cōcoꝛ. xxxvj. q. ij. ſiqs nō dicaꝫ de hoc p archi. xxvij. q. j. §. ſi ergo p Ly. de epi. ⁊ cle. ſiqs nō dicā. dixi de eo q mit. i poſ. c. j. Nono no. ꝙ pene dicunt̄ a iure nō tñ ad coꝛrectionē delinquētiū ſed ēt vt alij exemplo pteriti arceant̄ a malis. vt h in fi. ⁊ dicit Lau. ꝙ ꝑpter hoc fiūt pene in publico. p hoc de pe. c. j. de trāſla. quāto. Op. in eo qđ dixi. ſ. in. iiij. no. ꝙ ſacerdotiū pꝛimo fuit datū iudeis poſtea nobis: qꝛ imo prim' ſacerdos fuit melchiſedech q abꝛahe obtulit panē ⁊ viñ i figuraꝫ

ſacri corporis xpi. xxiij. q. v. dicat q fuit añq̃ darek ſacerdotiũ iudeis. ſo. Mat. q id qd pdixi pcedit de ſacerdotio leuitico de q̃ loqk. e. tráſlato. ṡ. alle. Scḋo op. q nõ debuerit inhiberi ſaracenis adorare machometũ cũ et p mittak iudeis celebrare ſuas feſtiuitates nec debẽt phiberi p xpianos. e. ti. cõſuluit. z. c. ſicut iudei. ſo. Mat. q iudei colũt deũ viuũ z vnum ſaraceni machometũ hoiem facinoroſum z nephandũ. ideo iudei ſuſtinenk in ritib' eorũ ſaraceni nõ quo ad talẽ cultũ. Tertio op. in eo q ħ per pricipes ſeculares cohercenk iudei. videnk. n. hec immediate ſpectak ad iudiciũ eccľe. xxvj. q. v. epi. ſo. lau. q ibi de xpianis delinquẽtib'. ſaraceni aũt cũ nõ ſint baptizati nõ ſubiacent eccľie: q2 nihil ad nos de his q foris ſũt z hoc etiã vult gl. pe. z dixi. ṡ. in. vij. no. dicit tñ Laud. q negligẽtib' pricipib' poſſint plati interdicere xpanis ne cõicarent cũ ſaracenis. e. ti. poſtulaſti. z ſic indirecte viderenk cõicari. ſi. de priuile. quãto. de vſu. q̃to. Quero de intellectu vbi de quo in lr̃a. ſo. vt in gl. in hoc vbo quã no. p ſciendis morib' ſaracenorũ. z q̃uo adorãt machometũ z qs fuerit machometus. dic vt in gl. in hiſtoria Et vltra gl. dicit Lau. q machometus fuit etiã inſtruct' p quendã ſergiũ monachũ q pter hereſim Neſtorij fuerit ab alijs fidelib' monachis expulſus. z de cõſilio dicti ſergij dedit machometus legem ſaracenis mixtã z tractã de lege veteris teſtamenti z noui. Et incepit ãno ab icarnatiõe dñi. ſexcenteſimo. Eraclio iperãte alij dicũt ſeptigẽteſimodecio. Cõnumera ãnos iperatoz i cronica martiniana z ſcies vtrũ xi' z ipſis cõnuerat. p'ria vr' vioz q2 v'z fuiſſe ſexcẽteſimouigeſimoſeptio vl' circa. dicit et Lau. q ſaraceni colũt diem veneris ſicut nos dñicam z hoc ppť venerem quã aſſerũt deã planetarũ aſſerentes q añq̃ deus celũ z terrã creaſſet nomen machometi in pſpectu dei ſtabat z niſi ipſe machometus futurus fuiſſet nec celum nec terrã nec mundũ feciſſet. Refert etiã Lau. qualr machometus aſſeruit q moyſes fuit magn' pph'a ſed xpus maioz z ſũm' pphetaz nat' ex maria vgine vtute dei ſine hois ſcie ſed dixit eũ nõ ve paſſũ nec ve reſurrexiſſe ẜ aliũ hoiem ſilem hoc egiſſe. Et de his p Ja. de varagine in legẽdis ſanctorũ vbi de machometo z refert vt refert Pau. q ſepultura machometi ẽ ferrea z ſtat in aere vtute magnetis circũpoſiti z nõ põt videri niſi p foramẽ puũ z ſi qs eã videt qd ſic poſt longã pniam facit ſibi erui oculũ q2 nõ decet q cũ eo aliqd aliud videat. refert et Pau. qualr ſaraceni hñt vxores quot poſſũt alere exẽplo machometi credũt et i alio ſeculo ſe hituros vgines vbi credũt luxuriari ſicut hic z multas al's fantaſias credũt dic et Lau. q qñ ieiunant abſtinẽt tota die z nocte pcedenti z ſeqnti comedũt ad libitũ. Scḋo q̃ro de intellectu vbi meſqtis? So. vt in gl. qd nos. ibi ſinagogas z q̃re ſic eas vocemus z q̃re ſilr ipſi meſqtas. no. de elec. fũdamẽta. in pri. li. vj. z no. archi. de cõſue. di. j. eccľia. Tertio q̃ro p intellectu lr̃e ibi terris xpianoz. q dicanř terre xpianorũ quo ad hoc? ſo. Pau. q dicunř ille in qbus xpiani hñt iuriſditionẽ z dñium. Jn alijs eni dñijs infidelib' nõ poſſũt iponere legẽ. ij. q. j. multi. de diuoz. gaudem'. idẽ Hen. q ex hoc no. terrã dici alicui' rõne iuriſditiõis. ſilẽ. de poſtu. c. j. z qd ibi i gl. no. bona. z de coha. cle. c. ſi. nã iuxta cõez modũ loqndi terra dr alicuius rõne iuriſditiõis ſolius z ad hũc modũ hře reſpectus. ff. de vb. ſig. vt alfenus. z. l. ãniculus. z. l. pupillus. §. territoꝛiũ. z. l. illud vbum ptinere. Quarto q̃ro q2 phibet inuocationẽ machometi publice fieri an ſecrete liceat? ſo. Pau. q tũc non phibeř q2 illud nõ cedit in obprobriũ xpiane fidei. Hen. dicit q et ſecrete nõ dz pmitti q2 talis ſecta nullo iure approbata ẽ vt pote oicarens lege. Ad hãc lr̃am in. v. publice. rñdet q hic vacat ar. a 2rio cũ ex ipſo ſequak abſurditas. C. de ẽpiſ. z cle. cõuenticulã. z dicit publice q2 ſic pmiſſum fuerat mihi plz dcm̃ Pau. nulla eni eſt abſurditas q ſaraceni talia faciãt ſecrete z ſic nõ ẽ phibẽdũ nec approbandũ q2 de ſecretis iudiciũ eſt deo relinquẽdũ. xxxij. di. erubeſcãt. Quinto q̃ro an principes poſſunt ifidelibus auferre filios paruos z baptizare? ſo. Steph. q ſic. nã iudei z ſaraceni ſũt ſerui Gen. ix. maledictus cham ſeru' erit fratrũ ſuoz. xxiij. q. viij. diſpar. z ſic in filios ſuos ipſi ifideles nõ hñt ptãtem cuz ſint ſerui z ſic eis inuitis poſſint eis pricipes auferre filios z vẽdere. xxxij. q. iij. c. vno. inſti. de pa. po. §. j. q fortius baptizare in hoc merenř dũmodo hoc nõ faciunt aio cõpellendi p hoc parẽtes indirecte ad fidẽ qd nõ ẽ faciẽdũ. xlv. di. ꝺ iudeis. 2rũ no. gl. xxviij q. j. iudeozũ. q2 tolleref illa pphetia. eſa. x. q tũc reliquie iſrahel ſalue fiẽt. z Jere. xxiij. in dieb' illis ſaluabit iuda. ſed rñdet Steph. q ille pphetie pſeruanř quoad iudeos q nõ ſubſunt xpianis q ſunt multi. de hoc p archi. xlv. di. q ſincera. Ego eo. ti. ſto cũ illa gl. indiſtincte q nõ poſſint filij inuitis parẽtibus baptizari. nã ex hoc dicerenř baptizati inuiti. nã ex quo parẽtes nõ cõſentiunt in quorũ ptãte ẽ illorũ volũtas nec bñ põt iure defendi q ifideles ſint ſui adeo q poſſint xpiani eos vendere qd dic vt ibi dixi.

De hereticis. Rrica.

Altorum. Facta ẽ ad declaratio nem eorũ q no. eo. ti. p hoc. z. c. ſe. z. c. vt cõmiſſi. li. vj. Lau. metas. Jdẽ vbuz de reſcrip. ſtatutũ. §. notoriũ. li. vj. extendẽtes alias excedẽtes gl. j. erat i oziginali. ſed. ij. melioz. Pau. No. q q̃rele multorũ mouent pricipem. de hoc in gl. ij. z dicit Pau. cũ moueri qñ q̃relantes mouenř bono zelo vt hic z de accu. qualiter. ij. alias ſecus: vt in. c. cũ in iuuentute. alleg. in gl. Secũdo no. de inqſitoribus deputatis 2 hereticã prauitatez z dicit Pau. q tales cognoſcere nõ poſſũt de alijs vt ꝺ diuinatiõibus z ſortilegijs hereſim nõ ſapiẽtibus. e. ti. accuſak. §. ſane. lib. vj. Tertio no. q nos debem' excedere metas nr̃as. de hoc in gl. iij. z pro hoc fines mãdati ſũt diligẽter ſuãdi. de reſcrip. cũ dilecta. de of. dele. venerabili. Quarto no. q offm̃ inqſitionis heretice prauitatis fuit inuentũ in augmẽtũ fidei p hoc q2 p illud extirpãtur errores z ifideles reducũtur ad ouile eccľe. e. ti. vt inqſitionis. in prin. li. vj. Quinto no. q q̃nq̃ ſub ſpẽ pietatis fiunt mala de hoc in gl. pcozdat. z in ea in fi. ad idez j. q. j. nõ putãda. iiij. q. v. neq̃. de vſu. ſupeo. de re. do. cle. j. Steph. Sexto no. q nõ ſũt grauãdi innoxij. de hoc i gl. qd eẽ. z pro hoc de his q ſi. a ma. p. ca. q ſiunt. de cõſti. c. ij. de peni. abſtẽtem. de hoc. j. q. iiij. in ſũma. xxiij. q. iiij. ſi ſũma. Septio no. q id qd eſt ſtatutũ in cõmodũ nõ dz trahi ad incõmodũ. de hoc in gl. in. v. detrimẽtũ: z p hoc. C. de leg. qd fauoze. z regula. q ob grãm. li. vj. de iureiurã. quanto. xxiij. q. iiij. inter cetera.

Ner. Propter quod. Hic vt dicit gl. ſup pxi. rñ. in prin. ẽ ſcḋa ps in qua ponit pſtitutio z 13illa gl. facit vnã ptẽ vſq3 ad. §. ſane. tñ vt innuit. e. gl. põt diuidi itres. nã pmo ponit. v. q in offõ inqſitiõis ſpectãt ad epm vel inqſitozẽ ſingulati. ſcḋo ibi duo ponit tria q nõ põt alter ſine alto z decretũ appõit. tertio ibi verũ. ſubmittit q̃uo ipeditus vel itereſſe nolẽs cõmittit alteri vel cõſentit areſtare idẽ vbũ. de imu. ec. clericus. li. vj. No. q hereſis dr labes z hoc ideo q2 in eã multi labunř. c. tantã. z. c. qm̃. Scḋo no. q in crie hereſis dz fieri diligẽs idagatio. de hoc in gl. q̃uaſi. Tertio no. q

no. ꝙ inqſitio hereticoꝝ ſpectat ad dioce. ⁊ dic ꝙ ſpectat auctē ordinaria. ⁊ qnq̄ȝ etiam delegata. e. ti. ꝑ hoc. li. vj.

Quarto no. ꝙ eadē inqſitio ſpectat ad inqſitores a ſede aplica deputatoſ. ⁊ exponit Pau. lr̄aȝ ibi ſede aplica i. eius auctē ⁊ lr̄ia nā aſſumūt in ordinib⁹ p̄dicatoꝝ ⁊ minoꝝ ꝑ ſuos ꝓuiciales vt hȝ forma priuilegij aplici oīa āt nr̄a faciam⁹ ⁊c̄. C. de ve. iur. enu. l. j. ꝺ p̄bē. hi q. ⁊. c. ſi aplice. li. vj. Quīto no. ꝙ iudex dȝ moueri nō amore odio timore vel cōmodo ſeu affectiōe tpali. ⁊ dic̄ glo. quatuor. ꝙ his quatuor mōis ꝑuertit̄ iudiciū ⁊ in ea. ī fi. ⁊ ꝺ p̄ſūp. lr̄as. C. de iudi. rē nō nouā. ĵ. §. verū. Dixit āt de cōmodo tpali q꞉ ſpūalem affectionē dȝ hr̄e iudex ⁊ vltra iuſticiaȝ miniſtrare. xxiij. q. v. malos. q꞉ ſūmū bonū ē eā exercere. xiij. q. ij. cū deuotiſſimā. Sexto no. ibi qlibet de p̄dcis ꝙ iuriſditio ⁊ exercitiū in his caſib⁹ de qb⁹ in lr̄a cōpetit inſolidū dioceſano ⁊ iqſitori. ꝓ hoc ēt q꞉ inqſitor ꝯparat̄ ordinario cū ſit deputatus ad vniuerſitatē cāꝝ. e. ti. ne aliqui. ⁊ de talib⁹. no. de off. dele. paſtoralis. §. q꞉ v̄o. in gl. ad itelligentiā. ⁊ de ap. cū cāȝ. Septio no. ꝙ inqſiti qn̄q̄ȝ tenent̄ in ꝯpedib⁹ ⁊ manicis ferreis qꝺ expone. vt ī gl. ſicut. Octauo no. ibi ſi ei viſuȝ fuerit. qꝺ ē in arbitrio ep̄i vel inqſitoris an velit inqſitū ponere in ꝯpedibus an nō. ⁊ dicit Lau. ꝙ hoc ſibi ꝑmittitur. al's. n. paruȝ valeret iuriſdictio ſine cohertiōe. de off. del'. ex lr̄is. ff. de off. eius cui mā. eſt iuriſ. l. vlt. Nono no. ꝙ qn̄ȝ id qꝺ iminet faciēdū ponit ſuꝑior ſuꝑ ꝯſcia eius q facere dȝ eā in hoc onerādo de hoc in gl. ꝯcordat. de Rep. ſtatutū. §. aſſeſſoreȝ. li. vj. de ſepul. cle. dudū. §. huius. in fi. ſȝ ibi vt dicit Lau. loqtur magis ꝓprie dū dicit itendim⁹ onerare q̄ȝ h̄ cū dicit oneram⁹. q̄ȝ pl'es. n. de facili abiciūt hoc onus. ⁊ ſic papa nō obtinet ab eis id qꝺ intēdit. vt cc. bene. c. vnico. ꝺ off. del'. ex pte. ij. ⁊ multi hoc pign⁹ hn̄t ꝓ modico. ar. de vi. ⁊ hone. cle. vt clerici. Op. in eo qꝺ diſponit ꝙ ꝑ ep̄m ⁊ ꝑ inqſitores ꝓcedatur ſuꝑ inqſitiōis negocio. nā ꝑ deputationē inqſitoris factā a papa vr̄ negociū inqſitoris exēptū de iuriſdictiōe ordinaria. de off. leg. ſtuduiſti. ſo. me tu. ꝯrij. glo. in. v̄. deputātes. ſupplet gnāliter ꝑ talē. n. deputationē gnālem hoc caſu factā nō ipeditur officiū ep̄i. e. ti. ꝑ hoc li. vj. ſecus ſi ad certā cām vt in ꝯrio. ⁊ de offi. del'. paſtoralis. §. p̄terea. ⁊ de hoc in. d. c. per hoc. Secūdo op. ex q̄ ep̄s ⁊ inqſitor hn̄t ptātem circa ioē negociū inqſitionis nō poſſit vnus ꝓcedere ſine alio. de offi. dele. prudētiā. in pri. ⁊. c. cām mr̄imonij. de re iudi. duob⁹. ſol'. Mat. ꝙ in negocio heretice prauitatis hoc lȝ al's ſtāduȝ ē ꝯrijs. dic ꝙ ꝯria loquūtur qn̄ duo hn̄t iuriſditionē vni⁹ ſpēi ⁊ nō iſolidū h̄ aūt ordinarius hȝ iuriſditionē ordinariā inqſitor delegatam. vn̄ de iure cōi ceſſante cle. vterq̄ȝ poſſet ꝓcedere ſine r̄liquo. Tertio op. q꞉ vr̄ iculcatio in eo ꝙ ꝑmittit ꝙ iſti poſſint areſtare ſeu capere. ſo. ſi dictio ſeu ſtat ꝑ. i. ceſſat ꝯriū ⁊ hoc vr̄ ſentire gl. in. v̄. capere. cū di. hoc eſſe ſcōm ex qnq̄ȝ q̄ poteſt ep̄s ſine inqſitiōe ⁊ ecōuerſo vt. s̄. in. v̄. citare. gl. dicit illud eē primū de his qnq̄ȝ ⁊ ſic dimittit v̄bū areſtare in medio quaſi ſit vnuȝ ⁊ idē cū v̄bo cape. ſi aūt dictio ſeu ſtet alternatiue tūc ꝓcedit ꝯriū: ſed p̄cedēs expō vior ꝓprie tn̄ areſtare fit ſin̄ manuū iniectiōe ⁊ cū p̄cipit̄ alicui ſub pena ne recedat de loco. cape aūt fit cū iniectiōe. ar. de ſen. ex. nup. ⁊. c. vt fame de of. or. cū ep̄s. li. vj. Quarto op. q꞉ vr̄ inculcatio ex alio in eo q⁹ p̄mo ꝑmittit ꝙ poſſint cape ⁊ deīde ꝙ poſſint in vincul' ponere. ſo. vt in glo. ſcōm qꝺ. ⁊ in eo qꝺ dicit ꝙ ſepe capit̄ q nō carcerat̄. dic ſecus ecōuerſo. de ſen. ex. iudex. ⁊. c. ſi clericos. li. vj. de exceſ. p̄la. cle. frequēs. in pri.

Quīto op. q꞉ vr̄ hic ꝯrietas in eo ꝙ ꝑmittit vl alt̄ poſſit incarcerare. ⁊. ĵ. v̄. duro ꝓhibet. ſo. alter pōt carcerare ad cuſtodiā vt h̄ nō ad penā in. v̄. duro. ⁊ dicit Mat. ꝓ intelligentia nōndū ꝙ quidā ē carcer deputatus ad cuſtodiendū malefactores vt h̄. ⁊ de ſen. ex. ſi clericos. li. vj. ⁊ talis deputat̄ ad cuſtodiā nō ad penā. de pe. q̄uis. li. vj. C. de cuſto. reo. l. i. ij. q. viij. qſqs. ij. q. iij. q꞉ ea. in fi. xix. di. in mēoriā. viij. q. j. ꝑuenit de fal. ad audiētiā. aliuſ ē carcer q ſm̄ can̄. magis deputat̄ ad penā q̄ ad cuſtodiā de q̄ loqtur. ĵ. e. cle. v̄. duro. ⁊. e. ti. vt cōmiſſi. li. vj. l. di. ſi ep̄us. ⁊ c. ſi ille. vij. q. j. ꝑuenit. xvj. q. vj. de lapſ. de pe. tue. nā monaſteriū ē carcer penitentiū. xxiij. q. viij. clerici. ⁊ ēt eccl'ia hȝ ꝓpriū carcerē. xviij. q. iiij. in fi. de apoſta. a nobis. e. ti. vt cōmiſſi. ⁊. c. vt inqſitiōis. li. vj. lȝ ſm̄ leges nemo ad ꝑpetuū carcerē dānari poſſit ꝓpt̄ crimē. ff. de pe. aut dāni. §. ſolet. tn̄ ſm̄ canones ſecus. ꝺ pe. q̄uis. li. vj. vbi ꝺ hoc ꝑ archi. eo. ti. vt cōmiſſi. ⁊ de of. or. ſi ep̄s. li. vj. de accu. q̄liter. ij. ꝑ Inno. in gl. qn̄ aūt vltra medium.

Uer. Duro. Continua. vt in glo. ſ. No. ꝙ carcer qn̄ȝ deputat̄ ad penā de hoc in gl. ij. ⁊ dixi. s̄. v̄. pr. in. v. ꝯtrario Et ex hoc ꝙ hic ꝓhibet ꝙ alter nō poſſit deputare carcerē ad penā arguit Pau. ſecus eē ſi ad cuſtodiā: q꞉ tūc alt̄ poſſet. ꝓ hoc de pe. q̄uis. li. vj. lxxxij. di. p̄ſby. xxvij. q. j. iudas Pau. ſed hec vlt. iura parū aut nihil faciūt. ⁊ itelligit Pau. hāc lr̄am ꝓcedere ēt ſi carcer deputet̄ ad tp̄s ꝑ id qꝺ ſeqtur. vult dicere ꝙ ſicut nō pōt alter ſine altero tormētis exponere ita nec ad carcerē ēt ad tpalē cū ſit ps tormēti. dn̄t aūt carceres eē diuiſi quo ad viros ⁊ mulieres. C. de cuſto. re. l. iij. Scꝺo no. de tormētis ⁊ de his ponit gl. iij. remiſſionē. ⁊ in ea ibi cū ꝯtēplatiōe. vbi ꝺ hoc dixi ⁊ nō debēt manib⁹ ſuis hec iferre. lxxxvj. di. nō liceat. ſed per alios clericos. de ſen. ex. vniuerſitatꝫ. Tertio no. ꝙ vacāte ſede ep̄ali ſuccedit capl'm in iuriſdictionalibus. e. ti. ad abolēdā. vbi de hoc ne ſe. va. c. vno. lib. vj. de inſti. c. j. e. li. Quarto no. caſum in q̄ per parē reqrit. de hoc in gl. reqrit. ⁊ in ea ibi in. j. gl. opi. tamen illi⁹. gl. nō ſeruat̄ in eo ꝙ dicit de trina reqſitiōe vt ſeqt̄ in gl. ⁊ dico. ĵ. q. xviij. Quīto no. ibi ⁊ ſi ſecus. de clauſula decreti q̄ irritat ꝯ factū ⁊ in eo ꝙ lr̄a dicit ꝙ ꝯ fcm̄ ē irritū ipſo iure: īfert Gen. ꝙ nō erit locus exceptiōi. ⁊ ad v̄bū ipſo iure. ē ſil'e de reſcrip. c. j. li. vj. Opp. in eo ꝙ ꝓhibet ne alt̄ ꝓcedat ad ſn̄iam ſine altero ꝙ īmo poſſit. e. ti. per hoc. li. vj. ſo. vt in gl. tertiū. ⁊ eſt ſenſus gl. ꝙ illud. c. ē correctū per hāc cle. p̄terq̄. quo ad id qꝺ ibi dicit ꝙ ſi diſcordant i ſn̄ia papa ꝯſulat̄. ⁊ idē Pau. q꞉ ꝙ nō mutat̄ ⁊c̄. C. de teſta. ſancimus. Scꝺo op. in eo ꝙ decernit ꝯ factū ē irritum ipſo iure. qꝺ eni factū ē nō pōt hr̄i pro infecto. ff. de cap. i bel. §. facte. ⁊ qꝺ no. de ap. vt nr̄m. ſo. vt in gl. in v̄. iure. ⁊ in ea ibi quo ad effectū. idē Pau. ꝓ hoc qꝺ no. de imu. eccle. cle. vna. Quero qs dicat̄ carcer dur⁹: ſo. Pau. ꝙ hoc relinqt̄ arbitrio boni viri iſpecta q̄litate cāe ⁊ ꝯditione ꝑſone ⁊ hoc ex q̄ in iure alr̄ nō determiat̄. de of. ord. de cāis. ⁊ facit qꝺ no. xc. di. c. vlti. Scꝺo q̄ro in eo qꝺ dicit de tormētis an ieiunia q̄ inqſitores ad v̄itatē eruendaȝ ſolēt indicere ſint tormēta ita ꝙ alt̄ nō poſſit ſine alto: gl. ſm̄. ſo. ꝙ ſic quā ſingularit̄ no. ⁊ idē Pau. dicēs ꝙ ēt nuditas ē tormētū. ⁊ in hac gl. ibi. §. qōneȝ. vbi dȝ qꝺ ē q̄ ꝑ vim ⁊ tormēta habita ē ſecus ſi nuda iterrogatiōe vel de leui territiōe. Tertio q̄ro an qꝺ hic diſponit̄ de tormētꝫ reſpectu inqſiti locū hēat in teſtib⁹ qn̄ ſubeſt cā eos torquēdi: ſo. Pau. ꝙ nō imo ꝙ alter ſolus poterit torq̄re teſtes cū ēt poſſit ſolus inqrere ⁊ ſic ēt pōt acceſſoria ſine qbus illud expediri nō pōt. de of. del'. p̄terea. ⁊. c. prudētiam. v̄. explorati. ff. de iuriſdi. om. iu. l. ij. nā ꝓ v̄itate hn̄da dȝ laborare. ꝺ ꝓba. qm̄. xiij. q. ij. q̄ȝq̄ȝ. xxx. q. v. iudicātē. xxxiij. q. viij. occidit. de teſti. cām. C. de iudi. iudices. cū ꝯcor. ⁊ hāc dȝ iudex ab initio extorq̄re. v. q. v. illi q. ex hoc ēt infert Pau. ꝙ teſtē q falſo teſtimonio offendit aures iudicis pōt alt̄ ſolus punire extraordinarie. C. de teſti. nullū. de

pe.ſup his.⁊.c.dilectꝰ.⁊ ꝓ hoc ꝙ teſtꝭ poſſit torq̄ri.i auť. ꝺ teſt.§.ſi vo nō.col.vij.itē alr̄ ſolꝰ pōt iq̄rē vſq3 ad ſniaz. vt h̄ teſtes āt ſīt ps negocij.ꝺ v̄b.ſi.forꝰ.⁊ cui lz totū licz ⁊ ps regła.cui lz.li.vj. Op.ad hoc q2 rō q̄ ſubeſt i iq̄ſitō ſbeſt ēt i teſte ğ idē ius i vtroq3.de trāſl.c.ij.Jtē h̄ duo eq̄ꝑanť.j.§.vex.ibi ꝑuitatē ipa3 vł ipedimētū officij.ſo.pau. ꝙ ſi alr̄ vł̄t torq̄re ꝓ ſide hn̄da ꝯ tertiū delatu3 hoc pōt ⁊ pōt ēt exordiarie ꝑūire tāq̄ corā eo notorie deliquētē. fac̄ qꝺ no.de ꝯfeſ.c.ij.de ſi.iſtr.c.ij.⁊ qꝺ ibi no.Jnn.ꝓ hoc ēt de iureiu.cū i poſitiōibꝰ.li.vj.⁊ iura ſupiꝰ ad hoc alľ.ſi vo format iq̄ſitionē ꝑpť hoc ꝯ teſtē ita ꝙ ñ ē noua iſtātia.q2 tē ipſe teſtꝭ ē ꝑncipalr̄ inq̄ſitꝰ nō pōt alr̄ torq̄re vt in ꝯrijs q̄ no.⁊ i eo ꝙ dic̄ Pau.ꝙ iudex pōt exordiarie ꝑūire teſte3 dic vt dixi.i.d.c.ij.de ꝯfeſ.⁊ tetigi ēt ꝺ excep.c.j.⁊ de hoc ꝑ Cy.C.de teſt.nullū.Jn eo aūt qꝺ dic̄ ꝙ alr̄ pōt idirecte ꝑūire q̄tū directe cognoſcē nō pōt.ꝯ ē qꝺ dixi.de pe.dilectꝰ.⁊ qꝺ no.Bar.ff.de fal.diuꝰ vbi di.ꝙ hoc cāu iudex ñ cognoſcet ſ3 ſupior.ſ3 pōt dici ꝙ inq̄ſitor vel eꝑs ceſſante hac cle.poterat ꝑūire teſtē cū ēt poſſent ꝓnūciare ſup ꝑri cipali.cū ğ hec cle.de tortura ⁊ ꝑūitiōe teſtꝭ nihil imutet ſtādū ē iuri antiq̄ q̄ ad hoc ꝙ alr̄ poterit teſtē torq̄re ⁊ ꝑūire.formare āt inq̄ſitionē ꝯ teſtē nō poſſit inq̄ſitor q h3 ꝺlegatā:ſ3 eꝑs ſic tāq̄ ordiariꝰ ⁊ poſſet ſolꝰ eꝑs:q2 talr̄ inq̄ſitio nō ē ſup hēſi ſ3 ſup crīe falſi.ꝓ hoc qꝺ no.Cāchinꝰ i tractatu hēſis in rica de teſt.q deponit falſū.i ꝑn. Quarto q̄ro cū nō poſſit alr̄ ſolꝰ torq̄re an ſi torq̄at ⁊ reꝰ ꝯfiteať nocebit ei ꝯfeſſio:ſo.Ste.ꝙ nō:q2 fcā ē corā nō ſuo iudice de iud.at ſi clerici.⁊ q2 fcā in tormētꝭ.xv.q.vj.ſi a ſacerdotibꝰ.ſi tn̄ ꝑſeuerat in ꝯfeſſiōe corā alio nocebit ſibi.C.ꝺ pe.q ſniam.ff.de mio.auxiliū.§.ſed vt ad leges.C.ꝺ epiſ.audi.iudices.ꝺ cuſt.reo.l.j.ꝓ hoc.q2 ēt ꝯfeſſio fcā ex iudiciū ꝑiudicat.de ex.ꝑla.q3 ſit ğue.qꝺ tn̄ dic vt ibi dixi.ff.ꝺ adul.capite.v.de elec.per iq̄ſitionē.vbi ꝑ Jnn. Quinto q̄ro:q2 ꝓhibiť h̄ ne alr̄ ꝓcedat ſine alr̄o ad ſniam ꝯ inq̄ſitos an ad ſniam abſolutoriā poſſit alr̄ ꝓcedere:gl.ſ3 nū gd.ſo.ꝙ ſic:q2 ēt olim alr̄ ſolus poterat ad ſniam ꝓcedere.ti.ꝑ hoc.li.vj.qꝺ imutať h̄ reſpectu ſnie ꝯdēnatorie remanet ğ capľm ꝑ hoc icorrectu3 q̄ ad abſolutoriā.⁊ idem Pau.dicēs ꝙ h̄ loq̄ť de ſnia lata ſup pēa ꝑtinacꝭ.de q̄.e.ti.ad abolēdā.⁊.e.ti.vt ꝯmiſſi.li.vj.ꝑ qꝺ.c.p3 ꝙ hodie penā ꝑ ſniam ipoſitā alr̄ ſine alr̄o mutare vel mitigare nō pt ſicut nec ab initio iponere.De reuerſo āt ⁊ penitēte an ineū ferēda ſit ſnia.no.archi.in.d.c.vt cōmiſſi. Opp.ad hoc q2 par ē ptās ligādi ⁊ ſoluēdi.de pe.di.j.v̄bu3.⁊ q nō pōt ſoluē nec ligare ⁊ ecōuerſo.xx.di.iferior.ꝺ ma.⁊ obe.cū iferior.ſo.Pau.format ⁊ nō ſo.Ste.ſtat ꝯrijs dicēs ꝙ nō ē minꝰ ꝑiculū i abſolōne iniuſta q̄ in ꝯdēnatōe imo magis.j.§.v̄um.⁊ in eo qꝺ gl.iducit qꝺ no.xij.di.ꝓceptꝭ.dic̄ Step.ꝙ gl.q̄ ē ibi nō ē v̄a:vt ibi no.Jtē i eo ꝙ gl.iducit.c.accuſatꝰ.dic̄ Step.ꝙ id qꝺ ibi no.facit ꝓ.iij.q.v.dudum Lap.t3 cū gl.q2 ꝙ ꝺ vno h̄ ꝓhibeť ꝺ alio ꝑmittiť.xxv.di.q̄lis.de ꝑſūp.nōne.⁊ hoc tenēdo ad ꝯria.dic ꝙ nō ſꝑ ē eadē ptās ſoluēdi ⁊ ligādi.vt no.i.d.c.cū iferior.i gl.j.quod maxie ꝓcedit hoc cāu vt euiteť iuriū correctio.de elec.cū expediat.li.vj.Pe.tn̄ de anch.iducit ꝑ Step.q2 abſolō ⁊ ꝯdēnatio ſīt correlatiua vt ſic diſpoſitū de vno itelligať ⁊ de reliquo.de ꝯſti.trāſlato.ſic in ſiſi.dic̄ Bar.ff.ad treb.marcellꝰ.ꝙ ꝓhitio legis ꝑ quā i legatis ad pias cās ceſſat falci.h3 locū ēt in treb.⁊ ſic dr̄ correctū ius āticum ēt q̄ ad treb.ſed ibi Bar.moueť alijs rōnibꝰ q2 appellatione falc.ꝯtineť treb.C.ad treb.iubemꝰ.Jnducit ⁊ aliā rōnem ibi.vn̄ adhuc vr̄ ſtandū cū gl.q2 vitāda ē iuris correctio vt ꝑdixi.Jtē vt ꝑdixi nō ē ſꝑ par ptās ligandi ⁊ ſoluendi.

Sexto q̄ro q2 dicit h̄ ꝙ vacāte ſede eꝑali ſuccedit capitulū.qd ſi ſedes q̄ſi vacat:ſo.vt i gl.in.§.vacāte. Septimo q̄ro an ſedes dicať vacare ſi ꝓmotꝰ nō adminiſtrat:vt q2 nōdū h3 lr̄as.ſo.vt in gl. Octauo q̄ro an ſuccedat capľm in iuriſditiōe delegata eꝑo:ſo.Pau.ꝙ ſuccedat i ordiaria iuriſditiōe vt h̄.itē i ğnālr̄ delegata.e.ti.ad abolēdā.in ſi.q2 vr̄ q̄ſi ꝓrogata iuriſditio ordiaria.vt ibi dic̄ Hoſt.ſecꝰ in delegatis ſpālr̄.de fo.cōpe.vex.de ꝑbē.hi q.li.vj.⁊ ex hoc vr̄ Pau.velle ꝙ capľm ſuccedit i cāu d.c.ad abolēdā.cuiꝰ ꝯrium t3 Jo.an.S3 Joā.cal.t3 idē ꝙ Pau.h̄.ego vo approbo op.Jo.an.multꝭ rōnibꝰ ⁊ in eo qꝺ Pau.dic̄ ꝙ delegata ğnālr̄ vr̄ eē ꝓrogatio iuriſdictionis ordiarie.hoc dic nō ꝓcedē imo potiꝰ delegata ē alterius ſpēi.ꝓ opi.tn̄ Pau.facit h̄ cle.q2 h̄ diſtincte dr̄ ꝙ vacāte ſede eꝑali ſuccedit capľm ſ3 dic hoc nō ꝓcedere i cā hēſis q2 ꝺ ea h̄ exꝑmiť idiſtincte ꝙ ſuccedat capľm ⁊ ſic nō tm̄ i ordinaria:ſ3 ēt in delegata.Jn alijs āt cāis diꝰ vr̄ ꝙ capitulū nō ſuccedat i iuriſdictiōe delegata ꝑ rōes q̄s ſcripſi i c.ad abolēdā.hec tn̄ cle.multū facit ꝓ opi.Paul.ꝙ idē ēt ſit i alijs cāis.q2 lr̄a nō exprimit ꝙ ſit ſpāle in hac cā. Generalr̄ aūt cū q̄riť q̄s ſuccedat ꝑlato vacāte ſede diſtinguit Mat.ꝙ aut ꝑlatꝰ ꝑ ſe faciebat aliq̄ q̄ hēbat ab alio ⁊ hoc ēt facit ille a quo hēbat ptātē vt i archi.q recipit iuriſdictionē ab eꝑo.de of.archi.c.j.⁊ ſic mortuo archi.eꝑus exercebit iuriſditionē.ar.de ma.⁊ obe.hiſq3.ſ.c.ad abolēdā.de ꝯſti.cū acceſſiſſet.aut aliq̄ faciebat ꝑlatꝰ q̄ nō ſibi ab alio collata nō erāt ſ3 faciebat ſuo iure.vt ſi archi.fūdauit eccľiam de bōis archidiaconatus ⁊ nō capľi ⁊ tūc ptās ꝑntādi nō deuoluiť ad.c.de cō.ꝑbē.illa.ſed ad ſucceſſorē.ſi aūt ꝑlatꝰ ea q̄ faciebat hēbat a diuerſ ipſi ſuccedēt i his q̄ ad ſe ꝑtinēt vt i clīco hn̄te bōa paterna ⁊ eccleſiaſtica cui i eccľiaſticis ſuccedit eccľia in ꝑrmis heres legitimꝰ.xij.q.iij.ꝑto.de teſta.cū in officijs.ex his di.Ma.ꝙ mortuo eꝑo deuoluiť iuriſditio ad capľm.vt h̄.⁊.ſ.eo.ad abolēdā.⁊ cōfirmatio ꝑlatoꝝ.de ma.⁊ obe.cū olim.⁊ collatio bn̄ficioꝝ q̄ cōiter ad capľm ⁊ eꝑm ſpectat collatio ꝑntatoꝝ.ꝺ iſti.c.j.li.vj.Jtē datio ꝑbēdarū i cōmēdā.vt no.archi.capľm eni cū eꝑo ē vnū corpꝰ cuiꝰ caput ē eꝑs.ꝺ his q̄ ſi.a ꝑla.nouit.de v̄b.ſi.cū clīci.⁊ iter eos dr̄ ꝯbi ſpirituale ꝯiugiū.ꝺ teſta.req̄ſiti.§.pe.de hoc in.d.c.ad abolēdā.⁊.lxxix.di.nullꝰ.ꝺ ma.⁊ ob.cū oli.⁊ vt no.i.d.c.vnico. Nono q̄ro an capľm ſede vacante poſſit viſitare ⁊ debeat ꝓcurare:ſo.vt i gl.hec lr̄a q̄ ꝑmo facit rōnes ꝙ ſic dein ibi in ꝯriā.alľ.in ꝯriā:tertio ibi ad ſcōm rn̄det ad.c.obitū alľ.in gl.q̄rto ibi itē capľm.ponit opi.Jo.mo.tenentis ꝙ capľm nō viſitabit.q̄nto ibi ſed archidiaconꝰ.pōit opi.archi.ꝯriā.vj.ibi egeret.di.ꝙ egeret declaratōe.vij.ibi valēs ꝓ ꝯcordātia opi.diſtiguit.⁊ ꝑ oia idē Pau.videreť āt gl.in ſi.hoc velle.ꝙ viſitare ğnāliter ciuitate3 ⁊ dioceſi3 nō poſſit capľm ſed ſpālr̄ aliquē locū vel certū ꝑlatū ſic.⁊ hec opi.ē eq̄ tn̄ ꝙ ēt ğnālr̄ poſſit viſitare meliuſ ꝓbať ex iuribus ad hoc alľ.in gl.quā ex iuribꝰ ꝯtrarijs.

Decio q̄ro an ſede vacāte poſſit capľm auctorizare ꝑmutationē bn̄ficiorū:ſo.Pau.ꝙ ſi ſīt talia in q̄bꝰ eꝑs ſolꝰ h3 ꝯferre vel eligere cū nō ſuccedat capľm in collatiōe vł electiōe.ne ſe.va.c.ij.nō ſuccedet ēt i ꝑmutatiōe:q2 quod vna via ꝓhibeť ⁊c̄.regula cū q̄d.li.vj.ſecꝰ ſi collatio ſpectat ad eꝑm ⁊ capľm:q2 tūc ſuccedit capľm i collatiōe.ne ſe.va.c.vno.li.vj.ğ ⁊ in auctorizatiōe ꝑmutatiōis.⁊ hoc ēt t3 glo.de re.ꝑmu.cle.vna.vbi hoc dixi.q.xj.Jdē dicit.Pau.ſi bn̄ficia ſpectāt ad collationē tertij.q2 cū auctorizatio ſit iuriſditiōis deuoluiť ad capľm.vt h̄ ⁊ in concor.

Undecio q̄ro an ſede vacāte poſſit capľm ꝯcedē lr̄as idulgētiarū:ſo.Pau.ꝙ nō.qꝺ t3 archi.de pe.⁊ re.c.j.li.vj.de electo āt ⁊ ꝯfirmato an poſſit eas ꝯcedere.no.ꝺ exceſ.ꝑla.accidentibus.⁊ dixi de reli.cle.vna.in ſi.q.vij.

Duodecio q̄ro in eo qꝺ dicit de delegato capľi an ſufficit ꝙ ſit vicariꝰ ğnālis capľi:vr̄ ꝙ nō ſ3 ꝙ expediat hre ſpāle mādatū ꝑpť hoc v̄bū delegato.qꝺ pl3 Lap.dicēti

ꝙ ſi vicariuſ

qñ vicari⁹ gñalis hẽt in hoc mãdatũ spãle vř delegatus i hoc sz alijs ordiari⁹. ar. de pbẽ. hi q. §. eũ. li. vj. ⁊ sic si appelleř ab eo appellabiř ad ipsũ capl'z hz ea q no. de of. archi. c. j. ⁊ de of. or. romana. i pri. lib. vj. p archi. Lap. tñ in addi. remittit ad ea qua no. de of. vica. lz. li. vj. vbi refert id qđ no. Jo. an. in spe. de of. vic. in Rica vbi dicit q posset acceptari q qñ of. cõmittũř ea q̃ exigũt spãle mãdatuz si fit cõmissio simř cũ gñali cõmissiõe tota iurisditio ẽ ordinaria. si vo diuisž tũc i his q̃ exigũt spãle mãdatuz cẽseř ð legat⁹. p hac distictiõe alř. de pse. ec. vel alia. c. vno. li. vj. de sen. ex. si ciuitas. e. li. ð psti. trãslato. La. vo i. d. c. lz. di. q siue simř siue diuisim fiat pmissio qbusdã specificatž ⁊ secuta cřa gñali tota iurisditio ẽ ordiaria. si aũt nõ subicitur cřa gñalis ⁊ i oib⁹ alijs exigẽtib⁹ spãle mãdatũ tũc i specificatž cẽseř delegat⁹: qz ſ ẽ ordiari⁹ cui vniuersitas cãruz cõmittiř. ff. de iudi. cũ ptor. ð ap. romana. i pri. li. vj. dic q vterqz hñit bonũ respectũ. dz. n. psiderari qđ itẽdãt pmittẽtes. nã si pstaret de ipoz volũtate nõ eẽt qđ. colligiř ãt itẽtio ex piecturž optia tñ cõiectura ẽ illa quã põit Laud. qñ. n. pmittũt solũ aliq̃ exigẽtia spãle ⁊ tñ oĩa ñ videř velle ordiariã cõmissionẽ gñalř extẽdẽ sz poti⁹ dare spãlẽ ptãtẽ i his specificatž sec⁹ qñ adijciř cřa gñalis. Deciotertio q̃ro i eo q dicit de spatio. viij. dierum qñ icipiet currere istud tps. So. Bẽ. q a tpe fcẽ reqsitionis. qđ bñ pbat lřa ibi postq̃ſe reqsiuerit. Decioq̃rto q̃ro si eps copiã iqsitoris hře nõ põt: vt qz ẽ i remotis vel ecõuerso si iqsitor nõ põt hře copiã epi: so. Mat. q alř sol⁹ pcedere poterit p hoc lřa ibi postq̃ se reqsiuerint a pria qđ no. Decio qnto q̃ro an hoc cãu q̃ nõ põt hři copia epi possit vel ðbeat reqri capl'm: so. Mat q nõ exq̃ nõ vacat sedes. ne sede va. c. vno li. vj. nisi i certis cãib⁹ de qb⁹ iste nõ ẽ. Decimosexto q̃ro qđ facit inqsitor si eps reqsit⁹. j. viij. dies noluit itẽresse vel neglexit: so. Math. q ipse sol⁹ pcedet ad ea ð qb⁹ hř hoc satž pbař ex lřa. Decioseptio q̃ro si discordit eps ⁊ iqsitor in tormẽtãdo qz alř dicit torq̃nduz alř q nõ: so. Math. q si discordãt rõne pcessus qz sũt varij stãdũ ẽ notatž de testi. i nřa. Si ãt ppř iurž ipitiã cõsulãt pitiores. ar. de vi. ⁊ ho. cle. qñ. de rescrip. statutuz. §. assessorẽ. li. vj. Decioctauo q̃ro an sufficit vna reqsitio: so. vt in gl. reqrit. q̃ dicit q sic. ⁊ hãc gl. no. singulariř ex ea. n. pbař q cũ qs ex iuris dispõne tenetur itẽresse ad certũ actũ ẽt iudicialẽ sufficit vnica requisitio. de hoc dixi. de of. dele. cõsuluit. ⁊. c. cũ cã. ⁊ cũ gl. idẽ Pau. ⁊ ẽ simř. lxv. di. c. si. x. q. ij. hocius. ff. de euic. si rẽ. §. vlt. ⁊. l. si denũ §. si pñtc. Deciononono q̃ro an iquisitiõe ẽ necesse terminũ exp̃mi: gl. c. sol. q nõ. ⁊ idẽ Pau. ⁊ p hoc qđ no. spe. ð dila. §. j. v. quid si dicař. ⁊. ij. q. vij. añriorũ. igl. Uigesimo q̃ro q̃liter se reqrẽt: di. Pau. q p nũciũ vel eplaz facit. xviij. di. si eps. Uigesimoprio q̃ro an sufficit q reqsitus faciat copiã sui. viij. die: so. Paul. q sic. ⁊ q ẽt si p⁹ viij. diẽ reitegra sufficiat. ar. ff. de adop. l. mãcipiorũ. de pbẽ. si tibi absñti. i si. li. vj. p hoc qđ dixi. de fi. istru. cũ dilect⁹. Uigesimoscđo q̃ro i eo q dicit pcessuz fcm̃ p alterũ ipsoꝝ ipso iure nõ tenere. qđ de iterlocutoria lata p alterũ sup carcere vel tortura: so. vt i gl. in v̈bo ipso iure. q̃ dicit cã nõ tenere ⁊ q poterit appellari hoc cãu ẽt hz leges. qđ dic vt i gl. quã no. ⁊ idẽ Pau. ⁊ i hac gl. ibi lex pmittit. C. de epi. au. l. ij. quasi dicat fm Step. q tutius est appellare. ⁊ in fi. ⁊ no. archi. e. ti. vt cõmissi. li. vj.

Uer. Uerum. Not. q egpanř nolle ⁊ nõ posse. ð hoc igl. simř. ⁊ i ea. i. fi. ð of. deř. prudẽtiã. §. adijcim⁹. Scđo no. q sufficit hoc cãu significare psẽsũ suũ p lřas. ð hi gl. i. v̈. lřas ⁊ i ea. i. fi. de tẽ. or. nec epi. vbi de hoc. Tertio no. casuz in q̃ delegat⁹ ab alio q̃z a pncipe subdelegat. nã h delegatus epi vel capři delegat inqsitori. de hoc. j. in. j. ptrario.

Quarto no. q hoc cãu eqpař pmittere vel psentire q alř pcedat alibi discõpanř. qđ dico. j. in. ij. prio. Op. i eo qđ dixi i. iij. no. q h delegat⁹ ab alio q̃z a pncipe subdelegat. nã hoc cãu priuilegiũ dele. pncipis. de of. dele. pastoralř. in pri. C. de iudi. a iudice. so. Bẽ. q h cãus deuiat a regula cõi. remittit ad no. de of. dele. cle. vna. vbi dixi in ij. q. vel fm eũ loqř hic i delegato ad vniuersitatẽ cãrum hec vltia solo diuinat tñ in se v̈a ẽ. de ap. cũ cãm. p prima aũt solone q̃ mag⁹ pueit huic lře facit: qz ad alia multa sũt spãlia in cã hẽsis fauore fidei. e. ti. c. fi. li. vj. ⁊ plib⁹ alijs. c. eiusdẽ ti. vel tertio põt dici q hic nõ pbař q delegat⁹ possit subdelegare. vt vult gl. subfficit q dico in se. prio. sed pria solo magis plz. Scđo ov. in eo qđ dixi i. iiij. no. q hec ppanř psentire q alř pcedat vel ei cõmittẽ. vñ ob. qđ no. de so. pp. significasti. laic⁹ eñi ex delegatiõe epi cognoscit iter cřicos. de iudi. c. ij. vbi de hoc i gl. ij. ⁊ tñ nõ põt in laicũ p cřicos iurisdictio progari ẽt psẽsu epi. d. c. significasti. so. gl. sufficit. hoc tãgit. ⁊ nõ explicat nisi q psentit q h hoc locũ hẽat: qz sic exprimiř hic sz alřs hec sř diuersa. aliqñ. n. delegatio pmittiř ⁊ nõ cõsensus vt i prio. ⁊ simř i electiõe i q põt qs pmittẽ vocẽ suã ⁊ tñ nõ põt suũ psẽsuz exprimere p lřas. qđ dic vt i gl. aliqñ pmittiř expssio cõsẽsus ⁊ nõ delegatio. sic delegat⁹ epi põt hic exprimẽ psensum p lřas nõ tñ delegare. ita vult hec gl. di. q hoc forte fuit cã hui⁹ disiũctiue. ⁊ hz gl. respectũ ad lřam ibi sup illř pmittẽ vices suas. vel suũ significař p lřas psiliũ vel cõsensũ. ⁊ i hoc gl. pdicit ei qđ dixi in pr. prio. qđ vř vius. nã tota h disiũctiua vř referri tã ad delegatũ epi q̃ ad epm. ⁊ in eo qđ dixi de diuersitate iter cõsẽtire ⁊ cõmittẽ. dic. Pau. q hoc cãu i hocẽ diuersitas: qz qñ alř cõmittit alři ille pcedit duplici auctẽ cõmittẽtž ⁊ sue. qñ vo cõsẽtit ille pcedit sua tñ. p hoc qđ dico. j. de priui. cle. j. i pri. q. xxiij. ⁊ inclinat Pau. i id qđ dixi pr. fm gl. q delegat⁹ epi vel capři possit cõsẽtire iqsitori nõ tñ cõmittẽ. ppř iura. s. alř. q dicũt delegatũ ab alio q̃z a pricipe nõ sbdelegare. di. ẽt q forte ppř hoc addit lřa de cõsẽsu ibi cõciliũ ⁊ cõsẽsũ. dic vt pr. di. ⁊ ad pria rñde. vt. s. vel fm q̃sdã pria loquũř in delegato tñ. hic ãt lz iste voceř delegat⁹ ⁊ ẽt ordiari⁹ tãq̃ vicari⁹ epi q hz ordinariã. de cõsue. c. ij. hec so. diuinat ⁊ nõ cõsonat lře q̃ sic dixi de delegato ita dicere potuisset ð vicario epi: ẽ tñ v̈a i se sic dixi i pr. prio ð delegato ad vniuersitatẽ cãrũ. Ex his cõcludẽ q vior ẽ solo data i pcedẽ. prio q hic spãle. ⁊ possẽt pria itelligi qñ delegat⁹ ab alio q̃z a pricipe subdelegat ei q sup cã nullã hz ptãtẽ. hic autẽ fit delegatio iqsitori q hz delegatã in cã heresis hoc tñ eẽt nimiũ restrigere illa iura ppterea stãdũ prime soloni pdicte. ⁊ de hoc. j. cle. pr. v̈. inqsitorib⁹. q. j. Quero an sufficiat q hoc cãu iteruẽiat cõsẽsus p⁹ fcm̃. vř q sic p id qđ no. de cõsue. cõsuetudinis. vbi no. q qñ reqriř cõsẽsus nõ refert vtrũ iteruẽiat añ vel post. sec⁹ qñ reqriř auctas. ad idẽ. de iure pa. cura. de his q̃ fi. a pla. cũ vos. de hoc. j. q. j. eos. ix. q. j. j. c. j. de re. ec. nõ alie. c. j. li. vj. so. Pau. tz priuz dicẽs. q hec sñia ẽ ab initio nulla ipso iure. vñ nõ põt roborari. ð elec. auditis. regula nõ firmař li. vj. pro hac so. ẽ s̈. prox. §. vbi apponitur clausula decreti si p fiat. ⁊ quod no. Jnno. in. d. c. cum consuetudinis.

F. Sane. No. q attẽdiř vulgarž locutio. ð hoc i gl. simř. Scđo no. q eps ⁊ inqsitor dñt hřẽ ad carcerẽ cõem duos testes pricipales i. pricipalř hñtes custodiã. Jtẽ dicũt isti custodes eẽ idustrij vt i lřa. qđ itellige circa tãtã custodiã. teneř eñi cõmentariẽsis de dolo culpa ⁊ cãu fortuito hz distictionẽ ð q. ff. de custo. re. l. carceri. ⁊. l. milites. ⁊. l. vlt. C. e. l. peř. Jtem dñt eẽ fideles vt i lřa. i. xpiani ⁊ legales. Pau. Tertio no. q deputat⁹ ad nudũ ministeriũ põt sub se accipe ministrũ. de hoc i gl. in v̈. ministrũ. Quarto no. q carceri

cōi dn̄t ēē due claues. ⁊ ex hoc no. Lau. ꝙ ſi plēs dn̄i ſīt in eodē caſtro dn̄t ēē tot cuſtodes ⁊ tot claues diuerſas poterūt i clauſuras ponē ⁊ potiſſime i cuſtodia captiuoꝝ. ⁊ ſi vn⁹ h̄z plēs carceres hēbit plēs claueſ. ar. ꝺ ſepꝉ. cle. dudū. §. ſtatuim⁹. ibi nūer⁹ āt ꝑſonaꝝ ⁊c̄. ꝺ hoc. ſ. in. iij. ɔ̄rio.

Quīto no. de ɔclaui. ꝺ hoc i gl. ɔcoꝛ. ⁊ di. Paul. ꝙ ē locus i domo ſecretioꝛ. ff. ꝺ dā. iſec. qꝺ ɔclaue. ⁊ pōitur ꝓ camera h̄. ⁊. C. ꝺ cuſto. re. qm̄. ⁊ dꝫ ēē abſqꝫ medio piete alīs ēēt aliꝺ ɔclaue. ff. cōia. ꝑ. ſiqs ptē. ⁊ hoc ſi ea itētiōe fieret. ff. de le. j. qꝺ i rerū. §. ſiqs. ⁊ i hac gl. i fi. xij. q. j. oīs. Sexto no. ꝙ icarcerat̄ ſīt miniſtranda neceſſaria. qꝺ itelligit Pau. reſpectu ſuſtētatiōis vt ſit ſēſus ꝙ p̄cipalis cuſtoſ poterit ſuo miſtro dare claues vt neceſſaria miſtret carceratꝫ. ⁊ ꝺ hoc. ſ. i. iij. ɔ̄rio. ⁊ daꝛ h̄ clauis ad cuſtodiā alibi i ſignū dn̄ij poſſeſſiōis tradire. ff. de ɔ̄hē. ēp. claūb⁹: de h̄ de ɔſue. ex lr̄is. Op. i eo ꝙ dic̄ de carcē cōi. naꝫ vterqꝫ pōt hr̄e carcerē ꝺ ꝑ ſe. s̄. c. v̄. ꝓp qꝺ. ſo. ibi de carcē ad cuſtodiā. h̄ de carcē ad penā. s̄. c. v̄. duro. Scꝺo opp. ad idē: q2 epi h̄nt ſuos carceres diſtictos q̄s ꝑ ſe faciūt cuſtodiri vt qttidie videm⁹. ſo. h̄ loqtur de carcerib⁹ hr̄ticalibus ſec⁹ de alijs. ⁊ ꝙ eccl̄ia hēat carcerē ꝓbatur ꝺ apoſt. a nobis. no. xvij. q. iiij. attēdēdū. h̄z ⁊ mōaſteriū carcerē. l. di. ſi epē. ⁊. c. ſi ille. vij. q. ij. ſi puēit. xvj. q. vj. de lapſis. xxiij. q. viij. clici. xxvij. q. j. ſiqs rapuerit. de pe. tue. Tertio op. i eo qꝺ dixi i. iiij. nō. ꝙ is q h̄z plēs carceres hēbit plēs claues. vn̄ ob. de iure p. cle. ij. ſo. Laud. ꝙ vbi ſpāle vt nō reſpiciatur ibi mioꝛitas vel plālitas ſꝫ ptiū rōnem. dic vt ibi. Quarto opp. i eo ꝙ ꝑmittitur cuſtodi offm̄ ſꝰdelegare: q2 nudū miſteriū nō ſꝰdelegatur. de of. dele. c. fi. glo. ꝙ alīs. lo. ⁊ vr̄ velle q h̄ ſpāle. qꝺ magis explicat Lau. dicēs hoc licē bn̄ficio hui⁹ cle. ⁊ hoc ēt dixi i. d. c. fi. §. ceteꝝ. ⁊ di. Pau. ꝓp v̄bū poſit ꝙ lꝫ cuſtos poſſet eligē miſtrū nō tn̄ tenetur. ff. de iudi. nō qcqd. de of. del. ɔſuluit

Quero q2 vt h̄ vr̄ deputatur carcer hr̄tico qn̄z ad penā. qd ſi reuertitur an ɔfiſcabūtur ei⁹ bōa? vr̄ ꝙ ſic. q2 ɔfiſcata ſīt a die cōmiſſi cri̇s lꝫ occupatio fieri nō poſſit an̄ latā ſn̄iaꝫ ſup cri̇e. c. ti. cū ſꝫ. li. vj. ſo. gl. xxiij. q. vij. i ſū. dicit ꝙ ei ſit reſtituēda ēt occupata ꝺ miꝛicoꝛdia ⁊ ſic ſi an̄ ſn̄iaꝫ reuertitur nō debebūt occupari cū ſup cri̇e nō feraꝛ ſn̄ia cxq̄ reuertitur an̄ ſm̄ Pau. de hoc dixi plenius. de elec. q2 d. ligētia. Scꝺo q̄ro an ſic̄ carcer hr̄tical' ē cōis epo ⁊ iq̄ſitoꝛi ita dēat ali⁹ carcer ēē cōis epo ⁊ capl'o? Lau. arguit ex hac lr̄a ꝙ ſic cū de iure cōi cognitio cārū maxie criālū ſit eis cōis. xv. q. vij. eps null⁹. niſi ſit ɔſuetudo ɔ̄ria. ꝺ ɔſue. nō ē. li. vj. di. tn̄ ſe vidiſſe ſup hoc magnā. q. īter epm ⁊ capl'm pictauēſe: dic ꝙ raro h̄. q. h̄z p̄ctica: q2 cōiter inualuit ɔſuetudo ꝙ ſol⁹ eps de talib iudicet. Jtē ēt ceſſante cōſuetudine nō ē verū ꝙ cognitio ſit cōis ſꝫ dꝫ eps ſup igrēdis ⁊ coꝛrigēdis ſubditoꝝ exceſſib⁹ reqrere cōſilium capl'i. d. c. nō ē. ⁊ ſic ad epm cognitio ſpectat p̄cipalr̄ ad ipm ḡ ſolū ſpectat hr̄e carcerē ſec⁹ h̄ q2 ꝓnūciatio ſup hēſi ſpectat ad epm ⁊ iq̄ſitoꝛē eq̄ p̄cipalr̄. s̄. ij. v̄. proximis.

Tertio q̄ro q̄re deputātur carceri hr̄ticali duo cuſtodes. So. vt i ſeq. q. Quarto q̄ro an eps ⁊ iq̄ſitoꝛ pn̄t ꝺ vno cuſtode cōcoꝛdare? gl. iuſi. arguit ꝙ ſic: q2 qꝺ dic̄ de duob⁹ vi2 dcīn̄ i cāu diſcoꝛdie. de ap. cū ſpāli. Cōtrarium tn̄ tꝫ dicēs ꝙ nō ꝓp diſcoꝛdiā ſꝫ ad ſecurioꝛē cuſtodiā ſic ꝓ iuſū ē qꝺ vt i glo. ⁊ idē Pau. ⁊ Gēz. Et no. ex hoc caſum ſing. i q̄ reqritur plālitas ꝑſonaꝝ ad vnū offm̄. alibi r̄ ꝓbatur ne ſint i vno coꝛpoꝛe duo capita. de ꝑbē. cū ī igno res. Quīto q̄ro an qꝺ dcīn̄ ē de cuſtodib⁹. s̄. q. ꝓxi. locū h̄z i miſtris cuſtodū. gl. e. ꝙ ſic. ⁊ vlt̄ dicere ꝙ cuſtodes nō pn̄t cōuenire de h̄ndo vnū miſtruꝫ. Sexto q̄ro de q̄ ꝓuidebitur iſtꝫ cuſtodib⁹. gl. de ſuis. cū ſe. ſo. idē Pau. ⁊ i hac gl. i fi. pro hoc ē extuag. de q̄. s̄. gl. prox. Septio q̄ro gdā fecit hoſpitale ad vſū pauperū poſtea dānat⁹ fuit ꝑ iq̄ſitoꝛē de hēſi ⁊ bōa cōfiſcata ⁊ tenuerūt iq̄ſitoꝛes dcīn̄ hoſpitale pro neceſſitate officij ⁊ ꝓ vſu paupuꝫ ānis. l. an pōt eps ius aliqꝺ petē? ſol. Mat. i addi. ꝙ lꝫ mōaſteria ⁊ alia loca religioſa ptineāt ad epm i cui⁹ territoꝛio ſita ſīt. xviij. q. ij. mōaſteria. tn̄ exq̄ iq̄ſitoꝛes ꝑſcripſerūt nihil ꝑt eps petē. xviij. q. ij. abbatib⁹. de re. do. de xenodochijs. qꝺ vlt. c. potius facit ɔ̄: q2 dic̄ hoc ſpectare ad epm. ſꝫ dic illud veꝝ de iure cōi tollit āt hoc ius ꝑ ꝑſcriptionē q2 iura epālia ēt ꝑ iferioꝛes ꝑſcribi pn̄t. de ꝑſcrip. auditꝫ. ⁊. c. cū oli. Octauo q̄ro q̄re carceri ſīut diuerſi claues? ſo. vt i gl. ne vn⁹. Nono q̄ro an qn̄ cuſtos ſumit miniſtrū debeat habere conſenſum epi vel inquiſitoꝛis. gl. ꝙ alīs. ſo. ꝙ nō. ⁊ idem Pau.

§. Porro. Pri̇o pōit de iuramēto cuſtodū ⁊ miſtroꝛū ſiī ꝑ carcerib⁹ hr̄ticalib⁹ deputatoꝛū. ſcꝺo de iuramēto eoꝛūdē cum deputaꝛ ſup carcerib⁹ ꝓpꝛijs epoꝝ. ibi ⁊ q2 ſepe. tertio ꝺ iuramēto nōrioꝛū ⁊ alioꝛū officialiū. ibi nōrij. No. ꝺ dictiōe coꝛā. ɔcoꝛdat. de elec. vt circa. li. vj. ij. q. j. i p̄mis. ꝓ⁹ pri. ⁊ qn̄ dicaꝛ aliqd fieri coꝛā di. ff. de v̄b. ſi. coꝛā. Pau. ⁊ dicit Gē. ꝙ dictio coꝛam exigit pn̄tiā ꝑſonalē. d. l. coꝛam.

Scꝺo no. ꝙ iuramētū de q̄ hic dꝫ ꝑſtari epo ⁊ iq̄ſitoꝛi ſimul vel ſꝰſtitut⁹ ab eis. ⁊ ſic opꝫ ꝙ ābo īterſint. ſil'e de of. dele. cām. ff. de arbi. ſi i tres. Tertio no. caſuꝫ i q̄ officiaꝉ teneꝛ iurare ꝙ exequeꝛ ſuū offm̄. ꝺ hoc i glo. ſil'e. Sūt ⁊ alij caſus in qb⁹ qs teneꝛ iurare. de reſcrip. ſtatutū. v̄. ſꝫ ⁊ i duob⁹. li. vj. Quarto no. ꝙ ſufficit ꝙ officialis ꝑſtet diligētiā quā pōt. de hoc i gl. i v̄bo poterūt. Quīto no. q̄ ſīt illa q̄ iurāt cuſtodes. ꝑmū ē de adhibēda diligētia. ſcꝺm ꝙ nō loqn̄ꝛ icarceratꝫ i ſecreto. tertiuꝫ ꝙ ꝓuiſionē carceratoꝛū nō diminuēt. ⁊ q̄ ad id qꝺ dixi de nō loquēdo i ſecreto ſ. ɔcoꝛdātie i gl. ſil'e. ⁊ dicit Paul. ꝑ. §. hoc ḡ all. i hac gl. ꝙ dr̄ ēē ſecretū qꝺ qnqꝫ ſciūt. qꝺ dic vt dixi ibi dicēt hoc itelligēdū de ſecreta locutiōe q̄ ſuſpitiōeꝫ pōt īducere. ſic̄ ſi loqꝛ de ꝓceſſu vel cuſtodia. ſec⁹ de comeſtibilib⁹ vel alijs q̄ ſuſpitionē īducere nō pn̄t. ⁊ hoc idē vult gl. i eo ꝙ dicit hoc v̄bū ſecreto nō ēē ſumēduꝫ amare. Et dicit Lau. ſil'r ēē cauēdū ne mōialib⁹ aliq loqn̄ꝛ i ſecreto ⁊ ꝙ debēt hr̄e auſcultatrices q̄ audiāt qd eis dicaꝛ. ſepe tn̄ auris ⁊ oculus taliū auſcultātiū fallit. ar. de ꝓba. cām. ⁊ dicit Gē. ꝙ hoc iuramētū exigiꝛ de nō loqndo i ſecreto vt oīs fraus ⁊ ſꝰoꝛnatio tollaꝛ. ⁊ i hac gl. ibi ſil'e. de hoc ꝑ archi. lxxxj. di. cleric⁹. ij. q. j. ſi peccauerit. Sexto no. ibi oꝛdiatiōe cōi. ꝙ ꝓuidet iudex quāta ꝓuiſio deꝛ icarcerato ꝑ cri̇e hereſis. ⁊ dic cōi epi ⁊ iq̄ſitoꝛis. nā vt dic̄ Pau. ſic̄ cōiter icarcerāt ita ⁊ ꝓuidēt quātū ⁊ q̄l'r miniſtretur. ⁊ hoc qn̄ icarceratio ſit ad penā. c. ti. vt cōmiſſi. lib. vj. vbi āt ad cuſtodiā ſic̄ alr̄ pōt icarcerare ita nō reqriꝛ cōis oꝛdinatio vtriuſqꝫ. nā nec hoc cāu ſīt icarcerato ſubtrahendā aliq̄ neceſſaria vel carcer trāſfereretur ad penā. Septio no. de ifidelitate miniſtroꝛū. de hoc i gl. nō ſic̄. quā ſigna. ⁊ ex hoc no. Lau. ɔ̄ famulos ſcholariū q pecuniā ſibi traditā ꝓ neceſſarijs emēdi alr̄ expēdūt. ad qꝺ euitādū exigitur h̄ iuramētū. dicit tn̄ Lau. ꝙ ɔ̄ famulos ſcholariuꝫ non ſufficeret iuramētū: q2 nō imutaret maliuolū aīum. ar. in ſti. de ſuſpe. tuto. §. nouiſſime. ⁊ dicit Pau ꝙ h̄ nō ꝓhibetur diuiſio ⁊ iq̄ſitio rerū ablatarū ne cū eis ferramēta ad frāgēdū carceres vel vincula trāſmittātur. ſꝫ ſolū ꝓhibꝫ diminutiōeꝫ ne exēplo inde furētur decimā vel aliā quotā. j. q. j. xp̄s. xiij. q. j. §. ij. ⁊ exēplo hui q hoc ipſo ē fur ꝙ ſuus maxie dapifer. vt no. gl. ff. de act. ēp. iulian⁹. §. iteꝫ q furē. ⁊ i eo qꝺ dic̄ Pau. ꝙ pn̄t diuidēre res ablatas. dic vt panē vel pullos vel q d ſil'e: q2 qn̄qꝫ i eis abſcōdūꝛ ferramēta. ⁊ dicit Gē. ꝙ ſi iſti cuſtodes diminuūt ēt modicū ꝺ ꝓuiſiōe cōi icurrūt ꝑiuriū. ꝓ hoc q2 de modica re cōmittitur furtū. vt no. i ꝓe. Greg. in fi. Op. in eo ꝙ hic exigitur iuramentum

tur iuramētū reſpectu icarceratorum ⁊ icarcerādorum.
nā iuramētū nō ꝯcernit futura. de iureiu. c. pe. gl. vbi hoc
ſo. ꝙ imo ꝯcernit qñ exprimit̃ de futuris vt hic. Que-
ro an ſit neceſſe in iuramēto tāgere ſacra? ſo. vt in gl. in v̄
bo tacta. quā diuide: q2 p̄io format vnā q̄ōnē ⁊ ſol. ſcḋo
aliā ibi qdā. tertio aliā ibi vt ꝗ. q̄rto ponit q̄druplicē mo-
dū iurādi. ibi qdā. ⁊ circa q̄rtū iurādi mōm dicit qd hꝫ cō
ſuetudo ⁊ qd iuris. Ad q̄ſitū dicit āt gl. ꝙ in corꝑali iura
mēto nō ſufficit p̄ñtia ſꝫ reqrit̃ tactura. ad no. de elec. vt
circa ad hoc qḋ no. x. col. de pace iura. firmā. l. hac edicta
li. §. ſancim⁹. dicit Pau. ꝙ hic reqrit̃ tactura euāgeliorū:
q2 ſic exprimit̃ hic. idē in alijs caſibus vbi hoc exprimit̃.
j. q. vij. q̄tiēs cordis. de ꝯſe. di. ij. ego Beregari⁹. de iureiu
rā. ego. N. i fi. de pur. ca. q̄tiēs. de frigi. laudabilē. de iure
iur. cle. romana. v̄. p⁹ q̄. ḋ hoc. j. q. iij. Scḋo q̄ro an ſuf
ficit an euāgelia ſint p̄ñtia ſine tactura. Sl. e. ibi qdā re-
fert q̄ſdā dicere ꝙ ſic ſic viſu acqrit̃ poſſio. ꝑ hoc de iura.
cal. c. vlt. xj. q. j. nō flagitet. C. de epiſ. ⁊ cler. auf. ſꝫ iudex.
Cōtrariū tꝫ gl. dicēs ꝙ viſu acqrit̃ poſſio cū tradēs poſſi
det ⁊ hoc itēdit ſi poſſio erat vacua. ⁊ idem Pau. ꝙ dicit
ſecus hoc caſu in q̄ reqrit̃ tactura euāgelioꝝ. Dic forma-
lius ꝙ in poſſiōe ſufficit viſus q2 ſatiſfit legi dicēti poſſeſ
ſionē acqri aīo ⁊ corꝑe. de ꝯſue. ex lr̄is. de ꝯceſ. ꝓben. cum
nr̄is. ⁊ vtrobiqꝫ de hoc. ſecus in iuramēto de q̄ h̄ in q̄ ſpā-
liter exprimit̃ de ſenſu tactus in v̄bo tacta. Tertio q̄-
ro in eo qḋ dixi. ṡ. q. j. ꝙ exigitur tactura qñ hoc exprimit̃
qd de iuramēto teſtis vel calūnie vitatis? Sl. e. ibi vt ꝗ.
ſo. vt in talibus iuramētis q̄ a iudice vel ꝑte ex neceſſita-
te deferūtur dꝫ iurari tactis euāgelijs: al's fieri pōt ſine ta
ctura quā gl. no. ⁊ in eo qḋ dic̃ de teſte. ꝑ hoc. iij. q. ix. hor
tamur. de teſti. tuis. ⁊ cū gl. idē Pau. ꝙ ex hoc dicit ꝙ i iu
ramētis q̄ nō p̄ſtātur a iure vel a iudice vel ꝑte ex neceſſi
tate ⁊ in qbus iura nō exprimūt de euāgeliorū tactura ſꝫ
de corꝑali iuramēto tm̄ ſecus ē. i. ꝙ nō exigitur euāgelio-
rū tactura. de here. ad abolēdā. §. ſtatuimus. de elec. vbi
ꝑiculū. §. ſup his. ⁊. c. vt circa. ⁊. c. ꝓcurator. li. vj. Idē ꝫ ⁊
forti⁹ vbi iura ſimpl'r dicūt iurari debere. de teſti. p̄ñtiuꝫ
⁊. c. pe. de exce. paſtoral'. q ma. ac. poſ. cū in tua. de ſen. ex.
ex tenore. de iureiur. c. j. ij. ⁊. iij. lib. vj. Quarto q̄ro q̄t
ſit forme iurādi a iure tradite. Sl. e. ibi qdā. ſo. enumeran
do q̄druplicē formā quā no. vſqꝫ ad fi. ⁊ ſigna in ea qḋ dic̃
de Italia ꝯſuetudine q̄ hꝫ ſufficere ꝙ tāgatur qlibet liber
vel ſcriptura. ⁊ dic ꝙ plus hꝫ ꝯſuetudo ꝙ ſufficit tāgere
ēt chartas in qbus nihil ſcriptū ē vel aliud corp⁹ ꝑ quam
tm̄ ꝯſuetudinē puto nō derogatū iuribus dicētib⁹ ſpecifi
ce ꝙ tāgātur euāgelia. vt hic niſi appareret in hoc ſpecifice
iductā ē ꝯſuetudinē. nō eni debem⁹ a iure recedere niſi q̄
tenus appet de ꝑciſa ꝯſuetudine. ꝯ̄ria de ꝯſue. c. fi. ⁊ i hac
gl. ibi de ſcḋo. ſ. corꝑali iuramēto. ibi q̄tiēs. ḋ iureiur. ego.
N. de ꝯſe. di. ij. ego Beregarius. Quinto q̄ro in caſu q̄
debēt tāgi euāgelia cū q̄ tāgentur? So. Pau. ꝙ manu. qḋ
no. de elec. vt circa in gl. ꝑ hoc dicas. Idē Mat. ꝑ hoc. j.
q. vij. q̄tiēs. ij. q. v. ſi qs. auf. iuſiurādū qḋ p̄ſta. in p̄i. coll'.
ij. Sexto q̄ro in eo ꝙ dicit de icarceratis ꝑ crie hereſis
an pro alijs criminibus poſſunt clerici incarcerari? dic ꝙ
ſic. de ſen. ex. clericos. li. vj. ⁊ dic vt ꝑ archi. ibi.

Ver. Et quia. No. ibi nō cōes. ꝙ ep̄s
vltra carceres hētica
les q̄nqꝫ hꝫ alios ꝓprios. de hoc. ṡ. e. cle. v̄. ꝑꝑ qḋ. in. v. ꝯ
rio. Op. i eo qḋ dicit ꝙ cuſtodes deputati ꝑ ep̄m vel
capl'm ſede vacāte ſup carcerib⁹ ꝓprijs ep̄i iurabūt inqſi
torib⁹ ⁊ nihil dicit de iuramento p̄ſtādo ep̄o vel capl'o ꝯ
id. ṡ. e. §. px. in p̄i. ſo. Pau. ꝙ ep̄is ⁊ capl'is itrauerūt tpe
q̄ fuerūt ꝯputati. Scḋo op. q2 ex q̄ carceres erāt ꝓprij
ep̄i vel capl'i. officiales ſup iſtis nō debēt cogi iurare inq
ſitori. ſo. vt in lr̄a. q2 loqtur tūc tm̄ qñ in iſtis carceribus
ꝓprijs alij incarcerātur pro crimie hēſis ibi ꝓ dicto crie.
pro hoc qḋ dr̄ in gl. de incarcerādis. ⁊ dicit Paul. ꝙ hic
loqtur de carcere deputato ad cuſtodiā q̄ vti dyoceſan⁹
pōt ⁊ inqſitor diuiſim. de carcere aūt deputato ad penaꝫ
qꝫ eē cōis. ṡ. dixit in. v̄. duro. ⁊. §. ſane. Uel ſm Paul.
ibi de carcere hēticali tm̄ ad aliud nō deputato. h̄ de car
cere principal'r deputato ad aliud. lꝫ ēt i hoc crie poſſint
eis vti. ⁊ hec vltia ſol'o ꝑ itelligēdo ipam eo cāu q̄ vteba
tur hoc carcere ꝑ crie hēſis q̄ ad penā q̄ caſu locus eſt iu
ramēto de q̄ hic. ſec⁹ ſi ad cuſtodiā q̄ cāu nec inqſitor ep̄o
vel capl'o nec ecōuerſo cōicare tenētur. ṡ. e. cle. v̄. ꝑꝑ qḋ.
Uñ ſol'o ꝓcedēs nō ꝓcedit. ⁊ vꝫ iſte verſus emanaſſe: q2
lꝫ carceres hēticales debēt eſſe cōes ep̄o ⁊ inquiſitori. ṡ. §.
ſane. tm̄ aliqñ hoc nō ſeruat̃ ſed inqſitor hꝫ ꝓpriū carcereꝫ
⁊ ep̄s ꝓpriū ⁊ tūc cuſtodes deputati iurabūt vtriqꝫ q̄tūs
hētur reſpectus ad crimē hereſis vt hic lꝫ. n. dicat ſolum
qñ ep̄s ⁊ capl'm habēt ꝓprios carceres. tm̄ idē ē de inqſi-
tore q pōt hr̄e ꝓprios carceres ad cuſtodiā vt nūc dixi ⁊
officiales ꝑ eū deputati ſup carceribus iurabūt ep̄o ⁊ ca
pitulo vt h. hūc āt caſum nō exp̄ſſit q2 nō ſic ſepe accidit
ꝙ inqſitor hēat ꝓprios carceres ſicut accidit de epiſcopo
Quero ſi capl'm hēat ꝓpriū carcerē an ſede vacāte po
terit ibi ponere hēticos. Sl. dato. ſo. ꝙ nō ſed ꝙ in carce
re ep̄al' ꝑ hāc lr̄am. Idē Lau. dicēs ꝙ hoc ideo ē q2 nō fa
cit hoc vt capitulū ſed tanq̄ legitim⁹ adminiſtrator ep̄i.
de elec. q ſepe. li. vj. de ma. ⁊ obe. c. vno. e. li. Scḋo q̄-
ro an iqſitor poſſit dare ſubſtitutū? vr̄ ꝙ ſic ꝑ hāc lr̄a ꝫ ibi
vel ſubſtitutis ab eis. Et dicit Paul. ꝙ per hāc decre. ⁊
ſeqñtē pꝫ inqſitorē poſſe dare ſubſtitutū ēt ad cās non ce-
ptas cū iuriſdictionē hēat in eis ſaltē habitu v̄tute cōmiſ
ſiōis. ar. de reſcrip. paſtoral'. al's añ habitā iuriſdictioneꝫ
cauſe nō pōt aliqs alteri delegare. vt no. ſpe. ti. j. §. excipi
v̄. qd ſi cōmittens. Et dicit Paul. ꝑdicta ꝓcedere fortius
ſi tenem⁹ ꝙ inqſitor hēat ordinariā. qḋ tꝫ archi. e. ti. ne ali
q. li. vj. Sed ſi tenem⁹ ꝙ delegatā. qḋ vr̄ ꝓbari. e. ti. ꝑ hoc
li. vj. tūc ſubſtituti ēt nō habēt ordinariā tanq̄ vicarij ſed
ſūt delegati ab inqſitoribus q ſūt delegati principis hñtes
iuriſdictionē nō nudū miniſteriū tm̄. de of. dele. ſane. ⁊. c.
paſtoralis. in p̄i. ⁊. c. fi. C. ḋ iudi. a iudice. Op. ad hoc
e. ti. vt cōmiſſi. i p̄i. li. vj. vbi ꝑmittit̃ iqſitorib⁹ vt ꝯmittāt
citatiōes ⁊ ſniaꝝ denūciatiōes. q̄ alia ꝓhibētur. C. ḋ ꝓcu.
maritus. de trāſac. c. ij. ⁊ vr̄ caſus. de off. dele. c. vlt. §. vi
ces. li. vj. vr̄ eni electa iduſtria inqſitoris. q̄ nō dat ſubſti-
tutū. de off. dele. c. vlt. ⁊. e. ti. i ſeq. li. vj. So. Paul. ꝙ. c. vt
cōmiſſi. affirmatiue ꝓcedēdo illa duo nō ꝓhibet ḋ alijs ſꝫ
de illis dixit: q2 fuit q̄ſitū ⁊ forte dubitabatur de citatiōe
q2 ante ipſam nō eēt ꝑpetuata iuriſditio. ⁊ ideo ipedire-
tur cōmiſſio. facit de of. dele. c. j. li. vj. Et de ſnie denūcia-
tiōe fuit dubiū quaſi ſniando eēt fūct⁹ offō ſuo. de offi. de
le. in lr̄is. ad. c. vlt. §. vices pall'. dicit Pau. ꝙ loqtur i cō
ſuatore. Cōcludēs ꝙ inqſitor pōt cōmittere vices ſuas.
In eo autem ꝙ Pau. non decidit an inquiſitor habeat or
dinariam an delegatam. cōius tenetur ꝙ delegatam p. c.
per hoc. e. ti. vbi de hoc.

Ver. Notariu. No. de notarijs of-
ficij inqſitiōis ſuper
heretica prauitate ⁊ in his ſpāle vt ēt ꝯſtituti in ſacris ⁊
religioſi poſſint i hoc eē notarij. de hoc i gl. j. Op. ꝑꝑ. ꝙ
nō teneantur notarij iurare fideliter exequi offm̄. ſufficit
eni q iurarūt tpe creatiōis. de p̄ſcrip. ad audiētiā. gl. ſpā
le. ſoluit ꝙ hic ſpāle. ⁊ in hac gl. in fi. ⁊ in ſpe. de iſtru. edi.
§. reſtat. v̄. ſed q̄ro. Et facit qḋ no. Cy. C. de fal. ſi qs decu
rio. Quero an notarij p̄ñt recipe aliqd ab his contra
quos inqritur. Archi. ⁊ Jo. an. e. ti. vt offm̄. §. verū. ꝙ nō
q2 iquiſitiōes debēt fieri ſine incōmodo reoꝝ. auf. vt nulli
iudi. §. his inſup. colla. ix. ⁊ qḋ no. de do. ⁊ ꝯtu. cū dilecti.

parũ faciũt. in q̃ſtione aũt Math. dicit ꝙ notarij pñt recipere ſalariũ ab inq̃ſitis: q2 ſi voluiſſet papa ꝙ nil reciperẽ expꝛeſſiſſet ſicut expꝛeſſit de cuſtodibꝰ carcerũ. s̃. §. ſane. qḋ plz niſi certũ ſalariũ ſit deputatũ offõ inq̃ſitiõis ppt̃ hoc ſicut deputatũ eſt inq̃ſitoꝛi pro ꝓuidẽdo cuſtodibuſ. s̃. §. ſane. in gl. de ſuis. ⁊ ad. §. his inſup. dic ꝙ loquit̃ de oꝛdinarijs qui hñt vñ ꝓuideant ſuis officialibus. De peritis aũt viris q vocantur ad ꝯſilium p̃bendũ an poſſint petere vel recipe ſalariũ archi. e. ti. vt cõmiſſi. li. vj. dicit ꝙ petere nõ pñt ſed recipere ſic. qḋ dic vt ibi nota.

§. Uerum. No. ꝙ g̃ue ẽ nõ agere id ad qḋ qs tenet̃ ex offõ. de hoc in gl. ꝯcoꝛdat. ⁊ ꝓcedit hoc p̃cipue in hoc graui crie. Ex hoc notat Gẽz. ꝙ nõ facere faciẽdũ vel praue facere ſunt paria. ff. de reg. iur. q nõ facit. Scḋo no. ꝙ hereſis ẽ cõtagioſa. Et dicit Lau. hoc iḋ ẽ: q2 ad modũ lepꝛe nedũ ſuam poſterioꝛitatẽ imo ⁊ circũſtãtes ĩficit niſi cultũ caueatur. ar. s̃. e. vergẽtis. ⁊ c. excõicamꝰ. i. §. credẽtes. ⁊ c. accuſatus. li. vj. Tertio no. ꝙ q malitioſe ĩſontibꝰ ĩponit hereſiz ẽ dãnatiõe digniſſimꝰ. Et dicit Lau. ꝙ lr̃a hoc vlt̃ ꝙ ſicut graue ẽ nõ ĩcrepare ꝯtagia huiꝰ criminis ſic graue ẽ hoc crimẽ malitioſe ĩponere ĩſontibꝰ. imo peius: q2 melius ẽ nocẽtẽ abſoluere q̃z inocẽtẽ ꝯdẽnare. ff. de pe. abñtẽ dicit tñ ꝙ in dubio p̃ſumit̃ ꝓ hẽſi ſaltẽ ad pniam ſalutarẽ ĩponẽdã. ar. de p̃ſũ. lr̃as. ſicut ⁊ ĩ alijs tãgẽtibꝰ ꝑiculuz aĩe de homi. ſignificaſti. ij. qḋ no. Et reddit Gẽ. rõnez quare g̃ue ẽ hoc crimẽ ĩponere ĩſonti: q2 graue ẽ detrahẽ fame. ꝓximi. de pe. di. j. hõicidiũ. Et ꝓ hoc dr̃ qs calũniatoꝛ. ff. d̃ his q no. ĩfa. athletas. §. calũniatoꝛ. ij. q. iij. §. notãdũ. Et ſil'r g̃ue eſt ĩponere alicui ꝙ ĩpediat executionẽ officij inq̃ſitiõis. nã heretici credẽtes receptatoꝛes. defẽſoꝛes ⁊ fautoꝛes coꝝ habent̃ ꝓ eodẽ. e. ti. c. ij. ⁊ c. accuſatꝰ. li. vj. ⁊ q̃liter pũiant̃ ĩpediẽtes hoc offĩm habet̃. e. ti. vt offm̃. ⁊ c. vt cõmiſſi. li. vj. Et dicit Pau. ꝙ bona fuit hec ꝓhibitio: q2 ſepe particulares vindictas faciebant ſub hoc pretextu

Quarto no. in eo qḋ p̃cipit ſub ĩterminatiõe maledictiõis eterne. ꝙ ꝯ faciẽtes grauit̃ peccãt. de hoc. s̃. de magiſt. cle. vlt. in pꝛi. in. xv. nõ. Quĩto no. ꝙ q̃ad penam huiꝰ. §. req̃rit̃ ꝙ fiat ꝯ iuſticiã ⁊ ꝯ ꝯſciam. de hoc in gl. no. q2. Sexto no. ibi quoquomõ ꝙ q̃litercũq3 vexet̃ qs ſuper his de qbꝰ hic locus ẽ iſtis penis. Et exponit Pau. q̃q̃mõ. vt in citatiõibꝰ fideiuſſiõibus ⁊ ſil'ibꝰ. Septimo no. ibi p̃ter alias penas ꝙ dictio p̃ter ſtat ĩcluſiue. de hoc dixi. de ſũ. tri. in cle. j. in pꝛi. in. j. ꝯ2io. ⁊ dic ꝙ iſte pene ĩponẽtur ꝓut ſũt iure ſcripte vel arbitrarie. de offi. deleg. de cãis. Octauo no. caſum in q̃ ep̃s ſuſpẽdit̃ ſuſpẽſiõe iuris. Quod ꝓcedit ſm Pau. q2 hic exprimit̃. ꝯcoꝛdat de magiſt. cle. cũ ſit. in fi. ⁊ intelligit Pau. ep̃m h̃ ſuſpẽdi ab offõ eccl'iaſtico ⁊ diuino. an v̾o ꝓ hoc ſit ſuſpẽſus ab offõ remittit ad no. de re iudi. cũ eterni. li. vj. ꝑ archi. xxxij. di. p̃ter hec. Sed pleniꝰ dic. vt no. ĩ. de penis. cle. cupiẽtes. ĩ gl. no. nouã ad fi. Nono no. ꝙ alio mõ punit̃ ep̃s q2 ſuſpẽdit̃ ꝙ alij q2 excõicãt̃. ⁊ hoc ẽ vt d̃ferat̃ dignitati ep̃ali. de of. dele. ſane. ⁊ c. paſtoꝛalis. ⁊ c. ij. li. vj. de elec. ſi cõpꝛomiſſariꝰ. e. li. l. di. cõtumaces. vbi de hoc. ij. q. viij. qſqs. xxiiij. q. j. qui ꝯ. vbi de hoc. xlv. di. cũ beatus. ff. d̃ pe. in ſeruoꝝ q̃ iura gnãliter ꝓbãt deferẽdũ dignitati. d̃ hoc ĩ. in. j. ꝯ2io. Decio no. ibi excõicatiõis caſum. q̃ qs ipſo facto ĩcurrit excõicationẽ. ſil'e. xvij. q. iiij. ſiqs ſuadente. ⁊ vr̃ ꝙ hoc caſu puniant̃ iſti ẽt occulte deliquẽtes. in eo ꝙ dicit de faciẽtibus ꝯ ꝯſciam. qḋ dico. ĩ. q. vj. Undecio no. caſum in q̃ ſolus papa abſoluit ab excõicatiõe. ſil'e. ĩ. de penis. ſiqſ ſuadẽte. de ſen. ex. cũ ex eo. Duodecimo no. ꝙ ab excõicatione a qua ſolꝰ papa abſoluit pñt ⁊ alij in articulo moꝛtis abſoluere. de hoc in gl. qui caſus. ⁊ in ea in fi. de ſen. ex. nõ dubiũ. ⁊ c. q̃uis. ⁊ tũc per ſimplicem ſacerdotẽ pñt abſolui. de ſen. ex. nuper. vbi de hoc ĩ vlt. gl. Deciotertio no. ibi in hac p̃te. ꝙ hic reuocant̃ ꝑuilegia q̃libet ꝑ q̃ qs poſſit abſolui ab alio q̃ a papa Pau. q exponit lr̃am in hac p̃te. i. abſolutionẽ ab alio obtinendã a qualibet excõicatiõe q̃ ꝑuilegia hic reuocantur qḋ dicit Pau. ꝓcedere ẽt ſi ſint coꝛpe iuris cl'a ſi qua reperirẽtur. ⁊ dicit Lau. ꝙ hoc ẽ de iure cõi cũ in crimĩe hereſis oĩs exceptio ceſſet. e. ti. ad abolendã. in fi. Opp. in eo qḋ dixi. s̃. in. ix. nõ. deferẽdũ eẽ dignitati. nã ita magnũ iudicabis ⁊c̃. de iudi. nouit. Sol. Mat. ꝙ aut agit̃ de pena ſpũali vel pecuniaria ⁊ magis pũit̃ nobilis q̃z ignobilis. diues q̃ paup. in dignitate. ꝯſtitutꝰ q̃z priuatus. xl. di. hõ xp̃ianꝰ. xj. q. iij. p̃cipue. ⁊ ſi ꝯ2iuz ĩueniat̃ ſpãle eſt vt ſi deferat̃ dignitati. de of. dele. ſane. ſed ex quo ꝑſeuerati malitia grauiꝰ punit̃ q̃z aliꝰ. d. c. p̃cipue. aut agit̃ d̃ pena coꝛpoꝛali ⁊ magis punit̃ ignobilis q̃z nobilis paup q̃z diues ⁊ ſi ꝯ ĩueniat̃ ſpãle ẽ ad. c. nouit. dicit Mat. ꝙ loq̃tur ĩ exhibitiõe iuſticie. ꝓ hoc de accu. qualiter. i. dic vt no. de iureiur. cũ q̃dam. Scḋo op. in eo ꝙ dicit ꝙ alij q̃ ep̃i excõicationẽ incurrũt. hoc enĩ nõ p̃ot locũ h̃re in capitulis q2 excõicatio nõ cadit in collegiũ. de ſen. ex. romana. §. in vniuerſitatẽ. ſo. Pau. ſtando ꝯ2io dicẽs. ꝙ hec pena non hz locũ quo ad capitula. niſi dicamꝰ ꝙ ſinguli de capitulo cã incurrerẽt. qḋ tñ eſſet abſonũ: q2 fcã ſingularũ d̃ collegio ⁊ ipſius collegij ſũt diuerſa. xij. q. ij. q manumittitur de poſtula. bone. ij. ⁊ qḋ ibi no. Secus dicit Pau. ſi eſſet pena que poſſet ligare cap̃l'm vt ſuſpẽſio vel ſil'is. d̃ elec. q2 ſepe. de of. oꝛ. c. vlt. in fi. li. vj. Tertio op. in eo ꝙ abſolutionẽ ab excõicatiõe reſeruat ſũmo põtifici ⁊ de ſuſpẽſione nihil dicit cũ tñ in vtraq3 debeat eẽ par ratio ar. de ap. ad hec qm̃. ſo. vt in gl. de ſuſpẽſiõe que dicit hoc ideo eẽ: q2 ſuſpẽſio hz tp̃s d̃terminatũ. ⁊ vult dicere ꝙ nõ eget abſolutiõe ſed finito tp̃e ſublata erat. qḋ tz Pau. remittẽs ad no. per ſe de deci. cle. j. qḋ ibi dixi. q. xxx. ⁊ de hoc de eta. ⁊ quali. cũ bone. Et no. ſingulariter gl. in eo ꝙ dicit ꝙ qñ in ſuſpenſiõe iuris eſt tp̃s determinatũ nõ p̃ot ſupioꝛ abſoluere. Et in hac gl. ibi ẽ ergo. ⁊ per archi. de p̃bẽ. dudũ. li. vj. Quarto op. in eo qḋ vult ante abſolutionẽ recipi ſatiſfactionẽ. poteſt enĩ eẽ ꝙ abſoluẽdus non p̃ot ſatiſfacere. quo caſu debet abſolui cũ cautiõe. de ſen. excõ. a nobis. Gl. vlt. ſo. ſtando ꝯ2io dicẽs lr̃am ĩtelligẽdã qñ p̃ot ſatiſfacere. Idẽ Pau. Gen. ⁊ Steph. ꝓ hoc: q2 inops nõ tenet̃. ff. de exerci. l. j. de ſolu. odoardus. de ſepul. c. j. xvj. q. vij. ſiqs deinceps. de elec. nemo deinceps. li. vj. Lapus. v̾o vr̃ velle ꝙ ĩdiſtincte nõ abſoluat̃ niſi ſatiſfactiõe p̃miſſa. Colligit enĩ hic caſum ſingularẽ in quo nõ abſoluit̃ excõicatus ẽt in articulo moꝛtis niſi ſatiſfactione p̃miſſa. pꝛimũ veriꝰ q2 ad ĩpoſſibile nemo obligat̃. regula nemo. li. vj. Quero an ex ſola diffamatõe vel ſuſpitiõe poſſit ꝓcedi ꝯ aliquẽ de hereſi: videt̃ ꝙ ſic. ꝑ lr̃am ibi ſuſpectos vel diffamatos. Et vr̃ leuis ꝓbatio ſufficere ad ꝓbandũ ſuſpitionẽ vel infamiã. C. de here. l. ij. de ꝑſũp. lr̃as. So. Math. referens quoſdã dicere ꝙ in cã hereſis nõ ſufficiũt duo teſtes. ar. s̃. e. excõicamus. §. adijcimus. ibi tres vel plures. Itẽ q2 inĩquũ vr̃ ꝙ ex dictõ duorũ dãnet̃ qs de tanto crimine. In ꝯ2iũ ꝙ ſufficiat ꝓbatio duoꝝ: vt eo. ti. vt offĩn. li. vj. §. verũ. ſic inducit. Math. tñ ibi nõ ꝓbat̃. ibi enĩ gnãliter d̾ de exaĩatõe teſtiũ in hac cã ⁊ nõ dicit quot. vñ p̃ot intelligi ꝙ ſint ad minus tres. Et ſic ĩtelligit ibi Jo. an. qui tñ nõ ꝑſiſtit ſed refert q̃dam alia q̃ ꝓſequit̃ Steph. qbus obmiſſis dic ꝙ ex q̃no ſpãlitas nõ ꝓbatur expꝛeſſe ſtandũ ẽ iuri gnãliter dicẽti q in oꝛe duoꝝ ⁊c̃. qḋ dico. ĩ. in cle. ꝑ. §. j. q. ij. Et ad. §. adijcimꝰ. dic ꝙ nõ ꝓbat illud. vt ibi no. Scḋo q̃ro an ſuſpectus de hereſi ꝯ quẽ ꝓbatũ eſt vnũ teſtẽ poſſit toꝛqueri: Sol. Math. ꝙ ſic. per ea q leg. ⁊ no. C. ad. l. iuliã ma. l. iij. cũ eq

paretur

paretur crimē hereſis crimini leſe maieſtatis.s.e. vergē/tis.⁊ qđ no.xv.q.vj.in ſūma.⁊ facit de vſuris cle.vna.in fi.⁊ de tormētis.dic vt no.de reg.iu.cū in ꝯtemplatione.

Tertio q̄ro teſtis accuſat̄ de falſo q negat ſe dixiſſe ꝑut notarius ſcripſit: ſoluit Mathe.ꝙ nō credit̄ ſcripture cū in criminalib⁹ debeāt eſſe ꝓbatiōes luce clariores.ij.q.viij.ſciāt.⁊ de hoc in ſpe.de iſtru.edi.§.reſtat.⁊ dixi ꝺ teſti.ſic. Quarto q̄ro in eo qđ dicit de ipedietib⁹ inqſitionē: qđ ſiqs offendit aliquē de familia inqſitoris vel epi q iuerat ad capiendū hereticū: ſol. Mat.ꝙ ſi offendit nō aīo ipediendi offm̄ vel iuuādi hereticū ſed ꝑ inimicitias quas hʒ cū eo vel ob aliā cām nō pōt dici ꝙ ipediat offm̄ pro hoc qđ no.archi.e.ti.in.c.ij.poterit tñ ꝯ eum procedi tanq̄ ꝯ turbatorē officij.ſm ea q no.Inno.de off.dele.c.j.in gl.magna circa prin. Quīto q̄ro an pena que ipo/nit̄ hic inquirēti obtētu cōmodi tpalis vel alia de cauſa ꝺ his q hic numerātur.locū hēat ſi ex alia cā hoc fit: Gl. vbi ꝙ nō.ꝑ hoc qđ dixi in pri.q.⁊ q: in talib⁹ dʒ pōderari mens.de ſen.ex.cū volūtate. Et in hac glo.ibi timore: qđ metus cā.ſacris ⁊ de hoc obmiſit h.de quo dixit.s.e.cle.v.ꝑpter qđ.ibi ſcādalū.l.di.vt cōſtitueret̄. Sexto q̄ro in eo qđ dixi in.iiij.nōbi.ꝙ hic puniunt̄ et occulte de/liquētes an hoc ſit verū gnāliter ꝯſtitutio eccl'ie militātis liget crimē oīno occultū: Glo.hic pʒ.ſoluit allegādo.xx iura.ꝙ ſic. In ꝯ̄riū allegat gl.ibi ad ꝯ̄riū.vſq3 ibi ſꝫ q.primū vi placere gl.⁊ facit hoc ad q̄onem ſeqn.⁊ dic vt i ea.

Septimo quero an hereticus oīno occultus ſit excōicatus: glo.e.ibi ex his.infert ꝙ ſic.ex iuribus q̄ allegat in pri.q.ad partē affirmatiuā. Ad idē iducit gl.opi.Jo.dei de refert duas opiniones diſtinguētes quas iprobat cō/cludēs ꝙ ꝯſtitutio eccl'ie ligat oīno occulta.nō tñ noiatim qđ dic vt in gl.ibi quare de plano.⁊ ibi cā ſigna vſq3 ad fi.q: ſingularis.⁊ idē Pau.⁊ in hac gl.ibi relinquebat.ꝺ ſen.ex.cū qs.li.vj. Octauo q̄ro in eo ꝙ hoc cāu abſoluent̄ ſolū per romanū pontificē.quid itelligit̄ nomie ro/mani pōtificis: ſo.Lap.ꝙ itelligit̄ de ꝑſona nō de dignitate.de hoc p archi.de reſcrip.ſi gratioſe.in vbo eius.⁊ et ibi per Lapū.ad idē de re iudi.c.j.li.vj.de ꝑbē.c.ij.ꝺ ſen.ex.c.j.e.li.poterūt ḡ abſolui a papa viuēte vel ab eo cui cōmiſerit: ⁊ nō a collegio cardina.ſede vacāte.ꝺ elec.vbi §.idem quoq3.li.vj.⁊ cle.ne romani.e.ti.licet ſecus i alio collegio.de ma.⁊ obe.c.vno.li.vj.

Ver. Alia. No.ibi obuiant.ꝙ vitanda ē iuriū correctio.C.de teſta.ſācimus.de elec.cum expediat.li.vj.

Olentes. Gl.j.diuidendo ſūmat vel aliter ad idē.tñ hoc dicit hoc pricipiū. Offm̄ inqſitionis cōmitti nō debet ei qui annū quadrageſimū non attigerit. No.de ſplendore fidei.⁊ dicit Lau.ꝙ talia que ſunt fidei in luce ⁊ ſplendore tractari debent.⁊ eius tra/ctatores ambulare in luce cum deus cuius negociū agit̄ ſit lux vera que oēm hoiem venientē in hūc mūdum illu/minat qui et tantū odit opera tenebrarum vt aplis precepit. Qđ dico in tenebris dicite in lumine. quod eſt ꝯ oc/culta cōuenticula.e.ti.cum ex iniuncto.in pri.vbi et dicit glo.ꝙ hoc eſt ꝯ occulta cōuenticula.⁊ dicit Lau.ꝙ nō tñ in hoc facto fidei: ſꝫ et in prophanis reprobat̄ cōuenticu/la.x.col.de pace teneda.hac edictali.§.cōuenticula.vn/de in pſal. Nō cōgregabo ꝯuenticula eoꝝ de ſanguinib⁹. Dicit et ꝙ cōuenticula que faciebant tēplarij ſunt potiſſima cā deſtructiōis eoꝝ.miſicordia eni dei voluit fidē eē in pauciſſimis ⁊ manifeſtiſſimis.xij.di.oia. Scđo no.i diſtrictos actus vitādos eē ⁊ potiſſime in facto fidei ꝑpt̄ maius piculum.ff.de carbo.edic.l.j.§.ij.de elec.vbi.lib.vj. Tertio no.ꝙ iprobi actus vitādi ſūt.de hoc in glo.ij.⁊ in ea.in fi.xlix.di.hinc etenim. Quarto no.ꝙ non dʒ permitti ꝙ ſplendor fidei offuſcetur caligine fumi.de hoc in gl.iij.⁊ dicit Lau.ꝙ caligo fumi tenebroſi hic dicit̄ auaricia que aīam ſi excecat ꝙ nihil veritas eam videre ꝑmittit.ar.de elec.auaricie.in prin.li.vj. Quinto no.caſum in quo requiritur annus quadrageſimus.de hoc i glo.concordat.⁊ dicit Lau.ꝙ olim in inquiſitore ſufficie/bat etas q requiritur in alijs iudicibus.de off.dele.cum vigeſimū. Sexto no.caſum in q̄ annus inceptus habetur pro cōpleto.ſufficit eni hattigiſſe quadrageſimum.cōcordat.de elec.cum in cunctis.§.inferiora. Op.in eo ꝙ dicit ex nunc.⁊ ſic vr̄ velle ꝙ ſtatiʒ a tpe promulgationis hec conſtitutio ligauerit: cum tamē debeat expectari per duos mēſes in aut.vt facte noue conſtitutiones.cir/ca prin. Glo.ac ſi dicat ſoluit ꝙ hoc caſu ꝑpter dictioneʒ ex nūc conſtitutio ſtatim ligauit: nō quo ad hoc vt cōtra facientes hoc igñrantes ſint obligati ad culpā.ſed quo ad hoc vt ꝯtra factū nō valeat.⁊ ē gl.ſingularis.⁊ de hoc dixi de cōſti.c.ij. Et exponit Pau.ex nunc ꝑut exponit gl.j.ab hac hora inantea.xvi.q.j.ꝑuenit.in fi.⁊.q.vij.ꝑuenit ⁊.c.ſiquis deinceps.⁊.c.in noua.xvij.q.iiij.ſiqs deiceps xviij.q.ij.ꝑuenit.xx.q.ij.cū ſtatuimus.cū ſi.⁊ ē mod⁹ cōis antiquoꝝ iuriū: ſed nō nouoꝝ.remittit Pau.ad no.ꝑ ſe.s.in ꝓemio.⁊ de hoc ibi dixi in ver.vniuerſitati.q.j.ij.⁊ iiij. Scđo op.in eo ꝙ reqritur in inqſitore ꝙ attigerit q̄drageſimum: deberet eni ſufficere trigeſimus ſicuti i epo de elec.cū in cunctis.q eſt etiam inqſitor.s.cle.ex.e.ti.ꝑ hoc.li.vj. Glo.ꝯcordat.ſoluit hoc eſt de arbitrijs de qb⁹ nō pōt reddi rō Pau.dicit ꝙ maior etas requiritur i inqſitore q̄ȝ in epo: q: ē minus iuri exoſum quo caſu qn̄q3 fa/cilius lʒ qđ eſt plus q: iuri minus exoſum.ſīle de re.eccl.nō alie.cle.ſi vna.de elec.nemo deinceps.li.vj.de trāſla.c.ij. Sic etiam iudex ꝑpter contumaciam rei poteſt actorem in poſſeſſionē mittere ex ꝓmo decreto: nō tñ rem ſeq/ſtrare qđ eſt minus diuerſo reſpectu: ſed ē maius exoſuʒ q: alio reſpectu ſeqſtratio ē maior: q: nō tollit̄ ante ſniam ⁊ tūc res datur victori.de hoc de dolo.c.j.⁊ hec rō red/dit cām quare in inqſitore reqritur maior etas q̄ȝ in epo. quare āt ſtatuta fuerit etas quadragenaria.dicit Pau. cū gl.hoc eē de arbitrarijs. Gen.dicit q: iura antiquitus erāt ſtatuta ſup etate epi lʒ eps ſit iqſitor: tñ ne iura corrigātur nihil de ipſo imutat̄.ar.de elec.cū expediat.li.vj. Sed in alijs inqſitorib⁹ nihil cautū erat ⁊ de maiori eta/te in eis ſtatuit̄ ne ōmittāt faciēda vel faciant ōmittēda.s cle.ex.§.verū.q: vel ideo ē diuerſitas in epo ⁊ in inqſitore: q: iuis ꝑſumit ꝑ epis q ſūt ꝑpetui.ſec⁹ in inqſitorib⁹ q ſūt trāſitorij tpales ⁊ reuocabiles et ſine cā.ar.eoꝝ q no.i ſili.v.q.ij.q: epi.vel io de etate trigenaria ſtatutū ē i epo q: xps in tali etate baptizat⁹ fuit ⁊ ꝑdicare cepit.lxxviij.di.ꝑſbyter.cuius legatiōe fūgi dʒ eps.vij.q.j.omni.xxj.di.in nouo.ſʒ Gē. De qb⁹ rōib⁹ dic q et ſi nō ſint neceſſarie ſunt ꝑſuadentes ⁊ ſufficit ſic ſcriptuʒ eē.ff.qui ⁊ a q.ꝑſperit.vj.q.iij.ſcriptū.⁊ in hac glo.ibi deinceps.⁊ ꝑ hoc qđ no.de trāſla.c.vlt.in gl.pe.⁊ ſup ea. Quero ꝑ quez cōmittat̄ officiū inqſitoꝝ: gl.vlt.ſo.ꝙ per ꝑlatos ⁊c.vt in glo. Secūdo quero qđ de cōmiſſarijs inquiſitoꝝ vel epoꝝ vel capitulorū ſede vacāte: gl.ea.ſoluit ꝙ requiritur hec etas quadragenaria ⁊ ꝑ hoc q: ſubeſt eadē rō.

Tertio q̄ro ſi ꝯ fiat vt q: ꝑmittit̄ minori: gl.e.ſoluit ꝙ puniendi ſunt cōmittētes ⁊ cōmiſſio nō valet. Itē Pau. dicēs cū glo.ꝙ cōmittentes puniūtur tanq̄ canonū trāſ/greſſores.facit de eta.⁊ quali.c.j.de treu.⁊ pa.c.j.xxx.di. nulli.iiij.di.§.vlti.⁊ cōmiſſio nō valet.q: fit ꝯ ꝑtatem datā a lege.ſm no.de iure pa.cle.prima.⁊ ſufficit legiſlatorē aliquid prohibuiſſe licet decretum non adijciat.C.de le/gi.nō dubium.x.di.vides.xxv.q.ij.impiali.ꝺ teſti.c.ij.ꝺ

regula.nõ solũ.li.vj.⁊ regula q̃ cõ ius.eo.li.⁊ ibi hac gl.ibi p̃ ⁊ c̃.dic de hoc qñ teneãt fcã cõ legẽ.vt dixi de postu.c.fi.

Verſi. Inquiſitoribus.

Inqſitor ⁊ ei⁹ vel epi vel sede vacãte capli cõmissari⁹ nõ dʒ pretextu officij illicitꝭ mõis pecuniã extorq̃re. nec sciẽ ter bõ.a ecclia⁊ ob clicoꝝ delictũ fisco ẽt ecclie applicaꝛ: al's sit excõicati.nec absoluũꝛ satisfactiõe nõ pmissa nisi in mortꝭ articulo. Inqſitoribus. Aliꝗ icipiũt post hoc ṽ.ibi ⁊ tã.qd dico.j.in pma opposi. No.ibi ptextu. q̄ pena de q̃ h̃ locũ hʒ tũc tñ qñ ptextu officij extorquẽt.de hoc i gl.vbi ğ. Scdo no.de ṽ.pecuniã.iũcta gl.itelligo que vult q̄ h̃ noie pecunie itelligaꝛ dc q̃cũq5 cõmodo extiabi/ li.Idẽ Pau.⁊ Gẽ.p hoc.C.de csti.pecu.l.j.⁊.ij.j.q.j.qc/ qd.⁊.c.si nõnulli.⁊ sic nõ sumiꝛ p his tñ q̃ sit vel eẽ pñt in numero.sic sumitur.ff.de ṽb.si.pecunie.⁊.l.fe. Tertio no.q̄ faciẽtes cõ ius puniũtur qñ sciẽter.secus si igñrãter.õ hoc in gl.ignorãter. Quarto no.q̄ delictuʒ psone nõ dʒ nocere eccl̃e.dicit tñ Pau.q̄ q̃nq5 nocet.de resti.in/ teg.auditꝭ.de cẽsi.cũ olim.qd dic vt.j.in.iiij.cõrio.⁊ õ hoc in glo.in ver.delictum.⁊ in ea.in fi.sisse de deci.cle.vlti. Quito no.de dictiõe ẽt que ẽ implicatiua.qd vult gl. in hoc ṽ.p hoc.ff.de ṽb.obli.quodcũq5.§.si ita.de aqua plu.ar.supiter.§.offiñ.vbi Bar.de csti.cũ oẽs.vbi dixi. Sexto no.q̄ ecclia hʒ fiscum.⁊ exponit Lau.ecclia⁊.i. platos ecclesie.de hoc.j.q.v.⁊ duab⁹ seq.qd autẽ fiat de bonis clerici dãnati.dic vt in gl.idem ṽbum.⁊ dico.j.q. vj. Septio no.casum in quo qs excõicaꝛ ipo iure p cõ/ stitutionẽ hui⁹ cõpilatõis.alij colligũtur.j.de senẽx.cle. j.in gl.est sciẽdũ. Octauo no.casum in quo nõ absolui tur excõicatus nisi satisfecerit.⁊ in eo qd dicit q̄ dʒ satis/ facere de pecũia sic extorta.dicit Pau.q̄ dans hoc casu posset repetere.facit qd no.xj.q.iij.grecte.xiiij.q.vj.si ne. Nono no.casuʒ in q̃ puilegiũ pactũ vel remissio nõ pdest.s.c.px.§.verũ.q2 in fi.vbi de puilio.de pactꝭ.autẽ exẽplificat Pau.q2 nõ pderit pactũ de nõ petẽdo solutũ vel de soluẽdo. Ex hoc ifert q̄ si nõ valet pactũ nec pena ei adiecta.de pca.c.ij.vbi de hoc in gl.ij.de remissiõibus ṽo pcordãtie sũt in glo.⁊ sic h̃ nõ valet remissio ita refert Pau.q̃sda dicere q̄ vsurario nõ valet.dic cõ si remissio ẽ facta mõ debito.vt no.in regula peccatũ.li.vj. Opp. q2 h̃ nõ dicit aliqd de epis cũ tñ ipsi ẽt habeãt ingrere.s. cle.px.ṽ.pp qd Glo.de epis.soluit q̄ in hoc deferꝛ di/ gnitati.dicit tñ q̄ si in hoc delinqt sit puniẽdi:sʒ nõ hac pe/ na.de inqsitorib⁹ ãt bñ dꝛ h̃.⁊ fm hoc sic icipit iste ṽsus ibi.Inqsitorib⁹.sed si incipet ibi.⁊ cã ipsoꝝ.tũc sec⁹.⁊ de hoc dixi.s.in tex.⁊ hoc vltimũ tʒ Lau.dicẽs q̄ h̃ nõ phi/ beꝛ inqsitorib⁹ vel epis:sʒ eoꝝ cõmissarijs.⁊ idẽ Gẽ.di/ cit tñ q̄ forti⁹ phibeꝛ inqsitorib⁹ ⁊ epis.j.§.pxi.q.§.facit ex eo q2 talia pricipalr spectãt ad epm ⁊ inqsitorẽ vt ibi ⁊ sic videnꝛ velle q̄ pena de q̃ h̃ locũ hẽat ẽt in epis.pmum ṽsus q̄ in epis nõ hẽat locũ.in inqsitorib⁹ ṽo sic hʒ pmã significationẽ.vt iste ver.icipiat ibi.Inqsitorib⁹.qd ẽ cõi us. Scdo op.in eo q̄ loqtur de istis extorquẽtib⁹ pe/ cunia rõne off.cij.⁊ ifra pmittit q̄ absoluaꝛ restituẽdo sim plũ tñ:cũ tñ cõmittãt crimẽ cõcessiõis.vt i iurib⁹ alle.in gl.⁊ sic tenetur ad quadruplũ.xviij.di.qm.xiiij.q.v.non sane.Glo.⁊ sic tãgit ⁊ nõ soluit.dic de itellectu.c.qm.vt dixi de imu.eccle.q2 plerıq5.in.j.cõrio.⁊ plenius de cẽsi.p curatiões.in.ij.cõrio.⁊ dicit Steph.q̄ hic non negat istos posse puniri tanq5 pcussores.⁊ de pena pcussoris no.i.c. militare.allato in glo. Tertio op.in eo q̄ punit extor/ quẽtes pecuniã modis illicitꝭ.satis eni erat hoc al's dãna tũ lege veteri ⁊ noua.de rapto.ptotũ.⁊ sic nõ debuit hic ãpli⁹ puniri:q2 p vno crie nõ iponiꝛ duplex pena de iud. at si clerici.so.Lau.q̄ ppter enormitatẽ cris vel reitera/ tionẽ hoc fieri põt.dic q̄ duplici pena puniꝛ qs vbi vna nõ sufficit.vt lit.nõ pte.qm.in fi.Itẽ lʒ hoc eẽt al's dãnatũ erat tñ dãnatũ in genere.hic aũt punit in spẽ respectu of ficij heretice prauitatꝭ. Quarto op.ad id qd dixi.iuj. nõ.q̄ imo delictũ plati noceat ecclie.de pscrip.c.j.⁊ pto/ tũ.so.Lau.q̄ nõ nocet si in cõmittẽdo vt h̃.secus i omit/ tẽdo.vt in cõrio.Itẽ ⁊ in cõmittẽdo q̃nq5 nocet:vt in cã feu dali vbi platus cõmittẽs felonia aduersus dñm feudi pri uaꝛ feudo.x.col.de capi.cõdi.c.vno.§.itẽ si cleric⁹.puaꝛ tñ ibi ecclia solũ in vita plati.⁊ de hoc dixi de isti.cũ vẽil let. Quito op.i eo q̄ dicit istos nõ absoluẽdos nisi sa/ tisfaciãt.põt eni eẽ q̄ sit paupes q̃ cãu excusanꝛ.de vsu.cũ tu.Glo.si hñt.stat cõrio.⁊ itelligit lr̃a5 qñ habẽt.vñ p hoc qd dixi.s.cle.px.§.verũ q2 i.iiij.cõrio.⁊ nota lr̃am in eo q̄ dicit plene satisfecerit.p qd dicit Mat.q̄ satisfacere tenẽ tur vsq5 ad vnũ denariũ.facit qd no.archi.õ elec.q2 sepe. li.vj. Quero an inqsitor possit cõmittere vices suas? so.lr̃a hic pbat q̄ sic:de hoc in gl.cõmissari⁹. Opp.ad hoc vt in.e.gl.q̃ plegꝛ argumẽta p ⁊ cõ.qsi ad lr̃am ponẽs id qd dixi post Pau.s.cle.px.ver.⁊ q2 i.ij.cõrio.⁊ in hac glo.ibi is cu.li.vj.hoc plʒ Steph.lʒ dicat cõriuʒ fuari ibi ita fuatur.de of.dele.c.pastoral.⁊.c.fi. Scdo q̃ro an hic phibeatur ipoñi penas pecuniarias p offiñ inqsitõis glo.penas.q̄ nõ:sed solũ illicitas exactiões:⁊ q̄ liceat iu dici ecclіastico iponere penã pecuniariã.pbaꝛ de off.or. dilectus.vbi de hoc.⁊ de penis.lʒ.dicit tñ Mat.q̄ ppꝛ crimẽ heresis nõ põt exigi pena pecũiaria. Aut eni iqsiti puniunꝛ.⁊ oia bona sũt csiscata.eo.ti.excõicam⁹.⁊.c.cum scdm.li.vj.fm qd.c.dʒ itelligi.c.excõicam⁹.aut no cõuin cunꝛ ⁊ absolui debẽt.ij.q.j.nos in quẽq5.nec cuincunꝛ lʒ phibetur p vnũ testẽ vel famam.nã nec fama cum vno te ste probat in crĩali.vt no.de testi.veniẽs.j.lʒ al's suffi.ciat: vt no.de ap.c.j.⁊ ex hoc dicit Mat.q̄ minorẽ pbatio fa me q̃ vni⁹ testis:q2 p duos fit pbatio.qd dixi.s.cle.pxi. §.verũ q2.q.j.Itẽ q̄ nõ possit pro crie exigi pena pecũia/ ria.probat Mat.⁊ alr̃ q2 cũ heretico relapso nõ põt dis/ pẽsari.d.c.excõicam⁹.⁊.e.ti.accusatus.lib.vj.ğ nec pena cõmutari.pro hoc qd no.de penis.lʒ cõmutareꝛ ãt si pro csiscatiõe iponereꝛ pena pecũiaria. De fautorib⁹ tñ ⁊ de fensorib⁹ q̄ nõ sũt hereti.dicit Mat.q̄ bñ possũt iponi eis pniẽ vt paupib⁹:vel pro alijs pijs opibus dent de bonis suis.d.c.accusatus.§.de qõnibus.⁊.§.si ṽo.refert etiam Mat.fratrẽ Aluarũ tenuisse q̄ inqsitores possent mulctaꝛ pecunia:q2 nõ semp hʒ locũ distinctio pmissa.nã aliquoti ens aliq proferũt ṽba heretica aut ludẽdo aut ex ira aut ex fatua simplicitate ⁊ ignorãtia:que tñ excusatiõeʒ nõ hʒ ⁊ his casibus ⁊ silibus pñt pecunialr puniri. nã ⁊ eccle/ sia hoc facit.xxiij.di.q̃q5.õ iude.ad deliberãdã.de rapt. in archiepatu.Itẽ iqsitores pñt hereticis cuertis penas cõmutare vel miorare.eo.ti.vt cõmissi.§.⁊ illoꝝ.sic ⁊ al's iudex ex certa cũ miorat penã.ff.de penis.aut facta.§.fi. Itẽ p hoc ista lr̃a a cõrio q̃ dicit q̄ modis illicitꝭ nõ pñt ex torq̃re pecuniã.ğ licitꝭ sic.de psũp.nõne. Itẽ q2 hic puniꝛ ṽbũ extorqueãt.qd sonat in viciũ violẽtie vel fraudis.⁊ sic sec⁹ si iuste cõdẽnent:sed caueãt ne iburserit:q2 reputa retur extorsio:sʒ dent paupib⁹ vel applicẽt offõ inqsitõis facit de elec.cle.statutũ.de psũp.lr̃as.de of.or.dilectus. de maledi.c.fi.⁊ de hoc ẽt remittit Mat.ad no.p se.j.de vsu.cle.vna.in fi.vbi dixi in.§.sane.q.xxij.dicit ẽt Mat. q̄ dña ẽiter mulctã ⁊ penã.nã pena infligiꝛ in corpore.C. de ser.fugi.qcũq5.õ penis.l.fi.ff.de in ius voc.l.fi.lʒ mul ctatur qs in pecunia.C.de mo.mul.cos.in fi.de hoc i spe. de pnia.§.species.ver.est ⁊ quarta.⁊ dixi.de off.dele.de cãis.in fi.⁊ de spẽbus penarũ p Raymũdũ in sũma.õ pe nis.§.j.⁊ in hac glo.ibi exigi.q̃ habẽturi.d.c.accusatus. ⁊ i ẽxuag.bñdicti.ex eo. Tertio q̃ro an bona ppria cli coruʒ possint

coꝝ poſſint cõfiſcari pp hereſim?gl.de bonis.q ſic:⁊ de
hoc.ſ..ea.cle.q.vj. Quarto qro qd de mõacho q pẽſt
eccl'ie?gl.ea.ſoluit q nõ cõfiſcabũt bõa p eũ acq̃ſita:q2 ce
dũt eccl'ie.qȯ dic vt in ea quã no.⁊ idẽ Pau. Quĩto q
ro in eo q hic dicit de fiſco.qd ẽ fiſcus:dicit Lau.q voca
tur theſauria ſeu burſa ad quã applicanṫ plature bona:
ſeu puẽtus alicui' plati:ſic⁊ res ⁊ bona iperij dicũt fiſcus:
nõ ãt ppria bona q ſũt impatoris ſeu plati.ar.eoꝝ q leg.⁊
no.inſti.de vſucap.§.pe.⁊ fi.h3 eni eccl'ia loculos q ex lo
culis quos habuit dñs pceſſerũt.xij.q.j.exẽplũ.⁊.c.ha
bebat.cũ multis caplis.⁊ fiſco eccl'ie applicanṫ oblatio
nes fideliũ:q2 dño a fidelib' offerũt.xij.q.j.vidẽtes.⁊ eſt
fiſc' eccl'ie adeo repletus q nulla pſona eccl'iaſtica maxie
cõem vitã gerẽs põt iopſ inueniri vt ibi:qȯ dic Lau. verũ
ſi bñ diuideretur.ſ3 plati nr̃i tpis neſciũt bñ diuidere ver
ſus.iſt.l.ppriũ niſi ſit viciũ cõia queq3.Sic loqmur ſed nõ
fruimur cõib' eque.qȯs vſus ẽt poſuit Lau.ſ.de ſta.mo.
cle.ne in agro.§.q2 vo.vbi dixi in.vj.nõbili.⁊ dicit Lau.
q ad hũc fiſcũ plati manus extẽdũt magͣ q̃3 ad curãdas
aias cuius ꝯriũ fecerũt apl'i q deputarũt q̃ſdã q miniſtra
rẽt mẽſis. Itẽ ꝯ eos ẽ.xj.q.j.teqdem.xij.q.j.dilectiſſimus.

Sexto qro in eo qȯ dixi.ſ.q.iij.q bona clerici dãnati
de hereſi applicanṫ fiſco.an applicet fiſco ſeculari an ec
cl'aſtico?dic q applicanṫ eccl'iaſtico.de pceſ.pben.q2 di
uerſitatẽ.vbi de hoc in gl.q2 dñs.qȩ ſingularis:⁊ hoc de
claraṫ pleni' in ſe.q. Septĩo qro ſi cl'icus q tenebat p
dũ in ẽphiteoſim a dño tpali ꝯdẽnabiṫ de hereſi cui ap
plicabiṫ ius ẽphiteoticũ:vꝛ q fiſco eccleſie p id qȯ dixi i
pr.q. Oldra.tenuit ꝯriũ dicẽs q applicabiṫ dño ſecula
ri:q2 tale ius poterat dici peculiũ aductiũ clerici rõne
cuius clericus ẽ obnoxi' dño tpali.xj.q.j.his ita.de cler.
cõiu.c.pe.in gl.iij. Itẽ ppṫ delictũ vaſalli feudũ applicaṫ
dño.x.col.de phi.feudi alie.iperialẽ.§.illud.q idẽ in em
phiteoſi.q2 cõpanṫ.x.col.de feu.nõ habẽte nãm feudi.c.
vno.no.Spe.ö feu.§.pe.v.xl. Itẽ ſi vaſallus eccleſie lai
cus ppṫ delictũ puaṫ feudo reuertiṫ feudũ ad eccleſiã.de
penis.in qbuſdã.§.fi.eo.ti.felicis.circa pri.lib.vj. Ergo
idẽ ecõuerſo cũ cleric' teneat feudũ a laico:q2 qȯ q̃ſq3 iu
ris ⁊c̃.de cõſti.cũ oẽs.⁊ plura alia pſeqtur Oldra.in cõ
ſilijs.cxvij.dicit Pe.de anch.q hec qȯ pſupponit aliam
an in cõfiſcatiõe bonoꝝ veniãt bõa ẽphiteotica.de quo p
Bar.ff.ö dã.iſe.ſi finita.§.ſi ö vectigalib'.⁊ ibi remittit.
⁊ p ibi no.colligiṫ q ẽphiteoſis eccleſie nõ cõfiſcatur.ſed
p eccleſiã repetitur a fiſco.in auṫ.de alie.⁊ ephi.ꝯcti.§.j.
colla.ix. Emphiteoſis vo puati q traſiret in extneũ here
dẽ traſit in fiſcũ.ſec' ſi nõ traſiret.C.ad.l.iuliã.de vi.l.iij.
dic q ille.§.in auṫ.de ali.⁊ ẽphi.ꝯcti.nõ probat q ẽphi
teoſis eccleſie nõ poſſit cõfiſcari.ſed q ẽphiteotica res ec
cleſie pueniat ad aliũ ẽt fiſcũ i optiõe ẽ eccleſie.vel appro
bare traſlationẽ vel rẽ reuocari.⁊ poſſ3 itelligi i cãu capi.
potuit de loca.q̃n ẽphiteota traſtulit ſine lnĩa dñi:q2 tũc
cadit a iure ſuo.ö.c.potuit.⁊ cõſolidatur ius dño ſi vlt:⁊
ſic remaneret adhuc dubiũ de cõfiſcatiõe.⁊ vꝛ q ob deli
ctũ ẽphiteote poſſit cõfiſcari ius melioratiõnũ ſicut cõfiſ
cãtur alia ei' bõa.qȯ t3 ſpe.i.ö.v.xl.⁊ Jo.an.ibi ad idem
qȯ no.Bar.i.ö.§.ſi de vectigalib'.⁊ itelligi ðberet q fiſ
cus alienet in pſonã pp quã eccl'ia nõ ſit deterioꝛ ꝯditio
nis q̃ erat tpe poꝛis ẽphiteote:tñ q2 feudũ ẽ eccl'ie ſtem'
cõi iterptatiõi illi'.§.j.⁊ dicam' q eccl'ia poterit repeteꝛ
itra bieniũ vt ibi:vt de feudo eccl'ie q reuertaṫ ad eccl'iã
vi bñ pbari i.ö.c.in qbuſdã.⁊.ö.c.felicis.ſed illa iura lo
quũṫ in ſpãlib' cribus:de qb' in illis caplis p q̃ ſit iniu
ria ipſi eccl'e:al's videreṫ q ex delicto vaſalli nõ debeãt
puari agnati ſi erat feudũ pꝛ̃nũ vl'auitũ.x.col.ſi vaſ.feu.
pue.c.vno.vñ itelligũt qdã capl'a illa q̃n vaſallus ꝯmit
tit crimẽ leſe maieſtatis. Illa tñ iura hoc non pbãt ⁊ vꝛ h
nimia reſtrictio.ppterea dici poſſet q ſit itelligẽda i ſuis
cãibus ſpãlib'.i.in cribus de qb' ibi exprimiṫ:⁊ al's ſec'
⁊ idẽ quo ad cle.pmã.de penis.⁊ hoc videreṫ bñ defẽdi
poſſe q pſuppoſito in alijs cribus.dic q aut ẽ tale crimen
ppṫ qȯ ſm leges feudales vaſallus ẽ puandus vt q2 deli
qt in dñ3:⁊ tũc ſi eſt feudũ ppriũ applicaṫ dño.ſic loqtur.
§.illud.de.l.impialẽ.pall'.Si aũt ẽ pꝛ̃num aut auitũ traſit
ad agnatos.ö.c.vno.ſi vaſallus feudo priueṫ. Quidã tñ
dicũt q q̃n deliqt in dñm indiſticte priuaṫ feudo ita q li
bere reuertiṫ ad dñm.x.colla.q fuit prima cã bñficij amit
tẽdi.c.vno.§.deniq3.Si ãt deliqt in alios ita q feudo pri
uari d3:tũc ad pꝛios ptinet:vt in eo.§.ſed p pꝛio facit.ff.
de iter.⁊ rela.eũ q.⁊ qȯ no.ibi Bar.diſtictio tñ.§.deniq3
ẽ equa.⁊ ibi expſſe loqṫ de feudo pꝛ̃no ſeu auito.⁊ de hoc
ibi p Bal.⁊.x.col.ſi vaſal.feu.priue.c.vno.vbi varie di
ſtiguit.tñ vꝛ ſtare.ö.§.deniq3. Aut crimẽ nõ ẽ tale q pu
niaṫ p leges feudales ⁊ tũc nihil ſpãle iuenio in feudo.⁊
iõ gnãliter dici põt q res feudales ⁊ ẽphiteotice cõfiſca
bũtur illi fiſco cui cõfiſcanṫ alia bona dãnati:ſp tñ ſine p
iudicio dñi vt fiat traſlatio in aliã pſonã parem vt pdixi.
Quo ad eccl'iam tñ ppṫ cõem iterptationẽ3.de q̃.ſ.ea.q.
dixi.vꝛ dicẽdũ q itra bieniũ poſſit ẽphiteoſim repetere a
fiſco.⁊ idẽ de feudo eadẽ rõne. Et p hoc qȯ dixi de iure
pa.cle.ij.in pri.q.viij.q no.q2 ſepe accidũt ⁊ min' bñ diſ
cuſſa repiũtur.⁊ p hoc ad q̃õnẽ3 pmiſſa3 dic veri' q ẽphi
teoſis clerici applicaṫ eccl'ie ſicut ⁊ alia bona ipſius cl'ici
dãnati q2 nõ apparet rõ diuerſitat3.⁊ p hoc qȯ dixi in p
xi.q. Ad ꝯria dic ad illud cũ dꝛ q bona clerici ſũt obno
xia iudici ſecula.dic q pcedit quo ad onera realia: ad q̃
tenebanṫ añq̃ fierent clerici.p hoc qȯ dixi de vi.⁊ hon.
cle.c.fi.traſeũt eni cũ onere ſuo.de deci.paſtoral'.⁊ ita ẽt
hic ẽphiteoſis erit obnoxia dño.q̃d ad hoc q ei debebitur
ſua pẽſio. Ad.l.iperialẽ.§.illud rñſum ẽ.ſ.q2 loqtur q̃n
vaſallus delinqt ꝯ dñm. Ad aliud q2 ſi vaſall' eccl'ie pri
uaṫ feudo reuertiṫ ad eccl'iam ⁊c̃.dic q illud nõ pbatur i
diſticte p illa iura vt pdixi.⁊ q̃tũs ẽt hoc fateamur ppter
cõem iterpretationẽ de qua pdixi:tñ ex hoc nõ põt inferri
q idẽ ſit in dño ſeculari:q2 q res ẽphiteotica vel feudalis
poſſit ad eccl'iam reuocari:hoc ẽ ex priuilegio eccleſie p
pall'e.§.j.in auṫ.de alie.⁊ ẽphi.ꝯcti colla.ix.qȯ nõ d3 ex
tendi.regula priuilegiũ.li.vj. Octauo qro an bona ec
cleſiarũ poſſint applicari fiſco ſeculari pp hereſi3?Glo.
multo min'.dicit q cũ nõ poſſint applicari fiſco eccleſie:
multo min' fiſco ſeculari.p hoc qȯ dixi.ſ.duab'.pri.q.

Nono qro de itellectu lr̃e ibi in his?gl.in hoc vbo ex
ponit.i.in duob' pximis dictis.ſ.de pecũia extorquẽda
⁊ de bonis eccleſie pfiſcãdis. Primũ aũt caſu3 de etate i
qſitoꝝ dicit nõ icludi p id qȯ ſeqtur ibi:donec illis ⁊c̃.⁊
vult dicere q illa cl'a donec ⁊c̃.nõ puenit ei qȯ dcm̃ ẽ de
etate.⁊ p hoc q2 ea q ponũtur in medio diſpõnis regulã
tur nõ tm̃ a pcedẽtibus ſed ẽt a ſeqntib'.de ap.ſcõo req
ris.⁊ cũ gl.idẽ Pau.⁊ Mat.Lau.vo ⁊ Gen. exponunt
in his.ſ.tribus pximis.vt ẽt cõpꝛehẽdatur qȯ.ſ.dcm̃ eſt
de etate.primũ veri' q2 tũc cl'a que ſeqiṫ donec ⁊c̃.incõ
grue ſtaret vt pdixi. Decio qro in eo qȯ dicit de abſo
lutiõe ab excõicatiõe quis abſoluet?gl. per ordinarios.
dicit q ordinarius.idẽ Gen.⁊ Mat.p hoc qȯ no.archi.
de elec.c.j.in gl.ſ.iudicis.⁊ de regula.nõ ſolũ.in glo.q ſi
ſta.li.vj. Undecio qro ſi hereticus cõuertitur ad fidẽ
an reſtituetur ei bona pfiſcata?So.Math.q nõ:niſi de
gr̃a.e.ti.vergẽtis.in fi.dic pleni' vt dixi.de elec.q2 dili
gẽtia.⁊.ſ.cle.px.§.ſane.q.j. Duodecio qro ſi iudeus
iudeũ volentẽ baptizari ipedit an inqſitoꝛ põt ꝯtra eum
procedere?Solu.Mathe.q ſic licet priuilegia conceſſa
inquiſitoribus non concedãt eis q procedant ꝯ eos niſi
in tribus caſibus.ſ.ſi xp̃ianus ſit iudeus.vel ſi iudeus

fact⁹ xpian⁹ reuertit ad iudaysmũ. vl ſi iudei iducũt xpia
nos ad iudaysmũ. ſed dicit Mat. q i caſu ꝓpoſito iude⁹
volẽs baptizari baptizat᷑ nõ ẽ baptiſmo flaminis ꝛ morieſ
euolat ad pr̃iam. de ↄſe. di. iiij. baptiſmi vicẽ. de pſby. nõ
ba. c. ij. ꝛ ſic impediẽs baptizari retraxit iudeũ fcm̃ xpia/
num ad iudaysmũ quantum in ſe fuit.

Ver. Notatu. Siẽtes exceſſuʒ ing ſitoꝝ vl̾ cõmiſſario rũ i ꝑdcã debẽt ſecreto corrigẽ ꝛ ſi ꝓbare pñt dbẽt nũciaſ plat ꝗ eos ab offõ ãmoueãt ꝛ ẽt al̾r puniãt qb⁹ plat ne/ gligẽtib⁹ nũcieſ ordĩario q pferat ad papã. No. de ſe/ creta correctiõe. de hoc i gl. in v̾bo ſecreto. ꝛ i eo ꝙ al̾. c. ſi peccauerit. vʒ intelligẽ h̃ de correctiõe euãgelica. qð ex ꝑſſe dicit Lau. ꝛ de hac in. d. c. ſi peccauerit. ꝛ. ſ. de iudi. nouit. ꝛ dic̃ Pau. ꝙ fit in ſecreto ne ꝓdaſ peccator. d. c. ſi peccauerit. ꝛ. c. vn⁹. ꝛ i eo qð h̃ teneſ ſocij ingſitoꝝ ꝛ cõ miſſarioꝝ eoſ corrigẽ. ꝓ hoc qð no. Inn. de his q̃ fi. a ma. ꝑ. ca. c. j. de re. ecc. nõ ali. ſiqs. Scḋo no. ꝙ ſecretũ d̾id qð ꝓbari nõ põt. qð ſingul̾r ꝓbat h lr̃a. Quid ãt dicaſ oc cultũ ꝛ qd manifeſtũ. ꝛ de ſilib⁹ dixi. de coha. cle. veſtra.

Tertio no. ꝙ q̃ nõ põt ꝓbare nõ teneſ nũciare. de hoc i gl. al̾s. ꝛ ꝓ hoc qꝛ de occult ſe nõ itromittit eccl̾ia. d ac/ cu. q̃liter. i. i fi. ſʒ relinquaſ iudicio dei. xxxij. di. erubeſcãt. vj. q. j. ſi oĩa. ꝛ. q. ij. ſi tm̃. ꝛ. c. placuit. de ſymo. tua. i fi. ſec⁹ dicit Lau. de penis occultis mãifeſtis vel notorijs. de q/ bus no. i. d. c. vr̃a. Quarto no. ꝙ ingſitores pñt ãmo/ ueri p ꝑlatos ſuos. d hoc i gl. lʒ. ꝛ dico iſta i q̃tuoꝝ ſequẽti bus nõbilib⁹. ꝛ ex hoc iſert Pau. ꝙ nõ ſi amoti p excõi/ cationẽ. de q̃. ſ. §. pri. executionẽ tñ nõ habẽt ſi excõicatõ ẽ publica. de re iudi. ad ꝓbãdũ. Quito no. caſuʒ i quo offm̃ datũ p papã alij pñt auferre ſicut h̃ amoueſ ingſito res ab officio p ſuos ꝑlatos: ꝛ tñ offm̃ depẽdẽ a papa. d hoc i gl. lʒ. ꝛ dico in trib⁹ ſeq. nõbilib⁹. Sexto no. ca ſum in q̃ iferior a papa punit delegatũ pape: ſicut h̃ ꝑlati ingſitoꝝ eos puniũt. in hoc tñ no. Pau. l̾raʒ i v̾bo amo/ tos. ex q̃ ifert ꝙ añ amotionẽ nõ pñt eos punire. ꝓ hoc qð no. de Rp. c. fi. de ordiario q punit delegatũ finito ꝓceſſu de abuſu iuriſdictiõis. ꝛ hoc ẽt ſentit gl. lʒ. in fi. ibi: illum amotũ pũiat. ꝛ ſic nõ pri⁹. Ego tñ in. d. c. fi. dico ꝙ ẽt pẽdẽ te ꝓceſſu dũmõ nõ ipediat ſe de cã cõmiſſa. ꝓ hoc d of. or. ſignificauit. ꝛ qð ibi dixi. ꝛ de hoc p Cy. C. vbi de cri. agi. oʒ. auſ. quã i ꝓuĩcia. Septio no. ꝙ ꝑlatus teneſ punire ſubditoꝝ exceſſus hoc vult lr̃a i v̾bo teneaſ. ꝛ gl. in eo/ dẽ v̾bo. ꝛ ꝓ hoc de ſen. ex. vt fame. Ex hoc dicit Pau. ꝙ hoc caſu nõ pñt eos tollerare ſi vellẽt. nec in pena diſpẽ/ ſare. dic̃ tñ Gen. ꝙ pena erit arbitraria exq̃ h̃ non exꝑmiſ certa. ar. de of. del̾. de cãis. Octauo no. ibi plat aũt. ꝙ maiorẽ ꝑtãtẽ hʒ plat⁹ ingſitoris in igſitorẽ q̃ʒ ordinari⁹. nã plat⁹ põt amouere vt h̃. ordiarius v̾o nõ: ſʒ ſolũ nũciar pape exceſſus igſitoris. de hoc i gl. ꝯcordat. ꝛ dic̃ Lau. ꝙ ꝑlatus ingſitoris hʒ in eũ ꝑtãtẽ in his q regule ſſ vel ſtat⁹ ſui ſicut ẽt delegati ſubſũt ordinarijs i alijs q̃ʒ in offõ dele gatiõis in q̃ nõ ſubſũt. de off. dele. ſtuduiſti. dic̃ tñ ꝙ aliter hic ꝛ al̾r ibi: nã delegati ſuſcipiũt ꝑtãtẽ a papa: ingſitoreſ v̾o a ꝑlato ſui ordinis: puta priore vel ꝓuĩciali. vt i frãcia vbi ꝓuĩcialis in toto regno ponit ꝛ depõit iſtos. ſile d of. ꝑdicãdi. de ſepul. cle. dudũ. in eo qð dicit ꝙ delegat⁹ ſub eſt ordiario. hoc itellige vt dixi. ſ. in. vj. nõbi. ꝛ di. Pau. ꝙ iõ ordirij nõ puniũt ingſitores: qꝛ ingſitores ſſ exẽpti. ꝛ ſm̃ Gen. epi ꝛ ingſitores q̃ ad offm̃ ingſitiõis ſſ quaſi pa res. ꝛ par in parẽ ꝛc̃. de elec. inotuit. ff. ad trebel. ille a q̃ §. tẽpeſtiuũ. facit de elec. cle. ne romani. in pri. Op. in eo ꝙ dicit de ingſitorib⁹ ꝛ cõmiſſarijs ꝛ omittit de epis q ẽt q̃n delinquũt in officio ingſitiõis. gl. nil dicit. remittit ad no. ſ. v̾. pri. vbi in. j. q̃rto dixi ꝙ in eis nõ hʒ locũ qð h̃ d̾r. Lau. ẽt dicit ꝙ idẽ de epis q quãto ſſ in maiori ſtatu ſi

delinquũt magis ſſ puniẽdi. xl. di. hõ. j. q. j. viliſſimis. vñ ſm eũ ẽt epi incurrũt penã de qua. ſ. v̾. px. nã hʒ eũ ibi lo q̃tur de excõicatiõe quã icidit ẽt eps. ſec⁹ de ſuſpẽſiõe. de ſen. ex. qꝛ periculoſum. li. vj. Dic veri⁹ ꝙ eps nõ includiſ in hac pena. vt dixi in dicto. j. q̃rto. Scḋo op. ꝙ nõ poſ ſint ſocij ingſitorũ eos corrigere: qꝛ correctio ſpectat ad ſupiorẽ. de of. or. irrefragabili. in pri. ꝛ par in parẽ ꝛc̃. de elec. inotuit. gl. quãtũ. ſoluit ꝙ corrigere debẽt quantũ in eis ẽ. ꝛ de hac ſociali correctõe. xxiij. q. iiij. duo iſta. ꝛ no. gl. in eo ꝙ facit d̾ñiam iter corrigere qð ꝑtinet ad ſupiorẽ ꝛ corripe qð ꝑtinet ad parẽ. ꝛ idẽ Pau. q dicit ꝙ ſocialis correctio ſpectat ad ſociũ. d. c. duo iſta. penal ad iudiceʒ. xxiij. q. iiij. ea vindicta. ꝛ. §. in hoc. ꝛ no. ea. q. in ſũma. dic tñ ꝙ hec vocabula cõiter accipiunſ ꝑmiſcue. Tertio op. ad hoc ꝙ imo ſocij poſſint corrigẽ. nã ẽt papa ligat pa pã in crie hereſis. xxiiij. q. j. c. j. ſo. Mat. ꝙ illð ẽ q̃n papa icidit in hereſiʒ. hic aũt loq̃ſ de ingſitorib⁹ q delinquũt in officio. in his de qb⁹. ſ. v̾. px. nõ tñ ſũt heretici. dic ꝙ ẽt ſi eẽnt heretici pũitio nõ ſpectaret ad ſocios ſed ad ſupio/ res. papa aũt dãnaſ de hereſi p ſucceſſorẽ: qꝛ nõ ẽ ali⁹ ſu/ pior. ar. de elec. lʒ. in fi. niſi ꝯciliũ corã quo ẽt põt accuſari xvij. di. §. hinc ẽt. ij. q. vij. §. itẽ cũ balaam. no. archi. d he reti. in fidei. li. vj. dixi de elec. lʒ. cõciliũ aũt nõ facile ꝯgre gaſ iõ iudicat ſucceſſor. Quero an ꝑlatus ingſitoris q põt eũ amouere vt hic poſſit corrigere facta p illum in of ficio? glo. lʒ. ꝙ non. ꝛ idem Pau.

F. Porro. Inquiſitores ꝓhibenſ abu ti armorũ ꝯceſſione vel aſſu mere officiales nõ neceſſarios. No. ꝙ nõ debʒ qs abu ti priuilegio: al̾s meretur illud perdere. xj. q. iij. priuilegi um. de priuil. tuarũ. dicit tñ Pau. ꝙ hoc caſu qꝛ perdere intotũ nõ poſſent ſine dãno officij: ideo nõ priuaſ ꝯceſſio ne armorũ. d̾r aũt abuſus hoc caſu conſiderata qualitate litis ꝛ perſonarũ. Scḋo no. ꝙ ingſitores habẽt ꝑtãteʒ faciendi portare arma. ꝛ hãc habẽt ex priuilegio. vt dicit gl. in ver. ꝯceſſione. al̾s eni armorũ vſus regulariter ꝓhi betur laicis ꝛ clericis. C. vt armorũ vſus inſcio prin. iter dictus ſit. in rubro ꝛ nigro. de vi. ꝛ honeſt. cle. c. ij. ꝛ dicit Lau. ꝙ prelati vtunſ armis q̃nq̃ vice eccleſie ſue. ne cle. vel mo. c. vlti. li. vj. de ſen. ex. dilecto. eo. li. q̃nq̃ vice pri cipũ ſeculariũ. de rapto. in archiepatu. in caſu aũt hui⁹. § ingſitores. vtunſ auctoritate aplica fauore fidei q̃ reſpe/ ctu oẽs principes ſubeſſe ꝛ in oĩb⁹ ſine mora obedire de/ bent. ſ. eo. excõicamus. ꝛ. c. vt ingſitionis. li. vj. nõ debẽt tñ ingſitores vel ꝑlati ꝑcutere vel occidere ſed hortari poſſũt ꝛ iducere ſuos officiales ꝛ fautores. ad hoc. xxiij. q. viij. hortatu. ꝛ plibus capitulis ibi. ꝛ de hoc de reſtit. ſpo. olim. j. de iureiur. ficut. iij. p Inno. ſpectat aũt hoc ca ſu cõceſſio armorũ ad eccleſiaſticũ iudicẽ: ſicut ꝛ crimẽ he reſis. eo. ti. ad abolẽdã. ꝛ. c. vergent. ꝛ. c. vt ingſitiõis. §. ꝓhibemus. li. vj. Quero ſi ingſitores delinquũt i his de quib⁹ hic qs cognoſcet? dicit Gen. ꝙ ſupior ingſitoris nõ aũt eps. pro hoc. ſ. pri. Scḋo quero ſi dñs t̾palis i pediat familiã inquiſitoris in portatione armorum? dicit Gen. ꝙ puniri poterit vt turbator inquiſitionis. p id qð no. Inno. de offi. dele. c. j.

a **Ad noſtram.** Diuide vt gl. in tres ꝛ ꝑmã ſubdiuide in nouẽ quas ſingulatiʒ ꝓſequor. ꝛ lʒ gl. ſũmet gnãliter. tñ ſpãliter hoc p̾ncipi um i ſũma dicit. Error ẽ aſſerere ꝙ qs acqrere tm̃ gdũ ꝑ fectiõis poſſit in hac vita ꝙ ipeccabilis reddaſ: nec ãpli⁹ ꝓficere poſſit t̾pibus. ſile de ↄſe. di. v. vaſa begbine. de his in extrauag. Jo. ſancta romana. Nota de v̾bo ſecta. q ac/ cipiſ hic in malũ. alibi in bonũ. de hoc in gl. iij. ꝛ in ea. in fi. ſcribitur ẽt ſeta ſine c ꝛ p ꝛ ſignificat pilum durũ cuʒ q̃ trabi poteſt

grabi pōt filiū. de pe. di. ij. ſicut ſeta. Scōo no. q diabolus dr ſator maloꝝ. de hoc in gl. in. ꝟ. ſatore. de ſepul. cle. dudū. ꝟ. ab olim. dr ēt pater mendacij. de ſum. tri. c. j. i fi. quā antiquus hoſtis. ij. q. v. hēbat. quā inimicus. xvj. q. ij. viſis. quā diabolus. de ſum. tri. c. j. ꝟ. diabolus. quā inimicus hō. de elec. l3. ⁊ lupus. ⁊ quō multꝭ modis ſumiť. no. archi. eo. ti. vt offiñ. li. vj. Pau. Tertio no. de gradu pfectiōis ⁊ quō pfectio pōt creſcere in infinitū malitia vo nō. dic vt no. xl vij. di. oēs. ⁊ plenius de gradib⁹ vtutū. no. de pe. di. ij. §. hec que. ⁊ p hoc itellige gl. in. ꝟ. gradū. Quarto no. q quis nō pōt tm̄ pficere in grā dū eſt in hac vita qn poſſit ēt plus pficere. de hoc in glo. Aug. ⁊ in ea ibi: nō pōt. nam nō pōt quis ſcire q ſit in gradu pfectiōis. de pe. diſt. ij. radicata. ⁊. §. hec que de charitate. ibi pſalmo. lxxxiij. q̄ dilecta. O p. in eo q papa diċ ſe optare q extirpenť heretici. vř eñ hoc ipoſſibile: qr neceſſe ē vt ſint hereſes. vt q pbati ſīt manifeſti fiant. xxiiij. q. vlt. c. fi. ⁊ dicit gl. Iſai. vij. Dm̄ diu ſtabit mūdus ⁊ hereticus. So. Steph. q hereſis p ſe nō ē neceſſaria. ſed accidēs. qtūs ex oi malo de⁹ elicit aliquod bonū qr ƀ3 Augu. eccl̃ia vtitur hereticis ad pbationē doctrine ſue. dum eoꝝ falſa dogmata ipugnat. ad ħ. xxxvij. di. q de mēſa. ⁊ c. ſiquid veri. Itē l3 nō ſit poſſibile qn ſint hereſes: tn̄ poſſent heretici ſinguli ſpāliter extirpari: ⁊ hoc d3 facere eccleſia vt ħ. ſic ⁊ in peccatis nō poſſum⁹ oia euitare maxie venialia. ſingulr̄ tn̄ nitimur pcauere. Scōo opp. q hō poſſit fieri ipeccabilis: vt crediť pceſſum fuiſſe ꝟgini glorioſe. So. vt in gl. ſi hoc. vſqz ibi: forte mouebanť. ⁊ in ea ibi gl. oſe virgini ⁊ beato Ioāni. vt no. xxv. di. §. nūc aūt. ſed talia miracula nō ſīt trahēda ad pſequētiā. ij. q. vij. §. his ita. Pau. ibi articulo ſcōo. vbi dicit: q l3 pmi parentes nō peccaſſent adhuc nō eſſem⁹ ipeccabiles: qr nō habuiſſem⁹ plus perfectiōis q̄ primi parētes. Ipſi aūt primi q̄ diu gnāſſent nō fuiſſent pfirmati in iuſticia. cōfirmatur eni creatura rōnalis in iuſticia ex hoc q efficiť btā p aptā dei viſionē. q̄ cito aūt pmi parētes ad hāc btitudinē pueniſſent q deū per eēntiam viderēt. effecti eēnt ſpūales mēte ⁊ corpore: ⁊ aialis vita ceſſaret in q̄ ſola gnātionis vſus fuiſſet. hec pcedūt de lege cōi. de pulio aūt diċ ſec⁹ accidere poſſe: vt crediť de btā ꝟgine vt. s. Tertio op. ad idē p illud in cano. Io. c. iij. O is q natus eſt ex deo nō peccat. So. vt in ea. gl. ibi forte. vſqz ad finē. ⁊ diċ Pau. q auctas Io. pcedit de finali peccato ⁊ in penitentia q̄ nō cadūt in pdeſtinatis qui ſoli dnr nati ex deo. xxiij q. iiij. pdeſtinationē. alš. c. vaſis. ꝟ. pdeſtinationē. de pe. di. j. ⁊ venit. Quarto op. in eo q ħ ſit rō iſtoꝝ ⁊ nō ſoluitur in hoc q arguebāt q ſi homo ſemp poſſet in grā pficere poſſ3 aliqs perfectior fieri xpo. So. nō curauit papa pſequi forte qr nō h3 magnū dubium glo. tn̄ hec. pſequiť rñdendo. ⁊ cum ea idem Pau. q ēt latius dicit q hic error reprobať: qr natura q̄ pōt deficere ineſſe. pōt ēt deficere in opari pſeruato eē: qr ſicut qd ē pōt nō eē: ita qñ opať nō opari. pōt g nā nō opari: ēt cū ē obligata ad opandū ⁊ ſic peccat. nā ⁊ bōs p obligať ad deū diligēdū. iuxta illud. iij. Reg. x. Dilexit dñs iſrael in ſempiternū. diligēs aūt ⁊ dilect⁹ ſe habēt correlatiue. g ſi hō nō ſemp diligit deum peccat. de pſe. di. v. nūq̄. Itē hūana nā ſubiectā ē vicio ⁊ nemo ē ſine peccato. xxv. di. §. nūc aūt. ij. Reg. viij. Non ē hō q nō peccet. q aūt hō ptinue poſſit creſcē i grā pbat Pau. qr ſi prīi diceť an hoc diceť repugnare charitati rōe ſubiecti: aut rōe ſui: aut rōne obiecti. nō rōne ſubiecti qr per ifuſionē grē ſemp augeť capacitas aie. nō rōne ſui: cū charitas ſit pticipatio qdā infinite charitatis q eſt ſpūs ſcūs. nō rōne obiecti: qr deus ē in infinitū diligibiť. qd pſequitur Tho. ſcōa ſcōe. q. xxiiij. arti. vij. dicēs: q terminus augmēti alicuius forme pōt pfigi tripliciť. Vno mō rōne forme q̄ h3 terminatā mēſurā ad quā cū puētū fuerit nō pōt vltra pcedi in illa forma: ſ3 trāſiť ad aliā: vt p3 in pallore p cui⁹ ptinuā augmētationē trāſit qs ad albedinē vel nigredinē. Alio mō ex pte agētis cuius virt⁹ nō ſe extēdit vlteri⁹ ad augēdā formā in ſubiecto. Tertio ex pte ſbiecti q nō ē capax āplioris pfectiōis. nullo aūt hoꝝ modoꝝ pōt iponi termin⁹ charitati in hac vita rōne pdcā: qr nō rōne ipſi⁹ forme charitatꝭ nec ſbiecti recipiētꝭ nec agētis. i. dei q̄q̄ aut hō poſſit ſic pficere in grā: nō tn̄ pōt peruenire ad grām xpi q fuit infinita qd dic vt in gl. p hoc. qr ⁊ in ſcia pōt qs ptinue pficere: nō tn̄ pōt in ea equari xpo. Itē linea quātūcūqz creſcat nō tn̄ attingit quātitatē ſupficiei: ⁊ de hoc in ſeq. prio. Quito op. ad hoc q grā xpi nō fuerit infinita. grā nāqz eſt quoddā creatū in aia: ſ3 oē creatum finitū. Sapi. x. O ia in nūero podere ⁊ menſura diſpoſuiſti. ſo. duplex grā pōt in xpo cōſiderari. Vna eſt grā vnionis in hoc q hūanitas vniť filio dei qd ē gtis cōceſſum hūane nāe: ⁊ hec grā ē infinita ⁊ ipſa perſona vbi. Alia ē grā habitualis q̄ pōt dupliciť pſiderari. Vno mō vt ē quoddā ens: ⁊ ſic ē finita: ē eni in aia xpi ſicut in ſubiecto. ⁊ aia xpi eſt creatura habēs capacitatē finitā: ⁊ ſic cū grā nō excedat ſuū ſubiectū non pōt eē infinita. Alio mō pſiderari pōt ſm ppriā rōnem grē ⁊ ſic grā pōt dici infinita: eo qd nō limitať: ſed h3 qcqd pōt pertinere ad rōnem grē. ſic āt fuit conceſſum aie xpi tanq̄ cuidam vniuerſali principio gratificatōis in hūana nā. Ephe. j. Gratificauit nos in dilecto filio ſuo. Sic dicim⁹ lucē ſolis infinita3 nō ſm ſuum eē: ſed ſm nomen lucis. h3 enim quicquid poteſt ad rōnē lucis pertīere. de hoc p Tho. parte. iij. q. vij. arti. xj.

Ver. Secundo.

No. de ſenſualitate ⁊ qd ſit: dic vt in gl. q eſt. Scōo no. q nō ē cōcedēdū corpori qcqd pl3. de hoc in gl. dicūt. ⁊ infra prio. iij. nā cum ſumus i corpore mortali caro pugnat aduerſus ſpūm. hinc illō. Mūdus caro demonia diuerſa mouēt plia. Unde ⁊ Pau. in quo grā dei vacua nō fuit gemēs clamabat. Uideo aliaz legē ⁊c. vj. di. §. ſed pēſandū. ad Ro. viij. de cōſti. nam cōcupiſcētiam. in glo. iij. O p. q iſti nō male dicerēt i eo dicūt de ieiunio. nam filij ſpōſi ieiunare nō poſſunt q̄diu ſpōſus eſt cū eis. Luc. v. Spōſus aūt ē cum perfectꝭ. Mathe. vlt. Uobiſcū ſum vſqz ad pſumationem ſeculi: ſo. vt in gl. j. que dicit ideo hereticū eē hoc quod dicebant: qr pfectio quantūcūqz magna in hac vita ordinem eccl̃ie non ſubuertit ⁊c. vt in gl. que ēt tripliciter ſoluit prium. ⁊ idē Pau. dicēs: q iſte error pōt oriri ex primo. poſito eni3 q homo nō poſſit peccare: ſequitur q ſenſualitas non pōt eū inclinare ad aliquid p deū: ⁊ ſic eius arbtrium eſt tn̄ ad bonū: vt de āgelis no. xxiij. di. qui eps. in gl. ideſt creationē. oia ergo ad q̄ ſenſualitas eū iclinat ei pcedi pñt ſine peccato. ſed vt dicit Pau. primū ē falſum. g ⁊ hoc qd ſequitur. Itē ⁊ alr reprobať ħ error: qr via diſticta ē a termino: ⁊ peregrinatio a p̄ria. dū eni ſumus in corpore peregrinamur a dño. ij. ad Cori. v. Nō aſſequimur g finalē btitudinē p̄rie ħ: ⁊ ſic egem⁹ ſtare ſub obediētia vt nō declinem⁹ a via recta a q̄ declinať nō ſeruādo pcepta eccl̃ie q̄ obligāt ad mortale. ppter ptātē clauiū datā Petro. lxiiij di. qr. xxiiij. q. j. quodcūq3. xxv. q. j. violatores. de maio. ⁊ obe. ſolite. Perfectio ergo hāc ptātē nō tollit: nec ei⁹ ordinē ſubuertit vt ēt dicit gl. ⁊ ſic manet pceptū ieiunij qd ſm Greg. in pfatiōe q̄drageſime vicia cōprimit: mētē eleuat: vtutē largitur ⁊ pmia. de pſe. di. j. iuenim⁹. in fi. ⁊ hoc pcedit ſiue loq̄mur d ieiunio abſtinētie iniquitatū qd ſupmū ē. de pſe. di. v. ieiuniū. lxxxvj. di. amputatis. ſiue de ieiunio abſtinētie vict⁹ ƀ3 ordiationē eccl̃ie. ad qd teneť ql3 doli capax. ⁊ potens ieiūare: qr cū poſſit peccare d3 flere

pcm̄.de delic.pu.c.j.de pe.oi̇s.⁊ dixi de obſ.ieiu.ſup rica.
Dicit ẽt Pau.ꝙ ieiuniũ ẽt cadit ſub p̄cepto nãe: lꝫ de
terminatio tp̄is ⁊ mõi ſit ſub p̄cepto iuris poſitiui. nã ſm
nãm q̄libet nitiť cõſuare ſeip̄m ⁊ corrũpẽtib⁹ reſiſtẽ. Ci/
baria v̄o ſupflua corrũpũt nãm. de ꝯſe.di.v.ne tales.⁊ ſic
nõ ieiunãs obuiat nãe. Itẽ ꝑ ieiunio ẽ: qꝛ ⁊ Helias ad p̄ce
ptũ dñi abſcõſus ſtetit in torrẽte vbi ieiunans paſcebať a
coruis.iij. Reg.xvj. Et xp̄s ẽt ieiunauit.xl.dieb⁹ ⁊ nocti
bus.pfectio ḡ nõ tollit ieiuniũ. Itẽ h̄ error īducit hoĩeꝫ in
piculũ: qꝛ nõ põt hõ ſuã inocẽtiã cognoſcẽ.de pur.ca.c.fi.
de pe.di.iij.adhuc inſtãt.⁊ lꝫ poſſet qs ꝑ iſpirationẽ ſcire
ſe hr̄e charitatẽ: vt no.ij.q.vij.paulus.tñ multi dicũt ſe p
fectiõis gradũ attigiſſe: qb⁹ cauẽdũ ẽ ne dãnatiões attin/
gant.vñ Cicero offi.p̄mo. Totius iniuſticie nulla capita
lior q̄ꝫ eor̄ q cũ maxĩe fallãt id agãt vt viri boni videanť
Itẽ nõ crediť hoc aſſerẽtib⁹.de renũ.niſi.v̄.porro.e.ti.cũ
ex iniũcto.⁊ in hac gl.in fi.⁊ plenius ꝑ eũ.iiij. ſentẽ. di.v.

Scd̄o op.in eo ꝙ redarguunť iſti qꝛ ip̄robãt orõnẽ.dr̄
eni ꝙ orõ ſit ſupflua.ſcit eni pr̄ celeſtis qb⁹ op⁹ habem⁹:
⁊ ſic nihil ẽ petẽdũ.nã ⁊ ſepe petim⁹ qd̄ nõ ip̄etraſſe meli⁹
foret.ꝑ hoc qd̄ no.de reliq.cle.vna.ver.ideoq̄ꝫ.poſt me/
diũ.v̄.x.So.ad qd ſit vtilis orõ.dic vt no.in.d.glo.⁊ q̄re
ſit error dicẽ ꝙ nõ ſit orãdũ.pſeq̄re vt in glo.hec ẽ.⁊ in ea
ibi qd̄ pri⁹.aduerbialiť poniť.q̄ſi dicat nõ erat pri⁹ ꝙ ſi/
mus in p̄ria.ibi de domo dñi.pſal.xxvj. Tertio op.in
eo ꝙ dixi in ſcd̄o nõbili ꝙ nõ ẽ ꝯcedẽdũ corp̄i q̄cq̄d plꝫ.qd̄
imo iuxta illud. Habe charitatẽ ⁊ fac q̄cq̄d vis.de pe.di.
ij.radicata: al̄s ſi radicata.no.de re.iur.lꝫ.in glo.q̄ẽ. So.
hec poterit ẽẽ cã erroris iſtor̄.nã heretici dicũt talia.⁊ ex
ponũt tales ſenſus vt alij facili⁹ labãtur.ſꝫ debẽt itelligi
ſic: q̄cq̄d vis.ita.ſ.ꝙ facias ex charitate.id autẽ qd̄ fit ad
voluptatẽ corp̄is nõ ẽ ex charitate: imo ꝯ.cũ charitas ſua
deat vt ꝑpter amorẽ dei ꝯdẽnam⁹.vñ diċ Pau.ꝙ error
iſte tolliť duplici rõne.p̄mo qꝛ ſiqs ẽ in charitate dꝫ eſſe
eleuat⁹ a terrenis vt erat apl̄s dicẽs. Nr̄a ꝯuerſatio in ce
lis ẽ.nã ſm Greg.tanto qs a ſupno amore diſtiguiť q̄ꝑto ĩ
ferius delectať.xlvij.di.oẽs. Itẽ Greg. Dũ ꝯſideramus
q̄ ⁊ quãta ſũt que nobis ꝓmittunť in celis vileſcunt oĩa q̄
habenť in terris.pſeq̄ť Pau.in hoc ⁊ q̄dã alia q̄ ſť in gl.
dicũt.⁊ ꝑ hoc qꝛ pfectã charitatẽ hꝫ.di.cum apl̄o. Cupio
diſſolui ⁊ ẽẽ cũ xp̄o.⁊ ſic de terrenis nõ curat. Scd̄o tolli
tur idẽ error: qꝛ ponit ꝯcordiã ſp̄ũs ſeu rõnis ⁊ carnis ſeu
ſenſus in ſtatu nãe lapſe ꝯcordia nõ ẽ poſſibilis.al̄s maxi
me fuiſſet in xp̄o.cui⁹ ꝯ̄riũ patuit in paſſiõe: qꝛ factus ẽ ſu
dor eius ſicut gutte ſanguinis. Luce.xij.ꝙ vt dicũt ſancti
fuit ꝑpť repugnantiã ſenſualitat̄ ⁊ rõnis. Quero cir
ca id qd̄ dixi in.j.ꝯ̄rio de ieiunio.an q nõ ieiunat ĩ ieiunijs
indictis ab eccl̄ia peccet mortal̄r.vr̄ ꝙ ſic: ꝑ id qd̄ ꝓxime
dixi qd̄ tꝫ Mat.qꝛ ex q̄ ſic p̄ceptũ ẽ ab eccl̄ia neceſſe ẽ obſ
uari.de v̄b.ſi.in his.⁊ nõ obſuãs icurrit inobediẽtiã q̄ eſt
mortale.de cele.miſ.dolẽtes.in gl.vlti.nã ⁊ inobediẽtia
eq̄parať hereſi.viij.q.j.ſciẽdũ.iiij.q.j.in ſũma. Item dr̄ ꝙ
quadrageſima ſũma obſuatiõe obſuãda ẽ.d̄ ꝯſe.di.v.q̄/
drageſima.dic plenius vt dixi de obſ.ieiu.cõſiliũ.vbi di
co ꝙ nõ ẽ mortale ſi ex facilitate omittiť.ſecus ſi ex ꝯtẽptu
⁊ hoc q̄ ad ieiuniũ qd̄ ẽ in comedẽdo tñ ſemel.ſꝫ ſi violať
quo ad eſum carniũ ſine magna cã mortale ẽ: vt ibi dico.
Quedã alia pſeq̄ť Mat.q̄ dixi in rica de obſ.ieiunio.
Querit ẽt Mat.in additiõe an orõ debito mõ fcã ſẽp
exaudiať. Itẽ an idignus ſi orat audiať: de his dic vt no.
de reli.cle.vnica.v̄.ideoq̄ꝫ.in gl.magna.

Her. Tertio. No.ꝙ oẽs ſubiecti ſunt obediẽtie ⁊ p̄ceptis ec/
cleſie ⁊ error eſt ꝯ̄riũ aſſerere.de hoc in gl.reprobať.⁊ ꝑ
hoc de ma.⁊ obe.ſolite.⁊ qd̄ dico.j̄.q.j. Scd̄o no.ꝙ
vbi ſp̄ũs dñi ibi libertas.de hoc in glo.vlti.ſed vt dicit
Pau.q̄uõ ſciũt iſti ꝙ in gradu pfectionis ſint cum nullus
mortaliũ hoc ſcire poſſit.de renũ.niſi.§.veruꝫ.qd̄ dixi.ſ.
v̄.proxi.in.j.ꝯ̄rio. Op.ad hoc ⁊ ad lr̄am que dimittit
hanc rõnem inſolutam.vbi ſp̄ũs dñi ⁊c̄. Sol̄.vt nũc dixi
⁊ plenius tollitur error iſte ꝑ id qd̄ dico ĩ ſeq.q. Que
ro in quo eſt error aſſerere ꝙ poſſet qs ẽẽ ita perfect⁹ ꝙ
nõ obligať obedientie vel p̄cept̄ eccleſie.gl.hec ſunt.ſo.
ꝙ repugnat illi articulo fidei. Vnã ſanctã eccl̄iam catho
licã.⁊ pſeq̄tur gl.ꝓbãdo p̄ncipatũ eccl̄ie ⁊ cã ſigna: qꝛ ſin
gularis.⁊ de hoc dixi.de elec.qꝛ venerabilẽ.de iudi.no/
uit.no.Inno.de fo.cõpe.lꝫ.j.⁊ cũ glo.idẽ Pau.qui ẽt di/
cit ꝙ ex hoc ſequereť ꝙ ẽẽnt aliqui acephali.ꝯ̄ illud.xciij
di.nulla. Dicit ẽt ꝙ hic error oriri põt ex p̄cedenti poſito
eni ꝙ ſenſualitas nõ poſſit inclinari ad aliq̄d ꝯ̄ deũ.ſequi
tur ꝙ hõ nõ dꝫ eſſe ſubiectus alicui obediẽtie: qꝛ rõ obedi
entie ⁊ ſubiectiõis ẽ abſtinentia ab offẽſa ⁊ iniuria.iiij.di.
facte. Sed vbi tolliť inclinatio ſeu ſenſualitas ꝯ̄ deũ ibi
nõ remanet neceſſitas obediẽtie: qꝛ ceſſante cã ceſſat ꝓhi
bitio.de renũ.poſt trãſlationẽ.de appel.cum ceſſante.xl.
di.§.ex his oibus.ſꝫ vt dicit Pau.ꝙ h̄ abuſus nõ venit
a doctrina ſp̄ũſſci.lꝫ eni p̄cipiat obediẽtiã ꝑpť vitationeꝫ
mali: p̄cipit ẽt in his q̄ alios nõ ledũt.ꝑpť meritũ ex ea cõ
ſequẽdũ qd̄ ẽ magnũ ⁊ ꝯtẽni nõ dꝫ.de regu.lꝫ.de renũ.niſi
v̄.ſꝫ dices.ꝙ aũt ſp̄ũſſcũs p̄cipiat obediẽtiã pꝫ p̄mi Pa/
rali.xij.vbi dr̄: ꝙ ſp̄ũſſcũs induit abyſay ⁊ ait. Tui ſum⁹
o dauid.⁊ in pſal. Quo ibo a ſp̄ũ tuo.⁊ Sap.vij. Eſt eni
ſp̄ũs intelligẽtie ſanctus multiplex modeſtus in q̄ inq̄na
tus q nihil vetat bñ facere.⁊ docet ſobrietatẽ ſapiam iu/
ſticiã ⁊ v̄tutẽ.qb⁹ nihil ẽ vtili⁹ hoĩbus ⁊ iter oẽs v̄tutes q̄
gratũ dõ hoĩem faciũt ẽ obedientia.viij.q.j.ſcd̄m.in fi.⁊
in hac gl.ibi a triumphante.lxxxix.di.c.fi.

Her. Quarto. Opp.ꝙ nõ ſit error dicere hoĩem poſſe
aſſequi beatã vitã in via q̄lem aſſeq̄tur in p̄ria.põt eni de
um videre vt diciť de moyſe Numeri.xij.⁊ de Pau.ij.
ad Corin.xij. Beatitudo aũt eſt in dei viſiõe.diċ.n.Au
gu.j.de ciui.dei. Viſio eſt tota merces fidei.⁊ Joã.xvij.
Hec ẽ vita eterna vt cognoſcãt te ſolũ verũ deuꝫ. Cogni
tio aũt ꝯſiſtit in viſione. So.iſti errabãt in eo ꝙ dicebant
omnem gradum perfectionis hominem in hac vita con/
ſequi poſſe.quod proſequere vt in glo.que dicit ꝙ etiaꝫ
ſemper per abſolutam dei potentiam nõ videtur homo
poſſe obtinere omnem gradum perfectionis beatifice in
hac vita: ⁊ hoc loquendo de beatitudine accidentali: q̄
quid ſit dico.j̄.q.ij.nam ad perfectionem talis beatitudi
nis pertinet perfecta impaſſibilitas ⁊ glorificatio que nõ
poſſunt ſtare cum paſſibilitate cui ſubijcitur homo ĩ hac
vita.nam vt dicit eadem glo.in prin. Charitas quantũ/
cũq̄ꝫ perfecta poteſt deſeri in via: ſed non in patria.quod
probatur in iuribus in ca allegatis.⁊ idem Paul̄.dicẽs
ꝙ h̄ error oritur ex precedentibus: qꝛ ſi homo non eſt ali
cubi obedientie ſubiectus ſequitur ꝙ eſt deo perfecta a/
micitia copulatus que eſt finalis beatitudo: ⁊ ſic in via
poteſt aſſequi finalem beatitudinẽ ſm oẽm gradũ pfectio
nis.ſꝫ vt dicit Pau.hoc falſuꝫ: qꝛ finalis btĩtudo icludit
apertã ⁊ clarã dei viſionẽ. Jo.xvij. Hec ẽ vita etn̄a ⁊c̄.vt
ꝓxĩe dixi: ⁊ alibi videbim⁹ cũ ſicuti ẽ.nũc ãt videbim⁹ ꝑ
ſpeculũ in enigmate.tũc ãt facie ad faciẽ.⁊ hoc ẽt diċ glo.
Cũ ḡ ĩ hac vita de⁹ clare videri nõ poſſit: nõ põt hõ h̄ eſſe
pfcẽ btũs.⁊ h̄ rõ ꝓcedit q̄ ad potẽtiã dei ordinatã: nõ q̄ ad
abſolutã vt diċ gl.qd̄ dico.j̄.q.iij.ſꝫ dcĩ glo.ꝓcedit ẽt de
abſoluta: ⁊ pſeq̄ť Pau.dicẽs.q̄re de⁹ nõ põt ĩ hac vita vi
deri.qd̄ dico.j̄.q.iiij. Tolliť ẽt h̄ error ſm eũ: qꝛ q̄libꝫ hꝫ li
bertatẽ arbitrij in via: in tantũ ꝙ charitas quãtũcũq̄ꝫ pfe
cta deſeri põt.ſed in p̄ria nõ.vt in iurib⁹ allegatis in gl.⁊
ſic ẽt dare ꝙ pfecte beatus in fine erit dãnatus ſi p⁹ talẽ
beatitudineꝫ

beatitudiné peccaret. qḋ é incõueniēs. Jtē ſicut charitas
danſ a deo: ita auferſ ꝑ pcm̃. ſenſualitas āt inclinare pōt
ad aliqḋ ꝯ deū. ḡ nō poſſum⁹ in via eē ſic ꝑfecti vt ſimus i
peccabiles: ⁊ ſic iſte error ponit ꝯdictoria. Pro iſtoꝝ aūt
itellectu ⁊ eoꝝ q̄ ſequunſ in gl. ſt aliq̃ videda. ſ. qḋ é beati
tudo ⁊ in q̊ cõſiſtat beatitudo accidētalis. de qua nūc di/
xi vel eētialis. de q̃. j. e. gl. Jtē q꜡ dcm̃ é deū nō poſſe vi/
deri in hac vita an hoc ſit verū: ⁊ ſi ſic q̄re. hoc ⁊ ꝺ plibus
circa hec q̄ ꝓſequoꝛ ī q̄tuor ſeq. q. Quero qḋ é beatitu
do? ſo. qḋ pōt q̄rere ꝺ multiplici beatitudine. nā de⁹ é bea
tus. itē āgeli. itē hō. Bruta vō nō ſt capacia beatitudinis.
vt ait phs. j. Ethi. Nūc aūt de hois btitudine q̄rim⁹ ⁊ de
hac poſſum⁹ loq ꝓut hō ꝯſideraſ ſolū reſpectu hui⁹ vite.
⁊ de hac dicit idē phs in eo. j ethi. q̄ é opatio ſm vtutē ꝑ/
fectā. poſſum⁹ ēt loq ꝓut hō ordinaſ ad eternā gloriā. ⁊ ꝺ
hac ſt varietates: q꜡ q̄dā dicūt q̄ é ipſa di ſpeculatio ⁊ ſic
ꝯſiſtit in dei viſiōe. Alij q̄ é fruitio q̄ deo fruimur ⁊ ſic ꝯſi
ſtit in dilectiōe ſeu charitate q̄ deo vtimur: ⁊ vtraqȝ opi/
nio tangiſ in gl. ibi: ſed dicere. vſqȝ ibi: iducit illud. ⁊ vr̄
gl. aſſentire opinioni vltie: qḋ tȝ Laud. iducens illḋ pſal.
Sanabor cū appuerit glīa tua. q̄ tñ auctoritas induciſ ad
ꝯ2ū: q꜡ illud cū appuerit. ſonat q̄ in viſiōe. ⁊ de hoc ad/
huc hodie fit magna q̄ō iter theologos. qḋ ꝓſeqſ Tho. ꝑ
ma ſcḋe. q. iij. vbi ꝯcludit q̄ eētia btītudinis é in ſpecula
tiōe dei: ſed fruitio ꝯſeqſ ipſaȝ ſpeculationē: ⁊ ſic dicit in/
telligēdū illud Aug. x. ꝯfeſ. dicētis: q̄ beatitudo é gaudiū
ꝺ vitate. Sunt ēt tertia opinio q̄ dicit beatitudiné ꝯſiſtere
in vtroqȝ. ſ. i dei viſiōe ⁊ fruitiōe. ⁊ hoc lȝ patiaſ aliq̄s iſtā
tias. pōt tñ ſaluari: qḋ ꝓſeq̄re vt ſcripſi in li. iij. de felici/
tate. c. vj. vbi iter cetera ſt hec nōnullis vr̄ hec duo cōſo/
na eē adeo vt btītudinis vni⁹ eētiā vnicā in vtroqȝ ꝯſti
tuāt in intellectu ſane. ꝓut ſub rōne ꝑmi veri deū ꝯtēplaſ
in volūtate ꝓut in tuitiōe preuia ſub rōne boni deo fruiſ
⁊c̄. vt ibi. ⁊ hec ego ⁊ ꝓbaſ ibi. j. v. px. vbi dico in. ij. nō/
bili. ꝑma tñ ſubtilior q̄ dicit btītudiné ꝯſiſtere in ſpecula/
tiōe. qḋ declaraui in eo. c. vj. ⁊ ſm hoc pōt diffiniri: vt di
co in eodē volumīe. li. ij. ⁊. iij. q̄ btītudo é itellectualis na
ture bonū: oī ꝑfectiōe ꝯſūmatū. vl̄ ſic. btītudo é bonoꝝ oi
um ꝓ hn̄tis capacitate ꝑfecta ⁊ certa poſſio. ⁊ ꝑma diffi
nitio vr̄ magis cōuenire deo q̄ȝ angelo vel hoi. ſcḋa ecō/
uerſo tñ ad bonū ſenſuȝ vtraqȝ diffinitio idē vult. Se
cūdo q̄ro in q̊ ꝯſiſtit btītudo? ſo. pȝ ex his q̄ dixi in px. q.
ſed q꜡. ſ. in. j. ꝯrio dcm̄ é de btītudine eētiali ⁊ accidētali
Dic q̄ eētia beatitudinis é in actu ſui in opatione vltia.
⁊ ſic beatitudo hois é vltima hois ꝑfectio ſeu ꝑfecta opa
tio: qḋ vult phs in ſua diffinitiōe. de q̃. ſ. q. px. lȝ no loq̄ſ
de beatitudine eterna. ⁊ de hoc ꝑ Tho. ꝑma ſcḋe. q. iij. ar
ti. ij. Jpſa vō vltima hois ꝑfecta opatio é deo ꝯiūgi eū vi
dēdo ⁊ ei ꝑ dilectionē ihērēdo. vt dixi in px. q. vltra hoc
aūt ad hoc vt beatitudo ſit ꝑfecta q̄dā ex accidēti req̄rūſ:
q꜡ ad albediné ꝑfectā pertiet perfecta ipaſſibilitas ⁊ glo
rificatio vt dicit gl. vt dixi. ſ. in. j. ꝯrio. ⁊ dic q̄ ad beatitu
diné tria ꝯcurrūt. ſ. viſio q̄ é cognitio ꝑfecta vltimi finis.
Cōprehēſio q̄ iportat p̄ntiā finis. ⁊ delectatio vel fruitio
q̄ iportat q̄etationé amātis in amato. qḋ ꝓſeq̄tur Tho. pri
ma ſcḋe. q. iiij. arti. iij. ⁊ hec tria ꝯcurrūt ad btītudiné eēn
tialr̄. Jtē q̄dā ꝯcurrūt āncedenſ vt in beatitudine hui⁹ vi
te. nā opatio intellectus preexigit operationē ſenſus. q̄/
dam ꝯn̄r. Unde ad beatitudinem ꝓprie ꝑtinet beatitudo
corporis. qḋ poſt diē iudicij beatificabiſ cū aīa: ⁊ tūc de/
lectabiſ beatitudo hois ꝑ influētiā ſeu redūdātiam aīe in
corpus. Unde dicūt aliq q̄ beatitudo dr̄ dupliciſ. ꝓprie
⁊ cōiter. Proprie dr̄ de beatifica viſiōe ⁊ fruitiōe in quo
ꝯſiſtit eētialr̄ beatitudo vt ꝑdixi. Cōiter dr̄ ois renūcia
tio excludens oēm miſeriā. pria é in aīa. ſcḋa in toto ꝯiun
cto ex aīa ⁊ corpe. ⁊ primū dr̄ premiū eētiale. ſcḋa accidē

tale. ⁊ ſic gl. ſ. loquēdo de beatitudine accidētali loq̄ſ de
beatitudine totali q̄ nō ſolū é in aīa: ſed ēt accidit corpi ⁊
toti cōiuncto. ⁊ hoc ēt dicit Lau. dicēs q̄ beatitudo ſcōꝝ
ante reſurrectionē nō é cōparabilis beatitudini poſt re/
ſurrectionē q̊ ad bonū accidētale. iiij. ſniā x. di. xliiij. ⁊ qḋ
no. de cele. miſ. cū marthe. §. fi. remittit ad ſuū ſacrale de
corpe xp̄i in fi. ⁊ in eo qḋ dixi q̄ beatitudo accidētal' é i to
to ꝯiuncto: nō intelligas q̄ in corpe ſit beatitudo tanq̄ in
ſubiecto. q꜡ cū btītudo ſit gaudiū nō pōt eē niſi in aīa per
inherētiā ſicut in ſubiecto. ſed in cōiūcto. i. in corpore é ſo
lū ꝑ redūdātiā. vt ꝑdixi: qḋ tȝ Bonauētura ⁊ Tho. iiij. ſē
tētia. di. xlix. arti. iij. ⁊ ibi voluit gl. alleg. cū allegat. in fi.
di. xlvj. ar. vij. ſed corrupte. per hec itellige gl. cū dicit q̄
ēt per dei abſolutā potētiā nō pōt hoi tribui talis beati/
tudo perfcā i hac vita. nā cū iferat beatitudiné plenā q̄ ēt
ꝯuenit corpori vt ꝑdixi. ipoſſibile é q̄ habeaſ in vita: q꜡ é
implicare ꝯdictioné q̄ ſit hō mortalis: ⁊ q̄ ſit btūs ⁊ ſic nō
moriturus nec ſubiect⁹ ꝯditiōibus ⁊ miſerie hūane. ⁊ mlꝰ
tas rōnes q̄re hō non poſſit beatificari in hac vita ponit
Tho. ꝯ Gētiles. li. iij. c. xlviij. Tertio q̄ro an de⁹ poſ/
ſit videri in hac vita. ⁊ ſic an qs poſſit eē btūs beatitudie
eētiali in hac vita? vr̄ q̄ nō: vt dixi in. j. ꝯrio. Jn ꝯ2iuȝ de
Moyſe ⁊ Paulo. vt in gl. q̄ diſtiguit legē cōem a poten
tia dei abſoluta. dicēs q̄ de lege cōi non pōt deus videri
ab hoie exiſtēte in hac vita. niſi ex̄hatur a ſenſibus. ſicut
ꝺ Paulo ⁊ Moyſe. Dic tñ q̄ iſti nō fuerūt beati per talē
viſionē: q꜡ nō habuerūt hāc viſionē per modū forme īma
nentis ꝓut habēt beati in p̄ria: ſed per modū cuiuſdā paſ/
ſiōis vel perfectiōis trāſeūtis ſicut habeſ ꝓphetia. ſic di
cit Tho. ſcḋa ſcḋe. q. clxxv. ar. iij. De potētia vō dei ab/
ſoluta. dicit gl. hoiem in hac vita poſſe cōſeq finalē beati
tudiné ſm oēm gradū beatifice perfectiōis. quātū ad eēn
tialē beatitudiné que ꝯſiſtit in viſione dei vel fruitiōe vt
in gl. dic vel potius vtroqȝ. vt dixi. ſ. q. j. ⁊ dic q̄ potētia
dei de lege cōi é potētia quā deus hȝ ſeruato ordine queȝ
ſtatuit reb⁹. potētia vō abſoluta eſt nō attēto illo ordine
⁊ ſm hoc vltimū dicim⁹ q̄ deus pōt oē q̄ eſt ſuſceptibile
factibilitatis. i. oē qḋ fieri pōt: ⁊ ſic oē nō implicat ꝯdictio/
né: qḋ eni implicat ꝯdictionem nō capit rōnem poſſibilis
ſic ergo pōt de potentia abſoluta dare hoi beatitudinem
eſſentialem: q꜡ hoc non implicat ꝯdictionem. ſed de lege
cōi non. q꜡ videtur ordiné ſtatuiſſe q̄ quis non videat de
um in hac vita beatifice: ⁊ poſtea viuat vt in auctoritati/
bus allegatis in gl. Quarto quero cur deus non po/
teſt ab homine videri? So. per ea que dixi. ſ. q. proxima
qḋ ꝓſequiſ Pau. dicens: q̄ de re quid ſit duplex poteſt
eſſe ſcientia. Uno modo in generali ſeu vniuerſali. ſ. qua
dam cōfuſa cognitione ⁊ idiſtincta. Alio mō in particula
ri cognitione perfecta ⁊ diſticta. primo mō hr̄i pōt cogni
tio dei ſub rōne ei attributorū. ſ. bonitatis ſapie ⁊ hmōi. ſe
cundo mō ipoſſibile é eius cognitioné hr̄i. qḋ probaſ per
ſufficientē diuiſioné. Cognitio eni diſtincta de re hr̄i pōt
tripliciſ. prio cognoſcēdo ré q̄ ſuā eētiam imediatā. ſcḋo
per ſuā ſimilitudiné imediatā. tertio per ſilitudinem ſui ſi
militudinis in alio reſultantis. vbi gratia: in viſione cor
porali lux vr̄ ab oculo imediate per ſuā eētiā informātē
pupillā. lapis vr̄ ab oculo imediate per ſuā ſimilitudiné:
vt ait phs: q꜡ lapis non eſt in aīa: ſed ſpēs lapidis. homo
videtur in ſpeculo per formā ſui ſilitudinis. eodē mō ac/
cidit in viſiōe ſpūali de qua loq̄mur. nā angelus ſe cogno
ſcit per ſuā formā. nec per aliā ſpēm mediam iformantem
intellectū angelicū. lapis aūt cognoſciſ per ſpēm ſuā quā
hȝ i aīa. Cauſa vō cognoſciſ per ſilitudiné ſue ſilitudinis
in effectu ꝓprio reſultātis. q꜡ cū oē agēs agat ſibi ſimile:
neceſſe é q̄ in quolibet effectu inueniatur ſimilitudo ſue
cauſe. ⁊ cū ſilitudo ſit cā cognitiōis: ſequiſ q̄ cā cognoſciſ

vel cognoſci pōt in ſuo effectu.ꝑmo aūt mō.i.ꝑ ſuam eſſē-
tiam nō poſſum⁹ ſcire qd deus ē ſm ſuam eēntiam. Jo. in
cano.c.j.Deū nemo vidit vnq̄.⁊ dionyſius dicit ꝙ nr̄a
anologia nō valet extēdi in mēte ad inuiſibiles cōtēpla-
tiones.ſed ſolū mediantibus ſilr̄itudinib⁹ ⁊ figuris rerum
ſenſibiliū.Dicit̄ aūt anologia grece ſilr̄ium cōparatio. vt
qđ dubiū eſt referat̄ ad aliqđ ſilr̄e quod nō ſit dubiū. ſecū
do mō.ſ.ꝑ ſilr̄itudinem īmediatā ēt nō poſſumus ſcire qd
ſcit deus.Unde Dionyſius de diui.no.c.j.dicit ꝙ ꝑ ſilr̄i-
tudines rerū inferioris ordinis nullo mō poſſunt ſuꝑiora
cognoſci.ſed qualibet ſpēs vel ſilr̄itudo ē deo īferior. nec
pōt dari tanta ſilr̄itudo qn̄ ſit maior diſſimilitudo. d ſum.
tri.c.ij. ver.quēadmodū.⁊ Damaſcen⁹ li.j.c.viij.dicit im
poſſibile in reb⁹ creatis modū inuenire ſancte trinitatis.
creatū.n.ꝯpoſitū fluxibile v̄tibile circūſcriptibile q̄lr̄ oñ
deret eminētem ſuꝑſubſtātialem diuinā ſubſtātiā q̄ſi di-
cat nullo mō:Jtē nec tertio mō ꝑ ſilr̄itudinē ſue ſimilitudi
nis in alio reſultātis.pōt deus certe cognoſci quid ſit ſm
ſubſtātiā ⁊ eēntiam quā cognoſcēdo beatificamur. Du-
plex ē eni effectus.vnus q equat v̄tutem ſue cauſe: vt in
oibus effectibus vniuocis:ſicut hō hoiem generat.ignis
ignem ⁊ cauſe ⁊ effectus in talibus cū ſint eiuſdē ſpeciei:
ideo effectus manifeſtat quidditatē.i. eſſentiam cauſe. ⁊
dicit vniuoca quādo duarū aut pluriū rerū vnū ē nomē
⁊ diffinitio:vt hois ⁊ bouis.cōueniūt eni in hoc ꝙ eſt ſub
ſtantia animata ſenſibilis.equiuoca ſunt quoꝝ diuerſa ē
rō ſeu diffinitio. vnicū tñ nomē:vt hois veri ⁊ picti. Ali⁹
eſt effectus qui nō adequat v̄tutē ſue cāe:ſ; deficit ab ea
ſicut in oibus effectib⁹ anologis.i.ſimilitudinarijs:vt ſol
generat ignē:nā ignis generatus nō adequat totam ſolis
v̄tutem q̄ ſe extēdit ad plures alios effectus.nullus autē
effectus creatus adequat v̄tutē dei ꝑmi agētis:cū ois dei
effectus ſit anologus.i.ſilr̄itudinarius.quare īpoſſibile ē
ꝙ hō in hac vita poſſit ꝑfecte deū cognoſcere quo ad ipi⁹
quidditatē ⁊ eēntiam.ſed l; nō poſſumus in via cognoſce
re qd ſit.cognoſcim⁹ tamē q2 eſt ⁊ ſic nō habem⁹ de ipo oi
modā ignorātiā.magis tñ ſcim⁹ qd nō ſit:q̄; qd ſit Pau.
de hoc ꝑ.b.Tho.pte prima.q.xij.arti.xj. vbi ēt dr̄ ꝙ hi q
legunt vt deū vidiſſe viderūt eū ꝑ aliquas figuras ſenſi
biles vel imaginarias vel aliquas ſilr̄itudines deū repñ-
tantes.⁊ ſic illud de iacob.Uidi deū facie ad faciē.Gen.
xxvij. Referendū ē nō ad ipſam eēntiam:ſed ipſam figu-
rā ꝑ quā repreſentabat̄ deus. vel hoc dixit Jacob ad de-
ſignandā quādā eminētiā itelligibilis cōtēplatiōis ſupra
oēm ſtatū.De Moyſe aūt qui ore ad os dr̄ deo loqutus.
Nume.xij.dicit ꝙ illud fuit miraculoſe.pōt eni deus pre
ter oēm ordinem mētes aliquoꝝ in hac carne viuentium:
ſed nō ſenſib⁹ carnis vtētiū vſq; ad viſionē ſue eēntie ele
uare.qđ etiā dixi.s̄.q.px.⁊ de hoc.j.v̄.ſeq.in glo.

Uer. Quinto.

No.ꝙ hō nō pōt bea
tificari ſine gr̄a di.ad
Roma.vj.Gratia dei vita eterna.⁊ de hoc in gl. Se-
cūdo no.ꝙ beatitudo humana cōſiſtit in viſiōe dei ⁊ frui
tione qđ ꝓbat lr̄a que ponit hec duo copulatiue.pro hoc
qđ dixi.s̄.v̄.px.q.j. O p.ꝙ īmo ſine gr̄a poſſit qs bea-
tificari:alr̄s fruſtra videret̄ eē liberū arbitriū ſi ꝑ ipm̄ non
poſſit hō gr̄am mereri.xxiij.q.iiij.Nabuchodonoſor.⁊.c.
vaſis.gl.ꝓ ſolutiōe remittit ad no.de cōſe.diſt.iiij.c. vlt.
vbi dicit gl.ꝙ l; liberū arbitriū nō ſufficiat ad ꝯſequēda;
gr̄am:tñ ex eo ſe reddit hō habilē vt dñs ei gr̄am īfūdat.
Et ſilr̄ dic ꝙ ex libero arbitrio qs facit ſe īdignū gr̄a . ꝓp
peccatū de quo nō penitet in ꝯrijs.ꝙ aūt ſine dei gr̄a non
poſſit hō eleuari ad beatitudinē.ꝓbat gl.ꝑ id qđ dixi ī.j.
nōbili.Jtē ꝑ rōnem ⁊ ꝑ alias auctoritates vt in ea.Ex q-
bus cōfundit̄ error de quo hic ⁊ dicit Pau.ꝙ h̄ error or
tus ē a Pelagio.de quo.xxiiij.q.vlt.c. penul.ver. pele-
giani.Dicebat eni ꝙ in via nō indigemus gr̄a ad bñ ope-
randū nec in patria lumine gr̄e ad deū vidēdū. Secū-
do op.ad hoc ꝙ īmo bñ moti ſint illud tenētes q2 nā̄ itel-
lectualis nā̄liter appetit hunc finē.ſ.deū videre. appeti-
tus aūt nā̄lis nō pōt eē fruſtra.ergo ꝑ ſuā nā̄; ſine aliquo
lumine addito pōt venire ad hūc finē.ſoluit Paul.ꝙ q2
viſio ⁊ fruitio dei excedūt oēm creatam nā̄m non pñt ex
puris nā̄libus obtineri.⁊ hoc ēt vult glo.nec per hoc ſm
Pau.eſt appetitus nā̄lis fruſtra.appetit eni nā̄liter hūc
finē in generali:nō ſpāli.vult dicere ꝙ vt poſſit appetere
in ſpāli ⁊ cōſeq requirit̄ gr̄a.Jdē ꝓbat Pau.ꝑ deſcriptio
nē beatitudinis.Nam ſm Boetiū beatitudo ē ſtatus oiu;
bonoꝝ aggregatiōe ꝑfectus . qđ dic vt.s̄.v̄.pxi.q.j. ⁊.ij.
Jtē Aug.li.de moribus.Beata vita ē cui; id qđ ē hoibus
optimū habet̄ ⁊ amatur.Et in Encheridion dicit ꝙ ille
ē beatus:qui oia que vult h;.nec aliqd vult qđ nō deceat
Cōſtat aūt ꝙ quelibet nā̄ intellectualis idiget multis: q2
⁊ habitibus ⁊ v̄tutibus.Nā vt dicit phūs:Alia ſicut ta-
bula raſa creat̄:⁊ talia ꝯſeqtur vel ꝑ acqſitionē vel ꝑ īfu
ſionē.xxviij.q.j.§.ex his.de ſum.tri.cle.j.in fi. Non ergo
habet̄ beatitudo ex puris nā̄libus:ſed eſt ſuꝑnaturalis:
Jo.xvij.Uita eterna eſt vt cognoſcāt te verū deum. vbi
Aug.Jnfelix qui oia nouit ⁊ te neſcit. beat⁹ aūt qui te no
uit ⁊ illa neſcit.Qui aūt te ⁊ illa:nō ꝓpter illa beatus eſt
ſed ꝓpter te ſolū.Jtē diabolus h; nā̄m intellectualē:⁊ tñ
non ē beatus:ſed ē in igne eterno cū ſuis angelis.de ſum.
tri.c.[illegible]eo.ti.firmiſſime.⁊ ꝑ p̄dictis in eo qđ hic dr̄ de lu-
mine concordat.de ſen.ex.cle.j.ibi:hoc vnico lumine.ſic
alle.Pau.ibi tñ loqtur de alio lumine.Sed pro hoc Jo.
vlt.vbi dr̄ ꝙ deus dedit nobis ſenſum vt cognoſcamus
eū.⁊ Jo.ij.Nemo venit ad me niſi fuerit datū a pr̄e meo.
Jtē ad videndū deū reqrit̄ fides.eſt aūt fides de his que
ſunt ſupra nā̄m.de ſum.tri.in gl.ſuper rubrica.ergo mul
to fortius ipſa dei viſio:q2 nō eſt maior euidētia de ꝯclu-
ſione q̄ꝫ de principijs:ſed ecōuerſo.Principijs eni mag̃
credim⁹.Primo poſteriorū.q2 ergo pricipia cognoſcēdi
deū que ſūt articuli fidei nō poſſunt eē euidētia naturalit̄
ſed ſuꝑnaturaliter.de cele.miſ. cū marthe.v̄.cedit qꝓpe
natura miraculo.ergo nec ipſe deus.hec ꝓcedūt dum ſu
mus in vita pñti:ſed quo ad aliā vitā an reqratur lumen
gl̄ie:vel ſufficiat lumē fidei ſūt opiniones.qcqd tñ ſit:to-
tū eſt ex deo.j.q.ij.q̄; pio.nā ſpūs viuificat:caro aūt non
pōt quicq̄ꝫ.de pe.di.iiij.ſi ex bono.Pau.dic quo ad hoc
vltimū ꝙ ad beatitudinē nō ſufficit lumē fidei:q2 cognitō
dei eſt finis hois inquantū hō deo cōiūgitur. Per cogni
tionē aūt fidei nō fit res credita intellectui pñs:q2 fides ē
abſentib⁹:nō pñtibus.ij.ad.Cor̄.v.Quādiu ꝑ fidem am
bulamus ꝑegrinamur a dño.⁊ ſic per lumē fidei nō cōiū-
gimur deo.Alia ēt rōnes ad hec iducit Tho. cōtra Gen
tiles.li.iiij.c.xl.reqritur ergo lumē gl̄ie de quo pſal.xxxv
Jn lumine tuo videbimus lumē.⁊ ꝑ hoc lumē accreſcit i-
tellectui beatoꝝ virtus itelligendi:⁊ ꝑ hoc efficiūtur dei
formes.i.deo ſilr̄es.j.Jo.iij.Cū apparuerit ſilr̄es ei erimus
nō ē aūt hoc lumē neceſſariū i hoc ꝙ ipſa di eēntia ꝑ ipm
fiat itelligibilis:q2 ipſa de ſe eſt maxie intelligibilis.ſed
ad hoc vt intellectus ſit potēs ad itelligendū ſicut ēt lu-
men corporale neceſſarium eſt in viſu exteriori quantum
facit mediū tranſparens in actu vt poſſit moueri a colo-
re.de hoc per Tho.parte.j.q.xij.arti.v.

Uer. Sexto.

O p.ꝙ nō ſit error dicere
ꝙ nō eſt ꝑfecti hois.ſed in
actibus virtutū exercere.Nā virtus ē habitus electiuus
imediate exiſtēs.Ethi.ij.⁊ dr̄ eē imediate paſſionū cōtra
rioꝝ que ſe habēt tanq̄ꝫ extrema. vt ibidē dr̄:ſic dicit̄ for
titudo mediū inter timorē ⁊ audatiā. vt hic in glo.ꝙ ergo
qs ſe exerceat in actibus virtutū eſt dicere ꝙ nō ſit perfe
ctus cum

ctus cum p̄ſupponitur eū nō carere paſſiōibus. So. vt in
glo. q̄ primo diſtīguit v̄tutes. ſcd̄o ibi: hoc viſo adaptat
ad ꝓpoſitū. ⁊ ibi colligit̄ ſolutio p̄miſſi ꝯrij. Et ex hoc eti
fert quare ex hoc dc̄o iſtoꝝ inferat̄ hereſis. tertio ibi de i
famia. vn̄ dit infamiā huius erroris. ⁊ eſt gl. clara. ⁊ cū ea
idē Lau. ⁊ Pau. ⁊ dicit Lau. q̄ ſi iſti intelligūt q̄ ſit hoīs
ꝑfecti ſe exercere in actibus v̄tutuꝫ vt ſit imꝑfectus q̄ ad
hoc q̄ ſit partim in gr̄a: partim in culpa. iſtud ē falſum: q̄ꝛ
talis nō pōt exercere op̄a virtuoſa. de bap. maiores. cir
ca mediū. Si aūt intelligūt q̄ ſit imꝑfectus quoad gr̄am.
tūc verū q̄ indiget virtutib⁹. ſ. ꝟ. ij. q̄ꝛ in hac vita gr̄a ſem
per ē imꝑfecta. vn̄ ſi volūt q̄ poſſit eē ꝑfecta ꝯcludunt ex
falſis. dic pleni⁹ ⁊ clari⁹: vt dicit gl. ⁊ Pau. q̄ iſti beſtiali
ter imaginant̄ q̄ virtutes acqrant̄ ⁊ īfundant̄ hoī ꝓpter
difficultatē quā hn̄t reſpectu alicuius boni. Si igit̄ hō idi
get v̄tute ꝓp difficultatē quā patit̄ in bene opando quāto
magis ſe exercet in actib⁹ v̄tutuꝫ tanto vī maiorē difficul
tatē pati. ⁊ per ꝯn̄s vī magis reddi imꝑfectus ⁊ ſic ꝑfecta
ſūa dꝫ a ſe licētiare virtutes. Sed vt dicit Pau. hoc re
pugnat rōni: q̄ꝛ lꝫ virtutes quādiu ſūt in exercitio ſint ꝓp
tollendā actus difficultatē: tn̄ poſtq̄ ſunt in ſua ꝑfectiōe
vident̄ eſſe ad facilitatē. Itē iſtud eſt ꝯ̄ ſcripturam dicen
tē. Ibūt de virtute in virtutē. de peni. di. ij. cū ſanctam. ⁊
Naum. ij. Robora virtutē. ⁊ Math. vij. Dixerunt diſci
puli xp̄o. In noīe tuo virtutes multas facimus. ⁊ de xp̄o
dr̄ Mat. xj. Nō fecit virtutes multas ꝓpter incredulita
tem eoꝝ. ⁊ ſic aliquas fecit ipſe qui erat ꝑfectiſſim⁹. Itē
p̄cepta legis tenemur. in eis aūt p̄cipit̄ obſeruatio iuſti
tie. cetera ꝓſequit̄ Pau. vt in gl. ⁊ in ea. ibi ſup ſecundo
ſōnio. qd velit dicere gl. nō bene apparet. id aūt qd̄ alle
gat ē in Macro. li. j. ⁊ ibi aliter diſtīguit q̄ꝫ dicat gl. qd̄ di
co i ſeq. q. Quero an diuiſio virtutū quā facit gl. ſit bo
na? dic q̄ ſic quo ad ꝓpoſitum. tn̄ Macro. vbi. ſ. plenius
diuidit virtutes dicēs q̄ quatuor ſunt genera virtutum.
p̄me politice vocant̄. ſcd̄e purgatorie. tertie animi purga
ti. quarte exēplares. pollitticas dicit qbus boni viri rei
publice cōſulunt: ⁊ vrbes tuent̄: parētes venerant̄ libe
ros amāt: primos diligūt: ⁊ ſilia. de purgatorijs ⁊ his q̄
ſūt purgati animi. dicit Macro. vt glo. Exēplares dicit
eē in mēte diuina. q̄ declarat Tho. pte. j. q. lxj. arti. v. Alij
aliter diuidūt q̄ virtutū alie itellectuales: alie morales:
alie medie iter has itellectuales ſunt q̄ ſūt in intellectu ſpe
culatiuo: vt ſciētie ſpeculatiue: nāſis philoſophia: geome
tria ⁊ ſilēs. morales ſūt que ſūt in appetitu: ſiue appetit⁹
ille ſit ſenſitiuus ſiue intellectiuus: vt iuſtitia fortitudo
tēꝑantia māſuetudo ⁊c. Medie iter itellectuales ⁊ mo
rales ſunt v̄tutes exiſtētes in intellectu practico: vt prudē
tia ⁊ v̄tutes ſibi ānexe. De hoc p Egidiū de regimie prin
cipū. li. j. pte. ij. c. ij. qd̄ ꝓſeq̄t vt ibi: ⁊ in plībus capitulis
ibi ſeq̄ē. Et p̄ter prudētiā ⁊ iuſtitiā ſunt decē v̄tutes mo
rales. ſ. fortitudo tēꝑātia liberalitas honoris amatiua
magnanimitas magnificētia māſuetudo veritas affabili
tas ⁊ eutrapelia. ⁊ de his. ij. Ethi. ad finē. Cōuenit autē
honoris amatiua cū magnanimitate: q̄ꝛ vtraq̄ꝫ ē circa bo
num honeſtū: ſed differūt q̄ꝛ circa mediocrē honorē ē ho
noris amatiua. circa magnū vō magnanimitas. māſuetu
do vō ē virtus p quā medio modo nō habem⁹ circa vindi
ctam. veritas aūt affabilitas ⁊ eutrapelia cōueniūt i hoc
q̄ ſūt circa cōicationē quā habem⁹ cū alijs. fit aūt hec cōi
catio vel ſermonib⁹: ⁊ ſic habetur v̄itas q̄ eſt vt in v̄bis
homo ſit aptus ⁊ verax ⁊ nō iactator. ſed factis oſ̄dat ſe
talē qualis eſt. fit ēt cōicatio circa cōuerſationē vite in q̄
qui bene ſe habet vt nō ſit diſcolus nec adulter vel adu
lator dr̄ affabilis vel curialis ⁊ ſic habet̄ affabilitas. fit ⁊
tertio cōicatio in ludis in quib⁹ q̄ bn̄ ſe hꝫ vt nec hiſtrio
q̄ de oībus velit ludere nec agreſtis is dr̄ habere eutra
pelia. i. vertibilitatē. relique aūt p̄noiate virtutes qd̄
ſint pꝫ ex ipis vocabulis. vltra has virtutes ſūt tres vir
tutes theologice. fides ſpes ⁊ charitas. ⁊ ſufficientiā di
ctarum virtutū moraliū q̄re non plures nec pauciores
ponit Egidius de regimine principum. li. j. parte. ij. ⁊. iij.

Ver. Septimo. Opp. q̄ nō ſit er
ror in hoc q̄ dicūt
oſculū eē mortale. nā ſol⁹ aſpect⁹ libidinoſus ē mortale.
xxxij. q. v. nec ſolo. ⁊. c. ſe. gl. j. ſoluit diſtīguēs de mortali.
Itē de oſculo ex q̄ cā fiat ⁊ clara ē: ⁊ vult gl. q̄ q̄n oſculuꝫ
fit ad libidinē ſit mortale. ⁊ ſic quo ad hoc iſti nō errāt q̄ꝛ
ēt ipſi vident̄ itellexiſſe de oſculo libidinoſo ꝓpter rōneꝫ
q̄ ſubijcit̄: q̄ꝛ ad hoc nō inclinat nā. Nec tn̄ rō falſa ē: eo q̄ꝛ
vt dicit gl. nā inclinat ad oſculū ſicut ad libidinē ad quā
ordinat̄ oſculū. Itē nō oē ad qd̄ natura nō inclinat ē pec
catū. qd̄ dic vt in gl. in fi. ⁊ dānatur hic error precipue q̄ꝛ
volebant q̄ oſculū eēt peccatū ⁊ nō copula: cū tn̄ copula
ſit maius peccatū vt dico in ſeq. ꝯ̄rio. cetera dic vt in gl. ⁊
cū ea idem Pau. ⁊ in ea ibi periuriū. ⁊ oīa alia p̄cepta q̄
habētur Exodi. xx. ibi rōnabilem cām ꝓpter fidelitateꝫ
recipiendā vel preſtādam. Secūdo op. q̄ ēt non ſit er
ror in eo q̄ dicunt copulā nō eſſe peccatū: q̄ꝛ nā creata eſt
a deo. nō pōt ergo niſi ad bonū inclinari. actus aūt carna
lis ꝓuenit ex inclinatione nature: vt pꝫ in brutis. Sol. q̄
copula ſit peccatum ꝓbatur ex rōnibus de qbus in glo.
hoc reprobat̄ nec procedit rō p̄miſſa ſm̄ Pau. q̄ꝛ vbi eſt
maior iordiatio rōni repugnās tāto maior exceſſus. xxxij.
q. vij. adulterij. ſed maior eſt inordinatio in copula q̄ in
oſculo qd̄ fatent̄ eſſe peccatū ergo in copula maius pec
catū. Ad ꝯ̄rium dic q̄ lꝫ natura inclinet ad copulā: tamē
quo ad hoīes hoc dꝫ intelligi cū legitima ꝯiuge. reſtringi
tur enī copula in hoīe ꝓpter p̄ceptū decalogi. nō mecha
beris. de quo in gl. hoc reprobat̄ ⁊ alijs rōnibus de qb⁹
in eadem gl. ⁊ in ea in fi. q̄ hoc qd̄ no. in regula ſine culpa
li. vj. in. q. acoliti. qui ꝯ̄trit cū ꝯcubina in ſolutiōe tertij ar
ticuli prime q̄onis. Quero an actus exterior aliqd ad
dat ad interiorē. i. ad peccatū operis addat̄ ſup peccatuꝫ
volūtatis? vī q̄ ſic. q̄ꝛ vt dicit Aug. Vnuſquiſq̄ꝫ miſer ef
ficitur mala volūtate: ſed miſerior poſtmodū cū deſide
rijs male volūtatis implet̄. Item grauius peccat qui pec
cat in deū ⁊ ꝓximū q̄ꝫ ille qui in deū tn̄. p voluntatē autē
peccat̄ tn̄ in deū. p actū vero exteriorē in deū ⁊ ꝓximuꝫ.
pꝫ in adulterio homicidio ⁊ ſilibus. In ꝯ̄rīu q̄ꝛ opus exte
rius nō eſt culpa niſi ꝓpt̄ voluntatē interiorem: ⁊ ſic ſola
volūtas ē inculpabilis. vn̄ in pſal. In corde iniquitates
operamini. Elo. ſi vis ⁊ nō potes. factū reputat deus. fcm̄
ergo nihil addit. So. Mat. referens q̄ no. Hu. xxxij. q. v
qui viderit. vbi dicit q̄ grauius peccat q̄ ꝓrumpit in op⁹
q̄ꝫ q̄ habet ſolā voluntatē q̄ꝛ volūtas creſcit in ope ⁊ ma
ior ē ibi volūtas q̄ꝫ āñ ⁊ i hoc malo ope. In bono āt dic q̄
tn̄ meret̄ q̄s ex bōa volūtate quātū ex volūtate ⁊ ope: q̄ꝛ
ꝓniorē de⁹ ad remunerādū q̄ꝫ ad cōdēnādū. de pe. di. j. q̄ꝛ
diuinitatis. dic q̄n volūtas habeat̄ p facto. vt dixi de co
qui mit. in poſ. c. j. Secūdo q̄ro qd̄ eſt maius peccatuꝫ
an fornicatio an mēdatiū? vī q̄ fornicatio cū inter cetera
ſeptē peccata grauiſſimū. xxij. q. iiij. in eo. ⁊. q. vij. nō ſolū
In ꝯ̄rium q̄ꝛ quāto q̄s magis facit ꝯ̄ nām tanto mag̃ pec
cat. xxxij. q. vij. adulterij. ⁊. c. flagitia. ⁊. c. vſus. mētiri aūt
eſt ꝯ̄ nām: q̄ꝛ verba ſunt iſtituta vt q̄s cogitatiōes ſuas ꝓ
ferat: ⁊ ſic mentiēdo nō vtitur verbis ad id ad qd̄ ſunt in
ſtituta. fornicari aūt nō eſt ꝯ̄ nām qd̄ dixi. ſ. e. ver. in. ij. ꝯ̄
rio. So. Mathe. ſtādo vltimo q̄ mendatiū ſit maius. ꝓ
hoc qd̄ hꝫ. l. di. q̄ꝛ tua. q̄ꝛ pauci reperiuntur ſine vicio car
nis. Ad ꝯ̄rium rn̄det ad. c. nō ſolū. q̄ ibi fornicatio ponit̄
pro inceſtu vel progenere qd̄ hꝫ ſub ſe adulteriū inceſtū
⁊ ſtuprum: vt ibi no. Refert tn̄ Math. fratrē Aluarum

tenuiſſe q fornicatio ſit maius:q2 maior impōit pnia pro
fornicatiōe q̄ pro mēdatio.xxiiij.q.j.nō afferamꝰ.lj.di.c.j.
⁊.ij.Itē q2 i veteri teſtō inueniunt mēdatia excuſata.xxij.
q.ij.q̄rit fornicatio nūq̄.de diuor.gaudemꝰ.tertio q2 for/
nicatio eſt de pncipalr̄ prohibitis in decalogo. mēdatiuz
nō.Itē q2 dicit canon q fornicatio maioris ē criminis:q2
tollit mēbra xpi ⁊ facit ea meretricis.xxxvij.q.iiij.in eo.
gnto q2 fornicatio peccat in corpus ⁊ aiaz. Ad hec rn̄det
Mat.tenēdo primū ad id qd̄ dr̄ q pro fornicatiōe iponit
maior pnia.dicit q hec argumētatio nō ſpē vera cū ſit ma
ius peccatū occidere mr̄em q̄z vxorē.⁊ tn̄ maior iponitur
pnia occidēti vxorē.xxxij.q.ij.admonere.Hugo.tn̄ ibi di
cit q maius peccatū ē occidere vxorē qd̄ nō plz Mat.poſ
ſet tn̄ probabilr̄ defēdi.Inducit ēt Math.ꝯ argumētatio
nē illā:q2 equalis pnia iponit adultero homicido periu/
ro ⁊ fornicatori.xxij.q.j.c.fi.⁊ tn̄ vnū ē maius altero.Ad
id qd̄ dr̄ q in veteri teſtamēto excuſant aliqn̄ mēdacia nō
fornicatio.rn̄det ēt q fornicatio aliqn̄ ibi excuſat.xxxiij.
q.iij.recurrat.vſq3 ad.§.ecce.mēdaciū aūt nō pōt excuſa
ri.xij.q.ij.p totū.nec in.c.q̄ritur.fuit tacere v̄itatē.qd̄ ali/
qn̄ lz.ea.q.ne qs.Ad tertiū q fornicatio eſt de principalr̄
prohibitis in decalogo ⁊ nō mēdaciū.dicit q ēt mēdaciuz
ē ibi prohibitū cū dicit.Nō loquaris aduerſus proximuz
falſum teſtimoniū.de hoc.xxxij.q.vij.gd in oibus.i gl.j.
Ad aliud de.c.i eo.rn̄det per id qd̄ no.ea.q.vij.nō ſolū i
gl.iceſtuoſa.Ad vltimū q fornicatō peccat i corpꝰ ⁊ aiaz
dicit idē in mēdacio.Dic q hec qd̄ ⁊ ſiles nō pn̄t bn̄ deter
minari:q2 crimina variātur ex circūſtātijs.de ſymo.⁊ ſi
qōnes.de iureiur.cū gdā.vbi de hoc.⁊ quo ad p̄miſſaz q̄/
ſtionē ꝯſiderādū eſſet q̄le p̄iudiciū ſurgat ex mēdatio.naz
ſi ex quadā lenitate fiat vr̄ fornicatio grauiꝰ crimē:al's ſe
cus.   Tertio q̄ro circa id qd̄ proxia qōne dictū ē de for
nicatiōe an ſacerdos cognoſcēdo ſolutā cōmittat fornica
tionē vel adulteriū?vr̄ q adulteriū iceſtū ⁊ ſacrilegiuz ſic̄
cōmittit monachꝰ.xxvij.q.j.virginibꝰ.nā ſicut monachꝰ
vouet caſtitatē ita ⁊ ſacerdos.xxxj.di.nicēna.⁊.c.qm̄.⁊
c.aliter.de cleri.ꝯiug.cū olim.Soluit Math.q cōmittit
fornicationē ⁊ puniri dz pro ſimplici fornicatiōe.lxxxi.di
ſtin.maximianꝰ.in gl.ḡ.lxxxij.di.p̄ſbyter.ij.q.vij.paulꝰ.
ad illud de monacho dicit q ipſe profitetur exp̄ſſe caſti/
tatē.de ſta.mona.cū ad monaſteriū.ſecus in cl'ico i ſacris
Dicit tn̄ ſm cōem opionē q cl'icus in ſacris tenetur abſti
nere.vt no.i.c.cū oli.⁊ fornicādo facit ꝯ ꝯſtitutionē eccl'ie
Ex hoc ifert q nō tn̄ peccat qs veniēdo ꝯ ꝯſtōnez eccl'e
ſic ꝯ votū.Dcīn refert i additiōe aliquos tenere ꝯ q ino
ſit adulteriū ex q̄ cl'icus ē in ſacris.vij.q.j.ſic alteriꝰ.qd̄ tn̄
nō probat hoc.ſz hoc tenēdo ifert Mat.ad id qd̄ no.i re/
gula ſine culpa.li.vj.de cl'ico ꝯcubinario q ꝯxit cū ꝯcubi
na dicēs q ſi illa ſciuit cū eē clericū nō inducitur legitima
tio.contrarium eſt verius:vt no.in eadem regula.⁊ dixi
qui fi.ſint legi.tanta.

Ver. Octauo.

Op.q nō ſit error in
eo q dicūt q nō debz
omittere ꝯtēplatiōe propt̄ exhibere reuerētiā eucharıſtie
nā nō dz qs ceſſare a maiori bono vt vacet mion.ſz maiꝰ
bonū ē ꝯtēplari diuinitatē chriſti q̄z humanitatē eiuſ:⁊ ſic
nō dz omitti ꝯtēplatio diuinitatꝭ vt exhibeat reuerentia
hūanitati eius.ſol.Pau.q iſti ex fatuitate credebant ſe
equales vel maiores xp̄o:nedū papa vel alijs p̄latis:vt
s̄.in tertio errore.Vel ſaltē vt dicūt Laud.⁊ Gen.repu
tāt ſe pares moyſi q facie ad faciez deo loq̄batur.xxxvj.
di.ſiquis vult.de renū.v̄.pe.⁊ ſm Pau.p̄ſupponūt fal/
ſū:q2 hūanitas xp̄i ē vnita deitati.de ſū.tri.c.j.v̄.hec ſan
ctā.Itē hic error ē rōni nāli ꝯrius ſm quā reueremur ſu/
perioribus a qbus deprimi ⁊ ſubleuari poſſumꝰ.xvj.q.ij.
viſis.⁊ a qbus grata ſeruitia recipimus.Cū ig2 xp̄s in ſa
cramento ſit ſupra hoiem ⁊ hoi parauerit ſalutē maxima
reuerentia eſt ei exhibenda.⁊ proſeqtur Pau.reddēdo
al's rōnes:de qbus in gl.cū tn̄.⁊ in ea ibi latrie.hoc expōi
tur.de ꝯſe.di.iij.venerabiles.s̄.de reli.cle.vnica.v̄.o ſin
gularis.in glo.no.pro forma.⁊ dixi.de ſum.tri.cle.vna.
in prin.q.xiij.

Ver. Nonnulla.

No.ꝯ ſimula/
tores de hoc
in gl.⁊ iſti ſub agni ſpecie gerunt lupū.e.ti.vt officiuz.§.
prouiſio.li.vj.⁊ hāc ſimulationē ſpūs diſcipline effugiet
j.q.j.p iſaiam.⁊.q.iij.ſaluator.de pe.di.iij.iter hec ⁊ ꝯſ.
di.iiij.oñditur.⁊ de multiplici ſimulatiōe oñditur.xxiiij.
q.j.officij.quod me.cau.c.j.⁊ de regu.c.iij.⁊ facit.lxxxvj.
di.c.j.⁊ deīn.c.vt officiū.Vn̄ dicit canon:q q non ſeruat
ſanctitatē dimidius cecidit.ſz ſi intus hz ſimulationē to/
tus cecidit.xij.q.j.certe.⁊ alibi dr̄ ſimulata eq̄taſ duplex
iniq̄tas.de reli.do.cle.j.vbi in gl.   Scd̄o no.q ad eccle
ſiā ſpectat corrigere ea q̄ ſūt i p̄iculū aiarū.de iudi.nouit.

Ver. Cum autem.

Hic ſecun/
da p̄cipa/
lis extirpare.de priuil'.cū ⁊ plātare.corrūpantur.ſimile.
ij.q.j.p̄ſbyter.de adul.ſignificaſti.egerint tenēdo appro/
bādo vel defendēdo p̄dcōs aiaduerſione canonica q̄ ꝯſi/
ſtit circa degradationē ⁊ traditionē curie ſecularis.e.tit.
ad abolendā.⁊ ō v̄b.ſi.nouimꝰ.de excep.c.fi.li.vj.vbi p
Archi.de homi.pro humani.Pau.⁊ de hoc i ſequen.q.
   Quero in eo q dicit eos q tenuerint vel defenderint
iſtos puniēdos aiaduerſione canonica.q̄lis erit hec aiad
uerſio?So.vt prime dixi ſm Pau.⁊ idē Lau.dicēs q pu
niētur tanq̄z heretici ex quo iſti articuli ſunt p eccl'iam dā
nati.de ſum.tri.cle.j.§.pe.pro hoc.j.v̄.ſe.vbi hoc crimē
committit inq̄ſitoribus q non fieret niſi ſaperet hereſim.
eo.titu.accuſatus.§.ſane.lib.vj.Dicit Gēz.hoc pcede
re niſi pati ſint corrigi v̄itate patefacta:tūc.n.nō ſr̄ puniē
di vt heretici.xvij.di.nec licuit.xxj.di.nūc aūt.xxiiij.q.j.
hoc ē.⁊.q.vlt.dixit.vbi hoc ē exp̄ſſum.ſed pnie pn̄t ſubij
ci.e.ti.accuſatus.§.ſi v̄o.⁊.§.porro.li.vj.   Secundo q̄
ro in eo quod dixi in proxi.q.q iſti ſe poſſūt corrigere vſ
q3 ad quod tempus?dicit Gen.q ante q̄z ſint corā inquiſi
tore.Item ⁊ poſtea ſi ſponte volunt corrigi.ſecus ſi ne/
gent ⁊ ſe ꝯuinci patiātur:q2 tūc ptinaces cenſent dictis iu
ribus.lz aūt tales habeant p hereticis.nō tn̄ p relapſis.
e.ti.ſuper eo.⁊.c.accuſatus.li.vj.

§. Porro.

Exerceant ſeruata forma.
cle.p̄me ⁊ ſecūde.s̄.e.Pau
lus.   No.ibi cōmorātur.q qs ſortitur forum rōne more
ꝯte in loco.qd̄ tamē nō eſt verū rōne ſolius more ſed rō/
ne delicti vt hic.de fo.compe.c.fi.⁊ hoc caſu pōt ſup he/
reſi pcedi ēt ſi ſe abſentauerūt.e.ti.cōmiſſi.ver.ꝯ illos.li.
vj.⁊ hoc vult hic gl.vide.   Secūdo no.q in delictis ſit
remiſſio.Gen.ſed non colligitur hic niſi additis his q̄/
bus in proxi.notabili.⁊ qn̄ ſit locus remiſſiōi.dixi in.d.c.
fi.de fo.cōpe.   Tertio no.q nō tn̄ ad dioceſanos:ſz ēt
ad inq̄ſitores ſpectat inq̄rere ꝯ tales?⁊ dicit Lau.q inq̄/
rent de articulis fidei ⁊ de ſacris.⁊ qd̄ hoc facere pn̄t ꝯ
oēs de loco quos pp̄ter aliquā vitā ſiniſtrā quā faciunt.
vel pp̄ter excōicationē quādiu ſuſtinuerūt de fide ſuſpe
ctos hn̄t.⁊ ſi cōtumaces fuerint pcedent iuxta.c.cū ꝯtu/
macia.li.vj.Si aūt ꝯparuerint ⁊ culpabiles reperti fue/
rint.pcedetur vt ſeq̄tur ⁊ in eo qd̄ dicit de ſacris.p hoc.
eo.ti.accuſatus.li.vj.   Quero an poſſit p pnia pena i/
poni pecuniaria?So.Mat.q ſic.dūmodo diſtribuat in
pios vſus.ſibi aūt nō eſt honeſtū vt iq̄ſitores applicēt
dicit tn̄ q ſi neceſſitas vel magna vtilitas ſubeſt.pn̄t ēt i
vtilitatē ⁊ neceſſitatē officij ꝯuertere cū hoc officiū ſit in/
uētum in augmentū fidei ⁊ ſic ꝯuertit in vtilitatē publicā
que debet

Crimina Variant ex circūſtātijs

q̊ oꝫ ꝑferri priuate. de poſtu. bone. i. vij. q. j. ſcias. dic vt dixi. ſ̃. cle. prox. ṽ. inquiſitoribus. q. ij.

De homicidio voluntario ⁊ caſuali.

I furioſus. Se ſũmat vt dicit gl. j. ⁊ lꝫ aliq ſũmẽt nõ põt tñ cõplete breuiꝰ ſũmari. ⁊ in hac gl. ibi tria dicta. ſic cõiter habeť. ſꝫ oꝫ dicere duo. No. ꝙ furioſo nõ ĩputať ad culpaꝫ id qꝺ in alio ẽ delictũ. debẽt ãt veniẽtes ab ĩteſtato cuſtodire furioſos. ff. de off. ꝑſi. diuus. alˢ nõ ſuccederẽt. i auct. vt cuꝫ de ap. cog. §. ſiqs de ꝑdictis. coľ. vij. Scꝺo no. ꝙ ĩfans nõ obligať ad culpã: ⁊ ſic eqparať ignorãti q nõ obligatur ad culpã. xv. q. j. inebriarũt. vbi dicit gl. ꝙ nã non patitur ꝙ aliqs neſciẽs mulierẽ cognoſcat. Sed ꝯ̃riũ vr̃ velle illa lr̃a. ⁊ pro hoc qꝺ no. vj. di. in ſum. dic ꝓimo illud. c. recte ĩtellectũ facit pro gl. illa. nã ibi ſolũ dicitur ꝙ loth nõ ĩputatur iceſtus ex eo ꝙ cognouit filias. nõ tñ ĩfertur ꝙ ignorãs ſe cõmiſcuerit ſꝫ ſolũ ꝙ ignorauit eẽ filias. vt dicit ibi gl. *Tertio no. ꝙ mutilare ⁊ occidẽ eqpaňť quoad ꝯ̃hẽdã irregularitatẽ.* de hoc in gl. quo ad irregularitatem.

Quarto no. ꝙ multiplex ẽ irregularitas qꝺ vr̃ velle lr̃a ibi nullã irrugularitatẽ. ẽ. n. qdam q̃ tm̃ ĩpedit promouẽdũ. qdã deijcit ẽt iã promotũ. vt no. l. di. de his. de homici. ſiĉ. qꝺ dico. ĩ. q. xvij. Op. in eo. ꝙ infans mutilãdo vel occidẽdo ĩcurrit irregularitatẽ. ꝑ ea q̃ no. Hoſti. ꝺ delic. pue. c. j. So. dictũ Hoſt. ħ corrigiť. quod dic vt ĩ gl. iij. Scꝺo op. in eo. ꝙ dicit de dormiẽte. *nã non videtur aliũ poſſe occidere vel mutilare cũ in ſõno ſint ligati ſenſus. So. vt in gl. de iſto q dicit ꝙ aliqñ dormiẽtes* loquũť *vel aliquid agũt.* ⁊ dicit Pau. ꝙ ẽt aliq ſe armãt ⁊ vadũt *⁊ clamãt.* Tertio op. ad hoc q꞉ oꝫ dormiẽs teneri ꝺ caſu. de homi. ꝑſbyterũ. ⁊. c. ſe. vj. di. teſtĩ. ⁊. e. di. in ſũma. xv. q. j. inebriarũt. ꝺ teſti. ſicut? ſoľ. Paul. ꝙ aliud ẽ qñ ex facto volũtario caſualiť ſeqtur homicidiũ: q꞉ tũc hꝫ locũ diſtinctio. de qua. e. ti. ſicut dignũ. Aliud qñ ex fcõ oĩno caſuali nullo mõ ſcito vel cognito: q꞉ tc̃ ꝑide ẽ ac ſi tignuꝫ vel regula feciſſet. ff. ad. l. acql. ſꝫ ⁊ ſi. §. igiť. pro hoc quod dico. ĩ. q. vj. in fi. Quarto op. ꝙ iſti de qbus ħ ſaltẽ incurrũt irregularitatẽ per quã ĩpediũtur ad ſuſcipiendos ordines lꝫ nõ deijciãtur aliã ſuſceptis. xv. q. j. in fi. So. vt vt in gl. hoc tollit. q̃ dicit ꝙ ṽbuꝫ nullã tollit diſtinctionẽ de qua ibi. Itẽ ⁊ aliã diſtinctionẽ. de qua. ſ̃. e. cle. in gl. minor. ⁊ hoc quo ad *caſum* de quo ħ. quoad alia ṽo pñt pro*cedere diſtictiones ꝑmiſſe.* ⁊ ꝑ hoc ẽt *expeditur gl. ſe. ⁊ in ea ibi ſicut dignũ. in fi.* vbi de hoc per Inn. ⁊ ꝺ tẽp. ord. dilectus. Quinto op. in eo qꝺ dicit ꝺ illo q mortẽ vitare nõ valẽs ⁊c̃. neceſſitas enĩ nõ excuſat in delictis. vñ mulier a fornicatiõe nõ excuſatur *ꝓpť neceſſitatẽ* famis. ff. ꝺ ritu nup. palã. §. nõ ẽ. So. Pau. *remittẽdo* ad no. ꝺ furt. c. iij. vbi gl. reddit rõnẽ q̃re neceſſitas excuſat a furto ⁊ non a fornicatiõe. ⁊ dicit Pau. ꝙ neceſſitas excuſat a furto: q꞉ per furtũ ſuccurriť neceſſitati famis. xij. q. ij. fraternitas. vbi de hoc. de ꝯſe. di. v. diſcipulos. fornicatio aũt nõ extiguit ꝑ ſe famẽ. Itẽ mulier nõ ẽ in fructu. inſti. de rerũ di. §. in pecudũ. nõ põt ğ venire in cõiõnẽ carnis. xij. q. j. c. ij. lꝫ q̊ ad alia ſuitia. ſicut ibi. Itẽ fornicatio fit a volẽte. alˢ non iputare. oꝫ autẽ potius oĩa mala pati. ⁊c̃. xxxij. q. v. §. j. ⁊ c. ita ne. ⁊. c. ſe. Homicidiũ ṽo neceſſariũ de q̃ hic fit ab inicio reſpectu agẽtis ſꝫ reſpectu occiſi vr̃ fieri ab eo volũtario. Sexto op. ꝙ nõ debeat excuſari mutilãs vel occidẽs iuaſorẽ. põt. n. accidere ꝙ iuſte iuaſit: vt q꞉ de mãdato iudicis volebat reũ ĩterficẽ ⁊ ſic is qui ſe tueť ẽ in culpa. oꝫ ğ fieri irregularis. ar. de eta. ⁊ qua. c. j. ſoľ. Lau. ꝙ ħ oꝫ ĩtelligi ꝺ iuaſore iniuſto. ꝓ hoc qꝺ no. Hoſt. in ſum. eo. ti. §. q pena. ṽ. ſi aũt. ⁊ archi. xxiij. q. v. cũ hõ. Quero ꝺ quo furioſo ħ loqtur? Sl. iſta ſoluit ꝙ ſiue labore ꝯtinuo furore ſiue ꝑ interualla q̃ꝫ diu furit põt pati: ſꝫ nõ facere ĩiuriã ⁊ qꝺ ꝑ eũ fit habeť ac ſi caſu factũ eẽt. qꝺ ſeq̃re. vt in gl. ⁊ in ea ibi ac ſi quadrupes: hoc nõ ẽ oĩno ſiľe: q꞉ in quadrupede locũ hꝫ actio de paupie. ff. ſi quadru. paupe. l. j. ĩ pñ. de hoc ꝺ iniurijs. c. vlt. in furioſo aũt nulla actio locuꝫ hꝫ. Scꝺo q̃ro qs ꝓbare oꝫ furorẽ. Sl. e. ſoluit remittẽdo ad no. de ſuc. ab ĩteſt. cũ dilectꝰ. Pau. ⁊ Step. dicunt ꝙ is q allegat furorẽ q꞉ ꝑſumiť ſane mẽtis. tñ ſi doceť ꝙ aliqñ fuit furioſus ei q dicit nũc nõ furioſuꝫ incũbit ꝓbatio. iij. q. ix. indicas. vbi ꝺ hoc. ꝓ hoc regula ſemel. li. vj. q꞉ vt ibi dicit Dy. accidẽs nature ꝯ̃riũ ſm nãm ⁊ ꝑter nãm tollit effectũ ꝑſumptiõis ipſius nature qꝺ ꝓcedit ĩ accidenti durabili ſaltẽ aptitudine alˢ ꝯ̃ nãm ipſius accidẽtis nõ ꝑſumiť ꝑſeueratio. facit qꝺ no. Inno. Cõpo. ⁊ Ab. ꝺ elec. cũ ĩter canonicos. Pro hoc qꝺ dixi ꝺ furore ꝙ ſi ſemel ꝓbať furioſus ſic ẽt hodie ꝑſumiť. ẽ gl. in. d. c. fi. ꝺ ſuc. ab inteſt. in ṽbo cõpotẽ. q̃ ẽ ſingularis. ⁊ ibi ꝺ hoc dixi in. x. ꝯ̃rio ex hoc ſeqtur qꝺ facti agebať ex ꝯ̃ctu mutui. fuit exceptuꝫ ꝙ debitor tꝑe ꝯ̃ctus erat furioſus. replicabať ꝙ habebat dilucida ĩterualla cõſului ꝙ probato furore refringebať ꝯ̃ctus dũmodo probeť ꝺ furore añ ꝯ̃ctũ. nec ſufficit ꝙ probetur ꝺ dilucidis ĩteruallis niſi ſpãliter probeť ꝙ tꝑe ꝯ̃ctus erat nõ furioſus. qꝺ bñ probatur ex ꝑalle. gl. ⁊ idem *ſcribit Pe.* de anch. ſe cõſuluiſſe. Tertio q̃ro quõ probatur qs furioſus. Sol. Paul. remittẽdo ad no. xvij. q. j. cõſaldus. lxvj. di. c. j. ꝺ ſuc. ab inte. c. fi. ꝑ Hoſt. diĉ Step. *ꝙ probatur ex dictꝭ ⁊ factis.* ff. ꝺ cõdi. ide. qdẽ in ſuo. ꝺ tu. ⁊ cu. is q. §. fi. d. c. j. xlv. di. Quarto q̃ro qs dicatur infans? gl. minor. dicit ꝙ minor ſeptẽnio. q꞉ etas illa ignorat qd videat. qꝺ dic vt ĩ gl. ſecus ğ de maiori ſeptẽnio ꝺ quo dicit Hen. ꝙ ſi ẽ doli capax teneť de oĩ delicto ꝑterq̃ꝫ ꝺ lapſu carnis. lꝫ fauore etatis mitiꝰ cũ eo agatur. ff. de mio. auxiliũ. §. in delictꝭ. ꝺ delic. pue. c. j. ⁊ qꝺ dicit ꝺ lapſu carnis. dic iõ: q꞉ talis etas nõ vr̃ ad hoc idonea. d. c. j. vñ nec minor accuſatur. l. iulia. de adulte. ff. de adul. ſi minor.

Quĩto q̃ro in eo qꝺ dixi in prox. q. de minore doli capace qñ dicatur doli capax. dicit Hen. ꝙ cũ proximꝰ ẽ pubertati. ff. de doli exce. apud. §. q̃ in tutore. proximꝰ ãt dr̃ cũ magis appropiquat etati puberi q̃ꝫ ĩfantie. ⁊ hoc ĩ maſculo ẽ in. x. ãno cũ dimidio ⁊ aliquãtulũ vltra. in feia ĩ anno nono ⁊ dimidio ⁊ aliquãtulũ vltra. ſic no. iſti. de ĩuti. ſti. §. pupillus. ⁊ facit de deſpõ. ipu. ꝯtinebatur. ⁊. c. atteſtatiões. ⁊ vtrobiq̃ꝫ gl. Op. ad hoc qꝺ dixi in hac qõne ⁊ ꝑce. ꝙ ĩmo mior ẽt doli capax nõ obligetur. nã ſi igreditur religionẽ põt egredi añ pubertatẽ. de regu. c. j. li. vj. Soluit Hẽ. ꝙ ſpãle ẽ in religiõe. Cõtrariũ ſentit gl. de regu. cũ virũ. in ṽbo recipiũt. primũ verius q꞉ nõ obligatur añ pubertatẽ. qꝺ dixi in. e. c. cũ virũ. Opp. ad idẽ in eo qꝺ dixi ꝙ minor nõ obligatur niſi ſit doli capax. nã ſi recipit baptiſmũ ẽt infans factus maior ꝯpellitur fidẽ obſuare. de here. ꝯ̃ xpianos. li. vj. Laud. ꝙ illud ſpãle fauore fidei ⁊ propť nãm ſacri baptiſmi in q̊ qs ꝑ aliũ obligatur: vt no. de ꝯſe. di. iiij. nihil. ⁊. c. propriũ. xlv. diſt. de iudeis.

Sexto q̃ro in eo qꝺ dixi de dormiẽte q̃re dormiẽs non tenetur de homicidio. Lau. ſol. ꝙ ideo q꞉ cõꝑatur furioſo de bap. maiores. in fi. ⁊ hoc ẽt vult gl. de iſto in eo ꝙ allegat dcm̃. c. ⁊ dicit Lau. ꝙ hoc q꞉ dormitio reddit hoĩem totalr̃ ex̃ mẽtẽ q̃ſi eẽt in extaſi. ⁊ refert de ſocio ſuo anglico q dormiẽſ pariſius iuit de eccľia beati Bñdicti vſq̃ꝫ ad flumẽ ſecane de nocte ⁊ ibi puerũ ĩterfecit ⁊ reuerſus dormiens poſuit ſe in lecto. ⁊ de hoc ꝙ nõ ſit irregularis vr̃ ꝑ id qꝺ dr̃ de Loth. xv. q. j. ĩebriarũt. vbi cõmixtio cũ filiabus nõ iputatatur iceſtui ſꝫ ebrietati quod procedit q̃ſi nõ põt

dormiēti culpa īputari vt q̄ neſciebat hoc ſibi euenire. ſe
cus ſi ſciebat q̄ tūc debuit ꝓuidere vt iaceret ſolus ⁊ ꝙ
nemo ſit in camera ſicut īputatˀ putāti arborē q nō admo
nuit trāſeūtes. ff. ad. l. aql. ſi putator. qđ no. Bart. ff. ad. l.
pom. de paricidijs. pena. ⁊ ex hoc vr̄ idē dicēdū de furio
ſo ꝙ ſi culpa ſua deuenit ī furorē ⁊ furore pēdēte mutilat
vel occidit hoīem erit irregularis. lꝫ ꝯfaciat hec lr̄a q̄ idi
ſtincte dicit tales nō effici irregulares. qđ ꝓſeqˀ Lap. in
additiōe ꝓ prīo ꝙ ſit irregularis īducit ꝙ no. de ꝯſe. di. iiij.
qn̄ qs. in glo. j. ⁊. l v. di. ſi euāgelica. lxxxvj. di. nō ſatis. de
elec. cū in veteri in fi. de homi. his q. li. vj. regula dānū. e.
li. nā dediſſe vr̄ cām homicidio. ar. e. ti. cōtinebatˀ. ſuſcepi
muſ. Pe. in ꝯtrium q̄ lr̄a hic nō diſtinguit. ꝓ hoc. xv. q. j.
illud. ⁊. c. aliquos. ⁊. c. ſe. ⁊. §. cū itaqꝫ. ⁊ qđ no. e. q. ī ſūma.
⁊ in. d. c. aliquos. ⁊ in. §. ſꝫ hoc. ⁊ qđ no. Archi. de reſcri.
ſtatutū. §. cū vo. in gl. q̄ forte. li. vj. primū tꝫ Lap. dicēs ꝙ
ꝓ ⁊ ꝯ. eſt qđ no. xxxij. q. v. de pudicitia. ſed ꝙ nō ſit irregu
laris facit ꝙ no. Archi. ibi. ꝙ aūt ſit irregularis. facit re-
gula īputari. li. vj. ⁊ qđ ibi no. dic de dormiēte vt p̄dixi. đ
furioſo aūt vr̄ male poſſe exēplificari ꝙ fuerit ī culpa ⁊ ra
ro aut nūq̄ꝫ accidit. ⁊ ſic de hoc idiſtincte dicēdū ꝙ non ſit
irregularis. ꝓ hoc qđ dixi. ſ. in. iij. ꝯrio. q̄ ī furioſo ſurgit
delictū ex facto oīno caſuali. Septio q̄ro an iſti caſus
qui eq̄paranṫ h̄ de furioſo dormiēte ⁊ infante eq̄parenṫ i-
diſticte? So. Lap. ꝙ nō. nā infans baptizari pōt q̄ tā par
uulis q̄ꝫ adultis ꝯferṫ in baptiſmo informās gr̄a ⁊ virtu-
tes. de ſū. tri. cle. vna. in fi. ſecus de adultis furioſis aut
dormiētibus. d. c. maiores. qđ dic vt ibi. Octauo q̄ro
qđ de ebrio? So. Hē. ⁊ Mat. ꝙ ebrius nō excuſaṫ a deli-
cto. xv. q. j. inebriarūt. q̄ ſi de ipo voluiſſet itelligi expreſ
ſiſſet. de decimis. ad audiētiā. C. de cadu. tol. l. vnica. §. ſi
aūt. a deficiētis. mitius tn̄ puniṫ. ar. ff. de re mi. oē delictū
§. per vinū. Nono q̄ro an lr̄a ibi honorē. locū habeat ī
quolibet lumie. So. Pau. ꝙ ſic dicēs ꝙ ceſſantibꝰ excuſa
tionibꝰ de q̄bus hic is q̄ interficit vel mutilat hoīem etiā
infidelē ēt ī bello iuſto efficiṫ irregularis. e. ti. petitio. idē
Lap. dicēs ꝙ h̄ dicit hoīem ꝓcedere ſiue ſit maſculus ſiue
feīa. lꝫ ī ꝯtrariū videaṫ eo. ti. ſi aliq̄s ibi hoī aut mulieri. ſꝫ ꝓ
prīo ē q̄ hoīs appellatiōe vtrūqꝫ genus ꝯtineṫ ⁊ hoc ve-
rius. ⁊ in. c. ſi al. qs. illud fuit cā maioris expreſſionis. dicit
ēt Lap. ꝙ dꝫ itelligi de hoīe viuo nō mortuo. qđ ēt tꝫ Lau.
⁊ Hē. ⁊ eſt idubiū. ꝓ hoc. e. ti. ſi qs. ⁊. c. ſicut ex lr̄arū. Itē
q̄ hō mortuꝰ nō eſt hō. nā ad eſſe hoīs req̄riṫ aīa ⁊ corpus
ꝯiuncta. de cele. miſ. in q̄dā. ṽ. nā ad eſſe. de pe. di. ij. chari
tas. ṽ. itē corpus. facit qđ no. Archi. xv. q. j. ſi qs nō iratꝰ.
de offi. dele. ſi delegatꝰ. li. vj. ⁊ Hoſt. de priui. ad hec. vbi
dixi in. j. q. dicit ēt Lap. ꝙ dꝫ h̄ itelligi de hoīe nato vel ſal
tē formato nā ſi eēt iformis nec p mēbra diſtinctꝰ occidēs
talē nō eēt homicida vere nec irregularis. ij. q. v. ꝯſuluiſti
xxxij. q. ij. qđ vo. ⁊. c. moyſes. ⁊. c. ſicut. d. c. ſi aliq̄s. ſi eēt
homicida occaſionaliṫ ſeu īterpretatiue. lxxxvj. di. paſce.
lxxxvij. di. ſi expoſitus. no glo. in. d. c. ſi aliq̄s. ⁊ Spe. ti. ij.
§. iuxta. in pe. col. ṽ. itē q hoī. dicit ēt Lap. ꝙ dꝫ intelligi đ
hoīe occidēte vel mutilāte q ſit baptizatus. qđ dico. j. q.
xij. Decio q̄ro an ex q̄libet mutilatiōe īduciṫ irregula
ritas? ſol. Lau. ꝙ nō ſꝫ ſolū cū mutilaṫ aliq̄s de p̄ncipali-
bus mēbris. đ cle. pug. ī duel. c. j. l v. di. ſi euāgelica. xxxij.
q. vlti. ſi q̄ttuor. ⁊ ſic vr̄ ſecus ſi mutilat digitū. qđ dixi de
cor. vici. c. fi. Undecio q̄ro đ illo q nō mutilat vel occi
dit ſed dat auxiliū ꝯſiliū vel fauorē. ad hoc ſol. Pau. ꝙ ē
irregularis. de hoc p Inno. ⁊ hoſt. e. ti. petitio. Duo-
decimo q̄ro an mutilās vel occidēs indiſtincte ſit irregu
laris ita ꝙ nō habeat ꝯſiderari quo aīo fecit. So. Lap. ꝙ
lꝫ ī alijs attēdaṫ aīmus. de ſen. excō. cū voluntate. xv. q. j.
merito. cū. c. ſe. tn̄ h̄ nō eſt diſtiguēdū de aīo. ⁊ ſic quocūqꝫ
aīo ſiue priuatꝰ ſiue iudex occidat vel mutilet efficiṫ irre-
gularis. ⁊ hoc ſi ex ꝓpoſito ſecus ſi caſu vel ſi medicꝰ vl̄
alius dādo operā rei licite mutilet vel occidat nō eſt irre
gularis. de eta. ⁊ qual. ad aures. l. vi. hi q arborē. no. e. di.
de his. j. ⁊. iij. de homi. ſicut dignū. ⁊ dixi mutilātē vl̄ oc
cidētē ex ꝓpoſito idiſticte fieri irregularē ꝓcedit ſꝫ Lap.
poſt baptiſmū ſecꝰ ſi ante baptiſmū: q̄ tūc nō ꝯhiṫ irregu
laritas cū ſit tn̄ de iure poſitiuo inducta. lj. di. ſi qs poſt.
no. Inno. de renū. niſi. ⁊ Archi. xxj. di. §. j. xv. q. j. ſi qs nō
iratꝰ. de re iudi. c. j. li. vj. vel ſi ꝯhiṫ an̄ baptiſmū tolliṫ per
baptiſmū ⁊ hoc ſi ꝯhiṫ cū peccato vt q̄ hoc fecit tanq̄ꝫ p̄-
uatus vel ēt tāq̄ꝫ iudex. q̄ idē eſt cū ī hoīe nullus īfidelis
habeat iuriſditionē nec ſine peccato poſſit eā exercere. ſe
cus ſi fecit tāq̄ꝫ executor hn̄s neceſſe parere iudici fideli.
talis. n. irregularitas ſine peccato ꝯcta p baptiſmuꝫ tolli
nō pōt ſꝫ Lap. q tn̄ dicit verius videri ꝙ an̄ baptiſmū nō
ꝯhiṫ irregularitas ſiue peccādo ſiue nō peccādo. ⁊ ſic talˀ
poſt baptiſmū poſſit ꝓmoueri. ꝓ hoc qđ no. Io. ⁊ Arch.
xxvj. di. deide. ⁊ Hoſt. ī ſūma de homi. §. q̄ pena. ṽ. qđ ġ.
Cōtrariū vr̄ tenere Inno. de diuor. gaudemꝰ. Io. cal. ī. e.
c. dicit ꝙ irregularitas ſurgēs a lege diuina locū hꝫ ēt ī nō
baptizato vt ē bigamus. ſecꝰ in ea q̄ ſurgit a lege poſitiua
vt pp homicidiū: q̄ nōdū baptizati nō liganṫ canonibus.
d. c. gaudemꝰ. vbi dixi. tn̄ in hoc qđ dicit de irregularita
te ſꝫ legē diuinā vr̄ verius ꝙ oīs irregularitas ſit de iure
poſitiuo. qđ dico. j. q. xvj. ⁊ ſic nō pōt exēplificari hec opi
nio in p̄mo mēbro. ⁊ vr̄ opinio verior. Inno. tn̄ ꝓ opiniōe
ꝙ an̄ baptiſmū nō ꝯhaṫ irregularitas q̄ īpediat pꝰ baptiſ
mū eſt expreſſe. l. di. ſi qs viduam. lj. di. c. j. ⁊. c. ſi qs poſt. a
ꝯrio. ⁊ huic tāq̄ꝫ egori poſſumꝰ ſtare in ambiguitate opi-
nionū vt fiat in penis mitior īterp̄tatio. regula ī penis. li.
vj. ⁊ idē dixi in. d. c. gaudemꝰ. Decimotertio q̄ro q̄dā
vulneratꝰ febre ſupueniēte obijt accuſaṫ ꝑcutiēs đ morte
aſſeriṫ ꝙ nō ex vulnere ſꝫ ex febre obijt ⁊ plures hoc aſſe
rūt. aliq̄ medici dicūt ꝙ vulnus fuit cā febris. ſo. Math.
ꝙ credēdū eſt medicis p id qđ no. ī ſpe. e. ti. ṽ. pone. ꝓ hoc
qđ no. gl. eo. ti. p̄ſbyterū. Decioquarto q̄ro. pone ꝙ in
vna domo ſint plures. vnus ꝓiecit lapidē ⁊ p̄tereūtē oc-
cidit. nec ꝯſtat qs. So. Mat. referēdo qđ no. xxxiij. q. vlt.
ſi q̄ttuor. ⁊ in Spe. e. ti. ṽ. pone. ꝓ q̄ vr̄ ꝙ nullus teneatur.
Archi. tn̄ de elec. cupiētes. in gl. nō dꝫ. dicit hoc ꝓcedere
in caſu p̄miſſo cū nō oēs delinquerūt: q̄ tūc ſanctiꝰ eſt no-
cētē īpunitū relinquere q̄ꝫ inocentē cōdēnare. ff. de pe. ab-
ſentē. de ſymo. lꝫ hely. Si vo cōſtat ꝙ oēs delinquerūt ſꝫ
nō equaliter vt q̄ oēs ꝑcuſſerūt ſed vnus occidit tūc oēs
teneṅṫ de occiſo. xxiij. q. vlti. in. c. vlti. ff. ad. l. aql. Itē mel
la. §. ſi plures. de homi. ſignificaſti. ⁊ pro hoc qđ ibi dixi.
Decioq̄nto q̄ro qđ eſt irregularitas? So. Lau. ꝙ ē ipe
dimētū ſeu repulſio executiōis diuini officij q̄ ipſo iure in
fligiṫ occiſori. de temp. or. c. fi. Lap. dicit ꝙ eſt nota ſeu ī-
pedimētū canonicū ꝓueniens in clerico ex violatiōe cen-
ſure eccleſiaſtice vel ex alia notabili inobediētia addit ⁊
alia v̄ba nō neceſſaria. ⁊ hec diffinitio plenior q̄ꝫ p̄ma. vel
formalius. dic vt dixi de cle. ex. c. fi. qđ eſt inhabilitas ca
nonica p quā qs excludiṫ a regula ꝓmotōis ſeu ordinū. ⁊
dicit Lap. ꝙ nō dr̄ qs irregularis q̄ ſm regulā apoſtoli
ꝓhibeaṫ. ſed tūc dr̄ ex regulā aliorꝫ. ſed irregularis eſt is
q ꝓpter exceſſū eſt eiectus a tali regula ad quā nō reduci
tur niſi p ſedē apoſtolicā. vt no. Archi. de ſen. ex. is qui.
li. vj. Decimoſexto q̄ro an irregularitas ſit de iure di
uino an poſitiuo? Sol. Lau. ꝙ de poſitiuo. ij. q. vij. §. item
daniel. lꝫ in veteri lege fuit preordinata in p̄ſona dauid.
de cōſe. di. j. c. j. ⁊ hoc tꝫ Inno. de renū. niſi. ṽ. perſone. in
verbo irregularitas. dicēs ꝙ papa cū oībus irregulari-
bus diſpēſat q̄ iſte pene ſunt de iure poſitiuo. Deci-
moſeptimo q̄ro q̄ dixi. ſ. in. iiij. notabili ꝙ multiplex eſt
irregularitas quot ſunt eius ſpecies. So. Lau. ꝙ tres ⁊ ī
hoc habetur

hoc habetur corrupte. vult enim dicere due. quedã puenit ex icessiõe seu difformitate ꝓprij corporis. ⁊ de hac de cle. egro. per totũ. Alia puẽit ex dformitate aliẽi corporis. ⁊ hec triplex. qdã puẽit ex morte. qdã ex mutilatiõe. qdaꝫ ex simplici iniectiõe cũ ꝓposito occidẽdi. de pmis duabus. e. ti. per totũ. d tertia. de pe. di. j. piculose. dic ꝙ hec vltia nõ iducit ihabilitatẽ q idigeat dispẽsatiõe aplica. imo dicit gl. e. ti. si aliqs. ꝙ hec nõ ẽ irregularitas. lꝫ gl. in. c. piculose ꝯtrariũ dicat. sꝫ pmũ verius qd tꝫ Arch. in. e. c. periculose. ⁊ hoc de irregularitatẽ maiori ad quã ꝯhẽdã reqrit̃ fcm̃. sꝫ ẽ irregularis irregularitate q icurrit̃ p mortali. xxv. di. §. criminis. vt dicit Gof. in. e. c. si aliq. ⁊ p hoc qd dico. ĵ. q. xxxiiij. Decimooctauo qro q fuit cã instituẽde irregularitatis. sol. Lau. ꝙ horror ⁊ scãdalũ inde oriẽs. nã abhoiabile ẽ ꝙ q intinxit manus in sanguinẽ hũanũ offerat sanguinẽ ⁊ hostiã imaculatã vel aliud offm̃ xpo exhibeat. xxiiij. q. vlt. his a qbus maxie si tal' seuierit i imaginẽ dei q ẽ hõ. s. e. c. ij. q rõ cessat in muliere q nõ ẽ ad imaginẽ dei facta sed hois. xxxiij. q. v. hec imago. Decimonono qro in eo qd dixi. s. q. xvj. ꝙ puenit irregularitas qñqꝫ ex deformitate corpis alieni qd siqs epm deformauit. So. Lau. ꝙ fortius hãc penã incurrũt ꝙ si aliũ. xxiij. q. v. si nõ lꝫ. de cor. vi. ex pte. nã ex charitate tenet̃ qꝫ se magis diligẽ ꝙ̃ ꝓximũ. dic ꝙ mutilãs seipm ẽ irregularis duplici irregularitate. de qua in. d. q. xvj. Uigesimo qro an lr̃a ibi de illo locũ hẽat i q̃libꝫ hoie. So. Pau. ꝙ sic. ⁊ sic ẽt in clerico locũ hꝫ. vt Jo. ⁊ Archi. xxiij. q. iij. §. j. de hoc. l. di. de his. iij. ⁊ hoc facit ad solutionẽ seqntis. q. Uigesimoprimo qro qd in fratribus minoribus vel pdicatoribus. vel idẽ qd i alijs: qꝫ in oibus lꝫ vim vi repellere incõtinẽti. j. di. ius nãle. In ꝯtrariũ qꝫ vr̃ eẽ pceptũ fm regulã euãgelicã. Qui te pcusserit i vnã maxillã prebe ⁊ alterã. ⁊ si voluerit tollere tunicam trade ⁊ palliũ. So. Math. ꝙ cuilibꝫ lꝫ vim vi repellere incõtinẽti ⁊ cũ moderamine iculpate tutele aio defendẽdi nõ vlciscẽdi nisi p votũ se obligauerit in oppositũ. refert tñ q̃sdã dicere ꝙ nõ repcutere ẽ pceptũ pfectis sꝫ impfectis cõsiliũ: sꝫ q debeãt dici pfecti se dicit nõ iuenisse determinatũ. Refert ẽt qd no. Hug. j. d. ius nãle. dicẽs ꝙ mortalit̃ peccat q aliquo mõ repercutit siue sit pfectus siue impfectus nisi hoc faciat iudicis auctẽ ⁊ dꝫ potius mortẽ incurrere ꝙ̃ inferre. ar. xxxiij. q. v. ita ne. qꝫ dñs dicit. mihi vidictã ⁊ ego retribuã. Et apostolus. Non vos defendẽtes charissimi. ⁊ illud qd vim vi repellere lꝫ exponit Hug. i. pmittit̃: qꝫ ñ punit̃ p legẽ. vel lꝫ repellẽ. i. remouere nõ repcutiẽdo sed opponẽdo. aliqd obstaculũ brachij vel alterius rei. sꝫ dicit Math. ꝙ hec opinio ẽ nimis dura. Uigesimoscdo qro d qua morte loqtur lr̃a ibi q mortẽ. Gl. in hoc vbo supplꝫ ꝓpriã. qd declara p id qd dicit glo. pe. ⁊ dico. ĵ. q. xxviij.

Uigesimotertio qro si poterit euitare mortẽ sꝫ nõ mutilationẽ alicuius mẽbri. vr̃ ꝙ occidẽdo vl' mutilãdo iuasorẽ nõ sit irregularis. ar. de pe. di. j. vulgaris. qꝫ qui aurẽ tetigit totũ corpus tetigisse vr̃ vt ibi. ⁊ no. de pscrip. auditis In ꝯtrariũ qꝫ defensio dꝫ eẽ ordinata ita ꝙ nõ ad vindictam Jn ꝯtrariũ qꝫ defensio dꝫ eẽ ordinata ita ꝙ nõ ad vindictam vl' plus. exo. xxj. vbi dr̃ ꝙ mors p morte oculus p oculo dari dꝫ. facit. e. ti. significasti. nõ ẽ aũt eq̃litas p timore mutilatiõis vt aliũ occidat. So. Lau. arguit p ⁊ ꝯ vt pmissi ⁊ nõ alr̃ soluit. sed vr̃ remanere in vltio. pmũ tñ vr̃ verius: qꝫ h ꝯpant̃ mutilatio ⁊ occisio q̃ ad ꝯhendã irregularitatẽ. qd dixi. s. i. iij. no. ⁊ sic idẽ dꝫ eẽ ad eaꝫ euitãdã. Uigesimo q̃rto qro si iminet piculũ rerũ an occidẽs vel mutilãs aduersariũ ẽ irregularis. So. Pau. ꝙ sic. e. ti. suscepimus. H. n. dicit solũ de illo q mortẽ vel mutilationẽ alr̃ vitare nõ potest. p hoc iducit Math. qꝫ nõ dꝫ ꝓpter res trãsitorias armis se tueri ⁊ spoliatorẽ occidẽ. ar. xxiij. q. viij. ꝯuenior. ⁊ vbi iudicat̃ irregularis is q latrones ligauit qs socius iterfecit ne ab eis occideret̃. idẽ Lapus. pro hoc qd no. Host. in sum. e. §. q pena. v. aliũ. Uigesimo q̃nto qro an plat' p rebus ecclesie debeat mortẽ subire. So. Math. ꝙ sic. p id qd no. xxiij. q. viij. ꝯuenior. in gl. videt̃ vbi allegat p ⁊ ꝯ. melius facit qd no. Inn. d renũ. nisi. §. pp malitiã. vbi dicit ꝙ plat' dꝫ se opponere murũ si qrantur possiones vel libertates ecclie: qꝫ sine corpalibus nõ cõsistit ecclia. j. q. iij. siqs obiecerit. nã beat' Tho. p his martirizat' ẽ. e. ti. sicut dignũ. Dictũ ꝙ dꝫ se tueri ⁊ armis mãlibus ⁊ spũalibus. de sen. ex. ex delicto. nõ eñi videret̃ eẽ prudentis iermẽ se opponere armatis. ar. de resti. spo. c. j. li. vj.

Uigesimosexto qro in eo ꝙ dicit de eis q mortẽ alr̃ vitare nõ valẽt ⁊c. qñ hoc dicat̃. So. vt in gl. inãgulat'. q exẽplificat de illo q erat inangulat' ita ꝙ fugere nõ poterat. ⁊ sic videt̃ velle ꝙ si poterat fugẽ nõ excusat̃. ⁊ idẽ Pau. qd psequit̃ Gẽ. ⁊ arguit pmo pro gl. qꝫ tenet̃ fugere: qꝫ h loqtur d eo q aliter vitare nõ valẽs ⁊c. ad idẽ. ff. ad. l. aql. sciam. §. q cũ aliter. vñ vr̃ sumpta hec cle. in hoc vltimo. Jtẽ ad instar dñi q psecutionẽ herodis fugit in egyptum. xxiij. q. iij. §. j. p hoc qd no. e. ti. suscepimus. i gl. qꝫ tuti. dicit tñ Gẽ. ꝙ hec pñt pcedere in casu dicti. c. suscepimus. vl' in alio sili vt fiat ꝯsideratio arbitraria. puta si inuadẽdo ⁊ claudẽdo hostia domus vl' i turri se icludẽdo poterat piculũ vitare. alias pbabilit̃ põt dici ꝯtrariũ: qꝫ i fugiẽdo freqnter põt fugiẽti piculũ iminere qꝫ cadere posset ⁊ sic morti subijci cui piculo nõ tenet̃ se exponere. ar. ff. siqs cau. l. ij. §. pe. vt lite nõ cõte. accedẽs. ij. nã q̃litas tpis ⁊ loci nõ patitur plenius deliberãdi ꝯsiliũ. ff. de exerci. l. i. depositi. l. j. §. merito. ⁊ potissime pcedũt pdcã vbi fm psone q̃litatẽ fuga eẽt dedecorosa. ar. ff. ex qui. cau. ma. in eadem. vbi hec eqpant̃ nõ posse recedere vel posse cũ dedecore ad idem ff. de manumis. vindicta. l. iuxta. cũ ibi no. nã ⁊ alibi ꝯseruatio psone ⁊ fame eqparant̃. insti. de suspe. tu. §. suspect' Jtẽ ꝯseruatio honoris pfert̃ vtilitati rex. ff. siqs õmi. cau. testa. iulian'. Pe. d anch. dicit ꝙ lꝫ ad euitationẽ alterius pene excuset̃ q ꝓpter dedec' nõ fugit. C. vñ vi. l. j. vbi per Cy. ⁊ Bal. secus tñ quo ad euitationẽ irregularitatis quo casu reqrit̃ vt aliter mortẽ euitare nõ possit. vt in lr̃a. qd plꝫ. tñ opi. Gẽ. eqo ẽ. Uigesimoseptio qro si dubitat̃ an potuerit fugere vel nõ. Gl. e. sol. q i foro ꝯtẽtioso docebit̃ de hoc per circũstãtias. i pniali aũt sibi credit̃. ⁊ qd dicit gl. de circũstãtijs exẽplificat Lau. vt qꝫ aliqs manu potẽti ⁊ brachio extẽso iuasit aliquẽ ita ꝙ iuasus poterat suspicari de morte nisi se defẽderet. vel ẽt si cõminat̃ mortẽ ⁊ erat alias inimic' ⁊ talis q de facili felonias ducebat ad effectũ vel si suberãt alia vr̃isimilia. nõ eñi expedit expectare pmũ ictũ: qꝫ forte letalis eẽt ⁊ possꝫ sibi dici. Tarde venere bubulci. ⁊ hoc dicit Laud. eẽ ꝯ Hug. in eo qd no. e. ti. si perfodiẽs. i gl. ij. dic ꝙ nõ ẽ ꝯ. qꝫ Hug. loqtur de iã pcusso cui nõ lꝫ repcutere eã ex iteruallo. ⁊ p hoc qd dixi ꝙ pbat̃ ex circũstãtijs ꝙ fecit cã defẽsiõis. qꝫ insultat' ẽ qd no. e. ti. significasti. in gl. vlt. ⁊. ff. ad. l. aq. si ex plagis. §. tabernari'. qd itellige vt plati ꝯsiderata ꝯditiõe psonarũ. p hoc qd no. Cy. C. vñ vi. l. j. ⁊ qd no. xxiij. q. j. i sũma. ⁊ in hac gl. ibi occurẽtes. vel p iuramẽtũ. vt no. e. ti. significasti. ij. ⁊ hoc si aliter pbare nõ põt Laud. Uigesimooctauo qro in eo qd h dicit de illo q suũ occidit vel mutilat inuasorẽ. qd occidit volẽtẽ occidere patrẽ filiũ cõiugeꝫ vel personã quã aliter iuuare nõ põt. Glo. pe. soluit ꝙ h nõ dr̃ necessitas ieuitabilis. ⁊ si feerit irregularis. idẽ Pau. ⁊ Lap. q dicit ꝙ lꝫ qs tenet̃ debellare iniuriã pximi sicut ꝓpriã. xxiij. q. iij. in sũma. ⁊. c. fortitudo. ⁊. c. nõ inferẽda. de sen. ex. quãte. ⁊. c. dilecto. li. vj. tñ quo ad irregularitatẽ sec' ẽ per pdcã. facit qd no. archi. xxiij. q. iij. in pñ. Jtem cũ gl. ꝯcordat ẽt Math. q tñ ad illud de ꝯiuge in ꝯtrium inducit: qꝫ vir ⁊ vxor censet̃ vna caro. de cog. spi. martinus dic ꝙ illud ad gñationẽ prolis. ⁊ quo ad alia bona matri

Pro rebus ecclesie dꝫ plat' mortem subire

In fugiẽdo

Aliquis brachio extẽso inuasit aliquem

qui suũ occidit inuasorẽ

monij.nõ quo ad oĩa. O p.ad hoc de eo qđ no. Inno. ꝺ ſen.ex.ſi vo.i.dicit ꝙ hoc caſu ꝑcutiẽs clicũ nõ ẽ excõicatus. Gl.e.ſol.ꝙ aliud in regularitate q̄ ꝯ̄hibitur ẽt ſine culpa ſꝫ excõicatio nõ qđ dic vt in gl.quã ſingularit̃ no.ꝛ ĩ ea ibi vt in iudice. Idẽ in iſto q defẽdit ꝯiunctũ:nã meret̃ licꝫ irregularitatẽ nõ euitet. O p.ad idẽ.q2 is qui ĩuadit ꝑſonã ꝯiũctã dr̃ ſuus iuaſor.nã ſuuꝫ accipit̃ ꝓ toto ꝛ ꝓ ꝑte. dr̃.n.ſuũ ẽt qđ ẽ cõe.ff.de ritu nup.illud.de le.iij.ſi qs ſuoſ de vb.ſi.pupillus.facit iſti.de iniurijs.§.patit̃.xxiij.q.iij. nõ iferẽda.de reſt.ſpo.oliꝫ.i.de ſen.ex.dilecto? So. Pau. ꝙ lꝫ defenſio ꝑſone ꝯiũcte ſit licita nõ tñ ſui cã ẽ neceſſaria qđ reqrit hec lr̃a.ꝛ dicit Pau.non eẽ verũ ꝙ cõe dicatur ſuũ.vt no.ff.de cõdi.iſti.l.ij.dic ꝙ no.ibi faciũt ad hoc:q2 ibi gl.dicit ꝙ in dubio qđ cõe ẽ nõ dr̃ meũ ſed vr̃ repugnare textui illi.niſi euidẽtiſſimis ꝓbatiõibus ꝛc̃. Alibi dicit gl.qđ cõe ẽ meũ ẽ ficte nõ vere.ita no.ff.de regu.iur.id qđ nr̃m.de hoc ꝑ Dy.in regula in re cõi.li.vj.ꝛ de ꝑbẽ.ꝑñti. e.li.in gl.ĝ.ex qua ꝙ id qđ ẽ cõe pl̃ibus vt ſingulis dr̃ propriũ cuiuſlibet eorũ.ſecus ſi pl̃ibus vt collegio.ꝛ pleniuſ de hoc no.Bar.ff.de le.j.ſerui electiõe.§.j.ꝛ ex hoc dic ꝙ in caſu ꝑmiſſo defenſio nõ dr̃ ꝓpria ꝓpt̃ ꝑſonã ꝯiunctã:q2 nec ẽt ẽ cõis imo ꝑncipali⁹ ſpectat ad ipſaꝫ ꝑſonã offenſaꝫ ſecũdario ad ꝯiũctaꝫ.q2 ꝑma charitas incipit a ſe.de vſu pa.niſi. Uigeſimonono q̄ro an qđ h̄ dic̃ ꝺ occidẽte cã ꝺ fenſiõis ꝓcedat tũc tñ qñ ipſe offenſus irruit in offenſuꝫ ita ꝙ offenſus nõ vibrauit in eũ gladiũ:ſꝫ tñ oppoſuit? vr̃ ꝙ ſic ꝑ no.e.ti.ſicut in gl.pe.in fi. Glo.vlt.hic ꝯ̄trarium.ꝛ hoc vult in eo ꝙ dicit ẽt vibrãdo.ꝛ idẽ Pau.ꝛ ſic dũmodo ꝑſupponatur ꝙ al̃r euadere nõ potuerit.ẽt ſi vibret nõ ẽ irregularis. Trigeſimo q̄ro an qđ h̄ dicit de mutilante vel occidẽte ꝓcedit in alio actu inducẽte irregularitatẽ So. Pau.ꝙ ſic cũ ſubſit ſemꝑ eadẽ rõ ꝛ nõ bñ appꝫet quid velit niſi dicamus ꝙ vult dicere ꝙ irregularitas nõ ꝯ̄hibitur qñ quis nõ ſpõte cã incidit. Trigeſimoꝑmo q̄ro qđ ſi nõ occidit vel mutilat:ſꝫ ad ſanguinis effuſioneꝫ ꝑcuſſit vel ꝑuenit ſe nõ defendẽdo? vr̃ ꝙ ſit irregularis.ne cle.vl̃ mo.ſniam.de rapto.in archiepatu.de ſen.ex.cum illoruꝫ ꝟ.nos tñ. Cõtrariũ tꝫ Lap.ꝑ hãc lr̃am q̄ tñ põit hec duo Ad ꝯ̄riũ nõ rñdet.dic ꝙ.c.ſniam facit pro ꝛ dꝫ intelligi ꝙ nõ ꝓcedat clicus ad ſniam ſanguis.vñ procedat mors vl̃ mutilatio. Ad.c.in archiepatu dic ꝙ ẽt facit pro ibi.mortẽ vel detrũcationẽ mẽbroꝝ. Ad.c.cũ illoruꝫ.dic ꝙ id qđ ibi dicit de ſanguinis effuſione ꝯſideratur ad effectum iferẽdi exceſſuꝫ eẽ enormẽ nõ ad iferẽdã irregularitatẽ.ꝛ per hec nõ procedit qđ dicit Lau.de illo q ſe vulnerauit ꝛ ex iperitia medici ex vulnere obijt:dicit.n.ꝙ ẽ irregularis:qđ nõ ẽ verũ:q2 nõ dedit cãm imediatã morti.pro hoc qđ dixi.ſ.in.iij.ꝯ̃rio. Trigeſimoſcđo q̄ro ſi ex bãnitus ob ſuam tutelã ꝑcuſſit an audiat̃? So. Mat.ꝙ ſic:q2 nõ ꝑdit defenſionẽ:nã ꝯpatur deportato q nõ ꝑdit ea q̄ ſũt iuris gẽtiũ ſed tñ q̄ ſũt iuris ciuilis.ff.de pe.qdam.defenſio aũt ẽ de iure gẽtiũ.ff.de iuſti.ꝛ iur.vt vim.de re iudi.cle.paſtoral̃.

Trigeſimotertio q̄ro ſi duo iueniũtur mutilati nec apparet qs fecerit ob tutelã? ſo. Math.ꝙ fortius mutilatuſ ꝑſũitur culpabilis ꝛ alius feciſſe ob tutelam.ff.ad.l.acq. ſciam.§.cũ ſtramẽta.q̄ tñ hoc nõ probat.vñ dicit Math. poſſe diſtigui qs eorũ ꝯſueuit eẽ magis rixoſus.naꝫ ꝛ al̃s attẽditur ꝯſuetudo alicuius.ff.de pig.ac.vel vniuerſorũ. ꝺ vſur.q ſemiſſes.ꝺ pig.illo vos qđ plꝫ. Trigeſimoq̄rto q̄ro ſi iudex nõ liberat hoiem a morte cũ põt vel ſi priuatus nõ paſcit fame moriẽtẽ? ſo. Mathe.ꝙ lꝫ grauiſſime peccẽt.nõ tñ ſunt irregulares ẽt ſi ſeq̃tur mors:q2 lex promotiõis reqrit factũ.xv.q.j.ſi qs nõ iratus.pro hoc qđ dixi.ſ.q.xvij. Trigeſimoq̄nto q̄ro ſi quis vult me ꝑcutere ꝛ dũ decliuo ictũ ꝑcutit aliũ ꝛ interficit.vel ſi quis me impellit ꝛ ex meo impulſu retro cadit ꝛ moritur.vel ſi quis me impellit in aliũ vel aliũ in me? ſo. Math.referẽdo qđ no. Pu.l.di.ſepe.ꝙ nõ ẽ irregularis niſi hoc fiat in fraudẽ

Trigeſimoſexto q̄ro de clicis q ſunt iuris ignari pro hñda indulgẽtia qua dabatur portãtibus ligna ad cremẽdos hereticos ligna portauerũt? ſo. Math.ꝙ ſi ligna illa oꝑantur ad cremationẽ ſũt irregulares.ſecus ſi nõ oꝑantur vt q2 iã crematus erat mortuuſ.pro hoc qđ no. Ab.e.ti.ſicut.ꝛ de mã irregularis ꝯ̄hẽde dic vt no. Inn.e.ti.ad audiẽtiã.ꝛ.c.fi.ꝛ vtrobiq3 dixi.ꝛ in pl̃ibus alijs.c.illi⁹.ti.

Causa defensionis

rixosus

Declinoictu

De vſuris. Rica.

Ex grandi. Cõitates de q̄rũ plateis non receſſit vſura ꝛ dolus.pſal.liiij.Step. No.ꝙ i offenſaꝫ dei ẽ qcqd ſtatuitur in fauorẽ vſuraꝝ.ꝛ dicit Step.ꝙ ẽ i offenſaꝫ.q2 ꝑ hoc ei aias furãtur.xiiij.q.v.penale. Itẽ ſm Lau.ẽ ꝯ̄ deũ:q2 fit trãſgreſſio ꝑceptoruꝫ eius.ẽ ẽt ꝯ̄ proximũ vt in lr̃a.ꝛ rõ colligit̃ ex gl.ij.in prin.q2 ſibi reſtitutio debet̃. Itẽ ꝑ ſuas vſuras exhaurit̃ eius ſubſtãtia.xiiij.q.iiij.qđ dicã.e.ti.vſurarũ.li.vj. Scđo no.ꝙ vſure ſũt ꝯ̄ ius diuinũ.de hoc in gl.iij. Itẽ ꝯ̄ ius humanũ.de hoc in gl.iiij.ꝛ pro iure hũano gl.intelligit ius canonicũ.ꝛ idẽ Pau. Sed Lau.ꝛ Gen.itelligũt ẽt de ciuili. qđ dico.j.q.ij.q̄ꝙꝫ aũt ſm ꝑdcã ius canonicũ dicat̃ humanũ:alibi tñ dr̃ diuinũ.de iureiur.nimis.de accu.q̄liter.ij.

Tertio no.ꝙ vſure dicũtur prauitas.ꝛ de varijs eoꝝ noibus no.archi.e.ti.vſurarũ.in gl.iiij.li.vj. Quarto no.ꝯ̄ ſtatuta iniqua.ꝛ facit Iſa.x. Ue vobis q ꝯdit̃ leges iniquas. Quito no.ꝙ iuramẽtum fauẽs vſuris nõ obligat.de hoc in gl.ꝙ nõ.ꝛ dicit Lau.ꝙ potius dꝫ dici ꝑiurium.de iureiur.c.j.li.vj.ꝛ dicit Math.ꝙ cũ vergat in ꝑiculũ eterne ſalutis ꝯ̄uenire põt ẽt ꝓpria auc̃te.per id qđ no. Inn.de elec.venerabilẽ. Sexto no.ibi repetẽtibus ꝙ eq̄parantur ꝯcedẽtes exactionẽ vſurarũ.itẽ cõpellẽtes ad ſoluẽdũ.itẽ repetitionẽ impediẽtes. Septimo no.ꝙ occurrendũ ẽ fraudib⁹ exq̄ſitis.de hoc in gl.ſile. Itẽ coloribus fraudulẽtis.ꝯcordat de elec.auaricie.li.vj. Octauo no.in eo ꝙ punit officiales ꝙ delicta vniuerſitatũ iputãtur nõ ſingulis ſed officialib⁹.nã ſinguloꝝ multi ſũt nocentes.ꝑ hoc no. Inn.de ſen.ex.graue. Nono no.varia noia officialiũ.variãtur aũt ſm varietateꝫ locoꝝ.ꝛ q2 nõ potuiſſet oĩa enumerare.iõ enumeratis aliq̄bus ponit clauſulã gnãlem ibi quis officialis. Decio no.facẽ ſtatutũ ſcribere vel dictare de q̄bus h̄.ꝛ ſilia que ſequũtur eq̄parant̃ quo ad penã de qua hic.ſi.ne cle.vel mo.ſniaꝫ.

Undecimo no.caſuꝫ in quo fert̃ excõicatio ipſo iure ꝑ has ꝯſtitutiones.alij.notant̃.de ſen.ex.cle.j.in gl.ẽ ſciendũ. Duodecimo no.ꝙ ẽt hi qui nõ ſtatuerunt ſi delere ꝑñt ſtatuta de q̄bus hic ꝛ hoc nõ faciũt tenent̃ hac pena. hoc vult lr̃a ibi incurſuri.ſubaudi ẽt ſi nõ ſtatuerint vt ad dat ꝑcedẽtibus.ꝛ tenent̃ iſti:q2 ꝑ negligẽtiam alienũ vicium vident̃ facere ſuũ.arg.de imu.ec.aduerſus. Decimotertio no.de dictiõe niſi.que hic negat cũ ꝑcedit affirmatio.de hoc ꝑ Dy.in regula peccatum.li.vj. Pau.dici poſſꝫ ꝙ hic põit hoc ꝙ iſti tenẽtur facere deleri.tñ Pau. habuit bonã mẽtem referẽdo ad ius:q2 in caſu ꝑmiſſo incurritur excõicatio.ꝛ hic excluditur. Decimoq̄rto no.ꝙ idẽ ius eſt de cõſuetudine ꝛ ſtatuto.de cõſue.cũ dilect⁹

O p.ꝙ iuramẽtum nõ debuerit reprobari.de iureiur. debitores.gl.ꝙ nõ So.ꝛ idẽ Pau.ꝛ in ea ibi.ſicut nec ſtatutũ.pro hoc de iureiur.veniẽtes.de ſta.mo.in ſingulis.§.porro. Scđo op.in eo ꝙ hec ꝯſtitutio ꝯcernit futura tñ.vt p3 ibi decetero.deberet eni ꝯcernere ẽt ꝑterita cuꝫ eius rõ ſit antiqua.e.ti.cũ tu. Gl.q̄ ad penã ſol.ꝙ ꝯcernit futura quo

futura q̃ ad penã.ꝛ ſic vult ꝙ ꝯſtitutio penalis ẽt habens
rõnes de p̃terito q̃ ad penã ꝯcernit futura tm̃.qđ ſingula/
riter no.idẽ Lau.alle.de ſpõ.duo.c.fi. Tertio op.i eo
ꝙ ꝓhibet vſuras ſolui.e.t.c.j.ꝛ.c.ꝯq̃ſtus.ꝛ.c.ſalubrit̃.de
fideiuſ.c.ij.xiiij.q.iiij.qm̃.ſo.Pau.ꝙ vſure ꝓhibent̃ in cãu
a iure nõ cõceſſo vt h̃.ſec⁹ in ꝯceſſis vt in ꝯrijs. Quar/
to op.in eo ꝙ ꝑmittit vſuraſ repeti.e.ti.q2 fruſtra.ꝛ.c.mi
chael.So.pñt repeti ab eo q nõ ꝓhibent̃ vt h̃.ſec⁹ i ꝓhibi/
to vt i ꝯrijs. Quito op.in eo ꝙ punit eos q nõ faciũt de
leri ſtatuta.ita tñ ſi ſup hoc hẽant ptãtẽ.vĩ eni ꝙ indiſtin/
cte teneant̃.de ſen.ex.nouerit.Gl.ſic g̃ ſoluit ꝙ illud itel
ligit̃ ꝑm iſtud.ꝛ itelligit v̓bũ ptãtẽ.de ptãte iuris ꝛ facti.
ꝓ hoc.de reſcrip.ſuſcitat⁹. Sexto op.in eo ꝙ apponit
terminũ triũ mẽſiũ cũ alibi dent̃ duo tm̃.d.c.nouerit.Gl.
in v̓bo mẽſes ſoluit ꝙ caſus ſt̃ diuerſi.ꝛ dicit Pau.ꝙ añ
tp̃s triũ mẽſiũ nõ incurrũt penã.ſ3 tp̃e finito incurrũt ſine
alia monitiõe q2 tp̃s iterpellat.d̃ loca.potuit. Quero
in eo ꝙ ꝓhib3 ſtatuta q̃ ſt̃ in p̃iudiciũ ꝓximi.an ꝑ ſtatutu3
poſſit tolli dñiu3 vel actio ꝓueniẽs de iure gẽtiũ vel ciuili
Gl.ij.remittit ad no.de cõſti.q̃ in eccl̃iarũ.vbi concludit̃
ꝙ ex cã põt.ſine cã v̓o nõ põt tollẽ dñiu3.nec ẽt põt actio/
nẽ in totũ tollẽ ſ3 differre.ſic.C.de p̃ci.ipe.of.q̃tiẽs.qđ ple
nius dixi in.d.c. Scđo q̃ro in eo qđ.s̃.in.ij.nõbili.ꝑ iu
re hũano expoſui ius canonicũ.qđ de ciuili.qđ ẽ q̃rere an
de iur̃ ciuili vſure ſint ꝓhibite? Gl.j.remittit.Lau.dic̃ ꝙ
ẽt ꝑ3 leges ſt̃ reprobate:q2 leges approbãt nicenã ſynodũ
in q̃ reprobant̃ vſure:vt no.xiiij.q.iiij.qđ dicã.ꝛ.e.ti.q̃ in
oĩbus.Itẽ Gẽ.ꝑ id qđ no.in aut̃.de ecc.ti.i p̃n.col.ix.ꝛ.C.
de vſu.aut̃.ad hec.Pau.ẽt ꝓ hoc iducit:q2 ius ciuile ſup
ponit nãle ꝛ diuinũ.ſicut ꝛ diuinũ.ſicut ẽt canonicũ ꝛ ei ſb̃
alternat̃:ꝛ ꝑ ꝯñs nõ põt ei in aliq̃ obuiare qđ faceret ſi iu
re ciuili ꝑmitterent̃ vſure.ꝓ hoc eni vĩ tollere ius diuinũ
qđ ſonat in abſurdũ.ar.ff.de arbi.nã ꝛ magr̃atus.Alij vt
refert Pau.ꝯ ꝑ rubricã de nautico fenore quã poſtea po
ſuit Impatori corpe.Et ad p̃mũ de nicena ſynodo rñdet
Pau.ꝙ iꝑator vult q̃ttuor cõcilia ſuari in his ꝑp̃t̃ q̃ ſunt
p̃ncipal̃r iſtituta.ſ.in errorib⁹ dãnãdis.facit.C.de heret.
gcũq3.xv.di.c.j.in alijs nõ ẽ viſil̃e ꝙ impator voluerit tot
iura vno v̓bo ſubuerter̃.de elec.eccl̃ia.ij.vel vult ſuari
cõcilia ꝑ approbationẽ tãq̃ licite facta nõ ꝑ pene ipoſitio
nẽ.Ad aliud cũ dĩ ꝙ ius poſitiuũ fundet̃ ſup iure nãli.te
nẽtes ꝙ vſure nõ ſint ꝓhibite.de iure ciuili.rñdẽt ꝙ l3 ita
ſit.tñ alia ẽ ꝓhibitio vicij ꝑ ius nãle alia ꝑ poſitiuũ.p̃ma ẽ
ꝑ cognitionẽ pene ꝛ deteſtationẽ.ſcđa ꝑ additione3 pene
tꝑalis.ꝛ ꝑm hoc aliqđ põt eẽ ꝓhibitũ iure nãli ꝛ nõ ciuili.
Itẽ l3 ius ciuile ꝛ canonicũ p̃ſupponãt ius nãle.ꝛ ſic cõue
niãt in cã finali q̃ ẽ bonũ directiuũ.tñ diſcordãt in mõ diri
gẽdi:q2 ius ciuile vult dirigere in bonũ qđ cõgruit hũane
ſocietati ciuil̃r viuẽti ꝑm qđ h3 cõſeruari nutriti ꝛ ꝓmo/
ueri ꝑ iuſtitiã ꝛ amicitiã.canonicũ v̓o dirigit in bonũ non
ſolũ ciuile ſ3 fidele ꝑm qđ expectam⁹ p̃miũ in p̃ria.fac̃ qđ
no.de iureiur.cũ cõtingat.ꝛ ꝑm hoc aliqđ põt eẽ prohibi
tũ iure nãli ſeu diuino ꝛ canonico nõ tñ ciuili.ꝛ ſic vſure
vident̃ p̃miſſe iure ciuili nõ ꝑmiſſiõe tollẽte ipedimẽtum
peccati.ſed ꝑmiſſiõe penã nõ infligẽte exigenti vſuras nec
eũ ꝓhibẽte:q2 ꝑ talẽ exactionẽ ciuilis ſocietas ꝛ amicitia
nõ ipedit̃ ꝑ3 Pau.ꝛ ponũt̃ h̃ in regula peccatũ.li.vj.in.q.
j.v.arti.ꝛ faciũt hec ad illud ꝙ crimẽ vſurarũ ſit eccl̃iaſti
cũ.qđ dixi.de fo.cõpe.cũ ſit. Tertio q̃ro in eo qđ h̃ dĩ ꝛ
dixi in.iij.no.ꝙ vſure dñr prauitas q̃re ſunt ꝓhibite?ſol.
Lau.ꝙ ex mult̃.p̃mo ex pauꝑtate:q2 ꝓximi ꝛ maxie pau
peres ꝑ hoc trucidant̃ ꝛ depauperãt̃.xiiij.q.iiij.qđ dica3.
ſcđo ex fama.nã ꝛ laborãtes ꝛ ruſtici p̃dia colẽtes libẽti⁹
ponerẽt pecuniã ad vſuras q̃ in laboratiõe cũ ſit tuti⁹ lu/
crũ ꝛ ſic nõ curarẽt hoĩes ſeminare ſeu metere ꝛ ex hoc fa
me fruſtraremur ꝛ fames mũdũ deuaſtaret.tertio ex ido
latria q̃ ẽ idolorũ ſuitus.de p̃bẽ.auaritie.plus eni dilige/
rẽt pecuniã q̃3 deũ.ar.xl vj.di.ſicut hi.q̃rto ex dilectione:
q2 tenemur ex charitate diligere ꝓximũ ſicut nos ip̃os.qđ Tenemur ex charitate
tolleret̃ ſi ſubueniretur ꝓxioĩ tuitu lucri nõ charitat̃.q̃n
to q2 res aliẽa in mutuo efficitur mea.ꝛ ſic vſus d3 eẽ me⁹
nõ mutuãtis.cuius ꝯ̃riũ fit in vſura.xiiij.q.iij.ſi feneraue/
ris.e.ti.cõq̃ſtus.ſexto q2 vtẽdũ ẽ re ad vſu3 ad quẽ depu/
tata ẽ.xxij.q.ij.his aũt.de ap.ꝑſonas.vbi de hoc:ſ3 pecu
nia nõ ẽ iſtituta ad germinãdũ.ſicut nec ſal.cui⁹ cõtrariu3
vult vſura.ꝛ de his ſex cauſis.v̓ſus.Paupertas fames Paupertas
idolatria dilectio fratrũ.Vetat vſurã res aliena rei vel
abuſus.de hoc ꝑ Inn.e.ti.ſup rubrica.ꝛ plenius in regu/
la peccatũ.li.vj.ꝛ de hoc ẽt in ſeq.q. Quarto q̃ro q̃re
poti⁹ ẽ peccatũ dare ad vſurã q̃3 locare agrũ vel domu3. locare agrũ
So.Math.ꝑ id qđ hẽtur.lxxviij.di.eijciens.q2 pecunia
nõ ẽ diſpoſita niſi ad emẽdũ ꝛ nõ ad fenus exercẽdũ.ſ3 lo/
cãdo domũ cõcedit̃ vſus dom⁹.ſ3 dicit Mat.ꝙ melior rõ
ẽ q2 qđ fit ꝯ nãm mortale ẽ.xxij.q.iiij.inter cetera.ſed is q
mutuat ad vſurã facit ꝯ nãm.q2 nãlia generãt vt hõ hoĩe3
artificialia nõ vt dom⁹ domũ.In vſura v̓o pecunia q̃ eſt
qđ artificiale generat pecuniã q̃ ad id qđ recipitur vltra
ſortẽ.dic ꝙ ẽt rõ p̃cedẽs.idẽ vult.Addit ẽt Mat.alias rõ
nes quare vſura ꝓhibetur.de qb⁹.s̃.px.q. Quĩto q̃ro
in eo ꝙ h̃ iprobãtur ſtatuta cõitatũ in fauorẽ vſuraꝝ.qđ ſi
cõitas dat pecuniã ad vſurã an ſinguli ciues ſint vſura/
rij?ſo.Mat.ꝑm Ray.ꝙ ſic.ꝛ hoc q̃ ad eos q̃ꝝ auc̃te ꝛ cõ/
ſenſu fit.ꝓ hoc de ꝓcu.c.fi.ꝛ idẽ ſi cõitas recipit fruct⁹ ex
pignore q̃s nõ cõputat in ſortẽ.ar.vij.q.j.ſicut.xxiiij.q.iij.
ſi habes.ff.ꝙ me.cã metũ. Sexto q̃ro de ſtatut̃ ꝛ ꝯſue
tudinib⁹ q̃ ſũt in ꝑlib⁹ locis ꝙ nõ ſoluẽtes dotes mulierũ
ſoluto m̃rimonio teneãtur ad alimẽta mulierũ.vel ad dã
dũ tãtũ ꝓ libra vt h̃ padue dictat ſtatutũ ꝙ ſoluto m̃rimo
nio ſi dos nõ reſtituitur ifra ãnũ tenetur nõ ſoluẽs ad ſol/
uẽdũ decẽ ꝓ cẽtenario in ãno?ſo.Mat.referẽs qđ no.ſpe.
q fi.ſint le.§.vno.dicẽs ꝙ mulier ifra ãnũ põt petere alim̃
ta ab hẽdib⁹ viri ſi nõ h3.vñ alatur.ff.de bonis auc.iudi.
poſ.q̃uis.vt in poſ.l.c.l.vlt.de vẽ.in poſ.mit.l.j.§.ſi muli
er.Itẽ ꝯſtãte m̃rimonio dicit Ray.in ſũma.e.ti.in.§.l3.ꝛ
Inn.e.ti.ſalubriter.ꝙ d3 mulier ali.ſ3 poſt mortẽ viri tene
tur cõputare fructus in ſortẽ.pro hoc.c.ſalubriter.q2 vir
tenetur alere vxorẽ ꝑꝑ onera m̃rimonij ſupportãda.ſub/
lato g̃ m̃rimonio ñ h3 mulier ius petẽdi.dic̃ g̃ Mat.ꝙ ob
ſeruãtes talia ſtatuta ꝛ ꝯſuetudines icidũt in penã huius
cle.ꝛ ꝙ caueãt officiales capitolij q faciũt talia obſuari.
dic ꝙ tale ſtatutũ vel cõſuetudo põt tollerari vt debean
tur alimẽta tãq̃ itereſſe poſt morã in ſoluẽdo.pro hoc qđ
no.in regula dãnũ.li.vj.ꝛ d̃ fideiuſ.c.ij.nõ eni põt dici for
malis vſura exq̃ pactũ de pluri dãdo nõ iterceſſit.ꝛ ſic cõ
ſului. Septĩo q̃ro an vſurari⁹ teneat̃ reſtituer̃ id qđ lu
cratus ẽ ex pecunia vſuraria?ſo.Mat.remittẽdo ad no.ꝑ
Ray.in ſũma.e.ti.§.itẽ q̃ro.ꝛ ꝑ archi.e.ti.q̃3q̃3.li.vj.in gl.
no.q2 ꝛ ibi archidiacon⁹ t3 ꝙ non.Io.an.ibi vĩ tenere id
qđ dicit Tho.ſa ſe.q.lxxviij.arti.iij.vbi t3 ꝙ ſi pro vſu/
ra recipitur res cõſũptibilis vt pecunia.triticũ vinũ ꝛ ſi/
milia.ſufficit reſtituẽ receptu3:q2 ſi qđ de tali re acqritur
ex iduſtria ẽ nõ ex fructu rei.tenetur tñ vſurari⁹ ad dãna
q̃ ſuſtinuit debitor ex ſolutiõe p̃dictorũ.ſi v̓o id qđ ſoluit̃
nõ ẽ vſu cõſũptibile ſ3 fructu3 affert vt ager dom⁹ ꝛ ſil̃ia.
tenet̃ vſurari⁹ nõ ſolũ hec reſtituẽ ſ3 ẽt ꝑceptos ex illis q̃
rũ nõ ipſe ſ3 ali⁹ erat dñs.qđ pl3:q2 q̃ ad hoc vltimũ ñ põt
dici vſurari⁹ eẽ bone fidei poſſeſſor.ꝛ ſic fructuſ nõ lucra
tur. Octauo q̃ro an vxor ꝛ familia vſurarij poſſint vi
uere licite de bõis vſurarij?ſo.Mat.referẽs qđ no.Ray.
in ſũma de rapto.ver.qđ g̃ faciet.ꝛ ſe.vbi dicit ꝙ ſi vſura
rius h3 aliqđ licite acq̃ſitũ ex illo licite viuit familia.ſec⁹
ſi totũ ẽ de vſuris:q2 tũc debẽt aliũde ſibi victũ q̃rere.dic̃

tñ ꝙ ſi nõ habẽt. vñ cõmode poſſint viuere pñt ali de ſupꝰ/
dictis male acqſitꝫ. nã vxori debenť alimẽta ꝑ maritū ex
titulo oneroſo. facit qđ no. e. ti. cũ tu. ⁊ c. ꝯqſtus. ⁊ c. ſalu/
briť. de alia familia nihil dicit. dic ꝙ põt diſtingui an ſint
ꝑſone obligate ad obſequꝫ. ⁊ idẽ qđ de vxore. alś debent
recedere. ar. xj. q. iij. qm̃. de ſen. ex. ꝙ in dubijs. ⁊ c. inter
alia. ⁊ pro hoc ꝙ ſi nõ hñt aliũde pñt de male acqſitis ali.
ẽ qꝛ ob neceſſitatẽ famis lꝫ ẽt furari cibos. de furtꝭ. c. iij. ⁊
qđ ibi no. in gl. j. Itẽ q̃ad vxorẽ refert Mat. qđ no. ſpe. de
ſpõ. §. poſtremo. v̓. qđ de expẽſis. vbi dicit ꝙ ſi mulier fac̃
expẽſas ex̃ domũ viri nõ teneť vir ad eas. niſi facte ſint pꝰ
qꝫ vir cã nõ admiſit ꝑ hoc qđ no. de diuoꝛ. ſignificaſti. ⁊ q̃
noĩe alimẽtoꝝ itelligant. no. ſpe. q ſi. ſint le. §. vno. v̓. in ſũ
ma. Nono q̃ro qdã ꝑ certa quãtitate emũt fructꝰ cer/
tos ab eccl̃ia toto tpe vite ſue annuatĩ dãdos an ẽ vſura?
Mat. ꝙ nõ refert tñ qđ no. Hoſ. in ſũma. e. §. qđ de qbuſ/
dã. vbi vꝛ ꝯdicere. nã tales ſic emũt qꝛ putãt ſe diutiꝰ vi/
uere ⁊ ſic ꝑcepturos eẽ plus qꝫ dederit. vñ ꝑ ſpeꝫ ꝯmittũt
vſurã. e. ti. in ciuitate. ꝑ hoc qđ no. ibi Inn. dicẽs ꝙ a tali
bus abſtinẽdũ. primũ veriꝰ ꝑ id qđ dixi in. e. c. in ciuitate.
nã h̓ eſt ẽptio nõ mutuũ ſine quo vſura nõ ꝯmittiť. De/
cio q̃ro ſiqs mutuat veterẽ ãnonã vt recipiat nouã? Sol.
Mat. ẜm Hoſ. ꝙ ſi hoc facit vt recipiat meliorẽ cõmittit
vſurã. ſi aũt ne ſua pereat vel qꝛ forte accipiẽti facit grãm
nõ ẽ vſura. Undecimo q̃ro ſiqs mutuat pecuniã ereã
recepturus in termino argenteã. vel argẽteã recepturus
aureã? ſo. Mat. ẜm Hoſ. ꝙ ſi ideo facit vt in extimatione
lucreť vſurarius eſt. pro hoc quod dixi. s̃. in proxi. q.

Duodecio q̃ro ſiqs emit granũ tpe meſſiũ vł vinũ tpe
vindemie pro toto ãno? ſo. Math. ꝙ ſi pro ſua familia nõ
eſt peccatũ. xiiij. q. iiij. quicũqꝫ. ſecus ſi vt carius vendat.
qꝛ tũc vt dicit idẽ. c. turpe lucrũ eſt. qñ aũt ante tp̃s meſſi/
um vel vindemiarũ emiť. dic vt eo. ti. c. ſi. refert ẽt Mat.
qđ no. Inn. ne cle. vel mo. c. j. vbi dicit ꝙ ſiqs tpe fertilita
tis emit victualia vt tpe famis abundet. licitũ ẽ ẽt ſi nõ ꝑ
ſe tantũ ſed ẽt vt alijs tpe famis vẽdat dũmodo hoc vlti/
mo caſu nõ emat vt carius vẽdat ſꝫ ne victualia diſſipen
tur. d. c. quicũqꝫ. Deciotertio q̃ro in eo ꝙ h̓ improbať
iuramẽtũ illicitũ. an ſi. ẽ licitũ pñt iurãtes ⁊ hi qbus pſtať
ſibi remittẽ? ſol. Lau. refert ea q̃ ponit ſpe. đ legato. §. nũc
oñdendũ. v̓. hocqꝫ. que ponit ꝯtextualiter auctore ſuſpẽ/
ſo ⁊ nõ ẽ qđ neceſſaria huic lr̃e. Uult aũt ſpe. ꝙ ſi iuramẽ/
tũ reſpicit cõmodũ ꝑtiũ pñt ſibi remittere. de ſpõ. ꝓterea.
de iureiur. c. j. ⁊ c. debitores. ſi aũt reuerẽtia dei ſecꝰ vt ſi
duo iuicẽ iurãt ire vltra mare. ꝑ hoc qđ dixi. i. d. c. ꝓterea.

Decioq̃rto q̃ro ſiqs iurat facere aliqđ veniale an poſ
ſit illud facere ſine iteritu ſalutꝭ eterne? ſo. Mat. remittẽ/
do ad no. ꝑ archi. de pac. qꝫuis. in gl. ſic ſupra. li. vj. vbi di
cit ꝙ ad hoc vt iuramẽtũ obſuari nõ debeat. ſufficit ꝙ ver
gat i peiorẽ exitũ. xxij. q. iiij. ſi aliqđ. vbi gl. dicit ꝙ ſi iura/
ui me peccatuꝝ venialiter tale iuramẽtũ nõ debeo adiplẽ
qꝛ ẽ adijcerẽ peccatũ peccato. e. q. diffinitio. ⁊ ſic q̃ ad hoc
vt iurãs poſſit ꝯuenire idẽ ẽ ꝙ iuramẽtũ vergit i iteritũ ſa
lutis eterne vel vergat in peiorẽ exitũ. tñ facẽ veniale nõ
vergit i iteritũ ſalutis eterne. ẜm archi. in. e. c. qꝫuis. Que
aũt ſit dr̃ia an dicať iuramẽtũ v̓gere i iteritũ ſalutꝭ eterne.
an v̓o i peiorẽ exitũ ſeu diſpẽdiũ no. Io. an. in. d. c. qꝫuis di
xi. de iureiur. ſi v̓o. ⁊ ꝓſuppoſita illa dr̃ia. dic ꝙ iuramẽtũ
ꝓdictũ nõ v̓git i iteritũ ſalutꝭ eterne. ⁊ tñ nõ ẽ obſuãdũ ꝑꝓ
dicta. Deciogn̓to q̃ro in eo ꝙ ꝓhibenť ſtatuta q̃ ipedi/
unt repetitõnẽ vſuraꝝ. qđ de rege aragonie q leuat tribu
tũ a iudeis vel ſarracenis ꝑꝑ vſuras q̃s ꝑmittit eos exer
cere. iciditne rex vel eius officiales in hoc fauẽtes ꝓdictꝭ
i excõicatõeꝫ. đ q̃ h̓? ſo. Lau. ꝙ ſic. qꝛ nedũ xp̃iani. imo ⁊ iu
dei ſt ꝓhibiti vſuras exercere. cũ ẽt lege veteri ſũt vſure
ꝓhibite: ⁊ hoc maxĩe ſi exigũtur a xp̃ianis. e. ti. quãto. ⁊ c.

Si quis mutuat veterem anonam [handwritten margin note]

Si quis emit granum [handwritten margin note]

poſt miſabilẽ. dic ꝙ qđ ſatꝭ decidiť in lr̃a ibi. repetitionẽ i
pediũt. Decioſexto q̃ro an iudei ſup reſtituẽdis vſurꝭ
poſſint cogi ꝑ iudices eccl̃iaſticos? So. Lau. ꝙ nõ. ſꝫ ꝑ prĩci/
pes ſeculares. d. c. poſt miſabilẽ. q ſi negligẽtes fuerit ꝓ/
cedet iudex eccl̃iaſticus iuxta tenorẽ. c. e. ti. quãto. ⁊ de iu
deis poſtulaſti. cũ ſi. dic hec v̓a niſi eccl̃ia hẽat iuriſditio
nẽ tꝑalem in loco. qꝛ tũc per ſe coercet iudeos pena tꝑali.
d. c. poſtulaſti. ⁊ qđ ibi dixi. Decimoſeptimo q̃ro qua
rõne puniũtur ipediẽtes repetitionẽ. dicit Paul. ꝙ ideo: qꝛ
ſi repetunť in foro eccl̃ie ipediẽdo repetitionẽ ipediť ec/
cleſiaſtica iuriſdictio. ⁊ ſic locũ hꝫ pena. de imu. ec. qm̃. li.
vj. dicit tñ Pau. ꝙ hꝫ locũ hec ꝯſtitutio. ẽt qñ vigore ſta
tuti vel alia rõne repetuntur vſure ẽt in foro ſeculari. qđ
an liceat dico in ſe. q. q̃ ad hoc aũt dic ꝙ ipediẽtes repeti/
tionẽ tenẽtur ad penã. de qua hic. tanqꝫ fauẽtes vſuris. s̃.
e. cle. ibi. vſurariã approbãtes prauitatẽ. Deciooctauo
uo q̃ro in eo qđ dixi in ꝓxi. q. ꝙ qñqꝫ repetunť vſure corã
ſeculari iudice an hoc fieri poſſit. So. Hug. ⁊ Lau. ꝙ ſic.
xiiij. q. iiij. qđ dicã. vbi de hoc ꝑ archi. qđ dicit Paul. ſibi
placere vbi nõ referť qđ an id qđ petiť ſit vſura. ⁊ ſic non
litigať de prohibito ⁊ ꝯceſſo: ſed tñ de ſoluto vel nõ. alś ſo
lũ corã eccl̃iaſtico q cognoſcẽ hꝫ an id qđ petiť veniat no
mine vſurarũ. ⁊ ſic itelligiť qđ no. de fo. ꝯpe. cũ ſit. vbi di
cit gl. ꝙ hoc crimẽ ẽ eccl̃iaſticũ. qđ dicit Pau. verũ mõ ꝓ/
dicto. qñ id qđ petiť dubitatur an ſit tale crimẽ. hec v̓ba i
ducit Bar. ff. ſo. ma. titia. Ad qõnẽ cũ q̃ritur an qs ſit le/
gitimꝰ. an de hoc poſſit cognoſcẽ ſecularis. ⁊ qđ đ hoc di
cat? dixi de ordi. cog. tuã. eo aũt caſu q̃ eſt qđ ſup ꝯctu qui
dꝛ vſurariꝰ. dicit Bar. in. e. l. ꝙ ſi ꝑtes cõfitẽtur ꝯctũ ſꝫ du/
bitatur an ſit vſurariꝰ: tũc corã eccl̃iaſtico. ſed ſi de fcõ du
bitatur qꝛ creditoꝛ ſe dicit mutuaſſe ſũmã de q̃ in inſtr̃o ⁊
debitoꝛ dicit ꝙ recepit niſi dimidiã ⁊ alia dimidia adie/
cta ẽ in fraudẽ vſurarũ. tũc qđ nõ ẽ de aliquo ſpũali ſed de
facto ideo cognoſcitur corã laico. ⁊ dicit Bar. ibi Paul.
hoc dicere. h̓ La. de caſtigionchio dicit hoc vltimũ exem
plũ nõ eẽ bonũ ⁊ ẜm eũ qñ inſtr̃m mutui purũ in ſui forma
ipugnatur de fraude vſuraꝝ ita ꝙ actoꝛ dicit inſtr̃m vſu/
raꝝ reus negat: dꝛ qđ vſuraria: ⁊ cognoſcit eccl̃iaſticus: ⁊
ſic hꝫ generalis obſuãtia. ⁊ vꝫ cãus de pig. illo vos. vbi
vnus dicebat fundũ v̓e vẽditũ ſicut ꝯtinebatur in inſtr̃o.
alť dicebat in v̓itate fuiſſe pignꝰ ⁊ tñ cognouit eccl̃iaſticꝰ.
⁊ ad idẽ melius de emp. ⁊ vẽ. ad noſtram. ⁊ dicit Lap. ꝙ
Pau. ſolũ dicit ꝙ qñ ẽ qđ de ſoluto vel nõ cogſcit ſecula
ris vt ſi petiť fructꝰ ꝯputari in ſortẽ q dicũtur fuiſſe centũ.
alius dicit ꝙ qnquaginta. vel ſi debitoꝛ dicit ſe reſtituiſ/
ſe ſortẽ creditoꝛ negat. vel dicit ſe ſoluiſſe qnquagita. cre/
ditoꝛ ꝙ tñ viginti. de his cognoſcit ſecularis. de quo no.
Bar. C. de iudi. q̃tiẽs. dic ꝙ ẽt Bar. nõ habuit reſpectũ ꝙ
iudex ſecularis hẽat ꝓnũciare ꝯctũ fuiſſe in fraudẽ vſura
rũ. ſꝫ ſolũ ꝙ minꝰ fuit mutuatũ qꝫ ſcriptũ. ⁊ dixi: de hoc in
d. c. tuã. de fo. cõpe. cũ ſit. vbi dixi q̃re crimẽ vſuraꝝ ẽ ec/
cleſiaſticũ. de hoc ẽt. j. §. ſane. q. xv. Deciono no q̃ro de
exẽpliſ i eo qđ h̓ dic ꝙ iſti iponũt onera repetẽtibꝰ vſuraſ
So. gl. ferť exẽplificat qñ repetẽs vſuras in foro eccl̃iaſti
co cogiť ꝑ ſtatutũ laicoꝝ mutuare tantũdẽ pecunie tenen
dã ꝑ vſurariũ tãto tpe quã tenuit pecuniã vſurarij. ⁊ dicit
hoc ſtatutũ eẽ pargami. ⁊ ꝙ hoc nõ lꝫ qꝛ hoc eẽt deducere
obligationẽ nãlẽ in ciuilẽ. Idẽ Pau. ꝑ hoc qđ no. xiiij. q.
iij. c. j. in gl. ⁊ ꝑ archi. ⁊ Hoſt. in ſũma. de vſuris. §. ſi. v̓. qđ
ſi tibi. ⁊ de hoc in ſeq. q. de alijs oneribꝰ ponit Pau. exẽ
plũ vt ſi ſtatutũ dicit ꝙ nõ repetenť vſure ⁊ ꝙ nõ ſuãti ſta
tutũ ius nõ reddať vel ꝙ certã collectã ſoluat vel qđ ſiſe.

Uigeſimo q̃ro an id qđ dixi in. q. ꝓxia nõ licere ꝑ ſta/
tutũ liceat ꝑ pactũ? vꝫ ꝙ nec ꝑ pactũ: qꝛ ex quo deducitur
nãlis in ciuilẽ recipiť aliqđ vltra ſortem ergo ẽ vſura. vt
no. ff. ſi cer. pe. rogaſti. In ꝯtrium qđ no. Hoſt. in ſũma. eo.
ti. §. que

ti.§.que pena.v.qd ſi mutuo pecuniam vt alia vice remu/tues.vbi dicit:q[uod] q[ui]a nulla abundãtia ſorti accedit. ſed de ducitur i pactũ id qd̄ ille tenetur.ꝑ hoc.ff.mã.ideq[ue].§.fi. Ste.ꝛ Math.tenẽt ꝑmũ.qd̄ pl[us] Pe.de anch.q[uia] p pactu[m] augetur effect[us] obligatiõis nãlis q̄ nõ cogeretur remutua re.ſed p pactũ cogitur. Jtẽ regularit qd̄ ꝓhibetur p ſtatu/tũ ꝛ p pactũ:q[uia] ſtatutũ ẽ tacita ciuiũ ꝯuẽtio.ff.de legi.de q bus no.C.de decre.decur.in Rica.qd̄ vltimũ declaro.de ꝯſue.c.fi.de pmo dic vt dixi de vſuris.ꝯſuluit.vbi dico q[uod] ſi deducitur hoc i pactũ eo mõ q̄ ieſt nõ ẽ vſura.puta ſi te obligas exp̄mẽdo q[uod] nõ vis obligari pl[us] q̄z eſſes obligat[us] ceſſante pacto.ꝛ ſic ꝓcedit dcm̃ Hoſt.ſi ãt ſimpl[icite]r deduci tur i pactũ:tẽ ſurgit ciuilis.iõ ꝓcedit qd̄ nũc dixi vſuram ꝑmitti raro tñ hoc ꝓticatur. Uigeſimoprimo q̄ro i eo q[uod] punit officiales q ſtatuta faciũt ſcribũt vel dictãt.qd de ñ officialib[us] ſcribẽtib[us] vl̄ dictãtib[us]:dic vt.j.q.xxiiij. Uigeſimoſcdo q̄ro ſi ſit ſtatutũ q[uod] null[us] ꝑ vſura recipiat vl/tra duos denarios ꝑ libra i mẽſe an erit loc[us] pene de qua hi gl.qd ſi.arguit q[uod] ſic.q̄ſi de pluri negãdo videatur cõce dere.de tãto ꝯtrariũ tz.ꝛ no.gl.q[uia] ſingularis ꝛ ꝑ eã iſertur q[uod] ſtatutũ a ꝯtrario nõ trahitur ad caſu[m] alias deciſu[m].qd̄ dixi d̄ ꝯſue.cũ dilect[us].ꝛ cũ gl.tz Lau.dũmõ ceſſet fraus dicẽs q[uod] ꝓhibẽdo de maiori nõ ꝑ hoc ꝑmittit de miori.xiiij.di.c.j. xxi.q.j.hac rõne.idẽ ẽt Pau.q põderat l̄ram q̄ ad hoc vt ſit loc[us] pene exigit q[uod] ſtatutũ velit q[uod] vſure ſoluãtur vel ſo lute nõ repetãtur.qd̄ nõ vult ſtatutũ ꝑmiſſum. Uigeſi/motertio q̄ro i eo q[uod] punit eos q iudicãt vſuras ſoluẽdas. qd de ſcribẽtib[us] iudicata:Sl.de ſcribẽtib[us].dicit q[uod] h̄ non exp̄mit de his ſicũ.c.nouerit.de ſen.ex.ꝛ vr̄ q̄ſi velle ſec[us] hoc caſu.Pau.tñ ꝑ dcm̃.c.nouerit.dicit idẽ de ſcribẽtib[us] iudicata ſi iudicat̃ ſm ſtatuta.de qb[us] h̄.ſec[us] ſi ñ iudicat̃ ſz ſtatuta:q[uia] tũc ſcribẽs ſniã[m] nõ icurrit penã ſz ſolũ iudicãs ꝛ hec ꝯſtõ cũ ſit penalis nõ dz extendi ad ꝑſonas nõ exp̄ſ/ſas.regula in penis.li.vj.ꝛ q̄ ad hoc vltimũ idẽ Genz.pri mũ ãt qd̄ dicit Pau.q̄ñ iudicat̃ ſcdm ſtatuta forte voluit Pau.elicere ex hac l̄ra in eo qd̄ punit ſcribẽtes talia ſta/tuta q̄ſi is q ſcribit ſniam ꝯformẽ ſtatutis dicat̃ ſcribẽ ſta/tuta.qd̄ tñ nõ ꝓcedit niſi poneret̃ tenor ſtatuti in ſnia:ꝛ tũc v[idetu]r incurrere:q[uia] tanq̄z officialis ſcribit ſtatuta.ad hoc eni[m] vt is qui ſcribit talia ſtatuta vel dictat ſit excõicat[us] regri tur ſm Pau.q[uod] tãq̄z officialis hoc fecerit.ꝑ hoc l̄ra ibi of ficiales. Op.ad hoc ne cle.vel mo.ſen.vbi nõ ſufficit ſcriptura niſi ſeq̄tur homicidiũ ꝛ eo caſu quo ide ſeq̄t ho micidiũ ſufficit qualrcũq[ue] ſcribat q[ue] dictet ẽt nõ tãq̄z offi/cialis.ſo.Pau.q ibi tenet̃ tanq̄z dãs auxiliũ ꝛ fauorẽ ꝑmũ ciãt.i.vt ibi no.Jnn.ꝛ tenet̃ vt ꝓdixi q̄ñ inde ſeq̄t homici/diũ vt ibi.hic aũt eo ipſo q[uod] ſcribit vel dictat icurrit pena[m] abſq[ue] alia executiõe ſtatuti.qd̄ no. Uigeſimoq̄rto q̄ro an in vſura mẽtali locũ hz hec cle.ſo.Pau.q[uod] nõ:q[uia] lz cre ditor in iudicio ꝯfiteat̃ ſuã prauã intẽtionẽ tñ.nõ põt repe/ti vt vſura ſed vt q̄ſi vſura ꝛ iniuſte receptũ.vt no.Hoſt. e.ti.cõſuluit.dicẽs q[uod] vſura mẽtalis dz reſtitui.ꝛ idem ibi Jnn.ꝛ Ray.in ſũma.e.ti.poſt pricipiũ.ſec[us] in acq̄ſito per ſymoniã mẽtalẽ.de ſymo.c.vlt.ꝛ de hoc vltimo in ſeq.q. Quo ad ꝑmũ dicit Pau.q[uod] vſura mentalis dz reſtitui q̄ñ praua creditoris intẽtio inoteſcit debitori quõcũq[ue].puta q[uia] ſic facere ꝯſueuit.d.c.ꝯſuluit.ff.q[uod] me.cã.l.fi.§.fenera/tor.de pig.ac.vel vniuerſo[rum].de vſuris.q̄ ſemiſſes.de re iudi.c.i cãis.de ſhr.vti.ad nr̃am.de pig.illo vos.i fi.tũc eni cẽſet̃ vſura pactiõalis pacto tacite itellecto.ſec[us] ſi d̄bi tori nõ inoteſcit itentio:q[uia] tũc ſola mens nõ obligat ad re ſtitutionẽ cũ nõ ſit ibi pactũ vel actio iplicite vel explici/te.ꝛ ſic dans grat[is].ꝛ de his in regula peccatũ.in.q.ij.ꝛ iij col.ꝛ dixi.e.ti.in ciuitate.in ꝑma.q.vbi dico idẽ qd̄ nũc di xi q̄ſi de intẽtiõe ꝯſtare põt i iudicio cogi põt reſtituere.ꝛ hoc cãu dic eẽ locũ huic cle.q[uia] tũc ẽ v[er]a vſura.idẽ eni opat̃

tacitũ qd̄ exp̄ſſu[m].ꝛ no.d̄ fo.ꝯp.ſi diligẽti.ꝛ ꝓbat.ff.ſi cer. pe.cũ qd.ꝛ ꝑ hoc de elec.ſignificaſti.ſi aũt de itentiõe non ꝯſtat niſi in foro ꝑniali adhuc tutũ ẽ q[uod] reſtituat.nõ tñ erit loc[us] huic cle.q̄ loq̄t in foro iudiciali. Jtẽ ẽt ſi nõ põt in fo/ro aĩe induci ad reſtituẽdũ.puto q[uod] poſſit al[ite]r penitere:q[uia] id qd̄ accepit nõ d[icitu]r ablatũ nec d[icitu]r vſura.ſz minus debite .i.nõ ex bona mẽte q̄ſitũ.qd̄ plen[us] dico in.d.c.in ciuitate.

Uigeſimoq̄nto q̄ro in eo qd̄ dixi in pr.q.q[uod] aliud in ſy monia mẽtali q̄ in vſura.qd ẽ hoc dicere:So.lz ſola mẽte ꝯmittat̃ vſura eo mõ quẽ dixi in pr.q.ſecus in ſymonia.d̄ ſymo.c.fi.Rõ diuerſitat[is] multiplex redditur in.d.c.fi.qd̄ ꝑ ſeq̄t Pau.ſz obmitto.q[uia] dixi in.d.c.fi.vbi vltra rões alio rũ dixi q[uod] melior rõ ẽ:q[uia] in ſymonia intẽtio nõ ẽ cã propter quã dat̃.vt ſi recipio bñficiũ ꝛ in mẽte habeo aliqd dandi ꝑ hoc iſta nõ ẽ cã quare ille det bñficiũ.ſ[imi]l[ite]r intẽtio ꝯferen tis de aliqd recipiẽdo nõ ẽ cã quare ipſe cõferat cũ teneat̃ cõferre.mutuãs ãt cum ſpe aliqd percipiẽdi:ꝛ al[ite]s nõ mu tuaturus hac ſola ſpe ducit̃.ꝛ dato q[uod] hec rõ vel alie de q bus in.d.c.fi.nõ eẽnt oĩno ſufficiẽtes.ſufficit tñ ita ſcriptũ eẽ ꝑcipue q[uia] vſura ꝛ ſymonia ſt crimina omnino diuerſa.

Uigeſimoſexto q̄ro an ſoluẽs vſuras peccet:ſo.Ma/the.ꝛ Step.ꝓſequẽtes ea de qb[us].e.ti.ſup.eo.vbi cõcludi tur q[uod] nõ peccat ſi nõ ẽ cã iducẽdi vſurariũ ad feneradum. vt q[uia] erat alias feneraturus.ꝛ hoc ſi recipit ꝑ ope pio vl̄ ſaltẽ indifferenti.ꝛ q[uod] ꝑ ope pio põt ẽt iduci vſurari[us] vt po tius mutuet ſub vſuris q̄z nõ mutuando ꝑmittat egentes mori:q[uia] ꝑ hoc nõ ſuadetur ſibi vt peccet ſz vt euitet ma ius peccatũ. Uigeſimoſeptio q̄ro an in caſu hui[us] cle. iſti incurrãt excõicationẽ ipſo iure:Sl.incõtinenti So.q[uod] ſic.ꝛ idẽ Pau.ꝛ Lau.ꝛ de hoc.s̄.in.xj.no. Uigeſimo octauo q̄ro in eo q[uod] punit obſuãtes ſtatuta ꝑmiſſa an quo ad oẽs obſuãtes hẽat locũ hec pena:Sl.vt ſcripſi ſoluit q[uod] nõ niſi ſint de ꝑſonis exp̄ſſis.idẽ Pau.ꝛ dixi.s̄.q.xxiiij. in fi. Uigeſimonono q̄ro an qd̄ hic dicit de tribus mẽſi bus habeat locũ quo ad eos q ediderãt ſtatuta ꝑ ſeipſos So.Gẽ.ꝛ ſic.ꝛ in hoc nota q[uod] dat̃ tꝑs triũ mẽſium ad hoc vt ꝯſtõ liget.ſed regulariter duo[rum].in aut.vt fac.no.con. circa pri.de conſti.c.ij.in gl.fi. Trigeſimo q̄ro an ante hãc cle.illi ſtatutarij ꝛ alij de qbus hic erãt excõicati:vi/detur q[uod] ſic.per.c.nouerit.ꝛ.c.grauem.de ſen.ex.Lau.cõ tra:q[uia] hoc non eſt contra libertatem eccleſie q[uod] ibi ſolum damnatur.

§ Ceterum. No.ibi occulte q[uod] ad act[us] omnino occultos extendi tur iudiciu[m] eccleſie ꝛ eius pena.de hoc.ſ.in.j.ꝯtrario. Se cundo no.de doloſitate vſurario[rum].ꝛ de hoc remittit gl. ſatis.ꝛ dico.ſ.q.iij. Tertio no.ibi vix de hac dictiõe ꝛ quod vix fit tñ fit de cogna.ſpiri.c.ij.li.vj. Quarto no ta q[uod] cum de vſuris agitur cogitur reus edere inſtra con/tra ſe.ꝛ ſic ſi agitur ad aliud ꝯtra ipſu[m] non tenetur edere eo ãt caſu quo agitur de vſuris dz ꝓcedi ſimpliciter d̄ pla no ꝛc̃.vt dicit gl.quo caſu. Quito no.q[uod] ꝯuincit̃ qs ex ſuis codicib[us].xxiij.q.ij.ſane.an ãt ſtet̃ eis dico.ſ.q.vj.

Op.in eo qd̄ dixi in.j.no.iudiciũ eccl[es]ie ꝛ eius penã ex tendi ad occulta q[uia] de occultis cognitor ẽ deus.xxxij.q. ij.erubeſcant:So.Lau.q[uod] vbi pena ꝓcedit ex claue vt ex cenſura eccl[es]iaſtica ꝛ peccatũ pro q̄ ẽ dãnatu[m] lege diuina vt vſura ꝛ ſymonia extẽditur ad crimẽ ẽt occultũ.nam in vſura ſola ſpes dãnatur.e.ti.cõſuluit.ſic ẽt ſymonia men talis dãnatur.de ſymo.c.fi.ſm Lau.q[uia] vltimũ nõ proce/dit:q[uia] ex ſola mente non cõmittitur ſymonia.vt dixi.s̄.e. cle.in prin.q.xxv. Jn alijs autem peccatis ſeu penis in q bus ce.ſſat alterum predicto[rum] actus occultus non cadit ſub ꝓcepto eccl[es]ie militãtis vt in ꝯtrario.de hoc.s̄.ti.j.cle.no lentes.§.notarij.vbi dixi in tertio no. Secundo opp. in eo quod dicit vſurarios teneri ad edendũ codices.na[m]

Nõ ex bona mẽte queſitu[m]

ſolus vnus codex ē in iure ciuili. Gl. lʒ ſoluit qꝫ h̄ accipit hoc verbū codices nō ꝑ noīe illius libri: ſʒ gnāliter ꝑ oi/bus. Tertio op. qꝫ nō debēt cogi vſurarij edere ſuos libros. de ꝓba. c. j. ſol. Lau. qꝫ hic ſpāle ꝓpter piculū aīe. ſe/cundo ſoluit qꝫ ꝓprium eſt regulare. fallit in rōnibus q̄ ſunt cōes. ff. de iure fiſci. in fraudē. §. ex his. ꝛ ſe. de edē. ſiqs. §. rōnem. ꝛ. l. argētarius. prima verior qꝛ iberēdo: huic vltie nullū ſpāle in vſurario induceret hec cle. ꝯ id qđ dico i ſequēti ꝯrio. ꝛ gnāliter qñ ꝛ qualiter debeat fieri editio. di/ſtinguit Lau. qꝛ aut q̄ris de lr̄is ap̄licis ſeu qbuſlibꝫ alijs iudicialibus que ſūt cōia ꝛ talia ſunt edēda. de reſcrip. ſi aūt. ꝛ. c. plerūqꝫ. aut de alijs: ꝛ aut ſunt cōia aut nō. ſi ſic d̄bēt edi cū die ꝛ cōſule vt h̄. ſi nō cōia. aut vis vti aut nō. ſi ſic aut aduerſari⁹ opponit qꝫ ſunt falſa ꝛ debēt edi cuꝫ die ꝛ ꝯſule. de fi. inſtru. iter. aut nō vult hoc opponere ꝛ d̄bēt edi ſine die ꝛ ꝯſule ne pſtet̄ materia fabricādi falſum. d̄ fi. inſtru. S. ꝑpetuus. vbi no. in gl. vlt. recepto prius iura/mēto de calūnia. vt no. de fi. inſtru. ꝯtingit. in gl. ij. ſi autē nō vis vti: ꝛ aduerſarius vult ꝑ ea fūdare ſuā intentionē nō ſunt edēda. de ꝓba. c. j. ꝛ de triplici genere editiōis no. inſti. de inuti. ſtip. §. itē verboꝝ. ſm Lau. diſtigue plenius vt dixi in. d. c. j. de ꝓba. Quarto op. in eo qđ dixi in ꝓ/cedenti ꝯrio qꝫ hic ſpāle vt vſurarius teneat̄ edere qꝫ imo ſit de iure cōi. ff. de edē. l. iij. Gl. vide. ſoluit ibi ſed ſi non petit̄. vſqꝫ ibi. Itē ſcias. ꝛ hoc vult qꝫ ꝯriū loquit̄ in priui/legiato vt in fiſco. ſecus in nō priuilegiato cui nō ſit editio rōnū que fiūt nō rōne publici officij. fallit qñ petit̄ editio ab vſurario vt hic. ꝛ ſic vult gl. qꝛ ſpāle induciť ꝑ hāc cle. ꝯ vſurariū. ꝛ idē Pau. ſed Lau. vt dixi in pri. ꝯrio videt̄ velle qꝫ nō ſit ſpāle in vſurario. primū verius vt dixi et in ꝓcedēti ꝯrio. ꝛ dicit Paul. qꝫ al's nō tenet̄ qs rōnes edere niſi ſint cōes vel cēſuales vel eis vtat̄. ꝛ in hoc qꝫ dicit cenſuales nō appet qđ velit ꝛ forte corrupte loq̄t̄ vel vult dicere de rōnib⁹ ꝯfectis rōne publici officij. ꝛ de hoc i ſeqn. ꝯrio. ꝛ hāc gl. ibi lr̄a. E. Et hanc ponit Jo. an. e. ti. q̄ꝫ. li. vj. ſup gl. añ pe. Quīto op. ad idē qꝫ editio rōnuꝫ poſſit peti et a nō vſurario. ff. de edē. argētarius ꝯ So. Pau. ſtādo ꝯrio ſm quoſdā. ꝛ ſm hoc nil noui inducit. Alij vt re/fert dicūt ꝛ melius ſm Pe. de bellapti. qꝛ aut rōnū editio petit̄ ab eo q fecit noīe publici officij ꝛ tūc ꝓcedit opio ꝓ/dicta. aut ab eo q fecit rōne nō publici officij: ꝛ tūc idē qđ in inſtīs. ꝛ ad ꝯriū ex hoc pʒ ſolutio: qꝛ illa lex loqtur de argētario: ergo in alijs ius cōe ē in ꝯriū. ff. ad munici. l. j. in fi. ꝛ hoc et vult gl. vt dixi in ꝓcedēti ꝯrio. ex hiſ videretur qꝫ cū hodie nō ſunt argētarij vel nummularij publici imo ſcripture libroꝝ ꝓdito ab eis ſunt priuate. vt no. gl. ff. de edē. q̄dā. §. nūmularios. nō ſit dare qꝫ qs cogat̄ edē libros niſi qñ petit̄ a fiſco. vel qñ ꝯ vſurariū. ꝓ ꝓdcā tn̄ Bar. i. e. l. q̄dā. in prin. ꝛ in. §. nūmularios. dicit hodie mercatores ſtationarios cogēdos ad edēdū libros ſicut olim argēta/rij. lʒ libri nō faciāt plenā fidē niſi ꝯ ipſos ſcribētes. ſʒ iter alios faciūt ſemiplenā. vt no. ff. d̄ iureiur. admonēdi. ꝛ ſic vʒ velle qꝫ liber rōnū ꝑ quecūqꝫ fiat ē edēdus ꝛ ex hoc nil ſpāle videbit̄ ce in vſurario ꝓpt hoc audiui dicētes qꝫ mercatores ꝛ ſiſes q h̄nt iſtar argētarioꝝ cogūt edere. ſec⁹ in alijs q ꝓuate in domo libros ꝯficiūt. niſi ſint vſurarij vt h̄ vel petat̄ a fiſco vt ꝓdixi. ꝛ ſm hoc ſi vſurari⁹ ē public⁹ q tʒ mēſaꝫ ꝛ facit libros nō ē ſpāle qꝫ cogat̄ edē: qꝛ idē d̄ alijs publicis mercatorib⁹. ſʒ ſi ꝓuate tūc ſpāle: qꝛ ſi nō eēt vſu/rius nō teneret̄. Alij dicūt qꝫ dcm̄ Bar. de mercatoribus ꝓcedit magis de eqtate q̄ꝫ de iure. ꝛ ſic dicūt ſpāle in vſurario qꝛ d̄ iure tenet̄ edē vt h̄. vel tenēdo dcm̄ Bar. qđ cōiter ſuat̄ dic ſpāle in vſurario vt ꝑ'ic dixi. Itē qꝛ de libꝛiſ alioꝝ nō vſurarioꝝ erat opio h̄ ſtatuit̄ de vſurario ꝛ ſic ico ē certū. ꝑterea lʒ h̄ dicat̄ tm̄ de codicib⁹ rōnū. idē tm̄ de q̄ūqꝫ ſcriptura vſurarij: qꝛ idē de ꝑte qđ de toto. ꝛ ꝓ hoc.

Libri rationum quomodo faciant fidē vide

j. e. §. in gl. qđ ſi in eo qꝫ dicit d̄ cedulis. ꝛ ſic ſentit eas edēdas ſi extāt. qđ ſec⁹ ē in nō vſurario. qđ no. ꝛ de hiſ et di/xi. de ꝓba. c. j. Quero ſi fenerator negat ſe feneratione an poterit cogi edē libros vt h̄. So. Lap. qꝫ añq̄ꝫ cogatur cognoſcet̄ ſūmarie an ſit vſurari⁹. ſm no. de fo. ꝯp. romana. §. ꝯhētes. li. vj. qđ no. ꝛ ꝓbo lr̄a iſta que loqtur d̄ fe/neratorib⁹ ꝯpellēdis. ꝛ ſic pſupponit qꝫ de hoc nō dubitabat̄ qn tales eēnt. q ergo petūt quē cogi ad edēdum tanq̄ vſurariū debēt ꝓbare hāc qualitatē ex q fundatur ſicut cuꝫ qs ꝯuenitur i loco rōne ꝯct⁹ ſi negat ꝯctū dꝫ de hoc ſūma/rie cognoſci. qđ no. Inn. in. d. §. ꝯhētes. ꝛ pro hoc qđ no. de fo. ꝯpe. ſi clericus. ꝛ. c. cū ſit gnāle. Scđo qro qꝛ dixi in pri. q. qꝫ ꝓbari dꝫ eū a quo petit̄ editio eē vſurariū. q̄/modo hoc ꝓbabit̄? dic qꝫ ꝑ argumēta. e. ti. cuꝫ in dioceſi. ꝛ dic vt ibi dixi. ꝛ ꝓ hoc qꝫ nō ſit op⁹ ꝓbare ꝓbatōes neceſſarias ē hec lr̄a: qꝛ vſurarij occulte ineunt ꝛ doloſe ꝯctus vſurarios ita vt vix ꝯuici poſſint iuxta id. Qui male agit odit lucē. de of. dele. ꝯſuluit. vñ ꝯ eos ꝓſumit̄ vt ibi. ꝛ de ecc. bene. c. vno. de pig. illo vos. iō in odiū ipoꝝ admitti/tur ꝓbatio ꝑ argumēta. d. c. cū in dioceſi. ꝛ de hoc in. q. ſe.

Tertio q̄ro qꝛ dixi i pr. q. qꝫ ꝑ argumēta ꝯuincūtur vſurarij qbus argumēt̄ poterūt ꝯuinci. ſo. Lau. qꝫ ꝓcedetur ꝯ ipſos recipiēdo in teſtes pſonetas ꝛ mediatores ꝛ alios cū qb⁹ dicrimē ꝯmiſſuꝫ. ar. de teſti. qm̄ aliq. ꝛ ꝑcipiet iu/dex ſub pena excōis qꝫ quicūqꝫ aliqđ ſcit ſup hoc veniat ad deponēdū. ar. de iureiur. ad nr̄aꝫ. ij. qđ et dico i. q. x. i n. na ſm Lau. vſurarij adhibēt oēm fraudē quā pñt vt nō poſ/ſit de his ſciri: vñ et nō celebrāt ꝯct⁹ ꝑ ſe. ſʒ ꝑ mediatores ꝛ pignora faciūt trāſire ꝑ tres vel pl'es man⁹ añq̄ꝫ veniāt ad ſe. dicit et Lau. ꝑ pſpicua iudicia ad ꝯuincēdos vſurarios erūt ſi i ꝯctu vēditiōis exſoluēdo vt qꝛ ꝓmiſerūt reuēdere plus recipiēt q̄ꝫ dederit: vel ſi fruct⁹ i ſortē ꝯputātur de q̄ remittit ad no. de ēpt. ꝛ vē. ad nr̄am. ꝛ ꝑ ibi no. poſſet omitti q̄ ꝓſeqtur Laud. ſʒ qꝛ vltra ibi no. q̄dā inſerit ꝓſe/quor. Dicit ḡ qꝫ et ꝯuincet̄ ꝑ illos q pn̄tes fuerunt ſi ꝑ eos ꝯſtabat qꝫ volebāt recipe mutuo. ſʒ vſurari⁹ nō induxit ad vēdendū. Itē cōſiderabitur an pacta appoſita claudicent vt qꝛ oīa ſit in fauorē creditoris. ꝛ nihil vel parū fauorē debitoꝝ. vt ſic poſſit appere an aliqđ lucri cōſeqtur vſu/rari⁹ vltra ſortē. Itē cōſueuit freqñ in ꝯctib⁹ penā appo/nere ꝛ ſi h̄a q iudex cōſiderabit ad īferēdū crimē ꝯ eorum fraudes. ꝛ de his i. d. c. ad nr̄am. ꝛ ꝑ Hoſt. i ſū. e. §. q̄ſr. ꝛ. § q pena. dicit et Lau. poſſe dici hoc caſu ſufficē ſūmariā cognitionē. ar. eoꝝ q no. Inn. de iureiu. ad nr̄am. ij. dic qꝫ ſū/maria cognitio ſuffici hoc ſolū. qꝫ ſup hoc crimē ꝓcederet̄ ſūmarie. ſ. de iudi. cle. diſpēdioſaꝫ. nō āt ſuffic ſūmaria cognitio q̄d ꝓbatiōes eo mō deq̄ vt lite nō cōte. qm̄. §. qꝫ ſi ſup. vbi no. i gl. ſic. C. qꝛ ſufficit ꝓbatio ꝑ iuramētū. qđ dic vt ibi dixi. ſʒ debēt eē ꝓbatiōes ſufficiētes ſicut qñ agitur ꝓncipalr̄. in hoc tn̄ ſpāle qđ ibi al's ſup crie reqrūtur ꝓbatiōes luce clariores ꝯ vſurariū ſufficit ꝓbatio ꝑ argumēta vt ꝓdixi. Quarto q̄ro q̄ actiōe petitur ab vſurario vt edat libros ꝛ gnālr̄ de quocūqꝫ q tenetur edē rōes? q̄ro q̄ actiōe. Ad ꝓmū dic qꝛ ab vſurario petitur editio hui⁹ cle. q̄ inducit ſpāle in eo qđ dixi. ſ. in. v. ꝯrio. de cōditiōe ex canone dixi. de reſti. ſpo. ſepe. Ad ſʒ dic vt in gl. videl pn. que dicit qꝫ rōnis editio petitur ꝑ actiōes ſpāles a tutore ꝓcuratore ꝛc. vt in gl. ſed ab eo q fecit eas ex publico of/ficio petitur ꝑ edictū de edendo. ꝛ idē Pau. q et refert il/lud qđ no. Dy. ff. de tute. ꝛ ratio. diſtrahen. l. j. §. officio. vbi dicit qꝫ ſi petūtur rōnes ab vſurario vel incidenť gr̄a alteri⁹ iudicij inchoati: ſiue ꝓceſſerit ꝯctus: ſiue nō occa/ſione cuius cōfecte ſunt peti poſſunt officio iudicis: qꝛ nō ſubeſt alia actio. ſi vo petūtur principalr̄ ſi ꝓceſſit cōtra/ctus vel quaſi ex quo oritur actio cuius contractus occaſiōe facte ſunt petūtur actione deſcendente ab illo ꝯctu? ſed ſi non

ſed ſi nõ pceſſit ꝯtus petũtur p offm̃ iudicis ꝛ eis non exhibitis fit cõdãnatio ad itereſſe.ff.de edẽ.ſiqs ex argẽtarijs.§.ex hoc edicto ꝛ de hoc p Bar.i.d.§.officio.ꝛ i hac gl.ibi.ꝛ ſiſes.ꝛ de hoc in ſpe.de inſtru.edi.§.videndũ.in fi.ibi.l.j.C.de eden.ibi de hoc.ꝛ dixi de pba.c.j. Quito qro ad qd ẽ vtilis hec edictio ꝯtra vſurarios? Sol.pꝫ ex textu:qꝛ p codices ſuos poterũt ꝯuinci.pro hoc qd no. Archi.eo.ti.q̃ſq̃z.li.vj.Cõſueuerũt eni:vt dicit Paul.in codicib⁹ ſcribere totã ỽitatẽ dati ꝛ accepti:lꝫ aliud appareat p publica inſtra. Sexto qro i eo qd dixi in pr.q.ꝙ vſurarij per ſuos codices cõuincuntur an ſtabitur codicibus in eorũ fauorẽ.gl.vide ibi.Jtẽ ſcias.ꝙ nõ ꝛ idẽ Pau.

O p.ad hoc ꝙ imo ꝛ p eis debeat ſtari:qꝛ q recipit libros ꝓ ſe tenet recipe ꝯ ſe.de ceſi.cũ olim.So.ſi vſurari⁹ pduceret libros ꝓ ſe ꝯ aliũ nõ crederet:ꝛ hoc vult glo.ꝛ iura q̃ allegat.ſed ſi cogitur vſurari⁹ ad inſtãtiaꝫ vſurarij edere libros ꝛ aduerſari⁹ vtitur eis q̃ ad aliq̃ capl'a tenebitur illa capl'a ẽt recipe ꝯ ſe.d.c.cũ oliꝫ.qꝛ nõ poſſet p pte approbare ꝛ ꝓ pte reprobare.ſed q̃ ad alia capl'a nõ tenebit ſtare libris:qꝛ ceſſat rõ pdcã.ꝛ de hoc dixi in.d.c.cũ olim.in.x.ꝯrio.ꝛ in.v.q.ꝛ pro hoc ẽt qd dixi de ꝓfeſſione. de poſtu.bone.ij. Septio qro in eo qd dicit ꝙ vſurarij cõpellũt edere libros p cẽſurã eccl'iaſticã.an poterit alio mõ ꝛ pciſe fieri talis ꝯpulſio? Sl.qd cõtingat ſoluit ꝙ nõ dicẽs ꝙ inuito vſurario nõ dꝫ igredi domũ eius vl' arcbã eius frãgere.qd ſingulariter no.Step.dicit ꝙ remediũ cẽſure nõ excludit alia remedia ꝯ cõtumaces in exhibendo.ꝛ ſic ſm eũ eo inuito põt iudex mittere ad eius domũ ꝛ facere arcbã pquiri.ar.C.de eden.is apud quẽ.pmũ veri⁹:qꝛ in ciuilib⁹ nõ dꝫ quis violari pſonaliter.ff.de i ius vo.pleriqꝫ.ꝛ.l.ſed ẽt.alias ſed is.ſecus in crialibus:vt ibi no.gl.

Octauo qro an ꝯ iudeos vſurarios ſit locus huic cle. Sl.e.ibi ꝛ qꝛ.ꝙ nõ directe.ſed idirecte ſic.qd dic vt in gl. ꝛ idẽ Pau.dicẽs ꝙ directa ꝛ indirecta excõicatio eqpantur.j.ti.j.cle.vna.poſt prin.ꝛ ad illud nihil ad nos de his q foris ſunt.de diuoꝛ.gaudem⁹.rñdet Pau.ꝙ illud loqt de pena ſpũali.vt no.xxviij.q.j.ſepe. Nono qro an heredes vſurarioꝝ ꝯpellãtur edere p hãc cle.Sl.vſurarios ꝙ ſic.ꝓ hoc ſm La.qꝛ exq̃ ſuccedũt in vniuerſuꝫ pſupponũtur ad eos peniſſe.ar.e.ti.tua.de hoc p Hoſt.i ſũma. e.ti.§.q̃ pena.ỽ.hac pena. Decio qro qd ſi vſurari⁹ dicit ſe nõ hr̃e rões vel illas pd diſſe? Glo.quid ſi arguit credẽdũ eẽ ſacro eius.Cõtrariũ tꝫ dicẽs ꝙ debebit pbare amiſſionẽ cũ caſu.Pau.diſtinguit an dicat ſe pdiſſe.ꝛ ꝓcedit qd dicit gl.ꝓſuppoſito eni ꝙ ꝯſtet eos habuiſſe non credetur ꝙ pdiderint niſi pbẽt cũ tractetur de lucro ipoꝝ ꝛ alioꝝ dãno cũ forte aliter nõ poſſint vſure pbari.facit. ff.de eden.argẽtarijs.in fi.de pur.ca.c.j.ſed ſi dicũt ſe nõ feciſſe libros.dicit Pau.in hoc ſtãdũ iuramẽto ipſoꝝ niſi pbetur ꝯriũ cũ hec negatiua nõ poſſit alr̃ probari.qd no. ꝛ pro hoc qd ſeqtur in gl.de vſurario q ſcribit in cedulis quas lacerat.ff.de re mili.nõ oẽs.§.a barbaris.ꝛ i fine.ſ. qui ỽitatẽ ſciũt veniãt ad docendum.qd ẽt dixi.s.q.iij.in prin.nã ꝛ ꝯ vſurarios põt iudex procedere ex officio.vt no.Inno.in.c.ad noſtram.alle.in glo.

F. Sane. No.de ỽbo ptinaciter.de q̃ remittit gl.ij.exponit Lau.ptinaciter.i. obſtinata ptinacia.dicẽs ꝙ alr̃ nõ icurreret penas infraſcriptas.de ſũ.tri.cle.vna.§.porro.in fi.Pau.dicit ꝙ ptinax dr̃ q valde ipudẽter aliqd tꝫ ꝛ affirmat.ꝛ ſic ſi ioco vl' plubricũ lingue qs aſſerit id de q̃ h nõ ẽ hereticus.xxij.q. ij.qd ait.qd dico.j.q.v.ꝛ ẽ ptinacia in malo pſeuerãtia in bono.Gen.exponit ptinaciter.i.cũ pſiſtentia icorrigibili. xxij.q.pe.dixit.vbi de hoc.ꝛ oẽs iſte expoſitiones tẽdunt ad idẽ. Scdo no.ꝙ ꝯ ſuſpectos d hereſi pceditur ex officio.ar.de pſũp.l'ras.de pur.ca.inter.eo.ti.filij.de accu. vt officij.li.vj.i qb⁹ no.archi.qualis ſufficiat. Tertio no.de dictiõe tanq̃.q ſm Pau.hic ẽ expſſiua ỽitat.d exceſ.pla.nimis.i.in pn.de dolo.put alibi ſiſ:tudines.vt li. nõ ꝯte.qm̃ ad fi. Op.ꝙ aſſerens hẽc nõ ẽ peccatũ:cũ nõ ſit cẽſendus hereticus:qꝛ nec vſurarius qui fcõ hoc aſſerit ex hoc cẽſetur vſurarius.cũ tñ plus ſit fcõ aliqd facere ꝙ ỽbo.ff.de edil.edi.ſi tñ.§.j.de ap.ad audiẽtiã.ꝛ.c.dilecti.i.vbi de hoc.gl.j.in fi.ſoluit ꝙ h grauius puniuntur fauẽtes per modũ h expſſum ꝙ facientes.ꝛ ex hoc infert plus puniri auctorizãtẽ q̃ faciẽtem idẽ Lau.dicẽs ꝙ qdaꝫ ſunt auctorizãtes de qb⁹ hic.ꝛ iſti magis puniũtur q̃ cooperãtes vel faciẽtes vt pdixi.ꝛ pro hoc.xxiiij.q.iij.aliorũ.xj.q.iij.qui cõſentit.quidã ſunt cooperãtes in exequedo ꝛ perducẽdo ad effectũ.de qbus.s.ea.cle.in pn.ꝛ hi ẽt magnã penã incurrũt.ſ.excõicationẽ:vt ibi.ſed nõ tantaꝫ quãtã ꝓme dixi.ſunt ꝛ tertij qui nõ per ſe ſꝫ cũ eoꝝ domibus fauẽt eis.ꝛ de iſtoꝝ pena.eo.ti.c.j.li.vj.ſunt quarti q per ſe vel per alios ꝓ ſe vel p alijs vſuras exercent ꝛ iſti nõ tantũ deliquunt quãtũ primi quo ad qd dũm̃ credunt peccatũ eẽ vſuras facere.lꝫ velit potius lucrari q̃ peccatũ vitare.xv.q.j.merito.ꝛ iſti diuerſas penas icurrũt.carẽt.n.ſepultura.Jtẽ ſi clerici ſũt deponũtur ab officio ꝛ bñficio.de hoc.e.ti.qꝛ in oĩbus.ꝛ.e.ti.c.j.ꝛ.ij.lib.vj.de vi.ꝛ ho.cle.clici.de exceſ.pla.iter.xiij.q.iij.ꝛ.iiij.per totum.

Ex his dic ad ꝯriũ ꝙ lꝫ magis ſit aliquid facere fcõ q̃ ỽbo.nõ tñ ex hoc infertur ꝙ exercẽs vſuras ſit mag̃ puniendus q̃ aſſerẽs hoc nõ eẽ peccatũ.nã vltim⁹ incidit in aliõ crimẽ grauius:qꝛ ẽ hereticus vt h.Cõtrariũ ãt pcedit qñ is q facit fcõ.ꝛ is qui facit ỽbo cõmittũt idẽ crimẽ quod h nõ ẽ.de hoc.j.q.vj. Scdo op.ad idẽ qꝛ hẽtic⁹ ẽ qui male ſentit de articulis fidei:vel ſacris eccl'ie.de hereti.ad abolendã.in prin.qd nõ vr̃ facere is qui aſſerit vſuras ñ eẽ peccatũ.Sl.nõ ſolũ ſoluit ꝙ ẽt ẽ hereticus qui pverſuꝫ dogma vel falſas:vel nouas opiniones gignit:aut ſequitur per iura q̃ allegat.ꝛ idẽ Pau.dicẽs ꝙ hereticus ẽt eſt qui falſaꝫ vl' extortã expoſitionẽ in diuinis ſcripturis ponit ꝯ id qd tꝫ eccleſia:qꝛ tales alir̃ ſcripturã itelligũt ꝙ ſpiritusſanctus flagitet a quo ſcriptura ẽ inſpirata.l.di.ſiqs dyaconus.ꝛ.c.ſi ille.in fi.lxxx.di.ſi illud.xxv.q.j.violatores.j.q.ij.igitur. Tertio op.ad idẽ qꝛ ſepe de aliquo ꝯtu dubitatur an ſit cõmiſſa vſura.eo.ti.nauigãti.q̃ caſu in dubio vr̃ ꝙ impune poſſet aſſeri pro ꝛ ꝯ.ff.de re iud.cũ prolatis.pro hoc qd no.de poſtula.c.vno.li.vj.So.Lau. ꝙ hic loquit qñ nõ ẽ dubiũ qn ſit vſura:qꝛ tũc aſſerere ꝙ nõ ſit peccatũ ẽ hereſis.ſecus ſi dubitatur:vt in.c.nauigãti.Quid aũt ſit vſura.dico.j.q.vij. Quero an hec l'ra ibi ſi ſecus.procedat ſiue ſit vſurarius ſiue nõ? Sl.j.ꝙ ſic pro hoc quod dixi in.j.ꝯrio.nã etiam nõ vſurarius pertinaciter aſſerẽs exerceri vſuras nõ eſſe peccatũ magis peccat q̃ exercẽs qui hoc nõ aſſerit.vt ibi dixi. Scdo qro quidã paganus factus xp̃ianus petit a papa ꝙ ei det aliquẽ a quo inſtruatur in fide ꝛ deputatus inſtruit nõ in fide ſed ꝯtra vt ꝙ adoret ydola an excuſatus eſt cõuerſus ad deum? So.Math.ꝙ nõ.qꝛ ignorãtia iuris naturalis nõ excuſat ſiẽ diſcretus:qꝛ nil refert in his decipere vl' decipi poſſe.xvj.q.j.ſi cupis.ꝛ de hac ignorantia dr̃. Qui ignorat ignorabitur.xxxviij.di.qui ea.Jtẽ debuit ꝯſulere peritores:vt no.xiij.di.c.j.ꝛ de hoc.s.de ſũ.tri.cle.vna. ꝛ hoc ẽt vult Pau.qui in verbo affirmare dicit hoc ꝙ cedere ẽt ſi ex mala doctria hoc dicat niſi eẽt parat⁹ hoc corrigi.xvj.q.j.ſi cupis.xxiiij.q.j.hec ẽ fides.xiij.di.c.j.ꝛ dic hoc procedẽ i exẽplo pmiſſo.ꝛ ſilibus in quib⁹ ignorantia nõ excuſat:ſed in alijs difficilioꝛib⁹ põt eſſe ꝙ quis male credẽdo nõ peccat imo meretur.vt dixi d ſum.tri.c.j.vbi ẽt dicit Inn.nõ eſt hereticus qui male credit.puta qꝛ ductus rõne naturali credit patrem maiorẽ:vel priorẽ filio

dūmodo ſic credat:qꝛ credit eccl'iaꝫ ſi credc̄.qꝺ dic vt ibi dixi. Tertio q̄ro aliqs errat i corde.tn̄ nō ꝓdit ad exteriora an ē excōicat'?So.Mat.ꝙ q̄ad eccl'iaꝫ q̄ nō iudicat de occult̄.de ſymo.ſicut nobis.in fi.non eſt excōicatus ſꝫ quo ad deū ſic.de ſen.ex.tua.i fi.ꝑ hoc.xxxij.q.v.xp̄iana.⁊ qꝛ cogitatiōis penā nemo meref in foro ꝯtētioſo.de pe.di.j.cogitatōis.ij.q.v.ꝯſuluiſti.xxxij.q.vlt.§.iſita.v̄.iter cetera.ſecretorum eni ſolus de' cognitor ⁊ iudex.xxxij.di.erubeſcāt.⁊.c.placuit.vj.q.j.ſi oīa.fac̄.j.q.j.ꝗſtudet.in p̄ri.in gl.nūqd.xxiiij.q.iij.de'.⁊ vꝫ ꝓbari.xv.q.vj.c.j.v̄.p̄ter.Cōtrariū no.xxiiij.q.j.c.j.in gl.ij.q̄ dicit ꝙ hereticus quātūcūqꝫ occult' ē excōicatus.qꝺ ēt tꝫ Ray.in ſūma de ſen.ex.§.⁊ ē ſciēdū.⁊ ſic vꝫ ſp̄ale in crimie hereſis.d.c.cogitatiōis.ꝑ hoc qꝛ peccatū volūtatis punif.xlix.di.hic ēt.v̄.pōderoſus.vbi pōderoſus a ꝓmotiōe repellif q mēte peccauit nec ad actū ꝓceſſit ſꝫ tenēdo ꝑmū.dicit Mat.qꝺ ad hoc rn̄def ꝙ ibi de lege dei q̄tales repellit.nō āt de eccl'ia pōt itelligi qn̄ eſt total'r occult' per iura ſuperi' allegata:vel ibi de peccato in corde ⁊ ſine ope:nō tn̄ totaliter occulto.ꝑ hoc lr̄a ibi ad laſciuiā defluēs.ſec' ſi totalif qꝛ tūc nō repelleref.de tēp.or.ex tenore.de hoc ꝑ Archi.in.d.c.j.⁊.xxiiij.q.j.⁊ in.d.c.hinc enim.⁊ dic vt dixi.s̄.de hereti.cle.j.§.verū.in.vj.⁊.vij.q.⁊ pro hoc qꝺ dico i ſeq.q.⁊.j̄.q.xxj. Quarto q̄ro in eo ꝙ dānaf de hereſi:q ꝑtinaciter affirmat exercere vſuras nō eē peccatū?qd ſi non affirmat nec negat:ſed tacēs hoc ꝯſentit?Glo.inde remittit ad no.de ſum.tri.c.j.in fi.in vlti.gl.vbi dicit ꝙ ex mente iudicaf hereticus.ꝑ hoc qꝺ dixi in p̄ri.q. Quinto q̄ro in eo qꝺ dixi in.j.notabili ꝙ ſi ioco vel per lubricū lingue qs aſſerit exercere vſuras nō eē peccatū nō eſt hereticus:an ex hoc puniēdus ē ſaltē alio modo?So.Lap.ꝙ ex̄ ordinarie poterit puniri arbitrio inq̄ſitoris ⁊ imponef ei ſaltē aliqualis leuis p̄nia ſalutaris.xvij.di.nec licuit.xxiiij.q.j.hec ē fides.vel ēt in nullo priuef ſm eū.⁊ hoc vltimū verius reſpectu inq̄ſitoris.ſed ordinari' ad quē ſpectat corrigere prauos mores.de of.or.c.j.⁊.c.irrefragabili.poterit extraordinarie punire qn̄ per iocū:qꝛ talis ioc' nō ē ꝑmittēdus per quē venif ad crimia.ff.ad.l.acq.nā ludus.de homi.ꝯtinebaf.vbi de hoc in gl.Itē qn̄ per lubricū lingue ſi fuit in culpa vt hec lubricitas in eo cauſaref puniri debet:al's ſecus. Sexto q̄ro ſi non aſſerit v̄bis ſed factis puta inhumaniter tractando eos quib' mutuat:vel quid ſimile agendo?Sol.Lap.ꝙ ſi ex hoc grauata ē ci' opinio:vt poſſit dici de hoc diffamat' vel ſuſpectus ꝓcedi poterit vt hic in fi.dicitur:pro hoc.xj.q.iij.extimāt ⁊.c.nō ſolū.vbi dicitur:ꝙ non ſolū verbis ſed ēt fact̄ deum negam'.⁊ de hoc etiam.s̄.in.j.contrario?nō tamē poterit iudicari heretic' niſi qn̄ aſſerit vſuras nō eē peccatū ⁊ ſic videtur verius:ꝙ nec ēt poſſit ꝯ̄ eum procedi de ſuſpitione vel infamia:niſi qn̄ ſuſpect' eſt vel infamatus ꝙ ſic aſſerat:qꝛ hec lr̄a non dꝫ extendi. Septimo q̄ro i eo quod de vſura dixi.s̄.in.iij.cōtrario.quid eſt vſura?So.Laud.ꝙ eſt qcq̄d vltra ſortem in ꝯ̄ctum mutui acq̄rif.dicēs ꝙ mutuum cōſiſtit in his tn̄ q̄ conſiſtunt nūero vt pecunia.vel pondere vt piper ⁊ alie res pōderabiles.vel mēſura vt bladuꝫ vinum ⁊ ſil'ia.xiiij.q.iij.pleriqꝫ.⁊ ſpeciale eſt in mutuo vt in eo tm̄ cōmittaf vſura:qꝛ ex quo facta ē res mea nō tibi ſed mihi debef.ea.q.ſi feneraueris.vnde dꝛ vſura quaſi vſus rei verſus.Quicq̄d adeſt ſorti rōne rei mutuate.Si petat exigat intēdat ſit ſemꝑ vſura.ꝑ hoc ea.q.vſura.⁊ hoc ſi cā lucri recipif illud plus.ſecuſ ſi cā dāni vitādi vt in ſeq.q.De hac diffinitiōe vſure dic vt dixi.e.ti.in ciuitate. Octauo q̄ro in eo qꝺ dixi in ꝓxima.q.ꝙ pōt recipi vltra ſortē cā dāni vitādi an hoc ſit verū?So.Lau.ꝙ ſic:vt ſi debebat ſoluere in paſcha centū cū q̄bus volebam ire ad nūdinas exēpturus merces ſi diſtuliſti ſoluere ⁊ ex hoc ſum dānificat' potero petere ꝙ vltra ſortē reſtituas dānū.maxime in ꝯ̄ctibus bonefidei:qꝛ nō petif tanq̄ꝫ vſura:ſed tanq̄ intereſſe:nō iure actiōis ſed offō iudicis vt reddaf indēnis.ff.ꝓ ſo.ſocium.de fide iuſ.ꝑuenit.xiiij.q.iiij.qm̄.vbi de hoc.⁊ intereſſe no.xij.q.ij.ſiqs de clericis.de hoc dixi in.d.c.ꝑuenit.⁊ de intereſſe dixi de ſen.ex.ſacro.⁊ ꝑ ibi no.dico ꝓcedere qn̄ iſte erat mercator q cū pecūijs ꝯſueuit negociari:al's ſec' ꝑ hoc qꝺ no.Cy.C.de vſur.aut.ad hec.in.iij.q.⁊ quod ibi no.eo.ti.ꝯq̄ſtus. Nono q̄ro ſi duo ꝯtrahūt ſocietatem in vn' ponat pecuniam ⁊ alius laborē ⁊ lucrū ⁊ dānum ſpectet ſimul ad vtrunqꝫ?dicit Lau.ꝙ licitū ſit.ff.pro ſocio.l.q̄nta.

Decimo q̄ro ſiqs gratis dimittit vſuras feneratori an lꝫ illi retinere?Sol.Lau.referens qꝺ no.Hoſt.de ſen.ex.cū deſideres.§.iij.vbi dicit ꝙ ſic.ēt ſi fenerator nō reddiderit nec obtulerit pecuniā:de hoc ꝑ eū in ſūma.§.que pena.ſub.§.eſt aūt vſura.Quidā theologi tenent ꝙ nullo modo pōt remitti in odiū vſurarum.Goff.dicit ꝙ ſi aliq̄ timore fit remiſſio de toto vel parte nō tꝫ:ſecus qn̄ pecuniā oblatam gratis remittit:qꝺ vꝫ approbare Hoſt.in locis p̄allega.de hoc in rugula peccatū.li.vj.⁊ plene ꝑ Fede.in ꝯſilijs.cxix.vbi dicit ꝙ ſiqs nō coact' nec deceptus pecunia ēt non oblata liberaliter remittit vſurari' eſt immunis a reſtitutione.qꝺ placet.ſed qꝛ ſolent fieri fraudeſ nam aliqui faciūt tales remiſſiōes ne grauenf per inſtr̄a q̄ forte vſurari' hꝫ pro ſe vel ſimili de cā.ideo de his circūſtātijs ē diligēter inq̄rendū.qn̄ aūt pecunia offerf:tūc vꝫ nō p̄ſumēdū ꝙ aliqua de cā remiſerit:niſi ex mera liberalitate. Undecimo quero an licite exigant vſure ab hijs ꝯ̄ quos licite pugnam' vt ſūt ſarraceni?So.Math.referens quoſdā dicere ꝙ ſic:dūmō non ex cupiditate:ſꝫ zelo charitat̄ vt macerenf vſur̄ q nō p̄nt domari armis hoſtes enim dicūtur quib' vel imꝑator vel papa bellū indixit.ff.de cap.l.hoſtes.pro hoc qꝺ no.de reſti.ſpo.oli.j.ſi ḡ ꝑ viꝫ poſſum' eos iuſte occidere ⁊ oīa per viꝫ auferre ⁊ nr̄a facē iure belli.xxiij.q.v.dicat.⁊.q.vij.⁊.c.j.⁊.ij.⁊ vr̄ ēt vſurā exigere.nō.n.refert vtrū aperte an clā ex inſidijſ pugnef.xxiij.q.ij.dn̄s.nec dꝫ qs cogitare q̄liter hoſtes ſuperet dū tn̄ ſuperet.Ouidius.Nō refert armis cōtingat palma doliſue.⁊ hoc vꝫ tenere Math.dic̄ꝯ̄ per id qꝺ dico.j̄.q.xiij. Duodecimo quero p̄poſito qꝺ dixi in p̄ri.q.ꝙ licite exigant vſure ab hiſ ꝯ̄ quoſ licite pugnam':an clericis liceat ab his exigere?So.Math.ꝙ nō:qꝛ clerici ꝯ̄ nullos debent arma mouere:qꝛ arma clericorum ſunt lachryme.xxiij.q.viij.ꝯuenior.⁊ de hoc in ſeq..q. Decimotertio q̄ro an iudeiſ xp̄iani licite poſſint vſuras exigere?So.Math.quoſdā dicere ꝙ nō:qꝛ ꝯ̄ eos non licite pugnaf.xxiij.q.viij.diſpar.⁊ ſic ceſſat id qꝺ dictū eſt.s̄.q.xj.Hugo.dicit ꝙ nullo caſu vſura ē licita ita ꝙ nec ab hoſtib' licite recipitur cum in veteri teſtō ⁊ ꝑfecti' in euangelio ⁊ in canonib' gn̄aliter ꝓhibeatur.Ad aliud cuꝫ dꝛ ꝙ poſſum' auferre hoſtib' ſua.rn̄def ꝙ poſſum' in bello xxiiij.q.ij.dn̄s.nō aūt ꝑ vſuras cum vt p̄dixi ſint ꝓhibite.

Op.ad hoc.xxiiij.q.iiij.ab illo.vbi dꝛ.Nō feneraberiſ proximo tuo ſꝫ alieno.So.ꝙ dicit nō feneraberis ꝓxio tuo ꝓhibitio ē.ꝙ ſubdit alieno ē ꝑmiſſio cā vitādi maior̄ mali.⁊ de hoc in.d.c.Mat.dic ad hoc vt dico.j̄.q.xix.⁊ pl'ꝫ opi.Hug.pl' q̄ꝫ id ꝙ dixi.s̄.q.xj.p̄ſuppoſito tn̄ ꝙ illa opinio eſſet v̄a q̄ vult:vt licite exigant vſure ab hoſtib':tn̄ adhuc ꝓcedit qꝺ dixi.s̄.q.p̄ri.ꝙ cleric̄ hoc nō liceret q non debent talib' lucris inhiare.ne cler.vel mo.per totū.

Decioquarto q̄ro in eo qꝺ dicit h̄ticū eē aſſerere vſuras nō eē peccatū:an hoc ſit idiſticte ver̄.pōt.n.eē ꝙ hoc aſſerūt aliq dicētes vſurariū nō eē obligatū reſtitutiōi:ꝑt ēt eē ꝙ hec aſſerūt dicētes ꝙ bn̄ ē obligat' reſtitutiōi:ſed facta reſtitutione non tenetur al'r penitere ſicut in mutuo ⁊ ſim.lib'?

⁊ ſilib⁹? Gl. ⁊ ex his tãgit hoc lʒ nõ ſit formaliter. ⁊ vʒ vel
le ꝙ vtroqʒ caſu ſit loc⁹ huic lr̄e. ⁊ q2 de p̄mo vʒ modicum
dubij. iõ ꝓbat tm̄ de ſcd̄o dicẽs ꝙ obligat⁹ reſtõni ex deli/
cto ẽt poſt reſtõnem teneť penitere p iura q̄ alle. Pau. aũt
expſſi⁹ hoc explicat dicẽs. ꝙ lʒ p̄mi magis errẽt: tñ vtrũqʒ
ẽ hereticũ. ⁊ ad illud qđ diċ gl. de mutuo ⁊ ſilibus de qb⁹
facta reſtõne nõ ẽ opus pn̄ia. rñdet ꝙ obligat⁹ ex ꝯctu lici/
to ſoli homini obligať: vñ ſufficit ꝙ hõi ſatiſfaciat. ſʒ i fur
to rapina ⁊ vſura offendiť deus ⁊ ꝓximus. vñ ſatiſfacto ꝓ
ximo expedit ꝙ p pn̄iaʒ ſatiſfaciat deo q leſuſ fuit p ꝯtẽptũ
⁊ alle. Pau. eadẽ iura q̄ alle. gl. ⁊. ff. đ fur. q ea mẽte. vi bo.
rap. l. pe. O p. ad hoc q2 facta reſtõne ſit ſublatũ pecca
tũ. regula peccatum a ꝯrio. li. vj. Pau. ꝙ regula nõ ponit
modũ ⁊ cãm dimittẽdi peccatũ p pn̄am neceſſariã. ſʒ ordi/
nẽ ⁊ ꝓprietatẽ. Refert tñ Dy. dixiſſe i eadẽ regula ꝙ leges
allegate in gl. ⁊. d. l. q ea mẽte. loquũtur de rigore iuris ci/
uilis. regula v̄o de benignitate canonica. ⁊ ĩtelligit Pau.
Dy. voluiſſe ꝙ facta reſtõne tolliť peccatũ. qđ diċ Pau.
nõ ꝓcedere: q2 idẽ de iure canonico. naʒ reſtitutio nõ tollit
penã tpalem peccati: imo nec pn̄ia vł baptiſm⁹. de diuor.
gaudemus. vbi de hoc. xxvj. di. deinde. xxviij. q. j. c. ij. xx/
iij. q. iiij. ſi ille. xxxiij. q. ij. admonere. nec põt facẽ debitor
qn vſurari⁹ peccet extorq̄ndo. de hoc p Hoſti. in ſũ. de pe.
penul. coł. v̄. ſʒ nunqd ſufficit. ⁊. v̄. ſe. dic ꝙ Dy. aliter dicit
ꝙ ſi is q abſtulit aliena nõ hʒ facultatẽ rei reſtituẽde abſol
uetur: q2 nemo põt ad ĩpoſſibile obligari. regula nemo. li.
vj. lʒ forte ſm rigorẽ iuris ciuilis non ſit excuſat⁹: q2 pſone
difficultas debitorẽ nõ excuſat. ff. de v̄. ob. ꝯtinuus. §. illđ.
dic tñ veri⁹ videri ꝙ ẽt ſʒ rigorẽ iurʒ ciuilis excuſeť: qđ dic
vt ibi p eũ: ⁊ ex hoc appet ꝙ dictũ Dy. nihil faċ ad p̄miſſa

Decimoq̄nto q̄ro cũ vſure ſubiaceãt reſtõni vt ħ dʒ. et
dixi in ꝓxi. q. in q̄ foro pn̄t peti? So. Lau. ꝙ triplex ẽ vſura
q̄dã v̄a deducta in pactũ: vel al̄s expſſata. de exceſ. pla. in
ter. vbi dabanť. xj. p. xij. q̄ caſu petunť in foro eccł̄ie p cõdi
tionẽ ĩdebiti vel offm̄ iudicis. vt no. e. ti. michael. ⁊. c. j. li.
vj. q̄dã ẽ mẽtalis q2 ſola ſpe cõmittiť. nec aliqd exteri⁹ đ ea
pʒ: ⁊ talis nõ põt peti iure fori: ſʒ tm̄ iure poli in foro aĩe: ni
ſi aliqual̄r p ꝯiecturas poſſit exteri⁹ reuelari: q2 tũc ſec⁹. e.
ti. ꝯſuluit. ⁊. c. in ciuitate. de pig. illo vos. de emp. ⁊ vẽ. ad
nr̄am. cũ ſi. de hoc q̄ ad id qđ dixi de vſura mentali. dic vt
dixi. ſ̄. in p̄n. q. xxv. ⁊ diċ Lau. ꝙ in foro aĩe peteť p viã ſup
plicationis gratioſe ab hr̄dibus defuncti: ſi heres recepit
emolumẽtũ: ſʒ ſi nihil recepit ſufficit de mẽte corrupta pe/
nitẽtiã agere. ar. de ſymo. c. fi. tertia ẽ acceſſio q lʒ ſit agmẽ/
tũ vel acceſſio ad ſortẽ: nõ tñ ẽ vſura vt in caſu ſocietatis.
qđ dixi. ſ̄. q. ix. ⁊ ibi petiť tanq̄ ĩtereſſe vt cũ qs certat de
dãno vitãdo. qđ dixi. ſ̄. q. viij. ⁊ hoc dʒ peti i foro ꝓprio q2
actor dʒ ſeq forũ rei. ⁊ ſic ſi reus ẽ laicus petiť in foro ſecu/
lari. ar. de fo. cõ. ex tenore. dic de hac tota q̄õne corã q̄ pn̄t
peti vſure vt dixi i p̄n. q. xviij. Decimoſexto q̄ro qd in
caſib⁹ in qbus iura ꝑmittũt vſuras vt in dote vł in đcimis
male detẽtis: ⁊ ſilib⁹. de qb⁹. e. ti. c. j. ⁊. c. ꝯqueſtus. xiiij. q.
iij. in ſũma? So. Lau. ꝙ ſi a marito laico exigiť in foro eccle
ſie id qđ ꝑcepit vltra ſortẽ ⁊ ipſe excipit hoc ſibi licuiſſe p
dote ⁊ petit ſe remitti ad iudicẽ ſecularẽ nõ audieť: q2 iudi
cis eccł̄iaſtici ẽ cognoſcere an ſua ſit iuriſditio. de fen. ex. ſi
iudex. li. vj. p hoc qđ dixi. ſ̄. in p̄n. q. viij. Decimoſepti
mo q̄ro an ſicut papa decreuit in certis caſib⁹ nõ eẽ pecca/
tũ recipe vltra ſortẽ ita poſſit in oĩb⁹ ita ꝙ de peccato vtra
qʒ lege dãnato poſſit facẽ nõ peccatũ? So. Lau. ꝙ nõ q2 ali
qua licẽt in ſingulis q̄ nõ in vniuerſos. põt. n. papa particu
lariter aliq̄s pſonas ꝓhibere ne ꝯhãt mr̄imoniũ: nõ tñ oẽs
al̄s ꝑuerteret ſtatũ fidei qđ nõ lʒ. qđ no. ⁊ p hoc vltio ẽ qđ
no. de ꝯuer. ꝯiu. ex publico. Decimooctauo q̄ro ſi ven
do caſtrũ ſb ꝯditiõe ꝙ ſi vſqʒ ad certũ tp̄s offerã tibi p̄ciuʒ
vẽditio reſoluať ſi ꝯtingat ꝙ p modico p̄cio vẽdideriʒ? So.

Lau. ꝙ iure fori nihil põt peti cũ ex forma ꝯct⁹ nõ ſit vſura
rius: ſʒ iure poli poſſet ſibi fieri ꝯſcia. xvij. q. iiij. qcũqʒ. ⁊ ħ
dũ viuit. eo aũt defũcto ſi nõ p̄cepit aliena reſtitui nõ tenẽ
tur hr̄des. lʒ poſſent gratis facere: ſʒ ſi p̄cepit aliena reſti/
tui adhuc nõ pn̄t cõpelli: ſʒ bñ faciẽt ſi aliqualẽ emẽdã faci
ant habito reſpectu ad valorẽ rei ⁊ cõem extimationẽ q̄ dʒ
ꝯſiderari: q2 nõ ex affectu ſingulorꝝ: ſʒ cõi extimatione ſunt
p̄cia rerũ ſtatuẽda. ff. ad. l. fal. p̄cia. cũ ḡ nõ fuerit facta em/
ptio cõi extimatiõe: dʒ poſſe agi ad ſupplemẽtũ. ar. đ vſur.
in ciuitate. dic ꝙ hec ſunt parũ neceſſaria. nã dũmodo vẽ/
ditio tenuerit ex forma nec ſit facta in fraudẽ vſurarũ non
teneť emptor ſibi facere ꝯſciam: q2 res tm̄ valuit q̄ʒtũ vẽdi
potuit. đ emp. ⁊ vẽ. cũ dilecti. Decimonono q̄ro an hec
diſpoſitio locũ hẽat in iudeis aſſerẽtib⁹ vſuras nõ eẽ pec/
catũ? Gl. vl. ibi iudei. ſoluit ꝑuittẽdo ꝙ iudei p hoc ꝙ nõ
ſit peccatũ ĩducũt. Deutero. xxiiij. ⁊. xiiij. q. iiij. ab illo. ad
q̄ gl. nõ rñdet ſʒ remittit. In q̄õne aũt dicit ꝙ hereſis nõ ca
dit in iudeis. nã ꝯſtat ꝙ peccant in articulis fidei q ſapiũt
humanitatẽ xp̄i ⁊ tñ eccł̄ia ſuſtinet. dicit tñ gl. ꝙ poſſent p
eccł̄iam cõpeſci ſi alia dogmatizarẽt inter xp̄ianos. Ideʒ p
oĩa Pau. dicẽs vt dicit ẽt gl. ꝙ cũ iudei nõ ſint de gremio
eccł̄ie diuiſionẽ ab ea facere nõ poſſunt ⁊ ſic nõ poſſũt dici
heretici: cũ hereſis dicať diuiſio. ⁊ dʒ ab electiõe. xxiiij. q.
iij. hereſis. ⁊. c. ſc. electio aũt ẽ ex duob⁹ alterũ p̄eligere vł
vnũ ab alio diuidere. p̄mo. ⁊. iij. Ethi. xlv. di. de iudeis. j.
q. vij. ꝯueniẽtib⁹. de bap. maiores. §. vl. de here. c. iij. cũ ſi.
lʒ eñi ſint creatura dei: nõ tñ eccł̄ie q non oẽs regenerauit p
baptiſma: iõ canonib⁹ nõ arctanť. ij. q. j. multi. Idẽ Genze.
⁊ ad illud. Nõ feneraberis fratri tuo. rñdet ꝙ large ibi ac/
cipitur verbũ fratri. q2 oẽs ſumus fr̄es ⁊ filij Ade. Itẽ i eo
dem Deutero. c. xxv. dʒ ꝙ a nullo recipianť vſure. Ad. c.
ab illo. rñdet cũ dʒ ibi ab illo vſuras exigere cui nocere đ
ſideras. qđ legiť negatiue. i. ſi c̄ nulli dʒ nocere ita ⁊ a nullo
vſuras recipe. vñ nec ab hoſtibus lʒ quanq̄ʒ aliq ibi ꝯ. qđ
dixi. ſ̄. q. xj. ⁊. xiij. ⁊ de hoc p Hoſt. e. t. ſalubriť. ⁊ p Archi.
in. d. c. ab illo. Uigeſimo q̄ro qd ĩtelligit lr̄a p verbum
ordinarijs? ſoluit Lap. ꝙ de ep̄is. eo. ti. ad abolendã. ⁊. c.
excõicamus. j. ⁊. e. ti. p hec. li. vj. Uigeſimop̄mo q̄ro in
eo ꝙ diċ de diffamatiſ de hoc crĩe. qd de occultʒ. ſo. Pau.
ꝙ lʒ ſint excõicati tanq̄ʒ hr̄tici: vt no. xiiij. q. j. §. j. ⁊. ſ̄. de he
re. cle. j. §. verũ. vbi dixi in. vj. ⁊. vij. q. tñ eccł̄ia nõ iudicat
de occultis. de ſymo. ſicut. in fi. xxxij. di. erubeſcãt. vi. q. j.
ſi oĩa. xxxij. q. v. c. vlti. iõ nõ ꝓcedet: nã ⁊ volũtarius ſymo
niacus excõicari nõ dʒ. vt nõ. j. q. j. q ſtudet. facit. xv. q. vj.
c. j. v̄. peſſimũ. Idẽ Lap. dicẽs ꝙ p̄us dʒ de ĩfamia vł ſuſpi
tione ĩnqri q̄ ĩnuita ꝓcedeť ad ĩnq̄ſitionẽ veritatis. Ui/
geſimoſecũdo q̄ro q̄liter ꝓcedeť ꝯ ſuſpectos vel diffama/
tos? glo. vlti. dicit ꝙ p modũ de q̄. ſ̄. de hereti. cle. j. Idem
Pau. Lap. dicit ꝙ ꝓcedi põt altero de duob⁹ modis p̄mo
vt dʒ de p̄ſumptio. lr̄as. vt exigatur ab eis iuramẽtuʒ vel
cautio ⁊ imponať penitẽtia. ſecũdo mõ ꝓcedi põt vt ĩdicať
eis purgatio. de pur. cano. inť: quã ſi p̄ſtare noluerint ꝓce
detur vt habeť. e. ti. excõicam⁹. j. §. j. ⁊ idẽ ſi in p̄ſtãdo defe
cerint. d. c. ĩter. in fi. praticam aũt ꝓcedẽdi ponit Math. di
cẽs ꝙ q vult tute ꝓſeq ſic ꝓcedat: q2 ſi ẽ aliqs diffamat⁹ vel
ſuſpectus de hereſi dʒ eũ citare ⁊ examinare: ⁊ ſi ꝯfiteť bñ
qdem. ⁊ ſi nõ ꝯfiteť dʒ eũ in tuto carcere cuſtodire. ⁊ põt in
cõpedib⁹ ponere. d. cle. j. ⁊ ĩnq̄rere. Inq̄ſitione aũt ꝑfecta:
aut plene ꝓbatũ ẽ aut ſemiplene aut nullo modo. ſi plene
oĩa bona heretici ſunt publicata. e. ti. vergẽtis. ⁊. c. excõi/
camus. ⁊. e. ti. cũ ſecũdũ. li. vj. ⁊ ſi voluerit redire dʒ abiu
rare hereſiʒ. q̄ facto reſtituẽtur ei bona. d. c. vergẽtis. i p̄n.
⁊ poneť i ꝑpetuo carcere ad pn̄iaʒ. ſʒ hodie inq̄ſitores pn̄t
hãc penã mitigare ſicut eis videbitur. e. ti. vt cõmiſſi. §. ⁊
illorꝝ. li. vj. ⁊ ſi poſt abiurationẽ recidiuauerit vł ſi a p̄nci/
pio ad fidem redire noluerit vel pn̄iam nõ adĩpleuerit tã

ꝙ relapſus tradeꝛ curie ſeculari.e.ti.ad aboledā.⁊.c.ex/
cōicamꝰ.de vb.ſi.nouimus.ſi aūt ſemiplene ꝓbata ē he/
reſis puta ꝑ vnū teſtē vel grauē īfamiā ⁊ ipſe negat debꝫ
ſubijci tormētis.d.cle.§.duro.nā iſtud crimē grauius eſt
crīe leſe maie.d.c.vergētis.in q̄ ſubijciꝛ reus tormētis.C.
ad.l.iul.maie.l.iij.⁊.l.nullus.fortius ḡin hereſi.facit.vj.
q.j.§.verū.vbi crimē leſe maieſtatꝭ eq̄paꝛ ſymonie ⁊ he/
reſi.Itē crediꝛ vni reuelanti inſidias factas eē pncipi ſeu
ꝯſpiratione.⁊ idē de crīe leſe maieſtatis.lxxix.di.ſiq̄s pa
pa.d.§.verū.no.ſpe.de teſti.§.reſtat.v.xxj.al's.v.hoc tn̄
fallit.⁊ facit qđ idē no.de p̄ſūp.§.fi.ver.⁊ idē ē.Itē in ca/
pitalibꝰ ⁊ atrocibꝰ al'r veritas hr̄i nō p̄ōt niſi ꝑ tormēta.
ff.de q̄ſti.l.j.v.q.v.illi q.de depoſi.c.j.⁊ crimē hereſis eſt
pluſq̄ꝫ capitale.hec tn̄ tormēta hūaniter ꝑ iudicē tꝑanda
ſt ⁊ de his dixi.de reg.iur.cū in ꝯtēplatione.⁊ ſi ꝑ tormē/
ta ꝯfiteꝛ niſi poſt depoſitionē tormētoꝝ ꝑſiſtat nō nocet.
ff.de ꝯfeſ.l.j.§.diuꝰ.ſi aūt ꝑſiſtat puniēdus ē vt ꝓxime di
ctū ē.ſed ſi nō ꝯfiteꝛ vel nō ꝑſiſtit in ꝯfeſſiōe ſi de hoc gra/
uiter ē diffamatꝰ indiceꝛ ſibi purgatio.de pur.cano.iter.
in qua ſi defecerit puniꝛ vt dcm̄ ē.ſed ſi ſe purgauerit ⁊ ē
vehemēter diffamatꝰ vel ſuſpectꝰ p̄ōt ei iponi tꝑalis pe/
na.d.c.iter.de p̄ſūp.lr̄as.in fi.ſed ſi leuiter ē ſuſpectꝰ vel
īfamatus:nec ꝑtinaciter in errore ꝑſiſtit non puniꝛ tꝑali
pena.ſed p̄ōt iponi pnīa.e.ti.accuſatus.§.ſi v̄o.lib.vj.dꝫ
tn̄ ſuſpectus de hereſi ſiue leuiter ſiue vehemēter abiura
re hereſim in quā ſi poſtea īcidit ꝓ relapſo hētur ſi ſuſpi/
tio fuit vehemēs.d.c.accuſatus.in pn̄.ſi aūt leuis nō ha/
beꝛ ꝓ relapſo lꝫ ſit grauiter puniēdus.eo.c.in pn̄.v.ſi āt.
Ex his infert Math.ꝯ.quoſdā inq̄ſitores q ab his ꝯ quoſ
ꝓbatū ē de hereſi exigūt pecuniā ⁊ ꝓceſſum delēt qđ faci
entes īcidūt in penā.ſ.de hereti.cle.ij.ver.inq̄ſitoribꝰ.ſi
aūt nullo mō probatū ē de hereſi qđ iuris:nō ꝓſequitur
Math.nec expedit.q2 reus dꝫ abſolui ſine difficultate.d
fi.inſtru.inter.

De excesſibus prelatorum.

Requens. Sūma vt i
gl.primo vi
gintinouē grauamina q̄ p̄lati religio/
ſis iſferebāt.ſcđo ꝓuidet ibi:verū.ter/
tio ponit trigeſimū grauamē ꝯ qđ pro
uidet ibi:⁊ qm̄.⁊ quāq̄ꝫ ꝯtineat vnum
caſum vſq̄ꝫ ibi:⁊ qm̄ tn̄.q2 ꝓlixa lego ꝑ ꝑtes ⁊ lꝫ poſſent
fieri tot particule quot grauamīa.tn̄ faciā de p̄ma ꝑte ſo/
lū q̄nq̄ꝫ particulas ponēdo ſub qualibet ſex grauamia p̄/
ter vltimā ſub q̄ erūt tm̄ q̄nq̄ꝫ. No.ꝙ ad ea q̄ frequēter
emergūt ⁊c̄.de hoc de deſpō.ipu.lr̄as. Scđo no.ꝙ hꝑ
uideꝛ ꝯ grauamina q̄ p̄lati religioſis iferūt.ꝯcordat.e.ti.
ſane.de priui.dilecti.⁊.c.quāto..de cēſi.cle.ad nr̄am.ali/
bi ep̄i ꝯqueruntꝛ.de relig.e.ti.accedētibꝰ.de ꝑuil.cū ⁊ plā
tare.⁊.c.tuaꝝ.⁊.c.paſtoralis.⁊.eo.ti.ep̄oꝝ.li.vj. Ter
tio no.ꝙ p̄lati dicūtur hꝭ nō ep̄i ibi ceteri eccl'iarū p̄lati.ali
bi p̄lati dn̄r ſoli ep̄i.de ſepul.cle.dudū.Laud.de hoc ibi
dixi in v.ab olim.q.xvij.⁊ ꝑ ibi no.hoc nō ꝓbaꝛ ibi:q2 vt
ibi dixi loq̄tur ibi de quolibet p̄lato q hꝫ ep̄alē vel quaſi.
hic aūt capiꝛ magis ḡnāliter ēt pro p̄latis particularium
eccl'iarū.de q̄bus de offi.ord.cū ab eccl'iaruꝫ. Quarto
no.ꝙ prouidēdū ē vt religioſi habeāt q̄etem ⁊ hoc ꝓpter
ociū ⁊ vitā ꝯtēplatiuā.de ſindi.c.vnico.de renūci.niſi.in
fi.⁊.c.poſt trāſlationē.xvj.q.j.ſi cupis.⁊.c.placuit.ij.dicit
tn̄ Lau.ꝙ libēter ſe retrahūt ad actiuā mittētes manū ad
aratrū ⁊ reſpiciētes retro.de apoſt.quidā. Quīto no.
ꝙ nō debēt p̄lati capere religioſos.⁊ dicit gl.q̄ita ꝙ ēt p̄/
lati hoc faciētes ſunt excōicati.ꝓ hoc q2 cū p̄latus faē ali
quid nō iuridice tenetur ac ſi eſſet ꝑuatus.de reſti.ſpo.cō

querēte.de hoc ꝑ Archi.de off.ordi.ſi ep̄s.li.vj. Se/
xto no.ibi in caſibꝰ nō ꝯceſſis ꝙ in caſibꝰ a iure ꝯceſſis nō
dicūtur p̄lati excedere capiēdo religioſos.q2 iuris exe/
qutio nō hꝫ iniuriā.ff.de iureiurā.l.iniuriari.§.j.de elec.
cū eccl'ia vulterana. Septio no.de ꝯminatiōe q̄ fit per
interminationē pene.⁊ hec nō ligat ad penā:vt dicit glo.
hoc nō ligat.⁊ de hoc.ꝯ.q.iij.⁊ i hac gl.in fi.de homici.ſi/
gnificaſti.⁊ vꝫ expꝛſſum.C.cōminatiōes ep̄l'as.l.iterlocu/
tio.Gen. Octauo no.ꝙ decime pn̄t deberi exemptis
nec tūc debēt p̄lati ꝓhibere eis abſolui vt hꝭ:ſed potiꝰ ex
hortari vt ſoluanꝛ.de deci.c.j.li.vj.cū ex p̄cepto debeān
tur.xvj.q.j.reuertimini.d deci.tua.lꝫ ipis exēptꝭ n̄ debeā
tur.ex p̄cepto niſi habeāt ius ꝓchiale in loco.de deci.
cū cōtingat.al's debenꝛ ex priuil'io.de deci.dilecti.⁊ duo/
bus.c.ſe.vel ex p̄ſcriptione.de p̄ſcrip.de quarta.de pri/
uil'.accedētibus.⁊.c.ſi de terra. Nono no.ꝙ nō debent
hi qui debēt redditus religioſis ſoluere ꝓhiberi.ē eniꝫ ꝯ
iuſtitiā cū quilibet teneaꝛ reſtituere aliena.regula pecca
tū.li.vj.⁊ dicit Pau.ꝙ verbū redditus.oēs ꝓuētus īclu
dit hoc dicit ꝓpꝛ dn̄iam q̄ fit iter fructus ⁊ redditꝰ.de qua
dixi.de deci.paſtoralis.in.iiij.q.tn̄ vt ibi dixi cōiter acci/
piunꝛ ꝓ eodē.de q̄ ēt ibi dixi in.iiij.q. Decio no.ꝙ nō d
bent grauari religioſi ēt indirecte grauando molentes in
eorū molēdinis ⁊ coquētes in furnis eoꝝ vel al'r vt in lr̄a
⁊ cōcordat.de ꝑui.quāto.q̄ vt dicit Pau.tm̄ de ꝑuilegia
tis loq̄tur.h v̄o ḡnāliter vult dicere ꝙ hec lr̄a ꝓcedit ſiue
ſint exēpti:ſiue nō.ꝓcedens tn̄ lr̄a in verbo exēptis vꝫ ob
ſtare.ſꝫ principiū lr̄e ibi quorūdā religioſorū facit ꝓ:quia
ḡnāliter loq̄tur ⁊ hoc plꝫ.⁊ in eo ꝙ lr̄a dicit de exēptis.re
tulit ſe ad id qđ cōiter accidit.nā p̄lati nō ꝓcedunt indire
cte ꝯ religioſos:niſi qn̄ directe nō poſſunt:vt q2 ſūt exem
pti.tn̄ ſi ſic procedūt adhuc ē locus huic lr̄e.de hoc.ꝯ.iter
tio ꝯrio.quo ad aliud aūt quod dixi de furnis.queri poſ/
ſet an q̄libet de vicinia teneaꝛ cōtribuere ad refectionem
furni vicinie ſi corruat.de quo remittit Pau.ad no.i ſpe.
de cēſi.§.nūc dicendū.ver.item pone.vbi dicit ꝙ ſic.ēt ſi
velit vſui renūciare.vt dixi i.c.j.de eccl'.edi. Undecio
no.dn̄iam iter ſeruiētes ⁊ vaſallos ⁊ domeſticos:⁊ de ſer
uiētibus dicit Pau.ꝙ nō refert an gratis vel aliter ꝯſtri
cti ſint.⁊ hoc de ſeruitio licito.De domeſticis dic vt in
gl.in verbo domeſticos.⁊ q dicanꝛ domeſtici no.de teſt.
in lr̄is.de ver.ſig.ſicut.li.vj.⁊ an gaudeāt priuilegio dn̄i.
no.de priuil'.tuaꝝ. Duodecimo no.ex p̄dictis in ꝓxio
notabili ꝙ priuilegiatus in ſe ꝑuilegiatus ē ēt in his ꝑſo/
nis q̄ habēt ab ipſo depēdētiam.pro hoc de conceſ.p̄ben.
auctoritate.in fi.lib.vj.nam grauando illas videtur ipſe
grauari:⁊ hoc vult hec littera que multa grauamina ſub
ditorum ſeu habentium agere cū religioſis ponit ꝓ vno
habito reſpectu ad ipſos religioſos qui grauantur.vnde
vt dicit Pau.a verbo molentes.vſq̄ꝫ ad verſuꝫ ⁊ appel
lationibus.omnia includuntur ſub vno grauamine.⁊ de
hoc in ſeq.notabili.⁊ ſm̄ h expone litteram.ꝯ.ibi bona.il/
lorum.ſ.vaſallorum vel domeſticorum vel participan/
tium religioſis modis premiſſis.lꝫ Pau.⁊ Genze.expo/
nant illorum ſcꝫ religioſorum.ſed p̄ma verior ꝑ predicta.
Decimotertio no.ex his q̄ dixi in duobꝰ ꝓximis nota
bilibus ꝙ iniuria que fit meo domeſtico occaſiōe mei dici
tur fieri mihi.hinc dicit Bar.ff.de no.ope.nunc.de pupil
lo.§.ſiquis ipſe.q.ix.quod ē ſufficiēs metus ꝑ hanc lr̄am.
⁊ facit.ff.qđ metꝰ cā.iſti in fi.qđ no.ſingulariter. Deci
moq̄rto no.ibi minime deferētes.ꝯ iudices q nō deferūt
appellationibꝰ rōnabilibus:⁊ propter hoc puniri debēt
ij.q.vj.decreto.de ap.de priore.⁊ hoc vult gl.puniendi.
⁊ de hoc.ꝯ.q.v. Decimoq̄nto no.ꝯ iudices qui appel/
lātes carceribus mancipāt.nulla eni fit iniuria iudici ex
hoc ꝙ appellaꝛ ab eo.C.de ap.⁊ i maioribꝰ.⁊ de v.māci/
pari.ꝯ

pari.ſ.de homi.cle.j.poſt prin.⁊ dicit Pau.ꝙ eſt idē qđ
deputare.de eta.⁊ qua.vt hi q.emācipare āt eſt idē qđ li
berare: vt no.de priui.tuarū.⁊ dicit Gen.ꝙ in caſu iſto ſt
excōicati.pro hoc qđ dixi.ſ.in.v.notabili. Decimoſe
xto no.ꝙ religioſi qñq3 hñt capellas pleno iure ſubiectaſ
de hoc in gl.in ver.pleno iure.⁊ exponit Paul.i.quo ad
tēporalia ⁊ ſpūalia.xvj.q.ij.c.j.de priui.cum ⁊ plātare.§.
in eccleſijs. Op.ꝙ poſſint plati prohibere ne audiant
miſſe religioſoꝝ vt mrīces ecclie nō deſerātur.de proch.
vt dñicis.So.vt ī gl.quid tñ.que dicit licitu3 eſſe audire
miſſas religioſoꝝ.tñ ſine p̄iudicio prochialiū ecclīaru3.⁊
ſic videtur intelligēdū de miſſis non publicis.ex quo dic
ꝙ plati poſſent prohibere qñ ageretur de preiudicio pro/
chialiū vt in ꝯtrio.vel ſm Pau.hic loqtur de prochijs ex
emptoꝝ q nō debēt prohiberi:alr̄s ſi nō habent prochias
pñt dicere miſſas votiuas ⁊ dieb' priuatis vl̄ alijs ex cā:
⁊ ſic vult ꝙ qñ habent prochias poſſunt dicere miſſas ēt
publicas.pro hoc.xvj.q.j.agapitus.vbi de hoc.⁊ vtraq3
expoſitio de p̄dictis v̄a eſt. Secūdo op.in eo ꝙ proui/
det ne religioſi excōicentur abſq3 cā rōnabili.nā de hoc ꝓ
uiſum erat.de ſen.ex.ſacro.glo.ꝯ hos ſtat ꝯtrio.dic ꝙ hic
nō ponitur hoc pro ſpecifico grauamine.na3 vt dixi.ſ.in
xij.no.totum hoc a v̄bo molētes.vſq3 ad verſum ⁊ appel
lationib'.ponitur pro vno grauamine.⁊ de pena excōica
tiōis iniuſte.dicit Math.ꝙ eſt multiplex.primo q2 tenet
actione iniuriarū.xj.q.iij.illud.⁊.c.temerariū.ſecūdo q2
punitur tanq3 ſacrilegus.xxiiij.q.iij.nō imperpetuū.ter/
tio q2 d3 carere ſacra cōione ⁊ arceri ab ingreſſu eccleſie
in quātum ſupior iudicauerit.xxiiij.q.iij.ꝯ illicita.⁊ quod
ibi dicit de arbitrio ſuperioris hodie ītelligitur de mēſe:
de ſen.ex.ſacro.ſic no.in.ꝯ.c.de illicita.in glo.hodie.q̄ ēt
dicit aliter poſſe ītelligi quod ibi dicit de cōione vel ar/
ceat a cōione hoīum arbitrio ſuperioris: prior expoſitio
pl3.⁊ hodie ſtatur.ꝯ.c.ſacro.vbi interdicitur īgreſſus ec
cleſie ⁊ vltra hoc ꝯdemnatur excōicator ad intereſſe ex/
cōicati ⁊ puñt ēt arbitrio ſupioris ſi culpe q̄litas poſtula
uerit.additur ⁊ alia pena.de ſen.ex.c.j.lib.vj. Tertio
op.ꝙ nō fuerit opus prouidere ne religioſi grauarētur in
directe grauādo molētes ⁊c̄.q2 prouiſu3 erat de priuile.
quāto.glo.in verbo volūtatis.ſol.ꝙ ibi de exēptis vel
priuilegiatis.hic aūt gnāliter de oībus.quod dic vt dixi.
ſ.in.iiij.no. Quarto op.in eo ꝙ pmittit religioſis ap/
pellare propt grauamīa illata molētib' ⁊c̄.q2 nō auditur
appellās niſi cui' itereſt.ij.q.vj.nō ſolēt.de elec.cū inter.
R.So.Lau.ꝙ itereſt religioſorū ne grauent molētes ⁊c̄.
⁊ maxime ſi grauātur ītuitu religioſorum.pro hoc qđ no.
Inn.de ap.dilectis.⁊ Hoſt.de proba.licet.ī fi.de hoc di
xi.ſ.de reli.cle.ſi dñm.in prin.q.j. ⁊.ij.⁊ in eo ꝙ Lau.ſup
plet maxīe procedit reſpectu illorū qui ſubſunt religioſis
q̄ ad molētes aūt in molēdinis ⁊ coquētes in furnis ſtat ꝓ
tñ:q2 ſi iſtis fieret iniuria nō ꝯtemplatione religioſorum
nō intereſſet religioſorum ab hoc appellare:⁊ hoc ſentit
Pau.q dicit ꝙ ſi lr̄a ibi ob p̄dicta refert ad grauamia il
lata ſeruiētib' domeſticis ⁊ vaſallis:tūc colligit h ꝙ dñs
pro iniuria ſubditi ex qua offenditur appellare poteſt.ꝯ
hoc p Archi.de re iudi.ad apoſtolice.in gl.hoc vr̄ no.ꝯ
priuile.auctoritate.in gl.vlt.li.vj.ſi aūt verbū ob predi/
cta.refertur ad grauamia illata religioſis:tūc ceſſat argu
mentū.Pau.vult dicere ꝙ qñ iniuria fit molentibus ⁊c̄.
aīo iniuriandi religioſis tunc nō colligitur h ꝙ dñs pro i/
iuria ſubditi poſſit appellare.nam ſm hāc expoſitionem
appellat pro ſua tñ.pro hoc.ff.de iniu.itē apud quē.§.ſi
qs. Quinto op.in eo ꝙ prohibet platis ne capellanoſ
religioſoru3 prohibeāt miniſtrare in eccleſijs pleno iure
ſubiectis religioſis ſine cā legitima:⁊ ſic vr̄ ꝙ cā legitima
poſſunt.cū tñ de exemptis nō debeāt plati ſe impedire.ꝯ
offi.ordi.graue.So.Pau.ſtando ꝯtrio ſi religioſi ſūt exē
pti.⁊ dicit tūc ꝙ hic dicit de cauſa nō legitima vt factum
exigeret.ſecus ſi nō eēnt exempti:q2 tunc lr̄a ſtat plane ⁊
exemplificat de cā legitima:puta excōicationis ſuſpēſio/
nis ⁊ interdicti.Math.dicit ꝙ ex cā legitima prohibere
poſſunt:puta ſi terra eſt īterdicta vel ceſſatū a diuinis.ꝯ
priui.epōrum.li.vi.de ſen.ex.cle.j.per q̄ iura vr̄ ītellige/
re ēt de exemptis.illa tñ iura nō dicunt ꝙ plati tunc puni
re poſſint:ſed pena īponitur a iure ꝑ iura p̄dcā.ideo v̄iuſ
qđ dixi. Sexto op.ad hoc ꝙ īmo ēt ſi religioſi ſint exē
pti debent capellani ipſorū eſſe ſubiecti epō rōne cure au
ctorizabilis recipiende ab epō.de capel.mona.c.vno.li.
vj.So.Pau.arguendo ex hac lr̄a ꝙ cōmiſſio cure aucto
rizabilis ſpectare pōt ad inferiorē epō:al'r̄s nō faceret hic
vim an ecclīa ſpectaret ad religioſos pleno iure vel nō?
dicunt ḡ ꝙ vbi ſpectāt pleno iure ſicut religioſi inſtituūt
⁊ deſtituunt irreqſito epō:ſic vr̄ ꝙ inſtituti poſſunt curā
gerere ⁊ ſic h3 ꝯſuetudo.ad hoc de ſupplē.neg.p̄la.c.j.in
fi.ſic allegat Pau.⁊ vr̄ allegare cle.vnā.de ſup.neg.p̄l.
q̄ parū facit Lau.vr̄ ide3 ſentire cū Pau.l3 nō clare.Ho
ſti.de off.archi.cū ſatis.dicit ꝙ curia ē inp̄ſcriptibil'.dic
vt ibi dixi ꝙ eſt inp̄ſcriptibilis iure ꝓprio.ſed p̄ſcribi po
teſt vt qs exerceat tanq̄ vicarius epī.⁊ ſic cōiter religio
ſi hñtes ecclīas pleno iure p̄ſcribūt.qñq3 aūt habēt plēo
iure:q2 eximitur ecclīa ēt quo ad populū:⁊ tūc ex priuilio
videtur eis ꝯceſſa iura q̄ſi epālia.⁊ per ꝯñs ⁊ ipſa īſtitutō
auctorizabilis. Quero ī eo ꝙ lr̄a ibi in caſib' nō ꝯceſ/
ſis a iure vr̄ pmittere ꝙ in exp̄ſſis a iure pñt p̄lati religio
ſos capere ⁊ incarcerare q ſint illi? So.vt in gl.vj.⁊ ide3
Lau.dicēs ꝙ extra caſus exp̄ſſos a iure religioſi deſinūt
eē ſub ptāte ordinariorū tam ipſi q3 eorū bona:qđ deno/
tat v̄bū exēptio.niſi ꝯtrariū oñdatur a iure ꝙ oñditur in di/
ctis caſibus ꝯceſſis a iure.⁊ hoc quo ad pſonas.de vi.⁊
ho.cleri.cle.dioceſanis.qđ dic vt ibi no.ī glo.ij.Itē q̄ ad
bona.de priuil.ꝑ exēptionē.li.vj.⁊ dicit Pau.ꝙ in caſi/
bus in qbus exēpti ſunt de iuriſditiōe ordinariorū poſſūt
ab eis capi ſicut nō exēpti.ſeruato.c.eos.de ſen.ex.li.vj.
⁊ in glo.in fi.hanc glo.qdā nō habēt. Secūdo q̄ro ꝯ in
tellectu lr̄e ibi:per interminationē penarū?ſo.Laud.ex/
ponēdo interminationē.i.cōminationē:q2 ſub pena excōi
cationis vel maledictionis diuine vel ſimili p̄cipiunt ne
ſoluātur decime religioſis vel qd ſile.de iure pa.relatu3.
in fi. Tertio q̄ro an ꝑ talē intermiationē feratur ſnīa?
dic ꝙ nō.qđ dixi in.vij.no.Laud.diſtiguit.q2 aūt primo
erat lata excōicatio ⁊ poſtea īteruēit cōmiatio ⁊ tūc īfert
ſnīam excōicatiōis ita ꝙ erit duplici ſnīa ligatus.de ſen.
excō.a nobis.i.quod nō ꝓbat hoc nec ē verū:aut nō pre
ceſſit excōicatio ⁊ aut fit a canone:aut ab hoīe:ꝑmo caſu
nō īfert excōicationē.xxx.di.per totū.q̄ iura ꝓbāt ꝙ ꝑ ta/
lia v̄ba anathema ſit nō fertur excōicatio?ſ3 expōitur ſit
.i.fiat.ſcđo caſu reſpicitur iudex.nā ſi prohibet ſub pena
excōicationis ne tale qd fiat ſi probari pōt ꝙ aīo excōicā
di hoc fecit t3.Itē ſi dicit ſe facere aīo excōicādi ſtabitur
dcō eius:q2 eius ē īterp̄tari.de ſen.ex.īter alia.dic ꝙ ꝑ in/
terp̄tationē ſeu ꝑ cōminationē ſtantē ī meris terminis cō/
minatiōis nō fertur ſnīa.q2 v̄ba hec nō operantur pōt tñ
eſſe ꝙ ex alijs probabitur ſnīam latā eē:⁊ hoc in his in q/
bus nō eſt prodita v̄borū forma:ſicut in excōicatiōe q̄ fer
tur ēt ꝑ v̄ba nō oīno propria dūmodo ꝯſtet de mēte excōi
cantis.vt dixi de off.dele.c.j. Quarto q̄ro an religio/
ſis ꝯpetat aliq̄ actio ꝯ platos q impediūt eis ſolui decias
vel redditus?dicit Pau.ꝙ pñt agere ad intereſſe.de de
ci.cle.j.vbi dixi in.vj.ꝯtrio. Quinto q̄ro in eo qđ dixi.
ſ.in.xiiij.nōbili.ꝙ nō deferēs appellatiōi puniri d3 q̄ pe
na?ſol.Lau.ꝙ ſi ē cleric' d3 deponi.ij.q.vj.decreto ſi lai/
cus i.xxx.pondo.auri mulctari.C.de ap.qñ iudices.qđ

ꝙ relapſus tradeť curie ſeculari.e.ti.ad abolédá.⁊.c.ex/
cóicamꝰ.de ṽb.ſi.nouimus.ſi aũt ſemiplene ꝓbata é he/
reſis puta ꝑ vnũ teſté vel graué iſamiá ⁊ ipſe negat debꝫ
ſubijci tormétis.d.cle.§.duro.ná iſtud crimé grauius eſt
crie leſe maie.d.c.vergétis.in q̃ ſubijciť reus tormétis.C.
ad.l.iul.maie.l.iij.⁊.l.nullus.fortius ĝin hereſi.facit.vj.
q.j.§.verũ.vbi crimé leſe maieſtatꝫ eq̃pať ſymonie ⁊ he/
reſi.Jté crediť vni reuelanti inſidias factas eé ꝑncipi ſeu
ꝯſpirationé.⁊ idé de crie leſe maieſtatis.lxxix.di.ſiq̃s pa
pa.d.§.verũ.no.ſpe.de teſti.§.reſtat.ṽ.xxj.al's.ṽ.hoc tñ
fallit.⁊ facit qđ idé no.de p̃ſũp.§.ſi.ver.⁊ idé é.Jté in ca/
pitalibꝰ ⁊ atroeibꝰ al'r veritas hñi nõ pôt niſi ꝑ tormẽta.
ff.de q̃ſti.l.j.v.q.v.illi q̃.de depoſi.c.j.⁊ crimé hereſis eſt
pluſ q̃ꝫ capitale.hec tñ tormẽta hũaniter ꝑ iudicé tꝑanda
ſit ⁊ de his dixi.de reg.iur.cũ in ꝯtẽplatione.⁊ ſi ꝑ tormé/
ta ꝯfiteť niſi poſt depoſitioné tormẽtoꝝ ꝑſiſtat nõ nocet.
ff.de ꝯfeſ.l.j.§.diuꝰ.ſi aũt ꝑſiſtat puniédus é vt ꝓxime di
ctũ é.ſed ſi nõ ꝯfiteť vel nõ ꝑſiſtit in ꝯfeſſióe ſi de hoc gra/
uiter é diffamatꝰ indiceť ſibi purgatio.de pur.cano.iter.
in qua ſi defecerit puniet vt dcñ é.ſed ſi ſe purgauerit ⁊ é
vehemẽter diffamatꝰ vel ſuſpectꝰ pôt ei iponi tꝑalis pe/
na.d.c.iter.de p̃ſũp.lr̃as.in fi.ſed ſi leuiter é ſuſpectꝰ vel
iſamatus:nec ꝑtinaciter in errore ꝑſiſtit non puniet tꝑali
pena.ſed pôt iponi pnia.e.ti.accuſatus.§.ſi ṽo.lib.vj.dꝫ
tñ ſuſpectus de hereſi ſiue leuiter ſiue vehemẽter abiura
re hereſim in quá ſi poſtea icidit ꝓ relapſo hẽtur ſi ſuſpi/
tio fuit vehemẽs.d.c.accuſatus.in ꝑn.ſi aũt leuis nõ ha/
beť ꝓ relapſo lꝫ ſit grauiter puniẽdus.eo.c.in ꝑn.ṽ.ſi aũt.
Ex his infert Math.ꝯ.quoſdá inq̃ſitores q ab his ꝯ quos
ꝓbatũ é de hereſi exigũt pecuniá ⁊ ꝓceſſum delẽt qđ faci
entes icidũt in pená.ſ.de hereti.cle.ij.ver.inq̃ſitoribꝰ.ſi
aũt nullo mõ probatũ é de hereſi q̃d iuris:nõ ꝓſequitur
Math.nec expedit.q̃ꝛ reus dꝫ abſolui ſine difficultate.d
fi.inſtru.inter.

De exceſſibus prelatorum.

Requens. Sũma vt i gl.primo vi
f
gintinoué grauamina q̃ p̃lati religio/
ſis iferebãt.ſcđo ꝓuidet ibi:verũ.ter/
tio ponit trigeſimũ grauamé ꝯ qđ pro
uidet ibi:⁊ qm̃.⁊ quáq̃ꝫ ꝯtineat vnum
caſum vſq̃ꝫ ibi:⁊ qm̃ tñ.q̃ꝛ ꝓlixa lego ꝑ ꝑtes ⁊ lꝫ poſſent
fieri tot particule quot grauamĩa.tñ faciá de ꝑma ꝑte ſo/
lũ q̃nq̃ꝫ particulas ponẽdo ſub qualibet ſex grauamia ꝑ/
ter vltimá ſub q̃ erũt tm̃ q̃nq̃ꝫ. No.ꝙ ad ea q̃ frequẽter
emergũt ⁊c̃.de hoc de deſpõ.ipu.lr̃as. Scđo no.ꝙ hꝑ
uideť ꝯ grauamina q̃ p̃lati religioſis iferũt.ꝯcordat.e.ti.
ſane.de priui.dilecti.⁊.c.quáto..de cẽſi.cle.ad nr̃am.ali/
bi ep̃i ꝯqueruť.de relig.e.ti.accedẽtibꝰ.de ꝑuil.cũ ⁊ plá
tare.⁊.c.tuaꝝ.⁊.c.paſtoralis.⁊.eo.ti.ep̃oꝝ.li.vj. Ter
tio no.ꝙ p̃lati dicũtur hͥ nõ ep̃i ibi ceteri eccl'iarũ p̃lati.ali
bi p̃lati dñr ſoli ep̃i.de ſepul.cle.dudũ.Laud.de hoc ibi
dixi in ṽ.ab olim.q.xvij.⁊ ꝑ ibi no.hoc nõ ꝓbaťibi:q̃ꝛ vt
ibi dixi loq̃tur ibi de quolibet p̃lato q hꝫ ep̃alé vel quaſi.
hic aũt capiť magis gñãliter ẽt pro p̃latis particularium
eccl'iarũ.de q̃bus de offi.ord.cũ ab eccl'iaruꝫ. Quarto
no.ꝙ prouidẽdũ é vt religioſi habeãt q̃etem ⁊ hoc ꝓpter
ociũ ⁊ vitá ꝯtẽplatiuá.de ſindi.c.vnico.de renũci.niſi.in
fi.⁊.c.poſt tráſlationé.xvj.q.j.ſi cupis.⁊.c.placuit.ij.dicit
tñ Lau.ꝙ libẽter ſe retrahũt ad actiuá mittẽtes manũ ad
aratrũ ⁊ reſpiciẽtes retro.de apoſt.quidá. Quĩto no.
ꝙ nõ debẽt p̃lati capere religioſos.⁊ dicit gl.q̃ꝛ ꝙ ẽt p̃/
lati hoc faciẽtes ſunt excõicati.ꝓ hoc q̃ꝛ cũ p̃latus fac̃ ali
quid nõ iuridice tenetur ac ſi eſſet ꝑuatus.de reſti.ſpo.cõ
querẽte.de hoc ꝑ Archi.de off.ordi.ſi ep̃s.li.vj. Se/
xto no.ibi in caſibꝰ nõ ꝯceſſis ꝙ in caſibꝰ a iure ꝯceſſis nõ
dicũtur p̃lati excedere capiẽdo religioſos.q̃ꝛ iuris exe/
q̃tio nõ hꝫ iniuriá.ff.de iureiurá.l.iniuriari.§.j.de elec.
cũ eccl'ia vulterana. Septio no.de ꝯminatióe q̃ fit per
interminationé pene.⁊ hec nõ ligat ad pená:vt dicit glo.
hoc nõ ligat.⁊ de hoc.ĩ.q.iij.⁊ i hac gl.in fi.de homici.ſi/
gñiſicaſti.⁊ vi expꝛ̃ſſum.C.cõminatióes ep'las.l.iterloqu/
tio.Hen. Octauo no.ꝙ decime ꝑñt deberi exemptis
nec tũc debẽt p̃lati ꝓhibere eis abſolui vt hͥ:ſed potiꝰ ex
hortari vt ſoluanť.de deci.c.j.li.vj.cũ ex p̃cepto debean
tur.xvj.q.j.reuertimini.đ deci.tua.lꝫ ipis exẽptꝫ ñ debeá
tur.ex p̃cepto niſi habeãt ius ꝓchiale in loco.de deci.
cũ cõtingat.al's debenť ex priuil'io.de deci.dilecti.⁊ duo/
bus.c.ſe.vel ex p̃ſcriptione.de p̃ſcrip.de quarta.de pri/
uil.accedẽtibus.⁊.c.ſi de terra. Nono no.ꝙ nõ debent
hi qui debẽt redditus religioſis ſoluere ꝓhiberi.é eniꝫ ꝯ
iuſtitiá cũ quilibet teneať reſtituere aliena.regula pecca
tũ.li.vj.⁊ dicit Pau.ꝙ verbũ redditus.oẽs ꝓuẽtus iclu
dit hoc dicit ꝓpť dñiam q̃ fit iter fructus ⁊ redditꝰ.de qua
dixi.de deci.paſtoralis.in.iiij.q.tñ vt ibi dixi cõiter acci/
piunť ꝓ eodẽ.de q̃ ẽt ibi dixi in.iiij.q. Decio no.ꝙ nõ đ
bent grauari religioſi ẽt indirecte grauando molentes in
eorũ molẽdinis ⁊ coquẽtes in furnis eoꝝ vel al'r vt in lr̃a
⁊ cõcordat.de ꝑui.quáto.q̃ vt dicit Pau.tm̃ de ꝑuilegia
tis loq̃tur.hͥ ṽo gñãliter vult dicere ꝙ hec lr̃a ꝓcedit ſiue
ſint exẽpti:ſiue nõ.p̃cedens tñ lr̃a in verbo exẽptis vi obſ
ſtare.ſꝫ principiũ lr̃e ibi quorũdá religioſorũ facit ꝓ:quia
gñãliter loq̃tur ⁊ hoc plꝫ.⁊ in eo ꝙ lr̃a dicit de exẽptis.re
tulit ſe ad id qđ cõiter accidit.ná p̃lati nõ ꝓcedunt indire
cte ꝯ religioſos:niſi qñ directe nõ poſſunt:vt q̃ꝛ ſũt exem
pti.tñ ſi ſic procedũt adhuc é locus huic lr̃e.de hoc.ĩ.iter
tio ꝯrio.quo ad aliud aũt quod dixi de furnis.queri poſ/
ſet an q̃libet de vicinia teneať cõtribuere ad refectionem
furni vicinie ſi corruat.de quo remittit Pau.ad no.i ſpe.
de cẽſi.§.nũc dicendũ.ver.item pone.vbi dicit ꝙ ſic.ẽt ſi
velit vſui renũciare.vt dixi i.c.j.de eccl.edi. Vndecio
no.dñiam iter ſeruiẽtes ⁊ vaſallos ⁊ domeſticos:⁊ de ſer
uiẽtibus dicit Pau.ꝙ nõ refert an gratis vel aliter ꝯſtri
cti ſint.⁊ hoc de ſeruitio licito.De domeſticis dic vt in
gl.in verbo domeſticos.⁊ q dicanť domeſtici no.de teſt.
in lr̃is.de ver.ſig.ſicut.li.vj.⁊ an gaudeãt priuilegio dñi.
no.de priuil.tuaꝝ. Duodecimo no.ex p̃dictis in ꝓxio
notabili ꝙ priuilegiatus in ſe ꝑuilegiatus é ẽt in his ꝑſo/
nis q̃ habẽt ab ipſo depẽdẽtiam.pro hoc de conceſ.p̃ben.
auctoritate.in fi.lib.vj.nam grauando illas videtur ipſe
grauari:⁊ hoc vult hec littera que multa grauamina ſub
ditorum ſeu habentium agere cũ religioſis ponit ꝓ vno
habito reſpectu ad ipſos religioſos qui grauantur.vnde
vt dicit Pau.a verbo molentes.vſq̃ꝫ ad verſuꝫ ⁊ appel
lationibus.omnia includuntur ſub vno grauamine.⁊ de
hoc in ſeq.notabili.⁊ ſm̃ hͥ expone litteram.ĩ.ibi bona.il/
lorum.ſ.vaſallorum vel domeſticorum vel participan/
tium religioſis modis premiſſis.lꝫ Pau.⁊ Henze.expo/
nant illorum ſcꝫ religioſorum.ſed ꝑma verior ꝑ predicta.
Decimotertio no.ex his q̃ dixi in duobꝰ ꝓximis nota
bilibus ꝙ iniuria que fit meo domeſtico occaſióe mei dici
tur fieri mihi.hinc dicit Bar.ff.de no.ope.nunc.de pupil
lo.§.ſiquis ipſe.q.ix.quod é ſufficiẽs metus ꝑ hanc lr̃am.
⁊ facit.ff.qđ metꝰ cá.iſti in fi.qđ no.ſingulariter. Deci
cimoq̃rto no.ibi minime deferẽtes.ꝯ iudices q nõ deferũt
appellationibꝰ rõnabilibus:⁊ propter hoc puniri debẽt
ij.q.vj.decreto.de ap.de priore.⁊ hoc vult gl.puniendi.
⁊ de hoc.ĩ.q.v. Decimoq̃nto no.ꝯ iudices qui appel/
lãtes carceribus mancipãt.nulla eñi fit iniuria iudici ex
hoc ꝙ appellať ab eo.C.de ap.⁊ i maioribꝰ.⁊ de ṽ.mãci/

pari.ſ.de homi.cle.j.poſt prin.⁊ dicit Pau.ꝙ eſt idē qđ
deputare.de eta.⁊ qua.vt hi q.emācipare āt eſt idē qđ li
berare:vt no.de priui.tuarū.⁊ dicit Gen.ꝙ in caſu iſto ſt
excōicati.pro hoc qđ dixi.ſ.in.v.notabili. Decimoſe
xto no.ꝙ religioſi qñqȝ hñt capellas pleno iure ſubiectaſ
de hoc in gl.in ver.pleno iure.⁊ exponit Paul.i.quo ad
tēporalia ⁊ ſpūalia.xvj.q.ij.c.j.de priui.cum ⁊ plātare.§.
in eccleſijs. O p.ꝙ poſſint plati prohibere ne audiant
miſſe religioſoꝝ vt mrices eccl'ie nō deſerātur.de proch.
vt dñicis.So.vt ī gl.quid tñ.que dicit licituȝ eſſe audire
miſſas religioſoꝝ.tñ ſine p̄iudicio prochialiū eccl'iaruȝ.⁊
ſic videtur intelligēdū de miſſis non publicis.ex quo dic
ꝙ plati poſſent prohibere qñ ageretur de preiudicio pro/
chialiū vt in ꝯrio.vel ſm Pau.hic loqtur de prochijs ex
emptoꝝ q nō debēt prohiberi:al's ſi nō habent prochias
pñt dicere miſſas votiuas ⁊ dieb' priuatis vl' alijs ex cā:
⁊ ſic vult ꝙ qñ habent prochias poſſunt dicere miſſas ēt
publicas.pro hoc.xvj.q.j.agapitus.vbi de hoc.⁊ vtraqȝ
expoſitio de p̄dictis v̄a eſt. Secūdo op.in eo ꝙ proui/
det ne religioſi excōicentur abſqȝ cā rōnabili.nā de hoc p
uiſum erat.de ſen.ex.ſacro.glo.ꝯ hos ſtat ꝯrio.dic ꝙ hic
nō ponitur hoc pro ſpecifico grauamine.naȝ vt dixi.ſ.in
xij.no.totum hoc a v̄bo molētes.vſqȝ ad verſum ⁊ appel
lationib'.ponitur pro vno grauamine.⁊ de pena excōica
tiōis iniuſte.dicit Math.ꝙ eſt multiplex.primo q2 tenet
actione iniuriarū.xj.q.iij.illud.⁊.c.temerariū.ſecūdo q2
punitur tanqȝ ſacrilegus.xxiiij.q.iij.nō imperpetuū.ter/
tio q2 dȝ carere ſacra cōione ⁊ arceri ab ingreſſu eccleſie
in quātum ſupior iudicauerit.xxiiij.q.iij.ꝺ illicita.⁊ quod
ibi dicit de arbitrio ſuperioris hodie ītelligitur de mēſe:
de ſen.ex.ſacro.ſic no.in.ꝺ.c.de illicita.in glo.hodie.q̄ ēt
dicit aliter poſſe ītelligi quod ibi dicit de cōione vel ar/
ceat a cōione hoium arbitrio ſuperioris:prior expoſitio
plȝ.⁊ hodie ſtatur.ꝺ.c.ſacro.vbi interdicitur igreſſus ec
cleſie ⁊ vltra hoc ꝯdemnatur excōicator ad intereſſe ex/
cōicati ⁊ puñt ēt arbitrio ſupioris ſi culpe q̄litas poſtula
uerit.additur ⁊ alia pena.de ſen.ex.c.j.lib.vj. Tertio
op.ꝙ nō fuerit opus prouidere ne religioſi grauarētur in
directe grauādo molētes ⁊c̄.q2 prouiſuȝ erat de priuile.
quāto.glo.in verbo volūtatis.ſol.ꝙ ibi de exēptis vel
priuilegiatis.hic aūt gnāliter de oibus.quod dic vt dixi.
ſ.in.iiij.no. Quarto op.in eo ꝙ pmittit religioſis ap/
pellare propt̄ grauamina illata molētib' ⁊c̄.q2 nō auditur
appellās niſi cui' itereſt.ij.q.vj.nō ſolēt.de elec.cū inter.
R.So.Lau.ꝙ itereſt religioſorū ne grauent molētes ⁊c̄.
⁊ maxime ſi grauātur ītuitu religioſorum.pro hoc qđ no.
Inn.de ap.dilectis.⁊ Hoſt.de proba.licet.ī ſi.de hoc di
xi.ſ.de reli.cle.ſi dñm.in prin.q.j.⁊.ij.⁊ in eo ꝙ Lau.ſup
plet maxie procedit reſpectu illorū qui ſubſunt religioſis
q̄ ad molētes aūt in molēdinis ⁊ coquētes in furnis ſtat p
tm̄:q2 ſi iſtis fieret iniuria nō ꝯtemplatione religioſorum
nō intereſſet religioſorum ab hoc appellare:⁊ hoc ſentit
Pau.q dicit ꝙ ſi lr̄a ibi ob p̄dicta refert ad grauamia il
lata ſeruiētib' domeſticis ⁊ vaſallis:tūc colligit h ꝙ dñs
pro iniuria ſubditi ex qua offenditur appellare poteſt.ꝺ
hoc p Archi.de re iudi.ad apoſtolice.in gl.hoc vr̄ no.ꝺ
priuile.auctoritate.in gl.vlt.li.vj.ſi aūt verbū ob predi/
cta.refertur ad grauamia illata religioſis:tūc ceſſat argu
mentū.Pau.vult dicere ꝙ qñ iniuria fit molentibus ⁊c̄.
aio iniuriandi religioſis tunc nō colligitur h ꝙ dñs pro i/
iuria ſubditi poſſit appellare.nam ſm hāc expoſitionem
appellat pro ſua tm̄.pro hoc.ff.de iniu.itē apud quē.§.ſi
qs. Quinto op.in eo ꝙ prohibet platis ne capellanoſ
religioſoruȝ prohibeāt miniſtrare in eccleſijs pleno iure
ſubiectis religioſis ſine cā legitima:⁊ ſic vr̄ ꝙ cā legitima
poſſunt.cū tñ de exemptis nō debeāt plati ſe impedire.ꝺ
offi.ordi.graue.So.Pau.ſtando ꝯrio ſi religioſi ſūt exē
pti.⁊ dicit tūc ꝙ hic dicit de cauſa nō legitima vt factum
exigeret.ſecus ſi nō eēnt exempti:q2 tunc lr̄a ſtat plane ⁊
exemplificat de cā legitima:puta excōicationis ſuſpēſio/
nis ⁊ interdicti.Math.dicit ꝙ ex cā legitima prohibere
poſſunt:puta ſi terra eſt iterdicta vel ceſſatū a diuinis.ꝺ
priui.epōrum.li.vi.de ſen.ex.cle.j.per q̄ iura vr̄ itellige/
re ēt de exemptis.illa tñ iura nō dicunt ꝙ plati tunc puni
re poſſint:ſed pena iponitur a iure p iura p̄dcā.ideo v̄iuſ
qđ dixi. Sexto op.ad hoc ꝙ imo ēt ſi religioſi ſint exē
pti debent capellani ipſorū eſſe ſubiecti epō rōne cure au
ctorizabilis recipiende ab epō.de capel.mona.c.vno.li.
vj.So.Pau.arguendo ex hac lr̄a ꝙ cōmiſſio cure aucto
rizabilis ſpectare pōt ad inferiorē epō:al's nō faceret hic
vim an eccl'ia ſpectaret ad religioſos pleno iure vel nō?
dicunt ḡ ꝙ vbi ſpectāt pleno iure ſicut religioſi inſtituūt
⁊ deſtituunt irreqſito epō:ſic vr̄ ꝙ inſtituti poſſunt curā
gerere ⁊ ſic hȝ ꝯſuetudo.ad hoc de ſupplē.neg.p̄la.c.j.in
ſi.ſic allegat Pau.⁊ vr̄ allegare cle.vnā.de ſup.neg.p̄l.
q̄ parū facit Lau.vr̄ ideȝ ſentire cū Pau.lȝ nō clare.Ho
ſti.de off.archi.cū ſatis.dicit ꝙ curia ē inp̄ſcriptibil'.dic
vt ibi dixi ꝙ eſt inp̄ſcriptibilis iure pprio.ſed p̄ſcribi po
teſt vt qs exerceat tanq̄ vicarius epi.⁊ ſic cōiter religio
ſi hñtes eccl'ias pleno iure p̄ſcribūt.qñqȝ aūt habēt plēo
iure:q2 eximitur eccl'ia ēt quo ad populū:⁊ tūc ex priuilio
vidētur eis ꝯceſſa iura q̄ſi epalia.⁊ per ꝯñs ⁊ ipſa īſtitutō
auctorizabilis. Quero ī eo ꝙ lr̄a ibi in caſib' nō ꝯceſ/
ſis a iure vr̄ pmittere ꝙ in exp̄ſſis a iure pñt plati religio
ſos capere ⁊ incarcerare q ſint illi?So.vt in gl.vj.⁊ ideȝ
Lau.dicēs ꝙ extra caſus exp̄ſſos a iure religioſi deſinūt
eē ſub ptāte ordinariorū tam ipſi qȝ eorū bona:qđ deno/
tat v̄bū exēptio.niſi ꝯrīū oñdatur a iure ꝙ oñditur in di/
ctis caſibus ꝯceſſis a iure.⁊ hoc quo ad pſonas.de vi.⁊
ho.cleri.cle.dioceſanis.qđ dic vt ibi no.ī glo.ij.Itē q̄ ad
bona.de priuil'.p exēptionē.li.vj.⁊ dicit Pau.ꝙ in caſi/
bus in qbus exēpti ſunt de iuriſditiōe ordinariorū poſſūt
ab eis capi ſicut nō exēpti.ſeruato.c.eos.de ſen.ex.li.vj.
⁊ in glo.in ſi.hanc glo.qdā nō habēt. Secūdo q̄ro ꝺ in
tellectu lr̄e ibi:per interminationē penarū?ſo.Laud.ex/
ponēdo interminationē.i.cōminationē:q2 ſub pena excōi
cationis vel maledictionis diuine vel ſimili p̄cipiunt ne
ſoluātur decime religioſis vel qd ſil'e.de iure pa.relatuȝ.
in ſi. Tertio q̄ro an p talē intermiationē feratur ſnīa?
dic ꝙ nō.qđ dixi in.vij.no.Laud.diſtiguit.q2 aūt primo
erat lata excōicatio ⁊ poſtea iteruēit cōmiatio ⁊ tūc īfert
ſnīam excōicatiōis ita ꝙ erit duplici ſnīa ligatus.de ſen.
excō.a nobis.i.quod nō pbat hoc nec ē verū:aut nō pre
ceſſit excōicatio ⁊ aut fit a canone:aut ab hoīe:pmo caſu
nō īfert excōicationē.xxx.di.per totū.q̄ iura pbāt ꝙ p ta/
lia v̄ba anathema ſit nō fertur excōicatio?ſȝ expōitur ſit
.i.fiat.ſcđo caſu reſpicitur iudex.nā ſi prohibet ſub pena
excōicationis ne tale qd fiat ſi probari pōt ꝙ aio excōicā
di hoc fecit tȝ.Itē ſi dicit ſe facere aio excōicādi ſtabitur
dcō eius:q2 eius ē īterp̄tari.de ſen.ex.iter alia.dic ꝙ p in/
terp̄tationē ſeu p cōminationē ſtantē ī meris terminis cō/
minatiōis nō fertur ſnīa.q2 v̄ba hec nō operantur pōt tñ
eſſe ꝙ ex alijs probabitur ſnīam latā eē:⁊ hoc in his in q/
bus nō eſt prodita v̄borū forma:ſicut in excōicatiōe q̄ fer
tur ēt p v̄ba nō oīno propria dūmodo ꝯſtet de mēte excōi
cantis.vt dixi de off.ꝺ cle.c.j. Quarto q̄ro an religio/
ſis ꝯpetat aliq̄ actio ꝯ platos q impediūt eis ſolui decias
vel redditus?dicit Pau.ꝙ pñt agere ad intereſſe.de de
ci.cle.j.vbi dixi in.vj.ꝯrio. Quinto q̄ro in eo qđ dixi.
ſ.in.xiiij.nōbili.ꝙ nō deferēs appellatiōi puniri dȝ q̄ pe
na?ſol.Lau.ꝙ ſi ē cleric' dȝ deponi.ij.q.vj.decreto ſi lai/
cus ī.xxx.pondo.auri mulctari.C.de ap.qñ iudices.qđ

vltimū dicit Gen. ꝓcedere in cā ciuili. ſed in cā capitali tenetur. l. iul. de vi. pu. ff. ad. l. iul. de vi. pu. l. iulia. cuius pena no. de ordi. cog. c. ij. in gl. j. Sexto qꝛo in eo ꝙ iſti incarcerabāt appellātes. quid ſi ante appellationē reus erat in carcere an remittet̃ ad iudicē ad quē? So. Laud. ꝙ magna qō ſ̃ hoc erat in ſtudio toloſano cū archiepō narboñ. dicit aūt ꝙ qꝛ erat in facto nō vult ꝑcipitare ſniam. dicit Pet. de anch. ꝙ cuſtodietur ꝑ iudicē a quo ſi ē appellatū ab interlocutoria: qꝛ geſta ꝑ eū tenēt. de ap. nō ſolum. li. vj. ſi aūt a diffinitiua tūc cū tota iuriſditio ſit deuoluta ad iudicē ad quē. d. c. pōt potere ꝙ ſibi remittatur carceratꝰ ſicut remittit̃ ꝓceſſus. C. de eden. is apud quē. de ap. c. j. li. vj. nā carceratio ē de proceſſu. ad qō nihil allegat ſed ꝓbat̃ de here. cle. j. poſt pri. ꝑ hoc qꝛ iudex ad quē exeqtur ſniam ſi ꝯfirmabit̃ pma. qō vltimū dic vt dixi. de offi. dele. paſtoral. §. ꝑterea. ⁊ qꝛ vt pꝫ ibi ex ibi no. nō indiſticte hꝫ iudex ad quē exequi: vī ꝙ ꝓpter dubium euentū carceratus nō remittit̃ ad iudicē ad quē ſicut ēt is qui captus ē ꝑ iudicē ſecularē nō remittit̃ ad eccl'iaſticum ſi allegat ſe clericū: ſed interī donec de clericatu diſcutit̃ ꝑ ſecularē ſi añ capturā hēbat̃ ꝓ laico. de ſen. ex. ſi iudex. in fi. li. vj. ⁊ hec qñ a diffinitiua ē appellatū. ſi aūt ab iterlocutoria tūc donec diſcutit̃ articulus appellatiōis retinebit̃ ꝑ iudicē a quo. ⁊ ſic itellige qō dixi. ſ̃. in illo mēbro qñ appellatū ē ab iterlocutoria: ſꝫ poſt diſcuſſionē ſi ꝓnūciatū fuerit bñ appellatū: qꝛ iudex ad quē ſurrogat̃ iudici a q̊. de ap. vt debitus. pōt iudex ad quē petere ſibi remitti vel ad ſuū mādatū faciet ſeruari in carcere pmi iudicꝭ.

Uer. Nonnulli. Nota ibi abbates mōachoſ ⁊c. ꝙ lꝫ nomine monachorū ꝯphēdatur abbas. de ſymo. c. fi. tñ aliqñ exꝑmitur vtrūqꝫ: vt h. ⁊ h cā maioris expſſionis. Scdo no. ibi ꝯuerſos exēptos. ꝙ ꝯuerſi exēptorūꝫ nō ſꝑ ſūt exēpti. ⁊ dicit Pau. ꝙ addidit v̊bū exēptū: qꝛ nō oēs ꝯuerſi ſūt religioſi ꝓuilegiati ⁊ exēpti. de ꝓui. cū ⁊ plātare. §. de ꝯfratribus. ⁊ c. vt ꝓuilegia. de deci. cle. j. in fi. ⁊ ex hoc videt̃ Pau. nō facere dr̃iaꝫ inter ꝯuerſos ⁊ oblatos. nā ſepe accipiūtur ꝓmiſcue: dic tñ ꝙ diſtiguūtur. de ꝓui. ꝑ exēptionē. li. vj. qꝛ ꝯuerſi ꝓprie ſūt q obligantur ad ſubſtātialia regule. de ſen. ex. nō dubiū. ⁊ c. prochianos. oblati āt nō obligant̃ ad ſubſtātialia regule. ſed hñt quēdā modū viuēdi. ⁊ de his. de ꝓui. vt priuilia. v̊. h aūt. ⁊ q̃ ad hāc lr̃am dic ꝙ verbū exēptos. refert̃ ad abbates monachos ⁊ ꝯuerſos. i hoc eni nōnt̃ ꝑlati ꝙ eos ſuſpēdebāt ⁊ excōicabāt ac ſi nō eēnt exēpti. Tertio no. ꝙ clici qui ſubſūt exēptis pleno iure nō ſūt ſub correctiōe dyoceſani xvj. q. ij. c. j. Quarto no. ꝙ in aliqbꝰ tenent̃ exēpti dyoceſanis ibi ēt in aliqbꝰ nō tenētur. ⁊ ē ſenſus lr̃e ac ſi dicat ꝙ ēt ſi nō parerēt in his in qbꝰ tenētur nō deberēt ſic incōſulte ꝯ̃ eos ꝓcedere in his in qbꝰ nō tenētur. dicit Gen. ꝙ illa pñt denegare. de exceſ. ꝑla. cū ad quorūdā. Quinto no. ꝙ vitāda ē facilitas i ſentētijs ꝓferēdis. C. de ſen. ex pi. reci. l. ij. maxīe in ſentētijs cēſure. de ſen. exc. c. j. lib. vj.

Sexto no. ꝙ nō debēt ꝑlati capere religioſos exēptos ⁊ dicit Pau. ꝙ h faciētes ſūt excōicati. de ſen. ex. ſi clericos. li. vj. idē Gen. ꝑ hoc. ſ̃. ea. cle. in ꝑn. in. v. nō. Septio no. ꝙ ꝑlati ab exēptis nō debēt exigere charitatiuūꝫ ſubſidiū. de hoc. ĩ. in. iij. ꝯ̃rio. ⁊ ĩ. q. j. ij. ⁊ iij. Octauo no. ꝯ̃ ꝑlatos q inſolitas exactiōes impoſuūt de hoc in gl. in v̊. ꝯ̃ iura. ⁊ dicit Gē. ꝙ ex eo ꝙ ꝓhibet inſolitas vr̃ permittere de ſolitis. ix. q. iij. ꝯqueſtus. ff. cō. ꝑdi. vēditor. §. ſi ꝯſtet. de hoc ꝑ Inn. de cau. poſ. cū eccl'ia. de ꝑſcrip. ſi diligēti. Nono no. ꝙ nouꝰ cēſus nō dꝫ ipōni eccleſijs. de hoc in gl. decimū. ⁊ in ea ibi ꝓhibemꝰ. ⁊ c. ſciētes. ⁊ c. ꝑterea. ⁊ c. eccleſijs. Gen. de hoc in. d. c. ꝓhibemꝰ. in gl. ij. ⁊ ibi dicit Gen. ꝙ epſ nō pōt ipōnere nouū cēſum pro ſe ipſo: ſed pro alijs ſic. eo. ti. cū clerici. ⁊ ſm Hoſt. ſit dr̃ia iter iponentē ⁊ recipientē. de inſti. c. fi. de iurepa. ꝑ nr̃as. facit de rebus ecc. nō alie. cle. ſi vna. Pau. Decio nota ꝙ ꝑlati nō debēt ꝓhibere ſnias delegatorū apoſtolicorū mādari executioni: imo potius debēt parere ⁊ exequi ſiue iuſte ſiue iniuſte. de off. dele. ſi qñ: ⁊ c. paſtoralis. niſi in caſu. de reſcrip. cū cōtingat. Lau. dic vt in eo. c. paſtoralis. §. qꝛ vero. Undecimo no. de ꝯſeruatoribꝰ ⁊ eorū ꝑtāte. de offi. dele. c. j. ⁊ c. fi. Duodecimo no. ꝙ non dꝫ ꝓhiberi tabellionibꝰ cōficere inſtr̃a in cauſis exēptoꝝ nā tabellio tenet̃ in licitis cōficere inſtr̃a. de tab. §. j. col. iiij. qꝛ eſt publica ꝑſona. de fi. inſtru. ſi inſtr̃a. ibi ꝑ publicā. ⁊ dr̃ ſeruus publicus. de. vſu. quāqꝫ. li. vj. facit. de preſcrip. ad audiētiā. ⁊ ideo dicit Gen. ꝙ lꝫ ꝑlatus eis ihibeat ex hoc nō dꝫ reſiſtere: qꝛ alteri cōpetit ex bñficio iuris cōis regrere tabellionē qō beneficiū inferior a pricipe nō pōt. de hoc. ĩ. in. vj. q. Deciotertio no. ꝙ nō dꝫ negari iuſtitia nec iuris cōſilium nec aduocatus: ⁊ quo ad illud de iuſtitia facit qꝛ iudex timore odio amore vel ꝑmio nō dꝫ eam dimittere. xj. q. iij. quatuor. de here. cle. j. §. veruꝫ. vnde nō eſt tali inhibitiōi obtēperandū cū ſit ꝯ̃ deū. xj. q. iij. iulianus. quo ad illud ꝯſiliarijs ⁊ aduocatis. pro hoc qꝛ nemini eſt denegāda defenſio. de excep. cū inter. ⁊ hec ſuſtinetur ꝑ cōſiliarios ⁊ aduocatos. xiij. q. vlt. nō ſane. ſ̃ hoc ēt. ĩ. in. vj. ꝯ̃rio. ⁊ pro hoc de aduocato. de off. iudi. c. j. de iudi. paſtoralis. vt lit. nō cōte. c. j. Op. qꝛ h in prin. clericos ſubditos exemptis cōparat ipſis exēptis. cū tñ ipſi clerici nō ſint exēpti. de priuil. tuaꝝ. ⁊ c. ꝑ exemptiōeꝫ li. vj. Sol. Lau. ꝙ priuilegiū exemptoꝝ ad eos ſe extēdebat. dic ꝙ verbū pleno iure poſitū in textu hoc idicat. alr̃s eni nō dicunt̃ pleno iure ſubeſſe. ꝑ hoc qō dixi. ſ̃. ca. cle. i prin. in. xvj. no. Secūdo op. ꝙ nō fuerit opꝰ ꝓuidere in hoc ꝙ ꝑlati interdicebant eccl'as exēptoꝝ. nā ſnia ē nulla tanqꝫ lata a nō iudice. de iudi. at ſi clerici. glo. ſi de exemptiōe. ſoluit ſtando ꝯ̃rio eo caſu quo de exemptiōe ꝯſtat. idē Pau. dicēs hoc verū ēt ſi exēpti nō cōpareāt ſuū ꝓuilegiū allegaturi ex quo ē notoriū. de hoc. iij. q. ij. ſi epſ. de accu. veniens. alr̃s ſi nō eſſet notoriū valeret ꝓceſſus ordinarij: niſi allegēt ⁊ probēt ꝓuilegiū. de priuil. cuꝫ ꝑſone. in fi. li. vj. ſecus tñ dicit Pau. ſ̃ clerico citato corā laico: qꝛ nō tenet̃ cōparare: vt no. xxiij. q. viij. cōuenior. ⁊ ſpec. de cita. §. j. ver. ſed pone. qꝛ laicus nō pōt cognoſcere de tali ꝓuilegio. de ſen. ex. ſi iudex. li. vj. ⁊ obmiſſio allegatiōis ꝓuilegij nō pōt laico iuriſdictionē dare in clericū cuꝫ ipſe clericus expſſe hoc nō pōt. de fo. cōpe. ſi diligēti. de boni regula ſciēti. li. vj. ⁊ per Inno. de ver. ſig. ex parte. ⁊ dic ꝑ d. c. ſi iudex. ꝙ ſi neſcit̃ eſſe clericus nec allegat̃. tenet ꝓceſſus iudicis laicis: qꝛ interiꝫ habet̃ pro laico. pro hoc qō dixi. ſ̃. ea. cle. in pri. q. vj. ⁊ in hac gl. ibi: cū dilectꝰ. ⁊. xvj. q. j. frater. Tertio op. in eo ꝙ prohibet ꝑlatis exigere charitatiuū ſubſidiū: cū tñ hoc de iure ſibi liceat. de cēſi. cū apoſtolus. So. Lau. ꝙ hoc lꝫ preterqꝫ in exēptis ſi habent curā aiarum per ſe vel ſuos vicarios niſi ſint exēpti in capite ⁊ in mēbris. dicit Pau. ꝙ a nō exēptis pñt exigere ſi ſubeſt cā: puta itineratiōis ad papaꝫ. vt no. Inno. de ſta. reg. c. j. ⁊ Hoſt. de offi. ordi. ꝯquerēte. lꝫ Io. an. ꝯ̃rium x. q. iij. vnio. ſic allegat Pau. ibi tñ gl. ſolū dicit ꝙ pro itinere ad papā vel ad regē nō pñt epī vltra ſtatutū petere ꝑ. d. c. cū apoſtolus. ⁊ ſic videtur potiꝰ dicere ꝙ ex cā pñt cū moderatiōe. dicit ēt Pau. ꝙ pñt exigere ſi habēt itinerare ad imperatorē vel ſi ſuſtinēt maximas expēſas ꝓ factis eccleſie: vel ꝓpter litē: vel alr̃s indigēt ſine culpa. ar. de ꝯſti. c. pe. ff. depoſiti. bona fides. de hoc ꝑ Hoſt. in ſū. de cenſi. §. j. ver. ⁊ nunqd epſ. Quarto opp. ꝙ nō debuerit prouideri ꝯ̃ ꝑlatos impediētes proceſſus delegatoꝝ aplicoꝝ. nā pñt delegati tales cohercere. de off. dele. c. j. Glo.

c.j.Gl.ꝑ hoc ſtat ꝯrio.dic ꝙ lȝ ſubſit illud remediū nō ꝓpterea fuit ſupfluū ħ ꝓhibē ꝑcipue:qꝛ qñqȝ delegati nō ꝓducūt. Quito op.ꝙ ꝓhibitio platoꝝ fcā tabelliōibus ne ꝯficiāt inſtrā ſit ſine effectu:qꝛ nihilominꝰ tenenꝭ ꝯficē rōne iuramēti.de q no.ne cle.vel mo.ſicut.Glo.i cāis ſtat ꝯrio.qḋ dic vt dixi.ſ.xij.no.ꝛ dic ꝙ lȝ ꝓhibitio platoꝝ in hoc nō teneat:nō tñ fuit ſupfluū ħ ꝓuidere vt in ſili dixi in primo ꝯrio. Sexto op.in eo qḋ dicit ꝙ grauabanꝭ religioſi:qꝛ nō ꝑmittebāꝭ hēre aduocatū.vꝛ eni ꝯiuſte hoc fiebat qꝛ ꝑncipales pſone debent p ſe fcm̄ ꝓponere.de iudi.paſtoralis.ſo.Lau.ꝙ illud ē reſpectu facti ꝑncipalis ꝓponēdi.ſȝ alʼs ē opus aduocato ne ſubtrahaꝭ defenſio in his qſt iuris q nō pñt expediri ſine aduocatis ꝛ nulli denegāda ē defēſio qḋ ēt dixi.ſ.in.xiij.no. Quero in eo qḋ dixi.ſ.in.iij.ꝯrio ꝙ plati pñt exigere ſubſidiū an hoc ſit verꝫ Gl.in ꝟ.octauū.arguit ex hac lrā ꝙ epꝭ poſſit exigē charitatiuū ſubſidiū dūmō ſit moderatū.ꝛ facit lrā ex eo qꝛ ħ ꝓhibeꝭ exigere ab exēptis.gͣ ab alijs ꝑmittiꝭ.Idē Lau.dicēs ꝙ ħ ꝓhibeꝭ exceſſus nō exactio.dic ꝙ eoipſo excedebāt hic ꝙ exigebāt ab exēptis.Pau.ēt tꝫ cū gl.dicēs ꝙ lȝ epꝭ debeat charitatiue petere:tñ pōt nolētes ꝯpellere:qꝛ vbi nō ꝓdeſt charitas adhibēda ē ptās.xlv.di.lȝ.ꝛ.c.ꝛ q emēdat.x.q.iij.cauēdū.de offi.oꝛ.ꝯqrēte.ad fi.vbi ꝓhibeꝭ dioceſanis exigere vltra ibi expſſa ꝑter moderatū auxilium:gͣ illud pōt exigere.i.ab iuito extorqre.ff.de cal.in heredē.in ꝑn.de leg.iij.fideicōmiſſa.§.ſiqs rē.ſo.ma.l.iij.licꝫ qñqȝ ꝯbaꝭ ad ſpōte ſolutū.ff.de pig.act.ſolutū.de ꝓcu.l.j.de vb.ſig.exacte.cū ſi.ꝛ hec tenēt Inn.ꝛ Hoſt.de cēſi.cuꝫ apl's.ſm Pau.dic ꝙ ibi Inn.nō dicit ꝙ epꝭ poſſit cogere iuitos:ſȝ ſupioꝛ epi.ꝑmū tñ plȝ p hāc lrām:ꝛ de hoc dixi i eo.c.cū apl's.ꝟ.ꝓhibemꝰ.i.iiij.q. Scḋo qro in eo qḋ dixi i eodē.iij.ꝯrio ꝙ epꝭ pōt peterꝭ ſubſidiū ex cā.qd ſi ſubditi dicūt ꝙ cā nō ē rōnabilis?ſo.Lau.alʼs Pau.referēs qḋ no.Hoſt.in.d.c.cū apl's.vbi dicit ꝙ ſubditi poterūt adiꝭ archiepm̄.de of.oꝛ.ad repmēdā.ij.q.vij.metropolitanuꝫ.x.q.iij.qꝛ cognouimꝰ.ſed ſi epō ꝯqrēte ē de hoc qḋ iter eos eligenꝭ arbitri.xj.q.j.ſi clicus.de hoc dixi in eo.c.cu apl's ꝟ.ꝓhibemꝰ.q.iij. Tertio qro quātū poſſit exigi p ſubſidio?dic arbitrarium.qḋ dixi in eo.ꝟ.ꝓhibemꝰ.q.vij.

Quarto qro in eo ꝙ dicit de exactiōibꝰ indebitis q dicunꝭ idebite?ſo.Pau.ꝙ indebite ſunt eoipſo ꝙ ſūt inſolite ꝛ in iure nō expſſe.x.q.iij.qꝛ cognouimꝰ.xviij.q.ij.hoc tm̄.de vi.ꝛ ho.cler.cū ab oī.ꝛ de expſſis in iure exēplificat.Lau.in hoſpitalitate.de pſcri.cū ex officij.ꝛ in ꝓcuratiōe ānexa viſitatiōi.de cēſi.c.j.li.vj.Idē dicit de ꝓcuratōne ob ꝯſecrationē eccl'.vel alta.de ſymo.cū ſit.vel ob recōciliationē.de hoc tñ vltio dicit ꝙ ille q dedit cām pollutōni hȝ ſatiſfacere.ar.ḋ of.oꝛ.ſi canonici.§.pe.li.vj.vel hoc faciet eccl'a cū ſuis ꝓchianis.de ecc.edi.c.j.qḋ paꝝ fac.ad hoc de ꝓchianis.ꝛ ſi ꝑdicti nō ſūt ſoluēdo hoc facit xps.x.q.iij.cauēdū.j.q.iij.placuit.in auſ.de mā.princ.§.ſi tibi.ꝛ de hoc qḋ dixi de recūciliatiōe.plenꝰ dixi de cōſe.ecc.vel alta.ꝓpoſuiſti.in.v.aut in.vj.q. Quito quero de intellectu lrē in eo ꝙ dicit de ꝓceſſibus factis p exeptꝭ ſo.Pau.exponēdo ꝑ exēptis.i.ad eoꝝ petitionē:ꝛ tunc eis nō ſuātibus iterdictū p eis latū alij ſuare nō tenētur.ſecus ſi pp eos.i.ꝓpter eoꝝ delictū.de ꝑuile.petiſtis.vbi dixit Gin.ſecus in ſuſpēſiōe vel excōicatiōe.qꝛ lȝ religioſi nō ſuent excōicationē vel ſuſpēſionē latas ꝯ aliqs pro ſe:alij tñ teneꝭ obſuare.qḋ dic vt ibi dixi in vlt.q. Sexto qro in eo qḋ dixi.ſ.in.xij.no.ꝛ in.v.ꝯrio de inhibitiōe fcā tabelliōibꝰ ne fiāt inſtrā p religioſis.nūqd valēt inſtrā facta ꝯ inhibitionē?So.Pau.referēs.q.p ſe diſputataꝫ.q incipit:vſurarius:ꝛ gnāliter an valeat inſtrm̄ ꝯfectū a notario ꝓhibito.diſtinguit aut ꝓhibitio tollit offm̄:aut prohibitionē.primo caſu aut ꝓhibitio cauſaꝭ a criē aut a defectu vel alia cā.ſi a criē ſiue crimē inducat priuationē ipſo iure.vt de here.ſi aduerſus.ꝛ.c.excōicamꝰ.§.credētes.ſiue nō inducat inſtrm̄ nō facit fidē:qꝛ lex ꝛ iudex hn̄ pōt eū tali officio priuare.ſiſe in exēpto.de priui.c.j.li.vj.ꝛ in priuilegiato.C.vbi ḋ cri.agi opoꝛ.auſ.qñ ꝓuicia.vbi ſenatores vel clariſſi.l.j.de priui.tuaꝝ.C.vbi decuri.vel coar.l.ij.vbi miles priuaꝭ priuilegio ꝓpter delictū:lȝ ēt iuret qdā capl'a ſicut notariꝰ.vt no.in auſ.de mā.pri.in fi.nō ob.qḋ no.Lauré.ꝛ Io.xvj.q.j.filijs:qꝛ laicus de iure pſonatus cognoſcē nō pōt.de iudi.quāto.vñ nō mirū ſi pſonuꝫ nō pōt illo iure priuare.nō ēt ob.qḋ no.de ma.ꝛ obe.per tuas.in.j.gl.de ordinato a papa q nō pōt ab inferiori deponi:qꝛ illud ſpāle ob reuerētiā manū iponentis.vñ ſi ab alio de lnīa pape poſtea ordinareꝭ ceſſaret illud priuilegium:qꝛ incipit ceſſare reuerētia.vt ibi no.Hoſt.Cōtrariuꝫ no.gl.j.q.j.filiū.dicēs ꝙ deponi pōt ab iferiori.q opinio ſi eēt ꝟa ceſſat obiectio.de hoc dixi in.d.c.ꝑ tuas.i.j.q.ꝛ cōioꝛ ē opinio ꝙ ordinatus a papa poſſit deponi ab iferioꝛi:ꝛ ſic verius ꝙ ibi ſpāle ob reuerētiā pape ordinantis.ſcḋo caſu qñ cauſaꝭ a defectu vel ab alia cā:puta qꝛ tendit ad norā ex multitudine vel alio mō:aut priuilegiū ē ꝯceſſum a pñcipe aut a ꝓhibēti pari vel minori:primo caſu nō valet ꝓhibitio:qꝛ pñcipis ē hoc extimare.ff.de reg.iur.neratius.nec dici pōt iſufficiēs quē princeps elegit.xvij.q.iiij.§.q aūt.ꝛ hoc niſi exercitiū officij regreret iudicꝭ auctāte:qꝛ tūc ſufficeret ſola ꝓhibitio.exēplū de fi.inſtru.c.pe.ꝛ fi.ſi ꝟo priuilegiū ꝯceſſuꝫ ē a ꝓhibēte pari vel minori inherēdo opinioni Hoſt.quā tꝫ in.d.c.pe.in ſum.ꝛ.§.qbus inſtris.ſ.ꝙ cōitates plati ꝛ vniuerſitatē regētes pñt in eorū territorio notarios facere.ar.in auſ.de tabellio.§.peꝭ.colla.iiij.x.q.j.regēda.qḋ ēt tꝫ Hoſt.in ſū.ne cler.vel mo.§.q ſ.ſtib.§.cū clericis.ꝟ.cū igitur.ꝛ de hoc in ſpe.de inſtru.edi.§.reſtat videre.ꝟ.ſȝ qs pōt dic ꝙ ex cā fcā ꝓhibitio in ſuo territorio valet ſine cānō.ar.de reg.iur.decet li.vj.ꝛ eius qḋ no.de elec.cū ex eo.eo.ti.qḋ intellige ſi officiū ē ꝯceſſum ꝑpetuo p modū officij.ſi eni ꝯceſſio eēt vniꝰ officij tñ ſicut in duobꝰ viris de qbus de ꝓba.qm̄.tūc ſtareꝭ ꝓhibitiōi:ꝛ hoc ēt itelligiꝭ qñ ad ꝓhibitionē iudicis eccl'aſtici nō accidit excōicatio:vt ſic virtus excōicatiōis nō reddat inſtrm̄ inefficax.ſm no.de ſen.ex.decernimꝰ.li.vj.ſi ꝟo ꝓhibitio tollit ꝓbationē aut oīmode:aut cū qualificatiōe.pꝛio caſu nō valet ꝓhibitio ſi in priuilegio erat decretū.ꝛ ſic ſit ꝟa opinio Dy.ff.de leg.iij.l.ſiqs huꝰ.vbi dicit ꝙ ſi impatoꝛ ꝯcedit comitibꝰ ꝙ poſſint notarios facere q ptātꝫ hēant inſtrā faciēdi nō obſtante aliq ſtatuto vel ꝯſuetudine:ſtatuta obuiātia ēt in futuruꝫ faciēda videtur remouiſſe.ar.ff.de ſerui.vr.pdi.l.ſi ſeruitus.de lib.ꝛ poſthu.plȝ.ꝛ p hoc inuit ꝙ ſi decretū nō eſſet appoſitū valeret ꝓhibitio ꝛ quo ad effectū decreti.facꝭ de elec.ſi eo tpe.de ꝯceſſi.ꝑbē.c.j.ꝛ.c.ſi ſoli.li.vj.cū ꝯcoꝛdātijs.ſi aūt tollit cū qualificatiōe.puta ꝙ nō faciāt fidem niſi ſint tres teſtes vel niſi ſint in memoriali cōmunis:vꝭ niſi ſoluatur gabella:vel qd ſimile:ſtandū ē ꝓhibitioni legis municipalis vel iudicis habenꝭ ptātē eam condendi.ar.xj.di.catholica.iij.di.§.leges.ff.de ſepul.viola.l.iij.§.qd tñ.Pau.ꝛ facit qḋ no.de ꝓhibitiōe facta ſacerdoti ne criſmet cui p papā ꝯceſſum fuerat criſmare poſſe.de cōſue.quāto.in gl.j.Itē de ꝓhibitiōe alienatiōis facta a lege vel teſtatore.no.de teſta.Raynaldus.ꝟ.dilectus.vbi dixi in.v.q.ꝛ multis ſe.de ꝓhibitione matrimonij.no.de deſpō.impu.ad diſſoluendum.in gl.fi.

Aer. Preſentatos.

Nota ꝙ exempti debēt ordinādos pñtare dioceſanis:pñt tñ ēt alijs ꝗ dioceſanis ſm formā priuilegioꝝ q debēt inſpici.de priuil'.ponꝛo.ꝛ pro hoc qḋ no.de priuile.cum ꝛ plantare.§.cū in

ꝛ

eccleſijs. Secūdo no. ꝙ ad oꝛdines fit pn̄tatio: qḋ dicit Gen. fieri: qꝛ nō dꝫ qs oꝛdinari ſine titulo. ḋ etate ⁊ quali. accepim⁹. de ꝓben. cū ſcḋm dic ꝙ hec lr̄a nō habuit hunc reſpectum: ſed ſolū ad id qḋ accidit: qꝛ ſubditi religioſoꝝ exēptoꝝ ꝑ eos pn̄tantur ad oꝛdines. i. de eoꝝ lnia. ⁊ quatenus intelligit̄ hic ꝙ iſti pn̄tati eēnt religioſi nō oꝫ ꝙ oꝛdinentur ad titulū aliquem. nā de monaſterio habēt alimēta. de accu. ex parte. Tertio no. ibi: lr̄arum ꝙ pn̄tatio pōt fieri ꝑ litteras. de hoc i gl. quid ergo. que ē ſingularis vt dico. ꝭ. in. j. ꝯ̄rio. Quarto no. ꝙ ſi pn̄tatus ꝑ patronū eſt idoneus nō dꝫ reijci vt hic. ⁊ reijcientes tenent̄ reiectꝭ de bn̄ficijs pꝛouidere. de iurepa. paſtoꝛalis. qḋ dicit Gē. maxime ꝓcedere in pn̄tatis per ꝑſonas eccl̄iaſticas: qꝛ talis pn̄tatio habet vim electiōis. no. Jnn. de iurepa. cū aūt ⁊ eſt ſingulare. Quinto no. ꝙ ꝓlatus in eccleſia habente patronū nō dꝫ inſtituere ſine patrono. de hoc. ꝭ. q. ij.

Sexto no. ibi curā aīarum. ꝙ eccleſia curata pōt eē de menſa abbatis. ⁊ dicit Pau. ꝙ tūc cura ſpectat ad abbatem vel ad eū cui cōmiſerit. ēt ad tp̄s. de ſup. negli. pꝛela. cle. j. in fi. de hoc. ꝭ. q. iiij. facit. de off. oꝛdi. graue. xvj. q. ij. viſis. idē Lau. q dicit ꝙ tūc inſtituent ⁊ deſtituent pꝛo libito. de iurepa. cle. vna. §. ſane. ⁊ hoc vult gl. facit vt dico. ꝭ. in. j. ꝯ̄rio. Septimo ex hoc no. ꝙ eccl̄ia curata nō ſemꝑ habet ꝓpꝛium ꝓlatū ⁊ de tali pōt intelligi. de reſcrip. cle. j. Pau. Octauo no. ibi ad firmā. ꝙ eccleſia locari pōt quo ad fructus. ⁊ de hoc in gl. in ver. ad firmaꝫ. ⁊ exponit Pau. ad firmā. i. affictū de loca. c. ij. ⁊ dicit Lau. ꝙ locari pōt ēt laicis. ꝑ allegatū. c. ij. qn̄qꝫ ēt abbates locāt ſuis monachis. vt no. Jnn. ⁊ Hoſt. de ſta. mo. monachi. ⁊ de hoc dixi de re. eccle. nō ali. cle. j. ver. vex. q. j. ij. ⁊. iij. Nono no. ibi ꝯferunt. ꝙ pꝛelati nō pn̄t ꝯferre bn̄ficia de mēſa religioſoꝝ. de ꝓben. cū de bn̄ficio. li. vj. Decimo no. ibi: nō vacent. ꝙ bn̄ficium qḋ ē de menſa nō vacat ꝑ obitū miniſtrantis in eo. de hoc in gl. in verbo nō vacent. ⁊ dico. ꝭ. in. vij. q. Undecimo no. ꝙ de eccl̄ijs religioſoꝝ nō debent ſe impedire ꝓlati aliquid oꝛdinādo de fructibus qḋ ꝓcedit ēt ſi ſubeſſent ꝓlatis quo ad ſpūalia: qꝛ lꝫ in ſpūalibus fundet ep̄s intētionē de iure cōi. non ſic in tp̄alib⁹. de excep. cum venerabilis. ad fi. de cenſi. cum venerabilis.

Duodecimo no. ꝙ rectoꝛib⁹ eccl̄iarum tm̄ dꝫ dimitti ꝙ poſſint ſuſtētari. de hoc in gl. ꝯ̄. ⁊ in ea. in fi. de ꝓben. de monachis. ⁊. c. extirpāde. Decimotertio nota ꝙ ꝓlati nō debēt cū armis inuadere bona religioſoꝝ. ⁊ de pena inuadentiū. dic vt in gl. tenetur. ⁊ in eo qḋ gl. dicit ꝙ tenent̄ de vi publica. dicit ꝙ ēt ſolū ciuiliter pōt agi īterdicto. vn̄ vi. de oꝛdi. cog. c. ij. ⁊ ſic cōpetunt plures actiōes. an autē libellus narrās factū ex quo pn̄t plures actiones cōpetere recipi debeat: ⁊ ſi recipit̄ ſm quā actionē fiat cōdēnatio remittit Pau. ad no. ꝑ Jnn. in. d. c. ij. ⁊ de hoc ibi dixi.

Decioq̄rto no. ꝙ arma ꝓhibent̄ ad alterius iniuriam ⁊ ſimpl̄r ꝓhibent̄ clericis. de vi. ⁊ hone. cle. clerici. ꝯ̄ hoc ꝑ Jnn. de reſti. ſpo. olim. j. Decioq̄nto no. ꝙ ꝓlati non debēt deſtruere bona exēptoꝝ. nā vt dicit Genꝫ. potius ad ꝯſeruationē debēt intendere. Decioſexto no. ꝙ ſtādū ē conſuetudini de cuius ꝯ̄rio nō eſt memoꝛia. de hoc in glo. ⁊ ſic. ⁊ in ea. in fi. de ver. ſig. ſuꝑ q̄buſdā. ⁊ qualiter ꝓbetur talis ꝓſcriptio. no. in. d. c. j. alle. in gl. ⁊ in ſpe. de ꝓbatio. §. ij. ver. vlti. q̄ritur. Decimoſeptio no. ꝙ ꝓlati nō debent monaſteria grauare ponēdo ibi hoīes vel aīalia ⁊ faciēdo eis ꝓuideri. ꝓ hoc ſm Gen. qꝛ ab exēptis nihil plus deberet exigere q̄ꝫ iura cōcedāt. ix. q. iij. cū ſimus de ma. ⁊ obe. dilecti. pōt tn̄ hoc ꝓcedere ēt de non exēptis de q̄bus dicit Pau. ꝙ ꝓlati cā cōmodi ſui nō poſſunt facere ꝓdicta: ſed cā neceſſitatis ⁊ vt ꝓuideatur ꝓdictis tanq̄ꝫ pauperib⁹. ſic. xxxj. di. oīno. vbi de hoc. Op. in eo qḋ dixi. ſ. in. iij. no. ꝙ pn̄tatio pōt fieri ꝑ lr̄as: nā nō ſufficit patrono eligere pn̄tandum niſi actualiter pn̄tet. de iurepa. c. pe. ⁊. c. vno. li. vj. So. Pau. ſtando ꝯ̄rio. ⁊ dic ꝙ nō per hoc ſeq̄tur q̄n pn̄tatio poſſit fieri ꝑ lr̄as vt dixi in ſcḋo notabili. ⁊ idē Pau. nā ipſe pn̄tatus cū litteris ſe offerat ꝓlato q hꝫ inſtituere. ꝓ hoc qḋ no. de ſepul. cle. dudūꝫ. ver. ac deinde. vbi dixi in. iiij. notabili. ⁊ ꝙ ſufficit ſe pn̄tatum offerre cū litteris ꝓ̄oni. dicit Lap. Jo. an. ſibi ſic reſpondiſſe dūmodo id fiat infra tp̄s indultū pn̄tatoꝛi. Scḋo op. in eo qḋ dixi. ſ. in. x. no. ꝙ bn̄ficium de mēſa nō vacat per obitū miniſtrantis in eo ꝙ imo ſic. de ſup. ne. ꝓla. cle. vna. §. ꝓmiſſa. Gl. facit ſo. ꝙ q̄n eſt de mēſa ille qui ponit̄ in bn̄ficio nō eſt rectoꝛ ſed firmarius. ſecus ſi eſſꝫ rectoꝛ lꝫ manualis. quod no. Tertio op. ad hoc: qꝛ h̄ loquit̄ de bn̄ficio hn̄te rectoꝛē vt in lr̄a ibi rectoꝛib⁹. Sol. vt in ſeq. ꝯ̄rio. Quarto op. ꝙ in bn̄ficio quod ē de mēſa nō poſſit eē rectoꝛ: ſed vicarius. de ꝓben. de monachis. cuius ꝯ̄riuꝫ vult hec lr̄a vt dixi in ꝓximo ꝯ̄rio. glo. qui alibi. ſoluit ꝙ rectoꝛes dicūtur alibi vicarij. dic ꝙ lr̄a hic in ver. nōnulli nō loq̄tur de bn̄ficio menſali: ſed in verbo pꝛecedenti ſic. q̄n aūt bn̄ficium nō eſt de mēſa lꝫ ſpectet ad monachos tn̄ dꝫ ibi rectoꝛ inſtitui ſeu vicarius. d. c. de monachis. ⁊ vicari⁹ cenſet̄ rectoꝛ ex quo ē ꝑpetuus. de of. vica. cle. vna. vn̄ dicit Lau. ex hac lr̄a ibi rectoꝛibus. ꝙ nō refert an vocent̄ vicarij an rectoꝛes. Quero quā obediētiaꝫ volebant ꝓlati a pn̄tatis. So. vt in gl. dicendo. Scḋo quero eo caſu quo ꝓlati inſtituūt in bn̄ficijs religioſoꝛum an poſſit agi ad remotionē inſtitutoꝝ? Gl. ad hoꝝ. ſol. ꝙ ſic dicēs ꝙ agere pn̄t pn̄tantes ⁊ pn̄tati nō pꝛocedit ēt ſi inſtituti eēnt idonei: lꝫ littera loquatur de idignis. ⁊ ꝓpterea Pau. in littera ibi idignos. ſupplet maxime ⁊ ꝓcedit hoc ſi ꝓ̄oni pn̄tauerāt idoneos. vt in lr̄a. ſecus ſi nō idoneos. qꝛ tūc vt dicit Pau. ꝓuati eēnt ꝑtāte pn̄tādi: ⁊ ſupioꝛ poſſet aliū inſtituere. vt no. de of. oꝛ. cū vos: ⁊ hoc i ꝓ̄ono eccleſiaſtico de quo h̄. Jdem tn̄ de patrono laico dicit Hoſti. de ſup. negl. ꝓla. c. ij. ⁊ Jnn. de fil. ꝓſby. q̄m. quod dicit Pau. verum ſi ꝑſeuerat vſqꝫ ad tp̄s īfra qḋ poteſt pn̄tare interiꝫ eni variare pōt ꝓſentando idoneū: qꝛ hoc poſſet ēt ſi ꝓmus pn̄tatus ē idone⁹. de hoc pleni⁹ dixi. in. d. c. cuꝫ vos. in. ij. ꝯ̄rio. Tertio q̄ro in eo ꝙ dicit de beneficio ḋ mēſa. que bona dicūtur de mēſa. nūquid eni ea in q̄bus eccleſia hꝫ directū dn̄ium ⁊ alius vtile vt feudū. gl. no. Jnno. ſol. ꝙ nō. ⁊ que ſit rō colligit̄ in ſeq. particula. Glo. ibi ſꝫ q̄rit̄. ⁊ i hac gl. ibi vt ſup. de hoc ꝑ Hoſt. in ſum. de ſup. negl. ꝓlat. §. quot modis. v̄. ſupplet̄. Quarto q̄ro q̄ eccleſie dicātur de mēſa? Gl. ea. ſol. ꝙ ille que ſunt ita vnite ꝙ nō habent rectoꝛē ꝑpetuū. pꝛo hoc quod dixi in. vj. no. ⁊ no. ſingulariter hanc glo. vſqꝫ ad fi. ⁊ idē Pau. Op po. ad hoc ꝙ imo debeat poni rectoꝛ ꝑpetuus. de ꝓbē. extirpāde. §. qui v̄o. de iurepa. cle. j. ſo. vt in ea. gl. ibi ſꝫ obſtat. vſqꝫ ad fi. ⁊ in ea ibi ēt ſi ſit curata. ⁊ tunc virtute annexionis cura ſpectat ad ꝓlatū religioſum quā aſſumit ſimul cū ꝓlatura maioꝛi. facit ex̄uag. Jo. execrabil̄. Quinto q̄ro q̄bus modis ꝯtingere pōt ꝙ eccleſia ſit de mēſa eo. modo de quo in ꝓxi. q. gl. ea. ſol. ibi iſtud aūt. vſqꝫ ibi nec putes. Sexto q̄ro an eccleſia q̄ ſpectat ad monachos pleno iure quo ad inſtitutionē ⁊ deſtitutionē dicat̄ de mēſa? glo. ea. ibi nec putes. ſoluit ꝙ nō: niſi habeāt eā in ſuos vſus ꝯuertendā: ⁊ hoc caſu quo pn̄t ſuos vſus ꝯuertere. Dicit Pau. ꝙ nō hꝫ locū qḋ dicitur de penſiōe nō imponēda vel nō augenda cū oīa ſpectēt ad ꝓlatum: ⁊ fructus pōt vendere ⁊ locare. vt hic. ſil̄e no. Jnn. de ſta. reg. c. ij. ⁊ hec bn̄ ꝓbantur de iurepa. cle. j. §. ſane. Septimo q̄ro in eo qḋ dixi. ſ. in. x. nota. ꝙ eccleſie de menſa nō vacant ꝑ obitum miniſtrātium in eis. que ē rō ſoluit Lau. ꝙ ē qꝛ iſti nullum titulum vel ius habent in eis nec quo ad poſſeſſionem nec quoad pꝛopꝛietateꝫ. remittit ad no. ꝑ ſe de re.

eccle. non

eccle.nõ alie.cle.j.qð ibi dixi.in.§.verũ.q.ij.ꝛ dicit Lau. ſtãdũ huic cle.que hoc dicit q̃ñ vacãt.ibi nõ vacãt. vult dicere ꝙ ẽt ſi deficeret ratio ſufficit qð hic eſt expreſſũ.di cit aũt ſtandũ his verbis que ſunt verba pape ꝛ deciſo/ ria: vnde ẽt.§.in fi.precipit ꝙ prelati abſtineãt ab oib᷒ his grauaminibus.dicit ẽt ꝙ oẽs cõſtitutiões clemẽtinarum ſic ſunt deciſorie.ſecus in cõpilatione Gregorij vbi plu/ ries factũ recitatur.qð no.ad alia. Octauo q̃ro in eo qð in verſu nõnulli.dicit de eccleſijs monachoꝝ que dicũ tur eſſe ipſoꝝ quo ad hoc vt ſit locus huic lr̃e: So. Pau. ꝙ dicũtur tũc eoꝝ q̃ñ ſpectãt ad eos quo ad tpalia vt ga id qð ſuperabundat vltra ſuſtentationẽ rectoris ꝯuertũt in ſuos vſus.de prebẽ.extirpãde. de priuile.paſtoralis. vel cenſus antiquos habẽt vel rectores tenẽtur eis de tẽ poralibus reddere rõnem: ẜm id qð no. Inno.ꝛ Hoſt.de priui.cũ ꝛ plantare.§.in eccleſijs.ꝛ ſic iſte verſus habet locũ ẽt ſi eccleſie nõ ſint ꝺ mẽſa dũmodo aliqua tpalia i eis ad ipſos ſpectẽt: q: ſi de redditibus ſe impediunt prelati eos grauant.

Ver. Abbates. No.ꝙ nõ tenẽt cõ/ ceſſiões de bonis monaſterioꝝ facte in ꝑpetuũ vel ad tps ꝯſanguineis vel nepotibus ꝑlatoꝝ ſi prelati cõpellũt religioſos ad hoc.ꝛ ex hoc no. Gẽ.h̃ eſſe caſũ in quo facta ꝑ metũ ipſo iure nõ tenẽt qð colligit̃ ex verbo cõpellũt.q: loq̃tur de cõpulſi/ ua.ꝛ ꝙ hoc caſu cõceſſio ſit nulla.patet in lr̃a ibi:nulla eẽt ipſo iure.ꝛ de hoc in glo.ꝯcordat.ꝛ ꝑ hoc de pui.cũ olim. ij.de elec.q̃ſq̃s.regularĩ aũt tenẽt geſta ꝑ metũ.qð metus c.ã.c.ij.fallit in caſibus ibi not.ad quos hic addi põt ꝛ ad dit Gẽ.alios q colligunt̃ qð met.c.ã.c.vno.li.vj.de re.ec. nõ alie.c.ij.eo.li.de ꝓcu.accedẽs.de ſen.excõ.ſi vo.de re iudi.teneor lator cõſanguinei.xj.q.iij.iniuſtũ.ff.de teſti.ſi teſtꝭ.§.vlti.de acqr.here.qui aliena.§.vlti. Scðo no. ex dictis in primo notabili.ꝛ ex lr̃a qð preſumit̃ ꝯ cõceſ/ ſiões factas ꝯſanguineis vel nepotib᷒ ꝑlatoꝝ.ꝛ hoc vult lr̃a ibi:ſuis.i.ꝑlatoꝝ cõpellẽtiũ.ꝛ dicit Pau.ꝙ forte facie bãt hoc fieri queſito colore remuneratiõis meritoꝝ. xvj. q.j.poſſeſſiones.vl̃ alio quouis modo.de re.eccle.nõ ali. cle.j.ꝛ de hoc.§.q.j. Tertio no.ꝙ in caſu iſto nõ refert an conceſſio fiat in ꝑpetuũ vel ad tps:q: vtroq̃ caſu ſi fit ad cõpulſionẽ prelatoꝝ ꝑ religioſos in ꝯſanguineos com pellẽtiũ nulla eſt:al̓s tñ bene refert inter cõceſſionẽ tpalẽ quã põt prelatus cũ capitulo facere.de his q̃ fi.a ꝑla.c.j.ꝛ ij.ꝛ ꝑpetuã quã nõ põt niſi ſeruata ſolemnitate.x.q.ij.hoc ius.xij.q.ij.ſine.de re.eccle.nõ alie.nulli.Pau.tñ intelli/ git hic lr̃am de ꝑpetua tñ.i.cõceſſa alicui quoad viuet. ff.ꝑ ſo.l.j.verius dic ꝙ hic ẽt loq̃tur de tpali ne lr̃a ſit ſup flua ibi ꝑpetuũ vel ad tps. Quarto no.ꝙ nõ ꝺ; abbas cõpelli ad monachãdũ aliquẽ.ꝛ vr̃ velle lr̃a ibi eoſdẽ.ſ. abbates ꝙ ſolũ ad abbatẽ ſpectat monachare.de hoc in glo.ꝙ q̃ñq̃. Quinto no.ibi ꝑmittũt ꝙ permittens vel nõ ꝓhibẽs vr̃ tacite cõſentire.ꝑ hoc lr̃a ſequẽs ꝛ tacite cõ ſentiũt ideo eis iputat̃.lxxxvj.di.c.j.ꝛ.iij.ꝛ de ſen.excõ. quãte vbi de hoc.ꝑ hoc qð dico in ſeq.nõbili. Sexto no.ibi eoꝝ officiales.ꝙ ſi prelatus ꝑmittit ꝑ ſuos officia/ les grauare religioſos ipſe grauare intelligit̃.ꝑ hoc qð di xi in primo no.ꝛ facit de ſen.excõ.mulieres.de re.iur.qui facit.li.vj. Septimo no.ꝙ prelati nõ debẽt ꝑmittere ꝙ ſui officiales occupent bona monaſterioꝝ ꝛ monachi qui ad hoc ꝓcurandũ ſe transferũt ad curias principũ ſũt ex/ cõicati ipſo iure.de ſta.regu.cle.ne in agro.§.q: vero.

Octauo no.ibi in caſibus nõ expreſſis.q:in caſib᷒ per miſſis permittit̃ occupatio predicta.exẽplificat Pau. vt q: officiales ꝑlatoꝝ occupãt de mãdato ꝑlatoꝝ exequen do ſn̄iam ipſoꝝ prelatoꝝ.Gẽ.ꝛ Mathe.exẽplificãt in re/ cuperatione rei ſpoliate.de reſti.ſpo.olim.j.qð vltimum permittit̃ ẽt priuatis vt ibi. Nono nota.ibi hoibus.ꝙ grauant̃ monaſteria ſi grauant̃ ſui hoies.de hoc de app. dilectis.ꝛ dixi de reliquijs.cle.vna.in prĩc. Decimo no.ꝙ prelati nõ debẽt iniuſte priuare religioſos ſuis be/ neficijs ꝑcipue ad ſui cõmodũ ſicut q̃ñ ſunt ꝑcepturi fru/ ctus primi anni vt hic.quo caſu vr̃ preſumẽdũ ꝯ eos. ar. huius lr̃e.ꝛ hac de cã poſſent recuſari:q: ſuſpectus.eſt iu/ dex q̃ñ ex euẽtu iudicij ſuſcepturus eſt cõmodũ.ff.ad mu nici.l.de iure.in prin.vbi glo.qð dixi de reſcrip.paſtora/ lis.in prin.in.iij.notabili.hec ꝓcedũt intelligẽdo lr̃am ibi priuant.ſ.de iure ꝓcedẽdo.quo caſu dicit Pau.ꝙ opus eſt appellare.al̓s ſn̄ia trãſiret in rem iudicatã.de re iudi. cũ inter.ſed Gen.intelligit lr̃am ſiue preuenit de iure ſiue de facto qð placet quo ad hoc vt ceſſeat̃ grauamẽ. Un decimo no.ꝙ is cui debent̃ fructus beneficioꝝ vacantiũ nõ ꝺ; occupare aialia vel alia bona beneficij. de hoc i gl. illa eni. Duodecimo no.ꝙ occupare ſonat in viciũ cõ/ cordat de elec.vt preterite.de teſti.ex parte.A.de ꝓben. cũ qui.li.vj.C.vnde vi.l.ſi.q̃ñq̃ tñ ſonat in bonũ.de cõſe. di.v.nunq̃.de ꝓcur.nõ iniuſte.ꝛ.c.ſi duo.li.vj.de elec.ſi q̃s iuſto.de heret.cũ ſcõm.eo.li.in auf.de heret.ꝛ falci.in prin.coll̓.j.Pau.ꝙ dicit ꝙ occupari ꝓprie dicũtur mobi/ lia ꝛ imobilia inuadi.l; q̃ñq̃ ponatur vnũ ꝓ alio.xlvij.di. ſicut hi.xij.q.ij.quicũq̃.de reſti.ſpo.ſepe.C.de rei vẽ.do mũ.de acti.emp.l.ij.vnde vi.ſi quis in tantã. Decimo tertio no.ꝙ bona beneficioꝝ vacantiũ debẽt ſeruari ſuc/ ceſſoribus.de hoc in glo.in verbo reſeruãda.ꝛ dicit Gẽ. idẽ in poſſeſſore hereditatis.ff.de peti.here.diuus.ꝛ i cu/ ratore bonis dato.ff.de mune.ꝛ hono.l.j.§.vlti.ꝛ in hac glo.in fi.xij.q.ij.illud.vbi de hoc.ꝛ.c.nõ liceat.lxxv.diſt. q̃ñ.de offi.ordi.cũ vos..de electi.q: ſepe.li.vj. Decio quarto no.ꝙ prelati nõ debẽt redditus ſuos vendere po tẽtibus in preiudiciũ exẽptoꝝ.ꝑ hoc ne prela.vices ſuas. ꝑ totũ.de iude.c.pe.ꝛ dicit Pau.ꝙ loq̃tur hic de potẽtib᷒ rõne diuitiarũ ꝯſanguineoꝝ vel amicoꝝ.de teſti.ſup eo. ij.ẽt ſi nõ ſint in aliqua dignitate.facit qð no.de ali.muta. iudã.c.ij.in glo. Op.in eo qð in verbo eoſdẽ dicit ꝙ ꝑ/ lati cõpellebãt abbates ad preſentandũ.ꝛ ſic vr̃ ꝙ ad ſo/ los abbates hoc ſpectabat.cũ tñ debeãt hoc facere cũ ca/ pitulo.de his que fi.a prela.nouit.ꝛ.c.quãto.So.Paul. ꝙ nõ exprimit hic capitulis q: abbas preſumit̃ cũ cõſen/ ſu capituli preſentare.de his que fi.a prela.ea noſcit̃.vel loq̃tur de eccleſijs in quibus ſoli abbates habẽt preſenta re. Scðo op.in eo ꝙ ꝓhibet prelatis vẽdere ꝓuentus petentibus q: in re ſua q̃libet eſt legitimus moderator.ꝺ ſepul.de his.glo.hoc al̓s ſo.ꝙ hoc al̓s licitũ ſit illicitũ ex aio q: vendebãt vt opprimerent̃ exẽpti. Quero in eo qð dixi in.j.ꝛ.ij.nõbili.ꝙ preſumit̃ ꝯ cõceſſiones quas pre lati faciũt ꝯſanguineis de bonis eccl̓ie an hec cã ſufficiat ad annullandũ.So.Pau.ꝙ ſic ꝑ.c.lxxxix.di.decẽter.x. q.ij.hoc ius.in fi.vult allegare ver.ſeu.§.quibuſcũq̃.ea. cau.ꝛ.q.que eſt.auf.C.de ſacroſanc.eccle.ꝛ ex hoc refert Pau.ꝙ iſte eſt caſus in quo nocet officiũ ꝓprij:qð ẽt not. glo.in.ꝺ.ver.q̃buſcũq̃.ꝛ hoc eſt q: ꝓpter carnis vinculũ ꝓſumit̃ ꝯ perſonã.dic ꝙ ita prelatus põt cõcedere ꝯſangui neis ſicut extraneis dũmodo cõcedat ſine preiudicio ec/ cleſie.ꝑ hoc qð no.Arch.x.q.ij.eps.ꝛ ſic rẽ ſolitã i feuda ri vel i emphitheoſim dari.ita põt ꝑlatus dare cõſangui/ neo ſicut alij.Itẽ beneficiũ pariter cõferre.ꝛ ſic de alijs.ꝛ auf.q̃buſcũq̃.loq̃tur de reb᷒ ꝓhibitis alienari. Scðo q̃ro an is cui cõcedit̃ vt habeat fructus beneficioꝝ vacã/ tiũ primo anno debeat hic ẽt ex beneficijs exẽptis:glo.in ver.anni.ſoluit ꝙ ſi in priuilegio dicit̃ de beneficijs dio/ ceſis veniẽt ẽt exẽpta.ſecus ſi dicit de beneficijs ſibi ſubie ctis qð no.ꝛ in ea ibi abbatẽ.vt dixi. Tertio quero an prelati occupantes bona beneficioꝝ vacantium que de/

bent reſeruari ſucceſſoribus incurrant penam.c.ſepe.de elec.li.vj.So.Lau.ꝙ nõ:cũ illa locũ habeãt tñ in colle/gijs nec eſt exercẽda ſed reſtringẽda tanꝙ̃ penalis.ar.de elec.ſtatutũ.li.vj.pro hoc qđ no.in.c.q ſepe.in glo.no.ꝙ dicit tñ Lau.ꝙ tenẽtur ad reſtitutionẽ nec eos defendit cõſuetudo.de offi.or.preſenti.in fi..li.vj.

Ver. Nonnulli No.ꝙ prelati nõ debẽt idebite di rimere monaſteria ex cã aũt pñt. de hoc in glo.ergo.ꝛ dic̃ Pau.ꝙ effi actores eccleſiarum illiciti ſũt excõicati.xj.q.iij.canonica.de ſen.ex cõ.cõqueſti.ſecus ſi faciũt licite.ar.a ꝯ̃rio huius lr̃e.ꝛ p hoc iura alleg.in p̄dicta glo. Se/cũdo no.ꝙ qñqꝫ religioſi hñt hoſpitalia.ꝛ dic̃ Pau.ꝙ forte erãt de eoꝝ mẽſa vl̓ ad alioꝝ ordinationẽ ſpectãtia.de reli.do.q contingit. Tertio no.ꝙ prelati nõ debẽt occupare bona monaſterioꝝ ꝛ occupãdo cadũt a iure ſi quod habẽt.de hoc in glo.dicẽdo.ꝛ dicit Pau.ꝙ hic loqtur de occupantibus de facto ꝛ nullo q̃ſito colore vt differat ab eo de quo.ſ̃.ver.pri.vbi dixi in.xj.notabili.ꝛ duob' ſeq. Itẽ ibi de mobilibus que fructuũ appellatione nõ cõtinẽ/tur hic de imobilibus. Quarto no.ꝙ nõ debẽt ipedire exẽptos reparare ſua loca de hoc in glo.ꝙ tñ.ꝛ p̄cipue debẽt reparari hoſpitalia.de re.do.cle.ij. quãꝙ̃ aũt poſſint reparari nõ tñ ſi ſunt mẽdicantes poſſũt loca de nouo ac/quirere.e.ti.c.vno.li.vj. Quinto no.ꝙ nõ debẽt p̄lati p ſtatuta ſua derogare priuilegijs exẽptoꝝ.ꝛ dicit Lap.ꝙ in hoc faciũt de facto.ex hoc arguit ꝙ priuilegiatus p papã ꝙ ab aliquo excõicari nõ poſſit.vt de priui. ne aliq. li.vj.ſi facit ꝯ̃ ꝯſtitutionẽ epi continentẽ ꝙ ꝯ̃ faciens ſit excõ/municatus nõ erit excõicatus:lꝫ ꝯ̃riuꝫ no. Archi. de cõſtitutio.c.ij.li.vj.pro hoc q nõ dꝫ qs p ꝯſtitutionẽ ligare poſſe illũ de quo iudicare nõ põt.d.c.ij.Itẽ priuilegiũ eſt tãꝙ̃ lex priuata ſuperioris ꝯ̃ quã inferiori nõ lꝫ iudicare vl̓ detrahere ſicut nõ põt ꝯ̃ legẽ publicã ipſius ſuperioris.xvij.di.§.fi.xviij.di.§.j.xxv.q.ij.in ſũma.ꝛ.c.j.ꝛ.ij.xxj.di.iferior.de ma.ꝛ obe.in.c.cũ inferior.de elec. cle. ne romani.ꝛ hoc ẽt vr̃ ſentire Pau.dicẽs ꝙ nõ dꝫ derogare priuilegijſ directe vel indirecte:q ita p̄hibet vnũ ſicut aliud.de p̄/uile.quanto.dic tñ ꝙ priuilegiati nõ p hoc ſunt exẽpti niſi in his de quibus in forma ſuoꝝ priuilegioꝝ que inſpici debent ꝛ ſeruari.de priuile.porro.ꝛ.c.cũ capella. Sexto no.ꝙ p̄lati nõ debẽt inferre iacturas priuilegiatis ꝛ đ his iacturis.e.ti.nimis.de priui.quãto.de cenſi.cle.ij.

Ver. Verum. No.ꝙ vna eſt vl̓is eccleſia.de ſũ.tri.c.j.§.vna.ꝛ hoc quo ad oẽs.qđ vult hec lr̃a. in prin. ꝛ exponit Gẽ.ibi nõ exẽptoꝝ.i.laicoꝝ.cũ ẽt illi ſub vniuerſitate eccleſie ſalui fieri poſſũt.d.c.j.in fi.ꝛ dicit Paul. ꝙ hoc de vl̓i eccl̓ia ponit̄ ꝯ̃ p̄latos q religioſos ꝛ exẽptos quaſi volebãt facere alienos ac ſi eſſent de alia eccl̓ia. Secũdo nota.ꝙ extra eccl̓iam nullus ſaluat̄.de hoc in glo.in ver. ſaluat̄.ꝛ i ea i fi.xxiiij.q.j.qm̃ vetus. Tertio no.ꝙ vna eſt fides.ſimile de ſũ.tri.cle.vna.de ꝯſe.di.j.eccleſia.iij.q.iiij.engeltrudã.cuius caput eſt xp̃s.de ſanc.vnc.c.vno.in fine. Quarto no.ꝙ inſpicit̄ qđ decet.de hoc in glo.in/ſpicimus. Quinto no.de vnitate corporis eccl̓ie:ꝛ dr̄ corpus miſticũ.de hoc in glo.miſtici.ꝛ dicit Pau. ꝙ oẽs dicimur eiuſdẽ corpoꝝ reſpectu fidei.ꝛ quo multi dicant̄ vnũ corpus no.e.ti.dilecta.ſic ꝛ alſs dr̄ ꝙ hi q ſũt eiuſdem p̄feſſiõis debẽt eſſe ſub eiſdẽ legibus.de ſta.mo.recolen/tes:ꝛ ex his dicit Pau.ꝙ xp̃iani debẽt eſſe tanꝙ̃ fratres carnales.viij.q.j.olim.xxj.q.ij.ꝙ ait.de preſum.lr̃as.ſũt eni fratres ſp̃uales rõne eiuſdẽ patris ꝛ matris regenerãtis.xj.q.iij.ad mẽſam.de iudi.nouit.ꝛ hec fraternitas eſt rõne charitatis.xij.q.j.dilectiſſimi.eo.ti.c.j.p hoc aut̄.de monachis.in pn.colla.j.ꝛ dicit Lau.ꝙ debẽt xp̃iani eẽ vnius volũtatis q virtus vnita fortior eſt ſeipſa diſperſa.đ treug.ꝛ pa.c.j.in fi.ꝛ ſp̃us ſanctus ifundit̄ ſup ꝯgregatos in vnũ:nõ ſup diſperſos de appel.cõſtitutis.ij.vbi no.in prin. Sexto no.ꝙ debet qlibet eſſe cõtentus iuribus ſuis nec debet excedere ſuos terminos.de ſepul.c.j.xj.q.j.peruenit. Septimo no.ibi diſtricte mandamus ꝙ ꝯ̃ facientes peccant mortaliter.de maio.ꝛ obe.c.i .ea.di.deniqꝫ.

Octauo no.ꝙ prelati debẽt religioſos charitatiue tractare.ꝛ dicit Pau.ꝙ in eoꝝ fauorem ꝛ maxime exemptorum principaliter emanauit hec cle.

Ver. Et quoniam. No.ꝙ religioſi celebrant capitula generalia ꝛ qñqꝫ p̄uincialia.ꝛ dicit Pau. ꝙ qñqꝫ faciunt ſingulis annis vt predicatores.qñqꝫ ſingulis triẽnijs vt minores.dic ꝙ potius cõueniũt:q generalia faciũt tam minores ꝙ̃ predicatores ſingulis triẽnijs p̄uincialia ſingulis annis ꝛ de capitulis religioſoꝝ habet̄ de ſta.regu.in ſingulis.ꝛ in cle.ne in agro.ad fi.

De priuilegijs ꝛ exceſſibus priuilegiatorũ. Rubrica.

r **Eligioſi.** Facta eſt ad executionẽ illorũ iu/riũ.eo.ti. vt priuilegia ſimiliũ.xj.q.j.c.j.ꝛ multorũ ſe.Lau.no.đ ſacro vnctionis extreme.de hoc in glo. ij. ꝛ remit/tit Lau.ad ſacramẽtale ſuũ in ti.de ex/tre.vnc.ꝛ dicit Gẽ.ꝙ eſt ſacr̃m iterabile.vt no.de tranſ/actio.veniẽs.de ſecũdis nup.c.iij.de hoc.ĩ.q.ix. Scđo no.de ſacro eucharistie.de hoc in gl.iij.ꝛ vt hic patet nõ ſpectat ad religioſos hoc ſacr̃m miniſtrare. xvj.q.j.alia.cũ.c.ſe.ꝛ.c.iterdicimus.de pe.oĩs.de hoc.ĩ.q.xj. Ter/tio no.de ſolẽnizatione matrimoniorũ.i.ſolẽni benedictione.de hoc in glo.iiij.ꝛ dicit Gẽ.ꝙ in v̓bo ſolẽnizare.comprehendit̄ oĩs ſolẽnitas que obſeruat̄ iuxta ritũ religiõis de ſpon.c.j.ſiue fiat benedictio ſolẽnis vt p̄dixi. ſiue dicatur miſſa ſpãlis p ꝯ̃hentibus. Quarto no.ibi nõ habita p̄rochialis licẽtia ꝙ de lr̃ia preſbyteri religioſi poſſũt ea de quibus hic.ꝛ ſic videt̄ ꝙ curatus poſſit alteri curaꝫ committere.de hoc.ĩ.xxj.ꝛ.xxiij. Quinto not.ꝙ qñqꝫ qs excõicat̄ a canone ꝛ in qbus caſibus hoc accidat p̄ſeqtur Mathe.dic vt.ĩ.de ſen.excõ.cle.j.in glo.eſt ſciendũ.

Sexto no.ꝙ religioſi poſſũt ab excõicatione abſolue/re ĩn.caſibus in iure expreſſis.de hoc in glo.in ver.expreſſis. Septimo no.ꝙ ptãs abſoluẽdi excõicatos qñ cõceditur cõcedit̄ religioſis per priuilegiũ ap̄licum:de hoc in glo.habẽt.ꝛ dicit Lau.cũ priuilegia ſint facti de ipſis nõ põt iudicari niſi p eorum inſpectionẽ.de fi.inſtru.cõtingit de priuile.accepimus. Octauo no.de ſtatutis prouincialibus ꝛ ſinodalibus.i.que fiunt in cõcilio prouinciali: vel in ſinodo. de hoc in glo. de vtriſqꝫ. ꝛ dicit Mathe. ꝙ ſinodus eſt cõcilium qđ facit epiſcopus ad qđ vocant̄ abbates ſacerdotes ꝛ totus clerus dyoceſis.xviij. diſt. decernimus:prouinciale aũt cõciliũ facit archiep̄s ad qđ vocant̄ tm̃ epi ꝛ nõ alij.ar.xviij. di. qm̃ qdẽ.ꝛ.c. ep̄s.ꝛ.c. placuit.dic ꝙ imo ad cõciliũ prouinciale vocant̄ capitula ẽt cathedraliũ eccleſiarũ.de his que fi.a prela.c.fi.ꝛ đ hoc ibi dixi in.iij.q.ꝛ de cõcilio vnde dicat̄ dixi.ſ̃.e.cõpilatione.in proemio.ver.ſane. Nono no.ibi:vt verbis eorũ vtamur.modũ excuſandi ip̄ropriã locutionẽ.de hoc igl. cõcordat.ꝛ vtimur qñqꝫ iproprijs locutionibus cã maioris expreſſiõis vt h.ꝛ in iuribus allegatis in gl. Decimo no.ꝙ nõ debet qs nũciari excõicatus niſi cõſtet de ex/cõicatiõe.de cõſan.ꝛ affi.cle.vna.de cẽſi.cle.fi. vbi đ hoc in glo. parte vocata.ĩ.ti.j.cle.ij.§.locorũ.vbi de hoc di/co in.j.nõbili.ꝛ hoc vult glo.hic i v̓.nũciari. Vndecimo no.caſum

no. caſū in quo nō ꝓdeſt exēptio ⁊ hoc quo ad euitandum
diſpoſitionē huius cle. pro hoc lr̃a ibi ſuꝑ hoc. ⁊ exponit
Pau. ſuꝑ hoc. ſ. excōicatione cognitione excōicatiōis pre/
fate ⁊ eius publicatione. cōcor. de deci. cle. j. Op. ī eo
ꝙ dicit ꝙ excōicati ꝑ hāc cle. ſolū ꝑ ſedē apoſtolicā abſol/
ui poſſūt: ꝙ imo ēt ab alijs. ſ̃. de hereti. cle. j. ⁊. ij. ⁊ de pe.
cle. j. gl. niſi ſoluit ꝙ ꝯ̃ria loquunt̃ in articulo mortis ſꝫ ex̃
caſū mortis nō poſſūt abſolui ab alio ꝑꝑ reſeruationē quā
facit hic papa ſedi apoſtolice. al's ſecus. de ſen. excō. nuꝑ.

Quero an hec cōſtitutio locū habeat *in clericis* ſecu/
laribus? Glo. j. ibi ⁊ no. ſoluit ꝙ nō ꝓpter *verbū religio*
ſi. idē Pau. Stepha. ⁊ Gē. q dicūt ꝙ de religioſis hic ex/
ponit̃: q2 frequētius in hoc excedebāt. Scđo quero an
hec cle. cōprehēdat religioſos prefectos eccleſijs parro/
chialibꝰ quo ad nō ſuos parrochianos? Gl. ea. ibi an vo
dicit eſſe dubiū remittit ad no. ſ̃. de deci. cle. j. vbi dicit ꝙ
ſic. qđ tꝫ Pau. ꝯ̃ tm̃ facit. qđ no. de re. eccle. nō alie. cle. j. in
glo. v. ſed ibi diſponit̃ de religioſis nō ſimplr̃ ſed de his
qui preſidēt adminiſtrationibus. vnde glo. dicit illaꝫ cle.
nō habere locū in eo qui p̃eſt eccleſie ſeculari. Tertio
q̄ro an locū habeat hec cle. in quibuſcūqꝫ religioſis? So.
Lau. ꝙ ſic dūmodo ſint religiōis approbate. idē Lap. al's
eni nō ſūt religioſi. de reli. do. c. vlti. ⁊. c. vno. li. vj. de vo.
to. c. vno. eo. li. Op. ad hoc ꝙ imo ēt in religioſis de re
ligione nō approbata ꝑ papā ſit locꝰ pene de qua hic. de
elec. idēnitatibus. §. ſupradicta. li. vj. de prebē. cū qui. eo.
li. So. Lap. ꝙ ſtādū eſt primo ꝑ no. ne cle. vel mo. vt peri
culoſo. li. vj. in glo. ij. que optime facit. Ad ꝯ̃ria nō rn̄det
Lap. dic ad. §. ſupradicta ꝙ facit pro q2 ꝑ illā diſpoſitio/
nē ſit extēſio de monialibus ad illas que nō ſūt ꝓprie *mo*
niales qđ ꝓbat *verbū volumus. ibi ⁊ ſic ceſſante illa ex/*
tēſione ſecus *eſſet. Ad. c. eū q. dic ꝙ bene ꝓbat ꝙ diſpoſi*
tio. c. de *multa. in eo ꝙ dicit* đ habēte curatū q aſſeqt̃ aliđ
curatū locū hꝫ ēt ſi ſe intrudit: in ſcđo ne ſit melioris cōdi
tionis inuaſor qꝫ iſte īgrediēs: ⁊ hoc ideo ibi eſt: q2 ſi non
deceret ſe habere ius. in ſcđo nō audiret̃ allegās turpitu
dinē ſuā. de dona. inter dilectos. ſꝫ h̃ pena īponit̃ religio/
ſis ⁊ ſic vt ſit locus pene neceſſe eſt vt verificet̃ hec qua/
litas. vt aūt dixi. ⁊. e. q. is qui nō eſt religionis nō appro/
bare nō eſt religioſus. Quarto quero qđ in religioſo
nouitio? videt̃ ꝙ nō ſit locus pene cū poſſit ad ſeculum re
uerti. de regula. ſtatuimus. ⁊. c. nō ſolū. li. vj. Lap. tꝫ ꝯ̃riuꝫ
arg. de ſen. excō. religioſo li. vj. nā tp̄e nouiciatus gaudet
priuilegio canonis ſi quis ſuadēte. tanꝙ̃ religioſus. xvij.
q. iij. ſi qs ſuadēte. ⁊ ſic dꝫ ēt ſentire onus. de cenſi. cle. j. de
ſta. mo. recolētes. regula qui ſentit. li. vj. Quinto q̄ro
an hec verba religioſi. cōprehendat moniales? So. Lau.
ꝙ nō: q2 ea de quibus hic cōcernūt virile officiū. ⁊ ſic hec
cle. maxime cū ſit penalis nō dꝫ ad mulieres extēdi. đ hoc
an ⁊ qn̄ maſculinū cōprehendat femininū. dixi. ſ̃. đ ſepul.
cle. eos. q. ij. ⁊ đ elec. cle. j. q. j. ij. ⁊. iij. dicit Gē. ꝙ hec cōſtō
locū hꝫ ēt in feminis cuꝫ in eis videat̃ omnimoda ſimiliſqꝫ
vel maior ratio ⁊ ſic idē de eis ēt in penalibus. ff. de adul.
ſi poſtulauerit. ff. ratio de eden. quedā. §. nūmularios. ⁊
qđ no. in aut̃. vt hi qui obligatas ꝓhibent res habere. §. j.
col latio. vj. nam ⁊ ipſe plus peccant *in his* ꝙ̃ maſculi: tū
q2 ſe īmiſcēt nō cōuenietibus ſuo ſexui. tū q2 maſculinum
a lege prolatū ēt in penalibus femininū cōprehendere cō/
ſueuit. C. vnde vi. ſi quis in tantā. xvij. q. iiij. ſi quis. nā re/
gulariter qđ cadit in maſculo cadit in femina. ff. de adul.
l. adulteriū. §. inceſtū. primū tꝫ Pe. de ancha. q2 cū femi/
ne nō ſint capaces huius officij. de pe. noua quedā nō vꝫ
iuris lator eas includere. de elec. idēnitatibus. §. fi. li. vj.
quod vꝫ facere ꝯ̃. ſed facit pro inducēdo. vt dixi. ſ̃. q. iij. ⁊
ſic minor. xiiij. annis. non tenet̃. l. iulia. de adul. ff. de adul.
ſi minor. q2 nō vꝫ aptus ad copulā. Ex hoc infert ꝙ in lai/
cis hec ſacr̃a miniſtrātibus nō eſt locus pene đ qua h̃ qđ
placet. q2 tales nō dicūtur miniſtrare ſed abuti. de cōſue.
quāto. ſunt ergo aliter puniendi. Infert ēt ꝙ religioſi cō/
uerſi miniſtrātes hec ſacr̃a forte nō incidūt in hanc penā
ex quo nō habēt ordinē: q2 prius ꝑſona ꝙ̃ iuris ratio que/
renda eſt. ff. de iur. codi. quidā. qđ ēt pōt ſuſtinere ratione
premiſſa. ⁊ ad illud qđ. ſ̃. inducit̃ ꝙ in monialibus debeat
habere locū ſicut ēt locū hꝫ pena ſi qs ſuadēte. xvij. q. iiij.
de ſen. ex. mulieres. dic ꝙ actus percutiēdi clericū eſt cōis
⁊ ita cōpetit femine ſicut maſculo. nā eſt nudi facti: ſed mi
niſtrare ſacr̃a ſapit ius: ⁊ nō cōpetit niſi habentibus ordi
nes eccleſiaſticos: ⁊ q2 ēt ordinatis nō cōpetit niſi ſint ad
hoc deputati. ideo puniuntur religioſi hoc preſumētes.

Sexto quero an in oībus religioſis locū habeat h̃ cle.
So. Pe. de ſtagno referēs quēdā cardinalē tenuiſſe ꝙ ſo
lū in exēptis locū hꝫ. ar. ſūpto a rubrica. q2 loqtur hic de
priuilegiatis. rubricā aūt facit ius. ſ̃. in proemio Grego/
riano ⁊ qđ ibi dixi in proemio huius cōpil. ibi ſub cōgru/
is titulis. ipſe aūt Pe. tꝫ ꝯ̃rium q2 hic loqtur generaliter
de oībus religioſis. ar. xix. di. ſi romanoꝝ. de maio. ⁊ ob.
ſolite. qđ eſt tutius ⁊ in dubio tenēdū eſt. pro primo tm̃ fa/
cit q2 de nō exēptis nō fuiſſet opus prouidere cū poſſint ꝑ
ordinarios coherceri. Septimo q̄ro in eo qđ dicit de
religioſis miniſtrantibus ſacr̃a clericis aut laicis. quid ſi
miniſtrēt religioſis? So. Pe. de ſta. referēs quēdā cardi/
nalē tenuiſſe qđ nō eſt locus huic pene cū de ipſis hic non
caueat̃. ar. de elec. ſtatutū. li. vj. regula in penis. e. li. male
tm̃ faciūt *ſi miniſtrant* religioſis alterius monaſterij. ſecus
ſi eiuſdē. de ſtat. mo. ne in agro. §. ſane. j. Lap. aūt dicit ꝙ
vbū cleric⁹ locū hꝫ de clericis ſecularibꝰ ⁊ regularibꝰ qđ
ē tutiꝰ. Octauo q̄ro an qđ dic̃ *de laicis* locū habeat in
oībus? ſo. Lap. ꝙ ſic ēt ſi ſint religioſi. xvj. q. j. generaliter
vbi loquitur de monachis ēt qui nō ſunt clerici ſed ēt pu/
ri laici qn̄qꝫ dicūt religioſi. de re. eccle. nō alie. c. ſi. No
no q̄ro in eo qđ dic̃ de ſacr̃o quid eſt ſacr̃ꝫ? So. Lap. ꝙ eſt
ſacre rei ſignū. de la. vn. c. vno. de cele. miſ. cū marthe. ⁊
ſm̃ Aug. eſt inuiſibilis gratie viſibilis forma. de hoc di/
xi de ſacr. nō ite. in rubrica. q. j. Quātū aūt ad hāc lr̃am q
loquitur de ſacr̃o vnctionis. dicit Lap. ꝙ mediator dei ⁊
hoīum nō ſolū vocat̃ ieſus inquātū hꝫ ſaluare ſed ēt xp̄s
inquātū hꝫ vnctionis gratiā in alios effundere. x. di. qm̃.
xcvj. di. cū ad verū. dicit ēt Lap. ꝙ Dauid ter fuit vnctus
primo in domo patris ſui ī ſignū regni futuri ⁊ hoc ſignat
vnctionē ī baptiſmo. ſcđo *in ebron ſuꝑ iudā*: ⁊ poſtea mul
ta bella habuit ⁊ hoc ſignificat vnctionē in ꝯfirmatione.
tertio iteruꝫ in ebron ſuꝑ oēm iſrael. poſt hāc in pace re/
gnauit hoc ſignificat vnctionē extremā. de cuius ſacramē
ti ſb̃a ſunt quinqꝫ. primū ꝙ eā tradēs ſit ſacerdos. ſcđm eſt
intentio. tertiū eſt materia. ſ. oleum infirmorū. quartū for
ma verborū que eſt: per iſtam ſanctā vnctionē ⁊c̃. quintū
locus *inungendus*: q2 fit ad occulos ad aures ⁊ nares. ⁊
nō datur niſi adultis q vident̃ habere venialia ꝯ̃ que in/
ſtitutū eſt. hꝫ tm̃ ⁊ aliū effectū quē dico. j̃. e. q. nec dat̃ alijs
ꝙ̃ infirmis in periculo mortis cōſtitutis. ſanis aūt nō dat̃
q2 habēt aliud remediū. ſ. pn̄iam nec debet dari niſi poſtu
lanti qui deuotionē ſurſum erigit ⁊ reiteratur. vt no. de ſe
cūdis nup. c. iij. qđ vltimū dixi. ſ̃. in. j. notabili. ſed ſi ſepe
infirmet̃ ad mortē lꝫ poſſit inungi ſepius nō tm̃ in vna īfir
mitate dꝫ bis inungi niſi infirmitas protraheret̃ vltra an
nū. ⁊ ſic vꝫ velle ꝙ poſt annū poſſit iterū inungi qđ nō vi/
det̃. q2 lapſus anni nō facit cenſeri nouā infirmitatē: lꝫ ad
aliū effectū qn̄qꝫ ponderetur lapſus anni. xxv. q. viij. c. j.
⁊ qđ ibi no. in glo. j. dicit ēt Lap. ꝙ in hoc ſacr̃o ſicut in ce/
teris tria ſunt. vnum eſt ſacramētum tm̃. ſ. vnctio extre/
ma aliud res tm̃. ſ. effectus duplicis ſanitatis. tertium eſt
ſacr̃m ⁊ res. ſ. quedā vnctio interior ſpūalis. i. mentis io/

cũditas ⁊ ſolatiũ. pro hoc qđ dixi. s̃. ea. q. qꝫ p hoc delent venialia. de ſa. vnc. c. vno. §. j. Jtē ſm Gē. preſtat augmētũ virtutũ. ar. d. c. vnici. ⁊ de pſe. di. v. c. j. ⁊ ij. Jtē p hoc citius liberant infirmi ab infirmitate corpali. ar. xcv. di. §. ſi iſtud ⁊ in eo qđ dixi q̄ p hoc sacr̄m delentur venialia. idē Mathe. dicēs q̄ multis modis delētur. primo p hāc vnctionē vt predixi. ſcđo p ſuſceptionē ɔdignā euchariſtie. de cōſe. di. ij. cũ oē. Jtē p aque benedicte aſperſionē. qđ dic vt no. in pemio ſexti. in glo. vlti. vbi ponunt ⁊ alij mōi delēdi venialia quos pſequtur Mathe. Decimo qro qꝫ dixi. s̃. q. xxi. q̄ hec vnctio fit p oleũ īfirmoꝝ. qd ſi nō hꝫ oleũ ſꝫ infirmus vngit criſmate. So. Mathe. referēs id qđ no. glo. xcv. di. ſed iſtud. vbi vꝫ tenere qđ valet ⁊ idē Mathe. q. pſequtur que sacr̄a pñt iterari ⁊ que nō. de q̄dic vt dixi de sacr. nō ite. in rubrica. q. viij. Undecio qro in eo qđ dicit de sacr̄o euchariſtie. an hoc pcedat ſiue miniſtret in morte ſiue in vita? So. Pau. q̄ ſic. ⁊ ponderat lr̄am que dicit euchariſtie ⁊ nō dicit viatici. O p. ad hoc. l. di. penitēs in fi. de pe. qđ in te. Sol. Pau. q̄ id qđ in illis dꝫ q̄ ī morte oibus det viaticũ. itelligit. ita tñ q̄ p illos qui hoc poſſũt. O p. ad hoc q̄ p̄mo quilibet hoc poſſit. de offi. or. paſtoralis. in fi. vbi de hoc? So. Pau. q̄ illud de pnia que tpe neceſſitatis ſũmi pōt a quolibet sacerdote. vt ibi no. idē Lap. p hoc qđ no. xxiiij. q. j. §. ſed iſtud in glo. fi. Duodecimo quero ſi nō habet euchariſtia an poſſit dari panis loco eius? So. Gen. q̄ nō. ēt ſi panis ſit benedictus: ſed is qui erat cōicandus credat ⁊ per hoc dr̄ ſpũaliter mãducare. de conſe. diſt. ij. vt qd paras. idē Mathe. ⁊ hoc no. Jnno. de pe. qđ in te. Decimotertio qro in eo qđ ꝓhibet religioſis ſolēnizare mr̄imonia de qua ſolēnitate loqtur? So. Lau. q̄ de ſolēnitate que fit in eccleſia que nō dꝫ fieri niſi in certis tēporibus ⁊ p proprios sacerdotes vt h̄ ⁊ de feri. capellanus. ⁊ in hoc ponderat Lau. lr̄aꝫ. ibi ſolēnizare: qꝫ nō dixit fedus ɔ̄here qđ pōt fieri. ⁊ qd velit dicere in hoc vltimo nō apparet. ſꝫ vt declarant Gē. ⁊ Step. vult dicere q̄ religioſi pñt inducere fedus matrimonij. volũt dicere q̄ religioſi pñt ꝓnũciare verba inter ɔ̄hentes vt fit ⁊ hoc dũ tñ ſeruet ſolēnitas edictoꝝ. de qbus de clā. deſpō. cũ inhibitio. ⁊ hoc oi tpe: qꝫ ipſũ fedus matrimonij vt dicit Lau. ɔ̄hi pōt oi tpe. d. c. cappellanus. ēt p excōicatos: vt no. de eo qui dux. ī ma. ſignificaſti. ⁊ in eo qđ dixi de ſolēnizatione q̄ fit celebrãdo miſſas ſpāles ſup ɔ̄hentes vel ſolēnē benedictiōem eis iponēdo. ⁊ de hoc. s̃. in. iij. notabili. Decimoquarto qro quare religioſis ſpāliter ꝓhibent hec tria de qbus hic ſ. sacr̄m extreme vnctionis vel euchariſtie miniſtrare vl̄ matrimonia ſolēnizare? So. Mathe. q̄ ideo qꝫ p hoc preiudicaret preſbytero parrochiali. pro hoc maxime qꝫ i talibus ſolēt fieri oblationes. Decimoquinto quero in eo qđ ꝓhibet religioſis hec sacramēta de qbus hic miniſtrare nō habita lnia prochialis preſbyteri qd ſi prochianus dicit ſe habere lniam. Glo. ſed nũqd. arguit q̄ poſſit religioſus credere prochiano. deinde ibi ſꝫ ecōtra arguit in ɔ̄riũ: poſtea ibi ſed poſſet tenēdo primā partē rñdet vltimo alleg. ⁊ no. glo. in eo qđ dicit q̄ qñ religioſus abſoluit de lnia parrochialis vꝫ facere tanq̄ delegatus. hoc eni facit ad id qđ dico. j. q. xxi. ⁊. xxiij. ⁊ cũ glo. idē Paul. ⁊ p hoc qđ no. Archi. de pe. di. v. placuit. Step. ɔ̄. hic. n. nō agit de puniēdo prochianũ ſed religioſũ. vnde nō debet eſſe nimis credulus. ar. ff. q̄ cũ fal. tu. l. ij. de eo p quez fac. erit. l. j. Ad rōnes de qbus in glo. rñdet q̄ loquũtur ɔ̄ sacr̄o pnie ⁊ cōfeſſionis. que fit in occulto. ſed sacr̄a de qbus hic fiũt in publico vnde requirunt maiores ꝓbatiōes ſimile ī clerico peregrino q̄ ſine cōmēdaticijs admittit ad celebrãdũ ſecrete nō publice. de cleri. peregri. tue. Jtē ſi prelatus velit facere religioſũ publicari excōicatũ ſi sacerdos negabit lniam datam eſſe nō poterit religioſus ſe tueri: ⁊ hoc tutius. nã id qđ allegatur in glo. de here. ſignificaſti. i. loqtur cũ querit de lnia alicuius q̄ a illa ꝓbat per iuramētum eius. vt ibi no. in glo. iij. hic aũt q̄rit de facto tertij. i. de lnia data prochiano. p ſacerdotē. vꝫ tñ p ea que dicit h̄ glo. dicendũ q̄ ſi parrochianus cōfiteret ſe dixiſſe religioſo q̄ habebat lniam prochialis preſbyteri nō erit pcedendũ ɔ̄ religioſum ad penā de qua h̄ qꝫ nō dꝫ miniſtraſſe sacr̄m in cōtemptũ sacerdotis prochialis cũ tñ hec cle. ſolũ reſpiciat cōtēptũ. pro hoc lr̄a ibi preſumpſerint. ⁊ qđ dico. j. xxxix. q. Decimoſexto quero qd de ſcholaribus ⁊ mercenarijs ⁊ ſimilibus q̄ habitãt extra prochias ſuas. Gl. per hoc ſol. q̄ debẽt habere lniaꝫ prochialis preſbyteri in cuius prochia habitant. quã gl. no. ⁊ dic q̄ ſtatim cũ quis vadit ad habitandũ in certa prochia intelligit ibi fieri parrochianus: niſi acceſſerit cã recreationis: vel ob aliam cãm tpalem ſtatim reuerſurus ad propriã parrochiã: qꝫ tũc ſecus. de ſepul. is qui. li. vj. hec pcedũt niſi aliud habeat ɔſuetudo. nã vt dicit Paul. ſi certa eſſet ɔſuetudo a qbus reciperent hec sacr̄a nō eſt loc⁹ huic pene. de reli. do. qꝫ cōtingit. in fi. ⁊ no. qꝫ nō dicit q̄ valeat ɔſuetudo de quo. j. ver. ſane. q. ij. ⁊ in hac glo. in fi. p hoc xiij. q. ij. §. qꝫ ergo. Decimoſeptimo q̄ro ſi religioſus miniſtrat ipſi parrochiali sacerdoti hec sacr̄a vꝫ nihilominus eſſe locus huic pene. qꝫ nō potuit per ſe eligere cōfeſſorē: vel eũ qui ſibi hec adminiſtret. e. ti. c. fi. Contra puto qꝫ ſumus extra terminos huius lr̄e ⁊ ſic rñdi in q̄ōne facti. nō pōt. n. dici q̄ adminiſtrauerit ſine lnia. Decimooctauo q̄ro ſi parrochialis nō eſt preſbyter. puta qꝫ ē infra annũ vel diſpenſatus ſm formã. c. de elec. cũ ex eo. vel ex alia cã rōnabili. Gl. puto dicit ſufficere lniaꝫ eius qđ dicit Pau. poſſe intelligi: niſi eſſet cura cōmiſſa vicario: qꝫ tũc ipſe reputat preſbyter prochialis. j. de pe. cupientes. dic q̄ nō colligit per hoc qn ⁊ ipſe rector habeat curãm habitu ⁊ ſic pōt cōmittere. ar. c. ſuffraganeis. alleg. in glo. Ste. dicit q̄ rector q̄ nō eſt sacerdos nō pōt hanc licentiã tribuere p lr̄am que dicit de preſbytero prochiali nã ⁊ ipſe q̄ nouit ɔſciam ſuoꝝ parrochianoꝝ melius ſcit vtrũ debeat lniam cōcedere vel denegare. nouit eni melius q̄ꝫ non sacerdos an parrochianus ſit aptus ſuſcipere sacr̄m vnctionis vel euchariſtie: ⁊ an ſubſint aliqua impedimēta matrimonij ꝓpter que nō debeat matrimoniuꝫ ſolēnizari. primũ tꝫ Gē. ⁊ Pe. de anch. qđ eſt verius. nã traditio lnie eſt quedã delegatio. vt. s̃. dixi. q. xv. an aũt prochianus ſit apt⁹ ad ſuſceptionē sacramēti ⁊ de ipedimētis matrimonij cognoſcet ipſe religioſus rōne cōmiſſionis. Decimonono q̄ro ſi pſbyter prochialis hꝫ vicarium an ipſe poſſit dare hāc lniam. Glo. e. ibi vꝫ. dicit q̄ ſic idē Gē. ⁊ Step. qđ dixi. s̃. q. xxi. Uigeſimo q̄ro an in hoc ſufficiat lnia dioceſani. Glo. e. ibi puto. dicit poſt factũ excuſari religioſũ q̄ de lnia dioceſani miſtrauit añ factũ aũt ɔſuluit hoc nō fieri ɔ̄ lnia epi vel archipreſbyteri ciuitatenſis ſed ſolius prochialis pſbyteri. lꝫ eps ⁊ archipſbyter ciuitatēſis poſſint p ſe miniſtrare qđ dic vt in glo. quã no. Pau. videt velle ſimplr̄ q̄ eps ⁊ archipreſbyter ciuitatēſis hãc lniam dare poſſit. lꝫ dicat hoc pcedere maxime qñ vacat eccl̄ia. de ſucceſ. ab inteſt. c. vlti. ⁊ dicit nō abſurdũ q̄ cura eiuſdē parrochie cōpetat pluribus inſolidũ. p hoc qđ no. Jnno. de prebē. cũ nō ignores. ⁊ Hoſti. de pe. ⁊ re. oīs. vbi dicit q̄ papa eps ⁊ eius vicarius legatus ⁊ eius penitētiarius dicũtur imediati sacerdotes. pro hoc qđ no. de pe. ⁊ re. c. ij. in glo. j. li. vj. dicit tñ Pau. q̄ lꝫ hec ſint vera tutius eſt a lr̄a nō recedere. ar. de deci. ad audientiam. ⁊ ſic cōcordat cũ glo. ⁊ idē Gē. ⁊ p predicta dic q̄ ſicut ſufficit lnia epi ita ſm Ste. ⁊ eius vicarij ſpiritualis delegati ſeu penitētiarij. ⁊ in hac glo. ibi olim. ⁊. e. di. illud

illud ſuperfluū. Uigeſimoprimo q̄ro an preſbyter parrochialis poſſit in ſuū adiutoriū aſſumere aliū p̄ſbyteꝝ vel religioſū? So. Lau. ꝙ ad tp̄s pōt ēt ſine lnia ſupioris: vt forte in quadrageſima ꝑ audiēda ꝯfeſſiōe: vel adminiſtrāda euchariſtia in die paſche: vel miſſis celebrādis: vl̄ in officio p̄dicādi: dū tn̄ ſibi cōſtet de ſufficiētia aſſūpti. ꝑ hoc qđ no. Inno. de cleri. pegri. tua. de hereti. excōicamꝰ ꝑ j. §. q2 vo. nā ex quo aſſūpti ſūt rite ordinari p̄nt iſta: nec ꝺ ficit niſi mā̄. ſ. populus. cū ergo aſſumūtur ab eo q bꝫ mā̄ꝫ p̄nt exercere noīe illiꝰ. ar. xvj. q. j. ecce ſufficiēter. et c. adijcimus. remittit ad no. de offi. vica. c. vno. idē Gē̄z. ꝑ hoc qđ no. de trāſla. c. j. et de hoc qđ dixi de ꝯfeſſiōibus audiēdis. dic vt dico. j. q. xxiij. in eo tn̄ ꝙ dixi de religioſo itelligē de licētia abbatis. ar. xvj. q. j. placuit. de poſtu. c. ij. de elec. quorūdā. et c. ſi religioſus. li. vj. de hoc ēt dixi. de of. vica. cle. vna. q. xv. Uigeſimoſcđo q̄ro in eo qđ dicit ꝺ lnia ſp̄ali: an hec ſpecialitas reſpiciat expreſſionē ſacroꝝ an ēt reqrat expreſſionē pſonaꝝ. Glo. hic ēt ꝯſuluit vt bn̄ ſatiſfaciat huic lr̄e ꝙ de pſonis cōferente et recipiēte et de ſacris fiat ſpecificatio. dicit tn̄ ſufficere ꝙ de ſacro fiat ſpecificatio: ita ꝙ ſi daṙ lnia religioſo non expedit exprimere nomē prochiani: vel ſi daṙ lnia parrochiano non expedit exprimere nomē religioſi. idē Pau. Stepha. plus dicit ꝙ ſufficit exprimere de ſacro ēt ſi nō ſpecificeṙ nomē religioſi nec parrochiani. pro hoc de tēp. or. c. j. et ij. li. vj. de offi. vica. c. vlti. e. li. Gē̄. ēt dicit ſufficere lniam ſine ſpecificatione ſacroꝝ. et exponit ſpeciali. i. expreſſa. et alleg. ſm aliquos ꝙ dicat ſufficere lniam ſine exp̄ſſione ſacroꝝ vel pſonarū. et ꝑ hoc q2 ſi exponiṙ ſp̄ali. i. expreſſa. ſatis dicitur expreſſa eo q2 cōcediṙ verbaliṙ: ēt ſi nō fiat aliqua ſpecificatio. et hec pars forte verior. tn̄ in dubio nō eſt recedēdū a lr̄a que reqrit ſp̄alem cōceſſionē et ſic opꝫ ꝙ fiat ſpecificatio ſaltē de ſacris. et facit qđ dico in ſeq. q. Uigeſimotertio q̄ro an qđ hic dr̄ de tribꝰ ſacris locū habeat i ſacro penitētie vel baptiſmi. Glo. e. ibi et no. dicit ꝙ nō. q2 ꝺ his hic nō dr̄. idē Pau. et no. id qđ dicit glo. ꝙ pnia ēt ꝺ lnia ꝑprij ſacerdotis recipi nō pōt a preſbytero nō habēte curā idē no. de pe. dis. in glo. executionē. Pau. dicit hoc ꝓcedere qn̄ proprius ſacerdos nō cōmittit ꝑ delegationē ſed ſimpl̄r lniam ꝯcedit: q2 tūc ille q audit cōfeſſionē vr̄ facere ſuo iure qđ eſſe nō pōt ꝑ ꝓrogationē ptātis quā non hꝫ. de offi. dele. P. et S. ſecus ſi delegat: q2 tūc cōmiſſarius faċ noīe cōmittētis remittit ad no. de here. cle. j. qđ ibi dixi in §. verum. in. ij. ꝯrio. hoc dicit Pau. ꝓcedere niſi dicamꝰ ꝙ cura ꝑ inferiorē platū nō poſſit delegari vt arguēdo dicit Archidia. de elec. cum ex eo. lib. vj. quod dicit Pau. nō procedere in cōmiſſiōe ſpeciali certorum caſuum: vel ad tp̄s. facit qđ no. Hoſti. de offi. vica. clericos. ſm hoc itellige qđ dixi. ſ. q. xxj. et ꝑ hoc vltimū qđ dixi de cōmiſſione certoꝝ caſuū: vel ad tp̄s. dic ſecus de cōmiſſiōe generali. nō eīn poſſet ēt per viā delegatiōis generalis cōmittere alicui oēm curā: q2 videreṙ ſe exonerare: cū tn̄ debeat per ſe exercere. de prebē. extirpāde. §. q vo. vbi hoc ꝓbatur Itē cura nō ē qd iuriſdictionale: et ſic nō ꝓprie delegari poteſt. de offi. dele. c. vlti. in fi. et per hoc declarāt q dixi. ſ. q. xxi. et hec no. ſingulariṙ q2 vtilia et cōiter ignoranṫ. de hoc ēt dixi de offi. vi. cle. vna. q. xiiij. Uigeſimoquarto q̄ro i eo qđ dicit de excōicatis a canone an ꝓcedat quo ad oēs So. Lau. ꝙ ſic. ſiue ſint religioſi eiuſdē ordinis ſiue alterius: ſiue ſint clerici ſiue laici ſiue mulieres cū ſit eadē ratio de cōſt. traſlato. Uigeſimoqnto q̄ro de qua excōicatione hic loqtur? So. Lau. ꝙ de maiori nō de minori. de ſen. excōi. ſi quē. et c. nuper. idē Lap. ꝑ hoc qđ no. de reſcript. c. j. li. vj. de ſepul. cle. j. in glo. ab hoie. Uigeſimoſexto q̄ro de quo canone ꝓcedit lr̄a cū dicit de excōicatis a canone. Glo. quocūqꝫ ſol. ꝙ de quocūqꝫ ēt ſi ſit caſus in quo ep̄s vel ſacerdos poſſit abſoluere. idē Pau. et Lau. q dic ꝙ loqṙ de quocūqꝫ canone a papa ꝓmulgato: nā ille per excellētiā ꝓprie dr̄ canon: q̄n̄qꝫ tn̄ accipiṙ ꝑ ſtatutis ꝓuincialibus. iij. di. §. porro. qđ vltimū no. ſingulariṙ et bene ꝓbaṙ hic: q2 premittit de excōicatis a canone: et ſubijcit de excōicatis per ſtatuta ſynodalia: vel ꝓuicialia. et ſic bene ꝓbat ꝙ noīe canonis intelligiṙ de ꝓmulgato a papa. et in hac glo. ibi nuper. vbi patet ꝙ illo caſu metropolitanus nō abſoluit illos de ꝓuincia. quod tꝫ Archi. ix. q. iij. per ſingulas. Paul. et dic ꝙ hoc ꝓbaṙ in. d. c. nup. v. q̄uis. ga q̄ſitum fuit an poſſit abſoluere archiep̄s et ꝓprius ſacerdos a minori excōicatiōe. r̄ndeṙ de ep̄o tn̄ et ſacerdote.

Uigeſimoſeptimo q̄ro qd de excōicatis per ſniam hominis. Gl. e. ibi et vr̄ arguit idē eſſe. Contrariū tꝫ vt nō fiat extēſio ad caſū nō expreſſū. idē Lau. Pau. et Gē̄. ex hoc infeṙ ꝙ in excōicatis per ſniam pape nō eſt locus huic cle. quod tꝫ Lau. q2 ſi voluiſſet de hoc itelligi expreſſiſſet. ar. de deci. ad audientiā. Op. ad hoc q2 durius agiṙ cum miniſtro legis q̄ꝫ cū lege. ff. de arbi. celſus. de dolo. cū dilecti. So. vt dixi de elec. ꝯſtitutionē. §. iſuper. in. j. q. et quo ad caſū iſtū dicit Gē̄. ꝙ pōt eſſe ratio q2 ille q excōicatum a canone vel ſtatuto abſoluit. cōtēnit legē et eius auctorē. Is aūt q excōicatū ab hoie abſoluit cōtēnit hoiem tn̄.

Uigeſimooctauo quero in eo quod dicit de habētibꝰ ptātem abſoluēdi per priuilegia ſedis ap̄lice an ſufficiat q̄ꝫ hēat a dioceſano? So. Pau. ꝙ ſic quo ad caſus in qbus dioceſanus pōt abſoluere. tūc. n. cōmiſſarius abſoluit tāq̄ꝫ eius delegatus vel vicegerens. Uigeſimonono q̄ro in eo qđ dicit de ſentētijs latis per ſtatuta an locū hēat in oībus ſentētijs. an vo tn̄ in ſentētijs excōicatōis? qđ vr̄ per id quod p̄miſit ibi. excōicatos a canone. Glo. puto tꝫ ꝯrium dicēs ꝙ cōprehendit ſniam excōicatiōis ſuſpēſiōis et interdicti. Idē Pau. per lr̄am in v. ſentētijs. q loquiṙ generaliter. ſed ex hoc poſſet argui idē de qbuſlibet ſentētijs latis per ſtatuta ꝓuincialia vel ſynodalia ēt ſi non eſſent ſnie cenſure ſed puniētes aliter vt in pecunia vel alio mō vn̄ veriuſ vr̄ qđ predixi ꝙ hic loqtur tn̄ de ſentētijs excōmunicatiōis: quod ꝓbat lr̄a per alternatiuā: vel q2. ſ. dic de his q abſoluūt excōicatos a canone. et poſtea ſubijcit vel a ſentētijs per ſtatuta etc. ꝓmulgatis. et ſic vbū ſentētijs reſtringiṙ per verbū excōicatos ꝙ ꝓcedit ad ſniam excōicationis tn̄. ar. de ap. ſecūdo reqris. Trigeſimo q̄ro qd de ſentētijs latis per ſtatuta legatoꝝ. de quibus. de offi. leg. c. fi. So. Lau. ꝙ idē quod de ſentētijs latis per ſtatuta ſynodalia aut ꝓuincialia. nā religioſi nō habēt maiorē ptātem in abſoluēdo q̄ꝫ habeāt p̄ſbyteri parrochiales ēt ſi religioſi ſint licentiati per modū de quo. de ſepul. cle. dudū. §. ſi vo. ipſi aūt parrochiales preſbyteri nō abſoluunt hoc caſu ſed locoꝝ ordinarij. vt no. Spe. de le. §. ſupereſt. v. ſꝫ per quē abſoluētur. ꝑ hoc quod dixi de pben. graue. q. xvij. Trigeſimoprimo q̄ro in eo ꝙ dicit de ſtatutis an plati collegiatarū eccl̄iarū cū ſuis capitulis poſſint facere ſtatuta? So. Mathe. qrit et eſt qđ ipertinens. et dic vt no. Inno. de ꝯſti. cū acceſſiſſent. vbi dicit ꝙ nullū collegiū eccl̄iaſticū: ēt ſi ſit eccl̄ie cathedralis pōt ſtatuere ſine ep̄o. dic melius per id quod no. de ver. ſig. ꝯſtitutionē. in glo. ex hoc. li. vj. Trigeſimoſecūdo q̄ro ſub q̄ forma ferunṫ ſnie per ſtatuta ſynodalia vel ꝓuincialia? So. Lau. et Gē̄. ꝙ ferunṫ ēt ꝑ futuris culpis. de ꝯſti. c. ij. li. vj. dic ꝙ p̄mo ꝓprie ꝑ futuris tn̄. ar. de cōſti. c. fi. ſecus ſi per modū ſimplicis ſnie ferātur: q2 tūc nō debēt ferri ꝑ futuris culpis. de ſen. ex. romana. §. caueāt. li. vj. rō diuerſitatis: q2 qn̄ excōicatio fertur per modum ſnie ferri debet ſuper certis. inſti. de acti. §. curare. et ſic ſolū ſuper preteritis vl̄ preſentibus bene diſcuſſis: qn̄ aūt per modū ſtatuti tunc cōtra faciens ligatur per ſtatutū tanq̄ꝫ faciens actū dānatū

Pena
Culpa

tum a ſtatuto: ⁊ ſicut nũc dixi de natura ſtatuti eſt cõcer-
nere futura. Trigeſimotertio q̃ro ĩ eo qḋ dic̃ ḋ abſolu-
tione a pena ⁊ culpa quid dicit̃ pena? ſol. Lau. ⁊ Gen. ꝙ
dicitur illa amaritudo ſeu afflictio q̃ ſequit̃ ex cõmiſſione
peccati: ⁊ hec ꝑpetua dũ peccatũ durat: ſed illo ꝑ ꝯtritio-
nẽ ſublato mutat̃ ĩ tꝑalem mẽſurãdã ſm qualitatẽ reat᷒.
de pe. di. j. mẽſurã. q̃ aũt ſit culpa. dic vt ĩ ſe. q. Trigeſi-
moq̃rto q̃ro circa id qḋ dixi ĩ ꝓxi. q. q̃dẽ culpa? ſol. Lau.
⁊ Gen. ꝙ ẽ macula ſeu obfuſcatio que generat̃ ĩ aĩo pec-
catoris q peccãdo mortalit̃ diuertit a bono incõmutabili.
i. a creatore ꝓpter bonũ cõmutabile. i. ꝓpter rẽ creatã ⁊ ex
hoc vulneratur aĩa ĩ bonis ſibi collatꝫ naturaliter. j. q. j.
vẽtũ. ⁊ h̃ rãcor ſeu offenſa nõ põt remitti ab aliquo dei vi-
cario. ſꝫ a ſolo v̾bo dei. de pe. di. j. v̾buꝫ. de cõſe. di. iiij. ne-
mo. ⁊ vt dixi ĩ ꝓxi. q. pena debetur ꝑpetua nã ille in quem
cõmittit̃. ſ. deus eſt ꝑpetu᷒. ar. iſti. de.. iniur. §. atrox. xxiij.
q. vj. qd ergo. hic dicit̃ v̾ſus. Pena põt demi culpa ꝑma-
nis erit. vt. no. C. de generali abo. l. idulgẽtia. de᷒ tñ miſe-
ricors cũ videt ꝯtritionẽ peccatoris remittit penã ꝑpetuã
⁊ mutat in tꝑalẽ ſuſtinẽdã ĩ purgatorio. de hoc. xvj. q. j.
placuit. Ex hoc dicit Lau. ꝙ fatue facit q tollit culpã niſi
diuinit᷒ ſibi inſpiret̃. aut enĩ peccator in malicia ꝑſeuerat
⁊ nõ põt tolli: cũ nec poſſit aĩo fieri violẽtia. aut ẽ ꝯtritus
⁊ tũc iã ſublata eſt: vt ꝓdixi. pena aũt ꝑagẽda ĩ purgatorio
nõ põt tolli niſi ꝑ papam qui vt dicit Pau. põt remittere
oẽm penã vero cõtrito. facit de cõſe. di. iiij. baptiſmi vicẽ:
⁊ hãc cõcedit cruce ſignatꝫ in voto vltra marino. qḋ dixĩ
de iudeis. ad liberãdã. Itẽ, ĩ anno cẽtenario vt ĩ extraua.
habet antiquoꝝ de iferiorib᷒ aũt a papa. dic ꝙ nõ ꝑñt fa-
cere tales plenas remiſſiones ſꝫ ꝑticulares ſic. cõcedẽdo
idulgẽtias. ḋ qb᷒. de pe. ⁊ re. qḋ aũt. ⁊. c. cũ ex eo. ⁊ de mõ
remittẽdi culpã ⁊ penã. no. Io. ⁊ Arc. ḋ pe. di. j. v̾bũ. xxiij.
q. v. remittũtur. ⁊ Inn. ⁊ Hoſ. de pe. ſignificauit. ⁊ Hoſ.
ĩ ſũ. de pe. §. ⁊. ſi qs ſit effect᷒ ꝯtritionis. ⁊ ſb̾ Rica ḋ remiſ-
ſiõib᷒. §. j. ⁊ de hoc ĩ ſe. q. Trigeſimoq̃nto q̃ro circa id
qḋ dixi ĩ duab᷒ ꝓxi. q. ḋ pena ⁊ culpa ⁊ eaꝝ remiſſiõe. qs ẽ
modus ſpãlis remiſſiõis? ſo. Lap. ꝙ triplex ẽ iudiciũ ꝑmũ
dei q̃ de᷒ mũdat aĩaꝫ ꝯtritõe. ⁊ h̃ ꝓcedit duo ſequẽtia tãq̃ꝫ
digni᷒. ſcḋꝫ ẽ iudiciũ petri: ſiue ſacerdotꝫ ĩ eccleſia militãte
vt h̃: tertiũ ẽ iudiciũ approbationis ecc̄lie. ſ. celeſtis curie
approbãtis ĩ celis abſolutionẽ v̾l ligationẽ ecc̄lie militãtꝫ
factã ĩ terris vt dic̃ Hoſt. ĩ ſũ. de pe. ĩ Rica ḋ remiſ. §. j. v̾.
ſꝫ ⁊ notãdũ ẽ. Circa ꝑmũ iudiciũ dicit Lap. ꝙ peccator pec-
cãdo deũ offendit: ⁊ eccleſiã: ⁊ ĩterdũ etiã ꝓximũ ⁊ ſeipm.
offenſa deo facta delet̃ ĩ ꝯtritione peccatoris per gratiaꝫ
dei q̃ cauſatur a ꝯtritiõe peccatoris: qui ad deũ quẽ offẽdit
habet feruorẽ dilectiõis. ⁊ effect᷒ gratie dei multiplex eſt
nam excitat liberũ arbitriũ ad bene cogitãdũ ⁊ ſanat ipm
mutãdo affectũ: ipmq̃ꝫ corroborat ꝓducẽdo in actũ. Item
gr̃a deo hoiem recõciliat a peccato q̃q̃ꝫ liberat ⁊ penã eter-
nã ĩ tꝑalẽ mutat. Ad hãc cõſequẽdã ſufficiebat ante aduẽ-
tuꝫ x̄pi ſola mẽtalis cõfeſſio: ⁊ hoc ẽ de iure naturali. ho-
die. i. ab aduẽtu x̄pi citra reqrit̃ cõfeſſio vocalis facta hoĩ
i. ſacerdoti dũmodo aſſit facultas. ⁊ hoc nõ ẽ de iure natu-
rali: ſꝫ ꝓpter ꝓcepti obligationẽ nec̄ia ẽ ꝯfeſſio ⁊ ſatiſfactõ
nõ ſolũ ꝓp recõciliatiõem in eccleſia dei: ſꝫ etiã in iudicio
eccleſie ⁊ poſſum᷒ dicere ꝙ a reatu peccati liberamur ꝑ
gr̃am. a ſequela aũt peccatoꝝ ꝑ pñiam ⁊ ꝑtes pñie: a miſe-
ria vero ꝑ gratiã. poſſum᷒ etiã dicere ꝙ impius ꝑ ſex iu-
ſtificat̃. ꝑ duo ex ꝑte dei. ſ. miſericodiã que reatũ idulget
⁊ iuſticiã que emẽdatiõem aliquãtuiã exigit: vel hic. v̾l in
purgatorio. Itẽ ꝑ duo ex ꝑte peccatoris. ſ. dolorẽ ⁊ amorẽ
⁊ ꝑ alia duo ex ꝑte eccleſie. ꝑmũ eſt meritũ x̄pi ⁊ alioꝝ ſan-
ctoꝝ perfectoꝝ: ſecũdũ eſt indulgẽtia quã dat eccleſia per
papã ⁊ ep̄os: tñ vt ipſa indulgẽtia valeat tñ quãtũ ꝑmit-
tit̃. exigit̃ auctoritas ⁊ cã. ſ. cõis vtilitas ex ꝑte dãtis: exi-
git̃ etiã formata fides ⁊ obediẽtia ex ꝑte recipiẽtis vt ſol-
uat illud ꝓpter qḋ datur. hec duo facere libere ſolus pa-
pa põt q ſolus hꝫ claues theſauri ecc̄lie. ſ. tã meritoꝝ x̄pi
q̃ꝫ alioꝝ ſanctoꝝ ⁊ ꝑfectoꝝ. alij aũt vt ep̄i nõ hñt ꝑtãtẽ gnã-
lẽ ſꝫ limitatã. de pe. ⁊ re. cũ ex eo. ⁊. c. fi. li. vj. ipſe. n. hꝫ ple-
nitudinẽ ꝑtãtis. ḋ. c. cũ ex eo. in fi. de auc. ⁊ v̾ſu pal. ad ho-
norẽ. Ceteri v̾o p̄lati aſſũpti ſũt ĩ partẽ ſollicitudinis vt ibi
⁊. ij. q. vj. ḋcreto. ⁊. c. ſe. ſic ḡ de᷒ idulget culpe ſua gr̃a pec-
catoris ꝑ ꝯtritionẽ peccatoris ⁊ reatũ culpe tollit mutãdo
penã eternã ĩ tꝑalẽ: q̃ puniat̃ peccator: v̾l h̃ vel in purgato-
rio ⁊ iterdũ ẽt remittit q̃ ad oẽm penã: tãta põt eſſe ꝯtritio
peccatoris ẽt ſine v̾bali ꝯfeſſione. xxiij. q. v. remittunt̃. de
pe. di. ij. v̾bũ. ⁊ ꝑlibus ca. eiuſdẽ di. dũmõ nõ cõtẽptus re-
ligiõis ſꝫ articulus neceſſitatꝫ ꝯfeſſionẽ verbalẽ excludat
ſic vicarius dei. ſ. papa in ecc̄lia militãte q̃ ad iudiciũ ꝯtẽ-
tioſũ vel nõ ꝯtẽtioſũ vt in foro aĩe ꝑ ꝯtritionẽ ⁊ oris ꝯfeſ-
ſionẽ ꝑ quã de iteriori ꝯtritiõe iudicat. tollit peccatũ ⁊ pe-
nã eternã qua ꝓpt̃ mortale peccatũ peccator erat extra
ecc̄liam militãtẽ ꝑpetue dãnat᷒ q̃uſq̃ꝫ ecc̄lie ſatiſfaceret ꝑ
ꝯfeſſionẽ ⁊ penitẽtie ipoſite ꝑactionẽ põt ĩ tꝑalem penã cõ-
mutare. ⁊ iterdũ totũ tollere: põt ẽt ſine cã q̃ ad ecc̄liaꝫ mi-
litantẽ: ep̄s v̾o hoc põt ex cã ẽt quo ad ecc̄liam militanteꝫ
⁊ in caſibus in qbus nõ ẽ ꝓhibit᷒. inferior v̾o ab ep̄o penã
tꝑalem in totũ tollere nõ põt ẽt ex cã ꝓ̃ſerti religioſus niſi
aliud ſit cõceſſũ. ⁊ dic̃ Lap. ꝙ hoc vult dicere h̃ lr̃a q̃ ꝓhi-
bet abſolui a pena ⁊ a culpa. q̃tũ ãt ad iudiciũ ecc̄lie triũ-
ꝓhãtis nõ vꝫ dr̃ia iter papã ⁊ alios iferiores: q: in vtriſq̃ꝫ
vꝫ intelligẽdũ illud quodcũq̃ꝫ ligaueris ⁊c̃. Mathe. xvj.
xxiiij. q. j. quodcũq̃ꝫ. ſ. claue n̄ errãte eadẽ cã ⁊ rõne manet
⁊ qcqd hic agit̃. Ex his patet qualiter offenſa facta deo
vel ecc̄lie remittit̃: de illa v̾o q̃ fit in ꝓximuꝫ. dicit Lap. ꝙ
remitti dꝫ a ꝓxio. ⁊ ſibi ſatiſfactio fieri: nec põt ab alio re-
mitti. ꝑ ꝓdictis iducit Lau. qḋ no. Inn. ⁊ Hoſt. de pe. oĩs.
vbi dicũt ꝙ q̃ñ ſacerdos dicit abſoluo te. nõ eſt dicere ni-
ſi denũcio te abſolutũ qḋ nõ eẽt niſi abſolutionẽ peteres:
v̾l abſoluo te a pẽa eterna in tꝑaleꝫ cõmutata. vt no. ḋ pe.
⁊ re. ſignificauit. ⁊ ꝑ Arc. de pe. di. j. v̾bũ. Trigeſimo-
ſexto q̃ro ſi religioſi abſoluũt a pẽa tñ v̾l a culpa tñ? ſo.
Gẽ. ꝙ ñ ẽ loc᷒ pene de q̃ h̃: q: lr̃a loq̃t̃ copulatiue ibi a pẽa
⁊ a culpa. ꝑ hoc de reſcri. c. ij. Trigeſimoſeptio q̃ro ſi
religioſus abſoluit iterfectorẽ clerici nõ ab excõicatiõe
quã icurrit ꝑ canonẽ. xvij. q. iiij. ſi qs ſuadẽte. ſꝫ a peccato
So. Lau. arguẽdo ꝙ nõ ſit locus pene de qua hic. nã aliud
eſt abſoluere a peccato homicidij aliud abſoluere ab ex-
cõicatiõe. imo frequẽter aliqui abſoluunt̃ ab excõicatiõe
remanẽte peccato. de teſta. veniẽs. ij. in fi. vbi de hoc ſicut
ẽt excõicatus ⁊ irregularis abſoluit̃ ab excõicatiõe rema-
nẽte irregularitate. de ſen. excõ. cũ illoꝝ. in ꝓ̃i. nã ⁊ ſi hic
ẽt itellexiſſet de peccato ita exꝓ̃ſſiſſet ſicut exꝓ̃ſſit de excõi-
tiõe. de deci. ad audiẽtiã. ſicut fecit Benedictus in ex̃uag.
inter cũctas. vbi prohibet quem abſolui a peccato pro-
pter qḋ erat effect᷒ irregularis durãte irregularitate q̃ lꝫ
eẽt pena. erat tñ ſequela peccati. iõ ea durãte non dꝫ tolli
peccatũ. dicit tñ Lau. ꝙ ꝑ illã extrauag. vꝫ dicẽdũ ꝯ̃trium:
q: excõicatus nõ dꝫ admitti ad ſacr̃m penitẽtie ſuꝑ illo in
quo eſt excõicatus anteq̃ꝫ ſit abſolutus cũ ſit extra v̾lem
ecc̄liam extra quã nullus oĩno ſaluat̃. de ſũ. tri. c. j. §. vna.
aut ḡ admittit ignorãter: q: ignorat ꝓbabilit̃ illũ excõica-
tũ vt q: fuit excõicatus ꝑ ſtatutũ ſynodale. qḋ licet igno-
rare. ar. de cõſti. c. j. li. vj. aut excuſatur aut nõ eſt ꝓbabil̾
ignorãtia: vt q: erat excõicat᷒ a canone ⁊ is q abſoluit nõ
excuſat̃ imo abſoluẽdo cũ ſciat factũ ⁊ ꝑ ꝯñs ſcire ꝓ̃ſumat̃
de excõicatis vꝫ ei fauere ĩ crimine. ar. ij. q. vij. negligere.
de ſẽ. ex. nuꝑ. ⁊. c. ſi ꝯcubine. ſꝫ ꝑ hoc nõ dic̃ Lau. ꝙ iſte ab-
ſoluens icidat in penã de qua hic. imo vꝫ velle ꝯ̃triuꝫ Gẽ.
q̃ aũt expreſſe hoc dicit. nam ſm eum lꝫ grauiter peccet cũ
ſcienter

ſciẽter abſoluit: vel ſi nõ fuit ignorãtia ꝓbabilis q2 ꝺcepit
peccatorẽ ⁊ ſeipm cũ talis abſolutio nõ ꝓſit. per p̃dicta tñ
nõ ẽ locus huic pene qđ placet ne fiat extenſio in penalib⁹
Trigeſimooctauo q̃ro an pena ꝺe qua hic locum hꝫ q/
cũqꝫ ſit ille q abſolutus fuit. So. glo. ẽt ꝙ ſic ꝑpter litteraꝫ
in ṽbo quẽqꝫ. idem Pau. ⁊ Gen. Trigeſimonono q̃ro
religioſus ignorãs penã ꝺe qua h̃ ⁊ alias homo ſancte vi
te miſtrauit euchariſtiã ſine licẽtia parrochialis p̃ſbyteri
nõ tñ in cõtemptũ ipſi⁹ p̃ſbyteri ꝓrochialis: videẽ ꝙ nõ ĩci/
dat in penã nec excuſeẽ ꝑ ignorãtiã iuris. regula ignorãtia
lib. vj. Contrariũ ꝯſului per hãc lr̃am in ṽbo p̃ſumpſerit q̃
notat ꝺolũ ⁊ temeritatẽ miniſtrãtis. Jtẽ lꝫ ignorãtia iuris
nõ excuſet. tamẽ qñ ex ꝓbabilibus ꝯiecturis perpendiẽ ꝙ
qs ignorauit excuſaẽ ẜm no. ꝺe ꝯſti. c. ij. Jtẽ ſicut miles ar/
mate militie excuſaẽ ab ignorãtia iuris. C. ꝺe iur. ⁊ fac. ign.
l. j. ita ⁊ hũc poſſumus excuſare: ⁊ hoc p̃cipue ĩ foro pñiali
in quo credendũ ẽ aſſerẽti ſe hoc ignoraſſe. ſꝫ ẽt in foro iu/
diciali: idẽ puto qñ ex ꝓbabilibus ꝯiecturis liquet qđ non
fecit p̃ſumptuoſe. imo aliq̃ na ꝓbabili rõne ꝺuct⁹. ꝑ hoc qđ
ꝺixi. s̃. q. xv. q2 tñ ĩ hoc forte aliq ꝯ̃dicerẽt ꝺicẽtes ꝙ eo ip̃o
ẽ p̃ſumptio ꝙ fecit ꝯ̃ hãc cle. tutius ẽ ꝙ petatur abſolutio.
Quadrageſimo q̃ro an ſuſcipiẽtes ſacr̃a ꝯ̃ hãc cle. ſint
excõicati tanq̃ꝫ participãtes in crĩe. Gl. qđ ꝺe recipiẽtib⁹
remittit. ꝺic ꝙ ꝺixi ꝺe ꝯſan. ⁊ affi. cle: vna. in. iiij. ꝯ̃rio. nã il
lud ꝺe participatione locũ hꝫ qñ participaẽ poſt ꝺãnatuꝫ
actũ nõ in ip̃o actu vt ibi ꝺixi. Quadrageſimop̃mo q̃ro
in eo qđ ꝺicit ꝙ ordinarij ꝺebẽt iſtos excõicatos publica/
re poſtq̃ꝫ eis ꝯſtiterit ꝺe excõicatione qualr̃ ꝺe hoc cõſta/
bit? ſo. Lau. ꝙ vocatis partib⁹ ⁊ ꝺeclaratiõe ſup hoc facta
habita ſũmaria informatione. ar. ꝺe ap. ꝯſuluit. ⁊ ẜm eũ ci
tatio ⁊ ſñia ſunt ꝺe neceſſitate ẜm no. ꝺe iureiur. ad nr̃am.
iij. Pau. quo ad illud ꝺe informatione hñda ꝺicit ꝙ ꝺebe
bit ꝯſtare ꝑꝓbationes legitimas. nã ex quo ꝯſtat ꝺe excõi
catione nõ p̃ſumiẽ abſolutio ſꝫ ꝓbari ꝺꝫ. ꝺe cle. excõ. ꝑpo/
ſuit. vbi ꝺe hoc. facit ꝺe ſymo. ex ꝺiligenti: qđam tñ vt re/
fert ꝺicũt ꝙ p̃ſumiẽ abſolutio ſi ẽ habitus ꝑ abſoluto: ma/
xime ab excõicatione. ⁊ hãc opi. ponit Jnno. in. ꝺ. c. ꝑpo/
ſuit. quã ꝺic̃ Hoſti. ꝓcedere ꝺe eq̃tate in facto antiquo nõ
in recenti: ⁊ hoc vt excuſenẽ participãtes nõ ip̃e q in facto
ꝓprio nõ hꝫ ꝓbabilem ignorãtiã. ꝺe reſcrip. ab excõicato.
qđ placet Paul. ꝑ hoc qđ ꝺixi. s̃. q. xxxix. q2 vt ibi ꝺixi h̃
p̃ſumiẽ p̃ſũptio ⁊ temeritas. ⁊ ex hoc ĩdiſtincte ꝺic ꝙ ſi cõi
ter habebaẽ ꝑ abſoluto excuſaẽ abſoluẽs a pena hui⁹ cle.

Uer. quibus.

Hic vt ꝺicit gl. j. ẽ pars
ſcđa quã ibi ſubdiuide:
q2 p̃mo ponit ſeptẽ culpas religioſoꝝ a q̃bus eos precipit
abſtinere. ſcđo ibi ſi q̃ꝫ: certas penas eis iubet ĩpom. tertio
ibi ceterũ. ĩponit penã p̃latis religioſorũ ſi ꝑ ip̃oꝝ religio/
ſoꝝ exceſſib⁹ nõ ſatiſfaciũt. No. ſeptẽ culpas religioſo/
rũ ꝯ̃ p̃latos. p̃ma poniẽ h̃ in p̃ncipio. ſecunda ibi aut ẽt. ter
tia ibi ſeu. quarta ibi neue. q̃nta ibi nec legata. ſexta ibi nec
ẽt. ſeptima ibi aut ꝑſonas. Scđo no. ꝺe verbis cõmina
torijs ibi ſub interminatione. ſic. s̃. ꝺe ſepul. c. j. li. vj. ꝺe in
repa. relatũ. ꝺe ſymo. ſic̃ nobis. ꝺe eo q fur. or. rece. c. j. ali/
quãdo poniẽ ſꝫ anathemate. ꝺe ſagit. c. vno. aliqñ ſub pe/
na excõicationis. ꝺe regu. nõ ſolũ. li. vj. aliqñ ſub excõica/
tione. ꝺe loca. veſtra. aliqñ ſꝫ excõicationis ĩterpoſitione
lxiij. ꝺi. ſalonitane. aliqñ ſub ꝺiuini ꝯtemplatione iudicij.
vij. q. ij. nup. aliqñ ſub obteſtatiõe ꝺiuini iudicij. ꝺe appel.
c. cum ſp̃ali. ꝺe iurepa. cle. j. ṽ. p̃cipimus. aliqñ ſub anathe
matis vinculo. ꝺe ſepul. c. j. aliqñ ſub interminatione ꝺiui
ni iudicij. ꝺe for. cõpe. cle. vna. §. ſane. Mathe. Tertio
no. ꝙ nõ ꝺꝫ quis alteri ꝺetrahere. ꝺe hoc in glo. in ver. ꝺe
trahãt. ⁊ ꝺicit Lau. ꝙ ꝺeteriores ſunt q ꝺoctoꝝ vitam mo
reſq̃ꝫ corrũpũt his qui ſubſtantias alioꝝ p̃dia ꝺiripiũt: h̃
eni famã bonã q̃ eſt vita aĩe ſubtrahũt: alij ṽo alimentum
ꝺũtaxat corꝑis: ideo infames ſũt ⁊ ab eccl̃ia extorres fiunt
vj. q. j. ꝺetractores. ⁊ teneneẽ ad reſtõnem bone fame ꝑ oĩa
loca ꝑ q̃ ꝺetraxerũt ⁊ ꝑ alia ad q̃ infamia ꝯuolauit cũ ꝺictuꝫ
vni⁹ ſepe in talibus ſequaẽ multitudo. verſus. Fama re/
pleta malis velocibus euolat alis. Fama boni lẽte volat
inuidia retinẽte. Alias nõ remittereẽ iſti ꝺetractori pecca
tũ niſi oĩbus modis q̃b⁹ põt reſtituat famã ablatã. ꝺ. vſur.
cũ tu. ⁊ ꝺicit Pau. ꝙ hi auferunt veras ꝺiuitias. ꝺe q̃bus
Ber. Diuitie nõ ſunt opes ſꝫ virtutes quas ꝯſcia parat vt
in ꝑpetuũ ꝺiues fiat. facit. xvj. q. j. cl̃icatus. Gen. ꝺic̃ ꝙ ꝺe
trahere fame ꝓximi magnũ peccatũ ẽ. vj. q. j. ꝺetractores.
⁊ ꝺetrahentẽ ꝺeus ꝑſeq̃tur. xxiij. q. iiij. nimiũ. ⁊. c. q peccat
⁊ vna ſpecies homicidij ẽ. ꝺe pe. ꝺi. j. homicidioꝝ. ⁊ qđ ſit
ꝺetrahere. ibi no. ⁊ ꝑ Jnno. ꝺe accu. cũ. ꝑ. in gl. j. criminis.
⁊ ꝓprie ꝺetractor ẽ q falſum ĩponit vel oĩno occultũ publi
cat. ij. q. vij. accuſatio. ⁊. c. ſunt nõnulli. iij. q. iiij. ꝺ̃tractoreſ
v. q. v. q ambulat. ⁊. §. ſe. xj. q. iij. in cũctis. ⁊. c. iter ṽba. ⁊ ꝺ̃
hoc. j̃. in. j. q. Quarto no. ꝙ ꝓrochiani pñt ꝺicere eccle/
ſias quarũ ſunt ꝓrochiani eẽ ſuas. ibi eccleſiarũ ſuarũ. ⁊ ꝺi
cit Pau. ꝙ nõ ꝺicuneẽ ſue q̃ ad ꝺñium ſꝫ ẽ modus loq̃ndi. ꝺ̃
cle. excõ. ꝑpoſuit vbi ꝺe hoc. Quinto no. ꝙ nõ ꝺebent
religioſi retrahere ꝓrochianos ab acceſſu ſuarũ eccl̃iaruꝫ.
ꝺe hoc in gl. facit ⁊ ꝺicit Lau. hoc maxie ꝓcedere in ſepul
turis. ⁊ hoc faciẽtes ĩcurrũt ꝑiculoſam penã. ꝺe ſepul. c. j.
li. vj. ꝺe q̃ aliq parũ ſibi cauẽt: ꝑ hoc. j̃. ꝺe pe. cupiẽtes. ad
fi. poti⁹ enim vt ꝺicit Gen. ꝺebẽt eos ad hoc ĩducere. ar. c.
ij. ꝺe parro. ꝺe ꝺeci. c. j. li. vj. Sexto no. ꝯ̃ religioſos ꝓ/
nũciãtes ĩdulgẽtias ĩdiſcretas. ⁊ exponit gl. ĩ. non ꝯceſſas.
vult ꝺicere ꝙ ꝺũmodo ſint ꝯceſſe ẽt ſi ſint ĩdiſcrete nõ pec
cant religioſi eas ꝓnũciãtes. ꝺic ꝙ imo peccant ẽt ſi ſint cõ
ceſſe ꝺũmodo ſint ĩdiſcrete adeo ꝙ ꝺe iure nõ poterũt ꝯce
di ſicut ĩtelligit Pau. q ꝺicit ꝙ ꝺicuneẽ indiſcrete qñ conce
dẽs cõcedit ꝯſiderationẽ q̃ꝫtitatis ⁊ qualitatis. ꝺe pe. ⁊ re.
cũ ex eo. §. ad hec. ⁊ hic ẽt modus placet ꝑ id qđ p̃dixi. ꝺic
tñ ꝙ fortius peccant qñ ꝓnũciãt illas q̃ nõ ſunt ꝯceſſe. ⁊ ꝺi/
cit Gen. ꝙ idem ẽ ẽt ſi ſint ꝯceſſe ſꝫ ꝓbari nõ poſſunt. ar. ꝺe
ꝓba. qm̃. ⁊. c. poſt ceſſionẽ. ꝺe fi. ĩſtru. c. ij. ⁊ ꝺe his ĩdulgẽ/
tijs. ꝺe relig. ⁊ vene. ſanc. cle. vna. in fi. ⁊ ꝺe peni. ⁊ re. cle.
abuſionibus. ⁊ ꝺe hoc. j̃. in. ij. q. Septimo no. ꝯ̃ religio
ſos q ꝺetrahũt teſtatores a reſtõnibus ꝺebitis eccl̃ie ma/
trici faciẽdis. ⁊ ꝺicũt Gen. ⁊ Math. ꝙ male faciũt q2 non
remittiẽ peccatũ ⁊c̃. xiiij. q. vj. ſi res. ꝺe vſuris. cũ tu. regu/
la peccatũ. li. vj. ex hoc arguit Mathe. ꝯ̃ illos q nituneẽ ꝺe/
fraudare eccleſiã canonica portione: cũ ip̃a ſit ꝺ̃bita eccl̃ie
ꝺe ſepul. c. j. ⁊ in. c. in veſtra. ⁊. c. relatũ: vbi ꝺe hoc. vñ te/
neneẽ ad reſtõnem ſicut tenereneẽ ꝑ alio ſubtracto. ꝑ hoc. j̃.
§. ceterũ. ⁊ ꝺicit Pau. ꝙ ex hoc arguiẽ ꝯ̃ fraudes mẽdicã/
tium q vt euitent ſolutionẽ quarte ẜm formã cle. ꝺudũ. ꝺe
ſepul. faciũt obligari monialib⁹ ſancte clare vel alijs eis
ſubditis ꝺe q̃bus bene ꝯfidũt. Octauo no. ꝙ alique ec
cleſie ꝺicuneẽ matrices. ꝺe hoc in gl. cathedralib⁹. ⁊ cuꝫ ea
idẽ Pau. ꝺicẽs ꝙ matrix eccleſia qñq̃ꝫ ꝺ̃ cathedralis per
iura allegata in gl. qñq̃ꝫ baptiſmalis in qua renaſcimur ꝑ
baptiſmũ. hic aũt intelligiẽ ꝺe eccleſijs ꝓrochialibus. nam
ꝓrochialis eccl̃ia ſuis vberib⁹ in ſacramẽtis ⁊ ꝺiuinis offi
cijs nõ nutrit: ꝯcordat ꝺe reſcrip. ex parte. ꝺ̃ trãſac. p̃terea
ij. ꝺe reſcrip. ex trãmiſſa. ꝺe ſen. excõ. cle. j. ꝑ hoc ꝺe offi. ar
chip̃ſby. c. ij. Nono no. ꝙ religioſi nõ ꝺebẽt mala abla/
ta incerta applicare ſibi vel fratrib⁹: vel ꝯuẽtibus ſui ordi
nis. nã vt ꝺicit Gen. hec ꝺebẽt errogari ꝑ ordinariũ. ꝺe iu
deis. cũ ſit. in fi. niſi ꝑ teſtatorẽ ꝺatus fuerit executor: q2 tũc
ip̃e hoc faciet. ꝺe teſ. c. vl. li. vj. vbi ꝺe hoc ꝑ Archi. ⁊. xij.
q. ij. ꝺe laicis. ⁊ no. ꝺe ṽ. ſi. cũ tibi. ĩ gl. Jtẽ ip̃e raptor poſſet
erogare ſine licẽtia ep̃i vl̃ alteri⁹. ar. ꝺe vſur. cũ tu. ꝺ̃ homi.
ſicut ꝺignũ. Mathe. q ꝺicit nõ obſtare. ꝺ. c. cũ ſit. q2 loq̃tur
ꝺe iudeo cuius actus ⁊ ꝺiſpenſatio ſuſpecta eſt. non ſic in

xpiano.de hoc p Archi.xiiij.q.vj.non ſane.⁊ in.d.c.fi. de
teſt.⁊ p Hoſti.in ſum.de penitētijs.§.de qbus.v.ſz q̄ for/
ma.⁊ dixi in.d.c.cū ſit.⁊ de hoc.j.q.v. Decimo not.ibi
in alioꝝ p̄iudicium q̄ nō eſt vni cū dāno alterius ꝯſulēdū
xiiij.q.v.deniqꝫ.xxij.q.ij.primū.de peni.ſuā. a contrario.
Undecimo no.de caſibus ſedi aplice reſeruatis.ō hoc
in glo.hos.⁊ exēplificat Pau.in voto vltra marino.ō vo
to.qđ ſup his.⁊.c.ſe.⁊ in ſententijs quarū abſolutio pape
reſeruat̄.xvij.q.iiij.ſi quis ſuadēte.ſub primo rñſo.⁊ dicit
Mathe.idem qñ papa p ſe excōicat:q̄ tūc ſolus ipſe ab/
ſoluit.xxj.di.iferior.xvj.q.j.frater.de elec.venerabilē.idē
in ſnīa ſui legati vel delegati cui⁹ iuriſditio expirauit: nec
alius ſucceſſit in officio.de offi.dele.querenti.de offi. leg.
ſtuduiſti.de offi.or.paſtoralis.de ꝯceſ.p̄ben.q̄ diuerſita/
tem.Itē ipſe ſolus abſoluit participantē ex certa ſcia in di/
uinis excōicato p ſe ſm quoſdā.de ſen.excom.ſignificauit.
Math.de hoc vlt.dic vt dixi in.d.c.ſignificauit. Duo
decimo no.de caſibus reſeruatis ordinario.de hoc in gl.
de his ⁊ in ea in fi.⁊ p Archi.de peni.di.vj.c.vl. Deci
motertio no.de dictione p̄ſertim.q̄ vt dicit Laud.ponit̄ p
maxime.q̄ nec ſeculares idebite ſunt vexādi.p hoc qđ di
xi de hac dictione de excep.c.j.in fi.Pau.idē dicens q̄ id
qđ hic dr̄ locum hꝫ ēt ſi coram alijs q̄ꝫ delegatis aplicis p/
ſequant̄ ſuaꝫ iuſtitiā:⁊ ex his duab⁹ exceptionib⁹ colligit̄
qđ velit gl.in v̄bo p̄ſertim in eo qđ dicit hic duplex pūcta
tio.nā ſm expoſitionē Laud.dictio p̄ſertim ꝯſtruit̄ cū v̄bo
pſonas eccl'iaſticas.ſm expoſitionē Pau.cū verbo coraꝫ
iudicibus delegatis.⁊ nō refert quecūqꝫ teneat̄. Op. i
eo q̄ phibet religioſis ne pcurent q̄ legata ei⁹ fiant in p̄iu/
dicium alioꝝ.nam licitū ē cuiqꝫ p̄ferre ſeipm alijs cū pma
charitas incipiat a ſe.C.de ſerui.p̄ſes.de vſupal.ad hono
rem.ar.C.ſi qs aliquē teſta.phi.l.ij.ſo.Gen.ſtādo ꝯrio. et
videt̄ q̄ nō habuit in textu verbū ſibi.p qđ verbū dic ꝯ. et
ad ꝯriū dic q̄ licitū eſt ſe p̄ferre:nō p̄iudicando tñ iuri al
terius:vñ licite pōt qs inſtare q̄ teſtator relinquat potiuſ
ſibi q̄ꝫ alteri cui volebat relinquere ita q̄ ēt tutor pōt ſua/
dere vt potius ſibi relinquat q̄ꝫ pupillo.C.arb.tu.qcquid
vbi de hoc p glo.hoc.⁊ Cy.in caſu aūt huius cle.ſecus eſt
peccant enim religioſi inducēdo teſtatores ad relinquēdū
ſibi id qđ alijs volebāt relinqre.⁊ hoc q̄ in eo notat̄ ipoꝝ
cupiditas ⁊ auaritia q̄ in clericis reprobat̄.de p̄ben.auari
tie.de hoc.j.q.v. Scđo op.in eo q̄ puidet ꝯ religioſos
abñtes in caſib⁹ ſedi aplice:vel locoꝝ ordinarijs reſerua/
tis:nā ⁊ de hoc puidit.s.primo rñſo.⁊ ſic ſupflue hic. glo.
a peccato ſoluit q̄ ſupra puidit de abſolutione ab excōica
tione.hic de abſolutiōe a peccato vl' culpa. Tertio op.
in eo q̄ puidet ꝯ religioſos trahētes p̄latos ad loca remo
ta.ſatis enim ſup hoc puiſum ē.de reſcrip.nōnulli. ⁊.c. ſta
tutum.lib.vj.Gl.lꝫ.ſoluit q̄ hic habet̄ reſpectus ad ꝯſer
uatores q dant̄ religioſis q̄nqꝫ cū poteſtate trahēdi vltra
duas dietas. Quero in eo qđ dixi in.iij.no. de d̄tracto
ribus an idiſtincte hoc phibeat̄.Gl.in v̄bo detrahāt ibi i
telligo.dicit h̄ itelligendū qñ noiatim detrahūt vel p cir/
cūlocutionē q̄ habeat vim pprij nois:al's in genere bñ lꝫ p̄/
d catori tāgere vicia p̄latoꝝ:quod pſeqre vt in gl.⁊ in hac
gl.in fi.q̄ nec debemus ledere vitā abñtium.xliij.di. ꝯui
uia.Pau.⁊ p̄cipue cauendū ne ipugnet̄ papa q̄ nō dꝫ qs
ponere os ſuū in celū lingua ſua ſup terrā gradiēte.xxj.di.
in tm̄.Aluarus. Secūdo q̄ro in eo quod dixi in.vj. no.
de idulgētijs idiſcretis qñ dicat̄ idiſcreta.dic̄ Aluarus q̄
ſi ē papalis dr̄ idiſcreta niſi appareat bulla vel teſtes le/
gitimi.⁊ ſic ſentit q̄ poſſit p teſtes pbari gr̄a pape.de hoc
in pemio ſexti. ⁊ dic q̄ lꝫ ſcriptura nō ſit de ſba gr̄e. non tñ
pōt pbari gr̄a ſine lr̄is aplicis. vt in deci.rote.cccl. Itēꝫ q̄
lꝫ romana curia quod dixi.s.c.ꝯpilatione in pemio.v̄.hec
ſanc.q.v.ſi aūt eſt epalis dicit Aluarus q̄ dꝫ apparere p
lr̄am cum ſigillo ep̄i vel p inſtr̄m publicū vel teſtes ſupſti
tes.de pba.qm̄ ꝯ.⁊.c.poſt ceſſionē.de fi.inſtru.c.j.⁊.ij. dic
q̄ ēt dr̄ indiſcreta alio modo vt dixi in.vj.no.⁊ dicit Alua
rus q̄ indulgētias poſſunt cōcedere ep̄i ⁊ ſupiores.de pe.
di.j.c.j.⁊.c.fi.lib.vj.⁊ pñt ꝯcedere ſubditis ⁊ nō alijs.item
hoc pōt legat⁹.de offi.lega.quod trāſlationē.iferiores aūt
ep̄is hoc nō poſſunt.de exceſ.pla.accñtibus.Itē nec ep̄s q
nō eſt ſacerdos nec capl'm ſede vacante.vt no.in.d.c.j. de
pe.lib.vj.p Archi.ſꝫ ſi ep̄s ꝯfirmatus eēt ſacerdos pōt cō
cedere.⁊ ſic approbat ꝯſuetudo.facit de elec.trāſmiſſam:
q̄ iuriſditionē ep̄alem hꝫ ⁊ pōt abſoluere ⁊ ligare.de hoc
p Hoſti.in ſum.de pe.⁊ remiſ.§.qs poſſit facere.v̄.ſed an
remiſſiones.de hoc dixi de reliqui.cle.vna.ver.vlti.q.vj.
⁊.vij.⁊ in.d.c.accedentibus:vbi tenui q̄ etiam non ſacer
dos hoc poteſt.preſuppoſita v̄o premiſſa opinione q̄ non
poſſit.dic q̄ lꝫ non poſſit per ſe concedere.poſſet tamen al
teri epiſcopo cōmittere q cōcederet.de elec.ſuffraganeis.
non pōt aūt per ſe:q̄ iſte indulgentie ſapiunt forum peni/
tētiale.de pe.quod aūt.⁊.c.cū ex eo.⁊.c.noſtro.⁊ dixi i.d.
c.accedentibus.de capitulo aūt dixi de here.cle.j.v̄.diro
q.xj.⁊ de pe.cle.ij.§.ad hec.q.iij.⁊ ibi ēt dixi q̄ iſte idulgē/
tie ſapiūt iuriſditionē ⁊ nō forum pniale.dicit ēt Aluarus
q̄ ēt ſacerdos ſimplex pōt in foro penitentiali aliqua idul
gere.ſ.annos ⁊ dies ſicut ei videbitur dūmodo diſcrete fa
ciat.ar.de pe.⁊ remiſ.deus q.ſed indulgentias generales
⁊ publicas ꝯcedere non pōt.vt no.de peni.c.fi.li.vj.p Ar
chi. Tertio q̄ro ſi ꝯceditur indulgentia viſitantibus ec
cleſiā certā.an is q viſitat ſepius eadēꝫ die ſe pius habeat
indulgentiam?ſo.Mathe.q̄ ſic.quod dixi de pe.cū ex eo.
q.v. Quarto quero an ipe q dedit indulgētias poſſit ea
gaudere?So.Mathe.q̄ nō.per no.p Archi.de pe.c.fi.li.
vj.de hoc dixi in.c.cū ex eo.q.v.⁊ poſſet defendi ꝯriū te
nēdo q̄ idulgētia habeat vim ſtatuti:⁊ q̄ ſtatuēs ligat̄ ſuo
ſtatuto.quod dixi de rapto.c.j.⁊ de ꝯſti.c.ij.lib.vj.tñ non
pprie hꝫ vim ſtatuti.vñ pmum verius. Quinto q̄ro in
eo quod hic dicit ⁊ dixi in p̄mo ꝯrio q̄ religioſi nō debent
pcurare ſibi vel alijs ſingularibus ſui ordinis fratrib⁹ vl'
ꝯuentibus fieri legata:vel erogari debita vel male abla/
ta incerta in alioꝝ p̄iudiciū:q̄uo intelligit̄ hic de alioꝝ p̄iu
dicio?Glo.lꝫ.ſoluit q̄ intelligitur de p̄iudicio eoruꝫ qbus
debent̄ vel qbus teſtatores legare volebāt: ⁊ hoc facit p
eo quod dixi in.d.j.ꝯrio.⁊ hoc pcedit reſpectu lr̄e.ibi nec
legata vel debita.ſed reſpectu lr̄e ibi aut male ablata in/
certa.dicit eadem glo.q̄ pōt intelligi de ep̄is qbus compe
tit diſpoſitio ablatorū:⁊ ex hoc infert gl.ad no.de vſuris.
cū tu.⁊ de teſta.c.ij.li.vj.quod dixi.s.in.ix.no.⁊ cū glo.idē
Pau.q tñ dicit q̄ lr̄a ibi in aliorū p̄iudicium ꝯcernit duo
pma.ſ.legata vel debita.nā ſm eum quo ad incerta nō fit
p̄iudicium ep̄is ſi per alios fiat erogatio etiaꝫ p religioſos
fraude ceſſante.dic q̄ ēt quoad incerta hic phibet̄ religio
ſis ne pcurent erogationē fieri ſibi vel fratribus vel ꝯuen
tibus ſui ordinis:q̄ in hoc notat̄ cupiditas ⁊ auaritia ſi re
trahūt teſtatores aliter diſpoſitos.vt dixi.s.in.ix.nota.

Uer. Si qui. No.de v̄bo regulā q̄ h̄ nō
loqtur de clericis ſecula/
ribus.ꝯcordat de elec.cle.in pleriſqꝫ.Pau. Secundo
no.q̄ vltra regulā hñt religioſi ſtatuta.⁊ hec vt dic̄ Pau.
arctāt regulā.de reg.ſane.vbi de hoc. Tertio no.caſū
in quo diſpenſat̄ ex neceſſitate ⁊ nō ex vtilitate.al's tamen
hec duo comparant̄ quo ad poteſtatem diſpenſandi.j.q.
vij.§.niſi.⁊ de neceſſitate exēplifica.vt in glo.puta.⁊ idem
Pau.q dicit q̄ hic poteſt inferior de parte penitentie per
papaꝫ impoſite relaxare:q̄ hoc exprimitur hic.al's ſecus.
p hoc quod no.de accu.cū.p.in gl.vlti.⁊ de ſacrile.c.ij. in
glo.ij. Quarto nota caſum in quo prelatus regularis
diſpenſat contra canonem.alij plures in qbus diſpenſat
no.Spe.

no.Spe.ti.ij.§.ſunt quoqꝫ.v.abbas.ꝛ ſe.de hoc.ſ.in ſcdo
ↄtͬo. O ppo.qꝛ lr̃a ibi p̄miſſa vel aliqd de p̄miſſis vide
tur ptinere abſurdū imponēdo tm̄ penam p violatiōe ali/
cuius de p̄miſſis ſicut pro violatione oium iſtoꝝ:cum ta/
mē pene debeant cōmēſurari delictis.de iureiur.cū qdam
de his q̄ fi.a maio.par.ca.queſiuit.Gl.no.remittit ad no.
vj.q.j.imitare.ꝛ ibi videt̄ glo.dicere ↄtͬium.qꝛ ēt p eodem
peccato repetito multiplicat̄ pena vt hic dr̄.remittit etiā
hic glo.ad qōnem Gualteri.de qua in regula delictū.lib.
vj.vbi no.q lꝫ qs intulerit plures ictus clerico tm̄ ſi hoc fe
cit ſimul eſt excōicatus vna tm̄ excōicatiōe.de hoc p Ho/
ſtie.ſi.de pe.ſub Rica de remiſ.§.ad qd valeāt.ꝛ in Spec.de
ↄtuma.§.vl.ver.ſed pone iudex.Genze.dicit q in foro ex
trinſeco pcedūt p̄dicta.ſed i penitētiali plus puniet̄ p plu
ribus q̄ p vno. Ex his habito reſpectu ad hoc.c.arguit̄
ſm Laud.q nō magis peccet qs multiplicando fornicatio
nes cū muliere vna nocte q̄ꝫ p vna fornicatione.p hoc qd
no.ff.de fur.vulgaris.in p̄n.vbi glo.dicit q ſi qs pluries
acceſſit ad vxorem alterius vnica pena adulterij imponit̄
ꝛ in hoc facit pro.ſed in alio facit ↄ.qꝛ ſūt plura adulteria
Bar.ibi dicit q ideo nō niſi ſemel imponit̄:qꝛ pena nō eſt
iterabilis cū p adulterio debeat̄ pena mortis al's ſecus.d
quo ibi p eum.ꝛ plenꝰ.c.ti.inficiādo.§.infans.ꝛ p Jo.an.
in addi.Spe.de ſen.pla.§.ſpecies.v.qd ſi p̄conizatuꝫ.dic
q maius ē delictū hic violādo oīa p̄miſſa q̄ꝫ violādo vnū:
ꝛ maior pena debet̄:ſed quo ad penam de qua h̄ ſufficit q
violet̄ vnuꝫ ſolū ad faciendū penā cōmitti:ꝛ ex hoc ceſſat
dictū Lau.qꝛ maior pena debet̄ p pluribꝰ fornicationibꝰ:
dūmodo pena ſit iterabilis.p hoc videret̄ q pcutiēs cleri
cum pluribꝰ pcuſſionibꝰ ſit pluries excōicatus.cuꝰ ↄtͬium
no.in regula delictū.vt p̄dixi.ad qd dic q oēs pcuſſiones
cenſent̄ vna ex quo ſimul fiūt.ꝛ hoc ideo:qꝛ ↄſideraſ iniu/
ria q̄ fit iuri publico.de fo.cōpe.ſi diligēti.ꝛ hec ē vna tm̄.
ar.ff.ar.fur.ce.ſi plures.vbi lꝫ arbor q̄ cedit̄ furtim ſit plu
riū vna tm̄ ſola actio cōpetit oibus.ſil'e qd dicit Bar.in.d.
§.ifans.de eo q ludit ad azardū:nā lꝫ ludat cū pluribus in
eodē ſero ꝛ eodē loco:tm̄ nō tenet̄ niſi ſemel ad penā ſtatu/
ti:dicēs q q luſerit ad azardū puniat̄ in tm̄:ꝛ hoc qꝛ vnicꝰ
eſt ludus pͥpter vnicam offenſam reipublice.ſecus ſi cōſi/
deret̄ offenſa ipſius offenſe pſone vt qꝛ dicit ſtatutuꝫ q q
dederit alapā puniat̄ in centū:tūc eniꝫ ſi qs plures alapas
dedit ēt eodē tp̄e ꝛ eidē pſone locus ē mltiplicationi pena/
rum.ff.de p̄ua.delic.nunq̄ꝫ plura.ꝛ qd ibi no.Dy.ꝛ bar.ꝛ
ſic multo fortius p pluribꝰ fornicationibꝰ cū eadē muliere:
habitis tenebit̄ ad plꝛes penas ſi ē pena iterabilis vt p̄di/
xi.de hac materia in dicta regula delictū.ꝛ i alijs remiſſio
nibus de qbus.ſ.e.ↄtͬo.ꝛ p Cy.C.de ſer.fu.qcūqꝫ.ꝛ dixi d
ſen.ex.ↄtingit.j. Scdo op.in eo qd dixi in.iiij.no.q p̄la
tus regularis h̄ diſpēſat ↄ canonē q imo nō poſſet.de tēp.
or.dilectꝰ.ſo.Lau.q neceſſitate vrgēte pōt diſpenſare ſup
pena per canonē itroducta.ꝛ hoc ſi ex eodē canone ↄcedit̄
diſpēſatio vt hic.ſil'e d iudi.at ſi clerici.§.j.remittit ad no.
in.d.c.dilectꝰ.ꝛ de offi.dele.de cauſis.de pe.calūniā.lxxx
ij.di.p̄ſbyter.ij.q.iij.§.notādum.dicēs q in canonibꝰ ipo/
nētibus legē ſeu penā ep̄is ꝛ ſupioribꝰ ſolus papa diſpēſat
niſi in illo canone vel in alio diſpēſatio ↄcedat̄ iferiori.d.c
dilectꝰ.ſꝫ in canonibꝰ imponētibꝰ legē abbatibꝰ vel iferio/
ribus ep̄is diſpēſare p̄nt.de ſen.ex.nup.niſi in illo canone
vel alio papa ſibi reſeruauerit.xvij.q.iiij.ſi qs ſuadēte.de
p̄latis aūt inferioribꝰ ep̄o.dicit Lau.q nō diſpēſant niſi in
illo canone vel alio ſit ↄceſſum vt h̄.ꝛ in foro ↄtētioſo.ſꝫ in
foro aīe videt̄ licere cuilibet ↄfeſſori cōmutare penas ꝛ ſi/
milia facere.lxxxij.di.p̄ſbyter.xxvj.q.vl.tp̄a penitudinis
p hoc de eo q cog.ↄſan.trāſmiſſe.ꝛ dic vt ibi dixi i.d.c.di
lectus.ꝛ.c.ac ſi clerici. Quero de itellectu lr̄e ibi aliqd
de p̄miſſis?ſo.Gen.exponēdo p̄miſſis.i.dictis a.§.qbus.
vſqꝫ nūc. Scdo q̄ro in eo qd dicit de duobꝰ mēſibꝰ qd ſi
infra duos mēſes īfra quos religioſus peragit pniam itex
delinqt ↄ hāc cle.an hec pena replicabit̄?ſo.Lau.hoc diſ/
putationi relinqt.videt̄ tm̄ velle q ſic.dicit eni q ne in de/
ſperationē cadat poterit hec pena diſpēſatiue i aliā cōmu
tari.ar.lxxxij.di.p̄ſbyter.ꝛ qd no.de cele.miſ.cle.j.in p̄n.q
x.de p̄cedēti aūt dicto.dic vt dixi de magiſtris.cle.pe.i fi.
q.ij.ꝛ p ibi no.pꝫ q pena multiplicat̄. Tertio q̄ro in eo
q h̄ puniunt̄ religioſi ſm ſtatuta ſua q̄lia ſunt hec ſtatuta.
ſo.Gen.q ſūt diuerſa iuxta ritus diuerſoꝝ religioſoꝝ.de
reg.nō ſolū.li.vj.ꝛ p hoc qd ibi no.in gl.fi. Quarto q̄ro
an monachus poſſit in tm̄ puniri q eijciat̄ de monaſterio?
ſo.Gen.q nō dꝫ eijci ſꝫ in carceribus eiuſdē monaſterij re
cludi.ꝛ ſic a ↄſortio fratrū excludi.xxvij.q.j.ipudicus.ꝛ.c
ſi cuſtos.ꝛ.c.ſi qs ſacro.de ſymo.qm̄ ſymoniaca.ꝛ qd no.
Inno.de ſymo.dilectꝰ.vbi dicit q depoſitio monachi ē in
hoc qꝛ recipit p̄bendā in monaſterio nec habebit voceꝫ in
capl'o:monachus tm̄ remanet ſm hoc dicit Gen.intelligē
da iura dicētia monachū eijcienduꝫ a ↄſortio alioꝝ vel de
ouili.de ma.ꝛ obe.cū in eccleſijs.de ſta.reg.ea q̄.ꝛ de hoc
in ſe.ↄtͬo. O p.ad hoc.xlv.diſt.ſꝫ illud ibi de eccl'ia ex
pulſū?ſo.Gen.q ibi de clerico ſeculari.Aluarus dic q ēt
monachus incorrigibilis pōt expelli de monaſterio.de iu
di.cū nō ab hoie.ꝛ.d.c.cū in eccleſijs.ꝛ i.c.ea q̄.tm̄ ſi expul/
ſus vagat̄ tenet̄ eū monaſteriū recipe ne pereat ſalua or/
dinis diſciplina.de reg.c.fi.dic verꝰ vt dixi.ſ.e.q.qd bn̄
pbat̄ in.d.c.fi.ſꝫ forte Aluarus habuit reſpectū q ſi talis
mōachus trāſiret ad aliud monaſteriū valēt trāſitꝰ qd nō
nego.Hoſt.dic q diſciplina monachoꝝ ↄſiſtit i ſeptē gra/
dibꝰ.de qbꝰ in regula bn̄dicti.c.xxxiij.d excōicatiōe culpa
rū.ꝛ.c.xxxviij.d his q ſepiꝰ correcti ſe emēdare noluerint.

Uer. Ceterum.

No.ibi puenerit.q ex delicto religioſi n̄ tenet̄ p̄latus niſi quatenus hoc ad eū puenit.de hoc in gl.
puta p hoc.ff.de doli exce.apud.§.illud de do.ſi ex dolo.
de act.emp.iulianꝰ.§.idē iulianꝰ.ꝛ dic Pau.q tenet̄ p̄la/
tus de eo qd ad eū puenerit ſiue ſuo mādato illud factū ſit
ſiue nō.ff.de vi ꝛ vi ar.l.j.§.ſꝫ ꝛ ſi cū qs.ꝛ.§.ſe.ꝛ hꝫ eū itelli
git̄ pueniſſe ſiue ſit verſū i vtilitatē ſiue nō.ꝛ de hoc.ſ.i.j.q.
Scdo no.caſū in q̄ p̄latus icurrit ſuſpēſionē ipo iure p̄/
miſſo tm̄ eo de quo h̄.ꝛ dicit Lau.q ſi iterim imiſceat ſe di/
uinis erit irregularis.ꝛ ſic itelligit h̄ de ſuſpēſione ab offi/
cio.ꝛ hoc.ſ.q.vij.dicit ēt Lau.q vltra hāc penā locum hꝫ
ſuo caſu pena de qua dixi.ſ.v.qbus.in.v.no. Quero i
eo qd dixi i p̄mo no.q p̄latus tenet̄ ex delicto monachi an
ꝛ qn̄ eccl'ia teneat̄ ex ↄtu vl' ex delicto pſone.ſol.vt no.de
fideiuſ.q qbuſdā.vbi dixi in plꝛibus qōnibus.Laud.aūt h̄
diſtinguit:qꝛ aut hꝫ eccl'ia mādatū ↄhendi vel a maiori p/
te vſqꝫ ad certā ſummā.ꝛ vſqꝫ ad illā fiet executio d bonis
eccl'ie.d.c.q qbuſdā.idē ſi nō hꝫ mandatū ſed al's ſibi com
petit de iure vel ↄſuetudine obligare vſqꝫ ad tātā ſummā
de dona.ap'lice.ꝛ.c.ceterū.ſi aūt nō eſt talis aut pōt pbari
verſum in vtilitatē eccleſie:aut nō.ſi ſic.adhuc idē ſi durat
verſum vt in edificia eccl'ie vel ſimilia.d.c.q qbuſdā.ſed
ſi nō durat verſuꝫ vt in cibis monachoꝝ ꝛ ſilibus opinio
nes ſunt.qdam dicūt executionē faciēdā in bonis eccleſie.
alij ↄ.quod pſeqtur Inno.in.d.c.qd qbuſdā.Laud.diſtin/
guit:qꝛ aut illud verſum fuit factū pbabiliter ꝛ tenetur ec
cleſia vt p cibis cōpetentibus monachoꝝ:ſecus ſi nō pba
biliter vt p cibis eoꝝ ſupfluis.de pcu.c.ij.in fi.dic melius
vt dixi in.d.c.q qbuſdaꝫ.q.x.vbi dico q hec diſtinctio an
duret verſum vel nō:nō hꝫ locum hoc caſu:ſꝫ pcedit quā/
do auget̄ vtilitas ipſius mutuantis q mutuauit in meliorā
do p̄dia quoꝝ fructꝰ ad ip̄m pertineāt.ff.de impē.l.j.iij.et
pe.vbi de marito ad quē pertinēt fructus rerū dotaliū in
qbus rebus ſi facit ſumptus pcedit diſtinctio an verſum

ſit duraturũ an nõ. qñ enim nõ ẽ duraturũ videt onus ſpe
ctare marito. q2 eius qd expendit hȝ fructus ampliores. q
rõ ceſſat in eo q mutuat eccleſie. ſi vo pbatur verſuȝ. dicit
Lau. ꝙ aut ex delicto vel quaſi aut ex ɔ̃ctu vel quaſi. ſi ex
dlicto vel quaſi aut delinqt circa rem feudalẽ vel circa alie
nationem rerũ aut circa alia: ſi circa rem feudalẽ pdit feu/
dum q̃diu viuit ȝ poſtea reuertit ad eccliam. x. col. de ca
pitulis conradi. c. vno. §. itẽ ſi clicus. qd dixi de iſti. cũ ve/
niſſent. in. iiij. q. ſi circa alienationẽ vt q2 p alienis debitis
ɔcedit lras vel ſigilla ſuſpenſus ẽ ab adminiſtratione ſpũa
lium ⁊ tpalium. de ſolu. ſi quorũdã. ⁊ ſi iterim adminiſtrat
erit irregularis. dic ɔ̃ in hoc vltimo. q2 in. d. c. nõ ſuſpẽdit
ab officio vel diuinis. ideo adminiſtrans non efficit irregu/
laris. quod dico in. d. c. q. xiij. ⁊ q2 Laud. nõ dicit hoc caſu
an teneat eccleſia: dic ꝙ nõ tenetur: q2 nõ valet alienatio:
niſi ſeruata forma. xij. q. ij. ſine: ſed tñ illud. c. ſi quorũdam.
nõ loqtur de alienatione p alienis debitis: ⁊ lȝ eccleſia nõ
obligetur: niſi quãdo platus cum capitulo cõtrahit. d. c. ꝙ q
buſdam: tamẽ prelatus tenet ad penam. d. c. ſi quorũdam
q2 ex facto ſuo grauat eccleſia de facto. vt no. e. c. in glo. j.
ſi aũt delinqt circa alia tũc ſi hȝ vnde ſoluat puniet i alijs
bonis. nõ in bonis eccleſie. de appel. reprehẽſibilis. Item
poterit poni ad qõnes vel alias affligi: vel fiet executio i
fructibus ſuoꝝ beneficioꝝ. de depoſi. grauis. vbi de hoc.
⁊ de ɔſenſu eccleſie vtibi ẽm Lau. dic hoc vltimũ quod di
cit de ɔſenſu eccleſie nõ eſſe neceſſariuȝ. nam ⁊ als citra cõ
ſenſum eccleſie de fructibus debet prelatus ſatiſfacere p
debitis. de fideiuſ. c. ij. ⁊ ſic ẽt p delictis: ⁊ ratio quare ibi
cõpoſitio fit cũ canonicis ſup redditib⁹ delinquẽtis: ⁊ non
cum ipo delinquente eſt q2 forte fuerat priuatus vl' ex ali
qua cã lucrabũtur canonici ei⁹ fructus. vt ibi dixi in pmo
ɔ̃rio. teneret aũt compoſitio cũ plato facta tñ pſonaliter.
de tranſac. veniẽs. ideo forte ibi fit cũ canonicis: vel quod
ibi dicit ꝙ de reddituũ perceptione ſolueret: põt intelligi
de redditib⁹ eccleſie ⁊ nõ ipſi⁹ delinquẽtis. ideo fit ibi cõ/
poſitio cũ eccleſia: quare aũt illo caſu teneat eccleſia ibi di
xi in. j. ɔ̃rio. ſi vo eſt obligatus ex ɔ̃ctu vel quaſi. aut hȝ bo
na ppria ⁊ in illis fiet executio. de pig. c. iij. aut nõ hȝ bona
⁊ aut hȝ bñficium aut nõ. ſi ſic. aut ẽ tale bñficium cui⁹ fru/
ctus facit ſuos: vt q2 eſt ſimplex pbenda: ⁊ in eis fiet exe/
cutio. de fideiuſ. c. ij. aut nõ eſt tale cuius fructus faciat ſu
os: ⁊ tũc nõ ex ɔuentione partiũ ſed officio iudicis fiet exe
cutio in talia. vt no. in. d. c. ij. in glo. pe. ẽm Lau. dic non re
ferre quale ſit bñficium: q2 idiſtincte põt platus obligare
fructus ſuo tpe nec piudicat eccleſie ſi fiat executio in ta/
lia. qd dixi in. d. c. ij. in. vj. ɔ̃rio. ſi aũt nõ hȝ bñficium nec pa
trimoniũ ſufficit ꝙ cedat bonis de ſolu. odoardus. vbi de
hoc in. iij. ⁊ vlti. glo. quod dic vt dixi in. d. c. odoardus. in
pmo ɔ̃rio. ⁊ p ibi no. pȝ q ſi certum ẽ ꝙ ſoluere nõ poteſt nõ
eſt neceſſaria ceſſio. Scdo quero q2 hic dicit de ſatiſfa/
ctione faciẽda pſonis eccleſiaſticis. qd de laicis? Glo. lai
cis ſoluit ꝙ in illis nõ hȝ locum hic. v. idẽ Pau. Tertio
qro in eo qd dicit de plenaria reſtitutione an plati idiſtin/
cte ad hanc teneant? Glo. ɔcordat. ſol. ꝙ tenent qñ pceptuȝ
ad illũ ſufficit: vult dicere ꝙ tenent ſi tñ ad eos peruenit
q2 nõ tenent in plus: vt hic in lra: ibi quoquo modo perue
nerint. de hoc. ſ. in pmo no. ⁊ in prima qõne ⁊ ꝙ platus vel
eccleſia nõ teneat ex delicto religioſi niſi quatenus ad eaȝ
peruenit. facit regula delictũ. lib. vj. xj. q. j. de pſona. vbi de
hoc. ⁊ exponit Gen. plenariã. i. ſine diminutiõe. Quar
to qro in eo ꝙ iſti debẽt reqri vt ſatiſfaciãt an ſufficit vni/
ca reqſitio? dic ꝙ ſic. vt no. de deci. cle. j. in gl. ɔcordat. ⁊ hoc
vult hic glo. facit in eo q ibi remittit. Quinto qro quis
reqret. glo. ea. ſol. ꝙ hi quoꝝ intereſt. idẽ Pau. Sexto q
ro an prelati teneant offerre ſatiſfactionẽ: ſo. Gen. ꝙ non.
ȝ iterpellatio neceſſaria. p hoc lra in v̄bo reqſiti. ⁊ quod

dixi in duab⁹ pcedentibus qõnibus. ſufficit g ꝙ poſt reqſi
tionem prelati nõ ſint in mora. ff. quoꝝ lega. l. vl. §. j. Se
ptimo qro an ſuſpẽſio de qua hic fit ab officio an ab admi
ſtratione? Glo. declarari. dicit ꝙ declarari debuiſſet tñ i/
telligit de ſuſpenſo ab officio. idẽ Pau. ⁊ Gen. q2 cũ hȝ nõ
dicat a quo fiat hec ſuſpenſio dȝ intelligi ab officio vt pe/
na poſſit eẽ vniformis oibus religioſis. Ex his no. ꝙ noie
ſuſpenſionis intelligit de ſuſpẽſione ab officio. qd ſimpli/
citer pbat in hac lra iũcta gl. Octauo qro an hec ſuſpẽ
ſio ab officio icludat ſuſpenſionẽ bñficij? glo. e. remittit ad
no. in cle. cupiẽtes. de penis. Gen. dicit ꝙ nõ. Pau. pſeq/
tur recitãdo opiniones q ẽt recitant. in. d. cle. cupientes. in
glo. no. nouã. Quibus pmiſſis diſtinguit ꝙ aut loqtur de
ſuſpenſo ab officio ppetuo aut ad tps aut ſimplr. pmo ca/
ſu ſuſpẽſus ab officio eſt ẽt ſuſpenſus a bñficio: q2 talis ſu
ſpenſio hȝ vim puationis. p hoc qd dixi de re. ec. non alie.
cle. j. v. ſi qs. in. iij. q. ſcdo caſu ſi loqmur de bñficio qd dat
intereſſentibus diuinis ẽt a tali ſuſpẽſus ẽ cũ nõ habeat exe
cutionẽ officij: ſecus ſi loqmur de alio bñficio: q2 tũc nõ eſt
ſuſpẽſus: niſi aliud in ſnia dicat. facit de ſymo. c. pe. d tẽp.
or. vel nõ eſt vbi tali ſuſpẽſo puideri mãdat. ad idẽ de cẽſi.
exigit. li. vj. in fi. vbi ſuſpẽdit ab vtroqȝ q̃ſi nõ ſufficiat alte
rius exp̃ſſio. tertio caſu ex vi vocabuli ſuſpẽſus ab officio
nõ ẽ ſuſpẽſus a bñficio. q no. ⁊ dic vt dico i. d. cle. cupiẽtes
v. qd ſi. q. iij. ⁊ de hoc vltio ẽt in ſe. q. Nono qro q2 dixi
in prima. q. ꝙ ſuſpenſus ſimplr eſt ſuſpenſus tñ ab officio
an põt ei ſubtrahi bñficium? ſo. Pau. ꝙ aut ẽ ſuſpẽſus pro
leui culpa aut graui. primo caſu non dȝ ſubtrahi niſi ſit in
mora petẽdi abſolutionẽ. ſcdo caſu ſubtrahi põt q declara
p ea q dico in. d. cle. cupiẽtes. Decimo qro in eo ꝙ ſuſpẽ
dũtur plati vſqȝ ad ſatiſfactionẽ: an poſt ſatiſfactionẽ deſi
nãt eſſe ſuſpenſi? ſo. Gen. videt dicere ꝙ ſic. p id qd no. In
no. de coha. cle. ſicut. Cõtrarium tñ tȝ p id qd no. Inno. de
eta. ⁊ quali. cũ bone. ⁊ hoc veri⁹: q2 neceſſaria ẽ abſolutio.
vt no. de deci. cle. j. in gl. ſic ſuſpenſi. vbi dixi in. xxx. q.

Undecimo qro an pẽdente hac ſuſpẽſione celebrãs ſit
irregularis? Gen. ſol. ꝙ de quolibet ſuſpẽſo dicit. ꝙ aut ẽ
ſuſpenſus ſuſpẽſione dei ppter peccatũ: ⁊ ſtatim cũ ſatiſfa
cit deſinit eẽ ſuſpẽſus. ſecus in ſuſpẽſo a iure vel ab hoie:
q2 tũc ẽ irregularis. de re iudi. c. j. lib. vj. d ſen. ex. c. j. eo. li.
dic clarius vt dixi. de coha. cle. veſtra. i. vj. ɔ̃rio. vbi dixi
ꝙ ſi p modũ ſnie qs ſuſpendit a canone celebrãs ẽ irregula
ris. vt in iurib⁹ prime alle. ſecus ſi nõ p modũ ſnie ȝ denũ
ciatiue ſicut de fornicario ⁊ ſymoniaco d2 in canone ꝙ ſũt
ſuſpẽſi. tũc enim celebrãdo nõ fiũt irregulares. de ſen. exc.
is q. lib. vj. Duodecimo qro an ſuſpenſionẽ de q hic in
currant plati ipo iure? ſo. Pau. ꝙ ſic. qd itellige poſt reqſi/
tionẽ. de qua. ſ. in. q. iiij. v. ⁊ vj. ⁊ ſic plus puniunt plati nõ
ſatiſfaciẽtes q̃ religioſi faciẽtes ɔ̃ hanc cle. q2 ipi nõ icurrũt
penã ipo iure. ȝ p ſniam puniunt. ſ. ver. primo.

Uer. Sane. No. de domeſticis ⁊ q dican
tur. dic vt in. c. vl. de vb. ſig.
li. vj. ad qd remittit gl. ij. ⁊ de mltiplici genere familie. no.
Archi. de puile. lȝ. lib. vj. Quero in eo qd dicit de reli
gioſis puilegiatis a ſede aplica ſup ɔcedendis ſacramẽtis
eccleſiaſticis qs poſſit hoc priuilegium ɔcedere? Sol. vti
glo. generale. Secũdo qro an qd hic dicit d priuilegio:
locum habeat de ɔſuetudine vt p eam poſſit cõpetere re/
ligioſis poteſtas de qua hic. Glo. vlti. arguit ꝙ ſic. p cle.
q2 contingit. in fi. de reli. do. quod tenet Gen. ſed gl. ɔtra/
riũ tȝ. ⁊ ad illam cle. rñdet ɔcludens. ꝙ hoc caſu nõ põt
ɔſuetudo id qd priuilegiũ. quod ſingularit no. idẽ Pau.
lȝ ɔ̃rium videat dicere. ſ. e. cle. ſed nõ ɔ̃dicit. vt dixi. ſ. ea.
cle. in prin. q. xvj. ⁊ dicit Steph. q ratio quare hoc caſu nõ
valet conſuetudo. eſt ne detur religioſis materia fingendi
conſuetudinem vbi non eſt. Tertio quero de itellectu

lre ibi

litteré ibi ex p̄miſſis? ſo. Pau. exponit id ex collatione ſacramentoꝝ euchariſtie ⁊ extreme vnctiōis. de q̄bus. ſ. in prin. ꝓpter que nō incurrūt aliquā penā lꝫ ſint in aliena parrochia. nec ꝑ hoc detrahitur eoꝝ priuilegio lꝫ derogetur ꝓuilegio exemptionis. ſ. in ver. quos etiam.

a **Rchiepiſcopo.** Sūpta ē ex his que no. Inno. ⁊ Hoſti. de vſupal. c. fi. ⁊ q̄ no. v. q. iij. c. j. xviij. q. ij. luminoſo. ⁊ ꝑ Archi. de of. or. cum ep̄s. lib. vj. Lau. ⁊ Mathe. No. de locis exēptis ⁊ quomodo cognoſcant. glo. ij. remittit. Scd̄o no. ꝙ archiep̄s pōt declinare ēt ad loca exempta ſue ꝓuincie. de hoc in glo. iij. q̄ inducit. de p̄ſcrip. cū ex officij. illud tamen loqtur de nō exēptis. ſed qđ ibi dr̄ de exēptis h̄ extēditur ad exemptos. ⁊ exponit Pau. lr̄am ibi declinātī forte vt ſoſpitet. ⁊ tūc dꝫ gratioſe recipe ea q̄ ei parant de cenſi. cle. ij. ibi tm̄ loqtur quādo declinat ad monaſteria. Tertio no. ꝙ qlibet archiep̄s pōt ante ſe facere deferri crucem de hoc in glo. iiij. ⁊ dic ꝙ pōt facere deferri ꝑ totā ſuam ꝓuinciam. vt hic ⁊ in iuribus allegatis in hac glo. ⁊ de hoc ēt in locis exemptis ſue ꝓuincie. quod vltimū operat hec cle. Quarto no. ꝙ archiep̄s pōt bn̄dicere ppl̄o ꝑ totaꝫ ꝓuinciam. ⁊ dicit Gen. ꝙ ꝑ talem bn̄dictionem delent venialia. de hoc in ꝓemio ſexti. in gl. vl. ⁊ dixi. ſ. cle. pxi. i ꝓn. q. ix. in fi. de qua aūt bn̄dictione hic intelligat. dico. j. q. v.

Quinto no. ꝙ archiep̄s pōt diuina celebrare vel celebrari facere in quolibet loco ſue ꝓuincie. imo ēt extra prouinciā. e. ti. c. fi. lib. vj. ſed ibi nō dicit in pontificalib⁹: nā ēt intra ꝓuinciam nō pōt archiep̄s facere ſibi celebrari ī pontificalibus extra ſuā dioceſim. vt hic. ⁊ de hoc. j. in. iij. ꝯrio

Sexto no. dūiam an archiep̄s ꝑ ſe celebret an celebrari faciat. qđ dic vt in gl. ponit q̄ ēt ponit tertiū membrū. de hoc. j. q. ix. *Septimo no. caſum in* quo priuilegiū exem*ptionis non pōt ꝯ* dioceſanum. ꝓ hoc lr̄a ibi. quouis ꝓui*legio ꝯtrario* nō obſtante. ⁊ dicit Pau. ꝙ multi ſuper hoc *erāt* priuilegiati quoꝝ priuilegia tollunt his verbis. ꝯcor. de ſepul. eos. in fi. Octauo no. priuilegiū archiep̄i de q̄ aliud colligit. de pe. ⁊ re. c. pe. de cenſi. c. fi. lib. vj. ⁊ tam archiep̄s q̄ꝫ ep̄s in multis priuilegiati ſunt. eo. ti. ꝙ nōnullis de peni. ⁊ re. c. vl. de hoc in Spe. ti. ij. §. nūc de epoꝝ. v. generaliter. q ꝑ aliquos ſignatur ꝑ. §. Op. ꝙ nō liceat archiep̄o facere deferri crucē ante ſe ꝑ loca exēpta cū in talibus locis nō poſſit exercere iuriſditionē. de offi. ordi. cum ep̄s. lib. vj. Sol. Lau. ꝙ pōt vti inſignijs q̄ ſunt volūtarie iuriſditionis ⁊ honoris. alij aūt q̄ ſunt ꝯtentioſe iuriſditionis vt celebrare ordies vbi reqritur examinatio. xxiiij. di. quādo. ⁊ c. ſe. vel ſedere ꝓ tribunali. d. c. cū ep̄us vel criſmare in fronte non pōt vti in loco exempto vel extra ꝓuinciam niſi inuitet ꝑ illos ad quos loca ꝑtinēt. ar. vij. q. j. epiſcop. ⁊ c. ſicut. remittit ad no. de ſta. mo. cle. attēdentes. §. ſtatuimus. vbi dixi. q. vij. ⁊ ſeq. ⁊ de fo. cōpe. cle. vna. i ꝓn. q. j. ex his videt Lau. velle ꝙ facere portare crucē poſſit archiep̄s iure cōi. ⁊ idem ſentit Gen. ⁊ Step. q dicit ꝙ archiep̄i ꝑ totam ꝓuinciam ante ſe faciunt deferri crucem. ſꝫ quattuor patriarche vbicūqꝫ preterq̄ꝫ in vrbe: vel vbi eſt papa vel legatus vtēs inſignijs apl̄ice dignitatis. eo. ti. antiqua. dic ꝙ delatio crucis lꝫ nō ſit ꝯtentioſe iuriſditionis. eſt tm̄ inſigne ſapiens ſupioritatem. ideo nō pōt vti archiepiſcopus in loco exempto ceſſante priuilegio qđ hic ꝯceditur: ꝓ hoc lr̄a ibi duximus ꝯcedendū. ⁊ qđ dico vt lit. pen. c. j. in. iij. ꝯrio. Scd̄o op. ad hoc qđ dixi in primo ꝯrio ꝙ extra ꝓuinciam pōt exercere ea q̄ ſunt ꝯtentioſe iuriſditionis ſi inuitet ab his ad quos loca ꝑtinent. ꝙ imo nō poſſit de vſupal. ex tuarū. So. Pau. ꝙ illud ē in pallio. vt i. d. c. ex tuarū. ⁊ c. i. ⁊. ij. ⁊. c. ad honorem: vult dicere ꝙ ēt ex licentia dioceſani nō pōt vti pallio extra ꝓuinciam: q2 cōceditur ſub hac limitatione vt vtat tm̄ infra ꝓuinciā. dictis iurib⁹. ⁊ de hoc. j. in. vij. q. ⁊. j. §. ſimili. in. vj. q. Tertio op. in eo ꝙ ꝑmittit archiep̄o facere celebrari in ſua ꝓuīcia ī loco exempto ſine pontificalib⁹ faciendo ꝑ dioceſanū celebrari. j. §. ſimili? ſo. Paul. ſtando ꝯrio ⁊ ſic ꝙ hic dicit ſine pontificalib⁹ loqtur ſi facit celebrari ꝑ ep̄m nō dioceſanū. ex hoc infert ꝙ ſibi licet ꝑ ſe id qđ nō ꝑ aliū. q2 pōt ꝑ ſe in pontificalibus celebrare in loco exempto. nō aūt celebrari facere vt hic. de hoc. j. §. ſimili. in gl. in pontificalibus.

Quero in eo ꝙ dicit de archiep̄o. qd ē archiep̄s? ſolu. Lau. ꝙ ē princeps. xij. di. cleros. lxxx. di. ꝓ torū. Secundo q̄ro q̄ꝫtum plus ordinis vl̄ honoris hꝫ archiep̄s q̄ꝫ ep̄s ſol. Lau. ꝙ nihil reſpectu ordinis ep̄alis in ſua ſb̄a. i. reſpectu caracteris. nā tm̄ hꝫ quo ad hoc ſimplex ep̄s quā papa. ſꝫ reſpectu executionis ⁊ exercitij maiorē ſolicitudinē hꝫ archiep̄s. ⁊ dicit Lau. ꝙ papa eſt ſup oēs primates ⁊ ꝑmates ſūt idē re. lꝫ differāt noībus. xcix. di. §. j. ⁊ ſe. dicit ēt ꝙ metropolitanus ⁊ archiep̄s idē ſunt. ſꝫ metropolitanus trahit nomē a metros qđ eſt menſura ⁊ polis ciuitas ⁊ ſic trahit nomē ab eccleſijs ⁊ earū numero. archiep̄s vo a ꝑſonis. ab archos qđ ē princeps epoꝝ. vt dixi. ſ. q. proxi.

Tertio q̄ro in eo qđ hic dicit archiep̄o licere facere añ ſe crucem deferri ꝑ ꝓuinciā in locis ꝑ q̄ facit trāſitū an hoc liceat īdiſtincte? ſo. Gen. ꝙ ſic dicēs ꝙ ei lꝫ ēt ſi non viſitet. nā ſi viſitaret nō eēt dubiū. de cen. c. vl. li. vj. dic ꝙ ibi hoc non ꝓbat. ⁊ ideo ēt dū viſitat ꝙ hoc poſſit eſt ex priuilegio huius cle. Quarto q̄ro an expediat ꝙ archiep̄s in vtēdo iuribus de q̄bus hic habeat licētiā dioceſani? ſo. Lap. ꝙ nō ꝑ lr̄am ibi libere ⁊ ſic nullo reqſito. ſimile. de ap. ſi a *iudice. lib. vj. de cēſi. romana. §. ſane. eo. li.* de fo. cōpe. cle. vna. §. eiſdē. tm̄ in. d. §. eiſdem dꝫ reqri licētia qua nō habita libere pōt ꝓcedi. ⁊ idē. j. ti. pxi. cle. vna. Quinto q̄ro de qua bn̄dictione loquat hic gl. ſolēniter? ſol. ꝙ de ſolēni ⁊ idē Pau. ⁊ Gen. ⁊ dicit Pau. ꝙ ēt pōt hic ītelligi de benedictione quā iterādo infundūt populo. ꝓ hoc lr̄a ibi trāſitum. ⁊ de priui. abbates. li. vj. dicit ēt ꝙ ſolēnem benedictionē de qua in hac gl. nō faciūt p̄ſbyteri. vt no. xcv. di. ecce. dicit ēt ꝙ bn̄dictio qn̄qꝫ imperatiue ſumit. ⁊ tunc ꝓprie dei eſt. lꝫ detur miſterio bn̄dicentis ⁊ ē ſatiſfactionis infuſio. xxviij. di. p̄ſbyterū. j. q. j. dictū. ⁊. q. ij. q̄ꝫpio. qn̄qꝫ optatiue. xxiiij. q. j. q ꝑſecutoribus. Sexto q̄ro an in loco interdicto poſſint benedicere eo modo de quo in pxi. q. ſol. Pau. ꝙ tutū eſt abſtinere maxime ſi locus ē īterdictus ꝓpter delictū populi. q2 tūc perſone interdicte nō ſunt capaces illius gratie. tm̄ ſi contra fiat faciens non ē irregularis de ſen. ex. is q. ⁊. c. ſe. lib. vj. ꝙ aūt tunc pſone ſint īterdicte ꝓbatur de ſen. ex. ſi ſnia. §. ceterū. lib. vj. ⁊ ibi no. in gl. no.

Septimo q̄ro eo caſu quo archiep̄s celebrat in pontificalibus an poſſit vti pallio? Gl. ītelligo. ſoluit ꝙ ſic. ⁊ idē Pau. ⁊ Gen. quod ītelligo quoad eccleſias exēptas vt q̄ſtio habeat dubiū. nā ī nō exēptis determinatū erat ꝙ poterat. de vſupal. c. j. Steph. tm̄ dicit ꝙ in eccleſijs exemptis lꝫ poſſit vti pontificalibus vt hic. nō tm̄ pallio. nā nec ſemper archiep̄s celebrās in pontificalib⁹ vtit pallio. vt no. ī d. c. j. primū veri⁹: q2 palliū cōputat inter pontificalia q̄ hic diſtincte ꝑmittunt lꝫ in aliquo habeat ſtrictiorē vſuꝫ. vt dico. j. §. ſimili. in. vj. q. Octauo q̄ro cū ep̄s vel archiep̄s celebrāt in eccleſia exēpta cū ſapiunt ſupioritatem ita demum pōt vti ſi nō ꝓhibeat a dioceſano cui⁹ erūt oblatiōes videt ꝙ dioceſani: q2 tota dioceſis eſt ꝓchia epi. xvj. q. iij. lꝫ. ⁊ alij curati dicunt adiutores epi. de offi. archip̄ſb. c. fi. Itē oblationes veniūt acceſſorie ad miſſam. ⁊ ſic d̄bent celebrāti. ar. regule acceſſoriū. li. vj. In ꝯrium q2 nō ꝯcedit niſi vt celebrēt ⁊ de oblationibus nihil dr̄? ſo. Ioā. de lig. arguit. vt. ſ. ⁊ non ſol. Pet. de ancha. dicit ꝙ ſi celebrant exeq̄ndo offm̄ paſtorale debent eis oblatiōes. ar. regule

accesſorium.lib.vj.ſecus ſi voluntarie vt magis ſubuenia
tur in neceſſitate ɔſtituto.ar.ff.q ſatiſda.cogā.ſi fideiuſſoꝛ.
de offi.dele.ab arbitris.lib.vj.dic ꝙ de vrbanitate dimit
tit celebrāri,ſed de iure debenť ei cui cōpetunt iura parro
chialia.cōputanť enim īter iura ꝓchialia.qđ dixi de par
rochijs in rubrica.q.ij.ꝛ.iij. Nono qro in eo qđ dixi in
vj.no.dr̄iam cē an eṗs celebret an faciat celebrari:in quo
ē differētia.Glo.ponit hec enumerat tria aliud ē enī cele/
brare aliud celebrari facere q̄ſi auctorizādo.aliud audire
ſimplr̄.qđ ꝓſeq̄re vt i gl.ď hoc ꝑ Archi.de ſen.ex.c.j.li.vj.

Ver. Simili. Nota ſimilitudinem de ar
chiepō ad ꝓuinciam ꝛ de
epō ad dioceſim.qđ ꝓbat verbū ſimili relatum ad p̄cedēs
reſponſum.Ex hoc arguit Lau.ꝙ archieṗs tm̄ bꝫ in tota
ꝓuincia q̄ꝫtum eṗs bꝫ in ſua dioceſi.ꝛ de hoc.j.q.j. Se
cundo no.ꝙ loca exempta ſunt in dioceſi.quod ꝓbat litte/
ra ibi locis eiſdē ſue dioceſis.exponendo eiſdē.ſ.exēptis.
vt exponit glo.de hoc.j.in.iiij.q. Quero in eo qđ dixi
in p̄mo no.ꝙ tm̄ bꝫ archieṗs in ſua ꝓuincia q̄ꝫtuꝫ eṗs i ſua
dioceſi:an hoc ſit verū?ſol.Lau.ꝙ nō per oīa.ꝛ ꝙ hic fallit
ſimilitudo veritatis.vt in ſimili dicit.xxvij.q.j.nuptiarū.
ver.ꝓinde.nam archieṗs nō debet aliqđ p̄ſumere excōicā
do vel iudicando vel qđ agendo in dioceſi ſui ſuffraganei
abſqꝫ eius ɔſilio vel iudicio.al's ſubiacebit ꝑiculo ſui gra
dus.ꝛ quod egerit irritū erit.ix.q.iij.nullus.ꝛ.c.prece.in
p̄n.bꝫ enim iuriſdictionem in epōs ſuffraganeos ꝛ eorum
officiales p̄ncipales.de offi.or.paſtoralis.in prin.ꝛ.c.ro/
mana.li.vj.ſed in ſubditos ſuffraganeoꝝ regulariter nul
lam bꝫ iuriſditionē.fallit in caſibus notatis in.d.c.paſto/
ralis.Ex hoc dicit Lau.ꝙ q bꝫ querelā ɔ̄ epm̄ vel eiꝰ offi/
cialem pōt adire epm̄ ꝑ ſimplicem querelā.de ſen.ex.ve/
nerabilibus.§.ſed ſi excōicatus.lib.vj.ſꝫ ſi duo ſb̄diti epi
litigant vel epōs ɔ̄ ſubditū nō pōt archieṗs niſi ꝑ appella
tionem adiri.d.c.venerabilibus.in prin.de notorijs tamē
pōt archieṗs corrigere ſubditos epi cū viſitat ꝓuinciā.de
cenſi.c.j.§.notoria.lib.vj.Item punire eos q impediūt ſu
am iuriſditionē vel iniuriātes ſibi vel nuncijs ſeu familie
ſue.de pe.c.j.lib.vj. Scđo q̄ro an poſſit archieṗus vel
eius officialis ſubditos ſuffraganeoꝝ ab excōicatione ab
ſoluere?ſol.Lau.remittēdo ad.c.venerabilē.ꝑalle.vbi di
ſtinguiť in lr̄a. Tertio q̄ro de qbus locis loqtur hic ibi
locis eiſdem.Glo.ſ.ſol.ꝙ de exēptis vel circa hoc p̄uile/
giatis.ꝓ hoc lr̄a ibi ſimili modo. Quarto q̄ro in eo qđ
dixi in ſcđo nota.ꝙ loca exēpta ſūt in dioceſi an hoc ſit ve/
rius?ſo.Lau.ꝙ ſic.ꝛ hoc colligit ex lr̄a dicēs ꝙ ſicut poſſeſ
ſiones ſeu caſtra que ſunt ꝓ franco alodio lꝫ ſint in regno.
nō tn̄ de regno.vt no.Hoſti.de iureiur.nimis.de īmu.ecc.
nō minus.ita loca exēpta ſūt in dioceſi ſꝫ nō de dioceſi.di/
cit tn̄ Lau.ꝙ originaliter ꝛ ex natura oīa loca ſunt de dio/
ceſi q̄ꝫtum ad ea q̄ ſunt exercitij gladij ſeu iuriſditionis ec
cleſiaſtice ſeu tp̄alis.lꝫ accn̄taliter per exēptiones ſeu p̄ui
legia quo ad qđ nō ſimplr̄ ſubtracta ſint.de priui.c.j.li.vj.
Idem Gen.ꝛ Lap.q arguit ꝙ aliud eſt dicere ꝙ locus ſit
dioceſis vel de dioceſi.qꝛ locus exemptus ē dioceſis vt h̄
vel in dioceſi de offi.or.cum eṗs.lib.vj.nō tn̄ de dioceſi.ꝓ
hoc qđ no.de reſcrip.abbatem.vt ibi dixi in prima q̄ōne.
Quinto q̄ro an eṗs poſſit celebrare in pontificalibus i
loco exēpto ſue iuriſditionis.Gl.in pontificalibꝰ ſol.ꝙ ſic
idem Pau.ꝛ dic vt in glo. Sexto q̄ro an in loco nō ſue
iuriſditionis poſſit eṗs celebrare in pontificalibꝰ.Gl.ea.
ibi ſcias refert opiniones ɔ̄rias.Inno.cum Hoſt.ꝛ eas cō
cordat ꝛ dic vt in ea quā ſigna.ibi dici pōt dictū Hoſti.vſ
qꝫ ad fi.ꝛ idem Pau.ſ.primo rn̄ſo.ꝛ in eo qđ dixit glo.ꝙ
eṗs pōt extra dioceſim ſine licentia dioceſani vti pōtifica
libus ſine iuriſditionis exercitio.dic hoc verū p̄ter ꝙ̄ i his
q̄ ſapiunt ſuꝑioritatem.quod dixi.ſ.pri.rn̄ſo.in.j.ɔ̄rio.et
inſup quo ad pontificalia que nō ſapiunt ſuꝑioritatem ita
demum pōt vti ſi nō ꝓhibeť a dioceſano vt dicit gl.in opi
nione Hoſti.quo v̊o ad loca exempta nō pōt per exēptos
ꝓhiberi eṗs intra dioceſim vel archieṗs intra ꝓuinciam ꝛ
hoc inducit hec cle.Item in eo quod glo.dicit ꝙ ſi cōcedit
dioceſanus ꝙ poſſit eṗs vti iuriſditione vel officio extra
dioceſim poterit ēt vti pontificalibus:dic vt in ſe.ɔtrario
Oppo.ad id quod īmediate dixi de vſu pontificaliuꝫ
ꝙ nō poſſit eṗs aliquo modo vti pontificalibus extra dio
ceſim.de vſu pal.ex tuarum.vbi nō vtitur archieṗs palio
extra ꝓuinciam,ēt de licentia dioceſani.Glo.ea.ibi ꝛ ī hoc
ſoluit ꝙ in hoc differunt pontificalia a pallio.cuiꝰ ſtrictioꝛ
eſt vſus.quod dic vt dixi.ſ.primo rn̄ſo in ſecundo ɔ̄rio.ꝛ
in.vij.q.ꝛ de hoc.j.q.ſe. Septimo quero in eo ꝙ ꝑmit/
tit epō facere coram ſe celebrari in loco exempto?an hoc
poſſit in pontificalibꝰ?Glo.ſiue ꝙ nō.ꝓ hoc qꝛ nec archie
piſcopus hoc pōt.ſ.primo reſponſo.quod intellige quo
ad hoc ꝙ ipſe alteri non pōt dare auctoritatem vtendi pō
tificalibus.pōt tamen alius eṗs coram ipſo in pontificali
bus celebrare:qꝛ vt dixi in prima queſtione eṗs poteſt ce
lebrare in pontificalibus ſine iuriſditione etiam extra dio
ceſim ꝛ hoc niſi ꝓhibeatur vt ibi dixi.generaliter aūt cum
queriť vbi archiepiſcopus vel epiſcopus poſſint vti pon
tificalibus?dic aut queritur de pallio quod etiam compu
tatur inter pontificalia.vt dixi.ſ.primo reſponſo.q.vij.
aut de alijs.p̄mo caſu poteſt archieṗs eis vti intra ꝓuin/
ciam.de vſu pal.c.j.etiam in locis exēptis.vt vixi.ſ.e.cle.
in prin.q.vij.ſed extra ꝓuinciam non poteſt ēt de licentia
dioceſani.de vſu pal.ex tuarum.ꝛ dixi.ſ.q.prima.Secū/
do caſu aut queriť de locis extra ꝓuinciā vel dioceſim aut
intra.ſi extra.aut ſunt pontificalia cum iuriſditione vľ ſu/
perioritatem ſapientia.aut alia.primo caſu non vtunť ſine
licentia dioceſani.ix.q.ij.per totum.quod dixi in prima.q
ꝛ.ſ.primo reſponſo in p̄mo ɔ̄rio.tamen ſi habet licentiam
vtendi iuriſditione poterit etiam vti pontificalibus vt di
xi in prima.q.ſi autem ſunt pontificalia q̄ non ſunt cum iu/
riſditione nec ſapiunt ſuperioritatem.aut non ꝓhibetur a
dioceſano ꝛ vti poteſt vt voluit Hoſti.quod dic vt in gl.
celebrare.aut ꝓhibetur.ꝛ tunc non pōt vt in eadem gl.Si
vero queritur de locis intra ꝓuīciam vel dioceſim.aut nō
exemptis.aut exemptis.primo caſu poteſt ſuo iure.ď offi.
ordi.cum eṗs.lib.vj.de cenſi.c.j.ꝛ fi.eo.li.ſecūdo caſu de
iure nō poteſt:qꝛ locus exemptus comparatur loco extra
territorium conſtituto.pro hoc quod no.de cenſi.c.ij.lib.
vj.ſed ex priuilegio huiꝰ cle.poteſt tamen quo ad celebra
tionem dic ꝙ poteſt in pontificalibus celebrare:non cele/
brari facere vt hic in primo reſponſo.ꝛ dixi.ſ.ea.q.

Ver. Si tamen. Nota ꝙ eṗs vľ ar/
chieṗs nō p̄nt exer
cere iuriſditionem in locis exemptis.de hoc in gl.facit qđ
dicit Laud.verum de iuriſditione contētioſa.vj.q.iij.ſcri
ptum.Item etiam de voluntaria his exceptis que potius
ſunt honoris q̄ꝫ officij.de hoc.ſ.ea.cle.in prin.in.j.ɔtrario
ꝛ.ſ.primo reſponſo.q.vij. Secundo nota ꝙ priuilegiū
īntelligitur ſtricte quatenus concernit preiudicium alte/
rius.eo.ti.ſane.ꝛ.c.in his.ꝛ quod ibi no.in gl.ij.regula pri
uilegium.lib.vj.ꝛ dicit Pau.ex hac lr̄a ibi:nullam.ꝙ per
hoc vniuerſale negatiuū non eſt aliquid detractum priui/
legio niſi quātum reperiatur expreſſum.vult dicere ꝙ exē
ptis vel priuilegiatis nō p̄iudicať in ſuo priuilegio niſi q̄/
tenus hic exprimiť.ꝓ hoc qđ dico.j.q.j.ꝛ.ij.ꝛ quod no.in
glo.pe.ꝛ fi. Tertio no.ꝙ priuilegiatus in aliquo nō po
teſt ad aliud extendere.ꝛ dicit Genze.ꝙ per actum bono
ris exercitatum de iure cōmuni non queritur ius in alijs.
ꝓ hoc quod no.Inno.de cau.poſ.c.fi.de excep.cum vene
rabilis.ꝛ facit quod no.idem Inno.de poſtu.ꝑla.bone.ij.
ꝛ Bar.ff.

⁊ Bar. ff. de iti. actuqꝫ pua. l. j. ⁊ ꝑ hoc. eo. ti. qꝛ intẽtionis.
quod allegat gl. vlt. vbi priuilegiorum inuocatio ius no/
uum nõ tribuit: nec vetus tollit. Quero an epĩ vel ar/
chiepĩ celebrantes in locis exẽptis poſſint ibi concedere
indulgentias? So. Pau. ꝙ nõ: qꝛ hoc eſt iuriſdictionis ⁊
dignitatis epiſcopalis. de peni. ⁊ re. ꝙ aũt. ⁊. c. cum ex eo
no. Hoſt. de exceſ. pla. accedẽtibus. ex hoc arguit ꝯ quoſ
dam exemptos qui in ſuis locis predicando dant ex con
ceſſione dyoceſani indulgentiã. xl. dierum oĩbus venien
tibꝫ ad ſermonẽ. nam ſicut eps non põt per ſe ita nec alijs
cõmittere ſicut econuerſo. regula poteſt quis. li. vj. quod
nõ videtur procedere. nam poteſt eps in loco exempto ď
conceſſione exemptorum dare indulgentias. de peni. ⁊ re
miſ. ꝙ autem. Secundo quero ſi exempti reſiſtunt ar/
chiepõ vt in primo reſponſo. vel epõ vt in ſecundo an po
terunt in eos animaduertere? So. Lap. ꝙ non. ⁊ hoc idu/
cat hec littera ſm euz vult dicere: qꝛ hic dicitur ꝙ nõ poſ
ſint exercere iuriſdictionez vel ius acquirere niſi vt. s. di
cit ergo Lapus ꝙ agent coram ſuperiore exemptorum q
eos coget ad parendum huic conſtitutioni ⁊ non paren/
tes puniet. pro hoc de iurepatro. nullus.

De penis. Rica.

Si quis ſuadente.

f Diuide vt in glo. ⁊ primã partẽ ſubdiui/
de: qꝛ primo percutientẽ epm capientem
vel banniẽtem ⁊c. excõicat: ⁊ cũ hoc alit
punit in ſeipſo. ſecũdo eum punit in eius filijs. ibi ipſius.
tertio in terra ipſius ibi: terra. quarto mãdat eũ publica/
ri ibi: ⁊ qꝛ. quinto punit ciuitatẽ pmiſſa facientẽ ibi: ciuitaſ
ſexto ptãtem ꝯſiliarios ⁊ officiales ipſius ciuitatis in hoc
culpabiles ibi: ptãs. ſeptimo dicit penas pmiſſas aggra/
uandas in interfectoribus epoꝝ ibi: que oia. ⁊ dicit Lau.
ꝙ hec cle. facta eſt ad executionẽ illoꝝ iuriũ. xvij. q. iiij. ſi
qs deinceps. eo. ti. in quibuſdã. Nota ꝙ mala fiũt ſua/
dẽte dyabolo. de hoc in gl. ij. ⁊ dicit Gen. ꝙ ei ob multi/
plicitatẽ peccatorũ humani generis nocẽdi facultas di di
uinitꝰ pmiſſa. vij. q. vlti. ſciſcitaris. xxvj. q. v. nec mirũ. x/
xiij. q. j. qd culpat. ď ordinario tñ ẽ ab hoĩe ob liberũ arbi
triuz qđ hꝫ. xxiij. q. iiij. nabucdonoſor. xxiij. di. qui eps. de
peni. di. ij. ſi eni. ex hoc arguit Pau. ꝙ ſi id de quo hic nõ
fieret ſuaſione diabolica puta ignorãter nõ eẽt locus pe/
nis infraſcriptis. de ſen. ex. ſi vo. ⁊ de hoc. j. in. vj. notabi
li. Scđo no. ꝙ diuerſa ſunt genera ſacrilegiorũ quodi/
nuit littera ibi: in hoc ſacrilegij genus. ⁊ ſic pſupponit ꝙ
ſit ⁊ aliud genus. de hoc in gl. ſunt eni. ⁊ per Inn. de ſen.
ex. cum pro cauſa. de hoc. j. q. j. ij. ⁊. iij. ⁊ dicit Genz. ꝙ hic
dicitur ſacrilegium qꝛ committitur in pſonaz clerici. xvij.
q. j. qſquis. ⁊ eſt tanto maius crimẽ quanto maior eſt is in
quem perpetratur. ff. de re mili. l. ij. ⁊. l. oẽ delictum. §. j. ď
hoc. xxij. q. v. qui periurat. Tertio nota de imunitate
põtificis ꝯceſſa per hanc cle. ⁊ dicit Lau. ꝙ dicitur ponti
fex quaſi pontem alijs faciens ad pĩam celeſtem. xxj. di.
clerus. de hoc de ꝯſti. c. j. li. vj. per archi. Quarto no.
ibi: ceperit. ꝙ quãdoqꝫ hoc verbum ſumitur in malum vt
hic. de homici. ſicut. ver. illi aũt. quãdoqꝫ in bonũ. de pur
ga. cano. iuris. in prin. quandoqꝫ accipitur pro inchoare.
xj. q. iij. cepiſti. xxiiij. q. j. c. vlti. de hoc ꝑ archi. eo. ti. feli/
cis. in prin. li. vj. Quĩto no. ꝙ ratihabitio in maleficio
equipatur mãdato. qđ procedit quãdo delictũ cõmiſſum
fuit nomine ratum habẽtis. de hoc in gl. oportet: ⁊. ff. ď vi
⁊ vi ar. l. j. §. ſed ⁊ ſi cum quis. Sexto no. ibi ſcienter.
ꝙ vt ſit locus pene de qua hic oportet ꝙ ſcienter fiat. de
hoc in glo. qui hoc allegat. ⁊ dicit Pau. ꝙ requirat ꝙ ſci
at eũ eſſe pontificem. de cleri. excõ. mi. ſi celebrat. de con/
ſangui. cle. vna. Septĩo nõ. ꝙ añ hãc cle. nõ erat ĩdiſtin
cte excõicatꝰ faciẽs ea de qbus h. de hoc ĩ glo. in bãniẽte.
⁊ i. v. canones. ⁊ dico. j. q. xv. ⁊ exẽplificat Gẽ. ꝑ. c. felicꝫ.
eo. ti. §. illud aũt. v. ĩ illis caſibꝰ in qbus nõ ĩteruenit ma/
nuũ iniectio. aut pſone ĩcluſio. Octauo nõ. caſũ in quo
ꝯſuetudo nõ tꝫ. qđ eſt qꝛ h expſſe derogat ꝯſuetudini alſ
valet. de ꝯſue. c. vlti. ⁊ qđ ibi no. Nono nõ. ꝙ anathe/
ma dĩ mucro ⁊ qd dicat anathema no. de iud. cũ nõ ab ho
mine. ⁊ dicit Pau. ꝙ eſt mucro corrigẽs ⁊ diſciplinãs. x/
vj. q. ij. viſis. ĩ fi. de ſen. ex. dilecto. li. vj. ⁊ eſt alius mucro
eradicãs. de homic. c. j. li. vj. de purg. cano. ĩter. in fi. vbi ꝑ
Hoſt. de multiplici mucrone. Decimo no. caſũ in quo
qs eſt excõicatꝰ ipſo iure. de hoc. j. de ſen. ex. cle. j. in glo.
eſt ſciẽdũ. Vndecĩo nõ. caſũ in quo ab excõicatiõe ca/
nonis abſoluit ſolus papa. de hoc ĩ glo. in. v. põtificẽ. ſi. ď
here. cle. multoꝝ. in fi. s. ti. px. c. j. in pn. Duodecĩo nõ.
ꝙ in articulo mortis abſoluit qs ab eo a quo alſ abſolui
nõ poterat. de hoc. s. ti. j. cle. j. in glo. niſi. Deciotertio
nõ. ꝙ iniuria irrogata epõ irrogat eccłie cui pẽſt. ꝑ hoc lit
tera ibi: pẽſt. ſic ⁊ alſ eligẽtes ĩdignũ ſũt ſuſpẽſi ꝑ triẽniũ a
bñficijs q̃ obtinẽt ab illa eccłia. de elec. ſi cõpromiſſarius
§. penul. li. vj. ⁊ idẽ de ĩpugnãtibꝰ electionẽ ⁊ in ꝓbatione
deficiẽtibus. e. c. §. vlt. Decioquarto nõ. ibi ipſo facto
ꝙ hoc caſu abſqꝫ alia ſnia eſt locus huic pene. dicit tamẽ
Pau. ⁊ Gẽ. ꝙ neceſſaria eſt ſnia declaratoria delicti cõ
miſſi. de here. cũ ſcđm. li. vj. ꝑ hoc qđ no. Archi. ⁊ Jo. an.
eo. ti. felicis. ĩ pn. li. vj. Decioq̃nto nõ. caſũ ĩ q̃ quis eſt
priuatꝰ ipſo iure beneficio vel alio cõmodo qđ hꝫ ab ec/
cleſia. ⁊ libere reuertit ad eccłiã: ⁊ ſic poterũt bñficia libe
re ꝯferri. nõ tñ eidẽ. ď elec. cõmiſſa. §. porro. li. vj. Op.
ꝙ hec ꝯſtitutio ſit minuta. nõ eni ꝓuidet ꝯ eũ q hoſtilit ĩſe/
qtur põtificẽ. ſicut ꝓuidet. c. felicis. eo. ti. li. vj. glo. in ver.
bãniuerit. ſoluit ꝙ illa in aliquo ꝓuidet ĩ quo nõ iſta ⁊ ecõ
uerſo. Scđo op. ꝙ bãniẽs epm nõ ĩcurrat excõicationẽ
niſi hoc faciat cũ incluſione carceris. de ſen. excõ. nuper.
So. Lau. ſtat ꝯrio. Gẽ. ꝯ. ꝑ hãc lrãm ibi in illis caſibus ĩ
qbus excõicationẽ ꝑ canones ſubiret qđ eſt verius ⁊ hoc
inducit hec cle. Tertio oppo. in eo ꝙ dicit de mãdan/
te. nõ eni deberet puniri mãdãs niſi ſecutũ ſit maleficium
qꝛ verba cũ effectu ſunt intelligẽda. de cle. nõ reſi. relatũ.
glo. nõ ſoluit ꝙ hoc caſu per ſolũ mandatũ perficit deli/
ctũ: in hoc tñ nõ perſiſtit. ſed dicit hic intelligendũ qñ fa/
ctum interceſſit. ⁊ idẽ Pau. Gẽz. tenet primum ꝙ ex ſolo
mandato tenet: alſ nihil eſt hoc ſpeciale in epõ. qđ tamẽ
vult inducere hec cle. vt patet. j. ver. nec ſuꝑ hoc. ꝑ hoc
inducit hãc lrãm que loquit alternatiue ibi: vel hec man
dauerit. puto glo. veriorẽ: qꝛ mandãs ideo tenet: qꝛ dicit
facere id qđ alius ſuo mandato facit. de ſen. ex. mulieres.
que ratio ceſſat ſi factũ nõ eſt ſecutũ. vnde lꝫ mala volun/
tas que detegetur in eo qđ mandat ſit punienda: nõ tñ dꝫ
eque puniri ac ſi factũ ſecutũ eſſet. Quarto op. in eo ꝙ
punit eũ qui rata habet hec facta ab alijs. nõ eni locũ ha/
bet ratificans: niſi facta ſint eius nomine. de ſen. excõ. cuz
quis. regula ratũ. li. vj. ff. de vi ⁊ vi arma. l. j. §. ſed ⁊ ſi. ſol
uit Pau. ſtando cõtrario ⁊ ſic debet hic ſuppleri ꝙ eius
nomine facta ſint. Quinto op. in eo ꝙ dicit de cõſulẽ/
te: qꝛ nõ debẽt pariter puniri vt principaliter delinquẽs.
regula nullus ex cõſilio. li. vj. So. Paul. ꝙ hic loquit de
cõſilio fraudulẽto nõ de nudo ꝙ nihil adijcit ad peccatuz.
vt no. de ſen. excõ. nuper. in glo. ij. de homici. ſicut dignũ.
§. clericos. de renũ. ſane. ⁊. c. lecte. lxxxvj. diſ. tanta. ff. de
re. iur. cõſilij. d. regula nullus ex cõſilio. vbi de hoc. ff. de
ver. ſigni. ſepe. in fi. inſti. de obli. que ex del. §. ope. ⁊ di/
cit Pau. ꝙ pſtat ꝯſiliũ ſuadẽdo rogãdo mãdãdo ĩſtruen/
do vł vtilitatẽ ide ſecutã oñdendo. vt no. Inn. ď hõici. ad

audientiã.⁊ ꝓbaṫ.ff.de fur.l.in furti.§.ↄſiliũ.dicit etiam Pau.ꝙ h̃ nõ ꝓuideṫ de nudo ↄſilio.ſicut.e.ti.felicis.§.illud.li.vj.q2 de nudo regulariter qs nõ teneṫ iſti.mãda.§.tua grã.vbi de hoc in glo.no.bonum.⁊ de hoc de here.q cũq3.li.vj.ꝑ archi.⁊.c.ↄ̃ xpianos.ex hoc iſert Pau.ad id qd̃ hic dicit de fauore qd̃ dȝ ĩtelligi de fauore q p̃ſtaṫ in faciẽdo delicto.inſti.de obli.q̃ ex qua delic.§.iterdũ.xiiij.q vj.ſi res.ſec9 ſi poſt delictũ ↄſuleret vel faueret:q2 nõ eẽt locus huic pene.idẽ ſi ↄſuluit dũ fit delictũ:ſȝ nõ vt fiat d̃lictũ.ſȝ ꝑ alio ꝓ hoc lr̃a ibi:in his.⁊ hoc ẽt dicit gl.q2 lr̃a ĩ ver.circa tertiũ.qd̃ dico.j.q.xij.⁊.xiij. Sexto op.i eo ꝙ priuat feudis ⁊ bñficijs.nã ꝑ hoc poterit agi de p̃iudicio eccl'ie cui9 noĩe forte hȝ iſta cũ tñ delictũ pſone ⁊c̃.xvj.q.vij.ſi epm̃.regula delictũ.li.vj.So.Pau.ꝙ h̃ logṫ de his q̃ obtinet ſuo noĩe nõ eccl'ie.dicit tñ ꝙ p̃lat9 delinq̃ns q̃ñȝ ꝑdit feudũ in vita ſua.ſed poſt eius mortẽ reuertiṫ ad eccleſiã.x.col.de capitulis corradi.c.vno.in fi.qd̃ dixi de iſti.cũ veniſſet.q.iij.qd aũt iuris q̃ñ ↄfiſcanṫ bona vaſalli an feudũ appliceṫ fiſco vel potius reuertaṫ ad dñm tã de feudo qd̃ hẽtur a p̃uato q̃ꝫ de eo qd̃ teneṫ ab eccl'ia.dixi d̃ here.cle.nolẽtes.v̓.inquiſitoribus.q.vij.⁊.viij. Quero q2 dixi in.ij.no.ꝙ diuerſa ſi genera ſacrilegiorũ q̃ ſũt illa? ſo.Mat.enumerat.nã cõmittitur ſacrilegiũ inuadẽdo reſ eccl'ie.xvij.q.iiij.ſi q opes.⁊.c.ſacrilegiũ.⁊.c.oẽs.⁊.c.ſic q.Jtẽ vexando eccleſiã iniuſte.xij.q.ij.p̃dia.Jtẽ veſtãdo eccl'iam p̃alle.c.ſicut q.Jtẽ violãdo monialẽ.xxvj.q.j.ſciẽdũ.Jtẽ clericus q aruſpices incãtatores aut ariolos cõſulit.xxvj.q.v.ſiqs eps.Jtẽ indiſcrete detrahẽdo alicui.xxiiij.q.iij.nõ i perpetuũ.Jtẽ violãdo imunitatẽ eccleſie.xvij.q.iiij.ꝑ totũ.Jtẽ in caſib9 q ponũtur.ea.q.cõſtituit.⁊.§.ſacrilegiũ.Jtẽ ꝑcutiẽdo clericũ.ea.q.ſiqs ſuadente.⁊ dicit Mat.ꝙ ſacrilegiũ ſumiṫ duob9 mõis:ſtricte ⁊ large.ſtricte cũ res ſacra de loco ſacro auferṫ.ſufficit tñ ꝙ alterum iſtorũ interueniat.xvij.q.iiij.qſqs.in fi.no.C.de fur.ſi nõdũ ⁊ q̃ pena iponaṫ no.xvij.q.iiij.ſacrilegiũ.large aũt ſacrilegiũ extẽdiṫ ẽt ad alia crimia.C.de epiſ.⁊ cle.ſiqs in hoc.d̃ cri.ſacrile.ꝑ totũ.q titu.loqtur de ſacrilegio non v̓o.⁊ de hoc ẽt.eo.ti.felicis.li.vj. Scd̃o q̃ro an ſacrilegus ſit excõicat9 ipſo iure v2 ꝙ ſic.xvij.q.iiij.ſiqs ſuadente.de ſen.ex.nõ dubiũ.⁊.c.conq̃ſti.in ↄ̃triũ.de fo.cõp.c.ↄq̃ſtus.vbi excõicaṫ?ſol.Mat.ꝙ aut cõmittitur ſacrilegiũ in pſonaȝ eccl'iaſticã vt verberãdo clericũ ⁊ tũc ẽ excõicatus.d.c.ſi qs ſuadẽte.⁊.c.nõ dubiũ.aut cõmittitur in poſſeſſionibus eccl'iarũ auferẽdo bona vel aialia eccl'ijs ⁊ nõ ẽ excõicat9.ſed dȝ excõicari.d.c.conq̃ſtus.aut cõmittiṫ in ipſa eccl'ia auferẽdo calicẽ libros ⁊ ſilia.⁊ aut cũ effractiõe portarũ ⁊ ẽ excõicatus.d.c.conq̃ſti.aut ſine effractiõe ⁊ nõ ẽ excõicatus.de fur.c.vlti.de hoc in.d.c.ↄq̃ſtus. Tertio q̃ro ſi venit aio frãgendi ⁊ nõ frãgit:q2 forte inuenit ab alio fractũ ⁊ aufert inde aliqd?ſol.Mat.ꝙ nõ icidit in canonẽ niſi ꝑ ſe frangat.ꝓ hoc.d.c.conq̃ſti. Quarto q̃ro an hec littera locũ habeat in põtifice q renũciauit dignitati ſed nõ ordini?Glo.illos ſo.ꝙ ſic.ꝓ hoc lr̃a q̃ loqtur gnãliter ibi quẽuis põtificẽ.dicit tñ ꝙ tũc nõ erit locus pene.de q̃.j.v̓.feudis.⁊.v̓.ipſius filij.idẽ Pau.⁊ Gen.q2 talis ẽ põtifex nulli9 eccl'ie.de renũci.ad ſupplicationẽ.⁊.c.poſt tranſlationẽ.dicit ẽt Pau.idẽ eſſe ſi ẽ põtifex nõ ꝓprius ipſius iniuriãtis.qd̃ ꝓcedit q̃ ad hoc principiũ.ſed lr̃a.j.v̓.ciuitas ſtrictius loqtur de põtifice ꝓprio. Quĩto q̃ro ſi eſt electus nõdũ cõſecratus?Gl.ea.ſoluit ꝙ nõ ẽ locus huic pene:q2 iſte nõ ẽ eps.idẽ no.de cele.miſ.cle.ij.in.iiij.gl.Gẽ.⁊ Pau.q2 hec cle.ẽ inducta fauore ordinis ep̃alis.j.v̓.ne ſup.nã electos papa nõ vocat fratres.de cri.fal.q̃ȝ graui lȝ quo ad iuriſdictionalia ⁊ vinculũ fingatur eps.de trãſla.c.ij.pro hoc ſm Gen.q2 pena de qua h̃ nõ ẽ laxãda:ſed reſtringẽda. Sexto q̃ro q2 h̃ loqtur de capiente ep̃um an capiẽs equũ quẽ equitat vel alias veſtes vel res q̃ adherent ep̃o vel quas ſup ſe portat icurrat hanc penã?ſol.Lau.diſtinguẽdo:q2 aut res talis ẽ ꝙ ꝓpria auctãte lȝ accipere.aut nõ talis.ſi ẽ talis vt q2 clericus debebat mihi centum ꝓ domo quã habitabat ⁊ ceſſauit ſoluere ꝑ triẽnium ita ꝙ lȝ mihi euȝ expellere ꝓpria auctoritate.de loca.potuit.nõ ero excõicatus ſi hoc egero cũ moderamine vt vim vi repellẽdo.de reſti.ſpo.olim.j.dic exẽplũ nõ ꝓcedere q2 p̃ſupponit ꝙ dñs ꝓpria auctoritate poſſit expellere emphiteotam q nõ ſoluit canonẽ.cuius ↄ̃triũ cõiter tenetur:q2 emphiteota nõ cadit ipſo iure a iure ſuo:adeo ꝙ ſit reſciſſa emphiteoſis donec dñs patitur.⁊ ſic nõ reuertitur ad dñm ipſo iure.ꝓ hoc qd̃ no.gl.ff.ſi ager vectig.l.ij.qd̃ dixi de loca.potuit.⁊ ꝙ nõ poſſit dñs ſua auctãte expellere probatur.ff.de reg.iur.nõ eſt ſingulis.qd̃ dixi i.e.c.potuit.q.xxij.ſed põt poni exẽplũ per p̃alle.c.oliȝ.j.vt q2 clericus vi occupauit reȝ meã quã curo recuperare repellẽdo vim vi.ſi aũt res nõ eſt talis quã licet ꝓpria auctoritate recipe.aut clericus inducitur ꝑ metũ ad trahendum eã aut ꝑ vim.primo caſu inferẽs metũ nõ eſt excõicatus ex quo nõ inicit man9 in clericũ vel in res que ſint circa perſonam clerici vel quas tenet pro hoc:q2 hoc nõ eſt iure expreſſum.ſi aũt per vim aut in res que nõ ſunt circa pſonam clerici vel que nõ teneṇṫ ꝑ eũ ⁊ nõ eſt excõicatus rõne p̃dicta.aut in res que ſunt circa pſonam clerici vel ab ipſo teneṇṫ.⁊ tunc diſtinguit Laud.aut extorquet res iſtas quodãmodo furtim ⁊ clerico neſciente:aut eo ſciente.primo caſu nõ eſt excõicatus:q2 nulla violẽtia vt ſi clerico dormiente auferṫ zona vel capuciũ.nõ enim põt dici violatus cũ non ſentiat.⁊ in talibus ſpectaṫ voluntas.ff.de fur.verũ ad.l.cor.de ſicca.diuus.ij.de ſen.ex.cũ volũtate.dic ꝙ hoc membrũ nõ cadit proprie ſub violentia:q2 nõ violatur clericus pſonaliter rõne p̃dicta.ſi v̓o eo ſciente vt q2 accepit equũ cui clericus inſedebat ꝑ frenũ vel tȝ clericũ ꝑ veſtẽ excõicatuſ eſt.ff.de iniur.l.lex cor.in prin.pro his q̃ no.Jnn.de ſen.ex.nup.⁊ Hoſt.in ſum.de ſentẽ.ex.§.qs poſſit.⁊ qd̃ dico in ſeq.q. Septimo q̃ro ſiqs ꝑcurit pontificẽ ſe defendẽdo?glo.ille igitur.ſoluit ꝙ non ẽ locus pene huius cle.per lr̃am ibi:iniurioſe vel temere.Jdẽ Pau.dicẽs per hanc alternatiuã ꝙ ſufficit ꝙ iniurioſe vel temere.de ſentẽ.ex.ↄtingit.j.ſed ſi vtrũqȝ deficit vt q2 ſe defendẽdo nõ eſt locus pene.de ſen.ex.ſi v̓o.no.e.ti.in qbuſdam.⁊.c.felicis.lib.vj. Octauo quero in eo qd̃ dicit de eo q cepit qd ſi incarcerauit vel in vinculis poſuit?So.Paul.ꝙ idẽ:q2 hec habẽt vim captiõis ſi fiunt ad cuſtodiã.ſecus de incluſiõe facta ad verecũdiã.vt no.Jnno.in ſimili.de ſen.ex.nup.⁊ ſic capere h̃ poniṫ ꝓ detinere.ſicut.e.ti.felicis.li.vj. Nono q̃ro in eo ꝙ dicit de eo qui banniuit qualis pena eſt pena banni?So.Pau.ꝙ bãnire procedit a cõſuetudine ciuitatũ.ideo periculũ quod ĩminet bannitis eſt diuerſum ſm diuerſitatẽ bannoꝝ.quibuſdã enĩ ſi capiunṫ ĩminet ꝑiculum mortis.qbuſdã ſolutionis pecunie:⁊ quidã pñt impune offendi.Jtẽ bannum q̃ñqȝ fingit quẽ ↄfeſſum qd̃ eſt valde periculoſuȝ.q̃ñqȝ nõ ⁊ de hoc dixi de appel.paſtoralis.in fi. Decimo quero q2 hic loquitur de ſocio ↄſiliario fautore ⁊ defenſante:quid iuris in ſingulis?Glo.q2 lr̃a hoc proſequiṫ.⁊ primo ponit de ſocio ſm deriuatores.ſecundo ibi:⁊ nos.ponit ſex ſocietates ſm iuriſtas.tertio ibi:de ſocio.de prima ſocietate iuris.ſ.in crimine ponit triplicẽ modũ.⁊ ſm p̃mũ modũ dicit hic intelligi.ſ.de coop̃ãte.quarto ibi:circa ſecundũ.tractat de conſiliario.q̃nto ibi:circa tertiũ tractat de fautore.ſexto ibi:circa quartum.tractat de defenſante ⁊ pondera lr̃am diſtinguẽs duplicẽ defenſionẽ in facto ⁊ poſt.ſeptimo ibi:non tñ.circa hoc de defenſore ſo.vnum dubiũ.octauo ibi:de illo.de alio dubio.circa idẽ remittit

⁊ prima pars

⁊ ꝑma pars glo. clara ē. de alijs partibus dic vt in ſeqnti q. ⁊ ſigna totã glo. que optima: maxime incipiẽdo ibi: de ſocio criminis. vſqʒ ad fi. de materia huius gl. ꝑ Archi. de hereti. c. ij. li. vj. Undecimo q̃ro qualr̃ dicat̃ ſociꝰ in iure? gl. ea. in ſcd̃a parte ibi: ſʒ nos. ſoluit ꝙ quo ad id quod dicit de ſocio criminis. dicit Pau. ꝙ talis ſocietas non eſt obligatoria. ff. ꝓ ſo. l. iij. §. fi. ⁊ vocalis ſocietas noxia. xxvj. q. ij. illud in fi. ⁊ alibi dr̃ qs ſocius fraudis ⁊ criminis. xiiij. q. iij. ſi res. dicit ẽt Pau. idẽ cũ glo. ꝙ ſocius in crĩe dicitur tripliciter. ⁊ ꝙ hic loqtur de ſocio cooperãte q tenet̃ pari pena: ⁊ in hoc põderat lr̃am ibi: in his. dicẽs ꝙ ſecus eſt ſi in alijs. vnde ſocius ſociũ excõicatũ non tenet̃ vitare. de hoc de ſen. excõ. ſi vere. ſʒ ſi ẽ ſocius in delicto cõmittendo punit̃ vt p̃dixi pari pena vt h̃. ⁊ de offi. dele. c. j. vbi de hoc. lxxxix. di. ſi qs papa. qñqʒ tñ ſocius minus punit̃ q̃ȝ faciẽs ꝑncipalis. xij. q. ij. cũ deuotiſſimã. de homi. ſicut dignũ. §. j. ⁊ ſi eẽt ſocius in p̃miſſis tm̃ ex p̃ſentia nihil ꝯſulẽs vel cooperans nõ eſt in culpa nec i pena. xxiij. q. iij. ita plane. ⁊ q. vlti. c. vlti. qñqʒ tñ ſola p̃ſentia punit̃. de bap. cle. j. Paul.

Oppo. ad hoc q̃ȝ videt̃ hic ſuꝑflue fuiſſe exp̃ſſum de ſocio cũ teneat̃ tanq̃ participans in crĩe dãnato. de ſen. exc. nuper. So. Pau. ꝙ ſi ẽ ſocius ꝑcutiẽdo vel capiẽdo tũc tenetur tanq̃ȝ faciẽs vt nũc dixi. ſʒ bãnire ẽ actus ꝓ quo nõ fit hec exp̃ſſio rõne participij. remittit ad no. de conſan. ⁊ affi. cle. vna. vbi dixi in. iiij. ꝯrio. ⁊ ꝑ ibi no. põt intelligi Pau. velle ꝙ is q aſſiſtit bãnienti nõ eſt excõicatus tanqʒ particeps. ſʒ ita demũ ſi ei in hoc fauet poſt bannũ. ⁊ ſic poſtq̃ȝ ipſe bãniens eſt excõicatus. ſʒ idem dici poſſet de ſocio percutiendo ſeu capiẽdo. q̃ȝ ẽt his caſibus participãs non eſt excõicatus niſi poſtq̃ȝ ꝑncipalr̃ ꝑcutiens ẽ excõicatus. vt no. in. d. cle. vna. de ſen. excõ. ꝯtingit. j. quod declara ꝑ ea q̃ dico de ꝑuile. cle. j. ṽ. ſi q. in p̃mo ꝯrio. in eo quod ibi dixi ꝙ ſi qs ꝑcutit clericum pluribus ꝑcuſſionibus ſimul non ẽ excõicatus niſi vna excõicatione tm̃. ⁊ ſic participãs in illo actu dũ fit nõ eſt excõicatus tanqʒ participãs: ſed qñqʒ tenet̃ tanqʒ ſocius. ⁊ ſic nõ fruſtra hic addit̃ de ſocio. Itez ſm̃ Pau. hic imponunt̃ ẽt alie pene q̃ȝ excõicationis in quibus participatio nõ operat̃ idẽ qd̃ in excõicatione. qd̃ vltimũ no. ⁊ de hoc quomodo teneat̃ ſociꝰ dixi in. d. c. j. de of. dele. ⁊ ꝑ hoc expedit̃. ij. ⁊. iij. pars. gl. ⁊ dic ꝙ hic de ſocio exprimit̃. i. de illo q cooperat̃ nõ ꝑncipalr̃ vt dicit gl. nã ſi nõ exprimeret̃ nõ teneret̃ eadẽ pena. lʒ enim cooperãs ꝑncipaliter teneat̃ eadẽ pena. d. c. j. ⁊ qd̃ ibi no. gl. ſecus ſi nõ ꝑncipaliter. C. de rapt. virgi. l. vna. ṽ. ceteros. ff. de fur. is q opem. ⁊. l. in furti. §. ope. ⁊ hoc niſi aliter in lege exp̃mat̃. C. de epiſ. ⁊ cle. ſi quenqʒ. ita no. Ja. bu. in. d. l. vna. ⁊ ſic tenetur hic ſocius pari pena: q̃ȝ ita h̃ exprimit̃. alr̃s teneretur minori pena. d. l. vna. ⁊ ꝑ hoc. d. c. j. de offi. dele. ibi ꝑncipales eoꝝ fautores. ⁊ ſic ſecus de nõ principalibꝰ. e. ti. felicis §. illud. lib. vj. vbi ꝓ ꝯſilio nudo vel ſimplici fauore nõ imponitur eadẽ pena q̃ imponit̃ delinquẽti ꝑncipalr̃. ſʒ alia.

Duodecimo q̃ro de ꝯſiliario qualr̃ teneat̃. gl. e. in quarta parte ibi: circa ſcd̃m. ſoluit remittẽdo. ⁊ de hoc dixi. s̃. in iiij. ꝯrio. ⁊ ꝑ ibi dicta videt̃ ꝙ nullum ſpãle ponit hec lr̃a i ꝯſiliario: q̃ȝ de ꝯſilio p̃ſtito delinquẽti tenet̃ ꝯſulens pena delicti. vt no. glo. ⁊ Dy. in regula nullus ex cõſilio. lib. vj. poſſet tñ dici ꝙ tenet̃ ꝯſulens ẽt ſi nõ ſequat̃ effectꝰ ſicut is q ꝑſuaſit ſeruo vt rem dño ſurripiat ⁊ ad ſe ferat tenet̃ furti. ⁊ de ſeruo corrupto ẽt ſi de volũtate dñi ſeruus eã rẽad illum ꝑferat. C. de fur. ſi qs ſeruo. ff. de ſer. cor. l. j. §. ſuadere. hoc eñi caſu dolus cadit in certũ nomẽ maleficij. vt dicit glo. ff. de reg. iur. ꝯſilij. verius tñ puto ꝙ hic nõ tenet̃ ex ꝯſilio niſi ſequat̃ delictũ. ff. de ṽ. ſig. ſepe. in fi. ⁊ qd̃ ibi no. glo. ⁊. d. l. ſi qs ſeruo. ⁊. §. ꝑſuadere. loquuntur in ſuo caſu rõne p̃dicta. hic aũt nõ cõmittit̃ delictũ punibile penis hic poſitis ex nudis ꝯſilijs. nec tñ ſuperfluo h̃ additur de cõſiliario: q̃ȝ cum alr̃s dubitet̃ qñ qs teneatur de ꝯſilio ſublatũ eſt hoc dubiũ hoc caſu. Decimotertio q̃ro de fauente? Glo. ea. ibi: circa tertiũ. ſoluit. ⁊ idẽ Pau. vt dixi. s̃. in. iiij ꝯrio. Decimoquarto q̃ro de defendẽte? glo. ea. ibi circa quartũ ſoluit. ⁊ idẽ Pau. ⁊ no. glo. in eo qd̃ dicit ꝙ hoc caſu defendẽs ẽt poſt delictũ tenet̃ pena de qua hic. alr̃s n. nõ tenet̃ pena delicti. C. de rap. vir. l. vna. ṽ. ceteros. ⁊ ex hoc ponitur h̃ ſingularis caſus in defendẽte ⁊ cũ hac limitatione intelligi debẽt q̃ no. Bar. ff. de fur. in furti. §. ope. hec ꝓcedũt ſi defendit iniuſte ſecus ſi iuſte. qd̃ ꝓſequere vt in gl. vſqʒ ad fi. ⁊ in eo qd̃ gl. in fi. remittit ad no. de cle. ex. ꝓpoſuit. Pau. hoc ꝓſeqtur dicẽs ꝙ aduocatus vel ꝓcurator talẽ defendens iuſte in iudicio. ⁊ putãs eũ inculpabilẽ iura ꝓ eo allegãdo ⁊ oſtẽdẽdo eũ inocentez nõ ligat̃ aliqua pena ẽt ſi poſtea appareat eũ culpabilẽ. ꝓ hoc q̃ȝ in talibꝰ iuſta defenſio reſeruat̃. de excep. cũ iter. de re iudi. cle. paſtoralis. ad fi. ſecus ſi ꝯ iuſtitiam ⁊ ꝯſciam defendit. de here. ſi aduerſus. tales enim defenſores appellant̃. xvj. q. j. de p̃ñitium. de re. eccle. nõ alie. ſi qs. ⁊ quod no. de iureiur. breui. ꝓ hoc. j. ṽ. poteſtas. ⁊ idem no. in prealleg. c. propoſuit

Decimoqnto q̃ro de intellectu lr̃e in eo qd̃ dicit ꝙ per hãc cle. iſti excõicant̃ in caſibus in qbus ꝑ iam editos canones excõicati nõ erãt? Glo. vt in bãniente ſol. qd̃ dixi. s̃ in. vij. no. Decimoſexto q̃ro de qua ꝯſuetudine loqtur lr̃a ibi nõ obſtãte quacũqʒ ꝯſuetudine? ſo. vt in glo. q̃ forſan. Decimoſeptimo q̃ro de qbus locationibus loquitur hec lr̃a ibi locationibꝰ? ſo. Gen. ꝙ de oĩbus cũ idiſtincte loquat̃. ⁊ ſic de tp̃alibus ſiue ad modicũ ſiue nõ ad modicũ tp̃s. itẽ de ꝑpetuis. Decimooctauo q̃ro de qbꝰ bñficijs loqtur lr̃a ibi bñficialibꝰ: dic ꝙ de oĩbus cũ gñaliter loquat̃ vt dixi in p̃cedenti. q. vñ dicit Pau. ꝙ hoc verbũ bñficijs. icludit dignitates ⁊ ꝑſonatus ⁊ feuda vt ſeqtur. bñficiuz eñi ẽ beniuola actio tribuẽs gaudiũ capiẽti. x. col. in qbus caſibꝰ feu. amit. c. j. vltra mediũ. ⁊ ẽ ſenece. li. vj. de bñficijs. dic ꝙ lʒ generali appellatione bñficium comp̃hẽdat ẽt feudũ: tñ h̃ nõ comp̃hẽdit q̃ȝ ſpãliter de feudo facta ẽ mentio. ⁊ dic ꝙ hoc caſu bñficium icludit omne cõmodũ qd̃ habebat̃ ab eccl̃ia ẽt mere tp̃ale. ꝓ hoc lr̃a ibi ſpũalibꝰ ſiue tp̃alibus. Decimonono q̃ro an hec feuda ſeu beneficia poterunt iterum conferri his priuatis? dic ꝙ non hac vice. i. in hac tota vacatione. de elec. cõmiſſa. §. porro. lib. vj. ⁊ quod no. glo.

Uer. Ipſius. No. ꝙ cum punit̃ poſteritas intelligit̃ ꝑ lineaz maſculinã. hoc tñ nõ colligit̃ hic. imo potius ꝯ q̃ȝ h̃ exprimit̃. ſʒ colligit̃. e. ti. vbicũqʒ. li. vj. ⁊ hoc vult gl. itelligebat̃. ⁊ dicit Gen. ꝙ ideo venit linea maſculina tm̃ q̃ȝ i maſculis remanet cognomẽ ⁊ memoria generis. id̃ in eis p̃ſumitur ꝯtinuatio criminis. C. ad. l. iul. maie. qſquis. ex his no. quatenus h̃ exprimit̃ de linea maſculina ꝙ qñqʒ exp̃mitur id qd̃ ſubītelligitur qd̃ fit cã maioris certitudinis. Scd̃o no. caſum in quo qs inhabilitatur ad bñficia. ꝯcordat de vi. ⁊ ho. cleri. cle. qm̃. ver. ceteri. ⁊. ṽ. aliogn. de ſta. reg. cle. ne in agro. §. porro. ṽ. ꝙ ſi nullã. Tertio no. caſum in quo aliqs ẽ inhabilis ad bñficium in vno loco ⁊ nõ i alio. de hoc in gl. no. ⁊ ꝑ hoc de elec. cũ in cũctis. ⁊. c. ꝑ inqſitionẽ. de fi. p̃ſby. ad abolendã. ⁊. c. ſe. excõicatꝰ ṽo in vno loco ẽ vbiqʒ excõicatus. iiij. q. v. ſi qs. de offi. ord. ad rep̃mẽdã. Op. in eo qd̃ ihabilitat filios vſqʒ ad generationẽ ſcd̃am ꝙ imo vſqʒ ad quartã. e. ti. in qbuſdam. gl. decretalis ſol. ⁊ idem Pau. Quero de itellectu lr̃e ibi: vſqʒ ad gñationẽ ſecũdam. videtur ꝙ itelligatur de filijs ⁊ nepotibꝰ. in aut. de nõ alie. §. emphitheoſim. ⁊. §. q̃ȝ ṽo leonis. col. ij. de here. ſtatutũ. ij. lib. vj. ⁊ qd̃ ibi no. in gl. hucuſqʒ. In ꝯrium q̃ȝ pater videtur tenere locũ vniꝰ gñationis: ⁊ ſic ꝑ ſcd̃am gñationem veniũt filij nõ nepotes. dic primũ verius ꝑ dictuz

glo.c.ſtatutū.ꝑ hoc q: generatio ⁊ gradus accipiſitur pro
eodē.x.col.ti.j.vbi glo.no.in.ꝟ.gradū.quod no.Bal.C.de
ſacroſan.ec.auē.ſi quas:referēs Bar.aliter cōſuluiſſe.di
ſtinguēdo ꝙ aut cōcedit̄ emphitheoſis titio in ſcdām gnā
tionem:⁊ tūc ſtipes.i.ipē titius cōputat̄ ꝓ vna:⁊ ſic veni
unt ſoli filij.aut ꝯcedit̄ titio vſqȝ in eiꝰ ſcdām generationē:
⁊ tūc veniūt nepotes ſtipite nō cōputato:q: qs nō generat
ſeipm̄.ipē.aūt Bal.ibi dicit ꝙ gl.ꝑalle.in.ꝟ.gradū.facit ꝓ
Bar.q: gradus cōputant̄ dēpto ſtipite:vn̄ pater ⁊ filiꝰ ſūt
in vno gradu.inſti.de gradi.⁊ in arbore ꝯſanguinitatis.ſȝ
idem Bal.ibi dicit in hoc ſtādū ꝯſuetudini eccl'ie ꝯceden
tis.ar.ff.de leg.iij.l.nomē.§.j.q: optima ē iterꝑtatio q̄ ꝑ cō
ſuetudinē fit ꝑſertim in his q̄ habēt eē ⁊ formā a ꝯſuetudīe.
ff.de legi.ſi de iterꝑtatione.de ꝯſue.cū dilectus.dic ſil'r
ſtandū ꝯſuetudini alteriꝰ priuati ꝯcedētis q: attendit̄ ꝯſue
tudo patriſſamilias.ff.de pig.act.vel vniuerſoꝝ.de pig.
illo vos.ſȝ videt̄ nō referre an dicat̄ vſqȝ ad ſcdām gene
rationē:an vſqȝ ad eiꝰ ſcdām generationē:ſemꝑ eni fit com
putatio dēpto ſtipite.de conſan.⁊ affi.c.fi.⁊ qd̄ ibi no.⁊ ſic
vtroqȝ caſu ſcdā generatio dicūtur nepotes qd̄ magis pla
cet. Scdō q̄ro in eo ꝙ iſti ihabilitant̄ ad obtinēda qd̄ de
obtētis:gl.nō ꝓuat.ſoluit ꝙ illa nō ꝑdūt.idē Pau.⁊ Gēz.
q dicit ꝙ nō priuātur obtētis:q: cū alieno vicio laborēt mi
tius cū eis agitur.ar.C.de na.lib.l.legē.itē q: ⁊ al's nō eēt
dr̄ia inter ꝑncipales delinq̄ntes ⁊ eoꝝ filios qd̄ hec lr̄a nō
tollerat nec ꝑcedens. Tertio q̄ro an iſti poterūt bn̄ficia
q̄ habēt cū alijs ꝑmutare in eadē dyoceſi:glo.ea.ſol.ꝙ nō:
idem Paul.⁊ Genȝ.q inducit q: dicerent̄ bn̄ficia nouiter
acq̄rere.Steph.dicit hoc verū in ꝑmutatione q̄ fit ad iſtā
tiam ꝑmutātis.ſecus ſi ex officio ſupioꝛis:al's ſupioꝛ punē
retur ſine culpa.ꝯ id de ꝯſti.c.ij.de eo q cog.ꝯſan.ioꝛdane
lvj.di.ſatis ꝑuerſum.regu.nō dȝ.⁊ regula ſine culpa.li.vj.
⁊ ſic poterit ſupioꝛ ex officio talē ꝑmutationē facere.de re.
ꝑmu.queſitū.iuſſus eni iudicis facit licitū qd̄ al's nō lȝ.ff.de
his q no.infa.l.furti.§.q iuſſu.dic verius ꝙ idiſtincte non
lȝ talis ꝑmutatio.quāq̄ȝ enim poſſit ſupioꝛ ex officio priua
re bn̄ficiatum.ex cā tn̄ nō pōt inuitū trāſferre quo ad hoc
vt iuitus acq̄rat titulū in ſecūdo bn̄ficio.lxxiiij.di.geſta.⁊
c.vbi iſta.qd̄ dixi de trāſla.c.fi.⁊ ꝓ hoc quod no.in regula
quod ob grām.li.vj.req̄ritur ꝙ ꝯſentiat ipē tranſlatus.ꝑ
hāc auē.cle.iſti ſunt ihabiles ad obtinēda ⁊ ſic ꝯſentire ne
queūt. Quarto q̄ro i eo ꝙ iſti ihabilitant̄ ad bn̄ficia ec
cleſiaſtica:qd de ſecularibus:ſol.Pau.ꝙ illa poterūt ha
bere ⁊ pōt exemplificari in bn̄ficio quo dat̄ alicui tanq̄ȝ be
nemerito.de magiſ.q: nōnullis.ver.aſſignetur.

Uer. Terra. No.ꝙ q̄n̄q̄ȝ fertur interdi
ctū in terrā ꝓpter delictū
dn̄i.⁊ tūc durat vſqȝ ad eius ſatiſfactionē.ꝓ hoc lr̄a ibi:ſa
tiſfactionē eiuſdē.ſubaudi dn̄i.⁊ ſic nō ſufficit alioꝝ ſatiſfa
ctio.vt no.de peni.ꝙ in te. Secūdo no.ꝙ q̄n̄q̄ȝ fert̄ in
terdictū ſub ꝯditione ſicut h̄ iterdicitur locus vbi ep̄s de
tinetur.⁊ quādiu detinet̄.de hoc in gl.ꝯcoꝛdat. Tertio
no.ibi domicilij ꝑncipalis ipſiꝰ.quod attēditur domiciliū
ꝑncipale.⁊ dic Pau.ꝙ dr̄ principale vbi hȝ larem.vt no.
de ma.⁊ obe.oēs.⁊ ſi hȝ duo equalia domicilia ambo com
ꝑhēdūtur q: loco vnius habent̄.de ſepul.cū qs.lib.vj.
Quarto no.ꝙ rōne vicinitatis qs ꝯſeq̄tur incōmodum
de hoc in gl.in.ꝟ.vicine.ꝓ hoc de exceſ.ꝑla.clerici.de pe
ni.di.j.ſȝ ⁊ ꝯtinuo. Op.ꝙ nō tn̄ debuerit iterdicere ter
rā iſtius.ſȝ ēt bona ꝯfiſcare eccl'ie offenſe.xvij.q.iiij.ſi quis
deinceps.xxiiij.q.iij.q ſquis.ſoluit Pau.ſtādo ꝯrio.dic ꝙ
illa iura ſtrictiꝰ loq̄ūtur q: nō compꝛhendūt ꝯſiliariū fau
toꝛem vel defenſoꝛē q comꝑhendūtur h̄:⁊ ſic q̄d ibi expꝛeſ
ſos locus ē ꝯfiſcationi.quo ad alios nō extēdit̄.ſȝ pena iſta
locum hȝ ēt in ꝯſiliario fautoꝛe ⁊ defenſoꝛe.ſ.e.cle.in pri.
Quero in eo ꝙ iterdicitur terra ipſiꝰ ⁊c̄.q̄ dicatur ipſiꝰ
So.vt.ſ.q.iij. Secūdo q̄ro in eo ꝙ h̄ interdicitur terra
iſtius vſqȝ ad eiꝰ ſatiſfactionē.Itē terra in q̄ detinet̄ ep̄us
donec detinebit̄ an poſt ſatiſfactionē vel relaxationeȝ ep̄i
tollitur ip̄o iure interdictū:ſoluit Steph.dicēs ꝙ poſt ſa
tiſfactionē req̄ritur relaxatio iterdicti:q: poſſet eē dubiuȝ
an eēt plene ſatiſfactū ⁊ alter negaret.arg.ij.q.v.ꝑſbyter.
vbi ꝑ Archi.ꝓ hoc quod no.Inno.de eta.⁊ quali.cū bo
ne.lȝ ꝯrium videat̄ no.de coha.cle.ſicut.quod dic vt dixi
de deci.cle.j.q.xxx.ſecus dicit Step.in ſecundo caſu poſt
relaxationē ep̄i.q: tūc ip̄o iure tollitur interdictū.dicit ta
mē nō eſſe abſurdū ꝙ ēt hoc caſu interueniat declaratoꝛia
ſn̄ia per quā declaretur clericos poſſe agere in officio ſuo
ſicut prius.idē dicit Lau.ſ.ea.cle.ꝟ.ciuitas.vbi dicit ꝙ q̄n̄
vſqȝ ad certum tp̄s vel modū latū ē iterdictū finito tp̄e vel
modo ceſſante ſublatū ē:q: non pōt dubitari an ſit tp̄s ela
pſum vel modus ipletus.Pet.de ancha.dicit ꝙ nō ē dif
ferētia inter hos caſus.nā ēt relaxatio pōt eē occulta.⁊ ſic
ēt ſecūdo caſu req̄ritur declaratio ⁊ ſublatū ſit interdictū:
al's nō excuſarētur celebrātes ab irregularitate.ſi tn̄ vellēt
ꝓbare de ſatiſfactione vel relaxatione an ꝑ hoc euitēt irre
gularitatē dicit ſe dubitare.dic vt dixi in dicta cle.j.de de
ci.⁊ ꝑ Steph.facit q: relaxatio ep̄i nō bn̄ pōt eſſe occulta.
ar.de trāſla.quāto.tutius ē tn̄ ꝙ ēt hoc caſu iteruenīat de
claratio ꝑdicta ꝓpter dubia q̄ oꝛiri pn̄t.tn̄ eo ip̄o ꝙ ſatiſfa
ctum ē vel facta relaxatio ep̄i detenti vere dr̄ ſublatū iter
dictū cū ſub illis ꝯditionibus ſit latū:⁊ ſic q iteriȝ celebra
runt ſi de hoc docēt nō ſunt irregulares. Tertio q̄ro in
eo ꝙ interdicitur terra ſi ſua ſit de qua terra itelligitur:gl.
vide.remittit ad no.de poſtu.c.j.Pau.dicit ꝙ terra ipſiꝰ
dr̄ terra ꝑtinēs ad ipſius iuriſditionē.ꝑ no.in.d.c.j.⁊ ꝓ hoc
ꝙ dicatur ſua ēt rōne ſolius iuriſditionis ē.quod not.ff.de
oꝛi.iur.l.ij.poſt prin.Gen.dicit ꝙ terra ipſiꝰ dr̄ vel rōne ꝓ
prietatis:vel rōne iuriſditionis.remittit ad no.de iudcis.
cle.j.vbi dixi in.iij.q.⁊ de hoc in ſe.q. Quarto q̄ro ſi eſt
tyrānus q nō hȝ titulū in terra:ſȝ occupat.ꝯſului ꝙ nō erit
iterdicta:q: nō ē ſua:nec quo ad ꝓprietatem:nec quo ad iu
riſditionē.C.de ſacroſan.eccle.decernimꝰ.ꝓ hoc quod di
cit Bar.in tractatu de tyrāno.q: talis intruſus nō obligat
terrā ex facto ſuo.ar.de elec.fundamēta.lib.vj.ſicut nec ꝑ
latus itruſus eccleſiā.de ſciſma.c.j.ꝓ hoc lr̄a ibi:terra ipſi
us.q: genitiuus denotat dn̄ium.ff.de relig.l.ij.§.j.de quo
dixi in ꝑalleg.c.j.de poſtu.ꝓ hoc ēt lr̄a ibi ſuaſit.⁊ quod di
xi.ſ.q.xxi.ſi tn̄ ciuitas ex tacito ꝯſenſu diu paſſa ē aliqueȝ
tyrānuȝ tūc videtur tacite approbaſſe.ꝓ hoc quod dico.ſ.
ver.ciuitas.q.ij.⁊ ſic ex facto eius tenet̄.de ꝓcur.c.fi.Iteȝ
ſi ciuitas patitur ea de qbus h̄ fieri ⁊ nō ꝯdicit intelligitur
approbare.vt dico in.d.q.ij.⁊ ſic nō tn̄ tenetur ciuitas q̄n̄
eſt talis tyrānꝰ q vi occupauit ciuitatē:nec ciuitas pōt re
ſiſtere vt q: ibi ſunt armati fauētes tyrāno potētioꝛes illiſ
de ciuitate. Quito q̄ro ſi ē terra cōis ſibi vel alteri:ſol.
Lau.⁊ Gen.ꝙ nō erit interdicta.ar.de ꝑben.cū in illis.de
offi.dele.ſane.ff.de ꝟ.ſig.pupillus.§.vl.ꝓ hoc.ff.de le.ij.
legatus vxoꝛi.dic meliꝰ diſtinguēdo vt no.Io.an.de ſen.
excō.ſi ſn̄iam.lib.vj.§.j.q: aut poſſidet cū alio ꝓ indiuiſo.
q: ꝓcedit opinio ꝑmiſſa ne inocens puniatur.aut ꝓ diuiſo
⁊ tūc ſua pars erit interdicta.ar.de ſepul.ſacris.dic tamē
ꝙ q̄n̄ ꝓ indiuiſo nō dicitur ꝓprie cōis. Opp.ad hoc de
c.j.de poſtu.ꝑla.ſolu.Lau.ꝙ illud fecit interpꝛetatio car
dinalis ſup hoc poteſtatē habentis.dic verius ꝙ ibi extē
ditur interdictum ad terram adherentem ꝓpter fauoꝛem
quem pꝛeſtabat vnde intelligitur ibi de adherentia nō cō
tiguitatis:ſed fauoꝛis.vt ibi dixi.

Uer. Et quia. No.ꝙ ad ꝯfuſionē pec
catoꝛis publicatur pec
catum ⁊ imponitur pena manifeſta.vj.q.j.deniqȝ.xv.q.j.
mulier.de peni.⁊ remiſ.c.j.⁊ de hoc.xxij.q.iiij.nemo.⁊ dic
Pau.

Pau.ꝙ hec eſt cã quare excõicatus denũciatur ⁊ publi/catur.dicit tñ ꝙ ẽt hoc fit vt ab alijs euitetur.xj.q.iij.cure.⁊ qd operetur denũciatio.dic vt de appel.paſtoralis.⁊ ð excep.c.j.lib.vj. Secũdo no.modũ publicandi excõicationem vt fiat pulſatis campanis ⁊ candelis accenſis ſubaudi ⁊ extinctis ⁊ pedibus ꝯculcatis.de hoc in glo.extinctis.⁊ dicit Pau.ꝙ debent candele ad terrã proijci.quod ẽt dĩ in.c.debẽt.alle.in glo.⁊ dicit Lau.ꝙ hoc fit ad aggrauandũ ſniam:alˀs ſufficeret ꝙ excõicatus publice nũcietur ij.q.j.multi.de excep.exceptionẽ.in ꝟ.publice.Gen.dicit ꝙ hec ſolẽnitas obſeruaᷓ in anathemate qñ anathema fertur ab hoĩe.hic aũt excõicatio lata a canone publice ꝑ hominem nũciatur.dic ꝙ.c.debet.nõ obſeruaᷓ reſpectu ꝓnũciationis:ſed reſpectu publicationis.⁊ vt ꝓdixi hoc fit ad aggrauationẽ ſeu verius ad terrorẽ excõicati ⁊ alioꝝ.nam publicatio nihil inducit.ff.de teſta.hr̃des palã.de appel.paſtoralis.nec iſta ſolẽnitas ſemꝑ obſeruaᷓ.ſ; quo ad hãc cle.oportet eam obſeruari ex quo h̃ exꝓmiᷓ. Tertio no.ibi ſufficiẽter ⁊ idonee ꝙ hoc caſu nõ abſoluiᷓ excõicat⁹ niſi caueat ſufficiẽter.⁊ l; videaᷓ diſtinguere inᷓ ſufficiẽter ⁊ idonee:tñ accipiunᷓ ꝑ eodem ⁊ hic ponũᷓ vtrũq; cã maioris expreſſionis.⁊ in hoc no.caſum ſingularẽ in quo excõicatus ꝑ offenſa ẽt nõ notoria nõ abſoluitur niſi ꝓſtita ſufficienti cautione.⁊ idem dĩ.e.ti.felicis.§.cum aũt.li.vj.alˀs regulariter ſufficit cautio iuratoria.de ſentẽ.excõ.ad hec.vbi glo.⁊.c.cũ deſideres.quod dixi de appel.qua fronte.ſ; forte habuit h̃ reſpectũ ꝙ offenſa non põt nõ eẽ notoria.ar.de trãſla.quãto.ꝑ hoc quod dixi.s̃.ver.pxi.q.ij.veriuſ eſt tñ ꝙ põt eſſe dubia ſaltẽ reſpectu offendẽtis:iõ dixi op; ꝙ hic opus ẽ ſufficienti indiſtincte:q2 ita hic exprimiᷓ.pro hoc.ĩ.ver.pxi.⁊ quod ibi dico in.j.no. Quarto nota ꝙ abſoluendus nõ ſolũ cauet de parendo pene ſibi iniũgende.ſed ẽt ꝙ pniam ſibi iniũgendã paget.de hoc in gl.cõcordat.⁊ dicit Pau.ꝙ ei imponeᷓ pena cõmenſurata de delicto.de pe.di.j.mẽſuram.xxiiij.q.j.nõ afferamus.e.ti.felicis.§.ꝓmiſſis.lib.vj.alˀs ſi nõ erit cõmenſurata nõ cogetur parere mãdato.facit de iureiur.veniẽs.⁊.c.qntauallis.xxiij.q.iiij.q peccat.xxvj.q.vij.alligãt.de ſen.excõ.ex tenore in glo.j. Oppo.q2 lrã ibi quouſq; dignã ſatiſfactionem preſtiterit.inuit a ꝯrio ꝙ poſt ꝓſtitam ſatiſfactionẽ nõ d; amplius publicari cũ tñ non ſufficiat ſatiſfactio niſi abſoluatur.de ſen.excõ.cũ deſideres.de deci.cle.j.ſo.Pau.ſtãdo ꝯrio.⁊ ad lrãm ibi ꝓſtiterit.ſubaudit ⁊ abſoluaᷓ.⁊ ð hoc in.ꝟ.ſe.q.iiij.⁊ duab⁹ ſe. Quero in eo qð dixi i.iij.no.de idonea cautione que erit hoc caſu idonea?So.Pau.ꝙ debet eẽ talis que veriſimiliter timeaᷓ.de reſti.ſpo.lrãſ ad ſi.vnde dabit pignora vel fideiuſſores.ff.man.ſi mãdato.§.vlti.vt lite non conteſt.qñ.§.in alijs.

Uer. Ciuitas. Nota ibi donec ſatiſfecerit ꝙ hoc caſu nõ relaxatur interdictũ niſi ꝓcedat ſatiſfactio.de hoc dixi.s̃.ꝟ.pxi.in.iij.no. Scdo no.caſum in quo ferᷓ interdictũ ipo iure.de hoc in glo.ꝯcordat. Op.in eo ꝙ punit ciuitatẽ que hoc cõmiſerit.q2 ciuitas ẽ res inanimata ⁊ ſic non põt delinq̃re vel mereri ſicut nec res aĩata rõne carens.ff.ſi q̃dru.pau.l.j.de homi.c.j.So.Pau.exponẽdo lrãm ibi:ciuitas.i.hoĩes ciuitatis ⁊ habitãtes in ea.videᷓ enim ciuitas facere ex quo hoĩes cõiter ſunt culpabiles facto ꝯſenſu ⁊ taciturnitate.xxiij.q.iij.oſtẽdit.ſecus ſi aliq ciues cõmittũt ciuitate nõ ꝯſentiente.ſimile de elec.vbi periculum §.ciuitas.lib.vj.de homici.ad abolendã.§.ſtatuimus.ꝟ.ciuitas.xxiij.q.ij.dñs noſter.j.q.j.ſi audieris.xxv.q.ij.ita nos.de hoc.ĩ.q.ij. Scdo op.ꝙ ciuitas hoc caſu non tñ debeat interdici imo ẽt epatu priuari.xxv.q.ij.ita nos.ſo.Pau.⁊ Gen;.q2 illud ꝓcedit qñ his interfecit epm ſuum. Quero q2 hic loqtur de ciuitate q̃ iſta cõmiſit in epiſcopũ ſuũ:qd ſi in alienũ?So.Gen.ꝙ nõ eſt locus interdicto de quo hic:q2 hoc reuerteret in ꝑiudicium epi ꝓprij:q2 ex tũc nõ poſſet ibi celebrare vel offõ pontificali vti.ð exceſ.ꝓla.tanta.de ſen.excõ.is q.li.vj.ꝑ hoc q2 hec ꝯſtitutio cũ ſit penalis reſtringẽda ẽ.regu.in penis.lib.vj. Scdo q̃ro in eo quod dixi ꝙ ciuitas hic dĩ delinquere cũ ciues delinquũt:an ⁊ qñ hoc ꝓcedit?So.Gen.ꝙ ꝓcedit qñ vniuerſitas ciuitatis de cõi ꝯſilio hec fecit vt vniuerſitas.qð ɋliter videaᷓ fieri no.ff.ꝙ cuiuſq; vniuer.no.ſicut.§.j.ð reg.iur.aliud.§.refert.⁊ hoc t; Jo.de lig.dicẽs ꝙ tũc tñ diciᷓ ciuitas facere qñ homines cõi ꝯſilio faciunt tanq̃ corpus.ſecus ſi vt ſinguli nullo tractatu preuio nec cõicato cõſilio ff.qð vi aut clam.ꝙ aũt.§.ſi i ſepulchro.ꝙ cuiuſq; vniuer.nulli.⁊ ibi no.⁊ ꝑ hoc ꝯſuluit ciuitatẽ Bononie nõ eſſe iterdictam ꝓpter rebellionẽ factã a qbuſdam vt ſingulis.ẽt ꝓ ſuppoſito ꝙ lex interdicat ciuitatẽ rebellionẽ facientẽ ⁊ dicit ſe hoc defendiſſe in ꝓñtia pape dicẽs hoc ꝓcedere etiã ſi omnes de ciuitate feciſſent vt ſinguli:non vt corpus.Jn ꝯrium eſt qð dixi.s̃.in.j.ꝯrio.in eo quod ibi dicit Pau.ꝙ ciuitas dĩ facere ex quo hoĩes cõiter ſunt culpabiles facti ꝯſenſu vel taciturnitate ⁊ ſic facta rebellione ꝑ aliquos ſi ciuitas hoc patiᷓ dĩ facere.quod t; Pe.de ancha.nã tenẽdo quod dicit Jo.de lig.ſequereᷓ ꝙ ſi aliq ciues inuaderẽt caſtrũ alterius qð poſtea ciuitas t;.vel ſi aliq ciues depredãtur territoriũ alterius ⁊ ciuitas receptat ꝓdam ⁊ captiuos nõ teneret.ex quo illi nõ feciſſent cõicato cõſilio quod videᷓ abſonũ.nõ enim refert an verbis an tacito ꝯſenſu ð prehẽdatur volũtas.ar.de ſen.ex.quãto.imo plus ẽ factiſ aliqd facere q̃ verbo.de appel.dilecti.j.quod placet.⁊ dictum Jo.de lig.ꝓcedit quãdo oẽs ciues vel multi aliquid faciunt tanq̃ ſinguli.⁊ poſtea ꝑ actus ſequẽtes nõ põt detegi volũtas tacita ciuitatis approbãtis:alˀs ſecus ꝑ predicta que no.q2 ſepe accidũt.⁊ ꝑ hoc qð dixi.s̃.in ꝟ.terra.q.iiij. Tertio q̃ro in eo ꝙ iterdicitur ciuitas donec ſatiſfecerit an poſt ſatiſfactionẽ ſublatũ eſt interdictũ?glo.vide.remittit Lau.dicit ꝙ nõ:ſed req̃ritur ſnĩa ſuꝑioris.ij.q.j.ꝓſbyter.ſecus dicit ſi ad certum tꝑs vel modũ latũ eſſet.qð dic vt dixi.s̃.ꝟ.terra.q.ij. Quarto q̃ro qualˀr fiet ſatiſfactio de qua hic?So.Mathe.ꝙ d; ſatiſfieri de iniurijs expenſis ⁊ dãnis.de fo.cõpe.ꝯqueſtus.eo.ti.olim.dicit etiã ꝙ ſi cleric⁹ iniuriaᷓ laico d; ei ſatiſfacere de iniuria.de ſen.ex.ꝯtingit.⁊ ſi adinuicem ſibi iniurianᷓ clericus vel laicuſ d; fieri cõpenſatio hincinde.⁊ q plus exceſſit plus d; ſatiſfacere leſo ſꝫm extimationẽ iudicis.d.c.ꝯtingit.de adul.intelleximus.⁊ de iniuria pecunialˀr d; ſatiſfieri leſo.de ſen.excõ.parrochianos.⁊.c.ea noſcitur.⁊.c.quãuis.in qbus ð hoc nec iſtam ſatiſfactionẽ teneᷓ qs remittere ſed rãcorem tñ.xlv.di.⁊ q emẽdat.xc.di.ſi qs cõtriſtatus.xxiij.q.iiij.ſi illic.⁊ ꝑ hoc quod dictũ eſt de dãnis.facit.ij.q.j.in primis de iniur.olim.⁊.c.in noſtra.⁊ dĩ dãnum diminutio patrimonij.ff.de dam.infec.l.dãnum:⁊ iſto caſu debẽt reſtitui oĩa que occaſione ꝓdictoꝝ amiſit:⁊ q̃ habuiſſent ſi nõ eẽnt facte iniurie.⁊ iniurias extimabit eps dicẽs:ꝙ vellet potius tñ de ſuo perdidiſſe q̃ hanc iniuriam paſſus eẽ:⁊ iudex poſtea taxabit.ij.q.j.in primis.iij.q.iij.quod fieri.iſti.de iniur.§.datur.⁊ in Spe.eo.ti.§.j.ver.in hac. Quito quero coram quo clericus vulneratus ſeu ꝑcuſſus a laico poterit petere ſatiſfactionem?Sol.Mathe.diſtinguit ꝙ aut agitur ad penam rõne ſacrilegij aut ad ſatiſfactionem iniuriarum ⁊ intereſſe.ꝑmo caſu debet agi coram eccleſiaſtico.xvij.q.iiij.quiſq̃s.ſecũdo caſu aut ꝑ modum actiõis aut exceptionis.ſi actionis coram ſeculari debet agi:quia actor ſeqtur forum rei.de fo.compe.cum ſit.⁊ eſt caſus de iudeis.poſtulaſti.ſi autem ꝑ modum exceptionis:puta q2 laicus petit ſe abſolui tũc corã iudice eccleſiaſtico.de ſen.excõ.parrochianos.vbi de hoc ꝑ Hoſti.dicit tamẽ Mat.

q cum ad officium prelati ſpectet facere excõmunicatum
denũciari poterit eccleſiaſticus laicum excõicatum denũ
ciare donec ſatiſfaciat clerico. de iniurijs. d.c. parrochia-
nos. Sexto quero ſi paſſus iniuriam morit ante lit. cte.
in actione iniuriarum? ſo. Math. q heres nõ poterit actio
nem pſequi: qꝛ nõ tranſit in heredem. ff. de iniur. iniuriarũ
inſti. de perpe. ꝛ tempo. acti. §. ꝛ eſt. de hoc p Inno. de iu-
reiur. qntauallis. Septimo quero ſtatuto cauet q ſi qs
inſultum fecerit ad domũ alicuius puniatur in. xx. aliquiſ
aſſaliuit aliquem in portico domus ſue. an videat feciſſe i
ſultum ad domũ eius? ſo. Mathe. referens qd no. Spe. d
iniur. §. j. ver. pone. vbi dicit q ſic qꝛ appellatione domus
cõtinetur porticus. xvij. q. iiij. ſi qs cõtumax. ꝛ. c. ſi qs in atrio
de imu. eccle. cũ eccleſia. ad idem de imu. eccle. decet. lib.
vj. v. ceſſent in eccleſijs. Jo. an. in addi. Spe. in. d. ver. po-
ne. refert alios diſtinguere an porticus ſit puatus an pu-
blicus. pmo caſu pcedit quod dictum eſt qꝛ tunc eſt pars
domus. ſecundo caſu ſecus: qꝛ tũc nõ poteſt dici pars do
mus cum omnibus pateat. ꝛ de portico puato poteſt exẽ-
plificari maxime rome vbi aliqui claudũt porticus ꝛ vtũ
tur ipſi ſoli tanq̃ domo: ꝛ hec diſtinctio eſt equa ꝛ iuribꝰ
fulciri põt. quod dic vt in. d. ver. pone. p Jo. an. Octa
uo quero in eo quod dicit interdicto memorato an intelli
gitur eo modo vt. s. §. terra. videt q ſic. per verbum me-
morato. ꝛ ſic videtur intelligendũ q cõphendat d voce.
in contrarium. de ſen. excõ. ſi ciuitas. li. vj. per quod videt
q cum hic dicat de ciuitate nõ ſit interdicta niſi ciuitas et
continentia edificia. ſecus autem in. §. terra. vbi non dicit
de ciuitate ſed de terra. Item ibi quãdo pceditur contra p
ſonam veram. hic ↄtra fictam ſeu repſentatam. ſ. ciuitatez
q nõ poteſt delinquere. vt no. Inno. de ſen. excom. graue.
ideo ibi grauior pena imponitur. ꝛ ſic ↄſului. ꝛ ad ver. me
morato. dic q ciuitas hic ſubiacet interdicto memorato eo
modo quo de iure põt intelligi ita tamẽ q nõ violent alia
iura. ar. de elec. cum non deceat. li. vj.

Ver. poteſtas.

Quero de quibus ad
uocat s loqtur hec lit
tera ibi: aduocati. So. Pau. q põt loq de aduocatis cau-
ſarũ q quãdoq priuant officio patrocinandi. eo. ti. felicis.
lib. vj. de hereti. ſi aduerſus. vel loqtur de officialibus ſic
noiatis. de iure pa. qꝛ clerici. ꝛ hoc vltimũ placet. pꝑter id
quod pcedit infra de poteſtate ꝛ alijs. ꝛ quod ſeqtur d re
ctoribus ꝛ ↄſulibus. Secũdo quero de intellectu litte-
re niſi vt pmittit? ſo. vt in gl. in vbo pmittitur. Tertio q̃
ro an ſucceſſores iſtoꝝ erũt ẽt excõicati: an vo ſoli pdeceſ-
ſores q culpabiles fuerũt? ſo. Lau. q ẽt ſucceſſores ſi poſt
adeptum offĩm nõ liberant captuz q̃ cito cõmode poterũt
de imu. eccle. aduerſus. in fi. vbi de hoc in gl. vlti. in fi.

Ver. Que omnia

Prefatos. ſ.
pcutientes ca
piẽtes mãdantes ratũ hñtes ꝛ de his dãtes ↄſilium ꝛ fauo
rem. No. ar. a minori. de hoc in glo. arguit. Secũdo
no. q interfectores epoꝝum grauiſſime ſunt puniendi. ꝛ di
cit Pau. q ẽt per reges ꝛ pncipes ſeculares puniri debẽt.
xxiij. q. v. ſunt qdem. Tertio no. q vbi grauior eſt cul-
pa grauior dꝫ eſſe pena. de hoc in glo. ↄcordat. ꝛ de heret.
vergentis. ꝛ. c. excõicamꝰ. §. ſi vo. de homici. ſi aliqs. ꝛ. c.
ſicut dignum. xxiiij. q. j. nõ afferamus. in fi.

Ver. nec ſuper.

No. de dictione prochdo-
lor. de hoc in gl. iteriectio.
ꝛ dicit Pau. quoſdam dicere q componit ex pro. i. valde
ꝛ dolor dic q pro de p ſe ſm Priſcianum in tractatu de in
teriectiõe eſt interiectio. Lucanus in tertio. p ſi remeaſſet
in vrbe. vnde dic q adijcitur dictio dolor cauſa expreſſio
ris ſignificationis. Secundo nota ibi: frequenter. q ad
ea que frequenter emergũt iura adaptantur. ff. de legi. nã
ad ea. vt lit non ↄteſta. quoniam. in prin. Tertio not. q
multis craſſantibus opus eſt exemplo. de hoc in glo. qua
ſi. ꝛ in ver. exemplo. Quarto no. q ex dignitate offenſi
augetur pena. de hoc in glo. in. v. offenſi. Quinto nota
multas laudes epiſcoporum quia dicũtur ſanctiſſimi. Itẽ
xpi legati ꝛc. vt in littera.

Ver. Sane.

No. ibi in iure alibi p genera
li allegatione. de hoc de co-
ha. cle. veſtra. Op. in eo q dicit q abſolutus in mortis
articulo niſi poſtq̃ fuerit reſtitutus ſanitati q̃ cito cõmo-
de poterit ſe pñtet pape reincidit excõicationem. videtur
enim q non debeat expectari q cõmode poſſit: ſed q̃ cito
hꝫ opportunitatem hoc debeat facere. de ſen. excõ. decere
ro. glo. idẽ allegat hoc. c. potius. p ↄcordantia. ꝛ dic q i ef
fectu idem ẽ dicere q̃ cito cõmode poterit vel q̃ cito op-
portunitatẽ habuerit. ꝛ quomodo debeat intelligi dic vt i
glo. ꝛ in ſe. q. Quero an credat iſti dicenti q nõ pus cõ-
mode potuit? Glo. ea. ibi: p hoc pꝫ. ſoluit q nõ. ſed q hoc
arbitrabitur iudex ex coniecturis. qd dic vt in gl. Op.
ad hoc qꝛ cum querit de anime periculo ꝛ de alicuiꝰ ↄſcia
credit eius iuramẽto. de homi. ſignificaſti. ij. gl. ea. ibi: nec
obſtat. ſoluit q illud in foro penitẽtiali et quo ad vinculũ
occulte ↄhendum quã ſingulariter no. idem Pau. dicens
q hic loqtur in iudicio ↄtẽtioſo. ꝛ de vinculo publico dic
q ẽt in foro iudiciali ſtat ſacramẽto alicuius qñ aliter pba
ri non põt de ↄſcientia eius. de teſti. pñtium. vbi de hoc in
glo. iuramentũ. hic aũt põt pbari q citius potuerit ex con
iecturis. Scdo q̃ro an iudex cum volet denũciare hũc
incidiſſe excõicationem enũciabit? Glo. ea. ibi iudex tamẽ
ſoluit q ſic. Idem Lau. Pau. ꝛ Genze.

m

Altorum.

Diuide vt glo. j. ꝛ
partem ſecũdam:
deinde in tres vt tria dicta ↄtinet. de qbus in
ſũmario. gl. ij. in. §. illis. iij. in. §. ſane. Not.
q ad graues querelas dꝫ ſupior moueri. p hoc lr̃a ibi: gra
ues querelas ſubditoꝝ. ↄcordat de reſti. ſpo. grauis. de d
poſito. c. j. ꝛ dicit Lau. q durũ eẽt ꝛ quaſi monſtrũ q filijs
maxime oppſſis ꝛ quaſi penitus deſtitutis denegaret q
poſſint recurrere ad vbera matris ſue. ſ. eccleſie romane.
ij. q. vj. ad romanã. ꝛ. c. omnis oppſſus. de elec. fundamen
ta. lib. vj. Scdo no. q in caſu huius cle. cõparatur cita-
tio ab hoie citationi a iure. ꝛ de vtraq gl. exemplificat. in
ver. ab homine. ꝛ in v. a iure. als tñ terminus hominis for
tius vrget q̃ terminus legis. ff. de arbit. celſus. qd dixi de
reſcrip. c. j. Tertio not. ↄ eos q iniuriant alienigenis in
exitu ſuoꝝ diſtrictuũ. ꝛ hoc inducit Lau. ↄ francos tenen-
tes cuſtodes imo depdatores q in exitu territoꝛij hoies tẽ
ptant vſq ad camiſiam ꝛ ſepe depdantur. ꝛ dicit Gen. q
iſti ſub ſpecie boni faciũt mala dicẽtes ſe cuſtodire iura di
ſtrictuũ ne exinde arma auruz vel ſimilia poſſint extrahi.
hec tñ nõ ſolum fiũt in francia: ſed ẽt alibi ꝛ in pluribus lo
cis italie. Quarto no. q papa nõ dꝫ pmittere q detra-
hatur honori ſuo vel ſedi aplice. de hoc in glo. quẽ. ꝛ dicit
Gen. q honor dꝫ pferri ↄmodo pecuniario. ff. ſi qs omiſſa
cau. teſta. iulianus. dicit ẽt q p hec de qbus hic derogaba
tur toti ordini clicali. de ſen. ex. ↄtingit. j. d fo. cõpe. c. ij. vñ
ẽt ſi iſti paſſi iniuriã illã remitterẽt p hoc nõ remitteret iniu
riã facta toti eccle. xxiij. q. iiij. ſi is q. lxiij. di. ſalonitane no.
de maledic. c. fi. Quinto no. q ad papã ptinet ↄſeruare
pſonas eccliaſticas in qeto ꝛ pſpero ſtatu. ꝛ expont Gẽz.
qeto ab actibus humanis. ne cle. vel mo. ptoti m. pſpero
quo ad actus ſpũales inducẽdos. xxiij. q. viij. conuenior.
Sexto no. ibi exẽpli pnicie. q mala puniẽda ſunt ne p-
pter impunitatẽ ſurgãt mala exempla ꝛ inducant ad delin
quendũ. alij ꝛ maxime puniri debent delicta ſuperioꝝ: qꝛ
qd fit a ſupioribus facile trahit a ſubditis in exemplũ. de

voto

voto magne. Septimo nota de dictiōe preter.ibi p̄ter
ſniam canonis.ꝛ dicit Pau.ꝙ hic punit̄ incluſiue.ꝯcor/
dat de p̄ſump.lr̄as.ſcḋm vnū intellectū.lꝫ glo.vlti.ibi ꝯ̄.ſꝫ
primū cōius.ꝛ dicit Pau.ꝙ qn̄ ſequit̄ ꝓpoſitionē affirma
tiuā includit.ſi vō negatiuam venit poſitiue ꝛ excluſiue ꝛ
ſic effectus huius dictionis eſt ponere ꝙ precedēs ꝓpoſi
tio negabat.facit.ff.de manu.teſta.l.ticia.§.vlti.de hoc
C.de trāſac.l.iiij.regula peccatū.ꝛ qḋ ibi no.de dictione
niſi.li.vj.de preter:dixi de ſum.trini.cle.vna.in prin.in.j.
ꝯ̄rio. Octauo no.de pena ſuſpēſionis beneficioꝝ lata
ad tp̄s.ſ.triēniū.concordat de elec.cū in cūctis.§.clerici.
ꝛ.c.j.li.vj.ꝛ.c.cupientes.§.ceterū. Nono not.ꝙ in pe/
nis īponendis diſtinguit̄ inter maiores ꝛ minoreſ.de hoc
in glo.ſimilis.ꝛ ꝓ hoc de accu.inquiſitiōis.in prin.ꝛ.c.q̄li
ter.ij.§.licet. Decimo no.ꝙ in penis deferf̄ dignitati.
de hoc in eadē glo.ꝛ ꝓ hoc.xxiij.q.j.qui cōtra.de pe.di.
j.aut facta.ver.perſona.de ſen.excōi.q꞉ periculoſū.li.vj.
ꝛ dicit Stepha.ꝙ deferf̄ dignitati q꞉ prelati vidētur ha/
bere fortius ius: q꞉ regulariter ꝑ electionē preficiunf̄.de
ſta.mo.c.ij. Op.ad hoc ꝙ imo plus debeat puniri ma
ior q̄ꝫ minor.de iureiur.cū quidā.xl.di.homo.So.vt no.
in.d.c.cū qdā.ꝛ dicit Gēꝫe.ꝙ minor pena in maiori qn̄qꝫ
maior reputaf̄.de cle.vena.c.j.Mathe.dicit ꝙ ꝓpter ꝑ/
ſonā nō dꝫ recedi a iure cōi.xlj.di.§.ſicut.qn̄qꝫ tn̄ recedit̄
vij.q.j.nō aūt.ſed vt dicit ibi glo.illud fuit ꝓpter vtilita
tē eccleſie:nō ꝑſone.dicit ēt Mathe.ꝙ qn̄qꝫ ꝓpter ſcāda/
lum recedit̄ a iure.xxiij.q.iiij.nō pōt.ꝛ ꝓ miſeratione per
ſone.dicit tn̄ Mathe.ꝙ vbi fauor ꝑſone tm̄ attendit̄ non
recedit̄ a iure:ſed ꝓpter vtilitatē ꝓuenientē a perſona ſic
d.c.nō autē. Quero in eo ꝙ in principio dicit de obti/
nentibus tp̄ale dominiū an hoc procedat in clericis ha/
bentibus tale dominiuꝫ?glo.ij.ſentit ꝙ ſic.qḋ tꝫ Laud.ꝛ
Genꝫ.dicentes ꝓcedere qḋ hic dicit̄ ſiue obtinētes domi
niū ſint laici ſiue clerici.de ſen.excōi.dilecto. Scḋo q̄/
ro an qḋ hic dicit̄ habeat locū in his qui ꝓcurant capi lai
cos.glo.iij.ꝙ nō ꝑ lr̄am ibi viros eccleſiaſticoſ.idē Pau.
ꝓ hoc q꞉ nō hꝫ in laicis locū grauamē qḋ inferebat̄ hic.in
eo qḋ dicit ꝙ detinebant̄ capti donec reſignarēt beneficia
ſua.nō enī pōt qs priuari eo qḋ nō hꝫ.xxxij.q.ij.qḋ no.niſi
ſola ſpe.ſ.cle.pxi.v.ipſius filij.xxiij.di.quorūdaꝫ.xxvij.
q.ij.§.ex his.laici aūt nō ſūt capaces beneficioꝝ.de inſti.
c.ij.no.de cōſti.cū.M. Tertio q̄ro an hec cle.ꝓcedit in
his qui ꝓcurāt capi viros eccleſiaſticos qui nō ſūt clerici
So.Gen.ꝙ ſic.ꝓ hoc.xij.q.j.duo ſūt.de ſen.excō.parro/
chianos.ex hoc infert̄ ad ſeq.q. Quarto quero qd de
ꝓcurantibus capi mulieres religioſas?videt̄ ꝙ no ſubia
ceant pene de qua hic.nā hec cōſtitutio tanq̄ꝫ penalis re/
ſtringenda eſt.regula odia.li.vj.Itē q꞉ dicendo de viris
videt̄ negare de mulieribus.ar.de preſum.nōne.de deci.
ad audientiā.xxv.di.qualis.ff.de iudi.cū pretor.C.de ca
du.tol.l.vna.§.ſin autē.ad deficientis.Contrariū tꝫ Gēꝫe.
cū inicientes manus in tales mulieres ſunt excōicati ac ſi
maſculos.de ſen.excōi.veniēs.ꝛ.c.de monialibus.ꝛ qa ē
eadē vel maior ratio.vnde ēt in penalibus idē ius cenſen
dū.pro hoc lr̄a.ī.ibi perſonaꝝ eccl'iaſticarū.ꝓ hoc qḋ di/
xi de elec.cle.j.q.ij. Quinto quero ſi quis ꝓcurat capi
clericū nō tn̄ vt reſignet beneficiū vel ad īpediendā cita/
tionē?glo.hic ſoluit ꝙ lꝫ ſit excōicatus nō tn̄ īcurrit penas
hiſertas:q꞉ lr̄a copulatiue exigit duo.ſ.ꝙ capiat̄ ꝛ ꝙ ob
aliquā de duabus cauſis p̄miſſis.idē Pau.ꝛ Genꝫ.ꝛ de
hoc in ſeq.q. Sexto q̄ro ſi qs ꝓcurat capi clericū vt re
ſignet beneficia nō tn̄ fuit cōpulſus reſignare?Sol.Gē.ꝙ
nō eſt locus huic pene que dꝫ intelligi qn̄ capit̄ clericus
vt reſignet cū effectu.ꝓ hoc lr̄a.ī.§.ſane.ꝛ ar.ꝙ qſqꝫ iur.
l.j.in.§.hec verba.de cle.nō reſi.relatū.pro hoc hec lr̄a ēt
ibi donec reſignet.Itē cū hec ſit cōſtitutio penalis nō hꝫ
locū niſi in tribus caſibus hic expreſſis.qn̄.ſ.capit̄ cleri/
cus vt reſignet beneficiū vel ne citatus ad ſedē aplicam
veniat q duo caſus ponūtur hic.vel ſi citatuſ ad ſedē apo
ſtolicā ꝓcurat ſe capi ne veniat.ī.§.illis. Septimo q̄
ro in eo ꝙ dicit de citato ad ſedē apoſtolicā qd ſi ad aliuꝫ
iudicē?gl.ibi ſi citati.ſol.ꝙ nō eſt locus huic cle. Octa
uo q̄ro in eo ꝙ dicit de citato ab hoīe an habeat locū ſolū
in citatis a papa?ſol.Gen.ꝙ nō.ꝛ ꝙ idē ſi ab alio vel ēt a
ꝑte citatus ſit ad ſedē aplicam.de appel.ꝑſonas.ꝛ.c.cum
ſit romana.ꝛ.c.oblate. Nono q̄ro ſi capit̄ citatus ad
curiā eo tp̄e quo nō dꝫ itinerari?ſol.Pau.ꝙ nō eſt locus
huic pene.pone exēplum vt q꞉ citatus erat ꝙ poſt mēſem
arriperet iter veniendi ad curiā ꝛ īpē capitur ꝛ relaxatur
ante mēſem.ſed tutius videt̄ dicere ꝯ̄.nā mēſis predictus
dꝫ intelligi datus ad cōponendū ſarcinolas ſcḋm ea q̄ no.ď
iudi.c.j.de hoc in ſeq.q. Decimo quero ſi citatus nole
bat vel nō poterat ire ad ſedē aplicam?ſol.Pau.ꝙ capiē
do eū nō incidit in hāc penā:q꞉ nō eſt cā ne ille vadat.vi/
det̄ tn̄ difficile exemplificare hoc.nā ſi hodie nolebat ire
forte cras volet.ꝛ idē poſſet cōtingere de īpedimēto.vn/
de vr̄ in hac q̄ōne ꝛ in precedēti ꝙ eo ipſo ꝙ citatus eſt ad
curiā capiēs eū incidit in penā.dicta tn̄ Pau.ſunt vera ſi
liquido poſſit ꝓbari ꝙ detētio nō fuit cā nō eūdi. Un/
decimo q̄ro in eo ꝙ punit ꝓcurātes capi qd de ipſis faciē/
tibus?ſol.Pau.ꝙ nō eſt locus huic pene.idē Genꝫ.quia
plus videnf̄ peccare ipſi ꝓcurantes q̄ꝫ faciētes.ar.de his
q no.infa.athletas.§.pomponius.iuncta.l.īperator.e.ti.
verſus.Peccādo peccare docens bis peccat ꝛ in ſe.Nā
reus eſt ꝛ in his quos facit eē reos.ī auf.vt iudi.ſine quo/
quo ſuffra.ī.§.eoſ.vbi notanf̄ iſti v̄ſus. Duodecīo q̄ro
in eo ꝙ punit ꝑſonas eccl'iaſticas ꝓcurātes capi clericos
qd de laicis hoc ꝓcurantibus?glo.laicos.ſol.ꝙ nō eſt lo/
cus huic pene:q꞉ nec ſunt capaces.ꝓ hoc qḋ dixi.ſ.q.ij.
idē Lau.ꝛ Gē.q ex hoc notant ꝙ aggrauat̄ peccatū ꝓpter
ordinē vel ſimiles circūſtantias.de hereti.excōicamus.
§.ſi vero cleric⁹.ꝓ hoc qḋ dixi.ſ.in.ix.ꝛ.x.not.ꝛ in.j.ꝯ̄rio
lꝫ illa faciant ꝯ̄ in eo qḋ ibi dixi ꝙ in penis deferf̄ dignita/
ti.ad qḋ dic ꝙ quāuis deferat̄ cū hoc tn̄ ſtat ꝙ auget̄ deli
ctū ex dignitate facientis.ꝛ de hoc de iureiur.cū qdā.Ex
predictis que dicta ſūt in pluribus queſtionibus collige
ꝙ multa requirūtur vt ſit locus huic pene.primo ꝙ perſo
ne capte ſint eccleſiaſtice ꝛ ſic ꝙ nō ſint laici.qḋ dixi.ſ.q.
ij.ſcḋo ꝙ capiant̄ in aliquo loco de tribus caſibus de qui
bus.ſ.dixi.q.vj.tertio ꝙ cū effectu hec fiant.qḋ dixi ī ea.
q.vj.quarto ꝙ qs ꝓcuret capi.ſecus enī ſi ꝑ ſe capit.qḋ di
xi.ſ.q.pxi.q̄nto ꝙ hec ꝓcurātes ſint ꝑſone eccl'iaſtice.qḋ
dixi.ſ.ea.q. Decimotertio quero in eo ꝙ hic dicit̄ de
prelatis an locū habet in quibuſcūqꝫ prelatis?glo.nō cu/
ro ſoluit ꝙ ſic:ſiue ſint illi ad quoꝝ collationē ſpectāt be
neficia reſignata ſiue alij.idē Pau.ſꝫ Lau.ꝛ Gen.viden
tur ſentire ꝯ̄riū dicentes ꝙ lr̄a ibi prelati large capitur ꝓ
quocūqꝫ habēte collationē beneficioꝝ.de offi.ordi.cū ab
eccleſiarū.primū placet q꞉ reſpectu eoꝝ q ꝓcurāt capi ci/
tatos ad ſedē apoſtolicā vel q procurāt ſe capi ne veniāt
ad ſedē aplicam nō hꝫ locū hec cōſideratio ꝙ ſint prelati
habētes cōferre beneficiū.ſic ergo ꝛ in primo caſu dꝫ intel/
ligi generaliter verbū prelati.q꞉ vnū ꝛ idē verbū nō de/
bet in eodē loco varie capi.de baptiſ.maiores.ver.ceteꝝ

Decimoquarto quero in eo ꝙ hic priuat beneficijs ob
tentis:qd de obtinendis?glo.in obtinēdis dicit ſecus eē.
idē Gē.ꝯ̄rium videt̄ tenere Pau.dicens ꝙ ad alia nō po
terāt promoueri:ſicut nec poſſent ſi eſſent propter grauia
crimina remoti.idē Steph.ꝙ facilius īpedit̄ qs in acqui/
rendis.C.de bono.preſcrip.deportati.de codicil.l.fi.de
conceſſione preben.c.fi.li.vj.nō obſtat.ff.man.ſi manda
uero.§.is cuius vt ibi no.ꝛ in.d.l.deportati.Steph.vult

inducere.qr ibi no.an publicatio bonoꝝ cõcernat poſtea queſita ⁊ vr̃ q̄ nõ:per.§.is cuius. In ɔtrariũ per.l.de poꝛtati. primum verius: vt dixi de foro.cõpe. poſtulaſti. ⁊ ſic facit ꝑ glo.q̄ eſt verioꝛ.quãq̃ eni facilius repellat̃ qs ab obtinẽdo q̃ deijciat̃ de obtẽta:tñ pena hic ꝓmulgata de obtẽtis dꝫ extẽdi ab obtinẽda.regula in penis.li.vj. ⁊ hoc niſi grauaret̃ ex hoc eoꝝ opinio qr tũc repellerent̃ ab obtinẽdis nõ ꝑ hanc cle.ſed ꝓpter infamiã.de elec.ſuper eo.⁊ ſm hoc põt intelligi dictũ Pau.

§. Illis. No.ibi ſe excuſent.ↄ illos q̄ excuſationẽ querũt de delictis.de cõſuetu. quãto.⁊ dicit Lau.q̄ hec excuſatio erat calua.i.inutilis. ⁊ dicit Pau.q̄ appellãtes ɔſueuerunt vti tali fraude vt videant̃ ipediri ĩfra annũ.vt ſic habeat biẽniũ.de appel. ex rõne. Quero in eo q̄ punit eos q̄ ꝓcurãt ſe capi a poteſtate ſeculari qd ſi ab eccleſiaſtica?glo.nõ nõ eſt.ſoluit. q̄ nõ eſt locus pene.idẽ Pau.⁊ Stepha. Op.ad hoc ṡ.e.cle.in pn.qr ibi idẽ de prelatis habẽtibus tpale dñiũ q̃ de laicis.de quo ibi dixi.i.j.q.So.lr̃a loq̃tur gnãliter hĩat ſpecifice.ibi a ptãte ſeculari. Sc̃do q̃ro an ptãs ſecularis capiẽs talẽ cõſentientẽ ſit excõicatus?glo.e.q̄ ſic. idẽ Pau.⁊ Steph. Tertio q̃ro in eo q̄ hic pena ipoſita ipedimẽtũ ꝓcurãti locũ hꝫ in ipſamet pte hoc ꝓcurãte an hoc locũ habeat i alijs caſib⁹?ſo.Pau.q̄ nõ hꝫ locũ niſi qñ hoc iure exprimit̃ vt hic.al's expreſſio iſta fuiſſet ſuꝑflua.Pe.de anch.ↄ:qr ⁊ al's leges ⁊ ſtatuta ↄ ipediẽtes locũ habẽt in parte ipſũmet hoc ꝓcurãte.de offi.dele.paſtoralis.in fi.ff.ſi qs cauti.l.ij.in fi.⁊ q̃ ibi no.glo.in ver. affectauit.⁊ hic in ṽ.ꝓcurauit.dic q̄ dictũ Paul.ꝓcedit qñ querit̃ de pena iponẽda quo caſu:qr ſit ſtricta iterpretatio pena lata ↄ ꝓcurãtes ipedimẽtũ alicui nõ extẽdit̃ ad ipſũ inter hoc ꝓcurãtem.ar.de iureiur.petitio.dictũ aũt Pet.procedit cũ q̃rit̃ nõ de pena.ſed an talis ſit iuſte excuſatus ob abſentiã tanq̃ ipeditus.⁊ dic q̄ nõ.ꝑ no.in iurib⁹ ad hoc allegatis.⁊ ꝑ hoc q̃ dico in ſeq.q. Quarto q̃ro an ↄ iſtos procurantes ſe impediri poſſit procedi tanq̃ ↄ cõtumaces?glo.⁊ talis.ſoluit q̄ ſic idẽ Pau.

§. Sane. No.de vebo extortas.q̃ ſapit viciũ ⁊ violẽtiã.ff.de leg.iij.fideicõmiſſa.§.ſi rẽ.de priui.cũ oli.ij.de cõuer.conu.ad ſedẽ.d̃ iureiur.ad nr̃am.iij.⁊.c.petitio.de elec.religioſus.li.vj.

Sc̃do no.q̄ reſignationes extorte vt hic ſunt nullius oĩo firmitatꝫ vt i lr̃a.ſic̃ d̃ abſolutiõe obtẽta ab excõicatiõe ꝑ vim vel metũ que ẽt ẽ nulla. de his que vi me.cau. c.v.li.vj. Op.qr vr̃ ſuꝑfluitas in lr̃a ibi recepte aut rate.So.vt in glo.in ver.recepte.⁊ i ver.rate. Sc̃do op. q̄ nõ habuerit locũ ratihabitio cũ tales reſignatiões ſint nulle.vt dixi in.ij.no.ꝑ hoc regula nõ firmat̃.li.vj.ſol. Gẽ.q̄ poterũt rate haberi de facto. Tertio op.in eo q̃ decernit reſignatiões ſic extortas eſſe nullas.nã q̃ fiũt ꝑ metũ tenẽt.ff.q̃ me.cau.l.j.q̃ me.cau.abbas.xv.q.vj. auctoritate.xxij.q.iiij.inter cetera.ſoluit Pau.q̄ hoc eſt ius nouũ ꝑ lr̃am ibi decernimus. vbi de hoc ⁊ q̃ dixi de exceſ.plat.cle.vna.ver.abbates.in.j.not. Quero de q̄bus prelatis loq̃tur lr̃a ibi:ipſoꝝ prelatoꝝ?ſol.Pau.q̄ de prelatis beneficioꝝ reſignatoꝝ.de renũ.admonet.ex hoc inducit hãc lr̃am ad id q̃ no.in.d.c.admonet.⁊.vij. q.j.eps.de loco q̄ reſignatio fieri debeat in manibus eiuſ a quo habet̃ beneficiũ ⁊ nõ tñ in manibus dioceſani ſi ab eo cura inueſtitura vel aliud nõ recipit̃ vt ſic eadẽ ſit poteſtas ligãdi ⁊ ſoluẽdi.de peni.di.j.verbũ.de reg.iur.c.j. ſed idẽ Pau.tꝫ ɔ̃rium.de renũ.cle.vna.vbi dixi in.vij.q. ⁊ illud verius q̄ ceſſio efficax dꝫ fieri in eius manibus q̄ põt inuitũ deſtituere. Sc̃do q̃ro de intellectu lr̃e in eo q̄ dicit q̄ reſignatio hoc caſu eſt nullius oĩo firmitatis? glo.oĩo.ſoluit q̄ nõ tꝫ hoc caſu renũciatio ẽt quoad renũciantẽ.Idẽ.ſ.Pau.Lau.⁊ Gẽ.⁊ dicit Gẽ.q̄ al's reſignationes ſpõte factas lꝫ nõ valeãt quo ad ſuperiores:valẽt quo ad renũciãtes.de renũci.q̃ in dubijs.q̃ ibi tꝫ glo.⁊ alij multi.Inno.vo.⁊ Hoſt.ibi dicũt q̄ ẽt in illo caſu non valent quo ad renũciantes.ꝑ.d.c.ſed qr delinquerunt ſic renũciãdo poſſũt priuari beneficijs vt ibi q̃ tꝫ Geze.⁊ ẽ verius:qr renũciãdo nõ ꝑdiderũt titulũ ſꝫ poſſeſſionẽ tñ vt ibi dixi.puto tñ ſufficere q̄ ſuperioꝛ acceptet hãc renũciationẽ ẽt ſine alia priuatiõe.q̃ dixi de renũ.c.fi. Tertio q̃ro ſi hec renunciatio fuit iurata?Glo.ea.remittit ad no.de iureiur.verũ.⁊ ibi no.q̄ iuramẽtũ metu extoꝛtum nõ obligat ad moꝛtale.ſꝫ tñ ꝑ veniali.

§. Locoruꝫ. Nota.q̄ ad oꝛdinarios locoꝝ ſpectat canones exequi quo ad publicãdos eos q̄ ipſoꝝ canonũ penas icurrũt:⁊ hoc poſtq̃ eis cõſtiterit.ꝑ hoc.ṡ.ti.j.cle.j.in pri. vbi de hoc dixi in.x.no.ſpectat ẽt ſm Gẽ.ad epos exequi canones iponẽdo penas trãſgreſſoribus.xviij.di.ꝓtotũ. de eta.⁊ quali.cle.j. Quero ad de hac cõſtare poterit in abſentia partis?glo.parte.q̄ non.idẽ Lau.⁊ ꝑ hoc de cenſi.cle.fi.de ɔſangui.cle.vna.de priui.cle.j. Sc̃do q̃ro de qua ſubiectiõe loq̃tur lr̃a ibi:ſubiectos?ſol.Pau. q̄ de ſubiectis rõne domicilij vel beneficij vel delicti.ar. de fo.cõpe.c.vlti. Tertio q̃ro an oꝛdinarij cũ publicabũt prius debẽt ꝑnũciare iponẽdo penas premiſſas?glo. vlti q̄ nõ.⁊ idẽ Pau.qr ſufficit ſnĩa iuris quã ipſo facto incurrũt.⁊ in hac glo.in fi.⁊.ṡ.de ɔſangui.⁊ affi.cle.vna.

Quarto q̃ro in eo q̄ dicit q̄ oꝛdinarij poſſũt premiſſas penas exequi.put ad eos pertinuerit.quale in hoc erit eorum officiũ?ſol.Pau.⁊ Gẽ.q̄ cõferẽt beneficia ſi ad eos ſpectat collatio.vel de facto eos cõpellent ſi de facto illi poſſeſſionẽ tenẽt.vel ſi ſũt prelati ꝓhibebũt de facto fructuũ ꝑceptionẽ ĩfra triẽniũ ſi eos d̃ facto ꝑcipe vellẽt.

C. Cupientes. Sũma vt in glo.ex qua elicit̃ diuiſio in tres ꝑtes.ſc̃da in.§.⁊ qr.tertia in.§.ſane.emanauit ad executionẽ iurũ.de deci.c.j.li.vj.de ſepul.c.j.de exceſ.pla.c.vno. e.li.Lau. No.ibi:obſeruantiã.q̄ iura debẽt obſeruari ⁊ tenẽtur oẽs ad hoc.de cõſti.c.j.nec debẽt violari.lxj.di. ſtatuimus.⁊ ↄ facientes grauiter peccant.lxiiij.di.qr per ambitiones.xxv.q.j.violatores.de hoc de elec.generali in glo.ↄfacientes.li.vj. Sc̃do nota.q̄ virtutibus ꝑmia tribuẽda ſũt.de hoc in glo.ij.⁊ ꝑ hoc.xj.q.ij.eccleſiaſticis.vñ in pſal.Beati q̄ faciũt iuſticiã oi tpe. Tertio nota q̄ q̄ nõ poſſũt ꝑ premia iduci ad obſeruãtiã iuris debẽt ꝑ penas cohecceri.ꝑ hoc qr quos dei timoꝛ ⁊c̃.d̃ elec.cũ in cũctis.§.clerici.⁊ de hoc in gl.iiij.verſus.O derũt peccare ⁊c̃.de offi.oꝛ.irrefragabili.in vlti.glo. Quarto no.ibi.debitarũ.q̄ decime ſũt debite eccleſijs.d̃ deci.tua. nos.⁊.c.prochianos.⁊ qua actiõe petant̃ no.eo.titu.tua.

Quinto no.ibi:ipſo facto q̄ trãſgrediẽtes.c.j.de deci. li.vj.⁊.c.j.de ſepul.excõicati ſũt.nã excõicatio de qua hic ɔcernit duos caſus ꝑcedẽtes.Gẽ.dicit q̄ qr papa nõ reſeruat ſibi abſolutionẽ ſicut reſeruat.ſ.§.fi.i ðbis caſib⁹ põt ab eo diſſolui.de ſen.excõi.nup. Quero q̄ ſũt mẽdicantes?ſol.vt in glo.q̄ ſint.⁊ in hac gl.in fi.⁊ minoꝛes ab alijs mẽdicãtibus.ſ.de ſen.excõ.cũ ex eo.de ver.ſigni.exiui.⁊ ꝑdicatoꝛes ⁊ minoꝛes ab alijs mẽdicantib⁹.de ſepul.cle. dudũ.Pau.tñ vt ibi dixi in ver.ab olim.in.ij.no.cle.illa hodie ꝓrogata eſt ad heremitas ⁊ carmelitas. Sc̃do q̃ro ibi:de nouo.qd dꝫ nouũ?ſol.Paul.q̄ nouũ reſpectu pricipij dicit̃ q̄ nũq̃ fuit.xij.q.j.nõ aũt.vij.q.j.nec nouũ. xxiij.q.j.achatius.de ver.ſig.qd ꝑ nouale.⁊ ſic ſumitur hic.qñq̃ dicit̃ nouũ q̃ fuit ⁊ poſtea deſijt eſſe ⁊ nũc renouat̃.vt no.xviij.q.ij.de monachis.al's de monaſterijs. ⁊ ſic nõ accipit̃ hic:qr nõ ꝓhibent̃ loca deſtructa reficere:ſꝫ

ſolũ ꝓhibet̃

ſolū ꝓhibeť acqſitio nouoꝝ locoꝝ. qd dicit Pau. verum niſi locus deſierit in eoꝝ dñio eſſe ꝛ habitatione ꝛ poſtea ex nouo iure illuꝫ acquirāt. ar. de renūci. cū inſ ꝙ no. ſingularif qꝛ facit ad multa. quādoqꝫ dicit nō nouū qd aliquādo fuit. vt no. xij. di. ꝓceptis. facit de reſcrip. cle. litteras. Pau. dic ꝙ hoc vltimū incidit in pmum qd dixi de nouo reſpectu pncipij. dic ēt. Pau. ꝙ nouū reſpectu finis qñqꝫ dicif qd nō habet annū. xxxv. q. viij. ꝺ gradib⁹. ꝺ cōſe. di. iij. lr̄is Tertio q̄ro ꝺ qb⁹ religioſis logť littera ibi. illos etiam religioſos? glo mēdicātes. ſoluit ꝙ de omnib⁹ etiaꝫ nō mēdicātib⁹. idē. Pau. pro hoc. ſ. §. ſe. ibi. religioſis oib⁹. ꝛ ſic latius logť hic ꝙ in. c. j. ꝺ deci. li. vj. ad cui⁹ executionē emanauit hec cle. vt dixi. ſ. ea. cle. in prin. nā in. ꝺ. c. j. logtur tm̄ de ꝓdicatoribus ꝛ minoribus. Quarto q̄ro qd de clericis ſecularibus vel laicis? glo. ea. ſol. ꝙ illi nō arctanť. idē Pau. Quinto q̄ro in eo qd dixi. ſ. i. iiij. no. ꝙ decime ſūt debite an hoc ſit verū? ſol. Math. ꝙ ſic. ꝓiura īducta in eodē no. ꝛ. xxxij. di. ꝓter hec. xvj. q. j. ſi monachus. ꝛ. c. moderamine. ꝛ. c. ſi qs laicus. ꝛ. c. queſti. ꝛ. q. vij. decimas. ꝛ. c. ſeq. cū multis ſimilibus. ꝛ de hoc ſuper rubrica de deci. per Inno. vbi dixi in prima queſtione. ꝛ dicto. c. de deci. li. vj. ꝑ Archi. ꝛ dicit Math. ꝙ ꝯ nō ſoluentē decimas. īducūtur multa mala. primo preuaricatio diuini mādati. de deci. a nobis. ſcđo qꝛ ſoluētes decimas bonis oibus olim abūdant. xvj. q. vij. maiores. ꝛ q nūc nō ſoluūt ad decimā ꝯuertunť. hoc eſt ad decimū chorū maloꝝ ſpirituū. xvj. q. j. decime. tertio qꝛ deus de nō ſoluētibus nō curat ꝛ neqꝫ locuſtas neqꝫ plagas ab eis remouet xvj. q. j. reuertimini. q̄rto qd nō dať chriſto accipit fiſcus. xvj. q. vij. maiores. hec ponit Gof. in ſū. dicit ēt Mathe. ꝙ ſoluētes decimas *quadruplicit remuneranť. p̄io qꝛ da*tur eis abundantia fructuū. ſcđo ſanitas corporis. tertio *īdulgētia peccatoꝝ*. q̄rto vita eterna. xvj. q. j. decime. vbi *hec exprimūtur*. Sexto q̄ro an ad oēs decimas ſoluendas hoīes teneanť? ſol. Mathe. referēs quoſdā dicere ꝙ tenenť ad eas tm̄ quas ſoluere ꝯſueuerūt: ēt ſi ſint diminute. Mathe. vo dicit ꝙ quo ad oēs ꝑ. c. in aliqbus. de deci. ꝛ qd ibi no. vbi de hoc dixi in fi. ꝛ quo ad decimas reales dicit ibi Hoſt. ꝙ integre debenť nō obſtante ꝯſuetudine: qꝛ debētur lege diuina. ꝑſonales vo debenť attēta ꝯſuetudine. Inno. dicit ēt ꝑſonales eſſe in ꝓcepto qd vi veri⁹: vt dixi in. ꝺ. c. in aliqbus. ꝛ ſup rubrica. tm̄ pp opi. Hoſt. vbi ꝯſuetudo hꝫ ꝑſonales nō ſolui nō ſoluentes nō peccāt. ar. ff. de re iudi. cū ꝓlatis. qd dixi in. ꝺ. c. in aligbus. Septimo q̄ro an eccl'ia poſſit aliquē abſoluere tacite vel expreſſe a ꝑſtatione decimaꝝ? vi ꝙ nō: qꝛ debētur de iure diuino. vt dixi. ſ. q. xxi. Mathe. dicit ꝙ ēt nō pōt aliquē abſoluere vel alicui remittē ius ſoluēdi decimas ſꝫ bñ pōt abſoluere vl' remittere ꝑſtationē vel actū preſtādi decimas ſicut in ſili ex quo matrimoniū cōſumatū eſt inter fideles neuter pōt abſoluere reliquū a vinculo cōiugij lꝫ ꝺ cōi ꝯſenſu poſſint ſe abſoluere ab executiōe illius trāſeūdo ad religionē. dic plenius vt dixi de deci. a nobis. q. ij. al's. vij. Octauo q̄ro an papa ꝯcedere poſſit priuilegium nō ſoluēdi? ſol. Mathe. ꝙ ſup his q̄ nō ſpectāt ad articulos fidei vel ad decalogū pōt diſpēſare ꝛ priuilegia cōcedere. nō tm̄ canonē generalē ꝯ̄rium ſtatuere. ꝛ ſic poſſet alicui laico ꝯcedere ꝙ nō ſolueret decimas vel ꝙ ſibi ſolueref ab alio nō tm̄ ab oibus laicis niſi forte ex cā̄ ꝛ ad tp̄s vt dicif fuiſſe cōceſſū gallicis. dic vt dixi. ꝺ. c. a nobis. q. vij. Nono q̄ro an de rebus donatis legatis vel inuentis vel iure ſucceſſiōis acqſitis teneať qs ad decimā? ſol. Mathe. ſm alanū ꝙ nō. ſed de his tm̄ que naturalif ꝛ ex operibus ſuis acqſiuit. Cōtrariū no. Hug. xvj. q. j. decime ꝙ tenētur ēt ſi res donata vel ex vltima volūtate acqſita fuerit a priori domino decimata. qd dicit Mathe. vide‑ri ꝓbabilius. de hoc de deci. paſtoralis. in gl. ex hoc. vbi de hoc ſcribo. in. ix. q. vbi ꝯcludo ꝙ qcqd ſit de iure de cōſuetudine receptū eſt ꝙ de imobilibus acqſitis ēt gratuite nō debeať decima. ꝛ ſi ꝯ̄rium teneres ſequereť qꝫ ſi ac‑quiſitis titulo oneroſo debereť decima ſi qd lucri obueniſſet. puta ſi rē valētē centū emi pro. lxxx. cui⁹ ꝯ̄rium dixi ī eo. c. paſtoralis. in. vj. q. Decimo q̄ro qd reqriť vt ſit locus excōicatiōi ꝓmulgate hic ꝯ religioſos q retrahūt a ſolutiōe decimarū? ſol. Pau. ꝙ duo reqrunť. primū ꝙ talia dicāt ꝑ que aliquos retrahant a ſolutiōe decimarū debitarū eccleſijs: ꝛ ꝙ dicāt hac intētiōe. ſit ſecus ſi alia intētione vel ſi nō eſſent debite eccleſijs ſed alijs quocūqꝫ mōſm ꝙ audientes q retrahunť ſint obligati ad ſolutionē decimarū. vñ ſi talia dicunť audiētib⁹ nō obligatis non eſt locus huic pene.

§. Et quia. Scđa pars que ſubdiuidiť ī tres vt ex ſūmario patet. ſecūda ꝙ ſi forte. tertia ad religioſos. No. ꝛ ſigna lr̄am ꝙ nō ſufficit abſtinere a malo niſi fiat bonū. de hoc in glo. j. ꝛ habeť. j. ad theſſaloni. ix. ꝛ de hoc. ſ. i. j. ꝯ̄rio. Ex hoc arguit Lau. ꝙ lꝫ ꝑ baptiſmū remittanť peccata. ꝺ ꝑſe. di. iiij. ſine pnīa. tm̄ poſt baptiſmū nō ſufficit abſtinere a malo niſi fiat bonū. nā peccatū obmiſſiōis graue eſt. de cele. miſ. cle. j. in pri. vbi de hoc dixi in. ij. no. ꝛ iō dīn pſal. alleg. in glo. declina a malo ꝛ fac bonū. quaſi dicat primū ꝑ ſe non ſufficere. Scđo no. de cōminatione que fit ꝑ illa verba ſub oſtētatione ꝛc̄. ſiłe de iurepa. relatū. de ſymo. ſicut. de eo q fur. or. rece. c. j. de ſepul. c. j. li. vj. de iurepa. cle. j. ver. ꝓcipimus. de priui. cle. j. ver. qbus. vbi dixi in. ij. nota. Tertio no. ibi iniungimus q*d* qd hic dicif obligat ex ꝓcepto qd eni precipiť ꝛc̄. xiij. q. j. qd precipiť. Quarto no. ꝙ in feſto aſſūptiōis ꝛ natiuitatis beatiſſime virginis ꝛ nō in alijs feſtis eiuſdē tenenť religioſi informationē facere vt hic di. ꝛ ſic ſecus de cōceptione ſalutatiōe vl' purificatione. qñqꝫ ēt de ſola aſſūptiōe aliqd ſpeciale ſtatuiť. de ſen. excō. c. fi. li. vj. Quīto no. ꝙ beatiſſima virgo eſt dei mater. i. chriſti q habuit naturā dei ꝛ hoīs ꝺ ſū. tri. c. j. ver. hec ſancta. de heret. cū chriſtus. xv. di. canones. ver. quarta ſynodus. auť. vt determi. ſit nu. cleri. §. ſancimus. Sexto no. ibi expreſſo. ꝙ hoc caſu ſūt paria tacitū ꝛ expreſſū. ꝛ dicit Pau. ꝙ nō ſufficit ſi tacite vel ſb inuolucro verboꝝ informāt. nā verbū expreſſū īpreſſionē denotat vt clare aſſertiue ſi ꝓbatiue loquātur ita vt populus ſciat ſe ad hoc teneri. ſed vt dicit gl. in hoc vbo ſatis exprimūt: ſed parū informant. nā vt dicit Pau. loquūtur vt in plurimū ficte ꝛ narratiue dicētes arctanť vobis talia ſuadere. ſed ſi partē vel totū habere deberēt fortius inſtarēt. Septimo no. ꝙ religioſi tenenť ad faciendū informationē de qua hic: tūc tm̄ qñ ſūt reqſiti. de hoc in glo. al's. idē Pau. ꝑ hoc de deci. cle. j. ꝛ vt dicit Pau. dꝫ fieri reqſitio ꝑ rectores eccl'iarū vel vicarios vel locūtenētes vt hic. Ex hoc arguit nō ſufficere ꝙ fiat ꝑ clericū vel aliū beneficiatū in eccl'ia ꝛ dicit Steph. ꝙ lꝫ de reqſitiōe debeat apparere ſcriptura publica in caſu. de ſen. excō. li. vj. ſ. alleg. in gl. hic tm̄ ſecus cū hoc nō exprimať hic. Octauo no. de cōſcientia quā debēt religioſi facere his quoꝝ cōfeſſiones audiūt vt nō obmittēt ſoluere decimas. ꝛ dic. Pau. ꝙ hec cōſcientia ꝓcipiť hic fieri vt ſaltē ex morſu cōſciētie ſoluāt cū faciēdo ꝯ ꝯſcientiā ſaluari nō poſſūt. de reſti. ſpo. lr̄as. de preſcrip. c. fi. de ſymo. tua. dicit ēt ꝙ fuiſſꝫ vtile declarare an intelligať hic tā de ꝑſonalib⁹ ꝙ de realibus. ꝛ an ꝯſuetudo excuſet nō ſoluētes. ꝑ no. de deci. in aliqbus. de quo ibi dixi ꝛ. ſ. e. cle. in prin. q. viij. dicit etiā Pau. ꝙ decime ſolui debēt abſqꝫ mora. xvj. q. j. decime. de deci. cū hoīes. ꝑ hoc ſm Gēz. qꝛ cū ad hoc teneanť ex debito nō poſſūt obmittere ſine peccato. de no. ope. nūci.

c.ij. Op. in eo q̄ dixi in.j.no. q̄ non ſufficit abſtinere a malo niſi fiat bonū. nā qs nō cōpellit̄ ad bonū. xxiij.q.v. ad fi.ſol. Pau. q̄ regularit̄ qs nō cōpellit̄ ad bonū. ſʒ hoc caſu cōpellit̄ bene agere ⁊ alteri prodeſſe. dic q̄ qs nō cogit̄ bene agere ad cōmodū ſui. nā ſi coactus faceret p̄miū ſibi nō deberet̄: vt no. in. d.c. ad fidē. ſed ad cōmodū alterius q̄nq̄ȝ cogit̄ vt hic ⁊ d.c. ad fidē. Scd̄o op. in eo q̄d dixi. s̄. in. vij. no. q̄ religioſi nō tenent̄ ad informationē de qua hic: niſi q̄n ſint regſiti q̄ımo et nō regſiti. de deci. c.j. li. vj. ſo. Gē. q̄ regſitio eſt neceſſaria vt habeat locū pena de qua. ī. v. ſeq. ſʒ al's tenent̄ ad hoc ēt ſine regſitione vt in ƺrio ſaltē p̄dicatores ⁊ minores. vt ibi. Quero in eo q̄ dicit de hac iformatiōe faciēda dū p̄dicabūt populo qd ſi ſermocinant̄ ad clerū? gl. cū ſermocinant̄. ſolut. q̄ tūc nō aſtringūtur ad hoc. idē Pau. p̄ hoc lr̄a ibi populo. differūt eni clerus ⁊ populus. de ſen. ex. ſnīa. li. vj. ⁊ pōt eē rō diuerſitatis. q̄ȝ clerus nō ſic tenet̄ ad ſolutionē decimarū ſicut populus. de deci. nouū genus. ⁊ clerici q̄ tenēt̄ tanq̄ maioris ꝯſciētie p̄ſumunt̄ facili' ſoluere q̄ȝ laici. Scd̄o q̄ro quare poti' in dieb' hic exp̄ſſis q̄ȝ in alijs d̄ʒ fieri hec informatio? gl. in v. in p̄ma. dicit hoc eē de arbitrarijs. idē Pau. qēt dicit q̄ in trib' dominicis quadrageſime hoc fit q̄ȝ tūc hoīes memorātes xp̄i paſſionē ꝯſueuerūt ad p̄niam recurrere. in alijs aūt q̄nq̄ȝ feſtiuitatib' ſequētib' ꝯſueuit eē maior ꝯcurſus populi in p̄dicatiōibus ⁊ hoc ēt in ſe. q.

Tertio q̄ro quare in feſto natiuitatis dn̄i ⁊ reſurrectionis hoc nō fit? glo. e. ſol. p̄ronem dictā in p̄ri. q. q̄ȝ hoc eſt d̄ arbitrarijs. Lau. dicit q̄ hoc eſt q̄ȝ cōiter nō p̄dicat̄ illis dieb' ī paſca. pp̄ cōionem fideliū. de pe. ⁊ remiſ. oīs. ⁊ ī natali pp̄ tres miſſas. d̄ cele. miſ. c.iij. ⁊ circa hec fideles plurimū occupant̄. vel ſm̄ Pau. hoc fit pp̄ magnā ſolēnitatē officij que iminet illis diebus q̄d recidit in idē. dic ēt q̄ forte hoc obmiſit p̄pter reuerētiā dierū: q̄ȝ illis duob' diebus vacat̄ in iubilatiōe diei cū leticia. informatio aūt de q̄ hic ſapit poti' ꝯtritionē cū p̄nia ⁊ merore. Gē. dic q̄ poſſet fieri p̄uctus poſt v̄bū natiuitatis. vt exponit̄. ſ. xp̄i q̄d nō tm̄ approbat. tū p̄ronem de qua hic. s̄. e. q. ſm̄ Lau. tū p̄pter v̄ba ſequētia beati Jo. ⁊c̄. tū q̄ȝ feſtū natiuitatis nō ſeq̄t̄: ſʒ p̄cedit penthecoſte de quo p̄miſit. Quarto q̄ro in eo q̄ ſufficit hic q̄ regſitio fiat p̄ vicarios: an ſufficit q̄ ſint t̄pales vicarij? ſol. Pau. p̄ id q̄d ſeq̄t̄ ibi: aut locatenētib'. p̄ hoc q̄d dixi. s̄. de priuile. cle. j. in p̄n. q. xix. ibi tū d̄ ſolū de vicario q̄d v̄ intelligēdū de p̄petuo. ſʒ dic idē de t̄pali dū durat vicariatus p̄ id q̄d nūc dixi. ſubeſt. n. eadē rō. Quītō q̄ro in eo q̄d hic d̄ʒ de locū tenētibus an ſufficiat q̄cūq̄ȝ locū tenēs? ſo. Lau. q̄ ſic. ſiue clericus ſit ſiue laicus. ſufficit eni q̄ religioſi regrant̄ p̄ quēcūq̄ȝ dūmō nomine rector̄: q̄ȝ hoc ſcire dicim' q̄d ab alijs audiuimus. xxij. q. v. hoc iubet̄. Sexto q̄ro an ſufficiat vna regſitio v̄ q̄ nō. ſʒ q̄ debeat fieri frequēter ⁊ cū inſtātia reiterādo de appel. ele. q̄ȝuis. Lau. dicit q̄ hoc caſu vna ſufficit. pro hoc de here. cle. j. v. duro. vbi de hoc ī gl. regrit. Ad cle. q̄ȝuis. dic q̄ illud ibi exp̄mit̄ q̄ ſep' fiat. Septio q̄ro an teneātur religioſi facere iformationē de qua hic ſolum q̄n p̄dicāt in eccl'ijs parrochialib' an ēt ſi alibi? ſol. Mat. refert Aluarū dicere q̄ ad regſitionē rector̄ tenētur facere iformationē de qua hic ſolū q̄n p̄dicāt in eccleſijs eor̄ ⁊ ceſſāte regſitiōe nō tenētur. ſʒ q̄n alibi p̄dicāt tenētur ēt irrequiſiti. dic veri' q̄ vbicūq̄ȝ p̄dicēt tenētur regſiti p̄ rectores hoc facere: q̄ȝ lr̄a ibi populo p̄dicabūt loq̄tur generaliter. Octauo q̄ro ſi religioſi iueniūt ī ꝯfeſſiōe aliquos retinētes decimas? ſol. Lau. q̄ nō abſoluēt ex quo ſūt ī cōtinuo mortali. de de deci. p̄hibem'. nec pōt tolli niſi reſtituatur ablatū. de vſur. cū tu. maxie ex eo ex quo ille eſt in cōtinua volūtate peccādi. de pe. ⁊ remiſ. q̄d quidā. dicit ēt q̄ in hoc multū excedūt mēdicātes q̄ tales abſoluūt ⁊

ēt eis tradūt eccleſiaſtica ſacramēta ⁊ decedētes tradunt ſepulture eccleſiaſtice q̄d nō deberet fieri: cū decedant in peccato notorio in quo qs ad inſtar heretici pōt accuſari poſt mortem. lxxxviij. di. neq̄ȝ. xxiiij. di. in ſūma.

Ver. Quod ſi. No. q̄ ad ſuperiores ſpectat arguere ſb̄ditos deliquētes. de hoc ī glo. hoc ſpectat. ⁊ in ea. in fi. xxiij. q. iiij. forte. Scd̄o no. ibi: p̄cipim'. q̄ hec cōmittēs peccat mortalit̄: q̄ȝ q̄d p̄cipitur ⁊c̄. ⁊ p̄ hoc q̄d no. de elec. generali. li. vj. Tertio no. q̄ p̄lati iferiores ep̄o faciūt ſtatuta penalia ꝯ ſubditos q̄d dic vt no. de v̄. ſig. c.j. li. vj. ⁊ p̄ hoc q̄d in ſeq. no. d ico. ⁊ dicit Paul. q̄ ſtatuēt penā ad eor̄ arbitriū. ar. de offi. deleg. de cauſis. facit. ff. de effra. ⁊ expil. l.j. §. expilatores. dicit ēt q̄ p̄nt ius cōe iuuare penarū adiectiōe. de hoc dixi de elec. cle. ne romani. in p̄ri. q.j.

Quarto no. q̄ correctio religioſi p̄rio loco ſpectat ad ſuū p̄latū. de hoc in glo. no. q̄d. Quinto no. q̄ debēt ſic puniri exceſſus vt alij ſumāt exēplū ⁊ terreātur a delictis xv. q.j. mulier. de offi. or. irrefragabili. §. ceterū. de exceſ. p̄la. tāta. de offi. or. cle. j. Sexto no. nouā ſpeciē ſuſpēſionis. de hoc in gl. no. nouā q̄ ꝯſeq̄tur varias ſpecies ſuſpēſionū. de hoc. ī. q. ij. Septio no. q̄ ƺria ƺrijs purgātur. de hoc in glo. no. ƺria. Ex hoc colligit Lau. q̄ dānū q̄d ex tacita vel exp̄ſſa v̄bor̄ detractiōe p̄uenit p̄ v̄ba ƺria reſtituēdū eſt. xlvj. di. ſit rector. de p̄ulc. cle. religioſi. v̄. q̄bus.

Octauo no. ibi: cōmode. q̄ icōmoditas excuſat a p̄cepto. ī. ti.j. cle. j. xxij. q. ij. facit. ff. de v̄. ſig. nepos p̄culo. facit ad no. iiij. q. v. c. vno. de teſta. cogē. c. ij. in glo. vlti. ⁊ ī ſpe. de citatiōe. §. pe. ad fi. v̄. qd ſi nō veneris. Pau. q̄ dicit q̄ minor icōmoditas excuſat hoc caſu q̄ȝ in caſu de quo in iuribus p̄alle. q̄ȝ iſti nō tenētur ſeq̄ ꝯfitētes ſi nō ſūt in loco: vel ſi ſūt ⁊ nō poſſūt haberi ſine magna vagatiōe vel icōmoditate alia. p̄ hoc q̄d dico in ſe. no. Nono no. q̄ icōmoditas liberat a pena. hic eni tollitur ſuſpēſio p̄pter incōmoditatē parēdi ſic ⁊ al's difficultas excuſat ab obligatiōe. de iuriurā. breui. vbi dixi in. j. ⁊ ij. ƺrio. Quero in eo q̄ punit eos q̄ ſciēter obmiſerint in p̄dicatiōibus iformare vt hic. qd ſi ignorāter vel p̄ obliuionē? ſol. Paul. q̄ tūc ſecus dicēs q̄ ēt tūc tm̄ tenētur cū fuerit regſiti. Secūdo q̄ro in eo q̄d dixi in. vj. no. de varijs ſp̄ebus ſuſpēſionū q̄ ſūt ille? Sol. vt in glo. no. nouā. q̄ p̄rio remittit de varietate penarū iter q̄s eſt. ſuſpenſio. ſcd̄o ibi de q̄ ꝯſeq̄tur xxv. ſuſpēſiōis ſp̄es cū ſuis adiectiōibus. tertio ibi: ⁊ q̄ȝ. ſupra q̄rit an ſuſpēſus ab officio ſit ſuſpēſus a bn̄ficio. ponēs circa hoc q̄nq̄ȝ opi. quar̄ tres vltimas dicit ꝯiungēdas ⁊ in hac glo. ibi: inter quas eſt pena ſuſpēſiōis. ⁊ de hac d̄ appel. ad hec q̄n̄. de exceſ. p̄la. c.j. vbi no. an in eo regrat̄ monitio. ⁊ dic q̄ nō: q̄n pp̄ crimē fertur. ſecus ſi p̄pter ꝯtumaciā: vt ibi dixi in vlti. ƺrio. Tertio q̄ro an ſuſpēſus ab officio cēſeatur ſuſpēſus a beneficio? glo. ea. ⁊ q̄ȝ. s̄. ſoluit. ⁊ q̄ȝ vt p̄dixi glo. in fi. dicit vltimas tres opi. ꝯiungēdas dic ꝯiungēdo eas q̄ aut fuit ſuſpēſio ex leui cā vt p̄pter infamiā vel ſcādalū: aut ex magna p̄pter graue crimē. p̄rio caſu ſuſpēſus ab officio nō eſt ſuſpenſus a beneficio. ſcd̄o caſu aut eſt ī mora petēdi abſolutionē. aut nō: ſi ſic ſuſpenſus eſt a beneficio. ſi v̄o nō eſt in mora ſec'. mēbra p̄batur in iuribus allega. in glo. ⁊ in ea. ibi. dubitetur an mortale ſit vt ebrietas. de vi. ⁊ ho. cle. a crapula. vbi de hoc. ⁊ ſi. de hoc p̄ Pau. de priui. cle. j. §. ceterū. vbi dixi. viij. ⁊ ix. q. Quarto quero de intellectu littere ibi ex inde? ſol. vt in glo. poſſet. q̄ quadruplicit̄ exponit. ſcd̄a melior ⁊ cātʒ Pau. Quīto q̄ro an celebrātes poſt ſuſpēſionē de q̄ hic efficiātur irregulares? ſol. Pau. q̄ nō. dicēs hoc eē caſū q̄ veniēs ꝯ ſuſpēſionē certi officij eſt excōicatus nō aūt irregularis. ſecus ſi poſt excōicationē celebret ſic. de cleri. excō. poſtulaſtis. ⁊ de priui. ep̄or̄. li. vj. Lau. v̄o dicit q̄ ēt q̄n excōicatione

Nō abſoluēt ex q̄ ſūt ī ꝯtinuo mortali ... ī. c. de ſpēdo ... ſūm de ſudiijs ... decimo ...

... q̄ p̄ ... defēdit peccatū ſuū ... Abb. ... de decimis

an̄ excōicationē ſi ſuſpēſi celebrāt ſīt irregulares. de exce. pla. tanta. l3 vt refert: alij contra. dic veri⁹ eē dcm̄ Pau. nāq̄ qd dī ſuſpenſum celebrātē effici irregularē pcedit qn̄ ē ſuſpēſus a diuinis. vt i. c. tāta. ſec⁹ ſi ab alio officio vt hic.

Uer. Ad religioſos. O pp. i eo qd dicit de religioſis pcipiētib⁹ dcimas: q2 pceptio decimarū ſpectat ad eccl'ias pꝛochiales. de dci. cū ptigat. So. Pau. q religioſi pn̄t de iure cōi decimas pcipere ſi hn̄t pplm. x/vj. q. j. moderamine. ꝛ duob⁹. c. ſe. ꝛ ſic ceſſat ꝯriū: q2 tūc religioſi hn̄t parrochiā. ſ3 ſi nō habēt populū tūc pcipere pn̄t de priuilegio vel ꝯſuetudine. ꝛ dicit Paul. q notāter lr̄a dicit pcipiētiū ꝛ nō dicit retinētiū vel ſoluentiū: q2 tunc ꝯſtitutionis nullus eēt effectus: q2 aut loqtur de mēdicantibus ꝛ illi nō ſoluūt decimas: aut de alijs ꝛ illi ēt non ſol/ uūt ſaltē de noualibus q̄ pprijs manib⁹ ꝛ ſumptib⁹ colunt vel nutrimētis aīalium. de deci. ex parte. ꝛ ſic nulli religioſi includerenť in hoc mādato. Quero quare excipit religioſos pcipiētes decimas? glo. ſoli. ſoluit q ſoli nō pcipientes ſolēt in hoc delinq̄re. Idē Pau. dicens nō eē veriſi/ mile q pcipiētes ſint culpabiles vel negligētes in pdictis rōne pprij dāni vitādi. Gen. dicit q forte excipit pcipientes: q2 tales ſeipos ſup talib⁹ regrere non pn̄t qd neceſſe ē in alijs. ſ. §. ꝛ q2 ar. ff. de arbi. l. pe. vel forte ideo ne in his que eos tangūt quaſi ſe ſuſpectos: ꝛ ſic ꝯtēptibiles reddāt dicit tn̄ q in foro ꝯfeſſionis tales arctanť ad talia non ſub pena iſta: ſ3 ex debito officij p quod informare tenenť aīum ꝯfitentis ad bonū ꝛ abſtinendū a malo. prima rō magis videtur de mēte l3 ꝛ iſte vltime tollerari poſſint. Scdo q̄ro de itellectu lr̄e. ibi hec extēdi? So. vt in glo. originali. ꝛ cū ea idem Pau. q dicit q hoc plurale hic reſpicit. ver. illos. ꝛ totū quod ſeqtur vſq̄ huc. ſi aūt i lr̄a habeť hoc tūc referť ſolū ad prime dictū. primū placet. q2 ſubeſt eadem ratio quo ad omnia de qbus in ver. illos. vſq̄ huc.

§. Sane. No. ibi: al's pmittendū. q ſi religioſi quocūq̄ q̄ſito colore inducūt aliquos ad pmittendū q eligēt apud eos ſepulturā: locus ē pene de q̄ hic. p hoc de elec. auaritie. in pn. li. vj. Lau. idē Gen. dicēs q ſiue directe ſiue idirecte: occulte vel publice: p ſe vel aliū hoc faciāt locus ē huic pene. Scdo not. q in articulo moꝛtis excōicatus pōt abſolui ab illo a quo al's nō poterat. ſ. e. cle. j. in pn. vbi de hoc dixi in. xij. no.

Tertio no. ibi cuiuſcūq̄ tenoꝛis. q v̄ba generalia ꝛrogatiua ſufficiūt. de ſepul. cle. j. vbi de hoc dixi in. iij. ꝯrio. ꝛ dic Pau. q h cle. addit ad. c. j. de ſepul. li. vj. i hoc q ibi reuocātur pulegia ꝛ ſtatuta. dicit ēt q itelligūť reuocata ēt poſt illō. c. ꝛ an̄ iſtud obtēta ita q hec ꝯſtitutio reſpicit pterita crimina. p hoc de vſur. cū tu. Quarto no. caſū in q̄ reuocanť pulegia. ſiľr in. d. cle. j. de ſepul. vbi de hoc i gl. fi. Quero de q̄ ſn̄ia loqť lr̄a ibi ſimilē ſn̄iam? glo. excōicatiōis. itelligit de ſn̄ia excōicatōis dicēs q illā vltimo vocauit ſn̄iam ꝛ q relique ſūt pene qd vltimū itellige quo ad redarguitionē ꝛ quo ad ſtatuta penalia ꝛ quo ad ſuſpēſionē pdicatiōis. de qbus. ſ. §. q ſi pro. q2 ad xria d3 fieri relatio. ff. de iur. om. iu. ſi idē. de dona. cū dilectus. ꝛ q2 ſi voluiſſet referre ad oīa ſupradicta dixiſſet i plurali. Secūdo q̄ro an hi q iducūť p religioſos vt pmittāt eligere apd eos ſepulturā ſint excōicati eo caſu quo ipſi religioſi iducētes excōicati ſint? Lap. vī dicere q ſic. In ꝯriū tn̄ iducit. ſ. e. cle. pri. §. illis penā. ꝛ de ſen. ex. ꝯtingit. j. ꝛ qd ibi no. ꝛ de loca. c. j. dic hoc vltimū veri⁹ q2 excōicatio de q̄ h nō d3 extēdi. Tertio q̄ro an iducētes ex ſola inductiōe ſint excōicati? ſol. Lap. q nō niſi iductio habeat effectū q2 iductio fecit illud ad qd iduxerūt. debēt eni v̄ba itelligi cū effectu maxīe hoc caſu q̄ agiť de ſpūali pena p ꝯſtitutionē iponēda. facit qd no. Arch. xvij. q. j. ſi ergo. ꝛ Jo. an. de iu di. mulieres. li. vj. Quarto q̄ro q̄uo ſe h3 hec ꝯſtitutio ad illā. de ſepul. c. j. li. vj. So. vt in glo. punit. Quīto q̄ro i eo qd reſeruat abſolutionē pape: an idē ſit i excōicatione. de q̄. ſ. §. q ſi. glo. vlt. q nō. idē Lau. q2 ſepatoꝛ ſepata eſt rō. iuxta no. de appel. ſcdo regris. ꝛ. c. inq̄ſitioni.

De penitentijs ꝛ remiſſionibus. Rica.

c **Um ſecundum.** Sūpta ē ex his q̄ legūť ꝛ no. xiij. q. ij. c. vlti. de here. ſup eo. li. vj. C. de ſū. tri. iter claras. Lau. iuſticiari⁹. de imu. eccle. qn̄. in pri. lib. vj. No. q ſm canones nō denegať pn̄ia dānatis vltio ſupplicio. de hoc in glo. ij. ꝛ hoc ſi petūt vt in lr̄a. ꝛ d hoc i gl. iij. ꝛ dicit Pau. q al's. i. ſi nō petāt dari nō d3. xxiij. q. v. placuit. in fi. ꝛ. §. ſe. ꝛ de hoc. j. in. j. ꝯrio. Scdo no. ibi abuſū dānabilē. q ꝯſuetudo ꝯ canones dī abuſus. hoc tn̄ idiſtīcte nō pcedit. nā ꝯſuetudo ꝯ canones t3 ſi erōnabilis ꝛ pſcripta. de ꝯſue. c. fi. hec aūt de qua hic erat irrationabilis. nā vt dicit Pau. erat ꝯ pceptū dn̄i dicētis i q̄cūq̄ hoꝛa igemuerit peccatoꝛ ꝛc. de pe. di. j. §. hoc idē. vn̄ latroni ſi i cruce fuit audita p xp̄m ꝯfeſſio ꝛ ſecuta abſolutio plena cū pmiſſiōe celeſtis patrie. de ꝯſe. di. iiij. baptiſmi vicē.

Tertio no. de v̄bo hoꝛtamur. qd vt dicit Pau. ſonat monitionē ꝛ pceptū. vij. q. ij. pn̄tium. xviij. q. ij. dudū. dte/ ſta. c. j. q̄nq̄ cauſe cōmiſſionē. ij. q. vij. ſicut ingt. Quarto no. p miſericoꝛdia obſeruāda. de hoc i glo. miſericoꝛdie q̄ tn̄ loqť de miſericoꝛdia xp̄i ſicut ꝛ hec lr̄a. ꝛ in hac gl. i fi. ꝛ. c. mēſurā. Quīto no. modū obſeruādi p viſcera miſericoꝛdie iheſu xp̄i. cōcoꝛ. de elec. vbi piculū. §. ceterꝫ. li. vj. ꝛ q miſericoꝛdiā facere recuſat xp̄m q eſt miſericoꝛdia negat. vij. q. j. oīs. de pe. di. j. ſerpēs. Sexto no. ibi: cōmode. q icōmoditas excuſat ab hac diſpōne. de hoc in glo. an̄ pe. ꝛ in ea. i fi. ſ. ti. j. cle. vlti. §. q ſi. de ſup. neg. pla. ſi eps ꝛ de pbē. cū in eccleſijs. li. vj. ſ. ti. j. cle. vna. Septio not. q nō d3 ad cēſurā pcedi niſi cū neceſſe ē vt q2 nō pareť monitiōi. de hoc in glo. pe. nā monitio pcedere d3. xij. q. ij. indigne. de ſen. ex. ſacro. Octauo no. q iudex eccl'iaſtic⁹ cōpellit ſecularē ad obſeruātiā iuris canonici in ſuo foꝛo i his in qbus ſeruari d3. de fo. cōpe. c. fi. li. vj. de iureiur. l3. de excep. cū qdā. de ſen. excō. decernim⁹. e. li. cōpellit eū ēt ſeruare maxīe pſonis eccl'iaſticis. xxiij. q. v. adminiſtratores. Pau. O p. in eo qd. ſ. dixi in. j. no. q non d3 cōcedi pn̄ia niſi petētibus. nā q̄nq̄ qs cogiť ad penitētiā. de ſpō. ad audientiā. vbi de hoc in glo. vlti. Soluit Pau. q illud d3 intelligi. vt no. xxiij. q. ij. q̄cūq̄. vbi de hoc in glo. arg. facit. xxxv. q. viij. inceſtuoſi. Scdo op. q ēt petēti nō ſit cōcedēda ſemper penitētia. de rapto. c. j. ꝛ. c. ſup eo. Sol. Stepha. q ibi denegať qn̄ denegatur reſtituere alienū vľ cauere de reddendo cū potuerit. Quero in eo qd dicit de his q dānantur vltimo ſupplicio q̄uo iſti liberētur quo ad coꝛpus vel quo ad aīam? Sol. Laud. q q2 hoc plus q̄3 expediret de facto ꝯtingit. iō multiplex queſtio oriť. ꝛ de aliqbus. ſ. in pluribus ſeq. q. Sed pmo videndū eſt quis locus pſtat imunitatē talibus? So. Lau. q eccl'ie ad diuinū cultū rite ꝛ de cōſenſu epi vel ſupioꝛis edificate q̄uis nōdū cōſecrate vel nō ſint in eis celebrata diuina itē ꝛ cimiteria. C. de his q ad eccle. ꝯfu. l. j. de imu. eccle. inter alia. ꝛ c. pe. ꝛ fi. de quo dixi i. d. c. pe. in. j. q. ꝛ pcedit hoc ſ3 Lau. ēt ſi eccl'ia ſit interdicta. ꝛ de hoc dixi in. e. c. q. iij. Scdo q̄ro qd de palatio epi? So. Lau. q ſm aliquos gaudet immunitate. de hoc dixi in. d. c. iter alia. q. ij. Tertio quero quis gaudet imunitate? So. Lau. q quicūq̄ cuiuſcūq̄ conditionis. C. de his qui ad eccleſiā. confugi. l. fi. ꝛ hoc ſi

vult gaudere. ſi. n. volés trahiꝛ de ecclia nõ violaꝛ imunitas. qd̃ dixi in. d. c. ſi. q. ij. ⁊ ꝓſeqꝛ Lau. excipiẽdo publicũ latroné depopulatoꝛé agroꝝ. de qbus in alle. c. iter alia. ité illũ q cõfiſus de ecclia vel cimiterio ibi delinqt. d. c. ſi. ⁊ de hoc ibi dixi. q. iij. ⁊. iiij. Quarto q̃ro in quo é hec imunitas? ſo. Lau. ꝙ eſt in hoc ꝙ ꝯfugiẽtibus victualia nõ vetabũtur nec veſtes nec qes. d. l. ſi. nec arctabũtur quin poſſint exigere ad camerá ſecretá. xvij. q. iiij. diffinit. ⁊ pui debit iteri ecclia. d. l. ſi. ſicut rectoꝛ. carceris captiuis. d. l. ſi. Quĩto q̃ro q̃ pena puniꝛ violans imunitaté ecclie in ꝑdictis? ſo. Lau. ꝙ teneꝛ crimine leſe maieſtatis. C. de his q ad eccle. ꝯfu. l. ij. ⁊ teneꝛ capitali pena. e. ti. l. ſi. de hoc ꝑ Hoſt. in ſũ. de imu. ec. Sexto q̃ro an coꝛpus xp̃i liberet ꝯfugienté ad ipſũ? ſo. Lau. ꝙ ſic. ꝑ no. de cele. miſ. ſane. d̃ quo ibi dixi. q. ij. Septimo q̃ro an ep̃s vel ali⁹ officialis poſſit clericũ homicidá extrahere de ecclia vt eũ deponat ⁊ i mõaſterio detrudat ad pniam pagẽdá? ſo. Lau. referés id qd̃ no. Inn. i. d. c. iter alia. vbi tꝫ ꝙ ſic. de hoc ibi dixi. q. v. vbi tenui ꝯ̃riũ qd̃ hic tenẽt Lau. ⁊ Hen. dic̃ tñ Lau. ꝙ opi. Inno. ꝓcedere poſſet vbi monaſteriũ nõ eſſet nimis arctũ nec eſſet carcer ꝑpetuus. aľs ſec⁹ maxĩe cũ hodie ſit carcer iductus ẽt ad pená. de pe. q̃uis. li. vj. Ité in carcere tali ꝑpetuo nõ daꝛ niſi panis doloꝛiſ ⁊ aqua anguſtie. de pe. c. pe. de v̄. ſig. nouim⁹. vult allegare de pe. tue. dicit ẽt Lau. hoc ꝓcedere maxime in aliqbus locis in qb⁹ ſic icarcerati nõ viuũt vltra ſex dies vel octo ꝑ arctationé carceris. quo caſu dicit Lau. ꝙ exponẽtes tali carceri reputat homicidas ⁊ irregulares. hec eni pena é magis afflictiua q̃ꝫ ſi ponerẽtur i patibulo. ar. de ꝯſe. di. v. nihil. qd̃ no. ſingulariꝛ. illud. c. tñ nõ facit. ſed ꝓ hoc de here. cle. j. v̄. duro. lxxxvj. di. paſce. ff. de libe. agno. necare. ⁊ fac̃ hoc ꝯ̃ ꝑlatos q trudũt clericos i gabia vbi veriſiľe eſt ꝙ infra paucos dies moꝛienꝛ. Octauo q̃ro qd de pꝛincipib⁹ ⁊ alijs ſecularibus q indifferẽter violát imunitaté nõ ꝑmittẽtes eos q ad eccleſiá ꝯfugiũt comedere vel doꝛmire vel qd ſiľe. vel affligũt parẽtes vel amicos vel clericos eis fauentes? ſol. Lau. ꝙ bene feciſſet hoc cõſiliũ ſi appoſuiſſꝫ penas grauioꝛes. qꝛ ipſi ſeculares nolũt infligere in ſeipſos ⁊ oẽs ad inuicé ſe defendũt. de hoc in. d. c. iter alia. in ij. ꝯ̃rio. ⁊ ꝑ Hoſt. in ſũ. de imu. ec. hec ꝓcedũt quo ad id qd̃ q̃riꝛ q̃uo iſti fugiẽtes ad eccliam libereñꝛ quo ad coꝛpus q̃liter aũt libereñꝛ quo ad aĩam? dic vt in ſeq. q. Nono q̃ro de his fugiẽtib⁹ ad ecclíaꝫ qd eis ꝓſit quo ad aĩam? ſo. Lau. ꝙ quátũcũqꝫ ⁊ quotiẽſcũqꝫ relapſus i hereſim fuerit vel quodcũqꝫ nefandiſſimũ peccatũ cõmiſerit dũ tñ penitentiam in fine acceperit: vel ꝑ ſigna ſufficiẽtia appareat ipſũ voluiſſe recipere ſi potuiſſet nõ negaꝛ viaticũ: ⁊ ꝓ eccleſia oꝛat ⁊ oblationes recipit. xiij. q. vlti. c. ſi. de ſen. ex. a nobis. ij. de rapto. c. ij. ⁊ hoc ẽt tꝫ glo. iiij. hic qd̃ dico. ĩ. q. xij. Decio q̃ro an dánat⁹ vltimo ſupplicio poſſit teſtari? vꝫ ꝙ nõ: qꝛ efficiꝛ ſeru⁹ pene. ff. de teſta. ei⁹ q. §. ſi cui In ꝯ̃riũ qꝛ ſepe dánaꝛ qs abſens ex vi ſtatuti q de iure cõi dánari nõ põt. ff. de pe. l. abſenté. ſol. Bar. ⁊ Bal. in. l. eius dicũt ꝙ ſi eſt dánatus ⁊ detẽtus ita ꝙ infallibiliꝛ fiat executio nõ valet teſtamẽtũ: vt no. C. de dona. iter vi. ⁊ vxo. auꝛ. ſꝫ hodie. ff. d̃ pe. q vltio. ſꝫ ſi dánaꝛ ad moꝛtẽ in abſ̃tia ex foꝛma ſtatuti teſtamẽtũ nõ valet quo ad fauoꝛes municipales qbus bánití nõ gaudẽt tanq̃ꝫ hoſtes ſue ciuitatis ff. de capi. dimi. l. amiſſiõe. §. q deficiũt. ſꝫ quo ad cõe valꝫ teſtamẽtũ: qꝛ nõ ꝑdit ius cõe. de hoc ꝑ Bar. in diſputatiõe lucane ciuitatis ⁊c̃. ⁊. C. de ſacroſan. ec. l. j. qbus aũt applicenꝛ bona dánatoꝝ. dic vt. C. de bo. dá. auꝛ. bona. vbi dicitur ꝙ applicátur veniẽtibus ab iteſtato. de hoc tñ ſunt opinio. de qbus ibi ⁊ no. Bar. ff. de bo. dá. l. j. ⁊ hodie ꝑ ſtatuta cõiter hoc determinaꝛ. Vndecio q̃ro in eo qd̃ dicit ꝙ dánatis ad moꝛtẽ nõ eſt denegãda pnia. qs poſſit audire tales ad pniam? ſo. Pau. ꝙ qlibet ſacerdos ẽt nõ ꝓpꝛius cũ imineat periculũ moꝛtis. s̃. cle. ꝓxi. in ſi. de off. oꝛdi. paſtoꝛalis. §. j. vbi de hoc. Duodecio q̃ro an iſtis dánatis vltio ſupplicio ꝯcedaꝛ viaticũ? glo. nec euchareſtia. ſol. ꝙ ſic. qd̃ ẽt dixi. s̃. q. ix. O p. ad hoc de ꝯſe. di. ij. nõ ꝓhibeat. ſol. Pau. ꝙ ꝑdicta ꝓcedũt ſi apparẽt penitẽtes. aľs ſecus vt in ꝯ̃rio. Deciotertio q̃ro an iſtis ꝯcedaꝛ ſepultura? glo. e. ſol. ꝙ ſic. idẽ Lau. ⁊ Pau. in ha glo. ibi ꝯcedere dꝫ. ná ⁊ Pilat⁹ coꝛpus xp̃i reddidit Joſeph. Jo. xxiiij. Steph. dicit ꝙ dánati poſſũt ſepeliri ẽt ſine lnia niſi dánati ſint ad certũ tp̃s. C. de reli. ⁊ ſũp. fu. obnoxios. ff. de ꝯdi. iſti. q ſub ꝯditiõe. §. vlti. dic ꝙ glo. nõ dicit ꝙ nõ poſſint ſepeliri ſꝫ ꝙ nõ poſſũt de furca deponi ſine lnia iudicis qd̃ bene ꝓbãt leges in glo. alleg. qd̃ plus ꝓbat. l. ij. alle. in glo. ꝙ is q in vita nõ põt moꝛari i ciuitate poſ[t] moꝛtẽ nõ põt ibi reduci ad ſepulturá ſine lnia ſuperioꝛis ⁊ dic̃ Bar. ibi ꝙ hoc alibi nõ reperitur.

a Buſionibus.

Emanauit ad executioné ⁊ declarationé. c. e. ti. cũ ex eo. Lau. elemoſynarũ aľs eccliaꝝ. ꝑma cõis. No. ꝙ abuſio eſt euitãda. vñ priuilegiũ ꝑdit q abutiꝛ. xj. q. iij. priuilegiũ. dánaꝛ ẽt abuſus clauiũ. xj. q. iiij. ipſe. ⁊ dicit Gẽ. ꝙ v̄bũ abuſio ſonat in vitiũ. de teſta. qꝛ igrediẽtibus. s̃. cle. ꝓxi. de offi. oꝛdi. ſi canonici. §. ſi. li. vj. Scd̃o no. ꝙ ſimplices nõ ſũt decipiẽdi ⁊ videꝛ h̃ excuſari ſimplicitas ⁊ quo ad hoc ſimplices dicũtur q de facili credũt. xxij. q. iij. innocẽs. de hoc. ĩ. in. j. ꝯ̃rio. Tertio no. de dict. õe potius. q̃ vt dicit Gẽꝫ. poniꝛ coꝛꝛectiue. ſic ⁊ alibi dictio imo. ff. de here. iſti. ſi ita ſcriptũ. de manumiſ. teſta. ſtichus. de peni. di. ij. q dicit vt lit. nõ cõteſ. accedẽs. j. Quarto no. ꝙ nõ lꝫ ꝑ fallatiá aurũ ab alio extoꝛquere. de hoc in gl. ij. ceſſante aũt fallacia licet. ⁊ ꝓ hoc qꝛ ſubtili igenio eſt aurũ a barbaris extoꝛquẽdũ. vt no. xliij. di. in mádatis. ⁊ hic vꝫ bonus dolus qñ ſũt hoſtes fidei. ſec⁹ ſi pacifice viuũt cũ catholicis. ꝓ hoc qd̃ no. Inno. de vo. qd̃ ſup. ⁊ de bono. dolo. ff. de dolo. l. j. qd̃ me. cau. cũ dilecti. ⁊ dicit Lau. ꝙ foꝛte iſti putabãt licere ſubtili ingenio aurũ extoꝛquere ꝑ iura alleg. in hac glo. ⁊ hoc dicit Lau. officiales ꝑlatoꝝ frequẽtare ꝯ̃ ſubditos. qd̃ dicit iputandũ pꝛelatis q emolumẽta recipiũt ⁊ ſanctaria dei vendũt. ar. lxiij. di. ſalonitane. dic̃ ẽt ꝙ foꝛte putabãt ſibi licere ex ꝑcepto dñi qui miſit populũ Iſrahel furtim recedere cũ auro egyptioꝝ. xiiij. q. v. dixit. ⁊ dicit Pau. ꝙ illi de marchia anchonitana multũ docti ſũt in iſtis fallacijs ⁊ in hoc alios fallũt ⁊ nõ fallũtur. ⁊ ſic grauius peccát. xxij. q. ij. hoies. Quinto no. ꝙ qñqꝫ ſubtilitas repꝛobaꝛ qd̃ eſt hic. qꝛ accipiꝛ in malá partem. qñqꝫ in boná. de ferijs capellanus. Sexto no. ꝙ maleficijs eſt pꝛecludẽda via quátũ poſſibile eſt. de hoc in gl. iij. Hen. dicit ꝙ h̃ quátũ poſſibile ⁊c̃. qꝛ male hoium volũtates nõ poſſũt ad plenũ coherceri. in auꝛ. de nup. §. nitiores. colla. iiij. xxxj. q. j. hac rõne. Septio not. ꝙ q̃ſtoꝛes nõ admittũtur niſi habeát lr̃as ap̃licas vel dioceſani. nec tũc ẽt ꝑmittunꝛ populo ꝑdicare vt hic. Ex hoc no. Pau. ꝙ hec admiſſio ⁊ ꝑmiſſio ẽt tolleratiua vel pacientie ꝓhibetur vult dicere ꝙ aliqñ ſec⁹ de pꝛebẽ. cũ iá dudũ. ſed ſi tollerátia repꝛobaꝛ ꝑꝑ periculũ aĩarũ multis incũbẽs. vt dicit. ĩ. in lr̃a. ⁊ dicit Pau. ꝙ iſti nõ ꝑmittũtur ꝑdicare: qa hoc officiũ ad eos nõ ꝑtinet ſꝫ tm̃ charitatiua ſubſidia petere ⁊ indulgẽtiá ſi quá habẽt exponere. de here. vt officium. §. cõpeſcẽdi. li. vj. ꝓ hoc: qꝛ officiũ ꝑdicádi cõpetit illis ſolis qbus eſt de iure ꝯceſſũ. vel q ad hoc fuerint inuitati. de here. excõicamus. §. qꝛ v̄o. ⁊. c. cum ex iniuncto. xvj. q. j. adijcim⁹. de ſepul. cle. dudũ. v̄. i eccleſijs. Octauo no. ꝙ lr̃e queſtoꝝ debent ꝑ dioceſanos diligẽter examiari ne aliqd fraudis cõmittatur. ⁊ dicit Pau. ꝙ poſſet fraus cõmitti vt qꝛ

cõmitti vt q̄ aſſererēt plus ꝯtineri in lr̃is ꝙ̄ ꝯtineret vel
vterent falſis lr̃is ꝓ veris qḋ ſepe euenit. ⁊ q̄ talia ſūt picu
loſa. iō debēt lr̃e examinari diligēter in bulla carta dicta
mine ⁊ alijs maxie qñ exorbitāt a cõi forma. ꝓ hoc de cri.
fal. lꝫ. ⁊. c. quā grauī. de reſcrip. c. ij. de offi. or. ex parte. de
ver. ſigni. nouerit. Lau. dicit ꝙ lꝫ plati debeāt examinare
lr̃as q̄ſtoꝝ nõ tñ debēt eas vēdere ꝙ nõ ſeruāt nõ attēden
tes ꝙ in talib⁹ cõmittit̄ ſymonia. de ſymo. c. j. Itē q̄ q̄ſto
res care emūt q̄runt ꝑ fas ⁊ nefas vñ ſoluāt ⁊ grauamina
inſerūt ad iſtar illoꝝ de qbus de iude. ex ſpāli. fit aūt hec
examinatio ꝑ dioceſanū vt in lr̃a. ⁊ dic̄ La. ꝙ de ipſa exa-
minatiōe dꝫ cõſtare ꝑ lr̃as dioceſani. aľs plati iferiores ta
les nõ admittēt. ¶ Op. i eo qḋ dixi i. ij. no. ꝙ ſimplicitas
excuſat̄. ⁊ ſic ꝯ. xvj. q. ſi cupis. xxxix. di. ¶Pe. ſol. ¶Pau. ꝙ
ſimplicitas diſcretiōi ꝯria reprobat̄ vt i ꝯrio. Lau. pleni⁹
extēdit dicēs ꝙ ē multiplex ſimplicitas. qdā ꝯria doloſita
ti ⁊ hec bona. ij. q. vij. ſancta qppe ruſticitas. ⁊ ſimplicitaſ
de hac di habete ſimplicitatē colūbe ⁊ aſtuciā ſerpētis. ne
cuiq̄ machineris dolū vel dolo alteri⁹ ſupplēteris. d. c. ſi
cupis. vbi d hoc. qdā ē q̄ ꝓuenit ex ignorātia q̄ dꝛ ꝯria di-
ſcretiōi ⁊ hec reprobat̄. d. c. petr⁹. vbi caſſata fuit electio:
q̄ electus erat ſimplex ⁊ iſcius. ⁊ hodie talis ēt ꝓmot⁹ re
mouet̄. de eta. ⁊ qua. c. vlt. ſꝫ oli dabat̄ coadiutor. vij. q. j.
petiſti. ⁊. c. q̄ frater. de hoc ꝑ Hoſt. de ſū. tri. dānamus. i
ver. ſimplex oino. ¶ Scđo op. in eo ꝙ dicit ꝙ lr̃as q̄ſtoꝝ
examināt epi ꝙ ēt archieps hoc poſſit. e. ti. c. j. li. vj. vbi ꝑ
mittit̄ archiepo mittere lr̃as in fauorē q̄ſtoꝝ ꝑ totā ꝓuin-
ciā? So. Lau. ꝙ ibi ē duplex lr̃a. nā qdā lr̃a hꝫ ꝙ archieps
põt eoſdē ſubiectos ⁊c̄. tūc ꝓcedit ꝯrīū alia lr̃a hꝫ eoſdem
ſuffraganeos ⁊c̄. ⁊ ꝯcordat tunc q̄ſi velit ꝙ lꝫ habeant̄ lr̃e
archiepi adhuc debēt cõfici lr̃e epi. q̄ lr̃e archiepi ſūt tñ
exhortatorie vt ibi dꝛ. dic ꝙ cõis lr̃a eſt eoſdē ſuffragane
os ⁊c̄. ſꝫ q̄cūq̄ ſit ibi lr̃a ñ obſtat: q̄ ſup benigna receptio
ne q̄ſtoꝝ põt archieps facere lr̃as exhortatorias ꝑ totā ꝓ
uiciā vt ibi ⁊ ēt ꝯcedere lr̃as remiſſiōis. e. ti. nr̃a. nec opor
tet ꝙ approbentur ꝑ ſuffraganeos. quātū tñ ad hāc lr̃am:
q̄ noiatim loqtur de dioceſanis epis. dic ꝙ non ſufficit ꝙ
lr̃e q̄ſtoꝝ ſint exaiate ꝑ archiepm niſi quo ad ſuā dioceſiꝫ
ſꝫ in alijs dioceſib⁹ examinari debēt ꝑ dioceſanos epos.
⁊ hoc q̄ examinatio ꝑtin eſt fori cõtētioſi vt cohercean̄t
fraudes. ¶ Tertio op. ꝙ q̄ſtores elemoſinarū libere per
mitti debeāt elemoſynas querere cū elemoſyne ꝓcedāt
ex charitate dātū que nõ eſt reſtrigēda. ar. d dona. c. j. po
tiſſime. q̄ vidētur ꝯcernere foꝝ ꝑiale i. quo ꝓcedit qḋ dꝛ
ꝙ lex nõ eſt ipoſita iuſto. de reg. lꝫ. So. colligit̄ ex lr̃a. hoc
eni fit ad obuiādū fraudib⁹. de qbus. ſ. in. viij. no. dicit ēt
¶Pe. de anch. ꝙ ſicut mēdicātes validi ſūt arcēdi ⁊ puien
di. C. de mēdi. vēdi. l. j. li. xi. ita q̄ſtores nõ debēt admitti⁹
niſi prio diſcuciat̄ vtrū eccl'ia ꝓ qua q̄rūt idigeat. nā ſi nõ
indiget nõ vꝫ admittēda. dic ꝙ ratio ꝓcedēs magis ꝯuenit
lr̃e. hec tñ inqſitio laudabilis eſt: ſed nõ hꝫ fieri ꝑ dioceſa
nū niſi qñ de nouo aliqua eccl'ia vellet icipere q̄ſtū. ſꝫ quo
ad ordines mēdicātiū ⁊ nõnulla hoſpitalia ab antiq̄ exer
cētia queſt'i aplice ſedis ſaltē tacita hec inqſitio fieri non
põt ꝑ dioceſanū ad effectū ipediēdi queſtū ſed ꝓhibendi
fraudes vt predixi. ¶ Quero de qbus queſtoribus hic
loqtur glo. elemoſynarū? ſo. ꝙ de q̄ſtoribus elemoſynaꝝ
⁊ dicit ¶Pau. ꝙ iſti dicūtur a queſtu. q̄ſtores aūt iudicioꝝ
de qbus in glo. dicūtur a q̄rendo: q̄ querēdo ⁊ iterrogan
do debēt cūcta rimari. xxx. q. v. iudicātē. alij ſūt q̄ſtores di
cti a genere q̄rēdi pecuniā. alij a liberis eligēdis ⁊ q̄rēdis.
ff. de offi. q̄ſto. l. vna. ¶Pau. ⁊ i hac gl. ibi forus. ⁊ in auť. d
q̄ſtore. pro. C. de q̄ſto. l. vna. li. xij. ¶ Scđo q̄ro i eo qḋ di
xi. ſ. in. ij. ꝯrio de lr̃is ꝑ achiepm ꝯceſſis q̄ſtoribus ꝙ exa-
minabunt̄ ꝑ dioceſanū: qd ſi dioceſanus malitioſe ⁊ ſine
cā tales nõ admittit: q̄ non placet ſibi q̄ſtores archiepi
ire ꝑ dioceſim an archieps poterit ex hoc dioceſanū vel
eius officialē in hoc delinquētem: vel ēt negligentē cõce-
dere lr̃as punire. Lau. arguit ꝙ ſic maxime ſine cā palā ⁊
publice hoc facit cū videat̄ ex hoc ei⁹ iuriſdictionē ſaltꝫ
volūtariū notorie offendere. de pe. romana. in fi. li. vj. lꝫ
eni archieps in hoc. nõ. habeat iuriſdictionē. dat eni ſolaſ
lr̃as exhortatorias iuxta formā. c. e. ti. cū ex eo. ⁊. c. j. li. vj.
dꝫ tñ poſſe cohercere ipediētes. aľs illa ptās parū ei vale
ret. ar. de offi. dele. ex lr̃is. idē Ge. ⁊ Io. an. e. ti. c. j. li. vj. ⁊
põt hoc teneri nõ ꝑ rōnē ꝑmiſſā. nā q̄ habēt volūtariā iu-
riſdictionē tñ nullā habēt cohercēdi ptātem. ⁊. c. ex lr̃is.
ꝑ alle. loqtur de eo q̄ hꝫ iuriſdictionē cõtentioſam. ſed eſt
alia ratio q̄ archieps eſt iudex ſuffraganeoꝝ. de offi. or.
paſtoralis. ⁊ vicarioꝝ generaliū ipſoꝝ. de offi. vica. c. j. li.
vj. ⁊ hoc in his in qbus vicarij delinquūt in officio. d. c. j.
vbi de hoc in glo. iij. põt ergo archieps eos delinquētes
punire. delinquūt aūt ſine cā ꝓhibendo tales queſtores.
¶ Tertio q̄ro an archieps ꝓ quolibet pio opere poſſet q̄
ſtores mittere ꝑ totā ꝓuīciā? vꝫ ꝙ nõ. ꝑ. c. j. e. ti. li. vj. vbi
ſolū ꝑmittit̄ hoc quo ad q̄ſtores ꝓ fabrica eccl'ie metropo
litane. In ꝯrīū: q̄ ꝑ illud. c. nõ eſt ptās archiepi imutata
ꝑ quā põt dare lr̃as remiſſiōis ꝑ totā ꝓuinciā. c. ti. noſtro
So. Lau. tꝫ hoc vltimū dicēs ꝙ id qḋ dꝛ de fabrica in. d.
c. j. ponit̄ cā exēpli. ⁊ ſic nõ reſtingitur ius antiquū. ar. ff. d
legi. nõ ꝑnt. ¶Pe. de anch. de hoc dubitat: q̄ cū in dioceſi
ſuffraganei archieps nihil poſſit: niſi q̄tūs reperitur iure
ꝯceſſū. de offi. or. paſtoralis. in pri. nõ dꝫ id qḋ dꝛ in. d. c. j.
de fabrica ad alia extēdi. ff. de legi. qḋ vo. de acq. re do. in
agris. dic ꝙ opi. Lau. vera eſt ꝑ id qḋ dixi. ſ. ea. q. nā ar-
chieps põt dare lr̃as remiſſiōis ꝑ totā ꝓuinciam ⁊ ſic iure
reperit̄ hoc expreſſū nec eſt extēſio. ¶ Quarto q̄ro qūo
hꝫ ſe hec cle. ad. c. ex eo. e. ti. Glo. hoc addit? So. ꝙ addit
illi cõſilio id qḋ hic dicit̄ in v. lr̃as. ⁊ dicit Steph. ꝙ hoc
fuit additū ꝑpter multas falſitates que conſueuerūt i his
cõmitti que ꝑ curatos nõ de facili deprehēdūtur. ¶ Quī
to q̄ro an dioceſani cū examināt lr̃as aplicas queſtorib⁹
cõceſſas poterūt de ipſis iudicare? So. Lap. ꝙ nõ. de iu-
di. cū veniſſet. ſed ſi dubitabit̄ de ipſis cõſulēdus erit pa
pa cuius eſt extimare quē modū ſui priuilegij eſſe velit. de
offi. ordi. ordinarij. §. ſi vo. li. vj. ſi aūt apparēt vere ⁊ ſine
defectu dabūt eis lr̃as teſtimoniales. ſed ſi apparēt defe
ctuoſe eas repellēt. ꝓ hoc qḋ no. in. d. c. cū veniſſet. ⁊. c. or
dinarij. ex his infert Lap. ꝙ q̄s cognoſcere põt de re de q̄
nõ põt iudicare. ſic̄e de reſcrip. cū cõtingat. in fi. de priuil.
cū pſone. li. vj. ⁊ qḋ no. xvj. q. j. frater. in glo. pe. regularit̄
tñ minor non cognoſcit nec iudicat de facto maioris. xxi.
di. inferior. de maio. ⁊ obe. in. c. cū inferior. de elec. cle. ij. ꝓ
predictis qḋ no. de offi. dele. ſup eo. de re iudi. decetero.
pro ⁊ contra eſt. qḋ no. de offi. vica. licet. li. vj. dicit Lap.
ꝙ de facto maioris cognoſcere vł iudicare põt tñ tūc qñ
ī iure hoc exprimit̄ niſi aľs nõ notoriū ſit factū maioris eē
nullū ⁊ ſit ita notorium ꝙ nõ egeat examinatione nec inſi
ciari põt: quo caſu minor nõ iudicat de facto maioris nec
iudicialiter cognoſcit ſꝫ tñ declarat illud non obſtare ⁊
eo non obſtante contrariū facit vel ipedit illud effectum
de etate ⁊ quali. eam te. pro hoc qḋ no. de appel. ſollicitu
dinē. de reſcrip. ſtatutū. in fi. li. vj.

¶. Ad hec multiplica.

¶ Octo ſequētibus cõcor. primus abuſus. diſpēſent ſecū
dus. abſoluāt terti⁹. remittāt q̄rtus. relaxēt q̄ntus. extra-
hāt ſextus. indulgeāt ſeptim⁹. abſoluāt octau⁹. ¶No. ꝙ
inferior epo nõ cõcedit indulgētias. de hoc in glo. hoc. n.
⁊. ſ. in. iij. q. ¶ Scđo no. ꝙ inferior epo cõcedēdo i dulgē-
tias tūc dꝛ abuti qñ hoc fac̄ motu ꝓprio ⁊ ſic ſi ex cõmiſſio
ne ei⁹ q̄ hꝫ ptātē nõ dꝛ temeritas. ¶ Tertio no. ꝙ ſup vo-

tis nõ diſpẽſat inferioꝛ ep̃o. de hoc in glo. hoc ẽt. ⁊. ĩ. i. viij.
q. ⁊ in hac glo. ibi ep̃oꝝ. niſi ſit votũ vltramarinũ. qꝛ tunc
ſpectat ad ſolũ pape. de voto. ex multa. an ãt papa diſpẽ
ſare poſſit in voto cõtinẽtie. remittit Pau. ad no. de ſta.
mo. cũ ad monaſteriũ. ⁊ ibi dꝛ ꝙ ex cã põt. Quarto no.
ꝙ q̃ſtoꝛes nõ pñt abſoluere a piurijs homicidijs vel alijs
peccatis. ⁊ dicit Pau. ꝙ ideo hoc eſt qꝛ nõ ſũt ſacerdotes
ꝓprij ꝯfitentiũ. e. ti. oĩs. nec ſup hoc priuilegiati. de ſepul.
cle. dudũ. §. ſi võ. de priuile. cle. j. Quĩto no. ꝙ q̃ſtoꝛes
nõ pñt remittere male ablata. de hoc in glo. vide. ⁊ dic ꝙ
maxime redarguunt̃. qꝛ recepta aliqua quãtitate remitte
bãt reſiduũ. nã vt dicit Pau. hoc caſu nõ ꝓcedit trãſactio
vel cõpoſitio. qꝛ receptio iſtius pecunie dꝫ fieri noĩe pau
perũ ⁊ in eoꝝ vtilitatẽ cõuerti. vnde recipiẽs qcũqꝫ ſit ille
de ea nõ põt tranſigere. ar. de offi. vica. c. fi. in fi. li. vj. niſi
ſup hoc ſit priuilegiatus a papa. dic ꝙ lꝫ nõ poſſit remitti
qñ quãtitas eſt certa: tñ oꝛdinarius talia male ablata ta/
xare hꝫ qñ ſũt icerta de vſu. ꝙꝙ. §. ceterũ. li. vj. Gẽ. red/
dit aliã rõnem quare ꝓhibet̃ remiſſio male ablatoꝝ rece
pta aliqua quãtitate q̃ nõ eſt ſymonia abſoluere ꝓ pecu/
nia ẽt ſi al's poſſet abſoluere. de ſymo. ad aures. ⁊ h̃ ẽt ve/
ra ⁊ de his incertis. ĩ. q. x. ⁊. xj. Sexto no. ꝙ nõ poſſunt
q̃ſtoꝛes remittere tertiã vel quartã de iniũctis penitẽtijs.
de hoc in gl. idẽ. q̃ dicit idẽ de alia quota. idẽ Pau. dicẽs
ꝙ ſup hoc aliq erãt ꝑuilegiati. vt illi de hoſpitali rõciual/
lis q habebãt priuilegiũ dimittẽdi ſeptimã partẽ. ſꝫ oĩa ta
lia priuilegia hic reuocant̃. de hoc. e. ti. cũ ex eo. ⁊. c. idul/
gẽti. Septĩo no. ꝙ hũana ope nõ pñt aĩe liberari a pur
gatoꝛio. õ hoc in gl. cũ ſint. ⁊. ĩ. in. j. ꝯꝛio. ⁊. q. xiij. ⁊ ꝑ Tho.
iiij. ſen. di. xlv. arti. ij. ⁊ dicit Lau. ꝙ iſti volebãt ſe extẽde
re vltra q̃ꝫ clauis pe. Cũ dictũ ẽ qδcũqꝫ ligaueris ſup ter/
rã. nõ dicit ſub terra. ſꝫ foꝛſan vt ipſe dicit nõ ꝑmittebant
eos ſubterrari ſꝫ faciebant poni deſup i feretro. de hoc. x
xiiij. q. ij. §. j. i fi. Octauo no. de remiſſiõe plenaria pec/
catoꝝ quã queſtoꝛes facere nõ poſſũt. ⁊ dicit Gen. iõ eos
hoc nõ poſſe: qꝛ ſine ꝯtritiõe talis remiſſio nõ põt obtine/
neri. ſubeſt ⁊ alia rõ quã dixi. ſ. in. iiij. no. qꝛ ad iſtos nõ ꝑ
tinẽt hec q̃ ſũt foꝛi pñialis. tñ ẽt ſi ꝑtinerẽt nõ pñt facere talẽ
remiſſiõiꝫ plenariã vt dico i ſe. no. Nono. no. de abſo
lutiõe a pena ⁊ a culpa. de hoc i gl. iſta eſt ſil'e. de ꝑui. cle.
j. in pri. vbi dixi. q. xxiiij. ⁊ dic Lau. ꝙ lꝫ offenſã ſeu culpã
in deũ cõmiſſã nõ poſſit aliqs citra v̾bũ dei remittere qδ
dixi in. d. q. xxiiij. reatũ tñ ſeu culpã in eccl'iam militanteꝫ
cõmiſſas ipſe papa ei⁹ ſpõſus remittere põt rõne clauiũ ⁊
vicariatus ſibi cõmiſſi: ⁊ talẽ remiſſionẽ a pena ⁊ a culpa
facit in anno iubileo qδ ẽt dicit gl. Dic tñ ꝙ hec nõ ẽ ꝓpria
locutio ꝙ fiat abſolutio a pena ⁊ culpa qδ dico in ſeq. no.

Nota de abſolutione a pena ⁊ a culpa

Decio no. ꝙ qñqꝫ ꝑmittit̃ loq ꝑ v̾ba iꝓpria ad aliqd
clari⁹ exprimẽdũ. ſic enĩ loq̃t̃ hec l'ra ibi a pena ⁊ culpa. ſꝫ
tũc dꝫ aliqd addi qδ denotat locutiõis iꝓprietatẽ ꝑ hoc
l'ra ibi vt eoꝝ v̾bis vtamur. ⁊ de hoc i gl. ꝯcoꝛdat. ⁊ ꝑ hoc
qδ dixi de ꝑui. cle. j. in pri. in. ix. no. Vndecio no. ꝙ ꝓui
dẽdũ eſt ne cẽſura eccl'iaſtica vileſcat vel clauiũ auctoꝛi/
tas deducat̃ in cõtẽptũ. ꝑ hoc. d. cle. j. de ꝑui. de ꝯſue. cuꝫ
iter. ⁊ dicit Gẽ. ꝙ hoc iducit̃ ob frequẽtationeꝫ nimiã re/
miſſionũ. ſil'e de offi. ꝑſi. obſeruãdũ. nã oẽ rarũ carũ. lxx/
iij. di. legim⁹. lix. di. ſi officia. in aut. de cõſul. §. pe. coll'. iiij.

permittit loqui

Duodecio no. ibi decetero ꝙ ꝯſtitutio ꝯcernit futura.
de ꝯſti. c. fi. dicũt tñ ꝑ hoc Lau. ⁊ Gẽ. ꝙ ꝑ hoc ñ approbat
pri⁹ facta q̃ nõ tenebãt. qꝛ vmbra q̃dã oſtẽdebat̃ in opere.
veritas aũt nõ ſuberat in effectu. de ꝯſuetu. quãto. ⁊ dicit
Gẽ. ꝙ dicit de cetero ꝑꝑ id qδ ſeq̃t̃ de priuilegioꝝ reuo/
catione. Decimotertio no. ibi acceptari. ꝙ hic nõ reqri
tur delictũ ꝑfectũ. cõcoꝛ. de pe. di. j. ſi qs tã. ⁊. c. maſculũ. ⁊
c. ſi qs nõ dicã. Decioquarto no. ibi locis oꝛdinib⁹ vel
ꝑſonis. ꝙ hoc caſu parit̃ reuocãtur priuilegia ꝯceſſa locis

⁊ oꝛdinib⁹ ſicut ꝑſonis. ꝯcoꝛ. de ſen. ex. alma. li. vj. de hoc
ĩ. q. xv. Decioqnto no. ibi talia ꝓ̃ſumẽdi ꝙ reuocat̃ pri
uilegiũ de quo timet̃ ne tẽdat in abuſũ. de deci. ſuggeſtuꝫ.
⁊ dicit Gẽ. ex hoc ſũmi ꝓuerbiũ ꝙ opportunitas fac̃ queꝫ
peccare: ⁊ diuitie faciũt ſtultizare. talis aũt opportunitas
tollẽda eſt vt hic. ⁊ de vi. ⁊ ho. cle. cũ ab oĩ. ſicut ꝑ ꝯ̃riũ pre
parãda ẽ opportunitas ad bonũ. de elec. cũ ex eo. li. vj. de
ſta. mo. cle. ne i agro. §. rurſus. Decioſexto no. ibi quã
tũ ad ꝑmiſſa. ꝙ ꝑ hãc reuocationẽ tolluntur ꝑuilegia ſolũ
qtũs ꝯcedebãt ꝑtãtẽ in ꝑmiſſis. ⁊ ſic qd aliud ꝯtinebãt. il/
lud enĩ nõ tollit̃ qδ nõ mutat̃ ⁊c̃. C. de teſta. l. ſancimuſ. ſil'e
de here. cle. j. in fi. Op. in eo qδ dixi. ſ. in. vij. no. ꝙ hu
mana ope nõ poſſũt hoĩes extrahi de purgatoꝛio. nã tali
bus aĩabus ꝓſũt ſuffragia viuẽtiũ. xiiij. q. ij. aĩe. no. e. ti. ꝙ
aũt. glo. cũ ſint ſtat ꝯ̃rio. vꝫ tñ hꝛe hũc itellectũ ꝙ ſimpl'r ex̃
here de purgatoꝛio ſolus de⁹ põt: qꝛ ibi exiſtẽtes ſũt iudi
tio dei reſeruati. ſꝫ ſuffragia viuẽtiũ. ꝓſũt vt de⁹ miſereat̃
⁊ citius extrahat de hoc. ĩ. q. xiij. Scδo op. qꝛ vꝫ iſuffi
ciẽs ꝓhibitio q̃ ſit i eo qδ ihibet ꝑ q̃ſtoꝛes hoc fieri v'l attẽ/
ptari. nõ enĩ cõꝓꝛehẽdit exceſſus quos faciũt dicẽdo cũ di
cere ⁊ facere ſint diuerſa. de heret. cle. vlti. v̾. nõnulla. ibi
dicũt faciũt ⁊ cõmittũt. ſo. Pa. ꝙ ex hoc v̾bo fieri hic col
ligit̃ qδ dicẽdo qs dꝛ facere ⁊ deliquere ſicut ⁊ faciẽdo dꝛ
negare cõfiteri ⁊ ꝑdicare. xj. q. iij. extimãt. xxij. q. v. cauete
de his q̃ fi. a ma. par. ca. ex oꝛe. qδ no. ⁊ hoc ꝓcedit i diſpo
ſitiõe iuris cõis. ſꝫ in diſpõne reſtrigibili vt ſũt ſtatuta vꝫ
ꝓcedere primũ ꝙ aliud ſit dicere aliud facere lꝫ iꝓpꝛie
dicẽdo fiat vt nũc dixi. Tertio op. i eo qδ parit̃ reuo/
cat ꝑuilegia cõceſſa oꝛdinib⁹ ⁊ ꝑſonis cũ debuiſſet diſtin/
guere. de ꝑui. ne aliq. li. vj. Glo. qñqꝫ. ſol. ꝙ qñqꝫ ſit talis
diſtictio. ⁊ ſic vult dicere ꝙ nõ ſemꝑ eſt neceſſaria ⁊ dic ꝙ
h̃ ſuberat eadẽ rõ quo ad oꝛdines ⁊ ꝑſonas. nõ ſic. in. c. ne
aliq. Quero qd operãtur idulgẽtie ꝯceſſe a veris ꝑ̃la/
tis? ſo. Gẽ. remittit ad no. eo. ti. qδ aũt. vbi dixi. ⁊ de ꝑui.
cle. j. in pri. q. xxiij. ⁊ de hoc plene ꝑ Gaſpa. de cal. ⁊ Bal.
de peni. nr̃a. in repetitiõe. Scδo q̃ro ſi ꝯceſſa ẽ idulgẽ/
tia viſitãti certã eccl'iam tali die an viſitãs pluries hꝫ plu
ries idulgẽtiã? Math. q̃rit ⁊ nõ ſol. dic q; ſic. vt no. e. ti. cũ
ex eo. ⁊ idẽ dixi õ ꝑui. cle. j. v̾. qbus. Tertio q̃ro ad quẽ
ſpectat has idulgẽtias cõcedere? Gl. j. dicit ꝙ ad ep̃os nõ
ad iferioꝛes. La. hoc latius ꝓſeq̃t̃ dicẽs ꝙ hoc ſpectat ad
papã legatos archiep̃os ⁊ ep̃os. eo. ti. cũ ex eo. ⁊. c. nr̃o. ⁊
c. j. ⁊ vlti. li. vj. de exceſ. ꝑ̃la. accedẽtib⁹. ⁊ de legato. no. de
offi. leg. c. fi. Op. ad hoc qꝛ ẽt ſacerdos põt in foꝛo pe/
nitẽtie idulgẽtiã ꝯcedere ſibi ꝯfitẽti. ar. de pe. oĩs. ⁊. c. de⁹
q. ſo. Lap. ꝙ gnãles ⁊ publicas idulgentias ꝯcedere pñt
ſolus papa ⁊ alij ꝑ̃lati ſupꝛadicti. qꝛ ſũt dignitatis ep̃alis
ꝑ̃lati v̾o iferioꝛes ꝯcedere nõ pñt. imo nec electus ⁊ ꝯfir/
matus in ep̃m nõdũ ꝯſecratus. de exceſ. ꝑ̃la. accedẽtibus
vbi de hoc no. Hoſt. nec capl'm eccl'ie cathedralis vacã/
te ſede. no. Arch. e. ti. c. j. li. vj. In ꝑuato aũt ⁊ in foꝛo pñie
fatet̃ Lap. ꝙ ſacerdos ſibi ꝯfitẽti põt eas ꝯcedere qδ no.
Hoſt. i e. ſũ. in Rica de remiſ. §. qs poſſit. ⁊ Archi. e. ti. c.
vlti. li. vj. dic vt dixi de ꝑuile. cle. j. v̾. qbus. q. ij. Gaſpa.
e. ti. nr̃o. in repetiõe refert Jo. cal. tenuiſſe id qδ tꝫ Tho.
iiij. ſen. di. xx. q. iij. arti. iij. vbi dicit ꝙ effect⁹ clauis iuris
cõis nõ ꝑtinet ad diſpẽſationẽ ſacr̃oꝝ ſꝫ ad diſpẽſationem
bonoꝝ cõium eccl'ie. iõ legati ẽt nõ ſacerdotes idulgẽtias
facere poſſũt. ⁊. e. di. q. iiij. arti. ij. dicit ꝙ ptãs faciẽdi idul
gẽtias ꝯſeq̃tur iuriſdictionẽ ⁊ ſic ẽt non ſacerdotes dũmõ
habeãt iuriſdictionẽ eas dare pñt. ⁊ ſic elect⁹ ꝯfirmatus
nõ ſacerdos hoc põt. ⁊ ꝑ hoc idẽ videt̃ dicẽdũ de capitulo
ſede vacãte tñ qꝛ nec oĩa iuriſditionalia in capitulũ tran/
ſeũt vt deponere abbatẽ vel clericũ. vt no. xxix. di. nulluſ
ij. ſec⁹. dicit Gaſpa. de capitulo. pꝛo hoc qδ no. de here.
cle. j. in glo. hec l'ra. ⁊ qꝛ de capitulo nõ reperit̃ iure cautũ
ar. ij. q. v.

ar.ij.q.v.ꝯſuluiſti.itē nec theſaurū eccl'ie pōt diſpēſare ni
ſi cui reperiť permiſſū.ex predictis ēt īferť ꝙ ex cōſuetudi
ne īferiori pōt cōpetere prelato ptās cōcedēdi indulgētiā.
q2 ꝯſuetudo iuriſdictionē dat.de fo.cōpe.cum cōtingat.⁊
hoc placet Jo.cal.ipſe aūt Gaſpar tʒ ꝯ̄triū:q2 talis con
ſuetudo caret ratione cū p eā rūpať neruus eccl'iaſtice di/
ſcipline.de ꝯſue.cū inter.hoc eni cōpetit epō vt hic.ergo
nō inferioribus ne ſint duo capita quaſi monſtrū.de offi.
or.qūi.Ad aliud ꝙ ꝯſuetudo dat iuriſdictionē.rn̄det ꝙ
dʒ intelligi de modicis.nō eni pōt dare ptātem deponēdi
clericos.de elec.trāſmiſſā.dic ꝙ electus cōfirmatus etiā
nō ſacerdos hoc pōt vt predixi cū hec cōceſſio ſit iuriſdi/
ctionis ⁊ nō ordinis epālis.de exceſ.pl.accedētibus.vbi
dixi. ad euitandas tn̄ opi.tutiꝰ eſt vt cōmittat alteri epō
qui ſuo noīe hoc faciat.ar.de elec.ſuffraganeis.de caplo
ēt vī ꝙ poſſit ex quo eſt iuriſdictionis.tn̄ cōiter teneť ꝯ̄triū
qd̄ dixi de here.cle.j.ver.duro.q.xj.⁊ hoc tenēdo dic ꝙ lʒ
hoc ſit iuriſdictiōis eſt ēt dignitatis epālis.de exceſ.pla.
accedētibus.⁊ ſic nō trāſit ad capitulū.⁊ ſiliter ꝙ nō trāſit
in inferiorē epō rōne ꝯſuetudinis generalis qua ſibi cōpe
tit iuriſdictio.ſecus de ſpāli que haberet talia p ipſū fieri
poſſe.p hoc.d.c.accedētibus.ibi niſi ex ſpāli ꝯceſſione vł
alia cā legitima.⁊ tūc ceſſat ratio Gaſ.q2 ratione talis cō
ſuetudinis iſte legitime hoc faceret. Quarto q̄ro quid
reqriť vt indulgētie valeāt?So.Lau.ſm̄ Guil. Altiſio/
dorēſem.qd̄ dic vt plenius no.e.ti.qd̄ aūt. Quinto q̄/
ro ſi qs pbabili errore ductus putat alicubi eē indulgētiā
vbi nō eſt.puta q2 p nō hn̄tem ptātem quē putauit habe/
re cōceſſa eſt idulgētia porrigētibuſ adiutoriū certo hoſpi
tali an hoc putās ⁊ tribuēs auxiliū gaudebit idulgētia:vi
deť ꝙ ſic ſi error fuit pbabilis.ff.de offi.p̄to.barbarius.⁊ C.
biga.nup.itē deus attēdit cor.xxij.q.v.periurare.Jn ꝯ̄triū
q2 veritas preferť opinioni.viij.di.in.c.veritate.maxime
in ſpūalibus in quibus nō ſolū p̄fertur opinioni.imo ⁊ iu
riſdictioni que eſt maioris virtutis.xxxv.q.ix.§.his ita.
ſic no.Arch.de vo.c.vno.li.vj.de of.dele.cū pluresſ.e.li.
qd̄ eſt nō.ſic alle.Oldr.in ꝯſilio.clxxvij.Archi.tn̄ ſolum
dicit qʒ p̄ferť cōi opinōi ⁊ hoc ēt nō.⁊ bn̄ facit ad ppoſitū
⁊ hāc ptē tʒ Oldra.in.d.ꝯſilio.p hoc de elec.dudū.ij.ibi
dānabiliť ſūt decepte.⁊.š.e.cle.in pri.ibi ſimplices deci/
piāt nō eni deciperenť ſi ꝯſequerētur idulgētiā.itē ibi ēt di
cit ꝙ hoc cedit i periculū aīax.Ad id qd̄ di de errore pba
bili.dic ꝙ nō ſemp ſufficit.⁊ dic vt no.in.d.l.barbariꝰ.⁊
de elec.nihil.⁊ hoc caſu hoc nō pdeſt q2 nō agiť de fauore
publico ſʒ d̄ puata vtilitate.ad illud qd̄ di ꝙ deꝰ ꝯſiderat
itētionē.dicit Oldra.ꝙ vex eſt quo ad hoc vt actꝰ dicať
bonus vel malus meritoriꝰ vel demeritorius.nō quātuʒ
ad quātitatē pene vel p̄mij.hoc ēt reſpectu ꝯſiderať veri/
tas.ff.de iniur.eū.q.§.ſi iniuria.de fur.vulgaris.§.ſi qs.⁊
facit qd̄ no.de ſen.ex.in audiētia.xxxiiij.q.j.in ſumma.

Sexto q̄ro hoc p̄ſuppoſito qd̄ dixi i pxi.q.an poſſit da
tū ob hāc cām repeti?So.Pe.de anch.ꝙ ſic.tāqʒ datum
ob cāʒ cā nō ſecuta.pti.ff.⁊.C.d̄ cō.ob cau.⁊ hoc ſi pecūia
ē penes decipiētē.ſecꝰ ſi trāſlata eſt in eccl'iam.nā tūc eccle
ſia nō teneť niſi facta ſit locupletior.īmo ēt ſi ſit facta locu
pletior.vī nō teneri:q2 ſolutū falſa opi.cā pietatis n̄ repe
tiť.ff.de ꝯdi.ide.cū his.§.mulier.hoc tn̄ vltimū dicit dubi
um.dic hoc vltimū idiſtincte verū ꝙ nō eſt locꝰ repetitio
ni ēt ſi pecunia ſit apud decipiētes:q2 ītuitu dei ſoluta fu/
it ⁊ ſic applicāda eſt pijs vſibꝰ.⁊ ꝙꝙ ſoluēs nō fuerit alſ
ſoluturus:tn̄ nō fruſtra ſoluit.q2 lʒ nō hēat idulgētiam hʒ
tn̄ meritū elemoſyne.p hoc q2 talis dolus reſpectu ipſiꝰ
decepti dī bonꝰ ex quo puocat ad meliꝰ.de dolo.cū dile
cti. Septio q̄ro an idulgētia pſit exn̄tibus in purgato/
rio?de hoc.ſ̄.e.q.xiij. Octauo q̄ro i eo qd̄ dixi i.iij. no.
de diſpēſatiōe ſup votis.qs poſſit ſup voto diſpēſare.ſo.
colligiť ex eodē tertio no.q2 epūs ⁊ ſupiores tn̄ Math.p
ſeqť referēs qd̄ no.Jn.de vo.c.j.⁊ qd̄ ibi dixi.q.j.ij.⁊.iij.⁊
dicit Mat.ſpāle i voto ꝯtinētie in quo nullus pōt diſpēſa
re.dic ꝙ imo papa pōt ex cā qd̄ dico i.e.c.j.q.iij.vn̄ ēt pōt
diſpēſare ꝙ exn̄s in ſacro ordine ꝯ̄hat matrimoniū.vt di
co in.e.q.⁊ de hoc in regula ſemel deo.li.vj. Nono q̄ro
ſi papa ſin̄ cā diſpēſat cū aliquo an ille ſit tutꝰ quo ad deū
So.Gē.remittēdo ad no.de vo.nō eſt.⁊ ibi dī ꝙ nō ē tutꝰ
qd̄ maxie pcedit ſi ad iſtātiā vouētis diſpēſauit.vt dico in
e.c. Decimo q̄ro i eo qd̄ dixi in.v.nō.de male ablatis i
certis ad quē ſpectat taliū diſtributio?So.La.referēs id
qd̄ no.Hoſ.de iude.cū ſit.vbi dicit ꝙ ad epm̄ loci.idē no.
de vſur.cū tu.⁊ in ſū.de pe.§.cui.v̄.tu dic.⁊.§.vlti.ſb̄.§.q̄
forma.v̄.vbi v̄o.idē Jo.an.e.ti.c.ij.li.vj.⁊ i regula pecca/
tū.e.li.Arch.xiiij.q.v.nō ſanc.⁊ d̄ teſta.religioſus.li.vj.
dicit ꝙ.c.cū ſit loqtur i iudeo cuiꝰ bona erāt diſtribuēda.
⁊ ipſe erat ſuſpectꝰ circa diſtributionē faciēdā i pauperes
xpi.ſecꝰ in xpiano q teneť ad male ablata.nā ſi executoreʒ
dimiſit ille diſtributionē faciet ſi nō dimiſit teneť epūs.ar.
de teſt.tua.de vſur.cū tu.idē ꝯſuluerūt Jo.cal.⁊ Recupe
rus.La.v̄o elegit viā mediā.dicēs ꝙ in ablatis icertis in
qbus trāſlatū eſt dn̄ium nec cōpetit receptio.pcedit opi.
Archi.exēplū.xiiij.q.v.nō ſane.in his aūt in qbus dn̄iuʒ
nō trāſferť vel ſi trāſferť cōpetit repetitio pcedit alia opi.
exēplū de deci.ex trāſmiſſa.p hoc qd̄ no.Archi.j.q.j.non
putāda.rō diuerſitatis:q2 p̄mo caſu ille q hʒ male ablata
pōt ide facere elemoſynā.q2 hʒ ius dn̄ij lʒ illicite.id̄ d̄ ſuo
pōt facere diſtributionē p ſe vel p aliū put vult.d.c.nō ſa
ne.ſcd̄o v̄o caſu nō pōt ex his inde facere elemoſynā.q2 n̄
hʒ ius dn̄ij vel nō pfecte hʒ ex quo cōpetit repetitio.nā ēt
ſi nō extēt hi qbus faciēda eſt reſtitutio nec ſui heredes
tn̄ erogatio faciēda eſt in paupēs non p eū q ſuſpectus eſt
cum teneatur ad reſtitutionem.item quoad pauperes
eſt extraneus ſʒ facienda eſt p epm̄ q eſt pater pauperum
ſue dioceſis tāꝙ ordinariꝰ.de iude.cū ſit.de exce.veniēs.
de reli.do.c.j.⁊.c.de xenodochijs. Op.ad hoc.d.p̄al.
c.cū ſit.q2 ibi loqť i caſu q̄ trāſferť dn̄ium vt i officiali.⁊ tn̄
reqriť epi diſpēſatio.ſo.Lau.ꝙ ibi de īfideli ⁊ ſic ſuſpecto
vt p̄dixi.qd̄ aūt dictū eſt dʒ itelligi de fideli.itē ibi nō trāſ
ferť dn̄ium.de hoc de teſta.religioſus.p Jo.an.i.d.c.cū
ſit.⁊ de ſepul.cle.dudū.v̄.ſi v̄o.q.an̄ pe.⁊ de p̄ui.cle.j.v̄.q
bus.in.ix.nō.refert ēt La.i additiōe id qd̄ no.Jo.cal.in.e.
c.cū ſit.vbi ponit diſtinctionē ſupiorē an trāſferať dn̄ium
vel non.dicit ēt aliť vt ibi dixi vbi cōcludo ꝙ valet ero/
gatio legitime facta p quēcūqʒ.ſʒ an̄ factū pōt epūs phibe/
re ex cā ⁊ gnāliter ſolēt p ꝯſtōnes ſynodales ſibi reſerua/
re ⁊ tūc diſtribuēs facit temere.⁊ p hoc iſta lr̄a. Vnde
cimo q̄ro in eo ꝙ iſti remittebāt male ablata an hoc poſſit
fieri p legitimū ſuperiorē?So.Lau.referēs Hoſti.dixiſſe
ꝙ i his i qbus eſt mortale ſm̄ legē diuinā vt i furto ⁊ rapi
na.xiiij.q.v.penale.diſpēſare non pōt epūs nec ēt papa vt
aliq dicūt q̄minꝰ peccator pniāʒ agat ⁊ reſtō fiat.de vſur.
cū tu.xiiij.q.v.ſi qd.⁊.c.multi.⁊.e.cā.q.vj.c.j.in his v̄o in
qbus ē mortale ſm̄ ius poſitiuū ē īferioribus a papa inter
dicta diſpēſatio nullus diſpēſare vel patiētiā p̄ſtare pōt
niſi papa vel cui cōmiſerit.ſi v̄o nō ē iterdicta tūc pōt.qd̄
no.Spe.de le.§.nūc epox.v̄.dn̄s meus.⁊ Archi.xiiij.q.
v.nō ſane.p hoc qd̄ dico in ſe.q. Duodecio q̄ro in eo
qd̄ iſti relaxabāt tertiā vel quartā de iniūctis penitētijs
an poſſit aliqs remittere pniam?So.Lau.ꝙ relaxatio ſi/
ue remiſſio vel cōmutatio pnie fieri dʒ in foro penitentie
de eo cui facta eſt cōfeſſio vel eiꝰ ſuperiore.nā pniam ipo
ſitā p epm̄ ſacerdos cōmutare vł relaxare nō pōt.ſʒ penitē
tiā ipoſitā p ſacerdotē bene pōt epūs relaxare vł cōmuta/
re.xxj.di.inferior.⁊ debet fieri ex cauſa ſm̄ Vinc.vt no.
Arch.e.ti.c.ſi.li.vj.xxxij.q.ij.latorē.pro hoc.xv.di.ſicut

ſancti.in.fi.ꝛ qđ ibi not. Archidia. In cõtrarium facit.l. diſ.accedens.ꝛ.d.c.latoꝛẽ.de pe.di.j.mẽſurã.ꝛ qđ no.ibi glo.in.d.c.accedens.ꝛ.c.latoꝛẽ.ex qbus videt q inferioꝛ poſſit relaxare pniam impoſitã per ſupioꝛez.dicit Lau.in additione q hoc vltimũ poteſt teneri in neceſſitate.vl' qñ nõ põt adiri ſuperioꝛ.vel ex alia cã iuſta.ar.de ma.ꝛ obe. c.vno.li.vj.al's pcedũt pdicta. facit ad pdicta qđ dico.j. q.xiiij. Decimotertio q̃ro in eo qđ dixi in.vij.nõbili.q humana ope nõ poſſũt aĩe a purgatoꝛio liberari. an ptãs clauiũ ſe extẽdat ad exiſtẽtes in purgatoꝛio? So.Lau.re/ ferẽs aliquos tenere q nõ.cũ vocati ſint ad maius tribu/ nal ꝛ relicti diuino iudicio.xxiij.di.quoꝛũdã.ꝛ de hoc.x/ xiij.q.ij.legebat.xxxiij.q.ij.quos deus.de ſen.ex.a nobiſ ij.alij ꝯ.ar.xxv.di.qualis.qđ tz beatus Tho.dicẽs q ſi cõ cedẽs indulgẽtias intẽdit nedũ ad viuos ſed ẽt ad exiſten tes in purgatoꝛio extẽdere.dũ tñ exprimat proderũt idul gẽtie.ſecus ſi ad habẽdã indulgẽtiã eſſet aliqd faciendum ſolũ p viuos.tũc eni nõ proderũt defunctis q nõ poſſunt hoc facere.qđ no.Inno.e.ti.qđ aũt.Hoſt.ibi ꝯ. Lau.idẽ vr ſentire. Gẽ.dicẽs q ibi penitẽtie nõ ſũt cõplete in hoc ſeculo ſi decedit q ꝯtrit' põt a purgatoꝛio liberari quat/ tuoꝛ modis.de quibus.xiij.q.ij.aĩe.ideo pro moꝛtuis oꝛã dũ vt a peccatis ſoluant.ſed p dãnatis nõ.e.q. tps. ſicut nec p ſanctis.de cele.miſ.cũ marthe.in fi. Lap. ꝯdicit eni q lz elemoſyna quã facit viuẽs p defuncto proſit defun/ cto nõ tñ p modũ idulgẽtie que nõ põt fieri poſtq̃ eſt dfun ctus.dicit ergo q liberare ꝛ extrahere totaliter a purga toꝛio ſpectat ad ſolũ deũ cuius iudicio ibi exiſtentes reli cti ſũt.de hoc p Hoſt.in ſũ.e.in rubꝛica de remiſ.§. quib' proſint.ꝛ ſe. vſq3 ad fi. Mathe.tz primũ qđ tenui. e.ti. qđ aũt.ꝛ ad illud qđ dr exñtes in purgatoꝛio relictos eſſe iu dicio dei ibi rñdeo. *Decimoquarto* quero in eo qđ di xi in.viij.ꝛ.ix.no.de plenaria remiſſiõe quis poſſit hãc fa cere? So.ſolus papa ꝛ hoc vult glo.iſta.eſt idez La. di/ cẽs q generalis ꝛ vlis remiſſio p quã oĩs ſatiſfactio remit tit ſpectat ad papã tñ.eſt ꝛ alia particularis remiſſio in qua dr tñ de iniũcta pñia relaxamus.ꝛ p hãc ſiue a papa ſiue ab inferioꝛibus platis factã nõ fit plena remiſſio.de hoc p Hoſt.in ſum.e.in rubꝛica.de remi.§.itẽ p crucis.v. illud ẽt.dicit ẽt La.q ſacerdos totũ tps pñie pagẽde non põt remittere.xxiij.q.iij.ſi is q. xxvj.q. vij. hoc ſic. p hoc qđ dixi.s.q.xij. Decimoqnto quero in eo qđ dixi.s.in xiij.nõ.q reuocant pariter puilegia cõceſſa locis oꝛdinib' vel pſonis.qd ſi ſũt cõceſſa officijs? Sol. Pau. q audiuit aliquos tenere q nõ reuocant cũ hoc ſit obmiſſũ.g̃ vnum ſub alio nõ icludit.ar.đ deci.ad audiẽtiã.ꝯtrũ puto.nã no mine locoꝝ venẽũt dignitates ſeu officia.de offi.dele.cũ abbas.ꝛ p hoc q ſubeſt eadẽ ratio.ergo idẽ ius.de cõſti. trãſlato.de trãſla.c.ij.

¶.Queſtores.

No.q oꝛdinarij puniunt exẽptos abutẽteſ puilegijs ſuis.remittit Lau.ad no.de offi.oꝛ.cle.vna.vbi dixi.lz de lr̃is aplicis nõ poſſint pꝛicipaliter iudicare. de iudi.cũ veniſſet.p hoc de abuſu:q priuilegiũ meret amit tere q abutit.xj.q.iij.priuilegiũ.de priui.tuax.ꝛ.c.vt pri/ uilegia.ſicut ẽt qñ tẽdit ad noxã.de deci.ſuggeſtũ.ꝛ đ hoc in ſe.nõ. Scđo no.ex eo qđ dixi in pcedẽti q qñq3 oꝛdi narius p has elemoſynas punit exẽptos vt hic ꝛ.s.đ ſta. regu.cle.ij.de reli.do.cle.ij.de iure pa.c.j.qñq3 iuris penã publicat.de priuile.cle.j.qñq3 abſoluit.de ſepul.cle.j.qñ q3 ſolũ circa loca dat iuriſdictio.de ſup.ne.pla.cle.vna. de priui.cle.ij.generali' dat iuriſdictio ẽt ꝯ eos.de priui. c.j.li.vj. Tertio no.ibi vt cõis hz aſſertio.q cõis aſſer/ tio facit fidẽ.nã dicit philo.vij.ethi.fama nõ oĩno pdit qm̃ populi multi.ꝛ de hoc p Inn.de.v.ſig.veniẽs.li.vj.ꝛ di/ xi.de v.ſig.qd p nouale. Quarto no.q puniẽda ſũt de licta vt foꝛmidine pene alij ppenſius cõpeſcant.s.ti.j. cu piẽtes.in prin.ꝛ dic q ppenſius quaſi velociter ꝛ feſtine. per iura allegata in glo.idem verbum.

De ſnia excõicationis ſuſpẽſionis ꝛ interdicti.

Exfrequentibus.

Diuide vt in glo.i tres.ꝛ ſcđam ſubdi uide.q puidet circa obſeruãtiã iterdi ctoꝝ p ſedẽ aplicã vel oꝛdinarios poſi toꝝ.ſcđo ibi aliogn punit ꝯfaciẽteſ.ter tio ibi ꝛ q iterdictis.extẽdit ad iterdicta ꝛ ceſſatiões a di uinis iductas p ꝯſiliũ puinciale.q̃rto ibi i ceſſatiõibus.p rogat ad ceſſatiões iductas p capl'a vel ꝯuentus.qnto ibi ipſi.monet capl'a ꝛ ꝯuẽtus vt in his canones ꝛ aplicos ob ſeruẽt.ꝛ dic Lau.q hec cle.emanauit ad executionẽ illoꝝ iuriũ.de ꝯſue.cũ iter.de pe.qđ ite.de exce.pl.c.fi.ꝛ vt dic gl.j.i fi.hec cle.pceſſit ꝯciliũ.ꝛ i hac gl. ibi in pemio.i glo. iſte ſole.ꝛ pdeſt hoc ſc.re ad ſciẽdũ qñ ligare ceperit.ꝛ de hoc i eodẽ pemio in glo. vr p hãc ibi ſequẽs foꝛte.q ibi in fi.dr ſacro approbãte cõcilio. vel q i ſeq.eſt ſupſcriptio i ꝯcilio viennẽſi q nõ dz h eẽ niſi qtũs hec fuit ibi approba/ ta. No.ex vbo frequẽtib'.q iura adaptãtur ad ea q fre quẽter emergũt.de hoc de deſpõ.ipu.lr̃as. Scđo not. q ad q̃relas platoꝝ mouet papa.de hoc in glo.ij. Ter tio no q experiẽtiã quã hz iudex vt ipſe facit fidẽ.de hoc i gl.iij.dic Pau.q papa referẽti ſibi de hoc cõſtare credẽ/ dũ eſt.de pba.cle. vna.ꝛ ex hoc vr velle.ſecus in alio qđ dic vt de teſta.cũ a nobis. Quarto no.q reprobant ex cuſatiões *fucate ꝛ friuole*.ꝛ de fucatis dic vt in glo.iiij.ꝛ p hoc qđ dicit de friuolis.*eſt de ap.cũ appellatiõibus*.li. vj.ꝛ exẽplificat Pau.ꝛ Gẽ.vt q dicebãt ſe ſup hoc hr̃e puilegia q tñ ſibi i hoc nõ pſunt.j.in fi.vel appellaſſe cũ ta lis appellatio nõ ſuſpẽdeat iterdictũ.de ap.ad hec qm̃.vl' ſniam iniuſtã vel nullã.vel iterdictũ nõ eẽ gnãle.de.v. ſi. cũ i ptibus.vl' qd ſile.qđ tñ dicũt de iniuſticia nõ pcedit p id qđ dico.j.q.xxiiij. Quinto no.q tpe iterdicti in tm̃ dz ianuis clauſis celebrari:vt nec p foꝛamia vel feneſtraſ laici reſpiciãt cui' ꝯtrũ iſti faciebãt pfoꝛãtes ianuas vl' fa ciẽtes feneſtraſ vñ laici pñt audire diuina cũ tñ debeãt di ci ita ſubmiſſe vt ex nõ audiant.de pe.qđ i te. multo g̃ mi nus licet reſpicere vt videãt coꝛpus xpi.p hoc qđ no. In no.e.ti.nup.in.v.oꝛãdo. Sexto no.q ex violatiõe iter dicti de q h fiebat dãnũ eccl'ie cathedrali ꝛ pochiali.ꝛ dic Pau.q fiebat dãnũ i oblatiõib' q tũc poꝛtabant ad taleſ religioſos nõ ad eccl'ias pochiales.ꝛ vr hr̃e Pau.reſpe ctũ q lr̃a ibi cathedraliũ: loquat qñ eccl'ia cathedralis ẽ pochialis qđ eẽ põt.ſz ẽt in genere pochialis ẽ toti' dio/ ce.de of.archi.c.iij.vbi de hoc in glo.fi.ꝛ dic cathedraliũ i.epaliũ.de.v.ſig.cũ clerici.ꝛ dicũtur ſic ob honoꝛẽ cathe dre qua ẽt de cã eps recipit cathedraticũ.de of.oꝛ. cõque rẽte.pochiales aũt dicũtur que habẽt pochianos.de p/ ben.de multa.de elec.lz canõ.li.vj. Septimo no.de ſcã dalo vitãdo.de pſcrip.nihil.de no.ope.nũ. cũ ex iniũcto i fi. Octauo no.q ſnia cẽſure eſt neru' eccl'iaſtice diſci/ pline.de hoc in glo. v.ꝛ exponit Pau.neruũ.i.vigoꝛẽ.nã ſicut neru' eſt hoĩs foꝛtitudo ꝛ facile flectit lz nõ rũpit ſic cẽſura ẽ eccl'ie foꝛtitudo q lz poſſet flecti nõ tñ rũpi q eccle ſia nõ põt eſſe nulla. xxiiij.q.i.pudẽda. Nono not.q de iterdictis generalibus locũ hz hec cle.ꝛ que dicãtur gene ralia. Glo.in ver.generalia.remittit.ꝛ dicit Gen.inter/ dictũ ẽt vnius loci appellari generale p hanc cle.ibi ciui/ tatez ꝛ locoꝝ.ſ.ſingulariũ.vt differat a verbo terrax. qđ vniuerſitatẽ denotat ꝛ violãtes iterdictũ ſũt irregulares de exceſ.pla.c.fi.li.vj.ꝛ dicit Math.q ſũt irregulares nõ q phibeãtur

q: phibeātur p regulā apoſtoli de pmonēdis:ſed q: pro
hibenſ p papā q eos eijcit a regula cōi que hꝫ oēs pmoue
ri ꝛ miniſtrare in ordinibus q nō reperiunſ phibiti.ꝺ hoc
in.ꝺ.c.fi. Decimo no.ex predictis ꝙ violaſ interdictū
nō tm̄ admittēdo interdictos in eccleſiam tpe celebratio,
nis diuinoꝝ ſed ēt ſi ſtantes extra.intus poſſūt reſpicere ꝛ
audire.pro hoc qꝺ no.Hoſt.e.ti.nuper.debēt eni diuina
ſic ſecrete celebrari vt ab extrīſecis nō poſſint videri nec
audiri.de pe.ꝛ remiſ.qꝺ in te.p hoc qꝺ dixi.s.in.v.nota,
bili. Undecimo no.ibi dn̄o diſponente preſidemus.ꝙ
papa vices dei gerit in preſidēdo eccleſie:de magiſ.cle.j.
in prin.ꝛ dicit Gē.ꝙ ex hac preſidētia multa pōt claue nō
errāte de hoc.de tranſla.quāto. Duodecimo no.ꝙ ec,
cleſia eſt vnica.de exceſ.prela.cle.frequēs.§.nervum.de
ſū.tri.c.j.§.vna. Decimotertio no.ꝙ vna eſt fides.de
hoc in glo.in ver.fidē. Decimoquarto no.ꝙ debet ſer
uari vniformitas in eccleſia quātum cōmode pōt.de vi.ꝛ
ho.cle.deus qui. Decimoquito no.ꝙ papa dꝫ curare
vt obſeruēt ur interdicta eccleſiaſtica.ꝛ quid ſit interdi,
ctum dico.j.q.ij. Decimoſexto not.ꝙ papa pcedit de
ꝯſilio fratrū.ꝛ de eius effectu no.de re iudi.ad apoſtolice
li.vj.de here.ſup eo.li. Decimoſeptimo no.ibi exēpti:
caſū in quo exempti ſubijciunſ ordinarijs.de hoc in glo.q
cūqꝫ.ꝛ gl.qūo. Decimooctauo no.ꝙ religioſi ēt exēpti
tenētur obſeruare interdicta que obſeruat eccl'ia matrix.
xij.di.de his.v.abbatibꝰ.ſic ꝛ ep̄alis ſeruat id qꝺ ſeruāt
metropolitane vt ibi.ꝛ de poſt.p̄la.c.j. Decimonono
no.ꝙ ſeruandū eſt interdictū nō obſtātibus appellationi
bus.de hoc.j.in.iiij.ꝯrio.ꝛ dicit Lau.ꝙ obſeruādū eſt ex
quo cōſtat ꝙ iudex mādauit aliquē denūciari excōicatum
ſuſpenſū vel locū interdictū lꝫ ex adverſo proponaſ ꝛ pu
bliceſ appellatio que dicaſ ēt antea emiſſa.tn̄ preſumēdū
eſt pro iudice.de renū.in p̄ſentia.maxime ex quo maioreſ
obſeruāt.nā pro multitudine p̄ſumiſ ꝛ pro vſu quottidia
no.xx.di.de quibus.C.de fideiuſ.l.fi.ꝛ pcedit hoc ad quē
cūqꝫ ſit appellatū vt i littera. Op.ad hoc q: hic ibi ca
thedralē vel matricē.ponit hec vt diſtincta cū tn̄ ſint idē.
de offi.archipreſ.c.fi.So.eccleſia cathedralis plus ipor,
tat q̄ꝫ matrix vt hic.lꝫ ipſa ēt cathedralis qn̄qꝫ dicaſ ma,
trix vt in ꝯrio.ꝛ.xxj.q.ij.ſicut.ꝛ de ver.ſig.venerabili.

Scꝺo op.in eo ꝙ dicit de religioſis q vident interdi
ctū ſeruari p eccleſiā matricē.nā obſeruātia interdicti vi,
deri nō pōt cū cōſiſtet in nō celebrādo ꝛ qꝺ nō eſt nō eſt vi
ſibile.de elec.bone.j.vbi de hoc de pba.qm̄.So.Paul.
ꝙ videre poſſūt ex eo q: vident in cathedrali ꝛ matrice
eccleſia celebrari ianuis clauſis ꝛ interdictis excluſis.

Tertio op.q: videtur inculcatio ibi viderint aut ſciue
rint.So.vt in glo.alio ſenſu.que dicit ꝙ poteſt ſcire per
aliū ſenſum q̄ꝑ per viſū.dic ꝙ ēt alio modo q̄ꝑ p ſenſū ime,
diate ꝛ qūocūqꝫ ſciāt ſufficit.ſecus aūt ſi ignorāt q: tūc nō
habet locū pena.de cle.excō.apoſtolice.de hoc.j.q.xx.

Quarto op.in eo qꝺ dixi in.xix.nōbili.ꝙ obſeruari dꝫ
interdictū nō obſtātibus appellationibus.nā appellatio
p̄cedēs viciat interdictū.de ap.ad hec qm̄.ꝛ.c.dilectis.
Gl.nō dicit.ſo.ꝙ h nō diciſ ꝙ appellatio nō viciet iterdi
ctū ſꝫ ſolū ex q matrix eccleſia ſeruat iterdictū ēt nullū reli
gioſi violātes ſunt excōicati.ex hoc dicit Pau.ꝙ religio
ſi ſūt deterioris cōditiōis q̄ꝫ alij.q: ſi matrix eccl'ia ſeruat
interdictū nullum.eos oportet ſeruare ꝛ ſi interdictū tꝫ lꝫ
matrix eccleſia nō ſeruet nō per hoc poſſūt nō ſeruare ſed
iure cōi cenſenſ cū alijs.ꝛ de hoc vltimo.j.q.xxxj.dicit tn̄
Pau.ꝙ pmo caſu lꝫ nō obſeruātes ſint excōicati vt hic:
tn̄ nō ſunt irregulares tanq̄ꝑ violantes interdictū:vult di
cere ꝙ q: interdictū nō tꝫ violantes nō ſunt irregulares ni
ſi celebrent poſtq̄ꝑ ſunt excōicati.pro hoc qꝺ dico.j.ver.
alioquin.q.j.Gē.dicit hoc pcedere ꝙ tenemur interdictū

ſeruare nō obſtante appellatione qn̄ nō eſt dubiū an tene
at appellatio.al's potius appellationi q̄ꝫ ſnie ſtandū eſt.
de appel.dilectis.in fi.vbi hoc tꝫ Inno.ꝛ Hoſti.q ēt no.i
ſum.de ap.§.qualiter.ver.ſed ſi.ꝛ ver.illud.in fi.ꝛ ꝺ hoc
p Archi.de ap.cū appellationibus.ꝛ.c.ſi a iudice.lib.vj.
dic hoc pcedere quo ad alios ſed i caſu huius cle.ēt ſi cō,
ſtet ꝙ appellatio teneat ꝛ ꝙ p ꝯn̄s ſnia nō tꝫ tn̄ ex quo ma
trix eccl'ia ſeruat religioſi nō ſeruātes ſunt excōicati p hāc
lr̄am vt predixi.ꝛ hoc eſt hic caſus ſingularis. Quero
in eo qꝺ dicit de interdicto ſedis apoſtolice auctoritate
poſito an per hoc comprehendaſ interdictū iuris? Glo.
p hoc ſol.ꝙ ſic.ꝛ ſic pcedit hec lr̄a i iterdicto ſedis apl'ice
ſiue p ſniam iuris ſiue ipſiꝰ pape lato. Scꝺo q̄ro qd eſt
iterdictū?ſol.Lau.ꝙ ē pena q̄ ea q ſūt ſacri miſterij ꝛ diui Interdictū
ni officij p pſonas iterdictas i locis iterdictis exerceri ve
tanſ.dic melius ꝙ ē cēſura eccl'iaſtica phibēs adminiſtra
tionē diuinoꝝ.qꝺ dixi de cle.ex.c.fi.ꝛ ſm̄ Lau.dꝛ ab iter,
dico.i.phibeo.ꝛ differt ab iterdictꝫ a lege iductis q dicūſ
q̄ſi iter duo dicta.iſti.de iter.i pri.quot aūt ſint ſpēs iterdi
ctoꝝ ꝛ de alijs circa hoc remittit Lau.ad ſuū ſcr̄ale in ti.
de iterdi.vt dixi i.ꝺ.c.fi.ꝛ de exce.p̄la. Tertio q̄ro i eo
qꝺ h dicit de iterdictis poſitis a ſede apl'ica vel locoꝝ or
dinarijs.qd ſi p legatū apl'icū?ſo.Pau.ꝙ cēſeſ auc̄te pa,
pe poſitū.de p̄bē.ſi aplice.li.vj.qꝺ pcedit ſi ꝺ mādato pa,
pe poſitū ſit.al's vr̄ ſecꝰ.p id qꝺ dico in ſe.q. Quarto q
ro ſi p delegatū ordinarij poſitū ē iterdictū an locū habe,
at hec lr̄a i eo qꝺ dic̄ de iterdicto ordinarij?ſo.Pau.ꝙ nō
q: nō vꝛ poſitū p ordinariū qꝺ reqrit hec ꝯſtō.nō.n.eſt idē
auditoriū ꝛ iuriſditio delegati ꝛ ordinarij.ff.q.ꝛ a quo.l.
j.de ap.dilecti.de ꝯſue.nō putamꝰ.li.vj.de of.vic.c.fi.eo.
li. Op.ad hoc de eo qꝺ dixi.s.q.p̄ce.nā delegatꝰ facit
vice delegātis.de reſcrip.ſup lr̄as.ꝛ ſic paria ſūt ꝙ iterdi
ctū ſit poſitū ab ordinario vel ab eiꝰ delegato?Sol.lꝫ qꝺ
facit delegatꝰ dicaſ factū a delegāte nō tn̄ oīno pprie niſi
qn̄ illud ſpāliter ei cōmiſſū ē.de p̄bē.hi q.i fi.li.vj.ꝛ ſic iſta
lr̄a pcedit de iterdicto ſedis apl'ice vel ordinarij ſeu dele
gatoꝝ ſpāliter ad hoc deputatoꝝ vt iterdicāt.al's vꝛ ſecꝰ
p p̄dicta.p hoc q: ſi diceref facere delegās id qꝺ facit de
legatꝰ nō ſpāliſ deputatꝰ nō poſſet appellari ad delegātē
qꝺ pōt.de offi.dele.ſup qōnū.§.porro.qn̄ aūt ſpāliter daſ
ad iterdicēdū ē potiꝰ miniſter q̄ꝫ delegatꝰ.de of.dele.c.fi.
ꝛ ipſe cōmittēs dꝛ face.p hoc q: h lr̄a tāq̄ꝑ penalis nō dꝫ ex
tēdi.ꝛ fac̄ qꝺ dico.in ſe.q. Quito q̄ro ſi iterdictū poſitū
fuit a ſingulari pſona q hoc pōt a ſpeciali cōſuetudine?ſo.
Pau.ꝙ nō hꝫ locū h cle.cū taliſ nō faciat auc̄te āplica nec
ſit ordinariꝰ.ex hoc vꝛ ꝙ ſi ex ꝯſuetudine hr̄et ordinariaꝫ.
qꝺ eē pōt.de fo.cōp.cū ꝯtingat.locꝰ eēt huic cle.ꝯrium tn̄
tꝫ Pau.ſꝫ p hoc eſt qꝺ no.Arch.de p̄ui.epoꝝ.i glo.vr̄.ꝛ
hoc veriꝰ.h.n.n̄ loqꝉ de iterdicto lato a diocceſano.q: tc̄ ſo
lus ep̄s intelligeref.de vi.ꝛ ho.cle.cle.j.in p̄nc.ſꝫ dicit de
iterdicto lato ab ordinario.ꝛ ſic ſufficit ꝙ hēat ordinariā.

Sexto q̄ro de qbus religioſis loqꝉ h glo.qcūqꝫ.ſo.ꝙ ꝺ
oībus ſiue mēdicātibꝰ ſiue nō.idē Lau.p hoc de peniſ.cle.
cupiētes.v.illos. Septio q̄ro qd de clericis ſecularibꝰ
nō ſeruātibꝰ iterdictū vel ceſſationē q ſeruat eccl'ia mr̄ix?
Glo.e.ſo.ꝙ nō liganſ.ꝛ p hoc.j.e.cle.§.porro.ꝛ qꝺ ibi di
co in.iij.nō.ꝛ pſeqꝉ h gl.multos caſus qbus p has cle.li,
gātur tm̄ religioſi.ꝛ ꝙ nō ligētur tꝫ ēt Lau.q: pene ſūt re,
ſtrigēde.de pe.di.j.pene.de hoc i ſeq.q. Octauo q̄ro
q̄re magis ſpāliter tenētur religioſi hac cle.q̄ꝫ ſeculares?
So.Lau.ꝙ multis craſſantibꝰ opus eſt exēplo.ff.de pen.
aut facta.in fi.vult dicere ꝙ magis i hoc deliquebāt.dic̄
ēt ꝙ q: p̄lati ſeculares fuerūt i maiori numero i ꝯcilio q̄ꝑ re
ligioſi.iō tulerūt feſtucā de oculo iſtoꝝ ꝛ nō trabē de ocu
lis pprijſ.qꝺ vltimū ſonat i hoc ꝯcilio fuiſſe pceſſū ex affe
ctu carnali qꝺ nō eſt cogitandū.ſed precedens rō verior.

Nono q̄ro an religioſi nō ſeruātes iterdictū poterunt
puniri p̱ ordinariū? So. Pau. referēs q̄ͦ no. Jo. mo. de p̄
uile. epoꝝ. li. vj. vbi vȝ ꝙ ſic cū religioſi nō poſſint ēt ſi pri
uilegiati ſint. ⁊ ſic delinquūt in caſu in quo priuilegiū non
habēt. de priui. tuarū. hoc nō placet. Pau. q ſm̄ hoc ꝺ oī
delicto exēptos puniret ordinari⁹ cū ſup̱ delicto nō ſint
priuilegiati. ar. C. vbi de cri. agi opoꝛ. auſ. qua in ꝓuincia
de priuile. ſcholariū. l. ij. li. xij. in auſ. de mā. prin. §. ꝙ ſi de
linquētes. ⁊ vbi papa vult exēptos punire p̱ ordinarios
hoc exprimit. ꝺ. c. tuarū. ⁊. c. j. de priui. li. vj. de teſta. cle.
vna. de ſepul. cle. eos. in fi. ſ̃. t. j. abuſiōib⁹. cū ꝯcoꝛ. ex hoc
dic ꝙ ordinarij vel alij quoꝝ intererit denūciabūt hoc pa
pe vel ꝓuidebūt ſibi p̱ ipetrationē delegatoꝝ. pro hoc q̄ͦ
no. de ſepul. cle. dudū. v̄. vltra. in glo. innuit. ⁊ ibi de hac
dixi. ⁊ p̱ ibi no. pȝ ſo. ad rōnes Jo. mo. Decio q̄ro in eo
q̄ͦ dicit de eccl̄ia matrice. que dicaꝛ̄ matrix Glo. ideſt. ſo.
⁊ diuide glo. qꝛ p̄ͦo q̄rit q̄d ſit eccl̄ia matrix ⁊ quare ꝺ ea
dixit. ſc̄ꝺo ibi ⁊ dico. q̄rit ⁊ ſoluit. tertio ibi ſȝ q̄d de duo-
bus. p̱mixtim q̄rit ⁊ ſol. q̄rto ibi ſed nūq̄d querit arguit ꝓ
⁊ ſol. in ꝯ̄riū. q̄nto ibi itē q̄d. querit ⁊ ſol. inducēs ſimile
ibi ſicut nec. ex quo aliud dubiū ſol. ⁊ cū hac glo. in prin.
cōcoꝛdat Pau. ⁊ in ea ibi p̱ baptiſmū. lxviij. di. c. ſi. xij. q.
ij. q abſtulerit. xvj. q. j. vos āt. de ꝯſe. di. iiij. m̄ꝛ. Unde
cimo q̄ro ſi eccl̄ia matrix ſubeſt religioſis an locuȝ habet
hec cle. Glo. e. ibi ⁊ dico. ſo. ꝙ ſic. idē Pau. Duodeci
mo q̄ro q̄d ſi dꝛ̄ eccl̄ia nūq̄d eni accipiꝛ̄ ꝓ p̄lato vel ep̄o tm̄
vel ꝓ capl̄o tm̄ an ꝓ vtroqȝ mixtim. ⁊ q̄d ſi eccl̄ia vacat ⁊
pars capituli ſeruat pars nō ſeruat ⁊ foꝛte ſunt equales?
Glo. e. ibi ſed q̄d. ſol. ꝙ ſi in eccleſia celebraꝛ̄ nō eſt locus
huic pene. idē Pau. dicēs ꝙ cū in eccl̄ia cathedrali vl̄ ma
trice ſeruaꝛ̄ iterdictū vel nō ſeruaꝛ̄ hoc p̄ſumiꝛ̄ fieri de vo
lūtate p̄lati ⁊ capituli. nā tacēdo videnꝛ̄ facere. xliiij. diſt.
c. j. xcvj. di. facientes. ij. q. vij. negligere. xxiij. q. iij. ita pla
ne. de homi. ſicut dignū. §. ij. de ſen. ex. quāto. dicit tamen
Pau. ꝙ in matrice eccl̄ia celebraꝛ̄ ab aliq̄bus extraneis
iuitis p̄lato ⁊ capl̄o nihilomin⁹ eſt locus huic pene ne ex
illo dolo ⁊ violētia cōmodū habeāt. de reſcrip. ſedes. de
dolo. cōtingit. de p̄bē. cū q. li. vj. de pe. cle. ij. ⁊ vt auferaꝛ̄
mā deliquēdi. ſ̃. ti. j. cle. abuſiōibus. nā diciꝛ̄ ēt matrix ſer
uare ex quo beneficiati oēs ipſius eccl̄ie ſeruāt. de v̄. ſig.
cū clerici. Decimotertio q̄ro qn̄ dꝛ̄ matrix eccl̄ia ſerua
re interdictū? So. Pau. ꝙ qn̄ clerici a diuinis abſtinent
aīo abſtinēdi. nā violare dicūtur q̄ꝺiu ꝓpoſitū violandi
habēt ēt ſi nō celebrēt qualibet hoꝛa diei. vt no. Innc. de
priui. petiſtis. ⁊ hoc ſi ſemel violarūt. nā p̄ſumūtur ſemp̱
violaturi. regula ſemel. li. vj. niſi p̱ aliquod extrinſecū ap
pareat ꝙ ſeruare volūt vt qꝛ hec dixerūt ⁊ ad hoc ſe obli
garūt. de hoc dixi in eo. c. in. ij. ꝯ̄rio. de hoc ēt. ī. q. xxij.

Decioquarto q̄ro an quo ad iterdictuȝ ꝓuincie dicaꝛ̄
eccl̄ia metropolitana matrix: vt ea ſeruante religioſi to-
tius ꝓuincie nō ſeruātes ligaꝛ̄ hac pena? Glo. e. ſȝ nūq̄d.
arguit ꝙ ſic. ꝯ̄riū tm̄ tȝ qꝛ eccl̄ia metropolitana nō eſt ma
trix ſingulariū ciuitatum. q̄ͦ no. ⁊ idem Pau. ⁊ Stepha.

Decimoq̄nto q̄ro ſi iterdictus eſt loc⁹ vbi non eſt ali-
qua eccleſia cathedralis vel matrix: vt quia matrix ec-
cleſia eſt in alia terra non iterdicta. vel plures ſunt eccl̄ie
ī loco ſed nulla p̄ncipalioꝛ. ſȝ quelibet baptizat ſuos par-
rochianos ⁊ foꝛte ex illis q̄ ſeruāt iterdictū alique nō? gl.
e. ibi itē q̄d. So. ꝙ nō eſt locus huic ꝯſtitutioni. qꝛ deficiūt
mēs ⁊ verba. iducit glo. ſil̄e q̄ͦ dico. ī. q. xvij. idē Pau. q
tm̄ dicit ꝙ ſi oēs ille ſeruāt. locus eſt huic pene. qꝛ oēs ille
ſimul iūcte reſpectu totius loci habereꝛ̄ loco vniuſ ſicut
plures delegati. de reſcrip. paſtoꝛalis. ⁊ q̄ͦ in vna p̱ſona
recipiꝛ̄ reſpectu vnius operatiōis recipi dȝ in pluribus
ſicut ecōuerſo. ff. ſi cer. pe. ſingularia. de pe. di. iij. adhuc
inſtant. ⁊ q̄ͦ ibi no. in glo. lȝ ꝓceſſus. Steph. ēt ꝯcoꝛdat cū
glo. in primo pūcto qn̄ in loco interdicto nō eſt aliqua ec-
cleſia matrix. ſed i ſc̄ꝺo qn̄ ſūt plures eccleſie matrices. di
cit ꝙ ſi eccleſia ifra cuius parrochiā ſunt religioſi ſeruant
interdictū ipſi nō ſeruātes incidūt penā iſtā. qꝛ q̄ͦ iuris ē
de toto quo ad partē. idē de parte quo ad totū. xxxj. di. te
nere. ⁊. c. ſi laicus. ij. q. vij. licite. de cōſe. di. j. de fabrica. ff.
de rei vē. que de tota. de vſur. q ſcit. dic glo. veriorē. quia
hec cle. loq̄tur. de interdicto generali lato in ciuitatē ter-
rā vel locū ⁊ qn̄ eccl̄ia cathedralis vel matrix ipſius loci
ſeruat ⁊ ſic n̄ ſufficit ꝙ eccl̄ia in cui⁹ ꝓchia ſunt religioſi
ſeruēt. Ad illud ꝙ idē iuris de toto ⁊c̈. dic illud verū qn̄ ē
eadē ratio totius ad totū que eſt partis ad partē. al̄s ſec⁹
vnde ſi tota reſ emphitheotica perit. liberaꝛ̄ emphitheo
ta nō aūt ſi pars. C. de iur. emphi. l. j. no. de loca. potuit. in
glo. pe. ⁊ de hoc generali ꝙ idē iuris eſt in toto ⁊c̈. p̱ Cy. ī
ꝺ. l. j. ⁊ de nō nu. pe. l. ij. hic aūt nō eſt eadē ratio totius ad
partē. qꝛ maius ſcandalū eſt in violatiōe interdicti q̄ͦ ſer
uat eccl̄ia matrix loci q̄ȝ ſi ſola ꝓchialis ſeruat. de hoc ī
ſeq. q. Decioſexto q̄ro ſi interdicta prouincia vel vna
dioceſi ī aliq̄bus ciuitatibus vel caſtris matrix eccl̄ia ſer
uat interdictū aliq̄bus nō? So. Paul. ꝙ in locis in q̄bus
ſeruat. locus huic pene nō in alijs. Op. ad hoc de eo
q̄ͦ dixi. ſ̃. q. ꝓxi. So. caſus ſunt diuerſi. qꝛ in prece. q. dixi
de nō matrice loci ſed ꝓchiali religioſoꝝ que obſeruāt

Decimoſeptimo q̄ro ſi ī loco ſingulariter iterdicto nul
la eſt eccl̄ia niſi religioſoꝝ ſeruantiū? gl. e. ibi ſicut nec. ſo.
ꝙ nō eſt locus huic pene. ſȝ hn̄t locuȝ iura antiqua. ꝓ hoc
q̄ͦ dixi. ſ̃. q. xv. qꝛ deficiūt mēs ⁊ verba. idē Pau. ex hoc
dic ꝙ hec cle. tanq̄ȝ penalis nō dȝ trahi ad alios caſus q̄ꝓ
hic expreſſos vt dixi. ſ̃. q. iiij. ⁊. vj.. Decimooctauo q̄-
ro ſi ep̄s mādat interdictū ſeruari ⁊ capl̄m mādat ꝯ̄riū?
So. Gē. ꝙ obediēdū eſt ep̄o. ar. de poſt. p̄la. c. j. qꝛ ad ep̄m
ſpectat facere ſeruari canones ponētes interdictū. de eta.
⁊ quali. cle. j. de hoc in ſe. q. Deciono no q̄ro ſi ep̄s mā
dat ſeruari iterdictū. eccl̄ia tm̄ cathedralis vel matrix nō
ſeruat. an teneanꝛ̄ religioſi ſeruare ſub pena huius clem̄.
So. Gē. ꝙ ſic. p̱ ea q̄ dixi in ꝓxi. q. ꝓ hoc de poſtu. p̄la. c. j.
qꝛ magis attēdiꝛ̄ editio publicatiōis interdicti q̄ꝓ ipſi⁹ ob-
ſeruatio. ⁊ ad l̄ram ibi ſciuerint obſeruare. ſupplet vl̄ ob
ſeruare debere. qꝛ nō dȝ attēdi tm̄ q̄ͦ fit. ſȝ q̄ͦ fieri dȝ. ff.
de of. p̄ſi. ſȝ lȝ. de elec. cū cām. idē Math. q tm̄ refert Alua
rū tenere ꝯ̄riū. ⁊ illud verius p̱ id q̄ͦ dixi. ſ̃. in. iiij. ꝯ̄rio.
qꝛ hic attendiꝛ̄ obſeruantia facti. Uigeſimo q̄ro in eo
q̄ͦ dicit de religioſis ſcientibus ꝙ eccleſia matrix ſeruat
iterdictū. q̄d de ignoꝛātib⁹? Gl. alio ſenſu ſol. ꝙ nō liganꝛ̄
ſi ꝓbabiliꝛ̄ ignoꝛāt ⁊ pōt exēplificari vt qꝛ ſūt ī loco ſilue
ſtri ⁊ nō egrediunꝛ̄ ⁊ pauci accedūt ad eos ita ꝙ potuerūt
aliquādiu ignorare de obſeruātia. in dubio vȝ aūt craſſa
ignoꝛātia cū obſeruatio iſta ſit publica. de poſtu. p̄la. c. j.
ꝺ hoc ēt. ſ̃. in. iij. ꝯ̄rio. Uigeſimoprio q̄ro ſi iterdictū nō
ſeruaꝛ̄ in eccl̄ia matrice an religioſi nō ſeruātes īdiſtincte
excuſanꝛ̄? Glo. no. qꝛ dicit ꝙ nō. ⁊ idē dixi. ſ̃. in. iiij. ꝯ̄rio. ⁊
no. ſingulariꝛ̄. glo. in eo q̄ͦ dicit ꝙ vacat. ar. a ꝯ̄rio qn̄ ꝯ̄riū
reperiꝛ̄ in iure. Itē in eo q̄ͦ dicit ꝙ ꝯ̄rioꝝ n̄ ē eadē diſcipli
na vbi verba ⁊ mēs reſiſtūt. Uigeſimoſc̄ꝺo q̄ro qn̄ di-
canꝛ̄ ſeruare religioſi interdictū. Glo. e. vbi intelligo. ſo.
ꝙ qn̄ abſtinēt aīo ſeruādi. ꝓ hoc q̄ͦ dixi. ſ̃. q. xiij. Uige
ſimotertio q̄ro de itellectu l̄re vbi nō obſtātib⁹ q̄buſcūqȝ
appellatiōibus ⁊c̈. ⁊ alijs obiectiōibus q̄buſcūqȝ? Glo.
q̄bus ſol. ꝙ remouenꝛ̄ oēs obiectus p̱ quos allegareꝛ̄ nul
litas ſnīe interdicti. Pau. ⁊ Mathe. dicūt ꝙ ēt remouen
tur obiectus iniuſticie. primū verius. nā de obiectiōibus
iniuſticie nō fuit opus ꝙ remouerētur. qꝛ nō obſtant. nam
ēt ceſſante hac cle. tm̄ adhuc cōſtat ꝙ ſnīa interdicti ēt iniu
ſta ſeruanda eſt ſicut ⁊ ſnīa excōicatiōis. de ſen. ex. ſacro.
⁊ pro hoc q̄ͦ dixi. ſ̃. in. iij. notabili.

Uer. alioquin.

Verſ. Alioquin.

No. caſũ in quo ferť excõicatio ipſo iure. de hoc in glo. eſt ſciẽdũ. q̃ colligit qnquagita caſus in qbus p has cle. ferť excõicatio. Scđo no. ꝙ violãs interdictũ eſt excõicatus ꝛ hoc caſu de quo hic. ſunt ꝛ alie pene ꝓdite ꝯ violantẽ. de qbus in gl. addiť. Lau. ſpecificat eas dicẽs ꝙ nõ ſeruãs iterdictũ ſi eſt religioſus excõicationẽ icurrit vt hic. Itẽ eſt ſuſpẽſus ipſo iure religionis vel ſecularis. de exceſ. p̃la. tanta. Itẽ eſt ſibi igreſſus eccl'ie iterdictus. de priui. epoꝝ. li. vj. Itẽ eſt excõicatus ſi nõ ſeruat ſepeliẽdo. de ſepul. eos. Itẽ eſt irregularis ꝛ ielegibilis actiue ꝛ paſſiue. e. ti. is cui. li. vj. Quero an eo caſu quo religioſi liganť pena de qua hic. ẽt ligenť alijs ꝺ qbus in ꝓxi. no. Glo. addiť. ibi poſſet. ſol. ꝙ põt eſſe caſus in quo pena hui⁹ cle. locũ hꝫ ꝛ nõ pena alioꝝ iuriũ. qđ dic vt in glo. ꝛ idẽ Pau. ꝛ p hoc qđ dixi. s̃. e. cle. in pri. in. iiij. ꝯrio. Scđo q̃ro q̃re pluribus penis puniť violãs iterdictũ q̃ſi violaret. al's ſpẽs cẽſure eccl'iaſtice vt excõicationẽ vel ſuſpẽſionẽ. cũ tñ hec tria videanť eadẽ pena i genere lꝫ plures in ſpẽ. de ver. ſig. querẽti. Sol. Lau. ꝙ rõ eſt q: aliq credebãt iterdictũ vili⁹ ꝛ minus ceteris ꝛ ob hoc negligebãt ꝛ vilipẽdebãt. iõ vt apprecieť grauior pena iponiť vt ſic nõ dubitet qs ſcelerati⁹ cõmiſſũ qđ eſt graui⁹ vindicatũ. xxiiij. q. j. nõ afferam⁹. Itẽ q: trãſgreſſio iterdicti cũ maiori ſcãdalo fit q̃ aliarũ penaꝝ. q: i plurib⁹ ꝛ magis publice ferť q̃ cetere pene. ꝺ poſtu. p̃la. c. j. iõ trãſgreſſor pp maiorẽ cõtẽptũ ꝛ maius ſcãdalũ graui⁹ puniẽdus ẽ ar. xl. di. hõ xp̃ianus. de homi. ex lr̃is. Tertio q̃ro ſi locus eſt iterdict⁹ ab hoĩe vl' a iure. nõ tñ publicatũ ẽ an ibi celebrãs eſt irregularis? Archi. vꝫ notare ꝙ ſic. e. ti. is q. li. vj. In ꝯriũ facit. q: hic dꝫ de ſciẽtibus. s̃. e. cle. i pn. ꝛ qđ ibi dixi. q. xx. ꝛ p hoc. q: agiť de pena infligẽda. ꝛ ſic dꝫ ꝓcedẽ publicatio. de poſtu. p̃la. c. j. ꝛ hoc vltimũ vꝫ approbare Gẽ. ꝛ Mat. qđ ꝓcedit quo ad penã hui⁹ cle. in q̃ nõ ſufficit ꝙ ſciať de iterdicto niſi ẽt ſciať de eius obſeruãtia al's ꝓcedit opi. Archi. q: q ſcit certiorari nõ dꝫ. regula eũ q cert⁹. li. vj. p hoc qđ dixi ꝺ ꝯſti. c. ij. ꝛ ꝺ hoc. j. c. ꝓxi. i. ij. q

ſ. Quod et interdictis

No. ꝙ cõciliũ ꝓuinciale magis eſt q̃ ſingularis p̃lati ꝓuincie. q: virtus vnita eſt fortior q̃ diſperſa. de treu. ꝛ pa. c. j. ꝛ celebrať cõciliũ ꝓuiciale qñq; auctoritate romani põtificis. qñq; auctoritate patriarcharũ vel primatũ vl' metropolitanoꝝ illi⁹ ꝓuincie. iij. di. §. porro. xvij. di. multis. ꝛ vt ibi no. ſolus archiep̃s eſt maior q̃ oẽs ep̃i q: de ipſis ad archiep̃m appellať mai⁹ tñ eſt cõciliũ q̃ archiep̃s. q: de ipſo ad cõciliũ ꝓuinciale appellať. vt ibi. Scđo no. ꝙ aliud eſt vniuerſitas aliud ſinguli de vniuerſitate. nã cõciliũ nõ eſt niſi ipſi ſinguli p̃lati cũ archiep̃o. ꝛ tñ eſt mai⁹ q̃ p̃lati ſinguli vt hic. xij. q. ij. q manumittiť. poſſet tñ dici ꝙ cõciliũ eſt aliud q̃ ſinguli p̃lati ẽt ex alio. q: vocãtur ẽt capitula cathedraliũ eccl'iaꝝ. de his q̃ fi. a p̃la. c. fi. ſꝫ ẽt pre ſuppoſito ꝙ ſoli prelati cũ archiep̃o facerẽt ꝯciliũ. adhuc ꝓcedit qđ p̃dixi. ꝛ dicit Pau. ꝙ cõciliũ eſt mai⁹ q̃ ſingulares p̃lati ẽt icluſo in p̃latis archiep̃o. nã ꝛ de ipſo ad cõciliũ appellať qđ dixi in ꝓxi. no. Tertio no. ibi ſingulares p̃lati. ꝙ p̃lati ſingulares poſſũt ponere iterdictum. de hoc p Inn. de his q̃ fi. a ma. par. ca. q̃ſiuit. p Arch. de ꝓui. epoꝝ. li. vj. imo ẽt nõ p̃lat⁹. puta canonic⁹ hñs iuriſdictionẽ rõne ſue p̃bende põt iterdicere: vt no. Inno. in. d. c. q̃ſiuit. Quarto no. ꝙ itegrũ eſt iudiciũ ꝙ plurimoꝝ ſentẽtijs cõprobať. de hoc in glo. in v̓bo cõprobať. O p. qa vꝫ ſupfluitas in lr̃a ibi in ceſſatiõibus indictis p ꝓuincialẽ ꝯcilioꝝ ſtatuta vel ipſoꝝ auc̃te ꝯ id. s̃. in ꝓemio Grego. So. Pau. ꝙ hoc vult dicere ꝙ qñq; fit ceſſatio p ſtatutũ cõcilij ꝓuincialis abſq; hoĩs miniſterio. qñq; fit hoĩs miniſterio auc̃te cõcilij hoc fieri p̃cipiẽtis. Quero de quibus ceſſatiõibus hic loqtur glo. generali⁹? Sol. ꝙ de generalibus. idẽ Pau. ꝛ p hoc. j. ꝓxi. rñſo. ꝛ de his ceſſationibus de appel. dilectis. de offi. or. irrefragabili. ꝛ. eo. ti. q̃uis. ꝛ. c. ſi canonici. li. vj. Scđo q̃ro an fiet fides ꝺ ſtatutis cõcilij? ſol. Lau. ꝙ cũ ſint facti recurrẽdũ ẽ ad libros cõcilioꝝ ꝓuincialiũ cuiuſlibet ꝓuincie. lꝫ refert ꝙ Berengarius vn⁹ de cõpilatoribus ſexti libri poſt cõpilationeꝫ illã quẽdã tractatũ cõpilauit de excõicatiõib⁹ ꝛ iterdictis a iure latis in qbus multa cõcilia ꝓuincialia appoſuit.

Tertio quero an p̃lati poſſint abſoluere a ſnia lata p ſtatuta cõcilij ꝓuincialis? vꝫ ꝙ nõ cũ cõciliũ ſit maius q̃ p̃lati vt hic ꝯrium tꝫ Pau. q: ẽt poſſũt abſoluere a ſnia canonis: vt no. Archi. xvij. di. in ſũ. ꝛ remittit Pau. ad no. p ſe. de re. eccle. nõ alie. cle. j. vbi dixi i. v̓. ſi qs. q. iiij. refert ẽt Pau. qđ no. Hoſt. de p̃ben. graue. vbi dixi in vlti. q.

ſ. In ceſſationibus.

No. de ceſſatõnibus generalibus. de hoc in glo. ſp̃ales. q̃ dicit ꝙ ſp̃ales obſeruãtur ſolũ in eccl'ijs in qbus ſũt. ex hoc no. dr̃iam inter ceſſatiões generales ꝛ ſp̃ales. q: gnãles ẽt ſeruãde ſũt ab alijs vt hic. eſt ꝛ alia dr̃ia. q: generales habẽt vim iterdicti ꝛ cõparanť interdicto vt hic. ſp̃ales aũt nõ. de appe. dilectis. ꝛ qđ ibi no. de offi. ordi. ordinarij. li. vj. Scđo no. ꝙ rõne ꝯſuetudinis qñq; ſpectat ad capitula ceſſare a diuinis. p hoc de offi. or. q̃uis. lib. vj. qñq; ẽt hoc ſpectat ad eos alio iure ſp̃ali. p hoc lr̃a ibi. vel al's. puta priuilegio vel preſcriptiõe. Tertio no. lr̃am ibi vnico lumine ꝛc̃. ꝙ qs nõ dꝫ priuari vnico ſuffragio ſuo. de hoc in gl. ſũptũ. ꝛ in ea. ibi. §. ne tenuis. vbi dupliciter exponiť vel vt ponať p vna lucerna vel vt loquať ſimilitudinarie ſicut hõ tenuis habẽs porcellũ eũ ſeruat tanq̃ oculũ. ſic iſti ſeruãt iſtas ceſſatiões quaſi hec ſit ſola eorũ ſpes in reſiſtẽdo violẽtijs. Pau. p hoc qđ dixi de prebẽ. cle. j. §. ad hec. q. vj. Quarto no. ibi nec debem⁹. ꝙ papa nõ dꝫ quẽ ꝓuare iure ſuo ſine cã. pro hoc. C. de le. digna vox. de cõſti. c. ij. ꝛ. c. que in eccleſiarũ. dicit tñ Gẽ. ꝙ ſi vellet poſſet. j. §. porro. vbi reuocãť priuilegia. ꝛ ar. ff. de legi. princeps. p hoc qđ no. de cõceſ. p̃bẽ. ꝓpoſuit. qđ tñ nõ ꝓcedit de quolibet iure alteri cõpetẽte. ſed intellige vt no. in. d. c. que in eccleſiarũ. Quero in eo qđ dicit de collegijs qualiter hec cõſtituãtur? ſol. Gẽ. remittit ad no. p Inno. de offi. or. cũ ab eccleſiarũ. de iure pa. poſtulaſti. de exceſ. prela. dilecta. qđ ꝓſeqtur Math. dicẽs ꝙ quedam eſt vniuerſitas realis vt ciuitatis caſtri vel alteri⁹ terre. quedã p̃ſonalis vt grãmaticoꝝ dialectoꝝ ꝛ ſimiliũ. de cõſti. ex lr̃is. de q̃bus. remittit ad no. in dictis locis in qbus dixi. preter q̃ i c. poſtulaſti. qđ eñi ibi no. Inno. dixi. e. ti. nobis. §. ceteꝝ. q. j. ꝛ. ij. qualiter. aũt citeť vniuerſitas. dixi de no. ope. nũ. cũ ex iniũcto. ꝛ an p cãpanã. dixi de elec. in cauſis. ꝛ qualiter teneať ex delicto. dixi. de ſymo. dilect⁹. ij. Scđo q̃ro de itellectu lr̃e ibi: idẽ intelligimus obſeruãdum? ſol. Pau. exponẽdo. idẽ. ſ. ꝙ religioſi nõ ſeruãtes excõicati ſť ſicut eſſent nõ ſeruãdo ceſſatiões inductas per ſtatuta ꝓuincialia vel ipſoꝝ auctoritate. ꝛ facit hec expreſſio ad id qđ dixi. s̃. e. cle. in prin. q. iij. ꝛ. iiij.

Ver. Ipſi uero.

No. ꝙ a ceſſatiõib⁹ a diuinis debẽt ſeruare ſtatuta canonũ. de hoc in glo. Quero de itellectu lr̃e ibi ipſi? ſo. Pau. exponit ipi. ſ. capl'a collegia ꝛ ꝯuent⁹.

ſ. Porro

No. ꝙ hec ꝯſtitutio ꝯcernit p̃cedẽtia. de hoc in gl. ꝯcordat. Scđo no. caſuꝫ in quo p pactũ nõ põt renũciari iuri cõi. de hoc in gl. vlti. Tertio no. ibi religioſis. p hoc qđ dixi. s̃. ea. cle. in p̃n. q. vij. Quarto no. ibi i nullo volum⁹ ſuffragari. ꝙ ꝯ hãc cle. nõ ꝓſunt ꝓuilegia vel alia iura ſpã,

lia.de qbus.e.§.ſimile.ſ.de eta.⁊ qua.cle.vt hi qui.⁊ ibi
conçoꝛ.in glo.antepenul.⁊ vltima.

g **Rauis.** No.ibi nobiles.ꝙ dicunt
nobiles ẽt ſi delinquãt vt
hic.⁊ hoc qꝛ hic dicũtur nobiles a coꝛuſcatio
ne clari ſanguinis.ſm Lau.q dicit veriꝰ eẽ ꝙ
nobilitas ſola eſt aio que moꝛibus oꝛnat.de hoc de pbẽ.
venerabilis. Scd̃o not.de locis inſignibus.de hoc in
gl.vij.⁊ in Spe.de citatiõe.§.j.ver.ſed que loca. Ter
tio no.ibi ſolẽniter.ꝙ tpe interdicti ꝓhibet celebrari ſolẽ
niter.⁊ ſic nõ occulte ſm foꝛmã.e.ti.alma.li.vj.ſ.in cle.ꝓ
xi.in pꝛi. Quarto no.ibi faciũt celebrari.ꝙ aliud ẽ cele
brare tpe iterdicti vł dũ qs ẽ excõicatꝰ.aliud ſimplicit au
dire diuina.aliud facere ea ſibi ſolẽniter.celebrari de cle.
excõ.illud in fi.de hoc de priui.cle.archiepõ.in pꝛin.vbi
dixi in.ix.q. Quinto no.ibi nũc hos.ꝙ dictio nũc qñq̃
ſtat ꝓ aliqñ.de hoc in glo.in hoc ṽbo. Sexto no.de vo
catione ꝑ cãpanã.de hoc in glo.in ṽbo cãpanarũ.⁊ dicit
Pau.ꝙ pulſatio cãpanarũ quo ad hoc.i.quo ad celebrã
da diuina ꝓhibet tpe interdicti.de pe.⁊ remiſ.qd̃ in te.de
hoc.ſ.q.vj. Septio no.de duplici mõ vocãdi populũ
ſeu collegiũ.alter ꝑ cãpanã vt in ꝓxi.no.⁊ de hoc de elec.
in cauſis.alter voce pꝛeconia.C.de fer.l.vlti.ff.ꝙ cuiuſq̃
vniuer.ſicut.de re.iur.aliud.§.refert. Octauo no.ibi
populos iterdictos.ꝙ qñq̃ populus iterdicit.⁊ dic̃ Pau.
ꝙ hic erat duplex exceſſus ⁊ rõne loci ⁊ ꝑſonaꝝ.nã popu
lus iterdictus ẽt extra locũ nõ iterdictũ nõ põt audire di
uina.e.ti.ſi ſnia.li.vj.an aũt hoc caſu ſit locus pene huius
cle.dic.j.in.viij.q. Nono.no.ibi faciũt euocari.ꝙ ma
gis puniunt q tãq̃ auctoꝛes delinquũt q̃ alij.xxiij.q.iiij.
alioꝝ.xj.q.iij.q conſentit.de hoc.de offi.dele.c.j. De
cio no.ꝙ coꝛã publice iterdicto vel excõicato celebrãdũ
nõ eſt.de hoc in glo.occultũ que dicit ſecus de occulto ⁊
in hac glo.in fi.idẽ Pau.⁊ Gẽ.de hoc ꝑ Hoſt.de cle.ex.
ꝓpoſuit:ꝑ Arch.de priui.epoꝝ.li.vj. Vndecio no.ibi
inſtãtibꝰ.ꝙ celebrãtes debẽt iſtare vt excõicati ⁊ iterdicti
eccłiam exeãt.quãtũ tñ ad hãc cle.dicit Paul.idẽ ſi cele
brãtes nõ inſtẽt.vult dicere ꝙ eſt locus pene eo ipſo ꝙ iſti
ꝑcipiũt ꝙ nõ exeãt ẽt ſi celebrãtes nõ inſtẽt ꝙ exeãt.ꝓ hoc
lr̃a ibi inſtãtibus ẽt.qꝛ dictio ẽt eſt iplicatiua.vt dico.j.q.
viij. Duodecio no.ꝙ celebrãtes debẽt dimittere diui
na iexpleta ſi excõicati vel interdicti eccłiam nõ exeũt.de
hoc in glo.dꝫ.⁊ dicit Gẽ.ꝙ poſſũt expelli tanq̃ turbãtes
diuinũ officiũ ẽt ſi ſint religioſi.de ſen.ex.veniens.⁊ dic ꝙ
dicũt turbare qꝛ celebrãtes nõ poſſũt eos cõicare.ꝙ met.
cau.ſacris.imo peccãt vt ibi.an aũt peccẽt moꝛtaliter ꝓſe
quitur Mathe.qd̃ dic vt dixi in.e.c.ſacris.⁊ in hac gl.ibi
officiũ miſſe.ſecꝰ in alijs hoꝛis.qꝛ tũc indiſtincte dꝫ dimit
tere ⁊ exire qꝛ põt alibi cõplere:vt no.Inno.⁊ Hoſt.e.ti.
nuꝑ.⁊ hoc in excõicato publice.ſecus ſi occulte.vt dixi in
x.no. Deciotertio no.ꝙ exceſſus nõ debẽt relinqi ipu
niti ne alij habeãt cãm deliquẽdi ⁊c̃.nã facilitas venie ⁊c̃.
de vi.⁊ ho.cle.vt clericoꝝ.⁊ de hoc in glo.qꝛ ſi ex.de offi.
oꝛ.cle.j.in glo.iiij.⁊ de pe.cle.j.§.nec ſuꝑ.vbi de hoc dixi
in.iij.no. Decioquarto no.de ṽbo qũolibet.de hoc in
glo.oẽm. Decioqnto no.quattuoꝛ caſus in qbus qs ici
dit excõicationẽ de qua hic.pꝛimus in ṽbo cogere.ſcd̃s i
ṽbo euocare.tertius in ṽbo ꝓhibere.quartus in ṽbo re
manere. Decioſexto no.de verbo pꝛeſertim ⁊ exponit
Pau.ꝓ maxime dicẽs idẽ ſi nõ ſũt excõicati vel iterdicti
ex quo locus eſt interdictꝰ.ꝓ hoc qd̃ dixi.ſ.in.viij.no.⁊ d̃
hoc.j.q.x. Decioſeptimo no.ibi excõicati publice aut
iterdicti.ꝙ cõparãtur excõicatus ⁊ iterdictus.⁊ intelligit
Pau.de interdictis noiatim vel cũ vniuerſitate.facit de
cle.ex.ꝓpoſuit. Deciooctauo no.ibi miſſã ꝙ in alijs of
ficijs nõ eſt locus pene.de hoc in glo.in alijs.⁊ idẽ Pau.
de hoc.j.q.xij. Deciononо no.ibi noiatim.ꝙ hoc caſu
nõ ſufficit generalis monitio.de hoc in gl.añpe.⁊ idẽ Gẽ.
Vigeſimo no.caſũ in q̃ excõicatus nõ abſoluit niſi a ſe
de apłica.qd̃ eſt qꝛ hic reſeruatꝰ.ałs ſecus de ſen.ex.nuꝑ.
de hoc.ſ.cle.ꝓxi.ṽ.aliogn.in glo.eſt ſciẽdum.⁊.j.q.xiij.
Op.qꝛ lr̃a ibi nedũ in capellis.vꝛ velle ꝙ in capellis
liceat celebrare tpe interdicti cũ tñ nullibi ſit celebrãdũ i
loco iterdicto.de poſtu.pla.c.j.de exceſ.pla.tãta.Glo.nõ
intẽdit.ſol.⁊ idẽ Lau.dicẽs ꝙ in capellis minus videtur
delinquere.ar.de priui.cũ capella.dicit tñ ꝙ in eis idem
eſt ꝙ in eccłijs.qꝛ capelle tanq̃ acceſſoꝛie dependẽt a lo
cis in qbus ſũt ⁊ cũ eis trãſeũt.vt no.Inno.de iure pa.ex
lr̃is.vñ ſi ſũt deo dedicate ꝑ pontificẽ vt eſſe debẽt de ↄſe.
di.j.eccleſie.de reli.do.ad hec.eque.dꝫ abſtineri ab eis ſi
cut ab eccleſijs.dicit tñ ſecus foꝛſan de ſimplicibꝰ oꝛato
rijs in qbus potẽtes faciũt coꝛã ſe celebrari.ſed in hoc nõ
ↄſiſtit nec eſt verũ.qꝛ nullibi lꝫ celebrare ex quo locus eſt
interdictus.e.ti.is q.§.j.li.vj.dicit ⁊ Lau.ꝙ talia oꝛato
ria nõ dicũtur loca religioſa.remittit ad no.de pe.cle.j.ꝓ
hoc qd̃ ibi dixi in.j.q. Scd̃o op.qꝛ in lr̃a ibi vocãtes ſit
mẽtio de vocãtibus.⁊ infra in determinatiõe nihil dicit.
⁊ ſic vꝛ rñſio diminuta.ↄ̃ no.de ſpõ.de muliere.C.d̃ trãſa.
vt rñſum.Glo.licet dicit ꝙ licet de vocatiõe narret ſolã
coactionẽ punit ⁊ tũc dic ꝙ lꝫ nõ puniat vocationẽ nõ eſt
tñ diminuta rñſio.ſufficit eñi ꝙ punit cõpellẽtes tñ relinq
tur ꝙ vocãtes delinquũt.⁊ ałs ꝑ iudices cõpetẽtes puniẽ
di ſũt. Tertio op.qꝛ lr̃a ibi nõ ſolũ ꝑ cãpanarũ pulſatio
nẽ ſꝫ voce ꝑconia.vꝛ velle ꝙ plus arctet vocatio ꝑconis
q̃ capane cũ tñ vocatio cãpane pluribꝰ inoteſcat.vox ãt
ꝑconis paucis.in aut.de liti.§.oẽm.Glo.vt dꝛ.ſol.ꝙ lꝫ re
ſpectu nũc dicto vocatio ꝑ cãpanã ſit foꝛtioꝛ tñ qꝛ ꝑco lo
quitur ⁊ edictũ ponit maioꝛ eſt cõtẽptus.idẽ Pau.dicẽs
ꝙ lꝫ in minoꝛibus ſufficiat vocatio ꝑ cãpanã ſecꝰ in alijs i
qbus reqritur vocatio nũcij vel litteratoꝛia.de elec.i cau
ſis. Quero in eo qd̃ dicit de dñis tpalibus.qd ſi ſint ꝓ
lati habẽtes tpalẽ iuriſdictionẽ?Glo.ij.dicit idẽ in eis.idẽ
Pau.Steph.ↄ̃ dicens ꝙ lꝫ in eis ſit maioꝛ ratio tñ hec cõ
ſtitutio qꝛ penalis non dꝫ extẽdi de elec.ſtatutũ.li.vj.ma
xime qꝛ ↄ̃ pꝛelatos tales ſufficiẽter ꝓuiſũ eſt.de exce.pla.
c.fi.itẽ nõ eſt veriſimile ꝙ ipſi ꝓlati q ꝓcurarũt hãc ↄſtitu
tionẽ ſupplicauerint ↄ̃ ſe.ar.ff.de mili.teſta.l.iij.C.de le
gi.qd̃ fauoꝛe.regula qd̃ ob grãm.li.vj.pꝛimum veriꝰ.nec
rõnes Steph.vrgẽt.hoc eñi nõ eſt extẽdere:qꝛ pꝛelati ha
bẽtes tpalẽ iuriſdictionẽ illo reſpectu dicũtur dñi tpales.
alia rõ nihil vrget. Scd̃o qro i eo qd̃ dicit de locis ſup
poſitis interdicto de quo interdicto loqtur?Glo.iij.dicit
ꝙ de interdicto lato ab hoie vel a iure.idẽ Pau.eſt pꝛo.
⁊ eſt ꝓ hoc qꝛ hic loqtur generaliter. Tertio qro ſi iter
dictũ eſt latũ ſed nõdũ publicatũ an q ſcit de iterdicto te
neat obſeruare?Gl.e.iducit hãc lr̃am ꝙ ſic.eſt opi.Arc.
qd̃ dic vt in glo.⁊ dixi.ſ.cle.ꝓx.ṽ.alioquin.q.iij. Op.
ad hoc.xj.q.iij.§.euidẽter.vbi de hoc vt qs euitari debe
at reqrit ſnia archi.in.c.is q.alleg.in glo.So.ſm aliquos
ꝙ illud ꝓcedit niſi vbi ↄ̃riũ inueniť.vt i.c.cũ nõ ab hoie
⁊.c.cũ deſideres.alleg.in glo.Dic melius ꝙ illud dꝫ itel
ligi de occultis quos vitare debemꝰ.vt in glo.⁊ dixi.ſ.in
x.no.ꝓ hoc.xj.q.iij.§.cũ ergo. Op.ad idem.ſ.cle.ꝓxi.
vbi tũc tñ obligãtur alij ad obſeruãdũ qñ matrix eccłia
illud ſeruat.Glo.remittit ad no.ibi in glo.no.⁊ hoc vult
qꝛ lꝫ ibi puniat religioſos.tũc tñ qñ nõ ſeruãt iterdictum
qd̃ ſeruat eccłia matrix.nõ tñ ibi ꝑmittit ꝙ poſſint nõ ſer
uare ſi eccłia matrix idebite nõ ſeruat.cetera dic vt i glo.
quã ſigna ibi foꝛſan.vſq̃ ad fi.⁊ idẽ Pau. Quarto q̃
ro an qd̃ hic dicit de iterdicto locũ habeat in ceſſatione a
diuinis.vꝛ ꝙ ſic.ſ.ꝓxi.cle.ṽ.qd in iterdictis.Cõtrariũ tꝫ
Pau.dicẽs ꝙ cũ hic nõ fecerit mẽtionẽ de ceſſatione ſicut
ibi nõ eſt

ibi nõ eſt loc⁹ huic pene. dic q eo caſu quo ceſſatio h3 vim interdicti. idẽ in eo q in iterdicto. qñ aũt habeat vim interdicti. dixi. s. cle. pri. §. in ceſſatiõib⁹. in. j. nõbili. Quito qro de itellectu lr̃e ibi locoꝝ ſuoꝝ? ſol. Paul. expõit ſuoꝝ i. vbi habitãt vt ſit ſẽſus q ñ ſolũ i capellis ſitis i locꝭ ſeu palatijs vbi habitãt hoc faciebãt. ſ3 ẽt i alijs eccleſijs. de hoc. s. in. j. 2º. Sexto qro an tpe iterdicti phibeat̃ diſtincte cãpanarũ pulſatio? So. Step. q nõ pmittit̃ eni pulſatio ad populũ cõuocãdũ pp pdicationẽ. ar. de ſen. ex. rñſo. niſi fiat in fraudẽ vt qñq3 factum eſt mediolani. q2 qñ portabãt funera faciebãt pulſari cãpanas ad pdicationẽ. de hoc. s. in. vj. no. Septio qro in eo q iſti dñi cõpellebãt clericos ad celebrãda diuina an p hãc cõpulſionẽ excuſent̃ nõ ſeruãtes? ſo. Laud. q non. quia debent potius oĩa mala pati q malo cõſentire. qð me. cã. ſacris. de cõſe. di. iiij eos. de vſuris ſuper eo. idẽ Gez. quia nõ debẽt i talib⁹ obtẽperare. de tem. or. ad aures. xj. q. iij. ſi dñs. nec ſuperioris auctoritas i talib⁹ excuſat. xij. q. ij. qcũq3. 7. c. ð rebus. Octauo qro i eo q iſti cõpellebãt populos iterdictos audire diuina in loco iterdicto quid ſi cõpellerẽt audire i loco ñ interdicto? ſol. Pau. q nõ habet locũ hec pena ſecus ſi i loco iterdicto cõpellerẽt nõ iterdictos. 7 hoc innuit littera ibi i locis interdicto ſuppoſitis quẽquã 7c. qð dico. j. q. x. de hoc ẽt. s. in. viij. no. 7 ð dictõe ẽt. de pſticum oẽs ibi ſtatuerunt etia3. de elec. cum in cũctꝭ. §. iferiora. ff. de ver. ob. qðcũq3. §. ſi ita. ð aq̃ plu. ar. ſi iter. §. offiñ vbi Bar. 7 dixi in. xj. no. Nono qro i eo qð puniunt̃ iſti dñi pcipiẽtes ſubiectꝭ excõicatis vl' in terdictꝭ ne exeant dũ celebrãt̃ diuina. quid ſi pcipiũt nõ ſubditis? ſol. Pau. q ſecus ẽ. vult dicere q non eſt locus huic pene. Op. ad hoc. q2 non videt̃ differẽtia int̃ ſubditos 7 non ſbditos nam etiã ſubditi nõ tenent̃ obedire tali pcepto vt dixi. s. q. vij. 7. pro hoc de tẽpo. or. dilect⁹. ſo. Pau. q l3 nõ tenean̄t tamẽ de facto timent 7 parent. ideo fuit iuſtũ ſic pcipientes punire. Decimo qro de intellectu lr̃e ibi. i locis interdicto ſuppoſitis quẽquã? ſol. Pau. expõit quẽq ẽt ñ i terdictũ rõe pſone. ph lr̃a ibi excõicatõis pſerti 7c. vult inducer̃ expõnẽdo pſerti3 p maxime. q dixi. s. i. xvj. no. 7. q. viij. 7 pbatur hec expoſitio. ð ſymo. ptuas. i. vbi gl. ſingularit̃ in ṽbo pſertim. Undecimo qro de itellectu littere ibi modo pdicto? ſol. Pau. exponit pdicto. ſ. cãpanaꝝ pulſatiõe 7 võce pconia euocare qð eſt. j. 7c. ex hoc dicit ſecus ſi aliter vocant vl' iuitãt. idẽ Gen. qui exẽplificat qñ vocãt ſecrete per nuntium. dicit tñ q id quod hic dicit de voce pconis pcedit etiã ſi voce tube vl' cornu vl' ſimile cũ ſit eadẽ ratio. Duodecimo qro de quib⁹ officijs loquit̃ lr̃a ibi: ad officia eadẽ? ſol. Pau. exponẽdo eadẽ. ſ. miſſaꝝ de qb⁹ pmiſſit ſec⁹ ſi ad alias horas qð etiã dixi. s. i. xx. no.

Decimotertio qro i eo qð dixi. s. i. xij. no. q excõicat⁹ iterũ excõicat̃. quid de iſtis erit. q pmo excõicati erant a ſuis ordinarijs 7 ſic erant abſoluendi per ipſos 7 iterũ excõicati ſũt a canone 7 abſoluẽdi per papam: qualiter enim poterũt abſolui. aut eni abſoluẽti tacebũt de alia excõicatiõe 7 nihil agũt. aut exp̃mẽt. 7 tũc nõ debebũt abſolui. de ſen. ex. officij. ſol. Lau. vt dico. j. e. q. ſed generalit̃ cũ querit̃ ð excõicato pluribus excõicatiõib⁹ an ſufficiat vna abſolutio diſtinguit. aut enim excõicat⁹ ẽ ab vno iudice aut a pluribus. ſi pmo. aut vna ſnia aut plurib⁹ ſi vna. aut pp̃ter vnã cãm aut plures: ſi vna ſnia 7 ppter vnã cã3 ſufficit vna abſolutio. ſi ppt̃ plures cãs aut conſtat q ppter vnicam intẽdebat ſingulas fere ſnias aut propt̃ oẽs ſimul aut ẽ dubiũ. i pͥo tot erũt abſolutões quot cauſe. i ſcða ſufficit vna abſolutio dũmõ oẽs cauſe ſint exp̃ſſe. al's nõ ſufficit. in tertio recurrẽdũ eſt ad iudicẽ vt hec legũtur 7 notant̃. s. e. cũ p cã. ſi pluribus ſentẽtijs aut ferens intendebãt hũc ligare pluribus 7 plures abſolutiões erũt neceſſarie. ar. ff. de no. ope. nũ. de pupillo. §. ſi in pluribus. aut intẽdebat eum ligare vna. ſic dicẽdo excõico anathematizo 7c. 7 ſufficit vna abſolutio. de iude. ad liberãdã. arg. ff. de accepti. l. plurib⁹. ſi aũt a pluribus iudicib⁹ ſit ligat⁹ aut oẽs habẽt vnã iuriſdictionem 7 valet qð fit ab vno 7 vna abſolutiõe dũ tñ habeat ptãtem ab alijs. de offi. dele. cãm. 7. c. vno. aut h3 diuerſas iuriſdictiões 7 erunt tot abſolutiões neceſſarie quot ſũt excõicatiões. eo. ti. officij. nec eſt neceſſe q hoc caſu ſint oẽs excõicatiões ꝓ preſentes. ſed ſufficit q iſte dicat ordinario ſe excõicatũ ab ipſo 7 a canone 7 petat abſolui ab eius ſnia ſed nõ denũciabit̃ abſolutus. 7 poſtea abſoluet̃ a ſnia canonis. vt hic. ſic itelligit̃. d. c. officij cũ ſuã materia. Lau. de hoc p Bar. in. d. l. ſi in pluribus. 7 dixi in. d. c. ſi p ro cã. in vlti. q. 7 p id qð vltio dixi ſoluit̃ id de quo querebat̃. s. e. q. in prin. Decioquarto qro i eo q iſti nõ poſſũt abſolui niſi p ſedẽ ap̃licã an p legatũ. de latere? So. Lau. arguit q nõ plra3 ibi p ſedẽ dũtaxat ap̃licam. dicit tñ q l3 forte excludat alios nõ tñ legatũ. p hoc e. ti. ad eminẽtiã. de elec. ſi abbatẽ li. vj. 7 qð ibi no. de cle. nõ reſi. c. ij. de ſciſma. c. vno. li. vj. de ſen. excõ. q2 piculoſũ e. li. primũ t3 p dictionẽ dũtaxat. p hoc de priui. cle. j. i pri. 7 hoc ſentit glo. s. cle. pri. in verbo excõicationis. 7 veri⁹ 7 ad. c. eminẽtiam. dic q loquitur qñ nõ eſt facta ſpãlis reſeruatio cũ dictione taxatiua vt hic.

Jtem ex eo.

No. q mulieres ð tertio ordine beati Frãciſci dicũtur ſorores. ex hoc infert glo. ij. q nõ ſũt begine 7 infert hoc ex eo q2 ſũt ſub obediẽtia ſm traditiones tertij ordinis predicte begine ṽo nõ ſũt ſub obedientia. remittit gl. de reli. do. cle. j. vbi de hoc in glo. vide. 7 dicit Lau. q hũc tertiũ ordinẽ qdam reputabãt reprobatũ. p. d. cle. j. 7 male. q2 ibi de his que nõ pfitent̃ aliquã regulã hic ſecus q2 pfitent̃ regulã tertij ordinis approbatã p Nico. iij. vt hic in glo. iij. 7 pfirmata p Jo. xxij. vt hic. Scðo no. q tpe iterdicti nõ admittũtur aliq pter clericos ad audiẽda diuina officia. 7 p hanc lr̃am ibi diuina officia. dicit Pau. hic loqt̃ tm̃ de celebratione miſſe. de q. s. cle. pri. ſ3 ẽt de oĩbus diuinis. Tertio no. ſcãdalũ vitãdũ eſſe. de hoc in gl. vitãdũ. Quarto no. q caueri d3 ne cẽſura eccl'iaſtica vileſcat. de hoc in glo. ad hoc. 7 dicit Pau. q vileſcebat p admiſſionẽ iſtoꝝ q admittebant̃ ex modica obſeruãtia religiõis. facit de p̃uile. vt priuilegia. 7 maxie q2 taliũ reperit̃ magna multitudo q facit oĩa vileſcere. ſicut raritas facit carũ. xciij. di. legim⁹. ij. q. vij. ſancta. Quito no. ibi de cetero q pena ſe quẽs pcernit futura nõ pterita vel pñtia cũ hic nõ exprimat̃ de ipſis ſicut exp̃mit̃ ſupra cle. j. in fi. Sexto no. ibi quo ad. q puilegia iſtoꝝ reuocant̃ q̃ ad id de quo hic. nõ quo ad alia. ſile de pui. cle. j. §. quos ẽt. p hoc qð dico. j. q. vj. Septio no. caſũ in q abſolutio excõicatõis reſeruatur pape. ſile de here. cle. multoꝝ. in fi. de penis. cle. ſi qs ſuadẽte. in prin. Octauo no. caſũ i quo nõ abſoluit̃ excõicat⁹ niſi ſatiſfactiõe pſtita. ſile de ſepul. cle. eos. ð imu. eccle. qñ. in fi. li. vj. Nono no. caſũ in quo ordinarij ſũt delegati apoſtolici. ſile de here. ad abolẽdã. de ſup. negli. pla. cle. vna. de ſta. mo. cle. vlti. Op. in eo q iſtos ð tertio ordine vocat ptinentes. nõ eni pmittũt cõtinentiã. imo viuũt in piugio. vt dicit glo. iij. So. vt in glo. iiij. que ſtat 2º 7 tñ dicit q certis diebus abſtinẽt a thoro. idẽ Laud. dicẽs q dicũtur ptinentes nõ oẽs ſed aliq qui nõ vtunt̃ cõiugio vel ẽt ſi vtant̃ dicũtur cõtinẽtes quo ad qd: q2 vt p̃dixi certis dieb⁹ abſtinẽt. dicit tñ q caueãt ſibi viri ne cũ abſtinẽt parẽt locũ alijs viris. debẽt eni cuſtodire vxore3 cũ vir ſit caput vxoris. vñ dĩa virtute. mulier aũt a molicie. iõ iputat̃ viro ſi mulier delinqt. dicit q in Cathalonia 7 in multis alijs partibus vir cucurbitatus p vxorem

lꝫ inuitus ⁊ ignorās ſoluit fiſco.xl.ſolidos.Pariſius vo
dicit ſedēs ſup aſinū verſa facie ꝑ totā villā vxore trahē
te aſinū ⁊ pcone clamāte qui ſic faciet ſic accipiet.canon
infligit talibus irregularitatē.xxxiiij.di.ſi cuius.ideo cle/
ricis vxoratis cōcedit vt vxores tenere poſſint in cōpedi
bus.xxxiij.q.ij.placuit.itē mulier nutrit comā.xxx.di.q/
cūqꝫ.⁊ lꝫ canon ibi dicat hoc eſſe i ſignū ſubiectiōis.Lau.
tn̄ dicit hoc eē vt viri habeāt vn̄ poſſint eas trahere ⁊ li/
gare.dicit tn̄ ꝙ q̄ alibi dicit. Ille lauat laterē q caſtigat
mulierē.Qui plus caſtigat plus in amore ligat.ideo cōiu
gati ſūt inter duo perplexi ꝓpterea dicit canō de talibus
nauigaſti.xvij.q.ij.nos nouimus.ex his no.qd dixi ꝙ iſti
de tertio ordine nō ſūt ꝓprie cōtinētes ſed tn̄ quo ad qd.
dicit Lau.ꝙ magis ꝓprie dicūtur de pnīa. vt ſeqtur i lr̄a.
q̄ multas pnīas ⁊ afflictiōes faciūt.idē Lap.ꝓ hoc extra.
Jo.xxij.ſcā romana. dicit ēt Lau.ꝙ magis ꝓprie dicūtur
caſti q̄ꝫ cōtinētes nā q hꝫ vxorē cū nō habeat ꝓprij corꝑis
ptātem.nō pōt dici cōtinēs.ſꝫ pōt dici caſtus.xxxj.di.ice/
na.ꝓ hoc qd no.glo.xliiij.di. cōuiuia. ⁊ in hac glo. in fi.ij.
reg.vj.xxxj.di.tenere. Scd̄o op.ꝙ iſti poſſint admitti
ad diuina.e.ti.c.fi.li.vj.glo.niſi ſoluit excipiēdo caſū illū
⁊ in eo qd inhibet ne quoquomō admittāt.ifert Gē. ꝙ nō
dꝫ fieri fraus al's icidūt in penā de qua hic. Tertio op.
ꝙ nō fuerit opus ꝯcedere ordinarijs vt auctoritate apo/
ſtolica poſſint abſoluere cū ⁊ al's poſſent.e.ti.nup.gl.vlti.
ſol.reddēdo rōnes quare hoc caſu nō poterāt iure ordina
rio. Quarto op.ad idē.nā ſufficiebat ꝙ iſti poterāt ab
ſolui ꝑ ſuos ſuꝑiores.ſol.Pau.ꝙ illi vt plurimū in tali/
bus ligati ſūt.ideo abſoluere nō poſſūt ſꝫ opus fuiſſet ire
ad curiā. Quero quare ſpāliter ꝓhibuit fratres mino
res ab adminiſtratiōe fratrū de pnīa tp̄e interdicti cū ea/
dē rō videat in alijs?So.Lau.ꝙ ꝓpter maiorē affectionē
quā habebāt ad iſtos.dic ꝙ iſti magis i hoc delinquebāt
ꝓ hoc qd dico.j.q.vj.⁊ dic ꝙ delinquebāt forte putantes
eis licere hos admittere tāq̄ q videtur eſſe eiuſdē ordinis
ꝓhibētur aūt q̄ nō ſūt clerici ſed laici.nec ſūt eiuſdē ordi
nis lꝫ ab eodē.ſ.a ſancto Franciſco ambo ꝯſtituti .d hoc
j.q.ſe. Scd̄o q̄ro an iſti de tertio ordine gaudeāt pꝛiui
legio clericali in pſona ⁊ rebus?So.Lau.ꝙ nō cū ſint lai
ci.vt dixi in pxi.q.⁊ ſm eū ſūt ſic locuſte ſine rege. vn̄ di/
cūtur nudi oī puilegio:niſi qtūs ſint aliqua eis cōceſſa.di/
cit ēt ꝙ eſt ordo anormalus: q̄ nō ſeqtur regulā alioꝝ.ꝓ
hoc qd no.idē Lau.de preben.cle.ꝑ lr̄as. vbi dicit ꝙ non
gaudēt priuilegio clericali niſi ꝓfeſſi vel clerici.Gē.ꝯdi/
cēs hoc de tertio ordine gaudere priuilegio eccleſiaſtico
cū ſint de ordine ꝑ ecclīam approbato.nā ⁊ heremita qui
nō eſt ordinis ꝑ ecclīam approbati gaudet tali priuilegio
no.glo.xvj.q.j.q vere Lap.idē ꝓ hoc iducit de cenſi.q̄q̄ꝫ
li.vj.de immu.ec.c.j.e.li. que faciūt ex eo q̄ ibi generalit
priuilegiāt perſone eccleſiaſtice.dicit autē Lap.ꝙ negari
non poteſt quin iſti ſint eccleſiaſtice pſone large ſumpto ⁊
etiā religioſe.⁊ ſic ecleſiaſtico puilegio gaudent etiā in bo
nis nedū i pſonis .dictis iuribus.xvij.q.iiij. qſquis. pro
hoc glo.ibi.que ꝓ eccleſiaſticis pſonis exponit de penitē
tibus.⁊ inducit etiā Lap.q̄ ꝓfeſſi hanc regulam ꝓhibent
redire ad ſeculū qd tamē alias licet ei q ordinē mēdicātiū
ingredit ⁊ ifra ānū ꝓbatiōis ordinē ꝓfitet qd nō licēt ſi ali
um ordinē ꝓfiteret.d regu.nō ſolū.e.li.qd dic vt dico.j.e.
q.dicit g̃ Lap.ꝙ ꝓfeſſus tertiū ordinem poſt ꝓfeſſionē eſt
aſtrictus ipſi ordini. ⁊ ſic dꝫ ſentire cōmodum ex q̃ ſentit
onus regula q ſentit.li.vj.Jo.cal.in quodā ꝯſilio tꝫ pmū
ꝙ nō ſūt pſone eccleſiaſtice proprie ⁊ ſtricte q̄ nec clerici
nec religioſi cū nō ſint ꝓfeſſi religiōis ꝑ ſedē apoſtolicā ap
probate ergo ſūt laici.xij.q.j.duo ſūt vbi deuoti dicunt re
ligioſi hoc eſt ꝓfeſſi religionē approbatā ſiue ſint ꝓfeſſi tāq̄ꝫ
monachi ſiue ꝯuerſi de qbus.xxvij.q.j.vt lex.de qbus cō/
uerſis loqtur.de ſen.ex.nō dubiū.⁊ no.in.d.c.duo ſunt.in
glo.j.Itē iſti nō ꝑmittūt ꝯtinētiā ſimplicit.imo poſſunt ma
trimoniū ꝯtrahere ⁊ vti iam ꝯtracto nec abdicant a ſe ꝓpriū
nec ꝑmittūt obediētiā regularē imo vt dictū ē.ſ.e.q.ſūt ſi
cut locuſte ſine rege.no.in ſimili.xvj.q.j.ſi vero.dum g̃ nō
habeāt tria ſubſtātialia religiōis.de ſta.mo. cū ad mona/
ſteriū. nō pōt dici religiōis ordo ꝑ ſedē apoſtolicā appro/
bate.de vo.c.vno.li.vj. lꝫ ſit qdā modus viuēdi., vt dicit
hic glo.iij.Ad glo.c.quiſquis.pal.cuꝫ.dicit de penitētib᷒
dicit Jo.cal.ꝙ debet itelligi de ſolēniter penitētib᷒.de q/
bus.l.di.in capite.⁊ iſti hn̄t ſpeciale puilegiū ꝙ poſſint ſi
volūt etiā laicos corā eccleſiaſtico iudice cōuenire.xj.q.j.
aliud.⁊ hoc reſpectu vr̄ loqui glo.in.d.c.alleg.n.d.c.ali/
ud.Itē licet iſti de tertio ordine dicātur ꝯtinētes nō tn̄ ꝓ/
prie vt dictū eſt.ſ.in pmo ꝯtrario.ſꝫ poſſent dici ꝯtinētes
iproprie ſicut ēt ꝯiugati recte vtētes vt dixi in.d.j.ꝯtrario
hec dicit Gē.ꝓcedere niſi habeāt alia priuilegia apoſto/
lica.⁊ tūc iudicādū ē ex tenore illoꝝ de priuile.porro.⁊.c.
recipim᷒ pro hac parte eſt qd no.Bar.ff.de penis.l.j.dic
vt dixi d pbē.cle.ꝑ litteras.q.xij.⁊ ꝑ ibi nota.dic cōſiderā
dū qualꝫ ſit eoꝝ ſtat᷒.naꝫ ſi ſūt aſtricti ordini ꝑpetuo ita ꝙ
nō poſſint egredi vident cēſende pſone eccleſiaſtice tāq̄ ꝑ
petuo deputatis ad vſū piū.de deci.cle.j.in fi.de priuile.
per exceptionem.li.vj.alias ꝙ habeāt in aliquibus certū
modū viuēdi hoc nō imutat naturā pſone quin cēſeant lai
ci rationib᷒ pdictis.⁊ ꝙ iſti ſint cēſendi laici videt ſenti/
re glo.hic in eo qd dicit ꝙ nō eſt regula ꝓprie ſed modus
viuēdi.ſ.i aliquib᷒ .⁊ ſic niſi aliud appareat nō gaudēt p/
uilegio eccleſiaſtico.⁊ ꝑ hoc tollit qd dicit.Lap.ꝙ iſti nō
poſſint reuerti ad ſeculū q̄ imo poti᷒ dicūtur nō receſſiſſe
de ſeculo licet i aliqb᷒ habeāt aliquē modū viuēdi.nō eni
poſſūt ꝑ hoc dici ꝑpetuo oblati vt exigit.c.ꝑ exceptioēm.
preallega. Itē in eo qd Lap᷒. dicit ꝙ ille qui profitet re/
gulam mēdicātiū infra annū poteſt reuerti ad ſeculuꝫ.dic
ꝙ imo cogit ingredi aliā religionē tanq̄ ꝓfeſſus i genere
d.c.non ſolum.in fi.vbi de hoc i glo.no.q̄. Tertio q̄ro
quare iſti dicūtur de tertio ordine?glo.iij.ſol. quā nota q̄
ſingularis.vl' ſm Laud.vel Gen.dicit terti᷒ ordo reſpe/
ctu virginū ⁊ ꝯtinētiū.de.quib᷒.de.ſum.tri.c.j.in fi.dic ꝙ
ratio de qua hic in glo.eſt verior.nā iſti d tertio ordine di
cūtur etiā cōtinentes licet non proprie vt dixi.ſ.in.j.ꝯtrio

Quarto q̄ro an hec cle.locuꝫ habeat i alijs q̄ꝫ fratrib᷒
minorib᷒ admittentib᷒ iſtos de tertio ordine ad diuina?
gl.alios.ſol.ꝙ nō idē Lau. Gen.qd Pau.pro hoc q̄ hic
his exꝑmit de fratribus minorib᷒.dic ergo ꝙ alij non liga
būtur hac pena ſed alijs.ſ.e.cle.j. Quinto q̄ro de itel
lectu lr̄e ibi vel illi.glo.fratres.Sol.⁊ in ea ibi ⁊ eſt mira/
bile.ratio huius per id qd dixi.ſ.q.j. Sexto q̄ro i eo ꝙ
punit fratres minores recipiētes iſtos i ſuis eccleſijs quid
ſi in alijs eccleſijs?glo.ꝓ hoc.ſo.ꝙ nō ē loc᷒ huic pene.idē
Pau.dicēs ꝙ ſi iſti d tertio ordine hn̄t puilegiū ꝙ poſſint
tempore interdicti itereſſe diuinis illud nō eſt renocatū in
totū nec.n.quo ad alias eccleſias i qbus poterant admitti
tempore interdicti ſꝫ nō in eccleſijs fratrū minoꝝ.⁊ potuit
eſſe ratio q̄ alij de facili eos nō admittebāt ſicut minores
ꝓ hoc vltimo qd dixi.ſ.q.j. Septimo q̄ro an fratres
minores admitēdo iſtos incidant in penā.d qua.ſ.e.cle.j.
glo.pe.ſo.ꝙ nō ſi al's ſeruant interdictū quod ſeruat ma/
trix eccleſia q̄ nō debent duplici pena puniri. Idē Lau.
dic ꝙ pmiſſa non vrgēt.nā ſi eſſet tale interdictū qd ſerua/
ret eccleſia matrix tūc ipſi admittētes iſtos icideret i hanc
penā ⁊ illā.d.cle.j.⁊ tūc diceret duplex delictuꝫ q̄ violāt
hanc ꝯſtitutionē ⁊ illā qd tenet Pau.⁊ Lap.⁊ dic Pau.
ꝙ dicūtur nō ſeruare eo ipſo ꝙ admittūt iſtos qui admitti
nō debent.e.ti.c.fi.li.vj.de priuile.licet.eo.li.⁊ q̄ nō licet
celebrare niſi quatenus a iure permittit. Octauo q̄ro
in eo qd

i eo qͦ dicit de ep̄is quid ͦ electis cõfirmatis? ſol. Pau. ꝙ forte hoc ipſi nõ poſſũt. dic ꝯ ꝑ id qͦ no. de fo. cõpe. cle. vna. in princi. in glo. ſecus. vbi dixi in. v. q. Nono q̄ro an legatus poſſit ĩpendere abſolutionẽ de qua hic.? Sol. Lap. ꝙ legatus ẽt de latere nõ põt abſoluere niſi ſatiſfactione p̄miſſa ⁊ tũc ẽt ꝑ archiep̄m poſſũt abſolui ſi ſũt ſue dioceſis. ſecꝰ ſi ſũt tm̃ ſue ꝓuincie ⁊ hoc tp̄e ſanitatis. naꝫ in mortis articulo abſoluere põt ẽt ſimplex ſacerdos. de penis. cle. ſi qs ſuadẽte. vel dicit Lap. ꝙ lꝫ ep̄s poſſit hic abſoluere nõ tm̃ legatus cũ ep̄s in hoc ſit delegatus pape ⁊ ſic maior q̄ꝫ legatus. de offi. leg. ſtuduiſti. põt ergo ep̄s qͦ nõ põt legatus. de offi. leg. c. pe. ⁊ vlti. li. vj. ⁊ hoc verius. pro hoc qͦ dixi. ſ̃. q. pxi. in vlti. q̃one.

s **I ſummus.** Quid determĩet ẽ prima ps dic vt ĩ glo. j. ſcd̃a vͦo ps ſm̃ Lau. facta eſt ad declarationẽ illoꝝ iuriũ. de ſciſma. fraternitati. de priui. ſi papa. li. vj. No. ꝙ papa dr̄ ſũmus põtifex. ⁊ dic̃ Lau. hoc eſſe q̄ in eo eſt oĩs ſũmitas ⁊ celſitudo qui non puri hoĩs ſed veri dei vices gerit in terris. de trãſla. c. ij. ⁊ iõ dr̄ papa a pape que eſt ĩteriectio admiratiua quaſi admirabilis in terris. ſicut hec dictio deus. Itẽ ſnĩa pape p̄fert̃ ſentẽtijs alioꝝ. xxxv. q. ix. veniã. de hoc. iiij. di. in iſtis ⁊ in eo qͦ hic dr̃ ſũmus põtifex ponit Math. ⁊ alios modos q̄bus appellat̃. no. Archi. de cõſti. c. j. li. vj. Scd̃o no. ꝙ ſcribẽs lr̃as excõicato ĩcurrit minorẽ. de hoc in glo. argue. Idẽ dicit Lau. ſi mittit ei nũciũ q̄ hec ſũt paria. de elec. vbi periculum. §. nulli. li. vj. ⁊ de hoc ibi. Tertio no. de oſculo quo papa alijs participat ⁊ q̄dã oſculantur pedẽ tm̃. alij pedẽ manũ ⁊ os. ꝑ oſculũ deſignat̃ cõſenſus ⁊ dilectio. de priui. cũ olim. j. ⁊ vtrobiqꝫ de hoc. ꝑ hoc enĩ dr̄ aliq̄s in aliũ ꝯſentire. ar. xciij. di. ſi inimicꝰ. de ſpõ. duo. c. j. C. de dona. ſi a ſpõ. dat̃ ẽt pax in miſſa ꝑ oſculũ vt iudicet̃ populũ ꝯſenſiſſe miſterijs q̄ aguntur. de ꝯſe. di. ij. pacẽ. Quarto no. ꝙ multis modis cõicari dicit̃ excõicato. de hoc in glo. vt in cõuiuio. ⁊ dico. ĩ. q. iiij. Quinto no. ibi ſe velle exprimat. ꝙ hoc caſu expreſſio eſt neceſſaria. ſil̃e de prebẽ. ſi motu ꝓprio. li. vj. Op. ꝙ eo ipſo ꝙ papa cõicat excõicato videat̃ eũ abſoluere. xciij. di. ſi inimicus. vbi hoc no. glo. So. vt in glo. j. Scd̃o op. ad idẽ de priui. cũ olim. j. ad fi. ſol. Laud. ꝙ ſi excõicatio tꝫ papa cõicãdo nõ videt̃ abſoluere vt hic. ſed hic cõtẽdit̃ de nullitate ſnĩe ⁊ papa certificatus admittit ad oſculũ vr̄ declarare eũ nõ ligatũ. vt in ꝯ̃rio ⁊ hoc no. Inno. in. d. c. cũ olim nõ tm̃ hoc ꝓbat̃ ibi. ⁊ poſſet dici ꝯ hãc cle. nã ẽt ſi cã cognita papa cõicet niſi exprimat: ⁊ ꝑ hoc vult declarare eũ nõ ligatũ. nõ vr̄ ꝑ hoc qͦ eſt facti ꝓnunciare ſuꝑ eo de quo ẽ queſtio in iudicio. ſed ꝓ primo ĩducit Pau. q̄ declarãdo excõicationẽ nõ tenere nõ eſt forma in iure ſtatuta ſꝫ in abſolutione ſic. e. ti. cũ deſideres. tutius eſt tm̃ tenere idẽ cũ declaratiõe p̄dicta. Tertio op. ꝙ ẽt ſi papa exprimat ſe velle abſoluere nõ tm̃ iudicat̃ abſolutio ꝑ cõionem ſed requiratur abſolutio. de ſen. ex. cum deſideres. §. fi. eſt ſibi. ſoluit hoc qͦ hic dr̄ ꝓcedere in papa cui eſt ꝓ rõne volũtas. ſecus in alijs. ⁊ no. hunc fi. glo. in eo qͦ dicit ſecus in alijs. facit enĩ ꝓ illa opi. que hꝫ ꝙ nõ ꝓferat̃ excõicatio ꝑ illa verba nullus tali cõicet. ſicut ẽt nõ inducit̃ abſolutio ꝑ aliquẽ actũ cõicãdi niſi in papa. de hoc tm̃ dic vt dixi in. d. c. j. vbi dic ꝙ tutior eſt opi. ꝙ ſit excõicatus q̄n cõſtat ꝙ aĩo excõicãdi verba ꝓlata ſũt. Quero in eo qͦ dicit ꝙ papa cõicat excõicato ſciẽter q̄d ſi ignorãter? ſo. vt in glo. ij. ⁊ in hac glo. in fi. xj. q. iij. q̄m̃. de cleri. ex. apoſtolice.

Scd̃o q̄ro de quo excõicato loq̄tur hec lr̃a? ſo. Pau. ꝙ de excõicato maiori. ar. e. ti. ſi quẽ. Item dicit de excõicato minori. de hoc nihil dubij. Tertio q̄ro an papa ꝑticipãdo excõicato eo caſu quo nõ intelligit̃ abſoluere ſit excõicatus minori? gl. iij. ſol. ꝙ nõ. Op. ad hoc q̄ vr̄ ſnĩa dei? Mathe. xix. ſi peccauerit in te frater tuus ⁊c̃. ſeq̄t̃ ſit tibi tanq̄ꝫ ethnicus ⁊ publicanus. de iudi. nouit. Itẽ vr̄ ſnĩa apoſtoli. ij. q. j. multi. ibi ſi q̄s frater noĩatur ⁊c̃. ad corinth. v. ſo. Lau. refert id qͦ no. e. ti. nulli. vbi glo. tꝫ id qͦ tꝫ hic glo. ⁊ dicit Lau. ꝙ vix papa ſciẽter cõicat excõicato. nã de ſtilo curie tales q̄ hãbẽt agere in curia abſoluũtur ⁊ actu finito reducũtur in eandẽ excõicationẽ. vt no. ͦ teſta. veniẽs. ij. Quarto q̄ro in eo qͦ in. iiij. no. multis modis dr̃ q̄s cõicare excõicato an ſit dr̃ia an cõicet̃ ṽbo vel nutu? ſol. Lau. ꝙ nõ. dicẽs ꝙ q̄ cõicãt nutu puta q̄ forſan eſt mutus vel fraudulẽter obmittit loq̄ vel ẽt cõicat ſignis vt aliq̄ religioſi faciũt inter ſe excõicati ſunt. de ſpõ. cũ apud. idẽ Hẽ. ⁊ Steph. nõ enĩ refert q̄liter cũq̄ꝫ q̄s alij exprimat ſuũ aĩum. ff. de leg. iij. nutu. de ꝯſti. pec. q̄ aũt. §. fi. no. xj. q. iij. q̄m̃ multos. ⁊ ꝓ hoc. xj. q. iij. ſicut apoſtoli. ⁊ c. excõicatos. Itẽ q̄ vr̃ ꝑ hoc in illũ ꝯſentire. xxiiij. q. j. oĩs qui. ꝓ hoc lr̃a ibi quouis modo. Itẽ q̄ orãdo in eccl̃ia incurro excõicationẽ. ergo fortius in caſibus predictis.

S. Similiter. Not. ꝙ titulus accipit̃ ꝓ dignitate. dr̃ ⁊ alijs modis̃ vt no. de elec. dudũ. ij. ad fi. in glo. Scd̃o no. q̄ ⁊ in eo qͦ hic dicit de titulo dignitatis exẽplificat Lau. vt ſi papa vocat aliquẽ archidiaconũ piſienſem vel decanum aurelionẽſem. de reſcrip. ad aures. e. ti. dilecto. lib. vj.

Tertio no. ibi ꝯſtitutiõe ꝙ lꝫ ĩ aliqua iuris diſpõne q̄s noĩetur ſub aliqua dignitate nõ ex hoc fit ꝓbatio ſuꝑ hoc ⁊ exẽplificat Pau. ꝑ id qͦ habet̃ in ꝓemio grego. ⁊ in ꝓemio ſexti. §. ſanc. forte vult allegare in eo qͦ ibi noĩant̃ illi cõpilatores. ⁊ ꝑ hoc q̄ verba narratoria nõ ꝓbãt de priuile. ſi papa. li. vj. Hẽ. exẽplificat. vt q̄ dicit in. q. inter talẽ archidiaconũ ⁊ talẽ ſic cõſtituimus. de p̄bẽ. cũ cãm. de inſti. cũ veniſſet. de hoc ẽt in ſe. no. Quarto no. ꝙ ex nominatiõe ius nõ acq̄rit̃. de hoc. ĩ. in. j. ꝯ̃rio. ⁊. v. ſe. Quinto no. de facto nõ intelligit̃ ſuperior diſpẽſare. de hoc. de fi. p̄ſby. veniẽs. de ꝯceſ. p̄bẽ. lr̃as. de ſciſma. fraternitati. ⁊ dico. ĩ. q. iij. Sexto no. de dictiõe quouis mõ. ⁊ dic vt ſ̃. e. cle. in pr̄i. q. iiij. ⁊ exponit Step. quouis mõ. vt q̄ recipit ad oſculũ vel aſſignat ſibi certã ſedẽ vel aliq̄d tale. ⁊ ꝓ hoc qͦ dico in ſeq. no. Septimo not. ꝙ lꝫ ſuperior tractet aliquẽ ꝓ exiſtente in aliqua dignitate nõ ꝑ hoc euꝫ approbari illa. puta ſi eũ vocat cũ his q̄ ſũt certi ordinis dignitatis vel officij. vt i gl. no. vel ſm̃ Hẽ. vt ſi aliquẽ recipit tanq̄ꝫ abbatẽ vel archidiaconũ ad ſuũ officiũ exercẽdũ. ⁊ dicit Pau. in hoc parcẽdũ pape ſi ex noĩatione non vult ius alteri acq̄ri ne obmittẽdo aliquẽ turbet vel ſcãdalizet. vel ne noĩando videat̃ ius concedere vel tollere cã nõ cognita ⁊ partibꝰ nõ preſentibus. Op. in eo qͦ dixi in. iij. no. ꝙ ex noĩatione ius nõ acq̄ritur de eo qͦ no. xciij. di. ſi inimicus. glo. ꝯ̃rium. nõ ſol. dic ꝙ ibi nõ ꝓbatur ꝙ noĩatio faciat ius. ſed ꝙ debemus vitare illũ quẽ papa vitat tanq̄ꝫ excõicatuꝫ. de noĩatione aũt an faciat ius. dic vt in ſeq. ꝯ̃rio. Scd̃o op. ad hoc. iſti. de adop. in fi. vbi ſi quis in actis ſeruũ noĩat filiũ liber erit. Sol. Lau. ꝙ illͦ fauore libertatis. idẽ dicit ꝙ ſi q̄s illũ quẽ ĩ domo cũ vxore nutriuit filiũ noĩet. nã p̄ſumitur filius niſi ꝯ̃riũ ꝓbetur. de ꝓba. ꝑ tuas. q̄ fi. ſint legi. ꝑ venerabilẽ. ⁊. c. tranſmiſſe. vbi de hoc. hec dicit Lau. ꝓcedere: q̄ ſũt fauorabilia. ſed qͦ hic dicit ꝓcedit ꝓpter ĩtruſiões ⁊ inſufficiẽtes titulos cũ q̄bus aliqui beneficia eccleſiaſtica tenẽt in detrimentũ aĩe ⁊ beneficioꝝ. vt nõ poſſint ꝑ tales colores ſe purgare: ſed teneãtur docere de titulo ſi req̄ſiti ſint. de offi. or. li. vj. al̃s q̄s nõ cogatur dicere titulũ ſue poſſeſſiõis. C. de peti. here. cogi. ſic ẽt in matrimonio carnali. lꝫ ſe cõiuges noĩarẽt nõ p̄ſumitur ꝓ matrimonio niſi doceatur de ipſo. xxx. q. v. c. j. ⁊ hoc ſm̃ canones. lꝫ ſecꝰ ſm̃ leges. ff. de ritu nup.

in libere.ſed canones obtinēt ꝑpter periculū aīe. de hoc
in.d.c.j.ad.l.cogi.dicit Gē.ꝙ ꝓcedit in ꝓphanis in qbus
de vno ad aliū fit trāſmiſſio.ſecus in beneficialibus in q/
bus ſuperioris īſtitutio eſt neceſſaria que tanq̄ ſolēnitaſ
extrinſeca nō preſumit:ſed reprobari dꝫ. ar.ff. de publi/
ciana quecūqꝫ.§.vlti.de hoc ēt.j.in tribus ſequē.q̄riis.ex
his habet vna ratio decidēdi hic.alia colligit ꝑ id qđ di/
citur.s.in.iij.no.in fi. Tertia eſt ſm Gē.q2 verba pape di
cta fuerūt enunciatiue.vnde nō diſponūt.de priuil.ſi pa
pa.li.vj.C.de ꝓba.rationes.facit qđ no.Inno.de ꝓbatio.
qm̄ cōtra.⁊ qđ dico in tribus ſequē.q̄riis. Tertio op.
ad hoc de eo qđ no.Inno.de offi.ordi.cū ab eccleſiarum.
vbi dicit ꝙ ſi princeps aliquibus ex certa ſcia ſcribit vt
vniuerſitati vel ſindicū eoꝝ admittit ius vniuerſitatis cō
ſequitur.Sol.Steph.ꝙ illud ꝓcedit qm̄ iudicialiter ⁊ ex
cā ⁊ aīo probandi.pro hoc.ff.de excu.tuto. Idē Vlpia/
nus.§.fi.⁊ hoc dicit ēt ꝓbari.s.e.cle.in prin.ibi:niſi ſe vel
le exprimat.dic ēt hic appellatio ſeu nominatio facta fuit
ꝑpter aliud quo caſu nō p̄iudicat nomināti.ff.de pac.epi
ſtola.in prin.hic eni facta fuit cā demōſtrationis vel ſili.
ſecus ſi fiat nō ꝑpter aliud: q2 tunc preiudicat. qui fi.ſint
legi.ꝑ tuas.vbi dixi de hoc ꝑ Cy.C.de ꝓba.nō epiſtolis.
⁊.l.nō nudis.ꝑ Bar.ff.de libe.agnoſ.l.j.§.iulianus.al's ꝙ
ſenatus.⁊ generaliter de verbis enunciatiuis.an ꝓbent.
no.Bar.ff.de dona.ex hac. Quarto op.ad idē.s.de ꝓ
ba.cle.vna.gl.pe.ſol.ꝙ ibi qm̄ papa narrat factū ꝓpriū ⁊c̄
⁊ de narratiuis pape qm̄ ſtet dic vt ibi. Quinto opp.
ad idē de his que fi.a ma.par.ca.ex ore.ſol.Lapus.ꝙ hec
cle.loquitur in papa qui nominando vel tractādo aliquē
ſub titulo dignitatis nō intelligit ei tribuere aliqđ iuris ⁊
ſic nō ſolū nō tribuit ius quo ad proprietatem ſed nec quo
ad poſſeſſionē.ſecus in inferiore qui itelligit tribuere ius
⁊ quo ad poſſeſſionē ⁊ quo ad proprietatē maxīe vbi agit
de preiudicio ſibi generādo vel de renūciādo iuri ſuo.nō
aūt preiudicando iuri publico.de prebē.dilectio.de fi.ꝑ/
ſbr.veniēs.d.c.ex ore.lxiij.di.cū adrianus.⁊ qđ ibi no.⁊ ī
d.c.veniens.⁊.c.dilectio.xciij.di.nullus.dic ꝙ i.c.ex ore.
nō fuit ſola nominatio ſꝫ fuit ēt actus poſitiuus:q2 obedi/
unt illi tanq̄ prelato.qđ dico in.c.ꝑ tuas.q fi.ſint legi.quā
tum aūt ad no.i.d.c.veniēs.dic vt ibi.⁊.j.q.iij. Sexto
op.ꝙ per nominationem pape turbatur ius ſaltem eo ca
ſu quo exprimit ſe hoc velle.s.proxi.reſponſo.glo. vlti.
ſtat contrario.⁊ hanc litteram ſupplet per illā. Que/
ro de qua dignitate loqtur hec littera ibi dignitatis.glo.
eccleſiaſtice.ſol.ꝙ de qualibet.ſiue clericali ſiue eccl'iaſti/
ca.itē dicit Pau.de perſonatu officio beneficio titulo vel
adminiſtratione cum eadem ſit ratio. ⁊ quid ſit dignitas
perſonatus vel officiū:no.de cōſue.c.j.li.vj.dixi de ꝓbē.
de multa. Secundo quero ſi papa vel cancellaria dat
iudices inter quos ponit vnum doctorem reſidentem pa
due qui tamen non eſt capax iuriſdictionis:niſi ratione ca
nonicatus queꝫ alibi habet an poterit padue de cauſa co
gnoſcere?ſol.Lau.ꝙ hoc videtur hic decidi q2 ſi narrat
ꝙ ſit canonicatus non videtur ſtandum illi narrationi vt
hic.⁊ de priui.ſi papa.li.vj.dicit tamen ꝙ valet cōmiſſio:
dum tamen al's ſeruetur.c.ſtatutum.de reſcrip. li.vj. dic
ꝙ hec cle.non facit ad.c.ſtatutum.ibi enim ſolum deter/
minatur ꝙ nō poſſit cauſa a ſede apoſtolica committi niſi
exiſtentibus in dignitate vel canonicatu eccleſiarū cathe
dralium.de modo autem probandi ſuper dignitate vel
canonicatu nihil ibi dicitur.ꝙ autem poſſit cōmitti cauſa
agitanda padue reſidenti padue probatur de re.permu.
c.fi.no.i.d.c.ſtatutū.in prin. Tertio quero in eo qđ di
xi.s.in.v.notabili.de nominatione vel tractatione.quid
ſi epiſcopus audit miſſā vel procurationem recipit a male
ordinato vel inſtituto an per hoc diſpenſat cum eo? glo.

facit.argu.ꝙ non per hanc litterā.remittit ad no.de fi.ꝑ/
ſbr.veniens.vbi dixi.⁊ de ſciſma.fraternitati.in.j. q.

De verborum ſignificatione.

e **Xiiij.** Gl.⁊ alij.ſcribētes quāplu
res nihil hic ſcripſere forte
q2 Nico.iij.e.ti.exiit.li.vj.ꝙ.c. ēt expo
nit regulā ſancti Franciſci excōicauit
gloſantes illud.c.⁊ in glo.iducētes ꝯ/
rietates ꝯcordantias.ſeu opinioneſ di
uerſas vel aduerſas.q2 tm̄ ꝑmiſit glo.fieri ꝑ quas verbuꝫ
vel verbi ſenſus ſeu cōſtructio quaſi grāmaticaliter ad
lr̄am vel intelligibilius exponat.⁊ q2 ēt penas illius.c.ſu
ſpēdit Jo.xij.i extrauag.q2 nōnūq̄.⁊ q2 lꝫ illa cōſtitutio ꝓhi
bita fuerit gloſari nō ſic iſta. Itē q2 dimittēdo hāc ſine ex
poſitiōe iducūtur legēteſ ad obmittēdā ipſā:vnde cauſat
eius ignorātia cū tm̄ ipſe Nico.iij.ꝓceperit vt illud.c.exiit
ſicut cetere decretales legerentur in ſcholis.ideo aliqua
breuia hic ſcribo. Quoniā aūt ꝑ diuiſionē res melius in/
telligit.inſti.de leg.§.ſed nō vſqꝫ.no.ff.de do.except.l.j.
glo.j.iō diuide.q2 primo exordiū.ſcđo narratio ⁊ petitio.
ibi q2 vo dicte.tertio exauditio ibi nos igit. Et ibi primo
declarat nō oīa euāgelica cōcilia eſſe precepti quo ad fra
tres declarās que obligēt eos ex precepto. Secūdo in.§.
ceterū determinat qđ ſeruādū quo ad bona ingrediētiuꝫ.
Tertio in.§.preterea.de veſtibus ⁊ calciamētis fratrum
Quarto in.§.inde.de ieiunijs eorum. Quinto in.§. por/
ro.de nō recipiēda ꝑ eos pecunia. Sexto.in.§.ꝓuide.de
paupertate ⁊ humilitate ipſoꝝ.⁊ enumerat.ix.exceſſus q
ſūt ꝯ paupertatē ⁊ humilitatē qbus ꝓuidet. Septio in.§.
ex p̄miſſis ſoluit dubiū oriēs ex his. que d̄ paupertate di
cta ſūt. Octauo in.§.dicere.remouet quēdā errorē. Nono
in.§.demū.determinat de electiōe vel īſtitutiōe miniſtri
ꝓuincialis. Decimo in.§.in deſtinatiōe.determinat d̄ ip/
ſoꝝ miniſtroꝝ ꝓuincialiū deſtitutiōe. Undecio in.§. cete
rū.determinat ꝙ fratribus carētibus miniſtro generali
ſuppleat vicarius ordinis vices eius. Duodecimo in.§.
porro.apponit decretū in his que dicta ſūt de ꝓuinciali
miniſtro ſi aliter fiat plātationū.eccleſiaſtici.xxiiij. Agri
cola xp̄s.ſalomon.xp̄s.de quo Mat.xij.ecce plus q̄ ſalo
mon hic ortū voluptatis vitā xp̄i. ipſe cepit enī facere ⁊
docere.actuū.i.hic ortus deſcendit ad ſpēm:⁊ applicat q̄
dixit ad ꝓpoſitū metit al's meſſuit aromatib9.cant. v. ⁊ ꝑ
mirrā itelligit ꝓuiaꝫ.ꝑ aromata fructū exēpli idē ꝓueniētē

Ver. Quia vero. Timorate. qn
ta diſtictio ei9.

Ver. Nos igitur. In obedien
tia ſine ꝓpo
⁊ caſtitate tria ſbalia religionis.de ſta. mo.cū ad mona/
ſteriū. No.ibi ſuꝑflue ⁊ nugatorie. ꝙ ſuperfluitas ⁊ nu
gatio reprobant in proemio Grego.§.ſane.

§. Cum autem. No. de natura ter
mini reſtrictiui:q2
per excluſionē aliquoꝝ cetera icludit ⁊ hoc eſt idē dicere
ꝙ al's dicimus.ꝙ exceptio firmat regulā.ff.de mili.teſta.
tribunus.§.fi.xxxij.q.vij.dn̄s.no.Dy.de reg.iur.ſuꝑ ru
brica.in fi.li.vj. Scđo no.ibi ꝑnia.ꝙ id qđ diſponit de
aliquo itelligit ēt de illo qđ ad aliud ꝑtinet. de offi. dele.
c.j.⁊.c.ꝑterea. Tertio no.ibi:pro nihilo ⁊ vane.ꝙ ver
ba debēt poni cū miniſterio.de priui.in his.⁊.e.ti.ſi papa
li.vj. Quarto no.ꝙ de eqpollentijs idē iudiciū hic ⁊.j.
pri.§.⁊.ff.man.l.fi.de ver.ſigni.in his. de cōſang. tua. ⁊
facit de iudi.c.j. Quinto no.ibi quo ad aliqua.ꝙ id qđ
de vno dicit de alio excluditur.ff.de iudi.cum pretor.de
preſump.nimie.

§. Item quia.

§. Item quia No. q in his q anime ſalutem reſpiciũt pars ſecurior tenẽda ẽ.lxviij.di.pſbyteri.de ſpon.iuuenis.no. de ſeru.in or.fa.c.vno in gl.fi. Scđo no.q nõ oia q imperãtur iportant neceſſitatẽ.xxviij.q.j.ſic enim.no. gl.xiiij.q.j. quod pcipitur.regulariter contra.d.c.quod precipitur.

§. Ut autem Hec inq̃ oia repetit vt clarior ſit oratio: ⁊ põt dici color rhetoricus q dicitur repetitio.

§. Item ordo No. q antiqua iterptatio hꝫ vim iuris. mini me enĩ mutãda ſũt ⁊c̃.ff.de legi.minime.ð ꝯſue.cũ dilect⁹.

§. Ceterum Secũda tertie vbi ð bonis ingredientiũ. Nota ibi: maxima pauptate.q ordo minoꝝ fundatus eſt in maxima paupertate.de exceſ.prela.nimis.ij.vbi de ipſis ⁊ pdicatoribus dicit q in altiſſima paupertate xp̃o pauperi famulant ⁊ dicit maximũ quod pncipalem gradũ tꝫ.ff.de vbo. obli.vbi autem.in pn.nam ſuplatiuũ vni ſoli ꝯuenit.lxiij. di.metropolitano.vbi glc. Quomodo aũt pauptas cõueniat religioni dixi de regula.ſane.q.xiij.⁊ p ibi notata patet q in pauptate non eſt pfectio ſimpliciter:ſed in ſequela xp̃i.pauptas autem ẽ inſtrumentũ pfectionis ⁊ hoc vario modo put varie ſunt religiones.de hoc ibi.⁊ p Tho.ſecũda ſecũde.q.penul.artic.vij.⁊.j̃.§.pinde. Scđo no.ibi cũctis pateãt.q curãdum eſt de bono teſtimonio ⁊ opinione.de ſacra vnctio.c.vno.§.ad exhibendum.

§. cum uero Hic de eadẽ declaratione Nicolaij.iij.ſ̃.§.item quia No.q quantitas notabilis facit illicitũ quod als licet. ſic de reſcrip.ſtatutũ.§.inſup.lib.vj. Scđo no.q ex futuris pſumitur circa pteritum.nam hic vetat accipi notabilem q̃titateꝫ ẽt gratis ne pſumatur q moti fuerint ad recipiẽdum iſtũ:q: oculum habuerũt ad eius bona tẽporalia.ſic.xxxiij.q.ij.cũ p bellicam.in fi.vbi glo.⁊ de multiplici pſumptione ſcribã in glo.fi. Quero q: hic ⁊ in.§.pcedenti dicit q fratres nõ ſint ſoliciti de bonis tpalibus eius q recipit ad ordinem lꝫ poſſit ipe dare fratrib⁹ de ſuis bonis p modum elemoſyne qđ ſi ingredit nõ facta diſpoſitione de bonis ſuis.So.q cquid ſit de alijs mẽdicantibus de quo no.de pba.in pñtia.quo ad fratres minores dic q nihil habebũt fratres.di enim in regula q volentib⁹ igredi dicat q vendãt oia ſua ⁊ ſtudeãt paupibus erogare: ⁊ ſic fuit intẽtio beati Frãciſci q nõ recipiant niſi pus diſpoſito de bonis ſuis.qđ ſi nõ fuit factum dic q trãſeãt bona ad veniẽtes ab inteſtato.nã ſolus vnus modus permittit fratribus habẽdi de bonis illius.ſ.ſi ille ꝯtulit p modum elemoſyne vt hic:ergo alij phibent.ff.de iudi.cũ ptor. de pſump.nõne.p hoc quod dico.j̃.§.pinde.q.ij.

§. Preterea Hic de veſtib⁹ fratrum declarauit in.d.c.exijt. §.lꝫ aũt ibi di q de licentia miniſtroꝝ ⁊ cuſtoduꝫ ꝯiũctim ⁊ diuiſiꝫ in admiſtrationibus ſibi cõmiſſis poſſint frẽs vti pluribus.ipſi aũt miniſtri ⁊ cuſtodes licentiã ꝯcedãt cum eis videbit penſatis neceſſitatib⁹ ⁊ alijs circũſtãtijs q̃ ẽm deũ ⁊ regulã attẽdende vident.p hoc.j̃.§.xxi.vbi vilitas attẽdit ẽꝫ ꝯſuetudinẽ ptie ⁊ arbitriũ miniſtroꝝ ⁊ cuſtodũ:

§. Uilitatem De eodẽ nota q vilitas rei ꝯſiderat ex pluribus.in eo aũt q dicit vilitatẽ attendi ẽm ꝯſuetudinẽ patrie.p hoc.xciij.di.legimus.vltra mediũ.ibi puilegiuꝫ ⁊c̃. Scđo no.q in iudicando vilitatem attendit reputatio de hoc.ſ̃.in primo notabili.ſic etiam in extimando pcium rei attendit reputatio non ſinguloꝝ:ſed cõmunis.ff.ad.l. fal.pcia.in pn. Tertio no.q quãdoqꝫ ſpecialiter onerantur conſcientia cõmiſſarij vt hic.⁊ an hoc caſu poſſit committere vices ſuas.dixi.ſ̃.de conceſ.preben.cle.vna.i pn. q.vj. Quarto nota q hoc de vilitate veſtium non indiſtincte cõmittitur miniſtris ⁊ cuſtodibus: q: non poſſunt concedere q vtantur non vilibus: ſed habent declarare que cenſeant viles tñ ſi declarent cenſeri viles eas q̃ eẽnt manifeſte precioſe:talis declaratio non excuſaret fratres talibus vtẽtes.ſic nec pceptum iniuſtum excuſat.de tẽpo. ordi.ad aures.imo nec cõpulſio ſupioris.de exceſ.pla.tã. ta.xxxij.q.v.ita ne.⁊ qđ hic de vilitate relinqtur arbitrio miniſtroꝝ ⁊ cuſtodũ extenditur p extrauagã.Jo.xxij.quo rũdam ad longitudinem latitudinem groſſitiem ⁊ ſubtilitatem ⁊ quo ad formam ⁊ figuraꝫ ⁊ ſimilia accidentia que omnia relinquũtur arbitrio predictorum.

§. Quorum. Hic de calciamentis.

§. deinde Hic de ieiunijs eorum. No. ta ibi ſexta feria q licꝫ exceptio vnius aliorum ſit incluſio:quia exceptio firmat regulam: vt dixi.ſ̃.§.cum aũt.in pmo notabili.tamen ſi per alia iura de illo erat diſpoſitum nõ tollitur illa diſpoſitio.lꝫ eniꝫ hic dicat ⁊ alijs temporibus q̃ a feſto omnium ſanctorum vſq ad natiuitatem vel in quadrageſima fratres nõ tenẽtur ieiunare niſi ſexta feria:non per hoc includitur q poſſint nõ ieiunare in ieiunijs ab eccleſia inſtitutis:ẽ ergo tñ ſenſus q ad ieiunia alia extra ſextam feriam non tenentur ex precepto regule ⁊ ſic non plus q̃ alij.ſed ad ieiuniũ ſexte ferie tenentur plus q̃ alij.de obſer.ieiu.c.fi. Secũdo nota arg.a veriſimili.ff.quod me.cau.nõ eſt veriſimile de proba.cum de etate.de teſtibus ob carmẽ.§.fi.de reg. iur.l.in obſcuris.ð pſump.quia veriſimile. Tertio no. q inductum ad agendum non debet operari diminutionẽ ⁊ idem e conuerſo.ff.de adimen.lega.legata inutiliter. de conditi.⁊ demonſtra.cum tale.§.fi.quia idem non operatur contrarios effectus.de iureiur.itellecto. regula quod ob gratiam.lib.vj. Quarto no.q ad ieiunia indicta ab eccleſia omnes chriſtiani obligantur.de obſerua.ieiunio. concilium.§.cum autem.quod declaro ibi.q.j.⁊.ij. ⁊ dixi ſ̃.de hereti.ad noſtrum.§.ij.q.j.

§. Porro. Hic de nõ recipiẽda per eos pecunia poſuerit.d.c.exijt.§ ceterum.vbi determinat q nõ licet eis mutuũ contrahere ſed ſi quis vult ſuccurrere poſſunt ſe offerre q volũt fideliter laborare vt ei ſatiſfiat.⁊ hoc male ſeruat q: ſepe contrahunt mutuũ declarantur ibi ⁊ quedã alia:ſed precipuũ eſt q fratres nõ recipiant ipſi pecuniam.ſed tamen q dare poſſunt aliquem eis notum cui per eum qui vult eis facere elemoſynam cõmittatur executio.dominium tamẽ ac proprietas ac poſſeſſio pecunie remanet penes dãtem cũ libera poteſtate reuocandi vſq ad conuerſionem ipſius in rem deputatam.⁊ dic plenius in.d.c.⁊ duobus ſequentibus cipi vel trunci.vel p ideſt.⁊ eſt cipus lignũ inornatum ⁊ magnum ⁊ pforatur vt cedat loco capſe.hec tamen male ſeruãt fratres. Nota differentiam inter denarios ⁊ pecuniam:q: denarius eſt q p decem nũmis olim cõputabatur.pecunia vo proprie eſt ſubſtãtia de pecoribus p ueniens.tamen hodie cõiter hic accipit pro eodem.⁊ ideo expone litteram ibi denarios vel pecuniam.vel pro ideſt ⁊ hoc noie denarioꝝ continetur omnis moneta magna vl parua:aurea vel argentea vel alterius generis:⁊ hoc q̃a fauorabile eſt ſic intelligi.⁊ q: indiſtincte loqtur lꝫ nũmis legatis veniant exiguiores tñ.ff.de leg.iij.nũmis. Se cũdo nota q id quod p me non licet nec per interpoſitã pſonam.regula qui per alium.lib.vj. Tertio nota q in his que generaliter prohibent omnia intelligunt prohibita que nõ inueniuntur conceſſa.de hoc de tranſla.c.ij.ver. ſed neqꝫ.in glo.argumẽtum.vt ibi dixi.

¶.Cum. Etiam de eodẽ cũ p̄cedenti occurrẽtes ꝑ qbus ſubuentũ fuit ab aliquo cui habent fratres ꝓcurare vt reddatᷣ pecunia ⁊ ſic dicuntur neceſſitates nõ ingruẽtes.i.iminentes de p̄ñti:ſed iaꝫ p̄terite tñ quoad hoc quod hic dĩ. Idem in vtriſqꝫ vt ꝓbat qḋ ſeqtur.duxerit.eo.c.exiit.§.porro.in fi.vel ſimilib⁹ neceſſarijs nõ volũtarijs.declaratᷣ aũt in.d.§.porro.ꝙ in hiſ q̄ ſunt neceſſaria ad victum veſtitũ diuinũ cultũ ⁊ ſpirituale ſtudiũ:ꝯceſſus ẽ fratribus vſus neceſſariarũ rerũ.⁊ hec cauſe videntᷣ generaliter oẽs neceſſitates comp̄hendere: tamẽ qꝛ q̄dam etiã ſunt eis neceſſaria que nõ p̄ciſe ꝯcernũt cauſas p̄miſſas imediate:ideo hic adiecit ꝙ ẽt hoc eis liceat ꝑ cauſis ſimilib⁹.vt ſi dum tranſeunt de loco ad locũ ex cã ordinis nõ permittuntᷣ in certo loco trãſire niſi ſoluant pedagium:lꝫ enim non debeãt ad hoc cogi:tamẽ ex quo de facto cogũtur licitum eſt eis acqrere ꝑ elemoſynam vt ſoluant ne impediãtur.ꝑ hoc quod in via ſequitᷣ ⁊c̈. modi vt ꝙ ipſi nõ recipiant nec adminiſtrent.ꝑ hoc quod dixi.s̄.§ porro.ſuꝑ littera.⁊.j̄.§.proximo.

¶.Deniqꝫ. totaliter. Nã h̄ ordo fundatus eſt in maxima paupertate.s̄.§.ceterum repetita.s̄.ij.§.ꝓximis.nec habẽt.vñ cõtra tales nõ habent actionem nec ꝓſecutionem in iudicio: nec extra.d.c.exijt.§.ceterũ.⁊.j̄.ꝓximo.§.

¶.Quapropter. No. ſingularitᷣ ꝙ i pecunia nõ ẽ dare poſſeſſionem ſeparatam a dominio.quod ꝓbat littera in eo quod dicit ad ſolos dominos vł eoꝝ cõmiſſarios ſpectare hec que hic enumerantᷣ.⁊ eſt ratio qꝛ pecunia facile fit noſtra. vnde etiam aliena mihi mutuata ꝑ nõ dominum ꝑ cõmixtionem cũ mea fit mea ſi bona fide accepi.ff.ḋ ſolu.ſi alieni.qḋ eſt ſingulare.⁊ eſt ꝓpter ſingularia precepta pecunie numerate.ff.ſi cer.pe.l. ſingularia.

¶.Proinde. Hic de pauꝑtate ⁊ humilitate ipꝍꝝ ⁊ numeratis nouẽm exceſſib⁹ ꝓuidet de p̄mo.deinde prouidet de alijs in.§.ſeq. Nota ꝙ fratres minores nõ habent ꝓꝓrium.nec in ſpeciali nec in cõmuni.⁊ hoc nõ videtᷣ ſpeciale i eis ſed locum habet etiam in alijs mendicantibus vt in p̄dicatoribus ⁊ ſimilibus.qꝛ ex regula non licet habere redditus aut poſſeſſiones ſed ꝑ queſtum publicum victũ tribuere ſolet incerta mendicitas.de religio.do.c.vno.li.vj tamẽ nõ in omnibus eq̄parãtur.nam p̄dicatores habẽt aliqua in cõmuni quo ad ꝓprietatem. vt in extrauag.Io.xxij qꝛ quorũdam.§.preterea.hic autẽ dicitᷣ generaliter ꝙ fratres minores nihil ſibi appropꝛient.⁊ ꝙ hec expropriatio intelligitᷣ tam in ſpeciali q̄ꝫ in cõmuni.differũt ⁊ in alijs.qḋ dic plenius vt.j̄.q.j.in ſolutione tertie rõnis. Secũdo nota in ver.cũ enim.ꝙ ex exterioribus actibus rep̄ſentatᷣ mentis diſpoſitio.de p̄ſump.ex ſtudijs.quod tamen ꝓprie nõ colligitur hic ſed potius colligitᷣ ꝙ is q vult eſſe rectus in mente hoc iudicet ex operibus.nam ex fructibus eorꝫ cognoſcetis eos.Math.viij.de reg.iu.c.ij. Tertio no. ꝙ fratres minores nõ ſunt capaces ſucceſſionum ſed legatoꝝ ſic niſi fiat in fraudem.de hoc.j̄.q.ij. Quero i eo qḋ dixi in p̄mo no.ꝙ fratres minores nõ habent ꝓprium nec i ſpeciali nec in cõmuni an hoc ꝓcedat quo ad omnia? Anteq̄ꝫ veniam ad argumẽta ſciendum eſt ꝙ hec queſtio ſcrupuloſa eſt ⁊ peperit in eccleſia dei ꝑniciosos effectus precipue tempore Io.pape.xxij.qꝛ nõnulli magiſtri ſacre pagine verbis ⁊ ſcriptis nixi ſunt oſtendere ꝙ fratres p̄dicti ẽt in rebus vſu ꝯſumptibilibus habent tñ ſimplicẽꝫ vſuꝫ facti:⁊ ꝙ hec eſt altiſſima pauꝑtas in qua ſunt fundati:⁊ ꝙ hec ẽt fuit vita xp̄i ⁊ apoſtoloꝝ dicentes.ꝙ ꝑfectione vite xp̄i ⁊ aliorum ꝑfectorum nõ eſt ꝯſonum aliqd habere proprium:ſed ſolum facti vſum ⁊ inter iſtos fuit Marcilius de Menãdrino paduanus.de quo memoraui de elec. venerabilem.ver.verum.q multis rõnibus ⁊ auctoritatib⁹ p̄dicta ꝯfirmat.in libris quos allegaui in.d.ṽ.verũ. Ipſe aũt Io.xxij.in extrauagãti cũ inter nonnullos. declarauit ꝙ aſſerere ꝑtinaciter ꝙ redẽptor noſter ⁊ eius apoſtoli nõ habuerũt ius vtendi in his q̄ ſacra ſcriptura eoſ habuiſſe cõmemorat.⁊ illa vendendi ſeu donandi.aut ex ipſis alia acqrendi eſt hereticũ.⁊ idẽ Io.xxij.in extrauagãti qꝛ quorũdam.late ꝓſeqtur hec reſpondendo rõnibus.quas tenẽtes ꝯ̃rium adducebãt.ꝙ in eadem extrauaganti dicitᷣ ꝙ in his q̄ ſunt vſu ꝯſumptibilia fratres minores habẽt ius vtẽdi.⁊ idem dicitᷣ in extrauagãti eiuſdẽ Io.ad ꝯditorem: qa nõ eſt poſſibile ꝙ ſit vſus facti licitus ſine iure vtẽdi. ⁊ qa illi magiſtri q tenuerunt ꝯ̃rium vſi ſunt rõnibus apparentibus habuerũt ſequaces multos.vñ ſecutuꝫ eſt ꝙ adhuc hodie ẽ magna multitudo que dicitᷣ fraticellorũ q ex hoc errore lapſi ſunt in alios dicẽtes ꝙ a tempore illius. Io.xxij.quem dãnant ꝓpter p̄dictas extrauagãtes tanq̄ꝫ hereticum:nõ fuit aliqs verus pontifex ⁊ alia multa nepharia dogmatizãt.⁊ in his ſi comp̄hendũtur ꝑ epiſcopos ꝑſiſtũt ẽt permittentes ſe cõburi: vt vidi Florẽtie.vñ ſepe cogitaui:quod vtile eſſet ꝙ eccleſia romana ꝑmitteret libere de hoc diſputari an xp̄s habuerit vel nõ habuerit vel habere potuerit ꝓpriuꝫ: vel nõ potuerit.⁊ ſimiliter de vita fratrum minorũ an poſſint aliqd habere ꝓprium:cũ in hoc nõ verſentᷣ articuli fidei:ex tali enim libertate occurreretᷣ eorum erroribus q forte de facili corrigerẽtur in alijs. nec ꝑ hoc ẽt ſi diceretᷣ: ꝙ xp̄s nõ habuerit ꝓprium aliquid inferri poſſit cõtra ꝓprietatem eccleſie romane:cũ multa ſint et in alijs imutata.ꝓut viſum fuit ſanctis patribus ſꝫm exigẽtiam temporũ. Sed interea ſtantibus illis extrauagãtibuſ ⁊ hac conſtitutione:⁊ cõſtitutione.c. exijt. videamus aliqua de queſtione. Et videtur ꝙ fratres habeant quo ad oĩa ſolum ſimplicem vſum facti.ꝑ c.exijt.§.porro. vbi dicitur ꝙ in rebus tẽporalibus eſt ꝯſiderare proprietatẽ poſſeſſionẽ vſumfructũ ius vtẽdi ⁊ ſimplicẽ facti vſum ⁊ ꝙ vltimo tanq̄ꝫ neceſſario eget vita mortalium lꝫ prius carere poſſit.⁊ ꝙ cõdecens eſt huic profeſſioni que ſponte deuouit xp̄m pauperẽ in tanta paupertate ſectari.oĩum abdicare dominiũ:⁊ rerũ ſibi neceſſario vſu fore cõtentã. Secũdo ad idem inducitur hec littera in eo ꝙ dicit ꝙ rerũ cõceſſarum fratribus licitum ẽ eis habere ſimplicem vſũ facti ⁊ ꝙ dominiũ ⁊ proprietas ẽ penes eccleſiam romanaꝫ.

Tertio qꝛ fratres iſti ꝓfitentur altiſſimam pauꝑtatem de exceſ.prela.nimis.ij.⁊ ſic talem q̄ nulla maior dari põt s̄.§.ceterũ.vbi dixi in.j.not.maior aũt eſt paupertas que nihil ſibi appropriat q̄ꝫ que habet aliquid ꝓprij. Quarto qꝛ in eorꝫ regula ponitᷣ in p̄ncipio.regula ⁊ vita minorum hec eſt.ſ. domini noſtri ieſu xp̄i:ſanctum euangelium obſeruare: viuendo in obediẽtia ſine ꝓprio ⁊ caſtitate. ex qbus ṽbis videtᷣ ꝙ beatus Frãciſcus voluerit ꝙ fratres obſeruarẽt concilium euangelij traditum illis q volunt eẽ perfecti.de quo Mathe.xix. Si vis ꝑfectus eẽ vende oĩa que habes ⁊ da pauperibus ⁊ habebis theſaurũ in celo.

Quinto ad idem.j̄.§.dicere. vbi dicit ꝙ temerariuꝫ eſt aſſerere:ꝙ ſit hereticũ dicere vſum pauperũ includi vł nõ includi ſub voto euãgelice pauꝑtatis:⁊ videtᷣ velle ꝙ ſꝫ voto euãgelice pauꝑtatis includitᷣ vſus paup. Sexto inducitᷣ Mathe.x. vbi xp̄s dicit apoſtolis.nolite poſſidere neqꝫ aurũ neqꝫ argẽtum neqꝫ pecuniã neqꝫ perã neqꝫ duas tunicas neqꝫ calciamẽta ⁊c̈. Itẽ Mat.xix. ap̄li dixerũt ad iheſum. Ecce nos reliqmus oĩa ⁊ ſecuti ſum⁹ te. Itẽ ip̄e redemptor de ſe dixit Math.viij. Vulpes foueas habẽt ⁊ volucres celi nidos.filius aũt hominis nõ hꝫ vbi caput reclinet. Ex qbus ⁊ ſimilib⁹ auctoritatibus ⁊ rõnibuſ que ad hoc inducuntᷣ nituntᷣ aliq inferre ꝙ ꝑfectiſſima vita ſit

carere omni ꝓprio ⁊ habere ſolū ſimplicem vſum facti: ⁊ ꝙ hec fuerit vita quā xp̄s docuit verbo: ⁊ exemplo firmauit. vt dicitur in eo.c.exijt.§.porro. In contrariū ſunt rōnes que ſūt in extrauagā.palle.ad ꝯditorem ⁊ in extraua. q̄ inẜ nōnullos ⁊ in eadē extrauag.ad ꝯditorē determinaẜ ꝙ in bonis q̄ in poſteruȝ ꝯferenẜ vel offerenẜ vel al's quomodolibet ꝯuenire contingit fratribus: ſeu ordini ſupradictis nullū ius ſeu dominiū acquiraẜ eccleſie romane: cuius contrariū dicitẜ hic: vt dixi.s̄.in rationib' partis cōtrarie ratione ſecūda. Item videẜ ꝙ nihil habere proprij non ſit ſumme pfectionis.q2 epiſcopi habēt ꝓpria.xxij.q.j.epi. ij.⁊.c.ſeq.⁊ tamen ſtatus epoꝝ eſt perfectior q̄ȝ religioſoꝝ de regula.licet.de renūci.niſi.ad finem.ex qbus colligitur ꝙ ex vita epiſcopali ſurgit maior fructus ⁊ vtilitas q̄ȝ ex religione vnde monachus licite poteſt eligi in epm̄.xviij. q.j.c.vno.de electio.nullus.lib.vj.⁊ q2 in hoc habem' extrauagātes illas qbus eſt ſtanduȝ in eo ꝙ dicūt ꝙ in his q̄ conceduntur fratribus ad vſum ipſi fratres nō habent ſimplicem vſum facti: imo habent ius vtendi non expedit in hoc inſtare in pluribus rationibus. So. videẜ dicendū ꝙ fratres nō habēt aliqua propria.nec in cōmuni nec in ſpāli.ſed habent vſum facti non nudi ſed facti iuſti ⁊ liciti. vt volūt dicte extrauagātes. ⁊ ſic aliquo modo poſſunt dici aliqd habere ꝓpriū.ſ.ipm vſum.⁊ ex hoc videẜ ꝙ res vſu conſumptibiles eoꝝ ꝓprie dici poſſint.q2 neqȝ naturali ratione neqȝ ciuili he res recipiūt vſumfructū.inſti. de vſufruc.§.cōſtituiẜ.⁊ ſic cum vſus nō ſeparetur a dominio videtur ꝙ eoipſo qđ poſſunt vti debeant cenſeri habere proprietatē.ſed q vellet ſatiſfacere tenentib' contrariū dicere poſſet ꝙ lȝ in his rebus nō poſſit cōſtitui vſufructus.proprie tamē conſtituiẜ quaſi vſufructus.⁊ ſatiſdaẜ de reſtituendo tantūdem in quātitate.v.§.cōſtituiẜ.ff. de vſufru. earū rerū que vſu conſu.l.j.⁊.ij.de pigno.c.fi. Item lȝ non poſſit dari vſus licitus ſine iure vtendi: tamē dici poſſit ꝙ hoc ius vtendi nō eſt niſi qdam facultas q̄ nō infert aliqd eſſe ꝓpriū: dicitẜ enim res ꝓpria quādo qs poteſt de ipſa libere diſponere vt vult p modos iure nō improbatos.qđ dixi de reſti.ſpo.olim.i.fratres aūt nō acceptāt res vt velint poſſe diſponere vt volūt ſed ad vſum tm̄ facti. vt.s̄. in.j.⁊.ij.rōne partis ꝯtrarie.i.vt vtanẜ de facto in ſuas neceſſitates: q tamen vſus nō infert aliquā ꝓprietatē ſȝ vtuntur de licentia dātis ⁊ dicem' ꝙ ipe dans libere poteſt id quod dedit reuocare quouſqȝ vtanẜ.⁊ ſic dicendo ſaluaretur intētio illoꝝ q dixerūt fratres excludi ab omni proprio quoquomodo nec eſſet aliqua abſurditas.ſed nō video ꝙ in hoc ſit ſūma pfectio ſed potius ē contētio de verbis. Nā dūmodo abdicauerint ꝓpria.ita ꝙ nihil dicant ppriū q̄ parati ſint illud dimittere.nec velint p illo in iudicio ꝯtendere non pōt dici ꝙ habeant ꝓpriū: qđ impediat pfectionem. vbi conſiderandū ꝙ abrenūciatio ꝓprij put eſt in actu nō dicit pfectionem ſed ē inſtrm̄ pfectionis ſ̄m ea que dixi de regu. ſane.q.xiiij.⁊.s̄.§.ceteꝝ.ſed prout ex animo ſurgit in hoc eſt pfectio: vt ſit hō paratus ſi opus fuerit oīa dimittere vel diſtribuere. de hoc per Tho.ſcđa ſcđe.q.clxxxij.arti.vij.fratres tm̄ habent hanc expropriationē ſeu habere debent vtroqȝ modo. In epis aūt ſufficit ꝙ ſit vltimo modo: nec ex hoc dicunẜ fratres eē in pfectiori ſtatu: q2 alijs reſpectibus epiſcopi ſunt pfectiores tanqȝ p quos veluti alios regentes maior fructus ꝓuenit in congregatione fidelium: imo ⁊ inter religiones non pōt argui ꝙ vna ſit pfectior altera: ex eo ꝙ paupior poſſet etiam alia excedere in his q̄ ptinent ad obedientiam ⁊ caſtitatē: ⁊ tūc diceretẜ ſimiliter pfectior: q2 id quod excedit in melioribus eſt ſimpliciter melius. de hoc p Tho.ſecūda ſcđe.q.clxxxviij.arti.vij.⁊ dixi de regula.ſane.q.xiiij.⁊ ſe.⁊ ſi dicatur ſaltem ceteris paribus pfectior eſt ſtatus quādo renūciat qs omni ꝓprietati. dic ꝙ etiā hoc conceſſo nihil reſultat ꝯ ſuperius dicta.⁊ deniqȝ cum multū cogitaui videẜ ꝙ dūmodo fratres minores abſtineāt a ꝓprio ita ꝙ nō habeant poſſeſſiones imobilium ex qbus fructib' colliganẜ. nec inſuper habeant mobilia de qbus agant tanqȝ domini contrahendo ſed habeāt ſolū ad vtendū ⁊ que parati ſunt dimittere vt proximo dixi nihil refert interdicere ꝙ ipi ſint domini locoꝝ ſuoꝝ ſuo modo: ſicut ⁊ alia collegia eccleſiaſtica: vel ꝙ ſint domini ſuorum libroꝝ vel alioꝝ vteſiliuȝ ſiue dicaẜ ꝙ habent tm̄ vſum.nā etiam ſi dicanẜ domini ī proprie dicunẜ ſoluȝ quo ad hoc: q2 poſſint libere vti. nec ī hoc eſt vis niſi in verbo niſi.quo ad hoc ꝙ alij ſeculares vel religioſi nō mēdicantes p p̄dictis agere poſſunt in iudicio. Ipſi aūt fratres minores nō.j.§.verū. Illa vō diuerſitas que turbauit mūdum videẜ penitus exigua ⁊ nulli' effect' quo ad fratres minores an dicāẜ ꝙ in his qbus vtūtur habeāt ius vtēdi.an vō dicanẜ ꝙ habeant vſum facti: q2 vtroqȝ modo ſaluaẜ perfectio ſtatus eoꝝ ⁊ cōſiſtit hoc in ſola diſputatione reſpectu eius qđ ꝓprie dixi: nec ē cōueniens in hac religione q̄ in ſimplicitate fundata ē his inſiſtere. ſufficit enim ꝙ ſibi nihil appropriēt vt p hoc velint iudicio ꝯtendere. p hoc.d.c.exijt.§.ceteꝝ. Ad ꝯria dic ad p̄mam ⁊ ſcđam rōnem qū dicitẜ ꝙ habēt tm̄ vſum facti. dic ꝙ habent vſum tm̄ licitū: q aliquo modo eſt iuris nec ꝓpterea dicitẜ nō eſſe ſimplex vſus facti q2 in his in quib' vſus ſeparatur a dn̄io habēt tm̄ vſuȝ licitū. In alijs aūt ſi dicis ꝙ habeant ꝓprietatem: dic ꝙ nō habent tanqȝ ꝓprietatem ſed in conſequentiam vſus: ſi aūt dicis ꝙ nō habent ꝓprietatem: ſed eſt concedētis donec vſi fuerint: tūc ceſſat ratio ⁊ lȝ extrauagātes p̄dicte approbent p̄mum dictū al's modum ꝙ habeāt ꝓprietatem ꝓpter inſeparabilitatē: nō tamē multū in hoc refert vt p̄dixi quodcūqȝ teneaẜ. Ad tertium cū dicitur ꝙ ſunt in altiſſima pauptate. dic ꝙ non excludit hec paupertas vſum neceſſariū modo nunc dicto. Item.c.nimis palle.loqtur ēt de p̄dicatoribus quos pariter dicit eſſe in altiſſima pauptate: ⁊ tm̄ fratres p̄dicatores habēt aliqua in cōi quo ad ꝓprietatē. vt in extrauagāti qa quorūdam.§.pterea.⁊ dic aliqua vt ſunt horrea ⁊ cellaria vt dicit ibi glo. Sē qđ dixi.s̄.e.§.in.j.notabili. fratres vō minores in altiori pauptate ſunt in eo qđ dicitẜ de pecunia. s̄.§.porro.⁊ q nō habent ꝓprietatem aliquā: niſi vt p̄dixi. ſupra ea.q. Item nō poſſunt capere ēt vt vendāt.j.§.prio quod ſecus videẜ de p̄dicatoribus. vt dico.j.q.ſeq.in fi.

Ad quartū dic ꝙ obſeruant illud ꝯciliū. vende omnia que habes ⁊c̄. nā quādo ingrediunẜ nihil ſecū afferūt. nec ex hoc aliqd fratribus obuenit niſi dederint eis intuitu elemoſyne.s̄.§.ceterū.⁊.c.cum vō. Ad qntum dic ꝙ vſus pauptatis includiẜ in voto pfectionis ſeruato vſu licito: vt.s̄.hac.q.dixi. Ad ſextū dic ꝙ illud nolite poſſidere neqȝ aurū ⁊c̄. ꝙ nō ꝓhibet cōſeruationē rerū ad tempus ⁊ quo ad vſuȝ. de hoc p Tho. ſecūda ſcđe.q.clxxxviij. arti. ij.in fi. Ad illud ecce reliqmus oīa. dic ꝙ facit p his q̄ dixi ſupra ea.q.ꝙ nō ſit pfectio in hoc ꝙ relinquerūt: ſed ī hoc ꝙ xp̄o adheſerunt: vnde ſubiungitur. ⁊ ſecuti ſumus te.qđ dixi de regula.ſane.q.xiij. Ad illud vulpes foueas habent ⁊c̄. dic ꝙ non pbat: niſi ꝙ redemptor non habuit ꝓpriam domū: nō p hoc inferẜ q̄ habuerit aliqua ꝓpria. vt in extrauagāti cū inter nōnullos. nam loculos habuit. Jo.xij.⁊ lȝ illi q tenent vſum facti ſimplicem ptinere ad ſummā pfectionē dicant: ꝙ habuit ſolū quo ad vſuȝ facti ſimplicē vt ꝯſeruaret ad caſum deficiētiū neceſſarioꝝ. Cōtrarium tm̄ voluit Nico.iij.in.c.exijt.§.porro. vbi dicit q in hoc xp̄s aſſumpſit pſonas īfirmoꝝ. qđ dic vt in dicta extrauagāti q2 quorūdam.⁊ de hoc p Tho. in dcō arti. vij in ſolutione. Et poteſt in hoc etiam dici ꝙ xp̄s conſeruauit in loculis etiam p diſtribuēdo in pauperes. vt pȝ Jo.

xij.ꝛ hoc ẽt non diſſonat religioni imo ꝯſonat dum tñ conſeruatio iſta nõ ſit ita diuturna ꝙ peam tollatur médicitas.ĩ §.rurſus. Secũdo quero in eo qđ dixi in.iij.nota.ꝙ fratres nõ ſunt capaces ſucceſſionũ.an hoc ſit indiſtincte verum?So.Bar.fecit quendã libellum q dicitur minoricarum in quo hec ꝛ alia ꝗplura ſimilia ꝓſeqtur q̃ nõ eſt ad ꝓpoſitum attingere.niſi quatenus declaretur hec lr̃a.Quo ad q̃ſitum aũt dic ꝙ queri põt an ſint capaces ſucceſſionũ vniuerſaliũ ex teſtamẽto.Item an ab inteſtato?de vtroqȝ tamẽ modo ſatis hic deciditur ꝙ taliũ ſucceſſionũ non ſunt capaces ꝛ ꝙ ẽt non debeatur eis extimatio videtur ex eo qđ hic dicit:ꝙ ẽt iure legati nõ licet eis dimitti valorem hereditatum: vel tñ eoꝝ partem ꝙ ꝓſumi poſſit hoc in fraudẽ fieri ꝛ ſic ſi iure ſucceſſionis relinqtur nõ tȝ ẽt quo ad extimationem.ꝑ hoc.§.ceterũ.ꝛ.§.cum vo.q2 nõ trãſeũt ad eos bona ẽt eius ꝗ ꝓfitetur eoꝝ ordinẽ.de quo dixi in.d.§.cum vo que tñ bona tranſeũt ad religioſos aliarum religionũ non mendicantiũ.de proba.in pñtia.ergo multo minus debẽt poſſe capere ab extraneis hereditates vniuerſales.et ſi dicatur ꝙ hoc caſu ceſſat ratio de qua in pdictis.§.q eſt ne videantur habere oculum ad bona ingrediẽtiũ.ſubeſt tñ ratio generalis de qua ibi vt fratres ſint remoti ab effectu tpalium.nam ſi ſuccederẽt in hereditate tenerentur ad onera.d.c.in pñtia.ꝛ ſic oporteret eos implicari litibꝰ.Contra id in.ĩ.§.verũ.ꝛ lȝ in hoc poſſit inſtari ex his que not. Bar.in minorica.ꝛ Bal.C.de ſacroſan.eccle.aut.ingreſſi. tñ hec littera clare hoc probat que vt pdixi ẽt iure legati prohibet fratres accipẽ valorem hereditatum vel tñ eorum partem ꝙ ꝓſumi poſſit hoc fieri in fraudeȝ:ꝛ ſic relinquit vnũ ſolum caſum quãdo legatur ei aliqđ de hereditate:quod non eſt tm̃ ꝙ poſſit ꝓſumi in fraudem hic fieri.ois ergo alius modus ẽ prohibitus ꝑ id qđ dixi.ſ.§. cũ vero. Ad idem.ſ.§.porro.ꝛ.§.cum ẽt.vbi ſolum certi modi cõſequẽdi elemoſynã permittuntur.Ad idem eſt.c.exiit.§. ad hec.vbi ꝑmittit tm̃ ꝙ iure legati poſſit eis relinq: ꝛ vltra hoc opȝ ꝙ in legato nõ adijciatur modus q non ſit licitus fratribus?vnde ſi legatur fratribus vinea vel ager ad excolẽdum.vel domus ad locandũ vel ſimilia.a tali legato debẽt fratres abſtinere vt ibi:ſecus ſi modus ẽ licitus: vt q2 legatur pecunia pro neceſſitatibus fratrũ. vel domꝰ ager vel vinea vt ꝑ idoneas ꝑſonas diſtribuatur ꝛ pecunia in neceſſitates fratrũ conuertatur.Si aũt modus nõ fuit adiectus in legato declaratur in eodem.§.ꝙ valet legatũ ꝛ intelligitur relictum ſub modo licito:cũ ergo tñ de legato ibi permittatur videtur aliud dicẽdum de vniuerſali ſucceſſione.Et ſi dicatur ꝙ eodem modo deberet valere inſtitutio vniuerſalis ſi adiectus ẽ modus licitus ꝙ bona diſtribuãtur ꝛ pecunia in eoꝝ vſus ꝯuertatur.vel ẽt ſi nullus modus ẽ adiectus vt proxime dixi.De legato reſpondeo vt dixi ſupra ea.q.eo tamen caſu quo inſtituto aliquo vniuerſaliter pcipitur ei ꝙ hereditas ꝑ eum vendatur ꝛ erogetur in fratres:nõ prohibebantur capere talem erogationem:q2 ceſſat ratio premiſſa.trãſibunt enim bona in eos deductis oneribus alienis ꝛ ſimilibus.Et ꝑ hoc de equitate dici poſſet ꝙ quãdoqȝ frater inſtituitur epiſcopus q ẽ executor legalis vltimarũ voluntatũ precipue piarum qualis ẽ hec. argu.de teſta.cũ tibi.capiet tanꝗ heres ꝛ deductis oneribus diſtribuet in fratres:ſed nõ poteſt hoc bñ probari iure.ꝛ hoc quo ad fratres minores.ꝑ ea que dixi eadem.q. lȝ multi hoc vltimũ ſeruent.In fratribus autem pdicatoribus faciliꝰ hoc poteſt defendi precipue q2 dicuntur habere ꝓuilegium apoſtolicum ꝙ ſint capaces ſucceſſionũ ꝛ ꝙ poſſint apphendere ꝛ vendere:ꝛ ꝑ illud ꝓuilegiuȝ ꝯſuluit Gaſpar de cal.ꝙ bona ingredientis trãſeant in monaſterium vt poſſint vendere ꝛ ꝯuertere in vſus ſuos:q2 ꝑ hoc nõ dicũtur habere proprium ſicut nõ dicitur verſuȝ quod non durat verſum.ff.de in rem ver.ſi patre.§.verſuȝ. pro hoc qđ dico de verbo.ſigni.nam ꝛ ego.ꝛ ita vt opinor:tãdem ꝯceditur fratribꝰ minoribus:q2 in multis locis hñt ꝛ ipſi ꝛ pdicatores poſſeſſiones ꝛ annuos redditꝰ lȝ faciant inſtrumẽta fieri nomine monaſterioꝝ monialium eis ſubditarum ꝛ ſic fit fraus legi:ꝛ q2 hec altiſſima pauptas itelligendo rigide vt volunt hec ꝯſtitutiones.ꝛ.c.exijt.ꝑpter refrigeſcentem charitatẽ nõ bene ſeruatur.propterea ad eũtanda peiora faueri põt opi.illi que vult ꝙ capiant valorem ſucceſſionũ.nam ẽt ex coniecturis poteſt pcipi.tãdem ſient poſſeſſionati:ꝛ vtinã in alijs ſaltẽ bene ſeruẽt. ſtantibꝰ aũt illis ꝯſtitututionibꝰ fratres minores nõ poſſunt capere imobilia ẽt vt vendant.ĩ.§.proxi.vbi dico in.ij.not.

§.Cumqȝ annui. Prouidet ſecũdo exceſſui. No.ꝙ annui redditus inter imobilia computantur.ꝛ ad hoc ſingulariter allegatur.ꝛ pro hoc in aut.de his q obli. habere prohibentur res minorum.§.ſi vo.col.vj.vbi glo.in ver.redditus.de hoc.ĩ.q.j. Secundo no.ꝙ fratres iſti nõ poſſunt recipere poſſeſſiones:ꝛ ſic ẽt ſi ſint diſtracturi. pro hoc quod dico.ĩ.ſe.q. Quero in eo qđ dixi in.j.no. ꝙ annui redditus computantur inter imobilia an hoc ſit indiſtincte verũ?So.Fed.in ꝯcilijs.clxxv.al's.clxxx.vbi refert id qđ ſibi querenti reſpondit Jo.paliarenſis q dixit ꝙ ſi legatũ annuũ poteſt ꝯtinere perpetuitatẽ vt q2 legatarius non põt de facili deficere tale legatũ impugnatur in hoc §.ſȝ ſi ꝑſona legatarij deficere põt cum nõ ſit aptum eſſe ꝑpetuũ videtur valere.vnde dixit ꝙ ſi legatur hoſpitali ſancte Marie domus ita ꝙ ſingulis annis teneatur dare pdicatoribus annuatim.x.ſol.iſtud legatum nõ valet.ſȝ ſi limitetur vſqȝ ad.x.annos videtur valere.ar.op.ff.qñ dies leg.ce. ſi cum pfinitione.hec tñ lex nõ videtur facere:ibi enim dicitur ꝙ legatum annuũ cum pfinitione tẽporis puta.x.an. ſi eſt relictũ cauſa alimentoꝝ intelliguntur plura legata ſi ex alia cã intelligitur eſſe vnũ legatũ.ꝛ pmo caſu legatariꝰ decedens non trãſmittit legatum ſequentiũ annoꝝ ad heredem.ſecũdo caſu ſic.illa tamẽ lex melius faceret ſi relinqretur ꝙ daretur certis fratribus:q2 tunc eoꝝ obitu extingueretur legatum.ipſe autem Fede.in ꝯſilio.cxij.ſuper hoc ponit duo ꝯſilia.ꝛ tãdem cõcludit diſtinguẽdo.ꝙ aut redditus annuus relinquitur ad certum vſum diuini cultus puta vnum pro ſacrificio:frumentum pro hoſtijs ꝛ conuẽtus eſt capax.ar.de excef.prela.nimis.j.in fi.de teſta.c.ſi. de ſepul.cle.dudum.§.verum.vbi dicit de relictis fratribus ad certos vſus quartaȝ deberi ꝛ ſic ꝓſupponit relinqui poſſe pro hoc:q2 ꝑ hoc non tollitur mendicitas fratrum: aut redditus deputantur victui vel veſtitui:vel indiſtincte relinqtur:ꝛ aut ad modicum tps ꝛ cõuentus eſt capax:q2 videtur eſſe vnum legatũ cuius ſumma eſt diuiſa quo ad ſolutionem.nec per hoc tollitur mendicitas:ſed ſubleuatur aut relinqtur ad tempus non modicum:ꝛ non valet:quia tunc cõputatur inter imobilia vt hic que diſtinctio ẽ equa ꝛ dic non modicum tempus eſſe decẽnium vel vltra.no.ď re.eccle.non alie.cle.j.in glo.fi.ꝛ bene facit illa cle.ad pdicta:quia ibi locatio redditũum ad modicum tempus non prohibetur tanꝗ alienatio.

§.Amplius. Prouidet de tertio cũ tandũ.j.ad theſalo.v.ď vi.ꝛ hone.cler.cũ ab omni tanꝗ ſuũ.i.tẽporale ad philip. ij.de cenſi.cũ apoſtolus.foris.j.ad thimo.iij.de ſa.vnc.c. vno.v.ad exhibendũ.ꝛ dic foris.i.infidelibꝰ.vel.i.nõ tñ domeſticis:ſȝ ẽt alienis ſm Hiero.primoꝝ.j.ad corinthi. viij.de renũ.niſi.§.pro graui.de no.ope.nũci.cũ ex iniuncto. No.ꝙ fratres nõ dbent ſe curijs imiſcere:ꝛ hoc nõ eſt in fratribus minoribus ſpeciale:ſȝ locũ habẽt in oibus monachis.de ſta.mona.cle.ne in agro.§.qui vero.

§.ceterum.

¶ Verum Prouidet de q̃rto dixit.eo. ti exiij.§.ceterũ.ad idẽ.ſ.§. porro. No.q̃ frẽs nõ p̃nt eſſe executores vltimarũ vo/ luntatũ:ſʒ poſſunt ſup eis exequẽdis dare ↄſiliũ. qđ dic vt in ſe.q. Quero an hec ꝓhibitio ne frẽs ſint executo/ res vltimarũ voluntatũ idiſtincte ꝓcedat? So. Bar. in mi norica diſtinguit.inter cetera dicit q̃ certo caſu valet vt ſi q̄s relīqt q.x.flor.expendant̃ in.x.paupes q̄ eligãtur p ta/ lem fratrẽ minorẽ:q2 nullũ litigiũ habebit fieri:nec ipe fra ter habebit admĩſtrare pecuniã ſʒ ſolũ eligere ꝛ ſic ceſſant rões de q̄bus hic. Jtẽ nec hoc hʒ ſpẽm mali imo ſi fideli/ ter fiet meritoriũ ẽ.nam ẽt ipſi frẽs gaudẽt ↄfeſſionẽs me/ lius cognoſcũt paupes verecũdos q̃ alij.dic idiſtincte ſtã dum lrẽ q̄ generaliter ꝓhibet:ne ſuſcipiãt executionem.ar. di.xix.ſi romanoꝝ.de maio.ꝛ obe.ſolite.ꝛ ſic tollit̃ diſtin/ ctio.Bar.ẽt in q̄buſdã alijs in q̄bus limitat hãc lrãm. Jtez q2 electio eſt pars executionis:q2 nec iſta fuit ſola rõ ꝓhi/ bendi ne ſint executores vt nõ ſint in iudicio vel ne ↄtent pecuniã:ſed ẽt ſubeſt rõ generalis ne auocent̃ a ſp̃ualibus laborib⁹ q̄bus quottidie debẽt occupari.j.§.pxi. Jtẽ poſ/ ſet fieri fraus q2 frater eligeret aliquos cũ q̄bus participa ret.facile nãqʒ in talibus fraudes ↄfingunt̃:nã nec põt ne/ gari q̄n electio ſit pars executiõis vt nũc dixi.ꝛ idiſtincte hic ꝓhibet̃ ne ſint executores.vñ ẽt ſi rõ ꝓhibitionis ceſſa ret ſtaret ꝓhibitio.ſufficit enĩ q̃ hoc aliq̃n ↄtingere põt:ꝑ hoc lrã ibi:cũ hoc.vt ſepius abſqʒ litigio ꝛ ↄtractione ꝛc̃. ꝛ ſic ẽt ſi hoc nõ accidat locum hʒ prohibitio.

¶ Licet Prouidet de q̄nto declarauit.d. c.exiit.§.ad hec. Nota q̃oio ꝛ ſtudiũ ſunt labores ſp̃uales.ꝛ quomodo ↄueniũt religio/ ni.dixi de regula.ſane.q.v.ꝛ.vj.ꝛ de oĩone.ſ.de reliquijs cle.ſi dñm.ver.ideoqʒ.in gl.de oĩone. Scđo no.q̃ẽt re ligioſis licitũ ẽ ſpaciari dum tñ honeſte ꝛ pareant vel oꝛ/ tum.ꝛ hoc ꝑpter recreationẽ ſui a laboribus ſtudij vl̓ ora tiõis:qđ facit ↄ̄ eos q̄ ſine modeſtia imorant̃ ſtudio vl̓ oĩo ni:vñ accidit q̃ ſepe incurrũt graues egritudies:ꝛ q̃nqʒ ẽt mentis alienationẽ qđ eſt cauendũ: nam oĩbus dʒ ſeruari modus vt cũ diſcretione fiãt.de offi.cuſto.c.vno. Tereti⁹ in andria.id arbitroꝛ ꝛ in vita apprime eẽ vtile vt ne quid nimis. Tertio no.q̃ nõ lʒ fratribus habere ortos⁹ vt in de naſcentia ꝑcio diſtrahãtur q2 hoc appropinquat ad na turã ↄuentuũ.vt in lrã.ꝛ de hoc ſe.ↄ̄rio. Opp.ad hoc q̄ iſtud nõ appropinquet ad naturã prouentuũ imo ſint ꝓ uentus.nã fructus generali vocabulo dicũtur reddit⁹ ſeu ꝓuẽtus.ff.de annu.lega.liber.in ꝑn.C.de dona.ſi q̄s argẽ/ tum.§.j.ꝛ redditus ſeu ꝓuẽtus qđ dixi de deci.paſtoralis q.iij.ꝛ.iiij.tñ vt dixi ꝛ ꝓbant iura alleg.hec accipiunt̃ pro miſcue.potuit enim hec lrã habere reſpectum q2.ſ.§.cũqʒ annui.prohibiti ſunt fratribus annui redditus q̄ tunc vi/ dentur dicendi annui q̃n ſũt certi ꝛ ↄſtituti quod nõ ſic eſt in fructibus orti q̄ non ſunt certi. Jtem nõ ſemper vendũ/ tur.ꝑpterea dicit q̃ habere tales fructus vt precium ſuis temporibus habeatur appropinquat ad naturã ↄuentuũ q2 non eſt proprie prouentus.

¶ Rurſus Prouidet de ſexto paſcit ma the.vj.Luc.xij. No.arg.a verisimili.ſ.§.deinde.vbi in.ij.no. Scđo not.q̃ timoꝛ leuis nõ excuſat.qđ met.cau.cũ dilectus. Tertio nota ar.ab experiẽtia:de elec.q̃ ſit.vbi de hoc in glo.ij.lib.vj. Quarto no.q̃ ex ꝑteritis ꝑſumit̃ circa futura.de pre/ ſump.ſcribam.q̃nqʒ ecõuerſo.ſ.§.cũ vo.vbi dixi. Qui/ to no.q̃ nõ repugnat mẽdicanti cõſeruare victualia q̃n ti/ metur q̃ aliquo modo haberi nõ poterãt. Sexto nota dĩam inter ↄſilium ꝛ aſſenſum.de hoc de elec.cum in ve/ teri.de arbi.cũ olim.ꝛ in regu.nullus ex conſilio.lib.vj. Septimo no.q̃ quãdoqʒ ſpecialiter oneratur ↄſcientia cõmiſſarij.ſ.§.vilitatem.vbi dixi in.iij.notabili.

¶ Huc eſt Prouidet de ſeptimo. Nota q̃ frẽs fundati ſũt in ſumma pauptate ꝛ humilitate.ꝛ de paupertate.ſ.§.ce/ terũ.vbi in ꝑmo no.dixi.ꝛ.§.ꝑinde.in.j.q.de humilitate. de maio.ꝛ obe.humilis. Scđo no.q̃ non debent habe/ re eccleſias vel alia edificia exceſſiua:hec tñ non ſeruant̃: ꝛ mirum eſt q̃ actoꝛ hoc adiecit cui vſqʒ tunc debuit cõſta re q̃ in multis locis habẽt excellentiores eccleſias q̃ ſint cathedrales ꝛ papa ſcit ꝛ tolerat. Tertio no.q̃ ex acti bus illicitis ꝑſumitur de mente contaminata.de ꝑſump.c j.ſic enim dicit q̃ ex edificijs imoderatis ꝑſumitur ↄ̄ humi litatem ꝛ promiſſam paupertatem fratrum.

¶ Quanuis Prouidet de octauo. No.q̃ de⁹ fecit oĩa ad honorem ſui ordinis.puer.xvj. Uniuerſa ꝑpter ſemetipʒ opatus eſt dñs.ꝛ dic propter ſe.i.propter ſuã bonitatem vt ea fruamur.de hoc ꝑ Tho.pte.j.q.xlv.arti.ij. Scđo nota q̃ ſolus deus eſt cognitoꝛ abſconditoꝝ.xxvij.di.eru beſcant.de iudi.nouit.de ſen.excom.a nobis.ij.quãqʒ enĩ hic non dicat q̃ ſolus deus tñ illa iura hec ſupplent. Jtez ſatis dicit̃ hic cum hoc tanq̃ proprium ſibi attribuatur. Tertio nota q̃ deus reſpicit coꝛ ſeu animã non manum i.operationẽ.xiiij.q.v.ſi q̄d inueniſti.ꝛ facit Marci.vij. Quarto no.q̃ ſuperfluitas ẽt reprobatur in reb⁹ ad cul tum diuinum deputatis.ꝛ ratio redditur in lrã ꝛ pro q2 dʒ bet in omnibus ſeruari modus:quod dixi.ſ.§.lʒ.in.ij.no. Quinto no.q̃ curioſitas reprobatur.de renũcia.c.j.li. vj. Sexto nota q̃ curandum eſt ẽt per religioſos ne hu mano iudicio damnetur.ſ.§.ceterum.

¶ Circa Prouidet de nono predictam.ſ. §.porro.

¶ Ex premiſſis Sol.dubiũ oꝛi/ ens ex ꝑdictis d pauptate.ꝛ refert duas opiniones:ꝛ ſecũdam approbat.

¶ Dicere Remouet quẽdam erroꝛem. q̄dam enim dicebant q̃ here/ ticum erat dicere q̃ vſus pauper.i.abdicatio paupertatiſ includatur vel nõ includatur ſub voto euangelice paup/ tatis ꝛ videtur iſti velle q̄ ad votum euangelice paupta tis nihil ꝑtinet dicere q̃ redemptoꝛ ꝛ apoſtoli habuerunt bona tñ in vſu.hoc autem aſſerere dicit temerarium ꝛ ꝑ/ ſumptuoſum:ꝛ ſic videtur fauere illis q̄ dicũt q̃ vſus pau per includitur ſub voto euãgelice paupertatis.tamẽ hoc non affirmat:ꝛ hodie ſtandum ẽ extrauagã.cũ inter non/ nullos.de qua dixi.ſ.§.ꝑinde.q.j.poſt ꝑn.

¶ demum. Hic de electione vel inſti/ tutione miniſtri prouincia/ lis.ꝛ ꝑmo determinat generaliter quo ad totum oꝛdinem ſcđo ſp̃alem modum tradit quo ad prouincias vltramari nas Jbernie ꝛ Grecie in.§.verũ. Prima ſubdiuidit̃:q2 ꝑ mo determinat q̃ electio fiat ꝑ capl̓m prouinciale ꝛ q̃ fiat die ſe.poſt q̃ fuerit ↄgregatũ.ſcđo ibi:ipſius.q̃ ↄfirmatio ſpectet ad generalẽ.tertio ibi.ꝛ ſiqdem.q̃ ſi plures elige/ rẽtur in diſcoꝛdia ↄfirmet̃ electus a maioꝛi parte numero obmiſſa collatione ꝛ reiectis exceptionib⁹.quarto ibi:ꝛ ſi fuerit q̃ ſi electio fuerit ifirmata redeat ad caplʒ.q̄nto ibi ceterũ.q̃ ſi capl̓m ꝑdicta die nõ elegerit deuoluat̃ ad gnã lem. No.dĩam iter hec ṽba declaram⁹ ſtatuim⁹ ꝛ oꝛdi namus.ꝑ hoc qđ no.de iudi.decernim⁹.videt̃ tñ q̃ ṽbuʒ oꝛdinamus.ideĩpoꝛtet qđ ſtatuim⁹.ꝛ ſic q̃ nouũ ius indu cat.ſimile qđ no.de ṽbo volum⁹.de offi.vica.cle.vna igl. ſi. Scđo no.q̃ in electione miniſtri ꝓuincialis nõ hʒ lo cum tẽpus lateraneñ.concilij.de conceſ.ꝑben.c.ij.hic ta/ men nõ diſponit de ↄgregatione ↄcilij:ſed debet intelligi q̃ fiant ꝓut conſtitutũ fuerit in capitulo añ celebrato. Jtẽ

ex hac cauſa quādoqꝫ ꝯgregat̄ ⁊ ſolū poſt ꝯgregationem currit tempus quod hic breuiſſimū ꝯſtituitur.ſ.dicēs: nec ti meri pōt ꝙ differatur capituli ꝯgregatio: q̄ꝛ ſup hoc proui det generalis vel vicarius ordinis. de quo.ī.§.ceterum.

Tertio no. caſum ſingularē in quo ꝯfirmatur electio ce lebrata a minore parte capituli dūmodo ſit facta a maiori parte partium cōparatione minorꝫ cuius ꝯ̄riuꝫ al's eſt de iure.de elec.eccle.j. Quarto no. aliū caſum ſingularē in quo in electione obmittit̄ collatio zeli ⁊ meriti.ſiſr in ele ctione abbatiſſe q̄ fit p̄ moniales.de elec. indēnitatibus.§. vt aūt.lib.vj. Quinto no.ꝙ in ꝯfirmatione miniſtri ꝓ/ uincialis nō ꝓceditur iudicialiter: q̄ꝛ dicit̄ hic nō admittū tur exceptiones partis alterius.q̄ tñ in alijs ꝯfirmationi/ bus admittunt̄.de elec.c.ſi.lib.vj.ſiſr in electione abbatiſ ſe facta a duabus partibus monialium q̄ ēt ꝯfirmatur non obſtāte ꝯ̄dictione partis alterius.d.c.indēnitatibus.§.ſa ne.q̄uiſ aūt glo.ibi dicat ꝙ admittet̄ exceptio q̄ votū eligē tis reddat nullū: tñ hic videt̄ ꝙ ſufficiat ꝙ ſit facta a maio ri parte numero ⁊ ſic attendunt̄ voces facti ſicut ſit.ō elec. ſ.cle.quod circa. Sexto no.caſum in quo infirmata ele ctione idiſtincte reuertit̄ ius eligēdi ad eligētes: nec diſtin guitur an eligerint indignuꝫ ſciēter vel ignorāter: cū tñ al's ſi eligerēt indignū ſciēter nō ad eos: ſꝫ ad ſupiorem deuol/ uatur.de elec.cū in cūctis in ſi.⁊.c.bone.j.⁊.c.quāꝙ.li.vj.

¶.Ulterum.

Hic de modo creādi miſtrū ꝓuincialem in ꝓuincijs vl/ tramarinis Ibernie ⁊ Grecie.⁊ ꝑmittit miniſtro genera/ li ꝙ ſi ei ⁊ capitulo generali videbit̄ poſſit ipe cū ꝓborum ordinis ꝯcilio ꝓfecte miniſtrū in ꝓuincijs Ibernie ⁊ vltra/ marina.in romana vō ſeu grecia hoc idem poſſit qñ mini/ ſter illius ꝓuincie morit̄ vel abſoluit̄ citra mare. Nota caſum in quo electio miniſtri ꝓuincialis nō ſpectat ad ca/ pitulū ꝓuinciale.ſic ēt electio abbatis q̄nꝙ nō libere ſpe/ ctat ad ꝯuentum.de ꝯſue.cum dilectus. Scdō no. in ſi. ꝙ quādoqꝫ onerat̄ ſpecialiter ꝯſciētia cōmiſſarij.ſ.§.rur/ ſus.vbi dixi in.vij.notabili.

¶.In deſtitutione.

Hic de dſti tutione mi/ niſtrorum prouincialium.

¶.Ceterum.

Hic determinat ꝙ fratri/ bus carētibus miniſtro ge nerali ſuppleat vicarius ordinis vices eius. Quero p quem creabit̄ iſte vicarius? So. videt̄ ꝙ p papam ex quo alius modus nō tradit̄.fratres aūt p̄dicatores dicunt̄ ob/ ſeruare ꝙ miniſter illius ꝓuincie in quo occurrit celebran dum generale capl'm poſt obitū ſui magiſtri generalis vi/ carius ē ordinis vſqꝫ ad tp̄s capituli.⁊ ſiſr fratres minores habent ꝯſtitutionem ꝙ generali mortuo: miniſter ꝓuincie vbi occurrit celebrādum generale capitulū ꝑtātem hꝫ ſu/ per alios in capitulo quo ad ea q̄ ſpectāt ad expeditioneꝫ capituli.⁊ ex hoc q̄ꝛ ſolum hꝫ poteſtatem in his q̄ ſpectāt ad capl'm: ꝑꝫ quod in alijs.ar.de ꝑſump.nōne.⁊ ꝙ mortuo generali nō debeāt fratres aliquē vicarium ordinis face/ re ſine licentia pape ⁊ ꝓtectoris ordinis q̄ eſt.ꝯ̄rium deter minauit Nicolaus papa vt pꝫ in eius littera quarū copiaꝫ vidi inter ꝯſtitutiones fratrum.

¶.Porro.

Apponit decretū i his que de miniſtro ꝓuinciali dicta ſunt.ſ.§.demū ⁊ duob'ſeq. No.de clauſula decreti.ſi/ mile de reſcrip.ſtatutū.in ſi.lib.vj.⁊ ꝑ hoc quod no.ſ.de imu.eccle.cle.vna.in.vij.notabili.⁊.j.contrario.

¶.Sepe.

Famoſa ⁊ vtilis ſūma.⁊ diuide vt glo.lꝫ alij aliter diuidāt: ſꝫ diuiſio glo.placet. No.ꝙ ad ea que ſepe accidūt iura ꝓuidēt. de hoc in glo.ij. Scdō no.de ver.ſimplr.de hoc in glo. quaſi. Tertio no.in ver.ſignificatione.iūcta glo.in hoc ꝙ decretales debēt ꝯgruere ti.ſ.in ꝓemio greg.⁊ in ꝓemio ſexti.⁊ in ver.tādem. Quarto no.ꝙ dꝫ attendi ſignifi/ catio verborꝫ.eo.ti.intelligentia.⁊.c.ꝓterea.⁊ de hoc.ī.q. xiiij.⁊ dicit Pau.ꝙ cū verba ſint iſtituta ad ꝓp̄rias cogni tiones in alterius notitiā inducēdas.xxij.q.ij.is aūt.meri to ſi dubia ſunt vel nō intelligibilia declarari debēt: al's ſi nullo modo intelligerent̄ haberent̄ ꝓ non expꝛ̄ſſis.ff.ō his que ꝓ nō ſcrip.ha.l.ij.q̄nqꝫ tñ verbū exprimit̄ ſacramētali ter vt in aīe grāꝫ agat ⁊ augeat.j.q.j.detrahe.de ſan.vnct. c.vno. Quīto no.ibi poſſibile.ꝙ ſufficit ꝙ qs faciat qō pōt.xliij.di.ephеſijs.xlvj.di.c.ſi.⁊ dicit Pau.ꝙ hoc dicit papa vt ſe excuſet ſi oīa dubia noua nō decidat q̄ ſm ꝙ hō ꝓuidere nō potuit.⁊ hoc ēt vult glo.facit. Sexto no. ꝙ eius ē interꝑtari cuius ē condere.de hoc in glo.ad eū.⁊ in ea ibi ꝯcordātie.de poſtu.ꝑla.c.j.de iudi.cum veniſſet.

Septimo no.dr̄iam inter ꝯſtitutionem ⁊ ſanctioneꝫ.de hoc in gl.nō dicit.⁊ in ea ibi: q̄uiſ ſanctio.q̄ꝛ hic pena nō adij citur. Octauo no.ꝙ amputāda ē dilationū materia.C. de tēpo.app.l.ij.boni enim iudicis ē lites abbreuiare.ff.ſi cer.pe.q̄dam.C.de iud.ꝓperandū.ꝑ do.ſinē.⁊ dic̄ Pau. ꝙ fortius in ſūmarijs q̄ꝫ i alijs hoc faciet ⁊ ad hoc tenet̄ ex ꝓcepto vt hic ideo peccat omittēdo.xiij.q.j.qō ꝑcipitur. xxv.q.j.violatores.qō ēt dico in.vij.ꝯ̄rio. Nono no.in v.poterit.iūcta gl.qō id dicimus poſſe ꝙ de iure poſſum' de hoc in glo.id dicimur.⁊ in ea ibi nepos.de ꝓben.ſigni/ ficatum.de vo.magne.de elec.cū nō deceat.lib.vj.⁊ in eo qō hic dicit ꝙ curabit iudex facere litē quāto poterit bre/ uiorem.Pau.dicit hoc ꝓcedere dū tñ vitet̄ inordinata ce leritas.de iudi.exhibita.de elec.c.ſi.lib.vj. Decio no. ꝙ i ordinarijs libellus ē de ſb̄a iudicij.⁊ de hoc.ī.q.xv.ſic requirit̄ ēt litis ꝯteſtatio vt hic.⁊ de lit.conteſ.c.vno.nec poſſet obmitti ēt de cōſenſu partiū.vt no.de ꝓba.qm̄.i gl. ſi. Undecimo no.ꝙ in ſūmarijs dꝫ iudex refrenare con tentiones ⁊ iurgia qō dicit Genꝫ.ꝓcedere niſi ad examen veritatis faciāt.vt.ī.ea.cle. Opp.in eo qō dicit cās q̄ꝛ ſolū de iudicialibus h̄ tradit doctrinā cū cā ſit i iudicio tm̄ de ver.ſig.forus.⁊ ſic nō ſufficientē.q̄ꝛ omittit de negocijs extraiudicialibus.glo.de neg.ſol.⁊ in ea ibi: ſicut olim.tñ ponunt̄ ibi alia verba.q̄ꝛ dꝫ ꝙ ſimplr ⁊ de plano abſqꝫ vl la iuriſditione inueſtigent.⁊ ſic forma ibi opatur ꝙ nō poſ ſint iudicialiter ꝓcedere ſꝫ hñt ſe inſtruere ⁊ referre in cō/ cilio ꝓuinciali ⁊ hoc quo ad illū caſuꝫ: al's ſtabit̄ forme cō miſſionis.de multiplici aūt ſignificato dictiōis cā no.Ar/ chi.de iura.calū.c.ſi.li.vj.no.ēt de accu.cū dilecti. Se/ cūdo op.q̄ꝛ videt̄ ſuꝑfluitas in eo ꝙ dicit ꝙ de ſignificatio ne iſtorꝫ verborꝫ ſimplr ⁊c̄.a multis ꝯtendit̄ ⁊ qualr ꝓcedi debeat dubitat̄.nā ꝯtentio nō eſt in alio niſi reſpectu mo/ di ꝓcedēdi.ſo.Pau.ſtat ꝯ̄rio ⁊ ibi ⁊ qualr exponit ⁊ pro ideſt. Tertio op.q̄ꝛ videt̄ ſuꝑfluitas ēt in alio ibi in per petuū valitura ꝯſtitutione.ꝯſtitutionāqꝫ de ſui natura ꝑ/ petua eſt ēt ſi hoc nō exꝑmatur.l.di.c.j.gl.valitura.ſo.ſtā do ꝯ̄rio dicēs ꝙ eſt modus loq̄ndi ⁊ in ea ibi.c.j.niſi ꝯ̄ria cō ſtitutione vel ꝓſcriptione legitima tollat̄ vel mutet̄.de cō ſti.c.j.lib.vj.de ꝯſang.nō dꝫ.de imu.eccle.cle.vna.iiij.dif. §.leges.xxv.q.j.que ad ꝑpetuā. Quarto op.in eo ꝙ di cit hoc caſu ommitti poſſe litis ꝯteſtationē: q̄ꝛ litis ꝯteſta/ tio eſt de ſb̄a iudicij.de elec.dudū.ij.de lit.ꝯteſ.c.vno.vñ ēt de ꝯſenſu partiū nō pōt ommitti.vt no.C.de ſen.ꝑlataꝫ. de ꝓba.qm̄.in gl.ſi.de offi.dele.de cauſis.de lib.ob.c.j.ſo. illud regulare.hoc ſpāle.in ſūmarijs tñ dicit Gen.ꝙ in or dinarijs pōt ꝯſenſu partiū totus ꝓceſſus fieri ſine ſolēnita te.ar.in aut.vt dif.iudi.§.ſi tñ.coll.ix.C.de p̄uile.ſchola.q̄/ tiens.lib.xij.ſic dicit poſſe intelligi qō no.ij.q.j.in primis. ꝑ hoc qō no.in.d.c.de cauſis.⁊ de re iudi.c.ſi.lib.vj.in gl. v.de hoc.ī.q.xij. Quinto opp.in eo ꝙ dicit de ferijs a iure indultis ob neceſſitates hoīum.⁊ gl.ſicut.exponit de

tempore

tp̄e vindemiarū ⁊ meſſiū.nā tp̄s certū nō eſt ſtatutū.ꝑ hoc
cū varijs tp̄ibus imineāt ꝓpter locoꝝ varietatē.vt no.de
ferijs.c.fi.glo.tn̄ ſoluit ꝙ hoc tp̄s ſtatutū eſt a iure tn̄ hoīs
miniſterio.⁊ hoc facit qđ dico.ī.in.vij.ꝯrio. Sexto op.
in eo qđ dicit ꝙ hoc caſu iudex amputet materiā dilatio/
nū.hoc.n.⁊ alia que dicūtur vſqꝫ ad.§.nō ſic.nō videntur
ſpālia in ſūmarijs habēt.n.locū ⁊ in ordinarijs.vt dixi.ſ̄.
in.viij.no.glo.iſtud ſol.duplicit̄.primo ſtat ꝯrio ⁊ no.ſin/
gularit̄ glo.ibi iura ſūt vulgaria.ꝙ nō expedit in alle.ge/
neraliū ꝓut nōnulli faciūt.ꝑ hoc qđ no.de coha.cle.vr̄a.
ſcđo ſol.gl.⁊ meliꝰ ⁊ fortiꝰ in ſūmarijs qꝫ in alijs iudex ad
breuiādā litē tenet̄.qđ ēt dixi in.viij.no. Septio op.ꝙ
iudex nō poſſit amputare mām dilationū.nā qn̄qꝫ dant̄ a
iure ſine hoīs miniſterio ⁊ tc̄ iudex breuiare nō pōt.reg.i/
dultū.li.vj.xxviij.di.de his.Sol.Pau.ꝙ hic loqtur đ di
latiōibꝰ arbitrarijs vel ꝯceſſis a lege hoīs miniſterio.vel
ēt ſiue vbi a lege cōcedit̄ abbreuiatio.de re iudi.qđ ad cō
ſultationē.de ap.cū ſit.ꝑ hoc qđ dixi.ſ̄.i.v.ꝯrio. Octa
uo op.q2 lr̄a ibi exceptiōes appellatiōes dilatorias ⁊ fru
ſtratorias videt̄ velle ꝙ hoc caſu ſunt reijciēde exceptio
nes dilatorie.qđ eēt magni p̄iudicij.ꝑ hoc.n.excluderetur
exceptio ſurreptiōis vel nullitatis ꝯ reſcriptū.vel dilato
ria ſolutiōis.cū tn̄.ī.v̄.nō ſic.dicat ꝙ defenſores legitime
admittātur.glo.nō dixit.ſol.ponderādo ꝙ lr̄a poſuit illa
duo ſimul dilatorias ⁊ fruſtratorias.vt ſit ſenſus ꝙ nō ex
eo ꝙ exceptio ſit dilatoria debeat reijci ſꝫ ex eo ꝙ ſit op/
poſita ad differēdū ⁊ fruſtrādū.idē dicit de appellatiōe ꝙ
ſola appellatio fruſtratoria ⁊ ad differēdū iterpoſita reij
ciēda ē.⁊ ſic oppreſſus ex cā poterit appellare. de excep.
cū iter.⁊ de ap.vt debitus.⁊ de hoc in ſeq.ꝯrio. Nono
op.ad hoc:q2 itelligēdo lr̄am vt dixi in ꝓxi.ꝯrio nihil hic
īducit̄ ſpāle in ſūmarijs.nā ēt in ordinarijs exceptio vel
appellatio fruſtratoria reijci dꝫ de exceptiōe ꝓbat̄.đ of.
iudi.c.j.đ ap.ꝓbat̄ de ap.cū appellatiōibꝰ.li.vj.gl.e.ibi
ſꝫ q̄ro ſtat ꝯrio dicēs ſe velle docē.q̄ ſit exceptio vel appel
latio q̄ poſſit in ſūmarijs reijci q̄ nō ſit reijciēda ēt in alijs.
Steph.dicit ꝙ ꝑ hāc lr̄am iudex reijciet exceptiōes ⁊ ap/
pellatiōes quas ius dicit nō eē admittēdas.⁊ hoc ſiue ex/
ceptiōes ſint dilatorie.d.c.j.de of.iudi.de excep.cū iter.
dilecti dilecte.ſiue perēptorie.de excep.cū eccleſiaſtice.⁊
c.aduerſario.⁊ ēt nō reprobatas a iure ſi ex ſufficiētibus
p̄ſūptiōibus viderit eas ꝓponi cā ſubterfugij ⁊ aīo ꝓtelā/
di litē.C.ad.l.cor.de fal.l.j.ſecus ſi hoc viderit ex cōiectu
ris nō ſufficiētibus ſꝫ veriſilibus:q2 tūc nō repellet ſꝫ nec
recipiet niſi ꝓponēs ſe obliget ad certā penā ſi fecerit.pro
hoc qđ no.Cōpo.de elec.ꝙ ſicut.in glo.magna.in fi.v̄.in/
ſup nota. Ad ſciēdū aūt q̄ appellatiōes ſunt fruſtrato
rie ⁊ reijciēde idē Steph.remittit ad no.de do.cle.vna.⁊
qđ dictū eſt de excep.q̄ ſint reijciēde ſilr̄.dicit Step.đ di/
latiōibus de q̄bus tn̄ diſtinguit.aut q2 iuratū eſt de caſu
aut nō.p̄mo caſu aut dilatio q̄ petit̄ a iure ꝯcedit̄ ⁊ audiet̄
q2 beneficiū iuris ⁊c̄.xxviij.di.de his.regula indultū.li.
vj.aut nō cōcedit̄ ⁊ tūc iudex cōcedit ⁊ denegabit ꝓut ſibi
videbit̄ ꝙ iuſte vel malitioſe petat̄.vt ꝓxie de exceptiōi
bus dictū ē.ſi aūt nō eſt iuratū de calū.exiget̄ iuramētū ꝙ
malicioſe nō petit.ſꝫ ſi p̄ſtare noluerit dilatio denegabit̄.
de iura.calū.c.fi.§.pena.nā materia dilationū eſt ampu/
tāda.vt hic.C.de ap.l.j.de hoc ꝑ Hoſt.in ſū.de dilat.§.⁊
qn̄.⁊ in Spe.de dila.§.nūc videamꝰ.ſed ꝑ hec lꝫ vera nō
eſt ſublatū eſt ꝯriuꝫ.Ad qđ dic vt dixi.ſ̄.in.vj.ꝯrio.ꝙ for
tius iudex in ſūmarijs qꝫ in alijs reijciet exceptiōes ⁊ ap/
pellatiōes cā differēdi ⁊ fruſtrādi factas.Bar.i extraua.
ad reprimēdā.in ver.ſūmarie.dicit ꝙ in cauſis ſūmarijs
nō recipiūtur exceptiōes que req̄runt altiorē indaginē ſi
poſſūt per aliud iudicium examinari.ſed reſeruantur in
alio iudicio.ff.ad tre.ille a quo.§.de teſtamēto.ad exhi.l.
iij.§.ibidē.ſecus ſi nō poſſūt in alio iudicio examinari.tūc
enim audient̄ ne auferat̄ ius partis.⁊ volunt hec v̄ba hoc
ꝙ qn̄qꝫ ſūmaria cognitio p̄mittitur ⁊ ſeq dꝫ cognitio plena
ſicut qn̄ ꝯ tertiū ſe opponentē opponit̄ ꝙ ſua nō intereſt.q̊
caſu de hoc diſcutit̄.de teſti.veniens.ij.ſimile vt lit.nō cō
teſt.qm̄.§.ꝙ ſi ſup.⁊ qđ ibi no.glo.in v̄.ſūmatim.ad idem
de teſti.ſpo.ſolicite.⁊ hoc caſu ꝓcedit qđ dictū ē exceptio
nes nō audiendas ſi req̄runt altiorem indaginē.qn̄qꝫ ſum/
maria cognitio nō expectat aliam pleniorē vt qn̄ p̄ncipali
ter cognoſcitur de cā:⁊ tūc ꝓcedit ſcđm membrū ꝙ oēs ex/
ceptiones debēt audiri ſicut in ordinarijs.ſed vt p̄dixi ex/
ceptiones q̄ reijcerent̄ in ordinarijs fortius reijcerentur in
ſūmarijs. Decimo oppo.ꝙ non ſit ſpāle in ſūmarijs id
quod hic dicit de ſuꝑflua multitudine teſtium refrenāda.
de teſti.ſignificarunt.So.vt in glo.hoc cōe.idem Pau.di
cens a ꝯrio probari ꝙ neceſſario multitudo dꝫ admitti.

Quero in eo quod hec cle.loqtur de cauſis quas papa
cōmittit an generaliter locū habeat in oībus taliter cōmiſ
ſis?So.Pau.ꝙ ſic.⁊ ad lr̄am ibi cōmittimus.ſupplet v̄/
bo ⁊ ſcripto. Secūdo q̄ro de intellectu verbi ſimplici/
ter?So.vt in glo.iuj.Pau.tam hoc v̄bo q̄ de tribus ſe.ſ.
de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij.remittit ad no.ꝑ ſe.
de iudi.cle.diſpēdioſam.vbi dixi ad fi.in pluribuſ.q.de q̄
ēt.ī.in pluri.q. Tertio q̄ro de intellectu verbi de pla/
no?So.Lau.exponēdo de plano.i.repulſa ſubtilitate p̄ni
cioſa in refrenādo multitudinē teſtiū ⁊ reprobationem ⁊ i
oībus alijs planius ⁊ temperātius ꝓſequēdo nō tn̄ eſt om
mittendo iudiciariū ordinem.de quo ꝑ Inno.de accu.olꝫ
Bar.in.d.extraua.dicit ꝙ planū eſt oppoſitum alto.altuꝫ
aūt dicitur rōne loci vel ſtili.vn̄ dicimus aliqueꝫ vti alto
ſtilo.Item de plano fieri op.ad fieri velociter.⁊ quelibet
harū ſignificationū pōt hic adaptari ſm̄ eum qđ ibi ꝓſeq/
tur.ſed nō eſt magni effectus.⁊ in eo quod nūc dixi ꝙ hoc
verbū nō tollit ordinē iudiciariū.fallit hoc in cauſis leui/
bus.C.de ſen.ex peri.reci.aut̄.niſi breuiores.ff.de cf.ꝓcō.
nec quicq̄.§.de plano.de accu.leuia.quo caſu de plano i/
portat ꝙ iudex nō tenet̄ ſedere ꝓ tribunali nec opꝫ ꝙ libel
lus detur ſꝫ ſufficit ꝙ veritas ſine libello ⁊ alijs ſolēnitati
bus agnoſcat̄.d.§.de plano.vbi no.⁊ q̄ dicant̄ leuia dicit̄
in.d.aut̄.in glo.⁊ de hoc.ī.q.xxj. Quarto q̄ro de intel/
lectu v̄bi ſine ſtrepitu?ſo.Lau.exponēdo.ſ.clamoſo q̄ ſpā
liter ꝓhibent̄ religioſis.de ſindico.c.vno.ad hoc đ accu.
olim.⁊.ī.in gl.eſt eas in fi. Quinto q̄ro de intellectu v̄/
bi ſine figura iudicij?So.vt in gl.no.ibi vnde aduertēdū.
vſqꝫ ibi q̄d ergo.⁊ plenius ꝑ id quod no.ī.in glo.eſt mens
quod dico.ī.q.xx.⁊ ꝑ hoc quod in ſe.q.⁊ in hac gl.ibi quā
doqꝫ de plano.hoc verbū nō eſt in.§.ſi v̄o.ī.alle.ibi in p̄n.
lib.vj.qn̄qꝫ ſūmatim vt lite nō ꝯteſ.qm̄.§.ꝙ ſi ſup.⁊ quod
ibi no.⁊ qualiter ꝓcedendū ſit in his q̄ req̄runt ſūmariam
cognitionē.no.Spe.de of.iu.§.fi.v̄.v.⁊ late ꝓſeqtur bar.
in.d.extraua.in.v̄.ſūmarie.vbi iter cetera dicit ꝙ nihil de
ſſbalibus dꝫ ommitti ⁊ ſic dꝫ offerri.que aūt ꝓbationes re
quirant̄ in ſūmarijs.dixi vt lit.nō ꝯteſ.qm̄.§.ꝙ ſi ſup.⁊.§.
fi. Sexto q̄ro in eo ꝙ h̄ ponūtur quattuor v̄ba ſimpl̄r et
de plano ac ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij in q̄bus inſeritur
triplex copula.an ad hoc vt habeat locū hec cle.ſit opus
ꝙ oīa hec v̄ba inſerātur?glo.ea.in p̄n.arguit ꝙ ſic.idē dicit
ī.in v̄.q̄d ergo.dicens totā ꝗſtōnem iſtā q̄ ad omnē ſui par
tem locū nō habere ſi aliquod verbū de p̄dictis obmittit̄:
⁊ hoc ꝓpter has copulas.ꝑ hoc q2 ad veritatē copule re/
q̄ritur vtrāqꝫ partē eē verā.de reſcrip.ex parte.vbi đ hoc
inducit ēt glo.q2 hec cle.exorbitat a iure cōi.vn̄ nō eſt am/
pliāda.ꝑ hoc qđ no.Pau.cle.diſpēdioſam.de iudi.⁊ qđ
ibi dixi.q.xxviij.refert tn̄ hec gl.id quod olim dicebat̄ ꝙ
ꝑ verbū figura tollebant̄ oīa ſſbalia iudicioꝝ:⁊ ſic videtur
ꝙ hoc verbū ſufficeret in quo glo.nō ſe firmat.ſꝫ.ī.in glo.ē

meus.vꝛ̄ hoc tenere quod ēt tenēt Pau.⁊ Spe.⁊ ad illud
de copula rn̄det Ste.ꝙ qn̄ plura ſimul iūgunt̄ quoꝝ alte/
rum ſufficit nō reqritur ꝙ oīa iterueniant.ſecus ſi alterum
nō ſufficit.d.c.ex parte.⁊.c.olim.idē tʒ bar.vbi.ſ̄.in v̓.fi/
gura.dicens ꝙ oia verba reqruntur ponēdo verbū figura
ꝑ vltimo.ſʒ ſi pro ꝑmo poneret̄ ſolū ſufficit quod placet.
⁊ dic ꝙ p̄dicta v̓ba ſimul ponunt̄ cā maioris exp̄ſſionis.⁊ ī
hac gl.ibi in ꝑn.alle.ſ̄.in gl.j.in eo ꝙ alle.glo.de here.c.fi.
li.vj.ibi ſub ꝯſtōne diſpēdioſam.q̄ꝛ in.§.ſi v̓o.eſt verbum
abſqʒ figura. Septimo q̄ro ſi v̓ba p̄dicta ſimpl'r ⁊c̄. po
nūtur ſine tribus copulis ſʒ cū vna tm̄ vt q̄ꝛ dꝛ ſimpl'r de
plano ſine ſtrepitu ⁊ figura.gl.e.ibi ſed qd.So.ꝙ idē ac ſi
eēnt plures copule q̄ꝛ copula intelligit̄ repetita in p̄cedēti
bus.quod no.idē Step.ꝑ hoc de reſcrip.olim.xxxij.q.vij
apoſtolus. Octauo q̄ro qd ſi nulla ponit̄ copula? glo.
e.ſol.ꝙ idē.⁊ tunc dic ꝙ pūctus ponit̄ ꝑ copula ⁊ eſt color
rethoricus q dꝛ articulus ſeu diſſolutum. Nono q̄ro ſi
hec v̓ba ponunt̄ diſiūctiue vt q̄ꝛ dꝛ ſimpl'r ⁊ de plano vel
abſqʒ iudicij ſtrepitu vel figura.glo.ea.dicit ſatis eque vi
deri idē dicendū vt diſiūcta ponat̄ ꝑ ꝯiuncta cū ſit eadē rō
quod ſingu.no.ſecus dicit gl.ſi ponerent̄ diſiūcte.⁊ in hoc
facit gl.dꝛiam int̄ diſiūctiuam ⁊ oꝛonem hn̄tem diſiūctum
extremū:quod declara ꝑ ea q̄ dixi de elec.cle.in pleriſqʒ.
⁊ in hac gl.ibi.l.pe.ff.de aur.⁊ ar.leg.l.ſi qs ita.de ꝯſe.di.
ij.in calice.de reſcrip.c.ij.vbi de hoc. Decimo q̄ro ī eo
q̄ dꝛ de iſtis v̓bis qn̄ papa mandat ꝓcedi ſimpl'r ⁊c̄.qd ſi
mādat cognoſci vel decidi?ſo.Pau.ꝙ idē:q̄ꝛ hec ſunt idē
in effectu. Vndecimo q̄ro an ali⁹ q̄ʒ papa poſſit appo/
nere hec v̓ba ſimpl'r ⁊c̄?gl.ꝙ alius.ſoluit ꝙ nō.idē Pau.⁊
Gen.ꝑ hoc quod dico in ſeq.q. Duodecimo q̄ro an in
alijs cauſis q̄ʒ ſic delegatis ꝑ papā.poterit iudex ꝓcedere
ſimpl'r ⁊c̄.de ꝯſenſu partiū?ſo.Lau.ꝙ nō.ꝑ hoc quod dixi
ſ̄.q.pxi.rō ſm Lau.q̄ꝛ acta iudicialia ꝑꝑ vtilitatē publicā
ſunt inuēta vt ꝙ offerat̄ libellus vt fiat liꝭ ꝯteſtatio ⁊ ſil'ia
dicit tm̄ Lau.ꝙ partialib⁹ actis pōt ꝑ partes renūciari vt ī
ductionib⁹ inſtrumentoꝝ poſitionib⁹ ⁊ articulis.de hoc ō
offi.dele.de cauſis.dicit ēt ꝙ ſi partes eligāt ꝙ iudex ꝓce/
dat vt arbitrator ſeu amicabilis cōpoſitor oēs ſolēnitates
poterit tūc obmittere.de arbi.cū tpe.de p̄ſcrip.l'ras.ī auſ.
vt dif.iudi.§.ſi v̓o ꝯtigerit.col.ix.nā ptes pn̄t ſi volūt toti
liti cedere:g̃ ⁊ figurā tollere dū tm̄ extraordinarie iudex ꝓce/
dat.ar.ij.q.vj.ſi qs libellos.nā ēt vt dic̄ ſpe.de acti.⁊ peti.
§.j.pōt libellus obmitti.ſ̄.in.iiij.ꝯrio.idē Pau.ꝑ eadē iu/
ra. Decimotertio q̄ro an ſaltē in cauſis in qb⁹ libellus
offerri nō dʒ poſſit iudex ēt īuitis partib⁹ in iudicio ꝓcede/
re ꝑ iſtā formā.⁊ pone exēplū qn̄ ep̄s cognoſcit de cā ciui/
li int̄ ſuos clericos.vt in auſ.vt cle.ap.ꝓ.epi.in ꝑn.col.vj.
ix.q.j.ſi qs cū clerico.⁊ hoc ī cauſis minorib⁹.vt dic̄ Spe.
de libel.ꝯcep.§.nūc dicēdū.v̓.iiij.ſʒ Lau.ar.ꝙ ſic.q̄ꝛ cū li/
bellus q ē fūdamētū ⁊ origo litis poſſit obmitti.multo for
tius litis ꝯteſtatio q̄ ſuꝑ petitione fundat̄.⁊ ſil'r poterit fie
ri ſn̄ia ſine ſcriptis q̄ iux̄ ꝯtēta in libello hʒ formari.ō accu.
qual'r.ij.de ſymo.lʒ heli.ſic enim ſine fundamēto baptiſmi
alia ſacr̄a nulla ſunt.de pre.nō bap.veniēs.ſic ſine libello
nō tenēt alie ptes iudicij.ō lib.ob.c.j.g̊ vbi libellus obmit
titur.cetera erūt extraordinarie pagēda.in ꝯriuʒ q̄ꝛ plures
ſūt in qb⁹ nō reqrit̄ libellus:⁊ tm̄ neceſſaria ē litis ꝯteſtatio
vt in caſib⁹ enumeratis in ſpe.d.c.nūc dicēdū.⁊ in hoc vꝛ̄
p̄ſiſtere Lau.q̄ placet.⁊ ꝑ hoc q̄ dico.j̄.q.iiij. Decio
quarto q̄ro in eo q̄ dixi.ſ̄.in.iiij.no.ꝙ dʒ attēdi ſignifica/
tio v̓boꝝ qn̄o accipit̄ h̄ verbū.ſol.Lau.ꝙ accipit̄ ꝑ īdica/
tiōe ſeu reuelatiōe:q̄ꝛ ſi ꝑ v̓ba vl' eqpollētia vt ſūt nutus ⁊
ſil'ia.nō pōt ꝯſtare de intētiōe hoīs.de ſpon.tuc.de ſen.ex.
cle.ſi ſūmus.⁊ ꝑ hoc q̄ dixi ibi ī ꝑn.in.iiij.q.qn̄qʒ verbum
agit ⁊ auget q̄ figurat vt in ſacr̄is ī illis v̓bis hoc ē corp⁹
meū.vel ego te baptizo ⁊ ſil'ib⁹.de ſa.vnc.c.vno.v̓.ſcire.j.
q.j.detrahe.vel in ꝯiurationib⁹ vt dicunt̄ v̓ba diuina ſine
incantationib⁹.xxvj.q.vl.mar.c.vl.ad q̄ inuētus ē ordo
exorciſtarū.nā exorciſta grece latine adiurās:q̄ꝛ dʒ demo
niacos ⁊ alios īfirmos adiurare.xxj.di.exorciſta.vn̄ ī euā
gelio dꝛ ſuꝑ egros manus īponēt ⁊c̄.vn̄ ēt v̓ba de qbus in
ſe.ver.ponunt̄ ſuꝑ febricitātib⁹ ⁊ curātur vt dꝛ v̓ſus.Vul
nerib⁹ quis ſubtrahe me xp̄e ruinis.Vulnera qnqʒ dei ſint
medicina mei.deus aūt aliter vtit̄ verbi ſignificatione qa
dixit ⁊ facta ſunt eius enī ſermo penetrabilior ē omni gla/
dio.ꝑ hoc q̄ no.Inno.de ap.p̄terea.ij.Lau. Deciogn
to q̄ro in eo quod dicit hoc caſu nō exigi libellū.qd in alijs
cauſis in qbus nō ꝓcedit̄ ſimpl'r ⁊c̄.gl.dat̄.ſo.⁊ ꝑmo argu
it ꝙ ſit neceſſari⁹.ſc̄do ibi Inno.refert qntaʒ opi.tertio ibi
vn̄ dicere ponit ſuā.quarto ibi:ſʒ hec opi.opponit ad ſuā
opi.⁊ ſoluit ⁊ q̄ꝛ gl.clara ē nō expedit eam referre ibi vn̄ di
cere.vſqʒ ibi.ſʒ hec.Pau.ēt refert aliquas de opi.poſitis
in gl.refert ēt opi.Io.de blānocho in ſuo libel.ti.de accu.
vbi dicit libellū eē de neceſſitate ita ꝙ ptes nō pn̄t ommit
tere.nā offertur ēt fauore iudicis q dʒ libello ꝯformare ſen
tentiā.de accu.qual'r.ij.de ſymo.lʒ heli.li.vj.ꝑ hoc.C.ō li.
ꝯte.auſ.offerat̄.q̄ꝛ ibi l'ra dicit offerat̄.ff.de leg.iij.fideicō
miſſa.§.ſi rē.de loca.potuit.idē Cy.in.d.auſ.offerat̄.dicis
tutius ē adherere l'ře illi⁹ auſ.in fi.vbi dꝛ ꝙ ſi libellus non
tradat̄ in ſcriptis liꝭ ꝯteſtatio nō tʒ.⁊ ꝑ hoc vꝛ̄ ꝙ nō poſſit
remitti libellus nec ſcriptura.Ja.de bel.dicit ꝙ pōt remit
ti ſcriptura ⁊ hoc tacite ⁊ exp̄ſſe.ſʒ ꝙ nullo mō tradat̄ re/
mitti nō pōt tacite nec exp̄ſſe.⁊ hāc opi.tʒ h̄ gl.ibi vn̄ dice/
re.ip̄e aūt Pau.dicit tutius ſeq opi.bar.⁊ Inno.⁊ alioꝝ
de qbus in ꝑn.gl.cū libelli oblatio ōbeat fieri ſub p̄cepto
ꝑ verbum opʒ.poſitum de libel.obla.c.j.⁊ ꝑ hanc litteraʒ
ibi neceſſario nō exigat a contrario.que reſpicit ꝑſonā iu/
dicis.⁊ ſic in cauſis nō ſummarijs libellus eſt de ſubſtātia
idem videt̄ tenere Lau.in eo quod dixi.ſ̄.q.xij.Steph.ēt
idem tenet.dicit tm̄ ꝙ coram papa pōt in omni cauſa ſine li
bello ꝓcedi ꝑ id quod no.Inn.de lit.ꝯteſ.c.vno.cōiter ap
probatur in iudicijs opi.glo.que magnaʒ hʒ eqtatem.⁊ in
hac glo.ibi col.v.v̓.ſancimus.q cōiter eſt.§.ibi iterpoſita
in ꝑn.de locato.potuit.ibi ſi qs in cōſcribendo.vij.q.ij.q̄ꝛ
ꝑiculoſum.⁊.c.eos.de regu.ad ap'licam.⁊.c.pe.ibi.§.nūc
dicendū.⁊.ſ̄.e.§.v̓.ſed nunqd.dicit cle.iiij.auditorib⁹ p̄ce
piſſe ꝙ in appellationib⁹ a grauamine ante ſn̄iam nō reci/
piāt libellū:⁊ ſic videt̄ ꝙ in cā appellationis ab interlocu
toria nō ſit opus libello.ſed Io.an.tʒ ꝯriū.de teſta.ray/
naldus.ego ibi in.v̓.dilectus.in.j.ꝯrio approbo ꝑmum et
dic vt ibi. Decimoſexto q̄ro qd eſt libellus?Pau.re/
mittit ad Spe.de lib.ꝯcep.§.j.⁊ diffinit ꝙ ē breuis ſcriptu
ra actoris ſiue accuſatoris clarā intētionē eius ꝯtinēs.bre/
uis.ꝓbatur a ſignificato vocabuli ⁊ q̄ꝛ in libello dʒ eſſe cō
pendioſa narratio nō verboſa.C.de ap.ampliorem.§.ī re
futatorijs.ſcriptura.iij.q.iij.c.offerat̄.vbi de ſcriptura fit
mētio.ꝑ hoc.j̄.v̓.verū.⁊ de lib.ob.§.ij.clarā intētionē ꝯti/
nēs.ff.de iure fi.ita fidei.d.§.in refutatorijs.ibi pn̄t expla/
nare.q̄ enī obſcurata ē nō explanat cām rei.ꝑ hoc de lib.
obla.c.ij.de dila.l'ře. Decimoſeptimo q̄ro in eo q̄ di/
xi in pxi.q.ꝙ libellus ē ſcriptura.⁊.j̄.ver.verū.dicit̄ ꝙ ēt
petitio in actis ſcribēda eſt.in quo ergo differūt petitio et
libellus.Itē in quo fit maior acceleratio in voto q̄ in alio
So.Pau.quo ad primū ꝙ differūt q̄ꝛ libellus dʒ cōtinere
q̄dam q̄ reſpiciunt eius formā ⁊ quedā q̄ reſpiciunt eius ī/
tentionē ⁊ in his oībus dʒ eſſe apt⁹ ꝯceptus.de hoc in ſpe.
de lib.ꝯcep.§.q libellus.Item dʒ iudici dari ante citatio/
nem ſm vnam opi.ꝑ hoc q̄ꝛ facit quod no.ij.q.viij.p̄ſcri/
pta.petitio v̓o nō reqrit aptitudinem niſi quo ad intētionē
⁊ concludat aliqd de neceſſario ommiſſis his q̄ reſpiciunt
formā.Item non oportet in ſcriptis offerre.Item non te/
netur aduerſario copiaʒ dare poſita ꝙ vera ſit opi.que hʒ
libellū

libellum debere dari reo expenſis actoꝛis.qḋ tꝫ glo.in.§.verum.in v̓bo ꝓnũciatio.⁊ de ap.cle.ij.lꝫ alij cõtra:qꝛ editio ē idem qḋ demõſtratio:abſurdum aũt ē ꝙ actoꝛ ſit ſcripto rei ꝯuẽti.C.de teſti.nimis.ff.ad trebel.poſtulãte.ad fi.de fide inſtru.ꝯtingit. Ad aliud in quo ſit maioꝛ acceleratio in vno q̄ȝ in alio.dicit Pau.ꝙ abbreuiaꝛ lis in petitione:qꝛ reus ꝑ dilatoꝛias reſpiciẽtes ea q̄ ſũt de foꝛma libelli nõ pōt litem ꝓtrahere cũ vt dixi.ſ̄.ea.q.in petitione.al̄s nõ poſſet ſeq ſnĩa.de iudi.exaiata.eſt ēt acceleratio:qꝛ nõ ē neceſſe reum rñdere petitioni:ſꝫ de libello ſic:vñ reo ꝑ cõtumaciã abñte recipi poſſunt ꝓbationes q̄ nõ poſſent ſi libellus ⁊ ꝯteſtatio eēt neceſſaria.dicit tñ Pau.ꝙ declaratoꝛie ꝑ hoc nõ tollunꝛ lꝫ breuioꝛes denꝛ.de hoc.ĵ.q.xxij.

Decimooctauo q̄ro an libellus poſſit mutari emẽdari ſeu coꝛrigi? So.vt no.de libel.obla.c.ij.vbi dixi in pen.q.

Decimonono q̄ro an in cauſis de qbus h̄ libellus poſſit offerri ⁊ recipi? gl.eſt mẽs.ſoluit ꝙ ſponte pōt offerri ⁊ recipi.ſed iudex nõ hꝫ neceſſario exigerē nec actoꝛ neceſſario offerre.idem Pau.⁊ Gen.⁊ dic ꝙ exigere ē ab inuito extoꝛquere.ff.de leg.iij.fideicõmiſſa.§.ſi rem.ff.q̄ in frau.credi.pupillus.de deci.parrochianos. Vigeſimo q̄ro ꝑ quod verbũ de p̄miſſis ibi ſimpliciter ⁊ de plano ⁊c̄.remittiꝛ libellus? gl.ea.ibi iſtud.So.ꝙ libellus ⁊ litis ꝯteſ.ſunt de figura iudicij ⁊ tollunꝛ ꝑ illud ſine figura.⁊ no.gl.ĩ eo qḋ declarat qd eſt figura.in eo tñ ꝙ glo.dicit ꝙ in figura rei ſb̄a fingiꝛ melius diceret ecõuerſo.figura enim ē qualitas ⁊ poniꝛ in p̄dicamento qualitatis:⁊ ſic nõ pōt eē ſine ſubſtãtia:ſed ſubſtãtia bñ pōt eē ſine figura ſcḋo celi ⁊ mũdi.vbi diciꝛ ꝙ ſb̄a ſeparata a materia:vt intelligentie celeſtes nõ ſunt figurate. Vigeſimoꝓmo q̄ro an ꝑ verbuȝ de plano remittaꝛ libelli oblatio? glo.ea.ibi dicũt.ponũt opi.ꝯ̄rias ⁊ nihil eligit.dic vt dixi.ſ̄.q.iij.⁊ in hac glo.ibi:leuia.vbi glo.videꝛ tenere libellũ nõ remitti.quod tenui ĩ d.q.iij. Vigeſimoſecũdo q̄ro in eo qḋ dicit hoc caſu nõ neceſſariam litis ꝯteſ.an dabunꝛ dilatoꝛie res q̄ dantur in alijs iudicijs? glo.ſed cũ.arguit ꝙ nõ.ex quo nõ poꝛrigitur libellus:ſed petitio tm̄ in actis ſcribiꝛ ⁊ ex quo nõ fit cõteſtatio.arguit etiam in ꝯ̄rium.⁊ hoc tꝫ idē Pau.⁊ Stepha.ꝙ non loq̄tur de iuramẽto calũ.qḋ preſtaꝛ ſup tota cã:ſed de iuramẽto ne calũnioſe petaꝛ editio. Vigeſimotertõ q̄ro an quãdo ſit litis ꝯteſtatio fieri poſſet ꝑ petitionē ⁊ rñſionem affirmatiuam? videꝛ ꝙ ſic.vt no.de elec.dudum.ij de lit.cõteſ.c.vno.C.de lit.ꝯteſt.l.vna.Pau.refert quoſdam legiſtas dicere ꝙ ꝑ ꝯfeſſionem nõ fit litis ꝯteſtatio.ꝑ l.rem nõ nouam.§.patroni.C.de iudi.ibi ⁊ ꝯ̄dictionem obiectam.ff.de ꝓcur.ſi reus.vbi ſi reus agente actoꝛe ꝑ ꝓcuratoꝛem cõfitetur debitũ ⁊ paratus eſt ſoluere ⁊ oꝛdinari⁹ p̄cipit deponi pecuniã nõ delegatus q tamen hoc poſſet ſi eēt lis ꝯteſ.vt ibi no.ad idem qñ lis ꝯteſtatur opꝫ diffinitiuam ferri que ĩponit finem ꝯtrouerſie.ff.de re iudi.l.j.de re iudi.c.j.vbi aũt eſt ꝯfeſſio non pōt eſſe ꝯtrouerſia.p̄maȝ opi.dicit Pau.verioꝛem quã tenui in.d.c.dudum.⁊.d.c.vno.de lit.ꝯteſ. Ad cõtraria rñdet Pau.ꝙ.§.patroni nõ intẽdit p̄ciſam foꝛmã ꝯteſtationis:ſed p̄cipere aduocatos iuramentũ p̄ſtare lite ꝯteſtata:quãdo debent ſuũ officium in cauſa p̄bere qḋ nõ debent niſi in caſu negationis:qꝛ ĩ cõfeſſum nõ ſũt partes iudicis niſi in ꝓnũciando.ff.ad.l.aq̄l.ꝓinde.no.ij.q.j.c.j.ad.l.ſi reus.dicit ꝙ loq̄tur de ꝯfeſſione que nõ inducit litis ꝯteſ.qꝛ facta fuit ante libellum oblatũ:ſecus in libello oblato.de hoc in Spe.de of.iudi.§.vt ibi ſi.ver.v.⁊ ſeq.⁊ ꝑ Jo.an.in addi.Spe.§.ij.ver.ſed ſi reus.

Vigeſimoquarto q̄ro generaliter an in ſũmarijs req̄rantur libellus ⁊ ꝯteſtatio? glo.ſcire.remittit.dic ꝙ req̄rũtur vt dixi.viij.q.j.⁊ in hac glo.fi.vbi tꝫ ꝯteſtationem eē neceſſariam.de libello aũt hoc idem tꝫ de lit.ꝯteſ.§.videnduȝ.ver.xxv. Vigeſimoq̄nto q̄ro ĩ eo quod hic diciꝛ ꝙ hoc caſu pōt ꝓcedi etiam tp̄e feriarũ.an hoc induceret ſolũ v̓bum de plano? glo.iſtud.foꝛſan ſoluit ſub dubio ꝙ ſic.idē Steph.alle.ff.de offi.ꝓcon.nec quicq̄ȝ.§.de plano.in auꝛ.de man.pꝛin.§.ſi tibi.quod tꝫ Bar.in extrauagã.q̄ palle.in ver.de plano.ꝑ.l.miles.§.ſexaginta.ff.de adulte. Vigeſimoſexto q̄ro in eo quod dicit de ferijs ob neceſſitates hominũ indultis que ſunt? illa glo.ſicut eſt ſoluit. Vigeſimoſeptimo q̄ro qd de ferijs in honoꝛem dei vl̓ ſanctorum inductis? glo.ea.ſoluit ꝙ ſecus in illis ꝑ hanc lr̄am a contrario. Ex hoc infert ꝙ in cauſis matrimonialibus beneficialibus decimarũ vel vſurarum nõ pōt ꝓcedi in his ferijs:ſed in ruſticis ſic.⁊ ſigna glo.ibi:ꝑ quod vſq̄ȝ ibi:ſꝫ qd.idem Pau.Steph.dicit hoc ſeruari.ſed ſibi plus placet ꝯ̄rium ꝓpter pietatem ⁊ neceſſitatem in talibus.p̄mum verius ⁊ cõius. Vigeſimooctauo quero qd in ferijs repẽtinis? glo.ea.ibi:ſed qd.p̄mo exemplificat que ſint repentine.⁊ deinde ſoluit ꝙ in illis non pōt ꝓcedi etiam in caſibus huius cle.idem Pau.⁊ Mathe.⁊ ſigna glo.ibi:puto.vſq̄ȝ ad fi.ex qua colligitur ꝙ ferie repentine comparãtur ferijs inductis in honoꝛem dei.qḋ ē ſingulare.⁊ in hac glo.ibi:vnam opi.quam tꝫ Pau. Vigeſimonono q̄ro:qꝛ dixi in ꝓxi.q.ꝙ ferijs repẽtinis renũciari non pōt.cuius ꝯ̄rium eſt in ferijs ob neceſſitates hoīum indultis qbus renunciaꝛ in iudicijs ⁊ ꝯ̄ctibus:an valeat renũciatio facta in contractu? videꝛ ꝙ non qꝛ fit reſpectu iuris futuri cui renũciari non pōt.ff.de reg.iur.q poteſt.de deci.ex multiplici.vbi de hoc in glo.ij.Pau.ꝯ̄.nam cum tales ferie ꝯcedanꝛ a lege vt h̄ earum exceptio cõpetit anteq̄ȝ ſint ideo eis renunciari non pōt.de hoc in Spe.de ferijs.§.fi.ver.qd ſi renũciatio.⁊ ibi Jo.an.videtur tenere ꝙ nõ poſſit renũciari.ſed ꝑ pactum poſſunt remitti quod ē tutius.p̄mum tamen placet rōne p̄dicta. Trigeſimo q̄ro ſi alique ferie ob neceſſitates hominũ inducte ſunt a ſtatuto vel ꝯſuetudie:an poterit tunc ꝓcedi? So.Lap.ꝙ nõ per hanc lr̄am ibi:indultarũ a iure.⁊ ſic ſecus ſi ab hoīe vel ſtatuto vel ꝯſuetudine.nõ enim per hãc litteram derogatur p̄dictis.de eo q nit.in poſ.cũ veniſſet.de ꝯſti.c.j.lib.vj. Trigeſimoprimo quero an iudex q poteſt ꝓcedere hoc caſu tp̄e feriaruȝ ob neceſſitates hominũ indultarum poſſit ēt nõ ꝓcedere? glo.non quicq̄d.ſoluit ꝙ ſic.ideȝ Pau.⁊ Steph.⁊ in hac glo.ibi ꝯſuluit.xj.q.j.aliud.ibi non tenẽtur ꝓcedere niſi cõſenſerit pacto.de q̄ no.in.d.ver.ſed nunq̄d.Pau. Trigeſimoſecũdo q̄ro in eo qḋ dicit ꝙ iudex exceptiones appellationes ⁊c̄.reijciat.an hoc poſſet ſi in cõmiſſione eſſet ſolũ verbum abſq̄ȝ ſtrepitu? glo.hoc dicit videri ꝙ ſic.idē Pau.ꝓ hoc quod dꝛ in glo.ſe.⁊ quod.ſ̄.dixi in.viij.⁊.ix.ꝯ̄rio. Trigeſimotertio q̄ro in eo quod dicit appellationes fruſtratoꝛias reijciẽdas qs iudicabit an ſit fruſtratoria? Mathe.arguit ꝙ nemo.nõ enim hoc pōt appellãs:qꝛ ēt iuſtam diceret iniuſtam.nec ēt iudex a quo q etiam diceret ꝯtra appellãtem.ar.l.di.ſi qs p̄poſtera.de offi.dele.ſuſpitionis.ſoluit ꝙ glibet iſtoꝝ iudicabit.appellans enĩ iudicabit q̄ȝtum ad appellãdum:qꝛ debet exp̄mere cauſaſ legitimas ⁊ ꝓbabiles in appellatione.appellatus eniȝ iudicabit q̄tum ad excipiendum:qꝛ excipere hꝫ contra appellationem ⁊ cauſas in ea ꝯtentas.iudex etiam a quo iudicabit quãtum ad deferẽdum:nõ tamē in foꝛma iudicij:ſꝫ extraiudicialiter cognoſcet an ſit iuſta vel iniuſta:⁊ pōt ſibi hoc eſſe notum ꝑ facti euidentiam ſup quo iudicatũ eſt.vel qꝛ ꝓhibetur a iure appellatio:vel qꝛ in appellatiõe ante ſnĩam nõ fuit expꝛeſſa cã vt debuit.de appel.vt debit⁹.⁊.c.j.li.vj.dic ꝙ verum iudicium ſpectat ad iudicē ad quē d.c.vt debitus.⁊.c.romana.§.ſi v̓o.⁊ duo.§.ſe.lib.vj.ſed hoc dꝫ iudicare iudex a quo modo p̄dicto. Trigeſimoquarto q̄ro in eo qḋ dicit ꝯtentiones aduocatoꝝ reijciẽdaſ an teneanꝛ de hoc in foꝛo penitẽtiali? So.Math.ꝙ in hoc

foro quattuor exiguntur pſona cauſa modus ſalarium.pſo na vt nõ ſit hereticus excõicatus vel paganus.iij.q.j.c.j. de hereti.vergẽtis.ꝛ.c.excõicamus.Itẽ ꝙ nõ ſit monach⁹ vel alia religioſa pſona.tales enĩ peccant aduocando iuſt pmonaſterio ꝛ de mãdato prelatoꝝ.xvj.q.j.monachi.de poſtu.c.ij.Item ꝙ nõ ſit in ſacris vel ẽt in minoribus bñfi ciatus.d.c.ij.meli⁹ diceret pmo cauſa:q2 d3 aſſumere cãm iuſtam nõ iniuſtam.C.de iudi.rem nõ nouã.modus vt nõ pducat inſtr̃a falſa:vel falſos teſtes nec allegat falſa iura nec dilationes nõ neceſſarias petat in grauamẽ partis ꝛ ꝙ fideliter quãtum iuſticia pmittit cãm cliẽtuli foueat nihil de ↄtingentibus ommittat.iij.q.iiij.c.j.ꝛ.q.vj.ſi qs.Ite3 ꝙ nõ procaciter vel dicẽdo cõuitia vel vociferãdo aduocet dicẽte ppheta erit cultus iuſtitie ſilentiũ.v.q.iiij.in loco. iij.q.j.ſi qs ſalariũ.tenenẽ enim ad reſtõnem ſi p infidelita tem negligentiã vel prudẽtiã cãm amiſit.Item ſi pter ci⁹ ptinaciam pars aduerſa iniuſte amiſit tenet ad reſtitutio nem dãni.Item ſi accipit ſalarium vnde nõ debuit vel vl tra quod debuit tenet reſtituere.de hoc p raymundum in ſumma de rapto.§.cõtra aduocatos.

Uer.non fictũ. No.ꝙ in ſũmarijs pba tiones admittunẽ.ꝛ ex hoc ꝙ di cit neceſſarie.dicit Gen.qalie nõ ſunt admittẽde q nõ re leuarẽt pbantẽ.C.de pba.ad pbationẽ.ſ3 hoc nõ eſt ſpãle in his.nã idem in ordinarijs.de of.dele.cũ ↄtingat.vbi de hoc in glo.no.ꝙ. Scd̃o no.ꝙ admittunẽ ẽt defenſiones legitime.de hoc in glo.legitime.in prin.ꝛ p hoc de re iudi. cle.paſtoralis.§.ceterũ.vbi de hoc.nam ẽt excõicato ꝛ he retico nõ deneganẽ.de excep.cũ inter.de here.filij.lib.vj. ꝛ dicit Mathe.ꝙ defenſiones h̃ ponunẽ p exceptionibus ar.de accu.qualiter.ij.§.debet.l3 inter exceptiones ꝛ de fenſiones noteẽ dĩa.de lit.ↄteſt.c.j.lib.vj.dic ꝙ verbum defenſiones hic accipiẽ gnãliter vt cõphẽdat exceptio nes ꝛ defenſiones.vel põt ſtare pprie vt cõphendat tñ defenſiones.nam de exceptionib⁹ dixi.s.ea.cle.in pn.vbi excludit exceptiones fruſtratorias.ꝛ ſic pmittit nõ fruſtra torias. Tertio no.ex hoc qd̃ dixi in duo.pxi.no.ꝙ acta litis factũ ſeu deciſionẽ reſpicientia ſunt in ſũmarijs ſeruã da nõ aũt acta iudicij.i.ↄcernentia ſolẽnitatem p oia ſeruã tur.de his p Inno.de teſti.cãm.ꝛ dico.j.q.ij.ꝛ dic ꝙ tolliẽ ſolẽnitas iudicij quo ad hic expreſſa. Quarto no.ꝙ in ſũmarijs d3 fieri citatio.nam ẽt in notorijs facienda eſt.de iureiur.ad noſtrã.iij.ꝛ a citatione incohoat iudiciũ.de pba. qñ cõtra.ꝛ qd̃ dixi de notorio dic vt dixi.de coha.cle.ve ſtra.q.xij. Quinto no.de triplici iuramẽto ibi iuramẽ ti de calũnia vel malicia ſiue de veritate dicẽda.ꝛ in quo differãt iuramentũ calũnie ꝛ malicie:dico.j.q.viij.ꝛ vide tur Mathe.dicere ꝙ l3 iuramentũ de calũnia poſſit tacite ommitti in ordinarijs.de iura.calũ.c.j.li.vj.nõ tñ in ſũma rijs.p no.in Spe.de iura.calũ.§.nũc dicamus.v.ſi.ſed il la nõ faciũt:nec dictum videẽ verũ.ꝛ ↄtrarium no.hic in glo. intellige.p hoc q2.c.j.de iura.calũ.gnãliter dicit in tota cã iuramẽtũ calũnie tacite ommitti poſſe nõ facta diſtinctiõe inter ordinarias ꝛ ſũmarias.de hoc.j.in.j.ↄrio. Sexto no.ꝙ iudex d3 laborare ne veritas occulteẽ.vt lit.non cõ teſt.qñ.§.j.de teſti.dilecto.de fide inſtru.cum Jo.in fi.C. de eden.is apud quẽ. Septimo no.ꝙ iuxta petitionis formã ſeq d3 pnũciatio.de hoc in gl.in v.formã. Octa uo no.ꝙ in ſũmarijs petitio põt fieri verbis:ſ3 op3 ꝙ redi gatur in actis qd̃ intellige p modum memorialis ſeu poſte de hoc.s.ea.cle.in pn.in glo.daẽ.ꝛ ibi dixi in.xv.q.ꝛ dicit Steph.p hoc excluſam oẽm curioſitatẽ ꝛ formulã ↄcipien doꝝ libelloꝝ in huiuſmodi cauſis.ſufficit enim ꝙ petaẽ id qd̃ intẽditur ſimplr̃ ꝛ ſine expſſione cauſe ꝛ actiõis.in arti. tñ op3 exprimi cauſas ex qbus iuſtificeẽ petitio:q2 nemi nem ſine cã audit ptoꝛ.ff.de traſac.cũ hi.§.in cauſa.als ar ticuli eẽnt imptinẽtes ꝛ nõ admittẽdi.de offi.dele.cũ ↄtin gat.no.de pfeſ.c.j.ꝛ.ij.lib.vj. Nono ex hoc no.ꝙ q̃ agũ tur in iudicio ſiue verbo ſiue ſcriptura debẽt in actis redi gi ꝛ hoc eſt offiñ ſcriptoris.iuxta.c.qñ ↄ.de pba. De cimo no.ꝙ ſup petitione formãtur poſitiones ꝛ arti.õ hoc in glo.cauti.ꝛ eam ſigna p cautela quã tradit. Undeci mo no.ꝙ petitio ſcribiẽ in actis vt fiat diffinitio clarioꝛ:ꝛ dicit Laud.ꝙ dicit diffinitio ꝛ nõ dicit ſñia vt ſit ſenſus ꝙ oia que fiũt in iudicio iudex põt oretenus dicere ꝛ poſtea in actis inſeri facere.ar.de teſti.albericus.ſñia võ d3 reci tari de ſcripto.de re iu.c.ſi.li.vj. Op.in eo ꝙ dicit in ſũ marijs nõ excludi iura.de ca.ꝙ imo poſſit õmitti ſicut i oꝛ dinarijs de iu.ca.c.j.lib.vj.glo.itellige.So.ſtãdo ↄrio.qd̃ dic vt dixi.s.in.v.no.ꝛ ad hanc lr̃am rñde vt in hac glo.ꝛ idem Pau. Scd̃o op.ꝙ nõ ſit opus ꝙ ſñia ↄformet pe titioni.nã qñq3 pcediẽ ſine petitõe vt cũ iudex pcedit ex of ficio.de iureiur.ad nr̃am.ij.ſol.Lap.ꝙ hec lr̃a d3 intelligi cũ agiẽ ad primũ intereſſe partiũ.nõ aũt ſi ad itereſſe iuris publici.vt ſi agiẽ de mr̃imonio carnali vel ſpũali vel de alijs ↄcernentib⁹ piculum aĩe in qbus nõ attendiẽ petitio nis forma nec volũtas partiũ ſed veritas rei tñ.ꝛ ſm ve ritatem ferẽ ſñia que tñ nõ trãſit in rẽ iudi.de elec.cũ a no bis.ꝛ.c.cũ dilecti.ꝛ.c.nihil.ꝛ.c.ſi forte.li.vj.de re iudi.la toꝛ.tenoꝛ.ↄſanguinei.ꝛ.c.cũ bertoldus.ꝛ qd̃ no.de do.cũ olim.de reſti.ſpo.ex queſtione.de ſpon.ſicut ex lr̃is.dic ꝙ ẽt cum pcedit ad itereſſe iuris publici d3 ſi pcedit ad in quiſitionẽ dari copia ingſito.de accu.qualiter.§.d3.ꝛ tunc ingſitio ſuccedit loco libelli ꝛ iudex loco actoris:nec põt iudex ſm veritatẽ iudicare ſed tñ ſm acta.de offi.dle.pa ſtoralis.§.q2 võ.in gl.ar.ↄ.ꝛ ibi dixi. Tertio op.in eo ꝙ dicit ꝙ ſi reus voluerit aliqd petere ꝛc̃.nã reus nõ petit ſed excipit.de excep.a nobis.ſo.dic petere.ſ.recõuenẽdo ꝛ hoc quãtum ad hãc lr̃am in eo qd̃ dicit ꝙ hoc d3 fieri in exordio litis.qd̃ dico in ſeq.ↄrio.põt ẽt petere pter mu tuam petitionẽ ꝛ h3 locu3 reg.q prioꝛ appellat ꝛc̃.de ordi. cog.c.ij. Quarto op.ꝙ reus poſſit petere recõuenẽdo nõ tñ in exordio ſed ẽt vſq3 ad ↄcl̃onem.de reſcrip.diſpẽ dia.§.reus quoq3.lib.vj.glo.no.ↄ ſolu.referẽdo opi.quo rũdam q ſtat ↄtrario.glo.võ t3 ꝙ recõuentio debeat fieri i exordio litis:ꝛ hoc itelligendo de vera recõuentione q h3 ſimul tractari cum pncipali.ſecus de ↄuentione q põt fieri durãte iudicio.de reſcrip.diſpẽdia.§.reus.in qua vt dixi in primo ↄrio h3 locum reg.q prioꝛ.lib.vj.idẽ Pau.Lap. dicit poſſe dici ꝙ hec cle.loqtur in ſuo caſu.ſ.cum ſine ſtre pitu ꝛc̃.pceditur.vel ſm eum duplex ẽ exordiũ litis alte rum ex parte actoris cũ petit a reo aliqd ex parte rei cum petit ab actore ꝛ ſicut actor in exordio petit ita quãdo re us petit diciẽ petere in exordio quo ad ſe quod nihil ẽ.nã hic nõ dicit de exordio litis quo ad actorem.ſed ſimplici ter.ꝛ hoc diciẽ litiſ ↄteſtatio.quod dico.j.q.xij.ꝛ.xiij.ꝛ ſic nõ pcedit vlti.ſolu.Lap.ſed nec pcedens eſt vera que re ſtringit recõuentionẽ in cauſis ſũmarijs vt fiat tñ in exoꝛ dio litis.quaſi ſecus in ordinarijs.ꝛ hec enim dĩa iure nõ pbatur.verius q̃ qd̃ gl.dicit. Quero de qbus pbationi bus loqtur lr̃a ibi pbationes neceſſarie:glo.actoꝛi.ſol.ꝙ tam de pbationib⁹ actoris q̃ rei. Scd̃o qro in eo qd̃ di cit ꝙ l3 cã ſit ſũmaria non tolluẽ legitime defenſiones qd de ptãte q h3 arbitriũ an põt ea vti ↄ iuſtitiã partis:gl.le gitime.iducit hãc lr̃am ꝙ nõ.ꝛ aliqua alia iura vſq3 ibi ꝛ ſi dicas.ꝛ no.ſingulariẽ hãc gl.idẽ t3 Bar.ff.de dona.filiuſ familias.ꝛ de teſta.militi.filius.vbi dicit eẽ caſum pũcta l.j.illi⁹ ti.de hoc in ſe.ↄrio. Opp.ad hoc q arbitriũ d3 aliqd opari.ar.de pu.ſi papa.li.vj.ff.de leg.j.ſi qñ.glo.e. ibi ꝛ ſi dicas.ſo.ꝙ opatur itelligẽdo ſolẽnitates q figurã iu dicij reſpiciũt.ꝛ in hoc gl.diſtinguit de actis.q2 qdã ſunt acta cãe vel litis.quedã iudicij.de pmis ſunt ↄfeſſiones at teſtationes

Ingſitio

No veritas occultet

teſtationes ⁊ aliã q̃ factũ reſpiciũt. de ſcdis ſunt citationeſ
ſatiſdatiões ⁊ ſilia. de hoc. s. in. iij. no. ⁊ ſigna gl. ibi vñ no.
vſq; ad fi. ex his ꝯcludit gl. ꝙ ſicut qñ mãdat̃ ꝓcedi ſine fi
gura nõ tollunt̃ illa q̃ iſtruũt vł decidũt cãz. ſ; tñ aliqua q̃
ſolẽnitatẽ reſpiciũt. ita ꝑtãs hñs arbitriũ põt illa tñ õmit
tere q̃ reſpiciũt ſolẽnitatẽ nõ ꝑ ea q̃ ipediret̃ cognitio vita/
tis. idẽ Step. alle. C. de epiſ. ⁊ cle. aut̃. gnãłr. ad fi. dic̃ Ste.
ꝙ itelligit̃ ꝙ fac̃ arbitrio boni viri. ff. de ope. li. ſi libert⁹. ať
redigeť in arbitriũ boni viri. idẽ Bar. in ex ua. palle. in v̊.
videbit̃ expedire. vbi dic̃ ꝙ iõ nõ põt tollẽ defenſionẽ: q; h̃
ẽ ꝯ nãlem eq̃tatẽ. ꝑ hoc qd̃ dixi. s. in. ij. no. dic̃ ẽt ꝙ l; nõ te/
neat̃ ſeq regulas iur̃ ciuilis in ꝓducẽdo ꝑ ea q̃ dico. j. e. q.
nõ tñ põt remittere exceptionẽ ꝑſcriptiõis vel aliã ꝓcedẽ
tẽ ex mero rigore iur̃ ciuilis. q; non põt imutari ius alteri
legitie q̃ſitũ. ff. depoſi. bona fides. hoc. n. eẽt auferre ius al
terius qd̃ ẽ ꝯ nãlem eq̃tatẽ. hec ꝓcedũt in exẽplo poſito qñ
ꝯcedit̃ arbitriũ. ſ; qñq; cõcedit̃ alicui ꝙ faciat vt voluerit
vel alijs v̊bis. ꝓ quoꝝ itellectu dic̃ Bar. ibi ꝙ dĩa ẽ int̃ li/
berã volũtatẽ ⁊ arbitriũ boni viri. qd̃ tñ arbitriũ ẽt icludit
volũtatẽ. volũtas aũt ẽ qñ ſit libera nec põt cogi neceſſita
te ꝓciſa. C. de hẽ. iſti. cũ ꝓponas. xv. q. j. merito. ſ; cogit̃ q̃/
dam neceſſitate ꝯñe. vt ſi qs vult fugẽ tormẽta hoc vult li
bere ⁊ tũc nõ vult id qd̃ tormẽta iferunt̃. ⁊ i hoc vr̃ bar. cor
rupte loq. ſ; vult dicẽ ꝙ neceſſitas ꝯſeq̃ntie ẽ qñ qs ne inci/
dat vnũ qd̃ ſibi oĩno diſplicet. eligit aliud qd̃ ẽt diſplicet ſ;
nõ tñ. ꝙ me. cã ſacriſ. ⁊ hec dr̃ volũtas coacta. ff. qd̃ me. cã
ꝙ ſi mulier. §. ſi metu. d. c. merito. Jtẽ volũtas de ſe nõ ap/
petit niſi bonũ vel apparẽs bonũ l; qñq; velit aliqd ꝙ itel
lectus iducat eẽ malũ: ſ; volũtas illud vlt ſb rõne boni d/
lectabilis: ſeu apparẽt̃ ipſi volẽti. volũtas g̃ ꝯſiderata re/
ſpectu ipſi⁹ volẽtis ⁊ ab extriſeco nõ coacta dr̃ libera. alio
mõ ꝯſideraṫ ꝓut ẽ regulata rõne. ⁊ hoc dr̃ arbitriũ boni vi
ri. q; bon⁹ vir ſic arbitrareť. ff. de iudi. ſo. vir̃ bon⁹ ꝓ ſocio
ſi ſocietatẽ. §. arbitroꝝ. reperiunt̃ aũt v̊ba q̃ iportãt liberã
volũtatẽ. vt verbũ volo. ff. de le. ij. cũ qdã. de fideicõ. libe.
fideicõmiſſaria libertas. Jtẽ verbũ licet vł libuerit vt ibi.
nã idẽ ẽ dicere ꝙ libuerit. i. libere volueris. Jtẽ vbi ponit̃
verbũ arbitriũ. vel ſile cũ hac adiectione plenũ ſeu liberũ
ff. de le. iij. fideicõmiſſa. §. q̃q̃. Jdẽ vr̃ de v̊bo iudicio tuo.
ff. de fideicõ. lib. thais. §. lutius. vbi glo. tex. tñ ꝯdicit. ⁊ ſic
vr̃ ꝙ verbũ iudicio tuo iportet arbitriũ boni viri. nã iudi/
cio tuo ẽ dicẽ facta diſputatõe int̃ te qd̃ ẽ referẽdũ ad arbi/
triũ boni viri. ⁊ gnãłr dic̃ Bar. ibi ꝙ exceptis ꝑdictis exẽ/
plis de v̊bo voluerit. ſeu libuerit: ſeu cũ ẽ verbũ arbitriũ
cũ v̊bo planũ ſeu libeꝝ i alijs debem⁹ itelligere ad arbitri
um boni viri. vt ſi dicat̃. vt ſi videbit̃. vt approbaueris vł
cõprobaueris ⁊ ſilia. d. l. fideicõmiſſa. d. l. thais. §. lororẽ. ⁊
alia ſilia. de qbus ꝑ Bar. ff. de le. j. ſi ſic. ⁊ l; verbũ volo et
cupio eq̃parent̃. ff. de fideiuſ. grece. dic tñ ꝙ eq̃parant̃ ſolũ
in hoc q; vtrũq; ꝯtinet volũtatẽ. ſ; ꝑmũ liberã ſcdm regu/
latã. dic̃ ẽt Bar. ꝙ ſb ꝑdictis qñq; cõmittit̃ facultas ꝯhẽdi.
qñq; largiẽdi ex cã lucratiua. qñq; iudicãdi. ꝑmo caſu aut
cõmittit̃ ꝑ v̊ba ſignificãtia arbitriũ boni viri vt ſi cõmittit̃
facultas arbitrãdi circa ꝯctum. ⁊ tũc d; arbitrari ſuo arbi
trio rõne regulato ꝓut bon⁹ vir ⁊ diligẽs pr̃familias factu
rus eẽt. ff. de ꝯhẽ. emp. hec vẽditio. ꝓ ſoc. ſi ſocietatẽ. §. ar/
bitroꝝ. ff. de op. lib. ſi libert⁹. de iureiur. veniẽs. ⁊. c. q̃nta/
uallis. aut ꝑmittit̃ ꝑ v̊ba ſignificãtia liberã volũtatẽ ⁊ tũc
oĩa põt duob⁹ exceptiſ. ꝑmo ꝙ nõ donat hoc. n. nõ venit ex
ꝯceſſione libere volũtat̃. ff. de donat. l. filiuſfam. lias. §. j.
ſcdo ꝙ dolus abſit. ff. mã. creditoꝝ. §. luti⁹. hoc. n. repugnat
regulis iuriſgẽtiũ. ⁊ in hoc ẽt rep̃it Bar. corrupte loq ⁊ vlt
dicere ꝙ l; libera volũtas itelligat̃ libera a regula iur̃ ci
uilis nõ tñ a regulis iuriſgẽtiũ. ⁊ ſic ẽt ſi iteruenia t d̃ceptio
nõ doloſa valet qd̃ gerit̃. ff. de mino. in cauſe. §. idẽ. d̃ emp.
⁊ vẽ. cũ dilecti. ſcdo caſu ꝯcedit̃ qñ ꝯcedit̃ facultas largiẽ/
di ex cã lucratiua tũc ſi ꝑ v̊ba ſignificantia arbitriũ d; facẽ
vt bon⁹ vir. d. l. cũ qdã. ff. de le. ij. ⁊ de le. j. q ſic. j. r̃ñſo. d̃ le.
iij. fideicõmiſſa. §. q̃q̃. de fideicõ. lib. fideicõmiſſaria liber
tas. Si v̊o ꝑ v̊ba ſignificãtia liberã volũtatẽ tũc facẽ põt ẽt
ꝯ regulas iuris ciuilis ſeruatis regulis iuriſgẽtiũ. ff. d̃ mi.
teſt. l. j. vbi ꝑmittit̃ militi teſtari q̃uo vlt: ⁊ ꝑ hoc põt relin
quere deportato cui⁹ ſtatus nullus ẽ de iure ciuili. nõ autẽ
dãnato in metallũ q ẽ ſeruus pene cũ ſeruit⁹ ſit de iuregen
tiũ. ff. de teſ. mili. l. neq;. §. ſi deportati. §. ſi ſerui pene. ⁊. §.
q ſeruũ ꝓpriũ. ⁊ hoc vult dicẽ. l. cũ qdã. palle. nã ei q ẽ indi/
gnus ꝓp offenſam nõ donat̃ ſ; donatio reuocat̃. C. d̃ reuo.
dona. l. fi. de dona. c. fi. iõ bon⁹ vir hoc ẽ iudex nõ arbitra/
bitur largiẽdũ ſibi. ſ; ſm nãlem eq̃tatẽ declaratã ꝑ ius di/
uinũ maioris ꝑfectionis ẽ tribuere ei q ſe offendit q̃; alteri
vñ is in cui⁹ libera volũtate cõmittit̃ põt idignum eligere.
tertio caſu qñ cõmittit̃ facultas iudicãdi ſi ꝑ v̊ba iportan/
tia arbitriũ boni viri d; ſeq regula iuris ciuilis ſic̃ is q aſ/
ſumit̃ arbiter. ff. de arbi. l. j. de arbi. c. j. ⁊. c. ꝑ tuas. ⁊. c. ex/
poſita. ſi aũt ꝑ v̊ba ſignificãtia liberã volũtatẽ tũc ẽ liber a
regulis ciuilib⁹ ſ; nõ a regulis iuriſgẽtiũ vel a nãli eq̃tate.
qd̃ ẽ idẽ. de re iudi. cle. paſtoralis. q̃uis. n. iperator ſit ſolu
tus legib⁹ nõ tñ a nãli eq̃tate. vt ibi. Tertio q̃ro i eo qd̃
dixi in ꝓxi. q. ꝙ qñq; apponũtur v̊ba ſignificãtia liberã vo
luntatem, quandoq; ſignificantia vtrum q;. quid ſi appo/
nunt̃ v̊ba ſignificantia vtrũq;. vt ſi dr̃ ꝓut arbitrat⁹ fuerit
⁊ voluerit. bar. vbi. s. dic̃ ꝙ iportant arbitriũ boni viri: q;
vnũ ꝑdictoꝝ ieſt alteri. nõ. n. ẽ arbitriũ ſine volũtate. ⁊ qñ
ponunt̃ due copulatiue quoꝝ vnũ ineſt alteri. vnũ reſol/
uitur in adiectiuũ. ff. de pac. l. j. ibi placitũ ⁊ ꝯſenſus. expo
nit̃. i. placiti ꝯſenſus. ſic in ꝓpoſito exponit̃. i. volũtarie ar/
bitratus fuerit. ⁊ ſic arbitrio boni viri. ff. ꝓ ſo. nec adiecit
niſi addat̃ verbũ libere. vt in ꝓxi. q. Quarto q̃ro ſi dat̃
ꝑtãs ꝓcedẽdi de facto: bar. vbi. s. dic̃ itelligẽdum. i. manu
regia. ff. de re. iur. l. j. ⁊ ſic õmiſſa ſolẽnitate non tñ ꝯ nãlem
eq̃tatem. vt. s. dixi. q. ij. Quinto q̃ro i eo qd̃ h̃ dicit cita
tionẽ req̃ri an ſufficiat vnica: gl. ꝑ hoc ſo. ꝙ ſic. q; lr̃a dicit
in ſingulari citatiõe l; aľs req̃rat̃ trina. idẽ Pau. ꝓ hoc de
fo. cõpe. ꝓpoſuiſti. de ap. cũ ſpãli. de deci. cle. j. ⁊ qd̃ ibi di
xi. xv. q. ꝓ hoc qd̃ no. Jnn. de ſen. ex. ſacro. ⁊ archi. xij. q. ij
idigne. Sexto q̃ro an citat⁹ q fuit ꝯtumax amplius citabi
tur: ſo. Pau. ꝙ ſic. c. de teſti. cũ olim. no. Jnno. de of. d̃le.
ꝯſuluit. de ꝓcu. audit̃. ⁊ Spe. de cita. §. viſo. v̊. qd ſi qs. et
no. de do. c. ij. li. vj. i gl. videbat̃. qd̃ ꝓcedit niſi fuiſſet cita/
tus ad totã cãm. q; ſec⁹ tũc qd̃ dixi de dila. c. fi. q. pe. ⁊ po/
nit Fed. in ꝯſi. cclxvj. Septio q̃ro i eo qd̃ dixi in. v. no.
de iur. ca. ⁊ malicie q̃ dĩa ſit int̃ hec: ſo. Pau. ⁊ Gẽ. dicũt
differũt q; primũ ſemel tm̃ ꝓſtatur. C. de iur. calũ. aut̃. hoc
ſacr̃m. ſm pluries ꝓſtari põt. de iur. calũ. c. j. i fi. li. vj. Jte;
ꝑmũ tm̃ poſt litẽ ꝯteſ. ꝓſtatur ⁊ ab vtraq; pte. ſm qñcunq;
⁊ tm̃ a ſuſpecto d̃ malicia. dic̃. §. fi. C. de iur. calũ. l. j. ⁊. ij. ex
hoc ifertur ꝙ ſic lit̃ ꝯteſ. ꝓcludit viã dilatorijs de re iudi.
int̃. ita in cauſis in qbus nõ fit litis cõteſtatio hoc facit iu/
ramẽtũ calũnie. ꝑ hoc qd̃ no. de elec. c. j. li. vj. i gl. vbi enĩ q̃
ẽ ſingular̃. ex his dic̃ Pau. ꝙ qñ iponitur pena ei q ꝑſiſtit
vſq; ad lit. cõte. vt. C. de iuriſ. om. iu. in criali. xj. q. j. inolita
placuit de fo. cõpe. ſi diligẽti. ſi erat cã in q̃ nõ fiat lit̃ cõte
ſtatio ꝑ iuramẽtũ calũnie ſurget idẽ effect⁹ ac ſi lis cõteſta
retur: aľs eẽt deterior cõditio cãrum in qbus ꝓceditur ſũ/
marie q̃ aliarũ ꝯ mentẽ conſtõnis. ꝓ hoc qd̃ no. Spe. d̃ ap.
§. qualr̃. v̊. ſ; pone. ⁊ ſe. Octauo q̃ro in eo qd̃ dixi in. ix.
⁊. xi. no. ꝙ petitio d; ſcribi i actis ad quẽ effectũ: ſo. vt i gl.
expedit. idẽ Pau. de hoc. ſ. q. xv. ⁊ no. ſingularit̃ gl. in eo
qd̃ dic̃ ꝙ petitiõis copia tradit̃ reo expẽſis actoris. No
no q̃ro i eo qd̃ dixi in. iij. ꝯ no. ꝙ reus põt recõuenire actorẽ
an in ſũmarijs de qbus h̃ poſſit fieri recõuẽtio de cã q̃ req̃/
rat plenã cognitionẽ: gl. ꝙ req̃rit. ſo. ⁊ diu de illã: q; ꝑmo

foro quattuoꝛ exigũtur pſona cauſa modus ſalarium. pſo
na vt nõ ſit hereticus excõicatus vel paganus .iij.q.j.c.j.
de hereti. vergẽtis. ⁊.c.excõicamus. Jtẽ ꝙ nõ ſit monachꝰ
vel alia religioſa pſona. tales eñ peccant aduocando niſi
ꝓ monaſterio ⁊ de mãdato prelatoꝝ. xvj.q.j.monachi. de
poſtu.c.ij. Jtem ꝙ nõ ſit in ſacris vel ẽt in minoꝛibus bñfi/
ciatus.d.c.ij. meliꝰ diceret ꝑmo cauſa: qꝛ dꝫ aſſumere cãm
iuſtam nõ iniuſtam. C.de iudi. rem nõ nouaꝫ. modus vt nõ
ꝓducat inſtrã falſa: vel falſos teſtes nec allegat falſa iura
nec dilationes nõ neceſſarias petat in grauamẽ partis ⁊ ꝙ
fideliter quãtum iuſticia ꝑmittit cãm cliẽtuli foueat nihil
de ꝓtingentibus ommittat. iij.q.iiij.c.j.⁊.q.vj. ſi qs. Jteꝫ ꝙ
nõ procaciter vel dicẽdo cõuitia vel vociferãdo aduocet
dicẽte ꝓpheta erit cultus iuſtitie ſilentiũ. v.q.iiij. in loco.
iij.q.j. ſi qs ſalariũ. tenent̃ enim ad reſtõnem ſi ꝑ infidelita
tem negligentiã vel prudẽtiã cãm amiſit. Jtem ſi ꝓpter ciꝰ
ꝓtinaciam pars aduerſa iniuſte amiſit tenet̃ ad reſtitutio/
nem dãni. Jtem ſi accipit ſalarium vnde nõ debuit vel vl
tra quod debuit tenet̃ reſtituere. de hoc ꝑ raymundum in
ſumma de rapto. §. cõtra aduocatos.

Ver. non ſic tm̃. No. ꝙ in ſũmarijs ꝓba/
tiones admittunt̃. ⁊ ex hoc ꝙ di/
cit neceſſarie. dicit Gen. ꝙ alie nõ ſunt admittẽde q̃ nõ re/
leuarẽt ꝓbantẽ. C. de ꝓba. ad ꝓbationẽ. ſꝫ hoc nõ eſt ſpãle
in his. nã idem in oꝛdinarijs. de of. dele. cũ ꝓtingat. vbi de
hoc in glo. no. ꝙ. Scd̃o no. ꝙ admittunt̃ ẽt defenſiones
legitime. de hoc in glo. legitime. in prin. ⁊ ꝑ hoc de re iudi.
cle. paſtoralis. §. ceterũ. vbi de hoc. nam ẽt excõicato ⁊ he
retico nõ deneganẗ. de excep. cũ inter. de here. filij. lib. vj.
⁊ dicit Mathe. ꝙ defenſiones h̃ ponunt̃ ꝓ exceptionibus
ar. de accu. qualiter. ij. §. debet. lꝫ inter exceptiones ⁊ de/
fenſiones notet̃ dñia. de lit. ꝯteſt. c.j. lib. vj. dic ꝙ verbum
defenſiones hic accipit̃ gnãliter vt cõphẽdat exceptio/
nes ⁊ defenſiones. vel põt ſtare ꝓprie vt comphendat tñ
defenſiones. nam de exceptionibꝰ dixi. s. ea. cle. in ꝓh. vbi
excludit exceptiones fruſtratorias. ⁊ ſic ꝑmittit nõ fruſtra
torias. Tertio no. ex hoc qd̃ dixi in duo. ꝓxi. no. ꝙ acta
litis factũ ſeu deciſionẽ reſpicientia ſunt in ſũmarijs ſeruã
da nõ aũt acta iudicij. i. ꝯcernentia ſolẽnitatem ꝑ oĩa ſeruã
tur. de his ꝑ Jnno. de teſti. cãm. ⁊ dico. ʃ. q. ij. ⁊ dic ꝙ tollit̃
ſolẽnitas iudicij quo ad hic expreſſa. Quarto no. ꝙ in
ſũmarijs dꝫ fieri citatio. nam ẽt in notoꝛijs facienda eſt. de
iureiur. ad noſtrã. iij. ⁊ a citatione inchoat iudiciũ. de ꝓba.
qm̃ cõtra. ⁊ qd̃ dixi de notoꝛio dic vt dixi. de coha. cle. ve
ſtra. q. xiij. Quinto no. de triplici iuramẽto ibi iuramẽ/
ti de calũnia vel malicia ſiue de veritate dicẽda. ⁊ in quo
differãt iuramentũ calũnie ⁊ malicie: dico. ʃ. q. viij. ⁊ vide
tur Mathe. dicere ꝙ lꝫ iuramentũ de calũnia poſſit tacite
ommitti in oꝛdinarijs. de iura. calũ. c.j. li. vj. nõ tñ in ſũma
rijs. ꝑ no. in Spe. de iura. calũ. §. nũc dicamus. v. ſi. ſed il/
la nõ faciũt: nec dictum videt̃ verũ. ⁊ ꝯ̃rium no. hic in glo.
intellige. ꝑ hoc qꝛ. c.j. de iura. calũ. gnãliter dicit in tota cã
iuramẽtũ calũnie tacite ommitti poſſe nõ facta diſtinctiõe
inter oꝛdinarias ⁊ ſũmarias. de hoc. ʃ. in. j. ꝯ̃rio. Sexto
no. ꝙ iudex dꝫ laboꝛare ne veritas occultet̃. vt lit. non cõ/
teſt. qm̃. §. j. de teſti. dilecto. de fide inſtru. cum Jo. in fi. C.
de eden. is apud quẽ. Septimo no. ꝙ iuxta petitionis
foꝛmã ſeq dꝫ ꝓnũciatio. de hoc in gl. in v. foꝛmã. Octa/
uo no. ꝙ in ſũmarijs petitio põt fieri verbis: ſꝫ opꝫ ꝙ redi
gatur in actis qd̃ intellige ꝑ modum memoꝛialis ſeu poſte
de hoc. s. ea. cle. in ꝓh. in glo. daẗ. ⁊ ibi dixi in. xv. q. ⁊ dicit
Steph. ꝑ hoc excluſam oẽm curioſitatẽ ⁊ foꝛmulã ꝯcipien
doꝝ libelloꝝ in huiuſmodi cauſis. ſufficit enim ꝙ petat̃ id
qd̃ intẽditur ſimplr̃ ⁊ ſine expſſione cauſe ⁊ actiõis. in arti.
tñ opꝫ exprimi cauſas ex qbus iuſtificet̃ petitio: qꝛ nemi/
nem ſine cã audit ptoꝛ. ff. de trãſac. cũ hi. §. in cauſa. gl̃s ar

ticuli eẽnt imptinẽtes ⁊ nõ admittẽdi. de offi. dele. cũ ꝯtin
gat. no. de ꝯfeſ. c.j. ⁊. ij. lib. vj. Nono ex hoc no. ꝙ q̃ agũ
tur in iudicio ſiue verbo ſiue ſcriptura debẽt in actis redi
gi ⁊ hoc eſt offĩm ſcriptoꝛis. iuxta. c. qm̃ ꝯ̃. de ꝓba. De/
cimo no. ꝙ ſup petitione foꝛmãtur poſitiones ⁊ arti. d̃ hoc
in glo. cauti. ⁊ eam ſigna ꝓ cautela quã tradit. Undeci
mo no. ꝙ petitio ſcribit̃ in actis vt fiat diffinitio clarioꝛ: ⁊
dicit Laud. ꝙ dicit diffinitio ⁊ nõ dicit ſnĩa vt ſit ſenſus ꝙ
oĩa que fiũt in iudicio iudex põt oꝛetenus dicere ⁊ poſtea
in actis inſeri facere. ar. de teſti. albericus. ſnĩa v̉o dꝫ reci
tari de ſcripto. de re iu. c. fi. li. vj. Op. in eo ꝙ dicit in ſũ
marijs nõ excludi iura. de ca. ꝙ imo poſſit õmitti ſicut i oꝛ/
dinarijs de iu. ca. c. j. lib. vj. glo. itellige. So. ſtãdo ꝯ̃rio. qd̃
dic vt dixi. s. in. v. no. ⁊ ad hanc lr̃am rñde vt in hac glo. ⁊
idem Pau. Scd̃o op. ꝙ nõ ſit opus ꝙ ſnĩa ꝯfoꝛmet̃ pe/
titioni. nã qñq ꝓcedit̃ ſine petitõe vt cũ iudex ꝓcedit ex of
ficio. de iureiur. ad nr̃am. ij. ſol. Lap. ꝙ hec lr̃a dꝫ intelligi
cũ agit̃ ad primũ intereſſe partiũ. nõ aũt ſi ad itereſſe iuris
publici. vt ſi agit̃ de m̃rimonio carnali vel ſpũali vel de
alijs ꝯcernentibꝰ piculum aĩe in qbus nõ attendit̃ petitio/
nis foꝛma nec volũtas partiũ ſed veritas rei tñ. ⁊ ſm ve
ritatem fert̃ ſnĩa que tñ nõ trãſit in rẽ iudi. de elec. cũ a no/
bis. ⁊. c. cũ dilecti. ⁊. c. nihil. ⁊. c. ſi foꝛte. li. vj. de re iudi. la
toꝛ. tenoꝛ. ꝯſanguinei. ⁊. c. cũ bertoldus. ⁊ qd̃ no. de do. cũ
olim. de reſti. ſpo. ex ꝯqueſtione. de ſpon. ſicut ex lr̃is. dic
ꝙ ẽt cum ꝓcedit ad itereſſe iuris publici dꝫ ꝓcedit̃ ad in/
quiſitionẽ dari copia iqſito. de accu. qualiter. §. dꝫ. ⁊ tunc
inqſitio ſuccedit loco libelli ⁊ iudex loco actoꝛis: nec põt
iudex ſm veritatẽ iudicare ſed tñ ſm acta. de offi. dle. pa
ſtoꝛalis. §. qꝛ v̉o. in gl. ar. ꝯ̃. ⁊ ibi dixi. Tertio op. in eo
ꝙ dicit ꝙ ſi reus voluerit aliqd petere ⁊c̃. nã reus nõ petit
ſed excipit. de excep. a nobis. ſo. dic petere. ſ. recõueniẽdo
⁊ hoc quãtum ad hãc lr̃am in eo qd̃ dicit ꝙ hoc dꝫ fieri in
exoꝛdio litis. qd̃ dico in ſeq. ꝯ̃rio. põt ẽt petere ꝓpter mu/
tuam petitionẽ ⁊ hꝫ locuꝫ reg. q̃ prioꝛ appellat ⁊c̃. de oꝛdi.
cog. c. ij. Quarto op. ꝙ reus poſſit petere recõueniẽdo
nõ tñ in exoꝛdio ſed ẽt vſqꝫ ad ꝯcl̃onem. de reſcrip. diſpẽ/
dia. §. reus quoqꝫ. lib. vj. glo. no. ꝯ̃ ſolu. referẽdo opi. quo
rũdam q̃ ſtat ꝯtrario. glo. v̉o tꝫ ꝙ recõuentio debeat fieri i
exoꝛdio litis: ⁊ hoc itelligendo de vera recõuentione q̃ hꝫ
ſimul tractari cum ꝓncipali. ſecus de ꝯuentione q̃ põt fieri
durãte iudicio. de reſcrip. diſpẽdia. §. reus. in qua vt dixi
in primo ꝯ̃rio hꝫ locum reg. q̃ prioꝛ. lib. vj. idẽ Pau. Lap.
dicit poſſe dici ꝙ hec cle. loqtur in ſuo caſu. ſ. cum ſine ſtre
pitu ⁊c̃. ꝓceditur. vel ſm eum duplex ẽ exoꝛdiũ litis alte/
rum ex parte actoꝛis cũ petit a reo aliqd ex parte rei cum
petit ab actoꝛe ⁊ ſicut actoꝛ in exoꝛdio petit ita quãdo re/
us petit dicit̃ petere in exoꝛdio quo ad ſe quod nihil ẽ. nã
hic nõ dicit de exoꝛdio litis quo ad actoꝛem. ſed ſimplici/
ter. ⁊ hoc dicit lit̃ ꝯteſtatio. quod dico. ʃ. q. xij. ⁊. xiij. ⁊ ſic
nõ ꝓcedit vlti. ſolu. Lap. ſed nec ꝓcedens eſt vera que re/
ſtringit recõuentionẽ in cauſis ſũmarijs vt fiat tñ in exoꝛ/
dio litis. quaſi ſecus in oꝛdinarijs. ⁊ hec enim dñia iure nõ
ꝓbatur. verius ꝙ qd̃ gl. dicit. Quero de qbus ꝓbationi
bus loqtur lr̃a ibi ꝓbationes neceſſarie: glo. actoꝛ. ſol. ꝙ
tam de ꝓbationibꝰ actoꝛis q̃ rei. Scd̃o q̃ro in eo qd̃ di
cit ꝙ lꝫ cã ſit ſũmaria non tollunt̃ legitime defenſiones qd
de pr̃ãte q̃ hꝫ arbitriũ an põt ea vti ꝯ̃ iuſtitiã partis: gl. le/
gitime. iducit hãc lr̃am ꝙ nõ. ⁊ aliqua alia iura vſqꝫ ibi ⁊ ſi
dicas. ⁊ no. ſingulariẗ hãc gl. idẽ tꝫ Bar. ff. de dona. filius/
familias. ⁊ de teſta. militi. filius. vbi dicit eẽ caſum ꝑ iũcta
l. j. illi ti. de hoc in ſe. ꝯ̃rio. Opp. ad hoc q̃ arbitriũ dꝫ
aliqd opari. ar. de pu̇. ſi papa. li. vj. ff. de leg. j. ſi qm̃. glo. c.
ibi ⁊ ſi dicas. ſo. ꝙ opatur itelligẽdo ſolẽnitates q̃ figurã iu
dicij reſpiciũt. ⁊ in hoc gl. diſtinguit de actis. qꝛ qdã ſunt
acta cãe vel litis. quedã iudicij. de ꝑmis ſunt ꝯfeſſiones at
teſtationes

teſtationes ⁊ aliā q̄ factū reſpiciūt. de ſcd̄is ſunt citationeſ
ſatiſdatiōes ⁊ ſilia. de hoc. ſ̄. in. iij. no. ⁊ ſigna gl. ibi vñ no.
vſq3 ad fi. ex his ꝯcludit gl. ꝙ ſicut qñ mādat ꝓcedi ſine fi
gura nō tolluntˀ illa q̄ iſtruūt vl' decidūt cā3. ſ3 tm̄ aliqua q̄
ſolēnitatē reſpiciūt. ita ꝑtās hñs arbitriū pōt illa tm̄ ōmit
tere q̄ reſpiciūt ſolēnitatē nō ꝑ ea q̄ ipediretˀ cognitio vita/
tis. idē Step. alle. C. de epiſ. ⁊ cle. autˀ. gnālr. ad fi. dic̄ Ste.
ꝙ itelligitˀ ꝙ fac̄ arbitrio boni viri. ff. de ope. li. ſi libertˀ. aˀ
redigetˀ in arbitriū boni viri. idē Bar. in ex ua. palle. in ỽ.
videbitˀ expedire. vbi dic̄ ꝙ iō nō pōt tollē̄ defenſionē: q2 h̄
ē ꝯ nālem eqtatē. ꝓ hoc qd̄ dixi. ſ̄. in. ij. no. dic̄ ēt ꝙ l3 nō te/
neatˀ ſeq regulas iur̄ ciuilis in ꝓducēdo ꝑ ea q̄ dico. j. e. q.
nō tm̄ pōt remittere exceptionē ꝑſcriptiōis vel aliā ꝓcedē
tē ex mero rigore iur̄ ciuilis. q2 non pōt imutari ius alteri
legitie q̄ſitū. ff. depoſi. bona fides. hoc. n. eēt auferre ius al
terius qd̄ ē ꝯ nālem eqtatē. hec ꝓcedūt in exēplo poſito qñ
ꝯceditˀ arbitriū. ſ3 qñq3 cōceditˀ alicui ꝙ faciat vt voluerit
vel alijs ỽbis. ꝓ quoꝝ itellectu dic̄ Bar. ibi ꝙ dr̄ia ē intˀ li/
berā volūtatē ⁊ arbitriū boni viri. qd̄ tm̄ arbitriū ēt icludit
volūtatē. volūtas aūt ē qñ ſit libera nec pōt cogi neceſſita
te ꝑciſa. C. de hē. iſti. cū ꝓponas. xv. q. j. merito. ſ3 cogitˀ q̄/
dam neceſſitate ꝯñie. vt ſi qs vult fugē̄ tormēta hoc vult li
bere ⁊ tūc nō vult id qd̄ tormēta iferuntˀ. ⁊ i hoc vr̄ bar. cor
rupte loq. ſ3 vult dicē̄ ꝙ neceſſitas ꝯſeq̄ntie ē qñ qs ne inci/
dat vnū qd̄ ſibi oīno diſplicet. eligit aliud qd̄ ēt diſplicet ſ3
nō tm̄. ꝙ me. cā ſacriſ. ⁊ hec dr̄ volūtas coacta. ff. qd̄ me. cā
ꝙ ſi mulier. §. ſi metu. d. c. merito. Jtē volūtas de ſe nō ap/
petit niſi bonū vel apparēs bonū l3 qñq3 velit aliqd ꝙ itel
lectus iducat eē malū: ſ3 volūtas illud vlt ſb rōne boni d/
lectabilis: ſeu apparēt̄ ipſi volēti. volūtas ḡ ꝯſiderata re/
ſpectu ipſiˀ volētis ⁊ ab extriſeco nō coacta dr̄ libera. alio
mō ꝯſideratˀ ꝓut ē regulata rōne. ⁊ hoc dr̄ arbitriū boni vi
ri. q2 bonˀ vir ſic arbitraretˀ. ff. de iudi. ſo. vir bonˀ ꝓ ſocio
ſi ſocietatē. §. arbitroꝝ. reperiuntˀ aūt ỽba q̄ iportāt liberā
volūtatē. vt verbū volo. ff. de le. ij. cū qdā. de fideicō. libe.
fideicōmiſſaria libertas. Jtē verbū licet vl' libuerit vt ibi.
nā idē ē dicere ꝙ libuerit. i. libere volueris. Jtē vbi ponitˀ
verbū arbitriū. vel ſilr̄ cū hac adiectione plenū ſeu liberū
ff. de le. iij. fideicōmiſſa. §. ꝙꝙ. Jdē vr̄ de ỽbo iudicio tuo.
ff. de fideicō. lib. thais. §. lutius. vbi glo. tex. tm̄ ꝯdicit. ⁊ ſic
vr̄ ꝙ verbū iudicio tuo iportet arbitriū boni viri. nā iudi/
cio tuo ē dicē̄ facta diſputatōe intˀ te qd̄ ē referēdū ad arbi/
triū boni viri. ⁊ gnālr dic̄ Bar. ibi ꝙ exceptis ꝑdictis exē/
plis de ỽbo voluerit. ſeu libuerit: ſeu cū ē verbū arbitriū
cū ỽbo planū ſeu liberꝝ i alijs debemˀ itelligere ad arbitri
um boni viri. vt ſi dicatˀ. vt ſi videbitˀ. vt approbaueris vl'
cōprobaueris ⁊ ſilia. d. l. fideicōmiſſa. d. l. thais. §. ſororē. ⁊
alia ſilia. de qbus ꝑ Bar. ff. de le. j. ſi ſic. ⁊ l3 verbū volo et
cupio eqparentˀ. ff. de fideiuſ. grece. dic tm̄ ꝙ eqparantˀ ſolū
in hoc q2 vtrūq3 ꝯtinet volūtatē. ſ3 ꝑmū liberā ſcd̄m regu/
latā. dic̄ ēt Bar. ꝙ ſb ꝑdictis qñq3 cōmittitˀ facultas ꝯhēdi.
qñq3 largiēdi ex cā lucratiua. qñq3 iudicādi. ꝑmo caſu aut
cōmittitˀ ꝑ ỽba ſignificātia arbitriū boni viri vt ſi cōmittitˀ
facultas arbitrādi circa ꝯctum. ⁊ tūc d3 arbitrari ſuo arbi
trio rōne regulato ꝓut bonˀ vir ⁊ diligēs ꝑrfamilias factu
rus eēt. ff. de ꝯhē. emp. hec vēditio. ꝓ ſoc. ſi ſocietatē. §. ar/
bitroꝝ. ff. de op. lib. ſi libertˀ. de iureiur. veniēs. ⁊. c. qnta/
uallis. aut ꝑmittitˀ ꝑ ỽba ſignificātia liberā volūtatē ⁊ tūc
oīa pōt duobˀ exceptiſ. ꝑmo ꝙ nō donat hoc. n. nō venit ex
ꝯceſſione libere volūtat̄. ff. de donat. l. filiuſfam. liās. §. j.
ſcd̄o ꝙ doluſ abſit. ff. mā. creditoꝝ. §. lutiˀ. hoc. n. repugnat
regulis iuriſgētiū. ⁊ in hoc ēt repitˀ Bar. corrupte loq ⁊ vlt
dicere ꝙ l3 libera volūtas itelligatˀ libera a regula iur̄ ci
uilis nō tm̄ a regulis iuriſgētiū. ⁊ ſic ēt ſi iteruenitat d̄ceptio
nō doloſa valet qd̄ geritˀ. ff. de mino. in cauſe. §. idē. d̄ emp.
⁊ vē. cū dilecti. ſcd̄o caſu ꝯceditˀ qñ ꝯceditˀ facultas largiē/
di ex cā lucratiua tūc ſi ꝑ ỽba ſignificantia arbitriū d3 facē̄
vt bonˀ vir. d. l. cū qdā. ff. de le. ij. ⁊ de le. j. q ſic. j. riſo. d̄ le.
iij. fideicōmiſſa. §. ꝙꝙ. de fideicō. lib. fideicōmiſſaria liber
tas. Si ỽo ꝑ ỽba ſignificātia liberā volūtatē tūc facē̄ pōt ēt
ꝯ regulas iuris ciuilis ſeruatis regulis iuriſgētiū. ff. d̄ mi.
teſt. l. j. vbi ꝑmittitˀ militi teſtari qūo vlt: ⁊ ꝑ hoc pōt relin
quere deportato cuiˀ ſtatus nullus ē de iure ciuili. nō autē
dānato in metallū q ē ſeruus pene cū ſeruitˀ ſit de iuregen
tiū. ff. de teſ. mili. l. neq3. §. ſi deportati. §. ſi ſerui pene. ⁊. §.
q ſeruū ꝓpriū. ⁊ hoc vult dicē̄. l. cū qdā. palle. nā ei q ē indi/
gnus ꝑꝑ offenſam nō donatˀ ſ3 donatio reuocatˀ. C. d̄ reuo.
dona. l. fi. de dona. c. fi. iō bonˀ vir hoc ē iudex nō arbitra/
bitur largiēdū ſibi. ſ3 ſm nālem eqtatē declaratā ꝑ ius. di/
uinū maioris ꝑfectionis ē tribuere ei q ſe offendit q̄3 alteri
vñ is in cuiˀ libera volūtate cōmittitˀ pōt idignum eligere.
tertio caſu qñ cōmittitˀ facultas iudicādi ſi ꝑ ỽba iportan/
tia arbitriū boni viri d3 ſeq regula iuris ciuilis ſic̄ is q aſ/
ſumitˀ arbiter. ff. de arbi. l. j. de arbi. c. j. ⁊. c. ꝑ tuas. ⁊. c. ex/
poſita. ſi aūt ꝑ ỽba ſignificātia liberā volūtatē tūc ē liber a
regulis ciuilibˀ ſ3 nō a regulis iuriſgētiū vel a nāli eqtate.
qd̄ ē idē. de re iudi. cle. paſtoralis. q̄3uis. n. iperator ſit ſolu
tus legibˀ nō tm̄ a nāli eqtate. vt ibi. Tertio q̄ro i eo qd̄
dixi in ꝑxi. q. ꝙ qñq3 apponūtur ỽba ſignificātia liberā vo
luntatem. quandoq3 ſignificantia vtrūq3. quid ſi appo/
nuntˀ ỽba ſignificantia vtrūq3. vt ſi dr̄ ꝓut arbitratˀ fuerit
⁊ voluerit. bar. vbi. ſ̄. dic̄ ꝙ iportant arbitriū boni viri: q2
vnū ꝑdictoꝝ ieſt alteri. nō. n. ē arbitriū ſine volūtate. ⁊ qñ
ponuntˀ due copulatiue quoꝝ vnū ineſt alteri. vnū reſol/
uitur in adiectiuū. ff. de pac. l. j. ibi placitū ⁊ ꝯſenſus. expo
nitˀ. i. placiti ꝯſenſus. ſic in ꝓpoſito exponitˀ. i. volūtarie ar/
bitratus fuerit. ⁊ ſic arbitrio boni viri. ff. ꝓ ſo. nec adiecit
niſi addatˀ verbū libere. vt in ꝑxi. q. Quarto q̄ro ſi datˀ
ꝑtās ꝓcedēdi de factoˀ bar. vbi. ſ̄. dic̄ itelligēdum. i. manu
regia. ff. de re. iur. l. j. ⁊ ſic ōmiſſa ſolēnitate non tm̄ ꝯ nālem
eqtatem. vt. ſ̄. dixi. q. ij. Quinto q̄ro i eo qd̄ h̄ dicit cita
tionē reqri an ſufficiat vnicaˀ gl. ꝓ hoc ſo. ꝙ ſic. q2 lr̄a dicit
in ſingulari citatiōe l3 al's reqratˀ trina. idē Pau. ꝓ hoc de
fo. cōpe. ꝓpoſuiſti. de ap. cū ſpāli. de deci. cle. j. ⁊ qd̄ ibi di
xi. xv. q. ꝓ hoc qd̄ no. Jnn. de ſen. ex. ſacro. ⁊ archi. xij. q. ij
idigne. Sexto q̄ro an citatˀ q fuit ꝯtumax ampliˀ citabi
turˀ ſo. Pau. ꝙ ſic. c. de teſti. cū olim. no. Jnno. de of. d̄le.
ꝯſuluit. de ꝓcu. audit̄. ⁊ Spe. de cita. §. viſo. ỽ. qd ſi qs. et
no. de do. c. ij. li. vj. i gl. videbatˀ. qd̄ ꝓcedit niſi fuiſſet cita/
tus ad totā cām. q2 ſecˀ tūc qd̄ dixi de dila. c. fi. q. pe. ⁊ po/
nit Fed. in ꝯſi. cclxvj. Septio q̄ro i eo qd̄ dixi in. v. no.
de iur. ca. ⁊ malicie q̄ dr̄ia ſit intˀ hecˀ ſo. Pau. ⁊ Gē. dicūt
differūt q2 primū ſemel tm̄ ꝑſtatur. C. de iur. calū. autˀ. hoc
ſacr̄m. ſm pluries ꝑſtari pōt. de iur. calū. c. j. i fi. li. vj. Jtē3
ꝑmū tm̄ poſt litē ꝯteſ. ꝑſtatur ⁊ ab vtraq3 ꝑte. ſm qñcunq3
⁊ tm̄ a ſuſpecto d̄ malicia. dic̄. §. fi. C. de iur. calū. l. j. ⁊. ij. ex
hoc ifertur ꝙ ſic̄ lit̄ ꝯteſ. ꝑcludit viā dilatorijs de re iudi.
intˀ. ita in cauſis in qbus nō fit litis cōteſtatio hoc facit iu/
ramētū calūnie. ꝓ hoc qd̄ no. de elec. c. j. li. vj. i gl. vbi eni q̄
ē ſingular̄. ex his dic̄ Pau. ꝙ qñ iponitur pena ei q ꝑſiſtit
vſq3 ad lit. cōte. vt. C. de iuriſ. om. iu. in criali. xj. q. j. inolita
placuit de fo. cōpe. ſi diligēti. ſi erat cā in q̄ nō fiat lit̄ cōte
ſtatio ꝑ iuramētū calūnie ſurget idē effectˀ ac ſi lis cōteſta
retur: al's eēt deterior cōditio cārum in qbus ꝓceditur ſū/
marie q̄ aliarū ꝯ mentē conſtōnis. ꝓ hoc qd̄ no. Spe. d̄ ap.
§. qualr. ỽ. ſ3 pone. ⁊ ſe. Octauo q̄ro in eo qd̄ dixi in. ix.
⁊. xi. no. ꝙ petitio d3 ſcribi i actis ad quē effectūˀ ſo. vt i gl.
expedit. idē Pau. de hoc. ſ. q. xv. ⁊ no. ſingularitˀ gl. in eo
qd̄ dic̄ ꝙ petitiōis copia traditˀ reo expēſis actoris. No
no q̄ro i eo qd̄ dixi in. iij. ꝯtro. ꝙ reus pōt recōuenire actorē
an in ſūmarijs de qbus h̄ poſſit fieri recōuētio de cā q̄ req/
rat plenā cognitionēˀ gl. ꝙ reqrit. ſo. ⁊ diu. de illā: q2 ꝑmo

q̃rit vt p̃dixi.ſcđo ibi hoc dico.ponit opi.q̄ nõ.tertio ꝯ̃riã. ibi ſʒ qdã.quarto ibi petẽs.reuertitur ad p̃maʒ ꝛ rñdet ad l.ꝯ̃riaʒ.qnto ibi p̃dictis.huic opponit ꝛ dupl'r ſol.ad.q. ãt dic̃ gl.ꝯuẽtus in cã ſũmaria põt recõuenire ſup cã eiuſdem nãe ꝛc̃.vt i gl.vſqʒ ibi p̃dict̃s. Op.ad hoc q̄ imo põt recõuenire ẽt ſup cã nõ ſũmaria nã ex vi recõuẽtiõis ẽt ſup ea pcedit̃ ſũmarie.de mu.pe.c.ij.gl.e.ibi p̃dictis.ſol.dupl'r ꝛ vtraqʒ ſol.nõbilis ẽ:tñ ſcđa cõlor ꝛ ſigna glo.eque tñ vſqʒ ad fi.Pau.dic̃ q̄ corã ordinario ꝛ delegato cognoſcẽte de cã ſũmaria ẜm hãc cle.locũ hʒ recõuẽtio ẽt in cã q̄ plenũ ordinẽ iudiciariũ reqrit de ſui natura q2 h̃ lr̃a loqtur gñalit̃: iõ gñaliter dʒ itelligi.de ma.ꝛ obe.ſolite:ꝛ hãc rõnem tãgit ẽt hec gl.in fi.alle.ẽt Paul.alia iura de qbus i gl.ibi ſʒ qdã.ꝛ maxie mouet̃ p.c.ij.de mu.pet.p̃al.ad opi.ꝛ rõnem Inn.dic̃ Paul.q̄ pcedit i ſũmarijs de qbus nõ loqtur hec ꝯſtõ.ꝛ in hoc dic̃ Pau.q̄ q̄dã ſũt cãe pprie ſũmarie in qb̃ nõ reqrit̃ plena pbatio ſʒ ſemiplena q̃nqʒ iuramẽti tñ.C.đ his q ad ec.ꝯfu.pñti.vbi de hoc.q̃nqʒ vn᷒ teſtis.de hoc in Spe.de offi.iudi.§.fi.ṽ.vj.ꝛ i his ẽ v̄a opi.ꝛ rõ Inn. natura eni recõuẽtionis nõ dʒ eẽ tãte efficatie q̄ faciat ſemiplene pbãdũ cũ finali p̃iudicio aduerſarij id qđ ẽ plene pbandũ.q̄dã ſũt cãe i proprie ſũmarie ſʒ ſic dicũtur q2 excludũt ſ̃balia iudicij vt ꝛ in eis hʒ locũ recõuẽtio in q̄ ſil'r ſine ſ̃balibus iudicij pcedet̃ ita q̄ vna ſñia poterunt terminari.vt exigit natura recõuẽtionis.ꝛ hec opi.lʒ p alia ṽba tñ i effectu idẽ vult q̄ gl.ibi eque tñ.vſqʒ ad fi.imo gl.ꝯtinet plus in eo q̄ in ſcđo mẽbro qñ cã ẽ ſũmaria p cõmiſſionẽ diſſũgit an motu pprio an ad inſtãtiã ptis.ad.l.j.C.vbi cã ſtat᷒ all'.in gl.in ṽ.petrus.rñdet Pau.q̄ ibi nõ admittit̃ recõuẽtio pter naturã poſſeſſorij ibi intẽtati qđ in hoc ẽ p̃uilegiatũ.de or.cog.c.fi.petebat.n.ibi dñs ſeruũ fugiẽtẽ ad aliã puinciã q ſibi libertate vẽdicabat.ꝛ dĩ ibi q̄ iudex loci vbi eſt reſtituet cũ dño.ꝛ iudex loci vñ fugit cognoſcet de libertate.ſil'r dĩ i.vxore q p̃mo dʒ viro reſtitui q̃ʒ de iurib᷒ m̃rimonij cognoſcat̃.de reſti.ſpo.ex trãſmiſſa.ꝛ.c.ex ꝯqueſtione

Decio q̃ro circa ea q̄ dixi de recõuẽtione in pxi.q.an in cã appellationis hẽat locũ recõuẽtio:ſo.Gẽ.q̄ nõ p.l.ff.ex q.cau.in poſ.ea.ad cognitionẽ.de iudi.l.ij.§.legatis.dic q̄ imo ſi fuit appellatũ añ lit.ꝯteſ.q2 iudex ad queʒ ſuccedit loco iudicis a q̄.de ap.vt debit᷒.ſicut g̃ corã p̃mo habuiſſet locũ recõuẽtio ita ꝛ corã ſcđo qđ plen᷒ dixi.de mu.pe.c.j. Undecio q̃ro in eo qđ dixi.s̃.in.iiij.ꝯ̃rio.de exordio litis.qđ dicat̃ exordiũ litis:ſo.Pau.remittẽdo ad no.đ of.dele.ſup q̄õnuʒ.§.q̄ ſi.vbi no.q̄ varijs modis dĩ vbi ẽt dicit gl.q̄ exordiũ pprie ẽ litis ꝯteſtatio.p hoc de iur.ca.c.j.i p̃n.li.vj.de hoc tñ exordio nõ põt itelligi hec lr̃a cũ in his cauſis nõ fiat talis litis ꝯteſtatio.s̃.e.cle.in p̃n.de q̄ g̃ exordio h̃ itelligit̃ dico in ſe.q. Duodecio q̃to circa id qđ dixi in pxi.q.in fi.qđ dicat̃ h̃ exordiũ litis:ſol.Pau.q̄ a tpe porrecte petitiõis vſqʒ quo iuratũ ẽ de calũnia anteq̃ʒ dentur petitiões ꝛ articuli ꝛ fiãt alia q̄ hñt ſeq litis ꝯteſtationẽ dĩ exordiũ.poſtea eni nõ fiet in exordio.idẽ vident̃ ſentire Gen.Lap.ꝛ Mat. Deciotertio q̃ro i eo qđ dic̃ q̄ actor ꝛ reus pñt petẽ in ſcriptis ſiue ṽbo cui᷒ ẽ electio:gl.eligat ſo.q̄ petẽtis.idẽ Pau. Decioquarto q̃ro in eo q̄ petitio dʒ in actis iſeri p quẽ:ſo.Pau.q̄ p ſcriptores actoꝝ.đ pba.qñ ꝯ̃.ex hoc iſert ꝯ̃ quoſdã ſcriptores cãrum q exceptiones ꝛ alia q̄ i ſcriptis neceſſario nõ debẽt offerri ṽbo plata nolũt in actis ſcribẽ:niſi in ſcriptis dẽtur.cũ tñ teneãtur vt h̃.de exceptionib᷒ tñ q̄ ſint dãde i ſcriptis.tʒ gl.i.d.c.qñ ꝯ̃.ſed lr̃a hoc nõ probat ꝛ ꝯ̃rium tenet̃ ibi.cõiter aũt dicit Pau.q̄ hec deſcriptio in actis fit vt de forma petitionis nõ poſſit in poſterũ dubitari.q2 hoĩum memoria labilis ẽ.xxiij.di.p̃terea.C.q teſta.fa.poſ.hac cõſultiſſima.ꝛ vt petitio poſſit in ſñia exp̃mi ſicut hʒ ꝯſuetudo ꝛ h̃ not.ꝛ đ hoc vltimo dic plenius vt in gl.expedit.ꝛ de hac.s̃.q.ix.

¶ Et quia.

No.de poſitiõib᷒.de hoc i gl.de his q̄ remittit.ꝛ dic̃ Gẽ.q̄ poſitionib᷒ in cã criali nõ rñdet̃ ẜm Inn.ꝛ Cõpoſ.de elec.dudũ.ij.qđ itelligit iuxta no.l.di.ex penitẽtib᷒.ꝛ in Spe.đ poſiti.§.ij.ṽ.vidẽdũ.ꝛ de ꝯfeſ.c.ij.in gl.puta.lib.vj.ꝛ ibi no.caſus in qb᷒ qs nõ tenet̃ rñdere poſitionib᷒.q̄ ad poſitionẽ aũt in cã criali.dic vt dixi.de ꝯfeſ.c.ij.vbi p Inno.ꝛ p ibi nõ.dic q̄ poſitiõi ꝯtinẽti crimẽ non tenet̃ qs rñdere qñ ẽ ſup occultis:ſec᷒ ſi ſup non occultis.vt ſi ſit poſitio q̄ talis fuit publice ꝯuictus de tali crie. Scđo no.q̄ poſitiones ſunt inuẽte ad faciliorẽ litis expeditionẽ.ſi eni pars ꝯfitet̃ cito cã terminatur.vñ dicit Pau.q̃nqʒ dicitur nõ poſſe đ cã liquere ppter ꝯtumaciã partis:q2 ꝯfeſſio haberi nõ põt vt no.Inno.de dolo.ꝯ.put. Tertio no.de articulis q vt dicit gl.in ṽbo articulos.in qbuſdam locis dicunt̃ intẽtio vel aſſertio.ꝛ dicit Mathe.q̄ dicuntur intẽtio:q2 ꝯtinere debẽt id quod qs intẽdit probare.de teſti.veniẽs.ij.qđ ẽt dico.ĩ.q.j.aliqñ dicuntur capitula.de teſti.p tuas.vbi de hoc. Quarto no.ex hoc quod dixi in p̃cedenti no.ꝛ ex hac lr̃a q̄ articuli debent dari in cã.de cau.poſ.cum eccleſia.d.c.veniẽs.de fide inſtru.cũ ioãnes.ar.ff.de peti.here.ſi qs libertatẽ.de iureiur.ſi duo.§.itẽ.C.q legit.pſo.l.vlti.de hoc.ĩ.q.j. Quinto no.q̄ articuli inuẽti ſunt ad clariorem pbationẽ.p hoc ẜm Lau.q2 q̄ partes idiſtincte ponũt clarius ꝛ facilius patent q̄ ſi in genere ꝛ ꝯfuſe dentur de teſti.pñtium.lib.vj.vñ quaſi neglecta vidẽtur q̄ in articulis ſpecificata nõ ſunt lʒ ſub genere ſint in libello ꝯtenta ar.de exceſ.pla.cle.frequẽs.in fi. Sexto no.q̄ lõgeuus vſus cãrum põt allegari p iure.qđ dicit Laud.pcedere ſiue tẽdat ad litem ordinãdã vt hic:ſiue ad decidendã.đ eo q mit.in poſ.cũ veniſſet.ꝛ hoc tñ dum ſit rõnabilis.al's nõ.de re iudi.cum cã.de hoc.ĩ.in.iij.q.idem Gen.iducũt ambo quod dĩ de ſtilo curie ſeruãdo in cauſis.de ꝯſti.ex litteris.de re iudi.in cauſis.de cri.fal.q̄ graui.de ſen.excõ.p tuas.ſicut ꝛ in ſacramẽtis.de tẽpo.or.c.j.xij.di.p totum.p hoc ẽt quod no.xij.di.illud.ꝛ q2 vſus longeuus ſeruandus ẽ.vj.di.mos antiquus.C.de vete.iure enu.l.j.§.ſʒ ꝛ ſique. Septimo no.ex eo qđ dixi in.iij.pximo no.de articulis dãdis q̄ iudex dʒ eos admittere:quod itellige ſi ſũt ad cãm ptinẽtes.vñ dicit Math.q̄ iudex dʒ iſpicere articulos ꝛ i pertinẽtes nõ admittere:ſʒ ſolũ illos q ad cãm faciũt.de offi.del.cũ ꝯtingat.dicit ẽt q̄ ſi omiſſa fuerit examinatio ſup imptinẽtib᷒ articulis iterato fieri dʒ nõ obſtãte publicatione teſtiũ ẜm Gar.lʒ alij ꝯ̃.p̃mum verius p id qđ dixi in.d.c.cũ ꝯtingat.lʒ enim iudex poſſit diſcutere ab initio an articuli ſint admittẽdi:tñ ſi nõ diſcuſſit ꝛ admiſit nõ admittẽdos ẽt poſt factas pbationes põt reijcere.nã illa admiſio fuit quedã interlocutoria quã põt reuocare.de ap.cũ ceſſante.ſolet aũt fieri admiſſio articuloꝝ cũ ꝯteſtatione ſaluo iure imptinentiũ ꝛ nõ admittẽdarũ:ꝛ tũc ceſſat hec dubitatio. Octauo no.q̄ in ſũmarijs põt iudex dare eũdem terminũ ad ponendũ ꝛ articulãdũ.de hoc in gl.in ṽbo vtroſqʒ.quã no.in eo quod dicit ẽt q̄ ptes q̃nqʒ hoc ꝯiungũt dicẽtes.ponit ꝛ ſi neget̃ pbare intẽdit.ꝛ tũc ẽ ſenſus q̄ ſi pars aduerſa ꝯfitebit̃ hec cedũt loco poſitionũ ſi negabit cedũt ꝛ loco poſitionũ ꝛ articuloꝝ ſup qbus examinabunt̃ teſtes. Nono no.q̄ maſculinũ ꝯcipit femininũ.qđ pbat dictio vtriuſqʒ.relata ad poſitões ꝛ articulos de qb᷒.s̃.e.§.ꝛ.s̃.de ele.cle.j.vbi dixi i.j.ij.ꝛ.iij.q. Decimo no.q̄ i ſũmarijs põt iudex dare vnũ terminũ ad exhibẽdũ oĩa acta ꝛ munimẽta.dic vt i gl.ſ.p q̄.ꝛ de hoc de in integ.reſti.corã.ꝛ.ĩ.q.viij. Undecio no.q̄ termin᷒ de q̄ in pxi.nõ dari nõ dʒ niſi poſt datos articulos.de hoc.ĩ.q.ix

Duodecio no.q̄ cũ datur termin᷒ dʒ limitari ad diẽ certã.ꝛ dic̃ Pau.certã ſiue noiatiʒ puta vſqʒ ad diẽ lune:ſiue p numerũ dierũ puta vſqʒ ad.xxx.dies. Deciotertio no.

q̄ q̃nqʒ ſit

q qñqz fit remiſſio ꝑ teſtib⁹ ꝑducẽdis.ꝛ de forma ei⁹ glo. cui⁹ remittit ꝛ dic̄ Hē.q remiſſio iſta fit ad loca remota vt pcaꝶ ptiũ laborib⁹ ꝛ expẽſis.de fideiuſ.ꝯſtitut⁹.C.de ap. cũ poſt.ꝛ hãc remiſſionẽ dic̄ Step.regul̄r i curia fieri solũ poſt lit.ꝯte.añ litẽ aũt ꝯte.ſup dilatorijs vel ẽt pemptorijs q̃ tũc ꝑponi poſſũt nõ fit:lʒ ex cã fieri poſſit: vt qꝛ teſtes ñ poſſũt cõmode haberi i loco iudicij.dic̄ ẽt q nõ fit de ſtilo curie niſi ſemel vt no.Jo.mo.de here.c.fi.i ꝑn.li.vj.ibi nõ tñ vꝫ Jo.mo.hoc apte dicere: ſʒ dictũ eſt equũ ex quo nõ fit niſi ſup ꝓbatiõib⁹ faciẽdis poſt litẽ cõteſ. Decio quarto no.q iudex i ſũmarijs iterrogat ſiue ad iſtãtiã ptiũ ſiue ex officio vbi eqtas ſuadet.ꝛ dicit Lap..q ꝑ lr̃am ibi vbicũqz vꝫ ẽt q poſt ꝯcluſionẽ hoc poſſit.de fi.iſtru.cũ ioãnes.vbi dic̄ q̃tiẽs aliqd dubitatiõis occurrit.ꝛ dicit ſpe. ꝺ poſi.§.q̃rto q̃rit.v.regularit.qꝺ ꝓcedit hoc ſi iterrogat ſup agitatis.ſʒ ſup nouo articulo nõ põt poſt ꝯcluſionem maxie ad ptis iſtãtiã.ꝛ hoc fuit dcm̄ Jnn.in.d.c.cũ ioãnes cũ vbo ꝯcluſũ in additio.ꝛ ibi dixi. Decioqnto not.q ad diffinitiuã debẽt partes citari ẽt i ſũmarijs.ꝛ dic̄ Pau. q diffinitiua ẽ q̃ ꝑncipali ꝯtrouerſie finẽ iponit:ꝯdẽnationẽ vel abſolutionẽ ꝯtinẽs.ff.de re iudi.l.j.C.de ſentẽ.preſes.ij.q.vj.§.diffinitiua.vel aliqd eqpolẽs.ff.de arbi.qd tñ.§.ſi arbiꝶ.de v.b.ſig.i bis. Decioſexto no.q ad diffinitiuã nõ ſufficit citari in genere ſʒ opꝫ exꝑmi q ad ſniam audiẽdã.de hoc i gl.nõ ſufficit.idẽ Pau.dicẽs q al̄s non valet ſnia ẽt ſi ꝑs fuerit cõtumax i ꝓceſſu negocij.no.Jnn. de teſti.cũ oli.in fi. Decioſeptimo no.in vbo ꝑtibus.q ambe ꝑtes debẽt citari ad diffinitiuã audiẽdã.ꝛ dic̄ Lau. nõ ſufficere q citeꝶ tñ pars ꝯ quã ferꝶ.facit de of.ꝺ leg.cõſuluit.ꝛ qꝺ ibi no. Deciooctauo no.q in arbitrio iudicis eſt an ꝓnũciet ſtãs vel ſedẽs:ꝛ hoc in ſũmarijs.ꝺ hoc ꝭ.i.viij.ꝯrio. Deciononono no.ibi ꝛ ꝓbatis.q iudex dꝫ ꝓnũciare ſm acta ꝛ ꝓbata:nõ aũt vt ſibi vꝫ.iij.q.viij.iudicet.vbi de hoc.xv.q.v.ꝑſbyter.de ꝯſe.di.ij.nõ ꝓhibeat. de offi.dele.paſtoralis.§.qꝛ vo.vbi dixi.de re iudi.c.j.li. vj.vbi.not.in gl.no.iſta duo. O p.i eo qꝺ dic̄ poſitiões iductas ad faciliorẽ expeditionẽ litiũ pp partiũ ꝯfeſſiões. nã ſi ꝑs negat vꝫ nihil releuare.glo.ſʒ ſi.ſol.q ꝯtingit ſepe q vſus poſitionũ multũ releuat ꝓbantẽ:qꝛ ꝛ ſi nõ ꝯfiteatur oĩa:tñ multa confitebiꝶ.qꝺ ꝓſequere vt in ea quam no. Scꝺo op.ad idẽ qꝛ ꝑs aduerſa negabit ita poſitiones ſicut negat libellũ in litis ꝯteſt.ſol.Pau.q hec obiectio ꝓcedit in cauſis q̃ reqrũt plenũ ordinẽ.vult dicere q qꝛ in iſtis nõ fit litis ꝯteſt.dic̄ Pau.poſitiões vtiles pp id qꝺ dixi in ꝑrio ꝯrio.qꝛ ꝛ ſi ꝑs nõ cõfiteaꝶ oĩa:tñ aliqua cõfitebiꝶ q̃ releuabũt actorẽ. Tertio op.i eo q̃ daꝶ vn⁹ termin⁹ ad exhibẽdũ oĩa acta ꝛ munimẽta qbus ptes vti volũt in cã cũ tñ nõ debeat reus teneri ad ꝓbãdas ꝯfeſſiones niſi fũdata intẽtiõe actoris vt no.de teſti.c.de teſtib⁹. glo.pꝫ.ſol.referẽdo dictũ ſpe.ꝛ vꝫ velle q ẽt i alijs cauſis poſſit iudex hũc terminũ aſſignare lʒ hoc facere nõ debeat.ꝛ ꝑ hoc q nõ debeat qꝛ hoc iure nõ caueꝶ ſicut al̄s cauetur de dilatorijs.de excep.paſtoral̄.ꝛ de multitudine teſtiũ.de teſti.ſignificarũt.ꝛ qꝛ nõ euitareꝶ ꝑiculũ ſubornatiõis.de do.finẽ.de teſti.fraternitatis.ꝑ hoc qꝺ dico.ꝭ.q. xv.volũt dicere i hoc vltio q poſſet pars ꝑducere teſtes ſubornatos ex q̃ nõ habereꝶ termin⁹ ad eos reprobãdos Hẽ.ſimpl̄r dicit q hũc terminũ põt iudex ſtatuere in iſtis de qbus hic.in qbus nõ ſeruaꝶ ordo iuris.al̄s nõ.qꝛ ad diuerſos actus exẽplificãdos nõ põt dari vn⁹ termin⁹ imo termino ad vnũ aſſignato ꝯqeſcit officiũ iudicis.C.de dila.ſiue pars.de ap.ſignificãte.Lau.tʒ primũ nihil tñ idu cit.ſʒ facit de ꝓba.lʒ.in ꝑn.dic̄ q ſi iudex aſſignat ꝑte non ꝯdicẽte valet ꝛ potuit tacẽdo ſibi ꝑiudicare.ſʒ ſi ꝑte ꝯdicẽte ꝛ appellãte vꝫ nõ valere rõnibus ꝑdictis.tñ poſſet eſſe termin⁹ ita idone⁹ q re⁹ nõ haberet de quo cõqueri.poterit.n.expectare ad ꝑducẽdas exceptões ꝛ earũ ꝓbatiões vſqz ad finẽ termini vt videat an actor aliqd ꝓbet vel nõ vt nõ ſe oneret fruſtra.ꝑ.d.c.de teſtib⁹.ſi aũt ꝯtingeret q actor in fine termini teſtes ꝑduceret ita q reo nõ ſuppeteret tꝑs ad ꝓbandũ de iure ſuo:tũc ali⁹ termin⁹ ei dandus erit rõnibus ꝑdictis.ꝓ hoc qꝺ dico.ꝭ.q.vj.nã ẽt in ſũmarijs nõ daꝶ idẽ termin⁹ ad ponẽdũ ꝛ articulãdũ vtraqꝫ ꝑte reſiſtẽte vt ibi dico. Quarto op.i eo qꝺ dic̄ q iudex iterrogabit ꝑtes.hoc.n.nõ vꝫ i bis ſpãle qꝛ ꝛ i ordinarijs iterrogat.de fi.iſtru.cũ Joãnes.hoc nõ vꝫ.ſol.ſtãdo ꝯrio niſi dicaꝶ ſpãle i bis q ẽt poſt cõcluſionẽ ad ꝑtis petitionẽ iterroget.ꝛ in hoc no.ſingl̄r glo.ex q̃ colligiꝶ q i ſũmarijs poſt ꝯcluſionẽ fit aliqd facti.de hoc dixi in.d.c.cũ Joãnes. Lau.Hẽ.ꝛ Mat.videtur idẽ ſentire.dicũt.n.i vbo ad earũ inſtãtiã q hoc ſpãle in hac forma i qua nõ fit cõcluſio.ſʒ iudex tẽdit ad breuitatẽ breuiꝶ eliciẽdã.ſec⁹ in alijs.de ꝓba.auditis.de teſti.cũ clamor.cũ ſi.idẽ ẽt Pau.dicẽs q ſi lr̃a ibi vbicũqz eqtas ſuadebit.reſpicit duo ꝓcedẽtia.ſ.q iudex iterroget ad partiũ inſtãtiã vel ex officio.hoc ſpãle eſt i bis cauſis q poſt ꝯcluſionẽ fit iterrogatio ad petitionẽ ꝑtis.ſʒ ſi reſpicit ꝑxime dictũ qñ ex officio fit iterrogatio nihil ſpãle in bis vult dicere:qꝛ ẽt in alijs ex officio poteſt iudex iterrogare ẽt poſt ꝯcluſionẽ.qꝺ ẽt vult gl.ꝛ ꝓbaꝶ i.d.c.cũ Joãnes.primã expoſitionẽ dicit Pau.magꝭ amicari lr̃e q̃ diligẽter no. Qũto op.ad id qꝺ dixi i.x. v.no.q ad diffinitiuã dꝫ ꝑs citari hoc exꝑſſo i citatorio.videꝶ.n.ſufficẽ q fuit citata ad totã cãm.de offi.dele.ꝯſuluit de procu.auditis.vbi no.ꝛ i Spe.de cita.§.viſo.de tꝑe. v.itẽ lʒ.ſol.Pau.q id qꝺ dictũ eſt i.d.no.procedit qñ fuit aſſignatus termin⁹ ad aliqd certũ.ſec⁹ ſi citat⁹ eſt ad totã cãm.qꝛ tũc ꝓcedi põt ad diffinitiuã abſqꝫ ſpãli citatiõe.vt i ꝯrijs.qꝺ dic pleni⁹ vt dixi de dila.c.fi. Sexto op.i eo q dicit ſufficere q ad ſniam ꝑtes citẽtur nõ pemptorie q imo pemptorie fieri ꝺbeat.ff.q ſen.ſine ap.reſcin.l.j.§.itẽ cũ ex edicto.glo.argumẽtũ ſol.q lr̃a loqꝶ i ſũmarijs.i alijs procedit ꝯrũ.idẽ Lau.Pau.Hẽ.ꝛ Lap.pro hoc qꝺ not. Jnno.de accu.ad petitionẽ.ꝛ dicũt Lau.ꝛ Hẽ.hoc verũ q in ſũmarijs pars eſt citãda pemptorie qñ citaꝶ abñs ſecus ſi pñs:qꝛ tũc valebit ſnia lʒ in aſſignatiõe termini non ſit habita mẽtio de perẽptorio.C.qũo ꝛ qñ iudex.l.j.no.ꝺ of.dele.ꝯſuluit.i gl.pemptoriũ.qꝺ ẽ nõ ẽdũ. Septio op. i eo qꝺ dic̄ ſniaꝫ ꝓferẽdã i ſcriptiſ ẽt i ſũmarijs.nã hec vꝫ cõcernere ſolẽnitatẽ ſnie q̃ ſublata ẽ ꝑ vba de qbus.ſ.e.cle. in pri.ſimpl̄r ꝛ de plano ꝛc̃.imo.dic̄ Egi.de iudi.nouit.q ex vi ſoli⁹ vbi de plano tolliꝶ hec ſolẽnitas.ſo.vt i gl.proferat.ex q̃ dic q opi.Egi.reprobaꝶ.ꝛ ex hoc qꝺ dic̄ i ſcriꝑtis ꝓferat.colligit gl.duo i qbus ꝯueniũt iſte ꝛ alie cãe. qꝺ dic vt i ea q ẽt reddit rõnẽ q̃re ẽt i iſtis reqriꝶ ſcriptura. Octauo op.i eo qꝺ dixi i.viij.nõ.q ẽ in optiõe iudicis an ꝓnũciet ſtãdo vel ſedẽdo.ꝛ ſic ob.de re iudi.c.fi.i fi.li. vj.gl.i hoc ſol.q hoc ꝯrũ loqꝶ i nõ ſũmarijs.de qbus hic. idẽ Pau.q refert Pe.de bel.ꝑti.dixiſſe q ſi iudex bñ deliberauit põt ſniare ſtãdo.C.de iudi.iudices.nã multa ꝓhibẽꝶ fieri ꝛc̃.ij.q.vj.biduũ.de reg.ad apl̄icã.dixit ẽt Pet. q ſic dñs ꝑ procuratorẽ ſtipulari põt.ff.de v.ob.ſi ꝓcuratori pñti ſi ita ꝑt iudex ꝑ ſuũ miniſtrũ ſniare.ar.ꝺ.l.ꝛ hoc vlt.tʒ Cy.ꝺ ſẽ.ex.ꝑicu.reci.l.j.ſʒ hͦ opi.nõ placet Pau.qꝛ iudex dꝫ ꝓnũciare ſedẽdo ꝛ ꝑ ſeipſũ.d.c.fi.qꝺ ẽ veri⁹.ꝛ in hac gl.ibi i gl.pe.ꝛ.ij.q.vj.ſi qs i hoc.ꝛ.l.ſtatuꝭ. Quero i eo qꝺ dic̄ de articul̄ qd debeãt ꝯtinere.ſol.Hẽ.q ꝺbẽt ꝯtinere id qꝺ qs ꝓbare itẽdit.qꝺ ẽt dixi.ſ.i.iij.no.ꝛ formari debẽt ſi petanꝶ.al̄s ſufficit q ſup aſſertꝭ i petitiõe teſtes deponãt.ar.de reſti.ſpo.cũ ad ſedẽ i fi.no.Hoſt.i ſũ.ꝺ teſti.§.ſup qbus.v.ſiũt aũt. Scꝺo q̃ro in eo qꝺ dic̄ ꝺ vſu lõgeuo qñ icepit vſus.ſo.vt i gl.i vbo lõgeu⁹.ꝛ idẽ Pau. Tertio q̃ro circa hoc ꝺ vſu lõgeuo in eo qꝺ dixi in.vj.

no. q̄ facit ius ſiue ad lité ordinādā ſiue decidēdā. pone q̄ eſt diuerſus vſus: q̄z alius ē vſus fori vbi lis exercet̄ aliꝰ litigātiū? Sol. Lau. q̄ aut vſus tēdit ad lité ordinādā ꝛ at tēdit̄ vſus vbi cā ducit̄. ff. de teſti. teſtiū. aut ad lité decidēdā ꝛ aut agit̄ reali: ꝛ attēdit̄ ꝯſuetudo loci vbi eſt res ꝺ eo q̄ mit. in poſ. cū veniſſet: aut pſonali ꝛ in ciuilibus attēdit̄ locus vbi initus eſt ꝯctus. de fo. cōpe. romana. §. ꝯhētes. li. vj. in criminalibus. attēdit̄ locus delicti. de fo. cōp. poſtulaſti. ꝛ. c. lꝫ. ij. xij. di. illud. vbi de hoc. ex hoc infert q̄ dos vel donatio ꝑpter nuptias petit̄ iuxta ꝯſuetudiné loci vbi ꝯctū ē mr̄imoniū. lꝫ ꝯhētes vl̄ alter eoꝝ ſit aliūde q̄z lꝫ circa ſb̄alia mr̄imonij nō valeat ꝯſuetudo. de ſpō. c. j. de ſpō. duo. c. fi. tñ bñ valet circa accidētalia. de dona. inter vi. ꝛ vxo. donatio. ꝛ idē no. in. d. c. j. de ſpō. vbi dixi in. j. ꝙrio. ꝛ in. iij. ꝛ. v. q. Quarto q̄ro q̄d in teſtimonijs. vt ſi eſt ꝯſuetudo tholoſe q̄ valeat teſtm̄ cū duobus teſtibus ꝛ in caſtella q̄ requirātur. vij. ꝛ in nauarra q̄ nō valeat niſi corā epō vel eiꝰ vicario. ꝛ q̄dā caſtellanus habens bona ꝛ in nauarra ꝛ tholoſe ꝯdidit teſtm̄ tholoſe cū duobus teſtibꝰ an valeat q̄ ad bona ſita alibi? ſo. Lau. arguēdo q̄ ſic: q̄z vbi ē dn̄s oia bona cē dicunt̄: q̄z ſequūtur dn̄ꝫ de vi. ꝛ ho. cle. c. fi. de imu. ec. nō minꝰ. ꝛ hāc partē tꝫ quo ad bona ſita tholoſe ꝛ in caſtello. ſecus dicit de bonis ſitis ī nauarra: q̄z ꝯſuetudo nauarre nō cōcernit donationé teſtm̄. imo potius afficit ré ſup qua diſponi dꝫ. potius tñ vr̄ q̄ ēt ꝯſuetudo nauarre reſpiciat ordinationē ꝛ nō ſbalia. ꝛ ſic q̄ ēt ad alia bona valeat teſtm̄. ſecus aūt ſi ꝯſuetudo cōcerneret nō teſtamēti ordiné ſed effectū. vt ſi cōſuetudo in anglia q̄ vxor ſuccedat in tertia parte bonoꝝ mariti. ꝛ in Italia q̄ in nullo ſuccedat. ſi italicus habens vxoré in anglia ꝛ bona vtrobiq̄ꝫ decedit in italia ꝛ nihil legat vxori valet teſtm̄ quo ad bona italica nō quo ad anglicana. ff. de hē. inſti. ex facto. §. rerū. q̄ð dixi pleniꝰ in. d. c. fi. de cōſue. Quito q̄ro an vſus poſitionū ꝛ articulorū obſeruabit̄ tā in cauſis ordinarijs q̄ ſūmarijs? glo. in oibus ſol. q̄ ſic. idē Pau. ꝛ Step. Sexto q̄ro in eo q̄ð dicit q̄ iudex dat terminū ad poſitiōes ꝛ articulos niſi aliud de partiū volūtate ꝑcedat an ſufficiat alterā partē reſiſtere? gl. ꝑpter. ſo. q̄ nō. ex hoc infert q̄ i ſūmarijs iudex nō pōt partibus inuitis dare terminū ſimul ad ꝑdicta. ꝛ hoc facit ꝑ eo q̄ð dixi. ſ. in. iij. ꝙrio. ꝛ idē Lau. dicēs q̄ opꝫ q̄ voluntas actoris rei vel iudicis interueniat ad hoc vt poſſit alr̄ ꝑcedi. ar. de re iudi. in cauſis. de v̄b. ſig. forus. idē ēt Pau. dicēs q̄ merito inuitis partibꝰ iudex non dat terminū ſimul ad vtrūq̄ꝫ: q̄z pars ignorat quas poſitiōes ꝯfitebit̄ aduerſarius de q̄bus hꝫ neceſſe formare articulos ꝛ cōpelli nō dꝫ articulare ſub incerto. ꝛ īducit hoc ꝯ iudices q̄ iꝑncipio dāt terminū ad opponēdū dilatoriaſ ꝯ libellū ꝛ ad rn̄dēdū libello. Septio q̄ro i eo q̄ð dixi i. viij nō bili. q̄ in ſūmarijs dat̄ idē terminus ad ponēdū ꝛ articulandū q̄d in alijs? glo. in. v̄. vtroq̄ꝫ. dicit partē non debere ad hoc cogi. idē Hē. Steph. ꝛ Math. dꝫ eni pꝛio dari terminus ad ponēdū ꝛ hoc pēdēte iudicis officiū cōgeſcit. ꝺ ap. ſignificāte. C. de ap. ſiue pars. ꝛ hoc finito dabit̄ terminꝰ ad articulādū. Octauo q̄ro i eo q̄ð dixi in. ix. nō. q̄ dat̄ idē terminꝰ ad exhibēdū oia acta ꝛ munimēta. q̄ dicūtur acta ꝛ q̄ munimēta? ſol. Math. q̄ illa ꝑprie dicūtur acta q̄ fiūt in iudicio corā notario ꝛ iudice. ꝛ hec debēt ſcribi. de ꝓba. qm̄. ff. de re iudi. ſacra. ꝛ eſt hoc v̄bū generale ff. de v̄. ſig. labeo. C. de edē. l. is apud quē. ꝛ aliq̄n dicatur geſta. C. ꝺ re iudi. geſta. aliq̄n documēta. d. c. qm̄. in fi. Itē geſta dicūtur q̄ facta ſūt ſꝫ nō ſcripta. ꝛ hec q̄nq̄ꝫ publicātur. de teſti. ſignificauit. ꝛ. c. albericus. ꝛ. d. l. geſta. ꝛ. C. ꝺ teſta. publica dicūtur ēt geſta ꝛ ſcripta apud ſedē aplicā q̄ ēt dicūtur regeſta ſeu regiſtrata. ꝛ hec ſi bene cuſtodiātur ꝛ iueniāt in archiuis autēticarū pſonaꝝ. i. eaꝝ q̄ habēt ptātem faciēdi autēticas ſcripturas fidē faciūt de ꝓcuratoribus. c. j. de pſcrip. ad audiētiā. cū ſi. ſi aūt nō ſūt bñ cuſtodita: ꝛ pſone nō ſūt autētice nō credit̄ eis. ar. d. c. ad audientiā. munimēta v̄o dicūtur inſtr̄a ꝛ alie ꝓbatiōes q̄s q̄s ex iudiciū hꝫ. de ap. cor. li. vj. ꝛ dicūtur munimēta: q̄z cām muniūt ꝛ inſtruūt. ij. q. viij. ſciāt ꝛ cōtinent̄ appellatiōe inſtrumētoꝝ. ff. de fide iſtru. l. j. de teſti. cogē. ꝑuenit. ꝛ q̄nq̄ꝫ dicūtur documēta. ij. q. vij. pleriq̄ꝫ. xij. q. ij. ſi q̄s de clericis. de re. eccle. nō alie. ſi q̄s preſbyteroꝝ. d. c. qm̄. de ꝓb. Math. Nono q̄ro de itellectu lr̄e in eo q̄ð dicit diē certā aſſignādā ad ꝑducēdū oia acta ꝛ munimēta poſt dationē articuloꝝ? glo. ſi verbū. ſol. exponēdo poſt datiōné dupliciter. ꝑmo vt ſit ſenſus q̄ hic terminus aſſignabit̄ poſt datiōné articuloꝝ ꝛ nō ꝑrius: ſcđo vt ſit ſenſus q̄ poterit dari terminꝰ. pone. x. dierū ad ponēdū ꝛ articulādū. ꝛ ex tūc alioꝝ. x. vel mēſis ad ꝑducēdū ꝛc̄. ꝛ ſic ſimul dent̄ duo termini. primā expoſitionē approbat glo. q̄z datis poſitionibꝰ in termino rn̄dēdū eſt. ꝛ articuli ēt ſūt examinādi. ergo illud tp̄s nō currat in termino ꝑductiōis actoꝝ. Item q̄z nō eſt ꝯgruū ſtatui terminū ad ꝓbādū ꝑriuſq̄ ſciat ps in q̄bus releuet̄. ꝛ quos articulos probare teneat̄. de hoc ſ. q. v. ꝛ dic q̄ dūmō terminus moderatꝰ aſſignet̄ ēt ꝑma expoſitio ꝑcedere. pōt vt ſimul dent̄ duo termini ſucceſſiue cū ēt poſſit q̄s citari ad totā cām. q̄ð dixi. ſ. in. v. ꝙrio. ſcđa tñ expoſitio quā approbat gl. eſt tutioꝝ. ꝛ cā tꝫ Pau. Hē. ꝛ Mat. ꝛ dicūt Hē. ꝛ Mat. q̄ ſi ꝓbatio faciēda eſt ꝑ teſtes nō aſſignabitur hic terminꝰ ad exhibendū acta niſi poſt publicationē teſtiū. ꝛ ſic q̄ð hic dicit de dādo hoc termino poſt datiōné articuloꝝ ꝑcedit qm̄ ꝓbatiōes faciēde ſūt ꝑ inſtr̄a vel acta. ꝛ dicit Mat. hoc ꝑcedere ēt in cauſis vbi ꝑceditur iuris ordine nō ſeruato. vt hic. Decimo q̄ro in eo q̄ð dixi in. xiij. no. ꝺ remiſſiōe faciēda. de teſtibꝰ ꝑducēdis de q̄bus teſtibus hoc itelligit̄? glo. q̄ de ꝓbatorijs. tñ q̄z lr̄a loq̄tur gnāliter. idē dicit ꝛ de reprobatorijs idē Lau. ꝛ Pau. ꝛ de hoc in ſe. q. Vndecio q̄ro i eo q̄ð dixi in. pri. q. de teſtibꝰ ꝓbatorijs ꝛ reprobatorijs an poſſit idē tp̄s aſſignari ad vtraſq̄ꝫ? ſol. Lau. ꝛ Hē. q̄ nō. i hoc debēt ſeruari iura cōia. de ꝓba. ꝑ tuas. de teſti. lꝫ. ꝛ. c. preſentiū. li. vj. ſm̄ q̄ primo eſt locus ꝓbatiōibꝰ. ſcđm reprobatiōibꝰ cū actus ſint diuerſi. ꝑ hoc q̄ð dixi. ſ. in. iij. ꝙrio.

Duodecio q̄ro in eo q̄ ꝑmittit q̄ in termino dato ad ꝑducēdos teſtes ꝑduci inſtr̄a q̄d ecōuerſo? gl. nō ſemp. dicē nō ſemp licere ꝑducere teſtes. idē Pau. dicēs hoc ꝑcedere lꝫ noīe inſtr̄oꝝ cōtineantur teſtes. vt in. c. ꝑuenit. alleg. in glo. ꝛ hoc q̄z inſtr̄a ꝑducūtur publicatis atteſtatiōibꝰ: q̄z in eis nō timetur ſubornatio. de fide iſtru. cū dilectus. ſecꝰ de teſtibꝰ in q̄bus timetur ſubornatio. de teſti. c. ꝺ teſtibꝰ. ꝑ hoc no. Spe. de dila. §. fi. v̄. itē no. q̄ cū datur. ꝛ dicitꝰ Pau. q̄ alr̄ vbi nō obſtaret teſtiū publicatio ſicut in termino ꝑducēdoꝝ teſtiū ꝑducūtur inſtr̄a vt hic fortius ecōuerſo ꝑducētur teſtes in termino ꝑductiōis. d. c. ꝑuenit. ꝛ gratia vtriꝰ ſq̄ꝫ dari dꝫ dilatio. ff. de v̄b. ſig. notionē §. inſtrorum. ꝛ q̄ð ibi no. Decimotertio quero in eo q̄ð ꝑmittit in termino dato ad ꝑducēdos teſtes ꝑduci inſtr̄a que inſtr̄a ꝑduci poterūt? dicit Pau. q̄ quecūq̄ꝫ facientia ad cām que potuiſſent ꝑduci ifra terminū datū ad exhibendū oia acta ꝛ munimēta. Decioquarto q̄ro eo caſu quo nō fit remiſſio ꝑ teſtibꝰ ꝑducēdis an poſt terminum datū ad exhibēdū oia acta ꝛ munimēta poterūt ꝑduci inſtrumēta? glo. vbi ergo. ſol. q̄ nō. ex hoc infert ad ſequentem. q. Decimoquinto quero an poſt terminū datum ad ꝑducendū inſtrumenta audiatur volens illa ꝑducere glo. e. ibi. ꝛ ſic infert ex ſolutione precedētis queſtionis ſolutionē huiꝰ. ꝛ ſic q̄ nō licet. pro hoc inducit opi. Dof. ꝛ Spe. cum ſuis rationibus ꝛ iuribus. deinde ibi alij ponit ꝯriam opi. deinde ibi tertij. ponit opi. tertiā diſtinguētem

quā dicit

quā dicit equā ⁊ ſigna glo.ibi vſq3 ad fi.Lau.⁊ Pau.vi/
denť approbare ſcďam opi.q indiſtincte admittať pdu/
ctio vſq3 ad ↄcluſioné.⁊ dicit Pau.videri caſū.de fide i/
ſtru.cū dilectus.Bar.vo de op.li.manci.t3 pmā q indi
ſtincte nō liceat.ſed tertia opi.cōiter approbať ⁊ facile re
ſpōdeť ad ↄ̄ria.de quo dixi in.d.c.cū dilectus.⁊ de hoc in
deciſione rote.xxviij.al's.xxxiij.Jté fuit dubitatū vbi dr̄
q l3 admittať pductio inſtr̄oꝝ poſt terminū ſi ius aduer/
ſarij nō eſt leſū.vt hic in tertia opi.nō tn̄ admittenť articu
li dati poſt terminū nec pbatio p teſtes que reqrit cauſe
cognitioné ⁊ longū tractū qui nō ſic reqriť in pbatiōe fa/
ciēda p inſtr̄a ex qbus ſtatim cū producūtur pōt liquere
veritas ſine alia cauſe ptelatione.⁊ ſic pōt dici hodie cō
ſtat hodie agať.de reſti.ſpo.lr̄as.de re iudi.cū olim.ff.vt
in poſ.leg.ſi is a quo.in pri.⁊ dicit Lau.inherēdo opi.ſue
de qua.e.q.q cū iſtr̄a poſſint reduci vſq3 ad renūciationé
d.c.cū dilectus.nō d3 iudex ſine cā arctare teſtes vt iſtra
certā dié pducāt oia inſtr̄a ad renūciationé:q hoc non ſit
iure cautū ſicut diſpoſitū eſt de dilatorijs.de excep.pa/
ſtoralis.⁊ de effrenata multitudine teſtiū.de teſti.ſigni/
ficarūt.p hoc qđ dixi in.iij.ↄ̄rio.⁊ intellige dictū Lau.de
renūciatiōe p quā renūciať oibus probatiōibus ⁊ ↄcludi
tur in cauſa.ſic loqtur.d.c.cū dilectus. Decimoſexto
quero in eo qđ dixi in.xvj.no.de citatiōe faciēda ad ſniā3
qd ſi citatus eſt qs ad audiēdā ſniam tali die q tūc nō cō/
paruit nec iudex pnunciauit.an iudex cū poſtea vult pro
nūciare teneať eū citare:dicit Steph.ſe quoſdā audiuiſſe
tenētes q ſic.p.l.vlti.§.fi.ff.q vi.aut clam.vbi qui renū/
ciauit ſe facturū opus ſi confeſtim facit nō diciť clam fe/
ciſſe.ſecus ſi poſt tp̄s.alij ↄ̄ nā ex quo in termino nō cōpa
ruit vlterius nō eſt citandus tanq3 cōtumax ſi de cauſa li
quet.C.de iudi.pperādū.§.⁊ ſi quidē.⁊.§.ſin autē.C.qūo
⁊ qn̄ iudex.auť.qui ſemel.ff.de iudi.⁊ poſt edictū.preſu/
miť eni adhuc in eadē cōtumacia manere.ff.de pba.eum
qui.de le.ij.lutius.§.fi.de bap.maiores.in fi.regula.q ſe/
mel.li.vj.Jtē dicūt hoc expeditū.de offi.dele.cōſuluit.⁊
hoc t3 Steph.ſi cōtumacia eſt maniſeſta.ad.l.vlti.§.fi.re
ſpōde ibi q nō obſtabat q ille cui erat facienda nūciatio
vellet phibere opus fieri.hic aūt cōſtabat de cōtumacia
⁊ volūtate veniēdi.facit qđ no.Jnn.de elec.eccleſia.ij.in
j.glo.ſi aūt cōtumacia eſt dubia dicit pcedere aliā opi.q
iterū eſt citādus.de in inte.reſti.ex lr̄is.de re iudi.cū ber
toldus.de ſen.excō.venerabilibus.§.idē ēt.li.vj.in eo tn̄
q dicit de cōtumacia dubia vel maniſeſta nō vr̄ hec diſti/
ctio neceſſaria.ſed ſimpl'r videť dicēdū q iudex nō teneť
amplius citare ſi in termino progauit dilationé.p.d.c.cō/
ſuluit.ſed ſi nihil dixit vr̄ terminus circūductus ac ſi iu/
dex nō ſediſſet.p hoc qđ no.de do.c.fi.⁊ ſic iterū citare d3
Decimoſeptimo q̄ro in eo qđ dicit pnunciandū eſſe in
ſcriptis an eſt opus q ſcribanť ēt cauſe mouētes iudicē3:
ſol.Math.q nō.p.c.ſicut.de re iudi.dicit q in qbuſdam
caſibus iudex teneť exprimere ne ex toto pereat ius par/
tis.ff.de le.j.filiuſfamilias.§.diui.primus eſt vbi ppter
ineptā petitioné abſoluit ne pereat ius agentis.de iudi.
examinata.ſcđs cū a iure recedit ideo ſi nō cōdēnat victū
in expēſis d3 cauſam exprimere.de pe.calūniā.tertius qn̄
abſoluit in rei vēdicatiōe iō q2 reus tp̄e ſnie nō poſſidet ne
poſtea volēti agere ex noua cā obſtet exceptio rei iudica
te.de excep.c.pe.quart⁹ qn̄ fit abſolutio ab inſtātia iudi/
cij.C.de iudi.pperādū.§.illo proculdubio.qntus in ſnia
excōicatiōis.de ſen.ex.c.j.li.vj.ſextus in cā appellatiōis
vbi d3 inſeri cā quare prior ſnia reuoceť vt p hoc nō ipute
tur prioribus iudicibus q bene pceſſerūt h3 acta antiqua
de fide.iſtru.cū Joānes.de teſta.raynutius. Decimo/
octauo q̄ro ſi iudex nō vult ferre ſniam ſed differt cā con/
cordādi ptes an teneať pti quo ad forū aīe in his in qbus

dānificata eſt ppter cōpoſitioné vel alio mō:Sol.Mat.
q ſic p.c.xxiij.q.ij.dn̄s.⁊.q.v.adminiſtratores.in auť.vt
differētes iudices.§.pe.p hoc de re iudi.c.j.li.vj. De/
cimonono q̄ro in eo qđ dicit in ſūmarijs poſſe ſniari cōclu
ſione nō facta:qd in ordinarijs:glo.iſta lr̄a arguit neceſſa
riā eē ↄcluſioné.dicit tn̄ q in ſecularib⁹ foris bononie non
fit cōcluſio in eccl'aſticis ſic.⁊ ſigna glo.ibi cōiter vſq3 ad
fi.Paul.dicit p lr̄am ibi ſi ei videbiť q iudex ēt in ſūma/
rijs:ſi vult ↄcludet ēt iuitis ptibus.q2 ī hoc dať ſibi optio
p iura q alleg.glo.in pn.vſq3 ibi cōiter.Hē.dicit ēt in non
ſūmarijs ↄcluſioné nō eē de ſbā.ſ3 fieri de cōſuetudine qđ
placet.erit ergo dr̄ia iter ſūmarias cās ⁊ nō ſūmarias.q2
in primis eſt in optiōe iudicis an ↄcludat vel nō.in ſcđis
teneť ↄcludere pp ↄſuetudiné.intelligitur tū fieri ↄcluſio
eo ipſo q renūciatur oib⁹ pbatiōibus iuris ⁊ facti adeo q
neutra pars amplius auditur de facto nec de iure.vt no.
Jnn.de cau.poſ.paſtoralis.⁊ Spe.de renū.in pri.qđ no.
⁊ declara vt dixi in.d.c.paſtoralis.

§.Que omnia. No.q hec ↄſtitu/
tio in eo q dicit de
forma pcedēdi qn̄ pcedēdū eſt ſimpl'r ⁊ de plano ⁊c̄.locū
h3 nō tm̄ qn̄ iudex deputat⁹ ē ſub hac forma.vt ī hac cle.
ī pri.ſ3 ēt cū a canone ſic diſponitur q ſimpl'r ⁊ đ plano ⁊c̄.
pcedatur.⁊ exēplifica vt in gl.in v̄bo nr̄am.⁊ in v̄bo al's.
⁊ ſm hāc gl.in v̄bo al's.expone lr̄am ibi vel alias.ſ.ↄſtitu
tiōes.Lau.aūt exponit alias.ſ.p reſcripta ſe.ap.q ſolus.
hoc pōt ↄcedere cū nulli alij liceat tollere ius cōe expſſe.
xviij.di.§.j.nec ēt tacite vbi eſt ius publicū auctoritate ⁊
vtilitate.ſicut eſt.xxv.di.puenit.expoſitio glo.verior.nā
de reſcriptis apoſtolicis dictū ē.s̄.e.cle.ī pn.in eo qđ diċ
de cā q cōmittitur a ſede ap'lica.dictū tn̄ Lau.ē verū in eo
q dicit ſolū papā hoc poſſe cōcedere.⁊ idē not.s̄.e.cle.in
prin.in glo.qđ illius.⁊ ibi dixi.

§.Si tamen. No.q ordo iudiciari⁹ ex̄
cauſa ſſūmariaſ exigit ſo
lēnitaté.⁊ q ſint de ſolēnitate.glo.vt libelli.exēplificat đ li
bello ⁊ de litis ↄteſtatiōe.p hoc qđ no.de lib.ob.c.j.ī gl.
j.in fi.q dicit q pcipalia ſunt libellus.litis ↄteſtatio ⁊ q
ſnia feratur in ſcriptis.⁊ eſt gl.ſingularis. Scđo no.q
ptibus nō ↄ̄dicētibus ēt in ſūmarijs pōt ordo iuris ſeruari
eis ḡ ↄ̄dicētibus ſecus.de hoc.ſ.in.j.ↄ̄rio ⁊ in.j.q. Ter
tio no.caſū in quo ſufficit tacit⁹ ↄſenſus ſeu nō reclamatio
de hoc in gl.inuit.⁊.ſ.in.ij.ↄ̄rio. Quarto no.dr̄iam an
pceſſus ſit irritus an irritādus.de hoc ī gl.penul.⁊ dicit
Hē.q iō hoc caſu pceſſus nō eſt irrit⁹:q2 talis forma pce
dēdi ē iducta ī fauoré partiū cui fauori poſſūt renūciare.fa
cit de regu.ad ap'licam. O p.in eo qđ dixi in.ij.no.q iu
dex partib⁹ ↄ̄dicētib⁹ nō pōt obſeruare ordiné iudiciariū
ī ſūmarijs.q īmo de iudi.diſpēdioſā.⁊ qđ ibi no.gl.ī v̄bo
valeat.ſo.vt in gl.inuit.vſq3 ibi:ſcđo v̄o.⁊ dicit Lau.hic
eē caſū q poti⁹ recurritur ad auxiliū extraordinariū q3 ad or
dinariū cū tn̄ al's regularit ↄ̄.ff.de mino.ī cauſe.ij.de reſti.
in inte.ↄſtitut⁹.ad hoc dic q regula.l.in cauſe.⁊.c.ↄſtitu/
tus.pcedit qn̄ extraordinariū eſt ↄ̄ ius cōe.ſec⁹ ſi eſt ſm ius.
vt hic.ff.de publi.l.j.§.vn̄ q̄ritur.⁊ qđ ibi no.gl.⁊ Dy.di
xi.de reſcrip.ex pte.j. Scđo op.in eo qđ dixi in.iij.nō.
h ſufficere tacitū ↄſenſū imo reqritur expſſus.de reſcrip.
ſtatutū.§.in nullo.ſo.ſec⁹ in illo caſu.⁊ hoc vult glo.e.ex
q̄ dic q vbi reqriť ↄſenſus nō ſufficit taciturnitas:q2 nō ↄ̄/
dicēte ſapit mediū iter ↄſenſū ⁊ diſenſū vt dicit gl.qđ pce
dit pterq3 ī fauorabilib⁹ in qb⁹ tacēs habeť p ↄſentiēte ex
quo agiť de ſua tm̄ vtilitate.ff.māda.ſi remunerādi.§.ſi
paſſus.⁊.l.q patiť.no.Jnno.de elec.in geneſi.al's nō habe
tur nec p ↄſentiēte nec p ↄ̄dicēte niſi iueniať expſſū.hāt n̄
expedit q hēatur p ↄſentiēte.ſ3 ſufficit q nō ↄ̄dicat.ſimile
ff.ſo.ma.l.ij.§.voluntaté.de reſti.ſpo.l.ſed que preſens.

de accu.c.j.⁊.ij.li.vj. Quero in eo ꝙ dicit partibus nõ ꝯdicẽtibus poſſe ſeruari ordinẽ iudiciariũ i ſũmarijs? qd ſi vna pars tm̃ ꝯdicit.glo.vł.ſol.ꝙ nõ viciabit̃ ꝓceſſus.⁊ ſic ad hoc vt iudex nõ poſſit ſeruare ordinẽ iudiciariũ in iſtis reqrit̃ ꝙ vtraqꝫ pars ꝯdicat:pro hoc inducit glo. qꝛ res de facili reuertit̃ ad ſuã naturã.vul dicere ꝙ de natura iudicij eſt ꝙ ſeruet̃ ordo iudiciarius.⁊ qñ ꝑtermittitur vt hic fit ꝯ ius.⁊ hoc clarius dicit̃ in glo.fi.inducit ẽt glo. qđ no.ſ̃.e.cle.§.⁊ qꝛ.in glo.⁊ ꝓpter.Itẽ qꝛ ſi hic voluiſſet ꝯdictionẽ alterius partis ſufficere.vbi dicit partibus nõ ꝯdicẽtibus.dixiſſet vel eoꝝ altera.dicit tm̃ gl.ꝙ forte hoc ſubauditũ eſt de mẽte.pro hoc inducit lr̃am reſoluendo affirmatiue vbi dicit partibus nõ ꝯdicentibus vt intelligatur.i.partibus cõſentientibus:⁊ tunc patet ꝙ alterius ꝯdictio viciat ſimilẽ dicit gl.altercationẽ.de qua de elec. cle.in pleriſqꝫ. vbi de hoc.in glo.certum.⁊ ibi dixi ⁊ hũc vltimũ intellectũ tꝫ Lau.primũ tꝫ Pau.qꝛ negari nõ põt ambas partes nõ ꝯdicere:altera tm̃ ꝯdicente.ſicut nec cõſentiũt altera tm̃ cõſentiente.vt no.§.qꝛ in glo.ꝓpter.mihi placet opi.ij.⁊ ad alterã ibi nõ ꝯdicentibus partibus. dic ꝙ poſuit plurale ꝓ pluralitatẽ cauſarũ.ar.de priuile. vt priuilegia.pro hoc qꝛ qñ cõcedit̃.reſcriptũ cũ clauſula vt ꝓcedat̃ ſimpliciter de plano ⁊c̃.eſſet in poteſtate rei ⁊ iudicis priuare actorẽ cõmodo illius clauſule qđ nõ eſt ſentiẽdũ nec ẽ de mẽte iuris.nã priuilegiũ nõ dꝫ pẽdere ex poteſtate aduerſarij ſed iuris.⁊ dꝫ intelligi vt aliquid cõcedat.de priui.in his.⁊ taliter vt facile nõ tollat̃. regula lꝫ.li.vj.⁊ ſm̃ hoc ſenſus lr̃e eſt ꝙ ꝓceſſus nõ eſt irritꝰ nec irritandus ſi partibus nõ ꝯdicẽtibus ⁊c̃.i.nulla parte ꝯdicẽdo referẽdo vt predixi hoc plurale partibus ad pluralitatẽ cauſarũ. Scđo q̃ro ſi iudex in ſũmarijs de conſenſu partiũ ſeruauit ſolẽnia ordinis iudiciarij in parte ꝓceſſus.⁊ poſtea partes volũt ꝙ ꝓcedat ſine figura an poterit iudex deinceps partibus inuitis ſeruare ſolẽnia? glo. e.ibi.ſed pone.arguit ꝙ ſic.⁊ tꝫ hanc partẽ cũ certa diſtinctione.⁊ ſigna glo.ibi his rationibus.vſqꝫ ad fi.In ꝯrium ꝙ partes poſſint penitere qꝛ totũ iudiciũ eſt vnus actus qui ꝯſtat ex principio medio ⁊ fine.⁊ nihil dicit̃ actũ ⁊c̃.C. de his qui.vt indig.l.pe.de bap. maiores.ad mediũ nec pactũ imperfectũ renũciat qs priuilegio.de cõſti.cũ acceſſiſſent.nõ tm̃ hoc ob.cũ glo.tꝫ Lau.⁊ Pau.Gẽ.vo tꝫ ꝯriũ qꝛ lꝫ partes paſſe ſint ſolẽnitatẽ proceſſus obſeruari i vno actu nõ ex hoc debẽt cogi vt ſeruẽt in alio actu.ar.x.q.iij. qꝛ cognouimus.ff.de ope.liber.operis.C.de epiſ.⁊ cleri. aut̃.preſbyteros.qđ videt̃ verius nec videt̃ procedere diſtinctio glo.in.j.mẽbro.in eo ꝙ dicit ꝙ ſi partes conſenſerũt ꝙ iudex in tota lite vel ſimpliciter ſeruet ordinẽ iudiciariũ inuito iudice nõ poſſit penitere.per talẽ eni conſenſũ nihil agratur iudici cuius nihil intereſt an ſeruet̃ ordo iudiciarius an nõ.ſtipulationes aũt ſunt inuente vt p eas ſtipulemur ſup eo qđ noſtra intereſt.ff.de ver.obli.ſtipulatio iſta.§.alteri.ſed agrit̃ partibus.partes ergo poſſũt ſibi remittere.de ſpon.preterea.j.Itẽ in eo qđ glo.inducit no.de reſcrip.dilectus.ij.vult dicere ꝙ ſicut ibi is qui nõ oppoſuit exceptionẽ de duabus in vno actu põt opponere in alio.Itã ſtat ꝙ iudex in certa parte ſeruabit ordinẽ iudiciariũ ⁊ in alia parte ꝓcedet ſimplicit̃ de plano ⁊c̃. qđ placet quãtũ ad hãc queſtionẽ vt nũc dixi. Sed quãtũ ad no.in.d.c.dilectus.vbi ꝯrium teneo nõ qꝛ exceptio de duabus dictis eſt dilatoria ſm̃ iura cõpilationis Grego. ideo ſi nõ fuit oppoſita in principio amplius opponi non poteſt ⁊ faciũt hec in eo qđ pro parte ſeruat̃ ordo iuris ⁊ pro parte nõ.ad queſtionẽ de eo qui datus eſt arbiter qui etiam ſi in parte ꝓceſſus ſeruabit ordinẽ iuris tm̃ in reliq̃ parte poterit nõ ſeruare.vt no.de iureiur.quintauallis. ⁊ in hac gl.ibi ſcđo requiris.⁊ de pe.di.iiij.§.finis.de cõſecr.di.ij.cõperimus. Tertio quero in eo qđ dixi in.j. ꝯrio ꝙ remediũ ordinariũ regulariter prefert̃ extraordinario.qd ſi inchoato proceſſu inquiſitorio cõparet aliqs ad accuſandũ? Lau.qui exquiſite format hãc queſtionem ⁊ ſequẽtes vſqꝫ ad.xj. dicit ꝙ admittet̃ ⁊ ꝑ accuſationem tanqꝫ ꝑ viã ordinariã excludet̃ inquiſitio tanꝗ̃ extraordinaria.caueat tm̃ qui accuſat a colluſione al̃s puniet̃.ij.q. iij.§.notandũ.de collu.deteg.c.j.dic ꝙ aliud ſit de iure ciuili de quo dico.de accu.qualiter.tm̃ de iure canonico inquiſitio eſt ꝓceſſus ordinarius.de accu.ſup his.in princ. ⁊ prealle.c.qualiter.ij.§.ad corrigendos.ita ꝙ ẽt ab ipſo initio põt iudex inquirere nõ expectato an appareat excuſator vel nõ.qđ dixi in.d.c.qualiter. Quarto q̃ro i eo qđ in precedẽti.q.dixi de inquiſitione qd ſi inſtigator inquiſitoris ꝓteſtat̃ ſe nolle facere partẽ tm̃ poſtea iformat iudicẽ quãtum põt adminiſtrãdo teſtes ⁊ alia.an ſi abſoluet̃ inqſitus cõdẽnabit̃ inſtigator in expẽſis? ſo.Lau.ꝙ ſic qꝛ ꝑ actũ ꝯrium videt̃ renũciaſſe proteſtationi.de cõſti.cũ M.de elec.cumana.⁊ preſumit̃ calũnioſus ex quo deficit in ꝓbãdo.de dolo.finẽ.de pe.calũniã.ꝓ hoc.ff.ad turpil.l.j.§.incidit.de his que no.infa.l.ob hec verba.cum glo. Opp.ad hoc de eo qđ no.ď accu.cũ oporteat.vbi dicit Inno.ꝙ ſi nomẽ illius q denũciauit nõ exprimitur in lr̃is cõmiſſionis facte ſup inqſitione nõ cõſiderat̃ habilitas inſtigantis imo ẽt eo remoto alius vł iudex ex officio ꝓcedere põt in inquiſitione.ſo.no.in.d.c.cũ oporteat.ꝓcedit de inſtigatore qui nõ fuit particeps eoꝝ que acta ſũt in ꝓceſſu ſed ſolũ ab initio inſtetit vt cõmitteret̃ inqſitio. ſecus ſi fuit particeps modo ꝑdicto.⁊ tũc ſi nõ probat vel ſi nõ deſiſtit cenſetur calũnioſus.d.§.incidit.⁊.l.ob hec.i qbus hec probãtur ⁊ notãtur.Itẽ lꝫ nõ cõſideret̃ habilitas inſtigãtis inqſitionẽ quin eo remoto procedat̃ in inqſitione.tm̃ inſtigator calũnioſus punit̃ in expẽſis ac ſi fuiſſet particeps.vt dicã.ĩ.q.vj. Quinto quero in eo qđ dixi in ꝓxi.q.ꝙ inſtigator inqſitionis qui nõ probat cõdẽnat̃ in expẽſis.quid in denũciatore? So.Lau.ꝙ idẽ de calũ.c.j.⁊.ij.⁊ dic vt ibi no.in glo.ſic patet ſup ea. Sexto quero in eo quid in denominatore? Lau.ſol.ꝙ idẽ ꝙ in denũciatore.C.de ſum.recupera.l.nã.li.x.de excu.tuto.ſeueriter.ꝯ hoc eſt qđ dixi.ſ̃.q.iiij.in eo ꝙ dixi ꝙ nõ cõſiderat̃ ꝑſona eius qui inſtigauit vt cõmitteret̃ inqſitio. ſo. vt ibi dixi. Septimo q̃ro.qd de iudice qui culpa ſua dolo vł negligẽtia aliquẽ iniuſte vexauit? ſol.Lau.ꝙ idẽ.ſ.ꝙ tenebitur ad ſumptus.ar.xxiij.q.ij.dñs.iij.q.viij.qui ſine.xxiij.q.v.adminiſtratores.in aut̃.vt differẽ.iudi.§.vlti.ff.ď iudi.filiuſfamilias.inſti.de obli.que ex quaſi delic.in ꝑn. C.de appel.ſi appellationẽ.de re iudi.cũ eterni.li. vj.

Octauo q̃ro quid de arbitrio? ſol.Lau.ꝙ idem.ꝓ hoc qđ no.ij.q.vj.hoc ẽt. Nono q̃ro qd de teſte? ſol.Lau.ꝙ idẽ vt no.ij.q.iij.in ſũma. Decimo q̃ro circa ꝑdicta qñ debeat fieri cõdẽnatio in expẽſis? Laud.ſol.ꝙ ea die qua lata eſt diffinitiua ſup principali.⁊ hoc quo ad expẽſas q̃ debent̃ ex officio.ff.de re iudi.Pau.ſecus in expenſis q̃ debentur ex aliqua cõſtitutione ſeu eius ꝯditione:ſeu cõſuetudine qꝛ ille qñcũqꝫ peti poſſũt niſi obſtet preſcriptio vt in caſu.de elec.c.j.⁊.c.cupientes.li.vj.remittit ad no. de reſcrip.ex ꝑte.j.de ap.reprehẽſibilis.dic ꝙ ẽt qñ expẽſe debẽtur ꝑ cõditionẽ alicuius capituli vel cõſuetudinis nõ poſſũt peti lite finita.vt no.Inno.de do.finẽ.qđ dixi in d.c.ex parte.dic tm̃ Lau.ꝙ ſi cõdẽnatio expẽſarũ nõ fiet is ꝓ quo lata eſt ſnĩa nõ põt ex hoc ſolo appellare.C.ď fruc. ⁊ lit.expẽ.l.ij.lꝫ ſit argumẽtũ in ꝯrium.de excep.ſignificarũt.dic ꝙ.l.ij.prealle.nõ ꝓbat illud.ſed ꝓbatur.C.quãdo ꝓuo.nõ eſt neceſ.l.fi.⁊ illud procedit qñ victus appellat. tunc enim vincens ob hoc nõ poteſt appellare:qꝛ fuerit omiſſa cõdẽnatio in expenſis.ſufficit eni ꝙ in appellatiõe

interpoſita

omiſſa cõdẽnatio in expenſis.ſufficit eni q in appellatiõe interpoſita per victũ poterit facere reformari cõdẽnatioñé expẽſarũ.ſed ſi vict⁹ nõ appellauit põt victor approbare ſniam quatenus pro ſe lata eſt ⁊ appellare quaten⁹ omiſſa eſt cõdẽnatio expẽſarũ ⁊ ſic itelligit.d.l.fi.⁊ eſt caſus ſingularis.qd dixi de ap.nicolao. Undecimo qro in eo qd dicit q nõ viciat proceſſus ſi partibus nõ cõtradicentibus in ſũmarijs nõ obſeruatur ordo iuris quid ſi non in ſũmarijs proceditur ſũmarie partibus nõ ɔdicentibus.gl.vlti.ibi ⁊ ſcias.ſol.q nõ tenet ẽt ſi partes expreſſe cõſenſerint.⁊ reddit glo.rationẽ diuerſitatis: q in iſto caſu fit ɔ̃ ius cõe.ſed qñ in ſũmarijs ſeruat ordo iuris reuertit res ad ius cõe. ⁊ ad ſuã naturam. qd dic vt in glo. que intelligit ſuã naturã de natura naturata. natura vo naturans cum ad illam redibimus per interceſſionẽ virginis glorioſe nos collocet cum electis.ita concludit gl. ⁊ dic q deus eſt natura put natura ſignificat quiditatem ſeu quod quid eſt rei.i.eſſentiã quã tñ eſſentiam ſeu naturam dei ſignificamus p hoc nomen deus non q nobis ſit notus deus in natura ſed innoteſcit nobis ex operationibus ⁊ effectibus eius. Quia igitur oẽs intelligũt deũ tãq̃ʒ cuncta videntẽ prouidẽtia ⁊ bonitate perfecta.ideo dicimus deum latine grece theos qd idem eſt q videns. ⁊ idem eſt natura naturans:q rebus ſingulis naturas indidit:quas res nõ neceſſitate nature vt quidã eſtimarũt: ſed ſola voluntate ⁊ bonitate ſũma pduxit. boni eni hoc proprium eſt. vt alijs quãtũ poſſibile ſit cõicetur.⁊ ſic ſũmi boni ſumme propriũ eſſentiam itaqʒ creaturis oibus: rationali vero ſoli ſuã imaginẽ cõicauit. hãc igit imaginẽ ſortiri ſtudeam⁹ imaculatã cuſtodire fructibuſqʒ bonoꝝ operũ iſignẽ facẽ. vt ⁊ ĩ hac breui vita beatitudinẽ tpalẽʒ ſuoqʒ tempore in celis eternã cõſequi mereamur. Sũme autẽ trinitati cuius ope laborioſiſſimũ huius operis terminuũ contigi.laus ⁊ gloria.nam ⁊ ſi omniũ que a nobis pdeũt bona cõſumatione deo attribuere deceat permaxie vo illoꝝ in quibus pene ſupra vires humanas ingenio labore cura diligentiaqʒ maxima opus fuerit ſic profecto mihi viſum eſt hoc in opere contigiſſe in quo ſepe victus rei magnitudine volui deſiſtere. At deo fauente multis tandem annorum circulis inuigilans ⁊ ſi forte non quale decuit ac voluiſſem:quale tamẽ omni meo nixu potui cõſumaui.ipſum ergo ſuſcipite ſcholaſtici veſtraqʒ inſtantia vt fructus afferat vberes moliamini ad laudem indiuidue trinitatis. Amen.

Explicit lectura Reuerendiſſimi in chriſto patris ⁊ domini dñi Franciſci de Zabarellis Cardinalis digniſſimi ſuper Clemẽtinis. Impreſſa Thaurini per Nicolaum de benedictis ⁊ Jacobinum Suigũ de Sanctogermano exactiſſima diligẽtia ac cura. Anno dñi. M.cccclxxxxij. dic.xxiiij.auguſti.

Regiſtrum cartarum

a
Prima alba
Franciſci
promouentur
cardo.xxxij.
b
ponit hic glo.
ſionẽ.p.d.c.
q dũmodo
q̃ʒ eorum
c
poteſtatem
cenſende de
vnde dic
Spe.de ap.
d
cundo q
qui eſt
pſuppoſito
hac queſtione
e
⁊ hec lr̃a
aliqd relictũ
ſi quis donaturus
lo dicũtur
f
niſi ipſis
rñſo in
verbo
non erat
g
tum ⁊ apertũ
nus dicit
ſpirituale
procurator

h
prelati nam
dice fieri
ſi prelatus
merate pe.
i
expreſſis
Vigeſimo
§.cum inter.
etiã Gẽze.
k
lare ⁊ glo.
ad papam.
arbiter vel.
citur ius
l
niſi atteſtationes
de reſti.
de qua nemo
re⁹ videt
m
no.de
tur.perſona
l.ſed is.
ſententia
n
appellanti
penſe autẽ
in eo q
eccle.l.fi.
o
⁊ ſufficit
vltimũ
epiſcopus
voce nõ

p
phibetur
regulariter
tione perpetua
Pau.idem
q
dico de
reperit
a colatione
acqui.re
r
Sed hoc
q ſi dixit
cũqʒ diſpõne
do ɔ̃rio
s
conuocato
quis recipi
computabuntur
circa fi.
t
interſint
prima viliſſimus
in leproſarijs
forme ver.
v
ex quattuor
De cenſi.
⁊ viſitatio
Preſenti
x
dormiuerint.

Uer.hec eſt
homo eſt in
poſſũt clerici
y
ta ſubeſt
no.q⁹
q ſi vicarius
tur iuramẽtum
z
ctus cum
que debet
hoc habetur
futura quo
⁊
c.j.Glo.
eccle.non
no.caſum
illud ſupfluũ
ɔ
⁊ prima pars
Pau.q
victo magne
ſolũ phibetur
ꝶ
Uer.alioqui n.
ibi nõ eſt
in eo q
A
tpe vindemiarũ
libellũ debere
teſtatiões ⁊